

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீஞானசம்பந்தகுரவேதம்

—X—

ஸ்ரீகந்தபுராணவசனம்.

இஃது.

ஸ்ரீமுருகக்கடவுள்திருவருள்பெற்றுக்
காஞ்சியின்கண்குமரகோட்டத்திலெழுந்தருளியிருந்த
ஆதிசைவமூர்த்தியாகிய

ஸ்ரீகச்சியப்பசிவாசாரியசுவாமிகள்

அருளிச்செய்தபாடலின்படிவசனமாகச்செய்து
முன்னரச்சீட்டிருக்கும்பிரதியில்
காண்டங்கள்முன்பின்கைமாறியிருந்ததை

சூலா.

சுப்பராயநாயகரவர்களுக்கொண்டு.

திருத்துவித்தும்.

காஞ்சிபுரம்.

ஸ்ரீமாந், கோனேரியப்பமுதலியாரவர்கள்செய்தருளிய

ஏழாவது.

உபதேசகாண்டத்தில்கிலி! கங்களுக்கு
வசனமெழுதுவித்தும்.

வே முனிசாமிபிள்ளையவர்களால்

புரசப்பாக்கம்

ஏழுமலைப்பிள்ளையவர்களது

விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1884

உ
சிவமயம்.

அறிவிப்பு.

இதனாலாவருக்குத் தெரிவிப்பதியாதெனில், இதற்குமுன்ன ரச்சிட வசனப்பிரதிகளில், ஸ்ரீகச்சியப்பசிவாசாரிய சுவாமிகளருளிச்செய்தமூ லத்தின்படி காண்டங்களமைக்கப்படாமல், முன்பின்னாகமறியிருந்தமை யால் அவைகளைமாற்றி யொழுங்குபெறச் செய்ததோடு ஷே. வசனத்தி ல் மொழிபெயர்க்கப்படாமல், ஆங்காங்குநமுகிப்போயிருந்த பகுதிகளு க்கு முனையெழுதிச்சேர்த்து வெளியிடலாயிற்று.

அன்றியும் இப்புராணத்தைவாசிக்கு மொவ்வொருவரும் அவசியமா கத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டுவதாகிய, ஸ்ரீகாஞ்சீபுரம் ஸ்ரீமாத், கோனே ரியப்பமுதலியாரவர்கள் செய்தருளிய ஏழாவது, உபதேசகாண்டத்தில், சூராதிகளொடுக்கப்படலம், அசமுகிவரலாற்றுப்படலம், மாயைவரலா ற்றுப்படலம், சிவமுனிவர்முதலியோர்வரலாற்றுப்படலம், ஆகிய இந்நா ன்குபடலங்களுக்கும், மூலத்திற்கிணங்க வசனமாகச்செய்வித்து அச்சி ட்டிருக்கின்றேன்.

சுபானுவடு.

இங்ஙனம்.

பு. ஏழுமலைப்பிள்ளை.

வேலு மயிலுந்துணை.

காண்ட அட்டவரிசை.

காண்டம்.

பக்கம்.

முதலாவது	உற்பத்திகாண்டம்.	௧௭
இரண்டாவது	அசுரகாண்டம்.	௧௧௧
மூன்றாவது	மகேந்திரகாண்டம்.	௨௦௯
நான்காவது	உயுத்தகாண்டம்.	௨௯௩
ஐந்தாவது	தேவகாண்டம்.	௪௯௯
ஆறாவது	தக்ஷகாண்டம்.	௬௩௩
ஏழாவது	உபதேசகாண்டம்.	௯௧௧

படலவகரதி

படலம்.

பக்கம்.

படலம்.

பக்கம்.

அகத்தியப்படலம்	௧௭௩	இலங்கைவிழ்படலம்	௨௧௯
அக்கினிமுகாசுரன்வதைப்படலம்	௩௭௯	உபதேசப்படலம்	௬௩௩
அசமுகிசோகப்படலம்	௧௯௩	உமைகயிலைக்குபடலம்	௬௪௦
அசமுகிநகர்காண்டப்படலம்	௧௯௭	உமைதலம்புரிப்படலம்	௬௪௨
அசமுகிபுலம்புறுபடலம்	௧௯௭	உருத்திரர்கேள்விப்படலம்	௧௯௬
அசமுகிப்படலம்	௧௯௯	எதிர்கொள்படலம்	௧௬௯
அசுரோந்திரன்மகேந்திரஞ்செல்படலம்	௧௯௯	ஏமகூடப்படலம்	௨௯௩
அசுரர்தோற்றுபடலம்	௧௯௯	கடல்பாய்படலம்	௨௧௩
அசுரர்யாகப்படலம்	௧௯௯	கடவுள்வாழ்த்து	௧
அடிமுடிதேடுபடலம்	௬௩௩	கணங்களஞ்செல்படலம்	௩௨௩
அண்டகோசப்படலம்	௬௪௪	கந்தவெற்புறுபடலம்	௬௨௭
அதிவீரன்வதைப்படலம்	௨௧௨	கஜமுகிவதைப்படலம்	௨௨௨
அமரர்சிறைபுகுபடலம்	௨௦௨	காசிபனுபதேசப்படலம்	௧௧௯
அயனைச்சிறைநீக்குபடலம்	௭௦	காசிபுரம்புறுபடலம்	௧௧௨
அயனைச்சிறைநீக்குபடலம்	௯௯	காமதகனப்படலம்	௨௩
அயிராணிகோகப்படலம்	௧௯௯	காவலாளர்வதைப்படலம்	௨௬௭
அரசுசெய்படலம்	௧௯௯	காவிரிநீக்குபடலம்	௧௭௩
அவைபுகுபடலம்	௨௪௩	காளிநீதிப்படலம்	௬௪௨
அவையடக்கம்	௪	கிரவுஞ்சப்படலம்	௧௭௬
ஆற்றுப்படலம்	௬	குமாரபுரிப்படலம்	௧௦௨
இந்திரபுரிப்படலம்	௬௨௭	சகத்திரவாகுள்வதைப்படலம்	௨௯௩
இந்திரன்சொர்ச்சனைப்படலம்	௧௯௨	சதமுகன்வதைப்படலம்	௨௬௬
இந்திரன்கயிலைசெல்படலம்	௧௯௨	சயந்தன்கனவுகாண்டப்படலம்	௨௩௨
இந்திரன்கரந்தைபடலம்	௧௯௯	சயந்தன்புலம்புறுபடலம்	௨௩௨
இந்திரன்மீட்சிப்படலம்	௧௯௯	சரவணப்படலம்	௬௯
இந்திராணிமறுதலைப்படலம்	௧௯௯	சிங்கமுகாசுரன்வதைப்படலம்	௪௧௬
இரணியன்புலம்புறுபடலம்	௪௯௨	சிறப்புப்பாயிரம்	௬
இரணியனுயுத்தப்படலம்	௩௭௦	சுக்கிரன்உபதேசப்படலம்	௧௪௨
இரண்டாண்டாரூபதமனுயுத்தப்படலம்	௩௨௨	சுரம்புகுபடலம்	௧௦௭

படலம்.

பக்கம். | படலம்.

பக்கம்.

சூரபதுமன்வதைப்படலம்
சூரன்நகர்புரிப்படலம்
சூரன்அமைச்சியற்படலம்
சூரபதுமன்அரசிருக்கைப்படலம்
சூரன் தண்டஞ்செய்யப்படலம்
தகரோறுபடலம்
தக்கன் திருக்கயிலைசெல்படலம்
தக்கன் சிவபூசைசெய்யப்படலம்
தக்கன் சாலைசெய்யப்படலம்
ததிசிப்படலம்
ததிசியுத்தரப்படலம்
தருமகோபன்வதைப்படலம்
தவங்காண்படலம்
தாருகன்வதைப்படலம்
திக்குவிசயப்படலம்
திருக்கல்யாணப்படலம்
திருக்குற்றாலப்படலம்
திருக்கயிலாசப்படலம்
திருச்செந்திப்படலம்
திருப்பரங்குன்றுசேர்படலம்
திருமணப்படலம்
திருவவதாரப்படலம்
திருவினையாட்டுப்படலம்
துணைவர்வருபடலம்
தெய்வயானையம்மைதிருமணப்படலம்
தேவகிரிப்படலம்
தேவனாயேவல்கொள்படலம்
தேவர்கள் போற்றுபடலம்
தேவர்புலம்புறுபடலம்
நகரப்படலம்
நகரழிபடலம்
நகர்செய்யப்படலம்
நகர்புகுபடலம்
நகர்புகுபடலம்
நாட்டுப்படலம்
நூல்வரலாறு
படையெழுபடலம்
பட்டாபிஷேகப்படலம்
பார்ப்பதிப்படலம்

சசசு பாயிரம்
உஎஎ பாணுகோபன்வதைப்படலம்
உஎசு பிரமயாகப்படலம்
கசுரு புதல்வனாப்பெறுபடலம்
கசுசு மகாகாளர்வருபடலம்
சுஎ மகாசாதார்படலம்
ருசசு மகேந்திரஞ்செல்படலம்
ருஎசு மணம்பேசுபடலம்
ருசஅ மாயநீங்குபடலம்
ருசசு மாயப்படலம்
ருருக மாயபுத்தேசப்படலம்
உசுஅ மார்க்கண்டப்படலம்
உக மீட்சிப்படலம்
எஅ முசுருந்தன்கந்தவிரதப்படலம்
கருஉ முதனாள்பாணுகோபன்யுத்தப்படலம்
சு0 மூவாயிரர்வதைப்படலம்
கஅ0 மூன்றாள்பாணுகோபனுத்தப்படலம்
கஎ மேருப்படலம்
க0சு மோனநீங்குபடலம்
சசுசு யாகசங்காரப்படலம்
ருசசு யாளிமுகன்வதைப்படலம்
சரு வச்சிரவாகுவதைப்படலம்
ருஅ வரம்பெறுபடலம்
ருச வரவுகேள்விப்படலம்
ரு0உ வரைபுனைபடலம்
சுந வழிநடைப்படலம்
கசுரு வள்ளிநாயகியார்திருமணப்படலம்
சசுசு விடையேறுபடலம்
கஅசு விண்குடியேற்றுபடலம்
சு விந்தகிரிப்படலம்
உருசு விந்தம்பிலம்புகுபடலம்
கசுசு வில்வலன்வாதாவிப்படலம்
உஉரு வில்வலன்வாதாவிவதைப்படலம்
உசுசு வீரசிங்கன்வதைப்படலம்
எ வீரபத்திரப்படலம்
ச வீரவாகுகந்தமாதனஞ்செல்படலம்
எசு வீரவாகுசயந்தனைத்தேற்றுப்படலம்
கசுந வீரவாகுதேவரமீட்சிப்படலம்
கஅ வேள்விப்படலம்

கரு
ச0சு
ருசஎ
கசுசு
கசுஉ
கஅசு
உஉ0
உசு
கஉசு
ககக
கஉசு
ககஎ
சசுரு
ருஎஎ
உசுஅ
உசுசு
உருஉ
உ0
உசு
ருஎசு
உஎசு
உசுரு
கசு0
உசுசு
உசுசு
கஎஉ
கஎரு
கசுஅ
கஎசு
உகரு
ருஎ0
உ0சு
உசு0
உஎசு
ருசுஅ

ப ட ல வ க ரா தி

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

வேலுமயிழந்துணை.

ஸ்ரீவல்லீதேவஸேனாஸமேதஸ்ரீஸ்கந்தாயநமஃ.

உச்சியப்ப சியாசாரியசுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீகந்தபுராணவசனம்.

விநாயகர்காப்பு.

திட்டசக்கரச்செம்முகைந்துளான்
செட்டசக்கரத்தாமரைநாயக
னட்டசக்கரவின்மணியாவுரை
விட்டசக்கரன்மெய்ப்பதம்போற்றுவாம்

உச்சியின்மகுடமின்னவொளிர் தாறுதலினைடை
வச்சிரமகுப்பிடுறாற்றைமணிசொள்கிம்புரிவயங்க
மெய்ச்செவிக்கவரினாங்கவேழமா முகங்கொண்டுற்ற
கச்சியின்விட்டசக்கரணபதிக்கன்புசெய்வாம்.

சுப்பிரமணியர்காப்பு.

மூவிராமுகங்கன்போற்றிமுகம்பொழிகருணைபோற்றி
யேவருந்தித்தகநின்றவிநாறுதோன்போற்றிகாஞ்சி
மாவடிவருஞ்செல்வேன்மலரடிபோற்றியன்னுன்
கேவனுயினும்போற்றிதிருக்கைவேல்போற்றிப்போற்றி.

நூற்பயன்.

தித்திராகிப்பார்மேலின்பழற்புரினிதுமேவிச்
சிக்கையினினைந்தழும்பிச்சிவகதையதனிற்சேர்வ
ரந்தரிலையுணர்ந்தன்னடக்கெட்டுணர்ந்தெவ்வேற்
கந்தவேள்புராணத்தன்னிக்காதலித்தோறுவோரே.

வாழ்த்து.

வான்முகிவழாதுபெய்கமலைவளஞ்சுரக்கடன்னன்
கோன்முறையரசெய்க்கூறவிலாதுபிர்கன்வாழ்க
நான்மறையறக்கோங்கடற்றவர்கேள்விடல்ச
மேன்மைகொள்கையதிவினங்குடிவருகமெல்லாம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

சிவபெருமான்றுதி.

திருவந்ததொல்லைப்புவனத்தொடுதேவர்போற்றிப்
பெருவந்தனைசெய்தறிதற்கும்பெற்றியெய்தி
வருவந்தனையுருவத்தைபுமன்றிசினுரு
னெருவன்நனதுபத்தன்னையுளத்துள்ளவைப்பாம். (க)

உளனுசியுனுளுயிராயுயிர்தோறுமாகி
வானுதியான்பொருளாய்மதியாகிவெய்யோன்
ருனாகியான்பென்னுருவாகிச்சராசரங்க
ளானுன்சிவன்மற்றவன்சைமற்கன்புசெய்வாம். (உ)

வேறு.

பிறப்பதுமிரப்பதும்பெருஞ்செய்கையு
மறப்பதுமினைப்பதுவடிவுமயாவயன்
துறப்பதுமின்மையுப்பிறவுஞ்சூழ்கல்
சிறப்புடையரனடிசென்னிகேர்த்துவாம். (ங)

பூலோம்பிசையருபுனிதருதியோர்
தாமுணர்வரியதோர்தலைபெய்தியே
மாமலமமுதற்கொருவடிவமாகியோன்
காமருசெய்யபூங்கழல்கன்போற்றுவாம்.

பங்கயன்முருங்கனும்பாமென்றுன்னியே
தங்கனிலிருவருஞ்சமர்செய்துத்தழி
யங்கவர்கெருவரவந்தியாயெழு
புங்கவன்மலரடிபோற்றிசெய்குவாம். (ஊ)

காண்பவன்முதலியிறமுகாட்டுவான்
மாண்புடையோனுமாய்வலிகொள்வாருடர்

பூண்பதினமுயலெழுபுணர்க்கும்புங்கவன்
சேண்பொலிதருடச்செயலையேத்துவாம்.

(க)

சிவசத்தி.

செறிதருயிர்நொறுந்திழ்ந்துமன்னிய
மறுவறுமரனிடமரபின்மேவியே
யறுவன்கெறிக்குப்பிறவுமாக்கிய
விறைவிதன்மலரடியிறைஞ்சியேத்துவாம்.

(க)

விநாயகக்கடவுள்.

மண்ணுலகத்தினிற்றிமவிமாசும
வெண்ணியபொருளெலாமெளிதின்முற்றுமக்
கண்ணுதலுடையதோர்களிற்றுமாழகப்
பண்ணவன்மலரடிபணந்தபோற்றுவாம்.

(அ)

வைரவக்கடவுள்.

பரமனைமதித்திடாப்பங்கயாசன
னொருதலைகளினியெழுந்தவானவர்
குருதியுமகன்செய்கொண்டுதண்டமுன்
புரிதருவடுகணப்போற்றிசெய்குவாம்.

(க)

வெஞ்சினப்பரியமுன்மீதுபோர்த்திடு
மஞ்சனப்புனையெனவாலாமெனச்
செஞ்சுடர்ப்படிவமேற்செறித்தமாமணிக்
கஞ்சுக்கடவுள்பொற்கழல்களேத்துவாம்.

(க)

வீரபத்திரக்கடவுள்.

அடைந்தவியுண்டிடுமமரர்யாவரு
முடித்திடவெருவியேமுனிவர்வேதிய
ருடைந்திடமாமகமொடியத்தக்கணத்
தடித்திடுசேவகன்சரணம்போற்றுவாம்.

(க)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

இருப்பரங்குமைத்திடுமேகவேலுடைப்
பொருப்பரங்குணர்வுறப்புதல்விதன்மிகை
விருப்பரங்குமரிடைவிளங்கக்காட்டிய
திருப்பரங்குணமர்சேனம்போற்றுவாம்.

(க)

சூரலையாமிடைத்தொலைத்துமார்புகீண்
மூலையாமிடுமேகமேந்தியே
வேரலையாய்தருவெள்ளிவெற்பொரிஞ்சு
சூரலையாவருசேனம்போற்றுவாம்.

(க)

காவின்னஞ்சிறுநுக்கார்பொன்னகர்
மேவின்னஞ்சிறுவரின்னியச்சூர்முதல்
பூவின்னஞ்சிறுவர்பொருட்குமாலுற
வாவின்னஞ்சிறுவருமலம்போற்றுவாம்

(க)

தீரகத்தெழைநினைபுண்பிடுனார்
பேரகத்தெழைநினைபுண்பிடுனார்
தீரகத்தருவமார்த்தனைமயெய்திய
வேரகத்தருவமுனையகளைத்துவாம்.

(க)

ஒன்றுதொருமையொருவிபாவிமெய்
துன்றுதொருமையொருவிபாவிமெய்
மன்றுதொருமையொருவிபாவிமெய்
குன்றுதொருமையொருவிபாவிமெய்

(க)

* அரங்கல்-அழிதல்.

எழுமுதினாப்புனத்தினைவிருன்புதன்
கிழமுதினாநலங்கிடைப்பமுன்னவன்
மழமுதிர்செறிநனைவருதல்வேண்டிய
பழமுதிர்சோலையம்பவம்போற்றுவாம்.

(க)

ஈறுசேர்பொழுதினுமிறுதியினியே
மாரிலாதிருந்தும்வளங்கொள்காஞ்சிறு
கூறுசுர்புனைதருமரகோட்டம்வா
முறுமாழகப்பிராணடிசைப்போற்றுவாம்.

(க)

திருநந்திதேவர்.

ஐயிருபுராணநூலமலர்கோதியுஞ்
செய்யபன்மலர்களுந்தெரிந்துமாசையான்
மெய்யற்றஞ்சுபுகல்வியாசனீட்டிய
கையடுந்திதன் கழல்கள்போற்றுவாம்.

(க)

திருஞாநசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்.

பண்டைவல்வினையினாபாயுதித்தமல்
ருண்டனாவென்றுமுன்கூடல்வையெ
வெண்டிருநீற்றெனினிளங்கச்செய்து
தண்டமிழ்விருகன்மெய்த்தாள்கள்போற்றுவாம்.

(உ)

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

பொய்யுணாநூல்சிலபுகலுந்தியமன்
கையர்கள்பிணித்துமுன்கடலகத்திடு
வெய்யகற்றேனினியாய்மிதப்பமேற்படு
துய்யசொல்லரசுதாடொழுதுபோற்றுவாம்.

(உ)

சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்.

வறந்திடுபொய்கைமுன்னிரம்பமறவ
னுடைந்திடுமுதலையுதிப்பவன்னதா
லிறந்திடுமகன்வளர்த்தெய்தப்பாடலென்
றறைந்திடுசுந்தரனடிகள்போற்றுவாம்.

(உ)

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

கந்தமொழியிடுங்கணபங்கம்பெனச்
சின்னதொகைசாக்கியந்தியங்குநாய்
முந்தொருமுனைகையமொழிவித்தெந்தபால்
வந்திடுமடிகளைவணக்கஞ்செய்குவாம்.

(உ)

திருத்தொண்டர்கள்.

அண்டருநான்முகத்தயனுமயாவருங்
கண்டிடவரியதோர்காட்சிக்கண்ணவா
யெண்டருசெவையெய்திவாழ்திருத்
தொண்டர்தம்பதமலர்தொழுதுபோற்றுவாம்.

(உ)

சரசுவதி.

தாவறுமுலகைநந்தநான்முகத்
தேவதன்முனைவியாய்ச்செறிப்பல்லுயிர்
நாவுதொழிறுந்திடுவன்கொள்வாணிகள்
பூவடிமுடியினைப்பினைப்போற்றுவாம்.

(உ)

இதன் பொருள்.

சிறப்புப் பொருந்திய பத்துத் திருக்காங்கனையும் ஸகானம்-தம்புநடம்-அகோரம்-வாமம் சத்தியோசாதம் என்கின்ற செவ்வியலுந்து திருமுக்கலையுமுடைய சிவ பெருமான் திரிபுரசங்கராஞ்செய்யும்பொருட்டித் தேவர்களால் நியமிக்கப்பட்ட இரதந்திற்குச் சக்கரமாகப் பொருந்திய தாமரை நாயகனிய சூரியன் இவரது விசுவரூபத்தின் வயிற்றின்கண் தரித்திருக்கின்ற சர்ப்பக்கச் சிவசிரோரத்தினத்தை நிகர்த்து விளங்கவும் சிரத்தின்கணிரத்தினமகுடமின்னவும் நெற்றியினிடத்து முகபடாமொளியைத்தாவவும்வச்சிரவுருவினதாகியஒற்றை மருப்பின் வயிரப்பூ ணிலங்கவும் கர்னசாமரை யசையவும், இப்பூவுலகின்க ணுதித்த ஆன்மகோழக ளனைத்து மஞ்ஞானநீங்கிப் பேரின்பத்தையெய்தி நினைந்தகருமங்களெளிதின்முற்றுப்பெறவு மூன்றுகண்கள் விளங்கும்பானை முகத்தைப்பெற்றுத் திருக்காஞ்சிப் பதியி னெழுந்தருளிய விடசக்கரவிநாயகரை வலிப்பட்டு, அரியயன்முதலியதேவரு மிலக்குமி விலாசம் பொருந்திய வுலகத்தின்கணிராகின்றமேன்மக்களுந்துதித்து வந்தனைசெய்தற்கருமையனவாகிய பெருமையினையடைந்து அருவத்தினையுமுருவத்தினையுங் கடந்து மேனின்ற வெப்பற்ற சதாசிவத்தினையுஞ் சடமாயு மவற்றினுலவுகின்ற ஆன்மாவாயு ம்உயிர்கடோறும் பரமான்மா வாயும் ஆகாய முதலிய பஞ்சபூதங்களாகிய மூலகத்தைவிளக்குஞ் சூரிய சந்திரராயும் ஆண்பெண்ணலையாகியுஞ் சராசரமாகியும் நிறைவெய்திய பரமசிவத்தையும் பிறப்புமிறப்பும் நாமமுஞ் செய்கையு மறத்தலுநினைத்தலுமே வுருவமாகவெடுத்த பிராணிகளிற் பருவமமைந்தவர் துறவறவிலல்வறங்களின் பயன்களை மேவச்செய்தும் - மற்றவைகளினும் பரிபூரணமாய் நிறைவெய்திச் சர்வசங்கராஞ்செய்தருளிய அரணையுந் தாமரைப்பீடத்தினுளை பிரமனாகிய தேவருணந்தற்கரியதலைமையைப்பெற்றுவேதமுதல்வனுய்ச் சுயம் பிரகாசமாய்விளங்குகின்றசஸ்வரணையும்விண்ணிலும்பிதாமகனும் யாம்பரமென்றகங்கொண்டி சமர்செய்தகாலையினவர்க்குமீட்டிமத்தியி னக்கினிமலையாக வெழுந்தருளியகர்த்தனையுந்,காண்பான் காண்பன-காட்சிபாகிய சந்துச்சித்தானந்தத்தைத் தமதாயருக்கு வருவிக்கும் பெருமையினையுடையவராயும் மீட்டிமவரைப் பிறவித்துன்பத்தழுந்தாவகைசெய்து ஞானோதயத்தை ஆசிரியனுபருஞ் தேவதேவன் பஞ்சகிருத்தியங்களை நடாத்து முறைமையானடிக்கும் பாத கமலங்களையும், அக்கடவுள் திருவாய்மலந்தருளிய வேதசிரத்தின்கட் டோன்றும் பிரணவவாச்சிபத்தினுற் சங்கையறக் கேசவனுரண்முகனுமறிகிலொள்ளி எப்பிரணவசொருநிலினைப் புத்ததற்கியானெளியனென்றுத்திரிபுரவனங்களினும் வகிவிற்றசராசரங்களின்பரமான்மாவாய்ப்பொருந்திய பரசிவத்தின்கட் டிற்சத்தியாக நிறைந்ததுவகைச் சம்பங்கண் முதலியவற்றை யுலகினிலபெறச்செய்தெவற்றினுமே னின்றயுயர்ந்த ஞானசத்தியினையுந் தன்னேப் பரமாகக்கருதிச் சிவபிரானையாத உத்திகமலவாசியாகிய பிரமனதுநடுக்கிரத்தைக்கிள்ளி முகுத்தன் மற்றதேவர் முனிவராதியர்குருதியையு மரணவமாதிபமலங்களின் துவக்கறத்தண்டமுன்னியற்றிய வயிரவப்பிரானையும், வெவ்விய வடவனலைச்சுழ முக படலத்தைப் போன்றும் புனைச் சமுக

ங்களையுந் தும் ஆலகாலந்தையொத்தும்வருகின்றகயாசுரனது சருமத்தை யுரித்துப்போர்த்திருத்திவாசப்பிரானையுந் தக்கனதுவேள்வியின் வந்தடைந் தவிர்ப்பாக வ்கொள்கின்ற தேவர்பாவரு முடிந்திவெருவிய முனிக்கணங்க ளந்தணர்முறாங்க ளகைத்தோடவாட்டிய மமகத்தையுதித்ததற்குத் தலைவனுன தக்கன் மலையினையின்று மீட்டும் ஆட்டத்தலை யளித்த வீரபத்தினோஸ்வரணையும் அரத்தினைத்தேயங்குங் கூரிய வேலைத்தாங்கியவேடர்தாமவ்ளாளிகையிபேரில்லைத்த கருணையைத் தெளிய அவனைச் சமந்தலையின்மடித்தெழுப்பிக்காட்டித் திருப்பரங்குன்றத்தின் வீற்றிருந்துஞ் சூரபன்மன் முதலிய வசுரனாத்தொலைந்து மார்புகளைக்கின்டரல்களைவாய்களின்வழிகளிற் றெருக்கச்செய்த வெற்றிவேலை யேத்தி மூங்கி லழகாய் வளர்த்தோங்கியவெள்ளியங்குன்றினேநீங்கித் திருச்செந்திற் பதியி னெழுந் தருளியும், பொன்னுலகத்தைநீங்கிப் பூவுலகின்கட்டோன்றிய வுத்திரபான வனங்க ளினிருக்குஞ் சிறுதுசைகளின் வதித்தவித்திரன் மீட்டித்தன்பதியிற்சேர்ந் தரசுநடாத்தவஞ் சூரன்முதலியவசுரர்முடிபெய்தவும் பதுமமேலவன் குழலையினது பொருட்காசங்கைநீங்கி மெய்ஞ்ஞான போதத்தையடையவுந் திருவாவினன்குடிபென்னும் பழனிபில்வதித்தும் நின்மலமனதாற் றம்மை நினைக்குமன்பின் ரிப்புவலகமுதலியவற்றின்கட்டோன்றிய பிறவிச்சுழலைக்கீகிய தாரகப் பிரமசொநபமாய்த்தலைமையெய்துத்திருவேரகமென்னுஞ் சாயிமலையி னெழுந்தருளியுஞ் சர்வசங்கரத்தின் ஆன்மக்களைச் சீரத்தினின்றும்பிரித்துமீட்டி மச்சீரத்திற் பிரவேசிக்கச் சிருட்டியாதிகளைச் செய்யும்பொருட் டம் பலங்கடோறு நடனஞ்செய்கின்ற சபாநாயகரும் விருப்புற மலைகடோறுத் திருவினையாடலியற்றிபுதித்தினைப்புனப்பர ணிற் காவல்கொண்டிருந்த வள்ளிகாயகிசாணமுதிந்ததிழுவனுய்வந்து காவுப்புணர்ச்சிபை விரும்பித் தாகசாந்திக்குச் சனைநீர்காட்டென் றவனா டன் றுடர்ந்தவரின்பலத்தைப் பெறும்பொருட்டித் தன்முன்னவனை மும்மதங்களைப்பொழித்திற் களிசுக வரவழைத்துப் பழமுதிர்சோலைபென்னும் அழகர் கோயிலின் வீற்றிருந்து ம்பிரமன் விண்ணிமுதலிய தேவர்களாலும் வெல்லுதற்கரிய விஜயத்தைப்பெற்றுத் திருமுர்த்திக ளாகொங்கனையும்வேதவொழுக்கமுதலியவைகளையு மாற்றித் தேவேந்திரனாகிய விண்ணவனா யரிபசிறையினிட்ட சூரன்முதலானவனாத்தொலைக்கப்பரஞ் சுடராயவதரித்தருளியும்- அரிபயனுதியனைத் தமது வீரசத்திபி னெழுந்திரபிராயத்திற்கிரிபுரவனங்களு மழியும்போதுஞ் சலனமில்லாத காஞ்சித்தல ந்திற் சிமர் தோங்கிப குரக கோட்டத்தினு மெழுந்தருளும் பெருமையினைபுடைய தேவதேவனுன சரவணபவனையும் பரமசிவமே பரப் பிரம மெனப் பதினெண்புராணங்களாற் கூறியும் வேதாகமங்களினுட்பங்களைத் தெளித்தும் மாயைபென்னுந் படலத்தின் னறிவைமறைக்க வதன்வயப்பட்டி நாரணனைப்பரமென் றசத்தியமபேரி விபாசன் நீட்டிய கரத்தைத் துணிந்த வீரன் டாஞ்சம்புவாகிய நத்திதேவனையுந் பூர்வகினைச்சம்பந்தத்தினுற் பாயையுதித்துமுனு மென்னுஞ் சிவசுமன விருடியனா முத்திரவாதினும்வென்று விபூதி உருத்திராக்க பஞ்சாக் கரத்தை யுணர்ந்தும் வேத வேதாந்த வாகம தருமநூலியாகங்கள் மற்றவைகளையும் மதுரை பென்னு

ஞ்செய்யமுடியாத விடங்களின் லீர்த்திக்கச்செய்யும் தமிழ்ச் சாகாகிய, திருவள்ளு எம்பந்தப்பிள்ளையாரையும் மோகனதுல் சிலவற்றைக்கூறுகின்ற சமணர் வஞ்சகனாகி ஒரு கற்புணிப்பினித்துக் கடல் விட வதுவே தோணியாக மிதக்கப் பஞ்சாக்கப்படுகிறோடு பிறவிக்கடலையும் கணகண்ட திருநாவுக்கரசு ஸென்றுஞ் சூன திபத்தினையும், அனுகூலிக்குரு பிராமணப் பிள்ளையை முதலேவி மூலக வதைகளைத்துத்துப்புறந்தாய்தந்தையர் களிக்க வந்தகைய நிறைவேய்தி தோந்த முதலை மீட்டுமுதித் தந்த பிள்ளையை வயது னைவெய்கக் கக்கச் சிலவருளைப்பாடிய சந்தரமுத்தினைபும், பகையென்றும் நீச்சயி க்கின் தபவத்தர்முகராய்த் தியங்கவும், முகையாயிருந்தவிராஜ புத்திரிமலுமொழி கூடவுமருவிய யுறவிலேயினுஞ்சிவபிரானையருச்சித்து நினைமலருளத்தையடைந்த சைவசித் தாந்தப் பிரபலராகிய வாதலு சடிகளையும், பிரம குதிய தேவர் காண்டற்கரியவாகிய பரமசிவத்தின் பாததாம னாகீழலின்கண் சிவானுபவச்செல்லத்தைப்பெற்றுவிற் பிருக்குத்திருத்தண்டியாதிபாகிய திருத்தொண்டத்தொ கையினையும், இப்பூவுலகமுதல் யவற்றை விதிக்கும் பிர மன்றேவியாய்ப் பல்லுயிர்களுவினு மிருக்கு நன்கினைப் பெற்ற கலைமகளையும் வணங்கலும் வாழ்த்தலும் மிடைவி டாது நினைத்தலுமாகிய மூலகை வந்தனங்களு மிந்தால் முடிவெய்தற் பொருட்டிச் (சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தலென்னுமழகாற்) கூறப்பட்டன.

அவையடக்கம்.

இப்புராணத்தை, யான் கூறத்தொடங்கிய தெததன் மைத்தெனின் ஒருபாலன் அரிவருக்கமெழுதியறிவதன் முன் சிறந்ததிருமுறையை வலாய்க் கருதியதைப்போல லும் ஐவித விலக்கணங்களைபுணர்ந்து நவாசவலங்காரமா ய்ச் செய்யுள்புனைவ வல்லபுவவருக்குமுன் யான்சொல் லத்தொடங்குவது உலகத்தினே விளக்குஞ் சூரியப்பிரகா சத்தின் மழுங்கிநிற்குந்தாரகணங்க டாங்கனும், புவி யைவிளக்கக்கூந்ததைப்போத்தும், வேதமுதலியவறுபத் து நான்கு கலைகளையும் விரிக்காவின்ற வாதராயணமுனி வர்கூறிய வடமொழியி னின்று மியான்மழியின் மொழி பெயர்க்கினதுமெல்லியசொல்லாபினும் வெளிற்றுநாயா யினும் வியத்தமாகிய புன்சொல்லாபினு மிக்காவியத் தலைவன் பெரும்புகழோடு கலந்திருத்தல் வதைக்கருதி க்கவிவாணரிகுறாபென்றுக் கங்கைபுமனலும் பிறையுஞ் சிவமலையு மென்பனிகருஞ் சமமாகச் சடைபிற்றுக்கி ய பரமனது மைத்தனாக வக்கடவுளாகிய குமாரதேவ ருமொளதுவமுவினையுடைய பாடலினையுந் தமிழ்பாசென் றவரைக்குறித் திக்கதைவிக்கண் மருவிய செய்யுளைவரு த்தனனென்றும் பிரயோசன மில்லவாகவும் வெள்ளு னாயாகவு முற்றுப்பெறயான்கூறிய காவியத்திற் கலைகு ரல்லாதர் குற்றஞ்சொல்வர். குற்றத்தினையே தெரிவின்ற வர் இயக்கை நாடவென்று முத்தமிழி விலக்கணங்க ளைமுழுதுமுணர்ந் தோதிய அகத்தியர்பாவியையோர்குற் றன் கூறத்துணிவர். செவ்வியக்கைக் கற்றோதிய வென் செய்யுள் வருவாயினு முழுது மொருங்குணர்ந்த பெரி யோர் வருவமைதிசெய்திப் புராணத்தைப் பிரயோசன ப்படுத்தலென்று சந்திரன் தேய்தன்முதலிய பலரு

ரைகளைப்பெற்று மூலகவாசிகன் மேம்பாடாகப் போற் றுவதைப்போற்கிறியேனுப்புனைகின்ற வெளிற்றுநாகிற ப்பெல்லவாயினுஞ் சண்முகதேவர் சரித்திரமென் றறி கு ரங்கிகித்துக்கொள்வதென்னுந் துணிபுகொண்டிருந் தைக்கூறலாயிற்று

நூல் வருலாறு

ஆதியிற் சிவபிரா னந்திதேவருக்கருள வவரான்சனந் குமாரர் போதிக்கப்பெற்று விபாசருக்கோதியபடிக்கவர் சூதருக்கு விளக்கிய பதினெண்புராணந் தொகைக்குட் பரமசிவனையன்றிமற்றையதேவசரித்திரங்களினவர்கெய் கைகளை மேம்பாடாகச்சொல்வது அக்கடவுளானது குறை வுதிரவு முபசாரமாகவு மொழிந்தது சந்திரசேகராகிய தேவதேவனைப் புகழும்புராணங்களிற் சிலவேனும் வரு வின்றி யாவுமென்மையாகவே விளங்கும் இதற்குக்காண் டங்கள் அட்டகங்கள் அத்தியாயங்கள் வருக்கங்கள் பத ங்கள்- பிரமங்கள்- சடைகள்-சாகைகள்-ஆரணங்க விவை களார் கூறுகின்ற வேதங்களு முபபிடதங்கண் முப்பத் திரண்டுமே சான்றும். அவையனைத்துஞ் சத்தியம் அநி திவரப்பக்குவர் கூர்த்தபுத்தியினுள்வற்றை நாடியறிந்து கொள்வர். பார்ப்பதிபாகுண பரமேஸ்வரனைப் பரத்து வமாகத்தாபித்த பலபுராணங்களிற் கூறிய வேலைத்தாங் கிய சுப்பிரமணியதேவர் சிறப்புனை விரிக்கின்ற காந்தபு ராண மொன்றுண்டு அநிற்சிலவற்றை யானறிந்த வளவி ற் கூறுகேன். கலாபமஞ்ஞையினை யேறிநடாத்துங்குரு பரன் சரித்திரத்தின் வாராத காதைவுலகத்திற் கிடையா து. அதைப்பூராணமாகவகுப்பதற்குச்சூதரல்லதென்போ ல்களார் கூயவதோ. ஆயினும் காந்தமென்னும் பெருங் கடலிற் பரமசிவத்தினுழல்வியிற் சுப்பிரமணிய தேவ ரவதரித்ததுஞ் சூரபன்மனாதிபான விராக்கதப் பெரும் புறக்கடலினத்தொலைத்தது முதலியவற்றைத்துவக்குமி டத்துக் குற்றமற்ற கற்பங்களேனெக்கழிந்தன. அவற்று ளிக்காதையும் பலபேரமாக விரிந்ததாயினும் அப்பேர ங்களின் விரித்தோதுகின்ற உண்மையினை யானெடுத்து னாக்கின்றனன். சூதபுராணிகர் வடமொழியிற் கூறியவிக் காதையினைத் தமிழின்மொழிபெயர்த்த காரணமென்னை யெனின், இவிய தமிழையுணர்ந்த வாகிரியர் செவ்வியி னமுதற்சுவையாகக் கேட்டிக்களிக்கும் பிரயோசனத்தை க்கருதியென்பவனாம் தோற்றமொக்கமில்லாத சுப்பிர மணியக்கடவுளினது கதைசின் பெயரியாதெனின் பஞ் சேத்திரியங்களைப்படக்கி நல்வழியிற் செல்லு மேலையோர் கந்தபுராணமென்றுணர்ப்பர் இதனை நான்குரான் வரு க்கமாக வருகின்ற வெண்பா-ஆசிரியப்பா-கலப்பா- வஞ் சிப்பா வென்று மவற்றினினமாகிய வெளிவிருத்தம், ஆ சிரியவிருத்தம், கலவிருத்தம், வஞ்சிவிருத்தமென்னும்பி றிவினையுடைய விருத்தங்களினுந் துறைகளாகிய வெ ண்கோ-ஆசிரியத்துறை- கலத்துறை-வஞ்சித்துறைமுத லியவற்றினுஞ் சூரபன்மனாதிப பெருங்கடலை வாட்டிய சுப்பிரமணிய தேவர் காதையினைச் சொல்லத்தொடங்கி னேன். தமிழ் வரம்பினெல்லென்பெச்செய்யமுதன்மை பெற்ற காஞ்சிமாநகரத்தின் முற்றொருங்குணர்ந்த மேல வர்க்கதவாபிவினது கதையினை வடமொழியி னின்றும் மொழிபெயர்த்துக் கூறுகவென யான்செப்டியது கோடி

யஞர்க்கிளைகளைக்கிளையென்ற வெற்றிவேலைத் தாங்கியகுமாரதேவர்க்கையினை நற்றமிழ்ப்பாடல்களினுற்றேவர்போற்றப் பாப்பதிபாகனான ஏகம்ப ரெழுந்தருளிய காஞ்சி ஆலயத்தின் அரங்கேற்றியது

செய்யுள்.

வேதவேதாந்த மாகமத்தரும் நாலதாம்விரிந்திபுராணம், போதமார்முனிவ ரிசைத்திபுராண மிருதிகள் சங்கிதைப்பொருந்து நாதமார்சடங்கஞ் சிப்பிகள் பிறவு நன்குணர்கச்சிமாமுனிவ, னேதமில்சகாததமேழெனுநாற்றிற் காந்தத்தைத்தமிழினுலிசைத்தான்

இஃது சிறப்புப் பாயிரம்.

என்னென்னால், ஆக்கியோன்பெயயோ வழியேயெல்லை நூற்பெயரியாப்பேதுதலியபொருளே கேட்போர்பயனோடாயென்பொருளும் வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத்தியல்பே, இதுவுமது, காலங்களனே காரணமென்றிம், மூலகையேற்றி மொழிநருமுனோ, என்பதனும், கச்சியப்ப குருக்களெனவே ஆக்கியோன்பெயருஞ், குதர்சொல்லிய வடதூலின்வழியே யான்கூறிய தெனவே, வழியுந்தமிழ்வரம்பிற் கெல்லை காஞ்சியெனவே எல்லையுந், கந்தர்புராணமெனவே நூற்பெயருந் தொகை விரிவிருத்தத்தொகைக் களெனவே யாப்புந் கந்தரது புகழெனவே முதலிய பொருளுந் காஞ்சியின் முற்றுணர்ந்தோர்க்காகவெனவே கேட்போருஞ்சரிதை, கிரியையோகளுனபாதங்களினுன் வருமுத்தியெனவே பயனும்அப் பெரியோர்கள் கேட்டதெனவே காலமும், ஏகம்பர்ஆலயத்தினரங்கேற்றியதெனவே களனும் பெரியோர்கூறிய வாய்மையாற்சொல்லி முடித்ததா மென்னுந் காரணமுமாகிய பதினொருவகைச் சிறப்புகளும் சைவ சித்தாந்த வேதாந்த குணரத்தின ஞானதிபகமாகிய புலவர் பெருமான் கச்சியப்ப குருக்கள் புகழ்போல விளங்கின பத்த முகுகரு முப்பத்திரண்டு தந்திரயுத்திகண் முதலியனவு மித்தாலனமைந்து கிடத்த லாங்காங்குணர்க.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியர் தமிழிற்கெல்லை கூறியது வடவேங்கடந்தென்குமரியா யிடை, யெனத்திருவாய்ம லந்திருப்பப் புலவர் பெருமான் பவணந்தியார், குணக டல்குமரி குடகம்வேங்கட, மென வேற்றுமைநயம்பற்றி கூறிய தென்னையெனப் பலவாற்றா னுசங்கை நிகழும் அவ்வாசங்கை நீங்கி மனவெழுச்சி சொற்பொருட்டு விடைகூறுகின்றார் தருக்க நானெட்டவளைகளினருந் தாபத்திப் பிரமாணத்தாற் கூறியதென்றநிக. இந்நூலாசிரியர் திரிபுவனவானுஞ் ஞானச்சிறப்புகளு மொருங்கெய்துவது காஞ்சியாதலன் அஃதே தமிழிற் கெல்லை யென்றார்.

ஆற்றுப்படலம்.

செக்காஞ்சடைமுடிச் சிவனுக்கன்பாயத் தக்கவாறிஞர்க டவத்திச்செல்வராயத் தொக்கவாயாருடையாழ் தொண்டைநாட்டினின் மிக்கதோணியிப லதவளம்புகேண்.

செய்வானம்போலும் அழகிய சடைமுடியையுடைய பரமசிவத்துக்கன்பாரும் பேற்றினைப்பெற்றவரும் பே

ரறிவைவாய்ந்த மகத்துக்களும் ஐம்புலன்களை வென்ற தபோந்திகளும் அருட்செல்வம் பொருட் செல்வங்களைப் பெற்ற புண்ணியவான்க ளாதியாக்வாழ்ந்திருக்குந்தொண்டைநாட்டினிறைந்தவளச்சிறப்புகளைச் சொல்லுவோம். அஃதென்னையெனின், திருமாற்பள்ளிகொள்ளுந்திருப்பாற்கடலைப்போலத் தேவராஜனுந்திகளாகிய மேகங்களனைத்தும் வெண்மையாகச்சென் நளவுபடாத கடலிற்படிந்தச்சலத்தையருந்தி யார்ப்பரித்தவ்வுவர்க்கடல் வண்ணமாகக் கறுத்து மீளு மேகங்கள் தடித்திடித்து வருவ தெத்தன்மைத்தெனின் சூரியனே என்னுற் றழைத்துவரும் பூமண்டலத்தினை நீளப்போதுங் காய்ந்து வாட்டுகின்றனை ஆதலாற் போருக்கு வருவாயென் நதிகளோபக் கொண் டதினான் வியர்த்தத்தைப் போலப் பனித்தும் வெண்பர்கள் விளங்கக்கடித்ததையொத்து மின்னி யிடித்துஞ் சுந்தரமிருத்த வயிரவக்கடவுள் மதயானையினு ரியைப்போர்த்த காட்சிபாகச் சூழ்கொண்டமேகங் கணந்திவனையைச் சூழ்ந்தச்சாரல் களினோங்கிய மூங்கில்கள் வெடித்த கணுக்களினின் று திருமுத்தினங்களைப்போன் றுதிவலைகளைப் பெருக்கியாழினது தந்திகளையொத்துத் தாகாகளையொழுக்கி வருட ருதுக்களிற்கார்கால மாகிய விரண்மாதவனாயிற் கடல்வானின் கட்டோன்றிப்பொழிந்ததன்மையவா யிடைவிடாமல் வருடிக்குமேகங்க ளிந்திரதனுசு விளங்கவின்றது பூர்வத்தின் வேடுவக்குலத் தவதரித்துத் திண்ணனென்னு நாமம்படைத்த கண்ணப் பநசயனார் திருக்காளத்தி மலையினெழுந்தருளிய சிவக் கொழுந்தைத்தனது மாணிக்கக்கலசமொத்த வாயினின் றுகுக்குஞ் சுவர்ணமுகிப் புனலிற் றிருமஞ்சன மாட்டியதைப் போன்றுங்கல்லென்னும் பேரொலியுடன்மழை பொழியப் பெருத்த வெள்ளத்தினுற் காட்டமுல்விமைப் போதி வவிந்தகாட்சி சவுரியவான்கள் கோபித்தெதிர்த் தகாலத்துலகின்கண் கொஞ்சம் வலையையுடையா ரெதிரி னிற்கப்பயந்தொளிப்பதைப் போன்றும் புயல்கள்கடல் நீராயுண் டதினுவர்ப்பைமாற்றி மதுரமாயுலக்கடழைக்கப்பெய்வது தம்மையடைந்தவன் கொடியவினைகளைப் போக்கி நன்னெறியிற்செலுத்தி ரட்சிக்கவல்லஞானசிரி யனை நிகர்த்ததாய்ப் பஞ்சேந்திரியச்சேட்டை முதலியப ற்றுகளைக்கழிந்த தவச்சிசோட்டரானவசிட்டிருக்கையெ னப் புலவரார் றுதிக்கு மகிமையினை யுடைய நந்திவ னையினை மேகங்கள்வளைந்து பொழிந்த குளிரந்தவெள்ள மானது காய்ந்து சாடியினின்றும் பொங்கிவழிந்தபாலை ப்போலத் திசைகடோறுங் கலத்தோடி முற்காலத்தின் மதவிப்படிக்கரசானுஞ் சிலத்தினனை பகரதனரியத வங்களைச்செய்த காரணத்தினுற் பரமன்மதுசடையின் முலமாய்க் கங்கையை யிமைய வணாரிவிடத்து விடப் பெருகியதைப்போல விறங்கிய வருவி வெள்ளமானது பாலயாறென்னும் பெயர்பெற்றுப் புகியிற்சென்றதுவா லறிவையுடைய வசிட்டராசீர்மத்தினிருக்குங்காமதேற வினினியபாலொருகாலம் பெருகியோடிய பவித்திரமா னபாலியின் புனிதத்தை விரிப்பதற் கென்போலணிகளாற் கூடுவதோ பின்பந்நிப்பெருக்கானது தனூர்பாணிகளா ய்த் திரியும்வேடனாப் பெண்டிபிள்ளைகளுடன் வாரிச்சி றுகுடிக்களை யலைத்தெறிந்து பரிமாமிருந்த சந்தனமடி யிலது விருட்சங்களை வேருடன் கல்லப்போருத் தன் மைபூர்வத்திற் கொடியகுரகுற் றேவனாச் சிறைசாய்த்

துச்சென்றதையொத்துங் காக்கைகள் சூழ்ந்துவர மதத்
தைப்பெருக்கியுலவும் யானைகளை வாரிவருவது மேகங்க
ள்மேற்றிசைக்கடல் நீராயுன் டமையாதனவாய்க் கீழ்த்
திசைச்சாகரத்தை நோக்கிப்போவதைப்போல மேலிட்
டுமலைச்சார்பாகிய குறிஞ்சித்திணையிற்பரவிப் புலி கரடி
மான்களாகிய மிருகங்களையும் பட்சி சாலங்களை யு மலைத்
துயிறினதாய் இலுப்பை யிலவ மரங்களினது கிளைகளை
முறித்தும் வழிபறித் தலைக்கும் வில்லியர் சிற்றூராயுங்
கலக்கிப்பாலையிற்பாய்ந்து காலேவெம்பகல்மலை நீசிவை
கறைமுதலிய காலங்களி னிடைவிடாமற் செந்தழல்வடி
வாய்ச் சமுத்திரத்தையுஞ் சுவற்செய்யும்வெம்மையை
ப்போக்கி அதன்வடிவங் தோற்றமற் குளிர்ச்சியாக்கும்
வெள்ளத்தின்பெருமையை யாவராற்சொல்லப்படும். அ
ந்நிலத்தைக்கடந்து காட்டிடங்களாகிய முல்லைத்திணையி
ற்பெருகியவ்விடங்களினிருக்கும் கொன்றைவில்வங்குரு
ந்தம் வெட்சியா நியதருக்களைச்சாடிப் பசுரினைகளை யலை
த்துப் பெருகும்பாலிநி பூர்வத்திற் காமதேனுவி னிட
த்துண்டாகிய சம்பந்தத்தினுற் பசுவர்க்கங்களுக்கிரங்கி
மெல்லநீந்திக் கணாகளிற்சேரவொதுக்கியும் பலா-கமுரு
கூந்தற்பனை பூஞ்சோலை முதலானவைகளைக்கொன்றுபக்
கங்களின் வீசிச்செல்லும் பெருக்கான தளவற்ற தினைக்
கரங்களைப் பெற்றிருப்பதின லச்செய்கை யதற்கரியன
வோபின்பு சோற்றைப்போல்வெளுத்த மடல்களைவிரிக்
குந்தாழையையுங் கலைகளையெழுதுவதற்குப்பாத்திரமா
னவோலைக ணீண்ட பனையையுங் களைந்துசென்றுதினை
கள்பெருத்த சாகரத்திற்சேர்த்தகாலத் தவைகளலைவது
அனந்தன்றலைகளைத் தூக்குந் தறுவாயினுடல் நெளிவ
தைப்போற்காட்டும் இதுவன்றியும் வில்வங்-கொன்றை-
குரவு-சண்பகம்-பாடலம்-புள்ளை யிவைகளையலைகளின்
மீதேந்திச் செல்வதின லெமதுகர்த்தனான சிவபிரானையு
மொத்ததாய்க் கொலைத்தொழிலை யுடைய மறவரிருக்கு
மிடங்களிற்பாய்ந்து வில்-சரம்-வேல்-தண்டம் திகிரி சங்
கமிவைகளைக்கொண்டு பெருகுந்தன்மையின னுதியினு
லகங்களையுண்ட மாலையொத்துத் தேனைச்சொரியுங் கம
லங்களின்மீது பாய்வதினாலும் நாலுமுகத்தினு முழங்கி
ப்பெருகி மான்மனையினங்கையு மலைத்து வருவதினாலு
ஞ்சிருட்டிகர்த்தனான நான்முகனை நிகர்த்துஞ் சரிமுகச்
சங்கினங்களை வானத்திற்றோற்றும் நட்சத்திர வீதியை
நெருங்க அலைகளினுல்வீசியும் பல்லுயிர்களை யழித்து
மனிதரும்வருவதினாலுந் திரிசங்குவை விண்குடி யேற்
றிய விசுவாமித்திரரைப்போன்றும் யானைக்கோடுகள்பா
ய்த்தினுல் கூடுகள்சிறைவுண்டு பெருகுந் தேன்களை ய
லைத்துவருவதினல் வெளுத்துப் பாயுங் கங்கை கறுத்த
சுலப்பெருக்கையுடைய யமுனையைக் கலந்த தோற்றமா
கவுஞ் சங்குளச்சுத்தக்கத் தினைகளினுலெயிவது - சூரிய
வேயுன்சரீர மெப்போதும் வெம்மையடைந்து குளிரீந்
தகிரணங்களைப்பெரும லறன்று திரிவாய் ஆதலால் சந்
திப்பால் நீத்தத்தினைப் போவையாயினக் கொடுமைத
ணிந்து சகலரும் புகழவிறுப்பாய். வா வா வென்றதை
ப்பதற்கொத்தும் வேதாகம புராணங்களை வளையறக்கற்
றுந் தேவதேவன் காளகண்டமூர்த்தியென்றுணராதேப
தையருணர்வையொத்துக் கலங்கிப் போனவனை முதலி
யகுலகிரிகளுந் திசைகளுந் தெய்வ லோகமுந் துலங்கப்
பெருகும் பாலியாறுனது முற்காலத்திற் பார்ப்பதி தவ

நீலையைச்சோதிக்கச் சிவபிரான் நிருஷிளங்கொண்டதறு
வாயிற் சத்தநதிக்குடன் வந்தகம்பையையொத்தும் பூர்
வத்திற் பிட்டுவானிச்சி யம்மன் பத்திக்கிரங்கி யுநிர்ந்த
பிட்டினிடத் திச்சைகொண்டு மதுநாயாலயத்தி னொழு
ந்தருளிய சொக்கநாயகர் கங்கையொலித்து விளங்குந்
தமதுசடாமகுடத்தின் மண்சுமந்து கனையடைந்த வை
கையாற்றில் முத்தமிழ் விரகரான நிருஞானசம்பந்தமு
ர்த்திகள் சமணர்வாதி னிட்ட வேட்டைப்போல மச்சவ
கைகளெதிர்த்துபாயவுஞ் சிறுமைப்பால தனைத்தும் பெ
ருமைப்பாட்டுகெடுங்கு மென்பதுபோலப் பவளமானது
மரகதரத்தினத்தின்கண் விளங்குவதற் கொப்பாய்ப் பா
சிலைமத்தியிற் பூத்திருக்குஞ் செந்தாமரைப் புட்பங்கள்
பெருத்ததடாகங்கள் சிறந்த பாலாற்றின் வெள்ளத்தினு
ற்சிறைத்தழியவும் விளைவானதோங்கிய வயல்கள் சூழ்ந்
தமருதநிலத்தின்வந்தவ்விடத்திலீராரின்றபொய்கைகளி
னலர்ந்திருக்கும் கமலங்களை யதன்கொடியிலேவேருடன்
பறித்துப்போவது ஒருவன்றன் பகைவனைச் சமர்த்தலை
யின்வெல்ல வன்மையிலாதவனுய்க் காலங்கருதிச் சத்
துருவுக்கிராநின்ற பலங்களை வுபாயுத்தினுந் களைந் தவ
னைப்பற்றிச் செல்வதற்கொத்துங் கழி கடல்சூழ்ந்தநெய்
தற்றிணையிற் பாய்ந்துகழியர் உப்பமைப்போர்களானவா
ரிவாரிக்குவித்த மச்சராசிகளையும் உப்பின் குவைகளையு
மலைத்துக்கொண்டு செல்வது தினைகள் பெருத்த கடலா
னது மேகவினங்களுடன் கலந்து வானத்திற்சென்றாரா
ய்ந்து பூமியினிறங்கிச்சோதித்துத் தன்வளங்களைக் கொ
ண்டுபோவதற்கொக்கும்

இவ்விதச்சிறப்புனைப் பெற்றுப்பெருகிய பாலிநதிசீ
வராசிக ளந்தத்திற் றத்தம்வினைப்பயனுக் கடுத்தகதிகளி
ற்சேருவதைப்போலவும் வங்கிசபரம்பரையையொத்தும்
விருட்சசாகைகளை நிகர்த்தும்பலகால்களிற்பாய்ந்து பல
ளமொத்தவிதமும்பொற்குலசந்தைநிகர்த்தகொண்கைகளை
யுஞ் சேலினும் பிறழ்வதொத்துக்கறுத்துச் சுழலும்விழி
களையும் பிறையினைப்பழித்ததுதலையுங் கிள்ளைக்கிணை
யான மதுரவாக்கையும் பரவையைப் போலப் பரந்துவி
ளங்குலங்குலையு மயிலையொத்த சாயலையும் அன்னத்தை
யிகழுநடைபையுங் கருமணலைநிகர்த்துதுண்ணிய தாய்க்
கறுத்துப்புட்பங்களைச்சொருகி விளங்குமனகபாரத்தை
யும்பெற்றாடவரைமையல் பூட்டித்தனித்தனியே பொரு
ளைக்கிரகித்தும் நீலைபெரு தகணிகையர்மனதையொத்து
ப்பலதிசையினும் பரந்தவெள்ளத்தைச் சற்பங்களுற்றி
னுழைவதைப் போலக் கால்வாய்களினீழலமாய்விரிகளி
ற்பாயமந்திர மொழியினும் பாம்பினங்களைத் தடைசெய்
பவரை யொத்துப் புறம்பிற் பொசியவொட்டாமற்றலைத்
தலையினைகள்போட்டுத்தடுக்கும் பள்ளத்திரள்களிப்பினு
ர்க்குமோதைகடையுக் கொல்கிணையாகச் சத்திக்கவும்
அக்காலத்தினறையு முரசினுர்ப்பு முநிதிகொம்பினதுமு
ழக்கும்பம்பையிலேசையு மருதநிலப்பறைகளி னதிர்ச்
சியுமுழவர் ஆரவாரங்களும் அலைகள்பெருத்துப்பாயும்
வெள்ளத்தைச் சிறைசெய்யுங்கம்பலையு மேகமொயொல்ப
பதைத் தேவர்கேட்டு விண்ணகத்துண்டாகிய வதிர்ச்சிக்
குமாரகு மண்ணகத்தினுமுண்டாயதோ வெனமருளவு
ம்மதயானைகள் பிரிந்தகாலத்தின் மீட்டுந்தம்பினத்தைத்
தேடிக்கூடுவதைப் போலப் புறத்திற்பெருகியநீர்த்தடா
கங்களினுங் குளங்களினு மடிக்களினும் வயல்களி னுஞ்

சேர்ந்துகள் ப்பு நீங்காதமாநருக் கொப்பாக விலைநிரு
க்கும். இவ்விதச்செய்யபடியுடைய பாலயின்பெருக்கான
தூகரத்தினிடங்களினும் புறத்தினும்பெருத்திருப்பது
பூமண்டலத்தைச் சூழ்ந்தசமுத்திரத்தைப்போன்றது ஏ
ரிகளமுதலிய விடங்களிப்பாய்ந் தநிகரித்தசலமானது
ம்புலங்களைவென்ற மகத்துக்கள்நன்னெறிகளைப் போதி
த்தாலும் விவேககுணியரானபதிபதி தங்களிட்டப்படிச்
சூடப்பதைப்போலக் கருங்கடலைநோக்கியோடியதுஅப்
பெருக்கிற் சலசரங்களுலவுவது வான்வெல் வில்களைசக்
சூராள்கோள் சற்பமுதலானவைகையொத்துள்ளிளங்கும்
ஏரிகளாநியானவைக ணிறைந்து மேலிட்ட சலத்தைப்
போக்கும்ஆண்டிதம் பெற்றமள்ளர் தமதிருப்புக்குமேல்
வருந்திரவியங்களைத் தானம்வழங்குமிடவள்ளலையொ
த்துலவுவார்கள்.

நாட்டுப்படலம்.

அவ்வியல்பெற்றிதமாற்றன்மாளர்கள்
வைவருக லுடைமங்கைசன்னிடை
மெய்வளங்கொள்வகதேவெண்டிநிலச்
செவ்வகனாடிபோயினையசெய்குவார்.

இவ்விதச்செய்கையையுடைய வலிபெற்றபள்ளர் தி
ரண்குடல்குழந்த பூமியின்வளங்களைப்பெற்றினைந்தந்கி
லங்களின் பருவங்களைக் கருதிப்பருத்தமுசுப்பினையுஞ்சி
வந்தகண்களையும்பெற்றபலநிறவிடங்களைபுரீண்டகொ
ம்புகளையுடையகடாக்களையும் ஏர்களிற் பூட்டிக் கோல்க
ளாக்காட்டித் துண்டியணியணியாக வழுதுவருவதுபூமி
தேவிக்ருவரத்தினமாலே தரித்ததைப்போன்றும்காற்றி
னுமனத்தினும் வேகமுடையனவாயு முழுநர் குறிப்பின்
வண்ணஞ்செல்லும் காளைகள்கால்களைப்பெயர்ந்து வைக்
கூந்தோறுந் திரண்டெழுந்த சேற்கெண்டைகல்பட்சிசா
லங்களமருண்டோட வின்னின்பாய்ந்துமிண்டிசைசளே
ளவிழுமிதுவல்லாமற் பொளபொளென நீலம்பெயர்ச்ச
ல்லோந்துவருகையி எனவயல்களினிருக்குஞ் சங்கினங்
கள்வெருவிப் பெட்டைநண்டுகள் சூற்கொண்டுகிடக்கும்
உளைகள்ந்புகுவது அறிஞராயினர்விலைமாதனாவிரும்பி
ச்சேர்ந்ததை யொத்துங்கற்றுணைப்போன்ற புயங்களைபு
டையபழவர் பொள்ளியையத்தக்க புலத்தினுஞ் சிறந்தவ
யல்கள்த் செலுத்துங்கலப்பைக் கொழுவிந்நிப்பளப
ளெனத் தெறித்தெழுஞ் செம்மணிகளவேள்விக் குண்ட
த்திறோன்று முத்தழலினொளையப் போன்றுவிளங்க
வும்இவ்விதமாயுழுது கலங்கிச் சேடைசெய்து பதமான
தருணத்திற் பள்ளரெங்குந்நிரண்டுகிலர் நற்றங்கால் வி
னாத்துஞ்சிலர் விளைப்புலத்தினொஞ்சலத்தை யிறைத்
து நீக்கியும்பலர்குதினாயின் பிடரிமயினைப் பின்னிவிட்
டதைப்போலத் தனித்தனியாக விருந்தநாற்றைப்பிடிங்
கிழுடிச்செய்து வைத்ததை மீட்டுங்கலைத்து வரிசையி
னொழுங்குபெற நடவுசெய்துவருந் தமதுமனதுக்கினிய
மங்கையர் வருந்துவதற் கிரங்கிக்கலங்கிறைந்தும் இவ்வி
தமாகவயல்கடோறு நடவுசெய்தபின்பு சோலைகளிற்சே
ர்த்துமதுரமானகளை வள்ளங்களி னினைத்துத்தங்கடெ
ரிவைய ரழகைநோக்குக் கண்ணடியினையொத் திருப்ப
தெனப்பார்த்துக் களித்துக்குடித்தந்த வெறியினர் சிலர்
வாடியுஞ் சிலந்தெய்வங்களைப் பணிந்தாடியுஞ் சிலர்மயக்

கமேலீட்டுத்தம்மினாடியுஞ்சிலர்பெருமூச்செறிந்துவாடி
யுஞ்சிலர்குரவைபாடியுஞ்சிலர்வெறிகொண்டு வானத்திற்
சஞ்சரிக்கும் பறவைகளும்வண்டிநன்களுந்தமதுசுற்றங்
களுஞ் சூழவிந்திர தேவதையைத் தொழுது மதுவையு
ண்ணல்லாமதத்திரியர் அபூசைக்குரியவருடன்வேற்று
மையின்றிக்கலந்து கள்ளைக்குடிக்குந் தன்மையைக் காட்
டவுஞ்சிலர்மயக்கமேலீட்டு நானமற் றுடைசோரவாயி
ளீக்கள் மொய்க்க விழுந்துபுரணமிஞ்சிலர் தேவியனாநி
னைந்துவிரகத்திக் கொளுத்தவோடியுந் சிலருணர்வற்று
வாயில்துதாதள்ளமறிந்து பிதற்றியுமிவ்வாதலைந்தபடியா
றகள்ளினுங் களிப்பைச்செய்வதுலகத்தினொன்றுமில்லை.
இஃதன்றியும் வளைப்புகளினுந்தடாகங்கள் படிகளினும்
மரச்செறிவுகளினுங் கால்களிடறிப்போருத்தன்மை மே
லானவொழுக்கங்களைப்போதிக்குமாசிரியரில்லாமற்காழு
கராய்க்களித்துத்திரிகின்றவருக்கு நற்கதிகிட்டாதுசனன
வாதையிற் பட்டலைவதற்கொக்கும் இவ்வாறுபலபலகளி
யாடல்களைச்செய்தபின் நெளியெய்திப்பழையகியாபகம்
வந்தவுடன் கற்கம்பங்களைப்போலத் திரண்டோங்கிய பு
யங்களையுடைய கணவ ரோவல்லபடிக்கவர்களுடன் கலந்
தெங்குஞ்சூழ்ந்து மதுரமானமழலைச்சொற்களைப்பெற்ற
பள்ளப்பெண்கள் சுவாசம்விடுத்தோறுமவர்களுண்டகள்
ளின்மணம்பரவி வெளுத்தகுமுதமலர்களு மந்நாற்றத்
றைவிசத்தக்கதாய்ச் சினேகவாஞ்சையுள்ளவர்களைமூர்க்
கர் சத்தாநிகளைப்போலக் கலந்தொறுத்தலை நினைந்துத
ருணத்திற் கண்டித்துப் போடுவதை யொத்துத் தழைத்
தோங்கி வருநெற்பயிருக்கு விருத்துவமாயடர் திருக்கு
ங்களைகளைக்களைந்தெரிந்துப்பயிர்களைக்கலைத்தும் நாட்டி
யுங்காலங்களிற் சலங்கட்டியும் போக்கியுமிருகங்கள்முத
லியவைகளா லீடையுறில்லாமற் காத்துலகத்தின் மக்க
ளைவளர்க்குந்தாய்க் கொப்பாகச் சால்களைப்போற்றிவரு
கையிற் பிரகாசிக்கும்வயிரக்களைகளை மின்னலைவிளக்கு
மப்பிண்கூடுகளின் வரிசைக்கிரமமாய்க்கி யிருப்பதை
ப்போலப்பொன்மயமாகிய இளங்கதிர்வாங்கியும்பசியமு
ங்கிற்குழையினுச்சியின் வச்சிரத்தின லாயவேலையொழு
ங்குபடச் சேர்த்தகாலத் தொளிவீச்சுவதைகித்தது நெற்
கதிர்கள் விரிவுகொண்டசைத்தும் பலபணமகு ற்களையு
டைய நரகங்க ளுயிர்த்த குட்டி கடலைகளை நீட்டியதைப்
போன்றுபசுங்கதிர்க் கனிமிர்ந்துங்கள்ளமனதைப் பெற்ற
வேசியர்மகிணர் வந்தகாலத்துப் பொய்யுபசாரங் களைச்
செய்வதற் கொப்பாகப் பயனில்லாதநெற்களைக் காட்டிய
இளங்கதிர்க்கண்முக வகவெழுச்சிபெறச் சந்தோடத்துட
ன்அணவரைக்கண்டு வணங்குந்குலமடைந்தைபர்மெய்ப்
பக்தியைப்போல விளைந்துசாய்த்ததைப்பள்ளர்க்கடைந்நி
லத்தேவதையாகிய தேவேந்திரனுக்குப் பொங்கற்பூசனை
களைநடாத்தித்திரண்டு நெல்விளைவையறுத் தணியிட்டு
ப்பின்புசமைகள் கட்டிக்கொண்டுபோயுயர்ந்தலைங்களிற்
பூமிதேவியுடல்வருந்தவுஞ்சேடனெளிந்து வாடவும்பொ
ன்மலையைப்போல வானத்தையளாவிய பலபோர்களையி
ட்டுப் பின்பவைகளைத்தள்ளி எருதுகள் கடாக்களைப் பு
ணைகட்டியடித்துப் பலதரத்திரும்பும் போதெல்லாம்பர
மசிவத்தையுந் தமதிட்டதேவதையையும்போற்றிநெற்கு
வைமல்குவதாகவாழ்த்தி வைக்கோலைப்போக்கிப்பதனா
த்துற்றி ஒப்படி செய்ததெங்கு நென்மலைகளாகக் குவித்த

போதுகூடிகள் நின்றுதொழிலாளிகளைக்கொண்டனளிட்டுத்தானங்கள் வழங்கி அரசனுக்குரிய வாறினொருபகுதியைக்கொடுத்துத் தொழிலாளர் முதலானவர்களுக்குக்கட்டளைப்படிக்குவழங்கி யடிமைப்பள்ளருக்கு வேண்டியமட்டும் வெறுக்கத்தந்து புகழ்வோர்களுக்குக்கற்பகத்தருக்களைப்போல வளித்துநின்றநெற்குவைகளையுங்கொல்லுகளின்விளைந்துவந்த நவதானியங்களையுஞ் சகடங்களின் மூலமாகப் புகழ்தற்கரியவனங்களைப் பெற்றிருக்கின்றமனைகளிற் சேர்த்துக்குடும்பத்துக்கு வேண்டியதை வைத்துமற்றதைப் பொன்விளைவை யரிந்துகூவித்ததைப்போலக்களஞ்சிய முதலான விடங்களி னிரப்பிக்கொண்டுபந்துவருக்கஞ்சினேகிதர் அதிதிகங்கிடைத்தவனாமுகமலர்ந்துபசரித்தவர்க ளுடனுண்டு களித்துந்தன தானியபுத்திரமித்திர சம்பத்துக்களிற் குறைவில்லாதிருப்பார்கள. பலபிரயோசனங்களுக்கு முதலியாகின்ற பயறு-துவளை-உளுந்து- முதலானபுஞ்செய்ப்பயிர்செய்து வரும்விசாலமாகியகொல்லைகளின் மத்தியிற்சிலகழனி்களின் நஞ்செய்ப்பயிராகிய நெல்விளைவது பலர் திரண்டிருக்குஞ்சபையினிடத்திற் நிண்ணியகுலத்தினவதரித்த சீரியரொருபுறத்திற் சேர்த்தொதுங்கி யிருப்பதைப்போல விளங்கும். இதுவல்லாமல் உலகின்கண்மாந்தர்பிறப்பதும்வளர்வது மூப்புவந்திறப்பதுஞ் சாதாரணமா யிருப்பதையொத்தநாட்டின் வித்துக்களை வினாப்பதும் நடுவது மதைப்பரிபக்குவப் படுத்துவதும் விளைந்தபின்பறுத்துப்படுத்தித் தானியங்களைக் குவிப்பது மிடைவிடாமல் நடந்துவரும்.

இஃதன்றியும்பேரி மிரதங்க மாதியானமங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கதேவாதிதேவனை பரமசிவனுக்கு நடாத்துமுச்சுவங்களி னெல்லும் களியாணந்தேவ பூசகனாதியான சுபகரங்களைச் செய்யும்போது முழக்கு மருதநிலப்பறையினர்ப் புஞ்சிரார்கள் களித்துச் சிறுதேர்பந்து முதலானவைகளின் விளையாட்டிற் பெருத்த வோசையுங் கடைசியர் வாய்மலர்ந்தொலிக்கும் வள்ளைப்பாட்டினரவாரமும் உழுநர்கம்பலையுமெத்தேசகாலமும் பெருத்தும்வானத்தையளவித்தழைத்துத் தேன்களையிறைத்துக்குளிர்ந்த நிழலைப்பரப்பிஞ் சோலைகளுந் தாமரை-அல்லீநிலோற்பல மலர்கணிகைந்தலர்ந்திருக்கும் பொய்கைகளுங் கழனிகளுங் காமனுக்காயுதச் சாலைகளிகிள்துங்கரும்புகளைத் துண்டித்தால்களினிடாட்டுவதுநல்லொழுக்கங்களுக்குப் பிசகாய்நடந்த பாதகரிந்த காலத்தினிமபடாள் தண்டிப்பதைநிகர்த்தும்ஆலையிற்சிதைப்பட்ட கண்ணினின்றஞ் சாரொழுதுதல்லோபிகளைக்கழந்தவருக்குத்தருவதை யொத்தும்அச்சாற்றைப் பதலைகளி னிரப்பியது கருப்பஞ்சாற்றினது சுமுத்திரம்போலவுமதைக்காச்சும் போது பெருகிய புனைப்படல மேகத்தை யொத்தும் விளங்கும் அவ்விடங்களிற் தழைத்தோங்கியிருக்கும் புட்பச் சோலைகளிற் சுறும்பினங்க டொனிப்பது இசைப்பாட்டினைப் போன்றும் குயிண்கள்கூவுதல்பாடலையொத்தும் மஞ்ஞைகள் சிறையடித்தாடுவது பறைமுழக்கமாகவும் வஞ்சிக்கொடி யசைவது நிருத்தநாடகமொத்துந் தருக்க ளசைவது யிவ் வேடிக்கைக்கு மெச்சிச் சிரக்கம்பஞ் செய்வதை நிகர்த்தும் நாகை டொனிப்பது புகழ்வதைப் போன்றும் விளங்கும் போன்றகட்டை போத்த தளர்க்களையும் முத்தின் கொ

த்துப்போன்ற புட்பங்களையும் வாய்ந்தமாளின் சினைகளி னின்ற குயில்கள்கள்கூவுதல் தம்பிட்டத்திருக்கும் வளங்களை வழங்க விருப்பற்றழைக்கின்ற திபாகளை யொத்தும் வாதை - மா - பலா - இனவ தம்மை யடுத்தவருண்ணக்களிகளையுதவுந் தன்மையினால் உத்தம குணங்க ளையுடைய முதல்வள்ளலாதிய முத்திறத்தரளிக்குங்கொடையினைப்போன்றும் மடல்விளிந்த சைந்தோங்கிய தாழைகுரியனையுராய நிற்பதுபூமிதேவிகரங்களைநீட்டிச்சநிரனைப்போல மாசுறும்புதடைப்பதை யொத்தும்பரிமளமிசூத்த புட்பங்களால்ந் வுத்தியானவனங்களினுடவர்க்களியபா நவரத்தினங்களினுற் சோடித்தமேகலைநெகிழவுஞ் சொர்னவலையல்கள்சத்திக்கவும் புணர்வதைக்கண்டு பேடையினைப்பிரிந்த அன்லில்காமுற்றுவருந்தவும் வாசனைகமழும் நந்தவனங்களினும்மேகத்தை யளவிய சோலைகளினுமெக்காலத்தும் ஆடவார்மகளினாச்சேர்ந்திருப்பது பிராணன் சரிசத்தைக்கலந்திருப்பதையொத்துங்கணிகளினிர் பெருகிக் குளிர்ந்த பூங்காவுகளி னிருக்குங் கைதைக ளோங்கி வீச மகரந்தத்தினற் பசும் பொன்னிலாயமேடைகடோறு மமைத்திரா நின்றதூபக்குடங்களை வெள்ளி நிறமாக்கியும் அந்நாட்டி னிடங்களைங்கும் பள்ளர்தேவிமாருடனெருங்கியுலவுவதினு மவயறுளைந்துலவுஞ் சூற்சங்கினங்கள்கால்களி னிடறுவதினுமவெண்பட்டுக்கொடிக ளசைந்துதாக்கச்சேர்கெண்டைகள்பாயத்தெங்கென்குலைகள் குலுங்கிநெத்துகள் தபதபவென வுதிருவதினுஞ்சனங்கள் வருந்திநடந்தும்உயர்ந்துநிற்கும் கமுகின் பாளைகளின் வாளைகள்பாயப்பழுத்தபாக்குகள்சடசடவெனச் சிதறுவது வானத்தின்விளங்கும்நட்சத்திரங்களு திருவதையொத்துஞ் சோலைகளிற் படர்ந்திருக்கும் வல்லிக்கொடிகளின்மீது மயில்கணின்சைவது பாகையொத்த தீஞ்சொலார் பொன்னுசல்களி ன், இடைவருந்தஅதைக்கண்ட காமுகர்மணஞ்சுழன்று வருந்த ஆநீவதைப்போன்றும்இதுவல்லாமல் மாந்தருக்களிற்புட்டியிருக்கு முஞ்சலின்மாதர்களித்தாடுவதவாருழைகளின் காந்திக்குத் தோற்ற தளர்களைப் பெற்றதாதலாத் சகியாமலவரை வீசுவதற்கொத்துந் கிளிக டொனிப்பதைக்கண்டபயந்து தம்மையித்தவனாயிப்படிக்கு வருத்துவது தருமமல்லவெனவசைபேசுவதை நிகர்த்துந் குயில்கள்கள்கூவுதல்விழாமற்றப்பினுர் களிவ்விருட்சம்பிழைசெய்ததெனத்தூறி நின்றிப்பதைப்போன்றும்வேலுக்கொப்பாய்க் காதளவுமோடியகண்களையுடையகொடிச்சியர் தினைப்புலங்களைக் காவல்கொண்டகவண்களிற்பூட்டிவிசுமணிகள் பட்சிகள்மீதுவிழ வவைகளைத்தழைத்தசிறுகினுன் விலக்கிக் கூச்சலட்டோடியுங் கடல்கையுண்டபெய்யுமேகங்களைப்போலமேதிகனெருங்கிவந்து தடாகங்களின்விழும் தந்நீரை முற்றும்பருகிக் கிடக்கவளைகண்மடியிற் றுக்குந்நோறுங்கண்றைந்நேந்துமடிசுரந்துபொழியும் பால்னாற் குறைவற நிரப்பியுந்தடாகங்களிற்செவ்ஞவளைக் ளலர்ந்திருப்பது பூர்வத்தினமிந்தியடிகள் சமணர் வெட்கக்கமலாலயத்தி னொழுந்தருளிய சிவ பிரான்சன்னிதானத்தினந்திவேளையிற்சூர்த்து நீனாவாந்தேற்றிய சரவிளக்கினை யொத்தும் இவ்விநிச் சிறப்பினை யந்த அந்நாட்டினுள்ளவர் கடல்படு திரவியங்கான் படுதிரவியம் மலைபடுதிரவியங்களை விரும்பாம ல்க்கிலங்களின் விளையும்பொருள்களையே கொள்ளல் விற்பனை

செய்துவருவார்கள் சத்தசரங்கினி னளவைப்படி யாழை
மீட்டி குரல்களையெக்கூட்டி கின்னரிப்பட்டிகளு நா
னும்படிக்குப் பாடுவதைக்கேட்டுக்களித்தவநாட்டினா
வர்களுக்குக்கிம்புரிக்கோடுகளைபுடையகுஞ்சரங்கள்முத்
தாரங்கள்விதிக்குவைக்கோக்கோடுத்துவருவார்கள். சுந்தர
முள்ளமங்கையருட்குஞ்சிறந்தகலைகள்பாறையினுங்கஞ்
சியினுலுந்தேய்ந்தும்பருத்தகொங்கைச்சுமையினுலிடை
வருந்திவல்லிக்கொடியைப்போற்றேய்ந்தும்பாதங்கள்செ
ம்பஞ்சக் குழம்பிறைத்தேய்ந்தும் அவசுநட லகிறொழுந்
தோறு முதைப்பட்ட வாடவாசிகைத்தேய்ந்து மிருப்பத
ல்லது அந்நாட்டின் வேறுதேய்தல் கிடையாது கண்ண
டியைப்போலவிளங்கும் கருவியிளங்கிவக்கவுஞ் சீரந்து
வண்டு மதவையிவையரும்பலும் கணவரைப்புணர்ந்து
களிக்கு மங்கையருங் கொழுனருட னாடிநிற்கும் பெண்
களுமளவற்றிருப்பார்கள். இதுவல்லாமற்சாதலனைப்பிரி
ந்து வருந்தும் தலைவியைப்பாங்கினோக்கித் தாயேயேயன்
வாடுகின்றாய் அன்றில் பேடையைக்கலந் தின்புதுகின்ற
து இதுசுபகரமாகும் பொருளைக்கருதிச்சென்றநாய்கனி
த்தினம்வருவார். சோபிக்கவேண்டாமெனக் கரங்களைக்
கூப்பிவேண்டுவரனாகப் பார்தவல்குலையுடையவேசியர்
பிணக்குத் திரத் தொழுதுகூடி அவர் நகக்குறிகளைப்
பெற்று காமதலை விர்த்திசெய்யுந் தூர்த்த மொம்ருங்கி
னுங் குழாங்கொண்டிலவவர் தடாகங்களின்வானைகள் ச
ண்டைகொடுத்தப் பாய்ந்தருகினிருக்கும் கமுகம்பாளை
யிற்றாக்க வவை கமலம்மீலோற்பல பரிமளத்தினைவிசிக்
கொண்டிருக்குங் காமனுங்காழ்ந்து வருந்துவதாகவிழி
களைப்புரட்டிங்கன்னியர் பாதங்களினணிந்த கலவைச்
சாந்துக் ளவர்பிணக்குத்திரப் பணியுங்காளையர் குஞ்சியி
னுங் கரங்களினுங் கமழ்ந்திருக்கும்மதயானைகள் மருத
நிலத்தினிருக்குங்கரும்பு முதலியவற்றைத்தின்றந்திவே
ளையில் தமது துயிலிடமாகியவேங்கையி னடியிற்சேர்ந்
துறங்கவும் மற்றச்சேனைக் டத்தமிடங்களைக்கலந்து களி
க்கவும் பட்சிசாலங்கள் சோலைகளின்மீதுகூடித்தொனிக்
கவுங் கலைத்திரளதளடியின் மகிழ்ந்திருக்கவு மிலக்குமி
தாமரைத் தவிசினின்புற்று வதியவும் வண்டினங்களைத்
னிடத்துப்பெருகுந் தேனையுண்டிறங்கவுங் கன்னியர்சதி
முறையே நடித்திசைப்படிக்குப்பாடவும் இத்தன்மைய
ளவாகிய சிறப்புடன் வாய்ந்ததாயும் பொன்மயமாயோங்
கிவிற்கு மதில்-கோபுரம்-விசாலமானமண்டபஞ்- சித்திர
மாடமானிகைகள்-நாடகசாலைக் ளணியணியாக விளங்கு
ம் நீண்டவீதிகள்முதலான பலவளங்கள் பாலநதிபெரு
குந் தண்டகாடி பதிகளினிடங்களி னெங்குமிகுதியாயி
ருக்கும் இதுவரையிற் திரைகளைவிசுஞ் சமுத்திரஞ்கு
ழ்ந்த பூமண்டலத்தில் நாவலந்திவில் சுகல செல்வங்களை
யும் பெற்றோங்கிய ஜயங்கொண்ட மேழிக்கொடிப் பூபா
லபூவைவியஆரியவேளாளருக்குறியதொண்டைநாட்டின
முருகனின் லெகூறினோம் இனிமதுமாகிய தமிழ்ப்பெரு
த்துச் சேலராலும்புகழப்பெற்ற நகரத்தின் வண்மைக்
ளைத் தெரிந்தவனாயிற்சொல்கின்றும்.

நகரப்படலம்.

மாவுலகெங்குமலர்த்தடமாகத்
தாவறுசீர்புனைதண்டகாடே
மேவிபசஞ்சயதாவதின்மேவுந்
மேவினைபொத்ததசிர்பெறுகாஞ்சி.

பெருமைபொருந்திய பூமண்டலமானது மலர்பொ
துளியதடாகமாகவுங் குடிவளமும் வயலினது செழிப்பு
ம் பெருமையுஞ்சிறந்தோங்கிய தண்டகாடானது தாம
ரைமலராகவும் அதின்கண் வாசஞ்செய்யு மிலக்குமிக்
கொப்பாக விளங்கும் காஞ்சிப்பதியினொக்காலமும்விண்
டுவும் பிரமனு மற்றத்தேவர் பல்லாண்டிசைகள் பாடிப்
போற்றக்கலுமுன்மீது மன்னத்தின்கண்ணு மாரோகணி
த்தவவிடத்தி னுலவித்ததித்திருப்பதா னவர்கள் பதிக
ளாகிய வைகுந்தத்தினைபு மனோவதியையுமொத்தும்வே
தசாத்திரங்களைக் கரைகண்ட பிரகஸ்பதியுடன் தேவேந்
திரன் விண்ணவர்கூட்டங்கள்முழ வத்தலத்தின் வதிவ
தாற் பொன்னகரத்துக்கிணையாகவுங் கின்னரர்-சித்தர்-க
ருடகாந்தருவராதியர் பிரிவின்றி யமர்வதா லவர்கள்பத
விகளைப்போன்றுஞ் சேடன்முதலான நாகராசாக்களிரு
ப்பதாற் பாதலமுதலான வவர்பதிகளைநிகர்த்தும்அஷ்ட
திசைக்காவலரு மவரைச்சுழ்ந்தவர்களுமிருப்பதால் அ
வர்கள்பதங்களைபொத்தும் வானத்திற்சஞ்சரிக்குஞ் சூரி
ய சந்திரராதியான நவக்கிரகங்கள் மற்றையிருப்பதால்
அண்டத்தைப்போலவுங் காஞ்சிப்பதி விளங்குகின்றதெ
னப் பலபெரியோர்கள் புகழுவார்கள். இவ்விதமாகச் சக
லருங்விடத்திலிருக்குங் காரணத்தினாலொப்பனையொ
ன்றைக் குறிக்கப்படுவதோ அப்பதியே யதற்கிணையல்ல
து மற்றொரு நகரங்களைக் காஞ்சிப்பதிக்குச் சமமாகச்
சொல்லப்படாது. வேதப்பொருளாய்ச் சோதிவடிவாயெ
ங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைவெய்தி நடிப்பிக்குங் கார
ணவஸ்துவாகிய ஏகாம்பராத் நெப்பற்றுத் தழைத்
தோங்கிய மாவிருட்சத்தி னீழலினுறைவதாகப் பேறு
பெற்ற காஞ்சிப்பதிக்குச் சராசரப் பிரபஞ்சங்களைப்
படைத்த பிரமனாதிவர் வாழ முன்னம் பரமனான
டுபண்ணிய நகரங்களோ நிகராகும். ஊழி காலத்திற்
சத்தசாகரங்களும் பெருகி அப்பதியி னெல்லையை
ச்சுழ்ந் தலைகளைமோதி நிற்கப்பாஞ்சுடராகியகர்த்தனத
ன்மத்தியில் நின்றது மாயாபாசக்கருவிகள் சுற்றவீருக்கு
முயிணப்போன்றன. சக்கிரவாளகிரியின்மீதலைகளைமோ
தும்பெரும்புறக்கடல்சுழ்ந்த பலவையகங்க ளடங்கியிரு
க்கும்அண்டங்கள் சிற்றுருவமைந்துவந்திருப்பதையொ
த்துச்சக்கிரவாகமுதலியபட்சிகடொனித்திருக்கவநகரு
க்கரணகிற்கு மதிப்புறத்திற் சூழமுகழானது பிரளயத்
திற்பெருகிவளைந்த கடல்களின்வெள்ளத்தினை நிகர்த்தும்
ஆதியிற் பிதாமகன் பூமியைப்படைத்ததன் பொறையை
த்தாங்கச் சேடனாதிவான பலவற்றைவகுத்தபின்புஅண்ட
த்தினது பொறையையும் பாக்கச்சுவரொன்றை யெழு
ப்பியதைப்போல வந்நகரத்தைச்சுழ்ந்தமநிம்பாப்பு வா
னத்தையளாவி விளங்கவுந் திரிபுரங்களைநகைத்தெரித்த
சிவபிரான் மேருவாகியதனுசைப் புயவல்கொண்டி வளை
த்தகாலத் தண்டவடுக்குள்ளு ளுலையதைப் பிரமன் கண்ட
வைகளைத் தாங்கக்கடவாயென் றருளவோங்கி நின்றதை

நிகர்த்துப் பாதலவனாயினுழந்து வானவெல்லு பரியந்த முயர்ந்தும் விண்ணுலகத்துக்கும் விஞ்சையர் நகரத்துக் குந் தேவர் வாழும் பொன்னுலகத்துக்கும் விண்டுபிர மர்நாட்டுக்குஞ் சேடன்வாழும்பாதலத்துக்குமாதாவாக வெழுப்பிய பொன்மதிலை யொத்தும் பெரும்புறக்கடலைச் சூழ்ந்த சக்கிரவாளகிரியு மதற்குறையுளாக விளங்கும் அண்டச்சுவரும்போலச் சிறகற்றபர்வத நிகைகளுக்கொ ப்பாகச் சித்திரவீதிகடோறுஞ் சொர்னமயமாய் நவரத் தினகார்திகைவிசும் மாடமாளிகை - உப்பரிகைகள்- பத்திபத்தியா யிருபருங்கினும் விளங்க வோங்கியமதிலை னிடங்கனி னமைத்திருக்குஞ் சித்திரப்பொறிகளிற் சில துசொல்லுவோம், எதிர்த்த சத்துருக்கள்சுதூரங்கசேனை களுடன் புறந்தந்தோட முடுகி மின்னலையொத்த வாளா யுதங்களை விதிர்க்கும் எழுவினாக்கண்டிக்குஞ்சேனைகளை வாரிவாரி மோதுந்திக்குத் திபாந்திரங்களினெறியும், வி ழுங்கும். பற்றிவலிக்கும் பெருங்காற்றிற்பட்டகதலிகளைப் போன் றரிக்கிடையாகத் தள்ளுங்கண்மறை பொழியும் விற்களைவளைத்துச் சரமாரிதூவும் உருக்கிய வங்கத்தைச் செம்பைபெய்யுட னிறைக்கும்வடித்தசக்கிராயுதங்களைப் பிரயோகிக்கும் வச்சிராயுதங்களைச் செலுத்தும்ஒடுங்கி க்காட்டும் மீளவுமெழும்புங் குப்புறவிழுங்கோபித்தெதி ர்க்குந் தாழும்உலகினை யளந்தவிண்ணவைப்போல நிமிரு ம்பேரொல்பெற்ற பறைமுரசமுதலான வாத்தியங்களை த்திசைகள் செவிபெட்டொடுங்க முழக்கும்வட்டணையா கச்சுழலும் வானத்திற்புறக்கும் பட்சிசாலங்களை வாட்டு ம்மதிலை னிடங்களைங்குமோடிக் திரும்புஞ் சூரியனுந் த டைபடச் சரக்கூடுகளைக்கட்டுஞ் சூலங்கையெறியுந்தோ மரங்களைச்செலுத்தும் விடங்களைக்கக்கும் வேல்களையே றியுஞ்சுமணலினை யிறைக்கும் பலவலைகளை வீசிப்புஞ் சோபபுஞ் சங்களாக விழுத்தகழியிற்றள்ளுந் கொடியபூ தங்களைப்போன்று திரியும் வெவ்வியகனலைக் கக்கும் ப கைவர்செலுத்து மஸ்திர சஸ்திர வருடங்களை யுட்கொ ள்ளும் பட்சிகளையொத்துப் பறக்கும் இவையன்றியும் அந்ககையிகழப்பட்டவர் நாவையு மனதையும் வாட்டு மென்று சொல்லுவோமாயினம்மதிலின்மீ தமைத்திரு க்குஞ் சித்திரப்பொறிகளினது சவுரியவன்மையையென் போலிகளாற் புகழப்படுவதோ, இவைநிற்க கொம்மைக ள்முதலிய வலங்காரங்களைக் கொண்டு பொன் மயமாக வேங்கி வளைந்திருக்கும் அம்மதிலின்மீது நாட்டப்பட் டதாய் வானத்தையளாவிப் பறக்குந் துசபடங்களையெ தெத்தன்மைத் தெனின் ஆதியிற் சிவபிரான் அண்டபி த்திகையை யூடுருவிநின்ற சோதிமலையானது நான்கு வ கைத்தாயோங்கி நிற்பபைப்போல விளங்கும் கோபுரங் களினது சிகரங்களைக்காணப் பிரமன் பல அன்னவடிவு கொண்டு பறப்பதையொத்தது குளிர்த்தகிரண சமுகங் களைவிசுஞ் சந்திரங்கனங்கத்தைப் பெற்றனனென் நிவ் வுலகுளோர் கூறுவதுண்மையன்று காவல்களைக்கொண் டோங்கிநிற்கு மிம்மதிற்புறங்களினுட்டிய மணிக்கொடி களவலிமேனியிற் பைத் துடித்திருந்த வெண்ணிலவின் சட்டையானது பிதுண்டதோற்றமாகுஞ் சொர்னமயமா கிய சித்திரப்பொறிக னமைத்திருக்கு மப்புரிசையின்மீ தடர்த்தோங்கிப் பறக்காநின்ற டெக்கயங்களினது செறி வைக்கடக்கப்படாமையாற் சூரியனவைகளின் கீழ்ப்புற வெளியி னுழைந்துபோவான் அதிலுலவன் பெருமைக்

கழிவுண்டோ, உலகநெறியினையனுசரித்து நடந்துகொ ள்ளும் விவேகசாலியானவன் நருணபேதமாயொருகெ டுதியிற் பிரவேசிப்பானாயினு மவனைப் பிறர்குற்றஞ்சொ ல்ல வறியார்கள்.

இவ்விதச்சிறப்பினை யுடைய சுவர்த்தலத்தி னுழ்நங் கனிணம் விசாலமாகிய நிலைகளைப்பெற் றுகாயவனாயினு யர்ந்திருக்குங் கோபுரங்களானவையிரத்தினதிப்பியமாக விளங்குவனவும்அதன்கீழ்ப்புறத்தின் வாயல்கடோன்று ம் காட்சியாவன தழல்வடிவாகிய பரமன்முடியைப்பிரம னொருமுகங்கொண்டு பறக்கப்படா தெனக்கருதி நான்கு வதனங்களைப் பெற்றதற்கொக்கும் இவையன்றிச்சூரியச ந்திரர்முதலான நவக்கிரகங்கடமது கதிகளிற் செல்லும் போது உத்தரபாகத்தினுந் தட்சணபாகத்தினு மகமே ருவக்கொப்பாககிற்குங்கோபுரங்களைக் கடக்கப்படாமை யா லவைகளின் வாயிலின் மூலமாகச்சென்று தங்கடொ ழிலை நடாத்துவார்கள். மேலுந் திரிபுரதகனரான சிவபி ரானுணையினாற் சிறந்திருக்குங்காஞ்சிப்பதியினவளைந்த ளவிறந்த வெர்ப்பனைகளைக்கொண்டிநிற்குமதிலைநெல்லை யானது யூயியின்கணிராநின்ற நகரங்களைப்போலப் பரந் ததாய் அதின்கண்வேடிக்கைப்பார்த் துலவுமாந்தரவ்வந் நகரவாசிகளை யொத்துங் கோபுரங்களி னணிவகுப்பாய் நாட்டிய பட்டுக்கொடி களானவை யதின்வெடித் தெழுங் கொழுந்துகளை நிகர்க்கும் இத்தன்மையசிக்காரங்களைவா ய்ந்த காஞ்சிப்பதியின்கண் விசாலமாயுந்நீண்டிருக்குமொ வ்வொருவீதியின்நவரத்தினமயமாய்ப்பொன்வரைகளைப் போன்ற மாடமாளிகைமண்டபமுதலானவைகள் கோடா னகோடிகளுண்டவைகளின் விரிவையாவராற் கணிக்கப் படும்அவைகளின்மீதுநாட்டியிருக்கும்பலநிறமணிக்கொ டுகளி னளவையுமன்னதேயாம் இவைக டொனித்துப்ப றப்பன வானவெல்லையி னுலவப்படாமையா னுழன்றுசி றகையடித்து நிற்கும் பறவைகளைப்போன்று விளங்கு ம்ஆயிரத்தெட்டு கொடிமுடிகளை யுடைய மகமேருபர்வ தத்துக்கொப்பாகப் பலசிகரங்களைக்கொண்டு நிற்குமாட மாளிகைகடோறு நாட்டியவிரத்தினமயமாகிய மகரதோ ரணங்களும் நிலைக்கண்ணாடிகளுந் கலந்துவிளங்குங் கா ட்சியாவன கதிரவனு முட்பதியுந்நடங்கன்காந்தியையடக்கி யேகவுருக்கொண் டவ்விதிகளின்சிறப்புக்களையுநோக்கியி ருப்பதற்கொக்குஞ் சொர்னமயமாகியகொக்கைகளையுமு ருளைகள் முதலான வற்றைப்பெற்றணிவகுப்பாகப்பலநி ர்ப்பட்டிக் கொடிகளுந் கொடை சிகரத்துட னையயரா ஜவீதிகளின் வட்டணையா யோடிவரு மிரதங்க டோற்ற மாவன காரடிவித்தையாளர் சித்திரக்கோஷ னுச்சியின்க ண்பம்பரத்தைச் சுழற்றியதற்கொக்கு மிதுவல்லாமற்ப னிங்கினுந்செய்திருக்குஞ்சித்திரகூடங்களின்மீதுகுளிர்த் துவிளங்குமாணிமுத்துகளினுலுஞ் செம்மணிகளினுலு ஞ் சோடித்திருக்கு மேலிடங்களிற்றொங்கும்பொன்னரி மாலைகளி னவரத்தினகாந்திகளை வீசும்பாலிகைகடோற் றமாவன தடாகங்களி னலர்ந்திருக்குங் கமலப் பொருட் டிக்கொக்கும் மரகதங்களினுந் சோடித்துச் சித்திரப்பிர தமைகளமைந்த மட்டங்களின்மேனிலைப் பரப்புகள் தங் கத்தினுலமுத்துகளினுலுஞ் செம்மணிகளினுலுஞ் சோ டித்திருப்பது மேகராசிகள் சோமசூரியாக்கினி வடிவை யொருங்கெய்தப்பெற்றுச் சரிப்பதையொத்துங் கருப்பு வில்லையேந்திய மாரணநிகர்த்த வடிவுள்ளமைந்தனாஇர

திக்கொப்பாகிய சுந்தரமுள்ள மங்கைப் பருவி நீத்தில
ங்களிற்றை சோடித்த மாளிகைப்புறத்தி வழியி சிறகு
கடழைத்திருக்கு மன்னங்களைப்போல வலவுகின்ற தோ
ற்றமாவன மேகபடலத்தின் மறைந்து வெளிவரும் பூர்
ணசந்திரனைப்போன்றும் பூமியின்கணிராகின்ற நவரத்
தினத்திரள்க ளனைத்தையுந் தன்னிடத்திற் பதியப்பெற்
றுந்கரற் திருமார்த்தோங்கிய மாடங்களினது தழுத்தின்
புறத்தினையுந் துசுபடாங்க ளெத்தன்மைய வெனின்.
வானத்திற் செல்லும் ஆதித்தனையும் அம்புலையுங்க
ண்ம கோபித்துச்சிறிப் பற்றிவிழுங்க நாவைநீட்டிக்குல
வுவதைப்போன்றும் தேவினு மதுரமாகவசனிக்கு மங்
கையருடனாவர் சலங்கிரை செய்யுந் தடாகங்களைப்
போலப் பளிக்கி லமைத்த மாடங்களின்மேல் விளங்
குஞ் சித்திரகூடங்களாவவை வானகத்தி னிற்குந் தேவ
விமான சேகரங்களைப்போலத் தோற்றும் - இஃதன்றி
யும், விண்ணவர் தானவர் சித்தர் இயக்கர் கின்னரர் உவ
ணர் கந்திரவர் முதலிய சகலருந் தத்தம்பதிகளை வெறு
த்தந்கர மகத்துவங்கனையுஞ் செல்வங்கனையும் விரும்
பிவந்தவர்கள் வாசஞ்செய்ய வமைத் திருக்கும் மாடமா
ளிகைக டனித்தனியே வரிசைப்படுத்திற் கும் கமண்டலங்
களைத் தாங்கினவர்களாய்ச் சுவாசத்தைப் பந்தித்து ஞா
னசிரியன்குறித்தவாறே திட்டியை நசிமுனையி னிறுத்
திப் பஞ்சாக்கரத்தைச் செபித்துப் பரமசிவத்தின் பாத
கமலங்களை யிடையகமல பீடத்திருத்தி யோகங்களைச் செ
ய்யுமுனிவர் வதிக்கின்றசாலைகள் பெருத்திருக்கும்பூர்வத்
திற்றானும் விண்ணவர் தேடிதற்கரிய பரஞ்சுடர் மீட்டிமி
ப்படிவத்தா னோங்கியதோவென்று பிரமனுமாசங்கையு
ற்றுநோக்க நான்கு வேதங்களையும் பூர்ணமாகக்கற்றவர்
தணர் வேள்விகளைச்செய்யுந் தலங்களின் மூண்டெழும்
புகைப்படலமானது அண்டகோளகையினையுந் கடந்து
நிற்குஞ்சாலைக ளளந்தமுண்டு - நான்மறைக் குலத்தினு
தித்தவராய் உயிருக்கு முடலுக்குஞ் சம்பந்த மில்லாத
னபோன்று மில்லாததை யோம்பி ஐம்புலச்சேட்டைக
ளைவென்று சற்கருமங்களைநடாத்திவரும் பிராமணர்வா
சஞ்செய்ய முன்னதமர்கிய மாளிகைகளிருமருங்கினும்
வானத்தையளாவிற்கும் வீதிகள்திரண்டும் பல திவ்வி
யபாணங்களைப் பிரயோகிக்கும் வலியினைப் பெற்றவர்க
ளும் வெவ்விசமர்களைக்கடந்த செயசாலிகளுஞ் சுதர்
வேதங்களையு மிடைவிடாதுபடிலும் நாவைப்பெற்றவர்
களும் வதியுந்கிளைப்பெற்ற முதன்மை யாகிய கஞ்சி
யினது வீதிகளெங்குந் தருவித்தமணிகளினற் செய்தகி
கரங்கள் விளங்குதல் பொன்னுலகத்தைப் போன்றுங்கு
ன்றுகளைப்போலப் பலவகைப் பணிகளின் திரட்சியும்
நவரத்தினங்களின் குவைகளும் அவாவைப்பெருக்கும்
பொன்ராசிகளு மற்றுமுள்ள சிறந்தபொருள்களு மெதி
ரின்விளங்க அதை நிதானிக்கப் படாமையாற் கணிதர்க
ளுநாணக் கற்பகத்தருக்களைப்போலச் சிறந்துவீற்றிருக்
கும் தனவையியக்கடைகள் வைத்திருக்குஞ் சித்திரகூட
ங்க ளிடையிடையின் விலைக்கூறுகிறவர்களாய் கங்கைகு
லத்தவதரித்தவர்களாய்ப் பூபாலகராய் அஷ்ட லட்சுமிக
ளுந் குதிகொள்ளுந் செல்வப் பெருக்களைப் பெற்றவர்
களாய்ப் பிரமனுடைகளி னுதித்தவர்களாய் வீற்றிரு
க்கும் காராள பூவையிய வேளாளர் குழும் தெருக்கரு
நெருங்கிவிளங்கும் சத்த பரிச ரூபரச கந்த வாஞ்சைக

ளுக்கிடமாகிய பஞ்புற்றிருக்கின்றனம்கிருபைசெய்து
நடாத்துங் குண சம்பவ வர்கடுதிக்கின்றது செவிகளுக்
டமும் விழிவழியி னுணந்த
பித்தொழும் அண்டர் தொகு
மிடைவிடாமற் பெருத்தும் நாரோய் ஆனந்தக்கண்
அன்னத்தி னடிச்சுவடும் பரமனுக் கெடுத்துத்தவத்த
வின்திவாகனமாகிய கருட னடிச்சுவடும் மேன்புத்திர
னதேவேந்திரனேநிநடாத்தும் அயிராவதத்தி னடி
மில்வீதிகளெங்குந் தோற்றவும் பஞ்சலிலக்கணங்க
வாய்த் து கால்களி னிரத்தினவெண்டையங்கள் சத்திக்க
வையாளியுலவும் புரவிகள் களைப்புந் சித்திரமுகபடர்
ம்விளங்க இருமருங்கினு மணிகள் கணில் கணிலென்று
மாறி யொணக்கவுலவு மதபாணிகள் வீற்றி மொலியுஞ்
சொர்ணமமாகிய வுருளைகள் மச்சுக்குத்துக் கால்கொடி
ங்கைகள் முதலியவற்றா னலங்கரித்துமேருவைவிகர்த்து
புபுடைபரத் தோங்கிய விரதங்களைபுந் தொனியுங்கவி
கையினை யொப்பத்தழைத்து நிழலைப்பரப்புகின்றசோ
லைகளினின்றும் ஸ்ரீபூமான்கள் களித்துவருமாவாமு
ந்தேவதுந்துமி களினது முழக்கமுந் தெருக்களினிடை
விடாது பெரி தொல்த்திருக்கும் அந்நகரத்திற் பரத
விலக்கணங்களின் வழுவின்றி நடித்தலனைத்தும் பஞ்ச
கிருத்தியங்களை நடாத்து முறைமையாற்பரமசிவனடித்
தலேயாம். இசைப்பாட்டிக ளனைத்து மவனிசைக்கும்
வேதாகமத்தொனிகளாக், கேள்விப்படுவதனைத்தும் அ
வனது கீர்த்திகளைப்புகழுஞ் சுருதிகளுந் தேவாரமுமா
ம், பலர்கூடி யிருப்பதனைத்தந் திருத்தொண்டர் கூட்
டமாம்.

இஃதன்றியும், பால், தயிர், நெய், தேன், முதலியக
டல்கள் தத்தம் மெல்லையைக் கடந்திற் நகரத்திற் பெருகி
நின்றனவோ வென்றியாவரு மதிசயிக்க அவைகளநிறை
ந்தகேணிகள் பெருத்திருக்கும் அன்னதானச் சாலைகள்
முன்னம்பராசத்தி யமைத்த முப்பத்திரண்டரச்சாலைக
ளைப்போ லிடைவிடாது சகலருக்குந் திருத்திசெய்திருக்
கும் அளவற்றகாலமாய் நீங்கியிருந்த தன்வர்க்கத்தி ன
னைக் கண்டவுடன்முகமலர்ந்து நன்னயவசனங்களைக்கூ
றிமனங்களிக்கத் தமதில்லங்களின்வரவழைத்ததுசுவை
யுண்டி முதலியவற்றை யவர் மகிழ் சிறக்க ஓட்டி மாறு
போல் அன்னசத்திரங்களின் வந்தவருகின்ற வாராநின்
ற பேர்களுக் குபசரித்து வழங்குமோதை மிகுத்திருக்
கும் இஃதன்றியும் மாடமாளிகைகளின் முற்றங்கடோ
றும் நாடகளைப்போலப் பொற்பாவைகள் நடிப்பதைத்
தேவர்முதலானவர்களைக்கி விருப்பமுற் றசைவற்றிரு
ப்பார்களிவ்விதச் சிறப்புக்களையுடைய வீதிகளின்கணிரா
ஜகுமாரோறி நடாத்து மிரத்தினமயமாகிய தேர்களான
வைஅளவற்ற சூரியர்க ளாரோகணித் தணியணி யாகச்
செலுத்து மிரதங்களை யொக்கும்வெண்பாவாதிய பாவி
னின் றுதியாநின்ற விருத்தங்கள்-துறைகள்-தாழ்சைகள்
முதலிய விளங்களா னலங்காரமாகப் புனைகின்ற தமிழ்
ப்பிரபந்தங்கள் முதலான பலகலைகளை யாராய்கின்றகவி
வானரு மவைகளின் கருத்துக்கிசைந்த படிக்குப் பிரச
ங்கிக்கக் கேட்டு மகிழ்ந்த வர்களுக்குத்தியாகங்கள்வழங்
கும் கல்விமாண்கள் சபைகடோறு நெருங்கியிருப்பார்க
ள. வேழமருப்பினை நிகர்த்ததனபாரங்கனையுடைய மங்

பலவாயில்களைக்கடந்து சிவபிரானைக் கண்டபுருஷமவ
விழிகளினுணர்ந்தவாரிபெருகத் திரவிரிந்ரு மேகப்பெரு
நாச்சொரிந்து தீர்க்கதென்னல்திருக்குஞ் சரிகம பதரிச
வாக்கியங்களினுற் போர் ப்பூரித்துச் சங்கீதங்களைப்பாடு
ர்கண்மிது கந்தவர் குவளைமலனாவென்ற கரிய விழிகளை
யிட்டவாதே கையர் சத்தகரங்களை யபிநயத்தாற்றமுனி
ங்கள் செய்ப்பெருந்கு நரம்புகளை முறுக்காணிகளிற்பிகி
ன்று விரலினுன்மிட்டிக் கண்டத்தொனியைக் கூட்டி யி
சைக்குமியாழி னோசையுங் கூடிப்பெருத்துவிண்ணவர்
செவிகளுக்குக் கழுத்தாநாயை யுற்றியதைப்போலக் களிப்
பைவீளைத்திருக்குஞ் சுந்கரமிருத்த தேவகன்னிய ரந்ந
கரத்தி விராபின்று இராஜகுமாரர் வனப்பை விரும்பி
யவர்கடோளைத் தழுவுக் காமுறுவதானும் விண்ணவர்
மயங்கிக் கணிகையனைக் கலந் தின்புறுவதானும் அழகி
யகாஞ்சிப்பதியானது மண்மதனுக் குரிய ராஜதானியாக
வுள்ளிவங்குங் கூற்றுவினைப் போலச் செல்லுங் களியா
னைகளினது மதப்பெருக்கு மிடபங்களின்மீ தேறித்திரி
ந்து சுரபிகளைக்காக்கு மிடையர் சேரிகளிற் பசுக்கூட்ட
ங்கள் மடிசுரந்துபொழிந் னூற்றிட்டுப்பெருகும் பாலுங்
கலந்திடவிடா தவ்விதிகளினுற்றைப்போலப் பெருகி
க்கொண்டிருக்கும் மத்தன தாள சுதிக் கிசைவாகக் கர
ங்களினு லபிநயங்களைக்காட்டிச் சிலம்புகள்கொஞ்சப்பா
தங்களைமிதித்துக் கணிகையராடலுங் கழைக்கூ தர்பல
வித்தைகளைக் காட்டலுங் காமன் கருப்புவில்லை வளைத்
துப் பஞ்சபாணங்களைப்பூட்டிக் காமுகர்மிது செலுத்து
மாடலும் விண்ணவர்களித் தானந்தக்கூத்தாடுவதுமிரு
தியினால் நோக்குநருக்கு வெறுப்பையுண்டாக்கும் மங்
கையருமாடவரு மணிந்தணிக் துதவாமற் நெருக்களி
னெறிந்த நவரத்தினப்பணிகளே இலக்குமியு மிச்சிக்கு
ஞ்செல்வமாருமாயிற் றுதித்தற்கரிய சிருட்டிகளை நடா
த்தும் பிரமனுக்காயினு மொப்பற்ற வக்காஞ்சியின் வள
ங்களைச் சொல்லப்படுவதோ. மாறுபிராஜகுமார ரொழிந்
தாடிய கத்தூரியினுற்சேராடப்பட்டும் பொற்பிரகாசமா
கியசுண்ணப்பொடிகளினு லவைபுலர்ந்தும் பணிநீர்களை
ச்சிவிழிகளினுற்றாவப் பெருத் தாருகவோடியுங் கர்ப்பூ
ரம்மணந்தெறிவாகவும் இவ்வுலகினர்மணங்கள் ராஜதசா
த்துவித் தாமதகுணங்களினுள் வேறுபடுவதைப்போல
வந்நகர் வீதிக ளடிக்கடி மாறுபட்டுக்காட்டிந் தாமரைப்
பீடத்தமர்ந்து சேவாசிகளைப் பெருக்கவரும் நான்முக
ளைப்போன்று துதித்தற்கரிய விலக்குமியினது குமார
னுன் மன்மதன் நன்னைவலையினுன் மோகத்தைப்பெ
ருக்கிவருவான். குளங்களி னலர்ந்திருக்குந் தாமனாகளை
யொத்து மங்கையர் முகமலர்ச்சி பெற்றகாலத்தி னம்ம
லரிந்பெருகுந் தேனையுண்டிகளித் துலவிய வண்டினங்
களைவிகர்த்துப் பர்வதாதிருதியாகிய புயங்களைப் பெற்ற
புருடரவர்க ளின்பலவங்களைச் சரசுல்லாபு லிலைகளினு
ற்பருகிக் களித்திருப்பார்கள்.

பொன்மயமாய் விளங்கு முரசங்களாகிய மங்கலவாத்
தியங்கள் முழங்கத்திவிய பரிமளங்களைக் கமழும்புட்
பப்பத்தரிக்கட் டத்தம்மாபுக்குரியவோம யிதிகளைநடா
த்தியங்கரவானார் களிப்பெய்தமணங்களைமுடிக்குமார
வாரங்க விடைவிடாது பெருத்திருக்கும், இதுவன்றியு
ம் வானத்தினுலவு மேகங்களிற்ங்கி யிளைப்பாறிச் செல்

லுமுன்னதமுள்ளித்திரமாடங்களின்மீதுபாகையொத்
துவசனிக்கு மங்கையர்வாலிபர்மீது நீர்த்துருத்திகளினு
ற்றாவும் பணிநீர்சிதறிச்சோனைப்பெயலையொத்தெத்தே
சகாலமு மவ்விதிகள்விளங்கும். மேலுந்தேமல் பரந்து
பூரித்துத்ததும்பி விம்மிவனப்போங்கிய கொங்கை களை
த்தாங்கிய மாதருங்காமனை நிகர்த்தமைந்தரும் பொன்ம
யமாயோங்கியவுப்பரிகைகளின்மீதுலவிவீளையாட்டினெ
றிந்த சுண்ணப்பொடிகளுடன் புட்பச்செண்டுகளினுதி
ர்ந்தமகரந்தங்களும் வானத்தினெழுந்து படியக் கொண்
டல்கள் பொன்வடி வமைந்துபனி நீரைப்போலப் பரிம
ளிக்கு மாரியைப்பெய்துவரும் புட்பமலைகள்புரளும்பு
யங்களையுடைய விரரிடைவிடாமற் செல்லும் பொன்ம
லையினையொத்த விரதங்களினுற்பும் பாகனைச்சிறிடக்
கும்மதயானைகள் விரிடுமொலையுஞ் சவரிகளைநிகர்த்தபி
தவப்பதியின்வாழாமாந்ந்நெருங்கிவசனித்துச்செல்கிண்
றகம்பலையு மேகமாய்ப்பெருத்திருப்பது முகிர்கூட்டங்
களினது முழக்கத்தையுஞ் சாகரங்களி னொலி யினைபு
மொத் தெப்போதும்அவ்விதிகளின்விளங்கும் மாரியை
யெதிர்பார்த்திருக்கு முலகத்தைப் போலவு மன்னவன்
செங்கோன்முறையினை நாடியிருக்குஞ்குடிகளையொத்து
ம்அத்தல விசேடத்தைக்கருதிக் குற்றமற்ற தேவர்களும்
ம்பாதலவாசிகளும் பூமண்டலத்தினரு மன்றையருமிட்
ட்சித்திகளைப்பெற்றுநங்கதியினையடையத் தேடிச்சேரு
மகத்துவமுள்ளது காஞ்சித்தலம். இதுவல்லாமல் அஞ்
றானம் வயிரம், மனக்கோட்டம், அகாலமரணம்,பிணி
முதலிய துன்பங்களவ்விடத்திற்பரிவாகவாசஞ்செய்பவ
ரையனுகாது நீக்கிரட்சிக்குந் தன்மையினுற்சாயுச்சியப்
பதவியே அப்பதியெனி னதன்மகத்துவங்களையுஞ் சிற
ப்புக்களையும் என்போலிகளாற் சொல்லமுடியுமோ

இனியத்தலவிசேடத்திற் சிலகூறுகின்றும் சொன்ன
மேதாருவு மதன்கிளைகளாகவும் இலை தளிர் அழகிய பி
தாம்பரமாகவும் பரிமள மிருத்த மலர் களிக ளிரத்தின
மாகவுமோங்கிய காஞ்சிவிருட்சமான தைத்து விண்டிக்க
ளைக்கண்டவர்களா லுண்டாக்கிய தடாகத்தினருகி னிழ
ல்பரப்பி நிற்பதாற் காஞ்சியென்றும் பிரமனுக்கமாகிய
தினகற்பத்தினு மிறத்தலாகிய மகாகற்பத்தினும்பெரு
கிய பெரும்புறக்கடல்முதலான வெள்ள மந்கரவெல்லை
யின்வருவதற் கஞ்சிப்புறத்தினிற்பதாகச் சத்திகாத்திரு
ப்பதாற் பிரளயசித்தென்றும், பூர்வத்திற் றிருக்கயிலையி
னுமையவள் சிவபிரான் விழிகளைமூடிய காரணத்தானி
வ்வுலகமீடேற வித்தலத்தின்க னெழுந்தருளி மாவா
யின்வீற்றிருக்கும் ஏகாம்பரத்தை ஆராதிக்குந் தறுவா
யில் பரமனேவலிற் கம்பாநதி பெருகி வரக்கண்டி பயந்
தவ்விவிலங்கத்தைத் தழுவக் குழைந்தருளிக் காட்சித்த
தாற் சிவபுரமென்றும் — அபிராவதந் தவஞ் செய்து
புண்ணியகோடி கிரியாய்த் தாமைத் தாங்கவும் அதன
ருகிற்பெருகும் வேசவதி தீர்த்தக்கையிற் பிரமன்மக
ஞ்செய்பத் தாமரைக்கண்ண னெழுந்தருளி யனுக்கிரா
த்தலான் விண்டிபுர மென்றும்—பரமசிவன், தேசவன்,
நான்முகன் நத்தம்பதிகளை யிகந்திந்தத் தெய்வீகத்தலந்
தை விரும்பி வாசஞ் செய்வதாற் றிரிமூர்த்தி வாசமெ
ன்றும்—பிரமன் மனமாகநீங்கிச் சிறக்கக்காமுற்றும்

தாமோதரனுமையாகிப்பூசித்தகச்சபாலயத்தினெழுந்த
ருளியபரமனைக் கருதித்தவஞ்செய்து பேறுபெற்றதாற்
பிரமபுரமென்றும்—மோட்ச காமியங்களை விரும்பித்த
வவிரதங்களைச்செய்தவருக்கிஷ்டப்படிக்கருளுந்தன்மை
யினும் காமபீடமென்றும்—இந்திரனாகிய தேவர்தவஞ்
செய்து சிறப்பெய்திய தாற்றபோவன மென்றும்—திரி
லோகங்களினும் பூதலஞ்சிறந்ததாகும் அதன் கட்டங்கி
யதலங்களி னிப்பதியானது அறம்பொருளின்பத்தைய
ளிக்குந் தன்மையினும் சகச்சார மென்றும்—அட்டசி
த்திகளையுந் தபோதனருக் கருளுமுக்கியத்தினும்சகலசி
த்தியென்றும்—பரமசிவ மொருகாலம் பராசத்தியைநீ
லியென்றழைக்க வக்காளிமங்கழிவதாகக் காளியென்றவ
தரித்துஅரிய தவங்களைச் செய்யக்கூர்ந்தனிரங்கிக்காட்சி
தந்தருளிய வாறே அந்நகரைக் காத்திருப்பதாற் கன்னி
காப்பென்றும்—சிவகணங்களிற் றெண்ணடர னென்பவ
ன்மாலதியைக் காமுற்றகாரணத்தினும் பூமியின் கணவ
தரித்திந்நகரத்தை யாண்டதாற் றெண்ணடரபுரமென்று
ம்—தண்டகராஜ னித்தலத்தின்விண்டிவைநோக்கித்தவ
ஞ்செய்ததாற் றண்டகபுரமென்றும்—பதினமூன்றுசிற
ந்தபெயரினைப்பெற்றது. இஃதன்றியும், அயோத்தி, ம
துரை, மாயை, அவந்தி, காசி, காஞ்சி, துவாரகையென்
னுஞ் சத்தபுரிகளிற் காஞ்சிரகர முதன்மையாகிய பேற்
றினைத் தருவதென்றறியிற் பரமசிவன் பராசத்திக்கரு
ளியதா லித்தலத்தினுக் கொப்பெடுத்துக்கூறச் சொற்க
மத்தியபாதலங்களினுங் கிடையாது வசிஷ்ட ரிடத்திரு
க்குங் காமதேனுவின மடியினின்றும் பெருகியபாலியா
றுவடபாசிசத்தினும் பிரமனாதிபர் சுப்பிரமணியக் கட
வுளைத் திருமஞ்சனமாட்டிய திருநதி தென்பாசிசத்தினு
ம்கம்பை-வேகவதி அதனிடையினும் பரவுவதினும் கங்
கை-காளிந்தி - சரஸ்வதி - முதலிய நதிகள்பாயுந் தலங்
களினுங் காஞ்சிரகரஞ் சிவோஷ்டமாகும். பிரமரினெரு
வனிறந்த மகாப்பிரளய வெள்ளத்தின்மீ தோங்கி நின்ற
மாவிருசுஷத்தி னெருகிலையினை மார்க்கண்டர் பற்றியிற்
ங்கி உலகமுதித்த தறுவாயிற் பார்ப்பதியினது வளைத்த
மும்பு முலைத்தமும்பும் பெற்ற கர்த்தனை யருச்சிக்கு ம
கிமையினைப் பெற்றும் அறுசமையங்களையுந் தாயை
யொத்துப் பரிவாய்க் காத்துச் சராசரப் பிரபஞ்சங்களி
டேற முப்பத்திரண்டறங்களையும் வளர்த்த உமையவள்
ஆதிபீடத் தெழுந்தருளிய காமக்கோட்டத்தைச் சூரிய
சந்திரராதியாகிய நவக்கிரகங்கள் சூழ்ந்துவருவதாற்றே
வருந் திசைதோற்றமால் மயங்கிச் செல்கின்ற மகத்துவ
முமுடைய தத்தலங் கொடிய பாதகங்களைச் செய்தவனு
யினு மத்தலத்தை மனப்பூர்வமாகத் தெரிசிப்பானுயின்
அக்கினியிற் பட்ட பஞ்சைப்போலப் பாதகங்கள் தவிக்க
ப்பட்டு முத்தியினை யெளிதிற் பெறுவானுயிற் சாஸ்திர
விதிப்படிக்கொரு தரும முடித்தாற் கோடியாகப் பஸி
கும். இம்மகத்துவத்தைக்கண்டு தேவர் - மாதவர் - முத
லாயினோர் தத்தமிருப்பிடங்களைவெறுத் தேகாம்பர நா
தனை யாராதித்துந் தவங்கள், விரதங்கள், யாகங்கள், மு
தலான சத்கருமங்களைநடாத்தியு மிருப்பதால் அப்பதி
யின் மகத்துவங்களை யாவரானும் விரிக்கப் படாது. சுப்
பிரமணியக் கடவுளினும் குட்டுண்டு பிரணவ வுண்மை
யினைத்தெளிந்த நான்முக னுறங்கும்போதும் அழிந்த
காலத்தும் பெருகிய சத்தசாகர வெள்ளமானது அந்நக

ரைநெருங்காமலு மொருகுறைகளையுந் செய்யாமலுந்
சூழ்ந்துபோகுந்தன்மையினும் பிறை கொன்றை கங்கை
தேவர் சிரமாலையுட னென்பணிகளையுந் தரித்த பரமசி
வமுண்டாக்கிய தல்லது பிரம சிருட்டியிற் பட்டதன்று
அத்தலத்தினிருப்பவர் வசனிப்பது வேதம் தடாகங்கள்
சிறந்தகங்கை, சிலைகள் இலிங்கம் மனிதர் தேவர், விரு
ட்சங்கள் பஞ்சதருக்கள், பொசிப்பது அமுதம், இசை
ப்பது சுகத்திரநாமார்ச்சனை, நடப்பது பூவலஞ்செய்தல்,
சிந்தித்தல் தியானம், சயனித்தல் யோகசாதக மாகும்.
இத்தியாதிய மகிமைகளுஞ் சிறப்பும் விசேடமு மற்றெ
ந்தத்தலங்களினுங் கிடையா இஃதன்றியும் யானையுரிச்
சட்டையினைப்போர்த்த வயிரவர் - விநாயகர் - சூரனைக்
காய்ந்த சுப்பிரமணியர் - சாத்தா-விண்டு - காளி-முதலா
னவர்கள் காத்திருக்கும் பெருமையினையுமுடையது.

மேலுஞ் சண்மதங்களினுஞ் சிவோட்ட மாகிய சைவச
மையத்தினல்லது மோட்சபதவியினைப் பெறுத லரிதெ
ன்றறிந்து பிறருக்குத் தன் சமையத்தி னடிப்பவனைப்
போற்காட்டிக் கல்லை மலராகக்கொண்டு பத்தியுடன்றின
முஞ் சிவலிங்கத்தின்மீ தெறிந்து பரமன் பாதாரவிந்த
நீழலைப்பெற்ற சாக்கியநாயனாரும் அடியார்களாவந்திரத்
தைவெழுத்துத்தரும் பத்தியைச்சோதிக்கக் கர்த்தன் றி
ருவுளங்கொண்டு திருத்தொண்டர் கோலமா யெழுந்தரு
ளித் தமதாடையைத்தந்து மழையினை யுண்டாக்கித் த
டைசெய்ததினும் பாறையிற்றலையினைமோதப் பரமன்றி
ருக்கரத்தைநீட்டிக் காத்திரட்சிக்கும் பேறடைந்ததிருக்
குறிப்புத் தொண்டராதியான பத்தர்களும் மோட்சம்
பெற்றதலமாகும் இதுவல்லாமல் பரமன்விழிகளை மூடி
யதினாலுண்டாகிய பாதகநீங்கப் பார்ப்பதியார் காசியிற்
சென் றறம்வளர்த்துக் கைகூடாமையா லித்தலத்தினெ
ழுந்தருளி மாவடியின்வீற்றிருக்குஞ் சிவபிரானை வழிப
ட்டிட்ட சித்திகளைப்பெற் றின்னமுந் தவஞ்செய்திருக்கி
ன்றதால் அதனுக்கதுவே வொப்பல்லது வேறென்றை
ச்சொல்லப்படுவதோ சீவராசிகள் கடைத்தேறத் திருவு
ளங்கொண்டு லோகநாயகி யறம்வளர்த்த சாலைக்கருகிற்
பரமனோக்கித் தவஞ்செய்த பிலத்தின்கண்விளங்கும்
ஆலயத்தமர்ந்து காமாட்சியம்மனைபப் பெயர்பெற் றரி
யவழிபாடுகளைச் செய்துவருவதைவிரும்பிச் சிவபிரான்
அனந்தகலைகளுடன் அத்தலத்தை நீங்காம லிருப்பார்.
அப்பதியிற் பிறப்பினு மிறப்பினு மிருப்பினு மல்லது
கணப்போது தங்கினும் மாவடியி னெழுந்தருளிய கர்த்
தன் நடனபாத தெரிசனைகிடைக்கப்பெறினுஞ் சிந்திக்கி
னுமோட்சவிட்டை, காணியாகத் தரும். இவ்விதவிசே
டச்சிறப்புக்களைப்பெற்ற கச்சிப்பதியை நிகர்த்த தலந்தி
ரிவோகங்களினுங் கிடையாது பரமன் விண்டு பிரமன்
இந்திரன் காளி முதலானவருக்கு வாசயோக்கிய மாகவு
ம்மனுச்சக்கிரவர்த்தி துண்டரன் தண்டகன் கரிக்காற்
சோழன் முதலியவர்கள் அரசுசெய்யுந் தலைமையும்பெ
ற்றது இக்காஞ்சிப்பதியின் முத்தியை விரும்பிப் பூசித்
தும் வலம்வந்தும் அலகிடல் மெழுகலாதியான பணிவி
டைகளைச் செய்துவரும் புண்ணியவான்கள்கோரிக்கைக
ளைத்தரவல்ல ஆலயங்க ணூற்றெட்டுண்டு. அவற்றுட்ப
ரமசிவ னெழுந்தருளிய தல மிருபது. விண்டுவுக்குரிய
தலம் எட்டு மற்றத்தேவர்க ளவ்வாறே மற்றையத் தலங்

சுளிற் குழந்திருப்பதால் அக்காஞ்சிசு-மரத்துக் குவமான மெங்குமிராதுமேற்கூறிய சிவத்-தலங்களாவன- கச்சபாலயம், திருவேகம்பம், திருமயானம், திருக்காயாரோகணம், மகாகாளேசம், கருமேற்றளி, அநேகபேசம், கடம்பை, பணதோசம், மணீசம், வராகேசம், சுரகோசம், பரசுராமேசம், வீராட்டகாசம், வேதநாபுரம், உருத்திரர்கா, ஸந்திராலயம், சதுர்முகசங்கரம், திருமாற்பேறு, திருவேத்தூர். ஆகிய இவையாம்.—விண்ணத் தலங்களாவன- அத்திரி, அட்டபுயம், வெஃகா, ஊரகம், சகாளங்கம், நிராகாரம், சந்திரகண்டம், பாடகம். ஆகிய இவையாம்.—இஃதன்றியுஞ் சிவன் பார்ப்பதி சுப்பிரமணியக்கடவுள் முதலானதேவதைகள் வாசமா யிருக்குந் தலங்கள் அறுபதினாயிரமுண்டு.

இவைவிடிக், விளக்கமொன்று இடங்க ளிரண்டு, தெற்றிகளமுன்று, அரணங்களுஞ், தருக்களைந்து, புட்களாறு, நதிகளேழு, பொதுக்களெட்டு, பொய்கைகளொன்பது, சிலைகள்பத்து, மன்றங்கள் பதினென்று இச்சிறப்புக்களு மோங்கியிருப்பதாற் காஞ்சித்தலம் அற்புதமாய்விளங்கும். மேற்குறித்த தொகைகளுக்கு வகையாவன ஆயிரங்கிரண சமுகங்கையுஞ் சோடச கலைகளின் பெருக்கையும் விரித் துலகை விளக்கிவருஞ் சூரியசந்திரரொளி மழுங்கச் செகமெங்குந்ததைருட்பிரகாசத்தை விரித்துக் காமக்கோட்டஆலயத்திற் பராசத்தியெழுந்தருளிய பிலத்தின்கண் எத்தேசகாலமு மழிவின்றிச்சொலேத்திருக்குந் தூண்டாவிளக்கமொன்று—பிறந்த வுயிரிற்வாமலு மிறந்தவுயிருதியாமலும் சுபகரத்தைத் தரும் இடங்களிரண்டு—உயிர்களுக் குணவைத் தந்தும் விருப்புற்றவைகளையளித்தும் ஊமைகளேவசனிக்கச்செய்து மிராணின்ற தெற்றிகண் மூன்று—கீழ்பாரிசஞ் சமுத்திரர், தென்பாற்பெண்ணை, மேற்புறம்பவளசயிலம், வடதுபால் வேங்கடம், இந்நாற்பாங்கினைத்தெருட்டும் அரணம்நான்கு—வேதவுருவாய்ப் பூத்தல் காய்த்தலில்லனவாகிய மா, எக்காலமுங் கணிகள் மலிந்தருந்தவல்லபுண்ணியவான்களுக் கட்டித்திகளைத் தரும்புளி, சுகந்தத்தினைவீசும் மலர்பொதுளிய இலுப்பை, வானத்தை யளாவித் தழைத் திருக்கும் அத்தி, குளிர்த நீழலைப் பசுபும் எட்டி, இம்மகிமையுள்ள தருக்கள் ஐந்து—அமுதத்தினைப் பெறச் செய்யும் வானம்பாடி, ஐசுவரியத்தினை யளிக்கும் அன்னம், வேதாகமங்களை யோதுங் கிள்ளை, வருங் கருமங்களை விளக்கும் ஆந்தை, பெருங்காலத்தைக் குறிக்குஞ் சேவல், ஞானச் செல்வத்தை விளக்குஞ்சக்கிரவாகம், இவ்வின்கணங்களை வாய்ந்த புட்கள் ஆறு-கம்பைபம்பைமஞ்சினிபிச்சிகலிச்சிமண்ணிவெஃகா இச்சிறந்ததிகளேழு—விடாய்த்து வந்தவருக்குநீருதவித் தேற்றுங்கூவலம்பொது-முயல்சிறி மதயானையைத் துரத்தும் பொது-சுத்தகரங்களைவிளைக்கும் பொது-வி

ண்டகண்டியிலும்பொது-மன்மதவடிவினைத்தரும்பொது புற்றின்கண்மத்தளவோசையினைமுழக்கும்பொது-திசைதோற்றது மயக்கும்பொது-உமையவள் களித்தமரும்பொது- இவ்விசேடமுள்ள பொதுக்களெட்டு—பழம்பிணிகளை நீக்கும்பொய்கை, மனுக்கள்சக்கிரவர்த்திகளிறு திகாலத்தைக் குறிக்கும் பொய்கை செல்காலம்- நிகழ்காலம்-வருகால வேற்றுமைப்பாடுகளையு முணர்த்தும்பொய்கை, பரமசிவன் நிருவடினைப்பெறச்செய்யும் பொய்கை, வேண்டியவற்றைப் பெறக்காட்டும்பொய்கை ஞானபோதகத்தைத் தரச்செய்யும் பொய்கை, பொன்வடிவைத்தரும் பொய்கை, இலக்குமி விலாசத்தை வருவிக்கும் பொய்கை, வசிகரத்தையளிக்கும் பொய்கை, இப்பேற்றினைவாய்ந்த பொய்கைகளொன்பது—விடத்தை நீக்குங்கல்-வினைகளைப்போக்குங்கல், சேர்ந்தவரைத் தேவராக் குங்கல், ஆயுதவகைகளினுள் வெட்டப்பட்ட சீரத்தினைப் பொருத்துங்கல், தேவாஸ்திரங்கள் மேல்வரினுந் துரத்திக்காக்குங்கல், புதைத்ததிரவியங்காணுது வினவிந்காட்டுங்கல், மிகுந்ததுன்பங்களை நீக்குங்கல், அரசருக்குவெற்றியைத்தருவிக்குங்கல், இவ்விதமகிமைகளைப்பெற்றகல்பத்து, பரதாரத்தைப்புணர்த்தவன், புருடனைவஞ்சித்தன்னியனையணைந்தவன், குருவைவிர்த்தித்தவன், இவர்கணெருங்கினுலும் ஊமைபாக்குமன்றஞ் சேராரைக்காட்டுமன்றம்பலவடிவினைவிளைக்கும் மன்றங் கலைக்கிபானங்களை விளைக்கும்மன்றஞ் சந்தேகங்களைத் தெளிவிக்கும் மன்றம் பொன்னுலகவாழ்வைத் தரும்மன்றம் நவரத்தினுபரணங்களை யுதவுமன்றம் அமுதத்தை விளைக்கும்மன்றம் வடிவினை மறைக்கும்மன்றம்மேகமிடைவிடாது பொழியக்காட்டும்மன்றம் பகலீரவாகவும் இரவுபகலாகவுமாற்றும்மன்றம், இவ்விதச் சத்தியினைவாய்ந்த மன்றங்கள் பதினென்று. இஃதன்றியுஞ் சிலைகள்-தருக்கள்- இடங்கள்-கூவல்கள்-நதிகள் தடாகங்கள்-தீர்த்தங்கள் பிலங்கள்-பழனங்கள் சோலைகளாதியவந் தலத்தின்கண் கோடானகோடிகளுண் டவைக ளற்புதமகிமையினை யுடையனவாம். இவைகளின் மகிமைகளைப்பிரமன்றொருத்துக்கூறவு முடியாது. இவ்விசேடங்களைப் பிதாமகனாலாதியிந்கள்விப்பட்ட சனகன் வியாதனுக்கருளினர். அவரிடத்துச் சூதபுராணிகர்பெற்றுச் சவுனகாநிரிஷிகளுக்கோதும் அளவற்ற சிறப்புக்கள்வாய்ந்த காஞ்சிமாநகரத்தின் வளத்தினைக்கொஞ்ச வறிவைவாய்ந்த தொருநாவைக்கொண்டஅடியேனார் புகழப்படுவதோ.

இவ்விதப்பிரதாபங்களைப்பெற்ற கச்சிப்பதியினைப்பிரதேசத்திற் பார்ப்பதியார் வீற்றிருக்குங் காமக்கோட்டத்தினையொத்துத் தென்பிரதேசத்திற் கோடிசூரியப்பிரகாசம் வாய்ந்த குமரகோட்டமென்னும் ஆலயமொன்று ண்டி. அதிற் சிவபிரா னக்கினிவிழிகளிற்றோன்றி வெற்றிவேலினுஞ்சூனதிய அவுணாவாட்டித் தேவர்சிறையினைமீட்டுப் பொன்னுலகவாழ்வை இந்நிரனுக்கருளிய

சப்பிரமணியக் கடவுளாம்ந்து திருச்செந்தி லாதியாகிய தலங்களினும் பத்திரிய கமலங்களினும் திருவிளையாடல்களைச்செய்து பிரமன் முதலியோர்பூசிக்கப் பாதுகாத்துக் கமண்டலம் அக்குமணித்தாவடத்தினைக் கரங்க ளிற்கொண்டாநியின்வேதனைச் சிறைப்படுத்திச் சிருட்டியினைநடாத்திய கோலத்தைத் தாங்கித் தேவரணைவரு ம் போற்றக் கிருபானோக்கம் பாலித்திருக்கு மகிமையி னைப்பெற்ற காஞ்சிநகரத்திற் பிரமன் மனதுளம்பவத்தி ரமாகவிண்டுஆமையுருவினைக்கொண்டு பூசித்த கச்சபா லயத்தின் வீற்றிருக்கும் பரமனைக் கலைமகன்சமேதனுப் வழிபட்டிருக்கின்ற ததுவாயில் இல்லறங்களை வழுவின் றோம்பிய முனிக்கணங்கள்வந்து சேவித்துப்போற்றினி ண்ணப்பஞ்செய்வதாவது—சுவாமி, இதுபரியத்தங் கிர கஸ்தாசீர்மத்தினின்றனம். இனியரிய தவங்களைச்செய் து முத்தியினையடைய விருப்புற்றனமாதலால் அதற்குச் சிசோஷ்டமாகிய தலமொன்றை யனுக்கிரகஞ்செய்யவே ண்டுமெனப்போற்ற, பிரமனிறங்கி யொருதருப்பையி னை வட்டமாக்கி யுருட்டி, மாதவனோ இதனைத்தொடர்ந்து போவீராக. அதுநின்றவிடம் பவுத்திரமாகு மத்தலத்தி ன்வதித்துவங்களைச்செய்யக் கடவீனென்று திருவாய்ம லர்த்தவுடன், அத்தவத்தர்சேவித்து விடைபெற்ற மத்தரு ப்பைச் சக்கரத்தின்பின்சென் றதுநின்றவிடத்தினைமூக் கியமாகக்கொண்டு அரியதவங்கள் வேள்விகளாதியவற் றைச் செய்திருந்தார்கள். தருப்பைக்காரணத்தா லுண் டானதால் அவ்விடம் நைமிசாரணிய மெனப்படும். அ வ்விருடியர் வேதவொழுக்கப்படிக்கரியதவங்கள்முதலி யவற்றை முடித்துச் சிசோட்டராக விருப்பதைச்சகருக்கு நிகரான சூதபுராணிகரறிந் தவ்விடமெழுந்தருளுவதை க்கண்ட தவத்த டொதிகொண்டு சேவித்துப் போற்றித் தேவரீரடியோங்களை யொருபொருளாகவெண்ணி வந்த படியானித்தலம் பவுத்திரமாயிற்று. யாங்களுங் கிருதா ர்த்த ரானோமென்றாவற்றவுபசாரங்களைச்சொல்லித்தங் களாசிரமத்திற்கொண்டுபோய்த் தருப்பாசனத்தினெழு ந்தருளச்செய்து அர்க்கியபாத்தியாதி விதிகளினுற் பூசி த்தவர்களாய்ச்சுவாமி பிரமனானுனியவாதே யிவ்விடத்தி னைச்சேர்ந் தித்தினவரையிற்செய்த தவப்பேற்றினாலும் மைத் தெரிசித்துப்புனிதரானோமென்றேத்தா சூதர்களி த்துக் கிருபாநிதியாகிய பரமசிவத்தைக்கருதி நோற்றரி யஞானத்தை யுணர்ந்த மகத்துக்களே உங்கள் திருக்கூ ட்டத்தைச் சேர்வ தென்போனிக ளிம்மையிற்பெறும் பயனாகும், உங்களைக்காணவிரும்பிவந்தோமென்றவுடன், நைமிசாரணியவாசிகள் மகிழ்சிறந்து வணங்கிச் சுவாமி வேதவியாசரிடத்தின்வாசித்த மாணக்கருட் டேவரீர்மு க்கியராய் வேதாமகங்க விதிகாச புராணமுதலியவற் றைச் சாங்கமாக வுணர்ந்தீர், உம்மாற் சூரனாவென்றசுப் பிரமணியக்கடவுளினது திருவிளையாடல் களைக்கேட்க

வெகுதாலமாக விருட்டிச்சேந்தியங்களை யு மொருங் கெய்த போதிக்கவேண்டுமென் னன்னரான திருத்தொண்டர் கூட் கமுதமாக நுழைந்தவுடன் அல்லம் பெருகக் கரங்களைக்கூ யொத்து மனமுருகிக் தோகபரவியுந் தேவாலயங்கடோ ணீர்பெருக ஆசிரியன்றிருவடிக்களைச் சிம்முக னூர்நி யான னைநோக்கி இராசபுத்திரன்-குருபுத்திரன் ாருபாக மாகிய ன்-போதிப்பதைக் கிரகிக்கவல்லவன். ஒருவருக்கு இச்சவ துந் திறத்தைப்பெற்றவன்- தமக்குத் தொண்டுசெயட லா னிவ்வறுவருக்கும் நூல்களையுணர்த்த வேண்டுமெனச் சாத்திரங்கள் சொல்லுகின்றன ஆதலாற் பத்திவிசுவா சங்களைப்பெற்ற வுங்களுக்குக் காந்தபுராணத்தைச்சொ ல்லுவோம். இச்சரித்திரங்களை விரிப்பவரும் பத்தியுட ன் கேள்விப்பட்ட டானந்தமடைபவரு மற்றையருமெளி தின் மோட்சத்தைப் பெறுவார்கள். அப்பேற்றினையடை வீக்கும் மகத்துவமுள்ள காதையை ஐம்புலனெருமித்த பத்தியுடன் கேட்பீராகவென்று சொல்லத்தொடங்கினார்.

பாபிரம்.

முன்னமொருதாலஞ் சொர்க்கமத்திய பாதலங்களின் அமர்ந்தபிரானிகள் செய்த பிரார்த்தகர்மசம்பந்தத்தினை லளவுபடாத வேதங்களனைத்து மாதியந்த பதக்கிரமங்க ள் தடுமாறிச் சிந்தியகாரணத்தினுற் நேவர் முனிவர்மரு ண்டு திரிநேத்திர தாரியாகியபரமனனுக்கிரகப்படிக்கம் மறைகள் முதற்றோற்றியவாதே பரவிக்காட்ட வதினெ முக்கங்களை யாசங்கையற வாராய்ந் தொழங்குபெறக் கூறுவ தெவர்களுக்கு மரியனவாதலான், விண்ணவர்த வத்தர் பூமியின்கண் வதியாநின்றமானிடர் முதலாயி னே ரறிவுவிளங்காமல் வேதவாய்மைகளின்மாறிப் பல துஷ்டிருத்தியங்களை யனுசரித் தவற்றிற்கடுத்தசிலமோ கள சாஸ்திரங்களை யு முண்பண்ணிக்கொண்டு புலுலக த்தின் முக்கியமாகவழங்கிவருந்தருமங்களனைத் துங்கொ டியபாசபந்தவினையென நீக்கிப் பாதகங்களுக்கேதுவாகி யமாரக்கத்தைக் கடைப்பிடியாக வெண்ணிச்சகலருமத னைத்தொடர்ந்து செய்து வருகின்றதை விண்டுபிரமன் கண்டுபரமசிவகடாட்ச மில்லாதிந்த மாறுபாடு தவிரா தென நிச்சயித்திந்திரன் முதலானதேவர்களுடன்றிருக் கயிலையைச் சேர்ந்து கணங்கள்போற்ற முதல்வாயிற் றமதானையினைச் செலுத்தி வீற்றிருக்கும்நந்திதேவனா ச்சேவித் தெங்கள் வரவைப்பரமனுக் கறிவிக்கவேண்டு மெனப்போற்றக் கிருபையுற்றவர்களையவ்விடத்தில்கிறு த்திக்கர்த்தன் சன்னிதானத்திற்சென்று வணங்கிக்கேச வன் முதலானவர் வரவை விண்ணப்பஞ் செய்து அனு மதிபெற்று வந்து நீங்கள் சபைக்குவருகவென பரமசி வங்கட்டின யிட்டதென்றார்.

அவ்வாக்கியத்தைச் செவிகளுக்குக் கமுதமாகக்கேட் டா னந்தபரவசராய்ச் சிவகணங்கள் காவல்கொண்டிருக்கும்

கைய ரளகத்தைப்புலராட்டி மகிழ்ந்தெரிசித்தவுடன்
 ர்களமைந்த மாடங்களின்மேற்சுருவடிகளின் கற்பகமல
 க்கும் வேற்றுமைகளின்மீதன் சமர்ப்பித்துவேதாகம
 வே முதலாகிய பண்களேறிக்கரங்களைக்கூப்பிநிற்க, அவ
 கின்ற வோசையுள் கிருபாநோக்கம் பாவித்துக் கட்டளை
 யுடைய கணிக் தமக்குரிய யிடங்களினிருந்தபின்பு, உ
 ப்பாதவிழைககள் குறைவறநடந்துவருகின்றனவோவெ
 ன்றவோ, கேசவன்வந்தித்தேவரீர் திருவுளப்படிக்க
 டியோங்கள் விருத்திகள் சிதைவின்றி, முற்றுக்கின்றன
 வாயினும் பூமியின்கணிராநின்றதபோதனர்முதலினோர்
 மோகனசாஸ்திரத்திற் பட்டித்தேவரீரைப் பரமெனரினை
 யாது, தமதுகட்டளைகளை நடாத்திவரு மென்னையும் பிர
 மனையுஞ் சிலர் கர்த்தவ்யமெனக் கருதித்தொழுகின்ற
 னர். சிலர் மற்றத்தேவர்களுடன்மேலநோக்கிச் சமமாகத்து
 ணிவுகொண்டனர். காலகருமங்களைக்கடந்த ஆதிபூர்த்
 தியுமுண்டோவெனச் சில ரவமதிக்கின்றனர். கடவுள்
 வேறில்லை, நாங்கற்றசாஸ்திரவுணர்ச்சியே நித்தியமெனச்
 சிலர் பாவிக்கின்றனர். சிலர் ஆகமவிதிப்படி விசுவதரு
 த்திராக்கங்க ளணிவதைமறந்து, தங்களுக்கிஷ்டமானகு
 றிகளைத் தரிக்கின்றனர். சிலர் உண்ணலுட்கத்தல் புண
 ர்தல் களித்த லீவைகளே மோட்சமென வவைகளைத்த
 விரவேறொரு முத்தியிருக்கின்ற தென்பது அஞ்ஞான
 மெனவு நினைக்கின்றனர். இவ்வாறு பலபல விதங்களிற்
 சகலருமுயற்சிகொண்டு பிறவிச்சாகரத்தைக்கடக்கு மு
 ண்மையினை யறியாதுமுன்று, வேதாகம வரம்பைக் கட
 ந்துபவநெறியை முக்கியமாகத்தொடர்ந்து தீவினையிற்
 பட்டதிலேந்து மயங்குகின்றார்கள். இவைகளைத்தூந் தே
 வரீர் திருவுளத்தின் விளக்கமாயினும் அடியோங்க ளறி
 ந்தவற்றை விண்ணப்பஞ்செய்தனம். இதனைத் திருவுள
 த்திற்கொண் டெங்களுக்காக விரக்க முற்றுச் சேவராசிக
 ள்மையலேநீக்கி முமுட்சுக்களாய்த் தேவரீர் பாத கமலங்
 களைக்கருதி மோட்ச வீட்டைச் சேரும் வண்ணம் கிரு
 பைசெய்யவேண்டிமென் றிரக்கும் விண்ணிவை நோக்கி,
 உளது கலைகளினென்றைக் கொண்டு பூமியின்க ணவத
 ரித்துக் கிலப்பட்டிறைந்திருக்கும் வேதங்களைச்சேகரித்
 துநான்குவகைப்படுத்தித் தகுதியான விருடியருக்கவை
 களைப் போதித்தவர்களால் அவ்வான்மகோடிகள் சிற்று
 ணர்வைமற்றிப் புனிதராக்குவாய். அவைகளை யோதப்
 பெறாத சூத்திராதியாக ளெளிதின் முத்திபெறத்தக்கதா
 கவேதங்களுக்குமுந்தி விதிக்கப் பட்டதாய் ஆகமமென்
 னுமொருசாத்திரமிருக்கின்றது. இஃதுமது பெருமை
 களையே முக்கியமாக விளக்கும் இதுவன்றியும், வாசித்
 தவரைப் பவுத்திரமாக்கும் பதினெண் புராணங்களுண்
 டு. அவைகளை நன்கிருளியிருக்கின்றனம் அவன் சன

ற்குமாரனுக்கு வரன்முறையாகப் போதித் திருக்கின்ற
 ன். அவன்மீடத் தப்புராணங்களை யுணர்ந்து சகலருக்கு
 மோதியறிவுவிளங்கச்செய்யக்கடவாயென் றனுக்கிரகஞ்
 செய்ய, அதற்கிசைந்து கேசவன் பிரமன்முதலானவர்க
 ளுடன் கர்த்தனைவணங்கி விடைபெற்று வைகுந்தத்துக்
 கெழுந்தருளிச் சகலருக்குஞ் செலவுகொடுத்தனுப்பிச்
 சிலசாலஞ்சென்ற தறுவாயிற் பூமியின்கண்பராசர்ஒருதி
 னப்பிராதக்காலையிற் கங்கையைக் கடக்க வோடமேறின
 வரா யதைச்செலுத்து மச்சகந்தியினது சுந்தரத்தைக்க
 ண்டிமோகித தவளைச் சம்மதப்படுத்தி யோசனைகந்தியா
 க்கிப்புணர்ந்தார். அக்காலத்தின் விண்டு அவள்கெற்பத்
 திற்பிரவேசித்துத் தண்டகமண்டலத்துடன் அவதரித்
 தவர்களிடத்திற்செலவு பெற்றுப்போய் இலந்தைமல்கி
 யகாரணத்தினால் வெதிரிகாச்சிரமமென்னும் வனம் வா
 சயோக்கியமென்றெண்ணி யவ்விடத் தமர்ந்தார். அக்கா
 ரணத்தினால் வாதராயணனென்னும் திருநாமம்பெற்று
 ப்பரம சிவகடாசூத்தினான் வேதாகமங்களை யொருவரி
 டத்தோதா துணர்ந்து வேதத்தைநான்குவகைப் படுத்தி
 அச்செய்கையினால் வேதவியாதனைன்னு நாமமும்பெற்
 மதன்பின்பு சனற்குமாரரிடத்திற் பதினெண் புராணங்க
 ளையும் வாசித்து வேதப்பொருள்கள் மகத்துக்களுக்குப்
 போனதயாகத்தக்கதாகப் பல வேதாந்தங்களைச் சூத்திர
 ங்களாக்கியபின் பயிலவர், வைசம்பாயனர், சையினி, சு
 மந்தர், இந்நால்வருக்கும் வேத நான்கையும் அறிவித்த
 வைகளின் சூத்திரங்களையு மவற்றிற்குரியவர்களுக்கு வ
 ரன்முறையாகப் போதிக்கக்கட்டளையிட்டார் அவர்களு
 மல்வாரே பரிபக்குவர்களுக்கு ஞ்ணர்த்தினர் அதன் பின்
 புபதினெண் புராணங்களையும் அடியேனுக் கனுக்கிரக
 ஞ்செய்ய அவரனுமதியினால் அவற்றைச் சாது சங்கங்க
 ளுக்குரைத்து வருகின்றனன். இவ்விதமாக வேதாகமபு
 ராணங்க ளுலகின்கண் பரவின. மேற்கூறிய புராணத்
 தொகையிற் பரமேசுவரன் பெருமைகளைத் துதிப்பன.
 பத்துவிண்டிவுக் குரியவைநான்கு, பிரமனுக் கிரண்டு,
 சூரியனுக்கொன்று, அக்கினிக்கொன்றாகவிளங்கும் சிவ
 புராணங்களாவன சைவம், பவுடியம், மார்க்கண்டம், இ
 லிங்கம், காந்தம், வராகம், வாமனம், மச்சம், கூர்மம்,
 பிரமாண்டமெனவியையாம் விண்டிபுராணங்க ளாவன
 காருடம், நாரதம், விண்டி, பாகவதம், என வியையாம்
 பிரமபுராணமாவன பிரமம், பதுமம், சூரியபுராணம்,
 பிரமகைவர்த்தம், அக்கினிபுராணம், ஆக்கினேயம், இ
 வற்றுட் சுப்பிரமணிபக் கடவுளினது திருவினையாடல்
 முதலேவற்றை விரிக்கின்ற காந்தபுராணச் சரித்திரங்கு
 ளையுங்களுக்குக் கிரமமாகச் சொல்லுவோம்.

உ
சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஸ்ரீவல்லீதேவஸேனாஸமேதஸ்ரீஸ்கந்தாயநமஃ

கச்சியப்ப சிவாசாரியசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீகந்தபுராணவசனம்.

உற்பத்திகாண்டம்

திருக்கைலாசப்படலம்.

பாசநீங்கித்தன்பாற்படுநல்லரு
ளீசனல்குமியல்பெனவெய்தினோர்
தேசுமாற்றிச்சிறந்ததன்மெய்யொளி
வீசுகின்றதுவெள்ளியங்குன்றமே.

கேட்டீர்களோ, சவுனகாதிமஹாரிஷிகளே, யிப்போ
து நாமெடுத்துச்சொல்லாநின்ற சரித்திரங்களைப் பக்திபூ
ர்வகமாகக் கேட்போருக்குநேரும் புண்ணியபலத்தினை
யிப்படிப்பட்டதென் நெய்துத்துச்சொல்ல வொருவரானுந்
தரமன்று ஆதலால் ஐம்புலவழிகளில் மனதைப்போக்
காமல் ஒருமைப்பட்ட சிந்தையுடன் கேட்பீராக.—சிவ
சுப்பிரமணியதேசிகர் வெளிப்பட்டகாரணத்தைப் பேசு
வதன்முன்னம் எமதுகர்த்தனாகிய பரமசிவமவீற்றிருக்
கப்பிபற்ற வெள்ளியங்கிரியின் பெருமைகளிற் சிலதெரி
ந்தமட்டுஞ் சொல்லக்கடவேணாக கங்காசடாதரர் அணிய
த்தக்க திருநீற்றைப்போலவும் அவோறிநடத்தும்விருஷ
பவாகனத்தையொத்தும் அக்கடவுளின் அன்பர்களுது
யுள்ளத்தையொப்பாயும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பள்ளிகொண்
டிநாநின்ற திருப்பாற்கடலானது அன்புடன் சிவபிரானு
க்கும் ஓரழகிய பிடமாவந்துநிற்பதை நிகர்த்துஞ் சோ
டசகலைகையுடைய சந்திரர்கள் பல அண்டங்களினின்று
மவந்து பரமனைச்சேவிக்கக் காலம்பார்த்து நெருங்கியிரு
ப்பதைப்போலவுந் தவளநிறமும் நெற்றிவிழியுஞ் சதுர்
ப்புயங்கனும் பலவளங்களும் பரமசிவத்தின் அனுக்கிர
கத்தினுற்பெற்றுக் கரத்திற் பிரம்பினைத்தாங்கிக் கர்த்தன்

நிருவருளைச்செலுத்திவரும் நந்திதேவர் காவல்கொண்டு
வீற்றிருக்கும் பெருமையினைப்பெற்றுமகாபயத்தியோ
டு பிரமன், இந்திரன், முதலான தேவர்கள் சத்தரிஷிகள்
முதலியதவத்தர் தம்மையறியும் விவேகமுள்ள மகத்துக்
கள் ஜயசாலிகளாகிய பூதகணங்கள் முதலாக எக்காலத்து
ம் நெருங்கிச்சூழ்ந்துபோற்ற அரம்பாஸ்திரீகள் ஆடலு
ம் விஞ்சையர்கள் பாடலும் ஈசானமூர்த்திமுதலிய இமை
யவர் ஜயஜயவென்று வாழ்த்து மோசையும் அதிகரித்து
க்கீழேழுலகங்களையும் கடந்தாழ்ந்து மேலுலகங்களை உரு
வ ஒங்கி அண்டகோளகையின் அடிமுடிகளைக்கலந்து சர்
வசங்காரகாலத்திற் சகலபுவனங்களுக்கும் ஆதாரத்தி
யாய்த் தன்னைச்சூழுவீருக்கின்ற மகமேருமுதலியசத்த
கிரிகளும் ஒருகாலம் அழிந்தாலும் உலகங்களெவ்விடத்
தனதொளியைப்பரப்பி அண்டரண்டபுவன சராச
ரங்கனலையப்படினுங் கொன்றைமாலையணிந்த சிவக்கொ
ழுந்தைப்போலச் சலனமற்றதாய்ச் சகலருக்குங்காட்சித்
ந்து சோலைகள் நந்தவனங்கள் அருவிகள் முனிவர் வாசஞ்
செய்யுங்குகைகள் மற்றுமுள்ள மகிமைகளைத்தையும்
பெற்று விளங்குவது திருக்கைலாசபர்வதமானது மேலு
ம், பொன்வரைமுதலிய சத்தகுலாசலங்களுஞ் சத்தசாக

பார்ப்பதிப்படலம்.

கேட்டீர்களோசுவனகாதிரிஷிகளே அவ்வகையின்பெருமைகளிற் சிலகேட்பிரகா வானத்தத்தாவும் உன்னதமும் பாதலவகையி லாழ்த்ததாய்விஸ்திரணமானபரப்புடையதாய் மகத்துக்கள் தபோரிதிகள் கின்னரர்வித்தியாதரருக்கிருப்பிடமாகவிளங்கித்தேவதாருக்கள் சந்தனம், பாரிசாதம், அகில், மா, பலா, கொன்றை, கமுகுவாழைமுதலிய தோப்புகள் சோலைகள் உத்தியானங்கள்மலர்ந்து காமிதேனுமுதலிய தெய்வீகமிருகங்கள் அன்னமுதலிய சிறந்தபட்சிகள் வாசமாய்ப்பல்லாயிரம் பொற்சிகரங்கள் சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்க விருக்கின்றது அதனுச்சியில் எக்காலத்தினும் சத்தமேகங்களும் வாசமாய்பனித்துவலைவீசிக்கொண்டிருப்பதால்திருக்கயிலாயத்தினையொத்தும் அவ்வகைக்கதிபனான பரமசிவத்தை நிகர்த்தும் நீருண்டமேகங்க ளிடிமின்னலைப் பெருக்கிக்கவிந்திருப்பது இலக்குமியைத் திருமாள்பி னிடத்திருத்திப் பள்ளிகொண்டிருக்குஞ் சேஷசயனத்தைப் போன்றும்வெண்மையாய் பனிமூடியிருப்பது பூமிதேவியானவள் நிதிக்குப்பையைத் தனதுவஸ்திரத் தொங்கலினால் மறைத்திருப்பதை நிகர்த்தும்மேலும் இந்திரன்முதலிய தேவர்கள்கூடி மந்தரகிரியை மத்தாகநாட்டித் திருப்பாற்கடலைக் கடையு முன்னிலையிற்றிரண்டெழுந்தவெண்ணெயாகிய அமுதத்தினை வைத்ததைப்போன்றும்பனிப்படல மூடிவிளங்குஞ் சிறப்புக்களைவாய்ந்த இமயமலையினது சிகரத்தில் மதுரமிசுத்த ஜலசமர்த்தியாய்தாமரை அல்லிமுதலிய புஷ்பவகைகள்மலர்ந்து முதலைவரால் மற்றசீவராசிகள் பெருத்து விசாலமாயிருக்குந்தடாகமொன்றுண்டு அதன்ககாமீது விளங்கும்புஷ்பச்

சோலையினிடத்திற் பர்வதராஜன் தவத்திலிருந்து பரமேஸ்வரிதனக்குப் புத்திரியாகவுஞ் சிவபிரானேழுந்தருளி விவாகஞ்செய்து கொண்டுபோகவும் நினைந்து பற்பலகாலமாய் நோந்துவருகின் மகாலையில் ஒருதினம்பிராதகாலத்தில் முற்குறித்தகங்கையிற் றுவஞ்செய்தெழுந்துபார்க்கு மிடத்தில் அருகிலிருந்த வெண்டாமரை மலரினைத் தொட்டிலாகக்கொண்டு அலைகளானவைதாலாட்டச்சராசரப் பிரபஞ்சங்களனைத்தையுமின்றருளிய லோகமாதா வானபராபதைருமுகம் அஸ்தங்கன்பாதங்கள் செந்தாமரைமலரைப்பறித்து விளங்குந் திருக்கோலத்துடன் சந்தரமுள்ள குழந்தைவடிவு கொண்டு விளையாடி யிருப்பதைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டவனாய் பரமசிவம் நமதுதவத்துக்கிரங்கி அனுக்கிரகஞ்செய்தனர் அக்காரணத்தினால் என்னையிடேற்றும் பொருட்டு லோகநாயகனை நீக்கிப் பராசத்தியாவை எிக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளினான் அடியேன் கிருதார்த்த னானேனென்று விழிகளில் ஆனந்தவாரிபெருக அன்புமிசூத்து வெளிப்பட்டதைப் போல உரோமங்கள் சிலர்க்க ஆடிப்பாடி வணங்கிப்போற்றிப் பயத்தியுடன் சமீபத்திற் போ யிருகரங்களினாலும் லோகநாயகியையேந்தி சிரத்திற்றாங்கித் தேகபரவசத்தையு அவ்விடம்விட்டு தனது நகரத்துக்கு வந்து அரண்மனையில்தழைந்து தன்மனைவியாகிய கற்புடைய மேனையைக்கூவி நமதன்னை வந்தான் வந்தான். உன்விரதமும் என் தவமு மின்றைக்கிடேறியது பிழைத்தோம் பிழைத்தோம் இந்தச் சஜெகம் மாதாவைப்பத்திரமாகப் போற்றி வளர்க்கக் கடவையென்று கொடுக்க மேனையிற் சிலர்க்க கால்கள் பின்னவிட ஆனந்தவாரியில் முழுகினதாய் வந்தனளோ இவ்வரண்மனை என்ன புண்ணியஞ்செய்ததோ நமது குலத்தினர் முடித்தசத்தகருமங்களினற்கிடத்தனளெனப் பலபலகளிப்பு வார்த்தைகளைப் பேசிப்பணிந்து மிருதுவாகிய கரங்களை நீட்டி மெல்லனவேந்தி முகத்துடன் முகத்தைச்சேர்த்து முத்தமிட்டு பலதானங்களை வழங்கி திருஷ்டபரிகாரமாகப் பல ஆலங்களைச் சுழற்றி வீசிப்பின்பு அந்தப்புரத்துக்குக் கொண்டு போய்த்தன்கணவனைப்பார்த்து அரசனே நமது குலதேவதைதேவரீருக்கெவ்விதமாகக் கிடைத்தனள் உமது பாக்கியமே பாக்கியமென்று வினவப் பர்வதராசன் சொல்லுவான்.

ஓ பெண்ணே யிவ்வீஸ்வரியைப் புத்திரியாகப்பெறு ம்வண்ணம் பலகாலந்தவஞ்செய்திருந்தோமன்றோ அதன்பயன் கடையிற் பரமனருளின லீத்தினன் தாமரை மலரி லீக்கோலமாக விருக்கக்கண்டு கொண்டு வந்தேனெனத் தெரிவித்துச் சிவத்தை யிருவரும் பலமுறை போற்றிடுங் காலையிற் கற்புக்கரசியாகிய மேனையானவள் அம்மையின் பசிக்குழப்பையறிந்து பூரித்துக்கொங்கைகளிற் பால் ஏராளமாகச் சுரந்தொழுகக் குழந்தையை அனைத்து அமுதாட்டி மிகவுங்கவலையுண்டாய் ததன்பாபங்க ளனைத்தையும் போக்கினன்கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே சராசரப்பிர பஞ்சங்களை யின்றமாதாவாகிய பராசத்தியைக் கரங்களாரத் தழுவி யேந்தி மனமாரப்போற்றி வாயாரவாழ்த்தித்தேகம் பூரிக்க அமுதாட்டுவனாயின் அந்தமேனையின்தவப்பேற்றினே என் போல்களாற் புகழ்ஆவதோ அரியதவமுடையளாகவேண்டும் பின்பு நகைப்பெட்டிகளைத் திறந்து நவரத்தினமயமாகிய கட்டியினைச்சாத்தி பஞ்சாயுதபில்லை சரப்பளி

முத்தின் கோர்வையிவற்றைக் கழுத்திலணிந்து தங்கவளையல் மோதிரவிதங்களைக் கரங்களிற் பொருத்தி அநாவடஞ் சலங்கையையிற் கட்டிப் பொற்றண்டை சிலம்புகெச்சைகொலுச பாடகங்காலாழி பீடியிவற்றைப் பாதங்களிற் பூட்டி மற்றும் எனைய பூஷணங்களைத்திருத்தி க்கண்குளிரத் தரிசித்து மகிழ்ந்தபூரிப்பிலுற் பெருகும் பாலுத்தெவிட்டக் கொடுத்து ஐவகைகிற அன்னங்களைத் திரட்டி அவைகளிற் நீபமேற்றித்திருஷ்ட பரிகாரமாகச் சுழற்றியெறிந்தபின்பு திலதப்பொட்டியிட்டு சிராட்டி என்னம்மை அலகினள் சற்று வித்தினாசெய்ய வேண்டுமெனச் சிந்தித்துப் பவளக்கால்களும் வயிரச்சட்டங்கள் நீலரத்தினப்பலகை யிவற்றினும் சோடித்துத் தங்கச்சங்கிலிகளிற் றெங்கும் அழகியதொட்டியில் வளர்த்தித்தாலாட்டியும் பின்பு ஆசைமிகுதியினாலேந்திக் குலவியுங்கணவன்மகிழ்ந்து நோக்கிக்களிக்கப்பல சிராட்டி வளர்பிறையைப்போல வளர்க்குமிடத்து லோகநாயகியும் பலநிருவிளையாடல்லைச்செய்து தாய்தந்தையர் களிக்கும் விதங்களாக அற்புதச்சின்னங்களைக்காட்டித்தவழ்ந்துதள்ளுநடையிட்டுப் பொன்னாசலில் விளையாடி சப்பாணிகொட்டி அம்புலியைக்கூவித் குதலைமொழியினைப் பேசிவருகின்றநாட்களில் ஐந்தாண்டிகள் பூர்த்தியானவுடன் முன்னந்தமக்கணுக்கிரகஞ் செய்திருந்தபரமசிவத்தின் கடாட்சத்தைநினைந்தவளாய்த் தன்கருத்தின் வண்ணமீடேற தக்கதாகத் தவஞ்செய்யுங் கருத்தைக்கொண்டு ஒருதினந்தந்தை வதனத்தைநோக்கி அமுதமுங் கிளியும் நாணக் கொஞ்சியமொழிகளினு லீதனைச் சொல்வதாயினன் அத்தனையான் முச்சண்ணாராகிய பரமேஸ்வரனே மணம்புரிவதாகத் தவவிரதங்களைச்செய்து முடிக்கநினைந்தமையால் அதற்குத் தகுதியாக இந்தப் பவதச் சாரலினொருபாணசாலையெய்து அவ்விடத்துக்கென்கை அனுப்ப வேண்டுமெனச் சொல்லக்கேட்டித் திகிற்பட்டு எங்கள் கண்ணைகண்மணியேதாயே அடியோங்களை நீங்கித்தவஞ் செய்வதற்கு இதுபருவமல்ல ஐந்துவயது பூர்த்தியாகவில்லையிருதுவாகிய உனதுசரீரம் பனியினும் வெய்யலிலுங் காற்றிலுஞ் சகிக்கப்படுவதோ இந்தக்கியாபகத்தைமறந்துவிடக்கடவை நீநினைந்தபடி முடிப்பதற்கின்னஞ் சிலகாலஞ்செல்லவேண்டும் அதுபரியந்தம் எங்கள் பாவத்திரத்தக்கதாக இவ்விடத்தி லிருக்கக் கடவாபெனப் பிதாவாகிய மலையையன் பரிவாசச் சொல்லுவதற்குச் சந்தோஷித்தவளாய் என்னிடத்திருக்கின்ற பட்சத்தினுல்தீர்பேசியது உண்மையேயாகினுஞ்சர்வாத்துமாள்களையும் இரட்சிப்பவன் ஈசனல்லது மற்றொருவ ருன்னெனக்கவும் போகுமோ அத்துணிவினில் அவனருளைக்கொண்டு முடிக்கவிருக்கின்ற தவத்தைத் தடைசெய்யவேண்டாம் துரிதமாக அதற்குமித்த விடமொன்றைச் செயலிக்கக்கடவையென்று சொல்லும்போது மறுக்கவஞ்சி அதற்குச் சம்மதித்துத்தாயே உனது மனப்படிக்குச் செய்யக்கடவை இதோ முடிக்கின்றனென எவ்வாளர்க்குக்கட்டளை யிட்டான் அவ்வாறே அவர்களும் பலதொழி லாளிகளைக் கொண்டு சோலமாய் அகல நீளமுள்ளதாய்ப்பல அறைகளைச்செய்து நான்குபரிசங்களினும் வாயில்கள் விளங்கப்பன்னகசாலையை நிரூமித்து அரசனுக்குத் தெரிவித்த பின்பு தன்வார்க்கத்துப் பெண்கள் பலர் எவல் செய்வதாகக் கூட்டித் தவத்துக்குப்போகச் செலவு கொடுக்குநாய்

தந்தையனா வணங்கி விடைபெற்றுப்போய் அத்தலத் தைச்சேர்ந்து சிவநாதனைச் சித்தத்திருத்திப் பஞ்சேந்தி ரியங்களை ஒதிக்கி அன்பைப்பெருக்கி பிராண வாயுவை மூலாதாரத்தில் நிறுத்திக் கமனதாய் விரதத்தினைச் செ லுத்தி வராரின்றனர் தாய்தந்தையரும் இடைவிடா மல்விசாரணை செய்துவருவர். கேட்டிடர்களோ, சவுனகா திரிஷிகளோ, பரமேஸ்வரன், பராசத்தியைப் பிரிந்தபின் புட டத்திய திருவிளையாடல்களையினிச்சொல்லுவோமெ ன்று சூதபுராணிகர் ஆரம்பித்தனர்.

மேருப்படலம்.

பன்னருஞ்சிறப்பில் மிகப் பனிவனாயரசன் மன்பாற்
கன்னியம்பதல்விபாடிக் கொளிரோந்நிருந்தகாலேத்
துன்னி உவவுண்டருழ்ச் சூரபன்மாவாம் வெய்யோ
னிர்திலவணாப்பினன் - சத்திவனையாகியுற்றான்.

பார்ப்பதியார் இவ்விதமாகத் தவஞ்செய் திருக்கும் போது சூரபதமனைவன் பரமசிவ கட்டச்சத்தினர் பெற்ற ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கு மிறைவனாய்க்தே வனாவாட்டிக் கொடுங்கோல்முறையாய் அரசுசெலுத்தி வருங்காலையிற் பூர்வத்திற் சிவபிரான்வடவாலவிருட்சரீ முல்லெழுந்தருளி யிருந்தகாலத்திற் மம்மைப் போற்றி வணங்கிக் கேட்டுக்கொண்டபடிக்கு வேதத்தின் அந்தப் பொருளைப் போதிக்கப்பெற்ற சனகர்முதலிய நான்குத வத்தருஞ் சிலகாலம்அரியதவங்களைச்செய்துமனவிரு த்திலுமிக்காத காரணத்தினர்சங்கரன் கட்டளைப்படிக்கு த்திருக்கயிலாயத்துக்குப்போய் தலைவாயிலில்லின்றுபர மன் அருளைப்போற்றிவரும் பெருமையினைப்பெற்றநற் திதேவனா வணங்கிவிடைபெற்று ஆலயத்திற் பிரவேசி த்து விஷ்ணுபிரமன் தேடிக்காண்பரிய பரம்பொருளி னைஞானநாயகனை அம்மைஅப்பனைக் கண்குளிரக்கண் டேழும்முறைவலம் வந்து திர்க்க தெண்டன் சமர்ப்பித்து விழிகளில் ஆனந்தவாரிபெருக புளகமெழுவாய்குழறஅ னலீற்பட்ட மெழுகையொத்து மனங்கரைந்து மகேஸ்வ ரன்பெருமைகளைப் பன்முறைவேத வாக்கியங் களிற்றப் போற்றிஆனந்தரிருத்தஞ்செய்தவர்களாய்விண்ணப்பஞ் செய்கின்றனர் அஞ்ஞான மென்னுஞ்சமுத்திரத்தில்மா யையாகியசுழல்காற்றிலகப்பட்டுப், பூர்வபுண்ணியபலத் தினால்வேதப்பொருளாகிய தோணியேறியுங் கனாகாண துதிதுபரியந்தம் அலைந்திருந்தனம் போதவுணர்ச்சியெ வ்வளவேனும் கிடைத்ததில்லை ஆதலாற் கத்தனேஅல் லங்கடலைநீக்கிப்பிழைக்கும் உபாயமொன்றைப்போதிக் கவேண்டுமெனப் போற்றுகின்றவாற்றி திருக்கண்சாத் தி அன்பர்களுக்கிரங்கும் வள்ளலான நீலகண்டன்கிரு பையுற்று ஒரிஷிசிரோஷ்டர்களே, உமதுமனவிருத்திலப ப்படும்படிக்குச் சிலசாஸ்திரங்களைப் போதிப்போம்இவ் விடத்திருக்கக்கடவீ றென்று ஆக்கியாபித்து நந்திதேவ னையழைத்து மன்மதந்தவிர மற்றதேவர்கள் யாவராயி னும்ஆலயத்தினுள் விடவேண்டுமெனில்லையெனத் திருவா ய்மலர்ந்தனர் அக்கட டையினைச் சிரத்திற்றாங்கி வணங் கிமிண்டு தமதிரும்பிடத்திற்சேர்ந்து போற்றியிருந்தனர் அகன்பின்புசனகர்-சனகுமாரர்-சனாதனர்-சனந்தனர்- இவ்வாறஞ் சிவபிரானைவணங்கி வாய்புகைத்திருந்த

காலத்திற் பரமன்கிருபையுற்றுச் சதுர்வேதங்களினது ஆதிமத்தி யாந்தமாயிராரின்ற சரிதைகிரியை யோக மென்னும் நெறிகளைச் சாத்திர யுக்தமாகப் போதித்து மேலுஞ் ஞானபாதத்தினது பெருமைகளையும் கிரமமா கச் சொல்லியதைக்கேட்ட ரிஷிகள் மீட்டும், பரமனைவ ணங்கி சதாசாரியனே ஞானயோக நிலையின் உண்மை யை ஆதியோடந்தமாக அனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென ப் போற்றுகின்றவரைப் பார்த்து நகைத்தருளி மாறு த்தரமொன்றுங் கொடாமல் அத்தனிலையைச்சொல்லி ய றிவிக்கக்கூடாததினால் இப்படித்தெனத்தெரிந்துகொள் வினொனக் குறிப்பிணைக்காட்டி அனந்தகோடினனக்கோடு களும் மச்சநேத்திரங்களும்பிரமதேவரதுசிரமாலேகளு ம்விளங்குந் தமது மார்பகத்தில்ஒருகரத்தினைவைத்துவி ரல்களினால் மோனமுத்தினையைக்காட்டிவேறொருசெய் கையுமற்று யோகத்திலிருப்பதைத்தவத்தந்தெரிந்துஞ் னையோகம் வாக்கியத்துக் கடங்காததென நிச்சயித்தவர்க ளாய்ச்சிவபிரான் அனுக்கிரகத்தினால்மனமானதுவிடை யங்களிற் செல்லாமல் வயப்படுத்திக்கர்த்தந்திருவுருவி னைச்சிந்தித்து யாதொரு செய்கையுமில்லாமற் சித்திரப் பதுமையைப்போலத் தாமுஞ் சின்மய முத்தினையைத் தாங்கி யோகத்திலிருந்தனர், இவ்விதமாகப்பரமன்யோ கத்தி லிருந்த போது ஒருகணப்போது பிரமனாதியதே வர்களுக்குப் பலயுகங்களாயின காரணனாகிய கண்ணுத ல்மொளனத் திருந்தமையால் தேவர்களும் அரம்பையர் களும் போகத்தை நீங்கி யிருந்தனர், மேலும்பூமியின் கணிராரின்ற சர்வப்பிரானிகளும் காமவின்பக் குறிப்பி னைவெறுத்தனர்.

கேட்டிடர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளோ, சிவபிரான் சன காதி தவத்தருக்கு யோகநிலையைக் காட்டியிருந்த காலே யில் ஆண்பெண் கூட்டுறவில்லாமையாற்பரமன்காரண கர்த்தனென்பதற்குச் சந்தேகமுமுண்டோ இவ்விதமாக ச்சகலரும் காமவின்ப நீங்கிப்பேடியனைப்போ லாயினர் ஒருகாலம் ஆண்பெண்கூட்டுறவில் இன்பமில்லாத கார ணத்தினால் மன்மதனும் இரதிபோகத்தை மறந்தவனாய் த்திரிலோகங்களினுந் தன்னரசாட்சிசெலுத்துவதைமற ந்துகருப்புவில்லில் புஷ்பபாணங்களைத் தொடுத்துச்செ லுத்துந் தொழிலும்விடுத்தான் நெற்பயிர் செழித்தோ ங்கிவளரும் பருவத்தில் மழைபெய்தலரி தாகின் அதன் விர்த்தியடங்கிக் கதிர்வாங்காமல் எரிந்து மங்குவதைப் போலக்கர்த்தன் செய்கையின்முயற்சியினால் மன்னுயிர் கன்போகத்தை வெறுத்து கருவிர்த்தியடையாமற் பிரா ணிகளனைத்துந் தினேதினேருமைந்து பிரமசிருஷ்டியு ம்மல்காமல் அடங்கிற்று அண்டரண்டபுவனசராசரங் களும் ஒடுங்கிக்களிப்பின்றிஊமனையொத்துக்கிடப்பதா கப்பரமன் யோகத்திலிருந்த காலத்திற் சூரபன்மன்கொ டுங்கோல்செலுத்தித் தகாத பணிவிடைகளைக் காட்டிச் செய்யும் உபத்திரவத்தினர் பொன்னுலகம் அழிபட்ட துமன்றியிற் நேவருடனே இந்திரன் மகமேருச்சாரலி ல்வந்து ஒளித்திருந்தான் அத்தருணத்தில் தேவனுத ராற்றாரன் குமாரனாகிய பானுகோபந்தன்குமாரனையுந் தேவர்களைப் பெண்டு பிள்ளைகளுடன் சிறை சாய்த்துப் போனதையுஞ் சுவர்க்கலோகஞ் சாம்பலாய் உருமாறிய காரணங்களையுந் கேள்விப்பட்டிப் புத்திர சோபத்தினு ல்மிகவும்வாடி வருந்திப்படாத பாதிபட்டான். பின்பு

வேறு கதையில்லாமையார் சிவபிரானோக்கிப்பலநாள் அரியதவங்களைச் செய்துவரும்போதுபிஞ்சுகிருபையுற்று வெள்ளியங்கிரியினை நிகர்த்த ரிஷப வாகனத்தில் ஆரோகணித்துப் பலகணநாதர்கள் சூழ்ந்து போற்றவருவதைத் தரிசித்தவுடன் மனமகிழ்ச்சியாய்எதிர்நொண் டசேவித்துப்போற்றிநிற்கின்ற இந்திரன்மீதுகிருபானோக்கம்பாலித்துச் சொல்லுவார். அளவிறந்த காலங்களாக அரிய விரதங்களைச்செய்து வருகின்றனை அதற்குமனமகிழ்ந்தோம், உனக்கு வேண்டிய பிரயோசனங் களைக் கேட்பாயென்று திருவுளம் பற்றியபோது கால்களைக்கூப்பிக்கொண்டு தேவரீருக்குத்தெரியாத தொன்றுமில்லையாயினும் அடியேன் முறைகளைக்கேட்டருள்க ரூபதுமன் வெகுதூலமாய் எங்களை அலைத்துத் தகாதபணிவிடைகளைக் கொண்டு வாட்டுவதுமன்றியிற் சிலதினத்துக்குமுன்னர் தன்குமாரனும் பொன்னிலகைக் கொளுத்தி என்னொருபுத்திரனை மற்றதேவர்களோடு கொண்டுவர ய்தன்னகரத்திற் சிறையிலிடுவித்தான். அவன்செய்யுங்கொடுமைகளை ஒருவகையாகச்சொல்லி முடியாது. ஆகையால் ஐயனே, தினர்மீது கிருபையுற்று அவனைக்குலநாசமடையக்கொண்டு எங்கன்குதந்தரங்களைக்கட்டினையிட்டிக் காக்கவேண்டுமென்போற்றும்கின்றவனைக் கையமர்த்தி தேவராசனே, வருந்தவேண்டாம் ஆதியிற்றக்கன் நம்மையிகழ்ந்துசெய்த யாகத்துக்குடன்பட்ட பாதகத்தினால் இத்தனைவருத்தக்களநோர்ந்தன அதுவும்நீங்குங்காலஞ் சமீபித்தது இன்னஞ்சிலபோதில் நம்மிடத்துநிக் கப்போகின்ற குமாரனால் உங்கள் துன்பங்களனைத்தும்நீங்கி சுகத்திலிருப்பீர்கள். தயிரியந்தைவிடவேண்டாமென்று சிலதேறுதலைச்சொல்லிப் பூதநாயகன் திருக்கயிலைக்கெழுந்தருளினார்.

இந்திரனும் சந்திரசேகரன் வாக்கியத்தைநீன்றது நீன்றது களித்தவனாய் மேலும்மனதில் சிலசங்கைகொண்டதனைநீனைக்கின்றான். சிவபிரான் இப்போதுகட்டினையிட்டவாறு முடிவதற்குத் தாஞ்சனகாதியருக்கு யோகசாதனையினைக்காட்டி விருப்பையொழிந் திருக்கின்றனர் போலும் பராசத்தியாரும் இமையவனாயிற் றவஞ்செய்திருக்கின்றனளெனக் கேள்விப்பட்டனம், இவர்களிருவருங் கூட்டுறவில்லாமற் குமாரனெவ்விதமாகத்தோற்று வன் இந்தச்சந்தேகத்தைத் தெளியவேண்டுமென்று துரிதமாய் மனோவதிப்பட்டனத்துக்குப்போய்த் தன்மனை வியைச் சரஸ்வதியம்மனிடத்தில் நிறுத்தித் தேவர்களுடன் சபாமண்டபத்தைச் சேர்ந்து படைப்பின்றொழிலி ன்றி மனவாட்டத்துடன் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவனாக்கண்டவெனங்கி வேதவாக்கியங்கனிநுற்றுதித்துநிற்கின்றஇந்திரனைப்பார்த்துஅதிகசஞ்சலசித்த னையிந்ததேவர்களுடன் வந்தகாரணமென்னென்றுவினாவும்போது கர்த்தனே, அடியோங்களுக்குத்திருக்கின்ற சிறுமைகளைச் சொல்லமுடிவதோ, ஆகிலும் அவற்றிற் சிலவற்றை விண்ணப்பஞ்செய்கின்றேன். அரியதவங்களைச்செய்து பெரும்பேறுபடைத்ததுமாரந்திருக்கின்றரு ளன்செலுத்துங் கொடுங்கோல் முறைப்பினையும் முக்கண் ணம்மோகம்நீங்கிய சனகாதிமுனிவர்களுக்கு யோகத் தைக்காட்டி யிருப்பதையும் தான்செய்ததவத்திற்கிரங்கி காட்சித்து அதுக்கிரகித்துப்போயின செய்தியையும்வி ரிவாகச்சொல்ல யினிரானும் தேவர்களும் பிழைக்கும்வ

ழியைக் கட்டினையிடவேண்டிமெனக்கேட்கப் பிரமனா ன்கி ஓ இந்திரனே, தேவாதிதேவனாகிய பரமசிவமான து கிருபைக்கடலுக்கொரு தெப்பமாயிருப்பதினாலும்த ன்னைவந்தடைந்த அன்பர்களுக்குஉதவுந் தன்மையினாலும் மலபரிபாகப் பகுப்பினையறிந்து அவற்றிற்குரியபா கங்களைக் கட்டினையிடம் நீதியாலுங் காலமறிந்துநம்மை யாளும்பொருட்டுக் கயிலையங்கிரியில் ரிஷிகளைப்போலத் தாமும் யோகத்திலிருக்கின்றனர் நானும் விண்ணிவ்வா துகூறிப் போர்செய்யும்போது எங்கனமத்தியில் அனல் வடிவாகத்தோன்றியதானுவின் ஆதியந்தத்தை யாங்கள் தேடிக்காணாதலேந்து அவரனுக்கிரகத்தினால் கிருதார்த் தரானோம், அத்தகைய தேவதேவனை மற்றொருகடவுள ருக்கு நிகராகச்சொல்லவும்போகுமோ, ஆதலாற்சனகா தியோகிகளுக்கு மவுனநிலையினைக்காட்டியிருப்பதும் நம தாகுறைகளைமுடிக்குங் கிருபைகொண்டெனநினைக்கவே ண்டும், மேலுஞ் சந்திரசேகரனாகிய சங்கரன்முடிவில்சீ வராசிகளனைத்தையுஞ் சங்கரிப்பதை யென்னவென்றெ ண்ணியிருக்கின்றனை அவைகள்வெகுதூலமாய்ப்பிறந்து மிறந்தும் அலைச்சற்பநிற் துயரங்களைத்தீர்த்துச்சிலபோ து சுகத்திலிருத்தக் கிருபையுற்றதாகும், அதைப்போல வேகொடியகூரனைக்கொண்டிருமக்கிந்தவருத்தங்களைக்கா ட்டினர். அதுவும் நீத்தற்கரிய பாதகங்களையனுபவிக்கச் செய்துபின்புசிறந்தபதவியை அனுக்கிரகஞ்செய்யுங்கிரு பையன்றோ அதற்கொருதிஷ்டாந்தத்தைச் சொல்லக் கேட்பையாக —பிதாவானவன் தன்பிள்ளைக்கொரு நோ ய்சம்பவிக்கும்போது பிறரால் வருத்திவித்து அந்நோ யைத்தீர்ப்பன், அதுபிள்ளைகளிடத்தன்போ, அல்லது கொடுமையோ, அதைப்போலவே தேவர்களுக்குண்டாகி யபாதகங்களைப்போக்கவெண்ணி லோகநாயகன் இந்தத் தண்டனையைக்காட்டினர். மேலும் பாசத்திற்கட்டுப்பட் டிருக்கின்ற நமதிடத்திற்கேற்றாற்றுந் தீங்குகளனைத்தும்நீ ங்கும்படியானகாலம் நேர்ந்தபடியால் நிமலனெழுந்தரு ளிப் பரிவாய்உளக்கிதனையனுக்கிரகித்துப்போயினர். அவ்வாறே யினிமேலும்ரட்சிப்பர். அதற்குச்சில முயற்சி யினைச்செய்து முடிக்கவேண்டியதால் மகாவிஷ்ணுவுட ன்கலந்துபேசி நடத்தவேண்டுமென நிதானித்துப் பிரம தேவர் தன்னுசனத்தைவிட்டிறங்கித் தேவராஜன் நாமீ டேறுங்காலம் நேர்ந்ததெனக் களிப்படைய விண்ணவர் கள் பின்பற்றிவர, மனோவதிநகரத்தைக்கடந்து வைகுந் தமாகிய திருநாட்டுக்குப்போய் ஆலயவாயில் அருகில்வ ருவதைச் சங்குசக்கரத்தினைத் தாங்கிநிற்கின்றதுவாரபா லகர்கண்டு அந்தப்புரத்துக்கோடி விஷ்ணுவைக்கண்டிவ ணங்கிப் பகவானே, பிரமன் இந்திரன்முதலாகியதேவர் களோடு வருகின்றனென்று விண்ணப்பஞ்செய்யக்கே ட்டி நல்லகாரியம் அவர்களனைவரையும்அழைத்து வரு ங்கோனெனக் கட்டினையிட்டவாறே யெதிர்கொண்டு கே சவமூர்த்தி உங்களைக்காணுகிருப்பமாயிருக்கின்றனர்வா ரும்வாருமென்றவாக்கியஞ் செவிகளுக்கிளிப்பாய்மனம் பூரித்து உட்சென்றுரிஷிகளாற்றித்துவணங்கும்பெரு மையினையுடையமாதவனைவழிபட்டு அவரனுக்கிரகத்தி னால்அவ்வடிவனைப்பெற்ற கணக்கிறந்தமுத்தர்களும்கி த்யகூரிகளும் இருபரிசிங்கனினும்பெற்று துதிக்கத்தே ஜோன்மமாகிய திருமாமணிமண்டபத்தில்கிரோத்தி னங்கள் ஜாவலித்திருக்கும் ஆபிரம்பணமகுடங்கையு

டையசேஷனாகியசீரியசிக்காதனத்தின்மீதுசெந்தாமரை மலர்பூப்பித்திருப்பதை நிகர்த்துவிழிகள்கரங்கள்பாதங் கள்விளங்கும் மகாவிஷ்ணுவானவர் ஸ்ரீதேவியூதேவிரீ ளாசமேதனும் வீற்றிருப்பதைப் பிரமனாகியர்சேவித்து வேதவாக்கியங்களினம்போற்றிநிற்கப் பரந்தாமன் தமது புத்திரனாகிய பிரமனைச்சமீபத்திலிருக்கும் பீடத்திருக்கச் செய்து மற்றுந்திரன்முதலானவர்களிடத்துக்கிருபா நோக்கம் பாலித்தவராய்ப் பின்புபங்கயனைப்பார்த்து உன்சிருஷ்டிக்கிடையூறினி நடந்துவருகின்றதோ ஏதே னும் விசேஷமுண்டோவெனக் கேட்டகாலத்தில் பிரம் தேவன் சொல்லுகின்றார்.

ஓ-கர்த்தனே, முன்னொருகாலம் நான்சபையிலிருக்கின்றதருணத்தில் சனகர்முதலியபிள்ளைகள்நால்வரும் வந்தனர். அவர்களைப்பார்த்து பெறுதற்கரியஇந்தச்சிருஷ்டித்தொழிலைநடாத்தி யிவிடத்திலிருப்பிராக வீணும் அலைவதற் பிராயோசனமென்னவென்று சொன்னதைக்கேட்டு அதைமுக்கியமாய் மனதிற்கொள்ளாமல்நகைத் தவர்களாய்ப் பாசமென்னுஞ் சிறையில்முழுகிப் படைப் பென்னும் பாரவிலங்கில்அகப்பட்டு வருந்தமாட்டோம். சிவராதனைவழிபட்டு அவன்திருவடிநீழலைச் சேரக்கடவோமென்று என்சபையைநீங்கிப்போய் அளவற்றகாலம்வருந்தித் தவங்களைமுடித்து வருவதைக் கைலாசபதியறிந்து ரிஷபவாகனத்திலெழுந்தருளி உங்கள்தவத்தை மெச்சினோம் உங்களுக்கு வேண்டியவரங்களைத்தருவோம் உங்களுக்கு கட்டளையிட்டபோது குமாரர்கள் திடசித்தராய்சவாயி, அடியோங்கள் பாபரகிடராய் அழியாப்பதவியினைச்சேரும்பொருட்டு வேதநிச்சயங்களைஅருளிச்செய்ய வேண்டிமெனப் போற்றுகின்றவரிடத்திற்கிருபையும் அவர்களைத்திருக்கயிலாயத்துக்குவருவித் து அதன்தென்பாரிசத்தில் வானத்தையளாவவளர்த்துதிசைகளைச்சூழத்தழைத்துக் குளிர்ந்தழிலைப்பரப்பி யிருக்கின்ற வடவாலவிருட்சத்தடியில் வீற்றிருந்துவேத சாரங்களைப்போதித்து இதனைஅனுஷ்டிப்பிராயின் உங்களுண்ணப்படிக்குக் கைகூடுமெனத் திருவாய்மலர்ந்து சிவபிரான் தமதாலயத்திற்போயினர். பின்புசனகாதிக ள் கங்காதரனைநீண்டு வணங்கிப்போற்றி வெள்ளியங் கிரியினைநீங்கினவர்களாய்ச் சமுத்திரஞ்சூழந்தபூமண்ட லத்திலவந்து பத்திவயிராக்கியங்களுடன் பலநாட்கள்அரியதவங்களைச்செய்தபோதினும் மனமொடுங்கும் வகைகாணாது வருந்தியிருக்கின்றபோது, கர்த்தனருளினம்க யிலாயத்துக்குவரும்படி அசரீரிமூலமாய்த் தெரிந்தவர் களாய்ச் சிவபிரான் கிருபைக்குமகிழ்ந்து அதிவேகமாய்க்கைலையைச்சேர்ந்து சபாமண்டபத்தில்வீற்றிருக்கின்ற லோகநாயகனைவணங்கி ஓ-பரமனே, தேவரீர் கட்டளையி ன்வண்ணம் இதுபரியந்தம் தவங்களைச்செய்தனமாயினும் மனவிருத்தி லயப்படவில்லை. அதற்கோ ருபாயத்தைப்போதித்து அடியோங்களை ஆண்டருள வேண்டிமெனப் பலவாகப்போற்றுகின்றவரிடத்துக் கிருபையும் அவர்களமனம் பக்குவப்பட்டதைத்தெரிந்து சமீபத்தில்வரவழைத்துச் சரிதைகிரியை யோகத்தைப்போதித்துஅ தற்குமேலாகிய ஞானப்பிரிவைச் சொல்லக்கூடாததால் சின்மயமுத்தினையைக்காட்டி மவுனத்திருந்தனர். அவனருளினால் அவர்பாதாவிந்தங்களை யிருதயகமலத்திரு

த்திச் செயலற்று மவுனிகளாய்த்தாமும் அவ்வாறேயோ கலிலையினிலிருக்கின்றனர். இவ்விதமாகவேதநாயகன்சனகாதிகளுக்கு ஞானயோகத்தினைக்காட்டிவருகின்றதருணத்தில் அடியோங்களுக்குப் பலபுகங்கள் கட்டின

இப்படிக்கு எமதிறைவன் உமையவளைப்பிரிந்து யோகியர்களைப்போல் யாதொருசெயலும் நிருப்பதற் சுவர்க்கமத்திய பாதலங்கள்முதலிய சகலபுவனங்களினு மிராரின்ற சீவராசிகளில் ஆண்பெண்கூட்டுறவின்றி அவைவிர்த்தியுடையாம் லழிகின்றன. அதனும்படைப்பி ன்விக்கமுங்குறைபட்டு நானுஞ்சரஸ்வதியை ஆலங்கன ன்செய்வதையொழிந்து யோகிகளைப்போல விருக்கின்ற னன் இவையன்றியும் பரமசிவத்தின்கிருபையினால்அக ண்டசாம்பிராச்சியத்தைப்பெற்றுக் கொடுங்கோல்செலுத்திவாழுகின்ற சூரபதுமனானவன் என்னைப்பார்த்துப் பிரதிதினமும் பிராதகாலத்திற் மன்னரண்மனைக்குவந்து பஞ்சாங்கஞ் சொல்லிப்போம்படிக்கும் கட்டளையிட்டான். அவ்வாறேநடத்தி வருகின்றனன் மேலுயிர்த்தத் தேவேந்திரனையும்மற்றதிக்குப்பாலகர் தேவர்கள்முதலானவர்களோடு இதைக்கமில்லாமற்றகாத்யேவல்களைக்கொள்ளுகின்றான். இதுவுமன்றியிற் சயந்தனைச்சிலதேவர்மனை விமக்களுடன் கூட்டிப்போய்க்கொடியகர்வலிலும்அடைத்துத்துன்பப்படுத்துகின்றான். அவன்செய்தவருகின் ம அந்நியங்களைச்சொல்லி முடியாது; சூரன்கொடுமை களிப்படிக்கிருக்க யிவையனைத்தார் தமக்குத்தெரியாதனைப்போல் சிவபெருமான் யோகத்திலிருக்கின்றனர். ஆதலாம் தேவரீரிந்தஎழைநன்மீது கருணைகூர்ந்து நாங்க ளினியாவது துன்பமற்றுப்பிழைக்கும் வழியையோசித் திரட்சிக்கவேண்டுமென்று பிரமன்சொல்லியவாக்கியங்க ளைவிஷ்ணுவானவரிதானித்து ஓ-தேவர்களே யிதனைக் கேட்பிராகபஞ்ச பௌதீசங்களாய் அருவமாய் உருவாய் அருவுருவாய்சகளமாய்விஷ்களமாய்வேதப்பொருளாய்ச் சிருஷ்டிதிசுசங்காரமென்னும்முத்தொழிலையும் நடாத் தமும்பூர்த்திகளாய்பூலகாரணனும் தேவதேவனையிருக்கி ன்நசிவபிரான்யோகவிஷ்டையினைச்சாதித்திருப்பின் எந் தப்பிராணிகளின்பத்தைவிரும்புவார்களூர்வத்திறற்றக்க னானவன்பிராரத்துவவினைக்கீடாய்அகந்தையுற்று தனக் குச்சகலவாழ்வினையும் கட்டாட்சித்த சங்கரனைமதியாமற் செய்யத் தொடங்கியயாகத்தில்அவனுடன்சேர்ந்திருந்தஉ மதுவீனையின்முயற்சிகழியஅனுபவங்களைக்கூட்டிமுடித் தபின்பு பழையவாழ்வில் நிலபெறச்செய்யத் திருவுளங் கொண்டதால் சூரனுக்களவற்றசெல்வங்களைக் கொடுத்து அதுமுற்றுப்பெறு மளவுந்தேவர்தம்மை நெருங்கிவருத் தாமல்ரீஷிகளுக்குமௌனிலையைக்காட்டிச்சகலபிராணி களுந் துக்கத்திலமுந்தத்தாம்பராமுகமாயிருக்கின்றதுகிருபைக்குரியதன்நிவேறல்ல.ஆதலாம்சனகாதிகளுக்குப்ப ரமசிவன் காட்டியிருக்கும்மோனத்தினை நீங்கிபவதராச புத்திரியை மணந்துசேருவராகில் உனதுபடைப்புவிந் தியாகும்அவர்களிடத்தொருகுமாரனுப்பவித்தால்சூரன் குலமுற்றும் நாசமடைந்துவாடிவிற்கும் உலகங்களனைத் தும் யதாப்பிரகாரம் களித்திருக்கும் இஃதுமுற்றுப்பெறுதற்கு ஒருசூழ்ச்சியினைச்சொல்லோங்கேட்பிராக,சர்வ பிராணிகளுந் காமக்கவலையிற்பட் டின்பம்டைவதாகப் பஞ்சபுஷ்ப பாணங்களைப் பிரயோகித்துத் திரிலோகங்க

என்னுந் தன்னரசுசெல்ல விருக்கின்ற நமதுபுத்திரனை மன்மதனைவேண்டிப்பரமசிவத்தினி-த்துக்கனுப்புவி ராயின் அவன் முயற்சியினால் ஹரன் யோகத்தினை நீங்கிப் பார்வதியைக்கலந்து ஒருகுமாரனைத்தருவர் அவரால்உம துருறைகளைத்துமநீங்கிவாழலாம். இதைக்கடைப் பிடியாகக்கொண்டு வினாவில் முடிக்கக்கடவீர்வென்று முகுந் தந்திருவாய்மலர பிரமன்கேட்டு மகிழ்ந்தவனுய்ப் பிதா போதித்த வாக்கியம் நன்றாகவிருக்கின்றது, அவ்வாறே முடிக்கின்றனமெனக்கூறிச்செலவுபெற்றுக்கொண்டு ஸ்ரீ வைகுந்தத்தைக் கடந்து மனோவதி பட்டணத்துக்கு வந்துசகலரும்போற்றிநெருங்கத் தமதாசனத்திலவீற்றிருந்தனன்.

காமதகனப்படலம்.

இந்திரன்வானவரீட்டமொடேசி
முந்துறுக்குசமுக்கடிடையுற்றே
னைந்திரனுகியஉசகவிலவேள்
வந்திமோதமுனத்தினினைந்தான்.

இவ்விதமாகத்தேவர்கள் குழந்திருக்கக்கூடாதனத்தில் விளங்கும்பிரமதேவன்பஞ்சபுஷ்ப பாணத்துக்கதிபனான மன்மதனைவர நினைந்தகாலத்தில் அதனைத்தெரிந்துகொண்டவனுய்த் தென்றற்றேரிலாரோகணித்துப் பரிவாரங் களசூழ்ந்து போற்ற மனோவதிநகரைச்சேர்ந்து சபைக்குப் போய்ப்பிரமனை வணங்கித் தேவரீர் என்னே வரவழைத்த காரண மென்னென்று கேட்க பிரமன்மன்மதனையருகிலழைத்துப் பீடத்திலிருக்கச்செய்து ஓமன்மதனை உனது பெருமைகளைப்புகழ்வதற்கு ஒருவராலும் முடியாது கருப்புவில்லைக்கொண்டு திரிலோகங்களையும்வென்று உனது கீர்த்தியை யெங்கும்நாட்டியிருக்கின்றனை ஆதலால் எங்களுக்கு நேர்ந்த மனவருத்தங்களைப் போக்குவது உனக்குப்பெரிதல்ல சூரனாஸ்மிகவும் அலைச்சற்படுகின்றனம் அனதநீக்கும்பொருட்டுத் தயைசெய்து திருக்கயிலைக்குப்போய்மோனத்திலிருக்குந் கங்காசடாதராகிய பரமசிவத்தின் மீது உன்பாணங்களைச் செலுத்தி அவர்நிலையைக்கெடுத்து விரகமுண்டாக்கிப் பர்வதராச புத்திரியைக்கூடும்வண்ணஞ் செய்வையாகில் நாங்களனைவருஞ் சிலகாலம் சவுக்கியத்திலிருப்போம் ஆதலால்என்களிரிமித்தம் வினாவிற்போகவேண்டுமெனச் சொல்லியவாக்கியம் ஸ்ரீலட்சுமிகுமாரன் செவிகளில் கரீரமாகதுழைந்தமாதிரத்தில் உள்ளமெங்கும் தகிக்கப்பட்டுவருந்தினன்.

கேட்டார்களோ, சவுனகாதிரிஷிகளே சிவனது யோகத்தை அழிக்கவேண்டு மென்னும்வசனமேமன்மதன் மனதைச் சுடுமாகில் நெருங்கிப்பாணங்களைப் பிரயோகித்த காலத்து அவன் தேகஞ் சாம்பலாயிற்றென்பது அற்புதமோ இவ்வாறு பிரமன் பேசிய காலத்தில்தன்மனநெருங்கிச் செவிகளைப் பொத்திப்பஞ்சாட்சரத்தைச்செபித்து ஒருகாலத்தினும் திராத பாதகங்களுக் கேதுவாகிய வார்த்தைகளைக் கேட்கவுமாயிற்றே என்னவிபீதமெனக் கிலேசித்து அனலிற்பட்டபூனைப் புஷ்பத்தினைப்போல வாடினவனுய்ப் பிரமனைப்பார்த்துச்சொல்லுவான்பெ

ரியோர்கள் தமக்கு முற்பட்டகொடியவனையும் பரிபக்குவப் படுத்தி அவனிடேறும் மார்க்கங்களைக்காட்டி யிரட்சிப்பர், பிதாவைப்போல நினைந்துதேவரீரிடத்துக்கு வந்தால் இத்தகையருற்றமாகிய தொழிலையுந் காட்டலாகுமோ அடியேனிடத்திற் சற்றுந்நிருபை யில்லையோ சிருஷ்டிகர்த்தராகிய நீரிப்படியும் நினைக்கத்துணிவதோஎன்னுடைய பராக்கிரமங்கள் உமக்குத் தெரியாததல்ல அபலமான கருப்புவில்லினாலும்மிருதுவாகியபஞ்சபுஷ்பபாணங்களினாலும் என்பிதாவாகிய மகாவிஷ்ணுவையும்வென்று ஸ்ரீமஹாலட்சுமிதேவி பூமிதேவி முதலியதாய்மார்களைத் தழுவியிருக்கும்படிச் செய்யவில்லையோமேலுஞ் சிதேவியைக் காமவிருப்பத்தால்மாப்பின் வைத்திருக்கவுஞ் செய்து கீர்த்தி பெற்றேன் மதனியாகிய சரஸ்வதியும் மனைக்காதலித்து நாவிலிருத்த வந்திலோத்தமையினிடத்து மையல்கொண்டலையவுந் தேவரீரையுஞ் ஜயிக்கவில்லையோஇந்தத்தேவந்திரனானவன்இந்திராணியிடத்துக் காமுகனுய்க் கூடியிருக்கவும் அகலிகையிடத்து விரகமுடையனுய்த்தேகமெங்கும்பெண்குறிவிளங்கச்செய்தது தமக்குத் தெரியாததோ, சந்திரனையும்மதிமயக்கி ஆசிரியன்தேவியை யிச்சிக்கச்செய்து அவனைக் கலந்து புதனென்னும்பிள்ளையைப் பெறச் செய்தவனும் நானல்லவோச தூர்வேத பாண்டியத்துவமுடைய விவேக சாலிகளாகிய தேவர்களைமயக்கி அரம்பாஸ்திரீகளிடத்தில் அதிகமையல் கொண்டு பணிவிடைகளைச் செய்து திரியச்செய்ததை அறியாதவர்களுமுண்டோ ஞானவுணர்ச்சியினுற்றன்னையறிந்து பரத்துவந்தாமே யென்னும் நிச்சயத்தைத்தெளிந்த சுத்தாத்து மாக்களாகிய வதிஷ்டர் மரீசி அகஸ்தியர் அத்திரி கௌதமர் காசிபர் முதலிய சிறந்த ரிஷிசிரோஷ்டர்களுடைய நிலைகளைக்குலைத்துக் கன்னியர் மையலிற்பட்டு வாடச்செய்தது ஜகமனைத்தினும் வழங்கவில்லையோச வர்க்க மத்தியபாதலங்களில் என்னுனையைக்கடந்தபோர்யாவரிருக்கின்றனர்.

மேற்குறித்தவெற்றிகளைத்தடுத்துச் சந்திரசடாதராகிய சிவபிராணிப்பாகத்தமர்ந்த பராசத்தியின் வல்லபத்தினன்றி என்னிராணிகொண்டு முடிக்குந்தரமோமேலும் மகாவிஷ்ணுமுதலிய தேவர்களைஜயங்கொள்ளவல்லனல்லது கங்காசடாதரக்கடவுளின்மீது புஷ்பபாணங்களைப் பிரயோகித்துவெல்லவும்போதுமோ அத்தேவனதுகட்டளைகளைச்செய்து வருந் கடவுளைப்போல எளிதாகவெண்ணி யிக்கருமத்தைச்சொன்னீர் ஒருகாலம்அதற்கிசைந்து அமுல்வடிவினை வாய்ந்தசிவபிரான் மீதிற்சரங்களைச் செலுத்துவேனெனும் எரிந்து பொடியாவதல்லதுநெருங்கவுந் கூடுமோ கையும், நகையும், விழியும் மெய்யுந் தழல்வடிவமாகவிளக்குஞ் சர்வேஸ்வரனைப்பாணங்களை யே விஜயங்கொள்ளப்போவேனெனின் இந்தப் பிராணனுடன் பிழைத்து மீள்வதுமுண்டோ பற்றற்ற பரம்பொருளைமயக்கும் விதம்யாது ஒபிரமனை அக்கடவுளினாலுண்டாகியவர்களைப்போல அவரையும் மதிக்கின்றனை அவர்வல்லபங்களை வெல்வோ மென்பது எளிதாய்முடிக்கின்றதோ இதற்கொருதிஷ்டாந்தத்தைச்சொல்லக்கேளுஞ்சமுல்காற்றில் அகப்பட்டபூனைப்புஷ்பஞ் சலனமற்று நிற்குமானால் கீற்றணிந்த நின்மலக்கடவுள் முன்புபோகவல்லேன்மேலும்அரவாபரணக் கடவுளினுடனெதிர்த்தவர்களி

ல் அழிந்துபோனவரல்லது பிழைத்தவர்களைக்காட்டவல்
லமோ விஷ்ணுமுதலான தேவர்கள் ராட்சதப்பாதகரால்
மிகவும் வருந்தித் தீனசரண்ணிபனேகாக்கக்கடவைபெ
னத் துதிக்க அவரிடத்தன்பாய்த் திரிபுரங்களைநகைத்தெ
ரித்ததை மறந்தீரோ மார்க்கண்டர்ப்த்திவயிராக்கியத்து
க் கிரங்கி அந்தப்பத்தன் மீதெதிரந்த யமதருமராசனைத்
திருவடிக்கொண்டுதைத்து வாட்டியசெய்தியின்னமும் நீர்
கேட்டதில்லையோ நேற்றைப்போதில் தேவரீரும் மகாவி
ஷ்ணுவும்நாம்நாம் பரம்பொருளென்று வாதாடுகின்றகா
லத்திற் சிவபிரா நெழுந்தருளிஉமது சிரங்களினென்
றைக்கின்றி யெறிந்ததை மறக்கலாகுமோ ஜயசாலிகளா
கிய சலந்திரனை முதலாகிய சூராதிரூரர்கள் சூலபாணி
யுடனெதிர்த்து மாண்டதை அறியீரோ பரமனேரிந்தித்
துத் தக்கன்செய்தயாகத்திற் பேரயிருந்தவர்க ளனைவருந்
தமதுகோபத்தை வடிவாக்கியேவிய வீரபத்திரக்கடவுளி
னது வாளினால் பலகுறைகளைப்பெற்றுப்பங்கப்பட்டுமா
னமழிந்தோடச்செய்ததை எப்போதும் மறப்பதோதிரு
ப்பார் கடல்னைக் கடையுமுன்னிலையிற் கொதித்தெழுந்
த ஆலகால விஷத்தினால் இராட்சதர்விண்ணவர்முதலா
கப் பயந்தோடிச் சரண்புக அதற்கிரங்கி அவ்விஷத்தை
யுண்டு காத்ததயாதிதியை மறக்க லாகுமோ பார்ப்பதியா
ர்திருக்கரத்தெழுந்து சராசரப்பிரபஞ்சங்களைபெல்லாம்
அதப்படுத்திப்பெருகிய கங்காபவானியைத் தினையளவா
க்கிச் சடையிற்றாங்கிய கிருபையை நினையாமலிருக்கலா
குமோ பிச்சாடனக்கோலந்தரித்து வந்து தாருகாவனரி
ஷிகள்தேவியர் கற்பினை அழித்தகாலத்தில் அத்தவத்தர்
கொதித்தேவிய அழலைக்கரத்திற்றாங்கி யானையைப் புலி
யையுரித்துப் போர்த்துஉடுக்கையைகரத்திற்கொண்டிபர
மன் நடித்தவிதத்தைப்பார்த்ததில்லையோமேலுந்தம்மை
யாவராயினும் இகழ்ந்ததே யுண்டாகில் அவர்கள் வலி
யை யொடுக்கி வாட்டுவதைத் துதிக்கவேண்டாமோஇரா
வணனானவன் தான் கொண்ட வகங்காரத்தினால் திருக்க
யிலையைக் கரங்கொண்டெடுத்த காலத்தில் ஈஸ்வரன்பெ
ருவிறலினாலமுத்திப் பாதலவணாயிற் றள்ளிய மகத்துவ
த்தை நீர் மறக்கவேண்டாம் சர்வசங்காரமுடிவிற்பரமன்
வீழியிலெழுந்தஒருபொறியினால் நாமும்மற்ற சராசரங்
களும் அனற்பட்டு சாம்பலாவதை யெண்ணிப்பார்க்கலா
காதோ இத்தகையபெருமைகையுடையபரஞ்சுடனா எ
ன்கரத்திற்கொண்ட கருப்புவில்லினாலும் புஷ்பபாணங்
களினாலும் செயிக்கமாட்டேன், ஆதலாற் சரீரத்தின்மீதி
ச்சையிலலாதவர்கள் இக்காரியத்துக்குச் சம்மதிப்பார்க
ளென்று நினைக்கலாகும் ஆதியிற்சத்திசிவமாய் விளங்கி
உலகங்களனைத்தையும் படைத்துக் காத்தழிக்கவல்லதற்
பரமூர்த்தியைநானேவிரகமுண்டாக்கவல்லவன் நல்லகா
ரியத்தை பெண்ணரி எனக்குக் கட்டளை யிட்டீர் இதனை
மறந்து மற்றதனைக்காட்டினாலும் முடிக்கவல்லேனென்
று மன்மதனானவன் சொல்வதைப்பிரமதேவன்கேட்டு ம
னங்கலங்கி பெருமூச்செறிந்திவனைப்பக்குவமாக வசப்ப
டுத்தவேண்டுமென்றுயோசித்து மாரனே நீ யிப்போது
பரமசிவத்தின் பெருமையைப் பேசியது உண்மையே
மேலும் அத்தேவனை யெவ்விதத்திலும்ஜயிப்பது அரிது
தான் ஆகிலுந் தம்மையடைந்தவர்க ளின்னலை நீக்கியிர
ட்சிக்கவல்ல கடவுளருளின லிக்கருமம் உன்னால் முடி
பல்கும் மற்றாவராலும் நினைக்கப்படுவதென்று சமஸ்த

பிராணிகளினது செயல்களை முடிப்பிக்கும் எமதிறைவ
ன்கட்டளைபன்றிவேறில்லை அவனருளின்னிலாணுவும்அ
சைய வறியாது ஆதலாற் சூரனாநாங்களனைவரும்படிக்
வருத்தங்கருக்கிரங்கி எங்கள்மீது கிருபைவைத்துச்சிவ
பிராணிடத்துக்குப் போகவேண்டும் அவர் திருவருளின்
றி உன்னாற் கூடுவதொன் றுண்டோ மேலும் உருவாய்
அருவாய்அருவுருவாகும் ஈசனானவர் இவ்வுலகங்களிலி
ராரின்ற ஆத்துமகோடிகளனைத்தையும் நடிப்பிக்கும்வல்
லபமுடையவர் அத்தேவன்முயற்சியல்லது நம்மாலொன்
றுமாகாது அவரருளின் றி யிக்காரியம்எங்கள் கியாபகத்
தில் வருமோ இவ்வுண்மைகள் உனக்குத்தோற்றாததன்
று ஆதலால் எங்கள் கோரிக்கையைமாறாமற் சீக்கிரமா
கப்போய்க் கருப்புவில்லை வளைத்துபுஷ்பபாணங்களைத்
தொடுத்துப் பரமசிவத்தின்மீது பிரயோகிக்கக்கடவையி
துவும் அவனருளாகும் இதனைரிச்சயமாகவெண்ணக்கட
வை யிதற்கேதுவை தேவேந்திரனுக்குக்காட்சிதந்தபோ
து கர்த்தன் புத்திரனைத்தந்து காக்கவல்லோமென்று அ
ருளியிருக்கின்ற தாகக்கேட்டு மிருக்கின்றனம்

இவையன்றியும் யாவராயினுந் தங்களால் நீக்கிக்கொ
ள்ளப்படாததின்குநேந்து இத்தருணத்தில் உதவிசெய்
யவேண்டுமென் றிரக்கவும் ஒருவன் அதைமறுத்து தன்
னுயினைத்தாங்கியிருப்பது பசாசத்துவமன்றோ மேலும்
உலகநடைக் கேற்பதோ ஒருவன்உதவிகேட்பதற்குமுன்
னம் அவன் கருத்தையறிந்து உதவுவது உத்தமம் கேட்
டபின் வழங்குவது மத்திமம் பலநாள் மறுத்துச்செய்வ
துஅதமம்சத்துருவேயாயினும் ஓரிடறிப்பட்டுமானயிழ்
ந்து கேட்டுக்கொள்ளுவனயின் அவனுக்குஅஷ்டதவியை
நடத்தி அதனால் தன்பிராணனைப்போக்கினும் பலராலு
ம் புகழப்பட்டு மோட்சவீட்டைப் பெறுவன் இடருற்ற
வன் வேண்டியும் மறுதலேசெய்தவன் சகலராலுமிகழப்
பட்டுப்பாபியாய்நீங்காதவழிக்குடன்பட்டுக் கடையிலநர
கவாதனையிற்பட்டு வாடுவன் தன்பிராணனைப் பாதுகாக்
கும் பொருட்டு ஒருபிராணிக்கும் ஒரு சகாயத்தையுஞ்
செய்யநினையாதவன் சழித்தநாளொருநாளோ அவன்செ
ல்வம் வறிதாய்த்தடாகத்திற் பரந்தோடியிருக்கும் பச்
சைக்கொடி பிரயோசனப் படாததைப் போன்றுதோற்
றும் உபேந்திரருடன் போராடிப் பத்தவதாரங்களைக்க
ட்டளையிட்டபிருகு மகாரிஷியினிடத்துத்தேவேந்திரன்
தனக்கடுத்த சிறுமைகளைமுறையிட்டிரக்க விருத்திரா
சுரனைக்கொல்லும்படியாகத் தன்முதுகெலும்பை வச்சி
ராயுதமாகக்கொடுத்துப் பிராணனையிழந்து ரித்தியப்பத
வியைச்சேர்ந்த சரித்திரத்தை நீகேட்டதில்லையோ இன்
னமுஞ் சொல்லவேண்டுமோபிறப்பிறப்பில்லையாகிய சிவ
பிரான் கடலிலுதித்த விஷத்தைத்தாமுண்டு அமுதத்தி
னைத் தேவர்களுக்குக் கொடுத்தருளியகுணதீசயத்தைச்
சிறிதும் நீயறியாயோ ஒம்ன்மதனே யிக்காலத்திற்பாதக
னான சூரபதுமனாலுமிகவும் வருந்தியிட்ட எவல்களைநடா
த்தித் துக்கசாகரத்திலமுந்தி வருந்துகின்றனம் அதனை
யொழிக்கும்பொருட்டுப் பரமன் திருக்கலியாணஞ்செய்
து ஒருபுத்திரனைக்காட்சிப்பதாகப் புஷ்பபாணங்களை
ப்பிரயோகித்து மையல்பூட்டவேண்டும் ஆதலால் எங்க
ளதுன்பங்களைப்போக்கு முன்னிலையில் ஒருகாலஞ்சாவு
நேந்தாலும் இகழ்ச்சியோ புகழினை விரும்பினவர்கள்

எது வந்தாலும் பின்னிடைவரோ அல்வாதேயினி ஒன்றும் யோசியாமல் எங்கன்காரிய நிமித்தம் போய்வருவாயென்று பிரமன்வேண்டிச் சொல்ல இரதிகாதலனுக்ககிலேசமுண்டாய் ஒ-பிதாமகனே, நீனென்ன சொன்னாலும் பரமசிவத்தை மாறுகொண்டு பாணங்களைச்செலுத்த மாட்டேன் ஆனால் எனக்கேற்ற காரியங்களைத்தனைக்காட்டினாலும் இதோ நடக்கின்றேன் வெற்றிகொண்டுமீளவும் வல்லேன் தேவரீ ரிப்போதுகுறித்தகட்டளைபென்னால் முடியாது முடியாது சந்தமிக்கவேண்டுமென்றுபோற்றுகின்றகாமனைநான் முகங்கோபித்துப்பார்த்து அடாபுலே, பலருக்கும் உதவியாயிருக்கின்ற நற்காரியத்தைக்குறித்துத் தழுவி யின்சொற்களாற் சொன்னதைமறுத்து ஏதோசில தெரிந்தவனைப்போலப் பேசுகின்றனை நான்கள் குறித்த வண்ணம் வினாவிற்போய் ஜயஉச்சாகத்துடன் மீள்வையாகில் இன்னஞ் சிலகாலம் பிழைத்திருப்பை தண்டசெய்வையே யானால் மீளாத கொடிய சாபங்கொடுக்க விருக்கின்றனம் இவைகளைத் தீர்க்கமாயோசித்துத் துணிவுகொண்டு இக்காரியத்தை முடிக்கவல்லேனென்று சொல்லக்கடவாயெனக் கேட்டவுடனவே வினான் அதிக விசனப்பட்டு மனந்தளர்ந்தவனு யினி நான் சொல்லவேண்டிய காரியமென்னவிருக்கின்றது இதற்கென்னசெய்வேனென்று சற்றுநேரம்யோசித்துஒருவகையாகத் துணிந்தவனுய் பிரமதேவனைப்பார்த்து நீர் சிருஷ்டி கர்த்தனாயிருந்தும் நான்சொல்லும் நிச்சயமாகிய காரியங்களை யெவ்வளவுமீயோசியாமல் உங்களுடைய சவுக்கியங்களைபே பெரிதாகவேண்ணி என்னைக்கெடுக்கின்றேந்தபடியால் உன்னுடைய கொடியசாபம்பெற்றுப் பரமபதம்பெறாமல் துக்கசாகரத்தில்மூழ்கி அழிவதைப்பார்க்கிலுந் தினதயாரிதியாகிய தாண்டவமூர்த்திசந்திதியிற்போய் அவருடைய அக்கினிநேத்திரச் சவாலையினால்மாண்டு சாம்பலாய் விழுந்தபோதினும் பலராலும்புகழ்தற்குரிய மேன்மைபெறுவதல்லாமல் மீளப்பிழைக்கவும் ஏதுவுண்டு ஆதலாலம்புஜனே, கோபிக்கவேண்டாம், மகம்மேருவைத் தனுசாகப்படைத்த சிவபிரானிடத்துக்கு இன்றையத்தினமேபோய் ஜயங்கொண்டுவரக் கடவேனென்றுசொன்ன விசேஷத்தை மறையவன் செவிகளாருளிரக்கேட்டுத் தன்கோபத் தணிந்தவனுய் எங்கள் கோரிக்கையின்படிக்குச் சூலபாணப்பக்கல்போகத் துணிந்தது நல்லகாரியம், ஒ-தென்றற்றேரோய், பயப்பட்டுவேண்டாம், நான்களுந் தாமதப்படாமல் உன்பின்பற்றிவரக்கடவோம் நடவுமென்று சந்துஷ்டியாகப்பேசிய னுப்பியகாலத்தில் தேவேந்திரனெழுந்து மன்மதனெதிரிப்போய்க் கரங்களைப்பற்றினவனுய் ஐயனே, நானுந்தேவர்களும் பலபாட்களாகப்படுகின்ற வருத்தமும் மானப் பீசமும் உனக்குத்தெரியாததல்ல, எங்கள்வாழ்வினைத்திருப்பிக்கொடுக்க உனக்குமனமிருந்தால் உமையவனைப்பரமசிவன் திருக்கையாணஞ் செய்வதற்குவேண்டியதந்திரங்களைச்செய்து முடிக்கக்கடவை யிந்தச்சகாயம் வீண்போகாது உலகமுள்ளளவும் நிலைபெற்றிருக்குமெனப்பலவினிய செனங்களைச்சொல்லி வினாவிற் காரியசித்தியாக்கிக்கொண்டு வரக்கடவையென்று விடைகொடுத்தான்

அக்காலத்தில் மன்மதனுனைவன் பங்கயனையும் இரதிரையும் வணங்கி அப்பதியைக்கடந்து தன்னகரத்திற் பிரவேசித்துமனவாட்டத்துடன் அரண்மனையிற்புகு

ந்து தன்னை வணங்கிய இரதிக்கு இச்செய்திகளைச் சொல்லக்கேட்டவுடன் அனலிற்பட்ட மெழுகைப்போல வாடுகின்றவளைப்பார்த்து ஒ-பெண்ணமுதே என்செய்வேன் பிரமதேவனுதிபாகியதேவர்க ளிக்கட்டளையை எனக்கிட்டார்க ளென்னால் முடியாதொறுபலவிதஞ்சொல்லியும் பலவந்தப் படுத்தியபடியால் உடன்பட்டிவந்தேன், இனி யோசித்தும் விசனப்பட்டும் ஆவதென்னை, ஹான்செய்வின்படிக்கு வரும் நன்மை தீமைகளை அனுபவிக்க வேண்டுமல்லது தடுக்கக்கூடுவதோ, இனி நீயும் நானுங் கிலேசப் படுவதிற் பிரயோசனமில்லை, நீ தயிரியத்தை விடவேண்டாமென்று பற்பல நீதிகளைச்சொல்லித் தேற்றினவனுய் பின்பு ஆபுதச்சாலைக்குப்போய் மதுவொழுதி மணம்வீசிமிருதுவாய் விளங்கும் பஞ்சபுஷ்பபாணப் புட்டிலைமுதுகில்லுக்கி ரீங்கரத்தொனியினையினுக்கும் வண்டுகளை நாரியாகக்கொண்டிருக்கும் கருப்பு வில்லைச்சேவித் தெடுத்துப் புசத்தில் மாட்டிக்கொண்டு தங்கத்தகட்டினைப்போலப் பிரகாசித்தசையும் மாந்தளி ராகிய வாளை யிடையிற்செருகி சூழமகவசத்தைமார்பிற்றறித்துக் கிரீடம் குண்டலம்வாகுவலையம்மதாணிப்பதக்கம் கரசாடு வீரல்சாடு முதலிய போர்க்கோலத்தைத்தரித்து அழகியசிறகினைவாய்த் கிளிகள் பூண்ட தென்றற்றேரினியீது இரதி தேவியுடன் ஆரோகணித்தகாலையிற் சமுத்திரமாகிய ஜபபேரி முழங்கவும் குயிலினது முழக்கமாகிய காகன மூதவும் தினாகளாகிய வெண்சாய்மனைகள் வீசவும் மீனக்கொடி படபட வென்றசையவும் வெண்மதியாகிய குடை நிழலைச்செய்யவும் இவ்விதஆடம்பரங்களுடன் அரண்மனையைக்கடந்துதன்பதியைப்பிரிய மனமில்லாமல் வருத்தத்தோடு நடக்குமுன்னிலையிற் பற்பல தூர்ச்சகுனங்களைக்கண்டு மனவாட்டத்துடன் அதிலேகமாகச்சென்று தேவதேவனுதிய பரமேஸ்வரர் வீற்றிருக்கும் திருக்கயிலாய பர்வதத்தைக் கண்டவுடன் திடுக்கிட்டித் தேவாவிட்டிறங்கிப்பலதரம்வணங்கிப் பிஞ்ஞகன் பெருமைகளைத் துதித்தவனுய் தன்னுடன்வந்தபரிவாரங்களை அடிவாரத்திலிறுத்திப்போட்டு இரதிதேவி பின்பற்றிப்போக கருப்புவில்லைக் கரத்திறுங்கி நித்தியாயிலிருக்கும் புலியினை யெழுப்ப நடக்கும் மானைப்போலத் துணிவுகொண்டு சந்திரசேகரக் கடவுள் வீற்றிருக்கும் பெருமையினையுடைய வெள்ளியங்கிரியினியீது மெல்லமெல்ல ஏறிப்போய் தனுசில் நானேறிட்டுப் பஞ்சபுஷ்பபாணங்களைப் பூட்டிக்கொண்டு சுற்றினும்தன் விழியினைச் செலுத்திப்பார்த்தவனுய் அத்தலத்தில் உலவித்திரிகின்ற மான்முதலிய மிருகங்களையும் அன்னமாதியபறவைகளையும் முந்திக் காமத்திலுமூர்த்தச்செய்ய நின்றது பிரயோகித்தான்.

அப்பாணங்களின் முயற்சியினால் முன்னஞ்செருக்கற்றுச்சோர்ந்து நின்றவிடங்களிற் பிரமைகொண்டிருந்த சீவராசிகளைத்துங் காமலாகிரிமேலிட உல்லாசங்களுடன் ஒன்றைஒன்றுநெருங்கி மதனவிலாசமாகக் குலவியிசைச்சலிக்கின்ற ஓசைகளைக் கைலாயமுதல் வாயிலிலீற்றிற்றுந் காத்துவரும் பெருமையினைப்பெற்ற நத்திதேவர்கண்டு சிறுநகைகொண்டிவ்வதிகையங்களனைத்து ம் மன்மதன்செய்கைகளனைத் தெளிந்தவராய் ஊங்காரித்து ஒருபேரொலிசெய்ய, அவ்வதிச்சியினால் அந்தப்பாணங்களானவைதம்மைவிடுத்த குறிப்பின்வண்ணம்

பாயாமல் வானத்திற் பறந்துபோயது. இவ்விதமாகத் தான் பிரயோகித்த சரங்கள் அபஜயப்பட்டுப்போனதையும் அந்தத்வனியையுங்கண்டு அம்மம்மா இஃதென்ன காரணம், நமதுவீரத்தன்மை யிப்படிக்கபலமாகப்போ குங்காரணம் யாதோவெனச் சற்றுநேரம் ஆலோசித்தவ னாய்ப் பொற்பிரம்பைக் கரத்திலேந்தி முதற்கோபுரவா யிலேச் சிங்காதனத்தி லெழுந்தருளித் தனதுஆணைஆக் கினைகளைச்செலுத்திவரும் நந்திதேவரது முயற்சியெனத் தெளிந்துமனங்கலங்கிக்கிடநெருங்குவதன் மூன்னம் இப்பாபேடலாயிற்றே, யீனியென்னென்ன விரோயவி ருக்கின்றதோ, ஆயினும் தாமசப்படலாகாதென்றெண் ணி அதிசிக்கிரத்தில் நந்திதேவர் சந்திதானத்திற்போ ய் மும்முறை வலம்வந்து பலதரம் வணங்கிப்போற்றி வாய்புதைத்துநிற்கும் வசந்தன்மீது திருக்கண்சாத்தியி ல்விடத்துக்குவந்த காரணமென்னை நமதானைக்கஞ்சாம லீப்படிக்குஞ்செய்யத் துணியையோவென்று கேட்கும் போது விருஷபமுர்த்தியே, அடியேன் குற்றங்களைக்ஷ மிதுத்துள்ளமுறைகளைக் கேட்டருள்கவென்றுபிரமதே வன் தன்னை வரவழைத்துக் கட்டினையிட்டசவிஸ்தாரங்க ளைச் சாங்கோபாங்கமாகச் சொல்லக்கேட்டருளி யிரக்க முற்றவரா யிதனைநினைக்கின்றனர். இவனுலொரு குற்ற முமில்லை, பிரமன் இந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள்தங்க ளுக்கு நேர்ந்திருக்கின்ற துன்பங்களைநீக்கிக் கொள்ளும் பொருட் டிவனைத் துண்டினார்கள். மேலும் முன்னம்ப ரமசிவம் சனகாதிதவத்தருக்கு யோகசாதனைகளைத் தெ ளிவிக்கப்போகுமுன்னர் யாவர்வரினும் தடைசெய்யக்க டவை சாவுக்குத் துணிந்துவரும் மன்மதனைமாத்திரம் நாயிருக்குமிடத்திற்கு வரும்படியாய் விடக்கடவையெ னக் கட்டினையிட்டிருக்கின்றனர். இதனை யோசிக்குமிட த்திற் பசுவைக்கொன்று யாகத்தைநிறைவேற்றி அதனைப் பழையபடிச் செழுப்புமாறுபோல மன்மதனைத்தகித்துப் பாப்பபதியானா மணந்தவுடனெழுப்பவெண்ணியதா க்காணுகின்றது மேலுமிவன்வரவும் அதற்கிசைந்ததா க விருக்கின்றதெனத் தீர்மானித்து மன்மதனே, சிவபி ரான் சந்திதானத்திற்குப்போக வேண்டுமோவென்று கேட்க, ஐயனோ அமரர்களுக்குச்சம்மதித்து வந்தபடி யால் அடியேனுக் கிறுதிசைலம் நோவிருக்கின்றதாயினும் பிரமனெதிரிற் செல்லத்துணிவுகொண் டிருப்பதால் அக்கோரிக்கையைக் கட்டாதிக்கவேண்டுமென்ப போற் றும்போது நந்திதேவர் நகைமுகராய் உனக்கவ்வாறுஇ ஷ்டமுண்டாயிருக்குமாகில் மேற்குவாயிலின் மூலமாக நடப்பாயெனக் கட்டினையிட்டனர்

உடனே மன்மதனுவன் நந்திதேவர்பாதங்களிற் சேவித்து விடைபெற்று அநிதிவரமாய் 'மேற்குத்திசை யைக்கிட்டி தேவாதிதேவனாகிய எமதுகர்த்தன் நீயுந் தநெருப்பு மலையினையொப்பத் தூளிதந்தேகமெங்கும்பி ரகாசிக்க மோனத்திருக்குந் தலத்தை நெருங்கியபோது சக்கிரவாகப்பட்சியைக்கண்ட சிங்கக்குட்டியைப்போலச் சிவனாதனைத் தரிசித்தவுடன் மன்மதனுவன் பயப் பிராந்திகொண்டு சீரம்வியர்க்க மனங்கலங்கிக் கரத்திற் பற்றிய தனுசுடன் பூமியில்விழுந்து மரணசோபத்தை யடைந்தான். இதனைப்பகத்தில்லிந்த இரதிதேவிகண்டு நமதுகண்வன் மாண்டனனே, என்னகாரணமோ, என் செய்வேனெனக் கலக்குற்றுச் செந்தாமராமலையொ

த்த கரங்களினுலெடுத்தது மடியில்லைத்துமார்புடனணை த்தவளாய் மலர்விசிறியால் சிறுகாற்றெழும்படிக்குவிசி முகத்தில் முத்துகளைப்போலவெழும் வெயர்வையைத் துடைத்துவேண்டிய சயித்தியபட்சாரங்களைச்செய்துவ ரும்பொழுது சற்றுநேரத்தில் மன்மதனுக்கு உணர்ச்சி யுண்டாய் விழிகளைத்திறந்து சற்றுமுற்றும்பார்த்துஇத னோர்னைப்பதாயினான். பிரமீதேவன் இந்திரன்முதலாகி யதேவர்களுக்குச் சம்பவித்த கொடுமைகளை நீக்கிக்கொ ள்ளும்பொருட்டித் திரிபுரதகனராகிய பரமசிவத்தைக் காமக்கவலையிற் பதிப்படிக்குவென்று வருவதாகப்பலவ ந்தப்படுத்தி என்னைச்செலுத்தினான். பரமசிவநான் ஏன் அதற்குடன்பட்டேன். இத்தினம் மகக்குமுடிவுகா லம் நேருகின்றதற்குச் சந்தேகமில்லே குணக்குன்றமாகி ய கர்த்தனைத் தரிசித்தபோதே பயப்பிராந்தியினற்பிரா ணனைத் தரித்திருப்பது அரிதாகவிருக்கின்றதால் தனு சைத்தான் எப்படித்தாங்குவேன். அல்லது மனவுறுதி கொண்டு பாணங்களைச்செலுத்தினும் அவைவெற்றிபெ ரவல்லதோ இச்செயல்கள் பிரமனாகியருக்குத் தோற்றா தனவோ, பிரசண்டவாயு மோதலுக்கெதிரிற் தீபத்தை க்காட்டினால் நிற்பதுண்டோ, அதைப்போலவேகடவுள ிமனதுக்கெட்டாத பரம்பொருள் முனம்விட்டனர். இ ன்னஞ்சற்றுநேரத்தில் அத்தேவன்பார்வைக் கனலிற் பட்டுச் சாம்பலாகவிழ விருக்கின்றேன் சராசரப்பிரபஞ் சங்களைத்தையும் நசுமாக்கவல்ல முதல்வனைத் தேவ ர்களுடைய ஆலோசனையினால் பஞ்சபுஷ்ப பாணங்களி னால் வெல்லவேனென்று நான்துணிவுகொண்டுவந்தது ப லருமிகழ்ந்து நகைத்தற்கேதுவன்றோ, மேலும்பிராரத் துவவினையின் முயற்சியைப் பிரமனாகியரால்வெல்லப்ப டுவதரிதாயிருக்குமாகில் என்போல்களாற் றடைசெய்ய லாகுமோ, இக்காலத்திற் கர்த்தன்செப லெப்படிக்குமு டியவீருக்கின்றதோ, என்செய்வேன். நல்லது நானிவ்வி தமாக நீனைப்பதிற் பிரயோசனமென்ன இதுமுன்னமே யிருக்கவேண்டும் பிரமனாகியருக்குச் சொல்லவந்தசப தத்தினை மறக்கலாகுமோ, துணிந்தவர்களுக்குத்தக்கமே ன் கர்த்தன்கட்டளைப்படிக்கு வருவதைத் தடைசெய்ய வல்லனே, இனிதாமசுஞ்செய்வதிற் பிரயோசனமில்லை, நீனைத்துவந்தகருமத்தை வினாவில்முடிக்கக் கடவேனெ ன்றெழுந்து கருப்புவில்லினைவனைத்து சுரும்புகளாகிய நாரியைப்பிடித்து பஞ்சபுஷ்பபாணங்களையும் ஒரோமுக த்திற் றெடுத்திடுக்கொண்டு தன்னைப்பிரிந்திருக்க மலமி ல்லாமற் பின்பற்றிவரும் இரதிநாயகியையு முடன்கொ ண்டுபோய்ச் சந்திரசுடாதாமூர்த்திக் கொருபாரிசத்திற் சேர்ந்து பாணங்களைச் செலுத்துவதற்கு ஆயுத்தப்பட் டிருந்தான். இவன்சரித்திரமிப்படிக்கிருக்க, பிரமசபை யைவிட்டு மன்மதன்போன சிலகாலத்தில் தேவேந்திர னுக்கு மனந்தாபரியாமல் பிரமனைவணங்கிக் கர்த்தனே, நமதேவலீன்படிக்குத் தடைசெய்யாமற் றிருக்கயிலைக்குச் சென்ற சித்தசன்செய்தி தெரியவேண்டும் மேலும்நாம் வருவதாகவும் அவனுக்குச்சொல்லியிருப்பதால் அவ்வி டம்போய் மீள்வது உத்தமமாகக் காணுகின்றதென்று பேசினான். அதைக்கேட்டவுடன் திசைமுகனுஞ்சம்மதி த்தவனுய் அதிசிக்கிரத்திற் சிங்காதனத்தை விட்டெழுந் துஇந்திரன் விண்ணவர்குழந்துவரத்திருக்கயிலாயத்து க்குப்போய்ச் சேர்ந்து நந்திதேவனாவணங்கி அவரால்

அங்கசன்செய்கைமுற்றுந்தெரிந்து என்னமாகமுடிபடு
ருக்கின்றதோவென்னும் ஐயப்பாட்டுடன் மனந்தாபரி
யாமற் பரமசிவத்தைத் துதித்துக்கொண்டு ஒருபாரிசத்
திலிருந்தனர்.

இதுநீர்க் மேற்குறித்த மன்மதன்யோசித்து ஒ-ம
னதே யேன்வருந்துகின்றன சாவுக்குத்துணிவுகொண்
டுவந்தும் அச்சப்படுவானேன் நினைந்துவந்தகாரியத்தை
முடித்து கீர்த்திபெறுவதே மேலானதெனத் தேறுதல்
பேசுவில்லேநோகப்பிடித்துப் பரமனிருதயகமலத்துக்
குக் குறிபார்த்துப் பஞ்சபுஷ்பபாணங்களையும்பினையோ
கித்தான். அவைகளுந்தமதுவிரங்களைக்காட்டி அநிலேக
மாய்ப்போய் கர்த்தன்தேவத்திற்குக்கியமாத்திரத்தில் அ
னல்விழியினைச் சற்றெதிர்த்து மன்மதனைப்பார்த்தகால
த்தில் அதிற்பெருகிய சுவாலேதாக்கி மன்மதனுடலங்கி
ந்து துகளாயெரிந்துதியும் புகையுந் திருக்கயிலாயபர்வ
தமெங்கும்முடியது இஃதுஎப்படிக்குத் தோற்றியதெ
னில் பூர்வத்திற்பிரமன் மகாவிஷ்ணுமுதலாயினர் திரு
ப்பாற்கடல்னை மத்திக்கின்றதருணத்தில் தீட்சண்ணிய
முள்ளஆலகாலவிஷமானது உதித்தெழுந்ததைப்போன்
றுகாட்டியது மேற்குறித்தபுகையுந்தியும்பரந்துபெருகி
வருகின்றதைக் கீழ்பாரிசத்தில்வீற்றிருந்த நந்திதேவர்
பார்த்து நமதிடத்திற் செலுபெற்றுப்போன மன்மத
னிறந்தகாரண மிதுவாகுமென நிதானித்துத் தம்மைப்
போற்றியிருக்கின்ற கணநாதர்கள் இதென்னபுதுமையா
கவிருக்கின்றது கர்த்தனே, தெரிவிக்க வேண்டுமெனப்
போற்றுக்கின்றவருக்கு மன்மதன் முடிவைபறிவித்துமே
லுஞ்சொல்லுவார் பேரறிவினைவாய்ந்த கணதிபதிகளே,
இவன்பிரமனாகியருக்குப் பரமனைவென்று வருவேனெ
னச் சபதங்களபேசியில்விடும்வந்த துணிகரமாகிய அ
கந்தையே அவனைச்சுட்டிச் சாம்பலாக்கியது. இனிஇர
திகேவியானவன் தன்கணவனிறந்த காரணத்தைத்தெ
ரிந்து அனல்நீர்ப்பட்டபுஷ்பமாலையைப்போல வாடி மார்
பிலறைந்துகொண்டு எமதிறைவனைவணக்கிவேண்ட ப
ழையபடியே நமதிறைவன் மன்மதனைபிழைப்பிப்பான்
தேவதேவனாகிய பரமசிவம் இந்தத்திருவினையாடல்களை
முடிப்பது உங்களையொத்த புண்ணியவான்களுக்குக் கா
லபக்குவமறிந்திராட்சிக்கும் நீதியாகுமென்றுபஞ்சேந்தி
ரியங்களைப்பொடுக்கிச் சிவபிரானைச்சிந்தித்துநோற்றந்தி
தேவர்களால் அவனைச்சூழ்ந்திருந்த கணத்தலைவர்கள்
கேட்டபோது சகலபிரபஞ்சங்களும் பிழைத்தற்பொரு
ட்டு எமதிறைவன்நினைந்தகிருபையிதுவோவெனக் கர்த்
தன்குணதீசயங்களையெடுத்துப் போற்றினவர்களாய் இ
தனைச்சொல்லுகின்றனர்க்கிலிகளாபூண்டதென்றற்றேரில்
வந்தமன்மதன்செய்ததொழிலுக் கடித்ததாய் அவனைநெ
ற்றிக்கண்ணினாலெரித்தவர் அவன்பக்கல்லின்றுஇரதிக்
கொரு துன்பமும்நேராமற் கர்த்தனர் இவ்வாறே பற்ற
ற்ற பரமன்பூர்வத்திலும்முப்பரத்தினை யெரித்தகாலத்
தில் தமது பத்திமான்மியத்திற் குறைவற நோற்ற மூன்
று திரவளைப் பாதுகாத்தனெனன்று மகிழ்ச்சியாகப்
பேசிக்கொண் டிருக்கமன்மதனைச் சாம்பலாக்கிய பின்
பு சிவபிரான் பழைய படிக்குத் தமதுயோக நிலையிலி
ருந்தனர்.

கேட்டவர்களோ சவுனகாதி ரிஷிகளே, சர்வமும்தமதெ
ன்னத்தினால் முடிக்கவல்ல புராரிக்கு இச்செய்கையரி

தோ இவைநீர்க்கச் சாம்பலாய் வீழ்ந்த தன்கணவன் மு
டிந்ததைக்கண்ட இரதிகேவியானவன்மனங்கலங்கியறி
வழிந்து விழிகளில் நீர்பெருகதேகமாதியந்தமும் வியர்
ந்து மூக்கினிடத்திற் சுவாசமோடாது இவனும்மாண்ட
னென்றையப்பட்ட தக்கதாகப் பதைபதைத்துப் பூமி
யில் விழுந்து பெருக்கெடுத்தோடா நின்ற ஆற்றினது நீ
ர்ச்சுழியிலகப் பட்டிச் சுழன்றலையும்மானைப்போலத் துக்
கசாகரத்தில் மூழ்கிக் களைத்திருந்தவளாய்ப் போனபிரா
ணன் சிவகடாட்சத்தினாலுடல் சேரச் சிலநேரத்திற்ச
ற்றுணர்வுண்டாய்க் கண்களைத் திறந்துபார்த்து விசன
மேலிட்டபடியால் கரங்களைக்கொண்டு வயிற்றிலனைந்து
கொண்டு புலம்புவதாயினன், செந்தாமராமலரில்விற்றி
ருக்கும் ப்ரீமகாலட்சுமியினது மனதுக்கினிய மகனேஅ
டியாளபிராணனுக்குப் பிராணனைப்போன்ற கணவனே
ஸ்ரீதேவியினை மார்பிற்கொண்டு சேஷசயனத்திற் பள்ளி
கொண்டிருக்கும் மகாவிஷ்ணுவினது மனதுக்கேற்ற கு
மாரனே பிராணிகளை அலைத்துத்திரிந்த சம்பராசரனி
டத்திற் பகைகொண்டு வாட்டிய வீராதிவீரனே மதுர
மாகிப் பசியகரும்பினை வில்லாகக்கொண்டு திரிலோகங்க
ளையும்வென்று ஜயங்கொண்ட தீரனே அழகியபவனம
லையை நிகர்த்து விளங்கும் பரமசிவத்தினது துதல்விழி
க்கனலிப்பட்டுச் சாம்பலாய் மாண்டனையோ இவ்விதஅ
பாயத் தேவரீருக்குச்சம்பவித்ததால் இனியாவதுதேவே
ந்திரன் முதலிய விண்ணவர்கள் அல்லலன்றுரித்தினாசெ
ய்வார்களோஇவ்வரியாயத்துக்குக் காரணமாகவிருந்தமூ
த்தாரும் மனங்கனித்திருப்பரோ ஓளன்பிராண நாயகா,
நீர் உத்தேசித்துவருஞ் செய்தியினைக்கேட்டபோதே அ
டியானுக்கு மனந்தாபரியாமல் பூர்வத்திற் பிரிபுராதிகளை
நகைத்தெரித்த சுயஞ்சோதியாகிய சிவபிரானே மற்றைய
பைப்போல வெண்ணி ஜயிக்கப்போவதுநீதியோ வேண்
டாமென்றுதடுத்தப் பலவாகச் சொன்னகாலத்திற் கிஞ்
சித்தாவது காதுகொடுத்துக் கேட்டவரல்ல தேவர்கள்வே
ண்டிய பணிவிடையினை முக்கியமாகவெண்ணித் துணி
வுகொண்டிவந்த உமது திருமேனி சாம்பலாயிற்றே யித
னைக்கண்ட தேவர்கள் நமதுரிமித்தம் உயிரிழந்தனனே
யென்னும் ஆவலுடன் பிராணனைவிட்டனரோ அல்ல
து பிழைப்பிக்கவாவது யத்தனப்பட்டனரோ ஓ உயிர்க்
கொழுவனே எனது உயிருக்கொப்பாக விருந்த தேவரீர்
மாண்டுபோனபின்பும் நான்தாபரித்துப் பிழைத்திருக்க
வல்லனோ பரம்பொருளாக விளங்குஞ் சிவபிரானுடைய
அக்கினிரேத்திரத்தின் சுவாலேக்குச் சகிக்கமாட்டாமல்உ
மது வலிசூன்றித் திருமேனி வெந்துநீறாய் இத்தலமெங்
கும் நெருப்பெழுவும் இச்சம்பவந்தெரிந்து தமது பிர
யோசனம் வெற்றியாகாமையால் விண்ணவருஞ் சஞ்சல
க்கடலிலாமுடிவம் எக்காலத்துந் தீராதபெருந் துயரமான
து என்மனதைவாட்டி யலைக்கவும் எவ்விடத்தில் ஒளித்
திருக்கின்றீர் ஒ- இஃசு-கோதண்டபாணி அருவமாயா
வது தோற்றி விசனப் படவேண்டா மென்று ஆறுதலை
யாக ஒருசொல்லாவது பேசாயோ அடியாள் செய்தகுந்
தற்களேதேனுமுண்டோ அதனற்றான் வாய்திறவாமலி
ருக்கின்றீரோ என்செய்வேன் ஓமணவாளா தேவரீர் ஜக
திஸ்வரனது சுடர்விழிக்கனலினால் வெந்து பொடியாகவு

ம் அவ்வபாயத்தினால் அடியாளரைந்துரைந்துசோரவும்
நேர்ந்த விப்பழிபாதகமானதுவஞ்சகநினைவைக்கொண்டு

உம்மைப் போகிய தேவர் கூட்டத்தினைச் சார்வதோ அல்லது அப்பனோ என்பிள்ளை அகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றான் நான்களும் பதியையிழந்து ஒளித்து நான்கு முக்கின்றனம் ஆதலால் தயையெடுத்து வெற்றிபெற்றுவரக்கடவையென்று பலவாகக்கொஞ்சிச் செலுத்திய இந்திரன் பக்கலே சாரமோ நீர் பரமசிவத்தினின்று தயிரியங்கொண்டு போகமாட்டேனென்று மறுத்து முறையிட்டதையும் கேளாமற் சபிப்பேனென்று பயமுறுத்தியனுப்பிய பிரமதேவனாத்தான்கூடுமோ அப்படிக்குத்தான்பலவந்தப்படுத்தினாலும் காரியா காரியங்களை யோசித்துப் பகுத்தறிந்து துணிவுகொள்ளாமல் உலகநாயகனை மோகிக்கவல்லேனென்று சபதங்கூறிவந்த திரனே உம்மைத்தானே சேர்வதோ இஃதினனாப் பற்றுமென்று ஒன்று ந்தோற்றவில்லையே எனது பிதாவையொத்த அன்புள்ள நாயகனே மகம்மேருவை வில்லாகக்கொண்டு திரிபுரங்களை தகித்தழித்த புராதனக்கடவுளாகிய பரமேஸ்வரன் கொண்டிருக்கின்ற யோகத்தினைத் தவிர்த்துவிடுகத்தினையுண்டாக்கித்தமதுகாரிய சித்தியாக்கிக்கொள்ள வேண்டினால் தேவர்களெல்லோரும் அடியோடே மாண்டுபோயினரோ, உம்மைவீடயோதானயோதிகள் அவர்களில்லையோ என்காதலனே நீயோ அதற்கிலக்காகவிருந்தனே கொல்லாத விரதம் பூண்டவனாப்போலவே அபாயமார்க்கங்களைப் போதித்தனுப்பி உன்பிராணனைப்போக்கினரோ இஃதன்றியும் தேவர்களுக்குச் சம்பவித்த இக்கொடுமையினையெண்ணி யெண்ணி வாடி வருந்திச் சாகும்படிக்கு என்பிராணனுக்கு மிறுதிதேடினரோ நல்லவனாப்போற்காட்டிய கொடியவர் நினைவையறியாமல் உதவிசெய்ய ஒருவன்விரும்புவது தன்னையிருக்கு அபாயம் தேடிக்கொண்டதன்றோ பிராணவல்லபா இதனையறியாமல் மோசம் போனீரோ ஐயையோ பூர்வத்தில் நான் என்னபாதகங்களைச் செய்தேனோ என்னையொத்த தினராகிய கன்னியர்களுக்கு கென்ன தீங்குகளை முடித்தேனோ அல்லது பிராரத்துவ வினைப்பயனை யறியவல்லனோ உம்மையிழந்துபரதவிக்க இப்படியும் முடியவிருந்ததோ ஐயகோ கரும்பினைத்தனுசாகப்படைத்த என்னுசைத்துணைவனே உம்மைப்பறிகொடுத்து அலறுபவனேத் தேற்றிக்காக்கவாராயோ அக்கினி விழியினைப்பெற்ற சிவபிரானே நொந்துமுறையிடுவதற்குக் காரண மேதேனுமுண்டோ அவர் உம்மைத்தேடி வந்திப்படிச் செய்யவில்லையோ தேவரீர்தாமே அவர்யோகத்தைத்தவிரக்கவந்த காரணத்தினாலிப்படி முண்டதன்றி வேறுமுண்டோ ஒரு புஷ்பசாயக நவரத்தினமயமாகிய கிரீடத்தினைத்தாங்கிப்பொன்னிமாலையினாலுல் அலங்கரித்திருந்த தேவரீர் முடியினைக் காணேன் சோடசகலகலாவாய்த் சந்திரபிம்பம்போன்ற அழகிய திருமுகமண்டலத்தின் பிரகாசத்தினையும் காணேன் கார்கால மேகத்தினின்றொழும் மின்னலைப்போல ஜ்வலித்திருக்கும் நவமணியினற் சோடித்த வாகுவலையங்களைப்பூண்டிருந்த புஜத்தினையும்கினைக்கானேன் முத்துமாலையோ மோகனமாலையோ சரப்பனிமுதலிய வற்றை யணிந்துபர்வதத்தைப்போல விசாலமாயிராநின்றமார்பினைக்கானேன் திரிலோகங்கலையும் மயக்கிவாட்டும் பெருமையினை யுடைய பஞ்சபுஷ்பபாணங்களைக்கானேன் மதுரமாகிய கருப்புவில்லின் பொலிவினைக்கானேன் சகலனாயும்பிரமித்து இச்சிக்கச்செய்யும் தேவரீர் அழகொழுகிய திருமே

னியும் காணேன் ஐயையோ பாபியாகியநானியென்ன செய்ய விருக்கின்றேன் ஒன்னுசைக்கணவனே தேவரீரை நம்பியிருந்த அடியானைத் தனிமையிற் பிரிந்து எவ்விடத்தின்போ யிருக்கின்றீர் இது உம்மையொத்த நீதிபரருக்கு அடுப்பதோ ஆதியில் என்னேவிரும்பிச் சகல ஆடம்பரங்களுடனுந் தேவர் ரிஷிகள் பெரியோர்கள் சபைமுன்னிலையில் அக்கினிதேவன் சாட்சியாகவும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமதேவனுருத்திரன் முதலியகடவுளர் ஆசிகளைச் சொல்லி மது மங்கலக் கோலத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்திருக்க அழகிய மங்கிலியத்தை அடியான் கழுத்திற்கறித்துமங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கப்பலசடங்குகளும் முடிந்தபின்பு நாமிருவரும் திவ்வியமலரணையிற்சேர்ந்து கட்டியணைந்து இன்பமுற்றிருக்கின்ற காலையில் அடியானே முத்தமிட்டு என்னுசைப்பெண்கள் சிகாமணியையித்தினமுதல் உன்னை நிமைப்போதேனும் பிரியாமல் நேசமாயிருப்பேனென்று வாக்குத்தந்த ஒரு மதனராசனே ஒரு என்னராசே ஒபுருஷசிகாமணியே அத்தகைய என்னை ஒன்றியாகப் பரதவிக்கும் படியாய் விட்டுவிட்டுத் தேவரீர் சத்தியந் தப்பிப் போய் விடுவதும் நியாயமோ சொல்வீர் எமதினன்னல் நீங்கும்படிக்குப்பரமனை வெற்றிகொள்ளப் போகுவென்று செலுத்திய தேவர்களென்ன வேரநாசமாயினரோ இப்போது நீர் உயிரிழந்துசாம்பலாகியகாலத்தில் தங்கள் வல்லபத்தினால் வருகவென்று வினாவிலெழுப்ப வல்லவர்களோ இது வல்லாமல் உமது பிதாவாகிய ஜனூர்த்தனர் சகலவித்தத்திலும் வல்லபமுடையவொன்று யாவரும் கொண்டாடக் கேட்டிருக்கின்றேன் இக்காலத்தில் தேவரீரைப் பறிகொடுத்து நான் ஒரு வென்றலறிவாடுகின்றது தெரிந்து சில தேறுதல்சொல்லதாக வரவில்லையே, ஓகோ ஸ்ரீதேவி பூதேவி பாதங்களைப் பிடிக்க மெய்மறந்துநித்திரைசெய்கின்றனரோ அல்லது இக்காலத்தில் இன்னவகையாய் வெந்தபோவாயென்று ஜனனகாலத்தில் உமதுசிரத்தில் பிரமதேவனெழுதி யிருப்பதுகில் மேற்குறித்தவர்க ளனைவனாயும் வெறுக்கத்தக்கதோ ஒரு கண்ணா பத்திவிசுவாசத்துடன் சதுர்வேதங்கலையும் ஒதியுனர் திருக்கின்ற சதுர்முகப் பிரமனையும் தேவேந்திரனையும் உம்மையீன்றருளிய மகாவிஷ்ணுவையும் ஐம்பொற்களைவென்று பரமனைவழிபட்டிருக்கின்றமுனி சிவோஷ்டர்கலையும் மற்றுந்திரிலோக வாசிகளின் சகலனாயும் உமது ஒப்பற்றகருப்புவில்லினாலும், புஷ்பபாணங்களினாலும் மயக்கிவென்று வெற்றிக்கொடி நாட்டி யிருந்திரன்றோ அப்படிக்கே சந்திர சடாதரக் கடவுளாகிய சிவனையும்நினைந்துலோகநாயகனென்று சற்றும் எண்ணிக்கையிலலாம லீப்படிக்கு நாசமடைந்தனையிதனையோசிக்கு, மிடத்திற்கொடியவெப்பமாகிய அக்கினிக்கொதிப்பிட்டதங்கத்தகட்டினையொத்திருக்கின்றதே ஒரு மணவாள நாமிருவரு மிணையிரியாமல் குளிர்ந்து பரிமளித்திருக்கும் பணிநீரைத் துருத்தியிற் கொண்டு ஒருவர்மீ தொருவர் துணி வினையாடியும் திவ்வியமணங்களை விசாரிந் மல்லிகை முல்லை யிருவாட்சி பாரிசாதம் மந்தான முதலிய புஷ்பவகைகள்நெருங்கியிராநின்ற நத்தனவனங்கள் சோலைகள் இவ்விடங்களின் கரங்களைக்கோத்துச்சென்று மனதுக்கினிய மலர்களைக்கொய்து சிகைகளிற் சூடியும் பலராலும் கொண்டாடத்தக்க சிறப்பினைவாய்த் புஷ்பசயனத்தினின்று பித்து

இளந்தென்றலானது கவரிகளை நிகர்த்து மெல்லஅசைய குங்குமங் கஸ்தூரி புனுகு சவ்வாது முதலியகலவைக்கு மும்பைப்பூசிக் கொண்டு நம்மிருவர் உடல்களும் ஒன்று படக்கட்டி ஆலிங்கனஞ்செய்து தேகம்புளக மெழத்தக் கதாகச் சரசுசல்லாப லீலைகளை முடித்து அவ்விளைப்புநீ ன்குவதாகக் கிட்டிப்படுத்தி நித்திரைசெய்திருந்த இத்த கைய வாழ்வினை யிக்காலத்தில்கினைந்து பார்க்கு மிடத்தி ன் பொய்மையாகவுங்கனவுகண்டதை யொத்துமிருக்கின் றதே ஓ நாதனே தக்கனாவன் சிவபிரானேத்தனக்கு ம ருமகனென் றெண்ணித்தான் பெற்ற செல்வப்பெருக்கு க்கு மூலமின்னதென் றறியாதவனுய்க் கர்த்தனே யவமதி த்து நீக்கிச்செய்த வேள்வியினையும் அத்தலத்தில் வந்தி ருந்த பிரமன் முதலான தேவர்களையும் வீரபத்திரக்கட லுளைக்கொண்டு வாட்டியழித்த தீனதயாபர மூர்த்திகொ ண்டிருந்த யோகலீலையை யழித்துவரக் கடவையெனவே ண்டி தேவரனைவரும் உம்மைத் தூண்டினார்களே அவர் கள் பொருட்டு உன்னிய பிராணனைப் போக்கிச் சாம்ப லாய் மாண்டனே நீ பெரிந்ததைப்போலவேசுதிக்கப்படா த மிருத்ததுன்பத்தினுற் பிராணனைப்போக்கி அடியானு ம் நீர்சென்ற உலகத்துக்குஇதோ வருகின்றேன்வருகின் றேன் என்னுளியை யொத்த மணவாளாவென்று இரதி தேவியானவன் புற்பலவாகப்பன்னிப்பன்னிப் புலம்பிவ ருந்தியிருந்தனர்.

மோன நீங்குபடலம்.

இரதியின்னணம்வருந்திடத்தொன்மைபோலென்கோமான்
விரதமோனமோடிருந்தலுமுன்னோவிதற்காமன்
சருதுமுன்பொடிபட்டதுகண்டனர்கலங்குற்றார்
சருதிசுன்றுண்டிசைமுன்முதலியசாரெல்லாம்.

கேட்டீர்களோ, சவுனகாதிரிஷிகளே, சிவபிரானது து தல்விழித்தியினால் மன்மதன் சாம்பலாகியதைக்கண்டுஇ ரதிதேவியானவன் மேற்குறித்த விதமாக பிரலாபித்திரு க்கப் பரமனும் பழையபடியே ஞானயோக நிலையில்லின் றனரெனச் சொன்னேனன்றோ இவைநிற்கக் கீழ்த்திசை வாயிலினிடத்திற்சேர்ந்து பரமனைத் தரிசிக்கக்காலம்பா ர்த்திருந்த பிரமாதிதேவர்கள் தாமேவிய மன்மதன் சாம் பலாயெரிந்துபோன சங்கதிதெரிந்தவுடன் மனநிலைகலங் கித் தேகம், நெக்குவிட்டிப் புற்றினிடத்திருந்து சிதல்கூ ட்டங்கொழுமாறுபோல விழிகளினின்றும், நீர்த்துளிக ளானவை மேன்மேலும் பெருகவாய்களைத்திறந்தபடியே விசனத்தினால் ஒவெனப்புலம்பித் தேமல் பரந்ததுபோ லத் தேகமெங்கும் வியர்வைகளாரும்பி நடுக்கமெடுத்து பு த்திவானை விருந்த ஒருபுத்திரன் சமுதியில் மாண்டவிட த்து பிதாவானவன் களைத்துவருந்து மாறுபோலத்துக்க சாகரத்தில் மூழ்கிவாடினவர்களாய் இதனையெண்ணுகின் றனர், நாமெல்லோரும் வேண்டியன்மதன் ஸ்ரீகாளகண் ட மூர்த்தியாகிய சிவபிரா னிடத்துக்கணுப்பினும் அவ னைக் கோபித்துப்பார்த்துச் சாம்பலாக வெரித்தனர் பின் பாவது குற்றமற்றயோகலீலையினின்றும் நீக்கினவரல்ல, முற்படியே மவுனத்திருக்கின்றனர், ஐயையோ யினிராம்

செய்யவேண்டிய முயற்சிக ளேதேனுமுண்டோ என்செ ய்வோமென்று திகைத்துப்பின்னு மிதனைநினைக்கின்றன ர் திரிலோகங்களையும் மெல்லிய மலர்க்கணைகளால்வென் றிருந்த ஜயசாலியாகிய மாரணநிமைப்போதிற்பார்த்தெ ரித்தகடவுளை மற்றொருதந்திர உபாயங்களைக் கொண்டு வெல்ல நினைப்பது மிகவும் அரிது மேலும்அறிவினமை யாகும் நமதுதுக்கத்தை நீக்கிக்கொள்ள விரும்புவோமா கில் துரிதமாய் நாமெல்லோரும் ஒருமுகமாகப் போற்றி வேண்டுவதே முக்கியமாகிய காரியமென்று சகலருமொ ருமித்தவர்களாய் அன்னவாகன மூர்த்தியாகிய பிரமதே வன் முதலியவிண்ணவர்களாத்தியந்தமும் பத்திவிசுவாச த்துடன் திருக்கயிலையங்கிரியினது மத்தியிற் சொர்ன ம யமாக விளங்கும் ஆலபக்கீழ்த்திசைக் கோபுரவாயிலின் முன்னங் கூட்டமாய் நின்று எமது பெருமானைக்கல்லெ ன்னும் ஓசையெழ ஒரேமுகமாய்த் துதிப்பதாயினர், ஒ- தினசரண்ணியக்கடவுளே, இவ்வுலகத்தளிலிராநின்றசக ல பிராணிகளுக்கும் யாதொருகுறையும் நேராமற் சுகத் திலிருப்பதாகத்திருவுளங்கொண்டு திருப்பாற்கடலினே முந்து சகலையும் வாட்டிவருத்தியஆலகாலவிஷத்தினை த்தினையளவாகவேந்தி உண்டு கண்டத்திற் றரித்துஞ் சக லபுலனங்களையும் அலைத்துப் பெருகிய கங்கையினை சல பமாகக் கிரகித்துத் திருச்சடையிற் சூடியும் சர்வசங்கா ரகாலத்திற் சகலத் தினையுந் தகித்துப் பொடிசெய்யவ ல்ல வடவாமுகாக்கினியை அடக்கியும் மன்னுயிர்க ளுக்கு உபத்திர வத்தினைச் செய்து கொடுங் கோல் செலுத்திவாழ்ந்த இராட்சதவீரர்முதலியபாதகனைக்கா லமறிந்துவாட்டியும் இவ்விதஉதவிகளைச்செய்து பயப்ப டாதீர்களென்று அபயாஸ்தங்கொடுத்து இதுபரியந்தம் பாதுகாத்திரட்சித்தீர். அத்தகைய குணக்குன்றன்ன கர் த்தனே, யித்தினம்எங்களைப்போற்றி யிரட்சியாமற்போ வீராயிற் புத்திரருக்குப் பிதாவையல்லது வேறுமொரு சார்புண்டோ, குற்றமற்றமனதைக்கொண்டு பத்தியினை ச்செலுத்தவல்ல அன்பர்களிடத்திற் றம்மையறியாதுசி லகுறைவுகள் நேருமாயினும் அதைப்பாராட்டாமல்நன் மையாகவே கிருபையும் நிரட்சிக்குந் தீனதயாபரமூர்த் தியே, தேவரீர் திருவடிகளையே தஞ்சமென்றெண்ணிச் சேர்ந்தனம், ஐயனே, நீர்கடாட்சித்தசெல்வச் செருக்கி னை யனுபவித்ததுமாந்து கொடுங்கோல் செலுத்திவரு ன்ஞரபதமனாலவருந்தி மாளவிருக்கின்றனம், தேவரீரு க்கடிமைப்பட்டும் அவமிர்த்திவாகவிந்து போகலாகு மோ, ஒலோகநாயகனே, எங்கள் வருத்தங்களைச் சிறி துமினைந்து காவீரோ, ஒ-பரம்பொருளே, ஜகன்மாதா வாகிய வுமையவனைப்பிரிந்து யோகலீலைமைகளைக் காட் டிநீன்ற ஒப்பற்ற தமதுசெய்கையானது அடிகளுக்குத் தினைத்துணையாயினும் அக்காலம் மனம்பதைத்து வாடு கின்ற எங்களுக்குப் பலயுகங்களாயின இன்னமும்நீர்ப ராமுகமாய் யோகத்தினைமுடித்திருப்பிராகில் யாமெல்ல வரும் பிழைக்கும்மார்க்க மெவ்விதம், மகாவிஷ்ணுமுத லியபிரதமதேவதைகளானவர் மனம்வருத்தித்தவஞ்செ ய்து அம்முயற்சியினால் தேவரீர்திருவடிகளைப் போற்றி யருச்சித்த பத்திமான்மியங்களுக்கிரங்கென்கொல்லோ ரும் பெற்றுவாழுகின்ற செல்வங்களை முறைப்படிக்குக் கட்டளையிட்டீர்.

அதிர்சியமாகவிருந்து சிருஷ்டி திதிசங்காரந்திரோ பவம் அனுக்கிரகமென்னும் பஞ்சகிர்த்தியங்களை நடாத்திய ஆதிமூர்த்தியே, தேவரீர்செய்கின்றகிர்த்தியங்களின் மூலத்தினை ஆராயுமிடத்தில் அடியோங்களை காரணமாகவே காணுகின்றது. ஓ சர்வபூதபரிபூரண தயார்தியே, மிகவுமினோத்து வாடுகின்ற சிறியர்களைக் குற்றம்பாராட்டிவினாக்கிவிடாமல் தினேதினையாங்கள் முடிக்கின்றபிழைகளைப்போக்கிப் பிழைக்கும்மார்க்கத்தைக்காட்டியினியாவது காத்திரட்சிக்கவேண்டும் அப்படிக்குச் சித்தமிரங்காவிடின் சர்வசங்காரத்தைப்போல ஏககாலத்தில் அனைவரையும் நரசஞ்செய்யக்கடவீர் தமது திருவுளப்படிக்கு மேற்குறித்த விரண்டிலொன்றினை வினாவில் முடிப்பீர். ஓ-காமதகனனே, பார்ப்பதியானாத் திருக்கலியாணஞ்செய்து குமரனைத்தந்து எங்கள் துக்கத்தினை போக்கிப் பாதுகாக்கும்படிக்குப் புத்தியினராய்ச் சந்திரவட்டக்குடையினையுடைய மன்மதனைத் தேவரீரிடத்துக்கணுப்பினேம், அவனையுஞ் சாம்பலாக்கிக் கொன்றிர் மேலும் பழையபடிக்கே யோகவிஷ்டையிலிருந்து விட்டிரிதனால் நாங்கள்முன்னையினும் தளர்ச்சிகொண்டுவாடுகின்றனம், இனியாவது கிருபையுற்றுக் கிஞ்சித்திரங்கவேண்டும் ஓ- பரம்பொருளே, பூர்வத்திற் றுருகாவனரிஷிகளேவிய புலியரணையிவற்றையுரித்துஅவற்றின்னதோலைப் போர்த்தருளினீர் தம்மையிகழ்ந்து மகஞ்செய்த தக்கன் வேள்வியினை வீரபத்திரக்கடவுளைக்கொண்டுபொடியாக்கினீர், இவையனைத்தும்பெரிதல்லதீனராகியதேவரீர் மானிடர் முதலியவரைவாட்டிக்கொடுங்கோலினைச்செலுத்திவரும் பாதகனாகிய சூரபதுமனைக்குலநாசஞ்செய்து அடியோங்களைக்காத்திரட்சிக்கவேண்டுமென்று கூரியகால்களையுடைய வண்டினங்கள் நீங்காரத்தொனிசெய்து மொய்த்திருக்கும் ஆயிரமிதழ்கள்பொருந்திய தாமரைப்பீடத்தினனான பிரமதேவன் தேவேந்திரன்மற்றவிண்ணவராதியாக அனலிப்பட்டுருகும்அரக்கையொத்துச் சரீரம் நெக்குவிட்டு மனச்சோர்வுடன் முறையிட்டுப் போற்று முன்னிலையில் அத்தேவர் கோரிக்கையினைச்சிவபிரான் திருச்செவியினேற்று அவர்கள்முன்னுளறிச்செய்தபாதகங்கள் கழியுளாள் சமீபித்தபடியால் கிருபையுற்று நந்திதேவனைத் திருவுளத்தில் நினைந்தனர், உடனே தமது காவலைநீக்கிப்பரமன் சந்திரானத்துக்குவந்து மும்முறை வலம்வந்து வணங்கிக் கரங்களைக்கூப்பிரிந்தின்றுவர் மீது விழிதனைச்செலுத்தி ஓ- நந்தி, நமது திருமாளிகைப்புறத்திலிருக்கின்ற பிரமாதிதேவர்களை வினாவில் தருவிப்பாயென்றவுடன் முதற்கோபுரவாயிலினிடத்திற்சேர்ந்து ஓ- தேவர்களே, எமதாண்டவன்உங்களைஅழைத்து வரச்சொல்லிக் கட்டளையிட்டனர், விசனமின்றிநடவுமென நந்திதேவர்சொல்லியவாக்கியம் அமுதத்தினுமேலாக பிரமனாதியர் செவிகளிற் புருத்தவுடன்தேகங்கள் குளிர்த்து மனம்பூரித்து ஆனந்தக்கூத்தாடிஏகமுகமாய் அரசரவென்னும் ஆரவாரங்களுடன் அமலன்குணதிரசயங்களைக் கொண்டாடி யிங்குமங்கும் உலவியாடிப்பாடி நின்றனர்.

பரமேஸ்வரன் உங்களிர் தன்புகூர்ந்துவரக் கட்டளையிட்டனொன்று நந்திதேவர் தெரிவித்தவாக்கியமானது எவ்விதமாக விருத்ததெனில் ஒருவன் பிராரத்தவினையின் தொடர்பினால் மிகுத்ததுன்பங்களிப்பட்டு நரகவாதனையிலுழந்தி ஆதரிப்பவரின்றி வருந்துங்காலையிற் றெய்வகடாட்சத்தினால் அவ்வருத்தங்களைப்போக்கி வெளிவந்து களித்தவரைபொத்தனர். மேலும் தாங்கள்செய்யத்தக்கதை அநியாது ஆனந்தவாரியில் மூழ்கிக் களித்தவர்களாய் மெய்மறந்திருக்கின்ற தேவர்களைநந்திதேவர் அதிசிக்கிரத்திற் கொண்டுபோய் எமதையன் சந்திரானத்தில்விட்டனர் கேட்டீர்களோ, சவுனகாதிரிஷிகளே, அந்தநந்திதேவர் தவமிகுதியைப் புகழ்க்கடமோ, இல்லறத் துறவறமென்னு பிரண்டுமார்க்கங்களை அனுஷ்டித்தும் மகத்துக்கள் கிருதார்த்தராதற்பொருட்டுங் கொடியசெய்கையினைபுடைய யமதருமராசன் தம்மையெருங்கவொட்டாமலும் பூமியின்கண் அவதரித்து அரியதவங்களைச்செய்த முயற்சியினால் திருக்கயிலாயத்தைக் காவல்கொண்டு கர்த்தனகட்டளைகளை நடாத்திவரும் மகிமையினைவாய்ந்த புண்ணியசீலராகிய நந்திதேவரது பின்பற்றிப்போன தாமரை வாகியாகிய பிரமன் இந்திரன் முதலிய விண்ணவர் ஆதியிற் சராசரப் பிரபஞ்சங்களைப்படைத்துக் காத்தழிக்கும் பரம்பொருளை ஏழைபங்காளனைத் தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரானைக்கண்களாரத் தரிசித்தகாலத்தில் ஜயஜயவெனப்போற்றி வாழ்ந்தினவர்களாய் இருகரங்களையுஞ் சிரத்திற் கூப்பிக் கொண்டு மெல்லமெல்லநடந்து நான்குவேதங்களையும்நிருமித்த சந்திரசேகரரது சமீபத்திற்சீட்டி ஆதியில்மகாவிஷ்ணுவானவர் மனோவாக்குக்காயம் ஒருமைப்படவழிபட்டதைப்போல மும்முறை வலம்வந்து ஆனந்தநீர்பெருகிச்சொரியும் விழிகள் விமலன்திருவடிக்களிற் பொருந்தச்சேவித்து தங்கள்மனநிற் றோற்றியவாரே வேதவாக்கியங்களினுற் சர்ப்பக்கச்சினை அனாயிர்கட்டி யிருக்கும் பரமனைப்போற்றி நிற்கின்றவர்களினது பத்திமர்மியங்களுக்கிரங்கினவராய்ப் பிரமனாதியதேவர்களே நீங்கள் மனவாட்டத்துடன் வருந்தி முறையிடுவதற்குக் காரணமென்ன சொல்லக்கடவீரெனத் திருவாய்மலர்ந்தபோது அத்தேவர்கள் வாய்களைப் பொத்திக்கொண்டு புரந்தகனே, சூரபதுமனானவன் அளவற்ற யுகங்களாக எங்களை அலைத்து தகீத ஏவல்களைக் கட்டளையிட்டவாரேசெய்து மானபங்கப்பட்டு வாடிவருந்துகின்றனம்ஓதிருபாரிதியே தேவரீரையல்லது அடியோங்க ளின்னலை விலக்கி யிரட்சிப்பதற்கு யாவரிருக்கின்றனர் ஆதலாற் கொடுங்கோல்செலுத்தித் தினனாவாடுகின்ற சூரனைக் குலநாசஞ்செய்வதாக லோகநாயகனே, திருவுளங்கொண்டு இமையவனாயில் அரியதவங்களைச் செய்துவருகின்ற மாயைக்கரசியாகிய பார்ப்பதியானாத் திருமணஞ்செய்துஒருபுத்திரனைத்தந்து எங்கள்குறைகளைத் தீர்க்கக்கடவீர். ஓ-பத்தவம்சலனே, யிவ்வரத்தினைத் தரவேண்டுமெனச் செந்தாமரையினைப்போத்த திருவடிகளிற் பணிந்து வேண்டுகின்ற பிரமனாதியரிடத்துக் கிருபையுற்று ஓ-தேவர்களே, கலங்காதீர்கள். உமதுகருத்தின்வண்ணம் முடிக்கக்கடவோம், இன்றுமுதல் விசனமென்பதை மறந்து விடக்கடவீர்கள். உங்களரிமித்தியம் இமையவனாயினிடத்திற் றவஞ்செய்திருக்கின்ற பார்ப்பதியைத்திருக்கலி

கேட்டீர்களோ- சவுனகாதிரிஷிகளே, அத்தருணத்தில்தேவர்களுடைய களியாடலை யின்னவிதமென்றுசொல்லிமுடியாதாயினும் தெரிந்தவளவையிற் கேட்பிராக.

யாணஞ்செய்து உங்கள் துன்பத்தினைப் போக்கக்கடவோம். ஆதலால் நீவிர்னைவருந் தத்தமிடங்களைச்சேர்ந்து மனக்கவலையற்று சவுக்கியமாகவிருப்பீரென்று திரிகாலக் களையும் வனாயுறத்தெரிந்த திரியம்பகன் அனுக்கிரகஞ் செய்யத்தாமரை வாசியாகிய பிரமதேவனும் பொல்வு நீங்கியிருக்கின்ற பொன்னகருக் கதிபனாகிய தேவேந்திரனும் மற்றவிண்ணவருங் களிப்பிலாழ்ந்து சஞ்சலக் களைப்போக்கி மீட்டுங் கர்த்தனைப்பணிந்துபோற்றி விடைபெற்றுமீண்டு சிறந்தபொன்வனாயாகிய மகம்மேருவைச்சேர்ந்து சிவபிரானை வழிபட்டிருந்தனர்.

இவ்விதமாகத் தேவர்கள் பரமன் அனுக்கிரகம்பெற்று நீங்கியவுடன் ஒருபாரிசத்தில் மனவருத்தத்துடன் காலம்பார்த்திருந்தஇரதிதேவியானவள் லோகநாயகனை திரில்வந்து விழிகளில் நீரைப்பெருக்கி மிகுந்ததுக்கத்துடன்வணங்கித் துதித்துச் சகிக்கப்படாமையால் முறையோமுறையோ தினதயாபரமூர்த்தியே ஏழைபங்காளனோ, சுவர்னமயமாகிய மகரந்தங்களை யிறைக்குந்தாமமைமலர் வாசியாகிய பிரமதேவன் இந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள் வஞ்சகப்போதனைக்குள்ளாகிய என்னைவன் தீர்க்கயோசனையைச்செய்யாமல் இவ்விடம்வந்து முன்பின்பாராமல் தகாதகாரியத்தை முடித்த காரணத்தினால் தேவரீர் துதல்விழிக்கனலிற்பட்டு மாண்டனன் இக்கருமம் அவர் சுதந்திரபுத்தியினால் நேர்ந்ததன்று ஆதலால் அவர்செய்த அபராதத்தினைப்பொறுத்தருளிப்பழையபடியே சிவந்தனாக்கிப் புருஷபிட்சைதரவேண்டுமெனக்கரங்களைநீட்டி யிரக்குமுன்விலையில் ஒப்பற்ற பரமேஸ்வரன் அவரிடத்திற் கிருபைசுடர்ந்து பெண்ணே, நீபுலம் பிவாடவேண்டாம் கடககங்கணங்களை அணிந்திருக்குங் கவுரியினை இமையவனாயினிடத்திற் பாணிக்கிரகணஞ் செய்கின்றகாலையில் உனதுமணவாளாகிய மன்மதனை யெழுப்பித்தருவோம். அதுபரியந்தம் நீஅவ்விடஞ்சேர்ந்து வருத்தமின்றி யிருப்பாயென்று ஒப்பற்ற பரமன் திருவுளம்பற்ற இரதிதேவியானவள் அப்போதே தன்கணவனைக் கண்டவளைப்போல மனமகிழ்ந்தவளாய் மகேசன் பாதாரவிந்தங்களிற் றொழுதுதுதித்து விடைபெற்றுப்போய்ப் பொன்மயமாகிய இமையவனையைச்சேர்ந்து நீருண்டமேகத்தின் வரவுக்கெதிர்பார்த்திருக்கின்றமயிலைப்போல ஒருபாரிசத்திற் சிவநாதனைத் தியானித்திருந்தனர். இவ்விதமாக இரதியானவள் பரமன்கட்டளை யின்படி தனிமையிலிருப்பவள் மனவாட்ட மொழிந்து தேவர்களது துன்பங்களொழிய வுந்தம்மைநோக்கித் தவஞ்செய்திருக்கின்ற பார்ப்பதியானா விவாகஞ்செய்துதிருக்கயிலாயத்திற் சேர்க்கவும் நீலகண்டமூர்த்தியானவர்திருவுளத்தில் நீனைந்து சனகர் சனந்தனர் சனாதனர்சனற்குமாரரென்னும் யோகிகளைப்பார்த்து என்னுசைக்கு மாரர்களே, இதுபரியந்தங்காட்டியிருந்த ஞானயோகரீலைமைகள் போதிக்கப்படுவதன்று முதலில் சஞ்சலசத்தினையொழிந்து மவுனநீட்சைகொண்டு அந்நிலையிற் பிசு கின்றின்று பின்பு நமதுதிருவடியினை யிருதயகமலத்தில்நினைப்பதே அஃது முற்றுப்பெறுவதற்குக் காரணமெனத் தெரிவித்து மேலுஞ்சொல்லுவார். கண்ணிமை யினை யொப்பவிளங்கும் யோகரீலைமையினைச் சலபமாகக் குறித்துக்காட்டினோம். இதனைக்கவனித்திருக்கக்கடவீ

மெனத் தெளிவித்தபோது பிரமகுமாரராகிய சனகாதிக ள்திட்சித்தராய் மகிழ்ச்சியடைந்துபயபத்திவிசுவாசத்துடன் சிவபிரான்திருவடிகளில் வேதவிதிப்படிக்குப்பணிந்தெழுந்து கடவுளே, தேவரீர்கடாட்சத்தினால் அடியோங்கள் மனவியாபாரங்களைப் போக்கிக் கிருதார்த்த ராயினோமென்று பலவாகப்போற்று முன்னிலையிற் பரமன் அவர்களிடத்திற் கிருபையுற்றவராய்க் குமாரர்களே நாம்காட்டியவாறே மௌனநிஷ்டையினைமுடித்து மோட்சப்பதவிக்குப் பாத்திரராய்க் கடையில் நமதிடத்திற்சேர்ந்து சுகாதிதவிற்பத்தைப் பெற்றிருப்பீரெனத் திருவாய்மலர்ந்து விடைதந்தனுப்பினர். கேட்டார்களோ, சவுனகாதிரிஷிகளே, யிந்தஞானயோகமுறைமைகளை மனதொருமித்துப் பத்திவிசுவாசத்துடன் கேள்விப்பட்ட புண்ணியவான்கள் ஆனந்தபரவசராய்ச்சிவசாயுச்சியத்தைப் பெற்று எக்காலத்தும் பரமனைவழிபட்டுக் களித்திருப்பாரெனச்சொல்லியருதபுராணிகளை நைமிசாரணியவாசிகள்வணங்கித் தேவரீர்கருணையினு லீதுபரியந்தங் கேட்டறியாத புண்ணியசரித்திரங்களையறிந்து கடைத்தேறினோம் தயவுசெய்து சிவநாதன் பின்புநடாத்திய திருவிளையாடல்களையும் முறைப்படியே போதித்தருள வேண்மெனப்போற்றினர்.

தவங்காண்படலம்.

திதறுமுனிமைந்தன் செல்லலுமதுபோழ்தின்
மாசவநெறிநிற்கு மலைமகடனியன்புங்
காதலுமெனவோர்க்குங் காட்டுதலருளாகிச்
சோதனைபுரிவாரிற்றுண் ணெனவெழுலுற்றான்.

அப்படி வணங்கிக்கேட்கின்ற சவுனகாதிரிஷிகளைப்பார்த்துச் சூதபுராணிகர்சொல்லுவார். பிரமகுமாரர்களாகிய சனகாதிகள் சிவபிரானிடத்திற் செலவுபெற்றுப் போயினபின்பு பரமேஸ்வரன் யோகரீலையினைநீங்கினவராய்ப் பர்வதராசபுத்திரியாகிய பார்ப்பதியாருடையசிறந்த புத்திமான்மியங்களையும் அம்மனுக்குத் தமதிடத்திருக்கின்ற அன்பின் திறங்களையும் பலருக்குங்காட்டத்திருவுளங்கொண்டு அவற்றைச் சோதிக்கவேண்டிப் போவதாக வுத்தேசித்து நாமநுபமற்ற நம்பரமன் ஒருவேடத்தினைக் கொள்வதாயினர். அஃதாவது புலியதனைக்கழித்துக் காவிலவந்திரத்தினை உடுத்துஞ் சடாமண்டலத்தினை மறைத்துச் சிகையினை முடிந்துவிட்டிம்சயஞ்சோதிவடிவினைமாற்றி, தூளிதம்நிறைந்தகோலத்தினைக்கொண்டும் அகண்டாகாரமாகிய தேகத்தினைக்குறுக்கி வாமனப்படிவந்தாங்கியும், முப்புரிநூல்மார்பினிடத் தசையவுங்கமண்டலத்தைக் கரத்திற்கொண்டும், வெய்யில்பனியிவற்றின் வருத்தங்களைப்போக்குவதாகக்குடையினை ஏந்தியும் கரத்திற்றண்டொன் னான்றியும்வேதபாரசுராகிய ஒருபிராமணக் கிழவனைப்போலத் திருவுருவெய்து மெல்லெம்மல்லநடந்து இமையகிரியினைச்சேர்ந்து அண்டாண்ட புவனசராசரங்களை யின்றருளிய லோகமாதாவான பார்ப்பதியார் மிகவும் வருந்தித் தவஞ்செய்திருக்கின்ற சாலைக்கருகில் வருவதை வாயில் காத்திருக்கின்ற

கன்னியர்கள்கண்டு இவர் மகத்துவாகவிருக்கின்றதன நிதானித்தவரா யெதிர்கொண்டுபோய்ப் பத்திவிசுவாச ன்களுடன் பாதங்களிற் பணிந்தேழுந்தினைச் சொல்லு கின்றனர். முதிர்ந்தவயதினைப்பெற்றுத்தள்ளாடியநடை யுடன்அருமையாக இப்பெரியவர்இப்பர்வதச்சூரலின்க ண் வருவதெனினதல் நாம்செய்ததவமாருமென்பேசிக வாமிகள் மிகவும்வருந்தி யித்தலத்துக் கெழுந்தருளிய காரியம் யாதோதெரியவில்லையேதிருவுளம்பற்றவேண்டு மென்போற்று முன்னிலையில் முதியவர்நகைமுகராய்ஒ பெண்களே மலையபாய புத்திரி அரியதவங்களைச் செய் திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டு அந்நிலையினைக்கண்டு களிக் கும் படியானெண்ணக்கொண்டு வந்த தெனக்குறித்த வுடன் மகாபாக்கியமென்று அக்ககன்னியரிற்சிலர்பார்ப்ப தியாரிடத்துக்கோடிதாயே யாரோஒருபெரியவர் உம்மை க்கண்டு வார்த்தைசொல்ல வேண்டுமென்று கடைவாயி லினிடத்தில் வந்திருக்கின்றனனொன்றபோது நல்லகாரிய ம் நீங்கள் குறித்தவாறே விருத்தராயிருந்தால் இவ்விட த்துக் கழைத்து வாருமெனக் கட்டளையிட அவர்கள் கடி கிச்சென்று விருத்தப் பிராமணையழைத்துவந்து அம் மைமுன் விடக்கண்டு மகிழ்ந்தவளாய் இப்பெரியவர்எம து கர்த்தனாகிய பரமசிவனுக்குமிகவும் உகந்தபத்தராகக் காணுகின்ற தென்றெண்ணி யெதிர்கொண்டு பத்திவினை யங்களுடன் பார்ப்பதியார் வணங்குகின்ற காலையிற்பிரா ணபதமாகவிருக்கின்ற விஜயையென்னுந்தோழிப்பெண் னானவள் பக்கத்திலிருந்த ஒருபித்தினைக் கொண்டுவந் து வைத்து அக்கபட சந்நியாசியை வீற்றிருக்கச் செய் தாள் அம்மையும் பக்கத்தில், அடங்கிஒடுங்கி நின்றனள். அத்தருணத்தில் பிராமணசிரோஷ்டராக வெழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஐயனாவர் பார்ப்பதியாரை அதிகபிரியத்து டன் பார்த்து ஒ பெண்கள் சிகாமணியே சொல்லுதற்கரி ய உமதுஅழகியவடிவமானதுகெடவுஞ்சொர்ன்ச் சாயை யைப்பழிக்கும் திருமேனி நசித்துத் தளரவும் அரியதவ த்தினைச் செய்கின்றனை, ஆதலால் என்னபேற்றினை விரு ம்பினை உன்கருத்தியாது சொல்லக் கடவையென்று அழி வற்றசிவநாதன் குறித்தகாலையில் வல்லிசாதக்கொடியினு ம் மெல்லியவிடையினையுடைய பார்வதி நாணங்கொண் டு பாரிசத்தில் நிற்கின்ற விஜயையென்னும்பாங்கியினது முகத்தைப்பார்த்துச் சேக்கிரமாக விவர் கேள்விக்கு உத் திரவுகொடுமென்று கண்ணைகையினற்காட்டியபோதுஅ டியானாகுகின்ற பணிவிடையினைக் கட்டளையிட்டன னெ ன்னுங் களிப்பினை யடைந்தவளாய் ஒ- பிராமணேத்தம ரோ கேட்பிராக.

இவ்வுலகங்களில் அடங்கிய பிராணிகளெவற்றினும்பி ராணபதமாக வீற்றிருந்து நடப்பிக்குந் திரிநேத்திரதா ரியாகிய சிவபிரான் தம்மைக்கடிமணமுடித்துத் தமதிட ப்பாகத்திற் கொண்டாளுந் கருத்தி னளாய் எமதிறைவி யானவ ளித்தகைய அரியதவங்களைச்செய்தவருகின்றன னென்று சிலதியானவள் சொல்லக்கேட்ட தேவதேவோ த்தமனான பரமன் நகைத்துப் பேசுகின்றனர், ஒ பாங்கி யே கேட்பாயாக கங்காதா மூர்த்தியாகிய பரமசிவம்இவ வனுக்கெளிதிற் கிடைக்கப்பட்டவனே இஃதன்றியுஞ் ச கலபுவனங்களையும் படைக்கும்பிரமதேவனும் மன்னுயி ரனைத்தையுங்காக்கும் பெருமை யினையுடைய மகாவிஷ்

ணுவந் தேடிக்காணப்படாத சுயஞ்சோதிசொருபியாகிய கர்த்தன் இவன்செய்யாரின்ற சுலபமாகிய தவத்துக்கிரங் கி வந்து காட்சி கொடுப்பரோ அல்லதுஒருகாலம் வரினு ம் வேண்டிய பேற்றினைத் தருவதன்றியிலையொருபொ ருளாக நீனைந்து மனமகிழ்ச்சியுடன் பாணிக்கிரகணந்தா ன்செய்வரோ ஆதலால் உங்களிறைவியாகிய உமையவள் அத்தேவதேவன் பெருமைகளை எவ்வளவும் அறியாதவ ளாதலாற் நனக்குக்கிடையாத பொருளினையிரும்பினள், கடைப்பிடியான வார்த்தை யொன்றினைச் சொல்லுவோ ம் அன்னபானுதிகள் முதலிய சவுக்கியங்களை விரும்பாம ல் வருந்தி யிவந்தவஞ்செய்வதினாற் கிடைக்கும்பிரயோ சன மொன்றுமில்லை இக்காலத்திற் பெறுதற்கரிய பொ ருளானது உங்கள் நாயகிக்கு மாத்திரம் இலேசற் கிடை க்குமென்று நீனைக்கின்றனையோ பலகாலம் வெய்யில் ம றைகுளிர் பனியிவற்றின் கொடுமையினால்வாடித் தனது தேககாந்தியும் வலியும் மழுங்கிப்போயினள், ஆதலால்உ மையவனுக்கினி உறுதியாகிய தேதெனில் வினாவில் இ த்தவநிலைநீங்கிச் சவுக்கியமாகவிருப்பதே பலன் இவளிட த்திலநமக்குண்டாகிய விரக்கத்தினால்தனைக்குறித்துக்கா ட்டினேமென்று சிவபிரான்சொல்லியவிசேஷங்களைக்கே ட்ட இமையவல்லியானவள் மனம்பொறும் லிந்தப்பிரா மண சந்நியாசியானவர் பெரியவொன்றும் எமதுகர்த் தனுக் கன்பொன்றும் நீனைந்தோம் முதியராகவந்த விவ ர் இத்தகைய கொடிய வார்த்தைகளைப் பேசுவொன்றுள வ்வளவும் நீனையாமற் போனேனென்றுகோபங்கொண்டு மனநொந்து பெருமூச்செறிந்தவளாய் நாணத்தைப்போ க்கி நேரின்தனைச் சொல்லத்தொடங்கினள், ஒ- விருத்த யோயிவ்வாக்கியத்தைக் கேட்பிராக எக்காலத்துஞ் சலன மில்லாமல் நீத்தியமாகவிளங்கும் பரமேஸ்வரனிரங்கி வ ந்து என்மனவிருப்பத்தினை நிறைவேற்றாமற் போவரா யினும் நான்உத்தேசித் திருக்கின்ற தவநிலையினைவிடுவே னே இன்னமும் வெகுகாலம் கடனமாகிய விரதங்களை ச்செய்து பிராணனைவிட விருக்கின்றேன் வயதுஅதிகப்ப ட்டுக்கிழவனாகிய காரணத்தினால் புத்திமயங்கி யித்தகை ய தகாதவார்த்தைகளைச்சொன்னீர் உமக்கென்னபித்தந் தொடர்ந்ததோ வென்று மன்னுயிரனைத்தினையும் படை த்த லோகமாதாவாகிய பார்ப்பதியார்சீறிச்சொல்ல கபட ப்பிராமணர் மற்றொரு தந்திரத்தைநினைந்து ஒ பெண்க ள்சிகாமணியே நீ மிகவும் அறியாதவ ளாதலாற் காரியப க்குவங்களைத்தெரிந்துநடந்துகொள்ளவறியாய்நீ பெரிதா யெண்ணி ஆசைகொண்டிருக்கும் முக்கண்ணராகிய பித் தன்வளப்பங்களையுங் குணங்கள் முதலியவற்றையும், ந ன்ருக விசாரணைசெய்தவளுமல்ல கேள்விப்பட்டதுமில் லைபோற் காணுகின்றது அவனுடைய ஆகுசிகளிற் சில வற்றினைத் தெரிவிப்பேன் கேட்பாயாக.

உலகநடத்தை தெரிந்தவனல்ல உடுப்பதோபுலித்தோ ல் ஏறிநடாத்தும்-வாகனமோ எருது அணியப்பட்ட ஆ பரணங்களோவிஷமுடையசர்ப்பமும் எலும்புமதலையும் பன்றிக் கொம்புமாம் அமுதுண்ணும் பாத்திரமோ ஓடி புசிப்பதோ கொடியனிலும் லாசஞ் செய்வதோ கடலை யிதனையே யிடமாகக்கொண்டு தாண்டவமாடியிரு ப்பன் அணிவதோ அபலமாகிய வெள்ளெருக்குஅரு

கொன்றை வில்வம் நொச்சி முதலிய பலவண்டு பூச
ஞ்சாந்தமோ வெண்ணீறு கரங்களினேந்தவதோ சூலம்
மான்முடி உடுக்கைகதி சேனைகளோ கோரநுபங்கையுடைய
பூதங்கள் இன்னுன்னின்மரபென் றறிவதற்கு முதற்
ரூய் தந்தையோ கிடையாது மேலும் நாமரூபமில்லாதவ
ன் அவனுக்கித்தகைய பலசிற்புகளுண்டு அவைஅனைத்
தும் உன்பட்சத்திற்சேரும்படியான கருத்தினைக்கொண்
டோ வெகுநாளாய் அரியதவங்களைச்செய்து வாடுகின்ற
னை பழமையாகச் சகலவளங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற ப
ர்வதராச புத்திரியாகிய உன்னெத்தவளுக்கிந்த சலப பி
ரயோசனத்தை யிச்சிப்பதழுகோவென்று திரிபுரங்களை
நகைத்தெரித்த சிவபிரான் சொல்லியதைத் தவப்பேற்றி
னையுடைய இமயகிரி புத்திரியாகிய பார்ப்பதியார் கேட்
டமாத்திரத்தில் திருக்கரங்களினாலிரு செவிகளையும் மூ
டிக்கொண்டு சிவநாமங்களைச்செபித்து வருந்தினவளாய்
அதிகபோபத்துடன் துன்பத்திலாழ்ந் திதனைச்சொல்ல
தாயினள், ஓ கிழப்பிராமணனே, கேட்பாயாக அழிவுப
டாத எமதுகர்த்தனிடத்தில் உன்மனதிற்கிரித்தேனும் ப
த்திவயிராக்கியங்களின் திறமானது காணப்படவில்லை
லோகநாயகன் திருக்கோலத்தினை நீ கொண்டிருப்பதை
யோசிக்குமிடத்திற் காட்டினிடத்திருக்கின்ற பட்சிசாலங்
களினைவஞ்சித்துப் பிடித்துக்கொள்ளும் பொருட்டு வே
டனாவன் சிரத்திற் றழைகளைக் கட்டிக்கொண்டுபோகு
ம்விதமாக விருக்கின்றது இஃதன்றியும் பூர்வத்திற்க்க
னாவன் சற்றுமிரக்கமின்றிச் சகலசெல்லங்களையுந்தன்
க்குக் கட்டித்த கர்த்தனை உன்னிப்போலவேஉதாசின
ம்பேசிய காரணங்களையும் அக்கொடுமையினால் அவன்ப
ட்டகேட்டையும் இதுபரியந்தம்நீகேட்டறிந்ததில்லையோ
இக்காலத்தில் என்முனம் ஜகதிசுரனை மதியாமற்பேசினே
கும்ற்றமற்ற வேதாகமபுராணமுதலிய சாஸ்திரங்களைச்சம்
றும்ஒதி அவற்றின்நிச்சயங்களைத் தெளிந்தவனல்லேபோ
ற்கன்னுகின்றது மேலுஞ் சிலகாரணங்களைச் சொல்லக்
கேட்பாய்க் சாமம்-ருக்கு-எசர்-அதர்வணமென்னும்நா
ன்குவேதங்களையுக்கற்று அவற்றிற்குறிக்கின்றஉண்மை
களைத்தெளிந்தும் அம்மார்க்கங்களே துமக்காதரவாகக்
கொண்டு நடந்துகொள்ளாதவர்களாய்க் கொடியமார்க்கங்
களையே மேம்பாடாகச் சிந்தித்துச் சோமஞ்சரியாக்கினி
யை நேத்திரங்களாகப்படைத்த சிவநாதனைப் பழிசூறி
மோட்சசாம்பிராச்சியத்தை எக்காலத்தினும் பெறாமல்
அலைந்து பாதுகராகத் திரிவீனொன்றுமுனம் நந்திதேவர்
ததிசுமுதல்ய ரிஷிகளாற்பிராமணர்பெற்றிருக்கின்ற சா
பசம்பந்தமானது அறிவீனனாகிய உன்னையும்பற்றி மய
க்காமற்போவதோ இவையன்றியும் பிராமணர்முதலிய
எவ்வுயிர்களுக்குத் தந்தையாகநின்று அவற்றினைப்படை
த்தும் அவ்வுயிர்கள் செய்யுந்தொழில்களுக்குத் துணைக்
காரணமாகவிளங்கி முற்றுப்பெறக் கட்டித்துஞ் சர்வ
காருண்ணியாக ஜகமனைத்தையும் நடப்பித்தும் இவ்வி
தமக்கமையினையுடைய தேவனல்லது தங்களுக்கு அசை
வின்மையாகச் சமஸ்தமுந் தமதுநாடகமாக வகித்திருக்
கின்ற மகாதேவனைக் கடைப்பிடியாகக்கொண்டு வாழவ
றியாமல் அஞ்ஞானத்தினால் அவர்பத்திமையைநீங்கி யா
தொருபிரயோசனமுமற்ற இதரதேவதைகளைத்தொழு
து நல்லொழுக்கங்களை நீங்கிவாங்களைப்போலவும். மேற்

ர்மாறுபாட்டினைப்போலவுஞ் செய்தனை ஆதலால் நானு
ன்னை வெறுக்கவேண்டியதில்லை யென்றுபேசி மேலுஞ்
சொல்லுகின்றனள்.

பிராமணரிற் சிலர்சிறந்த வேதாகமங்களிற் சொல்
லுகின்றகிரமப்படிக்குச் சிவவேடத்தினைப்பவத்திரமாக
த்தரித்துக்கொண்டு அதற்குரியபத்திவயிராக்கியங்களிற்
பிசுகின்றி எமதுகர்த்தனிடத்திற்பிரிதியுடன் பணிவிடை
களைச்செய்துவரத்தக்க புண்ணியசேருமுண்டு ஒவ்ருத்
தனை நீயும் அவர்களைப்போலவே காஷ்யமுதலியகோ
லத்தைப் பூண்டிருந்தும் ரித்தியனாகிய சிவநாதனையிப்ப
டிக்கிகழ்ந்து பேசவையாயின் இராக்கதர் அவுணர்முத
லிய கொடியவர்களிலும் உன்னையொத்த கடினசித்தமு
டையவர்களிருக்கமாட்டார்கள் விருப்புவெறுப்புகளற்ற
அமலனாகிய பரமனையிப்போது, நீரிந்தித்துப்பேசிய த
னைத்தையும் பகைஉறவென்னும் வேற்றுமையின்றித்த
மதுபுத்திரராகிய மன்னுயிர்களையெல்லாம், ஏகபட்சமா
யிரட்சிக்கும் பிரியமுள்ளகர்த்ததைதலால் அவ்வாறேபுக
ழ்ச்சியாகவே கொள்வரல்லது திருவுளத்தில் மாறுபடா
மல் பரமேசுரர் குணதீசயங்களின் பெருமைதெரியாத
வர்கள் பிரபஞ்சங்களில் யாவருமிரார்வேதபாரகனாபி
ரமாதேவர்கள்தொண்டினைச்செய்துவாயாரப்போற்று
கின்றவளைப்போலவே மற்றையரிடத்துங் கிருபாநோக்
கம்வைத்துப் பாதுகாக்கவல்ல சர்வஞர் ஓ-பிராமணப்
பதிதனை நீயிகழ்ந்துபேசியவைகளையும்நன்மையாகவே
கொண்டு கட்டாட்சிப்பது அத்தேவோத்தமனுக்குரியகட
னாகும் இவைபுதிதாகப் பேசுகின்றதல்ல பழமையாகிய
வேதாகமங்களில் முறையிடுகின்றனநன்மார்க்கங்களைஅ
னுஷ்டித்துச்செய்யவல்ல குணசம்பன்னராகிய மகத்து
க்களானவர் இக்காரணங்களறிந்து, அவற்றிற்குமாறுபா
டில்லாமல் கடைப்பிடியாகக்கொள்வர் எமதுகர்த்தனைஎ
வ்வளவேனும் மதியாது புறங்கூறவல்ல கடினசித்தத்தி
னைப்படைத்த உன்னெத்தவனுக்கு இத்தகையரகசியங்
களை வெளியிடலாகாது அதனால் மிகுத்தபாகம் நேரும்
வேதவிதிப்படிக்குப்போய் வேடத்தைத்தரித்துவந்தமு
தியனே யிவ்விடத்தில்நில்லாமல் அப்புறம்போய்விடக்க
டவையென்று முப்பத்திரண்டு அறங்களையும்வளர்த்து
மன்னுயிரனைத்தையும் பாதுகாத்தருளிய பார்ப்பதியார்
பேசியகாலத்திற்கபடப்பிராமணர் அம்மையைநோக்கி ந
கைத்தவராய்ஒ-பெண்கள்அமுதமே ஏன்அவசரப்படுகி
ன்றனை உனதுமங்களகரமாகியகுணங்களைக்கேள்வியாய்
அதிகமையல்கொண்டுவந்த என்மனக்கருத்தையும் அத
ன்காரணங்களையும் கேட்டறியாதுபுறம்பிற்போபோவெ
ன்று சொல்லுவதென்னெவெகுதூரத்திலின்றும் மிகவு
ம்வருந்தியிவ்விடஞ்சேர்ந்தது யாதுகாரணமெனக் கேட்
பையாயின் வேதசடங்கின்படிபலரும்அறிய உன்னத்தி
ருக்கலியாணஞ்செய்துகொண்டு போவதற்காகும் இப்பி
ரயோசனந்தெரியாமுன்னன் துரத்துகின்றயென்று மா
யக்கோலம்பூண்டுவந்த சிவபிரான்சொல்லியதை எமத
ன்னையாகிய பார்ப்பதியார் கேட்டமாத்நிரத்தில்நிருச்செ
விகளை யிரண்டுகரங்களைக் கொண்டிழுடி சகிக்கப்படா
மையால் மனம்வருந்திச் சரீரத்துடிககத் துக்கித்தவளா
யிரக்கமற்ற இந்தக்கிழப்பிராமணன் இத்தலத்தினைக்க
டந்து செல்பவனாகக்காணவில்லை ஆதலால் நாமேபோய்
விடுவதுதகுதியென்மென்னி செம்பஞ்சுட்டித்தாமரை

மலரினும் மிருதுவாகிய திருவடிகள் நோக அதற்
கெடுத்த ஒருமறைவிடத்தைநோக்கி ஜகதிஸ்வரி செல்லு
பெற்றபோது பரமசிவமானவர் மேகசஞ்சாரமற்றும் த
ளர்ந்திருக்கும் இமையகிரியினிடத்திற் றவஞ்செய்திரு
ந்த உமையவளது மனவுறுதியையும் பத்திவயிராக்கிய
நிலைமைகளையும் திருவுளத்திற்கொண்டு மிருந்தகிருபை
யுண்டாய்த் தாம்கொண்டகோலத்தினை மாற்றிச் சிவகண்
ங்கள் உருத்திரகோடியர் முதலாகச் சூழ்ந்துபோற்றிஷ
பவாகனரூடாய் ஆகாயத்தினிடத்திற் காட்சிதந்தனர்

இவ்வாறு பிறப்பிற்றப்பிலியாகிய தன்கணவன்வான
த்தினிடத்திற் றேற்றியதை உலகமாதாவாகிய பராபணா
தரிசித்து தேகம்நடுக்குற்று நாணந்தலைக்கொள்ளப் பத்
திவிசுவாசங்களுடன் பலதரம் பூமியில்விழ்ந்து சேவித்
துக் கரங்களைச்சிரத்திற் கூப்பினவளாய்ப் பரமன்பெரு
மைகளை நினைந்துநினைந்து போற்றிசெய்து டேரறிவின
ல் ஆராய்ந்து வருந்தியுங்காணப்படாத புராதனக்கடவு
ளே தேவீருடையமாயையின் திருவிளையாடல்களையறி
யாது அறி வினளாகிய நாயினேன் சலபமாகவெண்ணி
யிகழ்ந்துபெரிய குறைபாடுகளைப் பொறுத்தருளவேண்
டும் இறைவனெயென்று மிகவும் வருந்திற்றிகப் பரமே
சுவர் களித்தவராய் அரியதவங்களைச்செய் தினைத்திருக்
கின்ற இமையராசபுத்திரியே, கேட்பாயாக—நம்மிடத்
துமுதிர்ந்த பத்தியினில் நீமுன்னம்பெரிய வாசகங்கள
னைத்தையும் தோத்திரங்களாகக்கொண்டனங் குற்றங்க
ளேதேனு மிருப்பினன்றோ, பொறுமைகேட்டுக் கொள்
ளவேண்டும் உன்னிடத்திற்குறைபாடென்பதொன்றுமி
ல்லை, ஆதலாற் சரீரமினைத்து வருந்த இனிஅரியதவவி
ரதங்களைச்செய்து வாட்டுவண்ணிவதில்லை. உன்னைத் திரு
மணஞ் செய்வதாக நமது பரிவாரங்களுடன் நாளையதி
னம் வருவோமென்று திருவாய்மலர்ந்து சர்வேசுரனாகி
ய பரமசிவன் தமது பத்தர்களுடன் மறைந்தனர். அக்கா
லத்திற் பார்வதி தன்மனதுற்றைந்த களிப்பைக்கொண்
டு நித்தியமங்கள ஸ்வரூபியாகிய கணவனை நினைந்துநினை
ந்து அவரது மங்களகுணங்களை ஜெபித்துபலதரம்போ
ற்றி யிருந்தனர், அக்காலையில் இக்காட்சிகளைத் தையு
ந் தரிசித்து மகிழ்ந்து மெய்மறந்து நின்றதோழியறிஞ்சி
லர்இந்தச்சந்தோஷவார்த்தையினைப்பர்வதராஜனுக்குத்
தெரிவிப்பதாக ஒடித் தங்குளிறைவனைக்கண்ணிசேவித்து
வாய்குழற மனப்பூரிப்புட னிதனைச்சொல்லுகின்றனர்.
சுவாமி. யித்தினம் தேவதேவனாகிய பரமசிவன்மாறுரு
க்கொண்டு எழுந்தருளி சிலதிருவிளையாடல்களைக் காட்
டிக்கடையில் நாளையதினம்வந்து திருமணமுடிப்பதாக
நமதன்னைக்கு வாக்குக்கொடுத்து மறைந்தனென்றுச
விஸ்தாரமாகச்சொல்லிய விசேஷங்களைக் கேட்டமாத்
தில் ஆனந்தபரவசத்தையு அதுபரியந்தந் தன்னுபத்திரி
யானவர் தவஞ்செய்து வருந்துவதற்காகவிருந்த மனவ
ருத்தத்தைப்போக்கித் தந்தேவியுடன் துரிதமாய் தவ
ச்சாலைக்குப்போய் பெண்ணைத்தழுவி முத்தமிட்டுத்தா
யே, உன்மனக்கருத்தின்வண்ணம் பரமன்காட்சிதந்தவ
னாகக் கேள்விப்பட்டி மகிழ்ந்தனம், இனிஅரண்மனைக்
குப்போவோமென்று அழைத்துவந்து சேர்த்துக்களித்
தருந்தனர். கேட்டார்களோ, சவுனகாதிமுனிவர்களோ, அ
த்தருணத்தில் இமையராசனும் அவன்மனைவியாகியமே

னையும் எம் தன்னை யாகிய பார்ப்பதியாருள் கொண்டம
கிழ்ச்சியின் மிகுதியையிவ்வளவென்று என்போல்களா
ற்சொல்லி முடிவதோ, இவைவீர்தக, இனிப்பரமசிவம்தி
ருக்கயிலைக் கெழுந்தருளியிப்பின்புசெய்த திருவிளையாட
ல்களையுஞ் சொல்லுவோம்.

—ஊல—

அண்ணல் உந்தருளிச் செய்கையாசனுக்குரைத்தலோடு

முண்ணிநழுவார்ச் சிநீங்கியெல்லே கன்னிலிலேனோடு

[ன்
கண்ணின் னுமையகொண்டு நலன்கொடனைகரத் துய்த்தா
கண்ணு தலி அறவனக் கட்டெய்த் தன சூழலுந்தேன்.

மணம்பேசுபடலம்.

—ஊல—

பொருடருளைக்கொடி புரியுநோன்புகளை

டருடனைநல்கிய வாநிரயகன்

தெருருயிலையிற் சேர்வுந்தேழ்வகை

யிருமுக—நட்பு யதயத்துன்னினன்.

சூதபுராணிகர் தமதாசிரியன் திருவடிகளைச்சிந்தித்து
ப்போற்றினவராய் நையிசாரணிப வாசிகளைப்பார்த்து
மேல்நடந்த சரித்திரங்களைச் சொல்வதாயினர் ஆதலாற்
க்குச்சாலை, ஒதுவார்க்குணவு, அறுசமையத்தார்க்குண்டி,
பசவுக்குவாயுறை, சிறைச்சோறு, ஐயம், தின்பண்டநல்
கல் அறவைச்சோறு, மகப்பெறுவீர்த்தல், மகவுவளர்த்த
ல், மகப்பால்வார்த்தல், அறவைபிணஞ்சுடுதல், அறுவை
த்தூரியம், சுண்ணம், நோய்மருந்து, வண்ணன், நாவித
ன், கண்ணடி, காதோலை கண்மருந்து, தலைக்கண்ணெ
ய், பெண்போகம், பிறந்துயர்காத்தல், தண்ணீர்ப்பந்தல்,
மடம், தடம், சோலை ஆவுரிஞ்சுதரி, விலங்கிற்குணவு, எ
றுவிபிதல், விலைகொடுத்துயிர்காத்தல், கன்னிகாதானம்,
இவ்வகைத்தாகுகிருக்கின்ற முப்பத்திரண்டறங்களையும்
வளர்த்தபார்ப்பதியார் தவநிலைபைச்சோதித்துப் பரிவா
ய்அனுக்கிரகஞ்செய்தெழுந்தருளியுமுதற்காரணக்கடவு
ளாகியபரமேசுவர்பிரகாசம்பொருந்தியவள்ளியங்கிரியி
னைச் சேர்ந்தவுடன் அகஸ்தியர்முதல்ப சத்தரிடிகளைபு
ம்வர நினைந்தனர். அவர்கள் பரமங்கட்டையினினைத் தெ
ரிந்தவர்களாய் மனநடுக்குற்று சரீரம்விபக்க அதிவேக
ங்கொண்டுசென்று திருக்கயிலையினைச்சேர்ந்து நந்திதே
வர் அனுமதிபெற்று ஆலயத்திற்போய் சபாமண்டபத்
திற் சிங்காதனத்தினிடத்து வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானை
த்தரிசித்து வணங்கிப்போற்றி கர்த்தனோ மகாவிஷ்ணு
பிரமதேவன்முதல்ய சிறந்ததேவர்கள் தேவரீர்கடாட்சித்
தபணிவிடைகளைச் சிரசாகவகித்துமுடிக்கக்கூத்திருக்க
அடியோங்களை ஒருபொருளாகமதித்து திருவுளத்திலி
னைந்தருளினீர். நாங்கள்செய்ததவமானது அவர்களினு
ம்பெரிதோ ஈசனோ எமதிறையவனாகிய நீர்அடியவனா
வரநினைந்தகாரணத்தினுற் கிருதார்த்தராயினோம், நாயி
னேங்கள் இதுபரியந்தந்தேடியுகொடியபாதகங்க ளனைத்
தினையும்போக்கினோ மினியெங்களுக்கொருகுறைவுமே
ரவறியாது ஒருமுகுத்தமாகநின்றிருஷ்டிதிதிசங்கார
ந்திரோபவம்அனுக்கிரகமென்னும்பஞ்ச கீர்த்தியங்களை

யும்முடிக்கவல்லகடவுளே எமதுதியவினைகளைப்போக்கி ஆள்வதாகக் கிருபையுற்றுச் சிந்தித்தாருளிரீர். ஆதலால் அடியோங்கன் செய்பதற்குச்சொண்டினைவினாவிற் கட்ட னோயிடவேண்டுமென்று மிகுந்த தவமகிமையினை யுடைய சத்தரிஷிகளும் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நிர்மலனாகிய நீலக ண்டன் அத்தவத்தர்போற்றியவாசகங்களைத் திருச்செனி யினோற்று நகைமுகராய் அவர்கள்மீதுதிருக்கண்சாத்திற் ற்கள் எவக்காக இமைய பவத ராசன் பச்சுற் சென்று அவன்கண்ணிகையாகியபார்ப்பதியையித்தினமே தாராத த்தஞ்செய்து திருமணமுடிக்கும் படியாகப்பேசி முடித் துக்கொண்டு விரைவில் வரக்கடவீனென்று திருவுளம் ப ற்றக்கேட்டுச் சத்தரிஷிகளஞ் சிரசாகவிகித்துவணங்கிவி டைபெற்றுப்போய் இமையவனைக் கருகில் வரவகை ம லையாசன் கேவ்விப்பட்டுத் தன்தேவியுட னெதிர்கொண் டி வணங்கி அதிக பிரிதி பத்தியுடன் வழிபாடுகளைச்செ ய்து துதித்தவனாய்க்கரங்களைக்கூப்பிரின்றுசுவாமிகளே தேவர்கள் தீவ்விசரணாவிர்த்தங்களானவை யிவ்விடத் தை மிதிக்கப்பெற்றமையால் இமையமானது பொன்மய மாகிய மகம்மேருவினும் பவுத்திரமாய் முதன்மையாகப் பேசும் பிரயோசனத்தையும் பெற்றது அடியேன் முன் னோர்களுடன் செய்தபாதகங்கள் முற்றினங்கடந்து கிரு தார்த்தராயினோம்ஆதலாம் சுவாமிகள் திருவடிகள் நோ வதாக நாயினேனைக்கடைத்தேற்ற நினைந்து வந்தகாரியத் தைச் சொல்லி யிரட்சிக்க வேண்டுமென்று வாய்புகைத் துக்கேட்க, அரியதவங்களைச் செய்திருக்கின்ற சத்தரிஷி களும் அவ்விடத்திற்பரிவாய் அரசனே, எமது வரவின் செய்தியைக்கேட்பாயாக.

உன்முன்னோர்களும் நீயும் வருந்தினோற்ற தவப்பே ற்றினால் உனக்குப்புத்திரியாக வெழுந்தருளியிருக்கின்ற லோகமாதாவானபார்ப்பதியானாத திருக்கலியாணஞ்செ ய்வதாக சகல சீவகோடிகளிடத்தும் பிராண பூதமாகவி ளங்கி நடிப்பித்தருளஞ் சர்வசங்கர முர்த்தகியானவர் திருவுளத்தெண்ணி அதற்குவேண்டிஞ் சந்தி உன்னுடன் பேசுவருவதாக அடியோங்களைச் செலுத்தினர் இதற்குச் சம்மதமென்னவென்று கேட்டமாத்நிதத்தில் வேறொ ரு உடையுமாடாமற் கர்த்தன் கட்டளையின்படிக்குச் சம் மதஞ் சுபஞ்சுபமென்று களித்துப்பேசி மேலுஞ்சொல் லுவான், சராசரப் பிரபஞ்ச மனைத்தையுமின்றருளிய க ண்ணிகையாகிய உமையவளை வேதவிதிப்படிக்குக் கலியா ணச்சடங்கினை முடித்துத் தத்தஞ்செய்துகொடுப்பதுமா த்திரமன்று அடியேன் வர்க்கத்தவரோடுகடைத்தேறும் பொருட்டு நாயினேனையும் அடிமையாகக்கொடுக்க விரு க்கின்றனனெனச் சொன்னகாலத்திலொருபுறத்திலின்று கொண்டிருந்த தன் மனைவி யாகிய மேனை யம்மனுனவ ள் இச்செய்தி தெரிந்து சுவாமிகளே, எனக்கொரு கேள் வியுண்டு அதனால் மனஞ் சந்தேகப்படுகின்றது அஃதெ ன்னையெனில் தாமமால் வாசியாகிய பிரம குமாரனா னதக்கன் அபராதத்தை மன்னியாமல் அவன்சிரத்தை க்கண்டித் தெறிந்தாடென்று சொல்லுவார்கள், அக்கார ணத்தைநோந்துபார்க்குமிடத்தில் மனம்நடுங்குகின்றது. ஆதலால் எங்கள் குலதெய்வமாகிய திருமகளை அவருக்கு விவாகஞ்செய்துகொடுப்பதெவ்விதம் இதனை தீர்க்கயோ சனைசெய்து பார்க்க வேண்டுமென்று வணங்கிச்சொல்லி ய மேனையை சப்தரிஷிகளும் கிருபை யாகப்பார்த்துச்

சொல்லுவார்கள் ஒ- பெண்களரசியே, நீ ஒன்றுக்கும்அ ஞ்சவேண்டிவ தில்லை, சுமங்கிலியாய் வாழக்கடவை, ஒப் புவனமயற்ற பரமேசுரன் செய்கைகளை நன்றாக ஆராய் ந்து தெரிந்தவனல்ல, ஆகையால் மயங்கிப்பேசுகின்றனை தக்கனுவன் தனக்கு மகதயிஸ்வரியுங்களையுந் கட்டாட்சி த்த மகேஸ்வரனைமறந்து பவுத்திரமாகிய யாகத்தினைமு டிக்க யத்தனித்தகாலத்தில் வேதங்களுந் குழலையுந் ததி சிமகாரிஷி முதலாயினர், ஒ- தக்கப்பிரசாபாலகனே, யா க கர்த்தாவாய்க்காரணபூதமாய் அம்மையப்பனுய்த், தின சரண்ணியனுய்த். தேவதேவோத்தமனாய், சகலமங்களை க லியாண குணங்களுக்குக் காரணனாயிராநின்ற சர்வேசுர னை மதிபாதுநீக்கி மகத்தினைத்தொடங்குவதுஉன்போலி களுக்கழகன்று பரமனைவணங்கித் தருவித்துக்கொண்டு நிறைவேற்றக்கடவைபென்று பலவாக உண்மைகளையெ டித்துக்காட்டியுந் கேளாமலிகழ்ந்து தகாதனபேசிய பா தகத்தினால் அவன் சிரத்தினைப்போக்கியும் பகதவற்சல னுதலால் மீட்டும் ஆட்டுத்தலைவினைத் தந்து ஆட்கொண் டனர்.

இஃதன்றியுந் தம்மைச் சரணடைந்தவர்களுக்குஅனு க்கிரகஞ்செய் திரட்சிப்பதும் தம்மை மதிபாதவர்களைத் தண்டிப்பதும் தருகியாதலால் அவ்வவர்களுக்கேற்ற நிய திகளைக் கட்டினையிடுவது பரமனுக் குறிய செயல்களாகு ம். ஒ- அம்மணீ, தெளிந்த மேலையோர் இத்தக்காரணகா ரியங்களை உண்மையாகவே பாதுகாப்பர், அவ்வாறேநீயு ம் மனஉறுதிகொண்டுநடந்துக்கொள்ளக்கடவை, விருதா வாகிய பெண்ணங்களை நினையாதேபென்றுதிரிகாலங்களை யுந் கணித்தறிந்த சத்தரிஷிகளு மித்திரங்களை விரித்து க்காட்டியபோது மேனைக்கு மனத் தெளிவுண்டாய் மே லுங்குற்றமற்ற பர்வதராசன் தன்புத்திரியைத் தாச் சம் மதித்திருக்கின்றனனெனத் தெரிந்தும் நம திறைவன் உ டன் பாடுகளைத் தெளியா முன்னம் சிலமறுதலை சொன் னோ மென்று பயந்து மன வாட்டத்துடன் மேனையான வன் அத்தவத்தர் பாதாரவித்தக்களிற் பணிந்தெழுந்துசுவாமிகளே, பெண்களறிவானது எத்தன்மைத்தெனினும் பேதமைப் பாலதன்றோ, என்கணவனதுதிருவுளச்செய லினை அணுப்பிரமானமும் மறுக்கவரியேன், புண்ணிய முனிச்சிவோஷ்டர்களை அடியான் புத்தியின்றிப் பேசியவ சனத்தினைக்குற்றமாகவினையது பொறுத்தருளவேண்டு மெனவணங்கிச் சொல்லிய மேனயிடத்தில் அளவற்ற அனுக்கிரகஞ்செய்து வாழ்த்த, இஃது மலையையன் தெ ரிந்து தவக்குன்றங்களன்ன முனிபுங்கவர்களே, இவள்வா க்கியங்களை எவ்வளவும் நினைக்கவேண்டிவ தில்லை திரும ணத்தை முடித்துப்போக எமதையனை வரும்படிக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று மேகங்கள் கவிந்து குளிர்த்திரு க்கும் மலைபிறைவன் பேசியகைக்கேட்டு சத்தரிஷிகளும் மனமகிழ்ந்தவர்களாய் அவ்வாறே செய்பக்கடவோம், நீங் கள் சகசீவிகளாயிருப்பீனென்று வாழ்த்தி அப்பதியினை நீங்கிப்போய்த் தனக்கொப் பொன்றுமில்லாத பெருமை யினையுடைய திருக் கயிலாயத்தினைச்சேர்ந்து அந்நமீது விளங்கும் நகரத்துக்குள்ளே பிரவேசித்து நந்திதேவனா வணங்கி விடைபெற்று ஆலயத்திற்போய் சபாமண்டப த்திற் சிங்காதனத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரானைத் தரிசித்து அளவற்றகனிப்புடன் கர்த்தன் திருவடிகளிற் பணிந்து போற்றி எமதிறைவனே, நாங்கள்போய் வந்த

செய்தியினைக்கேட்டருள்கவென்று சவிஸ்தாரமாகச்சொல்வதாயினும், தேவரீர் கட்டளையின் படிக்கு சுபகாரியத்தைக் குறித்துப் பேசும்போது இமையபர்வதராசன் ஆனந்தவாரியில் மூழ்கினவனாய்த் தன் குமாரத்தியை உமக்குத்தர வினசந்தானென்று அவ்விடத்தில் நடந்தசெய்திகளை விபரமாக விண்ணப்பஞ் செய்தனர், அவரிடத்திற் கிருபைகூர்ந்து விண்ணகத்தைச் சுற்றிவருகின்ற சத்தரிஷிகளோ, உங்கள் தலைமையினைச் செலுத்துவதாகப்போய் வரக்கடவீனானத் திருவாய் மலர்ந்த உடன் பரமன் பாதகமலங்களிற் பணிந்து வாழ்த்தி விடைபெற்றுத்தமது மண்டலத்திற் சேர்ந்திருந்தனர், கேட்டீர்களோ, சவுல்காதிரிஷிகளோ, யிவ்வாறு எமது தவக்குறைகள்முற்றுப்பெற்றதென்னுங் களிப்புடன் சத்தரிஷிகளுந் சத்தமது பதவிகளிற் போயினனொனச் சொல்லினமன்றோ இவைநிற்க இனி மலையனாயன் தன்பதியிற் செய்யத்தொடங்கிய சம்பிரமங்கலையும் உங்களுக்குத் தெரிவதாகச் சொல்லுவோம்.

எங்குந் திரிந்ததென்றெழுதவத்தருந்
தங்கடம்பதத்தடைத்தண்டபின்மெய்க் கீனார்
இங்கு துநின்றிடவிசுமயமேலிவ
யங்கினிச்செய்தவாறு தியக்கூறுவாம்.

வ ஐ பு னே ப ட ல ம்.

குண்ணுதலுமைதவங்கண்டுவினையா
மண்ணவர்புகழ்வகைமணத்துமென்றதும்
விண்ணெழுமுனிவரின்வினவிவிட்டது
மெண்ணின்னம்மிகுந்தன வினையத்தண்ணலே,

ஓ- தவத்தோ, மலையனாயனானவன் திரிநேந்திர தாரியாகிய சிவபிரானெழுந்தருளி உமையவள் தவநிலையினைச் சோதித்துக் களித்தவராய் உன்னையும் பூலோகத்தார் மகிழ்ந்து கொண்டாடும்படிக்கு சகலசம்பிரமங்களுடனுந் திருக்கலியாணஞ்செய்யுவருவோமென்று திருவுளம்பற்றியதையும் அவ்வாறே வானத்திலுலவுகின்ற சத்தரிஷிகளைக்கொண்டு தன் பெண்ணைக்கொடுக்கும்படிக்குக் கேட்டனுப்பியதையும் நினேந்துநினேந்து நமது பாக்கியமே பாக்கியமென்று மகிழ் சிறந்தவனாய்க் கணக்கிறந்த சிவராசிகளிற்கலந்து அவற்றின் உணர்வுகளிற் கூட்டுறவாக நின்று நடிப்பிக்கவல்ல பரமசிவத்துக்கு ஒப்புமையற்ற தனது புத்திரியை திருமணஞ்செய்து கொடுப்பதைக் குறித்து யோசித்தவனாய்த் தேவர்க்கள் பணிவிடைகளை முடித்து வருபவனாகிய மயனை மனதில்நினைத்தனன், அவன் அரசன் நினேவறிந்து அதிவேக மாகவந்து இமையவனாக் கதிபனைக் கண்டு பணிந்து கரங்களைக் கூப்பினவனாய் அரசனோ, என்ன ரிமித்தம் நினேந்திர் நான்செய்ய வேண்டும் தொழில்யாது அதனைக் கட்டளையிடவேண்டுமென்றுகேட்ட, சொல்லுகின்றான், என்னை ஆண்டிரட்சிக்கவல்ல பரமசிவத்துக்கு அருமையாகப்பெற்ற தாயாகிய உமையவளைத்திருக்கலியாணஞ்செய்து தரவிருப்பதால் இம்மலைனைச் சூழ்வர விருக்கின்ற நகரத்தினை பொ

ன்னுலகத்தினு மேம்பாடாக அலங்கரிக்கக் கடவையென்று பர்வதராசன் சொல்லியமங்களவார்த்தையினைச்செவிக் குளிரக் கேட்டவுடன் உள்ளம்பூரித்து ஆனந்தபரவசத்தனாய் அந்நகரத்தைச் சிங்காரிக்க யத்தனித்து வானத்தினை அளவ உயர்ந்திருக்கின்ற தாருக்கள் கால்களாக வுந் செழுமையாக வளர்ந்து சாய்ந்தகசந்திருக்கின்றமூங்கில்கள்பரப்புக்கழிகளாகவும் மேகங்கள் கவிந்திருப்பது ஒலைகளினால் மூடியதைப்போலவும் அழகுபெற்று பந்தலுக்கொப்பாகவிளங்குமத்தியிற்றோற்றுகின்ற இமையகிரியின்மீது பர்வதங்களுக்கிணையாகத் தோற்றின்ற கோபுரவாயில்கள் மாடமாளிகை மண்டபங்கள் யானைக்கொட்டாரங்கள் தேர்ச்சால்கள்குதிரைக்கூடங்கள்சேவகரிருக்கத்தக்க மாளிகைகள்தேன்களைச்சொரிந்துபலநிறங்களைப்பெற்ற புஷ்பவகைகளினும் சோடித்த பந்தல்கள் முதலிய அலங்காரங்களை விசாலமாய் நீண்டிருக்கும் வீதிகடோறுஞ் சோடித்து அளவற்ற துகிற்கொடிகளும் வானத்தினை அளவிடப்படவென்ற நசையுந் துசுபடாங்களும்த், ஆகாயத்தை மூடவல்ல சித்திரப் பந்தல்களும், விதம் விதமாக நிருமித்து அவற்றினுட்புறத்தில் பம்பலசிக்காரங்கள் தோற்றச் செய்து மத்தியிற் கவரிகள், மயிற் பிஞ்சுங்கள், புஷ்பச்சரங்கள், தண்டமாலைகள், முதலியவை தொங்க விட்டு குதிரை முகத்தைப்போலப் பருந்துக்கு விந்திருக்குங் குலைகளையுடையவாழையையும்பவளக்கோர்வையினை நிகர்த்த காய்கள் பொருந்திய கமுகமரங்களையும் எங்கும் அணிபடநாட்டிபரிமளமிகுந்தபுஷ்பக்கொத்துகளினும்சோடித்ததோரணங்களை வானத்தினை மூடலினைத்துறிதிக்கிறவனாகிய குபேரன்வாழ்ஞ் செல்வவளம்பெற்ற அளகையுந் தேவர்கள் போற்றுகின்ற இந்திரன்பதியாகிய பொன்னுடும் நானும்படிக்குஅளவற்றவீதிகளைத்திருத்தி அவற்றிற்குவேண்டும் அலங்காரங்களை வரிசைபடச் செய்தமைத்த பின்பு இடப்பாகத்தை யினிமேல் உமையவளுக்குத் தரவிருக்கின்ற பரமேசுரனுடன் வருபவராகிய சிவகணங்கள் உருத்திரகூட்டங்கள் முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள்கருடகாரந்தருவர் சித்தவித்தியாதர்பன்னகள் முதலாகவிருக்க யோக்கியமாகிய உப்பரிகைகளும் அவர்களுக்கு வேண்டும் உபகரணங்கள் நிறைந்தபண்டாரங்களும் கிரமப்படிக்குப் படைத்தவனாய் அவற்றின்மத்தியிற் பதினாயிரயோசனை விஸ்திரணமுள்ளதாய் பொன்மயமாக விளங்கும் மதிலை அரசன் மனைக்கொரு புறத்தில் எழுப்பிநாற்புறங்களினும் பலநிலைகளைப்பெற்ற கோபுரவாயில்களைத் தூக்கி அச்சுமுலின்மத்தியில் மங்களகரமாகிய திருமணச்சடங்களைச் செய்யச் சுவர்னமயமாகிய கலியாண மண்டபத்தைச் சோடித்தபின்பு அம்மணச் சாலையினிடமுழுவதுஞ் சந்தனக் குழம்பையுங் கஸ்தூரியையும், புணுக்குமுழம்பிற்சேர்த்து மெழுகிட்டு அழகிய கோலங்களையுமிட்டு பரிமளமிகுத்தபுஷ்ப வகைகளையிறைத்துமுடிந்தஉடன் திருக்கலியாண மகோச்சலத்தினைத் தரிசிக்கவருந் தேவர்கள் வீற்றிருக்கத் தகுதியாகிய சொர்ன பிடங்களை வரிசையாகப்பரப்பி முடிந்தவுடன் இந்திரதனுசுகளமேக மிவற்றிற்குச்சமானமாக வெண்டாமனைசெந்தாமனை நீலோற்பலஞ் சண்பகமுதலிய பற்பல திவ்யியபரிமளமிகுத்த புஷ்பவகைகளினால் அளவற்றதிண்ணைகளைப் பிரமனும் நானும்படிக்குச் செய்தமைத்த பின்பு

அழகிணுக்கழகினைச் சேர்த்ததைப்போல நலைக்கண்ணுடிகள். பலநிறப்பூப்பத்தினும் சோடித்த தண்டைமலைகள் கவரிமயிற் பிச்சங்கள். பலவண்ணவஸ்திரத்தொங்கல்கள் செக்கப்பிட்ட நவரத்தினமலைகள் முதலாகவேண்டும் வேண்டியிடங்களிற் நகுதியாகத்தூக்கிப் பரமசிவத்துடன், வருந்தேவகூட்டங்கள் விழிகளைவிரும்புகொள்வதாக அலங்கரித்தார்கள்.

பின்புதேவர்கள் முனிவர்கள் இலக்குமிக்கொப்பாகிய வடிவுள்ள அரம்பையர்கள் இவர்கள் கோலமாகப்பாவைகளைச் சோடித்து உயிருள்ளவைகளைப்போலஅசைவுபெறச்செய்து சிலகவரிவீசவுஞ் சிலபூப்பமலைகளை யேந்தவுஞ் சிலவிணைவாசிக்கவுஞ் செய்தவனும் மேலுஞ் சர்வாபரண பூஷிதைகளாய்ச்சந்தரமுள்ள பெண்பாவைகளிற் சிலமத்தளத்தினைமுழக்கவுஞ் சிலதாளம்போடவுஞ் சிலசுதிபிடிக்கவுஞ் சிலகின்னரிவாசிக்கவும் இவற்றின்முன்னணியிற் சிலசந்தரமிகுத்த பாவைகள் பரத நாட்டியங்களைச் செய்யவும் அதைக்கண்டதேவர்கள் அரம்பையர்முதலாயினர் பிரமித்து ஆசைப்பெருக்கினுந் து இவர்களுமொரு சித்திரங்களைப்போலப்பார்த்து நிற்பதாகவும் தன்வல்லபத்தினும் படைத்தவனும் மேலும் பசியசிறகிளையுடைய கிள்ளைக்கூட்டங்கள் அழகியதோகையையுடைய மயிலினங்கள் சக்கிரவாகப்பட்சிகள் புறாக்கள் மதயானைகள் பஞ்சலட்சணமுள்ள புரவிகள் பலபடைகளைப்பரித்த வீரர்கள் தேவர்களின் பற்பலவினங்கள் இவற்றைமணிவகைகளினும் சித்திரங்களாகச்சோடித்து கல்யாணமண்டபச் சுவர்முற்றினும் ஸ்தாபித்திவ்விதவினோதங்களில் யாதுங்குறைபாடில்லாமல் முற்றியசாலையின்மத்தியில் வேதவிதிப்படிக்குத் திருமணச்சடங்குகளைச் செய்வதற்கு ஓமகுண்டமும் அதைச்சூழ்வரவிருக்கத்தக்க வேதிகை விதங்களையும் குற்றமற்றமண்டலவகைகளையும் வரிசைப்படவமைத்து வேள்வியினை முடித்தற்குவேண்டுஞ் சமித்துமுதலிய பண்டங்களைதாராளமாகத் தத்தமிடங்களிற்சேர்த்து எண்வகைப்பாத்திரவிதங்களையும் நிரமித்து வைத்தபின்பு சூரியகாந்தஞ் சந்திரகாந்தம் பளிங்குசொர்னம் அழகியபவனம் ஆணிமுத்து பிரகாசமிகுத்த வயிரம்கிரணங்களைப் பலதிகையினும்விசும் சிரோரத்தினம்முதலியவற்றால் எண்ணிறந்த மண்டலங்களைச் சுற்றினும்படைத்துக் கருங்குவளைமலர்ந்திராநின்ற பலயங்கள் செங்குவளைமலர்நிறைந்த பலஓடைகள் செந்தாமரை வெண்டாமரை மலிந்துவிளங்கும் பலதடாசங்கள் திருக்குளங்களிவற்றினையிமித்துப் பச்சைமரகதம் பளிங்குவச்சிரம் குற்றமற்ற வயிரம் பொன்முதலிய செல்வங்களைக்கொண்டு பற்பலசித்திரச் சாலைகளைப்படைத்துப்பலவகைமலர்கள்மலர்ந்திருக்கும் பொய்கைகளையுந் தேவேந்திரனும் ஒருகாலங்காணப்பெறுவானாயின் திகைத்துநோக்கி யிருக்கும்படியாகஉண்டு பண்ணி கற்பகத்தருக்கள் சந்தனவிருட்சங்கள் அகிலம் ரங்கள் வாழை-கமுரு பலா-மா-புன்னைமுதலிய விருட்சங்களைப் பற்பலவிரத்தினவிதங்களினும் நளிர்-ஹ-கய்களிகளைப்பெற்று வேண்டினவருக்குஅவற்றின்பலன்களைத் தருவதாகவும் படைத்தனன்.

கேட்டிர்களோ-சவுனகாதிநிஷிகளே, மேற்குறித்தவனங்களை மிகுதியாகத் தேவகம்மியன் மனநினால் நிருமித்துவருந்தி நிறைவேற்றியவுடன் பொன்மயமாகிய

இமையகிரிக்கரசனைக்கண்டு தேவர்கூட்டனையின்படிக்குச்சகலமும்படைத்தாயிற்றென்று அறிக்கையிட்டபோது அவற்றினை மூற்றுங்கண்டு அதிகசந்தோஷம்பெற்றவனாய்த் தேவதச்சனைக்கொண்டாடி யினிதாமசஞ்செய்யலாகாதென்றெண்ணி வேகமுள்ள பலகோடி தூதரைத்தருவித்துமகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் தேவேந்திரன் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நார்பத்தெண்ணுபிரம் ரிஷிகளாதியானவர்கள் தத்தந்தேவிமாருடன் தயைசெய்துவந்து பார்ப்பதிதேவியினது திருக்கல்யாண மகோச்சவசம்பிரமத்தினைத்தரிசித்துப்போகும்படிக்கு நாம்சொன்னதாகத் தெரிவித்து வருவீனென்க்கட்டளையிட்டிப் பலதிகையினுந் தூண்டினான் அவர்களும் மனோவேகத்தினும், முந்திச் சென்று வைகுந்தம் பிரமலோகம்பொன்னுலகமுதலாகிய பதங்களிற்சேர்ந்து திருமணச்செய்தியினை விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டவுடன் மகாவிஷ்ணுமுதலிய தேவர்களும் நாரதாதிமகாரிஷிகளும் மேருவில்லினும் நிரிபுரங்களைவென்ற சிவபெருமான் பெருமைகளைப்புகழ்ந்து அவருடன் வருவோம் இச்செய்தியை உங்களரசனுக்குச் சொல்வீரென்று அவர்களை அனுப்பிவிட்டனர், இந்தச்சந்தோஷச்செய்தியினைத் தெரிந்தவுடன் வீரத்தன்மையினையுடைய சிங்கவாகனத்தின்மீது தூர்க்கையம்மனும் பத்திரகாளியும் ஆரோகணித்து தம்மைப் போற்றியிருக்கின்ற வீரமாதர்களுக்குழந்துவரச் செல்லும்போது எதிர்ப்பட்ட யமுனைமுதலிய சத்தநதிகளுடன் கலந்துபோய் இமயகிரியைச்சேர்ந்து லோகமாதாவாகிய பார்ப்பதிதேவியைத் தரிசித்து வணங்கிப் போற்றிப் பக்கங்களிலிருந்தனர் பொற்றாமரையில் வீற்றிருக்கும் மகாலட்சுமியும் பிரமன்நாவிஷ்ருக்கும் சரஸ்வதியும் திரிலோகசாம்பிராச்சியத்துக்கிறைவிபாகிய இந்திராணியும் பாசபந்தங்களைக்கூடந்த ரிஷிசிரோஷ்டர்பத்தினிமார்களும் தேவகன்னிபர்களும் தமதுநாயகர்கள் அனுமதிபெற்று விமானங்கள்முதலிய வாகனங்களினால் வேறிக்கொண்டுபோய்ப் பர்வதராசன் பதியினைச்சேர்ந்து அந்நகரஞ்செய்த புண்ணியபலத்தினால் எழுந்தருளியிருக்கின்ற உமையவளைக்கண்டு விசுவாசத்துடன் நமஸ்கரித்துயாழ்த்திலோகநாயகியைத் திருக்கல்யாணத்துக்கிசைவாக அலங்கரிக்க யத்தனித்தவர்களாய் ஸ்ரீமகாலட்சுமி சரஸ்வதிமுதலியோர்பர்வதிதரித்திருந்தமரவுரி முதலிதவவேடத்தைமாற்றிச்சகந்தபரிமள மிகுந்ததயிலத்தைச்சடைபற்றியிருக்கின்ற கூந்தலிற்றியிர்த்து மெல்லவிலக்கிச் சிக்கறுத்துக் கோதிக்கலவைச்சாந்துகளினால்அழுக்கினைத்துலக்கிச் சத்தநதிகளின் சுத்தோதகங்களினால் முழுக்காட்டி அகிலசந்தனத் தூமங்களினால்விரத்ததைப்புலர்த்திவாரிமுடித்து விலையுயர்ந்தபட்டாடைதரித்துகொண்டையினிடத்தில் பரிமளமிகுத்த பாரிசாதமலர்களைச் சூட்டிச் சட்டிமுதலிய அணிகளினால் அலங்கரித்துத்திலதப் பொட்டுமிட்டு முத்துமாலே சரப்பளியிவற்றை நிருக்கமுத்திறறித்துக் கடகங்கணம் வயிரமோதிரமாதியாகக் கரங்களிற்றறித்துத் தண்டைசதங்கைபாடகம் இவற்றைப்பாதங்களிற்பூட்டிச்செம்பஞ்சுக்குழம்பு மூட்டிக்கண்ணாடிகட்டித் திருஷ்டிசுற்றி யிப்படிக்குஅழகுக்கிருப்பிடமாகியபரமேஸ்வரியினது திவ்வியமங்களசொ

முற்றியபின்பு ஸ்ரீமகாலட்சுமிமுதலிய தேவகன்னிகை யர்கள் பார்ப்பதியாசைச் சூழ்ந்து மங்கலவாழ்த்துகளைப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இதன்மத்தியில் ஆயிரத்தெட்டுமாற்றைய தங்க மயமர் ஆயிரஞ்சிகாங்கையுடைய மகம்மேருவும் பாற்கடலைக் கடைந்தமந்தராகிரியும் மற்றகுலாசலங்களுமற்றுமிராவின் பந்துவர்க்கங்களும் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் ஆதிசேஷன்முதலாகிய நாகராசார்களும் அஷ்டகசங்களும் மற்றுமிராவின் சகலருந்தங்கள்தேவிமாருடன் அதிகசந்தோஷசித்தராய் அம்மந்திருக்கலியாண சம்பிரமத்தினைத் தரிசித்துப்போவதற்காகவந்துசேர்ந்தனர், அப்பொழுதுமலையையன் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற சுற்றத்தாருடன் பிரயாணப்பட்டுச்சிறந்தவெள்ளியங்கிரியினைச்சேர்ந்து நந்திதேவர் அனுமதி பெற்று ஆலயத்திற்போய்ச் சபாமண்டபத்தில் உயிருக்குயிராக நின்றாடுகின்ற பரமசிவன்சின்காதனத்தின்வீற்றிருப்பதைத்தரிசித்து மனக்களிப்புடன் சமீபித்துமும்முறைவலம்வந்து திவ்விய சரணாவந்தங்களிற்றாழ்ந்து கரங்களைக்கூப்பினவனாய் இதனைவிண்ணப்பஞ் செய்வதாயின், கர்த்தனே ஆதியிற்சராசரப் பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் படைத்தருளிய லோகமாதாவினிடத்தில் அதிகமையல்கொண்டு திருக்கலியாணஞ்செய்யக் குறித்தமையால் சோதிடசாஸ்திரிகளை விசாரிக்குமிடத்தில் அவர்கள்பரிசோதித்து இன்றையதினம் பங்குனிஉத்தரமாகும் பெண்ணுக்கும் பிள்ளைக்கும் பொருததரிமித்தங்க ள்முற்றுஞ், சுபகரமாகவேயிருக்கின்றன மணஞ்செய்வதற்கு யுக்தமானகாலம் இதைவிடவேறில்லை யெனக்குறித்ததால் கிருபைசெய்து அக்காரியத்தினை முடித்தற் பொருட்டுத் தேவரீர் இமையவனையினிடத்துக்கு எழுந்தருளவேண்டுமென்போற்றிநிற்க காளகண்டமூர்த்தியாகிய பரமசிவன் மலையிறைவன்மீது திருக்கண்சாத்தி உன்கருத்தின்வண்ணங் கணக்கிறந்த நமதுபூதப்படைகள் கணாதிபதிகளுடன் இத்தினமே இமையத்துக்குவருகின்றனம், நீமுந்திப்போய் சர்வமும்சாக்கிரகைசெய்து வைப்பையெனத் திருவுளம்பற்றியகாலத்தில் கிருவடிகளில் வணங்கிப்போற்றி விடைபெற்றுத்திரும்பி அதிசிக்கிரத்தில் தன்நகரத்தைச்சேர்ந்து மணப்பந்தலில் வேண்டிமெவ்ந்துக்களைச் சேகரித்துக்கொண்டிருந்தனர்

கணங்கள் செல்படலம்.

—*—

அந்தவேலிந்தயிலையிலெம்பிரானருளா
னந்தேவரைவிளித் துறம்மண்செயுடா
முந்தசிருடையருத்திரர்கணங்கண்மான்முதலோ
ரிந்திராதிபயாரையுந்தருதியென்றிசைத்தான்.

ஹிசாரணிய வாசிகளானவர்கள் குதபுராணிககாவ ணங்கி மலையிறைவன் திருக்கயிலையைநீங்கியபின்பு சிவ பிரான்செய்த திருவிளையாடல்களையும் போதித்துக் கிரு தார்த்தராக்க வேண்டுமெனக்கேட்க அவர்களிடத்துப்பரி வாய் அச்சரித்திரங்களைச் சொல்லத்தொடங்கினர், இம்

வாணைப்போக்கிய பின்பு பரமசிவன் கிருபையுற்று நந்தி தேவரையழைப்பித்து நமது திருக்கலியாண சம்பிரமங் களைத் தரிசித்துப்போவதாகமுதன்மைபெற்ற உருத்திரர் கணாதிபதிகள் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் தேவராசன் முதலிய ஷண்ணவர் அனைவரையும் வரவழைப்பையெ னக் கட்டளையிட்டனர், அவ்வாறே நந்திதேவர், விரைவி ல்முடிக்கவெண்ணி அவர்களனைவரையும்வரநீனைந்தனர் அக்குறிப்பறிந்து மன்னுயிருக்கிரங்கி எமதுகர்த்தன் திருமணமுடிக்க யத்தனித்த அருட்டிறத்தைப்போற்றிம னவிருப்புடன் ஆனந்தபரவசத்தராய்க் கர்த்தனெழுந்த ருளிய திருக்கயிலைக்கு வருகின்றவர்களின் பெருமைகளில் தெரிந்தவனாயிற் சொல்லக்கேட்பிராக, அக்கினிச் சுவாலையாக விளங்கும் துதல்விழியினைப்பெற்ற வடவா முகாக்கினியையொத்துத் தேகமுற்றுந் தீவீசுவதாகவி ருக்கின்ற விடபகேதுமுதலிய ஆயிரங்கோடி உருத்திரர் அனல்வடிவாகிய சூலங்களைக்கரங்களிற்றாங்கிச் சூழ்ந்து போற்றக்காலத்தியென்னும் பெயரையுடைய உருத்திர த்தலைவனும், சூராவளிக்காற்றும் வடவையும் வீரடங் கிமழுங்கவுஞ் சீவராசிகளைத்தும் அலைத்துவாடவும்ச வாசங்களைவிடும் வலியுடையபூதவீரர்கள் நூற்று நூற்பதுகோடியர் நெருங்கித்துக்க மருவாயுதத்தினைவ லக்கரத்திறாங்குங் கூர்மாண்டதேவரும், நெறிவிழி யினையும் பற்பலநிறத்தினையுடைய பருத்ததேகத்தினையு ம் வீரத்தன்மையையும்பெற்ற கோடாகோடி உருத்திரர் கூட்டத்துடன் பாதலத்திலவாசஞ்செய்கின்ற ஆடகேச றென்னும் உருத்திரப்பிரமுகரு மகோரணபுக்கைப்பெற் று வலியிலுயர்ந்தவர்களாயிராவின் பூதகணங்கள் ஆயிர கோடியர்சூழப் பிரமதேவனையியர் பயந்தொளிக்கச் சர பப்பட்டசியாகவந்த வீரபத்திரரென்னுந் திருநாமம்படை த்த உருத்திரத்தலைவரும், ஊழிகாலத்தில் மகாவிஷ்ணு வானவர் திருவயிற்றிற்கொண்டு பாதுகாக்கும் உலகங்க ளிலிராவின் பிராணிகளை ஒருவிரவினைந்தித்தாங்கவல் ல குறியதேகத்தினையுடைய பூதப்படைகள் நூறுகோடி யர்சூழ்வர பூர்வத்திற் பரமசிவமும் மகாவிஷ்ணுவும்சு டியபோது அவதரித்தசெண்ணிடைய கரத்திரராகிய அரி ஹரபுத்திரதேவரும், சிருஷ்டிகர்த்தனாகியபிரமதேவன் மன்னுயிரைப் படைக்கவறியாது மயங்கிபகாலத்தில்திரி நேத்திரதாரியாகிய சிவபிரான் கட்டளையினால் பிரமனு தலினிடமாகத்தோற்றி அவன்படைப்புக்கு உதவிசெய் துபேரறிவையும் அனுக்கிரத்துக்காத பதினொருவகை உருத்திரரும், திருக்கயிலையத்துக்குவந்து சேர்ந்தனர். இத்தகையபெருமையினைப்பெற்ற உருத்திரனையன்றியு ம் மற்றபுவனங்களில்லிலைமென்கொண்டு பாதுகாத்துப்பர மசிவத்தினிடத்திற் பிரிதிபத்தியுடையவராய் வலிபெற் ற உருத்திரவீரரும், பரமன்கட்டளையின்படிக்கு நடந்து கொள்ளவல்ல சுகரர்களால் தோண்டப்பட்ட சத்தசாக ரங்களையும் பாதத்தினின்றெழுந்த தூளிபடலத்தினுற் றார்க்கவல்ல வலிபெற்ற எண்ணூறுகோடி பூதப்படை கள் நெருங்கிப்போற்றச் சடாமண்டலதாரிகளாகிய பல றென்னுந் திருநாமத்தினைப்படைத்த வீராதீவிரராகிய அஷ்டமூர்த்திகளும், இவர்களன்றியும் விருஷபகர்ச்ச னையினும் உருத்தசொல்லப்பெற்று எமதுகர்த்தனாகிய சிவபிரான் விழிகளினிடத்திறோற்றிய நீர்த்துளியின் மூலமாக உண்டாகிய உருத்திராட்சத்துடன் தூளிதத்

தினையணியும் பேரறிவாளராகிய தூறுகோடி பூதப் படைகளுடன் ஹோடிப்போதில் உலகங்களை நாசஞ் செய்யல்லல் வல்லமைசாலயாகிய குண்டோதரப்பிரமுகரும் அண்டங்க ளனைத்தினையும் அவற்றுட்டங்கிய சர்வபிராணிகளையும் நாசஞ்செய்து மீட்டும் பழையபடியே நிலைபெறச் செய்யவல்லமகத்துவமுடைய பூதவீரர் இருநூறுகோடியுள்ளிருக்கிப்போற்றக் கண்டகாலனும் பிணிகியும் வந்தனர், இவர்களன்றியும் ஆயிரமுகங்களு மிரண்டாயிரங் கரங்களும் விளங்கப் பொன்மயமாய் வானத்தினையளாவ நிற்கும் மகம்மேருவுக்குச் சமதையாகிய பருத்ததேகத்தினைப் படைத்த நூற்றைம்பதுகோடிவீரப்படைகள் சூழ்ந்துவர பாணுகம்பென்னும் வீராதி வீரனும், தமது பிரதாபங்களையே முக்கியமாக வெண்ணிய தேவர்கள் சிரங்களையும் அவரதுகொண்டை மயிர்களையும் பலபடைகளையும் பறித்து அவற்றினைச் சின்னமாகத் தரித்திராநின்ற ஜயசால்களாகிய அளவற்றகோடி பூதப் படைகள் தொடர்ந்து செல்ல சங்கு கர்னனென்னும் வீரனுந் திருக்கயிலையைச் சேர்ந்தனர்.

இதுவல்லாமல் காளகண்டனென்பவனும் தண்டியென்பவனும் நீல நென்பவனுங் கர நென்பவனும் வாட்போரில் வெற்றி பெற்றிருக்கின்ற விச்சுவமால்யென்பவனும் யாளியையொத்த வீரத்தன்மைபெற்ற பலபூத வீரரும் பற்பலகோடி சமுத்திரங்களையொத்த சேனைகளுஞ்சூழ்ந்து போற்றத் திருக்கயிலைக்குவந்தனர் யமதருமராஜன் வலியையொடுக்கவல்ல சத்தவீரராகிய நூற்றுமுப்பதுகோடி பூதப்படைகள் சூழ்ந்துபோற்றத் திரிபுரங்களையும் லிமைப்போதிற் சாம்பலாக்கிய பரமசிவத்தினை வழிபட்டுச்சகலராலும்பூசிக்கப்பெற்ற ஈசானமூர்த்தியானவர் திருக்கயிலையைச் சேர்ந்தனர் பன்றி அன்னம் இவற்றின் வடிவெடுத்து பரமன்திருமுடியினையும் பாதாரவிந்தங்களையுந் தேடிவருந்தியமகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் இந்திரனும் தேவர்களும் மற்றத் திக்குப்பாலகர்களும் சூரியசந்திரமுதலிய நவக்கிரகங்கள் தாரகாகணங்கள் சத்தமாதாக்கள் வசுக்கள் முதலானவர்களுங் களிப்பினையுடைய விஞ்சையர் முனிபுங்கவர்கள் யாவரும்வந்தனர். உலகங்களுக்கு ஆதார சத்தியாயிராநின்ற வேதங்கள் ஆகமங்கள் மந்திரங்கள் பூமி அதிற்றங்கிய புவனங்கள் நகரங்கள் காலங்கள்மற்றுமிராநின்ற பொருள்களனைத்தும் தெய்வப்படிவங்களைப்பெற்றுத் திருக்கயிலையைச் சேர்ந்தன. இவ்விதமாகத் திருக்கயிலையத்தில் யாவரும் யாவும்வந்து இடமின்றி நெருங்கியிருப்பதை நந்திதேவர்கண்டு மகிழ்ந்தவராய் அதிசேக்கிரத்தில் ஆலயத்தினுள்ளே பிரவேசித்துக் கர்த்தனாவணங்கி மகாவிஷ்ணு முதலாயினர் கோபுரவாயில் னிடத்திற்சேர்ந்திருக்கின்றதை விண்ணப்பஞ்செய்தகாலத்திற் கர்த்தனானவர் அவரனைவரையும் நமது சந்நிதானத்தில் அழைத்து வரக் கடவையென்று கட்டினையிட்ட மாத்திரத்திற் சிலாதரர்குமாரராகிய அருணந்தியானவர் முதல்வாயிலி னிடத்தில் வந்து உருத்திரப்பிரமுகான் கணாதிபதிகள் மகாவிஷ்ணு முதலிய தேவர்கள் ரிஷிகள் மற்றுமுள்ளவர்களையும்பரமன் சந்நிதானத்துக்குப் போவதாகவிட்டனர்.

இவ்விதமாக நந்திதேவர் செலவுகொடுத்த மாத்திரத்தில் அரகரவென்னுங் கோஷ்டத்துடன் ஆலயத்திற் பிர

வேசித்து இரத்தினமயமாகச் சொல்த்திருக்குஞ் சபாமண்டபத்தின் முகப்பில் விளங்குகின்ற சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளி யிராநின்ற காளகண்ட மூர்த்தியினைத் தரிசித்த மாத்திரத்தில் முதிர்ந்த பத்திவிசுவாசத்துடன்சகலரும் மும்முறைவலம்வந்து வணங்கிக் கர்த்தன்பெருமைகளையும் மங்களகுணங்களையு மெண்ணியெண்ணித்துதித்திருக்கின்றகாலையில் கணபதிகளில் முதன்மைபெற்றுத் திருக்கயிலையைப் போற்றும் பெருமைபினை யுடைய நந்திதேவர் பொற்பிரம்பினைத்தாங்குந் தமதுதிருக்கரத்தில் விளங்கும் விரலினைக்கொண்டு கர்த்தன் முன்னம் வந்திருக்கின்ற அதிககீர்த்திபெற்ற உருத்திரர்களின்பிரிவுகளையும் கூட்டமாக விராநின்ற கணநாதரைப்பூதவீரரை நெருங்கி யிருக்கின்ற தேவர்வகைகளை முனிபுங்கவர்களே வெவ்வேறாக இன்னுரினொரெனப் பரமனுக்குச்சட்டக்காட்டிச் சொல்லிவணங்கி நிற்கக் காலத்தி யுருத்திரர் கூர்மாண்டதேவர் வீரபத்திரக்கடவுளாகிய உருத்திரகணத்தலைவர்கள் போற்றுதல்செய்யவும் பூதப்படைவீரர் எமதுகர்த்த னிருபாரிசங் களினும் நின்று பத்திபூர்வகமாகத் தோத்திரஞ்செய்துகொண்டி கண்காட்சியாகப் பரமனைத் தரிசித்திருந்தனர். அப்பொழுதுபிரமதேவனுனவன் சிவநாதன் சமீபத்தில்வந்து கிரீடம் வாசுவலையங்கள் மதாணிப்பதக்கம் முத்துமாலே வயிரக்கடக முதலான திவ்வியஆபரணங்கள் நிறைந்திருக்கும்பொற்பெட்டியை எதிரில்வைத்துச் சேவித்துக் கரங்களைக் கூப்பினவனையிதனை விண்ணப்பஞ் செய்வதாயினன். லோகநாயகனே, தேவரீருக்கு விருப்பு வெறுப்புமில்லை, அடியோங்கள் பிழைத்தற்பொருட்டுப் பார்ப்பதியானாத் திருக்கலியாணஞ்செய்ய நினைத்திராயினும்திருமணக்கோலம்போலவிருக்கின்றதால் கொடியவிஷச் சுவாலையை வீசுஞ் சர்பாபரணங்களைநீக்கி யிந்த விரத்தின மயமாகிய அணிகளைத்தரித் திரட்சிக்கவேண்டுமென்றிரந்து கேட்கக் கர்த்தன் திருநகைசெய்து பத்தியுடன் நீமக்குக் கொடுத்ததனால் இவற்றைத் தரித்துக் கொண்டதைப்போலக் களித்தனமென்று அழகிய திருக்கரத்தினால் அப்பெட்டியினைத் தொட்டருளிப் பின்பு பிரமன் அன்புக்கிரங்கினவராய்த் தாமணிந்திருந்த பணியணிகளைப் பொன்னணிகளாகும்படிக்குத் திருவுளத்தில் நினைந்தமாத் திரத்தில் அவ்வாறேவரத்தினமயமாகத்திருமேனியெங்குஞ் சொலித்துத் தோன்றியது, கேட்டீர்களோ, சவுனகாதிரிஷிகளே, ஜகங்களனைத்தினையும் ரட்சிக்கவல்ல பரமேஸ்வரருக்கு இச்செய்கையரியனவோ, இக்காட்சியினைக்கண்ட விஷ்ணுமுதலாகிய சகலரும் அற்புதமடைந்து சிவபிரான்மகிமையினைக் கொண்டாடித் தொழுதுபோற்றினர், அத்தருணத்தில் கர்த்தனானவர் வண்டினங்கள்மொய்த்து ஈங்காரத்தொனி விளைப்பதாகத் திவ்வியபரிமளமிகுத்த புஷ்பங்களைக் கொண்டையினிடத் தணிந்திருக்கின்ற உமையவளிருக்குமிடத்துக்குப் போவதாகத்திருவுளத்தெண்ணி அக்கருத்தினைப் பக்கங்களிலிருக்கின்ற பிரமுகானுக்குத்தோற்றக் குறிப்பினுங்காட்டி பூர்வத்திற் ரேடியமகாவிஷ்ணு பிரமதேவனுக்குக் காணப்படாதபரமன் சிங்காதனத்தினைநீங்கி வெளிவந்தனர்.

திருக்கல்யாணப்படலம்.

—1—

நாற்றடம்புயச்சுண்ணுதன் ந்தியமெருமான்

போற்றிமுன்செலவமாருநுனிவருப் புசுழ

வேற்றதுப்புருநாரதர் லீஞ்சுயர்யாரும்

பாற்றியக்கமுநீழலுமாமெனப்பாட

சொன்மறைத்தொகை யாகமமுதலியதுதிப்ப

பொன்மைபெற்றதன் கோநகர்நீங்கியேபொற்றான்

வன்மைபெற்றதஞ்ஞோ தரன்மொய்ம்பிடைவைத்துச்

சின்மயத்தனிமால்வியையேறினன் சிவனே.

கேட்டார்களோ- சவுனகாதிரிஷிகளே, அக்காலத்திற் பரமசிவத்தின் திருக்குறிப்பினைத் தெரிந்தவுடன் நான்கு புயா சலங்களையுந் திரிநேத்திரம் களையுந் சிவவேடத்தி னையுந் தாங்கி யிராநின்ற எமதுகர்த்தனாகிய நந்திதேவர் திருக்கரத்திற் பொற்பிரம்பினைத்தாங்கி பராமரிசெய்து கொண்டு பரமன்குணாதிசயங்களைப் போற்றினவராய்மு ன்னணியில் நடக்கவும் தேவர்களும் முனிசிஷ்டாரும் ஜயஜயவென்று புகழ்ந்து கொண்டாடவும் சகலராலும் போற்றும் பெருமையினையுடைய தாமப்புருநாரதானை நம் விஞ்சையர் முதலாயினரும் பருந்து உலவுந்தோறும் அதனுடைய நிழல் தொடர்ந்துபோவதுபோல கண்டத் தொனியும் யாழின்சுதியும் லயப்பட்டுக்கிரவணனந்தமா கப் பாடிப்போகவும் ஆதிதூலாகச்சொல்லும் பெருமை வாய்ந்தவேதாசுரமபுராணமுதலியவைகள் தோத்திரித்து நடக்கவும், இவ்வித சம்பிரமங்களுடன் சுவர்ணமயமாய் விளங்குகின்ற தமது அரசிற்குரிய பதியினைக்கடந்து அழகிய திருவடிகளை வலியுடைய குண்டோதரன் முதலி ல்வைத்து ஒப்புவமையற்ற சின்மயசொருபமாகிய ரிஷி பவாகளத்தின்மீதுசிவபிரான் ஆரோகணித்து விழிகளு ள்கமையாத சுந்தரவடிவுடன்தோற்றியகாலத்தில் அக்கா ட்சியினை பக்கத்திற் சூழ்ந்திருந்தவர்களல்லாமலும் லட் சுமிகரம்பொருந்திய நகரத்தினிடையில் நின்றவர்களுந் கடைவாயிலின் புறத்திலிருந்தவர்களுந் தரிசித்துக்களி த்தவர்களாய்ச் சகலருந் தீர்க்கதண்டன் சமர்பித்துப்பர மசிவத்தின் புகழினைவாயாரத்துதித்துச் சமுத்திர கோ ஷ்டத்தினும் மேலும்படிக்கு அரசரவென்று ஆர்ப்பரி த்துத் தொடர், நந்திவாகனத்தின்மீது நந்திஎன்னுந்திரு நாமம்படைத்த சிவபிரானெழுந்தருளுமுன்னிலையில் க ஜமுகாசுரனைப் பங்கப்பட்டுச் சின்னபின்னப்படவாட்டி ய விநாயகமுர்த்தியானவர் ஐந்தாம் நெழுகோடி பூதப்ப டைவீரர் சூழ்ந்துபோற்ற எதிர்கொண்டி வந்து வந்தனை செய்து துதித்துத் தொடர்ந்து சொல்லும் போது சூரி யனுஞ் சந்திரனுந் தவளவட்டக் குடைகளைத் தாங்கிவர வும், திவலைகளை யலைகளினால் தைக்குஞ்சமுத்திரராசனா னவன் சிற்றாலவட்டங்களைப் பணிமாற்றவரவும், தேவர்க ளுக்கிறைவாகிய இந்திரன்விசிநியினைப்பற்றி சுறுகாற்

நெழ அசைத்துப்போகவும், இவ்வாறுஇத்தேவர்கள்மு திரந்த பத்தியுடன்மேற்குறித்த பணிகளைக்கூட நடத்தி நடக்கும்போது வல்லமைசாஸ்களாகிய பலகோடிபூதவி ரர்கள் மங்கலபேரி வெற்றிமுரசம் கொக்கரை சல்லகை கரடிகை பிஷ் சாரிகை துடி மத்தளம் குடமுழா தடா ரி அதிகவேசையினையுடைய காகள மாதியாகச் சொல் லுகின்ற வாத்தியவிதங்களை ஆனந்தக் களிப்புடன் முழ க்கிநடக்கவும், பரமன்கட்டையின்படிக்கு உருத்திரக்கூ ட்டங்களும் விஷ்ணு பிரமதேவருந் தவச் சிஷ்டாராகி ய ரிஷிபுங்கவர்களும் இந்திரனாதிபண்ணவர்களுந்தே ர் விமானங் கருடன் அன்னமுதலியதத்தம்வாகனங்களி ற் போகவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் தாங்கள்செய் த தவமுயற்சியினால் கர்த்தனைச் சூழநின்றபணிவிடை களைச்செய்துதரிசித்து வரப்பட்ட புண்ணியசிவர்களும் நிரதமுயற்சியினால் வயிராக்கியங்கொண்டிருக்கும் மன தையுடைய பூதகணங்களும் மற்ற சிவகணங்களுந் தி சைத்திசைக்கொங்கினும்வளைந்து போற்றிசெய்துபோவ தாகப் பரமசிவமானது திருக்கயிலாய வெல்லையைக்கட ந்து சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூலோகத்தின்கிருதார்த்தராத ற் பொருட்டு இமையவரையினை நோக்கிச் செல்லுமுன் விலையில வாகளினால் பிசுந்திருக்கின்ற பேரிமுதலியப ற்பல வாத்தியங்களைப் பூதகணங்கள்மிகவும்முழக்குதலி னாலெழு மோசையானதோங்கி விசாலமாகிய வான வெ ல்லைமுற்றினும் நிறைந்த திரவும் பூதப்படைகளினரவா ரமும் தேவர்கள் சந்தோஷத்தினால்அரசரவென்னும்மு முக்கமும் ரிஷிகள் ஜயஜய வென்று போற்றிசெய்யும் ஓ சையும் மேலேட்டுச் சமுத்திரமுழக்கத்தினை அடக்கவும் இவ்வகைச் சம்பிரமங்களுடன் மானவன் பட்டினத்துக் குச் சமீபித்தகாலத்தில் மலையிறைவன் தன்பந்து வாக்க ன்களுடன் மாப்பிள்ளையை எதிர்கொண்டு மும்முறைவ லம்வந்து வணங்கிப்போற்றி மற்ற மகாவிஷ்ணு முதலா னவர்களுக்கு வந்தனாதிசைச்செய்துபலுத்திரமாகியதன் பதிக்கு அழைத் தவரும்போதுநவரத்தினமயமாகியமே டைகள் உப்பரிகைகளாகியாக அணிபட இருபாசிசங்க ளினுந்தோற்ற விசாலமாய் நீண்டிருக்கும்வீதிகளில்வா முஞ் சனங்கள் சர்வக்கியனாகிய பரமசிவத்தின் வரவினை அதிக பிரியத்துடன் விழிகள்குளிரத் தரிசித்து பத்திவி சுவாசத்துடன் கரங்களைக்கூப்பித்தொழுது வாழ்த்தின வர்களாய் அக்காலத்திற்றெருக்கள்முழுதும் மிகுத்தகளி ப்புடனே அழகிய வீதிகளில் நெருங்கியிருந்த தருண மங்கையரானவர் தேவதேவனாகிய பரமசிவத்தின்அற்பு தமாகிய மிகுத்த ரூபலாவண்ணியங்களை நேத்திரோற்ச வமாகக்கண்டி பூயியிற்படியச் சேவித்தவளவில் வேறொ ருசெய்கையுமற்றவர்களாய் அளவற்றஆனந்தவெள்ளமா கிய சமுத்திரத்தில் முழுகி மிகுதியாக அணிந்திருக்கின் ரத்திபுரணங்களும் உடுத்திருக்கின்ற பிதாம்பரமு ம், பூசியிருக்கின்ற பரிமளமிகுத்த கலவைச்சாந்துந் தில் வியசகந்தங்களை வீசும் மலர்களாற் சோடித்திருக்கின்ற தண்டைமாலைகளுஞ்சேர்ந்து சந்திரசடாதரக்கடவுளின து மிகுத்த சுந்தரங்களைத் தரிசிக்கக்கூடாமல் மறைத்த தென்று சிலகன்னியர் மனந்தளரவும் இருதயத்திற்கொ ண்ட காமவின்பத்தைப்பொருந்திக் களிக்கவெண்ணியி த்தேவனைக்கண்டவுடன் கொடிய மன்மதனுனவன்பினை யோகித்த பஞ்சபுஷ்ப பாணங்களுஞ் சுறுக்கு சுறுக்

கொத்தாக்கித் தகிக்கின்றமையார் சகிக்கப்படாமல்வெந் தொழிந்த கன்னியர்கள் தேகப்பட்டநூளிதமோ சுந்தரன்மேனியிற் பூசியிருப்பதென்று சிலபெண்கள் பேசவும் யாழினிசையையொத்து வசனிக்கவல்ல மங்கையர் கூட்டத்தினே நீங்கிச்சிவிரான் அருகில்வந்த காலத்தின்பல மணிகளினுற்சோடித்து இடையிலுதித்திருந்தமேகலாப ரணமானது நமுக. அதுதோற்றமால் சிலகன்னியர் மெய் மறந்துசேவித்து நிற்கவும். அகவிதழ்விரிந்து அலங்காரமாக விளங்குஞ் செந்தாமரைப்புஷ்பவாசியாகிய பூமிமகாலட்சுமிக்கொப்பாகிய சுந்தரமுள்ள சிலகன்னியர் காமமீறியிடையிலுதித்திருந்த பட்டாடை மெல்லச்சோர்ந்து நமுகிவிழுந்து அம்மணமாயிருப்பதைப்பார்த்துமங்கையர்களுக்கு வஸ்திரமிராதோவென்று களிமிகுதியினுஞ்சில கன்னியர்கள் வசனிக்கவும். மற்றுஞ்சிலதருண மங்கையர்கள் சந்தோஷமிகுதியினால் மெய்மறந்து இடையிலுதித்தி ந்ததுகில். நெகிழ்ந்துபோன பின்பு சிலதூரம்போய்த் தங்கன்மானக்குறைவினைக் கண்டமாத்திரத்தில் ஐயன் மணக்கோலத்தினைப் பார்க்கவந்த அவசரத்தினுற்புடவையை உடுக்கமறந்து வந்தனமோ வென்றையுற்றுமீளத் தங்கன்மானிகைகளிற்போய் விலைஉயர்ந்த பீதாம்பரங்களைத்தரித்து ஆசையுடன் மறுபடியுந் தெருக்களில்வந்துவந்து அந்தஉடையினையுமிழந்து மீளத்திரும்பி யிவ்விதமாக வுசலைப்போலச் சிலவாலிப்பெண்கள் அங்குமிங்குமாய் அலையவும், மிகுத்தஅழகினையும் வாலிபத்தினையும்படைத்த குலமாதரோ, நாணத்தையிழந்து ஆலிங்கத்தினிடத்தி லிச்செய்கொண்டுவாடி மேல்விழுந்துவந்தபோது வருந்தாதீர்கள் உங்கன்மனஇஷ்டப்படியே ஆகின்றதென்று சிலஆதரவுசொல்லாமற்போவதோ, ஆனந்தித்தினைப்பெற்ற இவ்வையருக்கழகென்று சிலகன்னியர் வெறுத்துப்பேசவும், பாகினையொத்த மதுரவசனமுடைய சிலமாதர்கள் தமதிடத்து மையல்கொண்டு வேண்டினும் அதற்கிசைந்து வருபவராகக் காணப்படவில்லை ஆதலால் அரியபொன்வடிவினைப்பெற்ற நமதைபருக்கு உள் ளமானது இரும்போ, கல்லோ, வயிரமோ, சற்றுமிரக்க மில்லையென்று சிலமாதர்கள்சொல்லவஞ் சர்வாபரணபூஷிதகனால்பருத்துவிம்மி நெருங்கித் ததும்பித் தேமல் பரந்திராரின் கொங்கைகளைப்பெற்ற பருவமங்கையர்களுக்கு ஆசையிகவும் வினையச்செய்து அவர்கள்மிகவும் வாடிவருந்துதலைச் சற்றுந்தெரியாதவராகப்போவது உயிருக்குபிராகவிருக்கின்ற இவருக்குத்தகுவதோவென்று சிலபெண்கள் ஏசவும் முறுக்குண்டு நீண்டிருக்குஞ்சுடாமண்டலதாரியாகிய சிவிரான். அழகினைத் தரிசித்துத்தரிசித்து மனங்கொந்து சிலகன்னியர்வாடவும், மங்கனாகரமாகவிருக்கின்ற பரமன்வடிவத்தைநீண்டநீனந்து உள் ளப்பெய்மி தேககாந்திமழுங்கிக்கறுத்துச் சிலமங்கையர்சோரவுந் தங்களுடன் தொடர்ந்துவந்த பாங்கியருடன் தங்கள் ஐயனிடத்திற்கொண்ட ஆசையினால் உண்டாகிய காமமயக்கத்தினைச் சொல்லிச்சொல்லிச் சிலமாதர்வாடவும், பக்கங்களில்நிற்கின்ற சிலதருணமங்கையர் தேகமானதுவெருத்திருப்பதைப்பார்த்துப்பிறப்பிற்றற்றிவ்வுழகளை நம்மைவஞ்சித்து இவர்கள்சுடையின்பற்றனரோ, இவர்கள்சிரமெங்கும் விபூதிநூளிதம் பூசப்பட்டுருக்கின்றதென்று அக்கன்னியரை உருத்துப்பார்த்து உங்களுக்குவிட்டித்தி லென்னகாரியம்போம்போமென்று

சிலகன்னியர் வாதுகொடுக்கவும் சடைமுடியினிடத்தில்த் விளங்குஞ் சந்திரனது கலைகளானவை மெல்லியஇடையினையுடைய பெண்களைச் சுமிகின்றது, இவர் கங்காபவானியை முடியிற்றரித்திருப்பதினும் பினாயோசனமொன்றுங் கண்டதில்லையென்று சிலமடந்தையர் நெருங்கி வினாவந் தாமனாமலரைப் பீடமாகக் கொண்டிருக்கின்ற பிரமதேவன் முதலாக மற்றைத் தேவர்கள் அபயம் அபயமென்று அடைக்கலம்புகுந்த காலத்தில் அவர்களிடத்திற் பரிவாய்த் தேவரீர் உண்டருளிய கொடிய ஆல்காலவிஷத்தினுங் கொடியதோ, தீனராகிய பெண்கள்கொங்கைகளின்மீது குழந்திருக்கின்ற கருமையும்முத்துமாலையும் தேமலுமென்று சிலகன்னியர்காமக்கனல்கொளுத்தவாடிச் சொல்லவும் மணச்சடங்கினுக்குரியசிறந்தொழில்களைச் செய்வதாகக் கூட்டங் கூட்டமாய் புருஷர்கள் களிப்புடன் தெருக்கள்முற்றும் நெருங்கியிருக்க அவர்கள்மீது உமது சவுரியங்களைச்செலுத்தாமல் பேதைகளாகிய பெண்களைமாத்திரமோ தேவரீர் துன்பப்படுத்த வல்லீரென்று பலபெண்கள் வசனிக்கவும் ஓ, கன்னியர்களே யிப்படிக்கு வீண்வார்த்தையாடுவதிற் பினாயோசன மென்னைரிஷ்பவாகனத்தின்மீது வருகின்ற இச்சுந்கரன் நம்மைத்திருக்கலியானஞ் செய்வதற்குப்பற்ற பர்வதராசுபத்திரிமுடித்த தவத்தினையொப்பாகநாம் செய்ததில்லையென்று மனவருத்தத்துடன் சில மடவார் வசனிக்கவர் தேவரனை வருந் தமது துன்பங்களைப்போக்கிச் சுசீவிகளாகவாழும் பொருட்டுத் திருமணமுடிக்க வருபவர் மெல்லிய தேகத்தினைவாய்ந்த மங்கையர் பிராணனைக்கொள்ளுகொள்ள விரும்பினர். இவ்வித அநியாயத்தினை யாவர்தாஞ்செய்ய வல்லொன்றுசில அரிவையர் வசனிக்கவும் மதயானையை யொத்தும் வீரபராக்கிரமமுடைய வேங்கையைநிகர்த்தும் வீறியிருக்கின்ற கொடியவரை வாட்டியடக்கமனமிசையாமல் மெல்லிய மாணையொத்த பார்வையினையுடையமங்கையருக்கு இத்தகைய துன்பத்தினைச்செய்வதற்கோவென்றுசில தெரிவையார் பேசவும் நமதினைவனுகிய பர்வதராசன் செய்த தவமுயற்சியினுற் பெற்றிருக்கின்ற பார்ப்பதியார்மீதிச்செய்கொண்டிருக்கலியானஞ் செய்யப்போகின்றவர் மனமிரங்கி நமக்கின்பலத்தினைத்தருவரோ ஆகிலுந் தம்மையடுத்தவர்களையிரட்சிக்குந் தினசரண்ணியனுகிய இந்தப் பிரானுக்கு இதுதகாத தகாதென்றுசிலவனிடையர் பேசவும் இவ்வாறுமங்கைப்பருவமுதல் பேரிளம் பருவம் வரையினுமுள்ள மாதர்கள் தெருக்களில் நிறைந்து நின்றதமதுமனதில் நினைந்தபடிக்குப்பேசிப்பேசியாதொரு பிரயோசனத்தையும் பெறாமல், அபலராய் வாடியபோதினுங் குற்றமற்ற மனதைப் பெற்ற பதிவிரதாசிரோமணிகள் சிலர் மெய்ப்பத்தியுடன் பரமன்நிருக்கோலத்தைத்தொழுது களித்திருந்தனர்.

இவ்வித வைபவங்களைப்பெற்றுச் சிருஷ்டிகர்த்தனுகிய பிரமதேவன்வாசஞ்செய்யும் சத்தியலோகத்தினும்தின் மடங்குஅதிகமாக அழகுபெற்றிருக்கின்ற பர்வதராஜன் பட்டணத்தின் வீதிகளில் அண்டங்கள் நானும்படிக்கு அலங்கரித்திருக்கின்ற சுந்தரங்கனையெல்லாஞ் சிவிரானுனவர் பார்த்துக்கொண்டு செந்தாமனாமல்வாசியாகிய மகாலட்சுமியும் இச்சிக்கத்தக்க வளப்பங்களைப்பெற்றிருக்கும்நீண்ட தெருக்களைக்கடந்து பராபரையாகியபர்வதி வீற்றிருக்கின்ற அரண்பனைக்கருகில் பரமன்வந்த

காலத்தில் மலையரையங்கட்டையில்படிக்கு வேதப்பிராமணர்மலர்கள் நிறைந்ததடாகங்களில் தீர்த்தத்தைப்பொற்சூடங்களில் நிரப்பிக்கொண்டு மங்களகரமாய் எதிரில்வரவும் இவையன்றியும் பற்பலபிராமணச் சுமங்கலிகள் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இவ்விருவரும் தேடிக்காண்பரிய பரமசிவத்தின்எதிரில் பெருமைபொருந்தியசாய்மகாநிறைசூடம் கண்ணாடி தோட்டி முரசு விளக்கு கொடியினைக்கயலுத்தகையசுங்காரமாகியஅஷ்டமங்கலப்பொருள்களை வரிசைபடக் கரங்களினேந்தி யிருபாரிசங்களுமும் மங்களகரமாக வரவும் அளவற்ற சுந்தரப்பருவமங்கையர்கள் அறுகு வேம்பு மஞ்சள் அட்சதை ஆலம் செம்பஞ்சின்வினா பூர்ணகும்பம் இவ்விதமங்கலச் சிறப்புக்களைத்தாங்கி வீதிகளில் எதிர்கொண்டு போகவும்இவ்விதமாக அளவற்றமங்கையர்கள் கரங்களினேந்தி மாளிகைக்கடுத்த வீதிகளில் இருபாரிசங்களினும்வந்துநெருங்கி ரத்திபாரணங்களைச் சுமந்து பூரித்துப் புடைபரந்து நெருங்கியிராநின்ற கொங்கைகள் குலுங்கப் பிராணிகடோறும் பொருந்தி நடிப்பிக்கின்ற ஆதிதேவனாகிய பரமசிவத்தினெதிரில் துரிதமாய்வந்துபலசோபன வாழ்த்துகளைப்பாடிக்கெம்பிரமகாநின்றதமது பணிவிடைகளைச்செய்யவுங்கணக்கின்ற நங்கைமார்கள் திருவிளக்குகர்ப்பூரதீபமாதிய சோதிகளை வைத்திருக்கின்ற பொற்றட்டுகளைஅழகிய கரங்களில் ஏந்திவந்து எமதுபெருமானைவலமாய் எதிரில்நின்று பத்திவிசுவாசத்துடன் மும்முறைசுற்றிவணங்கிப் போகவும் இவ்விதமணக்கோலச்சடங்களைச் செய்துவருகின்றகாலையில் ஞானநாயகனாகிய சிவபிரானுவர் சிறந்தகலியாண மாளிகைக்கருகில்மகாவிஷ்ணுமுதல்யதேவர்களுடன்வந்து அவர்கள் தாமேறிவந்த விமானங்கள்முதலிய வாகனங்களினின்றிழியத் தாமும் தவளநீரம்பெற்ற விருஷபவாகனத்தை விட்டிறங்கினர்.

அக்காலத்தில் பர்வத ராசன் பத்தினி யாகிய மெனைப் பிராட்டியானவள் பொற்கரகத்தினிடத்திற்சுவின்பாலே நிரப்பிக்கொண்டு பலதேவகண்ணியர்கள் சூழ்ந்துபோக எதிரில்வந்து பராபரமூர்த்தியாகிய பரமன் பாதகமலங்களின் மீது பாலப்பொழிந்து சுத்திசெய்து முன்னுணையினு லேரத்தைப் போக்கிச் சேவித்துத் தன்மாளிகையிற் போனபின்புசிவக்கொழுந்தானதாநந்திதேவர் எதிரில்வைத்தபொற்பாதுகைகளினிடத்திற்றிருவடிகளைச்சேர்த்துமகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இரண்டு பக்கங்களினுங் கரங்களைரிட்டக்கலாகுகொண்டு சூற்றமற்ற பலவகையிரத்தினங்களினுற்சோடித்து விசாலமாயிராநின்ற திருக்கோயிலிற் பிரவேசித்த தருணத்திற் சங்கீதமோமுதலிய மங்கலவாதியங்கள் சமுத்திரத்தினும்மேலிட்டி முழங்கவும் தேவேந்திரனாதிவண்ணவர்கள் ஜயஜயவெனப்போற்றிவரவும்விஞ்சையர்களுட்காந்தருவாய்முகளைமீட்டிசிரவணைந்தமாகக்கத்தன் பெருமைகளைப் பாடிவரவுங் கணாதிபதிகள் பூதத்தலைவர் கல்லெனச்சத்தமெழ அரசரவென்று துதிக்கவும் உருத்திரகோடிகள் கத்தன் மணக்கோலத்தினைத் தரிசித்துச் சூழ்ந்து நடக்கவும் இவ்வித சம்பிரமத்தினுற் சிவபிரானுவர் மெல்லநடந்து போகும்போது மகாவிஷ்ணு பிரமதேவனினவர்களிருவரும் வணங்கிக்கத்தனே யில்வினோதங்களைப் பார்த்தருள வேண்டுமெனத்துதிக்கச் சிறுவகைகொண்டு வானத்தினை அளவிவிசாலமாய்ச் சிக்கரித்திராநின்ற கலியாணமாளிகையிற் சோ

டித்திருக்கின்ற விசித்திரங்களை நோக்குமுன்னிலையிற் சிலாதரர் குமாரராகிய நந்திதேவர்பக்கத்தில்நின்று வண்டினங்கள் தொனித் திறங்காததாய்ச் செய்தமைத்த மலர்ச்சோலைகள் தடாகங்கள் சந்திரிகையையொப்பத தெளிந்தநீரக்காட்டும் ஓடைகள் பொய்கைகள் பலநீரம் பெறச்சோடித்திருக்கும் மண்டபங்கள் மற்று மிராநின்றவினோதங்களைக்காட்ட அவ்வவ்விடங்களிற் சென்று அவற்றின் பெருமிதங்களைக் கைலாசபதிகன்குனித்துவரும்போது பரமன் பின்தொடர்ந்துவந்த தேவரனைவரும் தமது பத்தினிமாருடன் அவ்வதிசயங்களை நேத்திரோற் சவமாகப்பார்த்து பிரமித்தவர்களாய்ச் சிறந்தபொன்னுலகமானது இந்தபூமண்டல வெல்லையிலிறங்கி யிருக்கின்ற தாகவேண்டுமெனநினைந்து விசாலமாகிய தடாகங்கள் நடைபாவிசள் இவற்றிலிறங்கி முழுதி விளையாடிக்கனித்து வெளிவந்துபக்கங்களிராநின்ற குளிர்த புஷ்பச்சோலைகள்உத்தியானவனங்களிற்சென்று புதியமலர்களைப் பறித்துத்தங்களிஷ்டப்படிக்கு உல்லாசமாகத்திரிந்தார்கள்.

கேட்டார்களோ-சவுனகாதிரிஷிகளே, அத்தேவர்கள் சுந்தோஷமிகுதியை யில்விதமெனப் பேசவும் கூடுமோ இவைநீர்க நந்திதேவர்காட்டச் சிவபிரானுவர் சகலவளங்களையும் பார்த்துக்கொண்டுபோய் சுகந்தங்களை விசாரின்றபல மலர்களினால் அலங்கரித்திராநின்ற மணச்சாலையினிடத்தில் இந்திர நீலரத்தின வகைகளினுற் சோடித்து விளங்கி யிருக்குஞ் சிங்காதனத்தின்மீது வேதங்கள்தேடிக்காண்பரிய திரியம்பகரெழுந்தருளி யிருந்தனர். இம்மகோச்சவகாலத்தில் வீரபத்திரக்கடவுளும் காலாக்கினிஉருத்திரரும் வலயிலுயர்ந்த கூர்மான்டதேவரும் ஆட்கேசரர்முதலிய உருத்திரர் சிவகணங்கள்பரமன் குணாதிசயங்களைப்போற்றிநீர்கவும்மகாவிஷ்ணுபிரமதேவன்தேவேந்திரன்முனிபுங்கவர்கள் மற்றதேவர்கள் தகுதியாகப் பரப்பியிருக்கின்ற பொற்பீடங்களிற் பரமனைச்சூழுவீற்றிருந்தனர். அக்காலத்திற் சிவபிரான் திருமணச்சம்பிரமத்தினைத் தரிசித்துக்கிருதார்த்ததராத்ரபொருட்டு மேலைஅண்டங்களினிடத் தடங்கியிருக்கின்றபுவனவாசிகளைவரும் ஏக காலத்தில் அவ்விடத்திற்சூடிய காரணத்தினுற்கமைமிகுதிப்பட்டுப் பனிமயமாகிய இமையவனா எல்லையானது கம்பிதப்பட்டு வருந்துகின்ற தருணத்தில் ஆதிசேஷன் சிரத்தில்தராகதட்டைப்போலத்தாங்காநின்ற இந்தப் பூமண்டலமானது தேவர்கள் வருந்தவடபாரிசந்தாழ்ந்துதென்புறம் மிகவும்உயர்ந்தது கேட்டாகளோ, சவுனகாதிரி ஷிகளே யில்விதமாகத் தென்பூயி உயர்ந்தபோதுதேவர் முதலானவர்கள் ஏக்கங்கொண்டு வாடவும் பூமண்டலத்திலிராநின்ற மானிடர் திகிப்பட்டு எமக்குநாசகாலமாகிய யுகமுடிவுநேரத்தோவென்று நியங்கிச்சோரக் கலியாண மண்டபத்தி னிடமாக வந்திருக்கின்ற நாரதர் முதலிய முனிபுங்கவரும் பதைபதைத்து பிரமிக்கவும் இவ்விதமாகச் சிவபிரானொருவரன்றியில் மற்றையரனைவரும்வழிந்தித்தியங்குகின்றதை பரமசிவங்கண்டு திருநகைகொண்டிவாடுகின்றவர்கள் துன்பங்களைஒழிப்பதாகத் திருவுளத்தெண்ணினவராய்ப் பக்கத்திலிருக்கின்ற நந்திதேவர்மீது திருக்கண்சாத்திச் சமுத்திரனோ உள்ளங்கையி னிடத்தேற்றண்ட அகஸ்தியனாஅழைத்து வரக்கடவை யென்று கட்டையிட்டவுடன் நந்திதேவரானவர் கத்தனைவணங்கிப்போய்சபைமுற்றந்தேடியழைத்துச் சலனமற்ற

தவசிகோஷ்டராகிய சும்பமுனிவனாக்கண்டு அழைத்துப் போய்ப்பரமசிவத்தின் திருமுன்விட்டனர்தடனேபொதியுலக்கதிராகிய அகஸ்தியர் கர்த்தவாபதகமலங்களிற் பணிந்து பலவிதமாகத்ததிக்க திருக்கலையாச பதியாகிய பரமதீபார்த்து குறுமுனிவனே திருக்கலையாண சம்பிரமத்தினைத் தரிசிக்க வந்தவர்கள் அநிகரித்து நெருங்குதலார் கமைமிகுதிப்பட்டுத் தென்பூமிமிகவும்மேலேக்கிச் சொற்கலோகவனையில் உயர்ந்தும் வடபாரிசமானதுபாதலவரையிற்றழிந்தும் நிற்பதினால் இப்பிரதேசத்திலிருக்கின்ற பிரானிகளானவரும் அதிக துன்பத்திலாழ்ந்து தாங்களையெய்தொழிலை மறந்துவாடிக்கலங்குகின்றனர், வானத்தினை அளாவதற்கின்ற மகம்மேருவும் மந்தரமுதலாகிய குலகிரிகளும் தத்தமது நிலைபெயர்ந்து கீழ்மேலாகவீற்றன ஆதலார் தவசிகோஷ்டனே நீ ஒருவன்மாதிரம் இந்த இமையவனையே நீங்க முக்கனியின் இரசங்கள் எராளமாகப் பெருகிச் செந்நெல்முதல்ய பயிர்கள்செழித்தோங்கி வளர்த்துவரும் வயல்கள் நிறைந்தநாடுகள் அதிகரித் திருக்கும் தென்தேசத்தைச்சேர்ந்து மேலோக்கிப்படைபரந்து சகலவளங்களையும்பெற்றிருக்கின்றபொதினைபர்வதத்திலவாசமாய்த்தவஞ்செய் திருப்பையாகிற் பூமண்டலம் யதாப்பிரகாரஞ் சமமாய்தவறின்றிச் சவுக்கியமடையுமென்று சந்திரசடாதர மூர்த்தியாகிய சிவபிரான் சொல்லியகாலத்தில் வேதாசுமபுராணமுதலிய சாஸ்திரங்களை வலாயுற ஒதியுணர்ந்தமகத்துவாகியஅகஸ்தியரானவர் திடுக்கிட்டபயந்து கர்த்தனே அடியேன் ஏதேனுங்குறைபாடு செய்ததுண்டோ தீனதயாபரமூர்த்திகொடியவனிடத்திற் கிருபைவைத்து அருகிலிருமென்று கட்டினையிவேதற்குமாறுகத்தாரத்திற்போய் வாசஞ்செய்யப்பண்ணத்தருளினீர் என்று மனவருந்தத்துடன் சோருகின்ற அகஸ்தியரைப் பார்த்துச்சொல்லுகின்றனர்.

உம்மையொத்த முனி சிகோஷ்டர்கள் இப்புலனங்களிலொருவரோனு முண்டோ அன்னவாகனனான பிரமதேவனையும் உனக்கொப்பாகச்சொல்லவும்போதுமோஇதைக்கருதி நாம்கட்டலையிட்டபடிக்குப் போகத்துணிவிராகில் நீவேண்டிய வரங்கள் யாவையுந்தருவோம் இஃதன்றியும் பழமையாகப் பேர்பெற்றிருக்கின்ற தபோந்திகளினாலும் முதன்மைபெற்ற தேவர்களினாலும் இக்கருமத்தினை முடிப்பதறிது சகலருக்கும் மேலான பேறுபெற்றிருக்கின்ற உனக்குமாதிரம் எளிதாயிருக்கு இதனையாதொருதடையும் பேசாமற்போய் வாருமென்று சிவபிரான் திருவுளம்பற்றிய காலத்தில் அகஸ்தியர் என்னசெய்வார் கர்த்தன் பணித்ததைக் கடக்கக் கூடாமையார் சந்தேயோசித்து விண்ணப்பஞ்செய்யின்றனர். தமதிடத்திற் பிரதியுடைய காளமேக வண்ணரான மகாவிஷ்ணுவும் தேவர்களைப்பெருக்கிப் பரிமளித்திருக்குத் தாமமாமலரிலிருக்கின்ற பிரமதேவரும் சதமகனாகிய தேவேந்திரனுஞ்சகசிகளாகவருக்கத் தேவரீர் குறித்ததைக்கொடியவனாகிய அடிமையை முடிக்கக்கட்டளை யிட்டதால் அவரினும்நான்செய்ததவமொ சிறந்ததாகத்திருவுளத்திற் றேற்றியது எமது கர்த்தனே நீயே யிக்காரியத்தைவைத்தேற்றக் கட்டித்திராகில் எனதப்படுகிய தேவரீரிடப்புறத்திற் பராசத்தியானவன்வீற்றிருக்கச்சகலசம்பிரமங்களுடனுஞ்செய்ய விருக்கின்ற திருக்கலையாணமகோச்சவக்காட்சியைநேர்ந்திரோற்சவமாகத் தரிசித்து ஆனந்தங்கொள்ளாமற் பிரிந்து

போவதற்கு என்மனந்துணிவு பெறுது வருந்துகின்றது என்செய்வேன் விமலனேயென்று அகஸ்தியர்விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டபோது திருக்கலையாவணாக்கதி பராகிய பரமேஸ்வரரானவர் சொல்லுகின்றார், சிறந்ததவர்களைபக் கைக்கொண்டிருக்கும் சும்பமுனிவனே நீமனம்வாடாமல் தென்தேசத்திலிளங்கியிருக்கும்பொதியைமலையிற்போயிருப்பையாகில் பார்வதியுடன் நாம் அவ்விடம்எழுந்தருளித் திருமணக்கோல தரிசனையைக் காட்டுவோம் அதனைத் தரிசித்து ஆனந்தமடையக்கடவையிஃதன்றியும் நமதுதிருவடினைத்தியானித்து அதுவரையிற் சிலகாலத்தவஞ்செய்திருந்த பின்புபழையபடியேநமது சந்திரதானத்தைச் சேர்ந்துவாழ்வை தவக்கொழுந்தே யென்று நீர்மலக்கடவுளாகிய சிவபிரான் திருவுளம்பற்றியகாலத்திற் போவதற்கு மனமிசைந்தவராய்ச் சிதாகாசத்தினிடத்திற் திருநடனஞ்செய்யும் மகிமைபெற்ற பாதாரவிந்தங்களிற் பன்முறைவணங்கின்று கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு பரமன்பெருமைகளாவாயாரப்போற்றிசெய்து பெருமூச்செறிந்தவராய் அருமைமாகஅத்தலத்தைநீங்கித் தென்தேசத்தைநோக்கிக் சும்பமுனிவரானவர் அதிசேக்கிரமாக நடந்துபோகு முன்னிலையிற் றன்னிடத் தகப்பட்டவன மயக்கி வாட்டும் மாயையின் திறம் பெற்ற கிரவுஞ்ச கிரியையும் தனக்குகிரில்லையென் றிறுமார்திருந்தவிர்தகிரியையும் மங்கும்படிக்கடக்கி ரிஷிகளைவஞ்சித்துக்கொன்றுதின்றிருந்த வில்வலன் வாதாவியென்னும் இராட்சதப்பாதகனா அதம்பண்ணினவராய்த் தன்னிடத்தில் முழுகியவர்களைப் பவுத்திரமாக்கி முத்தியிற்சேர்க்கவல்ல காவிரியினைக்கமண்டலத்திலேந்தி முன்னம் அத்தலங்களில் வாசஞ் செய்தவரைப் போலச் சதாரணமாய்த் தென்தேசத்தில் அகஸ்தியர் வரும்போது எதிரில்நேர்ந்த சில இராட்சதப் பாதகர்கண்டுதிடுக்கிட்டி நடுநடுங்கினவர்களாய் வேதோத்த மாய்ப் பல வேள்வி களைச்செய்திருந்த மகாபலிச்சக்கிர வர்த்தியினது வீரூப்பை அடக்கிய வாமனமூர்த்தியைப்போல் வேறொருகுறொருவ மு முண்டாயிருக்கின்றதோவென்று பயந்து அவ்விடத்திலுல்லாமல் ஓடிஒளிக்கச் சும்பமுனிவன் நெடுந்தூரத்தினைக் கடந்துபோய் பொதிகைவனையிற்சேர்ந்துபூர்வகாலத்திற் கமலாசனனாகிய பிரமதேவன் சீரையும் வல்யையுங்கெடுத்த உலகங்களை அழித்துத்திரிந்த திரிபுரங்களை வாட்டநின்றது பூமண்டலம் சூரியர் சந்திரர் தேவர்களாகியரதத்தல் எழுந்தருளி அதுபாதலத்திற் போவதாகத் திருவிரலினாலன்றிய சிவபிரான் திருக்கோலத்தினைமன திறசிந்தித்து அகஸ்தியர் அம்மலையிலிருந்தனர்.

கேட்டார்களோ, சவுனகாதிரிஷிகளோ, யிவ்வாறுபொதிகையில் தவசிகோஷ்டராகிய சும்பமுனிவர் ஸ்தாபிதமாக வீற்றிருந்தகாலத்திற் பலராலும்புகழும் பெருமையினையுடைய வடபக்கமுந் தென்பாதிபுந் தராசுதட்டினையொத்துச் சமமாகின்றது. அக்காலத்திற் சகலபிரானிகளும் வருத்தங்கையொழிந்து சிவநாதன் கிருபையின் மிகுதியைப்போற்றி மனக்களிப்புடனிருந்தனர். இச்சரித்திரம்மீட்க. இனிதிருமணச்சடங்கின் விபரங்களைக் கேட்பிராக. — அகஸ்தியரானவர் கர்த்தன்கட்டளையின்படிக்குப் பொதிகைவனையினைநோக்கிப்போனபின்பு பழமையாயிராநின்ற இமையகிரியினிடத்திலவந்து சேர்ந்திரிஷிகள் தேவர்கள்ஏகமாய்ச்சேர்ந்து சந்திரசடாதரக்கடவுளா

கியபரமன் தமதன்பரிடத்தில் வைத்திருக்கும் கருணைமி
குதியையும் அத்தேவன் பாதகமல்லக்கோ யிருதயகமலத்
திருத்திப்போற்றிவாரும் பத்தர்கனிந்து பெருமைகளை
யுங்கொண்டாடிக் களித்திருக்கின்றபோது மலையிறைவ
ன்கட்டளைப்படிக்கு எமது இறைவியாகிய பார்ப்பதியான
வள் தூர்க்கையம்மன் தன்சேனைத்தலைவருடன் போற்றி
வரவும், தேவராசபத்தினியாகிய இந்திராணி அடப்பை
யைத்தாங்கிப்பக்கத்தின்போகவும்கங்கை யமுனை துங்கப
த்திரிமுதலிய சத்தநதிகளும் வெண்சாய்மகைகளைப்பணி
மாறிநடக்கவும், காளிக்கூட்டங்கள் சந்திரவட்டக்குடைக
ளைக் கவித்துச்செல்லவும், ஸ்ரீமகாலட்சுமியின் கரத்தினை
ப்பற்றிக்கொண்டு சரஸ்வதிதேவி அருகிலிருந்துஅம்மை
பெருமைகளைக் கொண்டாடிவர, இவ்விதஆடம்பரங்களு
டன் கலியாணமண்டபத்தினைச்சேர்ந்து பிறப்பிப்பில
யாகிய பரமசிவத்தின் பாதாவிந்தங்களிற்பணிந்து நிற்
கும்போது ஸ்ரீமகாலட்சுமியானவள் தாயே, லோகநாயக
னிதப்புறத்தில் வீற்றிருப்பையென்றுவேண்ட, அவ்வா
றே பரமனெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிங்காதனத்தில் தே
வேந்திரன்முதலானவர்கள் ஜயஜயவெனப்போற்றப்பரா
சத்தியானவள் வீற்றிருந்தனள். அத்தருணத்திலுமலையி
றைவனுனவன் ஆனந்தபரவசத்தையுக் கறுத்துக் காதள
வும் ஒடியிராநின்ற விழிகளைப்பெற்ற தன்குமாரத்தியாகி
ய பார்ப்பதியம்மனைச் சிவபிரானுக்குத் தத்தஞ்செய்து
கொடுக்க யத்தனித்துத் தன்தேவியாகிய மேனைக்குக்கட்
டளையிட்டபடிக்குப் பொற்கரகத்திற்கங்காசலமுஞ் சந்த
னம் புஷ்பந்தாப தீபமுதலிய பூசாதிரவியங்களைப் பொ
ற்பள்ளயத்திலும் ஏந்திக்கொண்டுவந்தமாத்நிரத்திற் பர்
வதராசன்சிவபிரானைவணங்கி தன்தேவியானவள் கங்கை
நீராப்பொழிய ஆதிதேவன் திருவடிகளைச் சுத்திசெய்து
தன்உத்தரீயத்தினால் ஈரத்தினைப்புலர்த்தி சந்தனக்குழம்
பைச்சூசிப் பலமலர்களினால் அருச்சித்துத் தூபதீபமு
தலிய சோடசஉபசாரங்களையுஞ்செய்து முடித்தபின்பு
அண்டாண்டபுவன சராசரங்களையும் ஈன்றருளிய பார்
ப்பதியார் திருக்கரத்தினைப் பரமசிவத்தின் கரத்தில்வை
த்து வேதசாகைகளை ஒதி ஐயனே, அடியேன் அரிதிற்பெ
ற்ற பெண்கொடியைமனதொருமித்துத் தேவரீர்க்குப்பா
ரியாகத்தந்தேனென்று அத்தேவதேவனைத் தனக்குமரும
களைநீண்டு தாராதத்தஞ்செய்துகொடுத்தான் சவுனகா
திரிஷிகளை இவ்வதிசயத்தினை யென்சொல்லுவேன், சர்
வமுந் தமதுமயமாய் நவக்கிரகங்கள்முதலிய எவைகளுந்
கொடுப்பவனும் ஏற்பவனும் தாமேயாகவினங்குஞ் சர்வ
சங்காரமுர்த்தியானவர் உலகங்களனைத்தினையும் படைத்
தருளிய கன்னிகையை தேவா முனிவர்கள் சாட்சியாய்ப்
பர்வதராசன் திருமணமுன்னிலையில் தானாவார்த்துக்கொ
டுக்கப்பெற்றனென்று சொல்லுவோமாகில் அவருடைய
கிருபையின் மிகுதியாவரால் அறிந்துபுகழப்பயிம், இவ்
வித மகோச்சவகாலத்தில் அரம்பாஸ்திரீகள் ரீர்த்தனஞ்
செய்யவும், சித்தர்கள் இராகங்களைப்பாடவும், தம்புருநா
ரதர் கந்தருவர்களும் ஏழுநரம்பினைவாய்ந்த தேவயாழி
னையீட்டிக் கிதங்களைப்பாடவும், தேவர்கள்முனிசிரோஷட்
ர்கள் மற்றையரும் வேதங்களை ஒதிக்களிக்கவுஞ், செந்தா
மனாமலர்வாசியாகிய ஸ்ரீமகாலட்சுமியும், வெண்டாமனை
ப்பீடத்தமர்ந்த சரஸ்வதிதேவியும், மற்றதேவகன்னியர்
ரிஷிபத்தினிமார் ஏகமாகக்கூடிக்கொண்டு மங்களவாழ்த்

துகளைப்பாடவும் பூதகணங்கள் மங்கலமுரசும் சங்கம் சி
ன்னமுதலிய பதினெண்வகை வாத்தியங்களையும்முழங்கி
அரகரவென்று ஆர்ப்பரிக்கவும், இவ்வண்ணமாக ஆனந்
தக்களியாடல்களைச்செய்து வருகின்றகாலையில் மலையனா
யன்பசுவின்பால் மா-பலா-வாழைமுதலிய கனிவகைகளை
யுந் தேன்-சருக்கரை-நெய் முதலாகிய மதுரவகைகளையுந்
திரட்சியாகச் சேகரித்துப் பொற்பள்ளயங்களில் நிரப்பி
க்கொண்டு பரமசிவத்தி னெதிரில் அணிஅணியாகவைத்
து எமதிறைவனே, யிக்கனிவகை ஆதியாகியதங்களைக்
கிருபையுற்றுப் புசித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்
பஞ்செய்யக்கேட்டுக் காளகண்டமுர்த்தியானவர் அதிககி
ருபையுடன் அவற்றினைத் தமது திருக்கரங்களினுற்றொ
ட்டு மலைக்கதிபனே, நீநமதிடத்து மிகுந்தபிரியத்துடன்
படைத்த பதார்த்தவகைகள் முற்றும் நமக்குப்பிரீதியா
யிற்று இவைகளைஎடுப்பித்துப் போகக்கடவையென்று
திருவாய்மலர்ந்தனர்.

இவ்விதமாகப் பரமன் அதிககிருபையுடன் அருந்
தினவளைப்போலத் தொடப்பவத்திரமாகிய சேடத்தைப்
பர்வதராசன் பத்தியுடன் ஒருபுறத்திற் பத்திரப்படுத்தி
னவனாய் புஷ்பஞ் சந்தனந்தாமபூலமாதியான ஓமதிரவி
யங்களைச்சேகரித்தபின்பு பிரமதேவன் அதிகமகிழ்ச்சியு
டன் கர்த்தன் சமீபத்தில்வந்து விண்ணப்பஞ்செய்கின்ற
னன், ஆயிரம்பணமுகுடங்களைக்கொண்டு ஆதிசேஷன்
தாங்கும் பூமண்டலத் திருப்பவர்களும் தெய்வலோகவா
சிகளாதியர்விவாகஞ்செய்யுங்காலையில் வேதவிதிப்படிக்கு
ச் சடங்குகளைச்செய்து முடிப்பதுபோலவே தேவரீர் தி
ருமணச்சடங்களைத்துவக்கி நடப்பிக்கவேண்டிய கருமங்
களை ஆரம்பிக்கின்றதற்குக் கடைச்சிக்கவேண்டுமென்று
போற்றுவதற்கிரங்கிச்சிறுநகைகொண்டு பிரமனே, அவ்
வாறேநடத்தக்கடவையென்று உத்தரவுதர, மறையவன்
மிகுத்தகளிப்புடன் வினாவில் ஓமகுண்டத்தருகிற்போ
ய்ப்பலதிரவியங்களையுஞ்சேகரித்துக்கொண்டபிரகஸ்பதி
சுக்கிரன் மற்றுமிரான்ற ரிஷிகள் பிராமணனைக்கூட்டி
க்கொண்டு அக்கினியை ஓமகுண்டத்திற்சேர்த்து மந்திர
பூர்வகமாய் சமித்துகளையும் ஆவின்றெய்பொரியிவற்றை
வேதவிதிப்படிக்கு பிராமணச்சடங்கின் முறையாக நட
த்திப், பூரணகுதியைச்செய்தவுடன் அம்மையப்பனுகரி
ன்று உலகங்களனைத்தினையும்படைத்த பரமசிவத்தின்
திருவடிகளில்முதல் பிரமதேவன் வணங்கப்பின்பு மகாவி
ஷ்ணுவும் அதன்பின்பு தேவராசன் விண்ணவாரிஷிகள்
சேவித்தனர். இப்படிக்குப் பரமசிவத்தையும் உமையவ
ளையும் வழிபட்டபின்பு பேரறிவினைவாய்ந்த உருத்திர
கோடிகள் பரிசனராகிய பூதகணங்களும் வணங்கிப்போ
ற்றினர். முடிவில்பர்வதராசன் தன் பந்துவர்க்கங்களுடன்
திருவடிகளிற்பன்முறைபணிந்தனன், இவ்விதமாகப்பல
ருஞ் சேவித்துநிற்க பரமசிவனும்பர்வதியும் அவர்களிட
த்திற்கிருபானோக்கம் பாலத்திருக்கின்றதருணத்தில்இ
மவான் இதுபங்குவமானகாலமென்றெண்ணி முன்னமப
ரமசிவர்தொட்டருளிய சேடமாகிய பழமுதலிய பிரசாத
ங்ஙளைப்பகிர்ந்து கொடுக்கும்படிக்குநீண்டு வேதங்கள்
தேடிக்காண்பரிய பரமசிவனது பாதோதகத்தினையும்மற்
றகனிவகைகளையும் கிரமப்படிக்குப் பிரமதேவன்முதலா
ன தேவாரிஷிகள் மற்றையருக்குந்கொடுத்துவரப் பத்தி
விசுவாசத்துடன்கரங்களிலேநிப்பிபுதிற்றுப்பவத்திராய

ஆனந்தத்தை யடைந்தவர் ஆலகால விஷத்தினையுண்டு கண்டத்திறிந்த சிவநாதனுக்கு ஆராதித்தநீர்மலப்பொருள்களைப்பெற்ற சகலருந்தமதுபூர்வவினைத்தொடக்கனைத்தும்வெறரப்போக்கினமென்று தேகபரவசராய் ஆடிப் பாடிஜயஜயவென்று போற்றினர். அக்காலத்திற்சகலருங்கொண்ட மகிழ்ச்சியின்பெருக்கினை யிவ்விதமென்று என் போலிகளாற் சொல்லி முடிவதோ இப்படிக்குச்சகலருங்க ளித்திருக்கின்றகாலையில் மிகுதியாகநின்றசேடத்தினை ம லையிறைவன்தன் தேவியுடன்சுற்றத்தாரும் அருந்திப்பா சபந்தங்களைநீங்கி மோட்சசாம்பிராச்சியத்தினைப் பெற் றவர்களைப்போல் அளவற்ற மகிழ்ச்சியில்பூழ்கிக் களித் தனர்.

கேட்டீர்களோ, சவுனகாதிரிவிக்களே, சகலருமில்வி தமாக ஆனந்தமடைந்திருக்கின்றதருணத்தில்தன்கணவ னைப்பறிகொடுத்துத் தவக்கோலங்கொண்டு துக்கசாகரத் தில்பூழ்கியிருந்த இரதிதேவியானவள் இதுதருணமென் றெண்ணிமெல்லக் கர்த்தன்திருமுன்வந்து சராசரப்பிரப ஞ்சங்களை ஈன்றருளிய பார்ப்பதியானாத் திருமணஞ்செ ய்து வீற்றிருக்கின்ற கோலத்தைத்தரிசித்துத் திருவடிக ளிற் பன்முறைவணங்கிப்போற்றி கர்த்தனே, தேவரீர்தி ருக்கலையானமகோச்சவத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்திருக்கின்ற வர்களைப்போலவே அடியாளுங் களிக்கத்தக்கதாக மங்கி லீயபிட்சை தந்தாளவேண்டுமென்று சகலசபங்களுக்கு ங்காரணமாகிய கணவனையிழந்து வாடுகின்றஇரதிதேவி யானவன்செய்த விண்ணப்பத்தைத் திருச்செவியிலேந் துப் பிராணிகளைத்தினிடத்தும் அந்தரான்மாவாகிந் து அவற்றின்நன்கு தீங்குகளைத்தெரிந்து அதற்குரியவி னைப்போகங்களைக்கூட்டி நடிப்பிக்கும்பேரருளுடையசி வபிரான் இரதிதேவியினிடத்திற் கிருபையுற்று அம்மே மனம்வருந்தாதேயென்று ஆதரித்துமன்மதன்வருவதாக த் திருவுளத்தில்தீர்நின்றனர். தட்சணமேமகாவிஷ்ணுமு தலானவர்கள் பிரமிக்கும்படி துக்கத்திருந்த இரதிதேவி யானவர்கண்டு கார்காலமேகத்தினைபெதிர்ந்த மயிலைப் போல மகிழ்ச்சியடைந்து தள்ளும்படியாகவும்அச்சபை யினிடத்திற் கருப்புவில்லேக்கரத்திற்பற்றிக்கொண்டேம் உம்மென்றுஆர்ப்பரித்து அநங்கன்தோன்றினன். இவ்வி தமாகப் பரமனருளினால் வெளிவந்த உருவிலையானவன் மூலகாரணியாகிய பார்ப்பதியாருடன்வீற்றிருக்கின்றபா மேஸ்வரனது பொற்பாதகமலங்களுக்குச் சமீபத்தில்தெ ருங்கிச் சிரத்திற்படுதலாகப் பன்முறைபணிந்துபோற்றி செய்து கொடியபாதகன்முடித்த குற்றங்களைப் பொறுத் தருளவேண்டுமென்று வருந்துகின்றவன்மீதுகிருபானோ க்கம்பாலித்து சித்தசனே நாம்உன்னிடத்திற்கோபங்கொ ண்டாலன்றோ அதனைக்ஷமிக்கவேண்டியதலட்சுமிகுமா ரனே, மனம்நோகவேண்டாம் அக்கினிமயமாயிருக்கின்ற நமதுபார்வையினால் நீமான்கொம்பலாயினை. அதுகாலே யில் பதிவிரதையாகிய உன்மனைவீ இரதிதேவியானவள் வருந்திக் கேட்டுக்கொண்டதற்கு நாம்அனுக்கிரகஞ்செய் தபடிக்கு அவருக்குமாத்திரம் பழையபடிக்கு உருவமா ய்விளங்க மற்றவிண்ணவர் மண்ணவர்முதலானவர்களுக் கு அபூதியாகின்று உன்பணிகளைச் செய்துவருவையெ ன்று அவன்செய்தவினைக்கிடாகத் திருவுளம்பற்றிஅவன் அரசரிமையையுஞ் சகலசிறப்பினையும்வலியினையுங்கடா ப்சித்துமைதிமிர்ந்த நீண்டவிழிகளைப்படைத்த இரதி

தேவியுடன்உன்னிடத்தைச்சேர்ந்துவாழக் கடவையென் றுவிடைதந்தபோதுமன்மதன்உமாபரமேஸ்வரனா வணங்கிப்போற்றித் தன்தேவியுடன் அதிவேகமாய்ப்பழைய படிநகரத்திற்சேர்ந்தான்.

இப்படிக்குமன்மதனும் இரதிதேவியும்மனச்செரு க்குடன் வங்கணமாகச்சென்றபின்பு இந்திரநீலரத்தினவ கைகளினுற்சோடித்திராநின்ற சிங்காதனத்தில்தீற்றிருந் தசிவபிரானாவர் பார்ப்பதியாருடன்பிடத்தைவிட்டிறங் கித் தமதுதிருவுருவினைப்பெற்ற சிறந்தஉருத்திரகணங் கள் தேவர்கள்முனிசிகோஷ்டர்முதலாகிய சனங்கள்போற் றிச்சூழ்ந்துவரப் பூதகணங்கள் பலவாத்தியங்களாயும்ம ங்களாகரமாகத் தொனித்துச்செல்ல, உலகங்களில்வாசமா கிய உயிர்களுக்குயிராகின்று நடிப்பிக்கும்நடேசர்கெம் பிரதையினையுடைய ரிஷபவாகனத்தின்மீது ஆரோக ணித்துத் திருக்கரத்தினையீட்டிப் பார்ப்பதியானையெடுத்த இடப்புறத்திற்சேர்த்தனைத் ததுக்கொண்டுவாகனத்தை நடத்தி தேவர்கள் பழையபடிக்குவான்முறையாகச்சூழ் ந்து பணிவிடைகளைச்செய்துவரவும் கணநிபதிகள்நெருங்கித் துதித்துப்போகவும் பொன்மயமாகிய இமயகிரியி னது எல்லையைக்கடந்து சந்திரிகையைவீசிவிளங்கும்வெ ளளியங்கிரியைச்சேர்ந்து திருமாளிகைப்புறத்தில் வந்த வுடன் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன்தேவோத்திரன்மலையா யன் தேவர்கள்முனிசிகோஷ்டர்முதலானவர்களிடத்துகிரு பானோக்கம்பாலித்து உங்கன்பதவிகளிற்போய்ச்சகசீவிக ளாய்வாழ்க்கட வீளென்று பிறப்பிறப்பில்லாதபரமசிவந்தி ருவுளம்பற்றிமேலுங்காலாகியிருத்திரன், கூர்மான்டே சன்,ஆடகேசுரன்,விரபத்திரக்கடவுள்முதலாகிய தமதுப த்தரான உருத்திரகோடியருக்கும் கணத்தலைவருக்கும் பூதவீரர்களுக்கும் விடைதந்தருளியபின்பு சிவபிரானா வர் ஒப்பற்ற தமதுதிருமாளிகையைச்சேர்ந்து நந்திவாக னத்தின் பிடரியினின்றும்பிரங்கித் தமதுகேகத்தில் அர் த்தநாரியாகவிளங்கும் உமையவருடன் தமதுஅரண்ம னையிற்பிரவேசித்துச் சபாமண்டபத்தில் நவரத்தினமய மாகத்தோற்றுக்கின்ற சிங்காதனத்தில்தயாப்பிரகாரம் தே வியாருடன் வீற்றிருந்தனர் அடியருக்கெளியவராகியபர மசிவம் பராசத்திசமேதரா யிருந்தகாலத்திற் கூட்டிறவி ன்றி வேற்றுமைப்பட்டு வாடியிருந்த பிராணிகளைத் துஞ் சிவமுஞ்சத்தியுஞ்சேர்ந்த மகிமைபிறக்காமவின் பந்தலைக்கொண்டு போகங்களைஒருமைப்பட அனுபவித் துஆனந்தக்களிப்பிலாழ்ந்து வீறிவிளங்கியது.

திருவவதாரப்படலம்.

பற்பகலிணையவாற்றற்புத்தலும்பின்னோர்வைன் முற்பமெயன்மால்வேள்விமுதவவன்றிசைகாப்பாளர் சொற்பமூனிவர்வானோர்யாவருந்தொல்லேமரு வெற்பினிற்குமுமிச்சூரான்மிகமெலிந்தரக்கிச்சொல்லார்

கேட்டீர்களோ, நைமிசாரணியவாசிகளே, இதுபரி யந்தம்உமையவன் திருக்கலையாணச்சிறப்பினைக் கேட்டீர ன்னோ, இனிளமதையாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவந்திரு வவதாரச்சரித்திரங்களைப் பேசுவோம். —பரமசிவம்பரா சத்தியுடன் திருக்கலையமாளிகையில் வீற்றிருந்தபின் புலகாலம் மன்னுயிரனைத்தும் வீறிவிளங்கி வருகின்ற

காலையில் ஒருதினம்சிறுநீர்வெளியாகிய பிரமதேவன்ம
காவின்னுதேவந்திரனாகிய திக்குப்பாலகர்தவங்கனிற்சி
றந்த ரிஷிகூட்டங்கள் மற்றுமிராவின்ற தேவர்கள்முழு
மையுஞ்ஞரபதமன் உபத்திரவத்துக்கஞ்சித் தமதுபத
விகளையிழந்துமகம்மேருச்சாரலில்வந்து ஒளித்திருப்பவ
ர்கள் தம்மில்யோசிக்கின்றனர். தினசரணணியனாகியசிவபி
ரானைவர்பலஅண்டங்களோடு இவ்வுலகினையுங்கொடிய
பாதகாரகிய அவுணருக்குச்சுதந்தரமாகக் கொடுத்துவிட்
டுமகக்குத்திராத துன்பத்தினையுண்டாக்கித் தாமயோகிய
னாப்போல மவுனதீட்சை வகித்திருந்தகாலத்தில்மகக்கு
நேர்ந்தவருத்தங்களைப் பொறுக்கமாட்டாமல்திருக்கயிலை
க்குப்போய்எல்லோருக்குஞ்சம்பவித் திருக்கின்ற குறை
பாடுகளைச் சொல்லி முறையிட்டகாலத்தில்மகக்கிடத்தது
யரத்துக்கிரங்கிக் கட்டாட்சித்தபடிக்கு இக்காலத்திற்றிருக்
குமாரனைத் தந்து நமது சங்கடத்தைப்போக்கி ஆனந்த
யாரசத்தினால் மலையிறைவன் புத்திரியாகியபார்ப்பதியை
த் திருக்கல்யாணஞ்செய்தவர் தாம்வாக்குத்ததஞ் செய்த
படிக்குப் பிள்ளையைத்தராமல் சம்மாவிருப்பதுஎன்னகா
ரணம் மேலுங்கர்த்தன் குணதீசயங்களை நிதானிக்குமிட
த்தில் விருப்புவெறுப்பின்றியாவரிடத்தினும்ஏகபட்சமா
ய் அவரவாச்செய்த நல்வினை தீவினைகளைச் சீர்தூக்கிப்பா
ர்த்து அவைகளுக்கேற்ற பலப்பிராப்தியைக்கடாட்சித்து
உலகங்களை நடிப்பிக்குஞ் சங்கருமியாகக் காணுகின்றது
இத்தகையசர்வக்கியனை நாம்விருதாவாய் வெறுத்தப்பே
சுவது தகாதனவாம் முக்கியமாகியதவங்களைச்செய்து அ
வனருளைப்பெறாமல்குற்றங்களைத்தேடிக்கொண்டனமெ
ன்று நம்மையெநொந்து கொள்ளுவது நியாயமாகவிருக்கி
ன்றது அப்படிக்கிருந்தபோதினும் தேவதேவனாகிய பர
மசிவத்தின் திருவடிகளைப்போற்றிச் சரணடைவோமாகி
ல் நன்மைகளனைத்துங் கிடைத்து வாழலாகுந் தீங்குகள
னைத்தும்வேருடன்கெடுவதற்கையமில்லைஇஃது உண்மை
யாதலால் ஆயிரங்கிரணத்தினையுடையசூரியனுஞ்சோட
ச கலைகளைப்பெற்ற சந்திரனும் வலம்வரத்தக்கபெருமை
யினையாய்ந்த திருக்கயிலையத்தில் வீற்றிருக்கும் எமதுக
ர்த்தனுக்குஇன்னமொருவிசை நாம்படும் வருத்தங்களை
விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்ளும்பொருட்டுப் போகவே
ண்டும் இதன்றியில்முக்கியமாகியநன்மைவேறில்லையென்
று நிதானித்தனர், அத்தருணத்தில் பொன்னையொத்தம
கரந்தங்களை யிறைக்குந்தாமனாப்பீடத்தினனாபிரமதே
வன் தேவர்களைப்பார்த்துச்சொல்லுகின்றான்.

நம்முடைய சபையிலிப்போது தீர்மானித்த காரியந்த
குதியே ஆயினும் முந்தி ஒருகாரியத்தினைச்செய்யவேண்
டியிருக்கின்றது அஃதென்னையென்றிற் சிவபிரான் இக்கா
லத்தில் என்ன அவசரத்திலிருக்கின்றனர், அதைவிசாரி
த்துக்கொண்டு போவது நன்காதலால்ஒருதூதனைச்செலு
த்தி யறியவேண்டிமெனச் சொல்ல அதற்குச் சகலருமி
சைந்து இதற்குப்பானா அனுப்பலாகு மென்று ஆராயுமி
டத்தில் பிரமதேவன் அக்கூட்டத்தி லிருக்கின்றவாயுதே
வனைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான் குமாரனே உன்வல்
லபத்தினையென்னவென்றுசொல்லுவேன் பூர்வத்தில்ஆதி
சேஷனுக்கும் உனக்கும் வாதுநேர்தகாலத்தில்அவனை
குழப்பப்படுத்த மகம்மேருவினது சிகரங்கள் ஆயிரத்
தன் ஒருமுன்னை உன்வேகத்தினைப் பறித்துப்பிரசண்ட
வாயுவும் அஞ்சிவாடத் தக்கதாகச்சமுத்திரமத்தியிலேறி

ந்தனை உன்வல்லபம்உனக்கே தெரியவில்லை ஆதலால்
காலத்தில் நமதுகுறைகளை நிவாரணஞ் செய்துகொள்ளு
ம்பொருட்டு மேல்நடக்கவேண்டிய காரியங்களைக்குறித்து
விண்ணப்பம் பண்ணவேண்டிவதற்காக நீமுந்தித் திருக்
கயிலையத்துக்குப்போய்ச் சந்திரசடாதரக் கடவுளாகியசி
வபிரானிருக்கின்ற அவசரத்தினைத்தெரிந்து வருவையா
கில் அதற்குத்தகுதியாக யோசித்து நடந்துகொள்ளலாகு
மென்று ஆயிரமிதழ்களைப் பெற்றதாமனா மலப்பீடத்
தையுடைய நான்முகன் குறித்தகாலத்தில் வாயுதேவன்
திடுக்கிட்டுச்சொல்லுகின்றனன், சிலநினைத்துக்கு முன்ன
ங் கருப்புவில்லைப் படைத்த மன்மதன் எதிர்த்தமாதிர
த்திற் சாம்பலாகவிழித்த தேவதேவனிடத்துக்குப்போவ
து யாவருக்கும் அரிதாகும் தேவரீர்கட்டளையின்படிக்கு
ப் போவேனெயினும் அடியெனுக்குத் துன்பம் நேருவத
ன்றியிற் காரியசாதகமாவது அரிது இதனை நீனைத்தமாத்
திரத்தின் மனம் நடுநடுங்குகின்றது ஆதலால்ஒருபோது
ம் இக்காரியத்துட் பிரவேசிக்க மாட்டேன் போனபோதி
லும் முடியாதென்று மறுத்தவாயுவைப் பிரமன்பரிவாக
ப்பார்த்து நீபிரமிக்கவேண்டாம் எவ்விடத்துந்தடையின்
றி உலவுகின்றவன் நீஒருவனல்லாமல் இதனைமுடிக்கவல்
லவனாயித்தேவகூட்டத்திற்கண்டதில்லை இஃதன்றியும்சி
வரீதிகளைக் கேட்பாயாகத்தம்மைபடுத்தவருக்குதவிசெய்
வதே பெரிதாய் நீனைந்திருக்கின்றவருந் தேகியென்றுகே
ட்டவருக்கு மராமற்சகலவளனுந்தரவல்லதியாகிகளும்அ
ளவற்றதவங்களைச்செய்து கைகூடியமகத்துக்களும் சமர்
க்காத்திற் நடைபடாமல் உயுத்தஞ் செய்யத்தக்க தீரம்
பெற்றவீரரும்நன்காரியங்களைச்செய்யப் பிரவேசித்தபோ
து மற்றொருபிரயோசனத்தையும் அவர்களாற்பெறவினை
யாமல் முடித்துத்தருவர் வருத்தத்துக்கும்அஞ்சார்கள்பி
ரானன் போகவரினும் அதைப்பெரிதாக வெண்ணர்கள்
உதவிசெய்வதே நன்மையென்று மகிழ்வர் ஆதலால் எங்
களனைவருக்கும் பிராணபதமாகிய சகாயத்தினை முடிக்கு
ம்பொருட்டு ஐயனே அவசியம்போகவேண்டுமென்றுஅ
வனைப்புகழ்ந்து மேலும் அளவற்றநீதிகளைப்போதிக்கவு
ம் மறுப்பதற்கு நாவெழாமற் சம்மதப்பட்டுஅக்கினிதே
வனுக்குச் சகாயனுவாயுவானவன் பிரமனைவணங்கி வி
டைபெற்றுப்போய்த் திருக்கயிலையத்தைச்சேர்ந்தவுடன்
அவ்வரையின் சாரலிற் கல்லென்னும் ஓசைபுடன் பெரு
குகின்ற குளிரந்த அருவிசலத்திற்புட்புட்புக்கங்களிலிரா
கின்ற பூங்காவில்உலவிய பரிமாணங்களைவாரிக்கொண்டு ம
ந்தமாருதஅசைவாய் மெல்லென்று இரத்தினமய மாகப்
பிரகாசித் திருக்கின்ற நகரத்திற் பிரவேசிக்கச் சமீபித்த
போது பலகோடி சிவகணங்கள் சூழ்ந்து போற்றப்பொ
ற்பிரம்பினைக் கரத்திற்கொண்டு முதற்கோபுரவாயிலின்க
ண்வீற்றிருந்து ஆணைஆக்கியினைச்செலுத்தும் பெரு
மையினைப்பெற்றநந்திதேவர் வாயுதேவன்வருங்காரணத்
தினைத்தெரிந்து அதிககோபங்கொண்டு சீறிஆரடாபயமி
ன்றி வருபவனென்று அதட்டிய மாத்நிரத்தில் மேகத்தி
னிடத்துண்டாகுமிடியின் முழக்கத்தினைக்கேட்ட சர்ப்ப
ங்களானவைபடங்களைமறித்துப்புரண் பிவாடுவதைப்போ
ல மீறிவருகின்ற வாயுதேவனானவன் வலியொடுங்கிமனம்
நடுங்கித் தாபரிக்கப்படாமையால் கைகால்களோய்ந்து நி
லத்தில்விழுந்து களைத்திருந்து சற்றுநேரத்திற் நெளிவு
ண்டாய் என்னகாரியத்துக் குள்ளாய்வந்தோமென்றுஅதி

இவ்வாறு மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் முதலிய தேவர்கள் ஞானேவருமிசைந்தவுடன்பொன்மலையாகிய மகம்மேருவைக்கடந்துபோய் வெள்ளியங்கிரியின் பீதுவிளங்குந்தெய்வீகம்பொருந்திய ஆலயத்துக்கெதிரிற்சேர்ந்துசிங்காதனத்திலுன்றிருக்கும் நந்திதேவரைக்கண்டு வலம்வந்து சேவித்துப் போற்றிச்சொல்லுகின்றனர், எமதிறைவனாகிய நந்திதேவரே கிருபையுற்றுக்கேட்டருள்களங்களுக்கிடத்த துன்பங்களனைத்தினையுந் திருவுளத்திற்கொண்டிரங்கி தேவாதிதேவனாகிய சிவபிரானுக்கு எங்க்வரவினைத் தெரிவித்து விடைபெற்று வந்து சேக்கிரத்திலுள்ள்களைப் பரமன் திருமுன்பு விடவேண்டுமென்று பலஉபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி வேண்டுவதற்கிரங்கித் தேவர்கள் கூட்டத்தினை அத்தலத்திலிருக்கக்கட்டளையிட்டு ஆலயத்தினுள் பிரவேசித்துக்கற்றைக்கற்றையாக நீண்டிருக்குஞ்சடாமண்டலதாரியாகிய முக்கணைம்பிரான் பொற்பாதகமலங்களில்வணங்கிப்போற்றிச்சுரத்தனே தேவரீர் திருவடிகளைத் தரிசித்துப்போவதாக இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவனுதியர் கடைவாயிலினிடத்திலு வந்திருக்கின்றனரென்று அறிக்கையிட்டகாலத்திற் சந்திரசடாதர மூர்த்தியாகிய சிவனாதன் நந்திதேவரைக்கிருபையாகப்பார்த்து அவர்களனைவரையும் அழைத்துவரக்கடவையென்று திருவாய் மலர்ந்தருளியவுடன் தேவாதிதேவன் நிவ்வியசுரணைவிந்தங்களில் நமஸ்கரித்துச் சேக்கிரத்திற் திரும்பி மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் முதலிய தேவர்களைக்கண்டு எமதிறைவன் கட்டளையாயிற்று வாராமென்று நந்திதேவர் சொன்னமாத்திரத்தில் மேககச்சனைக்கு அஞ்சாதுகனித்திருக்குஞ் சாதகப்பட்சிகளைப்போலப் பிரமாநி தேவரனைவரும் தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான் சந்திதானத்தைநோக்கிச்சென்று பராசத்தி பீடப்பாகத்தில் விளங்கச் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற மதைபன் திருமுன்சேர்ந்து பொற்பாதகமலங்களிற் பன்முறைபணிந்தெழுந்து பத்திவிகவாசத்துடன்போற்றுகின்றனர். ஓனத்தனே தேவரீர் மகிமைகள் எப்படிக்கொத்

தனவென்றால் விழிகளின் கீழுற்றத்துக்கு அகப்படாதவராய் மனோவாக்குக் கெட்டாதவராய்த் தியானித்தநியப்பாதவராய் இவ்விததோற்றத்தினையுடையவென்று பகுத்தறிவதற்குக்கூடாமையாய் விளங்குமிறைவனோதேவரீர் நடப்பிக்கும் திருவிளையாடல் மகிமைகளை எங்களால் அறியப்படவில்லை சத்திசிவமாகவுஞ் சதாசிவமாகவும் இவ்விசரணேக்கும் மேற்பட்டபாசிவமாகவும் இதற்குப்பற்றம் பாவினக்கியும் அச்சந்நிப்பெருமையினாச்சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப் படைத்தும் இவ்வித நாடகத்தைசெய்யும் மகத்துவமுள்ள கர்த்தனே தமதுலீலாவோடு பெருக்கினை ஒதற்கரிய சிறந்தவேதங்களாலும் நிதானிக்கக்கூடுவதோ நாமருபமற்று எங்கும்பரி பூரணமாகிறெந்திருக்கின்ற பரம்பொருளே முந்திரித்தகாரணங்களை யோசிக்குமிடத்தில் உலகங்களிற் பரவியிருக்கின்ற பிராணிகளுக்கும் மோட்சசாம்பிராச்சியத்தைக் கடைசிக்கக்கிருபையுற்றதல்லதுவெறுமொன்றுண்டோ அப்படிக்குத்தோற்றிய உயிர்களினதூர் தேவரீர் கிருபையில்லாதகாலத்தில்தொருதொழிலையுஞ்செய்யவறியாமல் மயங்கியிருக்கும் ஆதலால் விருப்புவெறுப்பற்றதேவரீர் எவ்விதமாக இவ்வுலகங்களைநடிப்பிக்கின்றீரோ தோற்றவில்லைமுதல்மைகச்சொல்லாநின்றவஸ்துக்களில் முந்திப்பெறலாகுமென்றுநினைப்போமாகில்கடைப்பட்ட பொருள்களினுங்கடையாகவசனிக்கவும் விளங்குவீர் அந்நிலைகளில் மாத்திரமிருக்கின்றீரெனக் குறிக்கலாகுமெனினும் மற்றவைகளைத்தம் உமதுசெயலல்லதுவெறுமுண்டோ ஆதலால் என்னவென்றுதேவரீர் குணதீசயங்களைவரீனித்துத்துதிக்கின்றதுவினைப்போகங்கள்முதல்ய கருமங்களைத்தம்நீர்கிருபைகூர்ந்தநீனக்க அக்கட்டையின்படிக்குடக்குமென்றுசொல்லுவோமாகில் ஆதியிற் கொடியபாதகர் வாசமாகவிறுந்தநிரபுரங்களைச்சாம்பலாக்கியதும் மனமதனைதுதல் விழியினலெரித்ததும் உமக்கொருபுகழின்பாலதோ, ஆதியில் எங்களைத்தமது அம்சையின்படைத்தருளிஎன்களுக்குத்தருதியாகிய அரகரிமையையுங்கடாட்சித்துப்பரிபாலனஞ்செய்யவும் விதித்தீர்மேலும் எங்களுடனொருவனாகின்ற அசைப்பிக்கின்றீர். இத்தகைய மகிமையினையுடைய தேவரீருடைய காரணங்களை எங்களாற்றெறிந்துபோற்றவும்போதுமோவென்று இவ்வாறு தேவர்களைவரும் அன்புமிருதியினால் துதிக்கின்றபோழுது காளகண்டமூர்த்தியாகிய சிவநாதன் அவர்களைக்கிருபையாகப்பார்த்து ஒதேவர்களே, நீங்கள் மிகவும் நொந்து மனம் வாடி வருகின்றீர்கள் ஆதலால் இத்தருணத்தில் உங்களுக்குவரங்கள் ஏதேனுந்தரவிருப்பற்றனம் வேண்டியதைக்கேட்டுக்கொள்ளக் கடவீனென்று பரமந்திருவுளம்பற்றியகாலத்தில் தேவர்களேவரும் ஒருமுகமாய் விண்ணப்பஞ்செய்கின்றனர்.

அடியோங்களைவரும் இத்தினவையிற் கொடிய செய்கைகளையுடைய அவுணவிரரால் படாதபாடுகளும் பட்டோம். அவ்வருத்தங்களைப்போக்கித் தேவரீர் பூர்விகமாக எங்களுக்குக் கடைசித்திருக்கின்ற செல்வங்களை மனக்கவலையின்றி அனுபவித்து வீறியிருப்பதாகத் தம்பிடத்தில் ஒருவரம்பெறவேண்டினோம் அதனையும் விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ளுவோம் பலவசைப்பட்ட சீவராகளைப்பெற்றுத் தளராதகொள்களைப்பெற்ற கன்னிதையாகிய பார்ப்பதியானாத் தேவரீர் திருக்கலியாணஞ்செய்தகாரணம் அவளிடத்தில் ஒப்பற்ற திருக்குமாரனைப்

படைத்துத் துக்கசாகரத்திற் பட்டுவாடுகின்ற அடியோங்களைக் களையிற்சேர்த்து ஆளுகின்றதற் கேதுவன்றோ, மேலும் இத்தகைய திருவிளையாடல்களைத் தேவரீர் நடிப்பிக்கின்ற காரணங்களைத்தம் அதற்குரித்தாகவே தோற்றுகின்றது. இஃதன்றியும் ஆதிமத்தியார்தமும் அருவமும் உருவம் ஒப்பும் ஏதுவும் போக்குவரவுமின்புதன் பமுமில்லாமல் சதாவேதங்களுக்கும் எட்டாதவராகவிளங்கும் நீர்மலக்கடவுளே, ஒருசுட்புத்திரனைத் தேவரீருக்கொப்பாக உம்மிடத்திற் படைக்கவேண்டுமென்று பலதரம் வணங்கிக் கேட்டுக்கொள்ளும் பிரமதேவன் முதலாகிய தேவர்கள் விண்ணப்பங்களைக்கேட்டருளி அவர்களைப்பயப்படாதீர்களென்று ஆதரித்த உங்கன்மனக்கவலைமுற்றும் பரிகரித்துச் சுகத்திலிருத்தவல்லதிருமகனைப்பெற்றுத் தருவோமென்று திருவாய்மலர்ந்தனர். அதன்பின்பு சற்றுநேரத்தில் அந்திவண்ணனாகிய பரமேஸ்வரர்கிருபையுற்றுபேரறிவாளரால் தியானிக்கப்பட்ட தமதுபழையகோலமாகிய சண்முகங்களுடன்தோற்றி எதிரிலிருக்கின்ற மகாவிஷ்ணு முதலாகிய தேவர்களைவருந்தமதுமனநதிக்கிட்டு அற்புதத்தராய்க் கர்த்தன்கிருபையின்பெருக்கினைநீண்டு நீண்டுதுபுகழ்ந்திருக்கின்ற காலத்திற் பராரபுரத்தியானவர் தாம்வகித்திருக்கின்ற திருமுகங்களாநினும் பிரகாசித்திருக்கின்ற துதல்விழிகளோறும் ஒவ்வொரு அனற்பொறியினையுண்டாக்கினர். இவ்வாறு பரமசிவத்தினது நெற்றிவிழிகளிற் பிறந்த பொறிகளாறும் பிரமதேவன் முதலானவர்கள் நெருங்கப்படாமையாக அதிக சுவாலைய விசிப்பூமண்டலம் அண்டகோளகைமுற்றுஞ்சுரோலெனப்பரவிச் சங்குசக்கரந்தண்டங்கட்கங் கேதாண்டமென்னும் பஞ்சாயுதபாணியாகிய மகாவிஷ்ணு பிரமதேவனினவர்களாகித்தறிவதற்கரிய சோதிமயமாகிய பொறிகளானவை ஆலசாலவிஷமும்வடவாமுகாக்கினியும் ஏகமாய் உலவுவதைப்போல் பூமண்டலவெல்லேமுற்றுமவீறிவானவெல்லையையறைத்து முதன்டகோளகைபரியந்தம் பரிபூரணமாய் நிறைந்தும் பார்ப்பதியைவாமபாகத்திற்கொண்டருளிய சிவபிரான்கரத்திலேந்திய மழுவானது ஊழிக்காலத்தில் வெளிப்பட்டு உலகங்களைத்தினையும் நாசஞ்செய்துநிறைந்ததையொப்பாகவுங்கர்த்தனதுதல்விழியிற் பெருகிய அனலானது சகலவஸ்துக்களையும்வாட்டிப் புவனங்களைத்தினும் ஒங்கலின்றது. இவ்விதமாகத்தழற்பிழம்பானவை மேலோங்கி எழுந்தபோது அகிலசராசரங்கள்முற்றும் நிறைந்துலவும் பிரசண்டவாயுமுதலாகவேகமாறிக்குன்றியவையும் மேலும் அவற்றின் வெப்பத்தினால் அலைகளைமோதிச்சுருட்டுஞ் சத்தசாகரங்களுங்கொதிப்பெடுத்துச்சுவறி அடங்கவுஞ்சராசரப்பிரபஞ்சங்களைத் தகிக்கவல்ல வடவாமுகாக்கினியுந்தன்வெப்பமுமவீரப்பும் அடங்கிமங்கவும் பூமிமுற்றுங்கிரிந்துபொரிந்துவெடித்துத் துகளெழுவந் குலகிரிகள்முதல்யபர்வதங்களானவைபடபடவென வெடித்துக்குன்றிக்குறையவும் ஆதிசேஷன்முதல்யநாகங்கள் அச்சுகையைப்பொறுக்கப்படாமையால் நெளிந்துபுரண்டு பெருமூச்செறிந்து விஷங்களைக்கக்கிக்கொண்டுசோரவும் அஷ்டதிக்குகளைத்தாங்கிநின்ற அபிராவதமுதலாகியயானைகள் வாய்விட்டரற்றித்தயங்கிஷ்டவும் அண்டங்களில் அடங்கியிராநின்ற உயிர்த்தொகைகளானவை நடுங்கிப்படாதபாடுகளைப்பட்டு

த்திகைக்கவும் இவ்விதமுனர்த்தங்களைச்செய்யத்தொடங்கியது.

கேட்டிலர்களோ, சவுனகாதிரிஷிகளே, ஆதியந்தமறியப்பபாத பெருமையினையுடையபரமசிவத்தின்விழிகளினின்று பெருகியதீயானது எவ்வுலகங்களுக்கும் பேரருளேக்காட்டியிரட்சிக்க உதித்தகாரணத்தினால்யாதொருபிராணிகளையும் வதைசெய்யாமற் சராசரங்களைப்பயமுறுத்தி அலைத்தது இச்சரித்திரம்நிற்க சிவபிராணிப்புறத்தில் வீற்றிருந்த பார்ப்பதிதேவியும் அவ்வனற்பொறியினது வெப்பமானதுதாக்கச் சரிமுற்றினும்வியர்த்துமனங்கலங்கிச் சிங்காதனத்தினையிட்டிறங்கித் திருவடிகளிற்குழந்திருந்த பாதசரங்கள் சத்தித்து ஒன்றுடனென்று தாக்கத்தக்கதாகத் தாம்வாசஞ்செய்யும் அரண்மனையை நோக்கி ஓடினர். அத்தருணத்தில் எதிரிலிருந்தமகாவிஷ்ணு பிரமதேவன்முதல்ய தேவர்கள் அனைவரும் அத்தழற்பிழம்பின் வீக்கத்தைக்கண்டு அஞ்சினவர்களாய்ப் பூர்வத்திலெழுந்த ஆலகாலவிஷத்தின்கொடுமையினுற்பட்ட துன்பத்தினைப்போலவே ஒருவருடன் ஒருவர்கூடாமல் தனித்தனியேபுறங்கால் புட்டத்திற்குக்க வேகமாய்ப்பலதிக்குகளினுஞ் சுற்றிச்சுற்றிஓடினர். இவ்விதமாகச் சொன்னமாளிகைப் புறங்களில்மறைந்திருந்த விண்ணவர்கள்மனதில் அன்பானதுதுண்டப்பெருமூச்சுகளைப்பெருக்கி மெல்லமெல்லச் சபையில்வந்துசேர்ந்தனர். இவர்கள்போனதும் மீண்டதும் எப்படிக்கிருக்கின்றதெனில்வலையினிடத்தகப்பட்டுப் பலதிசையினுந்தாவி யலைகின்றமானினங்களைப்போலத் தேவனா அக்கிரியானதுகுழந்தகாலத்திற்பயந்து திருமாளிகையினை வளையவளையஒடிப்பதுங்கினவர்கள் தன்னினத்தைப்பிரிந்த காக்கையானது மீளத் தேடிக்கூடொறுபோலத் திரும்பினவர்களாய்க்கிருபா நிதியாகியும் அடுத்தவர்களை ஆதரிக்கின்றவருமாகிய சிவபெருமானைச்சேர்ந்தனர். இவ்விதமாகக்கர்த்தந்துதல்விழிக்கனலுக்காற்றாமற் பலதிசையினும்பாறினவர்கள்அனைவரும்மீண்டு திருச்சந்நிதானத்திற் கூடியவுடன் அஷ்டபுயங்கையுடைய ஞானநாயகனைப்போற்றிசெய்து முறையிடுகின்றனர். கர்த்தனே, கொடியவல்லியினைப்பெற்ற பாதகராகிய அசுரரால் வருந்துகின்ற துன்பங்களைப்போக்கி ஆள்வதற்காக ஒருபுத்திரனைக்கடாட்சித் திரட்சிக்கும்படிக்குத் தேவரீரைக்கேட்டுக்கொண்டனம். அதற்குமாளுகஅளவுபாத அனற்பொறியினைத்தந்தபடியாற்கண்ணுதற்கடவுளே, கேட்டருள்க. யாங்கள்எவ்விதத்திற்பிழைத்துவாழ்வது மேலும்முன்னொருகாலந்தமதிட்பாகத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்றபராசத்தியினதுவிரல்களிற்பெருகிய கங்கையானது அலைகளைவிசிஎவ்வுலகங்களினும்பரந்து அலைத்ததைப்போலத் தமதுதுதல்விழியினினம் எழுந்த தாபக்கினியானது எத்தலங்களினும் பூர்ணமாகமுடிக்கற்றைக்கற்றையாய்அதிகசுவாயைவிசுஅந்தவெப்பமானது எவ்வெவ்விடங்களினும் பரந்துவாட்டுவதினால் பிராணிகளாசப்படுகின்றன, ஆகையால்தேவரீர்தபைசெய்து கணப்போதில் அப்பொறிகளைத்தருவிக்காப் பராமுகமாயிருப்பிராகிற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களமுற்றுவ்கேடுபடும், இதுவல்லாமல் மிகுதிப்பட்டஅனலுக்குச்சிக்கப்படாமையால்பயந்து பலதிசையினும்சிதறியொளித்த நாங்கள்மீளவந் தேவரீர்திருவடிகளிற்தஞ்சமடைந்தோம் தம்பரனே, நீர்அறிய அடியோங்களைஆதரி

க்கவல்லவர்கள் எங்கேனுமுண்டோ, அல்லல்பட்டுவாடி ம்மனதையுடைய எங்கள்வருத்தங்கள் முழுமையும் அதிசீக்கிரத்திலீக்கி யிரட்சிக்கக்கடவை அல்லது எங்களிடத்தில் தையையின்றி வருத்தரினைப்பிராகில் அதைத்தடைசெய்வதற்கு யாவராலும் முடிவதன்று ஆதலால்ஆதிசேஷன்சிரத்திற்குங்கும் பூமண்டலத்தினும் விண்ணகத்தினும்பரந்து தகிக்கின்ற இவ்வனலைப்போக்கி எங்கள்குறைகளைத் தவிர்த்திரட்சிக்கவேண்டும் சந்திரசடாதரக்கடவுளையென்று பலவாகப்போற்றிவேண்டினர்.

கேட்டிலர்களோ, சவுனகாதிரிஷிகளே, யிவ்விதமாகஅந்தணர்முதலாயினர் வழிபடும்பெருமையினையுடையசுதுர்முகன்முதலாகிய தேவர்கள் கரங்களைக்கூப்பிரின்று முறையிட்டிக் குறையிரந்தகாலத்திற் குளிரந்தஜலப்பெருக்கினையுடைய கங்காபவானியைத் திருச்சடையிற்பறித்தருளிய தாண்டவமுர்த்தியானவர் பயங்கொள்ளாதீர்களென்றுகையமைத்து ஆதரவுசொல்லிப் பின்பு மகம்மேருவை வில்லாகக்கொண்டு திரிபுரங்களைவென்ற பரமனுவர்புதிதாகக்கொண்ட தமதுதிருமுகங்கள்ஆறையும்மறைத்து யதாப்பிரகாரம் ஒப்பற்ற சிறப்பினையுடையதமதுதிருமுகமொன்றினைத்தாங்கிப் பழையபடிக்கு அருளுவுகொண்டு விளங்கினவராய் முன்னம்வகித்த சண்முகங்களினிடத்திற் பிரகாசித்திருந்ததுதல்விழிகளின்மூலமாகத் தமதுஅருட்டிறத்தின் மகிமையினுற் படைக்கப்பட்டு பூமி ஆகாயஎல்லையெங்கும் நிறைந்திருந்த அனற்பொறிகளைத் தமதுதிருமுன்வருவதாகத் தேவன்திருவுளத்திற் கொண்டனர். இவ்வாறுதேவர்கள் முதலானவர்படும் வருத்தத்துக்கிரங்கி அந்திவண்ணனாகியசிவபிரான்கியாபகங்கொண்டமாத்திரத்தில் அண்டாண்டங்கொங்கும்நிறைந்துஉற்பாதங்களைச்செய்திருந்த பெரிதாகியஅனலமானதுயதாப்பிரகாரம் ஆறுபொறிகளாகஉருக்கொண்டு ஜீவலித்துவந்து பரமன்திருமுன்நின்றதை மகிழ்ச்சியாகப்பார்த்துத்தமதுசபையிலெருங்கி யிருக்கின்றதேவர்கள் கூட்டத்திலிவளங்கும் ஜயசாலிகளாகிய வாயுஅக்கினிதேவர்கள் முகங்களைப்பார்த்துக் கிருபையுற்றுச்சொல்லுகின்றனர். நீங்களிருவருமிந்த அனற்பொறிகளைப்பத்தியுடன்நாங்கிக்கொண்டுபோய் ஜலப்பிரவாகத்தையுடையகங்கையாற்றினிடத்திலிவீராகில் அவள்அனைவகளைச்சரவணப்பொய்கையிற்சேர்ப்பள். இதுநீங்கள்செய்யவேண்டும்பணிவிடையென்று யமனைஉதைத்துவாட்டிய திருவடிகளைப்பெற்ற ஐயன்திருவாய்மலர்ந்தகாலத்தில்அவ்விருவரும்எழுந்துசிவபிரான் அருகின்போய்மும்முறைவலம்வந்துபணிந்தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு போற்றினவர்களாய்த் தேகமெங்கும் நடுநடுங்க மனவாட்டங்கொண்டுவிண்ணப்பஞ்செய்கின்றனர்.

கர்த்தனே, ஒருநொடிப்போதி லீவ்வுலகங்களனைத்தினும்நிறைந்து சுவாலையைவிசிப்பெருகிய இப்பொறிகளானவைதேவரீர் அனுக்கிரகத்தின்மகிமையினுற் சிறுகக்காட்டரின்றது ஆதலால் அடியோங்களைவற்றைப்பரித்துப்போவது மிகவும்அரிதரிதென்று முறையிட்டிமேலுஞ்சொல்லுகின்றனர். சர்வசங்காரகாலத்தில் உலகங்கள்அனைத்தையும் அடக்கவல்ல மகிமையையுடையதேவரீரிடத்தில் உதித்தபொறிகளின்மகிமைகளை நீனைக்குமிடத்தின்பூமிதேவிக்குக் கணவனாகிய மகாவிஷ்ணுவுஞ் சதுர்முகப்பிரமனும் ஒருகணப்போதேனுந்தாங்கும் வலியினைப்

பெற்றவான்று பூர்வத்திற் திருப்பாற்கடலினிடத்துத் துலகங்களை அலைத்த ஆலகாலவிஷத்தினையொத்துப்பெருகிய சுடரினைக்கண்டமாத்திரத்தில் தாபரிக்கப்படாமையாற்கலங்கித் திசைகெட்டோடி ஒளித்தோம். இப்பொறிகளின் சமீபத்திற் போகவும் மனம் நடுங்குகின்றது. அப்படிக்கிருக்க அவற்றினை அடியோங்கச் சிரத்திற்றாங்கிக்கொண்டு போவதற்குக் கூடுமோ, அல்லது இந்தத்தீட்சணியமுள்ள அனற்பொறிகளைக்கிட்ட நினைக்கின்றபோது மனம் வெம்பி வாடுகின்றது மல்லாமல் தேகமெங்கும் வியர்க்கின்றது. இப்படிக்கிருப்பதால் எவ்விததயிரியங்கொண்டு நாங்குந்தாங்கவல்லோமென்று முறையிடுகின்ற அக்கினிவாயுதேவனைக் கிருபையாகப்பார்த்துச் சிவந்தசடாமண்டலதாரியாகிய சிவபிரான் சொல்லுவார். ஒருநொடிப்போதில் உலகங்கள் முற்றினும் பரந்து நெருங்கிய இப்பொறிகளைச் சுமந்துகொண்டு போய்க் கங்கையிலிவிடுவதற்கு உங்களுவருக்கும் வலியுண்டாகக் கடவதென்று அருள்புரிந்தனர். இதைக்கேட்டமாதிரத்தில் நல்லகாரியமெனச் சம்மதித்துப் பரமனைத்துதித்தனர். இதைக்கண்ட பிரமதேவன் முதலாகிய தேவர்கள் மனவருத்தங்களைப்போக்கியின்றுடன் நமதுதுன்பங்களனைத்தும் நீங்கிற்றென்னுங்களிப்பினால் தேகம்பூரித்து முகமலர்ச்சிபெற்றிருக்கின்றவர்களைத் தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான் பார்த்தருளியிந்தமகிமையுள்ள பொறிகளானவை சரவணப்பொய்கையிற் சேர்ந்தபின்பு வலியிற் சிறந்த குமாரனாக உருக்கொண்டு வெளிவந்து மகதயிஸ்வரியங்களைப்பெற்று உலகங்களை அலைத்திருக்கின்ற சூரபதுமனைக் குலநாசஞ்செய்வன் ஆதலாலினிமேற் சங்கையின்றிப்பலரும் போய் வருவீர்களென்று எமதிறைவனாகிய பரமன் திருவாய்மலர்ந்தவுடன் பிழைத்தோம் பிழைத்தோம் இனியாதொரு குறைவுமின்றி வாழ்வோமென்னுங் களிப்புடனெழுந்து வீரக்கழலணிந்த சிவபிரான் திவ்விய சரணாவிந்தங்களிற் சேவித்துப்போற்றி விடைபெற்று அக்திருச்சபையைக்கடந்து வெளிவந்திருக்கின்ற காலத்தில் வாயுவும், அக்கினியும், ஆதிதேவன் பாதகமலங்களில் வணங்கி அவனருளின் திறத்தினால் வாயுதேவன் முந்தித் தெய்வீகம்பொருந்திய அனற்பொறிகளைப்பத்திவிசுவாசத்துடன் நிருகரங்களினாலுமேந்திச் சிரத்திற்கொண்டு அக்கினிதேவன்பின்பற்றி வரப்பிரயாணப்பட்டுப் பரமன் வாசஞ்செய்யுஞ் சொர்னமயமாகிய நகரத்தினைக்கடந்து அப்பொறிகளைத் தாங்கிச் செல்லும் வாயுதேவனைக்கண்ட பிரமதேவன் முதலாகிய தேவர்கள் சொல்லுதற் கரியமகிழ்ச்சியுடன் விதனைப்பேசுகின்றனர். சுயஞ்சோதி வடிவியையுடைய பரமனானவரிதற்கு முன்வமொருகாலம் நமக்கடுத்த அகந்தையைப் போக்கி ஆளும்பொருட்டு, இவ்வுலகின்கண் படைத்தருளிய வீரபத்திரக் கடவுளைப்போலவே யிக்காலத்தில் நாமனைவரும் பிழைக்கும்படிக்குத் தமது துதல்விழியன் டூலமாய் அனற்படிவம்பெற்ற திருக்குமாசனைப்படைத்தனர். மேலும், பழையபடிக்கு நமது அயிஸ்வரியங்களுஞ் செங்கோல் முயற்சியும் பெற்றுவாழவுஞ் சூரபதுமன் குலநாசமற்றுப்போகவும் இன்னமுஞ்சிலகாலமிருக்கின்றதாற் சிவபிரான் அதைக்கருதித் தன்னையொத்த திருமகனைச் சரவணப்பொய்கையினிடத்தில் வளர்வதாக அனுக்கிரகஞ்செய்தனர், மேலும் திரிபுராதிகள்கரங்களிளிர்த்த நீர்மலக்கடவுளாகிய பரமனாவர் அனுக்கிரகஞ்செய்துவருகின்ற காரணங்களை நோக்குமிடத்திற்கிருபையின்பாலதாகவே யிருக்கின்றது அதற்குத் திஷ்டாந்தம் அனற்பொறியினைப்படைத்ததும் நினைத்தற்கரிய கபாட்சவீசுணியத்துக் கேதுவாகவே காணநின்றதென்று தேவர்கள் சந்தோஷப்பெருக்கினு லிவ்விதங்களாகப் பல பலவார்த்தைகளைப் பேசினவர்களாயினிமேலிராட்சதர்வகையறமாண்டு போவதற்கையமில்லவாடி வருந்தியிருந்த நமது குறைபாடுகளைத்துந்தொலைந்து நன்மையக்குமாதலால் அதுபரியந்தம் நாமுஞ் சரவணப் பொய்கையினிடத்திற் காத்திருப்போமென்று தேவர்களனைவரும் ஒருமைப்பட்டபேசிக்கொண்டவர்களாய் அதிகவெப்பத்தினைக்கொண்டு சொலித்திருக்கும் பொறிகளை வாயுதேவன் சிரத்திற்றாங்கி முன்னடக்க லட்சுமிதேவியை மார்பினிடத்தில் வைத்திருக்கும் மகாவிஷ்ணு முதலாகிய தேவர்கூட்டமானது வெள்ளியங்கிரியினைக்கடந்து பின்தொடர்ந்தது.

இவ்விதமாக விஷ்ணுவாதியாகிய விண்ணவர்சந்தோஷவார்த்தைகளைப்பேசிக்கொண்டு நடக்குமுன்னிலையில் ஒருநாழிகைப்போதாயிற்று அத்தருணத்திற் பரமன் விழிகளிலுதித்த அனற்பொறிகளைத் தாங்கிச்செல்லும் வாயுதேவன் அவற்றின் வெப்பமானது சிரத்திற்றாக்கத் தாபரிக்கப்படாமையால் மிகவும் வருந்திச் சந்திரசடாதரக்கடவுளினது கட்டளையின்படிக்குத் துரிதமாய் அக்கினிதேவன் வசத்தில் ஒப்பிக்க அவனும் அதிகபிரீதியுடன் தன்சிரத்திற்கொண்டு பாதங்களைப்பெயர்த்து ஒரு அடிவைத்தமாதிரத்தில் தீப்பொறியின் சுகைமேலிட்டிக் கொளுத்துவதினால் அக்கினிதேவன் தனது வெம்மையடங்கிச் சீரம் வெம்பி வெயர்த்துத் துடிக்கத்தக்கதாகவருந்தி மற்றொரு அடிவைத்துப் பொறுக்கப்படாமையால் அதிசுக்கிரத்திற்றாவி ஆரவாரங்களுடன் பெருகுகின்ற கங்கையினிடத்தில் விட்டனன் இப்படிக்கு அக்கினிதேவன் வருந்தி அனற்பொறிகளை வெள்ளத்திற் சேர்த்த மாதிரத்தில் பூர்வத்திற் பராசத்தியினுடைய கரத்தில் இன்றும் பெருகிய நீர்தமானது மேலிட்டி உலகங்களுக்கு உபத்திரவங்களைச் செய்யப் பரமனிரங்கித் தமது திருச்சடையிலொன்றை வீசிமீறிவரும் பிரவாகத்தினை வறளச்செய்ததுபோலக் கங்கையின் ஜலப்பெருக்கானது சுவறிக்காட்டியது இத்தகையவருத்தம் நேர்த்தபோதிலும் பரமன்கட்டளையினால் வந்ததாதலால் அதிகவேகங்கொண்டு அலைகளென்னுங்கரங்களினால் அப்பொறிகளையேந்தித் தாலாட்டிச்சென்று செந்தாமரை மலர்களடிவழித்து விளங்குகின்றதைப்போலக் காட்ட ஒருநாழிகைப்போதிற் சரவணப்பொய்கையினிடத்திற் சேர்த்தனர், அத்தருணத்தில் பின்தொடர்ந்துவந்த மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் முதலிய தேவர்களனைவருஞ் சரவணப் பொய்கையினிடத்தில் வந்தவர்களாய் அனற்பொறிகள் விளங்குவதைக்கண்டி மனமகிழ்ந்து நற்காரியந்தங்களுக்குச் சித்திக்க விரும்புகின்ற காரணத்தினைத் தெரிந்தவர்கள் அதுமுற்றுப்பெறுமானவும் இடைவிடாது காத்திருப்பவரைப்போல அப்பொய்கையின் கணாமுற்றினுஞ் சூழ்ந்திருந்தனர்.

இவ்விதமாக அதிகசந்தோஷத்தினைக் கொண்டவர்கள் கொடிய இராட்சதப்பாதங்களினால் ஏதேனும் உபத்திரவம் நேருமென்னுஞ் சங்கையினால் விஷ்ணு பிரமன் தேவேந்திரன் முதலிய திக்குப்பாலகர்களும் விண்ணவர்கூட்டமும் மற்றையதிக்குகரில் வாசஞ்செய்பவரும் ஏகமாகக்

கூடி ஜலசமர்த்தியாய்ப் பலமலர்கள் நிறைந்து விளங்குஞ் சரவணப்பொய்கையைய அடர்ச்சுற்றிக்கொண்டு காத்திருந்தனர் இவர்க்குச்சரித்திரம்மீர்க பார்ப்பதியார் திருவவந்தாரஞ்செய்தருளிய இமயகிரியினதுசாரலீர் செந்தாமரை வெண்டாமரை அல்லிமுதலியமலர்கள் நிறைந்ததாய் அன்னங்கள் நாகாகள்முதல்ய பட்சிசாலங்கள் செவிகளுக்கு இனிமையாகத் தொனித்திருக்க முதலையரால்சேற் கெண்டையினங்கள் மிகுத்துத்துள்ளவும் கண்கள்முற்றும் தேவதாரம் பாரிசாதம் கொன்ற வில்லம் ஆல்முதலியதருக்கம்மலிந்து சிசாலமாய் மதுரமாகியஜலசமர்த்திபெற்று மூழ்கிவரைப் பவுத்திரமாக்கும் மகிமையுள்ள சரவணத்திற் சோதிமயமாய் வெப்பமிகுத்த ஆறுபொறிகளுஞ் சேந்தமாத்நிரத்தில் அவற்றின் சுவாலையினால் அப்பொய்கையானது அல்லோலகல்லோலப்பட்டபோதினும் தேவதேவனாகிய சிவபிரான் காட்சவீட்சண்ணியமகிமைமினும் குறைவின்றிப் பழையபடியேநிறைவெய்தி யிருந்தது மன்றியில் வெவ்வியகனலைப்போலச் சொலித்துக்கொண்டி வானவெல்லையிற்செல்லுஞ் சூரியபகவானுக்குப் பிரியமுள்ள வெண்டாமரைகளுடன் செந்தாமரைமலையுட்படைந்துத் தாங்கியிருக்குத் தன்மையைப்போலவே சரவணப்பொய்கையானது சிவபிரான் துதல்விழியினிடத் தெழுந்த அனற்பொறிகளையும் தன்னிடத்திற்றிரித்திருந்தது இப்படிக்கு அருவாய் உருவாய்ப் பலவாய் ஏகமாய் பரப்பிரம சொருபமாகவிளங்குஞ் சேந்திப்பொறிகளானவை பின்பு ஒருபுத்தினைக்கொண்டி கிருபைவிளங்குஞ் சண்முகக்களையும் பன்னிருகாங்களையும்படைத்தனப்பற்ற முருகக்களானவர் உலகங்களனைத்தும் பிழைத்தற்பொருட்டுத் திருஉருவினைப்பெற்று விளங்கினர்

கேட்டிர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே யித்தகைபகோலங்கொண்டி சிவசுப்பிரமணியதேவர் தோற்றினமாத்நிரத்தில் விண்ணிடத்திற் நேவதுத்துமிமுதல்ய வாத்தியங்கள் பேரொலையைக்காட்டி முழங்கவும் பூர்வீகமாகவிருக்கின்ற சதுர்வேதங்களுத்துதித்து ஆரவாரங்களைச் செய்யவும் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் தேவேந்திரன் முப்பத்துமுகக் கோடிதேவர்கள் நார்பத்தெண்ணியிரம் ரிஷிகள் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதர் பன்னகர் நாகமுதலானவர்கள் பரிமளமிகுத்த பாரிசாதபுஷ்பங்களை வாரிவாரிச் சோனைமாரியைப்போலச் சிவருமாரன்மீதில் மங்களகாமாகத் தூவிக் கத்தனே அடியோங்களிடத்திற் கிருபையுற்றுப் பாதுகாத்திரட்சிக்க வேண்டுமென்று பலவிதங்களின்போற்றிச் சரவணப்பொய்கையின் களையில்நெருங்கி வளைபவளையச் சுற்றிச்சுற்றிக் கரங்களைக்கூட்டிக்கொண்டிசந்தோஷ மிகுதியினால் இவ்வித களிபாடலைக் கொண்டாடினர் கேட்டிர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே சிவசுப்பிரமணியதேவர் தோற்றத்தினைத் தரிசித்தமாத்நிரத்தில்அவர்க்கொண்டமலிற்சிவரீன்பெருக்கிளையிரண்டாயிரம்மாக்களைப்படைத்த ஆதிசேஷனாலும் கண்டறிந்து சொல்லக்கூடுவதோ ஆதலால் ஒருநாவைப்பெற்று என்னும் கூடியவனாயிப்பேசினேன் இவ்விதமாகச் சகலருஞ் சந்தோஷசாகரத்தில் முழுகிவார்களாய்ப் கரங்களைக்கூட்டிக்கொண்டி துதித்திருந்தனர், இஃதன்றியும் பிரமன் விஷ்ணுமுதலியசிறந்ததேவர்களுக்கின்றித் தேவதேவனாகிய சிவபிரானுக்கு மாத்திரம்விளங்கும் ஆறுததல் விழிகளும் இத்திருக்குமாரனுக்குச் சண்முகக்களாகக் காட்டியதென்று பலருஞ்

சொல்லக்கொள்வதாகப் பலமலர்களிலிரிந்திருக்குஞ் சரவணப்பொய்கையினிடத்தில் வீற்றிருக்கின்ற எமதுசண்முகதேவர் பிராணிகளைப் பாதுகாத்திரட்சிக்கும்பொருட்டுப் புராதனக் கடவுளுருவாகிய சண்முகக்களைப்பெற்று விளங்கினர் இவ்விதமாகச் சிவசுப்பிரமணியதேவர் திருவருக்கொண்டகாலையிற் சகலபுலனங்களினும்நிறைந்திருக்கின்ற பிராணிகளாவர்களுக்குத்தம்செயலாய் அதிகசந்தோஷங்களுண்டாய்ப் பலசுற்றுகளையுங் காட்டியது அளவற்றபுகழ்க்களாகக் கொடுங்கோலினைச் செலுத்திவருகின்ற சூரபதுடன்முதலாகிய விராட்சதப்பாதகங்களுக்கும் ரணத்துக்கேதுவாகிய துர்ச்சருளங்கள்மேன்மேலுந்தோற்றப்பட்டன இவைநிற்க வேதங்களின்பொருளாய்மனோவாக்கினால் நிதானித்துப் போற்றுதற்கரிதாய் எங்கும்பரிபூரணமாகவிளங்கும் நீர்மலக்கடவுளானவர் சண்முகக்களைப்பெற்ற குமரனுக்குக்கொண்டிகிருபாநோக்கத்தினைப்பரப்பிச் சரவணப்பொய்கையினிடத்தில் அலர்ந்திருக்கும் பரிமள மிகுத்த தாமரை மலரினைப் பிடமாகக்கொண்டி வீற்றிருத்தசம்பிரமகாலத்திலச்சரவணப்பொய்கையானதுவிளங்கியிருந்த காட்சியிற்சிவகடவுளின்கேளும்.

பருத்துவானத்தினை அளவ உயர்ந்து சரவணப்பொய்கையினைச் சூழவிருக்கின்ற விருட்சங்கள் பலகால்களாகவும் அவற்றிற்கிளைத்துத் தழைகள் மிகுதியாய்நீண்டு ஒன்றுடனொன்றுசேர்ந்து பின்னிக்கொண்டிருக்கும் கிளைகளானவை சூரியனது வெப்பத்தினைப்போக்கிக் குளிர்த்த நிழலினைத் தருவதாக வானத்தினைமூடச்செய்தமைத்த பச்சைப்பந்தலேகிக்கவும் அதனிடையிலவிளங்குத் தளிர்களும் புஷ்பக்கொத்துகளும் பிஞ்சு காய்கனி வர்க்கங்களானவை நவரத்தினங்களினும் சோடித்திருக்கின்ற சித்திரப்பெருக்கிளையும் புஷ்பச்சரங்களே முதலிய வகைகளினால் அணிபெறத்திருத்தி யிருப்பதை நிகர்த்துக்காட்டவும் இவ்விதவுவமை அலங்காரங்களைப்பெற்றுக்கூளிர்த்த நிழலினைப் பரப்பியிருக்கின்ற மலர்ப்பந்தலின் நடுவிற் சரவணப்பொய்கையாகிய திருமாரிகையில் எமதையனாகிய பாலசுப்பிரமணியர் எழுந்தருளியும் வானத்தினை அளாவிற்கின்ற அஷ்டசூலசலங்களானவையிரக்கால் களாகவுஞ் சமுத்திரஞ்சுழந்த பூவட்டமானது அடிப்பிடமாகவும் வளைந்திருக்கின்ற கண்களானவை நார்புறங்க ளினும் அமைத்திருக்கின்ற பலகண்களாகவும் அதன்மீது பருத்துநீண்டு தழைத்துக்கவிந்திருக்கின்ற குருத்தம்கொன்றை பாதிமுதல்ய தருக்களின் கிளைகளினால் மூடப்பட்டிருக்கின்ற வானமானது சித்திரித்திருக்கின்ற விதானமாகவும் பளிங்குபோலத் தெளிந்து மதுர மிகுத்திருக்கின்ற ஜலப்பெருக்கானது பஞ்சணையாகவும் அதன்மீதுஅலர்ந்திருக்கின்ற தாமரைமுதல்ய புஷ்பங்களானவைமலர்ப்பாமலனைப்பாப்பி யிருப்பதுவினைபாகவும் இவ்வித அலங்காரத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற சரவணப்பொய்கை யென்னுஞ் சிறந்த மஞ்சத்தின்பீது பள்ளிகொண்டிருக்கின்ற குமாரதேவரானவர் தமதுதிருவடிகளினொன்றினை யுன்றி மற்றதை அதன்மீதிற்சேர்ந்து அகைத்துக்கொண்டிருந்தனர், இதுவும்ல்லாமற் சிரோத்தினங்களானவை சொலித்திருக்கும் பழையமுதல்யையுடைய அஷ்டமாங்கங்களும் ஆதிசேஷனுஞ்சிங்கமுளம்பெற்றதாய் அமைத்திருக்கின்ற கால்களைநிகர்த்துக்காட்டவும் பூமிதேவியினது

மாப்பிலணிந்திருக்கின்ற வயிரப்பதக்கத்தினை நிகர்த்துவிளங்குஞ் சரவணப்பொய்கையானது மலரினாலமைத்த சிங்காதனத்தைப்போற் றேற்றவும் நவக்கிரகங்கள் இராசி அசுவினிமுதலிய நட்சத்திரங்கள் மேல்விளங்கும் முத்துப்பந்தலாகவும் இத்தகைய வளப்பங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற சரவணமென்னுஞ் சிறந்தபித்தின்மீது உமையவன்புத்திரனாகிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் எழுந்தருளியிருந்தபிரமணியத்தேவர் தோற்றமானது அப்படிக்கிருந்ததெனில் பேருருவினைவாய்ந்த மாயையானது மீறியிருக்கின்ற மனத்தின்கண் சூட்சுமமாகக்காட்டுஞ்சுடரினது உச்சியினம்பொருந்தி நடிப்பிக்கவல்லபரமேஸ்வரனைப்போலவும் அலைகள்மிசூத்து வளைந்திருக்குஞ் சமுத்திரமத்தியில்விளங்குஞ் சரவணப்பொய்கையினிடத்தில் அலர்ந்திருக்கின்ற கமலங்களி னென்றின்மீது குமாரதேவர் வீற்றிருக்கின்ற காட்சியினைச்சொல்லுமிடத்திற் கோளமாகக்கவிந்திராரின்ற அண்டமென்னுந்தேவனது இருதயகமலப்பதியினைவிரும்பித் தமதுதாதையாகிய பரமன் ஆதியில் வாசஞ்செய்திருந்ததைப்போலவும் அப்பொய்கையினிடத்திற் படர்ந்திராரின்ற தாமனாயினது பசியிலைகளின்மீது திவலைகளானவை முத்தினங்களைப் போற்காட்டுவது தாராகணங்களுக்கிணையாகவும் அலைகளினாலெறியப்பட்டு அமைந்திருக்குங் கொடிப்பாசிகளாகா எமேகத்தினைப்போலவுஞ் சுற்றினும் அலர்ந்து பிரகாசித்திருக்குந் தாமமைமலர்கள் சாச்சல்லியமாகியகிரணங்களை வாய்ந்த சூரியர்களாகவும் அவற்றின் நடுப்பிரதேசத்திற் றேற்றநின்ற மலரானது ஞானசூரியனைப்போலவிளங்க அதன்கண் சிவபிரானைப்போலச் சுப்பிரமணியதேவர் வீற்றிருந்தும் மகாவிஷ்ணு பிரமன் மேகவாகனனாகியஇந்திரன் தேவர்கள்முதலிய சகலரும் பக்கங்களிற்காத்திருக்க விரும்புந் திருக்கின்ற பட்சிகளாதியவனைத்துஞ்முழக் குமாரதேவர் தாமரைப்பித்தில் வாசமாயிருந்த காட்சியானது ஆதிகாலத்திற் பரமசிவமானது மன்னுயிரனைத் தையுஞ்சிருஷ்டித்துக்கமலத்தின்கண் ணைமுந்தருளியதற்கொப்பாகவும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய சரவணப் பொய்கையினிடத்தில் விகசித்திருக்கின்ற தாமமைமலரினிடத்தில் உலகங்களுக்கு நன்மையினைக்காட்சிக்க உற்பவித்திருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள்வீற்றிருந்த தோற்றமானது பின்னு மெப்படிக்கிருந்ததென்றால் பிற்காலத்திற் சதா முகப்பிரமணைச் சிறையிலடைத்துப் பஞ்சபூதங்களினால் உருப்பெறும்பிராணிகளைப்படைப்பதாகப் பொற்றாமரைப்பித்தில் அமரவிருக்கின்றதற்குநிகராகவுந் தாமமைமலர்களினென்றின்மீது எழுந்தருளியிருக்கின்ற முருகக்கடவுளைச்சூழ வண்டினங்களின்காரத் தொனிகளைச்செய்து மொப்த்திருக்கச் சரவணப்பொய்கையில்அலர்ந்து விளங்குந் தாமமைமலர்களானவைஎப்படிக்கிருப்பதெனில் தேவதேவோத்தமனே ஓரிடத்தன்றி என்மையெல்லாம் பிடமாகக்கொண்டு வரிசைப்படைவீற்றி நம்கையென்கொண்டு கோரிக்கையினால் நீரில்நின்று அரியதவங்களைச் செய்திருப்பதைப்போலத் தோற்றவுந்தரி

சித்தவர்கள் மனங்களைவாட்டியலைக்கவல்ல வறவினையும் பவாத்தின் பிரகாசத்தினும்மேலீட்டு விளங்குந் திருமேனியையும்பெற்றுச் சுயஞ்சோதிவடிவமாகப் பிரகாசிக்குங் குமாரதேவனைச்சூழ மணமிசூத்த தாமமைமலர்கள் அலர்ந்திருக்குந் தோற்றமானது அப்பகவானிடத்திற் சைகொண்டு அனைவதாகச் சிதளத்தினால்வருத்தும் புனலில்முழுக்கிச் சூரியனைநோக்கிமெல்லியஇடையினைப்பெற்றபலபருவமங்கையர் தவங்களைச்செய்துகொண்டுவளைந்திருப்பதையொத்துந் தவளநிந்தினைப்பெற்று விளங்குஞ் சங்கினங்கள் தாமமைமலர்களின்மீதுசேர்ந்திருக்கத்தேன்களைப்பெருக்கியிருப்பது எத்தகையதெனின் தெய்வீகம் பொருந்தியசரவணப்பொய்கையாகியபெண்கொடியானவள்தன்னிடத்திலெழுந்தருளியிருக்குஞ்சன்முகக்கடவுளாவ் பசியின்றி அருந்தும்படிக்குப் பலசங்குகளினிடத்திற் பால்நெய் இவற்றினை மிகுதியாகச்சேகரித்து வைத்திருப்பதற்கொப்பாகக்காட்டவுந் தாமமைமலர்களையும்அவற்றினிடத்துதித்த முத்தினங்களையும் மகரந்தச்சேற்றினையும் பரிமாமிசூத்த புஷ்பங்களினின்றொழுதுந் தேன்களையொத்ததிகைகளினால் வீசிவருவது எப்படிக்குத்தோற்றுவதெனில் அப்பொய்கையானது சிவகுமாரன்பாதங்களையடைந்து பேரானந்தத்தினைப்பெற்று வாழ்வதாகரினைந்து புதியமலர்சாந்தமுதலிய பூசாதிரவியங்களைக்கொண்டு அன்புடன் அருச்சிப்பதைப்போலக்காட்டவுஞ் செந்தாமமைமலர்கள் பதனழிந்துஇறைந்திருக்கின்ற இதழ்களானவை பக்கங்களிலிருக்கின்ற விலைகளின்மீதிலிழ அலைகள் அசைந்திருக்குங் காட்சியானது எப்படிக்கிருந்ததெனில் பூமிதேவியானவள் சரவணமென்னும் பசியபொற்கலசத்தினிடத்திற் பிரகாசம்பொருந்திய பலரத்திவதீபங்களை அணிபடவைத்துத்திகைகளாகியகரங்களினால்மங்கனாகரமாகச் சுழற்றிவரும் ஆலத்தினைநிரக்கவும்அழகியதாமமைமலர்கள் அருகில்உயர்ந்திருக்கின்ற பசியவிலைகள் குடைகளைப்போன்றும்அரும்புகள் தீபங்களையொத்தும் வாயுமோதலினால் அசைந்திருக்கின்ற இதழ்கள்கவரிகளையொப்பவும் அன்னங்கள்முதல்யபட்சிகள் தொனித்திருப்பது பலவாத்தியங்களினதுமுழக்கம்போன்று ம்விளங்கவும் இவ்விதராசஉபசாரங்களைச்சரவணமங்கையானவள் பத்தியினால் பாலசுப்பிரமணியருக்குச் செய்வதைநிகர்த்தும் அக்கினிச்சவாலே மேலோங்கியதைப்போல இதழ்களைவிரித்து அலர்ந்திராரின்ற செந்தாமமைமலர்கள் அலைகளிப்பட்டு அசைந்தகைந்து நீங்காமல்வளைந்திருக்கின்ற காட்சியானது எப்படிக்கிருப்பதெனில்தேவர்கள் சிவகுமாரன் ஜலத்தினிடத்தில் நமுகவிழாமலுந்து களிமுதலிய குற்றங்கள் அவர்மேற்படாமலும் போற்றியிருப்பதற்கு வெண்பட்டினும் பீதாம்பரத்தினாலுஞ் சோடித்த திரைச்சிலைகளை அணிபடத்துக்கியிருப்பக்காற்றினால்அசைவையொத்துக்காட்டவும் அழகியசிரகினை யுந் சிவந்துவிளங்குங் கால்களையும் மூக்கினையும்உடைய அன்னப்பட்சிகளானவை சரவணப்பொய்கையினிடத்திலவீற்றிருக்குஞ் சிவகுமாரனைச்சூழவிருக்கின்றதாமமைமலர்களின்மீது ஒலித்திருப்பது எத்தன்மையதெனில்எ மநிறைவாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் பிற்காலத்திற் பிரமணைச்சிறைப்படுத்திச்சிருஷ்டித்தொழில்னைநடாத்த வருங்காலத்திலன்மையாகமையக்கொண்டு ஆளவேண்டுகொண்டு தனித்தனியேயிரந்துகொண்டுக் கொள்வதைப்

போல்காட்டவும் இவ்விதவளப்பங்கள் மிகுந்தசரவணப் பொய்கையினிடத்தில் அலர்ந்திருக்கும் கமலங்களினென்றிற் சராசரப்பிரபஞ்சங்க ளனைத்தினையும் காத்தருளுவதாகத் திருவுளங்கொண்டதாம் கிருபையும் ஓப்பற்ற குமாரதேவரானவர் பாலபருவத்தினையுடைய பிள்ளையாகக் கிருபாநோக்கத்தினைப்பரப்பி வீற்றிருந்தனர்.

கேட்டீர்களோ- சவுனகாதிரிஷிகளே, தீர்த்தவிசேஷத்தினைப்பெற்ற கங்கையினதுபாரிசத்தில் இவ்விதச் சிறப்பினைப்பெற்று விளங்குஞ் சரவணப்பொய்கையினிடத்திலுள்ளுந்தருளியிருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளானவர் குழந்தைப்பருவமாகநின்ற நடாத்துந்திருவிளையாடல்களைப்பார்த்து மகாவிஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்கள் அன்பு மிகுதியினால் கார்த்திகை முதலிய கன்னியர்களைத்தருவித்துச் சொல்லுகின்றனர். ஒ- பெண்களே, சண்முகங்களைப்பெற்ற எமதுகடவுள் ஒருகுழந்தையைப்போலவடிவுகொண்டு சொல்லுதற்கரிய மகிமையினையுடைய இரதச்சரவணப்பொய்கையினிடத்தில் வீற்றிருக்கின்றனர், அவருக்கு உங்கள் கொங்கைகளிற் பெருகும்பாலை உண்ணக்கொடுத்து அன்பாகப் போற்றிவரக் கடவீர்க ளென்று சொன்னமாத் திரத்தில் மகாபாக்கியமென்று இசைந்தவர்களாய்த் குற்றமற்ற பதிவிரதைகளாகிய அவர்கள் அனைவருஞ் சரவணப்பொய்கையினிடத்திற் திருவுருப்பெற்று விளங்கும்நீர்மலக்கடவுளாகிய குமாரதேவர் சமீபத்திற் போய் அதிகபிரியங்களுடன் ஐயனே, பசித்திருக்கின்றீர், அமுதுண்ணவாரும் வாருமென்று இருகரங்களையுமீட்டி அழைத்து வேண்டிமுன்னிலையிற் தம்மையடைந்தவர்கள்வேண்டிய பேறுகளைக்கூடாட்சிக்கும் பெருமையினையுடையவராதலாற் சண்முகங்களைப்பெற்று ஒருதோற்றமாகக் காட்டியவர் ஆறுகுழந்தைகளாக நின்றனர். இந்தப்பிரகாரம் அறுவகைத்தோற்றமாய் விளங்கிக் கைகால்களை உதறித்தாவும்போது கார்த்திகைத்தெரிவையருக்குத் தேகம்பூரித்துக் கொங்கைகள் குதுகுலித்து பால்னது சுரப்பினால் விம்மிவருந்தி அதிகமகிழ்ச்சியுடன் வெவ்வேறாகத் தமதுகரங்களிடீட்டி ஐயனே எம்மை ஆளவந்த குழந்தாய், பாலுண்டு பசியாற வா வாவென்று ஆவலுடனெடுத்து முத்தமிட்டு மார்பிலனைத்து ஒப்பு வமையிலடங்காத சுந்தரமுள்ள தமதுகொங்கைகளிற் பெருகும்பாலினைக் கொடுக்கவரும்போது அவ்வன்னையர் முகங்களைக்கிருபையாகப்பார்த்து திரு நடைகொண்டு அதிகபசியுடன் வருந்துகின்றவரைப்போலத் துரிதமாய் அவர்தனங்களைத் திருவாயினாற் பற்றிச் சப்பிச்சப்பித்தெவிட்டவுண்டின்பு ஆறுருப்பெற்றுநின்ற ஒப்பற்ற முதல்வனைக் குளிர்ந்த தழைகளைப்படைத்துக் களிந்திருக்கின்ற கடப்பமரத்தினது நீழல்பரவி யிருக்குஞ் சரவணப்பொய்கையினிடத்தில் வண்டினங்க ளிடைவிடாது மொய்த்துத்தேனையருந்திநீர்வாரத்தொனிகளைச் செய்திருக்கும் தாமமாமலராகிய தொட்டிலினிடத்தில் வளர்த்தி மன்னுயிரைக்காக் கவந்த வள்ளலே? உறங்குறங்கு ஏழைபங்காளனே? உறங்குறங்கு எமது கண்மனையே! நித்தினாசெய்யுமென்றிவ்விதங்களாகத் தாலாட்டிப்போற்றி வருமுன்னிலையில் அவ்வன்னையர் களிக்கக் கிருபையும் இத்திருவிளையாடல்களைச் செய்யத்தொடங்கினர்.

ஒருருவம் மெய்மறந்து நீத்தினாசெய்யவும், ஒருருவம் திடுக்கிட்டெழுந்து அமிழ்தினுமினிய குதலைச்சொற்களை

ப்பேசவும், ஒருருவந்தாயினது முலையினைத் திருவாயில் வைத்தப் பாலையுண்ணவும், ஒருருவம் அதிசயமாகநகைக்கவும், ஒருருவத் திருவிளையாடலைச் செய்யவும், ஒருருவம் எவ்வளவுசமாதானஞ்சொல்லினும் கேளாமல் தாய்முகத்தைப்பார்த்துப்பார்த்து விம்மிவிம்மி அழவும் ஒருருவங் கரங்களிடீட்டித்தவழவும், ஒருருவம் மெல்லவெழுந்து தத்தடியிட்டி நடக்கவும், ஒருருவமெழுந்துநீர்க்க்கூடாமையாற் பொத்தென்றுவிழவும், ஒருருவம் உட்கார்ந்து சாஞ்சாடியிருக்கவும், ஒருருவமானது அப்பொய்கையினிடத்திற் பாய்ந்து கலக்கத்திரியவும் ஒருருவத் தாய்மடியிலிருந்து முலைக்காம்பினை வருடியிருக்கவும், ஒருருவமானது குதித்துக்களிக்கவும், ஒருருவத் திருக்கரங்களைக் கொட்டி அம்மானையாடவும், ஒருருவந்தன்பெருமைகளைப்பாடவும் ஒருருவம் பலதிக்கினும் மருண்டுபார்க்கவும். ஒருருவத் தாயைத்தப்பித்துக்கொண்டோடவும், ஒருருவம் தாய்க்கப்படாமல் ஒருமுலையில் ஒளித்திருக்கவும், ஒருருவத் தாயினைத்தேடித்திரியவும், இவ்விதங்களாக அறுவகைப்பட்டவருவங்களானவை ஒருகணப்போதிற்பத்து நூறாயிரபேதங்களாகத்தோற்றிப் பரம்பொருளாகவெழுந்தருளிய சர்வக்கியனை குமாரதேவரானவர் தாமெவ்வுயிரி னிடத்தும் பொருந்தி நடப்பிப்பதைப்போல இத்தகைய அதிசயத்திருவிளையாடல்களைத்தமது மாயாவிளாசத்தாற்காட்டினர். கேட்டீர்களோ- சவுனகாதிரிஷிகளே? சிற்பரமூர்த்தியாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவருடையபிரபலத் திருவிளையாடல்களின் மகத்துவங்களைத்தையும் தரிசித்த மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இந்திரன் ரிஷிகள்தேவர்கள் முதலானவர்க ளனைவரும் அற்புதங்கொண்டு தங்களுக்குள் பேசிக்கொள்ளுகின்றனர், குழந்தைப்பருவமாக இருக்கின்ற இவ்வொருவரோ பலகோடி சிறுபிள்ளைகளாகநின்று நாமனைவரும் பார்த்திருக்க ஒரு நிமைப்போதில் அளவுபடாத பேதாபேதங்களைக் காட்டுகின்றனர். இந்தக்குமாரதேவர் திருவிளையாடலின் பெருமைகள் நம்போன்களால் அறியப்படுவதென்றுமேலும் மாயவித்தைகளின் வல்லபங்களை மிகுதியாகச்செய்யவல்லர் கரங்களினைந்தித் தாலாட்டும் பருவம்பெற்ற சிறுகுழந்தையைப்போலத் தோற்றுகின்ற இக்கடவுளானவர் நடத்துவருகின்ற இத்தகைய சிறந்த மாயைப்பெருக்கினைப்போலமுடிப்பது எத்தகையருக்கேனும் அரிதரிது இதனைக்குறித்து வளைத்து வளைத்துப்பேசுவதற் பயனென்னே தேவர்களிற் சிறந்தவராகப் பேசப்படுகின்ற நாமேதேனுஞ்செய்ததுண்டோ ஆதலால்க்கடவுளானவர் ஒப்பற்றபரமசிவத்தோற்றமேயாம், இதற்கு யாதொரு சந்தேகமுமில்லையெனப்புசுழந்து அவனானோக்கிப் பலதாரத்தொழுது வாழ்த்தியிருந்தனர். இவர்கள் சரித்திரம்மீறிக் கார்த்திகைத்தெரிவையார் அனைவருத்தத்தமிடத் திருக்கின்ற குமாரதேவரது அதிசயத் திருவிளையாடல்களைப்பார்த்து மிகுத்த அற்புதமடைந்தவர்களாய்க் குழந்தைகளேன மனதில் நினைந்திருந்ததைமறந்து சம்மேனும்பிரிய வாற்றாமையாய்த் தாங்கள் வழிபடுகின்ற இஷ்டதெய்வத்தைப்போலக்கருதிப் பத்திவினையங்களுடன் போற்றி யிருந்தனர். கேட்டீர்களோ! நாமசிவசரணியவாசிகளே! சரவணப்பொய்கையினிடத்திற்றேற்றியசிறப்புப்பொருந்தியதாமாமாமலையணையாகக்கொண்டு சண்முகங்களைப்படைத்தகுமாரதேவர் வீறிவிளங்கும் அவதாரமகத்துவங்களை யிதுபரியத்தஞ்

சொன்னோம், இவர் வெளிவந்தபின்பு திருக்கயிலாயத்தில் எமதிறைவியாகிய பரமேஸ்வரியினது அனுக்கிரகப்பெருக்கினால் பாலசுப்பிரமணியதேவரது துணைவராகிய நவவீரரும் இலட்சம் வீரருந்தோற்றிய பிரபாவங்க ளையும் இனிமேற் பேசுவோம் பராமுக மின்றிக் கேட்பீ ராக.

அம்புயமுறமுஞ்செங்கேழுமுறுகம்படைத்தகோல

நமயிதன்வரவுதன்னைவின்றனமினிமேலங்க [வே
ணெம்பெருமுதல்விதன்பாலிலக்கத்தொன்பதின்மர்செவ்
டம்பிரகாசிவந்ததன்மையைப்புகலூற்றும்,

துணைவர்வருபடலம்.

நஞ்சயின்மவனெற்றிராட்டத்தினுணல்கு

வெஞ்சுடர்ப்பொறிவெம்மையையாற்றலன்விமலை

செஞ்சிலம்படிதாக்கலினைவமணிசுதற

வஞ்சியோடினளித்திறமுணர்ந்தனளகத்துள்.

ஆலகாலவிஷத்தினையுண்டு மன்னுயிரினைக்காத்தருளி ய சிவபிரானுற் றமது துதல்விழிகளின் மூலமாகப்படைத்த தீட்சணியமுள்ள தீப்பொறிகளினதுசுவாலைக்குச்சகி க்கப்படாதவளாய்ப் பரமேஸ்வரியானவள் பயந்து திருவடிகளின்றிரித்திருக்கின்ற சிலம்புகள்ஒன்றுடனென்றுதாக்கி நவரத்தினங்களுமிறையத் தமது திருமானிகையினே நோக்கி ஓடினவள் அக்காரணங்களையோசித்து மகாவிஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்கள் வந்துபரமசிவத்தினைவந்தித்து நமதுகுறைகள் நிவாரணமாதற்பொருட்டுத் தேவரீர்கிருபையுற்று ஒருகுமாரனைத் தரவேண்டுமெனப்போற்ற அ தற்கிரங்கித் தமது நெற்றிவிழிகளினிடமாக அனற்பொறிகளைத்தந்து அவைபிள்ளையுருப்பெறத்தக்கதாகச் சரவணப்பொய்கையினிடத்துக் கணுப்பினொனப் பார்ப்பதியார்தெரிந்துகொண்டவளாய் உடனே அம்மனுக்கு அதிக கோபம்பிரவேசித்து நிர்மலக்கடவுளாகிப் பரமன் என்னிடத்திற்றமதருளினைப்பெற்ற திருக்குமாரனைப்படைக் கவொட்டாமற்றை. செய்த பொன்னகரத்துக் கிறைவனாகிய இந்திரன் பிரமன்விஷ்ணு மற்றதேவர் முதலியவர்களுடைய தேவியார்களுக்குத்தினமுதற்புத்திரசந்தான மில்லாமற் போகக்கடவதென்று சபித்தனர். அவ்வாறே விண்ணவாரிஷிகள் வித்தியையாமல்அதுவனையிற்றோற்றிய தொகை முப்பத்துமூக்கோடி தேவொன்றும் நார்பத்தெண்ணுயிரம் ரிஷிகளென்றும் நாளது வனையிற்பேசவிருக்கின்றனர். இவ்விதமாக இமையபர்வதராசபுத்திரியானவள் சபித்தபின்பு மறுபடியுந் திருச்சபைக் கெழுந்தருளிச்சைவம்வைஷ்ணவம்சாத்தேயம் கபாலீகம்பெனத்தம் சாரவாகம்என்னும் அறுசமயங்களைப்படைத்துவீற்செய்தருளியபரமசிவத்தினதுபுத்திரமாகிய சந்திரானத்தில்வந்து ஆதியில் மகாவிஷ்ணு தேடிக்காண்பரியதிருவடிகளைக் கண்கள்குளிர்த்தரிசித்து வணங்கிக் களித்தவனாய்க் கர்த்தனே? தேவர்களனைவரும் பணிந்து தமது குறைபாடுகளை விண்ணப்பஞ்செய்துவேண்டியகாரணத்தினால் தேவரீர் கட்டித்த கயஞ்சோதிப் படிவமாகிய

பொறிகளினது உஷ்ணத்தினுற் பயப்பிராந்திகொண்டுசரீரமுற்றும் வெம்பிப் பதைத்தகாரணத்தினால்தேவரீரைப் பிரிந்தோடியபான் எமதுநாதனேநீர்அப்பொறிகளைப் போக்கியபடியால் மீளத் திருச்சபைக்கு வந்தனென்று பராசத்தியானவள் விண்ணப்பஞ்செய்தகாலத்திற் சிவபிரான் அம்மையிடத்திற் கிருபையுற்றுக்கரங்களைநீட்டிவரவழைத்து தமதிடப்புறத்திற் சேர்த்துக்கொண்டனர். இப்பிரகாரஞ் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தபார்ப்பதியார்தாம்முன்னமோடியகாலத்திற் சதங்கைகளினின்று சிதறிக் கிடந்த மணிகளானவை எமதிறைவன் திருமுன் பிரகாசித்திருந்தது. கேட்டீர்களோ? சவுன்காதிரிஷிகளே! மாந்தளிரினும் மிருதுவாயபாதார விந்தங்களிற் றரித்திருந்த சொன்ன சரங்களிற்கண்கணிகளாகக் கொத்திருந்தவையீங்கிச் சபையினிடத்திற் கர்த்தனது அனுக்கிரகப்படிக்குப் பார்ப்பதியார் தில்விய சந்தர வடிவமானது அவற்றிற் றோற்றிய தெப்படிக்கிருந்ததெனில் ஐம்முகக்கடவுளாகிய சிவபிரான் திருமுகத்தினிடத்திற்சோம சூரியாக்கினியாகிய முச்சுடர்களுந் திரிநேத்திரங்களாக விளங்குவதைப்போலக் காட்டியது. இவ்விதமாகச் சிறந்த நவமணிகளின் மூலமாகத்தோற்ற நின்ற உமையவன் திருவுருவனைத்திணையும் பரமன் விழிகளைச்செலுத்திப்பார்த்தருளிவாருமென்றழைத்தகாலத்தில் உலகங்களிற் புகழ்நின்ற ஒவ்மொருவகை மணிகளிடத்தில் ஒவ்வொரு சத்தியாகத்தேவாச்செய்தபுண்ணியபலத்தினால் நவசத்திகளும்ஏகமுகமாய்வெளிவந்தனர்.

இந்தப்பிரகாரம்பர்வதராச புத்திரியாகியபார்ப்பதியா யையொத்த சந்தரவடிவினைப்பெற்றுத்தித்த நவசத்திகளு ம்பரமசிவத்தினதுதிருவடிகளிற்சேவித்துநின்ற ஸுஅத்தேவருடையமங்களகரமாகியருபலாவணியங்களைப்பார்க்கப் பார்க்கமனந்தளர்ந்துமையல்கொண்டுமனப்பூர்வமாகஇச்சித்தமாத்நிரத்தில் ரிஷிகள்பத்தினிமாளைப்போலத்தட் சணமேகர்ப்பங்களைப்படைத்தனர். இச்செய்கைகளைத்திணையும்உமையவன் திருஷ்டாந்தமாகக்கண்டமாத்நிரத்தில் ஆதியிற்சகலபுவனசராசரங்களையும் படைத்தருளியநஸ்வரிக்குஅவர்களீது அதிககோபம்பிரவேசித்து எனக்கு மாறாகச்சக்கனத்தி மாராகியகாரணத்தினால்மேலோங்கிபகர்ப்பங்களுடன் பலகாலமில்வாறேயிருக்கக் கடவீர்களென்று சபித்தனர்இச்சாபமொழியைக்கேட்டமாத்நிரக் கில் அவர்களபிகவும்நடுங்கிப் பயப்பிராந்திகொண்டவெம்மையினால்தேகமுற்றினும்வியர்த்தொழுகிய ஜலப்பெருக்கினிடைபில் தேவதேவோத்தமனாகிய பரமன் திருவருளின்முயற்சியினுற்சூரியர்கூட்டம்போலச் சலனமற்றவீரபராக்கிரமஜயசாஸ்களாகிய இலட்சம்பிள்ளைகள் பிறந்தனர் இவ்விதமாக மாவநினையொத்த நேத்திரங்களைப்படைத்தநவகன்னியர் வெயர்வையினிடத்திற்றோற்றியபலசாலிகளாகிய இலட்சம் பேர்களுந் கோடையிடுகளை யொத்த உரத்தசொற்களோடு பொன்னுடையிடையிற்றரித்து கரங்களி லொப்பற்ற வீரவார்களைத் தாங்கிச் சபையெங்கு மிடமின்றிரெருங்கிப் பரமனைக் கண்டவுடன் சமீபத்திற்போய் உபயசரணவிரந்தங்களுஞ் சிரங்களிற்படத் திர்க்கதண்டன்சமர்ப்பித்து நாளினுக் கினிப்பைத்தருங் கடவுளினது அளவற்ற திருநாமங்களைத் துதித்தவர்களாய்க் கரங்களைக்கூப்பி நிற்றின்றவர்க ளோச் சர்வக்கியனாகிய பரமன் கிருபையாகப்பார்த்துச்சொ

ல்லுகின்றனர், குமாரர்களே கேட்பிராகநீங்களனைவரும் ஜயசால்களாகவிறி இத்திரன்முதலாகிய தேவர்களுக்குப் பகைவராகிய இராட்சதர்முதல்யோகாக் கண்டதுண்டமாகச் சங்கரித்து வேறறக்களையிருக்கின்ற நமதுதிருக் குமாரனாகியகுமாரசுவாமிக்ருப் படைத்துணைவராவிருக்கக்கடவீனென்று அனுக்கிரகஞ்செய்து தேவாதிதேவனாகிய சிவபிரான் அவர்களீது கடாட்சவீட்சணியத்தைச் செலுத்தவேண்டியவரங்களையும் புசுபலபராக்கிரமசம்பத்தையும்பெறத்தந்தனர், இவ்வாறுபாலாச்சுர்தயாரசத்துடன் அளவற்றபேறுகளைக் கடாட்சித்தவுடன்இலட்சத்தவராகிய நற்குணநற்செய்கைகளையுடைய பிள்ளைகளானவர்கள் பத்திவிசுவாசங்களில் மேம்பட்டவராய்த் தமக்கேற்றபணிவிடைகளைச் செய்து கொண்டு பரமன்சந்திதானத்தைவிட்டு நீங்காமல்ருந்தனர், இச்சரித்திரம்நிந்தர்கீக்கு தற்கரியகோபத்தினுள் பார்ப்பதிபானவன் முன்சபித்தசாபவலியினால் நவமணிகளினிடத்துதித்த கன்னியங்கள்கர்ப்பவாதனையிற்பட்டுமிகவும்வருந்தியும் அம்மனைப்பிரியாதிருந்து பலவிதங்களிற்போற்றிப் பணிவிடைகளைச்செய்துகொண்டு வெகுதூலமாகச் சிசுக்களைச்சுமந்து வாடியிருக்கின்றபோது மணிகளிடத்துதித்த அக்கன்னியர்உதரத்திற் பரமசிவத்தை வழிபட்டிருக்கின்ற நந்திதேவனுடைய அம்சையைக்கொண்டிருக்கின்ற கணத்தலைவர்கள் தோற்றிப் பத்துமாதத்துக்குமேற்படப் பலநாள்களாகத் தாய்மார்உதரச் சிறையிற்பட்டுக் கைகாலாடாமற் பலதுன்பங்களை அனுபவித்து வருந்தியிருந்தனர்.

இவ்விதமாக நவமணிகளிற்பிறந்த மங்கையாதிருவயிற்றிற் கத்தனைப்போற்றிவரும் நந்தியெம்பெருமான்கணத்தலைவர்பொருந்தியகாளையராய்சுக்கப்பிரமரிஷியைப்போலச் சிவபிரானைச் சிந்தித்து யோகசாதனைகளைச் செய்து கொண்டிருக்கு முன்னிலையிறுங்குதற் கரியபாரச்சுமையானதால் அப்பெண்கள் வருந்திஉமாபரமேஸ்வரரை வணங்கிப்போற்றி அம்மையப்போ யிதுபரியந்த மிந்தவுதரபாரத்தைத்தாங்கிக் களைத்தனம் இனிமேல்எங்களாற்பரிக்கச்சவுக்கியமல்ல கிருபையுற்றுவிவளியாணும்படிக்குக் கடாட்சிக்கவேண்டுமென்ப பலவாகத்துதிக்கு முன்னிலையிற சோமசேகரர் அத்தெரிவையரிடத்திற் பரிவாய்த்த மதிட்பாகத்தமர்ந்த உமையவள் திருமுகத்தினைப்பார்த்துச்சொல்லுகின்றனர், கற்றுத்துநீண்டுபிரிமிளித்திருக்கும் அளகபாரத்தினைப்படைத்த பார்ப்பதிஉனதுதிருவடிகளிறற்றரித்த பாதசரங்களிறேற்றிய இவர்கள்உனதுசாபசம்பந்தத்தினுற்கருவைப் பலகாலமாகச் சுமந்துமிகவும்வருந்தினர், அதலால் இனியாவது புதல்வனைப்பெற்றுச்சிறுமைநீக்கிவாழும்படிக்குக்கடாட்சிப்பாயெனக் கட்டளையிட்டனர், பரமேஸ்வரிப்படித்திருவாய்மலந்தபோது உமையவளானவள் அதற்குச்சம்மதப்பட்டு திருநகை கொண்டவளாய் அப்பெண்கொடிகளைப்பார்த்து வலியபிள்ளைகளைப்பெற்றுச் சவுக்கியத்திலிருப்பீரோன்க்கடாட்சித்தனன் அவர்களாகப்பத்திலிருந்து யோகசாதனைகளைச் செய்திருந்தபாலன் இச்செய்திதெரிந்துநல்லறிவினைப்பெற்றபேருணர்வினைப்படைத்திருக்கின்ற வீரர்களாதலாற்றும்வெளிப்படுவதற்கேதுவாகியபருவத்தை விதானித்து யோகசாதனையைநீக்கிமனமகிழ்ச்சியாய்ப்பிறப் பிறப்பற்றபரம்பொருளினது அருட்டிறத்தினைப் போற்றிப்பணிந்துதாய்மார் கற்பத்தினைநீக்கும் எத்தனத்திலிருந்தனர்,

அம்மன்பா தசரங்களின்மூலமாய்உற்பவித்தபெண்களும் பார்ப்பதியார் கிருபையுற்றுச் சொல்லியவிசேஷத்தினைக் கேட்டமாத்நிரத்திற்சந்தோஷசித்தராய் மனவருத்தங்களைப்போக்கி யிருதிருவர்களையும் பணிந்துபோற்றிவிடைபெற்றுத்திரிதமாய்ஒருபாரிசத்திற்போய்ச்சத்புத்திரனைப்பெற்றனர், இப்படிக்கு நந்திதேவர்கணத்தலைமையினைப்பெற்றுப் பந்தபாசங்களை நீங்கியிருக்கின்ற ஒன்பதுபிள்ளைகளும் ரிஷபமுகத்தினைவாய்ந்த நந்தியெம்பெருமான் உலகத்தில் அவதரித்ததைப்போல உற்பவித்தவரது வரலாற்றினையுஞ் சொல்லுவோம்.

சிவசுப்பிரமணியதேவர் அனுக்கிரகத்தினுள் சூரன்முதலிய விராட்சதரால் தேவர்கள் யாதொருதுன்பங்களையும் பெறாமல் அவர்களை நாசஞ்செய்வதாக நாகரத்தினப் பாவையென்னுங் கன்னிகையினிடத்தில் உலகோர் அதிசயித்துப் புகழ்ந்துபோற்றத்தக்கதாக வீரவாகுதேவர்திருவவதாரஞ்செய்தனர், வீரசிங்கத்தினையொத்த சவுரியவான்களாகிய சூரன் சிங்கமுகந்தாருகனென்னும் பாதகர்ப்படைத்த அளவற்றசேனாசமுத்திரமென்னு மிருட்கூட்டங்களை அதஞ்செய்து உலகங்களுக்கு சவுக்கியங்களைத்தருஞ் சூரியனைப்போலச்சொக்கட்டான் காயினையொப்ப அடிபார்த்து துனிகுவிந்து பலஆபரணங்களைப் பூண்டிருக்குந் தனபாரங்களைப்பெற்ற தரளவல்லியினிடத்தில் வீரகேசரியென்பவன்பிறந்தான் மானிடர்தேவர்முதலானவர்களுக்கும் பலநாட்களாகக் கொடியதுன்பங்களைச் செய்துகொண்டு வீரமாமயேந்திர புரியில்வாழும் பாதகராகிய ராட்சதவெள்ளங்களனைத்தையுங்கண்டதுண்டங்களாக வாட்டித் தொலைக்கவல்ல அதிகமகிமையுள்ள வீரமாமயேந்திரானவன் புஷ்பராக்கக் கன்னிகையினிடத் தவதரித்தனன், ஆயிரங்கிரணசமுகங்களையுடைய சூரியனுஞ்சமுத்திரத்தினிடத் தடங்கியிருக்கின்ற வடவாழகாக்கினியும் குளிர்ச்சிபெற்ற சோடசகலையையுடைய சந்திரனும்வெகிப்போசத்தக்கதாகப் பிரகாசிக்குஞ்சந்தரவடிவினைப்பெற்ற கோமேதகப்பாவையினிடத்தில் தேவர்கள்செப்த தவவிரதபலத்தினால் வீரமாமயேச்சுரன்பிறந்தான் தெய்வலோகவாசிகளாகிய விண்ணவர்வீறிவிளங்கவும் இராட்சதப்பாதகரனைவரும்அதப்பட்டுப்பேர்கவந்தருமத்தலையெடுத்து விர்த்தியாகவங் கிரணகாந்தியைப்பெற்ற வயிடுரியப்பாவையினிடத்தில் வீரகண்டையணிந்த பாதங்களைப்பெற்ற வீரமபுரந்தரன்தோற்றினன், சூரபதுமன் புசுபலபராக்கிரமமும் அவனதுதுணைவர்கள்வீரரத்தன்மையும் அவர்களைச்சூழ்ந்திருக்கின்ற சவுரியபராக்கிரமசால்களாகிய சேனாசமுத்திரங்களுந்தேவர்கள்மனவாட்டங்களும் ஏகதாலத்திறேறிலெந்து சீர்ப்பிம்படிக்குச்செய்யவல்ல வீரராக்கதனைன்பவன்பரமசிவகடாட்சத்தினால் வடிரமங்கையினிடத்திறேன்றினன் மேருவை வில்லாகக்கொண்டு திரிபுராதிகளை நிமைப்போதிற்றதித் தெரித்த சிவபிரான்கிருபையினுற் கடையுதத்தில் வடவாழகாக்கினியானது சீறியெழுவதைப்போல மாகதவல்லினிடத்தில் வீரமார்த்தாண்டன் அவதரித்தனன், பர்வதா கிருதியாக விளங்குத்தேர்கள் மதயானைகத்தித்தாவுங் குதிகைகள் ஆலகாலத்தினையொத்த கொடியசேனாசமுத்திரங்கள்முதலாகிய பலங்களையும் நிமைப்போதில் அதப்படுத்தவல்ல திராகுபி வீரராக்கதனைன்பவன் பலவால்வெயினிடத்திறேன்றினன், கற்கம்பத்தினைப்பிளந்தெழு

ந்து இரணியனைவாட்டிய நாகபிஷ்கமும் ஆலகாலவிஷமு
ம்போலப் பாதகனாவாட்டித் தினையிரட்டுக்கவல்லவிர
திரனென்பவன் நீலவல்லவியிடத்தில் அவதரித்தான்.

கேட்டவர்களைச் சவுனகாதிநிஷிகளே மேற்சொல்லியந
வவீரர்களும் பரமசிவத்தின் அனுக்கிரகத்தினுற்றத்தம
துதாய்மாருடையநீறமும் நாமங்கனையும்பெற்றுப்பிதாம்
பரங்கனையுடுத்துப் பலகாலம் தாய்மார்க்கப்பத்தில் நுந்தத
ற்குத் தகுதியாகிய தேகங்களுடன் பிரமனைப்போலத்த
மதன்னையர் உந்திக்கமலபூலமாக வெளிவந்தனர் இப்பி
ரகாரம் உறித்தசவுரியவாக்களாகிய நவவீரர்களும் அச்
சபையினிடத்தில் எங்குஞ் சிங்காதனத்தின்மீதுபிராட்
டியாருடன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபிரானைக்கண்ட
வுடன் பயபத்திவிசுவாசங்களுடன் திருவடிகளிற்பணிந்
தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பி நீங்கின்றகாலையிற்பரமன்அ
வர்களமீதிற் கிருபானோக்கம்பாலித்து இடப்பாகத்தமர்ந்
திருக்கின்ற பார்ப்பதிதேவியைப் பரிவாகப்பார்த்தருளி
ப்பெண்ணே யிவர்கள்வரலாற்றினைக் கேட்பையாக,அதி
கவிவேகசாலிகள் வலியிலுயர்ந்தவர்கள் இவர்களை யாவெ
ன்றிருக்கின்றனை நமதுபுத்திரராகவேண்டும் மேலும்நா
கனமாகவந்தவர்களல்ல நம்மடியாகிய நந்திதேவன்கண
த்தலைவராகுமென்று வேதப்பொருளாகிய பரமசிவன்அ
ருளிச்செய்த காரணங்களைப் பார்ப்பதியார்கேட்டுச் சந்
தோஷமிகுதியினால் அவர்களைவாழ்த்தி ஆதரித்தனள்,ப
ரமனுந் தகத்தகாயமாய் விளங்கியிரான்ற ஒப்பற்றவா
ளாயுதங்களை நிரூபித்து அவர்களைவருக்குங்கொடுத்து
ப் பிள்ளைகளே நவகன்னியர்கள் வெயர்வையினிடத்திற்
பிறந்த இலட்சம்வீரர்களுடன் நீங்கல்வந்து உங்கள் த
மையகைவுமிரானின்றகுமாரசவாமியைக்கூடிப் பிரியாம
ல் அவனிட்ட ஏவற்பணிவிடைகளைச் செய்துகொண்டு
வாழ்க்கடவீரர்களென்று கர்த்தன் திருவுளம்பற்றியகால
த்தில் அக்குமாரர்கள் பரமனைச்சேவித்து அவ்வாறே ந
டந்துகொள்ளக்கடவோமெனச் சம்மதித்தவர்களாய் அவ்
வீரர்களொன்பதின்மர்களும் இலட்சம்வீரர்களுடன்சே
ர்ந்து சிநேகமாய்க்குலவிக்கொண்டு சிவபுரான் வீற்றிருக்
கின்றநகரத்தை நீங்காமல் அத்தலத்தில் வாசமாயிருந்து
பணிவிடைகளைத்தவறாமல் முடித்துவந்தனர், நவகன்னி
யர்களும் உமையவளை நமையப்போதும் பிரியாமற்காத்தி
ருந்து அம்மனிட்டஏவற்பணிவிடைகளைப் பத்தியுடன்
நடத்தி சவுக்கியமாகவிருந்தனர்.

ச ர வ ண ப் ப ட ல ம்.

ஏற்றநானவரொன்றொழியதினமரோடில்லக்
தோற்றமெய்தியதன்மையையித்தனைசொற்று
மாற்றமச்சேர்புனற்சரவணத்தடந்தனிலறுவர்
போற்றவைகிஞேன்கயிலையிப்புருத்தமமபுகல்வாம்.

கேட்டவர்களைச் சவுனகாதிநிஷிகளேசகலராலும்புகழ
வல்ல கீர்த்திப்பிரதாபசாலிகளாகிய நவவீரர்களும் இல
ட்சத்தவரும் பரமசிவகடாட்சத்தினால் அவதரித்தகதா
ப்பிரசங்கங்கனையிதுபரியத்தம்பேசினேயும்இனிமேல் ஜல
வளம்பெற்ற சரவணப்பொய்கையினிடத்திற்காத்தனிகை
த்தெரிவையார் அதுவரும்போற்றி வளர்க்கவீற்றிருக்கு
ம் சிவசுப்பிரமணியதேவதிருக்கயிலாயத்துக்கெழுந்தரு

ளைய சரித்திரங்கனையுஞ்சொல்லுவோங் கவனிப்பாடக்கே
ட்டிராக ஞானவான்களாற்றரிசித்துப்போற்றத்தக்கபெரு
மையினையுடையவள்ளியங்கிரியினிடத்தில் வீற்றிருக்கி
ன்றபரப்பிரமசொருபியாகியசிவபிரானைவந்திருவாயிற்
நீர்கமந்துபெருமல்லமன்னுயிரனைத்தனையும்படைத்தருளி
யபார்ப்பதிதேவியைப்பார்த்துச்சொல்லுகின்றனர், மனக்
கவலைகொண்டு வருந்தியிருந்தமகாவீஷ்ணு பிரமதேவன்
இந்திரன் முதலாகியதேவர்கள் தமநிடர்களைப்போக்கிக்க
ளிக்கத்தக்கதாக முன்னம்நமதுவிழிகளினிடத்திற்கிருவ
வதாரஞ்செய்துதாமனாமுதல்யபுஷ்பவகைகள் பெருத்தி
ராவீன்ற சரவணப்பொய்கையினிடத்திலவளருகின்ற நம
துதிருக்குமாரனையிந்தத்திருக்கயிலாயத்தினிடத்துக்குஅ
ழைத்துவரப்போவோம்வாருமென் அபுல்த்தோலைத் தரி
த்தபரமன்பேசியதறிந்துபார்ப்பதியார்அதிகமகிழ்ச்சியை
க்கொண்டவளாய்க்கர்த்தனே தேவரீர்திருவுளப்படிக்குர
மிருவருமாகச்சென்றுபுத்திரனைஎடுத்துவரும்படியாகப்
பிரயாணப்படுமென்றுவேண்டி களன்கண்டமூர்த்தி கிரு
பையுற்றச்சிங்காதனத்தைவிட்டிறங்கித் துரிதமாய்த்தம
துதிருத்தேவியுடன்ரிஷபவாகனத்தினிமிதுஆரோகணித்
தனர்இந்தப்பிரகாரம் நந்திவாகனத்தின்பிடரியில்பரமன்
வீற்றிருந்தகாலத்தில் வானநாடாகியதேவர்கள் நமதுது
ன்பங்களைத்தும் இன்றுடன் அதப்பட்டுப்போய்விட்ட
தென்னுஞ் சந்தோஷப்பெருக்கினால் வாழ்த்திப்போற்ற
நந்திதேவர் கணத்தலைவராகிய நவவீரர் இலட்சர்குழந்
து சிவன்பெருமைகளைக்கொண்டாடவும் தீட்சணியமிகு
தியாகிய ஆலகாலவிஷத்தினைத் திருக்கரத்திலேநிவந்து
பரமனிடத்தொப்பிவித்த பெருமைபெற்ற ஆலாலசந்தர
ர்முதல்ய சிவகணங்களுஞ் சிவத்தின் திருக்கோலம்பெற்
றிருக்கின்ற உருத்திரகோடிகள் இருபக்கங்களினும் நெ
ருங்கித் துதித்துவரத்தக்கதாக வெள்ளிடையினிமிது நட
க்கும்போது இச்செய்தியறிந்த மகாவீஷ்ணு பிரமதேவ
ன் இந்திரன்முதல்யதேவர்கள் அதிதிவரமாகவந்து பாரி
சாதபுஷ்பங்களை வாரிராரிப் பரமன்மீதி லீறைத்துச்சப
ங்களைக் கொண்டாடிக்கொண்டு பின்பற்றிவரவும் ஜயபே
ரி வெற்றி முரசஞ் சங்கம் சின்னம் சல்லரி மல்லரி நிமி
லைமுதல்ய பதினெண்வாத்தியங்களையும் பூதவீரர்கள்அ
திக்கூசையெழ முழக்கிக்கொண்டு போகவும் சதுர்வேத
ங்களுமற்றுமிராவீன்ற கலைகளும் ஒவென்னும்ஒசையோ
டு உமாபதியின் குணதிசயங்களை விளக்கிச்செல்லவும்வி
ஞ்சையர் கின்னார் வீணைகளைமீட்டி தேவகானங்களைவா
சித்துத்தொடரவும் சந்திரனானவன் தனதுகலைகளி னொ
ன்றாகிய மூன்றும்பிறையினைப்பரமன் சடாமகுடத்திற்
றரித்திருப்பதைப் படம்பொருந்திய விடநாகம்மேலட்டு
வருத்தப்போகின்றதென்னும் ஏக்கத்தினுற்றன்னிலையை
கிட்டிவந்து கவிந்திருப்பதைப்போலவெண்பட்டுக்குடை
களைச் சூரியர்தாங்கிவரவும் சகரரென்னும்அரசர்கள் சா
பசம்பந்தத்தினுற் சாம்பற்பட்டு நகவாதனையில் வாடுவ
தை அவர்களாமரபிஷித்த போப்பிள்ளையாகியபகிரதரா
சன் கேள்விப்பட்டுத் தனக்குறக்களை நந்தியிற்சேர்க்க
வெண்ணிப் பலகாலம் அரியதுங்களைச் செய்யும்போது
பரமசிவமிரங்கித் கடாட்சிந்தகாலத்திற்பெருகிய கங்கை
யினிடத்தெழுந்த அலைகளைப்போல வெண்சாய்மமாக
ளைப் பலகோடி பூதகணங்கள் விடுப்போகவும் சிங்கம் பு
யினை கரடி கடமை மான்முதல்ய மிருகசமுக்களை

யுடைய நூறுகொடிபூதவீரர்கள் பரிவட்டங்களைத் தாங்கிச் சூழ்ந்து செல்லவும் அளவற்ற சுவகணங்கள் தாங்கிச் செல்லும் வீணைத் துவசுபடங்கள் அசையுந்தோறும் வானகங்கையிற்றேயுந்துதோய்ந்து சிதறுந்துளிகளானவை சொர்க்கவாசிகள் சிவபிரானை வழிபட்டுக் கடைத்தேறும் பொருட்டுக்கற்பகற் தாமரைமுதலிய மலர்களைக்கொண்டு அபரிமிதமாய் அருச்சிப்பதை யொத்துக்காட்டவும் இவ்விதமாக நடக்கின்ற மகோச்சவகாலத்தில் அகிலசராசரங்களைப் படைத்தருளியுங் கன்னிகையாக விளங்கும் பார்ப்பதியாருடன் வெள்ளிடையின்மீது சிவபிரான் வீற்றிருந்ததமது நகரத்தைக்கடந்து திருக்கயிலாய பர்வதத்தைத் தாண்டிப் பூமியினிடத்திற் பிரபலமாகக் கொண்டாடும் இமயபர்வதத்துக் கருகில்வந்து அன்னங்கள் வீளையாடித்திரியுஞ் சிறப்பினையுடைய சரவணப்பொய்கையின் கரைக்குச் சமீபமாகக் க்கர்த்தன் உமையவருடன் வந்துசேர்ந்தனர்.

கேட்டார்களோ! சவுனகாநிரிஷிகளே! யிவ்விதமாகச் சந்திர சடாதரக்கடவுளாகிய பரமனும் அவனைப்பிரியாமல் கலந்திருக்கும் பராசத்தியும் அறுவகைத் தோற்றத்தினைக்கொண்டு திருவிளையாடல் செய்திருக்கின்ற குமாரதேவர் குணதிசயங்களைப்பார்த்து மனமகிழ்ச்சியாய்ச் சலப்பெருக்கினையுடைய சரவணப்பொய்கைக்கரையின்மீதிலெழுந்தருளியிருந்தனர், அதுகாலையில் அப்பொய்கையினிடத்தில் அலர்ந்திருக்குந்தாமமாலின்மீதுசண்முகத்தோற்றமாக வெழுந்தருளியிருந்த பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் தேவதேவோத்தமனையும் மன்னுயிரனைத்தினையும் ஈன்றருளிய பிராட்டியாராயுந்தரிசித்த மாத்திரத்தில் முகமலர்ச்சிகொண்டு புன்முறுவலுடன் மனமகிழ்ந்திருக்கின்ற சமையத்தில் எமதிறைவன் உமையவனைப்பார்த்துப்பெண்ணே! உனது திருக்குமாரனை எடுத்துவரக் கடவையென்று கட்டளையிட்டபோது அழகியரிஷபவாகனத்தினை விட்டிறங்கி மனம்பூரித்துச் சரீரம்புளகெழக் களிப்புடன் சரவணப்பொய்கையினிடத்திற் சென்று தமது பிள்ளைகளாகிய அறுவகைத் தோற்றங்களையும் அன்பு மிகுதியினால் கரங்களை நீட்டிச் சேர்த்துவாரியெடுத்து மாப்பினிடத்திற் சேர்த்து அணைத்துச் சண்முகங்களும்பன்னிருகரங்களும் விளங்கும் படியான ஒருருவாகச் செய்தனர் திரிலோக காரணியானவன் இவ்விதமாகக் கூட்டிய தெப்படிக்கிருந்ததெனில் சர்வசங்காரகாலத்திற் பரமன்கட்டளையின்படிக்கு மன்னுயிரனைத்தும் ஒலங்கிப் பாவெளியிற் சேருங்காலையில் எமதிறைவருக்குரிய சத்தியானவன் உலகங்களைவிளக்கும் பொருட்டுப்பரவியிருந்த தோற்றங்களைத்தையுந் தன்னிடத்திற் கிரகித்து எக உருக்கொண்டு பராசத்தியாய்ப் பரசிவத்தைக்கலந்துகின்றதுபோல ஆறுஉருவுகளும் ஒன்றாக விளங்கி உலகமாதாவினால் கந்தசுவாமியென்றழைக்கப்பெற்றனன். இவ்வாறு கவுரியானவன் சேர்த்தொன்றுபடுத்திய திருக்குமாரனது உச்சிகளை மோந்து பளிங்கு போலவிளங்கும் முதுகினைத் தடவிக்கொடுத்து வருங்காலத்திற் புத்திரவாஞ்சையினுந் பார்ப்பதியாருக்குத் தேகம்பூரித்துக் கொங்கைகளின்மீச் சுரப்பெடுத்துப் பால்பிரிட்டோடியது. ஒருவருக்கு மனப்பூர்வமான பட்சமுண்டாருங்காலத்தில் இப்படிக்கல்லவோ வீளையவேண்டும். பின்பு சிவபிரானதுகிருபைப்பெருக்காய்ப் பவத்திரமாகவிருக்கின்ற பிராட்டியார்

கொங்கைகளினின்று மூறிய அமுதத்தினைப்பிரகாசம்பொருந்திய இரத்தினக் கிண்ணத்திற் சேர்த்துத் தமது பிரியமுள்ள புதல்வனுக்குப் பரிந்துகொடுத்தனர். இவ்வாறு சுவர்னகலசத்துக்கொப்பாகிய திருமுலைப்பாலத்தெவிட்ட ஓட்டுவித்தபின்பு பிரியமாய்க்குமாரசுவாமியை யிடை யிலெடுத்துக் கொண்டுபோய்ச் சிவபிரானைச் சேவிக்கச் செய்தகாலத்திற் பசுபதி பூரணகடாட்சம்வைத்துத் தமது திருக்கரங்களை நீட்டிக் குமாரனைப்பரிந்தெடுத்து மாப்பிற் சேர்த்து முத்தாடி மகிழ்ந்தவராய்த் தமது பக்கத்திலிருத்திக் கொண்டனர். பிரபலவாஞ்சைக் கேதுவாகிய டாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் இவ்வாறு வீற்றிருந்தகாலத்திற் பிரானிகளைத்தையும் உலகவியாபாரமித்தம் முன்னமே பெற்றருளிய பார்ப்பதிதேவியையும் பரமனுவர்கரத்தினைத் தாழ்த்தி அணைத்தெடுத்துத் தமதிடப்புறத்திற் சேர்த்தனர். இயல்பாகப் பரிமளித் திராநின்ற கூந்தலையுடைய எமதிறைவிக்கும் எமதிறைவனுக்கும் மத்தியிற் புத்திர சிகாமணியாகிய குமாரதேவர் வீற்றிருந்த காட்சியானது பூமியின்கண் தோற்றநின்ற இரவுபகலுக்கு மத்தியிற் சிவந்தநிறம்பெற்ற அந்திப்போதானது காட்டுமாறுபோல விளங்கியது.

இவ்விதமாக ரிஷப வாகனத்தின்மீ தெழுந்தருளிய உமாபரமேஸ்வரர் மத்தியில் ஜயசாலியாகிய குமாரசுவாமி விளங்குவதைப் பிரமன் இந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் தரிசித்த மாத்திரத்தில் ஊழிகாலத்திற் சந்தசாகரங்களும்தெரும்துறக்கடலும் ஏகமாய் ஆர்ப்பரித் தெழுவதைப் போலக் கல்லென்னும் ஆரவாரங்களுடன் இருபாரிசங்க ளினும் நெருங்கிச் சூழ்ந்துகொண்டு புகழ்வதாயினர். சரபப்பட்டியாக வெழுந்த நரசிங்கத்தினது வீரூப்பைய டக்கிய சிவபிரானுடைய திரு நுதல்விழிகளில் அவதரித்த குமாரதேவரோ? கேட்டருள்க. — இடைவிடாமல் வருத்தியலைக்குஞ் சூரபதுமணித்தகாத வீனத்தொழில்களைப் பலகாலமாகச் செய்து செய்து தேவனொன்ப புகழ்ப்பெற்ற யாங்கள் சகலத்திரானும் இகழ்ந்துபேசும்படியான குறைபாடுகளைப்பெற்றவாடுகின்றனம், ஆதலாற்கர்த்தனே! யினிமேலாவது கடாட்சித்து எங்கள் பகைவனாத்தொலைத்துப் பாதுகாத்திரட்சிக்கவேண்டித் தேவரீரையன்றி வேறுகதியில்லையென்று பரிமளிக்குத்த கற்பகம்பாரிசாதமுதலிய புஷ்பவருஷங்களைச் சொரிந்து பலதரம்பணிந்தெழுந்து வாழி வாழி யென்று ஆசிகளைச் சொல்லிக் கொண்டாடுகின்ற சமயத்திற் பிதாம்பரத்தினுந் செய்யப்பட்டிருக்கியிராநின்ற கச்சைப் பீதியெழுவதைப்போல விம்மிச் சொர்னகலசத்தை யொத்திராநின்ற ஸ்தனபாரங்கலையும் மயிலேகிடை யை நிகர்த்த தந்த பந்திகளையும் பவனத்தினைப்பறித்த சிவந்த அதரத்தினையும் பூரண சந்திரனை யொத்த அழகிய திருமுகமண்டலத்தினையும் படைத்துப் பாலசுப்பிரமணிய தேவனைப் புத்திர வாஞ்சையினுந் போற்றிவந்த பாக்கியவதிகளாய்ப் பதிவிரதா சிரோமணிகளுமாக விராநின்ற கார்த்திகைமாதர்கள் அறுவருக்குமா ரதேவனைப் பிரிய மனமில்லாமல் ரிஷபவாகனத்தின்மீது வீற்றிருக்கின்ற சிவபிரான் முன்னம் பூமியிற் படியவிரிந்து சேவித்துகின்றனர். அக்காலத்தில் ஆரவாரணர் அப்பெண்கொடிகளின்மீது கிருபாநோக்கம் பாலத்து நீங்க ளறுவரும் இந்தக்கந்தசுவாமிக்குமுலைப்பால்கொடுத்து அந் திக பிரியத்துடன் பொற்றி யிருந்த காரணத்தினால் இக்

குழந்தைகளுக்கும்பிள்ளையெனப்பெயர்விளங்கக்கடவதுமேலும்உங்களுக்குரியதினங்களில் இந்தப்பாலசுப்பிரமணியனுடைய திருவடிகளில் பணிந்து விரதங்களைச்செய்து வருபவர் எத்தகையொணினும் அவர்கள்வினைகளைப்போக்கி விரும்பியவரங்களைபுந்தந்து கடையில்நமதுசாருபதவியையுங் கொடுத்தாளவோ மென்று அனுக்கிரகஞ்செய்தனர். அக்காலத்தில் முன்னம் பார்ப்பதியார்சரவணப்பொய்கையினிடத்திலவந்து கந்தசுவாமியைக் கண்டவுடன் அதிகபிரியத்துடன்சமீபத்திற்போய் ஆவலுடனெடுத்துத் தழுவிப்போது கொங்கைகளிற்சுரந்தபாலே வயிரக்கின்னத்திற்குந்து புத்திரனுக்குச் சாப்பிடக்கொடுத்தபோது அதிகரித்தொழுகிய பாலானது ஆற்றின்பிரவாகத்தைப்போலவோடி விண்ணகத்திற் பாயுந் தெய்வங்கையை நிகராய்ச் சரவணப்பொய்கையிற் பெருகிய காலையிற் சதுர்வேதங்களையும் பூரணமாகவோதிஅவற்றின்முடிபினைத் தெரிந்திராநின்ற தவசிகளேஷ்டனாகியபராசாரிஷிக்குப்பிறந்த பிள்ளைகள் அறுவரும் நன்னெறிகளிற்பிசகிக்கொடியகாரியங்களைச் செய்யக்கண்டு மனம்பொறாமற்பெற்ற தந்தையர் சபித்தகாரணத்தினால்மீனுருப்பெற்று அப்பொய்கையினிடத்துலவிக் கொண்டிருந்தவர்கள் அநீரிற்பாயும் பாலினையுண்டனர்.

இந்தப்பிரகாரம் திருக்கயிலைக் கிணையாகிய அம்மைத் திருமுலைப்பாலைத் தெவிட்டக்குடித்தமாத்நிரத்திற்சாபவலியொழிந்து நித்தினாதெளிந் தெழுந்தவரைப்போலரிஷிபுத்திரர் தாங்கொண்டிருந்த மச்சவருவநீங்கித்தமதுபழைய ரிஷிக்கோலத்தினைப்பெற்றவராய் அவ்வறுவரும் பொய்கையைக்கடந்து வெளிவந்து சிவபிரானைவலம் வந்து பணிந்துபோற்றுக்கின்றவரீது கிருபையுற்றுரிஷிபுத்திரரோ! நீங்கள் இப்பாசித்தி லிருக்கின்ற பர்வதங்களில் வாசமாய்த் தவஞ்செய்திருப்பீராகிற் சிலதினத்துக்குப்பின்பு இந்தப் பாலசுப்பிரமணியன் இம்மார்க்கமாக வரும்போது உங்களுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்திரட்சிப்பனெனத் திருவுளம்பற்றினார். அவ்வருளைக்கேட்டமாத்நிரத்தில் மனமகிழ்ந்தவர்களாய் மகாபாக்கியமென்று மீளச்சேவித்துவிடைபெற்றுத் தமக்குக் குறித்த விடத்தை நோக்கிப்போயினர். பின்புஎதிரில்நீர்கின்றகார்த்திகைத்தெரிவையர் மகாவிஷ்ணுபிரமதேவன்முதலாகிய தேவர்களீதுதிருக்கண்சாத்தி உங்கன்பதவிகளிற்சேர்ந்து சுகமேயிருக்கக்கடவீனெனக் கட்டளையிட்டுப் பொன்னையொத்த சடாமண்டலதாரியாகிய பரமந்திருக்கயிலைக்கெழுந்தருளினார். இவ்வாறு தேவரணைவரையும் பிரிந்து திரிபுரதகனராகிய சிவபிரான் வெள்ளியங்கிரியின்மீதுபோய்த்தமது திருமானிகை வாய்நெருகிற்சேர்ந்த மாத்நிரத்தில் ரிஷபவாகனத்தைவிட்டிற்றங்கி ஒப்பற்ற குமாரதேவனையும் பர்வதராசபுத்திரியையும் இறக்கிக்கொண்டுமெல்லநடந்து அரண்மனையைச்சேர்ந்து நவரத்தின மயமாக விளங்குஞ்சபாமண்டபத்திற் பிரவேசித்துச் சிரோ ரத்தினங்களினால் அமைந்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தின்மீது கிருபையானதுவிளங்கத் திருத்தேவியுடன் குமாரதேவர்மத்தியில் விளங்கவீற்றிருந்தனர். சிவபிரான் அனுக்கிரகப்படிக்குஅத்தலத்தில் வாசஞ்செய்திருந்த நவசத்திகள் சிலம்பிலுதித்தபிள்ளைகளாகிய வீரவாகுதேவர் முதலிய நவவீரர்களும்இலக்கத்தவரும் தமதுமுன்னவனாகிய பாலசுப்பிர மணியக்கடவுளைத் தரிசித்தமாத்நிரத்தில்மனமகிழ்ச்சியுடன் வலம்

வந்துபணிந்து கற்பகமலர்களைத்தூவித் துதித்தவர்களாய்த் தமது பிதாவைப்போலவும் உயினையொத்தும்சிவகுமாரனைநினைந்து அவரைப்பிரியாமற்குழந்திருந்தனர்.

திருவிளையாட்டுப்படலம்.

அனைந்தரமதா கவுமையம்மையொடுபெம்மா

னனந்தலையிலவையிலங்கொள்குமமோச

னினைக்கொடுதொடர்ந்தனையாரொடுமெழுந்தே

மனங்கொளருணர்மைதனிளுடலைமத்தான்.

கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே இதுபரியந்தம்சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளினது தோற்றமுந் திருக்கயிலையத்துக் கெழுந்தருளிய கதாப் பிரசங்கங்களைச் சொன்னோம், இனிமேற்குமாரதேவர் நடித்தஅற்புதத்திருவிளையாடலின் பெருமைகளிற் சில வற்றை விளக்குவோம் இவ்விதமாகப் பரமசிவமும் பார்ப்பதியம்மனுந் தமதுபுத்திரனைச் சரவணப்பொய்கையினிடத்திருந்து அழைத்துவந்து வெள்ளியங்கிரியிற் நமது திருமானிகையிலிருத்திப்போற்றிவருகின்றகாலத்திற் குமாரசுவாமியானவர் தமது துணைவராகிய நவவீரர்இலக்கத்தவர்களுடன் கூடிக்கொண்டு பாலபருவத்துக்குரிய திருவிளையாடல்களைச்செய்ய வெத்தனித்தவராய்த்தமது திருவடிகளிற் நரித்திருக்கின்ற தண்டைசதங்கை கிண்கணியிவைக ளொன்றுடனென்றுதாக்கிக் கலீல் கலீலென்றுசத்திக்கவும் இடையில் பிகிந்திருக்கின்ற அவாவடங்களிற்றொங்கும் மணியினங்கள் சலசலென அதிரவும் சிரோரத்தினக்குண்டலங்கள்செவிகளினிடத்திற் பன்னிரு சூரியரை யொத்து விளங்கவும், மார்பிற்றரித்திருக்கின்ற மதாணிப்பதக்கம் முத்துமாலே மோகனமலைகள் பின்னியிலையவும் நெற்றிகளிற் நரித்திருக்கின்ற வீரபட்டமானது கார்காலத்தெழும் மின்னலை நிகர்த்துச் சொல்க்கவும், திருக்கயிலைய வெல்லையெங்கும் உலவிவிளையாடியும், சபைகள்தோறுஞ்சென்றுநடித்தும் புஷ்பங்கள் மலந்திராநின்ற தடாகங்களில் மதயானையப்போலத் துணைவருடன் விழந்துகலக்கியும், சிறு தென்றற் காற்றைசந்திருக்கும் சோலைகள், நந்தனவனங்கள், உத்தியானவனங்கள், முற்றுப்போய் மலர்களைப் பறித்துச்சூடியும் செடிகளைக்குலுக்கியும், கனிவகைகளையுதிர்த்தும், எக்காலத்தும் எவர்களாலும் கண்டறியாதவிடங்களிற் பெருகுங் கான்யாறுகளில் முழுகி நீந்தியும், சரபசார்த்தால முதலிய மிருகங்கள் வாசமாய்வானத்தைடளாவ விருக்கின்ற பாரித்த பர்வதங்களின் உச்சியிலேறி ஒன்றினின் றொன்றிற் பாய்ந்தும்விசாலமா யிராநின்ற குளங்கள் ஏரிகளிற்புகுந்து ஜலங்களை வாரிவாரி யிறைத்தும்நதிகளில் பிரவாகங்குறைந்தகாலையிற் றோன்றும் மடுநீரிற் குதித்து முதலைகளைப்பற்றி வால்களைமுடிந்தெறிந்தும் ரிஷிகள் அகோரதவங்கனையும் யாகங்களையும் செய்வதற்கமைத்திராநின்ற ஸ்தம்பங்களின்மீதுகழைக்கூடத்தாடிகளைப்போலப் பாய்ந்து ஒருவிரலை யுன்றிரின் துலகுக்கொண்டு மற்றவைகளினிடத்திற் குதித்தும் தபோநிதிகள் வாசமாயிராநின்ற பன்னகசாலைகள் முற்றும் துழைந்துஅவர்கள் சேஷமங்களை விசாரித்தும் உமாபரமேஸ்வரருக்கினிய குமாரதேவர்அடியேன் மனத்தினையும் ஒருபொருளாக

நீனத்துவாசமாய் அஞ்ஞானவிருளைப்போக்கி யாண்டு
ம் சந்திரசுடாதாக்கடவுள்வீற்றிருக்கின்ற ஆலயங்கள் தோ
றும்போய்த் தரிசித்துக் களித்தும் தமது தந்தையாகிய உ
மாபரமேஸ்வரர் களித்துப் பிரியமாக விருக்கின்ற திவ்வி
ய ஸ்தலங்கடோறும் உலகித் திருடனங்களைச் செய்து க
ளிப்பீத்தும் மகர்தங்களை யிறைத்துத் தேனைப்பெருக்கி
ப்பரிமாறித்திராரின்ற புதிய மலர்களைவாய்ந்தகடம்பவிரு
ட்சங்களினால் நிறைந்த தோப்புக்களிற்சென்றுமலர்களைப்
பறித்துச் சிகையிற்சூடி சந்தோஷித்தும் வேத சாஸ்திர
முதலிய கலைக்கியானங்களை ஒதுந்தலங்களினும் மதுரமா
கிய இயலிசை நாடகமென்னும் முத்தமிழினங்களை ஆரா
யும்கலாசாலைகளினும் இதரசங்கங்களிடத்தும்போய்த்தம
து பெருமைகளைப் போற்று கின்றவிதங்களைச் செவிகளு
க்கினிமையாகக்கேட்டும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூவட்டத்தி
னிடங்களெங்கு முலவி அவ்வவ் விடங்களிலிராரின்ற அ
திசயங்களை வேடிக்கையாகப் பார்த்தும் அஷ்டதிக்குகளி
ற்சென்றுநாடியும் அளவையிலலாத சந்தசாடரங்களினு
பெரும்புறக்கடலினும் செப்படிவித்தைக்காரலாப்போல்
நடந்து திரிந்தும் விசாலமாகவிளங்கும் விண்ணிடங்களி
ற் கந்தருவளைப்போலப்பறந்தும் கருடகாந்தருவர் சித்த
வித்தியாதரர் முதலியர் பதங்களிற்போய் அவர்களுடன்
குலவியிருந்தும் திரிலோகாதிபதியாகிய தேவேந்திரன் க
ளித்திருக்கும் சவர்க்கலோகமுற்றுந் திரிந்து கண்டு விய
ந்தும்தவங்களிற் சிறந்த யோகிகள், சத்தரிஷிகள், அஷ்ட
வசுக்கள். பதங்களிற்போய் கெம்பிரமாகவுலவியும், உந்தி
க்கமலவாகியாகிய பிரமன்வீற்றிருக்கின்ற மனோவதிநகரி
ற்போய் அவ்விடங்களிலிராரின்ற மகத்துவங்களைப்பார்த்
தும் அஷ்டலட்சுமிகளுங்குடிக்கொண்டிருக்குஞ் செல்வந்
லங்களையாய்ந்த மகிபையுள்ள வைகுந்தநகரினைக்கண்டிக
ளித்தும் எமதிதையாகிய பராசத்திவாசமாயிருக்குந்தல
த்தில் இடைவிடாமலிருந்துவிளையாடியும், மூன்றும்பிறை
யினைச் சடாமகுடத்திற் தரித்தருளியபரமேஸ்வரன்வாச
மாயிருக்கின்றபதத்திற் பிரியாவிடையாகக்காட்டியும் சில
பிரான் அனுக்கிரகத்தினாலுண்டாயிருக்கின்ற ஆயிரங்கோ
டி அண்டங்கடோறும் ரிமைப்போதிற்சென்றுசென்று அ
த்தலவாசிகள் அற்புதமடையத்தாண்டவமாடியும், வருண
மண்டலம், வாயுமண்டலம், அக்கினிமண்டலம்வானவெல்
லை, அண்டப்பித்திகையின்மேற்பட்டவிடங்களெங்கனும்
நிறைந்து எஞ்சுந்தாமாய்நடனங்களைக்காட்டியும், இப்படி
க்குத்திரிகின்றபாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவாசில விட
ங்களிற்சண்முகங்களைக்கொண்டுதோற்றியுஞ்சிலவிசை ஒ
ருமுகத்தைத்தரித்துலவியும்சிலகாலங்களைப்பருவகைச்
சஞ்சரித்தும்சிலகாலம் வேதபாரகராகியபிரமணர்கோல
மாகத்தோற்றியும்சிலபோதுதவங்களிற்சிறந்த முனிபுங்க
வர்கள்கோலத்தினைத் தாங்கிகின்றும்சிலதலங்களிலுபட்டி
லை முதுகிலிறுக்கித் தரங்களிற் நனுசகளைப் பற்றிச் சத்
தவீரகை எதிரின்றித் திரிந்தும் சிலகாலம் பாதசாரியா
கச்சென்றும் சிலகாலம் உத்தம அசுவத்தில் விளங்கிவை
யாளிவிட்டும் சிலகாலம் மதயானையின்பிடரியில்வீற்றிரு
ந்துபவனிவந்தும் சிலகாலம் நவரத்தினமயமாகிய இரத
த்தில் ஆரோகணித்துத் துரத்தியும் சிலகாலம்வலிபெற்
றயாளியின்பிது தோற்றியும் சிலகாலம்முறுக்கியகொம்பி
ளைப்பெற்றிருக்கின்ற ஆட்டுக்கடாவின்பிதுசென்றும்சில
காலம் தங்கமயமாகிய விமானத்திற்போகியும் சிலகாலம்

ஆகாயவெல்லையிற் சித்தனாயொத்துலவியும் சிறிதுகாலம்
சர்வாபுதபாணியாய்ச் சூரனைப்பகைத்துச் சண்டைகொ
டுக்கப்பாய்ந்தும் சிறிதுபொழுது மணிகளைத் திருக்கரத்
திற்பற்றி கலகலென்றசைத்தும் சிலகாலம் புள்ளாங்குழ
லாறியும் சிலகாலம் ஓசைமிசுத்த எக்கானைதுத்தாரியிவ
ற்றைமுழக்கியும் வீணைகளைமீட்டி தேவகானங்களைப்பா
டியும் உடுக்கை சிறுபறைமுதலிய வாத்தியங்களைச்செய்
தும் எத்தகையபோனும் அதிசயித்துக்கேட்டிருக்கும்படி
க்கு இராகங்களைப்பாடியும் ஆனந்தக்கூத்துகளைக்காட்டி
யும் இவ்விதங்களாகக் குமாரதேவர்பம்பல உருவங்களைக்
கொண்டு எவ்விடங்களினுந் தோற்றநின்று அற்புதத்தி
ருவிளையாடல்களைச்செய்து வருகின்றதருணத்தில் உலக
ங்களைப்படைத்த மாதாவாகிய பராசத்தியானவள் இவற்
றினைக்கண்டு அதிசயங்கொண்டு மகிழ்ந்தவளாய்ப் பிறப்
பிறப்பற்ற பரம்பொருளாகிய சிவபிரானைவணங்கிப்போ
ற்றிக் கர்த்தனை யிதுவென்ன அதிசயம் ஆறுதோற்ற
ங்களாக விருந்துநான்சேர்த்தனைக்க ஒருருவாகியநமது
குமாரனைவன் சிறுசூழத்தைப் பருவத்தினைக்கொண்டு
நடிக்குந்திருவிளையாடல்களைப்பார்க்குமிடத்தில் எனக்கு
மிகவும் அற்புதமாகவிருக்கின்றது இவ்வேயொத்தவர்க
ளைத்தேடிப்பார்த்தாலும் யாவனாயும் ஒப்புச்சொல்லப்ப
டவில்லை ஆதலால் மாயவித்தைகளுக்கு முதன்மையாக
விளங்கி அற்புதவிதேதங்களைக்காட்டும் இந்தப்பாலகன்
காரணங்களை எனக்குப்போதையாகும்படிக்கு அனுக்கிர
கஞ் செய்வேண்டுமென்று கறுத்தஅளகபாரத்தினையு
டைய கவரிதனக்கொன்றுந்தெரியாதவிளைப்போலக்கேட்
டபோது திரிபுரதகனராகிய பரமன் திருநகைகொண்டு
பெண்ணே உனதுதிருக்குமாரன் குணாதிசயங்களை மன்
னுயிரனைத்தூந் தெரிந்துபோற்றிக் கிருதார்த்ததாதற்பொ
ருட்டு வினாவினை அவன்வரலாற்றினைக் கேட்பாயென்று
கிருபையுற்றுத் தெரிவிப்பதாயினர்.

எ! உமையவனே? முற்குறித்தபடிக்கு நமதுநுதல்
விழிகளின் மூலமாகத்தோற்றிய குமாரதேவனைக் கங்கை
யானவள் ஏந்திச்சென்று சரவணப்பொய்கையினிடத்தி
ற்சேர்த்தகாரணத்தினும் காங்கேயனென்னுந் திருநாமத்
தைப்பெற்றான். அழகியபுஷ்பங்கள்மலிந்து பொலிவாக
விருக்கின்ற சரவணப்பொய்கையிற் சிலகாலந்தங்கியதாற்
சரவணபவனென்று சகலாலும் புகழத்தக்க திருநாமத்
தினைக்கொண்டான். மேலும்அன்னையனைப்போலப் புத்
திரவாஞ்சையினுந் கார்த்திகைப்பெண்கள் அறுவரும்ப
ரிந்து தங்கள்கொங்கைகளிற் பெருகிய பாலைத்தந்துபோ
ற்றிய முறையினுந் கார்த்திகேயனென்னும்பெயரினைத்த
ரித்தான் இத்தகையமகத்துவங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற இ
க்குழந்தை அறுவகைப்பட்டிருந்தகைநீ சேர்த்தொன்று
படுத்திய பெருமையினுந் கந்தசுவாமியெனத்துதிக்குந்தி
ருநாமத்தைப்படைத்தான் இஃதன்றியும்நமக்குப்புராத
னமுகங்களாறுண்டுஅதனால் இந்தக்கந்தசுவாமிக்குச்சண்
முகனென வொருதிருநாமம் விளங்குகின்றது. மேலும்ப
ழமையாக விளங்கியிருக்கின்ற தாரகப்பிரமத்தின் ஓசை
யானது ஆறெழுத்தாகத்தோன்றும் அவைஒன்றுபட்டு
உந்திருக்குமாரனது நாமத்துக்குரியசடாட்சரங்களாகரி
ன்றது. ஆதலால் ஆறுமுகன் நமதுசத்துவத்தினைக் கொ
ண்டிருப்பவன் அவனுக்கும் நமக்கும்பேதமில்லைநம்மை
ப்போலவே சராசரப் பிரபஞ்சங்களிற் பரிபூரணமாக

எவ்விதத்தோற்றநின்றனன், பார்ப்பதியேயின்னமும் அவன்பெருமைகளைக் கெட்பாயாக நிரிகலங்களுந்தெரிந்த சர்வக்கியன்மேலும் தன்னைப்பந்தியுடன் பூசித்துப் பணிந்த புண்ணியவான்களுக்கு இம்மையிற் சகலசம்பத்துகளையும் ஞானபோதகமுதலான பேறுகளையுந்தந்தமறுவையிற் சலனமற்ற மோட்சசாம்பிராச்சியந்தையுந்தரவல்லன் இத்தகைய மகத்துவமுள்ள பாலகப்பிரமணியனைவன் பிற்காலத்திற் பிரமணையழைத்து வேதங்களுக்கு மூலமாகவிருக்கின்ற பிரணவத்தின் பொருளைவினாவி அவன் அதனுண்மையைச்சொல்லவகையறியாமற்றியங்கக்கண்டுசிரங்களிற் குட்டிக்கொடியகாவலில் அடைத்துவைத்துத் தானேசிருஷ்டிகர்த்தனாகநின்று உலகங்களில்விளங்கும் பிராணிகளைத்தினையுங் குறைவறப் பலகாலம்படைப்பன் அதன்பின்புதமதுதுணைவருடன் வீரமாமயேந்திரபுரிக்குப்போய்த் தேவர்கள்முதல்யோரை யலைத்திருக்கின்ற சூரபதுமனையும் அவன்துணைவராகியசிங்கமுதாசரன் தானுகாசர னிவர்கள் புத்திர மித்திர களத்திராதிசுமுதலய அசுரர்களைவளையுஞ் சின்னாபின்னப்பட வாட்டிக்கொன்று பிரமன் விஷ்ணு இந்திரன்முதலயதேவர்கள் துன்பங்களைப்போக்கிப் பழையபடிக்குத் தந்தம் பதங்களிற் சங்கையின்றிச்சேர்ந்து வாழும்படிக்கு அனுக்கிரகிப்பன் அக்காலத்தில் நான்சொல்லிய காரணங்களானத்தையும் நீபின்பு திருஷ்டாந்தமாகக்காணப்போகியுயென்று இனையபெருமாள் வரலாற்றைப் பரமசிவம்சவிஸ்தாரமாக எமதிறைவிக்குப் போதிக்கக்கேட்டு இப்படிக்கோவிருக்கின்றது தம்பிசெய்கையென்று மனமகிழ்ந்தவளாய் மேல்நடக்குங் காரணங்களை எதிர்பார்த்திருந்தனன்.

இவ்விதமாக உலகங்களெவற்றினும் பரவித்திருவினையாடல்களைச்செய்துவருங் குமாரதேவரானவர் தாம்அது பரியந்தம்நடத்திவந்த மகத்துவங்களுக்கு மேற்பட்டதாக விருக்கின்ற நடனங்களைமுடிக்கத் தக்கதாகத் திருவுளத்திற்கொண்டு சத்தகுலாசலங்கனையும் பெயர்த்தெடுத்து கெச்சைக்காய்களைப்போலச்சேர்த்தும் மீட்டும்அவற்றை மாறுபடுவதாகப் பூவட்டத்தெங்கும் நாட்டியுஞ் சத்தசாகரங்களையும் அவற்றின்களாகளைக் களைந்தெறிந்துபெரும்புறக் கடலுக்குமாறாக ஒன்றுபடச்செய்தும் வானத்தினை அளாவிற்கின்ற சக்கிரவாளகிரியைத்தோற்றமுற்பாதலத்திற் சேரமிதித்தும் ஆரவாரங்களுடன் பெருகுக்கின்றகைப்பிரவாகத்தை அணைபோட்டு எரிக்கொப்பாகத்தித்தும் இருண்டபிலத்திலநின்று பூமிக்காதாரசத்தியாகத்தாங்கியிருக்கின்ற அஷ்டமாநாகங்களை வல்திற்பற்றி யிழுத்துப்போய்ச் சுவர்னமயமாகிய மகம்மேருமுதலியகுலகிரிகளிற் பந்தித்திறுக்கிக் கிருபைக்கடலாகிய பாலசப்பிரமணியக்கடவுளானவர் பிராணிகளுக்கு யாதொரு துன்பங்களும் நேராமல் அவற்றைச்சிந்தேர்களைப்போல வேகமாய்க் கடகடென்று எங்குமிழுத்துலவியும்அஷ்டதிசைகளினுந்தாங்கிநின்ற அயிராவதமுதலய யானைகளைப்பிடித்து ஒன்றுடனொன்றைஇடிப்பித்துக்கண்டுகளித்தும் வானகத்திற் பரவியோடுந் தெய்வகங்கையினதுஜலப்பெருக்கினால் அதிகசுவாலையைக்கொண்டிருக்கும் வடவாமுகாக்கினியை உருத்தோற்றம் அவித்தும் அழியெழுகளைப்பெற்ற கருடனையும் வாசுகியென்னுங்கொடியவாகத்தையும் பிடித்துவந்து போர்செய்யவிட்டுப்பார்

த்தும் பாதலத்தில் வாசஞ்செய்யாரின் நாகராசர்களையெடுத்துவந்து பூமியெங்கும் ஓடவிட்டும் மண்ணுலகெங்கினுமிருக்கின்ற பர்வதங்களனைத்தையும்பாதலவெல்லையெங்கும் நிறையவடுக்கியும் அயிரங்கிரண சமுகங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற சூரியனைப்பற்றிச் சந்திரன் கதியில்விட்டுங் குளர்ச்சிபெற்ற சோடசகலைகளைப்பெற்றிருக்கின்ற சந்திரபகவானைச்சூரியனடையிலோட்டியும் இந்திரன்முதலிய அஷ்டதிக்குப் பாலகர்கள் வாசஞ்செய்திருக்கின்ற நகரங்களைப்பெயர்த்தெடுத்துப் பழையபடிக்குத்தோற்றமல்ல மாறுபட்டுக்காட்டத் தலைகீழாகமாற்றிவைத்தும் சத்தமேகங்களையும்பிடித்துஅவற்றினிடத்திராநின்ற இடிகளுடன் மின்னற்கொடிகளையுஞ் சேர்த்தெடுத்து வண்டினங்கள்மொய்க்கப்படாத மலர்மலைகளாகத்தொடுத்துத் திருக்கழுத்தினிடத்தணிந்தும் பன்னிருசூரியர் சந்திரர்முதலிய நவக்கிரகங்கள் இராசிகளமற்றுமிராரின்றவர் எறிச்செல்லும் விமானங்கள் தேர்கள்முதலானவைகளிற் பிணித்திருக்குங் கயிற்றினைக் கோர்வையாகச்சேர்த்துத்தருவனென்பவன் பற்றிக்கொண்டு மகம்மேருவினது சிகரத்திலநின்று அவற்றின்நடைகளிற் பிசகின்றிச்சென்று காலக்கிரமங்களைக்காட்டு மாறுவிட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற பாசங்களிற் மமக்கிஷ்டமானவைகளைவலித்துக் கரங்களிற் பற்றித் தாம்பூவட்டமத்தியிலநின்று அஷ்டதிக்குகளினும் வட்டாகாரமாகஓடவிட்டுங் களங்கரகிதமாகவிளங்கும் வானவெல்லையிற் போகின்றதனுசையும்இந்திரசாபத்தையுங் கரங்களிற்கொண்டு நாரிகளை வட்டாகாரமாகப்பிகிந்துவக்கிரகங்கள்முதலய நட்சத்திரங்களை உண்டைகளாகப்பூட்டித் தேவர்கள்முகுடங்கள்பொருந்திய சிரங்களநெற்றிமாற்பு புசங்கண்டம் இவ்வுறுப்புக்களைக் குறிகொண்டு பிசகாமற்படச்செலுத்தி வீற்சா துரியங்களைக் காட்டியும் இவ்விதங்களாகச் சீவன்முத்தர்கள் விழிகளினின்றி எனையருக்குத் தோற்றப்படாத நிர்மலக்கடவுளாகிய குமாரசுவாமியார்விண்மண்பாதலங்களி னிராரின்ற பிராணிகள் மதிமருண்டு திகைத்துவாடி நாசமடையாமல் மாயவித்தைகளாக அளவுபடாத அற்புத்திருவினையாடல்களை எத்தலங்களினும்நடத்திவருகின்றகாலத்தில் வீரமாமயேந்திரபுரியினும் மற்றவிடங்களினுமிராரின்ற அவுணர்இராட்சதர்கள் மேற்குறித்த வினோதக்காட்சிகளைக்கண்டுஇந்தமாறுபாடுகளையும் விபரீதங்களையும் யாவர்செய்தனொன்று அதிகசயித்து மிகவுங்கொடும்பாதகங்களுக்குட்பட்ட துன்மார்க்கர்களாதலால் எமதிறைவனுக்கியகுமாரதேவர் திருவடிவினைக்கானாமல் மயங்கினர், மேலும்இன்ன முஞ் சிலபகல் உயிர்பெற்று உலகங்களிற் சஞ்சரித்துவாழவிருக்கின்ற காரணத்தினால் சிவகுமாரன் தமதுதோற்றத்தைத் தெரியக்காட்டாமல் எங்கும் வினையாடிக்கொண்டிருக்கு முன்னிலையில் ராட்சதர்கள் இந்தஅற்புதங்களை நடத்துகின்றவனைக்கண்டு தெளியவேண்டுமென்கிற அவாவினாற்றங்களைந் சுடியவனாயிற் நேடித்தேடித் தெரியாதவர்களாய்ப் பிரமன், விஷ்ணுவினாற் நேடிக்காணப்படாத பரமேஸ்வரர் மாயாவிலாசமென நிச்சயித்திருந்தனர்.

இஃதன்றியில் குமாரசுவாமியினது செய்கைகளைக்கண்டு பிரமித்தவர்களாய்க் கொடுங்கோல்செலுத்தித் தீனானஅலைத்து அரசசெலுத்திவருகின்ற ராட்சதர்கள் அனைவரும்மாறும் எதுவைக்குக்காரணமாகவிருக்கின்றது

மேலும் அதற்குத் திருஷ்டாந்தமாக இத்தகைய உற்பாதங்கள் தோற்று கின்றனவென்று பாயப்பிராந்திகளுடன் பூலோக வாசிகள் வசனிக்கவும் அஷ்டதிக்குப்பாலவர் சூரியன்முதலானோர் உருவத்தைத் தரிசிக்கப்படாமையால் மதிமயங்கியிக்காரணங்கள் அவுணரால் முடிவதன்று ஆதலால் இத்திறங்கையாவர் செய்கின்றனரோவென்று ஐயப்பட்டுச் சகலரும் ஓரிடத்திற்சேர்ந்து என்னவியை விருக்கின்றதோ வென வருந்தினர் இவ்வாறு மருண்டதேவர்கள் நமதிறைவன் மகம்மேருவினது சாரலிற் பதுங்கியிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டனம் பிரமதேவனும் அவ்விடத்திலிருப்பதற் கையமில்லை ஆதலாற்றாமதஞ்செய்யாமல் நாமனைவரும் மேருகிரிக்குப்போய் அவர்களைக்கண்டு இவ்வதிசயங்களைச் சொல்லுவோமாகில் இவைகளின்கின்ற மூலத்தைத் தெரிந்துகொள்ளலாகும் மேலும் அதற்குவேண்டும் சாக்கிரதையுஞ் செய்வொனத் தீர்மானித்தவர்களாய் நாம் போகின்ற மார்க்கத்தில் அளவற்ற அண்டங்களுக்கிறைவனாகிய சூரபதுமனும் என்னகெடுத்திருமோவென்னும் மனவருத்தத்துடன் பதுங்கிப்பதுங்கிச்சென்று மகம்மேருபர்வதத்தின்மீது போகின்ற காலத்தில் ஆறுமா முகக்கடவுள் நடிக்கின்ற அற்புதத்திருவிளையாடல்களைப் பார்த்துப்பார்த்து அதிசயங்கொண்டு அவர் உருவதோற்றப்பாடமல் மனவாட்டத்துடன் திகைத்துப் பலதிக்கினும் விழிகளைப் பரப்பியிருக்கின்ற தேவேந்திரனைக்கண்டு சமீபத்திற் போய்த் திருவடிகளிற் பணிந்தெழுந்துகரங்களைக் கூப்பினைவர்களாய் இறைவனை எக்காலத்தமில்லாத அதிசயங்களைக்கண்டு தேவரீருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ளவந்தோம் அதாவது சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூவட்டங்களினும் வானநாடுகளினும் பழமையாகநிலைபெற்றிருந்த பொருள்களைத்தும் மாறுபட்டு அதிகஉற்பாதங்கள்வினைகின்றன இத்தகைய திரிபுகளை யாவர் செய்கின்றனரோ ஒன்றுந் தெரியப் படவில்லை இஃது அவுணரால் முடிவதன்று இம்மாய வித்தைகள் நேர்த்தற்குக் காரணமென்றோ தேவரீரோ தெரிவிக்கவேண்டுமென்று வேண்டுகின்ற தேவர்கள்கோரிக்கையைக்கேட்ட இந்திரன் அதிசயித்து நீங்கள் கண்டவாறே நானும் பார்த்துப் பிரமித்திருக்கின்றனன், இதன்மூலஞ் சற்றுந்தோற்றவிலை ஆதலால் நாமனைவரும் போய்ப் பொற்றாமையுடத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவனைக்கண்டு இதன்காரியங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுவோம் புறப்படுங்கோளென்று சொல்லியதற்குச்சகலருஞ்சம்மதித்துப் பிரயாணப்படுகின்ற பொழுது அவர்கள் முன்செய்த தவப்பேற்றினால் உலகங்களெங்கினும் நடித்திருந்த அறுமுகக்கடவுள் இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களுக்குத் தோற்றத்தக்கதாக ஒரு முகத்தைக்கொண்டு சிறுமுழந்தையாய் அப்பர்வதத்தின்மத்தியிற் காணப்பட்டவராய் மனவாட்டத்தினைப்பெற்றிருக்கின்ற தேவர்கள் சந்தேகங்களைக்கடந்துச் சந்தோஷிப்பதாதத் திருவுளத்திற்கொண்டு இவையனைத்துந் தமது செய்கைகளாகக்காட்ட வெழுந்தருளிய சிவகுமாரனாவர் அப்பொன்மலையினைக் கிங்கிட்டுண்டு அசைவதாகக்குலுக்கினவராய் மதயானையானது தடாகத்திலிருக்கக்கல்கித்தாமமைவர்களைப் பறித்தெறிவதுபோல அப்பர்வதத்திற்றோற்றவீற்ற பொற்சிகரங்களை ஒடித்துச் சிறுபிள்ளைகள் பந்துக்களையெறிவதுபோல வெடித்துத்திசாதிசைகளில் வீசிவிடுகின்ற குமாரசுவாமியார் செய்கைகளை இந்

திரனாகிய நிகைகாப்பாளரும் மற்றதேவர் கூட்டமுங்கண்டு பிரமித்தவராய் இதுவரையில் நாங்கண்ட மாறுபாடுகளைச் செய்தவன் இவனையாமெனக் குறித்துவருந்தரங்களில் எதிரின்றித்திரியும் மிருகராசனாகிய சிங்கத்தின்மீது பகைத்தெதிர்த மதயானைத்திரையொத்துவீறியெழுந்து இவனைப் பாலகனைன நினைக்கப்போகாது இவன் வல்லபங்களைப் பார்க்குமிடத்திற் கொடியமனதைப்பெற்ற இராட்சதர்களினுங் கொடியனாகக்காணுகின்றனன்மேலும் எவ்வெவர்களாலும் முடித்தற்கரியமாய வித்தைகளைப் பூர்த்தியாகக் கற்றவனென்று சகலரும் ஏகமுகமாகின்று இவனைவளைந்துகொண்டு சண்டைகொடுத்து ஜயிக்கவேண்டுமென்றும் நிதானித்தவர்களாய் அத்தலத்திலிருந்த தேவர்களனைவருஞ்சேர்ந்து பாலசப்பிரமணியக்கடவுளுடன் உயுத்தத்துக்கு நேருகின்ற தருணத்தில் இந்திரனாவன் தனக்கு வாகனமில்லாமையால் முன்னம் பானுகோபனற் றந்தங்களையிழுந்து வருந்தியோடித்திருவெண்காடென்னுந் தலத்தினைச்சேர்ந்து அவ்வால்யத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவக்கொழுந்தைப் பத்திவயிராக்கியங்களுடன் பலநாள் வழிபட்டு வருமுன்னிலையிற் கர்த்தன் அனுக்கிரகத்தினற் பழையபடிக்குத்தந்தங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற அயிராவதத்தினை நினைந்தமத்திரத்தில் அதிவேகமாகநடந்து முகம்மேருவினிடத்திற் சேர்ந்து தனதிறைவனைவணங்கி ரிற்கின்ற வெள்ளையானையின்மீது இந்திரனாவன் ஆரோகணித்து வச்சிராயுதம் பிரகாசம்பொருத்தியவாள்தனுசு கதை முதலிய ஆயுதங்களைத்தாங்கிப்போர்க்கோலத்தையுத்தன்சேனைகளுடன் சிவகுமாரனை முற்றிக்கைபோட்டுக்கொண்டனர். அஃதெத் தன்மையாக விருந்த தெனிறீர் சர்வ சங்கார காலத்திற் பிரசண்ட வாயுவும் வடவாமுகாக்கினியும் ஆர்ப்பரித்தெழுந்தகாலையில் அபலமாகிய சிறுமலைகளெதிரந்ததுக்கொப்பாகவிருந்தது.

இவ்விதமாகவினைத்தற்கரிய மகிமையினையுடைய குமாரசுவாமியின்மீது இந்திரனும் இராட்சதரால் வருந்திவந்த தேவர்களும் போர்செய்யத் தொடங்குகையிற் குளிர்ச்சி பெற்றிருக்கின்ற தாமரைமலர் வாசிகளாகிய மகாலட்சுமிமையும் சரஸ்வதியையும் தமதிரண்டு நேத்திரங்களாகப் படைத்திருக்கின்ற பராசத்தி குமாரனாகிய கந்தசுவாமியானவர் தம்மைத் தேவர்கள் சத்துருவாகவெண்ணிவளைந்து கொண்டதைக்கண்டு திரு நகைகொண்டு இவர்களை ஒரு பொருளாக மதியாமற் பழையபடியே தமது திருவிளையாடல்களைச் செய்திருப்பதைத் தேவராசன்கண்டு சீறி முப்பத்திரண்டு ஆயுதவிதங்களையும் பாசபதம் நாராயணஸ் திரம் பிரமசரமுதலிய தேவாஸ்திரங்களையும் ஒன்றனந்தமாகப் பிரயோகிக்கும்போது விண்ணவர்களும் சோனை மாரியையொப்ப அஸ்திர சஸ்திரவகைகளை ஏராளமாகச் செலுத்தினர். இவையனைத்தும் அதிக வேகங்கொண்டு போய்ச் சிவகுமாரனை நெருங்குமுன்னிலையிற் மமதுகொடுமைகள்மாரிப் பத்தர்கள் அருச்சிக்கும் புஷ்பங்களைப் போல மெல்லத் தாக்கித் தாக்கி உதிருகின்றதை இந்திரன்கண்டு கோபமிருத்தவனாய் வச்சிராயுதத்தையெடுத்து கிறுகிறெனச் சூழ்ந் திருக்கொண்டு எறிந்து ஆர்ப்பரித்தனன் அவ்வல்லபெற்ற வயிரப்படையானது அதிகமகிமைகளைக்காட்டி அதிவேகமாகவந்து சரணைபவன் மார்பிற் றுக்கின உடனுண்மனைலைப்போலத் துள்பட்டுப்பற்

தது. இதனை இந்திரன் பார்த்துத் துக்கித்துச் சொல்லுவான் தேவாஸ்திரங்களைச் செலுத்தினம், அவை பிரயோசனப்படாமற் போயிற்று, கடையில் நமது பிராணபதமாக விருக்கின்ற சூலசாயுதத்தினையுங்கடாவினோம் அதுவுந்துகள் பட்டுப் பொடிப்பொடியாய்க்காற்றிற் பறந்தது இனி என்ன செய்வேன், அபாயம் நேருவதாகக்காணப்படுகின்றதென்று எண்ணாதவெல்லாம் எண்ணி மதிமயங்கித்தியங்கி வாடுகின்ற காலத்தில் அவன் ஏறியிருந்த வலிக்கொப்பற்ற வெள்ளையானையானது அதிககோபங்கொண்டவாலைச் சுழற்றித்துதிக்கையினை வீசிமேகமகர்ச்சித்ததைப்போலவிநிடிக் கொண்டு முருக்கடவுளுக்கு நேராக வருவதை உமையவள்திருக்குமாரன் பார்த்தவுடன் மனதிற்கிந்தித்து ஒப்பற்றவில்லையென்று கொடிய பாணங்களை யுமிர்மித்துதுணுசில் நானேற்றி அண்டங்களதிரக் குணத்தொனிகொண்டு சூரியனைப்போலப் பிரகாசித்திருக்கும் அலகையுடைய ஒருபாணத்தினைப்பூட்டி அயிராவதத்தின் நெற்றிக்கு நேராகப் பிரயோகித்தனர். அவ்வாளியானது வெளிப்பட்டவுடன் அக்கினிப்பொறிகளையிறைத்துக்கொண்டுபோய் தேவர்களுக்கு அதிபனாகிய இந்திரனேறியிருக்கின்றவெள்ளிமலைக்கொப்பாகிய அயிராவதத்தின் நெற்றிகழியத்தடாரித்துருவிப் பிராணனையுங்கொண்டு வெளிப்பட்ட காலத்தில் மேகங்கள் அஞ்சி ஒடுங்கும்படிக்கு மாணக்கூந்தல்டிக்கொண்டு உதிரம்பெருகவிழுந்து மாண்டது. இப்படிக்குத்தன் யானையானது மடிந்ததை இந்திரன் கண்டமாத்திரத்தில் அதன்மீதிருந்து குதித்து அப்புறம்போய்ச் சீன்று ஐயையோ! வெகுதூரமாக நம்மையடுத்திருந்த வாகனத்தையிழந்தோமென்று மிகவும் சிலேசித்தவனாய் மாற்சல்லயத்தினைவிடாமல் மின்னலைப்போலப் பிரகாசித்திரான்ற தனது நெடியவில்லை வட்டாகாரமாக வளைத்துக்கோபித்துக் குரூரமாகிய பாணங்களைச் சந்திக்கவெத்தனிக்குமுன்னிலையில் ஆதிதேவனை பரமன் திருக்குமாரன் தமது தனுசில் ஒரு தீட்சணியமாகிய பாணத்தினைத் தொடுத்து இந்திரன் மார்புக் கிலக்காகப் பிரயோகிக்கஅதுவும் வெகு மகிமைகளுடன் சென்று மார்பைப்பிளந்து உருவியோடிய காலத்தில் மதிமயங்கி வல்குன்றி வருந்திவிற்போனாமற்றுங்கோபத்தைவிடாமல் தான் அருமையாக வைத்திருந்தவல்பெற்றவேலாயுதத்தினைக் குமாரசுவாமியின்மீது எறிந்தான். அதுவும் அதிககொடுமைகளைக் காட்டிவந்திருங்குமுன்னிலையிற் புற்றும்பைப்போலப் பாலசப்பிரமணியக்கடவுளினது தேகத்திற்குக்கியவுடன் எரிந்துபோகக்கண்ட தேவர்களனைவரும் அற்புதமடைந்தவர்களாய் இதுவென்ன அநியாயம் உலகங்களிற் புகழ்நின்றவச்சிராயுதமும் வியர்த்தமாய் அதிகவன்மைபெற்ற வேலும் பிரயோசனப்படாமற் போய்விட்ட தென்பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது கந்தசுவாமியானவர் மற்றொரு குரூரமாகிய அர்த்தசந்திர பாணத்தினை எடுத்து வில்லிற் பூட்டிச் செலுத்தித் தேவேந்திரன் சிரத்திற்றித்திருந்த நவரத்தினமயமாகிய கிரீடத்தினைப் பொடியாகத்தள்ளிச் சிருங்கநாதஞ்செய்துமேலும் ஒப்பற்ற நாராசமொன்றைக்கொண்டுமேகதுசத்தினைவெட்டித்தள்ளி மற்றொரு கூரிய பாணத்தினால் மார்பிலைநீந்திருந்த வச்சிரக்கவசத்தைத் துகள்படுத்தி அவனுங்களைத்து விழும்படிக்கு ஏழு திவ்விய பாணங்களை எவின்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகா திரிவிதிகளே! ஆதியிற் சலந்தரன் விஷயத்திற் சிருஷ்டித்திருந்த மகிமையுள்ள சக்கரப்படை யினைப்பெற்றுக்கொள்ளவேண்டி மகாவிஷ்ணுவானவர் செந்தாமரை மலரினுக்கொப்பாக விளங்குந் தமது நேத்திரத்தூடன் புதியமலர்களைக்கொண்டு சிவசங்கரமகாதேவதேவோத்தமனையென்று அருச்சிக்கப்பெற்ற திருவடிகளையுடைய சிவபிரானுக்கினிய குமாரசுவாமியிடத்த கொடிய பாணங்களேமும் அதிக வேகமாகச்சென்று வயிரமலைக் கொப்பாகிய மார்பகத்திற்குக்கித்தடாரித்துருவி யோடிய காலத்தில் வலியினுக்கொப்பற்ற பரக்கிரமசாலியாகிய தேவேந்திரன் பிரக்ஞை தப்பிமலைபோலவிழுந்தான். அப்படிக்குத் தமதிறைவனுக்கிடத்த துன்பத்தைக்கண்டதேவரனைவரும் பதைபதைத்து வருந்தினவர்களாய்த் தாங்கள் படவிருக்கின்ற காரணங்கள் தோற்றமல் அதிகஉக்கிரத்தூடன் ஓங்காரப்பொருளாக விளங்குந் சிவகுமாரனைச் சகலரும் ஏகமுகமாக வளைந்துகொண்டு அஸ்திரசஸ்திரவிதங்களினால் அகோர யுத்தங்களைச் செய்யும்போது பாலசப்பிரமணியக்கடவுளும் தமது கரத்திலிளங்கும்விலிவினது நாரியையிறுக்கி வட்டாகாரமாகக்கொண்டு நான்கு பாணங்களைச் செலுத்தி வருணனைக்கண்டித்தெறிந்தும் துறும் ஐந்தபாணங்களைக்கொண்டு யமதருமராஜன் புஜவன்மையைபடக்கி ஒருபாணத்தினால் சந்திரனை உருத்தோற்றமல்வாட்டி இரண்டிவாளிகளினால் சூரியனைப்பங்கப்படுத்தி இரண்டிபாணங்களினால் வாயுவைத்தகித்து இதோநிமைப்போதில் வெல்லுகின்றனனென வீரங்கள் பேசின திர்த்த அக்கினிதேவனை நான்கு பாணங்களினால் கர்வமடக்கி யிவ்விதமாகச் சிறந்த தேவர்களைத் துத்துமுருகவடித்து காலாந்தகனைப்போல நிற்கின்ற பாலசப்பிரமணியக்கடவுளினது விரசாதுரியங்களை யுங் கரவேக சரவேகத்திறங்களை யுங்கண்ட மற்றதேவர்கள் அதிசயித்து அம்மம்ம இதுவென்ன அனர்த்தமாகவிருக்கின்றது பிரமுகராகவிருந்தவர்களே! யிப்பாடுபடுவராயின் நம்மாலாகவேண்டிங்காரியமென்ன விருக்கின்றது உயிர்தப்பிப் பிழைத்திருந்தால் பிற்படிக்குப் பார்த்துக்கொள்ளுவோம், இனிசற்று தாழ்ப்போமாகில் நம்மெல்லோரையும் இவன் கொன்றுபோடுவதற் கையமில்லையென்று நிச்சயித்தவர்களாய்ச் சரப்பட்சியானதுவீறி வருவதைக்கண்ட சிங்கக்கூட்டமானது வல்குறைந்துநடுங்கி ஒட்டமெடுப்பதைப்போல மனங்கலங்கிப் பலதிசைகளினும் ஓடி ஓளித்தனர். இவ்விதமாகச் சிவகுமாரனுக் கீடுசெய்யாமற் பரந்துபோன தேவர்கள் காரணங்களைப் பார்க்குமிடத்திற் பிராதகாலத்தில் உதயகிரியின்மீது தோன்றிய சூரியனது கிரணசமுகங்களானவை பரவி யிரவுமுற்றும் வீறியிருந்த சந்திரனது சோட்சகலகளின் பிரகாசத்தினை மாற்றிவிளங்குவதுக்கொக்கும். இவ்விதமாகத் தேவரனைவரையும் புறங்கண்டு ஜயங்கொண்டுவிண்ணவர் பட்டயுத்தகனத்திற்குமா ரதேவ ரானவர் தனுர்பாணியாய் எதிரிநிறிநின்றனர்.

அக்காலத்திற் சிவகுமாரன்காட்டிய சவுரியபரக்கிரமங்களை எப்போல்களாற் சங்கமாகச்சொல்லப் படுவதோ! இப்பிரகாரத் தம்மைச் சத்துருவாகவெண்ணிப்பகைத்துப் போராடிய தேவர்களிற் சிலர் மாண்டுபோகவும் மற்றைய பிராணபிதியினால் எதிரில் நிற்கவஞ்சி ஓடி ஓளிக்கவும் இவ்விதகோலங்கண்டு வீரசிங்கம்போன்று ஒப்பற்றவில் வீரரில் வீரபராக்கிரமசாலியாகிநிற்கின்ற விசாகப்பெரு

மான்தோற்ற மெப்படிக்கிருக்கின்றதென்ற சர்வ சங்கார காலத்திலும்தான் இயினைத்தையும்நாசஞ்செய்துலவிய சங்கரனையொப்பக்காட்டியது. இவ்விதமாக உமைபவள்திருக் குமாரன் விண்ணாவரணாவரும் மாள வெற்றிகொண்டு உலவுகின்ற காரணங்களைத்தெரிந்த நாரதரானவர் தேவருக்கடுத்த தன்பங்களுக்கிருக்கி அதிவேகமாகத்தெய்வலோகத்துக்குப்போய் விண்ணவர்களுக்கு ஆசிரியனாகிய பிரகஸ்பதியினைக்கண்டு மகம்மேருவி லிடத்திலிருந்த தேவராசன் தனதுசேனைகளுடன் பாலசுப்பிரமணியர் பிரபாவங்களைத் தெரியாமலெதிர்த்து நாசமடைந்தகாரணங்கள் மூன்றுஞ் சாங்கமாகத் தெரிவித்து ஓ? தேவகுருவேதுரி தமாயிதற்கொருமார்க்கத்தையோசியுமென்றுதவங்களிற் சிறந்த நாரதர் சொல்லிய வாக்கியங்களைத் திரிகாலங்களையும்வரையறத்தெரிந்து நடக்கவல்லபிரகஸ்பதி கேட்டமாத் திரத்தில் மனம்வாடினவராய் ஐயையோ? தேவர்கள்வாழ்வு இன்றுடன்போயிற்றேனென்று பலபலதுக்கவார்த்தைகளைப்பேசினுந் தோற்றமல் மதிமயங்கிக்கிலேசித்துக் கடையில் ஒருதீர்மானத்தை நீதானித்தவராய்ச் சுவர்களோகத்தினைக்கடந்துமேருகிரியினைநோக்கி வேகமாகப்போய் இந்திரன் முதலிய அஷ்டதிக்குப்பாலகர் சூரியசந்திரர் மற்றதேவர்கள் மும்மதங்கள் சொரியவீறியிருந்த அயிராவதத்துடன் மாண்கிடக்கின்ற சமார்க்கத்தினைச்சேர்ந்து பிராணனையிழந்து பிரோதங்களாக இந்திரன் முதலானவர்கள் விழுந்துகிடக்கின்ற கோலத்தைத் தேவகுருவானவர் பார்த்து விழிகளில் நீராப்பெருக்கித் திரிலோக சக்கிரேஸ்வரனே! உனக்கும் இப்படிக்குநேருவதோ! பரமன்செயலிப்படிக்காயதோ? இன்னமொருசாலம் உன்னையார்க்கக்கிடப்பேனோ? என்செய்வேனென்று பற்பல தயரவார்த்தைகளைப்பேசிஅதிக மனவருத்தங்களுடன் சுற்றிப்பார்க்கு முன்னிலையில் ஒப்பற்றபராக்கிரமசாலியாகிய சண்முகப்பெருமான் அவ்வரையினேரிடத்திலேற்றியிருந்து நடத்தும்அதிசயத் திருவிளையாடல்களைச் சர்வக்கியனாகியபிரகஸ்பதியானவன் தரிசித்தவுடன் திடுக்கிட்டுப்பயத்தி விசுவாசத்துடன் கரங்களைக்கூப்பிவீன்று சிற்பதூலின் திறங்களை வரையறத் தெரிந்தவர்களாயும் எழுதப்படாத சிறந்த வடிவனை வாய்ந்துகுழந்தைப்பருவத்தினைப் பெற்றுவிளையாடுகின்ற சிவகுமாரனைச்சேவித்து சரவணபவன் பெருமைகளைப் பன்னிப்பன்னிப் போற்றினவனுய்க் கர்த்தனே! கிருபையுற்றுஅடியேன் முறைகளைக்கேட்டருள்க, பரமசிவ கடைச்சத்தினால் அளவற்றசெல்வச் சம்பத்துகளைப் பெற்றுக் கொடுங்கோலனைச்செலுத்தி ஆளுகின்ற சூரபதுமன் அவன்துணைவராகிய சிங்கமுகன் தாருகன்மற்ற அவுணப்பாதகர் உபத்திரவங்களிற்பட்டு இந்திரனுனவன் பலகாலமாக நிரூபேறாமல் அலைந்து தன் பதத்தினையுமிழந்துஇந்தமேருகிரியினிடத்தில் வந்தொளித்திருந்தனன். அவன் கோரியிருந்த தென்னெனில் தேவரீர் திருவடிகளிற் றஞ்சமடைந்து உம்மைக் கொண்டு சத்துருக்களைக்கொன்று பழையபடிக்குத்தனதுஅரசுரிமையைப்பெற்றுத் திரிலோகசக்கிரேஸ்வரனாக வாழ்ந்திருக்க நீனைந்ததன்றியில் வேறொரு கியாபகங்களை யெவ்வாவுங்கொண்டவனன்றுமே உம்பலகாலங்களாகச்சிவவிரதங்கள்முதலிய தவங்களைச் செய்துசெய்து வாடினவனுய்ப் பரம்பொருளாகியதேவரீர் உற்பவித்துச் சரவணப்பொய்கையினிடத்திற்சேர்ந்து

வளருகின்றதைத்தெரிந்து பழமையாகவிருக்கின்றதன்பகைவொல்லாமழிந்துதுபாலஅதிகசந்தோஷத்தினைப்பெற்றிருந்தனன். உடம்பு வெண்காந்தள் வெட்சிமுதலிய புஷ்பங்ளைத்தரித்திருக்கின்ற குமாரசுவாமியே? தேவரீர் தொண்டுகளைச் செய்து பிழைக்குங் காலம்பார்த்திருந்த தேவேந்திரன்நீர் இவ்விதமாகத்திருவிளையாடல்களைச்செய்திருப்பதைத் தெரிந்தவனல்ல மேலும் மகாவிஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் ஆராய்ந்துங்காணவொண்ணாத சிவபிரானும் அவரிடப்பாகத் தமர்ந்தருளிய பராசத்தியும் அவ்விருவர் கிருபாநோக்கம் பெற்ற மகத்துக்களும் மற்றஞ்சில பத்திமான்களும் தேவரீர் திருவிளையாடல்களைக் காண்பதன்றி யிதராரங்காணக்கூடுவதோ இடைவிடாமற்பற்றியலைக்கின்ற கர்மபந்தங்களையும் உயிரையும் வகுத்து இவ்விதமெனத்தெரியவகையறியோம். அஞ்ஞானத்தைக் கடந்தவர்களுமல்ல அத்தகைய சிற்றுணர்வினைப் பெற்ற பாமராளாகிய எம்மை யொத்தவர்களாம் மமது அற்புத நடனங்களைக் காணக்கூடுவதோ? ஆதலால் இந்திரனுக்குச் சற்றுங்கியானமில்லாத காரணத்தினால் தேவரீர் நடனங்களைப் பார்த்து அவற்றைத் தீயனவாகவெண்ணிக்கொடிய போர்செய்தனன். அவ்வபராதத்துக்குத்தக்கதாக அவனையும் மீறிவந்த அயிராவதத்தினையுங் கொன்றீர். மற்ற தேவர்களும் நல்லறிவு விளங்காமையால்தேவரீரைப்பகைத்துப் போர்செய்து மாண்டனர். கர்த்தனே! தந்தைக்குப் பிழைகளைச் செய்த புத்திரரிடத்திற் றயையற்று தானே கொல்லத் துணிவெனில்மற்றியாவர் அவர்களைப்பாதுகாத் திரட்சிக்கவல்லர். மேலும்பூர்வத்திற்சச்சிதானந்தமூர்த்தியாகிய சிவபிரான் சரபப்பட்டியாக வெழுந்தகாலத்தில் அழகியகருடகேதனராகிய விஷ்ணுவினது அவதாரமாக லீறியிருந்த நரசிங்கத்தை வாட்டினரல்லது மின்மினிப் பூச்சியினைக்கோபித்தனரோ! அப்படிக்குச்சிவவராயில்அவருக்குஅஃது வெற்றிப்பாடாவதோ! அவ்வாறேஉலகங்களை அலைத்துத்திரிகின்றஅவுணர்கள்நாசமடைய அவர்கள்சுலத்தினைவேறாக்கலாந்துவிவேகமற்றதினராகியதேவர்கள்தேவரீர்திருவடிகளை எக்காலத்துஞ்சிந்திப்பவராதலாம் கிருபா சமுத்திரத்தினை யொத்தகர்த்தனே! அவர்களறியாமற்செய்தகுற்றங்களைப்பொறுத் திரட்சிக்கவேண்டும் இவையன்றியிற்பற்பலசரக்கினை ஏற்றிக் கொண்டுவிடபாரஞ்செய்துவரப்போகுங்காலத்தில்கமை மிகுதியினால் கப்பல்கவிழாஅதிலிருந்தவணிகரனைவரும்ஒருமுகத்திற்கடலினமூர்திமாண்டவரைப் போலத்தேவரீர் கடைச்சலீட்சணியத்தினால்சகலவளங்களையும்பெற்று வாழ்ந்திருந்த இந்திரனாதியானவர்கள்உம்முடனெதிர்த்துரணக்களத்தில் றந்துகிடக்கின்றனர், முருகக்கடவுளேஉமது திருவடிகளைப்பூசித்துத் தொழுவதற்குரிய அடியராகிய விண்ணவர்செய்த குறைபாடுகளைக் குற்றமாகக்கொள்ளாமல் எக்காலத்தும் பயபீதியினால் வாடியிருக்கும்மனதையுடைய அத்தேவர்கள் ஞானஉணர்ச்சியினைப்பெற்றெழுவதாகக் கடைச்சிக்கவேண்டுமெனப் பற்பலதரம் பணிர்த்துபோற்றி விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டனன்.

இவ்விதங்களாகப் பிரகஸ்பதிபகவான்முறையிட்டுவேண்டிமுன்னிலையிற் றேவதேவோத்தமனாகிய பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளானவர் திருநகைகொண்டு இந்திரனாதிய தேவர்கள் அயிராவதத்துடன் பிராணனைப்பெற்றெழுவதாகக் கடைச்சித்தனர், இவ்வாறு செக்கர்வானத்தினைப்

போலப்பிரகாசிக்குந் திருமேனியையுடைய குமாரசுவாமியார் அவர்களை எழுவதாகச் சிந்தித்தவுடன் இந்திரன் முதலிய அஷ்டதிக்குப்பாலதருந் தேவர்களும் உயிர்பெற்றெழுந்து கந்தர் திருவருளின்முயற்சியினுற் றங்களிருதயங்களில் நிச்சயஞானம் விளங்கித் தாங்கள்முற்செய்த துஷ்கிர்த்தியங்களைநீண்டு நமதிறைவகையகந்தசுவாமியுடனே நாம் பகைகொண்டு சண்டைசெய்ததென்றெண்ணிச் சகலருங்கலங்கவருந்தித் துக்கித்துவாடி மனச்சோர்வடைந்து விஷத்தினை உண்டவரைப்போலச்சோர்ந்து அக்கினிசுவாலையிற் பட்ட கொசுகளுையோப்பப்பதைப்பதைத்தொடுக்கிநடுங்கி வலியிழந்து பிரகாசித்திருக்கின்ற முகங்கள்வாடிச் சிவகுமாரனுடன் சண்டைகொடுத்ததம்மை வெறுத்துக்கொண்டு நித்தினாதெளிந் தெழுந்தவரைப்போலப் பிராணனைப்பெற்றுநின்ற அத்தேவர்களானவர் ஆதியில் ஈடோமூலகங்கள் முதலிய சராசரங்களைப்படைத்தருளிய பராசத்தியானவளத்த பாலசப்பிரமணியக்கடவுள் ஆனந்தநடனங்களைச் செய்திருப்பதைக் கண்டமாத்திரத்திற் சமீபத்திற் போய்ப் பலதரம்வலம்வந்துவிழுந்து திருவடிகளிரண்டினையுஞ் சிங்களிற்சேர்த்துக்கொண்டு செந்தாமரைப் புஷ்பங்களினிடத்திற் பெருகுந் தேனை உண்ணப் பலநிறவண்டினங்கள்மொய்த் திருப்பதைப்போலத் தேவரனைவருந் குழிந்துகொண்டு போற்றுவதாயினர், கந்தசுவாமியே நமம் ஐம் முகக்கடவுளாகிய சிவபிரான்படைத்தருளிய முருகப்பெருமானே நமம் பார்ப்பதியார் திருக்குமாரனே நமம் கங்காபவானிபாலாநமம் நவரத்தினமயமாகிய வாசுவலையங்கள் பிரகாசிக்கும் பன்னிருபயாசலங்களை யுடைய கடவுளே நமம் மன்னுயிரனைத்தினையுஞ்சிருஷ்டித்துப் பிதாவைப்போல விரட்சிக்குந் தினையாபரமூர்த்தியே நமம் சண்முகங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற ஆதிதேவனே நமம் சுயஞ்சோதிமயமாகத் தோற்றும் வஸ்துவே நமம் தற்பரமூர்த்தியாகிய எமதிறைவனே நமம் எக்காலத்தும்வாழ்பத்தினைப்பெற்றிருக்குந் குமாரசுவாமியே நமம் சரவணபவனே நமோநமம் வென்றுப் பலவிதங்களாகத்துதித்து அன்புமிசுதியினால் மீளவும் அஷ்டாங்கபஞ்சாங்க திரியாங்க ஏகாங்கமுறையே திரிக்கதண்டன்சமர்ப்பித்தெழுந்து வாழ்த்தியீளவும் புயதீதியினால் தேகமெங்கும் நடுநடுங்கக் கால்களுதறநிற்பவரைக் குமாரசேவர்கண்டு கிருபாநோக்கம்வைத்து தேவர்களே பயப்படவேண்டாம் பயப்படவேண்டாமென்று திருவாய்மலர்ந்தவுடன் விண்ணவரனைவருந் தங்களைப்பாதித்திருந்த மிகுந்தவிசைத்தையும் அச்சத்தையும் போக்கினவர்களாய்க் கரங்களைக்கூப்பித்தொழுது இவ்விண்ணப்பங்களைச்செய்து கொள்வதாயினர், கந்தனே அடியோங்களைத்தேடிக்கொண்டனம், குமாரசேவரே தேவரீர்திருவுளத்தில் அடியோங்களைத்திருந்தகிருபையினுற் றகுந்ததண்டனைகளைச்செய்து புதிதாகத்தேடிய பாதகங்களைப்போக்கியாண்டிர், ஆதலாதேவரீர் எங்களுக்குக்கூடாட்சித்தகிருபைக்கு மாறுபடத்துவதற்கேதேனுமுண்டோ அல்லது நாங்களனைவரும் உமக்கு அடிமையாவோமெனினும் ஆதிதேவனாகிய தேவரீருக்குமுன்னமே தொண்டுபட்டிருக்கின்ற யாங்கள் புதிதாக அடிமையாவதெவ்விதம் மேலும் பிதாவானவர்கள் தாங்கள் பெற்றபிள்ளைகள் எத்தகைய திங்குகளைச்செய்தபொதினும் அதற்குத்தக்கதண்டனைகளைச்செய்து பாதுகாப்பது அவர்களுக்குக்கடமையாதலால் விவேககுணியராகிய அடியோங்களைச்செய்த குறைபாடுகளைத்தையுந் திருவுளத்திற்கொள்ளாம லிரட்சிக்கவேண்டுந் கடவுளையென்று பலவிதங்களாகப் போற்றுகின்ற இந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் முறைகளைக்குமாரசுவாமியார்திருச்செவிகளினேற்று அவர்களிடத்தில் அதிகதையினால் இடனைச்சொல்லுவதாயினர்.

தேவர்களேமுன்னம் நம்மை ஒருகுழந்தையாகநீண்டு சண்டைகொடுத்தீர்கள் அக்காலத்தில் நமதுவல்லபங்களைக்கண்டீர்கள் இன்னமும் நமதுவலியினையும் பெருமைகளையும் உங்களுக்குத்தெரிவதாகக்காட்டுவோம்பாருங்கொளென்று ஒப்பற்ற விசுவரூபத்தினைக் கொண்டனர் அத்தோற்றத்தில் அஷ்டதிசைகள் பதினாலகங்கள் அஷ்டகுலாசலங்கள் சத்தசாகரங்கள் சக்கிரவாளகிரிமற்றுமிராவின்ற சகலவஸ்துக்களும் அடங்கிய அண்டகோடிகளானந்தமும் அவற்றிற் பட்ட பிராணிகளினது விதங்களும்திரமன்விஷ்ணுமகேஸ்வரன் மற்றதேவர்களுந்தோற்றத்தக்கதாகவின்று சமுத்திரஞ் குழிந்த பூமண்டலம்பாதலமெங்குந் திருவடிகளிறைந்து திசாதிசைகளெங்கும்புசங்களெருங்கிக்காட்டவும் ஆகாயவெல்லெழுந்துந் திருமுடிகளாகவும் சோமசூரியாக்கினியென்னும் விழிகள் அளவற்றவை விளங்கவுந் தேகமெங்கும் விபூதிதூளிதம்ருத்திராட்சத்தாழ்வடங்கள் பிரகாசிக்கவும் வேதங்களைஓதியிருக்கும் அளவற்ற திருவாய்கள்காட்டவும் இரத்தினகுண்டலங்களமைந்த பலசெவிகள்தோற்றவும் பக்கவிளக்களைத்தும் பிரமன்விஷ்ணு உருவங்களாகக்காட்டவும் பராசத்தியானவன் சித்தமாகவும் ஈஸ்வரன் உயிராகவும் இப்படிக்கமைந்துவிளங்கக் குமாரசுவாமியார்நிற்கின்ற காட்சியினை இந்திரன் முதலிய தேவர்கள்தரிசித்து இஃது மிகவும் அற்புதம் அற்புதமெனச்சேவித்துச்சகலரும் ஆகாயத்தில் விழிகளைப்பரப்பிப் பார்க்கும்போது தேகத்திற்குரிய அங்கங்களொன்றுந் தோற்றப்படாமல் முழந்தாள்வனாயில் அரிதாகக்கண்டு பிரமித்தவர்களாய் இவ்விதங்களிற் பாலசப்பிரமணியக்கடவுளைப்புகழ்ந்து வேண்டிவதாயினர், சுயஞ்சோதிமயமாகவிளங்குஞ்சிற்பரமூர்த்தியே எங்கள்விழிகள்காணத் தேவரீர்கொண்டகோலத்தைத்தரிசிக்கக்கூடவில்லை ஆதலால் அடியோங்களைக்கண்டிமிகிழந்துபவித்திரராதம்பொருட்டுத்தமதுபடிவத்தினைவெளிப்படையாகக் காட்டவேண்டாமென்று துதிக்கின்றதேவர்கோரிக்கையினை அண்டகடாகத்துக்கும் அப்புறமும்

அளவைப்படாமல் வளர்ந்திருக்கின்ற சரவணபவந்தெரிந்து கிருபையுற்று அத்தேவர்களுக்கு ஞானவிழிகளைக்காட்சித்தவராய் அனந்தகோடிசூரியர் ஏகமுகத்திலுதித்து விளங்குவதைப்போலச் சோதிமயமாகப் பிரகாசித்திருக்கும் தமதுதிருமேனியினை முற்றுங்காணக்காட்டியபோது மகம்மேருவின்மீதிருக்கின்ற இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் விழிகளைப்பரப்பிக்குமரசுவாமியார்தோற்றத்தைப் பாதமுதற்சிரசுபரியந்தம்அவனருளினால்ஆதியோடந்தமாகத் தரிசித்து அளவிறந்தகோடி அண்டநிறைகளுங்கணக்கிறந்த சீவபேதங்களுந் திரிமூர்த்திகளாகியதேவர்களும் மற்றுமிராரின்ற வஸ்துக்களும் அவ்வுருவத்தின்முற்றும் நெருங்கியிருப்பதை நிதானித்துத் தெரிந்தவர்களாய் இந்திரன்முதலிய தேவர்கள்வணங்கிப்போற்றி ஒவெனக்கோஷ்டித்து இதனைவிண்ணப்பஞ் செய்வதாயினர்.

ஒப்பற்ற சுப்பிரமணியக்கடவுளே ஈரோமுபதினாலுலகங்கள்முதலிய வடங்கியிருக்கும் அளவற்ற அண்டங்களுயும் அவ்வவ்விடங்களிலிராரின்ற தேவர்களையும் மற்றபிராணிகளையும் உயிரற்றபொருள்களாகிய அசுரபேதங்களையும் பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன்ஆகிய மூவர்களும் பொருந்திற்பதைத்திருஷ்டாந்தமாகக்கண்டனம்ஓ? எமதிறைவனே! அகிலசராசரங்கள்முற்றுந் தேவரீர்திருவுருவிலிருப்பதோ ஓ! தேவதேவோத்தமனே? புவனங்கள்முதலியவனைத்தம் நீயோயாக உருவகித்திருப்பதை யிதவனாயிற் நெரிந்தவரன்று தேவரீர் உருக்கொண்டிகாட்டிய மகத்துவத்தினும் சிலவற்றைக்கண்டனம் ஓ! விசாகப்பெருமானே! உமதுதிருவடிவல்லனவாகிய பெர்ருள்களவே நென்றுந்தோற்றவிலலை சித்தவிருத்தியற்ற சிறியராகிய எங்களால் அளக்கவொண்ணாத பெருமையினையுடையதமதுதோற்றமகிமையைக்கண்டுதெளிவதற்குக்கூடுவதோ ஆதிகாலத்தில்உந்திக்கமலவாகிய பிரமனெருவன்இறந்தபோது மகாவிஷ்ணுவானவர் அதற்குவேண்டும் யத்தனங்களைச்செய்யாமல் விசுவரூபத்தினைத்தாங்கி மமதையினற் திருப்பாற்கடலினிடத்திற் பள்ளிகொண்டிருந்த அகந்தையைப்போக்கி ஆள்வதாகச்சிவபிரானான்வர் சகல அண்டங்களுந் தமக்குத்திருவாபரணங்களாகத்தேகரோமங்கடோறும் நிற்கவும் அக்கோலத்தினை விஷ்ணுபிரமித்துப்பார்த்திருக்கத்தக்கதாக மகாவிசுவரூபத்தினைக்கொண்டனர். அக்காரணங்களைத் தேவரீர் திருவடிவிற்பரிசித்தனம் இஃதன்றியில் முற்காலத்திற் பரத்துவல்லமையினைக்காட்ட வாதாடிய மகாவிஷ்ணுவுக்கும் பிரமதேவனுக்கும் மத்தியிற்றேற்றிய சிவபிரான் அனந்திருமேனியினை அவ்விருவரும் பலகாலங்கள் தேடியுங்காணாமல் அலைந்தனர், அவ்வுடிவினைபொப்பத்தேவரீர்தோற்றங்காணப்படுகின்றது எங்களைப்போல அவ்விருவரும் எமதுகர்த்தகைய தேவரீர் கிருபாகடாட்சத்தினைப் பெறுவராயிற் சங்கையின்றி அடியுமுடியுங்கண்டிருப்பர் இவையன்றியும் மற்றொருபுகமுடிவீற் பிரமனானவன் சராசரப்பிரபஞ்சங்க ளனைத்தினையும்படைத்து முற்றினும் பார்த்து வருமுன்னிலையில் மகாவிஷ்ணு திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொண்டிருப்பதைக்கண்டு உகாசினித்த காரணத்தினால் விரிமிகுந்து அவ்விருதிருவருந் சண்டைகொடுக்கின்ற காலையில் அகிலங்களுடன் ஒருவனொருவர் விழுங்கியீட்டும் உந்தியினும் முகத்தினிடமாகவும் அவற்றைப்

படைத்துப்போராடுகின்றகாலத்திற் சிவபிரான் அவர்களைத்தடுப்பதாகக்கொண்டிருக்கின்ற திருவுருவானதுதேவரீர்இக்காலத்திற்காட்டிய கோலத்துக்குமிகவுஞ்சிறிதாகத் தோற்றப்படுகின்றது ஆதலால் எமதிறைவனேதேவரீர்குணதிசயங்களை யோசிக்குமிடத்தில் அருவுருவாகவிருக்கின்ற ஒப்பற்றகடவுளேயாக விருக்கின்றதுநாங்கள்முற்செய்ததவப்பேற்றினால் அடியோங்கள் துக்கவருத்தங்களைப்போக்கிச் சூரன்முதலானவர்களைக்கொன்று பழையபடிக்கு எங்களைப்பொன்னாட்டிற்சேர்த்து அரசுசெலுத்தும் படிக்குக் கட்டாட்சிக்கத் திருவுருவத்திலிருந்நது பாலகப்பிரமணியக் கோலத்தினைப்பெற்றெழுந்தருளினீர் சகலஉருவுகளுக்கும் இடமாகவிருக்கின்ற உமதுஅழகியதிருவடிவினைத்தரிசித்துக் கிருதார்த்தராயினோம் பிராரத்துவவினைகளுக்கிடாக நல்வினை தீவினைகளை அனுபவிக்கவெடுத்த இந்தத்தேகவருத்தங்களைப் போக்கினவர்களாயினி எக்காலத்தாற் துன்பத்துக்குக் காரணமாகிய பிறவியிற்பட்டுத் தடுமாறவறியோம் மோட்சசாம்பிராச்சியத்தைப்பெற்று வாழ்வோமென்று இவ்விதங்களாகப்போற்றி விண்ணப்பஞ்செய்து கொண்டவர்களாய்க் கோடிசூரியப்பியகாசமாகவிளங்குந் திருவுருவினைவாய்ந்த குமரசுவாமியார் விசுவரூபத்தைக்கண்டு இந்திரன்முதலாகியதேவர்கள் ஆயிரங்கிரணங்களைவீசி உதயகிரியினிடத்தெழுமின்ற சூரியனது பிரகாசத்தினைக்கண்ட சிலவறிவினையுடையவன்குள்முதலிய உயிர்களவருந்துமாறுபோல மனங்களமிகவும் பயப்பிராந்திகொள்ளவும்விழிகள்சுசிச்சுமலமயங்கினவர்களா யிதனைச்சொல்லுகின்றனர், அனந்தம் விழிகளைப் பெறுவோமாயினும் எமதிறைவனே தேவரீர்மெய்யுருவின் பிரகாசத்தைப்பார்க்கமாட்டோம் இத்திருக்கோலத்தைக்கண்டவுடன் எமதுவிழிகள்மயங்கிப்பிரகாசங்களையிழந்து வருந்துகின்றன அல்லவெனினுந்தேவரீர்பெருமிதங்களைப்பார்க்கவும் பயப்படுகின்றனம்அடியோங்கள் பிழைத்தற்பொருட்டிப் பழையதிருக்கோலத்தினைக்கொண்டிருந்நது பாதுகாக்கவேண்டுங்கர்த்தனையென்று தங்கள்வருத்தங்களை முறையிட்டிவேண்டு முன்னிலையில் எமதிறைவனாகிய குமரசுவாமியார் அவர்கள்படுந்துன்பத்துக்கிரங்கி அண்டகடாகத்தினை உருவின்மீதமதுதோற்றத்தினைக்குறுக்கியதாப்பிரகாரஞ் சண்முகப்பெருமானாக உருவுகொண்டிருக்கின்றகாலத்திற் தேவர்கள்வலம்வந்து பணிந்தெழுந்துபோற்றினர் பின்புபாவதங்கள்சிறகினையரிந்த இந்திரனானவன்மீட்டுமணங்கி யிதனைச் சொல்லுவான் கர்த்தனே சூரனானவன் பழையபடிக்குத் தேவர்முதலானவர்களை அலைத்துவாட்டுவதிற்குமுறையின் நிரடத்திருவருகின்றனன், ஆதலால் அப்பாதகன்முதலிய கொடியராட்சதர் பிராணன்களைவாட்டித் தேவர்களும்அடியேனும் பக்கங்களிலிருந்து தமதுஏவற்பணிவிடைகளைச் செய்யத்தக்கதாகவிண்ணகத்தில்விளக்குந் சுவர்க்கலோகத்திற்சேர்ந்து அடியேன் அரசரிமைகளைத் தேவரீர்கைக்கொண்டு திரிலோகங்களினுந் செங்கோல்செலுத்தியிருக்க விருப்புற்றனன் எமதுஐயனே யிதானான்க்குமுக்கியமாகச் செய்யவேண்டும் உதவியென்றுபலவாகப்போற்றினன்.

கேளுங்கள் சவுனகாதிரிவினைநம்மைமெய்ப்படுத்தியினற் புசித்துவழுத்தவல்ல அடியார்களுக்கு இம்மைபிற்சகலசெல்வங்களையுங்கட்டித்ததுமறுமையிற்கேந்தி

வாழ்வினையுந் தந்து கடையிற் சாருப பதவியையுந்
கொடுக்கவல்ல சண்முகப்பெருமானுக்குத்தேவராசனான
வன்தன்செல்வங்களைத்தருவதாகவேண்டுகின்றனதப்பார்
க்குமிடத்தில் எப்படிக்கிருக்கின்றதென்றால் உலகங்கள
னைத்தையுந்திக்கவல்லஅக்கினிதேவனுக்குஒருவன் ஒரு
அனற்பொறியைத் தரவேண்டியதற்கொக்கும்அக்காலத்
தில்முருகப்பெருமான் தேவேந்திரனைப்பார்த்துநகைத்து
நீமதிடத்தன்பாகக்கொடுத்த செல்வங்களனைத்தினையும்
பெற்றனம் அவற்றினைமீட்டும்உனக்கேதந்தனம் மேலும்
நீங்களனைவரும் நமக்குப்படைகளாகவும் நாமுங்களுக்கு
த்தலைவனாகவுமிருந்துசூரனாதிய இராட்சதர்களைவேருட
ன்களைந்துநாசமடையச்செய்வோம்அதுபரியந்தம்மனந்த
ளர்ந்து வாடவேண்டாமென்று கடப்பமலைதரிக்குங் கந்
தசுவாமியார்திருவாய்மலர்ந்ததை அவுணப்பாதகரால் வ
ருந்தியிருக்கும் அயிராவதத்தலைவனாகிய இந்திரன்கேட்
டவுடன் தன்பகைவரனைவருமான்கிதிரிலோக சாம்பிரா
ச்சயக்கைப்பெற்று ஒப்பற்ற திருமுடிசூடி ஆளக்கிடை
த்தவனைப்போலத் தேவருடன் மனமகிழ்ந்தவனையப்பால
சுப்பிரமணியனைப்போற்றிய பின்புஇந்திரன் மீட்டும் கந்
தசுவாமியைப்பணிந்து கர்த்தனே! தேவரீர்திருவினையாட
லின்மகிமையினால்இவ்வண்டத்தில்விளங்குஞ் சத்தகுலா
சலங்கள் சத்தசாகரங்கள் புலனங்கள் அவைகளினுட்பட்
ட பிராணிகள் முதலாகக் கிரமங்களதப்பி மாறுபட்டிரு
ப்பதினால் தேவரீர்கிருபையுற்று அவற்றினைமுற்படியே
நிலைபெற ஸ்தாபிக்கவேண்டுமென்று போற்றுகின்றவன்
கோரிக்கையினைப் பால சுப்பிரமணியர் திருச்செவிகளி
னோற்று நகைத்தவராய்த் தேவராசனே! உன்னிஷ்டப்ப
டிக்குச்செய்வோமென்று இந்தஅண்டத்திலநமதாடலின
ல் மாறுபட்டவனைத்தும் யதாப்பிரகாரம் ஆகக்கடவதெ
ன்று ஒருவாக்கியத்தைத் திருவாய்மலர்ந்த மாத்திரத்திற்
சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்துந் தத்தமது நிலைகளில்விந்
தது. இக்காட்சியைக்கண்ட தேவர்கள் முதலாயினர் அந்
புதமடைந்துசிவகுமாரனைப் பலவிதங்களிற்போற்றினர்.
அத்தருணத்தில் மகம்மேரு பர்வதத்தின்மீது வீற்றிருக்
கின்ற குமாரசுவாமியைச்சொர்க்கலோகத்துக் கதிபனாகிய
தேவேந்திரன் சேவித்து விண்ணப்பஞ்செய்கின்றான்.

வாரணத்துவசத்தினையுடைய கர்த்தனே! வேதாகமங்க
ள் பூசிக்கப்பெற்ற பெருமையினையுடையதேவரீர் திருவ
டிகளில் அருச்சித்துக்கிருதார்த்ததாதற்கு விருப்புற்றன
ம். அப்பூசனையையினேங்கள் செய்துமுடிக்கக்கடாட்
சிக்கவேண்டு மெனப்போற்றுவதற்குப் பாலசுப்பிரமணி
யர் சம்மதித்தவராய்ப் பொன்மயமாகிய மகம்மேருகிரி
பைக் கடந்துபோய் தமது பிதாவெழுந்தருளியிருக்குந்த்
ருக்கயிலாயத்தின் பாரிசத்தில்விளங்கும் ஒருபருவதத்தி
ன்மீதிற் சேர்ந்தகாலத்திற் பர்வதங்களின் சிறகுளையரிந்
த இந்திரன் முதலையதேவர்களுங் கரங்களைக்கூப்பித்தொ
ழுதுகொண்டு எக்காலத்தாங்காளைப்பருவத்தினைப்பெற்றி
ருக்கின்றஎமதிறைவனாகியகுமாரசுவாமியின் பின்பற்றிவ
ந்து வானத்தையாவ வளர்ந்து அசைந்துகாட்டும்முங்கி
ல் முதலிய மலர்ந்திருக்குஞ் சாரலனைவாய்ந்த அப்பருவ
தத்தின் மத்தியிற் சண்முகப்பெருமான் வீற்றிருப்பதை
க்கண்டு இந்திரனாதிய விண்ணவர்கள் அனைவரும் எமது
சுவாமியின்திவ்விபசரணா விந்தங்களில் ஆகமவிதிப்படி
க்கு அருச்சிக்கபத்தனிக்குமுன்னிலையில்இந்திரன்தங்கள்

மரபிற்சூரிய சிம்பாசிரியனாகிய மடனை நீனைந்தமாத்தி
ரத்தில் அதனைத்தெரிந்து தேவதச்சனுவன் அதிலேக
மாய்வந்து தங்களிறைவனைக் கண்டு வணங்கிக் கரங்களை
க்கூப்பி நிற்றின்றவனைக்கிருபையாகப்பார்த்து ஓ! தபநி?
யிப்பர்வதத்தினிடத்தில் நமது பொன்னகரத்தினும் பதி
ன்மடங்குசிங்காரங்களைப் பெற்றதாகஒருஆலபத்தினைவி
னாவிற்படைக்கக்கடவையெனக்கட்டினையிட்டவுடன்தே
வசிற்ரியானவன் வணங்கிப்போய்த் தான் கற்றிருக்கின்ற
சாஸ்திர வல்லபத்தினுற் பல்லாயிரகோடி அண்டங்களி
லிராநீந் சூரியர்களனைவரையுஞ் சேர்த்து உருக்கிவார்
த்ததைப்போல ஜகச்சோதியாகப் பிரகாசித்திருக்குஞ் சி
ரோரத்தினைவகைகளினுற் சோடித்த அழகிய திருவாலய
மொன்றினைப் பலவளங்களுடன் நிருமித்துப் பொற்சிகர
ங்கள் அமைந்து வானத்தினை யளாவிப் புறபல நிலைகளை
ப்பெற்றிருக்குங் கோபுரவாயில்களைஎற்புறத்தினும்நிலை
பெறச்செய்து முற்றியபின்பு திருமாளிகையின் மத்தியி
ல் நவரத்தினமயமாகச் சொல்த்திருக்குங் கற்பகிரகத்து
க் குட்பாரிசத்தில் மதயானைகளுக்கு வயிரியாய்ச் சரபப்
பட்சிக்குப்பின் தாங்குஞ் சிங்கங்களேந்த நின்ற ரத்தினக
சிதமாகிய ஆசனத்தினை யேற்படுத்தி மற்ற சிறப்புக்களைபு
ஞ் சிற்பநாஸன் விதிப்படிக்கு மயனானவன் முடித்தபின்
பு அச்செய்தியைத் தெரிவித்தவுடன் இந்திரனானவன் க
ல்களினித்துப்பலதேவர்களையழைத்துநமதிகுறவனைப்பூ
சித்தற்குவேண்டிந் திருமஞ்சனமுதலிய உபகரணங்களை
த் துரிதமாகச் சேகரித்துவரக் கடவீனென்று கட்டளையி
ட்டபடிக்கு அதிலேகமாய் வானநாடுகளிற்போய் கங்காச
லம் சுகந்தபரிமளமுடைய பஞ்சதருக்களின் புதியமலர்க
ள்முதலிய வஸ்துக்களைக்கொண்டிவந்துசேர்த்ததைத்தே
வராசன்பார்த்துச் சந்தோஷித்தவனாய்ச் சண்முகப்பெரு
மானை வணங்கிக்கர்த்தனே! தேவரீர்திருவடிகளில்அருச்
சித்து யாங்களனைவரும் கிருதார்த்த ராதற்பொருட்டு இ
த்திருவாலயத்தி லெழுந்தருளவேண்டுமெனத் துதிக்கின்
றதை அங்கீகரித்துத் தேவரனைவரும் தொழுது வரத்தக்
கதாகத் திருக்கோயிலிற் பிரவேசித்துக் கோடி சூரியப்பி
ரகாசத்தினைப்போல விளங்கியிருக்குஞ் சிங்காதனத்தில்
வேதத்தின் முடிவாகவிராநீந் சரவணபவன் வீற்றிரு
ந்த காலத்தில் இந்திரன்மற்றதேவர்களனைவருடன் கூடி
க்கொண்டு ஞானநாயகனே! நாங்களனைவரும் தமக்குச்சே
னைகளாவோம் தேவரீர் எங்களுக்குத் தலைவராகவிருந்து
ஆளக்கடவீரென்றுபொற்குடங்களை நிறைத்திராநீந்
வானகங்கையினுற் நிருமஞ்சனமாட்டி யீரமுலர்த்திஅதி
கமிருதுவாயிராநீந் பட்டாடை உடுத்திச்சந்தனம்புனு
கு சவ்வாது கஸ்தூரி முதலிய பரிமளக் கிரவியங்களினு
ற் கூட்டியிராநீந் கலவைச்சாந்தினை ஏராளமாகப்பூசி
ஞ் சூரியனது கிரணங்களைப்போலப் பிரகாசித்திரா நின்
ம இரத்திபுரணங்களையலங்கரித்துச்சுகந்தங்களைவிசா
நீந் குளிரந்த கற்பகமலர் மாலேகளைச்சாத்தினிவித்ததூ
பதிப வகைகளைக்காட்டிக் கர்ப்பூரநீராஞ்சனமெடுத்ததுஇ
வ்விதமாகச் சோடச உபசாரங்களையும் ஆகமவிதிப்படி
க்கு முடித்துஇவ்வாறு தேவதோவோத்தமனுக்கு அர்ச்ச
னைவழிபாடுகளைச்செய்தவர்களாய் இந்திரனாதியவிண்ண
வர்கள் எமதிறைவனை மும்முறை வலம்வந்து திருவடிக
ளானவை தமது சிரங்களிற்றொடுவதாக தீர்க்கதண்டன்ச
மர்ப்பித் தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பிவின்றுஅத் தேவன்

பெருமைகளைத் துதித்துப் போற்று முன்னிலையில் அத்தேவர் மனக்கவலைகள் தீரும்படிக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்து பின்னிலைப்போலச்சூதியில்மறைந்து அத்தலத்தினை விட்டுத் திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளினார். அத்தினமுதல் பாரசுப்பிரமணியருக்குத் தேவசேனாபதியென்னுந் திருநாமம்விளங்குகின்றது. இப்படிக்குப் பரம்பொருளாகிய குமார சுவாமியார் திருவுருவமைதைத்துப் பருவதங்களிற்சிறந்த வெள்ளியங்கிரிக்குப் போனதைக்கண்ட இந்திரனும் மற்றதேவர்களும் அற்புத மடைந்தவர்களாய்த் தாமும் அந்தப்பருவதத்தைநீங்கினர். சிவகுமாரனாகிய இளையபெருமானானவர் தேவர்கள் பூசிக்கத்தக்கதாக அந்தமலையினிடத்திற் றங்கியகாரணத்தினால் அத்தினமுதல் அது கந்தபருவதமென்று சகலருங்கொண்டாடும்பெருமை பொருந்திய திருநாமத்தைப்பெற்றது. இந்திரனானவன் சிலதேவர்களுடன் பிரமதேவன்வாசமாமியமனோவதிப்பட்டணத்தைச் சேர்ந்தான். மற்றதேவர்களுந்தத்தமதுபதங்களிற்போய் யதாப்பிரகார மிருந்தனர். கந்தபர்வத்தினைக்கடந்து திருக்கயிலையத்தினைச் சேர்ந்தகந்தசுவாமியானவர் நவவீரர்களும் இலட்சவீரரும்பூதத்தலைவருஞ்சூழ்ந்துபோற்ற அவ்வரையினிடத் தமர்ந்துதிருவிளையாடல்களைச்செய்திருந்தனர்.

தகோறுபடலம்.

சூரன்முதலோருயிர்தலைச்சுவருசெவ்வொருமகிழ்வெளியசைத்தினமர்போழ்தின்மேருவிலுடைப்பரன்விரும்பவகிவந்தேநாரதனோவெளவியைநடாத்தியிடலுற்றான்.

ஒசவுலகாதிரிவிக்களை இதுவரையிற்பாரசுப்பிரமணியக்கடவுளினது அற்புதத்திருவிளையாடல்களைக் கேட்டாரன்றோ, இனிஅதற்குமேல் நடந்த சரித்திரங்களையும் பேசுவோம் கவனமாகக்கேட்பிராக. — சூரபதுமன்முதலியபாதகர் பிராணன்களை மாய்க்க வெழுந்தருளிய வேலாயுதக்கடவுள் சகலராலும்புகழ்ந்துகளிக்கும்பெருமையினையுடைய வெள்ளியங்கிரியி னிடத்தில் வீற்றிருக்கின்ற காலையில் மேருகிரியினிடத்தும் விரும்பிவாசஞ்செய்யும் பரமசிவத்துக்குப் பிரீதினாகத்தக்கதாக நாரத ரிஷியானவர் பூமண்டலத்தில் முக்கியமாகச்சொல்லும் ஒருபாகத்தினைச் செய்ய யத்தனித்துப் பவித்திரமாமிய தலமொன்றினைக் குறித்து ஓமதிரவியமுதலிய உபகரணங்களைச்சேகரித்துக்கொண்டு தவங்களிற்சிறந்த முனிபுங்கவர்க்கையுந் தேவர்களையும் பூமண்டலத்தில் வாசமாயிராநின்ற சிவவிரதபராகியபிராமணேந்தமனையும் மற்றுமிராநின்ற மகத்துக்களையுந் தருவித்துக்கொண்டு ஓமகுண்டத்தினைத்திருத்தி வேதவிதிப்படிக்குச் செய்தவருகின்ற யாகத்தினிடத்தில் மந்திரமாறுபாடுகளினுற்செக்கர்வானத்தினையொத்த தேவத்தினைவாய்ந்தவெள்ளாட்டுக்கடாவொன்றுபிறந்து, இவ்விதமாக அந்த ஓமகுண்டத்திற் சுவாலெகொண்டெரியும் அக்கினிமத்தியிலெழுந்தகடாவின்காரணங்களையோசுக்கு மிடத்தில் எப்படிக்கிருந்ததெனில் யாகங்களென்பலவற்றை யேற்படுத்திக்கொண்டு நம்முடைய வருக்க

ங்களை வகையறத்தினந்தோறும்மாய்த்துத்தின்கின்றனர். இக்காலத்திற் சகலரும் ஓரிடத்திற் கூடியிருப்பதால்இவர்களைவளைந்துகொண்டு கொல்லெனென நிச்சயித்து அக்கினிக்கொழுந்தாகியகுநினாவாகனத்தினிமீதுஆரோகணித்தெழுந்ததைப்போலவிருந்தது. இவ்விதமாக ஆழிகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களினைத்தையும் நாசஞ்செய்யவெழுநின்ற பிரசண்டமாருதமும் வடவாமுகாக்கினியும் வானத்திற் பரவியமேகங்களினிடத்துண்டாய்முழங்குமிடிக்கூட்டமும் ஒன்றிற்கலந்துஒருருக்கொண்டு வந்ததற்கொப்பாகத்தகி ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டெழுந்தவெள்ளாட்டுக்கடாவானது யாகத்தைச் சூழவிருக்கின்ற ஏழைத்தபசிகள் முதலானவர்களைக் கொல்ல யத்தனித்து கழுத்தினிடத் தணிரந்திராநின்ற மணிகள்கலகலெனச்சத்திக்கவும் நான்குதால்களினு மிராநின்ற கண்கிணிகளிற்சேர்த்திருக்கும் பருக்கைகள் அசைவுகொண்டு சலசலெனச் சத்திக்கவும் கூர்மையாய் வயிரத்தினைநிகர்த்து வலிபெற்றுமுறுக்குண்டிராநின்ற கொம்புகளை யுராய்ந்துகொண்டு கரியகுளம்புகளைப்பெற்ற கால்களை நிலத்திற்றாக்கிச் சிறிதுதிவேகமாய் மேலீட்டுப்பாயும் ஆட்டினைக்கண்டு யாகவெல்லையிற் கூடியிருந்தவர்கள் அனைவரும்அதிக பயப்பிராந்தியுடன்நடுநடுங்கி ஓடத்தொடங்கினர்.

இவ்விதமாகப் பறக்கின்றவர்களைவரையும் பூமண்டலம் வானுலகமெங்கும் பின்தொடர்ந்து கோடுகளினுற்றாக்கியபோது சிலர் கால்களொடியவுஞ் சிலர் விழுந்துவினாக்கள்முறியவுஞ்சிலர் கரங்கள் துளைபடவுஞ் சிலர் வயிறுகள்பிறுண்டு குடல்கள் சரியவுஞ், சிலர்மானவும், இப்பாடுகள் பட்டு வாடுகின்ற முன்னிலையில் பூமியும்அதிவிராநின்ற பர்வதங்களுந் துகள்பட்டுப் பறக்கத் தாவிச்செல்லு மிடங்களெங்கினும் எதிர்ப்பட்ட பிராணிகள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு மங்குவதாக ஆக்கிரமித்துலவும் போது அதன் ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கு அஷ்டதிசைகளைத் தாங்கும் யானைகள் சகிக்கமாட்டாமையால் தத்தளித்தேங்கவுஞ்சந்திரன் தலைகீழாக விழுந்து நகசிகபரியந்தம் துறுங்குவதாக அவனேறிநடாத்தும் விமானத்தைமுட்டித்தள்ளியுஞ் சூரியன் ஆரோகணித்துச்செல்லுந் தேரைச் சின்னபின்னப்படப்பாய்ந்தும் அத்தேரிந்பூண்டிருக்கும் எழுபச்சைக்குதிகைகள்வயிறுபிறுண்டு களைக்கத்தக்கதாக விடித்தும் இவ்விதமாக வெள்ளாடானது எவ்விடங்கவினுமுலவி, அதிகஉக்கிரத்துடன் மன்னுயிர்களுக்கிறுதிசெய்துகொண்டொய்ந்துலவுகின்றபோதுந்அவ்வேள்விக்குத் தலைவராகவிருந்தநாரதரும் மற்றரிஷிகளுந்தேவர்களும் தூபரித்துநிக விடமில்லாமற் பயப்பிராந்தியினால் ஒருவர்பின் ஒருவராக ஓடித்தேகமெங்கும்பட்ட காயங்களிலெதிரம்பெருக்கெடத்தோடஅலைச்சம்படுத்திருக்கயிலையகிரியினைச்சேர்ந்து சிவபிரான்ஆலயத்தினைநோக்கி வருகின்றதருணத்திற் புசுபல பராக்கிரமசாலிகளாகிய நவவீரர்களும் இலட்சத்தவருஞ்சூழ்ந்துவரக் குமார சுவாமியார்சோத்தியமாகத் திருவிளையாடல்களைச்செய்துகொண்டு எதிரில் வருவதைத்தரிசித்து அனைவருஞ்சேர்ந்து நாமினிப் பரமேஸ்வரர்சந்திதானத்துக்குப்போகவேண்மவதில்லை யிதோகுமாரதேவர் நம்மிடத்தன்பாய் நமக்கடுத்த துன்பங்களைப்போக்கி யாவ்வதற்கு எதிர்காட்சி தந்தனர். இத்தேவரைப் பாலகவென் மெண்ணலாகாது

இப்படிக்கு உதயகிரியினிடத்தெழும் பாலகுரியனை யொத்த தேககாந்தியினையுடைய சரவணபவன் கட்டளை யிட்டவுடன் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுவெ ன்னும் நாமத்தினைப் பெற்றிருக்கின்ற காணையானவர் கர் த்தனே தேவரீர் திருவுளப்படிக்கு இதோமுடித்துவரக் கடவேனென்று சம்மதித்துக் கந்தசவாமியாருடையசெந் தாமமாமலையொத்த திருவடிகளின்பணிந்துபோற்றிவி டைபெற்றுத் திருக்கயிலாயகிரியைக்கடந்துபோய் வீறி யுலவுகின்ற வெள்ளாட்டுக்கடாவைத்தேவிவதாய் மண்ட லாகாரமாகக்கடல்சூழ்ந்திருக்கும் பூவட்டத்தெல்லைமுற் றினும்ஆராய்ந்துங் காணாதவராய்ச்சத்தபாதலங்களினும் போய்த்தேடி அங்குந்தோற்றப்படாமல் வானநாடுகளை ங்குஞ்சுற்றி அகப்படாமற் கடையிற்பிரமன் வாசஞ்செய் யும் மனோவதிநகருக்கருகில்வரும்போது அத்தலத்திற்சி வந்த மேனியையுடைய வெள்ளாடானதுபோகின்றவீரூ ப்பைக்கண்டவுடன் பிராணிகளைத்தும் ஓடியொளிக்க த்தக்கதாகப்பாய்ந்து அலைத்துவருகின்ற கடாவானதுபிர மித்து வாடும்படிக்கு வீரவாகுதேவர் ஆர்ப்பரித்துநெரு ங்கி முறுக்குண்டுவயிரத்தினும் வலிதாயிராரின்ற அத ன்கொம்புகளைப்பற்றி வலித்துக்கொண்டுபோய்த் திருக் கயிலாயகிரியினைச்சேர்ந்து ஏடவிழ்ந்த கடப்பமலர்மலை தரித்திருக்கின்றபெருமாள் முன்னம்ரிறுத்தி வணங்கிரி ன்றகாலத்தில் அவரிடத் தன்பாகப்பேசி எதிரில்நிற்கின் றரிஷிகள் தேவர்களைப்பார்த்து வெள்ளாட்டுக் கடாவான துநம்மிடத்திற்சேர்ந்தது இனிவீரீவருத்தப்பட வேண் டவெந்நிலை நீங்களனைவரும் துரிதமாய்ப் பூலோகத்திற்செ ன்று ஆகவனியங் காருகபத்தியமதக்கணக்கினியமெனச் சொல்லும் முத்தழலைக்கொண்டுசெய்து குறைபட்டிருக் கும்யாகத்தினைச்சம்பூரணமாகமுடிக்கக்கடவீரென்று அ முகியதிருமேனியையுடைய குமாரசவாமியார் சொல்லிய போது அத்தவத்தர்முதலானவர்கள் இதனைவேண்டுகின் றனர், காளகண்டமூர்த்தியாகிய சிவபிரானுக்கினியகுமா ரதேவனோ வேள்வித்தியினிடத்தில் உற்பவித்தெழுந்தஇ ந்தவெள்ளாட்டுக்கடாவை நாயினேங்கள் கிருதார்த்தரா த்ற்பொருட்டுவாகனமாகக்கொண்டுஏறிநடத்த வேண்டுமெ னமீட்டும் போற்றுகின்றவரிடத் தன்பாய் உங்கள்மனோ பீஷ்டப்படிக்கு இக்கடாவினை ஊர்தியாகக்கொள்ளுகின் றனம், நீங்கள் பூமண்டலத்திற்செய்துவரும் யாகத்தைப் பூர்த்திசெய்யப்போய் வருவீரென்று திருவாய்மலர்ந்த போது யாவருக்குங்களிப்புண்டாய் ஆனந்தபரவசத்தரா கும்படிக்கு வீணையினைவாசிக்கவல்லநாதரிஷிமுதலான வர்கள் குமாரசேவர் திருவடிகளின்பணிந்து செலவுபெ ற்றுக்கொண்டு திருக்கயிலாயத்தைக்கடந்துபோய் பூமியி ற்சேர்ந்து குற்றமற்றமனதையுடையரிஷிகள் தேவர்கள் முதலானவர்களை வைத்துக் கொண்டுநாரத முனிவர் தா ம்யத்தனித்த வேள்வியைப் பூர்த்தியாகமுடித்து வேதயி திப்படிக்குக்கடவுளருக்குஅவிப்பாகங்களைக்கொடுத்து ம கிழ்ந்திருந்தனர்,கேட்டடர்களை!சவுனகாதிரிஷிகளை! அ தநாரதமுனிவர்முதலானவர்கள்செய்ந்தவழியர்ச்சியினால்

அன்றுமுதல்நின்மலக்கடவுளாகிய சரவணபவன் அந்த வெள்ளாட்டுக்கடாவினைவாகமாக்கக்கொண்டு ஏறிப்பவனி வருவதாயினர் இவைவிற்க சிவகுமாரன்மேல்நடத்திய திருவிளையாடல்களையும் கேட்பீரென்றுசூதபுராணிகர்சொல்லத்தொடங்கினர்.

அயனைச்சிறைபுரிபடலம்.

மே-மூர்த்தியாகவுய்த்துயின்னுமன் னுமுருகவே

ளாடல்செய்துலாவியென்றியசலமீதிலமர்ந்தரு

நீநொடிவொருபகற்கணைநிகொள்வேதன் முதலினோர்

காடியிசனடிவணங்கவவ்வாச்சணணணினார்.

நாததர்முதலிய ரிஷிகள்போயினபின்பு பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் ஓமகுண்டத்திலீறியெழுந்து தமக்குவாகனமாக வடங்கியிருக்கின்ற வெள்ளாட்டுக்கடாவினீயுது ஆரோகணித்துத் தெய்வலோகங்களைவினும்பவனாவந்தும் பூமண்டலமுற்றுந் திருவிளையாடல்களைச்செய்துகளித்தும் வெள்ளியங்கியினிடத்தில் வாசமாகவுமிருக்கின்றகாலத்தில் ஒருதினம் பிரமன்முதலாகிய தேவர்கள் சிவபிரானைவணங்கிப்போவதாகத் திருக்கயிலைக்குவந்து யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்றுத் தன்னையுந்தலைவனையுந்தெளிந்த ஞானவான்கள்மனதைக்கோயிலாக்கொண்டு வீற்றிருந்து அத்தகையமகத்துக்களுக்கு சாயுச்சிய பதவியினைத் தந்தானவல்ல பரம்பொருளாகிய சிவபிரானெழுந்தருளியிருக்கின்ற சந்நிதானத்திற் சென்று பயபத்தி விசுவாசத்துடன் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு மும்முறைவலம்வந்துசாஷ்டாங்கத்தண்டன்சமர்ப்பித்துப்போற்றிக் களித்து அவர் அனுக்கிரகத்தினைப்பெற்று பரமன் சந்நிதானத்தைக்கடந்து கோபுரவாயிலைத்தாண்டுமுன்னிலையிற் பன்னிருபுயாசலங்களைப் படைத்திராநின்ற குமாரசுவாமியானவர் நவவீரர்எனஇலட்சத்தவர்முதலிய படைத்தலைவர்கள் மனமகிழ்ச்சியுடன் தம்மைச்சூழ்ந்து போற்றியிருக்கப்பொன்மயமாகிய திருமாளிகைக்குமுன்னணியிலீறிகின்ற கோபுரவாயிலினீயுது நவரத்தினமயமாக விளங்குகின்ற முதலல்லையில்களித்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கின்ற முருகக்கடவுளினது திருவடிகளைநியானித்துப்பணிந்து போகின்ற தேவர்களில்முதன்மை பெற்றிருக்கும் பிரமனைவன் அசுட்டையாகநடப்பதைச் சிவகுமாரன்கண்டு ஒபிரமனே நமதுமுன்னம் வருவாயென்றழைத்தமாத்நிரத்திற் நிரும்பிவந்து தாமமைமலர்ப்பீடத்தினனானபிரமன்சற்றுக்கர்வமடைந்து தீர்க்கதண்டன்சமர்ப்பியாமற் கரங்களைக்கூப்பித்தொழுதுகாலத்திற் மேவாதிதேவனாகிய சிவபிரான்பெற்ற பாலனாகிய சரவணபவன் அதைநிதானித்து நாம்சிருஷ்டகர்த்தன்மேலுந்நிமிழ்த்திகளிறொருவனாக விருப்பவன்இச்சிறுபிள்ளைக்கு நமதுமுடியினைச் சாய்ப்பதோவென்றுபிரமன்மனதிக்கொண்டிருக்கும் மமதையைத் தெரிந்து கொண்டவராய்ப் பிரமனே உட்காருவாயென் நிருத்தி உன்னைப்பார்ந்துமிடத்தில் நான்குசரங்களும் நீண்டதாடிகளும் கரங்

களில் அக்குமணியுங் கமண்டலமுங்கொண்டிருப்பதால் அதிகமகிமையினைவாய்ந்த மகத்துவாகக்காணப்படுகின்றது, ஆதலால்நீதினந்தோறுஞ்செய்துவருகின்றதொழிலைச்சொல்லக் கடவையெனக் கேட்டகாலத்திற் பிரமன்இதனைப்பேசுவதாயினன், ஆதியிற்சிவபிரான்கட்டையிட்டபடிக்குச் சீவராசிகள் அனைத்தையும் சிருஷ்டித்துவருவோமெனக்குறித்தனன்அதுநிருச்செவியில்துழைந்தமாத்நிரத்தில் முருகக்கடவுள் திருநகைக்கொண்டு நல்லகாரியம் சொர்க்கமத்திய பாதலங்களினிராநின்ற சீவராசிகளைனைத்தையும்படைத்து வருபவனாதலால் வேதசாஸ்திரங்கள்முற்றும்ஒதி உணர்ந்திருப்பையோ சொல்லென்றுவினாவும்போது பலருந்துதிக்குஞ் சிறப்பினைப்பெற்ற பிரமனைவன் மேல்நடப்பதைத்தெரியாமல் ஐயனையிதனைக்கேட்பாயாக ஆதிகாலத்திற் பரமசிவம் என்னைப்படைத்தபோது அளவிந்த வேதங்கனையும் பவத்திரமாகிய ஆகமங்களையும் வெளியிட்டனர், அவற்றுட்சிலவற்றினை நான்கிஞதார்த்தனாதற்பொருட்டு எனக்குப்போதித்தனர் அவைகளை வளையறக்கற் நிருப்பேனென்பபிரமன் மறுமொழியாடியபோதுமிகவும் நேத்தி நேத்தியென்றுநகைத்து நீபூரணமாகவாசித்திருப்பதி லொன்றாகிய இருக்குவேதத்திற் சிலசாகைகளை ஒதக்கடவை பார்ப்போமென முருகப்பிரான் கேட்டபோது நல்லதென்பபிரமன் சம்மதித்து வேதங்களி லெதனைத்தொடங்கினும் முந்திஉச்சரிக்காரின்றஒப்பற் ஒருமொழியாகிய பிரணவமந்திரத்தை வரன்முறையாகவெடுத்து உச்சரித்தனன், இவ்விதமாகத் தாமமைமலர்வாகிய பிரமனைவன்வேதங்களுக்குமூலமாகிய குடிலையினை ஒதிஇருக்குவேதத்தின் முதற்சாகையைத்துவக்கு முன்னிலையில் மங்களகரமாகிய திவ்வியதேசசைப்பெற்ற திருமேனியையுடையகுமாரசுவாமியார் பிரமனே மேற்சொல்வதை நிறுத்தாநிறுத்தெனக்கையமர்த்தி நீயிப்போது முந்திஉச்சரித்த ஒமென்னும் வாக்கியத்தின் நிச்சயப்பொருளைச்சொல்லக்கடவையெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர்.

கேட்டார்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! தமதுசண்முகங்களினொன்றாக அவ்வெழுத்தினைப்படைத் திருக்கின்றமுருகப்பெருமாள்பிசாட்சரத்தின்பொருளைச் சொல்லக்கடவையெனக்கேட்டவுடன் பிரமனைச்செய்வன் தன்னுளட்டுவிழிகளும் மிரளப்பிரளவிழித்து அப்பதத்தின்காரணத்தைத்தெரிவிக்க வகையறியாததால் வெட்கினவனுய்ப்பெருமூச்செறிந்து இதற்கென்செய்வோமெனத் திகைத்துத் தலைகளையிரங்கியிருந்தனன் அவ்வாக்கியமென்ன சலபமாகவிருப்பதோ எத்தகையருக்கும் அரிதுஅதன்பெருமைகளைக் கேட்பிராக பரமசிவம் எழுந்தருளியிருக்கின்றபீடமாகவும் மற்றதேவர்கள்உற்பத்திக்கு மூலமாகவும் எல்லாஅட்சரங்களுக்கும் வேதங்களுக்கும் ஆதியாகவுங் காசியென்னுந்தலத்தினிடத்தில் உயிர்விடும்புணணியவான்களுக்கு எமதிறைவனாகிய சிவபிரானெழுந்தருளிச் செவிகளில் உபதேசித்து மோட்சவீட்டைச்சேர்க்கவல்லது, மேலும்அதன்காரணங்களை யோசிக்குமிடத்திற் குற்றமற்றதாய்ப் பிரமசொருபமாகவு மிருக்கின்றதுநானறிருத்தியினைப் பெறச்செய்யும் மகிமையினைவாய்ந்த குடிலையினைப் பிரமன் ஒதப்பெற்றதல்லது அதன்பொருளைத்தெரிந்துகொண்டவனன்றுஆதியிற்பரமசிவத்தின்

அனுக்கிரகத்தினால் அதன் தாற்பரியத்தைப்போதிக்கப் பெறுதகாரணத்தினால் மயங்கியிருந்தான், சிவபிரானல்லதும்ற்றயாவரால் அந்தப்பிரணவத்தின் பொருளைச் சொல்லக்கூடும் பவுத்திரமாகிய வேதங்களை ஒதுமுன்னிலையில் ஆதியினும் அந்தத்தினுந்துவக்கி ஓம்என்று ஆரம்பிக்கின்ற பிசாட்சரத்தின் நிச்சயத்தினைக் காணப்பெறுததால் உந்திக்கமல வாகியாகிய பிரமனே மயங்கினனெனச் சொல்லுவோமாகில் மற்றதேவர்களையாட்சித்தறிவோமெனப் பேசுவராயில் அவனைப்பலரும்நகைக்கவருமளத்தகையதேவர்கள் மனதினாலும் நிச்சயித்தறியவொண்ணாத பெருமையினையுடைய பிரணவப்பொருளை விரிக்கவறியாது பிரமன்திகைத்தகாலத்தில் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் அவனைப்பார்த்து வேதங்களின்காப்பினது அர்த்தமே உனக்குத்தெரியாதபோது மற்றவைகளுக்குப்பொருள்களானீசொல்லவறியையோ நீசிருஷ்டித்தொழிலைச்செய்து வருவதிப்படிக்குத் தானேவென்று அவன் நான்குசிரங்களுங்குலுங்கி வருந்தத்தக்கதாகத் திருக்கரத்தினைக்கொண்டு குட்டியும் மனம்பொருமல் ஆதியில் வேதாகமங்களைநிரூபித்த சிவகுமாரனெனவர் உந்திக்கமலவாகியாகிய பிரமன்விழந்துஉருமடிக்குத்திருவடியினைக்கொண்டு கைத்துத்தள்ளித் தமதேவர்பணிவிடைகளைநடத்திவரும் பரிசனங்களைக்கொண்டுபிரமன்கால்களுக்குப் பாரவினங்கைப் போடுவித்தக் கந்தமாதன பர்வதத்தின் குகைகளினென்றில் அரியசிறையிலீடுவித்தனர், சமஸ்தமும் முடிக்கவல்ல பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளானவர்பிரமனைநிகள பந்தனஞ்செய்வித்துக் காவலிற்படுத்தியபின்பு தாமும கந்தமாதனத்தினிடத்திற்போய்த் தமதாலயத்திலீற்றிருந்து சராசரப்பிரபஞ்சங்களைக்குறைவறச்சிருஷ்டிக்க யத்தனித்தவராய் ஒருகரத்திற் பளிங்குமணித்தாவடத்தையும் ஒருகரத்திற் கமண்டலத்தையும் மற்ற இருகரங்களையும் வரத அபயமாகக்கொண்டு ஏச முகத்தினைப்பெற்றுப் பரம்பொருளாகியசிவகுமாரன்விற்பிருந்து சதுரமுகப்பிரமனைப்போல மன்னுயிர்ப்புனைத்தையும் படைக்கவாயினர், வரத அபயமென்பதின்காரணமேதெனில், ஒருகரங்கீழ்நோக்கிக்காட்டவும்மற்றொருகரம் மேல்நோக்கமாகவுயிருக்கும் அதின்பிரயோசனமென்னவெனில் தமதுதிருவடிகளைத் தஞ்சமாகநம்பிப் பூசிப்பவருக்கு இகத்திற் சகலசெல்வங்களையுந்தந்து பரத்திலும் மோட்சசாம்பிராச்சிய வைபவத்தினையுங்கடாட்சிப்போமென்று அனைவருக்குத் தெரிவிக்கும்பொருட்டுக் கொண்டகோலமாம், இப்படிக்குஉயிருக்குயிராய்ச்சயஞ்சோதியினெனியாய்ச் சிறந்தவேதங்களின் முடிவாய்ச்சிருஷ்டி திதிசங்காரமென்னும்முத்தொழில்களுக்கும்மூலமாகவிருக்கின்ற கந்தசுவாமியானவர் பிரமனைப்போலச் சராசரங்களைப் படைத்திருந்தனொன்பது அற்புதமோசவுன்காதிரிஷிகளே? கேட்பிராக குளிர்ச்சிபொருந்திய கமலாசனாகிய பிரமனைச்சிறையிலடைத்துச்சண்முகதேவர்புனவிறந்த உயிர்களைப்படைத்திருந்தனரன்றோ அந்த பிரமனைச்சுழிந்து வந்ததேவர்கள். இச்சம்பவத்தினைக்கண்டமாத்நிரத்தில் நமக்கென்னவியையுமோவெனப் பயப்பிராந்தி கொண்டவர்களாய்ச் சுப்பிரமணியதேவனைப் பலதரம்விழந்து சேவித்துப்போய்த் தங்களபதவிகளிலிருந்தனர்.

அயனைச்சிறைநீக்குபடலம்.

ஆலமாயிடற்றண்ணல்சேயித்திறமளபயில்
காலமயாவையுமளித்தனனிருத்தலுங்கரியோ
ஒலமா முகனுவளகநீக்குவானுடிச்
சிலவானவர்முனிவரைச்சிந்தனைசெய்தான்.

கேட்டீர்களோ! நைமிசாரணியவாசிகளே? ஆலகாலவிஷத்தினையுண்டு கண்டத்திற் றரித்திராரின் சிவபிரான்திருக்குமாரராகிய குமாரக்கடவுள்இவ்விதமாக அளவற்ற காலம் சராசரப் பிரபஞ்சங்களைப் படைத்து வருகின்ற தருணத்திற் கரியவண்ணனாகிய மகாவிஷ்ணுவானவர் இச்செய்தியைத்தெரிந்து பிரமனுக்குச் சம்பவித்த கொடுங்காவலினையும் விலக்கினையும்நீக்கவேண்டுமென்று யோசித்து பரிசுத்தவான்களாகிய தேவர்களையும் ரிஷிக்கூட்டங்ஙனையும் வருவதாகத் திருவுளத்தில் நினைந்தனர். இவ்வாறு கேசவன் சிந்தித்ததைத் தெரிந்தவுடன் அஷ்டவசுக்கள் திசைக்காவலர் கருடகாந்தருவர் சித்தவீத்தியாதரர் பன்னகர் உணனர் நாகர் சூரியசந்திரராதிய நவக்கிரகங்கள் கணங்கள் வானையளாவ ரிற்கும் பொதிசைமலையில் வாசமாயிராநின்ற அகஸ்தியர் முதலாகிய ரிஷிகள் சிருஷ்டிக்குதவியாக விருந்த நவப்பிரம்மாக்கள் கார்த்திகைத்தெரிவையர் முதல்ய வானநாடரும் பூமியினைத் தாங்கும் பெருமையினைப்பெற்ற ஆதிசேஷனாகிய நாகராஜரும் பலதிசையினுமின்று வருவதாயினர்இவ்விதமாகத் தேவர்கள்முனிபுங்கவர் முதலாகியவர் அனைவரும் வைகுந்தத்திற்கு வந்துசேர்ந்து கண்ணன்வாசமாயிருக்கும் நவரத்தினமயமாகிய கோயிலிற்போய்க்கண்டு சேவித்துப்போற்றி எங்களைவருவித்த காரியத்தையருளிச்செய்யவேண்டுமெனக் கேட்கப் பிரமனுக்குச்சம்பவித்த காரணங்களைச்சொல்லி அதற்கொருநிவாரணத்தினைத் தேடும்பொருட்டு நாமெல்லோருஞ்சிவபிரான் சாந்திதானத்துக்குப் போகவேண்டுமெனத்தெரிவித்து அவர்களை யும் உடன்படுத்திக்கொண்டவராய் லட்சுமி விலாசராகிய மகாவிஷ்ணுவானவர் வந்தவர்களுடன் கலந்து சகலருமாய்த் திருக்கலியாயத்தைச் சேர்ந்து சபாமண்டபத்தில்விற்பிருக்கின்ற ஒப்பற்ற ஞானநாயகனாகிய பரமசிவத்தின் திருவடிகளிற் றாழ்ந்தெழுந்து துதிக்கின்றகாலையில் மகாவிஷ்ணுவானவர் மீளவும் அழகிய பொற்பாதகமலங்களிற்சேவித்து வேதவாக்கியங்களினால் கர்த்தன் பெருமைகளைப்போற்றிக் கரங்களைக்கூப்பி நிற்கச் சிவபிரான் கிருபாநோக்கம்பாலித்து ஓ! மகாவிஷ்ணுவே! உங்களுக்குளக்காலத்துமில்லாத மனவருத்தங்களுடன் நம்மைக்குறித்து வந்தகாரணமென்னமோ சொல்லுவிடுன்று சிவநாதன் வினாசியபோது மகாவிஷ்ணு விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர். கர்த்தனே சிலகாலத்துக்குமுன்னம் பிரமதேவன் முகப்பெருமானானவர் அவனை மடக்கிக்கொண்டுவேதங்களுக்கு ஆதியாக விருக்கின்றபிரணவ மந்திரத்துக்குப் பொருளைச்சொல்லுவாயென்றுகேட்க, அவன்அதன்பொருந்தெரியாமல் மயங்க சிரங்களிற்குட்டி விலங்குமாட்டிச் சிதைச்சாலையினும் அடைப்பித்து அவன்செய்துவந்த

சிருஷ்டித்தொழிலையுந் தாமே நடத்தி வருகின்றனர் கர்த்தனே! சந்தகவாமிசையப் போலவே பிரமதேவனுந் தேவரீருக்குப் புத்திரனுதலால் அவன்முற்செய்தவழிவினையினது முயற்சியினால் அளவற்றகாலமாய்க் கொடியகாவலிப்பட்டி மனம்மொன்று வாடிவருந்தித் துக்கத்திருக்கின்றனன்தினதபாபரமூர்த்தி? சரஸ்வதிக்குமணவாளனாகிய பிரமன்சிறையினையிடுவிக்கவேண்டுமென்றுசிவபிரானுக்குத்தெரிவித்துவேண்டும்போது அதிககிருபையாய்நந்திதேவனாப்பார்த்து இதனைக்கட்டினையிடுகின்றனர். நமதுகுமாரசுவாமியானவன் சிருஷ்டிகர்த்தனான பிரமதேவனைச் சிறையில் வைப்பித்தனனென்று இத்தேவர்கள் முறையிடுகின்றனர். ஆதலால் நீ துரிதமாய் அத்தலத்திற்குப்போய் நமதுகட்டையெனச்சொல்லி அவனைவிடுவித்துக்கொண்டு வரக்கடவையெனப் பணித்தனர்.

இவ்விதமாக எமதிறைவனாகிய பரமசிவம் ஆக்கியபித்தபோது நந்திதேவர் நல்லதென்று பரமனைச்சேவித்து விடைபெற்றுப்போகு முன்னிலையிற் புசுபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய அளவற்ற சிவகணங்கள்சூழ்ந்துவர நடந்து கந்தமாதனவனையைச்சேர்ந்து அதன்மீது கோடூரிரியப் பிரகாசமாக விளங்காநின்ற நகரத்திற் பிரவேசித்தவுடன் நந்திதேவரானவர் சபாமண்டபத்துக்குப்போய்ச் சிங்காதனத்தின்மீது விளங்குகின்றசன்முகப்பெருமானைத் தரிசித்தவுடன் வணங்கிப் போற்றித்தான்வந்த காரணத்தைச் சொல்வதாயினர். பரிமள மிகுத்த பதுமாசனனாகிய பிரமதேவனைத் தேவரீர் காவலிப்படுத்தி யிருப்பதாக நமதிறைவனாகிய சிவபிரான் கேள்விப்பட்டு அவனைவிட்டுவிட்டு ம்படிக்கு உமக்குச்சொல்லிவர எனக்குக்கட்டளை யிட்டு இவ்விடத்துக்குனுப்பினர். ஆதலால் நடைசெய்யாமல் அவனைச்சிறைச்சாலையில் அடைத்திருப்பதை நீக்கிவிடவேண்டும் எவர்களாலும்அறிய ஒண்ணுதபிரணவத்தின்பொருளை அவன்வெளியிலுவதற்கு அவ்வளவு சலபமாகவிருக்கின்றதோவெனச்சொல்லி முடிவதன்முன்னன் குமாரசுவாமியார் கோபித்து அன்னவாகனனாகியபிரமன் சிறையினே நீக்கமாட்டோம், இதைக்குறித்தின்னஞ் சிலநேரம்இவ்விடத்திற்பேசி யிருப்பையாகில் உன்னை அறியகாவலிப்படுத்துவோம் அதை யோசித்துக்கொண்டு துரிதமாகப் போய்விடக்கடவாயெனச் சிறிச்சொல்லியபோதுநந்திதேவரானவர் மறுமொழி பேசுவதற்கஞ்சி யிதநம்மாலாவதன்று மேலுஞ்சிலகாலம் தாழ்ப்போமாகில் நமக்கும் என்னகெடுத்திநேருமோவென்று யோசித்துச்சீக்கிரமாகச்சன்முகதேவனாவணங்கிவிடைபெற்று நந்திதேவரானவர் அவ்வனையைநீக்கித் தன்பரிவாரங்களுடன் திருக்கயிலாயத்துக்குவந்து துரிதமாகத் திருச்சபைக்குப்போய் நவரத்தின மயமாக விளங்குகின்ற சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்குங் காளகண்ட மூர்த்தியாகியசிவபிரான் சந்திரதானத்திற்சேர்ந்து கர்த்தன் பாதாரவிந்தங்களிற்பணிந்துநின்று கான்கந்தமாதனபர்வதத்துக்குப்போய்ப்பாலசுப்பிரமணிய தேவனாக்கண்டு தேவரீர் கட்டளையினைச் சொல்லும்போது அதைமறுத்ததுமன்றியில் என்னையுஞ்சிறைப்படுத்துவதாகச்சொல்லின ராதலால் மாறுபேசுவஞ்சிவந்து விட்டேன் தேவரீரெழுந்தருளினால்லது பிரமன்சாவல் நீக்கமாட்டாதென்று சவிஸ்தரமாக விண்ணப்பஞ்செய்யக்கேட்டுச் சிவபிரான்திருநகைகொண்டவராய்ச்சோதிமயமாகவிளங்கி யிருக்கின்ற அழகியசிங்காதனத்தைவிட்ட

றங்கி நவரத்தினையமாகஅமைந்திராநின்றதிருமாளிகையைக்கடந்து வெளிவந்துபலநிலைகளையுடைய கோபுரவாயில்விடைத்திலகாத்திருக்கின்ற ரிஷபவாகனத்தின்மீதுஆரோகணித்து நடக்கும்போது கர்த்தன்திருச்சபையில் வந்திருந்தகாளமேகவண்ணனாகிய மகாவிஷ்ணுவும் கின்னரங்களை வாசித்திருக்கின்ற கந்திருவாழ்முதலிய தேவர்களானவரும் ஆதிசேஷன் முதலிய நாகராசாக்களும் தவங்களிற்சிறந்த ரிஷிபுங்கவர்களும் மற்றும் அக்காலத்திலவந்திருந்த சகலரும் கர்த்தனைப் புகழ்ந்துகொண்டு பின்பற்றிநடக்கவுஞ் சர்வாயுதபாணிசளாய்ப்பலநிற்சட்டைகளையும், வஸ்திரங்களையும் உடுத்துத்தீச்சிகையினையொப்பவிளங்குகின்ற செம்பட்டமயிரினையுடைய பலசிரங்களைப் பெற்று இடிகளைப்போல உரத்துப்பேசாநின்ற ஜயசாலிகளாகிய அளவற்ற பூதகணங்கள்நாற்புறங்களினுஞ்சூழ்ந்துகொண்டுஅருகிலிருடைகள்- சாமரங்கள்-ஆலவட்டம்-மகரதோரணங்-கொடிகள் முதலிய சின்னங்களையேந்தியுந் தேவமுரசம், வெற்றிச்சங்கம், திருச்சின்னமுதலியவாத்தியங்களை முழக்கியும், பரமன் பெருமைகளைப்புகழ்ந்துபோற்றியும், வரத்தக்கதாகவும் இவ்வித வைபவங்களுடன் சகலரும் நெருங்கிச் செல்கின்றகாலையில் அவர்களம்மத்தியில் உமையவள் சமேதனாய்ச் சிவபிரான் ரிஷபவாகனத்தினை நடத்திக்கொண்டு பலத்திரமாகியதிருக்கயிலையங்கிரியினைக் கடந்துபோய் தமது திருக்குமாரனாகிய கந்தசுவாமியானவர் வாசமாக்விருக்கின்றகந்தமாதனபர்வதத்தினைச்சேர்ந்து சொல்லுதற்கரிய மகிமைகளையும்பெருமிதங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற எமதிறைவனாகியசன்முகப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கின்ற நவரத்தினம்யமாகியஆலயத்தின் முகவாயிலிருக்கில் வந்தகாலத்திற்சிவபிரான் ரிஷிபவாகனத்தை விட்டிறங்கித் தேவர்கள் ரிஷிகள் முதலியசகலரும்போற்றிச் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாகத் திரிநேத்திரதாரியாகிய கர்த்தன் மெல்லநடந்துதிருமாளிகைக்குள்ளாகப்போவதாயினர். இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் சிவந்த சடாமண்டலதாரியாகிய பரமன்கந்தசுவாமிக்கெதிரில் அதிகபிரியத்துடன் வருவதைக்கண்டவுடன் தமது பிதாவானவர் வருகின்றனரென்று துரிதமாய்நவரத்தினமயமாகிய சிங்காதனத்தைவிட்டிறங்கி எதிர்கொண்டுகர்த்தன் திருவடிகளிற் பணிந்து அழைத்துக்கொண்டு போய்ப்ருத்தமணிகளினுற்சோடித்திருக்கின்றசிங்காதனத்தில்வீற்றிருக்கச்செய்துகரங்களைக்கூப்பிரிந்துபிதாவே தேவரீர் இவ்வளவுவருத்தங்கொண்டு என்னைத்தேடிவர வேண்டியகாரியமென்னோ திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்ப் போற்றுகின்ற திருக்குமாரனிடத்திற்பரிவாய் உமாபரமேஸ்வார்சொல்லுவதாயினர்.

ஐயனே? யிதழ்கள்விரிந்திருக்கின்றதாமணாப்பீடத்தனாகிய பிரமனை நீ சிறைப்படுத்தியிருப்பதாகத் தெரிந்துநாமதைவிடுவிக்க நினைந்து வந்தோம். அவன்காவலைப்போக்கி அனுப்பிவிடக் கடவாயென்று திருவாய்மலர்ந்தகாலத்திற் குமாரக்கடவுள் இதனை விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர். வேதங்களே முதல்யசகலத்துக்கும் ஆதாரத்தியாகவிருக்கின்ற பிரணவத்தின் பயனைச்சொல்லவகையறியாத பிரமன் தினந்தோறுஞ் சகலபிராணிகளையுங் கிரமமாகப் படைத்து வருவானெனப்பேசுவதுதகாதனவாம்மேலும் அவன்மற்றவேதசாஸ்திரங்களைவாசித்திருப்பானென்பதும் இதைப்போலவேயிருக்கும் அத்தகைய விவேக

சூனியனுக்கு இந்தச் சிறந்த தொழிலைக் கொடுக்கலாகுமோ! ஐயனே? தேவரீர் கிருபையுற்றுப்படைத்த வேதங்களை ஆரம்பிக்கு முன்னிலையில் உச்சரிக்காரின்ற ஒமென்னும் அட்சரத்தின் பினையோசனைத்தைத் தெரிந்துகொள்ளச் சக்தியில்லாத பிரமன் ஏதோ சில சிறந்த பூசனைகளைத்தமக்குச் செய்தானென்னும் தவையினால் முத்தாரணமாகிய டைட்டிந்தொழிலைக் கட்டிச் சித்திர ஆவனோ அப்பிரயோசனமாகிய எட்டிமரமாக விருக்கின்றான் மேலுஞ் சராசரப் பிரபஞ்சங்களைச் சிருஷ்டிக்கும் மகிமையுள்ள தொழில் கடைத்தென்னும் மமையைக் கொண்டவனுய்த் தாமரைபீடத்தமர்ந்த பிரமன் வீரப்பினையடைந்து யாவனாயும் ஒருபொருளாக யெண்ணினவனன்று உயர்வுதாழ்வுகளை நிதானித்து நடந்துகொள்ளத்தெரியாத கர்வமடைந்ததினால் அவனுக்கு விழிகள் மூடியிருக்கின்றன. இதுவல்லாமற் மேவரீர் திருவடிகளைத் தினந்தோறும் பூசித்து வந்துத் தனக்கடுத்த அகந்தை நீங்காம ஸ்ரூப்பவனாதலால் அவனைப்படுத்தியிருக்கின்ற அரியசிறையை விடுவிக்க மாட்டேன், இன்னஞ் சிலகாலமிருந்தால் புத்திவருமென்று திருக்குமாரன் சொல்லியபோது சிவபிரானையோசித்துப் பயமுறுத்தினல்லது இவ்வவழிக்குவரமாப்பானெனத் திருவுளத்திலெண்ணினவராய் உருத்துப்பார்த்துக்குமாரனே? உன் நடவடிக்கைகளைப் பார்க்குமிடத்தில் வெகுநேரத்தியாக விருக்கின்றது முன்னம் நமதுகட்டளையின்படிக்கு நந்திதேவன்வந்து பிரமதேவன் சிறையைவிட்டுவிடக்கடவையெனச் சொல்லியபோதும் எண்ணிக்கை யற்று மறுத்ததுமன்றியில் அவனை அதட்டித்திருப்பிவிட்டனை சிறுகுழந்தையாதலாம் நெரியாமல் இப்படிக்குடத்தினென்று அக்குற்றத்தினை மனதிற்கொள்ளாமல் நாமேவந்து பிரமனைவிட்டுவிடக்கடவையெனச் சொல்லினும் அங்கேகிரித்தவனல்ல, நமதுகட்டளையினை மறுத்துளதிருத்தரம் பேசுகின்றனை யென்று கந்தசுவாமியின்மீது கோபித்தவரைப்போலக் கிருபாசமுத்திரமாகிய சிவபிரான்கடிகந்து சொல்லிய காலத்திற் பிதாவினது திருவுளத்திற்கோபங்கொண்டு சொல்லுவதைச் சண்முகப்பெருமானையோசித்து இனிதடைசெய்யலாகாதென்றெண்ணி ஐயனே! தேவரீர் அடியேன்மீது சீற்றம் கொள்ளவேண்டாம், சதுர்முகப்பிரமனை வைத்திருக்கின்ற காவலீர்க்கித் துரிதமாகத்தருவிக்கின்றன நென்று பயபத்தியுடன்வணங்கிச் சொல்லும்போது பரமேஸ்வரர் குஞ்சிரிப்புடன் கிருபாரோக்கம்பாலித்தனர்,

கேட்டிற்களோசவுனகாதிரிஷிகளே ஆதியில் அழகிய சிறகினைப்பெற்ற அன்னப்பட்சியானது தேடநின்ற ஒப்பற்ற கடவுளானவர்தமதிடத்திற்கொண்டகோபந்தணிந்து அருளநோக்கங்காட்டியபோது பாலசுப்பிரமணிய தேவரானவர்தமதருகில்கின்ற பரிசனரைப்பாத்துச்சிறைச்சாலையினொன்றில் முன்னம்வைத்திருக்கின்ற தாமரைமலரசனனாகிய பிரமதேவனைவிடுவித்துக்கொண்டு விசைவல்ல நமதுமுன்கொண்டு வரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டனர் உடனே பூதகணங்களில் சிலரோடி அம்மலை அடிவாரங்களில் விராஜிற் கெவிகளினொன்றில் யாதொருசுவகியங்களுமில்லாமல் ஒங்கி யிருக்கின்ற பிரமனைக்கவி அவன் காலிற் பூட்டியிருந்த பாரவிலக்கினைப்போக்கி அழைத்துவந்து குன்றுகள்தோறும் திருவிளையாடல்களைச் செய்தமர்ந்திருக்கின்ற குமாரசுவாமியார் திருமுன்புவிட்ட

னர் அக்காலத்திற் சிவகுமாரனாவர் பிரமன்கரத்தினைப்பற்றிக்கொண்டு வந்து பரமேஸ்வரர் சந்திரானத்தில் விட்ட காலத்திற் பிரமனாவன் பயபத்திவிசுவாசத்துடன் பரமன் திருவடிகளில் பணிந்துபோற்றி அதிகவெட்கமும் மானமும் மனதைப் பதிக்கத் தலைகவிழ்த்திருக்கின்றவனைப் பரமன் தவையாகப்பார்த்துப் பிரமனை வெகுதூரமாக அரிய சிறையிற் பட்டிவருந்தி வாடினையோவெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர், கர்த்தனாவர் இவ்விதமாக விசாரித்து மிகவுங் கருணையாக விருக்கின்ற காலத்திற் பிரமனாவன் சிவபிரானைவணங்கித்தேவரீர் திருக்குமாரராகிய குமாரதேவர் செய்த இந்தத்தண்டனையானது தகாதனவன்று நல்லுணர்வினைத்தந்து யானெனதென்னும் அகங்காரத்தைப் போக்கி அஞ்ஞானத்துக்கேதுதாகிய செய்கைகளொன்றியினி எக்காலத்தினுங் கர்வமடையாமற் புனிதனாகியது அவர் செய்தவன்றியினை எக்காலத்தும் நினைத்திருப்பேனென்று மனங்குழைந்து சொல்லியபோது திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவபிரான் கிருபையுற்றுப் பிரமனை சொர்க்கமத்திய பாதலமென்னும் திரிவோகங்களினும் வாசமாயிருக்கின்ற சிவராகிகள் முன்செய்த காரணங்களுக்குத் தகுதியாகிய வினைப்போகங்களை ஆதியோடந்தமாகப் பரிசோதித்துப்பார்த்து அவற்றிற்குத் தக்கவாறே பழையபடிக்கு இத்தினமுதலாக நீயே படைத்துவரச் கடவையென்று அருளுவதாக விளங்கும் பரமன் பிரமனுக்குக் கட்டித்திட்ட புருசுக்கடவுள் திருமுகத்தினைப்பார்த்து நகைத்துக் கட்டிச் சீட்டுண்ணியத்தினைப் பாலித்தவராய் ஐயனே சமீபத்தில் வருகவருக வென்றழைத்துநிருக்கரத்தினை நீட்டிப் பாலசுப்பிரமணியனாத் தழுவிவெயித்துதமது துடையின் மீதில் உட்காரவைத்துக்கொண்டவராய் அழகிய திருமேனியினைப்பெற்ற திருக்குமாரனுடைய உச்சியையோந்து முத்தமிட்டு ஆசானுபாகுவாய் செந்தாமரை மலையொத்துவிளங்கும் கரத்தைக் கொண்டிருக்கத்தழுவிக்கொண்டு அப்பனை பிரமதேவனை யொத்தவனால் வெளியிட வொண்ணாத ஓங்காரப் பதத்தினுக்குரிய பொருளுனக்குத் தெரியுமோ அப்படிக்குக்கடமையில் அதனை யிப்போது சொல்லக்கடவையென்று சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்த காலத்திற் குமாரதேவர் குதலைமொழிகளினால் தனைப்பேசுவார் சர்வசாதாரணமாக உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போலத் தெரியவல்ல ஆதிகர்த்தனே கேட்டருள்க, உலகங்களனைத்தையும் பெற்றதாகிய பார்ப்பதியாருக்குத் தேவரீர் முன்னம்யாவருக்குத் தோற்றாதபடிக்குப்போதித்து அத்தகைய சிறப்பினையுடைய பிசாட்சரத்தின் சிறந்த பொருளினைமறைவிடமாகவல்லது யாவரும் எளிதினுணரத்தக்கதாகப் பகிரங்கமாக இவ்விதமென்று சொல்லலாகுமோ சுவாமிகளுக்குத் தோற்றாததை நான் என்ன தெரிவிக்கப் போகின்றனனென்று குறித்த காலத்திற் சிவபிரானாவர் நகைத்துக் குமாரனே அவ்வாறே நமக்குரகசியமாகத் தெரிவிக்கக் கடவையென்று தமது திருச்செவியினைத்தாழ்த்தியபோது சண்முகதேவர் குழலையெனச் சொல்லாநின்ற ஒப்பற்ற பதத்தின் நிச்சயத்தினைத் தெரிவித்தனர், அதனைக்கேட்டவுடன் ஞானநாயகனாகிய சிவபிரான் மனமகிழ்ந்தவராய்ப் பூரணகடாட்சத்தினைச் செய்து எமது கர்த்தன் கிருபையுற்று அத்தலத்திற்றலைமை பெற்றிருக்கும்படிக்குத்திருக்குமாரனை நிறுத்தி என்னையுமொருபொருளாக அடிமைகொண்டிருக்கும் பரமனாவர்

பழையபடிக்கு விஷ்ணுமுதல்யதேவர்கள் சிவகணங்கள் புகவீரர்குழந்துபோற்றிக் தங்களுக்குரிய செய்கைகளை நடத்திப்போக ரிஷபவாகனருடராய் அவ்வனையினைக்கடந்து சிறந்திருக்கையிலேக்கெழுந்தருளி எதிரிற்றுதித்துநிற்கின்ற பிரமன் விஷ்ணு ரிஷிகளாதிவானவர்களுக்குச்செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்ட தாமுந்திருமாளிகையின்போய்ச் சிங்காதனத்திலுள்ளிருந்து சகலரும்போற்றக்கிருபாநோக்கத்தினைப் பாலத்திருந்தனர், இவ்விதமாகச் சிவநாதன் தம்மைநீங்கியகாலத்திற் கந்தசுவாமியார்கந்தமாதன பர்வதத்தினிடத்தில் நவவீரர் இலட்சர் பூதகணங்கள் குழந்துதுதிக்கச் சிங்காதனத்திலுமிருந்து திருவிளையாடல்களை நடத்தியிருந்தனர், இப்படிக்கிருக்கின்ற தருணத்தில் அகஸ்தியர் இந்தச்சமாச்சாரங்களைவிப்பட்டுவந்து சரவணபவனை வணங்கிப்போற்றி வேண்டுகின்ற அரியவேதங்களுக்கு ஆதியாய்ச் சிறந்தபொருள்களைவற்றிற்கும் முக்கியமாகவிராநின்ற பிரணவப்பொருளினது நீச்சயத்தைப்போதித்து மேலும் ஆகியிற்பரமசிவமருளிச்செய்திராநின்ற ஆறுசாஸ்திரத்தின் மகிமைகளையும் வலாயற உபதேசித்தமுன்னிலையில் அகஸ்தியர் களங்கமறத்தெரிந்து கொண்டு பாலசுப்பிரமணிய தேவரைவணங்கி விடைபெற்றுத் தமதிருப்பிடத்தைச்சேர்ந்துகனித்திருந்தனர்.

விடைபெறுபடலம்.

எல்லேபனனதின்மாலுள்கன்னியரிருவர்

சொல்லருமபெருவனப்பினர்சுந்தரியமுத

வல்லியென்றிமெயினர்சந்தவேள்வனாத்தோன்

புல்லுமாணையர்சரவணத்தருத்தவம்புரிந்நார்.

இந்தப்பிரகாரம் சுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் அகஸ்தியருக்கு ஓங்காரப்பொருளை யுபதேசித்தனுப்பிவிட்டுப் பின்பு கந்தமாதன பர்வதத்திலிருக்கின்றபொது மகாவிஷ்ணுவானவர் பெற்றெடுத்தகன்னியர்க்குரிருவர் சொல்லுதற்கரிய அதிகசந்தரவநிகளாய்ச் சுந்தரி அமுதவல்லியென்னுந் திருநாமங்களைப்படைத்திருப்பவர்கள் கந்தசுவாமியார் பெருமைகளையும் ரூபலாவண்ணியச் சிறப்புக்களையுந் தினந்தோறும் கேள்விப்பட்டு மையல்கொண்டு பர்வதாமிதியாகவிருக்கின்ற அவர்புகங்களை யிறுக்கத்தருவியின்பத்தினை அடைவதற்கிச்சைகொண்டவர்களாய்ப் பிதாவின் அனுமதியினர் சரவணப்பொய்கைக்கருகில் அரிய தவங்களைச்செய்து வருமுன்னிலையில் என்னையு மொரு பொருளாக ஆண்டாட்சிக்குந் தினதபாபக்கடவுளாகியசண்முகப்பெருமானானவர் அவ்விரண்டிபெண்கொடிகளும் ஒருமித்து அகோரதவவிரதங்களைச்செய்து வருவதைத்திருவுளத்திற்கொண்ட அவர்கள் மனோபிஷ்டப்படிக்குக் கட்டாட்சிப்பதாக ரிச்சயித்தவராய்க் கந்தமாதனபர்வதத்தினைநீங்கித் தமதுதாயாகிய பார்ப்பதியார் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய இமயகிரிச்சாரலினிடத்திலுமிருந்து ஒப்பற்ற சிறப்புக்களையுடைய அப்பர்வதத்தின்ஒருபாரசத்தில் விளங்குகின்ற சரவணப்பொய்கையைநோக்கி வருவதைத் தவங்களைச்செய்திருந்த அம்மனைவர் கண்டவுடன் அதுபயபத்தி விகவாசங்களுடன் எதிர்கொண்டபோய்ப்ப

பலதரம்வணங்கிக் கரங்களைக்கப் பிடித்து போற்றுகின்றகாலையில் அவர்கட்பத்தவிராக்கிபங்களுக்குக் குமாரதேவர் மெச்சினவராய் உங்கன் தவங்களை அங்கீகரித்தனம் வேண்டியகோரிக்கைகளைச்சொல்லுவிராயிற் தருகின்றனமெனத்திருவாய்மலர்ந்தபோது அப்பருவமன்கையர்சுளசேவித்துக் கர்த்தனே திருமணமுன்னிலையில் எங்களைக்கலந்து களிப்பிக்கும்பொருட்டுத் தேவரினானோக்கிவெகுகாலமாகத் தவங்கள்செய்து வருகின்றனம் அவ்வாறே கட்டாட்சிக்கவேண்டியமெனப் போற்றுவதைக்கேட்டவுடன் சண்முகப்பெருமாள் அவர்கள்மீது கிருபாநோக்கம் பாலித்தவராய்த் திருவாய்மலர்க்கினரூர்உங்கனிருவரில்முத்தவளாகிய அமுதவல்லியே நீபோய்த்திரிலோகசக்கிரோஸ்வராகிய தேவேந்திரனுக்குப்பெண்ணைகவளாந்துகொண்டிருப்பாய் இளையவளாகியசுந்தரியேநீசமுத்திரஞ்சுழ்த பூமண்டலத்தில் அரியதவங்களைச்செய்துகொண்டிருக்கின்ற சிவமுனிபுத்திரியாக அவதரித்து வேட்கள்மூலமாக வளர்ந்திருப்பா யிவ்வாறு நீங்கனிருவரும் மேற்குறித்தவிடங்களி லிருக்கின்றகாலையில் நாம்அவ்விடமெழுந்தருளி உங்கள்கருத்தின்வண்ணம் பலருமறிய திருமணமுன்னிலையிற்சேர்ந்து களிப்பிக்கக்கடவோம் மனதில்பாதொரு சந்தேகங்களுங்கொள்ளாமற்போய் வருவீர்களென்று எமதிறைவனாகிய குமாரசுவாமியார் திருவாய்மலர்ந்தபோது, எதிரில்நிற்கின்ற அவ்விருமன்கையரும் மனங்களபூரிப்புடன் சிவகுமாரனைப்பணர்ந்துவாழ்த்தி விடைபெற்றுக்கட்டளையின்படிக்குமேற்குறித்தவிடங்களை நோக்கிப்போயினர்.

இப்படிக்குப்பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினதுஅனுக்கிரகத்தினைப்பெற்று நடந்தவர்களில் முத்தவளாகிய அமுதவல்லியென்பவள் அதிகசந்தரமுள்ள பெண்குழந்தையாகவுருக்கொண்டு தேவேந்திரன் முன்னம்போய்பொன்னுலகத்துக்கரசனே என்னைப்புறத்தியானென் மெண்ணவேண்டுவதில்லை உனக்கினையவராகிய உபேந்திரருக்குப்புத்திரியாகவிருப்பவள் ஆதலால் நீஎனக்குழுத்தபிதாவாகும் உன்னிடத்திற் சிலகாலமிருப்பதாக விருப்பிவந்தேன் என்னைப்போற்றிவளர்க்கக் கடவையென்றுஅமுதத்தினுமினியகுதலைச் சொங்கினும் பேசுவதைக்கேட்டமாத்நிரத்தில் மகம்மேருவினிடத்தில் இருக்கின்றஇந்திரனானவன் அதிகசந்தோஷத்துடன் குமாரத்தியைக் கிருபையாகப்பார்த்து என்னைப்பெற்ற அம்மனைவருகவருகவென்றழைத்துத்தன்மனக்கருத்தின்படி நடந்துகொள்ளவல்ல அயிராவதத்தினை யழைத்து எதிரில்வந்துநிற்கின்ற அந்தவெள்ளையானையைப்பார்த்து இடனைச்சொல்லுவான், இந்தப்பெண்பிள்ளையானது நமதுதிருக்குமாரத்தியாகும் மனதிலன்பாக இவளைச் சவரட்சனைசெய்துவரக்கடவை இந்த அம்மாள்மூலமாக இனி சிலதினத்தில் நமக்குஅளவற்ற சிறப்புடன் வரவிருக்கின்றதென்று தனதிறைவன்சொல்லியபோது மகாபாக்கியமென்றுவணங்கிஅயிராவதமானதுதுதிக்கையைபீட்டி திருக்குமாரத்தியை மெல்லவெடுத்திப்பிடரியில்வைத்துக் கொண்டிருந்து கொவ்வைக்கனியினுஞ்சிவந்திராநின்றஅதரத்தினையுடைய கன்னிகையைப் பிரமன் வாசடியிராநின்ற மனோவதிப்பட்டணத்துக்குக்கொண்டபோய் வைத்திருந்துபெற்றதாயினும் பதினம் டக்கதிகமாகச் சகலசிறப்புகளுடன் சீராட்டிவளர்த்துவந்தது, அக்காரணத்தினால் மெய்வயனைபென்னும் ஒப்ப

ற்ற திருநாமத்தினைப் படைத்தவனாய் யாதொருகுறை
வுமில்லாமற் குமாரசுவாமியைத் துதித்துக்கொண்டு அத்
தலத்தில் வாசமாகவிருந்தனள், பெருமையிற்சிறந்ததிரு
ப்பாற்கடலானது ஸ்ரீமகாலட்சுமியைப்பெற்றுப் பாதுகா
த்திருந்ததைப்போல வலியிலுயர்ந்த சிறப்பினைவாய்ந்த
அயிராவதமானது காலங்களில் வேண்டுமப்பணிவிடைக
ளைச் செய்துகொண்டு வளர்க்கத்தக்கதாக தெய்வயானை
அம்மணிருந்தனள், இச்சரித்திரம் இப்படிக்கிருக்க இவ
ளுக்கினையவளாகியவிவேகசாலையானசுந்தரிமென்னும்பெ
ண்கொடியானவள் முருகப்பெருமாள் கட்டளையிட்டகார
ணத்தினை மனதில்நீண்டு பூமண்டலத்திற் சிவாஷ்டமா
க்கொண்டாடப் பலவளங்களைப்பெற்றிருக்கும் தொண்
டைமண்டலத்திலவந்து வள்ளிமலையைநோக்கி அதனரு
கிற்றவஞ்செய்திருக்கின்ற சிவமுனிவருக்குப் புத்திரியா
கவேண்டுங் கருத்தினளாய்நின்றனள்.

கேட்டார்களோ சவுனகாதிரிவினோ, தந்தைதாயில்லா
த சிவபிரானைத் தடக்குப்பிதாவாகப்பெற்றுமமுன்னம்ப
லகாலஞ்சிருஷ்டிகர்த்தகைவிருந்து மன்னுயிரனைத்தினை
யும்படைத்தருளிய கந்தசுவாமியானவர்மேற்குறித்தபடி
க்கு அவ்விருகன்னியர்களுக்கும் வேண்டியவரங்களைக்
கொடுத்தனுப்பியபின்பு யதாப்பிரகாரங்கந்தமாதபர்வ
தத்தில்விளங்குந் தமதுஆலயத்தைச்சேர்ந்து கிருபாநோ
க்கத்தினைப்பரப்பி சிங்காதனத்திலவீற்றிருந்தனர், இவ்வி
தமாகக் கந்தமாதபர்வதத்திற் பன்னிருபுயாசலங்களை
ப்படைத்த கந்தசுவாமியானவர் சிலபகலிருந்தபின்புதிரு
க்கயிலாயத்திலவீற்றிருக்கின்ற தாய்தந்தையார் திவ்வியசர
ணாவிந்தக்களிற் பணிந்துபோற்றித் தரிசித்திருக்கவே
ண்டுமென்னும் நினைவுகொண்டு நவரத்தினமயமாக விள
ங்குஞ் சிங்காதனத்தைவிட்டிழங்கியகாலத்திற் சிவகுமாரசு
ன்கருத்தறிந்து நவவீரர்கள் இலட்சர்முதலிய பரிசனங்க
ள் சூழ்ந்துகொண்டுதுதித்துநடக்கவும் கணக்கிறந்த பூத
வீரர்கள் குடை வெண்சாய்மரை ஆலவட்டம்கொடிமுத
லிய சிறப்புக்களைத்தாங்கிப்போகவுஞ்சிலர்தேவமுரசம்வெ
ற்றிச்சங்கம் கின்னமுதலியவாத்தியங்களை முழக்கிவரவு
ம் அவர்களாடுவீல் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் அ
மர்ந்து கந்தமாதபர்வதத்தினைக்கடந்து சிலநேரத்தில்
வெள்ளியங்கிரியைச்சேர்ந்து அதன்மீதுசோதிமயமாகவி
ளங்குகின்ற திருவாலயத்தின்போய்ச் சபாமண்டபத்திலி
ருக்கும் சிங்காதனத்திலெழுந்தருளிய தாய்தந்தையரைப்
பணிந்துபோற்றி உமாபரமேஸ்வரர் ஆசீர்வதித்துத்தழு
வியெடுக்க அவர்கள்மத்தியிலவீற்றிருந்தனர், இப்பிரகா
ரம் பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளானவர் திருக்கயிலாயத்தி
ல் வாசமாயிருக்கின்றபோது தேவர்களுக்கு அரசனாகிய
இந்திரன் தங்களுக்குச் சூரபதாமன்முதலியஅவுணரால்
சர்ப்பவித்திருக்கின்ற கொடுமைகளையும் வருத்தங்களையு
ம்மகாவிஷ்ணுவுக்கும் பிரமதேவனுக்கும்பலதரம்முறை
யிட்டிவருபவன் ஒருதினம் மிகவும்வருந்திச்சொல்லிஅவ
ர்களைஉடன்படுத்தி முன்னடத்திக்கொண்டு திருக்கயிலா
யத்தைச்சேர்ந்து திருச்சபைக்குப்போக நடப்பவர்களைச்
சிவபிரானேழுந்தருளிய ஆலயமுகவாயில் காவலாகியந
ந்திதேவர்களுட்கில்லுங்கோள் நில்லுங்கொளென்றதடி
த்தடுத்தபோது மனத்தளர்ந்து பலகாலங்களாக அலைத்தி
ருக்கின்றதுபரமானது மேட்டிவருத்த உள்ளேபோவத
ற்கஞ்சிவீன்றுவிட்டனர் இப்படிக்குச் சமயங்கிடையாமல்

அனேகநாட்கள் அத்தலத்திற்காத்திருந்தவர்கள் ஒருதின
ம்பரமன் அனுக்கிரகத்தினால் சர்வஅதிகாரங்களையும்பெ
ற்று ஆணைஆக்கினையைச் செலுத்திவருகின்ற சிலாதார
புத்திரராகிய நந்திதேவர் முன்னம்போய் வணங்கினவர்
களாய்த் தங்கன்மனதைஅலைத்துவருத்தியிருக்கின்றதுன்
பங்களைச் சவிஸ்தாரமாகச்சொல்லி யிக்காரணங்களையும்
எங்கன்வரவையுங் கர்த்தனுக்குத்தெரிவித்து விடைபெ
ற்று எங்களைத்திருச்சபைக்குப்போக விடவேண்டுமென்
றுபோற்றுகின்றகாலத்திலநந்திதேவர் அவர்களிடத்திற்
கிருபையுற்று ஓ! தேவர்களை? உங்களுக்குத் திருக்கின்
ற தளர்ச்சிகளையின்றுமுதல்விட்டுவிடக் கடவீர்கள்உங்க
ளுக்குச்சவுக்கியமாகியகாலம்நேரவிருக்கின்றதென்றுதே
றுதலைசொல்லி உங்க்கருத்தின்வண்ணங் கங்கையினையு
ம் பிறைபையுஞ் சடாமகுடத்திற்றறித்திருக்கின்ற சிவபி
ரான் சந்திதானத்தின்போய்ச் சூரனால் உங்களுக்குச்சம்
பவித்திருக்கின்ற குறைபாடுகளைச் சவிஸ்தாரமாகத்தெரி
வித்துச் செலவுபெற்றுவந்து அதிசிக்கிரத்தில் உங்களை
உள்ளேபோக விடுகின்றனன் அதுபரியந்தம் பொறுமை
கொண்டு இத்தலத்தி ல்ருப்பீர்களைனக் கட்டளையிட்டிப்
பரமன்வீற்றிருக்கின்ற திருச்சபையைச்சேர்ந்தவுடன் தி
ரிநேத்திரதாரியை வணங்கித்துதித்துக் கரங்களைக்கூப்பி
ரின்று கர்த்தனே மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன்இந்திரன்மு
தலிய தேவர்களனைவரும் திருக்கோயில் முதல்வாயிலினி
டத்திலவந்து தேவரீர் தரிசனைக்குக் காலம்பார்த்திருக்கி
ன்றனரென்று விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டவுடன் தயா
ந்தியும் எமநிறைவனுமாகிய சிவபிரான் அவர்களிடத்தி
ல்மிகவும்அன்புசூர்ந்து நந்திதேவனே அவர்களனைவரை
யும் நமதுமுன்னொண்டுவந்து விடக்கடவையெனக் கட்ட
ளையிட்டகாலத்தில் அதிசிக்கிரத்திற் நிரும்பிவந்து தேவ
ர்களைப்பார்த்துச் சுயஞ்சோதிவடிவினனான பரமன்உங்க
ளைவரக்கட்டளையிட்டனொன்று ரிஷபமுகத்தினைப்பெற்
றநந்திதேவர்சொல்லிய வாசகத்தினைச் சகலருங்கேட்டவு
டன் அதிசிக்கிரத்திற் கர்த்தன்சந்திதானத்தைச் சேர்ந்
து கிருபைக்கடலாகிய சிவாதனைத்தரிசித்தவுடன் ஜயஜ
யவெனப்போற்றிச்சென்று சமீபித்து மும்முறைவலம்வ
ந்துதிர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்துத் துதிப்பவர்களில்அதி
கஅலைச்சம்பட்டு மனம்வருந்தியிருக்கின்ற இந்திரனை
வன் துணிவுகொண்டு சகலருக்குமுந்திக்கர்த்தனைவந்தித்
து இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினன்.

உலகங்களனைத்தினையும் பரிவாய் ஈன்றருளியபராசத்
திசமேதனாகியகர்த்தனே யென்முறைகளைக் கேட்டருள்க
அளவற்ற யுகங்களாய் சூரபதாமன்முதலிய அவுணப்பா
தகரால் அதிகவருத்தங்களை அனுபவித்துஒடுங்கித்தேவ
டென்னும் பெருமைகளையும் இறந்ததன்நியில் மிகுந்த
ரூபலாவண்ணியங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற அரம்பாஸ்தி
ரீகளும் எனதுஅருமைபாகிய பிள்ளையும் மற்றதேவகு
மாரர்களும் அளவற்றவிண்ணவர்களுங் கொடியசெய்கை
களைப்பெற்றிருக்கின்ற அவுணருக்கிறைவனாகிய சூரனு
க்கிருப்பிடமாய் சமுத்திரமத்தியிற்றோற்றமின்ற வீரமா
மயேந்திரபுரியில் சிறையிற்பட்டுவருந்தியிருக்கின்றனர்,
மேலும் இழிவாகிய தொழில்களைச்செலுத்தி வருகின்ற
அவுணரால்எக்காலத்துஞ்சலனமற்றவிளங்காநின்றஎன்
பதியாகிய பொன்னுலகமானதுசகலவளங்களுடனுங்கொ
ளுத்தப்பட்டு அழிந்து நாசமாய்ப்போய்விட்டது, அவ்வ

நியாயங்களை அடியேன் இச்சந்திரனாத்திற் சொல்லவும் வேண்டுமோ அவையனைத்துந் தேவரீர்திருவுளத்துக்குற ருகத்தெரிந் திருப்பதன்றோ இத்தகைய துன்பங்களிற் பட்டும் கிலேசிக்கின்ற யான்முன்னம் அரியதவங்களைச் செய்திருந்த முன்னிலையில் தேவரீர் கிருபையுற்றெழுந் தருளி என்ருறைகளைத் திருச்செவிகளினேற்றுப் பயங் கொள்ள வேண்டாம் இன்னஞ்சிலநினைத்தில் நம்பிடத்தி ல் ஒருகுமாரன் தோற்ற விருக்கின்றனன், அவனைக்கொ ண்டி அவுணர்களைக்கொல்லுவித்து உங்கள், துன்பங்களைப் போக்கிப்பழையபடிக்கு நிலைபெறச்செய்வோமென்று எமது கர்த்தனேகடாட்சித்திருந்தீர் அவ்வாறே குபாரச வாமியந்திருவவதாஞ்செய்திருக்கின்றனர், இத்தினவனா யில் அடியோங்கன் துக்கவருத்தங்களைஒழித்தவரல்லபுவ னங்களைத்தினுமிராவ்ந்திராணிகள்முற்றும் வணங்கிப் போற்றத்தக்கபெருமையினையுடைய பூலகாரணக்கடவு ளேதியபாதசாகியயாங்கன்செய்திருக்கின்ற வினைப்போக மானது இப்பாடுகள்பட்டும்இன்னமும் தொலையவில்லை யோசுரபதுமன்புசபலபராக்கிரமங்களை அடக்கிஎங்களை யிரட்சிக்கவல்லவனாயானாயுங்காணவில்லைகங்காப வாணி யைச்சடாபாரத்தில் வைத்திருக்கின்றதேவரீர் ருடனல்லது இனிமேல் என்ருறைகளை யாவருடன் முறையிட்டிக்கொ ள்ளப் போகின்றனன் யானாரோவேன் மகர சமுத்திரத் திற்சென்றகாக்கையானது நிற்கவிடங்கிடையாமல்அதனி டத்தோடுங்கப்பல்ன்மீதிருங்கிக்கனித்திருப்பதுபோல இ டாரிலகப்பட்டு வாடுகின்ற எங்களுக்குத் தேவரீர்எழுந்த ருளியிருக்கின்ற திருக்கயிலையல்லது சோபந்திரப் போக ததக்க விடமொன்று இப்பாதகர்ப்பிடுத்துன்பங்களைமாற்றி யிரட்சிப்பதற்குத் துணையாக விருப்பவர்களுந் தம்மைய ன்றியில் மாறுகண்டிலம், கடையுக்கத்தில்உலகங்களைஅழி க்கவல்ல வடவாமுகாக்கினியின்மீதுஒருகாலம்பள்ளிகொ ள்ளலாகுந் திருப்பாற்கடலினுதித்தஆலகாலவிஷத்தினே யும் சில பரிகாரங்களைச்செய்து புசிக்கவும்கூடும், சத்தி ராதிகள் அலைத்து வாட்டுவதினால் எங்களுக்கடித்திருக்கி ன்ற கொடியதுயரங்களைச் சகித்திருப்பது மிகவும்அரித ரிது மிகவும் கடினமாக விருக்கின்றது கர்த்தனே! ஒருவ ருக்குநேர்ந்த துக்கவருத்தங்களைப் போக்குவதற்குமுயற் சிசெய்வதும் அவன்வீறி விளங்கியிருக்கத் தக்கதாகச்சக லசெல்வங்களையும்பெறத் தேடுவதும் பிதாவுக்குரிய கட மையல்லது மற்றொருவருக்கு அத்தகைய சிரததையுண் டாவதோ ஆதலாத் தேவரீர் குழந்தைகளாகிய எமது து ன்பங்களை அவ்வாறே திருவுளங்கொண்டுபாதுகாத்திரட் சிக்கக்கடவீர். இன்னமும் பராமுகமாயிருப்பிராகில்அவு ணரால் பட்டிருக்கின்ற துக்கங்களைச் சகிக்கமாட்டோம், தினையாபரமுர்த்தியே என்று தேவராசனுவனவணங் கித் தங்களுக்கடித்திருக்கின்ற வருத்தங்களைச்சொல்லிமு ஹையிடுகின்றகாலையில் மகாவிஷனுவும், பிரமதேவனும், இருபாரசிங்களினுமின்று தேவராசனைக்குறித்துக்கர்த் தனே! கொடியசெய்கைகளையுடைய சூரபதுமனுவன் இவனை அலைக்கின்றதையும் மற்றைய பிராணிகளைக்கொ ண்டுகொன்று மதலைக்கின்ற காரணங்களையும் இன்னவி தமென்று எங்கொன்றொல்லி முடிவதன்று இனிகணப் போதேனும் தாழ்க்காமல் இந்த யிமிஷத்தில்அதற்கொரு நிவாரணத்தினை அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்றுவணங்கிச் சொல்லவேண்டினர். தம்மைவந்திப்போருக்கு இம்மை

யிற் சகலசெல்வங்களையுந்தந்து மறுமையினும் மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தினையுங்கடாட்சிக்கவல்ல சிவபிரானுவ ர் இவர்கள் சொல்லிய காரணங்களைக்கேட்டவுடன் மிகவு பிரங்கினவராய்த் தேவர்களேஇனிமனவருத்தங்களைவிட் டிவிடக்கடவீர்களென்று திருவாய்மலர்ந்துபக்கத்தில்வீற் திருக்கின்றகுமாரசவாமியார் முகாரவிந்தங்களைப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவதாயினர்.

ஐயனே? உலகங்களைச்சின்னபின்னப்பட அலைத்துஅ வற்றிற்றங்கிய பலபிராணிகளுக்குங் கொடியதுன்பங்களைச் செய்துவாட்டித்தேவர்கள் வாசமாயிருக்கத்தக்க பெரு மையுள்ளபொன்னுலகத்தையும்அக்கினிக்கிரையாக்கக்கொ டித்துநீரூக்கி யிந்தஇந்தின்முதலாகிய விண்ணவர்களுக் குப் பலயுகங்களாகத் தகாதஏவல்களையிட்டு தீங்குகளைச் செய்து கொடுங்கோல்செலுத்திவருகின்ற புசபலபராக்கிர ம சாலயாகிய சூரபதுமனை அவுணகூட்டத்துடன் வ ரையறக்கொன்று வேதமார்க்கமாகச் சகலமும் நடந்துவர நிலைபெறச்செய்து தனக்குரியசுதந்தரங்களையிழந்து பதி தனய் நிலைபெறாமல் அலைந்திருக்கின்ற இந்திரனுக்குப்ப மையபடிக்குத் திரிலோக சம்பத்தினையுங்கொடுத்துத்தே வர்கள் முதலானவர்களிலேசங்களைப்போக்கிச் சவுக்கிய த்திலிருந்துவதாகப் பிரயாணப்பட்டுப்போய் ஜயங்கொ ண்டிவரக்கடவையென்று எமதிறைவனாகவந் தந்தையாக வுமிராவின்றசிவபிரான்அனுக்கிரகத்தனர். முன்னமேஅ த்தேவர்களிடத்திற் பூரணகடாட்சத்தினைச் செய்திருக் கின்ற குமாரசவாமியார் பிதாவின் வாக்கியத்தினைக் கேட் டவுடன் மனமகிழ்ச்சியாய்த் தேவரீர் கட்டளையின்படிக் குத் தடையின்றி முடித்துவரக்கடவேனென்று சொல்லி யபின்பு அதிசேக்கிரத்திற்பதினே ருருத்திரனாத்திருவுள த்தில் நினைந்தமாத்திரத்தில்அவர்களும்வந்துசேவித்துத் துதித்துக்கொண்டிருக்க அவர்கள்மீதுகிருபாரோக்கத்தி னைப்பரப்பிரீங்கள்இந்தப்பாலசுப்பிரமணியன்கைப்படை களாகச்சேர்ந்திருப்பீர்களென்றுஅவர்களைப் பதினெருவ கை ஆபுதங்களாக நிரூபித்துச் சரவணபவன் திருக்கர வ்களிற்றொடுத்தனர். பூர்வத்திற் பரமசிவகடாட்சத்தினுற் றேன்றிஅவர் திருநாமமும் உருவமும் பெற்றிருக்கின்ற உருத்திரத்தலைவர்கள் பரமன்அனுக்கிரகப்படிக்குச்சொ ல்லுதற்கரிய வல்பெற்ற தோமரம், கொடி, வாள், குவிச ம், பாணம், அங்குசம், மலர்மலை, கமலம், தண்டம், வில், மழுவாயுதம், இவ்வகையாகச்சண்முகதேவர் திருக்கரங்க ளில்விளங்கினர்.

அதன்பின்பு பல்லாயிரகோடி அண்டங்களி லிராவின் த பஞ்சபூதங்களையும் வாட்டும்முயற்சிபெற்றதாயும்சகல பிராணிகளையும்ஏககாலத்தில் நாசஞ்செய்யத் தக்கதாயும் எத்தகையமேல் விட்டபோதினும்அவர்கள் புசபலபரா க்கிரமங்களையும் வரமுயற்சிகளையும் அதப்படுத்திப்பிரா ணனை வாங்கத்தக்கதாயும் எவ்வுலகங்களுக்கும் நாயகமா கவுமிராவின்றதாய் வல்லும் வீரமுங்கொடுமையும்பெற்றி ருக்கின்ற ஒப்பற்றவேலாயுதத்தினைப் படைத்துத் திருக் குமாரன் கரத்திற்கொடுத்தபின்பு எமதிறைவனாகிய சிவ பிரான் சந்திரனாத்திற் காத்திருந்து ஏவினபணிவிடைக ளைச் செய்துவருகின்றவவிரர்களாகிய பிள்ளைகளைப்பா ர்த்துத்தேவர்கள்முதலையசகலருக்கும் முதன்மையாக விரு க்கின்றவிறத்தக்குழந்தைவேலனேயி கலந்துபோய் அவுண ர் குலநாசஞ்செய்துவரக்கடவீரெனக்கட்டளையிட்டிப்பற்

பல சிறந்தஆயுதங்களைப்படைத்து அவர்களுக்குக்கொடுத்தது பாலசுப்பிரமணியனுக்குப் படைத்துணையாகத்தந்து அதன்பின்பு அண்டர்பாணன்-நந்தி-உக்கிரன்-தண்டன்-திக்கண்ணன்-சிங்கன்-முதலாகிய பூதகணத்தலைவரீது திருக்கணசாத்தி உங்களுவசத்திராநீன்ற இரண்டாயிரம்பூதவெள்ளங்களையுங் கூட்டிக்கொண்டுசண்முகனுக்குச் சேனைகளாகப்போய்ச் சத்துருக்களை ஜயித்துவரக்கடவீனென்பணித்து அவர்களைக்குமாரனுக்குச் சேனைத்தலைவராகக்கூட்டித்து மேலும்பஞ்சபூதங்களுக்கும்மேலான் வல்லபங்களும் எத்தலங்கள் னம்பரவியிருக்கின்ற பொருள்கள் வையும் கலவாசியாகிய பிரமதேவன்முதலாகிய தேவர்கள் பலங்களும் ஒன்றுபட்டுப் பொன்னுருளைகள் நவரத்தினமயமாகவிளங்கும் அச்சுமச்சு குத்துக்கால்-கொடுக்கை-சிகரம்-குடை-கொடிகள்-முதலாயிற்றிப் புனைப்பெற்றதாய்ச் சுழிசுத்தங்கள் வாய்ந்திராநீன்றஉத்தம அசுவங்கள் கோடிபூண்டதாய் மனோவேகத்தினுமுந்திரதிகள் எண்ணப்படிக்கு நடப்பதாய்ப்பற்பல படைகளைப் பரித்திருப்பதாய்க் கோடிசூரியப்பிரகாசமாகவும்விளங்கும் ஒப்பற்ற இரதமொன்றினைச் சிவவிரான் மனதிற்சிந்தித்துப்படைத்துத் திருக்குமாரனுக்கு வாகனமாகக்கொடுத்துச்சகலமும்முடிந்தவுடன் குமாரனே இந்தப்போரணிகளுடன்போய்ச் சத்துருக்களை ஜயித்துவரக்கடவையென்று ஆசீர்வதித்தகாலத்திற் குமாரசுவாமியானவர் சிங்காதனத்தவிட்டிறங்கி அதிகபயபத்தி விசுவாசங்களுடன் மையிட்டு நீண்டிராநீன்ற விழிகளையுடைய உமைபவளையும் பரமேஸ்வரனையும் மும்முறைவணங்கிக் கரங்களைக்கூப்பிநீன்று வேதவாக்கியங்களை ன்ற போற்றுகின்ற திருக்குமாரன்மீது திருவுளத்தில் அதிக பிரீதியாகப்பரம னிருகரங்களைக்கொண்டெடுத்து மார்பிற்சேர்த்துணைத்துத் துண்டியிடைத்தில்லைத்து உச்சியைமோந்துமுத்தமிட்டு முதுகைத்தடவிக்கொடுத்தகிருபாநோக்கத்தினைப்பால்த்தபின்பு இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கின்ற லோகநாயகிதிருக்கரத்திற்கொடுத்தனர் இந்தப்பிரகாரம் திருக்குமாரனிடத்திற் பரிவாகக்குலவி நீட்டியபோது அறுசமையச்சுளுக்கும் மூலகாரணியாக விளங்கி நடப்பிக்கும் பார்ப்பதயார் அதிக ஆவலுடன் செந்தாமராமலவைப்பறித்து விளங்குந் திருக்கரத்தினுலேந்திப்பக்கத்தில்வைத்துக்கொண்டு அன்புடன் அனைத்துக்குமாரசுவாமியினது உச்சியைமோந்து முத்தமிட்டு அப்பனை! ஐயனே? பிள்ளாயெனப் பரிவாய்முத்தாடிநமதினைவன் கட்டளைப்படிக்கு உன்னாக்கினைக்குப்பட்டிருக்கின்ற நவவீரர்கள் இலட்சர் பூதகணங்கள்முதலானவர்களைச்சேனைகளாகக்கொண்டு கர்த்தன் கூட்டித்த இந்தத் தேரிலேறிப்போய்யாவராலும் ஜயித்ததற்கரிய புசுபலபராக் கிமசால்களாய்மாய வித்தைகளைச் சிறந்தவர்களாயிராநீன்ற அவுணவர்க்கங்களை வகைபடுத்தொன்று தினராகிய இந்தத் தேவர்களுக்குச் சம்பவித்திருக்கின்ற துன்பங்களைப்போக்கிப் பழைய படிக்கு அவர்கள் அரசரிமைகளைக்கொடுத்து நிலைபெறச் செய்து வரக்கடவையென்று மங்களாசீர்வாதங்களைச்செய்தனர். பரமேஸ்வரியானவன் இப்படிக்குவாழ்த்தி விடைந்தகாலத்திற் சண்முகப் பெருமானானவர் வெளிவந்து அம்மையப்பவானங்கிச் செலவுபெற்றுக்கொண்டு பிரயணப்படி முன்னிலையிற் சேனைத்தலைவர்களாகப்பெற்ற வீரவாகுதேவர்முதலிய நவவீரர்கள் இலட்சர் பூதகணத்

தலைவர்கள் முதலாக உமாபரமேஸ்வரரை வலம்வந்து மும்முறைவணங்கிப்போற்றிவிடைபெற்றுப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளைச் சூழ்ந்துகொண்டு அதிகஉச்சாகங்களுடன் நடந்தனர். அப்போதுதிருச்சபையிலிருந்த மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் தேவேந்திரன் இவர்களெழுந்து எமநிறைவனே! தேவரீர் எங்களுக்குத்திருந்த சகலதுன்பங்களைப்போக்கி யிரட்சித்தீர் இதுபரியந்தம் இம்சைசெய்திருந்த பகைவரை முற்றினும்போக்கினோம் இத்தினம் பிழைத்தோம் பிழைத்தோமென்று அழகிய திருமேனியையுடைய உமையவளுடன் சிலபிரான் பொற்பாதகமலங்களைவணங்கிப் போற்றுகின்றவரைப் பரமன் கிருபையாகப்பார்த்து உங்களுக்கு நன்மைசெய்யும்பொருட்டுப்பிரயணப்பட்டு நடக்கின்ற குமாரசுவாமிக்கு மந்திராலோசனைக்குரியவராகவிருந்துசகலகாரிடங்களையுஞ்சீராய் முடித்துக்கொண்டு வரக்கடவீர்களென்றுசெலவுகொடுத்தனுப்பினர்.

படையெழுபடலம்.

கண்ணுதல்கிடைபெற்றரியன்மசுவன்
கடவுள்தமொடுகடிதி
னனனலங்குமரன் டனனெடுசென்றே
யயல்வருமருத்தனைநோக்கித்
தண்ணளிபுரியுமுடித்தெந்தை
தனிப்பெருந்தேயிச்சநீராய்ப்
பன்னெடுமுட்கோன்மத்திசகபரித்துப்
பாசனய்த்துண்டென்பணித்தான்.

கேட்டீர்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளையென்று சூதபுராணிகள் சொல்லுகின்றார். மேற்குறித்தபடிக்கு உமாபரமேஸ்வரிடத்தில் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு திருச்சபைபைக்கடந்து வெளிவந்த மகாவிஷ்ணு பிரமன் இந்திரன் முதலாகிய தேவர்களுந் துரிதமாகக் குமாரதேவரைச்சேர்த்தகாலத்தில் விஷ்ணுவானவர்தங்களுடன் வருகின்றவாயுதேவனைப்பார்த்து நமதிடத்திற் பிரியமாக வெழுந்தருளுகின்ற சண்முகப்பெருமான் ஆரோகணிக்கத்தக்கதாக இந்தத் திவ்வியரத்தின்பேரில் நீசக்கிரமாகவெறி முன் தட்டிலிருந்து குதினைகள் வார்களையுஞ் சவுக்கினையுங்கரத்திற்பற்றிக்கொண்டு பாசனய்த்தேவரைநடத்திச் சிவகுமாரனெதிரில் ிறுத்தக்கடவைவெனக் கட்டளையிட்டனர். இப்பிரகாரங்கேசவன் அன்பாக ஆக்கியாபித்தவுடன் வாயுதேவன் அதிக உச்சாகத்துடன் அதற்கிசைந்துவானத்தினை அளாவிற்கின்ற சொர்னமயமாகியதேரின்மீதிற்பாய்ந்து தனக்குதவியாக விருக்கின்ற மற்ற ஒன்பதுவாயுக்களுடன் வீற்றிருந்து குதினைகள் வார்களைத்திருத்தமாகப்பற்றிக்கொண்ட மனப்பூரிப்புடன் நடத்தி வந்துசண்முகப்பெருமான் திருமுன் நுதுத்தினமதுகாத்தனே! இந்தஇரத்தின் பேரில் எழுந்தருளவேண்டி மென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனன்- இந்தப்பிரகாரம் வாயுதேவன்கரங்களைக் கூப்பித்தொழுது சொல்லியபோது அவன்சாரத்தியஞ்செய்கின்றகிரமவளையெல்லாம்அதிக கிருபையாகப்பார்த்தவராய் உதயகிரியினிடத்திற் பாலசூரியனுனவன்சோ

ற்றியதைப்போல இரத்தினமயமாகப் பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினமேல் குமாரதேவர் வீரசிங்கத்தைப்போலத்தாவி யேறி அரியணையில் வீற்றிருந்த காலையிற் சூரபதுமன்கு லநாசமாய் மாண்டனன் மாண்டனனென்று இந்திரனுந் தேவர்களுந் குதித்துக்குதித்து ஆர்ப்பரித்தனர், இவை யன்றியில் பர்வதாகிருதியாக விளங்குகின்ற தேரின்மீது குமாரசுவாமியார் விளங்குவதைக்கண்டமாத்நிரத்தில் அ வர் அனுக்கிரகத்தினைப் பூர்த்தியாகப்பெற்றிருக்கின்ற பு சபலபரக்கிரமசாலிகளாகிய வீரவாகுதேவர்முதலிய து ணைவர்கள்வந்து நார்புறங்கனிலுஞ்ஞமுந்து போற்றிவர வும் முனிசிரோஷ்டர்கள் தேவர்கள் அத்தேவனைநீங்காம ற் சுற்றிக்கொண்டு மங்களஆசீர்வாதங்களைச்சொல்லிக்கற் பகமலர்களைச் சோனைமாரியைப்போலவிறைத்துத் தொ டர்ந்தனர், இவ்விதமாகச் சகலரும்முருகப்பெருமானைக் கூடியபோழ்து கங்காசடாதரக் கடவுளாகிய சிவபிரான் தாமெழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்கயிலாயத்தில் நெருங் கியிருக்கின்ற அனந்தவெள்ளம் பூதப்படைகளில் இரண் டாயிரத்தொகைகொண்டவர்கள் தங்கள் தலைவர்கள் கட்ட னையின்படிக்கு வீராவேசங்களுடன்வந்து குழந்தனர்.

அவர்கள் பெருமைகளைக்கேட்பிராகளமுலாயுதம்மழு வாயுதம் வச்சிராயுதம் கதை சக்கரம் வாளாயுதம்எறிவே ல்முதலாகிய ஆயுதவிதங்களைக் கரங்கனிப்பற்றி வலியி னுக்கொப்பற்றவர்களாய்ப் பிரகாசம்பொருந்திய மூன்றா ம்பிறையினையிரண்டாகத்துண்டித்துப்பதித்துவைத்திரு ப்பதைப்போல விளங்குகின்ற கோரதந்தங்கள்பிரகாசித் திருக்க அனற்பொறிகளையிறைத்துச் சிவந்துசுழலும்மு ண்டைக் கண்களைப்பெற்றும் இடியைப்போல உரத்த சொல்லினால் வீரங்கள் பேசியும் வானத்தினையளவுங் கா த்திரதேகத்தைப்படைத்தும் குறளுருவிரையும் குறிய தேகராயும் ஐவகைநிறங்களும் வீற்று வீற்றுகக்காட்டுந் தேகத்தைப்படைத்தவராயும் நீண்டசடைகளையுடையசி ரத்தராயும் செம்பட்டமயிர்விரிந்து பரந்திருக்குந்தலைய ராயும் ஒருமுகத்தையும் பற்பலமுகங்களையும் படைத்த வர்களாயும் பாதகநிர் பாதகராயினுந் தம்மைச்சரணம டைவராயின் அவர்களை ஆதரித்து வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவல்ல குணசம்பன்னராயும் விபூதிருத்திராட்சம் விளங்குந் தேகத்தராயுந் காளகண்டமூர்த்தியைப் பூசித் துப்போற்றி வணங்குவதல்லது மற்றதேவரை ஒருபொ ருளாகமதியாத பத்திவயிராக்கியங்களைப் படைத்தவரா யும் எத்தகையோனுந் தங்களைப்பகைத்தால் அவர்களைப் பிடித்துப் பிசைந்துகொன்று நாசஞ்செய்யும் வீரபராக் கிரமசாலிகளாயும் மன்னுயிர்களைக்கொண்டு போகவல்ல யமன் கரத்திற்பற்றி வீறியிருக்கும் சூலத்தைப்பறித்து முறித்தெறியும் ஜயசால்களாயும் சகலஅண்டங்களையும் அவற்றுட்பட்ட பிராணிகளைத்தினையும் கவளீகரமாக விழுங்கி மீளக்கவல்ல மகிமைமீனைப்பெற்றவர்களாயும் அன்றியும் உதரத்திற்சுடர்விட்டுடொரியும் பசித்தியானதுத ணியும் பொருட்டு அவற்றினைப் புசித்து மீட்டுஞ்சிவபி ரான் அனுக்கிரகத்தினையதாப்பிரகாரம் தலைபெறப்படை க்கும்மகத்துவங்களைப்பெற்றவர்களாயும் முன்யுகமுடிவுக ளில் இறந்தஇந்திரன்முதலாகியதேவர்களினது சிரமால் கைகளைக்கழுத்தினும் மாப்பினுஞ்சிரத்தினுஞ் செவிகளி னுங்கரங்களினும் இடையினும்பாதங்களினும் பொன்ன னிகளுடன் களித்துத்தரித்திருப்பவர்களாயும் இவ்வித

வீரபராக்கிரமங்களையும் மகத்துவங்களையும் பெற்றிருக்கி ன்ற இரண்டாயிரவெள்ளம் பூதவீரர்கள் நெருங்கித்தமது தலைவர்களுடன்வந்துசரவணப்பெருமானைவணங்கிச்சர்வ சங்காரகாலத்திற்சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் ஏககாலத்திற் பெருக்கெடுத்தொலப்பதுபோலவும் அண்ட கோளகை வெடித்ததுக்கொப்பாகவுஞ்ஜயஜயவெனப்போ ற்றி ஆர்ப்பரித்து எமதிறைவனைச்சுழந்துகொண்டனர், அவர்களில் அண்டத்தினையளாவலங்கியிராசின் பர்வத த்துக்கொப்பாகப் பாரித்திருக்குந் தேகத்தினைப்படைத் தபெரியபூதகணங்களானவர் வர்களினால் துக்கியிராசின் மமத்தனம்-குடமுழா தப்பட்டை வெற்றிமுரசம்- காகள ம்-சின்னம்-வெற்றிச்சங்கமுதலாகிய பதினெண்வாத்தியங் களைமுழக்கியுந் குடை-வெண்சாமரை-அருகு-ஆலவட்ட ம்- கொடி-மகரதோரணம் இவ்விதச்சிறப்புக்களைக்கொண் டு பணிவிடைகளைச்செய்து போகின்றகாலையில் ஆறுமு கசுவாமியார் இச்சம்பிரமங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு அ ண்டங்கள் முற்றினும் பரிபூரணமாக நிறைந்திருக்கின்ற கிருபாசமுத்திரமானது ததும்பிடிங்கிச்சுழ அதன்மத்தி யிற்சொலித்தெழுமின்ற ஞானகு ரியனைப்போலத்திசாதி சைகளைக்கணும்பரந்தொலித்திருக்கின்ற பூதசேனசமு த்திரம் வளைந்துகொண்டுபோற்றத்தாம்மத்தியில் விளங் கித்திருக்கயிலாயவெல்லையைக்கடந்து பூமண்டலத்தினி டத்தில் வந்தகாலத்திற்கோபமேலிட்டு உரத்துவசனிக்கு ம் வீரத்தினைப்படைத்த இரண்டாயிரவெள்ளம் பூதச் சேனைகளுடன் கந்தசுவாமியார்மன்னுலகில் நடக்கின்ற போது பூதவீர்பாதங்களைப்பெயர்த்தவைக்கும் உறுதி யினுலெழாரின் தூளிப்படலமானது பூமியெங்கணும் முடிக்கொண்டது அதுஎப்படிக்கிருந்ததென்னில் வஞ்ச கமே குடிக்கொண்டிருக்குந் கரியநிறம்பெற்ற அவுணவெ ள்ளங்கள் ஏகமாகச்சேர்ந்து சுற்றிக்கொண்டதைப்போல விளங்கியது.

இஃதன்றியிற் ஜயசாலிகளாகிய அப்பூதவீரர் நடக்கு ம் வேகத்திலோங்கிய புழுதிகளானது வீறிஅஷ்டதிக்கு களினும் பரவி நிறைந்ததன்றியிற் பொன்னுலகத்தினும் அடர்ந்து அத்தலவாசிகளைத் திகைக்கச்செய்யப் பூதப்ப டைகளினது ஆரவாரங்கள் அத்துகளினுமுந் தி விண்ண கத்திலொலத்திருப்பதை யோசிக்குமிடத்திற் றாளிபட ல மேலோங்கிவருகின்றது விபூதியையடைத்து வாதைப் பிடுத்துவதன்முன்னம் இமையாநாட்டங்களை மூடிக்கொ ண்டிருப்பினதேதேவர்களிடத்திற் பிரியமாக முந்தி எ ச்சரிப்பதை யொத்துக்காட்டியது இவையன்றியும் அப் படிக்கதிகரித்துப்பலகழிகளைப்பெருக்கியிராசின் சத்த சாகரங்களையும் மேலுலகமார்க்கங்களையும் தூர்த்துவருகி ன்ற தூளிபடலமுஞ்சேனையினொழியும்ஒன்றுபட்டு மன் னுயிர்கள் விபூதிகளேமூடியும் நாசிகளை அடைத்தும் பேச ப்படாமல் வாயினையிறைத்தும் ஒருவர்வசனிப்பதுஒருவ ருக்குகொமற் செவிகளைத்தூர்த்தும் இவ்வித உற்பாத ங்கள் தோன்ற பர்வதா கிருதியாகப்பாரித்த தேகத்தை ப்பெற்ற பூத்களபோகின்ற காலையில் பூமியெங்கணும்நி னைந்திடம்பெருமல்மெகங்கள்சஞ்சரிக்கப்பட்டவானவெ ல்லையினும் அடர்ந்துபார்த்தவர்கள் மண்விண்ணெவ்விட ங்களினுஞ் சுற்றிடயில்லாமல் பரந்துபோகின்றதென்று அற்புதமாகவசனிக்கத்தக்கதாக நடக்கின்ற சுயின்னியங் கள் மூலமாகப் பெருகியதுகளானது வானவெல்லையை

மூடிக்கொண்டகாரணத்தினால் பலருந்திகைக்கவிருளோங்கியிருப்பதுபோன்றும் பிராதகாலத்தில் உதயகிரியின்மீதெழுக்கின்றதனதுதேவாமூடிப்பெருகிய பணிப்படலங்களைச் சூரியனுனவன் தனதுகிரணகாந்திகளைப்பரப்பிவாட்டி விளங்கியெழுவுதுபோலப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது தேககாந்தியினால் அடிபட்டு முன்னிலும் அதிக வெளிச்சமாகத்தோற்றியது, கேட்டீர்களோ! சவுனகாநிரிஷிகளே! அந்தப்பூதவெள்ளங்கள்நடக்கும்போதுண்டாகியசிறப்புக்களை யிவ்விதமென்று ஒருநாவைப்படைத்தளன்னாற்புகழக்கூடுவதோஇவைவிற்க மற்றச்சரித்திரங்களை யுங்கவனமாகக்கேட்பிராகவென்றுசூதபுராணிகர்சொல்லத்தொடங்கினர்.

தாருகன்வதைப்படலம்.

வெம்மைதீர்த்தமெப்பெருநெறியிடைவினாந்து
செம்மைசேர்தருகுமரவேன்படையோடுசெல்ல
வம்மசேர்ந்ததாருசுற்றுகையுளாயடைந்தோர்
தம்மைவாட்டியெயமர் கிரவுஞ்சமாஞ்சயிலம்.

இந்தப்பிரகாரம் சோதிமயமாக விளங்குந் திருமேனியையுடைய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் வீரபராக் கிரமசாலிகளாகிய பூதப்படைகளுடன் திருக்கயிலாயத்தைக்கடந்துபூலோகம் பவுத்திரமடையும் படிக்குவந்திங்கிஆரண்ணியங்கன்மலைகள் காண்யாறுகள்-நாடு-நகரங்கள்முதலாக்கடந்து அதிவேகமாகவரும்போதுமுன்சென்றதாசிப்படையானது சூரபதுமனுக்குச்சகோதரனுப்புசபலபராக் கிரமததுக்கொப்பற்றவனுய் பிராநின்ற தாருகாசுரனுக்குக் கெடிஸ்தலமாய்த் தன்னிடத்திற் சேர்ந்திரிஷிகள் தேவர்கள் முதலானவர்களை அலைத்துக்கொண்டு தின்னும் மாயாவல்லபெற்ற கிரவுஞ்ச பர்வதத்தினைச்சேர்ந்தது, அப்பொழுது சிவகுமாரன் பின்பற்றி வருகின்ற தேவர்கள் வானத்தினை யளாவ நிற்கின்ற கிரவுஞ்சகிரிபைக் கண்டமாத்திரத்தில் மனநடுக்கும்றுதேகம்பதைபதைத்துவிளக்க இப்பாதகனல் என்னவிளையுமோவென்று காலெழாமற் பின்வாங்கவும் இந்திரனுனவன் பயப்பிராந்தியினால் மதிமயங்கி நின்றுவிடவும் இப்படிக்குத்தியங்குகின்றகாலையிற் கலகப்பிரியராகிய நாரதரிஷ்யானவர் துரிதமாகவந்து குமாரதேவரைத் தரிசித்துச்செந்தாமரைமலரினுமிருதுவாகப் பிரகாசித்திருக்குந் திருவடிகளிற் தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்தெழுந்துகரங்களைக் கூப்பிப்போற்றி யிதனைச்சொல்லுவார், கர்த்தனேயிதோஎதிரிற்காணப்படுகின்ற பர்வதத்தின் சரித்திரங்களைக்கேட்டருள்க- சூரனுக்குபந்துவாய் மாயவித்தைகளிற் சிறந்த கிரவுஞ்சனென்னும்பெயரைப்பெற்ற இராட்சதனுனவன் இக்கோலத்தைக்கொண்டு பவுத்திரமாகிய சுதுர்வேதங்கையும ஒதாந்நம்பிராமணசிவோஷ்டர் ரிஷிபுங்கவர்கள் ஆதியாக இச்சாரலன்மமார்க்கமாகப்போகப்படுகின்றவர்களுக்குச் சாதாரணமாகிய பலவழிகளைக்காட்டி அதன்மூலமாக நடக்கின்றவர்களைத்தன்மாய்கையிற் பதித்தித் திகைக்கச்செய்தலைத்துக்கொன்று நாசஞ்செய்திருப்பவன் ஒரு

தினஞ்சிவபிரான் கட்டளையின்படிக்கு அகஸ்தியர்பொதிமைலைக்குப்போக வருமுன்னிலையில் அவனாயுந்தனக்குள் வருவித்துப்பற்பலவஞ்சகங்களைக்காட்டும்போதுஇஃதிராட்சதமாய் கையென்றறிந்து அம்முனிவர் கோபித்துச்சபித்தகாரணத்தினால் அன்றுமுதல்தருபத்தினை யேபெற்றிருக்கின்றனன், அக்காரணத்தினால் இதற்குக்கிரவுஞ்சகிரிபெனப்பெயர் எள்ளுக்கின்றது இந்தமலைக்கப்புறத்தருகிற் பலவளங்களையும் கட்டுக்காவல்களையுங்கொண்டிருக்கின்ற மாயமாபுரியென்னுஞ் சிறந்தபட்டணத்திலஜயசால்யாகியசூரனுக்குஇளையசகோதரனுய் முன்னொருகாலம்இந்தமகாவிஷ்ணுவுடன்சண்டைகொடுக்கும்போது இவர்கோபித்தேவியசக்கராப்படையுப்பற்றிக்கழுத்தணியாடித்தரித்து வெற்றிக்கொண்டபுசபலபராக் கிரமத்தைப்பெற்றவன் தேவர்கள்முதலியசகலையும்அலைத்துவருகின்றகொடியபாதகன் தாருகாசுரனென்னும் பெயரினைப்பெற்றவன் வாசமாய்அரசுசெலுத்திவருவன் குமாரதேவலோ யித்தகையவல்லபசால்யையக்கொல்லுவீராயின்இவனுக்கு மூத்தவனாகிய சூரபதுமனை வெல்வதுவெகு சலபமாகும் முக்கியமாயிவன் வல்யைக்கொண்டிருரன்அரசாட்டி செய்துவருகின்றனனென்று நாரதரிஷிசொல்லியதைப் பிரகாசம்பொருந்திய வெற்றி வேலாயுத்தினைத் தாங்கியிருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளானவர்கேட்டித் திருகைக்கொண்டு முனிவனே நீகுறித்த அப்பாதகனை யித்தினமேமுடித்து உங்கள் வருத்தங்களைப்போக்குவோமெனத்திருவாய்மலர்ந்தனர்.

இப்பிரகாரம் நாரதருக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்தவாக்கியத்தைக்கேட்டமாத்திரத்தில் இந்திரனுமற்றதேவர்கூட்டமுந் தங்கள் மனதில்நிறைந்துபாதித்திருந்த வருத்தங்களைப்போக்கினவர்களாயின்றுடன் தாருகனிறந்தானென்னும்நிச்சயத்தைக்கொண்டு அதிகசர்தோஷத்தையடைந்து இவ்விதமாகச்சகலரும் மிகுத்தவுச்சாகங்களைப்பெற்றிருப்பதைப் பன்னிருபுயாசலங்கையுடைய குமாரசுவாமியார் கண்டவுடன் தமதுகிருபையைப்பூர்த்தியாகப்பெற்றுச் சமீபத்திலிருக்கின்ற வீரவாகுதேவனென்னும் ஜயசால்யைப்பார்த்துச்சொல்லுவதாயினர், வீராதிவீரனே! அதோஎதிரிற் காணப்படுகின்றதுமலைகிரவுஞ்சபர்வதமாகும் அதனருகிற்பலவளங்களைப்பெற்றுக் கடினமாகியகாவலையுடைய மாயமாபுரியென்னும் பட்டணத்தில் ஜயசாலிகளாய் வல்யினுக்கொப்பற்ற அளவற்றஅவுணப்படைகளுடன் புசபலபராக் கிரமசால்யாகிய தாருகாசுரன் வாசஞ்செய்கின்றனன்ஆதலால் நிகரற்ற சவுரியத்தினைப்பெற்றநீ உன்னுடையதுணைவர்என்மனையும்இலக்கூனாயும்நமதுபூதசேனைகளில் ஓராயிரவெள்ளப்படைகளையும்அவர்களுக்கதிபராகியபூதநாதையுங்கூட்டிக்கொண்டுபோய் அப்பதியை முற்றுகைபோட்டுக் கொள்ளக்கடவைஅக்காலத்தில் உங்களுடனெதிர்த்து சண்டைகொடுக்கவருகின்ற அவுணசேனைகளைச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்துக் கொல்லும்போது தாருகனாகியபாதகன் சீறிமேல் வருவாயினுற் பின்னிடையாமற் போர்செய்யக்கடவைஒருகாலம் உனக்கருமையாகக் காணுமாயின் அவனைக்கொல்லநாம் உங்களபின்கைவருவோம் காலதாமதஞ்செய்யாமல் முந்தி நடக்கக்கடவையென்று கிருபாசமுத்திரமாகிய குமாரசுவாமியார் கட்டளையிட்டபோது சகலராலும் புகழத்தக்கசிறப்பிளையுடைய வீரவாகுவானவர் மகாபாக்கிய

மென்று அப்பணிவிடைக்கிசைந்து சிவகுமாரன் திருவடி
களிற் பணிந்தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பி நிற்கின்றகாலத்
தற் றேவ தேவோத்தமனாகிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவு
ளானவர் அவனுக்குத்தனைவராகிய எண்மரையும் இல
கூனாயும்பூதநாதராயும் கிருபையாகப்பார்த்து ஜயசாலி
யாகிய இந்தவீரவாகுவுட்கூடியெதிர்த்தராட்சகனாவா
ட்டத்தக்கதாகப் போய்வரக்கடவீர் என்று ஆக்கியாபித்த
வுடன் அவர்களைவரைவரும் எமதிறைவனைவலம்வந்து
பணிந்துபோற்றி விடைபெற்றுப் பிரயாணத்துக்குயத்த
னப்படுங்காலையிற் பிராணனுக்குப்பிராணனாகப்பொருந்
தி உலகங்களை அசைப்பிக்கின்ற சிவகுமாரன் தமதருகி
ல் நிற்கின்ற தேவதச்சனைப்பார்த்து ஒப்பற்றபுசபலபரா
க்கிரம சாலயாகிய வீரவாகுமுதல்ய படைத்தலைவர்கள்
ஏறிநடத்தத்தக்க சிறப்புக்களைப்பெற்றதாய் ஆயுதசவரச்ச
னைகளுடன்பலதேர்களைப்படைத்துக் கொடுக்கக்கடவை
யெனச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் படைக்கவல்
ல சிவசுப்பிரமணியதேவர் திருவாய்மலர்ந்ததைத் தேவசி
ற்பியானவன் கேட்டவுடன் ஒருமாத்தினாப்போது கழிவ
தன்முன்னம் உத்தமஅசுவங்கள்-வீரசிங்கங்கள்-பூதங்களி
வற்றினைப்பூட்டிப்பொன்னுருளைகள்-வரத்தினமயமாகி
ய- அச்சமச்சு-குத்துக்கால்கொடுக்கை முதல்ய உருப்புக
னாவாய்ந்த பலதேர்களை நிரூமித்து அவற்றினைஎமதிறை
வனுய்ப் பிரகாசம் பொருந்தியவேல்னைத் திருக்கரத்திற்
கொண்டிருக்கும் வீரவாகுதேவருக்கும் அவர்தம்பியர்இ
லகூர்பூதசேனைத் தலைவர்களுக்கும் தகுதியாகக்கொடுத்
தனன், சாரதிகளும்அவற்றினைநடத்திவந்து தமதிறைவ
ர்முன்னம் நிறுத்தியபோது வெற்றிமாலையணிந்தவீரவா
குதேவர் முதல்ய துணைகள்அத்தேவர்களின்மீதுஆரோக
ணித்துச் சொர்னமயமாக விளங்கும்இமயராசபுத்திரியா
கிய பார்ப்பதியார்திருக்குமாரனைத்தொழுதுபோற்றி எம
தாண்டவனைமும்முறைவலம்வந்து அவர்அனுக்கிரகத்தி
னையும் விடையையும் பெற்றுக்கொண்டு சுத்தவீரராகிய
ஆயிரவெள்ளம் பூதப்படைகள்ஆர்ப்பரித்து எங்கும் நி
றைந்துவரச்சிவகுமாரனுக்கு முந்தி நடக்கின்றகாலையிற்
பூதப்படைத் தலைவர்களுக்கும் இலகூர் எண்மரிவர்க
ளுக்கும் நாயகமாய்வீரவாகுதேவர் நடுவிற்பலதிறைகளி
னும் விழிகளைச்செலுத்திப் பார்வையிட்டுக்கொண்டு செ
ன்றனர், இப்பிரகாரம்மாயமாபுரியைச்சூழ்ந்து சண்டை
செய்வதாக வீரவாகுனைப்படைகளுக்குத்தலைவராகிய
னுப்பியபின்பு அலைகளைவீசிஒலிக்குஞ் சமுத்திரத்தினை
யொத்து ஆர்ப்பரித்துமற்ற ஆயிரவெள்ளம் பூதசயின்னி
யங்கள் மொய்த்துவரவுந் தேவர்களுக்கதிபனாகியஇந்திர
னதியர் தொழுதுபோகவுங்குமாரதேவரானவர்பின்னணி
யிற்சென்றனர்.

இவ்வண்ணம்எமதிறைவன் பின்பற்றிவரும்போது க
ர்த்தன் கட்டையின்படிக்கு முன்னம்போகின்ற வீரவா
குதேவனைச்சுற்றிக்கொண்டு தூளிபடலமானது எங்கும்
பரந்தலைக்கச் சேனைகள்போவது எப்படிக்கிருந்ததெனி
ல் ஆதிகாலத்திற் சிற்பாழாந்தியாகிய சிவநாதன்நகைய
ழலானது புகையைவீசிக்கொண்டு திரிபுரங்களின்மீதுந
டந்ததைநீகத்துக்காட்டியது இவ்விதஆரவாரங்களுடன்
போகின்ற சேனைப்பெருக்கிற் சிங்கங்கள் பூண்டதேர் அ
னந்தம் பூதங்கள் பூண்டதேரானந்தம் பஞ்சலட்சணங்
களையுடைய புரவிகள் பூண்டதேர்கள் அனந்தமாகச்

செல்லுகின்றதின்காட்சி எப்படிக்கு விளங்கியதெனில்
விரிந்த சமுத்திரத்தி னிடத்தில் மேகசால்ங்களுந் க
ப்பல்களும் போவதையொத்து விளங்கியும் சேனைகள்
அடர்ந்து போவதினால் ஓடவிடங்கிடையாமல்நெருங்குந்
தேர் உருளைகளுடன் உருளைகள் தாக்கவும் வீரர்கள் நெ
ருக்கத்தினால் அவர்கள்கரங்களிற் பற்றியிருக்கின்ற ஆயு
தவிதங்கள் ஒன்றுடனொன்று தீயெழுஒராய்ந்தும்பலநிற
த் துவசபடாங்கள் காற்றினால் அசையுந்தோறும்ஒன்
றைஒன்றுபின்னிப்புரள்வதினாலும்அவ்வெல்லை எப்படி
க்குத் தோன்றியதெனில்பூதவீரர்கள்சத்திராதிகளுடன்
திர்த்துப்பொருகின்றதையொத்தது இத்தகையஆடம்பர
ங்களுடன் போகின்றசேனாசமுத்திரத்தின் இடை யிடை
யில் வெற்றிச்சங்கங்கள் ரணபேரிஜயபேரிகளமத்தன்மஉ
டுக்கை-எக்காளம்-சின்னங்கள் - முதல்யபதி நெண்வகை
வாத்தியங்களும் அதிகரித்தொலிக்கும்ஒசையும்அவர்கள்
நடக்கும்போதெழுகின்ற துன்பெருக்கும்ஒங்கிச்செந்தா
மனாவாசியாகிய பிரமன்பதத்தையும்மூடியது இவ்வித
சம்பிரமங்களுடன் நடக்குஞ் சேனைவீரர்களுந்கோபமே
லீட்டு உரத்துப்பேசும் பூதங்களும் போற்றிசெல்லஅவர்
களுக்குத்தலைவராகியவீரவாகுதேவர்ஜயசாலியாகியதாரு
கன்வாசஞ்செய்யும்மாயமாபுரத்தைச்சேர்ந்தபோதுபூதப்
படைகள்வீராவேசங்களுடன்அப்பட்டணத்திற்பிரவேசி
த்துஎதிர்த்தஅவுணவீரர்களை வளைத்துக்கொண்டு கொ
டியசண்டையினைச்செய்துசாடுவதைக்கண்டதுதங்கள் அ
திவேகமாய்ஒடித்தமத்திறைவன் அரண்மனையைச்சேர்ந்
துசபாமண்டபத்தில்விளங்குஞ்சிங்காதனத்தின்மேல் வீ
ற்றிருந்தரசுகெலுத்துந்தாருகாசரனைக்கண்டு சேவித்துக்
கரங்களைக்கூப்பிநின் னுவண்ணப்பஞ்செய்கின்றனர்,மகத
யிஸ்வரியங்களைஅனுபவித்துவீரியிருக்கின்றஎமதிறைவ
னேமனவருத்தமாகியசமாச்சாரமொன்றைக்கேட்டருள்க
உமதுதமையன்சூரபதமன்முன்னஞ்சிறைச்சாலையில்அ
டைத்து வைத்திருக்கின்றதேவர்கள் காவலைவிடவித்துக்
கொண்டுபோவதாகயத்தனித்துப்பரந்தசடாமகுடத்தினை
புடையபரமசிவகுமாரன்கந்தனை நடுபலினொருவன் வருகி
ன்றனென்று அந்தரவாசிகளாகிய சிலதேவர்கள்வசனி
த்துக்கொள்ளக்கேட்டோம் நமக்குப் பயந்தொளித்துத்தி
ரிகின்றவிண்ணவரஎன்னமோபிதற்றுகின்றனொன்று அ
தை ஒருபொருளாகமதியாமல் அசட்டையாகவீருந்தோ
ம் அவ்வாறேஇரண்டாயிரவெள்ளம் பூதப்படைகள்சூழ்
ந்துவர ஆறுமுகனொருவன் திருக்கயிலையைவிட்டுவெளி
ப்பட்டனன். அவனுக்குமுன்வருகின்ற தூசிப்படையா
னது சலனமற்ற காவலையுடைய நமதுபட்டணத்திற் பிர
வேசித்து பலராட்சதவீரரைக்கொன்று அல்லோலக்
லோலப்படுத்திகின்றது இதுசெய்திதேவரீர் சித்தமதிக
வென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர்.

இந்தப்பிரகாரஞ் சவிஸ்தாரமாகத் தூதர்கள்அறிக்கை
யிட்டமாத்திரத்தில் உலகங்களைஅழிக்கவெழுந்த வடவா
முகாக்கினியின்மீது நெய்சமுத்திரம்பெருகுமாயின் அத்
தியானது அதிகரித்தெழுமாறுபோலத் தட்சணமேகோ
பமேலீட்டு நவரத்தினமயமாசப் பிரகாசித்திராநின்றசிங்
காதனத்தைநீங்கிக் குன்றுக்கொப்பாடிப்பாரித்துவிளங்கு
கின்ற கிரீடமானது அண்டகோளகையை முட்டக்குதித்
தெழுந்து விழிகள்சிவந்து தீப்பொறிகளை நிறைப்பதாக
ச்சீறி பக்கத்திலீன்கின்ற தூதனைப்பார்த்துக் கொஞ்ச

மாவதுபயில்லாமல் ஸ்சுமீகரம்பொருந்திய இந்தப் பட்டணத்தினமீதுவந்து வருத்துகின்ற பூதச்சேனைகளையு ம் மற்றவீரர்களையும்புறங்குள்செழித்து வளர்ந்திருக்கின்ற காட்டினிடத்திற் றியானதுமீறிப்பரவி அழிப்பதுபோ லக்கொன்று நாசஞ்செய்யக்கடவேன் இந்நிமிஷத்தில் ந ம்முடைய சேனைகளைத்தையும் அதிவேகமாகக்கொண் டுவந்து சேர்க்கக்கடவீர்களென்று கட்டளையிட்டனன். அ ப் பணிவிடையின்படி முடிப்பதாகவணங்கித் தூதர்கள் போனபின்பு அவர்கள்வருகிறபரியந்தம் தாருகாசுரனு க்குத் தரித்திருக்கக்கூடாமையாற் பக்கத்திற் றாத்திருக் கின்ற வேற்படையைத்தாங்கியபரிசனங்களைப்பார்த்துஇ ந்தநிமிஷத்தில்தமதுதேவைக்கொண்டு வருவீரெனப்பணி த்தவுடன் அவர்களோடி நிமைகொட்டுவதன்முன்னந்து ரத்திவந் தெதிரில்கிறுத்த வீரசிங்கத்தைப்போலத்தவ்வி அதன்மீதேறி வீற்றிருந்து சபையிலிருந்து மந்திரிகள்பி ரதானிகள்போற்றிச் சூழத்தக்கதாக அவர்களுடன்நடக் கும்போது தாருகன் இத்தினம் சாகப்போகின்றனனென த்தெரிந்து அதுவரையில் அவன்பெற்றிருக்கின்ற கீர்த்தி களைத்தும் ஏகமாகச்சேர்ந்து துரிதமாகவந்துபாரிந்துபு ரண்டுபுரண்டு அழுதுசோர்வதைப்போல அவுணவீரர் கள் பலவெண்சாய்மொகளை யிருபக்கங்களினும் வீசிவர வும், வெள்ளாடைத் தொங்கல்களைஅசைக்கவுந், திருச்சி ன்னங்களுதிவரவும், சோடசகலையுடைய சந்திரனை ப்போலவிளங்கும் வெண்பட்டுக்குடைகளைக் கவிக்கவும் வலம்புரிச்சங்கக்களைப் பொம்பொம்மென்றுதவும், ரண பீரி ஜயபீரிதுடிமு தப்பட்டைமுதலியவாத்தியங்களை சமுத்திரகோஷடியினும் ஓசையெழுமுழக்கவும், இவ்வி தச் சம்பிரமங்களுடன் பொன்னுருளைகள்பூண்டதாய் ம ணிகள் கொடிகுடைமுதலிய சிறப்புக்களைப்பெற்றுப் பல சிங்கங்கள்பூண்டு மேகத்தினும் வேகமாய்ச்செல்லுஞ்சே மத்தேரின்மீது சர்வசங்காரகாலத்தில் மன்னுயிரனைத்து ந் தமதுதுதல்விழித்தீயினுற் றகிக்கப்பட்டுக்கிடக்கின்றச ட்லையினிடத்திலிருத்தஞ்செய்யும் பெருமையினையுடைய பரமேஸ்வரார்திரிபுரதகனஞ் செய்யவெழுந்தகாலத்திற் றேவர்கள் அமைத்தபெரணிகள்பலவற்றுள்ஒன்றாகச்சே ர்த்திருந்த மேருவெண்ணுந்தனுசைஎடாமல்லகைத்தெரிந் தனர்அந்தமேருவைப்போலவுந் திருப்பாற்கடலை மத்திக் குமுன்னிலையில் மத்தாகநாட்டப்பட்டுக்கவிழ்ந்தகாலத்தி ல் விஷ்ணுவினால் நீலபெற நாட்டப்பெற்ற மந்தரகிரி யினைக்கீர்த்தம் முழுமணியினுற் செய்யப்பட்டுப் பாரி த்திருக்கின்ற தண்டாயுதமொன்றினைச் சுமந்து ஒருபாரி சத்தில்வரவும் மற்றதேவாஸ்திரங்கள்முதலிய சிறந்தப டைகள்அனந்தம் நிறைத்திருக்கின்ற தேர்களும்பின்னொ டர்ந்துபோகவும் இப்படிக்கு யுத்தசன்னத்தனும் நடக்கு ம்போது தாருகன் கட்டளையின்படிக்குத் தூதர்போய்அ றிக்கையிட்டமாத்திரத்திற் புயங்கள் வானத்தோங்க அதி ககனிப்புடன் சர்வாயுதபாணிகளாய்வீரங்களைப்பேசியெ ழுந்த அவுணச்சேனைகளும் அலைகளைப்போலத்தாவுங்க டியையுடைய புரவிகளும் மலையையொத்த பாரித்ததேர் களும் கிம்புரிக் கோடுகளைப்பெற்ற மதயானைகளும் ஏக மாய்ச் சத்தசாகரங்களைப்போல இனாந்துவந்து நிறைய அவர்களுக்குத்தலைவராகிய அவுணவீரர்கள் பர்வதாகிரு தியாகிய பலரதங்களினேறி மகம்மேருவினைச் சூழவிரு த்தின்ற அஷ்டகுலா சலங்களைப்போலத் தாருகாசுரனு

க்கு நரம்புறங்களினும் போற்றிச்செல்லவும் இவ்விதஆ டம்பாங்களுடன் நவரத்தினமயமாகிய கிரீடங்களைத்தரி த்த அவுணத்தலைவர்முதலாகிய சதுரங்கவெள்ளங்களும் வினாந்துபோகின்றபோது பெருந்தெழுந்த தூளிப்பட லமானது மண்ணுலகமெங்கணும்பரந்துமீறி விண்ணுல கங்களினும்நிறைந்து வருத்தியது அதுளப்படிக்கிருந்த தெனில் நெருங்கியசத்துருக்களுடன் சண்டைகொடுத்து வெல்லத்தக்க போரணிகளைத்தாங்கித் திரியம்பகன் முப் புராதிகளின்மீது சென்றகாலத்தில் ஆயிரம்பணமுகுடங் கள் கவித்திருக்கின்ற சேஷசயனத்திற்பள்ளிகொண்டிரு க்கும் மகாவிஷ்ணுவாகிய பாணத்தினைச்செலுத்தஅதின் மூலமாக மூண்டெழுந்த அக்கிளிச்சுவாலையானது பாத கராகியஇராட்சதர்த்தேகங்களைச்சுட்டெரித்தகாலத்தெழுந் தபுகைப்படலமானது எங்குமுடியதைப்போலவிளங்கவு ம் நீலகிரியைப்போலக்கறுத்த தேகத்தினைப்பெற்றுமும் மதங்கலையும் ஒழுக்கிவருகின்ற யானைகளின்மீதுந் தத்தி த்தாவிரடக்கும் புரவிகளின்மீதும் பர்வதாகிருதியாய்வே கங்கொண்டுசெல்லும் இரதங்களின்மீதும் ஜயசாலிகளா கிய அவுணவீரர் கரங்களினுங்கொண்டிருக்கின்ற துவச படங்கள் மேலோங்கிப் படபடவென் றசைவதைக்கண் டால் அழகியபொன்னுட்டிற் பெருகிப்படிந்த துகட்களை த்துடைத்துச் சுத்திசெய்வதைப்போல விளங்கவும் இவ் விதச் சிறப்புக்களுடன் பலவாத்தியங்களும்முழங்க இரா ஜேந்திரனாகியதாருகன் தன்பதியைக்கட்டுந்து வெளிவந்த தைக்கண்டமாத்திரத்திற் சமுத்திரத்தின்மீதுபலநதிகள் பெருகியதைப்போலப் பருத்தசினைகளைப்பெற்றுவானத் தினையளாவிற்கின்ற மராமரங்களை வேருடன்பிடிங்கியு ம் பலஆயுதங்களையுந் குன்றங்களையும்நீண்டு பருத்திரா நின்ற கரங்களிற்கொண்டு புசுபலபராக்கிரமசாலிகளாய் கோபமேமேலிட்டிருக்கும் பூதசேனைகள் உச்சாகங்களு டன் ஆர்ப்பரித்து எதிர்கொண்டு தேவர்கள்முதலியசகல ராலும்பூசித்துவணங்கும் பெருமையினையுடையமுருகர து பாதாவிந்தங்களைத்தியானித்துப் போற்றினவர்களா ட்ப்பராக்கிரமசாலிகளாகிய சிவகணங்களுக்குள்ளுக்கதழை த்தோங்கியிருக்கும் மராமரங்கள் கதைகள் எழு மமுரு லமுதல்யஆயுதங்களையுஞ்சத்துருக்களின்மீதுகோபித்து ச்செலுத்தவும் அதைக்கண்டகொடியமனதைப்பெற்றவி ராட்சதர்கள் அதிகவீராவேசங்களுடன்சீறி மந்தரத்தை டொத்த தனுசுகளை வட்டாகாரமாகவளைத்துக் கொடியதி ட்சண்ணியமுள்ள பாணங்களைப்பிரயோகித்துந் கூறிய வேல்களையெறிந்தும் சக்கரங்களைச்செலுத்தியும் மற்றஆ யுதவிதங்களையும் ஒன்றனந்தமாகப் பிரயோகித்தும் பெ ரும்போர்களைச்செய்யவும் இப்பிரகார மிருதிநத்துச்சயி ன்னியங்களும் அஸ்திரசஸ்திரங்களை அமோகமாக ஒரு வர்மீதொருவர்ஏவி ஜயிக்கவேண்டுமென்னும்வயிரங்களு டன்மேலட்டுப் போராடுகின்றகாலையிற்பெருந்தெழுந்த துள்ளானதுபுகையைப்போலவானநாடுகளிற் பரவித்தேவ ர்கள்விழிகளில் நிறையும்போது கண்கள்அருகலெடுத்துச் சகிக்கப்படாமையால் கண்களில்நீரானதுதாதாதானா யாகச்சொரிவது எப்படிக்குத்தோற்றியதெனின்சமர்க்கள த்திற் பெருக்கெடுத்தோடும் உதிரத்தினைஅனலாகவெண் ணி அதைமேலெழாமல் அவிப்பதற்கு வானகங்கையை ச்சொரிவதுபோலக்காட்டியது. இவ்வண்ணம்அவுணவீ ரரும் பூதவீரரும் பின்னிடையாமற் பலவிதபோர்செய்

வதினால் இரத்தம் பிரிட்டுமுகத் தோள்களற்றுஞ் சிரங்குறுப்புண்டிவயிறுபிழைந்து குடல்களற்றுதுமேகங்களை யொத்துப்புரளவும் கால்கள்கண்டிக்கப்பட்டு மிப்படிக்குத் தானவர்களிற் பலர்பின்னப்பட்டு மாண்டனர். போர்த்தொழில்ற் சூரராகவிற்குக்கின்ற பூதவீரர்களினுஞ் சிலர்அதப்பட்டுனர். இப்படிக்குப்போராடுகின்றவர்களிற் சிவகுமாரன் சேனைகளையுஞ்சி எதிரிகள்ஏறிவந்த பருத்ததேர்களையெடுத்து மற்றொன்றிற்றாக்கி யுடைத்து ம் வாயுவேகத்தினு மேலீட்டுச்செல்லும் வேகத்தினையுடைய குதினைப்பந்திகளைக் கண்டதுண்டங்களாகச் சிதைத்தும் சின்னபின்னப்பட்டுக்கிடக்கின்ற இரதங்களிற்பூட்டியிருந்த பொன்னுருளைகளை அழகியகரங்களினாலெடுத்து விரல்களிற்கோத்துச் சக்கரத்தைப்போலக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி ஜயசால்களாகிய அவுணவீரர்நாசமடைய வேகமாய்ச்செலுத்துங் காரணத்தினுற்கறுத்த மேனியைப்பெற்ற சிவகணங்களிற் சிலர் மகாவிஷ்ணுவைப்போல விளங்கினர். இவையன்றியும் வெற்றிவேலாயுதக்கடவுளினது படைவீரசெய்த அதிசயச்சண்டைகளையுங் கேட்பிராக.

சிவந்தகுளம்பிணையுங் கறுத்தவாலையுமுடைய குதினைகளை யிரதங்களிற்பூட்டிச் செலுத்தும்போதுபூமியின்நிவானவெல்லையிற்பாய்வதைப்போலாவிரும்பியிருக்கின்ற பூதவீரர்கண்டவுடன் தங்க்கரங்களிற்பற்றிய விருட்சங்களினால்மோதிப் பூமிபாரத்தீரவதாகநிலத்திற்கிடத்தியும் எழுக்கும்பியைப்போன்ற வால்னைப்பெற்ற மதயானைகளைக் கரங்களினெடுத்து அம்மனையாவதுபோலத்திசாதிசைகளி னெறிந்தும் பொன்னுருளைகளைப் பெற்ற தேர்களைப் பாதங்களினலுதைத்துருட்டியும் கவரிகளைப்போல அழகாய்ச்செய்கின்ற வால்களையுடைய புரவிக்கூட்டங்களைக் கால்களைக்கொண்டுதேய்த்தும் சித்திரமுகபடாம்பிளங்கும்மத்தகத்தினைப்பெற்றமதயானைகளைக்கொன்றுவாட்டியும் இவ்விதமாக மாண்டபிணங்கள் மலையைப்போலஉயர்ந்து விழுந்துகிடக்கின்றதினமத்தியில்உதிரமானது தேங்கியிருப்பதைப்பார்த்தால் பிரகாசம்பொருந்திய சூரியனை மண்டலம்வளைந்திருப்பதைப்போலக் காட்டியது. இதுவுமல்லாமல் வீராவேசங்களுடனெதிர்க்குக் கொடியபோரினைச்செய்கின்ற கறுத்தவுடையுடையஅவுணவீரரைப் பூதகணங்கள் வளைத்துக்கொண்டு திகைக்கும்படிக்குச்சாடி அவர்களைக் கரங்களினுற்பிடித்துக்கிறுகிறெனச்சுழற்றி வீசியபோது வானவெல்லை முற்றினுஞ்சென்று கரங்களிற்பற்றிய பிரகாசம்பொருந்தியவாளாயுதங்களுடன் மீண்டுவந்துவிழுவதைப் பார்க்குமிடத்தில வானத்திற்பரவியிருக்கின்ற மேகங்களானவை தங்கள்நிலைகளிற்ற்பி மின்னலுடன் பூமியைநோக்கிவருகின்றதை யொத்துக்காட்டவும் இவையன்றியும் ஆயிரவெள்ளம் பூதவீரர்களிற் சிலரோங்கிப் பக்கங்களில்லானத்தைஅளவ ஒங்கியிருக்கின்ற பர்வதங்களைப் பறித்துப்பறித்து ஒன்றைந்தமாக ரிவ்வுரிவ்வென்றெறிந்து புசபலபராக்கிரமசால்களாகிய இராட்சதவெள்ளங்கள் பலவற்றைச் சின்னபின்னப்பட்டுக்கொன்று திரிவதைநோக்கிவ லாழிக்காலத்திலதிகித்து மலைகள்முதலயவனைத்தையும்புரட்டி உலகங்களைஅழிக்கும் பிரசண்டவாயுவைப்போலக் காட்டியது.

இவ்விதமாகம்பூதப்படைகள்கைமிஞ்சித் தாருகன்சேனைகளாகிய ரதகஜதரகபதாதிகளை மடக்கிக்கொண்டு தும்சம்பண்ணுகின்றகாலையில் சின்னபின்னப்பட்டு ரணத்தளத்திலிறைந்துகிடக்கின்ற ரிணங்களைத் தெவிட்டவுண்டு உதிரபானங்களைச்செய்து திரிகின்றநாய்கள் ஒருபாரிசத்திலுளையிட்டோடவும் பூதபசாசங்கள் டாகினிகாளிக்குட்டங்கள் கொழுத்தமாபிசங்களைத்தின்று ரத்தங்களைக்குடித்து வெறிகொண்டு ஒருபாரிசத்திற் குதித்துக்குதித்துக்கொண்டாடி நடிக்கவும் பருந்துகள்சுளிகாக்கைமுதலய பட்சிகள் பிணங்களைப்பிடிங்கித்தின்று வானத்திற்பந்தலீட்டுவவவும் யானை குதினை ராட்சதர் அளவற்றுமாண்டுவிழுந்துகிடக்கின்ற பிணமலைகளானவை இருதிருத்துப் படைகளின்மத்தியில் ஒங்கியிருப்பதினால் வீராவேசங்களுடன் தாராளமாகச் சண்டைசெய்வதற்குக் கூடாமையால் பூதர்களும் இராட்சதர்களும் மனவருத்தப்பட்டு அதன்மீதேறிவாதாவும் இப்படிக்குப்பொருகின்றவர்களிற் சுப்பிரமணியதேவர் சேனைவீரர்கள்மீறிச்செய்த சண்டையின்பிரபாவத்தை என்னென்று சொல்லுவென் இந்தப்பூமியே அம்மியாகவும் புசபலபராக்கிரம சாலிகளாகிய சிவகணங்களினதுபருத்து நீண்டகால்களேபருத்தகுழுவிகளாகவும் எதிர்த்தராட்சதர்களைப் பற்றிப்பற்றித் தேய்த்துத்தேய்த்து உதிரவெள்ளமோட அணாத்துக்கொன்று திரியும்போது இராட்சதவீரரும் பின்னிடையாமல் அதிககோபத்துடன் பூதப்படைகளை வளைத்துக்கொண்டு சின்னபின்னப்படவாட்டிக்கொடியபோனைச்செய்து மேலீடுவதைக்கண்ட பூதவெள்ளங்கள் கொக்கரித்துக்கொண்டு சிலநோங்கி வானத்தினையளாவவோங்கித் திசாதிசைகளிற் களைகளைப்பரப்பி யிராநின்ற மராமரங்களை வேருடன் பிடிங்கிக்கொண்டு கிறுகிறெனச்சுழற்றி ஒவ்வொருமோதலினுற் ரத்தித்தாவிச்செல்லும் பலகுதினைகளைப் பூட்டியிருக்கும் பரந்ததேர்களெனந்தம் துறுங்கிப்பொன்னுருளைகள் வேறு அச்சவேறு மச்சுருத்துக்கால் கொடுங்கை வெவ்வேறுகவிழமோதியும் மதயானைகள் ஆயிரம்பதினாயிரம்துதிக்கை கோடுகள் உரலையொத்தகால்கள்முதலய உறுப்புக்கள் சின்னபின்னப்பட்டிமையத்தாக்கியும் குலங்களைவீசியு மிருப்புலக்கைகளைக்கொண்டுமாரியும் இடிபைப்போலக் கைக்குச்சுகளினாலேடித்தும்இவ்விதமாகவிராட்சதனைஅலைக்கும்போது சிரங்கள் கரங்கள் கால்கள் பின்னப்பட்டுமாளவும் கொடியபோனைச்செய்து பூதவீரர்கைமிஞ்சித் தாருகன்நால்வகைச் சேனைகளையும் வெகுவாய்மாண்டு பின்னிடையும்படிக்கு வீறியுலாவும் போதுரணக்களமெல்லாம் பிணமலைகளாகக் குவித்தபோதுபலகவந்தங்கள்சுத்தாடவும் ஆற்றின்பெருக்கைப்போல உதிரவெள்ளமானது மேலீட்டினைச்செலீட்டோடப்பிணங்களானவைமச்சங்களையொத்துஅழுந்தியும்மேலெழுந்தும்வருவதாகப்பாய்ந்துசுமுத்திரத்திற்பெருக்கெறுத்தநிறத்தைமற்றிச் சிவந்தகடலாக்கவும் பிணங்களையும் உதிரங்கையுந்தொந்திகளிறையுண்ட வெறியினால் பூதபைசாசகூட்டங்கள்சிவகுமாரன் கீர்த்திகளைப் பாடிப்பாடிக்குதிக்கவும்உதிரமாமிசங்களைஏராளமாகத்தின்று அத்தலத்தைநீங்க மனமில்லாமல் பட்சிசால்கள்வானத்திலவட்டமிட்டுத்திரியவுயிப்படிக்குத்தன் சேனைப்பெருக்கானது அதுப்பட்டுப்போனதை புசபல பராக்கிரமசாலியாகியதாருகரன் கண்டமாத்நிரத்தில் வடவாமுகாக்கினி சிறி

யெழுவதைப்போலக் கோபங்கொண்டு விழிகளில் அக்கி
னிப்பொறிநக்சிதற்பாரித்ததேரிலிருந்து அதிவேகமாய்
நிலத்திற்பாய்ந்து சேமத்தேரில்வருகின்ற மன்காகிரியை
யொத்த வலியவயிர தண்டாயுதத்தைக் கரத்திற்பற்றிக்
கொண்டுகிறுகிறெனச்சுழற்றி அண்டங்கனதிரத்தக்கதாக
ஆர்ப்பரித்துக் கோடானுகோடி பூதச்சேனைகள் மாண்டு
ரூளமோதியும் வலியபாதங்களினுற் றேய்த்துக்கொண்டு
மீவீதமாக விருளைப்போலக்கறுத்த தேகத்தினைப்பெ
ற்றதாருகனுவன்கரத்திற்கொண்டிருக்கின்ற பாரித்தத
ண்டாயுதத்தினால் பூதமீது மோதியகாலத்திற் சிரங்கள்
பிளந்தும்பற்களுதிரந்தும் புசங்கள்சரிந்தும்கால்கள்முறி
ந்தும் சின்னபின்னப்பட்டு அக்காலத்திற்பெருகியோடும்
உதிரநீனங்கள்பிசறிக் கொண்டிருக்கின்ற சேற்றிலிடத்
தில்அழுந்தினர்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே? அவுணராசன்கர
த்திலினங்கும் வயிரதண்டமானது பெரும்புறக்கடலை
நிகர்த்துப்பரந்திருந்தபூதவெள்ளத்தைக் கண்டதுண்டப்
படவாட்டியதெனச்சொல்வது அதற்கொருபுகழோபுசப
லபராக்கிரடசாலியாகியதாருகன் பூதப்படையைக்கொல்
லச்சுழற்றி ஒங்கியகாலத்தில் அஷ்டதிக்குகளும் அண்ட
கோளகையும் நெக்குவிட்டுவெடிக்க மோதியகாலத்திற் பூ
மிபத்தல்பத்தலாக வெடித்தும் இப்பாடுபடுமாயின்மற்ற
வைகளின்கேட்டைப்பேசவும் வேண்டுமோவென்றிமாலே
புரளும் விசாலமாகிய மார்பையுடைய இராட்சதராசன்
பற்றிய வயிரதண்டமானது சமர்க்களத்தி லெதிரந்தவர்
சிரங்கள் புயங்கள் மார்புகள் கால்களானவை தறிபட்
டுக் கருடனைக்கண்ட சர்ப்பங்களைப்போலத்துடித்து
க்களமெங்கும் புரளக்கொண்டு பூதப்படைகளனைத்தையு
ம் பூமியில் அருக்கடையாகத்தள்ளியது இப்படிக்குஅத
லகுதலப்படுகின்ற காலையில் பூர்வத்தில் மகாவிஷ்ணுவா
னவர் கோபித்தேவிய சக்கரப்படையினைக் கழுத்தனியா
கத் தரித்தபாதகன் பூதப்படைகளில் மிகுதியாகக்கொன்
ற விதத்தையும் தப்பினவர்கள் பகைவன்மீது போகவிரு
ந்த தங்களிடத்தில் நிலலாமல் பலதிகையினும் ஓடி
யொளிப்பதையும் சேனைத்தலைவர்கள் பார்த்துத்திகைத்
துஇனிநம்மாலாவதொன்றில்லைசிறிதுநேரமில்விடத்தில்
நீற்போமாகில் படாதபாடுகள்படவருமென்றுமனங்கலங்
கித்தங்கள்சேனைகளுக்கு முன்னம்அவர்களும்பறந்தனர்,
இவ்விதமாக ஜயசாலிகளாகிய பூதகணத்தலைவர் பின்னி
ட்டதை எண்மரும் இலகூருங்கண்டவுடன் மனம்பா
திக்கக் கோபமேலிட்டித் தங்கள்தேதைத் தூரத்திவந்துஇ
ராட்சதராசன் வளைந்துகொண்டு வீராவேசங்களுடன்த
ங்கள் கரத்திற்பற்றியிருக்கின்ற பாரித்ததனுசுக்களை வட்
டாகாரமாகவினைத்துத்திகைகளதிரக் குணத்தொனிகாட்
டிக்கூறிய அலகையுடைய அளவிறந்த திவ்யியபாணங்க
ளைக்கார்காலவருஷத்தினைப்போலப்பலதிகையினும் நின்
து விடுகின்றவைகள் சிறிஅனலையிறைத்துக்கொண்டு அ
திவேகமாகவந்து யானைமுகத்தினைப்பெற்ற அவுணராச
ன் தேகத்திறுக்கிப் பிளவாமலுமயாதொருகாயங்கனையு
ஞ்செய்யாமலும் முனைகளொழிந்துவேகமா நில்லபலவெ
னப் பூமியில்விழுந்தது, அதுபப்படிவிளங்கியதெனில்பு
த்தியினையுப் கொடியதரித்திரத்ததை அனுபவித்திருந்த
ஒருவனுக்கு மகதயில்வரியம்வந்து நோர்க்காலத்திற்பெ
ரியோர்கள் நீதிகளைச்சொன்னால் அவ்வாக்கியங்கள்அவன்

செவிகளில் துழையாமல் அப்பிரயோசனமாகப் போவ
தைநிகர்த்தது, இஃதன்றியும்புசபலபராக்கிரமசாலிகளா
கிய வீரவாகுதேவர் துணைவர்கள் தூண்டியகுரூரமானச
ரங்கள்முற்றாமினாந்து புகைந்துபோய் அண்டாண்ட பு
வனங்கொன்றினும் கொண்டாடத்தக்க ஜயத்தைநாட்டியி
ருக்கும் தாருகனுடையவிசாலமாகிய மார்பிறுக்கித் து
ளைக்க வலியில்லாமற் சலசலெனவிழுந்திற் தோற்ற மெ
ப்படிக்கிருந்ததெனற் கோடைகாலத்திற் கல்மழையான
து பாரையினிடத்திற்பெய்தகாலத்திற்சிதறிப்பலதிக்கினு
மிறையுமாறுபோலக் காட்டியது.

இந்தவிதமாகத்தாங்கள்செலுத்திய பாணகோடிகளான
வை சின்னபின்னப்பட்டுப் பிரயோசனப்படாமற் நிரும்
பியதை எண்மர் இலகூர் கண்டவுடன் மனஞ்சகியாமற்
கோபதிபிதர்களாய்த்தேவாஸ்திரங்களை யெடுத்துத்தங்கள்
விற்களிற்சந்தித்து அபிமந்திரித்துப்பகைவன்கண்டத்து
க்கும் மார்புக்குந்தோளுக்கும் குறிபார்த்துச்செலுத்தின
ர், அவைகள்வெளிப்பட்டவுடன் பலரும்நடுங்கத்தக்கதா
க அதிகமகிமைகளைக்காட்டிப் பற்பலபடைகளைப்பெருக்
கித் தீபையும் புகையையும்வீசிக்கொண்டுபோய்த்தாருக்
ப் பாதகளைக்கிட்டியவுடன் வலிகுறைந்துநாணித்திரும்பி
ரிட்டது இப்படிக்குக் கடவுளர்பாணங்கள் வலிகுறைய
க்கண்டதேவர்கள் மருண்டிகரங்களைப் பிசைந்துகொண்டு
இஃதென்ன வரியாயம்முக்கியமாகிய தேவாஸ்திரங்களை
அபலமாகுமாயின் இப்பாதகனைமற்றெவ்விதத்திற் கொ
ல்வது இதற்கென்ன செய்வோமென்று கிவெசிகத்துத்தங்
களுச்சென்ன அனர்த்தம் விளையுமோவென வருந்தித்தி
கைத்துப் பார்த்திருக்கின்ற தருணத்தில் புசபலபராக்கி
ரமங்களுக்கு நிகரற்றதிரனை தாருகாசரன் வடவாழுகா
க்கினியைப்போலக் சொதித்தத்தன்கரத்திற் பற்றியிருந்
த வயிரதண்டத்தினைக் கரகொனச்சுழற்றி வேகமுள்ள
குதிகைகள் பூண்டு பர்வதத்துக்கொப்பாகக்கூட்டத் தன்
னைச் சூழநின்ற இரதசமுகங்களின்மீதில் மோதினான்அ
த்தாகவிலை அவைகள் துறுங்கிச் சின்னபின்னப்பட்டு
பூமியிலிறைந்தது உடனே தன்னுடைய நீண்டதுதிக்கை
யை நீட்டித் தனுர்ப்பாணிகளாய் நிலத்திற்பிகைத்து நிற்
கின்ற இலகூரைப்பற்றியெடுத்துச் செண்டிகளைப்போல
ச் சமுத்திரத்தின் மீதில் வீசினான்அவர்களுஞ் சுழன்று
கொண்டுபோய்க் கணகளின்மீதுநிறைந்தோங்கிநின்றதெ
ங்கின் கனிகளானவை முதிர்ந்தபோது பெருங்காற்றின்
மோதலிற்பட்டுக் குலைகளுவங்கித்தாபகத்திற்சலசலெ
ன உதிருமாறுபோலக் கருங்கடலில்விழுந்து அலைச்சற்
பட்டு மெல்லவெளிவந்து அதன்கனையோரங்களிற் சேர்ந்
து யாதுந்தோற்றமற் நிகைத்துவருந்தியிருந்தனர், இந்
த அபஜயத்தை எண்மரிலோருவனாகிய வீரகோளரியெ
ன்பவன் கண்டவுடன் மனம்பொருமற்கோபமேலிட்டிச்
சிறித்தன்தேனை அதிவேகமாகத்தூரத்திவந்து பகைவன்
முன்னம் நிறுத்திப்பாலசப்பிரமணியதேவாஸ்திரவடிவை
மனத்திறியானித்துத் தன்கரத்திற்பாரித்துவிளங்குந்தனு
சையிருகதையும் ஒன்றுபடவளைத்து நானேற்றிக்குண
த்தொனிகொண்டு விஷத்துவையலிட்ட அலகுக்கைத்த
காயமாகவிளங்குந் கொடியபாணங்கள் துற்றிநெயெடுத்து
ச் சந்தித்துஅகரணத்தபரியத்தமிழுத்துச்செலுத்தினன்,
அவைகள்வெளிப்பட்டவுடன் வடவா முகாக்கினியைப்
போலச்சிறிப் புகையையும்அனலையுமிறைத்துக்கொண்டு

அதிவேகமாகமாய்வந்து அவுணராசன் சிரத்திற் றரித் திருந்த நவரத்தினமயமாகிய கிரீடத்தினைத் துகளாக்கித் தள்ளியது அதுகாலையில் வானத்திலிருக்கின்ற தேவர்கள் வீரகேசரி வெற்றியையும் தாருகன்பங்கத்தைபுந் தெரிந் துசந்தோஷப்பெருக்கினார் கற்பகமலனாராளமாகவாரி வாரி ஜயாஜயப்பவாவென வாழ்த்திச் சோனோவாரியைப் போல அவ்வீரன்மீதினிறைத்துக்கொண்டாடினார்கள்.

அக்காலத்திற் றேவர்களுக்குண்டாகிய களிப்பையுந்த ன்பகைவன் விஜயத்தைபுந் தாருகன்கண்டவுடன் கோப மிகுதியினால் சரீரமுற்றினும் வியர்க்கவும் மானமொருபு றத்திற் பாதிக்கவும்வருந்தி ஆக்கிரமித்துத் தன்கரத்திற் பற்றியிருந்த வயிரதண்டத்தினை கறுகிறெனச் சுழற்றி த்தன்பகைவனுக்கிலக்காய்விசிப்போட்டுத்திரும்பிப்பர்வ தத்துக்கொப்பாகப் பாரித்து விளங்குந் தன்னிர்த்தத்தின் மீதிற் பாய்ந்து சிரோரத்தினங்கனினார் சோடித்திராநின் ற கிரீடமொன்றையெடுத்துச் சிரத்திற்றரித்துக்கொண்டு மண்டிபோட்டு வீற்றிருந்தகாலத்தில் அவன்செலுத்திய தண்டாயுதமானது மணிகள்சத்திக்கஅதிவேகமாகப்போ ய்வலையினுக் கொப்பற்றவீரகேசரியினுடையஅழகியமார் பிலிடத்திற்கோடையிடியைப்போலத்தாக்கிய மாத்திரத் தில் மனங்கலங்கிப்பொறிகள்நிலைப்பிக்கண்கள்சுழல அடியற்றபனையை நிகர்த்துக்களைத்துத் தேரின்மீதிலிழுந் தான் அதனைப்புசுபலபராக்கிரமசாலியாகியவீரவாகுதே வர்கண்டு அதிககோபங்கொண்டு குன்றுக்கொப்பாகப்பா ரித்தோங்கி யிராநின்ற புசங்களைப்பெற்ற தாருகாசரனு டன் சண்டைசெய்துஅவன்கள்வத்தையடக்கவேண்டுந் அ திவேகமாகத் தன்னிரத்ததைத் துரத்திவந்து அவுணரா சனெதிரில் நிறுத்தித் தேன்களைத்துளித்துப் பரிமளித் திருக்கும் வெற்றிமாலையொளித்துக் கிண்கிணிக ளிருபாரிச ங்களானுந்தொங்க விட்டிருக்கும்ஒப்பற்றதன் தனுசையெ டுத்து நாணேற்றிஅண்டமதிரக்குணத்தொனியெய்து கூ ரியஅலகையுடையதாய்க் கழுகிறகுதல்பூண்டு அனலையி னைக்குங்கொடிய சரவருஷங்களைத்தாருகன்தேகத்திற்றா க்கிப்பினக்கும்படிக்குப் பிரயோகித்துச்சிருங்கநாதத்தை ச் செய்தனர், அவைகள் விடிபட்டவுடன் சகலரும்பிரமி க்கும் படிக்குப் புகைந்தெரிந்துகொண்டு வீறிவருவதை யுந் தன்னெதிரியினது மனத்துணியையும் இராட்சதரா சன் கண்டவுடன் வடவையைப்போற்சிறி நல்லகாரியங் கொஞ்சமாவது பயமில்லாமல் என்னெதிரினும்நிற்கத்தக் க மனவறுநிபெற்ற உண்ணைவந்தையடக்குகின்றனனெ ன்று மேருவையொத்ததன்காண்டபத்தையெந்தி நாட்டி நாரியைப்பிடிந்து அண்டகோளனை அறிந்து வெட்கத்த தக்கதாக டங்காரசுத் தங்காட்டி விஷத்தொகையெட்டி அ திகமகிமைகளைப்பெற்றபாணங்கள் ஒன்றனந்தமாகப்பூட் டிச் சோனோமாரியைப் போலச்செலுத்தும்போது சேனை களுக்கு கதிபனுவர் கொதித்துப் பராக்கிரமத்தில் மிகுத் த ஏழுஅர்த்தசந்திர பாணங்களைப்போக்கி எதிரிவிட்ட சரங்க ளைத்தினையும் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்தெ ரிந்து சிருங்களைத்துச்செய்தனர். அதைக்கண்ட தாருகன னவன் ஆலத்தையொப்பச்சிறி என்னை யொத்தவனுடன் எதிர்த்தநீ இத்துடனாசமாகப்போக்கடவையென் னசப தம்பேசி முத்தலைச்சூல மொன்றையெடுத்து மார்புக்குக் குறித்து வீசினான், அதுவும் வெளிப்பட்டவுடன்அனலை யிறைத்துக் கொண்டுவந்து அழகிய மார்பகத்திற்றாக்கிய

மாத்திரத்தில் வல்குன்றித்திகைத்து அதிககளைப்பட்டுன் னுவிட்டனர், அதைஅவருக்குப் படைத்துணையாகவர் த சகோதரர்கள் எழுவருங்கண்டவுடன் மனம்வருந்திவ டவையைப்போற் கொதித்து விழிகள்சிவக்கஅதிவேகமா ய்த் தங்கன்சரங்களில் விளங்கும்விற்களை வட்டாகாரமாக வளைத்துக் கோடையிடி களைப் போன்ற தீட்சணியமாகிய சரவருஷங்களைப்பொழிந்து பகைவன்தேகத்தைமுடி ஆ ர்ப்பரித்தார்கள் அவர்கள்செருக்கையும் படைகள்வரும் மகிமைகளைபுந் தாருகன்கண்டு தட்சணமே தன்காண்ட பத்திற் கணக்கிறந்த குருரமாகிய சரங்களைச்செலுத்தியி றிவருகின்றபாணங்களை நடுவதுபாதிபிறி கண்டித்துத்த ள்ளி அத்துடன் போகாமல் மீளவும்அளவற்றகொடியஅ ஸ்திரங்களைக் கரவேகமாகத்துண்டித்தேகமெங்கணுங்கா யப்படுத்திக் கைகாலாடவொட்டாமல் சிதைக்கும்போது அவ்வருத்தங்களுக்கு எழுவருஞ்சகிக்க மாட்டாமையால் பின்னிடைந்தனர் இப்படிக்குத்தனதுதம்பிமார்கள் எண் மரும் சத்துருவின் முன்னின்று போராடுவதற்கஞ்சி வா டிப்போனதையும் பகைவன் தீரனுய்ச் சிலலோங்கப் பூத சேனைகள் முதலாக தளரும்படிக்குச் சரவருஷங்களைப் பொழிந்துகொண்டு எதிரின்றிரணக்களமெங்கும் உலவு கின்றதையுங்கந்தசவாமியார் திருவடிகளைச்சிரத்துக்கணி யாகக் கொண்டிருக்கும் வீரவாகுதேவர்கண்டவுடன் து ணைவர்களுக்கு நேர்ந்ததுன்பங்களுக்கு மனம்வருந்தி உ டனேகோபமானதுமேலிடச்சிறி நம்மவர்கள் இப்பாதக னுக்கஞ்சித் திரும்புவதோவென்று மேலிட்டித் தன்தே னை அதிவேகமாகத் துரத்திப்போய் ஜயவுச்சாகத்துடன் பொருகின்ற தாருகாசரனெதிரிலிதுங்கி வெற்றிமாலையொ ளித்திருக்கும் பாரித்ததனுசை எடுக்குநாட்டி நாணேற்றி க்குணத்தொனியெய்தகாலத்தில் அவ்வதிரச்சியினால்நிலை பெற்றிருக்கின்ற பர்வதங்கள்பெயர்ந்துதாறுமாறாகவும்இ ராட்சதசேனைகள் செவிகளிப்பட்ட மாத்திரத்தின்பொறி கலங்கிப் பயப்பிராந்தியினம் செவிகளைமுடிக்கொண்டுப லதசையினும் ஒடியொளிக்கவும் அந்தரவாசிகளாகியதே வர்கள் மகிழ்ச்சி ஒருபுறத்திலீறிக்காட்டவும் அவ்வதிர ச்சிக்காற்றாமல் மனங்கலங்கித் திகைக்கவுமாயினர்.இதை யோசிக்குமிடத்தில் எப்படிக்கிருந்ததெனில்,மழைபெய் ய வேண்மென விரும்பினவர்கள் மேகங்கள் வானத்திற் பரவியபோது களித்துப்பின்புஅதனிடையின்பெருத்தெ முந்தஇடியின்முழக்கத்துக்குப்பயந்து வருந்துமாறுபோ ன்றது.

இவ்விதமாகச்சகலரும் துப்பிரமைகொள்ளத்தக்கதாக டங்கார ஒலியைக்காட்டி ஞானவான்களாற் கொண்டாட வல்ல பெருமையினையுடைய வீரவாகுதேவரானவர் வில் லைவளைத்துக் கரத்திற்பற்றிக்கொண்டுவிெற்றிமாலையொ ளித்திருக்கும் பாரித்தபுசங்களையுடைய வீராதிவீரனுதா ருகாசரனைப்பார்த்து ஆலகாலவிஷத்தினைப்போலக் கொ தித்துஇதனைச்சொல்லுவதாயினர் உன்னுடன் போராடி ய அபலராகிய சிலபூதசேனைகளையும் தனுர்வித்ததைகளை யின்னமும்பூரணமாகக் கற்கவேண்டிய சேனைத்தலைவர் முதலிய வீரனாயும்உன்புசவன்மையினால் வாட்டினமெ ன்று கர்வித்திருக்கின்றதுபோற் காணப்படுகின்றது,அத லால் உன்னை நம்மைப்போதிற் சின்னபின்னப்படக் கண்டி த்துக்கொன்று உன்பிராணனை வீரசொர்க்கத்துக் கனு ப்புவேனென்று சபதங்கள் பேசியதைத் தாருகன்கேட்டு

மறுமொழிசொல்லுவான் சிறுபிள்ளாய் இதனைக்கேட்பா யாகதிரிமூர்த்திகனி ஸௌருவராகிய மகாவிஷ்ணுவடன் போராடிவெற்றிகொண்டு அவ லோவியசக்கரப்படையை யிதோகழக்தணியாகத் தரித்திருக்கின்றான் மற்றதேவ னை ஒருபொருளாகமதியாமற் சகலபுவனங்களினும்வெற் றிக்கொடிபை நாட்டிவீராதீவீரர்களால் மெச்சிப்புசமுத் தக்கஜயத்தினைப் பெற்றிருக்கிறேன்அத்தகையமேன்மையுடையேன் சாமர்த்தியங்களைச் சற்றும்மதித்துப் பாராமல் ஏதோ வாயில்வந்தபடிக்கு உளறுகின்றாய் வீரபரா க்கிரமத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற சிங்கராசனைப்புதற்களிற் பதுங்கிக்காலங் கழிக்கின்ற குறுநரிவெல்ல வல்லதோ அதையும்ஒருவாரம்பக்கூடுமோ மேலும்உன்கண்ணுக்குமு ன்னம்சமுத்திரத்தினையொப்பவினாந்து வீறியிருந்தபுத ப்படைகளனைத்தையும் சின்னபின்னப்பட்டக்கண்டித்துஅ தப்படுத்தினேன் அவர்களுக் கதிபுதிகளாக விருந்தசூரர் கள் என்னுடனெதிர்த்து நான்செலுத்தியபாணங்களுக்கா ற்றாமல் பின்னிடைந்தனர்-உன்னையினைக்குமிடத்தில் மு ன்னமே என்கைவாளிகளின் குரூரத்தினால் வாடியிருக் கின்றனை அப்படிக்கிருக்க இப்போதுமீட்டும் நீஎன்முன் வந்தது எப்படிக்கிருக்கின்றதெனில் திருவிளக்கு அணையத்தருணத்தில் அதிகசோதியைக்காட்டி ஒடுங்குவதைப் போலக்காட்டினின்று. அவ்வாறே ஏதோசிலவீரங்களை ப்பேசுகின்றனை சற்றுநேரத்தில் என்புவவலியினால் உன் பிராணனையும் வாங்கவிருக்கின்றேன் அதையும்நீயேபா ர்க்கப்போகின்றாயெனத் தாருகன் கொரோமாகச்சொல்லி ய விசேஷத்தினை வீரவாகுதேவர்கேட்டவுடன் விடசர்ப் பத்தையொப்பச்சீறித் தன்விலலில் ஆயிரம்சொடியபா ணங்களைச்சந்தித்துப் பகைவன்தேகந்தெரியாமல்முடிஆ ர்ப்பரித்தனர். அவ்வாளிகள்அதிக உக்கிரமாய்வரும்போ து தாருகன் அதிசிக்கிரத்திற் நன்காண்டபத்தை யெடுத்தவனெனத் தாருகனெனக்காட்டி ஆயிரந்திவ்வியபாணங்களை ப்பூட்டி வேகமாகப்பிரயோகித்துத் தன்பேரிற்சீறிவருகி ன்ற சரங்களைச் சின்னபின்னப்பட்டக்கண்டித்தெறிந்துமே லும் தாறுகுரூரமாகிய சரங்களைத்தாண்டி ஆர்ப்பரித்தா ன். அப்பாதகன்செலுத்திய சிலைமுகங்கள் அனலையிறை த்துப் புகைந்துகொண்டிருவருவதைவீரவாகுதேவர்கண்ட மாத்நிரத்திற் துரிதமாய் அத்தொகை வாளிகளைச்செலு த்தி வீறிவரும்பாணங்களை நடுப்பாதியிற் கண்டித்துத்த ள்ளியதையுந் கரவேகத்தினையுந் தாருகன்கண்டு வீரவா குதேவர் தனுர்வித்தையின்வல்லபத்துக்குமெச்சி யிவன் விற்பிறத்தில் முக்கியகைக்காணுகின்றதால் இவனைச்சல பமாக நீனைக்கப்போகாது இக்காலனைடத் தேவாஸ்திரங் களைக்கொண்டு முடிப்பேனென மனதிலெண்ணித் தன் முதுகிற் கட்டியிருக்கின்ற அம்புறுத்தாணியிற்கரத்தைச் செலுத்தி அக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்த வில்லிற் பூட்டி மந்திரபூர்வமாகப் பிரயோகித்தான் அவ்வாளியான துவெளிப்பட்டு அனலையிறைத்துக்கொண்டு சிட்சிடத்த தொனிகளுடன் அதிவேகமாய் மேல்வருகின்றதை வீர வாகுதேவர்கண்டுமெருண்டு தனக்குப்பரமேஸ்வரன்கொ டுத்திருக்கின்ற அனற்படையையெடுத்தப்பூசித்து வில் லீந்தந்தித்துக் கரவேகமாகத்தாண்டி வீறிவருகின்றபா ணத்தின் வலியையுடக்கினர். அதைக்கண்டுதாருகன்கொ தித்து வருணஸ்திரத்தை யெடுத்துத்தொழுது பிரயோ கித்தகாலத்தில் வானவெல்லையிற்சென்றுமேகசாலங்களை

ப்பெருக்கி யிருள்முடி இடி மின்னல் மழை யிவற்றினை ஏராளமாகப் படைத்துவருவதைத் தெரிந்துநகைத்துத் தானும் வருணஸ்திரத்தைக்கடாவிப் பகைவன்பாணத்தி னைஅடக்கினர். இதைக்கண்ட தாருகன்ஆக்கிரமித்துரு ரியாஸ்திரத்தினை வணங்கித் தான் டின் அதுவெளிப்பட்டுச் சகலரும்பிரமிக்கும்படிக்கு அதிகசோதியைக்காட்டி க் கொடியபாணவிதங்களைப்படைத்து மிகச்சினங்கொண் டெவரும்போது வீரவாகுதேவரும் அந்தப்படையினையெ டுத்துத் தொழுதுபோக்கி எதிரிவிட்டபாணத்தைக் கண் டித்தகாலத்தில் தாருகன் மனம்பொருதவனாய்க்கோபித் து வாயுவாஸ்திரத்தினைக் கரத்திற்கொண்டெழுபிட்டிவிடு த்தகாலையிற் பிரசண்டமாருதத்தினைவீசிப் பர்வதங்கள் முதல்யவைகளை வேருடன்செல்லிக்கொண்டு மேலிட்டிவ ரும்போது கந்தசுவாமிக்குப் பிரியபத்தராய் அவனருளை ப்பூர்த்தியாகப் பெற்றிருக்கின்றதொண்டராகியவீரவாகு தேவர் அந்தப்படையினைக்கொண்டு பகைஞன்பாணத்தி ன் செருக்கையழித்தனர். இப்படிக்குக்காற்றின்படைவே கமழிந்ததைத்தாருகன்கண்டு வடவையைப்போற்றிபிர மாஸ்திரத்தினைப்பூசித்து வில்லிற் பூட்டித்தோள்புரளவா ங்கிச்செலுத்தினன். அதுவிடுபட்டவுடன் பற்பலநிவ்வி யசரங்களையும்அனற்பொறிகளையும் இறைத்தக்கொண் டி பகைவனைங்கே எங்கேயெனத்தேடி அதிகவுற்பாதங் களைவினைத்து வேகமாய்வருவதைவீரகண்டைகள்சத்திக் கும் பாதங்களுையுடைய வீரவாகுதேவர்கண்டு அச்சரத் தைக்கொண்டே அதன்வலியையுடக்கினர்.

இவ்விதமாக ஜயசாலியாகியவீரன் வெற்றியைக்கண்ட தேவர்கள் பளாபளாவெனப்புகழ்ந்து கற்பகமலர்களாவா ரிவாரி ஜயாவிஜயபவாவெனத்தாவி ஆநந்தக்கூடத்தாடினர் கள் அக்காலத்திற் றுருகாசுரனானவன் தானேவியசுந்ந்த படைகளனைத்தையும் மாறுபடைஉளைச்செலுத்தி வாட் டியதைக்கண்டு அற்புதமடைந்தவனுப் நாம்அரியதவங்க ளைச்செய்துபெற்று இதுபரியந்தம்போற்றிவந்தகடவுளர் படைகளைக் கிரமப்படிக்குச்செலுத்தினோம், அவற்றினை யிந்தவீரன் கணப்போதில்வென்றான் ஆதலாலினிமாய் கையின்முயற்சியினால் இவன்வீரப்பிணையுடக்கி வெல்ல வேண்டுமெனத் தாருகாசுரன்மனதில்நிச்சயித்து அதற்கு டுத்ததந்திரங்களுையும் முடித்துக்கொண்டு தனக்கினியதா யாகியமாயை ஆதியிற்றங்களுக்குப்போதித்திருந்த சவர வமென்னும் மாயமந்திரத்தை விதிப்படிக்குச்சரித்து அ தின்முயற்சியினால்முனம் ஒருவனாகவிருந்தவன் அளவற் றஉருவினைத்தாங்கி அஸ்திரசஸ்திரங்களைஒன்றனந்தமா கப் பலநிசையினுமிருந்து எங்கும் பரந்திருக்கின்றஇரு ட்கூட்டங்களைத்தும் ஒருமுகத்திற்சேர்ந்து வருத்தாவ தைப்போல ஒப்பற்ற புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய அவு ணராசன் சகலகொடுக்கின்றதை தேவர்கள்கண்டுமன மருண்டு என்னவினைய விருக்கின்றதோவென்னும் ஏக்க த்தினால் மனங்கலங்கிப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றபோ து இதற்குமுன்னமே அப்பாதகனால் அடிபட்டுக்களைத் து செம்ந் தூரத்தில்கின்ற பூகப்படைகளிந்த உற்பாதம் விளைந்தபோது அதிகபயபீதியுடன் அவ்விடங்களிலும்சில லாமற் றொலைதூரத்தில்ஒடியொளிக்கவும் அவர்களுக் குத் தலைவர்களாகவிருந்த வீரர்களும்நிகைத்து அவர்க ளுக்கு முன்னம்பறக்கவும் அகோர யுத்தங்களைச்செய்து தாருகனாடிவாயிருந்த எண்மரும் மருண்டு எங்கிறிக்

வும் இவ்விதமாகச் சிவசுப்பிரமணியர்சேனைகள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு வருந்துவதை அடிப்படையாகக் கொண்டு காலத்திற் கரங்களைக்கொட்டி கெடக்கொட்டி நகைத்து ஏசித்தரத்துவதாயினர். இவ்வண்ணம் ராட்சதர்கெட்ப்புடன் துள்ளும்படிக்குத் தாருகனுனைவன் மாய விஞ்சையின் வல்லபத்தினால் செய்துவருங் கொடியபோரினையும் தன்படைத்தலைவராதியாக அச்சங்கொண்டுவாடி மறைவதையும் புசபலபராக் கிரமசாலயாகிய வீரவாகு தேவர்விழிகளில் அனற்பொறிகள் குழிக்குழிலெனக்கொட்டும்படிக்கு அதிகஉக்கிரமாகப்பார்த்து நல்லகாரியம்இந்தமாயையின்விளைவை நம்பப்போதில் மாற்றுவேனென்று அநிசக்கிரத்தில் வீரபத்திராஸ்திரத்தினைச் செலுத்துவதாக அம்புமுத்தாணியில்கின்றும் எடுத்தனர்.

கேட்டார்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே? பவத்திரமாகியமனதைப்பெற்ற வீரவாகுதேவர் வெற்றியிக்குத்தவீரபத்திரப்படையைக் கரத்திற்பற்றியபோது தாருகன்மந்திர உச்சாடத்தினால் அதிகவல்லபத்தினைக்காட்டிப் பார்த்திருந்த மாயையானது நடுநடுங்கிவருந்திச் சூரியனெழுச்சியைக்கண்ட விருட்கூட்டத்தினைப்போலத் தட்சணமே அதப்பட்டிப்போயிற்று அக்காலத்திற் றுன்செபித்திருந்த மாந்தரிய வியாபாரத்தினால் முடியிருந்தமையை பறந்துபோகப் பழையபடியே தனியனாய் எதிரிற்றேற்றிய தாருகனுனைவன் பராக் கிரமசாலயாகிய வீரவாகுதேவனா மற்றொருமாயையிற்படுத்தி வஞ்சிக்கும்படிக்கு ஒருதீர்மானத்தைநீண்டு நலரத்தினமயமாகப் பிரகாசித்திராரின் பரித்ததேனாவீட்டு நிலத்திற்குதித்து அதிவேகமாய் ஓடினான். இவ்விதமாகச் சண்டைகொடுப்பதைநீங்கிப் பின்னிட்டுபோது தனக்கொருவரும்நிகரற்றஜயசாலயாகிய வீரவாகுதேவர் யோசித்துப்போரிந்து முதுகுக்காட்டிப் போகின்றவன்மீதில் அதிகஜயத்தைப்பெற்ற வீரபத்திரக்கடவுளினது படையைவிடுவது வீரத்தன்மையன்றெனத்தீர்மானித்தவராய் அழகியதமதுதாணியில்அப்படையினைச்செருகிச் சண்டையிலழிந்து இதோல்கின்றதாருகன்பின்பற்றி வினாவிற்கென்றுபிடித்து நாரியினால்ருதோட்களையும் இறுக்கக்கட்டிக்கொண்டு அடியேனுக்கிப்பணிவிடைபைக்கடாட்சித்தேவிய வெற்றிவேலாயுதமூர்த்தியினது சந்திரனத்திற்சேர்ப்பது உத்தமமென்று யோசித்தவராய் அவ்வாதேவமதிரதத்தினைவிட்டிழிந்து யானைமுகவிராயகருக்கிளவலாகியசண்முகதேவர்திருவடிகளை மனத்திறியானித்துத் தாருகன்பின்புறொடர்ந்துஉலகங்களை அழிக்கவேழமும் பெரும்புறக்கடலைப்போல ஆரவாரித்துஅடிவாணுக்கரசேஷாதேஷாதே நிலமும்நீலமும்பற்பலவளங்களுடனும் ரதகஜதுரகபதாநிகளாகிய சதுரங்கவெள்ளப்பெருக்குடனும்வீரப்பையடைந்துவந்தஉன்னையொத்தசூரன் பற்பலராசின்னங்களை முதல்யவளங்களனைத்தையும் பறிகொடுத்துத்தினைப்போலஉலகமுள்ளளவுந்திராத பழிப்புக்குள்ளாய் சவுரியத்தைமறந்து புறந்தந்தோலெதோ ஜயசாலயாகிய சூரபதுமனுக்குத் தம்பியென்றும் மகாவிஷ்ணுமுதலிய சவுரியவான்களைவெற்றிகொண்ட தீரனென்றும் பலராலுந்துதிக்கவாழ்ந்தனை அத்தகைய ஜயசாலயாகிய நீயிக்காலத்தில் அபலனாய்பூதருக்கழிந்து புறங்காண்பட்டத்திற்றாக்கப் பாதசாரியாகலுமின்றனை உவ்ஸரித்தில் உதிர்மற்றனையோ மானத்தைநீனைக்காயோ இப்படிக்குப் பலருமேசப்பதுங்கிக்காலங்கழிப்பதினும் நாக்கைப்பிடுங்கிக்கொண்டுசொவது உத்தமமாகக்காணுகின்றது அடிவாணுசேனே? திரும்புதிரும்பென்று பற்பலவகைமொழிகளைப்பேசிக்கொண்டு வீரவாகுதேவர்வினாந்து சமீபிக்குமுன்னிலையிற் றாருகனுனைவன்மாயைத்திறங்களுக்கு மூலமாகவும் மாதாஸ்தானமாகவு மிராபின்ற கிரவுஞ்சபர்வதத்துக்குச் சமீபத்திலோடி அவ்வனையிறேன்றின்ற குகைகளினென்றில்துழைந்து மறைந்தனன் அதனைவீரலட்சுமி குடிக்கொண்டிருக்கும் புசபலபராக் கிரமசாலயாகிய வீரவாகுதேவர்கண்டுஅவன்சென்ற அப்புழையின்மூலமாய் வினாந்து சிலதூரம்போகின்மொழிமுது சூரியனுனைவன் சஞ்சரியாத விருட்டியைப்போல யாதாந்தோற்றமும் கறுத்திருளோங்கியிருப்பதைக்கண்டு சிலதூரம்பாதங்களினால் நிலத்தைத்தடவிக்கொண்டுபோய்க் கரங்களைநீட்டிஆராய்ந்துந்தாருகனைக்காணாதபடியால் வெளியில்வருவதற்குநீண்டு திரும்புங்காலையில் அம்மலையின் வஞ்சகத்தினால் புறத்திலவருவதற்கு ஒருமாரக்கமாவதுகாணாமல் வளைபவளையவருவதைஜயசாலயாகிய வீரவாகுதேவரயோசித்துஇவ்வனாமாயைக்கிருப்பிடமாகவிருக்கின்றது இதன்காரணங்களை முன்னமே நாரதர் எமதிறைவனாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவருக்குச் சொல்லியிருக்கின்றனர், அவ்வாதேவன்மையும் அலைக்கின்றதெனக் கோபித்து வடவையைப்போலச்சீறி யிக்கிரியின்முயற்சியை அதப்படுத்திவெளிப்படக்கடவேனென்று ஆலோசிப்பதை மலையுருப்பெற்றிருக்கின்ற கிரவுஞ்சப்பாதகன்தெரிந்தவுடன் வீரவாகுதேவர் மதியைமயக்கினன் முன்னமஇயலிசைநாடகமென்னும் முத்தமிழைவளர்த்த அகஸ்தியர்சபித்திருந்தகாரணத்தினால் புயவல்க்கொப்பற்றவீரனை அம்மலையானது மையலிப்பட்டுச்சோரும்படியாகிய பற்பலமாயைகளைச் செய்தகாலத்தில் அதன்வயப்பட்டுமயங்கித் தனக்குணர்ச்சி எவ்வளவுமில்லாமல்லிலத்தில்விழுந்து மெய்மறந்து நித்திரையிற்பட்டிருந்தனர்.

இந்தப்பிரகாரம் தமதுமுன்னவனாகிய வீரவாகுதேவர் அவ்வனையினுள் உறங்கியிருக்க அவருக்கிளையவர்களாகிய எண்மருந் தங்கள்வருக்கமாகிய இலக்சுநம் பூதப்படைவீரரும் அதிககிலேசத்திற்பட்டுச்சிறகற்றபட்சிகளைப்போல மிகவும்வருந்தினவர்களாய்ச் சண்டைகொடுக்கப்பயந்து முதுகிட்டோடிய தாருகப்பாதகனைமதிநைவன் றொடர்ந்துபோயினர், திரும்பிவெளிவரவில்லை இந்தப்பர்வதத்தினுள் அவனைக்கண்டு மல்லயுத்தஞ்செய்கின்றனரோ! யாதோனென்றுத் தோற்றவில்லையே என்செய்வோம் அவனாத்தனரிமையாகவிட்டு நாமில்விடத்திலிருப்பது தகுதியல்ல நாமனைவரும் இதனுள்ளேபோய் ஏதுகாரியங்களையும் உண்டறியவேண்டுமெனப் பலரும்எண்ணித்துணர்வொண்டுஎண்மரும் இலக்சுநம் பூதகணத்தலைவரும் தங்கன்கரங்களிற்பற்றியிருந்த விற்களைவீனைத்துத்திவ்வியபாணங்களைப்பூட்டிக்கொண்டுநீ கதைமுதலிய பற்பலஆயுதங்களைக் கரங்களிற்பற்றிக்கொண்டுநீ தாங்களின்மகனத்தைநீங்கி வானத்தினையளாவிற்கின்ற கிரவுஞ்சகிரியின்சமீபத்திற் றுரிதமாகவந்து புசபலபராக் கிரமசாலயாகிய வீரவாகுதேவர்துழைந்தருகையின்மூலமாகஆர்ப்பரித்துச் சகலருதுழைந்துபோகுமுன்னிலையில் அக்கொடியபர்வதமானது அவர்களுக்குத்தலைவனுக்குச் செய்ததைப்போலவேபற்பலமாயைகளைக்காட்டியபோது அதன்

இந்தப்பிரகாரம் தமதுமுன்னவனாகிய வீரவாகுதேவர் அவ்வனையினுள் உறங்கியிருக்க அவருக்கிளையவர்களாகிய எண்மருந் தங்கள்வருக்கமாகிய இலக்சுநம் பூதப்படைவீரரும் அதிககிலேசத்திற்பட்டுச்சிறகற்றபட்சிகளைப்போல மிகவும்வருந்தினவர்களாய்ச் சண்டைகொடுக்கப்பயந்து முதுகிட்டோடிய தாருகப்பாதகனைமதிநைவன் றொடர்ந்துபோயினர், திரும்பிவெளிவரவில்லை இந்தப்பர்வதத்தினுள் அவனைக்கண்டு மல்லயுத்தஞ்செய்கின்றனரோ! யாதோனென்றுத் தோற்றவில்லையே என்செய்வோம் அவனாத்தனரிமையாகவிட்டு நாமில்விடத்திலிருப்பது தகுதியல்ல நாமனைவரும் இதனுள்ளேபோய் ஏதுகாரியங்களையும் உண்டறியவேண்டுமெனப் பலரும்எண்ணித்துணர்வொண்டுஎண்மரும் இலக்சுநம் பூதகணத்தலைவரும் தங்கன்கரங்களிற்பற்றியிருந்த விற்களைவீனைத்துத்திவ்வியபாணங்களைப்பூட்டிக்கொண்டுநீ கதைமுதலிய பற்பலஆயுதங்களைக் கரங்களிற்பற்றிக்கொண்டுநீ தாங்களின்மகனத்தைநீங்கி வானத்தினையளாவிற்கின்ற கிரவுஞ்சகிரியின்சமீபத்திற் றுரிதமாகவந்து புசபலபராக் கிரமசாலயாகிய வீரவாகுதேவர்துழைந்தருகையின்மூலமாகஆர்ப்பரித்துச் சகலருதுழைந்துபோகுமுன்னிலையில் அக்கொடியபர்வதமானது அவர்களுக்குத்தலைவனுக்குச் செய்ததைப்போலவேபற்பலமாயைகளைக்காட்டியபோது அதன்

முயற்சிக்குள்ளாய்த் தங்கள் அறிவையும் வீரத்தையும் மறந்து திகைத்துச் சோர்ந்து யாதொருபிரகாரமும் தாமதமாய்க்கிவிழுந்தனர், இந்தப்பிரகாரம் ஜயசால்யாகிய வீரவாகுதேவரும் மற்றவீரர்களனைவரும் வஞ்சகன் மாயையிற் பட்டுச் சோர்ந்து பிரதங்களைப்போலவிழுந்து கிடக்கின்றவர்களைத் தாருகாசரன்வந்துபார்த்து நமதுத் திரமுபுற்சியினு ல்வர்களனைவரும் ஏககாலத்திலுமாண்டு அருக்கடையாகக் கிடக்கின்றனனெனநீண்டு அதிகமகிழ்ச்சியைக்கொண்டவனாய் வஞ்சகத்துக்கு மாதுர்ஸ்தானமாகவிருக்கின்ற கிரவுஞ்சபர்வதத்தின் உச்சியிற் போயிற்று மாப்புடன்நின்றனன் அக்காலத்தில் வானவெல்லியிலிருந்து சமர்க்களத்தில் நடக்கின்றவேட்கைகளைப் பார்த்திருந்ததேவர்கள் இக்காரணங்களைத்தெரிந்துகொண்டவுடன் விழிகளிற் றுறாதானாயாக நீர்பெருகக் கோகோவென்றமுது மனங்கலங்கி விசனமிருதியினுற் றேகம்நடுநடுங்கியபிதியானது மனதைஅலைக்க இதுனைனைக்கின்றனர், இவ்விடத்தில் இனிநீர்போமாகில் நமக்கென்னகெடுதிவினையுமோவென்னும் ஏக்கமானது தங்கள்மனதை வாட்ட அதிவேகமாய் மேலுலகங்களில்ஒடியொளித்தனர், பூதப்படைகளுந் தம்மைஆதரிக்கவல்ல தலைவர்கள் ஒருவருமில்லாத காரணத்தினுற் பாதகன் என்செய்வனோவென்று அச்சங்கொண்டு திகைத்துச் சுற்றுமுற்றும்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றபோது கிரவுஞ்சபருவதத்தினுமிதுநீர்கின்ற தாருகனுவன் சிங்கராசனைப்போலக் கர்ச்சித்து வீரபாக்கிரமசால்யாய்ச் சண்டைக்காயுத்தப்பட்டு நிற்கமுன்னம் சிவகுமாரன் படைவீரர்போருக்கஞ்சிஒடியொளித்த அவுணர்கள் அனைவரும் பலதிசையினுமிருந்துவந்து ஏகமாகச்சேர்ந்து பெரும்புறக்கடலைப்போல ஆர்ப்பரித்துத் தமதிறைவனைக்குழந்துதிரராகின்றனர்தாருகனுவன் பொன்மணிகளிருகுதையினும்சத்தித்திராநன்ற வாயில்லொன்றினைக் கரத்திற்கொண்டு சமர்க்களத்தைச் சேர்ந்து ரதாருடனுய்ச் சிலையைவளைத்துச்சகலருந் திடுக்கிட்டஞ்சும்படிக்கு நானொல்காட்டி விஷத்துவையலட்டிப் பிரகாசித்திருக்கும் அலகையுடையகொடியபாணங்கள் கோடாகொடியாக ஒவ்வொருதாரத்தொயித்து எத்தலங்களினும் பாணமயமாகச் சோனேமழையைப்போலச்சொரிய அவைகள் அனலையிறைத்து குறுகுறெனவந்து சுறுக்குச்சுறுக்கென்று தேகமாத்தியந்தமுந் தைத்துச் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைக்க அவ்வுருத்தங்களுக்குச் சகிக்கப்படாமையால் பூதசேனையானது நீலகெட்டுச் சின்னபின்னமாய் மாண்டதுபோக மற்றவை திசாதிசையினும்மற்றத்தலங்களினும் ஓடிப்பதுங்கி, இப்படிக்குச்சிவகணங்கள் முற்றும் அல்லலுற்றட்டு மறைந்து போனதையும் இராட்சதர்வீரர்ப்பையும் நாரதமகாமுனிவர் அறிந்து துக்கித்துத் தேகமாத்தியந்தமும் வியர்க்ககடுங்கித் தம்மைப்போலவே வாடிவருந்தி மனக்கோட்டத்துடன் துரிதமாகப்போகின்ற மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் தேவராசர்களுட்கூடி அதிதீவரமாகபடந்துதேவசேனையாகிய குமாரசவாமியார்எழுந்தருளியிருக்கின்ற பின்னணியைச்சேர்ந்து அரிபதவவிரதங்களைச்செய்து பலராலும்பூசிக்க விருக்கின்ற நாரதரிஷ்யானவர் ஆயிரவெள்ளம் பூதசேனையுத்திரத்தின்மத்தியிற் கிருபானோக்கத்தினைப் பரப்பி ஞான சூரியனைப் போலப் பிரகாசித்திராநின்ற சண்முகப்பெருமானைவிழி

கள் ஆனந்தமடையத்தக்கதாகத் தரிசித்துத் தம்முடன் கலந்துவந்த தேவர் சமுதங்களுடன் திவ்யேசரணரளந்தங்களிற் பணிந்து போற்றியிதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர்.

ஐயனே? தேவரிடமிடையின்படிக்குச்சென்ற வீரவாகுதேவர் முதலாகிய படைவீரரும் பூதவெள்ளமும்சவுரிய பராக்கிரமங்களுட்கூடும் தங்கள்பேரில்பகைகொண்ட மேலும்மேலும் வந்தெதிர்த்தஇராட்சதவெள்ளங்களைக் கண்டதுண்டமாகத் திகைக்கும்படிக்குக்கொன்றும் அவர்களுக்கு உதவியாகவந்த சேனைத்தலைவர் மந்திரிபிரதானிகளுடனும் போராடி அவர்களையும்வாட்டிக்கடையில் ஜயசால்யாகிய தாருகனுடனும் அகோரயுத்தங்களைச்செய்து வரும்போது வீரவாகுதேவர் பாணங்களின் கொடுமைக்காற்றுவனாய்ப் புலைத்தொழிலெயிரும்பி நடத்துப் பாதகனை தாருகன் ஒருவஞ்சகத்தினை நீனைத்துப்பயந்தவனைப்போலக் காட்டி முதுகிட்டோடிக் கிரவுஞ்சபர்வதக்குகையிற்புகுந்தான். அதனைக்கண்டு ஜயசால்யாகிய வீரவாகுதேவர்சேரி அவனைக்கைப்பிடியாகத் தமதிடத்துக்குக்கொண்டுவரநீண்டுபின்றெடர்ந்து அவ்வனையினுள்ளேபோய்த் திரும்பிவாராமையால் அவர்துணைவரும்இலட்சரும் சேனைத்தலைவரும் பூதவீரரிற்சிலரும் அக்குகையின் மூலமாகச்சென்றனர். அக்காலத்திற் கிரவுஞ்சபாதகன் தான்கற்றிருக்கின்றமாயவிஞ்சுகளினால் அவர்களனைவரையும்மயங்கச்செய்தனன். அதனால் அறிவிழந்து பித்ததைப்போலச்சோர்ந்து நின்றநின்ற விடங்களிற்களைத்துக் கிடப்பதாகக்காணுகின்றது. இச்சம்பவங்களைத்தெரிந்த தாருகாசரனுவன் ஜயசால்யாய்ப்போர்க்களத்தில் வந்துவில்லைவளைத்துச்சோனேமாரியைப்போல அளவற்ற கொடியபாணங்களைச்செலுத்தி நமதுபூதப்படைகளைச்சின்னபின்னப்படக்கண்டித்த கொடுமையைஎன்சொல்வேன்மிகவும் அநீதமாகவிருக்கின்றதுஅவன்போருக்கஞ்சிநமது சேனைகளில்மாண்டதுபேரகமற்றவைபலதிசையினும்ஒடியொளித்தன. தாருகன் தன்சேனைகளுடன் திரனாய்நிறிநிறி ரணக்களமெங்கும்உலாவுகின்றனன். சர்வபிராணிகளிடத்தினும் பரிபூரணமாகவிளங்கி நடிப்பிக்கவல்ல கரத்தனே தேவரிருக்கிவைப்பனைத்துந் தெரிந்திருப்பதாயினும் நடந்த சனிஸ்தாரங்களைச்சர்ஸிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டனன். இதுனைத்திருவுளத்திற்கொண்டு துரிதமாய்வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நாரதரிஷ்யானவர்சொல்லிய செய்துகளைத்திருச்செவிகளினேற்றவராய் அவர்கள்மீதுகிருபானோக்கத்தினைப்பரப்பி யில்விந்ததாந்தங்களைத் தெரிவித்தநாரதரிஷ்யினது மனக்கோட்டத்தையும் தேவர்கள் முகங்கள்வாடிவருந்துகின்றதையும் இவர்களுக்கிறைவனாகிய இந்திரன்பதைபதைத்து வாங்கிற் சோபத்தினையும் பிரமாதியர்துக்கவருத்தங்களையுந் தீர்க்கமாகத்தெரிந்துகொண்டு அவர்களிடத்திற் பரிவாய்ச் சண்முகப்பெருமாள்சொல்லுகின்றனர்.

சகலருமிதனைக்கேட்பிராக. — இந்த நிமிஷத்திற்சமர்க்களத்தைச்சேர்ந்து நமது கரத்திலுள்ளங்கும் வெற்றிவேலாயுதத்தினால் தாருகனைப்பிளந்துகொன்று அவுணர்வாசஞ்செய்வதற்குக் கோட்டையாகவிருந்து நிஷ்கன்முதலிய பெரியோர்களைவஞ்சித்து பாதைசெய்திருக்கின்றகிரவுஞ்சகிரியையுங்கண்டத்துவாட்டி வீரவாகுமுதலிய நம்ம

வனாக் கணப்போதில்மீட்டித்தருவென். நீங்கள்விசைப்ப
டாமல் தழிநியமாகநீருப்பீனென்று குழந்தைவேலந்திரு
வாய்மலர்ந்த அணுக்கிரகத்தினைச் செவிகள் குளிரக்கேட்
தி மனதைவாட்டிவருத்திய சிலைவங்களைப்போக்கி அள
வற்ற மகிழ்ச்சிபடைந்து தேகபரவமத்தராய் ஆனந்தக்கூ
த்தாடிப் பலவிதங்களில் துதித்துக் கந்தசுவாமியார் திரு
வடிகளில்பணிந்து மனமகிழ்த்திருக்கின்றகாலையில் முரு
கப்பெருமானானவர் தமக்குச்சாரதியாகவிருக்கின்றவாயு
தேவனைக் கிருபையாகப்பார்த்தருளி மனோவேகத்தினால்
துரிதமாக நமதுதேவைச்சமர்க்காததினெல்லையிற் சேர்க்
கூக்கவைப்பெனக் கட்டினாயிட்டனர். உடனேஇதோகொ
ண்டிப்போவேனெனத் தனக்குத் துணையாகவிருக்கின்ற
மூவருடன் குதினாவார்களைத் திருத்தமாகப்பற்றிச் சவுக்
கினைக் காங்கன்றிகொண்டு அசுவாஸ்திரப்படிக்குப்பஞ்
சலட்சணங்களைப்பெற்று வாயுவேகத்தினுமேலிட்டிப்பா
யவல்ல புரவிகளை அதட்டி மின்னலைப்போலோடவிட்டு
ஆர்ப்பரித்தனர். அக்காலத்திற் பெருத்தெழுந்தஅதிர்ச்
சியினால் அண்டமும்பூமியும் அதிர்ப்பட்ட சத்தகுலாச்
லங்கள்முதலிய வனைத்தும் சத்தசாகரங்களும் அஷ்டதி
சையினுமிருந்து பரித்துவரும் அயிராவதமுதலியயானை
களும்நடுநடுங்கித் திகைக்கத்தக்கதாகஆலைகளைப்போலப்
பாயும் அசுவங்களைத்தூண்டித் தேவர்கள்சிறையினேகீக்
கவரும் குமாரசுவாமியார் வீற்றிருக்கின்றஇரத்தத்தினேஆ
காயமார்க்கமாகச் சகலரும் புகழும்படிக்குடத்தினென்று
ப்படிக்கு ஆதிதேவனுகிய சிவகுமாரனாவர் வானவெல்
லையின் பூலமாய்ச் சுவர்னதேரின்மீது போகின்ற பொ
முது மேகங்களானவை பற்பலஉருவங்களைக்கொண்டுவ
ருவதைப்போலப் பூதவெள்ளமானதுகனமார்க்கங்களெ
ங்கணும் நிறைந்து ஆர்ப்பரித்தப்போகு முன்னிலையில்
முன்னே தாருகன் சண்டைக்குப்பயந்து ஒடிப்பதுங்கியி
ருந்த பூதவீரர்களனைவரும் கந்தர் வரவைக்கண்டிமனக்க
வலைகளைப்போக்கிக் களிமிசுதியினால் ஆரவாரித்துக்கொ
ண்டு பலதிசையினுமிருந்துவந்துசேர்ந்துசிவகுமாரனைவ
ணங்கிப்போற்றித்தொடரவும், இவ்விதமாகமகாவீஷ்ணு
வுக்கினிய மருகாகிய குமாரசுவாமியார்சகலஆடம்பரங்
களுடனும்போகத் தாருகன்ஜயசால்யாய்த் தன்சேனைக
ளுடன் ரணக்களத்தைச்சேர்ந்தவுடன்சிவகுமாரன்சேனை
வீரர்களபிரசண்டமாருதத்தைப்போலக்கொக்கரித்துபெ
ரும்புறக்கடலை நிகர்த்து எங்கும்பரந்து ஆரவாரங்களைச்
செய்து வருகின்றதை யிராட்சதசேனைகள் கண்டவுடன்
ரவுத்திராகாரமாகமண்டியெயிந்துஅணிவகுப்பாய்எதிர்
நிலந்தனர்.

இவ்விதமாக எத்தலங்களினும் புகழ்த்தக்கபெருமை
யினைபுடைய பூதப்படைகளும் அகந்தையிற்சிறிஷ்டிரா
கப இராட்சதசேனைகளும் அதிகவீரங்களுடன் ஒருவ
ரை ஒருவரவெற்றிகொள்ளவேண்டுமென்கின்ற தீரங்களு
டனெதிர்த்து அதிக கோபங்களுடன் போர்த்தொழிலைச்
செய்யத்தொடங்கிய முன்னிலையில் ஜயசாலிசனாகியஇரா
ட்சதசயின்னியங்கள் வடவையைப்போலச்சிறித் தங்கள்
கரங்களிப்பற்றி யிருக்கின்ற சக்கரங்கள்குலங்கள்எழுவா
யுதம் மழுவாயுதங்களேச்சிலர்பனைவார்மீதில் அதிவேகமா
கச்செலுத்தவும் பலர்விற்களை வட்டாகாரமாக வளைத்து
அனலையிறைக்கவல்ல கொடியபாணங்களைஒன்றனந்தமா
கப் பிரயோகிக்கவும் அதைக்கண்ட வீராவீரர்களாகிய

பூதப்படைகள் ஆலகால விஷத்தைப்போலக் கொதித்து
வானத்தையளாவின்ற பர்வதங்களைப்பெயர்த்துச் சத்தி
ராதிகள் அதப்பட்டுப்போக வெறித்தும் திசாதிசைகளிற்
கிளைகளைப்பரப்பி ஒங்கியிராநின்ற மராமரங்களைவேருட
ன் பிடிங்கிக் கறகவெனச்சுழற்றிச்சாடியும், இருப்புலக்
கைகள் வீளைதமுதலிய படைகளைக்கொண்டிவிசியும்இ
ப்படிக்குச் சிவகணங்கள் அதிகவெளிப்புடன்மேலிட்டிச்ச
ண்டைக்கொடுக்கும்போது தாருகனுடைய நால்வகைச்சே
னைகளும் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு அளவற்றதேரணி
களானவைஉருளைகள் அச்சமச்சு குத்துக்கால்கொடுக்கை
கொடுகுடைமுதலிய உறுப்புடன் பின்னப்பட்டுப் புரவி
கள் அதப்பட்டுஉருளவும்யானைக்கூட்டங்கள் உரையொ
த்தபாதங்கள்வேறு எமதண்டம்போன்ற இருப்புலக்கை
களைப்பற்றிச் சுழற்றிவரும் துதிக்கைகள்வேறுஇரத்தின்
முகபடா மணிந்த மத்தகம்வேறுவேறுகக்கண்டித்தும்பு
ரவிப்பந்திகளானவைகண்டமற்றுங் கவரிகளைநிகர்த்தசை
யும் வால்களற்றும் பொன்வண்டையங்கள் கலிக்கும்கால்
கள் கண்டிக்கப்பட்டும் இவ்விதமாக அதப்பட்டும் அவு
ணபாதங்கள் சிரங்கள் ளொறுங்கியும் முளைகள்சிறியு
ம் பற்களுநிர்த்தும் தோள்கள் சரிந்தம்மார்புகள்கிழிந்து
ம் வயிறுபீறுண்டு குடல்களறுந்து சர்ப்பங்களைப்போல
ப் புரளவும் பருத்தகால்கள்தறிபட்டும் இவ்வாறு நால்வ
கைஸ்தோமங்களில்வெள்ளக்கணக்காகமாண்டும் அவுண
ர்பின்னிடையாமல் அதிகக்கிரமித்து வாட்டும்போதுபூத
சேனைகளினும் பலர்தலைகள் ளொறுங்கியும்தோள்கள்சரி
ந்தும் கால்களறுபட்டும் உடல்கள் நகசெகபரியந்தம் சி
தைந்தும் மாண்டனர், அக்காலத்திற்பெருகிய உதிரப்பி
ரவாகமானது ஆலைகளைவிசி யிறைந்துகளேபரங்கள்முத
லானதைப் புரட்டிக்கொண்டு சமுத்திரத்திற் பாய்ந்தும்
கரமச்சங்களுக்கு விருந்திட்டதுகழுகுபருந்துகாக்கைமு
தல்யபட்சிசாலங்கள் நிணமாம்சங்களைத்தெவிட்டவுண்டு
உதிரபானஞ்செய்து வானத்திற்பந்தலிட்டு வட்டம்வரவு
ம் பூசபசாகடாகினிகாளிகளாதியகணங்கள்வயிற்றுநிறை
யக்கொழுப்புக்களையும் ரத்தமாம்சங்களையும்தின்றவெறியி
னால் முருகன் புகழைப்பாடித்தித்தோமென்று நடிக்கவு
ம் கோடானகோடிகவந்தங்கள்ரணக்காமெங்கணுங் கூத்
தாடவும் பிணமலைகள் வானத்தினையளாவக்குவந்திருக்க
வும், இவ்விதங்களாக இருதிருத்துச்சேனைகளும்ஒருவரு
க்கொருவர் மார்ச்சரயங்களுடன் பின்னிடையாமல் வீரங்
களைப்பேசிக்கோபித்துப் போராடுகையில் வெற்றிமலை
தறித்திருக்கின்றபூதவீரர்கள் ஜயவுச்சாகங்களுடன் வீறி
வீராவேசங்களுடன் முன்பின்பாராமல் கொண்டதுகொ
ண்டமட்டும்சாமிம்போது அவ்வருந்தங்களுக்குச்சுக்கிக்
கூடாமையால்இராட்சதர்வல்குன்றிஎதிரில்பெறக்கப்பயந்து
மாண்டவர்கள்போகின்றசேனைகளைத்தும்பயபீதியினு
ற்பலதிசையினும்ஒடியொளித்தனர்.

இப்படிக்குத்தன்படைவீரர்கள் தலைவிரிகோல மாய்ச்
சமர்க்களத்தில் ஒருவராவது நில்வாமற்புறங்கொடுத்து ம
லையந்தைத் தாருகன் சண்டமாதிரித்திற் கண்டவர்கள்
அஞ்சியோடும் வெற்றியிசுத்த தன்சிலையைவளைத்துமின்
னலைப்போலப்பிரகாசிக்கும் அலகைப்பெற்றகோடாகோ
டிகொடியபாணங்களைஅம்மாகமாகத்தொடுத்தப்பிரயோ
கித்துப் பூதப்படைகளைக் கண்டதுண்டங்களைக் சங்கரி
த்துக்கொண்டுமேல்நடந்து எதிர்ப்பட்டசிவகணங்களனை

வரையுந் தொட்டிந்துதொட்டிந்து பற்பலதில்வியபாணங்க ளோப்போக்கிச் சூரியனெதிரிற் பட்டபனிப்படலத்தைப் போலப்பூதகாலாட்டி விலக்கிக்கொண்டு மெகசஞ்சாரங் களறாமல் விளங்கியிருக்கும் இமையராசபுத்திரி திருக்கு மாரராகிய பாஸுப்பிரமணியக் கடவுளினது சமீபத்தில் வந்துசேர்ந்துதேசோன்மயமாகச்சொல்லித்துத்தன்னெதிரி ல்விளங்குகின்றகுமாரதேவனாப்பார்த்துத்தன்னருகில்வ ருக்கின்றதூதகாக்கவிச்சற்றும்நீதியற்ற கொடியமனதை ப்பெற்றதாருகப் பாதகனானவன்அதிகபோக்கனலானது மனதில்முண்டு விழிகளிற்றிப்பொறிகள் பறக்கத்தக்கதா க இவன்தானோசுவகுமாரனென்றுகேட்டான்.அப்போ து அச்சாரணர் வணங்கி யிராசாதிராசனே யிப்பாலனை த்தான் சிவன்பிள்ளையெனச் சொல்லுகின்றனனொன்பே சிமுடிவகன்முன்னர் தந்தேனா மனோவேகத்தினும்முந் தச் செலுத்துவித்துக்கொண்டு சகலதேவர்களுக்கும்முத ன்மையாக விருக்கின்ற பரமேஸ்வரருக்கினியதிருக்குமா ரன் சமீபத்திற் போய்நின்று சோடசகலகனையுடையபூர ணச்சந்திரோதயத்தினும் பதினமடங்கதிகமாகப் பிரகா சித்திருக்கின்ற சண்முகங்களின் பொலியையும் செந்தா மனாமலனாப் பழித்துவிளங்குகின்ற கிருபாநோக்கங்கள் பன்னிரண்டினையும் ஆசானுபாகுவாகப்பருந்துநீண்டிரு க்கின்ற பன்னிருபுயாசலங்களின் சீரையும்கரகமலங்களி ற் பற்றியிருக்கின்ற வெற்றிவேலாயுத முதலியபடைகளி ன் வீரபராக்கிரமச் சிறப்புகளையும் பொற்றண்டைசதங் கைகள் கலித்திருக்கும் பவத்திரமாகியதிருவடிகளின்பெ ருமிதங்களையும் நேரிற்றரிசிக்கப் பெற்றான் ஆதலால்அ வன்செய்ததவப் பேற்றின் முயற்சிகளையிப்படித்தென்று என்போல்களாற் புகழப்போகுமோ சவுனகாதி ரிவிசு ளே சிவகுமாரன் திருநோக்கம்பட்டவுடன் ஞானவுண ர்ச்சி விளங்கிச் சிறப்பமுர்த்தியாகிய சிவசுப்பிரமணியதே சிகர் கொண்டிருக்கின்ற திருக்கோலத்தினைப்பார்த்து அ ந்புதமடைந்தவனாய் நம்மையொத்த வீரன்மீதிற்றபகைத் துச் சண்டைகொடுக்கவந்தா னாதலாற் கற்பனைகளைக்கட ந்தஆதிதேவனேயிவனுகுமென அந்புதமடைந்தனன், இ வ்விதமாக அதிசயித்தவன் ஓரிதுமாப்பினைக்கொண்டன ன், அஃதென்னையெனின் தேவதேவோத்தமனாக விளங் கியிருக்கின்ற பரமேஸ்வரன்தங்களுக்குக் கட்டாத்திரு க்கின்ற வரமுயற்சிகளையும் அகண்டசாம்பிராச்சியச்செ ல்வச் சம்பத்துகளையும் அழிவற்றவயிரதேகத்தின் வலி மையையும் புசுபல பராக்கிரமத்தினையும் வீரத்தன்மை யையும் ஆதியிற்றாங்கள் பெற்றிருப்பதைநனைந்தமாத் திரத்தில் முன்னந்தோற்றிய நல்லறிவினைப் போக்கிக்கோப மேலிட்டு வடவையைப்போற்றிற் கந்தசவாமியைபார்த் துச்சொல்லுகின்றனன்.

இவ்வுலகத்தில் மகாவிஷ்ணுவுக்கும் பிரமதேவனுக்கு ம் வெள்ளையான வாகனனான இந்திரனுக்கும் மற்றதே வர்களுக்கும் எங்களுக்கும் பகையுண்டல்லது சந்திரச டாதர முர்த்தியாகிய சிவபிரானுக்கு நம்மிடத்தில் வி ரோதங்கிடையாது அப்படிக்கிருக்க குமாரனே நீ வந்த காரண மென்னமோ எனக்கொன்றுந் தோற்றவில்லைஅ தனை வினாவிற் சொல்லவேண்டுமெனக் கேட்ட முன்னி லையிற் குமாரசவாமியார் தாருகன்மீதில் விழிசோச் செ லுத்தி ஓ அவுணராசனே நீவினையிதற்குக் காரணமே தெனின் எமதுதந்தையானவர் ஆதியிற்றும்படைத்திரு

க்கின்ற வேதங்களிற் குறித்திருக்கின்ற படிக்குத் தர்மத் தினை பரிபாலனஞ் செய்வதாகத் திருவுளத்திலெண்ணிச் சர்வசிவ தயாபரமுர்த்தியாதலால்மன்னுயிர்கள்செய்த நன்மை தீமைகளுக்குத் தகுதியாகிய வினைகளைப்பிசிப் பித்துப் பாது காத்தார் தண்டித்தும் வருகின்றமுறை யினால் எமதிறைவனாகிய பரமனுவவர் உங்கள் கிர்த்தி யங்களைத் திருவுளத்தில்மதித்துவெகுசூலங்களாகநீங்கள் தேவர்களைமதியாமற் நகரதபணிவிடைகளையிட்டு வருத் தியதன்றியில் அவர்கள்பெண்பிள்ளைகளுடன் அரியசி ரையில் வைத்திருக்கின்றதைக்குறித்து உங்கள்வீரபரா க்கிரமங்களையும் செல்வச்செருக்கியையும்அழித்தாத் தீன ராகியதேவர்கள் காவலைவிடுவித்து உலகங்களுக்குச் சவு க்கியங்களைச்செய்து வருவதாகநம்மைச்செலுத்தினரென் றுகூரிய வேலாயுதத்தினைத் திருக்கரத்திற்படைத்திருக் கின்ற குமாரதேவரானவர் கிருபைக்குப் பாத்திரராதலா ல் அவர்கள்பிழைக்கும்பொருட்டு இவ்விதங்களாகவிரித் துக் காட்டியகாலத்தில் அவ்வனுக்கிரகத்தின் நன்கினைச் சற்றும் யோசியாமற்சண்டைசெய்வதே முக்கியமாகவெ ண்ணிய யானேமுத்தினைப்பெற்ற தாருகனானவன் இத னைப்பேசுவதாயினன். ஓ! பாலனே! நமதுசுயிரியபராக்கி ரமங்களை சற்றும்றியாதவனாதலால் இப்படிக்குச்சொல் லுகின்றனை அவற்றுட் சிலவற்றைக்கேட்பாயாக. — இல ட்சமீதேவிபை மார்பில்வைத்திருக்கின்றமகாவிஷ்ணுவா னவர் ஒருகாலம் அழகியசிறகினையுடைய கருடன்மீதில் ஆரோகணித்துவந்து என்னுடனெதிர்த்துத் தன்றற்கூ டியவனாயிற் சண்டைகொடுத்து வெல்லக்கூடாமையாற் கடையில் வானத்திற்செல்லுஞ் சூரியனையொப்பச் சொ லித்திருக்கும் சக்கரத்தினைப்பிரயோகித்தனன். அதுவும் அதிகமகிமைகளைக்காட்டி என்னருகில்வந்தபோது சுலப மாக அதனைப்பற்றி யிதோள்கமூத்தணியாகத் தரித்தி ருக்கின்றதை நீபார்த்ததில்லையோ? இஃதன்றியும் இது பரியந்தம் எங்களுடன்பகைகொண்டு போராச்செய்யவ ன்தவர்கள் விமைப்போதிலிறந்தும்,முதுகு காட்டியோடியு ம்போனதல்லது ஜயித்தவர்களொருவருமில்லை அதுகே ள்விப்பட்டதில்லையோ? அன்றியும் என்னுடன்சண்டை செய்து வெல்லும்படிக்கு முன்னணியிற்செலுத்திய சே னைகளை வெற்றிகொண்டு அவர்களுக்குத் தலைவராகவந்த வீரனாக் கிரவுஞ்சபர்வதத்திற்கிடத்தியதையும் பலகோ டிபூதவீரரைச் சின்னப்பின்னப்பட்டகொன்றதையும் இக்க ளத்தில் நீபார்த்ததில்லையோ? சதுர்வேதங்களைப் பூரண மாகக்கற்று தவங்களிற்சிறந்திருக்கின்ற ததிசமகாரிஷ்யி ன்மேல்மகாவிஷ்ணுகோபித்தேவிய சக்கரப்படையானது என்தேகத்திற் பட்டமாத் திரத்தில் அதன்கூர்மமுங்கிக் குசவன்சக்கரத்தைப்போலக் கட்டையாய்ப் பிரயோசன ப்படாமற்போனதை உனக்கொருவருஞ் சொன்னதில்லை யோ! இன்னமும் பற்பலஜயங்களைப் பெற்றிருக்கின்றன ன். ஆதலாற்பாலனே, யித்தகையவீரங்களைப்பெற்றிருக் கின்ற என்னுடன் போர்செய்துவாடி வருந்தவேண்டாம் சூலபாணியாகிய சிவபிரானிடத்துக்குப்போய்ப்பலசிறப் புகளையும்அனுபவித்துச் சவுக்கியமாக விருப்பாயென்று தாருகன்சொல்லி முடிந்தவுடன் வெற்றிமாலையினைத் தரி த்திருக்கின்ற குமாரசவாமியார்மறுமொழிகூறுகின்றனர் அவுணராஜனே யிதனைக்கேட்பையாக.

காளமேகவண்ணரான மகாவிஷ்ணுவினது செந்தாம
நாயையொத்த கரத்திற்படைத்த சக்கரத்தைப்போல ப
டைகளுக்கரசாக நமதுகரத்தில்கின்ற வெற்றிவேலா
னதுபழிபடுமென்றிருக்கின்றனையோ? உன்னரியபிராண
னைநிமைப்போதில்வாங்கி வீரசொர்க்கத்திற்செர்க்கவல்ல
து இதுவுமல்லாமல் இதுபரியந்தமும் சகலபுனங்களை
யும் வெற்றிகொண்டு பிரகாசித்திருந்த உங்கன்புசபலப
ராக்கிரமமானதுநாம்வந்தமாத்நிரத்தில் உலகங்களைச்சூ
ழ்ந்து வருத்தியிருந்த விருளானது சூரியனது உதயத்தி
னைக்கண்டமாத்நிரத்தில் அதப்பட்டுப் போவதைப்போ
ல மங்கியடங்கியது மேலும் பற்பலகாலங்களாகக்கற்றிரு
ந்தமாயையின்பெருக்கினைக்காட்டி மயக்கியிருக்கின்றஇந்
தக்கிரவுஞ்சபர்வத்தைபுயம் வஞ்சகனாகிய உன்னையும்சூ
ரிய வேலாயுதத்தைக்கொண்டு பிளந்துகொன்றுநமதுசே
னைகளையும் அதிசிக்கிரத்தில் வெளியிட வல்லேனென்று
குழந்தைவடிவேலர் பேசியதைக்கேட்டவுடன் தாருகனா
னவன் கோபமிகுதியினால் வடவையைப்போலச்சீறிமந்த
ரகிரியைப்போலத் தன்கையிலிவளங்கும் பாரித்தவிலலை
நாட்டி நானேறிட்டு குணத்தொனியெய்ய அவ்வதிர்ச்சி
யினால் அந்தரவாசிகளும் மற்றையருந் திகிற்பட்டுமிகவு
ம்வாடிமயங்கினர். இவ்விதமாகப் பலரும்வாடிப்படிக்கு
த் தாருகனவன் தன்வலையைக்காட்டியபோது சரவண
ப்பெருமானார் தமதுதிருக்கரத்திலிவளங்கிய வில்லைநு
த்தி நாரியைப்பிகிந்து ஒருதரமீங்காரஞ்சையைக்காட்டி
யபோது பெருத்தெழுந்த அதிர்ச்சியினால் அண்டங்கள்
னைத்தும் அதலகுதலப்பட்டு அவற்றுட்பட்ட பிராணிக
ள் பொறிமயங்கிப்பிரமைகொண்டு நின்றநின்றவிலங்கி
ற்சோர்ந்தன இவ்விதமாகக் குமாரதேவர் நானொலியைக்
காட்டியபோது வேதபாரகனை பிரமதேவன்முதலாகிய
பிரமதேவதைகளும் அச்சங்கொண்டு வருந்தினர். இக்
காரணங்களைத்தெரிந்த தாருகனும்மெச்சிச் சிரக்கம்பஞ்
செய்தவனையத் தன்கரத்திற்பிடித்திருக்கின்ற வில்லென்
னும் மேகமானது மழைத்துவலைப் பெய்ததுபோலஅதி
கருரமாகவுந் கொடுமைகளையும் பெற்றிருக்கின்றவயிர
வாளிகளை அமோகமாகச்செலுத்தி ஆர்ப்பரித்தனன். அ
வைகள்வெளிப்பட்டுப் புகைந்தெறிந்து அனலைவீசி எங்
கும்பரந்து அதிவேகமாக வரும்போது குமாரதேவருந்
தமதுகாண்டபத்தில் ஆயிரங்குரமாகிய சரங்களைப்பூ
ட்டிப்பிரயோகித்துத் தாருகனேவியபாணங்களின் வீரா
ப்பையடக்கி அதப்படுத்தியதைக்கண்ட அவுணராசன்வ
டவையைப்போலக் கோபித்துத் துரிதமாக ஆயிரந்திவ்
வியபாணங்களை யெடுத்திப்பூட்டிச் சிவகுமாரன்மீதிவ்வி
டுத்தனன். அவைகள்வரும் மகிமைகளைக் கந்தசுவாமியா
ர்தெரிந்து நூறுகரமாகிய வாளிகளைப்போக்கியெதிரிபா
ணங்களைக்கண்டதுண்டப்படுத்தி நகைமுகராயிருப்பதை
த்தாருகன்தெரிந்தவுடன் நல்லகாரியம் இரத்தப்பாலன்செ
ருக்கை யிதோநிமைப்போதில் அடக்குவேனெனத்துணி
வுகொண்டு தான்அருமையாகத் தேடிவைத்திருக்கின்ற
அதிகதிட்சண்ணியமுள்ள அளவற்றபாணங்களைத் தனா
சிம்பூட்டி விடுவதற்கு உத்தேசிக்குமுன்னே முருகக்கட
வுள் ஒருஅர்த்தசந்திர பாணத்தைத்தூண்டிப் பர்வதத்
தைப்போல அவுணராசன்கரத்திற்பற்றியிருந்தவிலையி
ருதுணிவாகக் கண்டித்தெறிந்தனர். உடனேதாருகனா
வன் மற்றொருபாரித்த வில்லையெடுத்து வளைக்குமுன்ன

மே எமதிதைவனாகிய சிவகுமாரன் தமதுகரத்திற்கொண்
டிருக்கின்ற காண்டபத்திற் கொடியபாணங்கள் ஆயிரத்
தைச் சகலரும் கொண்டாடத்தக்கதாகப்பூட்டிக் கொடுங்
கோலைநடாத்துத் தாருகப்பாணங்களைப்பிரயோகித்தன
ர். தட்சணம்வெற்றிமாலையணிந்திருக்கும் பாரித்தபுசங்
களையும் நவரத்தினமயமாகிய கிரீடத்தினையும் பெற்றிரு
க்கின்ற அவுணராசனவன் சத்துருக்கள்கொண்டாவ
ல்ல சாமரத்தியபரனாகிய சுப்பிரமணியர் செய்கையினைப்
பார்த்து அதிசிக்கிரத்தில் ஆயிரம் திட்சண்ணியமாகிய
கோல்களைச்செலுத்தித் தனக்குநேராகவெறிந்து புகைந்
துகொண்டுவருகின்ற சரங்களைத்துகள்படக்கண்டித்தது
மன்றியிற் பாதகனாகிய தாருகன்மேலும் அனந்தகோடி
பாணங்களைத்துண்டி ஆர்ப்பரித்தனன். உடனேசர்வகா
ருண்ணியனாகிய சிவகுமாரன்பற்பலபாணங்களைக்கொண்
டமீறிவருகின்றசரங்களை அதப்படுத்திமீளவும் அதிவேக
மாய்க்கூரியகோடிகளைகளை வில்லிற்பூட்டிப் பிரயோகித்
து மையைப்போலக் கறுத்ததேகத்தினைப்பெற்றிருக்கின்
றஅவுணவீரராற்புகழ்ந்து போற்றவல்ல பெருமையினை
ப்படைத்த தாருகன்யானைவடிவைப்பெற்றிருப்பதைவெ
ளிப்படையாகக் காட்டுமாறுபோல அவன்உடலிலிராநி
ன்ற மயிர்க்கால்கடோறுந் தைக்கும்படிசெய்தனர்.

இவ்விதமாகக் கொடியபாணங்கள் ரோமங்களைப்போ
லத் தேகமெங்கும்பதிந்து வருத்துகின்றகாலத்திற் சண்
டானாகிய அவுணராசன் வடவையைப்போலச்சீறிஅதி
வேகம் பிரண்டுகோடி கொடியபாணங்களை வடிவேலர்
மேற்செலுத்திச் சிருங்கநாதஞ்செய்தனன் அவற்றின்வே
கத்தை எமதிதைவன்கண்டு திருநகைகொண்டு அவ்வள
வுபாணங்களைத் தாமும்பிரயோகித்து மேல்வருவதைத்
துகள்படுத்தியதுமல்லாமல் வெற்றிமாலேபுரளும் புசங்
களையுடைய தாருகன்முகத்திற் றெருங்கியிராநின்ற துதிக்
கையினையும் இரண்டுதந்தங்களையுங்கண்டித்துத் தள்ளு
ம்படிக்கிரண்டிவீரவாளிகளைத் தொடுத்திவிட்டபோது
அப்படைகள் குறுகுமென்னும் ஓசையுடன் அதிகமகி
மைகளைக்காட்டிவந்து மாயையின்புத்திரனை தாருகனை
நெருங்கிப் பனையைப்போல அசைந்திருக்கின்ற துதிக்
கையினையும் மூன்றும்பிறைக்கொப்பாக வளைந்திருந்த
ந்தங்களையுங்கண்டித்து நிலத்திறன்றளியது. அக்காலத்
தில் உதிரமானது பெருக்கெடுத்தோடுவதினால் அதிகவ
ருத்தமும் பலவீனமும் நேர்ந்தபோதினும் ரவுத்திராகா
ரமாகமண்டியெறிந்து ஆயிரங்கொடியபாணங்களைப்பொ
றுக்கியெடுத்து வில்லிற்பூட்டி அதிவேகமாய்ச் செலுத்தி
யபோது அவைகளினாந்து புகைத்துவந்துகுழந்தைப்பெ
ருமாள் தேரின்முகப்பிற்புட்படென அசைந்திருக்கின்ற
வெற்றிக்கொடியை வெட்டித்தள்ளியது. தமதுவிருதுக்
கொடி அற்றதைக் கந்தசுவாமியார் கண்டவுடன் சற்றுக்
கோபங்கொண்டு வஞ்சகமேகுடிக்கொண்டிருக்குந் தாருக
ப்பாதகன் கரத்திற்பற்றியிருந்த வில்லைஎட்டுபாணங்களி
னற்பிளந்து மேலும் ஆயிரம்பாணங்களைப்போக்கி அவு
ணராசனேறிவந்த நவரத்தினமயமாகிய தேரைப்பொடி
ப்படுத்திச் சாரதியைக்கண்டதுண்டமாக்கிப் புரவிகளைச்சி
ன்ன பின்னப்படவாட்டவும் தாருகனவன் மாற்சர்யத்
தைவிடாமற் சிங்கராசனைப்போலப் பக்கத்தில்நிற்கின்ற
சேமத்தேரிப்பாய்ந்துமண்டிபோட்டு உட்கார்ந்துமற்றொ
ருவலியவிலையெடுத்து நாரியைப்பிகிந்து குணத்தொனி

காட்டிக் கரவேகமாய் ஆயிரந்திமுகப் பாணங்களைத்தொடுத்துத் தமக்கொப்புலமையின்றிவிளங்கும் பரமசிவத்தினது வடிவாக அவதரித்திருக்கின்ற கந்தசுவாமியார்எழுந்தருளியிருக்கின்ற தேவைச்செலுத்தும் சாரதியாகியவாயுதேவன் புசங்களுக்குக் குறிபார்த்துப் பிரயோகித்தான் அவைகளளிந்து புகைந்துவந்துதாக்கி யிருபுசங்களையுந்துளைத்துக்கொண்டு புறம்பிந்போயினவளவில்உதிரமானதுபெருக மிகவும்வருந்தினன். இப்படிக்கு ஜயசாலிகளாகிய வீரராற்புகழப்பெற்ற குமாரதேவர்தேவரைடத்தவொட்டாமற் பாகனைக் காயப்படுத்தி யதைச்சிவகுமாரன்தெரிந்து அதிசேக்கிரத்திற் மமதுவில்லல் ஆயிரங்குருரமாகியபாணங்களைப்பூட்டி யானைமுகத்தினைப்பெற்றதாருகன் நெற்றியிற்பட்டுருவும்படியாகப்பிரயோகித்தபோது அவைகள்சிமுகித்த தொனிகளுடன்வந்து வீரபட்டமணிந்திருக்கும் துதலிப்பட்டு உருவிப்போயின, அவ்வருத்தத்துக்குச் சகிக்கமாட்டாமற் புலம்பிச்சேர்ந்துஅடியற்றபனையைப்போல நவரத்தினமயமாகிய தேரின்மீது விழுந்துமூர்ச்சித்தனன். இப்படிக்குவிழுந்தபோது உதிரமானது பெருக்கெடுத்தோடிப் பூமியிற்பரந்ததெப்படிக்குத்தோற்றியதெனில் வடவாமுகாக்கினியானது கடலிற்பட்டகாலத்தில் அக்கொழுந்தானது அஷ்டதிசைகளிற் காவல்கொண்டிருக்கும் கஜங்களின் மத்தகத்திற் பாய்ந்ததைப்போலக்காட்டியது.

இப்படிக்குத் தாருகாசுரன் மயங்கிவிழுந்ததைஅவன் சேனைவீரர்கள்கண்டு கிலேசித்து உடனே அதிககோபம் பிரவேசித்தபடியால் சண்டைகொடுக்க யத்தனித்தவர்களாய்ச் சிவபிரான்அக்கினிவிழியின்மூலமாக உற்பவித்த சரவணபவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு சூலாயுதம், சக்கிராயுதம், தோமரம், பிண்டி, பாலம், கப்பணம், வேலாயுதம், எழுவாயுதம், தண்டாயுதம், வச்சிராயுதமுதலாகியபாணவிதங்களை நாற்றிசையினும்நெருங்கிப் பிரயோகித்தனர். இவ்விதமாகக்கறுத்ததேகத்தினைப்பெற்ற அவுணவீரர்களசெய்யுஞ் சேவகங்களைச் சிவகுமாரன்பார்த்துத் தன்காண்டபத்தை நிறுத்திவளைத்து அமோகமாகச் சரங்களைச் சோனைமாரியைப்போலச் செலுத்திச் சூரியன்முன்பட்ட பனியைப்போல அவுணப்படைகளேவிய பாணங்களையும் அவர்களசேவகங்களையும்அடக்கமேலும்அதிகஉக்கிரமுடையசரங்களை மிகுதியாகப்போக்கிக் கபடமனதைப்பெற்ற அவுணவீரசிரங்களைக் கண்டித்தும் மார்பைப்பிளந்தும் கொடியசொற்களைப்பேசும் வாயைக்கிழித்தும் கரங்களைக்கண்டித்தும் புசங்களைச்சரித்தும்கால்களைவெட்டியும்இப்படிக்குக்கண்டதுண்டப் படுத்தியபோது உதிரமானது பெருக்கெடுத்துச் சமுத்திரத்தைப்போல இளைச்சுலட்டோடியது இவ்வாறு வீரர்களாற்றுகிக்கவல்ல ஜயசாலியாகிய சரவணபவன்விடுக்கும்பாணங்களின்கொடுமையினால் வஞ்சகமே குடிக்கொண்டிருக்கும்மனதைப்பெற்ற அவுணச்சேனைகளிற் பல்லாயிரகோடியாசின்னபின்னப்பட்டு மான்டபோக மிகுந்தசிலர் ரத்தப்பிரவாகத்தில் விழுந்துமானும் சிலர்நீந்திப்போய்த் தங்கள் பிராணனைத் தப்பித்துக்கொண்டு பலதிசையினும் ஓடியொளித்தனர். அக்காலையிற் காளமேகமானது சிவந்துகாட்டுமாறுபோலத் தேகமெங்கணும் ரத்தமானது தேர்ய்ந்துகாட்டக் களைத்துவிழுந்திருந்த தாருகனுனவன் பிரகஞையுண்டாய் மெல்லவெழுந்து சுற்றுமுற்றும்பார்த்து

ச்சமுத்திரத்தைப்போல ஆர்ப்பரித்துச் சூழ்ந்திருந்தன்னசேனைவீரரில் ஒருவரையாவது காணாதவனுபுஅதிக்குக்கசாகரத்திலழுந்தி நகைத்துத் தன்சேனைகள்பட்டகோட்டையும் தனக்குநேர்ந்த அவமானத்தையும் எண்ணியெண்ணித் தனக்குள்ளே பேசிக்கொள்ளுகின்றான் செவ்வானத்தையொத்த சடைமுடியையுடைய சிவபிரான்பெற்ற சிறுபிள்ளையானவனொருவன் சண்டைகொடுக்க அதனைக்காக்க வகையில்லாமற் றுதிக்கையினையுந் தந்தங்களையும் போக்கி வாடுகின்றனன், மேலும் பிரகஞைதப்பிப்பிரோதத்தைப்போலக் களைத்துவிழுந்தேன் பெரும்புறக்கடலைப்போல என்னைச்சூழ்ந்துவந்த ரதகஜதுரகபதாதிக்கையுந் பறிகொடுத்ததுமன்றியிற் சூரராகியசேனைத்தலைவனாயும் விவேகசாலிகளாகிய மந்திரிபிரதாலிகளையும் போக்கி யித்காலத்திற் மனிமையாக யாதொருசகாயங்களுமின்றித் தேகவுபாதியினால் மிகவும்வருந்தி வாடுகின்றனன் வெகுதாலமாகப் பலரையும் வெற்றிகொண்டு அரசசெலுத்திவந்த என்னுண்மைத்திறம் வெகுநேரத்தியாகவிறுக்கின்றது இன்னமும் நமதுவிற்திறத்தினால் அரியபாணங்களைத் தயிரியங்கொண்டு செலுத்துவேனாயினும் பகைவனது பிராணனைவாங்குவதும் அல்லது வெல்லதும் மிகவும்அரிது ஆதலால் வீண்யோசனைசெய்வதற் பிரயோசனமில்லை. இனிநாம் அரிதாகத் தேடிவைத்திருக்கின்ற தேவாஸ்திரங்களைச்செலுத்தி யிப்பாலன் ஆணவத்தையடக்கி வீறியிருக்கின்ற பூதசேனைகளையும் சாம்பலாக்க வேண்டுமெனத் தீர்மானித்துச் சுத்தவீரர்களாற் கொண்டாவல்ல சவுரியபராக்கிரமசாலியாகிய தாருகாசுரனானவன் இதனைச்செய்வதாயினன். முன்னஞ்சிவகுமாரனாற்றப்பட்டமானபங்கத்தினைநீனைந்துநீனைந்து அதிககோபங்கொண்டு மண்டிபோட்டுஉட்கார்ந்து மந்தரகிரியைப்போலப்பாரித்திராநின்றவில்லையெடுத்து வட்டாகாரமாக வளைத்துக்கரத்திற்பற்றிப்பாதகனாகியதாருகன் அரியதவங்களைச்செய்த மகிமையினாற் பெற்றுப்பிராணபதமாகவைத்திருந்தநாராயணஸ்திரத்தையெடுத்துப்பூசித்துப்பிரயோகித்தும்பின்பு பிரம்மாஸ்திரத்தையும்மற்றதேவர்படைகளையுந்தொழுதுஒன்றின்பின்னென்னினைச்செலுத்தியபோதுஅவைகள்வெளிப்பட்டு அதிகமகிமைகளைக்காட்டிக்கொண்டுபோய் ஒப்பற்றமுதல்வனாகிய பாலசப்பிரமணியதேவரைச் சமீபித்தகாலத்திற் மமதுவலிசூன்றிப்பயந்து எதிரினும்நீல்லாமல் வணங்கிப்பக்கங்களிற் போற்றியிருந்தது, இப்படிக்குமகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் மற்றதேவர்படைகளனைத்தும் வேலாயுதமூர்த்திபைக்கண்டவுடன் நடுநடுங்கிவழிபட்டுச் சூழ்ந்திருப்பதை அவுணருக்கரசனாகியதாருகன்கண்டவுடன் சிவகுமாரன்மகிமையையுஞ்சேவகத்திறத்தையும் மதித்து அதுபரியந்தம்வீறியிருந்த ஆணவமலத்தைப்போக்கி நிமைப்போது மனதில் பயங்கொண்டு மிகவும் அதிசயித்திருந்தவன்பிராரத்துவவினையின்படிக்கு தனக்கடுத்ததுன்பங்களை நீனைந்துமனமானதுபாதிக்க விழிகளிற் நீயெழக்கோபித்து இதனைஎண்ணுவான் வெகுதாலமாகப்பெற்றிருந்தஜயங்களையும்வீரத்தன்மைகளையும் போக்குநாளாவந்துசம்பவித்திருக்கின்றது அதற்குத்திஷ்டாந்தம் இந்தச்சிறுபிள்ளையெவல்லது அரிதாக விருக்கின்றது இனியென்செய்வோமென்று சற்றுநேரம்யோசித்து முன்னம்மம்அரியதவங்களைச்செய்ததற்காகவிரங்கி யிடப்பாகத்திற் பார்ப்பதியானை வைத்

திருக்கின்ற சிவபிரான் அனுக்கிரகத்திருக்கின்ற பாசப தாஸ்திரத்தை யினிப்பிரயோகித்து இப்பாலன் புயவஸி மையை அடக்குவேனெனத் தீர்மானித்தவனாய் அந்தச்சி ரந்தபாணத்தினையெடுத்து மனப்பூர்வமாக தூபதிமு தலய உபசாரங்களினால் அருச்சித்து அதிககோபங்கொ ண்டு நீண்டதன்விலல்பூட்டி அதற்குரியமந்திரத்தை உ ச்சரித்துத்தோள்புரள ஆகரணந்தபரியந்தமிழுத்துப் பி ரயோகித்து ஆர்ப்பரித்தகாலத்தில் அந்தஒப்பற்றபாசப தமானது வெளிப்பட்டவுடன் பக்குபக்கென்றெரிந்து ஆ லகாலவிஷத்தைப்பெருக்கித் தேவாஸ்திரவிதங்களை அப ரிமிதமாகப் படைத்து அளவிறந்தபூதகோடிகளைச் சிரு ஷ்டித்து அவர்களுக்குவேண்டும் அஸ்திர சஸ்திரங்களையும் உண்புபண்ணிக்கொடுத்து அளவற்ற சூலங்களையும் அனல்சமுகங்களையும் ம்றுமிராவின்ற கொடுமைகளைத் தையும் படைத்துக்கொண்டு பிரசண்டமாருதமும் ஆல காலவிஷமும் அஞ்சத்தக்கதாக ஆரவாரங்களைச்செய்து, சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய சிவபிரான்திருநாமம்பெற்றி ருக்கின்ற படைகளுக்கரசானது அளவிறந்த சீவகோடிக ளுக்கும் அண்டாண்டபுலனங்களுக்கும் அதிக உற்பாத ங்களைக்காட்டி உருத்து அதிவேகமாய்ச் சீறிவருவதைப் பிரகாசம்பொருந்திய அலகினைப்பெற்ற வெற்றிவேலாயு தத்தினைத் திருக்கரத்திற் படைத்தருளிய எமதிறைவனா கிய பாலசுப்பிரமணியதேவர்கண்டு அப்படையின்மகிமை களை நிதானித்தவராய்த் தமதுபிதாவாகிய ஒப்பற்றபரம னை மனதிறறியானித்துப்போற்றிச் சிவகுமாரன் தமது திருக்கரத்தைநீட்டி உற்பாதங்களைக்காட்டிவந்த பாசபத் தைக்கொடுத்தவன் வாங்குமாறுபோலச் சுலபமாகப்பற்றி னன்.

இப்பிரகாரம் துதல்விழியைப்படைத்த சிவகுமாரன் எந்தியபடையினை மற்ற ஆயுதங்களுடன்சேர்த்துத் திரு நகைகொண்டிருப்பதை ஜயசால்யாகியதாருகாசரன்கண் டவுடன் திகைத்துமதிமயங்கி வாடினவனாய் நமதுவீரமு ம் செல்வப்பெருக்கும், இனிவிர்த்தியடையாமல்இத்தின முதல் மங்கிப்போகும் காலமும் நோந்ததோ, என்செய் வோமென்று மிகவுங்கிலேசித்து இதனை நினைப்பதாயின ன். நாங்கள்செய்தஅரியதவத்துக்கிரங்கிச் சிவபிரான்கடா ட்சித்திருந்த சிறந்தபாசபதாஸ்திரத்தையும் பிரயோகித் தேன் அதனையும் எளிதாகக்கரத்திற்றற்றிக்கொண்டான் ஆதலாம் சண்முகங்களைப்பெற்ற இந்தத்தேவன்பெருமி தங்களையும் வீரபார்க்கிரமத் தன்மைகளையும் எத்தகை யருக்கும் நினைந்து துதிக்கக்கூடுவதோ ஆகிலுஞ் சூரப துமனுக்குத்தம்பியாய்ப்பலையுமவெற்றி கொண்டுஇது வளையிற்சுலருந் துதிக்கவாழ்ந்த நான்பின்னிடைவேனா கில் இனிஎன்னையாவதான்மதிப்பார்கள் ஆதலாம்சிவகு மாரன் தனுர்விஞ்சையிற்சொல்லாநின்ற நீதியாகிய சண் டையல்லது தீங்காகிய வஞ்சகப்போரைச்செய்யவறியான் இக்காரணத்தினால் இனிமேல் மாயவித்தைகளைக்காட்டி மறைவிடமாகவ்ருந்ததுகைக்கும்படிக்குப்போரைச்செய் துவென்று ஜடசால்யாகத்திரும்பக்கடவேனென்றுஒரு குருட்டுஆலோசனையையெண்ணி முடித்துக்கொண்டனன் இப்படிக்கு வஞ்சகனாகிய தாருகன்மனதில் உறுதியாகத் தீர்மானித்தவனாய் தன்தேரை அநிசிக்கிரத்திற்கிரவுஞ்ச பர்வதத்தினருகிற் செலுத்தி ஒதுணைவனே யிதரல்ல த ருணமாதலால்உன்றான் கூடியமாயைப் பெருக்கினைக்

காட்டினனக்குவெற்றி கிடைக்கும்படியாய்ப்பாலசுப்பிரம ணியனைப் பிரமிக்கச்செய்து உதவக்கடவையென்றுகூவி ச்சொல்லியபோது அரைக்கேட்டமாத்நிரத்திற் கிரவுஞ் சன்தான் அதுபரியந்தங்கற்றிருக்கின்ற மாயையின்பெரு க்கினைப் பரப்பிச்சிவகுமாரனை வஞ்சிப்பதாகவெண்ணிச் சிலமந்திரங்களைச் செபித்துப்பூர்வத்திற் சிவபிரான்நெற் றிவிழிக்கனலினை சாம்பலாய்அழிந்ததிரிபுரங்களைப்போ ல வடிவுகொண்டதிரியும்போது புசபல பார்க்கிரமசாலி யாகிய தாருகாசரனவன் அப்புரங்களில்வாசஞ்செய்தி ருந்த இராட்சதனைப்போலப்பற்பலஉருக்களைக்கொண்டு ன்ன்று அமோகமாகப் பாணங்களைப்பொழிந்துவரவும்கி ரவுஞ்சபர்வதம் மற்றொருமாயை வித்தையினால்உழுகா லத்தெழும்மேகங்களின் வடிவுகொண்டுஎங்குமிருள்பூட் ப்பரந்தகாலத்தில் ஒப்பற்றசூரனுக்கிளவலாகியதாருகன னவன் அவற்றுட்கலந்து விழிகள் பிரமிக்கமின்னியும்பூ மிமுதலாக அதிர்ந்து வாடத்தக்கதாக இடிமுழக்கங்களை க்காட்டவும் கிரவுஞ்சன் பெரும்புறக்கடலாதிய சாகரங்க ளையொப்ப அலைகளேமோதிப் பெருகியகாலத்திலவெற்றி மிகுத்த அவணராசனும் சர்வசங்காரகாலத்தில் உலகங் களை அழிக்கவெழும் வடவாழகாக்கினியின் கொடுமைக ளைக்காட்டித்திரியவும் பாதகனான கிரவுஞ்சன்சக்கிரவாள் பர்வதத்தைச்சூழ விருக்கின்ற காடாந்தகாரமாகிய இரு ளின்படிவத்தினைத்தரித்து யாவருக்கும் விழிகளினொளி தோற்றது முடியாதருணத்தில்யானைமுகத்தினைப்பெற்றி ருக்கின்றதாருகன்பற்பலகோடி பூதங்களின் வடிவுகொ ண்டு ஆர்ப்பரித்துப் பலபடைகளேவீசித்திரியவும் கிரவு ஞ்சன் இந்திரன்முதலாகிய திக்குப்பாலகர் வாசஞ்செய்கி ன்ற பதவிகளினிருக்கின்ற திக்கஜங்களின் வடிவுகொண் டு துதிக்கைகளிலிருப்புலக்கைகளைப்பற்றிச் சுழற்றிவீ றிட்டு உலவிக்கொண்டிருக்கவும் தாருகனும்எண்டிக்கில் றிற்கின்ற அஷ்டகுலாசலங்களின் கோலங்கொண்டு சடச டத்தபெரொலியைக்காட்டி அசைந்துபோகவும், கிரவுஞ் சன் பிரசண்டமாருதத்தைப்போலவெண்ணுமினைச்சலி ட்டிப் பெருகியபோதுமதயானை வடிவைப்பெற்றதாருகன் அக்கினியுருக்கொண்டு தகித்துலவவும்உடனே கிரவுஞ்ச ன்அவ்வுருமைமாற்றி அனற்பொறிகளையிறைக்குங்கொள் ளிகளாகி வானகமெங்கும் நிறைந்தகாலத்தில்தருமமென் பது எவ்வளவும்விளங்காதகொடியமனதைப்பெற்றதாரு கனும்ஆயிரகோடி சூரியபாப்போலத்தோன்றிச்சகிக்கப் படாதவெப்பத்தைக்காட்டி விண்ணகத்திற்கிரியவும்இவ் விதங்களாகத் தங்கள் நீசரூபத்தை எவ்வளவுங்காட்டாம ல் மாற்றித் தாங்கள்கொள்ளுகின்ற கோலத்துக்குத்தகுதி யாகிய நடைகளைக்காட்டித் தாருகாசரனும் கிரவுஞ்சபர் வதமும்கோபித்து அளவிறந்தமாய்ப்படிவத்தைக்கொண் டு எவ்விடங்களினும் நெருங்கி அதிகஉபத்திரங்களைக்கா ட்டி மன்னுயினைவருத்தித் திரியும்போது எமதிறைவனா கிய ஆறுமுகப்பெருமாள் அவ்வினையாடல்களைக் கண்டு மோகனவித்தையைக்கொண்டு வீண்வாது கொடுக்கின்ற இவன்பிராணனைவாட்டி அதப்படுத்தவேண்டுமென்றும னதில் நிச்சயித்தவராய்த் தமதுதிருக்கரத்திற்கோடிகுரி யப்பிரகாசமாகச்சொலித்திருக்கின்ற வெற்றிவேலாயுதத் தைப்பார்த்து இவ்விதமாகச் சிலவாக்கியங்களைச்சொல்லு வதாயினர்.

படைகளுக்கரசே யிதனைக்கேட்பாயாகத் தாருகாசுர
 னென்னும் பெயரையுடையவனையும் மாயைகளிற்சிறந்த
 கிரவுஞ்சபர்வத்தினையும் ஒருகணப்போது கழிவதன்மு
 ன்னம் உடலையிருகாசுரகப்பிளந்து தள்ளிப்பிராணனை உ
 ண்ட பின்பு வெளிப்பட்டு அவ்வரையின் வஞ்சகத்தில் அ
 கப்பட்டு மயங்கியிருக்கின்ற வீரவாகுதேவன் முதலாகிய
 வவீரனையும் இலக்ஷ்மியையும் பூதவீரனையும் மீட்டுக்கொ
 ண்டி அநிசீக்கிரத்தில் இவ்விடம் வரக்கடவை எனக்கட்
 டினையிட்டு வேலையுதத்தனைப் பிரயோகித்தனர், இப்படி
 க்குச் சுப்பிரமணியதேவர் போதித்துத்தாண்டிய ஒப்பற்
 றவேற்படையானது வெளிப்பட்டவுடன் அவ்வற்ற மகி
 மைகளைக்காட்டித் துரிதமாகப்போய் வஞ்சகப்போரைச்
 செய்திருக்கின்ற தாருகனும் கிரவுஞ்சுகிரியும் நடத்திவரு
 கின்ற மாயஜாலங்களை ஊழிகாலத்திற் பரமன்றுதல்விழி
 த்தியிற் பட்டு அவன்மாயா வினோதங்களினால் விளங்கிய
 உலகங்களும் அவற்றுட்பட்டுப் பிரார்த்துவவினையிற்
 சம்பந்தத்தினால் மயங்கியிருந்தும்பிறந்தும் அலைகின்ற பிரா
 ணிகளும் சாம்பலாய் மங்குவதைப்போல நிமைப்போதி
 ல் அதப்படுத்தித் தேவர்கள் போற்றிவாழ்த்த மேல்ட்டி
 அடியவர்களுக்குமுத்தியைத்தரவல்ல திருவடிகளைப்பெ
 ற்ற பாலசுப்பிரமணியர்சண்முகங்களினும்விளங்கியவிழி
 களினெழுந்த கோபக்கனலானது ஏகமாய்ப்பெருகியதை
 ப்போலவும் பர்வதங்களுக் கிணையாகப்பாரித்த சதார்ப்பு
 சங்களைப்பெற்ற சிவநாதன்கரத்திலிளங்கும் முத்தலைச்
 சூலமானதுவிடுபட்டு அத்தியுடன் கலந்தொன்றயவருவ
 தைநிகர்த்தும் அவ்வெற்றிவேலானதுபாய்ந்து மாயசமுத்
 திரங்களை வறளஉண்டு சமீபத்தில்வருவதை மூன்றும்பி
 றையையொப்பவிளங்குங் கோரத்தத்தையும்புகுவாயை
 யும்பெற்ற தாருகாசுரனானவன்கண்டு இதைப்பற்றிச் சுள்
 ளியைப்போல முறித்தெறிகின்றனனெனவீரங்களைப்பே
 சிக்கொண்டு ஆக்கிரமித்துத் தாண்டிப்பாய்ந்து சற்றும்
 பயமற்றவனாய் பட்சிகளுக்கரசாகிய கருடன்மீதிற்செல்
 லுஞ் சர்ப்பத்தைப் போலக்கொதித்து எதிர்த்தபோதுவ
 யிரமலையின்பேரில் கோடையிடிவிழுந்ததைப்போலக் க
 டப்பமலைதரித்தபுயாசலங்களைப்பெற்ற சிவகுமாரன்செ
 லுத்திய வேலானதுவிசாலமாய்வயிரத்தினும் வலியுடைய
 தாருகன்மார்பினிடத்திற்றாக்கிப்பிளந்து தடாரித்துரு
 வி வெளிப்பட்டு மாய்கைக் கிருப்பிடமாகவிருந்தகிரவுஞ்
 ச பர்வதத்தினைக்கட்டி யிருகாசுரகக் கண்டித்துத் தள்ளி
 அப்படையின் வீரபராக்கிரமமும் புகழும்விளங்குவது
 போலஅவ்விருவர்ப்பட்ட காலத்தெழுந்தஉதிரத்திற்றேய்
 ந்து தூளிபடலத்திற்றிமிர்ந்துவேகமாகப்போய்க்கிரவுஞ்
 சத்தின் குகையில் நித்தினைசெய்திருந்த வீரவாகுதேவர்
 முதலியசெயசாலிகளை நெருங்கிஅவர்கள் கொண்டிருந்த
 மையலைப் போக்கி எழுப்பினதாய் காற்றினுங்கடிகுவான
 வெல்லையைக் கடந்து ஆகாயகங்கையில் முழுகிப்பவுத்தி
 ரமாய்த் திரும்பி எமசையனாகிய சிவகுமாரன்பிரயோகி
 த்த திருக்கரத்தில் யதாப்பிரகாரம் நின்றுவிளங்கியது.

சவுனகாதிரிஷிகளேவெற்றிவேலானது வலியினுக்கொ
 ப்பற்ற அவுணராசனையும் மாய்கையிற்சிறந்த கிரவுஞ்ச
 த்தையும் பிளந்துகொன்ற காலத்திற்றேன்றியபெருமித
 ங்களிற் சிலவற்றைகூறுகின்றோம்கேட்பிராக. —கொடிய
 வர்களுக்குத் தகுதியாகிய தண்டனைகளைச்செய்யவல்லகூ
 ரியவேற்படையானது தாருகன்மார்பையும்பூர்விகமாகத்

தவத்தர் முதலியபெரியோர்களைவஞ்சித் தலைத்திருந்தகிர
 வுஞ்ச பர்வதத்தையும் கண்டித்த காலத்தெழுந்தபேரோ
 ல்யானதுசகலபுனங்களினுமிராரின்றவர்கள் செவிகளி
 ற்பட்டபோது திகிற்பட்டுத்தேகம்நடுக்குற்றுக் கூட்டங்
 கூட்டமாகச் சேர்ந்து இதுவென்ன உற்பாதமாகவிருக்கி
 ன்றது எக்காலத்தினுமில்லாத இந்தச்சத்தமெழுவதற்கு
 க் காரணமென்னோவென்று ஐயப்பட்டுவாடினவர்களாய்
 ப் பூமிபிளந்தோவெனச் சிலர்சொல்லவும்பொன்மயமாகி
 யமேருகிரிவெடித்ததோவெனச்சிலர்பேசவும்அண்டகோ
 ளகை நெக்குவிட்டதோவெனப் பலர்கூறிக்கவும்உண்மை
 யாகிய விளைவைத்தெரியாமல் இப்படிக்குப்பேசிக்கொண்
 டனர், இவைநிற்கஅதிக கூர்மைபெற்றிருக்கின்ற வேலா
 னதுமாற்பிற் பட்டுப்பிளந்துருவிப் போகியகாலத்திற் பாரி
 த்த தேகத்தைப் பெற்ற தாருகனானவன் அனந்தகோடி
 யிடிக்கூட்டங்கள் ஒருகாலத்திற் பெருத்தெழுமாறுபோ
 ல ஓ வென்றினாந்து உம்மெனத்தள்ளி எழுந்துபூமியி
 ல் விழுந்து பதைபதைத்துப் புரண்டு பிராணனைவிட்
 டனன், பர்வதாசுரநியாகியமார்பில் வேல்பாயத் தாருக
 ன் நிலத்திலிழுந்து பிராணன் போகியகாலத்தில் அவ
 னுடலமானது சோலெனவானத்திற் றுள்ளிஎழுந்துகட
 லுடைந்து பெருகுவதைப்போல ஆர்ப்பரித்தகாலத்தில்
 நட்சத்திரராகிகளானது கலங்கி நீலைதப்பிப் பலபலென
 உதிர்ந்தும் சூரியனுனவன் மனங்கலங்கி பயபிதியினால்
 ன்கதியைமறந்துஓட்டமெடுக்கவும்எத்தகையசூரருக்கும்
 பின்னிடையாமற் போராடவல்ல தாருகன்பிளக்கப்பட்டு
 வானத்தெழுந்து மறிந்துவிழுந்தகாலத்திற்பூமியானதுப
 த்தல்பத்தலாகப் பிளந்தும் சத்தபாதலஅடுக்குகாழிந்து
 பின்னப்பட்டும் சத்தசூலாசலங்கள் முதலிய சிறந்தமலை
 கள் துறுங்கியிறைந்தும் அண்டப்பித்திகை கலகலெனவ
 திர்த்தும் திசைகளைத்தாங்கி நின்ற யானைகள் மனநடுக்கு
 ற்றுத் தங்களிருப்பிடங்களை விட்டுப்பறக்கவும் இவை
 யன்றி யிச்சீவகாருண்ணிய மாகிய பூதயவபுச்சாத்நாப
 மென்பதுஅவ்வளவுக்கிடையாததாருகன்மேலெழுந்துவா
 னவையிற்போய் மீட்டும் மண்ணகத்தில்விழுந்தது எப்
 படிக்குக் காட்டியதெனில், பூர்வத்தில் இந்திரன்வச்சிரா
 யுத்தினுற் சிறகுகளாறுபட்ட காலத்திற் பாரித்திராநின்ற
 மகம்மேருவானது பழையபடிக்குப் பறக்கலாகுமோவெ
 னச்சோதனைபார்க்கும்பொருட்டு விண்ணிடை யெழுந்து
 கூடாமையால் தொப்பெனப்பூமியில் விழுந்ததைப்போ
 லவிருந்து, மேலும்வெற்றிமலை தரித்திருக்கின்ற கூரிய
 வேலானது கிரவுஞ்ச பர்வதத்தைச் சின்னபின்னப்பட்டப்
 பிளந்தபோதுஅதப்பட்டெழுந்த தூளிபடலமும்அனற்
 பொறிகளும் எவ்விடங்களினுஞ்சிறந்த அநாதிடத்திற்பெ
 ருகிய புகைப்படலமுங்கலந்து அண்டவெல்லெழும்பும்அ
 டர்ந்தகாரணத்தினால்எக்காலத்தும்பெருக்கரத் வானகங்
 கை கொதிப்பெடுத்து வறளவும் சத்தசாகரங்களும்சுவற
 வுமாயின மேலும்சிவகுமாரன் வேலானதுஅவ்வரையை
 க்கண்டித்த காலையிற்பெருகிய தீயைதீப்படலமெனப்பே
 சலாகுமோ தெரிந்தவர்கள் யோசிக்குமிடத்தில்அவ்வரை
 யானது அவுணராதலாற் நிரோகம்பிளப்புண்டகாலத்திற்
 பெருத்தெழுந்த உதிரமாக நினைக்கப்படும்.

இஃதென்றியும் அப்பொரிகளின்வினை வெப்படிக்கிருந்
 தெனில் யாமிருந்த பர்வதத்தைக்கண்டித்ததனராதலால்
 இந்தவேலையுதக்கடவுள் ஆதியில்வாசமாயிருந்த கங்கை

யைவாட்டுவோமெனச் சீறிவந்ததுபோலச் சத்தாருக்கள்
நிணங்கனிற் பழகியவேலானது கிரவுஞ்சனைப்பிளந்த மு
ன்னிலையிலோங்கிய பொறிகளின் வெப்பத்தினால்வானத்
திற்பெருகும்சங்கையும்வறண்டது மேலும் அப்பொறிக
ளுடன் துகளானதும் பொள்ளெனவெழுந்த ஓசையுடன்
கலந்துபெருகுவது எப்படிக்குக்காட்டியதெனின்சத்தசா
கரங்களும் அவற்றினிடத்தடங்கிய வடவாமுகாக்கினியு
ம் ஊழிகாலத்தில் உலகங்களைஅழிக்க வெழுந்ததைப்
போன்று மிருந்தது. இதுவல்லாமல் யானைமுகத்தினைப்
பெற்ற தாருகன்மாப்பிற் குமிழியிட்டெழும் உதிரமான
துபெருக்கெடுத்து அலைகளேவிசிப்பாய்ந்து வெற்றிவேல்
கிரவுஞ்சபர்வதத்தைத் துளைத்துப்போகிய மார்க்கமாக
வோடி திளைக்கோமோதிச்சுருட்டும் கடலினிடத்திற்பாய்
ந்து கருநீரைச் செந்நீராக்கியது. இப்படிக்கொத்த ரணக்
களச்சிங்காரங்கள் பெருத்திருக்கின்றதருணத்தில் வேலா
யுதக்கடவுள்விடுத்த சத்திவேல்சீறிப்போய் அதிசீக்கிரத்
தில்மீண்டு பழையபடிக்குக் குமாரசுவாமியார் கரத்தில்வி
ன்றதையும் கொடியபாதகனை தாருகன்பட்டதையும் கி
ரவுஞ்சவனாயானது அழிந்தகாரணங்களையும் அவுணவீ
ரர் நால்வகைச்சேனைகளுடன் மாண்டகோலத்தையும் ம
ற்றகாரணங்களையும் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன்மனக்கோ
ட்டம்நீங்கிக் களித்திருக்கின்ற இந்திரனும் முனிச்சுட்
டங்களும்தேவர்களும்திருஷ்டாந்தமாகத் தெரிந்தமாத்நி
ரத்தில் ஜயஉச்சாகங்களுடன் ஆர்ப்பரித்துச் சந்தோஷ
மிகுதியினால் தேகபரவசத்தராய் ஆடிப்பாடிச் சாங்களை
ச்சிரங்களிற்சுப்பிக் குமாரதேவனைப்போற்றிக்குளிர்த்
பரிமளங்களைவிசும் கற்பகமலர்களைச் சோனைமழையை
ப்போலவந்தாவிச் சிவகுமாரனைச்சூழ்ந்து சந்தோஷசாக
ரங்களில் மூழ்கினவர்களாய்க் கரங்களைச் சிரங்களிற்சுப்
பித்தொழுது பலதரத் திருவடிகளிற் பணிர்தெழுந்துவி
ழிகளில் ஆனந்தவாரி பெருக்கெடுத்தோட நிற்கின்றகா
லையில் அளவற்றமாய்கைகளைவல்ல கிரவுஞ்சன்அதப்ப
டவெற்றிவேலானது எழுப்பியபோது அதனிடத்தில்அ
டங்கியிருந்த வீரர்களனைவரும் தங்களைவாட்டியிருந்தம
யக்கங்கள்நீங்கி யுணர்ச்சிபெற்றெழுந்து துரிதமாகவந்து
வேலாயுத மூர்த்தியினது திவ்விய சரணாவிந்தங்களிற்
றொழுதுபோற்றிப் பக்கங்களிலிற்க சிவசுப்பிரமணிய
தேவரானவர் வீரக்கழலணிந்த பாதங்களையுடைய வீர
வாகுதேவர்முதலான வீரர்களைகிருபையாடப்பார்த்துதா
ருகன்வஞ்சகத்தினாற் கிரவுஞ்சபர்வதத்தின் மாய்கையிற்
பட்டு நீங்களனைவரும்பிரகஞைதப்பிவாடியிருந்தீர்களே
யென்று குமாரதேவர் கிருபையுற்று விசாரித்தகாலத்தி
ல் அவ்வீரர்களனைவரும் இதனைச்சொல்லுவார்கள். ஐய
னே? தேவரீர்கிருபை எங்கனிடத்திற்சூர்த்தியாக விருக்கி
ன்றமையால் அடியோங்கள் துன்பப்படுவதுமுண்டோ?
அதிகபீத்திமாமயக்கத்தினால் உறங்குகின்றவனைப்போல
இளைப்பாறப் படுத்திருந்ததல்லது கொடியபர்வதத்தின்
மாயையினாற் கர்த்தனே வருந்தவில்லையென்று விண்ண
ப்பஞ்செய்தனர். இப்படிக்குச் சகலரும்வணங்கிச் சொல்
லியபோது குமாரக்கடவுள் வீரவாகுதேவரை அருகில
ழைத்து ஜயசாலையாகிய சூரபதுமனுக்களையதாருகன்மு
ன்னர் தம்மீதுகிடக் கரத்திற்கொண்டிருந்த படைகளுக்
கரசாகிய பாசுபதாஸ்திரத்தை அவர்கரத்திற்கொடுத்துஇ
தனைப்பத்தியாய்ப் போற்றிவைத்துஜயசாலையாய்ப்போன

விடங்களிலெங்கும் வெற்றிகொண்டுவரக் கடவையெனஅ
னுக்கிரகஞ்செய்தபின்பு தாருகன்சண்டையிற்சின்னபின்
னப்பட்டு மாண்டுகிடக்கின்ற பூதவீரரனைவரையும் எழு
ந்துவரக்கடவீர்களென்று பரிவாய் ஒருதரம்அழைத்தகா
லத்தில் அவர்களனை வரும் நித்தினாதெளிந் தெழுந்தவர்
களைப்போல கெக்கல்கொட்டிக்கொண்டு வெளிவந்து கு
மாரதேவரை வணங்கித்துதித்துச் சமுத்திரத்தைப்போ
லஆர்ப்பரித்துச் சூழ்ந்துவரவும்தேவர்களனைவரும்வாழ்
த்திப்போகவும் சேனைத்தலைவர்களாதியாக நெருங்கிச்செ
ல்லவும் ரணபேரி ஜயபேரிமுதலாகியவாத்தியங்கள் கண்
கணென்றுமுழங்கவும் இவ்விதஆடம்பரங்களுடன்குமா
ரதேவரானவர் சமார்க்களவெல்லையெக்கடந்து அப்புறம்
போவதாயினர்.

தேவகிரிப்படலம்.

—*—

மா சுவந்தங்கள்சூளிராய்ப்பழைமிற்பழைவாடு
மாகவந்தங்குமெல்லையென்றுசெங்கதிர்வேலன் னால்
சோகவந்தங்கொண்டேள் எளரருடனணிக்ஞ்சுற்றி
யேகவந்தங்கணின்மவிமநிர்பெல்லேதீர்தான்.

வாரீர் நைமிசாரணியவாசிகளே? இவ்விதமாகத்தாருக
னையும் கிரவுஞ்சபர்வதத்தையும் அதப்படுத்திச் சகலரு
ம்சூழ்ந்துவரக் குமாரதேவரானவர் பூதபைசாசங்கள் ப
றையையொப்ப ஆர்ப்பரிக்க நாடகளைப்போலப் பற்பல
கவந்தங்கள் கூத்தாடவிருக்கின்றசமார்க்களத்தைக்கடந்து
அதுவனாயிற் றங்கள்மனைதைவாட்டியிருந்தசோபங்களு
க்குத் தாருகனிந்ததலாகிய முடிவைக்கண்டு களித்திருக்
கும் தேவர்களுடன் பூதசேனைகள் ஜயவுச்சாகங்களுடன்
வரப் பலதேசங்களைக்கடந்து வளங்கனிற்சிறந்த இமயகி
ரியைத் தாண்டினவராய் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன்இந்தி
ரன் தேவர்கள் நவவீரர்கள் இலட்சர் சேனைத்தலைவர்மற்
றபூதப்படைகள் யாவரும்போற்றிவர வெற்றிவேலாயுத
மூர்த்தியானவர் தென்தேசத்தைநோக்கிக்நடந்து மேற்
சையிற் சூரியனானவன்போகின்ற தருணத்திற் தேவகிரி
யென்னும் சிறந்தபருவத்தைச்சேர்ந்தனர். ஒப்பற்றசூ
ரனுக்கினவலாகிய தாருகனைச் சிவகுமாரன்விடுத்த வேல்
கொன்றசெய்தியை யிப்பாரிசங்களிலிராநீன்ற உலகவா
சிகள் சகலருந்தெரிந்துகளித்தனர். அவ்வாறே அப்பிர
தேசத்திலிருப்பவரும் அறிந்து சந்தோஷத்தையடைவ
தாகத் துரிதமாய் நானேபோய்ச்சொல்லிவருவேனென்று
போனவனைப்போலச் சூரியபகவான் மேற்பாரிசக்கடலி
ல்மறைந்தவன் அத்தருணத்திற் செக்கர்வானந்தோற்றி
யதெப்படிக்கிருந்ததெனில் முச்சுடரினொன்றாகிய அக்கி
னிதேவன் மனம்பொருமல் நம்மிற்சேர்ந்த சூரியனென்
னும்அரசன் பகற்போதனைத்தையும் கைவசப்படுத்திக்
கொண்டு அரசாட்சிசெய்து வருகின்றனன். மற்றசந்திர
னானவன் இராக்காலத்துக்கதிபனய் ஆளவிருக்கின்றான்.
ஆதலால்நான் அவ்விருகாலங்களுக்கும்மத்தியில்விளங்கு
ம் அந்திப்போதையாவது அரசுசெலுத்துவேனெனரிதா
னித்துப் பிரமுகனய் வெளிப்பட்டதைப்போல மாலைப்
போதில் செவ்வானம் விளங்கியது. உடனே முன்றும்பி
றையானது தோற்றியகாட்சி எப்படிக்கிருந்ததென்றால்

தேன்களைத்துளித்தப் பரிமளித்திருக்கும் அல்லிமலர்களானவைமலரும்படியாகிய மாலைப்போதில் மன்மதனைவன்உலகங்கள்மீதிப்புஷ்பபாணங்களைப்பிரயோகித்து தன்னரசுசெலுத்தவெழுந்ததால்தான்முன்பிறந்த சமுத்திரமானது பேரியாக முழங்குகின்றது. அவ்வாறேநானும் வெற்றிக்கொம்பாக ஜயத்தைக்குறிப்பேனென்று எழுந்ததைப்போலப் பாலசந்திரன் தோற்றினன். இதுவுமல்லாமற் சூரியனுனவன் தன்பேரிற் பகைத்தெதிர்த்த பராக்கிரமசாலிகளாகிய அவுணவீரர்மீதுசிறி வாயுவினுங்கடுகித்தேவைச்செலுத்திக்கொடியபோவைச்செய்துகொண்டுபோகுமுன்னிலையில் அவன் அழகியமார்பினிடத்தில்விளங்கிய வயிரப்பதக்கமானதுஅற்று மேற்றிசையில் விழுந்ததைப்போலவும்விளங்கியது. இஃதன்றியும் மாலைப்போதிற்குஅத்தெழுந்த விருளானது வானகத்திற் சஞ்சரிக்குமபன்றியைப்போற்காட்ட அதன்கோதைத்தந்தத்தையும் போன்றது. அக்கோட்டினை முனந்தரித்த புரமணீசர்த்துஅண்டமானதுவிளங்கியது. அக்கோடுகளினின்றும் உதிருகின்ற முத்துகளையொப்ப வானமெங்கும் நட்சத்திரராகிகள் தோற்றநின்றது. இவ்விதச்சிறப்புக்களைக்காட்டியிருளானதுநெருங்க முத்துத்தாவடத்தைப்போலக் கல்லென்னும்ஓசையெழு அருவிகள்பெருத்திருக்கும் தேவகிரிக் கொருபரிசுத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பாலசப்பிரமணியதேவரைச் சூழ்ந்திருந்த மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இந்திரன் மற்றதேவர்களனைவரும் சிவகுமாரனை வணங்கிப்போற்றி யிதனைச் சொல்லுகின்றனர்.

கர்த்தனே? கொடியசெய்கைகளையுடைய சூரபதுமனுக்களைய தாருகனால் இதுபரியந்தம் மிகவும்வருந்தித் துன்பங்களை யனுபவித்திருந்தனம், அப்பாதகனையுங்கிரவுஞ்சுகிரியையும் அதப்படுத்தி எங்கள்கிலேசங்களைப்போக்கினர். இனியாதொருகுறைவுமில்லை, இவ்விதமாகக்களித்த அடியோங்கள் வேதவதிப்படிக்குத் தேவரீர்திருவடிகளில்அருச்சித்து வழிபடவிரும்புகின்றனமாதலால்இந்தச்சிறப்புள்ள பர்வதத்தினமீது கிருபையுற்றுஎழுந்தருளவேண்டும் கர்த்தனே! யிந்தவரத்தைக் கடைச்சியுமென்று மெய்ப்படுத்தியும் அன்பும்விளங்கத் தேவர்கள்வேண்டிற்க வெற்றிவேலைத்தரித்தசரவணபவன் அவ்வவாயிற்றங்கரீனைந்து தேவர்களேஉங்கள்கருத்தின்வண்ணஞ்செய்வீரெனக் கடைச்சித்தவாக்கியத்தைக் கேட்டவுடன் தேசங்கள்பூரித்து மயிர்சிலர்க்க ஆனந்தபரவசத்தராய்க்களித்திருக்கின்றகாலையிற் கோடிசூரியப்பிரகாசமாகவிளங்குகின்ற வேலாயுதமூர்த்தியானவர் ஆரவாரித்திருக்கின்ற சேனாசமுத்திரத்துடன் மகாவிஷ்ணுமுதலியதேவர்கள்போற்றிவரச் சகலவளங்களையுங் கொண்டிருக்கின்ற தேவகிரியின்மீத்போய்ப் பக்கத்திற்றொழுது நிற்கின்ற தேவதர்சனை அழைத்துச்சொல்லுவார். விவேகசம்பன்னனை சிற்பாசிரியனே, தேவர்கள் கணத்தலைவர்கள் நமதுதிணைவர்கள் மற்றசேனைகள்முதலாக வாசஞ்செய்வதற்குத் தகுந்தவிதிகள் குறைவறவிருப்பதாக ஒருநகரத்தினை விசாலம்பெற்ற இந்தவளையினிடத்திற் றரிதமாக முடிக்கக்கடவையென வேடமங்கையர்கள் குழாங்கற்களைக்கொண்டு அம்மானையாடும் வேடிக்கைகளைக்கண்டுகளித்திருக்கும் குமாரதேவர்கட்டையிட்டபோதுசிற்பியாவவன்கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு கர்த்தனே! தேவரீர்திருவுளப்படிக்கு இதோமுடித்தேனெனத் தன்னைசிலம்

புகொஞ்சந் திருவடிகளின்பணிந்து விடைபெற்றுப்போய் நாற்றிசையினும் விழிகளைப்பரப்பிப்பார்த்து நிதானித்தவனாய்ப்பருக்துவானத்தை யளாவிற்கும் பொன்மதில்களையெழுப்பிப் பலநிலைகளையுடைய கோபுரவாயில்களைத்தாக்கி அதனுள் பம்பலவீதிகளைப்பிரித்து இருபாரிசங்களினும் பொற்சிகரங்கள் மகரதோரணங்கள் சித்திரக்கவாட்சிகள் நவரத்தினமயமாகிய அறைகள்முதலியசிங்காரங்களைக்கொண்டிருக்கும் மாடமாளிகைகள் மண்டபங்கள் சித்திரக்கூடங்கள் உப்பரிகைகள் அங்காடிகள்முதலியன வாசயோக்கியமாகப்படைத்துத்தாமரைமுதலிய மலர்நிறைந்த தடாகங்கள் பொய்கைகள் ஓடைகள்விதங்களையும், புஷ்பச்சோலைகள் தோப்புக்கள்வலைகளையும், நிருமித்து முடிந்தவுடன் அந்நகரமத்தியிற் சிற்பநுலிற்றிறம்பெற்ற மயனுனவன் தேவதேவோத்தமனாகிய பாலசப்பிரமணியக்கடவுள் வாசஞ்செய்யதற்குப் படித்திரமாகிய ஆலயமொன்றினை நவரத்தினமயமாகவும் பலருங்கொண்டாடத்தக்க சிறப்புமுள்ளதாய்ப்படைத்துச்சொர்னவளையாகிய மகம்மேருளின்மீது வயிரக்குன்றமொன்று நிற்பதுபோல அவ்வாலயத்தின்மத்தியிற் சிரோரத்தினங்களினுள் பம்பலசித்திரங்களைப்பொருத்திய சிங்காதனமொன்றைச்சோடித்து மற்ரும் வேண்டுவனயாவையும் சாஸ்திரப்படிக்கு முடித்தபின்பு மனுவின்பிதாவாகிய மயனுனவன் மிகுந்தசந்தோஷத்துடன் வேகமாகப்போய்ச்சிவகுமாரனைப்பணிந்து கர்த்தனே திருவுளப்படிக்கு நகரஞ்செய்தாயிற்றென்று விண்ணப்பஞ்செய்தவுடன்வேலாயுதக்கடவுளானவர் பிரமனாதியதேவர்கள்படைவீரர்துணைவர் இத்தகையபிரமுகாருடன் அப்பதியைச்சேர்ந்துகடலையொப்ப ஆர்ப்பரித்திருக்கும் பூதசேனைகளை அவர்களுக்குச் செய்திருக்கின்ற விடுதிகளின்போயிருப்பதாகக்கட்டையிட்டு அனுப்பியபின்பு தமக்கேற்படுத்தி யிருக்கின்ற ஆலயமுகவாயிலினிடத்திற்குமாரசவாயியார்வந்தவுடன் பொன்னஞ்சோடித்திராரினை தேவைவிட்டிறங்கிப்பரிசனர் பரப்பியபொற்பாதுகைகளின்மீதற் நிருவடிகளைச்சேர்த்து மெல்லநடந்து நவவீரர்கள் இலக்ஷர்மற்றதேவர்கள்போற்றிவர ஆலயத்தின்பிரவேசித்து அளவற்றசூரியனா யழகுபெறப்பதித்திருப்பதைப்போல விளங்குகின்ற சிரோரத்தினமயமாகிய சிங்காதனத்திற் குமாரக்கடவுள்வீற்றிருந்தனர்.

அந்தச்சமயத்தில் பிரமதேவன்முதலானவர்கள்எகமாகக்கூடிக்கொண்டு குமாரசவாயியைப்பூசித்து வழிபடயத்தனித்தவர்களாய் பூர்வத்திற் பரமசிவத்தின் விழிகளைமுடிய பார்ப்பதியார்திருக்கரத்தில்தின்றும் பெருகியகன்யானது பிரமனாதியர் நினைவையறிந்து அதிகவேகங்கொண்டு அத்தலத்தின்பெருகியது அதன்பின்பு நவரத்தினமயமாகிய ஆபரணதிகள் பொன்னடைகற்பகமலர் சந்தனக்கலவை தூபதிமுதலியபண்டங்களை அருச்சனைக்குயோக்கியமாகச் சேகரித்தவர்களாய்ப் பூர்வத்திற்றேவர்களுக்கு அமுதம்பகிர்ந்த பாத்திரத்தைக்கொண்டுகங்காசலத்தைரிப்பிச் சிவகுமாரன்சந்நிதானத்திற்போய்ப் பிரமன்முதலிய தேவர்களும் ரிஷிகளும் குமாரதேவர் திருநாமங்களை மந்திரவிதிகளினால் ஓதிக்கொண்டு திருமஞ்சளமாட்டியவுடன் ஈரத்தைப்புலர்த்தி முன்னம்அணிந்திருந்த பொன்னாடையைநீக்கி மிருதுவாகிய சொர்னபட்டாடையைஉடுத்தி மற்றொருநிலவிய சிங்காதனத்தில்

எழுந்தருளச்செய்து சகஸ்திரதிருநாமங்ஊ ஓதிஓதிப் பரிமளமிசூத்த பாரிசாதபுஷ்பவீதங்களினால் அருச்சித்து முடிந்தவுடன் பஞ்சகம்பகப்புதியமலர்களினால் சோடித் ததண்டைமாலையினோச்சாத்தி ஸ்ரீகந்தத்தேய்வையைப்பூசிப்பச்சைகம்பூரப்பொடியை அதனிடத்தில் அப்பிப்பினு குசவ்வாது உஸ்தா ரிமுதல்யதில்லியபரிமளக்கலவைகளை யுஞ்சாத்தி முடிந்தபின்பு நவரத்தினமயமாகியகிரீடம் மகாசூண்டலம் வாகுவலயம் முத்துமலை மோகனமலை பொன்னாளுண் வயிரமோதிரமுதல்ய இரத்தினபரணவிதங்களைத் தேகம்தோற்றமல் வகைவகையாக அணிந்துபின்பு பொற்றட்டுகளில் பழவகைகள்முதல்யநைவேத்தியங்களைச்சேர்த்து எதிரிற் படைத்தவர்களாய்ச் சவலநுங் கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு சந்திரனத்திலின்று சாம்பிராணி சந்தளம் அகிற்பொடிகளினால் பெருகும்தூபங்களையுங்ஊட்டிக் கற்பூரநீராஞ்சனமுடித்து மணிகளைஆட்டி அவ்வவர்களும் சுற்றின்வர்களாய் ஆகமவிதிப்படிக்குச் சோடசஉபசாரங்களைச்செய்து பத்திவிசுவாசங்களுடன் மும்முறைவலம்வந்து அஷ்டாங்கபஞ்சாங்கதிரியாங்க ஏகாங்கவிதங்களிற்குமாரசவாமியாந்திருவடிகளிற் றீர்க்கதண்டன்சமர்ப்பித்துச் சித்தசங்கற்பங்களை ஸ்மரித்து ஜயஜயவெனப் பற்பலவிதங்களிற்ஊற்றியில்விதங்களில் உபசரித்துநேந்திரோற்சவமாகத்தரிசித்துக்களிப்படைந்தனர், கேட்டிருக்கோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! மகாவிஷ்ணுபிரமதேவன்இந்திரன்முதலானவர்கள் மேற்குறித்தபடிக்குச் சிவகுமாரனைத்தேவகிரியினிடத்தில்தொருமித்துப் பூசனைவழிபாடுகளைநடத்தி வருவதைச் சண்முகப்பெருமாளன்பரிவாகஅங்கீகரித்துத்திருவிழிகளைச்செலுத்திப் பார்த்திருந்தனர்.ஓ! ரிஷிகளே!வெற்றிவேலாயுதர் தேவகிரியினிடத்திற் சேர்ந்தவனாயில் நடந்தகதாப்பிரசங்கங்களைச் சொல்லினம், இனிசமர்க்களத்திற் றாருகன்மாண்டசமாச்சாரந்தெரிந்தவுடன்அவன் பிள்ளைவந்துமுடித்தகாரணங்களையும் மற்றசரித்திரங்களை யுந் தெரிவிப்போ மென்று சூதபுராணிகர் ஆரம்பித்தனர்.

அமர்வெற்பிலயிற்படையேந்திய
விமலனுற்றதுசொற்றனமேலினிச்
சமரி ஊடப்படுதாருகன் றந்தியி
குமரனுற்றதுமற்றதுநகூறுசேம்.

அசுரேந்திரன்மகேந்திரஞ்செல்படலம்.

என்னைசுமாரனைந்ததனிலேஊடபடையாற்
மந்திருகமுடையதாருகன் றுன்பட்டினை
முந்துகிலதாதர்மொழியவவன்மேவி
யந்தம்லாக்கற்பிற் சவுரியலக்கணுற்றார்.

எமதிறைவனாகிய சரவணபவன்கோபித்தேவியவேலாயுத்ததினால் யானைமுகத்தினைப்பெற்ற தாருகாசுரன்மாண்டவுடன் அவ்விடத்திலிருந்த இராட்சதத்தாதர் புலம்பிக்கொண்டு அதிவேகமாய் ஓடி மாயமா புரியைச்சேர்ந்து பொலிவழிந்திருக்கின்ற பலவிதங்களைக்கடந்து அந்தப்பு

ரத்தைச்சேர்ந்து விழிகளில் தானாதானாயாகநீர்சொரியக்கிலேசித்து இராசபத்தினி பாதங்களில் விழுந்து தாயேமோசம்நேர்ந்து அஃதென்னேபெனில் உன்கணவன்பாலசப்பிரமணியர் கரத்திலிளங்கும்வேலினுற்பிளப்புண்டமாண்டனென்றவாற் ததையைக்கற்புக்கரசியாகிய சவுரியென்னும் பட்டபஸ்திரியானவள் கேட்டவுடன்பிரமைகொண்டு மெய்மறந்து அடியுற்றபனையைப்போலிலத்திலிழுந்துபுரண்டுமுகத்தினும்மார்பினும் அறைந்துகொண்டு விழிகளில்நீருற்றெய்தித்துப் பெருகலாயில் அடித்து ஐயையோ இந்த அநியாயமும்வினையுமோ என்செய்வேனெனக் கோடுகோடென்புலம்புகின்றபோது தாருகனுக்குரிய மற்றதேவிமார்கள் இதென்னவற்பாதமாக விருக்கின்றதெனப் பறந்துவந்து சேதிதெரிந்தவுடன்அவர்களும் வாயினும்வயிற்றினும்மோதி தலைமயிர்களைவிரித்து ஒவென்புலம்பித்தங்களுக்கு மூத்தவளாகிய சவுரியைக்கட்டிக்கொண்டு பதைபதைத்து விம்மியிழவுகொண்டாடினார்கள். அப்போது பட்டபஸ்திரியாகிய சவுரிக்கு மனந்தாபரியாமல் மற்றதேவிமாருடன் அழுதுகொண்டு அந்தப்புரத்தைக்கடந்து பாதசாரியாய்த் தெருக்களிற்போகுமுன்னிலையிற் புரசனங்ஊத்தத்தமக்கு அடுத்திருக்கின்ற விசனங்களோடு அரசனுக்குநேர்ந்தசம்பவத்தைக்கேட்டவுடன் படாதபாடுகளைப்பட்டுவந்து கூடிப்புலம்பிப்போகப் பட்டணத்தைக்கடந்து பிணமலைகளைத்தாண்டி ரத்த ஆறுகளை நீந்தி ரணக்களவெல்லையைச்சேர்ந்து வச்சிரகாயம்பெற்ற தன்கணவனிருதுண்டமாக நிலப்பாயலிற்கால் போனது தலைபோனது தெரியாமல்மாறுபட்டு விழுந்து கிடப்பதைக் கண்டமாதிரத்தில் ஆழ்ந்தகடலில் அகப்பட்டுவருந்தும்மயிலைப்போலச் சவுரியானவன்பதைபதைத்துத்தாடிதுடித்து மேல்விழுந்துமெய்மறந்துமூர்ச்சித்தவளாய் மற்றகன்னியர்செய்த உபசாரங்களினால் சற்றுநேரத்திற் களைதெளிந்துஎழுந்துபிரலாபித்துப்புலம்புவதாயினள்.

ஓ என்பிராணநாயகனே புருஷரத்தினமேயிராசாதிராசனே என்செய்தீர் தேவரீருக்கும்இப்படிக்குநேருவதோ தெய்வச்செயலும் இப்படிக்கிருந்ததோ ஒன்னுவினையே அடியாளேத் தனியாகவிட்டு என்னிடத்திலிருந்த பிரீதியை மறந்துபோய் விடுவது உம்மையொத்த அன்புள்ளகணவனுக்கு நீதியோ அல்லதழகோ ஐயையோ எவ்விடத்திற் போயிருக்கின்றீர் இவ்வுலகத்தின்வாழ்வையும் மற்றசம்பத்துகளையும் வெறுத்துச்சங்குசக்கரதானாகிய மகாவிஷ்ணுவாசஞ்செய்கின்றவைகுந்தநகரைச்சேர்ந்துசகலசம்பிரமங்களையும் அனுபவித்திருக்கின்றீரோ அல்லதுபிரமலோகத்திற்குன்போய்க் களித்திருக்கின்றீரோ அன்றியுந்தேவரீர் ஆதியில்வருந்திச்செய்த தவத்துக்கிரங்கிப்பலவரங்களைக்கடாட்சித்த கங்காசாதாதர்அனுக்கிரகத்தினைப் பூர்த்தியாகப்பெற்ற நீர் அக்கர்த்தன்வீற்றிருக்கின்ற வெள்ளியங்கிரியிற்போய்த்தேவதேவனை வழிபட்டிருக்கின்றீரோ என்பிராணபதமாகிய மணவாளாவ்விடத்திலிருக்கின்றீர் பூர்வத்தில்உம்முடனெதிர்த்துப் பிரகாசம்பொருந்திய சக்கரப்படையைக் கழுத்தணியாகக்கொடுத்துவிட்டுப் பின்னிடெந்துபோகியமகாவிஷ்ணுவும்உமது பணிவிடைகளைச்செய்து காத்திருந்த இந்திரனும்தினமும்பஞ்சாங்கஞ்சொல்லீவந்த பிரமனும்மற்றதேவர்களும்நமது நகரத்திற் காலவையாமல் இடைந்திருந்த யமதரும

ராசனும் மற்றுமுண்டாகிய சகலரும் தங்கள்மனைதவா
ட்டியிருந்த கவலைகளைப் போக்கி அல்லலற்றுக்களி
த்து நித்திரை செய்வரோ ஓங்கண்கண்ணியே பொன்னக
ரவாசிகளைவரும் புலம்பிவாடவும் அவுணராசாக்கள்மு
தலாகச்சூழ்ந்துபோற்றவும் பற்பல ராசினின்னங்களுடன்
அடியாளிருக்கின்ற அந்தப்புரத்துக்குளமுந்தருளுமை
பவங்களைக்காணும் கழுதபுருந்து காக்கைவட்டமிட்டு
வவும் பூதபைசாசங்கள் நடிக்கவும்இவ்வித ஆடம்பரங்க
ளின்மத்தியில் கால்மாடுதலைமாடாய் விழுந்துகிடக்கும்
அகோரத்தையும்பெருமானே? யிர்தப்பாழ்த்தகண்களாற்
பார்ப்பேனோ நான்மிகவும் வருந்தித் தேவரீரைக் காண
வந்தேன் பழையபடிக்குஅசையுடனெழுந்து நன்மொழி
களைப்பேசி அணைத்துஆதரிக்காமலிருக்கின்றீர். பலருங்
காணத்தமுவினலீழிபென நீனைந்திருப்பிராயினும் வெற்
றிமலைபுரளும் வலியபுசங்கையுடைய கணவரேயிக்கா
லத்தில் வாங்கின்றஎன்மனங்குளிர ஒருவார்த்தையையா
வது பேசாமல்வாய்க்கி நித்திரைசெய்கின்றீர். அடியாளி
டத்திற் கோபமேதேனுமுண்டோ என்னரசே நீலமணி
யைப்போலப்பிரகாசித்திருக்கும் காளகண்டமூர்த்தியான
வா தேவரீரிடத்திற் கிருபையுற்றுக் கட்டாட்சித்த வரமா
னது ஒருகாலத்தும் அழிவின்றியிரியிருக்கும் நாமுஞ் ச
கலசெல்வங்களையும் அனுபவித்து உம்முடன் வங்கண
மாயிருந்து நாளைக்கழிக்கலாமென்றுஇதுபரியந்தம்எண்
ணிக்கனித்திருந்தேன் இன்று அவ்வரமுயற்சிகளைத்து
ம் மங்கிப்பொய்யாக முடிந்ததே என்னுசைக்கணவனேச
கலரையும் வென்று எதிரின்றியிருந்த நீயும் மாண்டன
யோ ஐயையோஇந்த அற்பவாழ்வினைப்பெறவோமுன்ன
ம் அரியதவங்களைச்செய்து வருந்தினை தமக்கொருவரும்
நிகரற்றுத்தாமேமுதற்காரணக்கடவுளாக விருக்கின்றதே
வதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான்பெற்றசிறந்தபாலசப்பிர
மணியக்கடவுள் வந்தால்அவருடன் என்னதிர்த்துச் சண்
டைகொடுத்து வினறி பிராணனைமாளக்கொடுத்தீர் உம்
மைவெறுப்பது நீதியன்று விதிவலீயைமதியினல்வென்
றவர்கள் யாவரிருக்கின்றனர், சந்தனக்குழம்புதோய்ந்தவி
சாலமாகிய புயாசலங்களைப்பெற்றஅவுணவீரர்மந்திரிசா
மந்தர்முதலாகிய பிரமுகாங்குழந்து கட்டளைகளுக்கெதி
ர்பார்த்திருக்க அரம்பையர்நடிக்கப் பட்டுவாழ்குழ மங்க
ள வாத்தியங்கள் முழங்க இத்தகைய பைபவங்களைப்பெ
ற்றிருக்கின்ற சபாமண்டபத்தில் நவரத்தினமயமாகிய சி
ங்காதனத்தில் இராசாதிராசனாக வீற்றிருந்துஅரசசெலு
த்தி வந்ததேவரீர் இந்தப்பறந்தலையிடத்திற் பற்பலபேய்
க் கூட்டங்கள் கனித்துலாவ பிணமலைகள் பெருத்துஉதி
ரப்பிரவாகமானது இரைச்சலிட்டோடஅஸ்திர அணையி
ல்வருந்திப் பள்ளிகொண்டு துஞ்சுகின்றீரோ- எமதைய
னே அரசே ஆவியேருவார்த்தையையாவது ஆடரோ
இதுவுஞ்சிலநாளோ-வெற்றியிக்குத்த மழுப்படையைத்தா
ங்கி யிருக்கின்ற நீர்மலக்கடவுளாகிய சிவபிரான்உமக்கனு
க்கிரகஞ் செய்தவரத்தின் முயற்சியையும்புயவலீமையை
யும் முக்கியமாகவெண்ணி மோசம்போனீர்- காலங்களுந்
கடுத்த தந்திரஉபாயங்களை நீனைந்து தப்பித்துகொள்ளவ
கையை யோசியாமல் அநியாயமாகவிறந்தீர் ஒபிராணநாய
கரோ உம்மையினிளக்காலத்திற்காணப் போகின்றனன்,
அக்கினிவிழியைப் படைத்தசிவகுமாரன் சண்டைகொடு
க்க வெதிர்த்தகாலத்திற் பழமையாகவிறந்தஉமதுவலீகு

ன்றி மாண்டனிரொனக் கேள்விப்பட்டும் இன்னமும்பிரா
ணனைவைத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன்- ஆதலால் என்னி
னுமஉம்மிடத்திற் பிரிதிபத்திரிருக்கின்றவர்களாயாரிரு
க்கின்றனர் இநியான்யென்செய்வென்மணவாளரோயென்
று பற்பலவிதங்களாகப் பண்ணிப்பண்ணிப் பிரலாபித்துத்
துக்கசாகரத்தில் அழந்திவாழ்கின்றபோது மற்றையதே
விமார்களும் அவுணராசனைச் சூழ்ந்துகொண்டிகட்டிமு
த்தமிட்டும் முகத்துடன்முகத்தைச் சேர்த்தும் சிகையை
க்கோதி முடித்தும் முன்றல்களினால்முகத்தைத்துடை
த்தும் வஸ்திரத்தைச்சீராய்உடுத்தும்பணிகளைத்திருத்தி
யும்தலைகளைமோதியும்கீண்டஅளக பாரங்களைவிரித்துச்
சின்னபின்னப்படுத்திடுங்கியெறிந்தும் மேலுஞ்சொல்லா
ரின்ற துக்கத்துக் கேதுவாகிய காரணங்களைச்செய்துகட
லுடைந்ததைப் போலக் கோவெனப்புலம்பி வாழ்கின்ற
சமயத்தில் இச்சம்பவம் நேருவதற்குமுன்னம் பெரியத
ந்தையாகிய சிங்கமுகாசரனைப்பார்த்துவருவதாக அவன்
வாசஞ்செய்யும் ஆசரமென்னும்பட்டணத்துக்குப்போயி
ருந்த தாருகன்குமாரன்அசுரோந்திரனென்பவன் பிதாவுக்
குநேர்ந்த கொடுமையைக் கேள்விப்பட்டி வருந்தி மனோ
வேகத்தினால் கடுகி ஓடிவந்து ரணக்களத்தைச்சேர்ந்துபு
சபலபராக்கிரம சாஸ்யாகிய தந்தைமாண்டி விழுந்துகிட
க்கின்ற கோலத்தைக் கண்டவுடன்பெருமூச்செறிந்துகொ
டுகோடென்றமுது கீரங்களைப்பிசைந்து அளவுபடாததுக்
கசாகரத்தி லமுந்தினவனுய்க் கொடியகனலிப்பட்டவனை
ப்போலப் பதைபதைத்துத் துடிதுடித்துச் சோர்ந்து நி
லத்தில்விழுந்து களைத்துத்தேறி எக்காலத்திலும்பெருத
கிலேசத்திப்பட்டவனுய்க் கணவன்மீதில்விழுந்து அலங்
கோலமாய்ப்புரண்டிவாழ்கின்ற தாயினருகிற்போய்ப் பா
தங்களில் வணங்கிஎன்னுசைத்தாயே உன்ஊர்தனைக்கே
எத்தலத்திற் போயிருக்கின்றனர், என்னஅநியாயம்உன
க்குச்சம்பவித்தது மாதாவே என்செய்வேன்இராசாதிரா
சனாக விருந்த பிதாபட்ட இக்கோரத்தையும் தீராதஉன்
னுடைய துக்கத்தையும் எப்படிபார்த்துச்சுகிப்பேனென்
று பற்பலவிசனவாசகங்களைச் சொல்லி அரற்றினவனுய்
மேல்நடக்கவேண்டிய காரியங்களைச்செய்து முடிக்கயத்த
னித்துத்தாய்மாருக்குப்பற்பலதேறுதலைச்சொல்லிஒருவ
கையாய் அவர்கள் துக்கங்களை ஆற்றிப்பக்கத்தி லோரிட
த்தில் அவர்களனைவரையும் கொண்டுபோய்ச்சேர்த்துஅ
த்தருணத்தில் நேர்ந்தஅவுணவீரரைக்கொண்டு தகனத்
துக்கு வேண்டும் சந்தனக்கட்டைகள் முதலாகியவஸ்துக்
களைத் தருவித்துத் தட்சணம் ரணக்களத்திற் கிடக்கி
ன்ற பிதாவையெடுத்துப் பழையபடிக்குச் சேர்த்துமுழு
க்காட்டி வஸ்திரபரணங்களைக் கொண்டு அலங்கரித்து
புஷ்பத்தினுற் சோடித்த தேரின்மேலேற்றிச்சுடலையெல்
லையிடுகொண்டு போய்ச்சந்தனக்கட்டைகளினால் அடுக்கி
யிருக்கின்ற அணையின்மீதில் வளர்த்திசாமவிதிப்படிக்குச்
செய்யவேண்டுஞ் சடங்குகளைமுடித்து ஓமத்தியைக்கொ
ண்டு தகனஞ்செய்வித்து வருகின்றகாலையில் தாயாகியசு
ரியென்பவள் அவ்விடம்வந்து தன்குமாரனைப்பார்த்துஐ
யனே என்புருஷுடனுன் நான்போவதற்கு மிகவும் விரு
ப்பமாயிருக்கின்றனாதலால் அதற்குவேண்டும்முயற்சி
களைத்துரிதமாகமுடிக்கக்கடவையென்றுசொல்லியநற்றா
ய்வாக்கியங்களைக்கேட்டவுடன் நடுநடுங்கிஅழுகியபாதங்க
ளில் விழுந்து வணங்கித்தாயே பிதாவைப்படுகொடுத்து

வாடுகின்ற அடியேனைப் போற்றி யிரட்சித் திருக்கவேண்
டுமென்று சொல்ல அந்தவசனத்தை மறுத்து நிமைப்போ
தும் இந்தப் பூமியிலிருக்கமாட்டேன் நான்குறித்தபடிக்கு
ச் செய்யக்கடவை யெனக்கோபித்துச் சொல்லும்போது
அசுரேந்திரன்பயந்து மாதாவே அந்தப்படிக்கு இதோ மு
டித்தேனென்று சம்மதித்த பிள்ளையைப்பரிவாகப்பார்த்
துக் குமாரனே நானும் மற்ற உந்தாய் மாறும் கணவனுடன்
வானத்தைச் சேர்ந்து களித்திருக்கத்தக்கதாகத் தழுவ மூ
ட்டியவையெனக் கட்டினாயிட்டபடிக்கு வானத்தை அளவு
ஞ் சுவாலையை விசர் தீக்குண்டமொன்றை விசாலமாகச்
செய்வித்து முடித்தவுடன் மாணையொத்த சாயலையுடைய
தாருகன்தேவிமார் அனைவரும் ஸ்நானஞ்செய்து பட்டா
டையுடுத்துப் பரிசுத்தராய்மும் முறைவலம்வந்து அனலி
ற்பாய்ந்தனர்.

இப்படிக்குத்தாய்மார் அனைவருந்தகனமாகியபின்புத
ந்தைதாயாருக்குச் செய்யவேண்டுங் கிரியைகளை முடித்து
அசுரேந்திரனுவன் கிலேசத்துடன் புலம்பிக்கொண்டுத்
ன்பட்டணத்தினும் போகாமல்தட்சணமே அத்தலத்தை
நீங்கிச் சேர்ந்த சுற்றத்தார் சிலர் சூழ்ந்து வரக்கூகிறபடி
கருங்கடலின் மத்தியிலே ராஜிற்ற வீரமா மயேந்திரபுரியை
ச்சேர்ந்து மனவாட்டத்துடன் பழைய முகப்பொலிவுநீங்
கி மேனிகரிகரிந்து புழுதிமூடக் கொடிய தரித்திரனைப்
போலப் பாதசாரியாய்த் தாருகன்பிள்ளை அசுரேந்திரன்
போகும்பொழுது அப்பதங்கோலத்தினை மயேந்திரபுரி
யின் வீதிகளிலிருக்கின்ற அவுணவீரர்களா தியர்கண்டு அ
ந்தட்சணமே அதிககிலேசசித்தராய்வாடி நடுநடுங்கிக்கரங்
களை விரித்துக்கொண்டு விழிகளிற்பெருகும் நீரானது ஓடி
க்கால்களின் மூலமாகப்பாயப் பெரும்புறக்கட லுடைந்த
துபோல மிகவும் வருந்திப் புலம்பினவர்களாய் இந்தராச
குமாரன் வெறியுயிர்ப்படிக்குத்திகைத்து ஓடி வருவதற்
குக் காரணமென்றோ வெனக்கும்புகும்பாய்ச்சேர்ந்துபே
சிக்கொள்ளுகின்றனர், இந்த அசுரேந்திரன் கொலைகளு
கட்காம மென்கின்ற கொடுமைகளைச் செய்வதற்குச்சகி
யாமற் றருமத்தையே விரும்பி யிருப்பவனென்று பலரும்
வசனித்துக்கொள்ளக்கேட்டிருப்போம் ஆதலாம் நன்கு
லவிருத்திக்கடுத்தநடையிலையென்று பிதாவானவன் கோ
பித்துத் துரத்திவிட்டனோவென்று சிலர் சொல்லவும் அ
ல்லது பழிபாதகங்களை அஞ்சாது செய்துவருந் தாருகன்
நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கமுடியாமல் இந்தக்குமாரன்தா
னே துறிக்கொண்டு வந்து விட்டதாகவேண்டுமென்று சில
ர் சொல்லவும் இந்திரன் தெய்வலோகவாழ்வையுந்திரிலோ
க அரகியையுமிழந்து தனதுருவத்தை மறைத்து வேற்றுரு
க்கொண்டு பூலோகத்திற் சஞ்சரிக்கின்றனெனச் சொல்
லுவர், அவன் ஒருகாலம் பரமசிவத்தை நோக்கி அரியதவங்
களைச் செய்து அவரனுக்கிரகத்தினால் புசுபலபராக் கிரம
மும் மாயைப்பெருக்கையும் பெற்றுத் தன்சேனையுட டி
கோபித்து வந்தெதிர்த்துக் கொடியபோரைச் செய்துவாட்
ட அவன்பாணங்களுக்குச் சகிக்கப்படாமல் தாருகன் இ
றந்தனோ அக்கொடுமைக்கஞ்சி யிக்குமாரன் இவ்விட
ம் ஓடிவந்து விட்டனோவென்று சிலர் சொல்லவும். வீ
ராதிவீரனான தாருகன் சிலபகைவருடன் போராடித்தி
ராணியில்லாமல் அவர்கள்கையில் மாண்டனென்பத
ற்குச் சிலநிருஷ்டாந்தத்தைக்கண்டிருக்கின்றனாம், அஃ
தென்னையெனின் வானத்தையளாவரின்ற கிரவுஞ்சபர்வ

தமானது இதுபரியந்தம் எவ்விடத்திலிருந்து பார்க்க
ணர் தோற்றப்படும் இப்போது அதனுருவையும் அத
ன்மீது உலவித்திரியும் அவுணராகிய நம்மவர்களையுங்கா
ணவில்லை தூளிபடலமாத் திரம் பெருத்து விளங்குகின்
றது இதைவிட வேறொருகாட்சியும் வேண்டுமோவெனச்
சிலர் வச்சனிக்கவும். ஆயிரம்பணமுகுடங்களை யுடைய சேஷ
சயனத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் மகாவிஷ்ணுசெலுத்
திய சக்கரப்படையைப்பசியபொன்னணியாகக்கண்டத்தி
ற்றரித்திருக்கின்ற ஜயசாலியுடன் தயிரியங்கொண்டெதி
ர்த்துச் சண்டைகொடுப்பவர்பயாவிரருக்கின் நனர், அல்லது
அவன்முனையில் நின்றசுற்றுநேரம் வாதுகொடுத்தபோ
தினும் ஈஸ்வரவரப்பிரசாதி யாதலால் மாவது அரிது இ
தைவிச்சயமாக நம்பவேண்டுமெனப் பலர்பேசவும் சிலநா
ட்களுக்குமுன்னம் நமதிறைவனாகிய சூரபதுமன் தங்கை
அசுமுகியென்பவள் வீரமாகாளென்னும் சவுரியபரனா
ல்தன்கரத்தையிழந்துவந்து அரசன்முன்விழந்து முறை
யிட்டகாலத்திற் சூரன்கோபித்துப்பலதேவர்களைப்பிடித்
துவரச்செய்து சித்திரவதையாகியதண்டனைகளைச்செய்து
ங் கோபந்தணியாமல் இந்திரகுமாரனாகிய சயந்தனையும்
தேவர்களையும் அவர்கள் பெண்பிள்ளைகளையும், இத்தின
வனாயில் அரியசிறையில்வைத்திருக்கின்றனன், இக்கால
த்தினும் இந்தராசகுமாரன் இக்கோலமாய்த் துன்பக்கட
லிலாழ்ந்து கிலேசித்துப் போகின்றனன், இதைக்கண்ட
வுடன் நமது அரசன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலப்பொ
ங்கிப்பழையபடிக்குத் தேவர் கூட்டங்களைத் தொந்தரை
செய்வதற்கு ஐயமில்லையெனச் சிலர் வழங்கிக்கொள்ளவும்
நீலமேகவண்ணரான மகாவிஷ்ணுவானவரநமது அரசன்
தாருகனுடன் போர்செய்ய நினைக்கவேமாட்டார் சிருஷ்டி
கர்த்தனான பிரமதேவன் இக்கருமத்தைக் கனவிலும் மதி
யான் ஆதலால் புசுவன்மைக்கொருவனாகிய தாருகாசுரனு
டன் வாதாடுவதற்குப் பார்ப்பதிபாகனான ஈஸ்வரனல்லது
ந்றொருவராம் கூடுவதோவெனச் சிலர் கூறவும் தேவர்கள்
கருடகாந்தருவர் சித்தர் வித்தியாதரர் பன்னகர் முதலிய அ
ந்தரவாசிகள் நம்மவர்கள்காட்டிய பணிவிடைகளைச்செய்
து வருகின்றனர், அவர்களாலொன்றும் நேரவறியாது ஆ
தலால் இந்தராசகுமாரன் வாடிவருவதற்கு ஏதோ ஒரு மு
க்கியமாகிய காரணமிருக்கவேண்டும் வெகுநாளாய் எதிர்
த்துச் சண்டைகொடுப்பவரின்மையாம் புசுங்கன்தின் வெ
டுத்துச்சோம்பலாய்வாடி யிருக்கின்றனம், சந்தேகமில்லா
மல் இனிமேற் சண்டைக் கேதுவுமுண்டு சந்தோஷமாயி
ருங்கோளெனச் சிலவீரர்கள் சொல்லவும் இந்தராசபுத்தி
ரன் அல்லலிப்பட்டுப் போகின்ற காரணத்தினால் இதை
க்கண்டவுடன் நமது சக்கிளோஸ்வரன் சிறிக்கட்டினையிட்
டனுப்புவதற்கு முன்னம் துரிதமாய்த் திரண்டசேனைகளுட
ன் பிரயாணப்பட்டு மாயமாபுரிக்குப்போய் நடந்தகாரிய
யங்களைத் தெரிந்து நம்மாற்கூடிய முயற்சி களைச்செய்து
திரும்புவோம் வாருமெனச் சிலஜயசாலிகள் துரிதப்பட
வும் இவ்விதங்களாக அவுணவீரர்கூடி மனவருத்தங்களு
டன் வசனித்துவரும்போது அசுரேந்திரன் வீரமாமயே
ந்திரபுரியின் வீதிகளைக்கடந்துவிட ரகண்டைகள் சத்திக்கும்
பாதங்களை யுடைய சூரபதுமன் வாசஞ்செய்யும் அரசன்ம
னையைச் சேர்ந்து அவுணவீரர் மந்திரிபிரதானிகள் முதலா
கிறொருங்கியிருக்கின்ற நவரத்தினபயமாகிய சபாமண்டபத்
தில் விளங்குஞ்சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்

தும் ராசாநிராசனான சூரபதுமனைக்கண்டு ஒவெனப்புல
ம்பிக்கொண்டு சமீபத்தின்போய் பாதங்களில்விழுந்துதன்
கரங்களினால் அவற்றைப்பிடித்துக்கொண்டு மிகவும்புல
ம்பி ஏங்குவதைஅவுணருக்கரசன்கண்டவுடன்மனவருத்
தத்துடன் ஐயவேகிலேசிக்கவேண்டாம்இப்படிக்கு அல
ங்கோலமாசவருவதற்கு உனக்குச்சம்பவித்தகாரியங்களை
விரைவிற்கொல்லக்கடவையெனக்கேட்டபோது அசுரோர்
திரன் ஒருவகையாய்த் தேறினவனாய் அப்பாநானென்ன
சொல்லுவேன் வாயெழவில்லை தேவேந்திரன் தந்திரவஞ்
சகத்தினால் இல்லாதவைகளையெல்லாஞ்சொல்லிமுறையி
ட்டுக்கொண்டு சிவகுமாரனாகிய பாலசுப்பிரமணியனென்
பவனை உடன்படுத்தியதால் அப்பாலன்பு பூதப்படைக
ளுடன்மாயமாபுரிக்குவந்து உன்தம்பிபைவளைத்துக்கொ
ண்டு அகோரஉயுத்தங்களைச்செய்து சேனைகளைத்ததை
யும் தும்சம்பண்ணிக்கொண்டு கடையில்தாருகனுடன்
கிரவுஞ்சபாவதத்தையும் வேலினாற்பிளந்துவதைத்து இப்
பூமண்டலத்திலேராநின்ற நம்மவனாத் தேடிக்கொண்டு வ
ருகின்றனனெனச்சொன்ன கொடியவசனங்களைச் சூரன்
கேட்டபோதுகுமாரனே நீபேசுவதுமெத்தவும் அதிசய
மாக விருக்கின்றதெனக்கோபநகைகொண்டவனாய்ச்சலன
மற்ற புசபலபார்க்கிரமசாலியாகிய தாருகாசுரனையும் மா
யைக்கரசனான கிரவுஞ்சனையும்காளைகண்டமூர்த்திகுமார
னே வெல்பவன் இதுசுத்தபொய் அப்பனே நீஏதோசில
துன்பங்களிற்பட்டித் திகைத்துவந்திருக்கின்றனை ஆதலா
ல் மனச்சஞ்சலமற்று நடந்தசெய்தியை எதார்த்தமாய்ச்
சொல்லக்கடவையெனக்கேட்டபோது அசுரோந்திரன் வி
ழிகளில் நீராப்பெருக்கிப் பிதாவேகேட்டிராக இப்போ
துநான்விண்ணப்பஞ்செய்தது சத்தியமானவாக்கியம்தான்
பிதாவையும் மாயையிற்சிறந்த கிரவுஞ்சவனையையும்சிவ
குமாரன் வேலினாற் கொன்றான், அந்தச்சம்பவத்தைநா
ன் ஆசுரத்திற்கேள்விப் பட்டு வேகமாகப்போய் யதார்த்
மாகக்கண்டு பிதாவைத் தகனஞ்செய்ததாய்மார்மன இஷ்
டப்படிக்கு அக்கிரிப்பிரவேசத்துக்கு வேண்டியதீக்குண்
டமுடித்து அவர்களுையும்பறிகொடுத்து வறியனாய் அத்த
லத்தினும் நிற்கமனமில்லாமல் தேவரீருடன்இந்தமனவ
ருத்தத்தைச்சொல்லி ஆற்றிக்கொள்ளவந்தேன் இதுஉண்
மைமானது நம்புமெனப்பேசிய வாசகஞ்செவியிற் பட்ட
வுடன்தன்வலதுபுசத்தாக்குச்சமதையாகவிருந்துசகலஜய
ங்களும்பெற்றுக்கொண்டுவந்ததிரனாகியதுணைவன் மாண்
டனென்பது நிச்சயப்பட்டகாலத்திற் சூரபதுமன்மன
தில் கோபாக்கினியானதுமுண்டு மேல்ட்டிவிழிகளிற் கு
பில்குபிலெனத்திப்பொறி சிதறவும்நாசிகளிற்புகைப்பட
லம் பெருகிச்சரீரத்திலிராநின்றரோமத்துவாரங்களமுற்
றினும் அனற்சுவாலையிசவும் புருவமானது உயர்ந்துநெ
ற்றியிலேறவும்பற்கள் கடகடெனக்கடித்துஉதட்டைஅது
க்கி படபடெனவாய்துடிக்கவும் மனமானது அண்டமுத
லைய புலனங்களைத்தையும் அதப்படுத்தவேனக்கவும் இ
ப்படிக்குக்கோபக்கனலானது மீறியலைக்கும்போதுஅதன்
மத்தியிற் பிராணபதமாகவுஞ்ஜயசாலியாகவிருந்ததாரு
கன்மேலிருந்த பட்சத்தினால் உண்டாகிய துக்கசாகரமா
னதுபெருகி அத்தியையவிக்கவும் பவனத்தினுஞ் சிவந்தி
ருத்த விழிகள்கலங்கி ஜலமானதுபெருகி நதியைப்போல
ஒடியொளிக்கவும் துக்கசாகரமென வழங்கிக்கொள்வதுஉ
ண்மைபெனக் காட்டுமாறுபோலத் தேகமெங்கனும்விய

ர்த்தொழுகிப் பாயவும் இவ்விதமாகத்துன்பக்கடல்அக
ப்பட்டு ஐம்புலன்களும்நிலைகலங்கிஅறிவுசோர்ந்துசுங்கா
தனத்தில் நின்றவந்தவி நிலத்திலிழுந்து கோடையிடி
யைப்போலப்பிரலாபித்தகாலத்திலிழுந்தஒசையினால்பூ
மிகுமிகுடெனநடுங்கி அதைச் சூழவிருந்தசமுத்திரமான
து கொதிப்பெடுத்துஅதலகுதலப்படவும் மன்னுயிர்களை
க்கொண்டுபோகுந் திரம்பெற்ற யமதருமராசனும் கிடுகி
டாய்த்துச்சோரவும்சமுத்திரத்தில் அடங்கியிருந்த வட
வையானது சூலைசூலிந்து மங்கவும்பிரசண்டவாயுவும்பய
ந்தொளிக்கவும் சூரியசந்திரர்முதலிய நவக்கிரகங்களமற்
றநட்சத்திரராசிகளநிலைதப்பிப்பூவட்டமெங்கும்பலபலெ
ன உதிரவும் இந்தமண்ணுலகை ஒருதலைப்பாரமாகத்தா
ங்கியிருக்கின்ற ஆதிசேஷன் ஆயிரஞ் சிரங்களைக்கொண்
டுசுமந்துங் கூடாமையால் வருந்தித்திகைக்கவும் அச்ச
பையிலிருந்தவீரராகிய அவுணரும் அரசன்படும் வருத்
தங்களுக்குமனந்தாபரியாமற் கிலேசத்தில் ஆழ்ந்துஎங்கி
விழுந்து அரற்றிச்சோர்ந்து பாதபாடுகள்படவும் இப்ப
டிக்குச் சமஸ்தமும் ராசபரமேஸ்வரனுக்குநேர்ந்த மன
வருத்தத்தைக்குறித்து வாடுகின்ற காலையில் அந்நகரவா
சிகளனைவருந்தங்கள் தங்களுக்குவந்தஇடையூறுபோலக்
கொடியதுன்பத்திற்பட்டுப் புலம்புமோசையானது பெரு
த்துப்பொலிவற்றுவாடினர், துக்கத்திருந்த சூரபதுமனு
க்குமுன்னமெழுந்துகோபக்கனலானது விசனத்தினால்அ
டங்கியிருந்தது மீறியெழுந்து அதினும் பதின்மடங்குச
வாலையைவிசமானமும்நாணமும்மனதைத்தாண்டச்சோ
லென் நெழுந்து பக்கங்களிற் சூழ்ந்திருக்கின்ற தன்ப
ரிசனணாப்பார்த்துச் சொல்லுகிறான்,

ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் ஏகசக்கிரமாக ஆண்
டு வரும் ராசாநிராசனாகிய நமது துணைவன் தாருகனை
க்கொஞ்சமாவது எண்ணிக்கையிலலாமற் கொன்றும் மே
லீட்டுவருகின்ற கந்தனென்பவன் புயலன்மையைக்காட்டி
வெற்றிகொண்டுவர நீனைத்தனனாதலாற் கணப்போதுகழி
வதன்முன்னம் நமது இந்திரஜாலத்தேனாயும்வயிரகவச
ததையும் வில்தேவாஸ்திரங்கள்முதலிய பற்பலஆயுதங்க
ளையும் கொண்டுவரக்கடவீனெனக்கட்டளையிட்டான். அ
ரசன்வாயிலிருந்து இந்தஉத்தரவுபிறந்தவுடன் கிங்கரர்
மனோவேகத்தினும் முந்தியோடி அவற்றினைத்தூரிதமாக
க்கொண்டுவரப்போயினர், உடனே சபையிலிருந்தவீரக
ண்ணையணிந்த அவுணவீரர் அரசன் மனக்குறிப்பைத்
தெரிந்து சுகுதியிற்போய் ஆயுதபாணிகளாய்ச் சயசாலிக
ளாகிய நால்வகைச்சேனைகளுடன்வந்துகடைவாயிலின்பு
றத்திற்சூழ்ந்தனர். இப்படிக்குச் சூரன்கோபித்துப் பி
ரையாணப்படுவதையும் சேனைகள்வந்து நெருங்கியிருப்
பதையும் கண்டவுடன் சபையிலிருந்த மந்திரிகளில் அ
திகவிவேகசாலியாய்த் தீர்க்கயோசனை பரனாகிய அமோக
னென்பவன் சமீபத்தின்போய்ச் சூரன்அழகியபாதங்களி
ற்பணரிந்துஅரசனே நானொருமந்திராலோசனையைச்சொ
ல்லுகிறேன் கோபியாமற் கேட்டருளவேண்டுமெனப்பே
சத்தொடங்கினன், கூர்மைபொருந்திய திவ்வியபாணங்க
ளைச்செலுத்தும் தனுர்வித்தைகளைப் பூரணமாகக்கற்று
நேர்ந்தசத்துருக்களை விரைந்துகொண்டு பின்னிடையாம
ற் சபதப்படிக்கு வெற்றிகொள்ளவல்ல சுத்தவீரராயிருக்
கின்ற அரசர்களாயினும் பரராசர்கோபித்துத் தங்கள்நக
ரத்தினமீதுவந்து சூழ்ந்தெறித்தகாலத்திற் றுறிதப்படா

மல்விவேகசாஸ்கருடன் கூடி மந்திராலோசனைகளைச்செய்து ஒருகருமத்தைத் தீர்மானித்தல்லது வெவ்விதாகிய கோபாக்களினமேலுச்சீறி யெதிர்த்துச் சண்டைகொடுக்கப்போகார்க்களமேலும் வந்தபகைவன் குலகோத்திரங்கனையும் இன்னமரபில்இன்னனுக்குப் பிறந்தவ னென்று விசாரணைசெய்தும் மற் றும்அவனுக்கிருக்கின்ற சேனைகளின்வலையும் எவ்வகையிடம்பொரு ளேவல்களைப்பெற்றிருக்கின்றவனென்றும் அவன் முன்னவர்கள்சுவுரியபராக்கிரமங்களையும் தன்பேரில் இவ்னகாரணத்தைக்குறித்துக் கோபித்துவந்திருக்கின்றனென்பதையும் பொருக்குவந்திருக்குஞ் சேனைகளின் வீரபராக்கிரமங்களையும் பகைவன் புசுபலவலையினையும் பூர்த்தியாகத் தெரிந்தல்லது ஒருகாரியங்களையும் மனத்திற்மரணிப்பேரோ இஃதன்றியும் பகைவன் தேவர்வரப்பிரசாதங்களைப்பெற்றவல்லபமுடையனென்றும் மாயையளிற் சிறந்தபராக்கிரமசாலமென்றும் தவ்வியஅஸ்திரசஸ்திரவிதங்களைப் படைத்திருக்கின்றவனென்றும் அவற்றிற்குரியமந்திரதந்திரங்களைக்கற்றுக் கரவேகமாகச்செலுத்தவல்ல தீரனென்றும் தேகசம்பந்தமாகிய லெயில் முக்கியனென்றும் தருணத்துக்கடுத்த உபாயங்களைச்சீர்தூக்கிடத்தத்தக்க விவேகசம்பன்னென்றும் விசாரணைசெய்து அவற்றின்நிறங்களை ஆராய்ந்தபின்பு மேல்நடத்தவேண்டுவதற்கு முயற்சிசெய்வர். இத்தகைய ஆராய்ச்சிகளைமுடித்தபோதினும் நம்பிக்கையுள்ள சிலதூதரைச்செலுத்திப் பகைவருடன்வந்திருக்கின்ற சதுரங்கச்சேனைகளின் நிறங்களையும் வல்லபங்களையும் பூர்த்தியாகத்தெரிந்து கொண்டபோதினும் அதனால் நிச்சயப்படாமல் மேலும் முன்னினும்மனதுக்குச் சம்மதமாகவி க்கின்ற வேவுகாரரைத்தூண்டி அவர்கள்திருஷ்டார்த்தமாகத்தெரிந்துவந்தபின்பு இரண்டுமேள்விகளையுஞ் சீர்தூக்கிப்பார்த்து வித்தியாசங்களைத்தெரிந்து ஒன்றைமனதில் நிச்சயப்படுத்துவர், இவையன்றியும் பகைவரைப்போற்றிவந்தராகஜதரகபதாதிகளின்பெருக்களியும் பின்பலமேதேனுந் துலைதூரத்திலவைத்திருக்கின்றனொன்பதையும் நம்பிக்கையாக விசாரணைசெய்து கொள்வரமேலும் தன்மீத்பகைத்துவந்த பகைவன்பலம் எளிதாகக் கண்டபோதினும் அதைச்சிறிதாகவேனையாமற் பெரிதாகவேமதித்தும் சேனைகள் சுலபமாகவிருப்பினும் அவற்றினையும் அவ்வாறே திரண்டதாகவெண்ணியும் தங்கள்வல்க்குப்பகைவன் தாழ்ந்தவனாகிலும் பராக்கிரமசாலிகளாகிய மேம்பாட்டையுடையவர்களைப்போலமதித்தும் சாமபேதநானதண்டமெனச்சொல்லும்சதுர்விததந்திரங்களில் முதற்குறித்த மூன்றுஉபாயங்களினால் வசப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் அஃதாவசமாதானத்தோடாயினும் பகைவன்சுட்டத்திலிருக்கின்ற தீரணத்தந்திரத்தினம் கலைத்துத் தம்மிற்சேர்த்துக்கொண்டு வல்குன்றிப்போகச் செய்தாயினும், சிலஉலுப்பைமுதல்ய பொருள்களைக் கொடுத்தாயினும் காரியசாதகப்படுத்துவதும் இவ்விதமுத்திறங்களினும் கூடாதாயின் நான்காவதாகவிருக்கின்ற அரசர்களுக்குரிய தண்டத்தினால்வெல்லத்தகும அஃதாவது நாலாவகைச்சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு போய் இராசதருமப்படிக்கு ரவுத்திராகாரமாகிய கோபத்தைப்பெற்றவர்களாய் முற்றுகைப்போட்டுத் தயிரியசாலிகளாகிய சேனைகளைக்கொண்டும் தான்படைத்திருக்கின்ற

அவ்வுதவகையுடையவன்மையினாலும்எதிரிகள் காரணங்களைமதித்துச்சுற்றிக்கொண்டு வெற்றிபெற்றுத்திரும்புவர்.

இவ்வயன்றியும்அரசனே யின்னமொருநீதியைச்சொல்லக்கேளும் தம்முடனெதிர்த்துச்சண்டைகொடுக்க வலியற்றவர்களையும் உயுத்தமுக்கத்திறப்பயந்து அடைக்கலம்புகுந்தவர்களையும் புறந்தந்தபேர்க்கா மீதினும் சுத்தவீரர்களாகவிருக்கின்ற அரசர்களோபாணைச்செய்ய அவர்களமீதிற்போவதும்சேனைகளைச்செலுத்தித் துரத்துவதும்திராதபழிபாதகமாம்வீரத்தன்மைகளைப்பெற்றவர்களுக்கு அமுதமுன்று ராசாதிராசனே மேற்குறித்த பிரகாரணங்கள் உலகத்திருக்கின்ற அரசர்களநடந்து கொள்ளவேண்டும் நீதியாகும் ஆதலால் தேவரீரைப்பார்க்குமிடத்தில் அழிவற்ற வச்சிரதேகத்தைப் பெற்றவன்மேலும் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களுக்கும் ராசபரமேஸ்வரனாகவும் இதுவரையிற் குறைபாடொன்றும் பெறாதவனாய் இந்திரனாகிய தேவர்களைவென்று அடிமைகொண்டு ஆள்பவன்பிரமதேவன் காலங்களிற் பஞ்சாங்கஞ்சொல்லி வாழ்த்தவும் மகாவிஷ்ணுவானவர் புகழ்ந்துபோற்றவும் வாழுகின்றனை யித்தகைய ஜயங்களையும் புயவலிமைகளையும் கீர்த்திப் பிரதாபங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற தேவரீர் அபலனாய்த் தமக்குப் பயந்தென்றித்துத் திரிகின்ற இந்திரன்சொல்லிப் பெரிதாகக்கேட்டு அவனுக்காளாய்ப்புல்லியபூதங்களைச் சேனைகளாகக்கொண்டு ஈஸ்வரன்நேற்றையதின்ம் பெற்றசிறுபிள்ளைவந்தால்அவனைஒருபொருளாகமதித்து நிரோபோய் வென்றுவர நீனைத்தீர்அரசனே நானென்ன சொல்வேன், அவ்வாறே நடப்பிராயின்இதுவரையிற் பெற்றிருக்கின்ற கீர்த்திகளும்மடங்கிப் பலராலு மிகமும்படியாகிய வசைகூடப்பத்தலது வேறொன்றினைக்கானேன் எமதினைவனே யிப்போது வருகின்றபகைவன் சவுரியபராக்கிரமங்களை நிதானித்துப்பார்த்தவனல்லே மேலும்அவன்படைவீரர்களினது பெருமைகளையும் வீரத்தையும் மதித்ததில்லை தேவர்கள்-அவுணர்-இராகக்கதர்- முதலியசவுரியவான்களாற் புகழ்கின்ற உமதுமேம்பாட்டைமறந்தனை நீர்யத்தனித்துச் செய்யப்போகின்ற காரணங்களைஉமதுவெற்றியைக்கோரிக் காத்திருக்கின்றமந்திரிபிரதானிகளுடனும் சொல்லியோசித்து மேல்நடக்கவேண்டிய முடிவைத் தீர்மானித்ததுமில்லை காரியாகாரியங்களை மதித்துப்பாராமல் விருதாவில் தேகஞ் குடெழும்பும்படிக்கு அதிககோபத்தைக் கொண்டபோகத் துணிவது உம்மையொத்ததூரனுக்கு வெற்றிக்குரியதோஇவையன்றியும்வீரபராக்கிரமசாலிகளா யிருந்தபோதினும் பிராரத்வவினைவந்து கூடுமாயின் இப்பூமியின் கண்வலியில்லாத ஒருவன்கையில் அகப்பட்டோள்வர் உம்மைப்போலஅசைவற்ற உறுதிபெற்ற வச்சிரகாயத்தினைப்பெறாதகுறையினால் தாருகாசுரன்யினைத்து மழலைச்சொல்லுறாத சிறுபிள்ளையினும் கொல்லப்பட்டிற்றான். மேலும்ஒருகாரணத்தைச் சொல்லக் கேட்பிராக. - கலகலெனச் சத்திக்கும் தண்டைசதங்கையணிந்திருக்கும் பாதங்களையுடைய சிறுபிள்ளைகையினால் யானே முகத்தினைப்பெற்ற உன்சகோதரன்மாண்டதை அற்புதமாக நீனைக்கவேண்டுவதில்லை புசுபலபராக்கிரமசாலிகளையாயினும் ஒருகாலம் தங்கள்வல்லபங்களையிழந்துவாடவரும் அவ்வாறே அபலராயிருப்பவரும் அதிகஞ்ஞராய்ப் பலராலுந்துதிக்க வாழ்வதுமுண்டி ஆதலால் நீகரற்றுபுசாலையாயிருக்கப்பட்ட அரசு

னே சொற்களையின்னமும் திருத்தமாகப் பேசவறியாத சிறுகுழந்தையின்பேரிற்கோபித்துப் போரினைச்செய்யரினைந்துபோவது ஒருபோதும் புகழுக்குரியதன்று இதை யோசித்து அக்குமாரன் சிறப்பினையும் வல்லபத்தையும் சேனைத்திறம்களமுதலிவைகளையும் தீர்க்கமாய்ச்சாரனை செய்து தெரிந்தபின்பு அவனைப்பார்க்கிலும் திராகவிருக்கின்ற புயவன்மைபெற்ற அவுணத்தலைவரிற் சிலனைச்சுதரங்கசேனைகளுடன் அனுப்பிப் பகைவனாஜயித்துவெற்றிபெற்றிருப்பினொச்சொன்னான்.

இப்படிக்கு விவேகசாலிகளாகிய மந்திரிகளிற்சிறந்த யோசனைபராகிய அமோகனென்பவன் அரசர்களுக்கிடத்த நீதிகளைஎடுத்துக் காட்டியபோதுசூரபதுமனானவன் அவைகளையோசித்து இஃதுண்மையாகிய காரியமெனத் தெளிந்தவனாய் மீறியிருந்தகோபத்தைத் தணிந்துநவரத்தினமயமாகிய சிங்காதனத்தின்மீதிலவீற்றிருந்துசபையில நெருங்கியிருக்கின்ற மந்திரிகளிற் சிலனைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான், ஓ! அறிவாளிகளே! நீங்கள்வினாவிற்போய், பகன்-மயூரன்-சொர்னபருதி-சரபன்-சுகன்-முதலியவேகமுள்ள தூதரை அதிசேக்கிரத்திற் றருவீனொனக் கட்டளையிட்டவுடன் சூரனைவணங்கிப் போற்றியோடி அரசன்குறித்த தூதரைத்தேடிக்கொண்டுவந்து சேர்த்தனர், மேற்குறித்த வேவுகாரர்அதிவேகமாய்வந்துதட்சணம்ராசபரமேஸ்வரன் பாதாரவிந்தங்களிற் பணிந்துநிற்கச்சூரனானவன் அவர்களைப்பார்த்து இந்தத்தட்சணம் நீங்கள் துரிதமாகவோடித் திருக்கயிலாயத்தைநீங்கி யிர்தப்பூமண்டலத்தில் வந்திருக்கின்ற கந்தனென்பவனுடைய காரணகாரியங்களையும் அவனுடன்சூழ்ந்திருக்கின்ற பூதசேனைகளின் பெருக்கையும் அவர்கள் பராக்கிரமங்களையும் மற்றுமிராரின்ற செய்திகளையும் விபரமாகத் தெரிந்துகொண்டு வினாவில் இவ்விடம்வந்து சேரக்கடவீனொனப் பணித்தனன், அவர்களும் ராசாதிராசனைப்போற்றிஅவர்பணிவிடையைச் சிரசில்வகித்துப் பூமண்டலத்தைநோக்கியோடினர், அவர்கள்போயின்பின்பு ஒப்பற்றசூரபதுமனானவன் ஜபசாலிகளாகிய அவுணவீரர்முதலாகிய பலருஞ்சூழ்ந்துபோற்ற அரசாட்சிசெய்திருந்தனன், சவுனகாதிரிஷிகளே! அகண்டசாம்பிராச்சியச் செல்வங்களைஅனுப்பித்திருக்கும் சூரபதுமன் தனதுணைவனாகிய தாருகனிற்றந்தசெய்தியைத்தெரிந்து துக்கசாகரத்திலமுந்திவருந்திய காரணங்களையும் மேல்நடத்தியசெய்திகளையு மிது பரியந்தஞ்சொன்னோம் இனிஆதிதேவனாகிய சிவகுமாரன் தேவகிரியைநீங்கிப் பூவட்டத்தெல்லையில் வந்தகதாப் பிரசங்கங்களையும் பேசுவோம் கேட்பிராகவென்றுஆரம்பித்தனர்.

ஓ தமிழ்ச் சூரபன்மனிளவறன் முடிவுநேடி

மா நுயர்கொண்டேநினைவெய்தன்மைசொற்று
மாதியங்கடவுண்மைந்தனமார்தங்கிரியைநீங்கிப்
பூதலம் தவந்தேறியினைப்புகலலுந்து.

வழிநடைப்படலம்.

சூரு மணி மகுடமா நுந் துழை நூந்திருவில்லீசத்

திரு மணியவையின்மேவுந் தருக்கை வேற்பெருமா னுக்குக்

கரு மணிபாழிப்புத்தே ள்ணையுறையாகவாந் தகர்

பரு மணிநீட்டிற்றென் னன்பா னுவந்துதயஞ்செய்தான்.

முன்னம்நாம்சொல்லியிருந்த தேவகிரியில் மயனானவன்செய்த நகரத்தின்கண் இராக்காலத்தைக் கழிப்பதாகச் சிவகுமாரன் தன்சேனைகளுடன் தங்கியிருந்தன னொன்பேசியிருந்தோம், அவ்விரவுநீங்கிப் பிராதகாலத்திற்குரியயன் உதயமாகியகாட்சிஎப்படிக்குக்காட்டியதென்றால், சிரோரத்தினங்களினுற் சோடிக்கப்பட்ட கிரீடங்கள் ஆறும வயிர குண்டலங்கள் பன்னிரண்டும் அதிகபிரகாசங்களை வீசத்தக்கதாகப் பலவகை ரத்தினங்கணிறைந் திராரின்ற தேவகிரியில் வீற்றிருக்கின்ற வெற்றிவேலைக் கரத்திற்படைத்த சண்முகப்பெருமானுக்குமுத்தினங்களைஅலைகளினுற்கொழிக்கும் பெருமையினையுடைய சமுத்திரராசன் திராகளாகியகரங்களினுல் ஒப்பற்ற மணியொன்றினையேந்திவெகுமதிகொடுக்க நீட்டியதைப்போலச் சூரியபகவான் உதயகிரியிற்றோற்றி மேகங்கள்சஞ்சரிக்கும்வா னத்தெழுந்து அடியார்க்களங்களைக்கூப்பித்தொழுவது போலக் கிரணங்களானவை சிவகுமாரன்திருவடிகளிற்ற வழிப் பிரகாசித்தெழுந்தகாலத்திற் சண்முகப்பெருமாள் பள்ளியைவிட்டெழுந்து நித்திய கருமங்களை முடித்துக் கொண்டேதேவர்கள் நவவீரர்கள்முதலாகிய சேனைகள் சூழ்ந்துபோற்றிவரத் தேவகிரியைநீங்கி நடந்துபற்பல தேசங்கள் வனங்கள்நதிகள்முதலானவைகளைக்கடந்து தவசி ரோஷ்டராகிய பிருங்கிமகாரிஷியானவர் ஒருகாலத் திருக்கலையிற் பத்திபரவசராய்ச் சிவம்ஆதியெனத்தெளிந்தவராதலாற் கர்த்தனைமாத்திரம் வலம்வந்துபணிந்துபராசத்தியைத் தரிசியாதவராய் நடக்கும்போதுஅம்மன்கோபித்துத் தன்மயமாகிய உதிரமாம்சங்களைக் கிரகித்தகாலத்திற்சக்தியற்றுத்தள்ளாடி வரும்போது பரமனிரங்கி மூன்றாவதுபாதத்தைஆதரவாகக் கடைசித்தகாலத்திற் பார்ப்பதியிர்தனதுகணவன் வேதங்களின்அந்தமாயமூலகாரணனைனத் தெளிந்தவளாய் என்னுண்டவனைப் பிரியாமற்கலந்திருந்து பத்தர்செய்யும் வந்தனைவழிபாடுகள் தமக்குங் கிடைக்கவிருப்பற்று இமயராசபுத்திரியானவன்அரிய தவங்களைச்செய்துபரமன் வாமபாகத்தைபெற்ற சிரோஷ்டமாகிய கேதாரமென்னுந்தலத்தைச்சேர்ந்துஉமாபரமேஸ்வர முகூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருக்கின்ற பரமசிவத்தைப் பணிந்துபோற்றி அத்தலத்தைக்கடந்துபோய்ஆயிரம் பணமகுடங்களையுடைய சேஷசயனத்திற்பள்ளிகொண்டிருக்கும் மகாவிஷ்ணுவுக்கும் பிரமதேவனுக்கும்முதன்மையாகவிருக்கின்ற பார்ப்பதி பாகனாகிய சிவபிரானே பரம்பொருளென்னுங் காரணத்தை மயக்கவாசனையைப் பெற்ற மானிடர்முதலாகத்தீர்க்கமாய்த்தெரிந்துவழிபடும்படிக்கு வேதனியாசரானவர் மயக்குற்று நாரணனேபரத்துவமென நீட்டிக்காட்டிய கரமானது அவ்வாதேவெறித்து நின்றுவிடச்செய்தசிறந்தகாரியென்னுந்தலத்தைச்சேர்ந்து விசுவராதவைவழிபட்டு அப்புறப்பட்டுப்போய்ச் சிலாதாரிஷிவிரதமுயற்சியினுங்கிடைத்தபிள்ளையாகியநந்தி

தேவர் தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான் வீற்றிருக்க
 தந்தக்க பருவதவடிவைப்பெற்றனாந்து அரியதவங்களைச்
 செய்து சிவகடாட்சத்தினும் பருவதமாய்க் கர்த்தனைச்சி
 த்திறுங்கி யிருக்கின்ற ஸ்ரீசைலத்தைவணங்கிஅத்தலத்
 திலிராநின்ற சிறப்புக்களைக்கண்டுகளித்தவராய் அவ்வெல்
 லையைக்கடந்துஅண்டாண்ட புவனசராசரங்களையின்றமா
 தாவாகிய பார்ப்பதியாருடன் பிணங்கிபத்திவயிராக்கியங்
 களைப்பெற்ற தொண்டர் இருதயகமலத்தி லிடைவிடாம
 ல்வாசஞ்செய்யும் சிவபிரானெழுந்தருளியிருக்கின்றசுவா
 மிமலையைப்போற்றிச்சென்று தாம் திருவிளையாடல்களை
 ச்செய்து வருங்காலத்திற் பாதலத்தின்போய் ஒருபிலத்து
 வாரமூலமாய் வெளிப்பட்டுநின்ற திருவேங்கடமலையைப்
 பார்த்துக் கொண்டுபோய்ச்சிலந்தி சர்ப்பம்மும்மதங்களை
 ப்டொழிகின்ற பாணை சிவகோசரியாரொன்னும்பிராமணசி
 றோஷ்டர் கானகத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற மிருகங்களைவேட்
 டையாடிப் பாக்குசெய்து பத்தியுடன் படைத்தவேட்புபெ
 ருமானாகிய கண்ணப்பநாயனார், புலவர்பெருமானாகியநற்
 கீரதேவர்முதலானபத்தர்கள் சிலதேவகன்னியர்ஆகியஇ
 வர்கள்முத்தியைப்பெற்றவிரும்பி வழிபாடுகளைச்செய்யவே
 முந்தருளிய சிவக்கொழுந்தைப்போற்றிச் சாரூபபதவி
 யைப்பெற்றுவாழ்ந்த தென்கைலாயமென்புகழும் காள
 த்திமலையைவணங்கிப்போய்த் தனக்கொருவரும் நிகரில்
 லையென்னும் மமதையினால்வீறி அதிககொடுமைபற்றிய
 கோபத்தைக்கொண்டு காளியானவள் இப்பூமண்டலமுத
 லானவைகளை நாசமடையச் செய்வேனென்று சிறிஎழுந்
 தகாலத்திற் பதுமாசனாகிய பிரமதேவன் முதலானவர்
 களைவரும் அவ்வுக்கிரஞ் சகிக்கமாட்டாமல் வாடிவருந்
 துவதை அழிவற்ற சிவபிரான்தெரிந்து மகாகாளிகர்வத்
 தைப் பங்கப்படுத்தத் திருவுளத்திற்கொண்டிவந்து அவ
 னெதிரில்நின்ற மாறி நடனங்களைச்செய்துவென்று அட
 க்கியதெய்வீகஸ்தலமாகிய திருவாலங்காடென்னும் சேஷ
 த்திரத்தைத்தரிசித்துப்போற்றி வழிக்கொண்டுபிரளயகா
 லத்திற் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் ஏகமாய்
 மலைகளைப்போல அலைகளைமோதிப் பெருக்கெடுத்தோடி
 உலகங்கையிடித்துக் கரைத்துக்கலக்கி அழித்துச்சூழ்ந்
 தகாலத்தினுஞ் சலனப்படாமல் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவ
 ன் தேவர்கள் ரிஷிகள் முதலானவர்களும் பரமனைவழி
 பட்டு வருந்தாமலிருக்கத்தக்க கெடிஸ்தலமாகவுந்திருக்க
 யிலையைப்போலச் சிறந்து எமதுகர்த்தன் மாவடிநீழலில்
 எழுந்தருளப்பெற்றுக் கம்பாநதிசூழ்ந்துவரும் மகிமை
 யையும் வாய்ந்திருக்கின்ற ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்தைத்தரிசித்து
 ப் பரிமளமிகுத்த புஷ்பங்களை யணிந்திருக்கும் அளக
 பாரத்தினைப்பெற்ற உமையவள்பூ சித்துப்போற்றியமூல
 காரணக்கடவுளாகிய ஏகாம்பரநாதர் வீற்றிருக்கும் ஆல
 யமும் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் முதலாகிய தேவர்கள்
 ரிஷிகள் இராசாக்கள் வழிபட்டுப் போற்றிய மற்றசிவா
 லயங்கள்முற்றுந் தரிசித்து அத்தலத்தைக்கடந்துபோய்
 எமக்குகிக் ஒருவருமில்லை நாமேபரமென்றுகருதிய அ
 ஞ்ஞானக்வத்தினால் மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனும்ஒ
 ருவருக்கொருவர்துபேசிக்கடையில் அதிககோபங்கொ

ண்டு தங்களிப்பரத்துவத்தைஸ்தாபிக்கும்பொருட்டுகொ
 டியபோர்செய்து வருமுன்னிலையிம்மன்னுயிர்வருந்திவா
 டுவதைச் சிவபிரான்தெரிந்திரக்கமுற்று அவ்விருவர்மய
 க்கவாசனையைப் போக்குவதாகத் திருவுளத்திற்கொண்டு
 அவர்களமத்தியில் ஆதியந்தங்காணப்படாமல் ஒங்கிநின்
 றுதடுத்த நல்லுணர்வைத்தந்திரட்சித்தும்மெய்ப்பத்தியு
 டன்தியானித்துப்போற்றும்அடியவர்களுக்கு முத்தியை
 த்தந்தாண்டிந் தனக்கொப்பொன்றில்லாமல்நின்றஅருண
 சலத்தையுந் தரிசித்துவணங்கிப்போய்நரசிங்கமுனையொ
 ன்னும்அரசன் அபிமானபுத்திரனாகக்கொண்டு பருவகா
 லத்தில் அருந்ததியையொத்த ஒருகன்னிகையைத்தேடி
 த் திருக்கலையாணஞ்செய்யபுத்தனித்து அந்தணர்கோல
 மும் ராசபரிவட்டணைகளும் பெருத்துள்ளங்க மணப்ப
 ந்தலில் வீற்றிருந்து சடங்குகள் நடத்திவருகின்றதருண
 த்திற் சிவபிரான் ஆதியிற்சொல்லி யிருந்தபடிக்கு அந்த
 விவாகத்தைத் தடுத்தாட்கொள்ளநின்றது விருத்தபிராம
 ணனாகவந்து ஆளோலகாட்டி அச்சபையி லிருக்கின்றவ
 ர்களை மேய்ப்பித்து வழக்கில்வென்று சுந்தரமூர்த்திகளை
 த் தமக்கடியையாகக்கொண்ட பதியாகியபெண்ணை நதி
 பெருகும் வளமிகுத்த திருவெண்ணையல்லுனாயும் பா
 ர்த்து அப்புறம்போய் முன்னுளைத்தொங்கலினால்அன்ன
 பூரணியம்மைவிசத் திருத்துடையிடுக்கிடத்தி நித்தினா
 செய்வித்துக் குற்றமற்ற பிராணிகளுக்குப் பஞ்சாட்சரவு
 ண்மைகளையும் போதித்திரட்சிக்கும் பரமசிவம் தமது
 கோலத்தைக் கடைசித்து முத்தியிற்சேர்க்கும்பெருமை
 யினையுடைய வாரணசியைப்பார்க்கினுஞ் சிறந்தமகிமை
 புள்ள திருமுதுகுன்றமென்னும் பதியைக்கண்டுசேவித்
 துப்போய் ஒங்கியெரியும் யாகத்திற் மமதுகிரோஷ்டமாகி
 யசிரத்தையரிந்து பூர்ணாகுகொடுத்துஒப்பற்றதவத்தை
 முடித்த பதஞ்சலி வியாக்கிரமபாதரிவ்விருமகத்துக்களு
 ம்ஞான உணர்ச்சியினுற்றரிசித்துக் களிக்கத்தக்கதாகச்சி
 வபிரான்கிருபையுற்றுத் திருநடனதரிசனத்தைக்காட்டி
 யசிரம்பரதலத்தைக்கண்டு குளிர்ந்தசையுந் தளிர்கள்வா
 ய்ந்தசோலைகள் நந்தனவனங்கள் சூழ்ந்திருக்கும்அப்பதி
 யினுள்போய்க் கனகசபையினிடத்தில் கோவைக்கனிபை
 நிகர்த்த அதரத்தைப்பெற்ற பார்ப்பதியார் எக்காலத்துந்
 தொழுதுபோற்ற விருஷபவாகனாகிய சிதம்பரேஸ்வர
 ர்தேவர்களாலுங் கண்டறியாத ஆனந்தநடனஞ் செய்திரு
 ப்பதைக் குமாரசுவாமியார்தரிசித்து அன்புமிகுதியினால்
 உளங்கனிந்து களிக்கத்தக்கதாக வணங்கிப்போற்றி அப்
 பதியைக்கடந்து அகஸ்தியர்கரத்திறுங்கிவந்த கமண்ட
 லத்தில்கின்றும் வெளிப்பட்டு பூமியின்கண் பலமுகமா
 கப்பாய்ந்து வெவ்வேறுநாமங்களைப்பெற்றுக் கடல்பெரு
 கியதைப்போல ஆர்ப்பரித்துப்போரும் பிரவாகத்தையு
 டைய காவிரிநதியினைக்கடந்து அதன்வடபாரிசத்திற்பெ
 ருகும் மண்ணியாற்றங்ககையிற் கிருபாநதியாகிய பாலசு
 ப்பிரமணியதேவர்வந்துசேர்ந்தனர்.

குமாரபுரிப்படலம்.

—X—

அளவில்பூதவெம்படையொமண்ணியாதங் கட்
குளகன்வந் துழியெழுந்திடுழிவான்குறகி
யொளிரும்வெய்யவன் கதிர் தனைமறைத் தலாலோடி
வளைநெடுங்கடல் மூழ்சூடி அபுக்கென மறைந்தான்.

வாரீர் சவுனகாநிரிஷிகளெயென்று குதபுராணிகர் சொல்லத்தொடங்கினார். குமாரதேவர்மேற்குறித்தசிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு மகாவிஷ்ணுமுதலாகியதேவர்களும் அளவற்றபூதப்படைகளும் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாக மண்ணிநதியென்னும் ஆற்றங்கரையில்வந்து சேர்ந்தகாலையின்பெருகியதுளிப்படலமானது வானவெல்லையெங்கும்பரந்து ஆயிரங்கிரணங்களைவிசிப் பிரகாசித்திருந்தசூரியந்தேகத்தைமூடிவிழிகளினும்படிந்ததால் அதை சுத்துசெய்து கொள்ளும்பொருட்டுலூகக் கடலீரின் குளிக்கின்றவனைப்போலப் பகற்போதுகழிந்து அந்திக்காலம் நேர்ந்தவுடனே மேற்குச்சமுத்திரத்தில் ஆதித்தன்மறைந்தனன். இவ்விதமாகப் பகலவன் கடலில் மூழ்கியகாலத்தில் மாலைப்போதும் அதைத்தொடர்ந்த விருளும் பாலசந்திரோதயமும் நட்சத்திரங்களும்வானமுதலியவிடங்கொங்கும்பிறைந்துதோற்றுவது எப்படிக்கிருந்ததெனில், இவ்வுலகங்களை எகச்சக்கிரத்தைச்செலுத்தித் துஷ்டரிக்கிரகசிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்துநீதிபரணிய அரசுசெலுத்திவந்தசக்கிரவர்த்தியானவன்காலாநிகளிலிந்ததட்சணம் அதுபரியந்தம் அவனுக்குப்பயந்து ஒளித்துக்காலம்பார்த்திருந்தபகைவராகியகுறாவிலமன்னர்பலநிசையினும்வீறிவந்து வளைத்துத் தங்கள் வசப்படுத்திக் கொண்டதை யொப்பக்காட்டியது, இவையன்றியும் பலவளங்களைக்கொண்டிருந்த தாருகாவனத்தைப்போல வானத்தில்பரந்தெழுந்த இருளானதுவிளங்கவும் அவ்வனத்தில்வாழ்ந்த ரிஷிபத்தினிகளைநிகர்த்து நட்சத்திரங்கள்சொலிக்கவும் அதனவிவிளங்கும் அந்திவானமானது பிச்சாடனமூர்த்தியாகவந்த பரமனைப்போலத்தோற்றவும் அம்மங்கையர்படைத்த அன்னம் நிறைந்திருக்கின்ற கபாலத்தைப்போல மூன்றும்பிறையானதுவிளங்கியது, அன்றியும்கலைகளின் விளக்கமானதுபெருத்துவெண்மைதங்கிய வானமென்னும்விரிந்த திருப்பாற்கடலில் மேகபுருஷனாகிய வணிகன் அதனிடமுதலிய தலங்களிலிருக்கும் பொருள்களனைத்தையும் நிரப்பிக்கொண்டுபோய்உலகங்களில்விற்பனைசெய்வதாகச் செலுத்துந் தோணியைப்போலவும்பிறையானது தோற்றியது, இவ்விதசிறப்புகளுடன் விளங்கியமலைப்போதும் காடந்தகாரமாகிய விருளமுடியபோதுசண்முகப்பெருமாவது சுயஞ்சோதிவடிவின்னிறெழுந்த ஒளியானது இருப்பிழம்பின் வீக்கத்தையும் பாலசந்திரன் தோற்றத்தையும் அடக்கிச்சூரியனுதயத்தைப்போலப்பிரகாசிக்குந் தன்மையினை பரம்பொருளாகிய சிவபிரான் வீற்றிருக்கப்பெற்ற வெள்ளையங்கிரியைநிகர்த்துப் பூவட்டமெங்குந் துலங்கிக்காட்டவும் பிரதிபிம்பித்திராரின்னிறொளியைப்பெருக்குந் தேகத்தைப்படைத்தசவுரியபராகிய

குமாரதேவர் பவுத்திரமாகியமண்ணியாற்றங்கரையினிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற காலையில் மகாவிஷ்ணுபிரமதேவனுதியாகக்கூடி பரமசிவத் தோற்றமாகிய பாலசப்பிரமணியரைத்தொழுது சொல்லுவதாயினர்.

கர்த்தனேயிர்தச் சிறந்தநதியின் விசாலமாகிய கரைமுற்றினும் துல்லியமாகத் தோற்றநின்றமணல்மேடுகள்கண் காட்சியாகமலீந்து பற்பலகனிவகைகள்பெருத்திருக்குஞ்சோலைகள் திவ்விய மலர்க்காவுகள்நெருங்கியிருக்கின்றது மன்றியிற் சந்திரசடாதரக்கடவுளாகிய சிவபிரானெழுந்தருளும் ஒப்பற்ற ஸ்தலங்களும் மிகுதியாக விருக்கின்றதினால் இத்தகையவிடங்கிடைப்பது மிகவும்அரிது ஆதலாற் காங்கேயனே? யிவ்விதவுரீஞ்சுகின்றபரியந்தம் இத்தலத்தில் எழுந்தருளவேண்டுமென்பிரமன்விஷ்ணுமுதலானவர்கள் விண்ணப்பத்தைச் செய்தகாலத்தில் யாவரினும் முதன்மைபெற்றிருக்கின்ற சரவணபவன் அவர்கள் கோரிக்கையின்படிக்குச் சம்மதித்துபடைக்குந்திறத்திற் சிளோஷ்டனாகிய விசுவகர்மனை அழைத்துஇதனைக்கட்டினையிடுகின்றனர். சிருஷ்டித்தொழில் பிரமதேவனைப்போல நிருமிக்கவல்ல திறமையுள்ளவனே? ஒருகணப்போதில் இந்தநதிக்கரையினிடத்தில் தேவர்கள் பூதப்படைகள் நவவீரர்கள் முதலானவர்கள் தங்குவதற்குத் தகுதியாகிய விடுதிகளும் நாமிருப்பதற்கு யோக்கியமுடைய மாளிகைமற்றும் வேண்டுவன அடங்கியிருக்கும் ஒருநகரத்தை அழகுபெறச்செய்து முடிக்கக்கடவையெனப் பணித்தவுடன் மகாபாக்கியமென வணங்கிப்போய் ஓரிடத்தைக்குறித்துநாற்புறங்களினும் மதிலும்அதன்மத்தியிற் சிவகுமாரன் தேவர்கள் படைவீரர் சேனைகள்தாராளமாக விருக்கத்தக்க மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்கள்முதலியசிறப்புக்களைப்பெற்ற வீதிகள்முதலியவளங்களைக்கொண்டிருக்கும் நகரத்தைமனநிற்குறித்துச் சிருஷ்டித்துஅதனதீயங்களைக்கண்ட சகலரும்மயன்வல்லபத்துக்குமெச்சிக்கொண்டாட முற்றியவுடன் தேவதச்சுனைவன் திரிபுரதனராகிய சிவபிரானுக்கினிய குமாரனுத்தேசோன் மயமாகிய தேகத்தையும்படைத்த கந்த சுவாமியைக்கண்ட வணங்கிஆதிக்கத்தனே! தேவரீர்கட்டினையின்படிக்குநகரமாயிற்று, கிருபையுற்று அதனிடத்தெழுந்தருள வேண்டுமென விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டவுடன் சிவசப்பிரமணியக்கடவுள் தேவைவிட்டிறங்கி விஷ்ணுபிரமன் இந்நிரனாகியதேவர்கள்ரிஷிகள்சேனைத்தலைவர்கள் பூதவெள்ளங்கள்சூழ்ந்துதுதித்துவர அந்தப்பட்டணத்திற்பிரவேசித்து மேகங்கள் சஞ்சரிக்கத்தக்க உன்னதமுள்ள மதில்கோபுரவாயில்கள்-மேடைகள்- உப்பரிசைகள்-மாளிகை முதலிய வளங்களைத்திருத்தமாகச் செய்தமைத்த நகரத்தின்சிக்காரங்களை விவேக சம்பன்னராகிய குமாரதேவர் பார்த்து நாம்வாசஞ்செய்வதற்குயோக்கியமாகியபதியிது வெனமதித்து தேவதச்சுனையைத்தொழிலைப்புகழ்ந்துகொண்டாடிப் பேசியமுன்னிலையிற் சமீபத்திலிருக்கின்றசகலரும் வெற்றிலேலாயுதக் கடவுளினதுவாக்கியத்தைக்கேட்டமாத்நிரத்திற் பற்பல சிங்காரவளப்பங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற அப்பதிக்குத்திருச்சேய்ஞ்ஞவொன்னும் சிறந்த பெயரையிட்டனர். அந்நாமத்தைக்கொண்டே யிந்தக்காலத்தினும் விளங்குகின்றது. இப்படிக்குச்சகலரும் களிக் கத்தக்கதாக விளங்கும்வீதிகளைக்கட்டி சேனைகள்போற்

றவுந் துரைவரின்ஷ்ணுமுதலானவர்கள் வாழ்த்தவுங்கு
மாரதேவரானவர் தமக்கேற்படுத்திய திருமானிகையில்
முத்தருளிச்சபாமண்டபத்தில் விளங்குந் சிங்காதனத்தி
ல் வீற்றிருந்தகாலையிற் மம்மைப்புதழ்ந்து நிமிர்ந்தமகா
விஷ்ணுமுதல் தேவர்களுக்குச் செலவுகொடுக்க அவர்
களும் பன்னிருபுயாசலங்களையுடைய சிவகுமாரனைவண
ங்கிப்போய்த் தத்தமக்குரியமித்திருக்கின்ற விடுதிகளிற்
சேர்ந்து கனிந்திருக்கவும் பூதப்படைகளும் சமுத்திரத்
தைப்போல ஆரவாரங்களைச் செய்துகொண்டிருந்ததுவிசா
லமாக விருக்கின்றசாலைகளிலுந்நங்கி வாசஞ்செய்தனர், அ
க்காலத்தில் நவவீரர்இலக்கூர் வழிபட்டுப் போற்றத்தக்க
தாக அடியேனையும் ஒருதொண்டனாகக் கொண்டிருக்கி
ஞ் தினதயாபரமூர்த்தியாகிய சிவகுமாரனான சேப்ஞலூ
ரின்ருக்கின்ற எமதிறைவனிடத்தில்விடைபெற்றுப்போ
ன தேவர்களிலொருவனாகியஇந்திரன செய்கைகளைச்சொ
ல்லுவோம்.

சகித்தந்தகரிய கொடுமைகளைச்செய்து புயவலிமையிற்
சிறந்தவனாக விருந்ததாருகாசரனும் அவனுக்குதவியாக
நின்றமாயவித்தைகளினால் வருத்தியிருந்த கிரவுஞ்சகிரி
யும் அதப்பட்டுப்போன காரணத்தினால் இந்திரனானவ
ன் அதுவனாயிற்ருந்த மனச்சஞ்சலங்கள் முற்றுமப்போ
க்கி மகிழ்ச்சியுடன்நகைமுகனாய்ச்சிறந்ததேவாமுதத்தை
மீளவும் புசித்தவனைப்போலத் தேகங்குளிரந்திருக்கின்ற
பொழுது நீனைந்தவர்களுக்குமுத்தியைத்தரும்பெருமை
யினையுடைய சிகாழித்தலத்தைச் சூழ்ந்தவனத்தில் வாச
மாயிருக்கின்ற தேவதைவந்துஇந்திரனைச்சேவித்து மேக
ங்கள் சஞ்சரித்திருக்கும் விண்ணாட்டுக்கதிபன் அணியத்
தக்க நவரத்திரபரணங்களும் கலவைச்சாந்தினைப்பூசப்
பட்டுவிம்பிப்பருத்திருக்குங்கொக்கைகளைப்பெற்றஇந்திர
ரானிதரிக்கும்திவ்வியபூஷணங்களும்பொன்னாடைபீதா
ம்பரங்கள் அடங்கிய பெட்டியைத்தன்வசத்தில் முன்ன
ம்அடைக்கலமாக வைத்திருந்ததை அகில்சந்தன விருட்
சங்கள் மலீந்திருக்கும் அவ்வனதேவதை எடுத்துவந்து
எதிரில்வைத்துத் தேவராசனே! கேட்டருள்ககிலதினங்க
ளுக்கு முன்னம் அவுணருக்கஞ்சிரீயும் உன்பத்தினியும்
சிகாழித்தலத்தைச்சேர்ந்து மறைவிடமாகத்தவவிதங்க
ளைச் செய்யப்போகையில்என்னிடத்திலவைத்துப்போன
பணிகளிவைபாகும் இனிஉமக்குச் சவுக்கியகாலமாதலா
ற் கொடுக்கின்றேன் வாங்கிக்கொள்ளுமென்றுசொல்லி நி
ற்க மகாவிஷ்ணு அம்சையிற்றோற்றிய உபேந்திரருக்கு
மூத்தவனாகிய இந்திரன்தனக்கு ஆகியில் பிரமதேவன்ப
டைத்துக்கொடுத்த ஆபரண மூட்டையைக்கம்பிலேசிறந்
தஅயிரானிவிடுத்த தூதின்காட்சியாகப்பார்த்துப் பிரகா
சத்தைவீசும் வயிரங்களினற் செய்யப்பட்டபூண்கள் நி
றைந்திருக்கின்ற வஸ்திர முடிச்சை மகாலட்சுமிவாசஞ்
செய்யும் செந்தாமராமலரானது வண்டினங்கள் மொய்க்
க அவர்ந்ததைப்போலத் துரிதமாகஅவிழ்த்து மூடியிரு
ந்த சேலைபைச்சுதியில் விலக்கியமாத்திரத்திற் பிரகாசம்
பொருந்திய துதலைப்பெற்ற தன்னாயகியணியாநின்றபூஷ
ணங்கள் மேல்வாரிசையிற் காணப்பட்டபோது விழிகளா
ற் கண்டயாத்திரத்தில் இந்திரானியினிடத்தில் நீனைத்த
ந்தகரியஇன்பசுகங்களை யனுபவித்தவனானவால் அவனை ம
னதில் நீனைத்துயனைக்கோடுகளையொத்து நிமிர்ந்திருக்கு

ந் தனபாரங்களைவாய்ந்த பொற்பாவைக்குநேராகஉவமிக்
குந் தன்தேவியிடத்திலிச்சைகொண்டு வெகுதூரமாகஅ
வருடன் வங்ணமாகக் கூடியில்வாழ்க்கையிலிருந்த கா
ரணங்கள் அனைத்தையும் சிந்தித்துநோக்கியகாலத்திற்கா
மக்கவலைவாடி பெற்றலைக்க அதன்வயப்பட்டு நெய்யை அ
திகரித்துவிடவெழும் அக்கினியைப்போலத்தாமக்கனலா
னது சுதிதியில்மீறிவர சாதலீலைகளையெயிச்சித்திருக்குங்
கருத்தினனானவால் வருந்திவங்கி பெருமூச்செறிந்து வெ
தும்பிக் களைத்துவாடிச் செக்கிலிட்டாட்டிப் பிழிந்தெறிந்
த பிண்ணாக்கைப்போல உதிரமாயிசத்தினால்விளங்கியிரு
ந்ததேகமானது பொலிவற்றுச் சுருங்கிக்காட்ட மெலிந்து
கைதேர்ந்த சித்திரக்காரன்எழுதும்பாவையைப்போலஅ
சைவற்றுத்தெய்வமருள் பிடித்தவனை யொப்பப்பிரமை
கொண்டிருந்தனன்.

கேட்டிருக்கோ! சவுனகாதிரிஷிகளை? மயிலிறகின்அடி
யைநீகர்த்து அணிபட்டிருக்கின்ற வெளுத்தபல்வாரிசை
யினைப் படைத்த இந்திரானியினது தனபாரங்கள்அழு
ந்தக்கட்டியனைந்து நாள்தோறும்புற்றிருந்தவன் இப்
படிக்குப்பிரிந்து தனிமையாகச்சோருவானுகில் அவன்வ
ருத்தங்களைச் சொல்லமுடிவதோ! இவ்விதமாகத்தேகம்
மாறுபட விசதாபமேல்ட்டு இந்திரானியைநினைந்து வ
ருந்துகின்ற தேவராசன் எதிரிலிருக்கின்ற பொன்னணி
களைத்தரித்துக்கொள்ள விரும்பாமல் தன்பரிசனாப்பா
ர்த்துச் சொல்லுவான், இந்தமுடிச்சையெடுத்துமுன்போ
லச் சேர்த்துக்கட்டிமுத்திரித்துஉங்கலிடத்திற் பதனமா
கவைத்திருக்கக் கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டமாதிர
த்தில் வணங்கி அவ்வாறேமுடிக்கின்றனமென அந்தநிமி
ஷத்தில் அதனைச்சீர்பெறப்படுத்தித்தகுந்தவிடத்திற்சே
ர்த்துப்போற்றியிருந்தனர் அத்தருணத்திற் கூரியவச்சி
ரதரனான இந்திரனானவன் வனதேவதையைநோக்கியிது
பரியந்தம்இப்பணிகளைப்பதனப்படுத்திவைத்திருந்ததற்
குக்களித்தனம். உனதுவனத்தைச்சேர்ந்துபோற்றியிருப்
பாயெனச் சொல்லியபோது நல்லதென்று அரசனைவண
ங்கிச் செலவுபெற்றுக்கொண்டுபோய்விட்டது. இப்படிக்
குப்பரிசனரும் வனதேவதையும் நீங்கிய தருணத்திலு
ந்திரன்தனியனாய்ப் புலோபிசையைநினைந்துநினைந்து கா
மநோயானது அதிகரித்து அவ்வெப்பத்தின் கொடுமையி
னால் மனங்கலங்கியெரியுண்டு தேகமுற்றுந் தீயெழக்களை
த்து அவனிடத்தில் மனதைப்பூர்த்தியாகவைத்து ஏங்கி
னவனாய்ப் பிரகாசம்பொருந்திய ஆபரணங்களையணிந்தி
ருக்கும் பள்ளஸ்திரிகள் கரியஅளகபாரத்திற் சூடியிருக்
கும் புதியமலர்களிற்பெருகுந் தேன்களை அருந்தியிரவிற
புஷ்பசயனங்களிற்றுஞ்சும்வண்டிக்கையுடையசோலைகளு
க்கத்தித்தவிடமொன்றைச்சேர்ந்து அவ்விடத்திலிராநின்ற
மணற்குன்றுகளினொன்றின்மீது வீற்றிருந்தனன், அத்த
ருணத்திற்கு ரியனதுகொடியகிரணங்களினால்வெப்பமிகு
த்துக்காய்வினனும் அதிகமாய்த்தனக்குநீடித்துக்காட்டுமி
ராக்காலத்திற் சந்திரகலைகள்தாக்குந் தோறும்புஷ்பக்கொ
த்துக ளிறைத்திராநின்ற மணல்மேடானதுஇந்திரனுக்கு
மிகவும் வெப்பத்தைக்காட்டி நீருண்ட மேகம் பெய்யும்
சோனைமாரியைச் சுவற்றிக்கொதித்திருக்கும்பாலிலித்தி
ற்பாரந்திருக்கும்பரல்கள் திரண்டோங்கியிருக்கும்மலையை
ப்போற்காட்டும் மணற்குன்றுகளின்மீதிற் பள்ளிகொண்

ஈருக்கும் இந்திரன் சந்திரப்பிரகாசமானது தன்பேரி ற்றுக்கியமாத்நிரத்தில் வேறொருதுணையு மற்றவனுய்ச்ச கிக்கப்படாமற் புரண்புரண்டு வருந்தினன்; இப்பிரகா ரஞ் சந்திரன் தக்க மற்றொருபுறத்தில் வெற்றி பரனாகி ய மன்மதன் செலுத்தும் புஷ்பபாணங்கள் முதலானவை சூழ்ந்தலைக்கின்ற காரணத்தினால் புத்திமயங்கிக்காமமிரு தியினுல்தேவராசன்புலம்புவதாயினன். நிலவின் வெப்பத் துக்காற்றாமற் றிகைத்து ஓசந்திரனே உன்னாண்டிந்தை என்சொல்லுவேன் புதியமலர்களினால் அலங்கரித்திரா நின்ற அளகபாரத்தையுடைய இந்திராணியானவன்முன் னமே எனதுடல் பிர்வெசித்துப் பிராணனைகிரகித்துக் கொண்டு போகாநின்ற தேகத்தையுஞ் சுட்டுவாட்டுகின்ற னை நன்மரபிலுதித்த திங்களே ஒருவிதவருத்தத்திற் பட் டி வாடுகின்றவர்களைப் பேரறிவாளராகவிருப்பவர் மேலு ஞ் சிலகொடுமையைச்செய்து வாட்டுவரோ சொல்லுவா யெனத்தறியும் அழிவுபடாத அமுதத்தினைச்சகலருக்கு ம் பகிர்ந்துகொடுக்கின்ற நீவிஷச்சவாலையை வீசுவதென் னகாரணம் இவன் சந்திராதிகளுக்குத் தப்பிப்பிழைத்தி ருக்கின்றனான், இவன்பிராணனைவாங்கவேண்டுமெனத்தி ர்க்க சபதங்கொண்டனையோ வெனச்சேரர்ந்தும் தினேதி னேவிர்த்தியாகவளரும் பெருமைபெற்ற நீயிப்படிக்குத் தயைதாட்சணியமென்பது சற்றுமில்லாமல் வருத்துகின் றனை மேலும் இதுதருணமென்றறிந்தெதிர்ந்தனை இந்தச் சூதுகளையாவருடன் கூடிக்கற்றனை திருடனையெனக் கெ ஞ்சியும் சுந்தரவதிகளாகிய மங்சையரிடத்தில் உண்டாகு ம் காமமும் அதனாற்பெருகும் விரகமும் உனக்கு முண் டன்றோ அக்காரணத்தினற்றக்கன் உன்னைச் சபித்ததை மறந்து முன்பின்யோசியாமல் அனலையிறைத்துக் கொல் லுகின்றாய் குளிர்ந்தகலைகளைப்பெற்றவனுக்கு இதுதகுதி யோவென்றிரந்தும், இதுபரியந்தம் அரியதவங்களைச்செ ய்துவருந்தியதினால் எலும்பல்லது மாம்சசாரமெவ்வள வுக்கிடையாத தேகத்தை யுடையவனைக் கிருபையுற்றுச் சடுவதிற்பயனென்னே யிதையோசித்துப்பார்த்துள்ளனொ ருவனைமாத்நிரம் விட்டுவிடக்கடவையென்று கரங்களைநீ ட்டிவேண்டிவன் ஓசந்திரனே அண்டவெல்லையிற்றிரிவை யாதலாற் பூமண்டலம் அஷ்டதிக்குகள் வானவெல்லையில் நடக்கின்ற செய்திகளனைத்தும் உனக்குத்தீர்க்கமாகத்தெ ரியும் மெல்லியஇடையினைப்பெற்ற ஒருபெண்கொடி எ ன்னுயினாக் கிரகித்துக் கொண்டுபோயினன், சந்திரபக வானே அவனை யெவ்விடத்திலாவதுநீ பார்த்ததுண்டோ சொல்லென்போற்றுவன்.

இவ்விதமாகச் சந்திரனைத்தறிய இந்திரன் அக்காலையி ல்மன்மதன் செய்யும்போருக்கு ஆற்றாதவனாயிதனைச் சொல்லுவான், நான்முன்பிறந்தேன் எனக்குப்பின்னவனாகிய உபேந்திரனுக்குப் பிறந்தகுமாரனாகியமன்மதனே நீ யிதுபரியந்தம் கற்றவித்தைகளினாற் பற்பலவிதங்களிற் பெரிய தந்தையென்பதையும் யோசியாமல் வருத்துவது பழியல்லது மேம்பாட்டுக்குரியதோ சொல்லென்று வின வுவன், இதுவல்லாமற் சமீதியில் உன் தேகத்தைச் சா ம்பலாக வெரித்ததிரிநேத்திர தாரிபெற்ற சிவசப்பிரம ணியதேவர் இத்தலத்துக்கடுத்திருக்கின்றனர் இத்தகைய கொடுமைகளை நீ செய்வது தெரியுமாயில் கணப்பேர்தி ல் உன்பிராணனைவாட்டுவதற்கு ஐயமில்லை அதைநினைந்து

என்மீதிற்பகைத்துப் பாணங்களைச்செலுத்திச் சண்டை கொடாமற் றுரிதமாகப்போய்விடு போய்விடு உன்னிடத் திரக்கமுற்றினைச் சொன்னேனெனப் பயமுறுத்துவன் அக்காலத்தில் அசைந்துவருந் தென்றலைச்சிறி வானத்தி ன்சுஞ்சரிக்கின்ற சந்திரன் செலுத்துங் கலைகளாகிய அன லானதுதாக்கிக் சன்றியிருக்கின்ற தேகத்தில் மன்மதன் விடுத்தபாணங்கள் நாராசங்களைப்போலத் தைத்துத்தை த்துக்காயப்படுத்திய விடங்களில் ஈக்கன்மொய்த்துவருத் துவதைநிகர்த்து வாட்டுகின்றனை இதுவுமல்லாமல் உன் செய்கைகளைப்பார்க்குமிடத்திற்கடினசித்தமுடையவேட ர்வலைகளைவீசி மானைப்போலவஞ்சகஞ்சையெக்காட்டி அ தனைக்கேட்டுத் தன்னினமிருக்கின்றதென்றுவந்து சேர்ந் தமான் கூட்டங்களில் ஒன்றொழியாமற் பிடித்துக்கொண் டிபோவதைப்போல இக்காலத்தில் நீமெல்ல என்சவாச மூலமாகத் தேகத்தினுள்ளே பிரவேசித்துப் பஞ்சப்ரா ணனையும் வலித்துவருத்துகின்றனை, ஓ! தென்றலே! எக் காலத்திலாவது உனக்கேதேனுங் குறைபாடுகளைச்செய்த துண்டோ அதைநினைந்து இப்படிக்குக்கொல்லுகின்றனை யோவெனப் புலம்புவன் ஆந்தைஒலிப்பதற்குச் சகிக்கா மல் மிகுத்த ஞுபலாவண்ணியத்தைப்பெற்ற தருணமங் கையர்களினால் உண்டாகும் காமக்கவலையென்னுங்கொடி யசமுத்திரத்தில் அகப்பட்டு வருந்துகின்றவர்களையிறத் தலுக்கேதுவாகவிருக்கின்றவர்களிற் கூட்டிக்குறித்துக்கூ லுங்கொடியபட்சியே என்செய்வேனென்றுவாடுவன், குயி ல்மொழினைக்கேட்டுவருந்தி ஓ! குயில்களே! நமதுஉரு வை ஒருகாலந் தேவராசன்பெற்றனன், இவனைவருத்த லாகாதென்று ஓய்ந்திராமல் அதிகஞ்சையைச் சிலகாலங் காட்டியுஞ் சிலபோது வறிதாயிருந்தும் இப்படிக்குமன் மதனுக்குதவியாகின்றது உங்களுக்கழகோவென்றேங்கு வன். பொழுதுவிடியாததைக்குறித்து ஓ! சூரியனே! பூர் வத்தில்நீயும் நானுமாய்க் கூட்டுறவாக ஒருபெண்கொடி யைச்சேர்ந்து களித்துஇடைவிடாமற் சினேகத்தைக்கொ ண்டாடியிருந்தனம். இந்தச்செய்தி தேவர்களும் அறிவர், அக்காலத்தில் நடந்தவைகளில் எதையாவது வித்தியாச மாகநீனந்து கோபங்கொண்டிருக்கின்றனையோ நான் இ ப்பாடுகள் படுவதற்கிரங்கிவந்து தேறுதலைசொல்ல உதி யாமல் நீமறைந்திருக்கின்றனையே இதுமிகவும் அநியாய ம் அநியாயமெனச்சோருவன். அன்றில் ஒலிப்பதற்காற் றுமல்செறித்த விதழ்களைப்பெற்ற தாழைகளின் பொந் தில் வாசமாயிருக்கும் அழகிய மூக்கினையுடைய அன்றி ற்பட்சிகளானவை வலியகருப்புவில்லப்படைத்தமாரன் வெற்றியைக்குறிக்கும் எக்காளத்தைப்போல இராத்திரி முழுவதும் சற்றுவது ஒய்வின்றி ஒலித்திருக்கின்றது உற க்கம்வாராதோ! இதுமிகவுங்கொடுமைஎன்பான். சமுத்தி ரகோஷத்துக்காற்றாமல் எனக்குச் சந்திராதிகளாகவிருக் கின்ற விராட்சதரை தன்னிடத்தில் ஒளித்துவைத்துக் கொண்டு என்னைமுன்னம் மிகவும்வருத்தியது அதுவும் போகாமல் இக்காலத்தினும் என்பிராணனைவாங்கநினைத் து மன்மதன்வெற்றிமுரசமாக ஒலித்துநிற்கின்றதேவாய டங்காதோவென்செய்வேனென்பான் தேவராசனானவன் இந்தப்பிரகாரம் அவ்வீரவுமுற்றும் நீத்தினாயில்லாமல் விரகாக்கினிபற்றி யலைக்கவாடிக்கிலேசித்ததல்லது எவ் விதத்திலாவது சவுக்கியத்தைப்பெறவேறுகாரணங்களை யுந்தேடவகையற்றவனுய் மனமானது அதிகவலையிற்

பட்டுவாடுவன் இவ்விதமாகத்தேவந்திரனைவன்காமக் கவலையிப்பட்டுவருந்தியதுயரத்தை ஒருவிதமாகச்சொல்லி முடியாது.

கேட்டார்களோ! சவுனகாதிநிலிகளே? அத்தருணத்திலுதித்தன் உதயமானதற்குச் சிலவுமமானம்சொல்லக்கேட்பீராக.—இந்திரனைவன் இந்திரானியினிடத்திற் பெற்று வருந்துகின்ற காமநோயைத்தெரிந்துபழையநட்பைக்கருதி மனமிரங்கி அவ்வருத்தங்களைஒழித்துச் சவுக்கியத்தில்வைக்க யத்தனித்தவனைப்போல ஒற்றைவண்டிலும் நவரத்தினமயமாகிய அச்சமச்சு குத்துக்கால் கொடுக்கைமுதலிய சிங்காரங்களைக்கொண்டு ஏழுபச்சைக்குநிகைகளைப்பூட்டி அருணன்செலுத்தம் இரதத்தின்மீதில் ஆரோகணித்து ஆயிரங்கிரணங்களைப்பரப்பிச்சூரியனுனைவன் கீழ்த்திசையிலிருக்கின்ற வுதயகிரியின்மீதிற்றோற்றி வெளிப்பட்டகாட்சியானது எதுபோலுமெனில் அடர்ந்து உலகங்களை வருத்தியிருந்தவிருட்சுட்டமாகிய விராட்சதவெள்ளத்தைக்கண்டித்து வானத்தில்வீறியிருந்த சந்திரனாகிய சிங்கத்தைக்கண்டுசீறி அழகியகிரணசமுகங்களாகிய ஆயுதங்களைப் பலதிசையினும்போக்கி அந்தமிருகராசன் ஆணவத்தைஅடக்கும்சரப்பபட்சியைப்போலவெழுந்த சூரியனுனைவன் சொலித்துவிசங்கிரணப்பெருக்காகிய தூசிப்படையானது பரந்தலைப்பதால்அதற்காற்றாமல் நிலவின்விக்கமாகிய சேனைகள்முற்றும்முதலணியில் மாண்டமுன்னிலையில் அவனைச்சூழவிருந்த நட்சத்திரங்களாகிய படைத்தலைவரும்பட்டுப்போகச்சமார்க்களத்திலெதிர்த்த அரசன்தன்படைகன்பின்னப்பட்டுத் தானும்வருந்தியகாலத்தில் முதுகிட்டோடுகின்ற வனைப்போலச் சந்திரன் தன்கார்திகள் அடங்கி ஒடுங்கிமறைந்தான், இவ்விதமாக விரிந்தபலகிரணங்களாகிய சேனைகளைச் சூரியராசன்செலுத்த மீறியிருந்த சந்திரிகைகளாகிய படைகளைவாட்டியபோது அவற்றிற்குத்தலைவனாகவிருந்த சந்திரராசனும் புறங்காட்டிமங்கியடங்கியதால் சூரியன்பின்தொடர்ந்துபோனவனன்று அதேனெனில்சமார்க்களத்தில் அஞ்சிலுடிகின்றவனைச் சுத்தவீரராகவிருப்பவர்கள்தொடர்வரோ. அவ்வாறேசூரியன்மெல்லத் தன்கதியிற்சென்றான், அக்காலத்திற் றுமமைலர்கள் அலந்தகாட்சியும் அல்லமலர்கள் குவிந்ததோற்றமும் எப்படிக்கிருந்ததெனில், தங்களுக்குப்பகைவனாக வீறியிருந்தசந்திரனுக்குத்தங்க்கணவனாகியசூரியன்வெளிப்பட்டகாலத்திற்சம்பவித்த குறைபாடுகளைக்கண்டு வாய்விள்ளநகைக்கின்றதைப்போலதாமனைகள்அலரத்தங்கள் கணவனுக்குச் சம்பவித்ததுன்பத்தைத்தெரிந்துமேலும்ஒருகெடுதிநேராமல் மன்னித்துப் புருஷபிச்சை தரவேண்டுமென்றிரந்து கரங்களைக்கூப்பிச் சூரியனைத் தொழுவதுபோல அல்லிகள் குவிந்தன, இவ்விதஅத்யசக் காட்சியுடன் சூரியபகவான் வெளிப்பட்டகாலத்திற் சமுத்திரமுதலிய சலப்பெருக்கை வாய்ந்ததடாகங்கள் முற்றும்

அலைகளைவீசிக்களிக்கவும்தாமனைமுதலியமலர்கள் அலர்ந்து தேன்களைச்சொரிந்துபரிமளம்வீசியிருக்கவும் வண்டிகள் தமதுபள்ளிகளைநீங்கித் தென்னுதென்னுவென விராகங்களைப் பாடிக்கொண்டு சோலைகள்முதலிய விடங்களிற்போய் மதுக்களையருந்தித்திரியவும் சிங்கமுதலியமிருகங்கள் தங்கப்படுக்கைகளை நீங்கிக்காச்சித்து இனாதேடிப்போகவும் அழகியசிறகுகள்பொருந்திய அன்னப்பட்சிகள் தாமரைச்சேக்கையைப் பிரிந்துலாவவும் மற்றப்பட்சிசாலங்கள் காவுகவுமெனக்கூந்தலிட்டிப் பறக்கவும்மானிடர் நித்தினாநீங்கிக்களிக்கவும் இவ்விதமாகச் சகலபிராணிகளும் வீறிக்களித்தன.

ஓ! சவுனகாதிநிலிகளே? யிச்சரித்திரம்நிற்க இனிதேவராசன் வரலாற்றைச்சொல்லுவோம் சூரியபகவான் உதித்தகாலையில் சராசரங்கள்அடங்கிச் செழித்திருக்கும்உலகங்களெங்கணும்பரந்து அடர்ந்து வீறியிருந்த விருள் அனைத்தும் சூரியகிரணத்திற்குப்பயந்து ஒளித்திருப்பதைப்போலச் செவ்விர்பரந்து விசாலமாய்க் காதளவும்ஒடியிராசின் மருண்டவிழிகளைப்பெற்ற இந்திரானியானவன் கொடுத்தகாமவின்ப மயக்கத்தினும் பெருகியிருந்த சஞ்சலவிருள்கள்முற்றும் தன்மனதில் அடங்கியபோது இந்திரனைவன் தெளிவுண்டாய் ஒருமைப்பட்டசந்தையைப்பெற்று ஐம்புலன்களும் தன்வசத்தில் அடங்கிவல்லாமல் மீறிப்போய்த்தேடிவந்து நிரப்பித்தன்பிராணனை அலைத்திருந்த காமக்கனலின்பெருக்கானது சீறியாடுஞ்சரப்பமானது மாந்தரிகன்வல்லபத்தினால் தட்சணத்தில்படத்தை நிலத்திற்சேர்த்து ஒடுங்குமாறுபோல மூலாதாரத்தில் அடங்கியவுடன் நல்லுணர்வுதோற்றத் தன்னிலையைக்கண்டு சுகதியிலெழுந்து தான்பட்டபாட்டையுங்கெட்டகேட்டையும் எண்ணிஎண்ணிப்பதைபதைத்துநகைத்து மிகவும் வெட்கினவனுப் ஐயையோ இந்தக்கேடுசகலபோகங்களையு மிழந்துவறியனாயிருக்கின்ற எனக்கும்வந்துநேருவதோவென்று பற்பலவிதங்களிற் பன்னிப்பேசிக்கொண்டு தன்னைவெறுத்துச்சிறந்த விவேகசம்பன்னராகியதேவர்களுக் கரசனாகவிருக்கப்பட்ட என்னெந்தவனையே யிப்பாடுபடுத்துமாயிற் காமமென்பது உலகத்திலிருக்கின்ற தீமைகளைத்தையுங்கிடைக்கச்செய்தும்கேடுபாதசெல்வத்தையும் பலராலும் புகழ்நின்ற கீர்த்திசம்பத்தையும்அழித்து நல்லுணர்வைப் போக்கிச் சாஸ்விதமாகிய மோட்சசாம்பிராச்சியத்தைப்பெற வொட்டாமற்றிடுத்து மேலுமிருண்ட நரகத்தினுந்தள்ளுமாதலால் அதைநினைக்குமிடத்திற் காமத்தைவிட வேறொருபகையானது உலகத்தில் ஒருவனுக்குண்டோவென்று இந்திரனினின்று வருந்தினவனுய்த் தான் அவ்விரவுமுற்றாமிருந்த மணற்குவியலைநீங்கித் தன்விடுதியைச்சேர்த்துதன்னைவந்துசேவித்த தேவர்களைவருஞ்சூழ்ந்துவரப் பத்தியுடன் சண்முகப்பெருமாள் வாசஞ்செய்யுந் திருமானிகையிற்போய்ச் சபாமண்டபத்திற் சிங்காதனத்தின்மீது

வீற்றிருக்கின்ற சிவகுமாரனேத்தரிசித்து ஆனந்தபரவசத்தினால் தேகம்பூரித்து மயிர்ச்செறிவெழக் கரங்களைக் கூப்பி அடங்கிவெங்கிவந்திரத்திலெழுதியசித்திரத்தைப்போல ஐம்புலன்களும் ஒருமித்தவனாய்ச் சமீபத்தில் வந்துசேவித்துமுதியானதுதேகமெங்கும்படிந்து வெளுத்துக்காட்ட வேதசாகைகளைஓதிக் கர்த்தனேத்துதித்துக்கொண்டு எதிரில்நிற்கின்ற தேவராசன்மீதிற் கிருபாநோக்கத்தினைப்பாலித்துச் சமீபத்திலழைத்து இதனைச் சொல்லுவார், வேதங்கள்தேடிக்காண்பரிய சிவநாதன்திருவடிகளில் நாம்அருச்சிக்க விருப்புற்றனமாதலால்அதற்குவேண்டும் உபகரணங்கள் அனைத்தையுந் துரிதமாகத் தருவிப்பெயெனக்கட்டினையிட்டவுடன்வணங்கிப்போய்ச் சிவபரிசனனாஅழைத்துப் பலதிசையினுஞ்செலுத்தி கங்காசலம்புதியமலர் சந்தனம் தூபதீப நைவேத்திய முதலிய பலவளங்களையுந் தருவித்துக்கொண்டு சண்முகமூர்த்தியைக்கண்டுகர் க்தனேபணித்தபடிக்குஆராதனைக்குவேண்டிவனவனைத்துஞ்சேர்ந்திக்கின்றதென இந்திரன் விண்ணப்பஞ்செய்தகாலத்திற் சரவணபவன் தேவதச்சனைக்கொண்டு ஒருஆலபத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு சைவாகமவிதிப்படிக்கு எக்காலத்தும் நிலைபெற்றிருக்கும் பிதாவின் கோலமாகிய சிவலிங்கத்தைப்படைத்துச் சிரோரத்தினமயமாகிய சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளச்செய்தவராய்ப் பசுவின் பால் தயிர் நெய்முதலிய ஐவகைத் திரவியங்களினாலும் கங்காசலத்தினாலும் திருமஞ்சனமாட்டிப் பவுத்திரமாகிய வஸ்திரத்தைக்கொண்டு நரத்தைப்போக்கிப் பிதாம்பரத்தைஉடுத்திக் கற்பகமலர்மாலையுந் தனக்குழம்பு முதலியவற்றினுடன்சிறந்த அணிகளையுஞ்சூடி முடிந்தபின்பு தேவாமுதத்தினு மினியபிரசாதவகைகள்கனிவிதங்கள் கச்சாயங்கள் மற்றுமிராரின்றவைகளையும் பொற்கிண்ணங்களிற்சேர்த்துச் சிவபிரான்முன்னர்வைத்து நிலேதித்துமுடிந்தவுடன் மந்திரமூலமாய்திவ்வியபரிமளமிசுத்த கலவைச்சாந்துடன் புனுகுசவ்வாதுமுதலிய பரிமளதிரவியங்களைப்பூசித் தாம்பூலவகைகளைப்படைத்தபின்பு சாம்பிராணி தூபத்தைக்காட்டிக்கர்ப்பூர நிராஞ்சனத்தைக்கொடுத்து மற்றுமிராரின்றசோடசவுபசாரங்களையுஞ்செய்து முற்றியபின்பு மும்முறை வலம்வந்து பணிந்தெழுந்து வேதவாக்கியங்களினைப்போற்றினர்.

கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே பிரமன் விஷ்ணுதேடிக்காண்பரியசிவபிரான்திருவடிகளைச் சரவணப்பொய்கையில் வளர்ந்தருளிய திருக்குமாரன்பூசித்த பத்திவயிராக்கியங்களுக்கிரங்கி யிடப்பாகத்திற்பார்ப்பதியார்வீற்றிருக்க அருளுருவாகிய ரிஷபவாகனத்தின்மீதுஆரோகணித்துச் சிவபிரான்தோற்றியகாலத்திற் கார்த்திகைத் தெரிவைப் புத்திரனாகிய சரவணபவன் காளகண்டமூர்த்தியானவரல்லருளச்செய்துபோகவெழுந்தருளியதைக்கண்டமாத் திரத்திற்கொப்பனவெழுந்துதிர்க்கதண்டன்

சமர்ப்பித்துக் கரங்களைச்சிரத்திற்கூப்பி எதிர்கொண்டுகர்த்தன்பெருமைகளைப்புகழ்ந்துபோற்றுகின்றகாலையில் குற்றமற்றநந்திதேவர்அம்சையில் அவதரித்திருக்கின்றநவவீரர்களும் நவகன்னியர்வியர்வையிற்றோற்றியஇலக்சுநம்சேர்ந்து சேற்கண்டையைப்போலப் பிறமுந்திருவிழிகளைப்படைத்த உமையவள் கணவனைத் தரிசித்தமாத் திரத்தில் ஆனந்தவாரியில் மூழ்கித்தேகபரவசராய்ப்புளிக்க நிலத்தில்விழுந்து சேவித்துவாழ்த்தாரிர்கஇக்காட்சியைத்தெரிந்த பிரமனும் ஜயசாலிகளாகிய பூதவீரர்முதலானவர்களும் கரங்களைக் கூப்பித்தொழுதுமும் முறைதிர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்துஅஷ்டதிக்குகளும் செவிடுபடும்படிக்கு அரகரவெனப்போற்றினர் இந்தப்பிரகாரம்சகலரும்ஆனந்தக்களிப்பில்மூழ்கி யிருக்கின்றசமயத்தில்திருவருவாகும் பரமசிவன்குமாரசுவாமியைக்கிருபையாகப்பார்த்துஉன்னுடையபூசனைவழிபாடுகளுக்குக்களித்தனம், ஆதலால் நீயிதனைப்பெற்றுக்கொள்ளக் கடவையெனப் படைகளுக்கரசாகவிருக்கின்ற பாசபதாஸ்திரத்தைத்தந்து குமாரனே யிப்படையானது நமதுதோற்றமாகும் இதனைப்பிரமன்விஷ்ணு முன்னம் பூசித்துப்பெற்றனர் மற்றவர்களால் இந்தஒப்பற்ற அஸ்திரத்தைப்பாதுகாக்கும் வல்லபமிராத, பிராணிகளைஅலைத்திருக்கின்ற கொடியசூரன் பெற்றிருக்கின்றபடைகளின்வலியை யழிப்பதற்குக் குமாரனே யிதைப்பதனமாக வைத்திருப்பையென்றுஅனுக்கிரகஞ்செய்துதிருக்கயிலைக்கெழுந்தருளினர், இப்படிக்குக் கிருபாநோக்கம்பாலித்து நின்மலக்கடவுளாகிய சிவபிரான் வானத்தில் மறைந்தகாலத்தில் அருட்கடலாகிய பாலசப்பிரமணியதேவர் அத்திசையை நோக்கிக்கொழுது போற்றினவராய்ப் பிரமன் நவவீரர்இலக்சுநர்முதலானவர்கள் சூழ்ந்துதுதித்துவரப் பொன்னுருளைகளைப்பெற்ற விசாலமாகிய ரதத்தில்வீற்றிருந்தனர், அத்தருணத்தில் வாயுதேவன் தன்னுணைவருடன்குதினைகளைஅதட்டிச் செலுத்தும்போது பிரகாசம்பொருந்திய கிரணங்களையுடைய சூரியனுதயமான காலத்திற்களித்தெழுந்து ஆரவாரித்திருக்கும் பிராணிகளைப்போல ஒவென்னும் இளைச்சலைக்காட்டி பூதவெள்ளங்கள் ஜயச்சாகங்க ளுடன்தொடர்ந்து பூமியெங்கும் நிறைந்துபோர்க்கோலங்களைத் தாங்கியிராரின்ற நவவீரர் இலக்சுநர் மற்றசேனைத் தலைவர்களுடன் கூடிப்போகப் பிரமனாகிய தேவர்களும் நெருங்கிவரும்போது வானத்தை யளாவியிருக்கும் உன்னதமுள்ள தேரினிடத்தில் அவர்கள்மத்தியிற் குமாரசுவாமியார் வழிக்கொண்டு மண்ணியாற்றங்களைக்குத் தென்புறத்திற் படைத்திருக்கும் திருச்சேய்ஞலாகைக் கடந்துபோய் நினேந்தவளங்கள் முற்றினுந்தரவல்லவாமிசுத்த வயல்கள்பெருத்து மயிலினங்கள் தோசையைவிரித்தாடுங் குளிரந்ததோப்புக்கள்முதலியசெழிப்பைவாய்ந்த திருப்பறியலுளாயும் மற்றசிவஸ்தலங்களையுங்கண்டு திரிநேத்திரதாரியாகியசிவபெருமானைவண

ங்கிப்போற்றி அவ்வெல்லைகளைக்கடந்து மனக்களிப்புடன் போகுமார்க்கத்தில் மகிழ்மரச்சோலைஞழந்த திருநெல்வேலித்தலத்தைத்தரிசித்துக்கர்த்தனை வழிபட்டவராய் செந்தாமரைப் பீடத்தினளாகியமகாலட்சுமிஔகாலம்சகலவளனும்பெற்றுத் திர்க்கசுமங்கிலியாயிருக்க விருப்புற்றுத் தவவிரதங்களைச்செய்து பேறுபெற்றகிஷ்டமாகிய திருவாருளைச்சேர்ந்தனர்.

சு ர ம் பு கு ப ட ல ம்.

புற்றிடங்கொண்டபுத்தேன்புரந்தரங்குள் செய்திட்ட நம்மலந்நனைச்சேர்ந்தகரமுள்ளனவுங்காணுஉக் கொற்றவெந்ததீவேலண்ணல்கொல்லுலையழலிந்செக்க பற்றிடவிரும்புபோலும்பாலையங்காணத்தாற்றன்.

கேட்டார்களோ? சவுனகாதிமஹரிஷிகளே! இவ்வண்ணமாகத் திருவாருளைச்சேர்ந்து ஆலயத்துள்ளுழைந்துதேவேந்திரன்முன்னம் வழிபட்டுப்போற்றியதற்கிரங்கிக் கட்டாட்சித்தசிவபிரான் புற்றிடங்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் வன்மீகலங்கத்தை வணங்கித்துதித்து வெளிவந்து அத்தலத்தைச்சூழ்ந்திருக்கும் ஸ்தலங்களையுந் தரிசித்துக்கொண்டுபோய்க் கொல்லனுலையிற் காயப்பட்டுச்சிவந்திருக்கு மிரும்பைப்போல அழன்றிருக்கும் பாலேரிலத்தில வெற்றிவேலாயுதபூர்த்தியானவர் தேவர்களுடன்சேர்ந்தனர். நைமிசாரணியவாசிகளே! அந்தப்பாலேரிலத்தின் பிரபாவங்களிற் சிலசொல்லுவோங்கேட்பிராக. — பிரளயகாலத்திற் சத்தசாக்ரங்களும் பெரும்புறக்கடலும்ஏகமாகக்கலந்து பெருகியெழுந்து அஷ்டதிக்குகளைச் சூழ்ந்து நிறைவெய்தி அலைகளேமோதியிருக்கும் வேளையில் தன்னிடத்தில்வரும் ஜலப்பெருக்கினால் எவ்வளவும்அழிவுபடாமற் பழையபடியே காந்திகொண்டு கடலினடங்கிய எடவா முகாக்கினியைப்போல அந்நீரைக் கிரகித்துச்சுவாலையைவிசி ஊழிகாலத்தினும் நிலைபெற்றிருக்கும் இவையன்றியும் விண்ணகத்துக்கு அரசன்வாழும் பொன்னுலகமானது யாகத்துக்குவேண்டும் திரவியங்களடங்கிய தலமாகவும் பிராணிகளனைத்தும் அவிப்பாகத்துக் குதவியாகும் பசுக்களாகவும் ஜலசமர்த்தியாகிய சமுத்திரங்கள்ஆகுதிக்கு உபயோகமாகும். நெய்ப்பதலைகளாகவும், பூமண்டலமானதுயாகவெல்லையாகவும், அதன்மத்தியில் விளங்கும் முத்தழல்பெருத்தோங்கும் ஓமகுண்டத்தைப் போலச்சதுரக்களளிகள்பெருத்து வெப்பமிகுத்த பாலையானதுகாட்டியது. அன்றியும் அழகிய திருவெண்ணற்றினை அணிந்த திருமேனியைப்படைத்தசிவபிரான்சர்வசங்காரகாலத்தில் மன்னுயிரனைத்தையும் நுதல்விழித்தியினை நகித்துக் கனலெழுகின்ற சுடலையைப்போலவும் சமுத்திர அலைகளைப்போலக் காளையப்பெருக்கி யிரண்டுகிரங்க

பிடமாகவும்தோற்றுகின்றது, மேலும்அப்பாலையை வடவாமுகாக்கினியானது தன்னினமெனக் கேள்விப்பட்டுஅதனைக்கண்டு பூர்வீகமாக விருக்கின்ற உறவைப்பாட்டிப்போவதாகநினைந்து அப்பாலையினிடத்துக்குவந்து சற்றுநின்றமாத்நிரத்தில் அந்நிலைவெப்பமானது தன்கொடுமையை ஆற்றித் தாபத்தை உண்டாக்கிய காரணத்தினால்நடுநடுங்கிப் புகையை உமிழ்ந்து அரசுந்நாப்புலந்தோடிக் கூடலில்விழுந்து இது வரையினும் அந்நீரையருந்தியும் வெப்பம் ஆராமல் கொதித்திருக்கின்றது ஆயிரங்கிரணங்களைவிசி உலகங்களை விளக்கவருஞ்சூரியனுஞ் சந்திரனுந் தங்கன்கதயிற் போகும்போது அப்பாலை நிலத்தைச் சமீபித்தமாத்நிரத்தில் அதன் வெப்பத்துக்காரற்றமல் பயந்து சுற்றிக்கொண்டு போவதல்லது நேராகச்செல்லார்கள். அந்தரவாசிகளாகியதேவர்கள் முதலானவர்களும்தவ்வாறே அதனைநெருங்கவும் பயப்படுவார்கள் மேகங்களும் வாயுவும் எக்காலத்தும் அவ்வெல்லையைநோக்கிப்போகச்சம்மதப்படாமற் நெலையூரத்திற் சஞ்சரிப்பார்கள். அக்கினியிற்றேற்றிய பொருள் அதன்வெப்பத்தினால் தேகங்களிற் வாடியிருப்பதல்லதுமாளாததைப்போல அந்நிலத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற யானைபன்றிகொடிய விஷத்தைப்பெற்ற சர்ப்பம் கற்புறசெந்நாய் கலைமான்முதலியமிருகங்கள் அந்தப்பாலேரிலத்தில் வாசமாயிருந்தபோதினும் பிராணனைப்போக்காமல் வருந்தித்திரியும் இதற்குச் சிலதிருஷ்டாந்தஞ்சொல்லக்கேட்பிராக.

வசனாபியிற்றிறந்த புழுக்கள் அதன்வேகத்தினால் மாளாமல் சகித்திருப்பது போலாயிற்று, ஆகாயமானதூரிலநிறமாகவும் செக்கர்வானமாகவும் காட்டுவதைஎன்னென்றிருக்கிறீர்கள் நினைப்பினுஞ்சுமும் வெப்பத்தினைப்பெற்ற பாலேரிலத்தினின் நெருக்கின்றஅழலானது தாக்குவதினாலும் புகைப்படலம்பெருத்து நிறைவதினாலும் அப்படிக்குக்காட்டுகின்றது. சூரியனுஞ்சந்திரனும் அவ்வெப்பத்தினால் வெடித்தபுண்ணுகும், நட்சத்திரங்கள்கன்றியெழுந்த கொப்புளங்களாகும் இதற்குப்பாடொரு சந்தேகமுமிராது, அதற்குச்சிலதிருஷ்டாந்தம் காட்டுவோம். கணப்போதில் ஆயிரங்காதவெல்லைநடக்கும் வேகமுள்ளசூரியன் பக்கமாகப்போவதைமறந்து ஒருதினம்நிமைப்போது அப்பாலைக்குநேராகச் சென்றகாலத்தில்அதனிடத்தெழுந்த சுவாலையினால் தன்தேர்வண்டிலொன்றுபற்றிஎரிந்துங் காலநீட்டிக்கொண்டு குதிகளைச்செலுத்தியிருந்தசாரதியாகிய அருணனுக்கு முழந்தாள் வரையில்வெந்தொழிந்துங் கருகிசூரியனும்வருந்தித் தன்கிரணங்கள்கொதிப்பெய்தித்து அக்கினிச் சுவாலையாய்விச ளாந்துபரியந்தமிருக்கின்றனன். இத்தகையகொடுமை நேராவிறற் சந்திரனைப்போலக் குளிர்ந்திரானே இவையன்றியும்பூர்வவினை யின்தொடர்பை நீக்கிக்கொள்ள வறியாமல்அல்லலிப்பட்டிருக்கின்றசிலதேவதைகளைக்கோரிச்சாஸ்விதமாகியமோட்ச சாம்பிராச்சியத்தைப்பெற விருப்புற்றுச் சேர்ந்து

வாடுகின்றவரைப்போலத் தேகமுற்றும் வெந்து தங்களைப்போலவே வருந்தித்திரிகின்ற பருந்தினதுமிழலைத் தேடிச்சிலமான்கள் அங்குமிங்குமாய் உழலும்சூரியனுஞ் சந்திரனும் காலையினும்மாலையினும் இராத்திரி முழுவதும் சமுத்திரத்திற் படிந்துபடிந்து வருவதையோசிக் குமிடத்திற் கொடியவெப்பத்தைப்பெற்ற பாலைலத்தெழும் அக்கினிச்சவாலையினுற் றுக்குண்டு அந்தத்தாபத்தைப்பொறுக்கக்கூடாமல்கல்பீரில்முழுது கின்றனர். இதைக்கருதி யிரக்கமுற்றுப் பிராமணர் திரிகாலங்களினுநீரை யிறைத்துக் குளிர்ச்செய்துவருவர். தேவர்கூட்டம்ஒருகாலம்அந்நில தேவதையாகிய துர்க்கையம்மனை வழிபட்டுச்சேவித்து வருவதாகப் போனவர்க்கொடிய பாலையின் வெப்பத்தையறியாமல் அதனிடத்தில் நடந்த காரணத்தினால் பாதங்கள் வெந்து சிவந்து படாதபாடுகள் பட்டு வாடிஅமுதமுண்ட முயற்சியினால் பிராணன் தப்பிஅன்றுமுதற் பூமியிற்கால்களை வைக்கப்பயந்துவிண்ணினிடத்திற்றிரிவர். நற்குலத்திலுதித்து அகண்டஅயிஸ்வரியங்களை அனுபவித்திருந்த மேலோர்களாயினும் உலகமிகமும் தரித்திரம்வந்தகாலத்திற் குலவீரனாயிருக்கின்ற அற்பரிடத்தினும் ஒருபிரயோசனத்தை விரும்பிப்போவர் அதைப்போலவே சிறந்த மதயானைகள் பாலை யின்தீட்சணியத்துக் காற்றாமல் அந்நிலத்தில்உலர்ந்துகாந்தி கொண்டிருக்குங் கள்ளியினது நிழலைத் தேடிப்போய் ஒடுங்கிஒதுங்கி நிற்கும், இவையன்றியும் சூரியனாகிய தட்டான் கிரணங்களாகிய குமட்டினால் மணிகள் பரல்களாகிய நெருப்பை பாலையாகிய கும்மட்டியிற்சூட்டிகரிகளானவற்றைகரிகளாகச்சேர்த்துஅவற்றி ன்துதிக்கைபாகிய யலுதுகுழையினுற்காற்றெழலுதிப்பதனறிந்துபகானலென்னும் ஜலத்தைவார்த்துத் திருப்பிச்செய்யும் பொன்னை பரணங்களைப்போலப் படங்கள்பொருந்திய சர்ப்பங்கள் புரளும் பூமியிற்பெருகும் பிரவாகத்தையும் பாதல கங்கையின்பெருக்கையும் உண்டபாலைத்தீயானது அந்நீரைக் கக்கியதைப்போல அந்நிலத்திலெழும் கானலானதுஅசைந்துகாட்டி இப்படிக்குப்பெருத்திருக்கும்பேய்த்தேவை நதியெனக்கருதி மான்-மனை-யானை-பிடிமுதலாகியமிருகங்கள் தாகசாந்திசெய்ய விருப்புற்று அங்குமிங்கும் உலாவிவருந்தும் அந்நிலத்திலெழும்கொடிய அழலுக்காற்றமற் சர்ப்பங்களானவை கக்ககின்றவிஷத்தைக்கண்டநாயானது தாகவிடையினுற் பிராணனுக்குத்துணிந்து நக்கிச்சோரும் சூரியன் உலவப்படாமல் சொலித்துக்கொண்டிருக்கும் பாலையினிடத்திற்பெருத்தசையும் கானலானது பூமிதேவியருந்தாமல்நதிபெருகுவதைப்போலத்தோற்றும் அத்தழலுக்காற்றாமல் சர்ப்பங்கள் கக்கியவிஷமும் சிரோரத்தினங்களும்எப்படிக்குக்காட்டுவதெனில், அதனிடத்தெழும் அழலையும் புகையையும் நிகர்த்துவிளங்கும் அதைச்சூழவிருக்கின்ற மூங்கில்கள்வெடித்து உதிரும் முத்துகளும் பொரியைப்போற்காந்திச்சிதறும்பரல்

களும் நாகங்கள்கக்கிய சிரோரத்தினங்களும்பெருத்து எங்கும்பிரகாசித்திருப்பது எப்படிக்குக் காட்டிய தெனில் சலனமற்றுச் சொலித்திருக்கும் பாலையினிடத்தெழும்நீ யானதுசூடப் பூமிதேவியினது தேகங்கன்றிக்கொப்புளித்ததுக்கொப்பாக விருந்தது. கள்ளிகளாகிரிந்து பாலைத்தருக்கள்தீய முள்ளிப்புதர்கள்காய்ந்து குராமரங்கள்பற்றியெரிந்து அகிலவிருகங்கள் வெடித்தெங்கும்கொள்ளிகளைப்போலப்பிரகாசித்திருப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில்கொடிய பாலைலத்திற் புள்ளிபட்டதையொத்துவிளங்கும்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! இவ்விதச்சிறப்பு களைவாய்ந்த பாலைலத்தினிடத்தில் எமதுகர்த்தனாகியசுப்பிரமணியக்கடவுள் துணைவர்பூதப்படைகள் முதலானவர்களுடன் வந்தமாத்நிரத்தில் மின்னவிழுகளுடன்மேகங்களிடையிடாமல்வருஷித்துப்பின்புகுளிர்ந்துசகலவிருட்சங்களும்தழைத்து நிழலைக்காட்டுங்குறிஞ்சித்திணையைப்போல வெப்பந்தணிந்து தண்மையாய்விளங்கியது மன்றிக் குமாரதேவர் கிருபையுற்றுச் சகித்தற்கரிய தீட்சண்ணியமுள்ள அக்கினிதேவனுக்கு அப்பாலை நிலத்தை அரசசெய்யக் கொடுத்திருந்தஅதிகாரத்தைமாற்றிவருணராஜனுக்குப் பட்டாபிஷேகத்தைச்செய்தது போலக்கொடிய வெப்பமொழிந்து சகலருங் கொண்டாடத்தக்கநற்குணங்களைக்காட்டிக் குளிர்ந்திருந்தது. பெண்பிள்ளைகளென்றும் தன்பொருளென்றும் மானம்பாதிக்க ஆசைக் கவலையிற்பட்டு உழலுகின்றபிராணிகள்பூர்வவினைத்தொடக்கினுற் பரமேஸ்வரன் திருவருளைப்பெற்று முற்குறித்த பந்தங்களைப்போக்கி நல்லறிவு விளங்கிப்பதவியைப்பெறுமாறுபோல நீர்ப்பசையென்பது எவ்வளவுக்கிடையாமற் தழல்பட்டிருந்த கொடியபாலைச்சுரமானது சிவகுமாரன் போகப்பெற்ற மகிமைபெற்றபரிமளமிகுத்த புஷ்பவனத்துக்குச் சமதையாகக் குளிர்ந்துகாட்டியது.மேலுஞ்சைவத்துக்குப் புறம்பாகிய இதரசமையங்களை முக்கியமாகவெண்ணி அவற்றைத்தொடர்ந்துயாதொருபிரயோசனங்களையும் பெருமல்அலைந்து வாடியிருந்தவர்கள்சிவகடாட்சம் பெற்றகாலத்தில் அறிவுக்குணமுகுறியும் வயிராக்கியமும்வேறுபட்டு நன்மார்க்கத்திறொடர்ந்து கிருதார்த்தராவதைப்போல யாதொரு பிரயோசனத்துக்கு உதவியில்லாமற் பிப்பட்டுக் கிடந்த அக்கொடியை நிலமானது வேலாயுதமுர்த்திவந்த சிறப்பினுற் சுகந்தயிகுத்தகுளிர்ந்த நந்தனவனத்தைப்போன்றும் பலருக்குமினிமையுண்டாக்கியது. நீர்ப்பசுமைகிடையாமல் அனலைவிசிக்கொண்டிருந்த பாலைலத்திற் சண்முகதேவர் வருவதைத் திருப்பரங்குன்றச் சாரலிற்றவஞ்செய்திருந்த பராசுரரிஷிகுமாரராகிய-தத்தன்-அனந்தன்-நந்தி-சுதர்முகன்-பருதிப-ணிமா-என்னும் அறுவரும்ஞானயோகத்தினுற் மெரிந்தவுடன்ஆதியிற் கர்த்தனத்தங்களுக்குப்பணித்திருந்ததை நினைந்தவர்களாய்த்தவரிலையைவிட்டு உத்தரநிசையைநோக்கிப் பூவலம்வருவதைப்போலஅத்திசையை

நாடி வினாந்துபாலைநிலத்துக்கருகில் வருகையிற்றுகவெள்ளங்கள் முதலானவர்கள் சூழச் சூரபதுமன் ஆணவத்தையழிக்க வெழுந்தருளிய சுப்பிரமணியதேவதைத்தரித்துச் சூரியனைப்போல பிரகாசிக்கும்முகங்கள்விளங்கிய சண்முகங்களின் பொலிவையும் ஆசானுபாசுவாய்ப்பருத்திருக்கும் பன்னிருபுயாசலங்களின் பெருமைகளையும் செந்தாமரைமலரைப் பழித்துப்பிரகாசிக்குத் திருக்கரங்களையும் அவைகளிற்சொலித்துக்கொண்டிருக்கும் வெற்றிலைமுதலிய படைகளின் சீனையும்சிரோரத்திபரணங்கள்புரளும் வயிரமலைக்கொப்பாகத்தோற்றும் மாப்பின்வனப்பையும் பீதாம்பரம்தரித்திருக்குமிடையின் சுந்தரத்தையும் விழிகள்களிக்கக்கண்டவுடன் தேகம்பூரித்து ஆனந்தபரவசத்தராய் மும்முறைவலம்வந்து பாதாவிந்தங்களிற் பணிந்தெழுந்து வண்டினங்கள் புஷ்பங்களிற் பெருகுந்தேனையுண்டுகளித்துச் சத்திப்பதைப்போல வேதவாக்கியங்களினுற் கர்த்தன் பெருமைகளைப் போற்றிக் கரங்களைகூப்பிவின்று தேவாதிதேவனே அடியோங்கள் அஞ்ஞானங்களைப்போக்கித் திருவருள் செய்திரட்சிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்கின்ற தருணத்தில் உயிருக்குயிராய் உணர்வுக்குணர்வாய் எங்கும்பரிபுரணமாய் நிறைந்து சராசரப்பிரபஞ்சங்களை நடிப்பிக்கும் நிருமலமூர்த்தியாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் பக்கத்தில் நிற்கின்ற தேவேந்திரன் அந்தரிஷிசுமாரர் சரித்திரங்களைச்சொல்வதாயினான்.

கர்த்தனையிவ்வறுவரும் தவங்களிற்சிறந்த பராசரரிஷிசுமாரர்களாகும் இவர்கள்பாலபருவத்தில் வினையாடித்திரிகின்ற வேளையில் ஒருதினம் நீர்வளமுடையதாய்ப் புஷ்பங்கள் செழித்தலாந்திருக்குஞ் சரவணப் பொய்கையில் விழுந்து முதலையைப்போலத் தனித்தனியேமுழுக்கிலக்கவரும்போது மிகவும் ஆழமுள்ளதாய் ஒருவராலும்நீந்தவரிய அப்பொய்கைநீரானது பஞ்சேந்திரியங்களுந்துர்மார்க்கமுலங்களிற் சென்றகாலத்தில் உயிர்கள்கவலையிற் பட்டுவாடுமாறுபோலக் கலங்கிக் கொதிப்பெடுத்து அலைகள் மீறிக்ககாகளில் மோதிரின்றதினால் அந்நீரிலிருந்த சலசரங்கள் பயத்தினுற் றுள்ளிக்ககாகளின்மீதுவிழுந்து துடிக்கின்றதையிவர்கள்பார்த்து வெளிவந்து அம்மச்சங்களைப் பற்றியெடுத்துக்கோணாப்புற்களில் அணிபடக்கோத்துக்கொண்டு கரங்களிற் பற்றினவர்களாய் உல்லாசமாக அடுத்ததோப்பினிடத்துலாவிரும்போது சூரியன் வானவெல்லமத்தியில்வர மத்தியானகாலமாதலாற்றவகிளோஷ்டாகியபராசரரிஷிகாலக்கடனைக்கழித்துப்போகச் சரவணப்பொய்கைக்கருகில்வரும்போதுஜலங்கலங்கி வெளிகளி லீறைந்திருப்பதையும் சலசரங்கள்வெய்யில்சுடுகையிற்பட்டுப் பதைபதைத்துவாடுவதையும் தன்பிள்ளைகள் அவற்றைப்பற்றித் திரிவதையும் கண்டமாத் திரத்தில் வடவாமுகாக்கினியைப்போற் கோபித்துக் குலவண்மைமையக் கெடுக்கத்தோன்றிய பிள்ளைகள் நீங்கள்செய்ததுஷ்கிருத்தியங்களுக்குத் தக்கதாய்த்துள்ளித்திரிகின்றமீன்உருக்களைப்பெற்றுவருந்தி உழலக்கடவீர்களென்று சபித்தனர்அவ்வாக்கியம் வெளிப்படுவதன் முன்னம்இவர்கள் ஊழ்வினைத்தொடர்பினால் மீன்களாய் நடுநடுங்கிப் பிதாவின் பாதங்களிற்சேவித்துப்பால்யசேஷ்டையினால்மதியயங்கிச்செய்த பிழையினைப்பொறுத்து இப்புல்லியபிறவிக்குவிவாரணகாலத்தை அனுக்கிரகஞ்செய்யவேண்

டுமென்று மிகவும்பரிபவப்பட்டாரத் துகேட்டுக்கொண்டனர் அக்காலத்திற் பராசரருக்கு அவர்களிடத்திற்கிருபையுண்டாய் ஞானஉணர்ச்சியிற்றெரிந்து ஒருமாரர்களே சிலகாலங்களுக்குப்பின்பு சிவபிரான் திருதூதல்விழிகளிற் சண்முகப்பெருமாள் தோற்றியிப்பொய்கையிற்றிருவிளையாடல்களைச் செய்து வருவர் அக்காலையில்ஜகதிஸ்வரியாகிய பார்வதியம்மன் இத்தலத்துக்கெழுந்தருளித் திருக்குமாரனைத் தழுவினெடுக்கு முன்னிலையிற் நிருக்கொங்கைகளி னின்றொழுகும் ஞானஅமுதானது பெருக்கெடுத்துப் புனலிம்பாயும் அதனைஆவலுடன் நீங்கள் உண்டமாத் திரத்தில் இச்சாபசம்பந்தம்நீங்கிப்பழையஉருவைப் பெறுவீர்க ளென்று பிள்ளைகளுக்குச் சாபவிமோசனத்தைக்கூறி மத்தியானகிகைகளைமுடித்துக்கொண்டு தமது ஆசீர்மத்திற்போயினர். கர்த்தனே அவ்வாறே யிர்தரிஷிபுத்திரர்கள் மச்சங்களாய் அளவற்றகாலம்வருந்திச்சரவணத்திலிருக்கின்ற காலத்தில் ஐயனேதேவரீர்ப்பொய்கையிற்சேர்ந்து திருவிளையாடல்களைநடத்தும்போதுபராசத்தியானவன்வந்து ஆவலுடன் தேவரினாடுக்கூற்றெடுத்து ஆறாகப்பெருகிய ஞானவமுதையுண்டு தங்கள் பாவத்தைப்போக்கிப் பழையரிஷிகோலத்தைப் பெற்றுப் பரமனை வழிபட்டகாலத்தில் அவர் அனுக்கிரகஞ்செய்த படிக்குத்திருப்பரங்குன்றத்தில் வாசமாய்த் தவங்களைச் செய்துவந்தனர், இக்காலத்திற்றேவரீர்த்தலத்திலெழுந்தருளியசெய்ததெரிந்து திருவடிகளிற் பணிந்துகிருதார்த்ததாகும் எண்ணக்கொண்டுவந்தனர், கர்த்தனையிவர்கள்பெருமைகளைக்கேட்டருள்க பரிபக்குவப்பட்டமனதையும் ஞானவுணர்ச்சியையும் சிறந்த தவங்களையும் பெற்ற புண்ணியவான்களெனத்தேவராசன் விண்ணப்பஞ் செய்ததைப் பிள்ளைகள் மழலைவார்த்தைகளைப் பிதாவானவன் விரும்பிக்கேட்டதுபோலத் திருச்செவிகளினேற்றத்திரிகாலவர்த்தமானங்களையும் வளையறத்தெரிந்த சிவசுமாரன் பராசரர்பிள்ளைகளிடத்திற் பரிவாய்க்கிருபானோக்கம்பாலித்துக் குற்றமற்றகுணங்களைப்பெற்ற ரிஷிபுத்திரர்களே நம்முடன்வ வீர்களைனத் திருவாய்மலர்ந்தனர், அவ்வாக்கியத்தைக்கேட்டமாத் திரத்தில் ரிஷிபுத்திரர்கள் சிறந்த வெற்றிலேவையுத மூர்த்தியினது திருப்பாதசேவைக் காளானோமாதலால் இனிச்சகலதுன்பங்களையும் போக்கிக் கிருதார்த்தராயினோம் பிழைத்தோமென்னும் மனவுச்சாகங்களுடன் போற்றித்தொடர்ந்து வரும்படிக்குக் குமாரசுவாமியார்? அக்கினிகளுக்குக்களித்திருக்கும்ராஜதானியாகச் சுவாலையைப்பெருக்கிவந்த கொடியபாலை நிலத்தைக்கடந்து தமதுதுணைவர்தேவர்கள்மற்றசேனைப்பெருக்கத்துடன் அப்புறம்போவதாயினர்.

திருச்செந்திப்படலம்.

—:—:—

சுரமதுகடந்துநீங்கிச்சோதிவேலுடையவள்ளல்
விரிபுனம்சடிஸத்தண்ணன்மேவுசெஞ்ஞன் றூர்நோக்கிப்
பருமணியவிரமுத் தம்பலவளம்பிறவுமாழித்
திரையெறியலைவாயாகுஞ்செத்திமாநசரம்புக்கான்.

ஓ சவுனகாதிரிஷிகளே! மேல்நடந்தசரித்திரங்கையுஞ் சொல்லுகிறேன் கேட்பிராக வெற்றிலேவையுதமூர்த்தியானவர்பாலைநிலவெல்லையைத்தாண்டிப்போகுமார்க்கத்திற்

கங்காசுடாதராகிய சிவபிரானெழுந்தருளிய திருச்செங்குன்றானாத்நிசித்துப்போற்றி அத்தலத்தைக் கடந்து பற்பல தேசங்களையும் பாடுகளையுந்தாண்டி முத்துபவளம் வயிரமாதியவளங்களைத்திகாக்கின்ற கொழிக்குஞ் சமுத்திரக் கரையில் விளங்குந் திருச்செந்திற் பதியிற் பிரவேசித்தவுடன் பக்கத்திற்சேவித்துவருகின்ற விசுவகர்மனைப்பார்த்து இதனைப்பணிக்குகின்றனர், தேவதர்சனே யித்தலம் வாசயோக்கியமாக விருப்பதால் நமதுபடைவீரர்சேனைவெள்ளங்கள் தேவர்கள் முதலாகக் களித்திருப்பதற்குத் தஞ்சைவிசாலமாகிய பட்டணமொன்றைத்திரிதமாகப்படைக்கக் கடவையெனக்கட்டினையிட்டவுடன்மகாபாக்கியமென்று வணங்கிப்போய்ச் சிற்பநூலின்வல்லபத்தினால் மனதிற்குறித்துக்கோபுர பிராகார மாடமாளிகை மண்டபம் கூடகோபுரங்கள்தோப்புகள்சோலைகள் தடாகங்கள்முதலியசிறப்புகளைத்தும் பெருத்துப்பொன்னுலகமும் நானும்படிக்குஅலங்காரம்பெற்றபட்டணத்தை நிரூபித்து கர்த்தனை வணங்கிக் கட்டினையின்படிக்கு நகரமாயிற்றென்று விண்ணப்பஞ்செய்தவுடன் விசுவகர்மவைப்புக்குந்து நவரத்தின மயமாகிய தேவாவிட்டிறங்கி மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இந்திரன்தேவர்கள் பூதவீரர்கள்போற்றிச் சூழ்ந்துவரப் பட்டணத்தினுள்ளேபிரவேசித்துத்தமது திருமாளிகையிற்சேர்ந்து சகலரும்போற்றிவாழ்த்தச்சபாமண்டபத்தினிடத்தில் விளங்குஞ்சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தனர், அப்போது மதரமாகியயிசைகளைத் தருந்தேவையாழினைமீட்டிக் கந்தருவர் சிரவணனந்தமாகப்பாடவும் வேதபாரசுனை பிரமன் இந்திரனரிஷிகள் முதலினர் கம்பகப்புதிய மலர்களையிறைத்து வாழ்த்திக்கொண்டிருபாரிசங்களினும் நிற்கவும்பவத்திரமாகிய வானகங்கையாதிய நதிகள் குமாரதேவர் சுந்தரவடிவைக்கண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடுவதைப்போலப்பூதவீரர்கள்அணியணியாகவின்று கவரிவிசவும். சோடசகலைகளையுடைய சந்திரன்இருதோற்றமாகஉபயபாரிசங்களினும்வின்று சுப்பிரமணியக்கடவுளினது திருமுகாரவிர்த்தத் தழைக்ககிரகித்துப் போகக்காலம்பார்த்திருப்பதற்குச் சமதையாக அக்கினிதேவனும் வருணராசனும் சூளிரந்த நிழலைப் பரப்பும் முத்துக்குடைகளைத்தாங்கி நிற்கவும். விஷுத்தந்தங்களைப்படைத்த அஷ்டமாநாகங்களும் மற்றைச் சரப்பங்களோடு பத்திவிசுவாசங்களுடன் சிவகுமாரனைநெருங்கிப்பணிவதற் கொப்பாகத்தேவர்கள் ஆலவட்டங்களைஅசைக்கவும் பர்வதாகிருதியாக விளங்கும்புசங்களைப்பெற்ற வீரவாகுதேவர்உடைவானைப்பற்றிக்கொண்டு பக்கத்திற்போற்றியிருக்கவும் மற்றத்துணைவர்எண்மரும் இலகூரும் கரங்களைக்கூப்பித்துதித்துச் சூழ்ந்திருக்கவும் பூதவீரர்கள்மங்கலவாத்தியங்களைத் திசைகளெங்குஞ் செவிடுபடத்தக்கதாக முழக்கவும்சிவசுப்பிரமணியர்தேவர் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

இவ்விதமாகத்திருவோலக்கத்தில்எழுந்தருளியிருக்குங் குமாரசக்கடவுள் ஒன்றுமறியாதவனைப்போல்அநேகபுகங்களாகச் சூரபதுமனையர்செய்துவருகின்றவஞ்சகத்தினால் துன்பசாகரத்தில்மூழ்கிக்கொணாமல்வருந்தியிருக்கின்ற தேவேந்திரனுடைய முகத்தைப்பார்த்து ஏ. மகபதியே? நன்றியைக்கொண்டு தீமையைவிருத்திசெய்கின்ற சூரபதுமன்முதலிய அசுரர்கள் பிறந்தவரலாறும், அவர்கள் பரமபதியாகிய சிவபெருமானைநோக்கிச்செய்ததவமும், அவ்வரியதவத்திற்குப் பாமேஸ்வரன் மனமகிழ்ந்து அளவில்லாத அநேகவரங்களைப்பிரசாதித்தருளியதும், அவ்வரங்களைப்பெற்றுப்பின்னர் அவர்கள்அரசசெலுத்திவருகின்ற திறமும், அவர்கள்செய்துவருகின்ற வஞ்சகமாயமும், முன்னேகொண்டிருக்கின்றவெற்றியும், வல்லமையும், மேன்மையும், அவர்கள்இந்நாள்வரையில்உங்களுக்குச்செய்துவந்த துன்பமுமாகியவிவைகளையெல்லாம் ஒன்றேனும்விடாமற் சாங்கோபாங்கமாகச்சொல்வாயாகவெனக்கட்டினையிட்டனர். எமதுபெருமானாகிய குமாரதேவரிவ்வாறு கட்டினையிட்டவுடன் பொன்னுலக வாசியாகிய தேவேந்திரன் அக்கட்டளைபைச் சிரசாகவகித்துத்தனக்குச் சமீபத்திலவாக்கின் திறத்தில்மிகுந்தவல்லவராயுள்ள பிரகஸ்பதிபகவானைப்பார்த்துத் தேவரினுவையனைத்தையும் குமாரதேவருக்குச் சொல்லியருளவேண்டுமென்றிரந்தனர். வச்சிரதரனாகிய தேவேந்திர னிவ்வாறுசொல்லலும்அதற்குச்சம்மதித்தவராய் வெட்சிமலர்மாலையை யணிந்தபன்னிரண்டு திருக்கோள்களையுடைய குமாரசக்கடவுளினிரண்டு திருவடிகளும் தனது முடியிற்படும்படியாகத்தொழுது எழுந்திருந்து எமதுபெருமானேதேவரிர் எல்லாவற்றையும்தெரிந்திருக்கின்றீர் அன்றியும்உலகத்துள்ளஎல்லாவயிற்க்கும் உயிராகவும் நிறைந்திருக்கின்றீர் அப்படிப்பட்ட தேவரிர் அடியேங்களுடைய துன்பத்தைநீக்கும்சிமித்தம் ஓர்சிறிய குழுவியாகவுந்திருவுருவங்கொண்டருளினீர். ஏ! தேவநாயகனே? தேவரிர் திருவிளையாடலின் திறத்தையாவர்தானித்தன்மைத் தெனத்தெளியத்தக்கவர்கள் அளவில்லாத அநேககோடிபுவனங்கள் தோறும்பொருந்திய திரிமூர்த்திகளையும்அப்புவனங்களில்வசிக்கின்ற சீவகோடிகளையும் பழைய திருமேனியைக்கொண்டுசிருஷ்டித்த உமதுமாயவல்லபத்தின் திறத்தையாவர்தான் தெரிந்துகொள்ளவல்லவர்அப்படிப்பட்டதேவரிர் கொடியவர்களாகிய அசுரர்களின் வரலாற்றைக் கேட்டருளியது ஐயனே அதைத்தெரிந்துகொள்ளும் நிமித்தமன்று வஞ்சகர்களாகிய எங்கள்துன்பத்தை நீக்கியின்பமாகிய வழத்தையெங்களுள்ளத்தில்பிரசாதித்தருளும் திருவருளையாகும் ஆதலால் எம்பெருமானே? சூரபதுமன்முதலிய அவுணர்களின் வரலாற்றைத்தும் சொல்லுகின்றேன் கேட்டருள்வீராகவென்று வெற்றிபொருந்திய குமாரசக்கடவுளைப்பார்த்து மிகுந்த சந்தோஷத்துடன்பிரகஸ்பதிபகவான் சொல்லத்தொடங்கினார்.

உற்பத்திகாண்டம்முற்றிற்று.

கச்சியப்பசிவாசாரிய சுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

சி வ ம ய ம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஸ்ரீஞானசம்பந்ததிருத்தசரணாயநமஃ

கச்சியப்ப சிவாசாரியசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீகந்தபுராணவசனம்.

அகரகாண்டம்.

மாயைப்படலம்.

ஹரிலான்குணங்குறியிலான்செயலிலானுணாக்கும்
பேரிலானொருமுன்னிலான்பின்னிலான்பிறிதோர்
சாரிலான்வரல்போக்கிலான்மேலிலான்றனக்கு
நேரிலானுயிர்க்கடவுளாயென்னுளேநின்றான்.

வீறுகாசிபன்சிறுர்களாய்மேவியவறுபா
ஹைகோடியதாகியவவுணருக்கரசன்
மாறினமங்கலகேசியாமாக்கியமணந்து
பேறதாகவேசரசையென்றொருமகட்பெற்றான்.

ஐம்புலன்களை நிக்கிரகித்துச் சித்தத்தைச்சிவன்பால்நி
றுத்தித் தவங்களைச்செய்து சிறப்பெய்திய சவுனகாதிரி
ஷிகளே? மனதொருமித்துக் கேட்பீராக. மரீசுருமாரண
னகாசிபருக்குதித்த அறுபத்தாறுகோடி ராட்சதருக்கரச
னாகிய அசுரேசனென்பவன் சுமாலீபுத்திரியாகிய மங்கல
கேசியைக் கலியாணஞ்செய்து பாக்கியவசத்தினுற்சுரசை
யென்னும் பெண்ணைப்பெற்று, அவளொப்பற்றவடிவை
க்கண்டு பரிவாகவளர்த்துவரும்போது குரவனுனசுக்கிர
ன் அவளுக்கு மாயவித்தைகளனைத்தையும்மந்திரபூர்வக
மாகப்போதித்து, அவள்வல்லபத்தைப்பார்த்து, மாயை
யென்னும் பெயரையிட்டு, ராட்சதர்சிறுமையினையும்தே
வர்பெருமித்தினையும் அவர்களுக்கு நந்திதேவரிட்டசா
பத்தையுமையோசித்து, மாயையை ஆசீர்வதித்து, ராசபுத்
திரியே! கேசவனாலும் தேவேந்திரனாலும் அளவற்றராட்
சதர்இறந்தபடியால் உன்நத்தை வலியற்றொடுமிக்கினான்.
ஆயினும் மின்னலெனையினாலே தாழைபுட்டிக்கும், எ
ன்மகிமையினால் மழைபெய்யும், அவைபோலவே உன்
னால் அசுரகுலம் விருத்தியடையவேண்டியிருக்கின்றது.
ஆகையால் நீதாழ்க்காமல் இலக்குமிக்குமேலான வடிவு
கொண்டுபோய் வனத்திலே தவஞ்செய்யுங் காசிபநாமை
யல்பூட்டி இரவில் அவளைப்புணர்ந்து வலியுள்ளன்களை
ப்பெற்றுப் பெயரிட்டிப் பரமசிவத்தைக்கருதிச் சிறந்தவ
ரங்களைப்பெறும்படி அவுணருக்கித்த வேள்விகளையும்

விரதங்களையும்மந்திரபூர்வமாகப்போதித்துப்பிள்ளைகள்
நலத்தைப்பெறவும் சத்திராதிகளாகிய தேவர்பழியின்மூ
ழ்கவும் அரியதவங்களைச்செய்ய அனுப்பிப்பின் திரும்ப
க்கடவாயெனச்சொல்லினார். அதைமாயைகேட்டு சுவாமி
அவுணர் விருத்தியடையும்பொருட்டு இதனையனுக்கிரக
ஞ்செய்தார். ஆதலால் அப்பணிவிடையை அடியேன்செ
ய்யக்கடவென்று சேவித்துப்போய் பிதாவாகியராட்சத
ராசனுக்கு இச்செய்திகளை யறிவித்துச் செலவுபெற்று
ச்சென்று வெள்ளியங்கிரியைப்போலச் சர்வாங்கதாளித
மணிந்து, காசிபர்தவஞ்செய்திருக்கும் வனத்தைச்சோர்
து, இலக்குமியும் இரதியும் திலோத்தமையும் மோகினி
யும் ஏகமாயொருவடிவெடுத்ததையொப்ப உலகிற்கிட
யாத மிகுந்தஅழகுவாய்ந்த உருவுகொண்டு, பூமண்டல
வாசிகளும் திசைகளிலிருப்பவரும் விண்ணகத்தாரும்
பாதலவாசிகளும் தனதுஎழில்நலத்தைக் காணப்பெறின்
மாரன் கணைகளுக்கிலக்காய்ச் சரீரமெங்கும் புண்பட்டு
மயங்கி விளக்கிற்பட்டவிட்டில்களைநிகர்ப்பவாடித்தொட
ரும்படி மேசலைமணிகள் பாதசரங்கள் கரத்தின்விளங்கு
ம்வலையல்கள்சத்திக்க, அன்னத்தையொப்ப மெல்லென
வுலவி, அவ்விடங்களிற் பரிமளமிகுந்த புப்பங்கள்வாய்
ந்த பூஞ்சோலைகள் மதுரமான சலசமந்தியுள்ள தடாக
ங்கள் சித்திரமண்டபங்களாகிகளைத் தன்வல்லபத்தினாலு
ண்டுபண்ணி, மறைந்திருந்தாள். அப்போது ஐம்புலன்
களையொடுக்கிப் பொறிகளையடக்கிச் சித்தத்தைச் சிவத்தி
ன்கண்ணெலுத்தித் தவத்தினின்றகாசிபர் கண்களைவிழித்
து, நாதனமாகவிளங்குகின்ற சிங்காரங்களைப்பார்த்து, அ
ற்புதமடைந்துவெளிவந்து ஒவ்வொன்றாகநோக்கி, இஃ
துபுதுமையாகவிருக்கின்றது இதனையாவ்நிருமித்தனொ
னப்பலதிசையினும்நாடிஒருவரையும்காணாமையின்

வஞ்சகத்திப்பட்டு, ஞானவுணர்வமறந்து, பிரமித் துத் திகைத்து, பொன்னுலகமிறங்கியதோ! அளகைநடு கியதோ? இன்னதெனத்தோற்றவில்லை, அல்லது பிரமசி ருஷ்டிதானோ! விண்டிவின்படைப்பின் வீக்கமோ! லோ கநாயகனாகிய பரமசிவச்செயலோ! இதன்காரணமின்ன தென நிதானிக்கப்படவில்லை, இவ்வரியகாட்டினிடத்தில் இச்சிறப்புக் குண்டாயது நன்கினுக்கேதுவோ? அல்ல து தீவினைக்குக்காரணமோவென்று இவ்விதங்களாகப்ப ன்னியுழன்று, யாதாந்தோற்றமையால் மனவாட்டமுந் துத்தவத்தினைத்தொடங்கத்தமதிடத்துக்குச்சென்றார்.

அப்போது அவர்சென்ற காரணத்தையும் மனக்கலக் கத்தினையும் மாயையுறிந்து இதுதருணமெனக்கருதி,அ வர்வருமுன்னிலையி லுண்டுபண்ணிய வயிரக்குன்றினிட த்துச் சோடசகலைகளைவாய்ந்த சந்திரனைப்போலத்தோற் றினான். காசிபர் அவள்வடிவைக்குறித்துநோக்கி, கற்பக த்தருக்களிலேதாவும்வல்லிசாதனக்கொடியானதுஅரியத வப்பேற்றினால் இக்கொடியாகஅவதரித்திறங்கியதோ! மி ன்னன்கொடியினது வினாவோ! இத்தோற்றம் அநிசயமா கக்காரணமின்றதென்று நினைந்து தவத்தைமறந்து அக்கு ன்றினருகிற்போய், இதுபெண்ணுருவாகத் தோற்றுக்கி ன்றது. சுகத்தினைவிளக்கும் பெருமையினையுடைய இலக்கு மியோ! அசுரராமயக்கியமோகினிதானோ! பொற்பாவை யோ! தேவகன்னியோ! எனதுபேரறிவைக்கலக்கிய இவ னையொன்றுமறியேன். பிரமசிருஷ்டியிற் பட்டவளாகத் தோற்றவில்லை. மாயையே இக்கோலங்கொண்டு எழுந்த தாகக்காணுகின்றதென்றெண்ணமிட்டுவருந்தித்தவத்தை வெறுத்துப் புணர்ச்சியிற் கவலைகொண்டு,வலையிற்பட்ட மாணப்போற்கலங்கி, இவளெண்ணமியாதோவென்றேங் கிரின்றார். அப்போது மாயையானவள் வேலையொத்தவி ழிகளைச்சுழற்றிக் கலவிக்குறிப்பினைக்காட்ட பெரியவொ ன்செய்வார்மருண்டு, அவளிலக்கணங்களைப்பாதாதி கேச பரியந்தம்வாணித்து இவைகட்குவமை கூறுகின்றபொரு ள்களொன்றும் எவ்விதத்தினுஞ் சரியொவ்வாதென்றுஇ கழ்ந்து, இக்கன்னிகையினதுவனப்பில் ஆயிரத்தினொரு கூறேனும் இலக்குமிக்குக்கிடையாதாகையால் என்னால் அளவிடப்படுமோ! இவள்காலழகுக்கு இந்திராணியும்ஒ வ்வாளெனப் பலவிதமாகத்துதித்து, மெல்லநெருங்கி, வ னப்புக்களுக்கோரணியாககிற்கின்ற பெண்ணரசியே! உம துவரவென்பாக்கியவசமாகும், ஆதலால் உமதுகுலம்யா து! நீரிருக்குமிடமெது! உமதுதிருநாமமென்ன உமதுத ன்தையாவன் சற்றுத்தயையெய்து சொல்லுமென்றுகேட் டார். மாயை அவரைப்பரிந்துநோக்கி தவத்தினைவிரும் பினோர்க்கும் உம்மைப்போன்ற மகத்துக்களுக்கும்இவை களினாலகவேண்டுவெதென்னே! மேலும் காமத்தையெறு த்த நீர்கன்னியரிருக்குமிடத்திலேதனித்துவரலாகுமோ! இருடியருக்கழகோ! இதுவல்லாமல் ஞானவறிவில்லாத மனிதரைப்போலப்பேசிக் கிட்டுவது நீதியல்ல, முத்தியி னையளிக்குந் தவஞ்செய்யப்போமென்று மறுத்தாள். உட னே காசிபர்மனங்கொந்து பெண்கள்சிகாமணியே! சரீர ம்வருந்தி மனையொடுக்கி அரியவிரதங்களைச்செய்வது இஷ்டசித்திகளைப்பெறவேயாதலால், நான்முடித்தவப் பேறுகடைத்தபின்பும் வருந்துவானேன், ஆதலாற்பெய ர்முதலியவைகளைப்பின்பு தெரிந்துகொள்ளுவேன். காம நோய்வருத்துகின்றதாற் சற்றுத்தயையெய்யவேண்டுமெ

ன்றுவேண்டினார். மாயைநகைத்து, என்னிமித்தம் தவஞ் செய்ததாகச்சொன்னீர்,பெரியவர்கள்இப்படிக்குப் பெய் யாடலாமோவென்றுகேட்க, அவள்குறிப்பைக்கலைகளை த்தாந்தோற்றத்தாகாசிபர்நாடி பெண்ணரசியே! கேட்பாயாகநா ன்பிரமகுமாரனாகும், ஒருபோதும் பொப்பேசமாட்டே ன், காமவிகாரமேலிட்டு வாட்டுவதினாலுண்மையைத்தா ன்சொன்னேன். அதென்னவென்றால் மோட்சவின்பத் தைக்கருதி இதுவரையில் அளவற்றஅரியதவங்களைச்செ ய்தேன், அதனினுஞ் சிறந்தசுகத்தை யெளித்திறவந்தீ ர், உம்மைச்சேருவதற்கு மேலானபயன் வேறில்லை, இ தையுத்தியாகக்கொண்டு உம்மையடித்தேன், சித்தமிரங் கவேண்டுமென்றிரந்தார்.

அதைமாயைகண்டுநகைத்து, ஓ! மாதவனே! என்ச ரித்திரத்தைக்கேளும், நான்செல்லமிசூத்த வடதேசத்தி லிருப்பவன், மேருவுக்குத் தட்சணபாரிசத்திற் பெருகு ன்கங்கைக்களையைச்சேர்ந்த யின்பநலத்தைப்பெற விருப் புற்றவளாதலால் அவ்வாறேபோய்வருவேன். நீர்நில்லு மென்றுசொல்லினான். அதைக்கேட்டுக்காசிபர்மயங்கி, பெ ண்கள்சிகாமணியே! கிருபைசெய்து கேட்பிராக. கங்கை முதலான சத்தநதிகளையும் காசியாதியாகியசிறந்ததலங்க ளையும்பொன்னுலகமுதலிய நாடுகளையும் மற்றுமெவைக ளை நீர்வேண்டினும் நிமைப்போதில் தருவிப்பேன். திரி மூர்த்திகளைப்பார்க்க விரும்புவினாயினும் இதோவரவ ளைப்பேன். தேவாமிரத்தத்தினிடத்தில் இச்சைகொள்வீ ராயினும்பெறச்செய்வேன். வானமடந்தையரைஉமக்கே வல்செய்யவகுப்பேன். இவையன்றியும்வலிய புத்திரரை வேண்டினும் உண்டாக்குவேன். ஆனாலென்பிராணனை மாத்திரம் நிற்கும்படி வினாவினென் தாபத்தைத்தீர்த்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்றார். உடனே மாயைகுஞ்சிரிப்புக் கொண்டு பெரியவனோ! நான்தனியளா யிருக்கின்றனனெ னக்கருதி இப்படிக்குப்பேசினீரோ? இனியதைமறந்து விடும் தவத்தருக்கு இதுஅடாது என்னெண்ணப்படிக் குக் கங்கைக்களையைச் சேருவேனென்றுநடந்தாள். கா சிபர்பின்பற்றி, உமதுகருத்தின்படிக்கெல்லா முடிப்பே ன், நில்லும்நில்லுமென்றுதொடர, மாயைதன்மந்திரவாஸி யினால் உருக்கரந்திருந்தாள். அப்போது, அவள்தோற்ற ன்காணமையாற் காசிபர் மருண்டுவாடி, மனநிலைபெறாம லுடம்புபுவதானார்.

காசிபன்புலம்புறுபடலம்.

தேனீர்மையெனப்புக்ல்வாள்சிறிதுந்

தானீரமிலாடனிமாயவளே

மானீருமதாம்வயினுற்றனளோ

வேனீர்மொழியாதிரிகின்றதுவே.

இவ்வாறு காசிபர் அக்கன்னிகையினிடத்திற் காதல் கொண்டு தம்மைக்கண்டோடும் மான்களைப்பார்த்து,தே னைப்போலமதுரமாய் வசனித்திருந்தவன் சற்றுமென்னி டத்தில் இரக்கமில்லாமல்மறைந்தாள். அவளுங்க்கூட் டத்திற்சேர்ந்தாளோ? உண்மையைச்சொல்லாமல் நீங்க லோடவேண்டிய காரணமென்னவென்பார் சிலையையொ த்துப் பிரகாசிக்கும் துதலையுடையவன் மாயையென்னும்

வலையையிசி என் பிராணனைக் கிரகித்துச் சென்றாள். கலை மான்களே! நீங்கள் அவனைக்கண்டீர்களோ? நிலைபெறுது வெருளி ஓடுவானேனென்பார். மதயானையே! காதல்கொண்டு பிடிபையணைய விரும்பிப்போவாய்? நான்தனித்து வருந்தாமல் அக்கொடியானைத் தேடிக்கொண்டு வருவாயென்பார். பூஞ்சோலைகளிலிருக்கும் வண்டுகளைப்பார்த்துப் பெரியோர்கள் உங்களை அளியென்று சொல்லுவார்கள், அஃது வியர்த்தமாகாமல் நீர் ஓரிடத்திலேதேறியாமல் உலவுகின்றதால் என்மனதில் வினைந்த மங்கையைத்தேடித் திரிவீர்போம் காண்கின்றதென்பார். குவளைமலனை நோக்கி என்னுடன் வார்த்தையாடிப்பிரிந்தவன்விழியை யொத்துவாட்டுவாய், என் பிராணனிடத்துப்பரிவல்லாமற்பாதகனை மன்மதனுக்கும் பாணமாகிப்பாய்ந்துஇத்தருணத்திற் சற்றுந்தையிலல்லாமல் என்னுயினா அலைப்பதழகோவென்பார். செந்தாமரைப்பீடத்தமர்ந்த இலக்குமிக்கு மேலான வனப்பைக்கொண்டுவந்து எனக்கதிகமையிலைத்தந்தகன்றாள், ஐயோ! சந்திரனே? நமக்குரியசம்பந்தத்தைக்குறித்தாவது இதனைவிசாரித்துஅவளிடத்துக்குத் துதுசென்றுஅழைத்துவாராத காரணமென்ன? சொல்லுமென்று துறுவார் பொன்னைப்போலப் பொலிவாயிருக்கின்ற செழித்தகமலத்தின்னகண் பெடையைத்தழுவிப் பிரியாதிருக்கின்ற அன்னங்காள் யான்தனித்துவருந்தப்பிரிந்த அப்பென்கொடிபோவதுதருமமோ? சொல்லுவீரென்பார். புட்டித்தோக்கிற்கின்றவேங்கைமரத்தைநோக்கி, தணியா கதாலையடிபேயனுக்குத்தந்து துணிவுகொண்டுசென்றாள். அவள்போகுமார்க்கத்தைக்கணித்துச் சொல்லுமென்றுவேண்டினும் அதைமனதின்கொள்ளாய்காலத்தைக்குறித்துக்காட்டும்உன்னியல்புக்கிதுஅடுக்குமோவென்றுபிணங்குவார். படைவேள்கணையாகவும் சூரியனுக்குறவாகவும் மடவார்வதனத்தையொத்தும்சந்திரனுக்குப்பகையாகியுமிராநின்றதாமமாமலர்காள் விடத்தைநிகர்த்துச்சுழன்றுவாட்டும் விழிகளைப்பெற்றமெல்லியலானவள்உம்மிடத்திற்குவருவளாயின்னொளியாது சொல்லுமென்றுவேண்டுவார். மலைகளைப்பார்த்து, மிகவும்பருத்தோங்குகின்றகின்றீர்கள், தயைதாட்சணியமில்லாமலென்னேநீங்கியகாதலிபோகுமார்க்கத்தினுமிருப்பீர்? அவள்செயலுங்களுக்குத்தோற்றும், அதைச்சொல்லாமலிருக்கின்றீர்உங்களுக்கேதேனும்குறைசெய்திருப்பேனோவென்றுபொவார். சோலைகளிலிருக்கின்ற குயில்களைநோக்கி, மயிலையொத்தசாயலையுடையவன்மாயவளாகத்தோன்றுகின்றனள். அவள்காரணமொன்றுமறியேன், அவளில்விடத்திருக்கின்றனளோ? நீர்சிலபயில்களைக்குறித்துக்கூவுகின்றீர்ஆகலா லென்பிராணனைக்கொள்ள விரும்பினீரோவென்று வாடுவார். மந்தமாருதம்விச நடுங்கி, ஓ? தென்றலே! உன்னிடத்திற்குன்செல்ல நீனைந்ததாக வசனித்திருந்தாள். அவளின்கிலை, இந்தமார்க்கத்தைப்பற்றி நடந்தாள். நீதேன் பிரதேசத்தினின்றும் வருவதால்அவள் செயலேதேனு மறிவையாயிற்சொல்லக்கடவாயெனக்கெஞ்சுவார். சந்தன வனத்தைக்குறித்து, உன்னிடத்திற்குளிர்ச்சியும் அன்புமுள்ளதாக எவரும்புகழ்வார்கள். அப்படிக்கிருக்க நெருங்குவேனாயிற் சுடுகின்றனை. சோருகின்றவென்னைத் தளரவேண்டாமென்று ஆதரித்துத் துயரத்தைப்போக்கினை யில்லையெனவருந்துவார். களித்தாடும்மயில்காள்! கொஞ்சிப்பேசுக்களிகாள்! இன்பமாகக்கூவுங்குயில்காள்!

உங்களுக்குற்றமல்லாத வென்னைத் தளராவதை ஆதரவு சொல்லுவீராயின் அடியேனுயிருக்கரணவீரென்பார். புருக்களைநோக்கி, எனக்கதிக துயனாவீனாத்துஅணையாமற்சூரித் துறவை விரும்பிச்சென்றவன்சினேகமு மொருசினேகமோ? உங்களைத்தானுவாகக்கொண்டேன். இனியாவது அவன்சென்றமார்க்கத்தைத் தொடர்ந்து போகச் சொல்லீரெனத்தொழுவார். இவ்வாறு தவசிகோஷ்டரான காசிபர்மையல்கொண்டு புலம்புவதை மாயைகேட்டு மகிழ்ந்து, அழகிய திரோகத்தைமறைத்து அருகில்நேர்ந்தபோது சூரியன்அஸ்தமானகிரியையடைந்தான்.

அஃதெவ்வாறிருந்ததெனில்? அரியதவங்களைச்செய்த முனிபுங்கவரிடத்தில் மாயைவந்துஅளவற்றவிகாரத்தைத்தந்து அவர்செய்ததவப்பலன்களைத்தையும்அழித்தாள். ஐயோ! அதற்குடன்பட்டஇவரைப்பார்க்கப்பபாதெனப்பரிந்துபோனதை யொத்தும் பிதாவாகிய இருடியைப் புணரவந்தனளாதலால் தாயாகும், இவரிருவரும் காதல்முற்றச் சரசசல்லாபமாக விருக்கப்போகிறதைக் காண்பது பிள்ளைக்கடாதென்றெண்ணி மறைந்தவனைநிகர்த்தும் இனியிருளென்னு பிராக்கதவெள்ளம் வரவிருக்கின்றதெனக்கருதி விண்ணகத்தரசன் செக்கோலைநடத்தும் ஆக்கியாசக்கர மொடுங்கியதைப் போன்றும் இருந்தது பின்பு தேவர்பெற்ற மகதயிஸ்வரியமும் சீரும் வண்மையும் பறந்தோட மாயையிடத்துதிக்கும் அவுணவெள்ளம் பெருகின்றதைபொப்ப மாலையிருள்பரந்தது. உடனேசெக்கர்வானமறைந்தகாட்சி தரித்திரமேலீட்டுஇரப்பவர்களுக்கு இம்மியளவும்கனித்துக்கொடாத பதிதன்செல்வம்அழிவதைப்போன்றது, பின்பு இருள்பரந்ததோற்றம்பூமி தேவிக்குப்படாம்போர்த்ததையொத்தது. அக்காலத்தில் நட்சத்திரராசிக ஞாதித்தது மன்மதனேறி நடாத்துங் கங்குலாகிய மதயானையினது முகத்தில் விளங்கும் புள்ளியினைப்போன்றுங் கற்பகத்தருக்கள் சிதறும் மலர்களையொத்தும் வானத்தின்பரந்தமேகங்களில் நின்றுமுதிரும்முத்துக்களை நிகர்த்தும்காட்டியது. பின்புசகலரும் திடுக்கிடும்படி விஷத்தினையொத்து உலகமெங்குஞ்சூழ்ந்த இருளின் பெருக்கத்தினைத் தெளிந்த நிலாக்கற்றையாகிய கரங்கனினுல்வாரிவாரி விழுங்கி விண்ணவர்போற்றக்காளத்தையுண்டு கண்டத்திற்காட்டிய பரமசிவத்தைப்போலக் கிழக்குச்சமுத்திரத்திற் சந்திரன்உதையஞ்செய்து, பாற்கடலைத்தேவர் கடைந்தகாலத்தில் மணிகளுடன் தெறித்ததிவலைகளைப்போலத் தாரகா கணங்கடோன்ற அவுணவெள்ளம்போன்ற காரிருளொடுங்கஅக்கடலீனெழுந்தஅமுதத்தை யொத்துப் பிரகாசித்து, இரவென்னுங் கம்பியன் ஞாலமென்னும்உலையினிடத்தில் கரியகடலைக்கரியாக் கொண்டு வடவையென்னுங்கனலைமூட்டி வங்கத்தை வெள்ளியிற்சேர்த்து வாயுவென்னுந் துருத்தியினுலாதிச்சுத்திசெய்துவெண்காரத்தினுற் சொக்கமாக்கியதைப்போன்று சிவந்த பிம்பமாகக்காட்டிய திரோகமானது கலைகள் பூரித்துவெளுத்த வானமென்னும் விசாலமாகிய தடாகத்தில் நட்சத்திரராசிகள் குவளை ஆம்பல்மலரினையொத்துவிளங்க அவைகளின் நடுப்பிரதேசத்தின் அவர்ந்தவெண்டாமமாமலனை நிகர்த்துச் சந்திரன் பிரகாசித்தவனாய் அம்மலரிற் பெருகுந் தேனைப்போல நிலவைப்பெருக்கி அதனையுண்ணும் வண்டினங்களைப்பொப்பக் களங்கம்விளங்கவும் கடலென்னுந் தடாகத்தில் அம்புலியென்னும்

பரதவன் நிலவாகியவலையைவிசிப்பலவகைமீன்களைவாரி
வானமென்னுங் களத்திற் புலரப்பரப்பியதைப்போன்று
நட்சத்திரங்கள் தோற்றியும் மேகசாலங்கள் கருங்கடல்நீ
னாயுண்டு வானத்திற் பரவிப்பூமியின்கண் பொழிவதை
க்கண்ட சந்திரனானவன்தானும்பாற்கடலைப் பருகி விண்
மண்ணெவ்விடங்களினும் பொழிந்த அமுதத்தைப்போ
லத் தெளிந்த நிலவெங்கும்விளங்கவும்; இவ்வாறுசந்திரி
கை யெங்கும் பிரகாசித்தபோது உலகத்தின்கண்தோன்
றிய சகலசீவராசிகளும் களிக்கவும் அல்லிமுதலியமலர்க
ளலர்ந்து தேனைப்பெருக்கிப் பரிமாத்தினை விசவும்பூந்
காவுகள் புட்பித்து மகரந்தங்களை யிறைத்து ரமணிய
மாகத்தோற்றவும்தாமரைப்புட்பங்கள் புலர்ந்துகுவிவயும்
கணவரைப் பிரிந்த மங்கையரும் துணைவியையிழந்த கா
தலரும் மனம்புகைந்தழன்று வருந்தவும் இவ்வுலகத்தி
லொருவருக்கும் தீங்குகளைச்செய்யாதவ ராயினும் பேர
றிவாளராயினும் சகலருக்கும் நண்பாய்நன்கினைச்செய்து
கீர்த்தியடையக் கூடாததைப்போலப் பல்லுயிர்களுக்கும்
இன்பத்தை விளைத்த சந்திரனைக்கண்டவுடன் மெல்லிய
தாமரைகளனைத்தும் பொலிவழிந்து குவிவயும் அக்கால
த்திற் குமுதங்கள் மலர்ந்து வண்டினங்கள்மொய்த்த தெ
த்தன்மைத்தெனின்? எமதிறைவன் பங்கமுற்றவரிடத்தி
ற் சேரான், கமலமேன்குவிந்ததென்று வாய்மலர்ந்துவச
னிப்பதைப்போலத்தோற்றவும் தேனையுண்டொலித்திரு
ந்த சுரும்புகளுடன் கமலங்கள் குவிந்தகாட்சி யெப்படிச்
கிருந்ததெனின்? சந்திரன்பரஸ்திரீகளை விரும்புகின்றவ
னென்றஞ்சி எமதிறைவி யிவ்விடத்தினிலையெனச்சொ
ல்லிக் கபாடபந்தனஞ்செய்ததைப்போலவும் இரவுநேர்
தகாலத்திற் கடிமனைக்கதவைப்பூட்டிச் செங்கண்மாலைய
னைத்துப் பஞ்சனைமெத்தையிற் பள்ளிகொண்டதைப்
போல மகரந்தங்கையுந் தேனையுயிறைத்திருந்தகமலங்க
ள் இசைப்பாடலை முழக்கும் வண்டினங்களுடன் குவிந்
து பொங்குகளின் விளங்கவும் இவ்விதக்காட்சி மலர்ந்த
சுறுவாயில் தேவரையும் தானவரையும்படைத்த காசிப
ர் வானத்தினெழுந்த சந்திரனது கிரணசமுக்கங்கள்மது
மேனியிலே தாக்கியவுடன் சரீரம்வெதும்பி, மனம்நடுங்
கி, வல்குறைந்து, அங்குமிங்கும்அலைந்து, பெருமூச்செ
றிந்து, அறிவுசோர்ந்து, ஐம்புலவிடையங்களழிந்து, புல
ம்பி, விண்ணிறீறேன்றியநிலவைநோக்கி, காலையிலெழுந்
தவெவ்விய கிரணசமுக்கங்களைப்பெற்ற சூரியன்மலைப்
போதின் மேற்றிசையின் மறைந்தவனைப் போலக்காட்டி
யிளவும் விரைந்துகிழத்திசைக்கடவி லெழுந்தனனே! இ
துபுதுமைபுதுமைபென்றும், சூரியனல்லவெனிற்கூற்று
வனைப்போலக் கடல்மத்தியி னெழுந்ததன்மையினால் நி
மைப்போதி னுலகையழிக்கக் கடல்நிடத் தடங்கிவின்ற
வடவாழகாக்கினியேயாம், மதியல்லவென்றும், அந்தியி
ற் செக்கர்வானமிடுங்காரணம் உலகுளோர்அம்புலியென
ப் புகழார் தழற்கடவுள்கிழத்திசையினுதித்தவறுவாயில்
நொங்கும் பிரகாசமாகுமென்று பதைத்தும், விண்மண்
திசைகளைத்தினும் மாலையிருள்பரவியது காணையோக்கி
யமானகலைகளை விரிக்குஞ்சந்திரனைனத் துதிக்குஞ்செந்
தழல் கனன்றெழுந்த புகைப்படலமாகுமென்றேங்கியும்
கடலிலுதித்த சோமனென்னும் வெவ்வியதழலானதுவெ
றுத்துக்காட்டுங்காரணம் உலகர் காராட்டைவெள்ளாடெ

ன்கின்றதனால் இஃதுண்மையென்றுபிரத்தியட்சவளவை
யினற் காணப்பட்டனன்.

மேலும்அளவிறந்த பிராணிகளையுண்டு வெப்பமிசுந்த
அனலம் வெண்மையினைப் பெறுமாறுபோல இவ்வுரு
வைப் பெற்றதல்லது வேறில்லையெனநடுங்கியும், வடவ
னலைப்போலோங்கிச் செக்கர்வானமாக்கிய பின்புலெருந்
துக்காட்டுஞ் சந்திரனானது மிகுத்தெரிவதினின் றுஞ்சித்
றுகின்ற கனற்பொறியேயல்லது வானத்திறீறேன்றிய ந
ட்சத்திரராசிகள் வேறுமுண்டோவெனச்சோர்ந்தும், சிற
ந்த திருப்பாற்கடலிலுதித்தகாரணத்தினால்ஆலகாலவிட
மும் அமுதமாய் அக்காலத்திற்றேவனாயோடச்செய்தநீ
லறிந்ததைநீங்கி யித்தினம் வெண்டிண்களாபெழுந்ததோ
வென்றேங்கியும், முற்கூறியதொன் றுமல்ல, அக்கடலின்
கட்டோன்றிய வடவனலமுழுதும் ஆலகாலவிடச்சமூகத்
திற்கலந்து ஆர்த்தெழுந்துமேகத்தின் மறைந்துதமது சு
வாலையை இப்பூமியின்கண்பொழியச் சந்திரவுருவைப்
பெற்று உதித்தேயாம், இஃதேயுண்மையெனத்தடித்து
ம், இவ்வாறுமருண்டு பலவாகப்பன்னி, மாயையையினை
ந்து, மிகுந்தகாதலின்அவனைக்கூனி, புலம்பத்தொடங்கி,
உருவெளித் தோற்றத்தைக்கண்டு, பரிமா புட்பவகைக
ளையணிந்துதாழ்ந்தஅளகத்தினையுடைய பெண்ணே!கொ
டியவனெதிரில் எவ்வெவ்விடங்களினும் பின்னற்கொடி
யையொத்துத் தோற்றுவிராயினும் அனைக்கநிலீர், யா
ன்மங்கும்போது சேருவீரோ! உம்மையல்லது மனவுறு
திபெற்றவ ரொருவருமில்லை, யென்பார்முதற்கண்டவுட
ன் காதலைவினைத்து மனவுறுதிமுதலியவைகளை, யழித்தி
ர், அஃதன்றியும் மன்மதனையேவித்தோகத்தினையும் வா
ட்டியதுடன் பேருணர்வனைத்தையும் சிதைத்திர், இன்ன
முஞ் சிறியேனுக்குச் செய்யவேண்டு மேதுவுமுண்டோ
சொல்லுமென்பார், அழகியவயிரக்குன்ற முதலியவையு
ண்டாக்கிமனங்கனிக்கவுலவிய நீர்என்னைஇவ்விடத்திலே
தனித்துவிட்டுச்சென்றமீட்டும் புலியெங்குந்தோற்றுவி
ர், ஆதலால்உமது செயல்கள் யாவராலறியப்படுமென்பா
ர். உம்மிடத்தன்பு கொண்டதனால் ஆதி துவக்கிச்செய்த
தவமுயற்சிகளை யிழந்த தன்றியும் மன்மதனால் மிகவும்
நொந்தேன், இவ்வித துன்பங்களைப்பெற்று உம்முடன்
வாராதாழல்கின்றேன், இதுதான் வியர்த்ததமாய் மாண்டே
னென்னும் பிழையையமாத்திரம் பெற்றேனென்பார். நே
சங்கொண்டவரைப்போல் வந்திர், அவ்வாறுநிலலாமல்மா
யப் படிவத்தினைப்பெற்றெனதுறுதியையும்பறித்துக்கொ
ண்டிர், அதற்கடுத்த மோகத்தைத்தரும் வடிவைப்பெற்
றிர், இவ்விதமகிமைகளையுடையநீர் எப்பிராணன்நிற்கச்
சற்று நீனையிராயின் கூற்றுவுனுக்குறவாய்வந்ததாகுமெ
ன்பார் பெண்ணரசேஇனியொரு கன்னியனாக்கனவிலு
ம் விரும்பேன், உம்மிடத்தி லதிகமோகங்கொண்டேன்,
மேலும்உமது மாயைவினைவனைத்தையும்திருஷ்டாந்திர
மாகக்கண்டேன், அவ்வாறேஇவ்விடத்துலவுவதைப்போ
ற்காட்டி மறைந்திராயினும் என்னிடத்திரக்கமுற்றுவரா
மற் சற்றுத்தாழப்பிராயின் மாண்கிபோவேன், இந்தரு
ணத்திற் பிராணன்நிற்கவரவேண்டுமென்பார். மாயைகள
னைத்தும் ஒருருவமாகப்பெற்றவந்த நீர் உலகங்களனைத்
தையும் வென்றுலவுவீர், ஒருகாலமென்னுயிரையுங்கொ
ள்ள விரும்புவீராயினும் இஷ்டமாகத்தருவேன், ஆனால்
சரசல்லாபமாயொருகா லென்மையல்திரச்சேரவேண்டு

மென்பார், இவ்விதமாகக் காசிபர் பன்னிப்பன்னி இடர்க் கடலிற் பருந்துவருந்திச்சோருமுன்னிலையிற் சகலதுன்பங் களுக்கும் மூலமான மாயையானவன் தானெண்ணி வந்த கோரிக்கையினைப் பெறுதற்கிது தருணமென்றெண்ணி, அவர்காண மின்னன்கொடியினையொப்பத் தன்னுருவம் வெளிப்படலின்றான்.

அசுரர்தோற்றுபடலம்.

கந்தாரமொய்ம்பிற்காசிபனென்போன்கடிதங்கண் வந்தாள்செய்கைகாணுதலோடுமகிழ்வெய்தி யந்தாவயந்தேயானென மின்கண்டலர்கின்ற கொந்தார்கண்டல்போனகையோடும்குலவுற்றான்.

இவ்விதமாகத்தோற்றிய மாயையினைக்காசிபர்கண்டவு டன் மகிழ்சிறந்து, இனிப்பிழைத்தேனென்று, மின்னலை நோக்கியவுடன் அலருந்தாழையையுட்போலத் தந்தபந்திக ள் விளங்குகதைத்து, குலவியவராய்க் கூத்தாடுவார். திதோ கபரவசமாய்விழுவார், அவன்மீதுபாடுவார், சரீரம்புளகித் து மயிர்ச்செறிவெய்த மாயையின்சமீபத்திற்சென்றுமா னாமடைய நிற்கின்ற தன் பிராணனைக்காததற்பொருட்டு அவனை நோக்கிப்பெண்கள்நாயகமே? நானென்னகருமங் களைச்செய்ய நினைந்திரானும் உமதிஷ்டப்படிக்கு இந்வி மிஷ்த்தில்முடிப்பேன் ஆதலாற்கோபந்தணிந்துதயையசெ ய்தென்னையினைந்தரட்சிப்பிடுவோன்று அழகியபாதங்களிற் சேவிக்கமாயை இரங்கி, ஓரிஷ்டேய பயப்படவேண்டாம், இப்போதுநானிருக்கின்ற சுந்தரமாகியவடிவின்னுக்கும் அ முகுக்குத் தகுந்தமேனியும் வனப்பும்பெறுவீராயின்உம் மையினைவேனென்று சொன்னான். அதுசெவிகளுக்கமு தமாகக்கேட்டு முன்னங்காமக்கடல்ற்படிந்த காசிபர் சந் தேரஷசாகரத்திலாழ்ந்து, இதுநல்லகாரியமென்றுபுதை த்திருந்ததிரவியத்தைக்கண்ட தரித்திரனைப்போலக் களி த்து, மின்னன்கொடியினையொத்த யிடையைப்பெற்றபெ ண்ணை? நீதோவியபணியிடையைச்செய்யக்காத்திருக்கின் றேனெனத் தமது தவமுயற்சியினாலே தென்றற்றேனாயு டைய மன்மதனுக்குமேலான உருவினைக்கொண்டிருந் து, அவரை மாயைநோக்கி உமதுவண்மை வெகுநேத்தியென வியந்துரைத்து அவர்கரத்தைப்பற்றிச்சென்று, பொன் மலைக்கொப்பாகிய சொர்னமயமானவொருமண்டபத்தை ச்சேர்ந்து, தன்மகிமையினு லுண்டாயிருக்கின்ற சப்பிர கூடமஞ்சத்தின்மீதுமுதற்சாமத்தில் அவரோடு சரசுல் லாபமாய்க்கலந்தாள்.

அப்போது காசிபமுனிவர், பசிப்பிணியினினைக்கவகை யில்லாமல் வெகுதூரமாக வருந்தி உழன்றவன் தற்செ யலாய் அமுதத்தைக் கிடைத்து அவாவுடன் புசிப்ப தையொப்ப அக்கன்னியை அணைந்து வருந்தி நோந்துப் பெறுந் தவவமுதைப்போலவே அவளது மெல்லத்தமு தயானமுண்டு, கிடைக்களைச்செய்து, அவளும்மனமுருகி இன்பவமுதத்தினைத் தருவதைப்போலக் கெரவ்வைக்க னியை நகர்த்த செவ்விதமுறலைத்தமக்குக்கொடுக்கத்தம் மறிவுமயங்கி, காமவாரியிற் பட்டி, இலக்குமிக்கொப்பான அவள் அல்லுலென்னுஞ் சுழியிலகப்பட்டி, போகக்கடலி ன்களை காண மன்மததூல்லக்கணங்களை நனைந்து, நகக்

குறி பற்குறிதாடனம் சும்பனம் புள்ளொலி முதல்ய லீ லைகளை நடாத்திப் புணர்ந்து, திதோகபரவசராய், கலாபம னுஞ்ஞயினையொத்த இக்கன்னியிடத்து எக்காலமும்அறி யாத இன்பநலத்தை உண்மையாகக் கிடைக்கச்செய்தவி திக்கு யான்கைம்மாறுதவ ஒருபொருளு முண்டோ விவ ன்று புசுழ்ந்து, கொக்கோக சாத்திரப்பிரகரணப்படி கி ரீடித்தார். அப்போது மாயையானவன் மனம்பூரித்து, மு னிவர் அங்கங்கனிலே நகக்குநிக ளுறுத்த அவ்விடங் டோறுங்காம நீர் ஊற்றெடுத்துப்பெருக மிகவுமகிழ்ந் து, சராதலைகளைச் செய்துவர, முனிபுங்கவரும்சரீரம் பூரித்து, பேரானந்தவாரியைக் கடந்தவனைப்போலக்களி த்தின்பமுற்றார். அப்போது பிரமன்விண்ணு தேவேந்திர ன்விண்ணவர் முனிவராதியர் தத்தமுள்ளம்நடுங்கப்பயவ ன்மைக்கொப்பில்லாத சூரபன்மன் மாயையிடத்துதிக்க, அவ்விருவரு மனங்கனிந்தனைந்தபோதுண்டாகிய வியர் வையிற் செயசாட்களாய் வல்பெற்றமுப்பதினியிரவென் ளந்தானவர் உதித்தனர். அவர்களையும் பிரதமகுமாரனே யும் அவ்விடத்தில்கிறுத்திவிட்டு காசிபரை மற்றொருசித் திரமண்டபத்திற்கொண்டுபோய்மாயையானவள் முன்னே யுருவைமாற்றிப் பெண்சிங்கவடிவுகொள்ள, அவரும்மட ங்கலுருப்பெற்றுக்களித்துஇரண்டாஞ்சாமத்திற் புணர்ந் தார். உடனே திசைகளெங்கும்நடுங்க, ஆயிரமுகங்களையு ம் இரண்டாயிரம் கரங்களையும்பெற்ற சிங்கமுகாசுரன் உதித்தான். அக்காலத்தில் அவ்விருவரிடத்தினும்பெரு கியவியர்வையிற் நரப்பதினியிரவெள்ளஞ் சிங்கமுகம்பெ ற்ற இராக்கதர்பிறந்தனர். அவர்களையும் அவ்விடத்தில்கி றுத்திச் சொர்னமயமாய் ரத்தினகாந்திகளைவிசுகின்றவே றுருமண்டபத்திற்சென்று மாயையிடியுருப்பெற்றுநிற் கக்காசிபரும் மதயானைவடிவுகொண்டு, துதிக்கையினைநீட் டி, வீரிட்டு, மூன்றாஞ்சாமத்திற் புல்லினார். உடனே அவு ணர் குலம்விர்த்திக்க நாதகோடுகளைப்பெற்ற யானைமுக த்துடன் தாருகாசுரன்உதித்தான். அக்காலத்தில்அவ்வி ருதிற்றத்தவர் திதோகங்களிற் பெருகிய வியர்வையிலநாற்ப தினியிரவெள்ளங் கசமுகங்களைப்பெற்றஅவுணர்வெளிவ ர்தனர். அவர்களையும் அவ்விடத்தில்கிறுத்தி மற்றொருச ர்திரகாந்த மாளிகையைச்சேர்ந்து மாயைசெம்மறியாட் டின் பேடாயுருக்கொள்ள. முனிவரும் செச்சைவடிவு கொண்டு, நான்காஞ்சாமத்திற் கூடினார். உடனே அசுமுகி யென்னும் பெண்ணுணவன் அவதரித்தாள். அத்தருணத் தில் அவ்விருவர் வியர்வையினும் உலகக்கள்நடுங்க, முப் பதினியிரவெள்ளம் அவுணர்பிறந்தார்கள். அவர்களையும் அத்தலத்தில்கிறுத்தி அவ்விருவரும் மற்றையமண்டப ங்கடோறுஞ் சென்றுயாளி-புஷ்-குதினா-மான்-காடி மு தலான மிருகங்களினது வடிவைப்பெற்று விடியற்கால த்திற் புணர், அவ்வம்முகங்களைப்பெற்று அறுபதினியிர வெள்ளம் அவுணர்தோன்றினர். இவ்வாறு மாயையான வள் சூரன்முதலான நான்குபிள்ளைகளையும் இரண்டுலட் சம்வெள்ளஞ் சேனைகளையும் ஓரிரவிற்பெற்றனர்.

கேட்டார்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளை? அகிலங்கையு ண்டாக்கவல்ல மாயைக்கு இச்செய்கையரிதோ அவள்வ ல்லபத்தினை யென்போலிகளாற் புகழவும்போதுமோ! இ வ்வாறு சூரன்முதலானவர்கள் தோற்றியகாலையில் இவ ன்பெறவிருக்கின்ற ஆயிரத்தெட் டண்டங்களிலும் அள வற்ற தூர்மித்தங்களுண்டாக அத்தலங்களில் அமர்ந்த

பிராணிகள்கண்டு திடுக்கிட்டு ஒருபோதாயில்லாததின்கொடியதோற்றங்களுண்டாகும் காரணமென்னமோ தெரியவில்லையே! யோசிக்குமிடத்து இவைகளென்னென்ன அனர்த்தத்துக் கேதுவோவென்று மனநடுக்குற்றெங்கியது, பின்புமாயைதன்னுருவைப்பெற்றுநிற்கக்காசிபருந்தமதுவடிவைக்கொண்டு முன்பெற்ற இன்பநலத்தினை நீனைந்துநினைந்து அவருடன்கூடிக் குலவுகின்றபோதுமுதுரியனுதையகிரியிறீற்றேற்றினன் அக்காட்சியெப்படிக்கிருந்தெனில் அவ்விரவீர் பிதாவுக்கும்மாயைக்கும்நேர்ந்தசம்பவங்களைக்காணக் காமுற்று எட்டிப்பார்ப்பவனையொத்துவிளங்கியது உடனையிருளீங்கி வெளிச்சமாகியபோதுசூரன் துணைவருடன்கலந்து திசையனைத்தும்நெருங்கிச் செவிடுபட ஆர்ப்பரிக்கின்ற அவுணவெள்ளத்தைப்போற்றிவருவதைக்கண்டு மாயைகளிக்கக் காசிபரீபெருக்கக் காமத்தினுண்டாகியதல்ல மாயமென்று அற்புதமடைந்து பிரமித்துப்பார்த்திருக்கின்ற தாய்தந்தையரை நோக்கி துணைவரோ நமதுகுரவரைச்சேர்ந்து இனிநாம்நடந்துகொள்ளவேண்டும் காரணங்களைப்போதிக்கப் பெறவேண்டுமெனத்தேற்றிச் சிங்கமுகன், தாருகன், தொடர்துவரச்சேனைகளை அத்தலத்தில் நிறுத்திப்போந்தனன்.

காசிபனுபதேசப்படலம்

நீங்கியசூர்முதனெறியினேகியே
யாங்கவரடிதொழுதருள்செய்மேலையீர்
யாங்களசெய்கின்றதென்னிசைமினீனோ
வோங்கியகாசிபனுரைத்தன்மேயினான்.

இவ்விதஎண்ணங்கொண்டுவந்த சூரபன்மனதுணைவருடன் தாய்தந்தையராவணங்கிக்குரவரோ! நாங்கள்இனிமேல் நடந்துகொள்ளவேண்டிய கிரமங்கனையும் அதற்கடுத்தநீதினையும் கட்டினையிடுவீரென்றுபோற்றக் காசிபன்மகிழ்ந்து வீரகண்டையணிந்த பாதங்கனையுடையபிள்ளைகள் நீங்கள் ஈடேறத்தகுதியாகிய நிச்சயமொன்றைப்போதிப்போம் அதுஎன்னவென்றால் இதுமுதல்நீங்கள் மூவரும் அரியதவநிலையில் நிற்பிராக அதன்கிரமங்களை வரன்முறையாகத்தெரிவிப்பேன்பெரியோர்களானவர்தேடியறியத்தக்கபொருள் மூவகைத்தென வேதங்களிற்சொல்லும், அவையாவன பதி, பசு, பாசமாம்இவற்றுள்பதியாவது ஈசன், பசுவாவதுஆன்மா, பாசமாவதுதனையெனப்படும், இவை உயிர்களுக்குத் துணைக்காரணமாயிருப்பவையென்று மகத்துக்கள்சொல்லுவார்கள். சிருஷ்டி-தி-சங்காரம்-திரோபவம்-அனுக்கிரகம்என்னும் ஐந்தொழிலையும்நடாத்துங் காளகண்டமூர்த்தியானவர் அதற்குப்பதியென்று சுருதிகளிற்பேசும் பாசபந்தமற்ற பரமனதுநிச்சயங்கள் இவ்வகைத்தென்று எவராலும்அளப்பதரிதெனப்பேரறிவாளரார் நுதிக்கப்படும், இவ்வாறேவேதங்களும்மயங்குகின்றன. அத்தன்மையாகிய சிவபிரானதுமங்களகுணதிசயங்களை யிவ்வகைத்தென்று என்போல்களாற் பேசப்படுவதோ? ஆணவங்காமியம் மாயையென்னும் மும்மலங்களின் சிக்கிப்பட்டு அளவிறந்தகாலமாய் அலைகின்றபிராணிகள் அனந்தமாம் அவைநல்வினைநீவினைமுயற்சியினால் இடைவிடாது உதித்தமாயும்இப்பிரா

ணிகள் பூமியினும் அதைச்சூழ்ந்த சலத்தினும் அக்கினியினும் வாயுவினும் ஆகாயத்தினுந்தோற்றும்இவை யேபஞ்சபூத காரணமெனக்கூறப்படும் அப்பிராணிகளுக்கு ஒரிடம்நிலையெனச் சொல்லவுங்கூடுவதோ! மக்களாயும் விலங்குகளாயும் பறவைகளாயும் தாபரங்களாயும் திசைகளைக்காக்குந் தேவராயும் மற்றும் இராவீன்ற பலபிறவி பேதங்களாயும் உதித்துச் சகலபுனங்கனையும் விளக்கும்.

இதன்றியும் அவற்றின்பெருமைகளைச் சொல்லுவோம் பிள்ளைகளை? கவனமாகக்கேட்பிராக, ஸ்திரீபுருடர்கள் காமவின்பத்திற்பட்டுக்கலந்து இன்பமுறுமுன்னிலையில் பெருகுஞ் சக்கிலசரோணிதக் கூட்டிநவினால் உருப்பெற்று சிவகடாட்சத்தினால் வளரும்போது பற்பலவுருக்கள் கெற்பத்தினிடமாகவே மாய்ந்தும் பிறந்தவுடன் இறந்தும் சிலநாள்தங்கிமங்கியும் காளைப்பருவத்திற்செத்தும் மூப்பிலம்மடித்தும் இவ்வாறு மாறிமாறி வாதைப்படும் அதன்செய்கை யிவ்விதமெனச் சொல்லப்படுவதோ? சூரியன் கிரணங்களில்தோற்றும் பரமானுக்களினும் அதிகபிறவினைப்பெற்றதென்று சொல்லுவோமாயினும்அதுவும் பேதமைப்பாலதாசுஞ் செயசாலியான கூற்றுவன் கொண்டுபோகமாண்டவைகளும்மீளப் பிறப்பவைகளும் எவ்வகையாலும் எண்ணிமுடிவதோ? கலைகளையாராயத்தக்கவுணர்ச்சியையும் கற்பையும் வீரத்தையும்பொன்னையும் வலியையும் மற்றும்உண்டானவைகள் அனைத்தும் பிராணிகளிடத்து மின்னலைப்போலத்தோன்றி மாறுவதைக் கணிக்குமிடத்து அலைகளிறீற்றும் நீர்க்குமிழியைநிகர்த்து நிலைபெறாமல்அழியும் அதனை உதிப்பாலதாகநினைக்கப்படுவதோ? இவைகளைத்திற்குட்மேலானதாய்ச் சலனமில்லாததாய்விளங்குந் தருமமென்று ஒரு பொருளிருக்கின்றது. அஃதுஇம்மைமறுமைப் பயன்களைத் தகுதியானவருக்கு எளிதிற்பெறச்செய்யும் யாவரும்இதனைஅருமையாகத் தேடக்கடவர் அதன்மகிமைபேரறிவாளிகளுக்குல்லது தெனியப்படுவதோ? அத்தருமத்தினைப்பாதுகாப்பாராயின் அன்புவினையும் அதனால் அருளென்னும் பிள்ளையைப்பெறலாம் இப்பேறு தயமுயற்சியினற்கிடைக்கும் அஃதுமுற்றுப்பெறுமாயின் அவ்வுயிர் சிவத்தைச்சேருதற்கையமில்லை, இதைக்கடைப்பிடியாக நம்பிப்போற்றினரை பிறவித்துன்பத்தினையொழித்து காமக்குரோதமோகமென்னும்மூவகைப்பாசத்தினையறுத்துப்பெறுதற்கரியபேரின்பத்தினைக்கிடைக்கச்செய்யும் அதன்பெருமைகளை யிவ்விதமென் ரொருவராலும் விரிக்கப்படாது இதுவல்லாமல் சகலத்தினுக்குஞ்சிவோடமாகவிளங்குந் தவமென்பதொரு சிறந்தநிலையுண்டு அதுமிகவும் வன்மையையுடையதுஇஃதன்றிப்பிராணிகளுக்கு உதியான கருமமொன்றில்லை அதுசொல்லுதற்கரிய சிவகதியைத்தரும் ஒருவன் பாதுகாக்கவேண்டிவதுஅதனையேயன்றி வேறுஒருபொருளிருக்கின்றதோ? அத்தவம் அல்லலுக்குரியபிறவியைநீக்கிச் சிறந்தமுத்தியைத்தந்து பவுத்திரமாக்கும் இஃதன்றியும்வினைந்தபடிக்குஇம்மைமறுமைப்பயன்களையும் எளிதிற்பெறச்செய்யும்ஆதலாற்பலகாலம் வருந்திச்செய்ததவம் பரமனருளினால் இகபரசாதகங்களினுண்ணடாருஞ் சிறந்தபயன்களைக்கொடுப்பதற்கு ஏதுவாகும்.

இதுவல்லாமல் ஒப்பற்றவங்களைச் செய்துமுடித்தன ராயினும் சிறந்தமோட்சத்தைப்பெற்றவர் சிலர்இலக்கு மிலிசாமான இன்பவலங்களைப்பெற்றுவாழ்ந்தவர் சிலர் மேற்கூறிய இருமைப்பயன்களையும் ஒருங்கெய்தப்பெற் றவர்களாகிய இத்தற்குச்சிலநிருஷ்டாந்தங்காட்டுவோம் தமதுடல்வருந்த மனவுக்கத்துடன் பற்பலக்அருமையா கநோற்றவரல்லரோ தேவராய்வானநாடுகளிற் களித்திரு க்கும் பேற்றைவாய்ந்தவர் இதனைச்சொல்லவும் வேண்டு மோ குமாரர்களே அம்மகிமைகள் உங்களுக்குத்தோற்ற வில்லையோ பத்தியபிராக்கியத்தினைக்கொண்டு சிறந்தவ த்தைமுடித்து முத்தியினைப்பெற்றவரது பாதங்களைச்சி ர்த்தித்தவரை யிவ்விதப்பெருமையினையுடையானப் புக ழும்புகிமோ இருமைப்பயன்களையும்வாய்ந்த மெய்த்த வரல்லரோபிரமன் விஷ்ணுவென்னுஞ் சிறந்தபதவிகளை ப்பெற்றவர், பல்லுயிர்களைக்கொன்றுதின்றுபூமிக்கு எக் காலமும் பொறையாய்அதிகதுன்பத்தைச்செய்து மேலா னதவங்களைவிரும்பி நோற்காதவர் இருமைப்பயன்களு ள்கிட்டாதவர்களாய் நினைத்தற்கு அரியபிறவித்தமோற்ற த்தமுந்தி துக்கசாகரத்தைக் கடக்கவறியார்கள் இதனைநி னைந்து இரக்கமுற்று நல்லெறிகளைப்போதிக்கினும்இப் புவியின்உதித்த மனிதர் மறம்கொலைகளை மயக்கத்தை நீக்கஅறியாது துறவறத்தைமறந்து துன்பத்திற் பட்டு இ ரந்தும் பிறந்தும் இவ்வாறலெந்து எக்காலத்தும் மோட்ச விட்டைப்பெறஅறியார்கள் ஆதலால்தவத்தினுஞ்சிறந்த பொருளொன்றுமில்லை, அளவற்ற சிறப்பினையாய்ந்தவ த்தினுக்கு இணையானதுஇல்லை இதனையோசிக்குமிடத் து அதற்கு அதுவேஒப்பாகும் ஆதலால் மைந்தர்களே? அறத்தைச்செய்வீர் தியவைகளிலெலக்குவீர் சிவபிரானை க்கருதி மேலானதவத்தினைச்செய்வீர் அதல்லதுசெய்யப் தக்கபொருள்வேறென்றுமில்லைசீரவாஞ்சையற்று நோ ற்றவர் உலக்புகழ்வாழ்ந்து தம்மையடைந்தவரைப் பா துகாத்துக் காங்குரோதலோபமதமாச்சரியமென்னுஞ்ச த்துருக்களைக்கடிந்து சிறந்தபொருள்களைவிரும்பி நித்தி யத்தைப்பெற்றவாழ்வார்கள். இஃதுஉங்களுக்கு உறுதி பெற வொருகதையினைக் கேட்பினோன் காசிபர்குரபன் மனையருக்குச்சொல்லவாயினார்.

மார்க்கண்டேயப்படலம்.

—><—

நச்சகவயிர் தமன்னங்கையர்நாட்டவைவே
றைச்சகமயக்கல்செய்யாததப்பருந்தவத்தின்மிக்கா
னிச்சகம்புகழுகின்றவிருபிறப்பாளர்கோமான் [ன்
குச்சகனென்னும்பேரோன் கொடிமதிருக்கடகம்வாழ்வோ

ஓ! சவுனகாதிரிஷிகளே? அச்சரித்திரத்தினை வரன்மு றையாகக்கேட்பிராக சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தி ல் சகலராலும் புகழ்ந்தக்க பிரகாரகோபுர, மாடமாளி கை, கூடகோபுரங்கள், துசபடங்கள்வாய்ந்து சிறந்திருக் குங் கடகமென்னும் நகரத்தில் பிரமகுலத்தில் அவதரித் து அமுதத்தினையும் நஞ்சையுமொத்து ஆடவனாமருட் டுமங்கையரது விழிகளென்னுங்கூடிய வேல்பாய்வதினால் அவசப்பட்டுக் காம்பாணத்திலமயங்காமல் துறவறநெறி யில்நின்று பெறுதற்கரிய தவங்களைச்செய்துசீஷ்டர

யிராநின்ற குச்சகனென்னும் பேரறிவாள ரொருவருண் டும்முனிவர் இல்லறத்தினைவிரும்பிப்பதிவிரதாசிரோ மணியாகிய ஒருகன்னிகையைமணந்து வாழ்ந்துகொண் டிருக்குங்காலையில் அவருக்குத் தவங்களை ஒருஉருவத் தைப்பெற்றதுபோலக் கவுச்சிகரென்னுங்குமாரர் உதித் தனர் அவர்வேதசாத்திரங்களைப்பூரணமாகக்கற்றுப்பின் புகனாயற்றபவக்கடலைக்கடந்து முத்தியினைப்பெறவிரும் பி ஒருதடாகக்கனாயில்சேர்ந்து தேவாதிதேவனுக்கியபரம சிவத்தைத் தியானித்தவராய் எல்லைக்கல்லெபொத்து அ சைவரீன்று சுவாசபந்தனஞ்செய்து உலகவாழ்வைப்பி த்தெனவெறுத்து ஞானைந்தப்பிரின்பசாகரத்திலுழி கிப் பஞ்சாசுரத்தைச் செபித்துக்கூர்த்தன்திருவுருவினை யிதையகமலத்தின் கண்பொருத்தி அரியயோகசாதனையி ல்நின்று ஒவியம்போல மவுனத்திசைவுகித்து ஊண்உற க்கம்அற்று இவ்விதசிறந்ததவத்தைச்செய்துதவருகையில் மான்கடமை பன்றிமுதல்ய மிருகங்கள் தமதுஉடலத்தின வுநீக்க அத்தவசிரோஷ்டர் தேகத்திலுடராய்ந்து உராய்ந் துபோகுமாயினும் அப்பரிசத்தினை யெவ்வளவுந்தெரியா தவராய் ஒப்பற்றவிஷ்டையினைச் செய்துதவருகின்றகாலே யில் அவர்மனவுறுதிக்குத் திரிபுரதகனரான கர்த்தனிர ங்கிக் கடைச்சித்தபடிக்கு விஷ்ணுவானவர் கருடனமீதா ரோகணித்து தேவர்கூழ்ந்து போற்றிவரச்சென்று கவுச் சிகர்தவநிலையைக்கண்டு அற்புதமடைந்து புகழ்ந்துகொ ண்டாடிச் செந்தாமரைப்பூவையொத்த தமத்திருக்கரத் தினால் அவர்நிருமேனியைத்தடவி தவக்குன்றமொத்தம ஹரிஷ்யே? இன்றுமுதல் உமக்குமிருககண்யேனென்னு நாமம் விளங்கக்கடவதெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளிணர்உ டனே அம்முனிவர்கண்களை விழித்தெழுந்து கரங்களை க்கூப்பி வலம்வந்து சேவித்துப்போற்றக் கேசவன்மகிழ் ந்து தபோநிதியே சந்திரசாதாரணை சிவபிரானருளைஒ ருங்கெய்தப்பெற்றுப் பூர்வவினைச் சம்பந்தங்களைநீக்கி மு னிபுங்கவனாக விளங்குவையென்றுஆசீர்வதித்துவிண்ண வர்வாழ்த்த வைகுந்தத்திலெழுந்தருளிணர்பின்புமிருகக ண்யேயொன்னுந் தவசிரோஷ்டர் திரிநேத்திரதாரியாகியப ரமனருளையடைந்து மகிழ்சிறந்தவராய்வினாந்துவந்து பி தாவைக்கண்டு பாதகமலங்களில்சேவிக்க சந்தோஷசாகர த்தின்பூழுகியெடுத்து மார்பினைனைத்து, குமாரனே? தவ த்தால்பெற்றபயனைச் சொல்லுவாயென்றுவினாவப் பிதா மனமுருகும்படிநடந்த சரித்திரங்களை விண்ணப்பஞ்செ ய்தவுடன்களித்து ஐயனே? உன்மரபில், இதுவனாயில் எவர்இத்தன்மைய வரங்களைப்பெற்றார்கள். ஆதலால்,உ னக்கரியது ஒன்றுமில்லை, பாதலவாசிகளபூமண்டலத்தா ர்விண்ணகரத்தினர் இன்பவலங்களை அனுபவித்திருக்கி ன்ற துறக்கநாட்டினர் மந்தையபுவனங்களினும் அமர்ந் தமுனிவரில்உன்னைப்போலச்சிறந்தவராய்விருக்கின்றர் கள்அப்பனை நோற்றவிரதமுபற்றியைக்காளகண்டபூர் த்தியல்லதுமந்தைவராலறியப்படுமென்றுபலவாகப்புக ழுமுன்னிலையில்அக்குமாரன்மரபில்பிற்காலத்தில் ஞான வானுபத்திரனுதித்துளமனையும் வெல்லவிருக்கின்றதா லும் வினைப்பகையைநீக்கிஆளவல்லசிவபிரான்அருளிண லும் மந்தெருகியபகமுதித்துப் பிள்ளையைநோக்கிஉன க்கின்னும் போதிக்கவொன்றுண்டு அதுஆதிதூலாகிய வேதங்களின் துணிபாகும்மேலும்நல்லொழுக்கங்களில்ந ிற்கும் அந்தணருக்குரியதாகப்பெறவேண்டிங்கடனாகவும்

இருப்பது அஃதென்னையெனில் பிரமசரியம் கிரகஸ் தாசீரம் வானப்பிரஸ்தம் சன்னியாசத்துவமெனநால்வ கைத்தாகும் அவைகளில் நினைத்தற்கரியபிரமசரியத்தை வகித்தவன் கன்னியபாக்கனவிலும் நினையாமல் அதற்கு ரிய தருமத்தினைக் குற்றமறப் பாதுகாக்கவேண்டும். அ தற்குமேல் நின்ற கிரகஸ்தாசீரத்தில் நிற்பவன் உத்தம ஸ்திரீயை மணந்துஇல்லறத்தை ஒம்பி அதிதிபூசமுத ல்யவைசெய்தற்கு உரிய வொழுக்கங்களில் தவறின்றிந டத்தவேண்டும் அதற்குமேல் நின்ற வானப்பிரஸ்தன் வ னத்திற்சென்று கற்புடையமனைவி வழிபடகாலநியதியள வையில் நித்திய கருமங்களைமுடித்துப்பரமனைவழிபட்டு வேதாகமசாத்திர புராணங்களையாராய்ந்து சத்தகருமங் களை நடாத்திவரவேண்டும் அதின்மேல்நின்ற சன்னியா சத்துவம் பூண்டவன் ஓரிடத்தில் நிலைபெறாமல் பூவலம் வந்து பசிக்குஒருபோது பிச்சையேற்றுண்டு மனதைஒ டுக்கி யோகசாதனைகளைச்செய்து கர்த்தன் பாதாரவீர்தநீ ழலில் சேரவேண்டும் இவைவேதங்களின் துணிபாகும்.

அவைகளில் முந்தியதருமத்தைத் தவறின்றி இதுபரி யந்தம் வழிபட்டுச்சிறந்த பேற்றைப்பெற்றனே அதன்மகி மையனைத்தும் உனக்குத்தொரியுமாதலால் விரிக்கவேண் டிவதில்லை அதற்குமித்த இல்லறத்திற்கு மேல்நிற்கும் இ ரண்டறங்களின் பெருமைகளை யிப்படிஎன்று என்போ டிகளால் சொல்லப்படுவதோ அவைநிற்க மேல்குறித்த வொப்பற்ற இல்லறத்தினைப் புனிதனையினிநீ வகித்துஅ தினிலைமைகளைவரன் முறையாகக்கோடிக்கவேண்டுமென த் தந்தைஉரைத்ததைக்கேட்டுப் பேதைமைப்பாலதாகு ம் பிறவிக்கடலைக்கடக்கவல்ல ஞானத்தைஉணர்ந்தவராத லால் தந்தையானவர் நான்நடேறுமார்க்கத்தைநன்றாகப் போதித்தாரென்று சரீரங்குலங்கருகைத்துக்குற்றமற்றத வசிகோஷ்டோ அன்புள்ள பிள்ளைக்கு இதனைப்போதிப்ப து அழகோஜையனை முன்னமிருக்கின்ற பாசபந்தத்தினை நீக்க விரும்பியயான் மீட்டும்ஒருபுதிய தனையில்கட்டின் பேனயின் துக்கசாகரத்தில் அமுந்திவாடுவதல்லதுவொப் பற்ற பரமேஸ்வரன் பாதநீழலையெவ்வாறுகிடக்கப்பெ றுவேன் வலையற்ற முடவனெருவன் கரங்களைக்கொண்டு தவழுமுன்னிலையில் அதற்கும் வெவ்வியபிணி நேருமா யின் எவ்வாறுகடைத்தேறுவன் தேவரீர்போதித்த நிலை யில்நிற்பேனயின் யானும் அவனைப்போலத் தளர்ந்துவா டவருமே சிறப்பையெய்துதற்குரிய தவத்தின் அல்லது பொய்யாகிய இல்லறத்தைப்பூண்டு செனனவாதையைஒ ழிக்கலாமென்பது மெய்மாசைக்கழிக்க விருப்புற்றவொ ருவன் நல்லசலகிறைந்ததடாகமிருக்கச்சேரடியகுட்டை யில்கழுக நீனைந்ததைஒக்கும்பிரமனுவன் பூமியின்கண் இரான்னற அளவற்றமகாபாதகங்கள் அனைத்தையும் ஏக மாய்ச் சேர்த்துப் பெண்ணுருவாகப்படைத்ததன்றிவேற ல்ல இதுதேவரீருக்குத் தோற்றாதது மன்றுஅவர்களைம னதில் நினைப்பினும் வரும்பாதகத்தை எழுபிறப்பினும் நீக்கப்படுவதோ அஞ்ஞானமென்கின்ற ஆதரவைப்பெற் று அலமரும் ஐம்புலன்களைநடிப்பிக்கும்பூதங்கள் தத்த ம்வழியின் வல்க்கப்புலம்புகின்ற கொடியேனைமாதரென் னும் கர்மம் தொடர்ந்துபற்றுமாயின் என்னசெய்வேன்ஐ யோ இக்கொடுமையெனக்கோநேரவேண்டும் மேலும் இ ப்புவியில்பலகாலந் துன்பக்கடலின் அழுத்துவதன்றியும் பிற்காலத்தினும் ரவரவாநி நரகக்குழியில் தளளி அலைப்

பதற்கு ஏதுவாகிய மங்கையரிடத்து விருப்புற்ற காழுகு ருக்கு எக்காலமாயினும் இன்பமுண்டாகுவதோ நாயன து தன்பற்கள் மிகவும் வருந்தத்தசையற்ற எலும்பைக்க றிக்குமாயினும் அதின் இன்பச்சவையினைப்பெறுமோஅ ல்வாநேதுன்பத்துக்கு ஏதுவாகிய வினையின்தொடர்ச்சி யினால் பேரின்பத்தையனுபவிக்கின்றவனாஓத்துப்பெண் கள் மையலிப்பட்டுச் சிற்றின்பத்தினைமேம்பாடாகவெண் ணித் துக்கசாகரத்தினுழந்துழல்வர் மைதிரிந்து கூரிய வேலையொத்துக் காதளவுமோடிய விழிகளைவாய்ந்த அரி வையரிடத்தில்பொருந்திய மிக்கஆசைஒருவன்மனதில்ப டியின் அதைக்கடத்தற்குஒருவகையுமுண்டோமேலு ம் கொல்லாது உயிரையெக்காலமும்வாழ்க்குங், கொடியந ஞ்சையுண்டால் ஒருதினமும்வருந்தாமல் அந்நிமிஷத்தி ல் மாய்க்கும் ஆதலால் அதைநன்றாகவேவெவ்வல்ல வேண் டும் பரிமளித்துக்கறுத்துநீண்டாநின்றகூந்தலைச்சுகந்த புப்பங்களுடன் அளகபரமாதக்கொண்ட மங்கையர்மன தில் நினைந்த எண்ணங்களையாவரவ்வு மனக்கப்படுவதோ பிறந்தநாண்முதல் இடைவிடாமல் தம்முடன் பழகிஉள் ளிருக்கும் ஆன்மாவாகிய கர்த்தனாலும் அநிதற்குஅரிய னவாகும் மேலும்அவர்கள் வசனிப்பதுஒன்று உள்ளம் ஒன்று செய்கை வேறும்இவ்விதமாகியபேதைமனைதைப் பெற்று மிகுந்தபாதகங்களைச்செய்யும்நாரியர்மையல்லவெ யில்பட்டு மயங்குகின்றவர் அல்லரோ இறந்தும்பிறந்தும் அலைகின்றவர் இதற்குஐயமும் உண்டோஆனால்உலகின் அரியகற்பைவாய்ந்த மங்கையர் இல்லையோவெனச்சொல் லுவிசாயில் கடவுளாக நினைத்தற்குரியதமது கொழுனன் கட்டையினைமறாமல் நடந்துகொள்ளவல்ல பாகையொத் தமொழியினர் சிலர்இருப்பர் அதற்கொரு திருஷ்டாந்தி ரங்காட்டுவேன்.

அக்கினிப்பொறியானது உலர்ந்த கிளையில் பற்றுமாயி ன் கனன்று திபைவீசி தகிக்கப்படாத பச்சைமரங்களை யும் வாட்டிமாறு போலவே கற்புடையவளெனக்க தி ஒ ருமங்கையினை அணையும்இன்பமும்துக்கசாகரத்தில்தன் னும் இஃதன்றியும்பூரணசந்திரனை நிகர்த்து விளங்குந் திருமுகமண்டலத்தைப் பெற்றுச்சொர்னவனையல்கள்அ சையுங் கரங்களை வாய்ந்த அகல்கையாகியகொளதமர்பத் தினியினால் இந்திரனுக்குத் தீராதபழிபாதகநேர்ந்ததுஅ ிது தேவரீருக்குத்தோற்றவில்லையோ அர்த்தசந்திரனை யொத்த றுதலைப்பெற்றமங்கையர்கூட்டங்களுக்கு அரசி யாகத்தன்கரத்தினால்படைத்தமான்போன்ற நோக்கைவா ய்த்ததிலோத்தமையினிடத்துத் தாமரைப்பிடித்துஅமர்ந் தபிரமன்மையல்கொண்டதொடர்ந்தகாலத்தில் அவ்நி சைகொங்கும்ஒடஅவன்பொருட்டுநர்னமுகனதன்மை யினை நாமறியாததோ ஆதலால் மற்றையர் குணதீசயங்க ளைப்பேசவேண்டுமென்கின்ற திரிலோகங்களினும் அளவ ற்றவர் இப்பெற்றியில்பட்டு அலைந்தவர் செய்கையினைச் சொல்லுவோமாயின் முடிவெய்தப்பெறாது அவையனை த்தும்நீங்க பிறவித் தம்மற்றத்தினைநீக்கவிருப்புற்ற யா ன் அவ்வரிவையர் செயற்கையைப்பெற்று இல்லறத்தை வகிக்கமாட்டேன் இஃதன்றியும்இரத்தினவாகுவலையங்க ள்அணிந்து மேருவைநீகர்த்த புயங்களைவாய்ந்த இந்திர ன்முதலானவர்பெற்றிருக்கும்செல்வச்சிறப்பினைஒருபோ தும் வேண்டேன் இவ்வாழ்க்கையென்னும்அரியசிறைபி னும்விழேன் மாட்சிமையிலதாகிய ஐம்புலன்களிற்ப்பட்டு

மாயும் மயங்கத்தை நீத்துச் சிறந்த தவமெனச் சொல்லு
ம் சலனமற்ற பதார்த்தத்தினைப்பெற்று இன்பசாகரத்தி
ல்தினைத்து ஆனந்தத்திருப்பேனென்று பலவாகக்குமா
ன் செல்லவதைக்குச்சகர்வருந்தக்கேட்டு இப்பூவுலகவாசி
கள் சிறந்ததாகப்புகழும் இல்லறவாழ்க்கையைக்குற்றமெ
னவெறுத்திகழுகின்றனன் மேலும்மறைகளின் துண்பை
யாவது எண்ணி அங்கீகரியாமல் தவத்தையே முக்கியமாக
க்கருதினவென துக்கசாகரத்தில் அழுந்தினவராய்ப்புத்
திரைநோக்கித் தவசிவோஷ்டிரானபுலத்தியனை நிகர்த்துச்
சிறந்தவனே கேட்பாயாக வேதவிதிப்படிக்கு வேள்விமு
ன்னிலையில் திருமங்கியந்தரித்து வேட்டமங்கையைக்க
லந்து குலமுறையைவழுவின்றி ஒம்புநீமித்தத்தில் குமா
ரனைப்பெற்றுவைத்த பின்பு அன்றே சிறந்ததவத்தைச்
செய்து பெறுதற்கரிய பதவியினைச் சேரவேண்டும் ஐய
னே இப்புவியில் அமர்ந்தபிராணிகளை யொத்து நீமைய
லற் பட்டுமயங்கிக் காமவின்பத்தை அனுபவித்திருப்பத
ற்கோ இதனைப்போதித்தனன் நமதுமரபிலிருந்தமேலோ
ர்நியைத்து அழுந்திவருந்துவதை நீத்தற்பொருட்டுப்ப
முமைபாராட்டி யிம்மைமறுமை யின்பலத்தைத்தரும்
புதல்வனைப்பெறவேண்டி உத்தமக்கன்னியைமணஞ்செ
ய்யக்கடவ பவளத்தினை நிகர்த்துவிளங்கும் சிவந்தவா
யினையும் அழகியபாதங்களையும்வாய்ந்த சிறுநாப்புத்திர
ரென்னும் வாக்கியத்தின்பொருளினது உறுதியைநீவனா
யறமறந்ததாகக்காணுகின்றது இச்சிறப்பையோசித்து இ
ல்லறவாழ்க்கையினை அனுசரித்திருப்பது நன்மார்க்கமாகு
ம் மேலுந்தவத்தின் ஒழுக்கம் இஃதேயாகும் நீயிப்போ
து நோற்றபிரமசரியத்தில் நின்றுஞ் சிறந்தசன்னியாசத்
தவத்தைவகித்துபோகத்தில் நிற்கவினைப்பது இல்லறத்
தை அனுபவித்து வெறுக்காமல் இச்சைமிருத்து அலை
க்ககின்ற வொருவன் ஊக்கங்கொண்டு குவிந்து நெய்ப்புற்றி
ருக்கும் சிகரங்கள் வாய்ந்து ஓங்கிடமலைச்சாரலில் சென்று
தவத்தில் நிற்கவிரும்புவதைநீனைக்குமிடத்து காமமயக்க
மேலட்டு அலைக்க அதன்வாய்ப்பட்டிருந்தின் ஒழியா
து பலகாலம் வருந்தி உழன்றுசுகலராலும் இகழ்த்துணி
புகொண்டதற்கு ஒக்கும்.

இஃதன்றியுந் தருக்களினும் மிருகங்களினும், அவ்வ
கைத்தாகிய மற்றவைகளினும் வரும் சிறந்தபயனைக்கொ
ள்வதற்கு அன்றே அவற்றைப்படைக்களினெழுநுவைப்ப
ர் அவ்வாறே சிறந்த இல்லறத்தி னின்ற நற்குமரனைப்பெ
றும் பொருட்டு நீயும் உத்தமமங்கையைப்புணர்ந்து அக்
கருமநிறைவெய்தியபின்னர் அரியதவத்தைச்செய்யக்கட
வை இந்நிலையினைமுன்னமே நீனையாதவனாய் இதுபரியந்
தம்முதல் செய்யுங்கடனாகிய பிரமசரியத்தைப்பலகாலம்
வழுவின்றி நோற்றனை இனியாவது ஆலோசித்துப்பாணி
க்கிரகணமுதலிய சிறப்பைநடாத்தி தேவராதியருக்கு அ
விப்பாகம் ஆராதனைக்கிரமங்களைக் காலங்களிற்கொடாம
ல் இன்னமும் தவத்தினையேவிரும்புவது தகுதியோ இந்
தான் முதலாகப் புகழையோக்கியமானதாய்ப் பழமையாக
வும் இராவின்றயில்லறத்தை ஒம்பு கின்றவர்த்தத்தம்மரபு
க்கு உரியவொழுக்கங்களில் சற்றேனும் பிசுருவராயின்சுகல
செல்வ வளன்களையும் இகழ்ந்து மலையினுச்சியில்நின்று
ம் விழுந்தவரைப்போல எக்காலத்தும்சுடேற அறியார்மா
றி மாறி வரும்பிறவியென்னும்வலையில் பட்டுச்சேர்ந்து
அழிவதற்குரிய துக்கசாகரத்தைக் கடக்கவேண்டுமாயின்

அதற்கு அத்தொடரிகளை அனுஷ்டித்துப் பற்பகல்வரு
ந்தி நோற்றல்லதுவினாவில்துறக்கப்படுவதோ ஆதலால்
ஆதிதொடங்கி வழிவழியாய் வருகின்ற உன்பெரியோர்க
ளை ஒத்து இல்லறத்தினைவகிக்கக்கடவை ஐயனெனெந்தா
மணக்கண்ணான வீஷ்ணுபிரமன் முதலியதேவரமுனி
வராதியர் அனைவரும் மங்கையரைத்தழுவிவில்கறத்தினை
நடாத்துங்காரணமானது சர்வசங்கரத்துக்குப் பின்புப
ராசத்தியுடன் கலந்துசாரசாப்பிரபஞ்சங்களைப்படைத்த
ஆதிக்கத்தைபரமசிவத்தினால் உண்டாயதல்லதுவேறு
முண்டோ ஆதிநாலாகிய வேதாமசாத்திர முதலியவற்
றை வரையறக்கற்றதாயினே அக்கடவுளினால் ஏற்படுத்தி
ய வரம்பினைக்கடக்கவேண்டாம்நான்போதிப்பதையும் அ
வ்வாறே யெண்ணுது வெறுக்கவேண்டாம் உலகநடை
யினை விலக்கவேண்டாம் வெறுப்பினால் இவைகளின் ஓ
ன்றினையும் தூறவேண்டாம் இதற்கு ஒருதடையும் சொல்
லவேண்டாம் சந்தியத்தைத்தறக்கவேண்டாம் இக்கரும
ங்களையனுஷ்டிப்பதினால் உனக்குக்கீர்த்தியுண்டுமேலுஞ்
சில திருஷ்டாந்திரங்காட்டுவோம் அஃது என்னையெனி
ல் முனிபுங்கவராகிய வதிஷ்டர் இலக்குமியையொத்த வ
னப்புள்ள அருந்ததியைநிமைப்போதும் பிரியாமல் தன்னு
டனிருத்திச் சிறந்ததவத்தை நடாத்திவருவர் இதனால்பெ
ருமைபொருந்திய பூமண்டலங்களில் அவருக்கு ஏதேனா
ம் பழிப்புனாயுண்டோ பாசபந்தங்களைவென்றுதவமுயற்
சியில் சிறந்த மகத்துக்கள்வெறுப்பின்றி நயந்துநாள்தோறு
ம் மங்கையரைக்கூடி இன்புறியும் அரியதவநிலையில் நிற்
பினும் ஞானவுணர்வைப்பெற்றுச் சிறந்ததமதுமனம்வே
று படுவதுண்டோ அக்கினிதேவன்சாட்சியாக மணந்தக
ன்னியை மருவியில்லற நிலையைப்பெற்று அரியதவப்ப
யினையும் அடைந்து இம்மை மறுமைப்பயினையும்பெற்று
ஊனமின்றி வாழ்வார் அவர்களுக்கு அரியபொருள்ஒன்று
மில்லை ஒப்பற்றதமதுகணவரைத்தெய்வமாகப் பாவித்து
உபசரிக்குங் கற்பைவாய்ந்த தவப்பெண்களினது சொல்
வழியின் தெய்வங்களும்மேகங்களும் நிற்குமாயின் ஆண்
திறம்பெற்ற புனிதரான ஆடவரை அவர்களுக்குகிராக
ச் சொல்லவும்படுமோ கற்புடையமனைவியைக் கலந்துஇ
ல்லறத்தை முந்திச்செய்யாமல் பவுத்திரமானதவநெறியி
ல் நீற்பையாயின் மாயைப்பெருக்கமுடி காமநீரித்தாக்கு
மிடத்தில் சிருட்டி கர்த்தனைபிரமனே பாதகாப்பினும்
விலக்கப்படுவதோ துறந்தவர் விருப்புற்றவுண்டியைக்கா
லங்களில் படைத்து உபசரித்தும் இறந்தபிதூர்களுக்கு
உரிய திலதர்ப்பணபிண்டவகைகளைவான்முறையாகநடா
த்தியும் சிறந்த அறங்களைவழுவின்றி முடித்தும் விருந்தி
னாப்பரிந்து அழைத்து உணவுமுதலியவற்றை அளித்
தும் போற்றுவதல்லது மானிடத்தோகெமெடுத்ததில்பெறு
ம் அரியபயன் வேறுமுண்டோ சுகலராலும்புகழும் நன்
னெறிகளில் பிசுகாத ஆடவரும் சகுணங்களைப்பெற்றஇ
ல்லாளும் மனதுஒருமித்து நன்குநீங்குகள்ளவற்றைச்செ
ய்தாலும் அதற்கு அடுத்தபயனைப்பெறுவர் அது எதுபோ
லுமெனில் உழவர் புலங்களின் விளைத்தபொருள்களின்ப
யனல்லது வேறென்றைப்பெறாததுபோலாம்.

ஆதலாம் நற்றவமாகிய இல்லறத்தினைமுந்தி நடாத்திக்
காமக்குரோத லோப மதமாச்சரியமென்னும் குற்றங்க
ளைக்கடிந்ததின் தொடங்கும் துறவேகுற்றமற்றதுறவாம்
அதற்குயாதொருஇடையுறும்நோது அதனைவழுவின்றி

நீசெய்து வருவாயாகில் உனக்கு ஒருதிங்குகளும்கூட அந்நியாது அந்தச்சிறந்த நெறியைப்போற்றுவதற்கு ஒருமறுமொழியும் ஆடவேண்டுமெனில்லாமது ஆணையென்று பலவிதங்களில் விரித்துத் தவசிகோஷ்-ரான பிதாபோதித்ததைக்கேட்டு இது வேத முதலான சாத்திரப்பிரமாணமென்றுஞ் சர்ப்பா பரணாகிய சிவபிரான் கட்டையென்றுங் கூறுகின்றனர் இனிமேல் என்னமாறுபாடுபடுவதென்று நீனைந்து ஆலோசித்தவராய் தமது அருட்குரவரானவர் ஒப்பற்றவளங்களைநீங்கிமகாபாதகங்களின் விழுக்குறித்தாலும் அதை முக்கியமாயெண்ணிப்பத்தியுடன் செய்வது புத்திரனுக்குரியகடனாகும் இதுபுதிதல்ல தொன்று தொட்டு உலகப் பாராட்டி வருவதாகும் ஆதலால் இக்கருமத்தை மறுக்காது சம்மதிப்பேன் எனத்துணிவுகொண்டுகடவுளைப் போலக் கருதும்பிதாவினதுவாக்கியங்களை வேதமொழியாக எண்ணிச்சீரமேல்கொண்டு போற்றாமல் சுலபமாகமறுத்த மகாபாதகரும்பத்துமாதஞ் சுமந்து பெற்றபின்பு பலதான்பங்களையும்பாதுகாத்து உண்மையாக வளர்த்த தாய்பரிந்துரைத்ததைத்தடுத்த உதாசனத்த சண்டாளரும் ஞானதேசிகனைப்போலத் தன் குலமுதல் ஈடேறக்கருதிப்போதித்த ஆசிரியன்எனியகட்டளைகளையெண்ணாமல் இகழ்ந்தபத்திரும் திரிலோகங்களினும் முக்கியமாக வோதிப்போற்றும் பெருமையினை யுடையதாய்ப் பரமனல்லாதபெற்று ஆதிநூலாகவிளங்கும் வேதவொழுக்கங்களைத் தமக்குரியகடனாகமதியாமல் புறநடையில் செல்லும்சீயரும், மற்றக்கொடியரும் பூமியின்கண் இருந்தவரையில் பலராலும் இகழ்த்துன்பத்துள்பட்டு உழன்று கடையில் இயம்படாள் பலதண்டனைகளைச்செய்யத் துக்கசாகரத்தில் அமுந்திச் செந்தழிலேவீசித் கொதித்திருக்கும் ரவுரவாதிமகாநரக்குழியின் ஆழ்ந்துவருந்தியெந்நாளும் இருப்பார். இதுசுருதிகளின்துணிபாகும், ஆதலால், பிதாவாக்கியத்தைமறவாமல் பரிபாலனம்செய்வதுகடனென நிச்சயித்துக் குற்றமற்ற தவக்குன்றம்போன்ற குணநீதியானகுச்சகர்அழகிய பொற்பாதகமலங்களில் தொழுதுணையே? கோபிக்கவேண்டாம்கட்டளைப்படிக்குப் பிசுகின்றி நடந்துகொள்ளக்கடவேன் ஆனால், ஒருவண்ணப்பம்உண்டு அதாவது கணவன்உரையைப்பத்தியுடன்வினவி அவ்வாறுநடத்தஅநியாதமனைவியுடன் கலந்து இல்லறவாழ்க்கையைச்செய்வதினும்வெவ்வியநரக்கும்பியில்அமுந்திவருந்துதல் உத்தமமாகும் அத்தன்மைய மகன்ருடன்பொருந்திவாழும் ஆடவருக்கு வேறொருகூற்றுவனும்வேண்டுமோ! கொடியபிணிகளும் வேறுமுண்டோ? ஆதலால் என்னுனாகளில் சற்றும் பிசுகின்றி நடந்துகொள்ளவல்லகுணநீசியங்களை வாய்ந்த மக்கையிருப்பனாயின் அக்கன்னியை அக்கினிசாட்சியாய் மணஞ்செய்வேனென ஒருமித்துச்சொன்னவார்த்தையைக்கேட்டுக்குச்சகர்மகிழ்ந்தவராய் விவேகசால்யாகிய மிருககண்யென் என்னும் குமாரனை நோக்கியெவ்வாக்கியத்தை மறவாமல் நீனோடித்த காரணத்தினால் யான்ஈடேறுவதன்றியில் என்வருக்கத்தினரும் சிறந்தவராவர் அரியவிரதங்களைச்செய்து உண்ணப்பெற்றதாயும் களிப்பின் ஆழ்வன். தவவிரதங்க்கியங்களும் விருத்தியடையும்காலம் நேர்ந்ததுநானம் அன்புமுதலைய சத்கருமங்களும் தழைக்கின்றது, வானநாட்டினர்களிப்பர் பூமணடலவாசிகள் குறைவின்றிவாழ்வார் தேவராஜனுந் தன்

அரசுநீடிக்கவீரவன், ஐயனே? உனக்கு இன்னும்வேண்வதைப் பயமின்றிக்கேட்பாயாக நீஇப்போதுகுறித்தஇலக்கணங்கள் அனைத்தும்வாய்ந்து குற்றமற்றவரினங்கும்கன்னிகையை இப்பூவுலகமெங்கணும் ஆராய்ந்தகொண்டுவந்து உனக்களிப்பன் இதனைச்செய்யாமல் போவேனாயின் கலைகந்தேய்ந்து அழியும்சந்திரனது பிரகாசம்போலவே என்வரும் மங்கக்கடவதென்றுஅரிய சபதத்தினைக்குச்சகர்சொன்னவுடன் முன்னம் தான்செய்ததவத்திற்குஇரங்கிவிஷ்ணுஎழுந்தருளிக்கடாட்சித்தமிருககண்யென்என்னும் நாமத்தினைப்பெற்றகுமாரனத்ததைதிருவடிகளில்பணிந்து ஒருதனையன் உய்யும்பொருட்டுஇதனை ஒருபொருளாய் அருளினிர் தவசிகோஷ்-ரானமுனிபுங்கவரோ, தேவரீருக்கு அரியனவாகியகருமம் மும்மையுலகங்களினுமுண்டோ.

ஆபினும் இன்னமும் யான்விண்ணப்பஞ்செய்வது ஒன்றுண்டு அதாவது பிதாவையிழந்தவர் பெற்றதாயைப் பறிகொடுத்தவர் தமக்கையர் இல்லாதவர் தங்கையரைப் பெற்றவர் தமக்குஅரணியருக்கும்தமையன் தம்பியருடன்பிறவாதவர் இவர்களிருந்தும் இறக்கப்பெற்றவர்பெருஞ்சுற்றமில்லாதவர்புகழயோக்கியமானசெல்வமற்றவரல்லகுடியில் பிறவாதவர்பிணியில்பட்டுஉழன்றதாய்தந்தையருக்குஉத்தத்தவர் காளகண்டமூர்த்தியாகிய கடவுள்திருநாமத்தைப்பெற்றவர் அவயிர்த்தவால் இறந்தவர்பெயரைப்பெற்றுச் சிறப்புற்றுத்திரியும்அலகைநாமத்தைப்படைத்தவர் இப்பூமியின்கண்சிறந்து ஒங்கியசைவசமையத்தைஅல்லது அஞ்ஞானமார்க்கமாகிய சிவசமையப்பிசுழியில்பட்டு உழல்கின்றவர் பிணியைப்பெற்றவர்-ஊமையர்-முடவர்-கூவர்-சதாசாலமும் புறமனையில் செல்கின்றவர் கணிகையைரைப்போலமருட்டும் பார்வையுடையவரிசுந்தரமிருத்த காளையரைப் பலகாலும்நோக்கிக் காமஇன்பத்தை விரும்பியிருப்பவர் வீதிவாயில் எப்போதும் நிற்பவர் நோக்குதற்கு வியப்பாகவஸ்திரம் ஆபரணங்களமுதலியவைகளினால் அலங்கரித்துத்திரிபவர்பிரமாணத்துக்கு அதிகரித்த உண்டியைப்புசிப்பவர் தன்னையற்றது அதிகரித்தினாகொள்பவர் தனக்கு முதிர்ந்தவர் ஏககோத்திரத்தில் உதித்தவர்தகுதிக்கு மேற்பட்டுஉயர்ந்தவர்துள்ளமாக இருப்பவர்பருத்தஉடலைப்பெற்றவர்மெல்லியதினேகத்தை வாய்ந்தவர்பார்க்கப் பிரயோசனமற்றமிருத்துக் கறுத்தவடிவைப்பெற்றவர் இலக்குமியைப்போலச் சொர்ணகாந்தியைக்காட்டும் காயத்தைப்படைத்தவர் பெருமைபெற்ற பசுலேபுத்தவர் தேமல்பரந்து வெளுத்திருப்பவர் சிவந்துவிளங்கும் படிவத்தினர் இயல்பாகிய நானத்தைப்பெற்றவர் ஆடவனாயெக்காலும் புணர்வதில்இச்சைகொண்டவர் பலகாலும்நகைப்பவர் மெல்லியகுரலல்லாதவர் பெருத்ததொனினங்கப்பேசுபவர் தாய்தந்தையர்விதித்த கட்டளைக்குமிதிநடப்பவர் கோபமேஸ்ட்டிருப்பவர் வீண்வாதாடுகின்றவர் ஒருகாரணமும்இன்றி சண்டையிடுபவர் கூத்துமுதலான வேடிக்கையைக்காணவிரும்பும்உற்றவர் காமவிகாரத்தில் அகப்பட்டு வருந்துகின்றவர் தேவாதேவரான பரமசிவத்தின்கண் பத்தியில்லாதவர்பெரியோர் முனிவர்முதலான மேன்மக்களைச்சுலபமாய்எண்ணி யிகழ்பவர் தன்னையினாப்போல மற்ற சீவராசிகளிடத்து இரக்கமில்லாமல் கடிக்கின்றவர் தமது குலவண்ணம் ஒழுக்கங்களைமீறித் தமதுஇச்சையின்படி

செல்பவர் பொறுமைக்குணத்தைப்பெற்றவர் சிறந்தகற்புத்தன்மையிலலாதவர்பஞ்சேந்திரியவிஷயங்களில் அறிவைச் செல்லவொட்டாமல் காக்கத்திறன்றவர் ஆத்தமலாபத்தைப்போதிக்கும் கிருபாநிதியாகியதேசிகனை மறையமனிதருடன் சமமாகக்கருதிஅசட்டைசெய்பவர்ஆயமுதலிய இடங்களில் தாபித்திருக்கும் இலிங்கமுதலியதெய்வப்படிவங்களைச்சிலையென்று அலட்சியமாகச்சொல்பவர்பத்துக்கு மேற்பட்டவயதையுடையவர் பிரவுடைகாலத்துக்குச் சமீபித்த பருவம்பெற்றவர் மனதுக்கினியகுணமில்லாதவர் அச்சமில்லாத மனத்தைப்பெற்றவரீடிபையப்போல வாந்தையாடுகின்றவர் தாய்தந்தையர்ஒருமித்து ஒருகணவனைத்தேடிச் குலமுறைப்படிக்குமணஞ்செய்து தருவதின்முன்னம் தனக்குஇச்சையாகியவன் இடத்து ஆசைகொண்டு அவனைச்சேரவிருப்பும்மனதைப்பெற்றவர் தனக்குஇணையாகியவனப்பும் வடிவமும் ஒருவருக்கும் இல்லையென வீரூப்படைந்திருப்பவர் நாணமட மச்சம்பயிர்ப்பெண்ணும் குணங்களைப்பெறாதவர் தாயின்வயிற்றில்லீனும் முதித்தகாலத்தின் விழியின்றிப்பின்பு சிலகாரணங்களினால் பார்வையுண்டானவர் மறுவிளங்குங் கண்களையுடையவர் படலிகைவாய்ந்த விழிகளையுடையவர் குறிப்பினால் மெல்லச்செல்லங் குருடர்கருடப்பார்வைபெற்றவர்அசங்கதமானபூனைக்கண்ணைவாய்ந்தவர் கணப்போதில் பலதிக்கினுஞ்சுழலும் நோக்குடையவர் செம்பட்டமயினாயுடையவர் சுருட்டைமயினைப்பெற்றவர் பாலநாவிளங்கும் அளகத்தினர் பறட்டைமயினைப்பெற்றவர் நீண்டகூந்தலைவாய்ந்தவர் சிறுத்தமயினைப்பெற்றவரீரிந்த அளகத்தைக்கொண்டவர்சிவந்த பங்கியர் பூமியில்புரளும் கூந்தலைப்படைத்தவர் ஊறுபட்டகூந்தலைப்பெற்றவர் மிருகங்களைப்போன்று உரத்துப்பேசுங்குரலுள்ளவர் சிறுத்தகண்ணினர் நீண்டமூக்கைப்பெற்றவர் சேர்ந்தபுருவத்தைவாய்ந்தவர் குறியகாதைப்படைத்தவர் உயர்ந்தபற்களைப்பெற்றவர் வீணந்தகண்டத்தைக்கொண்டவர் மறுவுற்றிருக்கும் முகத்தினர் தேமல்படாத அழகிய கொங்கைகளோங்கிய மார்பையுடையவர்சிறுத்தஇடையைப்பெற்றவர் சிலையைப்போலத்தோற்றும் வயிற்றைப்பெற்றவர் தேகஇலக்கணங்கள்சாத்திரப்படிக்கு இராதஅல்கூலையுடையவர் அதரமும் உள்ளங்கையும் நகமும் காலடிக்கீழ்ப்புறமும் அழகியசிவப்பைவாய்ந்திராதவர் மயிர்ச்செறிந்தகால்களையுடையவர் மெல்லியசிறகுதழைத்திருக்கும் அன்னத்தையொத்த நடையிலலாதவர் கால்விரல் பூமியிற்படாதவர் இவ்விதஇலக்கணப்பழுதுகளைப்பெற்ற மங்கையர்மணவீனையில் சேரத்தகாதவராகச் சாஸ்திரங்களில் சொல்லுகின்றது அத்தன்மையினரை விரும்பேன் இவ்விதபழுதுகள்ஒன்றேனுமில்லாத கன்னிகையிருப்பாளாயின் தேவரீர் இஷ்டப்படிக்குக் கலியாணஞ்செய்து இல்லறத்தில்லீம்பேன்.

ஆதலாற் கிரமமாயிராய்ந்து கட்டாக்க வேண்டுமென்று வனத்தில் பர்னசாலையில்இருந்து நோற்றகவுச்சிகர்சொல்லக்குச்சுகேட்டு நகையுமுறவகையும் பெற்றவராய்க் குற்றமற்ற சிறப்பையுடைய இப்பூவுலகின்கணஇராநின்ற நாடுநகரங்கள்முதலான இடங்களில் பரிசோதித்துச்சாத்திரவிதிப்படிக்கு நற்குணநற்செய்கையிலக்கணசுத்தமுள்ள பதியிருதையைக் கொண்டுவந்து உனக்குத்தருவேன் சந்தேகிக்கவேண்டாமெனச்சொல்லிக் குமாரனை

அவ்விடத்திலிற்றுத்தி அபரஞ்சிப்பொன்னினுல்சோடித்தபதக்கத்தில் நடுநாய்கமாகவைப்பதற்கு அரியமணிஒன்றைத்தேடிகின்றவரைப்போல ஒப்பற்ற பெண்கொடிஒருத்தியைஆராய்ந்து திரிகின்றபோது துதம்மைபொத்தசிலதவசிகோஷ்டாச சந்தித்துத் தன்கருத்தை அவர்களுக்குச்சொல்லி அவர்களால் சோழதேசத்தில்கிறந்த அனாமயம்என்னும்வனத்தில் உசத்தியன்என்னும் அருந்தவன்புத்திரியானவன் இவ்விதக்கணங்களைத்தையும்பெற்றுப்பருவமாய் இருக்கின்றதாக அறிந்து அவர்களிடத்தில்க் செலவுபெற்றுக்கொண்டு அதிசிக்கிரத்தில் அத்தவத்தர் ஆசீர்மத்தில் வரக்கண்டவுடன் அவர்அகமுகமலர்ந்து எதிர்கொண்டு சேவிக்கத் தாமும் கரங்களைக்கூப்பிவந்தித்து அணைத்து ஒருவருக்கு ஒருவர்கேசம்மங்களைவினவித் தமதுசாலைக்கழைத்துப்போய்த் தர்ப்பாசனத்தில்க் முந்தருளச்செய்து விதிப்படிக்குப் பூசைசெய்து தன்பத்தினியையும் அருமையில்பெற்றபெண்ணையும்அழைத்து ஞானதேசிகன்எழுந்தருளினர்என்று அவர்களையுஞ்சேவிக்கச்செய்து பூசித்துப்போற்றித் தவக்குன்றமொத்ததேவரீர்எழுந்தருள இத்தலமும்என்குலமும்முன்னம் என்னதவம்செய்ததோவெனப் பன்முறைஉபசரித்து, பின்பு அறுசுவைகறிவகைகள் பஞ்சகச்சாயவிதங்கள்முங்கனிதேன் பசுவெய் திரட்டுப்பால்முதலானவைகளுடன்அமுதம்போன்ற போசனத்தைச் செய்வித்தபின்பு சுவாமிதேகம்வருந்த பாதங்கள்நோகத்தொலை தூரம்அடியேனை ஒருபொருளாகத் தேடிவந்தகாரியத்தைத் தயையெய்து திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்று துதிக்கக் குச்சுகள்அவர்கள்உபசாரங்களுக்கும் ஒழுக்கங்களுக்கும்மகிழ்ந்து தவசிகோஷ்டாசரீர்அரியதவவிரதங்களைச்செய்துபெற்றபெண்கொடியை என்ருமாரனுக்கு மணஞ்செய்யக்கருதிப்பேசவந்தோமென்றவாசகம் செவியில்விழுந்தவுடன் தேகபரவசமாய்க்களித்தாழையனே! தேவாதிதேவனுனபரமசிவனது பூரணகடாட்சம்பெற்ற உமதுகுமாரனுக்கு அடியேன்பெற்றவிருத்தையைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்துதரநான்புன்னம் எத்தவஞ்செய்தேனோஎன்றுஆனந்தவாரியின்பூழ்கி மனம்பூரித்து நகையும் உவகையும்பெருகத்திருக்கலயாணத்துக்கு இசைவுகொண்டு பின்னுஞ்சிலநாள்குச்சகாதத் தனதுஆசீர்மத்தில் இருத்திஉபசரித்துவருகின்றகாலையில் ஒருநினம் தவசிகோஷ்டராகியஉசத்தியமுனிவரின்கணையாகிய மங்கலையின் அனுமதியில்குமாரத்தியாகிய விருந்தை தோழிப்பெண்களுடன்கலந்துசேற்கெண்டைமுதலிய சலசரங்கன்பாய்ந்து உலவும்புனலாடிவரச்சென்று கான்யாற்றில்குளித்துத் துணைவியருடன் அருகில்தழைத்து வீறியிருக்கின்ற பூஞ்சோலையில்சேர்ந்து அவ்விடத்தில்க்இராநின்ற பரிமளமிருந்தபுஷ்பவகைகளைத் தேடிப்பறித்து அவைகளைச்சுடியும் மாலைகள் தொடுத்தும் உலவியபின்பு இலக்குமியைநிகர்த்த கன்னிகையானவன் பலநட்சத்திரங்கள் மத்தியில் பூரணசந்திரன்விளங்குவதுபோலப் பாங்கியர்குழச் சோலைக்கித்தன்னிருக்கைக்கு வருந்தருணத்தில் மதயானைஒன்று ஒலிமிகுத்த இடிகளைக்கக்குங் கரியமேகம்போல வீரிட்டுச்சிறிவெவ்விஅகன்றபொறிகள் கண்களில்சொரிலவதாகப்பருத்ததேகத்துடன் மும்மதங்களையும் அருவிசலத்தைஒத்ததுழைத்திப் பிணையெகித்துஅசையும்நீண்ட துதிக்கையைச்சலவி வயிரட்போல உறுதிபெற்றகோடுகள்விளங்க

உரலையொத்த கால்களைப்பெயர்த்து வைக்குந்தோறும்ப
ர்வதங்கள் துகள்படமிதித்துப் பிரசண்டமாருதம்போல
வேகமாய் எதிரில்வாக்கண்டவுடன் திருப்பாற்கடலின்உ
தித்தவிஷம்எதிர்த்தகாலத்தில் தேவராதியர் மருண்டோ
டியதைப்போல அம்மார்க்கத்திற்செல்லும் ஆண்திறம்
பெற்றமனிதர் திகில்பட்டுச்சிதறிஒளிக்கவும்தோழிப்பெ
ண்களும் மனநடுக்கம்உற்றுவருந்திப் பலதிக்கினும்மறை
ந்ததருணத்தில் விருத்தையென்னும் கன்னிகைகைகால்
உதறல்எடுத்து அன்னமொத்த நடையைவாய்ந்த பாங்கி
யனாக்காணாவளாய் இம்மதயானைஎன்னசெய்யுமோவெ
ன்று என்னியேங்கி அதிவேகமாகத் தானும்ஒருபுறத்
தில் ஒடும்போது நரகக்குழியிற்று ஒங்கியிருக்கும் பாபி
வருக்கங்கள்போலத்தாழ்ந்த பசியபுல்தழைத்து முடித்
தோற்றாது ஆழ்ந்திருக்கும் பாழங்கிணற்றில்விழுந்துஅ
ழுந்திமானுடன்.

அக்காலத்தில் சுருண்டபிடரிமயிர் அலையப்பரந்த மு
கத்தைவாய்ந்த சிங்கராஜனே! எதிரில்நேரினும்மாறுகொ
ண்மொட்டவல்ல மதயானையானது கல்லென்னும்ஆர்ப்பு
டன்மலையாநாட்டை நோக்கிப்போயிற்று பின்பு திசைகெ
ட்டுஒடியமகளீர் அனைவரும்சேர்ந்து மாணப்போல்திசை
த்துப்பார்த்துத் திகைமெங்கும்விபர்க்கக் கூந்தல்கலைந்
துஅலைய மனநடுக்கக்களிப்புரிங்கினவராய்ச்சுற்றுமுற்று
ம்பார்த்துஎங்கும் மதநீர்சிந்த மேகம்போலஅதிவேகமா
ய்வந்தநீண்ட தந்தங்களுடைய களிற்றினைக்காணுது சற்
றுத்தேறினவர்களாய் தமதுதோழியாகிய விருத்தையை
நாடிக் காணுது பிராணன்உண்டுஇல்லையென்னும்படிபெ
ருமூச்செறிந்து அத்தடங்கள்எங்கும் நதியைப்போலக்க
ண்ணீர்ஓடப் பொருமிக் கிலேசித்துச் சோர்ந்தபின்பு உ
யிர்பெற்றவராய்ப் பழைய புண்ணின்னகண் அக்கிளிபட்
வேருந்துபவனாஓத்துப் புலம்பத்தொடங்கிப் பெண்கள்
சுகாமணியே சிறந்தவனப்புகள் அனைத்திற்குங் காரண
மாகத்தோற்று முருவைவாய்ந்தவளே! நோக்குனர் கண்
களுக்கு அணியாகின்றவளே தாமரைப்பீடத்து அமர்ந்த
லட்சுமிபைரிகர்த்த அழகுள்ளவளே மங்கையர்க்கரசேஇ
வ்வனத்திலுடும் புனல் படிந்துவெறுத்துச்சிறந்த ஆ
காயகங்கையில்தோய்ந்து களிக்கநீண்டு துணியுகொண்
டுஎங்கள்தோழமைமையமற்றதுசென்றனையோகுளிரந்தகங்
கையிலாட்டிப் பாதுகாத்து என்பெண்ணைக் கொண்டுவந்
துசேர்ப்பீனென்று செலவுகொடுத்தனுப்பிய உன்அரியதா
ய்க்கு என்னசொல்லப்போகிறோம் அடிதோழிகொலைக்க
ளிற்றின்முன்னம் உன்னைத்தனித்துக்காட்டிவிட்டு இந்த
ப்பாழ் உயிபாப்போற்றவிருப்பமுற்று ஒடினோம்உன்பி
நாவாகிய உசத்தியரும் உன்தாயாகியகற்புடைய மங்கலை
யும்வையமெங்கும் துதித்துப்போற்றும் தவசிகோஷ்டரா
ய் மாதுலனெனவந்தருச்சகரும் துக்கசாகரத்தி லமுந்தி
வாடமறைந்தனையோ ஒதுனைவியேஇனி ஒருதரம் உன
து செந்தாமரையைப்பழித்த முகாவிந்தத்தையும் முத்
தினங்களை நிகர்த்த தந்தபந்திகள் விளங்குந்திருக்கையை
யும் காட்டாயோ என்றுஇவ்வாறு பலபலவாகப் பன்னி
வனமெங்கும் அதிச இரங்கினவராய்க் கடையில்ல்திரும்பி
ப் புகழ்தற்கரிய சிறப்பையுடைய உசத்தியமுனிவர் தவ
நிலையில் அமர்ந்திருக்கும் தெய்வீகமாகிய சாலையின்அம்
ர்ந்து இவ்வாழ்க்கையை வழுவில்லாமல் ஒம்பிவருந் தே
வியாகியமங்கலையைக்கண்டு இச்செய்தியை வாய்குழற்ச

சொல்லக் கடல் உடைந்ததைப்போலக்கதறினார்கள் அத
னைக்கேட்ட தாய்வயிறுபற்றப் பிசைந்துதீயிற்பட்ட மெ
ழுகைப்போல மனங்கொந்துஉருகிவாடி, வாளைப்போல
நீண்டு பரந்திருக்கும் விழிகளில் நானாதானாயாகச் சல
ம்பெருக வாய்விட்டலறித் தன்கணவரது பாதகமலங்க
ளில் பெருங்காற்றில்பட்ட பனைமரம்போலவிழுந்து மக
ளுக்குச்சம்பவித்ததை விண்ணப்பஞ்செய்தனள்உடனே
ஐம்புலச்சேட்டைகளைக்கடந்த முனிபுங்கவர் மனநெகிழ்
ந்து கன்றைப்பறிகொடுத்த பசவைப்போலக்கதறிப் புல
ம்பிதிக்கென்றெழுந்துசேவி முதலானவர் சூழ்ந்துவரஅ
த்தலத்தைச் சேர்ந்துபிரிந்துவந்த தோழிப் பெண்களைப்
பார்த்துச் சோபித்துஉங்களைத்தூரத்திவந்தயானைமதுபு
த்திரியைக் கொன்றுபோயிற்றோ பயப்படாமல் சொல்ல
க்கடவீனென்று கேட்க ஐயனேபுனிதமாகிய நதியில்முழ்
கியபின்பு அச்சோலையில்சென்று மலர்பறித்து வினையா
டித்திரும்பி இவ்விடத்தில் வரும்போது வெவ்விடங்களில்
பொறி சிதறும் சிவந்தகண்களைப்பெற்ற மதயானைகோபி
த்துவருவதைக்கண்டுமனந்தத்தனித்து எல்லோரும்கலை
ந்து ஒருவர்போனவழி ஒருவருக்குத் தோற்றமல்லபலதி
க்கினும் புறந்து கொடியமதயானைக்குத் தப்பிக் கூடியபி
ன்பு விருத்தையைக்காணாமல் இத்தலங்கொங்கும்ஆரா
ய்ந்து வந்தனமென்றுதுக்கித்துச் சொல்லினர்.

அதுகேட்டுப் பிதாவானவர் மீட்டும்சோதித்தும்தோற்
றாமல் தியங்கிப்பார்க்கும் வேளையில்தன்குமாரத்திஅணி
ந்த பொன்னாபரணங்கள் ஒன்றொன்றாக ஒருபாதையில்
விழுந்து கிடப்பதைக்கண்டு என்அம்மைஒடியமார்க்கமி
தோகாணப்பட்டதென்றுஏங்கி அதைத்தொடர்ந்து தே
விமுதலானவர் பின்பற்றிவரப்போய்ச் சிலதூரத்திலுபுத
ர்முடியிருக்குங் கேணியை யெதிர்த்து வானத்திலுசென்ற
பெண்கொடியினது உடல்மிதப்பக்கண்டு வருந்திவிழிக
ளில் நீர்க்குதிகொண்டு பெருக அதில்குதித்து ஆவலோடு
மகளைத்தழுவியெடுத்துக் கரையில்லிடத்தியவுடன்தோழி
யர் அனைவரும் மேல்விழுந்து கட்டிக்கொண்டு புலம்பும்
ஒசையைவாடிப்பின்னால் வருகின்ற தாயானவள்கேட்டுஒ
டிவந்து மாலையில்சோலைகளில்சேர்ந்து ஒலிக்கும்பட்சிக்
கூட்டத்தினையொத்து மிகவும்அலறிக்கொடிய துக்கசாக
ரத்தில் பட்டுஅரியதவமுயற்சியினால் தன்வயிற்றின் வந்
துஅவதறித்த கன்னிகையைநோக்கித்திரியாதவளாய்அன்
பினால் உயிர்ப்பதைக்கவயிற்றைப்பிசைந்து தேம்பித்தேம்
பி அழுதுவாடி மின்னல்கொடியின்மீது வேறேயொருமி
ன்னல்படிந்ததன்மையாய் மேல்விழுந்துமுகத்துடன்முக
த்தை அனைத்துத்தாயேஇவ்வுலகவாழ்வையிகழ்ந்துதெ
ன்பிரதேசத்தில் விளங்கும் வைவசுத நகரத்திலுசேர்ந்து
அச்செல் வந்ததைக்கண்டு களித்திருக்கின்றனையோ ஓமக
ளேயென்று கண்களுடன் கண்களைஒற்றி முத்தமிட்டு எ
ன்னாசைக்கண்ணை எவ்வாறுஉன்பிராணனைஎமன்துணி
ந்துகொண்டு போயினான் அக்காலத்தில் பயந்து என்னை
நினைந்தனையோ வென்று புலம்பிப்பின்னம் என்னைப்பெ
ற்ற பொற்பாவாய் தமியேனைத்தனித்து வாடவிட்டுப்பிரி
ந்து போகலாமோ ஆ ஆ கொடியஅறக்கடவுளேயென்னி
டத்துச் சலமுண்டோ ஐயையோதெய்வமே இவ்விடிநே
ருதற்கொரு ஏதுவும்அறியேனே கனவிவங்கண்டது மி
ல்லையே சகுனப்பிழையாயினும் நேர்ந்ததுங்கிடையாதே
ஆ! கந்தனே முன்னம் நெடுங்காலம்புத்திரர்இல்லாமல்

அரியவிரதங்கள்முதல் பிரபலதருமனைப் பலகாலம் வருந்திச் செய்யப் பரமசிவகடாட்சத்தினுள்பெற்றமின்னலையொத்த தவக்கொடியே உயிரிழந்து புறந்தாட்டில் பொன்னையொத்த திருமேனிபுழுதியில் புரள்க்கிடப்பையோ பிரமன்செய்கையிதுவோ யான் ஒருத்திபெண்ணாகப்பிறந்து பெற்றபலன் இதுதானே ஒருமானே அரிதில்வளர்த்துக் கடைசியில் புலக்கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற கானகத்தில்போக்கியிழந்து அலைகின்றவனாப்போலப் பெண்ணமுதைக்கைசோரவிட்டும் தமியளாய் அமுலேனோ செந்தாமரைவாசியாகிய சிதேவியையொத்தமகளை அரியாயமாய்க் கொல்லவந்த கூரியகோடுகளையாய்ந்த சொலைக்கறிற்றி னுருவைப்பெற்றுவந்தது பாதுகையாகிய யான்முன்செய்த பெரும்பாவத்தின்கோலமோ அதுமதயானையென்பது வெறும் பொய்யெனச் சோருவந்தருமதேவதை யித்தலத்தைவிட்டு ஆரணியங்களில்சென்று ஒடுங்கியதோ சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப் பாதுகாக்கவல்ல சர்வாந்தரியாமியாகியகடவுளும் என்னிடத்தில் பொய்த்தனரோ அரியமோட்ச எல்லையைக்காட்டவல்லசிறந்ததவமும் தவறியதோ வரன்முறைபிசகுதற்கு ஏதுவாகியகல்காலமும் நேர்ந்ததோ கொடியமதயானே துரத்திவந்து அடங்க என்மகன்இறந்து இப்புழுதி நிலத்தில் அழகியதேககாந்திமழுங்கிவாடி உயிரிழந்து கிடக்கக்காண்பேனோஎன்னே என்னே இதுவும்ஒரு புதுமையோ என்றுஇவ்வாறுபாடிப்பாடிப்புவலம்பி அரற்றுகின்றகாலையில் பரிமளிக்கின்ற அனகபாரத்தைப்பெற்றமாதர் அனைவரும்வந்து சூழ்ந்துஐயையோபாமுந்தெய்வமே கொடியஎமனேகொலையானையே பாதுகமான ஊழ்வினையேஇப்படியும்செய்யலாமோ ஐயையோமகனேஉன் திருக்கல்யாணத்தைக்கண்டு மகிழ இருந்தஎங்கள் வயிற்றினும்அருமையாகச் சேரட்டிவளர்த்தவுன் தாயின்பாழ்உதரத்தினுந்தணியாத தீயைமூட்டிப்பரதவிக்க விட்டுப் போகலாமோ இவ்வாறு அலைவார்களென்பது உனக்குஎவ்வளவும் தோற்றவில்லையே எங்களை முற்றினும்மறந்து கண்களைவிழித்துத் தேறுதலையான வசனம் ஒன்றும் சொல்லாமல் மூடிப்பேருறக்கம்கொள்ளலாமோஎன்று இவ்வாறுபதைத்துச்சோரத்தோழிப்பெண்கள்முகத்தில் அறைந்துஅடிஅம்மேஅடிவிருத்தாய் ஆற்றில்குளிக்கவோடிவாராயோ நல்லமலர் பறித்துச் சூடிவிளையாடிப் பூங்காவுக்குப்போகஎழாயோ பவளம்போன்ற வாயைத்திறந்து ஒருவார்த்தையாவதுஆடையோ என்றுஅரற்றிச் சோபித்தார்கள்.

கேட்டீர்களோ சவுனகாதிதவத்ததோ(கடந்துளோர்களும்கடப்பரோ மக்கள்மேல்காதல்)என்பதை இங்ஙனம் திருஷ்டாந்தரமாகக்கண்டனம் தபோநிதியாகிய பிரதமுதல் அனைவருக்கும்அத்தினம் நேர்ந்தகிலேசத்தினையும்அமும்குசையினையும்கண்ணீர்ப்பெருக்கினையும்இப்படித்தென்று யாவராலும்விளித்துச்சொல்லப்படுவதோஇவ்வாறு அனைவரும் ஒருவர்மேல்ஒருவர்விழுந்து பிராணன்இழந்தவனாயொத்து வாடிவருந்துமுன்னிலையில்சலனமில்லாத மனவுறுதியையும்தவத்தினையும்பெற்றகுச்சகர்அத்தாய்தந்தைமுதலானவர்படும் துக்கத்தினைக்கண்டுஇரங்கிவிழிகளில் நீனாப்பெருக்கிப் புலம்புகின்ற பெண்கள் கூட்டத்தைச்சேர்ந்து என்வருந்துகிறீர்சிலநேரத்தில்இக்கண்ணிகையை எழுப்பித்தருவோமெனத்தேற்றி மற்றோரிடத்தில் தலையைக்கவிழந்து தானாதானாகக் கண்களில்

சுலமோட்ச சோபிக்கின்ற தந்தையைஅடைந்து இதனைச் சொல்லுவார் வேதாகமசாஸ்திரபுராணமுதலியநூல்களை வாசித்து அறியாதமனிதனாப்போலவும்சிறந்தறிவைப்பெற்ற எளியவனாயொத்தும் பஞ்சேந்திரிய நிலைகள்பிசுதிய முதியோரைநிகர்த்தும் காரணகாரியக்கிரமங்கள்தோற்றாத பாலனாப்போன்றும்ரத்தினுபரணங்களையணிந்துபேதைமைப்பருவத்தின் ஆழ்ந்திருக்கும் மகளிருக்குச் சமதையாகவும் துக்கசாகரத்தில் அமுந்திவாடுகின்றீர்,ஊழ்வினைச்சம்பந்தத்தையெவ்வளவும் யோசியாமல்பேரறிவாளாகியநீரே இவ்விதமாகமாய்கையில் கட்டுண்டமயங்கு வீராயின் வேதநிச்சயங்களை புணராதமற்றைய பாமராளால் உணரப்படுவதாஆதலால் ரிஷ்யமனக்கவலைநீங்கிவாட்டம்ஒழிந்து களித்திருப்பாயாக மூர்ச்சித்துஉணர்ச்சிபெற்றவனாயொத்துஉன்பெண்ணைநானேக்கு எழுப்பித்தருவேன் பின்பு வேதவிதிப்படிக்கு மணமுன்னிலையில் நமதுருமரனுக்கு அளிப்பாய் இதற்குஎவ்வளவும்ஐயம் வேண்டுவதில்லை இக்கண்ணிகை காலமுடிந்து இறந்தவள் அல்ல இதனைப்போத வுணர்வினல் அறிந்தோம் இவ்வுடலை இப்போதே தயிலக்கொப்பனாயில் சேர்த்துப்பதனப்படுத்தவாய் நான்தவத்தைச்செய்துஉயிரைமீட்டித்தருவேனென்றபோது தந்தைஒருவகையாகத் தேறிச்சீக்கிரமாய் தயிலத்தில்கிடத்தி அவ்வுடலைப்போற்றியிருந்தான் இப்பால்தவசிஷ்டரான குச்சகர்அருகில் இருக்கும் ஒருதடாகத்தைச்சேர்ந்து அதில்முழுகி எமனத்துதித்த தவத்தில் இருக்குங்காலையில் ரத்தினமயமாகிய குண்டலங்களை அணிந்தமகளீர் திடுக்கிட்டு அஞ்சிவாட முன்னம் பிரசண்டவாயுவைப்போலப்புறும்அந்தமதயானைமீட்டும் அதிலேகமாய்வந்து குச்சகர் தவம்செய்திருக்கும் தடாகத்தில் விழுந்து கால்களினால் உழக்கிப்பனாமகுடம் விளங்கும் பாம்பினையொத்து அசையும் வலியதுதிக்கையினால் துழவி நிஷ்டையில் இருந்த முனிபுங்கவரைப் பற்றியெடுத்துப் பிடரியில்வைத்து வெகு தூரத்தில்கொண்டு போகின்றபோழ்தில் குற்றமற்ற குணசிஷ்டரான குச்சகர் வாலறிவை நீக்கி உணர்ச்சிபெற்றமதயானையைநோக்கி என்னைப்பற்றிச்செல்லும் காரணம் என்னையென்று அதனுழ்வினைச் சம்பந்தத்தைக்கணிப்பதாயினர்.

அஃதென்னையெனில் எதிர்த்தவரைக் கோபித்துச்சின்னபின்னம்படக் கொல்லும் கொடியயானைகள்ஈறி அவைகளின் மதப்பெருக்கானது காதவுழிவனாயில் கமழும் வளம்பெற்ற கலிக்கதேசத்தில் குபேரனை நிகர்த்தவைசியர்வாமும் அரிபுரத்தில் வணிககுலநிலையைச் சகலசம்பத்தையும்பெற்ற தேவதத்தனென்னும் செட்டிக்கு அரியதவமுயற்சியினால் தருமத்தனென்னும் குமாரன் உதித்துச் சிறந்தவனாய் இவ்வுலகத்தில்ருக்கும்மேன்மக்களும்புகழ்ப்பல அறங்களைநடாத்திகீர்த்திபெற்று மெய்வழியினின்று தர்மார்த்தகாமமென்னும்மூவகைப்பொருளையுங்கிரமப்படிக்கு அனுபவிக்கும் குணதிசயங்களைவாய்ந்து தனதுனுக்குமேற்பட்ட பாக்கியத்தைச்சம்பாதித்துவாமும்போழ்து தாய்தந்தையர் இறக்கமிகவும்வருந்தி அவர்களுக்குஉரியஈசமவிதிமுதலிய கடன்களை நடாத்தினனந்தேறி உற்றதுனையொருவரும் இன்றித்தனித்திருக்கின்றநாளில் அவன்பொருள் அனைத்தையுங் கொள்ளுகொள்ளுகருதி ஒருசுவாதியானவன் மொட்டந்தலையையச் சொர்னமுதலிய கலப்பினால் செய்தருண்டலங்கள் இருசெவி

களினும் அசைய முப்புரிநூல் மார்பில்புரள விழுதிமுப் பட்டையாக துதல்லுதுலங்கக் காவிச்சட்டை அணிந்து உருத்திராட்சத்தாழ்வடங்கள் அசையக்கரத்தில்பிரம்புகொண்டு பஞ்சாட்சரம் ஒதித்தெருக்கடையில் வருவதை வணிகன் கண்டு எதிர்த்துமும்முறை வலம்வந்துசேவித்து அருபியாகியசிவபிரானைத் தெரிசித்தவனை ஒத்து மகிழ்ந்து இப்புவிபிலிருக்கின்ற மகத்துக்களில்இவ்மிசுத்த தவசிகோஷ்டொனக்களித்துச் சுவாமிதேவரீர் இச்சிறு குடி லைவிரும்பி வருவதற்குள்ளபாக்கியம் பெற்றேன் உள னெழுந்தருளு மென்று அழைத்துப்போய்ப்பூசித்துபொற்பள்ளயத்தில் அறுசுவையுண்டபைப் படைத்து அன்பாய் உபசரித்து உண்டிப்பின்புபொற்பீடத்தில் இருத்திக லவைச்சாந்தணிவித்துத்தாம்பூலவிடையல்கிப்பின்வணி கதிலகன் தேகம்பூரிக்கக்கரங்களைக்கூப்பி நின்று பெரிய வரோ அடியேனை ஒருபொருளாகநினைந்து இவ்விடத்தில் எழுந்தருளுந் காரியம்யாதோ திருவுளம் பற்றுவினொன்ப போற்ற அக்கபட சந்தியாசிசுஞ்சிரிப்புக்கொண்டு அப்பா நீசுக சீவியாய் அஷ்டஅயில்வரியங்கனையும் பெற்று வாழக்கடவாய் என்று ஆசீர்வதித்து வணிகருலோத் தாரக னேகேட்பாயாக பரமனாஸ்துபண்ணிய சாத்திரமொன்றை அரிதில் பெற்றேன் அதுயாவருக்கும் போதிக்கப் பட்டதன்று குருபத்தி விசுவாசம்விளங்கும் புண்ணிய வான்களுக்கு உபதேசிக்கத்தக்கது இதற்குப்பாத்திரவா ன்கள் கிடையாமல் தேசமெங்குமாராய்ந்து கடைபில் இத்தலத்தில் பரிசுத்தமனதையுடைய வுண்ணைக் கண்டவுடன் அப்பேற்றினுக்குரியவனென நிச்சயித்தோம்.

இஃதன்றியும்சிவபிரான் உண்மையாகப்படைத்த இரதச்சன்னமிருக்கின்றது அதனால்வேண்டியபொன்னைச் செய்வோம் அதுவும்எமக்கரியதன்று அதினும்அரிதாயுலகத்தில் விளங்காத பலவித்தைகளைக் குருகாடாட்சத்தினால் பெற்றிருப்போம் இவைகளின்மகிமைகளை தவமே விரதமாகவுடைய மஹரிஷிகளல்லது மற்றொருவரால் கணிக்கப்படுவதோகருமையாகியஇரும்பைநாகமாக்குவோம் திரும்பியும் அதனைஉடைபெறுமாற்றுடையபொன்செய்வோம் சொர்னமயமான மஹாமேருவையும் வெள்ளிக் குன்றமாகிய கயிலாசத்தையும் திருஷ்டாந்தரமாகப்பார்க்கக்காட்டுவோம் இதுநமக்கரியனவோ காரியத்தையும்பித்தலையையும் சொக்கவெள்ளியாக்க வல்லோம் இஃதன்றியும் வங்கத்தை அபரஞ்சியாக்கச்செய்யவல்லோம் மேலுந்தகுந்தவர்களுக்கெளிதில் அவைசிக்கிக்க வுணர்த்தவல்லோம்ஆயினும்பெரியோர்களால்இகழப்பட்டவஞ்சகருக்குக்குருவினமொழிப்படிக்குச்சித்துகளைக்காட்டவும்போதிக்கவுமாட்டோம் மேலும் இரும்பில் செய்புண்டாக்குவோம்ஈயத்தையும்அவ் வாறேபெறச்செய்வோம்வேண்டுமாயின் அளவற்றபுலனங்கனையும்அண்டங்களையும்நிமைப்போதிவ்வொன்மயமாக்கி விடுவோம் அவைகளைமறைக்கநினைந்தால்கணத்தினெடுங்கச்செய்யவும் வல்லோம் ஒன்றைக்கோடியாக்குந்திறமுமுண்டு கோடியிருக்குமாயின் கோடாகோடியாக்கிக்குன்றுகளைப் போலக்குவிக்குந் திறம்பெறுவோம்இவ்விதமகிமைகளையுடையபாம் இதுவனாயிலொருவருக்கு மனுக்கிரகஞ்செய்ததில்லைசுருணைதலால் உனக்கிஷ்டமாயளிக்க விருக்கின்றனம். ஆகையால் உன்னிடத்திருக்கின்றபொருளைத்தையுந் தருவையாயிவ்வுண்மனங்களிக்கச் சிலநேரத்தில் இந்தவிசாலமானமா

ளிகையினிடங்கொள்ளாமல்சொர்னக்குவைகளாய் நிரப்பிவிடுவோம்இனிவியாபாரத்திலவருந்தாமல் சகலசெல்வங்களையும்னுபவித்துத் தானதருமங்கள்புரிந்துகுபேரனும் விருப்பங்கொள்ளவாழ்வாடென்போதித்தஅக்கபடசந்தியாசிவின்வஞ்சகவார்த்தையை உறுதியாகநம்பிச் செல்வமென்னுமாகைதூண்டச்சேவித்துசுவாமிகள் அடியேனிடத்துக்கிருபையுற்றிதனையருளியது நானீடேறுங்காலம் நேர்த்துசற்றுநேரத்தில்சேகரித்துவருவேனென்றேமுன்னோர்கள்தேடிவைத்தபிராட்சசனையுந்தான்அரிதின் சம்பாதித்தபொன்னையும் பேழைகளில் நிறைத்துவைத்திருந்தவெள்ளிபொன்நகைகளையும் அதிசிக்கிரமாய்வாரிவந்துஎதிரில்குவித்தான்.

அவைகளை அக்கபடவாதியானவன் சுலபமாகப்பார்த்து மற்றப்பொருள்களையும் கிரகிக்க எண்ணங்கொண்டிவணிகர்திலகனே? நீபடைத்தசெல்வ மிவ்வளவுதானோ? ஓகோவென்றிகழ்ச்சியாகப்பேசிக் கரங்களைத்தட்டி மாலைப்பொழுதில் பிரகாசிக்கும் நட்சத்திரங்கள்போலப் பற்கள் விளங்கச் சரீரங்குலங்க நகைத்து நீபெரிதாய்நினைந்துசேர்த்துவைத்த இந்தப்பொருள் நமதுவித்தையின் திறத்துக்கு இம்மியளவுப்போதாது, நாம்முசையிலவைத்துருக்கும்போது சிந்துகின்றதுகளளவுங்காணுதுஅப்பா? நம்முடன் சஞ்சரிப்பையாயின் அளவற்ற தனத்தைத்தருவோம் வருவாயென்றெழுந்திருப்பவனைப்போல் அபிரயித்துக்காட்ட, வணிகன்வெருவி, சுவாமி? கோபிக்கவேண்டாம் தேவரீர் குறித்தபொருளளவுக்குச்சரியாகவேண்டியபொருள் இட்சணமே தருகின்றனன் தயைசெய்திருந்தருளுமென் நிருத்திப்போய்த் தானணிந்த ஆடைஆபரணங்கள்தவிர மற்றஆடைமுதலான விலைபெற்றநவரத்தினங்களையும் சிறந்தமதிப்புள்ள நகைகளையுஞ் சரக்குகளையும் பண்டசாலைகள்-மனைகள்-வீடுகள்-கடைகள் - ஏவலாளிகள் முதலாக ஒன்றுபாதிபாய் விற்பனைசெய்துரொக்கப்பணமாக்கி மதச்செருக்கினால் தலையில் மண்ணைவாரிப்போட்டுக்கொள்ளும் வெறிகொண்ட யானையைப்போலவே வணிகன்மயங்கி உலகத்திலே தனக்குநாப்பில்லாத பாக்கியவானுவோமென்னு மிருந்தகளிப்பினும் நருமம்நடாத்துவதற் கேற்படுத்திய சத்திரங்கள் மானியங்களையும் விலைக்குமாறித் தருமத்தென்னும்பெயரைப் புவி யில்நாட்டினவனாய் இவ்விதமாகச் சேகரித்தபொருளனைத்தையுந் தலைமேல்சமர்த்துந் தோள்களில் பரித்தும் கைகளில் தூக்கியும்வந்து வஞ்சகன்காணச்சொரிந்து கரங்களைக்கூப்பி நிற்கக்கண்டு உன்னைப்போலமனம்பழுத்தஅன்பையெங்குங்கண்டதுமில்லை இதுவனாயில் கேட்டதுமில்லையென்று மகிழ்ந்து குருகாட்சிப்பொன்று ஆசீர்வதித்து எதிரிலிருக்குந் திரவியமனைத்தையுஞ் சேர்த்தெடுத்துஉருக்க எத்தனித்தவனாய்த் தீபைமுட்டிப்பொன்முழுது மொருபெருங்கட்டிப்பாளமாகிஅதற்கிரட்டிப்பு எடைகொண்ட கார்த்தக்கல்லொன்றைத்தருவித்துரசுத்தையுஞ்சேர்த்துப் பின்புலணிகன் பிரமிக்கத்தக்கதாகப்பொற்கட்டிமுழுதும் மூலிகைசசாற்றினுணைத்து குருவாக்கி அத்தெய்வையில் சிறிது மேற்சொல்லிய கார்த்தக்கல்லிபெறப் பூசியுருட்டி மண்ணுற்செய்தபருத்தமுசையொன்றைப்பிடித்து கக்கத்திறுந்ருங்கும் பையிலிருக்கு மருந்திற்கொஞ்சமெடுத்து அதனடியின்தெரித்துக்காந்த் தையும்வைத்து மண்ணையப்பிச் சீர்செய்து மற்றதெய்

வையை வேறென்றிற்சேர்த்து அதற்கும் மனநடையும் வேகத்துடன் குறிமொன்றையுமிட்டு அவைகளின்மீதும ண்சிலைசாத்திந் தீயைவேகமாபெரித்து வணிகனுக்குத் தோற்றமல் அதன்மருங்கில் பொற்குகையை மறைத்து மற்றதையும் அக்கினியினிடத்திலவைத்து மாறிமாறிநா ந்றெட்டுப்புடமானபின்பு சோதித்து மாற்றாய்ச் செய்து வராதேவியார் கடாட்சத்தினால் பழுத்துப்போகும்அத ற்ருள்வாகநீ மயங்கவேண்டாமென்று வணிகனைத்தேற் றிவினிப்பத்திரப்படுத்தவேண்டுங் காற்றசைவற்றஅறைஇ டமொன்றைக் காட்டென்று வஞ்சகன்சொல்வதைவணிக ன் நம்பிசேமமாயிருக்கும் அறையொன்றைத்திறந்துவி ட்டான். அதில்அக்கபடவாழி பிரவேசித்து குறியின்றிகு களை விதிப்படிக்கடிக்கிச் சூரனாலே ஈமவிதிப்படிக்குக் கொளுத்தியஅக்கினியையழைப்பித்துத் தீழுட்டியெரித் துவராகி தேவியைமந்திரத்தால்கூவி, ஆவாகனஞ்செய் து மதுமாயிசாதிகளைப்படைத்துப்பூசித்துப்பின்பு வணிக னுக்கும் அம்மதுமாம் சாதிகளாகிய பிரசாதங்கொடுத் துமயக்கி அவன்கண்காண மேற்சொல்லிய தீயைக்கொ ண்டி அவள்மூட்டி மற்றதந்திரங்களைச்செய்துவரும்போ து, இவையனைத்தையும் பிரத்தியட்சமாகக்கண்ட வணிக ன்களளிப்பினால் மனம்பூரித்து,விழிகளிலானந்தவாரிபெ ருந், உயிர்த்தத்தளிக்க புளகாங்கிதனாய் வெப்பத்தினாலே சலதானாயாய் சரீரமெங்கும் வியர்வைவொழுக ஊமை யைப்போலவாயைச் சப்பிக்கொண்டு ஒருவார்த்தையுமா டினவனுமல்ல, அவ்விடம்விட்டுப் பெயர்ந்தவனுமல்ல, அவன்பக்கத்தில் நெடுமரம்போலவின்னுகொண்டிருந்தா ன். அவன்பட்டபாடி சவுனகாதிரிவிக்களே ஒருவராலும் சொல்லப்படுவதோ.

இவ்வண்ணமாக அவன்சிந்தை பரவசப்பட்டிருப்ப தைவாதிகண்டு இதுதருணமென்றெண்ணிப் பாதகனை வன்பொன்குகையைச் சூதாலெடுத்தி மேற்போர்வையி ற்பதனப்படுத்திஅதைப்போலவே பக்கத்திற்சாக்கிரதை செய்திருக்கும் மற்றொன்றை சீக்கிரமாய் அதற்குப்பதி லாகவைத்து ஓ! வணிககுலதீபமானதருமதத்தனே! பத் தியாய் இக்குகைகளை உன்கையினாலெடுத்து உனதிஷ்ட தேவதையை வழிபட்டுப்போற்றித் தழுவினிடத்து வை ப்பாயென்றுகூற, அவ்வணிகனும், அவ்வாறேசெய்தான் பின்புவிதிப்படிக்கு அதற்குரிய தேவதைகளைமந்திரபூர் வகமாய்க்கூவி விறகுகளையிட்டுத் திக்குபந்தனமுதலான கிரிகைகளைமுடித்தவுடன் ஒருதந்திரயுத்தியையோசித்துச் சொல்லுகின்றான். ஓ! வணிகர்பெருமானே! இதினாள் ளசரக்கு இன்னுஞ்சிலரோத்தில் முழுவதும் பழுத்துவி டும். அதற்குமுன் நீசெய்யவேண்டிவ தென்னவென்றால் உணவுசலபானமுதலாக யாதொன்றையு மருந்தாமலும், ஒருவரோடும்பேசாமலும், பெண்களை மனநினுமினை யாமலும், அன்னியனைக்கண்ணெடுத்திப் பாராமலும், க பாடபந்தனஞ்செய்துகொண்டு குற்றமற்ற குணசம்பன் னனே! நம்மைக்குருபாவனையாகக்கொண்டு இடைவிடா மல் தியானித்து மூன்றுதினபரியந்தம் இராப்பகலாயெ ப்போதும் இவ்விடத்தை நிமைப்போதும்விட்டுப்பிரியா மல் பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கக்கடவாய், இதன்மத்தி யில் இஃதுமுடிவுபெறப் பரிமாண நெய்தடவி யலங்கரித் திருக்குஞ் சடைகள் விளங்காநின்ற பத்திரகாளியம்மை சந்திரதானத்தில் ஆகமவிதிப்படிக்கொருவேள்வியைகடா

த்தவேண்டும், அதையும் நாம்போயிருந்து கிரமமாகமு டித்து இன்றைய நான்காவதுதினம் விடியற்காலையில் இ வ்விடம்வருவோம், அத்தருணத்திற்குவேண்டுங் தூபதி பரைவேத்தியங்களைச்சேகரித்து, ஜாக்கிரதையாகவைக்க கடவாய், இனிஉனக்கொருகுறையுமில்லைச்சகலராலும் பூசிக்கவாழ்வாயென்று வஞ்சகன்சொல்ல, அதனைப்படி மகாபாக்கியம் அவ்வாறே செய்யக்கடவேன், தேவாரீரும் நீச்சயித்தபூசையைக் காளிக்குப் பிரீதியாகச்செய்துவரு ளீனொன்று, மும்முறைவலம்வந்துவணங்கி செலவுதந்த னுப்பிப் பொருள்முழுவதுமிறந்த வணிகன் அக்குகை யினைப் பாதுகாத்துக்கொண்டிருந்தான். இப்பால்வஞ்ச கமனைதப்பெற்ற வாதியானவன் பொன்னைக்கிரகித்துக் கொண்டு அதிவேகமா யொருநாழிகையில் காநவழியாக ப்புறந்து சிலதூரங்கடந்தவுடன் அவ்வேடத்தைமாற்றி வேறொருதேசத்தையடைந்து மறைந்திருந்தான். இதுரி ந்க, வணிகன் அவன்விதித்த ஏவலின்படிக்கு மூன்றுதி னம்போற்றி நான்காவதுதினம் நியமித்தகாலங் கழிந்தத னாலே பேரறிவாளரான தபசிசுறித்தகாலங்கடந்தும் இ துவனாயினும் வரக்கானேம், இதுமகாஅதிசயமாகவிரு க்கின்றது. அவர்சொல்லியசொல் தவறுவாரோவென்று மனந்தளர்ந்து சகலராலும் புகழ்ந்து பூசிக்கும் மகிமைபி னையுடைய பத்திரகாளி ஆலயத்துள்ளிசென்று முழுவது ம்நாடிக்காணாமல் பட்டினமெங்குந் தேடியலைந்து மனம யங்கிப் பித்தனாய்வாடித் திரும்பித் தன்மனைக்குள்வந்து வஞ்சகனாகிய வாதிவைத்த குகையைப்பிடுத்துஉடைத்து இரும்பாகக்கண்டு குற்றமற்ற மனைதப்பெற்ற வணிகன் இதுமாயவஞ்சகமென்றறிந்து உடனே மதிமயங்கிக்கரத் தினிருந்ததை நழுகவிட்டு அதுவிழுவதின் முன்னந்தா னும்நிலத்தின் மறிந்துவிழுந்து பொருளரிவமுதலானஅ னைத்தையுமிழந்தவாட்டமுங்காலமுங்குறுகியதால்தரும தத்தனென்னும் வணிகன் உயிரிழந்து விண்ணுலகத்தைச் சேர்ந்துத் தருமத்துக்குரியநிலமுதலியவற்றைவிற்பனை செய்த கொடியகாரணத்தினால் அப்பாதகன்மதங்கொண் டயானையாகப்பிறந்து பூர்வசம்பவங்களொன்றையுமறியா மல் இதனைச்செய்தானென்று போதவுணர்வினாலறிந்தகு ஸ்சகர் இப்பிறப்பைச்சிவகடாட்சத்தினால் இந்நிரிஷ்டத்தில் மாற்றுவேனெனத் துணிவுகொண்டவராய்த் தாம்ஆதியி ல் தவநிலையினின்றகாலத் தொருதினஞ்செய்த விரதபல த்தை அக்களிற்றினுக்கு மனோவாக்குக்காயங்களால் ஒரு மித்து தத்தஞ்செய்தமாத்நிரத்தில் சூரியோதயங்கண்ட பனியைப்போல அப்பாதகம்நசித்துச் செப்படிவித்தை யைநிகர்த்து அவ்வுருவமாறிச் சகலரும்புகழ்தற்கரிய சுந் தரமுள்ள தேவவுருவம்பெற்றுநின்றான்.

அக்காலத்தில் அந்தரவாசிகள் தேவதுத்துமியாதியான பலவாத்தியங்களையும் முழக்கிக் கற்பகமலர்மாரியைப் பொழிந்து வாழ்த்த, அந்தட்சணமே ஆகாயத்தினின்று ம்நீந்திரவிமானமொன் றிறங்கியது, தருமதத்தனும்அ தின்மீது இந்நிரவோலக்கமாய் ஆரோகணித்தகாலையில் உடனேரத்தினுபரண பூவிதைகளாகிய அரம்பாஸ்திரீக ளளவற்றவாசுழிந்து வெண்சாய்மனைகள், ஆலவட்டங்க ளளசைக்க, தேவகன்னியர்நடிக்க,விண்ணவராசீர்வதித்தெ திற்கொள்ள, இவ்விதசம்பிரமகாலத்தில் தருமதத்தனா வன் ஞானேதயத்தையெளிதினளித்ததேசிகரானகுச்சக முனிவர் பாதாரவிந்தங்களைக்குறித்து தியானித்துக் கரங்

களைக்கூப்பி வந்தித்தனன். அதைக்கண்ட தவசிரோஷ-
நூற் தருமத்தனிடத்துக் கிருபாநோக்கம் பாலித்தருளி
னர் தேவவுருவம்பெற்ற வணிகன் அவனானோக்கித் தன்
வாயினுலேபற்பலவிதங்களாகத் தோத்திரஞ்செய்துவண
ங்கி, சுவாமி! நீக்குதற்கரிய வல்வினையைப்போக்கி நற்க
திதந்தாண்டி. உமதுகடாட்சவீட்சண்ணியத்தினால் தே
வருளொருவனாய் அவ்வாழ்வினிருக்கப் போகின்றனனெ
னச் செலவுபெற்றுப் பொன்னுலகையடைந்தான். அத
ன்பின்பு குச்சகமுனிவர் பழையபடியே நினைத்தற்கரிய
தவத்தைச்செய்ய யமதருமராஜனிரங்கி, யமபடாஞ்சுழி
ந்துபோற்ற மகிஷாசுரனாக எழுந்தருளிக்காமம் வெரு
ளிமயக்கமென்னும் முப்பகைகளெவென்ற முனிபுங்கவ
னே! உன்தவநிலையுதிக்குப் புழம்ப்தோம், நம்மாலாக
வேண்டுமதைக்கேளுந் தருவோமென்றருள, உடனேஅ
வர்பாதங்களில் பணிந்துபோற்றி சுவாமி? தவமேயோரு
ருவங் கொண்டதையொத்த கீர்த்திபெற்ற வசத்தியமகா
முனிவர் பயந்தபெண்கொடியை அடியேன் குமாரனுக்கு
மணஞ்செய்ய நிச்சயித்தபின்பு நேற்றையதினம்அவமிரு
த்துவாயிந்தனன் தேவரீர் கிருபையுற்றுப் பழையபடி
கு உயிருதவி இரட்சிக்கவேண்டுமென்போற்றஅதற்கி
சைந்தவராய்ப் பக்கத்தில்தீன்ற தூதனேநோக்கி முந்திய
தினம் நீகொண்டுபுகுந்த அக்கன்னிகையினது பிராண
னை அதிசிக்கிரத்திற் கொண்டுவந்து சேர்ப்பையாகவென்
று கட்டினாயிட்டு அத்தவமுரிவரைவாழ்த்தித் தமதுபதி
யையடைந்தார். அவர்உத்திரவிற்படியே காலதூதனோ
டியவ்வுயிரைத்தேடிநொடிப்போதில்வாடியிருக்குமுடல்
ந்குட்டியவுடன் பிணமாயிருந்தவன் உணர்ச்சிபெற்றுச்
சுற்றுமூக்கசைவுகொண்டு கால்கள்துடிக்க, மார்பிற்பதை
ப்புண்டாய்த் திருமுகமண்டலந்துலங்கிப் பூரணச்சந்தி
ரனையொத்துவிளங்க முன்னடைந்தவாட்டத்தினால் தாக
முண்டாய்க் கைகளைத்துக்கிச் சைகைகாட்டிப் பசியமுந்
திலைகிர்த்த தோள்கள்பூரிக்கக் கண்களைவிழித்து நித்தி
னாசெய்தெழுந்தவனையொத்துக் குறித்தெழுந்தான். அப்
போது சகலருங்களித்து வண்டினங்கள் தேன்கூட்டை
மொய்ப்பதுபோலச்சுழிந்துகொள்ளப்பெற்றதாயானவன்
மேல்விழுந்து குமாரத்தியை ஆவலுடன்வாரியெடுத்த
மார்பினிறுத்ததமுவித்ததமுவித் தாயே! இதுவனாயினும்
யாமெல்லோரும்வருந்த எவ்விடஞ்சென்றனையென்றிரங்
கிமுகத்துடன் முகத்தைச்சேர்த்தும் முத்தமிட்டிங் கூந்
தலைக்கோதிமுடித்தும் உடையைத்திருத்தியும் முத்தாடு
ம்போது பிதாவோடிவந்து பரிவாகப் பெண்ணைஏந்தித்
தோளினும் மார்பினும் பலகாலனைத்து முதுகைத்தடவி
யுச்சிபையடிக்கடிமோந்து மடிமேலேந்தியவராய் எமது
ஞானதேசிகைகவுக் கடவுளாகவுந் தவப்பயனாகவுமெழுந்
தருளிய ஆசிரியர் நேற்றைத்தினம்ருளியவாறே அரியத
வத்தைச்செய்து இவளைப்பிழைப்பித்தொன் றுசகலரும
றியக்கூறினர்.

அதனைச்சுழிந்திருந்த சுற்றமுதலானவர்கேட்டுஅற்பு
தமடைந்து களிப்படைந்திருக்கும் காலையில் நற்குணதி
சயங்களில் உலகமாதாக்கியபார்வதியாபாப்போன்றும்
அழகில் செல்வநாயகியாகிய ஸ்ரீமகாலட்சுமியைநிகர்த்து
மிரர்ந் குமாரத்திமுகத்தைநோக்கி அம்மா நேற்றை
த்தினன் தோழினைக்கலந்து இவ்விடம்வந்ததும், இறந்த
விதமும், மறுபடியுமெழுந்தசுவீஸ்தாரங்களையும் வரன்

முறையாகப்பவளமொத்த வாயைத்திறந்துகாது குளிரச்
சொல்வாயென்ற வாக்கிபத்தை கடக்கங்கணங்களையணிந்
தபொன்னஞ்செய்தபதுமையையொத்தவளாகிய மகள்கே
ட்டுக் கிள்ளையைநிகர்த்த மழலைச்சொற்களினால் தான்தா
யினிடத்துச் செலவுபெற்றுப் பலதோழிப் பெண்களோ
டுகூடிச்சென்றதும், சலப்பெருக்கையுடைய காணற்றில்
அவர்களோடு நீராடியதுஞ் சோலையிற்சென்று மலர்பறி
த்துத் திரும்புங்காலையின் மதயானைதூரத்தியதும். அதை
க்கண்டு பாங்கியர் கலைத்தோடியதும், தானொருத்தியாகத்
தனித்து அதிவேகமாய்ச் செல்லும்போது காலிடறிகிண
ற்றில்விழுந்திறந்ததுந் தென்தேசமாகியயமலோகத்திலே
தன்னைவைத்திருந்ததேரும் மறுபடியும் பழையபடி இங்
குவந்ததும் ஆதியோடந்தமாகச் சொல்லத்தெரிந்த பிதா
முதல் சகலருஞ் சந்தோஷசாகரத்தின்சூழ்நிக் களித்தி
ருக்கின்றதருணத்தில் குற்றமற்ற சாந்தருணமே ஒரும
லைஉருவம் கொண்டாற்போன்ற குச்சகமுனிவர் கொடி
யகுலத்தைத்தாங்கிய எமதருமராஜ னுரூபப்பெற்றுத்
திரும்பிவருவதைக் கண்டவுடன் அமுதத்தைத் தேவர்க
ளெதிர்கொண்டாற்போல உசத்தியமுரிவரும் அவர்மனை
வியும் குச்சகமகாமுரிவர்தவத்தால் பிழைத்தெழுந்தபெ
ண்கொடியு மற்றையரு மெதிர்கொண்டு வலம்வந்து திரு
வடகளைச் சேவித்துப்போற்ற, அவர்களிடத்துக் கிருபா
நோக்கம் பாலிக்கும்போது உசத்தியர் கரங்களைக்கூப்பி
ச்சுவாமி அடியேனுயினாயும், பெருஞ்சுற்றத்தினது பி
ராணனையும், இல்லறத்துக்கியல்பாகநெர்ந்த பத்தினியி
னது ஆன்மாவையும், இப்பாங்கிமார் உயிசைச்சங்காரகா
லம்போல மாளாமற் பாதுகாத்தருளத் தவமுயற்சியின
ல்பெற்ற பெண்ணமுதி னுன்மாவைத் தந்தருளினீர், கு
ரவனே? சமுத்திரஞ்சுழிந்த சராசரப்பிரபஞ்சங்களனை
த்தையும்பெற்றுக் காத்தழிக்குஞ்சிவபிரான்தேவரீரோயெ
ன்று என்னுள்ளத்தில் நிச்சயமாகக்கொண்டதால்இச்செ
ய்கைதேவரீருக்கருமையே? ஈதொருபொருளோ!அல்ல
து அதிசயமோ? உமதுமகத்துவத்தையும்மனத்தாய்மை
யையும்யாவராத்கணிக்கப்படும், உமதுதிருக்குமாரனாகிய
கவுச்சிகனென்னும் தூயோனுக்கு அடியேனுடையதவத்
திற்பெற்ற விருத்தையைப்பேசிக்கொள்ளஎழுந்தருளினீ
ரோ அல்லது கூற்றுவன்கொண்டுபோகும்உயினைத்திரு
ப்பித்தந்து அவருக்கிருந்த ஆபத்தினைக்கிளங்களையும்
ஆட்கொள்ளத்தான்வந்தீரோ அடியேனுக்குண்மையைச்
சொல்லியருள்வீரென்று இவ்வாறுபலவுபசாரவார்த்தை
களைக்கூறி அவரையழைத்துக்கொண்டு மற்றையருடன்
தமது பான்சாலையைச்சேர்ந்து குச்சகமுனிவரைவழிபட்
டுச் சிலநாள் சென்றபின்பு ஒருதினங்குரவனைவணங்கி,சு
வாமி தேவரீர்தயையெய்து குமாரனைஅழைத்துக்கொண்
டுவந்து சகலருங்களிக்க என்பெண்ணைத் திருமணஞ்செ
ய்வித்தருள வேண்டுமென்போற்றச் சம்மதித்துச்சென்
று கவுச்சிகனென்னும் புத்திரனையழைத்து வந்தனர் உ
டனே உசத்தியர் தன்குமாரத்தியாகியவிருத்தையென்னு
ங் கன்னிகையைத் திதிவாரயோககரணநட்சத்திரபஞ்சா
ங்கங்களமைந்த சுபமுகூர்த்தத்தினத்தில்தேவர்முனிவர்அ
க்கினிசாட்சியாய் வேதவிதிப்படிக்குத் திருக்கலியாண ம
ஹோற்சவ முன்னிலையில் தந்தருஞ்செய்யப்பெற்றுச் சில
நாள் அவ்விடத்தில்தங்கியிருந்து மாதவனிடத்தில்செல
வுபெற்றுக்கொண்டதந்தையுடன் பழையதமதிருப்பிடஞ்

சேர்ந்து, பத்தினியும் தானும் உயிருமுடலும்போல அன்பினாலொருமித்து, சிறிதேனும் மனங்கோணமல் மனையாள் வழிபடக்களித்துப்பலநாள் இல்லறத்தைநடாத்திவருவதைத் தந்தைகளுக்களித்துமனக்கவலையொழிந்தவனாய்ப் புதல்வனையும் மருமகளையும் அவ்வனத்தில்திறத்தித் தான்வடபுரத்தில் தவஞ்செய்யச்சென்றனர்.

பின்பு மஹாத்துமாவான கவுச்சிகமுனிவர்தவமுயற்சியினாலும் கற்புத்தன்மைவாய்ந்தபத்தினியினது விரதமுக்கியத்தினாலும் பூவுலகவாசிகள் புகழத்தக்க சிவோஷ்டராய் அரியவடிவைப்பெற்ற மிருகண்டென்னும் புத்திரனுதித்த ஆறுவயதுசென்றவுடன் பிரமசரியம்விளங்கப்பூணூற்கல்யாண முடித்துவேதாகமசாத்திரபுராணமுதலான வைதீக நெறிகளை வரன்முறையாகப்போதித்துப்பிதாவைப்போலவே தாமுந்தவத்தைமுடித்துப் பரமன்றிருவடி நீழலின்வாமும் மோட்சத்தைவிரும்பி மேருபர்வதத்தின் சாரலிற்சென்றார். இப்பால்புத்திரனும் கிரமப்படிக்கு, பிரதமத்தி லனுஷ்டிக்கும் பிரமசரியத்தைச் சிலநாளானுசரித்தபின்பு வேதவிதிப்படிக்கு இரண்டாவது இல்லறத்தையோம்பக்கருதி அதற்குரிய நற்குணநற்செய்கையுடைய கன்னிகையையாராய்ந்து முற்கலரிஷி புத்திரியாகிய மருத்துவதியினது நல்லொழுக்க விலக்கணங்களைக்கேள்விப்பட்டு அவருடன் கலந்து பேசிவேதவிதிப்படிக்குத் தேவர்முனிவர் அக்கினிசாட்சியாகத் திருமணம் புரிந்து கிரகஸ்தாசீர்மத்தை வரன்முறையாக நடாத்திவருகின்றநாளில் புத்திரப்பேறின்றி வருந்திச்சுற்றமுந் துணைவியுந் தொடர்ந்து வரக்காசிப்பட்டணத்தையடைந்து முன்னந் தேவர்கள்கடைந்தமுதம்பெற்றதிருப்பார்க்கலையொத்து வெளுத்துமதுரமாகிய சலப்பிரவாகத்தையுடைய கங்கையென்னுந்திருநதியில்தீர்த்தமாடி தவசிவோஷ்டராதியான புண்ணியவான்கள் நெருங்கியிருக்கும் விசாலமானமாடவீதிகளைக்கடந்து பொன்மயமாயோங்கிப் பரந்திருக்கும் பிரகாரகோபுர மண்டபமுதலிய அலங்காரங்களினால் பிரகாசிக்கும் திருமணிகன்னிகையென்னும் ஆலயத்தில் துழைந்து உள்பிரகாரத்தைவலம்வந்து சந்திதானத்தையடைந்து மும்முறைவணங்கிச் சந்திரசடாதரணை சாம்பசிவமூர்த்தியின் நடனபாததரிசனம்பெற்றுச் சுருதிவாக்கியங்களினால்போற்றி வேதசாத்திரசம்பன்னனை மிருகண்டவானவர் அந்தக்கோயிலுக்கருகில் இருப்பிடமொன்றுண்பெண்ணிப்புசுழ்தற்கரிய வாகமங்களில்குறித்திருக்கும் முக்தியவிரதங்களை முடித்து ஸ்ரீகாளகண்டபூர்த்தியை வழிபட்டு வருஷத்திற்குரிய ருதுகாலங்களானும் வெயில்பனிமறை குளிர்முதலியவருத்தங்களுக்கெவ்வளவுமனப்பிடைந்து வாடாமல்பார்வதிபாகனை சிவபிரானைத்தியானித்து, புத்திரப்பேற்றைவிரும்பி ஒருவருஷகாலம் அரியதவங்களைச்செய்து வருகையில் அவன்புத்திக்கிரங்கித் திரிபுரதகனரான தேவதேவர்விருஷப்பவாகனருடராய்எழுந்தருளக்கண்டு முனிபுங்கவனெழுந்து ஆனந்தக்கூத்தமாடி பிரதக்ஷணம்வந்து வணங்கிப்பலவிதமாகத் துதித்துக் கரங்களைக்கூப்பி நிற்கஅவனைநோக்கித் தபோநதியே உன்மனோபிஷ்டத்தைச் சொல்வாயென்றருளச்சகலசேவையாபரமூர்த்தியே புதல்வரின்றி வருந்துகின்றன அப்பேற்றையளித்தருளவேண்டு மென்று விண்ணப்பஞ்செய்யப்பரமன்நகைத்தருளித்திருவுளம்பற்றுவார்.

முனிவனே துர்க்குணமிகுத்துச் சற்றும்நல்லறிவின்றி ஊமைபாய்க் கூன்முடங்குருடுமாய் நூறு வயதைப்பெற்றுப் பிணிகளிலுழன்றலையும் பிள்ளைவேண்டுமோ அல்லது ஒப்பனையற்ற வனப்பினைபுங் குறைவற்ற வடிவையும் பெற்று வருத்தும்பிணிகளின்றி நம்மிடத்துப் பத்திவிசுவாசம்பெற்றுப் பதினாறுவயதுபெற்றுப்பலகலைகளையுங்கற்றுத் தவவலிமையிற்சிறந்திருக்கும்பாலனைப் பெறவிருப்பமோயாதோ உன்னெண்ணத்தைக்குறியெனக்கேட்கத் தவசிவோஷ்டரானவர் அநைச்சீர்தூக்கிப்பார்த்து ஐயனே வயதுகுறைந்தாலும் பேரறிவானனாய்த் தேகவுபாதி யற்றுயாவர்க்குக்கடவுளாகிப் தேவாரீரிடத்து உண்மையாகிய பத்திவிளங்கும் குமாரனையே வேண்டுவென்அவ்வாறேகிருபையும் தளிப்பினெத்துணர்ந்துகேட்கப் பரமன்களித்துமுனிவனே நீகினைந்தபடிக்கொருசுபுத்திரனையளித்தோமெனத் திருவாய்மலர மிருகண்டு மகிழ்சிறந்து வாழ்த்திவிடைபெற்றுச்சந்தோஷ சாகரத்திலாழிந்தவராய்ச் சுற்றமுந் துணைவியுங்களிக்க வாழ்நாளில் பூமிதேவி கவலைநீங்கிக்களிக்கவும் நன்மைக்குரியதரும தேவதைநான்குபாதங்களில் நடக்கவும்பெருமைதங்கிய தவமுனிவர் மகிழ்ச்சியடைந்து நடனஞ்செய்யவும், சைவசமயம்வளர்ந்தோங்கவும் தேவாதிதேவனை சிவபிரானனுக்கிரகத்தினால் யமனைவெல்லுதற்குரிய மேம்பாட்டினைப்பெற்றுங் குணநிதியாகிய சம்புத்திரன் மிருகண்டு மஹாமுரிவர்தமது தேவிவயிற்றில் கருப்பமாய் அடைந்ததையறிந்தவுடன்சாஸ்திரசம்பன்னரான பிதாவானவர்களித்துப் பரமசிவனுக்கபிஷேகமுதலானதிருநிழாக்களைநடாதிச்சிவனடியார்களுக்கு வேண்டியமட்டும்பொருள் அணிமணி ஆடைமுதலான பலவளங்களையும் வேண்டியமட்டும்பொருட்டுத்து இவ்விதமாக மாதந்தோறும் விதிப்படிக்குச் சகல சிறப்புக்களையும் வருவாமல்செய்து வருகையிற் பந்துமாதங்களும் நிறைவெய்திப் பங்குனிமாத முடிந்ததினத்தில்துனலக்கினஞ் சம்பூர்த்தியாயிருக்கவுஞ் சக்கிரனும் பிரகஸ்பதியும் உச்சத்திற் சபகரமாய்க்கவவுஞ் சூரியன் முதலிய மற்றகிரகங்கள் குற்றமற்ற இடங்களிற் பொருந்தவும்இத்தன்மையாகியசபகரமானகாலத்தில்தவவிஷத்தினைக்கக்குங் காளிகராளி மாதங்கியென்னும் கூரியபற்கள் விளங்கக் கொடிய சிற்றத்தினைப் பெற்றஇராகு வென்னுங்கருட்பாம்பினால் கவப்பட்டுத் தேகம்ஒளிமழுங்கிக்காட்டிய சந்திரன்அதைக்கடந்தவுடன் உலகம் விளங்கிக்களிக்கத்தக்கதாய் அமுதகிரணகூட்டங்களைவெளியிட்டதைப்போல அஷ்டஅயிஸ்வரியங்களைத்தரும்மக்கத்துவத்தை யுமுடைய ஸ்ரீமஹாலட்சுமியையொத்த பதிவிரதாசிரோமணியாகிய ரிஷிபத்தினியானவள் கருப்பயாதனைப்பட்டுத் தேகம்வாட்ச சிறிதுபொழுதில் திரிலோகங்களுமீடேறத்தக்கதாய்வேதங்களையோதுஞ் சிவந்தவாயைப்பெற்ற குழந்தையை பிரசவித்தாள் இவ்வாறு புத்திரனுதித்ததைக்கேட்டவுடன் பெற்றதாயானவனற்ற களிப்பைச்சொல்லவறியோம். மற்றச்சுற்றந்தாரும் அவ்விடத்திற் பொருந்தியவரும் ஏகமாய்த்திரண்டு நவரத்திருங்களையும்பொற்காசுகளையும் பரிமளமிகுத்த பொற்கண்ணப் பொடிகளையுஞ் சுகந்தபரிமளங்களைவிசு மலர்க்களையும் மகரந்தப்பொடிகளையும் கலவைச்சாந்துகளையும் குளிர்ந்த கஸ்தூரிகலந்த சேறுகளையுந் தலைத்தலைகொண்டிடையந்த விண்ணுலகத்திருக்குந்தேவரும் மண்ணுலகத்துறையும் மாந்தரும்

வியந்து கொண்டாடத்தக்கதாய் வீதிகளொங்கும் இறை
ந்துசந்தோஷங்கொண்டாடி ஆர்ப்பரித்தார்கள் அக்கால
யில் தொழுகருவி துளைக்கருவி நரம்புக்கருவி கஞ்சக்கரு
வி மிடற்றுக்கருவிகளாகிய பஞ்சவாத்தியங்களை நியதேவ
துந்துமிகள் சமுத்திரகோஷத்தினும் மேலிட்டி முழங்க
வுந் திரிமுர்த்திகளாந் தி மற்றவிண்ணாவர் கற்பகமலர்களை
ந் துவிச்சகசிகளாயிருந் திம்மைமறுமை யின்பங்களை
யொருங்கெய்தப்பெற்று அமுதம்போலச் சகலருக்குமுத
வியா யிருக்கக்கடவ னென்றாசீர்வதித்தார்கள்.

ஓசவுனகாதிரிஷிகளே அக்காலையிலுண்டாகியசம்பிரம
த்தினையிப்படிப் பட்டதென்று நம்போலிகளார் கணிக்க
ப்படாது அதற்குத் திருஷ்டாந்தஞ்சொல்லக்கேட்போராக
அந்நகரமே முதற்சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தபூமண்டலங்களிலி
ரார்ந்த நாமநகரங்கள் முதலாகிய இடங்களிலிருக்கும்ம
க்கள்தங்கள் தங்களுக்கொரு பெரிதாகியநன்மைகிடைத்த
தைப்போலவே பரமனைப்போற்றி இரவலர்க்குத்தானங்
கள் வழங்கிச்சுற்றங்களுடனுண்டுகிழந்திருந்தனர் பிதா
வானவரு மிச்சந்தோஷவார்த்தையைக் கேட்டவுடனே
ப் பரிசுத்தமாகிய கங்கையின்முழுகிப் பிராமணர் சிவன
டிய ராநியருக்குச் சொர்னமுதலான சோடசமகாதானங்
களையும் காங்காசிவப்பக்கொடுத்து ஓமமுதலாகிய சிறந்
தசடங்குகளை வான்முறையாகச்செய்து வரும்போதுபிர
மனெழுந்தருளி, பிள்ளைக்கு மார்க்கண்ட னென்னு நாம
கரணஞ்செய்து ஆசீர்வதித்துத் தன்பதியைச்சேர்ந்தனர்
பின்புதாயானவன் பரிவாக வளர்க்கின்றகாலத்தில் மறுவ
ற்ற பூர்வபட்சச்சந்திரனை நிகர்த்துத்தினமொருமேனியாக
அப்பாலுன் வளர்ந்துவருகின்ற காலையில் மாதங்கடோறு
ஞ் செய்யுஞ்சடங்குகளைக் கிரமப்படிக்குடாத்தி அன்ன
ப்பிராசனமுமுடித்து ஒருவயதுநிறைவெய்தியவுடன்சவு
ளமென்னும் மயிரிவினையைச் சிறப்பாகச்செய்துமுடித்
து இரண்டாமாண்டில் தமதிருப்பிடத்தையலங்கரித்துச்
சுற்றம்அந்நகரவாசிகள் திரண்டுகளிக்கப்பல்லியங்கள் மு
ழங்கத் தானங்கள்வழங்கிக் காதுகுத்து முறையைநடத்தி
ஐந்துவயதானவுடன் நம்சபநினத்தில் மங்கலவாத்தியங்
கள் முழங்கச்சிவபிரானைவழிபட்டு முனிவர்களும்பிராம
ணர்களும் சூழ்ந்துவேதவிதிப்படிக்குச் சடங்குகளைநடா
த்திவாழ்த்தப்பற்பலதானங்களை வழங்கிப்பூணூற்சுர
யாணமும் வித்தியரம்பமுஞ் செய்து கலைகளனைத்தினை
யுந்தெளிவெய்த வாசிப்பிற்று முற்றியகாலையின் வேதாக
மபுராண இறிகாசங்களிவது உண்மைப் பொருள்களைத்
தெளிந்துஅவைகளுக்குக்காரணனுயர் தேவதேவனுயர்
சுயம்பிரகாசனாயும் எங்கும்நிறைவெய்தி முத்தொழிலையு
ம் அருட்சத்தியாலே முறையேநடாத்துந் திருவிளையாட
லைச்செய்யும் மூலகாரணன் சிவபிரானென்றறிந்து அவர
துதில்வியசரணாவிந்தங்களில் தஞ்சமடைந்தவனாய் அ
ன்றுமுதற்காலையினெழுந்திருந்து, நித்திய கடன்களைக்க
ழித்துப் பரமேஸ்வரனை வேதவிதிப்படிக்கு வழிபட்டுவ
ணங்கியும் அவனான்புறா அவினைப்போற்கருதித் தாழ்ந்
துஉபசரித்துந் தனது உபதேசகுருவைப்பத்திவினையத்
துடன்தொழுதுந் குற்றமற்ற தவசிசோஷ்டர்முதலானபெ
ரியோர்களுக்குத் தொண்டிசெய்தும் அவர்களால் போதி
க்கப்பட்டநன்னெறிகளைச் சிவனணஞ்செய்துந்நன்னையின்
ற தாய்தந்தையர் திருவடித்தாமரைகளைச் சிரத்துக்கலந்
துபுராணத் தரித்து அவர்களைப்பாதுகாத்தும் இவ்வாறு

நடந்தேறி வருங்காலையில் தனதுபிறவியைநீத்தற்குரியபு
னியின் சிறந்தபிரமசரிய ஆசாரவொழுக்கங்களை யனுஷ்
டித்து வருந்தருணத்தில் பநினுறும் வயதுபிறந்தது, அ
த்தினத்தில் புத்திரசிகாமணியைக்கண்டவுடன் அருமை
யாகப்பெற்ற தந்தையும்தாயும்மைந்தனே மைந்தனேயெ
ன்றுதனித்தனியுலம்பித் துக்கசாகரத்தினுழ்ந்துநிரும்பி
யும் பிரலாபித்துவருந்துவதைப் பிள்ளைகண்டு பயபத்தி
யுடன் சமீபத்திற்சென்று அவர்பாதங்களில்நித்தியப்படி
க்குச்சேவித்து நீங்கள்மிகவும் நடுக்குந்துஅழுகின்றீர்இ
தற்கொரு ஏதுவையுங்காணென் விசனத்தை பொழிந்து
உங்களுக்குத்திருக்கின்ற துன்பத்தை அருளிச்செய்வி
னொப்போற்றும் குமாரனைவாழ்த்தினமதுஐயனே அரு
ந்தவக்குழந்தாய் எங்கள்பிரானனைப்பாத்துஎம்மை நீபா
துகாத்துக்கொண்டிருக்க வொருகுற்றமுநேருமோஅப்ப
னேஎங்கள்மனக்கிலேசத்தைக்கேட்பாயாகமுன்னம்நெடு
ங்காலம் புத்திரனில்லாமையால் பரமனைக் குறித்துத்தவ
விரதங்களைச்செய்தோம் அப்பொழுது, சுவாமிரிஷபவா
கனருடரா பெழுந்தருளி உன்னையனுக்கிரகித்துப்பதினா
றுவயது சென்ற முடிவிலிற்ப்பாயெனவுந் திருவுளம்பற்
றிப்போயினர் அவ்வருஷம் இன்றையதினம் பிறந்தகார
ணத்தினால் சப்புத்திரனை யிழக்கப்போகின்றோமென்னு
ம்மனவருத்தத்தினால் துன்பமுற்றிருக்கின்றோம்மற்றொ
ன்று மில்லையென விழிகளில் தானாதானாயாகநீரைப்பெ
ருக்கிக்கொண்டு சொன்னதந்தை முகத்தைநோக்கிஅத்த
னே இஃதொருபெரிதாகவெண்ணி யிரங்கவேண்டாம்,ச
கலசுவதயாபர மூர்த்தியாய்எங்கும்நிறைந்து நிற்கும்சங்க
ரனை யருச்சனைமுதலிய பூசனைகளைச்செய்து அவன்கடா
ட்ச விட்சனியத்தினால் யமதண்டனை கடந்து அதிசிக்கி
ரத்தி லுங்களிடத்திற்கு வருவேன் அதுவரையினும்தயி
ரியங்கொண்டு இவ்விடத்திலிருப்பீரென்று அதற்குமித்த
ஏதுக்களைப் பல விதங்களிற்காட்டித் தேற்றி ஒருமிக்கச்
செய்து திருவடிகளில் தொழுதுநிற்குஞ் சகலசாத்திர
பண்டிதனுபிள்ளையையினைத்து உச்சியையோந்துமுத்
தமிட்டுச் சுகித்தற்கரிய வருத்தத்தினை ஒருவகையாயொ
ழித்து தாய்தந்தையர் மனங்களித்தனுப்ப விடைபெற்று
ப் பரமனருளும் அன்பும்வழித்துணையாகச்செல்ல வொ
ப்பற்றகளிப்புடன் அதிசிக்கிரத்தில் அவ்விடம்நீங்கிபொ
ன்மடமாயோங்கிநிற்குந் திருமணிகன்னிகையென்னும்ஆ
லயத்துட்சென்று ஸ்ரீவிசுவநாதனைத் தரிசித்து மனங்களி
த் தென்புநெக்குருகவும் விழிகளிலானந்த வாரிபெருகவு
ம் வலம்வந்துஅஷ்டாங்கபஞ்சாங்க திரியாங்க யேகாங்க
மாகச் சந்திதானத்தில்வணங்கிப்பரமன்திருவடிகளை மு
டியிற்றுகுடிப் போற்றியபின் அவ்வாலயத்தில் தென்பாரி
சத்தில் ஓரிட மமைத்துக்கொண்டுபுரமசிவத்தினுருவமா
கிய இலங்கத்தை ஸ்தாபித்து வேதாகமவிதிப்படிக்கு அ
ன்புடன் காலங்களில் அருச்சித்தேத்தி, அரிய தவவிரத
ங்களைச்செய்து வருகையில் சிவபிரானெழுந்தருளி நம்பி
டத் தன்புள்ள பூசனைகளையும் அரியவிரதங்களையுந்தேக
வாஞ்சையற்று வருந்திநீடித்துச் செய்துவருகின்றாய் நா
மிகவு மகிழ்ச்சிகொண்டோம் தவசிசோஷ்டனே இனிபுன
க்குவேண்டியவரங்களைத் தருவோங்கேனென்றுதிருவாய்
மலர்ந்தனர் தட்சணமேகரங்களைக்கூப்பி விண்ணப்பஞ்
செய்வான்.

அம்மையுப்பனுப் சராசரப் ரெபஞ்சங்களைப் படைத்தாளுங்கர்த்தனே பற்றற்ற நீர்மல்க்கடவுளே எள்ளினுள்ளெண்ணைப்போலவெங்கும் நிறைந்துவிளங்குவித்தியத்தைப்பெற்றசோதியே தேவதேவனே! பாஞ்சுடனோ! உலகையழிக்கவெழுந்த அழலையடக்கிக் கரத்தினேந்தி அண்டரண்டுவனங்களைப்பாதுகாத்த தயாநிதியே! தேவார்பாதுங்களுக்கடிமைமுண்ட அடியையமபாசத்திலகப்படாமல் அம்மாணகாலத்திலெழுந்தருளிப்பிராணனைக்காத்தருள வேண்டுமென்று பலவாகப் போற்றி நிர்நனன். அவனைக் கிருபாரோக்கமாகப்பார்த்துப்பிள்ளையாலானுக்குச் சிறிதேனும் அஞ்சலை அஞ்சலையென்று உபய சாராவிர்த்தங்கலையும் பந்தன் சிரத்திரசூடினார். அப்பொழுது மார்க்கண்டன் சந்தோஷ சாகரத்தினுழந்து தேகம் பூரித்து புளகாங்கிதனுப் விழிகளில் நீர்துளிக்கராயேன் உய்த்தேன் உய்த்தேனென்றான் நந்தக்கூத்தாடிநீர்க்கின்றவேளையில் திருப்பாற்கடலினுதித்துப்பிரமனாதியையழிக்க வெழுந்த காளசூடத்தையுண்டுகண்டத்தில் தரித்து அவர்களை ஆண்ட கடவுள் மறைந்தனர் அதன்பின்னுமபழையடியே சிவலிங்கத்தைப் பூசனைவழிபாடுகள் முன்னினும் முக்கியமாகச் செய்து வரும்பொழுது பதினாறுவயதும் பூரணமாயிற்று.

உடனே ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்குங்காளமேகம் தவறிவிழுந்ததைப்போலப்பருந்துக்கறுத்தவுடலைப்பெற்றுமுன்றும் பிறையையகித்துக்கோராதந்தங்கள் விளங்க, மின்னலை பொத்துப் பிரகாசிக்கும்முத்தலைச்சூல மொன்றைக்கரத்திற்பற்றி, அதிவேகங்கொண்டொருபயமுதான் அவ்விடத்தில் வந்து, ஆதியிலுலகங்களை யழித்துத்திரிந்த திரிபுரங்களை நகைத்தெரித்த சிவக்கொழுந்தினது திருவடிகளைத்தியானித்து மனோவாக்குக்காயமொருமித்துச்செய்யும் பூசனையைக்கண்டு உடனேநடுநடுங்கி மனமலைந்தவனுய் இம்மார்க்கண்டனருகில் செல்வதே அநியாயிருப்பதால் அவனுயினைப்பற்றிக்கொண்டு போவதெவ்விதம் இது நம்பாலாகும் காரியமல்லவென்று யோசித்து நிற்கவும்ஞ்சிக் கண்களில்கனற்பொறித்திறப் பாய்ந்தபுலியானது தான்புசிக்கநீனத்த இனாவல்பெற்றதாற் கொல்லச்சக்தியில்லாமலோடியதைப்போலவே வந்தவேகமாறி மனங்கலங்கித் திரும்பிஅத்துதான் யமபுரம்போய்ச் சபாமண்டபத்திற் கொலுவிற்பிறுக்குந் தமது தலைவனைக்கண்டு வணங்கி இத்திரன்முதலாகப்புகழவாழும் இறைவனே! கேட்டருள்க, அந்திவண்ணனுள் பரமசிவத்தின்கண்இடைவிடாது மனதைச்செலுத்த வல்லவன் பரமசிவன் பாதகமலங்களை யெக்காலமுந்தொழும் கருத்தைப்பெற்றவன் இராப்பகலாக அவன்புகழ்க்கையேனும்நாவையாய்தகசுண்ணன் ஈசனது உருவமாகிய இலங்கத்தினைக்காலங்கடோறுத் திவ்வியபரிமா மலர்க்கால் அருச்சித்திருக்குஞ்சிவோஷ்டன் காமக்குரோத லோபமதமாற்சரிய மென்னுங்குற்றங்களைக்கொந்து பழுத்தமனதைக்கொண்டவன் ஞானபாதத்தினுக்குரியபேரறிவான் பிராமணகுலோத்தராகன் மகத்துவமுடைய காசிப்பதியின்வாசஞ்செய்யும்பேயுடையவன், மார்க்கண்டனென்னுஞ் சிறந்த நாமப்படைத்தவன், இவ்விதமகிமைகளைப்பெற்ற பாலனுக்குமரணகாலக் குறுகியதால் தேவாரி கட்டினையின்படிக்குப்போய்ப் பார்க்குமிடத்தவன்செய்யும் நற்கரும பூசபலவலியினால் நெருங்கவும்படாமல் அஞ்சியெதிருஞ்சென்றவனுமல்ல

திரிநேத்திர தாரியாகிய கர்த்தன் சந்திரநானத்தைப் பிரிவின்றி யிருத்தலாலவன் பிராணனைக்கொண்டுவருவ தென்னும் கூடுவதல்ல, ஆதலால் தண்டநாயகனே! யிதற்கு வேண்டுவதைக் கட்டினையிடுகவெனத்தூதன் அழிக்கையிட்டனன்.

உடனே ஆறியசெந்தழலில் பெய்யையூற்றியதைப்போலச்சிறிப் புளையுமனலுமெழப்பெருமூச்செறிந்து அந்தப் பையல்சிவபூசை செய்ததினால் அழிவில்லாத கர்த்தனாவானென்றுகொடுத்து இரீபிஷத்தில் நமதுசம்பரதிகளை யழைப்பிராக வென்றாக்கிப்பாபிக்கப்பக்கத்திலிருந்த தூதரிலொருவன்வணங்கியோடிக்கருணைகருக்குத்தலை வர்களைக்கண்டு நமதிறைவனும்கமக் கியாபகஞ்செய்தவ ளென்றான். தட்சணமகணக்குச்சுருளையும் எழுத்தாணிபையுங்கொண்டு வினாந்துவந்து யமதருமராஜன் பாதங்களிற்சேவித்துக் கரங்களைக்கூப்பி நிற்கின்றவனாரோக்கி பிரமாதிதேவர்களாலும் அரிதற் கரிய வீரகண்டையணிந்த பாதாவிந்தங்களைப்படைத்த பரமசிவநாதனையுச் சித்தேத்தி யிருக்கும்முற்றமற்ற காட்சிபெற்ற மார்க்கண்டனென்னுந் திருநாமமுமுடைய சிறுவனுக்கிறுதிகாலத்தைச் சோதித்துனாப்பிடுத்து கூறக்கேட்ட சித்திரனென்றுங், குத்தனென்றுங், பெயரைப்பெற்றவர்கள், மேலும், அறிவாளிகளாயுஞ் சமரசகுணங்களைப் பெற்றவராயும் உணர்விற்கிறந்தவராயுமிருப்பவர்கள் இவ்வகைமேலான சிறப்பைப்பெற்ற கருணைகள் தங்க்கரத்தினிருந்த சுருளேவிரித்துத் தள்ளிக் கணக்கையாராய்ந்து பார்த்துக் கூறுகின்றனர், சுவாமி! நெற்றிக்கண்ணையுடைய கடவுள் பூர்வத்தில்அவனைக் கடைசித்தபோது பதினாறுவயதிலுனக்கென்று நிச்சயித்தருளினார், அதுவும்நேற்றையதினத்துடன் கழிந்தது. ஆனால்வன்செய்த சிவபூசைமுக்கியமான தவமாயிருக்கின்றது. முதிர்ந்ததவுப்பெற்றவைய்ந்த முனிசிரோஷ்டராணலும் அஷ்ட அயிஸ்வரியங்களைப் பெற்று முப்பத்திரண்டறங்களைவளர்த்தபுண்ணியவான்களாயினும் ஞானவறிவையுடைய யோகியாயினும்புசபல பராக்கிரமம்பெற்ற சூரரோயினும் பிரமவிதியைக் கடக்கவொண்ணாது அப்படிக்கடந்தவனா யிதுவனாயிற் கண்டதுமில்லை, இப்பாலகன்செய்தநற்கருமபூசாபலத்தினால்கொடிய நரகவாநையைக்கடந்து தெய்வலோகவாழ்வினிருக்கப் பெறுவனென்று அவ்விருவரும் படித்தவுடன் தருமனதிககோபக்கொண்டு முக்காலங்களையும்உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போலத் தெளிந்துகாக்கவல்லவனுய் மிகுந்தபராக்கிரமமுடையவனுய்மந்திரித்தலைமையும் பெற்றிருக்கும் பெருமையைவாய்ந்தகாலனையழைத்துப் பிராமணபுத்திரனொருவன் தன்வலிமைகாட்டிக்கொண்டு காசித்தலத்திலிருக்கின்றனும் அவனுனியைக்கவர்ந்துச் சிலநூதருடன் பூமியிலேறக்கிள்காசிப்பதியைச்சேர்ந்து குற்றமற்றதவசிரோஷ்டனிருக்கு மிடத்தையடைந்து பிராமணோத்தமன் பூசவிதிக் கிரமங்களையும்அதற்குமித் தவழிபாடுகளையும்பார்த்து இப்பேற்றைக்கிடைத்தவன் நம்முடன்வருவதேதென் நேர்க்கண்கொண்டு அவன்விழிகளுக்கும் தோற்றமாக எதிரிப்போய் வணங்கிந்நக, மார்க்கண்டன்கண்டு நீர்யாச்சொல்லு மென்றுகேட்க வுடனே உடல்கள்தோறு மிராவின்ற உயிர்களைக் காலங்கருதி முடிக்கும் ஆக்கனையெச்செலுத்துகின்றமன்ப தங்களைப்

போற்றி அவன்பணிவிடையை நடாத்துங்காலன் யான் இவ்விடம் வந்தகாரணமென்னவென்று கேட்பிராயின் பூர்வத்திலுடந்த சவிஸ்தாரங்களைக்கேளும் ஆகிழூர்த்தியாகிய பரமசிவம் உமக்குரியமித்த பதினாறுவயதும் நேற்றையதினமே கழிந்தது. இனிநீர் தென்தேசத்துக்கு வரவேண்டும் இக்கருமம் ஒருவராலுந்தடைசெய்யப்பட்டதல்ல மேலுஞ் சிருஷ்டிகர்த்தாவாய் மும்மூர்த்திகளினாலுமே யிளங்கும் பிரமதேவராலுந் தடைசெய்யப்பட்டாமல் காலமுடிவிலடையத்தக்கது கர்த்தனனாக்கிரகப்படிக்கு சம்பவிப்பதன்றிவேறல்ல, அவ்வாறடுக்குமாயின் அத்தினமே அழிதலும் ஆதலும் முடிவுபெறும் இவ்விதமாகவே கூற்றுவனும் உயிர்களைப்படுக்கின்றகாரணமும்ஸ்ரீகாளகண்ட மூர்த்தியினது கட்டளையாகும், ஆதலால், உம்மையழைத்துவரச்சொன்னார். இஃதன்றியும் நிர்மலமூர்த்தியின் பாதாவிந்தங்களை அருச்சித்துவரும்பெருமைகளைத் தூதர் சொல்லக்கேட்டு மகிழ்ந்து உம்மைக்காணநீனைந்து சந்தோஷத்துடனே எதிர் பார்த்திருக்கின்றான் அழிக்குந்தொழிலைக்கொண்டதனால் இவ்வுண்மை தெரியாதவர் செய்கையைப்பற்றிக் கொடியவனென்பார். கால்முடிவைப்பெற்ற உயிர்க்குட்டங்களை யெல்லாந் தனக்குரிய முறைப்படி அழித்துவருவான். உலகங்களைத்தினும் அவனைத்தருமனென்பதைக் கேட்டதில்லையோ? மனதில் யாதொன்றும் நீனையாமல் தென்பாரசித்திலிருக்கும் யமலோகமாகிய சமனாவதிக்கென்னுடன் வருவீராயின் அவனெதிர்கொண்டு உரங்களைக்கூப்பி வணங்கிப்போற்றி உபசரித்து வளமிடுத்த போகபூமியாகியதேவேந்திரபதியைத்தருவான். தடைபேசாமல்வாருமென்றான்.

உடனேமார்க்கண்டர் நகைத்து, சந்திரசடாதரக்கடவுளை வழிபடும் அடியவர்கள் இந்திரனுலையையும் விரும்பார் அல்லது கூற்றுவன் பதவியினும் உன்னுடன்வரவறியார். சிறந்தோக்குஞ் சிவகதியிற்சேர்ந்தின்புற்றிருப்பாரோ கரையகனை சிவனடியருக்கடியனுயிருக்கப்பெற்றயானும் அவ்வாறே உமதிறைவனை எம்மர் நகரத்துக்கும்வரமாட்டேன் பிரமன்விஷ்ணு பதவிகளையும் களவிலும் நீனையேன். வீண்வார்த்தையாடுவதிற்பினாயோசனமில்லை. இவ்விடத்தில் நில்லாமற் சீக்கிரமாய்வந்தவழியேநாக்கிப்போவாய் போவாய் என்று உருத்துச்சொல்லக் காலன் எதிர்மொழிகூறப்பயந்து நம்மிடத்திரத்தல் அகப்படுகின்றவனல்லவென் றாலோசித்தவனாய்ச் சீக்கிரமாகத் திரும்பிப்போய் யமனைவணங்கி நடந்தசேதிகளைத் தெரிவித்தவுடன் மலம்பதைபதைத்துச்சீராமெங்கும்வியர்க்ககண்களில் அனற்பொறிசிதறப் புருவம்வளைந்து நெற்றியிலே மடவாக்கினியைப்போற்கோபித்துப் பரிசனனோக்கி நமதுவாகனமாகிய கடாவைத்தருவீரென்றான். உடனேகொண்மவந்தெதிரில் நிறுத்த அனிடபிரியில்மதயானையைப்போல ஆரோகணித்துப் பல தூதர் முத்துக்குடைகள்-ஆலவட்டங்கள்-வெண்சாய்மகைகளேந்தித்தொடரப் படைவீரர்குலம் பாசந்தண்டம்முதலான படைகளைத்தாங்கிப் போற்றிச் சூழ்ந்துவரத்தன்னகணக்கடந்து காசிமாநகரத்தில் ரிஷிபுத்திரன் பரமனைவழிபட்டிருக்குமிடத்தைச்சேர்ந்து சிவந்தசெய்யும் காளமேகத்தையொத்து விளங்கும் கறுத்தமேனியும் கோபாக்கினியை வீசுகண்களும் விளங்கக் காலபாசம்முத்தலைச்சூலம் வயிரத்தண்டமும் கரங்களிற் பற்றிக்கொண்டு எதிரில் வந்து

நின்றான். மார்க்கண்டர்கண்டுமென்வந்தானென்றறிதூர் அவன் கொடியசெய்கைகளையும் பார்த்துச்சஞ்சலப்படாமல் தேவாதிதேவனை சிவபிரான் திருவடிகளில் வணங்கித் துதித்திருப்பதை எமன்கண்டு பிள்ளாய்நீ என்ன காரியத்தைநீனைந் தென்னசெய்தாய் ஊழ்வினைச் சம்பவமுஞ் சிவபிரான் கட்டளையியதியும் ஒருவரால் அழிக்கப்படுவதோ! பிரார்த்துவ கர்மவலியைக்கொஞ்சமாவது நீனைத் தவனல்ல உறுதிப்பாட்டையும் அநிந்தவனாகக்காணவில்லை, பிறப்பதும் இறப்பதும் சர்வசாதாரணமாயிருப்பது இதனையெடுத்துச்சொல்லவும்வேண்டுமோ! சிறந்த தவசிருக்காயினும் கூடாதஇக்கருமத்தைப் பேதையறிவைக்கொண்டு சர்திக்கலாமென்றெண்ணி இவ்விதமாயொளித்திருப்பது சாத்திரசம்பன்னராய் நியத்யைத்தயுணர்ந்தபுருஷருக்கெக்குமோ! பரமேஸ்வரனுடைய சரணா விந்தங்களில் மனதொருமித்த பத்தியுடன் நித்தியமும்நீசெய்யும் பூசனையின்முயற்சியானது கொடியபவத்தைப்போக்கும் அல்லது நானுருத்துவீசும் பாசவன்மையை விலக்கவும்வல்லதோ! அலைகள்வீசுகின்ற சமுத்திரக்கணாயின் மெல்லிதாய்க் குவிந்திருக்கும் மணலை யெண்ணினாலும் ஆகாயத்தி லடர்ந்திருக்கும் நட்சத்திரங்களைக்கணித்தாலும் என்னுக்கினைப்படிக்கின்ற இத்திரங்களைபெண்ணவும்படுமோ? இஃதன்றியுங்காலாதிக்களிலிறந்த தேவர்களையும் புயவல்பெற்ற இராக்கதனையும் ஒருவகைத்தாக நிதானிக்கவுமுடிவதோ வென்று சொல்லுவோமாயின் மற்ற சீவராசிகளின் பாட்டைப்பேசவும்வேண்டுமோ! பிறப்பதும் இறப்பதுஞ் செந்தாமனையை யொத்த விழிகளைப்படைத்த விஷ்ணுவுக்குஞ் சிருஷ்டிகர்த்தனபிரமனுக்கு முண்டு சகலசீவராசிகளையுந் தண்டிக்குமெனக்கு முண்டென்றால் உனக்கு மடுக்குமென்னக் குறிக்கவும்வேண்டுமோ! பூர்வத்திலுளவிறந்தகாலஞ் சுகந்தபரிமா மிகுத்தகற்பகமலர்களினாற் பரமன்பாதங்களை அருச்சித்துப்போற்றக் கர்த்தவிரங்கி யிவ்வரசாட்சியும்இதோநானேந்தியிருக்குக் கொடியபாசத்தையும் சூலத்தையுந்தண்டினைபையும் அருளிநாற் அவற்றைக்கொண்டதுபரியத்தத் தடையிலலாமல் அரசசெலுத்திவருவேன். இக்காலத்தில் நீ வலிசெய்கின்றதால் உன்னிடத்தன்பாய் அமுதபோசன வலியுடைய தேவர்கள்வந்து காத்தாலும் படைத்தனித்தழிக்கு முத்தொழிலை நடாத்துந் திரிமூர்த்திகளே உனக்குத் துணையானாலும் அல்லது இவர்களினுஞ் சூரராயிருப்பவொவர்வந்துதவிசெய்தாலும் பரமன் கட்டளையின்படிக்கவர்கள் வலியினைக்கடந்து இன்றையதினம் உன்னுளியைப்பதைக்கப்பதைக்கக்கவரந்து கொண்டல்லது திரும்பிப்போவேனோ! ஆதலால் நீமனம்வருந்திப்பயங்கொள்ளாமலென்னுடன்வருவாய். மேலுஞ்சூலபானியினது அன்பர்களாயினும் காலமுடிவில் நமதுலகுக்குவந்துஅவரவரநல்வினை முயற்சிப்படிக்குச் சிவகதிகளிற்சேர்க்கப்படும், இதுவுண்மையாகும், இனிமேல் தடைசெய்யாமல் என்னுடன்வருவையானல் உனக்குச்சவுக்கியமாகிய இடத்தைக்காட்டுவோம் நடவுமென்று சொன்னதைஅநிந்த மார்க்கண்டர் ஓயமனே! கேட்பையாக.

எமது கர்த்தனான சிவனடியருக்குளக்காலத்தும் முடிவில்லை, ஒருகாலமுண்டாயினுஞ் சிறந்தோங்கியவெள்ளியங்கிரியைச் சேருவதல்லது உன்பதவியை யனுகார்கள் அப்புண்ணியவான்கள் குணதீசயங்களில் சிலவற்றை

யுணர்த்துவோம். ஆவாவைக்கி அரியதவங்களைச்செய்த வராயினுஞ் சிறந்த இவ்வாழ்க்கையில் நின்றவராயினும் வினைப்போகங்களைக்கடந்து சாரூப பதவியைச்சேர்ந்து கர்த்தன் பாதநிலைப்பெற்று வாழ்வார்கள். குற்றமற்ற சோமகுரியாக்கினியென்னும் முச்சுடர்களையும் உலகத்து க்காதாரமாகிய பிரிதிவு-அப்பு-தேயுவாயு-ஆகாயமென்னும் பஞ்சபூதங்களையும் உந்திக்கமல வாசியாகிய பிரமனைப் புறம்பாகவே நீக்கியிருப்பார் அம்மகிமைபெற்ற மகத்துக்கள் பாதங்களையடைதலே முத்தியாம் அவர்களுன்னையும் ஒருபொருளாக நினையார்கள். நனாதினா மூப்பில்லாத பொன்னுலகவாசிகளையும் மதியார்கள். அவர்களுக்கிற வனான இந்திரனையுஞ் சுலபமாகவெண்ணுவார்கள். தாம நாப்பிடத்தில் வீற்றிருக்கும் அயனையும் மதியார்கள். துழாய்மாலையையணிந்த கேசவனையுமெண்ணார்கள் மற்று முள்ள தேவனா ஒருபோது மதிக்கவேமாட்டார்கள். இஃதன்றியுஞ் சராசரப்பிரபஞ்சங்களுக்குக் கர்த்தனாய் நின்ற றுட்டிவிக்குஞ் சிவபிரானையும் அவன் பாததாமனைகளைக் கருதிப் போற்றி வழிபடும்பத்தையும் சமமாயென்னுமல் பிரிவினைப்படுத்தி மதிப்பவர்பேதையறிவையுடையவ டென்றும் வேதங்களிற் சொல்லுவதுபொய்யாவதோ? மேலும் நன்மார்க்கங்களிற் செலுத்தும் இருதயத்தைப்பெற்றவர்களுடைய பாதத்தை யுணரும் பேரறிவினர்காமக்குரோதலோபமோக மதமாற்சர்யங்களுன்னும் கொடுமைகளை முற்றுந் துறந்தபரிசுத்தவான்கள் யான்எனதென்னும் பற்றைத்துறந்து தவநிலையில்நிற்பவர் இம்மைமறுமையின் பங்களை யொருங்கெய்தப்பெற்றவர் தமக்கரியபொருளை ங்குமில்லாதவர் நன்மையை இயல்பாகக்கொண்டவர் கா மம்வெகுளி மயக்கத்துக்கேதுவாகிய கெடுதிகளைக்களவி லும்வீரும்பாதவர் இத்தன்மையாகிய சிறப்புள்ள பக்தர் பெருமைகளையாவரால் விரிக்கப்படும். அப்பெற்றையுடைய சிவனடியார்கள்பத்திவயிராக்கியங்களையுஞ்சார்பையும் எவ்வளவும் நினையாது பிரபஞ்சத்திலிருக்கும்மற்றா னிடர்களைப்போலவினைத்தாய். அவர்கள் அடியருக் கடிய னாய்ப் பணிவிடைசெய்திருக்கும் என்பிராணனுக்குந் தி ங்குசெய்ய நினைந்துவந்தாய் இவைவியர்த்தமாய்ப்போவ தோ? உன்பிராணனுக்கும் வெகுதாலமாகப்பெற்று வீ ரியிருக்கும் அரசரிமைக்குக்கேடுகொலம் நேர்ததல்லது இந்தஎண்ணம் உனக்குவரமாட்டாது சிவபூசைவேளையிற் சரடிபுருந்ததென்னும் பழமொழிபோலவே தேவா த்ரேவனை யருச்சிக்கும் அடியேன்செவிகளிற்கேட்க இக் கொடியவார்த்தைகளை வதறுகின்றாய் அதனுல்மேல்வரு ங் கெடுதியாகிய பிரயோசனங்களையும் அபகீர்த்தியையும் அரியாதபேதையே நீசற்றும் இச்சந்திதானத்திலிருக்கலி ம் பெறுவையோ ஆதலாற் புறம்பிற்போவாய் போவா யென்று குற்றமற்றமனதைப்பெற்ற மார்க்கண்டர்சொன் னதைக்கேட்டவுடன் எமனுக்கற்கோபம்பிரவேசித்துக் கண்களில் பொறிசிதற வடவாக்கினியைப்போற்சிறிநான் பயந்து ஒதுங்கும்பொருட்டு உறுதியாகிய சொற்களைப் பேசிக்காட்டுகின்றாய்போலும்வல்யமற்றவனே நம்முயினா ங் கூற்றுவுளைக்கொண்டுபோகமாட்டானென்றெண்ணி னைபோற் காணுகின்றதென்று உடனே மேககெற்சிதம் போன்றூப்பரித்து இவனைக் கிரமமாயழைத்துப்போக நின்றால் அதற்கிசைந்து வருந்தன்மைய எல்லவென்றெ ன்னி வானத்தையளாவிய நீலகிரியையொத்த தேகத்தி

னையுந் கொடியவேலையுந்தாங்கிய யமதருமன்பாலன் சமீ பத்திந்போய தன்கரத்திற் கொண்டகாலபாசத்தைச் செ லுத்தநீளந்து கிறுகிறெனச்சுழற்றிபெறிந்து அவன்திரு க்கண்டத்தில்மாட்டிச் சிவலிங்கத்துடன் வலிக்கத்தொட ங்கினான். அத்தருணத்தில் மார்க்கண்டர் சற்றும்மனமி னையாமற் சிவலிங்கத்தைத்தழுவி மிர்தஞ்செயா மிர்தஞ் செயாவெனப் பரமனைப்போற்றிக் கர்த்தனே கூற்றுவன் வல்செய்கின்றான். ஆதியிற் கட்டாத்தவாதேதேவரீரெ ழுந்தருளியித்தருணத்திற்பாதுகாக்கவேண்டுந் தினதயா பரமூர்த்தியேயென்று அன்பென்னும்பாசத்தினால் பரம ன்பாதாரவிர்த்தங்களைச் சிக்கெனக்கட்டி அந்நிலைப்பிரி யாமற் புருந்திருக்க இக்கொடுமைப்பாற்றிநுந்ததே வர்கள் கலங்கி ஐயையோ பாலகன்மரிந்து உயிர்துறந்தா ன் உயிர்துறந்தானென்றேங்கினார்கள், இவ்வாறு பாசத் தைக்கழுத்தில்மாட்டி யிழுக்கும்போது சஞ்சலப்படாம ல் மனதைப்பத்திரெறியிற்செலுத்து மார்க்கண்டனொதிரி ல் தேவனாயிரட்சிக்கும்பொருட்டுக் கடலிலுதித்த விஷ த்தையுண்டு கறுத்தகண்டத்தையும் அழல்விழிப்பையும் படைத்த சிவபிரானெழுந்தருளி பக்தர்களிற்சிறந்தவ னே உனக்கடுத்ததுன்பத்தைத் தீர்க்கவந்தோம்இனியொ ன்றுக்கும் அஞ்சலைஅஞ்சலைஎனத் திருவாய்மலர்ந்தரு ளி நமதுபூசனையைச்செய்கின்றானென் றெவ்வளவுமற்றி யாமல் மதாங்காரத்தினால் எமனிப்பால் னுயினாக்கொள் ளாத தீவரப்பட்டானென்றறிந்து கிரிபுரதகனரான பரம ன்கோபித்து வீரகண்டையணிந்த இடதுதிருவடிபை நீ ட்டிச் சற்றுதைத்தார். அத்தாக்கலினால் கூற்றுவன் இ டுமுழுக்கம்போல இனார்து பூமியிலடிபற்ற பனைப்ப போல விழுந்தருளிடமாண்டான்.

அதைக்கண்ட பிரமாதேவர்கள் கர்த்தனுக்குக்கோப ம்பிரவேசித்தகாரணத்தினால் உலகங்களும் நாமும்வாழ் வதாரிதரிதென்று மருளவுஞ் சத்தசாகரங்களும் அலைக ளோய்ந்தடங்கவும் ஆயிரகோடி அண்டங்களுங் கீழ்மே லாய்க்கவிழ்ந்து மடியவும் பூமியும்பிளந்துகலங்கவும்நேரி ட்டது மற்றசராசரங்களப்பட்டவருத்தங்களைச்சொல்ல மு டியாது அக்காலத்தில் எமனைச்சூழ்ந்து வந்தகிங்கார் சி ன்னபின்னப்பட்ட டிறந்தார்கள் அவன்வாகனமாகிய எரு மைக்கடாவும் உதைத்துக்கொண்டு மாண்டதுயின்புதன் னுயினாக்காததிரட்சிக்கச் சிவந் தலிருக்கின்றான் உருக் துவர்த கூற்றுவனென்னே யென்னசெய்யலாமென்று து திகொண்டு ஆதிநாலாகிய வேதவாக்கியங்களினுலமைந்த சந்தப்பாவினங்களினால் தம்மைப்புக்கழ்ந்து பாடியிருந்த சிறுவனைக் கிருபையாகப்பார்த்து மகிழ்ந்து குழந்தாய்நி நம்மைப்போற்றிச் சிறந்த பூசனையைநடாத்தியகாரணத் தினுள்ளன்றும் பதினாறு அறிவிலலாத ஆயிரையுனக்க ளித்தோமென்றருளிச்செய்து தமதுபாதங்களைவாழ்த்தி வழிபடுமார்க்கண்டன்பூசித்த இலிங்கத்துள்ளே காலனு க்குங் காலனையெழுந்தருளிய பரமேஸ்வரன் மறைந்தரு ளினார்.

கோட்டிகளோ நைமிசாரணியவாசிகளோ எமதுகர் த்தனுக்குப் பிராமணப்பிள்ளையிடத்தன்புமஎமனிபுத்தி ன் கோபமுமுண்டா யிதனைச்செய்ததாக நினைக்கப்போகி றீர்கள் பேரறிவாளரிதனையோசிக் குமிடத்தில் எமதைய ன்செய்கைமுறைமைப்பாடாகவே விளங்கும் இஃதன்றி யும் அடியவரிடத்துவிளங்கு முண்மைக்குங் காரணயா

ஞம் இவ்வாறு தயார்நியாகிய சிவபிரான் மறைந்தவுடன் தாயைப்பிரிந்தகண்ணைப்போலமார்க்கண்டன்வருந்திக் கர்த்தன் திருவுருளைப்பொருமித்த பத்தியுடன் திடானித் துக்கொண்டே திருமணி சன்னிகையென்னும் ஆலயத்தி ன்போய் வலம்வந்து தேவாதேவன் பாதாரவிந்தங்களைச் சிரத்துக்கணியாகவணங்கிக் கணாந்துகணாந்தழுதுவிழி களிணைந்தவாரிபெருகப் பேரானந்தக்கடலின்மூழ்கிவெ ன்வந்து குமாரனுக்கென்ன சம்பவித்ததோவென்றேங்கி யிருக்குந் தாய்தந்தையரைக்கண்டு பத்திவினையத்துடன் வணங்கியவர்கள் கொண்டிருந்த விசனமுழுவதும்போக் கிச் சிலநாள் அவர்கள் கரிக்கவுடனிருந்து பின்பு அவர்க ளிடத்திற் செலவுபெற்றுக்காசிபைக்கடந்து சிவந்தகண்க ளையுடைய ரிஷபவாகனமூர்த்தியெழுந்தருளிய திருப்ப நிக்ளெங்கும்போய் அளவுபடாத காதலுடன் பரமசிவனை வணங்கி யருச்சித்துப்போற்றி யிவ்வாறுவெகுதூரஞ் சி வஸ்தலங்கடோறும் வாசஞ்செய்து வழிபட்டுப்பரிசுத்தா த்துமாவாய்ப்பின்பு சிவன் முத்தனுமாய்ச் சிவத்தினிச்ச யங்களைப் பூரணமாயறிந்து உலகமெங்குஞ் சென்றுவா வியும் பத்தியுடன் தன்னைப்போற்றும் அன்பர்கண்ணி னும் கருத்தினும் இடைவிடாதிருந்தும் பூமண்டலங்கள் முற் றுஞ்சஞ்சரித்தும் மற்றையகாலங்களில் திருக்கயிலா யத்தில் வாசஞ்செய்துமிருப்பார். அவர்மகிமைகளைப்பொ ருதவைத்தாய் அளவிடப்படுவதோ அல்லது புகழவும் போமோ அவர்கண்டசிருஷ்டி கர்த்தனான நான்முகனிற த்த பிரபயங்களைத்தான் கணிக்கலாவதோ! உலகரட்சக லைய மகாவின்னு மாண்டகற்பங்களையாவது நினைக்கலா குமோ இவ்விதச்சிறப்பைப்பெற்ற மார்க்கண்டனாத்து ன்பஞ்செய்த எமனிறந்ததால் ஆயிரம்பனாமகுடங்களை க்கொண்டு ஆதிசேஷன்தாங்கும் பூமியின்கணுதித்தளறு ம்புமுதல் யானையீராகச்சொல்லும் எண்பத்து நான்கு ட்சஞ் சிவபேதங்களும் பிறந்தவைகளுக்கு நாசமில்லாம ல்அளவிறந்ததாய்ப் பெருகச்சுமைமிகுத்ததைப் பூமிதே விதாங்கப்படாமல் வாடித்திதிகர்த்தனான விஷ்ணுவைக்க ண்டுமே வித்துத் தனக்கித்ததைமுறையிட இக்கருமம் சி வகடாட்சத்தினால்நி நம்போல்களால்முடிவெடுவென் றெண்ணினவையுப் பிரமேந்திராதிதேவர்களுடன் ஸ்ரீகா ளகண்டமூர்த்தி யெழுந்தருளிய திருக்கயிலாயமடைந்து நந்திதேவரூரன்பெற்றுப்போய்க் கோடிசூரியப்பிரகாசத் தை வீசுஞ் சிங்காதனத்தில் உமையவளுடன் வீற்றிருக் குந் தேவதேவன் பாதாரவிந்தங்களில் வணங்கி நான்மு சனுங் கேசவனுங் வேதாக்கமவாக்கியங்களினற்போற்றப் பரமசிவ எவர்களிடத்துக் கிருபாமோக்கம்பால் துக்கிக் சவனைமோக்கி நீங்குவந்த காரணமென்னவென்றுகேட் டுச் சுவாமி தேவரீரனுக்கிரகப்படி பிதாமகன்முதலான தேவர்கள் தத்தம்பதங்களில்நின்ற அவரவருக்குரியதொ ழில்லைக்கிராமமாய் நடத்துகின்றனர் கர்த்தனே தேவரீர் அடியையனுக்கு முன்னங்கட்டையிட்ட கருமத்தைத் தம துகிருபாமோக்கத்தால் குறைவில்லாமற் செலுத்திவருகி ல்தேன் ஆயினும் இக்காலம் அதற்கொருஇடைபூறுநே ர்த்தது அசனே விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்ளவந்தேன் இரக்கமுற்றுகேட்டருளவேண்டும் தேவரீர் அருட்சக் தியையறியும்விவேகமில்லாதஎம்மாண்டதால் அத்தொ ழிலைச்செலுத்துவோரில்லாமல் சிவராகிகள் அதிகரித்த ன அச்சமையைப்பரிக்கமாட்டாது பூமிதேவிவருந்து

கின்றாள் தன்னகத்திற்சமஸ்தத்தைபுத்தாங்குந்திறம்பெற் றவளே வருந்தப்பிரானிகள் பெருகுமானால்என்காலிலெ ன்னபாடுபடாது அழித்ததற்கொருவருமில்லாமையா லெ ன்பேரிற் கோபங்கொள்ளாமல் எம்ன்செய்ததீமையைப் பொறுத்தருளி யெழுப்பவேண்டும் இக்கேடரிக்கையைம றுக்காமல் தந்தருளுவீரென்று ஸ்ரீபாதங்களில்வணங்கி வேண்டச் சிவபிரானிரக்கமுற்று எமதருமனேவாவென் றழைக்க, தூக்கத்தில்நின்றும் எழுந்தாற்போல மீளத் தோன்றிப் பரமன் பாதங்களிற் பன்முறைபணிந்து வே தாகமங்கள் தேடியின்னுங் கானுதற்கரிய திருவடி அட யெய்ந்து தாக்கலாற் சகலவினைகளும்நீங்கிக் கிருதார்த்த னுனை இனியென்பிழையைப் பொறுத்தாள வேண்டி மென்று பலவாகப்போற்றும் தருமனைத்திரிபுரதகனாற் க ருணைகூர்ந்து உனக்கின்னுங் கடலையிடுவெதென்னவெ ன்ருல் பரிசுத்தமாகிய உருத்திராட்சர் திருநீறணிந்துஎ ம்மைப் பூசனைவழிபாடுகளைச்செய்ய மகத்துக்களிடத்தி ல் கூற்றவளே நியானென்கிற அகங்கொண்டு போகவே ண்டாங்கிடைத்தற்கரிய முத்தியினைப்பெற்றின்ற நமதடி யனா பூலோகமனிதனென்றும் எண்ணவேண்டாம் அவர் களைநம்மைப்போலக் கோடிக்கக்கடவாய் ஒருகாலம் அவ ர்களைச் சந்திக்கநெரிப்பாலும் பத்தியுடன் பணிந்துபோ ற்றிப் போகக்கடவாய் மனோவாக்குக்காயமுதலாவகருவி கரணங்களிலகப்பட்டுப் புண்ணியபாவங்களைச் செய்துமு லும் மற்றையகாலங்கருதிச் செய்கையைத்தெளிந்து சொர்க்கவாழ்வின் அல்லது நரகத்திற்கிரமப்படிக்குச்சே ர்த்து உன்னரசிலிருக்கக்கடவாய் சீக்கிரமாகப்படைவீர ருடன் பதிக்குப்போவாயெவ்நருளியதைக்கேட்டு சபை கடோறு நடனஞ்செய்யும் பொற்பாதகமலங்களிற் றொ முதுவாழ்த்திச்சுவாமிபுத்திவந்தது இனிதிருவுளப்படிக் குநடந்து கொள்ளக்கடவேனென்று விடைபெற்றுப் பர மனருளின லெழுந்தகடாவாகனத்திலேறிக்காலதாற்கு முந்துவரத் தன்பதியைச்சேர்ந்துயதாப்பிரகாரத்தன்தொ ழிலைச்செலுத்திவந்தான்.

அதன்பின் மன்மதனைப்பெற்ற திருமால்முதலானதே வர்கள் முனிவர்கள் மும்முறைவணங்கிப்போற்றிச் செல வுபெற்றுத் திருக்கயிலையைநீங்கி தங்குந்தங்களிடங்களி ன்போயினர் இப்பாற்கண்டவனைவருத்துங் கொடியகுல த்தினைத்தாங்கிய யமதருமராசன் பழையபடிக்கின்னுமெ துவினையுமோ வென்றராய்ந்துபரமனருட்சத்தியைப்பெ ற்றமார்க்கண்டருடைய திவ்யகதையைவாசிப்பவரிருக்கு மிடத்தினும் போவதற்கஞ்சித்திரிவன் ஆதலால்சுமாரர் களே தவிரேசிறந்ததாகும் அதற்குச்சாட்சி குச்சகமஹா ரிஷி தன்விதமுயற்சியினால் மருமகனதுபிராணனை வர வழைத்தெழுப்பியதன்றியில் கர்மவசத்தினால்வந்த மத யானையின் பாதகத்தைப்போக்கித் தேவனுக்கி மேலான பதவியிற்சேர்த்தார். அவர்குமாரரிருககண்டையர், பிரமா நியர்கள்போற்றும் முதன்மையைப்பெற்றார். அவர்புத் திராமிருகண்டுமுனிவர் தவவலிமையினால் ஒப்பற்ற மா ர்க்கண்டனாப் புதல்வராகப்படைந்தார். அவர்தாஞ்செய் தசிவபூசைத்திறத்தினால் ஒருவராலும் கடக்கப்படாதவி தியையுடனென்று எம்ன்அகங்காரத்தையுமுழித் தெக்க லத்தும் இவ்வாத சிஞ்சிவிப் பதம்பெற்றுச் சகலரும் புகழுகிருக்கின்றார்.

மாயையுபதேசப்படலம்.

அன்னதுசரதமேயநிராதலா

லீன்னமுமொழிசுவனியற்றுநோன்பென

முன்னுறுகாசிபமுனிவன்செப்பலு

நன்னலமாயவணகைத்துக்கூறுவாள்.

ஓ! குமாரர்களே! இதுவரையினும் விளக்கிய நிச்சயங்களைத் தெளிந்தீர்களன்றோ இன்னமுந் தவவிரதமுக்கியங்களைப்போதிப்போம் கியாபகமாய்க் கேட்கக்கூடவீரென்று பிதாவாகிய காசிபர் தொடங்குமுன்னிலையில் அருகில்வீற்றிருந்த மாயைநகைத்து நல்லநயவார்த்தைகளினால் இதனைச்சொல்லுகின்றாள் வேதாகமசாஸ்திர சம்பன்னராகிய மஹரிஷியே தேவரீர்! இதுவரையில் வேதவிச்சயார்த்தங்களைத் தெளிவித்தீர். இதுமேலாகிய மோட்சவீட்டைச்சேர விருப்புற்ற தவத்தருக்கல்லாமல் நாம் பெற்ற குழந்தைப்பருவமுடைய சிறுவர்களுக்குப் போதிக்கப்பவ்வதோ சகலசம்பத்துகளையும்பெற்று வீறிவிளங்கச் செய்யுஞ் செல்வங்களையும் உலகமெங்குந் தழைத்தோங்குங் கீர்த்திகளையும் தீர்க்காயுளையும் ராசராசர்கள்வணங்கும் மேம்பாட்டையும் குற்றமற்ற கல்விச்செல்வங்களையும் மற்றுமுள்ள சிறப்புக்களையும் நமதாசைக்குமாரர்கள் பெற்றுச் சக்கிரவர்த்திகளாய் வாழவேண்டும் ஆதலால் முனிசிரோஷ்டரோ இவைகளைத்தினையும் பாலியத்திற்கிடைத்துச் செயசாலிகளாகும்படிக்கன்பாய் அதற்குரியநடைகளைப்போதிக்கவேண்டுமென்று கேட்க காசிபர் கூறுகின்றார் உன்னெண்ண மிதுவாகிலீயே அவைமுடிவுபெறுமார்க்கத்தினைத் தெரிவிப்பாயென்று உத்தரவுகொடுக்க மாயைகளித்துத் தன்பிள்ளைகள் முகத்தைப்பார்த்துப் பிள்ளைகளே உங்கள் பிதாவாகிய தபோதனர் போதித்தவனைத்தும் உண்மையேயாயினும் உங்களுக்கு இப்பொழுது அடுத்த கருமமல்ல ஆதலால் இனிநான் தெளிவிக்கும் மார்க்கங்களைக்கவனித்துக்கேளுங்களென்று வரன்முறையாகச் சொல்வதாயினால் மாயாபாசக் கருவிகளின் வசப்பட்டுமுலும் புத்தியைக்கடந்து குற்றமற்ற அறிவின்சம்பந்தப்பட்ட சிவர்கள் அனைத்துந்தாமெடுத்த பிறவிப்பயனைப்பெறத்தேடவேண்டும் அழிவற்ற பொருளாவது கல்விச் செல்வமும் பொருட்செல்வமுமாகும் இவ்விரண்டுக்குமேற்பட்ட பொருளொன்று மில்லை! சுமிகரமாகிய பொருட்செல்வம் குற்றமற்ற கல்விச்செல்வமாகிய இவ்விரண்டினொன்றைப் பெறாவிட்டால் அருமையாகவுதித்த அவ்வுயிரினும் பேயின்சனனம் மிகவுஞ்சிறந்ததாகும் இவ்வுலகத்திலே தோன்றியமனிதர்கள் பெருமிதத்தினைப்பெறச் செய்யவல்ல சிறந்த விப்பொருளிரண்டினது மகிமையை அறிவுடையோர் நிதானிக்குமிடத்தில் அரியகல்வியினுஞ் சகலவளங்களையுந்தருஞ் செல்வமே சிறந்ததாகும் உணர்ச்சிக்குரிய கலைகளைப் பலகாலம் அனுசரித்தாராய்ந்து அவற்றி னுட்பங்களைத்தெளிந்த பண்டிதராயினும் மனோபேஷ்டப்படிக்கு அனுபவத்திற்குவிண்ணம்வந்துக்களில்லாவிடின் அதனைத்தரும்பொருளாவேண்டிப்பகைவனாயும்பணிந்துநிற்பர் அளவுபடாத கல்வியுஞ்சகலத்துக்குங்காரசனமாகிய செல்வமும் பலமுயற்சிகளைத் தரு

வதில்லான்றுக்கொன்றுகுறைவுபடாது ஆயினும் அவைகளினும்பெறும்பலசிறப்புகளையும்பிரியோசனங்களையுங்கீர்த்திகளையுஞ் சீர்தூக்கிப்பார்க்குமிடத்தில்தீர்த்தியோங்குவது கேட்பிடாத செல்வமேயாகும் சகல வித்தைகளையுந்தெளிவிக்குங் கல்விபைக் கூர்த்தபுத்தியினு லாராயுமிடத்தில் பேரறிவைப்பெற்ற வரப்பிரசாதிகளே! ஆயினுஞ்சிறந்த திருவைப்பெருராயின் அவர்களை மதியாமல் உலகத்தா ரிகழுவார்கள். கல்வியானது, புத்திவிசாலத்தினையுஞ் சாதுசங்கங்களால் மதிக்கும் மகிமையினையும் முடிவில் ஞானபாதமே முதலியவற்றை மாத்திரமே கிடைப்பிக்க வல்லது, செல்வமோ போகபாக்கிய வனுபவங்களையும் பலரும் வந்தித்துப் புகழத்தக்க கீர்த்தியினையும் அரியதருமவிரதங்களையும் கெம்பிரத்தையும் இம்மை மறுமைச் சம்பத்தையும் மற்ற மேம்பாடுகளெவற்றையும் பெறச்செய்வதால் அதனினுஞ் சிறந்த பொருளில்வ்வுலகத்தினொன்றுமில்லை, இவ்விதப்பெருமையினையுடைய செல்வத்தை யொருவன் பெறவேண்டினால் தீரம்வேண்டும் அதனால் சலபமாய்க்கிடைக்கலாகும், அதை யிடைவிடாது போற்றுவானாயின் வினாவிற்பலவிதத்திலும் அதிகசெல்வனுவன். மேற்குறித்த வளம்பலவிதமாய்விளங்கும், அவற்றைச்சகலரும்பெற வறியார்கள். ஆதலால், நீங்கள் செல்வத்தைப்பெற்று வாழ்தற்க்கிடத்த முயற்சிகளைச் சீக்கிரமாக அனுசரித்துக் காலங்களிற் பெறக்கூடவீர். இதுவல்லாமல் சிறந்திருப்பதற்கு வேறொரு தந்திரமுமில்லை, எமதிடத்து நேற்றைய இரவிலுதித்த காரணத்தினும் செயசாலிகளாகிய ராட்சத அமிசம்பெற்றீர்கள். உங்களுக்குச் சென்மவயிரிகளாயிருக்குந் தேவர்கள் தங்கள் முயற்சியினால் மேன்மையடைந்து மேலுலகத்துள்ள மேலாகிய செல்வச்சம்பத்தை யனுபவித்து வாழ்கின்றார்கள். நீங்களும் அவரிலுஞ்சிறந்த மேம்பாட்டைப்பெற நினைந்து அதற்க்கிடத்த செல்வத்தை முதன்மையாகச் சம்பாதித்துக்கொள்ளக்கூடவீர்கள் இச்சிறப்பைப்பெறும் உபாயத்தையெடுத்ததுக்கூட்டுவேன். அதைமுயருங்கவனித்துக்கேளுங்கள்.

இத்திசைக்கு ஆலயதீவெனப்பெயர், இதற்குவடபூமி சிறந்ததாகும் அந்தப்பூமி தானவர் தவஞ்செய்யத் தகுதியாகும், நீங்கள்மூவரும் மிகுந்தசேனைகளுடன் அவ்விடஞ்சேர்ந்து யாகசாலையொன்றையேற்படுத்தித் திருத்தி அதன்மத்தியில் விசாலமான ஓமகுண்டமுதலான கிரமங்களை விதிப்படிக்குச் செய்துகொண்டிருகைச்சமித்துக்களையெக்கித் தீழுட்டி யாகதிரவிபங்களையும் இரத்தமாம்சங்களையும் மந்திரங்களைச்செபித்துச்சொரிந்து (சவுரியவாண்களாகிய குமாரர்களே) வீரமாமகத்தைத்தொடங்கித்திருமால் அயன்முதலான தேவர்கள் எத்தி வணங்குஞ் சீனாத்தருவதாக கங்காசடாதரமூர்த்தியைச் சித்தத்திலிருத்திப் பலகாலம்வருந்தி மகத்தினைச்செய்து முடிப்பிரானுல் ஸ்ரீகாளகண்டக் கடவுளாகிய பரமசிவம் இரங்கிக் காட்சிகொடுத்து நீங்கள்வேண்டியவைகளைபெல்லாம் உண்மையாகக் கொடுத்தருளிவாரும்படிக்கணுக்கிரகஞ்செய்வார். மேற்குறித்த வேள்வியினை நீங்கள்முடிக்கப் போகுமிடத்தில் அதற்குவேண்டும் உபகரணங்களைவெவ்வேறுகவுதவிசெய்ய நானுமவ்விடம் வருகின்றேன். தாமசஞ்செய்யாமல் நீங்கள்மூவரும் நடவுங்களென்று அதற்குரியமந்திரதந்திரங்களையும் நடைநொடிபாவனைகள்முதலானவைகளையும் பிள்ளைகள் மறுபடியும் இந்திரன்செல்வத்தினும்

மேம்பட்ட சிறப்பினைப்பெற்று வாழும்படிக்குமனப்பூர்வமாகப்போதித்தான். இவையனைத்துத் தெளிவெய்தியபின்பு அவ்வாதேசெய்யக்கடவமென்றுதாய் தந்தையனாவணங்கிப்போற்றி அவர்கள்செலவுகொடுக்கப்பெற்றுதான்வர்களுக்குத் தலைவனான சூரபன்மன் துணைவருடன் சேனைகள் புடைசூழ்ந்துவரத்தவஞ்செய்யுமிடத்தைநோக்கிநடந்தான்.

மாயைநீங்கு படலம்.

—><—

எனியகாலையிலிணையின்மயவண்ண
மோகமொடயலுறுமுணியைநோக்கியே
போகுவன்யானினிப்புதல்வர்ப்பேணுவா
னீகவலெனெனிறுவிப்போயினான்.

ஓ சவுகனாதி ரிஷிகளே? மற்றைய சரித்திரங்களையும் போதிப்போமெனச் சூதபுராணிகர்சொல்லுவார்.பின்னே கள்போனபின்பு ஒப்பற்றவனைப்பிளையும்வடிவியையுமுள்ளமாயையானவன், தன்னிடத்திற் பொருந்திய மோகவாஞ்சையிற்பட்டு பக்கத்திற்குலவியிருக்கின்ற காசிபமுனியைப்பார்த்துத் தேவரீர் மனம்வருந்தாமல்இவ்விடத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் நான்குமாரர்களுக்குஉதவியாகப்போய் வருகின்றேன். செலவுதாருமென்றுநடக்க, முனிபுங்கவன் தன்மனதிற்பொருந்திய ஆசைபிடரியைப்பற்றித்தள்ள, மாயையைத்தொடர்ந்து, ஓ? பெண்ணரசே? அன்னியனைப்போலநீனைந்து கிஞ்சித்தும் இரக்கமில்லாதவளாய் என்னைத் தனித்து வாடவிட்டுமனந்துணிந்துநீ போவது தருமமோ? சொல்லென்றுவேண்டமாயையானவன் காசிபனோக்கி சுவாமி? என்வரலாற்றைக்கேளும் நானிவ்விடம்வந்தது உம்முடன் கலந்து, இவ்வாழ்க்கையைச் செய்திருப்பதற்கல்ல, வலிய பிள்ளைகளைப்பெறும் பொருட்டாகும், ஆதலாற் காரியந்தெரிந்தும்நீர்வியர்த்தமாய் விசனப்படவேண்டாம் நீல்லும்நான்மாயவன். இதனற்றெரிந்துகொள்ளுமென்றுசொல்லிச் சஞ்சலசித்தனாய் அரசசெலுத்தும் இராஜனைவிட்டு நீங்குந்திருவுஞ்செல்வமும்போல வருவம்மறைந்து போயினான்.பின்புபிரமகுமாரரான காசிபரானவர்தான்மையல்கொள்வதற்குக்காரணமாகிய சிறந்தவடிவைப்பெற்ற மாயையின்தோற்றங்காணாமல் மதிமயங்கித்தெளிவுபெறாமல் வருந்தித்தனைத்துத் தன்பெருமைகளைத்து மழிவுவடப்பரதவித்துத்துக்கசாகரத்தி லமுந்தியவராய்ப் பொன்னுலக வாசிகளாகியதேவரும் அதிசயிக்கவிளங்கிய பொய்கைகள் தடாகங்கள் சித்திரமண்டபங்கள் வயிரக்குன்ற முதலெவற்றையுங் காணாவராய் வாடிமயங்கிப் பிராணனை யிழந்த தேகத்தைப்போலப் பிரயித்துச் சோபித்திருக்கின்ற தருணத்தில் பிரமதேவர்தன்குமாரனுக்கிடத்த சம்பவத்தைநாநதிருஷ்டியாலறிந்து மோசம்நேர்ந்தது.இனி தாமதப்படலாகாதென்று அன்னவாகனமேறிக் ககனமார்க்கமாய்வருகின்றதைக் காசிபர்கண்டுபிதாவெழுந்தருளினொன்று எதிர்கொண்டு வணங்கிநீக்க, ஆசீர்வதித்துக்குமாரனே? நீசெய்திருந்த சிறந்ததவங்களைவிட்டு இவ்வாறுபுலம்பித் திரிவதற்குத்த காரணமென்னவென்று வினாவியதற்குக்கு நடந்தசரித்திரங்களைத் தெரியப்படுத்திச்சொல்லி நானமுந்துத் தலைகவிழ்ந்துகொண்டனர்.

உடனேதன்குமாரனுக் கடித்த மனக்கவலையை யொழிக்க நீனைந்தவராய் நான்குவேதங்களும் மற்றக்கலைகள் முதலியவும்ஒதித்தெளிந்து பேரறிவைப்பெற்றமுனிவனே! உன்னைப்போன்றவனே! ஒருபெண்பொருட்டாய் மயக்கமுற்று அறிவில்லாத மனிதனைப்போல மதிமயங்கி வருந்துகின்றனையோ? பெரியோர்களால் சோதித்து நீக்கப்பட்டு இவ்வுலகங்களில் தொன்று தொட்டிருக்குங் கொடுமைபெற்ற பொருள்களுள் மிகக்கொடியவை கள்ளுங் காமமும்ஆகும், இவற்றில்கள்ளே ஒருவனுண்பாணியின் அவன்உணர்வையழிக்கும் மற்றக்காமத்தை மனதிற்கொண்டால் உயிரையும்மாயாமல் வதைத்துவாட்டும் சற்றுநினைத்தாலும் உள்ளத்தைச்சுடுங்கேள்விப்பட்டாலுஞ் செவிகளைக்கொளுத்தும் இதில்சம்பந்தப்பட்டு உடனேயிது கெடுதியென்றறிந்து தள்ளினுஞ்சுடும் இத்தன்மையினுற்கள் ளினுங்காமங்கொடியதுமேலும் மாறிமாறிவரும் பிறப்பிற்கும் தீவினைகளைத்திற்குங் காரணமாயுள்ளது. ஆகையால் சலனமில்லாத விவேகத்தினுலாய்ந்த அந்தக் காமநோயைக் கொன்றவரல்லரோ? மோட்சவீட்டைஎளிரிதிற் பெறவல்லவர். விவேகசாலிகள் அதனைநெஞ்சினும் நினைப்பார்களோ? ஒருகாலம் விதிவசத்தால் சற்றெண்ணினபோதினும் இப்பிறப்பில்மிகுத்த துக்கத்தி லமுத்துவதன்றியில் மறுபிறப்பினும் அளவுபடாத பலக்கடலிற் றள்ளியிலைக்கும், இத்தன்றியும் கொடிய காமமானது உலகைவிமைப்போதிற் றகிக்கவல்ல விஷத்தினுங்கொடியதாம். ஆதலாற், குமாரனே? இம்மைமறுமைப்பயனையழிக்குங் காமக்கவலையிற்பட்டு வாடித்தவத்தை யிழக்கவேண்டாம், நீயிவ்விதக்களிப்புடன் புணர்ந்த மாதையாரென்றெண்ணினை தேவர்களைவாட்ட வஞ்சகங்கொண்டு வந்தமாயையாகும், இனிஇத்தீயகருமத்தை யிச்சித்துச் செய்ததினுவண்டாகிய குற்றங்களைக்கழிக்க நீனைந்து பழைய படிக்குநிலைபெற்றுத் தவங்களைச்செய்யக்கடவையென்று பலவாகப்போதித்துக் காமக்கவலைப் போக்கிக் குமாரனைத் தவத்திலீறுத்திப் பிரமதேவர் தந்தகனோக்கிச் சென்றனர். பின்புஒப்பற்ற பிதாவானவர்போதித்த வுண்மைகள் மனதிற்பட்டவுடன் சேராகக்கலங்கியஜலமானது தேற்றாங்கொட்டையை வுடைத்தவுடன் நெளிவையடைவதுபோலக் காமவிகாரத்தினுற் கலங்கியகாசிபர்மனந்தெளிந்து ரிஷபவாகனக்கடவுளைப்போற்றிக் கொடியவினைகளை ஒழிக்கும்பொருட்டுக்களிப்புற்றுச் சிறந்த தவத்தினைச் செய்வதானான். இதுவிற்க, காசிபனைப்பிரிந்துபோனமாயையானவன், அசுரர்குருவாகிய சுக்கிரனைக்கண்டு வணங்கி நடந்தசெய்திகளை விண்ணப்பஞ் செய்ய. அவன்மகிழ்ந்து இனிமேல்அவன் நடந்து கொள்ளவேண்டும் மார்க்கங்களைப் போதித்தனன். அவ்வண்ணமேவனத்திற்கென் அதுதன்பிள்ளைகள் அகோரமாகிய தீயைவளர்த்தி வேள்விசெய்கின்ற காலத்திற்குவேண்டிய உபகரணங்களைத்தரும் வரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டுபோகச் சிவபிரானேநோக்கிக் கடினமாகியதவவிலையினின்றனர். கேட்டீர்களோ! சவுகனாதிரிஷிகளே இதுபரியந்தங்காசிபன் மாயைக்கலந்த விதமுஞ் சவுரியவான்களான சூரன் முதலியபிள்ளைகளைப்பிற்ற காரணத்தையும் விவரித்தோம், இனிஅந்தக்குமாரர்கள் தவவிரதயாகங்களைச்செய்து சிவகடாட்சத்தினுற் கிடைத்த வரப்பிரசாதமுயற்சிகளையும்விவரிக்கின்றோம்கவனமாகக்கேட்பீர்களாக.

காசிபன்மாயையைக்கலந்தவண்ணமு
மாசுறுமவுணர்கள்வந்தவண்ணமும்
பேசினமங்கவர் பெற்றபேற்றினை
யீசனதருளினுலீனியியம்புவாம்.

அசுரர்பாகப் படலம்.

அன்னைதனைவலாஸுழன்மகஞ்செய
வுன்னினனுகியெயொல்லையேகியே
முன்னவனினைஞர் தமுகத்தைநோக்கியே
யின்னதுகேண்மெனவிசைத்தன்மேயினுண்.

மாயையாகிய தாயி நேவலேன்பிரகாரம் வேள்வியைச்
செய்ய வேகமாய்நடக்கின்ற சூரபன்மந்தன்துணைவர்மு
கத்தைப் பார்த்துச் சகலசெல்வங்களையும்பெறுதற்குரிய
மகத்தைச்செய்து முடிக்கும்நிமித்தம்நாம் வடதிசையிற்
குறித்த எல்லையைச் சேருமுன்னே உலகமெங்கும் பரந்
து நடக்கின்ற சேனை வெள்ளங்களனைத்தையுஞ் சேர்த்து
அணிவகுத்து முன்னும்பின்னும் நீங்கன்காவலாகவரக்க
டவீரொன்றான். உடனேதமையனைவணங்கி தேவரீர் நி
னைந்த கருமம் நன்றாக விருக்கின்றதென்று எப்போதுங்
கோபமே சொலித்திக்குஞ் சிங்கமுகாசுரன் முன்னணி
யைக் காவல்கொண்டு போகவுஞ் செயசாலியாகிய தாருக
ன் பின்னணியைப்பாதுகாத்து வரவும்இசைந்து தமைய
னிடத்திற் செலவுபெற்றுப்போய்ப்பதா திகளைக்கூட்டிவ
ரிசைப்பட வகுத்து அவ்விருசூரருங்காவல்கொண்டுவர,
அவர்களேவன் பிரகாரம்இராகத்த சயினியங்கள்எங்கு
ம்பரந்து அடர்ந்து இடிகளைப்போலக் கால்களைப் பெயர்
த்து வைத்தும் வசனித்தும் பெரும்புறக்கடலானது பெ
ருகிச்செல்கின்றதையொத்து நடக்கின்றபாரத்தைத்தாங்
கக்கூடாமையாற் பூமிதேவியிருந்தவும், அவளுக்காதார
சத்தியாயிருக்கும் அஷ்டமாநாகங்களும், ஆதிசேடனும்
நெளிந்து விஷங்களைக் கக்கிக் கண்மண்டைபிதுங்கித்தத்
தளித்துச்சேரவும் அஷ்டகுல பர்வதங்களும்மேருபர்வ
தமும் சகிக்கமாட்டாமல் நெக்குவிட்டுச் சலக்கவும், ஆதி
கூர்மமும்முதுகுநெளிந்து உறுப்புக்களைவெளியிட்டிவா
டவும், மற்றவைகள் அல்லோல கல்லோலப்படவும் ஆயி
ன. மேலும்அச்சேனை நடக்கும்வேகத்தினெழுந்த தாளி
படலமானது ஓங்கிப்பொன்னுலகத்தை மூடிப்பிரமன்ப
தியைத்தாண்டி வின்மெனிலுலகைக்கூடி யலைப்பதுஎப்ப
டிக்கிருக்கின்றதென்றால் புதிதாகத்தோற்றி யெங்குமூடி
அளவுபடாத இந்தராட்சதவெள்ளங்களின்சுமையைத்தா
ங்கவென்னுந் கூடாதெனப் பூமிதேவிபறந்து தனதுநாய
கனாகிய கேசவனிடத்தில் முறையிட்டிக்கொள்ளச்சென்ற
துக்கொக்கும். இஃதன்றியும் அந்தச்சேனைகள்பாதங்களி
லணிந்த வீரகண்டாமணிகளினோசைக்கு மாறாகச்சமுத்
திர மொலிப்பதோ வென்று அதிககோபங்கொண்டதாவி
யதைப்போல அளவிற்ற சேனைகள் கால்களைப்பெயர்த்
து வைக்குந்தோறும் பறந்தபூதியானது சென்றுபடிந்து
செருக்கிச்சத்தசாகரங்களின் சத்தங்களையடக்கவும், அப்
பதாதிகள் கால்களிற் பட்டதுகள் வானத்தை யளாவித்த

ழைத்த விருட்சங்களை மறைக்கவும் பூமியை மிதிக்குந்
தோறும் மேருவைநிகர்த்த பர்வதங்கள்முழுமையும்பொ
டிபட்டிழையவுஞ் சகலமுந்தன்சுமையாகத்தாங்கும் ஆதி
சேடன் பரிக்கமாட்டாமல் மார்புபிளவுபட்டுவாடவும், எ
திரந்த பிராண்கள்முற்றுஞ் சின்னபின்னப்பட்டொடுங்க
வும், பூர்வத்திற்சங்கரனாலேதிரிபுரங்கள்பொடிபட்டதை
ப்போலப் பூமண்டலம் பொடிபட்டெழவும், வலியராட்
சதவெள்ளத்திலுண்டாகும்பேரொலியும்நடையினெழுந்
த தூசிப்படலமுங் கலந் தெழுவதைக்கண்ட தேவர்கள்
வெருவி நமதுகர்த்தனான பிரமன் மாண்டனனோ? சத்த
சாகரங்களும் ஏண்ணகத்தெழுகின்றனவோவென்று வா
டவும், சூற்றமற்ற ஸ்ரீமகாலட்சுமியைப்பார்க்கிலும் அமு
குள்ள மாயையினதுதேகத்தி னுதித்தசிறந்த அவுணவெ
ள்ள மானது திசைத்திசைக்குப் பதினாயிரயோசனை யள
வையில் நெருங்கி மண்ணினும், விண்ணினும் அடர்ந்து
செல்வதைக்கண்ட தேவேந்திரன்இனியென்னசெய்வோ
மெனப் பயப்பிராந்திகொண்டு சோரவும், அக்கினிபகவா
ன் தன்வெப்பமாறி மறைவிடந்தேடவும், பிராணிகளைஅ
ழிக்கும்எமன் ஏக்கமுற்று மூலையிற்சாரவும், நிருதியாஷ
வன்வாடி மனஞ்சேரவும், வருணன்வூக்கமடங்கிவாடவு
ம் வாயுஆற்றலடங்கியோடவும், ஈசானன்நெஞ்சழிந்தோ
டவும் இவ்வாறு சகலருந்தத்தளித்தலையப் பிறையைப்
போல வளைந்து பிரகாசியாநின்ற கூரிய கோரதந்தங்களை
யுடைய ராட்சதவெள்ளங்கள் நடக்கும்போது எழுந்த பு
முதியானது விரிந்துமூடிதேவர்களுடைய சரீரகாந்தியை
யொழிக்கவும், அந்தச்சேனைகள் கெற்சித்து ஆர்ப்பரிக்கு
மோதையானது அவர்மனவூக்கத்தை அழிக்கவும் ஆ
யின.

இவ்விதவுற்பாதங்களைவினைத்து நடக்கும்சேனைகளின்
முன்னேதியும்அஞ்சியொடுங்குங்கோபக்கண்களையுடைய
சிங்கமுகாசுரன் கண்ணிமைபோலக் காத்துப்போகவும்,
மதயானையையொத்ததாருகாசுரன் புறவணியைப்போற்றி
வரவுஞ்சுக்கிலேஸ்வரனாகுரபன்மன்பலதிசையினும்வி
ழிகளைப் பரப்பி நடுப்பிரதேசத்திற்செல்கின்ற தருணத்
தில், இச்சந்தோஷசேதியை அசுரர் குருவாகிய சக்கிரா
சாரியறிந்து அவர்களைக்கண்டு வார்த்தைசொல்லி வாழ்த்
திவர நினைந்துமுத்துப்பல்லக்கி லெழுந்தருளினவராய்
அஷ்டதிசையினும் நெருங்கிப்போகின்ற சேனாமுத்தி
ரத்தைப் பார்த்து அவ்வீரர் நடக்கும்வேகத்தையும் வலி
யினைபுஞ் சூழ்ந்த காவல்களையும் மனவூக்கத்தையும்கொ
டியவீரத்தையும் வெற்றியையும் நிதானித்தறிந்து மனந்
திடுக்கிடவாடினவனாய் அம்மம்ம இதுபுதுமை யிதற்கு
முன் அளவிற்ற அவுணவீரர்களைக் கண்டதுண்டுஆயி
னும் இவர்களையொத்த வலிமையும் வேகமுஞ்சூரமும்
பெற்றவரை இதுவரையினும்பார்த்ததுங் கேட்டதுயில்
லை ஆதலால் இது பிரமதேவருடைய படைப்பினதுபெ
ருமையோ இவர்களுக்கும் ஒருவாநிகருண்டோ எதிர்த்த
சத்துருக்களையையும் உடலையும் ஏகமாய்க் கவனீசரஞ்
செய்யவல்ல இந்தத்தானவருக்குத் தேவராசனையும், வி
ஷ்ணுவையும் மற்றதேவரையும்போரில் வெல்லவொரு
பொருளோ இந்தச்சூரர்களுடைய பராக்கிரமத்துக்குஅ
ழிவில்லையாயினும் இவர்களுக்கென்று வருந்தினோற்று
ப் பெற்றதைப்போலத் தவவலியுஞ் சிறந்தவரங்களுந்நி
வ்வியபாணங்களும் பெற்றவரல்ல ஐயையோஇவர்களுந்

கு மொருகுறைபாடிருக்கின்றது ஆகிலும்எமனைவென்ற சிவபிரானுக்குமாத்திரம் யாதொருகுறையுங் கண்டதில்லை மற்றஅண்டங்களினிருக்கும் அனைவருக்கும்ஒவ்வொருகுற்றமுண்டு இதனைச் சகலருமறிவார்கள் ஆகையால் இவர்கள் தங்களிடத்துள்ள குறைவுபாட்டைச் சிலவிரதங்களை முடிப்பாராயின் எளிதிற்போக்கிச் சிறப்பைப்பெற்றுயர்வார்கள் இதநிலைபட்டதல்ல; தாழ்ந்தவர்கள் ஒருகாலமுயர்வதுமுண்டு இதற்குக்காதிமகாராசன் பிள்ளைவிசுவாமித்திரன் சாட்சியல்லவோவென்று இவ்வாறுஅளவற்ற ஆட்சேபனை சமாதானங்களைத் தனக்குள்ளேபேசிய பின்பு ராட்சதராசராசனாகவிரங்குகின்ற சூரபன்ம நெதிரிற்போய் உபசரித்து ஆசிகளைச்சொல்லி வருவோமெனச் சக்கிரவரீனென்று இவ்வெள்ளத்தைக்கடந்து தீயின்வெப்பத்தையவிக்குங் கோபத்தையுடைய அவுணராசன்முன்னஞ்சேர்ந்துபேசுவது பிகஷுமிதாகவிரங்குகின்றது ஆதலால் மாயமந்திரமொன்றைச் செபித்துப்போய் ராசனைக்காணுவேனெனக்குறித்து பூமியிலிருக்கும்பிராணிகளை வசியப்படுத்தவல்ல சம்மோகனமென்னு மந்திரத்தைவிதிப்படிக்கு உச்சரித்துச் சேனாசமுத்திரமத்தியிற் புருந்து ராட்சதராசனை நெருங்கும்போதுஅம்மாயமந்திரத்தின்கொடுமையினால் வஞ்சகமே குடிக்கொண்டிருக்கும் ராட்சதருடைய வலியுமீறும்பையொத்த மனமுருகிஉதிரத்தினுற் குழைபடும் வாளாயுதத்தைப்போலக்காரந்துபத்திவினையத்துடன் எதிர்பார்த்திருந்தார்கள் ஆதலாற்பிரகாசமுள்ளவிடத்தில் இருளநீங்காமல் நிற்குமோ பெரும்புறக்கடலையொத்து நெருங்கிச்செல்லுஞ்செயசாலிகளான இராக்கதப்படைத்தலைவர் சக்கிரனைக்கண்டவுடன் வயிரம்போல வுறுதிபெற்றுத் தயையற்றிருக்கும் மனங்காந்துக் கரங்களைகூப்பித் தொழுதகாலத்தில் ஆசிரியனுனவன் சூரபன்மன் சிங்கமுகன் தாருகன் இவர்களைப்பார்த்துக் கையெடுத்துச் சகலசெல்வங்களையும்பெற்றுத்தேவேந்திரன்முதலானவருக்கு மேலோங்கிச் சுகசீவிகளாக வாழ்க்கடவீர்கள் இராக்கதருக்கு நெடுநாளாயடுத்திருக்குங் கொடியதுயர்நோயைநீக்கத் திரிகடிகின்சம்பந்தமாகிய மருந்தைப்போல வுதவிசெய்து உங்களுக்குலம் வீறிவிளங்கச் சிவகடாட்சத்தினுற் சகலபேற்றையும் அடையக் கடவீர்களென்று பலவாகவாழ்த்த அவற்றைக்கேட்டசூரபன்மன்களித்துச் சொல்லுவான்.

தேவரீர் மேகவாகனனு இந்திரன்வாழும் பொன்னகரத்திலிருப்பவரோ மற்றவிண்ணவர் பதிகளின்வாழ்பவரோ பூமண்டலவாசியோ ஆதிசேஷன் அமர்ந்தபாதலத்திலிருப்பவரோ ஐயனேரீரின்னொன்றும் வந்தகாரணம் இன்னதென்றும் அடியேனுக்கொன்றுந் தெரியவில்லை உம்மைக்கண்டவுடன்என்மனங்குழைகின்றதுஎனும்புமுருகித்தேகபரவசமாகப்பூரித்துப்பத்தி விளைகின்றதுஅரியதவத்தைச்செய்வதாக வனத்தைநோக்கிப்போகக் கால்களுமெழவில்லைஎன்களிடத்திற்பிரியத்தினுலெழுந்தருளினீர் போலும் உம்மைக்குறித்து யோசிக்குமிடத்திலுந் பிராணிகள் தங்களுக்கொரு இடர்நேருமாயின் அம்மையப்பனையென்றுமுறையிடவிரங்கிப் பிரசன்னமாயாரும் அந்தப்பரமனைப்போற்காணுகின்றது இஃதன்றியும் யான்முன்சனனத்திற் திகோகம் மிகவும் வருந்தினோம் தவப்பயனால் தேவரீர்காக்காணப் பெற்றேனென்றுஉருகிச்சொல்வதைக்கேட்ட சக்கிராசாரியனுனவன் ஓராச

சக்கிராஸ்வரனே எமதுசரித்திரத்தைக்கேட்பாயாக நாம் வானவழியிலுலலி உலகந்தழைத்தோங்க மழைபெய்தல் முதலான கருமங்களை நடாத்திவருவது மன்றியில் உங்கள்வம்சபரம்பரையாகக்குருவாகவுமிருப்போம் நமதுபெயர் சக்கிரனைனச்சொல்லுவார்கள் நீங்களுநித்த சேதயறிந்து இனிமேல்நீங்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டும் உறுதிகளைப்போதிக்கநீன்று இவ்விடம்வந்தோமென்கின்ற விசேஷவாசகமானது சூரன்செவிகளில்விழுந்த வுடன் மனங்களித்துஎமதுசூரவனையினி கிருதார்த்தனைனென்றுபோற்றி மும்முறைவணங்கிநிற்கச் சக்கிரன்மகிழ்ந்து சகலசாஸ்திரங்களையும் கேள்விப்பட்டசூரனேநீபோய் தவஞ்செய்திருக்கையில் உங்களுக்குச் சத்துருக்களாகிய தேவர் அளவற்றஇடையூறுகளைச்செய்வார்கள்,அவைகளுங்களைநெருங்காமல் சிறந்தவுபாயஞ் சொல்லுவோமென்று கூற்றுவினையுதைத்த கர்த்தன் திருமந்திரமாகிய பஞ்சாட்சரத்தை வேதவிதிப்பிரகாரஞ்செனியிலுபநேசித்துக் கேளும் மகாராசனே யிச்சிறந்தமந்திரத்தைமனம்வாக்கொருமித்துக் கொலைகளவு கட்காமமாகிய சூற்றங்களைப்போக்கி யிடைவிடாது உச்சரித்துத்தவத்தைச்செய்வாயானால் பரமன்காட்சிதந்து வேண்டும்வரங்களையும் தருவாொன்றருளச் சூரன்மீளவுஞ்சேவித்து எமதிறைவனே தேவரீர்கட்டளைப்படிக்குச்செய்யக் கடவேனென்று சொல்லக் களிப்படைந்து அவர்களுக் களவற்றஆசிகளைச்செய்து தவத்துக்குப்போகச் செலவுகொடுத்துத்தனது பதவியைச்சேர்ந்தான்.

இப்பால் மாயைபுத்திரர் அளவிறந்தசேனைகள் சூழ்ந்துபோற்ற வடதிசையைநோக்கி நடந்து தன்னிடத்திலிருந்து நோற்றவருக்கு இஷ்டகாமியங்களையும் மோட்சத்தையும் எளிதிற்பெறச்செய்யும் மகிமையையுடைய வுத்தரபூமியைச்சேர்ந்து தழைத்தோங்கிக் குளிரந்தமிழலைப் பரப்பும் விருட்சங்கள் அடர்ந்தவனத்தில் ஓரிடத்தைக்குறித்து வேள்வியைமுடிக்க யோக்கியமாய்ப்பதினாயிரயோசனைவிஸ்திரணமுள்ள மதிலையெழுப்பநீனாந்து வல்பெற்ற ராட்சதவீரரையழைத்து அவர்களார் பூமண்டலங்களிலிருக்கும் பர்வதங்களனைத்தையும் தருவித்துப்பொன்மலையானவையுயர்ச்சியுள்ளதாய்ச் சமுத்திரவனாயிலோடிப்பரந்திருக்கும் மதிலையெழுப்பி அதன்மத்தியில்விசாலமாகிய வாயிலொன்றைவிட்டு கொம்மைகள்முதலியவறுப்புக்களைச் செய்வித்துச் சிற்பதாலின்படிக்கு முடித்தமதிலைச்சூழக் கணிதமற்ற ராட்சதப்படைகளைக் காவல்வைத்து அதனுள் பிரகாரத்தில் நான்குவாயில்களையெழுப்பிப் பூமிமுதல் வானபரியந்தம் ஏகமாய்ப் பலபர்வதங்களுநுற் செய்யப்பட்டதாய் நம்போலிகளால் அதன்பெருமைபைக் குறிக்கப்படாததாய்ப் பரந்தெழுந்தகூவரும்.அதைச்சூழக் காவலாக ராட்சதவெள்ளங்களையணியாகவைத்திருப்பதையும் யோசிக்குமிடத்தில் இப்பூமண்டலத்தைவீனந்திருக்குஞ் சக்கிரவாளகிரியையும் அதைச்சூழ்ந்திருக்கும் இருட்பூமியையுமொத்துத்தோன்றும் அச்சவர்த்தலத்திற் சித்திரப்பொறிகளைப்போலச்சுகரங்களோங்கிய வகைகளினுலகெகப்பட்டதாய் ராட்சதர் காத்திருக்கும் புரிசையின்புறத்தில்கிளங்கும் வாயில்கடோறுங்காவல்கொண்டுபோற்ற மந்திரபூர்வகமாய்ப்பத்திரகாளியையழைத்திருத்தி வெளிப்புறம்முற்றினுங் காவல்கொண்டிருக்கக்காளிக்கேவல்செய்வோனாயும் பூதபாசங்களையும்

மந்திரவாக்கியங்களினாற் கூறி வரிசைப்படநிறுத்தி இவ்வாறு ஆம்பல்மலனாயொத்துச் சிவந்தொளிரும் விழிகளையுடைய பத்திரகாளிமுதலானவரைக் காவலிருத்திய பின்பு மந்திரவிதியினு லுபாசித்துவந்த வயிரவக்கூட்டங்களைச் சேவித்துப்போற்றி யாகத்தைப் பாதுகாத்தருளத்தாபித்து இவ்வண்ணமாய் புறத்தினும் மத்தியினும்ஜயிக்கக்கூடாத காவல்வைத்து தள்ளுதற்கரிய சூரனானவன் வேதாகமவிதிப்பிரகாரம் சிவத்துக்குப்பிரீதியாக வேள்விபைந்தையோக்கியமானதாய் அளவைப்படிக்குருடிப்பிரதேசத்தில் ஆயிரயோசனைப்பரப்பும் ஆழமுமுடைய ஓமகுண்டத்தையும் அதைச்சூழ வேதிகைகளையுஞ் செய்வித்தபோது பூமிதேவியானவள் பாதகர் நம்மைவருத்துகின்றனர். ஒளிக்கவும் இடமில்லை யென்னசெய்வோமென்றெங்கி யொடுங்கவும் ஆயிரயோசனை யாழமாகில்லத்தைப்போத்தெறிவதைப்பாதலத்திலிருக்கும் ஆதிசேஷனும் மற்றநாகராசருங்கண்டு கொடியதானவக்கூட்டம் இத்தலத்தினும் இறங்கிவருவார்போற் றேற்றுகின்றதெனநடுங்கித் தமதிருப்பிடங்களைநீங்கி அண்டப்பித்திகையின் கீழ்ப்புறத்திற் சேர்ந்தொளிக்கவும் அக்காலத்திற் பாதலகங்கையானது குமிழியிட்டுப்பெருகி யெழக்கண்ட வருணராசன் பாதகர்குழந்திருக்கின்றனரெனியில்வந்தால் உள்ளங்கையிலேற்ற உண்டிவிவிவர மேலே வருவதுதகாது பாதலத்தைப்பிளந்தோடியொளிப்ப தழகென்ன அவ்வாறே பெருகியதுபோலக் கீழ்த்தலமேழினும் நிறைந்தலைக்க அவ்விடங்களிலுள்ள பிராணிகள்கண்டு இக்கங்கை யிவ்விடங்களிற்பாய்ந்து மோதுதற்குக் காரணம் யாதென்று அற்புதசிந்தையராய் இதனென்னதின்கு நேரவிருக்கின்றதோ தெரியாமெனவாடவும்இப்படிக்கு நடுநாயகமாகிய ஓமகுண்டம் முற்றியபின்பு அதைச்சூழ நூற்றெட்டு குண்டங்களையமைத்து அவைகளைச்சூழ ஆயிரத்தெண்வகைக் குண்டங்களையும் கல்லிவைத்து இவ்வாறு விதிப்பிரகாரம் மூவகைக்குண்டங்களும் அதற்குரியவேதிகைகள் முதலியவைகளையும் முடித்தவுடனே சூரன் இவற்றைக்கண்டுகளித்து வேள்வியை நடத்த முயற்சிகொண்டவனாய் இனிஓமத்திரவியங்களும்திற்புபகரணங்களும்வேண்டும் இதற்கென்னசெய்வோமென்றுயோசிக்குமுன்னிலையில் இவ்வெண்ணத்தை மாயையறிந்து தேவதேவனாகிய சிவகடாட்சத்தினாலேபாளிசங்கம் புவி யானே குதினாவெள்ளாடுமுதலிய மிருகங்களினிறச்சியைஅவிக்கு உதவுவதாக மலைகளைப்போலவுருபக்கத்திற்குவித்தாள் மற்றோரிடத்தில் அவற்றினுநிரங்களைச் சமுத்திரம்போலவிரப்பினாள். மற்றொருபாலில் நெய்யைக்கடலையொப்பச்சேர்த்தாள். மற்றொருபாகத்தில் வேம்புமுதலிய எண்ணெய்வகைகளைப்பிரமானியில்லனவாகவிரப்பினாள் மற்றவிடங்களில் பால்நயிர் தேன்முதலியவற்றைச் சத்தசாகரங்களைப்போலச்சேர்த்தாள். செஞ்சந்தனக்குழம்பை யொருபுறத்தில் விரப்பினாள். ஐந்துவிதநீர்முள்ளசோறு, பாத்சோறு, திஞ்சோறு, இவற்றையொருபக்கத்திற் குன்றுகள்போலக் குவித்தனள். வேள்விக் குரியபசுக்களை யொருபுறத்தில் அணிவகுப்பாகச்சேர்த்தனள்.

இவையனைத்து முடிந்தபின்பு புதல்வருக்கரியபெற்றினைத்தரவல்ல வேள்விக் குண்ட மத்தியில் உலகங்களை யுண்ட செய்தமைக் கண்ணனையுந் தடாரிந்துருவந் கூர்

மைபெற்ற வயிரீக்கம்பொன்றை நாட்டினாள், ஒருபுறத்திற் சிவப்பு அட்சதைகைப் குவித்தனாள், செந்நெல்அரிசியை யொருபுறச்சேர்த்தனாள், செம்மலர்வகைபுதுசுவ்வாதுமுதலியவற்றை யொருபுறத்தில்விரப்பினாள். செம்மறியாடு தருப்பைவகைகளை யொருபக்கத்திலவைத்தனாள். விஷசம்பந்தப்பட்ட எட்டிவேம்புமுதலான கொடிய விருட்சங்களைமுறித்தச் சமித்துகளாக மலைகளைப்போல அடுக்கினாள். வேள்விக் குண்டம் வேதிகைதோறும்நிறுத்தும்படியாகக் கும்பக்குடங்கள் மடக்குகள் கலயங்கள்பாலைகைகளாகிய பாத்திரங்களைக் குன்றுகள்போலச்சேர்த்தனாள். பொற்றலத்தின்கண் வெள்ளிமுனைத்ததைப்போலநெற்பொரிகளை மலையையொப்பக்குவித்தனாள். நவதானியங்களை ஒருமருங்கிற்சேர்த்தனாள். இஃதன்றியும்வேண்டுவனயாவையும் வெவ்வேறாக அந்தச்சிறந்தயாகமுடியும்பொருட்டு மூன்றுயோசனையாவந் குவித்தமாயையின் செய்கைகளைச் சூரன்கண்டு விம்மிதனுப் ஓடி இவ்வாறு யாவரால் முடிக்கப்படும். நம்முடையதாயாதலிலேயிவையனைத்தையும்வருந்திச்சேர்த்தாளென்று மகிழ்ந்து இனிதாமசப்படலாகாதென் மெண்ணிச்சகலரும்புகழத்தக்க வீரமாமகத்தைத் தொடங்குவதற்கு நிச்சயித்துஇரத்தமாம்சம்பந்தப்பட்ட பலவகைப்பிராணிகள் நெருங்கிய உலகங்களைத்தையும்எள்ளினுண்எண்ணையப்போற் கலந்தாட்டும் மகிமைபெற்ற பரமசிவத்தைப்போலவே மேம்பாட்டையுடையநின்ற சூரபன்மன் வேள்விக் குண்டமத்தியிலிருக்கும் வச்சிரக்கம்பத்தைத் தன்வலிகொண்டு சீர்பெறநாட்டி வேதவிதிப்படிக்குப்பூசித்துயாகவெல்லையைச் சூழந்திருக்கும் மதில்நாற்புறத்தினும் ஒங்கிரிந்தும் வாயில்கள்தோறுஞ்சென்று உக்கிரபார்வையையுடையரணபத்திரகாளிமுதலோரைப்பூசித்துப்போற்றி ஆட்டுக்கடாக்களின் மாம்சங்களையும் ரத்தங்களையுந் திருத்தியாகப் பல்கொடுத்தபின்பு மதிலினிடங்களில் நெருங்கிக் காவல்கொண்டிருக்கும் உரத்தவார்த்தையை யுடையபூதவேதானக்கூட்டங்களுக்கும் மேகத்தைப்போலக் கறுத்ததேகத்தைப்பெற்ற பசாசவகைகளுக்கும்போதுமானமட்டும் பலமிருகங்களி னான்களைப்பல்கொடுத்துப் புறத்திற்காவல்செய்யாநின்ற காளிக்கூட்டங்களுக்கு மாம்சங்களையும் உதிரங்களையும் அபரிமிதமாகப் பலிகொடுத்துக் கூற்றுவனையும்வெல்லும் வல்பெற்ற வயிரவக்கணங்களைப் பத்தியுடன்வழிபட்டுப்போற்றி அளவிறந்ததசையுடன் மதுக்களைப்புசிப்பித்து இவைமுற்றியபின்பு தலைமைபெற்ற குண்டத்தினைச்சூழவிருக்கும் ஆயிரத்தெண்வகைக் குழிகளிலும் விஷச்சமித்துக்களைமந்திரவிதிப்படிக்கிட்டு மூன்றக்கினியையும் சேரமுட்டித்தம் பியர்குழந்தவரச் சூரபன்மன் அவைகளைப்பூசித்துமாம்சவகைகளையும் உதிரவெள்ளங்களையும்இறைக்குத்தோறும் பரமசிவத்தின் திருமந்திரங்களையிடைவிடாமற்செயித்து அவ்வவினைச் சிவப்பிரீதியெய்து இம்மகத்தை உத்தவல்லவர் யாவொன்றாலோசித்துத் துணைவனாகிய தாருகனைப்பார்த்துப் பெருமைபொருந்திய இந்தவேதிகைகள்தோறுமுலவி வேதவிதிப்படிக்கு மந்திர பூர்வமாகச் செய்யவல்லவன் உன்னையல்லது வேறுகாணே னுதலால் இவ்விடத்திலிருந்து பாதுகாக்கக் கடவாயென்று அவனை அவற்றிற்குத் தலைவனாக்கிவிட்டு அதற்குட்புறத்தில் விளங்கும் நூற்றெட்டு குண்டங்களைச்சேர்த்து

மேற்குறித்தபடிக்குப் பல்முதலிய பூசனைகளைக் கிரம்பப் படிக்கு முடித்துச் சிங்கமுகாசுரனை னோக்கி யிம்மகத்தைப் பழுதுறாமல் நடத்திவருவாயென்று நிறுத்தியபின்புநடுபிரதேசத்திற் பிரம்மாண்டமாகிய அகலமும் ஆழமுமுள்ளதாய்க் கல்லியிருக்கும் பிரதான ஓமகுண்டத்தைச்சேர்ந்து மந்திரவிதிப்படிக்கு அர்ச்சனை முதலானவைகளில் ஒருகுறைபாடுமில்லாமல் நடாத்திப் பார்வதிபாகனான பரமேஸ்வரனை மனத்திறியானித்துப் பத்திபூர்வகமாய் வேள்வியைத்தொடங்கி விஷத்தைக்கக்குங் கொடியசமித்துக்களைக்குன்றங்களைப்போல அடுக்கித்திசைக்கோலற் பிறந்த அக்கினியை மந்திரங்களையோதி ஆவாகனஞ்செய்து மேகவருஷத்தைப்போல நெய்க்குடங்களைக்கவிழ்த்துப் பர்வதங்களைப்போலக் குவித்திருக்கும் மாம்சவாகைகளை அபரிமிதமாகத்திற்போட்டு மத்திமத்தியிற் சோரிகளை மந்திரமொழிகளினுற்சொரிந்து மிகுத்த அக்கினியின்மீது பலவகைச்சோற்றையிறைத்து வேம்பாதிய எண்ணெய் நெய் இரத்தங்களை ஒன்றின்பின்னொன்றைச்சொரிந்து இடையிடையிற் பால்தயிர்க்குடங்களை யிறைத்து வெண்ணைப்பொறிகளை முத்துக்களைப்போல வாரிவாரியிட்டு ஒவ்வொருமந்திரமுடிவில் தேன்மதுக்குடங்களை வருஷத்தையொப்பச்சொரிந்து துவகா மலைநெல் செந்தினை பயறு எள்ளுமுதலிய நவதானியங்களையும் இறைத்து நெய்யைக்குடங்கொண்டிசொரிந்து கொடுமையாகிய ஐவகைநிறம்பெற்றசோறுடன் பலவகைக்கறிகள் முதலாகப் பூமியின்சுண்ணிராநின்ற பண்டங்களனைத்தையும் வடவாமுகாக்கினியின்மீது சமுத்திரம் பாய்ந்ததைப் போல மேலுமேலுங்கொட்டி உலகங்களில் எக்கால்மும் அழிவற்றகீர்த்தியை ஸ்தாபித்த சூரபன்மனைவன் இவ்வாறுபலவகைப்பட்ட திரவியங்களை வேதவிதிப்பிரகாரம் சிவப்பிரிதியாக மந்திரங்களைச்சொல்லி ஓங்கியெரியும் வேள்விக்களவிற்சொரிந்து வீரமாமகத்தை நடாத்திவரு முன்னிலையில் பூமிவளங்களை யுண்டுபொன்னுலகத்தையும் வாட்டஎழுவதைப்போல முன்னம் விஷ்ணுவராகமாய்த்தேடிக்க காண்பரிய பாதாரவிந்தங்களை யுடையசிவபிரானைக் கருதிச்செய்யும் வேள்விக்குண்டத்தினின்று பெருகிய முத்தமிழஞ் சடசுடத்த தொனியுடன் வீதிச்சகலரும் பயந்தொடுங்க மேலோங்கி ஆகாயமுமுதும்பரவி, அஷ்டதிசையெங்கும்முடிப் பிரமனுலகைவளைந்து பாதலத்தைக்கிட்டி மற்றைய புவனங்களினும் படர்ந்தது மன்றியிற் சூரியன் பதத்தைக்கரித்தும் சந்திரமண்டலத்தையும் நட்சத்திரபதங்களையும் அதற்குமேற்பட்ட சனிமுதலானவர் வசிக்குங் கோளங்களைத்தகித்துந் தேவராசன் வாசஞ்செய்யு, அமராவதிபட்டணத்தைக்கரியாங்கியுங், கேசவன்வாமும் வைகுந்தத்தைக் கொளுத்தியும், மற்ற தேவர் நகரங்களைச்சுட்டிந் திசைக்காலவர் பதங்களைவாட்டியும் அதஞ்செய்தது.

கேட்டிர்சனோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! அளவிறந்தகாலம் அரியதவங்களைச்செய்து மேம்பட்ட காசிபருடைய பிள்ளையாகியசூரபன்மன் தன் முயற்சியினுற்செய்த ஓமகுண்டத்திற் பற்றியெழுந்த தியானது மேற்சொல்லியபடியே உலகங்க ளனைத்தையுங்கொளுத்தி வாட்டியதென்றால் இனிமேல்அவன் முடிக்குஞ்சிறப்புக்களையாவரங்கனித்துச்சொல்லப்படும். இஃதன்றியும் மகத்தைநடத்தி வருமத்தியிற் பால்தயிர் தேன்முதலிய அவிக்கையிறைக்கு

ந்தோறும் ஓங்கியெழுந்த புகைப்படலமானது பரகிமேகசுட்டங்களை மறைத்தும் உலகத்தை விளக்குஞ் சூரிய சந்திரர்களுடைய பிரகாசங்களையடக்கியும் மேகவண்ணரான விஷ்ணுபதத்தைமுடியும் பிரமன் பதியைக் கொள்ளொண்டும் விஸ்திரணமா யிராநின்ற சத்த சாகரங்கள் பெரும்புறக்கடல்னை மறைத்தும் வடவாக்கினியின் கொடுமையைடக்கியும் இந்தப்பூமண்டலமெங்கும்முடியும் வருத்துகின்ற இந்தக்கொடுமையினால்அவ்வவ்விடங்களிலிருக்கும் பிராணிகள் சுவாசம் விடப்படாமையார் கண்களபிதுங்கிவாடித் தத்தளித்தார்கள். இவ்வாறு சூரபன்மன் வேள்விக்குண்டத்திலெழுந்ததிப்பலமும் அவன் ஹிணைவராகிய சிங்கமுகனும் தாருகனும் வீளைத்தஆயிரத்தொரு நூற்றுப்பதினாறு ஓமக்குழிகளினும் பெருகிய சுவாலையும் ஏகமாயோங்கி அண்டமுக்கட்டைத்தாவரின்றது எப்படிக்கிருந்ததென்றால் சர்வ சங்காரகாலத்தில் அண்டரண்டபுவன சராசரங்களையும் கொளுத்த வெழுந்த வடவாக்கினியை யொத்து விளங்கியது. இத்தன்மையாகச் சூரபன்மன் வளர்க்கும் வீரமாமகத்தினது பெருமைகளைக் கண்டதேவதாதரோடி இந்திரங்கிதனை விண்ணப் பஞ்செய்யக்கேட்டு அரம்பை ஊர்வசி முதலான தேவகணிகையராலும் மற்றுமுள்ள தந்திரங்களினாலும் இடையூறுண்டாக்க யத்தனித்துப்பார்த்துங் கூடாமையால்நடுநங்கிவாடி துக்கசாகரத்திலெழுந்தவும் மேகவண்ணனான கேசவனும் நான்முகனும் ரிஷிகணங்களுஞ் சூரன் செயல்களைக் கேள்விப்பட்டு இவ்விதக்கொடியயாகத்தையாவர் செய்யவல்லவர் இப்பாதகன்நம்மினு மேம்பாட்டைப் பெற்று வாழமுயற்சிகொண்டானேவென்று அவரவரிடங்களி னிருந்தபடியே ஆகட்டும்இவன் வலையுஞ்சுவரியத்தையும் அறிவோமென்று கோபித்தார்களல்லதுநெருங்கினவர்களல்ல, இவ்வண்ணமாகச் சூரன் தன் ஹிணைவர்களுடன்பஞ்சேந்திரியச் சேட்டைகளையடக்கித்தேகவாஞ்சையற்று வெய்யில்மழைகுளிர் பசியிவைகளினால்வருத்த பின்நிப்பதினாயிரவருஷகாலம்அரியவேள்வியைச்செய்தும் அழகியசெஞ்சடையையுடைய சிவபிரானெழுந்தருளிக் காட்சிகொடாம லீருப்பது தெரிந்து முக்கணெம்பெருமான் நான்செய்யும்அல்பவேள்விக்கிரங்கிவருவாரோவென்றெண்ணித் தம்பிமாரைக்கூவித் தான்நடத்திவரும்மகத்தை முடிக்கக் கட்டையிட்டுவைத்துத் தேவர்கள்மருண்டுருண்டோட விண்ணிற் பாய்ந்து ஓம குண்டத்துக்கு நேராகவின்னு திடசித்தனாய் உடைவானை யுருவிக்கொண்டு கூச்சமில்லாமல் தனதுசரீர வுறுப்புகளைநாடிஅரிந்த ரிந்து மண்டியெரியும் அக்கினியினிடத்தில் அவிதாகப் போட்டுச் சோனைமேகம் மழைபொழிவதுபோலப்பெருகு முதிரத்தை நெய்க்குப் பதிலாகச்சொரிந்து வீரமகா வேள்வியைச் செய்துவருகையில் தன்னுடலி லிருக்கும் ஊனைக்கழிக்கப்பழையபடிக்குச்சேர்த்துபொருந்துவதைக்கண்டு விம்மிதங்கொண்டு சுகலருங்கிடுகிடுண்டுநடுங்கிக்கொக்கரித்து மனதி லதிகசந்தோஷம்படைத்தவனாய்இச்செய்கை நமதிறைவனால் உண்டானதென்று நிச்சயித்து மந்தரகிரியையொத்த புயவலி பெற்ற நிருநராசனானவன் மறுபடியும் அவ்வாறே அந்தரத்தில்நின்றுஆயிரவருஷவகையில் மாம்சயாகத்தைச்செய்தும் விஷ்ணுவும் பிரமனுந்தேடிக்க காண்பரிய நிர்மலக்கடவுள் வராமையைக்குறித்து சூரன் மனம்வாடி யேங்கியான்முடிக்கும் வேள்

விக்கிரங்கிப் பாமசுவ னிதுபரியந்தமெழுந்தருளாததன் மையினால் இவ்வுயினை வைத்திருப்பதில் பினாயோசன ம்யாது ஆதலால்இதத்தலே யுறுதியெனநிச்சயித்துஒப்ப ற்ற விவேகசாலையாகிய சூரனுவன்அக்கினிக்கொழுந்து விட்டெரியும் யாககுண்டத்தின் மத்தியில் சிவப்பக்காய்ந் து மந்திரவலயினால் அழிவின்றிப் பிரகாசித்துக் கொண் டிருக்கும் கூரியவச்சிரகம்பத்தின்மீதுகுதிக்கஅவ்வுயிசியா னது தடாரித்து கபாலத்துக்கு மேலுமுருவிவேள்விக்கு ண்டத்தி னடியின்விழுந்து சூரபன்மனுடைய தேகமுந் துந் துகள்படப்பதை பதைத்து மாண்டனன்.

அம்மகத்துக்குத் தலைவனாய் ஓமஞ்செய்திருந்த சிங்ஃ முகாசுரன் இதைக்கண்டவுடன் மனம்நடுங்கிச்சகோ தர சம்பந்தத்தினுற் கண்களில்நீர்பெருகுவதுமாறி இர த்தவெள்ள மூற்றெடுத்தப்பாயக் கரங்கள்தியினிடத்தில் அவிக்கொடுப்பதை ஓய்ந்தும்அதற்குரியமந்திரங்களைச்செ பித்திருந்த வாயின்செய்கைகளையும் மறந்து கண்டவர்உ யிரிருக்கிறதென் றையப்பட்டுவசனிக்கும்படியாகப் பிரா ணன் மூலாதாரத்தினெடுங்கத் துக்கசாகரத்திலுமுந்தி யு ணர்ச்சியழிந்து ஆயிரஞ்சிகரங்களையுடையமகம்மேருவை ப்போலல்லத்தில் விழுந்துபுரண்டு சந்துநெரத்திற்கியா பகம் வந்தவுடன் பதை பதைத்தெழுந்து மனஞ்சுழலப் பெருமூச்செறிந்து தன்வீரத்தையும் வலையும்மறந்தி ல்வாறு புலம்புவதாயினான், ஓப்பற்ற வல்லமையுடையமா யைக்கும் அரியதவங்களைச்செய்து சிறந்த காசிபருக்கும் இஷ்டமுள்ள புத்திரனே! நிருதார்குலத்துக் கதிபதியே? மன்மதனையொத்த வுமதழகிய தேகத்தைக்காணேன் எ ங்கொளுத்தீர், தேவாரீமனமும் உடலமும்வருந்திப் பல காலம்அரிய மகஞ்செய்ததற்குப் பெறும்பெறிதுதானே? ஓ! அண்ணாவே! சகலதுன்பங்களையும்நீக்கிச் சிராட்டிப் பரிந்துவளர்த்ததாயும் கல்விமுதல்ய செல்வங்களைப் பெ ற்செய்யுந் தந்தையும் நீயேயென்றும் இந்தத்தானவக்கு வத்தைவிரித்திசெய்து ஆளவல்ல சக்கிலோஸ்பரணும்நீராக வம் எங்களுயிரும் நீயேயென்றும் எண்ணி உமதுஆதர ளி லிருந்தோம் துணைவனே? சற்றும் அவ்வுறுதிகளை நி னையாது எங்களைக் கைசோர விட்டிறக்கலாமோ? உமது சவரட்சனையிலலாதபொழுது மாய்ந்துபோகும் அபலா ளான அடியோங்களுக்கு இனியொரு ஆதரவுமுண்டோ விராதிவீரனே! தானவக்குலசிகாமணியே! மிகுத்தகீர்த் தியையும், பிரதாபத்தையும் பெற்றோங்காநின்றசூரபன் மனே! வெகுசாலமாக உம்மைப்போல இவ்விதமான அ ரியவேள்வியைத்தொடங்கிஇதற்குமுன் யாவர்செய்தனர். இவ்விதச் சிறந்தயாகத்தை வருந்திமுடித்தும் அதற்குரி யவரத்தினைப்பெற்று வாழ்வதன்முன்னம்அடியோங்களி டத்தில் இதக்கமுந்தையயுக்கொண்டு பாதுகாத்தலைமறந் து தாமமாயிலையிப்பட்ட நீர்த்துளியைப்போல நாங்கள் தத்தனித்துப் பரதவித் தலறவிட்டுப்போவதுஉம்போல களுக்கழகோ பாமனுக்கு உம்பிடத்தில் அருளில்லையெ ன்பது தெரிந்தவனுய் பலகாலம் தேகவாஞ்சையையொ ழித்து வருந்திஆதியில் திரிபுரங்கலையும் இரக்கமின்றிக் கொளுத்திய கல்மனதைப்பெற்ற சிவபிரானுக்குப் பிரிநி யாக இவ்விதகொடிய யாகத்தை வருந்திச்செய்தனை அத ற்குப் பரிசாகவோ உமதுடலிற் பொருந்திய உயிரையுங் கிரகித்துக்கொண்டனர்தினதயாபரமூர்த்தியெனப் பெடர் பெற்ற கடவுளுக்கு இச்செய்கையும் ஒரு நிரவினையாட

லோ! ஐயனே! உம்மைப்போல அரியபிராணனை யிழக்கு ம் மகத்தைச்செய்தவரும் பாமசிவத்தைப்போல இவ்வ ழி பாடுகளைக்கண்டு கிருபைசெய்யக் கடினகுணம்பெற் றகடவுளரும்இச்செய்கைகளைத் திருஷ்டாந்தரமாகக்கண் டவுடன் உயிரைவிடாமல் என்னைப்போலப் பரிவற்றுப் பிராணனைத்தாங்கினிற் துணைவர்ஆகிய கடினச்சித்தம் பெற்றவரும் யாவராயினுமுண்டோ? எமதிறைவனே!வா யைத்திறந்து ஒருவார்த்தை சொல்லமாட்டரோ. இஃத ன்றியும் இவ்வரியவேள்வியை வருந்திமுடித்துச்சிவகடா ட்சத்தினுற் சொல்லுதற்கரியவரப்பரிசாத உறுதிகளைப் பெற்றநின்றவர், தமதுயிரும் அழிவற்ற செல்வவளங்களை யும் போக்குவாருமுண்டோ! இனிஎன்னசெய்வோமென் றெண்ணுது மெண்ணினவனுய்ஏக்கமுற்றிருந்த இந்திரா தியர் இத்தின மனக்கவலைஒழிந்து களித்திருப்பாரோ!ஐ யனே! எல்லோருங்கொண்டாட முத்தியுங்கொழுந்துவிட் டெரியும் வேள்வியைச்செய்து பல்லாயிரநாட்பழகியதே வரீர் சகோதரராயிருக்கும் நாங்கள் உம்முடன் வரமாட் டோமென்றெண்ணி யிதன்மகிமையை யெங்களுக்குவெ ளியிடாமலிருந்திரோ! மணிவாயைத்திறந்தொரு உத்தர ன்சொல்லலாகாதோ! இவ்விடத்தில்நின்றயாங்களனைவரு ங்காண கடினசித்தனாய் மண்டியெரியும் ஓமகுண்டமத்தி யில் நின்ற வயிரக்கம்பத்திற்பாய்ந்து உயிரையிழந்துமா ண்டுதேகத்தையும்போக்கினீர். இதனைக்கண்டு புலம்புகி ன்ற நான்இறந்தாலுந் தேவாரீருடைய சந்திரபிம்பம்போ ன்ற திருமுசமண்டலத்தைக்காணப் பெறுவேனோவென் று இவ்விதங்களாகப் பன்னிப்புலம்பிய சிங்கமுகன் தன் னையின்று முலைகொடுத்துக்காத்திருந்ததாயைக்காணுதஇ ளங்கண்மைப்போலக் கதறியழுங்காலத்தில்இத்திறங்களை க்கண்ட தாருகனும் பர்வதம்போன்ற தன்கரங்களினால் முகத்திலும்மார்பிலும் அறைந்துகொண்டுகோகோவென ப் புலம்பிச்சோபித்து நிலத்தில் மறிந்து பெருமூச்செறி ந்து வேள்விக்களமுழுதும் வீரையவனையப் புரண்டு, இர ண்டுகைகளையுமோங்கி நிலம்பிளக்க வறைந்து, துக்கசாக ரத்திலுமுந்தி விண்ணுலகங்கள் திமிக்கிட டஞ்சத்தக்கதா கப் புலம்பினுன் இத்தன்மையாகச் சிங்கமுகனுந் தாருக னும் தமையனை யிழந்த கிலேசத்தினால் அலறி வாடுவ தைக்கண்ட ராட்சதவெள்ளங்களனைத்துஞ் சத்தசாகரங் களும் அலைகள்வீசி யெழுந்தொலித்ததைப்போலக்கதறி வாய்விட்டலறிப் படாதபாடுபட்டார்கள்.

அக்காலத்தில் இவர்கள்புலம்புவதையும் சூரன் அக்கி னிகுண்டத்தில்விழுந்து சாம்பலாய் மாண்டதையுங்கண் ட தேவதூதர் களித்தோடி வாட்டமுற்றிருக்கும் இந்திர னைவணங்கி இச்செய்திகளை விண்ணப்பஞ்செய்யக்கேட்ட வுடன் மகிழ்ச்சியென்னும் அளவுபடாத சமுத்திரத்தில் முழுகிப்புதிய அமுதத்தையுண்டவனையொத்து நகைமு கத்தனாய் மனங்குளிர்ந்து சரீரம்பூரித்து மயிர் சிலிரக்கக் கவலைமுற்றும்போக்கி அயிராவதத்தின்மீ தாரோகணித் துத்தேவர்புடைசூழ்ந்து போற்றப்பொன்னுலகைநீங்கிச் சந்திரமண்டலத்தைத் தாண்டிச் சூரியன் பதத்தைக்கட ந்து ராட்சதர்பிந் துயரத்தைக்கண்டு களிக்க மேகமண் டலத்தில்வந்துவிண்ணவர் புடைசூழ்ந்துகிந்தேவராச னுனவன் வேள்விக்களம் படுப்பாட்டைக்கண்டுமகிழ்ந்து சரீரங்குலங்க நகைத்துத்தான்பூர்வத்திற்செய்த தவமுய ற்சிகள் வீண்படுமோவெனக் கொண்டாடி ஒவென்னு

மோசைபடப்புலம்புஞ் சிங்கமுகனடியான அவுணவென் ளங்கள் படுந்துன்பத்தைக்கண்களாரநோக்கிவிடமிதனுப் ப்தேவர்களுடன் ஆகாயத்திலிருந்தான், அக்காலத்தில் ரா ட்சத சயினியங்களுடன் கலங்கி துக்கசாகரத்தி லுழந்தி வாடிய சிங்கமுகன் தெளிந்து நல்லகாரியம் கமது உயிரை வீணில்மாய்ப்பது தகுதியல்ல தமையனைப்போலவே இ வ்வேள்வியை முடித்தும் அதின்முன்னிலையிற் பரமசிவ மெழுந்தருளாவிடின் மாள்வது கீர்த்தியாகியதன்மையெ ன்று நிச்சயித்தெழுந்து நடுநாயகமாய் விளங்கும் ஓமகு ண்டத்தி னருகிற்போயிருந்து பரந்திருக்கும் ஆயிரஞ்சிர ங்களையும் ஒவ்வொன்றாகத் தன்கரங்களில் விளங்குங்கூ ரியங்கங்களினால் கிள்ளிக்கிள்ளிச் சமித்துகளாகக்கொண் டி தமையன்பூசித்த யாகத்தியில் வீரங்களைப்பேசி மந்தி ரவிதிப்படிக்குப்போட்டு இரத்தவெள்ளங்களையிறைத்து வீரமாமகத்தைச்செய்யு முன்னிலையில் தவமுயற்சியினு ல்மீண்டும் அச்சிரங்கள் முளைக்க அவைகளையும்பறித்து ப்பறித்து அழிகொடுத்து வருவதைக்கண்ட ராட்சதசே னைகள் மனம்பதைத்துணையையோ! தமையனைப்போலவே தம்பியாகிய சிங்கமுகனுந் தன்தலைகள் அரிந்தரிந்து யாக த்தியிலிட்டு மகத்தைச்செய்கின்றான் இதுகனென்னவினோ யுமோவென் றேங்கிவாடுந்தருணத்திலுதனைக்கண்ட அ வுணவீரரிற்சிலர் உடைவாளையுருவிக்கொண்டு தங்கள் த லைகளையும் கண்டித்துத் தீயிற்போட்டும் அக்குண்டத்தி ல் விழுந்தும் பிராணனை யிழந்தார்கள். அத்தருணத் திற் சிங்கமுகா சுரனுக்குக் கரங்களோய்ந்தும் சிவபிரா ன் அதுவரையிற் கடாட்சி யாதநிறை சூரபன்மனைப் போலவே தானுந்தியிற் பாயத்துணிந்து ததேகத்தியா யானமாய் வேள்வியை நடத்திய தன்தமையனைப்போல வானத்தி லெழும்ப மனதிற் றிடங்கொண்ட மாத்திர த்தில் இச்செய்கை யனைத்தையும் பரிமளமிசுத்தகொ ன்றையாலையையும் மூன்றும்பிறையையுந்தாங்கியசிவந்த சடாபாரத்தைப்பெற்றுப் பேரின்பமாகிய கடலுக்கொரு தெப்பமாகவிளங்கும் சிவபிரான் திருவுளத்தறிந்து இதுனை ச்செய்வதாயினர். கேட்டீர்களோ சவுனகாநிரிஷிகளே! இ துவரையினும் சூரனடியார் வேள்விசெய்தசரித்திரங்களை ப்பேசினோம். இனிசிவபிரானெழுந்தருளிவரங்களைப்பா லித்த விர்த்தார்த்தங்களைச் சொல்லுவோமென்று சூதபு ராணிகர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

வ ர ம் பெ ரு ப ட ல ம்.

கண்டகறைமிடற் றுக்கண்ணுதலோன்சுந்தரனை விண்டுமுதலோர்வியப்பவேவெண்ணையிலாட் கொண்டதொருபனவக்கோலந்தனைத்தரித்துத் தண்டுமொருகைதனிலுன்றிவந்தனனே.

ஸ்ரீகாளண்டமும் திரிநேத்திரமுமுடைய பரமசிவம் பூர்வத்தில்விஷ்ணுமுதலானவர் அநிசயிக்கத் திருவெண் ணைநல்லூரிற் சுந்தரமூர்த்திகளைத்தடுத்தாட்கொள்ளவெ ழுந்தருளிய விர்த்தப்பிராமணக் கோலங்கொண்டு திருக் கயிலையைநீங்கி ஒருகரத்திற் கோலுன்றித் தள்ளாடிநடந் துகண்டவர் அற்புதங்கொள்ள இராக்கதவீரர்வேள்விசெ ய்யும் ஓமகுண்டத்துக்கருகில்வந்து சிங்கமுகாசுரனைப்பா

ர்த்து நீங்கொல்லோரும் அதிகிலேசசித்தராய் இம்மக த்தைச்செய்கின்றீர் இப்படிவருந்துவதற்கு உங்களுக்கு அடுத்ததன்பத்தைச் சொல்லென்று எமதுகர்த்தன்வின வச்சிங்கமுகன் பரமன் திருக்கோலத்தைத் தெரிசித்தவு டன் மனமுருகிப் பத்திவினைந்து பிதாவையொத்த இப் பெரியவர் அடியேன் படுத்துயரத்துக்கிரங்கி யித்தலத்தி ல் வருந்திவந்து விசாரிக்கின்றனர். இரக்கமுள்ளமனைதை ப்பெற்றவொன்றெண்ணி நீன்மலமுர்த்தியினது திவ்வி யசரணரவிர்த்தங்களில் தன்சிரங்கள்முழுவதும்படச் சே வித்தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு சுவாமி! எங்க ன்வான்முறையும் இத்தனபம் நேர்த்ததற்குக் காரணமு ங்கேட்டருள்க, பிதாவாகிய பிரமகுமாரனை காசிபருக் குந் தாயாகிய மாயையென்பவளுக்குஞ் சூரபன்மன் சிங் கமுகன் தாருகனென்னும் நாங்கள்மூவரும் மேலும்அள வற்றபிள்ளைகளும் பிறந்தோம். அதன்பின்பு தாயின்கட் டனைப்படிக்கு இவ்வனத்திலவந்து லோகநாயகனுபரம சிவத்தைக்குறித்து மூவருமாய் இந்தமகத்தைச்செய்யத் தொடங்கிவருகையில் எங்களில்மூத்தவனுன சூரனென் பவன் பலவருஷம் அரியவேள்வியைநடத்தியுந் கங்காச டாதரமூர்த்தியானவர் சற்றும் இரக்கமுற்று கடாட்சியா த காரணத்தைக்கண்டு மனம்வாடி மேகங்கள்பரந்திருக் கும் வானத்திற்பாய்ந்துநின்று திடசித்தனாப் மின்னலைப் போலப் பிரகாசியாநின்ற உடைவாளையுருவி கரத்திற்ப ற்றிச்சற்றும் மனஞ்சஞ்சலப்படாமல்தன்சீரத்தைச்சே தித்து அத்தசையைச் சமித்துகளாகவும் உதிரத்தைநெ ய்யாகவுஞ்சொரிந்து பலநாள் வீரமாமகத்தைச்செய்துவ ருகையிற் பழையபடியே சரீரம்பூரிக்கமீட்டும் அரிந்தரி ந்து கனலின்போட்டும் பரமன் திருவுளமிரங்கிக் காட்சி தராததினால்வருந்தித் தன்சீரத்தைப்போல வலியதாய் ச்சொலித்திருக்கும் இந்தவயிரக்கம்பத்திற் குதித்துத்த டாரித்து உருவந்துகளாகி அக்கினிக்கியாயம்மாண்டான் அதையாங்கள் கண்டவுடன் உடல்பதைக்க மனங்கலங்கி ப்புலம்பினவர்களாய் இவ்வக்கினியின் முன்னிலையில் எ ங்களுயிரையும் அவனுடன்விட நிச்சயித்து ஆயத்தமா னோம். இத்தருணத்தில் தேவரீரொழுந்தருளிப் பரிவாய் விசாரித்ததால் உத்திரவுசொல்லுகின்றவரையிற் சற்று நின்றோம். பிராமனோத்தமனே யிதுதான்எங்கள்வரலா றுந்துயரப்படுங்காரணமுமென்று சிங்கமுகன்விண்ணப் பஞ்செய்யக்கேட்டு எதிரில்நின்ற கிருபைக்கடலாகியமுக கண்மூர்த்தியானவர் இரக்கமுற்று அப்பா சிங்கமுகனே உங்கள்தமையனைப்போலவே நீங்களும் இறக்கவேண்டா ம் உமதுமுன்னவனைப் பழையபடியே யிந்தநிமிஷத்தில் வருவிப்போம் இவ்வுறுதியைநம்பி சகோதரவாற்சல்லிய த்தினால் பாதிக்குந் துயரைநீங்கிச் சற்றிருமென்று தயா னீதியாகிய தற்பான் திருவாய்மலர்ந்து உடனே பூர்வத்தி ல் பார்வதிதேவியார் திருக்கரத்திலிளங்கும்விரல்களில் நின்றும் பெருகிய கங்காஜலத்தில் தமதுசடையிற்றறித்த துபோக விஷ்ணு பிரமன் தேவேந்திரன் இவர்களுக்குத் தந்தவைகளிற் பொன்னுலகத்திற் பரவியிருக்குங்கங்கை யைவருவதாகத் திருவுளங்கொண்டபோது ஆதியில்மாய வன் பூசித்துப்பெற்ற கோதண்டத்தைத்தாங்கிய கரகம லங்கள் விளங்கியசிவபிரானதுகருத்தை அக்கங்கையானவ னறிந்து குமுறித் தேவர்கூட்டங்களனைவரும் பயந்தோ டலுத்திப் பலமுகங்களிற் பெருகி மகத்துக்கள்பணிந்து

போற்றவும், அண்டிசைகளினும் இருப்பவர் பயந்து
டுங்கவும், அதிசயத்தில் உயர்ந்த விண்ணுலகங்களைத்
தாண்டிப் பூமியின்கண்ணிறங்கிப் பரமனது பாதாவிந்
தங்களைப்பணிந்து அவரனுக்கிரகப்படிக்குக் கொழுந்து
விட்டெரியும் பலவெள்ளிகளுக்கு மத்தியில்விளங்கும் பி
ரதான ஓமகுண்டத்தின்பாய்ந்தவுடன் திருப்பாற்கடலிலு
தித்த ஆலாலவிஷத்தைப்போலக் கொக்கரித்துப்பழை
யபடியே சூரபன்மன் வெளியில்வந்ததைக்கண்ட சிங்க
முகனுந் தாருகனுந் கொடியதரித்திரத்தை யனுபவித்தி
ருந்தவர் கஜேந்திர சம்பத்தைப்பெற்று வீறியதைப்போ
ல மகிழ்சிறந்து மிகுந்தவலிபெற்றவராய் வினாந்தோடி
ராஜாதிராஜன் பாதங்களிற் பணிந்துநிற்கத்தமதிறைவனை
த் துணைவரவணங்கப்பார்த்த தானவப்படைகள் எமதுக
ர்த்தன்வந்தான் வந்தானென்றுபறினாலுலகங்களினுக்கே
ட்கும் ஓசையுடன் கூவிச் சந்திரதோற்றங்கண்டசமுத்தி
ரத்தைப்போல அரசனே! வாழிவாழியென்றார்ப்பரித்து
துச் சந்தோஷங்கொண்டாடினார்கள். இவ்வாறு கணக்கி
றந்த நிருதவெள்ளங்கள் வாழ்த்திக்கொண்டெவர, துணை
வர்களிக்கச், சூரன்வெளிவந்துநின்றதைக் கண்டமாத்தி
ரத்திலிண்ணகத்திற் சந்தோஷமாய் வேடிக்கைபார்த்தி
ருந்த தேவேந்திரன் நடுக்குற்றி விண்ணவருடன் ஓட்ட
மெடுத்துத் தமதுபதிகளிற் சேர்ந்து திகழ்பட்டிருந்தா
ர்கள்.

அத்தருணத்தில் தம்பியர்கள் இருவரும் ஆனந்தசாக
ரத்திலிழைக்கச் சந்திரபிம்பம்போல முகமண்டலங்கள் து
லங்க, இருமருங்கினும்நிற்கவும், அரசரவள்ளங்களுடை
ய புயங்கள் வானத்தோங்கப்பார்த்து பல்லாண்டுகள்பாடி
ப்போற்றவும், நட்சத்திரக்கூட்டமத்தியிற் சந்திரன்விள
ங்குவதைப்போலச் சூரபன்மன் வலியதேகத்தைப்பெற்
று நிற்கும்போது விருத்தப்பிராமணக் கோலங்கொண்டு
நின்று, கங்கையையழைப்பித்த சிவபிரான் அவ்வுருவமா
றித் தனதுபழமையாகிய ஆதியஞ்சோதியிருவத்தை அவ
ர்கள் தரிசிக்கும்பொருட்டுப் பார்வதியாரிடப்பாகத்தில்வி
ளங்கவுந் திரிநேத்திரங்கள் துலங்கவுஞ் சதுர்ப்புயங்கள்ப
வளமலைகளைப்போலத் தோற்றவும் வல் பெற்ற ரிஷபவா
கனத்தி லாரோகணித்துச் சிவகணங்கள் சூழ்ந்துதுதிகந்
மதிறைவன் அந்தரத்தில் வானின்கட்தோன்றிய சுந்தர
மாகிய காட்சியைச் சூரன்கண்டவுடன் தேகபரவசனய்
ப் பூமியிற் படியவிழுந்து பணிந்தெழுந்துபலவிதங்களா
கப் பன்னியேத்தித் துணைவருடன் கரங்களைச் சிரங்களி
ற்கூப்பி விழிகளி லானந்தநீர்பெருகலின்று போற்றுஞ்
சூரபன்மன் முகத்தைப் பரமன் இருபையாகப் பார்த்த
ருளி ஓதானவேஸ்வரனே! அளவற்றகாலமாய் மனவுறு
திபெற்று யாவராலும் முடிந்தற்கரிய வீரமாமகத்தைநி
றைவேற்றியிகவும் வாட்டமுற்றாய்நமக்கும் உவப்பாயிற்
று இனி உனக்குவேண்டியதைத்தருவோம் கேனென்ற
ருளிச் செய்தவுடனே பொற்பிரகாசமாகிய ஆயிரம்இத
ழிகள் விரிந்ததாமரைப் பீடத்தினனை நான்முகன் முத
லானதேவர் வெருவி யின்றோடு நமதுபதங்களுஞ் சீரும்
பெருமிதமும்போய்விட்டது போய்விட்டதென்றுவாடிவ
ருந்தச் சூரன் விண்ணப்பஞ் செய்கின்றான் தினதயாபர
னே அடியவர்க்கெளியனே சச்சிதானந்தக்கடவுளேதேவ
ரீருடையதேரிசனம்பெற்றுச் சிறப்படைந்தே னானும்
விசாலமாகிய பூமிகளையுடைய பலபுலனங்களைக் கொ

ண்டிருக்கும் அண்டங்களனைத்தினுக்குஞ் சக்கிரோஸ்வா
ரைய் அரசசெலுத்தவும் அவைகளைக்காத்து ரட்சிக்கவல்
ல ஆக்கினுசக்கரமும் நீனைத்தற்குமுன் அவைகளைச்சுந்
றிப்பார்த்தவரும் வேகமுள்ளவாகனங்களும் எக்காலமு
ம் அழிவில்லாத வச்சிரதேகமுந்தந்தருளவேண்டும்இஃ
தன்றியும் அலைகள்வீசும் திருப்பாற்கடலிற் பள்ளிகொ
ள்ளுந் கேசவனை முதலானவரெதிர்த்துப் போர்செய்தா
லும் பின்னிடையாமல் அவர்களைவாட்டியோட்டும் பெ
ருவலியும் சமஸ்ததேவாஸ்திரங்களும் நாசமில்லாமல் எ
ப்போதுஞ் சிரஞ்சீவியாயிருக்கையும் கட்டாட்சிக்கவேண்
டுமென்று சூரன் விண்ணப்பஞ்செய்யக் கலைகள்விளங்கு
ம் பிறையையணிந்தசெஞ்சடாமண்டலதாரியாகியபரமே
ஸ்வரனருளிச்செய்வார் இப்பூமண்டலவெல்லையில் ஆயி
ரகோடி அண்டங்களுண்டு அவற்றுள் ஆயிரத்தெட்டுஅ
ண்டங்களுக்கதிபனய் நூற்றெட்டு யுகங்கள்வரையின் அ
ரசசெலுத்தக்கடவாய் மேற்குறித்த அண்டங்கள்முற்றி
னும் நீனைவின்படிக்குச்செல்லும் வேகமும் வலியும்பெ
ற்ற இந்திரஞாலமென்னுந் தேரொன்றும் அப்புலனங்க
ளை எப்போதும் பாதுகாக்கத்தக்கதாய்ச் செந்தாமரைக்க
ண்ணாகிய விஷ்ணுபரித்த சுதரிசனமென்னுஞ்சக்கரத்
தினும் வல் பெற்றுச் சிறந்ததிகிரியொன்றும்திட்சண்ணி
யமாகிய கோபமும்வலியும் வீரமும்பெற்ற சிங்கவாகன
மொன்றும் மற்றையுலகங்களிலிராநின்ற தேவருக்கெல்
லாம்அன்றுமுதற்றலைமைபெற்றவாழும் மேம்பாட்டை
யும் மேலுலகவாசிகளாகிய தேவனாயும் மற்றுமுள்ளவர்
களையும் எந்நாளும் வெற்றிகொள்ளத்தக்க பராக்கிரமமு
ம் பாசபதாஸ்திரமுதலான தேவப்படைகளையும் எக்கா
லத்தினுஞ் சலனமில்லாத வச்சிரகாயத்தையும் அனுக்கி
ரகித்து மேலும் வேகம்பொருந்தியகங்கையை விண்ணு
லகத்தில் மீளக்கடாட்சித்த கங்கைக்கும், பலவகைப்பட்ட
வேள்விக் குண்டத்தில் மண்டியெரிந்த கொடியதழலுக்கு
ம்மேலானதோற்றம்பெற்றுக் குலவத்தக்கதாய்ச் சர்வச
ங்காரகாலத்திற் பெருகிய சமுத்திரப்பிரளயம்போலவலி
பெற்ற பதினாயிரகோடி வெள்ளமாகிய மதயானைகள் கு
திகைகள் தேர்க்காராட்சதர்கலந்தசயினியங்களையும்படை
த்தனித்துச் சூரபன்மனை யாரினும்பெரியோனைச் செய்
தகாலையில் துணைவராகிய சிங்கமுகனுந் தாருகனுந்கர்த்
தன் திருவடிகளிற் சேவித்துப்போற்றத் தமக்கொப்பற்
ற சிவபிரானருளிச்செய்வார் சூரபன்மனிருபுயங்களைப்
போலவே வீரத்தைப்பெற்றுச் செயசாலிகளாய்நூற்றெ
ட்டுயுகவரையினும் சகலவளங்களையும் பெற்றுச் சிறக்க
வாழ்ந்து தேவாதிபர்களைப் போர்க்களத்தில் வெற்றிகொ
ண்டு முதுகுண்கி கீர்த்திபெற்றிருப்பீர் தேவரயாவரும்
வந்து தொழத்தக்க முத்திரத்தராகிய வுங்களை நமது
ப்பற்ற சந்தியொன்றினுன்றி மற்றெவர்களாலும் வெல்
லப்படா தென்றருளி இவ்வாறு அழிவற்றவயதற் தம
து திருநாமத்தால் விளங்கும் பாசபதாஸ்திர முதலாக
க்கொடுத்தது மல்லாமல் வெவ்வேறு பேறுகளையுந்தந்து
வாழ்த்திக் கங்காசடாதர முத்தியாகிய பரமேஸ்வரர் பூ
தகணங்கள்போற்றப் பழையபடிக்குத் திருக்கயிலையைச்
சேர்ந்தார்.

சுக்கிரன் உபதேசப்படலம்.

அற்றுகின்றவேலையின்முன்னோரணம்போற்
சுற்றுகின்றதானவந்தன்கொன்றோலெவ்வீசர்
பெற்றுகொண்டன்தன்மையையுன்னிப்பெருவன்மை
யுற்றொல்லென்றாத்தனராற்றவவப்புற்றார்.

அக்காலத்திற் கோட்டையைப்போல வளைந்திருந்தரா
ட்சதவெள்ளங்கள் தமதிறைவனாகிய சூரபன்மன் பரம
சிவகடாட்சத்தினால் அளவற்றசம்பத்தைப் பெற்றுகொ
ன்பதையறிந்து முன்னினும் அதிகவலிமையுந் தயிரிய
முழுடையவர்களாய்ச் சந்தோஷமிகுதியினர் கலீனென்
றார்ப்பரித்துப் பிரமதேவன் உறங்கும் நித்தியப்பிரளய
காலத்திற் பூமண்டலத்தைச்சூழ்ந்திருந்த சத்தசாகரங்க
ளும் சர்த்தன் கட்டளைப்படிக்குத் தடைப்பட்டிருந்த தத்
தமெல்லையைக்கடந்து அலைகளைவிசிப்பெருகி உலகங்க
ளெழுடி மகம்மேருவைவளைந்துகொள்ளுமாறுபோலவே
ள்ளிக் களமுற்றிலும் காவல்கொண்டிருந்த அணையைக்க
டந்து குலகிரிகளையொத்தோங்கிப் பூரித்திருக்கும் புயங்
களையுடைய சூரபன்மனைவளைந்து கண்களார்க்கண்டுஅ
ண்டமுகமும் வெடிபடச் சிங்கநாதங்கள்செய்து வீரகண்
டையணிந்த பாதங்களிற் சேவித்தெழுந்து தீநாற்றமிகு
த்தகள்ளை யுண்டவர்களைப்போலக் களித்துக் கரங்களைக்
கூப்பி மனப்பூரிப்பினால் இனியெங்களுக் கொருவரும்
கரில்லையென்று ஆடினார்கள் தமதரசன்கீர்த்திகளைப் பா
டினார்கள் இவ்வாறு அளவுபடாத சந்தோஷத்தினைப்பெ
ற்றுப் பழயகிலேசங்கள் அனைத்தையும்போக்கிச் சூரப
ன்மனைநீங்காமற்சூழ்ந்துபோற்றியிருக்கின்றகாலையிலா
ட்சதரரசன்படைவீரரைப்பார்த்து ஒசையசால்களையித
ற்குமுன்னம் உங்களுக்குவலியில்லாமலிருந்தீர்களாவெ
ன்று சிலவுபசாரவார்த்தைகளைப்பேசிக் கிருபானோக்கம்
பாலிச்சுச் சந்தோஷசாகரத்தில் அழுந்தினவர்களாய்அவ்
வீரர்அனைவருஞ் சூரனைத்தொழுது சகலபுவனசாரசா
ங்களனைத்தையும் நிமைப்போதில் தகிக்கவல்ல தியைச்சி
தறும் நெற்றிக்கண்களையுடைய சிவநாதன் நமதிடத்திற்
பூரணபடாட்சம்வைத்திருக்கவும் அக்கர்த்தனற் சகலவ
ளங்களையும்பெற்ற தேவரீர் எங்களுக்கிறைவனாயிருக்கவும்
அடியோங்களுக்குஒருகுறையுமுண்டோ சாஸ்விதமா
ய்நிலைபெற்றிருக்குஞ் சிறந்தசெல்வங்களைப்பெற்றுச்சகல
துன்பங்களையும் போக்கினோம் அருமையாகப்பெற்றுப்
போஷிக்கவல்ல தர்யானவன் சுகமாயிருக்கின்றவரையிற்
பிள்ளைகளுக் கொ குறையும் நேருவதுண்டோவென்று
மன்னனைப்புகழ்ந்து கொண்டிருக்கக்காலையில் இச்செய்
நியையறிந்த தேவகூட்டங்கள் நடுக்கமுற்றுவாடி யிது
வென்ன அதிகயம்பாரும் இத்தினவனையில் நம்மைப்பா
துகாத்திருந்த பரமேஸ்வரன் நம்மிடத்தன்பில்லாமல்இ
க்கொடியதானவர் பக்கலற் பூரணகடாட்சம் வைத்தகார
த்தினற் சூரன் வலியுனானென்பதற்குச் சந்தேகமுமு
ண்டோ இனிதாம் செய்யவேண்டுமெ தென்னவென்றேந்
கிப் பிரானனை யிழந்தவரைப்போலவாடி வருந்தினார்க
ள் அப்பொழுது சத்தசாகரங்களைப்போலப் பரந்திருக்
குஞ் சேனைகளின் மத்தியிற் செல்வச்சிறப்புகளையும்வலி
யையும்பெற்ற சூரபன்மன் கெம்பிரமாகிற்பதைச் சிவ

பிரானுடைய தோழனாகிய குபேரன்கண்டு தன்படைக்
ளாகிய தானவருடன் வானத்தில்கின்று சோனைமாரியை
ப்போலக் கற்பகமலர்களைத்தூவி வஸ்திரங்களைவானத்
தெறிந்து சூரபன்மனை நீழேழிகாலம் வாழ்ந்திருக்கக்கட
வாயென்று ஆசீர்வதித்து ஆடிப்பாடினவனாய் இதனால்
இந்திரனுக்ககித்ததுன்பத்தையறிந்துகாலங்கருதிச்சொ
ல்லுதற்கரிய பெருமகிழ்ச்சியைப்பெற்றிருந்தான்.

இப்பாற் சூரானவன் சிவகடாட்சத்தினால் ஓமஞன்
டத்தி ஸ்ருந்தெழுந்த கணக்கிறந்தபடைகளைப்பாதுகாத்
துவரத்தன்சேனைகளில்ருக்கின்றபலவீரர்களைத் தலைவர்
களாக்கினான் அத்தருணத்தில் மேருவைபொத்தோங்கிய
புயங்களையுடைய அவுணரரசன் சயினியவள்ளமானது
பூமியினும் வானத்தினும் திசைகளெட்டினும் நெருங்கிந
டக்கச் சூரபன்மன் தம்பியருடன் ஆலோசித்துப் பின்பு
யாகவெல்லையைக்கடந்து பிதாவாகிய தபோநிதியான கா
சிபரிருக்கும் வனத்தைச்சேர்ந்து அவர்திருவடிகளில் வ
ணங்கித் தாங்களவேள்வியைச்செய்ததுஞ்சிவபிரானெழு
ந்தருளித் தங்களுக்கனுக்கிரகஞ்செய்த வரங்களின் சிற
ப்பையுந்தெரிவித்து ஐயனே? இனிநாங்கள் நடந்துகொ
ள்ளவேண்டும் மார்க்கத்தைப்போகித் தருளுமென்றவா
க்கியங்களைக் காசிபர்கேட்டமாத்நிரத்தில் மனம்வாடிதே
வேந்திரன்செல்வத்துக்குமுடிவகாலம்நேர்ந்ததோ? பொ
ன்னுலகவாசிகள் துன்பப்பட்டுமேதுவையு முண்டாச்சுதோ
நான்பலநாள்வருந்தினோற்ற வேதவொழுக்கம் பழுதுப
ட்டதோ! எமதுகர்த்தனான ஸ்ரீகாளகண்டமூர்த்தியின் திரு
வடிவமிப்படிக்காயதோவென்றெண்ணி எண்ணிவருந்தி
ஊழ்வலியைநீண்டு துணிவுகொண்டு குமாரர்களுக்க
ளைப்பார்த்து உங்கள்வமிச பரம்பரையாய்க் குருவாகவி
ருப்பவர் சுக்கிராசாரியாகும் சீக்கிரமாய் அவரிடத்துக்
குப்போய் பத்திவினையத்துடன் சேவித்துப் போற்றுவீ
ராயின் இச்செல்வம் உங்களுக்குஅழிவின்றி நீடித்திருக்
கும் இம்மைமறுமைக்குரிய பயன்களையடைதற்குக் கார
ணமான நன்மார்க்கங்களைப்போதிப்பர். தாமசஞ்செய்யா
மற் போங்கென்று செலவுகொடுக்கப் பிதாவைச்சேவி
த்து விடைபெற்றுக் கொடியவனானசூரன் துணைவருடன்
அளவற்ற சேனாசமுத்திரஞ்சூழப் பிரயாணப்பட்டிமன
துக்கினிய ஆசாரியர் வீற்றிருக்குஞ் சோலைக்கருகில்வரு
வதையறிந்து மனவாட்டமொழிந்து களிப்பைத்தருங்கள்
ளுண்டவனைப்போல மனம்பூரித்துசேஷர்கள்தொடர்ந்து
வரச் சுக்கிரன் எதிர்கொண்டகாலத்திற்சூரபன்மன்கண்
டுபத்திவினையத்துடன் சயின்னியப்பெருக்கைகீங்கிமுன்
னணியில்வந்து துணைவருந் தானுமாக மிகுந்தகாதலுட
ன் வருகின்றதேசிகன் பொற்றாமனையொத்தபாதார
வந்தங்களில் தீர்க்கதெண்டன் சமர்ப்பித்தெழுந்து கரங்
களைக்கூப்பிரிற்கும் தானவரசானைச் சுக்கிராசாரி கிரு
பையாகப்பார்த்து எந்நாளஞ் சுகசீவிகளாகச்சிறந்து சுக
லசெல்வங்களையும் அனுபவித்து இந்திரனெலக்கமாகவாழ
க்கடவீர்களெனப் பலபலவிதமாக ஆசீர்வதித்து நிருத
ரரசனைத் தன்கைகளாரத்தமுவி மாப்பினிறுகவனைத்து
உபசாரமாகத் தனதுஆசீர்மத்துக் கழைத்துக்கொண்டு
போம்பொழுது கொடியமனதைப்பெற்ற சூரபன்மன்த
ன்தம்பியாகிய தாருகனைப்பார்த்து நான்ஆசிரியரோடுகூ
டப்போய் வருமானும் இந்தச்சேனைகளுக்குக் காவலாக
விருக்கக்கடவாயென்று யுகமுனையில்கிறுத்தித் தன்பிரா

ணபதமாகிய சிங்கமுகன் தன்னுடன்வரச் சக்கிரபகவா னுடைய ஆசீர்மத்துக்குட்போய்க் கிரமப்படுத்து அவர் செய்யும் உபசாரங்களைப்பெற்று ஆசனங்களில்நுந்து அன்பாகச் சிலநேரஞ் சுபகரமான வார்த்தைகளைப்பேசிக் கொண்டிருந்து பின்பு நல்லகாரியம்நீங்காதவமுன்னிலை யிற்பெற்ற பேறென்னவென்றுகேட்கச் சூரன்முகமலர்ந் து தான்அரியவேள்வியினைச்செய்ததுஞ் சிவபிரானொழு ந்தருளி மனோபிஷ்டப்படிக்குச் சலசெல்வங்கடையும்அ னுக்கிரகித்த விசேஷத்தையும் பின்பு பிதாவாகிய காசிப ரிடத்துக்குவந்து அவரனுமதியின்மேல் இவ்விடம்வந்த துமுதலாக விபரமாகத்தெரிவித்து சுவாமி? யினிநாங்க ள் நடந்துகொள்ளவேண்டும் கிரமங்களை உபதேசிக்கவே ண்டிமென்று பணிந்து குற்றமே குழிகொண்டிருக்கும்ம னதைப்பெற்ற சக்கிரன் இதனைப்போதிப்பதாயினன்.

ஓ! தானவராசனே? உவனித்துக்கேட்பாயாக பாசமெ ன்றும், பசுவென் றும், பதியென் றும்மூலகையாகச் சொ ல்வர். அதனைத்தானித்தப் பார்க்குமிடத்துப் பிரகிருதி யிற்குள் றும் மாயாசம்பந்தமல்லது வேறல்ல, அதின் ரிச்சயமாவது ஆன்மாவஞ் சிறப்பைவாய்ந்தபதியும் ஒன் றேயாம், இஃதன்றியும் பிராணிகள்செய்கைகளை நல்வி னை தீவினையென் றிரண்டுவினைகப்படுத்தியும் அவற்றின் செய்கைகளின் முயற்சியினும் பிறப்புண்டாவதென்றும் நல்வினைப்பிரயோசனத்தினு ல்லப்பக்கடல்வேழமுகிச்சக லசெல்வங்களையும் அனுபவிக்கின்றதென்றும் தீவினையி ன்வல்யினால்வறுமைமுதல்ய கெடுதிகளிற்பட்டித் துக்க சாகரத்தி லமுந்துமென்றும் இவைகளையொருகாலத்தே யல்லாமல் ஊழ்வினைத்தொடக்கினால் இம்மைமறுமையி னும் அதனால்விளையும் நன்குதிதுகளையனுபவிக்குமென் றும் மேலும் அந்தவழிவினைமுயற்சியினால் மேற்குறித் த இருவினைகளைநடத்துமிடத்து அவைகளுக்கடுத்த பல ப்பிராப்தியைப் பெறுமென்றும் இவ்வகையாய்ச் சம்பா தித்த இருவினையின் வலிமையாலே பிராணிகள்மா றிமா றித்தோன்றி அழியுமெனவும் அதற்கேற்றவினைப்போக ங்களை அறிதற்கரிய சிவாதன்சுட்டியாட்டி வைப்பா னெனவும் முற்குறித்த கர்த்தனும் அவன்பாசபந்தத்தில முந்திஉழவும் பிராணிகளும் ஒருமைப்பட்டதல்லவென் றும் அப்படிக்குச்சொல்லுவோமாயின் அக்கடவுளுக்கு க்குற்றம்நேருமென்றும் இவ்வாறு பலபலவிதங்களாகச் சிலர்சொல்வர். சூரனே! அதையுண்மைபாக நினைக்கவே ண்டாம், இதன்மீடங்களைத் திருஷ்டாந்தமாகச் சொல் வோங் கேட்பாயாக ஆதியந்தமில்லாது நலைபெற்றுச்சய ஞ் சோதியாகவிளங்கும் பரமசிவம் திருவினையாடல்களைச் செய்ய விருப்புற்று நினைத்தற்கரிய தமதுமாயையினுற் பஞ்சபூதாதிகளை யுண்டிபண்ணியும் அம்மாயையே கார ணமாகவுதிக்கும் பிராணிகளைத்தையும் படைத்தும்அ வற்றுட்கடாகாயத்தைப்போலக் கலந்திருந்துஅவ்வுடல் களாமாயும்போது பழையபடியே ஏகமாய்நிற்பர். இவ்வா று அளவற்த் பெருமைகளையுடைய அப்பரமமூர்த்தி த மதுதிருவினையாடல்களை யிடைவிடாதுநடத்திவருவதன் றியில் பொய்யாகிய இருவினைமுதல்ய வனைத்தையும் அ வைக்குமெல்லென்ற மோட்சத்தையுங்குறித்து நோக்குமி டத்தில் அவ்வாறேசெய்து வருவதாகும்நலைபெறுதகண் முதல்ய ஐம்பொறிகளும் அதைநடத்தும் அந்தக்கரண சதுட்டயங்களும் ஒருமிக்குமாயினும் அவைகள்காணுஞ்

சிறந்தபொருள்கள் உண்மையாகுமோ மனம்வாக்குக்கா யங்களைச் செய்யப்படும் இருவினையினது காரணங்கள ன் மேற்குறித்தபடிக்குப் பரமன் திருவினையாடலையாகும், மேற்சொல்லியசெயல்கள் பொய்யானால்அவற்றின்கா ரணங்களினால்விளங்கும் இன்பதுன்பங்களை நித்தியமாக நம்பக்கூடுவதோ? அல்லது அத்துணிபையாவது பெறு மோ பொய்யினை மெய்யாகக்கொண்டாலும் அதனால்வ ரும் இன்பதுன்பங்களும் நித்தியமாகிய சிவபிரானைச்சே ருவதுமுண்டோ? நிலைபெறாத ஸ்தூலஉடலுக்குத்தான் அடுக்குமோ? இதனைப் பகுத்தறிந்து கொள்ளக்கடவாய்.

இஃதன்றியும் பிறப்பதும் இறப்பதும் அப்பிராணிக ளினும் செய்யப்படும் வினைப்போகங்களாயும் அவைக ளைமுடிக்குங் விரிகைகளுஞ் சிறந்த தம்பரமூர்த்தியைச் சேரப்பட்டதன்று இவைகள் நிதானித்துப்பார்க்குமிடத் துத் தேகமெடுத்ததற்குச் சபாவமாகும், இதுவல்லாமற் சாவதும்உதிப்பதும்இதன்மத்தியிற்செய்யப்படுந் துன்ப ங்களும் அவை மாறிமாறிக்காட்டித் தன்மைகளும்அவை களினால்நடத்தும் வினைகள்முதலியவற்றைக்குறித்துநோ க்குமிடத்துப் பலகுடங்களிற் பற்பலவாகத்தோன்றியஆ காயமானது அக்குடங்கள் அழிந்தபோது பரமாகாயமா கக்காணுமாறுபோலவே நினைக்கவேண்டும் அவ்வாறேப ரமேஸ்வரனுஞ் சராசரப்பிரபஞ்சங்களிற் பரிபூரணமா கப்பரந்துவின்று திருவினையாடல்களைச்செய்து அவைக ள்பின்னமுறுங்காலத்திற் பழையபடியே சீவனும் ஈசனும் ஏகமாய்விளங்கும் ஆதிகர்த்தனாகியசிவன் வேறுபட்டி ருப்பவன்ல்லன். மேற்குறித்தபண்பாகச் சகலத்தினும் பொருந்திநடிப்பித்தும் ஏகனாகவேதோற்றுவன். ஓ! தா னவராசனே! இதனைச் சத்தியமென்றறியக்கடவைஇவை வன்றியுந் தனக்குத்துணையாக நினைக்கப்பட்டதருமத்தைச் செய்வதினால் நன்மைபயக்குமென்று ரிச்சயங்கொண்டு அதனைச் சிரத்தையாகநடத்துவதும் அதிகாரமிக்கும்மு யற்சியைப்பெற்றபாதகந் தீக்கைவினைக்குமென்று அஞ் சிநிப்பதுஞ் சாதாரணமாக நடந்துவருமாயினும்அப்படி க்கெண்ணுவது மிகவும் அறிவின்மையாகும்எவ்வெவை கள் சம்பவித்தாலும் அவைகளைநன்கு தீக்கென்றெண் ணிச் சந்தோஷமும் துயரமுங்கொள்ளாமல் இஃதனைத் தும் ஆதிகர்த்தன் மாயாவிலாசமெனத்தெளிந்து அவை களைப் பேதமாகப்பாராட்டாமற் சமமாகநினைந்து அனு பவிப்பது ரிச்சயமாகியமார்க்கமாம் நன்கினைத்தருந் தரு மத்தினையே செய்யக்கடவை கெடுதிக்வேதுவாகிய பாதக த்தைநினைக்கவேண்டாமென்று அவைகளின்ரிச்சயத்தைத் தெளிவுபெறஅறியுந் கருத்தில்லாதவர்கள் சொல்லுவா ற்கள். அவ்விண்ணையும் எவன்செய்தபோதினும்வரும் பயனென்றுமில்லை, அதேனென்றால் சகலமும் அவன் மாய்கையின் காரணமாகிய வித்தாகும் இதற்குச்சிலதிரு ஷ்டாந்தங்காட்டுவோம், கனவிற்கண்ட காட்சிகளும் அவைகளினால்வரும்மகிழ்ச்சி முதலியவைகளும் விழித்த காலத்தில் நாம்கண்டதில்லை, ஆதலாற்பரமசிவன் திருவி னையாடலும் அவ்வாறேவிளங்கும் இம்மையிற்செய்கின் றநல்வினை தீவினையின் பலன்களும் நம்மைச்சேருவதற் கொரு காரணமாவதுண்டாயினல்லவோ? அவைகளின்ப லப்பிராப்தியினுற் சுகதுக்கங்களைப்பெறவேண்டிவரும் இஃதுபொய்மையோ? மின்னலைப்போலப் பிரகாசிக்கும் வேலைத்தாங்கிய சூரனே! பொய்யின் பகுதிகளாகத்தோ

ன்றுகின்றவை நிலைபெற்று நிற்கப்படுவதோ? மேற்கூறிய நிச்சயப்பிரகாரணங்களைத்தையும் ஒருவன்புகுத்தாராய்ந்தறியும் பக்குவனாகியகாலத்தில் தான்பெறத்தக்க பேறுகளைத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு மனக்கவலையற்றுப் பேரின்பச் சுகத்தில்ருப்பன் அவற்றில் உறுதிவிளங்கும் காலத்தில் அஃதனைத்தும் உண்மையாகவே காணப்படும. இதுவல்லாமற் சிலனாஅஞ்ஞானிகளென்றுஞ்சிலனா ஞானிகளென்றும் வேறுபடநினைப்பது நீதியோ? சகல சிவராசிகளும் ஏகமென்றறியாவன்ற விவேகந்நிடைக்க வேண்டும் இஃதே சத்தியமாகும் ஒ! தானவேந்திரனே? யிவையனைத்தும் வேதநிச்சயமென்றறியக்கடவாய். மேலும் இவைகள் ஞானவான்களே யறியத்தக்க சூட்சுமமாம்.

இதுகிங்க இனிஉங்களுக்கு உதவியாகநின்றமேம்படச் செய்யும் நீதிகளையும் உங்கள்முன்னோர்களுடைய வழிபாடுகள்முதலியவைகளையும் உனக்குத்திடப்பட்டுப் போதிக்கக்கேட்பாயாக விஷ்ணுவுக்கும் பிரமதேவனுக்கும் மந்தேவர்முதலானவருக்கும் முதன்மைபெற்ற அசுரிமை யையுஞ் செங்கோலையும் அளவுபடாத செல்வவளங்களே முதலான சமஸ்தமும் உன்னிடத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. இந்தப்பெருமையைக்கருதி உன்னை நீ பிரமமென நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளக்கடவை. இனிபிரமாதியனைச்சிறந்த தேவனொன்றொருபோதும்நீனைக்கவும் வந்தனாழியற்சிகளைச்செய்யவும் வேண்டுவதில்லை, இஃதல்லாமலுந் தேவர்கள் உங்களுக்கு வம்சபரம்பரையாகச் சத்திராதிக்களாய் உங்கள்முன்னோர்களோச் சின்னப்பின்னப்படக்கொன்று விர்த்திக்குவரவொட்டாமல் அடக்கி வீதியிருக்கின்றனர். ஆதலால் அவர்கள்செல்வங்களைக் கொள்ளுகொண்டுவாட்டியலைக்கச் சீக்கிரமாகத் துணிவுகொள்ளக்கடவாய் இந்திரனென்பவன் தேவருக்கரசனாகும் அவன்சிலநாளேக்குமுன் தன்சேனைகளுடன்வந்து உன்மரபுக்கதிபரையிருந்தராஜனையும் கணக்கிறந்த சேனைகளையும்வளைத்துக்கொண்டு பெருங்காற்றிற்பட்ட இலவிற்பஞ்சைப்போலஅலைத்து நாசஞ்செய்துகொன்றான். ஆதலாலவனோடியொளிப்பதன்முன் சீக்கிரமாய் வளைக்கைப்பிடியாகப்பற்றிவந்து பாரவிலங்கைப்பூட்டி அரியசிறையிலவைத்துப்பலதிக்குகளையுஞ்செய்து ஏவல்கொண்டும்மற்றைத்தேவர்களையும் வேதபாரகராகிய முனிக்கூட்டங்களையும்திக் குப்பாலகளையும் எக்காலத்திலும் உன்னாக்கினையிலடங்கியிட்ட ஏவல்களைச்செய்யக் கட்டளையிட்டமீருமலடக்கிப்பின்னும் அவர்கள்வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பதவிகள்தோறும் இராட்சதவீரரைக் குடியேற்றுவிக்கக்கடவை, இதுவல்லாமற் கொலைகளவு கட்காமம் வஞ்சகமே முதலானவைகளை முக்கியமாகவேண்ணிச்சற்றுமிரங்காமல் திடசித்தமாய்நடத்தக்கடவாய், அவற்றால்உனக்கொருதின்கும் சம்பவிக்காது. இவ்வாறுதுணிவுகொண்டுசெலுத்தாமற் போவையேயாயின் ஒ! சூரனே? நீனைந்தருமங்களனைத்தும் உலகத்தின்கண் உனக்குக் கைக்கடமாட்டாது. மேலும் உன்னாக்கினைக் கெவர்பயந்துநடப்பார்கள். பரிமளமிகுத்த துழாய்மாலையைத்தரித்த முடியைப்பெற்ற மகாவிஷ்ணு ரிஷபமாகித் தாங்கும் பெருமையினையுடைய பரமேஸ்வர எனுக்கிரகஞ்செய்த ஆயிரத்தெட்டி அண்டங்களினும்உன்சேனமுத்திரத்துடன்கலந்து இன்றையதினமேபோய் முழுமையுந்திரிந்துதிர்ந்து

பார்த்து அவ்விடங்களி லுன்னரசுரிமைகளை ஸ்தாபிப்பதமன்றியில் தருந்தராட்சதவீரர்களைக் காவல்வைத்துத் திக்குவெசயமும்பெற்றுச் செயசாலியாய்ச் சகலரும்புகழ்ந்துவணங்க வெற்றிகொண்டுநிறும்பி இப்பூமியிற்சிறந்தவிடத்தில் ஒருநகரம்உண்டாக்கி அதிற்சகலருந்தொழுதுகுழ அரகசெலுத்தவாழக்கடவாயெனச் சக்கிராசிரியன் மனப்பூர்வமாகப் போதித்தான். கேட்டீர்களோ!சவுனகாதிதவத்தோ? இனிஅண்டப்பிரமாணங்களை சூரனுக்குச்சொல்லத் தெளிவித்த கதையையுஞ்சற்று கவனமாகக்கேட்பீர்களாக.

அண்டகோசப்படலம்.

தியதோரினையமாற்றஞ்செப்பலுமிதுநன்றெந்தையேயினபணியினின்பணியையவெனானக்குத்தந்தவாயிரத்தெட்டென்றேதுமண்டங்கணிலைமையாலுநீயுனாயென்னவாசானிருபனுக்குகாக்கலுற்றான்.

தனதுஆசிரியனாகிய சக்கிரபகவான் முத்திக்குவிளக்காகிய அஞ்ஞானமார்க்கங்களை விரித்துக்காட்டியவுடன் அவைகளை முக்கியமாயெண்ணிக் சூரவனைச்சேவித்துதேவரிர்கட்டளையிட்டபடிக்கு நடந்துகொள்ளக்கடவேன்,அதற்குமுன்னம் பரமசிவம் எனக்கனுக்கிரகஞ்செய்த ஆயிரத்தெட்டண்டங்களின் பிரிவுகளையும் அதிற்பட்ட அடுக்குநிலைகளையும் அடியேனுக்குத் தெளிவாகப் போதிக்கவேண்டுமென்று சூரபன்மன் விண்ணப்பஞ்செய்ய,அதற்குச்சக்கிரன்களின்துச் சொல்லுவான். ஒ! தானவேஸ்வரா? மூலப்பிரகிருதிக்குக் காரணனான புருடத்தவத்தினன்பொருளும் அதனாலவினைகின்ற தத்துவவிலக்கணங்களுகிக மேற்கூறிய அந்தமூலப்பிரகிருதியி னிச்சயத் தைச்சொல்லுவோங் கியாபகமாய்க் கேட்கக்கடவாய்,மூலப்பிரகிருதியினிடத்திற் புத்தித்தத்துவந்தோன்றும் அதன்கண்அகந்தையுண்டாம், அதில்லம்புலனுமுதித்துபரிசுத்தமாகிய ஆகாயமுதற் பாதலவகையிற்பரவி எங்குந்தானுயிளங்கும் இவ்விதச்சிறப்பினைப்பெற்ற புஷ்யினிடத்தில் ஆயிரகோடி அண்டங்கள்விளங்கும் அவைஒன்றினுக்கொன்று சகலவிதத்தினுஞ் சமமாகநிற்கும்அவைகளின்பெருமைகளை என்போல்களாற் சொல்லமுடியாது.சாத்திரவிதிப்படிக்கு விசாலமாகப்பரந்தோங்கிச்சொன்னகாந்தியை வீசிக்கொண்டிருக்கும் இவ்விதச்சிறப்பவாய்ந்த ஞாலத்தின்கண்டோன்றிய ஆயிரகோடிஅண்டங்களிற் பரமசிவகடாட்சத்தினால் நீபெற்ற ஆயிரத்தெட்டண்டங்களில் ஒன்றின் பிரமாணத்தைஉள்ளங்கைநெல்லேக்கனியைப்போல நீமனதில்நிச்சயித்ததறிந்து கொள்ளும்படியாக விரிக்கின்றேன் அதாவது சூரியகிரணத்திற்றேன்றும் பரமானுக்களில் இருபத்தினால்கொண்டதுமயிர்நுனியென்றுசொல்லப்படும் மயிர்நுனிஎட்டுக்கொண்டது ஈர் அதுநான்குசேர்ந்ததுபேன்பேன் எட்டுக்கொண்டது இயவை அஃதுமூன்றுகொண்டது அங்குலம்அதுஇருபத்தான்குசேர்ந்ததுமுழம்இதுநான்குகொண்டதுதனு அதுஇரண்டுகூடியது தண்டம் இஃதிரண்டாயிரங்கொண்டது ஒருகுரோசம் இதுநான்குகுசேர்ந்தால்ஒரு

யோசனை அஃதுநாறுகோடி கொண்டபரப்பும்அத்தொகையுயர்ச்சியும்பெற்றது ஒருஅண்டமாகும். இவ்வாறே மற்ற அண்டங்களுந் தொகைப்பட்டிருக்கும் இப்படிக்கொத்த பெருமைபொருந்திய புவிகுக்கீழ் ஐம்பதுகோடியோசனை ஆழ்ந்தும் அந்தத்தொகை உன்னதமும்பெற்ற இடமுண்டு இவ்வாறே அப்புவிக்கு மேற்றலத்திலுமிருக்கின்றது இவ்வுலகம்புரமும் மகம்மேருவைச்சூழ்ந்த அஷ்டகுலாசலங்கள் ஐம்பதுகோடியோசனை அண்டகடாகத்தினெல்லையி னோங்கியிருக்கும் மேற்கூறியஅண்டத்தின்கீழ் விளங்குஞ் சுவரின்கனங் கோடியோசனையாம் அதற்குமேல் ஒருகோடியெல்லையில் காலாக்நிருத்திரர்கள் வாசஞ்செய்ய முலகமிருக்கின்றதுஅவாசரத்தெழும் அக்கினிச்சுவலைபத்துக்கோடியோசனைபரியந்தம்பிரதிபலித்திருக்கும் அதிலெழுக்கின்றபுகைஐந்துகோடியோசனைவலையிற் பரவிரிற்கும் அத்தேவர் வீற்றிருக்கின்ற பொன்மயமான சிங்காதனம் ஆயிரயோசனை நிவப்பும்இரண்டாயிரயோசனைப் பரப்புமுள்ளதாயிருக்கும் அக்கடவுளினது அழல்மேனி பதினாயிரயோசனைப்பிரமானமாய்விளங்கும் அவர்கரத்திற் கேடயங் கத்தி வான் வில் சரமுதலானவை பற்றியிருப்பார் அவரைப்போன்ற செயசாலிகளானருத்திரர் பதினமர்சூழ்ந்து அவரைப்போற்றியிருப்பார்கள். அவர்கள்பணிவிடைகளைச் செய்துகொண்டு பத்துக்கோடிஅடியார்கள்நெருங்கியிருப்பார்கள்மேற்சொல்லிய காலாக்நிருத்திரர்களைச்சேவித்துவிண்ணுவாகிய ஆதிசூர்மம் புவனத்தைத்தாங்கி அவ்விடத்தில் அமர்ந்துநிற்கும் அப்பதவிக்குமேல் அடுக்கடுக்காக இருபத்தெட்டுகோடி யோசனைப்பரப்பில் நரகம்பரந்திருக்கும் அவ்வண்டத்தினுயர்ச்சியும் பரப்பும் இருபத்தொன்பதுகோடியும்பன்னிரண்டுலக்ஷமுங்கொண்டது. அதற்குமேல் தொண்ணூற்றொன்பதுலட்சம் யோசனைப்பிரமானத்தில் ஒருபுவனமுண்டு அதின்கீழ்பாரிசம் இரும்புமயமாயும் மத்தியிலும் மேல்பாரிசமும் பொன்வடிவாயும்விளங்கும். அதற்கு மேற்பாகத்தில் கூர்மாண்டர் பொன்மயமான சிங்காதனத்தில் வாசமாயிருப்பார். அவரைச்சூழ்ந்து பேழ்வாயும்ஊழித்தீயைப்போன்றவடிவும்அரக்கைப்போலச்சிவந்துசுழலும் கண்களும்பெற்று கூரியகணிச்சிமுதலானபடைகள் கரத்தில்விளங்கக்கணக்கற்றவருத்திரகணங்கள் போற்றியிருப்பார்கள். அப்புவனத்துக்கு மேல் ஆகாயம் ஒன்பதுலட்சம்யோசனை யுயர்ந்துநிற்கும் அதற்குமேல் அதலவிதலசுதலநில தராதலமகாதலபாதானமென்றுசொல்லுஞ் சத்தபாதலங்கள்தோன்றும் அவை ஒவ்வொன்று ஒன்பதுலட்சம்யோசனை விஸ்திரணம் பெற்றிருக்கும் இவ்வேழுபிலத்தினெல்லே அறுபத்துமுன்றுலட்சம் யோசனையாம்.

அதற்குமேல் எட்டிலட்சம் யோசனையுயர்ந்து கனிட்டபாதலம்.விளங்கும்அஃதுமுப்பாகமாய் ஒவ்வொன்றுக்குப் பதினாயிரயோசனைபரப்புப் பெற்றுநிற்கும், அதன்கீழ்ப்பாகத்தில்அவுணரும்மத்தியில்விஷத்தங்களைப்பெற்ற நாகராசர்களும் மேற்புறத்தில் அசுரரும் மனவெழுச்சியுடன் வாசஞ்செய்திருப்பார்கள். இதற்குமேல்ஒன்பதுலட்சம் யோசனையில் ஆடகேசுவரர் வாசஞ்செய்யமுலகமிருக்கின்றது. அதற்குமேல்வெளிநாற்றிருபதுலட்சம்யோசனைகொண்டுநிற்கும், அதற்குமேல் அஷ்டதிக்கசங்களும் ஆதிசேடன்முதலிய அஷ்டமாநாகங்களும் இப்

புவியைத்தாங்கியிருப்பார். இதற்குமேல் எண்பதுலட்சம் யோசனையில் பூமிதோன்றும், மேற்கூறிய பிலங்களில் ஆடகேசுவரர் நாகர் அவுணர் அரக்கர் இறைவர்களாய் ஐம்பதுகோடி தொகைகொண்டசனங்கள் அவர்கள் ஆக்கினையப்போற்ற அண்டகடாகமுதல் பூமியீராகக்காவல்கொண்டு பாதுகாத்திருப்பார். ஓ! தானவசக்கோஸ்வரனே? இனிமுற்கூறிய பலவகையாகிய பிலங்கள்முதலியவைகளுக்கும் மேலாகத்தோன்றும் ஆதாரச்சத்தியான பூமண்டலத்தின் பிரிவுகளையும் அதனிடத்திருப்பவைகளையுஞ் சொல்லுவோம். அதாவது சம்பு-சாகங்-குசை-கிரவுஞ்சம்-இலவங், கோமேதகம், புட்கரமென்னும்விருட்சங்கள் விளங்கி, அந்நாமங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற ஏழுதிவுகளுண்டு இவைகளைச்சூழ்ந்து இலவணஞ், சுநீரங், ததி, நெய், கருப்பஞ்சாறு, மது, சுத்ததோதகம்என்கின்ற சத்தசாகரங்களும் மேற்சொல்லிய திவுகளைக் கிரமமாகச்சூழ்ந்திருக்கின்றது. அவற்றிற்கப்பால் சொர்னபூமி பரந்திருக்கும். அதைச்சூழ்ந்துசக்கிரவாளகிரிநிற்கும். அதற்கப்பால்சாகரங்களுக்கிறைமைபூண்ட பெரும்புறக்கடல்தோன்றும். அதற்கப்பால் காடாந்தகாரமான இருட்டியிதோன்றும். அதையடுத்து அண்டப்பித்திகை மேற்கூறியவகைகளை யெல்லாஞ் சூழ்ந்துவிளங்கும், முன்சொல்லிய திவுகளில் முதலாகிய சம்புத்திவு லட்சயோசனை விஸ்திரணமுண்டு அதைச்சூழ்ந்த லவணசமுத்திரமும் அத்தொகைப்பிரமானமாயிருக்கும் மற்றஆறுதிவுகளுங் கடல்களும்ஒன்றுக்கொன்று இரட்டித்தவிசாலங்கொண்டதோன்றும்இவையனைத்துக்கூடிய தொகைஇரண்டுகோடியும் ஐம்பத்துநான்குலட்சம்யோசனையுமாகும். இதுவல்லாமற்சொர்னபூமி பத்துகோடியோசனைகொண்ட விஸ்தாரம்பெற்றது. அதைச்சுற்றிய சக்கிரவாளகிரி பதினாயிரம்யோசனைப்பரப்பிலநிற்கும், அதைவளைந்திருக்கும் பெரும்புறக்கடல் ஒருகோடியுமிருபத்தேழுலட்சம்யோசனைப் பரப்பிண்டு, அப்பால்தோன்றும் இருட்டியி முப்பத்தைந்துகோடியும் பத்தொன்பது லட்சத்து நார்பதினாயிரம்யோசனைப்பரப்பிருக்கின்றது. அதைச்சூழ்ந்திருக்கும் அண்டப்பித்திகை, கோடியோசனை கனமுண்டு அவ்விடத்திற் பூமி ஐம்பதுகோடி விஸ்திரணங்கொண்டதோன்றும். ஓ! சூரனே? நான்கூறிய கணிதத்திற்பட்ட இத்திசையைத் தவிர மற்றமாதிரங்களைக் குறிக்குமிடத்துநாற்றிசைகளும் எட்டுக்கோணங்களுங்கலந்து இரண்டுகோடியும்துறுயோசனைப்பிரமானமுமுண்டு.

இனி யிவ்வுலகத்தையாண்டவர்கள் வரன்முறையைச் சொல்லுவோம். முட்களைப்பொருந்திய நாளத்தெழுந்து சுகஸ்திரஇதழ்பெற்றுப் பொன்மயமாய்மகரத்தங்களையுந் தேனையுமிறைத்துப் பரிமளமிகுத்ததாமரைப்பீடத்திலே முந்தருளிய சிருஷ்டிகர்த்தனை பிரமதேவன் வலதுபுசத்தில் அவதரித்த சுவாயம்பூமனு வேதவொழுக்கத்தில் பிசகாமல் தருமநான்குபாதங்களினுமோங்க மன்னுயிர்களைத்தன்னுயிரைப்போலெண்ணியிவ்வுலகமுழுவதுமொருகுடைநீழலில் ஏகசக்கிரத்தைச்செலுத்தி அளவற்றகாலம் அரசாட்சி செய்துவந்தான். அவனுக்கு அங்கிதீரன் மேதாநி வபுட்டுசோதிட்டி துதியான் அவ்வியன்சவனன் என்னும்ஏழுபிள்ளைகள் அற்புத புத்திவான்களாய் செயசாலிகளாய்ப்பிறந்தார்கள், அவர்களுக்குப்பருவம்வந்தகாலத்தில் அந்தப்பூமண்டலத்தை ஏழுசுருக்கித் தனித்

தனியே அப்பிள்ளைகளுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்துபிதா வானவன் மோட்சத்தைவிரும்பித்தவத்துக்குச்சென்றுவிட்டான் பின்பு ஏழுராசகுமாரர்களும் அத்தீவுகளைப்பாதுகாத்தாண்டுவந்தார்கள். அவர்களிற் சம்புதிபத்தையாண்ட அங்கதிரனுக்கு பாரதன், கிம்புருடன், தேதுமா லோன், பத்திராசுவன் இளாவிரதன், இரமியன், இரணியன், குருள்ளனும் பிள்ளைகள் பிறந்தார்கள், அவர்கள் பக்குவப்பட்டபின்பு நாவலந்தீவை ஒன்பதுகண்டமாக்கி அவர்களுக்குத்தந்து தான்மோட்சவீட்டையடைந்தான்.

சிறப்போங்கியசம்புத்திவின் மத்தியிலிருக்கின்றமேருகிரியானது செந்தாமரைக்கொட்டையைப்போல விளங்கும் அநினுயர்ச்சி என்பத்தநாலாயிரம் யோசனையுண்டு. பூமியிற் பதினாயிரமாயிரந்திருக்கும் அநினுன்னதப்பரப்பு முப்பத்திரண்டாயிரமாம் உள்ளகலம் இதிற்பாதி யளவு கொண்டிருக்கும் அதில்மூன்றுமேகலைகளுண்டு. அவற்றின்நடுகின்ற மேகலையிற் பலசிகரந்தோற்றமும்அம்மேரு பர்வதத்தின் மத்தியிற் பிரமன்வாசஞ்செய்யும்மனோவதி பட்டணமும் அதற்குமேற்பாகத்தில் விஷ்ணுவிருக்கின்றவைகுந்தமும் அதற்குவடகீழ் பாரிசத்திற் பாரசிவமெழுந்தருளிய திருக்கயிலாயமுதலெட்டுக் கிரிகளுமிருக்கின்றது அவைகளில் இந்திரன் அக்கினிஇயமன்நருதிவருணன் வாயுகுபேரன் ஈசானமூர்த்தியிவர்கள் வாசஞ்செய்யும் நகரங்களுண்டு, அதற்குத் தென்பாகமுதல்வடபாரிசவனையில் நேரியதேசமோடியிருக்கும் அதற்குநேராய்த் திட்டவாயலொன்று போகின்றது மேற்கூறிய மேருவுக்குக் கிழக்கில் மந்தரகிரிவெள்ளை நிறம்பெற்றுநிற்கும் அதற்குத்தெற்கில் பொன்மயமாகிய கந்தமாதனமுண்டுமேற்குத்திக்கில் நீலரத்தினமயமாகிய விபுலம்விளங்குகின்றது வடக்கில் மாதூளைப்புஷ்பநிறம்பெற்ற சுபாரசுபமுண்டு கடப்பவிரூட்சம் நாவல்விருட்சம் அரசமரம்வடவால் விருட்சம்இந்நான்கும் கிழக்குமுதல்நிற்கின்ற மேற்கூறியவனாகளாம்இது முளைத்தோங்கியிருக்கும் மேற்கண்ட நாவல் இரண்டாயிரயோசனை யுயர்ந்திருக்கும் மற்றத்தருக்களும் அதிற்பாதி யுயரமுண்டு இவ்விதச்சிறப்புவாய்ந்த மலைகளின் கிழக்குத்திசையில்அருணாநதி, மேற்குத்திக்கில் அசிதோதநதி, தெற்கில் மானதமடு வடபாரிசத்திற் சிறந்தமடு நீர்விளங்குகின்றது கிழக்கில் சயித்திரதமென்னுஞ் சோலையுந்தெற்கில் நந்தனவனமும் மேற்கில் வைப்பிரசமென்னுஞ் சோலையும் வடக்கிற் கிருதாக்கியமென்னு நந்தனவனமுமுண்டுஇதுமேருகிரிச்சாரல்பரந்திருக்கும்மதுரமாய் பரிமளமிகுத்த சம்புநாவல் விருட்சந்தென்பிரதேசத்திலுண்டாகிய காரணத்தினற்பாரதகண்டமுற்றும் புகழ்பெற்ற நாவலந்தீ வென்றுபெயர்பெற்று அத்தருவிற்காய்த்துதிருக்கின்ற கனிகளிலிடத்தெழுந்தமதுரமானரசம்ஆரூய்மேருகிரியைவளைந்து வடபாரிசத்திலோடி சாம்புனதமென்று பெயர்கொண்டுவீளங்கும் அந்நீரையருந்தினவாச்சிரம் பொன்மயமாய்ப்பதின்மூவாயிரவருடம்வாழ்ந்து இளைப்பு, பசி, பிணியில்வருந்தாமலிருப்பார்கள். பொன்மலைக்கு நாற்றிசையினுமிருக்கின்ற மேற்சொல்லிய பர்வதங்களின்பரப்பும் உயர்ச்சியும் மேருகிரியிற் பாதிதொகையுள்அடங்கும் அதற்குக் கீழ்ப்பாரிசத்தில் நீலநிறம்பெற்ற மாலியவானென்கிறபர்வதமும் மேல்பாகத்திற் பொன்மயமான கந்தமாதனமென்கின்ற பர்வதமும், தென்றிசையில் மணிகிறம்பெற்ற

நிஷதங், கனகநிறம்பெற்ற ஏமகூடம், பொன்னிறம்பெற்ற இமையமென்கிற பர்வதங்களும், வடபாரிசத்திலீலநிறம்பெற்ற நீலகிரி, வெண்மைநிறம்பெற்ற சுவேதஞ், சந்திரகாந்தநிறம்பெற்ற சிருங்கமென்கிறபர்வதங்களுமுண்டு. தென்பாரிசத்தில் நிற்கின்ற மேற்சொல்லிய நஷதமுதலானவனாகள் மூன்றுங் கிழக்குமேற்குச் சமுத்திரத்தைத் தலைக்கூடிப்பாய்ந்திருக்கும், வடபாரிசத்திலீலநிற நீலகிரிமுதலாகியபர்வதங்கள்மூன்றுமே மேற்கூறிய படிக்குப்பாய்ந்தோடும், இவ்வஷ்டகுலாசலங்களுள் அவ்வவைகளும் இரண்டாயிரயோசனைவானத்தி லோங்கியிருக்கும், இவற்றுட்கந்தமாதனம் மாலியவானென்னுமலைகள் பதினாயிரயோசனைப்பரப்பில்நிற்கும், மற்றபர்வதங்களாகும் இரண்டாயிரயோசனை விசாலங்கொண்டிருக்கும், இவ்வஷ்டகோணங்களுள் நவகண்டங்க ளடங்கியிருக்கும், அவற்றினெல்லேப் பிரமாணமினிச்சொல்லுவோம் அரசனே கேட்பாயாக.

வடகடல்முதற் சிருங்கபர்வதவனையில் குருவருடமும் அதுமுதற் சுவேதபர்வதவனையில் இரணியவருடமும்அதுமுதல் நீலகிரிவனையில் இரமியவருடமும் மேருவைச்சுழிந்து இளாவருடமும் மேற்குச்சமுத்திரமுதற் கந்தமாதனபர்வதவனையிற் கேதுமால்வருடமும் கீழ்சமுத்திரமுதல் மாலியவான்பர்வதவனையில் பத்திரவருடமுமீஷதபர்வதமுதல் ஏமகூடபர்வதவனையில் அரிவருடமும் அவ்வனாமுதல் இமையபர்வதவனையில் கிம்புருடவருடமும் அம்மலைக்குத் தென்கடலுக்கும் மத்தியிற் பாரதவருடமும் வழங்கிவரும் இவ்வாறு நவகண்டங்களி ளங்கும்இதிற்பரதகண்டந்தவிர மற்றஎட்டுக்கண்டங்களிலிருக்கின்றவர்களுக்கு நாற்பத்துமூவாயிரம் வயதுண்டு, குருவருடம்வழங்குகின்ற நாட்டில் ருக்கின்றவர் ஒருதினத்திலிராவினிடத்தில் ஆண்பெண்ணுண்டாய்தங்களிலிச்சைகொண்டு புணர்வார்கள் அவர்களுக்குணவுபழவகைகளாகியாக தெய்வத்தருக்கள் வழங்கிவரும் தேகம்பசமைநிறம் வயதுபதின்புவாயிரவருடம், அத்தேசவடபாரிசத்தில் முனிவர் சாரணசித்தரிருப்பார்கள், அவர்களுக்குமவயது பதின்புவாயிரமுண்டு, படிகநிறம்பெற்றிருப்பார்கள். பத்திரவருடஞ்சுழிந்த தேசத்திலிருப்பவர்களாகிய புசிப்பர், பதின்புவாயிரவயதுபெற்றுச் சிவந்தவடிவ முடையவர்கள். இரமியவருடஞ்சுழிந்த தேசத்திலிருப்பவர் பலாதிகளைப்புசித்துச்சந்திரனையொத்ததேகத்தைப்படைத்து பன்னிராயிரத் தைந்நூறுவயதுபெற்றிருப்பார்கள். இரணியவருடஞ்சுழிந்த தேசத்திலிருப்பவர் ஆலங்கனியைப்புசித்துக் குவளை புஷ்பநிறம்பெற்றுப்பன்னிராயிரவயதுடையவர். இளாவிரதகண்டத்தில் இருப்பவர் வெளுத்ததேகம்பெற்று கருப்பஞ்சாறுபுசித்துப் பன்னிரண்டாயிரவயதுபெற்றவர். கேதுமால்கண்டத்திலிருப்பவர் குவளைநிறம்பெற்றுத் தாழங்கனியைப்புசித்துப்பதினாயிரவயதுவாய்ந்தவர். அரிகண்டத்திலீலநிற பவர் பதினாயிரவயதுகொண்டு கனிகாயுண்டு வெளுத்தவடிவுபெற்றவர். கிம்புருடகண்டத்திலிருப்பவர் அத்திக் கனியைப்புசிப்பர், பொன்வடிவுபெற்று வயதுபதினாயிரமுடையவர்.

ஏமகூடபர்வதத்துக்குத்தெற்கு இமையவனாக்குவடக்கில்பெருமைபொருந்திய திருக்கயிலாயமிருக்கும்,அதின் மேல்உமையவருடன்பரமேஸ்வரர்வீற்றிருப்பாணுழிக்

காலத்தில் அவ்வனாமேல்கீழ் அண்டவனாயிலோங்கி ஆழ்ந்
தூற்றும். இவ்வெட்டுக்கண்டங்களிலிருப்பவர் துன்பம்
பிணிநாதினா மூப்பெவ்வளவும் பெறமாட்டார்க்கர். கி
தோதாயுதமுதல் மற்றமூன்று யுகங்களினும் நிறைந்தகி
யானம் தோமுபர்ச்சி வயது அளவற்ற செல்வமுதல்யவ
ற்றை சமமாய்ப்பெற்று வாழ்வார்க்கர். பின்பு முதல் பா
ரதகண்டத்தில் அவதரித்து தாங்கள் பெறவேண்டிய
வினைப்போகங்களை யனுபவித்து வாழ்வார்க்கர், மற்ற
கண்டங்களில் மேகஞ் சஞ்சரித்துப் பெய்யாது, மேற்
கூறிய பரதகண்டத்திலிருப்பவர் பூமிபை உழுது மற்
றபல தொழில்களைச்செய்து பாவபுண்ணிபங்களைத் தே
டி தியானிஷ்டைச் சமாதியிவைக்களை யனுஷ்டித்தவைக
ளால் அடையும் பயினைப்பெற்று வாழ்வார். பெருமை
வலி அறிவு வயது உருவம் உண்டி செய்கை யிவற்றினை
யுகாயுகங்களுக் கடுத்தபடிக்குப் பெறுவர், துவனா
முதலான வினைவைச்செய்து அவற்றினம்பெறும் ப
லனுடன் காய்கனி கிழங்குவகை முதல்ய பதார்த்தங்க
ளைப் புசிப்பார்க்கர். மற்ற எட்டுக் கண்டங்களி லிருப்பவ
ருந் தெய்வலோக வாசிகளும் நாகலோகத்தாரும் பரதக
ண்டத்தை முக்கியமாய்விரும்பி வாசஞ்செய்து புண்ணி
யபாபங்களைச்செய்து அவற்றிற்கேற்ற சிறந்தபேற்றைய
டைவார்க்களென்று சொல்லுகின்றதால் நல்லொழுக்க மா
தியான சுத்கிர்த்திபங்களைப்பெற்ற பரதகண்ட மொன்று
மாத்திரம் நல்வினைவினையினுண்டாகுஞ் செயற்கைக
ளுக்கெல்லா பூலமாய் விளங்கும், தேவர்முனிவர்முதலா
னவர்களுக்குக் குறைபாடுகள் நேருமாயின் அத்தலத்தில்
வந்து தவம்பூசையா தியானவிரதங்களை பத்திபூர்வகமாக
ச் செய்துதாங்கள் விரும்பிய பேறுகளையடைவார்க்கர். க
வீஸ்வரர்க்கர் புகழுங்கீர்த்திபெற்ற பரதனெனுஞ் சக்கிர
வர்த்தியானவன் அரி-கசேசுகன்- தாம்பிரபன்னி-கபந்தி
நாகன்-சவுமியன்-கந்தருவன்- வருணன்-என்னும் பிள்ளை
க ளெண்மனையுந் குமரியென்னும்பெண்ணையும்பெற்று
உலகமெங்கும் கொண்டாடத்தக்க சிறப்புடைய பரதக
ண்டத்தை ஆயிரயோசனை பெல்லெபெற்றதாய் அவரவர்
கள் பேரால்விளங்க நவகண்டமாக்கிக் கொடுத்தான் இக்
கூறுகளில் கங்கை-கவுதமை-யமுனை-கவுரி-வாணி-காவே
ரி- நருமதை-பாஷி-கம்பை-பம்பை-துங்கபத்தினி- குசை
கோமதி- பாஞ்சாலி-குரகி- பாபகனா-தூதபாவை- சங்க
வாகினி- சிவை- பாரத்துவாசி-சார்வரி-சந்திரபாகை- சர
யுவேணி- பிங்கலை-குண்டலை-முகரி-பொருளை- வெங்கை-
பெண்ணை-முதலான பலந்திகள் பெருகிக்கொண்டிருக்கு
ம், மயேந்திரம்-பொதிகை-சையஞ்-சத்தி-மாநிருடம்-பாரி
பாத்திரம்- விந்தமென்னு மலைகளேமும், அயோத்திமது
ரை-மாயா-காசி-காஞ்சி-அவந்தி-துவாரகை-என்னுஞ்சத்த
புரிகளும், விஷ்ணு-பிரமன்-இந்திரன்-மற்றதேவர்-முனி
வர்முதலிய மேலுலகவாசிகளும் மனுக்கள் சக்கிரவர்த்தி
கள் இராஜாக்கள்முதலியபூமண்டலத்தாராலும் ஆதிசே
ஷன் அஷ்டமாநாகங்கள்முதலிய பாதலவாசிகளாலும்பா
ர்வதி-லட்சுமி-இந்திராணிமுதலிய கற்புடைய தெய்வமங்
கையரானும் பூசிக்கப்பட்டுவிளங்கும் ஆயிரத்தெட்டுகிவ
ஸ்தலங்களானவை திருக்கயிலாயத்தைச் சூழ விருக்கின்
றன. அச்சிறந்த தலங்களின் திருநாமங்களை அவற்றின்ம
கத்துவங்களுடன் பார்வதியாருக்குப் பரமேஸ்பரர் சிவர

கசியத்தில் போதித்திருக்கின்றனர். அவ்வாமேநாமமுமெடு
த்துச் சொல்லுகின்றோம்.

(அவையாவன -- திருக்கயிலாயத்துக்குக் கீழ்பாரிசத்தி
ல் விளங்குந் தலங்கள். -- பூதிகையிலாயசுவரம், பூதே
சுவரம், அம்பிகேசுவரம், சகோசுவரம், கணேசுவரம், கந்
தேசுவரம், தாரகேஸ்வரம், கங்கேசுவரம், நந்திகேஸ்வர
ம், பிரிங்கேசுவரம், பாளகேசுவரம், சண்டீசுவரம், முஞ்
சிகேசுவரம், இரத்தினேசுவரம், கெந்தகேசுவரம், கெர்ப்
பேசுவரம், வீரோசுவரம், சேஷ்டேசுவரம், குசமேசுவர
ம், வீரபத்திரோசுவரம், கந்துகேசுவரம், பணீசுவரம், ச
தேசுவரம், கபந்தீசுவரம், உருத்திரோசுவரம், பயிரவே
சுவரம், கரவீரோசுவரம், நிஷ்டேசுவரம், வடேசுவரம், க
ச்சபேசுவரம், கசியபேசுவரம், ஆவட்டேசுவரம், அகர
ணீசுவரம், கலசேசுவரம், சோடவிகேசுவரம், பத்துமே
சுவரம், மகதேசுவரம், துருண்டேசுவரம், உருண்டேச
ுவரம், சொளோசுவரம், வருணேசுவரம், கருணேசுவரம்,
வயித்தியுதேஸ்வரம், மேட்சேஸ்வரம், தண்டகேசுவரம்,
மண்டலீஸ்வரம், குண்டலீஸ்வரம், கண்டேஸ்வரம், பா
ண்டவீசுவரம், கணிடேஸ்வரம், கருடேசுவரம், சந்திரோ
ஸ்வரம், மாருதேசுவரம், விதீசுவரம், சுதீசுவரம், தண்டி
கேசுவரம், பகேசுவரம், உமேசுவரம், கபந்தீசுவரம், பத்
திரகர்ணேசுவரம், வேகேசுவரம், விஷ்ணீசுவரம், வயிரா
தேசுவரம், அமரோசுவரம், சனாதனேசுவரம், சுந்தேசுவர
ம், சானந்தேசுவரம், செனேசுவரம், விக்கிரமேசுவரம்,
வசிஷ்டேசுவரம், குணிதம்பேசுவரம், குருண்டேசுவரம்
நாகேசுவரம், கபாலேஸ்வரம், சகோஸ்வரம், அயிற்புத்தி
னியேஸ்வரம், சமதக்கினியேஸ்வரம், விசுவமித்திரோச
ுவரம். இராவணேசுவரம், பலீசுவரம், மனோன்மணீசுவ
ரம், சுதாதரமேசுவரம், மார்த்தாண்டேசுவரம், வலந்தீச
ுவரம், சுவல்லலீஸ்வரம், தூர்வேஸ்வரம், கந்தர்வேசுவரம்
விசுவகேசுவரம், பாடிபத்திரோசுவரம், கற்பேசுவரம், மரீ
தன்னீசுவரம், ஸதோரணேசுவரம், அக்கிரதீசுவரம், உத்
பலேஸ்வரம், மயேந்திரோஸ்வரம், தாண்டீஸ்வரம், பரிதே
ஸ்வரம், அனந்தேசுவரம், கர்த்தமேஸ்வரம், அமிர்தேஸ்
வரம், வப்புருகேசுவரம், வாசுரீசுவரம், வர்மகேஸ்வரம்
பதிவத்திரோஸ்வரம், பிராமோஸ்வரம், மிருகேந்திரோஸ்வ
ரம், இரண்ணியேஸ்வரம், பவீசுவரம், அக்கினித்திரோ
ஸ்வரம், சந்தீஸ்வரம், புருகுதீசுவரம், ரணேஸ்வரம்
கிராதேஸ்வரம், கர்த்தகேசுவரம், வேணுதாசோசுவரம், ச
யந்தேசுவரம், மத்தியமேசுவரம், சங்கமேசுவரம், கதிஸ்
வரம், வித்துருக்கற்பேஸ்வரம், திரிபுரோஸ்வரம், அரீச
ுவரம், பலப்பிரதமதளேசுவரம், சர்வபூதமேசுவரம், உகீ
னோசுவரம், கற்பேசுவரம், மந்திரோசுவரம், தந்திரோச
ுவரம், சாமகேஸ்வரம், யோமகேஸ்வரம், திகீஸ்வரம், கபா
லமோசனேசுவரம், மணிகற்பேசுவரம், சாதுகர்ணேசுவர
ம், நிரீகேஸ்வரம், பாடலீஸ்வரம், கண்ணிகேஸ்வரம், சத்திர
கேஸ்வரம், பிங்களேசுவரம், சிலேசுவரம், மத்துவீசுவ
ரம், வாமிகேசுவரம், யவ்வனேஸ்வரம், அபத்த லோஸ்வர
ம், பிராத்தீஸ்வரம், சன்னுகேசுவரம். கோமேசுவரம், அ
பிலேசுவரம், விசாலேசுவரம், சிம்மகேஸ்வரம், கண்டா
கர்ணேஸ்வரம், வியாக்கிரோஸ்வரம், சம்புகேஸ்வரம், லளி
தேஸ்வரம், அமுர்தீஸ்வரம், வேதேஸ்வரம், திண்டிகே
ஸ்வரம், ககோளேஸ்வரம், துவரீசுவரம், பிந்துகேஸ்வர
ம், கண்டகீஸ்வரம், நிரமதிஸ்வரம், அந்லேசுவரம், சபி

ண்டிலேசுவரம், அந்திரீசுவரம், கனகேசுவரம், சகோசுவரம், சத்தியோசாதேசுவரம், வசுனீசுவரம், பிலவேசுவரம், சோமேசுவரம், வாரணேசுவரம், சாபேசுவரம், சடேசுவரம், பங்குளோசுவரம், முத்தகேசுவரம், ராகேசுவரம், பல்லுளேசுவரம், விராகேசுவரம், கிர்த்தனேசுவரம், அனகேசுவரம், உரகேசுவரம், கரோடோஸ்வரம், தர்த்தோஸ்வரம், உரவரீசுவரம், ஷப்பிரோசுவரம், தாவ்லியேசுவரம், வினதேசுவரம், சசீசுவரம், கருதேஸ்வரம், முருந்தேஸ்வரம், பவானீஸ்வரம், சனீசுவரம், விருஷபேசுவரம், தேனுசேசுவரம், சவ்ரவேசுவரம், கணேசுவரம், ருக்ஷேசுவரம், சந்திரோசுவரம், மச்சேசுவரம், பாவனேசுவரம், துரங்கேசுவரம், மதங்கேசுவரம், காணதேசுவரம், பரிசேசுவரம், சலந்தோஸ்வரம், சுவேதசுவிஸ்வரம், பிசேசுவரம், ஹைபிசுவரம், முசுருந்தேஸ்வரம், கங்கணேஸ்வரம், பிரகேஸ்வரம், வித்தியாதோஸ்வரம், நிலேஸ்வரம், கட்சிவேஸ்வரம், பிரபேஸ்வரம், மருதேஸ்வரம், சூந்திஸ்வரம், சுவர்க்கேஸ்வரம், மலயேஸ்வரம், மங்கணேஸ்வரம், சாகதிஸ்வரம், விபுதேஸ்வரம், கிரீஸ்வரம், கலசேசுவரம், நிகூரணேசுவரம், கொரலேசுவரம், வாசகேசுவரம், கந்தப்பேஸ்வரம், சூரியகேஸ்வரம், புஷ்டேஸ்வரம், துஷ்டகேஸ்வரம், விராயகேஸ்வரம், மணிகண்டேஸ்வரம், ரந்தனேஸ்வரம், பார்வதிசுவரம், வித்தருமேசுவரம், லதேசுவரம், விரிஞ்சேசுவரம், கம்பேஸ்வரம், பிரசன்னேஸ்வரம், விச்சேஸ்வரம், பார்பூதேஸ்வரம், லோகேஸ்வரம், பிராணிசேஸ்வரம், அந்தகேஸ்வரம், முக்திகேஸ்வரம், அரிகேசேஸ்வரம், ருஷீஸ்வரம், காருதேசுவரம், பதங்கேசுவரம், கன்னியேசுவரம், தவளேசுவரம், சாதுகர்ணேசுவரம், கந்தபத்திரோசுவரம், சக்கிரோசுவரம், அருணேஸ்வரம், அதாலப்பியேஸ்வரம், பகேசுவரம், திரியமலகேஸ்வரம், கவுதமேசுவரம், கலேசுவரம், விதண்டேசுவரம், கிடேசுவரம், வாரகேசுவரம், குலேசுவரம், கேதாரோசுவரம், பிலேசுவரம், கின்னோசுவரம், அமுந்தேசுவரம் இவைகளாம்.

திருக்கயிலைக்குத் தென்பாரிசத்தில் விளங்குந் தலங்க ள்.—அகோசுவரம், கபாலேசுவரம், குருளோசுவரம், அனலேசுவரம், இந்நிரோசுவரம், எமேசுவரம், திருதிசுவரம், நபேசுவரம், உதார்வர்த்தேசுவரம், தட்சிணவர்த்தகேசுவரம், பிகண்டேசுவரம், குடாரோசுவரம், மானவேசுவரம், குலேசுவரம், மெசாபகேசுவரம், மென்னிகேசுவரம், அர்ச்சனேசுவரம், கவீசுவரம், பக்தத்தேசுவரம், நகுஷேசுவரம், அப்பிரிதிசுவரம், தங்கணேசுவரம், சந்தீசுவரம், மத்தியமேசுவரம், ககீசுவரம், வித்தியேசுவரம், பன்னகேசுவரம், கிர்த்தனேசுவரம், நிரோசுவரம், திவோதாசேசுவரம், ராதிதோசுவரம், சவுனேசுவரம், கணபத்திரோசுவரம், சேஷேசுவரம், வாசகீசுவரம், சங்கபாலேசுவரம், சித்திரகுப்தேசுவரம், தண்டபாணீசுவரம், துர்க்கேசுவரம், சார்ச்சேசுவரம், அமசேசுவரம், மயூசோசுவரம், சக்கிரவாகேசுவரம், மந்தரனேசுவரம், மன்மதேசுவரம், ரதிசுவரம், கண்டகேசுவரம், பாண்டிரோசுவரம், வனேசுவரம், புரந்திரீசுவரம், பிலேசுவரம், காரணேசுவரம், தாரணேசுவரம், கிருத்திவாசேசுவரம், சனூர்த்தனேசுவரம், விசுவேசுவரம், மகாகாளேசுவரம், சரசுவதிசுவரம், லட்சுமீசுவரம், சசேசுவரம், சக்கிரகேசுவரம், புலகேசுவரம், புலஸ்தியேசுவரம், வீர்த்தகாளேசுவரம், பரத்துவாசேசுவரம், சாகரேசுவரம், ரமேசுவரம், விலேகினேசுவரம், சித்திரோசுவரம்

பரதகேசுவரம், பிண்டாரோசுவரம், வனேசுவரம், திலகேசுவரம், திர்வேசுவரம், பிர்வேசுவரம், நலவேசுவரம், ஸீரிணீசுவரம், தனேசுவரம், கரந்தமேசுவரம், கோவேசுவரம், கிருஷ்ணேசுவரம், பர்னகேசுவரம், கங்காதோசுவரம், மவுனேசுவரம், குருபத்திரோசுவரம், கமதனேசுவரம், சாளேசுவரம், தாளேசுவரம், பிலவகேசுவரம், அப்சோசுவரம், மோட்சகேசுவரம், பூதாரோசுவரம், பதேசுவரம், அனரண்ணியேசுவரம், பாகுதேசுவரம், வேனேசுவரம், கவுதுகேசுவரம், குசிரோசுவரம், வீர்த்தினேசுவரம், நிரகேசுவரம், பர்ஜனீயேசுவரம், இராமதேசுவரம், ஆடகேசுவரம், நதிசுவரம், விரோதேசுவரம், கங்கணேசுவரம், ரபசேசுவரம், ஸ்தலேசுவரம், அரிந்திரோசுவரம், குங்குமேசுவரம், நாகோத்தாரகேசுவரம், சகேசுவரம், கியானகேசுவரம், புக்திசுவரம், முக்திகேசுவரம், ருணமோசனேசுவரம், காந்திசுவரம், தர்மேசுவரம், பாவளேசுவரம், பவனேசுவரம், காஞ்சேசுவரம், கோகர்ணேசுவரம், சோசுவரம், பாரசுவரம், சலீசேசுவரம், விதிக்கோத்திரோசுவரம், நீலேசுவரம், பீமேசுவரம், சங்கோசுவரம், அமிர்த்தேசுவரம், பாரிசாதேசுவரம், மந்தோசுவரம், சடேசுவரம், திரிசடேசுவரம், சிகண்டிசுவரம், பற்கீசுவரம், பீரணேசுவரம், பணமணீசுவரம், இராமேசுவரம், லட்சுமணேசுவரம், அருந்ததிசுவரம், பாசீசுவரம், பத்மகர்ப்பேசுவரம், அரண்மணீசுவரம், பக்ஷியேசுவரம், குசலீசுவரம், ஸலீசுவரம், உத்தாலகேசுவரம், நகதஞ்சோசுவரம், பர்னகேசுவரம், சாண்டிலியேசுவரம், சாகலேசுவரம், நிர்ச்சேசுவரம், குசேசுவரம், தாரவேசுவரம், அனுமித்திரோசுவரம், கரகந்தேசுவரம், உணேசுவரம், குருவிந்தேசுவரம், பட்டிசுவரம், குடபேசுவரம், ஸ்ரீசைலேசுவரம், கயேசுவரம், அரித்துவாரோசுவரம், கங்காவலேசுவரம், குருசேஷத்திரோசுவரம், சுருபாண்மசுவரம், யயாதீசுவரம், குதேசுவரம், வாராணசீஸ்வரம், அவிமுக்தேசுவரம், காளகஸ்தீசுவரம், விஷ்ணுசக்கிரப்பிரதேசுவரம், ரோமந்தேசுவரம், அகஸ்தியேசுவரம், மாலவேசுவரம், பகேசுவரம், அமகோலேசுவரம், பிரதானேசுவரம், மாருதேசுவரம், பவேசுவரம், நட்சத்திரோசுவரம், ஸ்தாலகேசுவரம், மல்லிகேசுவரம், குஞ்சாசுவரம், ரோகஅரிசுவரம், திரிசகேசுவரம், தனேசுவரம், சுபர்ணேசுவரம், தாண்டலேசுவரம், மண்டலீசுவரம், அமிர்திசுவரம், தக்ஷகேசுவரம், பிரவாளேசுவரம், அரிபத்திரோசுவரம், விரோதேசுவரம், தும்புரோசுவரம், நாரதேசுவரம், களேசுவரம், ரம்மியேசுவரம், விம்ரமேசுவரம், கர்த்தமேசுவரம், திரினேசுவரம், சூலடங்கேசுவரம், சத்மலேசுவரம், ஆரீசுவரம், மதுதாமேசுவரம், சிந்தூரோசுவரம், அக்ரணீசுவரம், பிராந்தேசுவரம், பிறையாசேசுவரம், பி ரதிஷ்டானபுரோசுவரம், கோதாவரீசுவரம், தாம்ரபர்ணீசுவரம், மந்த்ருதேசுவரம், பமலேசுவரம், பங்கிலேசுவரம், பனேசுவரம், புத்ததேசுவரம், ஆவர்த்தேசுவரம், சமேசுவரம், குலேசுவரம், விராடேசுவரம், பாலாசேசுவரம், கஸ்தீசுவரம், பிரளயேசுவரம், சாகதிசுவரம், திரலோகேசுவரம், துருதிசுவரம், சம்புகேசுவரம், குரவதேசுவரம், எக்கியேசுவரம், உதும்போசுவரம், வாலீசுவரம், பாலீசுவரம், பத்தினீசுவரம், பப்பிரவேசுவரம், கந்ததுவாரோசுவரம், சண்டேசுவரம், வருணேசுவரம், பிரபாசேசுவரம், புஷ்கோசுவரம், ருத்திரகோமசுவரம், வால்மீகேசுவரம், சந்தோசுவரம், ஸ்திரிணசோதிசுவரம், காயத்திரீசுவரம்

வரம், சாவித்திரீசுவரம், காலத்துவாரீசுவரம், துங்கேசுவரம், பிமசண்டேசுவரம், ரத்தினகர்ப்பேசுவரம், தேவேசுவரம், ஆரகேசுவரம், ரத்திதேவேசுவரம், காலஞ்சோசுவரம், அஸ்தீசுவரம், பைப்பலாதேசுவரம், கந்தர்வேசுவரம், திருகுலேசுவரம், ரஜதீசுவரம், திவேசுவரம், சித்திரகண்டேசுவரம், துவாரபீடேசுவரம், திரிகூடேசுவரம், மங்கலேசுவரம், ஆமலகேசுவரம், முத்திசோசுவரம், ஸ்தாடகேசுவரம், துவதண்டசுவரம், கசேசுவரம், காத்தியாயனேசுவரம், யாக்கியவலகேசுவரம், திரிஷ்டேசுவரம், விசுவகர்மேசுவரம், மயேசுவரம், ரதகேசுவரம், வசந்தசோசுவரம், ஷ்டிஷ்டேசுவரம், நாளகேசுவரம், மித்திசோசுவரம், கந்திரீசுவரம், காலவியேசுவரம், விபுதேசுவரம், பவுமேசுவரம், பர்த்துருகேசுவரம், கருடேசுவரம், கர்த்திசோசுவரம், கங்கதீசுவரம், காவ்வியேசுவரம், சுவர்ணதேசுவரம்.

திருக்கயிலைக்கு மேற்றிசையிலுள்ளிருந்தலங்கள். தத்புருஷேசுவரம், தாண்டவீசுவரம், பைங்கேசுவரம், ருடகேசுவரம், சாலேஸ்வரம், இஸ்தானகேசுவரம், வைனதேயஸ்தலேசுவரம், முசலேசுவரம், அவுண்டேசுவரம், குத்திரதனவீசுவரம், சுவார்ப்பாரகேசுவரம், ஷ்யஅசோசுவரம், பிரணவேசுவரம், விதர்ப்பேசுவரம், தேவேசுவரம், அசலேசுவரம், அனங்கேசுவரம், சம்பகோசுவரம், உக்கிரோசுவரம், தான்னியகேசுவரம், வலாசனேசுவரம், கனகோஷேசுவரம், வேதகர்ப்பேசுவரம், ஒங்காசோசுவரம், சகிலேசுவரம், கதூதசோசுவரம், பிலவமுலேசுவரம், சர்ப்பேசுவரம், பார்த்தீசுவரம், துங்கபத்திரோசுவரம், சகனாதனேசுவரம், வைத்தியேசுவரம், குனிங்கேசுவரம், பிரசேசுவரம், மாண்டவலியேசுவரம், ஸ்தம்பகேசுவரம், போதேசுவரம், விசுகேசுவரம், சகசேசுவரம், தருப்புவீசுவரம், கணபதீசுவரம், சக்கிலேசுவரம், பிரசித்தேசுவரம், சித்தேசுவரம், சனேசுவரம், பட்சீசுவரம், பத்திரிகேசுவரம், வருளேஸ்வரம், அவனிஸ்வரம், பர்வேஸ்வரம், பர்வதேசுவரம், குரவேசுவரம், காந்திகேசுவரம், பரிகயித்துவசேசுவரம், காபோதேசுவரம், கனிஸ்வரம், சதேஸ்வரம், ரோமகேசுவரம், காவ்வியேசுவரம், வருஷகேசுவரம், சோமநந்தீசுவரம், விபலீசுவரம், கலேஸ்வரம், அனயெதிசுவரம், சதர்சேசுவரம், பவேசுவரம், விதூரதேசுவரம், காம்பீசுவரம், சர்வேசுவரம், குணேஸ்வரம், ஊர்த்துவகேசுவரம், சத்திரீசுவரம், ஸ்ரீகேசுவரம், சித்திரவ்வியாதேசுவரம், ரவுப்பியேசுவரம், பந்தகேசுவரம், பசுபதீசுவரம், பயஅரீசுவரம், சன்மஅரீசுவரம், துக்கஅரீசுவரம், பிரமயோனீசுவரம், விஷ்ணுகர்ப்பேசுவரம், ருத்திரலோகேசுவரம், இந்திரதாமேசுவரம், சந்திரகூடேசுவரம், அக்கினிகர்ப்பேசுவரம், வாயுவீசுவரம், சலேசுவரம், மகேசுவரம், வைத்தியுதேசுவரம், ஆமோதேசுவரம், துரீசுவரம், தியாவரபூமிசுவரம், கோசினதசோசுவரம், நாரசிம்மேசுவரம், அஷ்பாசனேசுவரம், அவ்வியேசுவரம், கணிகேசுவரம், கண்ணீகேசுவரம்- ததிசேசுவரம், சமகேசுவரம்- கங்கடேசுவரம், சாபாவேசுவரம், சபாவேசுவரம், புறத்துவாரோசுவரம், வேணுவியோசுவரம், சுவத்திரோசுவரம், காசீசுவரம், விஷ்ணுபேசுவரம், ராட்சசேசுவரம், யட்சேசுவரம், பத்மராகேசுவரம், தூர்வாசேசுவரம், அயக்கிரீவேசுவரம், ராதந்தரோசுவரம், சாமசாலேசுவரம், யசமுர்த்தீசுவரம்- இகேசுவரம், அதர்வகேசுவரம், புராணேசுவரம், உர்வசீசுவரம், பரிதி ஆசேசுவரம், தர்மசாசோசுவரம், சாங்கியேசுவரம்,

யோகேசுவரம், பவுளீசுவரம், பாலிகேசுவரம், குசம்பேசுவரம், சம்பேசுவரம், இராசராசேசுவரம், கதுமீசுவரம், விசாகேசுவரம், ஸ்கன்னேசுவரம், பவீகேசுவரம், கதளீசுவரம், பிஷ்டகேசுவரம், பிரிட்டுவீசுவரம், கார்முடகேசுவரம், அந்தரிக்ஷேசுவரம், மைத்திரீசோசுவரம், சூர்தமேசுவரம், உதாவசேசுவரம், மல்லேசுவரம், பிரமகேசுவரம், தர்வகேசுவரம், சூர்வகேசுவரம், மகரந்தேசுவரம், சதாதாமேசுவரம், கிருதகோகேசுவரம், வியானேசுவரம், விதர்க்கேசுவரம், கானனேசுவரம், அமிதேசுவரம், பத்திரமாலேசுவரம், கேதுமாலேசுவரம், மந்தசோசுவரம், வந்தியகேசுவரம், இமேசுவரம், நீலகேசுவரம், மகேந்திரோசுவரம், கர்மகேசுவரம், ருத்ருவீசுவரம், தூணனேசுவரம், விதஅவ்வியேசுவரம், அசுவத்தாமேசுவரம், சிகலோசுவரம், தீர்த்தகேசுவரம், திரிணவேசுவரம், அப்ஸகேசுவரம், அப்ஸமாந்தசோசுவரம், சோமசண்டசுவரம், மாரக்கசாயேசுவரம், தேவீசுவரம், ருணசேசுவரம், சுவலனேசுவரம், பாவகேசுவரம், ஆங்கீரசேசுவரம், தட்கேசுவரம், விதட்கேசுவரம், மைனுகேசுவரம், சதீசுவரம், பிரமதேசுவரம், பிரமாதீசுவரம், போசேசுவரம், விக்கிரமேசுவரம், ஈட்டியேசுவரம், யோசியேசுவரம், கரணவேதேசுவரம், கரணகேசுவரம், பாண்டகேசுவரம், மேகவாகேசுவரம், கனிஷ்டேசுவரம், செஷ்டேசுவரம், தாம்பிரோசுவரம், செளனகேசுவரம், கர்ப்படேசுவரம், ஸ்ரீதாமேஸ்வரம், பரணதேசுவரம், பிலேசுவரம், மாத்ரிசோசுவரம், பீதேசுவரம், பந்துகேசுவரம், அசோசுவரம், பிராத்திருகேசுவரம், சாரதேசுவரம், ககணேசுவரம், அவிதேசுவரம், அனாதேசுவரம், பீதேசுவரம், தூமகேசுவரம், பந்தமோசனகேசுவரம், சதேசுவரம், பிரமோசுவரம், காடகேஸ்வரம், தர்மசண்டஸ்வரம், விசாலாக்ஷேஸ்வரம், வசந்தேசுவரம், ககேசுவரம், கசாசரோஷ்வரம், நீலகண்டேசுவரம், சுமித்திராவருணீசுவரம், கனஅம்சேசுவரம், சாவித்திரீசோசுவரம், கோமதிசுவரம், கோவர்த்தேசுவரம், விருஷேசுவரம், கதிபிரதேசுவரம், வியாசேசுவரம், கோளகேசுவரம், மகாபூதேசுவரம், வசேசுவரம், கந்தகேசுவரம், பாடபேஸ்வரம், பட்டேசுவரம், சர்வபிராணிதிகேசுவரம், தடாதகேசுவரம், கர்ப்பகோசேசுவரம், தொனோசுவரம், ரதீசுவரம், ஆதப்பியேசுவரம், சசீசுவரம், துந்துபீசுவரம், சிந்துசோசுவரம், சவனேசுவரம், கிருபேசுவரம், வீரபத்திரோசுவரம், கரணதாசோசுவரம், தாம்பிரதூவசேசுவரம், கோவிதாசோசுவரம், சதருத்திரீசுவரம், பர்வதேசுவரம், தனேசுவரம், அருணேசுவரம், மரீசேசுவரம், திருமூலேசுவரம், விவேசுவரம், பூரணபத்திரோசுவரம், அரிகேசுவனேசுவரம், இந்திரதூவசேசுவரம், மகாரோகஅசோசுவரம், காமதானேசுவரம், பிலவோதேசுவரம், ரிமேசுவரம், ரவேசுவரம், நாககேசுவரம், தாரணேசுவரம், அவிக்கேசுவரம்.

திருக்கயிலைக்குவடபாரிசத்தில் விளங்குந்தலங்கள். வாமதேவேசுவரம், கிளிகேசுவரம், சசேசுவரம், பிரகஸ்பதீசுவரம், வர்த்தனேசுவரம், நீகேசுவரம், கோகிலேசுவரம், பிரசண்டேசுவரம், வாமகர்ணேசுவரம், ஆனந்தேசுவரம், கர்மமோசுவரம், அமோசுவரம், பதீசுவரம், வைராக்தியேசுவரம், கல்பகேசுவரம், அரிபிரமேசுவரம், குணேசுவரம், விகுணேசுவரம், பிர்மாண்டேசுவரம், சடேசுவரம், விலாசேசுவரம், சுகசேசுவரம், ஆமகேசுவரம், பிலவேசுவரம், அன்னகோசேசுவரம், பிராணகேசேசுவரம், விக்கி

யானேசுவரம், அசுனசேசுவரம், ஆத்மேசுவரம், ரட்சகேசுவரம், ஆகன்னளியேசுவரம், முகதேசுவரம், கட்கேசுவரம், விசுர்ப்பிக்ஷரம், வாமனேசுவரம், ஆம்மிசேசுவரம், கமடேசுவரம், சிதாசனேசுவரம், உருகாயேசுவரம், கபிஞ்சலேசுவரம், கரகேசுவரம், ஷண்டகேசுவரம், அசங்கேசுவரம், சலகேசுவரம், சோதிசுவரம், காரணேசுவரம், அரிருத்திரேசுவரம், கிருபானேசுவரம், திமீசுவரம், ரனகாவர்க்கேசுவரம், அரிசேபாருணேசுவரம், அப்பிரேசுவரம், தப்பிரகேசுவரம், தந்தகுளேசுவரம், உதாரேசுவரம், இந்துமவீசுவரம், மகேசுவரம், சபேசுவரம், அரிகேசுவரம், திசோரீசுவரம், குத்தாலேசுவரம், அர்ப்பகேசுவரம், யுலேசுவரம், உதேசுவரம், தர்த்துளேசுவரம், பிரீசேசுவரம், மதிசுவரம், வனஸ்தேசுவரம், கிரகஸ்தேசுவரம், அரிசேசுவரம், சகஸ்திரேசுவரம், சதேசுவரம், லட்சேசுவரம், கொடிகேசுவரம், பாஷேசுவரம், பானகேசுவரம், இந்திராவர்க்கேசுவரம், கஸ்தூரீசுவரம், மதந்தீசுவரம், மன்னாவீசுவரம், அற்புதேசுவரம், அயிராவதேசுவரம், தஞ்சேசுவரம், லீந்துகேசுவரம், அகங்காரேசுவரம், பாலநேத்திரேசுவரம், வைனிசுவரம், கிரகசோசர்க்கேசுவரம், பதுமாசனேசுவரம், வானேசுவரம், தகனேசுவரம், வடமுலேசுவரம், உசனேசுவரம், வுதிசுவரம், நதிலேசுவரம், வங்கேசுவரம், பத்தமநேத்திரேசுவரம், உபசாந்தேசுவரம், தவேசுவரம், வர்த்தகேசுவரம், உலாகேசுவரம், பெருண்டேசுவரம், காவேசுவரம், பகந்தேசுவரம், விசித்திரேசுவரம், ஸ்ரீனீசுவரம், பற்பானேசுவரம், சமசரோததாரணேசுவரம், கனதேனேசுவரம், உராவேசுவரம், ஸ்வேசுவரம், பரப்பஞ்சேசுவரம், பத்திரேசுவரம், பர்ணீசுவரம், அக்ஷிணீசுவரம், ரோகணீசுவரம், பங்கசேசுவரம், விடேசுவரம், நிதினேசுவரம், ஸ்தோத்திரேசுவரம், பஸ்மமேசுவரம், சமேசுவரம், பபேசுவரம், சர்ப்பேசுவரம், பவதேசுவரம், சரசுவதேசுவரம், சுவாலேசுவரம், சாலகேசுவரம், தமேசுவரம், புண்ணியகேசுவரம், உசத்திரேசுவரம், அணிமானிடேசுவரம், சர்வாத்நீசுவரம், கனக்கண்ணேசுவரம், மாதனேசுவரம், பிரதானேசுவரம், சிபிவிஷ்டேசுவரம், அம்சேசுவரம், மிருகேசுவரம், கௌனனேசுவரம், சானேசுவரம், வீரகேசுவரம், சண்டேசுவரம், முண்டேசுவரம், சுக்கிரேசுவரம், பணிகேசுவரம், அனஞ்ஞேசுவரம், கந்தமாதேசுவரம், பண்டேசுவரம், பிரசங்கேசுவரம், காலகஞ்சேசுவரம், மிருத்தியஞ்சேசுவரம், சைலேசுவரம், சரச்சியேசுவரம், கதிசுவரம், சுவபனேசுவரம், சாங்கதிசுவரம், சுபத்தீசுவரம், அனேசுவரம், சித்சண்டேசுவரம், குரியேசுவரம், கிரந்தகேசுவரம், ஸ்படிகேசுவரம், கர்த்திரேசுவரம், வர்த்தேசுவரம், சீரணீசுவரம், சாரத்தாலேசுவரம், ரபச்சியேசுவரம், புண்டேசுவரம், நர்த்தகேசுவரம், ருத்திராட்சேசுவரம், கவிந்திரேசுவரம், கவசேசுவரம், மணீசுவரம், பரிபிரீசுவரம், ஆமர்த்தேசுவரம், துருணேசுவரம், பிதாமகேசுவரம், துரிலேசுவரம், சலீசுவரம், பர்த்தேசுவரம், லேசரேசுவரம், செகஷ்சுரோரேசுவரம், தண்டகேசுவரம், லங்கேசுவரம், மணிபதினேசுவரம், கடோதகசேசுவரம், புரேசுவரம், நலேசுவரம், காமர்த்தேசுவரம், ஆம்பிராதகேசுவரம், கணிபூதேசுவரம், ரத்னபூஷேசுவரம், பிடானலேசுவரம், மணீசுவரம், மவுதிசுவரம், புருஷேசுவரம், பரம்பேசுவரம், கவுரீசுவரம், ரமணீசுவரம், பிலவங்கேசுவரம், கரீந்திரேசுவரம், நரத்திரேசுவரம், பாஷ்கனிச

வரம், மகாதானேசுவரம், மண்டபேசுவரம், வலீசுவரம், ஸ்ரீதேசுவரம், கீர்மகேசுவரம், பதார்ப்பத்திரேசுவரம், திஷ்பராகேசுவரம், கோமேதேசுவரம், லவேசுவரம், பிரபுசுவரம், ரட்சபேசுவரம், பிரசாதேசுவரம், குலேசுவரம், வச்சிரேசுவரம், சேஷத்திரேசுவரம், கரணிகாரேசுவரம், காவீரேசுவரம், புண்டரீகேசுவரம், விண்பாணீசுவரம், தந்திரீசுவரம், கானகேசுவரம், ஆகாந்தீசுவரம், பயோதேசுவரம், குடேசுவரம், குடசாரேசுவரம், சுவேத்தானப்பிரிதிசுவரம், பிரதானேசுவரம், சிலாதேசுவரம், கந்தேசுவரம், பத்தேசுவரம், திரிலோசனேசுவரம், பக்ஷேசுவரம், ஸ்தாலகண்டேசுவரம், பிரகடேசுவரம், தாரகேசுவரம், கோசாதீசுவரம், யந்திரேசுவரம், மந்திரேசுவரம், கனகலேசுவரம், கரவலேசுவரம், பிரதாரியேசுவரம், ஆதாரியேசுவரம், குணீசுவரம், பகிரதேசுவரம், திலீபேசுவரம், ருதிசுவரம், அனாதீசுவரம், மித்திரவிந்தேசுவரம், சுவரோகணஅலீசுவரம், சங்கேசுவரம், பிசங்கேசுவரம், பாரியேசுவரம், தாரணேசுவரம், ககாரேசுவரம், மாத்தாருகேசுவரம், குஷகாரேசுவரம், ஆரிதேசுவரம், அட்சேசுவரம், பக்தாலவியேசுவரம், லோபாமுத்திரேசுவரம், கராபாண்டேசுவரம், மனுஅஸ்தீசுவரம், சித்திரதுவசேசுவரம், ரத்தினசனேதேசுவரம், காமேசுவரம், ருத்திரணீசுவரம், அவந்தீசுவரம், கர்ப்பதேசுவரம், துவசேசுவரம், சத்திரகேசுவரம், சதேசுவரம், விசுதேசுவரம், புல்லேசுவரம், சாலகேசுவரம், தேவகன்னியேசுவரம், நாதகன்னியேசுவரம், சத்திரேசுவரம், நாவேசுவரம், குபேபோசுவரம், வனேசுவரம், பவித்திரேசுவரம், வளட்டேசுவரம், மகாட்சேசுவரம், கேசுவரம், சப்பினேசுவரம், தாவதேசுவரம், சமாசினேசுவரம், சர்வகாமச்சப்பிரதேசுவரம், சச்சிரேசுவரம், சுகேசுவரம், பிரணதார்த்திரேசுவரம், பஞ்சகங்கேசுவரம், பத்மனாபேசுவரம், பஞ்சவக்திரேசுவரம், பஞ்சாட்சரேசுவரம், சமதேசுவரம், சுந்தேசுவரம், கெர்ச்சிகேசுவரம், அநரிசேசுவரம், காகேசுவரம், கலாவர்த்தேசுவரம், தாமரதுவஜேசுவரம், அம்சதுவஜேசுவரம், விருஷபத்துவஜேசுவரம், சிம்மதுவஜேசுவரம், பிஞ்சேசுவரம், குமாரேசுவரம், நிஷங்கேசுவரம், கிலீசுவரம், ஈசானேசுவரம், விகர்த்தேசுவரம், சுரபீசுவரம், அணிகேசுவரம், சாரங்கேசுவரம், கடக்கேசுவரம், பந்துரேசுவரம், கமேசுவரம், சம்பேசுவரம், மாதிரேசுவரம், ருத்திரகணேசுவரம், என்பனவாம்.)

இத்தலங்களை நினைப்பவரும், பூசிப்பவருஞ்சாரூபபதவியினைக்கிடத்துவாழ்வார். இதுவல்லாமல் வேதாகமங்களை யோதாமகத்துக்களும், பிரமக்கியானிகளும், வாசஞ்செய்யும், பெருமையினைப் பெற்றதாய் பலகிரமங்களும் வேதவொழுக்கங்களைச் சார்ந்தொழுகும் உண்மைநெறிசேர்ந்தபுண்ணியபூமிகுமரிகண்டமாம். மற்றாட்டுக்கண்டங்களும் பலவித மிலேச்சர்கனால் வாசஞ்செய்யப்பட்டு வியப்பில்லாமற் சிறப்பற்றிருக்கும் இவை சம்புத்திவினுடையபிரிவாகும், தென்பாரிசுக்கடல்குழந்த சாசத்திவுக்கரசுணை மேதாதிக்கு சாந்தபயன்-சிரிசன்-கோதயன்-ஆநந்தன்-சிவன்-கேமகன்-துருவனென்னுமே முப்பிள்ளைகளுண்டு. அவர்போரல் வருடமாக்கி அக்கண்டத்தைப்பகிர்ந்தவர்களுக்களித்தான், அவர்கள் வாயுவைக் கடவுளாகத் தொழுபவர்கள் ஆரியர்-விந்தகர்-குரகர்-அவ்விடத்திருப்பார்கள். சோமகம்-சுமனம்-சந்திரம்-தூந்துபி-வப்பிராசன

ம்-நாநியம்-கோமதமென்னுஞ்சத்திரிகளும்.சுவை-வி
பாபை - அமுதை-சுகித்தை-மனுத்ததை-சித்தி - கிரமம்
யென் நேழ்நிகளும், அவ்விடத்திற் பரவியிருக்கும்.ததி
க்கலைச்சுழ்ந்திருந்த குசத்திலில் வபுட்டுவென்னும் அ
ரசனுக்கு சுப்பிரகம்-உரோகிதன்-திக்கன்-முகன்-சுவேத
கன்-சித்தசனன்-வயித்தித்தென்னு-மேமுபிள்ளைகளு
ண்டு அவர்கள்பேரால்வருடமாங்கி தன்தேசத்தைப்பகிர்
ந்துகொடுத்தான். உன்னதம்-குமுதம்-குமாரமேசம்-வை
ப்பருசம்-தகம்-மயிடம்-துரோணமென்னுமலைகளேமும்
சோனை-வெள்ளி-மதி-தொகை-நேத்தினை-விமோசனை-வி
ருத்திஎன்னு மேமுநதிகளுமுண்டு.வாயுவைத்தெய்வமா
கக்கொண்டாடுவார்கள். தர்பகர்-ஏனிலர்-சாரணர்-நிலத்த
ர்-தண்டர்-விதண்டகரென்னுஞ் சனங்கள் அவ்விடத்திரு
ப்பார்கள். அதற்கடுத்ததெய் சமுத்திரத்தைச்சுழ்ந்தது.
கிரவுஞ்சத்திபமாகும், அதற்கரசன்சோதிடனென்பவனு
க்குசாரணன்-சபிலன்-கிருதி-கீர்த்தி-வேணு-இலம்பன்-உ
ர்ப்பித்தென்னு மேமுபிள்ளைகளுண்டு அவர்கள்பேரால்
வருடமாக்கி தன்னரசைப்பகிர்ந்துகொடுத்தான் குசேசய
ம்-அருவி-துருமம்-புட்பம்-அருத்தம்-இமம்-மந்தாரமெ
ன்னு மேமுமலைகளும், சுவை-தூதபாவை-இயம்-புனி
தை-பொருளை-அகிலபாவை-பந்தமென்னுமேமுநதிகளு
முண்டு.தபர்-சடாவகர்-மாதகமென்னுஞ்செனங்கள்வாசஞ்
செய்பவர் பிரமணத் தேவதையாகப்போற்றுவார்கள்.அ
தற்கடுத்த இட்ச சமுத்திரத்தைச்சுழ்ந்ததிபஞ்சான்மல்
யென்னும்பெயராயுடையது.அதற்கரசன் துதிமானென
ன்பவன்.அவனுக்குக்குசலன்-வெய்யன் தேவன்-முனி-அ
ந்தகாரன் மனோதரன் துந்துமிஎன்னு மேமுபிள்ளைகளு
ண்டு. அவர்கள்பெயரால்வருடமாக்கி, தன்தேசத்தைப்ப
கிர்ந்தளித்தான்சொற்றிரம்-சுரபி-வாமனம்- விருத்தம்
துந்துமி-தன்னியதம்- புண்டரீகமென்னு மேமுவகை
ளும்,பொது-குமுதம்-கவரி-இயாமம்-புண்டரீகம்- மனோ
பவம்-சந்தியமெனச்சொல்லு மேமுநதிகளு மோங்கியிரு
க்கும் புட்கலாதர்-புண்டகரர்-சிகிரர்என்பவர்அவ்விடத்தி
ருப்பார்கள்பரமசிவத்தைத் தெய்வமாகப்பெற்றவர். அத
ற்கப்பால் மதுக்கடலைச்சுழ்ந்த கோமேதகத்திபத்தையா
ளப்பட்டவன் ஓனவியனென்பவனுக்கு தூகன்மோகனன்
மோகன்-சகலன்-சோமன்-சுகுமாரன்- குமாரன்- மணிசக
னென்னு மேமுபிள்ளைகளுண்டு அவர்களுக்குத்தன்புவி
யைப் பங்கிட்டுக்கொடுத்தான்.சிங்கம்-அத்தம்-உதயம்-ச
லகம் - கிரவுஞ்சம் - அம்பிகேயம் - இரமிய மென்
னு மேமுநதிகளும்.ஆதி - தேனு - சுபத்தி - குமா
ரி - சுகுமாரி - ருக்கு - மாயை யென்னு மேமுநதி
களு முண்டு அந்தர் - மாதர் - மானசர் - மங்க
ரென்னு மானிடர்கள் வாசமாய் சந்திரனைத் தெய்வமாகக்
கொண்டாடுவார். அதன்பக்கத்திற் சுத்தோதகசமுத்
திரம் அதை வளைந்த திபம்புட்கரமெனச்சொல்லப்படும்
சவனெனப்பவன்- அரசன் அவனுக்குஉத்தாத்தி- மாவீ
ரனென இரண்டுபிள்ளைகளுண்டு அவன் தன்னரசை அ
வர்களுக்கு இருகூறுக்கிக்கொடுத்தான். விடபங்ககேந்தி
ரம், அருணம் வராகம் நீலம் இந்திரம், இந்திரியமென்
னு மேமுமலைகளும். குழலை-சுவை, உமைதரணிசமனை
சிங்கை குமரி என்னு மேமுநதிகளும்ருக்கின்றது நகரர்
நாகமென்பவர். அவ்விடத்திலிருக்குமனிதர்களுரியனை
த்தேவதையாகப் பூசிப்பவர்கள். அத்திவினது முடிவில்

ஐம்பதினாயிரயோசனை பரப்பில் சக்கிரம்போலவட்டமா
ய் மானசோத்திரமென்றொருமலையுண்டு, அதனிடத்தில்
இத்திரன்முதலான அஷ்டதிக்குப்பாலகர்களுக்கும், கிழ
க்குமுத லெட்டுத்திக்குகளினும், வாசமாகிய பதவிகளிரு
க்கின்றன. இவையல்லாமற் சத்தசாகரங்களின் முடிவிக்
டோறும் வட்டணையாய்வளர்ந்து ஒவ்வொருபாவதபிருக்
கின்றது சாகத்திவுமுதல்மற்றதிவுகளிலிருக்கின்றவர்களு
க்கு நனாதினாழம்பு துன்பங்கிடையாது அவர்கள்கயி
லையிலிருக்கின்ற கிம்புருடத்தன்மையைப்பெற்று பதினா
யிரவயதிருப்பார்கள். அதற்கப்பாற் பொன்பூமியினங்கு
ம் அதனைச்சுழ்ந்து சக்கிரவாளகிரித்தும் அவ்வகைக்கி
ப்பாற் சூரியப்பிரகாசமுண்டு, அப்புறத்தில் இருள்முடி
யிருக்கும். அதற்குரியமன்னவர். செய்யமணியிறம்பெற்று
இயக்காரிராக்கதர்பேய்க்கணங்கள் சூழவாசஞ்செய்வார்க
ள் திக்குப்பாலகர் தமக்குரிய திக்குகளிலும், மேருவினு
ந்தங்குவதைப்போல அவ்விடத்தினுமிருப்பார்கள் அத
ற்கப்பால் காடாந்தகாரமான இருட்டியிருக்கும்அதை
யடுத்த பெரும்புறக்கடலானது அண்டச்சுவளைப்போல
வளைந்தோங்கும், ஊழ்வினைப்படிக்குத் தத்தம்உயினைத்
தாமேயொடுக்கும் வல்லபமுடைய மகத்துக்களுந் தெளி
வில்லாத ஞானசூனியர்களுஞ் சக்கிரவாளகிரிமருங்கிற்
சுழ்ந்திருப்பார்கள். மேற்கூறிய இருட்டியிலும்பிரம
ன்விஷ்ணு பரமசிவம்வாழும் நகரங்கள்மூன்றுண்டு.அத
ற்கடுத்த அண்டச்சார்பில் கணிதத்திலடங்காத தொகை
ப்பட்டருத்திரகணங்கள்கூட்டக்கூட்டமா யிருப்பார்கள்.

சம்புத்திவுமுதல் அண்டச்சுவர்வனாயில் பூமியினங்கி
க்கொண்டிருக்கும், இப்புவிக்குமேல்கணங்கள்வாசஞ்செ
ய்யமுலகம் அதற்குமேல் கும்பகலோகம், அதற்குமேல்
வாய்வுசஞ்சரிக்குமுலகம், அதற்குமேல் சத்தமேகங்களு
ம் வாசஞ்செய்யு மேகமண்டலம், அதில்முப்பதினாயிர
கோடி மேகசாலங்க ளொவ்வொருமேகத்தைச்சுழ்ந்திரு
க்கும், அதற்குமேல் கிம்புருடர் கருடர் சித்தர்விஞ்சைய
ர் இயக்கர்வாசஞ்செய்யும் பதவிகளுண்டு, இதற்குமேல்
தேவகங்கை பரவியிருக்கும், அப்பால் சூரியமண்டலம்,
அதுபூமிக்கு லட்சயோசனை பிரமாணத்திலிருக்கும்,அவ்
விடத்தில் முப்பத்துமுகக்கோடி தேவர் சூரியனுடன்கல
ந்திருப்பார்கள் அதற்குமேல் சந்திரமண்டலம் லட்சம்
யோசனை, அதற்குமேல்நட்சத்திரமண்டலம் லட்சம்யோ
சனைஅதற்குமேல் அங்காரகமண்டலம் லட்சம்யோசனை
அதற்குமேல் புதமண்டலம் இரண்டுலட்சம்யோசனை,
அதற்குமேல் பிரகஸ்பதிமண்டலம் இரண்டுலட்சம்யோ
சனை, அதற்குமேல்சக்கிரமண்டலம்இரண்டுலட்சம்யோ
சனை அதற்குமேல் சனிமண்டலம், இரண்டுலட்சம்யோ
சனை அதற்குமேல் சத்தரிஷிகள் சஞ்சரிக்குமண்டலம்,
லட்சம்யோசனைஅப்பால் துருவமண்டலம் லட்சம்யோச
னையிலிருக்கும், இத்தொகைகூடியது புவரலோகத்தில்ப
தினைந்துலட்சம்யோசனை பாய்ந்திருக்கும் சந்திரவுலகத்
தின்மீதி லிருக்கின்றதேசம் ஏழுவகையாய்த்தோன்றும்
அவ்விடத்திலுழிமேகங்கள்வாசம்பண்ணும், சகலருகூ
டியிருக்கும் இப்பதவிக்குமேல் சுவர்லோகமென்பதை
ந்துலட்சம் யோசனையுண்டு, அவ்விடத்தில் தேவர்கள்
போற்ற தேவேந்திரமார்ந்து அரசாட்சிசெய்வான். அப்
பால்மகாலோகம் இருகோடியோசனை அதில்மார்க்கண்ட
ர்முதலான நாற்பத்தொண்ணாயிரம் ரிஷிகள் கூட்டமாய்

நெருங்கியிருப்பார்கள் அதற்குமேல் சனலோகம் எட்டுக் கோடியோசனை அவ்விடத்திற் பிதிர்ந்தேவதைகள்வாசஞ் செய்வார்கள் அதற்குப்பால் தபோலோகவுயர்ச்சி பன்னிரண்டு கோடியோசனை அவ்விடத்திற் சனகாதிமகத்துக்கள்வாசஞ்செய்வார்கள் அதற்குமேல் சத்தியலோகம் பதினான்கோடியோசனை யுயர்ந்திருக்கும். அவ்விடத்திற் பிரமணிருந்து உலகங்களைச் சிருஷ்டிப்பன். அதற்குமேல் பிரமபதம் மூன்று கோடியோசனை அதற்குமேல் விஷ்ணுலோகம் முக்கோடியோசனை, அதற்குமேல் சிவலோகம் நான்கோடியோசனை உயரத்தில்விற்கும், அதற்குமேல் அண்டகோளாக கோடியோசனைப் பிரமாணத்தில் கவிந்திருக்கும் வேதாகமஇதிகாசஸ்மிருதிகளும் மற்றசாஸ்திரங்களும் வெவ்வேறாகப்பேசும். அண்டத்தின்பிரமாணங்களைச் சொல்லுவதற் களவுப்பட்டதோ மேலும் உண்மையை அறியவேண்டுமானால் படைப்பு அளவற்ற பேதமுண்டு ஆகையால் அவ்வவற்றின்பேதங்களை யோசித்தறியும் அறிவையுடைய உனக்குமேற் கூறிய உண்மைகளை விரித்துச் சொன்னோம், இவ்வண்டத்தில் நூற்றெட்டு புவனங்களுண்டு அவைகளில் பரமசிவமருளிச்செய்தருத்திரகோடிகள் வாசஞ்செய்வார்கள், ஒ! அவுணைந்திரனே இவ்வண்டத்தின் பிரமாணங்களையும். இயற்கைகளையுஞ்சொன்னோம் பரமசிவமுனக்களித்த ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினு மிவ்வாறேதோற்றும் அவைகளைப்போய் பார்த்துவரக்கடவாயென்று ஆசிரியன் சொல்லமிகுத்தசந்தோஷத்துடன் சூரபன்மன் தம்பியுடன் கேட்டு மகிழ்ந்திருந்தான்.

திக்குவிசயப்படலம்.

— 55 —

குணங்கள் பற்பலவுணர் த்தியசூரவன் நன்கழல்கள் வணங்கிவாளரி முகவெருவிடை கொண்டுவயமா னணங்குவைகியுதிருவடைச்சூரர்கோனவுண ரிணங்குதானையங்கடலிடைப்புக்கனனிமைப்பில்.

இவ்வாறு தாங்கள் சவுக்கியப்படுங்காரணங்களைப் பலவாகப்போதித்த சக்கிராசாரியைச்சேவித்து விடைபெற்றுச்சிங்கமுகாசுரனுடன் வலியுசிங்கவாகனத்தினேறிநடாத்தும் வீரலக்ஷ்மீவாசஞ்செய்யும் புயவலியுடைய சூரபன்மனைவன் இராட்சதவீரர் நெருங்கிக்கொக்கரித்துச் சமுத்திரத்தைப்போலப் பரந்திருக்கும் நால்வகைச்சேஷசமுத்திரத்தில் நிமைப்போதிருக்கலந்தருணத்தில் தாருகன்கண்டு எதிர்கொண்டு சூரனைச்சேவித்துச் சிங்கமுகனையும்வணங்கி கரங்களைக்கூப்பிடுகின்றதம்பியை, ராட்சதராசன் கிருபையாகப்பார்த்துத் தான்போனவிடத்தில் நடந்த செய்திகளைச்சொல்ல நல்லகாரியம் இனிசத்துருக்களைச் செயங்கொள்வது தகுதியெனப் பேசிக்கொண்டிருக்குந்தருணத்தில் முன்னம் யாகத்துக்குவேண்டியவஸ்துக்களையுதவிப்போய்த் தவஞ்செய்திருந்த மாயையானவன் சிவந்தசடைகளையும் நெற்றியில் அக்கினிக்கண்களையுடைய பரமசிவத்தின் அனுக்கிரகத்தினுற் பிள்ளைகள் பெற்றவாங்களையும் வலிமைகளையும் உணர்ச்சியிற்றெரிந்துவல்லவாய் வானவழியாகவரக்கண்ட சூரபன்மனைவன் சிங்கமுகன் தாருகன் அசமுக்கியோடும் அதிகபிரியத்துடனெதிர்கொண்டு சேவிக்க, முன்னம் அவர்களைப்பெற்றநாளிலும்

மிகுந்தசந்தோஷத்தி னைப்பெற்றவளாய்ச் சகசிகளாகச் சகலசெல்வங்களையும்பெற்று வாழ்ந்திருக்கக்கடவீர்களென்று ஆசீர்வதித்தான். அக்காலத்திற் குமாரர்கள்தாங்கள் தவஞ்செய்து பரமனிடத்தின்பெற்ற வரங்களின்சிறப்புக்களைச் சொல்லக்கேட்ட தாய்மகிழ்ந்து பிள்ளைகளே உங்களைப்பார்த்துப் போகவந்தேன் இனியுங்களுக்கு ஒரு குறைவுமில்லை, ஆதலால் தாமதஞ்செய்யாமல் தேவேந்திரன்முதலானவர்களைச் செயித்து உங்கள் வசப்படுத்திக் கொண்டு சகலரும்வணங்க இப்பூமியில் வாசமாய் அரசுசெலுத்தி வாழ்ந்திருக்கக்கடவீர்.

உங்களுக்கு மாயைகளின் முயற்சிவேண்டிய காலங்களில் என்னைநினைப்பிராகில் அந்நிமிஷத்தில்வந்து நினைந்தபடிக்கெல்லாம் உதவியெய்துமல்லாமல் உங்களைப்பிரியாமற் பலதரம்வந்து கண்டுபோவேன் நீங்கள் பேதமில்லாமல் மனமொருமித்துச் செயசாலிகளாய்க் கசேந்திரசெல்வங்களினு மேலாய் அனுபவித்திருப்பீரென்றுபிள்ளைகளைவாழ்த்திச் செவிகளையளாவிப்பரந்த விழிகளையுஞ்சொன்னவனையல்களையும்படைத்ததாயானவன் போனபின்புவிழிகளைப்புரட்டி கோடிதேக்காரராகிய தானவளைப்பார்த்துப்பெரும்புறக்கடலைப்போலப் பரந்திருக்கும்நமதுசேனைகள் நிதிபதியாகிய சூரேரன்பட்டணத்துக்குநடக்கும்படியாகப் பெருந்தொனியையுடைய பேரிகைகளைத்து ரிதமாயறையக் கடவீர்களென்று கட்டளை செய்தமாத்திரத்தில் அரசனுத்தரவின்படிக்கு ராட்சதவீரர்கள் பல்லாயிரம் யானைகளின் மீதிருக்கும்முரசுக்களைமுழக்க அந்தச்சத்தத்தினைக் கேட்டவளவில் பிரமப்பிரளயத்தில் புவனங்களைத்தையும் ஏகமாய்மூடி அலைகளை விழுந்திராநின்ற சத்தசாகரங்களைப்போலச் சேனைப்பெருக்கானது அத்திசையைநோக்கி ஆர்ப்பரித்து நடக்கும்போது ஒன்றுபத்து நூறுஆயிரம் பதியையிரம்லட்சம் இவ்விதமாகிய பலகணிதப்பட்ட சிரக்களையும் அதற்கிரட்டிபெற்றகரங்களையுங் கொடியகுணங்களையும்அனற்பொறிசிதறும் விழிகளையும் சிங்கம்யாளிபுலியையொத்தமுகங்களையும் பர்வதம்போன்ற தேகத்தையும்பெற்றவர்களாய்ச் சூலந்தண்டமேமுதலான பலபடைகளைக்கொண்டவர்களாய் அதிகவலியுடையவர்களாய்ச் சமுத்திரமுழக்கத்தைப்பார்க்கினும்மேலிடும் உரத்தசொல்லையுடைய ராட்சதவெள்ளங்கள் கணக்கிறந்ததாகத் தொடரவுங், கண்ணிமைத்து மூடுமுன்னே ஆகாயங்களிலுள்ள இடமெங்கும் பாய்வதாய்ச் சூரியன் ரதத்தின்மீது தாவப்பட்டதாய்க்கடலினிடத்துலவப்பட்டதாய் அஷ்டதிசைகளிற் குதிக்கப்பட்டதாய் வடவாக்கினியின்மீதும் நடிக்கப்பட்டதாய்ப் பர்வதங்களினுச்சியில் தாவப்பட்டதாய்ச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலமுற்றினும் சுற்றிவரப்பட்டதாய் இவ்விதவேகத்தைப்பெற்றுப் பஞ்சஸட்சணங்களையும்வாய்ந்து கவரிமானினது மயிரைப்போலப் பிடரிமயிரசையரத்தினத்தினுஞ்செய்த வீரகண்டைகள் கால்களைப்பெயர்த்து வைக்குந்தோறுஞ் சத்திக்கத்தத்தித்தாவிநடக்குங் குதினைப்பந்திகள் அபரிமிதமாய்த் தொடரவும் பருந்துகள் வட்டமிட்டுவரவுங் காக்கைகள்அடர்ந்து கூவவும் பேய்க்கூட்டங்கள்நடித்துவரவும் பூதங்கள் பின்பற்றிப்போகவும்மேககச்சித்தத்துக்கு மாறாக வீறிடாது நின்றமுழக்கத்தைப்பெருக்கி மும்மதங்களையும் மலையருவியைப்போலொழுக்கி சித்திரமுகபடாம் பிரகாசிக்க, மணிகளிருமரு

ங்கினும் மாறியொலிக்க, இவ்விதப்பெருமையினையுடைய யானையனிகள் தொடர்ந்துபோகவும் மகம்மேருவினிடத்து, திருக்கயிலாயத்தினும், மற்றைய குலகிரிகளின்மீதும், மேகங்கள் பரந்திருக்கும் ஆகாயப்பரப்பினுங்கடல் சூழ்ந்த பூமண்டலத்தினும் மீமைப்பொழுதிற் சென்றுலவும் வேகமுள்ளதாய்ப் பொன்மயமானவண்டில் அச்சுமச்சுருத்துக்கால் கொடுங்கைகொடிகள் சிகரங்குடைமுதலிய அலங்காரத்தைப்பெற்ற தேரணிகள் தொனித்தோடவும் இவ்விதசவுரியமுடைய சதுரங்கப்படைகளும் நெருங்கியுண்டு கோடியோசனைப்பரப்பில் நாற்றிசையினும் விரிந்து செல்கின்ற பொழுது தூசிப்படையானது பொன்மயமாய்ச் சவலவளங்களையும் பெற்ற அளகாபுரியைச் செர்ந்தது இதன்மத்தியிற் பஞ்சபூதங்களினும் மிகுத்தவலிபெற்றதாய் ஆயிரங்கிரணங்களைப்படைத்தசூரியனேறிச் செல்லும் இரத்தினுஞ் சிறப்புடையதாய் அதனிலும் பிரகாசம்பெற்றதாய்த் திரிகாலங்களையுங் கணித்தோடும்பேருணர்வைப் படைத்ததாய்ப் பரப்பினால் அஷ்டதிக்குகளையும் மறைப்பதாய் எக்காலத்தும் எவ்விதத்திலும் அழிவில்லாததாய் மேருபர்வதத்துக்குமரூகத்தோற்றுமுருவினதாய் மிமைப்போதில் அண்டங்களின் எல்லேமுற்றினும் உலவிவருங் கடியவேகமுள்ளதாய் நிகர்க்கருத்தின்படிக்கோடுவதாய் அழிவற்றகோடி குதிகளைப் பூண்டதாய் நாசமுறாத பலசாரதிகளிருந்து செலுத்தப்பட்டதாய் அளவிற்ற தேவப்படைகளே முதலான அஸ்திரசஸ்திரங்களைப்பரித்ததாய் சத்திராதிகள் தேர்களின்மீதோடித்துகள் படுத்தும் வலிபெற்றதாய் இடிகளின்முழக்கமும்து அடங்கும்படியான மணிகளின் சுத்தங்களைக்கிடைத்ததாய்ப் பூமியைப்போன்ற பரப்புள்ளதாய் இஃதன்றியும் மற்றுமுள்ள சிறப்புகளைத்தையும் படைத்ததாய்ப் பார்வதிபாகனான பரமசிவமுண்டாக்கிக்கொடுக்கும் பெருமைதங்கிய இந்நிரஞ்ஞாலத்தேரின்மீது பர்வதத்தின்சிகரத்திலேதோன்றுஞ் சிங்கராசனாரிகர்த்துச் சூரபன்மன் ஆரோகணித்து வெண்சாய்மண ஆலவட்டங்குடைமுதலான ராசசின்னங்களைப் பல்வாயிரம் ராட்சதவீரர்தாங்கிவர அவுணவீரர்புகழ்ந்துபோற்ற நடக்கும்போது பதினாயிரம் யாளிக்கூட்டங்களையும் வேகமாய்த் தாண்டிப்பாயும் பதினாயிரம் புரவிகளையும் பருத்தபுயங்கையுடைய பதினாயிரம் பூதங்களையும் அணிவகுப்பாய்ப்பூட்டிப் பொன்மயமாய் வானத்தையளாவிப் பரந்திருக்கும், உன்னதமுள்ளதேரின்மீது சிங்கமுகாசரனேறியும் மனோவேகத்தினும் வாயுவேகத்தினும் மேலிட்டிச் செல்வதாய்ச் சுழிசுத்தங்களைப்பெற்ற பதினாயிரம் குதிகளைப்பூட்டிப் பொன்மையினையொத்து மண்விண்ணெங்குமுடியிருக்கும் பெருமைபெற்றதேரின்மீது மதயானைபோன்றதாருகாசரன்வீற்றிருந்தவனாய் இவ்விரண்டு வீரரும் சூரபன்மனுடைய இரண்டிபுயங்களைப்போல அவனுடைய பக்கங்களில் தொடர்ந்துவரவுஞ் சேனைத்தலைவர் சொன்மயமாய் ரத்தினகாந்திகளை வீசுந்தோர்களி லேறினவர்களாய் அணிகளின் மத்திமத்திற் காவல்கொண்டு போகவும் மற்றசேனைவீரர்கள் நிலகிரியையொத்த மதயானைகளமேலும் கவரிகளிருமருங்கினும் வரிசைபடத்தொங்கக் கடிவாளமுதலிய முகச்சின்னங்கள் பிரகாசிக்கக்கால்களிற் பொற்றண்டைசத்திக்க அலைகளைப்போலத் தாவிப்பாயும் பலவிறக்குதிரை யணிகளினும் ஆரோகணித்து அரசனைத்துதித்

து இருபாரிசங்களினும் வரிசைவரிசையாகத்தொடர்ந்து நடக்கவும் பதினெண்வகைப்பட்டு வலிபெற்றிருக்கும் வில்வான் லேல் சக்கரங் கதைமுதலான படைகளைத்தாங்கினவர்களாய் ஆலகாலத்தையொத்த கடினமனைதப்பெற்றவர்களாயிராவின்ற தானவச்சேனைகள் சத்தசாகரங்களும் பெருகினும்போல அடர்ந்துபடர்ந்து இடிகளும் ஒலிங்கியொளிக்கும்படியாகச் சிங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச் செய்து சவுரியங்களைப்பேசிக்கொண்டு தங்கள் தங்கள் தலைவரைச் சூழ்ந்து பூமியதிர்ச்செல்லவும் இத்தன்மையரதகசதுரகபதாதிகளாகிய சதுரங்கச்சேனை வெள்ளங்களானவை நிலமெங்கும் நிறைந்து ஆரவாரங்களைச்செய்துபோக மத்தியில் மதயானைப்போலச் சூரபன்மன் நடக்கும் போது வீரங்களைவசனிக்குந்தானவர்களுடைய ஆர்ப்பாட்டமும் பொன்னுருளைகளைப்பெற்ற தேர்களோடுஞ்சுத்தமும் அவைகளிற் பிணித்த குதிரைப்பந்திகளின்களைப்பும் யானைக்கூட்டங்கள் மதவெறிகொண்டு வீறிடுங்காச்சுனையும், ராட்சதர்பாதங்களிற்கட்டிய வீரகண்டைகளின் ஒலியும், பதினெண்மேளவாத் தியங்கள் கணகணென்றதிருமோசையும் ஏகமாய் புகழுடிவிலிடிக்காரின்றகாளமேகங்களின் அதிர்ச்சியைப்போலப்புவனங்களனைத்துஞ்செவிடுபட முழங்கவுஞ்சேனைகள் அடர்ந்து நடக்குத்தருணத்திற் சிங்கம்போன்ற வீரம்பெற்ற அவுணவீரர்கள் கரங்களிற்பற்றியருருரமான பலவகைப்பட்ட ஆயுதங்களொன் றராயும்போது சிதறும் அனற்பொறியானது யேகமாயோங்கிப்பரந்து எமதுகர்த்தனான சிவபிரான் சிரித்தேரித்த திரிபுரங்களைப்போலப் பர்வதங்களும் புலனங்களும் விரிந்தும் பொரிந்துத் துகள் படவும் மதயானைகளையொத்த ராட்சதவெள்ளங்களும் ரதகசதுரங்களும் புவியெங்கும்பரந்து செல்வதினெழுந்த தூளிபடலமானது பரந்து வானத்தைமுடிக்கொள்ள அவர்கள் கொடுமைக்குச் சகிக்கமாட்டாமல் சூரியனோடுவதைநீங்கி அத்துகள் போர்வையில் மறைந்து பயமொழிந்திருக்கவும் அச்சேனை நடக்கும் அதிர்ச்சியினும் பூமண்டலமெங்குத் தத்தளிக்கவும் ஆதிசேஷனாயிர பணமகுடங்களும் நெரிந்து கழுத்துகளொடிந்து வாடவும், அஷ்டமாநாகங்கள் திகைத்தேங்கவும் நிலைபெற்றிருக்கும் வானங்கம்பிதப்படவுந் திசைகளொட்டிம் நடுங்கவும், மேருபர்வதமுதலான குலாசலங்கள் நொறுங்கவுஞ் சத்தசாகரங்களும் அலைகளோய்ந்தடங்கவுந், கொடிய வெப்பத்தையுடைய வடவாமுகாக்கினியினது வெப்பமாறிப்பதுங்கவும், இவ்விதவுற்பாதம் விளையத்தக்கதாக நடக்குஞ்சேனைகள் சூழ்ந்துவர, சூரபன்மன்குபேரனுடைய அளகாபுரியைவளைந்துசொண்டனன்.

அதைத்துதாற்றித்துவாயுவேகத்தினுமேலிட்டோடி இயட்சர்பெருமான்வாழும் பொன்மயமான பட்டினத்தைச் செர்ந்து சபாமண்டபத்தில் அரசுசெய்திருக்கும்வைச்சிரவண்ணனைத் தரிசித்துவணங்கிப்போற்றிஐயனே! சூரபன்மனென்னும் வீராதிவீரன் தன் தம்பியமார்குழ அளவற்ற சேனைவெள்ளங்களோடும் வந்துநமதுபதியை வளைந்துகொண்டான் இனிநாம்சம்மாவிரூப்ப தழகல்ல, சற்றுந்தாழ்க்காமல் தேவரீர்படைகளுடன்வெளிப்பட்டுச்சென்டைக் கெத்தனப்படாவிட்டால் மீறியிந்நகரத்திற் பிரவேசித்து நம்மைச்சின்னப்பின்னப்பட வாட்டுவார்க ளென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அளகேசன் நடுக்கும்றுவருந்திச்சொல்கின்றான். செய்சால்களாகிய அவுண வீரனாநாம்வெல்

வதரிது. பாலாட்சரான பரஞ்சுடரினது பூரணகடாட்சம் பெற்றுச் சிறந்தவரங்களைப் பெற்றிருக்கின்றனர். ஆதலாற் சிக்கிரமா யெதிர்கொண்டு ஆசிர்வதித்துநன்மொழிகளைப் பேசிச் சினைக்கொள்வது தகுதியென்றெண்ணிச் சிங்காதனத்தைவிட்டு வினாந்தெழுந்து புஷ்பக விமானத்திலேறித் தன்னினமாகிய யட்சர்களுக்கு எதிர்கொண்டு குரணைக்கண்டு சேவித்துப்போற்றி அஷ்டலட்சமி விலாசம்பொருந்திச் சர்வலோக சக்கிரோஸ்வரனாக வாழக்கடவையென்று பலஆசிகளைச் சொல்லி என்சுற்ற முதலானவர்களை என்னையும் உமதடிமைபாக்கக்கொண்டிரட்சிக்கவேண்முவதுன்கடனென வேண்டுவதற்கிரங்கிலு! யட்சர்பெருமானே! பயப்படவேண்டாம். இனிமேல் நம்மவனாயிவடத்திலிருப்பாயென்று கூறினான். அதைக்கண்ட அலுணப்படைகள் மேகங்கள் வெருவியோட ஆர்த்துச் சிங்கநாதங்களுக்கெனத் தன்னை நிரூபித்தான். அக்காலத்தில் சூரன் துணைவருடன் அதிக சந்தோஷமடைந்து களிப்புற்றிருக்கும்போது ராட்சதவீரர்களிடமிருந்து அளகாபுரியிற் புகுந்து நவரத்தினவகையையும் நிதிக்குவைகளையும் விமாசன சேகரங்களையும் வல்லுபெற்ற படைவிதங்களையும் தேர்மதயானை குதிரைவகையையும் கொள்ளுகொண்டு மீண்டனர் அஃதெப்படி யிருந்ததென்றால் அந்நகரத்திற்கு முகொண்டிருந்த லட்சுமியானவள் பலவளங்களையும் இழந்துவறுமையுற்றுவெட்கி விலகியதைப்போலவும் மங்கிலியமிழந்த கன்னிகைப்போதும் பொலிவிழிந்து விளங்கியது. பின்பு சூரபன்மன்குபேரன் தன்மனதுக்கினியதொண்டனென்றெண்ணி மறுபடியும் அவன் நகரத்திற்கே போகச் செலவுகொடுத்தனுப்பிய பின்பு நால்வகைச் சேனாசமுக்கங்களோடும் அநேகசாரதிகள் செலுத்தும் இந்திரனால் தோற்கிவிட்டது கெம்பீரமாய் வீற்றிருந்து அப்பட்டினத்தைக் கடந்தபோது வழிபறித்தலைக்குக் கள்ளரைப்போல ராட்சதப்படைகள் தன்னகைச் சூறையொண்டபுரித்துப்போனதைப் பங்கப்பட்டகுபேரன்கண்டு வெட்கிச் சிறப்பற்றுவனங்கும் அளகாபுரியைச் சேர்ந்து வீற்றிருந்தான்.

பின்பு சூரனும் அவ்விடத்தை நிக் கித்திசைகளுக்கு அந்தமாகிய வடகிழக்கெல்லையைச் சேர்ந்து பூரிகளகண்டமுர்த்தியினது வடிவம்பெற்ற ஈசானமூர்த்தி யிருப்பதென்றறிந்து அவ்விடத்திற்குச் செல்லாமல் ராட்சதராசனானவன் மிகுந்த கோபத்துடன் தன்சேனைகள் சூழ்ந்துவரக்கிழக்குத்திசையை நோக்கி வருஞ்செய்தியை இந்திரன் அறிந்து திகிப்பட்டு தன்பதியைவிட்டு மேலுலகிலோடியொளித்தான் அப்பொழுது அந்நகரத்திற்கு இருந்து தன்பகைவனைக் காணுதுபொங்கித் தன்சேனைகளால் அப்பட்டினத்தைக்கொள்ளையிடுவித்துத் தும்சம்பண்ணி அதைக்கடந்து தென்கிழத்திசையையடைகின்ற செய்தியைப் பற்றாநாலறிந்த அக்கினிபகவான் வடவா முகாக்கினியைப்போற்கோபித்துச் சர்வாயுதபாணியாய்ச் சிங்கத்தை யொத்த வீரம்பெற்ற தன்சேனைகள் பதினாயிரகோடியாய் வில் வாள் வேல் சூலமாதியான படைகளைக்கொண்டு வீரங்களைப் பேசிச் சூழ்ந்துவரத் தனது தேஜோவதிப்பட்டினத்தை விட்டு வெளியில் வந்தபின் அப்படைகளுஞ்சூரன்சேனைகளும் ஒருவையொருவாய்ச் சிறிப்பாத்து உடனேவடவாக்கினியும் ஆரண்பாக்கினியும் போலக் கோபித்தெதிர்த்து பலபடைகளைச் சேனைமாரியைப்போலச் சொரிந்துசண்டைகொடுக்கு முன்னிலையில் ராட்சதப்படைக்காற்றாமல்

அக்கினிதேவன் சேனைகள் சின்ன பின்னப்பட்டோடிப் போயினர். இதனைத் தீக்கடவுள்கண்டு மனம்பொறாமல் கொதித்துச் சர்வசங்காரகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களினைத்தையுஞ் சாம்பலாக்கவல்ல கொடுமைபெற்றதனது உருவங்கொண்டு பாதகனான சூரபன்மன் சேனைமுற்று மின்னையதினமே பெருங்காற்றிலகப்பட்ட பூனைப்புஷ்பத்தைப்போலவாட்டி அதம்பண்ணுவேனெனச் சபதம்பேசிப் பெரும்புறக்கடையொத் தெங்கும் அடர்ந்திருக்கின்ற ராட்சதசயின்னியங்களீது பலமுகமாய்ப்பரவிச்சுடர்த்த தொனிகளுடன்கொளுத்திப் பொடிப்பித்துஞ் சேவகத்திறத்தைத் தாருகன்சண்டு திருப்பாற்கடல்வூதித்த ஆலகாலவிஷத்தை மிகர்த்துப்பொங்கித் தனது ஒப்பற்றதேனா அவன்முனையிற் செலுத்தக் கட்டையிட்டமாத் திரத்திற் சாரதியானவன் குதிரைகளையாட்டி வாயுவேகத்தினும் துரிதமாக மேலிட்டிக்கொண்டுபோய் எதிரில் நிறுத்தியபோது கண்களில் அக்கினிப்பொறிகள் பறக்கமீசைதுடிக்கப்படுவதும் நெற்றியிலேறக் கோபித்து மகம்மேருவையொத்த தன்விலைபெடுத்துவளைத்து நானேறிட்டு அண்டங்கனதிரக் குணத்தொனிசெய்து நல்லகாரியம், தலைகீழாய் விழுக்கின்றமது சத்துருவையும் மற்றதேவர்களே முதலான சகலனையும் இந்நிமிஷத்தில் முடித்துவெற்றிபெறக்கடவேனென்று வீரம்பேசுவண்டினங்கள் ரீங்காரத்தொனிசெய்து தேன்களைப் பாணஞ்செய்யுஞ் சிறப்பைப்பெற்ற கொன்றை மாலை யையணிந்த சடாமண்டலதாரியாகிய சாம்பசிவமூர்த்தி தனக்கனுக்கிரகஞ்செய்தபாசுபதாஸ்திரத்தை யெடுத்தும் திரபூர்வகமாய் திவ்வியமலர்களினால் அருச்சித்துத் தூபதிபமுதலான விதிகளை நடைத்திப்போற்றிப் பிளையோகிக எத்தனப்படுவதைத் தழற்கடவுள்கண்டு மனநடுக்குற்றுப் படைகளுக்கு அரசாயிருக்கும் இந்தப்பாணத்தைச் செலுத்துவானாயின் சகலபுலனங்களைச் சாம்பலாக்கிப் போடுவதல்லாமல் என்னையுங் கொளுத்திக்கொல்லும். இஃதென்றியும் பிரமன் முதலான சிறந்த தேவர்களையும் நிமைப்போதிற் பொடிப்பித்திப் போடுமே யிதற்கென்ன செய்வேனென்று வாடி ஒருநனைவுகொண்டு சீக்கிரத்தில்தனது தீட்சண்ணியத்தையடக்கி வீரப்பொழிந்து சீரம்சுடுங்கவொடுங்கி முகம்வாடிக்கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு புயவலக்கொருவனான தாருகன் சமீபத்தில்வந்து வீராவீரனே? கேட்டருள்க. சகலபுலன சராசரங்களையும் படைத்துக்காத்துக் கடையில்தகித்துத்தானே தானுய்விளங்கும் தற்பரனானவனாகத்தன் படையினை அடியேன்மீது தூண்டமுயற்சிகொண்டனை அப்படிக்குச்செய்வையானால் என்மட்டுமாத்திரம்போகாது அண்டரண்டங்களிலிருக்கும் பிரானிகள் வலியுயர்வாரும் ஆவியும் அதன்முன்தாபரித்து நிற்கப்படுவனவோ? ராஜனே! கோபிக்கவேண்டாம், இப்பாணத்தின்பெருமை யாவராலும் புகழப்படாது. அதையொருகாலஞ்செலுத்துவையெய்யாயின் உலகங்கள் அனைத்தும் அழிந்துபோவது மல்லாமல் அந்தச்சிறந்த ராஜபடைக்கும் பழிவந்து நேரிடும். ஆதலால் அடியேன் பிழையினைப்பொறுத்தருள வேண்டிமெனப் பலவாகப்போற்றி நிற்கின்ற அக்கினிதேவனிடத்தில் இரக்கமுற்று பூரிகளகண்டமுர்த்தியாகிய பசுபதியினது திருமாமம்பெற்ற பாசுபதாஸ்திரத்தைச் செலுத்துவதையுங் கோபத்தினையுமொழிந்துமகிழ்ந்து தன்படைவீரர் கோபாக்கினிமேலிட்டி அடியும் அடியும்

கொல்லும் கொல்லும், இவன் மிகவுங் கொடியன் நமதுசே
னைகளைச் சுட்டெரித்தான். ஒடிப்போவதன்முன் பிடியும்
குத்தும் குத்தும்வெட்டுமென்று மேல்விழுமின்
றவனைவிடக்கி ஓ? வாயுவுசகாயனே? உன்பிராணனைத்தந்
தோம். நமதேவலைச்செய்துகொண்டிருக்கக்கடவாய், இனி
யுன்னாபாப்போய்ச்சேருமெனக் கட்டினையிட்டான்.

உடனேராட்சதசேனைகள்மீறி அவனது நகரத்திற் புகு
ந்து கொலைஞராகிய பலசெம்படவர் ஒருகுளத்திலிறங்கி
கலக்கி அதிலிருக்கும் மச்சங்கையெல்லாம்வாரிவாரிவெ
ளியிற் குவிப்பதைப்போல அப்பதியிலிருந்த வளங்களை
யெல்லாம் கொள்ளுகொண்டீயென்னுடன்இதனைக்கண்டுஅ
க்கினிதேவன் வெட்கி மனவாட்டத்தோடு தன்புரியைச்
சேர்ந்து தப்பிப்பிழைத்தோமென்னுங் களிப்புந்தன்பதி
யழிந்ததின வுண்டாகிய கிலேசமும் மனதைவாட்டஅட
ங்கிப் பதுங்கியிருந்தான் இச்செய்தையறிந்தசூரபன்ம
ன் தம்பியைக்கொண்டாடி விவேகசாலியானசாரதித்தலை
வனைப்பார்த்து நமதுதேவைத்தென்றிசையிற் செலுத்தக்
கடவாயென்று கட்டினையிட்டவுடனே பல்லங்கனென்னும்
பெயரையுடைய சாரதித்தலைவன் கரங்களைக்கூப்பிச்சுவா
மி கூற்றுவனுடைய நகரத்தில் நிமைப்போதிற் சேர்க்கி
ன்றேன் தேவரீர் அதைக்கண்டுகளிகொள்ளப்போகின்றீ
ரென்று விண்ணப்பஞ்செய்து மற்றப் பாகர்களையெச்சரி
த்துக் குதிரைகளையுடைய ஆயிரங்கிரண சமூகங்களையு
டைய சூரியனும் நானும்படி மனோவேகத்தினும் மேல்
டச்செலுத்தி ஆர்ப்பரித்தான். அக்காலத்திற் பெரும்புற
க்கடலையொத்து நடக்கும் ராட்சதவீரர்களுதுகின்ற சிரு
ங்கநாதங்களின் சந்தமும்மதயானைகள் வீறிடுங் கர்ச்சனை
யும் குதிரைகள் களைப்பினோசையும்பதினென்னவாத்தியங்
களின் முழக்கத்துடன் கலந்து பிரளயகால அதிர்ச்சியை
ப்போலத் தேற்றவும் இந்நல்லகைச்சேனைகள்நடக்கும்
போது எழுந்தனாளிபடலமானது சப்த சாகரங்கையுள்
தூர்த்தும் பலவிதவான்னக்கொடிகள் வானைமூடிச்சூரியகி
ரணங்களை மறைத்துஇருளாக்கவும் வெண்பட்டுக்குடை
கள் சந்திரோதயம்போல விளங்கி அவ்விருளைக்கி நில
வைத்தரவும் இவ்விதஆரவாரங்களுடன்செல்லும்போது
துசிப்படையானது சமனாவதி நகரத்தைச்சேர்ந்ததைக்க
ண்ட தூதனொருவன் அதிகவினாவிலோடிச் சபாமண்ட
பத்தில் வீற்றிருந்து அரசசெலுத்தந் தனது அரசனாகி
ய யமனைச்சேவித்துச்சுவாமி!காசிபருக்குப்பிறந்தசூரனு
டைய கொடியசேனை வெள்ளமானது நமதுபட்டணத்தை
ச் சூழ்ந்துகொண்டது பார்க்கக்கூடவில்லைஎன்னமோஅ
னர்த்தகாலம் நேர்த்ததாகக்காணுகின்றது. இதற்குவேண்
டும் எத்தனங்களை வினாவில்யோசிப்பது உத்தமமென்று
சொல்லக்கேட்டவுடன் கோடை யிடியைக்கேட்ட சர்ப்ப
த்தைப்போல யமதருமராஜன் நடுக்கமும் நுளங்கியிரங்கி
இனிபென்னசெய்வோமென்று வினைந்து விவேகசாலியா
தலாத் குபேரனும் அக்கினிதேவனும்வணங்கிப்போற்றி
த் தங்கனபதிகளையும் உயிர்களையும்பெற்றுத் தப்பினொ
னக் கேள்விப்பட்டேன். அவ்வாறேநானுஞ்செய்வது அ
ழகன ரிச்சயித்துச் சிக்கிரமாய்த்தனது வாகனமாயிள
ருமைக்கடாவினமீதேறிச்செலுத்திசிலபடைத்தலைவர் சூ
ழ்ந்துவரப்போய் நிமைப்போதிற்சூரபன்மனையெதிர்த்து
ராஜாதிராஜனே! ராசபரமேஸ்வரனே! ஆயிரத்தெட்டன்
டங்களுக்கதபனே! வீராதிவீரனே யென்றுபலவாறாகப்

புகழ்ந்துவணங்கிக் கரங்களைநீட்டித் தேவரீர் துணைவர்க
ளுடனே சுகசீவியாகச் சகலசெல்வங்களையும் அனுபவித்
துச் செயசாலியாயிருக்கக்கடவீனென்று ஆசீர்வதித்து நி
ற்கின்றசண்டனை அவனது செய்கைகளினாலே சூரனறி
ந்து மனமகிழ்ந்து நல்லகாரியம் இதுமுதல்நமதேவலைகளை
ச் சிரசாகவதித்து நடத்திக்கொண்டு உன் சேனைகளுடன்
பழையபடிக்கு இந்தநகரத்திலிருப்பாயெனச்செலவுகொ
மித்து அனுப்பிவிட்டவுடனே அவுணப்படைவீரர்கள்அ
ந்நகரத்திற் புகுந்து மேகங்கள் சமுத்திரத்திலிழுந்துஅ
தின்நீரை யுரிஞ்சு மாறுபோலக் கறுத்த தேகத்தைபுடை
ய ராட்சதர் நகர்முற்றினும் பரவிச்சகலவளங்களையுஞ்ஞ
னாகொண்டு திரும்பிய கெல்பைச்சூரன்கண்டுகளித்து
எமன் பெருவல்குறைந்து அடிமைப்பட்டித் துதித்துப்
போனதை நினைந்து அதிக சந்தோஷத்தைப்பெற்றுத் த
ன் சேனைகளோடு தென்மேற்குத்திசையைநோக்கி வருவ
தை அத்திசைக்காவலனாகிறுதினேவிப்பட்டு மனந்தி
டுக்கிட்டு வருந்திச் சூரனுடன் சண்டைகொடுக்க நமக்கு
வலியில்லை அல்லதுஎதிர்ந்தாலும் அபசயமும்பழியும்வ
ருமேயல்லது வேறில்லை, ஆதலால்அவனைக்கலந்துஉறவா
டித்தப்பித்துக்கொள்வது அமுதெனநிச்சயித்துக் கொண்
டு அதிசீக்கிரமாய்ச் சிலகாணிக்கைகளை முற்றியனுப்பித்
தானுஞ் சேனைகளுடன் பின்தொடர்ந்துபோய்ச் சூரனை
க்கண்டு பற்பலவாழ்த்துகளெடுத்துப் புகழ்ந்து பாதங்க
ளிற்பணிந்து ஓ? ராஜாதிராஜனே! அடியேன் புறம்பல்ல
தேவரீர் சுற்றமாகும் ஆதலால்என்மீது கடாட்சம் வைத்
து ஆளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்துபக்கத்தில்
வருகின்றதாருகாசரையும்வணங்கிப்போற்றிநின்றான்.

அதுகண்டுசூரனும் அவனிடத்திற் பரிவாய்இதுமுதல்
நம்முடைய சுதந்தரனாய் இவ்விடத்தி லிருந்துபணிவி
டைகளைச்செய்துவருவாயென்று செலவுகொடுத்தனுப்பி
அப்பால் மேற்றிசைக்காவலனாகிய வருணப்பதியைச்சே
ர்ந்து அவனும்பூசிக்கப்பட்டும் வடமேற்றிசையின் காவல
னாகியவாயுவின்றகரத்துக்குப்போய்அவனை அடிமைகொ
ண்டிருச்சமுத்திரராசனைத்தன்மனிதனாக்கியும்பெரும்புற
க்கடலைச்சூழ்ந்த இருட்டியிற்சேர்ந்துஅவ்விடங்களிலி
ருப்பவர்அனைவரும்வணங்கிப்போற்ற ஆதரித்துவித்தி
அவர்கள்புரங்களைக்கொள்ளுகொண்டும்இவ்வாறுஅஷ்ட
திசைகள்நிபாந்திரங்கள்முற்றினுந்தன்செய்தும்பம்நாட்
டிப்பின்புசத்தபாதலங்களில்சென்றுஅங்குவாசஞ்செய்கி
ன்றதானவரைத் தன்வயப்படுத்தி அவர்கள்பதிகளையழித்
துச்சூறையிடுவித்துவெற்றிகொண்டிபின்புநாகலோகத்து
க்குச்செல்லவுடனேஆதிசேஷன் ரவுத்திராகாரமாகக்கோ
பித்துவிஷங்கையுடைய சர்ப்பபடைகளைக்கொண்டுஎதிர்
த்துச்சிலநேரம் அரியசண்டைகளைச்செய்து நிரவகிக்கமா
ட்டாதவனாய்ச்சூரனைச்சேவித்து அடியேன்பிழையினைப்
பொறுத்தருளவேண்டுமென்றுபுகழ்க்கிருபையுற்று அவ
ன்கோரிக்கைப்படிக்குஅவன்நகரத்தில் ஒருதினந்தங்கித்
திவ்விப்போசனமாகஅவனிடத்திலிருந்தஅமுதத்தைப்ப
லவத்காரமாக வெடுத்ததுத் தம்பியர்களும்தானும்புசித்து
க்களித்து மற்றபிலங்களினுஞ்சென்று அந்தந்த பதிகளி
னிருப்பவர்கள்எதிர்கொண்டுபூசித்துவரவழைத்துஇட்ட
விருந்துகளைச் சவுக்கியமாகச்சாப்பிட்டு அவர்களைத் தன்
மனிதராக்கிக்கடந்து தான் போனவிடங்களி லெல்லாம்
தன்செய்தைநாட்டித் தன்படைகள்குழ பூயியின்மேல்

வந்து சமுத்திரஞ்ஞழந்த தீவுகளிலிராநின்ற தானவர்மு
தலானவர்களைச் செயற்கொண்டு அவர்களாற் பூசிக்கப்பட்
தெனக்குரியவர்களாக்கித் தட்சணமே சேஷசயனத்தி
ல் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பள்ளிகொண்டிருக்கும் திருப்பாற்கட
லைச்சேர்ந்து ஜெயசாலயான சூரபன்மன் சேனைவீரர்க
ள்அதிக்கிரமித்து நமதுமுன்னோர்களை வஞ்சகஞ்செய்து
கொன்ற சத்துருவானவன் இக்கடலினிடத்திலிருப்பான்
அவனைக்கண்டிபிடித்துக் கசக்கிப்பிழிவோமென நிச்சயி
த்தவர்களாய்ப் பூர்வத்தில் ராட்சதர்கள்திரண்டு மந்தரத்
தைநாட்டிக் கடைந்ததைப்போலவே ஆர்ப்பரித்துவேக
ங்கொண்டுஅக்கடல்முற்றினும்பரவிக்கலக்கிவரும்போது
உண்டாகிய ராட்சதர்களினது கூக்குரலுனோசையானது
கடையுக் ஓடியினும் மேல்ட்டுமுழங்குவதை ஸ்ரீகண்ண
பிரானது இருபாரிசங்களுமும்வீற்றிருந்து தாமமாமல
ர்போன்ற ஸ்ரீபாதங்களைத்தடவிக்கொண்டிருக்கும்புரீதே
விபூதேவிகளுடைய திருச்செவிகளில் கேட்டமாதிரித்
தில் இதுவென்ன அனர்த்தமாக விருக்கின்ற தென்
று தளிர்போன்ற கரங்களைப்பிசைந்துகொண்டு இருதய
ங் கலங்கச் செர்னத் திருமேனிகளநடுக்கிவியர்த்துப்பெ
ருமூச்செறிந்து வாடியெங்கி ஓ? பிராணநாயகனே யென்
றுதிருவாய்ப்பவளங்கன்மலர்ந்துஇந்திரநீலமலையைப்பழி
த்த மேகவண்ணரான கவுஸ்துவாபரணமுந் திருத்துழா
ய்மாலையும் புரளும் திருமால்மார்பின்மீது விழுந்துதழு
விக் கொள்ளுடனே யோகநித்திராநீங்கிச் செந்தாமரை
போன்ற கண்களைவிழித்துத் திருத்தேவியர்கிலேசத்தை
யும் ராட்சதர்பேரொலியையும்அறிந்துபயப்படாதீர்களெ
ன்று அவர்களை ஆதரித்துத்தேற்றி ஒங்காரித்துச்சேஷச
யனத்தைவிட்டெழுந்துகடையுக்கத்திற் சகலபுவன சராச
ரங்கலையும் நிமைப்போதிற்சாம்பலாக்குங்கொடுமையை
யுடைய வடவாமுகாக்கினியும் வெப்பமடக்கிப்பயந்தொ
டுங்கக்கோபித்து விழிகளில் அக்கினிப்பொறிகள் சிதறச்
சிறிச் சற்றும் எண்ணமற்று நம்மிடத்திலும்பாதகரான
ராட்சதர்சண்டைகொடுக்க வந்ததைப்போற் காணுகிறது
நல்லகாரியம் அவர்கள்ஜயவுச்சாகங்களையும் புயவலிகளை
யும் நிமைப்போதில் அறிகிறேனென்று பொங்கிஆசானு
பாகுவாய்ப் பொற்கடகங்களணிந்து தாமமாமலரை நிகர்
த்து விளங்குங் கரங்களைக்கோடையிடியைப்போலத் தட்
டித் தியெழுகைத்தவராய்த் தமது வாகனமாகிய கருட
னைத் திருவுளத்தில் நினைந்த மாதிரித்தில் வலியும்வே
கமும்பெற்ற கருடாழ்வான் அண்டகடாகங்களதிரப்பற
ந்துவந்து பகவானைச் சேவித்து நின்றவுடன்பெருமானவ
ளழகிய திருத்தோள்களின்மீதுபுருஷசிங்கத்தைப்போல
த்தாவி வீற்றிருந்து சந்திரனையொத்து விளங்கும்பாஞ்ச
சந்திரமும் சூரியனைநிகர்த்துச் சொல்குஞ் சுதரிசனமு
ம் மேருவையொத்த கதையும்மின்னலைப்பழித்த வாளு
ம் உவமையற்ற கோதண்டமும்ஆகிய பஞ்சாயுதபாணி
யாய் ராட்சதசேனைகளி னெதிரிம்போய் வலியவில்லினை
வட்டாகாரமாகவளைத்து நானேற்றிப் பாதகர்செருக்கும்
வலியும் அழிந்துதத்தளிக்கக் குணத்தொனிகொண்டு கா
ர்கால மேகத்தினைப்போன்று சரமாரிகளைச்சொரிந்து சி
ன்னபின்னப்படக் கண்டிக்கும்போதுசூரனுடையசேனா
சமுத்திரங்கலங்கி அழிபட்ட மாதிரித்தில்தேர்களினது
உருளைஅச்ச மச்சுக்குத்துக்கால் கொடுங்கைமுதலானவை
கள் வெவ்வேறாய்ப் பின்னப்பட்டுக் குவிந்தும் மதயானை

கூட்டங்கள் பனையைப்போன்றசையுந் துதிக்கைவேறு
பிறையையொத்த தந்தங்கள்வேறு மஸ்தகம்வேறுஉரலி
னை நிகர்த்த கால்கள்வேறு இப்படிவெவ்வேறாகக் கண்டி
க்கப்பட்டிறைந்து மலைகளாகச்சேர்ந்துங் குதிநாப்பந்தி
கள் கவரியைப்போலசையும் பிடரிமயிர்கள்பொருந்தியக
ழுத்துகளற்றுங்கடிவாளம் பொடிபட்டும்அலைகளைப்போ
ல் தாவிச்செல்லாந்ந் கால்களாறுபட்டுஞ் சர்மனையைப்
போன்றசையும் வால்கள்தெறிபட்டும் இவ்விதமாகச்சுழ
ல்காற்றினிடத் தகப்பட்டமேகத்தைப்போலச்சின்னபின்
னப்பட்டு மாள்கின்றபோது ராட்சதவீரர் வடவாமுகா
க்கினியைப்போலக் கொக்கரித்தெதிரிந்து விற்களைவளைத்
து சரமாரியைத்தூவியுஞ் சக்கரத்தே"மரம் பிண்டிபால
ங் கதை கப்பணம்முதலான படைகளை ஒன்றனந்தமாக
ச் செலுத்தியும் வீரங்களைப்பேசியும்போர்செய்கின்றகா
லத்தில் வாசுதேவனுடைய கேசவனது சரங்களிறைசிரங்க
ள்வெட்டுண்டுதிரண்ட பந்துகளைப்போலிறைந்தும்வரை
களைபொத்த தோள்கள்சரிந்தும் மார்புபிளந்தும்வயறுபி
றுண்டு சூல்களிறைந்துங் கால்களற்றுமீப்படி சதுர
ங்க சேனைகளுஞ் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்து இரத்
தவெள்ளமானது பெருகிப்பாற்கடல் செவ்வானத்தைப்
போற்காட்டவும், பிணங்களமலைகளைப்போலுயர்ந்துசூ
ரியன் தேரைத்தடைசெய்யவும், அந்தப்பிணமலையின்பா
ரத்தை தாங்கமாட்டாமற் பூமிதேவி குழிபட்டுவாடவும்
பலகவந்தங்களாடவும், காக்கை,கழுகு,பரந்து,கூளிமுத
லிய பலபட்சிசாலங்கள் களித்துக்கூடவும் தப்பிப்பிழை
த்த ராட்சதரோடவும், இவ்வாறுரதங்கள் பொடிபட்டும்
யானைகள் கண்டிக்கப்பட்டும், புரவிகள்மாண்டும், ராட்ச
தவீரர் அரிக்கடையாக மறிந்துஞ் சூரபன்மனுடையநா
ல்வகைச்சேனைகளுஞ் சிதைபட்டழிந்தபோது பூதபசாச
வகைகள் நிணங்களைத்திருத்தியாகவுண்டு வெறிகொண்டு
உதிரவெள்ளத்தில் முழுகி யெழுந்துகூத்தாடவும்இவ்வி
தபாடுபட்டவேளையில் அனந்தகோடி சூரியப்பிரகாசமா
ய் விளங்குஞ் சக்கரதானானஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபள்ளிகொண்
டிருக்கும் ஷீராப்தியினது தோற்றஞ்சிறிதுங்காணாமல்எ
ங்கும் இரத்தமயமாய்ச் சிவந்து விளங்குவது எப்படிக்கி
ருந்ததென்றால் யுகாந்தத்திற் பரமசிவத்தினது நெற்றிக்
கண்களினின்றும் பெருகிச் சகலத்தையுந் தகித்துப்பரந்
த தீயைப்போற் காட்டியது.

இப்படிக்குகாளமேகவண்ணரான பரந்தாமன்கருடன்
மீதெழுந்தருளிப் பூமியைச்சூழ்ந்த கருங்கடலைப்போல
நெருங்கிய ராட்சதவெள்ளங்களை வளைந்து சூராவனியை
நிகர்த்துச் சுழன்றுசுழன்று யெங்குந் தானுயிருவருந்த
ப்பிப்போகாதபடிக்குப்பலபாணவருஷங்களைச்செலுத்தி
த் தேவர்கொண்டாடி ஆர்ப்பரிக்க அகோர யுத்தத்தைச்
செய்துவரும்வேளையில் ராட்சதப்படைகளில் மாண்டவ
ர்கள்போக மற்றவர் தாபரித்துநிற்கமாட்டாதவர்களாய்ப்
பலதிக்கினும் சிதறிப் பின்னிடுவதை வீராதிவீரனானதா
ருகாசரன்கண்டு உருத்துப்பார்த்துநீங்கலுன்றுக்கும்அ
ஞ்சவேண்டுமெனில்லை நிமைப்போதில் நமது சத்துருவை
வாட்டுவேன் நில்லும்நில்லுமெனக் கையமைத்து வடவா
முகாக்கினியைப்போற்சிறி மகம்மேருவை யொத்த வில்
லைக் காத்திற்கொண்டு இடியையொத்துக் கடகடவென்
றோடும் வேகமுடைய தேரைத்தரத்திக் கணப்போதில்
யுத்தமுனையில்வந்து கூடிப்பூர்வகாலத்தில் மண்ணையும்

விண்ணையும் அளந்த திருப்பாதங்களை யுடைய செந்தாமரைக் கண்ணை வளைந்துகொண்டு தனுசைவளைத்து நானோற்றி அண்டங்களதிரக்குணத்தொனியெய்துகருங்கடலின்மீது சோனைமாரிசொரிவதைப்போல ஹரியினது உருத்தெரியாமற் சரவருஷங்களைச்சொரிந்து திசைகளதிரச்சிருங்கநாதங்கள் செய்தகாலத்தில் விஷ்ணுவானவர்கோபித்துக்கூரிய வேலாயுதத்தினைப்போன்ற குருரமாகிய பாணங்களை ஒன்றன்றக்கோடியாகப் பிரயோகித்துக்கொடியவனை தாருகன்ஏறிவந்த தேனாயுருத்தெரியாமல்துள்படுத்தி மேலும்அவன்தேகத்தையும் மறைத்தனர். அதற்குச்சலனமற்ற குரனுக்கிளையவீரன் சற்றும் பயப்படாமல் ஆலகாலத்தைப்போற்பொங்கிச் சிங்கத்தைப்போல மற்றொருதேரிற்பாய்ந்து வில்லைவட்டாகாரமாய்வளைத்துக் கணப்போதிற் குருரமாகிய ஆயிரம்பாணங்களைப்பூட்டிச்செலுத்தி வாசுதேவன் சரீரத்தினைமூடி மேலும்அவ்வளவுபாணங்களைக் கருடன்மீதினுந்துவ அச்சரங்காதிவேகமாய்வந்து முகஞ் சிரம் மார்புமுதலானவிடங்களில்லைத்து உதிரப்பிரவாகத்தைப் பெருக்கித் தோன்றியது எப்படிவிளங்கியதென்றால் சர்ப்பக்கூட்டங்கள் நமது பகைவளைவளைந்துகொல்லிதுநல்ல தருணமென்றெண்ணிச்சூழ்ந்துகவ்வி யதையொத்தது. அக்காயத்தின்கருடன்மனந்தளர்ந்து வலியற்றுச்சோர்வதை மாயன்கண்டு சிறி அளவிறந்தரூபங்களைக்கொண்டு அப்பாதகளைநாலுமூலைகளினும் வளைந்துகொண்டு கொடியபோரைச் செய்யும்போது தாருகாசுரனுந் தன்தாயாகிய மாயைபோதித்த மோகனமந்திரத்தையுச்சரித்துத் தானும்அவ்வாறே பற்பலவடிவெடுத்து எங்குமுலவி நான்குதினபரியந்தம் லட்சுமிகாந்தனுடன் அகோரயுத்தஞ்செய்துவருவதைப் பிரமன்கண்டு கேசவனே? இப்பாடுபடுவானாயின் இவ்வசரோந்திரன் முன்னின்று யாவர் சண்டைகொடுக்க வல்லவொன்று அதிசயித்துப்பார்த்திருக்கும்போது பரமபுருஷன் தன்கரவேகத்தினால் தாருகன்ஏவியபாணங்களைக்கண்டித்துமீளவுங் கோபுசரங்களைத்தாண்டி அவன்கரத்திற் பற்றிய வில்லினைக்கண்டித்துத் தேனாயுங்குதிகளையும் பாகனுடன்அதம்பண்ணும்போது இந்தஜயத்தைபறித்த தேவேந்திரன்மனங்களித்துப் புயங்கள்பூரிக்க அளவற்றசந்தோஷத்தினைக்கொண்டான். இவ்வாறுதந்தேர்முதலானவைகள் சின்னப்பட்டமாத்திரத்திற் குரனுக்கிளையவீரன் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துமந்தரகிரியையொத்த வயிரத்தண்டகொன்றைக் கரத்திற்பற்றித் தேனாவிட்டுக்குதித்துச் சக்கிராகாரமாகச்சுழற்றித் தேவர்கள்பயந்து தலையையிரங்கி கிலேசிக்கவும் அண்டங்கள்குலுங்கியடுக்கழியவும் ஆர்ப்பரித்து லகுவாகத் தன்மீதுபாய்ந்து வருவதைஜனூர்த்தனன்கண்டு உடனே சார்ங்கமென்னுந் தமதுவில்லற்சூரிய சிரியபாணங்களைப்பூட்டி யிடைவிடாது தூண்ட அவை அக்கிளிச்சுவாலையுடன் புகைகளை வீசி மேலிட்டேவரத் தாருகன்சிறித் தன்கதையினால்மோதிப் பெரிசெய்து சிங்கத்தையொத்துத்தாவிப்போதுபாதகன்நெருங்கிவிட்டான். இனி அசாரிசஞ்செய்யவாகாதென்றெண்ணித் தமதுதிருக்கரத்திலிளங்குஞ் சக்கரத்தைச்சுழற்றிப் பிரயோகிக்க இமைகொட்டிமூடுவதன்முன் பிரபஞ்சங்களைத்தையுஞ் சாம்பலாக்கியுழிக்கும்வெற்றிபெற்ற அப்படையானது தாருகாசுரனை நெருங்குமுன்னிலையிற் பரமசிவத்தின் அருட்சத்தியின் பெருமையி

னால் அதன்வேகமுங் கொடுமையுமடங்கிப் பொன்னணியைப்போல ராட்சதராஜன் கழுத்திலிழுந்து அசைவற்றுவிளங்கியது.

கேட்டார்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே? சகலரும்போற்றிப்பணியும் நேமிப்படையானது தாருகன்கழுத்தணியாககின்றவிட்டதால் தவத்தினுஞ்சிறந்த பொருளொன்று மில்லை- யிதனைக்கண்டமணிவண்ணன் அம்புதமடைந்து பரமசிவமளித்த வரத்தின்பெருமைகளை நினைந்து இனியிவ்வேஜயிக்க நம்மார்சூடாது ஆதலாற்றந்திரஞ்செய்து தப்பித்துக்கொள்வது காரியமென்றெண்ணிச் சமீபத்தில் வந்து சபாசு தாருகாசுரனே! வீரனென்பதுஉனக்கேதகும. வலியிலும் உனக்கு மேலானவர்க ளெவருமில்லை யெனப்புக்மீன்று இதனைத் திருவாய்மலர்கின்றனர். சிருஷ்டிகர்த்தனான நான்முகன்பெற்ற ததீசியென்னும் ரிஷிபுங்கவனையுங் கொடியபோரைச்செய்யவல்ல அவுணவீரனாயுந்தாக்கிப் பார்க்குமிடத்தில் உன்சவுரியத்துக்கு எவ்விதத்திலும் அவர்கள் ஒப்பாகமாட்டார்கள். ஆனால்தக்கன்மகத்தையழித்த செயசாலியாய் வீரகண்டையணிந்த பாதாரவிந்தங்களையுடைய அகோரவீரபத்திரரையே சரியாகக்குறிக்கவேண்டும் அல்லாமலும் பலதிசையிலுஞ்செயம்பெற்று வலிதாய்விளங்குஞ் சக்கரப்படையானது உனக்குக் கழுத்தணியாககிற்குமாயில் ஜயமானதுஉன்னுடையதல்லது வேறுமுண்டோ மேலும்உனதுவீரமே யிப்படியிருக்குமாயின் அதோநிற்கின்ற உந்தமையன்மாப்புச பலபராக்கிரமப் பெருமைகளை யாவரால் துதித்துமுடியும் இஃதன்றியும் பற்பலகாலம் அரியதவங்களைச்செய்து சிவபிரானிடத்தில் இவ்விதச்சிறந்தபேற்றை நீங்கள் பெற்றதைப்போல உங்கள்மரபிலும் மற்ற எவர்களிலாவது கிடைத்துவாழ்ந்தவருமுண்டோ இனிஉங்களை வெல்லத்தக்கவர் யாவரிருக்கின்றார்கள். இதுமுதல் நீங்கள்நமக்கு நெருங்கிய சுற்றமாகநினைந்தோமென்று பற்பலமங்களகரமாகிய ஆசீர்வாதங்கையுஞ்செய்துவிடைபெற்று விஷ்ணுவானவர் தமதிடத்துக்குப் போனபின்புஇவையனைத்தையுங்கண்ட ராட்சதச்சேனைகள் செயவுச்சரங்களைக் கொண்டாடி விண்ணகம்அதிர ஆர்ப்பரித்தார்கள். இதனாலதேவர்திடுக்கிட்டுமனம்வாடிவருந்தித் தேகமெங்குமலியர்க்க இறந்தவர்களைப்போல வானத்தில் நிற்கவும்பயந்து திசைகெட்டோடினார்கள். இவ்வாறுகேசவன் கருடாருடனாய்ப்போனபின்பு வெற்றிமாலையணிந்ததாருகன் வேறொருதேரிலேறித் தன்முன்னவன் அருகில்வந்து நடந்தசெய்திகளைச் சொல்லக்கேட்டுச் சூரபன்மன்மகிழ்ந்து தம்பியை மார்பினிறுகச் சேர்த்தனைத்துத் தேகம்பூரிக்கமகிழ்ந்து சேனைகளுடன் திருப்பாற்கடலைக்கடந்துசக்கிரவானகிரிபரியந்தம்போய் அத்தலங்களிலிருப்பவரைத் தன்வயப்படுத்தி அவ்விடங்களிலெங்கும் உலவிப்பார்த்து பின்பு இருண்டவானத்திற்சென்று தங்கள் கதிகளில் முறைபிறழாமல்நடந்து தினத்தைவிளக்குஞ்சூரியசந்திரர்முதலான நவக்கிரகங்களும் மற்றவரும்எதிர்கொண்டு வாழிவாழியெனப்புக்மீன்றுகொண்டாடி அத்தலங்களின் அதிசயங்களைக்கண்டுகளித்துக்கடந்துதேவலோகத்துக்குச் சமீபத்திலவருவதைக்கண்ட தூதர்களிற்சிலர்வாயு வேகத்தினு மேலிட்டோடிஇந்திரனைச்சேவித்துச்சுவாமி சூரனென்னுங்கொடியவீரன் தம்பிமார்களோடுஅளவற்ற ராட்சதசேனைகள்கூழ் இதோவந்துவிட்டானென்றமாத்தி

ரத்திலிடியுண்டசர்ப்பம்போலமனநடுக்குறுமுகம்வாடிச் சரீரம்வியர்க்கப் பயப்பிராந்திகொண்டுபெருமூச்செரிந்து பதைத்துஇறந்தவனைப்போல அசைவற்றுச்சோர்ந்துதேறித் தன்வலியையும் வீரத்தையுஞ் செல்வச்செருக்கையும் மறந்துஏக்கமுற்றவனுய்தனையெண்ணுவான்.

இந்நகரத்தைத் தேடிவருகின்ற அவுணராஜனெதிரில் நமது சேனைகளுடன்போய்ச் சண்டைமுகத்தி லெதிர்ப்பேனயினும் என்னுயிருக் கபாயம்வருவதுமல்லாமல் துக்கசாகரத்திலமுந்தி எக்காலத்தினுந் தீராதபழியையுஞ்சுமப்பதல்லது வெற்றிபெறமாட்டுவேனோ? மேலும் ஆதியில்தன்வர்க்கத்தவரை நான் அலைத்ததைக் கேள்விப்பட்டிஞ் சூரபன்மன்கோபித்து இவ்விடம்வருவதுஎன்னைப்பற்றித்துன்பப்படுத்தவல்லதுவெறுமுண்டோ(முற்பகல்செய்யிற்றிப்பகல்விளையு) மென்றுபெரியோர்களாற் சொல்லியிருப்பது வின்பபடுவதோ ஆதலாற் சிறந்தகேள்விகளையுஞ் சாஸ்திர விசாரணைகளையு முடைய பெரியோர் பரமசிவகடாட்சத்தினுற்பெற்ற செல்வமிசுதியை யனுபவிக்குங் காலத்தில் மகிழ்ந்தும் அந்தச் செல்வப்பேறும்போது துக்கத்தி லமுந்தியும் யான் எனதென்னும் பாசத்திற்கட்டுண்டு முன்னே தான் அனுபவித்தவைகளை நினைந்துவாடி வருந்துவார்களோ. மேலுஞ் சிவபிரான் கட்டளையின்படிவருவது வந்துநேருமல்லது தன்முயற்சியினால் மறுக்கக்கூடுவதோ ஆதலால் வருங்கருமம் நேராய்த்தெரிந்தும்வினிற்சண்டைக்குநேர்ந்துபிராணனையிழந்து கிலேசமும் பழியும் பூணென் மேலும் பொருட்செல்வமும் நிலபெற்றதல்ல சிறப்பாகவாழ்ந்தவர்க்காலம்வருந்திப் பலரும் இகழ்த்தாழ்ந்துஅல்பராய் ஒருவராலும்மதிக்கப்படாதவருமாய்த் தரித்திரத்தை யனுபவித்திருப்பவர், மேலானசெல்வத்தைப்பெற்றுப்பலர்புகழ உயர்வதுஞ் சிவச்செயல்வல்லது வேறுமுண்டோ இதைப்பிராணிகளை யலைத்து வருத்துகின்ற அவுணரிடத்தில் திருஷ்டாந்தமாகக்கண்டேன் மேலுஞ் சத்திராதிகள் நடைக்கராணித் தலைகவிழ்ந்திருக்குந் திசையினைப்பெறவிரும்பேன் அல்லதுபார்வத்ததை யொத்த புயங்களையுடைய சூரனைக்கண்டு உறவாடிநானைக்கழிக்கநினைத்தாலுங் கறுவிக்கொண்டிருக்கும் மனதைப் பெற்றவனாதலாற் பார்த்தவுடன்பிடித்துப்பாரவிலக்கைப்பூட்டி அரியசிறையிலவைத்துத் தகாத ஏவல்களைக்கொண்டுஅலைப்பான்இதற்கையமில்லையென்று தேவராசன்யோசித்துச்சிக்கிரமாகச் சிங்காதனத்தை விட்டிறங்கி அரண்மனையைச்சேர்ந்து இந்திராணிக்கு இச்செய்திகளைத்தெருட்டி இருவருங் குயில்வடிவகொண்ட மனவாட்டத்தோடுபுலம்பிவிண்ணிற் பறந்தோடிமறைந்தனர் இதன்மத்தியின் ராட்சதவீரர் பொன்னுலகத்தை முற்றிக்கை செய்துகொண்டு இந்திரனைத்தேடிக்காணாமல் முலைமுடிக்குகளைங்கும் ஆராய்வதைத்தேவர்களறிந்து நடுங்கிநமது அரசன்வெற்றியுஞ்செல்வப் பெருக்கும் அழியுங்காலமும் நேர்ந்ததோஇனிமம் மாற்செய்யவேண்டும் முயற்சியாதிருக்கின்றதென்று வருந்திவாடிச்சோருந் தன்மையினுற் பொன்னுலகச் சிறப்பினைத்தும் அழிவுபட்டுராட்சதவீரர் மேலிட்டித்தேவர் விடுதிகளிற்புரூந்து அவர்களைப்பிடித்துக் கதறிப்புலம்பத்தக்கதாதத் தண்டங்களினால் மோதியடித்துங் கரங்களைக்குயித்துக்கோடையிடிக்கைப்போல முதுகெலும்புமுடியக்குத்தியும் பருத்திருக்குந் தோள்கள் முறிந்ததென்று

சொல்லத்தக்கதாகவலியகரங்களினால்நெருங்கிச்சேர்த்துக் கயிற்றினால் அணிவகுத்துக்கட்டியும்இவ்விதமாகச்சுற்றும இரக்கமற்றதானவர் வானவரைத் துன்பப்படுத்தியிழுத்துக்கொண்டுவந்து அகண்டசாம்பிராச்சியத்தைப்பெற்றிருக்குந் தங்கள்அரசன்முன்னம்விட்டனர்.

உடனே விண்ணவர்கள்தொழுதுஓராசாதிராசனே?ராசபரமேஸ்வரனேஆயிரத்தெட்டுஅண்டங்களுக்கதிபனேவீராதிரேனே வாழிவாழி தேவரீர்அவுணமரபிலுதித்தீர் மேலும் அரியதவங்களைச்செய்து பரமசிவத்தின்பரிபூரணகடாட்சத்தினாலே சகலசம்பத்துக்களையும் பெற்றீர் இஃதன்றியும் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் முதலான சகலனையும் வெற்றிகொண்டு செய்ததைநாட்டினொன்று சொல்லுவார்கள் ஆதலால்அபலாளாகிய அடியோங்களைத்துன்பஞ்செய்வது நன்மையோ இதனால்உமதுசிறந்த வெற்றிக்கிழிவல்லவோமேலும் உமது புசுபலபராக்கிரமம்எப்படிக்கொத்தது நீர்சுறுக்கோபிப்பிராயிற் பிராணிகளைத்தையும் வாட்டுகின்றவலியினையுடைய எமன்தாப்பிரதிறுப்பானே திக்குப்பாலகர் முதலானதேவரும் பிழைப்பதுமுண்டோ சகலபுவனசராசரங்களும்நாசமடையாதோ ஆதலால் இன்றையமுதல் தேவரீரை எங்கள்குலதெய்வமாகவும் வழிபடு கடவுளாகவும் நெருங்கிய சுற்றமாகவுங்கோடிப்பதுமல்லாமல் தேவரீர் கட்டளையிட்ட ஏவலைச்சிரசாகவகித்துச் செய்யக்கடவோமென்று புகழ்ந்துவேண்டுகின்ற தேவர்களைப்பார்த்து உங்கன்செய்கைவெகுநேரத்தியாகவிருக்கின்றதென்று சரீரங்குலங்களுக்கைத்துக்கட்டுகளைவிழப்பித்து விட்டுஇனிமதேவலின் வழியேநிற்கக்கடவீர்களைன்றுனாத்து, இதன்மத்தியில் ராட்சதசேனைகள் இந்திரன்வளங்களைக் கொள்ளுகொண்டு வருவதைமகத்தில் பிராணனைவிட்டுப் பரமசிவகடாட்சத்தினால்சகலவளங்களுடனுட் மீட்டுமபெற்ற காசிப்புத்திரனைசூரன்கண்டுகளித்து அப்பநிறைக்கடந்து அளவற்ற சேனைகள் சூழ்ந்துவர வேதகோஷ்ட மாறாம லொலித்திருக்கும் முயற்சிபெற்றமகலோகத்தைச்சேர்ந்தான் உடனேவேதாகமசாஸ்திரசம்பன்னராய்ப் பரமசிவத் தழித்தாட்கொள்ளப் பெற்றவராய்த் தவசிளேஷ்டராயிருக்கும்மார்க்கனடையர் முதலானபெரியோர்கள் வாசஞ்செய்யும் இடமுதலான மூன்றுலகங்களிலிருப்பவர் சூரன்வரையையறிந்துபயப்பிராந்தியினால் மறையக்கண்டு அவர்களையிகழ்ந்துஅவ்விடம் நீங்கிப்பிரமதேவன்வாழும் மலேவதிபட்டினத்துக்குப்போகும்போது இச்சமாசாரத்தை நான்முகன்களைவிப்பட்டவுடனே திடுக்கிட்டு அவன்பெற்றவரத்தின்பெருமையைநினைந்து இவனுடன் நன்மைகொண்டாடிஅனுப்பிவிடுவது நல்லதென்றுநினைத்துக் குற்றமற்றதவவிரதங்களை முடித்துப்பேரறிவைவாய்ந்த மஹரிஷிகள்வேதபாராயணஞ்செய்து சூழ்ந்துவர அன்புமலிட்டவனுப்பெரும்புறக்கடல் புரண்டதைப்போலவருகின்றராட்சதசேனைகளின் மத்தியிலின்றுநிரஞ்ஞலத்தேரின்மீது விளங்குகின்ற சூரபன்மனைக்கண்டு கரங்களை நீட்டி ஓராசாதிராசனே!ரும் உமதுதுணைவருஞ்சகலசெல்வங்களுக்கும்பெற்று நீழேகாலம்வாழிவாழியெனச்சிறந்த ஆசீர்வாதங்களைக்கூறிப் பின்னும்சுறுகின்றான்அரசனே. சிவகடாட்சத்தைச் சம்பூரணமாகக் கிடைத்து சகலருக்குயிறைவனாய் ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும்ஆளும்பெருமைகளையுடைய உம்மைப்போன்ற தன்னியனாவன் இந்தநகரை

ஒருபிரயோசனமாகவினைந்து வருவதற்குப்பானென்ன தவ
ஞ்செய்யேனோ தெரியாது உன்பெருமைகள் பரமசிவமல்
லது மற்றெவர்களுள் கணித்துப்பேசப்படும்அளவற்றகா
லம் மனமுந்தேகமுமவருந்திப் பரமனைக்குறித்து அரிய
வேள்விகளைச்செய்து அவனருளினால்இவ்விதவாங்களை
ப்பெற்றது மல்லாமல் வீராதிவீரனுபச்சகலபுவனங்கனி
னும் உன்வெற்றிபைபாட்டியவிரிந்துங்கட்டினுய்லட்சுமி
விவாசரானவிஷ்ணுமுதலானதேவர்களை உன்தம்பியைக்
கொண்டுவென்றாய் ஆகலால் உனக்கொப்பெடுத்ததுசொ
ல்லத் திரிலோகங்களினும் யாவிரிடுக்கின்றார்கள்மேலுங்
காசிபனுக்கு நீங்கள்அன்பாகியபிள்ளைகளாதலால் நான்உ
ங்களுக்குப் பாட்டனாகும். இதனையதார்த்தமாக நம்பக்க
டவாய், ஆதலால்பெற்ற சிறப்புகளைத்தும் நம்மதாகு
ம். யானும்புறம்பல்ல வென்று பற்பலவுபசாரவார்த்தை
களைச்சொல்லிப் பக்கத்திலவருகின்ற சிங்கமுகன்-தாருக
ன்- அருகில்வந்து தீர்க்காயசாயிருக்கக் கடவீர்களென்று
வாழ்த்தி எவனாயும்அதம்பித்தவல்ல அழிவற்றதேர்க
ளையும் வில்லுகளையுந் தமதுநாமத்தினால்விளங்கும்பிரம
சுரத்தையு மளித்தனர்.

அவற்றைச் சகலராலும் புகழ்ந்துவணங்கும் வெற்றி
பெற்ற சூரன்பார்த்து அதிகமகிழ்ச்சியைபட்டது பாட்ட
னாகிய பிரமதேவனை அன்புடன் ஆதரித்துவிருத்திஅப்ப
தியைக்கடந்து மாயைபுத்திரானசூரன் தன்சேனைகள்சூ
ழ்ந்துவரப் பரிமளமிருத்த திருத்துழாய்மலைமாற்பனாகி
ய மரகதவண்ணன்வாசஞ்செய்யும் வைகுந்தத்தைச்சேர்
ந்தகாலத்தில் பரவாசதேவனறிந்து சூரனையெதிர்கொண்
டி ஓஅசுரோத்திரனை சகலசம்பத்துக்களையும் அனுபவித்
து அவ்வழிகாலம்ஜயசாலியாய் வாழக்கடவாயெனஆசீர்
வதித்து உபசார வார்த்தைகளையு மொழிந்தனர் அவற்
றைக்கேட்டுச்சூரன். மகிழ்ந்துஅந்தவுலகத்தின் சிறப்பு
களைத்துணைவர்பித்திரானுடன் கண்குளிரச் சேவித்தும்
பார்த்தும்பாம்பணைப் பள்ளியனான மாதவனிடத்தின்பரி
வாய் யதாப்பிரகாரம் இவ்விடத்திற்சுகமாயிருமெனச்செ
லவுகொடுத்துத் தன்சேனைகளுடன் அத்திருநாட்டைக்க
டந்து காளகண்டத்தையுந் திரிநேத்திரங்கலையு முடைய
பரமசிவம் பிரமாதிகேவர்களுக்கும் அவரவர்க்குரியதொ
ழில்களைக்காட்டித் திருவினையாடல்செய்யும் தேவா
திதேவனாகிய பரமன்வீற்றிருக்குந் திருக்கயிலைபைச்சே
ர்ந்து வாகனத்தைவிட்டிறங்கிப்பரிசனங்களைக்கடந்துதே
வராதியர்புகழும் வெற்றிபெற்ற சூரன்நனதுதம்பிமார்க
ளோடு ஆலயத்துக்கருகில்வந்து முதல்வாயிலிற்காவல்
கொண்டிருக்கும் நமதுகர்த்தனை நந்திதேவர் அனுமதி
கொண்டு பரமேஸ்வரன் சந்திதானத்தில் துழைந்து கா
ந்தம்மலையொத்துச் சிவந்துவிளங்குந் கரகமலங்களை
யுடைய கவுரிசமேதனாய் வீற்றிருக்கும் எமது ஆண்டவ
ன்முனைஞ்சென்று பத்திவிசுவாசத்துடன்மும்முறைவண
ங்கிப் போற்றிநிகர்க்காளகண்ட மூர்த்தியானவர் கிருபா
கோக்கம் பாலித்து இனிமற்ற அண்டங்கள் முற்றினும்
போய்ப்பார்த்துவந்துஅகிலங்களுக்கெல்லாம் தலைமைபூ
ண்டு அஷ்டதிக்குகளெங்கும்புகழ்ச்செய்க்கோல் செலுத்தி
யாளக்கடவா பென்று அனுகிரகஞ் செய்யச் செந்தாம
நாயையொத்த திருவடிகளில் மறுபடியுஞ்சேவித்துவி
டைபெற்றுப்போய்சமுத்திரகோஷ்டம்போல் ஆரவாரஞ்
செய்யுந் சேனைகளிற்சுலந்து ஜயபேரிரணபேரிமுதலான

வாத்தியங்கள் முழங்கநடந்து சிறந்தோங்கிய அண்ட
கோளகை முகப்பைநோக்கி செல்லும்போது பரமசிவக்
கோலமாய் அவனருளைப்பெற்று ஞமலிகளைவாகனமாக
நடாத்தும் அளவற்ற உருத்திரர்கூரபன்மனையெதிர்கொ
ண்டு உபசரித்து அண்டங்களுக்குப்போகும் வழிகளைக்
காட்ட அதன்மூலமாய்ச் சூரனானவன் தன்சேனைகளுட
ன்சென்று அவ்விடங்களிலிருப்பவர் அனைவரையும் வெ
ன்று தன்வசப்படுத்தி மற்றவைகளையும் அவ்வாறேஉரு
த்திரகோடிகள் தொடர்ந்துகாட்டமுழுவதும் தேடிஅத்த
லங்களில்வாசஞ்செய்யுந் தேவராதியரை ஜயித்து அவர்க
ளில் அநேகர்களைக்காவல் வைத்துஇவ்வாறேமற்ற அண
டங்கள்தோறுஞ்சுற்றிச்சுற்றிப்பார்த்துத் தன்சுற்றமாகிய
அவுணவீரர்களை அண்டங்களுக்கும் பதங்களுக்கும் அ
திபராய்வைத்து மனமகிழ்ச்சியுடன் தம்பியர்மற்றசேனை
கள்சூழ்ந்துபோற்றத்திரும்பி இவ்வண்டச்சுவரைச்சேர்ந்
து சுவர்க்கலோகம்புகுந்தான்.

எ தி ர் கொ ள் ப ட ல ம்.

—x—x—x—

திண்டிற்ன்மாயையின்செம்மலித்திற
மண்டர்தந்துறக்கமேலடைந்தகாலையிற்
பண்டிமையோர்களாற்படருந்தானவர்
கண்டனர்மகிழ்ந்தனர்களிப்பின்மூழ்கினர்.

இவ்விதமாகமாயைபுத்திரானசூரபன்மன்தேவலோ
கத்தைச்சேர்ந்தனன் உடனேபூர்வத்தில் தேவர்களுக்கு
த் தோற்றோடி மறைந்திருக்குந் தானவர்கள்இச்செய்திக
ளையறிந்துகளித்துச் சந்தோஷசாகரத்தில் மூழ்கவும்சூர
னெங்குமுலவி ஜயசாலியாகவருகின்றசம்பிரமத்தைத்தா
தர்கண்டி வினார்தோடி அசுரோத்திரனுக்குவிண்ணப்பஞ்
செய்யக்கேட்டு, உடனே அரிய வழதத்தை யெளிதாக்கப்
பெற்றுப் புசித்தவனைப்போல் மகிழ்ந்து மூன்றாம்பிறை
யினையணிந்த சடாமண்டலதாரியாகியபரமசிவகடாட்சத்
தினற் சூரன்பெற்ற அருட்டிறத்தைபுஞ் சிறந்தபேறுக
ளையும் படைகளின்சீரையும் மற்ற அயிஸ்வரியங்களையுந்
தெரிந்து அவைகளைரினெந்து நினைந்துசுரீரம் பூரிக்கவும்
புயங்கள் வானத்தை யளாவவும் விழிகளில் ஆனந்தவாரி
பெருகவும் உற்சாகத்தோடு வினாந்துசென்று தங்கள் கு
லகுருவாகிய சக்கிரனைச் சேவித்து, சுவாமி! தேவரீர்கடா
ட்சத்தினாலுதித்து நங்குலத்துக்குத் தலைவனும் ஜெயசா
லியுமாகிய சூரபன்மன் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும்
அதிபனாய்த் திக்குவிஜயஞ்செய்து வருகின்றானெனக்கே
ள்விப்பட்டேன். ஆதலால் அவனைத் துரிதமாகக்காணவி
ரும்புகிறேன். தேவரீர்தயைசெய்து முந்திச்சென்றுநமக்
கிருக்கின்ற சம்பந்தங்கலையுந் தேவர்கள் எனக்குச்செய்த
கொடுமைகளையுந்தெரிவிப்பதும்மல்லாமல் நான்காணவரு
வதாகவும் அறிவிக்கவேண்டுமென வேண்டினான். அதை
க்கேட்டு அரசனை வாழ்த்தி உன்னிஷ்டப்படிக்குச் செய்
வோமெனத்தேற்றி ராசகூதகுருவாகிய சக்கிரன்சொன்ன
மயமாகவிளங்கும் விமானத்திலேறிப் பலசிஷ்யர்களுந்
து வேதகோஷ்டஞ்செய்துவரப் போயினான். அசுரோத்தி
ரனும் ரதத்திலாரோகணித்துச் சேனைகள் பின்பற்றிவர
ச் சக்கிராசாரி சிறிதுதூரத்தில் வருகின்றதைச் சூரன்

கண்டவுடன் பரமனைப்போலப்பாவித்து சீக்கிரமாகத் தன்நேனாவிட்டிறங்கி யெதிர்கொண்டு கரங்களைக்கூப்பிச் சேவித்தபோது சக்கிரன் மனமகிழ்ந்து உமதுசெல்வம் ஹீரி ஜயமோங்கி வாழக்கடவையென்றுபலஆசிகளைக்கூறி, வீற்றிருந்தபொழுது பாதகராகிய சிங்கமுகன் தாருகன் இவ்விருவரும் இரதங்களைவிட்டிறங்கிக் குருவைவலம்வந்து வணங்கித்துதிக்க அவர்களையுஞ் சுகசீவிகளாய் அஷ்ட அயிஸ்வரியங்களையும் பொருந்திச்செல்லு மிடங்களைங்கும் ஜயம்பெற்று வாழவும் வாழ்த்திப்பின்பு சூரபன்மனைப்பார்த்து அரசனே! உமக்கொரு செய்திசொல்லுகிறேன், அதனைக்கியாபகமாய்க் கேட்பாயாக, அஃதென்னவென்றால் தவசிசோஷ்டராகிய காசிபர் பத்தினியான உந்தாயைப்பெற்றவன் மேலும்என்னிடத்தின்பலநூல்களையும் ராசதந்திரங்களையுங் கூர்மையாகக்கேட்டறிந்தவிவேகசம்பன்னன் அளவற்ற தானவச்சேனையைப்படைத்தவன் என்போலிகளுக்கு வேண்டும் உதவிகளைச்செய்து பாதுகாக்கும் குணதீசயத்தைக் கிடைத்தவன் அசுரோந்திரனென்பவன் இவன்ராசயோக்கியனுய் சகலனாயும்வென்று அரசாட்சிசெய்துவருகையில் இவன்செல்வத்துக்கு ஜயத்துக்கும் பொருமைகொண்டுஉங்களுகுலத்துக்கெக்காலமும் பகைவனுயிருக்கின்றதேவேந்திரனுனவன்தேவர்களைச்சேர்த்துக்கொண்டுவந்து எதிர்த்து அளவற்றகாலங் கொடியபேர்செய்து கடையில் ராட்சதச் சேனைகளனைத்தையும்வாட்டி உன்பாட்டினையும் புறங்கண்டு வெற்றிகொண்டு ஜயவுச்சாகத்துடன்களித்தவனுய்ப்பொன்னுலகைச் சேர்ந்து இன்புற் றிருந்தான் அக்காரணத்தினால் அவ்வசுரோந்திரன் மாரிகாலத்திறன் பிரகாசங்கள் மழுங்க வொடுங்கிக்காட்டுஞ் சூரியனைப்போலத் தன்பட்டணத்தில் பெட்டியிலடங்கிய பாம்பைப்போல பதுங்கினமம் புழுங்கி வருந்தியிருந்தவன் தன்பெண்வயிற்றில் நீங்கருதித்ததைக் கேள்விப்பட்டிச் சமுசாரியானவன் விதையைப்புலத்தில் விளைத்து விளைவையெதிர்நோக்கி யிருப்பது போல தன்சிறுமையை யொழித்து சவுக்கியத்திலிருப்பதாக உங்களையெக்காலத்தும் நினைந்து நினைந்து எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற காலத்தில் அரிய தவரிலையை வகித்து சிறந்தவேள்விகளைச்செய்தும் அதற்குச்சிவபிரானிரங்கிக்காட்சிதந்துவேண்டியவரங்களைக் காட்சித்துப்போனதுந்தெரிந்து உடனே சந்தோஷசாகரத்தில் முழு கிமனவாட்டமொழிந்து புயங்கள் வானத்தையளாவப் பூரித்திருந்தான்.

பின்புதிருபுரதகனராகிய தேவாதிதேவன் தந்தவரமுயற்சியினால் திக்குவிஜயஞ்செய்துசத்துருக்களையடக்கிவருவதையறிந்து முன்னிலும்பதின்மடங்கு மகிழ்ச்சியைப்பெற்றவனுய்உங்களைப்பார்த்துவிட்டுப்போகச்சுற்றத்தாருடன்வருகின்றான். அவனைஆதரிப்பாயென்று கடினசித்தமுடையசுக்கிரன்சொன்னமாத்நிரத்தில் வீரகண்டைசப்திக்கும் பாதங்களையுடையசூரன்களிரிசிறந்துபாட்டன்வரவையெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றதருணத்தில் அசுரோந்திரன் பந்துக்கள் சினேகிதருடன் நெருங்கி நீங்கிய பிராணன்மீட்டும் அவ்வுடலைக் கூடுமாறுபோல் மனமுங்கன்களுங்களைக்கப்பேரனைக்கண்டுகரங்களைக் கூப்பித்தொழுது வாழ்த்தும்போது பாட்டனிடத்துப் பரிவாய்நீர்க்கமாயிருக்கின்றிரோவென்று விசாரிக்க அசுரோந்திரன்களித்துஜயனே! யிக்குலம்ஹீரி யோங்குவதாக நீங்கருதித்

துப் பரமசிவகடாட்சத்தைச் சம்பூரணமாகப்பெற்றுஜயசாலிகளாயிருக்கும்போது எனக்கொரு குறைவுந் துன்பமுஞ் சிறுமையும் நெருவதுண்டோவென்று நயமொழிகளைப்பேசித் தொடர்ந்துவரத்தேவலோகத்தைநீங்கி ஜயசங்கம் சயபேரிமுதலான பலவாத்தியங்களுந் திசைகளெங்குஞ்செவிடுபடமுழங்கத் துணைவர்கள் ஆசிரியன் பாட்டனிவர்கள்முழச் சேனசமுத்திரத்துடன் புளியில்வந்து சேர்ந்தான். இச்செய்தியை பிரமன்இந்திரன் மற்றதேவர்புனிவ ரனைவருந்தெரிந்து சகலரும்ஏகமாய்க்கூடி மனவாட்டத்துட னென்றுந்தோற்றமால் திருப்பாற்கடலைச் சேர்ந்து சேஷசயனத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கின்றதிருத் துழாய்மலை மார்பரான விஷ்ணுவைக்கண்டு கரங்களைக் கூப்பித்தொழுது போற்றிச் சயசாலியாய்க் கொடியமனதைப்பெற்றிருக்கின்ற சூரபன்மனால் தாங்கப்பட்டுநுன்பங்களை முறையிட்டுச் சுவாமி? யினிநாங்கள்நடந்துகொள்ளவேண்டும் கிரமங்களை யோசித்துச்சொல்லி யிரட்சிக்க வேண்டுமெனத் துதிக்கின்றவர்களைக் கேசவன்பார்த்தருளி வருந்தாதீர்கள் ஆதியில் தக்கன் பரமனைநீக்கிச்செய்த வேள்வியில் நாமெல்லாம்போயிருந்த கொடுமையினால்இத்துன்பங்களையனுபவிக்க நேர்ந்ததல்லதுவேறல்ல இது யாவரால் நீக்கப்படும் ஆகிலும்மேற்செய்யத்தக்கதுகேட்பிராகச் சூரபன்மனைச் சாமான்னியாகுகினைக்கப்போகாது திரிபுரங்களைத்தகித்த பரமசிவகடாட்சத்தினால் அளவற்றவரங்களைப்பெற்று அண்டங்களைனைத்தையும் வென்று ஜயவுச்சாகத்தோடுஇருக்கின்றவன்அவனையொருபோதும்நாம்வெல்லமாட்டோம் இனிச்செய்ய வேண்டிவதென்னவென்றால் யாவரும்போய் அவனைக்கண்டிவிசாரித்துச் சுபங்களைக்கொண்டாடி நட்புகொண்டிசிவகடாட்சம்நேருகிறவனாயில் நாளைக்கழிப்பதே யோக்கியமா யிருக்கின்றது எனச்சொல்லப் பிரமன் முதலானவர்கள் ஸ்ரீமாதவனை யஞ்சலித்துத் தேவரிப்போதித்ததே காரியமாமெனச் சம்மதித்தமாத்நிரத்தில் விஷ்ணுவானவர் சேஷசயனத்தினின்றும் நீங்கி அவர்களுடன்கலந்துவந்து பெரும்புறக்கடலைப்போலவினாந்து பரந்திருக்கும் ராட்சதச்சேனைகளைக்கடந்து அதன்மத்தியில் இந்திரஞாலத்தேரின்மீது விளங்குஞ்சூரனைக்கண்டு தட்சணம் உடலைவினத்துக்கரங்களைவிரித்து மனம்நயந்து சமீபித்து ராசசக்கிரோஸ்பரனே! சகலபுவனங்களுக்கும்அதிபனே! சுகசீவியாய்சயசாலியாய்ப் புத்திரமித்திரதனதானிய சம்பத்துக்களைப் பெற்றுவாழ்ந்திருக்கக்கடவாயென்றுவாழ்த்தி நிற்கின்றவர்மத்தியிற் பதினொருகோடி உருத்திரகணங்களிருப்பதைச் சூரன்பார்த்து அதிசயித்தவனுய் மாயன்மீது விழிகளைச் செலுத்தி யிமையாதமுக்கட் பெருமானைப்போலவே அமைந்திருக்கும் வடிவைப்பெற்று அளவிறந்தவர்களாய்உங்களுடன்வந்த இவர்களாயவர் இவர்களசரித்திர மென்னென்றுகேட்டான். அப்போது துளபமாலையைத்தரித்த விஷ்ணுவானவர் அவ்வுருத்திரர்வரலாற்றைச் சொல்வதாயினர்.

உருத்திரர்கேள்விப்படலம்.

மன்னவர்மன்னகேண்மோபற்றிதுபுகல்வன்வேதா
முன்னொருகம்பந்தன்னின்மூவகையுலகுநல்கித்
துன்னுயிர்முழுதநல்கித்துண்ணெனவகந்தைகொண்டு
தன்னையும்பரமென்றுன்னித்தாணுவையயர்த்தானன்றே.

இராசாதிராசனே! யிவர்கள்விர்த்தாந்தத்தைக்கேட்பா
யாமுன்னமொரு கற்பாந்தமுடிவிற சராசரப்பிரபஞ்சங்
களைத்தையும் பழையபடிக்குச் சிருஷ்டிக்கப் பிரமன்ரி
னைந்து சொர்க்கமத்தியபாதலங்கலையும் அதிலடங்கிய எ
றும்புமுதல் யானையீரகச்சொல்லும் எண்பத்தினுக்கு
லட்சஞ் சீவபேதங்களையும்படைத்து உலகங்கள்எதாப்பி
ரகாரம் நிலைபெற்றதைப்பார்த்துக் களித்தவனாய்இவைய
னைத்தும் நாம்உண்டுபண்ணுங்காரணத்தினால் நாமேபர
மெனரிச்சயித்துஅந்தமமதையினால்நமதுபிதாவாகியபர
மசிவனைமறந்தான். அப்பாதகமுயற்சியினால்தான்உண்டு
பண்ணிய சீவராசிகள்வீறிப் பெருகாத காரணத்தையறி
ந்து மனம்நொந்துவருந்தி யில்விதமாக விர்த்தியாகாமலி
ருப்பதற்குக் காரணமென்னவென்று ஆலோசித்து நம்
மையெல்லாம் ஆதியிற்பெற்றுச் சிருஷ்டி திதிசங்காரந்
திரோபவம் அனுக்கிரகமென்னும்பஞ்சகிர்த்தியங்களை ந
டாத்தும் பரமசிவத்தை மதியாததால் நமதுசிருஷ்டிபெ
ருகாமல்அடங்கியது. ஆதலால்அவன்கடாட்சத்தைப்பெ
ற்றால்ல்லாமல் இக்கருமம் முடியாதென்று ரிச்சயித்துந
மதுகுமாராகிய பிரமன் தவநிலையில்நின்று அளவற்ற
காலம்வருந்தி நோற்றுஞ் சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகியமு
க்கணைம்பெருமான் அவனுக்குக்காட்சிகொடாமலிருப்ப
தைக்கருதி ஐயோ கொடியதிவினையினேன் முன்னம்பி
தாவாகியபரமன் எவ்வாறுவெளிவருவாரென வருந்தித்
திகைத்துச் சர்வசங்காரகாலத்தில் அவனும் யானும் இற
க்கநின்றசபதங்களைப் புயங்களிற்றாங்கிநடிக்கும்பரமன்
தன்முன்னம் எழுந்தருளாததை நினைந்து நினைந்து அறி
வில்லாநைப்போலவே ஏக்கமுற்றுத் துன்பக்கடலிற்பட்
டிக் குமாரனென்னசெய்வான். கடையில்ஓவென்றவலறிஅ
முதான். அக்காலத்திலொழுகிய கண்ணீர்த்துளிகளைத்
தும் பேய்க்கூட்டங்களாகிக் கூத்தாடுகின்றதைப் பிரமன்
கண்டு கருத்தழிந்துசோர்ந்து மாண்டவனைப்போலப் பு
வியில்விழுந்து கிடக்கும்போது திரிபுவனங்களினும் வி
ளங்கிய உயிருக்குயிராய்நின்று ஆட்டுவிக்குந் தேவதேவ
னை திரியம்பகன் கிருபையுற்று அவன்கனவில் தோன்
றி புத்திரனே வருந்தவேண்டாமென்றாதுறித்து ஐயனே!
படையின்வீக்கத்தைப் பெரிதாய்நினைந்து நமதுமாயை
யிற்சிக்கி அஞ்ஞான கர்வத்திற்பட்டு உன்னையே ஆதியா
கவெண்ணி முன்னம் உன்னைப்படைத்து இத்தொழிலை
யுங்காட்டிய நம்மைமறந்தாய் அக்காரணத்தினால் உனது
சிருஷ்டி விர்த்திக்காமம் குறுகியது அதுதுரிதமாய்முடி
யும்பொருட்டு நமதுஅருளுருவாகிய உருத்திரனை உன்
னிடத்துக் கனுப்புவோமென்று பிறப்பிறப்பில்லாமல் ச
கலத்தைபுமுண்டுபண்ணி நடிப்பிக்கும் பெருமைகளையு
டைய எமதுகர்த்தன்சொல்லி மறைந்தனர்.

அவனருளைப்பெற்ற பிரமன் திடுக்கிட்டெழுந்து கர்த்
தன்போதித்ததைநினைந்து நினைந்து களித்து ஆனந்தபர

வசனாய் வாட்டமொழிந்து மனம்வாக்குக்காய மொருமித்
துப் பரமனைக்கருதி நிஷ்டையிலிருக்கின்றபோது பிதா
வாகிய சிவநாதன் கட்டளையின்படிக்கு ஏகாதசவுருத்திர
ர் பிரமன்நெற்றிமூலமாய் வெளிவந்துநிற்க அவர்களைக்க
ண்டவுடன் நான்முகன் அற்புதமடைந்தவனாய் நமதுது
தலில்லீவீர் வருங்காரணமென்னேநீங்களயாவர் உமதுசரி
த்திரமென்னென்றுவினாவ, பரமசிவக்கோலமாயெழுந்த
ருளிய அவ்வுருத்திரர் பிரமனைப்பர்த்து சர்வசேவையாப
ரமூர்த்தியாகிய சிவபிரான் அருளின்படிக்கு உன்படை
ப்பை அபிவிர்த்தியாக்கும்பொருட்டுவந்தோம், நாங்கள்
பரமன் அருளாலேஉதித்த உருத்திரராகுமெனச் சொல்
லீனர். உடனே பிரமன்களித்துத் தேகம்பூரிக்கக்கண்ணு
தலைப்புக்கிழந்து அவ்வுருத்திரரைத்தொழுது சிவனனுக்
கிரகப்படிக்கு என்னிடத்திற் றேற்றினீர் ஆதலாம் சீவ
ராசிகளைப்படைத்து அடியேன் மனக்கவலையை நீக்கவே
ண்டுமென்றுபோற்ற, அவ்வுருத்திரர் தட்சணம்தமதுரு
வையொத்த பதினொருகோடி உருத்திரரைப்படைத்தார்
கள் அதனைநான்முகன்தெரிந்து பிராணிகளைவினைக்கீடா
கவிதியாமல் அறிவாளிகளாகப்படைப்பது பரமசிவத்தி
ன்திருவினையாடற்குரிய மார்க்கமல்லவென்று விண்ணப்
புஞ்செய்ய நல்லகாரியம் பிரமனை பழையபடிக்கினி உ
ன்சிருஷ்டியினைச்செய்யத் தொடங்குவையானால் முற்கு
றித்த உருத்திரர் உற்பத்திபோல முற்றுப் பெறுமென்
றருளித் தாம்படைத்த பதினொருகோடி உருத்திரரையு
ந் தேவர்களுடன் கலந்திருக்கக் கட்டளையிட்டு உணர்வா
ளிகளாகிய அவ்வேகாதச உருத்திரரும் சிவன்றங்களுக்
கு ஆதியிற்பற்றந்த அண்டகோளகையிலிருக்கும் புலனங்க
ளிற் சேர்ந்தார்கள். அத்தினமுதல் இவர்களும் பரமசிவ
த்தின் கோலம்பெற்று தேவர்களோடுகூடி எவர்களுந்து
திக்கப் பிராணிகளுக்குக் கிடையூரின்றிப் பாதுகாத்து வரு
வார்கள். இஃதிவர்கள் சரித்திர மென்று விஷ்ணுவான
வர் சூரபன்மனுக்குத் தெரிவித்தார்.

நகர்செய்படலம்.

எனவரிபுகலக்கேளாவினனதோரிகழ்ச்சியென்ற
னனையதற்பின்னராண்டையமரர்கம்மியினேநோக்கி
வனைகழற்கூரபன்மன்மற்றியாமுறைதற்கொத்த
புனைதிருநகரம்வல்லேபுரிமதிபுலவவென்றான்.

இவ்வாறு விஷ்ணுவானவர்சொல்லச் சூரபன்மன் கே
ட்டு இதுவோ இவர்கள் விர்த்தாந்தமென்றுதலையையசை
த்து அக்கூட்டத்தில் வந்திருக்குந் தெய்வதச்சனைப்பார்
த்து நாங்கள்மூவருமிருக்க யோக்கியமாகிய சிறந்தநகரங்
களைச் சீக்கிரமாக முடிக்கக்கடவாயென்று கட்டளையிட்ட
னன். உடனேவிஸ்வகர்மா அவன்பாதங்களிற் சேவித்து
த் தேவரீர்குறித்த பட்டினங்களை உண்டாக்குமிடத்தை
நேமித்தருள்கவென்றவுடனேபக்கத்திலிருந்த சக்கிராசா
ரியன்யோசித்து அவைகளுக்குத்தக்க வெல்லைகளை அள
வைப்பிரமாணங்களுடன் போதிக்கத்தெரிந்தவனாய் வி
டைபெற்றுப்போய்த் தென்சமுத்திரத்தைச்சேர்ந்து அ
தன்மத்தியில் எண்பதினாயிரயோசனை பரப்பில் நாற்பா
ன்கைக்குறித்துத் தன்சேஷர்மூலமாய்ப் பூமியிரோரின்ற

பருத்தமலைகளைத்தருவித்துக் கடலேத்தூர்த்துத்திருந்தி
ச்சமஞ்செய்து ஸ்ரீகாஞ்சிப்பதியில் ஏகாம்பரநாதர் வீற்
றிருக்கும்ஆலயத்தைச் சூரியர் சந்திரர்முதலான நவக்கி
ரகங்கள் வலம்வருமாறு போலச் சுற்றிப்போகும்படியான
உன்னதமுள்ளதாய்ப் பொன்மயமாய்ப்புடைபரந்து ஆ
காயத்தைக்கடர் தோங்கியிருக்குஞ்சுத்தப்பிராகாரங்களை
பெழுப்பி அதன்நாற்புறங்களினும் அண்டங்களின்துவா
ரங்களைப்போல விசாலமாய் உயர்ந்தவாயில்களை நிரமித்
து அம்மதில்கடோறும் கொத்தளங்களையுஞ் சுத்துருக்க
ள் மனதையும் வாட்டவல்ல யந்திரசித்திர உறுப்புகளை
யும் சிருஷ்டித்து முற்குறித்த நான்குவாயில்களினிமிது
மகம்மேருவந்திறங்கி யதைப்போலப் பற்பலநிலைகளைக்
கொண்டதாய்ச் சித்திரப்பிரதமைகளமைந்து நவரத்தின
காந்திகளைவிசிப் பலசிகரங்கள்விளங்க வானத்தையளாவு
ம் உன்னதமுள்ள கோபுரங்களைபெழுப்பிப்பின்பு அதன்
மத்தியில் இலக்கணப்படிக்கு நூறுயோசனை பரப்புள்ள
தாய் இருபாரிசத்தினும் அணியணியாகச் சித்திரமாடங்
கள் உப்பரிகைகள் அமைந்ததாய் விசாலமாயிருக்கும் ப
லமாடவீதிகளைப்படைத்து அதன்நடுவில் திரிபுரங்களை
ப்போலச் சொர்னமயமாகிய மும்மதில்களைவளைத்து ஒப்
பற்றலட்சுமீகரம்பொருந்திய பற்பலதெருக்களைத்திருந்
திச் சந்திரன் நகராதிக்கர்த்த மாளிகைமுதலானவைகளை
அபரிமிதமாய்ப்படைத்து இலக்குமியைப்போன்ற சுந்த
ரமுள்ள மங்கையர் ஆடல்பாடல் ஊஞ்சல் விளையாடல்
கணவருடன் உல்லாசமா யிருத்தல் இவ்வித சம்பிரமங்க
ளுக்கு யோக்கியமாகிய சந்திரகாந்த மண்டபங்கள் சித்தி
ரக்கூடங்கள் பொற்றிண்ணைகள் முதலாகப்படைத்து மு
ற்குறித்த மாளிகைமுதலிய விடங்களில் நிலாமுற்றங்கள்
பளிங்குதிண்ணைகள் கிரோரத்தினமயமாய்ப் பிரகாசிக்கு
ம்விதானங்கள் சொர்னமயமாய்விளங்கும் யாளியாதியபிர
தமைகள் தாக்கலுங்கியகோபுரங்கள் செய்குன்றங்கள்பொ
ற்குளிகைகள் சாலைகள் சபைகள் சந்திரகாந்தம் பளிங்கு
இவைகளினுற்சோடித்த மேலுப்பரிகைகள் அத்தலங்க
ளில் வயிரமரகதமணிகளாற்செய்த சன்னல்கள் இவைக
ளையமைத்து இத்தலங்களின்மேல் கீழ்பாரிசங்களிற்பார்க்
க வியப்பைத்தரும் பிரதமைகள் முதலான சித்திரங்க
ளைத்திருத்தி முடிந்தபின்பு ஸ்ரீபூமான்கள் களித்துலவத்
தக்க சோலைகள் பூங்காவுகள் நந்தனவனங்கள்முதலியவ
ற்றையும்விதித்து நீர்ச்சுழலின்வேடிக்கைகளைக்காட்டுந்த
டாகங்கள் குளங்கள் மடுக்கள் கூலங்களி னினங்களையும்
உண்பெண்ணி முடிந்தபின்பு பக்கத்திற் பதினாயிரயோ
சனை விஸ்தாரமாகப் பொன்மதிலெழுப்பி மாயைபுத்திர
னாகிய சூரபன்மன் வாசஞ்செய்ய நவரத்தினமயமாய்ப்
பொன்னினுற்சோடித்து சிங்காரமுள்ள அரண்மனையை
விதித்து மலைகளைப்போன்ற மதயானைகள் உன்னதமாய்
ப் பலசித்திரப்படாங்களினால் அலங்கரித்த தேர்சுருதிரு
கைகள் தாராளமாய் வரப்போகப் பக்குவமா யுயர்ந்திருக்
குந் தோரணவாயில்களைப்படைத்து அவைகளி னிருபா
ரிசங்களினும் பொற்றிண்ணைகளையிட்டுச் சொர்னமயமா
ய்ச் சிறந்திருக்குஞ் சிங்காரங்களையுடைய கோபுரங்கள் ப
லவகைரத்தினங்களினுற் சோடித்த சூளிகையிவற்றைப்
படைத்த பின்பு சித்திரத்தேர்களைவைக்குங் கூடங்களும்
மதயானைகளிருக்கச் சாலைகளும்குதினைக்கொட்டாய்களு
ம்படைத்தலைவர் வாசஞ்செய்யத் தகுதியாகச்சிறப்புள்ள

மாளிகைகளுஞ் சேனைவீரர் இருக்கத்தக்க விசாலமான
வீதிகளும் அரம்பை ஊர்வசி நிலோத்தமை ஆதியான
தேவதாசிகள் நிரந்தனஞ்செய்ய யோக்கியமாகியங்டனசா
லைகளுஞ் சங்கீதங்களைப்பாடும் பொற்கூடங்களுந் தேவ
காந்தாரங்களை வாசிப்பவரிருக்கும்வயிரமண்டபங்களும்
அழகியகலாபத்தையுடைய மயிலினங்கள் மாடப்புறக்க
ள் மிருதுவாகிய நடையையுடைய அன்னங்களுக்கொஞ்சிவ
சனிக்கும் பஞ்சவர்னக்கிளிகள் சிவவணுநந்தமாகக் கூவு
ங்குயில்கள் பகையின்னிக் கண்டவுடன் சிறிப் போர்செய்
யுங் காடைகள் கவுதாரிகள் கோழிகள்முதலானபட்சிகளி
ருக்குஞ் சித்திரஅறைகளும் புஷ்மானுதிய மிருகங்கள்நி
ற்குஞ் சாலைகளும் வேதமோதுவோர் அமரும் மண்டப
ங்களும் ஐவிதயாகசாலைகளும் மந்திராலோசனைசெய்யும்
சபாமண்டபங்களுந் தேவாதியர் வீற்றிருக்கத்தக்கமாளி
கைகளும் சயசாலயாகிய சூரபன்மன்விண்ணவர்முதலா
கச்சுழந்து போற்றியிருக்க அரசுசெலுத்திவரும் நவரத்
தினமயமாகிய ஆஸ்தானமண்டபமுந் திரவியக்குவைகள்
மணிவகைகள் வஸ்திராபரண விதங்களாதியாகவைக்கும்
பொக்கிஷஅறைகளுஞ் சிவநாதன் அணுக்கிரகஞ்செய்த
தேவாஸ்திரங்களைவைக்கும் ஆயுதச்சாலைகளுந் திவ்விய
போசனங்களைச்சமைக்கும் மடைப்பள்ளிகளும் அளவற்
றவர் பந்திதிர்ந்துபுசிக்க யோக்கியமாகிய போனகசாலை
களுங்களபகஸ்தூரி சந்தனக்கலவை பனிநீர் பாக்கிலைவாச
னைத்திரவியங்களாதியாகச் சேர்க்கும் விடுதிகளும்மயிலே
யொத்தசாயலையும், அன்னத்தைக்கித்த நடையினையும்
மானுக்கிணையாகிய நோக்கையுமுடையமங்கையர்வாழுஞ்
சுந்தரமுள்ள சித்திரமாளிகைகளும் அவர்பொன்னாசல்
களிலாடியும் பாடியும் பகடைசாலையாடியுங் கிள்ளைகளு
டன் கொஞ்சிப்பேசியும் இவ்விதங்களாகப்பொழுதுபோ
க்கிக்கொண்டிருக்கும் பளிங்குக்கூடவகைகளுஞ் சந்திரி
கையைவிசும் பளிங்குமண்டபங்களும் வானையளாவியச
ந்திரகாந்தமேடைகளும் பிரகாசமுடையபவளமண்டபங்
களும் பார்த்தவர்கள்களிக்கும் மரகதமண்டபங்களுந்தா
மரைகள்மலர்ந்து ரமணியமாகவிளங்கும் நீராழிமண்டப
ங்களும்இவ்விதமாகராசாதிராசராயிருப்பவர்அமர்ந்துஅ
ரசுசெலுத்தியிருக்க யோக்கியமானவற்றையுஞ்சிறப்பா
ஸ்திரவிதிப்படிக்கு அமைத்தபின்பு இதன்மத்தியில் வீ
ரலட்சுமீவாசஞ்செய்யுந் திரண்டபுயங்களையுடையசூரப
ன்மனும் அவன்பட்டத்துத்தேவியும் வாசஞ்செய்யச்சிற
ந்ததாகப் பொன்னினாலும் பலவகை யிரத்தினங்களினு
லுஞ் சித்திரவிசித்திர முள்ளதாய்த் தன் வல்லபத்தைக்
காட்டி ஒருஅந்தப்புரத்தையும் விதித்து இதைச்சூழ்ம
ங்களாகரமாகிய மாடவீதிகளும் அதைச்சூழப்பொன்ம
தில் அகழ்முதலான காவல்களையும் உண்டிப ண்ணி ராச
பரமேஸ்வரன் காந்தர்வவிவாக முதலானவிதங்களிற்சே
ருங் கண்ணியிருக்கத் தகுதியாகிய சித்திர மாளிகைகளை
யும் படைத்துஅக்கண்ணியருடன்அரசன்சலக்கிரீடைசெ
ய்வதற்கான தாமரைத் தடாகங்கள் நீலோற்பலம் அல்பி
முதலிய புஷ்பங்களலர்ந்துகுளிர்த்துமதுரமாகியநீர்ப்பெ
ருக்கையுடைய மடுக்கள்சந்திரகாந்தத்தினுற் படிக்கதிரு
த்திய சித்திரக்குளங்கள் இவற்றைச்சிருஷ்டித்துஅரசன்
தேவிமாருடன் வசந்தகாலத்தில் உலவிக்களிக்கயோக்கிய
மானதாய் வானத்தையளாவித் தழைத்துக்குளிர்த்த நிழ
லைபரப்பிப் புஷ்பவகைகள் கனிவர்க்கங்கள் நிறைந்துபரி

மனித்துத் தேன்களைத் துள்ளித் திருக்கும் உத்தியான வனங்கள் பொற்குன்றங்கள் முதலாய் அனைத்தையும் அளவைப்பிரமாணப்படிக்கு மலநிலைண்ணிவிதித்து ஜயசாயாகிய சூரபன்மன் வாசஞ்செய்வதாதலால் அதற்கு வீரமாமயேந்திரமென்னும் பெயருமிட்டு அப்பட்டினத்தை அஷ்டதிசைகளினும் காவல்கொண்டிருக்கத்தக்கதாகச் சமுத்திரத்தைத் தூர்த்து மதில்முதலான உறுப்புகள் மாடமாளிகை கூடகோபுரங்கள் முதலான சிறப்புகளோடு ஏமபுரம் இமயபுரம் இலங்கைபுரம் நீலபுரம் சோமபுரமெனச் சொல்லுஞ்சுவேதபுரம் அவுண்புரம் வாமபுரம்பதுமபுரம் என்பவைகளையும், படைத்துப்பின்பு வாட்சமுத்திரத்தைச் சேர்ந்து மேற்குறித்த அளவைப்பிரமாணப்படிக்கு அகழ்மதில்கோபுரம் மாடவீதி பொன்மயமாய் நவரத்தினகாந்திகளை வீசும் உப்பரிகைமாளிகை ஆஸ்தானமண்டபம் அரண்மனை முதலானவற்றைப் பொன்னுலகமும் நானும்படிக்குப்படைத்து அதிககாவலையுடைய பட்டினமாக்கிச் சூரனுக்கிடைய வீரநிவீரனான சிங்கமுகன் வாசஞ்செய்யப்படுவதாதலால் அதற்கு ஆசுரமென்னும் பெயருமிட்டு அதன்பின் சூரபன்மனுடைய சேனைகளாகிய அசுரர்கள் சுற்றங்களுடனிருக்கத்தக்கதாக மற்றசாகரங்களின் மத்தியிலிராநின்ற தீவுகள்தோறும் பற்பலபட்டினங்களையும் நிர்மித்து உடனேமயன்பிதாவாகியதேவசிறப்பியானவன் தன்சேஷருடன் மகம்மேருவுக்குத்தென்பாரிசத்திற் சகலராலும்புகழும் பெருமையைப்பெற்றநாவலந்தீவிராநின்ற ஏமகூடபருவத்தினருகில்வந்து சுற்றிப்பார்த்து விசாலமாகிய விடமொன்றை யேற்படுத்தி முன்போலவே சகலவளங்களையுந் கொண் டிருப்பதாய்ச் சிறந்தநகராவிதித்துத் திசைகளைத்தையும் வென்று ஜயத்தைநாட்டியிருக்கும் புயவலிக்கொருவனான தாருகனி ரூப்பதாலே அதற்கு மாயாபுரமென்னும் நாமமுமிட்டு இவ்வாறு விசுவகர்மனானவன் சாஸ்திர அளவைப்படிக்குச் சேஷர்களை வைத்துக்கொண்டு தன்மனதுக்கிசைந்த மூவகை நகரங்களையும் மற்றபுறக்காவற்பட்டணங்கள் முதலாகப் படைத்துமுடிந்தபின்பு ராசாதிராசனாகிய சூரபன்மனிடத்துக்குவந்து வணங்கி ஐயனேதேவரீரகட்டையின் பிரகாரம் முப்புரங்களையும் இலக்கணப்படிக்கு படைத்தாயிற்று இனிதம்பிமார்களுடன் சென்று மனமகிழ்ச்சியாயிருக்கலா மென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்யச் சிறப்பியின்வல்லபத்துக்குச் சந்தோஷித்தவனுப்ச் சகலருஞ்சுழந்துவரத்தனக்கேற்படுத்திய வீரமாமயேந்திரபுரத்தைச் சேர்ந்தான்.

பட்டாபிஷேகப்படலம்.

மற்றவ்வீரர்மகேந்திரநண்ணியே யுற்றுநாடியவ்வும்பர்தங்கம்பியன் கற்றவிஞ்சையிந்துகளிப்புறீஇ கொற்றநீடுதன்கோயிலேநண்ணினான்.

கேட்டீர்களோ சவுனகாதி முனிவர்களே இவ்விதமாகத்தம்பியர் சேனைத்தலைவர்கள் இந்திரன்பிரமனாதியர்கூழ்ந்து போற்றிவரச் சூரபன்மனானவன் வீரமாமயேந்திரபுரத்திற் பிரவேசித்து எங்குமுலவிக் கண்டவர் மனதையும் விழிகளையுந் கிரகிக்கவல்ல சிங்காரங்களைப் பார்த்து

க்களித்து சிற்பிகற்றவித்தையின் முயற்சிக்குமெச்சிக்கொண்டாடிக் கட்டுக்காவலையுடையதன் அரண்மனையைச்சேர்ந்ததருணத்தில் பிரமனாதியர்நமதுஅரசனுக்குப்பட்டாபிஷேகஞ்செய்யவேண்டுமென நிச்சயித்து அதற்குவேண்டும் வஸ்துக்களைத் தருவித்துச் சூரபன்மனை மஞ்சனச் சாலையி லழைத்துப்போய் நவரத்தின மயமாய்விளங்கும் பொற்பிடத்திலிருத்திச் சந்தனக்குழம்பினால் நலங்கிட்டுச் சந்தோதக சமுத்திரமுதலானகங்காசலத்தினால் ஸ்நானஞ்செய்தித்துச் சிகையைக்கோதி அகிற் சந்தனப்புகையையுட்டி முடித்து விலையுயர்ந்த பிதாம்பரத்தையுடுத்தி வாச பிசுத்த கலவைச்சாந்துகளைப்பூசி சிரோரத்தினங்க ளினுற் சோடித்த கிரீடம் வாகுவலயங்கள் மதாணிப்பதக்கம் முத்துத்தாழ்வடம்மோகனமாலேசரப்பனிமகரகுண்டலம் ரத்தினகடகங்களாதியான பணிகளைப்பூட்டிகற்பகமலர் மாலேகளைச்சூட்டிச்சகல அலங்காரங்களும்முடிந்த பின்பு தம்பியர் இருமருங்கினும் உபயபுயங்களைப்போலத் தொடர்ந்துவரவும் ஜயஜயவென்று பிரமன் இந்திரன் முதலானதேவர்களுக்குமுந்து போற்றவுஞ் சேனைத்தலைவர் முன்பின்நெருங்கிப்புகழ்ந்துகளித்துச்செல்லவும் பட்டிவர்பாவினங்களினுற்புகழவும் ராசாதிராசன்வருகின்றான் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபன் வருகின்றான், புலனங்களைத்தையும் வெற்றிகொண்டபுசபலபராக்கிரமசாலியாகிய சூரன்வருகின்றானென்று கட்டியக்காரர் எச்சரிக்கைசொல்லி முன்னடக்கவும் பலராட்சதவீரர் அணிவகுப்பாய்நின்றவெண்சாய்மனாகளை விசித்தொடரவும். பலர் ஆலவட்டங்களை அசைத்துப்போகவுஞ் சந்திரனையொத்த முத்துக்குடைகளைப் பலர்தாங்கி நடக்கவுந் தவளச்சங்கங்கள் பொமபொம்மென்றெலிக்கவுந் திருச்சின்னங்களுதவுஞ்ஜயபேரி முதலானவாத்தியங்கள்முழங்கவும் அரம்பைஊர்வசி திலோத்தமை மேனகையாகிய தேவகன்னியர் நடித்துவரவுங்கந்திருவர் வீணைவாசித்துத்தொடரவும் இவ்வித ராஜசின்னங்களுடன் மெல்லநடந்து நிகரற்றிருதராசன் தொழுதேத்தவுஞ்சக்கிரனும் மஹரிஷிகளும் ஆசிரவதித்துவாழ்த்தவும் விண்ணவர் பத்திவினையங்களுடன் கைகட்டிச்செல்லவும் இந்திரன் மனவாட்டமுற்று ஏங்கவுஞ் சொர்னமயமாய்ரத்தினகாந்திகளைவீசி விசாலமாய்விளங்குஞ் சபாமண்டபத்தைச்சேர்ந்து அதின்முகப்பிற் கோடிசூரியப்பிரகாசமாய் வயிரங்க ளினுற்சோடித்திருக்குஞ் சிங்காதனத்திலவீற்றிருந்தான், அத்தருணத்தில் மகாவிஷ்ணுவுக்கு யோக்கியமாகியசுந்தரமுள்ளவயிரமுடியினை நான்முகன் ஏந்திவேதங்களையோ திராசாதிராசன் சிரத்திற்குடினான் இதைக்கண்டதானவ வீரர்கள் காசிபன்புத்திரன் பாதங்களிற்சேவித்து அளவற்றசந்தோஷத்தைப்பெற்று அமுதத்தை உண்டவர்களைப்போல மனமகிழ்ந்தனர் அம்மகோச்சவகாலத்தில் முப்பத்துமுகக்கோடிதேவர் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள் கற்பகமலர்களாக் கரங்களிலேந்தி ஜயா விஜயபவாவென்று மங்களவாழ்த்துகளெடுத்து ராசபரமேஸ்வரன்மகுடத்தி ன்மீது முறைமுறையாக விநாத்து நிற்கச்சிங்கமுகனும் தாருகனும்உற்சாகத்தோடு விஷ்ணுபிரமர்களைப்பார்த்து நீங்கள் எழுந்தருளலாமென்று சொல்ல அவ்வாறேயெதிரிலிருந்த பிடங்களில்உட்கார்தார்கள்.

இவ்வாறு அனைவருங் களித்திருக்குங் காலையில் திரி லோகவாழ்வைப் பெற்ற தேவேந்திரன் பொற்படிக்கமே

ந்திப் பக்கத்தில்நிற்கவும் நிதிபதியாகிய குபேரன் அடை
ம்பைதாங்கியிருக்கவும் வாயுதேவன் வெண்சாய்மனை வீ
சவும் நிருதிஉடைவாங்கொண்டு நிற்கவுஞ் சூரியசந்திரர்
குளிர்ந்த நீழலைப்பரப்பும் முத்துக்குடைகளை யிருபாரி
சத்தினுந்தாங்கவும் வருணனுஞ் சமுத்திரராசனும் ஆல
வட்டங்களைப்பணிமாறவும் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தி
யாதரர் யாழ்களைமீட்டித் தேவகாந்தாரங்களைப் பாடவும்
முத்தலைச் சூலத்தைக்கொண்டு முறைதப்பாமல் மன்னு
யிர்களை யடக்கியானுந் திறம்பெற்ற யமதருமராசனும் அ
க்கினிதேவனும் பொற்பிரம்புகளைக் கரங்களிற்பற்றிச்சூ
ரனெதிரில் எவ்வெவர்களும், விலகிநிற்கத்தக்கதாய்விழிக
ள்சிவக்க உருட்டிப்பார்த்து இடியும்அஞ்ச அதட்டியிரு
மருங்கினும் வரிசைப்பட்டுவந்திப் பராபரிசெய்துவரவு
ம் பிரகஸ்பதிபகவானுஞ்சக்கிராசாரியனும் அளவற்ற ரி
ஷிபுங்கவர்களுந் தங்கக்குடங்களில் வானகங்கையையேர்
தி வேதங்கையோதி அறுகம்புல்லிணைஞ்சூரன்மீதுதெளி
த்துப் பல ஆசிகள்கூறவும் அளவிறந்த அரம்பையர்கள்
பரதசாத்திர விலக்கணப் படிக்கு கின்னரியைப்போலத்
தேவகாந்தாரங்களைப்பாடியும் மயிலையொத்துப் பரதநா
ட்டிய முறைப்படியே அபிரவங்களைக்காட்டிநடிக்கவும்இ
வ்விதமாக தேவர்கள் முனிவர்கள் அவுணவீரர்கள்நெரு
ங்கித் தத்தஞ்செய்கைகளிற் குறைவில்லாமல் நடத்திவர
ச் சூரபன்மன் நவரத்தினமயமாகியசங்காதனைத்தின்மீது
இருந்து வித்துவனங்கள் புகழ்வோர் முதலானவர்களுக்
கு மேகத்தைப்போல விலையுயர்ந்த பற்பல வஸ்திராபர
ணங்களை யிடையறாமற்கொடுத்து வருகின்றகாலையிற் ச
பையிலிருப்பவர்களைப்பார்த்துஇதனைக்கட்டளையிடுவதா
யினான்.

அ ர சு செ ய் ப ட ல ம்.

களித்திடுகிமிடும்வண்டுங்கலந்திடநறவம்பொங்கித்
துளித்திடுதுழாய்மாறன்னைச்சூரனாழ்வுணன்பாரா
வளித்தவன்நன்முதாதையாயினையதனுனின்னை
விளித்திடுமெல்லேதோறும்வினாந்திவண்மேவுகென்றான்

கேட்டரோசவுனகாதி மஹரிஷிகளேமேற்குறித்தவை
பவங்களை அனுபவித்திருந்த சூரனானவன் வண்டினங்க
ள் ரீங்காரத்தொனியைச் செய்திறங்கியுண்டு களிக்கத்தக்
கதாகத் தேன்களைத்துளிக்கும் பரிமாண மிகுத்த திருத்து
ழாய்மாலையார்பனாகிய விஷ்ணுவைப்பார்த்து நீரமது தந்
தையின்றந்தைக்குத் தகப்பனதலால்இன்றுமுதல்எக்கா
லங்களில் நாம்வேண்டுமோமாயினும் அந்நிமிஷத்தில் வி
னாந்திவ்விடம்வந்து செய்திகளைக்கேட்டுப்போகக்கடவை
யென்றும்உந்திக்கமலவாசியாகியபிரமணேரோக்கிப்பாட்ட
னே நீஉமதுகுமரர்களுடன் நித்தியம்பிராதகாலத்தில் வ
ந்து பஞ்சாங்கமாகிய திதிவார நட்சத்திரயோக் கரணசா
ரங்களைச் சொல்லிப்போவா பெனக்கட்டளையிட்டுஞ்சூரி
யனையழைத்து நீரமதுபட்டினத்தின் மேலாகப்போகாம
ற் கிழக்குமேற்குக் கோபுரவாயில்களின் பக்கமாகக்குளி
ர்ந்த கிரணங்களை வீசிச்சென்றுஉன்தொழிலைநடத்துவா
பென்றுஞ் சந்திரனைஅழைத்துத் தேய்தலும் வளர்தலு
ம் மறைதலுமில்லாமலெக்காலமுஞ்சூரியனைப்போலவே

சோடசகலேகளோடும் சஞ்சரிப்பா யென்றும்யமதருமரா
சனைரோக்கி இவ்வுலகங்களிலிராநின்றசீவராசிகளைக்கொ
ல்வதைப்போல நமதுசேனை யானேகுதினாகள் முதலான
வைகளைகொல்லக்கனவிலும் நினையாமல் பயபத்தியோடு
அவைகட்குக் குறைவில்லாமல் விசாரித்து வருவாயென்
றும் அக்கினிதேவனை அழைத்து நமதுநாட்டிலிருப்பவ
ர் யாவர்நினைந்தபோதினுந் தட்சணத்தில் அவ்விடங்களி
ற்போ யிட்டஏவல்களைச்செய்து யாவர்தொடினுஞ்செங்க
மலத்தைப்போலக் குளிர்ந்துகாட்டி உன்முறைபைச் செ
லுத்துவாயென்றும் வாயுதேவனைப்பார்த்து நமதுநகரத்
திலிருப்பவர் தெருக்களில் வீசியவஸ்திராபரணங்கள்பு
ஷ்பமாலேகள் கலவைச்சாந்து சுண்ணப்பொடிகமகரந்தமு
தலான குப்பைகளை யிராப்பகலின்றிச் சுத்திசெய்துபோ
வாயென்றும் வருணராசனையெச்சரித்துப் புனுகுசவ்வா
து அகிற்சந்தனத்தேய்வை களபகஸ்தூரி பாலின்மணமு
தலான பரிமாணங்களைத் திவ்வியசுகந்தங்கமழும்பணிநீரிற்
கூட்டி யிப்பதியெல்லே முற்றினும் வாயுசத்தி செய்தவுட
ன் சிறுதுளிகளாயிறைத்துத் துகளெழாமல் அடக்கியிரு
ப்பாயென்றுந் தேவேந்திரன்மீது விழிகளைச் செலுத்திச்
சொர்க்கலோகத்தி லிருக்கும் விண்ணவர் அஷ்டதிக்குப்
பாலகர் ரிஷிகளுடன்வந்து நமது அரண்மனை முதலான
விடங்களில்வேண்டும் பணிவிடைகளில்யாதும் குறைவி
ல்லாமற்செய்து காத்திருப்பாயென்றும் இவ்விதமாகச் ச
பையிலிருப்பவர்களுக்கு வெவ்வேறுபணிவிடைகளைஏற்
படுத்தியபோது அவர்கள் பயத்துடன் அரசனேதேவரீர்
கட்டளையின்படியே செய்யக்கடவோமென்று வணங்கநல்
லகாரியமெனக் கையமர்த்தி, யிவ்விதமாக அரசாட்சி செ
லுத்தி வருகின்றகாலத்தில் திருக்கலியாணம் புரிந்துகொ
ள்ள நினைந்தவனாக் குலகுருவாகிய சக்கிராசாரியனுக்கு
த் தெரிவித்தமாத்நிரத்தில் அவன்இவனுக்குத் தருந்த க
ன்னிகையாகிய விசுவகர்மன் புத்திரியாகிய பதுமகோம
ளை யானவன் லட்சுமிக்கொப்பான சுந்தரமுஞ் சந்திரனை
நிகர்த்த முகாரவிந்த முதலானவடிவுகளும்நற்குணநற்செ
ய்கைகளும் பெற்றிருப்பதையறிந்து அவனுடன் பேசித்
தினவாரநட்சத்திர யோககரணங்கள் அமைந்த சுபதின
த்தில் அம்மங்கையைத்தருவித்துக் கலியாண மண்டபத்
தைச் சிங்காரித்து விஷ்ணுபிரமன் தானவர் முதலாகத்தி
ரண்டு வேதவிதிப்படிக்குச் சடங்குகளைநடத்திவர மங்க
ளவாத்தியங்கள்முழங்க சகலவைபவங்களுடனும் மணத்
தினைமுடித்துவைத்தான். பின்புசூரபன்மன் அவளின்ப
ரசத்தை யனுபவித்து வருகையில் மீட்டிந்தேவர்அவுண
ர் கந்திருவர் சித்தர் கின்னரர் இயக்கர் நாகர் கிம்புருடரா
தியர் பெண்களில்அளவற்றவனாக் கடிமண்ணுச்செய்துபுஷ்
்பங்களினிடத்தி றங்கித்தேனையுண்டு களிக்கும்வண்டின
ங்களைப்போல அவ்வவர் கலவிச்சுகங்களை யனுபவித்துப்
பின்பு தன்தம்பியாகிய சிங்கமுகாசுரனுக்கு அக்கினிதே
வன் பெண்ணாகிய சுந்தரமுள்ள விபுதையென்னும் கன்
னிகையைப்பேசி விவாகத்தைமுடிப்பித்து அதன்பின்பு
மங்கையர்க்கரசியான நிருதிபுத்திரியாகிய சவுரியென்னுந்
தருணமங்கையைத்தேடித்தாருகாசுரனுக்கு மணஞ்செய்
வித்தான்.

இவ்விதமாகத் திருக்கலியாணங்கள் முடிந்த வுடன்
தம்பிமாறாப் பார்த்து உங்களுக்குக் கேற்படுத்திய நகர
ங்களிற் சேர்ந்து நம்மைப் போலவே சகல செல்வங்

களையும் அனுபவித்திருப்பீர்க ளென்று சொல்ல ஓவ்
வொருவருக்கு இரண்டுகோடிவெள்ளஞ்சதுரங்க சேனை
களையுங்கூட்டிச் செலவு கொடுத்தனுப்பிய பின்பு தன்
சயின்னியங்களுக்குத் தலைவனா நோக்கி நீங்கள் இரண்
டுகோடி வெள்ளஞ் சேனைகளுடன் சத்தசாகரங்களினம்
த்தியில் விளங்குந்தீபாந்திரங்களி ல்லாநின்ற நகரங்களு
க்குச் சேருங்கோளென்று விடைகொடுத்தனுப்பி மற்று
ஞ் சில சேனைக்காவலரைப்பார்த்து ஆறுகோடிவெள்ளம்
படைகளைக்கொண்டு நீங்கள்போய் அஷ்டதிக்குகளினும்
வானுலகேழினும் பூமிவட்டத்தினும் பாதலப் பிலங்களி
னும் மற்றைய எல்லைகளினும் அமர்நதுநமதுஆக்கினைக்
ளைச் செலுத்தியிருப்பீ ரொன்றேவிய பொழுது அவர்கள்
வானத்திலுந் சத்திரவகைகளிரகாசிப்பதைப்போலஎன்
கும்பரவிக்காவல்கொண்டிருந்தனர். இவ்வாறுஎங்குந்தன்
காவலைநாட்டிமேலுந்தன்தேவியர்வாசஞ்செய்யும்மங்களாக
ரமாகிய அரசன்மனைஅந்தப்புரஎல்லைகளில்லட்சம்வெள்
ளஞ் சுத்தவீரரைக் காவல்வைத்துப் பின்பு சிங்கம்யானை
குதிரை யாளிகரடி புலி பன்றிமான்இவற்றின்முகங்களை
ப்பெற்ற அவுணவீரரைநோக்கி அளவற்றபடைகளுடன்
நீங்கள்போயிந்த வீரமயேந்திர புரியைச்சூழ்ந்த எண்டி
சைகளினும் ஏற்படுத்தியிருக்கும் இலங்கைகளினுஞ்சே
ர்ந்து நமதுகட்டளையின்றி ஒருவனாயும் இப்பதியில்வர
வொட்டாமற் காத்திருப்பீர்களுென்றனுப்பிக் கொத்தளங்
களமைந்த மதிற்புறங்களினும் மகம்மேருவைப்போலஓ
ங்கிவிளங்குங் கோபுரங்களினுந் தன்னரண்மனையைச்சூ
ழ்ந்த சுவர்முதலான தலங்களினுமிருந்துகண்ணிமையை
ப்போலக் காவலிருக்கப் பலதானவ வீரர்களுக்குக் கட்ட
ளையிட்டு இத்தன்மைய காவல்களைத் தகுந்தவிடங்களில்
வைத்தபின்பு துர்க்குணன்-தருமகோபன்-துன்முகன்-சங்
கபாலன்- வக்கிரபாலன்-தியன்-மயிடன்-முதலானவர்களை
மந்திரித் தலைவராக ஏற்படுத்திச் சூரபன்மன் தேவாதி
யர் போற்றிவணங்க அரசசெலுத்தியிருந்தான்.

தேவனாயேவல்கொள்படலம்.

அரசசெப்தலுமந்தராதனுஞ்
சுரருமேனமுனிவருந்தொக்குமீ இ
வனாசெய்மாடமகேந்திரமாபுரத்
தொருவனேவலின்முன்னமொழுகுவார்.

ஓ! சவுனகாதிரிஷிகளே! கேட்பீராக. இப்படிக்குச்சூ
ரபன்மன் ஆயிரத்தெட் டண்டங்களுக்கும் அதிபனுய்க்
கொடுங்கோல்செலுத்தி வருகின்றகாலையில்தேவேந்திரன்
தேவரிஷிகளைக் கூட்டிக்கொண்டுபொன்மலையைப்போன்
ம மாடமானிகை கூடகோபுரங்கள் நெருங்கி விளங்குகி
ன்ற மயேந்திரபுரியில் வாசமாயிருந்துமேற்குறித்தகட்ட
ளையின்படிக்கு நடத்தி வருவதன்றிச் சிங்கமுகன் தாரு
கன் மற்றப்பிரமுகாளாகிய அவுணவீரர் வாசஞ்செய்யும்
நகரங்களினுந்தினந்தோறுஞ்சென்று அவர்கள் பணித்த
வைகளைக் குறைவற முடித்துஊஞ்சலைப்போல நிலைபெ
ருமல் இங்குமங்குமாய் உழன்றுஅலைந்து பங்கப்பட்டிம
னம்வாடி நடந்துவருகின்ற போழ்து ஓர்நிளஞ் சூரபன்
மனுவன் இந்திரனாகிய அழைப்பித்துநீங்கள் தான

வருக்குத் தம்பியராகும், அவர்களுக்குரிய தொழில்களை
முடிப்பது உங்களுக்கு உரிமையாதலால் இதுபரியந்தம்
நீங்கள் செலுத்திவரும் வேலைகளுடன் அலைகள் பெருத்
த சமுத்திரத்திலிராநின்ற மகரமச்சங்கள் முதலானவை
களில் நாம்புசிப்பதற்கு யோக்கியமாகியபருத்தமீன்களை
ப் பற்றிக்கொண்டுவந்து கொடுப்பீர்களுென்ப புதியகட்ட
ளையிட்டான். அவ்வார்த்தையினை விண்ணவர்கேட்டவுட
ன் மனந்திடுக்கிட்டிவாடி ஏங்கினவராய்ப் பூமியைச்சூழ்
ந்த கடல்வாழும் மீன்களைப்பிடித்துவந்து கொடுக்க ஏ
வுகின்றான். இதற்குநாம் செய்யவேண்டுவதென்னை பரி
மளமிருத்த கமலாசனாகிய பிரமன் நமதுதலையில் இவ்
வீனத்தொழிலைச்செய்துவரவும் எழுதினானே வென்றிர
ங்கித் தடுக்கப்பயந்து ராஜாதிராஜனே! அவ்வாறேசெய்ய
க் கடவோமென்பபணிந்து விடைபெற்றுப்போகின்றமா
ர்க்கத்தில் தேவராசனும் இமையவரும்புலம்பி ஏக்கமுற்
று இவன்பணித்த கருமத்தினைச்செய்வதினல்தீராதபழி
பாதகம் நேருதற்கையமில்லை, அவைவந்தடுப்பதற்கு மு
ன்னம்அரிய பிராணனை வலித்திப்போக்கிச்சாகின்றதுமிக
வும் நன்மையாகும், பாழான அமுதத்தினை யுண்டதின
லே அதுவும் நமக்குச்சம்பவிப்பது அரிதாகக்காணுகின்
றது. ஐயையோபுழுங்குகின்ற மனதையுடையயாம்இனி
யெண்ணியாகவேண்டுங் கருமமொன்றுங் காணோமென்
று பலபலகுறைகளைப்பேசிக்கொண்டுகடற்கரையைச்சே
ர்ந்து தேவேந்திரன்கடலைநோக்கிக் குரலோசையுடன் ஓ!
வருணராசனே! யென்றழைத்து இந்தக்கருநீனையுடைய
சாகரத்துக்குநீர் தலைவராதலால் உம்மைப்பார்க்கிலும்வ
ல்பெற்றவரு முண்டோ! இக்காலத்தில் எங்கள் மனக்கு
றைமுடியத்தக்கதாக அலையாகியகைகளினால்திமிங்கலமு
தலான மீனினங்களை வெளியிடுவையாயில் நாங்கள்பட்ட
லையுந் துக்கசாகரத்தின் கரையிலேற்றியதாகநினைந்துகனி
ப்போமென்று அயிராவதத்தலைவன் கூவிச்சொன்னவச
னத்தைக்கேட்டு உடனே தேவருக்கதிபனாகிய நீரும்இப்
படிக்கிரங்குங்காலமும் நேர்ந்ததோ உமதுஇஷ்டப்படிக்
குத் தருவேனென்று வினாவாய்ச்சேரடி ஆழந்திருக்கு
ஞ் சமுத்திரத்திற்புகுந்து அலைக்கரங்களினால் அலைத்து
அதிலிருக்கும் பருத்தமீன்களை வாரிவாரிவிசாலமாகியக
னாயின்னகண்மலைகளைப்போலக்குவித்தான். இதனைக்கண்
ட புரந்தரன்தேவரைப்பார்த்துஇவற்றை உமதுவல்கொ
ண்டெடுத்தவரக் கடவீர்க ளென்று கட்டளையிட்ட வுட
னே அவர்கள்உடல்நடுக்குற்று மனம்பதைக்க விழிகளில்
சலத்தைப்பெருக்கிக் கரங்களைத்தட்டிப்பிசைந்து அள
வுபடாத வெட்கமுடையவராய்த் தமதுஅரசன் கட்டளை
யின்படிக்கு வருணபகவான் குவித்த திமிங்கலமுதலான
மச்சங்களின் ஆவியையமன்வாட்டவும், நீர்ப்பசையைச்
சூரியன்காய்ந்துஉலர்த்தவும், அனந்தன்வாசகிதட்சன்மு
தலிய சர்ப்பங்கள் திரண்டுகூடிய சமைகளைக் கடாவாக
னாகிய யமன்தேவரினும் அதிக மனக்கவலைபுட்புத் துக்
கப் பவத்திரமாகிய தங்கள்சிரங்களிற்றாங்கி வரிசையாக
ப்போகின்ற தேவர்கள்இவ்விதமாகப் புலம்புவராயினர்.
உலகங்களனைத்தினும் கொடுங்கோல்செலுத்திச்சகலரும்
நடுங்கிப்புழந்து வணங்குகீர்த்திபெற்ற சூரனென்னு
ம்பாதகனல் இதற்குமுன்னமே மகத்தாகிய துக்கசாகரத்
திலுமுந்தி மனவுக்கமும் வலியுமிழந்துவருந்திய யாம் எ
ப்புவனங்களினும்பிரகாசமாய்வெறுக்கும்பழிபாதகத்துக்

கேதுவாகிய இவ்வினத்தொழிலையுஞ் செய்யத் துணிந்
தோம், இன்னமும் என்னென்னகொடியகிருத்தியங்களை
நடத்த விருக்கின்றனமோ தெரியாது, மேருவையொத்த
புசுபலபராக்கிரமசாலியாகிய அரசன்கட்டளையிட்ட இக்
காரணத்தினால் பலராலும் இகழ்ந்து கூறப்படுவோம் ஐ
யையோ? மானம் உயிராவாட்டுகின்றது. ஒ! விதியே! எம்
க்குத் தகாததொழில் நீக்குங்காலமும் நெருமோதையைசெ
ய்து ஒருவார்த்தைசொல்லாயோ! பூமியின்கண்வாசமாய்
இருவினைத்தொடக்கப்பட்டலென்ற மானிடருஞ் சாஸ்
திரமுன்னிலையில் மகாபாதகமென்றிகழ்ந்துநீக்கியிருக்கு
ம் இவ்வற்பத்தொழிலை யாவர்செய்வார்கள். இக்கொடிய
செய்கைகளமக்கோ நேரவேண்டும், ஆதலாற்சிறப்பாகப்பு
கழுந் தேவகதியிலும் அழற்பிழம்பைவீசும் ரவுரவாதிர
ரகவாதனை மேலாகக் காணப்படுகின்றது. மேலும் நல்ல
து தீதென்றறியும் விவேகமில்லாத தானவர்களினும் பே
ரறிவற்றபூலோகவாசிகளினும் தாழ்வுபெற்றபுலைஞர்தொ
ழிலைச் செய்கின்றோம்.

இச்சொர்க்கவாழ்வினை மேம்பாடாகக்கருதி நாங்கள்வ
ருந்தினோற்ற தவப்பலனுது கடையில் வினைப்போகத்
துக்குக் காரணமாய்முடிந்தது. லோகநாயகனாகியபரமசி
வத்தினால் நிரூபித்த வேதவொழுக்கங்களைக் கடந்ததும
ன்றியிற் சிறந்தோங்கிய ஞானவரம்புக்கும் விலக்காகியவ
ராய்க் கொடியசூரபன்மன் கட்டளையிட்ட கடியசெய்கை
யைச் சுருதிவாக்கியமாயெண்ணிச் சிரசாகவகித்துமுடிப்
போமாயின் எங்களினுஞ்சிறந்தவர்எங்கேனுமுண்டோ?
இடைவிடாமல் தேனைத்துளித்து திவ்விய பரிமளங்களை
வீசும் புஷ்பங்களால்நந்தபஞ்சதருக்களநிழல்மார்ந்துதே
வபோகங்களை யனுபவித்துக்களித்திருக்கும் பெருமையி
னையுடைய வானவொன்பலராலும் புகழ்த்தக்க கீர்த்தி
பெற்ற நாங்கண்டவர்கைகொட்டிநகைக்க வலக்காரரைப்
போலப் புலால் நாற்றத்தினைவீசும் மீன்களைச்சுமந்து ம
யேந்திரபுரியிலிருக்கும் தானவர்களுக்குமுன்னே போவ
தினுஞ் சாகின்றது மிகவும்நல்லதாகுமென்று இவ்விதங்
களாகப் பலபலவாகப்பேசிப் புலம்பிக்கொண்டு ராட்சத
ர்புகழ்ந்து போற்றுங் கீர்த்திபெற்ற சூரபன்மன் வாசஞ்
செய்யும் கெடிஸ்தலத்திற் நிசைக் காவலருடன் தேவர்க
ளாய்ப் பிரவேசித்தகாலத்தில் அவர்செய்கைகளை அந்நக
ரவாசிகள்கண்டு இவர்கள் நமதரசன் கட்டளைப்படிக்குப்
பெருமைபொருந்திய சமுத்திரத்தைக்கலக்கி மச்சங்களை
க்கொண்டு வருகின்றனவெனச் சிலர்சொல்லவுஞ் சூரியன்
காய்ந்து பசையனைத்தையும் உண்டு நின்றவெறுங்கோதி
னைத் தருகின்றனவெனச் சிலர்தூறவுங் கடலையனைத்து அ
திலிருந்த மச்சங்களைப்பற்றிச் சிரசிற்சுமந்துவருகின்றன
ர். இதனால்இவர்களுக்குச் சிறிதும் நாணமில்லையோவெ
ன்று பலப்பேசவுஞ் சத்துருக்களையாயினும் இத்தொழி
லைச்செய்யத் தகாதென்று அளவற்றவர் இரங்கிப்பரிந்து
சொல்லவும், ஒன்றும்பேசாமற்போகும்போது இவர்ஊ
மைகளோவெனப்பலப்பரியாசஞ்செய்யவும்பூமியைச்சூழ்
ந்த சாகரத்தின்களையில் வாசஞ்செய்யும்வலைருக்குரிய
இத்தொழிலானது சிலாக்கியமாகப் பேசிக்கொள்ளும் இ
வர்களுக்கு லபிக்கலாமாவெனப்பலர் இரங்கவும், என்வீ
ண்வார்த்தையாடுகின்றீர். விதியின்முயற்சியினை யாவரா
ல் விலக்கப்படுமெனப் பலர் சமாதானஞ்சொல்லவும் வே
தமாரக்கப் பயிற்சியினை மறந்துபாவிக்களசெய்யும் ஈனத்

தொழிலை யேற்றுநடக்கின்றவனெனச் சிலர்விசனப்படவு
ம் ஜயசாலிகளாகிய நங்குலத்தவரைப் பலகாலம் துன்பப்
படுத்திவாட்டித் தேவபோகங்களை யிதுபரியந்தம்அனுப
வித்து இறுபாந்திருந்த இந்தத் தேவருக்கு இதுபொதா
து. இன்னமெப்பாடுகள்கிடக்கவிருக்கின்றனவோவென
ச் சிலர்சீறவும், பூலோகவாசிகளாகிய மானிடரும் அஞ்ச
த்தக்கபழிபாதகந்தனக்குநேர்ந்தும், இவ்விந்திரன்பிராண
னைப்போக்கிக்கொள்ளாமற்பிணம்போலப் போகின்றான்.
ஆதலால் இவனுக்கு கண்களானந்த மிருந்த போதினும்
அறிவுசிறிதாகுமென்றுசிலர் ஏசவும், இப்படிக்குநாம் இ
கழ்ந்துபேசவுஞ் சற்றும் நாணமில்லாமல் நடக்கின்றஇந்
ததிந்திரன் பெண்ணோ! பேடோவெனச் சிலர் பரியாசஞ்
செய்யவும், இவ்விதங்களாகப் புரசனங்கள் கூட்டம் கூட்
டங்களாகத் தெருக்களிற்சேர்ந்து பற்பல நிர்தாஸ்துதிக
ளைப்பேச அச்சொற்கள் விஷத்தையொத்துச் செவிகளி
ல் துழைந்தமாத்நிரத்தில் நாணமும் மானமும் மனதை
வாட்ட வருந்திய தேவேந்திரன் விண்ணவர்களுடன் அ
வ்விதிகளைக்கடந்து பாதகனுன சூரபன்மன்வாசஞ்செய்
யும் அரண்மனைவாயிலற் சேர்ந்தவுடனே காவலரிற் சில
ரோடி இராஜனுக்கிவர் வரவை விண்ணப்பஞ்செய்து வி
டைபெற்றுவந்து செலவுகொடுத்தவுடன் அத்தேவர்அட
ங்கி ஒடுங்கித் திகைகள் பெருத்தசமுத்திரத்தில்வாழும்மீ
ன்கைமைகளைப் பவுத்திரமாகிய சிவங்களிற்றாங்கிச் சபாம
ண்டபத்தில்வீற்றிருந்துகொடுங்கோல்செலுத்திவருஞ்சூ
ரபன்மனெதிரில் நின்றகாலத்தில் அவர்கள்கோலத்தைப்
பார்த்துக் களித்தவனுய் தேவர்களே யிவ்வாறேதினந்தோ
றும் பருத்தமச்சங்களைக்கொண்டுவந்து கொடுக்கக்கட
ர்களெனப் பணித்தவுடன் மகாபாக்கியமெனஅக்கட்டளை
யைச் சிரசாகவகித்துத் திரும்பிமடப்பள்ளிகளிற் சேர்த்
தனர். அத்தினமுதல்இவ்வாறே நாள்தோறும் அப்புல்
விய தொழில் முதலிய துஷ்கிருத்தியங்களைமனம் வந்
திக் குறைவறச்செய்து துக்கசாகரத்திலழந்தி வேதவொ
ழுக்கங்களைமறந்து தங்ஸ்பதங்களையிழந்து வீரமாமயே
ந்திரத்திற் குடியாகவிருந்து சிங்கமுகன் தாருகனுக்குரிய
பணிவிடைகளையு முடித்துவருவார்கள். கேட்டீர்களோ!
நைமிசாரணியவாசிகளே? (முற்பகல்செய்யிற்பிற்பகல்வி
னையு)மென்னும் பழமொழியின்படிப்பரமசிவத்தை யிக
ழ்ந்து தக்கன்செய்த யாகத்திற் களித்திருந்த பாதகசம்ப
ந்தத்தினால் சிறந்த தேவரும் இப்பாடுபடும் காரணமும்
நேர்ந்தது, இதுநிற்கஇனிச் சூரனுக்குநேர்ந்த புத்திரோ
ற்சுவமுதலான சரித்திரங்களைக்கேட்டிராகவெனச் சூதபு
ராணிகர் சொல்வதாயினர்.

புதல்வரைப்பெறு படலம்.

அதுபொழுதமரர்கோமானற்றியதவத்தின்சீராம்
புதுமகோமையென்றோதும்பாவைதனுதரம்போந்து
புதுமதிக்குமுறியேபோற்பொற்பொலிந்துமுன்ன
மதலையங்கொருவன்வந்தான்மறலிக்குமறலிபோல்வான்.

இவ்வாறுதேவர்கள் தகாதபணிவிடைகளைச் செய்துவ
ரத்தக்கதாக ஆயிரத்தெட்டுஅண்டங்களினும் ஏகச்சக்கி
ரத்தினைச்செலுத்தி ஆண்டவருந்தருணத்தில்கயசாலியா
கிய சூரபன்மன் அரிதிற்செய்த தவமுயற்சியினால் இலக்

குமிக்கொப்பாகிபு சுந்தரமுள்ள பதமகோமளே பெண்ணு
ம் பட்டபுதையின் திருவயிற்றிற் பாலசந்திரன் தோற்
றம்போலக் கருவுண்டாகிப் பத்துமாதமும் நிறைந்தவுட
ன் கிரகநிலைகள் மங்களகரமாக அமைந்திருக்குஞ் சபதி
னத்தில் மன்னுயிர்களை வாட்டும் எமனுக்கும் எமனைப்
போன்ற சவுரியவானாகுஞ் குமாரன் அவதரித்தான். அ
ச்சந்தோஷ வார்த்தையை ராசராசன் கேள்விப்பட்டவுட
ன் ஆனந்தவாரியில்முழுகி மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்க
வுந் தேவேந்திரனுதியர் மனத்திடுக்கிட்டுவாடவும், புரச
னங்கள் களிகொண்டாடவும் அந்நகரத்திலிருக்கும் அவ
னருக்குக் கற்பகத்தருக்களும் நானும்படிக்கு நவரத்தி
னமயமாகிய பூஷணங்களையும் பிதாம்பரங்களையுஞ்சொ
ர்னக்குவைகளையுஞ் சிவிகை யானே தேர் குதிரை முதலா
வைகளையும் வெறுக்கக்கொடுத்து போசனவிதங்களினு
லுந் திருத்திசெய்து இவ்விதங்களாகப்பலநாள்சபங்களை
க்கொண்டாடி மற்றொருசிறந்ததினத்திற் பொன்னினுல
ஞ் சிரோரத்தினவன்களினுலும் பருத்த முத்தினங்களி
னுலுஞ் சித்திரவிசித்திரமாகச் சோடித்துவிளங்குந் தொ
ட்டிலுன்னிடத்திற் பற்பலவேடிக்கைகளுடன் தேவகன்னி
யரும் அவுணமங்கையருந் திரண்டு மங்கள் வாழ்த்தெடு
த்து அக்குழந்தையினைச்சேர்த்துத் தாலாட்டிப் போற்றி
வரக்குற்றமற்ற சந்திரனைப்போலத் தினமொருமேனியாக
வளருங்காலையில் ஒருநினைக் கட்டமுஞ்ள ராசபுத்திர
ன் விதானந்தாக்கிய பொற்றொட்டிலில் நித்திரை செய்யு
ம்போது சூரியப்பிரகாசத்தினுலுண்டாகும் கிரணமான
து சன்னலின் மூலமாகப்பாய்ந்து தன்மீதிற்றுகக்கண்டு
பாலன்கோபித்து உருத்துப்பார்த்து உடனே பலமணிக
ளினுந் சோடித்திருக்கும் ஊஞ்சலில்விளும் வேகமாக
அண்டத்திற்பாய்ந்து கேதுகிரகமானதுகவ்வியதைப்போ
ல ஆயிரங்கிரகசமோகங்களைவிசி உலகைவிளக்குஞ்சூ
ரியனைக்கைப்பிடியாகப்பற்றி நிகைப்போதிற்றிருப்பித்தா
ன் பள்ளிகொள்ளுஞ் சிறந்ததொட்டிலின் வயிரக்காலில்
வலித்திருக்கிக்கட்டிப்பழையபடிக்கு நித்திரைசெய்தான்.

கேட்டார்களோ! சவுனகாதி ரிஷிகளே! தவழ வறியாத
சிசு வானது கொடிய வெப்பத்தினைப் பெற்ற சூரியனைக்
கட்டிலுல்தவத்தினும் மேலானபொருளொன்றுண்டோ?
இச்செய்கையைத் தேவர்கண்டு மனம்நடுக்குற்றவெருவி
அம்மம்ம இந்த ராசகுமாரன் குழந்தைப் பருவத்திற்
ருளே யிவ்வலியினைச் செய்வானுயின் காளைப் பருவத்தி
ல் நாமெல்லோரும் இவனு லென்னபாடுபட விருக்கின்ற
தோவெனப் பயந்து வசனித்துக்கொண்டிருக்கும்போது
சூரியன்வெளிச்சமில்லாமையார் சகலபிரானிகளும்வரு
ந்த உலகமெங்கும் இருள்முடியிருப்பதைப் பிரமன்கண்
டு அதிசயப்பட்டவனாய் இந்திரன்முதலியதேவர்களோடு
சூரபன்மன்சபைக்குப்போய்ராசாதிராஜனேஉமதுதிருக்
குமாரன்சூரியனைப் பற்றித்தனைசெய்த காரணத்தினுற்பி
ரபஞ்சம் ஒளியிழந்து வாடுகின்றது. அவனைவிடுவிக்கத்
தயை செய்யவேண்டுமெனத் துதிப்பதை அரசன்கேட்டு
நமது குமாரன் சூரியனைச் சிறைசெய்த காரணத்தினை
யறிய மாட்டோம், அப்படிக்கவன் நடத்தத் தக்ககுறை
பாடேதேனுமுண்டோவெனப் பாதகன்கேட்கப்பிரானி
கள்வினைக்கீடாகப்படைக்குந்தொழிலையுடைய பிரமன்அ
ரசனைப்பார்த்துத் தேவரீர்குமாரன் நித்திரைசெய்யுமுன்
னிலையிற்சூரியனுடைய கிரணகாந்தியானது முகத்திற்ற

க்கிய நிமித்தியமாகப்பிடித்துச் சிறையிலிட்டானென்று
சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ந்தவனுய்ப் பிரமனே அதற்கு
நான்செய்யவேண்டுமென்தென்னே நீங்களனைவரும்போய் ரா
சபுத்திரனுக்கு இதம்பெற நன்மொழிகளாற்புகழ்ந்துஅ
வன்சம்மதம்பெற்றுச் சூரியனைவிடுவிக்கக் கடவீரென்ற
மாத்நிரத்தில் அவ்வாறேசெய்வோமெனப் பிரமன்செல
வுகொண்டுதிருப்பிப்பொன்னுலகவாசிகளாகிய அரம்பை
மேனகை திலோத்தமைமுதலிய கன்னியர்சிரவணைந்த
மாகப்பாடித் தாலாட்டிப்போற்றப் பாலன் நித்திரைசெ
ய்திருக்கும் பொற்றொட்டிலினருகில்வந்து பற்பலஆசீர்
வாதங்களைச்சொல்லி உபசரித்தப் புகழுகின்ற பிரமனை
அக்குமாரன் கண்ணெடுத்துப்பார்த்துத்திருநகைக்கொண்
டு உமக்கென்ன பேறுவேண்டிவந்திரென்றான்.

உடனேபிரமன் சூரியகதியில்லாமைபற்றச்சகலபிரானி
களும் வருந்துகின்றன அவன். வாடப்பிணித்திருக்குங்
கட்டினேநீக்கிவிட வேண்டுமெனக் கேட்க நல்லகாரியம்
பாட்டனே, அவன்வேண்டுமாயில்உமதுபடைக்கலத்தை
த்தந்தால் அப்படிக்குச் செய்வோமென்று சொல்ல அந்
தக்குதலைவாக்கியத்தினுக்கு மெச்சித் தன்பாணமாகியபி
ரமசரத்தினை மந்திரபூர்வமாகக்கொடுத்துச் சூரியனைவி
டுவித்துமேலும் ராசபுத்திரன் வலியினுக்குந் தீர்த்துக்
கும் அதிசயித்தவனுய் மோகனுஸ்திரத்தைபுந்தந்து வா
ழ்த்த ராசபுத்திரன்களித்துப் பிரமனுக்குந் சூரியனுதி
யருக்கும்விடைகொடுக்கப்பெற்றுப்போனசெய்தியைப்பி
தாவாகிய சூரன்கேள்விப்பட்டுச்சீரம்பூரிக்கச்சபையை
க்கடந்து புத்திரனிருக்கும் மாளிகையில்வந்து குமாரனை
பெடுத்து முத்தாடித்தழுவி உச்சியையமோந்து வாழ்த்தி
னவனுய் சூரியனைக்கோபித்துத் தனைசெய்தகாரணத்தி
னால் அச்சபதினத்திற் குமாரனுக்குப் பாணுகோபனென்
னுந் திருநாமஞ்சாத்திச் சகலவைபவங்களுடனும் பாது
காத்துவருகின்றகாலையிற் பாலபருவங்கடந்து மான்பார்
வையினைப்பெற்ற தருணமங்கையர் மோகிக்கும் மன்மத
னையொத்த வடிவுவிளங்குங் காளைப்பருவம்நேருந்தருண
த்தில் வேதாகமபுராணமுதலியகலைகளைப் பூரணமாகவா
சித்துத் தனுர்வித்தைகளை வளையறக்கற்று யானையேற்ற
முதலிய பயிற்சிகளையும்பழகிப் புசபலபராக்கிரமத்துக்
கொப்பில்லாதவனாகவிருக்க ஒருநினைம் ரதாருடனுய்சது
ரங்கசேனைகளுஞ் சூழ்ந்துபோற்றிவர உலகங்களிற் பவ
னவருமுன்னிலையில் லட்சுமிகார்த்தகுயமகாவிஷ்ணுவா
மும் வைகுந்தத்துக்குப்போய் அவருடன் கொடியபோ
ரைச்செய்துவென்று அவரார்புகழப்பெற்று மற்றதேவ
ரைச் சலபமாகமதித்துந் திக்குவிஜயங்கொண்டும் இவ்வி
தமாகப் பிரமுகனுய்ப் பிதாமனன் களிக்கவிருக்கின்ற கா
லத்தில் வனப்பினுக்கொப்பற்றுப் பரிமளபூஷமணிந்த
அளகபாரத்தினையுடைய பதமகோமளையானவன் பாணு
கோபனைப்பெற்ற பின்பு கிரமப்படிக்கு அக்கினிமுகன்
இரணியன்வச்சிரவாகு இவர்களையுஞ் சூரன் மனங்களி
க்கப்பெற்றான் அவ்வாறே வேலைப்போன்ற கூரியவிழிக
ளையுடைய மற்றதேவிமாரும் ராசராசன் மனதுக்கினிய
மூவாயிரம் புத்திரரை யீன்றார்கள் இக்குழந்தைகளின்
அழகையுஞ் சூரத்தையும்பிரீர்த்து மனங்களித்துப் பூரி
க்கச்சூரபன்மன் கொடுங்கோலென்தெய்வத்தியேந்திரபுரியி
லிருக்கின்றகாலத்திற்சிக்கமுகனுக்கு அதிருநாமம், மற்
றும் நூறுபிள்ளைகளும் பிறந்தார்கள் இவர்கள்வீரத்தை

யும் புஜபலபரக்கிரமத்தையும் ஒருவராலும் புகழப்படாமல் ஜயசாலிகளாயிருந்தனர் இப்பால் இவனுக்கிளைய தாருகன்செய்த தவமுயற்சியினற்பாலசூரியனைப்போன்ற குமாரனைப்பெற, அவன்குணாதிசயங்களையும் பராக்கிரமத்தையுஞ் சக்கிராசாரிடன்கண்டு குறித்தபடிக்கு அசுரோத்திரனென்னும் பெயரையிட்டுச் சகலசீருடனேகாத்து வருகின்றபோது தாய்தந்தையர்களிக்கச் சிறந்து மன்மதனே யிவனெனப் பலருங்காதலித்துக் கொண்டாடும் அழகைப்பெற்றுக் காளையாய்ப் பள்ளியிற் சகலசாத்திரங்களையும் வாசிக்கு முன்னிலையிற் குற்றத்துக் கேதுவாகிய வித்தைக்கங்காமலும் பாதகத்தொழிலைச் செய்யவிரும்பாமலும் பழிகொலைகளுக்கஞ்சியும் நீதியல்லாதவைகளை மனதிலும் கிளையாமலும் வேதமுதலானவைகளைவாயறக்கற்ற பின்பு தனூர்வித்தைகளைப் பூரணமாகத்தெளிந்தவனாயிருந்தும் யாவராயினும் வீரம்பேசிப்படைகளோடு வலத்திறன்மீத்தெரிந்து வருவாராயின் அவர்களைச் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்தும் மற்றையபாதையினும் பரிவாகப்போஷித்தும் இவ்வகைப்பட்டகுணாதிசயங்களைப் பெற்றிருக்கின்றகாலத்திற் பலசிகரங்களினிள்கும்பருவதத்தினிடத்திற் கிளைத்தோங்கிநிற்குஞ்சதுரக்களளியானது முற்றிச் சுகந்தத்தினையுடைய அகில்கட்டையைத்தந்து மேம்பட்டிருப்பதைப்போல அச்சபுத்திரனையின்று சகலசெல்வங்களையும்வாய்ந்தமாயமாபுரத்திற் பலரும்போற்றத் தாருகாசுரன் கனித்திருந்தான்.

வில்வலன்வாதாவிப்படலம்.

அன்னவருடன்வந்தாளசமுகியெனுநாம
மன்னினளொருவன்மன்மனையெனுமுறையில்லா
டன்னிறைதவிர்கின்றாடருமதிலன்வானோர்
பன்னியர்தமைமுன்னோர்ப்புயமுறவுய்ப்பாள்.

இவ்விதமாகச் சூரபன்மனுர் துணைவரும் மனதுக்கினியபுத்திரரைப்பெற்றுச் சிறந்த செல்வங்களையும், அனுபவித்து வரும்பொழுது இவர்களுக்குத் தங்கையாகிய அசமுகியென்பவள் கலயாணமூலமாக ஒருவருக்குப்பத்தினியென்னும் முறைபாடில்லாமல் நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு, என்னும் நிறைவரம்பற்று விலைமாதரைப்போல மனஇஷ்டப்படிக்குத் திரிந்து தருமமென்பதை யெவ்வளவும் பாராட்டாதவளாகிச் சிறந்தவடிவுள்ள தேவர்பத்தினியைபாப் பலவந்தமாகக்கொண்டுவந்து தமையன்மாற்புயங்களாரத்தமுவி மனங்கனிக்கக் கொடுத்தும் இருவினைத்தொடர்பை வெல்வதாக நக்கருமங்களை யனுஷ்டித்து மேம்பட்ட ரிஷிகளசெய்யும் மகத்துவமுள்ள வேள்விதான் முடிவுபெறாமல் பின்னப்பட்ட அவ்விடங்களில் ஆசூசியாகிய காரியங்களைநடத்தியும் அவர்களைவலித்திறமுவிதும் இவ்விதக்கொடிய தொழில்களைமுடித்தும் அழித்தும் பிராணிகளசெய்த நீடித்த வினைகளின் வடிவையொத்துத் தொடர்ந்துவாட்டித் தின்றும் அசுரர்குலமுழுதும் மாளுநற்கு ஊழின்பயனை நிகர்த்துத் தினமும் புவனங்களிலெல்லாம் திரிபவளாகிக் கட்டழகுள்ள புருஷனைத் தேடி யிரவுபகலென்னும் பேதமில்லாமல்நேர்ந்தபோது வலிவிறற்றமுவி இன்பநலத்தினை யனுபவித்துக் கனித்து

ம் அச்சகத்துக்குச் சம்மதப்படாதவனை யமனைப்போலக் கொன்றுதின்றும் இவ்வண்ணமாகத்திரிபவன் ஒருதினத் தவசிகோஷ்டராகிய தூருவாசமுனி வாசமாகிய வனத்திற் போய் அத்தபோதனைக்கண்டு இவன் விரதமுயற்சியினையழிப்பதன்றியில் வலியபிள்ளைகளையும் பெறுவேனென்று நிச்சயித்தவனாய்த் தூருவாசமுனிரிப்போய் நிற்கின்றவனை ரிஷிபார்த்து ஓ! பெண்ணே! நீயார்தனித்திவ்விடத்தில் வருங்காரியமென்னவென்று கேட்கக் குற்றமற்ற தபோதனோ நானும்மைத்தமுவிப் பிள்ளைகளைப்பெற்றுக்கொண்டு போகவந்தேனெனக்குறிக்கத் தூருவாசர்யோசித்து இவன்சூரபன்மன்தங்கையென்றறிந்து முயற்சிபெற்றபெண்கொடியே கேட்பாயாக உன்னிஷ்டப்படிக்குக் காமவின்பத்தை யிச்சித்து உன்னையணைவேனையில் இதுபரியந்தம்வருந்தி அரிதாகச்செய்ததவமனைத்தையும் அவுத்திற்போக்கவரும், ஆதலால் நீயிவ்விடத்திலிற்பதுபழிபாதகத்துக் கேதுவாகின்றதன்றியில் நம்மையொத்தவருக்கு உன்னைப்போன்ற ராசபுத்திரியுடன் வார்த்தையாடுவதே நீதியல்ல. பின்னையாயாவது தேடிப்போகக்கடவாயென்று சொல்லியதை பரிமளபுஷ்பமணிந்த அளகத்தினையுடைய அசமுகிகேட்டுநகைத்துரிஷியே உம்மைக் கூடிக்களியாது இவ்விடம்விட்டு நீங்கமாட்டேன் வீணெண்ணத்தினைவிட்டு விடுமென்றுமேல்விழுந்து அணைத்து வலித்திழுணர்ந்து அதரபானஞ்செய்து இன்பமுற்றியவுடனே ஆலத்தையும்வடவாக்கினியையும்போன்றுவலிபெற்ற இரண்டிபிள்ளைகளுதித்தார்கள், அவனை அசமுகிகண்டுகளித்து மாப்பிலனைத்து முத்தமிட்டவளாய் வலியரிஷிபத்தையொத்த பிள்ளைகளே அசுரர்திறத்திலுதித்த நீங்கள்வருந்தித் தவங்களைச்செய்து வலியராய்ச்சிறந்து வீறிவிளங்குவீரொனப்போதித்து வில்வலன் வாதாவியென்றும் பெயரையுமிட்டான் அப்போது தாயினுடையவுருவாகித் தந்தையின்தோற்றம் பெற்றுதித்த அவ்விருபிள்ளைகளும் அன்னகுறித்தவாக்கியத்தை நிதானித்தவராய்ப் பிதாவாகிய தூருவாசரிஷியினது பாதங்களிற்சேவித்துநிற்க கோபமேயுருவாகவிளங்குந் தவத்தர்மக்களைப்பரிந்து நோக்கி உமக்குவேண்டுவதென்னையென வினாவியகாலத்திற் சவ்மி யிதுபரியந்தத் தேவரீர் நோற்றதவமுயற்சிகளை எங்களிருவருக்குத் தரக்கடவீரொனக்கேட்கக் குமாரர்களே வெகுசாலமாக வருந்திப்பெற்ற விரதபலனை யெளிதிற் கொடுத்துவிட்டு வறுமையாளனாகமாட்டேன் இதுவன்றியில் மற்றதனை விரும்பினாலும் தருவோமென்று தூருவாசர் தடுத்தமாத் திரத்தில் அவ்விருவரும் களாகடவிஷத்தைப்போலக் கொதித்து இப்பிராமணன் பிராணனைவாங்கித் தவத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளுவோமெனச் சிறி மேலேவிழும்போது அதனை ரிஷிகண்டு குருத்தோகிகளாகிய பாபிகள் இதுமுதலாக எப்போதுங் குற்றமற்ற தவத்தருக்குத்துன்பங்களையேசெய்துமுன்று கடையில் தவசிகோஷ்டராகிய அகஸ்தியமுனிவரால் மாளக்கடவீரொனச்சபித்துச் சிறிதுபொழுதுநின் றோமாகிற் நடையிலல்லாமற்கொல்வதுநிச்சயமென்றெண்ணிச் சீக்கிரமாக ஒருமாயமந்திரத்தையுச்சரித்து அப்பாதகர்விழிகளுக்குத்தோற்றமல்ல மறைந்தனர்.

அக்காலத்திற் பிதாவைக் காணாமல் அவ்விருவருந்தாயைச்சேவித்து விடைபெற்று அந்தவனத்தைநீங்கி மற்றொருவனத்தைச்சேர்ந்து தூருவாசரிட்டசாபபலத்தார்

பிரமக்கியானிகளாகிய தபசிகளைக் கொல்வதையே ஒருபலப்பிராப்தியாக நினைந்து அவ்விடத்திலுமிருந்து அக்கினியைவளர்த்தி அதன்மத்தியிலிருந்து வெய்யில்மழைகுளிர்ப்புழைய வறுத்தங்களுக்கு மனமிடையாமற் பிரமதேவனைநோக்கி அளவற்றகாலம் வறுந்தித்தவத்தைச்செய்தும் அதற்கிரங்கி நான்முகன் காட்சி தராமையால் வேறொரு செய்கையக்குறித்து வில்வல நென்னும் பாதகன் தன் துணைவனாகிய வாதாவியை மின்னலையொத்துப் பிரகாசிக்கும் வாளாயுதத்தினால் கண்டித்துப் பலதண்டங்களாகச் சேதித்து உதிரநிணங்களைக்கூட்டி அவியாக ஓமகுண்டத்திற் சொரிந்து பிரமமந்திரப்பிரகரணங்களையுச்சரித்து வீரமாகத்தினை மனவுறுதிகொண்டு வில்வலன்பலநாள்செய்து வறுங்காலத்தில் அக்கனல்பரவி உலகங்களிலிராரின்ற பிராணிகளைவறுத்து கின்றதையும், ராட்சதகுமாரன் தீரத்தையும் பிரமன்கண்டிரங்கி அவன் எதிரில் அன்னவாகனத்தின் மீதெழுந்தருளி அளவிறந்தகாலமாக வறுந்தினோற்றனை உன் தவத்தினைமெச்சினேமேவென்று ம்வரங்களைத்தருவோங்கேளுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளக்கேட்ட வில்வலன் பத்திவினையத்துடன் பிரதட்சணம் வந்து சேவித்துப்போற்றிச்சுவாமி வேள்விமுன்னிலையில் தேவரீருக்குப்பிரீதியாக ஓமஞ்செய்த அடியேன் தம்பியானவன் உருப்பெற்றெழக் கடைச்சிக்கவேண்டுமெனத்துதிக்கப் பிரமன்மகிழ்ந்துவாதாவி வாவென் றழைத்தமாதிரத்தில் அப்பாதகன் கோடையடியைப்போலக் கொக்கரித்தெழுந்ததை முன்னவன் கண்டுகளித்துமேலுந் துஷ்கிருத்தியங்களுக்கேதுவாகிய கிரபகம் கொண்டு தாமரைப்பீடத்தினான பிரமனை மீட்டிமவனங்கி அடியேனுக்குப் பின்னுமொரு வரந்தரவேண்டும் அஃதென்னையெனின் ஆட்டினுருவாகவிருக்கின்ற என் துணைவன் இனிமேலும் உடல்துணிபடுவானாயினும் நானழைக்கும் போது பழையபடிக்கு உயிர் பெற்றெழ வேண்டுமெனத்துதிக்க அவ்வாறே பலகாலமும் நடந்துவரக் கடவதென்றருளித்தமதுலகத்துக்கெழுந்தருளினார் பின்பு அவ்விருவருந் சிங்கத்தினை யொத்த வல்பெற்ற சூரபன்மன் சபைக்குப்போய் வீரகண்டையணிந்ததிருவடிகளின்பணிந்து யாங்கன்வேறல்ல. தேவரீர்தங்கைபுத்திரர் உமக்குமருகராவோம். இதுவுமல்லாமற் பிரமனைவழிபட்டு ரிஷிக் கூட்டங்களைவாட்டும் வரப்பிரசாதத்தினையும் பெற்றோமெனத் தமது வரலாற்றைத்தெரிவித்தமாதிரத்தில் சூரன் அவர்களைச்சேரவழைத்து மார்பிலிறுக்கத்தழுவிமருகோ உங்களைப்பார்க்க மிகவுங் களித்தனம். இவ்விடத்திற் சகலசவுக்கியங்களையும் அனுபவித்துச் சுகமாயிருப்பி லொனச் சொல்லச்சம்மதித்து மயேந்திரபுரத்தில் ராசவுப சாரங்களைப்பெற்றுச் சிலநாளிருந்து பின்பு மாதவனிடத்திற் செலவு பெற்றுக்கொண்டு பூமியின்கண்வந்துபர்வதங்கள் பெருத்துச் சோலைகளிடுகத்து மதயானைகள்களித்து வயல்கள்செழித்துப் பலவளங்களையும்பெற்றுச்சிற் ற்திருக்குங் குடகாட்டைச்சேர்ந்து தருக்களடர்ந்துகுளிர்த் த நீழலைப்பரப்பியிருக்கும் ஒருவனத்திலநாலுபாதையுங் கூடுமிடத்தில் ஆசீர்மமுண்டுபண்ணி எவ்வெவர்களு ம் இச்சிக்கத்தக்க வஸ்துக்களெவ்வெவற்றையும் வினைவோங்கச்செய்து அம்மார்க்கத்தில் ஆண்பின்னர்களாக விருப்பவர் யாரிவரினும் அவர்களிராணனைவாங்கியலைக்க ிச்சயித்து அவ்விருவரில் இளையவனாகிய வாதாவியான

வன் திருகிவளர்ந்து பொன்னையொத்து விளங்குங்கோட்டியையுடைய ஆட்டிக்கடாவி னுருப்பெற்றுப் புலத்தில் மேய்ந்து முன்னவனாகிய வில்வலன் தவவேள்விகளைச் செய்யுஞ்சிறந்த முனிவனைப்போல மாயவேஷந்தாங்கியிருந்தும் அம்மூலமாகப் போகின்ற ரிஷிகளைக்கண்டவுடன் அதிகவேகமாயெதிர்கொண்டுபணிந்து உபசரித்து அடியேன் ஆசீர்மத்திலுள்ளமுந்தருளிப்பவத்திரமாக்கிப்போகவேண்டுமெனப் போற்றியழைத்துப்போய் அருக்கியபாத்தியமுதலிய கடன்களைநடாத்தியபின்பு சுவாமிகளுக்கு இத்தினம் இச்சிறுகுடிசையிற் புசிப்பினைப்படைக்கவிரும்பினேன் வினாவில்முடியும், ஆதலாற்கிருபையுற்றுமனங்களிக்கவுண்டு நாயினேனைக் கிருதார்த்தனுக்கிப் போகவேண்டுமெனத்துதித்திருத்தி அறுசுவைப்பதார்த்தங்களைப் பாகமாகச்சமைத்தபின்பு ஆடாகிமேய்கின்றதுணைவனைப்பிடித்துவந்து கண்டித்துத் தோலைப்போக்கி மின்னலையொத்துப் பிரகாசிக்கும்வாளினால் உறுப்புக்களைவகைவகையாகச் சேதித்தெடுத்திச் சுத்திசெய்து பதப்படுத்தியவுடன் விசாலமாகிய வாழையிலையைப் பரப்பிக் கறிவகைகளைச் சுற்றிலும்வைத்துத் திவ்வியபோசனத்தையும் படைத்து அவர்கள்திருத்தியாகச்சாப்பிட்ட பின்புவாதாவிவாவென்றழைப்பான், அவ்வொலியினைக் கேட்டமாதிரத்தில் பிரமன்வர முயற்சியினால் உருவம்பெற்றுக்கூரியகொம்பினால் அம்முனிவன்வயிற்றைப்பீறி வெளிவந்துஇறந்தவுடலை யிருவருமாகப் புசித்துப்பழையபடியே தம்பி ஆடாக மேய்ந்துந் தமையன் ரிஷியாக விருந்தும் இவ்விதமாகப் பற்பல தவத்தொ நாள்தோறும் கொலைசெய்துண்டு அம்மரபினருக்கு யமனைப்போலத் தொடர்ந்தலைந்திருப்பார்கள்.

இந்திரன்கரந்துறை படலம்.

இப்படியவுணர்களினையேனையோர்
செப்பறுமுனிவரைத்தேவர்தங்களை
யொப்பறுநரத்தமையொருப்பமாயைதன்
வைப்புறுகாதலனரசின்மன்னினான்.

இவ்விதமாகவில்வலனும் வாதாவியும் மற்றுங்கடின சித்தம்பெற்ற ராட்சதருமாகப் பலதிசைகளினுமிருந்து நேர்ந்ததவசினோஷ்டராகிய ரிஷிக் கூட்டங்களையும் தினராகிய தேவரினங்களையும் தருமசீலராய்த் தெய்வபத்திவிளங்கி ஒப்பற்றிருக்கும் மானிடவகைகளையும்வளைத்துமாய்கையினாலும் வலிதினும்வாட்டி நாசஞ்செய்துவரமாயை புத்திரனாகிய சூரபன்மன் மயேந்திரபுரத்திலிருந்துகொடுங்கோல்செலுத்துங் காலையிற் பொன்மயமாய் ரத்தினகாந்திகளைவிசி ஒப்பற்றிராரின்ற இந்திரனாலத்தேரி லாரோகணித்துப் பரமசிவன் தனக்கனுக்கிரகஞ்செய்த ஆயிரத்தெட்டண்டங்களிலுந் தினந்தோறும்போய் நிமைப் போதில் முற்றுமுலவி அவ்விடங்களிற் காவல்கொண்டிருக்குந் தன்படைவீரருக்குத் திட்டவட்டங்களைக் கட்டியபிட்டு எங்குந்தன்னுக்கினைசெல்ல அரசசெய்பவன் ஒருதினம் பாதலங்களினுலவிவிசாரித்தும் ஒருதினந்திசைகளைச்சுற்றிப்பார்த்தும் ஒருதினம் வானநாடுகள்தோறுஞ்

சென்றுமொருதினம்பிரமனுலகிற் போய்ப்பாட்டனைக்கண் டே வார்த்தையாடியும் திருதினங்குளிர்ந்து பரிமளமிகுத் துத் தழைத்துச்சிறந்திருக்கும் திருத்துழாய்மலை மாப் பராகிய விஷ்ணுலோகத்தைக்கண்டும் இவ்விதமாக அவ்வ ற்ற உலகங்கள்தோறும் தினமுமுலவிவிசாரித்தும் மலை ப்போழ்து வருவதன்முன்னர் தன்நகரத்தைச்சேர்ந்துசு கலசெல்வங்கனையும் அனுபவித்தும் பலகன்னியர்கள் இ ன்பநலங்களைப் பெற்றுக்களித்தும் இருக்கின்றபோழ்து ஒருதினம் மேல்வருங்கெடுதியை யோசியாமற்காமாந்த காரணய்த் தேவராஜனாகிய இந்திரனைப் பிடித்துச் சி றைசெய்யவும், அவன்பத்தினியாகிய கற்புவாய்ந்த இந்தி ராணியைவருவித்து அவளின்பநலங்களை யனுபவித்துத் களிக்கவும், இத்தகைய கெடுநினைவுகொண்டு தன்படைத் தலைவர்களி லொருவனையழைத்து இந்தநிமிஷத்திற் சே னைகளுடன்போய்ப் பொன்னுலகின்றுக்கின்ற தேவேந்திர னனைக் கைப்பிடியாகப் பற்றிவந்து நமது முன்னேவிடக்க டவாயெனக் கட்டினையிட்டு முந்தியனுப்பி வாள் கேடகம் வேலாதிபடைகளைக் கரங்களிற் பற்றித் தன்னரண்மனை அந்தப்புரங்கள் இவ்விடங்களிற் காவல்கொண்டபாதகங் களுருப் பெற்றதையொத்துக் கறுத்துப் பாரித்த தேகத் தைப்பெற்றுக் கொடியமனதை யுடையவராய்ப்பாடகங் கள் பாதங்களிற் பிரகாசிக்கப் பலபூண்களையணிந்து பாத கராகிய ராட்சதகுலத்தினுதித்து வீரத்தன்மைபெற்ற ஒ ன்பதுகோடி பென்சேனைகளைத் தருவித்துநீங்கள் அதி சிக்கிரத்தில் தேவலோகத்தைச்சேர்ந்து இந்திரன்மனது க்கினிய சந்தரமுள்ள இந்திராணியைப் பிடித்துவந்து ஒ ப்பிக்கக் கடவீரென நீர்த்தாட்சண்ணியமாகிய வுத்தர வைத்தர, அவர்கள்வணங்கி விடைபெற்று வடவாக்கினி யைப்போலக் கொதிக்கும் மனதையுடையவராய்க் கோபி த்து வேகங்கொண்டுவானாட்டைநோக்கிவருவதைத்தே வதுதர்கண்டு திடுக்கிட்டுவாயுவேகத்தினுமேஸிட்டோடி த் தமதரசனைக்கண்டுசேவித்து ஐயனெஞ் ரபன்மன் சயி ன்னியங்களிற் பலராட்சதவீரருஞ் சயசாலிகளாகிய திர ண்டபெண்படைகளுஞ்சர்வாயுதபாணிகளாய்ச் சண்டை க் காயுத்தப்பட்டவரைப் போல ஆர்ப்பரித்து இதோவந் துவிட்டார்கள். அவர் கருத்தின்னதெனத் தெரியவில்லை யிச்செய்திபைச் சித்தமறிகவென்று விண்ணப்பஞ் செய் து கரங்களைக்கூப்பி நிமிசின்றவரை யனுப்பிவிட்டுக் கொ டிய மனதைப்பெற்ற பகைவாந்நேவை நிதானித் தறிந்த வனய் வினாவில் அந்தப்புரத்தைச் சேர்ந்து தன்தேவிக்கு இதைத்தெளிவுபெறச்சொல்லி அவனாந்தானமாகக்கு யில்னுருப்பெற்று மாயமாகத் தன்னகைக்கடந்துஇப்பி மியைச்சேர்ந்தான்.

அத்தருணத்திலு ரனேவிய ராட்சதப்படைகளும்பெ ண்சேனைகளும்மாக இந்திரன்பதியைச்சேர்ந்து அரண்ம னைமுதலிய விடங்களில் தேவேந்திரனையும் இந்திராணி யையுந் தேடிக்காணாமல் மனவலியுற்றுக்கவலையுற்றுச்சக லருமோரிடத்திற்குட அரசன் நம்மையொருகாரியக்கா ரராக நிதானித்து அனுப்பிய பணிவிடையைமுடிக்க வ கையற்றேறும். இந்திராணியுடன் தேவராஜன் இவ்விடத் தைநீங்கிப் போய்விட்டதாகக்காணுகின்றது. ஆகிலும் ம ற்றொருவிசை சந்துபொந்து மூலையிடுக்குகள்முதலியதல ங்கள்தோறும் ஆராய்ந்து பார்ப்போமென்று நிச்சயித்து ப்பட்டினமெங்கும் கவனிப்பாக நாடிக்காணுமையால்தே

வர்களைப்பற்றி வகைகளிற்றுகிளையிரிந்த உமதிதைவனைக் காட்டெனப் பல்லுதிர் அடிப்பார்கள். இந்திராணி எவ் விடத்திருக்கின்றாள் சொல்லுமென்று முதுகெனும்பொ டிந்து வாய்வழியாக உதிர்ந்தினைக்கக்கக் குத்துவார்கள். அண்ணந்தாளகிட்டி யாதியவைகளினால் வாட்டுவார்கள். இவ்விதமாகத் தாமரைத்தடாகத்தில் மதயானைகளிழந் து கலக்கிளுப்போல அலைக்கும்போது அவ்வுபத்திரவத் தைத் தேவர்க்கிக்கமாட்டாமல் ராட்சதவீரர்களேதேவே ந்திரன் தேவியுடன் இருக்குமிடம் எங்களுக்கு எவ்வள வுந்தெரியாது நருக்கிப்பிழுவீராயினும் உங்களுக்கு வே ண்டும்பினாயோசனங்கிடையாது மிகவும்வருந்துகின்றோ ந் தீனராகிய எங்களிடத்துக்கிருபையுற்று மன்னிக்கக்க டவீரென்று அவர்களிரங்கும்படிக்குப் பலவாக முறையி டுவதை ராட்சதரும் பெண்படைகளுக்கேட்டுப் பரிவாய் அவர்களைவிட்டுத் தேவலோகத்தினைக்கடந்து சமுத்திரம த்தியிலிருக்கும் வீரமாமயேந்திர புரியைச்சேர்ந்து சபா மண்டபத்தில் வீற்றிருந்தரசசெலுத்தும் ராசரசனைக்க ண்டிசேவித்து மனக்கவலையுடன் தாங்கள்பொன்னுலகத் துக்குப்போனதையுந் தேவராஜனையும் புலோமிசையை யுந் தேடிக்காணாமல்வந்ததையும்விபரமாகச்சொல்லக்கே ட்டு உடனே சூரபன்மன் வடவையைப்போற்சிறித்தேட ந்கரிய சிரோரத்தினத்தையிழந்த சர்ப்பத்தினைநிகர்த்து மனம்வருந்தித் திகைத்துத்தேறி சமர்த்தராகிய பலகோ டிதாதைஅழைத்து நீங்கள்அதிவேகமாகப்போய் விண் மண்பாதலங்களாகிய இம்முன்றிடங்களெங்குங்கிரமமாக ஆராய்ந்து தேவேந்திரன் இந்திராணியிருக்கு மிடத்தை த்தேறிந்து சிக்கிரத்திலவந்து நமக்குத் தெரிகிப்பிடுவெனக் கட்டினையிட்டமாதிரத்தில் வெற்றிமாலையணிந்தசூரனை வணங்கிப்போய்ப் பலதிசையினும்பரந்து உலகங்களெங் குந்தேயுவதாயினார். இதுநீங்கப் பொன்னகரம்பட்டதுன் பத்தையும் மற்றசேனிகளையும் இனிச்சொல்லுவோம்

மேகவாகனாகிய தேவேந்திரனும் இந்திராணியும் நீ ங்கியவுடன் பொன்னகரமானது சோடசகலைகளையுடைய சந்திரனும் நட்சத்திர ராசிகளும்மில்லாமல் இருள்மூடிய வானம்போலப் பொல்வழிந்து சிறப்பற்று லட்சுமிவிலா சமங்கிச் சகலவளங்களுங்குன்றி வானவர் செருக்குகளட ங்கித் துயரமேல்ட அப்பதியெங்கும் அமுசூரல்மேலீட் டி யாவர்கள்விழிகளினுஞ் சலத்தானாபொழிய எங்கும்பு கழத்தக்க சொர்க்கலோகம் பிராணனையிழந்த பிதோதம் போன்றுவிளங்கியது. இச்சம்பவம்நேருகின்றதற்குமுன் னம் இந்திரனுக்குத் துணைவராகவிருந்த உபேந்திரரா னவர் வானநாட்டைநீங்கித் தன்பதியாகிய வைகுந்தத்தி னைச்சேர்ந்து அவ்விடத்திலுந் தேவிபூதேவிகளிக்கவிற் றிருந்தார் அஃதெப்படியிருந்ததென்றால்பூர்வத்தில்ரிஷி கள்கள்வருவதையறிந்து லோகநாயகியாகியபார்ப்பதியார் முப்பத்திரண்டு அறங்களைவளர்த்துத் தவத்தினைச்செய் திருந்த பெருமையினையுடைய திருக்காஞ்சிநகையடைந் து மனம்பூரித்து களித்திருந்ததைப்போலத்தோற்றியது அக்காலத்தில் தேவராசபுத்திரனும் கற்கம்பத்தினையொ த்த சந்தரமுள்ளபுயங்களைப்பெற்ற சயந்தனானவன்சிறிய தந்தையைக் கண்டிவர நினைவுகொண்டவனாய் வைகுந்தி ற்குப்போய்ச் சிலபகல் அன்னையர்போஷிக்கச் சகலசம்ப த்துகளையும் அனுபவித்திருக்கின்றபோது சிலதேவதாத ரோடிவந்துவணங்கி ராட்சதர் உபாதிக்குசித்தாய்தந்தை

யரோடி யொள்ததையும் அத்தருணத்தில் அவுணப்ப
டைகள் பொன்னுலகைமுற்றிக்கைபோட்டிக்கொண்டு ஆ
ராய்ந்து அவர்களைக்காணாதவர்களாய்த்தேவனாஅலைத்து
த்திரும்பியதையும் அதனால் விண்ணுலகம் மாறுபட்டித்
தேவர் பங்கப்பாடொங்கியதையும், விண்ணப்பஞ்செ
ய்யக்கேட்டுருந்தி, பிதாவுக்கு யாதொரு மெலவுசம்பவி
க்குமானால் அக்குடிக்குத் தலைமைப்புத்திரை யிருப்பவ
ன் ஏற்றுக்கொண்டி சுற்றமுதலையாப் பாதுகாப்பது மு
றைமையாகும். தருமசாஸ்திரங்கிலும் அப்படிக்கேசொ
ல்லுகின்றது. மேலும் என்பிதாவுமில்லாமற் பட்டினம்
வாடியிருப்பதைத்தெரிந்துத் தாமசப்படலாகாது சீக்கிர
மாகப்போய் நமது பதியினைத்துயரகற்றப் புரப்படுங்க
ளென்று ஆலோசித்து உபேந்திரராகிய சிற்றப்பனுக்கு
இச்செய்திகளைக்கூறிச் செலவுபெற்றுப் பொன்னகைய
டைந்து வாடிவருந்திக் கிலேசிகின்றதேவனாக்கண்டுஇ
ரக்கமுற்று தன்பிராணையொத்த தாய்தந்தையலாப்பா
ர்ப்பதற்கில்லாமல் துக்கசாகரத்திலுமுந்தி யேக்கமுற்றாம
ன்தெளிவுபெருமலும் யாதொருசெய்கையையும் நீனை
யாமலும் பித்தனைப்போலச் சோபித்திருப்பதைத் தவசி
லோஷ்டராகிய நாரதர்தெரிந்து தேவராசுபுத்திரன் மனக்க
வலையைநீக்கினைத்து அப்பதியில்வருவதைச் சயந்தனக்
ண்டு உடனேநடுக்குற்று பத்தியோடு எதிர்கொண்டுசேவி
த்து நவரத்தினமயமாகிய பிடத்திலெழுந்தருளச்செய்து
கரங்களைக்கூப்பிப் பக்கத்தில்நின்று சுவாமி! தபைதாட்ச
ண்ணியமற்றுத் தினந்தோறும் தகாதஏவல்களைக்கொண்
டிருந்த சூரபன்மன் புதிதா எதோவொன்றைமுடிக்க நி
னைந்தகாரணத்தையறிந்து பயந்து அடியேனையரிதிந்பெ
ற்றுச் சீராட்டிவளர்த்ததாய்தந்தையர் என்னையு மறந்து
இவ்வுலகையும் வெறுத்துப்போயினர் சென்றவிடமுந்
தெரியவில்லை ஓ! மகானுபாவரோ! தீங்குகளநீங்கி யாங்கள்
தாபரித்திருக்குங் காலமுமுண்டோ! தபைசெய்து சொல்
லவேண்டிமென்று மனச்செருக்கற்றுவாடுஞ் சயந்தன்
போற்ற, நாரதர்தொனத்தாலாராய்த்தறிந்து அவன்மீது கி
ருபானோக்கம்பாஸித்து அறிகிலிருக்கின்ற நவரத்தினமய
மாகிய சிறந்த சிங்காதனத்திலிருக்கக் கட்டளையிட்டு ஐய
னே! தீங்குகள்சம்பவிப்பதும் நன்மைகளைப் பெறுவதும்
தாங்கள்செய்த பூர்வகர்மவசத்தினால் தத்தமக்கப்பதல்
லது ஒருவர்முயற்சியினால் வருவதன்று அதற்குச் சிலதி
ருஷ்டாந்தஞ்சொல்லக் கேட்பாயாக, அமுதத்துக்கும் வி
ஷத்துக்கும் ருசிபேதங்களைக்கூட்டினவருமுண்டோ! அ
ஃது சுபாவமாகவேதோன்றும் அவ்வாறே முற்றுமுணர்
ந்த மேலையோர் பரமசிவகடாட்சித்தினால் இன்பம் வந்த
பொழுது களித்திறுமாந்திராமலும் துன்பம்வினைந்தகா
லத்தில்திடுக்கிட்டுவாடிவருந்தாமலும் இவ்விரண்டும்பிரா
ரத்துவ சம்பந்தமெனக்கருதிச் சமமாகவேபாவித் தனுப
விப்பார்கள்.

இவையன்றியும், மிகுத்ததரித்திரராயிருப்பவர் அகன்ற
சாம்பிராச்சியத்தைப் பெறுவதுஞ் சகலசெல்வங்களையும்
அனுபவித்திருந்த பாக்கியவான்கள் சிலதினத்தில் வறு
மையுற்று வாடுவதுமுண்டு. சிறியவர்கள் பலரும்புகழ்மே

ன்மையையடைவதுஞ் சிறந்தகல்விமுதலியவை யொருங்
கெய்தப்பெற்ற பெரியோர்கள் தினாவதுமுண்டு. இவ்
விதங்களாக மாறிமாறிவருவது ஊழ்வினைச்சம்பந்தமாம்
இவைஉக்களுக்குமாதிரமல்ல சூரியனொளிபரவியிருக்
கும் உலகங்களெங்குஞ் சாதாரணமாகவே நடந்துவருஞ்
செல்வமும் வறுமையும் இன்பமும் துன்பமும் பிராணி
களுக்கு நிலைபட்டதென்றெண்ணப்பட்வுதோ! சோடசஅ
முதகிரணங்களைப்பரப்பி வானத்திற்பென்று உலகைவி
ளக்குஞ்சந்திரன் பூர்வபட்சத்தில் வீர்த்தியாகியும் அமர
பட்சத்திறேய்த்தும் நாளாதிக்களிற் பேதப்பட்டுவருவ
த்தைக்கண்டதில்லையோ! ஆதலால் ராஜகுமாரனே! உங்க
ளதாழ்வும் அவுணர்வாழ்வும் பிசுக்கின்றிநிகவறியாது. உ
ண்மைக்கெக்காலத்துமழிவில்லை, பொய்ஸ்தாபிதமாகநிற்
பதுமில்லை, இதனால் நிதானித்துக்கொள்ளக்கடவாய். ஐய
னே! யிந்நகரநீங்கிப்போகிய உந்தாய்தந்தையருஞ்சமு
த்திரரஞ்சுழ்ந்த பூமண்டலத்திற் சிலோஷ்டமாகிய தலத்
தைச்சேர்ந்து சுகமாயிருக்கின்றனர். இந்திரகுமாரனே! நீ
பிறப்பதற்குமுன்னர் தேவர்களைவருத்திக்கொண்டிருந்த
கஜமுகனென்னும் ராட்சதராசன் மாளும்படிக்கு உன்பி
தாவானவன் பரமசிவத்தைவழிபட்டு அவனுபத்திரவத்
தைநீக்கினான். அதைப்போலவே பாசுகனாகியசூரபன்ம
ன் முடிவெய்தத் தவங்களைச்செய்துபெறுவானென்று ப
லதிருஷ்டாந்தங்களைச் சொல்லிக்காட்டி யினி சீக்கிரத்தி
ற் கொடியசூரன் சுற்றத்தோடுமாண்டுபோவன் உங்களு
க்ககித்திருக்குந்துன்பமுஞ் சமீதியில் நிவாரணமாகும் இ
தனை உறுதியாகக்கொள்ளக்கடவாயென்றுசயந்தனைத்தே
ற்றிநாரதர்போயினர். பின்புஇந்திரதனையன்மனத்தெளி
வுபெற்றுத் தயிரியங்கொண்டு பொன்னுலகில் வருந்திவா
டிகின்றதேவர்களுக்குநாரதர்போதித்தவுண்மைகளைத்தெ
ரிவித்து மனக்கிலேசங்களைநீக்கிச் சத்துருவாகியசூரன்ப
ணிவிடைகளிற் குறைவில்லாமல் நடத்திவரத்தக்ககாகக்
காலங்கள்தோறும் தேவனாயனுப்பித் தானுங்களித்திரு
ந்தான். இவைநிற்கமுன்னம் பூமியிற்போன தேவேந்திர
ன்செய்கைகளை யினிவிரித்துச்சொல்லவோங் கேட்பிராக.

பஞ்சதருக்கள் சுகந்தபரிமளங்களைவிசிப்பரப்பியகுளி
ர்ந்தநீழலில் வாசமாய்மகிழ்ந்திருந்தமகதயின்வரியத்தை
வெறுத்துப் புனிதனாய்ச் சுந்தரவதியாகிய தேவியுடன்பூ
லோகத்திற்சிறந்த தென்பிரதேசத்திற்போய்ப் பன்னிரு
திருநாமங்களைப்பெற்ற தெய்வீகத்தலமாகிய சீகாழியை
ச்சேர்ந்து அதன்பெருமைகளைக்கண்டுஇத்தலம்வாசயோ
க்கியமாகுமென்றெண்ணித் தேவராசன் இந்திராணிபுட்
ன் மனம்வருந்தித் துக்கசாகரத்திற்பட்டிக் கிலேசித்திரு
க்கின்றகாலத்தில் லோகநாயகனாகிய பரமசிவனைப் பத்தி
வினையங்களுடன் அருச்சுனைவிதிகளைச் செய்துபோற்றி
த் தன்மனவாட்டத்தைப் போக்கவெண்ணி அவ்வாலயத்
துக்கருகில் நந்தவனுமுண்டாக்கஉத்தேசித்துச் சுந்தனம்-
அகில்-பலா-தித்திப்பு-மா-ஆச்சா - மஞ்சாடி- தேக்கு-அ
சோகு-முருங்கை-சூரா-தெங்கு-இலைவிரிந்திருக்கும்- வா
ழை-கரும்பு-வன்னி-காஞ்சி-வேங்கைமுதலியதருக்களின
ல் விஸ்திரணமாய் வேல்கோலி அதன்மத்தியிற்சிறுசுண்
பகம்-கோங்கு-புன்னை-சண்பகம்- கொன்றை- குங்குமம்-
பாதிரி-சுரபுன்னை-பாரிசாதஞ்.செருந்தி-நாரத்தை-வில்வ
ம்-அலரி-வெட்சி-இருவாட்சி-வனமல்லிகை- மருங்கொழு

ந்து-செவ்வந்தி-மூலலை-இவைமுதலாகிய நிவ்விமலர்க ளையுதவுந் தருக்களையும்புதர்களையும் யோக்கியமாகத்தரு வித்துக்குளிர்ந்த நந்தவனமாக்கிப் பரிபக்குவப்படுத்திக் காலங்களிற் சலம்விட்டுக்காப்பாற்றிவரச்சிலதினத்தில் த னைத்துவிடத்தியாய்அரும்பெடுத்துச்சுகந்தமலர்கள் அப ரிமிதமாகப்பூத்ததைஇந்திரன் கண்டுகளித்துத்தினமும் பிராதக்காலையில் ஸ்ரானஞ்செய்து நித்தியகருமங்களைமு டுத்தபின்பு புழுக்கடிமுதலிய குற்றங்களில்லாமலும் வ ண்டிகள்முகராமலும் நன்றாக மலர்ந்திருப்பதைத் தேடி ப்பறித்துக் குடிலைகளிற் சேர்த்துக்கொண்டு ஆலயத்திற் போய் மாலையிற் விதங்கலாகத் தொடுத்துப் பரமேஸ்வர னைத் திரிகாலங்களினும் ஆகமவிதிப்படிக்கு அருச்சுனை முதலிய சோடச உபசாரங்களைச்செய்து பணிந்துபோற் றித் தன்னுறைகளை விண்ணப்பஞ்செய்து இவ்விதமாகத் தினந்தோறும் வழிபட்டு தேவேந்திரன் தன்பத்தினியுட் ண் அத்தலத்திலிருக்கின்றகாலையில்உலகங்களிலிருக்கி ன்ற அவுணருக்கரசனுப் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினுங்கொ டிக்கோல் செலுத்திச் சிறந்த தேவனாவாட்டி எவல்கொ ண்டிருக்கின்ற சூரனானவன்முன்னம்விடுத்தகோடாகோ டி தூதர்கள் பூலோகமெங்கும் பரவித்தேடுவதை இந்திர னறிந்து திடுக்கிட்டித் துரிதமாம் த் தேவியுடன்மூங்கில் வடிவுகொண்டு பூங்காவன வேலியில் மறைந்திருந்துமன வருத்தத்துடன் தினந்தோறுஞ் சிவபிரானைக் கிரமப்படி க்குப் பூசித்து அரிய தவவிரதங்களைச்செய்து வருகையி ல் முற்குறித்த அசுரத்திரிலோகங்களினுந் துருவித்தேடி இத்திரனைக்காணாமல் திரும்பி விட்டார்கள். காளமேகம் போன்ற ராட்சதவீரர் ஆக்கினைபிசுகின்றி எங்கும்நடப்ப தென்பதற்குச் சந்தேகமில்லாததைக் காட்டுமாறுபோல மழைப்பசுமை நீங்கினதாலே அப்பூங்காவனமாதிரெரு ப்புப்பட்டு வெந்தையொத்துச் சூரியவெப்பம்பரவிவா டிச் சருகாய்மங்கிப் போவதைத் தேவேந்திரன் தெரிந்து வருந்தி வேறொருசெயலில்லாததாற் பிரமனும், விஷ்ணு வுந் தேடித்தெய்விய பரமசிவனை நினைந்து முறையிட்டிப் போற்றும்பொழுது நந்தவனம் வாட்டமுறினுந் திரிபுர தகனராகிய பரமன்அனுக்கிரகப்படிக்கு நசித்துப்போகா மற் பிழைத்திருந்தது மன்றியில்தேவராசனே யிக்காவி ன்மத்தியில் ஒருநதிபெருகவிருக்கின்றது, அதனால் இவ் வனம் மிகவுஞ்செழித்து உன்யூசனைக்குத் தாழ்வில்லாம ல் புஷ்பங்களைத் தருமெட் ரொருவாக்கியம் வானத்தி லு ண்டாகியதை இந்திரன்கேட்டமாத்நிரத்தில் இஃது சிவ கடாட்சத்தினுலுண்டாயதென நிச்சயித்து அத்திசையை நோக்கிப் பலதரந்தொழுது வாழ்த்திச்சீரம் பூரித்து ம யிர்புளகிக்க மகிழ்ந்துதயிரியத்துடன்அவ்விடத்திற்பழை யபடிக்குத் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தான் சவுனகாதிரி ஷிகளே யினிதெய்வீகம்பொருந்திய நதிஅதன்கண்பெரு கிய சரித்திரத்தைக்கேட்பீனாச சூதபுராணிகர் சொல் லத்தொடங்கினர்.

எழுவதோர்செஞ்சொற்கேளாவெம்பிரானருள்தெ ன்னாத், தொழுதனன்போற்றிமேனி துண்ணெனப்பொடி ப்பச்சிந்தை, முழுவதுமகிழ்ச்சிபொங்கமொய்ம்பொடே யிருந்தானங்க, னழகியநதியொன் றுற்றவரன்முறையறை யலுற்றேன்.

வி த த கி ரி ப் ப ட ல ம்.

அந்தப்பொழுத்தளிகொண்டையோர் சிந்தைக்கெளிதாஞ்சிவன்மெய்யருளான் முந்துற்றனர்நாரதமாமுனிவன் விர்தக்கிரிமுன்னுமேவினனான்.

அந்தக்காலையில் மெய்ப்பத்தியையுடைய மகத்துக்களு க்கெளிதாகிய காட்சித்தந்தருளந் கிருபாநிதியாகியபரமே ஸ்வர கடாட்சத்தினால் திரிகாலங் களையும் பகுத்தறியும் பேரறிவினைப்பெற்ற நாரதமுனிவர் விர்தக்கிரியி னருகில் வந்து பற்பல ஆசிகளைச்சொல்லக்கேட்டவுடன் தெய்வப் படிவமாக விருக்கும் அக்கிரியானது களித்துச்சேவித்து த் தேவரீர் இவ்விடத்தெழுந் தருளியதுஅற்புதக்காட்சி யாகுஞ் சுவாமிவந்தகாரிய மென்னென்றுபோற்றும்போ து வராகளிற் சிறந்தவிந்தமே ஒரு அதிசயத்தைக் கேட் பாயாக. மகம்மேருவானது பிரமன்தேடிக்காணுதற்கரிய சிவநாதன் தன்னைத் தனுசாகத்தாங்கிய பெருமையைபெ ண்ணியுஞ் சகலபுவன சராசரங்களையும்பெற்ற பரமேஸ் வரி தன்மரபில் விளங்கும் இமாசலத்துக்குப் புத்தியுமா கத் தோற்றியகாரணத்தை நினைந்தும்பர்வதங்களனைத்து க்கும் ராசனாச்சொல்லுவம் வெற்றியைக்கருதியும் அண் டகோளகையைமுட்ட வானத்திலோங்கி நிற்கும்உயர்வை மதித்தும் நித்தியத்தைப்பெற்ற பரமன் சமஸ்தத்தையு ஞ் சர்வசங்காரகாலத்தில் நாசஞ்செய்கின்றபரியந்தம் இ ப்பூமியை யசையவொட்டாமல் தாங்கும்வலியைமதித்து ம் ஆயிரம் பொற்சிகரங்களைக்கொண்டிருக்கும்பெருமை யை நினைந்துங் காளகண்டமூர்த்தியெழுந்தருளந் திருக் கமிலாயத்துக் கருகிலிருக்கும் பெருமையை மதித்தும்பி ரசண்டவாயுவின் மோதலுந் சலனப் படாமல் உறுதி பெற்றிருப்பதினாலும் ஆயிரங்கிரணங்களை விரித்துப்பக லைவிளக்குஞ் சூரியனும் குளிர்ந்த சோடசகலகளைப்பா ப்பி யிரவைத்துலக்குஞ் சந்திரனதுய நலக்கிரகங்களுஞ் சத்த ரிஷிகளும்மற்ற நட்சத்திரங்கள் முதலாகத் தினந் தோறுந் தன்னைத்தொன்றுதொட்டு வலம்வர நிற்பதின லுந் தேவர்களுந் தன்னிடத்தில் வாசஞ்செய்வதினாலுஞ் சொர்னமயமாகிய பல சிகரங்களைப் பெற்றிருப்பதினாலு ன் குலகிரிகள் குழறிந்கின்றதோற்றத்தினாலுந் தனக்கொரு வரும் நிகரில்லையென்றுதன்னையே முக்கியமாகவெண்ணி யிறுமார்திருக்குங்காரணத்தை அதற்குமேம்பட்ட சிறப் பையுடைய விர்தக்கிரியேநீமதித்துப்பார்த்ததில்லையோஇ வ்வநியாயத்தை உணக்குத்தெரிவிக்கத்தான்இவ்விடம்வந் தோமென்று நாரதர்சொன்ன விசேஷத்தைக்கேட்ட மா த்திரத்திற் பொன்மயமாய்த் தெய்வப்படிவத்தினைப்பெற் று நிற்கின்ற விர்தக்கிரியானது மனம்பொருமல் வெம்பிப் பெருமூச்செறிந்துதேவரீர்குறித்த காரணங்கள் வெகுநே ர்த்தியெனநகைத்திகழ்ந்து தபோநிதியே? கேட்பீராகமே ற்குறித்த வெல்லாம் நித்தியமாகவெண்ணி நின்ற வீரூப் படங்கவும் பலருஞ் சலபமாகநினைந்து நிந்திக்க நாணியி னுந்கட்டிண்டு பரமன்கரத்திலடங்க வில்லாகவனாந்துநா ணப்படுவது மேம்பாடென் மெண்ணப்படுவதோ. சொர் னமயமாகிய இமையவனாவெருகாலம் நோற்றதவமுயற் சியினுந் பார்ப்பதியார் அபிமான புத்திரியாகத் தோற்றி

என் அக்காரணத்தினால் பர்வதாசனெனச் சொல்வதல் லது வேறுமுண்டோ அப்பட்டத்தினையாக்கட்டினார்சராச ரப்பிரபஞ்சங்களை யிடையிடாமற்படைத் தாட்டிவைக்கு ம் பெருமையினையுடைய பராசத்தி அவன் பெண்ணாகிவி ட்டனானோ பரத்தமிழையிதத்தாக்குகின்றனனென்றி றுமா ந்தானே இவனைப்போலவே பலகிரிகளும்புலவன்களைச் சுமந்திருக்கின்றன. இவை யனைத்தாந் திரிநேத்திரதாரியி னுடைய சத்தியின்முயற்சியினால் சுமப்பதல்லது வேறு முண்டோகிரணசமுகங்களைப்படைத்த சூரியன்முதலிய நவக்கிரகங்களும் நட்சத்திரகணங்களும் தன்னையாத்திர மோ வலம்வருவர் என்னையுஞ்சூழ்ந்துபோவதில்லையோ.

இஃதன்றியுஞ் சத்திவுகளில் நிற்கின்ற பர்வதங்களை வலம்வரவில்லையோ கடல்களைச் சுற்றிப்போவது பொய் மையோ பலகிரகங்களைப் பெற்றிருப்பதாகச்சொல்லுவா னாயின் கள்ளிவிருட்சத்திற்கும் அளவற்ற தலைகளுண்டு இதனாற்சிறப்பென்னே நான்குசிரங்களையுடைய பிரமதே வன்தான் நேராகப்பேசலாமோ பூர்வத்திற் சிலகாரணத் தினால் வாயுதேவன்மோதியபோது தேவர்போற்ற விரங் கியபடியால் அச்சிகரங்கள் நிலைபெற்றிருந்ததல்லதுநான் றேனும் படைக்கப்பெறுவனவே. இச்சரித்திரத்தைதேரு மறந்தானே. இவையன்றியுஞ் சக்கிரதானுகிய ஸ்ரீவிஷ் ணுவக்கும் மேலானவல்லமைபெற்றானே குளிர்ந்தபிர காசத்தினைத்தரும் ஆயிரத்தெட்டுமாற்றையுடைய தங்க ஸ்வரூபமுடையவனென்று நினைப்பானாகில் நல்லஅறிவு சற்றுமில்லாதவனாகும் அதேனென்றால் மண்ணினால்செ ய்த பதுமையைச் சொர்னவணிகளினால் அலங்கரித்தால் அதுவும்பொன்மயமாகவேதோற்றும்இதுவல்லாமற்றன் னிடத்திற்சகலதேவர்க்களும் வாசஞ்செய்வாொன்றுமதி ப்பானால் அவர்கள் என்னிடத்திலும் பொருந்தாமல் போயினார்களோ வெள்ளியங்கிரிக்கருகில் நிற்போமென் றுநினைத்தானால் உமாமகேஸ்வரர் வீற்றிருக்கப்பெற் ற அக்கயிலையங்கிரியைச்சேர்ந்திராத பர்வதங்களுமுண் டோ திரும்புமாற்புகிய விஷ்ணுவானவர்பள்ளிகொள் றும் ஆதிசேஷன் தன்ஆயிரம் பணமுடிகளால் இவனை மூடியுபோது கோபித்து மோதியவாயுதேவன் தன்சிகர ங்களில் மூன்றைப்பறித்துக் கடலிலெறியஇக்காலத்தினு ங்குறைபட்டு நிற்கும்வெட்கத்தை மறந்தானே விஷ்ணு வானவர் நாரசிங்கமாகஅவதரித்து இரணியசங்கராஞ்செ ய்துபின்பு ரத்தவெறிகொண்டு உலகங்களை அல்லோலக் கல்லோலப்படுத்தும்போது பரமனிரங்கிஅண்டங்களை மூ டும்வடிவுடைய சரப்பப்பட்டசியாகிப் பறந்துமஸ்தகத்தைக் கொத்திப் பரிகாரஞ்செய்து தேவர்களைரட்சித்தகாலையில் அப்பட்டசியின்னாலினால் நன்னைப்பருக்காங்கல்லைப்போல வாரியெறிந்ததையும் அதன்சிறகடிக்காற்றினால்மின்மினி யையொத்து அங்குமிங்கு முழன்றதையும் மறந்தானே ஆதியில் விநாயகமூர்த்தியானவர் கஜமுகாசரன்மீதுமுறி த்தெறிந்துகொன்ற தனதுஓற்றைக்கொம்பால்பஞ்சமவே தமாகிய ஸ்ரீமஹாபாரதசரித்திரத்தைத் தன்மீதிலெழுத உடல்முழுவதும் பொத்தப்பட்ட தென்னபொய்யோமே லும் இவ்வண்டத்தில் நிற்கின்றவர்களைப்போலத் தா னும் ஒன்றல்லது லோகநாயகராகியபரமசிவமோ சாமள வண்ணனாகிய விஷ்ணுவோ சொர்க்காதிபதியாகியதேவே ந்திரனே என்னகாரணத்தினால் நன்னைத்தானே மேலாக நினைப்பதென்று இவ்வண்ணமாக வடமேருவையிகழ்ந்

து விற்குகிரிபேசியதை நாரதர்கேட்டுநீசொல்லியது உண் மையாகும் ஆதலால் றுரிதமாய் அச்சயிலத்தினது கர்வ த்தையடக்கநினைப்பாயெனத் தூண்டினர்.

உடனேஅவ்வொதிரில்தின் தன்உருவமாமற்றி சகலரு ந்துதிக்கும் பேன்மையைப்பெற்றவிஷ்ணுவானவர்திரண் டிஅனேககோடி மாயவருப்பெற்றவளர்ந்தெழுந்ததைப் போல முன்னம் வானத்தையளாவிரின்ற விற்குகிரியான து ஒருமந்திரத்தை யுச்சரித்துஅண்டகோளகையையளா வித் தாமமாமலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனுலகமாகியசத் தியலோகவனாயிலும் உயர்ந்து மஹாமேருவைநெருங்க ப்பார்த்துநின்றது இதுஎப்படியிருந்ததென்றால் மூன்று லகங்களைத் தமதுதிருவடிகளாலானந்த மகாவிஷ்ணு பீதா ம்பரத்தினைப்போர்த்துக்கொண்டிருந்த காட்சியாகவிளங் கியது இவ்விதமாக விற்குகிரியானது பாதலமுதல் அண் டவனாயில் நிமிர்ந்து திசைகளைமறைத்து வெளியிடமில் லாமல் அடர்ந்தகாரணத்தினால் வானவழியடைபட்டுச்சூ ரியன்சந்திரன் சனி ராகு கேதுமுதலிய கிரகங்கள் தங்க ள்கதிகளில் சஞ்சரிப்பதற்குக் கூடாமையால் மனம்நடுக் குற்று இதுபாதகராகிய தானவர்செய்கையோவென்றுந் தருமத்தைக்கொஞ்சமாயினும்நினையாத அரக்கர்கூதோ வென்றும் அல்லதுபிரமவிஷ்ணு ருத்திரர்களாலுண்டா னதோவென்றும், யோசிக்குமிடத்தில் மாயமாகவிருக்கி ன்றதென்றும் எங்கும் பர்வதத்தின் தோற்றமல்லாமல் வெளியிட மில்லையென்றும் இவ்வாறு பலபலவிதங்களா கக்கருதியங்கிக் கடையிற் சிவபிரானருளின்படிக்குநா னபோதத்தாலாராய்ந்து பார்க்கும்போது விற்குகிரியான து மகம்மேருவோடு பகைத்து விண்மன்திசையெங்கும் மூடிவளர்ந்திருக்கின்ற தெனத்தெளிந்துஇனியென்னசெ ய்வதெனக்கருதிப் பொன்மலைச்சாரலிற் சிவநாதனைநினை ந்து தவஞ்செய்திருக்கின்ற கடலையுண்ட அகஸ்தியமுனி வர் இவ்விடமெழுந்தருளினால் அண்டமெங்குத் நிறைந் திருக்கின்ற விற்குகிரிஒடுங்கி நமதுதொழில்களுக்கு வி ரோதமில்லாமல் முடியுமென்று நிச்சயித்தவர்களாய் அ த்திசையைநோக்கிச் சகலரும் இதனைமுறையிடத்தொட ங்கினர்.

செம்பொன்மால்வனாயின்பாங்கர்சிவனடியுன்னிநோ ர்றே, யம்புராசியமுன்னுண்டோனமர்ந்தனவனீண் டிற்றா, லும்பர்போய்வின்றவிர்த மொடுங்குமென்றியாரு மோர்ந்து,கும்பமா முனியையுன்னியினையன கூறலுற்றார்

அ க த் தி ய ப் ப ட ல ம்.

— ௩௬ —

பொன்னுக்கழல்களருச்சித்திடப்போதுகொய்யுங் கைந்நாகமாலேநினைந்தேகராவொன்றுகொவ வென்னையகனையெனத்தன்கையெடுத்ததைப்ப வன்னான்கெய்திவிதிவித்ததறிகிலாயோ.

ஓ தபோநிதியாகிய அகஸ்தியமகாமுனிவனோ பூர்வத்தி ல்கசேந்திரனென்னும் மிருகமானது தன்பவத்தைப்போ க்கநினைந்து வேதாக்கமவிதிப்படிக்கு விஷ்ணுவையருச்சி கும்பொருட்டுச் செந்தாமரைமுதலியபூஷ்பங்களைப்பறிக் கத்தடாகத்திலிறங்கிய மாத்திரத்தில் அதிலிருந்தமுதலை காலிப்பற்றிவலிக்க ஆயிரவருஷமாக அதனுடன்வாது கொடுத்தினைத்துவேறுகதிகளானால் ஒபரமேபாஞ்சுடோ

பராபரமே ஆதிமூலமே யித்தருணத்திற் காத்திரட்சிக்
கக்கடவையென முறையிட அவ்வயக்குரலானதுதனது
திருச்செவியில்துழைந்தமாத் திரத்தில்கேசவன்ஸ்ரீமஹா
லட்சுமியையும் பாராமல் திருமுடிநிலையுந் தேடாமல்
பிதாம்பரம்நிலத்திற் புரள வோடொடியும்வந்து சக்கரத்
தைச்செலுத்திக் கராவைக்கொன்று யானையைக்காத்த க
ஜேந்திரமோகூந் தேவரீருக்குத் தெரியாததல்லவே பிர
மதேவர்தான்படைத்த திலோத்தமையின் அழகைக்கண்
டு மோகன்கொண்டு அவனைத்தூர்த்த அவன்பெண்கிளி
யாய்ப்பறக்கத்தானும் ஆண்கிளியுருவங் கொண்டுவிடா
துதொடர திலோத்தமையினைத்துப் பரம்பொருளேதே
வாதிகேவையே காத்திரட்சியும் ரட்சியுமென்போற்ற த
ட்சணமே பயங்கொள்ளவேண்டாமென்றாதித்தப் பர
மசிவமெழுந்தருளி ஆண்டசரித்திரம் உமக்குத்தோற்ற
ததோ பிரமலீலையைத்தெளிந்த பிரகிருஷியானவர் தன்ப
த்தினியை உபேந்திரர்ச்சக்கரத்தைவிட்டுக்கொன்ற சமாச்
சாரந்தெரிந்து கோபித்து மானிடர்களைப்போலஉலகத்தி
ல்பலசனனமெடுத்து அலைந்துதிரியாயெனச்சபிக்க இந்
திராணுஜர்வருந்திப் பரமனை அளவற்றகாலம் வழிபடச்சி
வனிரங்கிக்காட்சிதந்து பத்தவதாரமாகியதி கட்டளையி
ட்டுக் காத்தகாரணம் அடிகளுக்குத் தெரியாததோ பொ
ன்னுலகவாழ்விலிருக்குந் தேவர்களுக்காயினும் பூலோக
த்திலிருக்கும் மானிடர்க்காயினும் நாகருக்காயினும்வரு
த்தம்நேர்ந்தகாலத்தில் அவ்வருத்தத்தை போக்கிக்காப்
பாற்றுதல் பரமசிவனுடைய கடமையாகும் அவ்வுறுதி
பாட்டைச் சீர்தூக்கி யாவளோனும்காப்பாற்றுவரானால்அ
வருக்குஇதைவிட சிறந்தமுத்தியும்வேண்டுமோஓதினவ
ர்களைப் பவுத்திரமாக்குஞ் சதுர்வேதங்கனையுந்திருடக் க
டலிலொளித்த சோமுகாசுரனை வாட்டி அவற்றைப்பழை
யபடிக்கு நிலைபெறச்செய்து அக்கடல் நீலொலாம் சிறு
துளி நீரைப்போலத் தன்செவ்விலக்கிய மச்சாவதார
னாகிய விஷ்ணுவைப்போலச் சமுத்திரநீரை உள்ளங்கை
யிலடக்கி வஞ்சுகராகிய ராட்சதனாவெளியிட்டுத் தேவே
ந்திரனும் கொல்லுவித்து எங்கன்பதவியிற் சலன்மற்றிரு
க்கவைத்த பிதாவையொத்த தேவரீர் கிருபாசமுத்திர
வெள்ளமானது உலகங்களெங்கும்பரந்து துதிக்கும்படி
யாகநின்றது ஆதலால்ஐயனே இக்காலத்தில் விரந்தகிரி
யானது நாரதர் ஆலோசனையைக்கேட்டு மேருகிரியுடன்
மாறுகொண்டு பாதலமுதல் அண்டபரியந்தம் வளர்ந்து
திசைகளைமூடிச் சர்வசங்கார காலத்திலும் அழிவின்றி
நிற்குந் திருக்கயிலைக்குச் சமமாகவிற்குக் கிரீனந்தோ எ
ன்னமோதெரியாது எங்கும் கிறைந்து பூர்வத்தில் பூமி
யைத் தனதுதிருவடிகளினு ளளந்தநெடியோனாகிய திரு
மாலோவென்று சமலருந்தியங்கிப்பார்க்க அண்டகோள
கை பரியந்தம் ஓங்கியிருக்கின்றது. இக்காரணத்தினால்
கிருபையுற்றுச் சாம்பசிவனது திருவடிகளிற் செலுத்தி
ய தேவரீர் பார்வைபை அடியோங்காமீது திருப்பி
ஆளநீனையிரோ தவத்திற்சிறந்த விரந்தகிரிநீண்டுவானவ
ழியைமாற்றியகாரணத்தினால்எங்கனாகதிகளில் உலவுவது
கடினமாகவிற்குகின்றது மேலுஞ் சொர்க்கமத்தியபாதல
மெங்கும் இரவுபகலெனத்தெரியாமல் காடாந்தகாரமாய்
ச் சமலபிராணிகளும் மயங்கிவாடுகின்றன இதைப்போக்
கியானத்தக்கதாக முனிபுங்கவோவினாவில்வரவேண்டுஞ்
செய்துத்தாமசஞ்செய்தால் உலகஅடுக்கழிந்துபிராணிகள்

மாண்டுபோகுமென்று நியானித்து முறையிடுவதைப்பி
டிக் கச்சாணிபோல் நின்றுசலனமில்லாமற்றாங்கும்பொ
ன்வரைச்சாரலில் விளங்கும் நந்தவனத்திற் தவஞ்செய்தி
ருக்கின்ற முத்தமிழையோதிய அகஸ்தியர்திருவுளத்திற்
றெறிந்து நல்லகாரியம்அண்டத்தினை யளாவிற்கும் விர்
தகிரியின்வலியையொடுக்கிவானவழியைப்பழையபடிக்கு
விளக்கித் தேவர்முதலானவர்துன்பங்களை நீக்குவேனெ
ன்று கடலையுண்டகுறுமுனிரிச்சயங்கொண்டு பொற்சடி
லந்தையுடைய பரமசிவனைத்தியானித்துவிழிகளில் ஆன
ந்தபாஷ்பம்ஒழுக்கக் கரங்களைச் சிரத்திற் கூப்பித்தொழு
து அன்பினால்உள்ளங்கரைந்துருகத் தேகம்பூரித்தமயிர்
சிலிர்க்கப் போற்றிநிற்கும்போது வெள்ளியங்கிரியினிட
த்திற் பொன்மல்தோற்றியதைப்போலப் பரமசிவன்நிஷ
பவாகனத்திலாரோகணித்துப்பூதகணங்களூழ்ந்துதுதி
த்துவரசு காட்சிதந்தபோது நவவியாகரணங்களையும் மந்
றத் தமிழ்நூலினது துட்பங்களையுந்தெளிந்தஅகஸ்தியர்
பயபத்தியோடு வினாந்தெழுந் தெதிர்கொண்டுசிரம்பூமி
யிற்பொருந்தத் திருவடிகளிற் சேவித்தெழுந்தகரங்களை
கூப்பி நின்று வேதவர்க்கியங்களினும் போற்றுங் காலே
யில் பொன்போன்ற சடைமுடியையுடைய பரமேஸ்வர
ன் கிருபானோக்கம்பாலித்துத் தவசிளோஷ்டோ! உமக்கு
வேண்டுமென்கே கேளுமென்று திருவாய்மலர்ந்தவுட
ன் சுவாமி! விரந்தகிரியானது மேருவுடன்பகைத்திறுமாந்
து அண்டமுக்கட்டையளாவி நிற்கின்றது. அன்மனஅக
ங்காரத்தை யடக்கத்தக்க சக்தியை அடியேனுக்குக் கடா
ட்சிக்கவேண்டுமெனத் தமிழைவிரித்தஅகஸ்தியர்வேண்
டுவதற்கிரங்கி அவ்வாறேதந்தனம், விரந்தத்தினுருத்தோ
ற்றும் பாதலத்திற்சேர்ந்தபின்பு தென்தேசத்திற் சிறந்
தோங்கிய பொதியமலையைச்சேர்ந்துதவத்தைச்செய்திரு
ப்பாயென்று கட்டளையிட,அகஸ்தியர் மீளவும்வாழ்த்திக்
கர்த்தனே? தேவரீர் பூசனைகளை இடைவிடாமல் செய்வத
ற்குக் குளிர்ந்த நீரையுடைய தடாகங்களும் கேணிகளும்
நீடித்திருக்க நீர்வளம் வேண்டுமாதலால்அத்தலத்தில் ஓ
ருபவுத்திரமாகிய சீவநதிபெருகக் காட்சிக்கத் தயைசெ
ய்வீரென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்.

அப்போது பரமன்திருக்கயிலையத்திலிருக்கின்றசத்த
நதிகளிலும் பவுத்திரமாகியகாவிரியைத் திருவுளத்திலிரி
னைந்தருள அக்கிருபையைப் பொன்னிநதி தெரிந்துகொ
ண்டுமேனோவேகம்பிற்படவும் உலகங்கள்நடுங்கவும் ஆர்ப்
பரித்துப் பெருகிவந்து பத்தியுடன் சங்கரன்பாதங்களிற்
பணிந்தபோதுஎமதுகடவுள் அவளிடத்திலிரக்கமாகிக்கா
விரிப்பெண்கொடியே? யித்தவசிளோஷ்டர் நமதேவலின்ப
டிக்குப் பொதிகைக்குப் போகின்றனர் அவர் பின்செல்ல
க் கடவாயென்றருளியதைக்கேட்டுக் காவிரியீட்டுஞ்சேவி
த்துச் சுவாமி! யித்தபோகிதியானவர் பஞ்சேந்திரியச்சே
ஷ்டைகளை வென்று ஒருமைப்பட்டமனதையுடையவரா
யினும் ஆல்பாலாதலால் யான்தனித்திவருடன்போவது
நிதியோ? உலகத்துக்கடிக்குமோ! இதனைத்திருவுளத்தினு
லோசித்தருள்கவென்று விண்ணப்பஞ்செய்யக்கேட்டு இ
ஃது உண்மையேயாயினும் இத்தவசிளோஷ்டரைப் பிசகா
க நீனைக்கவாகாது. நல்லொழுக்கத்தில் மாறுபடாத பழு
த்த மனதைப்பெற்றவர். நல்வினைதிவினைச் சம்பவங்களி
ற்படாத ஒருமைப்பட்ட பேரறிவாளர்மேலும்நமது பத்
தறிந்சிறந்தவர் ஆதலால்இவர்பின் போகலாமென்று மீட்

இங் குறித்தபோது காவிரியானது சம்மதித்துப் பரமனை வணங்கித் திருக்கயிலைக்கிறைவனே! தேவரீர்கட்டளைப்படிக்கு இம்முனிவர்பின் போவேனாயினும் இவனாவிட்டு நீங்குங்காலத்தை யருளிச்செய்கவென்று கேட்க, நல்லகாரியம்பெண்ணே! யிவர் உன்விஷயத்திற் கையைக்காட்டி ம் காரணஞ் சம்பவிக்குமானால் அன்றையதினம் பிரிந்து பூமியின்கண்பெருகிச் சகலரும் முழுகிப்போற்றிக்கொடுப்பெற நிற்பாயென அவ்வாக்கியத்தைச் செவிகளுக்கமுதமாகக்கொண்டு காவிரியானவன் பரமனிடத்து வினா:—பெற்று அகஸ்தியர் பின்பற்றிப்போகும்போது ஒப்புவமை யற்று உயிர்களுக்குயிராய்விளங்கும் பரமசிவன் ரிஷியைப் பார்த்து இக்கங்கையை உமது கமண்டலத்திற்கொண்டு நடக்கலாமென்றருளிஞர் அவ்வாறேசேகரிக்கக்காவிரியானவன் அத்தவமுனிவர்கமண்டலத்தில்வந்துசேர்ந்தனள். அப்போது சிவபெருமான் அகஸ்தியருக்குத்தட்சண தேசத்துக்குப்போகச் செலவுகொடுத்துப் பூதகணங்கள் போற்றிச்சுழ ரிஷபவாகனருடராய்த் திருக்கயிலையைச் சேர்ந்தார். அத்திசையைநோக்கிவணங்கி விதர்ப்பதேசாதிபதி தவத்திற்பெற்ற லோபாமுத்தினாயம்மனை மணந்து நித்திய தத்துவத்தைப்பெற்றிருக்குஞ் சித்தனாகிய குழந்தையைப்பெற்றெடுத்த அகஸ்தியர்தென்திசையைநோக்கி நடந்தனர்.

கி ர வு ஞ் ச ப் ப ட ல ம்.

— ௩ —

பொன்றிகழ்வனாயினின் றுங்குதுமுனிபுவியேயாறாத் தென்றிசைக்கேகுமெல்லைத்திறலரிக்கிளவல்லாழக்கை வன்றிறன்மாயமு தூர்வந்தெய்தவாண்டைவைகு மன்றிலம்பேர்பெற்றுள்ளவவுணனத்தன்மைகண்டான்.

ஓ! சவுனகாதிரிஷிகளே? கேட்பீராக. — கும்பமுனிமகம்மேருச்சாரலினின் றும் புறப்பட்டு நாடு நகரம்வனம் பர்வதம் முதலியவற்றைக்கடந்து தென்திசைக்குவருமுன்னிலையில் சிங்கமுகாசுரனுக்கினைய தாருகாசுரன் அரசுசெய்கின்ற மாயமாபுரத்தை நெருங்கி வருவதை அப்பதியை யடுத்துப் பருவதவடிவுகொண்டிருந்த கிரவுஞ்சனென்னும் இராட்சதப்பாதகன் தெரிந்து வஞ்சிக்கரினைந்தவனுப் மாயமந்திரங்களையுச்சரித்து அவற்றின்முயற்சியினால்வா னாகத்தி லிருக்கும் பொன்னுலகத்தை மண்ணுலகமாக்கியும் மண்ணுலகத்தை விண்ணுலகமாக்கியுஞ் சமுத்திரங் களைமலைகளாக்கியும் அஷ்டகுலகிரிகளைக் கடல்களாக்கியுந் கொடியகிரணங்களையுடைய சூரியனைக்குளிர்ந்த சந்திரனாக்கியுந் சந்திரனைவெப்பங்கொண்ட சூரியனாக்கியும் அணுவை மகம்மேருவாக்கியும் மேருவைப்பரமானுவாக்கியும் புவனங்களைப் பெரும்புறக்கடலாக்கியும் பெரும் புறக்கடலை புவனங்களாக்கியும் வடவாமுகாக்கினியைவி ரிந்தகடலாக்கியும் இஃதன்றியும் ஒருநாழிகையிற் பதினாயிரத்தி லொருசூராகிய காலத்தை தேவர்களுக்காயினாற் துறந்தயோகிகளுக்காயினாற் தோற்றவொட்டாமல்மயக்கி ப்பலகாலங்கழிந்ததாகப்பிரயிக்கச்செய்துவாட்டுவானு ல் அம்மம்ம அவன்கற்றவித்தைபை யாவராலவகுத்துச் சொல்லப்படும். இவ்விதவல்லபங்களைப்பெற்ற கிரவுஞ்ச ராட்சதன் அகஸ்தியருக்கெதிரில் விந்தகிரியைப்போலப்

பலசிகரங்களைக்காட்டிப்பருவதஉருவங்கொண்டுதன்மூலமாகப் போகும்படிக்கு வழியைக்காட்டி நிற்பதைக் குது முனிகண்டு அதிசயங்கொண்டு நல்லகாரியம்இதனிடத்திற் றோற்றும்வழியின் மூலமாகக் கடப்போமென்றுரிச்ச யித்து அதனைப்பற்றிக் கூப்பிடுதூரஞ் சென்றபொழுது, அப்பாதைமறைந்தமற்றொருவழிதோற்ற அதன்வழியாக அகஸ்தியர் போகும்போது வழிகாணாமல்திரும்பிவரு கையில் முந்தான் வந்தவழியுந்தெரியாமல் மயங்குமுன் னிலையில் மற்றொ மார்க்கத்தோற்ற மனவருத்தத்துடன் அதைத்தொடர்ந்து நடக்கும்போது கிரவுஞ்சன்மாய்கை துவரவும், மற்றொருபுறத்தில் சுழல்காற்றுசுழன்று வீச வும், மற்றொருபுறத்தில் மேகங்கள் சோனை மழையைப் பொழிந்து கோடையிடி களிடித்துக் காடாந்தகாரமாகக் கம்மவும் இவ்விதவுபாதினை அகஸ்தியர்கண்டுஇவையனை த்தும் பாதகராகிய ராட்சதர்களுக்கெய்யுந் கபடமென்றறி ந்து அதன்காரணந்தெளிந்து சிவபிரானது நெற்றிக்கண் ணில்வீசும்அக்கினியைப்போலச்சீறிக்கரங்களைத்தட்டிந கைத்து நல்லகாரியம் ஒருஅவுணனே நமக்கில்விதக்கொ டிமைகளைச்செய்பவன். இந்நிமிஷத்தில் அவன்மாயவலி யினைஅடக்குகின்றேனென்று கொதித்து ராட்சதப்பாத கனது உருவமாகிய மலையினிடத்திற் நமதுகையிலுள்ள தண்டினற்குத்தி பற்பலவிரிந்த துவாரங்களாக்கிச்சொல் கின்றார். நல்லறிவைப்பெற்றத சண்டாளனே? உன்பழை யவடிவுநீங்கி மலையுருவாகவேறின்று கொடியராட்சதருக் கிருப்பிடமாகித் தேவர்களுக்குத் தபோதனர்களுக்கும் ப லகாலச் சிங்குகளைச் செய்திருக்கக்கடவாய். மேலும்நம துதண்டத்தினாற்றிப்பாட்டிடங்கள் முழுவதும்பலமா ய் கைகள்வளர்ந்து கடையில்எமது கடவுளாகியபரமேஸ் வரனது பாலநேத்திரத்தில் அவதரிக்கும் பாலகப்பிரம ணியராகிய சரவணபவன்கரத்தில் விளங்கும் வெற்றிவே லினால் இறக்கக்கடவாயென்றுகொடியசாபமிட்டுத்தமது கமண்டலத்தி லிருக்கும் பொன்னியின் சலத்திற்சிறிதுக ரத்திலெடுத்து மங்கிரபூர்வகமாகத் தெளித்து மாய்கை களைக்கடந்துவெளிவந்துதென்தேசத்தைநோக்கிநடந்தார்.

விந்தம்பிலம்புகுபடலம்.

— ௪ —

அன்னதோரவுணர்கோமானன்றுதொட்டசலமாகித் துன்னெறியவுணர்யாருந்துவன்றியவரணமாகி நென்னவின்முதனாகா றுநின்றனனனையான்றன்னே யென்னையாளுடையநீயன்றியாவோயிதற்பாலார்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே? அகஸ்தியரை வ னைத்து மயக்கிய கொடிய கிரவுஞ்சனென்னும்ராட்சதவி ரன் அத்தினமுதற்குதுமுனியின் சாபபலத்தாற்பர்வதா கிருதியாக விருப்பதன்றியும் பாதகராகியராட்சதர்களுக் குக்காவலாகியகோட்டையாக ஸ்தாபிதமாகத் தோன்றிஅ ம்மார்க்கத்திற் போகின்றமுனிவர் முதலானவரை வருத் துகின்றான். அவன்செய்கைகளையும் வல்லபத்தையும்நம் மை அடிமையாகவுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுளல்லது ம ன்றையாவரா லடக்கப்படும். இவ்விதமாகத் தயிழைவள ர்த்த கும்பமுனியானவர் வானத்தையளாவி மேகங்கள்ச ஞ்சரிக்கும் அம்மலையின் கர்வத்தைவாட்டிப் பின்புஆகா

யத்தையளாவும் பலசிகரங்களையுடைய தேவகிரியின்மார்க்கமாகச்சென்று பாசபந்தத்தைக்கடந்த மகத்துக்களிடத்திற் கிருபையுற்றுப்பஞ்சாட்சரத்தைப்போதித்தானும் பெருமையினையுடையசிவபிரான் மகிழ்ந்தெழுந்தருளியிருக்கும் காசிந்தலத்தைச்சேர்ந்து அப்பதிக்கருகிற் பரந்து பெருகுந் தெய்வீகம்பொருந்திய கங்கையின்மூழ்கிப்பவத்திரையு விசாலாட்சியின் வலதுபாகத்தில் வீற்றிருக்கும் விசுவநாதர் சந்திதானத்திற் பிரவேசித்துக்கண்களார்க்கலாமி களித்துவாழ்த்தி வழிபட்டு அத்தலத்தைக்கடந்து நாரதமுனிவரது கலக வாலோசனையால் இறுமாந்திருக்கும் விந்தகிரியின் சமீபத்தில் வந்து அதன் நிலைமைகளைமதித்து வானத்தையடைத்து அண்டத்தைமுட்டிநிற்கின்ற ஓ! விந்தமே! கேட்பாயாகபரமனருளின்படிக்குப் பொதியவனாயைச் சேர்ந்திருக்க வந்தனம், ஆகலால் உன்னெல்லையெக்கடக்க நீசிறிதுவழி காட்டுகவென்று கூவிச்சொல்லுவதை விந்தகிரிகேட்டமாத்திரத்திலநகைத்துச் சூரிய சந்திரர்முதலாகிய நவக்கிரகங்களும் போகின்றதற்குக் கூடாமல் ஆகாயவழியையடைத்து ஆதியில் உலகத்தை யளந்தருளிய திரிவிக்கிரமனைப்போல நிற்கின்றேன். ஓ! ஓ! குறியவனே! உனக்கஞ்சிவழிகொடுப்பேனா? எப்பாக்கிரமத்தை யெவ்வளவுந்தெரிந்தவனல்லே, என்விதராவாய் நிற்கின்றாய். வந்தமார்க்கத்தைத் தேடியோடிப்போவாயென்று சொல்லிய ஓனச அகஸ்தியர் செவிகளில் விழுந்தமாத்திரத்திற் கோபஞ்சொலிக்க நகைத்துப் பரமேஸ்வரன் பாதாரவிந்தங்களைச்சிந்தித்துப்போற்றிப் பூர்வத்தில் தேவேந்திரனது துயரத்தையகற்றச் சமுத்திரநீரைச் சிறுதுளியாக ஏற்ற குறியகரத்தைப் பிரமலோகபரியந்தம்நீட்டினார். கேட்டார்களோ! சுவனகாதிரி லிகளே! ஆதலால் தவத்தினுஞ் சிறந்த பொருளொன்று மில்லை. அதனிடத்திற் சிரத்தைவைத்து முடிப்பவனே ஜனனசாகரத்தைக்கடந்து பரமன் பாதாரவிந்த நீழலிற் சேரப்பெறுவன். பின்புதேவர்களுடும் அதிசயிக்க ஓர் அங்குலப்பிரமாணமுள்ள தேகம்பெற்ற அகஸ்தியர் விந்தகிரியினது உச்சியினிடத்திற் மமது உள்ளங்கையினால் வலிகொண்டமுத்திய மாத்திரத்தில் விந்தகிரியானது நெற நெறவென்று துறுங்கிபூமிக்குளிறங்கிப்பாதலத்தைச்சேர்ந்து ஆதிசேஷன்வாமூர் தலத்திலொடுங்கி நடுநடுங்கியடங்கி நரக்குழியில்வீழ்ந்து வாடுகின்றவனாயொத்துக்கிழ்நிலையில் ஆழந்ததட்சணம்திடுக்கிடவருந்தி ஓ! தபோநிதியே! அடியேனிடத்திற் கிருபையுற்று இவ்வண்ணப்பத்தைக்கேட்டருள்க, தேவரீரைவழிபட்டுடேறவறியாமல் இகழ்ந்தகாரணத்தினால் தொன்றுதொட்டுக் கிடைத்திருந்த பெருமைகளனைத்தையும் இழந்தேன். இப்பொழுது கிருபையுற்று நாயினேன்செய்த அபராதத்தைப் பெரிதாகவெண்ணாமல் சூழித்து அடியேன் பழையபடிக்குப்பூமியின்கண்ணெழுந்து நிற்குந்தன்மையை அருளிச்செய்யவேண்டுமென்று பரிதாபப்பட்டு போற்றுவதைத் தமிழ்முனிகேட்டிக் குறுநகைகொண்டு தாம் நினைத்த காரணத்துக்கடுத்த தந்திரமாகவும் அதன்மனதுக்குத் திருப்திபெறவும் நீனைந்து விந்தமே! நாம்பொதிகைமலையிற் சேர்ந்து இப்பாதையிற்றிரும்பி வருங்காலத்தில் நீயும் யதாப்பிரகாரம் பெயர்ந்து நிற்பாயென்று சொல்ல, அப்படியே விந்தம் அத்தவணையேநோக்கிப் பிலத்திலிருந்தது பின்பு முக்குறும்பைவென்ற ரிஷியானவர்பழையபடித்த

மது கரத்தைக்குறுக்கி நின்றனர். அதுபரியந்தத்துக்கசாகரத்திற் பட்டு வாடிய தேவாதியர்கள் மனவூக்கமடைந்து ஆனந்தவாரியில் மூழ்கிக்களித்தவராய் பஞ்சதருக்களின் மலர்களை மழையைப்போலச் சொரிந்து இன்றமது குறைகன்தீர்த்தோம், நீழிவாழிவாழியெனத்துதித்துவாழ்த்துதலைக்கேட்டுக் களித்தவராய் அகஸ்தியர்தென்பாரி சத்தைநோக்கி நடந்தனர். விந்தகிரியானதுபாதலத்தில் மறைந்து பழையபடி ஆகாயத்தில் சூரியசந்திரர்முதலான நவக்கிரகங்களின் பிரகாசம் எவ்விடத்தும் பரந்தோங்கியது எப்படிக்கருந்ததென்னில் பிரளயகாலத்திற்சத்தசாகரங்களும் அணைகடந்துபுவனங்களனைத்தினு மூடிவின்றதைப் போன்றது அக்காலத்திற்சூரியாதிகேவர் மகிழ்ந்து துரிதமாய் அகஸ்தியரிடத்துக்கு வந்து கரங்களைக்கூப்பித் தொழுது, தேவரீர்செய்த உதவிக்குப்பிரதி யுபகாரமுமுண்டோ! வெகுகாலமாக வாட்டமுற்றிருந்த நான்கள் கவலையொழிந்து நின்றோமென்று துதிக்கின்றவர்களை ஆதரித்துச் செலவுகொடுத்து அவர்களை யனுப்பிவிட்டுப் போகும்போது மலைகள்நெருங்கிக்காட்டர்ந்திருக்கும்மேற்குத்திசையில்வாசமாய் ரிஷிகளைத் துன்பப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் வில்வலன்வாதாவியென்னும் கொடிய ராட்சதர்களுக்குத் தங்கன்பிராணனை யிழக்குங்காலம் சமீபித்தபடியால் அகஸ்தியர்வரவைக்கண்டு இருவரும் ஒன்றையோசிக்கின்றனர்.

வில்வலன்வாதாவியைவதைப்படலம்.

கண்டனரிவனேபோலுங்காய்சினத்தவணராவிகொண்டனன்வேலைமுன்னங்குடித்துமிழ்கின்றநீரானண்டனாயருள்வானுங்கொலடைந்தனவனுக்கின்னையுண்டியையுதவியாவிகொள்ளுதுமுனெனென்றார்.

இந்தமுனிவன்கோலத்தைப்பார்க்க அதிசயமாகவிற்கின்றத ஆதியிற்கடல்நீனாயுள்ளங்கையிலள்ளியுண்டிதேவேந்திரனாலே ராட்சதர்களைக் கொல்லுவித்தபாதகன்துவனாகும், இப்போதுந்தேவர்களுக்கு உதவிசெய்ய வருகின்றான்நல்லகாரியம்இவனைமடக்கிவிருந்திட்டு இன்றையதினம்விவன் பிராணனைவாங்கித் தசையையுந்தின்று பழியையுந் தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்றுநிதானித்தவர்களாய்த் தம்பியாகிய வாதாவி ஆட்டினுருப்பெற்று அல்விடத்திலிருக்கும் மலைச்சாரல் தழைகளைமேய்த்திருக்கமுத்தவனாகிய வில்வலன் தபோதனர் வடிவுகொண்டு சடைகளிலிரிந்தசைந்து புரளவும் திருநீறு நெற்றியில்விளங்கவுங்காதுகளிற் குண்டலங்கள் அசையவும் ருத்திராட்சததாழ்வடங்கள் சிரசமுதல்தலங்கவும், வெள்ளியங்கிரியைப்போலச் சர்வாங்க தூளிதனய்க் கரங்களில் தண்டுகமண்டலமேந்திப் புலித்தோலைப் புறத்தில்கட்டிக் கண்டவர்கள் பூசிக்கத்தக்க கோலத்தைப் புறம்பிற்காட்டி உள்ளத்தில் வஞ்சகத்தைக்கொண்டு எட்டிப்பழத்தைப்போல விளங்கும்பாதகன்கும்பமுனிவருக்கெதிரிற்சென்று போற்றி மும்முறைவலம்வந்துவணங்கி நெடுங்காலமாய்அரிய

தவங்களைச்செய்த முயற்சியினாலே சுவாமிகளாய்த் தரிசிக்கக் கிருபையுற்று இவ்விடத்திலெழுந்தருளியதால் அடியேனும் முனிவர்களுக்குப் பெருஞ்சிறப்பெய்தப்பெற்றேன் ஆதலால்எளியேனாகியதொண்டனிருக்கின்றபான் கசாலை யிடேதாயிருக்கின்றது அதுபலத்திரமாகக்கிருபையற்றெழுந்தருள்கவெனமீட்டும் பணிந்துவேண்டத்தாமையிலையிலிவிழுந்த நீர்த்துளியையப்போலச்சமுத்திரசலத்தைஉள்ளக்கையிலேந்தியுண்ட அகஸ்தியர்பாதகன்கொண்ட சூதையறியாமல் அவன்செய்யும் உபசாரத்துக்கிரங்கி ஒதவகிஷ்டமோ நாற்பத்தெண்ணிரம் ரிஷிகளிலும் மற்றைமுனிவர்களிடத்தும் உன்னிடத்திற் றேற்றும் பத்தியில் அனுப்பிரமணமும்பயான்கண்டதில்லையிதனை உண்மையாகச் சொல்லுகின்றனன். உமது ஆசிரமமெங்கிருக்கின்றது வாரும்போவோமென் நிசைந்தமாத் திரத்தில் சுவாமி சமீபந்தான் எழுந்தருளுமென்றுநாசகாலமடுத்தபாதகன் வழிகாட்டி அழைத்துப்போய்த்தன்னிடத்தைச்சேர்ந்து உடனே தருப்பாசனத்தைவிரித்து வீற்றிருக்கச்செய்து கமண்டலசலத்தினால் பாதங்களை விளக்கி அருக்கிய பாத் தியமுதலான பூசனைகளைவழுவின்றிமுடித்துக் கரங்களைக்கூப்பி அடியென்முன்னோர்களும்கூடாது கிருதார்த்தாரகும்பொருட்டுத் தயையெய்துஇச்சிறு குடியிசையில் வந்தீர் இஃதுபலத்திரப்பட்டதன்றியில் யாங்களும் பிழைத்தோம் ஆதலால்இத்திவசம் நாயினேனிருக்கையிற்றங்கிப் போசனஞ்செய்து அடியேனுக்குச் சேஷப்பிரசாதந்தந்துபோவீரென்று உபசரித்துக்கேட்டுக்கொள்ள அதற்கிரங்கிச் சூரபன்மனுடைய மருகனிடத்திற் கருணைமேலிட்டு முனிசிஷ்டனே உன் பணிவிடைகளுக்குமெச்சினோம் உன்னையொத்தபத்தன் கோரிக்கையை யிடேற்றுவதே என்போல்களுக்குக் கடனதலால்அவ்வாறே உணவுசெய்து போவோமெனத் தவத்தருக்கமித்ததுன்பங்களை நீக்கியாளுந் குணத்தியாகிய கும்பமுனிவர் சம்மதித்தனர்.

உட்சணம் பாதகனாகிய வில்வலன் அகமுகமலர்ந்தவனாகக்காட்டி நிலத்திற்படியச் சேவித்து எமதுஐயனேசற்றுநேரம் இளைப்பாறுவீராக புனிதமாகிய பிரசாதத்தைவிளைவிச்சமைத்து வருவேனென விடைபெற்றுப்போய்ப் பக்கத்திலிருக்குந் தடாகத்தில் முழுகிமடியுமித்தி மடைப்பள்ளியைச்சேர்ந்து பசுவின்சாணத்தினால் மெழுகிட்டுக்கோலமுமிட்டு முத்துகளைப்போலத்துல்லியமாயிருக்குஞ் சன்னசம்பாவின் அரிசியைநன்றாகக் குத்திக்கொழித்து அலம்பிச் சீர்படுத்திப்பின் திக்கடைக்கோலினால் அக்கினியை உண்டாக்கி அடுப்பிற் போட்டுச்சந்தன விறகினால்பூட்டிப்பலத்திரமாகியபாண்டத்தைஅலம்பிச்சுத்தோதகத்தைநீர்ப்பி உலையேற்றி அரிசியையுமிட்டுச்சிறுகளரித்துப் பக்குவப்பட்டதைச் சோதித்துவடித்திறக்கிவைத்தபின்பு மற்றப்பாத் திரங்களில் பொன்னையொத்துவிளங்கும் பருப்பு கந்தபூலவருக்கங்கன் பாற்சோறுசருக்கரைப்பொங்கல் குழைக்கறிபுளிங்கறிநீங்கறி பொரியல்கரியல் முதலையிதங்களைச் சம்பாரங்களைச்சேர்த்துத் திசையெங்கும் மணக்கத்தக்க புனிதமாகியபதார்த்தங்களைச்சமைத்தும் பலகாரவிதங்களையும்நெய்யிலிட்டுச்சுட்டுமுடித்து உடனேவேகமாய் ஒடிப்பிராமணனுபிராணனைவாங்கவிருக்கின்றேனென்று பிறர்க்குக்காட்டி மாறுபோலத் தலையையசைத்து மேய்ந்திருக்குந்தம்பியாகிய ஆட்டைத்துர

த்திப் பிடித்துத்தங்களுயிருக்கு யமனையொத்து எழுந்தருளியிருக்குந் குறுமுனிவனெனினில் வலித்துவந்து இரு கூறகவாளினர் கண்டித்துத் தூக்கித் தோலைப்போக்கி உறுப்புக்களை வெவ்வேறுக்கித்துடை-மார்க்கண்டம்-நரல் தலை முதலாகிய மாம்சங்களைப்பதமாக அரிந்துசேர்த்துப் பாத் திரங்களிலிட்டு முக்கால்அலம்பிச்சுத்திசெய்துஅதற்குவேண்டும் காரசாரங்களைக்கூட்டி அடுப்புகளிலேற்றிச் சிறுதியாக எரித்துக் கறித்துகள் பொரித்துகளைத்து வி நெய்யைவிஸ்தாரம்வார்த்துப் பொரியல் குழல்பு வறல் சுண்டல் விதங்களைச்சமைத்துக்காயங்களைப்புகட்டிவாசனைத்திரவியங்களைச்சேர்த்து முடிந்தபின்பு மணம்போகாமல்முடிப் பச்சடி தொகையல் மற்றவைகளையும் பக்குவமாக்கிய பின்பு வாழை மா-பலாவாகிய முப்பழங்களை யுந் திருத்திக்கொண்டு தேன்கருப்பஞ்சாறுபாயசவிதங்களையுந் தெய்வ ஆராதனைக்குயோக்கிய மாகும்படிக்குமுடித்து இப்படிக்குப் பஞ்சகச்சாய வகையையும் அறுசுவை வர்க்கங்களையுந் துரிதமாகச்சமைத்து முடித்து தட்சணம் அகஸ்தியரிருக்கு மிடத்தைச்சேர்ந்துவணங்கிச்சுவாயிகள் பசி உபாதியினால் வருந்திச்சீரம் வாட்டமுற்றிருக்கின்றீர் இனிகாலதாமசஞ்செய்யாமல் அடியென்சுத்தியாகச் சமைத்திருக்கும் உண்டியை உண்டுஆயாசந் தீர்த்தருளவேண்டும் தயையெய்து வாரும்பொருளென உன்மதித்தெழுந்த மாத் திரத்தில் அழைத்துப்போய்மடைப்பள்ளிக் கருகிலிருக்கும் அறையிலிபீடத்தைப்போட்டுரிஷியை வீற்றிருக்கச்செய்து உபசரித்துப்பாதங்களைச்சுத்திசெய்து சந்தனபூஷ்பங்களைச்சாத்தித் தூபதிபனைவேத யஞ்செய்துபாததிர்த்தத்தைஉன்கொண்டுசேவித்துக்கொண்டவனுய்ப் பொன்மயமாகப்பரந்து நீண்டிருக்கும் வாழையிலையைப் பரப்பி அதைச்சூழ பலதங்கக் கிண்ணங்களைவைத்து சலத்தினால் அனவகளைச் சுத்திசெய்து அகஸ்தியர்மனங்குளிர அமுதமொத்த போசனத்தைப்படைத்துப் பருப்பை அதன்மேல்வைத்து முதற்சொல்லிய கறிவகைகளை வெவ்வேறுகஇலைமுற்றினும் பரப்பியினி சற்றுநேரத்திற் றன்பிராணனைப்போக்க விருக்கின்ற வில்வலன் பசுவின்புத்துருக்கு நெய்யை ஏராளமாகவிட்டுஆட்டி னிறைச்சி விதங்களையும் புஷ்டியாகக் கிண்ணங்களிற் படைத்துச் சித்திரான்னம் பலகாரங்கள் பழவகைகளையும்மறவாமல்வைத்துக்கடல்நீரையேற்ற அகஸ்தியர்கரத்திற் கமண்டலசலத்தைவார்க்க இரண்டுவிசைபோசனத்தைச் சூழத்தெளித்து ஒருதிரம் ஆசமனஞ்செய்து சூரியனதயகடவுளருக்குப்பிரீதியாக அருக்கியங்களைவரன்முறையாகச்செய்து இவ்விதமாகச் சகலமும்முடித்துப்போசனஞ்செய்யுந் தருணத்திற் சற்றுந்தயையற்றவில்வலன் அருகிலிருந்து இக்கறிபதார்த்தங்கள் மதுரமாக விருக்கும் இந்தமாம்சந் திவ்விபமாகவிருக்குந் சுவாயிகள் தேனிற்றெட்டுப் புசிக்கலாகுமென்று மற்றும் இலையினருக்கின்றவைகளைக்காட்டிக்காட்டி உபசரித்துமேலும்மேலுஞ்சாதிக்கஅகஸ்தியர் மனங்களித்துக் கண்டமட்டும்பூர்த்தியாகஉண்டவராய் ராட்சதக்கொடியன் கொண்டுவந்தசுத்தோதகத்தையுந் சாப்பிட்டுக் கைலாகுகொடுக்க வெழுந்து சாணப்பொடியினர் கரங்களைத் திரிந்து வெங்கீரினார் சுத்திசெய்தபின் சுத்தோதகத்தினால் முக்கால்ஆசமனித்து வாயைப்பூசி முறைப்படிக்கு அங்கங்களையலம்பி உடனே மற்றோரிடத்திற்றருப்பாசனத்தைவிந் தாயமொழி

களினால் அதிர்ந்திருந்திச் சந்தனம் புஷ்பம் தாம்பூ
லவிதங்களையுள் கொடுத்து அவர்சயனித்துக் கொண்டிரு
க்குந் தருணம்பார்த்து இதுதான் நல்லசமயமென்றெண்
னரிச் சண்டாளனாகிய வில்வலன் தனக்குமுன்னம் பிரம
தேவன் அனுக்கிரகஞ்செய்த மந்திரத்தை யுச்சரித்துஅ
ப்பாதம்பி வாதாவி சீக்கிரத்தில் வெளிவருவாயெனக்கர
ங்களித் தட்டியழைத்த சந்தத்தைகேட்டு முனிவன் வயி
ற்றில் ஆட்டினுருவம்பெற்றுச் சற்றும் இரக்கமில்லாமற்
பூர்வத்திற்கடல்நீரையுண்டு நம்மவனாமாய்த்ததைப்போ
லவேசுலபமாகவினைந்து என் தசையைமுண்டிந்தப்பாத
கன் அகத்திலிருக்கும் உயிரையும்இவன்வலியையும்போ
க்கிக் குறியவயிற்றைக்கீறி அண்ணஇதோ வந்துவிட்டே
னெனச்சிங்கத்தைப்போல முழங்கிச்சொல்லுவதைத்திரி
லோகங்களினும் புகழ்ந்துவணங்குந் தவ சிவோஷ்டாகிய
கும்பமுனி கேட்டமாதிரத்தில் இதுகொடியராட்சதர்வ
ஞ்சகமென்றறிந்து வடவாமுகாக்கினியைப்போலக் கொ
தித்துப் பவுத்திரமாகிய திருநீற்றைக் கரத்திலள்ளிமாம்
சுவகைளினற் செய்யப்படுங் கறியாகப் புசிக்கப்பெற்றவா
தாவி அவ்வாறே சிர்னுவியாகக்கடவையென்று பரமனை
நினைந்து முன்றுதாம் வயிற்றைத்தடவியபோது மண்டி
யெரிந்துவருங் காட்டுத்தீயினெதிரிப்பட்ட சிறுபுதரைப்
போலஉதராக்கினிகொளுத்தஅப்பாதகன்மலமாய்விட்டா
ன். இக்காரணங்களை மேகத்தையொத்துஎதிரிலிருந்தவி
ல்வலன்தெரிந்து ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்துமாயவடி
வைநீங்கிப் பழையகோலங்கொண்டெண்டமொன்றையெ
டுத்துச் சுழற்றிப்பாய்ந்து முனிவாரசிரத்தில் மோதிக் கொ
ல்லவருவதை அகஸ்தியர்கண்டு உடனே தருப்படையைக்
கள்ளி பாசபதமந்திரத்தையுச்சரித்துப் பிரயோகித்தமா
த்திரத்திற் தம்பியைப்போலவேவில்வலனுஞ்சாம்பலாய்
விழுந்தான் அக்காலத்தில் அகஸ்தியருக்குக்கோபந்தணி
ந்து அவ்விடத்தைக்கடந்து தமதெண்ணப்படிக்குப்போ
வதாயினர்.

கா வி ரி நீ ங் கு ப ட ல ம்.

—>—

செங்கைதூங்கியதீர்த்தநீரொடுங்
கொங்கின்பாற்செலக்குறியமாமுனி
மங்குகின்றவம்மைநநீருரு
வங்கண்மே விரைநுந் தவத்தர்போல்.

கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே அகஸ்தியர் இவ்வித
மாக அசமுகிபிள்ளைகளை மாய்த்தபின்புகாவிரிப்புனலடங்
கிய கமண்டலத்தைத்தாங்கித்தண்டையூன்றி நடந்துகோ
ங்குதேசத்தைச் சேருஞ்சமீபத்தில் அவர்கோபாக்கிரியா
ல் மாண்டராட்சதகுமாரர்க் கிருவரும்பைசாச உருவம்
பெற்றுத் தவமுனிவர் கோலமாய்க்காளமேகத்தைப்போ
லக் கறுத்ததேகத்துடன் அகஸ்தியர் எதிரிலின்று தீயெ
ழு விழிகளைச் சுழற்றி அதிககோபங்கொண்டிராய் ஆ
வ் ஆவென ஆர்ப்பரித்து மேலேசெல்லுவார் நெருங்கிப்
பயமுறுத்துவார் பின்னேபோவார் கோரருபமாகத் தோ
ற்றுவார் உருத்தெரியாமல் மறைவார் வானத்தி லேருக்கு
ம் மேகத்தில் ஓடுங்கி ஓவெனக்கூவுவார். மண்ணிலிறங்கி
இரிஷியைவளைந்து வளைந்து சுற்றுவார் இவ்விதமாகத் தட

ங்கல்செய்து வருவதைத் தவசிவோஷ்டாகிய அகஸ்தியர்
கண்டு இவர்களை முன்னமேவாட்டினேம்மீட்டும் நம்மை
நெருங்குங்காரணம் யாதென நிதானித்து இவர்கள் தூர்
வாசர் புத்திரராதலாற் பரம்மம்அம்ஸம்பெற்றவாஇவரை
வதைத்ததால் நமக்குப்பிரம்மஹத்திசுற்றிக்கொண்டதெ
னத் தெளிந்துநல்லகாரியம்ஒழித்தற்கரியதுப்பாதகத்தை
அகற்றப் பரமேஸ்வரன் பாதாவிந்தங்களை அருச்சிக்க
வேண்டுமென நிச்சயித்தவராய்க் கொங்குதேசத்திலொரு
வனத்தைக்கண்டு இத்தலஞ்சிவ பூசனைக்குத்தகுதியென்
றெண்ணி அவ்விடத்திற் பரமனைச் சிவலிங்கமூர்த்தமாக
ஸ்தாபித்துக் கமண்டலத்திலிருக்கும் காவிரிதீர்த்தத்தின
ல் அபிஷேகஞ்செய்து சந்தன புஷ்பவகைகளினால் அரு
ச்சித்து திவ்வியபோசனங்களைப்படைத்து வணங்கித்தே
வாதிதேவர் பத்தவற்சலர் சகலசீவதயாபரமூர்த்திதவங்க
ளிற் சிறந்த ரிஷிகள் முதலானவர்க ளைவழிகட்டிக் கபட
வேடந்தாங்கி வஞ்சித்துக்கொன்று வருவதைப்போலவே
நம்மையுமோசஞ்செய்து கொல்லவந்தபாதகனாவாட்டிய
காரணத்தினற் சம்பவித்தமகாபாதகத்தைப் போக்கிஇர
ட்சிக்கவேண்டுமென் நிவ்வாறு உமாமகேஸ்வரனைப் பல
காள் வழிபட்டுவருங்காலையிற் பரம சிவகடாட்சத்தினால்
அப்பாதகமானது தீப்பட்ட பஞ்சைப்போலப் பறந்து
போயிற்று இதன்மத்தியில் அகஸ்தியர் செயல்களைத்தெ
ரிந்தநாரதர் அதிவேகமாய் தேவேந்திரன் தவஞ்செய்திரு
க்குஞ் சீகாழிஸ்தலத்தை நெருங்கி வருவதைப் பரமசிவ
த்தின் பாதகமலங்களைச் சிந்தையிலிருத்தி மூங்கிலுருப்
பெற்றுத் தவம்புரியுந் தேவராசன்கண்டு உடனேபத்திவி
னையத்துடன் எதிர்கொண்டு திருவடிகளிற்சேவிக்க அவ
னைவாழ்த்தி எழுந்திரும்இமையவர்க்கிறைவனெயென்று
தூக்கி மார்பின்றுகச்சேர்த்தனைத்துச் சுகமோவெனப் பி
ரியமாக விசாரித்தனர் அதுகேட்டு இந்திரன் கரங்களைக்
கூப்பிளின் றுசுவாமி! தேவரிங்கிருபையினால்இத்தினவரை
யிற் சலக்கியமாயிருக்கின்றனையினஞ்சிவபிரான் பூசனை
க்கொரு இடையூறுநேர்ந்திருக்கின்றது சுத்தசாத்வீக கு
ணக்குன்றையொத்த தபோநிதியே அதனைக்கேட்டருள்
க. திவ்வியபரிமளமலர்களைத்தரும் பூங்காவனமானது சி
றிதும்நீர்ப்பசுமையின்றி உலர்ந்தழிகின்றது. ஆதலாற்ப
ரமனைப்போற்றுவதற்குப் போதுமானமலர்கள்கிடைப்ப
து அரிதாகியது. இக்குறைதமியேன்மனதை வாட்டுவதி
னால் இதற்கொருமார்க்கத்தைக்கட்டினையிடுவீவொன்பல
வாகமுறையிட்டு ஓராசனத்தில் முனிவனாயெழுந்தருள்
ச்செய்து அவரனுமதியில் தானுமொரு பீடத்திலிருந்தா
ன். அத்தருணத்தில் நாரதர் இந்திரனைப்பார்த்துச் சிவக
டாட்சத்தினால் உமது அமராவதியும் அரசாட்சியுஞ்சிவ
தினத்திற் கிடைக்கவிருக்கின்றது. மனந்தளரவேண்டாம்
இப்போது கங்காசடாதரமூர்த்தியின் பூசனைக்குத்தவறு
நேர்ந்திருப்பதாகச்சொல்லியு. அதுவும்வினாவின்ற வி
ருங்காலமும் நெருங்கியது. அதன்காரணங்களைச் சொல்
லுவோம் சொர்க்காதிபதியே! கேட்பாயாக.

தனக்கு வமையில்லாத முக்கட்பிரான் அகஸ்தியரை
ப் பொதிகை வனையைச் சேர்ந்து தவத்தைச் செய்திரு
மென்று அனுப்பினர். அவர் வரும் வழியில் வானவழி
யை மூடிநின்ற வீர்த மலையைப் பாதலத்தி லடக்கி ரிஷி
களுக்குப் பலகாலங் கெடுதி செய்திருந்த சூரன் மருக
னாத் தொலைத்து அப்பழி நீங்கக் கொங்குநாட்டைச்

சேர்ந்துதிருபுரதகனராகியதேவதேவனையருச்சித்துப்பவ
த்திரராகி இப்பொழுதும் அத்தலத்தின்பாமனை வழிபட்
டிருக்கின்றனர் நான்கணுவந்தேன் பரமசிவகடட்சத்தி
னால் அவர்கமண்டலத்தில் அடங்கியிருக்குங்கா விரிநதிவெ
ளப்பட்டு இவ்வழியாகப் பெருகும்படிக்கு முயற்சிசெய்
வாயாகில் உமக்கத்தலிலேசமுமுதுந்தீர்த்துமனமகிழ்ந்தி
ருப்பையெனச் சொல்லினர் உடனேசுவாமி அகஸ்தியர் தம
க்கு உதவியாகும்பொருட்டுச் சம்பாதித்துவைத்திருக்கின்
றகாவிரிப்புனல் இக்காவிரிநதித் தல வருவதற்குச்செய்ய
வேண்டியகாரியமென்னை அதனையுங்கிருபையுற்றுப்போ
திப்பினோ வேண்ட நல்லகாரியம்வினாவில் விநாயகமூர்
த்தியைப்பூசித்துப்பலகாரவகைகள் பாற்சோறுபழ வருக்
கங்களை மிகுதியாகப்படைத்துப்போற்றி வேண்டுவையாகி
ல் அக்கமண்டலத்தைக்கவிழ்த்துவிடுவார்களென்றுசெய்ய
மல்வினாவில்முடிப்பையென்று இவ்வுபாயத்தைஞான சி
வராகிய நாரதரீபோதிக்கமனவாட்டமொழிந்துருரபன்ம
னால் இழந்தபதியும்நீதியும்அரசும் பெற்றவனைப்போலச்
சந்தோஷித்து சுவாமிகள் தயைசெய்து இவ்வரியமார்க்க
த்தைக்காட்டி யதனாற் கிருதார்த்தனாவேன் தேவரீர்கட்
டளையின்படிக்கு அகஸ்தியர் கமண்டலத்திலிருக்கும்நதி
இத்தலத்திற் பெருகத்தக்கதாகக் கணபதியை இதோபூ
சிப்பேனென்ற வாக்கியத்தை நாரதரீகேட்டுஅதுவேகாரி
யம் வினாவில் விக்கினேஸ்வரனா வழிபடக்கடவையென
வாழ்த்தி அத்தலத்தைக்கடந்து தேவர்கள்போற்றும்பெ
ருமையுடைய பிரமலோகத்துக்குப்போயினர். பின்புபுர
ந்தானும் பரிசுத்தனாய்க் கங்கையையுஞ் சர்ப்பங்களையும்
பிறையையும் முடியிற்றித்தருளிய சிவநாதன்பெற்ற க
ணபதியின்வடிவை ஆகமவிதிப்படிக்கு ஸ்தாபித்துத் தி
வ்வியமலர்களினால் திருவடிகளில் அருச்சித்துச் சோடச
வுபசாரங்களைச்செய்து முடித்தபின்பு கரும்பு தேங்காய்
தினைமா தேன் முக்கனி பாசு உருண்டை தோசைவடை
அதிர்ச்சந்திரட்டிப்பால் பாற்சோறு பயறு கடலைமுதல்
சுண்டல் எள்ளுருண்டை மற்றுந் தேவபோக்கியமாகிய
பதார்த்தங்களையாவையுந் தேடிச்சேகரித்து ராகிராகியாக
ப்படைத்து நிவேதித்து எமதிறைவனை வேதாக்கமவாக்கி
யங்களினால் தோத்திரஞ்செய்துகொண்டிருக்க நீலமலை
போன்ற ஸ்வரூபமுள்ள யானைமுகமுடைய விநாயகர்பல
கோடி பூதப்படைகள் குழந்துதிசைகளதிரப் போற்றிவர
முஷிகவாகனத்தில் எழுந்தருளியகாட்கையத் தேவராச
ன் தரிசித்தமாத்நிரத்தில் திங்கிட்டுச் சரீரம்நடுங்கத்தி
யங்குவதை விநாயகர்தெரிந்து மேலவர்க்கிறைவனே? பய
ப்படவேண்டாம்பயப்படவேண்டாமெனக் கையமர்த்திய
போது அச்சமீங்கிப் பேராணந்தவாரியில்முழுகினவனா
ய்ப் பூமியில்விழுந்துபிள்ளையாந்திருவடிகளிற்பன்முறை
பணந்தெழுந்து விழிகளில் ஞானநீர்பெருகத் தேகபரவ
சப்பட்டு மயிர்க்குச்செறிய கரங்களைச் சிரத்திற்கூப்பிப்
பிரணவச்சுருபியாகிய பெருமானைப் பலவாகத்துதித்துநி
ற்கின்றவன்மீது கணேசர்கிருபாநோக்கம்பாவித்து ஓமே
கவாகனனே? உன்பூசனையை நாம்விருப்பமாய் அங்கேகரி
த்தோம், இனிஉனக்குவேண்டும் வரங்களைத்தருவோம்
கேட்பாயென் நருளிச்செய்ய மறுபடியுஞ்சேசித்து வா
யைப்பொத்தி ஐயனே? எமதிறைவனாகிய சிவநாதன்பூச
னைக்குவேண்டும் புஷ்பங்களைத்தருவதாக இவ்விடத்தில்
ஒருநந்தனவனம் வைத்திருக்கின்றான். அஃதுநீரில்லா

மல் தீப்பட்டதுபோலச் சூரியன்வெப்பத்தினால் வாடிவ
தங்கித் துகள்பட்டுப் பரமன் நெற்றிக்கண்ணினாலே திரி
பூங்கள் சாம்பலானதுபோலக் காற்றிற்பறக்கின்றது. இ
ம்மனவாட்டத்தைத் தீர்த்திரட்சிக்கவேண்டுமென் றிரக்
க, விநாயகர் கிருபையுற்றவராய் நல்லகாரியஞ் சத்தபாத
வுங்களிலிருக்கும் போகவநினைத் தருவிப்போமோ! ஆ
காயகங்கைமுதலிய தீர்த்தங்கலையழைத்து உதவுவமோ?
சுத்தோதகக்கடலை வரச்செய்வமோ? இவற்றுள் உனக்கு
வேண்டுவதைச் சொல்வாயெனக் கடைசித்தபோது மக
வான் கரங்களைக்கூப்பிச் சுவாமி? உலகங்களிலிராநின்ற
பிரானிகள் வேண்டியவை அனைத்தையுந் தரவல்லபிரம
ன்விஷ்ணு உருத்திரஸ்வரூபமாகிய புராதனக்கடவுளே?
இவை தேவரீருக்கு அரியனவோ இத்தீர்த்தங்களிலுளத
னையும் வேண்டினவனன்று என்மனம்விரும்பிய தொன்
றைக்கேட்டருள்க.

உலகத்திற்சிறந்த மேருச்சாரலைக்கடந்துவந்து சகலரு
க்கும் அதிகதயைபாச்செய்திருந்த பாதகியாகிய அசமுதி
பிள்ளைகளைக்கொன்றபாதகம் நிவாரணமாதற்பொருட்டுக்
கொங்குதேசத்தைச்சேர்ந்து பரமசிவத்தின் பாதாவிந்த
ங்களில்வழிபட்டிருக்கும் அகஸ்தியர்கமண்டலத்திற் கா
விரியென்னுஞ் சிறந்ததீர்த்தமிருக்கின்றது தேவரீர்கிரு
பையுற்று அவ்விடத்துக் கெழுந்தருளி அக்குண்டுகை
யைக் கவிழ்ப்பிராயின் அந்தநதிபெருகி யிப்பூஞ்சோலை
யிற்பாயும் அதனால்தமியேன் குறைகள்நீங்கித் தன்னிய
னாவேனென்று சதமகன்வேண்டப் பிள்ளைப்பிறையும்வி
ரபட்டமும்விளங்கும் மத்தகம்பொருந்தியகஜமுகமுடை
ய ஐங்கரன்நகைத்து அப்படியேமுடித்துத் தருவோமெ
ன்றருளி இந்திரனைநிறுத்தி வேகமாய் அகஸ்தியரது ஆ
சீர்மத்திற்குச் சமீபத்திற்சென்றுகாக்கைஉருவமாகிஅத்
தீர்த்தத்தைப் பரமன்கடாட்சித்தவிதமும் அதற்ககித்த
காரணத்தையும் யுகித்தறிந்து பறந்துவந்து அகஸ்தியர்க
மண்டலத்தின்மேல் உட்காந்திருந்தனர். கும்பமுனிக்கு
க்கணபதியென்பது தோற்றமற் காக்கையிறங்கியதென்
றெண்ணிக் கரத்தைநீட்டிப்போபோவெனத்தூர்தினர்.
அப்பொழுது கயமுகாசுரனைக்கொன்ற கஜாநாற் குண்டி
கையைத்தள்ளித் தேவராசன்கோரிக்கையின்படிக்குப் பூ
மியிற்பெருகக்கடவாயென் றனுக்கிரகஞ்செய்தனர். தட்
சணமே பூர்வத்திற் ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்தில் தவம்புரிந்த பார்
வதிதேவியார் பத்தியைவிளக்கப் பரமசிவந் திருவுள
ன்கொண்டு வரவழைத்த கம்பாநதியைப்போலக் காவிரி
வெள்ளமானது மண்ணெண்ணெங்கும்நடுங்க ஆர்ப்பரித்து
உலகத்திற்சென்றது. பின்புஉமைமைந்தனாகிய விநாயக
ரீகாக்கைவடிவுநீங்கி வேதபாராயணராகிய பிராமணப்பி
ள்ளைவடிவுகொண்டு போவதைத் தவங்களிற்சிறந்த அக
ஸ்தியர்கண்டு பிரளயகாலருத்திரனைப்போலஉருத்தெழு
ந்து இவ்வஞ்சகன் தேவனோ! அவுணனோ! அரக்கனோ!
இன்னானெனத் தோற்றவில்லை. அருமையாகப்பெற்றுஇ
துவரையினும் காத்துவந்தநதியைக் கவிழ்த்ததுமன்றியி
ல் அம்மம்ம நம்மையும்மதியாமல் அகந்தைகொண்டிகெ
ம்பிரமாகப்போகின்றனோ? எத்திறத்தானையினும் இவன்
வலையை யிந்நிமிஷத்திலறிகின்றேனென்று கோபித்துத்
தொடர்ந்தபோது மெய்யாகவழிபாடுசெய்பவர் அல்லலை
நீக்கியானும் எமதிறைவன் பயந்தவனைப்போல வேகங்
கொண்டிஓடிமுன்னிலையில்அகஸ்தியர்இரண்டிகரங்களும்

சேரப்பிடித்துத் தலையிறக்குட்டினைந்து பின்பற்றிவரக்கணைசர் ஒருநிருவினையாடலைநேருசமீபித்தலாபப் போலக்காட்டியும் வானத்திலுலாவியுந் திசைகளிற் பாய்ந்தும், பூமியிற்றேற்றியும், கைக்கெட்டுபவனாப்போல நின்றும், தூரத்திலுலாகியும், இவ்விதமாகச் சகலருக்கு ம்மேலாகிய விநாயகர்எங்கும்உலாவித்தப்பித்துக்கொண்டி திரிகின்றபொழுது கும்பமுனிவரினோத்து வல்யடங்கிச் சேர்ந்து இவன் மாயவல்லபத்தை யளவிட்டறியக்கூட வில்லை இனியென்னசெய்வேனெனக் கவலைபட்டுவருந்து வதை விநாயகர்அறிந்து கருணைகூர்ந்து தமதுநிசைநிசை ந்தைக்காட்டினர்.

அக்கோலத்தை முனிவர்கண்டு திடுக்கிட்டுக்கலங்கிக் கெட்டேன். அந்தோ? அச்சோ? இத்திருவினையாடலைச் செய்யக்கணைசரோ திருவுளங்கொண்டி எழுந்தருளியகரு த்தையறியாமல் நாயினேனுந் துறத்துவதோவென்று ஏ ன்கிவருந்திப் பிள்ளையானாக் குட்டக்குளித்த கரங்களைநீ ட்டிக் கோடையிடியானது பருவதத்தின்மீதுவல்யோ டி டைவிடாமல் விழுவதைப்போலத் தமதுசிரம்வருந்தமா றிமாறி யிருகன்னங்களிலும் குட்டிக்கொள்ளவும், தாரக ப்பிரம சொருபியாகிய வேழமுகக்கடவுள் மிகுந்ததயாரசு த்துடன் பார்த்து ஓ! முனிவரே! என்னகாரியஞ் செய்கி ன்றாய், நிறுத்தி உன்கருத்தைச் சொல்லுமெனக்கேட்க ச்சுவாமி? தேவரீரைப் பிராமணப்பிள்ளையென்றெண்ணிச் சிரத்திற் குட்டினைந்தனன். அப்பாதகந்தீரத்தக்கநா ய்ப்பிராயச்சித்தஞ்செய்து கொள்ளுகிறேனென்று விண் ணப்பஞ்செய்யரகைத்து அகஸ்தியரே? வருந்தவேண்டா ம் நிறுத்தாநிறுத்துமெனக் கையமர்த்தியபோது குட்டுவ தைத் தவிர்த்து கர்த்தன் பாதாரவிந்தங்களிற் பலமுறை விழுந்தெழுந்து அவர்குணதீசயங்களைத் துதித்துத் தே வரீர்பெருமைகளை எவ்வளவுமறியாமற் செய்தகுற்றங்க ளைசிறிதும் நினையாமல் இரட்சிக்கவேண்டுமென்போற் றபேழைவயிற்றேனும் பரிந்து முனிவரனே யிதனைக் கேட்பாயாக. தேவேந்திரன் சிவபூசனைசெய்வதற்கு ஒரு நந்தனவன முண்டாக்கி யிருக்கின்றனன். அதுநீர்ப்பசு மையற்று வாடிச்சேர்ந்து துகள்படுவதைக்கண்டுவேறு கதியில்லாதவனாய் நம்மைப்பூசித்து வேண்டினன். ஆத லால் நாமும் காக்கையாகிவந்திங்கி உன்குண்டுகையில ருந்த நதியைக்கவிழ்த்துஅத்தலத்திற் பெருகவுங்கட்டளை யிட்டனம், அதற்குப்பொறாமல் நீநமக்குச்செய்ததுகளை ச்சுற்றுந் குற்றமாக மனதில்நீனையாமல்அவையனைத்தையும் உவப்பாகவே கண்டுமகிழ்ந்தனம், இவையனைத்தும் நமக்கொரு திருவினையாடலாகுமல்லது கோபமில்லை. நீ ண்டசடாதராகிய எம்மப்பனுக்கு நீசிறந்ததொண்டனா தலால் நமக்கும் அவ்வாறேயாவாய். இனியுனக்குவேண் டும்வரங்களைத் துரிதமாகக்கேளுந் தருவோமென் றருள க்கேட்டு, அகஸ்தியர் மனக்கவலையொழிந்து பிள்ளையார் திருவடிகளிற்சேவித்துத் தேவரீர் கிருபைக்கும் பாத்திர னாய்ச்சகலவினைகளையும் நீங்கிப்பிழைத்தேன். இனிமே லுந் தமதிடத்திலும் தமதடியரிடத்திலும் அம்மையப்ப ன் திருவடிகளிலும்மிகுத்த பத்திவினைந்து வழிபடும்பே ற்றைத்தரவேண்டும், இதனையேபிரியமாகக் கோருகின்ற னன்.

இஃதன்றியும் இக்காலத்தில் நாயினேன் செய்கையை ப்போலவேயாவாயினும் இனிமேல் தேவரீரைவழிபட்

டுக் குட்டிக்கொள்வாயின் தாயையொத்துப்பரிந்துகாட் சித்து ரட்சிக்கவேண்டுமென முத்தமிழையருளிய அக ஸ்தியர் விண்ணப்பஞ்செய்ய, விநாயகர்களி,த்து அவ்வா றேதந்தனம், இதுவன்றியும் உன்மனதில் விரும்பியவை களையுந் கேட்டுக்கொள்ளுகவென்றருளச் சுவாமி? அடி யேன் அருமையாகப்பெற்றுக் கமண்டலத்திலவைத்திரு ந்ததீர்த்தத்தைத் தேவரீர்கவிழ்த்தால்எள்ளிள்பிசமாண மும்நில்லாமல் முழுவதும் பூமியிற் பெருகிப் போய்விட் டது. ஊனுபயிராய் உலகாய்எங்கும் பரிபூரணமாய்நி றைந்திருக்கும் மிலன் தயைசெய்து கட்டித்த காவிரி யைப்போன்ற பவுத்திரமாகிய தீர்த்தம் யான்முழுகத்தக் கதொன்றை இனிஎங்கேனுஞ் சம்பாதிக்கமாட்டுவேனோ! ஆதலால்தேவரீர் கிருபையுற்றுக் குற்றமற்ற பொன்னி யை அடியேனுக்குத் தரவேண்டுமெனப் போற்றினர். உ டனேமேகமானது சமுத்திரத்திலிறங்கியதைப்போலத்த மதுதுதிக்கையினேநீட்டிக் காவிரிப்பெருக்கின்சலத்தினை க்கிரகித்து அகஸ்தியர் கமண்டலத்திலுவிட்டனர். மற்ற ப்பிரவாகமெல்லாம் பூமியிற் பெருகிப்போயிற்று குண்டி கையிற் பூரித்த நீரானதுபழையபடிக்குலுத்திப்பூரண மானதைக்கும்பமுனிவர்கண்டு அற்புதமடைந்து ஆனந் தபரவசராய் மொழிகின்றனர். ஒடிப்போகின்றபுனலிற் சிறியஅளவை நீராயிதனிற்சொரிந்தனர். அஃதுயதாப்பி ரகாரமாயிற்று வல்லவராயினும் யாவர் இப்படிச்செய்ப் பவர். பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரர்கள் வந்தித்துப்போற் ற அவர்கள் கோரிக்கையின்படிக்கு வரங்களைத்தந்தருளி யும், முதன்மையாகிய பிரணவப்பொருளாகவும்விளங்கு ம்நமதுஜங்கரற்கு இச்செய்கைஅரியதோவெனக் கொண் டாடி பாதாரவிந்தங்களில்வீழ்ந்து வணங்கிநாயினேனு க்குயாதொருகுறைவுமில்லாமற்கவிழ்த்தோடியகாவிரியை உதவீரச்சித்தீர். மூலாதாரக்கடவுளே, தேவரீர் பரிபூர ணகடாட்சத்தினால் வளங்களெல்லம்பொருந்தி யீடேநி னேன். இதுமுதல் சுவாமிகளைச்சிந்திக்கும்போதெல்லா ம்மறவாமல் எழுந்தருளி யிரட்சிக்கவேண்டுமென் றிரக் க, வல்லபைமணானும் அவ்வாறே செய்யக்கடவோமெ னத் தேற்றிப்பலபூதகணங்கள் குழ்ந்துவரச் சகலருக்க ளிக்கமறைந்தனர். அப்பொழுது குடமுனிவர் விம்மித ராய்ச் சராசரப்பிரபஞ்சங்க ளெவற்றினும்பொருந்தி நடி ப்பிக்கும் ஆதிதேவர் புத்திரராகிச விநாயகர் திருக்கோல த்தைத் தியானித்துப்போற்றித் தமதுகம டலத்திற் கு மியிலுந்திருக்கும் காவிரியைப்பார்த்து நகைத்தவராய்த் தம்மைத்தொடர்ந்த பிரமஹத்தியைநீக்கிப் பவுத்திரமா க்கியகொங்குதேசத்தைக்கட்டித் தென்றிசையைநோக்கிப் போயினர்.

திருக்குற்றாலப்படலம்.

செற்றாலமுயிரனைத்துமுண்டுவேலியிரிந்தெழுவஞ் சிந்தைமேற்கொள், பற்றாலங்கதுதுகாந்துநான்முகனேமு தலோர்தம்பாவைமார்கள், பொற்றாலிதனையளித்தோன் புகழ்போற்றிமுகின்மேனிப்புத்தேனாவைகுங், குற்றாலமா வதொருவளநகனாக்குறுமுனிவன்குறுகினுஞ்.

ஓ! சவுனகாதிநிஷிகளே? கேட்பிராக. அகஸ்தியர் இவ் வாகொங்குநாட்டைநீங்கிப் பூர்வத்திற் சகலனாய்கொ ல்லவெழுந்த ஆலகாலவிஷத்தைப்பரிந்துண்டு பிரமநி

தேவர்களுடைய பத்தினிமார் பொற்றூல்களைக்காத்தாண்ட பரமேஸ்வரன் புகழினைத் துதித்துக்கொண்டுகொளமே கவண்ணனாகிய விஷ்ணு வாசஞ்செய்யுங்குற்றலத்தைச் சேர்ந்தவர். அங்குஅச்சுதன் வாசஞ்செய்யும் ஆலயமொன்றுண்டு பூமண்டலவர்க்கள் அம்மம் இதையொத்தசிறந்தகோயில் பிரபஞ்சத்திலெங்கும் கிடையாதெனப் புகழ்வதமன்றியில் தெய்வநாட்டினரும் அவ்வாறே கொண்டாடுவர். அத்தலத்திலிருக்கின்ற வயிணவப்பிராமணர்தமதுசாஸ்திரக் கிரமங்களை ஆராய்ந்தறிந்த மதத்தாலேதமதுமதசாம்பிரதாயமே மேம்பட்டதென்கருதி யிறுமாந்துஅக்கொள்கையினால் எமதிறைவனாகிய சிவனடியாக்கண்டால் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து இகழ்ந்து அவர்கள் முகத்தைப்பார்ப்பதும் மகாபாதகமென்றுஇவ்விதமார்க்கங்களை யணுசரித்தவர்களாய் வேதபாரகரென்பதொருசொல்லை மாத்திரந்தாங்கி தமது நெறிகளிலுங்கிரமமாக நடந்துகொள்ளாதவர்களாய் வீறியிருப்பதை அகஸ்தியர்தெரிந்து இவர்கள் மதாங்காரத்தைஅடக்கவெண்ணி அப்பமும் பதியின்வீதிகளைக்கடந்து விஷ்ணுவெழுந்தருளும்ஆலயத்துக்கருகில் வருவதை அத்தலத்திலிருங்கியிருக்கும் வயிணவர்தூரத்திற்பார்த்தவுடன் ஜென்மவயிரிகளைக்கண்டு பதைபதைப்பவரைப்போலப் பெருமூச்செறிந்து கோபித்தவர்களாய்தினைச்சொல்லுவர்காணச்சகியாத ருத்திராட்சத்தையுந் திருநீற்றையுந் தரித்தவனுதலாற் நேவரனைவருங்காண உலகத்திற் பிட்சையேற்ற சிவனுக் கடிமையாகும் நீபவுத்திரமாகிய இத்தலத்தின் எல்லையையும் மிதிக்கக்கூடாமோ உன்கர்த்தன் ஓடேந்தினான் நீயுங் கரத்திற்கோலையுங்குடுவையையுந்தாங்கியுந் புத்தியினனே? எமதுபெருமான்வீற்றிருக்குந் திவ்வியதேசத்தில் நீல்லாமற் சீக்கிரமாய்ப் புறப்பட்டுபோவாயென்று தூரத்துகின்றவரீது அகஸ்தியர் கோபியாமல் நகைத்து ஓ! பிராமணரே! வேதமார்க்கங்களையிகழ்ந்த நீங்கள் இவ்விடத்திலிருப்பதையான் தெரிந்தவனுமல்ல யாருஞ் சொல்லக்கேட்டதுமில்லை சற்சனாளிருப்பதாக நீனைந்துவந்தோம் உங்கள் குணதிசயங்கள் தெரிந்திருந்தால்வரவும் நீனைக்கமாட்டோம், கோபிக்கவேண்டாம் இதோபோய்விடுகிறேனெனச்சொல்லியும் அப்பாதகர்மனம்பொறாமல் பாஷாண்டிக்கடிமைப்பட்ட, நீயிச்சிறந்தஸ்தலத்தில்வந்தே மகாபாதகமாகுந் துரிதமாய்நடந்துவிடும்நடந்துவிடுமென்று முடிக்குகின்றவர்களைப்பார்த்துசத்தியமாகியவசனத்தையே சொன்னீர் மேலும் பூர்வாசாரியர்களினுந் பிரசித்தப்படுத்தியசாஸ்திரங்களின்துணிபும்துலையோமென்றுதக்கன்மரபில்வந்தஅப்பிராமணரை நீங்கிவருகின்றவர் ஞானவான்களாற் புகழப்படுந் திருக்கயிலாய வரையைக் காவல்கொண்டிருக்கும் நந்திதேவர் உந்தித்தாமரை வாசியாகிய பிரமதேவர்தூர்வாசார்பிருகு கவுதமர் கண்ணுவர் ததிசி முதல்ய தபோந்திகள்சித்தகொடுமை வீண்போவதில்லையென நீனைந்து மனம்பொருதவராய் உயிருக்குயிராய்நின்ற பரமேஸ்வரனை யிகழ்ந்து வசைபேசிய இவ்வயிணவர் மயக்கவாஞ்சையிற் பட்டிருக்கின்ற அகந்தையை வேருடன்னைவேனெனக் கிருபைக்கடலாகிய அகஸ்தியர்நிச்சயித்து பாதரசச்சுவடுபட்ட பொன்னைப்போல மாயைவித்தையினால் துவாதசத்திருமண், நெற்றிமுதல்விளங்கவுந் துளசிமலை மார்பிற் புரளவும் பாகவதர்வடிவுகொண்டு விஷ்ணுவுக்கு உகந்ததா

சனைப்போலத் திரும்பிதூரத்தில் வருவதை அவ்வாலையத்தைச்சூழ்ந்து நெருங்கி யிருக்கின்ற வயிணவர்கண்டவுடன் இவர்க்கத்துவாகக்காணுகின்ற தென்மெண்ணிஎதிர்கொண்டு சுவாமி? தேவரீரைத் தரிசிக்கமுன்னம்என்ன தவஞ்செய்தனமோ வெனப்போற்றிப் பாதங்களிர்ச்சேவிக்க நாராயணனுக்குப் பிரீதியாகவென்று வாழ்த்தித் தம்மைப்பணிந்தவரைப்பார்த்து ஓபிராமணசிகோஷ்டோநீங்கள் ஆதிபுலமாகிய விஷ்ணுவின்னிடத்தில் மிகுந்தஅன்புள்ளவர்களெனப் பலர்சொல்லக் கேள்விப்பட்டு அதைக்கண்டு களிக்கவினைத்து, இத்தலத்தில் வந்தனம்பிப்போது திருஷ்டாந்தமாகத் தெரிந்தது மன்றியில் இப்பூமண்டலத்தில் உங்களுக்குச் சமானமானவர் யாவருமில்லையெனத் தெளிந்தனம் இப்படிக்கொத்தவரை தரிசித்தமுயற்சியினால் நாமும்நல்லறிவைப்படைத்தோமென்றுகொண்டாடி வேதபாரகரோ மோட்சவீட்டை எளிதற்றாவல்ல கிருபாநிதியாகிய அழகர்கோயிலாகிய திருமாலிருஞ்சோலைமலையில் யாம்வெகுதாலமாயிருந்தோம் இப்போதுஅருளாளனாகிய தேப்பெருமாள் வாழும் அத்திகிரியிற்சில தினந்தவஞ்செய்திருக்க நீனைந்துபோகின்றயாம்நமதுபெருமாள் எழுந்தருளியகோயில் இத்தலத்திலுமிருக்கின்ற தெனமகத்துக்களாற் கேள்விப்பட்டு அப்பகவானைத் தரிசித்துப் பரவிப்போகும் விருப்பத்தினால் வந்தோமென்றவுடன் அவர்கள் கைவிரல் ஞென்றிறைச்சுடி அதுதான் திருமாலிருக்கையெனக்காட்டக்கரங்களைக்கூப்பித்தொழுது விஷ்ணு வெழுந்தருளிய ஆலயத்திற் துரிதமாகப் போய்ப் பத்திவினையத்துடன் மும்முறைவலம்வந்து செந்தாமரைக்கண்ணன் பாதாரவிந்தங்களிற் பணிந்துபோற்றி நிற்கின்ற பரமபாகவதர்களைப் பார்த்து இத்தேவனை வழிபட்டுக் கடத்தே நமதுள்ளம் விரும்புகின்றதாதலால் அதற்குவேண்டிந் திருமஞ்சனமுதல்ய திரவியங்களை வினாவிற்சேகரிக்கக் கடவீரென்றனர்.

அதனை அருச்சகராக விருக்கின்றவயிணவர்கேட்டுச்சந்தோஷித்து நல்லகாரியம் அவ்வாறே தரக்கடவ மென்று சிலரோடி சுத்தோதகம் பீதாம்பரர் திவ்வியபரிமளமிகுத்த துளசிதளம் புஷ்பமாலைகள் சுகந்தம் வீசஞ்சந்தனக் கலவை புனுகு சவ்வாது தூபதிப வைவேத்தியமாதிய வகைகளைவேதவிதிப்படிக்குத் திரட்சியாகக்கொண்டுவந்து குறுமுனி முன்னம்வைத்துசுவாமி? உமதுதிருவுளப்படிக்குப் பூசனையை முடிப்பினொச்சொல்லிய வயிணவர்கூட்டத்தினைப் பார்த்தருளி ஓபரமபாகவதரோதுபரியந்தக் கண்ணனை நீவீர்வழிபட்டிருந்தீரன்றோ இத்தினம்யாம் அத்தேவனை அருச்சிக்கும்முறைமைகளை யாவருந்தரிசிப்பீர்களென்று திருமால் வீற்றிருக்கு மிடத்திற்போய் அறுகுகொன்றை கண்கைபிறைசர்ப்பமுதலியவற்றைத்தரித்து விளங்கும் அழகியசடாமண்டலத்தையுடைய எமதிறைவனாகிய சிவபிரானைப் பத்திவிசுவாசத்துடன் நியாணித்து தமதுகுறியகரங்களை உலகையளந்ததிரிவிக்கிரமமூர்த்தியாகிய நாராயணக்கடவுளினது திருமுடியின்மீதுவைத்து குறுகு குறுகு குற்றாலவென்றமுத்திச் சிவந்த அரக்கினுஞ்செய்த பாவையானது அக்கினிசம்பந்தப்பட்ட காலத்தில் உருகுமாறுபோலக் குழையச்செய்துதிரட்டியுருட்டிச் சிவன்கவடிவமாக்கிப் பொற்றாமரைப் பீடத்திலுள்ள பிரமதேவனும் மகாவிஷ்ணுவும் உருத்திரரும் ஆகியமூவரும் ஒருருவாகியபரப்பிரமவஸ்துவைஸ்தா

பித்து பஞ்சாட்சரமுதலிய சகஸ்திரதிருநாம மந்திரங்க ளையெடுத்து வாயாரத்துதித்துத்தாங்கொண்டிருந்த வயி ணவக்கோலத்தைமாற்றிப்பழையபடியே விபூதிருத்திரா ட்சம் விளங்குஞ் சிவவேடத்தினைத்தாங்கித் திருமஞ்சன முதலிய திரவியங்களை மந்திரபூர்வகமாகச் சுத்திசெய்து சிவநாமங்கலையோதி அர்ச்சிக்கும்போது அவ்வாலயத்தி னிடத்திருந்த வயிணவப்பிராமணர் இச்செயல்களைப்பா ர்த்துச் சரீரம்புழுங்கக்கோபித்து ஒருவரையொருவர் பா ர்த்து இதனைச்சொல்லுவார்கள் கண்டிர்களோ இம்மாயப் பிராமணனைக் காணுமிடத்து, வடிவில்மிகவுக்குறியவன், திரிபுரதகனான உருத்திரனை வழிபடும் பாஷாண்டிக் கோலங்கொண்டுமுன்னம்வந்தான்நாங்கள்கண் டு இகழ்ந்துதரத்தச்சுற்றும் நில்லாமல் அஞ்சினவனைப் போல வோடினவன் மாயவித்தையினால் ஸ்ரீபாகவதவடி வினைப்பெற்று அதற்குரிய நடைநொடி பாவனைகளையுங் காட்டி மீட்டம்வந்து வஞ்சகசித்தனாய் இச்சிறந்தசமைய த்தையும் ஸ்தலவிசேஷத்தையும் நமதுதிருநாமலின் கோ லத்தையும் ஏககாலத்தில் அழித்தான் ஐயையோ யிதற் கென்செய்வோம் மிகுத்தமாயன் வஞ்சகன்குதன் தப்பி த்துக்கொண்டுபோமுன்னம் பிடியுங்கோள்கட்டுங்கோள் அடியுங்கோளென்று பலபலவகைகளைப்பேசிக்கொண்டு குழுவனைந்து மேல்ட்டிப் பிடிக்கவருவதை அசஸ்தியர்க ண்டு கோபித்து கண்களிற்தீப்பொறிசிதற நோக்கிக் கட லினிடத் தடக்கிவின்ற வடவாமுகாக்கினி மேலிட்டெழு ந்ததைப் போல முனிபுங்கவனுக்குண்டாகிய சிற்றக்கன லதிகரித்துப்பரந்து பலதிக்கினும் கோபங்கொண்டவந்த வயிணவனைச்சுற்றிக்கொண்டு தேகங்களைச்சுட்டிப் பொரி த்துக் கரித்துவாட்டஎண்ணி துரத்தித்தொடர்ந்தமாத் திரத்தில் ஏழைப்பிராமணர்என்செய்வார்அக்கொடுமைக்கு ஷ்சுக்கமட்டாமல்அத்திவ்யதேசத்தினும் நில்லாமல்பூர் வீகமாயிருந்த பதியையும் யிகழ்ந்து கைகாலொடியபல திக்கினும் சிதறியோடி ஒளித்தனர். இவ்வாறு கடினசித் தமுடையவயிணவப்பிராமணர் முற்றுந்தேசாந்திரிகளா ய்ப்போயினர் திருக்குற்றலமானது அத்தினமுதல்விஷ் ணுஸ்தல மென்பதுமாறி சிவஸ்தலமாயிற்று. குறுமுனி யும் ஆதிகர்த்தனாகிய சிவக்கொழுந்தை வேதவிதிப்படிக் குச் சோடசவுபசாரங்களோடு அர்ச்சனைசெய்துவணங்கி ப்போற்றி விடைபெற்று அத்தலத்தைநீக்கி தென்தேச த்தை நோக்கிப்போய்ப் பலநகரங்களைக்கடந்துகடையில் பொற்சன்னங்களையும் நவமணிகளையும்வாரிக்கொண்டுஅ ருவினர் பாயாநின்ற பொதியமலையைச்சேர்ந்து ஓர்சாரல் ல் அமர்ந்தவராய் பரமேசுவரன் தில்விய சரணா விர்தங் களைக்கருதி அரியதவவிரதங்களைச் செய்திருந்தனர்கேட் டர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே யிதுவரையினும் மகரந்த ங்களைவிசித்தேன்களையிறைத்துத்திசைகள்தோறும் பரி மளிந்குத்திவ்விமலர்கள்பொருந்தியபூஞ்சோலைகள்தோ ப்புகள் நந்தனவனங்கள்முதலியசிறப்புகள் நெருங்கியிரா நின்ற பொதிகை மலையில் அகஸ்தியர் சேர்ந்தவரையிற் சொல்லினோம் இனிதேவேந்திரன்பரமசிவனைவழிபடுத ற்குயோக்கியாகிய பலவகைப் புஷ்பங்கள் அலர்ந்திருக் கும் பூங்காவிற் காவிரிநதிபெருகிய விதமும்மற்றையசரி த்திரங்கையுஞ் சொல்லுவோமென்றுசுதபுராணிகர் ஆ ரம்பித்தனர்.

பூ விரிகின்றகாமர்பொ தும்பர்சேர்பொதியவெற்றிற் றுவிரிகும்பத்தண்ணல்வந்திடுதன்மைசொற்ற று மாவிரிகின்றசா திவனத்திடைமலர்ப்பூங்காவிற் காவிரிபோந்தவாறுமேனவுங்கழறுகின்றும்.

இந்திரனருச்சனைப்படலம்.

கொடியுருக்கொண்டுமுன்னங்குண்டிகையிருந்தபிள்ளை படிமசையதனைத்தள்ளப்படர்ந்தகாவிரியின்றன்மை விடலருந்தனையினீக்கிவியனெறிப்படுத்தலோடு மடிகளினருளர்செல்லுமாருயிர்போன்றதன்றே.

சிவபிரான் மூத்தகுமாரனாகிய விநாயகமூர்த்தியானவ ர்ஆதியில் இந்திரன்கோரிக்கையின்படி காக்கையுருக்கொ ண்டு அகஸ்தியர் கமண்டலத்தின்மீதிறங்கிக் கவிழ்த்தகா லத்தில் அதனிடத்திருந்த காவிரியூமியின்கண்பெருகிய தோற்றமெவ்வண்ணம் விளங்கியதெனில் நீக்குதற்கரிய காமக்குரோதலோபமோக மதமாற்சர்யமென்னுந்தனையி னைக்கடந்து நன்மார்க்கத்திற் செல்லும்போது ஞானசாரி யனெதிர்ப்பட்டு பஞ்சாட்சரப்பொருளி னுண்மையை னுக்கிரகிக்கச் சிவசாரபத்தைப்பெறும் பிராணிகளைப் போலலோகோபகாரமாகப்பாய்ந்தும்மந்திரபலத்தாலொ ருவனாற் குடத்திலடைக்கப்பட்டிருந்த சர்ப்பமானது த டைநீங்கிவடனே வெளியில்பிரவேசித் தோடுவதுபோ ல் வேகக்கொண்டுபாய்ந்தும் அஞ்ஞானஒழுக்கத்தை அ ழிக்கவல்ல சிவபிரா னருளிய ஆகமத்தையும், வேத ஒழுக்கத்தையுந் கிரமப்படிக்கு அனுசரித்த திருவ டியைப்பெற்றவர் பெறும்ஞானவெள்ளத்தையும் எமது கர்த்தனாகிய பரமன் கிருபாசமுத்திரத்தையும்ஒத்துமது ரமிகுத்துப் பொருந்திய காவிரியானது பெருகியும் அள வுபடாதசத்தசாகரங்களானவை பூமியினால் அணைபட்டி ருந்த தடையை நீக்க எண்ணங்கொண்டு அவற்றின்கரை களைக் கரைத்து ஏகமாய்ப்பெருகி ஓவென்னுமிசைச்சலு டன் பரவியதைப்போலப் பூமியெங்கும்பரந்து ஆர்ப்பரி த்துக் கலங்கியோடியது.

கேட்டிர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே தெளிந்தஅலைகளை யுடையகடலைத்தினைப்பிரமானமாகஉள்ளங்கையிலேற்று ஆசமனஞ் செய்தத வசிரோஷ்டரான அகஸ்தியர் சிவபூ சனைக் குதவியாக விச்சித்துவேண்டியகாலத்தில் தேவா த்தேவனாகிய பரமன் கிருபையுற்றுக்கொடுக்கச் சமுத்திர த்தினை யேற்ற பெருமைபெற்ற கரத்திற்றங்குங்கமண் டலத்தில் தாங்கப்படுமானால்அத்திர்த்தத்தின், பெருமை யை என்போலிகளால் உவமித்துப்புகழ்தற்காகுமோ இ துவல்லாமல்பழையபடிக்குக் குறுமுனிவந்து மீட்டும் பு சித்து விடுவானே வென்றுசமுத்திரமானது பயப்பிராந் திகொண்டு இரைந்து பலமுகங்களாக அளவுபடாமல்பூ மியின்கண்பரந்து ஓடுவதைப்போலப் பூஞ்சோலைகளந் தவனங்களாகியாக வேருடன்பறித்து வாரிக்கொண்டு ஒ லித்துச் செல்கின்ற காவிரிவெள்ளமானது சந்தனமரங்க ளையும் அகில் விருட்சங்களையுந் சங்கினங்களையும் முத் துகளையுந் கவரிகளையும் யானைத்தந்தங்களையும் பொற்ச ன்னங்களையும்மணிகைகளையும்அலை களினால் மோதிக்க

கொண்டிபோகும் கெம்பிரத்தையோசிக்குமிடத்து வருணராசன் இத்திரவியங்களை யெல்லாம் தேவேந்திரனுக்கு வெகுமதியனுப்புவதை பொக்கும் இஃதன்றியும் தேர்களைப்போலப் பாரித்தோங்கிய மலைகளையும் மதயானையினங்களையும் வேடர்முதல் மனிதரையும் அலைகளை யொத்துத் தாவல் குதினைக் கூட்டங்களையும் அணிபடவாரிக்கொண்டு விண்ணகத்தைத்தாவி வேகமாய்ப்போகின்றது எதையொக்குமென்றால் சூரபன்மன்கோபித்துத் தேவராசன்யிது சண்டைசெய்பவளியசேனமுத்திரவெள்ளத்தையொக்கும் இவ்வித சிறப்போடு ஆகாயத்தையளாவ அலைகளைவிசிப் பலகாதவெல்லையளவாகப்பரந்து பூமியைமுடிக்கிழக்குத்திசையைநோக்கிப்பெருகுங்காவி ரிவெள்ளமானது தேவேந்திரன்வாசமாய்சிவபிரான்வழி பட்டிருக்கும் வனத்தில் பரிமாண புஷ்பங்களைபுடைய பூஞ்சோலையிற்பாய்ந்து வாடிநின்ற நந்தனவனங்குளிர்த்து பசுமையாகத்தோற்றுவதை மனவாட்ட முற்றிருக்கின்ற மகவான்கண்டு மனம்பூரித்து ஆனந்தக்கூத்தாடிதேகங்குலங்கனகைத்து எமதுகர்த்தனாகிய பரமசிவத்தின்அருச்சனையானது குறைவறநிறைவேறு மென்னும் மகிழ்ச்சியினுற் பரமனையும் விநாயக மூர்த்தியையும் வேதாகம வாக்கியங்களினுற்றுதித்து பாதகமலங்களைத்தியானித்து வணங்கிக்கவலையற்றுத் தனதுகஜேந்திரச்செல்வக் செருக்கை யொழித்து நீங்காததிரிலோகவாழ்க்கையின்பத்தை மாற்றிப் புவனங்களிலெங்கும் புகழ்ச்சகல சிறப்பையும் பெற்றுவிளங்கும்பொன்னுலகவாழ்வையும், வேரோடுபறித்துக்கொண்டதமன்றியிறன்றதுபிராணனுக்கும்முடிவைத் தேடியிருக்கின்ற சூரபன்மனை ஜயித்துஇவ்வகை மேன்மையான அயிஸ்வரியங்களைப் பெற்றவனைப்போல அளவற்ற சந்தோஷத்திலாழ்ந்தவனாய்முகமலர்ந்திருந்தான்.

அத்தருணத்தில் இந்திரன் கொண்ட மேலான மகிழ்ச்சியிவ்விதமென்று யாவராற்சொல்லப்படும்இவைநிற்கத் தன்னிடத்தின் மூழ்கினவரைமுத்தியிற்சேர்க்கும்படியான மகத்துவமுள்ள காவிரிப்பெருக்கானதுபாய்ந்த மாத்திரத்தில் தேவேந்திரன் மனதைப்போலவாடிச் செழிப்பற்றிருந்த நந்தனவனமானது அந்நிமிஷத்திற் றழைத்துத் தேகத்தைவாட்டும் பசிப்பிணியினால் வாடியிருந்த வருக்கு பெறுதற்கரியதேவாமுதற் தற்செயலாய்க்கிடைத்துண்டு களித்ததைப்போலச் சூளிர்த்துதளிர்ந்துகின்ற தன்றியும் வானத்திற் பரவிய மேகங்கள்பொழியுந்திலைகளின் பரிசம்பட்டவுடன் காட்டினிடத்தி ல்லாராகின்ற விருட்சங்கள் புதர்கள் கொடிகள்முதலானவை தளிர்ந்துவிளங்குவதுபோல சதமகன்வைத்தகாவீற் றங்கியபூஞ்செடிகள்தழைத்துக்கிளைத்துபுஷ்பித்துப் பரிமளித்துத் தேனைச் சொரிந்துகின்றனஅவற்றுள்வானத்தையளாவவளர்ந்தோங்கியிருக்கின்ற புன்னை விருட்சங்கள்முற்றினும்மலர்களையரும்பி நின்றகாட்சியானது ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் பிரகாசத்தையுடைய முத்துத்தாழ்வடங்களைத் தேகமுழுவதும்அணிந்திருப்பதையொத்துத் சூளிர்த்துபசிய விலைகள்பொருந்தியபுன்னைமரங்கள் பார்ப்பதற்கழகாகக் கிளைத்திருக்குங் கிளைகள் முறியும்படியாகபுஷ்பித்ததோற்றமானதுபற்பல நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் ஜொலிக்க ஆகாயத்தினிடத்தில் மேகசாலங்கள்விளங்குவதைப்போலிருந்தது கீதங்களைப்பாடியுலவும் வண்டினங்கள் முகர்ப்

படாத தீட்சணியமுள்ளசண்பகத்தருக்கள்மலர்ந்திருப்பது பொன்னினுற் செய்யப்பட்ட மலர்களைத்தாங்குகின்றதை யொத்தும்மேகங்கள் தவமுமுன்னதமுள்ளதாகவளர்ந்திருக்கும் பாநிரிமரங்கள் வண்டினங்கள்தொனித்திறங்கித்தேனையுண்ணப் பூத்திருப்பதுவசந்தகம்மியன்அவ்வண்டினங்க ளுதும்படியாகச் செய்துவைத்தபலசிறு சின்னங்களைப் போலத்தோற்றவும் வானத்தைத்தாவ வளர்ந்திருக்குங்கோங்கு விருகதங்கள் பூத்திருப்பதுஆகாயத்தில விளங்குந் சூரியசந்திரர் நட்சத்திரங்களின்அழகைப் பார்ப்பதற்காகப்பூமிதேவியானவர் பலகண்ணாடிகளைத் தொகுத்துவைத்ததை யொத்தும் பொன்னைப்போல விளங்கும் மலர்களைபுடையகொன்றையும் அழகியபூக்களைபுடையகாயா மரமும்இருபரிசித்தினும்நிற்க, நடுவில்சிவந்த தளிர்களைபுடைய மாவிருட்சந்தோற்றுவதுஆதியில் பரத்துவடிச்சயத்தினைத்தாபிக்கும் பொருட்டு மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவரும்வாதுகொடுக்கும்போது அவர்கள் சண்டையினையும் அஞ்ஞானவிருளையும் விலக்கினைந்துமத்தியில் நின்றுதடுத்த பஞ்சடர்த்தோற்றம்போலவுஞ் சூரியமண்டலத்துக்கு மேலாகவளர்ந்து அசைந்திருக்குந் தெங்குகளின் பாளைகள்வெடித்துத்தொங்குங்காட்சியானதுபுவியில்வாசஞ்செய்யும்லட்சுமிகரம்பொருந்தியகன்னியர்கள் அணியத்தக்கதாகநீட்டியஆணிமுத்துகளின்கோவைகளைநிகர்த்தும்வயிரத்தினையொத்த மேனியும் மூங்கிலையொத்தவளப்பம் பொருந்தியபசியகமுகுகள் பாளைகளை விரித்து நிற்குந்தோற்றமானது பலரும் விரும்பத்தக்க சூளிர்த்த சோலையென்னும் பெண்ணுக்குஅளவற்றவர் சாய்மகாகளை விசுவதுபோலவுஞ் செழித்தோங்கிற்றும் அலரிச் செடிகள் கிளைகள்தோறும் அபரிமிதமாகப் பூத்திருப்பது நாற்புயங்களைபுடைய ஈசரனுக்கு இந்திரனேற்றிவைத்த மணிவிளக்குகளையொத்துவிளங்கவுஞ் சிறுசண்பகம் மல்லிகையிலற்றின்மீது வல்லிசாதக் கொடிகள் படர்ந்திருப்பது கணவரைத்தருணமங்கையர் ஆலிங்கனஞ்செய்திருப்பதைப்போற்றோற்றவும், முல்லைகள்அரும்பியிருப்பது இதுவென்ன அதிசயம்பகற்போதினும்நாணமின்றிப் புருடரைத்தழுவுவது நீதியோ? கற்புக்கழகோவென்றேசி நகைப்பதைப்போற்றோற்றவும் மதுரமாகிய நீர்பரந்திருக்குந் தடாகங்களிற் கருங்குவளைமலர்கள் பசியதழைகளின் மத்தியில் அலர்ந்திருப்பதுஎப்படித்தோற்றுவதெனின்அகைச்சூழ நிற்கின்றதருக்களினது சூளிர்த்தநீழலின்கண்வீற்றிருந் தரசசெலுத்தும்இந்திரனது ஆயிரங்கண்களைப்போலக் காட்டவுஞ் சமுத்திரமத்தியி லடங்கிற்றிக்கும் வடவாமுகாக்கினியானது கொழுந்துவிட்டு மேலோங்கிவிளங்குவதைப்போலச் செவ்வல்லியும் அரக்கினது நிறம்போல ஆம்பலும் வாவிகளிற் பூத்துப் பிரகாசிக்கவும் பொய்கைகளினிடத்திலுலைகள் விரிந்திருக்க அவைகளின்மத்தியிற் செந்தாமரைகளையிக சித்திருப்பது அக்கினியானது புகைப்படலஞ்சூழ நீரினிடையிற் றவஞ்செய்திருப்பதை நிகர்த்துக்காட்டவும், இத்தகையசிறப்புகளைக் கொண்டிருக்கும் நந்தனவனத்தின்மத்தியில் தழைத்தோங்கிற்றிருந் தருக்களுங் கொடிகளும் புதர்களே முதலியவைகளிடத்திற் பலவிதபுஷ்பங்கள் அலர்ந்திருப்பது எப்படிதோன்றுமெனில் மாலைக்காலத்திலிவ்ளங்குஞ்செவ்வானமும் அதன்மத்தியிற்றோற்றிய நட்சத்திரகணங்களின் காட்சியையொப்பநின்றது.

இவ்விதபலவளங்களைப்பார்த்துத் தேவேந்திரன்மனவெழுச்சிபெற்ற னுனந்தவாரியின் முழுகத்தக்கதாக பூஞ்சோலைமுழுவதும் பரிமளமிசூத்துப் புஷ்பித்திருப்பதைக்கண்டு உடனே தேவராசன்தேகபரவசனாய் ஆடிப்பாடி அத்தகைய திவ்வியசுகந்தமலர்களைக்கொண்டு ஆதிதேவனாகிய உமாபதியை யருச்சிக்கவிருப்பற்றவனுப் பிராதகாலத்தெழுந்து நித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு வண்டுகளிறங்கி முகராமுன்னம் புழுக்கடிமுதலிய குற்றங்களில்லாத பத்திரபுஷ்பவகைகளைக்குடலைகளிற் சேர்த்துக் காலையினும்மாலையினுங்கண்ணுதல் சந்திரதானத்திற்போய்ச் சகஸ்திரநாமங்களைபோதி சோடசவுபசாரங்களுடன் அருச்சித்துவேதாகமவாக்கியங்களைனூல்வழுத்தி விருபாட்சன் திருவடிகளைத் தியானித்து வணங்கி இவ்வண்ணம் அத்தினமுதல் தேவதேவோத்தமனை ஆராதித்து அச்சண்பகவனத்தில் வாசமாயிருந்தான். கேட்டீர்களோ! சுவனகாதிரிஷிகளோ? அவன்புத்தியிராக்கியச் சிறப்புக்களையிவ்விதமெனச் சொல்லவுண்டோ? அப்பொழுதுநடந்தசரித்திரங்களையும் விளக்குவோம் கேட்பிராகவென்று சூதபுராணிகர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

தேவர்புலம்புறுபடலம்.

அந்நாளதனிஷணர்க்கிறையேவ
றன்னுன்மிகவுந்தளர்ந்துசிலதேவ
ொந்நாளிப்புன்மையெமைநீங்குமென்றிரங்கிப்
பொன்னுவிட்டுப்புவிதன்னிறிப்போந்தனரோ.

இவ்விதமாக ஆயிரங்கண்ணன் அம்பிகாபதியைவழிபட்டுவரும்போது அவுணருக் கரசனாகிய சூரபதுமனிட்டுகொடியபணிவிடைகளைச்செய்துதேகமும்மனமும்மிகவும் வருந்தியதேவர்களிற் சிலர் ஐயகோ! எக்காலம் இவ்வினத்தொழில் எங்களைவிட்டு நீங்கப்போகிறதென்றி ரங்கிவாடிதெய்வலோகத்திலுந்தாபரித்தி ங்கப்படாமையால்அவ்விடத்தினின்றும்நீங்கிப்பூமியின்கண்வந்துமதுரமாகிய இயலீசைநாடகமென்னும் முத்தமிழுஞ் செழித்தோங்குந் தென்தேசத்தைச்சேர்ந்து மகத்துக்கள்புகழ்ந் வழிபடத்தக்கசிறப்புள்ள சீகாழித்தலத்தில் வீறியிருக்கும் நந்தவனத்திற்போய் தேவராசனைக்கண்டு பரிமளமிசூத்த தாமதாமலர்போன்ற அழகியபாதங்களிற் பணிந்து போற்றித் தேவர்கோமானே? ஒப்பற்ற தருமத்தைமறந்து லோகங்களைத்தையுந் தமதுவயப்படுத்திக் கொடுங்கோல் செலுத்தும் பாபிகளாகிய இராட்சதர் வசத்தில்அடியோங்களைக்காட்டிக்கொடுத்துவிட்டு வந்துவிடலாமோ இது தேவரிருக்கழகோ? எமக்கு நீர்அரசனல்லவோ? பிறைபோன்ற தந்தங்களைப்பெற்ற யானைமுகத்தையுடைய தாருகாசுரனுலுஞ் சிங்கமுகாசுரனும் புலனங்களைத்தையும் வாட்டி வருத்துவிக்கும் புலையொத்த சூரபன்மன்சிறையில் அளவுபடாத தேவர்கூட்டங்களாகிய பசுக்களையொதொரு ஆகரவுமில்லாமல் ஒப்பித்துப்போட்டு நீர் மாத்நிரம்பிராணனைத்தப்பித்துக்கொண்டு இவ்விடத்தில் மறைந்திருப்பது நீதியோ உம்மையொத்த வீரருக்கிப்பதோ? இதுவல்லாமல் பன்றி மான்மரை பசுமுதலியமிருகங்களின்மாம்சங்களையுஞ்சமுத்திரத்திலிராகின்றமகர

மச்சவகைகளையுந் தேவரொளப் புகழப்பெற்றஎங்கள் தலைகள் மொட்டையாகும்படிக்குச் சமந்துசுமந்துவலிபெற்ற அசுரரிட்ட தகாதவாழ்ந்பணிவிடைகளையுஞ் செய்து மானங்கெட்டு அருமையாகக்கிடத்த வேதாகமவிசாரணைகளையும் மறந்துவிட்டோம் ஸ்ரீகாளகண்டமூர்த்தியாகிய காலகாலனூல் அளவிறந்த வரங்களைப்பெற்ற சூரபன்மனுக்குச் செய்யத்தகாத தொண்டுகளைநடாத்தினோம் ஒழுக்கம் நீதிபெறுதற்கரிய மானமுதலிய சிறப்புகள்முழுவதும் போக்கினோம் மிகவும் அலுத்தோம் இதுவல்லாமல் முற்காலத்திலுந் சஜமுகாசுரனிட்டதொழில்களைப்பலகாலஞ்செய்து வருந்தி முறையிட்டகாலத்தில் முக்கட்பிரானிரக்கமுற்று விநாயகமூர்த்தியைப்படைத்து அவனையும் எங்களுக்குத்திருந்த துயரத்தினையும் ஒழித்திரட்சித்தார். இக்காலத்தில் மீட்டும் பாதகனாகிய சூரனனவன் எங்களைவாட்டப் பொறுக்கப்படாமையாற் சிறந்தபொன்னுலகவாழ்வையும் இழந்து அலைகின்றனம் ஒ! அமரர்க்கரசனே? இனி எங்களால் சகிக்கமுடியாது முடியாது எப்போதுந் தேவரீரையேசரணென்றிருந்தயாங்கள்அவனாச்சோர்ந்து துக்கசாகரத்தில் அமுந்திவாடஉமதுபிராணனைமாத்திரம் முக்கியமாகவெண்ணி இத்தலத்தில்வந்து மறைந்து ஏற்றுவாகளைப் போற்றியிருக்கின்றீர். ஒ! மேலவர்க்கிறைவனே? யிதுஉமக்குத்தகுமோ? அல்லது புகழிற்சேருமோ? உலகமுள்ளவுந் தீராதவசையன்றோ? ஆதலாற்சூரன்முதலிய கொடியஅசுரரானவர் தமதுவீரங்கெட்டு நாசமடைவதற்கும் இவ்வுலகின்கண்யாவரும்பழிக்கநாங்கள் பெற்றிருக்கும் இடையூறுகள்திரும்படிக்கும் ஏதாவது ஒருபிரயத்தினத்தைச்செய்துமுடியாயோவெனப் பற்பலமுறைகளைச்சொல்லி வாடுவதை அவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன்கேட்டு தேவர்புடும் மனவாட்டத்தையுந் துன்பத்தையு மறிந்துநெடுமீப்போதுயோசித்து வருத்தப்பட்டு பெருமூச்செறிந்து சொல்லுகின்றான்.

மாயைபுத்திரனாகிய சூரபதுமன் அகோரதவங்களைச் செய்யயத்தனித்த அத்தினமேநமதுசுந்தரங்களும்பொன்னுலகவாழ்வுந் தோற்றோமெனச் சொல்லவில்லையோ? அவ்வாறே தவமுடிந்தவுடன்பரமசிவகடாட்சத்தினால்அளவற்ற வரங்களைப்பெற்று நமதுவளங்களனைத்தையுந் கைக்கொண்டு மகதயிஸ்வரியங்களை யனுபவிக்கின்றவன் சமுத்திரத்திலுள்ள மச்சங்களைப்பிடித்துக் கொண்டுவரவும், மாம்சவகைகளைச் சேகரித்துவரவும், இப்பேர்ப்பட்டிழிவானதொழிலையுந் கட்டளையிடுகின்றான். அவைகளையுஞ் சகித்துக்கொண்டு நற்காலம் நேருகின்றவனாயினும் உபாயமாகநாட்களைக்கழிக்கலாமென்று நினைந்திருக்கும்போது மறுபடியும் ஏதோவொரு பாதகனையொரு கொண்டு இலட்சமியையொத்த கற்பையுடைய இந்திரானியைக் கொண்டுவரவும், என்னிப்பற்றிச் சிறையில்அடைக்கவும் உத்தேசித்து தன்கொடியசேனைகளைப் பொன்னுலகத்துக் கனுப்பினான். இந்தரகசியங்களை அறிந்துநானும் மனைவியும் விண்ணுலகைவிட்டுக் குயிலுருவங்கொண்டு இத்தலத்தைச்சேர்ந்து ஒளித்துத் தவஞ்செய்திருக்கின்றனம் இவ்வுபாயத்தினையோசித்து முடியாமலிருப்பேனாகில் மீன்சுமந்த புழியோடு மானபங்கமும்நேருவதன்றியில் மீளாதசிறையிலும்பட்டுப் பலராலுந் தாஷிஷ்கவும்வரும் அப்படிக்குச் சம்பவிக்குமானால்பின்புர

னைவைத்திருக்கவும் கூடுமோ ஆதலால் நமதுபகைவர்களாகிய இராட்சதர்கள் குலநாசமடையவும் நாமெல்லாந்துன்பம்நீங்கிச் சவுக்கியமடையவுஞ் சிவபூசையை யிருப்பிடித்தில்முடிப்பது அரிதெனக்கருதி உங்களைச்சிலகாலம்மிருந்த துக்கசாகரத்தில் மூழ்கவிட்டு இவ்விடத்திற்கங்காதரணை வழிப்பட்டுப்போற்றி யிருக்கின்றனன். நீவீர் முறையிடுகின்றதைக்கேட்டுச் சகிக்கப்படாமையாலும் நமதுசுதந்தரங்களின்கையும்துழந்தாமன்றியில்அவுணரால் மிகவும் அலைச்சற்படுவதாலும் நாமெல்லோரும் திருக்கயிலைக்குச்சென்று புலனேஸ்வரருக்கு இவையனைத்தையும் விண்ணப்பஞ்செய்து நமது துக்கங்களை நீக்கிகொள்ளக் கடவோம்வாருமென்றனன். அவ்விசேஷந்தேவர்கள்செவிகளில்துழைய நீண்டமேகத்தைக் கண்டமயிற்சுட்டங்களைப்போல ஆனந்தமடைந்துதினோகபரவசரய்நிருத்தஞ்செய்து கைகளைக்கூப்பிக்கொண்டு தேவரீனா அடியோங்களுக்குச் சிறந்தஅரசனாகவுந் குலதெய்வமாகவும் ஞானசாரியனாகவுந் சகலசெல்வங்களாகவுந்தவப்பயனாகவும் பிராணனாகவும் இன்பதுன்பமாகவும் கம்பியிருப்பதால் நாயினோங்களுக்குக் கொருபயமுமுண்டோ? முற்காலத்தில்வெகுசாலமாகஅலைத்துப்பாதைபடுத்திக்கொண்டிருந்த ராட்சதப்பாதகரணைவரையுந் காலமறிந்துதந்திரவுபாயங்களினும்கொன்று இன்றளவும் ரட்சித்தீர்தற்காலத்திலும் வருத்தியலைக்கின்ற சூரன்முதலானவர்கள் நாசமடையயோசிக்கின்றீர். சிறந்ததவசினோஷ்டர்களுக்குப் பலவளங்கள்பொருந்திய பூமண்டலத்தில் நீதிபரராக அரசுசெலுத்திவரும் அரசர்களுக்கும் பாதலவாசிகளுக்கும் ஏனையர்க்கும் உம்மையன்றி யாவர் துணையாகவிருக்கின்றார்கள். தேவரீர்கட்டளையிட்ட பணிவிடைகளைமுடித்து உம்மையேபோற்றியிருப்பது எங்களுடையகடமையாகும் எமதுவருத்தங்களை நீக்கிரட்சிப்பது உமக்கு முறைமையல்லவோ ஆகையால் ஐயனே? அடியோங்களுவருத்தங்களைத் தவிர்த்தருளத் திருக்கயிலைக்கெழுந்தருளவேண்டுமென வேண்டாநீங்க, இந்திரன் சம்மதப்பட்டுத் தேவர்களை அவ்விடத்தில்துத்தி அயிராணிவாசமாகியதலத்திற்குப்போயினான்.

அயிராணிசோகப்படலம்.

அன்னம்பொருவுநடையாளவன்வரலு
முன்னங்கெதிராமுறையாற்பலமுறையும்
பொன்னங்கழல் ணையைப்பூண்டுவணங்கியெழீஇ
யென்னிங்கொண்ணமுடனேகிறிறையென்றான்.

இவ்விதஎண்ணங்கொண்டு வருங்கணவனைக்கண்ட இந்திராணியானவன் அன்னத்தைப்போல மெல்லநடந்தெதிர்கொண்டு சேவித்து ஓ! பிராணநாயகா? யாதோஊருளண்ணத்தையுத்தேசித்து வருவதாகக்காணப்படுகின்றது. அதுயாதுகாரணமென்றுவினாவியபோது, வச்சிராயுதபாணிநகைமுசுகுபிப் பெண்களரசே? சூரனல்லவருந்நியசில தேவரவந்து தம்முடையதுன்பங்களினைமுறையிட்டமையால் அவர்களிடையும் நமதுசிறுமையினையும் நீக்கிகொள்ளும்பொருட்டித்திருக்கயிலையத்துக்குப்போய் ஸ்ரீநீலகண்டருக் கிவையனைத்தையும் விண்ணப்பஞ்செய்து

அவர்அனுக்கிரகத்தைப்பெற்றுவர யத்தனித்தேன். அதுதனையுனக்குத் தெரிவித்துச்செலவுபெற்றுப்போக விருப்புற்றுவந்தேன்என்ற வாக்கியஞ் செவிகளில் துழைந்த மாத்திரத்தில் வேடன்வலையிற் சிக்கிய மயிலைப்போலமயங்கி துக்கசாகரத்தில் அமுந்திக் கணவன்பாதங்களில்விழுந்து மூர்ச்சித்தனன். அதை இந்திரன்கண்டு மனவாட்டத்துடன் ஆசானுபாருவாகிய நீண்டகரங்களினால் வாரியெடுத்து மார்பில்அணைத்து மடியில்வைத்து கோபத்தினையொழிப்பதாகச் சிவசயித்தியுபசாரங்களைச்செய்த மாத்திரத்தில்இந்திராணிக்குச்சற்றுத் தெளிவுபிறந்துமுன்னையவிசனமானது சூழ்ந்தலைக்க நடுநடுக்கி முறையிடுகின்றனன். ஓ! பிராணநாயகா? சூரன்கொடுமைக்கஞ்சிப்பொன்னுலகவாழ்வை யிறுந்து பூமியின்கணவந்துதவங்களிற்சிறந்த மகத்துக்கள்சேவைசெய்து அவர்கள்அனுக்கிரகத்தைப்பெற்றுத்தேவரீர்ஆதரணையில் இதுபரியந்தங்களித்திருந்தேன். பிரியமுள்ளநாயகரே அடியானைத்தனிமையிற் பிரிந்துபோகத் துணிவிராயின்எழைக்குவேறுமொரு துணையுமுண்டோ? மேலும், பகைவருக்குத்தப்பிப்பிழைப்பதெவ்விதம், ஓ! வயிர்க்கொழுநனே? நேமிப்பட்டிக்கும் வானம்பாடிக்குக் குளிர்த்தமேகமுஞ்சந்திரனும் உதவியாகவிருக்கின்றதுபோல நீரல்லது என்சோபத்தினைநீக்கத் துணையாகவிருக்கின்றவர் அன்னியருமுண்டோ அல்லது உம்மைப்பிரிந்து தயிரியங்கொண்டிப் பிராணனே நுந்தாலும் இச்செப்தியை விவேகமற்றராட்சதர்அறிந்தால் கெத்திநேருவதற் கையமுமுண்டோ மேலுஞ்சூரன்நீளந்திருக்கின்றவஞ்சகத்தைத்தெரிந்துபோகபூமியினது சுகத்தைமறந்து இவ்வரியகானகத்தில் வந்தொளித்துத் தவஞ்செய்திருப்பது பழிக்குப்பயந்தல்லவா பலமாயையினையுடைய கொடியஇராட்சதப்படைவீரர் தேடித்திரிகின்றனர்.

மேலும் பாதகங்களையல்லது தருமமென்பதை எள்ளளவேனும் அறியார்கள். பழிக்கும் அஞ்சார்கள் ஓ! பிராணசனே? யிவைதேவரீருக்குநன்றாகத் தெரிந்திருந்தும் இத்தருணத்தில் நமதுபிரியமுள்ள குமாரனாகிய சயந்தனு மிங்கில்லை தேவர்கள் உவையுங்காணேன். அயிராவதமாவது சமீபத்திலிருக்குமாயின் சிறிது தயிரியங்கொள்ளலாம், அதுபோனவிடமே தெரியவில்லை, அல்லதுஊருவல்பெற்ற பெண்துணையேனுமில்லை. யாதொருஉதவியுமற்றுப் பேதையாகியஉமதுஅடியாள்கலக்கமின்றிதனித்திருக்கக்கூடுமோ ஓ! ஆவிராயகனே? கொடுமையே குடி கொண்டிருக்கும் மனதையுடையராட்சதர்க ளென்னைக்கண்டால் தட்சணமே பிடித்துப்போய் என்னசெய்வார்களோ இப்பழிபாவம் உம்மையன்றி யாசைச்சேரும் ஆதலால்வ்விடத்தில் தேவரீரைப்பிரிந்து ஒன்றியாயிருக்கச்சகியென் தேவரீருடன் லோகநாயகியோடு பரமசிவமெழுந்தருளியிருக்கின்ற திருக்கயிலையத்துக்கு வருகின்றேன் போவோம் வாருமென்றெழுந்து விழிகளில் நீர்சொரிய நிற்கின்ற இந்திராணிபை தேவராசன் இரக்கமாகப் பார்த்து என்மனதுக்கினிய பெண்ணமுதமே, நீகுறித்ததனைத்துத் தகுதியையாமென் நவீனஅனைத்துமுத்தமிட்டு ஓ! பிராணநாயகி தயிரியத்தைநிட்டுப் பயங்கொள்ளவேண்டாம் வருந்திவாடுகின்ற தேவர்களோடு நான்வெள்ளியங்கிரிக்குப்போய்த் திரும்புகிறவரையில்உன்னைப்பாதுகாக்கத் தகுதியானவர்க ளில்லாவிட்டாலல்ல

வோ நீஎன்னுடன் தொடரவேண்டியது ஆதியில்ஒருகா
ரணத்தினால் மகேசுவரருக்கும் மகாவிஷ்ணுவுக்கும் உற்
பவித்து உலகங்களைப்பாதுகாத்துவருகின்ற அரிகரபுத்
திரர்நமக்கொருகாவலாகவிருக்கவிசனப்படவேண்டியகா
ரணமென்னை அத்தேவனைத்துதித்தழைத்து நான்கயிலே
க்குப்போய்வருமளவும் கண்ணிமையைப்போலக்காத்திர
ட்சிப்பதாகஉன்னை அந்தஸ்யனார் வசப்படுத்திப்போகவிரு
க்கின்றேன் வலியிற் சிறந்த ஐயனார் உனக்கொரு துன்ப
மும்வராமல் காப்பாற்றுவார்இனிசுகமாயிருக்கக்கடவை
யென்று பற்பலஉறுதிகளைச்சொல்லித்தேற்றச்சசிதேவி
யானவள் ஒருமித்துநல்லகாரியம் அக்கடவுளினதுவரலா
ற்றைச் சாங்கோபாங்கமாக வெனக்குத் தெரியும்படிக்கு
அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டு மென்றுகேட்கவலாரிஅப்
படியேகேட்பாயெனத்தெரிவிப்பதாயினன்.

மகாசாத்தாப்படலம்.

முன்னம்பரமனருளின்றிமுருந்தனது
மன்னுஞ்சுராதானவரவேலமதித்தவேலைக்
கன்னங்கரியவிடம்வந்துழிக்காரினங்க
ன்னும்பொழுதிற்குயில்போற்றுணுக்குற்றிரிந்தா

கேளும்பெண்கள்நாயகமே!முன்னொருகாலம்பரமசிவ
னருளைப்பெறாமல் மகாவிஷ்ணுமுதலானவர் அமுதமுத
லியவளங்களைப்பெறநினைத்துத் தானவர்களோம்சேர்ந்து
மந்தர கிரியினைக் கொண்டுவந்து மத்தாகநாட்டித் திருப்
பாற்கடலைக் கடையும்போது கயிராகவிருந்த வாசுதிக்கு
அவ்வருத்தம் சகிக்கப்படாமையால் ஆவலித்துப் பெரு
மூச்செறிந்து சிறிக்கக்கிய விஷமும் மந்தரகிரியைத்தாங்
கி நின்றஆமையினது முதுகோடுஅடைபட்டு உடைபட்டு
க் கிளம்பிய தீயுங்கலந்து ஆலகாலமெனப்பெயர்பெற்றே
ங்கிக் கொடிய வெப்பத்தைவிசிச் சவாலையிசுத்துத்தகித்
துவரக்கண்ட விஷ்ணுபிரமன்னிந்திரனாகிய தேவர்க
ள் நடுக்கமுற்றுஇடி முழக்கத்தைக்கேட்டகுயிலினம்போ
லக் கலங்கித்திசைக்கேட்டோடி வேறுகதிகாணுமல்திருக்
கயிலைபைச்சேர்ந்து நந்திதேவர்அனுமதிபெற்றுப்பூதநா
தனைத் தரிசித்துப்போற்றித் தமக்குற்றவருத்தத்தை மு
றையிட அவர்களிடத்தன்புகூர்ந்து பயப்படாதீர்களென்
று ஆதரித்திருத்திஅக்கொடியவிஷத்தை உளங்கரித்துக்
கரத்திலெற்றுண்டு கண்டத்தில்கிறுத்திப்பின்பு விஷ்ணு
முதல் யோனைக் கிருபையாசப்பார்த்து நீங்கம்மறுபடியு
ஞ் சென்று திருப்பாற்கடலைக்கடைவீராயின்பு உங்கள்கோ
ரிக்கையின்படி அமுதமுதலியவை உதிக்குமெனத் திரு
வாய்மலர்ந்தருளிய கட்டளைப்படிப் பரமனைச் சேவித்து
விடைபெற்றுச்சென்று கடையும்போதுமுதலில் கணப
தியை ஆரதித்து ஆரம்பிக்காத காரணத்தினால்மந்தரகி
ரியானது தத்தளித்துக்கவிழ்ந்துபாதலத்திலமுந்துவதை
க்கண்ட மகாவிஷ்ணுமுதலியோர்கலக்கமுற்றுவிநாயகமூ
ர்த்தியை முந்திவழிபடாமையால் இவ்வாபத்துகள் சம்ப
வித்ததெனத் தெளிந்துபயத்தி விசுவாசத்தோடு கணே
சனாப்பூசித்து நீவேதனங்களைப் படைத்து அக்கடவுளி
னதுஅனுக்கிரகத்தினால் பாதலத்திலமுந்தியமந்தரத்தை
பெரித்து நிலைபெற்றிற்றுத்தி மீண்டும் கடைந்தபோதுசுந்

தாமணி பதாமந்தி சங்கந்தி அயிராவதம் கற்பகத்தருகா
மதேனுமுதலிய வளங்களின் மத்தியில்பூரணச்சந்திரோ
தயத்தைப்போல அமுதமானது தங்கக்கும்பத்தில் சோ
திமயமாகப் பிரகாசித்துக் குளிர்ச்சியாக வருவதைக்கண்
ட அவுணர் இராக்கதாதேவர்முதலியோர் தமதுதமது வ
ல்லபங்களினால் உண்டாயதென்றுஒருவருக்கொருவர்மு
ற்பட்டுச் சென்று எமதுஎமதென்றுகலகப்பட்டுவாத்
கின்றதைமகாவிஷ்ணுகண்டு அவர்கள்கைகலப்பதற்குமு
ன்னம் விலக்கநீன்று தமது மாயாசத்தியினால்நிமைப்
பொழுதில் ஜகந்மோகினிக்கோலங்கொண்டிருக்கின்றதிரி
லோகங்களினும் பார்க்கக்கிடையாத அப்பெண்ணரசியி
னது சவுந்தரியவடிவைக்கண்ட மாத்திரத்தில் அசுரர்கா
மிகளாதலால் அமுதத்தினைவிரும்பாமல் மோகினியை
வளைந்து பற்களைத்திறந்து நகைமுகராய் நிமைகொட்டா
மல் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர் விவேகசாலிகளாகியபே
வர்களும் மயக்கமுற்றுத் தெய்வமோகினியைச் சூழ்ந்து
வாய்நையிழுக்கிச்சித்திரங்களைப்போல அசைவற்றுப்பி
ரமித்துநின்றனர்.

கேட்டவர்களோ சவுனகாதிரிவிக்களை மண்ணைசைபொ
ண்ணைசைக்கு மேலான பெண்ணைசையைநீக்க ஐம்புலன்க
ளையும்வென்ற மகத்துக்களாலும் அரிது அப்படிக்கிருதி
றவருங் காமியராகமேல்விழுந்து வருகின்றதை செகன்
மோகினி யானவள் மான்விழியினையொத்தகண்களைச் ச
ழற்றிப்பார்த்து கோகிலமும் நானத்தக்கதாக ஒருவார்
த்தைசொல்லுகின்றாள் தேவர்களே அவுணர்களே நீவி
ர்ஏன்போராடிச்சாகின்றீர்நானொருபுறம்நிற்கின்றேன் அ
மிர்தமொருபுறம் வைக்கின்றேன் இவற்றில் உங்களுக்கு
வேண்டியதைப் பெற்றுக்கொண்டு அனுபவித்துக்களிப்
பீர்கள் இதைப்பார்க்கிலும் உங்களுக்கு உறுதிவேறில்லை
யென்று சொல்லக்கேட்ட தானவர் அசுரர் காமிகளாதலா
ல் அவசரப்பட்டு ஒபெண்கள்சுகாமணியே நீதான் எங்க
ளுக்குவேண்டும் அமிர்தமானது உமதுவாய்மொழிமது
ரத்தினும் மேலானதோவென்று சூழ்ந்துகொண்டார்கள்
ஜகதீசனருளினால் தேவருக்கு நல்லுணர்வுதோன்றிஅமு
தத்தினையே யிச்சித்து வளைந்தெடுத்துக்கொண்டு ஒருபு
றத்தில்நின்றனர்தேனையும் பாகையும்பறித்தமாதிரியமா
கிய குதலைச் சொல்லையுடைய மோகினியை அசுரர்கூழ்
ந்துகொண்டிருக்க அவர்களின்மீது பெண்கள்சுகாமணி
யானவள் விழிசுளைப்பரப்பிப் பரிமளித்துத்தேன்களொ
முகாநின்ற குளிர்ந்த மலர்ணையில் என்னையினைத்துப்பு
ணரவல்ல ஒருசுந்தரவீரனையின்னமுங்காணேன்காமவி
காரத்திற்பட்டு வருந்துகின்றேன் தாமதப்படாமல் இன்
னானென்று வெளிப்படுவீரென்று மோகினியாகநின்ற க
ளவன்சொல்ல நாசமடையவருக்கின்ற தானவ வீரர்களி
வ்வசனத்தினைக்கேட்டவுடன் எனக்கொருவரும்நிகருண்
டோ நானேசுத்தவீரன் நானேசுத்தவீரனாகுமென்று த
லித்தனியாகச் சபதங்கள்பேசி என்னிடத்துவரக்கடவா
ய் என்னிடத்திரக்கமுற்றுவரக்கடவாபெனச்சூழ்ந்து கா
மவெறியினால் சுற்றமென்றுந் துணைவொன்றும் பாராம
ல் வயிரமிசுத்து ஒருவருக்கொருவர் சண்டைசெய்துமா
ண்டனர் திக்கடைக்கோலி லுதித்த அக்கினியானது தன்
கிளைகளாகிய விருட்சவகைகளைக் கொளுத்துமாறபோல
ராட்சதர் தங்களுக்குள் சண்டை கொடுத்துச் சாம்பலாக
மாள்வதை அவர்களி லிருவர்கண்டு திடுக்கிட்டு இஃது

விஷ்ணுவின் துவஞ்சகமேயாகும் விண் மகாவதிப் பல்வெண்னையென்று நிதானித்தவர்களாய் தேவர்களுருவங்கொண்டு அக்கூட்டத்திற்சலந்து மறைந்திருந்தனர் அக்காலத்தில் மாயைக்கரசியாகிய மோகினியானவள் ராட்சதர்முற்றும் மாண்டவுடன் தேவகூட்டங்களை அணிபடரிந்துத் தி அமுதத்தினைப்பகிர்ந்து கொடுத்துவருகின்ற தருணத்தில் அவர்கள்மத்தியில்மாறுருக்கொண்டு நிற்கின்றதானவக்கள்வர் நீட்டிய கரங்களில் அமுதினை விட்டமாத் திரத்தில் மந்திரபூர்வமாக உட்கொள்ளாமல்பயபிதியினுற்றிரிதமாகப்புசிக்குப்பக்கத்தில் நிற்கின்றசந்திரசூரியரிதனைக்கண்டவர்கள்ராட்சதரென்று நிதானித்துஇதற்கென்ன செய்வதென்று சற்றையொசித்து மோகினி வேஷத்தைத்தாங்கிச் செல்லும் திருமாலுக்கு இத்தந்திரத்தை கண்ணைகையினுற் காட்டினர் உடனேதமதுகரத்திற் பற்றியசட்டுவத்தினால் அவர்களின்சிரங்களைக்கொய்துதள்ளிப் பின்பு தேவர்களுக்குப்பகிர்ந்து கொடுத்தார். மேற்கூறியத்திரண்டு ராட்சதர் கழுத்தமட்டும் அமுதம்படிந்ததால் உடலழிந்துத் தலைகள்சீவித் திருக்கூறுவர்களுக்குநாசமில்லாமல் பசுவததுக்கிரகத்தினால் சத்திரபதவியிற் சேர்த்தனர் பின்பு அவர்களும் விஷ்ணுவைநோக்கித் தவஞ்செய்து அப்பகவனது கடைச்சத்தினால் செம்பாம்புகளும்பாம்புகளாகஇராகுகேதுவென்னும் நாமங்களைப்பெற்றுத்தங்களைக்காட்டிக் கொடுத்த சந்திரசூரியனாக்காலங்களில் மறைப்பர் இதனைக்கிரகண புண்ணியகாலமெனவுஞ்சொல்வார்கள்மேலும்நவக்கிரகங்களினுங்கலந்திருக்கின்றனர்.

இவைநிற்க அமுதமுண்டதேவர்மோகினி வேடத்தினைத்தாங்கி நம்மைப்பாதுகாத்தாரட்சித்தவர்விஷ்ணுவென்றறிந்து அவரைப்பின்பற்றிப்போற்றிவருபவகாவிடைகொடுத்தனுப்பியபின்பு அத்தலத்தினைநீங்கித்தமதிருப்பிடமாகிய திருப்பாற்கடல்ல் விஷ்ணுவானவர் எழுந்தருளினார் அக்காரணத்தையறிந்து சிவபூர்த்தியானவர்கவசத்திகளில் விஷ்ணுவும் ஒருருவாதலால் அதனைச் சகலருக்குந்தெளிவிக்கும் பொருட்டுத்திருவுளங்கொண்டியாவர்களும்கோகிக்கும் பிச்சாடனப் படிவங்கொண்டிவேதங்களை யோதித்திருப்பாற்கடலின்ருகில்வந்துமோகினியைக்கண்டு மான்போலும் விழியினையுடைய ஓமாயு சிரோமணி உம்மைப்புணரும் இச்சைநமக்குண்டாயது நீகொண்ட திருவுருவம் மஹாசக்தரமாகவிருக்கின்றதென்றவாக்கியத்தைக்கேட்டமோகினியானவன் உமது தில்வியதிருமேனியில் எப்பொழுதுநகாணியாக விருக்கின்றவுமையவன் நகையாளோ திருமுடியிலுள்ள கங்கைபரியாசஞ்செய்யாளோ நீவான்னையிச்சிப்பதுதருதியோ ஆதியிற் பிரம சிருட்டி விருத்தியுடைய நான்சத்தியுருக்கொண்டு வந்ததுகாதலோ உமக்குவெறுப்பு விருப்பில்லைஆதலால்நீர்பெற்ற இச்சையையும் நிச்சயமாஓழித்துவிடும் நீர்நீனைந்துவந்த காரணம் எனக்குத்தொற்றவில்லை தேவரீர் திருவீரையாடல்கள்தேவரீரல்லது மற்றையாவரால் அறியப்படும்மேலும் புருட்புருடனாக்கலந்துகித்தலைக்கண்டதுமில்லையதுகருதியோ பலவந்தகரமாக வெவ்வே அணையவருவது நீதியோ உம்மையொத்தவருக் கடுப்பதோவென்றுகபடநாடக மாயாமோகினியாகிய விஷ்ணுவானவர் குயிலைப்போல ரசமாகவசனிக்கக்கேட்டு பரமசிவம் நகைத்து நீர் சொல்லியதனைத்தும் அன்னியருக்குத் தகாதனவேயாம் நீரோநமக்கொரு சத்தியாவீர் அக்காரணத்தினால் நாம்பி

ட்சாடனப்படிவமாய்தாருகாவனத்துக்கெழுந்தருளியகாலத்தில் நீர்மோகினியாகவந்த தறியீரோ மேலும் ஆதியிற் பிரமனெடுங்கியபோது உம்மையாமணையமதுந்தித்தாமனாயில் மீட்டும் பிரமனைப்பெறவில்லையோ ஆதலால்க்காலத்திலும் உமதுதேசோன்மயமான விளமைநலத்தினை யனுபவிக்க விருப்புற்றுலந்தனம்தாமதஞ்செய்யாதுநெருங்கவருவீரென்று சமீபித்தமாத் திரத்தில்சர்வஜகந்மோகினிஓடக்கண்ணுதலும்பின்தொடர்ந்துதங்கத்தொடிகளையணிந்த கரத்தினைப்பற்றிக்கொண்டுசாசசல்லாபங்களுடன் கெஞ்சிதேகபரவசராய்ச்சென்றுநாவலந்தீவைச்சூழ்ந்த சமுத்திரவடபாரிசக்கனையினிடத்துத்தழைத்துவானத்தையளாவிக்குளிர்ந்த நிழலைப்பரப்பிரிந்தின்று சாலவிருட்சத்தடியிற்சேர்ந்து சிறந்த பெண்ணுருப்பெற்றிருக்கின்ற மகாவிஷ்ணுவினது தேகமும்மனமும்பூரித்துக்குழைந்து களிக்கக்கட்டியணையும்போது காமவெப்பத்தினால் இருதிவருக்கும் வியர்த் தொழுகிய ஜலமானது பெருகிக் கண்டகிந்தியெனப் பெயர்பெற்று விளங்கியது அந்நீரி னிருபக்கங்களினுஞ் சக்கரத்தாகாகள் பொன்மயமாய்விளங்க வச்சிரதந்தியென்னுங் கிடங்களுற்பவித்து நாளதுவரையினும் உலாவிக்கொண்டிருக்கின்ற அக்கண்டகி தீர்த்தமானது பெருகிப்பூலோகத்திற்பாய அதிற்றேற்றிய சாளக்கிராமங்களாகிய கிடங்களைமகத்துக்களெடுத்துப் பொன்னையுரித்துக்கொண்டுஅதிநீழர்த்திகரமுக்கிபத்தினால் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினது ஸ்வரூபமாகக்கருதி சாளக்கிராமமெனப்பெயர்விளங்கப் பூசித்துவருவர்.

பின்னர் பரமசிவமும் மோகினியாகநின்ற பரந்தாமனுங் கலந்தின்பமுற்றியகாலத்து நமதையனுகிய அரிகரபுத்திரர் கறுத்த திருமேனியும்நீண்டசடைகளும்விளங்க உதயமாய்த் தாயத்தையர்களாகிய பரஞ்சுட ரிருவனாயும் வணங்கிநிற்கப் பரமசிவமானது கிருபாநோக்கம் பாவித்து, அவன்வேண்டிய வரங்களை மென்மேலுங் கொடுத்து உருத்திரர் கூட்டங்களுக்குத் தலைமைபெற்று விளங்கவும் சகலபுவனங்களிலுந் தமதாக்கினைசெலுத்திப் பாதுகாக்கவுந் தேவரனைவருந்தொழுது போற்றத்தக்கசிறப்பையுந்தந்து பின்புதம்மைவணங்கியகுமாரனுக்கும் மகாவிஷ்ணுவுக்கும் விடைகொடுத்தனுப்பிச் சிவபிரான் திருக்கயிலைக்குளமுந்தருளினார்கேசனும்தமதுவைகுந்தநகரைச் சேர்ந்திருந்தனன் நமதையனுகிய அரிகரபுத்திரருந்தமக்குக் கட்டளையிட்ட உருத்திரலோகம் போய்அளவற்ற பூதப்படைகள் சேவிக்கஉருத்திரகணங்கள் சூழ்ந்துபோற்றவீற்றிருந்து புலனசராசரங்களைத்தையும் இரவுபகலாய்ப்பாதுகாத்திரட்சித்து வருகின்றனர். இவ்விதமகத்துவமுடைய அத்தேவனே உன்னையிரட்சிக்கக்கடவன் ஓசசிடேவியே நான்வருமளவும் வருத்தமின்றியிவிடத்திலிருப்பையாகவென்று இந்திரனுனவன் தேறுதல்சொல்லக்கேட்ட இந்திராணிமனக்கவலையொழிந்து சம்மதித்திருந்தனன் அக்காலத்தில்தேவராசன்வினாவிற்பரிசுத்தனாய் பத்திவினையங்களுடன் அரிஹர புத்திரரை நியானித்துப்போற்றி நிற்க இந்திரன்பத்திக்கிரங்கி வெவ்வேயானையின்மீது ஆரோகணித்துபலகோடி பூதகணங்கள் வெண்சாய்மமா ஆலவட்டங்கள் வெண்பட்டுக்குடைகள் முதலாகவேந்திச் சூழ்ந்துவரப்பல வாத்தியங்களதிரவருவதைத் தேவேந்திரன்கண்டு எதிர்சென்று போற்றிவணங்கி யிருகரங்களையுங்கூப்பி நிற்கின்றவனைப்பரிவாகப்பா

ர்த்த உமக்குவேண்டியவர்களைத் தரவிருப்பற்றனங்கே
ட்பையாகவெனத் திருவாய் மலர்ந்தபோது தேவராசன்
வாய்ப்பொத்திக் கத்தனேசுரபதமன் முதலானவர்க
ளால் மிகவும்வருந்திப் பொன்னுலகவாழ்வினைபிழந்துப
திதராய் இத்தலத்திலவந்தும் அக்கொடியவருக்கஞ்சி மூ
ங்கிலுருக்கொண்டு மனைவியும் நானுமாகத் தவஞ்செய்து
கொண்டிருக்கத்தேவரிற்சிலஞ்ஞரனுபாதிக்கஞ்சி என்னை
உலகமெங்குந் தேடிக்கண்டயிலுத்தலத்திலென்னைக்கண்
டு தங்களுக்கநேர்த்தருறைபாடுகளைத் தெரிவித்து அச
னைப்போக்கியிரட்சிக்கும் படியாக முறையிட்டுப்பலம்பி
ரின்றனர். அவரதுதுக்கத்தை நீக்கவேண்டுகொண்டு திரு
க்கயிலாயத்துக்கழைத்துப்போய் பரமசிவத்துக்கெமதுரு
றைபாடுகளை விண்ணப்பஞ்செய்து அவரனுக்காகத்தை
ப் பெற்றுவரத் தீர்மானித்து இவ்வையிப்பதியில் வைத்
துப்போக விருக்கின்றேன். தனிமையாயிருக்கவிவள் வ
ருந்திரான் நீங்கியகாலத்தில் இராட்சதர்பிடித்துப்போவ
னென்ப பயங்கொள்ளுகின்றனர். ஆதலால்ஐயனே நான்
மீட்டும் வருமானவும் இம்மடமயிலைப்பாதுகாப்பதுதேவ
ரீர் கட்டமையென்றிரக்க, அரிஹரபுத்திரர் கிருபையுற்று
ஒதேவேந்திரனே உந்தேவிக்ஞயாதொருகுறைகளும்நே
ராமம் காக்கின்றனம், தனித்துவிட்டுவந்தன என்னுங்
கவலைஉனக்கு வேண்டிலெதில்லை. சந்தோஷமாகவேதிருக்
கயிலைக்குப்போய் வாக்கடவையெனச் செலவுகொடுத்து
வாட்படைவல்லபத்தில் முக்கியனாபுஞ்சவுரிபபாக்கிரம
ங்களுக் கொப்பற்றவனாகவுந் தமதுசேனைத் தலைவனாகவு
மிரவின்ற மகாகாளனைப்பார்த்து இந்திரன் பரம சிவத்
தைத் தரிசித்துவருமளவும் இந்திராணிக் கொரு கவலையு
நேராமம் காத்து இவ்விடத்திலிருப்பையெனக் கட்டளை
யிட்டுத் தமதுபதவியினைச்சேர்ந்தனர்.

இந்திரன் கயிலை செல்படலம்.

அத்துனை தன்னிலருந்துணையிலலான்
மெய்த்துணையாகியமின்னினைநோக்கி
யெய்த்திலையனளிக்குவளீண்டே
சித்தம்வருந்தலெனத்தெளிவித்தான்.

பின்புதேவராசன் களிப்புடன் இந்திராணியைப்பார்
த்தாமையென உனக்கு யாதொரு இடையூறுகளுமின்
றியிரட்சித்திருப்பர் ஆதலால்மனக்கவலையற்றிருப்பாயெ
ன ஆதரித்துச்செலவுபெற்ற துக்கொண்டு தேவர்களிருக்கு
மிடத்தைச்சேர்ந்து அவர்களுடையபரமனெழுந்தருளியிரு
க்கும்வெள்ளியங்கிருக்குப்போய்முதல்வாய்வின்றிருந்
துஅரசுசெலுத்தும்நந்திதேவனாவனங்கித்துதித்துநிற்க
அவரதுமுககாட்டத்தையும் மனக்கோட்டத்தையும்விதா
னித்திரங்கி ஓ! தேவேந்திரனே? தேவர்களுடன்வருங்கா
ரண மென்னையென்று திருவாய்மலர்ந்தருளச் சுவாமி சூ
ரபதமனிரக்கமற்று ஏவியதகாத பணிவிடைகளைச்செய்
து மிகவும்வருந்தி மற்றொருசார்புமில்லாமையால் அடி
யோங்கள் துக்கங்களைச் சிவபிரானுக்குமுறையிட்டு இத
ற்கொரு நற்றுணைமார்க்கத்தைத்தேடிப்போகவந்தனமெ
னச் சொல்லுகின்ற புரந்தரனைப்பார்த்து அன்பாய் ஓ!
விருத்திராரி! யின்னமும் உங்கள்வருத்தங்க னொழியுங்

காலஞ் சமீபிக்கவில்லை. பாமேஸ்வரன் சனகரசனந்தன்
ர் சனற்குமாரர் சதைனராகிப தவசிசோஷ்டருக்கு ஞான
யோக நிலைமைகளைக் காட்டிக்கொண்டு ஏகாந்தமாகவிரு
க்கின்றனர். ஆகையால் யாவரும்பொய்தரிசிக்கப்படாநெ
னச்சொல்லிய விசேடஞ்செவிகளில் துழைந்தவுடன், இ
றங்கிய விஷமானதுமீட்டுஞ் சிரத்துக்கேறியதைப்போல
தேவேந்திரன் வாடிவருந்தி நடுக்கடலிற்கப்பல் களிமும்
போது கிலேசிப்பவரைப்போல அமரர்களோடு பரிபவப்
பட்டுப் புலம்பி ஐயையோ எமதுதன்பங்களை யொழித்
துவாட்டமற்றிருக்கலாமென்று இவ்வளவு தூரம்வந்தும்
காலஞ்சரிப்படவில்லையே என்னசெய்வோம் பூலோகத்தி
ல் ஒளித்திருப்போமென்றாலும் இராட்சதர்தேடி அலை
க்கின்றனர். சுதந்தரமாகிய பொன்னுலகையுமிழந்தோம்
இனிஎன்னசெய்யக்கடவோம் தீனராய்நின்றனமென்றுப
ற்பலதுயர வசனங்களைப்பேசி மீட்டும் நந்திதேவனாவ
ணங்கி நல்லொழுக்கம் பூததயவுபசியாத்தாபமென்பதெ
வ்வளவேனு மற்றசூரபதமன்செய்த தவத்திற்கு நமதி
றைவன்மெச்சி அளவற்றவயதும் வச்சிரதேகமும் அக
ன்ற சாம்பிராச்சியமும் திரிமூர்த்திகளும்வந்திக்கும் அர
சாட்சியையுந் தந்தனர். யாங்கன்பலநாட்களாக அரியதவ
விரதங்களையும் சிவபூசனைமுதலிய நல்லொழுக்கங்களையு
ம் பெரியோர்கள் சேவைபையும் பத்தியுன்செய்து மு
டித்ததற்குரிய பலப்பிராப்தி எவ்வளவெனுங் கிடையாம
ல்புரத்தமன்றியில் அடியோங்கள் முற்செய்த பிரார்த்த
வினையின் சம்பந்தப்படிக்கு நமதுசுதந்தரங்களையிழந்து
ம்மேலும் அப்பாதகன் ஏவலிற்பட்டு தகாதவினைகளை
முடித்துப் பலருமேசப் பிராணனைச்சுமந்து வாழ்கின்ற
னம்.

இவையனைத்தும் லோகநாயகனாகிய பரமசிவத்துக்கு
த் திருவினையாடலாகும்ஐயனே? சண்டாளர்நொழியனை
த் தேவர்களென்று மற்றையோர்பூசிக்குஞ் சிறப்பினையு
டைய எங்களுக்கிடிகின்ற சூரன் கொடுமைகளைவிண்ண
ப்பஞ்செய்து கொள்ளவந்தகாலத்தில் ஆதரித்துஅடியோ
ங்கள்முறையினைக்கேட்டு அவைகளுக்கொரு நிவாரணத்
தினைத்தேடி யிரட்சியாமல்பராமுகமாயிருந்தால்கிருபை
க்குநாயகனெனப் பலபூதகோடிகளுந் துதிக்கின்ற பெரு
மைக்குத்தாழ்வல்லவோ வேதவாக்கிபங்களுக்கு மாறுப
டாதோ? சர்வபிராணிகளையும் பருவமறிந்திரட்சிக்கும்அ
மலபூர்த்தி மோகமற்ற ரிஷிகளுக்குச் சிவயோகசாதனைக
ளைக்காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றனரோ அவனையல்லதம
ற்றதேவர்களில் அடியோங்களுக்கடுத்த துக்கத்தைத்தீர்
க்கவல்லவர்தேவரீரநியயாவிரருக்கின்றனர். அதற்குத்தி
ருஷ்டாந்தம் புருஷோத்தமனாகியமகாவிஷ்ணுவேஒருகா
லம் அப்பாதகருடன் பொருதுலோகமெல்லாம் புகழும்
வலியுள்ள சுதரிசனத்தையுமிழந்து உபசரித்திருந்தனர்
மற்றையர் பாடுகளைப்பேசவும் வேண்டிமோ மேலும்பர
மசிவத்தைத் தரிசித்து எங்களுகுறைகளை விண்ணப்பஞ்
செய்துக்கொள்ள இது தருணமல்லவென்று எங்களிருப்
பிடங்களுக்குப் போவோமாகிலும் இராட்சதப்பாதகாப
ற்றிச்சிறைவைப்பதுரிச்சயம், இதற்கொருஐயமுமில்லை.
ஆதலால் தீனசரண்ணியனை நமஸ்கரிக்கக் காலம்நேரும
ளவுந் தேவரீர்எழுந்தருளும் முகவாயில் மண்டபத்துக்
கொருபாரிசத்தில் காத்திருக்கின்றனர் தேவரீர்எங்களிட
த்தன்புற்று விடைதரவேண்டுமெனப் பலவிதங்களாகப்

போற்றுகின்ற துயரத்துக்கிரங்கி நந்துதேவர் கிருபையு
ற்று தேவர்களுடன் வருத்தமின்றி யித்தலத்தி லீருக்கக்
கடவீரொன்று கட்டலையிட்டனர். அவ்வாறேபரமசிவத்
தைத்துதிசெய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

அசமு கிப்படலம்.

—:~:~:~:—

நீங்காதுறைதனிநாயகனெமொலயனுணரா
ஒங்கரமுதற்பண்ணவனுறையுங்கிரிசெல்லப்
பாங்காயணங்கினர்போற்றிடப்பயில்காழிவனத்திற்
பூங்காவனந்தனிலேசசியிருந்தேதவம்புரிந்தாள்.

கேட்டீர்களோ! சவுனசாதிரிஷிகளே! இவ்வாறுதேவே
ந்திரன் பரமேஸ்வரனைவணங்கிவர திருக்கயிலைக்குச்செ
ன்றதருணத்தில் பூலோகத்திற் சிறந்தோங்கிய சீர்காழி
யென்னுந்தலத்தில் விளங்கிய பூஞ்சோலையில் தன்கணவ
னேவலின்படிக்குப் பலதேவகன்னியர்கள்வணங்கிக் கால
ங்களில்வேண்டும் பணிவிடைகளைச்செய்து காவல்செய்
துவர, இந்திரானியானவள் தன்கொழுநன் குறித்துப்
போயிருக்குங் காரியமானது சித்தியாதற்பொருட்டுத் த
ன்னிஷ்டதேவதையைவேண்டித் தவஞ்செய்துகொண்டி
ருந்தவள் இந்திரன்வருவதற்குத் தாமசப்பட்டதால்ராட்
சதப்பாதகராவென்ன நேர்ந்ததோ வெள்ளியங்கிரியில்
மலனைக்காணப் பக்குவப்படவில்லாமற் காத்திருக்கின்ற
னரோ? ஏதாற் தோற்றவில்லையிதற்கென்ன செய்வோமெ
ன்னும் ஏக்கத்தினால் தினமொருவாட்டமாகத்தன்மேனி
மழுங்கி வலிகுறையவருந்தித் தான்குறித்ததவிலையிற்
குறைவுபடாமல் முடித்துவரும்போது அவ்விடத்தில்நட
தெய்தியைத் நெரிவிப்போங் கேட்பீராக.

ஒருதினம் பலவாடிபணைச்சேர்ந்துஞ் சற்றுமிளைக்கா
தஞ்சான் தங்கையாகிய அசமுகியென்னும் நாமம்பெற்ற
வள். காமலாகிரிகொண்டு உலகங்களிற் சஞ்சரித்து வரு
ம்போது தவசிரோஷ்டராகிய முனிவர்கள் தேவர்கள்முத
ல்யோனாக்கண்டால் பலவத்காரமாக மேல்விழுந்து நா
ணமின்றிக் கண்டவிடங்களிற்சூழிக் களித்துக் குலவுவா
ள். மேலும் கோடைகால மேகமுழக்கம்போல வசனிக்
கும் உரத்தஞ்சுரலைப்பெற்றவள். பொறுமை கிருபைநீதி
முதல்யவை எள்ளளவேனும் கிடையாமல் கற்பின்வரம்
பைக்கடந்து மனம்போனவழியேசென்று தேவர்மனுஷி
யர் முதலானவர்களுக்கொரு யமனைப்போலத்திரிந்துதிரி
லோகங்களிலும் ஒருநாழிகைப்போதிற்சென்று அவ்வி
டங்களில் தனதிஷ்டப்படியேபோய் பொய்வஞ்சகம் மா
யைமுதலிய கெடுதிகள்நிறைந்த மனதைப்பெற்று மது
மாம்சாதிகளை யெக்காலத்தும்புசித்துப் புலால்நாற்றமெ
ங்கும்வீச வெறிகொண்டு மதயானையைப்போலவுலாவின
திர்ப்பட்டவனைச் சற்றுமஞ்சாதுபற்றிச் சருகைப்போல
க்கசக்குங் கரங்களோடு எக்காலத்துங் கண்கள்கிவந்துஅ
னற்பொறிகள்கிதறப் பாதகங்களினைத்தும் ஒருருக்கொ
ண்டதைப்போன்று அக்கினிக்கொழுந்துபோலச் செம்ப
ட்டமயிர் துலங்கவ்விதவல்பெற்றவ றொதிர்த்துப்போரா
டினுஞ் சற்றுமினையாமல் அவர்களைவாட்டு மாய்கையெ
ன்னும் வித்தைக்குமுக்யமானவளாய் சூரன்முதலிய

நனைவரினும் அதிகவலியைப்பெற்று இரத்தினமலையி
னையொத்த அசைவற்றதேகத்தினைப்படைத்துச் சத்தசா
கரங்களையும் ஓரடியினற்றாண்டிச் சூரனாகிய கிளைகள்
முற்றும் வேரறச்செய்யும் ஊழிவினையைப்போலவும் கா
லருத்திரனைப்போலஒருகரத்திற்சூலத்தினைப்பற்றிக்கொ
க்கரித்துக்கொண்டு தன்மனதுக்கினிய தோழியாகியதுன்
முகியென்னும் பாதகியுடன்ஆலகாலமும் வடவனலும்
போன்று யாவருந் திடுக்கிட்டோடவருபவளின்திராணி
வாசஞ்செய்யுஞ் சோலைக்குச் சமீபத்தில் நெருங்கியபோ
து அப்பூங்காவின் செழிப்பினைநோக்கிக் களித்து அடி
பாங்கி யிதன்வளப்பத்தைக்கண்டாயோ தேவேந்திரன்ந
மக்கஞ்சிப் பொன்னுலகத்திலிருந்த கற்பகச்சோலையையி
த்தலத்தி லிறக்கிவைத்ததாகவேண்டும், இதற்கையமுமு
ண்டோ, நான்திரியாத உலகங்களிராது எவ்விடத்திலும்
இத்தகைய சிங்காரவளப்பத்தினைப்பெற்ற நந்தவனத்தி
னைப்பார்த்துமறியோங் கேட்டதுமில்லை, ஆம்மம்ம இத
ன்விசாலத்தையும் தழைத்துக் குளிர்த்தமிழலைப்பரப்பி
ப்பரிமளம் வீசுவதையும்பார்க்கப் பதினாயிரம் விழிகள்
வேண்டும் ஆதலால் அடிதோழி? யிதனுள்புகுந்து முற்
றினும் பார்த்துப்போவோம், வாடியென்று அவளுடன்
ஆலத்தையொத்த அசமுகியானவள் அதிற்பிரவேசித்து
ப் புஷ்பவகைகள் அலர்ந்து தேன்களைச்சொரிந்து அல்
ங்காரமாகவிருப்பதையும் வகைவகையாக அணிவகுத்து
மல்லிகைமூலலை அசோகமந்தாரங்கோங்கு சண்பகம்பா
திரிபுன்னெரு மருக்கொழுந்து பாரிசாதம் வாழைபலா
மாகுருக்கத்தி ஆதியாகியபுஷ்பவிருட்சங்களும்செடிகளு
ம் வானத்தினையளவித் தழைத்தோங்கிப்பெறதையும், அ
ன்னங்கள்முதலியபட்சிசாலங்கள் செந்தாமரை வெண்டா
மரைஅல்லி நீலோற்பலமாதிய புஷ்பசாதிகள்நெருங்கிவ
ராலினங்கள் குறுகொண்டு மதுரமாகியஜலப்பெருக்கினை
யுடைய தடாகங்கள் கூவல்கள் தகுதியாக அமைந்திருப்
பதையும் மற்றசிங்காரங்களையும் கவனித்துப்பார்த்து இ
வ்வனமே யில்வகைச்சிறப்பினைப் பெற்றிருக்குமாகில் இ
தைப்படைத்தவர்க ளெத்தன்மையுடையவர்களாக விருக்
கவேண்டும் அவர்களையும் பார்த்துப்போவது தகுதியெ
ன்றறிச்சயித்துப் பலதிசையினும் உலவுகின்றதைக்காவ
லாகவிருந்த அதிசூரராகிய மகாகாளர்பார்த்து இவளஞ்
ரன் தங்கையாகிய அசமுகியாகவேண்டும், இவள் துன்
மார்க்கியெனக் கேள்விப்பட்டிருப்போம். ஆகிலும், இப்
பாதகியினது செய்கைதெரிந்தபின்பு அதற்குத்தகுதியா
கிய பிராயச்சித்தத்தை நடத்தக்கடவோமெனநினைந்துஒ
ருபக்கத்தில்மறைந்து பார்த்திருந்தனர்.

அத்தருணத்தில் அசமுகியானவள் துன்முகியென்னு
ம்பாங்கி கரத்தினைப்பற்றிக்கொண்டு உல்லாசமாகப்பேசி
க்கொண்டு போகும்போது அவர்களுக்கெதிரில்குளிர்த
நிழலினையுடைய ஒருவிருட்சத்தினடியில் ததேகத்தியா
னமாய்ப் பரமனைநினைந்துஇந்திரானிதவஞ்செய்திருப்ப
தை அசமுகிகண்டு அடிதோழி யிவளின்திராணியாகும்
இவள்வடிவத்தையும், இளமைப்பருவத்தையும்போன்ற
ரூபலாவண்யத்தை, யிதுபரியந்தம் நாமெவ்விடத்தினுங்
கண்டதில்லை யித்தகையசந்தரமுள்ளவள் அண்ணனுக்க
ஞ்சி சகலவளமைகளும் அமைந்தபலவாலும் புகழ்ப்பெ
ற்ற பொன்னுட்டைவிட் டிவ்விடம்வந்து புகுந்தொளித்

திருக்கின்றனள் எந்தமையனோஇவளிடத்திக மையல் கொண்டு பிடித்து வரும்படிக்கு அளவற்றசேனைகளை அனுப்ப அவர்களும் வீராவேசத்துடன் ஆயுதபாணிகளாய் தெய்வலோகத்தைச்சேர்ந்து அரண்மனைமுதலியவிடங்களிற் நேடிக்காணாது திரும்பிவர அவ்வீரர்மேல் அதிகோபங்கொண்டு மீட்டும் வேகமுள்ள பலகோடிதார்களைத் தேடிம்படியனுப்பியிருக்கின்றனன் அவர்களும்வாயுவேகமனோவேகத்தினும் விரைந்து வானநாடிகள் முற்றினுற் துருவிக்காணாது பாதலமெங்கும் ஆராய்ந்துஞ்செய்திதெரியாது இப்போது சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலங்கள் திவுகள் வனங்கள்முதலியவிடங்களிற்சென்று தேடுகின்றனர் நமக்கோ எளிதிற் கிடைத்தாள் ஆகையால்துரிதமாய் நானிவளைக்கொண்டுபோய் எந்தமையன் கொண்டிருக்கும் விரகதாபந் தீரத்தக்கதாகஅணையும்படியாகக் கொடுப்பேனாகில் என்மீது மிகவுஞ் சந்தோஷங்கொள்வான் இதுவே நல்லகாரியம் மேலும் இந்திரன் இப்பெண்கொடிக்கு யாதொருகாவல்களும்இன்றிவிட்டுப்போயிருக்கின்றனன் அவன்வருகின்றதற்கு முன்னமே யிவளைக்கொண்டு போகவேண்டித் தாமசப்படலாகாதென்று கோடையிடியைப்போல வசனித்துப் பர்வதங்கைகால்முனைத்து நடப்பதைப்போலக் கறுத்துப்பருத்ததேகத்தையும் மூன்றும்பிறைப்பிளவினை நிகர்த்துவிளங்குங் கோரத்தங்கனையும்பெற்ற அசமுகியானவன்நெருங்கி வருவதை இந்திராணி கண்டவுடன் பிராணனைக்கொண்டுபோகவரும் எமன் சமீபத்தில் வந்தாற்போலத்திடுக்கிட்டுநடுநடுக்கிக் குலைகுலைந்து தயிரியமுங்குறைந்தவனா யிதோ வருகின்றவளைப் பார்க்குமிடத் திராட்சதியாகவும் பசாசத்தைப்போலவும் நிருதக்கன்னிகையையொப்பவுங்காணப்படுகின்றது அல்லது காலிக்கேவல்செய்பவனோ இன்னுள்ளைத் தோற்றவில்லை யிதற்கென்செய்வோமென்பயப்பிராந்தியோடு துரிதமாகத் தன்தவந்நையை விட்டுமுந்து அப்புறம்போக யத்தனப்படுகின்றகாலத்தில் நில்லுநிலைன்றதடிச்சமீபத்தில்வந்து இத்திராணியே? உவதிளமைப்பருவமும் வனப்பும் அப்பினையோசனமாக விருக்கின்றது அரித்தியத்தை நித்தியமாகவெண்ணிஏன்விருதாவில் சரீரம்வருந்தித் தவஞ்செய்கின்றாய் இவ்வெண்ணங்களை யினிவிட்டி விடக்கூடவாய் உனதுசொந்தரியத்துக் கிணையானவர்கள் சொர்க்கமத்திய பாதலங்களில்லை சகலரும்புகழ்ந்து துதிக்கப்பெற்ற பெருமையினையுடைய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின்து மார்க்கமே திருமாளிகையாகவாசஞ்செய்யும் ஸ்ரீமஹாலட்சுமிதேவியும், உன்வனப்புக்கு ஒப்பாவானோ அத்தகையசிற் பினைப்பெற்ற நீபுருஷனை இழந்து ஒன்றியாக இந்தப்பூமண்டலத்தில் வந்தொளித்திருப்பானேன் அல்லது தவத்தினைத்தான் செய்யவேண்டிவதென்னை உன்னிளமைநலத்தைப் பிளையோசனப்படக் கட்டியனைத்து இஷ்டாலாபமாகச் சேரவேண்டி எந்தமையனாகிய சூரபதுமன் வருந்தித்தவஞ்செய்கின்றான்.

இதுபரியந்தம் நீகணவனாகக் கலந்திருந்த தேவராசன் உன்வடிவுக்குச் சமமான புருஷனல்ல அல்லாமலும்

தன்னழகு தனக்குத்தெரியாதெனவசனிப்பர். அதனை உன்னளவில்திருஷ்டாந்தமாகக்கண்டேன். பாகனித்தமதயானை யடங்குமாறுபோலவே பலநாட்களாக அவனுக்கிணங்கியிருந்தனை. யிஃதன்றியில் உனக்குக்காரியாகாரியங்களையறிந்து நடந்துகொள்ள வகைதெரியாது ஐயையோ ஏன் அரியாயமாக நாட்களை வீணிற்கழிக்கின்றாய். உன்னைக்கண்டமாத்நிரத்தில் உன்னிடத்தெனக்குமிகுந்தபிரியமுண்டாகியது நீகடைத்தேறும் வகையையோசிக்கின்றேன். மேலுஞ்சிலநிருஷ்டாந்தமாகியவித்தியாசங்களைக்காட்டுவேன்அதனாலாவது இனிபுத்தியோடு பிழைக்கக்கடவாய் எந்தமையன்பெருமையையும்உன்கணவன் சிறுமையையும் விரித்துக்காட்டுவேன் அஃதென்னையெனில் உன்புருஷனாகிய தேவேந்திரனோ அற்பவாழ்வைப்பெற்ற சொர்க்கலோகமாத்நிரமே அரசுசெய்திருப்பவன் எந்தமையனாகிய வச்சிரகாயம்பெற்ற சூரபதுமன் இவனைப்போன்ற இந்திரர்அடங்கிய ஆயிரத்தெட்டி அண்டங்களைத்தன்னுக்கினையி லடங்கக் காவல்செலுத்தும் செல்வவல்லபமுள்ளவன் இந்திரனோ அவனிட்ட வீணப்பணிவிடைக ளனைத்தையுஞ் சிரத்திற்றாங்கித் தினந்தோறஞ் செலுத்தியினைத்து வாடியொளித்திருப்பவன் சூரனோ சகலதேவர்களையும் ஏவல்கொண்டு உலகங்களிலெதிரின்றி ஏகச்சக்கிரத்தினைச்செலுத்தி ஆள்பவன் மேலுஞ் சலனமற்ற வச்சிரப்படியவமுடையவன் இந்திரன்காலாதிகளில்மாறாஞ் செய்கையைப்பெற்றவன் சூரன்பழியென்பதில்லாமல் கீர்த்திபெற்றுமாளாமலிருப்பவன்இந்திரனோபழியாகியசமுத்திரத்தில்மூழ்கி நிலைபெறாதலைந்திரிந்துமிடைவிடாமற்பாதிக்குந்துக்கத்தை அனுபவித்திருப்பவன்சூரன் எக்காலத்துந்தீரனுப்களித்து வாழ்ந்திருப்பவன்இந்திரன்பலதேவதைகளைப்போற்றித் தொழந்தாழ்வைப்பெற்றவன்சூரன்தேவர்க்களேமுதலியபலரும் பணிந்துதங்கள்குறைகளைமுறையிடப்பெற்றுமாமும் மகிமைபொருந்தியவன், ஆதலால்இந்திராணியேகேளும் இன்னமும்பற்பலபேதங்களுண்டுஅவற்றிற்சிலதெரிவித்தேன்இவ்வித அகன்றசெல்வ சாம்பிராச்சியனாய்வாமுஞ் சூரபதுமனைச் சேர்ந்துகாமனின்பத்தையனுபவிக்க வறியாமல் அவன்பணியிடைகளைச் செப்தொளித்துத்திரிகின்ற அபலனான இந்திரனையேமேன்மையாகவெண்ணியிருப்பதென்னகாரணம் இதுஉனது பெருமைக்குத்தகுதியோ? மேலும் முன்யோசனையின்நினைதுஇளமைப்பருவத்தை விபர்த்தத்திற் கழிக்கின்றாய் இதுநலமோதேவர்களும் இந்திரனும்மற்ற ராட்சதர்களும் அவரவர் தேவிமாரோடு நீயிட்ட பணிவிடைகளைச்செய்து போற்றத் திரிமூர்த்திகளுந் துதிக்கும்படியான தெய்வீகத்தையும் வல்லபத்தையும் பெற்றுவாமுஞ் சூரபன்மனிடத்திற் சேர்ந்து அவனுடன் உலகங்களையெல்லாம்ஆளும்படிச்செய்வேன் அவனோ லட்சுமியே முதலன்னவனாவிரும்பப்பட்டவனல்ல உன்பாக்கியமேபாக்கியம்நீசம்மதப்படுவையே யாகில் உன்மனநிஷ்டப்படிக்கு நடத்துவதன்றியில் அளவுபடாத விற்பத்திற் களித்திருப்பான் இதுஉன்மையாகும் ஆதலால்வினாவி லென்னுடன்வரக்கடவாயென்றுகற்பினைபுந் தர்மத்தினையும் உள்ளளவேனும்விரும்பாதபாதகியான அசமுகிசொல்லிமுடித்தான்.

இந்திராணிமறுதலைப்படலம்

தஞ்சாவூரகத்தலைபாளைய
வக்கொடுஞ்சொலையணங்குக்கேட்டலுந்
தொக்கதன்செவித்தூனையிலங்கிலேல்
புக்கேதெயெனப்பொருமிவிம்மினாள்.

இவ்விதங்களைப் பாவியாக அசமுக்கிசொன்னகொடிய சொற்களை இந்திராணிகேட்டமாத்நிரத்தில்கிவக்கக்காய்ச்சிய நாராசத்தைச் செவிகளிற் சொருகியதைப்போலக் கேட்டுப் பதைபதைத்து வருந்திச்செவிகளைப்பொத்திப் பரமனைத்தியானித்து ஏங்கினவளாய் எதிரில் நிற்கின்ற கொடியவளாகிய அசமுக்கிகேட்கச்சொல்லுகின்றான். அடிதுன்மார்க்கி ரீஇப்போதுபேசிய அநீதியாகியவார்த்தைகளை விரும்பியவர்கள் எக்காலத்தினும் விவரணமில்லாத ரவுரவாதிரகவாதனையிறப்பட்டு இடைவிடாமல் வருந்துவார் இப்பேர்ப்பட்ட துர்ப்போதனைசெய்த உனக்குச்சம்புலிக்குந் கெடுதியை யாவராற்சொல்லிமுடியும் வேதங்களை நிரும்பித்திரமபுத்திராகைய காசிபருக்குப் பெண்ணை கப்பிரந்த ரீ அறிவில்லாதவளைப்போல நீதிக்கிடையூறிய வார்த்தைகளைப்பேசக்கூடுவதோ ஒருவருக்குத் தீங்குசெய்யாதவர்கள் தாங்களும் வருந்தாமல் பலருக்கும் இஷ்டராகவே யிருப்பாநீயிதனை நனைந்ததில்லையோமேலுந்தருமத்தைச் சீர்தூக்கிப்பார்த்தவளல்லே. உலகினர் நல்லொழுக்க நடவடிக்கைகளையுந் கற்பிலக்கண மேம்பாட்டையும் மறக்கலாமோ. மேலும் ரீபிறந்தமரபினையும் உரிமையினையும் உறவையும் மேல்வரும் பழிபாதகங்களை யுந் திரிலோகங்களினுமிக்கழந்துபேசும் சொற்களையும் நமக்குரிய முறைமைகளையும் மற்றும் நற்கருமங்களையுந் தீக்கருமங்களையும் எவ்வளவேனும் பகுத்துவிதானித்து இது தகுந்தகாதென்று யோசித்துப் பேசினவளல்லே. உன்னையோததவள் இவ்வித தியசொற்களை போதிக்கலாகுமோ. மேலுந்தனக்குக்கிடத்த மிகுந்தசெல்வத்தையும் மிகுந்தவயதினையும் இம்மைமறுமைகளின்பலராலும்புகழ்விளங்குங்கீர்த்தியையும் போக்குகின்றவர்களுக்கு இக்கெடுமதி தோற்றுமேயல்லது வேறல்ல. இதனைவிடையாகிய ஈஸ்வராதுக்கிரகத்தால் வெருகாலம் வாழ்ந்திருப்பாய் வீணாகப் பேசுவதிற்காரியமென்னை என்னுதினையக் கேட்பாயாக. என்னையகனிடத்தல்லதும் நந்தேவர்கள் முதல் யோரிடத்திச்சைகொள்ளேன்கற்புரிவதவறாதனக்கு உலகவிரோதமான நடக்கைகளைப் போதிக்கத் துணிந்தாய் இவை உன்வமிசம் விர்த்தி யடைவதற்குக் காரணமல்ல வேதாகமபுராண சாத்திரமுதல்யவைகளைப்பூரணமாகக் கற்றுணர்ந்துந் கொடுங்கொண்டை செலுத்தும் மதமேறிய அரசர்களுமற்றக் கொடியவர்களுந்தங்கள் செய்கைகளுக்கிடையாதனையும் நரகவாதனைகளும் பெற்று மீளவறியார்கள். இதனைநிச்சயமாகக் கொள்ளக் கடவாய். மேலும் என்கணவன் நீங்காததுக்கசாகரத்தி லமுந்தினவன் அபலனைன்பேசினே ஈஸ்வரன் கட்டளைப்படிக்கு யாவருக்கும் இன்பதுன்பவனுபவங்களுண்டுபிரார்த்தவினைகளைக் கடந்தவாயாவார். இவ்விததுன்பம் நாளைக்கே உங்களுக்குக் கிடைக்கலாகாதோ. வேதமார்க்கத்துக்கிடத்த நீதினைத் தெளிவிக்க வறியாதமுடியே கற்புதவறியதுன்

மார்க்கியாதலால் உள்ள அறிவுந்கெட்டுப் பிறர்களைக்கும் பழிப்புனைகளைச் சொல்லத்துணிந்தாய். இவை உன்போர்களுக்கு யோக்கியமல்ல. இனியாவதுநீநற்கதியடைந்து பிழைக்கவேண்டுமாயின் இவ்விதக் கெடுகினைவை மறந்து விடு. மேலும்நான்தனித்திருக்கிறதாயெண்ணவேண்டாம் எனக்கொருதுன்பம் வராமலும் துன்மார்க்கரயாரும் நெருங்க வொட்டாமலும் சிலதேவர்கள் காவலுண்டு உனக்கு கொருதிக்கு நெருகின்றதற்குமுன்னமே வினாவிலிவ்விடம்விட்டு அப்புறம்போகக்கடவை நீயும்என்னைப்போலப் பெண்ணாதலால் ஏதோதெரியாமல் சொன்னாயென்று அக்குற்றங்களைப்பாராட்டாது மேல்வருங்காரியத்தைச்சொன்னேன் இதனைஉறுதியாக நம்பக்கடவாயென்று புலோமிசைமறுத்தரவு கொடுத்தவுடன் பாதகியாகிய அசமுக்கியானவள் நாகத்தைப்போலச்சீறி அக்கினிப்பொறிகள் பறக்கப்பற்களை நெறநெறெனக்கடித்துப் புகையும் அனலும் வீசப்பெருமூச்செறிந்துகொண்டிருக்கின்றவர்களைச்சுழற்றிக்கொடையிடியைப்போலக் கரங்களைத்தட்டி நல்லகாரியம் நல்லகாரியமெனக் கோபித்தாள்.

கேட்டீர்களோ! ஈஸ்மிசாரணியவாசிகளே? கற்பின்வரம்பிற் பிசகின்றி நடக்கும்இந்திராணி சொல்லிய நீதிவசனங்கள் அக்கொடியவளுக்குப் பினாயோசனப்படாமல் ஒருநாளைசாரியன்தன்னையடுத்தபித்தனுக்குப்போதித்த உபதேசத்தைப்போலப் பயன்படாதுபோய்விட்டது. பின்பு இராட்சதியாகையால் தானெண்ணியது சித்தியாகவில்லையென்னும் மானம்பாதிக்க, இந்திராணியை உருத்துப் பார்த்து இதுவும் புண்ணியமெனநனைந்து உன்வருத்தங்கள் நீங்கி சவுக்கியமடையத்தக்கதாகவும் சீர்படுமபடிக்கும் நல்லவழிகாட்டினால் இதுவுந் தெய்வ சங்கற்பமென்று இனிமேலாவது சீர்படுவதாக என்னைத் துணைபற்றிக் கொண்டுவராமல் ஏதோதெரிந்தவளைப்போல மறுத்தும் பேசினாய். இந்தச்சண முன்னைக்கொன்று தின்றுகோபந்தணிலேன். ஆனால்என்தமையினுக்கு உதவியாக நனைந்தகாரணத்தினாற் பொறுத்தேன். இதனை யதார்த்தமாக வேயெண்ணக்கடவாய். உன்னுன்பங்கள்நீங்கிச்சீர்படவேண்டுமாயின் அகன்றசாம்பிராச்சியமுந் கீர்த்தியு முள்ள என்சகோதரனிடத்துக்குக் குறியாய்வரக்கடவாய், அல்லது பழையபடியே குறுக்குப்பேசுவையாகில் இந்நிமிஷத்தில்உன்னைப்பலவத்காரமாய்ப்பிடித்திழுத்துப் போவதா நிச்சயம் ஒருகாலந்திரிமூர்த்திகளோடனக்கு உதவியாகநேர்ந்து தடுப்பாராயினும் எதிர்த்துப் போர்கொடுத்தாலும் அவர்களைவென்று உன்னைக்கொண்டுபோகக்கடவேன். அதையுமினி சற்றுகேரத்திற்காணப்போகின்றாய்என்பேசிப் பாதகியானவன்மீறி இந்திராணிகரத்தைப்பற்றியிழுத்தபோது பூனைவாயிற்பட்ட கிளியைப்போல் அலறி யிளைத்து வாய்குழற ஓலமிடத்தொடங்கி, ஓர் ஐயனோடு பாப்பாற்றும். பாதகிபற்றி வலிக்கின்றனள். விடுவிக்கவாரும் வாருமென்று கூவவுஞ்சங்கையிலல்லாமல்வாயினைமூடு நடவென்றுதள்ள, இந்திராணியானவள் அந்தச் சண்டாறிகையிற் பட்ட மாத்திரத்தில் பிராணனிழந்த வளைப்போலக் களைத்து விழுகளில்நீளப்பெருக்கிக் கதறவுங்கிஞ்சித்துமிதக்கமற்றவலிக்கப்பதைபதைத்துச்சுற்றிலும் பார்த்து யாவனாயுங்காணாதபடியால் திகில்கொண்டபுலம் புலவாயினள்.

மகாகாளர்வருபடலம்.

பையராவமனியானும்பரம்பொருண்முதலுந்கும்
ஐயனேயோலம்விண்ணோர்க்காதியேயோலஞ்செண்டார்
கையனேயோலமெங்கள்கடவுளேயோலமெய்யர்
மெய்யனேயோலம்தொல்சீர்வீரனேயோலமோலம்.

ஆரணச்சுருதியோர்சாரடலுருத்திரனென்றேத்துங்
காரணக்கடவுளோலங்கடலிறந்தெந்தாயோலம்
பூரணக்கிறைவாவோலம்புக்கலைகணவாவோலம்
வாரணத்திறைமேற்கொண்டுவரும்பிரானோலமென்றான்.

ஓகர்த்தனே? இப்பாதவிவலித்திப்பற்றிவலிக்கின்றான்
விடுவிக்கவருவாய், ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவக்கும், பரமசிவத்து
க்கும், உதித்த ஐயனே? ஓலம். ஹரிஹரபுத்திரனே? ஓ
லம். தேவர்கள்மொழும் முதற்கடவுளே? ஓலம். அமுதிய
சண்டாயுத்தைதெய்திய கரதலத்தைப்பெற்றதீரனே? ஓ
லம். எமதுகுலதெய்வமே! ஓலம். பொய்யருக்குப்பொய்
யனும் மெய்யருக்குமெய்யனும் விளங்குந்தெய்யபரமர்
த்தியே? ஓலம். சகலரும்புகழ்கின்ற வீரம்பொருந்திய ச
வுரியபரனே! ஓலம். என்முறையினைக்கேட்பாய்ஓலம். வே
தபாராயணராய் சிவக்கோலம்பெற்று விளங்கும் மகிமை
பெற்ற உருத்திரகணங்கள்முழு அரசசெலுத்தியிருக்குங்
காரணக்கடவுளே! ஓலம். கருங்கடலையொத்துக் கறுத்து
விளங்குந் தேகத்தையுடைய எனதப்பனேஓலம். வடிவி
னுங் குணத்தினுங் கற்புத்தன்மையினுங் சிவோஷ்டமாக
ப்புகழும் பூரணபுக்கலையென்னுங் கன்னியரிருவர்க்குக்
கணவனாகவிருக்கும் கடவுளே! ஓலம் மும்மதங்களொழு
காநின்ற கட்டித்தறிமுறித் துலவவல்ல வெள்ளையானையி
ன் மீதிவ்வுருங் கெம்பிசுபுருஷனே! ஓலம்ஓலமென்றுஅ
யிராணிமுறையிடுவதை மகாகாளர்கேட்டு ஐயையோ! எ
ங்கள் ஐயனைக்குறித்துக் கூவி யிப்பதிவிரதை ஓலமிடுவ
தோ! அற்றவதோ! நானிருந்தும்இத்தகையகாரியம்நட
க்கலாகுமோவென, நீருண்டமேகத்தைப் பறக்கச்செய்ய
வல்லவாயுவினைப்போலக் கொடியவர்களுக்குமிகவுங்கொ
டியவனாயும் ஹரிஹரபுத்திரர் சேனைக்குத் தலைவனாகவுந்
தேவர்கள் அனைவரும் கொண்டாடுஞ் சவுரியபராக்கிரம
முள்ள வீரனாகவும் பிரமாதி தேவர்கள்வந்திக்கும் புகழி
னைப்பெற்றுஅவர்களுக்கடுத்ததுன்பந்திரவிஷத்தையுண்
டி பாதுகாத்த பரமசிவநாமத்தைப் பெற்றவனாகவுங்கால
முடிவிலமன்னுயிரனைத்தையுங்கொண்டு போகவல்லயம
தருமராஜன் பங்குக்குவந்த யமனையொத்த திரனாகவும்மு
ன்றும்பிறையினைக் கண்டித்துத் தரித்திருப்பதையொத்
து விளங்குங் கோரத்தங்களை யுடையவனாகவுங்கோடை
காலமேகமானதுமின்னியிடிக்குந்தன்மையாகவீரவானைக்
கரத்திப்பற்றிச் சுழற்றிப்பாயும் கெம்பிரனாகவும்பலரும்
புகழும் மகாகாளனென்னும் பெயரையும்படைத்த வீரா
தவீரன் பாய்ந்துவந்து தேவராஜபத்தினியாகியஇந்திரா
ணியை வஞ்சித்தென்கே கொண்டுகொண்டிருப்பில்லா நி
ல்லென்று அதுட்டி. ஓ பதிவிரதாசிரோமணியே! இவ்வா
ந்துவிட்டேன். இனிபயப்படாதே? விசனங்கொள்ளாதே
வாழிவாழி யிப்பாதகியாகிய கொடிய அசமுக்கிக்கெவ்வள
வும் அஞ்சவேண்டாம். உன்னைத்தொட்டிவள்கரங்களை

வெட்டித் தள்ளி விடுவிக்கவல்லன்பாபொன்று அவன்பே
சிய தயிரியவாக்கியத்தைப் புலோமிசைக்கேட்டுத்தனக்கு
த்த துன்பத்தைச்சிறி துநீங்கிவாழின்றபயிரர்நதுமழை
த்துவல்லபத் தழைத்தோங்கி நிற்பதையொத்து முகம
ண்டலம்விளங்க வீரமகாகாளனைப்போற்றினான்.

அத்தருணத்தில் அசமுக்கியென்னும் பாதாகியானவன்
மகாகாளரைப்பார்த்து நகைத்து முத்தொழிலினைநடத்து
கின்ற மும்மூர்த்திகளும் இந்திரன்முதலிய அஷ்டதிக்கு
ப் பாலகரும் மற்றதேவர்களும் என்முன் நிற்பதற்கஞ்சி
ஒளிப்பார்கள் அப்பேர்ப்பட்ட பலபராக்கிரமத்தைப்பெ
ற்ற நம்மை வானவர்களிலொருவனாக விருக்கின்ற இவ
னோ இகழ்ச்சியாகப் பேசுவான். நல்லகாரியம்இவன்ஆண
வத்தைச்சுற்றிநேரத்தில் அடக்குகின்றனனெனக் கோபி
த்து விழிகளிற்ப்பொறித்திறனேக்கிப்பறங்களைக்கடித்து
க்கொக்கரித்துக் கரும்பார்பைப்போலமுறித் திவன் வல்
லபத்தைத் தொலைக்கின்றேன் சமீபிக்கட்டுமென் நெதிர்
பார்த்திருந்த அசமுக்கிக்குநேராய் வீராதிவீரனாகிய மகா
காளன்வந்து அடிராட்சதப்பட்டி! பதிவிரதாசிரோமணி
யாகிய இந்திராணியைத்தனித்திருப்பதாகவெண்ணிவஞ்
சித்துக் கொண்டுகொண்டிருப்போ? நல்லகாரியம் அவனை
விட்டுப்போகக்கடவாய். பயங்கொள்ளவெண்டா மென்று
சொல்லக்கேட்டுஅசமுக்கியானவன்சிறிக்கொதித்துத் துணி
வுகொண்டு வசனிக்கும்உன்னை யிவனைக் காக்கும் படியாய்
வைத்தவர்களார் அவர்கள் பெயரைக்கேட்க விரும்புகி
ன்றேன் சொல்லடாவென்றுதன்சூலத்தைஊழ்வினையை
ப்போல நாசமடையச்செய்ய நினைந்திருக்கும்பாதகிகேட்
க வீரபராக்கிரமசாலியாகிய மகாகாளர்உரைக்கின்றார். அ
டிதுன்மார்க்கி! கேட்பாயாக, திரிலோகங்களினுந் துன்ப
மில்லாமல் காக்குந் தீனதயாபரன், நீருண்ட மேகத்தை
யொத்த கரியநிறம்பெற்றவன். வெள்ளையானையின்மீது ப
வனிவுருபவன், வலியினுக்கொப்பற்ற அரியரபுத்திரர் எ
னக்கிப்பணிவிடையினைக் கட்டினையிட்டனர். நான்அவர்
சேனைத்தலைவனாகும், என்பெயர் வீரரிஸ்வீரனான வீரம
காகாளன், இனியாவதுஇந்திராணியை விட்டுப்போகவே
ன்று சொல்லியவாக்கியத்தினை அசமுக்கிகேட்டு அரியரபு
த்திரன் சேனைத்தலைவனென்பது பொய் இவன் தேவேந்
திரன் மனிதனாகும், இதற்கையமில்லையெனநினைந்து அ
திககோபங்கொண்டவனாய் நமக்குப்பயந்தெளித்துத்திரி
கின்ற தேவராஜன் தொண்டனோ நம்மைத் தடைசெய்ய
வல்லவனென்று சேறிக்கரத்திப்பற்றியிருந்த சூலத்தைச்
சுழற்றி மகாகாளர் மார்புக்கிலக்காக வெறிந்தனன். அப்ப
டையானது விடுபட்டவுடன் முத்தியும் ஒருருக்கொண்
டோங்கியதைப்போலப் புகைத்தெறிந்து மேல் வருகின்ற
தை வீரர்கண்டு குறுகைகொண்டு ஆகியில்வடவா மு
காக்கினியை வீரபத்திரக்கடவுள் அழித்ததுபோலத்தன்
கைவாளினால் இருதுணிவாக வெட்டித் தள்ளியகாலத்தி
ல் அச்சுலமானது கடல்கடையுங்காலத்திலவருந்தி வாச
கிக்கிய விஷச்சவாலையினை பொத்துங்கோரத்தங்களையு
டைய கொள்ளிவாய்ப் பசாசமானதுஅனற்பொறியைச்சி
தறியது போன்றும் கார்காலத்தில்மேகமானதுஇடித்தெ
ழுந்து மின்னலைவீசியது போலவும் அனற்பொறிகளைக்
கொட்டி விழுந்ததுமேலும்அச்சுலத்தின்பெருமையைக்
கேட்பிராக.

ஊழிக்காலத்திலுலகங்களையழிக்கக் கடலினடங்கியிரா
கின்ற வடவாக்கினியானது ஆலகாலவிஷத்தினுற்புசப்ப
ட்டு அசமுகியென்னும் பாதகிகரத்திற்பிடிபுண்டிரின்ற
ற்போலவுஞ் சொல்லவும் வேண்டும். அதனைத் திருஷ்டா
ந்தமாகக் காட்டுவேனென்றதைப்போலவிராதிவீரனாகிய
மகாகாளர் வானானது அதன்சபாவருணத்தை வெளியி
டத் தன்மடித்தையொப்ப வெட்டித்தள்ளியது. இவ்வித
மாகத்தானேவியசுலமழியஅசமுகிசேறிஅருகில்நிற்கின்ற
வுயிருக்குயிராகியதோழியினது கரத்திலிருந்தசூலத்தை
வாங்கியமனம்அஞ்சக்கொக்கரித்துத் தானெண்ணிய கா
ரியத்துக் கிடைப்பில்லாதுதான்பற்றியிருந்தஇந்திராணி
யைச்சுற்றேகாத்திருமென். அத்தோழிவசத்தில்ஒப்பித்துஇ
ராகுவானதுசந்திரன்மீதுதாவியதைப்போலப்பாதகியாகி
ய அசமுகிபாய்ந்து வீரமகாகாளர்பேரிற்சுதித்துமார்பிற்
சுத்தநீனைந்துமாறிமாறிவாதுகொடுக்குமுன்னிலையில் அ
க்குறிப்பைத்தெரிந்துவிராதிவீரனாகியமகாகாளர்தமதுக
ரத்திலிவங்கும்வாளினால்அதனையும்வெட்டித்தள்ளிச்சி
வ்நகரத்தஞ்செய்தனர். ஆக்காலத்தில்அசமுகிசுற்றுத்தள்ளர்ச்
சிகொண்டு பின்னிடைந்துபக்கத்திலவானத்தினையளாவரி
ன்ற ஒருபர்வதத்தை வேருடன்பறித்தெடுத்துக்கிதுகிறெ
னச்சுழற்றி யிதனால் பொடிப்பொடியாக நாசமடை
யக்கடவாயென்றெறிந்தாள் அதுவும் அதிவேகமாய் வரு
ம்போது மகாகாளர் நகைத்துத் தமதுவெற்றிவாளினையு
தறிஒங்கிவிசுப் பர்வதமும் அந்தவானுந் துகள்பட்டது.
அதனைக்கண்ட அசமுகியானவள் ஊழிகாலசமுத்திரத்
தைப்போலக்கூவி அடர்! வீரமகாகாளர்! என்னடாதலை
கிழாய்விழுகிறாய் முன்பின்யோசித்தவனல்ல சூரபதும
ன் ஆக்கினையையும் நினைந்தவனல்ல அதனைத்தெரிவிக்கி
ன்றனன் கேட்பாயாக. உலகங்களைத்தையுஞ் சிருஷ்டி
க்கவல்ல மகத்துவத்தைப்பெற்ற பிரமதேவன் பிராதகா
லத்தில் ஆசாரவாசலில்வந்து காத்திருந்துகாலம்பார்த்து
ப் பஞ்சாங்கந் தினந்தோறுஞ்சொல்லி ஆசீர்வதித்துப்
போகவும், மற்றதேவர்களைவரும் ஏவல்களைச்செய்து
பேசற்றிக்காக்கவும், வீராதிவீரர்களாகிய அஷுணோமுத
லாகக் கைகட்டிநின் நேவல்கேட்கவும் அளவற்ற அண்ட
ங்களை ஆளப்பெற்ற சூரனாகிய எந்தமையன் தோள்க
ளைத்தழுவிவினைந்து களித்திருக்க இந்தஅயிராணியைக்
கொண்டுபோவதையறியாதுபேதமைப்புத்தியினற்றடை
செய்தனை யிதுமுக்கியமாகத் தகாதகாரியம் மேலுந்தாரு
காசுரன் சேனைத்தலைவர்கள் இவனையும் இவன்கணவனை
யுந் தேடித்திரிகின்றனர். அவர்கள் ஒருகாலக் காணுவா
ர்களாயின் உன்னைவிடமாட்டார்கள் கொன்றுதின்னாவிடு
வர். அல்லாமலும் நானே உன்னைவாயிற்போட்டுக் கொ
றித்துவிடவல்லேன், ஆனால் பசிதணியப்போதாமையால்
விட்டேன் கெடுதிநேருவதற்குமுன்னமேதப்பித்துக்கொ
ண்டோடிப் பிழைப்பாயாகவீணிற்காகவேண்டாம் ஒ! அ
பலவே! உன்மீது தயையினு ல்தனைச்சொன்னேன், தாம
தஞ்செய்யாமல் நடந்துவிடுவையென்று அசமுகிசொல்வ
தை வீரன்கேட்டு குறுநகைகொண்டு நல்லகாரியம் என்
வல்லபங்களையறியாது இவ்வார்த்தைகளைப்பேசினே வெ
ருகாலமாக வெற்றிபெற்றுநின்ற உன்கூலத்தைப்பொடி
செய்ததறியாயோ? உன்னையும் வதைப்பதெனக் கரியதல்
ல பெண்ணாதலால் உயிர்தப்பிப்பிழைத்தாய் இதனையறி
ந்து வினாவில் இந்திராணியை ஒப்பித்துப்போட்டு நடந்

துவிடக்கடவை வீணிற்காயத்தைப் போக்கடித்துக்கொ
ள்ளாதேயென்று வீரன்பேசியஉண்மைகளைஊழின்சம்ப
ந்தப்பட்டவளாதலால் யோசியாமல் இவன்கரத்திலிருந்த
வானும்போய்விட்டது மேலும் நிராயுதனுடன்சண்டை
கொடுப்பதிற்பயனில்லை நீதிக்கும் விரோதமாகக்காணுகி
ன்றது அல்லாமலும்இவனைச் சலபமாகண்ணவம்போ
காது வெல்வதரிதாயிருக்கும் இத்தருணத்தில் வீண்கா
ரியத்துக்குள்ளாகாமல் நாம்நினைந்தபடியே இந்திராணி
யைக்கொண்டுபோய் விடக்கடவேர்மெனநிச்சயித்தவளா
ய்த்தன்தோழியருகிற்போய் அவள்காவல்கொண்டிருந்த
இந்திராணியைப் பழையபடியே தன்கரத்திற் பற்றினவ
ளாய்ப் பூர்வத்தில் வாயுதேவன்மகம்மேருபர்வதச்சிகரங்
களைப் பறித்துப்போனதைப்போல அதிவேகமாய்நடப்
பதை மகாகாளர்பார்த்து அடிபாதகி! எங்கேபோகின்ற
நீ ரில்லாநிலைந்தொடர்ந்து கொடியமனதையுடை
யஅசமுகி கூந்தலைஒருகரத்தினுற்பற்றி மற்றக்கரத்தினி
ல்துடைவானேஉருவிக்கொண்டு இந்திராணியைப்பற்றியி
ருந்த வலதுகரத்தைத் தோள்வளையில் தேவர்களித்துக்
குறித்துக்கொண்டாடவெட்டித்தள்ளி யிருண்டபிலத்தி
ல் வகைமோசமாய் அகப்பட்டித்தப்பிப்போகவகைகாண
துயயங்குகின்றவனா வெளியிற்கொண்டுவிந்து விட்டதை
ப்போல மதிமயங்கிவருந்தித் துக்கித்திருந்த இந்திராணி
யைப் பக்குவமாய் அப்புறப்படுத்தியபின்பு மனஞ்சகியா
மல் பாதகியாகிய அசமுகியைத்தமது பாதத்தினால் மலை
யின்மீது வீழ்ந்த இடியைப்போல உதைத்துத்தள்ளி யு
ருட்ட அதைக்கண்டுதுக்கித்துப்பக்கத்திலிருக்கின்ற துன்
முகியைப்பார்த்து இந்திராணியைத்தொட்டகை உனக்கு
மிருக்கலாகாதென்றுஉதிரம் பெருகக் கொய்துதள்ளி அ
வீரையுங்காலிலுலகைக்க ஓவென்றலறிபூமியில்வீழ்ந்த
ளள்.

அசமுகிசோகப்படலம்.

அறைபடுகழலினுணவுணமாதர்கை
யெறிதலுங்குருநிரீரொழுந்ததன்மையார்
நிறல்கெழுமெய்யசூர்திருவைச்சுட்டிங்
குறைபடுகெழியின்னோலம்போலுமே.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதி மஹரிஷிகளே! இவ்வாறு
வீரகண்டைசத்திக்கும் பாதங்களையுடையமகாகாளர்கோ
பித்து இரண்டிராட்சதக்கன்னியர் கரங்களைவெட்டித்தள்
ளியகாலத்தில் ஊற்றெழுந்து பெருகுவதைப்போல இர
த்தமானது வீரிட்டோட விழுந்துகிடந்த தெப்படியிருந்
ததென்றால் அகன்றசாம்பிராச்சியச் செல்வப்பெருக்கை
யும் புசுபலபராக்கிரமத்தையும் பெற்றிராநின்ற சூரபது
மனிடத்து இதுபரியந்தம் வாழ்ந்திருந்த லட்சுமியைச் ச
டீவதற்கமைத்த குறைத்தலைக் கொள்ளியினையொத்து வி
ளங்கியது. பின்பு சுழித்தோடும் ஆற்றைப்போலஇரத்த
மேலிட்டிப்பெருக, அசமுகியானவன் வருந்திவிழுந்துமு
ர்ச்சித்துத் தெளிந்தவுடன் தனக்குநேர்ந்ததுன்பத்தினும்
சமுத்திரமிவைவைப்போலக் கோ கோ வெண்புலம்பி
மருண்டிபதைபதைத்து இடதுகையை பூமியில்அடித்து
நெரித்து மகாகாளன் மீட்டு மெங்கேவருகிறானோ வென்

னும் ஏக்கத்தினுற் சுற்றுமுற்றும் பார்த்து வெருண்டும் கரத்தினுள் பூமியினக்க மோதியும் முதுகும்மாற்புந்தேயக் கடகடெனப் பூமியிற் புரண்டிஞ்சரீரமுற்றுமிரத்தந்தோய்ந்தபடியால் செவ்வானத்தைப்போல விளங்கியும் இவ்வபாயத்துக்குக் காரணம் இந்திரன்தேவியாதலால் அவனைப் பற்றிப் பிசைந்துமென்று துன்றுகோபந்தணிவேனெனச் சமீதியிலெழுந்து விழுவான். சுற்றுமவுனியைப்போலச் சும்மாவிருந்தெண்ணி வாடுவான், முன்னும் பின்னுஞ் சாய்வான். பலவீனத்தினால் மூர்ச்சையாவான்கோபத்தினால் உதட்டைக்கடிப்பான். மேலுமேலும்பெருகும் உதிரத்தைக்கொப்பளித்து உமிழ்வான். நல்லகாரியம் நல்லகாரியமெனத் தலையையசைப்பான். இடியையொப்பப்பற்களைக்கடிப்பான். பயிதியினால் திகைத்துப்பார்ப்பான். என் செய்கைவெகு நேத்தி நேத்தியென்று நகைப்பான். சபாசென்று விரலை மூக்கின்மேல் வைப்பான். கோபாக்கினி மேன்மேலும் மூளப்புகையும் அனலும்பெருகவாயினால் பெருமூச்சுவிடுவான். உம்மெனக்கர்ச்சனைகொள்வான், நல்லதாகட்டிமெனக் கோபிப்பான். விழிகளிற் நீப்பொறி பறக்கச் சுற்றுமுற்றும் பார்ப்பான். வீரமகாகாளன் பராக்கிரமத்தையெண்ணி யெண்ணி மெச்சுவான். சரீரம் வயர்க்கவருந்துவான். தனக்கடித்தகுறையை நினைக்குந்தோறும் வெட்கித் தலையையிரங்கிக்கொள்வான் அறுபட்டிப் பூமியிற்கிடக்கின்ற கரத்தினை மற்றையகரத்தினுலெடுத்தப்பார்ப்பான். அதனைக்கண்களில் ஒத்திக்கொள்வான் புசத்திற்சேர்த்துத் துக்கிப்பான். இப்புடிபட்டவர்கள் என்னே விட யாவிராக்கின்றனரென்பான். இத்தனை அவமானம் நேர்ந்தகாலத்தில் உயிர்தரியாமல் இறப்பதே உத்தமமெனக் கருதுவான் அகன்றசாம்பிராச்சிய மிகுதியையுடைய சூரன்தங்கையாகிய எனக்கும் இப்படிக்குநேருமோ வென்பான். ஐயையோ இதுமிகவும் அரியாயம் அரியாயமென்பான். திரிமூர்த்திகள் முதலிய பலரும் புகழ்வாழும் எந்தமையன் முன்னிக்கோலத்துடனெப்படிக்குப்போ வேனென்பான். பலபல எண்ணமிட்டி அழுவான். இனி வாஸிபமுள்ள புருடன் என்னேத்தொடக் கூசுவாரோ யென்ன செய்வதென்று வாடுவான். முடத்தியென்று சகலரும் ஏசுவாரோயென்று கிலேசிப்பான். பயந்தொளித்துத்திரியுந் தேவர்கள் பழிபேசுவாரோ என்பான். இதற்கென்ன செய்வோம் ஒருத்திரமுந் தோற்றவில்லையே என்பான். தேவர்களெல்லாம் யோசித்து என் கையைப்போக்க இவ்வித உபாயத்தேடினராதலால் இனிய உயிர் சுமந்திருக்கலாதென்பான். அதற்கு முன்னமே அவர்களுடன் மற்ற உலகங்களை யுஞ் சாம்பலாக்கி யூதுவேனெனக்கோபிப்பான். சகலபுவனங்களினு மிராநின்ற பிரானிகளையும் நாசமடையச் செய்து கோபம் நீங்குவேனெனவென்பான். கடையுக்கத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைத் தகிக்கவல்ல வடவாமுகாக்கினியையவிப்பேனெனவென்பான்.

அண்டவடிக்குக்குலைய கீழ்மேலாக்குவேனென வானத்திலுள்ளங்கும் நட்சத்திரராகிகளெவாரிக்கொறிக்கவோவென்றிவ்விதங்களாகப் பலபலகோபவார்த்தைகளைப் பேசுவதைக்கேட்ட தோழியாகிய துன்முகிராட்சதக்கன்னிகையாயினும் விவேகசாலியாதலால் மன்னுயிருக்கிரங்கி அசமுகியைப்பார்த்து அடிஅம்மா? என்வீண்வார்த்தையாடுகிறாய் நீயிப்போதுநித்ததனைத்தும் உன்னையென்ன செய்தது, அப்படிக்கல்லவென்று நீநினைந்தபடிக்கு மு

டிப்பையாயினும் உன்னைத்தடுப்பவரையாவர் உந்தமையானகிய சூரபதுமனறிந்தால் தன்பெருமைக்குக்குறைகொண்டுவந்துவைத்தாயென்று உன்னைத்தண்டிப்பான். ஆதலால் நீயேன் வீணிற்காலங்கழிக்கிறாய். நாம்வினாவில் வீரமாமயேந்திரஞ்சேர்ந்து நமதரசனுக்கு நமக்குச்சம்பவித்ததைச்சொல்லிக்காட்டினால் அந்தநிமிஷத்தில் தேவனாப்பற்றி வருவித்துத்தகுந்ததண்டனைகளைச்செய்துகொல்லுவன். மேலும் நமக்குமாதிரமே யிவ்வனம் நேர்ந்ததென் மெண்ணவேண்டாம். முற்காலத்திற் மக்கன்செய்தயாகத்தில் வந்திருந்ததேவகன்னியர்கள் வீரபத்திரரால் சிகையரியுண்டு மூக்குநாக்கு முலைமுதலிய உறுப்புகள் ஊனப்பட்டி வருந்தி மானங்கெட்டதைக் கேட்டதில்லையோ! இதுவல்லாமல் உனக்குமுகியமாய்த் தெரிவிப்பதென்னவென்றால் சிவனடியார்கள் தவிர மற்றபிரானிகளுக்கு ஊழ்வினைச்சம்பந்தத்தை மாற்றப்போமோ? அனுபவித்துக் கழிக்கவேண்டும், இக்காரணத்தினால் நமக்கடித்த துன்பத்துக்கு விசனப்படவேண்டிவெதில்லை. பின்புதான் பங்கன் அமைப்பின்படிக்கு மன்னுயிர்களுக்கு காலாதிகளில் நேரும் அதற்குவருந்திக் கோபித்ததினால் பிளையோசனமென்ன எழுந்திரும் போவோமென்று பற்பலதிருஷ்டாந்தங்களைச்சொல்லித்தேற்ற அசமுகியானவள் ஒருவகையாகத் தெளிவுகொண்டவளாய் எதிரிலிங்கி ன்ற இந்திரானியைப்பார்த்துப் பற்களைக்கடித்துச் சொல்லுவான் எந்தமையானகிய சூரபதுமன் ஆக்களை எந்த அண்டங்களினுஞ் செல்லுகின்றது. ஆகையால் நீங்க ளிருவரும் எவ்விடத்தி லொளித்திருப்பினும் தூதரால் பிடித்துவரச்செய்து கொல்லுவிப்பன். மறைந்து திருடனைப்போலத் திரியும் உண்புருஷனையும் மற்றதேவர்களுடன் பற்றிக்கொண்டுவந்துமாறு தசிகையிலடைப்பிப்பேன். இப்போது நான் சொல்லியபடிக்குச்செய்வியாமற்போ வேனெனில் நான்சூரன் தங்கையுமல்ல என்மார்பிலிருப்பது கொங்கைகளும்ல்ல பேடியாவேனென்று பற்பலசபதங்களைப்பேசி அவ்விடத்தைக் கடந்துபோயினன்.

இந்திரன் மீட்சிப்படலம்.

அகலசின்றதோர் வீரமாகாளனுமடலோ
னுக்கையோடு அசுரிதனை நோக்கிரின்னுளத்திற்
றகுவர்தங்களுக்கஞ்சலையன்னையுன்றலைவன்
புகுதுமெல்லையுமளிப்பனீண்டிறைகெனப்போனான்.

ஓ! சவுனகாதிரிஷிகளே? இவ்விதமாகச் சூரன்தங்கையாகிய அசமுகியென்னும் பாதகியானவள் வீரங்களைப் பேசி துன்முகியென்னும் தோழியுடன் மறைந்தபின்பு மனச்செருக்குடன் விளங்குகின்ற இந்திரானி முகத்தைவீராதிரீரானை மகாகாளன்பார்த்துத் தாயே! அசுரப்பட்டிமக்களுக்குக் கெவ்வளவேனும் அஞ்சாதே உன்கணவனாகிய தேவராசன் வருமளவும் உனக்கியாதோ ரிடையுறுமின்றி காக்கக்கடவென். மனக்கவலையற்றுப்பழையபடியே தவஞ்செய்யக் கடவாயென்று தயிரியஞ்சொல்லித் தமதிருப்பிடத்திற்குப்போயிருந்தனன். பின்பு இந்திரானியானவ ளினத்தைப்பிரிந்த மாளைப்போல ஒன்றியாகத் தன்னிலையிலிருந்தான். இச்செய்திகளை நாரதமகாரிஷிதெரிந்

தவராய்த் தாமதஞ்செய்யாமல் வினாவிற் நிருக்கயிலாய த்தக்குப்போய் இந்திரனைக்கண்டு ஆசீர்வதித்து இந்திராணிக்கடுத்த துன்பங்கனையும் மகாகாளர் சகாயங்கனையு ஞ்சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லக்கேட்டு உடனே மனங்கலங்கி கிலேசித்துப்பரமனைப்போற்றித் தட்சணமே தேவர் களுடன் நந்திதேவ ரிடத்துக்குப்போய் வணங்கித்து தித்து ஓ! நந்தியெப்பெருமானே? அடியே விவ்விடம் வந்தபின்பு எந்தேவிக்கு அசமுகியென்னும் பாதகியினு ற் சிலதுன்பம் நேர்ந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன். மேலு ம்நாயினேன் வினைக்கிடாய்க் கந்தனைக்காண்பதற்குக் காலமும் நேரவிலை. ஆதலாற் பூலோகத்துக்குப்போய் இன்னஞ்சிலகாலம் தவஞ்செய்யத்தக்கதாக அடியேனுக்கு ம் மற்றத்தேவர்களுக்கும் விடைதரவேண்டுமென்றிரக்க நல்லகாரியம் அவ்வாறேபோய் வரக்கடவீர்களென்றனுக் கிரகஞ்செய்தபடிக்கு உடனே சகலரும் அரசரவென்னு முழக்கத்தாடன் வெள்ளியங்கிரியினைக்கடந்து பூலோக கயிலாயமாகிய சிகாழித் சலத்தைச்சேர்ந்து மகாகாளனைக் கண்டு ஆவலுடன் கட்டிக்கொண்டு நீர்செய்தவுதவிக்குக் கைம்மாறுண்டோ! என் பிராணபரியந்தம்இதனைமறப்ப தில்லையென்ப பற்பலஉபசாரங்களைச்சொல்லி அவ்விடங் கடந்துபோய்த் தனதுதிருத்தேவியாகியபுலோமிசையை க்கண்டு அவளதுக்கத்தைத் தீர்க்கும்பொருட்டுப்பலஉறு திமொழிகளை பேசினான். அக்காலத்தில் இந்திராணியா னவன் அசமுகிசொல்லிப்போயின சபதங்கனையும் வஞ் சகங்கனையுஞ் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லக்கேட்ட இந்திர ன்திடுக்கிட்டு இதற்கென்ன செய்வோமென்று யோசித்து த் தாமதஞ்செய்ய லாகாதெனத் துணிவுகொண்டு தேவர் களுடன் இந்திராணியை யழைத்துக்கொண்டுபோய் மக ம்மேருச்சாரலற் பதுங்கியிருந்தான்.

சூரனரசிருக்கைப்படலம்.

இன்னபான்மையின் மகபதியிருந்தனனிப்பான் முன்னமேகியவசமுகிலெய்யதுன்முகத்தா டன்னொடேகியேமகேந்திரத்தனிநகரடைந்தா ளன்னகாலையிற்சூரன்வீற்றிருந்தவாறறைவாம்.

இவ்விதமாக இந்திரன்பதுங்கியிருந்தகாலையில் முன் னங்கைஅறுப்புண்ட அசமுகியானவாதன்தோழியுடன் சிகாழிப்பதியைக்கடந்து மிகுந்தமனவாட்டத்தோடுவீர மாயேந்திரபுரத்தைச் சேருவதன்முன்னஞ் சூரபதும ன்அரசுசெலுத்தியிருந்த சிறப்பிற் சிலவற்றைச் சொல் லுவோம் ஓ! சவுனகாதிரிஷிகளை? கேட்பிராக. எண்ணி றந்த பிரமர்கள்கூடி நமதரசனாகிய சூரபதுமனுக்குசபா மண்டபஞ்சோடிக்க வேண்டுமெனக் கருதி அவன் கு டைநிழலிப்பட்ட ஆயிரத்தெட்டண்டங்களி லிராநின்ற ஆயிரத்தெட்டு மாற்றுடைய சொர்னமலைகளைப் பறித்து வந்து உருக்கிக் கற்களாகச்சோடித் தமைத்ததைப்போ லக் கனத்ததாய் உயரத்தினுமிகுந்து சக்கிரவாளகிரியை யொப்பாக வளைந்து ஆயிரம்யோசனை விஸ்திரணமுள்ள தாய்ப்பசுமை தங்கிய காந்திகளை வீசிவிளங்குஞ் சபா மண்டபமானது வீரமாமயேந்திரத்தின் உள்பிரகாராடுப் பிரதேசத்திலுண்டு அதனிடையிற் சொர்னமலைகள்செக்

கடமிட்டுப் பட்டைகள் தீர்ந்து தொழில்முற்றுப்பெறச் செய்தமைத்ததாயிராநின்ற ஆயிரக்கோடி தூண்கள் இ டையிடைபில்நாட்டி மேற்பரப்புக்களைத் தாங்கிநிற்கவும் அண்டகோடிகளினிராநின்ற சொர்னபூமிகளிற் சிறந்த தாய் மாற்றுயர்ந்ததாகவிருப்பவைகளைச்சேகரித்துஉருக் கிவார்த்துச் சீர்படுத்திமெருகிட்டிருப்பதைப்போல ஜவ லீத்திராநின்றவிசாலமாகியமேற்பரப்பு வானத்தைஅளா விற்கவும்பலவளங்கனையுடையபூமண்டலத்திலுண்டாயி ருக்கின்ற சூலகிரிகளைப் போர்த்தெடுத்துப்பிளந்து கடை யல்ட்டி அமைத்திருப்பதுபோல விளங்குஞ் இரத்தினம யமாகிய பொன்கொடுங்கைகள் உத்திரங்கள்போரிகள் அ வைகளினிடையிற் சிற்பசாஸ்திரத்துக்கு மேற்பட்டசிங் காரமுள்ள சித்திரங்கள் பலவகைப்பதுமைமகள் அவற் றின் செய்கைகளை நடத்திக்கொண்டிருக்கவும் பற்பலபுவ னங்களில் விளங்கியசெக்கர் வானங்களைச் சேகரித்து வரி சைப்படத்திருத்தி அமைத்துவைத்திருப்பதை நிகர்த்துச் செந்தாமலாகள் முதலியபலவகைபுஷ்பங்களினுற்சோ டித்தவிதானங்கள்பரிமளித்துக் குளிர்ச்சியாய் மேற்பரப் பினிடையே கடடி விளங்கவும்பன்னிருகோடிகுரியபாப் பிடித்துவந்தமைத்ததையொப்பமுற்றினும்நிலைக்கண்ண டிகள் தூக்கி நிற்கவும்அளவுபடாத சந்திரருடைய சோட சகலைகளையும் மேகவகைகளையும் ஏகமாகச்சேர்த்துஒழு ங்குபெறச்செய்தமைத்ததைப் போலக்கணக்கிறந்த வெ ண்சாய்மனைகளையும் ஆலவட்டங்களையும் வெண்பட்டா டைத் தொங்கலையும் மயிற்சிச்சங்கள்முதலியசிறப்புக்களைப் பற்பல சிங்காரவளப்பமுள்ளவாலைப்பெண்களேந்தி ப்பரிமாறவும் முத்துக்கோவைகளினாலும் நவரத்தினங் களினாலும் பட்டு விதங்களினாலுஞ்சோடித்துத்திசையெ ங்கினுங் காந்திகளைவீசிவிளங்கும்பூச்சக்கிரக்குடையான து சந்திரபிம்பம் போன்றசையவும்அளவுபடாதஅண்ட ங்கடோறுமிராநின்றபிரகாசங்களைமுற்றுஞ்சேகரித்தொ ன்ருக்கிச்சிற்ப தூல்களிற் நேர்ந்தவரால்அமைத்திருப்ப தைப்போலச் சொர்னத்தினாலும் இரத்தின வகைகளின லுஞ் சோடித்து வானத்திலிளங்கும் நட்சத்திர வகைக ளைப்பொறுக்கி மாலைசெய் தமைத்ததைப்போல ஆணி முத்துக்கோவைகள் தொங்கவிட்டுவிளங்கவும் பூரணச ந்திரர்களைப்பற்றி இலக்கணப்படிக்குச் செய்ததைப்போ லவிளங்குஞ் சந்திரகாந்தக்கற்களினுற் சோடித்தசிங்கங்க ள் நாற்புறத்தினுந் தாங்கப்பொற்பாவைகள் பக்கங்களில் நடித்திருக்க இவ்விதச் சிங்காரங்களைப்பெற்ற சிங்காதன மானது அஷ்டலட்சுமிகளுந் குதிகொண்டிருக்குஞ் சபா மண்டபத்தின் முகப்பில்அவுணருக்கரசனுள் சூரபதும ன்வீற்றிருக்கும்படிக்கு விளங்கியது.அவ்வாசனத்தின்மீ து ஆயிரகோடி அண்டங்களிலிராநின்றவடவாமுகாக்கி னியும்ஆலகாலவிஷமும்ஏகமாய்ஒருமித்துஅமைந்ததை ப்போல மாணிக்கம்நீலரத்தினம் முதலிய மணிகளினுற் செய்தமைத்த கிரீடம்குண்டலம்வாகுவலயம்மதாணிப்ப தக்கம் அவாவடங் கடகமுதலாகிய சர்வாபரணங்களுஞ் சொலிக்க ராட்சதவீரர் சேவிக்கமேற்குறித்த அண்டங் களின் அரசுசெலுத்தி யிருக்கும்சுற்றுவரனைவருஞ்சோ ர்தொன்றிடதையொப்ப வீரபராக்கிரமமெகம்பிரஉத்தண் டராச ராசப்பிரபுடிகளுனசூரபதுமன்வானத்தையளாவ வீற்றிருந்த காலத்திற் றுள்ளபூர்வத்திற்செய்ததவத்திற் கி ரங்கிசிவபிரான் அனுக்கிரகஞ்செய்த பலஅண்டங்கடோ

ஹம் நடாத்துகின்ற ஆக்கினைச் செங்கோல் அளவுபடாத கீர்த்தியிவைகளனைத்தும் ஏககாலத்திற் சேர்ந்தொருமித் து இருகூறாக நிற்பதைப்போல உபபாரிசங்கலினும்த வளச்சக்கிரக்குடைகளைத் தாங்கிநிற்பதுசோடசகலைகளைப் பெற்ற சந்திரர், இராசாதிராசனை வந்தித்துப்போகத் தலைகளைநீட்டி நீட்டிக்காலம்பார்த்திருப்பதைப்போலவும் பூமண்டலத்தை வளைந்திராநின்ற கருங்கடலும் மகாவிஷ்ணுள்ளிகொள்ளப் பெற்ற திருப்பாற்கடலும் இரண்டிருக்கொண்டு நிற்பதைப்போல சவுரியபராக்கிரம சாலிகளான சிங்கமுகாசுரனும் தாருகாசுரனும் இருபாரிசங்கலினுமிட்ட சிங்காதனத்திற் கொடிய சிங்கங்களையொப்ப விற்பிறந்து தமையன் கட்டளைப் படிக்கு காரியங்களைச் செலுத்திக்கொண்டிருக்கவுஞ் சூரியர்சந்திரர்முதலியவிரகங்களைப்போல பர்ணுகோபர் இரணியன்முதலிய குமாரவருக்கங்களும் விவேகசாலிகளாகியமந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவருஞ் சூழ்ந்திருக்கவும் அண்டங்களிலிருக்கின்றவாயுக்கள் வருணர்களுஞ்சேர்ந்து பனிரீர்துவாக்கு விரிந்த காற்றைவீசிப்பணிந்தெழுந்தேவல்களைக்கேட்டிருப்பதுபோல நீலமலைக்குச்சமமாக பருத்திருக்குந்தேகத்தையுடைய இராட்சதர் களிருபாரிசங்கலினும் நின்று கவரிகளைவீசுதல் பற்பல அண்டங்களிற் பரந்திருக்குந்திருப்பாற் கடல்களிலெழாநின்றதுகளைச்சேகரித்துவைத்திருப்பதற்கொப்பாகவும் வெள்ளித்தகட்டுக்கு உவமிக்கும் வெள்ளிலைபாக்கு வருக்கங்கள்ளிறைந்த பொற்பெட்டிகளைப் பலகன்னியர் ஏந்திநிற்கவும் ஆயிரங்கிரணங்கள் பொருந்திய சூரியர்களைப் பிடித்துருக்கிவார்த்ததற்கு நேராகச்சொலித்திருக்கும் பொற்படிக்கங்களை யிராட்சதர்களேந்தி நிற்கவும் அகன்ற வெல்லையைச்சூழ நிற்கின்றசக்கிரவாளகிரியிற்றேன்றிக் குளிர்ந்தகிரணங்கள் சொலிக்குஞ் சிரோரத்தினக் காந்தியும் அக்கிரியின் புறத்தில்விளங்கும் காடாந்தகாரமாகிய விருளுந்திருப்பாற் கடலினுதித்த சிறப்புள்ள அமுதமும் விசாலமாய் ஆழந்திருக்குஞ் சத்தசாகரங்களும் நவரத்தினங்கள், முதலியவனைத்து ம் ஊழிக்காலத்திலொன்றுடனொன்று கிரமந்தப்பிராதிக்கலந்து விளங்குவதற்கினையாக விசாலமாகப்பரந்திருக்கும் அச்சபையில் இராசராசர் அவ்ணத்தலைவர்கள் ராட்சதவீரர்கள் பந்துவர்க்கங்கள் பெரியோர்கள் சினேகிதர்கள் ஆதியாகவிடமின்றி நெருங்கிக்கிரீடங்களுடன் கிரீடங்கள் தாக்கச் சக்கிரோஸ்வரனுடைய நோக்கத்துக்கெதிர்பார்த்திருக்கவுந் தேனைக்கிரகிக்கப் புஷ்பங்களினிறங்கி மிதிக்குந்தோறும் மகரந்தங்களிற்படிந்துமணத்திருக்குஞ் சுரும்பிளங்களின் வயிற்றிலுராய்ந்து மன்னுயிர்களுக்குக்களிப்பினைத்தருங்குளிர்ச்சியுடையசோடசகலைகள் பொருந்திய சந்திரனது தேகத்தைத்தமுவிமகாவிஷ்ணுவிருப்பமாகப் பள்ளிகொள்ளத்தக்கசீதளத்தைப்பெற்றுமது ர மிகுத்த திருப்பாற்கடலிற்றவழந்து கடல்குழந்தபூமண்டலத் தெய்வலோகமிலவற்றுட் சிறந்திராநின்ற பூங்காவுகள் நந்தவனங்கள் மாமுதலிய சிறந்த தருக்களின்றினைத்து, தன்வேகத்தையடக்கி மெல்லெனவசைந்து குளிர்ச்சியாக மந்தமாருதமானது உலவித்திரியவுஞ்சத்தமேகங்களும் மாறிமாறி தெய்வகங்கையிற்றேய்ந்து சந்திரனோடு மவுகொண்டு பனித்தாவலையேய்ந்து பொன்னுலகத்திலிராநின்ற கற்பகச்சோலையிற் பலாட்பழகிவந்துதன்மையாகச் சிறுதுளிகளையிறைக்கவும் ஊர்வசிரம்பைதிலோத்

தமை மேனகை முதலியதெய்வப்பெண்கள் இயக்கர் மகளிர் அரக்கர்மாதர் தானவப்பெண்கள் விஞ்சையர்கன்னியர் சாரணஸ்திரீகள் சித்தமங்கையர் முதலாகியசந்தரமுள்ள நாடகப்பெண்கள் நவரத்தினமயமாகிய ஆபரணங்களைத் தரித்துப் பட்டாடையுடுத்திப்புஷ்பவகைகளை அலங்கரித்துக்கொண்டவர்களாய்ப் பரதசாஸ்திர விதிப்படிக்கு அபிநயங்காட்டி மயிலினங்களைப்போல நடித்துங்குயில் வருக்கங்களுக்குச் சமதைபாகக்குரலோசையெழப்பாடியுஞ் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப்படைத்துவரும்பெருமையினை யுடைய பிரமதேவனுனவன் பிராதகாலத் தெழுந்தன்குடன்களைமுடித்துக்கொண்டு சூரன் ஆசாரவாசலில் வந்து பஞ்சாங்கஞ்சொல்லப்போகக் காலங்கிடையாமல் ஒருபாரிசத்திற் காத்திருக்கவும் அவர் பிள்ளைகளாகிய நவப்பிரமாக்களும் காலத்தினைநாடிநாழிகையினை முறைமுறையாகப் பக்கங்களிலின்று சொல்லிவரவும்மன்னுயினாவாட்டுங் கொடுமையினைப்பெற்ற புலிக்குட்டமத்தியில் சிலமானினங்கள் போவதைப்போல கடினசித்தமுடைய இராட்சதர் நெருக்கி லகப்பட்டு கரங்களைநீட்டி ராசராசேந்திரனே வாழிவாழியெனப்பற்பல ஆசிகளைச் சொல்லிச் சமுத்திரகோஷத்தினு மேலீட்டொலிக்கும் ஆரவாரங்களினும் செவிகளிற்படவிலையோவென்னும் சந்தேகத்தோடு நிற்கின்ற முனிவர்பாரிசத்திற்சூரபதமன் விழிகளைச்செலுத்துந்தோறும் கரங்களைத்துக்கிஅவுணத்தலைவனே சக்சிவியாக வாழிவாழியென்று சொல்லி வருந்தவுந் தேவேந்திரன் தவிரமந்ததேவர் அரசனைச் சேவிக்கச் சமீபத்திற்போயிருந்தகாலத்தில் ராட்சதர்கள் நெருக்கிலகப்பட்டு மீட்டுங் கடைவாயில் வளையிற்றள்ளுடன் அரரசனைவணங்குதற்கு காலதாமசமாகின்றதெனமீட்டும், அவர்கள்மத்தியில் துழைந்தும் பழையபடியே தள்ளுண்டிவரக்கடைவாயிற் காப்போர் இவர்கள் அடிக்கடி வருகின்றனனொன்ப பொற்பிரம்புகளினால் மோதப்பட்டு சபையைத்தரிசிக்கப்பெறுமையால்மனவாட்டத்துடன் அலுந்துநிற்கவும் அவ்வீரர்களிற்சிலர் ஜயசாலிகளாய் பொற்சட்டைகளை யுடுத்துக்கரத்திற் கோலக்கொண்டுபராபரிசெய்து போம்போமென்று விண்ணவர்மகுடங்கள்கிதற மோதிமேகங்களைக் கலைக்குஞ்சுழல்காற்றையொத்துத் துரத்தியுஞ் சிலர்தப்பி துழைந்துசபைக்கருகிற்போய்சூரன்கீர்த்திகளைச் சொல்லிப்புகழவும் ஆயிரமிதழ்கள் பொருந்திய பொற்றாமரைவாசியாகிய ஸ்ரீமகாலட்சுமியானவள் பலவுருவுகொண்டு அணிவகுப்பாய் நிற்பதைப்போலச் சொன்ன மலைகளையொப்பப் பாரித்துத்தேமல்பாந்துத தும்பிவிளங்கும் கொங்கைகளையுடைய மங்கையர் அளவற்ற சிரோரத்தின தீபங்களையேந்தி வாழ்த்தெடுத்துச் சுழற்றவும் கின்னரர் சித்தர்இயக்கர் கந்திருவர் வீணைகளை மீட்டி மங்களம்பாடவும் வீரமாமகத்தைச்செய்தமுடித்த உறுதிப்பாடுகளையும் அத்தகிரங்கிப் பரமசிவமெழுந்தருளி வேண்டியவரப்பிரசாதங்களைக் கடைசித்தமுயற்சிகளையும் இந்திரன்முதலியோர்களைப் புறங்கண்டு வெற்றிகொண்டு ஜயஉச்சாகத்துடன் திக்குவிஜயஞ்செய்துதிரும்பிய புகழினையும் சிவபிரான்கட்டளையிட்ட ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்கடோறும் இந்திரனாலத்தேரில் ஆரோகணித்துவலி அத்தலவாசிகளை தன்வயப்படுத்தித்தனதுவசத்தினைநிறுத்திச் செங்கோல்செலுத்திவரும் வீரப்பிரதாபத்தையும் மற்றவிஜயங்களையும் பலகோடியிராட்சத

ர்கள் கட்டியங்களினுஞ்சொல்லி யிருபாரிசங்களினும் நின்றுதுதிக்கவும் அவுணராசர் திக்குப்பாலகர் முதலாகச் சேவிக்குந்தோறும் அரசன்பாதங்களிற்சொரியும்பொன் மலர்க்களையும் முனிபுங்கவர் பெரியோர்கள் பண்டிதர்கூட்டங்கூட்டமாகவந்து மந்திரஆசிர்வாதங்களைச்சொல்லி யிறைக்கும் அறுகு அட்சதைகளையுங் காலங்களிற் காத் திருந்து வாயுவானவன் சுத்திசெய்துவரவும் வருணராசன் பணிநீர்களைத்தாவி புழுதிகளையுடக்கவும் பரதநாட்டியங்களை நூலின்முறையே அபிரயங்களைக்காட்டி நடப்பவருக்கும் ராஜேந்திரன் கீர்த்திப்பிரதாபங்களைக் கொண் டாடும் பட்டுவர்களுக்கும் சித்திரக்கவிக்கண்டசிஅஷ்டாவதானங்கவித்துவங்கள் செய்யவல்ல வித்துவாட்சர்களுக்கும் உசிதங்களாகப்பேசிச் சபையைக்களிப்பிக்கும் அக்கசியக்காரர்களுக்கும் மறும்பாசகர்முதலாக ஏற்பவர்களுக்கும்கொடுக்க நவரத்தினமயமாகியகிரீடம்வாகுவலயஞ் சரப்பளி கடகமுதல்யவிலைபெற்ற ஆபரணதிகளு ம்பட்டுபட்டாடைகளும் திரவியவிதங்களையும் இருபாரிசங்களினு மேந்திரிம்பவர் சூரன்மகிழ்ந்து விரலைச்சுட்டிக்காட்ட அவர்களுக்குக் கொடுத்துவரவும் தேவாரிஷிகள் முதலாகத் தங்களிடத்திற் குற்றங்களில்லாவிடினும், அரசன் ஒருவர்மீதிற் கோபங்கொண்டகாலத்தில் தங்களபிராணனுக் கிறுதிநேருகின்றதைப்போலப் பயங்கொண்டிருகரங்களையுமேந்தித்துதித்து வாடவும் சூரன்நகைமுகனுய்த்தோற்றியகாலத்திற் மமதுபிராணனுக்கிறுதியில்லையெனக்களித்து மிவ்விதஆடம்பரங்களைக் கொண்டிருந்ததுசூரபதுமன்அரசசெலுத்தியிருந்தசபையானது.கேட் டுர்களோ சவுனகாதிமஹரிஷிகளே யிச்செய்கைகளைத்தன்மையாக விருந்ததெனின் இடிவழும்போ தெல்லாம் மந்திரங்களைச்செயிப்பவர்களையொப்பரின்றது.

அசமுகிநகர்காண்படலம்.

இன்னனபலபலவெய்தச்சூரன
மன்னவனிருத்தலுமற்றவ்வெல்லையிற்
றென்னகரணித்துமத்துன்முகத்தினு
டன்னெடுமசமுகிதான்வந்தெய்தினான்.

இவ்விததிருவோலக்கங்களுடன் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து சூரன் அரசசெலுத்தி வருகின்றபோது அசமு கியானவன் தோழியுடன் கரங்களறுப்புண்டசோர்வும் மனவாட்டமும்வருத்த பற்பலவளங்களைக் கொண்டிருக்கு ம் வீரமாமயேந்திரபுரிக்குச் சமீபத்தில் வருகின்ற தெப் படிதோற்றியதென்றால் அப்பட்டணத்திற்குதிக்கொண்டிருந்த அஷ்டலட்சமிகளுந் குலைகுலைத் தோடத்தக்கதாக முதேவியானவள் தன்தோழியுடன் வருமாறுபோன்றது இவ்விதமாக அசமுகியானவன் வானத்தைஅளாவ நிற்கின்ற கிழக்குக்கோபுரவாயில் மூலமாகப் பட்டணத்திற் பி ரவேசிக்கின்றதருணத்தில் இவர்கள்கிசிறுமையைக் கண்ட புரசனங்கள் துக்கித்து விழிகளில் நீர்சோரச் சமீபத்திலுஞ்சேரவஞ்சி ஐயகோ இப்படிக்குத் துணிவுகொண்டு செய்தவர்களையாவர் அவர்கள் பிராணன் தப்பிப்பிழைப் பதோவெனக் கோபித்துச் சிலர்பேசவும் ஈனமானமற்ற அசமுகியின் புசத்திவிரத்தம் பெருகிவழிவது ஒருகால

த்தினும் வளமைகுன்றாத பட்டணத்திற்கு இனிசம்பவிக்கப்போகின்ற துயரத்துக்கு வழிகாட்டியதைப்போலத் தோற்ற அக்கொடுமையைக்கண்ட சிலஅவுணவீரர் தமதுதொழில்களை மறந்துவந்து கும்புகும்பலாகக்கூடி விழிகளில்நீர்பெருக மனம்பதைபதைக்கத்தியும்புகையுமெழப் பெருமூச்செறிந்து கோபித்துக் கூறுகின்றார் இவ்வநியான் திரிபுரதகனராகிய பரமசிவத்தின் செய்கையோ வென்றும் மகிஷாசுரன் நிகும்பன் கும்பன்முதலாகியவி ராட்சதர்களைவாட்டிய காளியினதுசெய்கையோவென்று ம் மகாவிஷ்ணுவுக்கும் பரமசிவத்துக்கும் உதித்தஅரிய ரபுத்திரர் செயலோவென்றும் கயமுகாசுரனைவென்ற விநாயகமூர்த்தியினது கட்டளையோவென்றும்ஆயிரம்பண மகுடங்களைப்பெற்ற ஆதிசேடன்மீது பள்ளிகொண்டிருக்குங் கேசவன் தண்டனையோவென்றும் அப்படிக்கவன் செய்யத் துணிவனோ அல்லது பிரமதேவன்தா னிக்கொடியகாரியத்தைக் கனவிலும்நினைப்பானேவென்றுஞ் சூரனுவருந்தி ஓடிப்போன தேவேந்திரன் வஞ்சகத்தின ல்நேர்த்ததோவென்றும் அப்படிக்கொளித்து திரிபவனி தனைநினைக்கவுமாட்டான். அவனுல்முடிந்ததல்லவென்று ம் ஒருவேளை தேவர்கள்முடித்திருப்பாபொன்று நினைப்போமானால் அவர்கள் நமதேவல்களைத் தினந்தோறும்ந டாத்தி வாடிவருந்து மவராலாமோவென்றும்குடியின்அ ல்லது வெறியன்செய்கை யாகுமென்றும் இவன்கொடுமைகளுக் கஞ்சியோடி யொளித்திருக்கும் ரிஷிசிஷேட்ர்கள் சாபத்தால் லபித்ததோவென்று மதுமாம்சங்களைமி கவும் அருந்திய வெறியினால் அறிவுமயங்கியவர்களிலோ ருவருக்கொருவர் கலகப்புட்டு வெட்டிக்கொண்டனரோ வென்றும் இவனை யாவர்தான் பார்க்கவல்லவர். ஒருகால ம் மோகத்தினால் ஒருபுருஷனைவிரும்பி அவன்கோரிக் கையின்படிக்கு இவனைவெட்டி யெறிந்ததாக வேண்டி மென்றும் இதுஎப்படி உண்டாகியதென் றிவனைக்கேட் கலாமோ? அப்போது கோபிப்பாளோ? நமக்கென்னவெ ன்றும் இவனைக்கேட்பானேன். பூமண்டலமுற்றினும் ஓரிமைப்போதிற் சுற்றிவருவோமாகி னிதனுண்மை விளங்குமென்று மிப்படிப்பலபலவிதங்களாகராட்சதப்பாத கர் வசனித்துத்தொடர அவர்கள் தேவிமார் அசமுகி யினாலாகோலத்தைக் கண்டவுடன் மாறிப் பி லறைந்துகொண்டி கூந்தலவிழ்ந்து புரளத்தாமரை மலர் முத்துகளைச் சொரிவதுபோல விழிகளில்நீர்பெருகத் தொடர்ந்து புல ம்பிவரவும் இவ்விதங்களாகநகரவாகிள்கிலேசித்திரங்கப் பற்பலவிதிகளையுங்கடந்து ராஜாதிராஜன்கொலுவிருக்கி ன்ற சபாமண்டபத்துக்கருகினில் வருகின்றன.

அசமுகிபுலம்புறுபடலம்.

மறிமுகமுடையதியான்மன்றினுக்கணியளாகிக் கிறிசெயுமன்னைதன்னைக்கேளிராமருகானோதைத் திறலுடைமுன்னையோசைச்சிந்தையிலுன்னியாண்டைப் பொறிமகளிரியல்போ கக்கதறியேபுலம்பலுற்றான்.

கேட்டர்களோ சவுனகாதிமஹரிஷிகளே இவ்விதக்கோ லத்துடன்வருகின்ற அசமுகியானவள்தாயைத்தமையனை மருகாக்கூவி அச்சபையினிடத்தில் விளங்கும்ஜயலட்

சுமி முதலியோர் விலகிப்போக்புலம்பிக்கண்ணீர் பெரு கப் பாடிப்பாடி அழுவதாயினன் ஓதாயேராட்சதராசனு க்குப் புத்திரியாகத்தோன்றி மாயைக்கரசியாகப்பரமசிவ கடாட்சப்படிக்குக் காசிபர்மூலமாக வெங்களைப்பெற்றுச் சிப்படுத்திப் பிரிகின்றகாலத்தில் நான்மறையவிரந்து உ ள்களுக்குயாதொரு தீங்குகளும் நேராமற் பாதுகாத்திரு ப்பேனென்று சொல்லிப்போனவாக்கைப் பிசகலாமோஎ ன்கைபோனது உனக்குத்தெரியாததோ பயப்படவேண் டாமென் றொருமொழி கூறலாகாதோ அன்னையே நான் கடைப்பெண்ணைகப்பிறந்து பட்டதுன்பம்போதும் போ தும் பிதாவானவன் பிள்ளைகளிடத்துவிருப்பமுள்ளவனா யும், மாதாவானவன்பெண்களிடத்து விருப்ப முடையவ ளாயுமிருப்பபென்று உலகங்களிற பேசிக்கொள்ளக்கேட் டிருப்பேன் ஓ மாதாவே எனது துக்கத்தை ஆற்றவாரா யோ ஐயையோ யாவருமின்றி ஓர் துணையுமில்லாதவனே ப்போல என்கையிழந்தும் இன்னமு மிந்தப்பாழும் உயி சைச் சுமந்திருப்பேனெனென்மரபினரோ சுற்றத்தாரோ ப டைவீரரோ கொடிய வேகமுடைய தூதரோ நீங்கலெங்கு முலவிநம்மவருக்கொருதுன்பமும்வாராமற்காத்திரட்சிப் பிளொன்னுந் தயிரியுத்தினெல்லவளவும் அஞ்சாமல் ஒளி த்திருந்த இந்திராணியை தற்செயலாய்க்கண்டவுடனம து அரசனுக்குதலுவலாளெனத் துணிவுகொண்டு பலவந்த மாய்ப்பற்றிவலத்து வருகின்றவேளையில்அபலரான தே வர்களுக் கேவல்செய்யும் மகாகாளெனென்பவன் என்னைத் தடுத்தது அரசனுக்கினைக் கெவ்வளவுமடையப்படாமல் என் கையைவெட்டி அவனையும் விடுவித்துக்கொண்டு போயி னான் அந்தநந்தனவனமார்க்கமாய்நீங்கலொருவரும்போ கீர்களோ அவனுக்குப்பயந்தீர்களோ தேவர்கள் செல்வத் தையும் வீரத்தையும்வலிமையையுஞ் செருக்கையுங்கொ ள்ளனென்கொண்டு பதிதராக்கினெமென்று இறுமாப்படைந் திருந்தீர்களே ஒவீரர்களே அத்தேவரிலொருவன் என்க ரத்தைத் துண்டித்ததை யறியீர்களோஇச்செய்கையென் னுடன் போனதன்று உங்களனைவருடைய மூக்கையாரிந் ததையொப்பான அவமானமல்லவோஎன்பங்கத்தைப்பா ருங்கோள் பாருங்கோள் ஓசுற்றத்தாரோ யிப்படிக்கொத்த அநியாயம் நேர்த்ததற்குநீங்கள் சுத்தவீரரென் றிருப்பதி ற் பிரயோசனமென்னை பேடிகளானீர்களோ இதுஉங்கள் விழிகளுக்குத்தான் தோற்றவில்லையோ தேவேந்திரனை வன் பழிக்கஞ்சாமல் நமக்குமீன்சுமந்துநாமிட்ட பணிவி டைகளைச்செய்து பயந்தோடிப்போய்ஒளித்தானென்றெ ன்ணை அசட்டையா யிருக்கிறீர்கள்அவன்அனுப்பியஒரு வனே என்னொத்தவன் கரத்தைத்துணிப்பானாயில் அவ னைச்சலபமாக வெண்ணவும்போதுமோ. மேலும்அவன் செய்கையானது ஒருவன் தான்வாசஞ்செய்யும்கிரகத்தினை அக்கினிப் போர்வையினால் மூடிப்பாதுகாத்ததற் கொப் பாயிருக்கின்றது இதுவல்லாமல்என்னிடத்துதிர்ந்தது கட் பிரமாணம்பகை ஒருவனுக்கிருக்குமாகில் அதனையு ந்தச்சணமே ஒழித்துவிடாமல்இது எவ்வளவென்று அ சட்டையா யிருப்பானானால் ஒருகாலம்அச்சிரிய பகைவ னே வல்கொண்டு கெடுதிவரும்படிச்செய்தழிப்பானென் று பெரியோர்கள் சொல்வார்கள். அஃதுண்மை யென்ப து இதனைவிற்கண்டேன். அதாவதுநமக்குச்சிஷ்டிங்கிர மிட்டஏவல்களை முடித்துவணங்கியிருந்தஇந்திரன்கபட த்தினை மனதிற்கொண்டு ஒளித்தவனைப்போற்காட்டித்த

ன்னேவலர்ளியினால் என்கையைவெட்டியெறிந்தான். இ தனைச்சலபரும் பாருங்கோள்மேலுஞ்சமுத்திரத்திலடங் கி நின்ற வடவாமுகாக்கினியானது காலம்பார்த்து அண் டரண்ட புலனங்களையும் அழிப்பதைப்போலப் பதுங்த யிருந்து என்கரத்தைப்போக்கினான் இன்னஞ் சிலகால தில் உங்களையுங் கொல்லுவா எனென்பதற் கையமுமுண் டோ ஆதலால்வீட்டித்திற் சவுக்கிய மடைந்திருந்துசெய் கின்ற கருமம்யாது விண்ணவனாச் சலபமாகநினைந்தீர்க ளே யிப்போதென்செய்வீர் ஓமருகனே நீபாலபருவத்தி ல் நவரத்தினமயமாகிய தொட்டிலில் நிகத்தினை செய்யும் போது சூரியனதுகிரணகாந்தி முகத்திற் படக்கோபித்து வானத்திற் பாய்ந்து அவனைப்பற்றி வந்து தொட்டில்ன் சொர்னச்சங்கிலியிற் கட்டிப்பள்ளிகொண்டிருந்தஉன்னை ப்பிரமன் வேண்ட அவன்பிரமசரத்தைப் பெற்றுச்சூரிய னை விடுத்ததுஅவ்வெற்றியினால் பாணுகோபென்னுஞ் சி ரந்தபெயர்பெற்றாய்.

அத்தகைய கீர்த்திவகித்த என்னுசைமருகனேதேவரி லொருவன் அஞ்சாதென்னைப்பற்றிக் கரத்தினைக்குறைப் பதோ இதனைவிசாரித்துத் தண்டிக்கலாகாதோ இதென் னகொடுமை அவனுக்கினையவர்களாகிய மருகோடங்கனி ல் இரணியனென்பவனுக்குத் தங்கத்தேகமும் முன்றுசி ரங்களுமுண்டு. சுவாலை வீசிக்கொண்டிருக்கும் அக்கினி முகனுகியஉனக்கு இரண்டிசிரங்களுண்டு.வயிரத்தேகத் தைப்பெற்ற வச்சிரவாகுவே உனக்குப்பத்ததுத் தலைகளு ண்டி. இத்தனைதலைகள் ஏன்விருதாவில் வளர்க்கின்றீர்இ த்தலைகளினும் பிரயோசனமென்ன ஒரு சிரமுள்ள தேவ னே என்கையையறுப்பவன் அவனுக்குஉங்களையொத்த வீரபராக்கிரம முள்ளவர்கள் அஞ்சுகின்றதோ அவனைப் பிடித்துக்கசக்கிப்பிழிந்து நான்பட்டகாயத்திற் பூசி என் விசனத்தைத்தணியீரோ ஓ இனையஅண்ணுவோதாருகா சுரனே நீ திக்குவிஜயஞ் செய்கின்ற காலத்தில் உன்னுட னெதிர்த்து உலகங்களைஒடியிலுளந்த மகாவிஷ்ணுவான வன் கோபித்தேவியசக்கரத்தினைக்கழுத்தணியாகத்தரிந் துவெற்றிகொண்ட நீயிக்காலத்தில் உன்னொரு தற்கையி ன்பொன்கை யிக்கோல்மகவாடி நிற்கும்படியான பழியி னையுந் தரிக்கலாகுமோ குறும்பகைவாஇவ்வஞ்சனைகளை ஸ்செய்துகளிக்க நீயுஞ்செங்கோல் செலுத்தி உலகங்களை ஆளுகின்றாய் என்விஷயத்தில் உன்சுவரியந் குறைந்து போகலாமோ கோரத்தந்தங்கள் பிறையினைப்போலவிளங் கும் ஆயிரஞ்சிரங்களைப் படைத்தசிக்கமுகாசுரனென்னு ம் நாமம்பெற்ற நடுவுள் அண்ணுவோ ஒருகாலத்தேவர்க ளுக்கரசனாகிய இந்திரன்வெள்ளைநிறம்பெற்றஅயிராவத த்தின்மீது ஆரோகணித்து வச்சிராபுதத்தைக்கரத்திலே ந்தி வந்தெதிர்த்தகாலத்திற் சேதி ஒருகரத்தினும்பற்றிவா னத்தெறிந்து திரும்பிப்பூமியில்விழுந்தவனைக்காலினாலு தைத்து வெற்றிகொண்ட வீராதிரவீரனென்றுண்ணைப் ப லருங்கொண்டாடக்கேட்ட மகிழ்ந்திருந்தேன் இதுவென் னகட்கொதானே அத்தேவராசன் தூதரிலொருவன் எ ன்கரத்தினைக் கண்டித்தானே யிக்கோலத்தைப் பார்த்து அவர்களுக்குத்தக்க தண்டனைசெய்யலாகாதோ ஓ மூத்த அண்ணுவோ பலருஞ் சூரனென்று கொண்டாடும்பெய னைப்பெற்றனை செய்தற்கரியவீரமாமகத்தினைமுடித்துப் பரமசிவகடாட்சத்தினுற் சகலவளங்களும் பொருந்திவா ழும் அவுணர்சுப்பெருவாழ்வே ஆயிரத்தெட் டண்டங்க

எனினும் உன்னுணைசெல்ல ஏககாலத்தில் அரசுசெலுத்தி உன்ஆக்ஞாசக்கர மெங்குமுலவி துஷ்டநீக்கிரக சிஷ்டப ரிபாலனஞ் செய்துவாமுஞ் சவுரியபராக்கிரமமுடைய உ ன்கட்டளைக்காஞ்சி ஒளித்து வாழும் இந்திரனேவலாளர் லொருவனாக வீரமாகான னிடத்திலுமாத்திரம் உன்வீர ப்பிரதாபம் தோன்றவில்லையே வலயோர்முன்செல்லமா ட்டாதோ இதுவன்றிச்சத்துருக்களாகிய தேவர்கள் தந்திர வஞ்சகச் செய்கையினால் முன்னம்என்புத்திரனாக்கொல் லுவித்தனர் இக்காலத்தினும் என்கையைக்கண்டிப்பித்த னர் அகன்றசாம்பிராச்சியவானாகிய உனக்கினையவள்கரமி ழந்துயாதொருதனையுயின் நிறுந்திவாடிப்பரதவிக்கஇ டைவிசாரணை செய்யாமல் அரசுசெலுத்துவது உன்னைத் த் சூரனுக்கழகோ பழிப்பன்றோ பெருமிதத்துக்கடப்ப தோ ஓமன்னுவோமன்னுவோ நான் பட்டிவாடும் இழிவை மதிக்காயோ சகல புலனங்களினும் உன்னுக்கினைசெல்ல ஆண்டுவரும் அன்னுவோ கரத்தினையிழந்தேன், மானப ங்கமானேன் பலரும் நகைக்கலானேன் இவ்விசனத்தைப் போக்கிமனதைத்தேற்றுவார் எனக்காரிருக்கின்றனர் உன னப்பட்டும் பிழைத்திருப்பதிமுக்கன்றோ இனி உயிர்தரி யேன் பிராணனைவிடுவதற்கு முன் என்பகைவனை வென் று களிக்கமானம்பாதிக்கின்றது பாபியாகிய நான் பெண் ணாகப்பிறந்துபெறும்பயனிதானோ விதிதனக்கு மென் னிடத்திற் பகையுண்டோ வென்செய்கே னென்செய்கே னென்றிவ்விதங்களாகப் புலம்பி நின்றனர்.

சூரன் றண்டஞ்செய்படலம்.

—>—

என்று பற்பலவுரைத்தனளாவலித்திரங்கிப் பின்றொடர்ந்திடுதின் முகிதன்னெயிம்பெயரா மன்றின்மேவருசூரபன்மாவெனும்வலயோன் பொன்றடங்கழன்முன்னோவீழ்ந்துபோய்ப்புரண்டாள்.

இவ்வண்ணமாக அசமுதியானவன் புலம்பிக்கொண்டு தோழியாகிய தன்முகியுடன் ஆசாரவாசலேக்கடந்து அவு ணர் இராக்கதர்மந்திரி சாமந்தர்படைவீரர் புத்திரவருக் கங்கள் முதலானவர்களுக்கியிருக்கும் இரத்தினமயமாகி ய சபாமண்டபத்தின் முகப்பில்விளங்குஞ்சிங்காதனத்தி ன்மீது வயிரமலைபைப்போல வீற்றிருந்து அரசுசெலுத் துஞ்சூரபதுமன் பாதாரவிந்தங்களில் அலறிவிழுந்துசக் கிராகாரமாகச் சுழன்றுபுரளுகின்றதை அச்சபையிலிரு ந்தவர்களையெவரும் மருண்டு அவன்படும் வருத்தத்துக்கி ரங்கி ஒகோகோராஜரஜபரமேஸ்வரன், செல்வதங்கைக் கு மிப்படிச்சம்பவிக்கலாகுமோ இதனைத்துணிந்துசெ ய்தபாதகர்யாவர் சூரன்கோபாக்கினியினால் அவர்களின் னபாடுபடுவார்களோ இப்படிக்கொத்ததடினசிக்கமுடைய வர்களுமுண்டோ வென்றுகிடுகெசிக்கச் சூரனானவன் த ன்தங்கைக்கடுத்த குறையையும் வருத்தத்தையும் கண்ட வுடன் கோபமேலட்டு அக்கினிப்பொறிகளவியுளிகளிற்கு பில்குபிலெனக்கொட்டவருந்தி ஒன்றுந்தோற்றது என் னைசைத்தங்கையே உன்னை யின்னொன்று மதியாமலும் எஞ்சுரத்தை நீளையாமலும் இதனற்றங்களுக்குநேரும் தண்டனையைக் குறியாமலும் உன்கரத்தையும் தோழிகை யையும் கண்டித்தபாதகர்யாவர் யாவனாக்கேட்க அசமு

தியானவன் சற்றுத்தேறிச் சொல்லுவாள் ஓ அண்ண அ வுணருக்கரசே என்னசொல்வேன் நானுயிவருமாகப் பூ வலகத்தைச் சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டு ஒருபட்டணத்து க்கருகில் வரும்போது பலபலபுஷ்பசாதிகள் மலிந்துபரி மளித்திருக்கும் பூங்காவினைக்கண்டு அதனுள்போகின்ற காலத்தில் ஒருவிருட்சத்தினடியில் தேவேந்திரன் பத்தி னியாகிய இந்திரானியானவன் மின்னற்கொடியினைப்போ லத் தவஞ்செய்திருந்தான் அவனைக்கண்டவுடன் மிகுத்த சந்தோஷத்துடன் உன்புசத்தினை அனைவதற்கு இவள்த குதியானவ னென்றெண்ணி நன்மையில் வராதபடியால் வலித்தற்கொண்டு போகஉத்தேசித்து கரத்தைப்பற்றி யி ட்டிக்கொண்டு வரும்போது தேவர்களிலொருவன் ஒருபா ரிசத்திலிருந்து ஓடோடியும்வந்து முன்பினியோசியாமல் எங்களிருவர் கரங்களையும் வெட்டிபெறிந்து உதைத்துத் தள்ளி அவனையும் மீட்டுக்கொண்டுபோய் விட்டானென ச்சொல்லி முடிவதன்முன்னம் வடவா முகாக்கினியைப் போற்கொடுத்து கொல்வைக்கனியைப்போல விழிகள் சி வந்து தியினையிறைத்துச் சுழலவும் புருவம்நெற்றியிலே றவும் நாசிகளிற்கவாலையும் புகையும் பெருகவும்பற்களு தட்டைக்கடிக்கவும் அண்டகோளகைகள் வெடித்ததைப் போல நகைதோன்றவும் இதழ்துடிக்கவும் பற்களைக்கடி த்து முத்துகளைப்போல முகத்தில் வியர்வை தோன்றுந் தோறும், ரோமங்களின் மூலமாயெழுஞ் சவாலையர்னது உலர்த்திக்கொண்டுவர இவ்வித உற்பாதங்கள் சம்பவிக்க ச் சூரன் கோபங்கொண்டகாலத்தில் இவ்வதிர்ச்சியினால் யுகாந்தமுடிவோ யாதோவென்றையப்பட்டுவின் றுதாபரி க்கப்படாமையால் திக்குப்பாலக் ஓட்டமெடுக்கவும் ரிஷி கள்நாடகப்பெண்கள் அரசன்புகழைப்பாடிபவர் முதலாகப் பதைபதைத்துக்கலைந்து திசைதப்பிப்பதுங்கவும் திக் கஜங்கள் வீறிட்டலறி ஒடுங்கவும் அஷ்டமாநாகங்களுந்த மிமாறி அடங்கவும் மகம்மேருகம்பிதப்படவும் விண்ண வர் மண்ணவர் பாதலவாசிகள் பொறிகலங்கிச் செய்கைய ற்று யாதுநேருமோவெனப்பதைத்துவாடவும் பூமண்டல ந்தத்தளிக்கவும் பொன்னுகிலங்கவுஞ் சத்த சாகரங்களு ம் கொதிப்பெடுத்துச் சுவறியடங்கிப் போகவும் துருவம ண்டல் முதல் பிரமலோகவனையினும் அதலகுதலப்பட வுந் கொடியமனதையுடைய அவுணர்களுந்திடுக்கிட்டு வ் ருந்தவும் இவ்விதமாகத் தமிமாற்றந் கொண்டன மற்ற வைபட்ட பாடுகளைச்சொல்லவும்வேண்டுமோ ஏ! சவுன காதிரிஷிகளே? சூரனுக்குக்கோபம் பிரவேசித்தகாலத்தி ல் யாவர்தாம் வருந்தாமலிருந்தவர்கள் உடனே தேவரனை வனாயுங்கொல்ல நினைந்தவனாய் பக்கங்களிலிருந்த தம்பி மாபாப் பார்த்துச்சொல்லுவான் புலால்நாற்றமிக்குத் த ச்சங்களைத் தலையிற்சுமந்து நமதேவல்களைச்செய்தினைத் தோடி ஒளித்திருக்கும் இந்திரனான களவன் வஞ்சகத்தி னை நனதேவலாளியைக் கொண்டு இவர்கள் கரங்களைத் துணிப்பிப்பானுதில் இனிமானிடரும் இராட்சதர்களைக் கண்டகிடத்தில் கொல்வதற்கையமுமுண்டோ பரமசி வனுமல்ல பங்கபனுமல்ல பங்கயக்கண்ணனுமல்ல இந்தி ரனுமல்ல இவர்களிலொருவன் பணிவிடைக்காரனோ இ வர்கள் கரத்தறிப்பவன் நல்லகாரியம் முன்னமே தேவனா ப்பற்றிவந்து ராட்சதர்களுக்குக் கியாயாகக்கொடாமல்தரும த்தினை யெண்ணி விட்டுவிட்டேன்.

மேலும் இந்திராணியுடன் தேவேந்திரனைநாணும்படிக்கு அரியசிறையில் வைத்தவனுமல்ல, அபலனென்றும் ஒடியொளித்தவனென்றும் பராமுகமாயிருந்தேன், அஃதெப்படி முடிந்ததென்றால் தீப்பற்றியகாலத்திற்குறைவற அனியாமற்சிறுபொறிகளை யலட்சியமாய்விடப்பின்பு அதுமீர் வருந்துகின்றவர்களைப் போலானேன். இப்படி அணைகடப்பார்க்கொன்று ஒருபோதும் போசித்தவனையல்ல, இவர்கள் கரங்களைக் குறைத்ததை என்னவென்று நினைக்கின்றீர் என்தேகத்திற் படுத்திய ஆனமல்லதுவேறு முண்டோசவுரியபராக்கிரமசால்களாகியதம்பிமார்க்களிருக்கின்றீர். உலகமுற்றினும்மைப்போதில்நாசஞ்செய்யவல்ல பிள்ளைகளிருக்கின்றனர். கணப்போதில் அண்டரண்டபுவனங்களையுஞ்சுற்றிவரும்பெருமைபெற்றஇந்திரனாலத்தேரிருக்கின்றது. துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்யவல்லஆக்ஞாசக்கரமிருக்கின்றது. பரமசிவகடாட்சம்பெற்ற ஜயசால்யாகிய நானுமிருக்கின்றேன். யாரிருந்து மென்னபலன் மகம்மேருவுக்கொப்பாக வயர்ந்து கிடக்கின்ற பஞ்சப்பொதியில்அக்கினிப்பொறியொன்றுபட்டெரித்ததைப்போல இவர்கள் கரங்கள் வெட்டுண்டகாயங்கனிலிருந்தொழுகும் உதிரத்துளியினற் பலஅண்டங்கனினும் நிறைந்துகின்ற நமதுகீர்த்திப் பிரதாபங்களனைத்தும்மழுங்கிப்போய்விட்டது. இவ்விதக்குறைவுகளுமிவர்களுக்குநேருவதோ தேவர்கள் உபத்திரவமு மின்னமுமிருப்பதோ எக்காலத்திற் திராதவிப்பழியும் என்னிடத்திற்சார்வதோ, இந்தஅபகீர்த்திக் கொழியங் காலமுமுண்டோ, என்னிப்போன்றவன் இதனைப்பொறுப்பதோ நமது ரதக்ஜதரகபதாதிகள் தீவுதிபாந்தரங்கள் முற்றினும் இடைவிடாதவெருங்கிப் பாதுகாத்திருக்க ஒருதங்கையாகிய அசமுகிக்கு இவ்விதபாடும் நேருமோஎன்செங்கோன்மை வெகுநேத்தி நேத்தியென்றுகோபநகைகொண்மொத்துச் சபையைப்பார்த்தகாலத்தில் ஒருபாரிசத்திலிருந்த பானுகோபனவன் சகிக்கப்படாமல்கடலினடங்கிலிற் லவ்வாமுகாக்கினி யுகார்த்தத்திலுமிறி யெழுவதைப்போல காலிற்கட்டிய வீரகண்டைகள்தொனிக்க உத்தரியந்தாமுச் சமீதியிற் சிங்காதனத்தினே விட்டெழுந்து பிதாவாகிய சூரன்பாதங்களிற்சேவித்து ஐயனே! தேவர்களுந் தேவரீர் கோபத்தினைப்பொறுக்கவல்லரோ கூழமித்தருள்க, நமதேவல்களை முடித்துவருந்திய இந்திரன் போனவிடந்தோற்றா தொளித்திருக்கின்றனன் தேவர்களொருபோதும் இவ்விதகருமத்தை நினைக்கவேமாட்டார்கள். தேவரீர் தங்கை கரமிழந்ததென்னமாயமோ ஒன்றுந்தோற்றவில்லை. விண்ணவர்களிலொருவன்இவர்களுக்கூனஞ்செய்தானெனச் சொல்வது எப்படிக்கிருக்கின்ற தெனில் வெகுகாலம் மலடியாகவிருந்த ஒருத்திபெற்ற குமாரன் வானத்திற்செல்லுஞ்ஞரியனைப்பற்றிவந்தானென்பதையொக்கும். மேலுந்தம்மையொத்த வீராதிவீரன்பரமசிவம் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இப்படிக்கொத்த கண்ணியம்மீது கோபத்தினைச்செலுத்துவது தகுதியாம். ராஜாதிராஜனே நமக்குத்தொண்டிசெய்துதிரிகின்றசிறியரிடத்திற்சீற்றங்கொள்வதுபெருமிதத்துக்கமீத்ததோ, புகழின்பாலதோ, தயைசெய்து சற்றுக்கோபந்தணிக, ஓசக்கொஸ்வரனே? கிருபையுற்று அடியேனுக்குச்செலவு கொடுப்பிராயின் இங்கிமிஷத்தி லீவர்கள் கரங்களிழந்த விடத்தைச்சேர்ந்து பயமற்று இக்கொடுமையைச்செய்த

பாதகனையும் உமக்கு விரகமதிகரிக்கச்செய்தஇந்திராணியையும் நமக்குப்பயந்தொளித்துக் காலங்கழிக்கின்றதேவராஜனையும் அவனேவல்செய்து திரிகின்ற விண்ணவாயும்பிடித்து வருகின்றேன் அவ்விடத்திற்காணப்படாமல் ஒளிப்பராயினும் அண்டரண்ட புவனமுற்றினுந் தேடிக்கொண்டுவரக்கடவேன்.

மேலும் பொன்னுலகத்தை முற்றிக்கைபோட்டுக்கொண்டு அக்கினிதேவனுக்கினாயாக்கி நாசஞ்செய்து தேவர்கூட்டங்களை அவர்கள் பெண்கள் பிள்ளைகளுடன் பந்தித்துஒருநாழிகைப்போதில் தேவரீர்முன்விடக்கடவேனென்று குமாரனாகிய பானுகோபன்வணங்கி விடைகேட்டுப்போது சூரபதமனுக்குச் சற்றுக்கோபந்தணிந்துகுமாரனே? உனதுசேனைப்பெருக்குடன் தாமதஞ்செய்யாமற்போய் நீசொல்லியவாறே நமதுபகைவனாநெட்டித் தள்ளிக்கொண்டிவந்து சேர்க்கக்கடவையெனக் கட்டினையிட்டபிதாவை மீட்டும்வணங்கி யினையபிதாக்களையும்வந்தித்துவிடைபெற்று இராஜசின்னங்களுடன் தன்அரண்மனைக்குப்போய்ப் பயணத்துக்கு முந்திதுசெய்துகொண்டிருக்குமுன்னிலையிற் சபாமண்டபத்தில்கின்ற சூரனைவன் கண்களேறெடுத்துப்பார்த்து கண்கள்சிவந்து அனற்பொறியினை விசிக்கொண்டிருக்கும் நேத்திரங்களையுடைய சிலுதார்களை அழைத்துப் பிரமனிலிவ்விடம் வந்திருப்பான் அவனை வினாவில் நமதிடத்துக்குக் கொண்டுவரக்கடவீ லொன்றவுடன் வணங்கியொடித்தேடிக்கண்டு இராஜாதி ராஜன் உம்மை வரும்படிக்குக் கட்டினையிட்டாரொன் சொல்லக்கேட்டவுடன் திடுக்கிட்டுப் பஞ்சாங்கத்தைய விழ்த்துக் கால்கள்நடுங்கப் பூணுநால் மார்பிற் புரள்கோ வணம் அவிழ்ந்துபுரள, சபையினைச்சேர்ந்து ஆசீர்வதித்துத் தினச்சரியைபடித்துக் காட்டிரிங்கின்றவனைப்பார்த்துப் பிரமனே யிவர்கள்கரங்களை யதாப்பிரகாரஞ் சிருஷ்டிக்கக்கடவையென்றவாக்கிய முடியாமுன்னம் அசமு கி துன்முகியென்னு மிருவர்கரங்களும் பழையபடிக்காக வெனச் சிந்தித்தனர் அவ்வாறே நிமைப்போதில் வளர்ந்தன, அப்படைப்பைச் சூரன்கண்டு சந்தோஷசித்தநயை பாட்டனே உன்வல்லபத்துக்கு மெச்சினேன், சபாசென்று கொண்டாடி உடனே தங்கையைப்பார்த்து அரண்மனையிற்போகக் கட்டினையிட்டி அவள்தோழியைக் குமா ரனுடன்போய்க் கரத்தைத்துண்டித்தவிடத்தைக் காட்டும் படிக்குத்தரவுசெய்தனுப்பிவிட்டனன். பின்புமீளவுஞ் சிலுதாதானோக்கிச் சூரியசந்திரர்முதலிய நலக்கிரகங்களையும் ராசிகள்முதலிய நட்சத்திரங்களையும் இங்கிமிஷத்திற்கொண்டு வருவீனொனக்கூற வணங்கிப்போற்றியொடி முற்குறித்தவ ரனைவரையு மிழுத்துக்கொண்டிவந்து சூரன் சந்திரானத்தில்கிறுத்தினர். அவர்களைக்கண்டவுடன் மேகசம்பந்தத்தினால் மறைந்திருந்த சூரியன்மீட்டி ம் வெளிவந்து சொலிப்பதுபோல மாறியகோபமானது மென்மேலு மதிகரித்து ஓ! சூரியசந்திராதியர்களேநிமைப்போதும் ஒழிவின்றி மாறிமாறி வானத்திற்றிரிகின்ற உங்கள்கிழிகளுக்குத் தோற்றாததுஒன்றுமிராதே என்னு சைத்தங்கையின் கரத்தினை வெட்டியகாலத்தில் அதற்கொருதடைசெய்யாமல் சம்மாப்பார்த்திருந்த காரணமென்னே யிக்கொடுமையினை அஞ்சாது முடித்தவன் பிராணனைப் போக்கினவர்களும்ல்ல அல்லது அவனைக்கட்டி யிவ்விடத்துக்குக் கொண்டுவந்தவர்களும்ல்ல இத்தகைய

அநியாயம் நடக்கின்றதென் றறிவித்ததுமில்லை யிச்செய்கை உங்களபார்வையிற் பட்டிருக்குமேயல்லதுவேறில்லை நமதேவலின்படிக்கு உங்களுக்குரிய பணிவிடைகளைநடத்திவருகின்ற நீங்கள் உலகங்களில் நடக்கின்ற நியாய அநியாயங்களைக்கண்டறியாமல் ப்படி அஜாக்கிரதையாயிருக்கலாகுமோ உங்களையொத்தவர்களுக் கழகோவென்றுநீதியறியாதசூரன் சிறிப்பேசியகாலத்திற் சூரியன்முதலானோர் நடுநடுங்கிக் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு ஓ! இறைவனே? அடியோங்களைப்பேரில் கோபிக்கவேண்டாம், அசமுதித்தாய்க் கரத்தைக்கண்டித்தவனைக்கண்டதில்லை. தேவரீர் ஆக்கினையின்படிக்கு எங்கன்கதிகளிற் பிசுகின்றி விழிகளைச் செலுத்திநின்றனம், இக்காரியம் எங்களுக்குத் தோற்றுமாயின் அப்படிக்கு நடக்கப்பார்ப்போமா அவனையும் விடவல்லமோ இதுகுலெங்களை மன்னிக்கவேண்டுமென்போற்றி நின்றவர்களைஅதட்டிச் சபையினிருப்பவரைப் பார்த்துச்சொல்லுவான்.

கேட்டீர்களோ இவர்கள்வாய்மொழிகள் வெகுநேரத்தியாகவிருக்கின்றது. நமதுதங்கைக்கரம் வெட்டுண்டதைப் பார்க்கவில்லையாந் தமதுகதியிற்சென்றபோதிலும் இவ்விதக்கொடுமைநடக்கின்றகாலையிற் றேற்றாமற்போமோ இவர்கள்காவல் நன்றாகவிருக்கின்றதெனக் கொதித்துத்தண்டநாயகரைப்பார்த்து இவர்களைக் கொடியசிறையில்அடைப்பீனெனக் கட்டளையிட்டியீட்டுஞ் சிலவேவுகாரனானோக்கித் தசவாயுக்களையும்இந்நிமிஷத்திற்றரக்கடவீனொன்றமாத்திரத்தில் மனோவேகத்தினு மேலிட்டோடி அவர்களைப்பிடித்துவந்து அரசனெதிரில்விட்டகாலத்தில் விழிக்ளசுவக்கக் கோபித்துப்பார்த்து நீங்கள்வானநாடுகளினும்பூமண்டலப்பரப்பினும்பாதலவெல்லையினுந்திசாதிசைகளினுஞ் சத்தசாகரவிரிவினும்அதிற்பட்டதிவுதிபாந்தரங்களினுஞ் சரீரத்தினும் அதிற்றங்கும் உயிரிலும்மற்றும் எவற்றினும்பரவியும் பொருந்தியுமிருப்பீர் ஆதலால் என்சகோதரிகரத்தைத் தேவரிலொருவன் வாளினுற் சேதித்ததைக்கண்டிருப்பீர்களே அவனுங்கள் பார்வையிற்படாமலிருப்பானே இதனை உடனே எனக்கறிவித்தவர்களுமல்ல அவனைக் கண்டித்தவர்களுமல்லஇதனை யோசிக்குமிடத்து உங்களினமாகிய தேவர்களால் அசரருக்கித்தகையப்பழிவருவது நன்மைதானென்று மகிழ்ந்து பார்த்திருந்தீர்கள். உங்கள்கர்வம்ந் றையிருக்கின்றதென்று அதிகதீட்சண்ணியமாகப் பேசும்போது என்னவினையுமோவெனப்பயந்து மாறுத்தரஞ்சொல்லவஞ்சி ஊமைப்போலகின்ற வாயுக்களைத்திக்குக்கொருவனாகச்சிறைச்சாலையில்வைப்பித்தான் அதன்பின்பு சிலசாரணரைப்பார்த்துருதுக்கள்முதலியோர்களைக்கொண்டு வருவீனெனச் சேவித்தோடி அவர்களைப்பிடித்துத்தள்ளிவந்து சூரன்முன் விடும்போது தியெழப்பார்த்து இந்திரன்ஏவலாளியொருவன்செய்த கொடுமையைப்பார்த்துச் சம்மதித்திருந்தீர்கள் எவ்விடத்தினும் பரவியிருக்கப்பட்டஉங்களுக்குத்தெரியாதகாரண மொன்றுண்டோ என்தங்கைக்குச் சம்பவித்த அபவாதத்தினை எனக்குக்காட்டினவர்களுமல்ல எப்போதும் நமதேவலிலிருந்ததினற்பயனென்னை முக்கியமாகத் தேவர்களுடைய ஜயத்தையே கோரிக்கொண்டிருக்கிறீர்களென்பதும் இதனற் றேற்றப்படுகின்றதெனப்பொங்கி அவர்களையுஞ் சிறையிலவைப்பித்துமேலுஞ் சிலதூதரினால் மற்றைத்திக்குப்பாலகரை வருவித்த

து அவர்கள்மீது தியைப்போலக்கொதித்துவிழுந்து நமதேவலுக்கஞ்சித் தேவேந்திரன் தந்தேவியுடன் பூமண்டலவெல்லையிற் பதுங்கிக்களித்திருக்கின்றனன் அதுதெரியாமல் நீங்கள் திசைகளைப்போற்றிவருவது நன்றாகவிருக்கின்றது. இந்திரனேவல்செய்வோன் ஒருவன் எனக்கிளையானைப் பின்னப்படுத்தியதும் அவனிருக்குமிடமும் உங்களுக்குத்தெரியாது மதுபானஞ்செய்த மயக்கத்தினால் மெய்மறந்து நீனைவழிந்திருந்தீர்களோபோற் காணுகின்றது. அல்லது உறக்கமிகுதியினுற் காவலைமறந்தீர்களோ அல்லது செல்வச்செருக்கினுற் கண்கள் மூடிக்கொண்டதோ என்பகைவனுடன் உறவுகொண்டு பராமுகமாய்விட்டீர்களோ அல்லது அவர்களுக்கஞ்சியிருந்தீர்களோபெண்மையலிற் பட்டு காமாந்தகாரத்தினால் உங்களுக்குரிய தொழிலைமறந்தீர்களோ சொல்லுவினெனக்கேட்கும்போது வாய்புலர நாவறளக் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு எமதுகர்த்தனே? தேவரீர்குறித்த செய்கைகளொன்றினும்பட்டவர்களல்ல தேவரீர்கட்டளையின்படிக்கு யதாப்பிரகாரம் திசைகளைக்காத்து வருகின்றனம். உமதுபகைவனைக்கண்டதுமில்லை அவர்களொளித்திருக்குமிட மெவ்வளவேனுந்தெரியாது கேட்டதுமில்லை எங்களதாயாகியஅசமுதியானவன் தந்தோழியாகிய தன்முகியுடன்இன்னவிடத்துக்குப் போயினுர்களென்றும் அவர்கள்கரங்களிழந்தசெய்தியும் எவ்வளவேனுற் தெரியாது. யோசிக்குமிடத்தில் இதுமாயவஞ்சகமாகவிருக்கின்றது. எங்களால் யாதொருபிசகுமில்லை, ஆதலால் தொண்டனாகக்ஷயிக்கவேண்டுமெனப் போற்றிநிற்கச் சூரன் வடவையைப்போற்கொதித்துநீங்கள்மதாங்காரத்தில் அழந்திப்பிரபாலனஞ்செவ்வையாய் நடத்தினவரல்ல அதுவெனக்கு நன்றாகத்தெரியவந்தது. எனக்கிர்தப் பழிசம்பவித்ததுமாய்மென்று அறியாதவர்களோல் அதிசயமாய்ச்சொன்னது வெகுநேரத்தி நேத்தியாமென்ச்சீறி வயிரவாயையுருவிப் பக்கத்திற் காத்திருக்கின்ற தண்டநாயகர் கையிற்கொடுத்துச் சிலரை நாவினைக்கொய்துஞ் சிலரை மூக்கினைக்கிள்ளியுஞ் சிலரைக் கரங்களைக்கண்டித்துஞ் சிலரைச்செவிகளை அரிந்துஞ் சிலரை மார்பினைப்பிளந்துஞ் சிலரைமுதுகினைச் சேதித்துஞ் சிலரைத் தாள்களைத் தோள்களைவீசியுஞ்சிலரைச் சிரத்தினை உருட்டியுஞ் சிலரைக்கண்களைக்கெல்லியுஞ் சிலரை வாய்களைப்பிளந்துஞ் சிலரைப்பற்களுதிரஅடித்துஞ் சிலரைநறுக்கிப்பிழிந்துஞ் சிலரைச் சின்னபின்னமாகவிரிந்துஞ் சிலரைவாச்சிகளினுற்செதுக்கியுஞ் சிலரைத்தனாயிற்றேய்த்துஞ் சிலரைப் புலிமுதலிய கொடியமிருகங்களினுற் றண்டித்தும்பின்னர் என்முன்கொண்டு வருவீர்களெனக் கட்டளையிட்டபடிக்குக்கொலைஞ் திசைக்காவலரை வாதையெய்தப்பின்பு சற்றுக்கோபந்தணிந்து சிங்காதனத்தைவிட்டிறங்கிக் துணைவர்புத்திரர் மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர் முதியோர்மற்றுஞ் சபையிலிருந்தவர்களுக்குச் செலவுகொடுத்தனப்பியபின்பு பிரமன்மீது விழிகளைச்செலுத்தி வேதக்கிழவனேபோய் வருமென்ன அவர்பற்பலஆசிகளைக்கூறி ஓ! பவுத்திரரோ? க்ஷமித்துக்கேட்டருள்க. நீகட்டளையிட்டதண்டனைகளிற் சற்றுங் குறைவறநடந்தபோதினுஞ் சூரியசந்திராதியராகிய நவக்கிரகங்கள் ருதுக்கள் இராசிகள் முதலியோர்உமதுபணிவிடையின்படிக்கு நடந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் இவர்கள் சஞ்சரியாமல் உலகரக்ஷணுர்த்தம்நடவாதுமுக

கியமாய் உமது அரசுக்கே விரோதமாக விருக்கின்றதா ல் அவர்களைமாத்திரம் மன்னித்து விடுதலையெய்யவேண் டெனப்போற்ற அதற்குச்சம்மதித்துச் சிலதூதனா அனுப்பிவரவழித்து விலங்குகளைக் கழற்றிவைத்துச்சூரி யசந்திராதிபைப்பார்த்துப் பத்திரமாக இனியெக்காலத் தாயினும் நம்மவர்களுக்கொரு கெடுதிநேருமாகில் உட னேதெரிவிக்கக்கடவீர்கள் நமதானையைக் கடப்பிராகில் கொடியதண்டனைகிடைக்கும் நமக்குப்பகைவனுன இந் திரனுடன் உறவாடப்போகிறீர்கள் மோசம்வரும் பயப த்தியுடன் உங்கள்தொழில்களை நடாத்திவரக்கடவீர் ஆ லசியஞ்செய்யாமல் உங்கள்மண்டலங்களிற்சேர்ந்து வா ழ்ந்திருப்பீர்களெனச் சொல்லியமாதிரத்தில் சூரனைவ ணங்கிப்போற்றித் தேவரீர்கட்டளையிற் பிசகிவ்றிச் சஞ் சரிக்கக்கடவோமெனப் பற்பல நல்லவார்த்தைகளைப்பே சித் தப்பிடுமென்னுஞ் சந்தோஷத்துடனயதாப்பிரகா ரம் தங்களுக்குரிய தொழில்களைப்பூண்டனர்பின்புபிரம னையும் அவன்பிள்ளைகளையும் ரிஷிகளையும் அனுப்பிவிட் டித் தானுந்தன்னரண்மனையிற்சென்று போசனமுதலிய சவுக்கியங்களைப்பெற்றிருந்தனன்

போதலுங்கமலத்தோற்கும் புதல்வர்க்குமமைச்சர்யா ற்க்கு,மேதகுமுனிவர்யார்க்கும்வியன்படைத்தலையையோ ற்க்கும், போதலையுதவிச்சூர னுறையுளிப்புருந்தான்மு ன்செ, லாதவன்பகைஞன்செய்த செயலினையறைதலுந் தோன்.

அமரர்சிறைபுகுபடலம்.

எழிலிகண்மொய்த்ததன்னிருக்கைபோகிய
மழவுறுசூர்மகன்மாலிலாதபே
ரழகினைமெய்கொளவணிந்துதொல்படை
விழுமியகொண்டன்னமிலைச்சித்தும்பையே.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதியர்களே! இதுநிற்க பலசா லியாகியபானுகோபனுவன் மேகங்கள்சஞ்சரிக்கும்உன் னதமுள்ள தன்மாளிகையைச்சேர்ந்துஇரத்தினமயமாகி யகிரீடம்வாகுவலையங்கள் மதாணிப்பதக்கங்கள்கரசாடுவி ரல்சாடுவயிரக்கவசமுதலியவற்றை அணிந்துகொண்டு அம்பரத்தாணியை முதுகிலி றுக்கித் தேவாஸ்திரமுத லாகியபடைகளைச் சேகரித்தவனுய் வெற்றிமாலேதரித்து யுத்தசன்னத்தனுய்ச் சிலதூதனாஅழைத்து நமதுசேனை களை யழைப்பிப்பொனக் கட்டளையிட்டுத் தன்அரண்ம னைப் புறவாயிலைச் சேர்வதன்முன்னம் பொன்னுருளைக் ள் நவரத்தினமயமாகிய அச்சம்ச்சுருத்துக்கால் கொடுங் கைபீதாம்பரக்கொடிகள் தோரணம் முத்துக்குடைமுத லியவளங்களினுற்சோடித்து பர்வதாகிருதியாய்த் தத்தித் தாவிமனோவேகத்தினுங்கடிக்கச்செல்லவல்லஇலக்கணமு ள்ளஇரண்டாயிரம்புரவிகள்பூண்டிராநின்ற இரத்தினை ப்பாகன் கொண்டுவந்துரிறுத்த அதன்மீது சிக்கத்தைப் போலத்தாவி ஆரோகணித்தபோதுமுன்சென்றதாதர்அ றிக்கையிட்டவுடன் சர்வாயுதபாணிகளாய்ச் சவுரியபராக்

கிரமசாலிகளாயிராநின்றஇராட்சதவீரர் ஆயிரம்வெள்ள மும் அத்தொகைகொண்ட ரதங்கள்மேருவையொத்தயா னைகள் பஞ்சஸட்சணமுள்ள குதிகைகள் இந்நால் வகைச் சேனைகள் சேர்ந்தவெள்ளங்களுடன் படைத்தலையன் வந் து வணங்கிச் சூழும்போது சூரியனைச்சிறையிலிட்ட வீ ராதிவீரனுன பானுகோபன் அவர்களமத்தியிலேநட்சத்தி ரங்களின் நடுவிற் சோடசகலேகளோடு கூடிய சந்திரன் தோற்றம்போலப் பிரகாசித்தவனுய் ரணபேரி ஜயபேரி வெற்றிச்சங்கங்கள் முதலிய பற்பலவாத்தியங்கள் அண்ட மதிரத் தொனித்துவர நடக்கின்ற தருணத்தின்பூமியெங் குஞ் சேனைகளாகப்பரவிப் போகின்றபோ தெழுந்த தூ ளிபடலமானது மிகுத்தெழுந்துதிக்குகளைத் தூர்த்துக் க டல்களை மேடுகள்செய்யவும் வீரர்கள் புசங்களோங்கவும் அவர்களணிந்திராநின்ற புஷ்பமாலையிலவண்ணுகளிறங் கித் தேனையுண்டு களித்துத்தொனித்திருக்கவும்இவ்வித வாடம்பரங்களைத்தெரிந்த தேவர் மனவாட்டங் கொண்டு வாடியொளிக்கவும் இவ்வெள்ளங்களின் பாரத்தினைத்தா ங்கமாட்டாமல் ஆதிசேஷன் ஆயிரஞ்சிரங்களும்வருந்தி நெளியவும் புழுதிகள் மேலெழுந்து வானத்தைத்தாவுவ து இராட்சதர்முந்திச்சேதிதெரியும்பொருட்டுத்தூதனா த் தேவிட்டதைப்போற் றேற்றவும் புரவிகள்வாய்களி னின்றொழுகும் விலாழியும் யானையினது அதிக்கையில் நின்றபாயும் நீரும்மும்மதச் சலங்கனும் ஏகமாய்ப் பெ ருருவது மழைபொழியபர்வதங்களினின்றியும்அருவி கள் கான்யாறுகளைப்பொத்துக் காட்டவும் பற்பலநிறமுள் ள துவசங்களுந் குடைகளும்பெருத்து வானத்தினை அ ளாவிற்பது காக்கைகழுகுபருந்து முதலியபட்சிசாலங்க ள் மாம்ஸவிருப்பினால் ஆகாடத்தில்உலாவித்தொடர்வது க் கிணையாகவும் வெண்பட்டுக்குடைகள் வீரமாமயேந்தி ரபுரிதோற்றது மூடிநிற்பது சூரன்ஆக்கினைக்கஞ்சி பற் பலசந்திரர் சூரியன் காந்திபடாமல் போற்றியிருப்பதுக் கிணையாகவும் இத்தகைய ஆடம்பரங்களுடன்பானுகோ பன் தன்சேனைகளுடன் பலபெண்கள்ஆலமெடுப்ப மகி ழ்ந்தவனுய்ப் பட்டணத்து விநிகளைக்கட்டிவெளிவந்து அகழியாகச் சூழ்ந்துநிற்குஞ் சமுத்திரத்தைத் தாண்டிக் கடையிற் பூமண்டலத்தைச் சேர்ந்தவுடன் துன்முகிமுக த்தைப்பார்த்து உங்க்கரங்களை வானினால்வெட்டியெறி ந்தவிடமெதுகாட்டுவாயென்று கேட்குளவரசே! அதோ தோற்றுகின்ற வனந்தானென்று விரலினுற் சுட்டிக்காட் டி அவ்விடத்திலுள்ளக் கரங்களைச் சேதித்தவனும் இந் திராணியுமிருந்தனர் வாருமென்று பன்னிருதிருளமங்க ளைப்பெற்ற சிகாழிப்பதியிற் கொண்டிபோய்ச்சேர்க்குமு ன்னமே தூசிப்படையானது அப்பூங்காவனத்தைவளைந் துகொண்டு செழித்திருந்த பூந்தருக்கள் கொடிகள் முத லாகப் பறித்துக்கசக்கியெறிந்து இந்திராணியையும் மதா காளனையுந்தேடிக் காணாதபடியால் இராசகுமாரன்கட்ட னையின்படிக்கு பூமண்டலமுற்றும் ஆராய்ந்துநேர்ற்ற மையால் தெய்வலோகத்தை நோக்கி நடக்கும்போது இ ராக்கதவெள்ளங்கள் பொன்னகரைச்சூழ்ந்துகொண்டன. அவர்கள் ஆபரணகாந்தியானது முற்றும்பரவிப் பொன் னுலகம் வேறொரு பொன்னுலகமாகக் காட்டியதுஇதுவ ல்லாமம்சதுரங்கபலங்களும் அத்தலத்தினைச்சேர்ந்தபோ து தோற்றப்பட்டவேடிக்கைகளிற்சிலசொல்லுவோங்கே ட்பிராக.

எக்காலத்துங் கோபமேல்டுகொவ்வைக்கனியையொ
ப்ப விழிகள்சிவந்துகாட்ட உதட்டைக்கடித்துக்கொண்டு
தேவர்கள்முதல்ய பலரும் அஞ்சிவாடும் வெடித்தசொற்
களையுடைய இராட்சதப்பாதகர் மிகுதியையும் அவர்கள்
செய்யுங் கொடுமைகளையும்இன்னபடித்தென்றுஎன்போ
லிகளாற்சொல்லப்படுவதோ, நான்குபாதங்களினும்பொ
ன் வெண்டையங்கள் சத்திக்கத் திக்குகளிற்பாய்ந்துகடல்
களைத்தாவி வானத்தினுலவி எதிர்த்தவர் சிரங்களில்மிதி
த்துச் சுழிசுத்தங்களிற் குறைவின்றி வாயுவேகத்தினுமே
ல்டுச்செல்லுங்குதினாப்பந்திகளின் அளவைப் பேசப்
படுவதோ?மேலும், பாதங்களைப்பெயர்த்தவைக்குந்தோ
றும் எழாரின் தள்ளிபடல மானது படிந்து பிரகாசத்
தையுடைய பொன்னுலகத்தை மண்ணுலகமாக்கும்சிறப்
பினைப்பெற்ற குதினைக்கூட்டங்கொங்கும் நெருங்கவுநீ
லகிரியைப்போலப் பாரித்த தேகமுடையதாயிருபாரிசங்
களினும் மணிகள்மாரியொலிக்க பொன்னுட்டைக் கரிநா
டாக்கிப் பனையை டொத்த துதிக்கைகளைநீட்டி வானகங்
கை வறளவுண்டு பாக்கைச்சீறும் மதயானைகொங்கு மு
லாவிரவும் அவற்றின் மதநீர் வெள்ளத்திலுமுழுகியுண்
டு களித்துத் தொடர்ந்துவந்த வண்டினங்கள்எக்காலத்து
மறியாத தேவகன்னியர் கூந்தல்களிற்செருகிய பாரிசாத
புஷ்பங்களினின்று ஒழுகாரின்றபுதியதேனையுண்டு களி
த்திருக்கவும் அதனுல்க்கன்னியர்கள் பூலோகத்திலிராநி
ன்ற மானிடப் பெண்களோவென் றையப்படத் தக்கதாக
விருந்தது. இஃதன்றியும் நவரத்தினமயமாகஅலங்கரித்
துக்கொடி குடைமுதல்ய சிங்காரங்களைப் பெற்று மகம்
மேருஅசைவதைப்போலச்செல்லுந் தேரணிகளினதுகா
ட்சி யெப்படிக்கிருந்ததென்றால் பூதலத்திலிராநின்றமலை
களைதந்துஞ்சோந்து ஆலோசித்து நமதுசிறகுளை அறி
ந்து பங்கப்படுத்திய தேவராசன் சூரனுக்கஞ்சிஒடியொ
ளித்தான் அவன்சுமாரன் தனித்திருப்பதால் அவனையா
வது பற்றி அலைத்து நமதுபழியினத் தீர்த்துக்கொள்ள
வேண்டுமெனரிதானித்து ஏகமாய்ப்பொன்னுட்டிக்கு வ
ந்ததை ஒத்திருந்தது. இத்தகைய வுலமைப்பெருக்கினை
ப்பெற்ற இரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய நால்வகைச்சயின்
னியங்களுக்கு சத்தசாகரங்களுங்கூடி ஏகமாய்ப் பெருகு
வதுபோல இனாந்து எங்குமிடமில்லாமல் வருகின்றதை
த் தேவர்கண்டு நடுநடுங்கி வியர்த்துமயங்கி ஓடி இந்திரச
பையி லீரத்தினவகைகளினும் சோடித்திருக்குஞ் சிங்கா
தனத்திலவீற்றிருந்துஅரசசெலுத்துகின்றசயந்தராசனு
க்குமுன்போய்அடியற்ற பினைமரம்போல் விழுந்துசேவி
த்து வாய்புலர நாக்குமுற முறையிலொார்கள். ஓ! புரந்த
ரபுத்திரனே? யிக்காரணங்களைக் கேட்டருள்க.

பரமசிவகடாட்சத்தினுற் பலவளங்களைப்பெற்றுநம்ம
வகை அலைத்துவாழுஞ்சூரன் பிரதமசுமாரன் பானுகோ
பென்னும் வீராதிவீரன் அளவற்றவெள்ளஞ் சேனை
களைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்து நமது பதியினை முற்றிக்கை
போட்டுக்கொண்டான் இனிநாம் என்ன பாடுபட வரு
மோ தெரியாதுஎங்கனையிரட்சிப்பதுஉமதுபாரமென்று
வருந்திப் பேசுகின்றவகைப்பார்த்துச்சொல்லுகின்றான்.
கேட்டார்களோ! விண்ணவர்களே? என்னை அருமையாகப்
பெற்ற தாய்தந்தையரோ அப்பாதகர் கொடுமைக்கஞ்சிப்
போனவிடமே தெரியாது. நமதுகுலகுருவாகியபிரகஸ்ப
திபகவானு மிக்கல்ல. தேவர்களில்அனேகர் சூரன்தன்

டனைக்கஞ்சிப் பதுங்கிப்போயினர். மற்றசிலருடன்நான்
மாத்திர மிருக்கின்றேன் வந்தவனோ மகாபலாஷ்டியன்
முமபூர்த்திகளையும்வென்ற தீரன்நாமவனுக்கு திரணப்
பிரமாணமாகும் மேலும் பிராரத்வவினையின்படிக்கென்
னமுடியுமோதெரியாது. திரிலோகசக்கிரோஸ்வரனுய்ப் ப
லதேவர் ரிஷிகளபோற்ற விருந்தனது பிதாவானவ ரிச்
சிறந்தபொன்னுட்டின் வாழ்வுமிழந்துசூரனிட்டதகாதப
ணிவிடைகளைச்செய்து பழியில்முழங்கி வாடிப் பதுங்கியி
ருக்கவும் நான்மாத்திர மிதபரியந்த மிப்பதியில்உங்கள்
ஆதரவிவிருந்தேன். இன்றையதினம் நினைத்தற்கரிய து
ன்பம் நேருவதாகக் காணப்படுகின்றது. ஆதலாம் சூற்ற
மற்ற மனதைப்பெற்ற தேவரோ நான்பாலியனதலால் இ
க்காரியங்களைச் சாங்கோபாங்கமாக யோசித்துஇந்தஅபா
யத்தக் கொருதந்திரத்தினைச்சொல்லவேண்டும்,அதற்கு
முன்னம் எனது கருத்தையும்உங்களுக்குத்தெரிவிக்கின்
றேன். என்னைப்பெற்ற தாய்தந்தையர் அளவற்ற தேவர்
கருடன் சூரனுக்கஞ்சி ஒளித்திருப்பினும் பாதகன் கட
டனையின்படிக்கு அளவற்றராட்சதத்துதர் தேடித்திரிகி
ன்றனொனக்கேட்டோம், அப்படிக்கிருப்பதாஸிப்போது
நாமெவ்விடத்திற் சென்றுபதுங்கப்போகின்றனம்,அல்ல
துஅப்பாதகன்குடைநிழற்படாதவிடமுமிருக்கின்றதோ!
மேலும் காலத்தில் உதவியெய்வல்ல துணையுமொன்று
மில்லை ஆதலால் அவர்களுக்குப் பயந்தெங்கும் ஓடவும்
மாட்டேன். போனவிடத்திற் பலவிததுன்பங்களால் விச
னப்படவுமாட்டேன். அல்லது அதனாலாகும் பினாயோ
சனமென்னை ஊழின்படிக்குவருகின்றதுன்பம் ஒருவன்
செய்யும் முயற்சியினால் விலகுவதுமுண்டோ! பிராண
னைப்போக்கலாமென்று நினைத்தாலும் அமுதமுண்டப
லத்தினுற் சாவும்நேரது திரிலோக சக்கிரோஸ்வர குகிய
இந்திரகுமாரனாகவிருந்த யான்ஒருவருக்கினைத்து வண
ங்குவதோ, தீரனுய்ப்பகைவருட னெதிர்த்துச் சயங்கொ
ள்வேன் அல்லது அவர்களைக் கண்டதுண்டங்களாகவெ
ட்டிமடித்து வீரசொர்க்கமடைவே னிதைவிட வுறுதிப்
பாடாகிய காரியமொன்றில்லை. ஓ! தேவர்களே! பிராண
னைஒருபொருளாகினையாதவீரனுளவன்விஷத்தினையொ
த்ததீங்குகள்வரினும் வருந்தித் தீரத்திற்குறையான். அ
வ்வாறே நமதுநகரத்தைவளைந்திருக்கும் ராட்சதப்பாதக
ருடனெதிர்த்துச் சண்டைகொடுத்துச் சின்னபின்னப்பட
க்கொன்று வெற்றிபெறக்கடவேன். இனிஒருகணப்போ
தேனும் தாமசப்படாமல் தயிரியத்துடன் அவர்கள்மீது
சண்டைக்குப்போக நினைந்ததால் என்சவுக்கியத்தை வி
ரும்பினவர்கள் உடன்பட்டு வரக்கடவீர்கள்.அப்படிக்கு
ச் சம்மதமில்லாதவர்க ளிப்போதேசொல்லி நின்றுவிட
லாம். அல்லது அனைவருக்குமே என்னுடன்வருவது யு
க்தமாயிராவிட்டாலுஞ் சம்மதமே. அப்போதுங்கொஞ்
சமாவது அஞ்சிப் பின்னிடைவேனென்றுநினைக்கப்போ
கிறீர்கள். துணிந்தவர்களுக்குத் துக்கமில்லையெனப்பலப
ல பிரதிக்கினைகளைச் சயந்தன்சொல்லுந்தருணத்தில்தே
வர்களுக்கிரக்கமும் வருத்தமும் மனதைவாட்டியலைக்க
ச்சொல்லுவார்கள்.

ஐயனே? உமதுமனக்கருத் திதுவாகில்அதற்குவிசுரோ
தமாய் நான்கள்நினைக்கலாமோ? அரசன் மனப்படிக்கு
க் குழிகள் நடந்துகொள்ள வேண்டும் அதிற்பிசுருவராயி
ன் மீளாதநகமுண்டென்று வேதசாஸ்திரங்களிற்சொல்

வுகின்றதையறிவோம், ஆகையால்நாங்களும் பாதகராகிய இராட்சதர் பாதையிற்பட்டு வருந்தமாட்டோம் மேலும் இவ்விதமாக நடுங்கி உயிர்வாழ்வதிலுங்கூடியமட்டும் போராடிச் செத்தாலுஞ் சம்மதமெனத் துணிந்திருக்கின்றனம். இனிகாலதாமதஞ்செய்யாமற் சண்டைக்குப்போவோம். வாருமெனச் சொல்லிய தேவர்களைச் சயந்தன் கிருபையாகப்பார்த்துநல்லகாரியம் உங்களுக்குத் துணிவுபிறந்ததால் இதோ புறப்படுகின்றனனெனவினாவிற் சிங்காதனத்தை விட்டிறங்கித் தன்னரண்மனையுக்கடந்து புறவாயிலினிடத்தில் வருபவன்நினைவையறிந்துபிறையினையொத்த தந்தங்கள்நான்குள்ளங்கப்பொன்மணிகள் மாரியொலிக்க இரத்தினமுகபடாம் பிரகாசிக்கக்கயிலையங்கிரியினைப்போன்றுபாரித்துவெள்ளைநிறம்பெற்றஅயிராவதமானது வந்துஇந்திரகுமாரனைவணங்கிநிற்கச்சயந்தனுவன் சர்வாயுதபாணியாய் அதன்மஸ்தகத்தில் ஆரோகணித்து வீராவேசத்துடன் நடக்க தேவர்களுந்திரபால வில்-வாள்-கேடகம்-பரிசு-தண்டம்-எறியீட்டி-முசலம்-சக்கர முதலியபடைகளைப் பரித்துப்பயபிதியானது மனதையலைக்க அரசனைச்சூழ்ந்து போகின்றவரிற் சிலர் சந்துவழிகளைக் கண்டபோது அதின்பூலமாய் ஒடிப்பிழைக்கநின்றது அப்படிச்செய்வோமாகில்மீளாதவசையாகுமே ஒருகைபார்த்துவருகிறதே ஆண்மைக்கழகெனத் துணிந்துதொடர அக்காலத்தில் தேவதூந்துமி காகளஞ் சின்னமுதலிய வாத்தியங்கள்தொனிக்ருமொலியும்அயிராவதத்தின் கர்ச்சனையும் அச்சமே குடிகொண்டிருக்கும் விண்ணவர்களினது ஆரவாரங்களும் ஏகமாய் தொனிப்பது எப்படிக்கிருந்ததெனில் ஓ! தேவரே! துன்பம் வரவிருக்கின்றது வரவிருக்கின்றதென முறையிடுவதற்கொத்திருந்தது, இவ்விதஆடம்பரங்களுடன்தேவசேனையானது ஊழிகால வாயுவைப்போல அதிவேகமாய் நடக்க அவர்களமத்தியிற் சயந்தனுவன் அயிராவதத்தின்மீது வீரசிங்கத்தைப் போலச்சென்று பட்டணத்துக்குபுறத்திற் சூரியனைச் சிறையிலவைத்த வீராதிவீரனான பானுகோபன்சேனாமுகஞ் சூழ்ந்திருக்கக்கண்டவுடன்கொக்கரித்து மேலிடுவதை ராட்சதாங்கண்டு கைகளைக்கொட்டிநகைத்து நேற்றையவனாயில் நமதேவல்களைச் செய்து வருந்தி ஒளித்துத்திரிகின்ற பதிதரான தேவர்கள் தாமும் ஒரு வீரர்களைப்போலச் சண்டைகொடுக்கவருவதுயிகவும் அதிசயமெனப்பேசித் தாங்களும் அதிககோபத்துடனெதிர்த்தனர்.

இவ்வாறிருநிறத்துப்படைகளும் ரவுத்திராகாரமாகிய கொதிப்புடன் கைகலந்து ஒருவர்மீதொருவர் வேல்களை வீசியும் வாளினால்வெட்டியும் விற்களைவட்டமாகவளைத்துக் குரூரமாகியபாணங்களைப்பிரயோகித்தும்எழு-மழு-தோமரம்-பிண்டி-பாலம்-முசலங்-கப்பணங்-குலிசஞ்-சூலஞ்-சக்கரம்முதலாகிய அஸ்திரசஸ்திரங்களைக் கோடைகால வருஷத்தைப்போலப் பிரயோகித்ததருணத்திலிருதிருத்துச் சேனையினும் கால்களற்று மார்புபிளந்துகரங்களிற்றுச்சிரங்கந்துணிபட்டு இவ்விதங்களாகச்சின்ன பின்னப்படுமுன்னிலையிற் கருமானஉலைக்களத்தில் அக்கினிமேலெழுவதைப்போலரத்தவெள்ளமானது பெருக்கெடுத்தோடியது. இவ்வாறுஉபயவாதிவன்படைகளும்ஜயத்தினைப்பெறவேண்டுமென்னும்ஆசையினற்போராடுமீபோதுஇராட்சதவீரருக்கஞ்சித்திராகியதேவர்படைசின்னபி

ன்னப்பட்டுக்கலைந்தோடுமீபோதுஎதிரிகள்கெக்கல்கொட்டிப்பின்பற்றித் தொடர்ந்துபிடித்துக்குத்திப் புசங்கனொடிய நெருக்கிளரியினறக்கட்டமானினங்களைப்புலிக்கூட்டங்கள் கவலிக்கொண்டுபோகுமா நிழுத்துப்போய் பானுகோபன்முன்விடஇவர்களைக்கொடிய காவலில்வைப்பிடுவனக்கட்டையிட்டபடிச்சூக்காவலில்வைத்தனர். அதனைஅயிராவதத்தின்மீதுநுந்தசயந்தன்கண்டுகோபித்துத்தன் கரத்திற்பற்றிய வில்லைவளைத்துக் குணத்தொனிசெய்து சத்துருக்கள் சின்னபின்னப்படுவதாகச் சரவருஷங்களைப்பொழியஅதனாகையங்களப்பட்டபோதினும்ராட்சதவீரசிற்றி மனோவேகமும் பின்னிடமுன்னிட்டுஊழிக்காலத்தில வெள்ளியங்கிரியினைச்சூழ நிற்குஞ் சாகரங்களைப்போல அயிராவதத்தினைவளைந்துகொண்டு ஆர்ப்பரித்துச்சயந்தரரசன்மீதும் நவரத்தினமயமாகிய கட்டுகள்பொருந்திய நான்கு தந்தங்களையுடைய வெள்ளையானையின் மீதுங்கோடானகோடபாணங்களைச் சந்திரனை இராகு சூழ்ந்ததைப்போலப் பிரயோகித்து ஆர்ப்பரித்தனர்அவைகளைச் சயந்தன் கண்டித்து மேலுந்தன்வில்லில்அளவிறந்தபாணங்களைச் சந்தித்துச் சத்துருக்கள் பிடித்த வில்லுகளை அவர்கள்கிரங்களுடன் கண்டித்துத் தள்ளிமீட்டுஞ் சரமாரிகளைப் பொழிந்து நீல கிரியினைப் போன்ற கரிமாயிற முடைய யானைகளையும் மனோவேகத்தினுங்கடுகிப்பாயும் புரவிகளையும்பர்வதங்களையொத்தரதங்களையும் பொடிப்பொடியாக்கியிவ்விதமாக ஒருவெள்ளஞ்சேனைகளைத் தும்சஞ்செய்யும்போது அயிராவதமுங்கோபித்துவாலினும் சிலராட்சதவாட்டியுந் துதிக்கையினும் பலவாவாரிவானத்தெறிந்துங்கால்களினும் பலவாததேய்த்துங்கோடுகளினால் அளவிறந்தவனாக்குத்திப் பிளந்தும் இவ்விதங்களாக நூறுவெள்ளம் இராட்சதநா நிமைப்போதில் நாசஞ்செய்தது அத்தருணத்தில் பெருகிப்பாரத்தஉதிரவெள்ளத்திற்பட்ட பலபாணங்களும் ஆபரணவகைகளும் மச்சராசிகளை நிகர்த்துமிதந்துபோக மேலிட்டு ஆகாயக்கையினை மாறுகொண்டோடியது இக்கொடுமையைக்கண்ட நீலகேசனென்னும் ராட்சதச்சேனைத்தலைவன்கோபித்து அடாபயலே உன்னைப்பிடித்துக் கொண்டு போகத் தேடிவந்ததையறியாமல் விளக்கிற்படும் விட்டிலைப்போலஎன்னடாதலைகீழாய்விழுக்கின்றன அபலனானீயோ இவ்வளவுசேனைகளைக்கொல்பவன் போகாதேநில்லுநிலென்றெதிரில்வந்து வளைத்துக்கொண்டு நீண்டதன்வில்லை வட்டாகாரமாகவளைத்து பாணவருஷங்களைச் சொரிந்து கொக்கரித்தான் அதனைச்சயந்தன்கண்டு சிறுநகைகொண்டு ராட்சதப்பட்டிமகளை பிதற்றினதினாலாவதென்ன ஏதோ சிலபாணங்களைப்பிரயோகித்தனமெனக்கொண்ட ஏதோ சிலபாணங்களைப்பிரயோகித்ததெனவென்று குரூரமாகிய பாணங்களைச்செலுத்திஅவைகளைநடுவதுபாதிடில் வெட்டியெறிந்து மேலும் அளவற்றதிவ்வியசரங்களைத்தூண்டு சேனைத்தலைவன் பூண்டிருந்த ரத்தின கவசத்தைப்பிளந்து சரீரத்தைபுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து ஆர்ப்பரித்தபோது அவ்வருந்தங்களுக்குச் சகிக்கப்படாமையால் நீலகேசனென்போன் சற்றமயங்கிப் பெருமூச்செறிந்துநின்று உடனேதெளிந்ததுமயங்கிப் பெருமூச்செறிந்ததறித் தன்வில்லிலொரு அர்த்தவனாய் வடவனலைப்போற்றித் தன்வில்லிலொரு அர்த்தசந்திரபாணத்தைப்பூட்டிச்செலுத்திச் சயந்தன் கரத்திற்பற்றிய வில்லினதுநாணியை பாலென்றறுத்துக்கொக்

கரித்தான் அதனையெறிந்துபோட்டுச் சேக்கிரமாகமோகம் ந்திரமொன்றை யுச்சரித்து பற்பலவுருவங்களைக்கொண்டெடுத்துச் சிருங்கநாதம்பண்ணி வளைந்து மேல்வருகின்றதைராட்சதவீரன்கண்டு இதுமிகுந்தஆச்சரியம்ஒரு ஆனையின்மேல்வந்தவன் அளவற்ற தோற்றங்களாக நின்று சண்டையிடுவதை யோசிக்குமிடத்து மாயையின் முயற்சியாகவேண்டும் இதனைநம்மால் விலக்கப்போகாது இனிச்சுற்றுநிற்போமாகில் பிராணஆனிவருமென்று பயந்துதன்நேரைவிட்டுக் குதித்தோடிப் போயினன்.

இவ்வாறு சயந்தன்பாணங்கள் சுறுக்குச் சுறுக்கெனத் தைத்துவதைக்கச் சகிக்கமாட்டாமல் அஞ்சிச்சின்னபின்னப்பட்டுப் பாணுகோபன் சேனைகளோடு வதைக்கண்ட சோமாசுரன்மாயாவலிசரகேசரிபதுமன்வலிதண்டன்வாமன்வருணன்மாகதன்முதலானசேனைத்தலைவர்களினம் பொறாமல் தங்களிரதங்களை முடிக்கிக்கொண்டு மேலிட்டெவந்து சயந்தன் மோகனவிஞ்சையின் முயற்சிதெரியாமல் தாங்கள் கற்றிருக்கும் மாயமந்திரங்க ளைத்தையுஞ் செபித்துச் சண்டைகொடுத்துத் தேவராசகுமாரன் வித்தை வலியைக்கடக்கப் படாமையால்திகழ்கொண்டுமனமயங்கியெங்கி யினிள்ளென் செய்வோம் இச்சிறியன்கையில் அகப்பட்டு விழிக்கலாச்சுதோ சற்றுத்தாழ்த்தோமாகில் மோசம்வரும்போற்காட்டுகின்றதென ஒருவனாயொருவர்பார்த்துயோசித்திருக்கின்றதைப்பாணுகோபன்கண்மீடம்வருந்தித்தன்சேனைகள் பட்டபாட்டையும் படைத்தலைவர்கள் சிக்குப்பட்டுத்தியங்குவதையுஞ் சயந்தன்ஜயத்தையும்விதானித்துஇனிநாம்சற்றுதாழ்ப்போமாகில்மோசம் நேருமென்று அதிகேக்கிரமாகத்தன்குலகுருவாகியசுக்கிராசாரியானவன் தனக்குப் போதித்திருந்த ஞானேசிதமென்னும்மந்திரத்தை ஆசிரியன்திருவடிகளினின்று விதிப்படிக்குச்சரித்தகாலத்திற் சயந்தன்மோகனமந்திரவலியுறிந்து பழையபடியே தானெருவனாகின்றவன்இஃதுசுக்கிரன் மந்திரவல்லபத்தினு லானதென்றறிந்துமானமுற்கோபமும் மனதைவருத்தவாடியிருப்பதைச் சூரன்மகன் பார்த்துத் தந்தேதைத்தரத்திவந்து எதிரில் நின்றுகொண்டிதனைச்சொல்லுவான்ஓ இந்திரகுமாரனே? உனதுமாய்கையின் முயற்சியுஞ் சவுரியமும்நான்வருவதன்முன்னமேபோய் விட்டதைக்கண்டாயோ இனிஉன்னைச் சூரியனைப்போலப்பற்றிச்சிற்றையிலவைப்பேன்சுடும்பிற்சண்டை கொடுக்க வரலாமென்பபாணுகோபன் பேசிய விசேஷத்தைச் சயந்தன்கேட்டிருகைத்துச்சொல்லுவான் வல்லவர்கள் வெல்வதும்மாட்டாதார் தோற்பதுமெனநினைவது அறிவினமை யிவைவழிவினைப்படிக்கு மாறிவரும் இப்படிக்கிருக்க உன்சவுரியத்தினை நீயெதுதிக்கப்படுமோ செல்வச்செருக்கினு லிதனையெடுத்துப் பேசுகின்ற யென்பதைப்பாணுகோபன்கேட்டுச் சவுரிய மில்லாதவர் பேசும்வசனத்தைச் சொன்னாய் சுத்தவீரனிப்படி நினைக்கவுமாட்டான் உன்னுடன் வீண்மொழி பேசுவதிற் பயனென்ன இதோபாருஞ்சற்றுநேரத்தில் நான்குறித்தபடிக்கு முடிப்பேனென்று யமனுக்கும் யமனாக விருக்கின்ற தனதுநீண்டவிலலினைவட்டாகரமாகவளைத்துகுணத்தொனிகொண்டு சிருங்கநாதஞ்செய்தான் சயந்தனுஞ்சற்றும் மனந்தளராமல்திரனய்கின்கினிகள்கலிக்கும்பொன் வில்லைமண்டலாகரமாக வளைத்தநாரியினையேற்றி டங்காரசத்தங்காட்டிமண்டிபோட்டுநின்றான்அதனைப்பா

ணுகோபன் கண்டவுடன் வடவாமுகாக்கினியைப் போலச் சிறிக்கொஞ்சமாவது பயமில்லாமற் சவுரியங் காட்டுகின்றாயோ நல்லகாரியம்உன்னுணவத்தையடக்குகிறேனென்று கழுதிறகுக்காழ்ந்து தங்கக்கட்டுகள் பிடிந்துசாணைபிடித்துத் தகத்தகாயமாய்விளங்கும் அலகைப்பெற்ற குரூரமாகிய பாணங்களை அம்புக் கூட்டிலிருந் தெடுத்துக் கோடைகாலவருஷத்தைப்போலச் சொரிந்து ஆர்ப்பரித்தனன்.

சயந்தனும் வீராவேசங்கொண்டு தனது நெடியகாண்மடத்தில் விஷத்துவையலிட்டிக் கூர்மையாயிராநின்ற தீட்சணியமாகிய சரவருஷங்களை மென்மேலுஞ்சொரிந்து தன்பகைவன்செலுத்திய கணைகளைக்கண்டித்துத் தள்ளிமேலும் அபரிமிதமற்ற பாணங்களை வாயுவேகத்தினும் வினாவாகச் செலுத்தினன். அவைகளைப் பாணுகோபன் சின்னபின்னமாக்கிமேலும் பாணங்களைச்செலுத்தச் சயந்தன் கண்டிக்கயில்விதமாக விருதிறவரும் இரண்டும் பின்னலும்போல்மாறிமாறிப்போர்செய்துவரத்தேவராசபுத்திரன்கைமேலிட்டிப் பாணுகோபன் தாண்டியசிலிமுகங்களைக்கொய்துதள்ளி மேலும் ஆயிரங்கோடிபாணங்களைப்போக்கிப் பகைவன் வில்நாரியைப் படைவென்றுத்துச் சிங்கநாதஞ் செய்தகாலத்திற் பாணுகோபன் காளகூடத்தைப்போலக் கொதித்து வேறெருவிலையெடுத்துவளைத்து மிகுத்தகூர்மையுள்ள பாணங்களினைத்தூண்டி எதிரிவிட்டசரங்களைச்சின்னபின்னமாக்கி மீளவும்ஆயிரம்பாணங்களையேவி சயந்தன்சரீரத்தைச் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைக்க அதனல்வருந்தியுஞ்சற்றும்பயப்படாமல்தானும் ஆயிரங்குரூரமாகிய பாணங்களைப்போக்கித் தன்பகைவன் தேரைநடத்துங் குதிகைகளைக்கொன்றுமேலும் அளவற்றசரங்களைப் பிரயோகித்து ராட்சதச்சேனைகளைக் கண்டதுண்டமாக விழக்கண்டித்தான் அச்சமயத்தில் பாணுகோபன் தந்தேர்பின்னப்பட்டதையும் படைகள் படும் பாட்டையுங்கண்டு நாகம்போற்சிறி மற்பெருருதேரிற் பாய்ந்து பங்களைக்கடித்து இடிபோலக்காச்சித்து வில்லையிடுங்கி நூறாயிரகோடி சரங்களைத் தூண்டிச் சயந்தன்கரத்திற் பற்றிய வலியவில்லைக்கண்டித்துஅவனுடலும்ஆயிராவதத்தின் தேகமும் ரத்தமயமாகத்துளைக்கஅதனால் இந்திரகுமாரன்மிகவும்வருந்திக்களைப்பட்டுச்சண்டைகொடுக்க நிறுவகிக்கமாட்டாமல் வெள்ளையானையின்மீதுமூர்ச்சித்துவிழுந்தான்.

கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளேஅமுதமுண்டவலியினற் சயந்த னிறந்தவனல்ல ஆகிலு மிறந்தவனைப்போலக் களைப்பட்டுப் பசியவிலைகளின் மத்தியிற் செந்தாமரைப் புஷ்பித்திருப்பதுபோலச் சரீரமெங்கும் உதிரங்குழிர் குழிளென்றோடக்களைத்து விழுந்துகிடப்பதைஆயிராவதங்கண்டவருந்தி ஐயையோதிரிபுவனசக்கிளோஸ்வரன்குமாரன் இந்தப்பாடுபடுகின்றதோ விதியினை வெல்லவல்லவரொருவருமில்லையென்பது இதனால் திருஷ்டாந்தமாகவிருக்கின்றது இனிநான் சும்மாவிருப்பேனாகில் ஒருகாலம் அபாயம் நேருமென்று அதிககோபங்கொண்டதாய்த் துதிக்கையினைச் சுழற்றி அதிவேகமாய்ப்பாணுகோபன்தேரிற்பாய்ந்து மோதியது. அத்தாக்கவினர்குதிகைகள்பொடிபட்டுப் பாகன்துகள்பட்டுத்தேர்துச்சப்பட்டுப்போகப் பாணுகோபன் தப்பித்துக்கொண்டு பூமியிற் பாய்ந்து ஆயிராவதத்தைக் கோபித்துப் பார்த்தான் அப்போதுஅத

ற்குக் கோபந்தணியாமற் பின்னிடைந்துவேகங்கொண்டு வயிரம்போன்ற ராட்சதவீரன் மார்பிற்பாய்மடமடென்று நான்குகோடுகளு மொடிந்துபின்னிட்மொடி வருந்தி நிற்கும் வெள்ளையானையினது மத்தகத்தினிடத்திற்குள்வ ல்கொண்டு ருத்தினான். அத்தாக்கலின்உறுதியினற் சகி க்கமாட்டாமல் திருப்பாற்கடல் உடைந்ததைப்போல வீ திட்டு உதைத்துக் கொண்டிலத்தில்விழுந்துமரணகளை பட்டது அத்தருணத்தில் அதன்மீது மூர்ச்சித்திருந்த ச யந்தனுக்கு ஆயாசந்தீர்த்து கண்களைவிழித்துஅயிராவத த்துக்கு நேர்ந்தவருத்தத்தைப் பார்த்து அதிககிலேசப்ப ட்டித் தேறியோசிக்கின்றான் நமதுஆசிரியன் அன்பாகப் போதித்த மோகனமந்திரப்பெருமை மழுங்கியது மன்றி யில் நிற்கவுஞ்சக்தியில்லாமல் வலியுங்குறைந்தேன் இனி யிவர்கள் பற்றிக்கொண்டுபோய்க் கொடியசிறையிலிடுவரி தற்கையமில்லை, பொன்னுலகமும் நாசப்பட்டுப் போமெ ன்றுமனமே சிறிதும்வருந்தவேண்டாம் ஈஸ்வரன் கட்ட னையின்படி நடப்பதுரிச்சயமாதலால் நீதுக்கப்படுவதின லாவதொன்றில்லை யென்று சமாதானப்படுத்தித் தியங்கி நிற்பதையும் அயிராவதங் களைபட்டுக்கிடப்பதையும் ரா ட்சதத் தலைவர்கண்டு ஆர்ப்பரித்துப் பலசர்ப்பங்கள் சூ ரியனைவளைந்து கொள்வதுபோல இந்திரதனையனைச் சுற் றிப் பிடித்துக்கொண்டபோது ராட்சதர்மேல்விழுந்துஇ வன்வஞ்சகன் மாயாவதியாகையாற் பத்திரப்படுத்தவே ண்டுமெனச்சிலர் சொல்லச் சிலர்அடியுங்குத்தும்பிராண னைப் போக்குமென்றும் பேசித்தொடர்ச் சயந்தனைக்கை ப்பிடியாகக் கொண்டபோய்ப்பானுகோபன் முன் விட்ட போது சேனைத்தலைவரைப் பார்த்து என்னுடைய பாண ங்கள் படுத்திய காயத்தினால் மிகவுஞ் சரீரம்நொந்து பே சவுஞ் சக்தியில்லாம லிருக்கின்றான். ஆதலாற்சத்துரு வென்றெண்ணி யிவனைவருத்தாமல் தேவர்களுடன்காவ ல்ல வைப்பீரென்று அரசன்கட்டளை யிட்டபடிக்குமந்த ரகிரியினை வாசுகியினற் பத்தித்ததைப்போல வில்நாரியி னால்ருபுயங்களு மிற்றுப்போயினும்போல வரிந்துகட்டி விண்ணவர் கூட்டத்திற் சேர்த்தனர்பின்புபானுகோபன னவன் சிலசேனைத்தலைவரைப் பார்த்திவ்விடத்தில்அகப் பட்டவர்களல்லாமற் பட்டணத்திலிருப்பவையுந்தேடிப் பிடித்துக்காவல்வைத்துப் பின்பு பொன்னுலகத்தை அக் கினிப் பிரவேசப்படுத்திச் சாம்பலாக்கி அச்சமாச்சாரத் தைஅதிதிவரமாகத்தெரிவிப்பீரென்று ஆக்கியாபித்தபடி க்கு வணங்கிப்போய் நகரமெங்குந் துருவிக்கண்ணிற்பட் டவர்களைத் தேவகன்னிகையருடன் தாமணியாகப் பிணி த்து வந்து தமதரசன் பணித்தலாலே அவர்களையுங் கா வலற் சேர்த்துப்போய்ப் பொன்மயமாய்ரத்தினங்களின ல் அலங்கரித்த முத்துத்தொங்கல் விளங்கப்பலநிலைகளை ப்பெற்றுற்சித்திரப் பிரதமைகள்மற்றஅலங்காரங்களையு டைய மாடமாளிகை கூடகோபுரம்மண்டபங்கள்அரண் மனை சபாமண்டபம் நாடகச்சாலைகள் கற்பகவனங்கள்உ த்தியானவனங்கள் முதலிய பலவளங்களைக் கொண்டிருக் குஞ் சொர்க்கலோகத்தைப் பலநிசையினும்அக்கினியை மூட்டிக்கொளுத்திய காலத்தில் அப்பொன்னுடானது பூ ர்வத்திற் பரமசிவத்தின் விழிக்கனலினற் நிரிபுரங்கள் எ ரிந்ததைப்போலச்சாம்பலாய்ருத்தெரியாமற்போய்விட் டது.

இச்சேதியைப் பானுகோபன் கேட்டவுடன்மனமகிழ் ந்தவனுய்ச்சயந்தன்முதலாகியதேவர்களைமுற்றிக்கைபோ ட்டிக்கொண்டிருந்த ராட்சத வீரரைப்பார்த்து ஓ! படை த்தலைவரே யிவர்களைப் பத்திரமாய்க் கட்டுக் காவலுடன் முன்னதாக வீரமாமயேந்திரபுரியிற் சேர்ப்பீரெனக் கட் டளை யிட்டனுப்பிவிட்டுத்தானும் ரதகசுதுரகபதானிகள் சூழ ஜயவுச்சாகத்துடன் ஜயபேரிரணபேரி வெற்றிச்சங் கங்கள் முதலியவாத்தியங்கள் சமுத்திரகோஷ்டியினுமே லீட்டு முழங்கப்பொன்னுடப்பட்ட கோலத்தைக்கண்குளி ரப் பார்த்து அதிகசந்தோஷத்துடன் அப்பதியைக்கடந் து பூமண்டலத்தில் வந்திறங்கிப்பலதேசங்களைத் தாண் டிச் சமுத்திரமத்தியில் உலகங்களுக் கரசாகவிளங்குந்த தனுப்பிவிட்டுத் தானுந்தேவை விட்டிறங்கிப் பலமங்கல வாழ்த்துகளைச் சுமங்கலிப்பெண்கள்பாடமுத்துமுதலிய நவரத்தின ஆலார்த்திகளை ஏந்திநிற்கப் பட்டணவீதிகளை க்கடந்து சிறையிற்கொடுவந்த சயந்தன்முதலிய தேவப்ப சக்களைக்கொண்டுபோய்ப்ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கதி பனுகியசூரபதுமன்முன் னிறுத்திச் சேவித்தவனுபுஜ யனேதங்கன்கட்டளையின் படிக்குப்போய் பொன்னுலகம் பூலோகம் பாதலமேமுதலிய விடங்கொங்குந் தேடியும் இந்திரனை அவன்பத்தினியுடன் காணுமையால்விண்ண ட்டைக் கொளுத்தி அதிலிருந்த தேவராச புத்திரனாகிய சயந்தன் மற்றவிண்ணவரை அவர்கள் பத்தினிமாருடன் கொண்டிவந்து சேர்த்தேன் இதுதங்கன்சித்த மறிகவென் னுன் இதனைக்கேட்ட சூரன்மனமகிழ்ச்சியுடன் குமார னை அருகிலழைத்துக் கட்டித் தழுவிச்சமீபத்திலிருந்தி ப்பின் தேவர்களமீது விழியினைச்செலுத்தி பற்களைக்கடி த்து அதிககோபத்துடன் தண்டநாயகர்களைக் கூவியிவர் கள் உறுப்புக்களைச்சின்னப்பின்னப்படக் கண்டிக்கக் கடவீ ரென்று உத்தரவுசெய்தான். அவ்வாறே அவர்களுந் தங் கன்கரங்களிற் பற்றியிருந்த ஆபுதங்களைஆதறிக்கொண்டு சிறைபட்டிருந்த புலியானது விடுபட்டுமான்சூட்டங்கனி ன்மீது பாய்வதைப்போல தேவர்கள்மேற்றாவிப் பற்றின வர்களாய்ச் சூரன் தங்கையாகிய அசுமுகிண்டு கனிக்கு ம்படியாகச் சிலர்கரங்களைச் சிலர்புயங்களைச் சிலர்தோள் களைச் சிலர்கன்னங்களைச்சிலர் கண்டங்களைச் சிலர்நாசிக ளைப் பலர் கபோலத்தினைப் பலர்தொடைகளைமாற்பகங் களைப் பலர் கபோலத்தினைப் பலரிராகின்ற உறுப்புக்களை வெவ்வே னைக் கண்களை மற்றுமிராகின்ற உறுப்புக்களை வெவ்வே ராகக் கண்டித்துங் கெல்லியும் பிளந்தும் இவ்வாறுபல ராகத்தண்டித்தும் அமுதபோசனமுண்ட மகிமையின ல்மீட்டும்அவைகளையதாப்பிரகாரந்தோற்றக்கண்டு சூரன் அகிசயப்பட்டுத்தண்டிப்போனாறிதுத்தி இவர்களைக்கொ ல்லவுமானது பங்கப்படுத்தவும்போகாது இவ்வளவுசிறந் தபெருமைகளெல்லாம் பரமசிவகடாட்சத்தினுல்லாம்பெ திவருமைக்கிசியினுலங்கி யொடுங்கினுன நிதானித் து ஆகிலும்ஒருபோதும் நீங்கப்படாத கொடியநரகத்தி னைப்போன்ற கடியசிறைச்சாலையிலவைத்துக் காவலிருக் கக் கடவீரெனக்கட்டளையிட்டான். எதிலின்றிநூதர்ம காபாக்கியமெனச்சேவித்துச்சயந்தனுதியாகியதேவர்களை ப்பிடரியைப்பற்றித்தள்ளிப்போய்நினைத்தற்கரியகொடிய சிறைச்சாலைகளிற்காவல்கொண்டிருக்கும்வீரருக்குக்காட் டி நமதரசனேவல்படிக்கிந்தத்தேவகூட்டங்களைப் ப த்திரமாகக் காத்திருப்பீர்களெனச் சொல்லிப்போயினர்.

பின்பு அங்குள்ளகொடிய ராட்சதர்சுற்றுமிதக்கபில்லாம
ந் பாரவிலங்குகளை மிருதுவாகிய கால்களில்மாட்டிச் சி
றைச்சாலைகள்தோறும் பிரித்துவிட்டு அவ்விடங்களிற்கா
வலாக விருப்பவருக்குத் திட்டவட்டங்களைச் சொல்லிப்
போட்டுத் தமதிடங்களிற்காத்திருந்தனர். இவைநிறக்கச்
பாமண்டபத்தில் அரசசெலுத்தியிருந்தகுரன் தன்குமா
ரனைப்பார்த்து அப்பனே? மிகவும்வருந்தினாய் சிக்கிரத்தி
ல் உன்னரண்மனைபைச்சேர்ந்து சவுக்கியமாயிருப்பாயெ
னவிடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் துணைவர் மித்திரர் மந்தி
ரிகன்முதலாகிய சபையாருக்குஞ் செலவுத்துதானும்ரா
சபரிவட்டங்களுடன் அரண்மனைக்குப்போய்ச்சக்கலசவுக்கி
யங்களையும் அடைந்திருந்தான்.

இவ்வாறு ராட்சதர்கள் களித்திருக்கச்சயந்தனும்ம
ற்றதேவர்களுஞ் சர்ப்பத்தினதுபடத்துக் கிணையாகிய நி
தம்பத்தினையும் உடுக்கையையொத்தகிறுத்தவிடையினே
யும்உடைய தேவர்பத்தினிகளுந் துக்கசாகரத்திலமுந்நி
க் கொடியராட்சதர்கள் நாட்டில்வேடன் லையிற்பட்டம
யிலின்னங்களையொத்து மிகவுமஞ்சிப் பட்சிசாலங்கள்கூண்
டுகளில் வைத்திருக்கும் மின்மிகளைப்போலச் சிறைச்
சாலையிற்கட்டுண்டு அசுத்தமாகிய பணிவிடைகளைநடாந்
திமனவாடத்துடனிருந்தனர். அவர்கள் படுந்துன்பத்
தைஒருவராலுஞ் சொல்லமுடியாது. இவையன்றியுந்நி
ரிலோக சாம்பிராச்சியத்தைப்பெற்று வாழ்ந்தஇந்திரன்
தன்பதியையிழந்து காடேகதியாயிருக்கவும் பலராலும்
புகழ்பெற்றபொன்னுலகம் பொரிந்து கரிந்துசாம்பற்பட்
டுநாசமடையவுஞ் சயந்தன்முதலிய தேவர்கள் நீத்தற்கரி
யசிறையிற்படவும் இவ்விதமாகத் தெய்வபோகங்களையி
ழந்தபடியால் பரமசிவகடாட்சத்தினுந் பெறும்மோட்ச
சம்பத்தல்லாமல் துன்பமில்லாத சவுக்கியம்வேறென்று
மில்லை. இச்சரித்திரங்களைக் கேட்டவரன்றோ, இனிபானு
கோபனுல் அதப்பட்டவிண்ணுட்டில் நடந்தசெய்திகளை
யுஞ்சொல்லுவோம், தேவர்களனைவரையுஞ் சிறைசாய்த்
துக்கொண்டு போனபின்புமுன் பானுகோபன் மாற்பிற
பாய்ந்து தந்தங்கள்முறிந்து அவன்குத்தினுல்முர்ச்சித்து
க்கிடந்த அயிராவதமானதுதெளிந்து விண்ணுடுப்பட்டபா
ட்டைக்கண்டிசுங்கி யினியிவ்விடத்திலிருப்பதிற் பயனெ
ன்னை அரசனில்லாதவிடம் பாழன்றோவெனச் சிந்தித்து
ச் சயந்தன்முதலான தேவர்களென்னபாடி பட்டனரோ
வென்றேங்கி மனவருத்தத்துடன் அப்பட்டணத்தைக்க
டந்து சமுத்திரஞ்முந்நி பூமண்டலத்திற்போய்ப் பல
ஸ்தலங்களைச் சேவித்துக்கடையிற்றிருவெண்காடென்னு
ம் பெருமையிற்சிற்ற நகரைக்கண்டு இஃதுசிற்றத்தாமெ
னக் கருத்திற்கொண்டு அத்தலத்தில்பரம்பொருளாய்ச் ச
ர்வசுவகாருண்ணியாரிற்ற பரமசிவக்கோலமாகிய விவி
ங்கத்தினைஸ்தாபித்துக்காலமாலப்போதில்ஸ்நானஞ்செய்
து திவ்வியபரிமா புஷ்பவகைகளைத்தேடி யெடுத்துவந்
து சிவனைச்சுத்தோதகங்களினுல்அபிஷேகஞ்செய்துவேத
விதிப்படிக்கு அருச்சுனைமுதலிய ஆராதனைகளை பத்திபூ
ர்வகமாகநடத்திப்போற்றி வணங்கிப்பூசித்து வரும்போ
து அதன்பணிவிடைகளுக்குப் பரமன்களித்து அனுக்கி
ரகஞ்செய்தபடிக்கு முன்னமிற்றகோடுகள்நான்கும் பழைய
யடியே முளைக்கக்கண்டுகளித்து அப்பதியை நீங்காமல்
லோகநாயகனைவழிபட்டிருந்தது.

இதற்குப் பொன்னுலகமழிந்து தேவர்சிறையி லகப்ப
ட்டவுடன் தேவதூதர் மிகவும்வருந்தி மனோவேகத்தினு
மேலிட்டோடி மகம்மேருச்சாரலிற் தவஞ்செய்திருக்கு
ம் இந்திரனைக்கண்டுவணங்கிப்போற்றிக்கோவென்றமுது
ஓ! இறைவனே? யென்சொல்வோம். தேவரீர்பொன்னுட்
டை நீங்கிவிடாது ராசகுமாரன் அரசசெலுத்திநேற்றை
யவவாயில் எங்களைப்போற்றி வந்தனர் குரன்குமாரன்
பானுகோபனைப்பவன் அளவற்ற ராட்சதப்படைகளைக்
கூட்டிக்கொண்டுவந்து பொன்னுலகை முற்றிக்கைபோட்
டுக்கொண்டதையறிந்து தமதுகுமாரன் கோபித்தவனாய்
ந் தேவப்படைகளுடன் அயிராவதத்தின்பேரில் ஆரோ
கணித்தப்போய் அகோரயுத்தங்களைச்செய்து பற்பலரா
ட்சதநாஷாட்டியுங் கடையிற் சத்துருக்களுக்கு கிளைத்துத்
தானும்விண்ணவர்களும் அவர்கள் தேவிமாருடன்பாதக்
ள் சிறையிலகப்பட்டுக்கொண்டான். கொடியமனதையு
டையராட்சதர் அத்துடன்போகாமற்சொர்க்கலோகத்தை
த் திக்கினாயாகச் சுட்டுக்கொளுத்தி நாசஞ்செய்தனர். அ
வ்வரியாயத்தை யிவ்விதமெனச்சொல்லவுங்கூடுமோசொ
ல்லவாயெழுவிலையென்று கண்களில்நீராப்பெருக்கிமு
றையிட்டதைக்கேட்டவுடன் திகழ்கொண்டு புத்திரசோ
பமேலிடச்சோர்ந்துணையனே? பகைவர்கையிற்சிக்கினையோ
அக்காலத்தில் என்னைநினைந்து மிகவும்வருந்தினையோ! எ
ன்செய்வேனென்று துக்கசாகரத்தி லமுந்நினைவனுப்க் கி
லேசிக்குமுன்னிலையில் இந்திரானி தன்செவிகளி லிச்ச
ம்பவங்கேட்டவுடன் சாவுக்குச்சரியான மூர்ச்சையாய்ச்ச
ற்றுநேரத்திற்றெளிந்து ஓ! குமாரனே? ஓ! புத்திரசிகாம
ணியே? ஓ! என்ணன்மணியே? எங்கள்பாழும்பிராணனை
ப் பெரிதாகவெண்ணி உன்னைத்தனித்துவிட்டுவந்தோம்
பின்பு நீசுகமாய் அரசசெலுத்தி யிருக்கின்றனை யென்ப
தைப் பலரிஷிகள்சொல்லக்கேட்டு மனமகிழ்ச்சியாயிருந்
தேன் இக்காலத்திற் சிறுபிள்ளையாகியநீயோ கொடியசெ
ய்கைகளையுடைய ராட்சதப்பாதகர் கையிலகப்பட்டுச் சி
றையிலிருக்கின்றனை யென்பதைக்கேட்கவும் சகிக்குமோ
என்னாசைமகனே! என்னைவிட்டுப் போகலாமோ? ஓடிவ
ந்து என்துக்கத்தைத்தீராயோ? பாவி ஒருபெண்பிறந்து
பாதபாடுபட்டும் புத்திரனையுமிழக்கலாச்சுதே! தெய்வ
மே? யென்செய்வேன் உனக்கென்னிடத்திற் குறையுண்
டோ? ஓ! என்பிராணனுக்கினியமகனே? நீராட்சதர் வச
ப்பட்டாயென்னுங் கொடியசொல்லக்கேட்டும்பிராணனை
விடாமலிருக்கின்றேன். என்னினுங்கல்மனதையுடையவ
ர் யாரிருக்கின்றார்கள். பரமன்செயலிவ்வாரோவென்றுப
லபலதுக்கத்துக்கேதுவாகிப் சொற்களைச்சொல்லிச்சொல்
லிப் புலம்புகின்றகாலத்திற் நேவ்ராசன் அவனை ஒருவ
கையாகத்தேற்றி மனவருத்தத்துடன் பழையபடியே பர
மனைவழிபட்டிருந்தான்.

இவ்வாறு தேவேந்திரனாவன் மிகுந்த துன்பத்துட
ன் மேருமலைச்சாரலில்கங்கையையணிந்தசடைமுடியினை
யுடைய பரமேஸ்வரனைநோக்கி அநேககாலம் தவஞ்செய்
துகொண்டிருக்கையில் பரமசிவங்கிருபைகூர்ந்து ரிஷப

வாகனருடாயெழுந்தருளிஓ! தேவேந்திரனே? நீசெய்த தவத்திற்கு மனமகிழ்ந்தோம் ஆதலால்வேண்டியவரங்களைக்கேளென்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார் அதைக்கேட்ட தேவேந்திரன் நமஸ்கரித்து எம்பெருமானே திமையெழுதுகொண்டிருக்கிற சூரபன்மன்முதலிய அசுரர்களைக்கொன்று எங்களுக்குள்ள துன்பத்தை நீக்கியருளவேண்டுமென்று வேண்டினான் அதற்குப்பரமசிவம் மகிழ்ந்து ஏ! மகபதியே! யாம்பார்வதியோடு கூடி ஒரு குமாரனைத்தருவோம் அந்தக்குமாரனே வெற்றிபொருந்திய சூரன்முதலிய அவுணர்களைக் கொன்று உங்களுடைய செல்வத்தை யுங்களுக்குக்கொடுப்பான் ஆகையால் நீவருந்தாதே யென்று அருளிச்செய்து சிவபெருமான் அந்தரத்தானமாயினார் சிவனருளிச்செய்த அவ்வாசகத்தையிந்திரன்கேட்டு விஷ்ணுபிரமாதிகளோடு குழந்து மன்மதனை அச்சிவன்யோகிருந்தகாலத்திலேவுதலும் அவன் அவருடையவிழிகளிலுண்டாகிய அக்கினியால் வெந்துசாம்பலாயினான் அதுகண்ட தேவர்கள் யாவரும் சிவபெருமானிடம்போய் அவனை யுயிர்ப்பித்தருளும்படி வேண்டிக்கொண்டதன்பேரில் அப்படியேயருள் புரிந்தனர். பின்பு திருமால் பிரமன் இந்திரன் தேவர்கள் கணத்தலைவர்கள் என்னுமிவர்கள் துக்கும்படிச் சிவபெருமான் இமயமலையை யணைந்து உமாதேவியைத்திருமணஞ்செய்துகொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் திருக்கயிலாயத்தைச் சேர்ந்து எங்களுடைய வருத்தத்தைக்கண்டிரங்கித்தமது நெற்றிக்கண்ணால் தேவரினாதத்தந்தருளினார்.

எம்முடையதந்தையாகிய தேவரீர் அவதாரஞ் செய்த பிறகு இந்திரன்-பிரமன்-விஷ்ணுதேவர்கள் முனிவர்களென்னுமிவர்களுக்கு முன்போயிருந்தவுயிர் மறுபடியும்வந்து பொருந்தியதுபோலாயிற்று. அன்றியும் சூரனைக்கொன்று தத்தமராகுகளைக் கைக்கொண்டவர்போலவுங் களித்தார்கள். ஆயினும் எம்பெருமானே தேவரீரையும் முக்கண்மூர்த்தியாகிய சிவபெருமானையும் நேரிற்கண்டு தரிசிக்கவருங்காலத்திலன்றி மற்றைக்காலங்களில் தேவர்கள் ஒளித்துக்கொண்டே திரிகின்றனர். சூரபதுமனையும் அவனது சேனைத்தலைவர்களையும் நீனைக்குந்தோறு முண்டாகியபயத்தால் தேவர்களுக்கு டித்தினாஸ்வப்பனங்களு முண்டாவதில்லை. இந்திரனுடைய மகனாகிய சயந்தனென்பவனைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய்ச் சூரன்சிறையிலிட்டிருக்கின்றான் ஒப்பில்லாத செல்வத்தினாலும், பெருமையினாலும், சிறப்பினாலும், பலத்தினாலும், மேன்மையாலும், அழியாததன்மையாலும், தேவர்களுக்கெல்லாந் துன்பஞ்செய்தலாலும் அந்தச்சூரனுக்கு ஒருவரும் எதிரில்லை. இந்த ஒரு அண்டத்தில் அவன்செய்கிற கொடுமைகளையாமறிவோம் ஏனைய ஆயிரத்தேழு அண்டங்களிலும் அவன்செய்யுங் கொடுமையை யாங்களறியோம்! குமாரக்கடவுளே? தேவரீரே அவைகளையறிகின்றவர் சூரபதுமனுடைய ஆணையென்று சொன்னால் அதைவிஷ்ணுவும் பிரமனும் தேவர்களுமே கடக்கமுடியாமல் அஞ்சுகின்றனர். ஆதலால் அவனுடைய பெருமையை யாவர்தானளந்துகாக்கத்தக்கவர்கள் பரஞ்சுடராகிய சிவபெருமான் இப்படிப்பட்ட வரங்களைக் கொடுத்துவிட்டாராகையால் அவர் அவனைத்தண்டிப்பது கூடாது ஆகையால்தேவரீரே அவ் வசுரனை முடித்து எங்களைக்காக்கவேண்டியதெய்வறிவேறுபுகலிட மெங்களுக்குக்கில்லை சூரபதுமனையும் அவனுடைய மக்களையும் துணைவர்களையுங்கொன்று பிரமன் இந்திரன் முதலினோருடையபதங்களை அவரவர்களும் பெற்றுச் சுகித்திருக்கும்படிச் சுருணைசெய்யவேண்டுமென்று பல முறைவணங்கித் தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதி பகவான் சொல்லிவந்தபோது தங்கள் குழந்தைகள் தாங்கள்சொல்லிக்கொடுத்ததைக் குதலைச்சொல்லாம் சொல்லியபோது கேட்டுச் சந்தோஷிக்குந் தாய்தந்தைகள் போல எல்லாமுணர்ந்தவராகிய குமாரக்கடவுள்கேட்டு அதிக மகிழ்ச்சியடைந்து அந்தப்பிரகஸ்பதியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்.

துன்மார்க்கராகிய அவுணர்செய்தியைப்பொன்றுவிடாது நீ சொல்லிவந்ததைக்கேட்டு அதிகசந்தோஷமடைந்தோம் நீசமஸ்தலைகளுந்தெரிந்தருவாயிருப்பதால் உனக்குத் தெரியாதது என்னவிருக்கின்றதென்றுபுகழ்ந்து அந்தவியாழபகவானே அருகிருத்தி அவருடையமுதுகைத்தடவியுபசரித்துமகிழும்படிப்பெய்தனர் இவ்வாறுவியாழபகவானுக்கு அனுக்கிரகித்துவிட்டுத்தம்முடையசமீபத்தில்நின்றகொண்டிருந்த இந்திரனைப்பார்த்து ஓ! இந்திரனே? நீயுன்மனதிலொன்றும் எண்ணவேண்டாம் அசுரர் குலமானதுமாய்ந்துவிடவும். தேவர்களெல்லாம் அவர்களிட்டசிறையிலிருந்து நீங்கிச்சுக்கவும் தேவலோகத்தை நீயாளவுஞ்செய்து யாம் உங்களை ரக்ஷிப்போம் ஐயப்படவேண்டாமென்று இகபரங்களை யுயிர்களுக்குக் கொடுத்தாரும் எம்பெருமான் நியமத்திரத்தில் மகபதியானவன் அன்போது அவ்வறுமுகக்கடவுளுடைய பாதங்களில்தேவகூட்டத்துடன்வணங்கித் துன்பமெல்லம்போய் அளவிடக்கூடாத ஆநந்தசாகரத்தின்மூழ்கினான்.

உ-வது, அசுரகாண்டம் முற்றிற்று.

கச்சியப்பசிவாசாரிய சுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஸ்ரீஞாநசம்பந்ததீர்த்தசரணாயநமஃ

கச்சியப்ப சிவாசாரியசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

மிகந்தபுராணவசனம்.

முன்னுவது

மகேந்திரகாண்டம்.

வீரவாகுகந்தமாதனஞ்செல்படலம்.

விரிஞ்சன்மாதேவராலும் வெலற்கரும்விறலோனாகிப்
பெருஞ்சார்பதமும்வேத வொழுக்கமும்பிறவுமாற்றி
யருஞ்சிறையவர்க்குச்செய்த வவுணர்கோனாகிவளவான்
பரஞ்சடருருவாய்வந்த குமரனைப்பணிதல்செய்வாம்.

—33—

இந்திரனாதியானவமரருமேனையோரும்
புந்தியிலுவகைபூத்துப்புடைதனிலொழுக்கிப்போற்றச்
செந்திமாநகரந்தன்னிற்சியமெல்லணைமேல்வைகுங்
கந்தவேளருளினீராலினையனகருதலுற்றான்.

கேட்டில்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே மாயையினிடத்
திறஞ்ரபதமனாதியார்பிறந்ததுமுதல் இந்திகுமாரனாகிய
சயந்தனாதியைச் சிறையிலிட்டது வரையிற்முமாரக்கட
வுளுக்குப் பிரகஸ்பதிபகவன்கூறிய கதாப்பிரசங்களை உ
ங்களுக்குவரன்முறையாகச் சொல்லக்கேட்டில்களன்றோ
இனிக்குமாரக்கடவுள் வீரவாகு தேவனைச் சூரனிடத்திற்
குத்தாதாகஅனுப்பிய சரித்திரங்களைபுங் கேட்டில்களாக.
மேற்குறித்தபடிக்கு இந்திரன்முதலிய தேவர்களும் வீ
ரவாகுவும் அவனதுணைவரும்மற்றையருஞ்சூழ்ந்துபோ
ற்றி யிருக்கத்தக்கதாகத் திருச்செந்தில் நகரத்தில்தேவத
ச்சன் படைத்திருக்கின்ற சபாமண்டபத்தில் நவரத்தின
கசிதமாகப் பிரகாசித்திருக்குஞ் சிங்காதனத்திலீற்றிரு
க்கின்ற கந்தசுவாமியார் மன்னுயிர்களிடத்திற் பெற்றிரு
க்கின்ற கிருபைப் பெருக்கினால் இதனையோசிப்பதாயின
ர், பிரமாத் தேவர்கள் முனிச்சுட்டங்கள் மற்றையபாப்

போலவே அகன்றமண்டலாதி பத்தியங்களைப்பெற்று ம
கதயில்வரியங்களை அனுபவித்து வாழுகின்ற சூரபதம
ன்முதலாகிய அவுணர்களும் நமதிறைவனாகிய சிவபிரா
னுக்குப் புத்திரபாவமாக விருந்தபோதினும் துஷ்டரிக்
கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்து உலகங்களுக்கு வருத்த
மின்றிப் பாதுகாத்துவருவது தருமசாஸ்திரங்களிற்சொ
ல்லுந் துணிபாக விருப்பத்தையிற் சிறந்தநீதிகளின்பிர
கரணங்களுந் துஷ்டடைக்கண்டிக்கவே வழங்குகின்றது
அவ்வாதேநடத்துவது திடமாகக் காணப்பட்டபோதினு
ம் சிவகடாட்சவீக்ஷணணியத்தினால் ஜயசாலியாய் அள
வற்ற கீர்த்திராகைவிருக்கின்ற சூரபதமனையும் மிகுத்
தசம் பத்துகளைப்பெற்று வாழுகின்ற அவனதுணைவர்க
ள் இராசயோக்கியமாகவிருக்கின்ற அவுணவீரனையும் ஓ
ருயோசனையுஞ்செய்து புராமற் கொல்வது நம்போலிக
ளுக்கு நீதியாகக்காணவில்லை, ஆதலால் காலதாமசஞ்செ
ய்யாமற் றுரிதமாய் ஒருநாதனைச் சூரனிடத்துக்குச்செ
லுத்தித் தன்வசத்திற் காவலிற்பட்டிவாடுகின்ற தேவர்கூ
ட்டங்களை விடுதலைசெய்துவிட்டு இன்னஞ்சிலகாலம்வாழ்
ந்திருப்பபெனச் சொல்லியனுப்புவோம்அப்படிக்குரூ
ம்செலுத்தியதுதான் சொல்லுகின்ற நீதிவாக்கியங்களைக்
கேட்டு அதற்கிசைந்து கொடியசிறையை விடுதலைசெய்து

தேவர்களை அனுப்பிவிடுவானாகில் மானாமல் மேலுஞ்சிலகாலம் வாழ்ந்திருக்கக்கடவன் அல்லது நமதுகட்டளை யையமதியாமலுந் தனக்குவரவிருக்கின்ற துன்பங்களைநினைந்துபாசாமலும் விண்ணவரை நமதுவசப்படுத்தச் சம்மதமில்லாமல் நமதுதூதனைத்திருப்பிவிடுவானாகில்தட்சணமே நமதுசேனைகளுடன் அந்தப்பட்டணத்தின்மீது சென்று புத்திரமித்திரகனத்திராதிக்களுடன் சூரனைவாட்டி நம்மவரைவிடுவித்துவருவது நன்மையாகும் இதன்மீதில் நன்மார்க்கம்வேறில்லையென மனத்திறீர்மானித்துக்கொண்டவராய்க் கூரியவேலாயுதத்தைக் கரத்திறுந் கியிருக்கும் சுப்பிரமணியர்தமது சந்நிதானத்திலிருக்கின்ற மகாவிஷ்ணு பிரமன் இந்திரன்முதலாகிய தேவர்களமீது விழிகளைப்பரப்பிச் சொல்லுகின்றனர், ஒ! தேவர்களே அவுணர்குலமுற்றும் நாசமடையச்செய்யநாளைக்கே போக விருந்தபோதினும் தருமசாஸ்திரப்படிக்கு முந்தி ஒருதூதனைச்செலுத்திக் கொடுங்கோல் செலுத்திவருஞ் சூரபதுமன் கருத்தின்னதென்று அறிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று குமாரக்கடவுள்எடுத்துக்காட்டியநீதியைவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனுங்கேட்டுகர்த்தனே தேவரீர்கொடிய போனாச்செய்யத் தொடங்குமுன்னம் சூரபதுமன்சபைக்கு விவேகசாலியாகவிருக்கின்ற ஒருதூதனை அனுப்பக் குறித்தது தருமமார்க்கத்துக்கடுத்தே அப்படிக்குச்செய்வது தகுந்தகுமென்று சம்மதவார்த்தைகளைப்பேசியவுடன் குமாரசவாமியாரமீனவும் அவர்களைக்குறித்துஉங்களுக்கும் இஷ்டமாகவிருக்கின்றதால்இந்தச்சபையிலிருக்கின்ற ஜயசாலிகளில் வீரமாமயேந்திர புரிக்குப்போய்ச் சூரனைக்கண்டு வார்த்தையாடி அவன்கருத் தின்னதெனத் தெரிந்துவரச் செலுத்துவதற்குத் தகுதியானவர்களை யானாரேமிக்கின்றீர்கள் அதையோசித்துச் சொல்லக்கடவீரோன நல்லகாரியமென்று அதைக்குறித்துப்பரிசோதித்துப் பிரமதேவர் கூறுகின்றார், எத்தலங்களினுந்தையின்றி உலகிவரும் வாயுதேவனும்அந்தவீரமாமயேந்திர புரியில் மந்தமாருத அசைவைக் கொண்டுபோவதும் அரிதரிது அந்தநகரத்தின் புறம்பினும் உள்ளினுமிருக்கின்ற காவலின் கட்டுகளைச் சொல்லி முடிவதன்று என்னெத்தவனுக்கு அவ்வாறேகடினமாகவிருக்கும்ஆதலால் அவுணருக்குக் கீழ்ப்பணிந்துவாடித்திரும்பாமல்தீர்த்து வமாய் நகரத்துக்குள்ளேபோய் அரசனைக்கண்டுதக்கவார்த்தைகளைப் பேசமுன்னிலையில் ஒருகாலம் மீறிப்பேசினால் சத்துருக்களைப்புறங்கண்டு வெற்றிகொண்டிருப்பவல்லவர், புசபலபரக்கிரம சாலியாகிய இளையபெருமாள் வீரவாகுதேவரை யன்றியில் இக்கூட்டத்தில் யாவனாயும் நினைக்கப்படவில்லை அவரைத்தூண்டுவதே உத்தமம் சுபகரமாகவுமிருக்குமென்றுபிரமன்பாலசுப்பிரமணியர் மனதுக்கு இரம்மியமாக விருக்கின்ற காரியத்தைக்குறித்துத்தயிரியமாகக் கடுகிச்சொல்லிநீர்க், குகனும்பிரமனிடத்திற் பரிவாய் நீகுறித்தது மிகவும்அழகாகவுமயோக்கியமாகவுங் காணப்படுகின்றதெனக் கொண்டாடித் தேவர்களைத்துளித்துப் பரிமளித்திருக்கும் வெற்றிமலைபுரளப் பர்வதாகிருதியாகப் பருத்திருக்கும்புயாசலங்களைப்படைத்த வீரவாகுதேவர் முகாரவிந்தத்தைப்பார்த்துமுதிர்ந்த கிருபையினால் இதனைச்சொல்லுகின்றனர்.

வீராதிவீரனே! வீரமாமயேந்திரமென்னுங்கட்டுக்காவல்களையுடைய பட்டணத்துக்குத் துரிதமாகப்போய்நீர்

மலக்கடவுளாகிய சிவபிரான் அனுக்கிரகஞ்செய்திருக்கும் இந்திரனால் தோரினிடத்தில் ஆரோகணித்து ஆயிரத்தெட்டி அண்டங்களினும் உலகிஏகச்சக்கிரமாக அரசாட்சியினைச் செலுத்திவரும் சூரபதுமன் சபைக்குப்போய் இராசனைக்கண்டு நாற்கோடுகளைப் பெற்ற அயிராவதவர்களை இந்திரகுமாராகிய சயந்தன்முதலியதேவர்களை வெகுதூரமாக அரியசிறையிலவைத்திருக்கின்றனை உன்னெத்தவனுக்குஇதுதகாதது ஆதலால்தருமத்தை நினைந்து தீராகிய தேவர்கூட்டங்களை விடுதலைசெய்து சுக்சிவியாய் மகதயிஸ்வரியங்களை அனுபவித்துச் சவுக்கியமாக வாழ்க்கடவாயெனச்சொல்லக்கடவாய், சூரன் அவைகளைச் சீர்தூக்கிப்பார்த்து இதுநன்மையென்றுதேரியாமல் தடுத்துப்பேசுவானாகில் அவுணராசனே? உன்வம்சபரம்பபாமுற்றினும் வேருடன்ரிமைப்போதிற் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்து உன்னையும்வெற்றிவேலாயுதத்துக்கிடையிடத்தக்கதாகப்போருக்கு நாளைக்கே நாம்வரவிருக்கின்றனம், இது உண்மையாகிய வார்த்தையிதைத்தீர்க்கமாயோசித்துப் பிழைக்கக்கடவையெனத் தெரிவித்து மீளக்கடவையென வீரரில்வீரராகிய வேலாயுதமூர்த்திவிளம்பிய வாக்கியங்களை வீரவாகுதேவர் கேட்டவுடன் கர்த்தனே! தேவரீர்கட்டளையின்படிக்குக் கொடியசெய்கைகளை யுடைய அவுணர்வீரியிருக்குக் கெடிஸ்தலமாகியவீரமாமயேந்திரபுரியைச்சேர்ந்து மகதயிஸ்வரியங்களை அனுபவித்து மமதைகொண்டிருக்கும் சூரபதுமனைக்கண்டுதேவரீர் குறித்திருக்கின்ற காரணங்களைவிபரமாகச்சொல்லி அதன்பேரில் அவனுக்கிருக்கின்ற கருத்தையுந்தீர்க்கமாகத் தெரிந்துகொண்டிவினாவில் வரக்கடவேனெனத்திருவடிகளிற்பணிந்து விடைபெற்றுத்திருச்சபைபைக்கடந்து வெளியில்வரும்போதுகூரியவச்சிராயுதத்தைப்படைத்த இந்திரனைவன் குமாரதேவர் விடுத்ததூதன் பின் தொடர்ந்து வீரவாகுதேவரோ? நீர்பரக்கிரமசாலியாகிய சூரபதுமன் பட்டணத்தைச் சேர்ந்தவுடன் அப்படியிற் கொடியகாவலிற் பட்டிருக்கின்ற என் குமாரன் சயந்தனையும் மற்றதேவர்களையுங்கண்டு சிலதேறுதலைச்சொல்லித் தேற்றி அவர்களுக்குத் தயிரியமுண்டாகச் செய்தபின்பு அரசன் சபைக்குப்போய் வார்த்தையாடிவரவேண்டும்இந்தச்சகாயத்தைஅடியேனுக்குச் செய்யக்கடவீரோனத்தேவராசன் சொல்லிக்கொண்டதைக் கேட்டவராய் இந்திரனே! உன்கோரிக்கையின்படிக்கு அவர்களைக்கண்டு பேசுவருவேன்மனக்கவலையற்றிருப்பையெனத்தேற்றி அவனைக்கடந்துபோய் தம்மிடத்திற் பிரதிபத்திவைத்துப்பின்பற்றிவரும்தம்பியர் என்மனையும்இலகூனையும்பார்த்துச் சொல்லுவார்.

நீங்களைவருங்கேட்டிராக.—விசாலமாய் அலைகளைப் பெருக்கியிருக்கின்ற கடலேத்தாண்டுகொடுமைகளுக்கிருப்பிடமாகிய வீரமாமயேந்திரத்தைச்சேர்ந்துசூரனுடன் நமதுகர்த்தன் பணித்ததைச்சொல்லிக் காட்டுமுன்னிலையில் அதைநன்கெனமதியாமற் நடுப்பனையின்தட்சணத்திற் அந்தநகரத்தைஅதம்பண்ணினபின்புதிரும்புவேனெனப்பேசிய தீர்த்துக்குக்கொண்டாடித் தம்பியர்சேவித்துக்கொள்ள அவர்களை விசாலமாயிராரின்ற தமதுமார்பிலி றுக அணைத்துக்கொண்டு தம்பிகளின் நீங்களைவருந் புத்தசேனைத்தலைவர்களுடன்கலந்துகர்த்தன் சந்நிதானத்திற் காத்திருந்து பணிவிடைகளைச்செய்து வரக்கடவீரோனப்

பணித்து அவர்களையுங்கடந்து பரந்தகருணைப்பெற்றசமுத்திரக் கனையேனோக்கிச்சென்று அணியணியாக அலைகளைமோதிச் சுருட்டும் கடலினிடத்தைச்சேர்ந்து அதன்மருங்கில் மேருகிரியைப்போலப் பாரித்து உயர்ந்திருக்கின்ற கந்தமாதனவனையைக்கண்டு பாதங்களிற்றரித்திருக்கின்ற வீரக்கழல்கள் கலில் கலிலெனச்சத்திக்கத்தக்கதாக அதிசீக்கிரத்தில் அவ்வனையின்மீதேறிப்போய் விழுதினாதிந் தேகமெங்குஞ் சந்திரனைப்போலப் பிரகாசிக்கும் அழகியதிருமேனியுடன் பச்சிலைமரங்கள்மிகுதியாகப் பெருத்திருக்கும் சோலைகள்மலந்து மேகசஞ்சாரமறாமற் குளிர்த்திருக்கும் கந்தமாதனத்தினுச்சியில் வீரவாகு தேவர்போய்நின்ற காட்சியைப்பார்த்தால் நீலகிரியின்மேல் வெள்ளிமலையொன்று தோற்றுவதையொக்கும்இவையன்றியும் சிலவுபமானங்களைச் சொல்லக்கேட்பீராக வாயுவேகத்தினு மீறிச்செல்லும் ஏழுபச்சைக்குதிகான்பூண்டுசெலுத்துந் தேரினிடத்தில் ஆரோகணித்துப் போகும் குரியபகவான் தவழ்ந்துகடக்கும் உன்னதமுள்ள கந்தமாதனபருவத்தின்மீதில் வீரவாகுதேவர்வந்து நின்றபோது அந்தபாரத்தைத்தாங்கமாட்டாததாய்க்கோடையிடிவீழ்ந் தன்மையாகக் கிடுகிடெனஅசைவுகொண்டிபடெனப்பிளந்த அதிர்ச்சியினால்அவ்வனையினுச்சியிற்சஞ்சரித்திருந்த மிருகங்களும் பட்சிசாலங்களுந்திகிற்பட்டு ஒவென்னு மிசைச்சலக்காட்டி ஓடியது. இவ்விதமாக அத்தலத்திலிருக்கின்ற சீவராசிகள்சத்தித்துப்போவதற்கல்லென்னும்ஆரவாரங்களுடன் அருவிகள்பெருகுவதும் எப்படிக்கிருந்ததெனில்இந்தத்தேவனைத் தாங்கமாட்டேன்தாங்கமாட்டேன்னையையோ!எளியன்தினெனத்தாக்கித்துவிழிகளில்நீளப்பெருக்கிவருந்தியதையொத்தும்புசபலபராக்கிரமசாலியாகியவீரன்நடக்குமுன்னிலையிற்பாதங்களைப்பெயர்த்துவைக்கும்உறுத்தலுக்குத்தாளமாட்டாததாய்த் துன்பத்தைபடைந்து வாடிநிற்க அவ்வனையின்மீதிருக்கும் நாகங்கள் நிகுக்கிட்டுப் படங்களையுதறிக்கக்கியபாரித்த சிரோரத்தினங்கள் பலதிக்கினுஞ் சிதறிவிளங்குவது அப்பர்வதத்தினுதேகம்வெடித்த வாயினிடத்தில் உதிர்மானது பிரிட்டுத்துள்ளிவிழுமாறுகாட்டவும் கலீன்கலிலெனமுழங்கும்வீரகண்டைவீக்கிய பாதங்களைப்படைத்த வீரவாகுநிற்கும்உதிட்டியினால் அவ்வனையானது கிடுகிடென்றசைய அத்தலத்திலிருந்தமிருகங்கள்பயந்தபோதினும் அப்புறம்போகாமற் சுற்றியிருப்பதையும் பறவைகள்பறந்தோடியதையும்யோசிக்குமிடத்திற் பெரியோர்களாக விருப்பவர் தாம்சினேகித்தவிடத்தில் வருத்தம்நேர்ந்தபோதினும் அதற்குத்தாமும் உடன்பட்டுஅனுபவிப்பதைப் போன்றும் செய்நன்றியறியாதமுடன்பிராணைப் பெரிதாகவேண்டு தப்பித்துக்கொண்டிபோய் விடுவதை யொப்பக்காட்டவும் மும்மதங்களை ஆற்றைப் போலப்பெருக்கிவரும்வீரத்தன்மைபெற்ற சிங்கங்கள்வேங்கைகள்-நீண்டதுதிக்கையினைப்படைத்த யாளிகள்-காடிகள்முதலாக அம்மலை அசைவுகொண்டபோது தாங்கண்டகியிருந்த கெவிகளில் நின்றும் தவறிவிழுவது பிரசண்டவாயுவின் மோதலிற்பட்டுத் தோப்புகளிலீராகின்ற கனிவகைகள் உதிருமாறுகாட்டவும் மேலும் உலகவிருளைக்கடிந்து நன்மைசெய்துலவுஞ் குரியன்தலைமாலையைப்போன்றும் கிரணகாந்திகளானவை நீண்டுகாட்டுஞ் சடைகளாகவும் ஆர்ப்பரித்துவானகங்கைஅதன்மீ

து பரவுத்தன்மையினாலும் சந்திரன்போக விடமில்லாமல் ஒருபாசிசமாகச்செல்லுவதாலும் இத்தகையசிவரூபச் சிறப்பினைக்கொண்டு ஓங்கியிருக்கும் கந்தமாதனத்தின்உச்சியில்கிற்கின்ற புசபலபராக்கிரம சாலியாகிய வீரவாகு தேவர் நெற்றிவிழியினைப்படைத்த சிவபிரானுக்குச் சமதையாகக் காட்டவும் இதுவுமல்லாமல் வலிக்கொப்பற்ற தூதன்பாதங்களையுன்றும் உறுதிக்காற்றாமல் அவ்வனையானது உடல்வருந்தி நெளர்ந்திருக்கஅதன்மீது வீரன்நிற்பது ஆதியிற்றாருகாவன ரிஷிகள்கோபித்துச்செலுத்திய முயலகளைக்குப்புறத்தள்ளிக் குலைகுலைந்துஉடல்வருந்திவாடத் திருவடிகளையுன்றிச் சந்திரசடாதரர்நின்றகோலமாகக்காட்டவும் அலைகளைவிசிச் சுருட்டுந்தெளிந்தகருநீளாப்பெற்ற கடற்களையினிடத்திற்பசியதழைகளைப்பெருக்கி யிராநின்ற சோலைகள்பெருத்திருக்குங்கந்தமாதனவனையின்மீதிற் சிவகுமாரன் தூதன்தோற்றநின்றகாட்சியானதுபூர்வத்திற் கொடுங்கோல்செலுத்திவந்த கயமுகாசுரன் பிராணிகளையலைத்துத் துரத்திக்கொண்டு காசிப்பதியில்வருங்காலத்தில் அந்நகரவாசிகளுடன்சகலரும் ஆலயத்திற்புகுந்து முறையிடுவதற்கிரங்கி விசுவநாதர்சீறியெழுந்த களிற்றினுருவைப்பெற்று மீறிவரும்இராட்சதனை உதைத்துத்தள்ளித் தோலையுரிப்பதாக அவன்நேகம் பதைபதைக்கத்துதித்துன்றிரின்றதைவிகர்த்துக்காட்டவும் இவையன்றியிற் பாலசப்பிரமணியக்கடவுள் மாயமாபுரியைச்சூழ்ந்து போர்முடித்தகாலையில்பூதவீரர்தாருகன் சேனைகளை மடக்கிக்கொண்டு சின்னபின்னப்படச்சாடுவதற்குப் பயந்து தப்பித்துக்கொண் டோடிப்போய் அந்தமலையின் கெவிகளினுமற்ற மறைவிடங்களினும் பதுங்கியிருந்த இராட்சதப்பாதகர்கள் புசபல பராக்கிரம சாலியாகிய வீரவாகுதேவர் அத்தலத்தினும்வந்து அல்லோலகல்லோலப் படத்திரியுஞ் செய்திடெறிந்தவுடன் என்னசெய்வானோவென்னும்எக்கத்துடன்நெடுங்கிப்பயப் பிராந்தியினால் உதைத்துக்கொண்டிமாண்டனர்.

சவுனகாதிரிஷிகளே! கொடிய பாதகராக விருப்பவர்கள் பிழைக்கும்பொருட்டு, சேர்ந்துவாழத்தக்ககெடித்தலமு மொன்றுண்டோ? அவர்கள்நீங்கு அவர்களைத்தொடர்ந்துகொன்றது இத்தகையஉற்பாதங்களைப்பெற்றஅம்மலையானது வீரவாகுதேவர் மிதிக்காற்றாமற்கிடுகிடென்றசையும்போது அச்சாரல்களில் உல்லாசமாக வந்திருந்த வீரகண்டைகள் சத்திக்கும் பாதங்களையுடைய விஞ்சையர் தங்களமனதுக்கினிய தேவியர்ஊடலைத்தீர்த்துரதிகேளியிற் கட்டியனைந்து தேகபரவசமாகவிருந்தவர்கள்பயந்தவர்களா யின்பமுற்றுவதற்குமுன்னம் பிரிந்துமனவாட்டத்துடன் வானவழிக்கொண்டோடவும் இந்தப்பிரகாரம் சமஸ்தமுந்தியங்கத்தக்கதாகக்கந்தமாதனத்தின்மீது நிற்கின்ற வீரகண்டைகலிக்கும் பாதங்களையுடைய வீரவாகு தேவரானவர் ஜயசாலியாகிய சூரபுதுமன்வாசமாயிருக்கின்ற சிறந்தபட்டணத்தின்மீதிற்போக மனதில் நிச்சயித்துக்குமாரதேவர் திருவுருவைத் தியானித்துக் கரங்களைக்கூப்பித் தொழுதுமகாவிஷ்ணுவும், பிரமதேவனும், பூரிமித்துப்பார்க்கத்தக்கதாகவிசுபரூபத்தைக்கொண்டு சொர்னசன்னத்தையொப்ப மகரந்தங்களையினைக்கும் வெற்றிமலைபுரளும் புயாசலங்களைப்படைத்த வீரன்அவ்வனையின்மீதில் ஒப்பற்றதிருவுருவைத்தரித்துக்குலவிக்கின்ற தோற்றமெப்படிச் சிருந்ததெனில், முன்னொரு

காலம் மகம்மேருவினிடத்திற் திருவிளையாடலைச் செய்து வரக் கண்டதேவர்கள் கோபித்தெதிர்த்த மாத்திரத்தில் அவர்களைக்கொன்று பிரகஸ்பதி கோரிக்கையின் படிக்கு இத்திரனுடன் மற்றத்தேவையினும் எழுப்பித் தமது பெருமை அவர்களுக்குத் தோற்றம்படியாகப் பலசப்பிரமணியர் விசுவரூபத்தைக்காட்டி. இன்றதற்கொக்கும், இந்நதப்பிரகாரம் ஆண்டிறம்பெற்றவீரவாகுதேவர்களும் அண்டகோளகையை உராயிற்றின்போது அச்சமையைத் தாங்கமாட்டாமல் பூமிபிளப்புண்டு அவ்வழியேகந்தமாதனம் பாதலத்திலிறங்குவது குற்றமற்ற தவமகிமையைப் பெற்ற அகஸ்தியர் வீறியிருந்த விர்தகிரியி னுச்சியிற் றமது குறியகரத்தைநீட்டி அழுந்தநகசெக்பரியந்தம் துறுங்கிப் பாதலத்திலிறங்கியதை நிகர்த்துந் திரபுரதகனத் துக்கெழுந்தருளு முன்னிலையிற் றேவர்கள் நிரூபித்துக் கொடுத்த பூவட்டத்தேரினிடத்திற் சிவபிரா நெருபாத தையூன்றியமாத்திரத்திற் பாதலத்திலிறங்கியதைப்போலவும் வீரவாகுமிதித்தகாலத்திற்கந்தமாதனம்கீழலகைச் சேர்ந்தது, ஆதலார் சவுனகாதிநிஷிகளேபிதாவுக்கிருக்கின்ற வல்லபம் பிள்ளைக்குண்டாவதற்குச் சங்கையுண்டோ இப்பிரகாரம், விறழும்புபெற்றிருக்கும் திருக்கரத்தையுடைய வீரன்மிதித்த காலையில் அவ்வாயுடன் அவர்பாதமும் பிலத்திலிரங்கிச் சிரமாத் திரம் விழிகளுக்க ளவுபடாமல் அண்டகோளகையை முட்டரின்றது பூர்வத்திற் பிரமன் விஷ்ணுதேடி ஆதியந்தத்தைக்காண்பதற்க ரிதாகரின்ற அக்கினிமலையைப்போன்றும் நாரசிங்கத்தை யொத்த புசுபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் பாதங்களுடன் கந்தமாதனம் பாதலத்திலுமுந்து முன்னிலையிற் காட்டுப்பன்றிமுதலிய மிருகங்கள் அவ்வழியேயிரங் குவதும் வானத்தையளாவரின்ற சிரத்துக்குநேராக அன்னமாதியபநவைகள் பறப்பதும் எப்படிக்குக்காட்டுவதெனில், முற்குறித்த அக்கினிமலையைத்தேடி யதைப்போலவே மகாவிஷ்ணுவும் பிரம, தேவனும் வீரவாகுதேவர் அடிமுடியை நாலுவதற்கெழுந்ததையொத்தும் வலிக்கொப்பற்ற வீரன் நிற்பதற்கருகில் உறங்கியிருந்த மலைப்பாம்புகளானவை அலறிவிழித்து அவ்வவையைச் சுற்றியிருந்த தோற்றமாவது திருப்பாற்கடலைக் கடையுமுன்னிலையில் ஆமைமுதுகினிடத்திருந்து வாசகியினுற்பிணிக்கப் பட்டுச் சுழலரின்ற மந்தரகிரியை நிகர்த்துக் கந்தமாதனம் விளங்கவும் செந்தாமரைக்கண்ணனாகிய மகாவிஷ்ணு வினது நகரமும் பிரமனுலகமும் பலவகைமுனிவர் பதங்களும் தேவர்கள் நகரங்களும் கருடகார்தருவர் உவணர்பதங்களும் நவக்கிரகங்கள் உலகங்களும் சந்திரசூரியராதியர் பதவிகளும் மற்ற விண்ணுகளைத்தும் வீரவாகு கொண்டிருக்கும் விசுவரூபத்திற் பலவகை ஆபரணங்களாகத் தோற்றவும் விளங்கியது.

இவ்வித உவமானங்களைக்கொண்டு பாதலவலையிலாழ்ந்து அண்டவெல்லே பரியந்த முயர்ந்துகாட்டும் விசுவரூபத்தைக்கொண்டு நின்றவீரன் அஷ்டதிகைகளையும் சத்தசாகரங்களின் பரப்பையும் அதனிடையிற்பட்டிருக்கின்ற திவுகளையும் பெரும்புறக் கடலையும் பூவட்டமுழுமையையும் சக்கிரவாகுகிரியின் செழிப்பையும் அண்டவெல்லையின் பரப்பையும் மண்ணுலகப்பிரிவுகளையும் விண்ணுகளின் அலங்காரங்களையும் தமது விழிகளைப்பரப்பிப் பார்த்தவராய் எமதிறைவனாகிய சிவபிரான் வீற்றிருக்கப்

பெற்ற வெள்ளியங்கிரியையும் தரிசித்துத் திருக்கரங்களைக் கூப்பித்தொழுது மகாவிஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் நகரங்களையும் பார்த்து எண்டிசைக்காவலர் பட்டணங்களைப் பார்த்துப் பூலோகத்திலிராநின்ற நகரங்களைத்தையும் பார்த்துச் சமுத்திரமத்தியிற் சொர்னமயமாக விளங்கியிருக்கின்ற வீரமாமயேந்திரபுரியையும் பார்த்து மதித்தவராபச் சூரபதுமன் வாசமாயிருக்கின்ற பட்டணத்துக்கு மற்றெந்தநகரங்களும் ஈடுபடாதெனத் தமது திருவுளத்தில் நினைந்தவுடன் வானவெல்லையையளாவனங்கியிருக்கும் பொன்மதில் சூழ்ந்த சூரபதுமன்பட்டணத்தின்மீதில் அதிககோபம் கொண்டவராய்த் தமது கரங்களி னென்றைநீட்டி அப்பட்டணத்தைப்பிசைந்து சத்துருக்கள் பேரில்லாமல் நாசப்படச் செய்வெனென்னுமெண்ணங்கொண்டவர் அத்தலத்திற்காவலிற்பட்டிருக்கின்ற தேவர்களை நினைந்தவுடனிரக்கமுண்டாய் அதனைமறந்து தமதுவிசுவரூப உக்கிரத்தைக்கண்டு தாபரிக்கப்படாமல் விழிகள் கூசப் பயப்பிராந்திகொண்டு வாடுகின்ற வீரஞ்சையர் இயக்கர் சிந்தர் அழகிய சிறகுகளைப்படைத்த கந்தருவர் சூரியசந்திரராதியாகிய நவக்கிரகங்கள் இராசிகள்தேவர்கூட்டங்கள் முதலானவர்கள் துன்பங்களை வீரன்கண்டுபயப்படாதீர்களெனக் கரங்களை அமைத்துக்காட்டினர், அவ்விடத்திலுள்ள வலியிற் சிறந்த கருடர்தங்கள் மனதுக்கினியமாதர்களை யிஷ்டாலாபமாகக் கூடிக்கூடாமலின் பங்களை வினைத்த இளைப்பினால் தாங்களிருந்த பர்வதத்துக்குநேர்ந்தது என்பங்களையுமறியாமல் தேவியருடன் நித்தினாசெய்திருந்தவர்கள் மண்மதனிலும் வடிவுள்ள வீரனது திக்கெழிப்போகியவையுடன் பாதலத்திற் சேர்ந்தவுடன் தெளிவுண்டாய்த் தமதுபத்தினிமாருடனெழுந்து அத்தலத்தில்வாழும் நாகங்களைப் பற்றித் துன்பப்படுத்தவும் குமாரதேவர் செலுத்திய தூதன் வல்கொண்ணேறி நின்றகாலத்திற் பூமிபிளந்து கந்தமாதனம் சோலெனப் பாதலத்திலிறங்குகையிஷ்ட அதனிடத்திருந்த சர்ப்பங்களைப்பிலத்தில்வாழும் நாகங்களைத் தம்மினமாதலால் அவற்றிற்கு விருந்துசெய்து குலவையும் தேன்களைத்துளித்துப்பரிமாளிக்கும் வெற்றிமாலையணிந்த வீரன்மலையை மிதித்தகாலத்தில் அச்சாரவிலிருந்து மேலானநகதியைவிரும்பித் தவங்களைச்செய்துவரும் இராட்சதர்பிலத்தில் விழுந்து தங்கனெண்ணம் முற்றுப்பெறாமல் மனம்வருங்கிக் கிலேசித்திருப்பதாற் கொடியபாதகர்களுக்குப் பிழைத்தற் கேதுவாகியமேலாகிய பதங்கிடைப்பது மிகவும் அரியதன்றோ இத்தகைய வினோதங்களைக்காட்ட நின்ற பருவதத்தின்மீது சிவபிரானுக்குச் சமதையாகிய வீரவாகுதேவர் நிற்கின்றதீரத்தைத்தேவர்கள் கண்டு இவ்வீரன் இத்தகையகாத்திரமுள்ள திரோகத்தைக்கொண்டு திரிலோகங்களினும் புகழ்த்தக்கவளமிகுத்த வீரமாமயேந்திரத்துக்குப்போகநினைந்திருப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் வீரகண்டையணிந்த பாதங்களையுடைய அவுணர்களுடன் அண்டங்கள்முற்றினும் அழித்துச்சாடும்படியாகிய சிந்தையைக் கொண்டிருப்பதாகக்காணுகின்றதென வசனிக்கவும் மயேந்திரத்திலிருக்கின்ற அவுணரும் மற்ற தீவிரபாந்திரங்கள்முற்றினும்வாழுகின்ற அவுணரும் புசுபலபராக்கிரம சாலியாகிய வீரவாகுதேவர் பேருருவைப்பார்த்தவுடன் நமதுமரபிலுதித்திருந்த கிரவுஞ்சபர்வதம் அதப்பட்டதென்று முன்னம்

இவ்விடத்திற் பிறந்தசெய்தி முழுவதும்பொய்க்குத்தோற்றம் அவ்வனையின் மாயைப்பெருக்காகும்இதைத்தீர்க்கமாகத் தெரியவேண்டுமெனக் கும்புகும்பாகக்கூடித் தம்மில்வசனிக்கவும் கலீல்கலீலெனச்சத்திக்கும் வீரகண்டை தரித்த வீரவாகு கந்தமாதனத்தின்மீதில் இவ்விதகோலங்கொண்டு நிற்கின்றதை பிரமதேவன்இந்திரன்தேவர்கள் அவர்துணைவராகிய எண்மர்இலகூர்படைத்தலைவர் பூதவெள்ளங்களாதிபாகக் கண்டவுடன் அற்புதத்தை யடைந்து ஜயவுச்சாகங்களுடன் ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டாடினர், அக்காலத்தில் விண்ணுகளிலிருப்பவரும் ரிஷிகளமுதலாகிய சகலருந்தத்தமது பதவிகளிலின்று இக்கோலத்தைத் தரிசித்து அதிகசந்தோஷங்களைப்பெற்றவர்களாய் பஞ்சகற்பகமலர்களை வாரிவாரி வீரன்மீதிறைத்துக் கரங்களைக் கப்பித்தொழுது ஐயனே காலதாமசஞ்செய்யாமற் கொடியபாதகனாகிய சூரபதுமன் நகரத்துக்குப்போய்அடியோங்களுக்குறைபாடுகளைத் தவிர்த்தானவேண்டுமெனப்போற்றினர், இப்பிரகாரஞ்சகலருங்கனித்துத் துதிக்கும்போது வீரவாகுதேவருக்குச் சந்தோஷம்பிரவேசித்து சிவகுமாரகைச் சிந்தித்துப்போற்றுவதாயினர், எமதிறைவனாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் பன்னிருபுயாசலங்களும்வாழி, சண்முகாரவிந்தங்களும்வாழி, கிருபைதங்கிய பன்னிருவிழிகளும்வாழி, கோடிசூரியப்பிரகாசமாய்க் கூர்மைபெற்று நீண்டிருக்கும் வேல்வாழி, மற்றப்படைகளும்வாழி, தேவதேவோத்தமனாகிய சிவகுமாரன் திருவடிகள் வாழிவாழியென்று கரங்களைச் சிரத்திற்குப்பித்தொழுது இவ்விதமாகப் புகழ்ந்துபோற்றியகாலையில் அன்புவிசுவதியினால் விழிகளிற் ஜலப்பெருக்குமீறிப்பெருகியோடிக் கடல்பாய்ந்த பிரவாகத்தினால்அநீரின் உவர்ப்பைமாற்றத்தக்கதாகத் தேகபரவசத்தனய் உருத்திராட்சத் தாழ்வடங்களைப்போல மயிர்ச்சிலிர்த்து தேகமுற்றினும் மூடிக்கொள்ளத் தக்கதாகப் பேரானந்தவெள்ளமானது மனதிறேக்கிட்டலைக்காக்குழறித்துதித்து நிற்குமுன்னிலையிற் பருவதங்களும் குழைந்துகாட்ட விழிகள்செருகிச் சுகாதீதவெல்லையேநோக்கத் தேகங்குதுகுலித்துக்காட்டியபோது சகலபுனங்களினுமிராரின்று பிரானிகள்முற்றும் சந்தோஷசாகரத்திற்படிந்து மனமகிழ்ந்தது, இப்பிரகாரம் சமஸ்தமும் பேரானந்தத்தையடைந்து வீறியிருக்கின்றகாலத்தில் வேலாயுதக்கடவுளினது அனுக்கிரகத்தின் முயற்சிகொண்டு கந்தமாதனத்தின்மீதில்நின்ற வீரவாகுதேவர்தோசித்துமேலேழுலகங்களையுங் கடந்திருக்கின்றஇந்தவிசுவரூபத்துடன்நாம்போகத்தணியவோமையில் உலகங்கள் மங்குவதன்றியில் அவற்றினுட்பட்ட பிரானிகள்அதப்பட்டுப்போமாதலால் இதுதகுதியின்றென்றெண்ணி அதற்கிசைந்த கோலத்தைக்கொண்டு கந்தமாதனத்திலின்றுவீரன்வானத்திலேமுந்து சிரோரத்தினங்களினுற் செய்யப்பட்டு சொலித்திருக்கும் கிரீடமானது அண்டகோளகையத்தவ வீரரில் வீரனாகிய தீரன்கோபித்தெழுஞ் சரப்பபட்சியினது உருக்கொண்டு போவதைப்போலப் பரவதங்களுக்குச் சமதையாக வோங்கியிருக்கும் மாடமானிகை கூடகோபுரங்களாதிபாகச் சொர்னமயமா யிரத்தினகாந்திகளைவீசியிருக்கும் நீண்டதெருக்களைப்பெற்ற வீரமாமயேந்திரபுரியைநோக்கவாயுவேகமும் பிற்படமுற்பட்டித்தாவிப்போவதாயினர்.

கடல்பாய்படலம்.

—இ—

அழுங்கியகழற்கால்வீரனவ்வுரியவனிக்கீழ்போய் விழுங்கிரிநிலைமைநோக்கிமின்னிடுநீயெழுதியென்னவழங்கினவழங்குமெல்லவல்லையிடுகின்றதுதோன்றி முழங்கிருங்கடலினமாதேமுந்துபோனின்றதன்றே.

வாரீர் சவுனகாதிரிஷிகளே? மற்றச்சரித்திரங்களையுங் கேட்பிராக, கலீல்கலீலெனச்சத்திக்கும் ஜயகண்டைதரித்தபாதங்களையுடைய வீரவாகுதேவர் வானத்தெழுந்தகாலத்திற்குமின்ற உறுதிக்காற்றமும் பாதலத்திலேங்கியிருந்த கந்தமாதனபருவத்தின் நிலையைப்பார்த்து மனமிரங்கிப் பழையபடிக்கு மீளவெழுந்துநிற்கக்கடவையென்று அனுக்கிரகவார்த்தையைச் சொல்லியவுடன் அதிசிக்கிரத்தில் வெளிப்பட்டு வானத்தைபளாவ யதாப்பிரகாரம் சமுத்திரக்களையின்மீதிறேற்றியது அதைக்கண்டு மகிழ்ந்தவரால் வானவழிக்கொண்டு தாவிப்போகும் வேகத்தினுற்பிறந்த வாயுவின்பெருக்கிற்பட்டபருவதங்கள் அடியுடன்பெயர்ந்துசருகைப்போலஅவர்பின்பித்தொடர்ந்துபோவது எப்படிக்கிருந்ததெனின் கொடியசூரன் பட்டணத்தின்மீதில் எமதிறைவன் தனிமையிற்போகின்றன ராதலால் நாம்படைத்துணையாகச் செல்லவேண்டுமென்றெண்ணித் தம்பியர்என்மரும் இலகூரும்படைத்தலைவரும் பூதவீரரும் புறவணியில்நடப்பதற்கொக்கும், இஃதன்றியும் அதிகவேகமாக அந்தரவழிக்கொண்டு நடக்கும் வீரவாகு தேவர்தேகத்திலின்று மெழுந்தபெருங்காற்றின் உறுதிக்காற்றமல்ல அண்டகோளகையானது கிறுகிறெனச்சுழலவும், பிரானிகள்முற்றும் திப்பிரமை கொண்டு சவாசமெழாமல் அலைந்துவாடவும் சத்தசாகரங்களும் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு அலைகளைமோதித்தமதுநிலைகளைக்கடந்து ஏகசமுத்திரமாகப்பெருகவும், சத்தமேகங்களும் காற்றாடியைநிகர்த்துக் கீரகொனச்சுழன்றெறுதங்கவும், சர்வசங்காரகாலத்தில் உலகங்களை அழித்துவரும் வடவாமுகாக்கினியின் வெம்மையை அணைக்கக்காத்திருக்கும் ஊழிக்காற்றானதும் சகிக்கப்படாமையாற்றனதுநிலைகுலைந்து ஓடிப்போகுவதும் இஃதன்றியில்அதிவல்லபசாலையாகிய வீரன்பின்னும் வினாந்துதாவிச் செல்லுகின்றகாலையிற் பெருகிய காற்றின்வேகமானதுமீ ஆயிரக்கிரணகாந்திகளைவீசி உலகங்களைவிளக்கிவரும் சூரியன் வெம்மையையும் தன்னிடத்திற்பட்டவையனைத்தையுந் தகிக்கவல்ல சவாலையையெற்ற அக்கினியின் கொடுமையையும்அடக்கிச் சோடசகலைகளைப்படைத்துக் குளிரந்திருக்குஞ் சந்திரனையும் வருணையுமொப்பத் தண்மைபெறச்செய்தும் வடவையெனப்பெயர்பெற்று அலைகள்பெருத்த கடலினிடத்தடங்கியிருக்கும் ஊழித்தியின்வெப்பத்தையவித்துக் குளிரச்செய்தும் இதுவல்லாமற் புரிமளித்திருக்கும் கடப்பமலைபுரளும் புசுக்களையுடைய வீராதீவீரன்முன்னினும் துரிதமாகச்செல்லுகின்றபோது வாயுவும் அதிகரித்து அலைத்துக்கலக்குந்தருணத்திற் நிகைகளைச்சருக்கிக்கடலானது உள்வாங்கிக்கட்டிக்காவல்களைப் பெற்றிருக்கின்ற மயேந்திரபுரியின்மீதிறாவுவது எப்படிக்கிருந்ததெனில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் ஏகச்சக்கிரத்தைச் செலுத்திவரும்சூரன்

சேனைகள் வீரவாகு தேவர்மீதிற் பகைத்துப்போய் ஆவ்வுவர்க்குடைந்து பயிதியினுற் றமதுநகரத்தைநோக் கித்திரும்பி ஓடிவந்ததுக்கொக்கும், இவையன்றியில் ரிஷபத்தையொத்த கெம்பிரநடையையும் வலியையும்பெற்றிருக்கின்ற வீரன்பாதங்களைக்கொட்டு மிதித்தகாலத்தில் அவ்வுறுத்துதலுக் காற்றும் பூமிபிளந்து கந்தமாதனங்கீழ்போய்ப் பாதலந்தோற்றக் காட்டியபடியால் அப்போதும் வேகத்திலுண்டாகிய காற்றினதும் அத்தகைய வலியினைப்பெற்ற தாதலால் அதன்வேகத்திற் பட்டகடலானதுஅலைந்து கருநீரானதுபிளந்து வெள்ளிடை யாகத்தோற்றியபூமியும்வெடித்து நாகலோகத்தைத்தோற்றச்செய்தது பசியசொர்ந்தினுற்செய்யப்பட்ட சரப்பளிமுதலிய ஆபரணங்கள்புரளும் புயாசலங்களைப்பெற்ற வீரன் அதிகவேகமாகப் போகுமுன்னிலையிற் பெருகிய காற்றுடன் அவருக்குண்டாகிய கோபவெம்மைமிகுந்து சுவாசங்களிற்பெருகுந் சுவாலையுங்கலந்துபோய்க் குற்றங்களே குடிகொண்டிருக்கும் மனதையுடைய சூரன்வாழும் வளமிகுத்த நகரத்தினைச்சீன்றிய தெப்படிக்கிருந்த தெனில், அவன்துசிப்படைவெளிப்பட்டு வளைந்திருப்பதற்கொக்கும், அழகிய வீரகண்ணடைகள் சத்திக்கும்பாதங்களைப்பெற்ற வீரன்போய்ச் சேருவதன்முன்னம் அவ்வேகத்திலுண்டாகிய காற்றினதொன்றுகொண்டிசென்றுபருவதங்களைப் பழித்தோங்கியிராநின்ற புசங்களைப்படைத்த சூரபதுமன் வாசமாயிருக்கின்ற மயேந்திரபுரியினைச்சுழப் பொன்வளையையொத்தோங்கி வளைந்திருக்கின்ற மதிலின்பாரிசத்திற் பசியசிறகிளையுடைய கிளிப்பிள்ளைகள்முதலிய பட்சிகள்பெருத்துச் செவிகளுக்கினிமையாகச் சத்தித்திருக்கும் சோலைகள் நத்தனவனங்கள் இவற்றிற்புகுந்து கிளைகளொடிந்து சின்னபின்னப்படத்தக்கதாகஅலைத்து நிலத்திற்கிடத்தவும் உறையிற்செருகியிருக்கும்கூறிய வளையுதத்தைத்தாங்கிய வீரன்சுவாசத்திற்பெருகிய அனற்கொழுந்தானது முந்திப்பறந்து பகைவன்பட்டணத்தினைக்கொளுத்து முன்னிலையில் அவ்வீரன்போகும் வேகத்திலுண்டாகிய காற்றினதோங்கி அலைகளைவிசுக் கடலிலிடத்திற் றுக்கக்கொதித்து மாறிமாரியெழும் அலைகள்கரங்களாகத் தாவிப்பற்றிய தீமுளவொட்டாமல் அப்போதைக்கப்போ தவித்துவரவும் வீரன் தாவிச்சென்றகாலத்தோங்கிய சுவாசமும் வேகத்திலுண்டாகும் ஓசையும் விழிகளிற்பெருகும் அனற்பொறிகளும் நாகுகளினின்றோங்கும் சுவாலையும் ஏகமாய்மோதத்தாக்குண்டு ஜலப்பெருக்கையுடைய சமுத்திரம்மேலிட்டோங்கும் அலைகளும்சேர்ந்து பகைவன்பட்டணத்தின்மீதிற்போய் வானமூலமாக விழுவது பூதப்படைகள் நார்புறங்களினும் முற்றுகைபோட்டுக்கொண்டு சமர்விளைப்பதற்கொத்தும் மந்தரத்தினையொத்த புயங்களைப்படைத்து ஒருவராலும் வெல்லுதற்கரிய வலியையும்பெற்றிருக்கின்றவீரன் சக்கிரவாகப் பட்சிபைப்போல விசைகொண்டு தாவும்போதுண்டாகிய வாயுவின் ஆரவாரத்தினுற் சமுத்திரங்கலங்கிஅதனிடத்துலவியிருந்த-சின்னை-மகரம்-பனை- திருக்கை-நிமிதிமிங்கலகிலங்களாதியாகிய மச்சராசிகள் சின்னபின்னப்பட்டுமானவும் எமதிறைவனாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர்விடுத்த தூதன்பாய்ந்து போம்போது கடலானது எதிரோறும் புறகிட்டுச்சாய்ந்து அலைகளாகிய கரங்களினுற் சலசரங்களையேந்தி

ஒருவனுக்குஅந்தியகாலம்நேர்ந்துசாகவிருக்கின்றதருணத்தில் அவன்சுற்றத்தினர் அவனுக்குவிருப்பமுள்ளபண்டங்களைக் கொடுப்பதுபோலச் சூரன்பட்டணத்தில்விசவும் வயிரக்கம்பத்தினையொத்த வலியபுசங்களைப்படைத்த வீரவாகுசெல்லும் வேகத்திலுண்டாகிய வாயுவினேசையானது சூழ்ந்துகொண்டகாலத்தில் அதன்அதிர்ச்சிக்குத் தாளமாட்டாமல் வானத்திலிருந்த மீன்களுங் கலைபட்டுப்பலபலெனஅமோகமாகச் சமுத்திரத்தில் விழும் போதுண்டாகிய கொதிப்பினாலெழும்அலைகளின்மூலமாகத்தாவியமீன்கள் அவற்றிற்குமாரகச்செல்வதுபோற்காட்டவும்மன்மதனும்இச்சிக்கும் சந்தரவடிவுள்ளகாரியாகியவீரன்வேகக்கொண்டுதாவும்போது செந்தாமராமலையொத்த திருக்கரங்களிற் பூண்டிருக்கின்ற பிரகாசம்பொருந்தியவயிரக்கடகங்களினின்றும்மெழுஞ்சோதியானதுபளபளென்பரந்து சக்கிரவாளகிரியினுக்கப்புறத்திற்காடந்தகாரமாகப்பரந்திருக்கின்ற இருளையுந்தரத்திஅழகியவானத்திற்கேற்றும்மீன்நம்படலம் இந்திரதனுசு இவற்றையுமெதிர்த்து அவற்றின்பிரகாசத்தையடக்கிவிதிவிளங்கிக்காட்டவும் தேவர்கள்படைத்துக்கொடுத்தபூவட்டத்தேரிலாரோகணித்துஅவர்களைச்சேனைகளாகக்கொண்டுசிவபிரான்திரிபுராதிகளைவாட்ட வெழுந்தகாலத்திற்பிறந்ததிருநகையழலைப்போன்றும்நுதல்விழித்தி பார்த்தையொத்தும்மகம்மேருவாகிபதனுசிற்பூட்டிச் செலுத்தியமகாவிஷ்ணுஉருக்கொண்டபாணத்தைநிகர்த்தும்வீரவாகு தேவர்பாய்ந்தும் பூலோகமுற்றுமலைத்துத்தவ விரதங்களைச்செய்துவரும் ரிஷிகளுக்குத்துன்பங்களைவிளைத்தும் தேவர்கள்செல்வங்களைநத்தையுங்கொள்ளுகொண்டுதுரத்தியிலத்தும் இவ்விதகெடுதிகளைச்செய்து வீறியிருக்கின்ற சூரபதுமனைஅவன்வருக்கத்தவருடன் துரிதமாகக்கொன்றுவாட்டக்குமாரதேவர்திருவுளத்தெண்ணிக்கோபித்தேவிய ஒப்பற்றவேலாயுதத்தைநிகர்த்து புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரன்பாய்ந்தும் உலகங்களைத் திருவயிற்றடக்கி மீனவெளியிடம் மகாவிஷ்ணுவானவர் அலைகளமிகுத்த திருப்பாற்கடலைக் கடைந்துதேவர்களுக்கு அமுதத்தினைத்தர நினைந்தகருத்தின்படிக்கு வானத்தை யளாவின்ற மந்தரகிரியானது பாற்கடலைச் சேர்ந்ததைப்போன்றும் வானநாடுகளும் பூவட்டமுற்றினும் வருந்திவாடத்தக்கதாகச் சுவாலையைவிசிப் பெருகிய ஆலகாலவிஷத்தைத் தருவித்துண்டு கண்டத்திற் றரித்தவிடமானது சிவபிரானேவேண்டத் தன்னையெளிவிடக்கோரியதற்கிசைந்து கர்த்தன்செலவுகொடுத்த காலத்தில் அவ்விஷமானது கடலைநோக்கி வந்ததைப்போன்றும் வீராதி வீரனாகிய தூதன் பாய்ந்து வருகின்றனன்.சவுனகாதிரிஷிகளே! சொர்ன வீரக்கழல்களைத்தரித்திருக்கும்பாதங்களை யுடைய வீரவாகுதேவர் இவ்விதமாகச் சமுத்திரமார்க்கத்திற்சென்று வெற்றிமலைபுரளும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய சூரபதுமன் வாசமாயிருக்கின்ற மயேந்திரபுரியின் வடபாரிசத்தில் ஜயசாலியாகியபாளிமுகனென்னும் அவுணவீரன் காவல்கொண்டு போற்றிவருகின்ற இலங்கைநகரத்துக்கருகல் வருவதாயினர்.

வீ ர சி ங் க ன் வ தை ப் ப ட ல ம்.

அன்னதோர்வேலையுன்னமகன்றலையளிப்பேரோன்
றுன்னபல்லனிகத்தோடுஞ்ஞானைக்காண்பானேக
மன்னதிவீரனென்னுமதலையாயிரமாம்வெள்ளர்
தன்னொடுமிலங்கைவைகித்தணப்பறப்போற்றியுற்றான்.

ஓ! சவுனகாதிரிவினிகளே! வீரவாகுதேவர் கந்தமாதன
வரையை நீங்கிச் சமுத்திரமார்க்க வேகங்கொண்டுசென்
று இலங்கைக்கருகில் வருகின்றகாலத்திற்சம்பவித்தசே
திகளையுங் கேட்பிராக.—வீரவாகுவேர் அத்தலத்துக்கு
வருவதன்முன்னம்பாரித்த சிரத்தைப்படைத்தயாளிமு
கனென்னும் அவுணவீரன் பலவெள்ளம் இராட்சதப் ப
டைகள் சூழ்ந்துவர இரதாநுடனாய் இராசசின்னங்களை
ப் பலநோர்நிடைக்கவும், ஜயபேரிமங்கலவாத்தியங்கள் தா
ம் தாம்மென்றதிரத் தான்வீற்றிருந்து அரசசெலுத்தும்
இலங்கைநகரைக்கடந்து இராசராசப்பிரபுடகனாகிய சூர
பதமனைக்கண்டு போற்றிவரத்தக்கதாகவீரமாமயேந்திர
புரிக்குப் போயிருந்தவன் வருமளவும் அவன்பின்னையாகி
ய அதிவீரனென்பவன் ஆயிரவெள்ளஞ் சேனைகளுடன்
இலங்கைநகரில் வாசமாய் பிதாவிருந்தசின்காதனத்தில்வீ
ற்றிருந்து மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர் தண்டநா
யகர்முதலாகிய சகலரும்சூழ்ந்திருக்க அரசசெலுத்தி வ
ருகின்றகாலையில் அந்நகர வடபாரிசத்தில்மேருவையொ
த்துவிளங்கும் கோபுரவாயிலே னிடத்திருந்து ஜயசாலிக
ளாகிய அவுணவீரர் ஐந்துறுவெள்ளம் சேனைகளுடன் ப
டைத்தலைவர்களிலொருவனாகிய வீரசிங்கனென்னும்ஜய
சாலியானவன் காவல்கொண்டிருப்பன் இத்தகைய சவுரி
யவான்களாகிய அவுணர்களுடன் கண்ணிமையைப்போ
ல அவ்வாயிலேநிடத்திருந்து காத்துவரும்வீரசிங்கனை
வன் விரிந்த சிறகினைப்படைத்தசரப்பட்சியைப்போல
அதிவேகங்கொண்டுவெற்றிமாலைபுரனும்புயங்களையுடைய
வீரவாகுதேவர் வருவதைக் கண்டமாத்நிரத்திற் கோ
பரகைகொண்டு நல்லகாரியம் கிஞ்சித்தும்நமதுகாவலின்
வலியையும் வீரத்தையும் மதியாமற் றனிமையில் ஒரு
வன் இவ்விடம்வருவதோ இவன்யானென்று வடவையை
ப்போற்சிறி யித்தகைய தயிரியங்கொண்டுவந்த இவன்பி
ராணனைக் கணப்போதில் வாங்கிவீரசொற்கத்திற்சேர்ப்
பேனைத் துணிவுகொண்டு ஐந்துறுவெள்ளம் இரதக
ஜதுரக பதர்திகளாகியசேனைகள் கடலைப்போலஆர்ப்பரி
த்துப் பின்பற்றிவர வாயுவேகமும் மனோவேகமும் பிற்
படமுந்தி அதிசீக்கிரத்தில் வீரவாகுதேவருக் கெதிரிற்
போய்த்தடுத்ததின்னுபயவலிக்கொப்பற்ற வீரவாகுவை
உருத்தப்பார்த்து அடாபயலே! யித்தினவனாயில்லாங்க
ள் காவல்கொண்டிருக்கும் இந்தஇலங்கைக்கருகிலும்வந்
தவர்களொருவருமிராதுஅப்படிக்கிருக்கச் சற்றும்பயமி
ல்லாமற்றணித்து உயிரினிடத் திச்சையில்லாமல்வீணிற்
பறிகொடுக்கவந்த உன்னைக்கொல்லுவதன்முன்னம் இவ்
வளவுதாரம் வருந்திநிவந்தகாரியத்தைத்தூரிதமாகச்சொ
ல்லக் கடவையெனக் கேட்டபோது சொர்னமலையையொ
ப்ப ஓங்கிப்பருத்துருண்டு திரண்டிருக்கும்அழகியபுசங்
களைப்படைத்தவீரவாகுதேவர்மறுமொழிசொல்லுவார்.

இந்தஇலங்கையைக்கடந்து உங்களுக்கரசனாகவிரூக்கி
ன்ற சூரபதமன் அரசசெலுத்திவரும் வீரமாமயேந்திர
ரத்துக்குப்போய் இராசகாரியங்களைக்குறித்து அவனுட
ன் வார்த்தையாடித்திரும்புவதாக நினைந்துவந்தனம், நம
துவரவின் சேதியிதுவாகும் நீசத்தவீரனாகவிரூப்பையா
கில் என்னைத் தடுப்பதற்குஉன்றற்கூடியமுயற்சியொன்
றினைத் தேடக்கடவை, அதனைப்பார்க்கவிரூப்புற்றனமெ
ன்று பேசியபோது புசபலபராக்கிரமசாலியாகியவீரசிங்
கன் அவர்சொல்லிய வார்த்தையின் சுறுக்கைக்கேட்டமா
த்திரத்திற் கொஞ்சமாவது அவுணராகிய நமதானைஆக்
கிளையை மதியாமற்பேசுகின்றனன். இவனைப்பார்க்குமி
டத்திற்சற்றுவலியனாகக்காணுகின்றதுஆகிலுமென்னநம
து காவலைக்கடந்துபோவதைஅறிவோம்கடலைத்தாண்டி
ச்சங்கையற்று இவ்வளவுதாரம் வரவிடுத்ததுமெத்தவும்
அழகாகவிரூக்கின்றதேனறினைந்து தன்னைச்சூழ்ந்திருக்
கின்ற அவுணவீரர்மீதில் விழிகளைப்பரப்பி யிவன் பிரா
ணனை நிமைப்போதில் வாங்கக்கடவீரென்று ஆக்கியாபி
த்தமாத்நிரத்தில் மிருகங்களுக்கரசனாகவிரூக்கின்ற வீர
சிங்கத்தைக் கானகத்தில் வேட்டையாடித்திரியும் வேடர்
கள் வளைந்துகொண்டு போராடியதைப் போலப் பொன்
போன்று விளங்குந் திருமேனியைப்படைத்த வீரவாகு
தேவரை நாற்புறங்களினும் வளைந்துகொண்டுஅதிககோ
பாவேசங்களுடன் போர்செய்யத்தொடங்கினர். ஒருபாரி
சத்திற் பலகோடி அவுணர்சேறி வேலாயுதங்களைக் குறிக்
கொண்டு வீசவும் மற்றொருபுறத்தில் மந்தரத்தையொத்
த தண்டாயுதங்களைச் சழற்றிஎறிந்தும் ஒருபுறத்தில்மு
சலங்களைச் செலுத்தியும் பிண்டிபாலங்களைவிசியும்கப்ப
ணங்களைத்தூண்டியும் நீண்டவீற்களை வட்டாகாரமாகவ
ளைத்துக்கொடியபாணங்களைப்பிரயோகித்தும்சூரியசூல
ங்களைவிசியும் தோமரங்களைவிடுத்தும் இந்தப்பிரகாரம்
அவுணர்மேலீட்டி அஸ்திரசஸ்திரங்களை ஒன்றனந்தமா
க ஆயிரக்கிரண சமூகங்களையுடைய சூரியபகவானே யி
டிகளைப்பெருக்கும் மேகங்கள் மறைத்ததைப்போல அ
மோகமாகச்செலுத்திக் கொடிய சண்டைகொடுத்தி வரு
வதை வீரவாகுதேவர்கண்டு திருநகைகொண்டு சற்றும்
மனந்தளராமல்தீரத்துடனெதிர்த்துக் கூர்மையாகச்சொ
லித்திருக்குந் தமது உடைவாளாயுதத்தை உறையினிட
த்திருந்துருவிக் கரத்திற் பற்றிக்கொண்டு உதறிலகுப்பா
ய்ந்து மனதிற்கோபாக்கினிழுண்டு பாதிக்க உருத்துத்த
ன்பேரிலெதிர்த்துப் போர்கொடுக்கும்அவுணர்ச்சேனாசுமு
த்திரத்தைச் சூதியிற் சுற்றிச்சுற்றிக்கொல்லத்தொடங்கி
அரக்கினை செய்யப்பட்டு வானத்தையளாவலின்றபருவ
தத்தின்மீதற் சூரமாமகிய வெம்மையைக்காட்டும்அக்கி
னிதேவன் சிறிப்பற்றிக் காய்ந்துருக்கி அதனுருவமுற்
றினும் அதிசீக்கிரத்திற்கதைத்துவாட்டுவதைப்போலத்த
ன்மீதிலெருங்கியெதிர்த்துவந்துசண்டைகொடுத்தவனை
வரையும்அல்லோலகல்லோலப்படும்படிக்கு அதிகரண
சூரனாகிய வீரன்வாளாயுதத்தைஉதறித்திசாதிசையினு
ம்பாய்ந்து பாய்ந்துகொன்ற விதமாவது குளிர்த்தபனிப்
படலத்தையும் இருட் பெருக்கையும் அக்கினிக்கொழுந்
தைப்போலவீசங் கிரணகாந்தியைச் சூரியபகவான்பரப்
பி வாட்டுவதை நிகர்த்து வீரவாகுதேவர் பிரகாசம்பொ
ருந்திய வாளாயுதமொன்றினற் கடலையொப்பப்பார்த்திரு

ந்த சேனைகள் முற்றினும் கண்டதுண்டமாகவெட்டி வெட்டிக் குவித்துலாவினர்.

அக்காலத்தின்பெருகிய உதிரமானது ஆற்றைப்போல இனாந்தோடிச் சமுத்திரத்திற்பாய்ந்து அதனுள்புறப்பை மாற்றிச் செங்கடலாக்கிமகரமச்சங்களுக்கு விருந்துசெய்யவும் இரதகஜதுரகபதானிகளைத்தும் ஒன்றாவது ரணக்களத்திற் றேற்றாமல் நாசமடைந்துவெள்ளையாய்த் திதிகள சின்னபின்னப்பட்டிக் குவிந்தும்கஜங்கள்கண்டதுண்டப்பட்டும் வேகமுள்ள புரளிகள்தாறுமாறாகப்புரண்டும் அவுணர் கால்வேறு கரங்களவேறு சிரங்கள் வேறுவேறுகக்கண்டிக்கப்பட்டிப்பிணமலைகளெங்கும் ஓங்கிக் காட்டியகாலத்தில் கவந்தங்கள் மிகுதியாகக்கூடத்தாலும் பூதபைசாச டாகினிகளிக்கூட்டங்கள் நிணமாம்சங்களைத் தெவிட்டவண்டு களித்துக்கெக்கவி கொட்டிக்குதித்து லவவுங் கழுரு பருந்து காக்கைகள் தகைசுளைப்பிடுங்கித் தின்று உதிரங்களையருந்திப் பந்தலைப்போல வானவெல்லையில் வட்டமிடவும் இப்படிக்கு ஐந்தாறுவெள்ளத்தொகைகொண்ட நால்வகைச்சேனைகளைக் கண்டதுண்டமாக வீரவாகுதேவர் வளைந்துவளைந்து வீரவாளினால்வெட்டிச் சங்கரித்துலவு முன்னிலையிற் நப்பிரிந்தமற்றஅவுண வீரர்களைவரும் அதிககாயங்கள் தேகமுற்றும்பட்ட வருத்தத்தினால் தாபரித்துநிற்கப்படாமல்நடுங்கி ஏங்கித்தங்கள் பிராணனைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும்பொருட்டு பூவட்டவெல்லைகளினும் தீவு தீபாந்திரங்களினும் ஆரணியங்களினும் வானகாடிகளினும் மாறுருக்கொண்டோடி ஒளித்தனர். இவ்வாறுஒருவரின்றி மறைந்தகாலத்தில் அந்த விபரீதத்தை வீரசிங்கள்கண்டு மனம்பொறாமல் மானம்பாதிக்க வடவாமுகாக்கினியைப்போல அதிககோபங்கொண்டு அஷ்டதிசைகளினும்விண்ணகரத்தினும்புகழுவோங்கி யிராநின்ற புசங்களைப்பெற்றவீரவாகுபேரில் முத்தலைச்சூலமொன்றைக்குறிகொண்டுகடாவினை அப்படைவெளிப் பட்டவுடன் அனலையிறைத்துவேகமாய் வருவதை வீரன்கண்டுதன்கரத்திற்பற்றியவாளினால் இருதுண்டமாக வெட்டித்தள்ளி ஜயவுச்சாகத்துடன்சிறுங்கராதஞ்செய்யும்போது தான்விட்ட சூலத்தைக்கண்டித்ததுமன்றியில் கெலிப்புடன் வீறியிருப்பதைவீரசிங்கள்கண்டு ஆண்டிறம்பெற்ற வீரவாகு பராக்கிரமங்களைமதித்து இவனைச் சலபமாகவெண்ணப்படாதுதகுந்த பிரயத்தினங்களினால் வெல்லவேண்டுமெனநிச்சயித்தவனுய்த் தன்னிடத்திலிருக்கின்ற படைகளில்முக்கியமாகியவச் சிராயுதத்தையெடுத்துவலிகொண்டு வீசியபோதுவீரவாகுதேவர் எதிரிப்பாய்ந்துவானேவீசி அதையுந்துண்டமாக வெட்டித் தள்ளியதுமன்றியிற் பகைவன் மற்றொருபடையை யெடுத்துச் சண்டைகொடுப்பதற்குமுன்னமலகுப்பாய்ந்து அவுணவீரன் முன்குதித்துப் பின்னிடந்து முன்னடிப்பாய்ந்து மின்னலையொத்த வானையுதறிவீசிக்கரங்களைக் கண்டித்தெறிந்து கொடியபாதகன் சிரத்தைவெட்டிக் கடலிற்றள்ளிஎதிர்ப்பவரொருவருமில்லாமையால் ஒப்பற்ற வானாயுதத்தைஉறையிற்சேர்த்துக்கொண்டுதாமவந்தகாரியத்தைமுடித்துப்போகுமுன்னமநேர்ந்தபோனா விநாயகப்பிரீதியாக வென்றுவெற்றிகொண்டுவீரலட்சுமி புசங்களிற் குடிகொண்டிருக்க வேலாயுதசவாமியார் விடுத்த தூதன்அத்தலத்தைக்கடந்து போவதற்கு யத்தனப்பட்டனர்.

இலங்கைவீழ்படலம்.

—௩௩—

மலங்கொடுசுறவுதாங்குமறிகடன்மீதுமேரு

விவங்கல்சென்றிட்டதென்னவிண்ணிடத்தன்னினிங்கி யலங்கலந்திண்டொள்வள்ளலவுணர்தம்மிருக்கையாகு மிலங்கையங்குவடிமுன்றிலிடைப்படுகிரம்பாய்ந்தான்.

கேட்டார்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே?யென்றுகுதபுராணிகர்மற்ற சரித்திரங்களையுஞ் சொல்லுவார். மகரதிரிங்கலமுதலிய மச்சங்கள் சஞ்சரித்திருக்கின்றசமுத்திரத்தின் மூலமாக மேருகிரியானது பறந்து வருவதைப்போல வானவழிக்கொண்டு வெற்றிமலை புரளும் புசங்களைப்படைத்த வீரவாகுதேவர் போகுமுன்னிலையிற் நம்மைத்தடுத்த வீரசிங்களையாகிய சேனைகளை ஜயங்கொண்டுமனவுச்சாகத்துடன் இலங்கைநகரிற்றேன்றும் முச்சிகரங்களில் மத்தியில் விளங்கும் உன்னதமுள்ளசிகரத்திற்பாய்ந்து நின்றனர், நைமிசாரணியவாசிகளேகிரவுஞ்சபருவத்தை வெற்றிவேலினும் துள்கண்ட பாஸப்பிரமணி யக்கடவுள் விடுத்ததூதன் இலங்கைக்குவட்டிற் குதித்த காலத்தில் அந்நகரத் தத்தளித்துப்பிடம் வருத்தத்தினும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய இராச குமாரன் அதிவீரனென்பவனுமற்ற அவுணவீரரும் மனங்கலங்கிஏங்கிக் கோடையிடியிற்பட்ட சர்ப்பங்களைப்போல யாவருக்குத் தேகங்கள் நடுநடுங்கவாடிச் சோர்ந்து குப்புறவிழுந்து களைத்தனர். இராசதானியாகவிருக்கின்றவீரமாமயேந்திர புரத்துக்கு வடபாரிசத்தில் கெடிஸ்தலமாக விருக்கின்ற இலங்கையின் கொடிமுடிகளினொன்றின்மேல் வலிக்கொப்பற்றவீரன் பாய்ந்துநிற்கும் உறுதிக்காற்றும் கிபிகி டெனவதிர்ந்து அதில்வாசமாயிருந்த அவுணருடன்புலா ல்கமழ்ந்து ஆழ்ந்திருக்கும்கடலில் மெல்லமுழுவதைக்கண்டு வீரன்களித்துப் பார்த்திருந்தனர். இப்பிரகாரம்இலங்கைகடலில் வீழ்வதுஎப்படிக்குக்காட்டியதென்றே வர்கள் முதலானவர்கள் அமுதமுதலிய வளங்களைப் பெற்றினைந்து முன்னொருகாலம் திருப்பாற்கடலை மத்திக்கயத்தனப்பட்டகாலத்தில் முந்தி விநாயக மூர்த்தியைப்பூசித்துத் தொடங்காதகுறைபாட்டிற்குக் கணைசாதிருவுந் திற் கோபங்கொண்டவுடன் தாம்பாகப்பூட்டியிருந்தவாசுகியுடன் மந்தரகிரியானது நிலைதப்பிக் கடலிற்கவிழ்ந்ததைப்போன்றும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகியவீரன்பாதங்களுறுத்திய மாத்திரத்தில் அலைகளைப்பெருக்கியிராநின்றகடலில் அமுந்திய இலங்கை முற்காலத்தில்உலகங்களின்மீது பறந்துவிழுந்து நாசஞ்செய்துலவியபருவதங்களின் சிறகுகளையிந்து மன்னுயிர்களைப் பாதுகாக்கவெண்ணித் தேவராசன் வச்சிராயுதத்தைக்கொண்டு அவற்றின் சிறகினைக்கண்டித்து வருவதைத்தெரிந்தமைநாகபருவதம்பயந்து கடலிற்பாய்ந்தொளித்ததையொத்தும்முற்காலத்திற் சோமுகாசரனென்னும் அவுணராசன்பிரமனைவஞ்சித்துச் சுதர்வேதங்களையும் அபகரித்துக்கொண்டுபோய்ச் சமுத்திரத்தில் ஒளித்திருந்தபோதும்காவிஷ்ணு அவனை அதப்படுத்தி வேதங்களை யதாப்பிரகாரம்பி லைபெறச்செய்யும்பொருட்டு பொன்னையொத்தமேனியை

யுடைய மச்சமாய்ச் சமுத்திரத்திற் பாய்ந்ததையொப்பவும் பிரமன் முடிவுகாலத்திற்சத்தசாகரங்களும்பெரும் புறக்கடலும் கணாபுரணி ஏகமாய்க்கொத்துப் பூமியைப்பாதலத்தில் விழ்ச்செய்தகாலத்திற் பழையபடிக்குநிலத் தைத் தாழ்க்க ன்னோடு மகாவிஷ்ணுவானவர் கூரிய கோடுகளைப்பெற்ற வராகமாய் அப்புனலிற் பாய்ந்ததை நிகர்த்தும் இஃதன்றி யிவ்விரவாகுதேவர் மிதிக்காமற் றுமற் கடற்களையிலின்ற கந்தமாதனம் பாதலத்திலமுந் தியதுடன் விசாலமாக விருந்த இலங்கையுஞ் சமுத்திரத் தில் முழுகியதை யோசிக்குமிடத்தில் முற்காலத்தில் ஒரு பெண் கொடியினிடத்திற் பெற்ற மோகத்தினுள் சலந்தர லென்னும் ரிஷியானவர் சமுத்திரத்தில்விழுந்து தேடி ம்போது இந்திரனும் அவன்மையிலிற் பட்டுக் கடலிற் பாய்ந்ததையொத்தும் கற்கம்பத்தையொத்த புசங்கையுடையவீரன் பாதங்களை யூன்றிநின்ற கால்த்திற்கந்தமானம்நாகருலகத்தி லமுந்தியதெனக் கேள்விப்பட்டதாய் அதனைக் கண்டிவரும்படிக்குப் போனதையொப்ப வீரன்மிதித் த இலங்கை கடலின்முழுகியது.

இவ்விதமாக இலங்கைப்பதியானது கடலிலமுந்தியகாலத்திற் பெண்டிபிள்ளைகள் சுற்றத்தினரோடு அந்நகரில் வாசமாயிருந்த அவுணர் முற்றினுள் திடுக்கிட்டு மனங்கலங்கிவருந்திக் கிலேசித்து வாடிவிழுந்துபுரண்டு மருண்டுபயப்பிராந்திகொண்டளவிறந்தஅவுணர்கள் குடும்பசமே தராகக்கடலில் முழுகியகாலத்திற் சுறாநிமிங்கலங்கள் திருக்கைமுதலிய பருத்தமின்கள் அமோகமாகமேலிட்டு அவர்களைச் சுற்றிக்கொண்டு பருவதாகிருதியாக விருக்கின்ற பாரித்தவுடல்கள் பதைபதைக்க வருத்திய காரணங்களைச் சொல்லக்கேட்பிராக சிலமகரங்கள் தாவிக்கரங்களைப்பற்றித்தறித்தும் சிலகாலங்களைக் கண்டித்தும் சில விசாலமாகிய மாம்பைப்பிளந்தும் சிலசிரங்களைக் கறித்தும் இவ்விதமாக மகரமச்சங்கள் அவுணரைப்பற்றிச் சின்னபின்னமாகத் தொலைத்துத்தின்றுகளித்துவலும்போது அதைக்கண்டசிலஅவுணவீரர் திரத்துவமாய் தாய்தற் றையர் பெண்டிபிள்ளைகள் மாமன் மைத்துனன் இத்தகைய சுற்றத்தினரைச்சேர்த்து வாரியெடுத்துக்கொண்டு மேலிட்டுவரும் மச்சங்களை அதட்டிக்கூவித்துரத்திக் கருநீரை நீந்திமேலெழுபவரும் சிலர் களைத்துத் தன்னினங்களைமறந்து பிராணபதமாகப்போற்றியிருந்த படைகளை யுமெறிந்த போட்டுத்தமது உயினைமாத்திரங்காத்துவெளி வரவும் கும்பலாக எதிர்ப்பட்ட அவுணர்களைச் சிலசுறாக்கள் சுற்றிக்கொண்டகாலத்தில் அவற்றினிடத்துவிருப்பினால் அவுணவீரர்சேர்த்துப் பிடிக்கும்போது பருவதங்களை யொத்த மச்சங்கள் திமிரிக்கொண்டு அவர்களைச்சாடிக்கொன்று திரியவும் சிலபருத்தமின்கள் பசிக்குண்ணும் இச்சைகொண்டு இனாந்துபாய்ந்து தாக்கும்போது அவுணர்களோடுபித்து வாளாயுதங்களினாலும் சூரியினாலும் வேல்களைக்கொண்டும் மச்சங்களின்மீது அதிககோபங் கொண்டு ஒருபுறத்திற்சண்டிக்கொடுக்கவும் உலகங்களெங்கணும் கொண்டாடுகிற் கிர்த்திபெற்ற இலங்கையானது கடலினிடத்தமுந்தியகாலத்தில் அவ்விடத்திலவருந்திவெளிவரும் ஆவலுடன் தாவுகின்றசில தருணமங்கையர்க்களைப்பற்றி மகரமச்சங்களிழுப்பதுபிறந்தாரத்தினிடத்திச்சைகொண்டு கரத்தைப்பற்றி வலிக்குங் காழககையொத்தும் மற்றொருபுறத்திற் சுறாக்களமீறி அவுணகன்

னியர்கள் கரங்களினொன்றைப் பற்றியிழுக்க மற்றக்கரத்தை அவள்குற்றத்தினர் பற்றிவலிக்க மானையொத்த கன்னியர் வருந்துவது ஐம்புலன்கள் தமது வசத்திலியிழுத்தலைக்க வருந்தும்பிராணனை யொப்பக்காட்டவும் வலிமி குத்த திருக்கை சுறாநிமிங்கலங்களாநியாகியமின்கள் அவுணர்கூட்டத்தைப் பார்த்துத்தாவித்தாக்குமுன்னிலையிற் றுரிதமாகத் தமது உடைவாளை யுருவிக்கொண்டு அவற்றினைத்துண்டமாக வெட்டியெறிந்தும் அக்கினியைப்போலச் சிவந்த விழிகளில் அனலைவீசும் சுறாமின்கள்வாட்களைக்கரத்திற் கொண்டிருக்கும் அவுணர்களைக்கொன்று தின்னவருபவைகளின் முதுகைத்தடவிக்கொடுத்து மெல்லப்பற்றித் தமது பேழுவாயிற் போட்டுமென்று தின்றுபசியாநிச்சிலர்வெளிவரவும் ஆழ்ந்த ஜலத்திற்றேற்றாமல்நம்மவர்களைன்று வேறொருநாயகியினது கரத்தைப்பற்றி அவர்களை அனைத்து வெளிவரும்போது அன்னியராகக் கண்டு கரங்களை யுதறிக்கொண்டு சிலகன்னியர்வாடிப்போகவும் சிலர்அவுணர்கள் கைப்பட்டபடியால் இலவாழ்க்கைக் கிசைந்து அவர்களுடன் தொடரவும் சிலஅவுணவீரர் தமதுதேவியொன அன்னியரைத்தாங்கியமுந்தகாலத்தில் அவர்கள் தங்கள்கணவரல்லாததைத் தெரிந்தவுடன் அவர்கள் வாடும்படிக்கு விடுபட்டு மனவருத்தத்துடன் கொழுநதைத்தேடிப்போவது எப்படிக்கிருந்ததெனிக் காமவின்பத்திற் பட்டுவாடுகின்றவனைச்சேர்ந்த ஒருபெண்கொடியானவள் தப்பித்துக்கொண்டு புறம்பிற் போகவருந்துகின்றவரைப்போலக் காட்டவும் கொடுமை தங்கிய மதயானைகளையும் புரவிகளையும் சுறாமின்கள்வளைந்துபற்றி யிழுத்துப்போய்த் தமது மனதுக்கினியபெண்குறாக்களுக் குண்ணக்கொடுத்துக் குலவியிருப்பதால் எத்தகைய சீவராசிகளுக்கும் பெண்களினது மயக்கத்தைவிலக்குவது மிகவுமரிதாக்ககாணுகின்றது.

இவையன்றியுந் தடுப்பதற்கரிய வலிபெற்றசிலமகரமச்சங்கள் பெண்யானைதுதிக்கையினைப் பற்றித்தனக்குரிய பெட்டைச்சுறாவைத் தேடிப்போம்போது அதுநதிர்கொண்டிவந்து குலவுவதுதன்கணவன் வேறொருத்தியினிடத்தில் விருப்புற்றதென்றெண்ணி உபசரித்துத்தன்வயப்படுத்துவதற்குச் சமதையாகக்காட்டவும் இலங்கையுடன் பாதலத்தைச்சேர்ந்த சில அவுணவீரர்த்தத்தளித்துநீந்திக்கடலின்மீதில் வந்தவுடன் கந்தசுவாமிவிடுத்த தூதனைக்கண்டு நடுநடுங்கி சற்று நிற்போமாகில் இவ்வன்மமைக்கொல்வன் சந்தேகமில்லை யென்றெண்ணி பயப்பிராந்தியினால் நாற்புறங்களினுமோடி யொளிக்கவும் கருநீனைக்கடந்து வெளிவந்த சிலமங்கையர் அழுகியதங்கள் கணவரைப்பிரிந்துபோக மனமில்லாதவர்களாய் அவர்களைத்தேடித்திரியும்போது அலைகள் உடையை அலைத்துப்போக வெளிவந்தவுடன் கலகாணுது வருந்திக்கரங்களினால் அல்குலைமுடியுந் தலையவளைத்துத் தனங்களைமறைத்தும் இற்தப்பிரகாரஞ் சில தருணமங்கையர்வெட்கி வருந்தவும் வானத்தையளவிய மாடமாளிகை கூடகோபுரங்களினால் விளங்கிய இலங்கைகடலிலமுந்தியகாலத்தில் அதனுடன் முழுவியெழுந்த சிலகன்னியர்கள் தரித்திருந்தசெம்பட்டாடைநனைந்து அதனிடையில் அல்குல்தோற்றுவதுசிவந்துகாட்டுஞ் சந்திரனிடத்தில் விளங்குங் களங்கத்தை யொப்பவும் கரிய தேகத்தைப்பெற்றசிலஅவுணமங்கையர்கடல்விலிழுந்து தாவி வெளிவரும்போது இடையிற்

றரித்திருந்த வஸ்திர நெகிழ்ந்த மானக்குறைவைக்கண்டு வெட்கிப்புறம்பில் வருவதற்கஞ்சித் தேகாகளைப்போல முகத்தை மாத்திரம்வெளியிற்காட்டித்தேகத்தைநீரில்மறைத்துத் திரியவும் சிலமங்கைய ரிடையிலணிந்தவஸ்திரம் அலைகளிற் சுருண்டுபோக வெளியிவந்துநாணிவளர்க ளாய் அதிசீக்கிரத்தில் வானத்திற்குவி மேகங்களைப்பற் றி யிடையிலுதித்துமிளவும் இந்தப்பிரகாரம்இலங்கையி ல் வாசமாகவிருந்த ஜனங்கள் தத்தளித்துப்படாதபாடுக ளைப்பட்டு வருந்தினர்.

அதிவீரன்வதைப்படலம்.

அன்னதொர்பான்மைகளாகவிலங்கை

முன்னுறுவார்கடலாழ்ந்ததுமுழக

விந்நகர்போற்றியிருந்திடுகின்ற

யின்னுனைவேலதிவீரனுணர்ந்தான்.

ஓ சவுனகாதிரிஷிகளே?மேற்குறித்தபடிக்குஇலங்கை ப்பதியானது கடலிலழுந்தித் தத்தளிக்கு முன்னிலையில் அப்பட்டணத்தைக் காவல்கொண்டிருந்த கூரியவேலைப் படைத்த அதிவீரனென்னும் இராசகுமாரன் இவற்றைத் தெரிந்தவனுய்த் தான்வாசமாயிருந்த நகரங்கடலில்மு முகிவாடுவதைத் திருஷ்டாந்த மாக்ககண்டு அதிகமனவ ருத்தத்தக்கொண்டு வெட்கித் துக்கித்து மானம்பாதிக்க வடவாமுகாக்கினிணைப்போலக்கொதித்துப்புகையுமன வுமெழப் பெருமூச்செறிந்து தியெழநகைத்தவனுய் மன தில் இதை யோசிப்பதாயினன், வச்சிரதேகம்பெற்றதசர் தாமுள்ள சூரபதுமனும் அவன்துணைவர்களும் அவர்க ள் பிள்ளைகளும் இத்தகையகெடுதிகளைச்செய்ய விரும்பு வவொன்று ஒருபோதும் மதிக்கமாட்டேன்அவர்களால்மு டிந்ததல்லாவிடின், இவ்வனர்த்தங்களை யாவர்துணிந்து செய்யவல்லர் நல்லது முற்குறித்த நமதிறைவர்களால்நே ர்ந்ததெனச் சிந்திப்பதற்கு யாதொருதுவையுங்காணே ன் மேலுந் தங்கள்நகரத்துக்கரணை விருக்கின்றஇய்பதி க்குத் திங்குகளை முடியார்கள் அதைக்குறித்து யோசிப்ப துதகுதியன்று இவர்களுக்குத் தாயாகவிருக்கின்றமாயை ஒருபோதும் இவ்விதக்கொடுமையை மனநிலுமெண்ண ன். பிரமன்! விஷ்ணு! சிவபிரான்!ஆகியமும்மூர்த்திகளு ம் இச்செய்கையைக்கருதார்கள் அப்படிக்கிருக்கமற்றதே வர்களில் யாவரிதனை முடிக்கத்துணிவர்மேலும்அவரனை வரும் நமது சிறையிற்பட்டோடியுடங்கி யிருக்கின்றனர், இவர்களுக் கிறைவனாகிய இந்திரனும் நமதரசனுக்கஞ்சி பிராணனைத் தப்பித்துக்கொண்டுமறைந்திருக்கின்றனன், அஷ்டதிசைகளினு மிருப்பவர்களும் வானநாடுகளில்வா சஞ்செய்யும் விண்ணவரும்விஞ்சையர் சித்தர்முதலாகிய வர்கள் நமதரசன் ஆக்கினைபைக்கடந்தொருகாரியங்களை யுஞ் செய்வறியார்கள் ஆதலால்இந்தகெடுதிகளை நினைக் கவு மாட்டார்கள் சத்தருக்களினிற் ஜயசாலிகளாகவித்த லங்களி லிருக்கின்ற அவுணவீரர்கள் சவுரியபரராகவும் மாயைவிஞ்சைகளிற் சிறந்தவர்களாகவு மிருந்தபோதிலு ம் சத்தருக்களையடக்கி வாட்டவல்லசூரபதுமன்படைக் களின் வீரத்துக்கஞ்சி யிவ்விதக் கொடுமைகளைச்செய்யுத்

துணியார்கள் இவர்களேமுடிக்க வஞ்சுவராயின் இக்கால த்திலேநேர்ந்தஅநியாயங்களை நடத்தினவர்களாயவர். பிதா வானவன் என்னைஒருசூரனாக நினைந்துஇந்த இலங்கைப் பதியைப் பத்திரமாகக்காவல் கொண்டிருக்கும் படிக்குக் கட்டளையிட்டுப் போயிருக்கின்ற காலத்திற்பலவெள்ளஞ் சேனைகளுடன் பிள்ளையாகியயான் இந்நகரைக்காத்திருந் தது வெகுநேரத்தியாக விருக்கின்றது.தாபாக்கினியானது தேகமெங்கணும் பற்றிக்கபாலமூலமாக வெழுந்துஅண் டவெல்லேமுற்றும் பரவஅகோரமாகியதவத்தினைச்செய் து மெய்ப்பித்து மாயவித்தைகளையுந் தேவாஸ்திரங்களை யும் வலியையும்கிரமன் முன்னங்கொடுக்கப் பெற்றஎன் வல்லபம் நன்றாகவிருக்கின்றது பிதாவானவர்இவ்விடத் தி லீல்லாமல் இராசகாசியமாகப் போகின்றவேளையிற்கா வல்கொண்டிருந்த பிள்ளையானவன்இந்தஇலங்கையுடன் விசாலமாகிய கடலில்முழுகினென்னால் நமதுசுற்றத்தி னர் நகையார்களோமேலும்இராசாதிராசனாகிய சூரபது மன் இந்தச்செய்தியைக்கேள்விப்படுவனாகிவந்தச்சணமே என்னைக் கொல்லுவிப்ப தன்றியில் என்னைப்பெற்ற தற் தையையும் கண்டிப்பன் மேலும் நம்மவர்கள் இகழ்ந்து பேசவும்வரும் அப்படிக்குநெருமாகில் என்சவுரியம்நன் றாகவிருக்கும் பிள்ளையானவன் குலத்தை உத்தரானஞ் செய்வதற்கிடாய் உலகமுள்ளவரும் பழிதேடி வைப்பது நன்றேவென்று மனம்வருந்தி நொந்து துக்கசாகரத்திற் பட்டு வாடினவனுய் அதிவீரனென்னும்இராசபுத்திரன் ஊழ்வினைப் பிடரியைப்பற்றித் தூண்டத்தன்மனநிலு இவ்விதசவுரியங்களை நினைக்கின்றனன்.

அலைகளேமோதி யினார்திருக்கும் இந்தலவண சமுத் திரத்தின்மேல் நானேநேரிற்போய் இவ்வகைத் தியகரும ங்களைச் செய்தவர்கள் யானொத்தெரிந்து கொண்டுஅவர் களைப் பற்றிக்கொன்று அவர்கள் தேகத்திற்பெருகும் உ திரபானஞ் செய்வேனெனத் தீர்மானித்து தாபத்தைத் தணித்துக் கோபதீபிலனாய்வயிரக்கவசத்தைத்தரித்துநீண் டவிலலைத் தோளில்மாட்டி தேவாஸ்திரமுதலிய படைக ளைச் சேகரித்துக்கொண்டு கரசாடுவிரல்சாடுகளைப்பூட்டி யுத்தசன்னத்தனுப் வெளியிவந்து பலதூதர்களைக் கூவித் துரத்தித் தன்காவலிலடங்கி யிருக்கின்றஇரதகசதுரகப தாதிகளைத் தருவித்து இரதாருடனுய்அவ்வெள்ளங்களு டன் பிரயாணப்பட்டு வெற்றிமுரசம் ரணபேரிமுதலிய பொற்பறவைகள் முழங்க வீராவேசத்துடன்அதிசீக்கிர த்திற் கடற்ககையிற் சேர்ந்து ஜயசாலியாகியவீரவாகுதே வருக் கெதிரில் வருவதாயினன் அவன்தோற்றமர்னதுச ர்வசங்காரமூர்த்தியாகிய சிவபிரான்மீதுசிறியெழும்படிக்கு ஆலகாலவிஷமானது திருப்பாற்கடலினிடத் துற்பவி த்துக் குலவியோங்கியதை யொத்தது, சவுனகாதிரிஷிக ளே மேற்குறித்த படிக்குத் தத்தளித்துக்கடலினிடத்து முழுகிய இலங்கையைப்போற்றியிருந்த அதிவீரன்உயு த்த சன்னத்தனுய்ச் சேனைகள் சூழ்ந்து வரப்பெருமை பொருந்திய கடலானது கொதித்தோங்கிய அலைக்கொழு ந்ததூவி நிற்பதைவிகர்த்துத்தூளிதந் தேகமெங்கும்விள க்கக் கொடிமுடியினுச்சியில்வீறியிருக்கின்றபுகுபலபரா க்கிரம சாலியாகிய வீரவாகுதேவனா நேரிற்கண்டு அவ் வீராதிவீரன் நிற்கின்ற தீரத்தைப்பார்த்த மாத்திரத்தி ல் இராசகுமாரனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்துமனம் வேகப்பற்களைநெறநெறனக்கடித்துத்தீயும்புகையுமெழ

நகைத்து நல்லகாரியம் தேவர்கள் கூட்டத்திலொருவனாக
வீருக்கப்பட்ட விவன் ஆண்டிறம்பெற்ற சூரனைப்போல
எண்ணிசையினும் புகழ்நின்ற நமது இலங்கைப் பதியை
அலைகள் மிகுந்த கடல் ஸ்ரீமுகச்செய்ததுமன்றியிப்பயமி
ல்லாமல் இச்சிகரத்தில் நிற்கின்றனன், ஆதலால் அஷ்ட
திசைகள் முதலாகிய பதங்களினும் கொண்டாடிப் பணியு
ம் பிரபலவான்களாகிய அவுணர் ஆணையாக்கினை வெகுநே
த்திநேத்தியென்று யாளிமுகன் பிள்ளையானவன் துரிதமா
க இவனைப்பற்றிக்கொண்டு பிராணனைக் கொள்ளுகொள்
ளக்கடவனென நினைந்தவனும் மேலேறி நடக்கும்போது
அந்நகரவாசிகள் கடல் ஸ்ரீமுகத்தி அலைகின்ற வேடிக்கை
களைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்த பேரறிவாளியாகிய வீரவா
குதேவர் அவன்கருத்தின் குறிப்பைத்தெரிந்து இவனுக்
கும் நாசகாலம்நேர்ந்ததுபோற் காணுகின்றதென் மென்
ணி அவன்மேல்நடத்துவதையும் பார்த்திருக்கும்போது
அந்நகரனுடன் கூடிவந்த நால்வகைச்சேனைகளும் கை
மிஞ்சிச்சிலர் பாரித்தவிற்களைவளைத்துச்சோனேமாரியை
ப்போலபாணங்களைப் பிரயோகித்தும் எழுவாயுதம்-மழ
வாயுதம்- பிண்டிபாலம்-கப்பணம்-முசலம்- சக்கரமாதிய
அஸ்திரசஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துப்பலதிசையினும்
சூழ்ந்து அகோரமாகிய உயுத்தங்களைச் செய்யும்போது
வலயிற்சிறந்த வீரன்தமது அரையிலிருக்கும் உரையிற்
செருகியிருந்த உடைவாளாயுதத்தைஉருவி கரத்திற்பற்
றிக்கொண்டு தம்மைவளைந்து பொருதிருக்கின்ற அவுண
ர்பிராணன் துடித்துஉடல்கள்கண்டதுண்டப்பட்டிறைந்
து துள்ளிவிழும் படியாகச்சங்கரிக்கத்தொடங்கினவ்வொ
ருவிசலில் அளவற்றசிரங்களற்று விழவும்கணக்கற்றகா
ங்கள் வெட்டுண்டுசிறையும் அமோகமாகிய தோள்கள்சரி
ந்தும் கால்கள் தறிபட்டும் மார்பங்கள் பிளந்து வயிறுபி
றுண்டு சர்ப்பங்களைப்போலக் குடல்கள் பதைபதைத்தி
னாயவும் சரீரம் சின்னபின்னப்பட வெட்டுண்டும் இப்ப
டிக்கு எதிர்த்த அவுணர்ச்சேனைகள் பிராணனைப்போக்கி
க்களத்திலொருவரு மில்லாமல்மாண்டு அவர்கள்செய்யு
ம் சண்டையுமற்ற துரகங்களைத்தும் வண்டில்அச்சம
ச்சு குத்துக்கால் கொடுங்கை கொடி குடை சிகரம்இவை
கள் வெவ்வேறாகச் சிதைந்தும் யானைகள் துதிக்கை தந்த
ங்கள் கால்கள் தாறுமாறாகக்கண்டிக்கப்பட்டு விழவும்சு
தினாக்கூட்டங்கள் பின்ன லிட்டிருக்கும் பிடரியியிரினை
வாய்ந்த தலைகள்வீரகண்டையணிந்த கால்கள் கவரியை
யொத்தசையும் வால்கள் கண்டதுண்டங்களாகவிழவும்இ
ந்தப்பிரகாரம் சதுரங்கச்சேனைகளும்மாண்டுபோனகால
லத்திற் பெருகிய உதிரவெள்ளத்திற்செம்பட்ட மயிரா
யுடைய அவுணர்சிரங்கள் மிதந்தோடிக் கருங்கடலெங்க
னும் மிதந்திருப்பது கொடிகள்படர்ந்தோடி யிருக்கின்
ற பலளக்காட்டிற் செந்தாமரைமலர்கள் மலர்ந்திருப்ப
தைப்போன்றது.

இவ்விதங்களாகப் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீர
வாகுதேவர் அவுணர்ப்படைகளை வளைத்துக்கொண்டு வெ
ட்டித்தள்ளியகாலையில்தாண்டவர் களேபரங்கள் மலை
ளாகக்குவிந்து கலைத்தூர்த்து மேலோங்கிச் செம்மணி
களால் வேறொரு இலங்கையைப்படைத்ததைப்போலவி
ளங்கவும், இவ்விதங்களாகத் தன்னைச்சூழ்ந்துவந்த சே
னைகளைத்தும் சின்னபின்னப்பட்டுச் சமுத்திரத்திற்கு
வந்ததை வீரபராக்கிரமசாலியாகிய அதிவீரன்கண்டு வட

வாழ்காக்கினியையொப்பச்சிறி அடாபயலே? கொஞ்சமா
வது பயமில்லாமல் என்னுடன்வந்த சேனைகளைத்தை
யும் வெட்டியெறிந்தனை ஆதலால் உன்னைப்பிராணனுட
ன்பற்றி வாழிந் போட்டுக்கசகசென்று மென்றுநின்பன் அ
தையும்பார்க்கப் போகின்றனையென்பபொங்கிச் சண்டை
க்காரம்பித்து மேல்வருகின்ற அதிவீரன்சேவகத்தை வீ
ரன்கண்டு அடா! இராட்சதப்பட்டிமகனே! எந்தலே
ழாய்விழுந்து பிதற்றுகின்றன துரிதமாக வாவாவென்ற
ழைத்தகாலத்தில் அவுணராசகுமாரனுக்கு அதிககோப
ம்பிரவேசித்துத் தன்னிடத்திலிருக்கின்ற கைவேலாயுத
த்தையெடுத்து சண்டைக்கெதிர்த்திருக்கின்ற இவனைவ
ளைத்துக்கொண்டு இந்தநிமிஷத்திற்கொன்றுவரக்கடவை
யெனக் குறித்துச்செலுத்தினன். இப்படிக்குக் கொடிய
னாகிய இராசகுமாரனளிந்த படையானது எரிந்து பு
கைந்துகொண்டு தன்மார்புக்கிலக்காக வருவதன்முன்ன
ம் அதன்வீரத்துக்கு மேற்பட்ட பராக்கிரமசாலியாகிய
வீரவாகுதேவர் அவ்வேலின் முயற்சியைப்பார்த்து அக்
கினிக்கொழுந்தையொப்ப சொலித்துத் தன்கரத்திலிருக்
கும் வாளாயுதத்தினால் இரண்டுதுண்டமாகிவிழ்ந்தவெ
யெறிந்தனர். இந்தப்பிரகாரம் தான்செலுத்திய வேல்கண்
டிக்கப்பட்டுப்போனதை அதிவீரன்தெரிந்து ரவுத்திரா
காரமாகக்கொதித்து மந்தரகிரியையொத்ததண்டமொன்
றையெடுத்துக் கரத்திற்பற்றிக்கிறுகிறெனச்சுழற்றிநமதா
ணையாக்கினையைச் சட்டைசெய்யாமல்எதிர்த்துச்சண்டை
கொடுத்திருக்கின்ற உன்னரியபிராணனை யிப்படைவாங்
கி வீரசொர்க்கத்திற் சேர்ப்பதற்குத் தடையிலையென்
று சபதம்பேசித் தேவர்கள்புகழ்ந்துகொண்டாடும் ஜய
சாலியாகிய வீரவாகுதேவர் சரீரத்திற்குக்கும்படிக்குவி
ட்டனன். இவ்வண்ணம் பாதகனாகிய அவுணன்எறிந்த
தண்டமானது அதிவேகங்கொண்டு சூழறியினாந்து சிறி
வருவதை வீரன்கண்டு அதனைவெட்டியெறியாமலும்வா
ளினுற்றட்டிப் போடாமலும் அதனையொருபொருளாக
மதியாமற் நீரத்துவமாகிற்றுகும்போதுவயிரமலையையொ
த்த மார்பினிடத்திற் கோடையிடியைப்போலவிழுந்துத
ன்வலியொடுங்கிச் சின்னபின்னப்பட்டிப் பறந்துபோன
தை அப்பாதகன்கண்டு அதிகஆச்சரியப்பட்டவனாய் மா
னம்பாதிக்கக் கோபங்கொண்டு அதிவீரனென்பவன் மா
ற்சரியத்தைவிடாமல் தானரிதிந்பெற்றுவைத்திருக்கின்ற
கூரியமுத்தலைச் சூலமொன்றையெடுத்து ஒருவரும்சிகர
ற்ற புசபலபராக்கிரமசாலியாகியவீரவாகுதேவர்மார்பை
ப்பிளந்துகொண்டு போரும்படிக்குக் குறிக்கொண்டு ஓங்கி
வீசியதை நமதையன்கண்டு விடநாகத்தையொப்பச்சிறிச்
சமீபித்தமாத்திரத்தில் அழகிய கரத்தைநீட்டி அப்படை
யைப்பற்றியொடித்து இரண்டுதுண்டமாக்கி விட்டவன்
மீதிலெறிந்தனர்.

இப்பிரகாரம் அனலையிறைத்தோடியசூலப்படையை
ச்சள்ளியைப்போல முறித்தெறிந்தபோது இலங்கைக்க
ரசனாகிய யாளிமுகன்மனதுக்கினிய சூமாரன் கோபித்து
இவனை யிவ்விதப்போரில் வெல்வதுமிகவுமரிதாக்ககாணு
கின்றது, ஆதலால் வேறொருதந்திரத்தினால்வாட்டிக்கொ
ல்லக்கடவேனைத்தீர்மானித்தவனும் வீரவாளொன்றை
க் கரத்திற்கொண்டுதேனாவிட்டிலத்திற்குத்தித்துமுன்ன
டிவைத்துப்பின்னடிவாங்கித்தாண்டிக் காளமேகத்திலெ
ழும் பின்னலைப்போல வளைச்சுழற்றி யிடசாரிலவசாரி

யாகக் காற்றாடியையொப்ப வட்டனைவந்து தன்கரத்திற் கொண்டவாளாயுதத்தைக் கடல்நீர் அலைவதற்கஞ்சிப்பு ரண்டெழும் வானையினைப்போல இடத்தினும்வலத்தினும் வாட்போருக்குரிய கிரமப்படிக்குச்சுற்றிக்கொண்டவீரவாகுதேவனாப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவான். இந்த வாளாயுதத்தைப் பிரமன் நான்செய்த தவத்திற்கிரங்கி அனுக்கிரகித்தனன். மேலும் எத்தகையர்களுக்காகிலும் இது தனைப்பேதிப்பது அரிது அப்படிப்பட்ட சிறந்தபடையை க்கரத்திற் பற்றி யிருக்கின்றனன் இதனால் உன்னரிய பிராணனைப் போக்கிக்கொள்வது நிச்சயம் தாமசப்படாமற்சண்டைக்கு வாவாவென்று வசைமொழிகளைச் சொல்லிக் கொண்டு குற்றமற்ற வீரவாகுதேவர் முன்சென்றமாதிரித்தில் அவர்மாறுத்தரங்கொடுப்பதாயினர். உன்சவுரியமும் வலையும் வெகு நேத்தி நேத்தி நம்மைஜயிப்பையாகிற் சகலரும் உன்னைக்கொண்டாடுவர் ஆதலால்வீண்வார்த்தைகளைப் பிதற்றுவிதிறம் பயனென்னை ஜயசாலிகளாகவிருக்கின்றவர்கள் தங்களைப்புகழ்ந்து பேசார்கள் துரிதமாய் வாட்போருக்கு வரக்கடவை எதோவுன்சாமர்த்தியத்தைப் பார்ப்போமென்று பேசியகாலத்தில் அதிவீரன் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து வானைவீசிச் சமீபித்தகாலத்தில் வீரவாகுதேவரும் எதிரில்நேர்ந்தனர்.

இவ்விதமாக இருதிறவரும் வலம் இடம் இடம் வலமாகச்சுழன்று சுழன்று மாறிமாறிப்பாய்ந்து வாட்போனைச் செய்துவருவது எப்படிக்கிருக்கின்றதெனில், விசாலமாகிய வானவெல்லையில் இரண்டுமேகக்களெதிர்த்துமின்னல்களைவீசி மறைத்துமிட்டும் வெளியிடெவையொத்தும் மேலும் அவ்விருவீரரும் ஒருவரைஒருவர் வெல்லநீனைந்து வாளாயுதங்களைவிதிர்த்துச் சிரங்களுக்குக்குறி கொண்டுவிசியும் கண்டத்தினைக்குறித்துமோதியும் கன்னத்துக்குக் குறிபார்த்துவெட்டியும் புசங்களைநோக்கிவிசியும் வீரகண்டைதரித்த கால்களைக்குறித்துவிசியும்மாற்புக்கிலக்காகவிசியும் இவ்வண்ணம் வீரவாகுதேவரும் அதிவீரனும் கைகலந்து தேகத்திலிராநின்ற உறுப்புக்களைக் குறிபார்த்துப்பார்த்துப்பின்னப்படுத்தும்படிக்குசாஸ்திரயுக்தமாய்த் தகந்தகாயமாகப் பிரகாசித்திராநின்றவாளாயுதங்களை வீசி வீசி மாறிமாறித்திரிந்தும் தங்களுதேகத்திற்படாமற்றட்டியும் வெகுநேரமாகப்பொருது வருகின்றவேளையில் எமதிறைவனாகியபாலசப்பிரமணியதேவர்விடுத்த தூதனைவர் தம்முடன் வாங்கொண்டு உயுத்தஞ்செய்கின்றவனை யித்தனைநேரம்வாதுகொடுக்கப்பார்த்திருப்பதுதகுதியோ, ஆதலால் வலிதின்லலாமல் வாளவிஞ்சையின் முறைப்படிக்குவெற்றிகொள்வது நீதியென்றெண்ணினவராய் ஒருசாரியின்னிடந்துபாய்ந்துவாளாயுதத்தைவீசி அதிவீரன் இரண்டிபாதங்களுக்கும் சிரத்தையும் தோள்களையும் மார்பையும்கண்டதுண்டமாகத் துணித்து நிலத்திற்றள்ளியகாலத்தில் யமதருமராசன் அவன்பிராணனைக்கொண்டோயினன்.

மகேந்திரஞ்செல்படலம்.

வீரவாகுசின்னவ்விதிரனைவீட்டித்

தானாவாளுரைசெலுத்தியெவெஞ்சமாதணித்து
நேரில்வீரமாமகேந்திரம்போவதுநினைந்தே
யேருலாவருமிலங்கையினெல்லேநீத்தெழுந்தான்.

வீரவாகுதேவர் மேற்குறித்தபடிக்கு அதிவீரனென்னும் இராசகுமாரனைக்கண்ட துண்டமாகவெட்டி யெறிந்தபின்புபுகைவரொருவருமில்லாமையாற் பிரகாசம்பொருந்திய கூரியவாளாயுதத்தை உறையிற்செருகிச் சமர்க்களத்தைநீங்கிப் பலவளங்களினுஞ் சிறந்திருக்கும் கெடிஸ்தலமாகிய வீரமாமயேந்திரபுரிக்குப் போவதாகினைந்து பொன்மயமாகவிளங்கும் இலங்கையெல்லையைக்கடந்து வானவழிக்கொண்டுசென்றனர். இந்தப்பிரகாரம்வீரவாகுதேவர் அந்தரத்திலெழுந்தகாலத்திற் சமுத்திரத்திலெழுந்திப்பாதலத்தைச்சேர்ந்திருந்த இலங்கைத் தீபமானது சோலெனமேலெழுந்து யதாப்பிரகாரம்நின்றது. அஃதெப்படிக்கிருந்ததெனில், சுமைமிகுதியிற்ற கடலில் மூழ்கிய கப்பலானது பாரத்தையிறக்கிய மாத்திரத்தில் சுலபமாக மேலோங்கிநின்றதையொத்தும், சிருஷ்டிகாத்தனாகியபிரமன்உறங்கும் யுகமுடிவிற சத்தசாகரங்களும் பெருகி அண்டபுவனங்களெங்கணும் நிறைந்தோங்கியஜல்ப்பிரவாகத்திற் பட்டு மறைந்திருந்த மகம்மேருவானது அவ்விரவொழிந்து சிவபிரான் கட்டளையின்படிக்குப் பன்னிருசூரியரும் ஏகமாய் அதிகசுவாலையொயெரிக்கப் பழையபடிக்குச் சமுத்திரங்கள்சுருங்கித் தத்தம் எல்லையைச்சேர்ந்தகாலத்திற் பொன்வானவெளிப்பட்டுநின்றதுக்குச் சமதையாகவும் பலராலும் இகழ்த்தக்க கொலைமுதலிய கொடியதொழிலைச்செய்தவரும் பாபிகளாகியஅவுணை இலங்கையானது பற்பலதூலங்களாகத் தாங்கியிருந்தகாரணத்தினால் சம்பவித்திருக்கின்ற மிகுத்தபவந்தொடக்கினைஞானவானாகிய வீரவாகுதேவருடையபாதாரவிந்தங்களின் பரிசுப்பட்டமாத் திரத்தில் ஒழித்து அதனால் மூடியிருந்த அமுக்கைக்கமுவிப் பரிசுத்தமாகவிருக்கரினைந்துதெளிந்த கருநீனாவாய்ந்த கடலிற் படிந்துபுவுத்திரமாக வெழுந்ததைப்போன்றும் பூர்வத்திற் கடையு கமுடியில் எமதிறைவனாகிய சிவபிரான் அனுக்கிரகத்தினால் வெளிவந்த மகாவீஷ்ணுவினது உந்திக்கமலமூலமாகத்தோற்றிய பிரமன் படைப்பின் வீக்கத்தைப்போலவும் வீரகண்டையணிந்த வீரவாகுதேவர் மிதிப்புக்காற்றாமல் மேகங்களிறங்கி நீனாயுண்டு சஞ்சரித்திருக்கும் கடலிற் பட்டிருந்த இலங்கைநகரமானது பழையபடிக்குவெளியிலெழுந்துநின்றது, இவ்விதஅதிசயங்களைக்காட்டும் இலங்கையெல்லையைக்கடந்து அந்தரகமனமாகத்தாவி ஆயிரயோசனை தூரஞ்சென்று வீரலட்சுமிகுடிக்கொண்டிருக்கும் வெற்றிமாலையணிந்த புயங்களைவாய்ந்த வீரவாகுதேவர் தேவகாதகனாகிய சூரபதுமன் வாசஞ்செய்யும்வீரமாமயேந்திரத்தின் எல்லையைச்சேர்ந்து சக்கிரவாகுகிரியினை நிகர்த்துவனைந்து வானத்தையளாவிநிற்கும் பொன்மதிலையும் அதன்மீதிலணிபடவிருக்கின்ற கொம்மைகளையும் மற்றஉறுப்புகளின் தீர்மானங்களையும் விசாலமாகவுயர்த்திராநின்ற வாயிலினையும் அதன்மீது பலநிலை

களைப்பெற்றுச் சித்திரங்களை யுடையதாய்நவரத்தினமயமாகவானத்தைபளாவ விளங்கும் கோபுரத்தையும்நிதானித்துப் பார்த்துக்கொண்டு திருக்கயிலையாயிலைப் போற்றியிருக்கும் நந்தியேம் பெருமான் கணத்தலைவர்களிற் சிறந்தவீரவாகுதேவர் வருகின்றமாரக்கத்துக்குநேராகமயேந்திரபுரியின் வடபாரசித்திற்றோன்றும் வாயிலின்முதல்நிலையில் வாசமாய்க் கொடியிற் கொடியராகியகோரனென்றும் அதிகோரனென்றும் பெயரினைப்பெற்ற சேனேத்தலைவர்கள் வீரபராக்கிரமசால்களாகிய அவுண்சயின்னியங்கள் வெள்ளக்கணக்கிற் போற்றிவரக்கண்ணிமையைப்போலவிருந்து இடைவிடாமற் காத்துவருவார். அவ்வாயில்லிடத்திருக்கின்றசேனையின்தொகையைக் கேட்பீராக.

மேருவுக்குச் சமதையாகப்பொன்வண்டில் அச்சுமச்சு குத்துக்கால் கொடுக்கைமுதலிய உறுப்புகளுடன் விளங்கும் ரதங்கள் ஆயிரவெள்ளம், மும்மதங்களையும்பெருக்கிவீறி நீலகிரிக்குச் சமதையாகவிருக்கும் யானைக்கூட்டங்கள் ஆயிரவெள்ளம், தத்தித்தாவிப் பகைவர் சிங்களில்மிதிக்கவல்ல புரவிகள் இரண்டாயிரவெள்ளம், இத்தொகைகொண்ட சர்வாயுதபாணிகளாகிய கால்பலங்கள் இத்தகைய நால்வகைச்சேனையினவையெழும்புறங்களினும் கொம்மைகளிமிதின்மற்றவிடங்களினும்நிமைகொட்டாமற் போற்றியுலவிவரவும் அடிக்கடி காவலாளிகளைக் கண்டிதமாக விசாரணை செய்துகொண்டு சேனாதிபதிகளிருவரும் அவ்வாயில்லின்மீதுநின்றனர், இவ்விதமாகச் சதுரங்கச்சேனையும் எங்கணும்பரந்து சமுத்திரத்தைப்போல ஆர்ப்பரித்துத் தத்தமது காவல்களிற்பிசகின்றியிருக்கின்ற அமோகமாகிய பெருங்கூட்டத்தைவீரன்கண்டு அதிசயித்தவராய்ப் பகைவர்கொண்டிருக்கும் போற்றுதல் கிரமங்களையும் தீரத்தையும்அவர்கள்சுலபியங்களையும் நிதானித்துப்பார்த்துஅந்நகரத்துக்குள்ளே பிரவேசித்துச் சூரனைக்கண்டு வார்த்தையாடிவரவிருந்தநிலைமைமற்றது தடைபட்டுவின்று இதனையோசிப்பதாயினர், நான்இவ்வாயிலின்மூலமாகத் தாராளமாகப்போகயத்தனப்படுவேனென இத்தலத்திற்காவல்கொண்டிருக்கின்ற சேனாவீரத்தித்துச் சண்டைக்குநேர்வர் அக்காலத்தில்தான் பின்னிடையாமற் கடியவனாயிற் போர்செய்யினும் இவர்கள்முற்றினும் மாள்வதற்குஒருதினமுமுமையுஞ்செல்லும் அப்படிக்குவருந்தி வெற்றிகொண்டபோதிலும் அத்துடன் நிந்தமாட்டாது இராசதானியாகவிருக்கின்ற இப்பட்டணத்திலிருந்து இரதகசதுரகபாதிகள் வெள்ளக்கணக்கில் மேலுமேலும் வருவதற்கையமில்லை அப்படிக்கு நேர்ந்தநேர்ந்த சயினியங்களுடன்எமதிறைவனாகிய கந்தசவாமியார் கிருபாகடட்சத்தினால் நானொருவனுமெதிர்த்து யுத்தத்தைச்செய்து சின்னபின்னப்பட்டக் கண்டித்துக்கொல்லவேனாயினும் இப்பட்டணத்திலடங்கியிருக்கின்ற சேனப்பெருக்கையொழிப்பதற்கு வெகுநாள்செல்லும் அவுணர் பலஹீனரன்று அதிகவருத்தங்கொண்டு வெற்றிபெறுதற்குப் பலதினங்களாயினுமாகட்டும் இந்நமயேந்திரபுரியிலடங்கிய படைகளை என்புயவலிமைகொண்டு முடித்தசெய்தியைக் கேள்விப்படுவானுயிற் சூரபதுமன்கோபித்து ஜயசாலிகளாகிய தன் துணைவர் புத்திரர்களைச் சண்டைக்குத் துண்டிவன் அவர்களமிகவும் பலாஷ்டிகள் மாயவித்தைகளிற் சிறந்தவர்

கள் அத்தகையவல்பெற்ற தம்பியர் பிள்ளைகள் சேனேத்தலைவர் மந்திரிபிரதானிகள் முதலானவர்களைவெல்லவது மிகவுமரிதாக விருந்தபோதிலும் வெற்றிவேலாயுதக் கடவுளினது கிருபானோக்க வலிகொண்டு பற்பகலித்தலத்திலிருந்து கொடியபோனைச்செய்து அவர்களையெல்லாயும் சங்கரித்துமாய்ப்பேனாநினும் எவர்களாலும் வெல்லுதற்கரிய ஜயசாலியான வச்சிரதேகத்தைப்பெற்ற சூரபதுமன் வடவையைப்போற்சிநி வந்தெதிர்த்துப் போர்செய்யுமுன்னிலையில் நானும் பின்னிடையாமல் அளவற்றபகல் ஓய்வின்றிச் சண்டைகொடுப்பினும் அவுணராசன் முற்காலத்திற் செய்திருக்கின்ற தவமுயற்சியினால் தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரானிடத்திற் பெற்றிருக்கின்ற வரப்பிரசாத முயற்சியினால் ஒருபோதுமானான் அவனைப் பிரமன்விஷ்ணு பலதேவர்களுடனும்நேர்த்துவாதாடினும்வெல்லவதரிது மேலும்அவன் ஆணையாக்கினைக்குப்பயந்து அவன்கட்டளைப்படிக்கு நடந்துவருகின்றனர்.

அப்படிக்கிருக்க மற்மெவர்களால் அவனைஜயங்கொள்ளப்படும்அவ்வாறேபற்பகல் நானெதிர்த்துக்கூடியதந்திரங்களினொச்சண்டைகொடுத்தபோதிலும் சற்றும்இளைத்துப்பின்னிடையான்இவ்விதமாகப் புறகிடாமலெதிர்த்துக்கின்ற காலத்தில்தான் பின்வாங்காமல்விருதாவிற்சீரம்வருந்திப்போருதும் வெற்றிபெறாமல் மனவெறுப்புடன்மீண்டுபோவதுஎன்போலிகளுக்கழகன் றுமேலும் வீரருக்கிடத்தீநீதிப்படிக்குச்சண்டை கொடுத்துக்கொண்டேயிருக்கவரும்எக்காலத்தினும் வீணவாதுகொடுத்திருப்பதன்றியில்அவன்சிறையிற்பட்டிருக்கின்றதேவனா மீட்கக்கூடுமோ அல்லதுபற்பகல்பொருது ஜயம் பெறாதகாரணத்தினால் சண்டையை நிறுத்தி நான்வந்ததுதான் காரணங்களை அவனுடன்சொல்லி அதற்கவன் கருத்தினன்தென்று தெரிந்துபோவதற்குக் கூடுமோ ஒருபோதிலும் கிட்ட நெருங்கவொட்டான் நெடுங்காலம் நான்சண்டைசெய்தே விருதாவில்நனைச்செலுத்தவரும், ஆதலால்நானாயகனாகவும் பரம்பொருள் நாயகமாகவும் ஒப்பற்றவேதங்களுக்கு நாயகமாகவும் சிவபிரா னருளுருவாகத்தோற்றிய நாயகனாகவும் விண்ணவர்களையெருக்கும் நாயகமாகவும் சண்முகங்களைப்படைத்த நாயகனாகவும்நீர்மலமாகவிளங்கும் சோதிநாயகமாகவும் எம்மையாளுங்கிருபைக்கு நாயகமாகவு மிராநின்றபாலசப்பிரமணியக் கடவுளல்லது சூரபதுமனைக்கொல்லத் தக்கவாய்விருக்கின்றனர் மேலும்சுலபியத்தை நினைந்து இத்தலத்தைநீங்காமலிருந்து சூரபதுமனுடன் பொருதிருப்பேனெனவும் எமதிறைவனாகிய ஆறுமுகப்பெருமாள் ஒருகாலம்வந்து சுலபியபரனாகிய சூரனைவெற்றிவேலினால் சங்கரித்தபின்புகொடிய காவலில்லிருக்கின்ற தேவர்கள் சிறையை விடுவித்துக்கொண்டு போகவேண்டியிருக்கின்றதுஆதலால் அப்பிரயோசனமாகிய சண்டைகொடுத்திருக்க நினைப்பது நீதியன்று மேலும் இக்காரியத்தைத் தொடங்குவதற்குமது பெருமாள் கட்டளையுமில்லை மேலும் தூதாகவந்தவர்கள் முடிக்கத் தக்ககாரியமுமன்று இத்தகையசங்கட்டங்களிருப்பதாற்போர்வினையாதமார்க்கமாய்நகரத்துக்குள்ளே பிரவேசித்து நாம்வந்தகருமத்தைமுடித்துக்கொண்டு திரும்புவதே நன்மையென்று ஒப்பற்ற விவேகசம்பன்னராகியவீரவாகுதேவர் தீர்மானித்தவராய் அந்தக் கோபுரவாயிலினெல்லையைக்கடந்து புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகியஅவு

ணவீரர் காவல்கொண்டிருக்கும் கோட்டைமதிலின் மேற்புறத்திற் போகக் கூடாமையால் ஒருபாரிசமாகச்சென்று கீழ்க்கோபுர வாயிலைச்சேர்ந்து பார்ப்போமென மனதிலெண்ணி வடபாரிசத்திற் றேன்றும் பொன்மதில்மேலாகப்போகாமல் அதன்பாரிசமாகவானவழிக்கொண்டு நடந்து வாய்காவலைப்பெற்றிருக்கின்ற கீழ்ப்பாரிசவாயிலின்முன் ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர்சேர்ந்து கூர்மையாய் சொல்கிறாரிவ்ற வாளாயுதங்களைக்கரத்திற் கொண்டு அவுண்ச்சேனைகளுக் கதிபராகிய மேதிக்கண்ணென்றும் வீரபானுவென்றும் பெயரைக்கொண்ட இரண்டேவீரரும் அவ்வாயிலினிடத்திற் காவல்கொண்டு வடபுறத்தி லிருக்கின்ற வாயிலினிடத்திலிருந்த அவ்வளவு தொகைகொண்ட சதுரங்கவெள்ளம், சேனைகள் பலபாதகங்கள் சேர்ந்திருப்பதுபோல வெங்கும்பெருங்கிக்கோபுரத்தின் மீதினும் கொத்தாங்களிடத்தினும் மதிவறுப்பினும் ஆபுதபாணிகளாகநின்ற இடைவிடாமற்போற்றியிருப்பதை வண்டினங்க ளுறதவெற்றிமாலேபுரளும் புசங்களைப்பெற்ற வீரவாகுதேவர்கண்டு அவர்கள்காவலின்வலையும் சேனைப்பெருக்கையும் நிதானித்து அதிகஅற்புதமடைந்தவராய் அத்தலத்திலிருக்கின்ற படைகள் நெருங்கி விண்மண்ணெவ்விடங்களிலும் இடமின்றிக்காத்திருப்பதால் இவ்வாயிலின்மூலமாகவும் போவதரிதென நிச்சயித்து அதன்மூலமாகவும் செல்வது கூடாமையாற்றென்பாரிசவாயிலைச்சேர்ந்து பார்ப்போமென நினைந்து பர்வதாகிருதியாகிய புசங்களைப்பெற்ற வீரவாகுதேவர் அத்தலத்தையும் கடந்து தான் குறித்த திசையைநோக்கிப் போவதாயினர்.

கஜமுகன்வதைப்படலம்.

ஏகாநிப்புழியேந்தல்கீழ்த்திசை
மாகாவற்கொண்மதங்கமாமுகன்
மீகாநெப்பவியன்கலத்தினுக்
காகாயத்தினமர்ந்துபோற்றுவான்.

கேட்டார்களோ! சவுனகாதிரிவினிகளே? வீரவாகுதேவர் தான்சென்ற இரண்டுகோபுரவாயில்க ளிடத்தினுமிராரின்றகாவலின் பெருக்கினுற் பட்டணத்துக் குள்ளேபோகக் கூடாமல் தென்பாரிச வாயிலினிடத்தைச்சேர்ந்து பார்க்கயத்தனித்து அத்தலத்திலிருந்து புதுபுது வானவழிக்கொண்டு போகுமுன்னிலையில் அவ்வாயிலின்மேல்நிலையிற் கப்பலைச்செலுத்தும் மாலுமியைப்போல வாசமாயிருந்து பம்பலகோடி அவுணவீரர் சேவித்துப்போற்றியிருக்கத்தக்கதாக நவரத்தினமயமாய் விளங்குஞ்சிங்காதனத்திலிருந்து அம்மார்க்கமாக ஒருபிராணிகளுந்தக்கட்டளையின்நீரகரத்திற் பிரவேசிக்கவொட்டாமல் ஜயசாலியாகிய கஜமுகனென்னும் சேனைத்தலைவன் காத்துவருவன் அவன்சவுரிய பாக்கிரமங்கலையும் பெருமிதங்களைபுஞ்சொல்லக்கேட்பிராக பந்திபந்தியாகவிளங்கும் ஆயிரம்யானை முகங்களைப்பெற்றவன். அத்தொகை புல்லிய நீரைப் பொழிக்கியிருக்குந் துதிக்கைகளைப் படைத்தவன் நவரத்தின மயமாகிய கம்புரிக்கோடுகள் ஒவ்வொருபாரிசங்களிற் பிறையைப்போல இரட்டையாகப்பெற்றவன்பருவதா

கிருதியாகத்தோற்றும் இரண்டாயிரம் புசங்களைப்படைத்தவன் எக்காலத்துங்கோபமேகுடிக்கொண்டுகாந்திக்கொண்டிருக்கும் மனதைப்பெற்றவன் மன்னுயிரனைத்தினை யுங் காலதிகளிற்கொண்டுபோகவல்ல யமனுக்கும்ஒருயமனையொத்த கொடியதொழிலை நடத்தும்பாதகன்ஒருகாலம் பொன்னுலகத்துக்கதிபனாகியஇந்நிரன்எதிர் தத்தஞ்சியோடிப்போன ஞாந்முதல் தன்னைப் பகைத்தெதிர்ப்பவரொருவருமில்லாமல் வழுடியமனதையுந் துவண்டுதினவுண்ணும் பாரித்தபுசங்கலையும் படைத்தவன் தாகசாந்திவேண்டியகாலத்திற் கடலிற்படிக் துரினாயுண்டெழும்மேகங்களைத்துதிக்கைகளினுற்பற்றி வாரிப்பேழ்வாய்களினிடத்திட்டு பற்களினுலதுக்கி அம்மேக ஜலத்தைபுண்டிஇடிகளையும்மின்னலையும்பெருக்கியோடுவதாகத் துப்பும்வலிபெற்றவன்கொலைகளாதியபாசகங்கலையே எக்காலமும் விரும்பியகருத்தை யுடையவன்சண்டைஎப்போதுகிடைக்குமென்று எண்ணியிருக்கும் மனதைப்படைத்தவன்மதயானைவீரசிங்கம் புலிகாடி பன்றியிவ்வித மிருகங்களை ஒவ்வொருகரத்தில் ஆயிரக்கணக்கிலெடுத்து பிலத்தை யொத்த வாய்களிற்போட்டு மென்றுஇருகடையினும் உதிரம் பிரிட்டொழுகத்தின்னும் மிகுத்தபசிபுள்ளவன்காயாம்பூவினதுவிறத்தையொப்பக் கறுத்ததேகத்தைக்கொண்டு தென்றுசைக்கதிபனாக விரிந்தென்ற யமநருமாசர்க ள் காலபாசத்தைத்தாங்கி ஆயிர அண்டங்களிலிருப்பவர்கள் வந்துசேர்ந்து நிற்பதையொப்பத் துதிக்கைகளசைந்திருக்கப்பெற்றவன் இவ்வித புசபலபாக்கிரமசாலியாகிய கஜமுகன்தனக்கு வாழ்நாள் குறுகிமாய்வதற்குக் காலஞ் சமீபித்தபடியார் கணமார்க்கமாகப்போகின்ற வீரவாகு தேவனைக்கண்டவுடன் வடவையைப்போற் பொங்கியெழுந்துஅவனைத்தடுப்பதாகஇவ்வார்த்தைகளைச்சொல்லக்கொண்டு தொடர்வதாயினன்.

ஆரடாபயலே அப்புறம்போகாதே நில்லுநிலென்ற தட்டிப் பலசாலிகளாகிய அவுணவீரர்போற்றிவருகின்ற தடைகளைக்கடந்துஅபலனாகியநீயோதனித்திவ்விடம்வரப்பெறுபவன்மாயவிஞ்சைகளைச்செபித்து அதன்முயற்சியினால்வந்ததாகக்காணுகின்றதுசிட்டுமுதலியகிறுபறவைகளும்எமதானையைக்கடந்து இந்தப்பட்டணத்திற் போகவொண்ணது அபலராய்ப்பேடிகளையொப்ப விருக்கின்ற தேவப்பயல்கள் வாசமாயிருக்கின்றகட்டுக்காவலில்லாத நகரங்களைப்போல எண்ணிவந்தன. சகலசிற்புகளை யுங்கொண்டிருக்கின்ற இந்தவீரமாமையேந்திரத்தையென்னை யொத்தவீராதிவீரர் நிமையையொப்பக்காத்திருக்கும் வலியின்றித்தைபறிந்ததில்லையோ கோபாக்கினி யானதுமீளமீள அதிசரித்து வந்தேனென்ற நிமிஷத்திலுமா எப்போகின்றாய் இனியெக்காலத்தும் நீயிண்டுபோகும் ஏதுவாவிரினைக்கவேண்டாம் பிரமன் உன்சிரத்திலெழுதியபடிக்கு இந்தலமே உனக்குநாசகாலத்துக்கிருக்கின்றது ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களையும் ஏகசகரத்தைக் கொண்டு அரசாட்சிசெய்து வரும் பெருமைபொருந்திய இந்தப்பட்டணத்தைப் பார்த்துப்போகவந்த உன்துணிபையோசிக்குமிடத்தில் வீரத்தன்மைபெற்ற சிங்கராசன் வாசமாயிருக்கின்ற தலத்தைக்காணவிரும்பி மெல்லியதேகத்தையுடைய பெண்மானானது வந்ததையொக்கும் வட்டாகாரமாகவளைந் திருக்கும்விசாலமாகிய கடலைக்கடந்துஇதன்மத்தியிலிருக்கும்இலங்கைக்காவலையுந்தாண்டி

யிப்பதியினைக் கண்டபோகத் துரிதமாய்வந்தனை யாதலால் தேவர்கூட்டங்களில் நீயாவனசுந்தர வடிவுள்ள விண்ணவர்களிற் றிடசால்பைப்போலச் சாவுக்குத் துணிந்து ஒருவாளாயுத்ததைப் பற்றிக்கொண்டுநீதனிமையில் வந்தனையாதலால் மாயவந்ததைகள் பூர்த்தியாகக்கற்றகன்வனே யித்தகையதிரங்கொண்டு இவ்விடம்வந்தகாரியமென்ன உன்னையிப்பட்டணத்துக்கனுப்பினவர்கள் யாவர் ஆலகால் விஷத்தையுண்டு கண்டத்திற் றரித்திருக்கின்ற சிவபிரானோ சேஷசாயியாகிய ப்ரீமகாலிஷ்ணுவோ சிருட்டிகுர்த்தனாகிய பிரமனோ அல்லதுபின்னையாவர் தயிரியங்கொண்டு உன்னைத்தா டினர், துரிதமாகச்சொல்லக்கடவை.

மேலும் இந்தகெடிஸ்தலத்தினைச்சுற்றிப் பார்த்துவருகின்றனை யாதலாற்றாதாகவந்தவனைப்போற்காணுகின்றது அக்காரியத்தைக் குறித்து உன்னைப்போக்கினவர்கள் பெயரைவினாவில் வெளியிட்டு வந்தகாரியத்தையுஞ் சீக்கிரமாகச் சொல்லக்கடவாய் இந்தநிமிஷத்திலேறக்கவிருக்கின்றனை யாதலால் எப்படிக்குப்பிராணன்தப்பிப்பிழைத்துப்போகவல்லே இப்பட்டணத்தில் அரியசிறைச்சாலையில் வாடியிருக்கின்ற தேவர்கள் செய்திகளைத்தெரிந்து போக இந்திரன் உத்தரவின்படிக்கு வந்ததாகவுங்காணுகின்றது என்னகொடுத்தாலும் இவ்வகைச் சங்கடமான அரியகாரியத்துக்குடன் பட்டு வருவதுதகுதியோவானத்தையனாவளரிந்தோங்கியிருக்கும் அக்கினிமயமாகியகோட்டையினிடத்தில் மோந்தமாத்திரத்தில் மெல்லியபூனைப்புஷ்பமானது வாயுவினால் தள்ளப்பட்டுவருவதுபோல ஜூழ்வினையானது உன்பிடாரியைப்பற்றி நெட்டிக்கொண்டு வந்துவிட்டது நங்குரிட்டஏவல்களைச்சிரசாகவகித்துப் பழமையாகச் செய்துஇளைத்து வாடிப்பதுங்கித்திரிகின்ற தேவராசன் மனிதனைவுங் காணப்படவில்லை மிகவும் மனவுறுதிபெற்றனை யின்னமும்சற்றுவதுபயந்தவனுமல்ல என்னையொத்தவனை மதியாமலும்போகின்றனை அரியபிராணனை வாங்கவரும் யம்னைப்போலத் தொடர்ந்து வருகின்ற பலசாலையாகிய என்முன்னம்மின் றுமாறுத்தாங்கொடாமல் எங்கேபோகின்றனை அடாபயலேவில்லு நில்லென்றதட்டிக் கொண்டிருந் கஜமுகாசுரன்வாக்கியங்களை வெற்றிமலைபுரளும் புசங்களைப்படைத்த வீரவாகுதேவர்கேட்டு வெகுநேரத்திநேத்தி யென்று நகைத்துத்திரும்பிப் பார்த்துவின்றுலயாமல்இவ்விதங்களாகப்பிதற்றிக்கொண்டுவருங் கொடியவாயையுடைய பாதகனெதிரிற்சென்று உனக்கிறுதிக்காலம் நேர்ந்தபடியால் என்னெதிரிற் பட்டனை சீக்கிரமாய் வாவாவென்றுபவதாகிருதியாகிய தோட்களைப் படைத்தவீரன் கூவிச்சொல்லியவாக்கியத்தைத் தேவர்கள் நம்புங்கொடிய பாதகனாகியகஜமுகாசுரன் கேட்டவுடன் வடவா முகாக்கினிபைப்போற்கோபித்துப் பக்கத்தில்வானந்தை யாளாவகின்ற ஒருபருத்தமலையை வேருடன்பேர்த்தெடுத்தி அடாபயலே யிது உன்பிராணனை யுண்டு சரீரத்தைபுந் துகள்செய்யுமென்று சிவகுமாரன்மீதில் உருத்து விசினான் அப்பருவதமானது பந்துக்கொப்பாகக் கிறுகிறெனச்சுழன்று கொண்டிபோய் வண்டினங்கள் சத்தித்திருக்கும்வெற்றிமலை புரளும் வீரவாகுதேவர் புயத்துக்குநேராகவந்துகொடையிடிக்கொப்பாகத் தாக்கியமாத்திரத்தில் தூளிதக்கட்டியானது பாறையிற் பட்டுஉதிர்வதைப்போலப் பொடிப்பொ

டியாய்த் திசாதிசைகளிற் பறந்து போய்விட்டதுஇவ்விதமாகத்தானெறிந்தமலையினப்பின்னப்பட்டதையும் வீராதிரவீரன் வலையுந் கஜமுகன்கண்டவுடன் சரீரம்புழுங்கக்கோபித்து விழிகளில் அனற்பொறிகள் சிதறுவதாகப்பாய்ந்து பாரிசங்களில் நிற்கின்ற உன்னதமுள்ள ஆயிரம்பருவதங்களைத் தன்னுதிக்கைகளைச் சுற்றிப்பறிக்கத்தொடங்கினன், அந்தத்தோற்றமானது, மகம்மேருவினது சிகரங்களனைத்தினையும், வாயுதேவன் வளைந்தெடுப்பதுபோலவும் திருப்பார் கடலைமத்திக்கு முன்னிலையில் வாசகியைமந்தரகிரியிற்சுற்றியதையொத்தும்விளங்கியது

இவ்விதமாக ஆயிரம் குன்றங்களையு மெடுத்து இடிகளு மஞ்ச ஆர்ப்பரித்துச் சிவகுமாரன் விடுத்த தூதன்பேரில் வீசிய காலத்தில் அவைகள் வீறிப்பெழுந்து ஒன்றுட னென்று தாக்கிக் கிறுகிறெனச் சுழன்று கொண்டி வரும்வேகத்தினு லுண்டாகும் வாயுப்பெருக்கிற்பட்டு அம்மலைகளிடத்திற் சஞ்சரித்திருந்த யுளிகள் சிங்கங்கள் வளைந்த கோடுகளைப் பெற்ற மதபானைகள்வேங்கைகள் கரடிமுதலிய மிருகங்கள் கோடானகோடிகள் பயப்பிராந்தியினால் அரற்றிக்கொண்டு பலதிசையினுமிரண்டோடி விழுந்து நாசமடையவும் அவ்வகைச் சாரல்களிற் கட்டியிருந்த பாரித்த தேன் கூண்டுகள் சிதைபட்டுத் தானாவிட்டொழுகும் மதுக்களை வண்டினங்களொளித்திற் நெவிட்டவுண்டு வறுமையுற்றிருந்தமன்னர்சிவகடட்சத்தினால் மகதயிஸ்பரியங்களைப்பெற்ற நனுபவித்துக்களிப்பவனைப்போல நீங்காரத்தொனிகளைச் செய்துகொண்டி பலதிக்கினுஞ் சஞ்சரிக்கவும், செழித்தோங்கி வளர்ந்திருந்த பருவதங்களை அடியுடன் பறித்தெடுத்த ஆழ்ந்தவிடங்களில் மாறாமற் சுரப்பெடுத்துப்பெருகும்ஜலமானது சேர்ந்துபிரவாகமாய்க் கடலைப்போலஅலைகளைமோதியிறைச்சலிட்டோடவும் கஜமுகன் துதிக்கைகளைச் சுற்றி ஊங்காரித்துப்பெயர்த்த பருவதங்களி னடிவாரத்திற் காட்டும்பள்ளங்களிற் பெருத்தோடும்புனற்பெருக்கிற் கடமைமான்முதலியமிருகங்கள் அச்சத்தினுற் சிதறியினாச்சலிட்டோடி விழுகின்றஅதிர்ச்சியினுள்ளுளியெழும் நீர்த்திவலைகளானவைவானத்தெழுந்து தாக்குதலினுற் சூரியன்வெம்மையையொழிந்து சூனிரந்துகாட்டவும்இவ்விதச்சிறப்புக்களைப்பெற்ற பருவதங்களை வீசியபோதுகயிற்றைச் சுற்றிவிடுத்த பம்பரத் தொகையையொப்பக்கிறுகிறெனச்சுழன்றுகொண்டு வீரவாகுதேவர் சமீபத்தில்வருமுன்னிலையில் இவற்றினுலுண்டாகிய ஆரவாரங்களுக்கஞ்சிச் சவாலமிருத்த கிரணங்களைவீசிவரும் சூரியனும் பயந்தொளிப்பதாக அந்தஆயிரம்பர்வதங்களும்ஒருமுகமாகச்சமுத்திரத்திலிறங்கும் மேகசாலங்களைப்போன்று அதிவேகமாகத்தன்பேரில்வருவதைவீரவாகுதேவர்கண்டு சற்றும்மனந்தளராமல் வெற்றிவேலைத்தாங்கிய சரவண்பவன் திருவடிகளை மனதிறியானித்துக்கொண்டு அவைகளைத்தடுப்பதற்கு யாதொருமுயற்சிகளையும்வினையாமற்கம்பிரமுகளதிரில்நிற்கின்றபோது கஜமுகாசுரன்வீரவாகுதேவனைஅதம்பண்ணுவதாகக்கோபித்துச் தெய்வத்திய ஆயிரம்பருவதங்களும் நந்தியெம்பெருமர்விடைநாத்தலைவன்மீதற் றுக்கியமாத்திரத்தில் ஆயிரந்தொழில்முரங்களைப் படைத்த சூரியபகவானைப் தீர்த்தும் இவ்

கார்த்திகைத்தெரிவையனைத் தாயாகப்படைத்ததிவகுமா
ரன் பாதகமலங்களைத் தியானித்திருந்தமகிமைவினால்தான்
தொருதுன்பங்களுஞ்செய்யாமல் தட்சணத்திற் பொடிப்
பொடியாகப் பின்னப்பட்டிடுதுகனாய்த் திசாதிசைகளிற்
பறந்ததுமன்றியிற் பற்பலவளங்களுங் குறைபட னழை
பெய்யாதகாலத்திற் சலப்பரிசுமற்று வெளுத்திருக்கின்ற
மேகங்க்காபரந்தம் பிரயோசனப்படாமற் சிதறிப்போகூந்
தன்மையாக வியர்த்தப்பட்டது, இதுவல்லாமற் குபவன்
பலநாள்களாகச்செய் தடுக்கியிருந்த மண்பாத்திரவடிச்சு
களின்மீதில் கம்நூண்விழுமாயில் நுறுங்கிச்சிதைந்தட
ங்குவதைகிர்த்துக் கஜமுகாசரன்விடுத்தவனாகள் வீர
வாகுதேவர் வலிக்காற்றமல்லமங்கி உருத்தோற்றமல் ம
றைந்தது, இவ்விதமாக புசுபலபராக்கிரமசாலியின்பேரி
ற் செலுத்தியவனாகளனைத்துங் கேடுபட்டுப் பயனடை
யாமற்போனதைக்கண்ட கஜமுகன் பிரமித்துத் திகைத்
துநின்றகாட்சி யெப்படிக்கிருந்ததெனில் தருமமார்க்கத்
தையவழுவிக் கொடுக்கோல் முன்னிலையிற் நேடிவைத்த
பொருள்சளனைத்தையும் நீதிபரனாகிய அரசன்மண்டித்
துக்கொண்டுபோகத் தான்சம்பாதித்துப்போற்றிவந்த தி
ரவியங்கன்முற்றினும் பரிகொடுத்து வறுமையுற்றவாடு
ம் பதிதனைப்போலக்காட்டியது.

இவ்வாறு தான்வீசியபருவதங்களின் பலமானதுதெ
ரிந்தவுடன் அதிசயித்து மானம்பாதிப்பதாகக் கஜமுகா
சரனானவன் வடவையைப்போற்றி மந்தரத்தையொத்
த பாரித்ததண்டாயுதமொன்றையெடுத்து கிறுகிறெனச்
சமுற்றி யிதனால் நாசமடையக்கூடவையென்று வலிக்கொ
ப்பற்ற வீரவாகுதேவர்மீதுவீசி ஆர்ப்பரித்தகாலத்தில்
அப்படையானது மணிகளையாய் அதிலேகங்கொண்டு மீ
றிவருவதை வீரன்கண்டு அனலையொத்த கொடுமையை
யும் பிரகாசத்தையும்பெற்ற வாளாயுதத்தை உறையில்
நின்றும் உருவிக்கரத்திற் பற்றிக்கொண்டு இடம்வலம்வ
லம் இடமாகச்சுழற்றிவிட்டவன்மீதும் பறப்பதாகதுகள்
படவெட்டியெறிந்து தீரனாய் முன்னடிவைத்து பின்னடி
வாங்கிக் தாவிப்பாய்ந்து மேல்வருங்காலத்தில் யானைமுக
ங்களைப்பெற்றபாதகன் வெற்றிமாலேதறித்திருக்கின்ற வீ
ரவாகுதேவருடைய வல்லபங்களையுந் தீர்த்தையும்மதித்
து இவனை தாமசப்படாமற் கொல்லவேண்டுமென்றெண்
ணி ரவுத்திராகாரமாக மண்டியெயிந்து அம்மருங்கில்வா
னத்தையளாவிற்கின்ற பருத்தஆலவிருட்சங்களிற் ப
னையையொத்த சைந்திருக்குந் தனது நீண்டதுதிக்கைக
ளைச்சுற்றி வேருடன்பறித்து வீரவாகுதேவர் மேலெறிந்
தான்அத்தருக்கள் பிரசண்டமாருதத்தைப் பெருக்கிமே
லிட்டிலுரும்போது தமதுதிருக்கரத்திற்கொண்டிருக்கும்
வீரவானைஒங்கிக் கண்டதுண்டமாகத்தறித்துக் குவித்த
னர். அதுகண்டு கஜமுகாசரன் கோபதிபிதனாய் விழிக
ளில் அனற்பொறிசிதற உருத்துமீட்டும் வீரவாகுபேரி
ற்செலுத்துவதாகினைந்து வானத்தையளாவிற்கின்ற ப
ற்பலபருவதங்களைப் பறிக்கத்தொடங்கியதைசுப்பிரமணி
யதேவர்விடுத்தது தன்கண்டலகுக்கொண்டிபாய்ந்து அப்
பாதகன் துதிக்கைகளாயிரங்களையும் மலைப்பாம்புகளை
யும்புப் புரளத்தக்கதாக வெட்டித்தள்ளியபோது அத
மாக விட்டாகிய நோய்க்காற்றமல்லவருந்தியும் அப்பாதக
பருவதங்களைப்பற்றி வாயிற்போட்டுமென்று கோபதா
விளங்கச் சித்தினிவேனென்றெண்ணிவனது பிரண்டாயிர

ங்கரங்களையும் இருபாரிசங்களினும்பரப்பி வளைத்தகா
லையில் ஜபசாலையாகிய வீரவாகுதேவர் வாளாயுதத்தை
வீசி ஒருபாரிசத்திலுலந்த ஆயிரங்கரங்களையுந் தறித்தெ
ரிந்தபோது யானைமுகத்தைப்படைத்த பாதகன் தன்கர
ங்களிற் பாதிவெட்டுண்டு உதிரம்பெருகுவதையும் அதி
னாலுண்டாகிய வருத்தத்தையும் எவ்வளவுமலட்சியம்ப
ண்ணுமற் கொக்கரித்துக்கொண்டு மற்றஆயிரங்கரங்களி
னாலும் வெற்றிமாலேபுரளும் வீரன்மார்பிற்கேடையிடி
க்களைப்போல மோதினான், அக்காலத்தில் வீரன் அதிக
கோபங்கொண்டு ஒருவிசைவானைவீசி அந்தக்கரங்களையு
ங் கண்டித்தெரிந்தான்.

ஓ! சவுனகாநிரிஷிகளே கொலைத்தொழிலையே முக்கிய
மாகச்செய்திருந்த யானைமுகப்பாதகன்இரண்டாயிரங்கர
ங்களையும்ஆயிரந்துதிக்கைகளையும்பறிகொடுத்துசிரபந்தி
கள்மாத்திரம்விளங்கக் கட்டையாகின்ற தெப்படிக்குக்
காட்டியதெனின் பலகிளைகள்மாத்திரம்நிற்க விழுதுகள்
முற்றினுமிழந்துதோற்றமும்ஆலவிருட்சத்துக்குச்சமதை
யாகவிளங்கியது இவ்வாறு கரங்களைத்தினையும்போக்
கிற்றிக்கின்ற கஜமுகன் தன்கோலத்தைப்பார்த்து மிகவும்
வெட்கி யினியென்செய்வேன் எனக்குமுடிவுகாலம் நேர்
ந்தபோதினும் இவனையெவ்விதத்திலாவது கொன்றுதின்
து கொறித்தபின்பல்லது பிராணனைவிடேன் வீரனாகவி
ருப்பவன் செய்கையிதுவாகுமென்றெண்ணினவனுய்மல்
லுபுத்தத்தினைச்செய்யக்குறித்துப்பின்னிடெந்துமலைகளை
யொத்த தோள்களினால் வீரவாகுதேவர் புயங்களிற்றாக்
கிச் சிங்கநாதுஞ்செய்து மறுபடியும் பின்னிடையும்போ
து நமதையனாகிய வீரவாகு அப்பாதகன் கோலத்தைப்
பார்த்து இதங்கிக் கரங்களைப்போக்கி வலியற்றவனுய்நி
ன்றான், இவனுடன் வெற்றிவாளாயுதத்தைக்கொண்டு
போர்செய்வது வீரருக்கழகன்று சாஸ்திரவிதிக்குமொவ்
வாது ஆதலால் இவனைப்போலவே நானும்வெறுங்கைய
னாகின்றனாகொல்வது நீதியென்றெண்ணி பிரகாசம்பொ
ருந்திய வாளாயுதத்தை உறையிற்செருகிக் துரிதமாகப்
பின்னிடெந்துதாவித் தமதுபாதங்களினென்றினால்அப்
பாதகன் விசாலமாகிய மார்பினிடத்ததைத்தனர். அக்கா
லத்தில் நமதையன் பாதங்களின் உறுதிக்காற்றுவனாய்
ஒவென் நிறைச்சலிட்டிக்கொண்டு விழுந்து மும்மதங்க
ளொழுக்காநின்ற யானைமுகங்களைப்படைத்த கஜமுகாச
ரன் பதைபதைத்து உதைத்துக்கொண்டு மாண்டான்.
வீரவாகுதேவர்பாதங்கள் பட்டுப்பிளந்த மார்பினின்றும்
கரங்களின்மூலமாகவும் பெருக்கெடுத்தோடும் உதிரப்பி
ரவாகமானது இசைச்சலோடி அலைகளையுடைய சமுத்தி
ரத்திற்பாய்ந்து தேக்கிட்டுக் கருநிறத்தைமாற்றியது.

வீரவாகுதேவருக்கும் கஜமுகாசரனுக்குஞ் சண்டை
நேர்த்தபொழுதுண்டாகிய ஆரவாரங்களைக்கேள்விப்பட்
டஅவுணவீரர்கள் இதுவென்னகாரணம் சத்துருக்கள்
நேர்த்து சண்டைகொடுப்பதாகத் காணுகின்றது இத்த
கையகாரணம் நேருவதற்கு ஏதுவென்னோ அதைப்பார்
த்துவருவது காரியமென்றெண்ணி அளவற்றவர்பலமுக
ங்களினுந் துரிதமாக ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு ஆயுதபா
ணிகளாகவருவதை வீரவாகுதேவர்தெரிந்து இப்பாதகன்
என்சேவகத்திறத்தைக் காண்பாராயின் மனங்கொதித்து
க்கோபமிகுதியினுந் கொடியபோர்செய்யத்தொடங்குவர்
அக்காலத்திலநானும்பின்னிடையாமற் சண்டைகொடுக்க

வரும் இதுநன்மையாகக் காணவில்லை மேலும்சண்டைக்காரம்பித்தேறியும் இவர்களுடன் வாதாடி வெற்றி பெறுவது இன்றுடன்முடியாது வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கும் சூழ்வேதங்களுக்குமெட்டாத ஆதிதேவன் அடியேனுக்குக் கட்டளையிட்டபேரருளைமறந்து இந்தத்துன் மார்க்கர்களுடனெதிர்த்து வாதாடுவது கெடுதியாகும் இனிகாலதாமசஞ்செய்யாமற் சூரபதுமன் வாசஞ்செய்யாநின்ற இந்தப்பட்டணத்திற் றுரிதமாகச்சென்று வந்தகாரியத்தை முடித்துக்கொண்டு மீளக்கடவேனெனத் தீர்மானித்து மேலும் யோசிக்கின்றனர், நல்லது நாம்நினைந்தபடிக்குப் போவோமெனினும் எந்தவாயில்களின் மூலமாகநடக்கயத்தனப்பட்டாலும் அத்தலங்கடோறும் அவற்றவெள்ளக் கணக்கிற் சர்வாயுதபாணிகளாகஅவுணவீரர்கண்ணிமையைப்போலக் காவல்கொண்டிருக்கின்றனராதலால் இந்தத்தேகத்துடன் நான்அவர்களைக்காணும்போவது ஒருபோதுங் கூடாமையால்வேற்றுருப்பெற்றுநடப்பது உத்தமமெனரிதானித்து கொடியவர்களுக்கு இயமனையொப்ப விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் கூரிய வேலாயுதத்தைத்தாங்கிய குமாரசவாமியார் அனுக்கிரகத்தினால் இந்தத்தேகத்தைமறைத்துச் சிற்றுருவமைந்து பாதகராகிய அவுணவீரர் காவல்கொண்டிருக்கின்ற விந்தக்கிழக்குக்கோபுரவாயிலைத் துரிதமாகத் தாண்டிப்போய் சூரபதுமன் நகரத்திற் பிரவேசிப்பெனனத் துணிவு கொண்டவராய்துண்மையிற் பரமானுவினும் மிகச்சிறுகியும் மேன்மையில் அகண்டாகாரபரிபூரணமாகவுமிராநின்ற குமாரதேவர் திருவடிகளைமனதிற்சிந்தித்துப்போற்றி அத்தேவதேவன் கடைச்சவீட்சணியமுயற்சிகொண்டு அணுப்பிரமாணம்பெற்ற தேகத்தைக்கொண்டனர். தமதுதுப்பவறிவினைப்போலவே அதிருசியதேகத்துடன்சமார்க்களத்தைவிட்டு நீங்கி ஒப்புலமையற்ற கந்தசவாமியைத் துதித்துக்கொண்டு மேலெழுந்து ககனமார்க்கமாகச்சென்று கிழக்குத்திசையில்விளங்கும் கோபுரவாயிலின்மீதேறிநின்றனர்.

ந க ர் பு கு ப ட ல ம்.

— ❦ —

அண்டம்பாவையுமெழுவகையுயிர்த்தொகையனைத்தும் பின்டமாம்பொருண்முழுவதுநல்கியெம்பெருமான் பண்டுபாரித்ததிறமெனமகேந்திரப்பதியின் மண்டுதொல்வளநோக்கியேயின்னனமதிப்பான்.

கேட்டிர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே முற்குறித்தபடிக்கு வீரவாகுதேவர் கோபுரமேற்புறத்தைக்காவல்கொண்டிருந்த கஜமுகாசுரனைச் சின்னபின்னப்பட்டக்கண்டித்தபின்பு நவரத்தினமயமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்குங் கிழக்குக் கோபுரவாயிலின்மீதிலின்றவர் ஆதிகாலத்திற் சிவபிரான் ஆயிரகோடி அண்டப்பரப்பினையும் அவற்றுட்பட்ட தேவர்மக்களிலிவகுபறவை எழுவகைத்தோற்றங்களையும் பின்டமாகின்ற பொருள்களையும் மற்றவஸ்துக்களையும் படைத்தவராய் அவைகளின்வரிசைக் கிரமங்களனைத்தையும் பார்த்தறிந்த விதத்தைப்போல வீரமாமையேந்திரபுரத்தில் அடங்கியிராநின்ற பற்பலவளங்களை

யும் பெருமிதங்களையுந் தமதுவிழிகளைப் பரப்பிக்கண்டு அற்புதமடைந்து புகழத்தொடங்கினர், இந்நகரத்தைச் சூழ்விருக்கின்ற கொட்டாரங்களில் நாட்டப்பட்டுஅவைகளிடத்தில் இருப்புச்சங்கிலிகளினுற் பந்திக்கப்பட்டிருக்குந் தறிகளைமுறித்துப் பாக்களைச்சீறிவீறிட்டு மும்மதங்க ளொழுதாநின்ற நீலகிரிகளைப்போலக் கறுத்தகாத்திரவுடல்களையுடைய யானைக்கூட்டங்களை யோசிக்குமிடத்தில் முற்காலத்திற் சூரபதுமன்செய்த கொடியதவத்துக்கிரங்கி எமதிறைவனாகிய சிவபிரான் பற்பலவளங்களுடன் அவனுக்குக் கடைச்சித்திருக்கின்ற ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினும்பரந்து அலைகளேமோதி வளைந்திராநின்ற சமுத்திரங்களனைத்தும் ஏகோபித்துவந்து தேங்கியிருப்பதற்கொத்தும் பிடரிமயிரலைய இருமருங்கினுந் தாக்கியிராநின்ற சாமரங்கள் சுழலவும் முத்துகளினாலும் பட்டுகளினாலுஞ் சோடித்திராநின்ற சீனிகளின் ரெங்ககவிட்டிருக்கும் சிறுசலங்கைகள் சத்திக்கவும் நான்குபாதங்களினும் பொருந்தியதண்டைகள் கலிக்கவையாளியாகவிட்டு ம் வட்டனைப்பயிற்சிகளைச்செய்தும் பாய்ச்சலிற்செலுத்தியும்வருகின்ற பற்பலநிறங்கள்பொருந்தி அலைகளையொப்பத்தாவும் உத்தமஅசுவப்பந்திகளின் சமோகங்களைப் பார்க்குமிடத்தில் மேற்குறித்த அண்டப்பெருக்கிலடங்கியிராநின்ற மேகசாலங்களோரிடத்திற் சேர்ந்து குலவிவிளங்குவதுக் கொப்பாகவும் பொன்னுருளைகள் அச்சமச்சு குத்துக்கால் கொடுங்கை பட்டுச்சீலை கொடிகுடைமுதலிய சிங்காரங்களைப்பெற்று நவரத்தினமயமாகச்சொலித்திராநின்ற தேர்களின் பந்திகளை நிதானிக்குமிடத்தில் அண்டங்களிலுள்ள சத்தகுலாசலங்கள்முதலிய பருத்த மலைகளனைத்தும் சூரனுக்கினைக்குசிவந்துநெருங்கியிருப்பதற் கிணையாகவும் கோரைத்தந்தங்களையும்செம்பட்டமயிரினையும்பருத்த தோள்களையும் தேககாத்திரத்தையும்பெற்றுச் சர்வாயுதபாணிகளா யிராநின்ற கால்பலங்க ளின்விரிவை நோக்குமிடத்திற் பற்பலபுவனங்களிலடர்ந்திராநின்ற விருட்கூட்டங்கள் ஒருமிகச்சேர்ந்து நெருங்கியிருப்பதற்குச் சமதையாகவும் இவ்விதமாகச் சூரபதுமன் பரமசிவகடைச்சத்தினைப்பெற்ற ஆயிரத்தெட்டண்டங்களிலடங்கியிருக்கின்ற மதயானைகளும் வேகமுள்ள குதிகைகளும் சொர்னமயமா யோங்கியிராநின்ற தேர்களும் அதிசூரராக விருக்கின்ற அவுணவீரரும் மற்றகிறந்தபொருள்கள்முதலிய வளங்களனைத்தும் இந்தநகரத்திற்சேர்ந்திருக்கின்றதுபோலக் காட்டுவதால் இவற்றின்பெருக்கையும் சிறப்புக்களையுங்கண்டு பூர்த்தியாகத்தெரிந்தவரன்றோ அகிலங்களனைத்தினையும் கண்டவர்கள் இத்தலத்திற்கிடையாத பொருளெங்கெனுமுண்டோ இந்தமயேந்திரபுரத்தி லடங்கியிருக்கின்ற ரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய நால்வகைச்சேனைகளின் பெருக்கைக்கணித்து இவ்வளவெனச் சொல்லக்கூடுவதோ ஆகிலும் ஒருவகையாகக் குறிக்குங்காலையிற் சகலபுவனங்களினும் புகழாரின்பெமையினையுடைய சூரபதுமன் சிவபிரான் கொடுக்கப்பெற்ற ஆயிரத்தெட்டண்டங்களிலு மிராநின்ற பருவதங்களிந்தொகைக்குமேற்பட்ட தேரணிகளும் இரமயமாகவிளங்கும் முகப்பாங்கள்பொருந்திய மனையும் மும்மதங்களொழுகும் பனையையொப்பையுந் துதிக்கையினையும்மூன்றும்பிறையைநிகளையுமுடைய யானைக்கூட்டங்கள் பெரு

தீய சமுத்திரங்களின்விளிவுக்கு மேலாகவும் தத்தித்தா விப்பாயும் புரவிகளின் பெருக்கானது சமுத்திரங்களின்னெழும் அலைகளின் தொகையினுமேலீட்டும் புசபலப ராக்கிரமசால்களாகிய அவுணப்படைகளின்கணிதமானது கடற்களையிலடர்ந்திருக்கின்ற வெண்மணற்றொகைக்குமேலீட்டி மிருப்பதாகச் சொல்லவேண்டும்.

இவையன்றியிற் சிவபிரான் கட்டாட்சித்திருக்கின்ற ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினுமிராரின்ற செல்வமிகுதிகளெல்லாம் இந்தமயேந்திரபுரியினெல்லையாகிய பதினாயிரயோசனைவிஸ்திரணத்திலடங்கியிருப்பதற்கொத்து அற்புதக்காட்சியாகத்தோற்றுகின்றது, இதையோசிக்குமிடத்திற்சத்தாருக்கள் உதிரத்திறோய்ந்து பிரகாசியாரின்ற வேலைத்தாங்கிய சூரபதுமன்செய்த அரியதவமுயற்சியினால் மேற்குறித்திருக்கின்ற வளங்களனைத்தும் ஏககாலத்தில் இத்தலத்திற் சேர்ந்து படிந்திருக்கின்றதாகச் சொல்லவேண்டும் இப்படிக்குப் பலவண்டங்களிற் பெருத்திராரின்ற அஷ்ட அயிஸ்பரியச் சம்பத்துக் ளனைத்தும் ஏகமுகமாக இப்பட்டணத்திற் பெருத்திருக்கக் கண்டபோதினும் முக்கியமாக ஒருவன் தேடவேண்டிய சிறந்த தருமங்கலையும் தயை தாட்சணியம் சீவகாருண்ணிய மென்னும் இத்தகைய சற்கருமங்கள் எவ்வளவுந் தோற்றப்படவில்லை சூரபதுமன் தேவர்களைவாட்டிச் சிறையிலடைத்திருப்பதைப்போலவே யிவ்வித நற்கருமங்களையுங் கிட்டி நெருங்கவொட்டாமல் தள்ளிவிட்டனன், இவன்பெற்றிருக்கின்ற மகதயிஸ்பரிய சம்பத்துகளுடன் நித்தியமாகிய தருமமுதலிய நல்லொழுக்கங்களுஞ் சேர்த்திருக்குமாயின் ஒருகாலத்தினும் இவன்செல்லவத்துக்குத்தாழவு நேரவறியாது இத்தகைய அகன்ற சாம்பிராச்சியவைபவங்களைப் பெற்றுவாழும் சூரபதுமன்வீற்றிருக்கின்ற இந்தச்சிறந்த பட்டணத்தில் அவுணவீரர்களாமாகிகைகளிடத்தினும் ஆலயங்கடோறும்மற்றுமிராரின்ற சுபகரமாகிய சடங்குகளைச் செய்துவரும் இடங்களினும் முழங்கி வருகின்ற ஜயபேரி மங்கலமுரசம்சின்னம் சங்கமாதியபதினெண்வாத்தியங்களும் சத்தசாகரங்களினொலிக்குமேலாக எங்கும் அதிர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன இத்தகைய வாத்தியங்களைச் செய்து வருகின்றவர் பெருக்கத்தை யாவராற்கணிக்கப்படும் இவர்கள் வாசமாயிருக்கின்றவீதிகள இரண்டாயிரயோசனைப் பரப்புள்ளதா விருக்கின்றன இதுவுமல்லாமல்மாரியொலிக்கும்மணிகளைப்பெற்றதாய் மும்மதங்களொழுக வீறிட்டிப் பாகனைச்சேறிச்செல்லும் யானைகள் பெருக்கைள்ளிரண்டு விழிகளைக்கொண்டுகணிக்கப்படுவதன்று இவைகளிருப்பிடம் பதினாயிரயோசனை எல்லையுண்டுநவரத்தின மயமாய் பாரித்திராரின்ற தேர்கள் தொகையையும் நிதானிக்கக்கூடாது அவைகளை நிறுத்துங் கொட்டாரங்களும் பதினாயிரயோசனைப் பிரமாணமுண்டு மல்லகநிம்பூரகதியாகிய நடைகளைப்பெற்ற உத்தம அகவங்களின்மிகுதியைஎண்ணக்கூடுமோஅவற்றினைக் கட்டியிருக்கின்ற சாலைகள்மாத்திரம்இருப்பதினாயிரயோசனை விஸ்திரணத்தினு மேலீட்டிருக்கின்றது, மேலும் குடிக்கொண்டிருக்கும் சத்தவீரராகியஅவுணப்படைகளின்விளிவை எண்ணிமுடியாததைப்போலவேஅவையாசமாயிருக்கின்ற விசாலமாகிய தெருக்களையும் பட்டிலில்லை இவைவிற்கத் தத்தித்தாவிஅலைகளையும் புரவிகளினதுவாயிலிருந்துபெருகும்

விலாழியென்னும் துளைப்பெருக்கும், யானைக்கூட்டங்களினது மத்தகத்தினும் கன்னத்தினும் பீசங்களினும்பின்னொழுக்கும் மதநீர்களும் சேர்ந்துபெருகிலோற்பலத்துக்குச் சமதையாகிய கரியவிழிகளைப்படைத்தராசன்திரீகள் தங்கள்கணவருடன் பிணங்கிக் கழற்றியெறிந்தமுத்துமலைகள்புஷ்பசரங்கள் கலவைச்சேறுமுதலியகுப்பைகளைவாரிக்கொண்டு ஜலதானாகளின்மூலமாக ஓடிஅகழியாகவளைந்திருக்கும் விசாலம் பொருந்திய சமுத்திரத்திற்சேர்த்து வழிகளைச்சுத்திசெய்திருக்கின்றது.

இத்தகைய சிறப்புனைப்படைத்த இந்தமயேந்திரபுரியைத் தாமதமால் வாசியாகிய இந்தப்பிரமனொருவனால் நிர்மித்ததெனச்சொல்ல நாவெழுவில்லை, பிரகாசம்பொருந்திய வெற்றிவானைத்தாங்கும் சூரபதுமன் சிவபிரான் கட்டாட்சத்தினும் பெற்றிருக்கின்ற ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினு மிராரின்ற பிரமதேவர்களைவருங்கூடியோசித்துச் சிற்பநூலிற்சிறுத்திருக்கின்றவிதிப்படிக்குச்செய்தமைத்ததாகக்காணுகின்றது. மேலும் இந்தநகரத்தைப்படைக்கும்பொருட்டு முந்தி இந்திரன்வாசஞ்செய்யும் பொன்னுலகத்தையும், விஷ்ணுவீற்றிருக்கின்ற வைகுந்தத்தையும், பிரமனுலகையும், அஷ்டதிக்குப்பாலகிருக்கின்றநகரங்கள் முதலியசிறந்த பதங்களைச் சிறுஷ்டத்துப்பழகியபின்பு இதனைப்படைத்ததாகவேண்டும், இஃதன்றியிற் பூமியைவளைந்திராரின்ற கடலினது பெருமையையொருபோதுங் கண்டிங்கேட்டு மறியாதவர்கள் ஒருதடாகத்தை அருமையாகப் பார்க்கப்பெறுவராயின் அதனைவிசாலமாகவும் ஆழ்ந்து ஜலசமர்த்தியாகவுமிருக்கின்றதெனக்கொண்டாடுவதைப்போலப் பொன்மயமாகிய தெய்வலோகத்தினையுந் திசைக்காவற்பட்டணங்களையும்நாகலோகத்தையும் மிகுத்த செல்வவளங்களைப்பெற்றிருக்கின்றதாகப்புக்ழவர். இப்பட்டணத்துக்குச் சமதையாகிய வைபவங்களைப்படைத்த நகரம் யாதிருக்கின்றது. சொர்ந்தினுலமைந்த உருளைகள்அச்சம்சு குத்துக்கால்கொடுக்கைமுதலிய அலங்காரங்களுடன் நவரத்தினமயமாகச்சொலத்திராரின்றதேரணிகளும்உரலையொத்த கால்களையும் மாரியொலிக்கும் மணிகளையும் இரத்தினவகைகளினற்சோடித்தமுகபடத்தினையும் பெற்று மும்மதங்களையும்பெருக்கியுலவும் யானைக்கூட்டங்களும் பக்கங்களிற் சாமராகாசையவும் நான்குபாதங்களினும் வீரகண்டைகள் கலிக்கவும் அலைகளைநீர்த்துத்தாவி வட்டணைவருங்குதிரைப்பந்திகளும் சகலஆயுதப்பாணிகளாய்க் கண்களில் அக்கினிப்பொறிகள்பறக்க எக்காலத்தினுஞ் சண்டையையேவிரும்பிக் கறுத்த தேகத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற வீரபராகிரமசால்களாகிய அவுணவெள்ளங்களும் இடைவிடாமற் சமுத்திர போஷ்டியைப்போல விசாலமாகியதெருக்களெங்கும் ஆர்ப்பரித்தடர்ந்திருப்பதையோசிக்குமிடத்தில அண்டங்கள்முற்றினு மிராரின்றசதுரங்கச்சேனைகளையும் சூரபதுமன் ஒருமிகத்தருவித்து ஓரிடத்திற்சிறைபடுத்தியிருப்பதுக் கிணையாகவிருக்கின்றதல்லதுமற்றொருவுவமானங்களையும் பேசுவதற்கு எனக்குத்தோற்றவில்லை. மருதம், முல்லை, குறிஞ்சி, நெய்தல், பாலை எனச் சொல்லும் ஐவகைநிலங்கள்முதலியவடங்கிய பூமண்டலத்திற்பரந்து மிகவுந்துட்பமாகவிருக்கின்ற பரமானுக்களும் சேனைகளினது நெருக்கில் துழையப்படாமையாகவிரும்பதால் லட்சமீகரம்பொருந்திய இந்தநகரவீதிக

னெங்கும் நெருங்கிப்போகவும்வரவுமிருக்கின்ற இரதகஜ துரகபதாதிகளின் பெருக்கினையாவராத்கணித்துச்சொல்லக்கூடும், கருநீரைப்பெற்றகடல்னை அகழியாகவளைந்திருக்கப்பெற்ற இந்தவீரமாமையேந்திரபுரிக் கிணையாகச்சகல செல்வச் சிறப்புக்களையும் படைத்திருக்கின்ற நகரமொன்றிருக்கின்றதென உவமானக் குறிப்பினாலாவது பேசுவோமெனினும் பெருமைபொருந்திய ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினும் அடங்கியிருக்கின்ற பற்பலவளங்களுமாய்ந்த நகரத்திற்காணுகின்றதைப்போலமற்றொருபதங்களினுமூண்டோ! ஆதலால்இந்தநகருக்கிடையேஒப்புக்காட்ட வேண்டுமல்லது வேறுகிடையாது.

இவ்வீதவைபவங்களைக் கிடைத்திருப்பதாயினும் ஒப்பனையற்ற கீர்த்தியைப்பெற்ற இந்நகரத்திலடங்கியிருக்கின்ற சம்பத்துகளானவை சிறந்த தங்கத்திற் பதிந்திருக்கின்ற வயிரத்தினின்றெழும் ஒளியானது பலதிசையினும் வீசினாலும் கண்டவர்களுக் குதவியாகாததைப்போன்றும் உலோபிக்குக்கிடைத்திருக்கின்ற செல்வத்தை நிகர்த்தும் யாவருக்கும் பயன்றாமல் நன்மைபொருந்தியசுத்தோதகம்-பால்-தயிர்-நெய்-கருப்பஞ்சாறு-மது-இந்த ஆறுகடல்களும் பிற்பட ஒருபிராணிக்கும் உபயோகமற்றலவணசமுத்திரத்தினைச் சிறந்ததாகமுன்னெடுத்துப்பேசும்புகழ்வாய்ந்ததைப்போல விருக்கின்றது. இவையன்றியுங் கறுத்தமேனியைப் படைத்த பூதபைசாச டாகினிக்குட்டங்கள் பணிவிடைகளைச்செய்து போற்றிவர உயிர்ப்பலியுண்டு களித்திருக்கின்ற காளிதேவியினது சந்திரதானத்திலிருக்கின்ற கற்பகத்தருவினதுவளங்கள் பிறருக்குதவாமல் வியர்த்தமாகவிருக்குந்தன்மையுமொத்துஅலைகள்பெருத்த சமுத்திரமத்தியில் விளங்கும் மயேந்திர நகரத்திலடங்கியிருக்கின்றசம்புத்துகள் உலகங்களிலுள்ளின்ற யாவருக்கும் பிரயோசனப்படாம லிருக்கின்றது. இக்குறைவன்றியில்மற்றொருதாழ்வுங்காணப்படவில்லை, கொலைத்தொழிலையே முக்கியமாகவிரும்பிச் செய்தவரும் பாதகனாகிய பாணுகோபன் அக்கினிப்பிரவேசப்படுத்தப் பொன்னுலக மெரிந்ததெனச்சொல்லுகின்றது முழுப்பொய்யாகும்அந்தத்தெய்வலோகமானதுஇந்தமயேந்திரபுரியினது செல்வப்பெருக்கைப் பார்த்துப்பார்த்துஇத்தகைய வளங்கள்சிறப்பாகப் பேசிக்கொள்ளுந்தன்னிடத்திலேயேனும் வெட்டும்மனதையலைத்துப் பாதிக்க அவ்வெப்பத்தினால் தடுக்கப்பட்டதாக வேண்டும்ஜயசால்யாகிய சூரபதுமன்சிவகடாட்சத்தினுற் பெற்றிருக்கின்ற அண்டகோடிகளின் சொலித்திருந்த சூரியர்களனைவரும் அவன்கட்டையின்படிக்கு இத்தலத்திற்சேர்ந்து கிரணங்களைப் புரப்பித் தமதுதொழில்களைச் செய்திருப்பதைப்போல இந்நகரங்களெங்கணும்நவரத்தினமயமாகவிளங்கும் கோபுரங்களைக் கணிக்கக்கூடவில்லை.

மேலும் மாட்சிமைபெற்ற பூலோகமுதற் சொல்லா நின்ற யேமூலகவடிக்குகளைப்போல விசாலமாகியஏழுநிலைகளைப் படைத்திருக்கின்ற கோபுரவாயில்களின் பெருக்கங்களுக்கு மத்தியிற் சூரியசந்திரர் நலக்கிரகங்கள்முதலியோர் பதங்கள் சேர்ப்பதற்கிணையாகப் பற்பலஅந்தஸ்துகளைப் படைத்துச் சித்திரங்களமைந்து இரத்தினமயமாக விருக்கின்ற மாடமாளிகைகள் வானத்தை யளாவவோங்கி யிருபரிசங்கனினும் நெருங்கி நூறுயோசனைநீளமுதும் ஆறுயோசனைப் பரப்பும் பெற்றிருக்கின்றபற்பலதெ

ருக்கள் முற்றினும்போகின்ற இரதகஜதுரகபதாதிகள் நடக்கவிடம் போதாமல் வானவழிக்கொண்டும் நெருங்கிச் செல்லுகின்றன, வீரபராக்கிரமசாலிகளாகிய அவுணர்ர்கள் தங்களமீதற் கிரணகாந்தி தாக்குவதினற்கோபித்துஇப்பட்டணவெல்லையைத் துரிதமாகத்தாண்டிப்போகும்படிச்சுச் சவுக்குகளினால் அடித்தோட்டிவதைப்போலமேகசாலங்கள் பரவியிருக்கின்ற உன்னதமுள்ள கோபுரங்கள்முதல்ய தலங்களில் நாட்டியிருக்கின்றகொடிச்சீலைகள் காற்றினைசுவிற்றப்படுப்பபடபெனத் தாக்குவதினற் சூரியன் தேரிந்பூட்டியபுரவிகள் வினாந்தோடுகின்றனமேலுப்பரிகைகளைப் பெற்றிருக்கின்ற பளிங்குமாடங்களின்மீது வாசமாயிருக்கின்ற மின்னலையொத்த சாபலையுடைய பருவதருண மங்கையர்கள் மஞ்சனமாடி புஷ்பங்களணியப்பட்ட அளகபாரங்களைப் புலர்த்தும் பொருட்டி அகிற்சந்தனப் புகைகளைக் கொடுக்குந்தோறு மேலிட்டிஅம் மாளிகையைச்சூழ்ந்துமறைத்திருப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் நன்னெறிகளற்ற அவுணவீரர்கள் கீர்த்திப்பிரபங்க ளனைத்தும் அவர்கள் தினந்தோறும் செய்துவருகின்ற பாதகவிருளினால் மங்கியடங்கிநிற்பதுக் கிணையாகக்காட்டுகின்றது முத்து பவளம் வயிரம் வயிரேயம் கோமேதகம் புஷ்பராகம் நீலம் மரகதமெனச்சொல்லாநின்ற நவரத்தினவிதங்களினால் வெவ்வேறாகச் சோடித்துப்பிரகாசுக்கும் பற்பலநிலைகளையுடைய பொன்மயமாகியஉப்பரிகைகள் அணியணியாகப்பெருத்திருக்கின்றன, இவையன்றியில் அழகிய சந்திரகாந்தப் பாரைகளினுற்சோடித்திருக்கின்ற சிலமாடங்களின் மேல்நிலைகளில் மேகவரவையிச்சித்திருக்கின்ற தோகைமயில்கள் சஞ்சரித்திருக்கவும் சேர்க்கண்டையையொப்பப் பிறழ்ந்துவிளங்கும் விழிகளைப்படைத்த அவுணமங்கையர்உலவுகின்றதையோசிக்குமிடத்திற் களங்கத்தைப் பெற்றிருக்கின்றசந்திரனை மேகங்கள் சூழ்ந்திருப்பதையொப்பக் காட்டுகின்றதுசிறந்த செம்மணிகளினாலும் பளிங்கினாலும் சோடித்திராநின்ற அரண்மனைகளின் மேற்புறத்தில்திவிளங்குகின்றபொன்னடுக்குகளி னிடத்தில் சிலமாடந்தையர்கள் தங்களபாதங்களிற் சத்தித்திராநின்ற சிலம்பு தண்டைகளிற்பதித்த நீலமாதிய மணிகளின் கார்த்தியானது பரவிக்காட்ட அன்னங்களையொப்ப மெல்லமெல்லப்பாதங்களைப்பெயர்த்துவைத்துவருவதைப் பார்க்குமிடத்திலெண்டாமனாசெந்தாமனா மலர்களினிடத்திற் பெருகுந் தேனைவண்டினங்கள் புசித்துச் சப்தித்திருப்பதற் கிணையாகத்தோன்றுகின்றது, இதுவல்லாமல் வருணராசன்முத்துகளையொத்த சன்னசம்பா அரிசியைச் சுத்திசெய்து உலையிலிட்டிப் போகவும் அக்கினிதேவன் சிறுக எரித்துப் பதனறிந்திறக்கிய அன்னத்துடன் பற்பலபதார்த்தவகைகளைச் சேர்த்துத் தேவகன்னியர்கள் பொற்கிண்ணங்களிற்படைத்து உபசரிக்கஅவுணராசர்தங்கள்தேவிமாருடன்ஒவ்வொருபதார்த்தத்தை ஒருக்காலருந்தி நெய்பா லுடன்இஷ்டான போசனஞ்செய்து களபகஸ்தூரிகளை யணிந்துபுஷ்பங்களைச்சூடி உல்லாசமாக மேடைகளி னிடங்கடோறுங்களித்திருக்கின்றனர்.

செம்பட்டமயிர்களுடைய காளையர்களும் செர்க் குழம்புபூட்டி விளங்கும் பாதங்களைப்பெறாயுகளும் கூட்டக்கூட்டமாகச்சேர்ந்து கல்களைச்செய்துகளித்தும்பிணங்கியும் ஊடல்,

விதங்களாக எவ்விடங்களினும் காட்டுகின்றதால்மன்ம தனுலக மிதுவென்றேசொல்லவேண்டியிருக்கின்றது, இ துவமல்லாமல் சிலகாமுகர்கள் இரத்திபுரணங்கள்முத் துமலைகள் கொள்ளச் சரப்பனிகள்முதலாகிய உலுப்பை களைத் தூதர்மூலமாகப் பரத்தையர்களுக்கனுப்பி அவர் கள்விரும்பி அங்கீகரித்ததைக்கண்டு களித்தும் வெறுத் துத் திருப்பியதைத்தெரிந்து வாடியுமிருக்கின்றனர்வண் டினங்களானவை அவுணராசர்களாரிந்திருக்கின்றபுஷ்ப மாலையினிடத்தும் கன்னியர்கள் அளகபாரங்களிற் செ ருகியிராரின் புதியமலர்களினும் நவரத்தினமயமாக வி ராரின் புஷ்பக்கொத்துகளிடத்தினும் பற்பலமலர்களை ப்பெற்றுப் பரிமளித்திருக்கின்ற நந்தனவனங்களினும் தா மனைமுதலிய புஷ்பவகைகள் அலர்ந்திருக்குந்தடாங்களி னும் பர்வதாகிருதியாக விருக்கின்ற யானைகளுமதநீர்ப் பெருக்கினும் யாழினைமீட்டிப்பாடுந்தோறும் அவ்வோ சையினது இன்பத்தினிடத்தில் விருப்பமுற்று அவர்களு ணர்வானது அதைத்தழுவி உலவுவதைப்போல நீங்கார த்தொனிகளைச்செய்து திரிந்து திரிந்து தேனையுண்டுதிரி கின்றது இஃதன்றியிற் நனக்கொருவரும்பிகரில்லாதபு சபலபராக்கிரமசாலியாகிய சூரபதமன்கட்டளையின்படி க்குஇந்நகரத்திலுலவுகின்ற தென்றலானது தெளிந்தநீ ரைப்பெற்றிருக்கின்றசமுத்திரத்தின்படிந்து கற்பகம்பாரி சாதமுதலியமலர்களுையுடையநந்தனவனங்களினுலாவி ந வரத்தின மயமாகவிளங்கும் உப்பரிகைகளிலிராரின்றசா ளரங்களிள்மூலமாய்மெல்லதுழைந்து மதுபானஞ்செய்த வரைப்போல அசைந்தசைந்துலவுகின்றது, இதுவல்லாம ல்இப்பட்டணத்தில் அணியணியாகவிளங்குகின்ற உப்ப ரிகைகளின் மேல்நிலைகளில் வாசஞ்செய்கின்ற அவுணம ன்கையர்நவரத்தினமயமாகிய ஆபரணங்களையும்புஷ்பமா லைகள்முதலிய அலங்காரங்களைச் செய்துகொண்டு அத னைப்பார்க்கும் பொருட்டுச் செந்தாமரையையொத்தகரங் களைநீட்டி வானத்திற் செல்லுஞ் சூரியனைப்பற்றிக் க ண்ணடியாகக் கொண்டு தமது அலங்காரங்களைக்கண் டி களித்து மீட்டும் வானத்தில் வீசுகின்றனர் சித் திரங்களெழுதியிராரின்ற பொன்மயமாகிய மேடைகளி ன் மீதிற் கணவருடன் சரசு சல்லாபங்களை வினாத்தி ருக்கின்ற மங்கையர் ஏதோ சிலகுற்றங்களைப்பாராட்டிப் பிணங்கிக் கணவர்களுடையசிலந்தசிகையைப்பற்றி யிழு த்துச் செம்பஞ்சுட்டிய பாதங்களினு லுதைக்க அதைக் கட்டியிருந்த பொற்கயிறுக ளறக்கண்டு சீக்கிரமாகத்தம து கரங்களை மேகத்தி னிடத்தில் நீட்டிஅதிலிராரின்ற மின்னறக்கொடியை எடுத்து விரிந்தலைகின்ற சிகையைக்க ட்டிக் கொண்டு தேவியர் பிணக்கை நீக்கிக் களித்திருக்கி ன்றனர், ஆரவாரங்களைச் செய்து பெருகுகின்ற வா னகங்கை தவழத்தக்க உன்னதமுள்ள பொன்உப்பரிகை களின் மேலிலைகளிலுலவுகின்ற சுந்தரவதிகளாகிய கன் னியர்கள் யாதொருகுறையொரு மில்லாமற் பாங்கியர் சேடியர் ஏவல்களைச்செய்துவரத்தக்கதாக காலங்கழிக்க ன்னைந்து ஆகாயத்தினுலவும் மேகங்களிலிருக்கின்ற இடி களையும் நட்சத்திரங்களையும் வாரியெடுத்துக்கொண்டுஅ ன்னைகளாடியும் கழங்குகளுருட்டியும் அவற்றின்மூல

தொழில்களைச்செய்துவரும் இரத்தினமயமானமாளிகை களினீழில் வாசஞ்செய்கின்றபெண்கள் தங்களபிள்ளைக் ள் அழுகின்றதை நீக்கும்பொருட்டுச் சூரியன்தேறிந்பூ ட்டிச்செல்லும் பச்சைக்குதிகைகளேழையும் அவிழ்த்து அவர்களுக்குக் கொடுத்தகாலத்திற் சூரியன்வந்துசூரன் கட்டளையின்படிக்குத் தன்தொழிலைநடத்தக் காலதாமத மாகுதென்று இதங்கள்பேசி மெத்தெனக் குதிகைகளைவி டுவித்துக்கொண்டு பழையபடிக்குத் தன்கதையிற்போகின் றனன். மகரதோரணம் கொடுக்காநாட்டி சொர்னமயமா கிய சன்னல்சுள் பவளவுத்திரங்கள் மரகதக்கொடுங்கைக் ள்முதலிய சிறப்புக்களையுடைய மெத்தைகளின்மீதிற்பாங் கியர்களுடனிருக்கின்ற மங்கையர்கள் கடகங்கணங்க ள ணிரந்திராரின்ற கரங்களைநீட்டி மேகங்களிலிராரின்ற மி ன்னல்களையும் இடிகளையும்எடுத்துச் சிரோரத்தினங்க ளை யிடையிற்சேர்த்து அரைச்சலங்கையாகத் தமதுபிள் ளைகளுக்கணிந்தும் வானத்திற்செல்லும் மேகத்தைப்பற் றி வஸ்திரமாக இடையிற்சுட்டி விளையாடுவதைக்கண்டி களிக்கின்றனர். நவரத்தினமயமாகிய பொன்மாளிகைகளி ன் மேற்றலங்களிற் பளிங்கினுஞ்சோடித்து நிலைக்கண்ண டிகள் தாபித்திராரின்ற மாளிகைகளினிடங்களிற் பிள் ளைகள் விளையாடிக்கொண்டிருக்கின்றவேளையிற்சூரியன் உச்சியில்வரக்கண்டு இதுகவிந்த கனியென்று புற்றி வா யிலிட்டிக்கடித்து சுடுகைக்காற்றாமலெறிந்து அழக்கண் ட தாயர்கள் சீக்கிரமாய் ஆகாயக்கையைக்கரங்களிலேந் தி வாயைக்கழுவிக்குப்பித்தபின்பு சொர்னமஞ்சத்திற் கிடத்தித் தாலாட்டி உறங்கச்செய்கின்றனர். இந்நகரைக்க ண்டி வானநாடுவெட்கி யிறங்கியிருப்பதுக்கொப்பாக வி சாலமாயிருக்கின்ற சொர்னமாடங்களின்மீதிற் சஞ்சரிக் கின்ற ரூபலாவண்ணியமுள்ள இராசபத்தினிகள் கண்ட வர்களளித்துப் புகழ்த்தக்க சுந்தரமுள்ள தமதுபிள்ளை கள் கிலேசிக்கின்றகாலையில் வானத்திற்போகின்ற சூரிய ன்கரத்திற் கொண்டிருக்கும் தாமமாமலரைப் பறித்துக் குழந்தைகளுக்குக்கொடுத்து ஓயப்படுத்தியிருக்கின்றனர் மற்றொருபுறத்திலிராரின்ற சித்திரவிசத்திரமாரீகப்படை த்துவிளங்கும் பாரித்த மேடைகளின்மீதிற் சர்வாபரண பூஷிதைகளாகக் களித்துக் காமலாகிரிவீற்ச் சோபப்படு கின்ற அவுணமங்கையர் வானத்திற்போகின்றதேவர்களை த் தாமமாமலரையொத்தகரங்களைநீட்டிச் சைகைகாட்டி யழைத்தகாலத்தில் அவர்களைக்கூட மனமில்லாமல் மறு க்கக்கண்டு பயமுறுத்தும்பொருட்டு கள்ளர்களொனக் கூவ அதற்கஞ்சிச் சம்மதித்துச் சமீபத்தில்வரும்போது அவ்வோசையைக்கேட்டுவந்த தங்கள்கணவருக்கு நமமு டையகுழந்தைகளுடன் விளையாடுகின்றனனொனச்சொல்லி யனுப்பிப்பின்புமனதுக்கிஷ்டமாகக்குலாயிருக்கின்றனர்.

இவ்விதமாக விண்ணவர்படுந்துன்பங்களினைக்கமன ம்வருந்துகின்றது சொர்னமயமாகப் பரந்திருக்கின்றஉப் பரிகைகளினிடத்திற் களித்திருக்கின்ற தருணமங்கையர் அழைக்கின்ற சமையத்தில் வந்தால் பலவத்காரமாகக் க ளவுப்புணர்ச்சியை முடிக்கின்றனனென்று அத்திசையை நோக்கப் பயந்தும் அப்படிக்கு மறுக்கின் என்னகொடு மைகளைச் செய்விப்பரோவென வாராமலிருக்க நடுங்கியு ம்வஞ்சுமாகத் தமதுமங்கையர்புணர்வதைஅவுணர்காணு வராயிற் கொல்லவோ யிதற்கென்செய்வோமென்றுவாடியு ம் இப்படிக்குப்பலவிதங்களினும் அச்சமானதுமனதைப்

களுக் கிணையாகவோங்கிப் பொன்சிகரங்கள் கிரப்பிரதமைகள் வெண்சாய்மமாமுதலிய

பாதிக்க நோகின்றனர். இந்தத்தினராகியதேவர்களைச் செய்வார், இஃதன்றியும் சந்திரகார்த்தகனினம் செய்து முத்துமாலையினைத் தூக்கியிராவின்ற மேலுப்பிரிகைகளிலே வாசஞ்செய்கின்ற அரிவைமார்கள் தங்கள் குமாரர்கள் ஓயாமல் அழுகின்றபோது சூரியன் தேர்வாக்கண்டிபிள்ளைகளை அதன்மீதிலேற்றிச் சிலதூரம்போய் அழுகை ஓய்ந்தபின் பு கொண்டுவிட்டு விடக்கடவையெனக் கட்டினாரிடுகின்றனர். மூதேவர்களுக்குச் சமதையாகிய அஷ்டமாதாக்களிடம் ஏவல்களைச் செய்தும் அவர்கள் உறங்கும்போது பாதுகாக்கின்றதலையும் தோழிகளைப்போலத் தேவகன்னியர்கள் ஊழியங்கள்செய்கின்றனர், ஆதலால் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இந்தஉலகத்திலேவெண்டிய பேறுகளைத்தருவதற்குத் தவத்தினுமேலானதொன்றில்லை, இவையன்றியும் பஞ்சகற்பகத்தருக்களும் சிந்தாமணி காமதேனுவும் சங்கதிதி பதுமதிதி முதலானவை யிந்தமயேந்திரபுரியில் வாசஞ்செய்கின்ற அஷ்டமங்கையர்க ளிருக்கின்றதலங்களிற்சென்று வேண்டியவஸ்துக்களைக்காலங்களிலுட்தவிவருகின்றன. இதுவுமல்லாமல் வானத்தையளாவிச் சொர்னமயமாகவிருக்கின்ற மேலுப்பிரிகைகளில் வாசஞ்செய்கின்ற காமிகளாகிய பெண்கள் சூரன்தங்கை அசமுதியைப்போல வானத்திற்செல்கின்ற தேவர்களிற் தங்களுக்கு இஷ்டமானவர்களைப் பலவந்தமாகவலித்து காமவிகாரத்தினால் கட்டியனைத்து முத்தமிட்டுப் பஞ்சணைமெத்தையிற்சேர்ந்து கிரீடத்துத் தமதிஷ்டத் தீர்த்தபின்பு அவர்களைவிடுகின்றனர்.

ஆயிரங்கிரணங்களைப்பரப்பி உலகங்களை விளக்கித்திரிகின்ற சூரியனுனவன் முன்னம் பானுகோபனால் கட்டுண்டபடியால்பயந்து தன்கிரணகார்த்தியானது உப்பிரிகைகளின் சாளரவாயில்களின் மூலமாக துழையவொட்டாமற் சுருக்கிக்கொண்டு போகின்றனன். நவரத்தினமயமாகிய மேல்நிலைகளில் வாசஞ்செய்கின்ற பேதையர்கள் கணவரிடத்துப்பிணங்கியெறிந்த முத்துமலை புஷ்பசரங்கள் முதலாகிய குப்பைகளை வாயுதேவன் காலங்களில்நீக்கிச் சுத்திசெய்யவும் வருணராசன்புரிநீரிற்சலவைச்சாரத்தைக் கூட்டித்தெளித்துப் புழுதிகளையடக்கித் திரிகின்றகாலத்தில் உண்டாகுஞ் சேற்றைச் சூரியபகவான் புலர்த்திப்போகின்றனன். இவ்வித உபசாரங்களைப்பெற்று இந்தநகரவாசிகள் உளித்திருக்கின்றனர். திருப்பாற்கடலில் வடவாலிலையின்கண் ஸ்ரீமஹாலட்சுமி சமேதராகப் பள்ளிகொண்டிருக்கும் மகாவிஷ்ணுவைப்போல வானத்தையளாவிற்கும் பளிங்குமாடங்களின் மேற்புறத்தில் மேகங்கள் மின்னலைவீசி நித்தினாசெய்கின்றது இத்தகையசிறப்புக்களையுடைய மயேந்திரபுரியினிடத்திலிராவின்ற இராஜவீதிகளினும் ஆலயங்கள்முதலிய தலங்களிலும் எக்காலத்தும் புள்ளாங்குழலிஞ்செய்யும், யாழினதுநாதமுத் திருச்சின்னம், காகளம், சங்கம், சங்கீதமேளமுதலிய பதினெண் மேளவாத்தியங்களின்முழக்கமும், சரிகம்பதரிசுவெண்பாடுகின்ற சப்தசுரகண்டத்தொனியும், இடைவிடாமற்செய்துவருந் திருக்கலியாணமாதிய மகோச்சவங்கள், லெழுக்கின்ற ஆரவாரங்களும், மங்கலபேரி, ஜயபேரியினதொனியும்பெருத்துச் சமுத்திரகோஷத்தினும்தேவர்களின் சத்தித்திருக்கின்றது. பரவதாகிருதயாகவிருக்கின்ற யானைக்கூட்டங்கள் போகுந்தோறும் பெருகுகின்ற கன்னமதம் கபோலமதம் பிசமதமென்னும் வெள்

ளங்கள் பெருத்திருக்கின்ற. இராசவீதிகளில் மன்மதனைப்பழித்த சுந்தரமுள்ள அஷ்டவீரர்களும் இலக்குமிக்கு மேலிட்டவடிவுள்ள மங்கையர்களும் தங்களிற்கு மிகுதியினால்வீசுந் சுண்ணப்பொடிகளானவைபடிந்துசேருக்கவும், கன்னியர்கள் கணவரிடத்துடலினை கழற்றியெறிந்த இரத்தினபரணங்கள் முத்துமலை புஷ்பசரங்கள் விழுந்து பழையபடிக்குப் பூமியாக்கவும் இவ்விதச்சிறப்புக்களைப்பெற்று இப்பட்டணவீதிகளிலெங்குந் தோற்றுகின்றது. நவரத்தினமயமாகிய உப்பிரிகையினீழில்உலவுகின்ற அழகுள்ள கன்னிகை ஒருத்தியானவள் மிகுத்த சுந்தரமுள்ள இராசகுமாரன் அவ்வீதியில் விருஷபத்தைப்போலக் கம்பிரமாகநடந்துபோவதைக்கண்டி மோகித்து அவனிடத் தளவற்ற இன்பத்தைக்கொண்டவளாய் வெட்கத்தினால் அதனைத் தோழியர் பாங்கியரிடத்தில் வெளியிடாமல்மறைத்து காமவிகாரமேலிடத் தீயிர்ப்பட்ட புஷ்பக்கொத்தைப்போல மனம்வாடிவருந் தியங்குகின்றகாலத்தில் அத்தோற்றமானது முகமுதலான குறிகளினால் வெளிப்பட்டக் காட்டத்தெரிந்து ஓ! மனதே! என்னுளைப் புருடனிடத்திற் றாதுசென்று ஒருமைப்படுத்தாமல் ஒளித்திருப்பது உனக்கழகோவென மிகவுந்தளர்ந்து கனிவகைகளைக்கொடுத்து வளர்த்துவருகின்ற கிளிகளைப்பார்த்து இச்சீரத்தில் ஆதிதொட்டிருக்கின்றமனமானது இப்படிக்கும் வஞ்சிக்கலாகுமோ சொல்லென்று முறையில்கின்றனள். தண்டைசதங்கைமுதலிய ஆபரணங்களையணிந்து விளையாடித்திரிகின்ற இராஜகுமாரர்கள் மான்குட்டிகளைப் பூட்டியோட்டிம் கொடிகளாகிய சிறப்பினைப்பெற்று சிறுதேர்களினது உருளைகளின்பொன்னைவீதிகளிற்பரப்பி யிருக்கின்ற சந்திரகார்த்தபாறைகளும் இந்திரநீலக்கற்களும் கிரகிக்கின்றபடியால் மண்ணைசொன்னுனை பொருளாசையென்னும் கால்விலங்கில்அகப்பட்டிழலுகின்ற மனிதர்களைப் பொன்னுனைகொண்டவர்களென்று வெறுக்கலாகுமோ! ஐம்புலன்களைத்தன்வயப்படுத்தி வஸ்துவீச்சயத்தை யறிந்திருக்கின்ற தபசிகளும் இச்செல்வமிசுதியைக் காண்பாராயில் இச்சிப்பொனைச் சொல்லவேண்டும் ஆதலாற்பொருளாசையையொழிந்தவர்களிரார்கள் அவாவை நீங்கிய மகத்துக்களும் இந்தப்பட்டணத்திலிராவின்ற செல்வங்களைப்பெற்று வாழும்படிக்கு தவங்களைச்செய்வர். அளவற்றகாலம் அரியதவங்களைச்செய்தவர்களல்லது இந்தசம்பத்தைப்பெற்றமாட்டார்கள்.

இவ்வித வளமைகளையுடைய மயேந்திரத்திலிருக்கின்ற கிளியையொத்த மழலைச்சொற்களைப்பேசுகின்ற பிள்ளைகள் விளையாடுகிறபோது இறைக்கின்ற சுண்ணப்பொடிகள் அவ்வீதிகளிற்போகின்ற யானைக்கூட்டங்களினிடத்துண்டாயோடும் மதப்பெருக்கிற்படிந்து உலர்த்தியும் வானத்திலோங்கி ஆகாயகங்கையைச் சேருக்கியும் வருகின்றது சூரபதுமன் ஆக்கினையின்படிக்கு ஆகாயகங்கையானது இந்தநகரத்திலிராவின்ற இராசராசன்முதலிய சகலருக்கும் தாகசார்த்திக்குதவியாகப் பரவியும் சுத்தோதகசமுத்திரமானது இப்பதியிலிருக்கின்றவர்கள் ஸ்ரானமுதலிய நித்தியகருமங்களைக் கழித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு மடமாணிகைகள் வீதிகள்சோலைகள் முதலியவிடங்களிற் குளங்கள் தடாகங்கள் ஓடைகள் மடுக்கள் ஏரிகள்ஜலதானங்கள் ஆகிய உருவுகொண்டு தாய்ப்போல உதவி

வருகின்றது ஆசிரியனிடத்தில் தனுர்வித்தையின்படிக்குறிப்பிற்சிகழ்கின்றவர்களும் வாள்வரிசையையிடசாரி வலசாரிமுறைப்படிக்குவட்டினைவருபவரும் கதைப்பழக்கத்தை கற்கின்றவர்களும் மற்றபடைகளின் திறங்களைத் தெளிகின்றவர்களும் ஆனைஏற்றற்குதினாஏற்றம்தேறும் இவைகளைக் கற்கின்றவர்களும் அனற்பொறிகள்விழிகளிற்றங்கத்தக்கதாக மல்லயுத்தஞ்செய்வவரும் இந் திரஜால மயேந்திரஜாலங்களைப் பழகுகின்றவர்களும் திருக்கல்யாணமுதலிய காழியங்களைக்குறித்துப்பேசப்போகின்றவரும் வருகின்றவரும் இப்பட்டணத்தெல்லையில் விழிகளுக்குத் தேர்ந்துகின்றவனாயில் நேத்திரோற்சவமாகக் காணப்படுகின்றவர். சூரபதுமன் ஆதியிற்செய்திருக்கின்ற தவமுயற்சியினால் இந்தநகரத்திலிருக்கின்றவர்களில் நரம்புகள்தோற்ற வாடியும் தசையில்லாமல் உலர்ந்து வதங்கிய தேகத்தையும் நராதினா மூப்புகளினால் வருந்திக் கோலூர்ந்ததள்ளாடிநடக்கும் விருத்தப்பருவத்தினைப்பெற்றும் யமதரும் ஐக்கினையிற் பட்டிச் சாகின்றவரும் பிணிகளிற் பட்டிருந்தியும் வறுமையாளராய் உழலப்பட்டவர்களும் காணப்படவில்லை. ஆதலால் நவத்தினும் உறுதியானதொன்றுமில்லை. சூரபதுமன் ஆக்கினைக்குட்பட்ட பால்தயிர்முதலிய சத்தசமுத்திரங்கள் தமதுவிசாலமாகிய உருவங்களைச் சருக்கி யிர்தமயேந்திரபுரியிலிருக்கின்ற உப்பரிகைகள் மேடைகள் இல்லிடங்கள் வண்டகசாலைகள்முதலிய தலங்களில் தனித்தனியாக குளங்கள் கேணிகளாகவிருந்து இப்பட்டணத்திற்குநகியிருக்கின்றவர்களுக்குக் காலங்களில் வேண்டியவைகளைவழங்கிவருகின்றது. லட்சுமீகரம்பொருந்திய இவ்விதிகளிலிராநின்றசில அவுணமாதர்கள் கருஞ்சாராயமுங் கலந்துண்டவெறியினால் இடையிற்றரித்திருக்கின்றபட்டாடை நழுதிப்போக நானத்தையும்போக்கிக்கடகங்கணங்களை யணிந்து செந்தாமரைபோலவிளங்கும் கரங்களைக்கொட்டிக்கொண்டு கண்டவர்களளித்து நகைக்கத்தக்கதாகக்குரவைக்கூத்தாடுகின்றனர்

இந்தவிசாலமாகிய வீதிகளில் வாசஞ்செய்கின்றவடிவுள்ளகாரையரும் திலதப்பொட்டணிந்து சந்திரனையொப்பப் பிரகாசிக்கின்ற முகாரந்தங்களைப்பெற்ற கண்ணிகையரும் அலங்கரித்துக்கொண்டு நிலைக்கண்ணாடிகளிற் பார்த்து மனதுக்குரம்மியப்படிமால் அடிக்கடிக்குக் கழற்றியெளிகின்ற நவரத்தினமயமாகிய பணிகளும் பொன்னடைகளும் கற்பகமலர்மலைகளும் கலவைச்சாந்துகளும் நெருங்கிச் சகலரும் புகழ்கின்ற பொன்னுலகத்தைப் போல எக்காலத்தும் இராசவீதிகள் விளங்குகின்றனதங்கமயமாகிய தண்டை சதங்கைமுதலிய ஆபரணங்களையும் புஷ்பமாலையையும் அலங்கரித்துக்கொண்டு தோழியர்களுடன் கலந்து அழகிய வீதிகளில் விளையாடித்திரிகின்ற சிறுபெண்கள் பொன்முச்சிலங்களில் முத்துகளை வாரிவாரிக்கொழித்து வருமுன்னிலையிற் பெருகுந் துகளானவை இந்நகரமுற்றும் பரந்துசமுத்திரத்தைச்சேருக்கிக் கழிகளைமேடாக்கி மீறி பொன்னுலகையும் சூழிப்பட்டுவருந்தச் செய்கின்றது இந்தமயேந்திரபுரியில் வாசஞ்செய்கின்ற இளவரசர்கள் செம்மலரினாலும் வெண்மலர்களினாலும் சோடித்திராநின்ற பந்துகளை வானத்தெறியுந் தோறும் மேலோங்கிமறிந்து வீழ்வதைப் பார்க்குமிடத்திற் சந்திரசூரியர்கள் தங்கள் நிலைகளிற்றப்பி யிறங்குவதை

யொத்துக் காட்டுகின்றது புசுபலபராக்கிரம சால்களாகிய அவுணவீரர்கள் மதுவுண்ட வெறியினுக்களைப்பொற்கிண்ணங்களில் நிரப்பிக்கொண்டு பொற்பஞ்சரங்களில் வளர்கின்ற ஆண்கிளிகளுக்குக் குடிப்பித்து காமத்திலீன்புறச்செய்து மனதுக்கினிய ஆண்வருந்திப் பார்த்திருக்கப் பேடை அன்னங்களின் மீதேற்றிப் புணரச்செய்து அதனைக்கண்டு சரீரம்பூரித்து நகைத்துத் தாங்களுங்காமுற்றுத் தத்தந்தேவிமார்களை வல்திற்புணர்ந்தின்புற்றுக் களித்திருக்கின்றனர், பானுகோபன் சிறைசாய்த்து வந்தடைத்திருக்கின்ற தேவர்கள் சிரங்களினணிந்திருந்த வயிரமுடிக்களைச் சிலகாமுகர் பறித்துக்கொண்டு அதிற்பதித்திருக்கின்ற இரத்தினங்களை ஊடலினாலுவதைத்துச் சிவந்திருக்கின்ற தங்கள் சிகையினிடத்திற் செம்பஞ்சுட்டிய பாதங்களின் குறியைக் காட்டியிருக்கின்ற பரத்தையர்தரிக்கின்ற பாதுகைகளில் அழகுபெறப்பதிந்துவெகுமதியாகக்கொடுத்தப் பிணக்கைத்தீர்த்துக்குலாவுகின்றனர், விசாலமாய்நீண்டிருக்கின்ற இவ்விதிகளிற்பிரிகின்ற சிலகாமுகராகிய அவுணர்கள் அக்கினிமுதலிய தேவர்கள் வேதப்பிராமணர் பெரியோர்கள் பந்துக்கள்சாட்சியாகத் திருமணஞ்செய்த கற்புடைய தேவியர் வருந்திவாடத் தக்கதாக அவர்களைவிரும்பாமற் பிறர்நகைத்து நிந்திக்கப் பிராணனுக்குத்துணிந்து அன்னியர் தேவியர்களிடத்துக் காமுற்றுச்சோரத்திற் புணர்ந்துவருகின்றனர், இக்கொடிய செய்கையையும் என்விழிகளினுற் பார்ப்பதோவென்று வீரவாகுதேவர் வருந்தினவராய் அப்புறம்நோக்கு மிடத்தில் இழைதுழைய விடம்பெருமல் விம்மிநெருங்கித் தேமல்பரந்துமுத்துமலை மோகனமாலையாகத் தரித்துத் தங்கக்கலசங்களைப்போலப்பொலிவாயிருக்கின்ற கொங்கைகளைப்பெற்ற இயக்கூதங்கையரும் கண்டவர்கள் மனதைக்குழைந்து வாட்ச்செய்யும்வனப்புள்ள அரம்பையர்களும் மனதிலீரக்கமென்பதில்லாத கடினசித்தமுடைய அவுணப்பாவையரும் அரக்கப்பெண்களும் மற்றுமிராநின்றசந்தரமுள்ளபருவமங்கையர்களுக்கணிகையர்களாக மாடமாளிகைகளிலிருந்துகாமுகராகிய அவுணவீரருக் கின்பத்தைக்கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றனர், இவையன்றியும் சந்தனகனபகஸ்தாரிக்குழம்பும் கதம்பப்பொடியும் பரிமளமிருத்தபுஷ்பச்செணிகளும் சுகந்தமலர்மலைகளும் பணிநீர்த்தாவல்களும் மற்றுமிராநின்ற சின்னங்களைக்கொண்டு சந்தரவதிகளாகிய பரத்தையர்கள் காணப்பருவத்தினராகிய அவுணராசகுமாரர்களுடன் வங்கணமாகக்கூடி விளையாடுகின்றதைப் பார்த்தவர்கள் மனதைமயக்கி அவர்கள் மையலிற் படச்செய்வதால் அனங்கனாகிய மன்மதன் உருக்கொண்டுவாசமாய்த் தன்னொழிலைச் செய்திருக்கின்றவீதியிதுதானோவென்று ஆச்சரியமாகப்பேசினவராய் அழகிய அன்னப் பட்டிகள் பதுமராகத்தையொத்த நிறத்தினையாய்ந்த மாடப்புறங்கள் பசியகலாபங்களைப்படைத்த மயிலினங்கள் பஞ்சவான்களினைகள் நாகணவாய்ப் பறவைகள்முதலிய சிறந்த பட்சிசாதிகளனைத்தும் இந்நகரத்திலிருக்கின்ற மங்கையர்க்கங்களினும் மாடமாளிகைகளினும் வாசமாய்ப் பொற்கிண்ணங்களிற் பால்களைகளைத் தரத்தின்றுகளித்திருக்கின்றன இந்த வீரமாமயேந்திரத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற இராசகுமாரர்கள் தங்கள் திருமணஞ்செய்துகொண்ட மனைவியிடத்தினும் காந்தருவவிவாக மூலமாகச்

சம்பாதித்தபாவையாகவிடத்தினும்சுமுற்றத்தேயுவை
த்திருக்கும் இரதிகளையொத்த மாதர்களிடத்தினும் சுந்த
ரவதிகளாகிய கணிகையரிடத்தினும் வண்டினங்கள்பற்ற
லமலர்களிடத்திற்குத்தேனையுண்டுகளிப்பதைப்போ
ல இன்பநலங்களை யனுபவித்துஇஷ்டாலாபமாகவிருக்கி
ன்றார்.

இவையன்றியிற் சிலகன்னியர் செம்பஞ்சுக்குழம்பிஇ
ற் சித்திரங்கொழுதப்பட்டுப் பொற்றண்டை சதங்கைக
ளணிந்து செந்தாமராமலனையொப்ப விளங்கும் பாதங்க
ள் மத்தளத்தைப்போலச் சதிமுறையில் மதிக்கவும்தங்க
க்கச்சிலைனையப்பட்டு முத்தாரங்கள்முதலியஆபரணங்
களைத்தாங்கி யிறுமாந்து யமனையொப்பக்கண்டவர் மன
தைவாட்டும் கொங்கைகள் தாளங்களைப்போற் றுக்கவும்
கோகிலங்களை நிகர்த்து வசனித்துக் கருப்புவில்லையுடை
ய மன்மதனும் மயங்கும்படியாக உத்தரியப்போர்வை ச
ரிந்து தனங்கள்தோற்றத் தங்கள் மனதுக்கினியகணவரு
டன் கலந்துகொண்டான்நித்தும் குரவையாடல்கள் மு
தலியவேடிக்கைகளைச் செய்துகொண்டுஇணைபிரியாமலி
ருக்கின்றனர், நவரத்தினமயமாக விளங்கும் மேடைகளி
ன்மேல் நிலைகளில்வாசஞ்செய்கின்றசுந்தரவதிகளாகிய சி
ல்கன்னியர்கள் தங்களுக்கணவருடன்சொக்கட்டான்முதலி
ய வினையாடல்களைச்செய்துகொண்டு வரும்போது காம
விகாரமேலிட்டித் தம்பதிக்மேதராய்ப்பொன்மஞ்சுக்களி
ன்மீது சேர்ந்துஇரவுபகலென்றெண்ணமல்லதனநூலின்
படிக்குச் சுரதலைகளைச்செய்துகொவ்வைக்கனியையொ
த்த இதழ்வெளுக்கவும் சந்திரனையொத்ததிருமுகமண்ட
லத்தல் முத்துகளைப்போல வியர்வைகாட்டவும் இருவர்
மனமும் ஒன்றுபட்ட புணர்ந்துகளித்திருக்கின்றனர், சி
ல வனிதையர்கள் தங்கள்ஷ்டதேவதைகளை மனைகளில்
ரிறுத்திப்புஷ்பங்களைக்கொண்டு அருச்சித்துஆமிகடாமு
தலிய பஸ்களைக்கொடுத்துத்துப்பங்களைக்காட்டி முற்றிய
பின்பு பறைமுதலிய வாத்தியங்கள்முழங்கஅத்தேவதை
உருவைக்கொண்டுபோய்க் கங்கையிற்சேர்த்துத் திரும்பு
ங்காலையில் தெய்வமருளிணர்சுத்தாடிக்குறிகள்சொல்லி
த் தங்கள் மனைகளிற்சேருகின்றனர், வெற்றிமாலையரித்த
வேலையொத்த விழிகளைப்படைத்த இராஜக்கன்னியர்களு
ம்காமனும்நாணத்தக்கவடிவுள்ள இராசகுமாரர்களும்வா
சஞ்செய்கின்ற பொன்மேடைகளின் மேற்புறங்களில்நா
ட்டி அசைந்திருக்கின்ற தோரணங்களானவைமகரமச்ச
ங்களுலவி யிருக்கின்றசமுத்திரத்திலோடும்கப்பல்களில்
ரிறுத்தியிருக்கின்ற பாய்மாங்களைப்போலக் காட்டின்ற
து, சித்திரபடம் பொருந்திய மத்தகத்தையுடையயானை
கள் குதினிகள் நேர்க்கவீரர்கள் சுற்றிப்போகவும்சட்டி
கதைமுதலியபடைகளைக்கொண்டு பரிசனர்காத்து நடக்க
வும் முரசங்கள்பறைகளைமுன்னம்முழங்கிடக்கவும்இத
ன்மத்தியில் இராசபட்டத்தானைகள் அளவற்றவைஅரண்
மனையை நோக்கிப்போகின்றன தேன்கள்சொரிந்துவண்
டினங்கள்மொய்த்திராவின்ற புஷ்பமாலையை தரித்திருக்
கின்ற சிவையினையும் மேகத்தைப்போன்றகறுத்தமேனி
யையுமுடைய சிலஅவுணவீரர்கள் பல்லகரு குதினா யு
னையிவற்றின்மீது ஆரோகணித்துக் கொடி கொடைமகர
தோரணம் விருதுகள்மங்கல முரசம்சின்னமுதலிய பரி
வட்டனைகள் முன்செல்ல இராசவீதிகளிற் பவனிவருகி
ன்றனர், இத்தகையசிறப்புடன் வாய்ந்தஇந்தப்பட்டனத்

தி லுருக்கின்ற பலருக்கும்உபயோகமாகும் பொருட்டுச்
சிங்கம்புல்கரடி யானைபன்றிமான்கடமை முதலையபருத்
தமிருகங்களின் மாம்சங்களை வண்டிகளில் நிரப்பிக்கொ
ண்டதெருக்கள்தோறுந்நிரிந்துநிரிந்துஅவரவர்களுக்குச்
சம்மதமானபண்டங்களைக்கொடுத்துக் கொண்டுபோகின்
றனர்.

மேகங்கள்சஞ்சரிக்கின்ற உன்னதமுள்ள கோபுரவாயி
ல்களும் பொன்மதிலும் பலசிகரங்களும் நிலைகளும்சோ
லைகளும் வாடிகளும்மற்றும்வேண்டும் சிறப்புக் களில்லா
தஅரண்மனைகளொன் றுங்காணவில்லைமேகங்களைப்போ
ல ஜயபேரிமுழங்கவும் வானத்திற்படபடென்றசையும்ப
டிக்குப் பலதுசபடாங்கள் மகரதோரணங்கள் அருகுக்
ஆலவட்டங்கள் தாங்கிடக்கவும் அருகுதிவர்த்திகள்பலர்
தாங்கிப்போகவும் சுத்தவீரர்களாகியசேவகர்கள்ஆயுதபா
ணிகளாய் நார்புறங்களினுஞ் சூழ்ந்து காத்துச்செல்லவு
ம் ஒற்றைச்சாய்மரை யிரட்டைச்சாய்மரைகளையிருபாரி
சங்களினும் வீசிக்கொண்டு போகவும்தவளக் குடைக
ளைத்தாங்கிடக்கவும் இவ்விதலுக்கக்களின்மத்தியில்இ
ராசகுமாரர்கள் விருஷபங்களைப்போலக் கம்பிரமாக வா
கனங்களிற் போகின்றனனொன, இவ்விதங்களில் அந்ந
கரமுற்றினு மிராநின்ற அதிசயங்களைப்பார்வையிட்டவீ
ரவாகுதேவர் பேசுகின்றனர், பலவளங்களைப்பெற்றிருக்
கின்ற பூமிதேவியானவள் அளவற்றகாலம் அரியதவங்க
ளைச்செய்து வருந்தியதற்குப்பெற்ற பலப்பிராப்தியைப்
போல ஒப்பனையிலடங்காத பலசிறப்புக்களைக்கொண்டிரு
க்கின்ற வீரமாமயேந்திரபுரியில் அடர்ந்திருக்கின்றமகத
யிஸ்வரியப் பெருக்கினை யிரண்டுவிழிகளைப்பெற்றிருக்கி
ன்ற யான்நிதானித்துப்புழுவதற்கெளிதோதிரிலோகங்க
ளையுஞ் சிறுஷ்டிக்கவல்ல பிரமனாலும்இப்பதியின்பெரு
மைகளைவாநிக்கக்கூடுவதோபலயுகங்கள்அரியதவங்களை
ச்செய்து சிவபிரான்கடாட்சத்தினால்அளவிறந்தவிழிகளை
ப்பெற்ற மகத்துக்களிருக்கின் அவர்களாலொருகாலம்இ
தன்பெருமைகளை மதித்துப்பேசப்படுமெனநினைக்கவே
ண்டும் அப்படிக்குப்பெற்றுக் கண்டபோதினும் ஒருவா
யினால் விரித்துச்சொல்லப்படாது மேகசாலங்கள் தினந்
தோறும்பா னஞ்செய்தபோதினும் சமுத்திரநீர்குறைப
ட்டுக் காட்டுவதில்லை அதைப்போலவே யிச்சிறந்த மயே
ந்திரபுரியினது செல்வங்கள் ஒருபிரமாணத்திலடங்கப்ப
ட்ட தாகக்காணவில்லை பற்பலவிழிகளைப்பெற்றுக்கோடா
கோடி வாயினைப்படைத்த ஒருவன் பரமசிவகடாட்சத்தி
னால் பூர்த்தியாக நிதானித்துப்பேசினும்கேட்கப்பட்டவ
னுக்கு ஒருசெவிபோதாது பலகோடிவேண்டும்ஆதலால்
விரித்துவிரித்துப்பேசுவதிற்பயனில்லை அமோகமாகியவி
ழிகளும், வாய்களும், செவிகளும், அறிவுப்பெற்றுச்சிவ
நாதன் கடாட்ச வீட்சணியமுங்கிடைப்பின் ஒருபரியாய
மாகக் கணிக்கலாகுமாயினும் ஆயிரயுகங்கள்வேறெருசி
ந்தனையுமில்லாமற் குறிக்கவேண்டும். அப்போதும்இந்த
ஒப்புமைமற்ற பட்டணத்தின்சிறப்புக்களைமுற்றினும்அ
ளக்கண்ணாது தேவர்கள்முதலாயினர் இதன்பெருமை
கள் முழுவதுந்தெரிந்து அனுபவித்துக்களிக்கும் பொரு
ட்டுப்பற்பலயுகங்கள்அரியதவங்களைச்செய்து பெற்றவா
முயற்சியினால் ஆயிரம் பதினாயிரம்கோடியித்தொகைசி
ரங்களைப்படைத்து இத்தலத்தில் அவதரித்து இதிற்பட்
டஅளவற்றசெல்வ வளங்களைக்கண்டுக்கேட்டு மின்புற்று

மிருக்கின்றனர், என்மனத்திருந்தி பெறும்படிக்குத் தேவாதிதேவனுடைய ஆறுமுகசுவாமியார் கிருபையினால் விசுவரூபத்தைக் கொண்டு இத்தினமே யிச்செல்வவளங்களைக் கண்டுபோக நனைப்பேனாயில் அத்தோற்றத்தைக் கண்டபகைவாசனடைக்குநீர்வர் அதனாற்காலதாமசமாகும் மேலும்உந்திக்கமலத்திலுதித்தபிரமணியாதவேதப்பொருளை அகஸ்தியருக்கு வெளியிட்டஎமதுகந்தனாகிய சரவணபவன் கட்டளையிட்டிருக்கின்ற பணிவிடையை மறந்து இச்சிறப்புக்களைப்பெரிதாகவெண்ணிப்பார்த்திருப்பது என்னொத்தவனுக்கடாது அழகுமன்று ஆதலால் பிரிவிலுப்பதியினுள்ளே பிரவேசிப்பேனெனநிதானித்தவராய் மேலும்சில சங்கைகொண்டுபோகுகின்றனர்.

தங்கமயமா யிரத்தினகாந்திகளை வீசிச்சித்திர அலங்காரங்களைப்பெற்றுமேருவையொப்பப்பாரித்திராநின்றமேடைகள் உப்பரிகைகள் அரண்மனைகளிருபாரிசங்கலினும் நெருங்கிச்சூரியனுடைய கிரணங்களைத்தோற்றமல் நிழல்பாந்துருளிர்ந்திருக்கும் நீண்டதெருக்களில் இப்போது நான்கொண்டிருக்கும் அணுப்பிரமாண வருவத்துடன் போக யத்தனித்தபோதினும்ரதஜதாரகபாதிகளும் நகரவாசிகளும் நெருங்கிக் கிரீடங்களுடன் கிரீடங்கள் புசங்களுடன் புசங்கள் தாக்கச் செல்லுகின்றபெருக்கில் தப்பித்துக்கொண்டுபோகக் கூடாதாகையாற்ககனமார்க்கமாக நடப்பது தகுதியெனத்தீர்மானித்துத்தாம்வீற்றிருந்த கோபுரவாயிலைக்கடந்து வானத்திற்றாவிச் சிலதூரஞ்சென்றவராய்ச் சூரபதமன் பிரதமகுமாரனாகியபானுகோபன் வாசஞ்செய்கின்ற நவரத்தினமயமாகிய மேடையின் மேல்நின்று அதிர்ச்சிக்காரங்கள் முற்றினுங்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு இதுபரியந்தம் பார்த்துவந்த செல்வங்களைப்பெரிதாக மதித்தனம்இதில் ஆயிரத்திலொருபங்குக்கொவ்வாது இவர்கள் தவமுயற்சிகளை யாவரால்அளக்கப்படுமெனப்புகழ்ந்து அத்தலத்தைநீங்கி எக்காலத்தினும் அக்கினிசொலித் திருக்கும் விழிகளையுடைய இரண்டாவது குமாரன் அக்கினிமுன் வாசஞ்செய்கின்ற உப்பரிகையின் மீதிலேநின்று அத்தலத்திற் றோற்றுகின்ற வினோதங்களைப்பார்த்து ஒன்றுக்கொன்று அதிகரித்தவளமிகுத்ததாக விருக்கின்றது இவர்கள் சம்பத்தின் பெருக்கையளவிட்டுமுடியாது பொன்னுலகவாசியென்றும் திரிலோக சக்கிரோஸ்வரனென்றும் புகழாரின்று தேவேந்திரன் சம்பத்தைப்பெரிதாகப் பேசுவது அபலமென்றிகழ்ந்து அதைக்கடந்து அபரஞ்சியினும் மிகுத்து விளங்குகின்ற தேகத்தைப்படைத்த ஆடகனென்னும் மூன்றாவது குமாரன்வீற்றிருக்கின்ற மாளிகையினிடத்திற் பாய்ந்து அதன்பெருமிதங்களையும் கண்டமதித்து இந்தச்சந்தரத்துக்கு எந்தவுலகங்களும்சொடாதுமேலும் சூபோனையிவர்களுழியாக வைக்கவேண்டும் அத்தகைய சம்பத்துக்கொங்கும்நிறைந்திருக்கின்ற தெனக்கொண்டாடி அதையுந்தாண்டிநவரத்தினமயமாகிய கிரீடங்கள் சொல்லத்துக் கொண்டிருக்கும் பத்தத்தலைகளைப்பெற்ற வச்சிரவாகுவென்னும்என்காவதுபிள்ளை வாசஞ்செய்கின்ற மாளிகையின்மீதிலேநின்று அத்தலத்திலிருக்கின்ற வேடிக்கைகளைப் பிரமனாலும் எண்ணிமுடியாதெனத் தீர்மானித்து அதையுங்கடந்து மற்றபிள்ளைகள் மூவாயிர வீற்றிருக்கின்ற மேடைகள்தோறும் போய்ப்போய் அத்தலங்களிற் காணப்படுகின்ற செல்வப்பெருக்கைக்கண்டு அதிசயித்தவராய்இத்த

கையவளங்கள் இவர்களுக்குக் கிடைத்ததாமிகவும் அற்புதம் முக்கியமாகச் சொல்லலின்ற வைகுந்தநகரையிந்தவீரமாமயேந்திரபுரிக்கு ஒப்பாகப்பேசலாகாது ஆதலால்என்னால் அளவிடப்படுவதோ வென்றுபேசி ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக் கதிபனானசூரபதமன் மனதுக்கிசைந்தமந்திராலோசனைகளைச்சொல்லவல்லமந்திரிகளிற் றலைமைபெற்றிருக்கின்ற தருமகோபன் அரண்மனையீதிற்பாய்ந்து அதன்மகிமைகளைப்பார்த்து இதற்கொன்றும்ஒப்புச் சொல்லத்தகாதெனப்பேசி அதன்மீதுவிளங்குகின்றசொர்னச்சிகரங்களி னென்றிலின்று கொடிய செய்கையையுடைய புலிக்கூட்டமத்தியில் மானினங்களாகப்பட்டு வாடுவதைப்போல பாதகராகிய இராட்சதர்காவல்பட்டு வருந்துகின்ற இந்திரகுமாரன் சயந்தன்முதலாகியதேவர்கள் வாசஞ்செய்யும் சிறைச்சாலைகளை விழிகளைப்பரப்பி நகரமுற்றினும் பார்ப்பதாயினர்.

கறையடித்தொகைபிரிதலுங்கயமுனிகவார்து மறையிடத்தினில்வேட்டுவருய்ப்பவைவருவபோற் பொறையுடைத்துயரிந்திரன்போந்தபின்புல்லார் சிறையிலுற்றவாச்செய்கையிற்சிறிதுளைசெய்வாம்.

சயந்தன்புலம்புறுபடலம்.

பரஞ்சுடர்நெடுக்களைபடுத்தபாயலில் வருஞ்சகியனையதோர்வாணுதற்சரி தருஞ்சிறுகுமரனஞ்சயந்தன்வ்விடை யருஞ்சிறையிருந்தனமார்தம்மொடும்.

வாரீர் சவுனகாதிரிஷிகளேயிதுபரியந்தம்வீரவாகுதேவராமயேந்திரபுரியைச்சேர்ந்துநடந்தசரித்திரங்களைச்சொன்னோம்இனிமேல்சயந்தன்முதலாகியதேவர்கள் காவலிலடங்கிக் கிலேசிக்கின்றசெய்திகளையும் தெரிவிக்கின்றனம் தாய்தந்தையராகிய யானைகளீங்கியகாலத்தில்தனித்திருந்த யானைக்குட்டியைப் பற்றிக்கொண்டுபோய்வேடரான உர்கள் மறைவிடத்திற்பதனப்படுத்தியபோது அந்தக்குட்டியானது ஒன்றுந் தோற்றமற் றிகைத் திருப்பதைப்போலப் பொன்னுலகத்துக்கதிபனாய்த் திரிலோகசாம்பிராச்சியத்தை யனுபவித்திருந்த தேவேந்திரன் தன்னிருப்பிடத்தையும் செல்வத்தையும்விட்டுப் பனுகியாய்த்தன் தேவியுடன் போய்விட்ட பின்பு தேவர்கள் சூரன்பட்டணத்திற் சிறைபுகுந்து பட்டவருத்தங்களிற் சிலவற்றை சொல்லக் கேட்பீராக, சூரபதமன் கட்டளையின்படிக்கு முன்னம் பானுகோபனவன் பொன்னுலகத்தைக் கொளுத்திப் பூர்னச் சந்திரோதயம் போன்ற முகமண்டலத்தை யுடைய இந்திராணி புத்திரன் சயந்தன்முதலானவர்களைப் பிடித்துப் புயங்க ளொடியக் கட்டிக் கொண்டபோய் மயேந்திர புரியிற் சேர்த்துக் காவல்படுத்தியகாலத்தில் தவள நிறத்தைப் பெற்ற தேகத்தை வாய்ந்ததேவர்கள் சூழ்ந்துபோற்ற அவர்கள்மத்தியிற் பிதாவைப்போலக் கரியதேகத்தைப்படைத்த சயந்தனிருந்ததோற்ற மெப்படிக்குக் காட்டுவதெனில், பூர்வத்தில் அமுதெழத் திருப்பாற்கடலைக் கடையும்போது அதன் மத்தியிற் காளமேகவண்ணரான மகாவிஷ்ணுவின்றதைப்

போன்றும் கரியமேகத்தையொத்த காத்திரவுடலைப்பெற்றிருக்கின்ற அவுணர்வாவல்ல பவுத்திரதேகிகளாகியவிண்ணவர்கள் மத்தியிற் சயந்தனிநுப்பதைச்சொல்லுமிடத்தில் இராகுதேவையொத்த சர்ப்பங்கள்நெருங்கிக்கவிந்தகாலத்திற் றோற்றாநின்ற பூரணச்சந்திரன்தேகத்திற்காட்டும் களங்கத்துக்குச் சமதையாகவும் பாலபருவத்தில் ஜயத்திற்குரியதனார்வித்தையைஆசாரியனிடத்திற்கங்கின்றகாலத்தில்விலைப்பற்றியும் பாணங்களை பிரயோகித்தும்வருந்தியதினால் கரங்கள் காய்த்திருப்பதைப்போலவே விலங்குபூண்டு பலநாள்களாய்க் காவலிற்பட்டுஉழலுகின்றதினால் பாதங்களினுங் கறுத்த தழும்புகள் விளங்கவும், முயற்சிபெற்றமானமும், சவுரியமும் வெட்கமும்க்கியடங்கவும் தீராதபழிப்பென்னுந்துக்கத்தீக்கடலில் அழுந்தியுழலுமுன்னிலையி லெழுகின்ற சுவாலையானது பிராணனை வாட்ட வாடிக்களைத்தும்நீனைத்தற்கரியஅரியகாவலிற் பலயுகங்களாகக் கட்டுப்பட்டிருந்ததினால்தேர்ந்ததீராத அபவாதத்தைப் போக்கிக்கொள்ளும்படிக்குப் பிராணனைவிடநீனைந்தும் அமுதமுண்டிருக்கின்ற முயற்சியினால் நாசமடையாமல்உயினைத்தாங்கிவருந்தியும், ஒருவனைக் கூரியவாளினால் சின்னபின்னப்படச்சேதித்தகாலத்தில் அவன்படும் துன்பத்துக்குமேலாக அவுணப்பாதகரால் அலைக்கப்பட்டுக் கிலேசித்தும்ஒருகணப்போதை அளவற்றயுகங்களைப்போல வாடிக்கழித்தும் சிறந்தமரகத ரத்தினத்தினால்செய்யப்பட்ட பாவையானதுமாசுண்டு பிரகாசமுழுக்கிக் காட்டுவதைப்போலத் திருமேனியின்காந்திமுழுக்கிப் பொலிவற்றுப் புஷ்பமாலையானலிற் பட்டதைப்போலச் சரீரம் இளைத்துவதங்கிபுலிக்கூட்டத்தினைப்போன்ற கொடிய அவுணர்வாவல்லமானபிமானமிழந்து பலயுகங்களாக வருந்துகின்றசயந்தனொரு நிமைப்போதாவது நித்தினை செய்வானாயில் இத்தகையதுன்பங்களை மறந்திருப்பன், தேவர்களுக்கு உறக்கமென்பதில்லாதபடியால் எக்காலத்தும் ஒருவிததுயரத்தைப்பெற்று வாடினன்.

இவ்விதமாக அரிய துக்கசாகரத்திற் பட்டுஇந்திரதனையன் கிலேசித்திருக்கின்றபடியால் தவங்களைச்செய்த பலப்பிராப்தியினால் தேவனுப்ச் சகலசெல்வங்களையும்அனுபவித்துச் சவுக்கியத்திலிருப்பொனச்சொல்லுவதுதகுதியாகக்காணவில்லை, விசனத்தினைத் தருமென்பது இதனற்கண்டனம் இவையன்றியும் மரகதமணியினால்செய்யப்பட்டுப் பொன்மயமாக அலங்கரித்திருக்கின்ற ஒருசித்திரப்பிரதமையானது மலினப்பட்டிருப்பதுபோல சுந்தரவடிவுள்ள தனது தேககாந்திமாறி மழுங்கிநாள்தோறும் குருரமான செய்கையையுடைய காவலாளிகளாகிய அவுணரால் படாதபாடுகளைப்படும்அவர்களைக்காணும்போது பூனைவாயிலகப்பட்ட பசியகிள்ளையைப்போல நடுநடுங்கியும் தான்மீளுவதற்குரியயாதொருவதுவையுங்காணாதவனுய் மனம்நிலைபெறாமற் கலங்கினன்செய்வோமென்று பலநிலைவுகளைக் கொண்டலைந்து மனக்கிலேசமாகிய அனல்மேலிட்டுப் பெருமூச்சினிடத்தெழும்சுவாலையினால் பசியமேனி கரிகரித்து ஒளிமழுங்கிவாடிவிழிகளில்இடைவிடாமல் நீனாப்பெருக்கிக்கொண்டு திகைத்துத் திகைத்துப்பார்த்து தனக்கடுத்த துக்கவருத்தங்களையெண்ணி யெண்ணி அனலிற் பட்ட வெண்ணையைப்போலக்கொன்று கொன்றுபுலம்புவன் இதைக்காணுவராயிற் காவ

லாளிகளென் செய்வரோ வென்னும் ஏக்கத்தினுற்றாறிதமாய்ச் செந்தாமனையையொத்த கரங்களினால் விழிகளிற் பெருகும் நீனாத்துடைத்து வாயையுடிக்கொள்ளுவன் கொடியஅவுணப்பாதகர்கள் கூடிக்கொண்டு இந்தசயந்தனுக்கு எக்காலத்திலும்சிறை நீங்குவதில்லை, யிவன்பிதாவாகிய இந்திரன்இந்திராணியுடன்மறைந்திருந்தவனைக்கண்டு நம்மவர்கள்பிடித்துவந்து அரசனேவல்லன்படிக்குச்சிறையி லடைத்தனனொனச்சிலர்வசனிக்கக்கேட்டனம்,ஆதலால் இவனையினியாவர் மீட்கப்போகின்றனனொனப்பேசிக்கொள்ளும் பொய்வசனத்தைக் கேட்டவுடன்அனலிற் பட்ட வல்லிசாதக்கொடியைப்போல வாடிமூர்ச்சித்துவிழுந்து தேவர்கள்செய்யுஞ் சயித்திய உபசாரங்களில்உடனேதேறியெழுந்து தான்கற்பகத்தருக்களின் நீழலிலிருந்து சகலசவுக்கியங்களையும் அனுபவித்திருந்தவைபவங்களைநீனைந்து அவ்விதபேற்றினை யின்னமொருகாலம்பெறுவனோவென்று துக்கிப்பான். அத்தருக்களினலந்தபுதியமலர்களின் காமபுமுதலிய குற்றங்களைப்போக்கி மெல்லிய இதழ்களைப்பரப்பி யலங்கரித்திருந்தமஞ்சுத்திற்பள்ளிகொண்டு அரம்பையர்கள் ஆலவட்டங்களிற்ச சவுக்கியமர்களிருந்த சுகங்கனையெண்ணி யெண்ணிப் பெருமூச்ச்செறிவன். ஸ்ரீமகாலட்சுமிக்குச் சமத்துவமாகியதேவகன்னியர்கள் தன்னிடத்தில் மோகக்கொண்டு தாதியர்களை யனுப்புவித்து மேல்விழுந்துவந்து கட்டியனைந்துசரசுல்லாபங்களினால் காமவின்பத்தைத்தந்த விதங்களைநீனைந்து சோருவன், இந்திரபோகப் பெருக்கினைநீனைந்துவாடிவன். கேட்டதைவழங்கும் பெருமையையுடைய பஞ்சதருக்களநீழலிற் பலகாலம் போகபாக்கியங்களையனுபவிக்கச்செய்திருந்த பொன்னுலகமானதுபானுகோபனல்ளரிந்துகிரிந்து சாம்பலாயிற்றோவென வாடிவன், சிவபிரான் கிருபாகடாட்சத்தினால் பழையபடிக்குத்தெய்வபோகங்களைப் பெறவல்லனோவெனச்சோசிப்பன், ஆதிதயிற் கடினசித்தமுடைய சூரபதமன்செலுத்தியசேனைகளுக்கஞ்சிக்குயிலுருக்கொண்டோடியொளித்திருக்கின்றதாய்தந்தையர் எத்தலத்திலிருக்கின்றனரோ! என்னபாடு படுகின்றனரோ! பகைவர்கைப்பட்டு வருந்துகின்றனரோ! யாதுந்தெரியவில்லை யிதற்கென்செய்வேனெனக் கிலேசிப்பன், நான்புத்திரனாகப்பிறந்து அவர்களுக்கித்தகையதுன்பங்கள் நேர்ந்ததே யெனக் கிலேசிப்பன், தாய்தந்தையர் பொன்னுட்டைவிட்டபின்பு பூலோகத்திற் சேர்ந்திருக்கின்றனனொனச் சிலர்சொல்லக்கேட்டனம். அவர்கள்வாசஞ் செய்கின்ற தலத்தைக்குறிப்பாகக்காட்டுவார்களைக்காணேனேயென்று களைப்பான்.

சிலதினங்களுக்குமுன்னம் இவ்வரியகாவலில்லவருந்திக் காவலாளிகளாகிய அவுணப்பாதகரால் நேருந்துன்பங்களைப் பொறுக்கக்கூடாமையால்தப்பித்துக்கொண்டோடிப்போன தேவர்களபிதாவைக்கண்டனரோ! அடியேன்மீளுவதற்கொரு ஏதுவையோசிக்கின்றனரோ? அல்லதுமீளவும் அவுணர்களிடத்தகப்பட்டு வருந்து கின்றனரோ? மாண்டனரோ! ஒன்றுந்தோற்றவில்லை, பிதாவானவர் நீங்கியகாலத்தில் விண்ணுலகத்தையும் அறிந்தபட்டதேவர்களையும் நான்பாதுகாத்திருந்தது நேத்தி நேத்தி யென்று தன்னேவெறுத்துக்கொள்ளுவன், இப்பதியைக்கடந்து போன தேவர்கள் தங்கள்வருத்தங்களையுஞ் சூரன்கொடுமைகளையும்விரித்துச்சொல்லக்கேட்டு மனந்தாபரியாமல்

என்பிதாவானவர் பார்ப்பதிபங்கனுகிய சிவபிரான் வாசஞ்செய்திருக்கின்ற திருக்கயிலையைச்சேர்ந்துதங்கள்வருத்தங்களைச் சொல்லி முறையிட்டுக்கொள்ளப் போயிருக்கின்றனரோ வென்பன், இவர்களைத்தேடித்திரிகின்ற அவுணர் விழிகளிற்படுவராயில் என்செய்வரோ! இதற்கஞ்சித் தேகங்களைமறைத்து மாறுருக்கொண்டு ஒளித்திருக்கின்றனரோ வென்பன், அல்லதுதிருடாப்போலப் புதர்கள் குகைகளிற்புதுங்கிக்காலங்கழிக்கின்றனரோவென்பன், ஓரிடத்தில்லேபெறாமல் பூலோகமெங்கும்வலம்பந்துபுலுகின்றனரோ! என்செய்வே வென்பன், பரமசிவகடாட்சத்தினால் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும்நூற்றெட்டியுக்களையுளப்பெற்ற சூரபதுமன் கட்டளையின்படிக்குவந்த அவுணர்கள் தேடித்தேடித் தாய்தந்தையரைக்காணாமல் மீண்டனரோ! அல்லதுதெரிந்துபிடித்துவந்து இத்தலத்திற் சிறைபடுத்தி யிருக்கின்றனரோவென்பன், அப்படிக்கு நேருமாயின் இப்பாதகர்கள் ஏசிக்காட்டுவர், அதுகாணாதபடியால் அவர்கள்இப்பாதகர்களுக் ககப்படவில்லை யிதற்குச்சந்தேகமு மில்லையென்று களிப்பன், மனதுக்கினிய புத்திரனுகிய என்னிடத்தில்அளவற்ற விற்பதைப்பெற்றிருக்கின்ற தாய்தந்தையர்சாவாயுதபாணிகளாகிய அவுணர்களைக்கண்டால் திகிபட்டுவாடிக்கிலேசித்து'என்படுவரோ! ஸ்ரீகாளகண்டமூர்த்தியெயெனத்தாக்கிப்பன், பாணுகோபன் அளவற்ற சேனைகளைக்கூட்டிக் கொண்டுவந்து பொன்னுலகைக்கொளுத்தித்தேவர்களையும் அயிராவதத்தையும்வென்றுஏகபுத்திரனுகிய என்னையும் பாசத்தினால் பிணித்திழுத்துவந்து மயேந்திரபுரியிலிருக்கின்ற சிறைச்சாலையிலடைத்து கொடியஅவுணர் கண்ணிமையைப்போலக் காக்க இந்ததேவர்களுடன்வாடியிருக்கின்ற என்னிலைகளை நாராசத்தைக்காய்ச்சிச்செவிகளிற் செருகியதைப்போலக் கேள்விப்பட்ட என்னரியதாயான இந்திராணியானவன்அளவிற்பட்டமெழுகைப்போல மனமுருகி வயிற்றைப் பிசைந்துகொண்டு என்னென்னநீனைந்துபுலம்புவனோ!என்னைத்தேடித்தினகைப்பனோ! மகனெயெனக் கூவியமுலவனோ! அக்காலத்தில் அருகிலிருக்கின்ற பிதாவானவர் தேறுதல்களைச்சொல்லச்சோபத்தைநீக்குவரோ? அல்லது தாயைத்தனிமையிற்பிரிந்து எங்கேனும் போயிருக்கின்றனரோ! யாதுசெய்வேனெனச்சோபிப்பன்.

ஒருகாலம் மாயைவஞ்சகங்களைக் கற்றிருக்கின்றபாதகராகிய அவுணர்கள் தாய்தந்தையரைக்கண்டு கொண்டுவந்து என்னெதிரிலின்றுத்துவார்களோ! அக்காலத்திலாவது அவர்களைக்கண்டு களைநீங்கியிருப்பேனே' இப்பாதகர்இந்தவுதவியைச் செய்வாரோவென்பான், அளவற்றகாலங்களைச் சகிக்கப்படாத துக்கசாகரத்திலமுந்தி அவுணருக்குப் பயந்து ஒளித்திருக்கின்ற பழியைத்தீர்த்துக் கொள்ளுகின்றதற்கு ஒருதந்திரங்களைக் காணாதபடியினால்என்னிடத்திருக்கின்ற பட்சத்தையும் மறந்து இவ்வாழ்க்கையைவெறுத்துத் தவவேடங்கொண்டு விரதராய்த்தேவாதிதேவனுகிய பரமனேரோக்கி அரியவிரதங்களைச் செய்து அவர்கடாட்சத்தினால் சிவசாயுச்சியப்பதவி பெற்றனரோயாதொருசெய்தியுந்தெரியவில்லையெயெனவாடுவன், ஜயசாலையாகிய பாணுகோபன்பொன்னுலகத்துக்குவந்துசண்டைகொடுக்கும்போது என்னைத்தாங்கியிருந்த அயிராவதமானது கோபித்துமேகத்தையொப்பக்குழி

க்கொண்டெதிர்த்து அவன்மார்பிற்றாக்கியகாலத்தில்இரத்தின கிம்புரிக்கோடுகள் நான்கையும்பறிகொடுத்து அவன்கைக்குத்தினை களைத்துவிழுந்தது, அதன்பின்புபிராணனைப்பெற்றெழுந்ததோ! மாண்டதோ! அதன்காரணமின்னதென்று சொல்லுகின்றவனைக்கானேனெயென்று ஏங்குவன், பிராரத்துவ வினையின்படிக்குப் பிரமதேவர் சிருஷ்டித்தகாலத்தில் நியமித்திருக்கின்றவினைப்போகங்களை யனுபவித்தல்லது தீராதெனவேதங்களில் முறையிடுகின்றது அவ்வாறே சகலருக்குஞ்சம்பவித்துவருவதைக்கண்டிருந்தும் பாதகராகிய அவுணர்க்கொடுமை செய்கின்றனனென வெறுத்துக் கொள்ளுவதினால் பிரயோசனமென்னவென்று மனதைத்தேற்றுவன், திரிலோகங்களினும் முக்கியமாகக் கொண்டாடும் வளமிகுத்தபொன்னுமிகிந்து சாம்பலாகவும், ஜயசாலையாகிய பிதாவும் கற்புத்தன்மைகளிற் சிறந்திருக்கின்றதாயும், சகசீவிகளாக விருக்க ஏகபுத்திரனுகியயான்ஒழியாதசிறையிற்பட்டுவாடியாதொருதுணையுமில்லாமற் கிலேசிப்பதற்குமுற்பிறப்பில் முடித்தபாதகமேதோர் அதுதெரியுமாயின் தகுந்த பரிகாரங்களைச் செய்துகொள்ளக்கடவேன். இதைச்சொல்லுவானாகக் கானேனெயெனச் சிந்திப்பான். சூரபதுமன் ஆதியிற்செய்த அரியதவத்துக்கிரங்கிசெக்கரஞ்சடையனுகிய சிவபிரான் அழியாதவயிரதேகத்தையும்,திர்க்காயசையும், அளவிறந்த செல்வச்சம்பத்தினையும் மற்றும் வேண்டிய வரங்களையும் கட்டாட்சித்திருக்கின்றதால் அவன் எக்காலத்தும் நாசமடையான்ஒருவராலும்ஜயிக்கப்பட்டவனன்று மேலும் நான்வருந்துவதைக்கண்டிரங்கிவிடுவிக்ஷமாட்டான் ஆதலால் ஓ! பார்ப்பதிபாகனே!லோகநாயகனே! ஏழைபங்காளனே! அடியருக்கெனியகடவுளே! மும்மூர்த்திகளுக்கும்முதல்வனாகவிருக்கின்றஓ! சிவபிரானே! அடியேனிப்பாதகராகிய அவுணரால் விலங்குபூண்டு மானபங்கப்பட்டுத் துக்கசாகரத்திலமுந்தி வாழுகின்ற விர்தசிறையானது இனிஎக்காலத்திற் நீரவிருக்கின்றது இப்பாபுபட்டவர்கள் வின்மண்பா தலமென்னுந்திரிலோகங்களினும் யாவருமிருக்கமாட்டார்கள் இத்துன்பங்களை யனுபவிப்பாயெனப் பிரமனென்தலையிலெழுதினேனென்றமுலான்.

சகலரும்புகழுகின்ற செல்வமிசுகுதியையுடைய தெய்வலோகவாழ்வைப்போக்கித் திரிலோகாதிபதியாகவாழ்ந்த அரசரிமையைபிழந்து தேன்களைச்சொரிந்துபரிமாசித்து மகரந்தங்களை யிறைத்துக் கவிந்திருக்கும்கற்பக நீழல்நவரத்தினமயமாகிளங்குஞ்சிங்காதனத்தின்மீது வீற்றிருந்து முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள்நரப்பத்தெண்ணியிரமகரிஷிகள்போற்றவும்,காமதேனு,சங்கதி, பதுமதி, முதலியவளங்கள் ஏவலின்படிக்குவழங்கிவரவும், அரசுசெலுத்தியஇந்திரவோலக்கத்தையும், அரசம்பையூர்வசதிவோத்தமையாதியாகியதேவகன்னியர்களபணிவிடைகளைச்செய்துவரவரத்தினமயமாகியஅரண்மனையில்வீற்றிருக்கின்றஇந்திராணியுடன்கலந்துகற்பகமலர்கள்பரப்பியமஞ்சத்தின்மீதில் சரசசல்லாபமாகக் களித்திருந்த போகங்களையும் பறிகொடுத்து பாதகராகியஅவுணருக்கஞ்சி பிதாவானவர்ஓடிப்போயினனென்று கேட்டபோதேபாபியாகியநானும்அவர்களைக்கலந்துகொண்டு அவர்களுக்கடுத்த வின்பதுன்பங்களை யனுபவித்திராமல் பாலியசேஷ்டையினால் தெய்வலோகத்தில் வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்திச்

சத்துருக்களையிலுக்குப்பட்டுக்கொண்டு இவ்வகைத்து
ன்பங்களை அனுபவிப்பேனென வாடுவன், இத்தகைய
தீராதபழியைச் சுமந்து வாடாமல் பிராணனைப்போக்கி
னவனு மன்று தாய்தந்தையருக்கு நேர்ந்த இடையூற
யொழித்துப் பயப்பாதிர்கள். எவ்விதத்திலும் நமது ச
தந்தரங்களைப்பெற்று வாழ்வோமென்று சிலதேறுதலை
யும் சொன்னவனுமல்ல, இவைபனைத்தும்பரம சிவகடா
ட்சத்தினால் நேருவதென்று தேறினவனுமல்ல, இந்தச்
சிறையிலகப்பட்ட நான்கழிப்பது அரிதாகவிருக்கின்றதெ
ன்றுபிதாவாநீண்டு கதறுவான். மன்னுயிர்களுக்காதா
ரசத்தியாகவிருக்கின்றதருமமானது பஸ்தமில்லாமலடங்
கும்காலமும்நேர்ந்ததோ? கொடியபாதகமேல்ட்டுவிடும்
படியாயிற்றோ! அரியதவமுயற்சிகள்ஒடிங்குங்காலமாயிற்
றோ! நல்லொழுக்க மடங்கியதோ? கல்காலம்பிறந்ததோ?
வேதாகமவிதிகளொளித்ததோ! என்னுக்குள்ளெண்ணெ
யைப்போல வெங்கும் பரிபூரணமாகவிருக்கின்ற சிவபி
ரானில்லையோ! அடியவரிடத்துக்கொண்டிருக்கின்ற கிரு
பையை மறந்தனரோ தினனாவாட்டி யலைக்கும் சூரபது
மன் முதலானவர்களைக்கொன் றிரட்சிப்பது பரமனுக்கு
ப்பெரிய காரியமோ அல்லது அடியோங்கள் முற்செய்த
பாதகங்களை நினைந்து பராமுகமாக விருக்கின்றனரோ
வெனப் போற்றுவான் சூரபதுமன் கட்டளையின்படிக்கு
அவுணர்ச்செய்தகொடியதண்டனைகளைப் பொறுக்கப்படா
மையால் தப்பித்துக்கொண்டோடிப்போன தேவர்களன்
றியில் மற்றவிண்ணவர்கள் பாணுகோபன் தெய்வலோக
த்துக்கு வந்தகாலத்தில் அவன்சூரத்துக்கஞ்சிப்பதுக்கிரி
னைந்திருந்தவர்களைத்தடுத்தபலதீதிகளையும் தயிரியங்க
ளையுஞ்சொல்லித்தேற்றி அப்பாதகனுடனெதிர்த்துப்புற
கிட்டு படாதபாடுகளும்பட்டு அவன்காவலிற்பட்டு என்
னுடன் அவர்களையும்வருந்தும்படிக்குச் செய்தேனெயெ
னத் தன்னைத் தூறிக்கொள்ளுவான்.

பிராதகாலத்தெழுந்து முழுகி நித்தியகர்மங்களை முடி
ப்பதையும், வேதபாராயணங்களையும் ஓமவிதிகளைச்செ
ய்வதையும் தேவதேவோத்தமனுனசிவபிரானைப்பூசித்து
வழிபடுவதையும் நல்லுணர்வையும் மற்றுமிரானின்ற சத்
தருமங்களையுமொழித்துப் பாமரனாய் இந்தப்பாதகர்பட்
டணத்தில் அரியகாவலிலிருக்கின்றேன் இனியான்செய்
வதென்னென்று திகைப்பான் இவ்விததூன்பங்கள் நேரு
வதற்குக் காரணத்தைநீண்டு பார்க்குமிடத்தில் ஆதியி
ற் பிரமதேவன்செய்த வேள்வியினிடத்தும் பரமனைநிற்
தித்துநீக்கி நடாத்திய தக்கன்மகத்திலுங் களித்திருந்து
இதுதகாத காரியமென்றெண்ணாமல் இன்பமாக அவிர்
ப்பாகங்களை வாங்கிப்புசித்த பாதகத்துக் கடுத்ததாய்க்
காளகண்ட மூர்த்தியாகிய சிவபிரான் இவ்வளவுகடினத
ண்டனைகளைக் கட்டாட்சித்திருந்தால் ஒருவகைநோவதிற்
யனில்லையென்று மனதைத்தேற்றிக்கொள்வான் ஆகிலும்
பிருதீவு அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமென்னும் பஞ்சபூதங்
களாய் எள்ளெண்ணெயைப்போன்று சராசரப்பிரப
ஞ்சங்களினுமூலாவி சரிதைகிரியை யோகம்ஞானமென்
னும் நான்குபாதகங்களுக்கும் கர்த்தனாய் சிவன் விஷ்ணுபி
ரமனை உருக்கொண்டு முத்தொழில்களைநடத்தித் தம்
மையன்றி ஓரணுவும்சையாமற் சர்வமூர் தமதுமகிமையி
ல்ஆட்டியுட்டி உறக்கிச் சகலபிரபஞ்சங்களையும் நடா
த்தும் பெருமையினைப்பெற்றிருக்கின்ற தேவாதிதேவனு

கிய சதாசிவமல்லது அடியோங்கள் துக்கவருத்தங்களைத்
தீர்ப்பவர் யாவாயுங்கண்டிலேன் அத்தேவதேவனே எ
ங்கள்குறைபாடுகளைநீக்கி யிரட்சிக்கடவெனென்றுபரம
னைச் சிந்திப்பான் ஓ! கர்த்தனே! தேவரீர் கட்டாட்சவிட்ச
ணியத்தினால் இந்தச்சூரபதுமன் பெற்றிருக்கின்றவரமு
யற்சிகளும் செல்வப்பெருக்கும் ஆயிரத்தெட்டண்டங்க
ளினுஞ் செலுத்தி வருகின்ற அரசாட்சியும் அளவிறந்த
வெள்ளஞ் சேனைகளும் அழிபட்டுத் தேவர்களுடன்அடி
யேன்படும் வருத்தங்களும் தீராதபழியுமீங்கிப் பழை
யபடிக்குப் பொன்னுலகவாழ்வைப் பெற்றிருக்கின்றகா
லமும் இனிப்பொருதரங் கிடைக்கப்போகின்றதோவென
வாடுவான் வேதாகம புராணமுதலிய கல்விகளிற் சிறந்த
வர்களாய் நல்லொழுக்கம் பூததயவு பெரியோர்கள்சேர்
வை சிவபூசை மான்மியங்கள்முதலிய சத்தருமங்களைவ
கித்திருக்கின்ற மகத்துக்கள் இருதயகமலத்திலெழுந்தரு
ளியிருக்கின்ற பரமசிவத்தைவழிபட்டு அத்தேவன் கிரு
பாகடாட்சத்தினைப் பெற்றிருப்பேனாகில் இத்தகையதுக்
கசாகரத்தைக்கடந்து களித்திருக்கவல்லேன் பாதகனாகி
ய நான்யாதொரு பூசனைகளையும் விரதங்களையும்செய்யா
தவனாதலா ல்ந்தஅரிதாகிய பாக்கியத்தைப்பெற வல்லே
னெவென்று கரங்களைக்கூப்பித் தொழுவான்.

இவ்விதமாக தேவராசகுமாரனாகிய சயந்தன் மனங்க
லங்கி அனலிற்பட்ட மெழுகைப்போலஉருகியருகி அவ
ன்பட்டவருத்தங்களை யிவ்விதமென்று என்னுஞ்சொல்லி
முடியாது இப்படிக்குச் சயந்தன் புலம்புகின்றகாலையில்
பொன்னுலகவாழ்விலமர்ந்து சகலசெல்வங்களையும்அனு
பவித்திருந்த தேவர்களும் தாங்கள்படுகின்ற சிறுமைக
ளை எண்ணியெண்ணி துக்கித்து வாடிநின்றனர். அக்கா
லையில் சூரபதுமன் கட்டளையின்படிகண்டன் உதாவக
ன் காரளன் மாபலன் சண்டகன் சங்கன்முதலாகியபடை
த்தலைவர்கள் அளவிறந்தஅவுணப்படைகள்சூழ்ந்துபோ
ற்றச் சயந்தன்முதலிய தேவர்களிருக்கின்ற சிறைச்சாலை
களைக் கண்ணிமையைப்போலக் காத்துவருகின்ற பாதக
ர்சிவகுமாரன்விடுத்த தூதனாகிய வீரவாகுதேவர் அத்
தேவர்களைக் காணப்போகுமுன்னிலையில் தீயிர்ப்பட்டத
ளினைப்போலவாடிப் புலர்ந்திருக்கின்ற தேவராசகுமா
ரையும் மற்றவிண்ணவர்களையும் மானினங்களைப் புலிக்
கூட்டமானது வளைந்துகொண்டதையொப்பச் சூழ்ந்து
கொண்டு வடவாமுகாக்கினியைப்போலச்சீறி அதட்டிக்
கோபித்து தேவப்பயல்களே கேட்பிராக ஆயிரத்தெட்ட
ண்டங்களுக்கும் அதிபனாய்ச் சகலனாயும்வென்று விஜய
க்கொடி நாட்டியிருக்கும் சக்கிளோஸ்வரனாகிய சூரபதும
ன் பணிவிடைகளைக் காலங்களிற் செய்துகொண்டு காத்
திராமல் பயந்தோடிப்போன இந்திரனும்அவன்தோளை
த்தமுவும்திந்திரானியும் உங்களையன்றியில் மற்றதேவ
ர்களும் எத்தலத்திற் பதுங்கியிருக்கின்றனர், இதனைக்கி
ரமமாகச் சொல்லுவீராகில் இன்னஞ்சிலகாலம் பிழைத்
திருப்பிரீகள் அப்படிக்கு உண்மையைப்பேசாமல்மறை
த்தால் உங்களைச் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்துக்கொண்
று தின்போம் முன்போலநினைக்க வேண்டிவதில்லை எம
திறைவனாகிய சூரபதுமன் இச்செய்தியைத்தெரிந்து த
மக்கறிக்கையிடக் கட்டளையிட்டிருக்கின்றனர் துரிதமாக
த் தெரிவியாமலிருந்தால் எங்களிடத்திற்கோபித்துக்கொ
ள்ளுவார் ஆதலால் நிசத்தைப்பேசித் தப்பித்துக்கொள்

வீர்கள்மேலும் அவர்களைப் பலகோடி தூதர்கள்தேடித் திரிகின்றனர், அவர்கள் கண்டுகொண்டு வருவதன்முன்னம் உங்களால் இவ்வளவு வெளிப்படுமானால் இராசாதிராசன் உங்களிடத்தி லீரக்கமுற் றுவிடுதலையெய்வானென்று நம்பியவர்களைக்காட்டிக் கேட்குமுன்னிலையில் தேவராசுபுத்திரனுக்கிய சயந்தன்முதலானவர்கள் அவர்களைப்பார்த்து எங்களுக்குத்தெரிந்தவனாயில் உண்மையைச்சொல்லுவோம்கேட்பீராக.

இந்திரனும் இந்திராணியும் உங்களுக்குப்பயந்துபொன்னுலகவாழ்வைவிட்டு ஒடிப்போயினொன்பது மாதந்திரந்தெரியும் அவர்களின்னவிடத்திலிருக்கின்றனொன்னும் பரிச்சியம் எங்களுக்குத்தெரியாது கேள்விப்பட்டதுமில்லை யிந்தப்பட்டணத்தில் அரியசிறையிலகப்பட்டிருக்கின்ற எங்களுக்குந்த சமாச்சாரம் யாவாச்சொல்லவிரும்புகின்றனர், இதைக்குறித்து எங்களாலொரு சங்கதியுந்தெரிவிப்பதற்கு ஏதுவில்லையென்று சொல்லியபோது காவலாளிகளாகிய அவுணர்கூடி யிவர்கள் பிராணனுக்குத்துணிந்து எதனையும்வெளியிடாமல் மறைத்திருக்கின்றனர் எதைச்செய்தா லிவர்கள் உண்மையைப் பேசுவானென்று யோசித்துக் கடினதண்டனைகளைமுடித்துத்தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென நிதானித்தவர்களாய் இதனைச்செய்யத்தொடங்கினர், திருப்பாற்கடலினிடத்துகித்து மகாவிஷ்ணுமுதலானவர்களைநடுங்கச்செய்த தெழுந்தஆலகாலவிஷத்தைப்போலவும்ஊழிக்காலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைத்தகித்தெழும் வடவாழ்காக்கினியைநிகர்த்தும்சீறிச்சுடச்சுடப்பேசினவர்களாய்ப்பிரம்புகளினால் அடிப்பார்களிருப்புலக்கைகளினால்மோதுவார்கள் கன்னங்களிளக்க அறைவார்கள் கடைச்சலிலிட்டுச் சேதிப்பார்கள் செக்கிலிட்டைப்பார்கள் சுரிகையினும் கண்டித்து காக்கைபருந்து முதலியபட்சிகளுக்குக் கெறிவார்கள் அவயவங்களைச் சேதிப்பார்கள் கைவேறு கால்வேறு தலைவேறு வேரூகத்தறித்துத் திசைகளினும் வானத்தினும் எறிவார்கள்நாய்களுக்குத் தின்னப்போடுவார்கள் அக்காலத்தில்அமுதமுண்ட முயற்சியினும் பழையபடிக்குத் தேகங்களபூரித்துத்தோற்றுவைதக்கண்டவடன் அதிககோபங்கொண்டு சீறிமின்னலைப்போலப் பிரகாசிக்கும் வாளாயுதத்தையுருவிக்கொண்டு வெட்டுவார்கள் மாற்பிற குத்துவார்கள்வயிற்றைக்கிழித்து குடலைச்சரிப்பார்கள் தண்டாயுதங்களினால்தலையுடையமோதியும் உடல்துறங்கும்படிக்குத்தாக்கியும் கால்களைமுறித்துத் தாக்கையொடித்தும் இவ்விதங்களிற் காவலாகவிரந்த அவுணர்கள் அளவற்றதுன்பங்களைச்செய்து வரும்போது சயந்தனும் மற்றதேவர்களுந் குலைகுலைந்து நடுநடுங்கி பூனைவாயிலகப்பட்டபசிய கிளிகளைப்போலவும் புலிக்கூட்டத்திலகப்பட்ட மானிளங்களைநிகர்த்தும் பயந்துவாடி வேறுபுகழேடில்லாதபடியால் அழிவற்ற சிவபிரானை மனதிறிசிந்தித்துக்கதறி ஓதேவதேவோத்தமனே தேவரீரை ஏழைபங்களன்னென்றும் தயாநிதியென்றும் தினசரண்ணியென்றும் வேதங்களிற் சொல்லுகின்றபடியால் இக்காலத்தில் அடியரிடத்திரக்கமுற்றுவந்து காத்திரட்சிக்கவேண்டுமெனப்போற்றிக் கிளேசிக்கின்றகாலத்திற் காவலாளிகளையிழிகளிற்ப்பொறிகள் சிதறக்கொதித்தும் பலபடைகளினாலும் கரங்களினாலும் குத்தியும் வெட்டியும்அறுத்தும் கிழித்து மீறியும்மோதியும்உதைத்துத் கடித்தும் முட்டியும்இ

டித்தும் இந்தப்பிரகாரம்அரிய தண்டனைகளைச்செய்கின்றபோது சகிக்கப்படாத வருத்தங்களை அனுபவித்ததல்லதுயாதொருகாயங்களும்பட்டிறந்தவர்களல்லர்.ஓசவுளகாதிரிஷிகளே? திரிலோகசக்கிரோஸ்வரன் குமாராகுதியசயந்தன் மேற்சொல்லியபடிக்குத் தேவர்களுடன் அரிதாகியகாவலிலிருக்கவும் விண்மண் பா தலங்களுக்கதிபனாகவிருந்த இந்திரன் தந்தேவியுடன் கஜேந்திர சம்பத்துநீங்க காட்டிப்பதுங்கவும் தேவர்கள்கடினமாகிய அலைச்சற்படவும் முத்தலங்களுக்கும் இராசதானியாகவிரும்புகின்ற பொன்னுலகந்தக்கப்பட்டுப்போகவும் இப்படிக்குச்சகலமும் நிலைபெறாமல் நாசமானபடியால் சிவபிரான் கடாட்சத்தினுற்பெறவல்ல மோட்சசாம்பிராச்சியப் பேறல்லது நித்தியமாகிய செல்வம்வேறில்லை அதன்பின்புசிறைச்சாலையைக்காக்கின்ற அவுணர் பற்பலவிதங்களிற்பாதைப்படுத்தியபோதினும் தேவர்களுக்கு யாதொருசேதமுமில்லாமல் ஆயுதங்கள் மழுங்கிப்போகக்கண்டுபிரமித்துக் கரங்கள் கால்கள் மனமும்ஓய்ந்துநின்றவர்களாய்த் தம் மிழ்பேசிக்கொள்ளுகின்றனர், இந்தத்தேவர்கள் அமுதமுண்டிருக்கின்ற வலியினும் பிரளயகாலத்தல்லது மற்றொருபடைகளினாலும் சாகின்றவரல்ல இதுபரியந்தம் செய்ததண்டனையைப்பார்க்கிலும் இனிவேறென்னவிரும்புகின்றது அல்லது ஒருகருமத்தை முடிப்பதற்கும் வலியில்லையென்று வெறுத்துநின்றவீட்டனர், இதையோசிக்குமிடத்தில் மகத்துக்களாக விருப்பவர்களுக்குத் திங்கினை செய்தவர்களுக்குடனே தற்செயலாய் அதிகதுன்பங்கள் சம்பவிப்பதைப்போன்றது. இப்பிரகாரம்வருத்தினவர்கள் பழையபடிக்குத் தங்களகாவல்களிலிருந்தனர்,இப்பாதகரால் பற்பலதுன்பங்களை யனுபவித்த சயந்தன்முதலியதேவர்கள் மனம்நொந்து இவ்விதங்களிற் பரமசிவத்தைத்துதித்து முறையிடுகின்றனர்.

ஓ! கர்த்தனே? தினதயாபரக்கடவுளே சுயஞ்சோதிவடிவாயெங்கும்பரிபூரணமாகவிளங்கும் பரம்பொருளே மனதொருமித்துத் தியானிக்கும் பந்தர்களுக்கடுத்த துன்பங்களைப்போக்கியானூர் தயாநிதியே பிரமன் விஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் மனதினலளவிடப்படாத பரம்பொருளே எங்கள்குலதெய்வமாகிய சிவநாதனேஅடியோங்களுக்கு இந்தப்பிறவியைக் கட்டலையிட்டுஇப்பாடுகளைஅனுபவிக்கும்படிக்குவிதித்தீர் தேவரீர் மாயாவினோதங்களையும் பெருமைகளையும் யாவரார் காணப்படும் ஆகியிற் பானுகோபலையையுண்டு தந்தங்களையுமிழந்து வருந்திய அயிராவதமானது திருவெண்காட்டில்வந்து தம்மைப்பூசித்ததற்கிரங்கிப் பழையபடிக்குத் தந்தங்கள்முதலியவவ்ஸைக்கடாட்சித்தும் திருக்காளத்தி மலையினமீதிலே முந்தருளி யிருக்கின்ற உம்மைவழிபட்டயானைக்கும் சிலந்திக்கும் பாம்புக்கும் மோட்சவீட்டைத்தந்தும் மாதவக்குறையினால் காசிப்பதியில்அவதரித்த மூர்த்தம் ஜயாவெனப் பாடித்திரிந்த கரிக்குருமானென்னும் பட்சிக்குச்சாயுச்சியப்பதவியைத்தந்தும் மதுரைப்பதியில் தேவரீரைவழிபட்டிருந்த நானாக்குத்தமது திருவாடிழலைத்தந்தும் இப்பிரகாரம் அளவற்றபிராணிகள் பணிவிடைகளுக்குக் கிருபையுற்று காலங்களில் பாதுகாத்திரட்சித்தலோகநாயகனே தினராகிய அடியோங்கள் வருந்திமுறையிட்டுக்கொள்ளுவதைத் திருச்செவிகளினேற்றுக்காக்கமனமிரங்காமல்பராமுகமாகவிரும்புபதென்னே எங்கள் துக்க

வருத்தங்கள் திருவுளத்திற்குற்றவில்லையோ பார்ப்பதி யார் கரதலத்திற்குற்றது உலகங்களனைத்தும் நாசப்பட்டுப் பெருகிய கங்கையை மன்னுயிருக்கிரங்கித் திருச்சடையி னேற்றதும் திருப்பாற்கடலிலுதித்துத்தேவர்கள்முதலா னவர்களை அலைத்து மீறியெழுந்த ஆலகாலவிஷத்தையு ண்டு கண்டத்திற்குறித்தும் இவையென்னபொய்மையோ பிராணிகளபடும்வருத்தங்களுக்கிரங்கிச் சர்வசங்காரகால த்தில் துதல்விழித் தியினுலெரித்துச் சிலகாலம் சவுக்கி யத்தில்வைத்த பரம்பொருளே தக்கன்சாபத்திற்பட்டுத் தம்மைச் சரணடைந்த சந்திரனை ஆதரித்து அவனொரு கலையைச் சடாபாரத்திற்கொண்டு பழையபடிக்கு சோட சகலையையும் கட்டாசித்த பத்தவம்சலனே யிக்காலத்தி ல் அவுணர்செய்யும் பாதைகளுக்குச் சகிக்கமாட்டாமல் சிவனேசிவனேயென்று முறையிடுவது தேவரீர்திருவுள த்துக்கேற்றதோ பிராணிகள் முற்செய்த பிரார்த்தவகர்ம ங்களுக்குக் கிடாகவினைகின்ற ஆசாபாசமென்னும்தனையிலக ப்பட்டுமூலச்செய்து அவைகளுக்குரிய இன்பதுன்பங் களையனுபவிக்கப்பண்ணி ஆட்டுவோனும் அஞ்ஞானப் பங்களைப்போக்கி மோட்சசாம்பிராச்சியத்தைக்கட்டாசித் தாள்பவனும் தேவதேவனாகிய சதாசிவமென்று வேதங்க ளில் முறையிடுகின்றது அத்தகைய குணசம்பன்னனாகி ய தேவரீர்கட்டினையிட்ட இக்கொடிய தண்டனைகளையா வரால் சகிக்கவும் விலக்கவுங்கடும் பிரமன்விஷ்ணுதேடி க்காண்பரியகர்த்தனே தம்மையல்லது வேறொருபிராணி யைக்கண்டிலேம் ஆதலால் இத்தருணத்திலெழுந்தருளி அடியோங்கள் பிராணனைக்காத்தாளவேண்டுமென்று கர ங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு போற்றினவர்களாய் மேலும்இ தனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர்.

ஓ! கர்த்தனே? முற்காலத்தில் அந்தகாசரனென்பவன் தேவரீரானோக்கிச் செய்ததவங்களுக்கிரங்கிக் கட்டாசித் தப்பற்பலவரங்களைப்பெற்ற கர்வத்தினால் கொடுங்கோலைச் செலுத்தியமனைப்போல உலகங்களெங்குமூலவிதேவர் கள்முதலான சகலபிராணிகளையும்அலைத்துக்கொன்றுதி ன்றுவடவாமுகாக்கினியைப்போல வீறித்திரிவதையும்தீ னராகிய பிராணிகளபடும் துன்பங்களையும் திருவுளத்திற் கொண்டுஅவ்வசரன்வலிகுன்றிக்குறைந்து நாசமடையத் தக்கதாகவெளிவந்துமுடித்தலைச்சூலத்தினால் அவன்மாற் பிற்குத்திமுதுகிலுருகப்பாய்ச்சிக்கொண்டு சராசரப்பிரப ஞ்சங்களைக்கலங்காமற்பாதுகாத்த தீனசரண்ணியனல்லே யோதமது தொண்டர்களிற்சேர்ந்த அடியோங்கள்அளவ ற்றகாலமாய் சூரனுக்கினையிப்பட்டுவாடிவருந்திமுறையி டுவதுசற்றுந் திருச்செவிகளில்துழைவல்லையோ நாயி னேங்கள் செய்தபாதகங்கள்தீர இன்னமும்காலஞ் சமீபி க்கவில்லையோ முற்காலத்திற் காகாசரனென்பவன் கொ டுமைக்கஞ்சி பிரமன் விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்கள் ரிஷி கள் மானிடராதியாகத் திகழ்பட்டேந்நிறநடுநடுக்கித்தத்த மதுபதவிகளை விட்டோடத்தூரத்திய பாதகனைக்கோபித் துச் சின்னப்பின்னப்படக் கண்டித்துக்கொன்றுசகலையு ம் தத்தம்பதவிகளில்லைபெறவிருத்தி அந்தவிஜயந்தோ ற்றும்படியாக அவன்சிரகி லொன்றைச்சடையிலணிந்த கிருபானோக்கத்தைப் பாதகராகிய அடியோங்களிடத்திற் காட்டாததற்கு நாங்கள்செய்த குறைபாடுகளேதோ பூரு வத்திற் திருப்பாற்கடலிற் பெருத்தெழுந்தஆலகாலவிஷ த்துக்கஞ்சிப் பிரமன்முதல் தேவர்களாவரும்பயந்து

முறையிட்டகாலத்தில் அவர்களிடத்திற்கிருபையுற்றுஅ தனையுண்டு கண்டத்திற்குறித்த கட்டாச்சத்தைப்போலவே இக்காலத்தில் எங்களைக் காக்கவாராயோ இவையன்றியி ன் கோரநூபத்தையும் கொடியபடைகளைத்தாங்கியபலகர ங்களையும் தீச்சிகைமுதலிய உக்கிரகோலத்துடன்காளி யம்மனுனவனெழுந்து வடவையைப்போலத்திரிந்து உல கங்களிலுள்ள சிவராசிகளை வாட்டுகின்றகாலையிற் சகிக்க மாட்டாமல் அவர்கள்முறையிட்டதைத் திருச்செவிகளி னேற்று அவளுடன்வாதுக்காடிவென்று மன்னுயிரைப் போற்றியதயையானது எங்களிடத்தும் உண்டாகவாகா தோ தேவரீர் கோபமேவடிவாகவெழுந்தசலந்தான் ஜய சாலியாய்த் திசைகளைவென்று திருக்கயிலையில் மறைந்தி ருந்த தேவர்களைப்பங்கப்படுத்த வெண்ணித் தூரத்திவந் தகாலத்தில் வெளிவந்துசுக்கரப்படை யொன்றைப்படை த்து அதன்மூலமாகஅவனைவென்றுதீனனைக்காத்தருளி யது தேவரீரல்லவோ பாதகவிருளைக்களைந்துமோட்சசா ம்பிராச்சியத்தைத்தரும் மகத்துவமுள்ள கங்கைக்குழந்த காசிப்பதியில் வந்தொளித்திருந்த முனிவர்கள்பிராமண ர்முதலானவர்களைத் தேடிவந்த கயாசரையுதைத்துத்த ள்ளித் தோலையுரித்துப் போர்வையாகக்கொண்டுபாதுகா த்த கிருபையானது தமதுவழி யடிமையாகிய அடியோங் களிடத்திற் காட்டக்கால மில்லையோ பத்துத்தலைகளும் இருபதுகரங்களையும் பெற்ற இராவணன் கும்பகன்ன் இர்திரசித்து முதலாகியவிராட்சதர் கொடுமைக்கஞ்சிவா டிப்போற்றிய தேவர்களிடத்திற் கிருபையுற்றுத்தம்மடி யவர்களைக் கொண்டு வாட்டிஉலகங்களிலெபெறச் செய் த ஆதிமூலமே யில்வின்னவர்களுடன் அடியேன் கொ டியகாவலிப்பட்டுஅவுணர்தெண்டனைக்கஞ்சி வாடுவதைத் திருவுளத்தினேற்று இப்பாதகரைக்கொண்டு தவிர்க்க விரங்காயோ! கர்த்தனே? தேவரீர்பெருமைகளை நினையா மல் மருகனென்றிகழ்ந்து யாகத்தைச்செய்த தக்கன்கர்வ த்தையடக்கி அத்தலத்திலிருந்த தேவர்களுக்குத்தக்க த ண்டனைகளைச் செய்ததைப்போல இந்தக்கொடிய பாபிக ளாகிய அவுணரிடத்திற்காட்டலாகாதோ! உலகங்களுக்கு மிகுத்த துன்பங்களைச்செய்துதிரிந்திரிபுர நிகளைநகை த்தெரிந்து மன்னுயிர்களுக்குக் கடுத்திருந்த உபாதிகளைத் த விர்த்தாண்டலொன்ப பலரும்புகழ்கின்றனர். அவர்கள்ம ரபிற்குற்றிய கொடியராகிய அவுணர் வீறியிருக்கின்ற இந்த மயேந்திரபுரியையும் தகித்துத் தீனையாண்டு இ ரட்சிக்கலாகாதோ! தேவரீரிடத்திற் பத்திவயிராக்கியங் களைக்கொண்டு பூசிக்கின்ற அன்பர்களுக்குநேர்ந்த விடை யூறுகளைத் தவிர்த்திரட்சிப்பது விருதாகவிருக்கின்றதா யினும் அத்தகையபத்திமான்மியங்கள் அடியேனிடத்தி ன் கஞ்சித்துமில்லாதபடியார் பராமுகமாக விருக்கின்ற ரோவென்று பற்பலவிதங்களிற்போற்றி மேலும்இதனைச் சொல்லுகின்றான்.

சந்திரசடாதரக்கடவுளே! லோகநாயகனே? கிருபார்தி யாகிய தேவரீரை நொந்துகொள்வதுபுத்தியில்லாமையா கும் ஆதலாற்றமதிடத்திற் மெய்ப்பத்தியில்லாவிடினும் அடியேனிடத் திருக்கின்றகுற்றங்களைமுன்னித்துவேறொ ரு உதவிகளில்லாமல் வாடுகின்றவன்முறைகள் திருவு ளத்துக்கேராதனவாயினும் லோகநாயகனதலால் தாமே யிரங்கிவந்து பாதுகாத்திரட்சிப்பிராகில் எக்காலத்துநீ ராதவிந்தத்துக்காகரத்தைக்கடந்துகடைத்தேறுவோம்,

அத்தகைய பேற்றினைக் கிடைத்தபோதினும் வெகுதா
லமாக அனுபவித்திருந்த தெய்வலோகவாழ்வை யொரு
போதினும்வேண்டேன் சிறந்தஞானபோகங்களைச்செய்
கின்ற மகத்துக்கள்-ரிஷிகள்-அவுணர்-இராட்சதர்- மானி
டர்-முதலாகியசகலரும் புகழ்கின்ற செல்வப் பெருக்கை
யுடைய கஜேந்திரபோகங்களை அனுபவித்திருந்தயான்ப
தியையிழந்து தாய்தந்தையரைப் பிரிந்ததினராகியதேவ
ர்களுடனிக்கொடிய சிறையிலகப்பட்டுவிடுகின்றதால் இ
வ்வுஞ்சிறிது அதுனலுண்டாகுந் துன்பமானதுமிகுதியா
கக்கண்டனன் எலும்பு கங்கைகொன்றைமலை முதலிய
அலங்காரங்களைக்கொண்டிருக்கின்ற பரஞ்சோதியேதே
வரீர் கிருபாகடாட்சத்தினால் இந்தஅரியசிறையைநீங்கி
கிழ்வேனெனும் பொன்னுலகவாழ்வை யினியெக்காலத்
தும் வேண்டேன், கனவிலும்நீனையேன், மோட்ச சாம்பி
ராச்சிய வைபவங்களைத்தரும் பெருமையினையுடைய தே
வரீர் திருவடித் தாமமாகநீனைந்து தவங்களைச்செய்து
நித்திபவாழ்வைப்பெற்றுக் களிக்கவிரும்பினேன்,மேலு
ம் தேன்களைத்துளித்துக் குளிர்ந்த நிழலிவிரித்திராநீன்
ற கற்பகத்தருக்களினது நீழலில் நவரத்தினமயமாகியசி
ங்காதனத்தி லிருந்து திரிலோகவாழ்வைச் சிலநினம் அ
னுபவித்த பாதகத்தினால் இத்தகையகொடிய தண்டனை
களைப்பெற்றனுபவிக்கலானேன் கரும்பை ஆலையிற்கொ
டுத்து இரசத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டெறியும்திப்பியை
ப்போல வாழ்வை மதித்திருக்கின்றனன். மற்ற தேவர்க
ள் பதங்களுக் காலாகிகளில் அழிப்பட்டுப்போவதாகவிறு
க்கின்றன, ஆதலாற்பரம்பொருளாகியசிவனே? சிவனே?
தேவரீர் பாதாவிந்தநீழலில் வாசஞ்செய்யவிரும்பியிரு
க்கிறேன் பிராரத்துவ வினைப்படிக்கு நன்மைநீமையெ
னும் பாசத்தழுந்தி அதற்குரிய இன்பதுன்பங்களை யனு
பவித்து அக்காரணத்தினலுண்டாகும் பிறவியானது எ
க்காலத்தும் அபலமாகக்காணுகின்றது, பொன்னுலகவா
ழ்வும் நித்தியமென்று மற்றப்பொருள்களையாவும்நீடித்த
தல்லாதபடிபால் அரியதவங்களைச் செய்திருக்கின்ற பத
ஞ்சல-வியாக்கிரமபாதர்-பிருங்கி-தும்புரு-நாரதர்- பராச
த்தி யிவர்கள் தரிசித்துக் களிக்கத்தக்கதாகச்சிதாகாசகன
கசபையினிடத்தில் நிருத்தஞ் செய்தருளிய தேவாதிகே
வனே! யினியாவது அடியோங்கன்புந்துன்பத்துக்கிரங்
கியிக்கொடிய காவலைநீக்கித்திருவடிநீழலைத் தந்திரட்சிக்
கவேண்டும், ஆதிமூலமாய் பிருதீவு-அப்பு- தேயு-வாயு-
ஆகாயமென்னும்பஞ்ச பூதங்களாய் ஏகமாய், சத்திசிவ
மாய் விளங்குகின்ற சிவராதனே! யிக்கோலங்களை நீனைக்
குமிடத்தில் மன்னுயிரனைத்தினையும் பாதுகாத்தாளுங்கி
ருபைக்குரியதன்றோ பொன்னையொத்தகொன்றைப்புஷ்
பமாலையினையும், பிறையையும்,கங்கையையும்,நெடுவெண்
டலையையும், சர்ப்பமாலையையும் தரித்திருக்கின்றதானு
வே? உலகமாதாவாகிய பார்ப்பதியாரைப் பாகத்திற்கொ
ண்டிவிளங்கும் சன்னிதி மகிமையினை சராசரப்பிரபஞ்
சங்க ளனைத்தினையும் விருத்திக்கச்செய்துஅவைகளுக்கு
ரிய வினைப்போகங்களையூட்டி யாட்டி யுறக்கும் ஆதிதே
வனே! அடியேனுக்ககித்திருக்கின்றதுக்கவருத்தங்களைப்
போக்கி பொன்னுலகவாழ்வி லீச்சைபெறாமல் விலக்கச்
சிறந்த தவங்களைச்செய்து பெறுதற்கரிய தேவரீர் திருவ
டிநீழலில் வீற்றிருந்து சகாதிதவாரியிலமுந்திக் களித்தி
ருக்கும்படியாகிய செல்வத்தைத் தமியேனுக் கனுக்கிரக

ஞ் செய்யவேண்டுமென்று பற்பலவிதங்களில்முறையிட்
டுப்போற்றினவனுப் விஷமானது தலைக்கொண்டு வாடுவ
தைப்போல விசனமதிகரித்து மாறிமாறிமனதைவருத்து
வதினால் வாடிவருந்தி யாதொருசெய்கையுமற்றமயங்கிச்
சோபித்து இறந்தவர்களைப்போல அறிவுழிந்துமரணமூ
ர்ச்சையாக விழுந்தனன். திரிலோக சக்கிதோஸ்பரனாகிய
தேவராசனுக்குப் புத்திரனுய்ப் பொன்னுலகவாழ்வைய
னுபவித்திருந்த சயந்தன் இப்பாபிட்டமுன்னிலையிலம்
ற்றதேவர்களும் தகாதபணிவிடைகளைச் செய்துவருகின்
றதினலும் அவுணர் உபத்திரவங்களினாலும் மிகவும் வ
ருந்துகின்ற படியால் இந்தஇடையூறுகள் எக்காலத்தில்
நீங்கப்போகிறதென்கின்ற எக்கமானது மனதைப் பீடித்
துப் பாதிக்கப் பரமசிவத்தைக்குறித்துப் புலம்பிக் களை
த்து அவர்களும்சோபித்து விழுந்தனர், இக்காட்சியான
து எப்படிக்கிருந்ததெனில், வானத்தையளாவவோங்கிப்
பலகிளைகளையும் விழுதுகளையும் பெற்றிருந்த ஒரு ஆல
மரமானது பெருங்காற்றிலடிபட்டிச்சாய்ந்தகாலத்தில்அ
தன்மேற் படர்ந்திருந்த ஊசிய கொடிகளானவை அம்மர
த்துடன்சின்னபின்னப்பட்டுமறிந்து விழுவதற்கொப்பாக
விறுந்தது.

சயந்தன்கனவுகாண்படலம்.

விண்ணுளர்களுஞ்சயந்தனும்வியன்மகேந்திரத்தி
னுண்ணுலாம்பெருந்துயருடன்மாழகியதுணர்ந்தா
னெண்ணிலாவியிர்தோறுமுற்றின்னருள்புரியு
மண்ணலார்குமரேசமறுமுக்கத்தமலன்.

கேட்டார்களே! சவுனகாதிரிஷிகளே! இவ்விதங்களாக
இந்திரதனையன் சயந்தனும் மற்றதேவர்களும் அகன்
ற சாம்பிராச்சியப் பெருக்கையுடைய மயேந்திரபுரியினி
டத் திருக்கின்ற சிறைச்சாலைகளிற் கட்டுண்டிருந்நிச்சி
வபிரானேநோக்கித்தங்கள் துக்கவருத்தங்களை முறையிட்
டுச் சோர்ந்து அறிவிழந்து பிதோதங்களாக விழுந்துகிடக்
கின்றபோது சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தினும் எள்ளி
லெண்ணெயைப்போலப் பரிபூரணமாகவிளங்கிடிப்பிக்
குங் கிருபைக்கடலாகிய ஆறுமுகக்கடவுள் அவர்களிலே
சங்களைத் திருவுளத்திற்கொண்டு சிறுகுழந்தைகள் தனி
த்து யாவளாயுங்காணாமல் திகைத்துத் துக்கிக்கின்ற கால
த்தில் அவ்வழுகைக்குரலைக்கேட்டு ஓடிவந்தனைத்துப்
பயத்திர்க்குந் நற்றூயைப்போலக் கொடியசிறையிலகப்பட்
டு அவுணரால்அநிகபாதைகளை யனுபவித்து வருந்தி ம
திமருண்டு சோர்ந்திருக்கின்ற சயந்தன் முதலாகியதேவ
ர்களின்வலைப்போக்கித் தேற்றி யிரட்சிக்கும்மடியாகக்கி
ருபையும்று இவர்களை விடுவிக்கும்பொருட்டுத் திருக்க
யிலையைநீக்கித் திருச்செந்தில்மாநகரத்தி லெழுந்தருளி
அவுணர்கள் களைகளையகங்கணங்கட்டிக் கொண்டிருக்கு
ஞ்சரவணபவன் மயங்கிக் கிடக்கின்ற சயந்தன் கனவிற
றேற்றி மேல்நடக்கவிறுக்கின்ற காரியங்களைத் தெரிவித்
துத்தேற்றித் தயிரியம் பெற்றிருக்கச்செய்யத் திருவுளத்
திற் கொண்டெழுந்த காட்சியைக் கேட்பிராக. வெற்றிக்
கொடி-வச்சிராயுதம்-அங்குசம்-பாணம்-வெற்றிவேல்- அ
பயம்-சின்மயமுத்தினை-கமலம்-மழு-தண்டாயுதம்- வில்-

மலர்மலை- இவைகள் பொருந்தியபன்னிருநூல்களும், பூரணச்சந்திரோதயம்போன்ற சண்முகங்களும், பிரகாசிக்கத்தக்கதாக தாய்தந்தையிலலாத சிவபிராணப்பிதாவாகப் பெற்ற கந்தசுவாமியானவர் இக்கோலத்துடன் சயந்தன் கவனத்தோற்றியதைக் கண்டவுடன் இராசகுமாரனுக்குச் சரீரம்பூரிக்க விழிகளில் ஆனந்தவாரிபொழிய மனப்பூரிப்புடன் விழிகள் களிக்கத் தரிசித்துக் கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு கிருபைக்கடலே அடியருக் கெளியகடவுளே? நாயினோன் இக்கொடிய பாதகர்வசத்தி லகப்பட்டு வருந்துகின்ற துன்பங்களை நீக்கியிரட்சிக்கக்கிருபைகூர்ந்தெழுந்தருளினார் தமது திருநோக்கம் பட்டவுடன் கிருதார்த்தனாய் பிறவியையொழித்து தன்னியனானேன், கர்த்தனே? தேவரீர் திருவடியைப் பார்க்குமிடத்தில் உலகங்களை யிரட்சிக்கின்ற மகாவிஷ்ணுவாகவுந் தோற்றவில்லை, சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப் படைத்துவரும் பிரமதேவனாகவுங்காணவில்லை, ஆதிதேவனாய் எள்ளினெண்ணையைப்போல எங்கும் பரிபூரணமாகிறென்று பிராணிகளனைத்தையும் அவற்றின்வினைக்கிடாக நடிப்பித்து கண்டு களித்திருக்கும் ஆதமூலமாகிய பரமசிவமாகவுந் தோற்றவில்லை, ஆதலால் தேவரீர் நின்னகடவுளென்று கொடியபாதகனாகிய அடிமைக்குத்தெரிவதாகத் திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்றுபோற்றுகின்ற தேவராச குமாரனிடத்திற்கிருபையும் அப்பா! சயந்தனே? கேட்பாயாக.

நாம் ஆலகாலத்தையும் வடைவைக்கலையும் அடக்கித் தேவர்கள் முதலிய பிராணிகளையும் உலகங்களையும் இரட்சித்த கிருபாநிதியாய் கொன்றைமலை, மூன்றாம்பிறைகங்கை, நகுலெண்டலை, சர்ப்பம், முதலாகிய பூஷணங்களைத் தரித்திருக்கும் சடாமண்டல தாரியாகியசிவபிரான் துதல்விழியிலுதித்த சரவணபவனாகும், இவ்விடத்தில் நாமெழுந்தருளிய காரணமேதெனில் உன்னுடைய வருத்தங்களையும் மனக்கோட்டத்தையுந் தெரிந்து அவற்றினை நீக்கி யிரட்சிக்கவும்மேலும் உன்னைப்புகுத்திராகப்பெற்ற தேவராசனானவன் தன்குற்றங்களையும் விண்ணவர்கள் படும் வருத்தங்களையும் தவிர்த்து உன்சிறையை நீக்கித் தரவும் நமக்கு விண்ணப்பஞ் செய்துவேண்டிக்கொண்டபடியால் சிவபிரான் கட்டளைப்படிக்கு அளவற்றபூதப் படைகளுடன் திருக்கலையவனார்பைக் கடந்து பூலோகத்துக்குவந்து பற்பலமாயவஞ்சக்களினாலிஷ்டிகள் தேவர்கள் முதலானவர்களை வெகுகாலமாகவருத்தி வாட்டிக் கொண்டிருந்த கிரவுஞ்சபருவத்தையும் அரியவரங்களைப்பெற்று யமனைப்போல உலகங்களைவருத்தியிருந்த தாருகாசனையும் வேலிஹ் பிளந்துகொன்று அவன்சேனைகளையும் நாசப்படுத்தினம், அதன்பின்பு திருச்செந்திப் பதியில்வந்து சேர்ந்தோம் தாமதாமலில்லாசஞ்செய்கின்ற பிரமதேவன் மகாலட்சுமியைமாப்பிற் கொண்டிருக்கும் விஷ்ணு உன்பிதர்வாகிய தேவேந்திரன் மற்றவின்னைவரனாவரும் நம்மிடத்திற் சவுக்கியமாகவருக்கின்றனர். உன்தாயாகிய இந்திரானியானவள்சிலதேவர்போற்றி வரமகம்மேருவினிடத்திற்சுபமாகவாசஞ்செய்கின்றனர்.

நேற்றைய தினம் நமது சகோதரனாகிய வீரவாகுவை உங்களை விடுதலைசெய்துவிக்கும்பொருட்டிச் சூரபதுமனுடன் பேசும்படிக்கு இந்தப்பட்டணத்துக் கணப்பினோம் அடந்ததன்றாற் கூடியவனாயிற் சுமாதானஞ் சொல்லிய போதினும் சூரன் அதற் கிசையான். அக்காலத்தில்தேவ

வாகு கோபித்துத் தன்மேற் சண்டைக்கு வரும் அவுணராச புத்திரனொருவனையும் அளவற்ற சேனைத் தலைவர்களுடன் அவுணவெள்ளங்கலையும் கொன்றுவாட்டி ஒப்பற்ற இந்தமயேந்திரபுரியை அக்கினிதேவனுக் கினாகொடுத்ததுச் சாம்பலாக்கி நம்மிடத்துக்கு இத்தினம் வந்தவுடன் பிரயாணப்பட்டு நானே யத்தினம் திருச்செந்திலைக் கடந்து பூதவெள்ளங்களுடன் இந்தநகரத்துக்கருகில் வந்திறங்கிப் பத்துதினத்துக்குள்ளாக தேவர்கள்மானிடரமுதலாகிய சகலையும் பலயுகங்களாக அலைத்திருந்த சூரபதுமன் அவன்சகோதரர்கள் புத்திரர்கள்மத்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் அளவற்றவெள்ளம் அவுணப்படைகள் முதலாகச் சின்னபின்னப்படக்கொன்றுவேறப்பார்த்தபின்பு உன்னையும்மற்றதேவர்களையும்பலகாலமாக அடைத்துவைத்திருந்த கொடியகாவலவிடுவித்து பழையபடிக்குப் பொன்னுலகத்திற்சேர்த்துத் தாய்தந்தையருடன் மகதியில்வரியங்கலையனுபவித்துச் சவுக்கியத்திலிருக்கச்செய்வோம் ஆதலால் இனியாதொரு வருத்தங்கலையும்மனதில்நீனையாமற் சந்தோஷமாகவருக்கக்கடவையென்று ஞானவான்களறிவில் நடனஞ்செய்யும் ஆதிதேவனாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவர் அனுக்கிரகஞ்செய்ததிருவாசகத்தைக்கேட்ட சயந்தராசனானவன் மனக்கிலேசத்தைப்போக்கிச் சஞ்சலங்கனையொழிந்து ஆனந்தவாரியில்முழுகிச் சரீரம்புளகித்து உரோமங்கள்சிலிர்த்துக் களிமிகுதியினால் நேத்திரங்களில் ஆனந்தஜலமானது பெருக்கெடுத்தோடவும் பருவதாகிருதியாகவிளங்கும்புசங்கள் பூரித்தோங்கவும் பெறுதற்கரிய ஞானஅமுதைளளித்திற் கிடைத்தனுபவித்தவர்களைப்போல மனங்குளிர்த்துவாய் குழற்ச சிவகுமாரன் பெருமைகளை வேதவாக்கியங்களிற்றாற்றித்துத் தேகபரவசத்தையு ஆடிப்பாடிஜயஜயவெனப்போற்றினன். வாரீர்சவுனகாதிநிஷிகளே அக்காலத்தவனைடந்த சந்தோஷப்பெருக்கின யாவரால் அளவிட்டுச் சொல்லப்படும் இவ்விதமாகத் தனக்கடுத்திருந்த துயரங்கனையொழித்து ஆனந்தத்திலமுந்திய இந்திரகுமாரன் நமது கர்த்தனாகிய குமாரதேவர் செந்தாமரை மலையொத்த பாதாவிந்தங்களிற் பணிந்து கரங்களைக்கூப்பிபின்று அவர்பெருமைகளைக்கொண்டாடியிதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினன், தேவரீர்திருவடிகளைத் தஞ்சமாக நம்பியிருக்கின்ற அடியவர்கள் துன்பங்களைத்தடுத்தாள்வதற்குத் தாமேயெழுந்தருளிப் பாதுகாத்திரட்சித்தீர் இப்படிப்பட்ட கருணைக்கடலெனவறிந்து புகழ்த்தக்க அறிவைப்பெறாதவனானால் இத்தேவர்களுடன் தமக்கடிமைபாயினோம், எங்களிடத்திருக்கின்ற குற்றங்களை மன்னித்து வழியடிமைபாகக் கொண்டாளவேண்டுமென்று சயந்தனானவன் பலவிதங்களில் விண்ணப்பஞ்செய்து கொள்ளுகின்றதைச் சுயஞ்சோதியாகிய சரவணபவன்கேட்டருளி அப்பர்சயந்தனையிதுவனாயினுங்கொடியசூரனாற்பட்டதுன்பங்களைமற்றது விடக்கடவை உனக்கொருசிற்தனைகளும்மில்லாமல் காக்கக்கடவோம் இதுவல்லாமல் நமதுகட்டளையின்படிக்குச் சூரனுடைய கருத்தைத்தெரிந்து வரும்படிக்கு இவ்விடம் தூதாகவந்த வீரவாகுவானவன் சற்றேரத்தில் இந்தத்தலத்துக்குவந்து உன்னையும் மற்றதேவர்களையுங்கண்டு உன்தாய்தந்தையர் சவுக்கியங்கள்முதலாகத்தெரிவித்து உங்களமனங்கள்நிருத்தி பெறத்தக்கதாக மேல்நடக்கப்போகின்ற காரியங்களையுந்

சொல்லிப்போகச்செய்வோம். அதைக்கண்டுசகலமும் உண்மையாகும்பிமனத்திற்றிடம்பெற்றிருப்பையெனப்போதித்துச் சரவணபவன்மறைந்தனர்.

அப்படிமறைந்தது ஆதிகாலத்திற் பிரமதேவனுடன் தன்சிருஷ்டிவித்தியடையாதகாரணத்தினால் வருந்திக்கிலேசித்துக் களைத்திருந்தவன் கனவில் சிவபிரானெழுந்தருளிப் பிரமனைத்தேற்றிக் குமாரனே மனமிரக்கவேண்டாம் உன்கருத்தின்வண்ணம் முற்றுப்பெறும்படிக்கு ஏகாதசுருத்திரையனுப்புலோம். அவர்களாஸிருஷ்டிமலீந்து பழையபடிக்கு விளங்குமென்று அனுக்கிரகித்துமறைந்ததைப்போலவிருந்தது, அப்பொழுதுகொடியதுன்பத்திற் பட்டு ஒடுங்கியிருந்த ஐம்புலன்களும் தத்தமது நிலைகளிற்சேர்ந்து அறிவைவிளக்கியபடியாற்சயந்தன்களைதெளிந்து கனவைமறந்து விழிகளைத்திறந்துசுற்றுமுற்றும்பார்த்து விஷமானதுதலேக்கேறி மயங்கியகாலத்திற் பரியாரிமந்திரித்த முயற்சியினாலிறங்கித் தெளிந்தவனைப்போலவெழுந்து மனக்களிப்புடன் தன்கனவிற்றோற்றிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் காட்சியையும் அவரனுக்கிரகித்துப்போன வாக்கியங்களையும் நினைந்துமிக்கங்களைப்போக்கி மனத்தெளிவுடன் இதனைப்பேசுகின்றனன், ஓ! கர்த்தனே? பலபுகங்களுக்கடியோங்களையாதொருதுணையுமில்லாமல் இந்தப்பாதகர் வசப்பட்டுவருந்தி முறையிட்டவிண்ணப்பமானது இக்காலத்திற் நேவரீந்திருச்செவிகளினேற்று எங்கள் துக்கவருத்தங்களைத் தவிர்த்துக்காலமும்நேர்த்ததோ எங்கனையும் ஒருபொருளாக மதித்தாண்டகடவுளே யித்தருணத்திற் காவாவிடில் யாங்களமிகவும்நலிந்து நாசமடைவோம் அதைத்தவிர்த்துப் புத்திரபாவகமாக இரட்சித்தீரென்று சிவகுமாரன் திருவாய்மலர்ந்தகாரணங்களைநினைந்துநினைந்து அதனாலுண்டாகும் ஆனந்தவாரியில் பூழ்கிக்களித்து நகைமுகையிருக்கின்றகாலையிற் சோபித்திருந்த தேவர்கள் கனவிலும் சயந்தனுக்குப்போதித்தபடிக்கு தேறுதலைச்சொல்லி ஓ! தேவர்களே? சிலதினத்தில் உங்கள்வருத்தங்களைமுழிந்துபழையபடிக்கு நிலைபெற்று உங்கள்செல்வங்களைப்பெற்று வாழப்போகின்றீர் அதுபரியந்தம் சலனமற்றிருப்பீரென்று தேன்களையும் மகரந்தங்களையுமிறைத்து பரிமளித்திருக்கின்ற கொன்றைப் புஷ்பமாலைகையைத்தரித்த கங்காசடாதர மூர்த்தியாகிய சிவகுமாரன் அனுக்கிரகித்துப்போயினகாலத்திற் நேவர்கள் நித்தினாதெளிந்தெழுபவனைப்போல உணர்ச்சியைப்பெற்றெழுந்து கர்த்தன் வாக்கியங்களை எண்ணியெண்ணிக் களியிருதியினால் ஆனந்தக்கூத்தாடிக் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு பலதிக்கினுமோடிப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளே அனேகவிதங்களிற்றுதித்து வாழ்த்தினவர்களாய்க் கடினசித்தமுடைய தன்மார்க்கராகிய கர்வலாளிகள் இக்கனவின் சவிஸ்தாரங்களைத்தெரிவராயின் என்செய்வரோவென்னும் வருத்தங்களினால் நடுநடுங்கி மெல்லமெல்ல சயந்தனிருக்கின்ற தலத்தைச்சேர்ந்து தாங்கள் கண்டகாட்சியைச்செவிகளிற் சொல்லக்கேட்டுத் தனக்கனுக்கிரகித்தவிதமாகவேவொத் திருந்தபடியால் ஆனந்தவாரியில்பூழ்கி யுலகையுண்ட விஷ்ணுவைப்போலச் சரீரம்பூரித்தோங்கி உரோமங்கள்சிலிர்க்குரானரீர்விழிகளிற்பெருகக்களித்து ஆறுமுகக்கடவுள்இவ்வுலகங்களனைத்தினும் சோதியினொளியைப்போலப்பரிபூரணமாகிவருந்து நடிப்பித்துக் காலபக்குவங்களைக் கணி

த்திரட்சிக்கும் குணநிசயங்களைப்போற்றி சிவகுமாரன் திருநாமங்களை வேதவாக்கியங்களினும் துதித்துக்கொண்டு சயந்தனும்மற்றதேவர்களும் வீரவாகுதேவர்வரவை எதிர்பார்த்திருந்தனர்.

வீரவாகுசயந்தனைத்தேற்றுபடலம்.

— — —

இத்திறமமரொடிந்திரன்மக
னத்தலையிருத்தலுமனைய்யாவரு
மொய்த்திடுகிறையகமுண்கண்டானரோ
வித்தகவறிவனும்வீரவாகுவே.

வாரீர் சவுனகாதிமஹரிஷிகளை இவ்விதமாக இந்திரகுமாரனாகிய சயந்தனும் மற்றதேவர்களும் களித்திருக்கின்றகாலையிற் சூரபதமனுக்குப் பிரதானமந்திரியாகியதருமகோபன்மாளிகையின் மீதில்வீற்றிருந்ததேவர்கள்காவலிலிருக்கின்ற சிறைச்சாலையைத் தேடிப்பார்த்துவந்த வீரவாகுதேவர்விழிகளிற் கொடிய பாதகராகிய பலகோடி அவுணர்போற்றிவரும்சிறைச்சாலையேதோற்றப்பட்டமாதிரித்திற் காவலர் கண்ணிமைகொட்டாமல் எத்தலங்களினும் அடர்ந்திருப்பதைப்பார்த்து இப்பாதகர்கள்தன்னைக்காணாமலறிவழிந்திருக்கவும் விண்ணவர் நிசதரிசனமாகத் தன்னைப்பார்த்து வார்த்தையாடவும் நினைந்துஆதியில் மாபலிச்சக்கிரவர்த்தியினிடத்தில் தானமெந்தி விசுவருபங்கொண்டு பூமியை ஓரடியாலளந்த ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவையொத்த வல்லமைசாலியாகிய வீரவாகுதேவரானவர் பிரணவப்பொருளாய் ஆதிமூலமாய்ப்பிரானிகளிடத்தில் அந்தரான்மாவாகப்பொருந்தி நடிப்பிக்கும் குமாரதேவமைனதற் சிந்தித்து அவர்திருநாமத்துக்குரிய சிறந்தமந்திரத்தைச் செபித்துக்கொண்டு தீயகுணங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற அவுணர்கூழ்ந்து காத்திருக்குஞ்சிறைச்சாலையிற் மமதுருவைக்கொண்டு பிரவேசித்தமாதிரித்திற் கரியதேகத்தைப்படைத்த காவலர் அறிவழிந்து குமாரதேவர் திருநாமந்திரமுயற்சியினால் மயங்கிச்சித்திரப்பிரதமைகளைப்போலக் கண்களைவிழித்தபடியாய்ப் பூமியில் விழுந்துகிடக்கின்ற முன்னிலையில்வெற்றிமாலேபுரளும் வேலைத்தாங்கிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் சகோதரனாகவுஞ் சேனைத்தலைவனாகவுந் தூதனாகவுமவந்திருக்கின்ற வீரவாகுவைச்சயந்தன் முதலாகிய தேவர்களவெளிப்படையாகக் கண்டவுடன் மகதயிஸ்வரியங்களை யனுபவித்திருக்கும் சூரன்கட்டையின்படிக்கு இப்பாதகராகிய காவலர்செய்யுந் தகாததண்டனைகளுக்கஞ்சி நாமெல்லோரும் மாண்டவர்களைப்போல மூர்ச்சித்துக்கிடந்தவேளையில் நமதுகனவி லெழுந்தருளி தயிரியங்களைச் சொல்லித் தேற்றிப்போன கிருபாநிதியாகிய சுப்பிரமணியதேவர் தூதனாகவேண்டுமெனநிதானித்து ஆனந்தவாரியில்பூழ்கியிருக்கின்றகாலையில் வீரவாகுதேவர் அவர்கள் வாசஞ்செய்கின்ற சாலையைச்சேர்ந்து வேலாயுதக்கடவுள்திருநாமங்களைச் செபித்துக்கொண்டு ஜயஜயவெனப்போற்றித்துதித்துப் பொன்னுலகவாழ்வைநீங்கிச் சிறையிற்பட்டுவருந்துகின்ற சயந்தனுக்குச் சமீபத்தில்வந்தனர்.

இவ்விதமாக ஞானவாங்க ளிருதயகமலத்தில் விளங்குகின்ற சரவணபவன்மந்திரங்களை வீரவாகுதேவர்ஸமரிக்கின்ற ஓசையானது அமுததானையைப்போலச் செவிகளிர்க்கேட்கிறதில் மனங்குளிர்த்து அதுபரியத்தம் வருத்தியிருந்த துயரங்களைப்பொழித்துச் சயந்தராசனாவன் பணிபுரியுமனைப்போல நெருங்கிக் கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு இந்நைச்சொல்லுவதாயினன், அடியோங்களைச் செய்த பாதகமானது குழந்தைப்பதைப்போல அக்கினிக்கொழுந்தையொத்த செம்பட்டமயினாப்பெற்ற இராட்சதர்களிடையிடாமற்சூழ்ந்து கடினதண்டனைகளைச் செய்து வருவதற்குச் சகிக்கக்கூடாமல் அறிவுநிறுதுபேயரைப்போலிருக்கின்ற எங்கனிடத்திற் கருணைகூர்ந்து ஐயனே தேவரீரொழுந்தருளுங் காரணமென்னமோ அதைத்தயையசெய்து சொல்லவேண்டுமென்று சயந்தன்போற்றுகின்றகாலையில் நீதிபரணய்க் கிருபைக்கும் பாத்திரமாய்ஜயசாலியாகவுயிருக்கின்ற வீரவாகுதேவர்இந்திரதனையனைப்பரிவாகப்பார்த்து ஓ! சயந்தனே? என்வரவின்காரணங்களைக்கேட்பாயாக தேவதேவோத்தமனாகியசிவபிரான் தவ்வழிகளிறீற்றேற்றியசுண்ணமுகப்பெருமானே உன்பிதாவாகிய இந்திரன்வணங்கி உன்னைவிடுவித்துத்தரும்படிக்குக் கேட்டுக்கொண்டதற்கிரங்கி அவ்வாறேசெய்யவோமெனத் திருவாய்மலர்ந்து பூதப்படைகளுடன் திருக்கயிலையைக்கடந்து பூமியில்வந்து தாருகனைக் கிரவுஞ்சகிரியுடன்வாட்டி யிப்போதுதிருச்செந்திரப்பதியிலெழுந்தருளியிருக்கின்றனர், உன்பிதாவுக்கு வாக்குத்தத்தஞ்செய்தபடிக்கு அவர்சேனைகளுக்குத் தலைவனாகவுந்திருக்கயிலையைப்போற்றிவரும் பெருமையைபுடைய நந்திதேவர் கணத்தலைவனாகவு மிராடின்ற என்னைப்பரமசிவகடட்சத்தினால் மகதயிஸ்வரியங்களைப்பெற்று வாழ்கின்றசூரபதுமன் சபையைச்சேர்ந்து உங்களைவிடுதலைசெய்யும்பொருட்டுச் சந்திபேசிவரும்படிக்குத் தூதுவிட்டனர், என்பெயர் வீரரில் வீரனாகிய வீரவாகுதேவனெனவழங்கிவருவொன் சொல்லக்கேட்ட சயந்தனாவன் திருப்பாற்கடலிலுதித்த அமுதத்துடன் தவமுயற்சியினர்க்கிடக்கின்றதத்துவ அமுதையுமுண்டு ஆனந்தத்திலடைந்து களிக்கின்றவரைப்போலமகிழ்சிறந்தவனாய் ஐயனே தேவரீர் கிருபையுற்று வெகுகாலமாகவருந்திக் கொடியபாதகத்தண்டனைகளிற்பட்டுவாடுகின்ற அடியோங்கள் துயரங்களைநீக்கியிரட்சிப்பதாக எழுந்தருளியதால் துக்கசாகரத்தில்மூழ்கிவாடிக்களைக்கின்றயாங்கள் அதன்கனையைக்கண்டு வெளிவந்துவாழ்ந்ததுமன்றியிற் பிராத்தவவினைகளையும்போக்கிக்கிருதார்த்ததராயினோமென்று சயந்தன்புகழ்ச்சியாக வசனிப்பதைவீரவாகுதேவர் திருச்செவிகளினேற்று இரங்கினவரா யிதனைச்சொல்லுவார், கொடியசெய்கைகளைப்பெற்றிருமார்திருக்கின்ற சூரபதுமனிடத்துக் கென்னைச்செலுத்திய வேலாயுதக்கடவுளானவர் நானையத்தினமே யிவ்விடம்வந்து அவுணர்பூண்டை வேரறக்களைந்து உங்கன்சிறைபையும் விடுவிக்கவிரும்புகின்றனர்.

மேலும் பூர்வீகமாக அனுபவித்திருந்த பொன்னுலக வாழ்வையும் வேண்டியபேறுகளையும் பெற்றுவாழ்வீர்கள் வெற்றிமாலுபுரளும் வலியுயங்களைப்படைத்ததேவர்களே எமதிறைவனாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளினதுபிரபாவத்தைச்சொல்லமுடிவதோதம்மை மெய்ப்பத்தியினுந் புகித்துவழிபடும் பத்தர்களுக்கு மோட்சசாம்பிராச்சி

யத்தைத்தந்து சுகத்திலிருத்தியும் சிருஷ்டிகர்த்தனாகியிராமதேவன்முதலாகிய தேவர்கள் அவரனுக்கிரகத்தினால் வாழ்ந்திருக்கின்றனனொன்ச் சொல்லுவோமாகில் அத்தேவனைமனப்பூர்வமாக நம்பிப்போற்றுகின்ற உங்களுக்குக்கிடைக்கவிரும்புகின்ற அயில்வரியத்தைப் புகழக்கூடுவதோ இனிஉங்களுக்கு யாதொருருறையும் நேராமல் சுகத்திலிருப்பீர்கள் சிலகாலங்களுக்கு முன்னம்பிரணவவாக்கியத்தின்பொருளை வெளியிடவறியாமல் மயங்கியபிரமனைச் சிறைப்படுத்திச் சிருஷ்டித்தொழிலைப்பலகாலம் நடத்திவருமுன்னிலையிற் சிவபிரா நெழுந்தருளிக்கேட்டுக்கொண்டபடியால் அவன்சிறையைவிடுதலைசெய்து இராட்சித்த சண்முகப்பெருமான் உங்கனிடத்திற் பரிபூரணகடாட்சமவைத்திருக்கும்போது மனக்கவலைகள் முதலிய கொடுமைகளைத்தும் அதுப்பட்டுப் புனிதராவ தொரு பொருளோ மேலும் பிறவிக்கடலையும் கடந்து மோட்சவீட்டையும்பெறுவீர்கள் பிரமனைச்சிறைப்படுத்தியபோது சொர்க்கமத்தியபாதலங்கனினுட்பட்டசராசரங்களைப்பழையபடிக்கு நிலைபெறநாட்டிய மூலகாரணராகிய சிவசுப்பிரமணியதேவர் உங்களைச்சூரபதுமன் பாதைசெய்ததைத்துவைத்த சிறையைவிடுவிக்கத் திருவுளங்கொண்டு இவ்விடம்வருவாராகில்உங்கள் தவத்தையின்னவிதமென்று புகழக்கூடுவதோ இத்தகையபேற்றினைக்கிடைத்தவர்களுமுண்டோ அளவிறந்த பாதகங்களைச்செய்துவருங்கொடியஅவுணர் வாசஞ்செய்கின்ற இந்தமயேந்திரநகரத்தில் அறிவாளிகளாகவிரும்பவர்கள் வரவிரும்பார்கள் எமதுகர்த்தனாகிய சிவகுமாரன் கட்டளையிட்டபடியால் மனவருத்தத்துடன் இவ்விடம்வந்த யான்உங்களைக்கண்டமாத்திரத்தில் அவ்வாட்டத்தினைநீங்கி அளவற்றமகிழ்ச்சியைப்பெற்றிருக்கின்றேனென வீரவாகுதேவரீர்சொல்லிய வாக்கியங்களைக்கேட்ட இந்திரகுமாரனாகியசயந்தன் ஆனந்தபரவசத்தனும் நாங்கனிராட்சதர் காவலிற்பட்டு இந்தநகரத்திற் சிறைசாய்த்துவந்து சேர்ப்பதற்கு முன்னமே என்தாய்தந்தையர் சூரபதுமன் கொடியநினைவைத்தெரிந்து ஓடியொளித்தனர். அவர்களிருக்கின்றதவமுன் சவுக்கியங்களும் மேல்நடக்கவேண்டிய யத்தனங்களுக்குத் தேடியிருக்கின்றகாரணங்களையும் அடியேனிடத்திற் மறையசெய்து சொல்லவேண்டுமென்றுவருந்திக்கேட்பதற்கு வீரவாகுதேவரீரங்கிப் புரந்தரகுமாரனே உன்பிதாவானவன்இந்திராணியுடன்பொன்னுலகை விட்டபின் புபூமியில்வந்துசேர்ந்துமோட்சசாம்பிராச்சியத்தை எளிதிற்ரவல்ல மகத்துவமுடையசீகாழியென்னுந்தெய்வீகத்தலத்திற்போய் அப்பதியிலெழுந்தருளியிருக்கின்றபரமசிவத்தைத் தரிசித்துப்போற்றிப் பரிமளபிசுத்ததிவ்விமலர்களினால் அருச்சித்துக்கொண்டு சிலகாலமிருந்தபின்பு அவுணர்பாதகரூபபதியினால்அத்தலத்தைக்கடந்து திருக்கயிலைக்குப்போய்ச் சிவபிராணத்தரிசித்து தங்களுக்கடுத்திருக்கின்ற வருத்தங்களையும் சூரன்கொடிய செய்கைகளையும் விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டதினால் ஐயனிரங்கி எமதிறைவனாகிய சரவணபவக்கடவுளை தவ்வழிகளின் மூலமாகப்படைத்து அளவற்றபூதப்படைகளைபுங்கூட்டிச் சூரனைஜயித்துத் தேவர்களை நிலைபெறச்செய்துவரக் கடவையெனப் பணித்து விடைத்ததுப்படியபடிக்குக் குமாரதேவர் திருக்கயிலையைக்கடந்து பூமியில்வந்து தாருகனையும் கிரவுஞ்சனையும்வெற்றிவேலினுற்றின

ந்துகொன்று திருச்செந்திலென்னும் சிறந்ததலத்திற்கே
ர்ந்து இந்திரன் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் முதலாகியதே
வர்கள் போற்றிச் சூழ்விருக்கின்றனர்.

உந்தாயும் சவுக்கியத்திலிருக்கின்றனனெனச் சவிஸ்தா
ரமாகச் சொல்லியகாரணங்களைச் சயந்தன் கேட்டவுடன்
மனதிற் கொண்டிருந்த சந்தேகமொழிந்தவனுய் ஐயனே!
தேவரீர் அடியேனிடத்திற் கிருபையுற்றுச் சொல்லிய ச
ந்தோஷச் சேதியானது தாய்தந்தையர்களுதெய்வமாகிய
வெற்றிவேலாயுத மூர்த்தியாலே யிவர்களைவிழிகளுக்கெ
திரிற் கண்டு களித்ததையொப்பக் காட்டுகின்றது, செய்
யாமற்செய்த உதவியாக என்னுவதல்லது உமக்குக் கை
ம்மாறென்ன நடத்தப்போகின்றனனென்று சொல்லியச
யந்தனையும் மற்றதேவர்களையும் வீரவாகுதேவர்தனையா
கப்பார்க்கு நீங்கள் வெகுசாலமாக இப்பாதகர்களையில
கப்பட்டு வாடுவதைக் குமாரசவாமியார் விடுவித்தப்பா
துகாக்குங் காலம்சமீபத்திருக்கின்றது, அதுவரையிற்சு
த்திருப்பீர்கள் அத்தேவனை என்னென நினைத்திருக்கிறீ
கள் ஒப்புலமையற்ற பரம்பொருளாய் சோதிமயமாய்
வராலுங் காவைவொன்றை மூலகாரணனுய்த் தேவதே
வோத்தமனாக விருக்கின்ற ஆதிமூலமே! சண்முகங்களு
ம், பன்னிருகரங்களையும் தண்டைசதங்கைகள் கொஞ்ச
ம் அழகிய செந்தாமரைமலையொத்த பாதாரவிந்தங்க
ளையும் பெற்றுக் கந்தசுவாமி யென்னும் திருநாமத்தைக்
கொண்டு சகலருந் தரிசித்துக்கிருதார்த்தராதம்பொருட்
டு எழுந்தருளியிருக்கின்றனர். இத்தேவன்தோற்றத்துக்
கேதுவேதெனின் சிவபிரான் கடாட்சித்த வரமுயற்சிகளி
னால் வீறிக்கொடுங்கோல்செலுத்தி வருகின்ற சூரபதும
னுக்கஞ்சி மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன், தேவராசன், விண்
ணவர், மானுடர் முதலாகிய பிராணிகள் வருந்தி வாடுவதை
யும் நீங்கள் பட்டிருக்கின்ற சிறையையும் நீக்கிச் சகலபு
லங்களையும் பழையபடிக்குச் சலனமற்றுநிலைபெற்று
வாழும்படிக்குச் செய்யநினைந்து வெளிப்பட்டதாகும், இது
வல்லாமல் ஆதியில்தக்கனைவன் தனக்குச் சகலசெல்வ
ங்களையும் கடாட்சித்தசிவபிரானே மருகனென்றெண்ணி
அவர்பெருமைகளை மதியாமல் அகந்தையுற்று அக்கடவு
ளை நீக்கிச் செய்த யாகத்தில் விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன்
முதலிய தேவர்கள் அவன்கட்டளைக்குப்பட்டு தகுந்தகா
தென நினைந்துபாராமல் அவிர்ப்பாகத்தை யிச்சித்துண்
ட பாதகத்துக்குத் தக்க தண்டனைகளை வீரபத்திரக்கட
வுளைக்கொண்டுசெய்யித்தும்சிறிதுமிகுதியிருந்தவைகளை
சூரபதுமனால் வாட்டியனுபவிக்கச்செய்தனர். அத்தகை
ய தேவாதிதேவனாகிய சிவபிரான் எட்டளையை ஆறுமுக
க்கடவுளினால்லது மற்றெவர்களால் நீக்கப்படும், இதற்
குச்சலதிறுஷ்டாந்தத்தைக் காட்டுகின்றேன். அதனால்
தெரிந்துகொள்ளக் கடவை அளவற்ற யுகங்களாய்த் தேவ
ர்கள் ரிஷிகள் மானுடர் முதலாகியவர்களை பலமாயைகளை
க்காட்டி அலைத்துக்கொண்டு கொண்டிருந்த கிரவுஞ்சப
ருவதத்தையும் சராசரப்பிரபஞ்சங்களுக்குயமனைப்போ
ல வருத்தித் திசைகளிலென்று மகாவிஷ்ணுவுடன்போ
ராடி அவர்செலுத்திய சக்கரத்தையுங் கழுத்தணியாகத்
தரித்துக் கொடுங்கோல்செலுத்திவந்த தாருகாசரனையும்
வெற்றிவேலினுற்பிளந்து அவுணவெள்ளங்களையும் கொ
ன்று வாட்டியதை என்னென்று நினைந்திருக்கின்றனாப
ரமசிவகடாட்சத்தினுற் பலவளங்களையும் பெற்று ஆயிரத்

தெட்டண்டங்களை நூற்றெட்டு யுகங்களாக ஆண்டுகொண்
டு தினவாட்டி வருத்திவரும் அழிவற்ற வச்சிரதேகத்
தைப்பெற்ற சூரபதுமன் குலநாசஞ்செய்வதற்கு முகூர்
த்தநாள் கொண்டதாக மதிக்கக்கடவையெனையொத்த
மகரந்தங்களை யிறைத்துப் பரிமளித்துத் தேன்களைத்து
ளிக்கும் கற்பகமலர்மலை புரளாநின்ற புசங்களையுடைய
தேவராசகுமாரனே! யின்னமுஞ்சொல்லக்கேட்பையாக.

எமதிறைவனாகிய பாலகப்பிரமணியதேவர்சற்றுக்கோ
பங்கொண்டு மந்தரத்தையொத்து மணிகள்கல்குந்தனு
சை வட்டாகாரமாகவளைத்து ஒருசூரியபாணத்தைச்செ
லுத்துவராயில் இந்தச்சூரன் முதலாகிய அவுணவீரர்க
ளனைவரும் அதுபபட்டுப் போவதற்குச் சந்தேகமில்லை,
அப்படிக்கிருக்க பிரமன் விஷ்ணு தேடிக்காண்பரியசோ
திமயமாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவர் திருக்கரத்திற் கோ
டிகுரியப்பிரகாசமாக விளங்குகின்ற வெற்றிவேலாயுதத்
துக் கெதிரொன்றிருக்கின்றதெனச் சொல்லப்போமோ?
அந்தச் சிறந்தபடையைப் பிரயோகிப்பது அதிகமுயற்சி
யாக வெண்ண வேண்டி யிருக்கின்றது. சத்தசாகரங்கள்
அஷ்டகுலாசலங்கள் சராசரப்பிரபஞ்சங்க எடங்கியிருக்
கின்ற அண்டகோடிகளைத்தையும் நிமைப்போதிற் சா
ம்பலாக்கியும், அப்படிக்கிருக்கச் சூரபதுமன் முதலி
ய அவுணவீரரையும் சேனைவெள்ளங்களையுமாய்த்து ஜய
ங்கொள்ளத்தக்கதாகக் குமாரதேவர்தாமேயெழுந்தருளி
யதை யோசிக்குமிடத்தில் இதுவுமொருதிருவினையாடலா
கும் இவையன்றியும் மகரமச்சங்கள் திமிதிமிங்கலகிலங்
கள் உலலித்திரிகின்ற சமுத்திரத்தை அகழியாகப்படை
த்திருக்கின்ற இந்தமயேந்திரபுரியையான்ருக்கின்ற சூ
ரபதுமன் விசாலமாகிய மார்பை வெற்றிவேலினுற்பிளந்
து ஜயங்கொண்ட பின்பல்லது உங்களரியசிறைகளமீட்க
ப்படாதெனத்தெரிந்தபோதினும் வேதசாஸ்திர விதிப்ப
டிக்குப் பெரியோர்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டும்நீதியை
யோசித்துச் சிவசுப்பிரமணியதேவர் நம்மைச் சமாதான
ம் பேசுவரும்படிக்குத் தூதனுப்பினர், அவர்கட்டளையி
ன்பிரகாரம் சபைக்குப்போய்ச் சூரபதுமனைக்கண்டு அ
வுணராசனே? நீபிழைக்கும்பொருட்டு இதனைக்கேட்டுந
டந்துகொள்ளக்கடவையென்றுமேல்நடக்கவிருக்கின்றகா
ரணங்களைப் பலவிதங்களில் விரித்துத்தெரிவித்தபோதி
னும் ஊழ்வினையின் சம்பந்தப்பட்டவனுதலால் அவ்வா
க்கியங்களை முக்கியமாகநினைந்து உங்களைவிடுதலைசெய்ய
ச்சம்மதப்படான், உடனேநான் இப்பதியைக்கடந்துதிரு
ச்செந்திப்பதியைச்சேர்ந்து சூரபதுமன்கருத்தைத்தெரி
வித்தமாத்நிரத்திற் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள்கோபித்து
பூதப்படைகளுடனெழுந்தருளி நாளையதினமே இவ்வி
டம்வந்து இப்பாதகராகிய அவுணர் பூண்டில்லாமற் களை
ந்தெறிந்து உங்களையிரட்சிப்பர் அநையும்நீங்களேகாண
ப்போகிறீர்கள்.

மகாவிஷ்ணுவை பொத்தவரும் அந்தத்தேவன் பெரு
மைகளைத் தெரிந்து புகழுவறியார் ஆதிமூலமாகவிளங்கு
ம் சரவணபவன்கரத்திற் பற்றியிருக்கின்றவெற்றிவேலா
யுதத்தைத் தாமிருந்த விடத்தில் நின்றபிரயோகித்துச்
சூரபதுமனை அவன்துணைவர் புத்திரகனத்திராநிகளுட
ன் நாசஞ்செய்யவல்லர், அப்படிக்கிருக்கப் பொன்மயமா
கியவண்டில்கள்-அச்சு-மச்சு-குத்துக்கால்-கொடுங்கை-மு
தலிய அலங்காரங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற தேரினிடத்

தெழுந்தருளிப் பூதப்படைகள் குழந்துபோற்ற இவ்விடம் வந்து சமர்க்களத்தில் யுத்தஞ்செய்து இப்பாதகர்களைக் கொல்ல நீண்டிருப்பது பாலகப்பிரமணியருக்கு இதுவுமொரு திருவிளையாடலாகும் உங்களுக்கு விரித்துவிடுத்துச் சொல்லவேண்டிவதில்லை, எமதிறைவனாகிய சரவணபவன் எங்கிலையும் பூதப்படைகளையுங்கூட்டிக்கொண்டு இப்பட்டணத்தைச் சேர்ந்து பத்துதினத்துக் குள்ளாக சூரபதுமனையும் அவுணவீரர்களையும் சேனாசமுத்திரங்களையும் மடக்கிக்கொண்டு மகா யுத்தங்களைச் செய்துசின்னப்பின்னப்பட ரணக்களத்தில் மாய்த்தபின்பு கொடிய காவலிற்பட்ட ரெடுநாளாய் வாடுகின்ற உங்களனைவரையும் விடுவித்துக்கொண்டுபோய்ப் பழையபடிக்குப்பொன்னிலகத்திற் குடியேற்றி மகதயிஸ்வரியச் செல்வங்களுக்கும் அனுபவிக்கச்செய்வார், மற்றொரு கியாபகங்களையும்கொள்ளாமல் இதனைக் கடைப்பிடியாக நம்பியிருக்கக்கடவீர்களென்று வீரவாகுதேவர் சயந்தன்முதலாகியதேவர்களுக்குப் போதித்துத் தயிரியம் பெறச்செய்துதேற்றியகாலத்தில் மிகுந்த வணக்கத்துடன் அவ்வாக்கியங்களைக்கேட்டி ஆனந்த பரவசத்தராய்த் தேவரீர்கடாட்சித்தபடிக்குக் குமாரதேவர் இவ்விடமெழுந்தருளி யிப்பாதகரை வினாவில்ஜயங்கொள்ளக்கடவனென வாழ்த்தியபின்பு சயந்தன்முதலிய தேவர்கள் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர். ஐயனே! நாங்களிருக்கின்ற சவுக்கியங்களையுந் துன்பங்களையுந்தேவரீர் நிசதரிசனையாகக் கண்டிருப்பதைப் பிதாவாகியதேவராசனுக்குத்தெரிவிக்கவேண்டும் வீரகண்டாமணிகள் கலீலகலீலெனச் சத்திக்கும் பாதாரவிந்தங்களைப் படைத்தவீராதவீரனே? யினி காலதாமசஞ்செய்யாமல் நீர்நினைந்துவந்த துதின் காரியங்களை முடித்துக்கொண்டுதிரும்பும்படிக்குப் போய்வாருமென்று அனைவரும் போற்றுவதைவீரசிங்கம்போன்ற ஜயசால்யாகிய குமாரதேவர்துதன் கேட்டி அவர்களிடத்திற் பரிவாபுங்கள் கருத்தின்வண்ணம் செய்வோமென்று அத்தேவர்கள் கூட்டத்தைக் கையமைத்திருத்திச் சிறைச்சாலையைக்கடக்குமுன்னிலையிற் காவலர் சோர்ந்துகிடப்பதைக்கண்டு பழையபடிக்குநீளைவுண்டாயெழக் கடவனெனச் சொல்லிநடந்தனர். அவ்வாறே அப்பாதகரும் தட்சணத்தில் நித்தினா தெளிந்தவர்களைப்போலவெழுந்து சர்வசாக்கிரதகளுடனும் சயந்தன்முதலாகிய தேவர்களைக் காத்திருந்தனர்.

அவைபுகுபடலம்.

—>—

மடந்தையொடிரந்திடுமீவாசவன்மக
னடைந்திடுகிறைக்களமகன்றுவானெறி
நடந்தனனவுணர்கோனண்ணுகோநக
ரிடந்தருகிடங்கையிகந்துபோயினன்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே? யிவ்வாறுவீரவாகுதேவர் சயந்தன்முதலிய தேவர்களுக்குத்தேறுதலைசெய்துநிறுத்தி வெளிப்பட்டபோது பழையபடிக்குச்சூட்சுமருபத்தைக்கொண்டு வானவெல்லையிற் றுவிப்போய் இராஜபரமேஸ்வராகியசூரபதுமன்வாசஞ்செய்கின்ற அரண்மனையைச்சூழ்ந்து சமுத்திரத்தைப்போல விசால

மாய் வளைந்திருக்கின்ற அகழியைக்கடந்து சக்கிரவாளகிரியைப்போலப் பாரித்தோங்கி மேகங்கள்சஞ்சரிக்கும் உன்னதமுள்ளதாய் நூறுவெள்ளம் ரதகச துரகபதாதிகள் சர்வாயுதபாணிகளாய்க் கண்ணிமைபை நிகர்த்துக்காவல் கொண்டிருக்கும் பொன்மதிவூக் கருகிற்சென்று அதன்மீது நாட்டப்பட்டு வானவளையி லுயர்ந்துஅசையுந்தோறும் ஆகாயக்கையிற்றேயுந்து தோய்ந்து வரளச் செய்து சூரியசந்திரர் நட்சத்திரங்களின் பிரகாசத்தைமறைத்துவிளங்கும் பொற்கொடிகளின்பெருமைகளைப்பார்த்து அதிசயித்தவராய் அம்மதிவூக்கு நாற்புரங்களினுந்தோற்றுகின்ற உன்னதமுள்ள நவரத்தினமயமாகிய கோபுரவாயில்களின் சிறப்பைக்கண்டுவியந்துஇதனைச்சொல்லுவதாயினர், அலைகள்பெருத்த கடல்நீரை உள்ளங்கையினேற்று ஆபோசனஞ்செய்த அகஸ்தியர்கோபித்துக் கரத்தின்பற்றியிருந்த தண்டாயுத்தினை குத்தியகாவத்திற் பற்பலதுளைகள்பட்டு நிற்கின்ற கிரவுஞ்சபருவத்தின்மீது தாருகனெழுந்து நின்றதைப்போலச்சொர்னமயமாகிய அளவற்ற நிலைகளைப்பெற்றதாயும் கற்கம்பத்தை நிகர்த்து உருண்டு வலிபெற்றுப்புஷ்பமாலையுடைய சூரபதுமன் பரமசிவகடாட்சத்தினைப்பெற்றிருக்கின்ற அண்டவடிக்குகன்தோறும் ஏறிப்போவதற்கு நாட்டிவைத்திருக்கும் பொன்னேணியைப்போன்றும் இக்கோபுரங்கள் தோற்றுகின்றது. இவற்றுள்ளமக்கெதிரிற் காட்டுகின்றபொற்றகடிகள் பரப்பிய பல அடுக்குகளைப் பெற்றிருக்கின்ற கோபுரத்தைப் பார்க்குமிடத்திற் சர்வசங்காரகாலத்திற் சமுத்திர அணையைக்கடந்து மீறிச் சொலித்திருக்கும் வடவாமுகாக்கினியினிடத்துண்டாகும் அக்கினிக்கொழுந்தானது வானவெல்லையும்தும்பரந்து விளங்குவதுபோலநவரத்தின கார்திகளைவீசிக்கொண்டிருக்கின்றது இதனைவிசுவகருமன்படைக்கும்போது பலஅண்டங்களினு மிருக்கின்ற மகம்மேருமுதலாகியகுலகிரிகளைப்பறித்துச் சீர்படுத்திப் பதித்து வைத்திருப்பதற்குநிகராக பலசிகரங்கள் அணிபடக்காட்டுகின்றன.

இத்தகைய சிறப்புகளைப் படைத்திருக்கின்ற நவரத்தினமயமாகிய இந்தக்கோபுரத்தைச்சூழ நாட்டியிருக்கின்ற கொடிகளானவை அசைந்திருப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் தேடிக்காண்பரிய சோதியாகிய சிவபிரான் சடாமகுடத்திற் சர்ப்பங்கள் படங்களை விரித்தாவதைப்போலக் காட்டின்றது, இவையன்றியும் பலசித்திரப்பிரதமைகளினால் அலங்கரித்திருக்கும் இந்தக்கோபுரத்தின் உச்சியில்நாட்டப்பட்டிருக்கின்ற துவசபடங்கள் அசைவு கொள்ளாதல் அண்டச்சுவரிற்றாக்குந்தோறும் பணைக்கல்லினிடத்திற் சம்மட்டியினுட்ப்பதைப்போன்றும் பேரிகையின் மீதிற் குறுந்தடிகளினால் தாக்குவதற் கொப்பாகவும் கணகணென முழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது தேவர்கள் - இயக்கர்- சித்தர்- கின்னரர்- கிம்புருடர்- சித்தர்- வித்தியாதரர்- கருடர்- காந்தருவர்- முதலாகத் தாங்கள் வாசமாக விருந்த பதங்களைவெறுத்து இந்தக்கோபுரத்தி லிருக்கின்ற சித்திரவிசித்திர அலங்காரங்களினிடத்தில் இச்சைகொண்டு தங்கள் தேவியர் புத்திரமித்திரர்களுடன் இதிலடங்கியிருக்கின்ற அடுக்குகள் தோறும்வாசமாய்க் களித்திருக்கின்றனர், இதைப்பார்க்குமிடத்தில் இக்கோபுரத்தைப்படைத்தகாலத்திற் சிற்பியானவன் பொற்பாவைகாச்செய்து வைத்

திருப்பதுக் கொப்பாகக்காட்டுகின்றது, பற்பலஆயுதசவரட்சணைகளைக்கொண்டு சத்துருக்கள்முதல்யசேவராகிகள் நுழைய விடக்கொடாமல் உயர்ந்திருக்கும் மதிவுக்குறையகமாக வானத்தை யளாவதற்கின்றகோபுரவாயிலின்சிறப்புக்களை வீரவாகுதேவர் பார்வையிட்டு அதிகசந்தோஷத்தைப் படைத்தவராய் அவ்வாயிலி னிடத்தும் மேல்நிலைகளினும் மதயானைகளைப் போன்ற வல்பெற்றஉக்கிரன் மயூரன் முதலாகிய படைத்தலைவர்கள் நூறுவெள்ளம் ரதகசுதரக பதாநிகளுடன் இடைவிடாமல் காத்து மசகமுதலாகத் தங்கனையறியாமல் உளநுழைய வெட்டாமற் சர்வாயுதபாணிகளாய்விற்பதை வீரவாகுதேவர்க ண்டு இவ்வாயிலின்மூலமாகப்போவது அரிதெனநினைந்து அதன்பாரிசத்திற் சூழ்ந்திருக்கின்ற மறியின் மேற்புறங் களிற் போற்றியிருப்பவர்களுக்குத் தோற்றமல்அப்புற ப்பட்டுப்போய்த்தமக்கெதிரில் பொன்மயமாய்வானத்தை யளாவதற்கின்ற முகச்சாலமண்டபத்தினிமித்தமுறவிநின் னு அதன்பெருமிதங்களைப்பார்த்து மகிழ்ந்து அதன்மீ திருந்த படிக்குவீரசிங்கம்போன்ற தூதனைவார்அவுண ர்க்கரசனாகிய சூரபதுமன்வாசஞ்செய்கின்ற நவரத்தின மயமாகிய மாரிகையினிடத்தி லிருக்கின்ற வளப்பங்க ளனைத்தையும் கண்களும்மனமூங்களித்துநீங்குவதற்கரி தாகக்கண்டுகளித்துகொடியமனதைப்பெற்றிருக்கின்றசூ ரபதுமன் நவரத்தினமயமாகியசிங்காதனத்திலெழுந்தரு ளிஆனை ஆக்கினைகளைச்செலுத்திவரும் சொர்னமயமாகி ய சபாமண்டபத்தின் பெருமைகளைநோக்கிய முன்னிலை யில் வீரவாகுதேவர்கொண்ட அதிசயத்தை யின்னபடி த்தென்று சொல்லிமுடிவதோ.

ஆதியில் அரியதவங்களைமுடித்து வருந்தியதற்கிரங்கி ச்விவபிரானெழுந்தருளிக் கட்டித்துப்போயின மகத யிஸ்வரியச் சம்பத்தினையனுபவித்துச் சகலபுவனங்களி னுமிரானின்றவர்களனைவரும் வந்துவந்து வீரகண்டைந ரித்திருக்கின்ற பாதாவிந்தங்களிற் பணிந்துபோற்றிநெ ருங்கியிருக்கத்தக்கதாக இராசபரமேஸ்வரனாகிய சூரப துமன் கொலுவிருக்கின்ற சபாமண்டபத்தின் சிறப்புக ளையும் அலங்காரங்களையும் வர்ணிப்பதாயினர் சூரபது மனுக்கிருப்பிடமாகிய அரசன்மனைமத்தியில் ஆயிரயோ சனை விஸ்திரணமுடையதாய்த் தங்கத்தினுற் செய்யப் பட்டுச் சிரோரத்தினவகைகளினால் அலங்கரித்துச்சித்திர ப்பாவைகளாகியாகிய சிறப்புகளைப்பெற்றுச் சூரியனைப் போலப் பிரகாசித்துப்பார்த்தவர்கள் விழிகளைக்கிரகிக்க வல்ல முச்சட்டைகளைவாய்ந்த சபாமண்டபத்தின் முகப் பிற் சூரபதுமன்வீற்றிருந்த காட்சியைப்பேசுவார், சுந்த ரவதிகளாகிய அரம்பை ஊர்வசி திலோத்தமைமேனகை முதலாகிய தேவகன்னியர்கள் சர்வாபரண பூஷைகளா ய்ச் செந்தாமராமலையொத்த யிருதுவாகிய கரங்களிற் பொருந்தி யிருக்கின்ற வயிரவளையல்கள்கல்கத்தக்கதா கஆலவட்டங்களையும் வெண்சாம்பனாகையுங்கொண்டிரு ளிர்ந்த சிறுகாற்றசையும்படிக்கு இருபாரிசங்களினுமி ன்றுவீசவும் முத்துச்சரங்களையையும் மேற்புறத்தி்இ ந்திரநீலகலசம் விளங்கவும் நவரத்தினமயமாய்ச்சபைமு ற்றினும் விளங்கிப் பார்த்திருக்கும் பூச்சக்கிரக்குடைகளை ச்சோடசலைகளைப்பெற்ற சந்திரனுஞ் சூரியனுமபக்கங் களில்கின்றதுதாங்கவும் தங்கத்தகட்டினையொப்பப் பிரகா சிக்கும் வெள்ளிலைபளிக்கையொத்தபாக்கு துல்லயமாகி

யசண்ணம்பு மற்றவாசனைத் திரவியங்களடங்கிய இரத் தினமயமாகிய பெட்டிகளையும் புனுகுசவ்வாதுமுதல்யக லவைகளைச்சேர்த்த பொன்கலசங்களையும் பின்னலையொ த்தஉடைவாளையும் கரங்களினேந்திவீரசிங்கம்போன்று அவுணர்கள்சூழ்ந்திருக்கவும் ஆயிரகிரணசமோகங்களை ப்பெற்று உலகங்களை விளக்கித்திரிகின்ற சூரியனைச் சி றைசெய்த ஜயசாலயாகிய பாணுகோபன்வச்சிரவாகுபரு திக்கண்ணன் மூவாயிரர்முதலிய குமரவர்க்கங்கள் நட்ச த்திர இராசிகளைப்போல எதிரிப்பரப்பியிருக்கின்ற சிங் காதனங்களில் வீற்றிருக்கவும் பழிபாதகங்களுக்கஞ்சாத கொடியமனதைப்பெற்றவர்களாய் அரசன் மனதுக்கேற் மறந்திராலோசனைகளைச் சொல்லவல்ல தருமகோபனுதி யாகிய மந்திரிகள் பிரதானிகள் நெருங்கியிருக்கவும் சே னைத்தலைவர்கள் விழிகள்கிவந்து அரசன்கட்டளைக்கெதிர் பார்த்திருக்கவும் தண்டநாயகர்கள் காத்திருக்கவும் காரிய ப்பேர்கள் இராசாதிராசன் பணித்தவைகளைதட்சணத்தி ல் முடித்துக்கொண்டெிற்கவும் இராசபரமேஸ்வரனே சி வபிரான் பூரணகடாட்சம்பெற்ற திரனே ஆயிரத்தெட்ட ண்டங்களுக்கிப்பனே அஷ்டதிசைகளையும்வென்று சகல னாயு மேவல்கொண்டெவருந் கீர்த்திப்பிரதாபனே வீரசி ங்கம்போன்ற சூரனெயென்றுபட்டுவர் புகழவும்கட்டிய க்காரர்கள் பொற்பிரம்புகளைத்தாங்கி அரசன்முகவணியி ல்நெருங்க ஓட்டாமல் எச்சரித்துவரவும்ணிதர்கள் கால ங்கனையறிந்து சொல்லெவரவும் வாயுவேகத்தினு முந்திச் செல்லவல்ல தூதர்கள் பிரபஞ்சங்களில்நடந்துவருஞ்செ ய்திகளை விண்ணப்பஞ்செய்துபோகவும் வித்துவான்கள் பாமலைகளைச் சாற்றிப்புகழவும் பரதசாஸ்திரமுறைப்ப டிக்கு இராகங்களைப்பாடி அபிநயங்களைக்காட்டி அன்னங் களைப்போல நடத்துக்கண்டவர்கள் விழிகளையும்மனதை யும் கிரகிக்கவல்ல சுந்தரமுள்ள தேவகன்னியர் இயசூர் மகளிர் இராட்சதப்பாவையார் முதலியநாடகப்பெண்கள்ச பைக்குமுன்பாரிசத்திற் நெருங்கிக் கேளிக்கைகளைச் செ ய்துவரவும் சுந்தரமுள்ள கருடகாந்தருவர் சித்தர்-வித்தி யாதார்கள் தேவயாழ்களைமீட்டி மதுரமானபாடல்களைப் பாடவும் ஜகதீஸ்வரனாகியபரமேஸ்வரனைப்பூசித்துப்பெ ற்ற வரமுயற்சியினால் இறுமாந்து பரமனைமறந்து நாச மடைந்த பாதகராகிய பழையஇராட்சதக்கூட்டங்களைப் போலமனதிற் சற்றும் இரக்கமற்றவராய்க்கோபமேருடி கொண்டிருக்கும் மனதையும் சிவந்தவிழிகளையும் கடின சொற்களையும்பெற்ற அவுணவீரர்கள் சேட்டைகளைத்த ரித்துக்கொண்டு பிரம்புகளைத்தாங்கி அரசனைப்பணியவ ருபவரை முன்பின்பாராமல் அடித்துத்தள்ளியும் உடை வாட்களைப் பற்றிக்கொண்டு சூரபதுமன் முன்னம்பராப ரிசெய்தலாவவும் இவ்விதமாக ஆயிரயோசனைபரப்புள் ளசபையிலிடம்பெற்றும் சகலரும் நெருங்கு முன்னிலை யிற்செய்துக்கொண்டுகிரீடங்கள் - புசங்களுடன்-புசங்கள்- தாக்கும்போது-உதிருகின்ற நவரத்தினங்கள் பிரகாசித் திருக்கவும் எள்ளைப்போட்டால் கீழேவிழிவிடமில்லாம லுஅடர்ந்து இறைச்சுவிட்டிருக்கின்ற மகாமண்டபமுகப் பில் வயிரத்தினால் உடலுமவயிரியத்தினுற் பற்களும் முத்தினுற் புறமயிரும் கெம்புகளினால் விழிகளும்மகத த்தினுல்களும்மற்றவிரத்தினங்களினால் உறுப்புகளு மாகசோடித்திராநின்ற சிங்கங்கள் சிரங்களிற்றாங்கும் பி ரகாசம்பொருந்திய பாரித்தஅணையின்மேல் உதயகிரியி

விடத்தெழுநின்ற பாலஞரியனைப்போல நவரத்தினமய
மாகிய கிரீடமானது சிரத்திப்பிரகாசிக்கவும் இராகுகே
துக்கள் எக்காலத்திற் சூரியசந்திரனைக்கவ்வியிருப்பதை
நிகர்த்து வயிரத்தினம்சோடித்த மகரகுண்டலங்கள்இரு
செவிகளினும் பிரகாசிக்கவும் வயிரமலையின்மீதிற்சோட
சகலகளைப்பெற்ற சந்திரன்விளங்குவதைப்போல திருநீ
றுவிளங்கும் நெற்றியானது பிரகாசிக்கவும் இரத்தினம
லையினிடத்துண்டாகிய புழைகள்தோறும் குளிர்ந்தஜல
த்துளிகளுதிப்பதைப்போல அழகிய திருமார்பிற்பாரித்
த ஆணிமுத்துத் தாழ்வடங்கள்புரளவும் சுகந்தபரிமள
மிகுத்த சந்தனக்குழம்பினிடத்திற் புனுகுசுவனாதுமுத
லியவாசனைத் திரவியங்களைச்சேர்த்துதேகத்திற்பூசியிரு
ப்பதுஅண்டமுழுவதுங் கமழ்ந்திருக்கவும் நீருண்டகா
ளமேகத்தினிடத்திலிளங்கும் மின்னலைப்போல ஆயிர
த்தெட்டண்டங்களையும்வென்று அரசசெலுத்தும் வலி
பெற்றதிரண்டதோள்களினிடத்தில் நவரத்தினங்களினு
ற் சோடித்திருக்கின்ற வாகுவலையங்கள்சொலிக்கவும் ஆ
திசேஷன் சுமந்திருக்கும் பூமிபாரத்தை ஆற்றிக்கொள்
ளும்படிக்குச் சிரத்திலின்று சமையைக்கரங்களினால் உ
யர்த்தியதைப்போல முன்னன்கையில் வயிரக்கடகங்கள்
மின்னலையொத்தசுந்திருக்கவும் நீண்டவிரல்கள்தோறு
ம்நட்சத்திரங்களைநிகர்த்து இரத்தினமோதிரங்கள்துலங்
கவும் நீலரத்தினமலையின்மீதில் வெளுத்தகங்கைசூழ்ந்
தோடுவதற்கொப்பாக அழகியகண்டத்தில்முத்தாரங்கள்
பிரகாசிக்கவும் வீரலட்சுமிஜயலட்சுமியிடைவிடாமல் எ
க்காலத்தும் வாசமாயிருக்கின்றபுசங்களின்மத்தியிற்றோ
ற்றின்று மாப்பினிடத்தில் நவரத்தினங்களினுச்சோடித்
தமதாணிப்பதக்கம் சரப்பளிமோகனமலை பொன்மய
மாகிய முப்புரிநூல்முதலிய ஆபரணங்கள்புரண்டு சொ
லித்திருக்கவும்செக்கர்வானத்தைநிகர்த்துவிளங்கும் பீதா
ம்பரத்தை நீலமேகவண்ணனாகிய மகாவிஷ்ணுதரித்திரு
ப்பதைப்போலப் பொன்னாடையிடையிலிளங்கவும் அ
தன்மீதிற் சிரோரத்தினமயமாகிய பட்டிகைபிரகாசிக்கவு
ம் மின்னலினுடனிடிகளைச்சேர்த்திருப்பதைப்போல அ
பரஞ்சிப்பட்டிகையில் பிழிந்திருக்கின்ற வீரகண்டைகள்
பாதங்களிற்சத்திக்கவும் இத்தகைய சிறப்புக்களையாந்த
பூஷணங்களுடன் பிரமதேவன் நூதனமாகச்சோடித்துக்
கொண்டுவந்து வெகுமதிக்கொடுத்தஇரத்தினபாணங்களு
ம் விளங்கத்தக்கதாக ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அ
திபனாகிய சூரபதுமனானவன் நவரத்தினமயமாய் பொன்
வடிவைப்பெற்றிருக்கின்ற மேகத்தைப்போலச் சிங்காத
னத்தில் வீற்றிருந்தனன்.

இவ்விதஆடம்பரங்களுடன் இராசாதிராசனாகிய சூர
பதுமன் வீரசிங்கத்தைப்போலக் கம்பிரமாகவிளங்குகி
ன்றகாட்சியைவானத்தையளாவிய மாளிகையின்மேல்ரு
க்கின்ற வீரவாகுதேவர் கண்காட்சியாகக்கவனித்துப்பா
ர்த்து அதிகசந்தோஷத்தைப்பெற்றவராய் அவனிடத்து
ண்டாகிய அன்புமிகுதியினால் இதனைச்சொல்லுவதாயி
னார், சிருஷ்டிதிதிசங்காரமென்னும்முத்தொழிலைநடத்து
ம்பொருட்டு பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரனெனவிளங்கிஉ
லகவியாபாரங்களைச்செய்து கடையிற் சர்வசங்காரகாலத்
தில் அவ்வுருவங்களைத்தும் தம்மிற்சேர்ந்தொன்றாய்ச்
சுயஞ்சோதிமயமாக நின்று ஆனந்தநடனங்களைச்செய்து
மதுபடியும் மூவராகக்காட்டிச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களை

யும் பழையபடிக்குப்படைத்துப் பிராணிகள்பருவங்களு
க்கடுத்த இன்பதன்பங்களைப்பூட்டி நடிப்பித்து அதனைக்க
ண்டு களித்திராநின்ற ஆதிதேவனாகிய பரமேஸ்வரர்தி
வ்வியசரணைவிந்தங்களில் வணங்கிப்பூசித்து அரியதவ
ங்களைச் செய்திருக்கின்ற இந்திரன்முதலாகியதேவர்கள்-
அவுணர்-அசுரர்-மானிடர்- நாகர் - இவர்களிற் பிரகாசம்
பொருந்திய கூரியவேலைத்தாங்கியிருக்கின்ற சூரபதும
னைப்போல இத்தகையஅகன்றசாம்பிராச்சியச் செல்வப்
பெருக்கையனுபவித்தவர்கள் யாவரையும் கண்டதில்லை
மேலும் ஐம்புலன்களைப்பஞ்சேந்திரியவிஷயங்களிற் செ
ல்லவொட்டாமலடக்கியிருதயகமலத்திருத்திப்பரமசிவத்
தின் திருவடிகளைச் சிந்தித்துப் பணி-குளிர்-வெய்யல்- ம
ழையிவற்றின் கொடுமைகளுக்கஞ்சாமற் பலகாலம் கடி
னதவங்களைச்செய்து அவனருளைப் பூர்த்தியாகப்பெற்று
வாழுகின்ற ரிஷிகள் மகத்துக்களிலும்இவையொத்தபே
ற்றினைக்கிடைத்திருப்பவரைக்காணின் இதுவுமல்லாம
ற் பிராணிகள்செய்த விரதங்களுக்குத்தக்க பேறுகளைக்க
டாட்சித்தானும் கிருபாரிதியாய் எமதையனாய் திரிநேத்
திரதாரியாகிய பரமசிவனும் இவனுக்கு அனுக்கிரகத்தி
ருக்கின்ற பெருஞ்செல்வத்தைப்போல யாவருக்குங்கொ
டுத்திருப்பதாகக் கேட்டதுமில்லை. இப்படிக்கிருந்தபோ
திலும் இந்தஅவுணரரசன் அளவற்றகாலம் அக்கினிமத்
தியிலிருந்து தவங்களைச்செய்தும் திரோகத்தைச்சேதித்து
உதிரப்பெருக்கினால் ஆகுதிகொடுத்தும் கடையில் வயிர
வூசியிற்பாய்ந்திறந்து மீட்டும்பரமன்கிருபையினால் வெ
ளியவந்து அத்தேவதேவன் கடைச்சித்திருக்கின்ற இந்தஅ
கன்றசாம்பிராச்சியச் செல்வங்களைச் சாஸ்விதமாகஅனு
பவித்துச் செங்கோலைநடாத்திக்களித்து சுகீர்த்தியாகவா
ழ்ந்திருக்கவினையாமல் இப்பாதகன் நாசமடைவதற்குவே
ண்டியமுயற்சிகளைச் செய்துவருகின்றனன், இவ்வண்ண
வலியை யென்சொல்லுவேன் வெகுநேத்தியாகவிருக்கின்
றது, ஆதலால் பிராரத்தகர்மசம்பந்தங்களை எத்தகைய
ருக்குங் கடக்கவொண்ணாதெனச் சொல்வதையிவனளவி
ற்றிருஷ்டாந்திரமாகக் கண்டனம்.

அஃதெப்படிக்கெனில்சிலபட்சிகளானவைபிரகாசித்தி
ருக்கும் சிறுகொள்ளிகளை மின்மினிப்பூச்சிக்கொனைக்கரு
திக்கொண்டுகோய் தங்கள்குஞ்சகளுக்குச் சவுக்கியமுண்
டாக்கவெத்தனித்துக் கூண்டுகளில் வைத்தகாலத்தில் எ
ரிபட்டு அவைகளுந்தானும்வெந்து சாம்பலாய்மாண்ட
தைப்போலத் தினராகியபலதேவர்களைப் பெண்பிள்ளை
களுடன் வருத்திக்கொண்டுவந்து இந்தபட்டணத்தில் அ
ரியசிறையில் வைத்திருக்கின்ற பாதகமானதுமேலீட்டுக
சேந்திரச்செல்வங்களை யனுபவித்துஆயிரத்தெட்டண்ட
ங்களினு மிருப்பவர்களனைவரும்போற்ற இதோசிங்காத
னத்தில் வீற்றிருந்து அரசசெலுத்தும் சூரபதுமன்புத்
திரமித்திரகளத்திராதிகளுடன் நாளைக்கேமாண்டு நாசப்
படுங்காலம் நேர்ந்துவிட்டது இதற்குயாதும் சந்தேகமி
ராது வீரபராக்கிரமசாலியா யிருந்தபோதிலும் அவனு
க்குக்கொஞ்சம்பகை எவ்விடத்திலாவது இருக்குமாயின்
அவன்பெற்றிருக்கின்ற செல்வங்களை நிச்சயமாயனுபவி
ப்பானென்று நம்பப்போகாது ஒருகாலம் அந்தசுலபமா
கிய பகைவனை வீறிமேலீட்டு தன்செல்வத்தை அபகரி
த்துக்கொள்ளுவதன்றியும் தாரத்தையிழந்து பதியையும்
போக்கவரும் அவ்விதமாகவே யிந்தசூரபதுமன் தங்க

ளுக்குத்தாயாதியாய்தொருகுறைபாடுகளையுஞ்செய்யாமல் தன்னவணங்கியிருந்த தேவேந்திரனுக்குத் தகாத பணிவிடைகளைக்காட்டி மேலும் அவன்தேவியாகியஇந்திராணியையும் அபகரிக்கவேண்டி காரணத்தினால் அவ்விருவரும் தங்கள்பதவியைக்கடந்தோடி பொளித்தகாலத்தில் அவன்புத்திரனாகிய சயந்தன் மற்றதேவர்களைச் சிறைசாய்த்துவந்து அரியகாவலிப்படுத்திவருத்தியும் திரிலோகங்களுக்கும் ராசநானியாகவிருக்கின்ற பொன்னுலகையும் அக்கினிக்கிறையாகக்கொடுத்துச் சாம்பலாக்கியிப்படிக்குச் சகலரும் மனம்வருந்த அலைத்த பாதகமானது ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் தூற்றெட்டுக்களாகக் கொய்க்கொல்லுத்தியாண்டவெந்த மகதயிஸ்வரியங்களைச் சந்தேகபில்லாமல் அழித்துவிடும், இந்த அற்பவாழ்வை நிலையாகவெண்ணித் தீனனாவாட்டி சீவகாருண்ணியமெவ்வளவுமில்லாமல் வீறியிருக்கின்ற இந்தசூரபதுமனுடன்போகாது இவன்தம்பியர் புத்திரமித்திரர்கள்சேனைவெள்ளங்கள்முற்றும் செல்வவளங்களைக்கொண்டிருக்கும்இந்த வீரமாமயேந்திரபுரியும் ஆதிசேஷனாவும் புகழ்ப்படாத அஷ்டஅயிஸ்வரியப்பெருக்கும் நானைக்கேசின்னபின்னப்பட்டுப் போகவிருக்கின்றது, ஆகையால் திரிலோகங்களையும்வருத்தி அரசசெய்துவரும் இந்தஅவுணராசனுக்குக் கடையில் தேவதேவனாகிய சண்முகப்பெருமாள் அணுக்கிரகிக்கப் பெறவிருக்கின்ற மோட்சசாம்பிராச்சியத்தைப்போலச் சலனமற்ற செல்வமொன்றில்லையென்று அவனிடத்துண்டாயிருந்த விரக்கத்தினால் இவ்விதங்களாகப் பேசியிருந்த வீரவாகுதேவரானவர் தாமிருக்கின்ற பொன்மயமாய் வானத்தையளாவவோங்கிய உப்பரிசையைக்கடந்துதுணைவர்-புத்திரர்-மந்திரி - பிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் முதலாகிய அவுணவீரர்கூழ்ந்துபோற்ற அவர்களமத்தியிற் சூரியனைப்போலசொலத்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து அரசசெலுத்திவரும் சூரபதுமன் முன்னம்போய் வார்த்தையாட எத்தனித்துப் பரம்பொருளாய் சுபஞ்சோதிவடிவாய் விளங்கியிருக்கின்ற சரவணபவன் திவ்வியசரணாவிற்தங்களைத்தியானித்துப்போற்றிப் பர்வதத்தி னுச்சியில்லின்று சிங்கமானது தாவியதுக் கொப்பாக அந்தஉப்பரிகையைக் கடந்து ஆகாயமார்க்கமாகப்போய் நவரத்தினமயமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் சபையைச்சேர்ந்து அத்தலத்திலநடக்கும் வினோதங்களைப்பார்த்துக்கொண்டு வீரவானைக்கரத்திற்பற்றி செய்கெண்டை பாதங்களிற் பொருந்தியிருக்கவயிரபீடத்தினிடத்திற் கொலுவிருக்கின்ற ராசராசப் பிரபுமகனாகிய சூரபதுமனுக்கெதிரில்லின்று சத்திராதிகளால் செயிக்கவொண்ணாத புசுபலபராக்கிரம சாலயாகிய வீரவாகுதேவர் சிவகுமாரன் பாதாரவிந்தப்பெருமையினால் அதிர்சியமாகிய உருவைமாற்றிச்சகலருங்காணத்தக்கதாக தமது நிசரூபத்தைக்கொண்டு ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனை சூரபதுமனைப்பார்த்து ஓ! அவுணராசனே! கேட்பீராக.

மகம்மேருவை வில்லாகக்கொண்டு திரிபுரங்களைநகைத்தெரித்த சிவபிரானுக்கினிய குமாரதேவர்விடுத்த தூதன் யானெனச்சொல்லத்தெரிவித்தவுடன் யோசித்து இந்தசூரன் சிங்காதனத்தின்பேரில் வீற்றிருக்கின்றகாலத்தில நான்நிலத்திலிருந்து வார்த்தையாவெதுஎமதிறைவனுக்கிய பாலகப்பிரமணியக் கடவுளினதுபெருமைக்கடாது,

அதைக்கருதி மாயைபுத்திரனாகிய இந்தராசனெழுந்தருளியிருக்கின்ற சிங்காதனத்தி லொருபாரிசத்தி லிருப்போமென வெண்ணி இதுநம்போலிகளுக்கழகன்று- அவனை நெருங்கினும் மகாபாதகம்நேருமென்று அதைமறந்து துரிதமாய் சண்முகப்பெருமாள் திவ்வியசரணாவிற்தங்களைநீனைந்து துதித்தகாலத்தில் அக்கடவுளினது அணுக்கிரகத்தினால் இரவில்- ஆயிரகோடிசூரியர்- எக்காலத்திலுதித்ததைப்போலத்தங்கத்தினுற்சோடித்துச் சிரோரத்தினங்களை யிழைத்துப்பலசிங்காரங்களைக்கொண்டிருக்கும் ஓப்பற்றசிங்காதனமொன்று வானவழிக்கொண்டிசொலித்து அதிவேகமாகவருகின்ற காட்சியெப்படிக்கிருந்ததெனில் இயல்சைநாடகமென்னும் முத்தமிழின் திரங்களைப்பூர்த்தியாகத்தெளிந்து மதரமாகிய தேவாரப்பதிகங்களைச் சிவபிரானெழுந்தருளியதலங்கன்தோறும்பாடித்திரியும் திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் பத்திவயிராக்கியப் பெருமைக்கிரங்கிப் பரமசிவம்அணுக்கிரகிக்கவந்தமுத்துப்பந்தல் முத்துச்சிவிகையை யொப்பக்காட்டியது. மேலும் பன்னிருகோடிசூரியர்கள் சூழத் தக்கதாகப் பொன்மயமான மகம்மேருகிரியானது அலைகள்பெருத்த சமுத்திரமத்தியிற் றேற்றியதுக்கொப்பாக அப்பீடமானது ராசாதிராசன் சபையில்விளங்கவும் கந்தசுவாமியார் கிருபையின் முயற்சியினால் வானவெல்லே பூவட்டமெங்கனும் சோதிமயமாக விளங்கிவந்த சிங்காதனத்தின் காந்தியினுற் றங்கள் கொடியமனைதப்போலவே கறுத்திருக்கின்ற அவுணப்பாதகர் திகோக்களிற் றுக்கியமாத்திரத்தில் தேவர்களைப்போலத்துல்லியமாகவிளங்கவும்கோரத்தத்தங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற அவுணர்களிடத்திருக்கின்ற ரத்தினபரணங்கனின் காந்தியானது சூரியன்முன்னேந்த மின்மினிகளைப்போலக் காந்திகளடங்கப் பரல்களபோலத்தோற்றவும் செக்கர்வானமுஞ் சந்திரோதயமுந் நட்சத்திரவிளக்கமும் அந்தியிருளும் மேகப்பெருக்கும் சந்தித்துவிளங்குகின்ற மாலைப்போதிற் பன்னிருசூரியர்களும் வானத்துதித்துப் பெருக்கிய கிரணகாந்திகளினால் அவைகள்பொலிவழிந்து மங்குவதைப்போலராசபரமேஸ்வரன் சபையின் விளக்கமானது நசித்தும் சதுர்முகப்பிரமதேவனாலும் சிருஷ்டிக்கப்படாத அந்தசிங்காதனத்தின் பிரகாசத்தின் பொலிவினால் செயசாலியாகிய சூரபதுமன்கீர்த்தியும் ஆணையாக்கினையும் நவரத்தினபணிகளின் காந்தியும் சலபமாகமறைப்பட்டுப்போகவும்இத்தகைய சிறப்புகளைக்காட்டச் சூரபதுமன்முன்னம்வந்து நின்றசிங்காதனத்தை வீரவாகுதேவர் கண்டமாத்திரத்தில் எமதிறைவனாகிய சரவணபவன் கடைச்சிக்க வந்ததென நீனைந்துசந்தோஷசித்தனாய் சண்முகப்பெருமாள் பாததாமனைகளைச் சிந்தித்துப்போற்றிச் சிங்கராசன்மலையின்மீதிற்பாய்வதைப்போலத் தாவியேறிவீரவாகுதேவர் கெம்பீரமாக வீற்றிருந்தனர்.

இத்தகைய வளங்களைப்பெற்ற சிங்கவணையின் மீதில் வீரனெழுந்தருளியதைப் பார்க்குமிடத்தில்ஆயிரகிரணசமோகங்களைவிரித்துஉலகங்களனைத்தினையும் விளக்கிவரும் சூரியர்களமத்தியிற் சிவபிரான் றேற்றம்போலக்காட்டவும் இவையன்றியில் மின்னலையொத்தபிரகாசத்தை யுடைய வேலைத்தாங்கிய சூரபதுமன்முன்னம் வீரவாகுதேவர் தோற்றமெப்படிக்குக்காட்டுவதெனின், பரமசிவகடாட்சவீட்சண்ணியத்தினுற் பெற்ற செல்வப்பெருக்கை

யனுபவித்து இறுமந்து கர்வித்தவனுய்த் திரிலோகங்க ளையும் அலைத்துவென்று சகலருந்தனைப்பணிந்துபோ ற்றவும் தானேபாம்பொருளெனமதித்து இரணியநமோ வென்றேதவுந் கட்டளையிட்டு வீறியிருந்த இரணியனு க்கும்மித்திரானுப் பரமபாகவதனுமாகவிருந்த பிரகலாத னன் அரிஷ்டம்- நமவென்றேதக் கோபித்துத் தன்குமார ன் குறித்தபடிக்கு தனக்கெதிரில் பாரித்துவிடுகின்ற வயி ரத்துணைத்தன்வலியகரத்தனைக்கொண்டறைந்த காலத் தில் அதனிடையில் முனைத்து அப்பாதகனைப் பிளந்து கொன்று அச்சபையில் நவரத்தினமயமாக விளங்கியிரு ந்த சிங்காதனத்தின்மீது வெழுந்தருளிய நாரசிங்கமூர்த் தியைப்போன்றும் மனதிலயாதொரு அச்சமும் வாட்ட முமின்றி மிகுத்த உச்சாகத்துடன் வீரவாகுதேவர் சிவ குமாரன் கட்டித்த சிரோரத்தினமயமாகச் சொலித்தி ருக்குஞ் சிங்காதனத்தில் மண்டிபோட்டு உட்கார்ந்திரு க்கின்ற கெம்பிரத்தை விசாலமாய்ப் பற்பலமணிகளினு லும் சித்திரங்களினுலும் அலங்கரித்து கோடிசூரியப்பி ரகாசமாகவிளங்குகின்ற சபாமண்டபத்தி லிருக்கின்றஅ வுணவீரர்முதலாகிய சகலரும் வெளிப்படையாகக் கண் டனர், அதுஎப்படிக்கிருந்ததெனில், ஆகமவிதிப்படிக்கு அரிய விரதங்களைப்பத்தி பூர்வமாகச்செய்து வருமுன் னிலையில் பரமசிவகடாட்சத்தினால் எளிதிற்கிடத்த ம கதயில்வரியத்தைப் போலச்சுத்தியிற் றேற்றப்பட்டது, வீரவாகுதேவரிருக்கின்ற உக்கிரத்தையும் யாவனாயுந்ரு பொருளாகமதியாமற் சபைமுற்றினும் விழிகளைச்சுழ ற்றிப் பார்த்திருப்பதையும் பார்த்த மாத்திரத்திற் நிமி க்கிட்டுத்திகோமுற்றினும் வியர்க்கநடுங்கி இதென்னஉற் பாதமாகவிருக்கின்றதெனப் பிரமித்தவர்களாய் இப்படி க்குப்பேசிக்கொள்வதாயினர்.

வீரகண்டையானது கலிக்கும்பாதாவிந்தங்களைப்பெ ற்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும்அதிபலையுவிஷ்ணு, பிரமன், வணக்கிப்போற்றும் பெருமையினையுடையநம து சக்கிரவர்த்திக்கெதிரில் நவரத்தினமயமாய் பாலசூரி யனைப்போலச் சொலித்திருக்கும் சிங்காதனத்தின் மீதிற் சலனமற்று மனஉறுதியாயிருக்கப்பட்ட இவனைப்பார்க் குமிடத்தில் அதிவீரனாக் காணுகின்றது, இவன்வந்திரு க்கின்ற காரியமின்னதெனத் தோற்றவில்லை, இத்தகைய திரத்துவத்தைப்பெற்ற இவனின்னனெனத் தெரியவுமி லலை, முன்னமெக்காலத்தினும் இவனைக்கண்டதுமில்லை, ஒருவராலுந் செயிக்கவொண்ணாத புசுபலபராக்கிரமசா ல்யாகிய எமதிறைவன் முன்னம்நமது காலலைக்கடந்துள வ்விதமாகவந்தான். இவன்வரவுக்கெதிர்பார்க்கு இந்த சொர்னமயமாகிய சிங்காதனம் போந்ததையோசிக்குமிட த்தில் ஆச்சரியமாக விருக்கின்றது, மேகந்தனிடத்தில் வெளிப்படும் மின்னலைப்போலச் சூதியில் இந்தமகாச பையினிடத்திற் காணப்பட்டபடியால் நம்மைப்பார்க்கி னும் பதின்மடங் கதிகமாகிய மாயைவித்தைகளைக்கற்றி ருப்பவனாக வினைக்கவேண்டும் வீரகண்டாமணியணிந்தி ருக்கும் பாதங்களையுடைய இவனைக்கூட்டங் கூட்டமாக க் காலல்கொண்டிருந்தவர்களை என்னெதிரில்வரவிடுத்த காரணமென்னென்று அரசன் நம்மிடத்திற் கோபங்கொ ண்டி எவ்வதண்டஞ் செய்வனோவெனச்சிலர்நடுங்கவும், நமதுசத்துருக்களி லொருவனாகவிருக்கின்ற இவன் இந் தவீரமாமேத்திரபுரியில் பயமற்றுவருங்காலத்தில்இவ

னைத்தடுத்துக் கொன்றுதினம்மூன்றுதோசிலபிரயோசன த்தைப்பெற்றுப் பாபமுகமாக விருத்திகளென்று நம்மி டத்தில் அரசன் கோபங்கொள்ளுவதற்கு முன்னம் இவ னைச் சூழ்ந்துகொண்டு குத்தியும், இடித்தும், உதைத்து ம், பற்களினுக்கடித்து உதிராமாம்சங்களைப் பசியடங்கவு ண்டி வருவோமென்று சிலர் துரிதப்படவும் சலனமற்ற வயிர தேகத்தைப் படைத்திருக்கின்ற நமதரசன் சர்ரி தானத்தில் மனக்கோட்ட மில்லாமல் ஒருவாயு மெண் மைல் தீராக முகப்பொலிவுடன்இராசபரமேஸ்வரனு க்கும்மேலாகச் சிங்காதனத்திலிருக்கின்றனன், இவன்கா ரணங்களைப் பார்க்குமிடத்தில் மாய்கையிலும் வலியிலு ம் சிறந்தவனாகவிருக்கின்றனனாதலால் இவனைச்சலபமா கநீனைந்து நெருங்கவொண்ணது அல்லது சூரபாப்போ ல மேலிட்டிப்போவோமாகில் பிராணஆனி வருவதன்றி யில் ஒருகாரியமுமாகாதெனச் சிலர்சொல்லவும் எவ்வித த்திலோ கொடியகாவலைக்கடந்து நம்மையுமறியாமல் இ ந்தச்சபைக்கு வந்துவிட்டான். இனி அரசன் கட்டளைய ன்றியில் ஒருகாரியங்களுந் துணியுக்கொள்ளலாகாது.அ வசரப்படுவோமாகில் அதனுலென்னதிக்குநேருமோவெ ன்று சிலர் தடுக்கவும்ஆத்திரப்படாதீர்கள். இவன்வரவி ன்காரணம் நமக்கொன்றுந் தெரியாது, ஒருகாலம் தே வர்களுக்குப் பகைவனுய் இந்திரன் இந்திராணி முத லிய விண்ணவர்கள் மறைந்திருக்கின்ற தலத்தை நம தரசனுக்குத் தெரிவிக்க வந்தனனோ? அல்லது நமது சத்துருக்களாகிய தேவர்கள்பட்சமாய் ஏதாவதுபேசவ ந்தனனோ சகலமுஞ்சர்நுநேரத்தில் வெளியாகின்றதுஅ துபரியந்தம் தாபரித்திருப்பீர்களென்று சிலர் சொல்லவு ம், முன்னம் நமதிறைவன் தங்கையாகிய அசமுதிகரத்தி னையிழந்து வந்தகாலத்தில் அரசன்கோபித்துஅஷ்டதிக் குப்பாலகர் சூரியசந்திரராதிய நவக்கிரகங்கள் முதலான வர்களையும் திக்குதீபாந்திரங்களிற் காலல்கொண்டிருக்கி ன்ற அவுணவீரர்களையும் கடினதண்டனைகளைச் செய்வி த்ததைப்போலவே யிக்காலத்திலும் வீரகண்டாமணி ய ணிந்த பாதங்களையுடைய இந்தவீரனை உள்ளே வரவிட் டகாரணமென்னென்று அரசன்சீறி யிந்தநகரத்தைக்கா வல்கொண்டிருக்கின்றவர்களைக் கொல்லுவித்துக் கோபந் தணிவனையென்றுசிலர்சொல்லவும், முற்காலத்திற்சுஜே ந்திரச்செல்வத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன மென்னும் மம தையைக்கொண்டு திருக்கயிலாயத்துக்கு வந்ததேவராச ன் முன்னம் மாறுருத்தாங்கி யெழுந்தருளிய பரமனைம தியாதகாரணத்தினும் கோபித்தகாலத்தில் இந்திரனுக்கு த் தெளிவுண்டாய்ப் போற்றிவணங்கியபோதுஅக்கோப த்தைக் கடலில் வீசியமுன்னிலையில் ஜயசாலியாசியசலந் தரனை வெளிவரச்செய்த பெருமையினையுடையசிவபிரா னே யிக்கோலங்கொண்டு வந்ததாகக் காணுகின்றது,இத ற்குப்பிசகில்லை எனச்சிலர் வசனிக்கவும், முற்காலத்தில் வாமனப் படிவத்தைப்பெற்று மகாபலிச்சக்கிரவர்த்தியி னிடத்திற்சென்று மூன்றடிமண்ணிரந்து பெற்றுக்கொ ண்டி இரண்டடியினால் விண்மண்ணையாந்து மூன்றடி மடிக்கு அந்தச்சக்கிரவர்த்தியினது திருமுடியை யிலக்கா கவாந்து அவனுக்குச்சாஸ்விதப்பதவியைக் கட்டித் த மகாவிஷ்ணுவே யிவனாகவேண்டுமெனச் சிலர் வழங்கவு ம், திரிமூர்த்திகளாகிய பிரமன்-விஷ்ணு-பரமன் இவர்க ளிலொருவனோ? அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களிலொருவனோ?

பொன்னுலக வாசிகளாகிய தேவர்களிலொருவனோ? சந்தியலோகவாசிகளாகிய ரிஷிகணங்களிலொருவனோ? அல்லது யாவனோவென்று மயங்கிச்சிலர் வசனிக்கவும், ஆதி காலத்திற்செய்த தவங்களுக்கிரங்கி நமதரசனுக்குக்கடாட்சித்திருக்கின்ற தேவதேவனாகிய சிவபிரான் மீட்டுந்த யைகூர்ந்து முன்னினும் பற்பலவரங்களைத் தந்தாளவெழுந்தளினரோ வெனச்சிலர்ச்சங்கையுற்றிருக்கவும், அப்படிக்கல்ல திரிமூர்த்திகளும்நமதரசன்முன்னம் இப்படிக்குஅச்சமற்று நம்மையுமெண்ணாமல் வரத்துணியார்கள் ஆதலால் அக்கினிதேவன் வாயுதேவன்சிவந்த விழிகளைப்பெற்ற யமதருமராசன் அவன்மந்திரியாகியகாலன்இவர்களைவரும் ஏகோபித்து இவ்வுருவைக்கொண்டு வந்ததாகவேண்டும், அல்லது மற்றொருவர்தயிரியுத்துடன்அகண்டமண்டலாதீஸ்வரனாகிய சூரபதுமன்வீற்றிருக்கின்ற மகாசபையிற்றுணிந்துவர நினைக்கவுமாட்டார்களெனச்சிலர்வசனிக்கவும், சிலதினத்துக்கு முன்னம் மாயையிற்சிறந்த கிரவுஞ்சனையும் ஜயசாலியாகிய தாருகனையும் ஒப்பற்ற வேலாயுதத்தைச்செலுத்திப் பிளந்தானெனக்கேள்விப்பட்டனம், அந்தச்சூரனே யித்தினம்இராஜாதிராசனைக்கண்டு வார்த்தையாடிப்போக வந்தனனோவென்று சிலர்ச்சங்கிக்கவும், பலவகை யிரத்தினங்களினாலும் சித்திரங்களினாலுஞ் சோடித்திருக்கின்ற இந்தவிசாலமாகியமண்டபத்தின் காந்தியும் அவுணராச னணிந்திருக்கின்ற ஆபரணங்களிற் பதிந்திருக்கின்ற சிரோரத்தினக் காந்தியும் மற்ற அவுணவீரர்க ளணிந்திருக்கின்ற அணிகளிற் பொருந்திய மணிகளின்காந்தியும் உலகங்களை விளக்கித்திரியும் சூரியனது ஒளியும் இதோளதிரில்சீராகவீற்றிருக்கின்ற காளைதரித்திருக்கின்ற பூண்களில்விளங்கும் வயிரமாதிய மணிகளின் சொலிப்புக்குப் பிற்பட்டு இவன்வீற்றிருக்கின்ற சிங்காதனத்திற் றுபித்திருக்கின்ற விரத்தினங்களின் பிரகாசத்துக்கடங்கிப் பொலிவற்றிருக்கின்றன பாருமென்றுசிலர்பேசவும், நம்முடைய வருக்கத்தினராகிய அவுணர்இராக்கதர் இச்செய்கையைக் கனவிலும் நினையார்கள். ஆதலால்இதை யோசிக்குமிடத்தில் நமதரசனே தாம்கற்றிருக்கின்ற மாயையிற் காட்டியதாகவேண்டுமெனச்சிலர் சொல்லவும், இப்போதுநாம்பேசிக்கொண்ட காரணங்களினென்று மல்லாவிடின் நேற்றையதினம் வெற்றிவேலினால் மாண்ட தாருகராசன் அவ்வடிவைப்போக்கி யிப்படிக்கெழுந்தருளித்தன்ருறைகளைத் தமையனுக்குச் சொல்லவந்ததாக வேண்டுமென்று சிலர் குறிக்கவும் இவ்விதங்களாகச் சபையில் நெருங்கியிருக்கின்ற சகலரும் அற்புதமாகக் கொண்டாடிப் பேசிக்கொள்ளுகின்ற காலத்திற்கோடிசூரியருதித்ததைப்போலச்சொல்த்துக்கொண்டிருக்கும் சிங்காதனத்தின்மேல் இராஜாதிராசனுக்கும் மேலாக கம்பிரமாய் வீற்றிருந்துபாலசப் பிரமணியதேவர் திருநாமங்களைச்செபித்துக்கொண்டிருக்கின்ற வீரவாகுதேவர் ஜயவுச்சாகங்களை அகண்டமண்டலாதீஸ்வரனாகிய சூரபதுமன்கண்டவுடன் அதிககோபம் பிரவேசித்து விழிகளிலுந்து அனற்பொறிகளைவீசவும் நெறநெறெனப் பற்களைக்கடித்துத் தீயெழுவகைத்துச்சீரம்புழுங்கி வியர்க்கத் தீயும்புகையும்பெருக பெருமூச்செறிந்து புருவம்நெற்றியிலேநச் சீறியதட்டிவீரவாகுதேவனைக்குறித்து இதனைச்சொல்லுவதாயினன்.

அடாபயலே! பெண்டிள்ளைகள்சுற்றம்துணைவர்முதலானவர்களைநீங்கிவனத்திற்சென்று கந்தமூலபலங்களைத்தின்று சனைகளிற்பெருகும் நீரையருந்தி மிருகங்களைப்போலதுங்கியிருக்க ஓரிடமில்லாமற்குகைகள்பன்னகசலைகள் செடிகளெங்குந் திரிந்தலைந்து குளிரினும் வெய்யிலினும் மழையினும் வருந்திவாடிகின்றசிறந்தறிவையுடையதபசிகள் கற்ற சித்தின்திறமிதுவாகும் அபலனே? அவற்றுட் சில கற்றுக்கொண்டவனாகக் காணுகின்றது. இதனைப் பெரிதாக நினைந்துஇந்தமகாசபையில் என்னெதிரிற் காட்டவந்தனை நீண்ட சடைமுடிகளையுடையோகியார்களன்றியும் தேவர்களும் இந்தச்சிறிய தொழிலைச்செய்யவல்லர். அவர்களும்முக்கியமாகிய சித்துவினையாடவராவிடின்உன்னைப்போலத் துணிவு கொண்டு இவ்விடம்வந்து காட்டவிரும்பார்கள் அப்படிக்கிருக்கநமதுபெருமைகளையும் வீரபாக்கிராமங்களையும்இத்தலத்திலநெருங்கியிருக்கின்றசேனைத்தலைவர்முதலியவீரர்கள்சுரரியங்களையும் எவ்வளவேனும் மதியாமல் இச்சன்னிதானத்தில் நீசெய்திருக்கின்ற நடனமானது வெகுநேரத்தியாகவிருக்கின்றது, அரியதவங்களைச்செய்து முயற்சிபெற்றிருக்கின்ற சித்தர்களும் மாயையிற்சிறந்த விஷ்ணுமுதலியதேவர்களும் என்னெதிரில்வரவும்இத்தகையஇந்திரசாலமயேந்திரசாலங்களைக் காட்டிவதற்கு மிகவும் பயப்படுவார்கள் பயித்தியக்காரனே; உன்வித்தைகளை அதற்குத் தகுதியாகிய விடங்களிற் காட்டவேண்டுமெனவதலநம்மையொத்த இராஜாதிராசனெதிரிற் செய்யநினைப்பையோசற்றுமவிவேகமற்றவனாதலால்இந்தப் புல்லியசித்தைக்காட்டிநமதுதயையைப்பெற்றுவாழ்க்கருதினை அடாபேயா? ஜகங்களைத்தினும் முயற்சியாகக்கொண்டாடும் பெருமைபொருந்திய இந்தப்பட்டணத்தில்வாசஞ்செய்யும் அல்பமாகியபெண்களும் இதனிலும் மேம்பாடாகியமாய வித்தைகளைச் செய்யவறிவர் முக்கியமாகச்சொல்லுமிடத்திற் கன்னியர்கள் கற்பத்திலிருக்கின்ற சிசுக்களுக்கும் இத்தகையவித்தையைச்செய்ய சலபமாகத் தெரிந்திருக்குமென்று நினைக்கக்கடவை யிற்பட்டணத்தைச் சூழவிருக்கின்ற பர்வதங்கள் மிருகங்கள்முதலாகியவைகளுக்கு இதைப்பார்க்கினும் பிரபலமான வேடிக்கைகளைக்காட்டத்தெரியும்.ஆதலால் விவேகமற்றமூடனேநீயிப்போதுகாட்டிய இந்திரசாலம் அரிதாகியகாரியமென் நெவ்வளவும் நினைக்கவேண்டாம், பரமசிவகடாட்சத்தினால் அளவற்ற அயிஸ்வரியங்களையும் வயிரப்படிவத்தையும் தீர்க்காய்சையும்கிடைத்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனும் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இந்திரன்முதலியதேவர்கள்பணிந்துஇட்டஏவல்களைச் செய்துவரத்தக்கதாகநூற்றெட்டியுக்களாய் ஏகச்சக்கிராதிபதியாக அரசுசெலுத்திவரும் சூரத்துவமுடையநம்மையொத்த ராசராசனை எவ்வளவும் லட்சியஞ்செய்யாமலிருக்கின்றனை இதுவுமல்லாமல் நாம்வீற்றிருக்கின்ற அரியனைக்கும் மேலானசிறப்பும் உன்னதமுமுள்ள சிங்காதனத்திற் சலனமற்றுஅடக்க ஓடுக்கமென்ப தெவ்வளவுமில்லாமல் நகைமு கனும் மண்டிபோட்டுக் கம்பிரபுருஷனைப்போல உட்காந்திருக்கின்றனை. இந்தக்கர்வமும் என்கோபமும் தணியும்படியாக இந்தமிஷத்தில் மின்னலையொப்பப் பிரகாசித்திருக்கும் இந்தவானினால் உன்சிரமானது நிலத்தில்விழுந்துருளத்தக்கதாகவெட்டியெறிந்துபோய்வேன் ஆனால்

நீயின்னென்றும் உன்னைச்செலுத்தினவனையும் உன் வரவிற்காரணங்களையும் தெரிந்துகொண்டபின்புகண்டி டுக்களைந்து பொறுத்தேன் பகைவராகியதேவர்கள் முத லானவர்கள் கண்டவுடன் நடுநடுங்கி வணங்கிப்போற்றவ ல்லபுசபலபராக்கிரமசாலிகளாகியஅவுணவீரர்கள்-மந்தி ரி-பிரதானிகள்-சேனைத்தலைவர்கள் முதலாகிய பிரமுகா ளும், மற்றும் இச்சபையிலிருப்பவரும், நாமும், நீகாட் டிய மாயவித்தைகளைக்கண்டோம். இதனாற்சில பலப்பி ராப்தியைப்பெறவந்த வுன்னை யிதுபரியந்தம்பிராணனு டனிருக்கத் தயைசெய்ததே உன்னாவதுத்துக்குத் தகுதி யாகிய தியாகமாக நீனைக்கக்கடவை, அடாமுடப்பயலே கேட்பையாக.

திரிலோகசக்கிரோஸ்வரனாய் கசேந்திரபோகங்களை வெ குகாலமாக அனுபவித்திருந்த தேவேந்திரனும் நமக்கு ப்பயந்து பொன்னுலகவாழ்வையுமற்றது தன்தேவியுட னேடியொளித்துத் திருடனைப்போலக் காலங்கழிக்கின் றான் மற்றதேவர்களில் இத்தகையதகாதகாரியங்களைநம துமுன்னஞ்செய்யமதியார்கள் உலகாட்சகனாகிய மகாவி ஷ்ணுவும் இதைக்கியபகத்திலுங்கொள்ளான் வேதபாரா யணனாகிய பிரமதேவன் பிராதகாலமுதல் நமதரண்மனை யிற் காத்திருந்து ஆசிக்றிப் பஞ்சாங்கத்தைக்காலங்களி ற்சொல்லிப்போகின்றான் இவர்களுக்கும்மற்றபுவனசரா சரங்களுக்கும் ஆதியாகவிருக்கின்ற பரமசிவன் நம்மிட த்திலதிகஅன்புள்ளவனானால் இவ்விடத்துக்குவர நீனை யார் ஆதலால் அவர்களுக்கு மேலானதுணிவுகொண்டம னதைப்பெற்றிருக்கின்ற நீ என்னரிமித்தம்வந்தாய் யாவர் செலுத்தினர், இதனைவினாவிற் சொல்லக்கடவையெனக் கடினசித்தமுடையசூரபதுமன் கேட்டமாத்நிரத்தில்தெ வெற்றிமாலைபுரளும் புசபலபராக்கிரமசாலியாகியவீரவாகு தேவருக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்தபடியால்வானத்தி லுதிக்கின்ற நட்சத்திரங்களைப்போலத் தேகமெங்கும் வி யாக்க விழிகளிலனைப்பொறிகள் சிதறத்தக்கதாகச் சூரப துமனைப்பார்த்து ஓ! அவுணராசனே? மாயவித்தைகளை க்காட்டித் தியாகம்பெற்றுண்டுதிருகின்ற பதிதாப்போ ல என்னைநீனைந்தனை நல்லகாரியம் அந்தக்கியபகத்தை மறந்து உனக்குச்சமமான சூரனாகவெண்ணி நான்வந்த காரணத்தைக் கேட்பாயெனச் சொல்லுவதாயினர், திரி லோகசக்கிரோஸ்வரனாகிய இந்திரனுக்குன்னல் நேர்ந்திரு க்கின்றமனக்குறையினையும் பிரமதேவன்முதலாகிய தே வர்களுக்கித்துவருத்தும் அவமானத்தையும் தீனராகிய விண்ணவர்கள்கொடியகாவலிப்பட்டுத்தகாதபணிவிடைக னைச் செய்துவாடுகின்ற. சிறையையும்நீக்கிப் பழையபடி க்கு அவ்வவர்களரசரிமைகளைக் கட்டாசித்து நிலைபெற் றுவாமும்படிக்குச்செய்யத் திருவுளத்திலெண்ணித் திரு க்கயிலையைக்கடந்து சமுத்திராஞ்சுழந்த பூமியினிடத்தி ல்வந்து திருச்செந்திற்பதியில் வீற்றிருக்கின்ற ஆதிதே வனாகிய குமரகுருபரனுக்கடியனாகவிருக்கப்பட்டவன்யா ன்உன்சகோதரனாகிய வீரசிங்கம்போன்ற தாருகனையும் பலநாட்களாக ரிஷிகள்முதல்யோனா மாயையினால் அழி த்திருந்த கிரவுஞ்சபர்வதத்தையும் நிமைப்போது கழிவ தன்முன்னம் பிளந்துகொன்ற வெற்றிவேலாயுதத்தைத் திருக்கரத்திற் படைத்திருக்கின்ற சண்முகப்பெருமானா னவர் கிருபாநிதியாதலால் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கு ம் அதிபனாய் சகலனாயும்வென்று சூரனென்னும் பெய

ரைக்கடைத்திருக்கின்ற நீபிழைக்கும்பொருட்டு உன்னி டத்துக்கு நம்மைத்தூதாகச் செலுத்தினனொன்பேசுமே லுஞ்சொல்லுவார், தேவசேனாபதியாகியசிவசுப்பிரமணி யதேவருக்குப் பின்பிறந்த நவவீரர் இலக்ஷங்களில் நாம் முததவனாகும் மேலுந்திருக்கயிலாயத்தினைக் காவல்கொ ண்டிருக்கும் பெருமையினையுடைய நந்தியெம்பெருமா ன் கணத்தலைவனாகவு மிருக்கப்பட்டவன் பகைவர்கள்ப ணிந்து புகழ்ந்துகொண்டாடும் சவுரியபராக்கிரமசாலியா கிய வீரவாகுதேவனொன்னுந்திருநாமத்தைப்பெற்றவனெ ன்று சிவபிரான் நிருமித்துக் கொடுக்கப்பெற்ற வீரவா னாயுதத்தைத்தாங்கியிருக்கும் வீரன்சொல்லிய விசேஷ ங்களைச் சகலசீவராசிகளும் வாடிவருந்தும்படிக்குக்கொ டுங்கோல் செலுத்திவரும் பாதகனாகிய சூரபதுமன்கே ட்டவுடன் நல்லகாரியம் பாலசுப்பிரமணியன் உன்னைநம் மிடத்துக்குச்செலுத்திய காரணமயாது அதனைவெளிப் படையாகவிரித்துப் பேசக்கடவையெனக் கேட்டபோது வீரவாகுதேவர் மறுமொழிசொல்லுவதாயினர்.

இந்திரனைப்பலவிதங்களிலும்வருத்தி அவன்தேவியா கிய இந்திராணியுடன்பதியையிழந்தோடிவனங்களினும் பருவதங்களினிடங்களினும்பதுங்கி உழலச்செய்ததும் லாமல் அவன் வாசமாகவிருந்த இராசதானியாகிய பொ ன்னுலகத்தை அக்கினிதேவனுக்கு இனாகொடுத்துச் சா ம்பலாக்கியழித்தும் மேலும் அவனேகபுத்திரனாகியசயந் தனையும் மற்றதேவர்களைப் பெண்பிள்ளைகளுடன் கட டிக்கொண்டு வருவித்துப் பாரவிவங்குகளைப் பூட்டிச் ச முத்திரமத்தியிலிருக்கும் இந்தப்பட்டணத்தில் அரியசி றையிற்படுத்தித் தகாதஏவல்களைக்காட்டி வருத்துகின்ற னையென்பதை எமதிறைவனாகிய சண்முகப்பெருமாள் கேள்விப்பட்டதுமன்றியில் இந்திரனாகிய தேவர்கள் மகா விஷ்ணுபிரமதேவன் இவர்கள் பம்பலதரந் திருக்கயிலைக் குவந்து உன்னல் தங்களுக்கு நேர்ந்திருக்கின்ற குறைபா டிகளைமுறையிட்டிக்கொண்டு அதனைத்தவிர்த்தாளத்தக்க தாகவேண்டியிரந்த முன்னிலையிற் சிவபிரானும்மனவிர ங்கி அத்தேவர்கள் துன்பங்களைப்போக்கித்தருவதாகக்கட் டையிட்டி மிருப்பதாற் பன்னிருபாயசலங்கையுடைய பாலசுப்பிரமணியர் அளவற்ற பூதப்படைகளைக்கூட்டிக் கொண்டு திருக்கயிலாயத்தைக்கடந்து சமுத்திராஞ்சுழந் திருக்கின்ற இந்தப்பூமண்டலத்திலேறங்கிவருகின்றமார்க் கத்தில்நேர்ந்த உன்சகோதரனாகிய தாருகாசரனையும் கிர வுஞ்சபருவதத்தையும் வெற்றிவேலினால் பிளந்துகொன் று அப்பதியைக்கடந்து நேற்றையதினம் தெய்வீகம் பொருந்திய திருச்செந்திற்பதியில்வந்து சேர்ந்திருக்கின் றனர், இவையன்றியும் கொடுங்கோல்செலுத்தி மன்னுயி னாவருத்தி அரசசெய்துவரும் உன்னைப்புத்திரமித்திரக ளத்திராதிகளுடன் அளவிற்றதெவள்ளம்அவுணச்சேனை களையுஞ் சின்னபின்னப்படவாட்டி நாசஞ்செய்து உலக வுபாதிகளை நீக்கிச் சகலரும் நிலைபெற்றுவாமும்படிக்குச் செய்யத்திருவுளத்தி லெண்ணி யிருக்கின்றனர். இப்ப டிக்குத் தீர்மானித்திருந்தபோதினும் கிருபாநிதியாதலா ல் மனதிலீரக்கமுண்டாய் நீவெகுசாலம் அக்கினிமத்தி யிலின்று கடினதவங்களைச்செய்து பரமசிவகடாட்சத் தினால் இத்தகைய அகன்றசாம்பிராச்சிய விபவங்களைப் பெற்று வாழ்ந்திருக்கின்ற மமதையினால் நீதியையோகி த்துப்பாராமலும் தெரியாமையாகவும் பலநாட்களாகச்

சிறையிலடைத்து வைத்திருக்கின்ற தேவர்களாவலேநீக் கிரியின்னமுன் சிலகாலம் இச்சம்பத்தில் வீறிவாமும்ப டிக்கு உன்னிடத்தில் அன்புவிளங்கியதால் என்னையிவ்விட த்திற்குத் தூதனுப்பினர்.

அதன்காரணங்களை யுஞ் சொல்லக் கேட்பையாக பிர பஞ்சங்க ளனைத்தினுங் குளிர்ந்திருக்கின்ற சோடசகலை களைவிசிப் பிராணிகளை மகிழ்ச்செய்துவரும் பெருமையை ப்படைத்த பூரணசந்திரனை விஷப்பற்களைப் பெற்றிரு க்கின்ற கொடியகேதுவென்னும் பாந்தளானது அநீதமா கப்பற்றி யவன்பிரகாசத்தினை மறைத்து மன்னுயிரனைத் தினையும் வாடச்செய்வதுபோலச் சகலவளங்களையும் அ னுபவித்திருந்த தேவராசபுத்திரானுகிய சயந்தனுகிய வி ண்ணவனாரீதோதுவையாகப் பற்றிவந்து மிருதுவாகியபா தங்களசுறுத்துக் காய்த்துவருந்தும்படிக்குப் பாரவிலங் குகளையிடுவித்துத் தாயாதிகளென்பதைச் சற்றுமீநீந் துபாராமற் புலத்தொழில்களைச்செய்வித்துத் துக்கசாக ரத்திலுழங்கியலையத்தக்கதாகச் சற்றுமிரக்கமில்லாமற்க டினசிறையினும் அடைத்துவைத்திருக்கின்றனே மேலு ம் பிறவிகளிற்சிறந்த தேவர்-அவுணர்-மானிடர்-முதலாகி யசகலரும் அனுசரித்து நன்னெறிகளைப்பாராட்டி இம் மைமறுமைச் செல்வங்களைப்பெற்று வாழும்படிக்குச்சி வபிரான் படைத்திருக்கின்ற வேதாகமசாஸ்திரங்களைப் பூரணமாகவோதியுணர்ந்தும் அவற்றுக்குறித்திருக்கின் றகிரமங்களையும் வருணசிரம விதிகளையும் சிவகாருண் ணியமுதலிய நன்னெறிகளையும் பாராட்டிநடந்து கொள் ளவறியாமற் சிவபிரான் கடைச்சித்திருக்கின்ற மகதயிஸ் வரியங்களை யனுபவித்துவரும் மமதையினால் மேற்குறி த்த உண்மைகளைச் சற்றுமீநீநயாமல்மறந்தனை இராசா திராசனேயிதுபரியந்தமீநடாத்திவருங்கொடுங்கோல்மு றையானது தருமமார்க்கத்துக்கெவ்வளவுமடாது. மேலு ம் சுத்தவீரனாகவிருப்பவன் செய்ய யோக்கியமாகியநீதியு மன்று, அதன்காரணங்களைச்சொல்லக்கேட்பையாகஉல கங்களுக்கதிபனாய்ச் செங்கோன்மைவிதிப்படிக்குப் பிற ழாமல் அனுசரித்துவரும் அரசனானவன் நடந்துகொள் ளவேண்டியதாவதுமன்னுயிரைத் தன்னுயிருக்கொப்பா கவெண்ணி துஷ்டநீக்கிரகசிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்துதன் குடைநீழலிற்பட்ட பிராணிகளைப்பாதுகாத்து வரவேண் டும். தீனராகவிறுப்பவனாவருத்துவதினால் ஒருகாலம் பி ராணசேதம்வரும் மேலும் பிரமகுமாரனுய்ப் பரமசிவக டாட்சத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற கசியப்பிரசாபாலகளை யொத்த மகானுபாவனைப் பிதாவாகப்படைத்து அவருக் குப்பிள்ளையாகவிறுக்கின்ற நீஉன்னைப்போலவே அவரு க்குப்பிறந்திருக்கின்ற தாயாதிகளாகிய தேவர்களை அலைத் தும் சிறையிற்படுத்திவருத்தியும் இப்பாடுகள் படச்செய் வது தருமத்துக்கெவ்வளவுமடாது. ஆதிதூலாகச்சொல்லு ம்வேதமார்க்கங்களையுங் கடந்து அற்பபாப்போலப்பாத கங்களுக்கிடாகிய தீயகருமங்களைச்செய்து வருகின்றனை நீதிபரணை உலகங்களையிரட்சித்துவருவது சக்கிரவர்த் தியாக விறுப்பவனுக்கு அழகும் ஆண்மையும் நல்லொழு க்கமுமாம் இன்னமுன் சிலகாரணங்களைத் தெரிவிக்கின் றனன், முற்காலத்திற் கற்கம்பத்தைப்போலப்பாரிந்துவ ண்பெற்றிருக்கின்ற பூசலபராக்கிரமசாலையாகிய சலந்தர ண்அந்தகாசுரன் திரிபுராதிகன் முதலாகிய அவுணராசா ட்கள் தருமமார்க்கத்துக்கிடையுறாகவும் வேதஒழுக்கங்க

ளையுமறந்து தீனராகியதேவர்களை அனலறப்பட்டபுழுகை ப்போலப் பதைபதைத்துவாடிவருந்தும்படிக்குக் கொடு மைகளைச்செய்த காரணத்தினுந் சிவபிரான்விண்ணவர்ப டுந் துன்பத்துக்கிரங்கி ஒருநிமைப்போதில்அந்தஅவுண வீரர் குலநாசமாய்ப்போகும்படிக்கு அதஞ்செய்தனர். இந்தச்சேதியை நீகேள்விப்பட்டதில்லையோ கொடியவ னே உன்னையொத்த அசன்றமண்டலாதீஸ்வரனானவன் பேதைமைத்திறமுடைய தேவர்களை வருத்துவதழகோ மேலுங் கொலைகளவுக்காமமுதலிய மகாபாதகங்களைக் கடந்து பஞ்சேந்திரியவிஷயங்களையடக்கி அறிவைவிளக் கிப்பரத்துவநிலைதெளிந்து சுகாதிதவின்பத்தைப்பெற்று வாழ்ந்திருக்கின்ற பெரியோர்களைக்கோபித்துத் தருமத் துக்கடாத துன்பங்களைச்செய்துவரும்பாதகர்கள் பிராண பரியந்தமீநிராதபழியைச்சுமந்து துரிதமாகப்புத்திரமித் திரகளத்திராதிகளுடன் அலைச்சம்பட்டுமாண்டு யமகிங் கரர்வசப்பட்டுப் பாசங்களினும்கட்டுண்டுதென்புலத்தை ச்சேர்ந்து ரவுரவாதி மகாரகசுமப்பியிற் றள்ளுண்டிபல காலம்வருந்தியும்மீளப் பலஜனனங்களிற் பிறந்து அளவ ற்றதுயரங்களையனுபவித்துழல்வர், இவர்களுக்கெக்கால த்தும்மோட்சபதியென்பதுகிடையாது.

இவையன்றியும் தன்னைப்போலவே சகலபிராணிகளி னிடத்தும் இரக்கமில்லாமற்பிறருக்கெக்காலத்தும்அல்ல ல்செய்துவருபவர்கள் தாங்கள் பெற்றிருக்கின்றசம்பத்துக ளைப்பறிக்கொடுத்துவறுமையாளரா யிரந்துண்டிபினிகளி ற்பட்டுத் துக்கசாகரத்திலுழந்திவாடினவர்களாய் இறந்த காலத்தினும்யமபடாள்வசப்பட்டுக்கட்டுண்டுகதைகளினு ல் மொத்துண்டுவைவசுதபட்டணத்தைச்சேர்ந்துநரகங்க ளிற்கடைப்பட்ட-அட்டை-அரணை-பாம்பு-தேள்முதலிய கொடியஜந்துக்கள்நெருங்கியிருக்கும்புயிற்றள்ளப்பட்டு பதைபதைத்துச்சேர்ந்தும் இருப்புலக்கைகளினால்த லைபிளக்கஅடியு ண்டும்வயிரவூசிகளினுக்குத்துண்டும்சிவ க்கக்காச்சி அனலைவீசியிருக்கும் எழுகுகம்பங்களையணை ந்து வருந்தியும் வாளினுந் சேதிக்கப் பட்டும் செக்கிவி ட்டனாயுண்டுகொதிக்கின்றஎண்ணெய்க்கொப்பனாயிற் றள்ளுண்டும் இத்தகைய கடினதண்டனைகளையனுபவித் த பின்புமீட்டும்இவ்வுலகில்பிறந்து வறுமையிற்பட்டுப்ப லதுன்பங்களை யனுபவித்துவாடுவர். அத்துடன்போவத ன்று மீளவும் இறந்தும் பிறந்தும் அலைவதன்றிநீவா ரணங் கிடையாது இதுவும்ல்லாமல் இதனைச் செய்தால் பாதகம் நேருமென்றும் இதனுந் புண்ணியமுண்டாகு மென்றும் நன்றாகத்தெரிந்தும் பல திருஷ்டாந்தரங்களி னுந் கண்டுக்கேட்டு மிருப்பவன், அயலாருக்குத்தீங்கினை ச்செய்வானுயின் உடனே கொடியதண்டனை நேரும்அவ னுக்கு மன்னிப்புக்கிடையாது, ஆதலால் வேதாகமசாஸ் திரவிதங்களைப் பூர்த்தியாகத்தெரிந்த நீ அறிவிலாதவர் களைப்போலத் தீனராகிய தேவர்களைச் சிறைபடுத்தியும் பலதுன்பங்களைச்செய்தும் வருத்திய பாதகத்தினால் இந் தச்சம்பத்துகள் நசித்துமிருத்த துயரத்தழந்தி வாடுவத ன்றியிற் பிராண ஆனியும்நேரும் தேவர்கள் வலியையட க்கிச் சகலசீவராசிகளுக்கும் மிகுத்தவுபத்திரங்களைச்செ ய்து வீறியிருந்த உன்தம்பி தாருகாசுரனை யிருபிளவாக க் கண்டித்துக்கொன்ற வெற்றிவேலாயுதமானது கோடி குரியப்பிரகாசத்தினை விசிக்கொண்டு குமாரதேவர் திரு க்கரத்திலிருக்கின்றது, அதனைப்பிரயோகிப்பராயின் உன்

வயிர தேகத்தையும், பிளந்து உயிரையுண்டுவிடும் அப்படிக்கிருந்தபோதிலும் தருமத்தைநினைந்து நீசெய்து வருந் குற்றங்களுக்குத்தக்க தண்டனையைவினாவில் முடியாமல் இதுபரியந்தம் கூழித்தனர். ஆதலால் அமுத போசன மகிமையினால் நீசெய்வித்த தண்டனைகளிற் சாகாமலிருக்கின்ற தேவர்களைப் பலயுகங்களாக விலங்குபூட்டி வருத்தித் தகாததவல்களைச் செய்வித்துக் கொடுங்கோல் செலுத்தினே யாயினும் இனியாவது அத்தேவர்களை விடுதலைசெய்விப்பையாயில் நீ யி ன்னமுஞ்சிலகாலம் பிழைத்தித்தச் செல்வத்தை யனுபவிப்பை அல்லது நாம் சொல்லுகின்றதை யறுதியாகக் கொள்ளாமல் ஊழ்வினைப்படிக்குத் தடுப்பையாகில் அதிசிக்கிரத்திற்சகல சேனைகளுடனும் நீ யழிந்துபோவது நிச்சயம் வேதவாக்கியங்களும் அப்படிக்கே முறையிடுகின்றன.

பூர்வத்தில் நீயளவற்றகாலம் அருமையாகியயாகத்தைச் செய்யும்போது பரமசிவம் வெளிப்படாமையால்வானத்திலெழும்பி வச்சிராயுதத்தினால் தேகத்தைச்சேதித்து உதிரப்பெருக்குடன் ஆகுதிக்கொடுத்தும் நீனைந்தகருமம் முடியாததால் அக்கினிமத்தியில் விளங்கும்வயிரவூசியிற் பாய்ந்திறந்த உறுதிக்குச் சிவபிரானிரங்கிக் காட்சித்து பாய்ந்திறந்த உறுதிக்குச் சிவபிரானிரங்கிக் காட்சித்து பிராணனையும் வயிரதேகத்தையும் வேண்டிய வரங்களை யும் அழிவற்ற செல்வங்களையும் கட்டாட்சிக்கப்பெற்றனே, அப்படிக்கு வருந்திச் சம்பாதித்திருக்கின்ற அகன்றசாம்பிராச்சியங்களையும் சலனமற்ற பிராணனையும் தகாதகாரியங்களை முக்கியமாகச்செய்து வியர்த்தமாகப் பறிகொடுத்துக் கெடுவது உனக்கழகோமகம்மேருவினுமேலாயோ நிகிருக்கின்ற சம்பத்தைப்பெற்ற நீயும் உன்வர்க்கத்தினரும் இன்னமுஞ் சிலபகல்விருத்தியடைந்துவாழ்வினைப்பையாகில் சயந்தன்முதலிய தேவர்களை விடுதலைசெய்து விட்டித் தருமமார்க்கமாக உலகத்தைப் பாதுகாத்தாண்மிவர்க்கடவை அப்படிக்குச் செய்யச் சம்மதப்பாடமற் போவையாகிற் பாலகப்பிரமணியக்கடவுள் அதிசிக்கிரத்தில் இவ்விடத்துக் கெழுந்தருளிக்கொடியபோனைச்செய்து உன்வம்ச நாசமாகக்கொல்வர். நானிதுபரியந்தம்பேசியகாரியங்களைக்கிரமமாகயோசித்து இவைகளைச்சத்தியமாகக்கொண்டு நடக்கக்கடவையென்று உனக்குவிரித்துக் காட்டிப்படிக்குக் குமாரதேவர் எனக்குக் கட்டளையிட்டனுப்பினர் ஆதலாற்றுகிதமாய்த் தேவர்கள்காவலைவிடுதலைசெய்து வேதவிதிப்படிக்கு உலகங்களைப் புரிபாவித்து மகதயிஸ்வரியங்களை யனுபவித்து வாழ்க்கடவையென்று தருமமார்க்கங்களைப்பரிபால்க்க உற்பவித்திருக்கின்ற வீரவாகுதேவர் பிரித்துப்பிரித்துச் சுடச்சுடச்சொல்லிய நீதிகளைச்சூரபதுமன் கேட்டவுடன்மனதிற்கோபக்கனலானது மூண்டுவிழிகளில் அக்கினிப்பொறிகளாகுபில்குபிலெனக் கொட்டப் பெருமூச்செறியுந் தோறுங்கொண்டல் கொண்டலாய் புகைபெருகத்தக்கதாகக் கோடையிடியைப்போலக் கரத்துடன் கரத்தைத்தட்டிச் சபையதிரும்படிக்குநகைத்துச்சொல்லுகின்றான். அடாபயலே? கேள் ஜகதிஸ்வரனாகிய பரமசிவகாட்சித்தையும் படைகளுக்கரசாகிய பாசுபதமுதலிய சிறந்த பாணங்களையும் அழிவற்ற வச்சிரதேகத்தையும் மனோவேகத்தினுமேலிட்டிச்செல்லும் இந்திர ஞாலத்தேனாயும் அகன்றசாம்பிராச்சியச்செல்வப் பெருக்குகள் முதலாகப்பெற்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை யும் வென்று நூற்றெட்டியுகங்களாக

எதிரின்றி இராசராசாக்கள் தொழுது போற்றிவர ஏக சக்கிராதிபதியாக விருக்கின்ற நம்மையொத்தசூரனுக்கு இன்னமும் பற்கள் முழுமையும் முளையாமல்பாச்சிசோச்சியென்று மழலைச்சொற்கள் திருந்தாமல் வசனித்திருக்கும் அந்தச்சிறுபாலனே! இத்தகைய புத்திகளைச்சொல்லியனுப்புவன், இதைப்பார்க்குமிடத்தில் வெகுநேரத்தியாகவிருக்கின்றது, இதுவுமல்லாமல் மிகுத்தவலையும் வீரமும் வெற்றியும் புசுபலபராக்கிரமமும் பெற்றிருக்கின்ற தீரராகிய அவுணவீரர்சூரத்துவமில்லாமல் நீயிப்போதுசொல்லிய பூச்சிக்கு பயப்படப்பட்டவர்களாம்வலியற்றுபேடிகளைப்போலப் பதுங்கித்திரியும் தேவப்பயல்கள் மேம்பாட்டையும் ஆணதன்மையையுமுடையவர்களாம், குதலைமொழிகளைப்பேசித்திரியும்சிறுபிள்ளையானவன் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கு மதிபனும்ச் சகலனாயும்வென்று சூரனென்று பெயர்பெற்றிருக்கின்ற சக்கிரவர்த்திக்கு மந்திராலோசனையைத் தெரிவிப்பவனும் அலைகள் பெருத்தசமுத்திரஞ்சூழ்ந்தஇந்தபூமண்டலத்தில்நீ சொல்லியபடிக்கு வழங்கிக்கொள்ளுவது வெகுநேரத்தியாகவிருக்கின்றது.

ஆதிமுதற் பரிமளமிகுத்த புஷ்பமாலையுடையபுரனும் பருத்த புசுங்கையுடையஅவுணர்-இராக்கதர்-இத்தகையர் வம்சங்களை விர்த்திக்கவொட்டாமற் பலவிதங்களினும்அலைத்துக்கொன்றடக்கிவந்த தேவர்கள் அயிஸ்வரியங்களை யுந் கருவங்களையும்வாட்டிப்பொருளிகளாயோடத்துரத்திப்பதியையுமுழித்துத் தொண்டரைப்போலச் சிற்றேவற் பணிவிடைகளையும்செய்ய ஜயசாலியாகவிருக்கின்றேன். அவர்களாதியி லெங்கள் முன்னோர்களுக்குச்செய்த தீங்குகளைக்குறித்து நீதியைப் பாராட்டாமல் அலைத்துவாட்டிக் கடையிலீளாதசிறையினும்அடைத்துவைத்தேன். இது புதிதல்ல, எங்கள்முன்னோர்கள் செய்துவந்தபடிக்கு முடித்ததாகும், உன்னை ஒருபொருளாக மதித்துப் பலபல சொல்லவேண்டேன். என்னுடைய தீர்மானமேதெனில், உலகபாலகராகிய மகாவிஷ்ணுவினது உந்திக்கமலத்துதித்து சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப்படைத்து வருகின்றபிரமதேவருக்கு நியமித்திருக்கின்ற பகற்போது கழிந்துஇரவிலுறங்குகின்ற காலையில் நித்தியப்பிரளயஞ்சம்பவித்துச் சத்தசாகரங்களும் ஏகமாய் அலைகளைவீசிப்பெருகி உலகங்களைத்தையும் அழிக்கின்றதருணம் நேர்த்தாலும் என்வசப்பட்டிருக்கின்ற தேவர்களைவிடரினையேன். நீ அவர்களுக்காகமிகவும் பிரயாசைப்படுகின்றதாகக் காண்பதால் இனிமேல் அந்தத்தேவர்களை பலமான காவல்செய்து நமதரசசெல்லும் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களின் கடையிலவைப்பேன் மேலும் என்னுக்கினைக் கடங்கியிட்ட பணிவிடைகளைச்செய்து ஒடுங்கியிருந்து தப்பித்துக்கொண்டோடிப்போயிருக்கின்ற இந்திரனையும்மற்ற தேவர்களையும் தேடிப்பிடித்துவந்து விலங்குகளைமாட்டியிந்தபட்டணத்தில் அரியகாவல்லவைத்து வருத்தும்படியாகிய வெண்ணக்கொண்டிருக்கின்ற நான் இப்போதுகையிலகப்பட்டிருக்கின்றவர்கள் சிறையைநீக்கி விடுதலைசெய்வதற்கென்ன பயித்தியம்பிடித்ததோ! ஒருபோதும் விடமாட்டேன் ஒ! தூதனே? யிதனைமனதினுறுதியாகநினைக்கக் கடவை, ஒருவரும் நிகரில்லாத வீரனாய் சூரனென்றும் பெயர்பெற்றிருக்கப்பட்ட யான் அப்படிக்குச்செய்வேனாயின் ஓர் பாலகனுக்குப்பயந்தானென்றுசகலரும்என்னை

யிகழ்வார்கள், இவை யன்றியும் அரிய தவங்களைச் செய்து பிரகாசம்பொருந்திய வயிரதேகத்தினையும், மாளாதவயதையும், அழிவுபடாததேறும் ஒடியாதவிலலும் மீளாதபாணங்கள் முதலிய பற்பலவளங்களுக்கும் பூர்வத்தில் உன்னைச்செலுத்திய பாலன் பிதாவாகிய பரமசிவனெனக்கணக்கிடுகின்றருக்கின்றனர், இதுவரையி லெதிரின்னிய அரகசெலுத்தி வருகின்றனன். அத்தகையபேற்றினை யினியாவரால் அழிக்கப்படும். இப்படிக்கிருக்கின்றனனை ஆயிரகோடி அண்டங்களிலிருப்பவர்களில் யாவர்கொடியபோனைச்செய்து புயவன்மையினால் வெல்லவல்லவர். மதயானை முகத்தைப்பெற்றிருந்த என் தம்பிதாருகனைக்கொன்ற செய்தியைக் கேட்டமாத் திரத்தில் லெளிப்பட்டுவேலைத்தாங்கியிருக்கின்ற குமரனை லீலாந்துகொண்டு அவனுடன்வந்த பூதவெள்ளங்களாதி யாகச் சின்ன பின்னப்பட அதப்படுத்தி நின்ற யான்பாலொழுகுஞ் சிவந்தவாயையுடைய குழந்தையை யெதிரிட்டுச் சண்டைகொடுக்கப்போவது என்னையொத்த சக்கிரவர்த்திக்கடாதென்று மந்திராத அபகீர்த்திநேருமென்றும் மந்திராலோசனைக்குரிய காரியப்பேர்கள் தடுத்தகாரணத்தினால் இதுவரையிற்றாழ்ந்தேன் அல்லாவிடின் அத்தனைமே என்னெண்ணத்தையுடத்துக்கோபந்தணிந்திருப்பேன், இப்போதொன்றும்முழுக்கிப்போகவில்லை. என் தம்பிதாருகனையும்கிரவுஞ்சனையும் பிளந்துகொன்றசெய்தி நேற்றைய தினந்தான் கேள்விப்பட்டேன், இதோ என்சேனைத் தலைவர்களிற் சிலரையனுப்பி அந்தபாலனைவாட்டி என் துணைவனைக்கொன்ற பழியைத்தீர்த்துக்கொள்ள விருக்கின்றனன், இதுணைமையை நானேக்கேந்தெரிந்து துக்கப்பட்டபோகின்றனை, இவையன்றியும் அண்டங்கடோறும் அளவற்ற விஷ்ணுக்கள் பிரமர்கள் இந்திரர்கள்முதலிய தேவர்களிருக்கின்றனர். அவர்கள்நம்மைக் கண்டவுடன் சண்டைகொடுக்கத் திராணியற்றவர்களாய் நமக்கடிமைப்பட்டு எங்களனைவருக்கும் இறைவனுய்ப் பரிபாலித்துவெகுதாலம் சுகசீவியா யிருக்கக்கடவாயென்று வாழ்த்திப்போற்றித் தத்தமதுபதங்களிலிருக்கின்றனர். இப்படிக்கிருக்கிறேற்றையதினம் சிவனிடத்துதித்த பாலனே! சூரனாகிய என்னெதிரில்லின்று சண்டைகொடுக்கவல்லவன், இனிபல பலசொல்லியவதென்னே தேவர்கள் சிறையையளக்காலத்தினும் விடுதலைசெய்யமாட்டேன் சிறிது மறிவில்லாத பிள்ளை சொல்லியசொற்ப வார்த்தையைமுக்கியமாகவெண்ணியதற்கிசைந்து பயித்தியக்காரனானபடியால் தாதாகவந்தனையாயினும் உன்பிராணனைவாங்காமல் தயையெய்து விடுகின்றனன். இனியிந்தப்பட்டனத்திற் ச்ந்தும் நிலலாமல் தப்பிப்பிழைத்தோடக் கடவையென்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை யாண்டவரும் வீரபராக்கிரமசாலியாகிய சூரபதுமன் பேசிய வசனங்களானவைநாராசத்தைச் சிவக்கங்காய்ச்சி நுழைத்ததைப்போல வீரவாகுதேவர் செவிகளிற் பட்டமாத் திரத்திலெழுந்த கோபக்கனலானது மனதைவருத்தச்சீறிப் பெருமூச்செறியுந்தோறும் புகையுமனலும் பெருகவும் உரோமங்கள் சிலர்த்துத்தேகமுற்றும்முத்துகளையொப்ப வெயர்வைதோன்றிழிகள் சிவந்து தீப்பொறிகள்சிறைக் கோப்பெருக்கினால் சபையதிரும்படிக்கு நகைத்தவராய் இதுனைப்பேசுவதாயினர்.

ங்களை யனுபவித்துச் சுகசீவியாகவிருந்து அரசசெலுத்து மார்க்கத்தைத் தேடவறியாமல்இந்த அல்பசம்பத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற கருவத்தினால்தனைசாஸ்விதமாயெண்ணிப் பிரமைகொண்டலையும் மனதைப்பெற்ற சயவனையிப்போது நான்குறிக்கின்ற உண்மைகளைத்தீர்மானமாகநீனைக்கக்கடவை. அஃதென்னையெனின் சிரோரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கும் பணமகுடங்களைப்பெற்ற சர்ப்பங்களை யும் மூன்றும்பிறையையும்கொன்றைமால் கையையும்அணிந்திருக்கின்ற சடாமண்டலதாரியாய் உலகநாயகனுய்சயஞ்சோதி வடிவாய்நுசையினொல்யாய்எங்கும்பரிபூரணமாகநிறைந்து நடிப்பிக்கும் பரமேஸ்வரனுடைய நுதல் விழிகளினுதித்த சரவணபவன் பெருமைகளையும் குணதீசயங்களையும் வீரபராக்கிரம உத்தண்டங்களையும்எவ்வளவுங் கவனித்தறிந்தவனல்லையாதலாற் பாலனென்றி கழ்ச்சியாகப்பேசினே அவற்றின் காரணங்களைக்கேட்பையாக. --மானே யிடக்கரத்திலேந்தியிருக்கின்றசிவபிரானைத் தேவனென்றும் தெய்வலோகவாசிகளாகிய விண்ணவனைச் சிருஷ்டித்தி சங்கார கிந்தியங்களை நடாத்திவருந்திரிமூர்த்திகளென்றும் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவனைப்பரம்பொருளென்றும் உலகங்களில் வாசஞ்செய்திருக்கின்ற சிலபுத்தியினர்கள் துதிக்கின்றனர். இதனையென்னென்றிருக்கின்றனை தாங்கள் கொண்டிருக்கின்ற அன்பினற்பேசும் உபசாரவார்த்தைகளா மல்லது நிச்சயமல்ல சகலமும்மூலகாரணமாகிய சிவனைச்சேரும், பிற்றுகுறித்தசுலபகீர்த்தியைப்பெற்ற தேவர்களைப்போல எமதிறைவனாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவரை நீனையாதே போதவுணர்வைப் பெற்றிருக்கின்ற மகத்துக்கள் இச்சித்திருக்கின்றமசாய்ச்சியபதவியைப் பெறச்செய்வதும் யாவருக்குமெவதும் பேரறிவினருக்கு மேட்சவீட்டைத் தருவதும் வேதங்களிற் குறித்திருக்கின்ற ஒழுக்கங்களென்பபுகின்றது, அதன் நிச்சயங்களையுந் தெரிவிக்கின்றனன் கேட்பையாக.

வாமனாவதாரங்கொண்டுபோய்பலிச்சக்கிரவர்த்தியினிடத்திற்றானமேந்தி விண்ணையும் மண்ணையுமிரண்டுகளினுளந்தமகாவிஷ்ணுவும், உந்திக்கமலவாசியாகியபிரமதேவனும், அளவற்றகாலத்தேடிக்காணவரிய அனற்படியவமாகியபரமசிவத்தின்றுதல்விழிகளினிடத்திற் பரவஸ்துவாக விருக்கப் பட்ட கர்த்தன் உருக்கொண்டு தயாரசம்பெருகும் மனதையுடைய குழந்தைக்கோலமாகத்தோற்றுகின்றனர். தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான் திருநாமத்தைப்படைத்துச் சகலருக்கு மேலாய்ப்பிரானிகளனைத்தினும் அந்தரான்மாவாகப்பொருந்தித் தாய்தந்தையனைப்போலப்பரிந்து நடிப்பித்தும் அருவுருவாகவிளங்கியும் இவ்விதநாடகங்களைக் காட்டிவரும் பாலசுப்பிரமணியதேவனைப் புராதனக்கடவுளாக நீனைக்கக்கடவை, பரமேஸ்வரனே தமதுதிருவீனையாடல்களைமுடிக்கும்பொருட்டு பாலனாகவுருவகப்பட்டுக் காட்டுகின்றனர், சயஞ்சோதிமயமாகிய குமரதேவர்படைத்திருக்கின்றசண்முகங்களின்காரணத்தினால் ஆதிதேவனென்றறியக்கடவை, நிதானித்துப்பார்க்குமிடத்தில் முதற்காரணக்கடவுளாகியசிவத்துக்குந்தமக்கும் அபேதமாய் ஒன்றுபட்டிருப்பார்

நல்லகாரியம் ஒ! சூரனே? நீயிப்போது சொல்லியது வெகுநேரத்தி நீயின்னஞ் சிலகாலம் இந்தமகதயிஸ்வரிய

அதற்குச் சிலநிருஷ்டாந்தரத்தைக் காட்டுவோம். பிரகாசம்பொருந்தியிருக்கின்ற சிரோரத்தினத்தினிடத்திற் கிரணமானது பிரதிபிம்பித்துப் பிரியாமற்கலந்துவிளங்குவதுக்கொக்கும் இதனால்தெரிந்து கொள்ளக்கடவைஓ! சூரனே! பிரிதிவு-அப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாயமெனச்சொல்லாநின்றபஞ்சபூத உருவகமாய்த் தோன்றிநின்றபுவனங்கள் டங்கியபலகோடி அண்டங்களில் ஆயிரத்தெட்டண்டங் களையும்சலனமற்ற செல்வப் பெருக்கையும் மீளாததெய்வப்படைகளையும் மற்றுமிராரின்ற சீனையும்ஆதியிலுனக்குக் கொடுத்திருக்கின்ற பரம்பொருள் அவனெனில்தா ன்கடாட்சித் திருப்பவைகளையீட்டும் வாங்கிக்கொள்ளுவது அரிதென நினைக்கவேண்டாம் பற்பலவளங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும்மற்றசிறப்பு களையும்பெற்று வெகுசாலமாக வனுபவித்திருக்கின்றன மென்று நினைத்திலுமார் திருக்கின்ற மூடனே கேட்பையாக, யாவராயினும், அரிய விசதங்களைச்செய்து வந்தநல் லொழுக்க மகிமையினால் பரிபூரணகடாட்ச வீட்சனிய ங்களிற்சிலவற்றைப்பெறுவராயின்பஞ்சபூதச்செயற்கை களினால் உள்ளும்புறம்பினும் மற்ற காரணங்களையுங்கா ட்டி விளங்குகின்ற அண்டகோடிகளனைத்துக்கும் சக்கிர வர்த்திகளாய் எக்காலத்தும்போற்றிமாளாதசெல்வத்தை யனுபவித்திருப்பார். இதுவுமல்லாமற் சகலத்துக்கும்ஆ தியாகவிருக்கின்ற பிரணவமந்திரமும் மெய்வாய்கண்மூ குச்செவியென்னும் ஐவகைப்பொறிகளும் சதுர்வேதங் களும்ஆகவங்களுமும் மற்றுஞ்சொல்லா நின்றகலைக்கியான ங்களும் அவ்வவற்றின் நிச்சய உணர்ச்சியாகியஞானப்பி ரகரணங்களும் ஒப்பற்ற குமாரதேவர் பேருருவின்கார ணங்களெனக்கருதுவாய், அக்கடவுளினது பெருமிதங்க ளை என்போன்றவனுலளவிடப்படுவதோஆகிலும்இன்ன முஞ் சிலகாரணங்களைக் கேட்பையாக.

சோடசகலைகளைப் பெற்றபூரண சந்திரனைப்பார்க்கி லுங் குளிர்ந்துவிளங்கு முகாரவிர்த்தங்களெங்குந் தோற்ற வும் செந்தாமராமலனா நிகர்த்த விழிகளெங்கும் கிருபா நோக்கங்கொண்டும் திருச்செவிகளெங்கும்பார்தும்ஆசா னுபாகுவாகிய புயாசலங்க ளெவ்விடங்களினும் பெருத் தும்அழகிய பாதாரவிர்த்தக் ளெத்தலத்தினும்விறைந்து ம் கோடிசூரிய கோகாலத்திலுதித்ததைப்போல எங்கும் பரிபூரணமாக நிறைந்திருக்குந் திருமேனியும் கொண்ட விசுவரூபத்தைப் படைத்திருப்பார் அக்குமாரதேவர் இ வையவற்றியும் செந்தாமரையையொத்த விழிகளைப்படை த்த ப்ரீமகாவிஷ்ணு முதலாகிய தேவர்களுக்கும் ஆதிதூ லாகிய ஞானகுவேதங்களுக்கும் மூலமாகவிளங்கும்பெரு மையினையுடைய ஒமென்றோதாநின்றகுடிவையானது தம க்கொப்பற்ற ஆதிதேவனாகிய முருகப்பெருமானுக்குரிய சூன்முகங்களினொன்றாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது, ஆதலால் அத்தேவன்பெருமைகளையுங்குணதீசயங்களை யும் யாவரால்சுண்டு துதிக்கப்படும் திரிநேத்திரதாரியாகி ய பரமசிவசொருபமாகவும், விஷ்ணுவடிவாகவும் பிரம தேவனாகவும்திக்குப்பாலகராகவும்சூரியர்சந்திரர் முதலி ய கிரகங்களும்சத்தரிஷிகளும் சிறந்ததேவர்களும் தாமா ய் ஆதிபத்தியங்கொண்டு பிரமசிருஷ்டியினுண்டாகிய சகலசீவராகிகளினிடத்தும் பொருந்திரடிப்பித்துஇருவி னைப்பட்ட பிராரத்வ கம்போகங்களை யனுபவிக்கச் செ ய்தும் நன்குநீக்குகளைச் சமமாகினைந்துஅவைகள்நேர்ந்

த காலத்திற் கிலேசியாமலும் சந்தோஷப் படாமலும்ஏ கபாவமாகினைந்து நடந்து கொள்ளவல்ல பிராணிகளுக் குவேண்டிய சம்பத்துகளைத் தந்து கடையில்மோட்சசா ம்பிராச்சியங்களைத் தகுதியாக வனுக்கிரகஞ்செய்துபாது காத்திரட்சிக்குங் குணதீசயத்தையும் பெற்றவர், மேலும்அணுவுக் கணுவாகவும் பெருமையிற் சகலத்துக்குமே லாகவுங் காட்டநிற்பான் ஆதலால் ஆதிகாரணக்கடவுள் அவளையெனத்தெளிந்து கொள்ளக்கடவாய், இவையவற்றி யும் பாலனாகத்தோற்றியும் விருத்தகைக்காட்டியும்நினை த்துணையினுஞ் சிறுகியும் அகண்டாகாரமாகத்தோற்றியும் சூக்குமஸ்தூலவடிவுகளைப்பெற்றிருக்கின்ற உருவங்க ளைக்கொண்டும் உலகங்களை நடிப்பித்து வருவான். ஞான வான்களாலும்யோ கிகளினாலுங்கண்டறிந்துபோற்றவொ ண்ணைத பெருமையினைப்படைத்த கந்தசுவாமியினது திருவினையாடல்களை எத்தகையராலு மறியப்படாது பரம சிவத்தின் அருளுருவாகத் தோற்றியிருக்கின்ற வேலாயு தமூர்த்தியினது திருவாணையினல்லது ஓரணுவுமசையா து எத்தகையதேவர்களும் அக்கடவுளினது கட்டளையை மீறொருகாரணங்களையுஞ் செய்யவறியார்கள் இப்படிக்கி ருக்கும்போது நீ உற்பத்தியாகிய காரணத்தையும்இந்தச் செல்வப்பெருக்குகள் கிடைத்தமூலத்தையும்கொஞ்சமா வது யோசித்தறிந்து பிழைக்கும்ஏதுவையாராய்ந்துகொ ள்வகைதெரியாமல் சுத்தமூடனாய் மயங்கியிச்செல்வம் நிலைபெற்ற தென்றும் அழிவுபடாதவச்சிரதேகங் கிடை த்ததென்றும் பலசாலிகளாகிய தம்பியரும்புத்திரரும் ஜ யசாலிகளாகிய பலசேனா சமுத்திரங்களுமுடையவ னெ ன்றும் ஆணவ கருவத்திற்பட்டு பிரமித் திருக்கின்றனை ஐமையோ அவன்மாயைப் பெருக்கி லகப்பட்டுக்கொண் டி தடுமாறுகின்ற நீயினியெவ்விதத்தில் அதனைக்கடந்தி டேறவிருக்கின்றனை பாலசப்பிரமணியதேவர் லீலாவி னேதங்களிற் சிலவற்றைச் சொல்லக்கேட்பையாக, பிர மாணத்தடங்காத பம்பலபொருள்களி னுருவகமாயும்அ வற்றுட்படாமற் றனியனாகவும் ரூபேகரித்தும்அரூபியாயும் எழுவகைத்தோற்றமாகவும் நூதனக் கோலங்களாகவு ம் ஆதிதேவனாகவும் அதற்குமேற்பட்ட அநாதிப்பொரு ளாகவும் விளங்கத்திருநடனங்களைச்செய்து வருவார்.

இத்தகைய பரிபூரண தேகத்தைப்பெற்றிருக்கின்றசி வகுமாரன் திருவடிவிறோற்றி யிருக்கின்ற அளவற்றவு ரோமங்களினிடத்தில் புற்கள்முனையிற்பனித்துளி நிற்ப தைப்போல அளவுபடாத அண்டகோடிகள் தோற்றிவி ளங்கும் ஆதலால் அவர் திருமேனியின்பெருமைகளையு ம் மற்றகாரணங்களையும் பூரணமாகக் கண்டறிந்தவர்க ளொருவருமில்லை, அளவிறந்த சீவராகிகளின்பெருக்கு ம் இவற்றைவிளக்கவரும் மூலகாரணமாகிய பிரதிவு-அ புப்பு-தேயு-வாயு-ஆகாயமென்னும் பஞ்சபூதங்களின் ரோ ற்றத்தினால் நிறைந்திருக்கின்ற அண்டவகைகளனைத்து ம் சரவணபவன் வடிவில்விளங்கும் உரோமங்களில் உ ர்பவித்துப் பலகாலம் அசைவற்றிருந்து இறுதிகால மு டிவில் வந்த மூலமாகவேஓடிக்கிப்போகும் அத்தகையதி வ்ஷியமங்களை கரமாகிய திருமேனியிற் சகலபுவனங்களு ம் அடர்ந்திருக்கின்றன, அவற்றின் திறங்களையும்மேம்பா டிகளையும் அவனன்றி இந்தஉலகங்களில் வாசஞ்செய்கி ன்ற பிராணிகளில் யாவர்கண்டுதரிசித்தவர்கள் இத்தகை யமகிமைகளைப் பெற்றிருக்கின்றதிருமேனியினது பெரு

மிதக்களை எமதுகர்த்தனாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் கிருபையுற்று முன்னமொருகாலங்காட்டியபோதுதேவர்களனைவரும் ஆனந்த பரவசத்தராய் அத்தோற்றத்திற் சிலவற்றைக்கண்டுக்களித்து மோட்சசாம்பிராச்சிய பதவிக்குப் பாத்திரராயினர், இப்படிக்குத் தரிசனையைக் காட்டுவதற் கேதுயாதெனில், தமதுதிருவிளையாடல்களைக் கண்டும் அவற்றிற்குக் காரணமின்னதெனத் தோற்றமல் மயங்கிமகம்மேருவினிடத்திலிருந்த தேவர்களிடத்திற் பரிபூரணகடாட்சத்தைக்கொண்டி அவர்களையிரட்சிக்க நினைத்தமையால் அவர்கள் மையலொழிந்துதமதுபெருமைகளை யறிந்து வீறியிருக்கும்பொருட்டுவிசுவரூபத்தைக்கொண்டி அளவற்றகோடி அண்டநிலைகள்உரோமங்கள்தோறும் அணிபடத் தொங்கத்தக்கதாகரின்ற கந்தசுவாமியார் திருக்கோலத்தைப் பாதகங்களைச்செய்துவருங் கொடியோனாதலால் நீகண்ட தில்லையோ அக்காலத்திற்குமாரதேவர் கொண்டுநின்ற விசுவரூபத்திற்கேற்றிய உரோமங்களினொன்றில் விளங்கிய பலகோடி அண்டங்களில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களைச் சிவபிரான் அனுக்கிரகத்தினுற் பெற்று ஆண்டவருகின்றனை, இந்தரகசியத்தைத் தெரியாமல் அக்கடவுளைப் பாலகனைனச்சொல்லுகின்றாய் யோகியர் ஞானவான்கள்முதலிய மகத்துக்களாலுங்கண்டறிதற்கரிய மங்களகரமாகிய குணதீசயங்களைப் படைத்திருக்கின்ற ஆதிதேவனாகிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் தினசரண்ணியனாதலாத்திருவுளத்திரக்கமுற்று தினராகிய தேவர்கள் வெகுகாலமாய் வருந்தியும் விலங்குகளைப்பூண்டு கொடிய சிறையிலிருக்குந் துன்பங்களையுமாற்றிப்பழையபடிக்குஅவர்கள் பதவிகளில்நிலைபெறச்செய்யவும் பிரமதேவனாகிய ரடைந்திருக்கின்ற கிலேசங்களையும் போக்கிச் சுகத்திலிருத்தவும் கொடியராகிய துர்ச்சனதைத் தண்டித்துப் பலவளங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற உலகஉபாதியைத்தவிர்த்து யதாப்பிரகாரம்சவுக்கியத்திலிருத்தவும் திருக்கயிலையைக்கடந்துஇந்தமண்ணுலகில் வந்திருக்கின்றனர், அத்தேவன்கரத்தில்திவ்விரும்புவெற்றிவேவானது சர்வசங்கார காலத்திலோங்கிவீசம்பிரசண்டவாயுவின் மோதலினால் உலகத்துக்கச்சாணியாக அண்டத்தைத்தாவ வளர்ந்திருக்கின்ற மகம்மேருவைச் சின்னபின்னப்படத் துகளாக்குவதுபோல வயிரதேகத்தைப்பெற்று மாளாத உன்னையுமபுவவலீமையையும் வரமுயற்சிகளையும் துணைவர் பிள்ளைகள் பந்துவர்க்கங்கள் ரதசசுதுரகபதாதிகளின் பெருக்கையும் சகலபுவனங்களையும் நிமைப்போதிவழிக்கும் மகிமைகளைப்படைத்திருக்கின்ற தேவாஸ்திரச் செருக்கையும் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்துவாட்டும் இந்த மகிமைகளைத் தெரியாமல் ஒப்புற்றுவிளங்கும் தேவாதிதேவனாகிய குமாரதேவனைக் குழந்தையென் நிகழ்ந்து பேசினாய் சத்தபவத்திரமனதைப்பெற்றத மூடனே வாயைமூடக்கடவாய், எமதுகர்த்தனை மதியாமற் சின்னப்படப்பேசிய உன்நாவையிந்தவீரவாளினுற் கொய்துசிரமற்று நிலத்தில்விழுந்துருளவெட்டித்தள்ளி உன்னையினையும் யமலோகத்துக்கனுப்பி விட்டுவேன்ஆனால் அப்படிக்குச்செய்யும் படியாகியகட்டளைய எமதையனிடத்திற் பெற்றுவாராத காரணத்தினுற்பாதகனாகிய நீயின்னஞ் சிலபோது உயிர்பெற்றிருக்கப்பொறுத்து ஏதோதெரியாமற்பித்தறினயென்றமன்னித்தேன் வேலாயுதத்துக்கிரையாகவிருக்கின்றகொடியனே

பிதனை உண்மையாக நம்பக்கடவாயெனக் கடிந்துபெசிது
 டாமுடராசனே உன்னுயிருக்குறுதியாகியமர்க்கமின்ன
 மொருதரஞ் சொல்லக்கேட்பாயாக.

பாதகனாகிய நீயும் உங்கீளையும் நாசமடையாமல் இன்னஞ்சிலகாலங் வாழ்த்திருக்க கொடுப்பாயா கில் இந்தநிமிஷத்தில் தேவர்கள்கிறையை நோக்கி விட்டுக் கடவாய் மேலும் வயிரத்தை மறந்து குமாரசுவரர் வீரகண்டையணிந்த பாதாரவித்தங்களைத் தஞ்சமாக வைத்து வாழ்க்கடவா யென்று கிரவுஞ்சப்ருவத்தை வேலினால் பிளந்து வாட்டிய குமாரசுவரியார் பெருமைகளை விரித்து விரித்து வீரவாகு தேவர் சொல்லக்கேட்ட கொடிய மனதைப் பொற்ற சூரபதுமன் வடவாமுகாக்கினியைப் போலப்பொங்கி மனங்கொதிக்குப் புகையுமனலும் சுவாசங்களின் பெருக்களிற் வீரவாகு தேவனைக் குறித்துப் பேசுகின்றான், பாம்பல்லு திரந்தின முழுநையாத சிறுபிள்ளையானவன் ஏதோ சில காரியங்களைப் பேசும்படிச் சுணுப்பிய நீ கொஞ்சமாவது பயில்வாமாம் சக்கிரவர்த்தியாக விருக்கப்பட்ட நம்மெதிரில் ரின்றுமரியாதைக்குக் குறைவாய் முன்னம் பேசியதற்குத் தாதனென்றெண்ணிக் கொல்லாமல் விட்டேன்-அதையறிந்து தப்பிப்பிழைத்தோடிப் போகாமல் எதிரிலிருந்து மேலும் மேலும் அந்தக் குழந்தையினது பெருமைகளைப் படித்துப்படித்துச் சொல்லுகின்றனை அவ்வீரத்தையும் புயவன்மைகளையுங்காட்டி பயமுறுத்துகின்ற நமதுகுருமாகிய கோபத்தின் முயற்சியைக்கிஞ்சித்து யோசித்தவனல்லே குதலைச்சொல்லுறது பிள்ளையாகிய உன்னிறைவன் சிறந்தபரம்பொருளாக விருந்தபோதினுயிருக்கட்டும் இந்தப்புச்சிக்குக் கொஞ்சமாவது பயப்படுவேனென் றெண்ணவேண்டாம் அளவற்ற அண்டங்கடோறு மிராகின்ற தேவர்களுள்வையும ஜயங்கொண்டு பணியப்பெற்றிருக்கின்ற யான் பொன்னுலகவாசிகளாகிய சயந்தன் முதலிய தேவர்கள் சிறையை விடுத்தலைச் செய்து கனவிலும் நினைவேன் இராசாதிராசனாக விருக்கின்ற என்னெதிரில் சலனமற்ற திரத்துடன் உயர்ந்த சிங்காதனத்தின்மேலிருந்து விரித்தமாகிய பலபலவாக்கியங்களைப்பிதற்று கின்றாய் அந்தக் கர்வத்தை ஒருகணப்போதி லறிகிறேனென்று சொல்லி அகன்ற மண்டலா நீஸ்வரனாகிய சூரபதுமன் தன்பக்கத்திற் பணிவிடைக்கெதிர்பார்த்திருக்கின்ற ஜயசாலிகளாகிய ஆயிரம் வீரரைப்பார்த்துத் தூதாகவந்தவனைக் கொல்லுவதென்போன்றவனுக் கழகன்று, ஆதலால் அதிசேக்கிரத்தில் நம்மெதிரிலிருந்து வாதாடிக்கொண்டிருக்கின்ற இவனைப்பிடித்துக் கொண்டபோய்பாரவிவங்குபூட்டி அரியசிறைச்சாலையி லடைத்துவைத்துப் பத்திரமாய்க் காக்கக்கடவீனென்று உத்தரவுசெய்த மாத்திரத்தில் அந்தஅவுண்வீரர்கள் வடவையைப்போற் கொதித்துக்கண்களில் அக்கினிப்பொறிகள் சிதறத்தக்கதாக மேலிட்டிவந்துவானத்தையளாவ ஒங்கியெரியும் அக்கினியைப் புகைகுழந்திருப்பதைப்போல நற்புறங்களினும் வீரனாகுகொண்டு நவரத்தினமயமாய்ச் சூரன் வீற்றிருக்கின்ற பீடத்துக்கும் மேலாய்ச் சிரோத்தினகாந்திகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும் சிங்காதனத்தின் மேல் அசைவற்றுக் கம்பிரமாக உட்கார்த்திருக்கும் புசுபலபராக்கிடமஸ்யாகிய வீரவாகு தேவரைப் பிடிக்கநெருங்கி அதட்டிக்கொண்டு வருகின்ற அவுணப் பாதகரை வீரவாகு தேவர்கண்டு நகைத்துக் கரங்களைப் பிசைந்து கொண்டு

வீரத்தன்மை பொருந்திய சிங்கராசனைப்போல வெழுந்து சிறித்தன்னைச்சூழ நிழ்கின்ற மதயானைகளையொத்த ஜயசாலகனாகிய வீரர் சிங்கனை மந்தரகிரியினும்வலிபெற்றுத்திரண்டு நீண்டிருக்கும் தமது கரங்களினொன்றை நீட்டிச் சேர்த்துப்பிடித்துத் தாக்கிக் கிறுகிறெனச் சுழற்றிச் சூரபதுமன் வீற்றிருந்தரசுசெலுத்திவரும் சபாமண்டபத்தைத் தாங்கியிருக்கின்ற இரத்தினமயமாகியதுணி னிடத்திலோங்கி மோதிய மாத்திரத்திற் சிரங்களுடைந்து பூனைசிதறிச் சபையினிடத்திலிருக்கின்றவர்கள் முகங்களெங்கும் படியவும் மார்புகள் பிளந்துவயிறுகிழிந்து குடல்கள் சரிந்திறையவும் கைகால் துண்டித்துப் பலதொசையினு மிறையவும் உதிர வெள்ளமானது பெருக்கெடுத்தோடவும், இவ்விதமாகச்சபைமுற்றும் அல்லோல கல்லோலப்படச்செய்து அவர்களுயினாயமலோகத்துக்கனுப்பி உடல்களை உதிரப்பெருக்குடன் சூரபதுமன் மேலெறிந்து கண்களில் அக்கினிப்பொறிகள் சிதற மனம்வெந்து சீரம்வியர்த்து இதனைச்சொல்லுகின்றார், அடாபாபி எமது கர்த்தன்கட்டளைப்படிக்கு நீ பிழைக்கும் பொருட்டு நீதியாகிய வசனங்களைக்காட்டினால் அதனை உறுதியாகக்கொண்டு அந்நீகரியாமல் இப்படிக்கொத்த தகாதகாரியத்தை நினைந்து செய்வித்தபடியால் இனிதடையிலல்லாமல் எமதையனாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுள் திருக்கரத்தில் விளங்கும் வெற்றிவேலாயுதமானது உன்வயிர தேகத்தினைப் பிளந்துகொல்லுவது நிச்சயம் அப்படிக்குக் குலநாசப் பட்டுப்போவதற்கு முன்னம் ஐம்புலன்களுந்திருத்தியடையும்படிக்கு யருமையாகத்தேடிய செல்வங் ளையனுபவித்துக் கடைநாள் நேர்ந்ததென்று மனதில் நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டிருக்கக்கடவாய் இனிசண்டாளனாகிய உன்முகத்தையும் பார்க்கமாட்டேன். போய்வருகிறேனென்று ஆண்சிங்கம்போன்ற வலியுடைய வீரவாகுதேவர் வானத்திலெழுந்தமாத்திரத்தில் அவர்வீற்றிருந்த சிங்காதனமானது செப்படிவீத்தையைப்போலச் சமீபியில் ஆகாயமார்க்கத்தெழுந்து ஒருவருக்குந்தோற்றமல்லமறைந்தது.

ச த மு க ன் வ தை ப் ப ட ல ம்.

ஒண்ணிலவெயிற்றினரொராயிரரையட்டே
யெண்ணலனைவைக்கள மிகந்துபடர்காலக்
கண்ணினழல்காலும்வகைகண்டுபுடையாக
நண்ணுசதமா முகனைநோக்கிவிலகின்றான்.

வாரிர் சவுனகாதிரிஷ்கனே? இப்பிரகாரம் வீரவாகுதேவர்கோபங்கொண்டு பிறையைப்போல கோதைத்தங்க்களினங்கும் அதிசூரர்களாகிய ஆயிரம் அவுணவீரனையும் சுலபமாகச் சின்னபின்னப்படக்கொன்றுசபையினிடத்திருந்த சூரபதுமன்முதலிய வீராதிவீரர்களை எவ்வளவுமதியாமல்வைதுபேசிக்கனத்தெழுந்தமாத்திரத்திற்சூரபதுமனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்து விழிகளில்அனற்பொறிகள்கிதறத்தக்கதாகச்சபையைப்பார்த்துத் தனக்கருகில் மதயானையைப் போல உட்காந்திருக்கின்ற சதமுகனென்னும் அவுணவீரனைக்குறித்துச்சொல்

லுவான். ஓ! சேனைத்தலைவனே? நேற்றையதினம்பிறந்தசண்முகனிடத்திருந்து தூதாகவந்த ஒருவன்மது கட்டளையின்படிக்குப்போன ஆயிரம் வீரனையும் இந்தமகாசபையானதகலங்கி எங்குமுதிரம் பெருகுமபடிக்கு நிமைப்போதிற் கொன்றதுவுமல்லாமல் நமதுசவுரியங்களையும்ஆக்கினையையும் இகழ்ந்து ஜயசாலையாய்ப் பலவீரங்களைப்பேசிப் பயபில்லாமற் போகின்றனன், அவனிருந்த பீடமும் அவனுக்கு முன்னம் மறைந்துவிட்டது, இப்படிக்கொத்ததயிரியங்கொண்டிரும்மவனாகக் கொன்றுபோவானுயினும், சிலராசகாரியங்களைப்பேசும்படிக்கனுப்பியதுதனதலால் அவன்பிராணனை வாங்காமல் வினாவிற்போய்மடக்கிக்கொண்டு கொடியபோரைச்செய்து அவன்கர்வத்தையடக்கிப்பிடித்து புயங்களொடியத்தக்கதாக இறுக்கக்கட்டிக்கொண்டுவரக் கடவாயென்று கட்டளையிட்ட மாத்திரத்தில் பீடத்தைவிட்டெழுந்து வீரசிங்கம்போல சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சூரபதுமன் பாதாரவிந்தங்களிற்பணிந்து தேவரீர்திருவுளப்படிக்குச்செய்துவருவேனென்று செலவுபெற்றுக்கொண்டு சர்வசங்காரகாலத்திற் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் மேகங்களும் ஒன்றிப்பெருகி மகம்மேருவைவளைந்தகாலையில் பிரசண்டவாயுவின மேதலிற் பட்டிஒலிப்பதைப்போலக்கர்ச்சித்துக்கொண்டு சபையைக்கடந்து வெளியேவந்துபோர்க்கோலத்தைத்தாங்கித் தானரியதவங்களைச்செய்துபெற்றிருக்கின்ற தேவாஸ்திரங்களைச் சேகரித்து வயிரகவசத்தைத்தரித்து மந்தரகிரியையொத்தவிலலைக் கரத்திற்கொண்டி கருங்கடலையொப்ப ஆரவாரித்திருக்கின்ற ரதகசதுரகபதாதிகள் அமோகமாகச் சூழ்ந்துவர அதிவேகமாகப்போய் முருகக்கடவுள்விடுத்த தூதனாகிய வீரவாகுதேவனைவிரைந்துகொண்டு இதனைச்சொல்லுகின்றான்.

இலங்கைமுதலிய கொடியகாவல்களைத் தப்பிக்கடந்து திரிமூர்த்திகளும் மதிக்கவல்ல கட்டுக்காவல்களைப்பெற்றிருக்கின்ற இந்தப்பட்டணத்திற்புகுந்து இந்திரசாலமயேந்திரசாலங்களைக் கற்றிருக்கின்ற திருட்டிப்பயலே ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினிருக்கின்ற வீராதிவீரர்களைவரும் வணங்கித்துதித்துக் கட்டளைகளுக் கெதிர்பார்த்திருக்கின்ற வீரலட்சுமி குடிக்கொண்டிருக்கும் புசுபலபரக்கிரமசாலியாகிய சூரபதுமனென்னும் எங்கனாரசன் சபையிலவந்த நீபேசவேண்டிய காரியங்களைக் குறிப்பதற்குமேலாகஇராசராசன் கீர்த்திப்பிரபாவங்களை யிகழ்ந்துபேசினும், மேலும் அரசன்கட்டளையிட்டபடிக்குவந்தசிலஅவுணவீரனா உனக்குச்சம்பவிக்கவிருக்கின்ற கெடுதி தெரியாமற்கொன்றாய், இப்படிக்கெல்லாம் தயிரியங்கொண்டுசெய்த நீயி ப்போதுஎங்கே ஓடுகின்றாய், நில்லுநில்லுஉன்சவுரியத்தையும் கர்வத்தையும் நிமைப்போதிலுழித்துநாசஞ் செய்யவந்தேன். இனிமாயவித்தைகளைச் செய்துபோக நீனைப்பையாயினும் விடமாட்டேன். அஷ்டதிக்குகள்முதலிய விடங்களிற்புகுந்தொளித்த போதினுந்தொடர்ந்துபற்றிக் கட்டிக்கொண்டுபோய்என்னரசன்சன்னிதானத்தில் விடக்கடவேன், போகாதேபோகாதேஎன்றதட்டி வீரங்களைப்பேசிவருவதை ஆண்சிங்கம்போன்ற வலியுடைய வீரவாகுதேவர்கண்டு குகையிற்படுத்திருக்கின்ற பிருகராசன் தன்மீதிற் கல்லையெறிந்தவன்மீதிற்சிறிப்பாயுமாறுபோலச் சோலெனத்திரும்பி நல்லகாரியம் வெற்றிவேலாயுதபாணியாகிய குமாரசவாபியார் கிருபை

யுற்றுச் சூரன்பிழைத்துவாழ்வினைந்து சமாதானம்சொல்
 ஸ்யனுப்பய நீதிகளைப் பலவிதங்களிலும்தெரிவித்தபோ
 தினுக்கோமல் இகழ்ந்ததுமன்றியில் என்னைப்பிடித்து
 ச்சிறையில் வைக்கும்படிக்கும் ஆயிரம் அவுணவீரனாத்
 துண்டினான், அவர்களைக்கொன்றுபோகின்ற இத்தருண
 த்தில் இதோமீட்டு மொருவீரனைச்செலுத்தினானுதலால்
 இனிசும்மாப் போகமாட்டேன். இவன்பிராணனையும் ய
 மலோகத்துக்கனுப்பி மகதயிஸ்வரியத்தைக்கொண்டிருக்
 கும் இந்தப்பட்டணத்தையும் சின்னபின்னப்பட்அழித்
 தல்லது திரும்பேனென்று சபதம்பேசித் திடசித்தனாய்
 வேலாயுதமுர்த்தி திருவடிகளைச்சிந்தித்துச் சேனைத்தலை
 வனாகிய சதமுகனைப்பார்த்து அடா அவுணப்பயலே? ச
 ண்டைகொடுக்கநீனைந்து வீரங்களைப்பேசிவருகின்றஉன்
 னையும் உன்னைத்தொடர்ந்துவருகின்ற ரதகஜதுரகபதா
 திகளாகிய நால்வகைச்சேனாசமுத்திரத்தையும் கண்டது
 ண்டமாகவெட்டியெறிவேன் சீக்கிரமாய் வாவாவென்றுப
 ருவதங்களைப்போ லோங்கியிருக்கின்ற புசங்களைத்தட்டி
 நிற்கும்போது சதமுகனைச்சூழ்ந்துவந்த சதுரங்கபலங்க
 ளுந் கொக்கரித்துக்கொண்டு மேலட்டுக்காலகாலையொ
 த்த சயசாலையாகியவீரவாகுதேவனைவளைந்துகொண்டுவி
 ராவேசங்களுடன் பாரித்திராநின்ற தனுசுகளைவட்டாகா
 ரமாகவளைத்து நாரிகளைபிடிந்து திசைகளெங்குமதிரத்த
 க்கதாகக் குணத்தொனிகொண்டு விஷம்பூசிய கூர்மையா
 ய்ப்பளபளென விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அலகையுடை
 ய கொடியபாணங்களை அமோகமாகச் சந்தித்துக்கார்கா
 லமழையைப்போலச்சொரிந்தும் வேல்-சக்கரம்-பிண்டி-
 பாலம்-கப்பணம்-முசலம்-தண்டம்- சூலம் - இவ்விதங்க
 ளாகச் சொல்லாநின்ற ஆயுதங்களை அபரிமிதமாகச்செலு
 த்தியும் வாள்-வேல்-இவைகளைக்கொண்டுதாக்கியும் இவ்
 விதமாகச் சற்றுமிரக்கமற்ற பாதகர் ஒருவன்மேல்கொடி
 யபோனைச்செய்யும்போது அவர்கள்செலுத்திய அஸ்திர
 சஸ்திரங்கள் அனலைவீசிக்கொண்டு பிரசண்டமாருதத்
 தைப்போலஇளைந்து புகைந்து அதிவேகமாகவந்து ஜய
 சாலையாகிய வீரவாகுதேவர் மேனியிற்றாக்கியமாத்திரத்
 தில்எரிந்தும் பலதண்டங்களாக முறிந்தும் துகள்பட்டு
 ம்பறந்தும்பாதொருபிரயோசனத்தையும்பெறாமல்அபல
 மாகப்போய்விட்டன. அக்காட்சி யெப்படிக்கிருந்ததெனி
 ல்விஷப்பற்றையுடைய சர்ப்பக்கூட்டங்களானவை பட்
 சிகளுக்கரசனாகிய கருடபகவான் நழல்பட்டமாத்திரத்தி
 ல்நெளிந்துபுரண்டு பதைபதைத்து மாண்டதுபோலத்
 தோற்றியது.

அக்காலத்தில் மதயானையையொப்ப நிற்கின்ற வீரவா
 குதேவர் அவுணச்சேனைகள்செய்யும் போனைக்கண்டு அ
 திககோபங்கொண்டு பூமிக்கச்சாணியாகநிற்கின்ற மகம்
 மேருவைப்போலப் பதினாயிரம் பொற்சிகரங்களபிரகாசி
 க்கவானத்தையளாவியிருந்தஒருகோபுரத்தைத்தாவிப் ப
 றித்துக்கொண்டு தமக்கெதிரில் கொக்கரித்துவாதாடிச்சூ
 ழ்ந்திருக்கின்ற சயின்னியங்கள்மேல்வேகமாய் வீசியபோ
 துபூர்வத்தில் இந்திரனைவன் வச்சிராயுதத்தினுல்கிரகு
 களையிரந்தகாலத்தில் எழுந்துவிழுந்த பொன்மலையை நி
 கர்த்துப் பரந்திருந்த சேனைப்பெருக்கின்மீதுபட்டமுன்
 னிலையில் எலும்பு நரம்பு உதிரமாம்சமுதலய தாதுக்க
 ளினுல்கிளங்கும் சீரங்கள்சந்தனக்குழம்பைப்போலஅ
 னாயுண்டு இடிகள் மின்னல்களுடன் சத்தமேகங்களுந்

குமுறிக்கொண்டிருந்தி நீனாக்கிரகிக்கின்றபோது வாயில்
 அலைகள்பெருத்த சமுத்திரங்களானவை ககாகளைச்சாடி
 மோதுவதைப்போலப் பேரொலியுண்டாய் உதிரப்பெரு
 க்கானது இளைந்தோடவும்கொடிகள் இடக்கையங்களினு
 ல் அலங்கரித்துநவரத்தினமயமாகவிளங்கியிருந்தஅந்தக்
 கோபுரமானது விழுந்தபோது துகள்துகளாகப் பின்னப்
 பட்டிதையவும் அவுணவீரர்சிரங்கள் படபடெனநெரிய
 வும் தேர்கள் மடமடென நுறுங்கவும் இவ்விதஉற்பாதம்
 நேரும்போது அவ்வநிற்சியினால் அண்டகோளகை நெக்
 குவிடவும் விசாலமாகிய பூமண்டலம்பிளந்து நாகலோக
 ந்தோற்றவும் வீரமாமயேந்திரபுரமானது கீழ்மேலாய்அ
 தலகுதலப்பட்டு அதிலிருந்தவர்கள் திகிப்பட்டு யுகப்பிர
 ளயம் நேர்ந்ததோவென்று ஒருவர்பேரிலொருவரவிழுந்
 துதிமாரவுமாயிற்று. இவ்விதமாகச்சதுரங்கசேனைகளே
 யும் சொர்னமயமாகநின்ற கோபுரத்தையும் நிமைப்போ
 திற் துகள்கண்டு மதயானையைப்போல வீறிநிற்கின்ற வீ
 ரவாகுதேவர் ஜயவுச்சாகத்தை சதமுகனாகியசேனைத்தலை
 வன்கண்டு தனக்குப்படைத்துணையாகவந்த பலவெள்ள
 ம்ரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய சேனைப்பெருக்கில்ஒருவனா
 யுங் காணாதவனும் அம்மம்ம இதென்ன அனர்த்தமாகவி
 ருக்கின்றது, எதிரியோ ஒருவன்நம்முடன்வந்த நால்வ
 கைச்சேனைகளோ அளவற்றவையிதனைச்சற்றும்என்னி
 ன்கையில்லாமல் மேருவையொப்பநின்ற கோபுரமொன்
 றினுலுருத்தெரியாமற்கொன்றனன். இவன்வல்லபத்து
 க்கொருவனாயும் ஒப்புச்சொல்லவொண்ணாது.

மேலும்சூரனென்பது இவனுக்கேயுடிகுடும்நான்பலச
 ண்டைகளில்நேர்ந்துபோராடி ஜயங்கொண்டிருக்கின்றன
 ன்இத்தகையபலசாலையையிதுபரியந்தங்கண்டதில்லையா
 வராயினுஞ் சொல்லக்கேட்டதுமிராது ஆதலால்வனைச்
 சலபமாகவெல்லவது மிகவுமரிதாருமென்று மனங்கலங்கி
 வாடினவனுப்பின்பு தன்சுலவிருத்தியையெண்ணி தயி
 ரியங்கொண்டு நல்லகாரியம் இவனுனைவத்தைச்சற்றுநே
 ரத்திலநிகின்றனெனெனச்சீரிக் கரவேகமாய்எழுருலக்கை
 சூலம்சக்கரம் தோமரம்-பிண்டி-பாலம்-கதைமுதலிய ப
 டைகளை ஒன்றின்பின்னென்றாக ரிவரிவ்வெனப்பிரயோ
 கித்து ஆர்ப்பரித்தனன், அவைகள் பிரசண்டமாருதத்
 தைப்போல இளைந்து புகைந்து பலகொடுமைகளைக்காட்
 டிவருவதைவீரவாகுதேவர் பார்த்தமாத்நிரத்திற் கோப
 திபிதனாய்த் தன்மீதில் ஆரவாரங்களைக் காட்டிவருகின்ற
 ஆயுதவிதங்களைப்பற்றிப்பற்றிச் சுள்ளிகளைப்போல முறி
 த்துவிட்டவன்மீதிலெறிந்துபோட்டுச் சிங்கராசனைப்போ
 லச்சீரிக் கோடையிடியையொப்பக்கொக்கரித்துக்கொண்
 டிருவரத்தினமயமாய் பருவதத்தைநிகர்த்து வானத்தைய
 ளாவத் தோற்றுகின்ற ஒருகோபுரத்தைமீட்டும்பறித்துச்
 செண்டைப்போல வேகமாய்த்தன்பகைவன்மீதிலெறிந்த
 னர். அதுசமுன்னுகொண்டு வேகமாய்வருவதை சதமுக
 ன்கண்டு சீக்கிரமாய்த் தன்கரத்திலிருக்கின்ற பாரித்தவி
 ல்லைவளைத்துத் திசைகளதிரக் குணத்தொனிகாட்டிக்கமு
 கிறகுக்கள்பூண்டதாய்க் கூர்மைதங்கி யிருக்கின்றகொடிய
 பாணங்களாயிரத்தைக் கரவேகமாகச்செலுத்திமேலட்டு
 வருகின்றகோபுரத்தைப்பொடிப்பொடியாகக்கண்டித்தெ
 றிந்து மேலும் நூறுதில்வியசரங்களையெடுத்துபகைவன்
 சரீரத்தைத்துளைக்கும்படிக்குக்குறிக்கொண்டு கரவேகமா
 ய்ப் பிரயோகித்தகாலையில் வீரவாகுதேவர் அவற்றைச்

சட்டைபண்ணுமல் மசக்களைப்போலத்தட்டிப்போட்டு இவனுடன் வீண்வாதாவதற்காலதாமசமாகிறதென்றே ண்ணசிச் சிங்கராசனைப்போலப்பாய்ந்து அந்தச்சேனைத்த லேவன் கரத்திற்பற்றியிருந்த வலியவிலைப்பிடுங்கி யிரு துண்டமாக ஒடித்தெறிந்தபோது சதமுகன் அதிக்கிரமி த்து இவனைப்பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு நம்மரசனிடத் துக்குப்போக இதுநல்லதருணமெனநினைந்து யானைத்து திக்கையைப்போலக்கறுத்துப்பாரித்திராநின்றதனதுவல ப்புறத்து நூறுகரங்களையும் வேகமாய் நீட்டிப்பிடித்தா ன் அத்தருணத்தில்வீரவாகுதேவர்மகம்மேருவைப்போ லப் பாரித்து வலிபெற்றிருக்கின்ற தமதுபுசத்தினால் அ வன்மார்பிற் கோடையிடியைப்போலத்தாக்கிப் பூமியில் விழுந்துருளத் தள்ளியபோது அந்தசேனைத்தலைவன் ப தைப்பதைத்துப் புரண்டெழுகின்றதற்குள் மந்தரகிரியி னும்வலிய தமதுபாதத்தினாலுதைத்து மீட்டும் நிலத்தி ல்விழும்படிக்குத்தள்ளி யிடியைக்கேட்ட சர்ப்பமானது பதைப்பதைத்து வாடுவதைப்போல மற்றொருபாதத்தின ல் அவன்மார்பிலுன்றி உதிரமானது நூறுவாய்வுழிகளி னு முற்றெடுத்துப்பெருக மிதித்துநின்றனர்.

ஓ! சவுனகாதிரிஷிகளே! நவரத்தினமயமாகிய வாகுவ லயங்களைப்பூண்டு கற்கம்பத்தையொப்பப்பாரித்து வலி பெற்றிருக்கின்ற புயாசலங்கையுடைய கொடியவனுகிய சூரபதுமன் கட்டளையின்படிக்குச் சபதம்பேசுவந்தசத முகனை யிவ்விதமாகத் தருமசிந்தனையைப் படைத்திருக் கின்ற வீரவாகுதேவர் மிதித்திருந்தகாட்சி பெப்படிக்கி ருந்ததெனில், முற்காலத்திலுலகங்கையலைத்திருந்தஅ ந்தகாசுரனையும் வலியினுயர்ந்த முயலகனையும் கயமுகா சுரனையும் விழத்தள்ளிப் பாதங்களினொன்றினால் மிதித் துநின்ற தமதுபிதாவாகிய சிவபிரானைப்போலவிருந்தது இவ்விதமாக வீரவாகுதேவர் பாதங்களையுன்றியகாலத்தி ல் மூன்றாம்பிறையினைக்கண்டித் திருபாரிசங்களினும்ப தித்திருப்பதைப்போலவும் மின்னற்கொடியைரிகர்த்தும் விளங்குகின்ற கோதைத்தந்தங்களைப்படைத்த சதமுகன் மார்பானது கோடைக்காலத்திற் களிப்பாகவிருக்கின்றபூ மியானது பிளந்திருப்பதைப்போலப் பத்தலாகவிண்டுகு டல்சரிந்து உதிரவெள்ளம் பெருக்கெடுத்தோட விருந்த போதினும் திமுறிக்கொண் டெழும்படிக்குப் பிரயத்தி னப்படுவதைவீரன்தெரிந்து ஒருபாதத்தையெடுத்துதை த்து வாயுமோதலினுற் றெங்கின்னென்றுதிருவதைப்போ ல அப்பாதகள் நூறுதலைகளும் அறுபட்டிறையும்படிக் குச்செய்து கொன்றவராய் மேலும் அதிககோபங்கொண் டி சண்முகப்பெருமாள் கிருபையும்றுச்சொல்லி யனுப்பி யந்திகளைச் சிறந்ததாகவெண்ணி யங்கீகரியாமல் இகழ்ந் துபேசிய சூரபதுமன் வீற்றிருந் தரசசெலுத்தும் நவர த்தினமயமாகிய சபாமண்டபத்தைமுந்திச் சின்னபின்ன ப்படுத்தியபின்பு அளவற்ற செல்வப்பெருக்கைக் கொண் டிருக்கும் இந்தப்பட்டணத்தையும் நாசம்பண்ணக்கடவ னெனச் சபதம்பேசி வீரவாகுதேவர் இதனைச்செய்வதா யினர்.

காவலாளர்வதைப்படலம்.

சுடரும்வேற்படைத்தொல்குமமோசன
தடிகண்முன்னியருளுடனணடகை
படியாளந்திடுபண்ணவனுமென
நெடியபேருருக்கொண்டுநின்றானரோ.

இவ்விதமாக வீரவாகுதேவர் தீர்மானித்துக்கொண்ட வராய்க்கோடிசூரியப்பிரகாசமாகவிளங்கிக் கொண்டிருக் கும்வெற்றிவேலாயுதத்தைத்தாங்கியிருக்கின்ற சரவணப வன்திருவடிகளைத்தியானித்து மண்விண்ணை யிரண்டடி யாகவளந்தமகாவிஷ்ணுவைப்போலவிசுவரூபத்தைக்கொ ண்டிநின்றகாலத்தில்வீரவாகுதேவர்புசங்கள்நிசைக்களை ம றைக்கவும் நவரத்தினமயமாகவிளங்குகின்ற கிரீடமணிக் த சிரமானதுஅண்டத்தை முட்டவும் பாதங்கள்பூமியை மறைக்கவும் இக்கோலமாகத் தோற்றியகாலையில் பூமண் டலத்தைத் தாங்கியிருக்கின்ற ஆதிசேஷனுகியஅஷ்டமா நாகங்களும் கூர்மாண்டரும் அச்சமையைத் தாங்கமாட் டாமல்இதென்னவிபரீதம் விளைந்ததென்று நடுநடுக்கிவா டவும் வீரமாமேயந்திரபுரியானது கம்பிதப்பட்டுஒருபா ரிசத்துக் கொருபாரிசத் தலைகிழாகத்தத்தளித்து உயர்ந்த போதினும் சூரபதுமன் தவமுயற்சியினால் இலங்கையை ப்போலச் சமுத்திரத்தி லாழ்ந்து சின்னபின்னப்படாமல் நிலைபெற்று நின்றதாயினும் வீரவாகுதேவர்மிதிக்காற்ற மல் நகரவெல்லேமுற்றினும் வெடித்து அதன்மூலமாகச் சமுத்திரங்காணப்பட்டு அவர்பாதங்க ளுன்றுதலினால் க டல்வீரானது அவ்வெடிப்புகளின் மூலமாக மேலிட்டிப் பெருகிச் சூரபதுமன் வாசஞ்செய்யும் அரண்மனையைவ ளைந்துகொண்டு சபாமண்டபத்தினும் பரந்துஅதிலிருந் த சகலரும்வருந்தி ஒதுங்கும்படியாக நிறைந்தது மன்றி யில் அவ்வெள்ளமானது மீறிப்பெட்டியிற் சர்ப்பமடங்கி யிருப்பதுபோல விசாலமாய் இருபாரிசங்களினும் நவர த்தினமயமாகிய மேடைகள் உப்பரிகைகள் முதலியநெரு ங்கியிருக்கின்ற தெருக்களிலோடி மேலிட்டி இரதங்கள்- யானைகள்-குதிகைகளிருக்கின்ற- சாலைகள்-கூடங்கள்-கொ ட்டாரங்களி னிடங்களிற்புகுந்து வாரிக்கொண்டு பூமண் டலத்திற் பாயும்நதியின் வெள்ளத்தைப்போல நகரமுற் றும்பரந்து சுழன்று கொண்டோடும்ஜலமிசூதியானதுவி சாலமாய் நீண்டிருக்குந் தெருக்களி னிருபாரிசங்களினு ம் நவரத்தினமயமாய்ச் சித்திரவிசித்திரங்கள்பெருத்திரு க்கும் உப்பரிகைகள் மாடமாளிகைகள் மண்டபங்கள்கூ டங்கள்கோபுரங்கள் முதலாகக் கடைகாலுடன்பெயர்த்து க்கொண்டு ஆழந்திராநின்ற சமுத்திரத்திற் பெருகியது, அந்தவேளையில் அடியருக்கெளியனுகிய சிவசுப்பிரமணி யதேவர் விடுத்த தூதனுகியவீரவாகுதேவர்கொண்டகோ லத்தின் பெருமிதத்தைக்கண்ட அந்நகரவாசிகள் கரங்க ளைப் பிசைந்துகொண்டு அம்மம்ம இதென்ன விபரீதமா கவிருக்கின்றது இதுபரியந்தம் இத்தகைய உற்பாதங்கள் விளைந்ததையுறியோம் ஏதோமோசத்திற்கிடமாகக்காணு கின்றதென நடுநடுக்கி யினிதாமசப் படுவோமாகில் பிரா ண ஹானிவருமென்று அவ்வீதிகளிலிருந்தவர்க ளனைவ ரும் பெண்பிள்ளைகளுடன் பலநிசையினும் ஒடிப்போ யினர்.

அக்காலத்தில் அளவற்றகாவலுடன் பட்டத்தானைகளு லாவிச் கொண்டிராநின்ற சூரபதுமன் அரண்மனையைக் காவல்கொண்டிருக்கின்ற அவுணவீரர்கள் வீரவாகுதே வர் கொண்டிருக்கின்ற உருவத்தினைப்பார்த்து ஒகோ இ தோஒருபூதன் வந்தான்ஓடிவாருங்கோளென்றுகாங்களை த்தட்டிக்கூவிச் சகலரும் ஏகமாகச்சேர்ந்துஇந்தகோரரு பத்துக் கஞ்சிச்சண்டைகொடுக்காம லிருப்போமாகில் இ தைக்கண்ட மாத்திரத்தில் நமதரசன்கோபித்து நம்மனை வளாயுந் தண்டிப்பன் இதற்குச்சந்தேகமில்லை.அதற்குமு ன்னம் நம்மாந்கூடியமட்டும் ஒருநைக பார்க்கவேண்டுமெ ன் நெண்ணினவர்களாய்க் கொம்மைகள்முதலியஉறுப்பு களமைந்திராநின்றமதில்முதலியதலங்களினிடத்திற்காவ ல்கொண்டிருக்கின்ற ஐம்பதுவெள்ளம் அவுணவீரர்களு ந்தங்கள் தலைவர்களுடன் கொக்கரித்துக்கொண்டு கோப மிகுதியினால் விழிகளில்அனற்பொறிகள் சிதறத்தக்கதாக ச் சபதங்களைப்பேசிக்கொண்டு சண்டைகொடுக்கயத்தனி த்து நாலுபக்கங்களினும் வளைந்துகொண்டுஎழுவாயுதம், மழுவாயுதம், தோமரம்,பிண்டி பாலம்,முசலம்,சக்கரம், பாரித்திராநின்ற தண்டாயுதமுதலாகியபடைகளைஉதிவே கமாகச் செலுத்தி அண்டகோளையுங் கிடுகிடுனாடுங் கத் தக்கதாக ஆர்ப்பரித்துப் போராடுவதையும் அந்தஅ வுணவீரர்களுக்கும் வீரவாகுதேவர் பார்த்துச்சீறிஆ யிரகோடி கோடையிழிகள் ஏககாலத்தில் ஒலித்ததைப் போலப் பாரித்திராநின்ற தமதுபுசங்களைத்தட்டிசுருங்க நாதஞ்செய்தனர், அவ்வொலியானது செவிகளிற்பட்டவு டன் அதிகவீரர்ப்புடன் சண்டைகொடுத்திருந்த அவுண ப்படைகளனைத்தும் மனங்கலங்கி யறிவழிந்துமேககச்ச னையைக்கேட்ட சிறுபட்சிகளைப்போலக்கைகால்களுதறத் தக்கதாகப்பயந்து உடனேதயிரியங்கொண்டவர்களாய் இ ருளைப்போலக்கறுத்துப்பாரித்திராநின்றதேகங்களைப் ப டைத்த சேனைவீரர்கள் திரண்டுஅஸ்திர சஸ்திரவிதங்க ளைச் சொனாமாரியைப்போலக் கரவேகமாகச் செலுத்திய காலத்தில் அப்படைகளனைத்தும் அனலையிறைத்துப் பு கைந்துகொண்டு வேகமாகவந்து வீரவாகுதேவர் சரீரமு ற்றுந் தைத்துப் பலவிழுதுகள் தொங்கிற்கும்ஆலமரத் துக்கொப்பாக உதிரம்பெருகத் தொங்கியிருக்கும்போது வீரவாகுவுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்து வடவாமுகாக் கினியைப்போலக் கொதித்துச்சுத்த வீரர்மீதல்லது வீர வானையெடெனென உருத்துத்திருப்பாற்கடலைக்கடைந்த மந்தரகிரிக்குச் சமதையாகப் பாரித்திராநின்ற திருவடிக ளைக்கொண்டு தம்மைச்சூழ்ந்திருக்கின்றசதுரங்கச்சேனை களையுஞ் சின்னபின்னப்படக் கொல்லவேண்டு து சிலனாயு தைத்துருட்டியும் சிலனைப் பூமியிற்றேய்த்தும் சிலனைக் குடல்சரிய மிதித்தும் சிலனைப்பஞ்சைப்போலச் சதைத் தும் சிலனைப்பூமிக்குள்ளடங்கத்தாக்கியும் சிலனைத்திசா திசைகளிலெற்றியும் சிலனைச் சமுத்திரங்களில் வீசியும் சிலனை வானவெல்லையிற் கடாவியும்சிலனை மூளைகளித றஉதைத்தும் சிலனைக்கரங்கள்தோள்கள் முதுகுகளதுறு ங்கச்சாடியும் இவ்விதமாகக்கால்களைச் சக்கிராகாரமாகச் சுழற்றிச் சுழற்றிச் சின்னபின்னப்பட மாய்த்துங் கோபந் தணிபாமல் கரங்களைநீட்டிச்சிலனைப்பற்றிக் கழுத்துகளை யொடித்தும் சிலர்மாந்பைக்கிழித்தும் சிலனைப் பிளந்தெ றித்தும் சிலனைப் பதைக்கப்பதைக்கத் தோலையுறித்து வீ சியும் சிலனைப்பிசைந்தும் சிலனைக்கசக்கியுதியும் சிலர்மு

க்கைக் காதைக்கிள்ளியும் சிலர்வாயைப்பிளந்தும் சிலாவி ழிகளைக்கெல்லியும்சிலர்சிரங்களிற்கோடையிழையைப்போ லக்குத்தியும் சிலனாவாரி அண்டகோளையைக்கப்பறத்திற் செல்லவீசியும் சிலனைப்பல்லுதிரமோதியும் சிலனைப் பு சங்களினற்றாக்கித்தள்ளியும் சிலனைச்சேர்ந்து கரும்பை ப்போல முறுக்கி உதிரம்பெருகவீசியும் சிலனைக்கால்த லையை வட்டாகாரமாகச் சேர்த்துச் சக்கரங்களைப்போலு ருட்டியும் சிலனைஅம்மனையாடியும்சிலனைப்பந்தையொ ப்பவெறிந்தும் சிலனைச் சின்னபின்னமாகக் கிழித்தும் சி லர்மாந்புகளெந்ருவிட் டுதிரம்பெருகக்குத்தியும் சிலனை க்கரங்களை முறித்தும் சிலனைத்துவைத்தும் இவ்விதமாக வீரவாகுதேவர் ஒருருவாகவும் பலதோற்றங்களைக்கொ ண்டும் அவுணவீரரைத்தொடர்ந்துதொடர்ந்து பிரசண் டவாயுவைப்போல உதறிக்கொண்டு சூறாவளியைநிகர்த் துவளீந்து வளைந்து ஒருவரையும் அப்புறம் இப்புறம் போகவொட்டாமல் குதித்துக்குதித்துக் கடலைக்கலக்கியம த்துக்கொப்பாக அலைத்து ஒருவர்தப்பாமல் ஐம்பதுவெ ள்ளம் சேனாசமுத்திரங்கனையும் வீரன்கொன்ற காலத்தி ற்பெருகிய உதிரவெள்ளமானது மீறிவிசாலமாய் நீண்டி ருக்கின்ற வீதிகளிலேறைச்சலிட்டோடும்போது மயிலின ங்கள் மாடப்புறாக்கள் அன்னங்கள்கிளிகள் வாசஞ்செய்யு ம்நவரத்தனமயமாய் வானத்தை யளாவிற்கின்ற உப்பரி கைகள் மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்கள் இவற்றின்மீ துஉணவினிடத்திச்சைகொண்டுவந்து சேர்ந்தினைச்சலிட் டிருந்த பருந்துகழுது காக்கைகள்அந்தவெள்ளத்திற் படி ந்துகளித்து நினங்கனையுண்டிலாவவும் பூதபைசாசங்கள் காளிக்கூட்டங்கள் நாய்கள் உதிரமாமச்சங்களைத் திருத்தி யாகத்தின்று வெறிகொண்டு கூத்தாடவும் பற்பலகவந்த ங்கள் நாடகளைப்போல ரணக்களமெங்குங் கூத்தாடவும் இன்னமும்புதியவிருந்துக் கேதுவிருக்கின்றதென்று பற வைகள் பந்தலிட்டிலாவவும் இவ்விதமாகமானினங்கள்கூ ட்டமாக நெருங்கியிருப்பதின் மத்தியிற் சிங்கமானதுபா ய்ந்தமாத்நிரத்தில் அவைகளழிந்து மங்குவதைப்போலச் சூரபதுமன் வீற்றிருக்கின்றஅரண்மனையைக் காவல்கொ ண்டிருந்த ஐம்பதுவெள்ளம் சேனைகளையும்தமது கோ பாக்கினிக்கியாகக் கொடுத்துச்சிரங்கள் கரங்கள் துடை கள் புசங்கள் மாந்புகபோலம் இவைகள்கண்டிக்கப்பட்டு மச்சராசிகளைப்போல உதிரவாரியில் மிதத்தும் அழுந்தி யும் போகவும் யானைக்குதிரைகள் கால்வேறுதலைவேறு மற்றஉறுப்புகள் வேறாகக்குவியவும்தேர்கள்அச்சமச்சு கு த்துக்கால் கொடுக்கை முதலியவைகளனைத்தும் பின்னப் பட்டிறைந்து நினச்சேற்றி லழுந்தவும்,இவ்விதமாகக்கு லாலன் சக்கரத்தையும் சுழற்காற்றையும்நிகர்த்துமாறிமா றிக் கரங்களினாலும் பாதங்களினாலும் அவ்வளவுஅவுண வீரனாயுங்கணப்போதின்கொன்றனர்,சவுனகாதிரிஷிகளே பருவதராசபுத்திரியாகியபார்ப்பதியார் திருவடிகளிற்நரி த்திருந்த பாதசரங்களிற்கிண்கிணிகளாகச் சத்தித்திருந்த நவமணிகளிலுதித்தகன்னியர்களில் மூத்தவராகியமாணி க்கவல்லியினது தவப்பேற்றினாலுதித்திராநின்ற ஜயசாலி யாகிய வீரவாகுதேவர் கோபங்கொண்டு சாடிய வினோத ங்களை யென்சொல்வேன் இவ்விதமாகமாண்ட அவுணவீ ரர் சரீரங்களிலிராநின்ற இரத்தம்சுக்கிலம்-மூளை- தசை- எலும்பு-நரம்புதோலெனச்சொல்லாநின்றஎழுவைகத்தா துக்களின் பேதங்கள் தோற்றமல் ஏகமாய்க்கதம்பக்குழ

ம்பைப்போலச் சதைத்துக்கிடத்திய தெப்படிக்கிருந்ததெனில், பொன்-வெள்ளி-பித்தளை-செம்பு- இரும்பென்னும் பஞ்சலோகங்களையுஞ்சேர்த்து உருக்கியகாலத்திற் பிரிவின்றிக்கலந்து காட்டுவனையொத்தது அக்காலத்திலுந் தசை யுடையின்பெருமைகளை எத்தகையராலும் கணித்துச் சொல்லக் குமோ இவ்வாறு வெற்றிகொண்டு வீரவாகு தேவர்மேல்நடத்திய சரித்திரங்களை யுங்கேட்பிவென்று சூதபுராணிகர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

ந க ர ழி ப ட ல ம்.

ஆசுறுமவுணவெள்ளமைம்பதுமுடித்தோனெஞ்ஞா றேசனையாவையான்றேயொராயிரமும்போகித் தேசுறுமேருவென்னச்சிகரமோரிலக்கஞ்சூடி வீசுபொன்சுடரின்னவேரமொன்றங்கட்கண்டான்.

ஓ? சவுனகாதிரிவினகளை! மேற்குறித்தவிதமாய் புஜ்பல பராக்கிரமசாலிகளாகிய ஐந்துறுவெள்ளம் காவலனாகத் தகையருங்கொண்டாடித் துதிக்கும் படிக்குக் கோலாகலமாகச் சின்னப்பின்னப்பட்டக்கலக்கிவாட்டியபின்பு சண்டை முகத்திலொருவனாயும் காணாதபடியால் வீரவாகுதேவர் காலாந்தகளைப்போலக் கொக்கரித்துபாரித்த புசங்களைத் தட்டிக்கொண்டு ஐந்துறுயோசனை விஸ்திரணமும் ஆயிரம்யோசனைஉன்னதமும்பெற்றதாய் அபரஞ்சியினும்சோடித்து நவரத்தினமயமாக விளங்கும்ஆயிரங்கலசங்கையுந்தாங்கிப் பார்த்தவர்கள் விழிகளைகிரகிக்கவல்ல சித்திரப் பிரதமைகள் பெருத்துப் பொற்றகடுகள்பரப்பியபலநிலைகளைக் கொண்டோங்கி நார்புறங்களினும் இருளைப்போக்கிச் சொலித்துக்கொண்டு சூரியனையொப்பவிளங்கிஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும்அதிபனுகவிருக்கின்றசூரபதுமன் அரண்மனைமுகப்பில் மகம்மேருவினும் பாரித்து நிமின்ற கோபுரத்தைக்கண்டு அதிசிக்கிரத்திற்றுவியஅதனைப்பறித்துச் செண்டையொப்பக் கரத்திற்கொண்டு பாதகங்களுக்கு கிருப்பிடமாக விருக்கின்ற கொடியமனதைப்பெற்ற சூரபதுமன் நன்மார்க்கங்கையுறித்துக் கொடுங்கோல்செலுத்தி வீற்றிருந்தரசுசெலுத்தும் நவரத்தினமயமாகிய சபாமண்டபமானது துறுங்கிஅதப்பிடம்படிக்குற்றித்து வீசிச்சிருங்க நாதஞ்செய்தனர், அக்காலத்தின்ப் பலசிறப்புக்களமைந்த அக்கோபுரமானது குலாலன் சக்கரத்தைப் போலக் கிறுகிறெனச் சுழன்றுகொண்டபோய் இராசாதிராசனாகிய சூரன் கொலுவிற்கும்குமண்டபத்தின்மீது மேருமுதல்யகுலகிரிகள்கோபித்துவருவனையொப்பக் காட்டிக் கோடையிடியினும் அதிகஞ்சையெழச்சூரன் ஆர்ப்பரித்த சத்தமானது அத்தலத்திலிருக்கின்ற மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர் முதலானவர்கள்செவிகளில் விழுவதன்முன்னம் ஆஸ்தான மண்டபத்தின்மேற்பேரொலையக்காட்டி விழுந்தது நவரத்தினமயமாகிய ஆபரணங்களைப் பூண்டிருக்கின்ற சூரபதுமன் செய்த தவமுயற்சியினால் அவனுமிள்ளைகளும் பிரமனுமற்றதேவர்களுமிருக்கு மிடங்களன்றியில் மற்றசபையின் மேற்பரப்பினைத் துன்புபட்டிடிந்து நார்புறங்களினுந்தாங்கியிருந்த சித்திரச்சுவர்கள் பொடிப்பொடியாயுதிர்ந்துநாசமாகுவதாக பாலசப்பிரமணியதேவர் விடுத்த தூதன்நிமிசின்

ற காட்சி எப்படிக்கிருந்ததெனில், சர்வசங்கரகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களை யழித்துஅண்டமுக்கட்டையுடுருவியுலாவிய ஓங்காரப்பொருளாய்தேவாதிதேவனும் விளங்குகின்ற சிவபிராணைப்போலக் காட்டியது.

இவைபன்றியும்பவளத்தையொத்தகால்களையும்சிவந்தமூக்கையும் அழகியசிறகுகளையும்படைத்தஅன்னப்பட்சிகள்குயிற்சுட்டங்கள் பசிய சிறகைவாய்ந்தமயிலாநியபட்சிகள்நெருங்கிச் செவிகளுக்கினிமையாக ஒலித்திராநின்றதோப்பினிடத்திற் கோடையிடியானது உருத்துவிழுமாயின் அதிலடங்கிய பட்சிகள்அங்குமிங்குமா யுலாவியலைகின்றதையொப்ப வீரன்வீசிய கோபுரநிலைகளிற் காவல் கொண்டிருந்த அவுணவீரர்கள்கீழ்மேலாக வருண்டுதலைகள் பிளந்தும்கால்களொடிந்தும் கரங்கள் முறிந்தும்தேகம்நெக்குவிட்டுச் சிதைந்தும் பம்பரங்களைப்போலச்சுழன்றும் புரண்டும் ஒருவருடனொருவர் முட்டிக்கொண்டுங் கட்டிக்கொண்டும் குப்புறவிழுந்தும்வாய்சிதைத்துபற்களுதிர்ந்தும் இவ்விதங்களாக அலைச்சம்பட்டுஇதென்னவிபரீதம் விளைந்ததென்று திகிப்பட்டு இப்படிக்கார் செய்தனொன்றுதிலர்கோபித்து அத்தட்டிக்கொண்டோடியும்,வயிரங்களைப்பேசியும், அல்லோல கல்லோலப்படத் தக்கதாக அக்கோபுர மானது சபாமண்டபத்தின் மீது விழுந்த மாத்திரத்தில் மரகதங்களினும் சோடித்து விளங்கும்மேற்பரப்பினைத்தும் இடிந்தும் பொன்மயமாகவிராநின்ற உட்சுவர்கள் துகள்பட்டும் வயிரங்களினும் செய்தமைத்திருந்த உத்திரங்களப்பின்னப்பட்டும் பலளத்தினும்சேர்த்த போரிகைகள் சின்னப்பின்னமாயுறிந்தும் சிரோரத்தினங்களினு லெழுப்பியிராநின்ற தூண்வரிசைகள் துறுங்கியும் இவ்விதங்களாகச் சகலவளப்பங்களைக்கொண்டு ஸ்ரீமகாலட்சுமி வீற்றிருக்கத்தக்க சிறப்பினைவாய்ந்திருந்த ஆஸ்தானமண்டபமானது உருத்தோற்றமல் தும்சப்பட்டுப் பார்க்கப் பயங்கரமாய் அழிந்தகாலத்தில் அச்சபையில் வீற்றிருந்த சூரபதுமனைச் சூழ்ந்திருந்த பரிசனங்களிற் சிலர் திகைத்தோடவும் சிலர்காயப்பட்டு வாடவும் சிலர் துறுங்கிச் செத்தும் சிலர் கைகால்களொடிந்து பெண்பிள்ளைகளை வினைந்துவாடவும் சிலரிதென்ன அனர்த்தமாக விருக்கின்றது இராசபரமேஸ்வரன்வீற்றிருக்கின்ற சபையானது இடிப்பட்டபடியால் இவ்வரசாட்சிக்கென்னமோ கெடுதிநேரும்போற் காணுதென்றுபேசிக்கொள்ளவும், சிலர்ஆயுசுபரியந்தம் வாழ்ந்தவனுக் கெட்டவனுமில்லையென்று வழங்கிக்கொள்ளுவது நிச்சயமாக விருக்கின்றது அல்லாவிடில் இத்தகைய துர்ச்சகுனம்நேரவேண்டியதென்னவென்று வசனிக்கவும், சிலர்நமதுசக் கிரவர்த்தியானவர் பரமசிவகடாட்சத்தினால் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் நூற்றெட்டுபுகங்கள் எதிரின்றி அரசுசெய்துவரப்பெற்ற காலமுடிவாயிற்றேவெனத் துக்கிக்கவும், சிலர்பிரமன் விஷ்ணுமுதலானதேவர்களையடக்கித் தன்கட்டளையின்படிக்கு நடந்துகொள்ளப் பணித்திராநின்ற விஜயனாகிய நமநிறைவனையும் இத்தலத்தில் நெருங்கியிருக்கின்ற புசுபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய சூரர்களையும்வவளவும்தியாமல் தனியனாகவந்த ஒருவன்இப்படிக்கு நவரத்தினமயமாக விளங்கியிருந்த இந்தமண்டபத்தைத் துகளாக்குவனாயில் இனி நமதரசன் ஆனைஆக்கினைகளென்ன செல்லப்போகின்றன செல்வநிலையாமையென்பது திஷ்டாந்தமாகக் காணவருகின்றதென்றுவாடவும்

சிலர்சிலகுமாரனாகிய பாலசுப்பிரமணியன் அளவற்றபூத
ப்படைகளுடன் தேவர்கள் போற்றிவரத் திருக்கயிலாயத்
தைக்கடந்து இராட்சதர்முதலிய நம்மவர்கள் குலநாசஞ்
செய்ய பூமியில்வருகின்றனானெனக் கேள்விப்பட்டனம், அ
வனால் இப்பட்டணமும் நாமும் என்னபாடுபட விருக்கி
ன்றதோ தெரியவில்லையென்று வருந்திப்பெருமூச்செறி
யவும், இவ்விதங்களாகச் சபாமண்டபத்திலிருந்தவர்கள
னைவரும் வசனித்துக்கொள்ளுமுன்னிலையில் மந்திரிபிர
தானிகள் சேனைத்தலைவர்களாகிய வீரர்கள் தாங்கள்தரி
த்திருந்த மகுடங்களுடைந்துத் தலைகள்பிளந்தும் கரங்க
ளொடிந்தும் கால்கள்முறிந்தும் புயங்கள்சரிந்தும் தேசம்
நசுங்கியும் மண்டைபிளந்து மூளைசிதறியும் வயிறுகிழிந்
தும் குடங்களறுந்தும் மேற்பரப்புவிழும் ததிலகப்பட்டு
க்கொண்டு வெளிவரக்கூடாமையால் பதைபதைத்துவரு
ந்தியும், குப்புறவிழும்தும், ஒருவருடனொருவ ரிடிபுண்
டும், வீரங்களைப்பேசியெழுந்தும் இப்படிக்குப்பிரமுக
ராயிருப்பவரும் கலங்கி வாடத்தக்கதாக சபைமுற்றும்
துறுங்கி யிறைந்தபோது பொற்றுக்களெழுந்து திசைகளி
ற்பரவிச் செவ்வானத்தைப்போல விளங்கவும், சமுத்திர
த்தைத்தூர்க்கவும், பூமண்டலமுற்றும்பெருகிப் பொன்
னலகமாக்கவும், இவ்விதஉற்பாதங்கள்நேருகின்றதருண
த்திற் சபாமண்டபத்திலிருந்த சகலரும் முற்குறித்தபடி
க்குச் சின்னபின்னப்பட்டுமாண்டும், ஓடியும், பதுங்கியு
ம், தியங்கியும்வாடுவதைப் பரமசிவகடாட்சவீட்சண்ணி
யத்தினுற்பெற்ற பலவளங்களை யனுபவித்திருந்தமமதை
யினால் அவனாமதியாகிசுழந்து அதற்குரியதண்டனையை
ப்பெற்ற தக்கனைப்போலக் கர்வங்கொண்டு மதயானையை
நிகர்த்துச் சிங்காதனத்தில்வீற்றிருக்கின்ற சூரபதுமன்
கண்டு வீரவாகுதேவர்விசுவரூபத்தைக்கொண்டுசபையை
க்கலக்கியதறிந்து சருவசங்காரகாலத்திற்சராசரப்பிரபஞ்
சங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்யவல்லவடவாமுகாக்கினி
யைப்போலக்கோடித்து விழிகளில் அக்கினிப்பொறிகள்
சிதறவும், மீசைசுாடிக்கவும்முகத்தில்வியர்த்துப் புருவம்
நெற்றியிலேறவும், சுவாசம் விடந்தோறும் கருமானுலை
யிற்பெருகும் தீயைப்போலஅனலும் புகையும்வீசவும்
கோடையிடிமையப்போலக்கர்ச்சித்துத் தன்னருகிலிருக்கி
ன்ற ஐந்தாறுசிரங்களும், ஆயிரங்கரங்களும், பிறைகளை
யொத்தகோணத்தந்தங்களையும், செவ்வானத்தைநிகர்த்த
சிவந்த சிகையையும், கொவ்வைக்களியைப்போலச் சிவந்
துசமுறும் விழிகளையும், சண்டைகிடையாமல்வாடி யிரு
க்கின்றவலியபுசங்களையும், இரக்கமற்றமனதையும் பெற்
றிருக்கின்ற வெற்றியாளராகிய அஷ்ணவீரர் ஆயிரவனா
ப்பார்த்து பேரிடியுமஞ்சத்தக்கதாகக் குமுறிக்கொண்டு
இதனைக்கட்டினையிடுவதாயினான். வானத்தையளாவி நவ
ரத்தினமயமாய் நமதுஆசாரவாயிலின் முகப்பிலிருந்த
கோபுரத்தை பாலசுப்பிரமணியன்விடுத்த தூதன்பறித்
தெறிய வெகுதூரமாய் அரசசெலுத்திவரும் இந்தச்சபா
மண்டபத்தின்மேல்விழந்து நாமும்மற்ற நமதுபிள்ளை
களிருக்கின்ற சிலவிடங்கள் தவிரபற்றவையெல்லாமிடிந்து
விழந்து துகள்பட்டது கண்டங்களோ! ஆயிரத்தெட்ட
ண்டங்கலையும்வென்ற சூரனாகிய நமக்கு இதைவிடவே
றேபழியுளவேண்டுமோ! பிரமன் விஷ்ணுமுதலியதேவ
ர்களையெவ்வகொண்டிருந்த கீர்த்திப்பிரதாபத்துக்குஇழி
வுகேர்த்தது. பலஹீனராகிய தேவப்பயல்க ளினியென்

னைமதிப்பரோ! அப்படிக்கிருந்தபோதினும் தூதாகவந்த
வன் என்னகொடுமைகளைச்செய்யினுங்கொல்வது தீராத
பழிக்கிடமாகும் மேலும் என்னொத்த சக்கிரவர்த்திக்கு
கும்ன்று ஒருகாலம்வல்லியில்மிகுத்த தீரனாகவிறந்து அ
வனைவென்றபோதினும் நம்மையொத்தசூரனுக்குத் தா
ழ்வல்லது புகழாகவிருக்கமாட்டாது. ஆதலால் வீரர்க
ளே, நீங்கள்வினாவிற்போய் உங்கள்சுதரங்கசேனைகளு
டனும் அவனைவளைத்துக்கொண்டு தந்திரஉபாயங்களின
லாவது சண்டைகொடுத்து வென்றாவது அல்லதுமாயை
யின்முயற்சியினாலாவது அவனுக்குக் காயமுண்டாகா
மலும் பிராணனுக் கிடையுறுநேராமலும்கைப்பிடியாகவ
சப்படுத்திக் கட்டிக்கொண்டிவந்து நமதுமுன்னம் விடக்
கடவீர்கள் அவன்நம்மைமதியாமற்பேசியும் இவ்வகைக்
கெடுதிகளைச்செய்ததற்குத்தக்கதாக-மூக்கு-காது-முதலா
கிய அவையவாதிகளைக்கொய்து பின்னப்படுத்தித்தேவர்
களுடன் அரியகாவலிற்படுத்திப்பின்பு என்கோபந்தணி
வேனென்று சொன்னமாத்நிரத்தில் எமதிறைவனே? கி
ருபையுற்று அடியோங்கள் விண்ணப்பத்தைக்கேட்டரு
ள்க.

தேவரீர்மேற்பகைத்து வருகின்ற பகைவன்விடுத்ததூ
தனைவன் தம்மைமதியாமல்கீழ்ந்துபேசியபோதேஅவ
னைப்பற்றிக் கசக்கிப்பிழிந்து உதிரத்தைக்கோபக்கனலா
றும்படிக்குக்குடித்துப் பிராணனையமலோகத்துக்கனுப்
பரினைந்தோமாயினுந் தேவரீர்கட்டளைக்கடங்கிமனம்வெ
ந்துகொண்டு இதுவனாயிற் பொறுத்திருந்தனம், உமது
திருவுளம் இப்படிக்கிருக்குமாகில் இதோகட்டளையின்ப
டிக்கு நீமைப்போதில்அவனைப்பற்றிக்கட்டிவரக்கடவோ
ம் விடைதரவேண்டுமெனப் போற்றுக்கின்றவர்களுமீது வ
டவையைப்போலக்கொதிக்கும் மனதையுடைய சூரபது
மன்பட்சத்தோடு நீங்கள்சீக்கிரத்தில்நடந்து தூதனைப்பி
டித்து வாருங்கொள்ளென்று திருவாய்மலர்ந்தமாத்நிரத்தி
ல் அவர்கள் சூரனைப்பணிந்து சபையைவிட்டு வெளிவர்
து மனமானதுபுழுங்கி வேகத்தக்கதாகத் தங்கள் அரண்
மனைகளிற்போய் வயிரக்கவசத்தைப்பூண்டு விரல்கோ
தைகளைத்தரித்து கொடியபாணங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற
புட்டில்களை முதுகிலிதுக்கிப்பாரித்த விற்களைக்கரங்களி
ற்கொண்டு வெற்றிமாலேதரித்து பொன்வண்டில் அச்சுந
வரத்தினமயமாகிய கொடுங்கை வயிரக்குத்துக்கால் கொ
டிஞ்சுடைமுதலிய சிங்காரங்களைக்கொண்டுபெருவதாதிருதி
யாகவிளங்குந் தேர்களிலேறிக்கொண்டு சேனாசமுத்திர
மானது ஊழிகாலத்தெழும் சத்தசாகரங்களைப்போலச்சி
ருங்கநாதம் அட்டகாசமுதலிய ஆரவாரங்களைச் செய்து
கொண்டுநடக்கவும், ரணபேரி ஜயபேரிவெற்றிச்சங்கமா
தியாகிய பொற்பறைகள் திசைகளதிர முழங்கிவர உயுத்
தஞ்செய்ய வேண்டுமென்கிற வீராவேசங்களுடன் வேக
மாய்வருகின்றனர், சவுனகாதிநிஷிகளே! இவைநீர்க்கவிசு
வரூபங்கொண்டு மயேந்திரபுரியையழிக்கயத்தனித்திருக்
கின்ற வீரவாகுதேவர் செய்கைகளைச்சொல்லக் கேட்பீ
ராக.

சொர்னமயமாய் நவரத்தினகாந்திகளைவீசி மேருவை
யொப்பப்பாரித்து வானத்தைபளாவகின்ற கோபுரத்தை
வேருடன்பறித்தெறிந்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கதி
பனய்ச் சகலாயும்வென்று ஜயசாலையாகவிருக்கின்ற சூ
ரபதுமன்வீற்றிருந்தரசசெலுத்தும் சபாமண்டபத்தை

அல்லோலகல்லோலப்படத் துகளாக்கியபின்பு அவுணரா சன் வாசஞ்செய்யும் பட்டணத்தின்சிறப்புக்களையும் செல்வப்பெருக்கையும் அதப்படுத்தி அவுணவீரர்வாசமாயி சாநின்ற நவரத்தினமயமாய் வானத்தையளாவவோங்கிப் பலசித்திரங்களைப் பெற்றிருக்கின்றமாடமாகைகள் உப் பரிகைகூடமுதலியவைகளைத் தையும் இந்தநிலிஷத்தி ன் சின்னபின்னப்பட அதப்படுத்தி யழிப்பேனென்றுபே ரறிவாளனாகிய வீரவாகுதேவர் நிதானித்து வடவாமுகா க்கினியைப்போலச் சிறிப்பாய்ந்து-மான்-கடமை - கரடி- முதலியமிருங்ககள் வாசமாயிருக்கின்ற சோலைகள்-அன் னம்-மயில்-குயில்-புறவாதியாகிய பட்சிகள்களித்திருக்கி ன்றதோப்புகள் உத்தியாவனவனங்கள் நவரத்தினமயமாக விளங்குகின்ற செய்குன்றங்கள் மேடைகள் மாடங்கள்இ த்தகைய பொருள்களைத்தையும் வேருடன்பறித்து அ ஷ்டதிக்குகளில்விசியும், விசாலமாய்அபரஞ்சியிறச்சோ டித்துச் சிரோரத்தினமயமாய் முத்துமலைகள் புஷ்பசர ங்கள் தாக்கிச் சித்திரப்பிரதமைகள் கொடிகள்முதலிய சி ங்காரங்களைக்கொண்டு மத்தியானசூரியன்போலச்சொ லித்திராநின்ற சித்திரக்கூடங்களை வாரியெடுத்துச்சக்கர த்துக்கொப்பாகச் சுழற்றி யிராஜவீதிகளிலெறிந்தும் சந் திரகாந்தத்தினாலும் இந்திரநீலத்தினாலும் பனிங்கினாலும் அமைத்திருக்கின்ற மேல்நிலைகள் திண்ணைகள்முதல் யவற்றைப் பாதங்களினாலுதைத்து விசாலமாய் நீண்டிரு க்கும் வீதிகளில்நடக்க விடமில்லாமல் தள்ளியும் வயிர த்தூண்களிலிறுத்தி மரகதக்கொடுங்கைதாக்கிப் பலளஉ த்திரங்கள் பரப்பியிராநின்ற அளவற்றமண்டபங்களை யு தைத்துப் பெட்டியைத்திறந்து அதிலுள்ளபூண்கள் திர வியங்களாதிய பண்டங்களைத் தலைகீழாகக் கொட்டியதை ப்போலக் கலகலென்று அங்காடிவீதிகள்முதலியவிடங்க ளில்லுவித்துவிழும்படியாகத் தள்ளியும் செந்தாமராமல ரிலமர்ந்த ஸ்ரீமகாலட்சுமியைமார்பிற்கொண்டிருக்கும்ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவை யணையும்பொருட்டு ஸ்ரீபூமிதேவியான வள் கடகங்கணங்களணிந்தகரத்தை நீட்டியதைப்போ ல வானத்தையளாவதற்கும் பொற்கோபுரங்கள் அளவற் றதைப் பறித்தெடுத்துச் சுற்றிலும் நவரத்தினமயமாகத் தோற்றநின்ற மேடைமெத்தைகளின்பேரிலெறிந்து துக ள்படச்செய்தும் அவுணவீரர்கள் தம்பதிசமேதராய்ச் சு ற்றத்தாருடன்கூடி வேதவிதிப்படிக்கு முத்தியும்ஒங்கி விளங்க நெய்சமித்துகளையிறைத்துவேள்விகளைச்செய்து வரும் ஓமசாலைகளைப்பெயர்த்துப் பட்டணமுற்றினும் பற்றி பெரியத்தக்கதாகவிசியும் வேதாகமங்களையோதும் பள்ளிக்கூடங்கள் அவுணவீரர் தங்கள்தோழருடன் உல் லாசமாய் சொற்கட்டான் சோழிசதுரங்கம்முதலிய விளை யாடிக்கொண்டிருக்கும் பகடசாலைகள் வான்-வேல்-மல்ல யுத்தம்-விலமுதலிய ஆயுதவித்தைகளைக் கற்குங்கூடங்க ள் அந்திப்போதில் விலாசமாகப் பலரும்வீற்றிருந்துவச னித்துப் பொழுதுபோக்குஞ் சந்திரகாந்தத்திண்ணைகள் பரதநாட்டியங்களை அப்பியாசிக்கின்றவிசாலமாகியசாலை கள் இவற்றையிடித்து நிரவியும் பலபட்சிகள்நெருங்கித் தொனித்திருக்கும் சாலைகள்-சோலைகள்-மல்லிகை - இரு வாட்சி-சண்பகம்-பாரிசாதமுதலிய சிறந்தபுஷ்பங்களபெ ருத்துத்தேன்களையிறைத்து வண்டிகள் தொனித்திருக்கு ம்பூங்காவுகள் தாமரை அல்லியாதியபுஷ்பங்கள் மலர்ந்திருக்குந் தடாகங்கள் அன்னங்கள்முதலிய பட்சிகள்நிறை

ந்திருக்கும்சித்திரக்குளங்கள்-ஏரிகள்-மடுக்கள்-இவற்றின் உருத்தோற்றமும் பாதங்களிறைக்கலக்கித்தேய்த்துப் பூ மியுடன் சமன்பட்டுக்காட்ட அதப்படுத்தியும் பொன்னு ருளைகள் அச்சநவரத்தினமயமாகிய மச்ச-குத்துக்கால்- கொடுங்கைமுதலிய சின்னங்களைப்பெற்றுப் பர்வதாகிரு தியாகவிறுக்கின்ற தேர்கள்விடும் கொட்டாரங்கள் மும்ம தங்கனையும்பெருகிப் பாகனைச்சிறிக் கட்டுத்தறியைமுறிக் கும் வீரம்பெற்றயானைகளைப் பந்திக்குங்கூடங்கள் தத்தி த்தாவிரடக்கும் வேகமுள்ள உத்தமஅசுவங்கள்வரிசைவ ரிசைபாகக் கட்டியிருக்கும் சாலைகள் அளவிறந்த சூரரா கிபசேனை வெள்ளங்களிருக்கின்றவிடுதிகள்இவைகளைத் தையும் வாரிவாரி யலறிக்கொண்டு போம்படிக்கும் சின் னபின்னப்பட்டு மாளும்படிக்குத் திசாதிசைகளில்விசியு ம் பாதலவரையிலாழ்ந்து அண்டமுகட்டைத்தாவிபருந் துச் சக்கிரவாளகிரியைப்போலப் பொன்மயமாய்இரத்தி னங்களிறைச்சோடித்த கொத்தளங்களைப்பெற்றுச் சத்து ருக்கள்முதலாகக்கொண்டும் துழையவொட்டாமற் பலசூ த்திரங்கள் படைகள்கருவிகள் பொருந்திவிளங்கும் ஏழு வகைமதில்களையும்வீரகண்டையணிந்த பாதங்களைக்கொ ண்டுதைத்துப் பெரும்புறக்கடலைப்போல விசாலமாய்ஆ ழ்ந்திருக்கும் அகழிகளின் மள்ளித்தார்த்தம் இவ்விதமா க ஜயலட்சுமிவாசஞ்செய்திருக்கும் வலியபுசங்களையுடைய வீரவாகுதேவர் சிலசேங்கி ஆயிரத்தெட்டண்டங்களு க்கும் அதிபனுய்க் கொடுங்கோல்செலுத்திவரும்சூரபது மன் வீற்றிருக்கத்தக்க சிறப்புக்களையாய்ந்த வீரமாமயேந் திரபுரிபிலடங்கிய பலவளங்களும் சின்னபின்னப்பட பி ரசண்டமாருதத்தைப்போலச் சுழன்றுசுழன்று நாசஞ் செய்தகாலத்திற் றேன்றிய சிலஉவமானங்களையும் அதி சயக்காட்சியையும் வினோதங்களையும் எடுத்துக்காட்டிக் கின்றேங்கேட்பீர்களாக.

அவையாவன அண்டப்பித்திகையைச் சூழவிருக்கின் ற பெரும்புறக்கடலையொத்த அகழியில் வீரவாகுதேவ ரிடித்துத்தள்ளிய மதில்முதலானவைவிழுந்து நிறைந்த காலத்தில் அதிலடங்கியிருந்த நீரானது மேலெழுந்தோ டிப்புரசனங்களைவரையும் அலைத்து வாரிக்கொண்டோ டி நதிகளைப்போலச் சமுத்திரத்திற்பாய்ந்து மகர மச்ச ங்களுக்கு விருந்துசெய்யவும் தருமமார்க்கங்களை யழித்து த்தேவர்கள் ரிஷிகள் மாநிடர்முதலாகிய தீனையலைத் துக் கொடுங்கோல்செலுத்திவருஞ் சூரபதுமன் அரண் மனையைச்சூழ்ந்திருந்த நவரத்தினமயமாகிய கோபுரங் கள் உப்பரிகைகள் சந்திரகாந்தமேடைகள் மண்டபங்கள் முதலாகியவிதங்களை வீரன் வாரி வாரி வானத்தெறிந்த காலத்திற் சடசடத்த தொனியுடன் மேலோங்கிவினாந் து வருகின்றதை வானவெல்லையி லிருந்து வேடிக்கைபா ர்த்திருந்த தேவர்கள்கண்டு மிகவும் பயந்து இதனால் நம க்கென்ன கேடுவிளையுமோவென்னும் ஏக்கத்தினால் நடு நடுக்கிப் பயமிகுதியினால் மேலுலகங்களி லோடியொளி க்கவும் மேலும் பொன்னுலகத்தைத் தாண்டி வீறிப் போகின்ற பலவளங்களும் வானகங்களில்விழுந்து ஜ லப்பரிச மில்லாமல் மேடுசெய்யவும் கேதுவானது மறை த்ததைப்போல சூரியமண்டலத்தைமுடி உலகங்களுக் கு விளக்கமில்லாம லிருளாக்கியும் வீரவாகுவீதிய சோ லைகள் தோப்புகளில் வாசமாயிருந்த அன்னமுதலிய ப ட்சிகள் பிரமித்து வானநாடுகளிற்போய்த் தங்களினத்

தைக்காணுது கடையில் பிரமதேவன் வாகனமாகிய அம் சத்தையும், மகாவிஷ்ணுவி னார்தியாகிய கருடனையுந் கண்டு குலாவி தங்களுக்கிடத்த மனவாட்டத்தைச் சொல்லிக்களித்திருக்கவும் வீரன் வீசியமேடைகள் மாளிகைகள் வீறிகிறுகிறெனச்சுழன்று வருவதைச் சூரியபகவான்தேவைச்செலுத்தும் சாரதியாகிய அருணன்கண்டு முன்னமே கால்களிழந்திருக்கின்றனம் இதோவினாந்து இறைந்து வருகின்றபொருள்களினால் மற்ற அவையவங்களுக்கென்னபின்னம் நேரவருக்கின்றதோ வென்று வருந்தியோடவும் வீரவாகுசெலுத்திய கோபுரங்கள் சுழன்றுபோவது சிறுபிள்ளைகள் பம்பரங்களிற் கயிற்றைச்சுற்றியாட்டியதுக் கொப்பாகக் காட்டவும் வீரன்செலுத்திய கற்பகச்சோலைகள் வானத்திற் செல்லுகின்றதைப்பார்க்குமிடத்தில வெகுசாலமாய்ச் சூரன் பட்டணத்திலடங்கியிருந்தனம், இத்தினம் நல்லகாரியம் நேர்ந்ததென்றுபழியபடிக்குப் பொன்னாட்டைச்சேரப் போவதையொத்தும்வீரவாகுசெலுத்திய பலபலவஸ்துக்களும் வானத்தை மூடியகாரணத்தினம் சூரியன் தோப்போக விடமில்லாமல்சந்துகளில்துழைந்து தப்பிப்போகவும் இவையன்றியும் மேலோங்கின்ற சொன்னமேடைகள் கோபுரங்கள் உப்பரிகைகள் விஞ்சையர்-சித்தர்-கருடகாந்தருவர்-வாசஞ்செய்யும் பதங்களினும் பொன்னுலகங்கள் முற்றினும் விழுந்து அத்தலங்களிலிருந்த அரசன்மனைமுதலியவைகளைச் சிதைத்துவாட்டவும் வீறியெழுக்கின்ற நவரத்தினமயமாகிய மேடைகள் முதலாக ஒன்றுடனொன்றுதாக்கி உடைந்தெழுந்ததுகள் பரந்து சூரியகாந்தியைமழுக்கிச் சந்திரனை நிகராகக் காட்டவும் அக்காலத்தில் அவற்றிற் பதிந்திருந்த நவரத்தினங்களும் திசாதிசைகளில் விழுக்கின்ற தெப்படிக்கிருந்ததெனில், கடையுத்தெழுந்த தொல்க்கும்பிரசண்டவாயுவினமோதலினால் நிலைப்பி விழுக்கின்ற நட்சத்திரங்களைப் போலக்காட்டவும் கோபுரங்களொன்றுடனொன்று தாக்கியபோது பெருத்ததுகளானது புகையினையொத்த விளக்கவும் அதிர்ந்திருந்த மணிகளுரைப்பிப்பெருகியதிப் பொறியுங்கலந்துகாட்டுவதையொக்குமிடத்திற் கோடைகாலத்தெழும் மெகத்தினிடத்தி லுண்டாகும்மின்னல்இடிக்கூட்டத்தை யொப்பக்காட்டவும், வீரவாகுதேவர் சூரன் பட்டணத்திலிருந்த பல உறுப்புகளை வீசியகாலத்திற் பொடிப்பட்டுப் பூழியாயெங்கு முதிர்வதை நிதானிக்குமிடத்தில் பூர்வத்தில் ஒருபிராமணப் பிள்ளையின் காரணமாகத் திருக்காஞ்சிபுரத்தில் மண்மாரிபயத்ததை நிகர்த்தும் வீரவாகுதேவர் வீசிய ஆயுதச்சாலைகளிலடங்கியிருந்த கருவிகள்கிதறித் தேவர்கள் தேகங்களிற் றுக்கியபோது பெருகிய உதிரமானது இரத்தமழையைப்போல பூமண்டலமெங்கும் பொழியவும் இவையன்றியும் சூரபதமன் செய்ததவமுயற்சியினால்பலதேவர்களை யலைத்துத்தகாத ஏவல்களைக்காட்டி வருந்துகின்றனன், அவ்வாறே அவன் வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்தும்பட்டணத்திலிருந்தமேடைகள் முதலிய பலவளங்களும் தேவர்களை வளைத்துக் கொண்டு பலபின்னங்களைச்செய்து பதியையுமிழித்து ஓடியொளிக்கச்செய்தது, இவையன்றியும் வீரவாகுதேவர் வானத்தெறிந்த பளிங்குமண்டபங்கள் சதுக்கங்கள் நிலாமுற்றங்களுராய்ந்து பெருகிய தீயும்புகையும்பெருத்துப் பூமியெங்கும் அக்கினிமழையைப்போல உதிரவும்சூரியனேறி நடத்தும்தேறிக்கட்டிய பச்சைப்புரவிகளைக்காய்ந்து

கருவிறமாக்கவும், மற்றுஞ்சிலபொருள்கள் எழும்பித் தாக்கியபோது மேகங்கள் கர்ப்பங்களபிறுண்டு ஜலம் பெருகுவது எப்படிக்கிருந்ததெனில் அக்காலத்தி லுண்டாகிய வருத்தங்களைப்பொறுக்கக் கூடாமையால் விழிகளில் நீரைப்பெருக்கிவிசைப்படுவதையொத்தாக் காட்டவும் எக்காலத்தும் மாறாதகீர்த்திப்பிரதாபத்தைக்கொண்டிருக்கும் வீரவாகுதேவர்? விசுவருபங்கொண்டு வீரசிங்கம் போலவும் மதயானையைநிகர்த்தும் உலவிச் சூரபதமன்பட்டணத்திற் றங்கியபலவளங்களையும் வாரிவாரிபெறிந்த காலத்தில் அவைகளைத்தும் மேலிட்டித் தேவர்களை யலைத்து அண்டமுகட்டிற்றாக்கி மறிந்து கோடையிடிக்களைப்போல பூமியில் விழுவதைப்பார்க்குமிடத்திற் சந்திரசபாதரக் கடவுளாகிய சிவபிரான்கடாட்ச வீட்சண்ணியத்தைப்பெற்ற விசுவாமித்திரர் வதிஷ்டருக்குவிரோதமாகத் திரிசங்கு மகாராசனைச் சுவர்க்கத்துக்கனுப்பியகாலத்தில ஆசிரியனையிகழ்ந்த நீச்சனென்று தேவர்கள் கோபித்து தள்ளியபோது அவ்வரசன் தலைகீழாகத் திரும்பியதைப் போலவும்விளங்கியது.

இவ்விதமாகவீரவாகுதேவர் கோபித்தெறிந்த சூரபதமன் பட்டணவளங்களனைத்தும் வானத்தி னுமிதசாதிசையினும் பெருத்தபூவட்டத்தினும் அஷ்டதிக்குகளினும் சத்தசாகரங்களினும் நவகண்டங்களினும் சத்ததீவுகளினும் சோலைகள்தோப்புகளிலும் காடுகள்-பருவதங்கள்-நதிகள்-மடுக்கள்-ஓடைகள் மற்றுமிராரின்ற தலங்களினும்சடசடத்தொளிகளுடன் இடிக்களைப்போல விழுகின்றகாலத்தில் அத்தலங்களில் வாசஞ்செய்யும் சீவராசிகள் திடிகிட்டு இதென்ன உற்பாதமாக விருக்கின்றதென்று பயப்பிராந்திகளுடன் நியங்கியும் கரங்களற்றுஞ்சிரங்களுடைந்தும் மூளைகள்சிறியும் விழிகள்வெளிப்பட்டும்பல்லுதிர்ந்தும் மார்புபிளந்தும் கால்களொடிந்தும்துடைகள்முறிந்தும் இப்படிக்குப்பாதபாடுகளைப்பட்டிமாண்டவைகள் போக மற்றபிராணிகளோரிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கப் பட்டாமையால் அங்குமிங்குமாக அலைந்துதிரிந்தன, இப்படிக்கு அல்லோலகல்லோலப் படுங்காலத்தில் உதயகிரி தத்தளித்தும் மகம்மேருகம்பிதப்பட்டும் அஷ்டகுலாசலங்களும் சக்கிரவாளகிரியும் உடைந்து துகள்படவும் பொன்னுலகங்களிழந்து உலகங்களெங்கு முதிர்வும்அவ்வதிர்ச்சியினால் பூமிநெக்குவிட்டுக் கிடிகிடெனநடுங்கவும், சத்தசாகரங்களுந் கொதிப்பெடுத் தடங்கவும் திசையானைகள் வீரிட்டோடவும் இவ்வாறு மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்கள் பெருத்திருந்த மயேந்திரபுரியானது அதப்பட்டு வீதிகள் தோற்றம் லீடிந்துருக்குலெந்தும் கோட்டைகொம்மைகளைத்தும் துகள்பட்டு அகழியில் விழுந்தும் சகலருங்கொண்டாடவல்ல சிறப்பினைவாய்ந்த கோபுரங்கள் தெற்றிகள் சித்திரமேடைகள் முதலாகச்சின்னபின்னப்பட்டி உருத்தெரியாமல்மங்கி எண்பதினாயிரயோசனைவிஸ் திரணமுள்ள வீசமாமயேந்திரபுரிமுற்றும் ஒலென்னும் இளைச்சலுடன் பின்னப்பட்டிதுறுங்கியகாலத்தில் அவ்வீதிகளில் நவரத்தினமயமாகிய உப்பரிகைகள் மாளிகைகள் மேடைகளில் வாசமாயிருந்த அலுணவீரர்கள் பெண்டிபிள்ளைகளுடன் சிதைபட்டிமாண்டும் பின்னப்பட்டிம்தப்பித்துக்கொண்டோடியும் இப்பாடுகள் படுகின்றபோது பிரசண்டமாருத ஓசையைப்போல இளைச்சலுண்டாயிற்று. மேலும் தேவதாரம் புன்னை அகில் சந்தனமுதலிய விரு

ட்சங்கள் பெருத்திருக்கின்ற சோலைகள் கிளைகள் முறிந்து
மலேருடன் பறிந்தும் துகள்பட்டு மங்கியும் மல்லிகை ச
ண்பகம் இருவாட்சிமுதலய பரிமளமிகுத்த புஷ்பசாதி
கள் மலிந்திராநீர் பூஞ்சோலைகள் பாதங்களில் அரைப
ட்டுத் துகள்பறந்து போகவும் இப்படிக்குச் சாடும்போது
தேவர்கள் காவலிற்பட்டிருக்கின்ற சிறைச்சாலைக்குயாதொ
ருபின்னமும் நேராமல் பாதுகாத்திரட்சித்தனர்.

ஒசவுனகாதிரிஷிகளே? அந்தவீரவாகுதேவர் சாமர்த்தி
யம் என்ன சொல்லுவேன் அவர் சாடியபோது மதயானை
கள் வெறியடங்கிக் கிம்புரிக்கோடுகள் துறுங்கிமுகபடாம்
விளங்கும் மத்தகம்விண்டுமலைகளைப்போலவிழுந்தும் ஒடி
யும் அலைச்சற்படவும் பாரித்திராநீர்ந்தேர்நிறைகள் பொ
ன்மயமாகிய உருளைகள் உருண்டும் அச்சுகள் முறிந்தும் மச்
சுகள் சிதைந்தும் கொடுங்கைகள் பறந்துக்கொடிகள் குடை
கள் காற்றாடிகளைப்போல எழும்பியும் பஞ்சகல்லியாணி
களாகிய உத்தம அசுவங்கள் பொன்வண்டையங்க ளணிந்
த கால்களொடிந்தும் கழுத்துகள் தறியுண்டும் வால்களறு
ந்தும் இப்பாடுகள் படவும் அவுணவீரர்கள் திகைத்துவா
டியும் ஓடியும் விழுந்தும், எழும்பும், பெண்பிள்ளைகளை
த்தேடியும், பல பின்னங்கள் பட்டுச்செத்தும், சதைந்தும்
இப்படிக்குச் சொல்லப்படாத வருத்தங்களை யனுபவிக்க
வும் சிலர்பருவதங்களைப்பறித்துக் குடைகளைப்போலப்பி
டித்துக்கொண்டு தங்கள் மேலொன்றும் விழாமல் காத்து
க்கொள்ளவும் வீரவாகுதேவர் வீசியமாளிகைகள் விழுந்
து பிளந்திருக்கின்ற பூமிவெடிப்புகளில் கால்களகப்பட்டு
க்கொண்டு சிலர்வாடவும் அக்காலத்தில் நேர்ந்த உபாதிக்கு
க்கஞ்சி தப்பிப்பிழைத்தோடிப் பிழைக்கநின்றது பெண்
பிள்ளைகள் தாய்தந்தையர் சுற்றத்தினர்களை கூட்டிக்கொ
ண்டு தங்கள் அரண்மனைகளைக்கடந்து வீதிகளில் வந்து
இளைச்சலிட்டோடும் உதிரப் பிரவாகத்தைக்கண்டு இதற்
கென்ன செய்வோமென்று பலர் வாடிவதங்கவும் சிலர் மக
ரமச்சங்க ஞாலவுகின்ற சமுத்திரமக்தியிற் பாய்ந்தொளிக்
கவும் வீரவாகுதேவர் வீசியமேடைகள் முதலானவையெ
ங்கும் விழுவதைக்கண்ட சிலவீரர்கோபித்து அக்கினிப்
படைகளாகிய வலியகளைகளைச் செலுத்தி அவற்றினைத்
துகள் செய்யவும், இன்னமும் சொல்லப்படாத துன்பங்கள்
னைத்தையும் அனுபவித்தலைந்தனர், சவுனகாதிரிஷிகளே!
தினராகவிருக்கின்ற தேவர்களைப் பலநாட்களாக அலைத்து
வந்தபாதகமே அப்பதிபைச்சுட்டு நாசஞ்செய்ததற்கு யா
தொருசந்தேகமுமில்லை, வீரவாகுதேவர் வடவாமுகாக்கி
னியைப்போலச்சிறி நகரமெங்கு முலாவிச்சாடியகாலத்தி
ற் பட்டணவீதிகளிலிருந்த மேடைகள் உப்பரிகைகள் மா
ளிகைகள் ஒன்றேனும் உருவாக விருந்ததென்று நினைக்க
வேண்டுமெனில்லை, சகலமுமிடிந்து துறுங்கிலத்திற்கலந்
து சமனாய்கதம்பத்தைப்போலக் காணவிளங்கியது, இவ்
வனர்த்தங்கள் முடிந்ததருணத்தில் நேர்ந்த காரணங்களையு
ஞ்சொல்லுவோங்கேட்பிராக.

சகத்திரவாகுகள்வதைப்படலம்.

ஏயினபான்மையினிவன்முதூர்
மாய்தருமெல்லையின்வருகின்ற
வாயிரவாகுளவடல்வீரர்
மேயினதன்மைவிளம்பற்றும்.

வாரீர்! நைமிசாரணியவாசிகளே? பாலகப்பிரமணியர்
செலுத்திய தூதனாகிய வீரவாகுதேவர் ஆயிரத்தெட்டண்
டங்களையும் தாற்றெட்டு யுகங்களாகக் கொடுங்கோல்செலு
த்தி சீவகாருண்ணியமென்பது எவ்வளவு மில்லாமல்வே
தவிதியைக்கடந்து மன்னுயிர்களை நாசஞ்செய்து உலகங்
களுக்கு யமனைப்போல அரசுசெலுத்திவந்தஜயசாலியாகி
ய சூரபதுமன் வீற்றிருக்கப்பெற்ற ராசதானியாய்ச்சகல
புவனங்களுந் கொண்டாடவல்ல செல்வச் சம்பத்துகளை
க்கொண்டு அஷ்டலட்சமிகளும் ஒருமைப்பட வாழ்ந்திரு
க்கும் மகதயிவ்வரியங்களைப் பெற்றிருந்தவீரமாமேயந்தி
ரபுரியானதுகண்டவர்கள் பறித்துநகைக்கத்தக்கபதங்கோ
லப்பட்டு மூதேவிவாசஞ் செய்யும்படியாகச்சின்னபின்ன
மாய் வெட்டவெளியாக்கியபோது சூரபதுமன் கட்டளை
பையப்பெற்றுச் சபதங்களைப்பேசி வெளிவந்தகீர்த்திமான்
களாகிய சகத்திரவாகுகளென்னும் கொடியபாதர்கள் ஆ
யிரவரும் சேனைவெள்ளங்களுடன் அதிவேகமாகவருகின்
றவர்களினுடைய பெருமிதங்களிற் சிலகேட்பிர்களாக
திருப்பாற்கடலிலுதித்த ஆலகாலவிஷத்தைப்போன்றகரி
யதேகத்தைப் பெற்றும் கொழுந்துவிட்டெரியும் வடவா
முகாக்கினியை யொத்த செம்பட்டமபினைவாய்ந்தும் மத
யானைகாடிசங்கம்புலியித்தகைய மிருகங்களைவலித்திப்பற்
றிப் பிலத்தையொத்த வாய்களிற்றோட்டு இருகடைவாயி
னும் உதிரம்பெருகமென்றுதின்றும் சுடலையைப்போல
க்கொதித்துக் கெண்டிருக்கும் உதரத்தியைப் பெற்றும்
கடையுக்கத்திப்பெருகும் சத்தசாகரங்களினோசையும் இடி
யின் முழக்கமும் அஞ்சத்தக்க உரத்தசொல்லைப் பெற்று
ம்வீரசிங்கங்களைப்போல நடக்கும்வேகத்தினால் பூமிபிள
க்கப்பாதங்களைப்பெயர்த்துவைத்தும் பலசிகரங்களைக்கொ
ண்டு நீலகிரியசைவதைப்போல வானத்தையளாவிய வயி
ரமகுடங்கள் விளங்கும் ஐந்துறுசிரங்களைப் படைத்தும்
மராமரமானது கிளைகளைவிசிந்து நிற்பதுபோன்ற ஆயிர
ங்கரங்களில் எழுவாயுதம்-மழுவாயுதம்-வாள்-வேல்-சக்க
ரம்-வச்சிரம்-சூலம்-முதலிய படைகளைப்பரித்தும் மந்த
ரத்தையொத்த வில்லைத்தாங்கிக்கொடிய பாணவிதங்களை
ப்பரித்தும் ஆழம்பொருந்திய சாகரங்களையும் சகலபிரா
ணிகளுமடங்கிய பூமண்டலத்தையும் ஒருமுகத்திலுண்
டபோதினும் நிரம்பாத பருத்தவயிற்றையும் பெற்றவர்க
ள் இப்படிக்கொத்த பெருமிதங்களைப்படைத்த அவுண
வீரர்கள் நால்வகைச் சேனைமுத்திரங்களுடன் வேகமா
ய்வந்து எதிரில்நிற்கின்ற வீரவாகுதேவரைப்பார்த்தவுட
ன் இரண்டிபுச்சங்களையும் ஒருமுகத்தையும் படைத்தஒரு
தேவப்பயலை வெல்வதற்கு அளவற்றசேனைகளுடன் ஐந்
துறுமுடிகளையும் ஆயிரங்கரங்களையும் பெற்ற ஆயிரம்வீ
ரராகிய நாம்வரவேண்டுமோ இதையோசியாமல்வந்துவி
ட்டோம் இத்தகையசூரராகிய நாம்இவனுடன் சண்டை
கொடுப்பதுமிகவும் அபகீர்த்தியாகும்.

மேலும் இதுபரியந்தம் பெற்றிருக்கின்ற வெற்றிக்கும் குறைபாடுண்டென்று மனம் வாடினவர்களாய் மேகங்கள் சஞ்சரிக்கும் வானவழிக்கொண்டு மாயமாய்வந்தவனானால் நம்மையும் இந்தபெருந்தசேனையுட்கண்டு பயந்து சடுதியில் மறைந்தோடிப்போய்விடுவான் ஆகையாற்சிக்கிரத்தில் வீளைத்துக்கொள்ளவேண்டும் நடவுக்கொள்ளடவுக்கொள்ளென்று துரிதப்பட்டு வீரவாகுதேவர் முன்னமெறிந்தமாடமாளிகை கூடகோபுரங்கள்வானத்திலிருந்துவிழுகின்றவைகளைப் பருத்துநீண்டிருக்கும் தமதுகரங்களினால் பற்றிப்பிசைந்துதி அதிககோபவெப்பத்தினால்தேகமெங்கும் வியர்த்தொழுகவும்விழுகள்கொவ்வைக்களியைப்போலச்சிவந்து அக்கினிப்பொறிகளை யிறைக்கவும்சுவாசம் விடுந்தோறும் தீயும் புகையும் வீசவும்உரப்பிக்கொண்டு தேவர்களுக்கு யமனையொத்தகொடியபாதகராகியஆயிரம்வீரர்களும் சிங்கங்களைப்போன்ற பராக்கிரமராகவிரூக்கின்ற வீரவாகுதேவரை வீளைத்துக்கொண்டு ஆர்ப்பரித்தலுசையானது குகையிற்படுத்திருந்த வீரசிங்கத்தை யதட்டியபுலத்தப்போல வீரவாகுதேவர் செவிகளிற்பட்டமாதிரத்தில் திரிபுராதிகளை விழித்தெரித்தசிவபிரானைப்போலச் சிறுநகைகொண்டு சேறிவானத்தையளாவித் திசைகளைமூடத் தழைத்திருக்கின்ற மராமரமொன்றைவெருடன் பிடுங்கித்திசைக ளிருள்மூடிச் சூரியகாந்தியும் மறையத்தக்கதாகக் கிறுகிறெனச் சுழற்றிச் சாடும்படியாக வீரவாகுதேவர் வருவதை ஆயிரம் புசங்களைப்படைத்திருக்கின்ற அவுணவீரர்கள்கண்டு பார்த்தீர்களோகொஞ்சமாவது பயமில்லாமல் தீரணம் ஒருமரத்தைப் பிடுங்கிக் கொண்டு நம்மைக்குறித்து வருகின்றான் நல்லகாரியம்இவனுணவத்தைச் சற்றுநெரத்திலடக்கிக் கட்டிக்கொண்டு போவதற்குச் சந்தேகமில்லையெனச் சபதங்களைப்பேசினவர்களாய் வடவையைப்போல மண்டியெரிந்துவாவுமுலைகளினுஞ் சுற்றிக்கொண்டு சிலர்விற்களை வட்டாகாரமாக வீளைத்துத் திசைகளதிரக் குணத்தொனி கொண்டு- பிரமாஸ்திரம்- வாயுவாஸ்திரம்- வருணஸ்திரம்- அக்கினியாஸ்திரம்- முதலாகிய தேவப் படைகளைப் பூட்டிக் காதுவா மிழுத்துக் கரவேகமாய்ப்பிரயோகித்த காலத்தில் அவைகள் அக்கினிபுகையிடிமுதலியகொடுமைகளைக் காட்டிக்கொண்டுவரவும் மற்றொருபுறத்திற்சிலர்பிரகாசிக்குங் கூரிய அலகுகளையுடைய வேலாயுதங்களையெறிந்துசிறுங்குதாஞ்செய்யவும், சிலர்முழப்படைகளைத்தாண்டி ஆர்ப்பரிக்கவும், சிலர்சூலங்களையெறிந்து சேமகங்களுமதிரக் கர்ச்சிக்கவும், சிலர்பாய்ந்து ஈட்டிகளினாற்குத்தவும், சிலர்பிரகாசம்பொருந்திய வச்சிராயுதங்களைப்போக்கிக்கொக்கரிக்கவும், சிலர் சக்கரங்களைக் கரகொனச் சுழற்றியெறிந்ததட்டவும், சிலர் மந்தரத்தையொத்த தண்டாயுதங்களைச் சக்கிராகாரமாகச் சுழற்றிமாறவும், சிலர் மற்றஆயுதங்களைத்தாண்டி கெக்கல்கொட்டவும், இவ்விதங்களாக அஸ்திரசஸ்திர விதங்களனைத்தையும் சோனைமாரியைப்போல அபரிமிதமாய் புசபலபராக்கிரமசாலையாக வீரவாகுதேவர்மீதிற் செலுத்தியகாலையில் வீரசேறித் தமதுகரத்திற்பற்றியிருந்த மராமரத்தைச் சுழற்றிமோதிஅவற்றினைச் சின்னபின்னப்படச்சாடி மேலட்டுவருவதைக் கொடியபாதகராகிய ஆயிரம் அவுணவீரர்கள்கண்டு வடவாழகாக்கினியைப்போலச்சீறி மீசைகள்துடிக்கவும் முகம்வியர்க்கவும் கண்கள்சிவந்து அக்கினிப்பொறிகளை

யிறைக்கவும்சேனைகளுக்குதயிரியங்களைச்சொல்லித்தேற்றினவர்களாய் வீரவாகுதேவனானெருங்கி ஆயுதவிதங்களைத்தையும் ஒருமுனையிற் சோனைமாரியைப்போலஅபரிமிதமாகச்சொரிந்து அண்டங்களதிரத்தக்கதாக ஆர்ப்பரித்து கொடும்போர்செய்யும்போது வீரவாகுதேவர்அதிககோபங்கொண்டவராய்க் கிளைகள்தழைத்திருக்கின்ற மராமரத்தைஉதறிச் சக்கிராகாரமாகச் சுழற்றிக்கொண்டும்முடையபேரில்புகைந்தெரிந்திடினைப்பெருக்கி மேலட்டுவருகின்ற ஆயுதங்களைத்தையும்சின்னபின்னப்படும்படிக்குச்சாடி மேலுந் தம்முடன்போராமுகின்ற சத்துருக்களுந் கெட்டழிந்து போகத்தக்கதாக மோதியகாலத்திற் செவ்வானத்தையொப்பச் சிவந்துவிளங்குந் தலைகள்பிளந்தும் மூளைகள்திறியும் சிலர்விழவும், சிலர்கன்னங்கள்கிழிந்து சகிக்கப்படாமையால் பின்னிடவும், சிலர் நெற்றிகள்வெடித்துச்சோரவும், சிலர்விழிகள்பிதுங்கிக்காதுகளிலணிந்த குண்டலங்களுடன் தெறித்துப்போகவருந்திமானமழிந்தும், சிலர் பலகறைகளைப்போலப் பற்கள்கொட்டுண்டு அவ்வுபாதியினாலும் வெட்கத்தினாலும் வாயைமூடிக்கொள்ளவும், சிலர் நாசிகள்கிதைந்து பெருகுமுதிரத்தையுண்டு இளைப்பாறவும், சிலர் வாய்கிழிந்தலறிவிழவும், சிலர்முத்தாரம் மோகனமலைகள் தரித்திருக்குங்கண்டமானதுமுறிபடப்புலம்பியும், சிலர் கால்களொடிந்து நடக்கப்படாமல் தத்தளிக்கவும், சிலர் புசங்கள்சாரிந்துபுரளவும், சிலர் வயிரக்கவசத் தரித்திருக்கும்மார்புகிழிந்தினைக்கவும், சிலர்வயிறுவெடித்துக்களைக்கவும், சிலர் கொப்புழானது குடத்தின் வாயைப்போலத் திறக்கப்பட்டபடியாற் குடல்கள்முதலிய சின்னங்கள்வெளிப்பட்டிவிழுந்துமானவும், சிலர் இடிப்புநெகிழ்ந்து விருட்சங்களைப்போலவிழவும், சிலர் எலும்புகள் துறுங்கிக்குப்பறக்கவிழவும், சிலர் முழந்தாள் சிப்பிகள்பெயர்ந்து மறிந்தும், சிலர் உருத்தெரியாமற்சிதைத்தும், சிலர்மூர்ச்சித்தும், சிலர்மாண்டும், சிலர்பதைபதைத்துருளவும், சிலர் உதிரச் சேற்றிலகப்பட்டிவாடவும், சிலர்தாபரிக்கப்படாமையால் ஓடிப்பிணக்குவைகளி லீடறிவிழுந்து நாசமடையவும், சிலர் மண்ணுடன்அபாட்டுப்போகவும், சிலர்தாங்கள்பிடித்த ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்க யத்தனப்படுமுன் வீரவாகுதேவர் சாடியமராமரமோதலீனாலிழுந்துஅந்தஆயுதங்களினால் வெட்டுண்டிறந்தும், சிலர்மாண்டுவிர்சொர்க்கத்தைச்சேர்ந்து முன்னம்போயிருக்கின்ற தோழருடன்சுடிக் களித்திருக்கவும், சிலர்வீர சிரங்களற்றும்வீராவேசங்களினால் படைகளைக்கொண்டு போராடவும், இவ்விதங்களாய்ப் பெரும்புறக்கடலைப்போல வந்தெதிர்த்தசதுரங்கச்சேனைகள் கண்டதுண்டமாக மாண்டகாலத்தில் அவர்களுக்குத் தலைவராகவிருந்த ஆயிரம்வீரர்களும் தங்களாற் கூடியமட்டும்போராடிச் சின்னபின்னப்பட்டிராசமடைந்தனர்.

இந்தப்பிரகாரம் இறந்தவர்கள்போகத் தப்பிநின்றசிலர்பயப்பிராந்தியினால் வீரமும்வலியுக்குன்றிப் பலதிசையினு மோடியொளித்தனர். அக்காலத்திற்பெருகிய உதிரவெள்ளமானது மீறியோடிப்பட்டணத்தையலைத்துப்பலவளங்கலையும் புரட்டிக்கொண்டோடி மகரமச்சங்களுலாவித்திரியும் சுமுத்திரத்திற்பாய்ந்துமேலீட்டுப்பூமியிலுமோடியது, இவையன்றியும் தருமமார்க்கங்களை வருவாமல் நிலைபெறச்செய்யவல்ல கருணைக்கடலாகிய வீர

வாகுதேவர் சாடியகாலத்திற் கண்டிக்கப்பட்டு வானத்தெழுந்தகிரங்கள் மூன்றும்பிறையைப்போலவிளங்கும் கோதைத்தந்தங்கள் தோற்றப்போவ தெப்படிக்கிருந்ததெனில் திருப்பாற்கடலினுதித்த அமுதத்தைத் தேவருடன்மறைந்திருந்துண்டு சட்டுவத்திறற்றலையிழந்த இராகுதேவனென்பவர்கள் பழியைதீர்த்துக்கொள்ளும்பொருட்டு சந்திரனைக் கவவி யுலாவுவதைப்போலக் கட்டவும், குகைமுகங்களைப் படைத்திருக்கின்ற சிலஅவுணர் சிரங்கள் கண்டித்து வாய்வுழியாக உதிரம்பாயவிழுந்துகிடப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் விசாலமாகியசமுத்திரத்திலடங்கியிருக்கின்ற வடவாமுகாக்கினியானது அக்கினிக்கொழுந்தை வீசிக்கொண்டிருப்பதற்கொத்தும், சிலர் பற்களானவை உதிர்ந்து மேலெழுந்து சமுத்திரத்தில் விழுவதைப்பார்க்குமிடத்தில் வானத்திலிருக்கின்ற நட்சத்திரக்கூட்டங்கள் கலங்கி நிலைப்பி உதிர்வதைப்போன்றும் இத்தகையரணக்களச்சிங்காரங்களின் மத்தியிற் சவுனகாதிரிஷிகளே? யின்னமொரு அதிசயத்தைச் சொல்லக் கேட்போக.

ஊழ்வினைவலியை யாவராலும் கடக்கவொண்ணாதென உலகங்களில் வழங்கிக்கொள்ளுவதற்குத் திஷ்டாந்தமாக அந்தப்போர்க்களவெல்லையில் நவரத்தினமயமாகிய கிரீடம்-வாகுவலயம்-மதாணிப்பதக்கமுதலிய ஆபரணங்கள் தேகமெங்கும் பிரகாசிக்கவும் வீரகண்டாமணியணிந்த பாதங்களிற் கல்லகலீ லெனச் சத்திக்கத்தக்கதாக மஹாசூரராகிய வீரவாகுதேவரானவர் ரவுத்திராகாரமாகிய கோபங்கொண்டுபாரித்த விருட்சமொன்றினைப் பிடிக்கிக் கரத்திற்கொண்டு இடசாரிவலசாரியாகச்சுழற்றிச்சுழற்றிக் கோடையிடிக்களைப்போல மோதுகின்றகாலையில் எதிர்ந்துவந்த அவுணவீரர்களிற் சிலர்பற்றியிருந்த வாளுடன் கரமானது கண்டிக்கப்பட்டெழுந்து அதற்குமுன்னம் பயந்தோடி யொளிக்கப்போகின்ற அவுணர்சிரங்களைக்கண்டித்துத்தள்ளின ஆதலால் விதிவலியைக் கடக்கவொண்ணாது அப்பொழுது பற்பலகோடிகவந்தங்களெங்கும் நடக்கவும், பிணமலைகள் வானத்தையளாவக் குவிந்திருக்கவும் இப்படிக்குச் சிங்கராசனைப்போலப் புயவலிக்கொருவாகியவிகரற்றவீரவாகுதேவர் நிமைப்போதிய் சகத்திரவாகுகளாகிய ஆயிரம் வீரனையும் அவர்களுடன் பெரும்புறக்கடலையொப்ப இளைந்துவந்த சதுரங்கவெள்ளங்களின்பெருக்கையும், மராமரமொன்றினால்மோதி கண்டங்கண்டமாய்த் துண்டந்துண்டமாய் அதாஅதப்படுத்திக்கொண்டு எதிரிகளொருவருமில்லாமையாய் மதயானையைப்போலப் போர்க்களத்தை நோக்கிவின்றனர். அந்தச்சமயத்தில்-காக்கை-கழுகு-பருந்து- முதலியபட்சிகள் நிணங்கலையும் மாம்சங்களையும் தெவிட்டப்பிடுங்கித் தின்ற உதிரங்களைக்குடித்துப் பந்தலைப்போலவானத்தில வட்டமிட்டுலாவவும், பூதபைசாசங்கள் காளிக்கூட்டங்கள் நாப்பரிகளெருங்கிப் பிணங்களை அங்குமிங்குமிழுத்து வயிறுகள் திருத்தியாகப்பொசித்துக்கூத்தாடிக்கொண்டு வீரலட்சுமி குடிக்கொண்டிருக்கும் புசங்களைப்படைத்த வீரவாகுதேவரைத் துதித்துத் திரிந்ததுகள். சவுனகாதிரிஷிகளே! அந்தவீரன் பராக்கிரமங்களை என்னற்புகழ்க்கூடுவதோ! அதன்பின்பு நடந்தசரித்திரங்களையும் கேட்போகவென்று சூதபுராணிகர் சவுனகாதிரிஷிகளுக்குச்சொல்ல வாரம்பித்தனர்.

வச்சிரவாகுவதைப்படலம்.

கூடியாரமரியற்றினுந்தம்வலிகுறைந்து வீடியாவிபோய்விளிதலுமன்னதுவினாவினேடிண்ணிடைநனுசியது துவர்நில்லாதோடியாளுடையவுணர்கோன்முன்புசென்றுணைப்பார்.

வாரிர் நைமிசாரணியவாசிகளே? ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கு அதிபனாகிய சூரபதுமன் கோபித்துச்செலுத்திய சகத்திரவாகுக ளாயிரவரும்சபதங்களைப்பேசிவந்து கொடியபோரைச்செய்து முடியாமல் நாசப்பட்ட காரணங்களையும் வீரவாகுதேவர்சிங்கராசனைப்போலச்சீறி மராமரமொன்றைக்கொண்டு தன்பேரில்வந்தெதிர்த்த சகலரும் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்துக்கொண்டு எதிரின் திரிற்ரும் உத்தண்டத்தையும் வானவழியில்நீன்று கண்டதுதர்கள் மனங்கலங்கி வாயுவேகமும் மனோவேகமும் பின்னிட முற்பட்டோடி அவுணர் குலப்பெருமானாய் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாய் மன்னுயிராவாட்டிக் கொடுங்கொல்செலுத்தி நவரத்தினமயமாயிராநின்ற சபாமண்டபத்திற் புத்திரமித்திரர் மந்திரிபிரதானிக ள்சேனைத்தலைவர் முதலானவர்களுமுந்துபோற்றச் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து அரசுசெலுத்திவருகின்ற சூரபதுமனைத் தரிசித்து வீரகண்டாமணிசத்திக்கும் பாதா ரவீர்தங்களிற்பணிந்து வாய்புதைத்து இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர். ஐயனே? தேவரீர்கட்டளையின்படிக்குச்சென்ற சேனைத்தலைவர்கள் ஆயிரவரும் கணக்கிறந்த சயினியங்களுடன் வேகமாகப்போய்த் தூதனைவளைந்து கொண்டு கொடியபோர்செய்து வருகின்றகாலத்தில் அவன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலச்சீறி வானத்தையளாவநின்ற ஒருமரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு சக்கிராகாரமாகச்சுழன்றுசாடிய பராக்கிரமத்தை என்னசொல்லுவோம் அதனால் நம்மவர்கள் நிர்வகிக்கமாட்டாமல் பின்னப்பட்டிச் சகலரும்மாண்டனர். தூதனமாதிரம் தனியனுப்பி ருஷபத்தைப்போலப்பார்க்கப் பயங்கரமாய் நிற்கின்றனன். இதுசேதி தேவரீர் சித்தமறிகவென்றுசொன்ன காரணங்கள் செவிகளில் விழுந்தமாதிரத்தில் ஆலகாலவிஷத்தையொப்பாகக் கோபித்து விழிகளில் தீப்பொறிகள் சிதற மீசைதுடிக்கச் சரீரமெங்கும்வியர்க்கஅனற்சுவாலே வீசப் பெருமூச்செறிந்து மனம் வேகத்தக்கதாக வருந்தினவனுய் வீரவாகுதேவர் சவுரியங்கலையும் புயவன்மைகளையும்நினைந்து நினைந்து மனம்பொறாமற் சபையிலிருக்கின்றவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்.

இந்தஅநியாயங்களைப்பார்க்குமிடத்தில் வெகுநேரத்தியாகவிருக்கின்றது, பார்வதிசுமாராகுதியபாலசுப்பிரமணியன்விடுத்த அபலனாகிய ஒருதூதன்வலியனுய் விசாலமாகிய கடலைத்தாவி இலங்கைமுதலிய அரியகாவல்களைக்கடந்து இந்தமகாசபையிற்சேர்ந்து சற்றும்பயமில்லாமல் நாம்வீற்றிருக்கின்ற சிங்காதனத்தினுஞ் சிறந்ததாய் உன்னதமுள்ளபீடத்தில் அசைவற்றிருந்து தகாதனவாடிய வார்த்தைகளைப்பேசி அகன்றமண்டலாதிபதியாகிய நம்மிடத்திற் கொஞ்சமரியாதையுமில்லாமல் அவமதித்துநாமேவிய வீரரையுங்கொண்டு சபையைக்கலக்கப்போனவன்லட்சுமி விலாசம்பொருந்திய நமதுபட்டணத்தைதும்

சஞ்செய்தழித்து மஹாவீரர்களாகிய அளவற்ற அவுண காவலரைச் சின்னப்பின்னப்பட்டக்கண்டித்து இன்னமும்இ ப்பதியைவிட்டுப் போகாமல் வீறியிருக்கின்றனனெனக் கேட்டோம். ஆதலாம் சிவபிரான்கடாட்சத்தைப் பூர்த்தி யாகப்பெற்று நூற்றெட்டியுக்களாக ஆயிரத்தெட்டண் டங்களையும் பரிபாலித்துச்சகலதேவர்களையும்வென்றுசு ரனெனப் பேர்பெற்றிருக்கின்ற நமதுபெருமைவெகுநே ர்த்தியாக விருக்கின்றதென நகைத்து மேல்நடக்கவேண் டியதற்கு யோசித்திருக்கின்ற சூரன் நினைவைத்தெரிந்த மாத்திரத்தில் பத்துத்தலைகளு மிருபதுகைகளையும் வயி ரதேகத்தையும்பெற்ற திராகுய வச்சிரவாகென்னும் சூ ரன் பிள்ளையானவனெழுந்து பிதாவின் பாத்தங்களிற்சே வித்து, ஐயனே அபலனாகிய ஒருதாதன் சவுரியங்களை யு ம்வலியையும் புகழ்ச்சியாகப் பேசுவதை அகன்றமண்ட லாதிஸ்வரனாகிய தேவரீர் காதுகொடுத்துக் கேட்கக்கூடு மோ அதைநினைக்கத்தான் போகும்மோ அவனெவ்வளவு மனிதன் அவன்புயவல்லி எவ்வளவு நிமைப்போது மனம் பொறுத் திவ்விடத்திலிருப்பிராகில், அடியேன் வேகமா கப்போய் அந்தத்தாதன் ஆவவத்தை யடக்கிப்பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டுவந்து தேவரீர்முன்னம்விடக்கடவேண்டு தைக்கெட்டியாய்நம்பி எனக்குச் செலவுகொடுக்கவேண்டு மென்று பலவித உறுதிகளைச்சொல்லிக்காட்டிய குமார ன் தீரமானவார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன் ஜயசாலியாகிய சூரபதமனுக்குப் பிள்ளையினிடத்திற் நயையுண்டாய்க் கிருபையாகப்பார்த்துக் கொதிக்கின்றபாலிற் புனாகுத்தி யதைப்போலக் கோபந்தணிந்து சந்திரனைப்போல முக மண்டலம்விளங்கப் புத்திரசிகாமணியே பிதாவின் குறி ப்பறிந்து தயிரியம்பேசி யெழுந்ததீரனே சமீபத்திலவா வாவென்றழைத்துநெருங்கியஉடன்கட்டி யணைத்துக்கொ ண்டு முத்தமிட்டிஉன்னையொத்த சூரனிருக்கின்றபோது எனக்கென்னகுறைபாடிருக்கின்றது.

ஆப்பனே சிக்கிரமாகப்போய் நீபேசியசபதப்படிக்கு அந்தத்தாதனைப்பிடித்துக்கொண்டு வந்தென்முன்விடக் கடவாயென்று ஆசீர்வதித்து விடைகொடுத்த காலத்திற் பிதாவைச்சேவித்து சபையைவிட்டு வெளிவந்து தன்ன ரண்மனையிற்போய் ஆயுதச்சாலையிற்பிரவேசித்து ஒருவ் ராலும்அசைக்கஒன்றை அபேத வயிரகவசத்தையெடு த்து விசாலம்பொருந்திய மார்பிலணிந்துகொண்டு வெற் றிக்குரிய ஹீரபட்டத்தை நெற்றியிற்கட்டிக் கரசாடுவிர ல்சாடுகளைமாட்டி விஷத்தொகையலிட்டுக் கூர்மையாய் பளபளத்துவிளங்கும் அலகைப்பெற்றதாய்க் கழுமிறகுக ள்சொருகித் தங்கக்கட்டிகளைப் பிடித்திருக்குங் கொடிய பாணங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற அம்பறத்துணியைமுது கிலிறுக்கி வெற்றியைத்தருந் தும்பைமாலையையணிந்து பொன்மணிகள் இருகுதையிலிவை கலித்திருக்கும் பாரித் தயிலிலைத் தொழுதெடுத்தத் தோளில்மாட்டி வாள்-வே ல்-சூலம்-சக்கரம்-தோமரம்-பிண்டி- பாலம் - தண்டாயுத முதலிய படைகளைச் சேகரித்துக்கொண்டு பிரமன்-விஷ ணு-மற்றதேவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற தேவாஸ்திரங்க ளைப் பரிந்து இவ்விதமாகப் போர்க்கோலத்தைப் பெற் றவனாய் வீரலட்சுமியைப் பூசித்துச் சகலவித்தைகளிலு ம் கைகண்ட வீரனாகிய வச்சிரவாகுவென்னும் ராசகு மாரன் வெளிவந்தவுடன் ஜயாவிஜயபவா சத்திராதிக்களா கிய யானைக்கட்டங்களுக்குச் சிங்ஸத்தையொத்து வாட்டு

ந்தீரனே அகன்றமண்டலா திஸ்வரனாகிய சூரபதமன்கீ ர்த்தியை விளக்கவந்த சவுரியபரனே ஒப்பற்ற புசபலப ராக்கிரமமுள்ளகாளையேஎன்று பட்டுவர் புகழவுங்கட்டி யக்காரர் எச்சரிக்கைகளைச்சொல்லி முன்னேபோகவும்ச ந்தரமுள்ளகன்னியர்கள் முத்தாலங்களைச் சுழற்றிநிற்கவு ம், பரிசாரகர்கூழ்ந்து வெண்சாய்மனை அருகுமயிற்பிஞ் சம் ஆலவட்டங்கள் சந்திரவட்டக்குடைகள்முதலியஇரா ஜசின்னங்கனையசைத்துவரவும் அருகுதிவட்டிகள்பிடிக்க வும், இவ்விதஆடம்பரங்களுடன் முகவாயிலுக்கருகில்வ ருக்கின்றபோது பக்கங்களிற்கைகட்டி வாய்புதைத்திருக்கி ன்றதாதர்களைப்பார்த்து அதிவேகமாயோடி நமதுசேனே வெள்ளங்களைச் சகலாயுதபாணிகளாய்ச் சண்டைக்குப்பி ரயாணப்பட்டுப்போகும்படிக்கு இட்டுவரக்கட வீர்களெ ன்று கட்டளையிட்ட மாத்திரத்தில்அவர்களும்மகாபாக்கி யமெனத்தொழுது சேனைகளிருக்கு மிடங்களை நோக்கி ப்பற்றந்தனர்.

அதுகாலையிற்சூரபதமன் குமாரன்தன்னிழைப்போ லப் பிறிவின்றிச்சுழ்ந்திருக்குந் தோழர்களைப் பார்த்துக் கேட்டீர்களோ! சினேகிதர்களே! குமாரதேவன் அனுப்பி யதுதனெருவன் அதிக்கிரமித்து பலகொடுமைகளைச்செ ய்துகொண்டிருக்கின்றன நெனத்தெரிந்து பிதாவானவர் கட்டளையிட்டிருக்கின்றபடிக்குஅவனை மடக்கிக்கொண்டு போர்கொடுத்துவென்று கட்டிக்கொண்டு வந்து என்பிதா வின் சபையில் விடும்படிக்குப்போக விருக்கின்றதால்நீங் களும்ஆயுதபாணிகளாக வாருங்கோளென்றுஇராசகுமா ரன் சொன்னவார்த்தையைக் கேட்டவுடன் மனக்களிப்பு டன் நீர்சண்டையைக்குறித்துப் போகும்போது நமக்கிங் கென்னகாரிய மிருக்கின்றது நாங்களுமிதோ வருகிறோ மென்று தங்கள் அரண்மனைகளிலோடி வயிரகவசங்கள் முதலிய போர்க்கோலங்களைத் தரித்துக்கொண்டு சர்வாயு தபாணிகளாய்ச் சிங்கங்களைப்போல கர்ச்சித்துக்கொண்டு வேகமாய்வந்து இராசகுமாரனைச்சுழிப்பினர், உடனே சிலதாதர்களைப்பார்த்து நமக்கும்இந்தக் தோழர்களுக்கு ம் இரதங்களையிந்த நிமிஷத்திற் கொண்டு வரக்கடவீர்க ளெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் அவர்களும்வேகமா யோடிப் பாகனைக்கண்டுஇராசகுமாரன்பணித்ததைத்தெ ரிவித்தமாத்திரத்தில்அலைகளைப்போலத்தாவும்கடையை யுடையதாய் நச்சுழிகளைவாய்ந்து பஞ்சகல்லியாணிகளாய் சாமனையைப்போன்ற பிடரிமயிர் வால்களைப்பெற்றதா ய்நாலுக்கால் களிணும் இரத்தினவண்டயங்கள் கலிப்பதாய் ப்பாகன்குறிப்பின் வழியிற்போவதாய்மேககர்ச்சனையை யொத்தகளைப் பைப்பெற்றிருக்கின்ற பதினாயிரம்புரவிக ளை அணிபடப்பூட்டிப் பொன்வண்டில் அச்சுமச்சு- குக் துக்கால்-கொடுங்கை-கொடி-குடைமுதலிய சிங்காரங்களை ப்பெற்று மணிகள்சத்திக்கும் வலியதேனா யலங்கரித்து வேகமாதத்துரத்தி வந்துளதிரில் நிறுத்திச் சேவித்தகால த்தில் இருபது புசங்களைப்பெற்ற வச்சிரவாகுவானவன் சிங்கராசன்மலையின் மீதிற் றுவுவதைப்போலப்பாய்ந்தே ரி மண்டிபோட்டுட்காந்தபோது மற்ற பொன்மயமாகிய ரதங்களின்மே லீராசகுமாரனுக்குத் தோழராக விருக்கி ன்ற மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் முதலியபிர முகான் பிள்ளைகளும் பாய்ந்தேறிக்கொள்ள இராசபுத்தி ரன் அனுமதிப்படிக்குப் போனதுதாதர்க்குத்தெரிவித்தவுடன் யானையின்மேல்பேரிகைகளை யேற்றிப்படையெழுச்சி

யென்றைவித்த மாத்திரத்தில் அவுணவீரர்கள் சந்தோஷங்களுடன் அஸ்திரசஸ்திரவிதங்களைத் தாங்கிப்பலவெள்ளங் கால்பலங்கள் வெளிப்படவும் பருவதங்களையொத்த தேரணிகள் நடக்கவும் நீலமலையைப்போன்றயானை வரிசைகளும் வாயுவேகத்தினும் மேலிட்டிப்பாயும்வேகமுள்ள புரளிப்பந்திகளும் பிரயாணப்பட்டபோது அந்தச் சதுரங்கவெள்ளச் சேனைகளுக் கதிபராகவிருக்கின்றவர்கள சர்வாயுத பாணிகளாய்ப் போற்றிநடக்கும்போது துண்டாகிய அதிசயக்காட்சிகளிற் சிலசொல்லச்சேட்பிராக.

பாரித்தரதங்கள் வரிசைப்பட ஒடுகின்ற பாரத்தைச்சுமக்கப்படாமல் தேகம் நெக்குவிட்டதைப்போலவண்டில் பதிந்தோடவும் அவ்வருத்தத்தினு லிரங்குவதற்கொப்பாக சக்கரத்தொனிகளெழவும்நடக்கின்றதேர்களைப்பர்வதங்களென்றெண்ணி நீருண்டமேகங்கள் அவற்றின்மீதிற் றங்கி மின்னலிழகளைப்பெருக்கிக்குமுறுகின்றஒசையைக் கேட்டமாத்நிரத்தில் மிரண்டு காத்திரதேகத்தையுடைய கறுத்த யானைக்கூட்டங்கள் மதங்களை யிறைத்துக்கொண்டு கிம்புரிக் கோடுகள் விளங்க வேகமாய்நடக்கவும்விழிகள் சிவந்து பிடரிமயினைப் பின்னிவரிசைவரிசையாக விட்டிருக்கின்ற குச்சுகளைய சாங்குபாதங்களினும் வண்டயங்கள் கலக்கக்கவரிகளைப்போல வால்கள்வீச வேகங்கொண்டு சத்துருக்கள் மனமும் விழிகளும் சுழலத்தக்கதாக அஷ்டதிசைகளினும் பாய்ந்துலாவிரும் புரவிக்கூட்டங்கள் அலைகளைப்போலத்தாவிச்செல்லவும்சூரியஅலகை வாய்ந்த வேலாயுதம் தங்கக்கட்டுகள்பிசிந்திருக்கின்றபருத்ததண்டாயுதம் சொர்னமயமாகிய சக்கரம்கேடகம் மின்னலையொத்த வாளாயுதம் முத்தலைச்சூலம்,பாரித்திருக்கின்ற தனுசுதிவ்விய பாவைகைகள் எழுவாயுதம், மழுவாயுதம், இத்தகையபடைகளைப் பரித்திருக்கின்ற அவுணவீரர்கள் இடிகளைப்போல உரத்தவசனங்களினாற்பதங்களைப் பேசிக்கொண்டு பலநிறச்சட்டைகளையணிந்துஅளவற்ற சண்டைகளில் திரராய்த்தேவர்கள்முதலிய பலவான்களைவென்று கிர்த்திபெற்றவர்கள் படைகளைச் செலுத்துங் கிரமங்களைப் பூர்த்தியாகக் கற்றவர்கள் பாரித்திராநின்ற பருவதங்கள் கால்முனைத்துப் போவதையொத்தகாத் திரமுள்ள தேகத்தைப்பெற்றவர்கள் செவ்வானத்தைப் போன்ற சிவந்த சிகையையுடையவர்கள்பசிபொன்னினைச் செய்தவீரப்பட்டத்தைநெற்றியிலணிந்தவர்கள் நிகும்பாசுரன் முதலிய இராட்சதனையொத்தவலையுடைய சத்துருக்கள் தேகங்களை கவளிகரமாகவிழுங்கிஉதிரத்தைப்பானஞ்செய்யவல்ல பிலத்தையொத்த வாயையுடையவர்கள் வீரசிங்கம்போன்ற சூரத்தையும் வலியையுமுடையவர்கள் தறியைமுறித்துப் பாகளைச்சீறும் மதயானையைநிகர்த்தநடையைப்பெற்றவர்கள் சண்டைக்குவெளிப்பட்டுவதாக அறைந்தமுரசத்தின் சத்தமானது செவிகளில்துழைவதற்கு முன்னம்வீராவேசங்களுடன் வாசுவலயங்கள் தெறிக்கத்தக்கதாகப் பூரித்தோங்கும் புசத்தைப்படைத்தவர்கள் பிரானைவிடத்திற் சற்றும்ஆசையற்ற கொடியபாதகச் சவுரியங்களில் ஒருவனாயும் ஒப்புச்சொல்லப்பாததிரத்தைப்பெற்றவர்கள் சண்டைகிடையாத காரணத்தினால் புசங்கள் தினவெடுக்கக்கரங்களைப் பிசைந்துக்கொண்டிருந் திரபார்த்திருக்கின்ற வீரத்தன்மையை யுடையவர்கள் இத்தகைய பதாதென்னங்கள் சமுத்திரவாசுரன்டோடுவதைப்போல ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு காற்றினுங்கடுகிநடக்

கவும் இப்படிக்குப்போனாக்ருதித்து ஜயவுச்சாகங்களுடன்போகின்ற சதுரங்கவெள்ளங்களின்தொகையையும்சொல்லக்கேட்பிராக

நவரத்தினமயமாய்க் கச்சனைகளைச் செய்தபூமியநிர ஓடுகின்றதேர்கள் ஐந்தாறுவெள்ளம் வானத்திற் சஞ்சரிக் கின்ற மேகங்களிலேராவின்ற ஜலத்தைத்துநிக்கைகளைநீட்டி யுறுஞ்சித் தாகசாந்தியெய்வல்ல உன்னதமுள்ள மதயானைகளின்தொகை ஐந்தாறுவெள்ளம் தத்தித்தாவிப்பாயும் குதிநாப்பந்திகள் ஆயிரவெள்ளம் கொலைகளுக்கெவ்வளவுமஞ்சாத கொடிய மனதையுடைய அவுணர்இரண்டாயிரவெள்ளம் இத்தொகை கொண்ட சதுரங்கசேனைகளும் சர்வசங்கரகாலத்தில் உலகங்களை யழிக்கவெழும்புத்தசாகரங்களைப்போல இளைச்சலிட்டுக்கொண்டு வச்சிரவாகுவைச்சூழ்ந்துநடக்குமுன்னிலையிலரணபேரி-ஜயபேரி-வெற்றிச்சங்கம் தூந்துமி சச்சரிசுடமுழாவுக்கானேசின்னமுதலிய தோற்கருவி துளைக்கருவிமிடற்றுக்கருவிகஞ்சக்கருவிரம்புக்கருவியெனச்சொல்லப்பட்ட ஜவகைவாத்தியங்களும் ஏகமாய்அண்டங்க நெங்குஞ்செவிடுபிடும் படிக்குத்தாம்தாமென்றுமுழங்கஇவ்விதஆடம்பரங்களுடனமந்திரிபிரதானிசேனபதிகள் பின்னைகளூழ்ந்துபோற்ற நட்சத்திரக்கூட்ட மத்தியிற் பூரண சந்திரனுதயஞ்செய்திருப்பதைப்போலப் பருவதாகிருதியாப்த திரண்டிருண்டு வலிபெற்றிருக்கின்ற இருபதுபுசங்களைப் படைத்திராநின்ற இராசகுமாரன் நவரத்தினமயமாகிய தேரின் மேம்போகின்றபொழுது வீரசிங்கங்கையொத்த வலியும் வீரமுமுடைய அவுணவீரர் நடையினேசையும் மேகமுழக்கங்களைப்போலப்பேசும் ஆரவாரங்களும் மதயானைகள்வீறிடுஞ் சத்தங்களும் நவரத்தினமயமாகிய தேரணிகளோடும்போது துண்டாகிய அநிர்ச்சியும் அலைகளைப்போலத்தாவும் வேகமுள்ள குதிநாப்பந்திகளின் களைப்பினேசையும் ஏகமாகக்கூடிப் பேரோசையைக்காட்டிச் சத்தசாகரங்களின் முழக்கத்தையடக்கி மேலிடவும் இத்தகைய ஆரவாரங்களுடன் சதுரங்கசேனைகளும் நடக்கும்போதெழுந்த தூளிபடலமானது மேலிட்டிப் பொன்னுலகை மண்ணுலகமாக்கியும், கடல்களிற்படிந்து அலைகளையடக்கிச் சேறுக்கியும் அஷ்டதிசைகளினும்பரந்து மயக்கியும் சூரியன்காந்தியையடக்கியும் பூவட்டமுற்றினும்நிறைந்து சிவராசிகளனைத்தையும் பிரமிக்கச்செய்தும் இப்பாடிகள் படுத்தி வீறியகாலத்திற் பலநிறப்புகளைக்கொண்டு பாரித்திராநின்ற இரதபந்திகளின்மீதிற் கட்டியிருக்கின்ற துவசங்களானவை அசையுந்தோறும் திசைகளெங்கும் நிழலைப்பரப்பியிருக்கின்றதைப்பார்க்குமிடத்திற் குமாரதேவர் விடுத்த ரணரங்கசூரனாகிய வீரவாகுதேவர் புயவன்மைகளையும் வீரபராக்கிரமங்கையுங்கண்டு வானதேவதையானது அற்புதமடைந்து சபாசென்றுமெச்சிச் சிரக்கம்பஞ்செய்வதையொப்பக் காட்டியது.

அந்தக்காலத்திற்சூரபதுமன் மனதுக்கினிய குமாரனாகிய வச்சிரவாகு வீற்றிருந்துபோகின்ற சொர்னமயமாகிய இரதத்தின்மீதிற் பேய்க்கூட்டங்கள் நின்று ஒன்றுடனொன்றுபோரடவும்-பருந்து-கழுகு-காக்கை-ஆந்தைமுதலிய கொடியபட்சிகள் வட்டமிட்டும் தேரின்மீதுநின்று கூவவும் இவையன்றியும் உதட்டைக்கடித்து விழிகளிற் றியெழக்கோபித்து வீராவேசத்துடன் போகின்ற இராசகுமாரன் கரத்திற்பற்றியிருந்த பாரித்தவிலலானது தம்

செயலாய்த் தெறித்துவிழவும் சிறந்தபடைகள் நிறைந்து முதுகிலுறுக்கியிருந்த அம்பரூர்த்துணியானது அற்றுக் குப்புறவிழவும் இடப்புறத்தோள்களும் விழிகளும்படபடெனத்துடிக்கவும் இரத்தத்தின்மேல் நாட்டியிருக்கின்ற கொடிகள் துண்டித்துப் பூமியிழ்ந்தபுரளவும் மேகசஞ்சாரமற்று வெளுத்திருக்கின்ற வானத்திலிருந்துசிவந்த நீர்த்துளிகள் சிதறியிடிக்கவும் இத்தகையபற்பல தூர்ச்சுருளங்கள் காட்டியபோது சூரகுமாரன் அவற்றினே எவ்வளவுஞ் சட்டைபண்ணாமற் கோபத்தையேமேலிட்டித்தான்குறித்துவந்தபடிக்கு முடித்துப்போகும் கருத்தனாய்த் தன்னிரதத்தில்லிந்துத்தியிருக்கின்ற வலியவிற்களினென்றைக்கரத்திற்கொண்டு அம்புக்கூடை முதுகிலுறுக்கியுத்த சன்னத்தையுச் சதுரங்கசேனைகளும் பிரளயகாலத்தெழுமப் பிரசண்டவாயுபுவைப்போலக் குமுறிக்கொண்டு சூழ்ந்துவரத்தக்கதாகத் துரிதமாய் நடந்துவெற்றிலேலாயுதபூர்த்தியினது தூதன் வீறியிருக்கின்ற சமர்க்களத்தைச்சேரப்போகுமுன்னிலையில் தேன்களைப்பெருக்கிப் பரிமளித்திருக்கும் வெற்றிமாலையணிந்த வச்சிரவாகு நால்வகைச்சேனா சமுத்திரங்களுடன் மேல்நோக்கிவருவதை வீரவாகுதேவர்க்கு மிகுத்த வைபவக்காட்சியுடன்வருகின்றவன் இந்திராஸுலத்தேனாப்பெற்றிருக்கின்ற சூரபதுமனாகக்காணவில்லை, அவன் குமாரர்களிலொருவனாக விருக்கவேண்டும் ஆயினுமென்ன அயிஸ்வரியகர்வத்தினால்முன்பின்யோசியாமற் சண்டை கொடுக்கதிருத்துவருகின்றவனையும் சேனைப்பெருக்கையும்சின்னபின்னப்படக் கொன்று பகைவனாக்கடந்துசூரியன் அஸ்தமானகிரியிற்போகுமுன்னம் எமதுகர்த்தனாகியசரவணபவந்திருவடிகளைத் தரிசிக்கப்போவேனெனத் தீர்மானித்துக்கொண்டவராய் அப்படிக்கு இந்தவிராச குமாரனையும் அவுணவீரனாயுங் கண்டதுண்டப்பட்டவாட்டி அந்திபடுவதற்கு முந்தி வெற்றிபெற்று மீளாமற்போவேனாயின் ஆறுமுகேசன் அடியகை மாட்டேனென்று பிரதிக்கினை செய்துகொண்டு வெற்றிவேலாயுதப் பெருமாளினது செந்தாமராமலனாயொத்த திவ்விய சரணாவிந்தங்களைத் தியானித்துத் திக் குநோக்கிப் போற்றி உபுத்தசன்னத்தையு உருத்துச் சத்தசாகரங்களுக்கொதிப்பெடுத்தடங்கவும், சத்தகுலாசலங்களும் கிடுகிடாய்க்கவும் அண்டப்பித்திகையும் திசைகளும் பூமி ஆகாயமெங்குந் தத்தளித்துக் கலங்கவும்வெற்றிமலை புரண்டிக்கொண்டிருக்கின்ற புசங்களைத்தட்டிலகங்களுக்கும் இதென்ன உற்பாதமென்று திகிற்பட்டு வாடும்படிக்குச் சிருங்கநாதம் அட்டகாசங்களைச் செய்து வலையகரங்களைப் பிசைந்துகொண்டு இராசகுமாரன் வரவுக் கெதிர்பார்த்திருக்கின்ற வேளையில் அப்பேரொளியானது பெருத்துச் செவிகளிற்பட்ட மாத்திரத்தில் நவரத்தினமயமாய்ப் பருவதங்களைப்போலோங்கியிராநின்றதேரணிகள் மீதியில் வீற்றிருக்கின்ற சூரர்களுந் திசைக்களிறுகளை யொப்பாகப்பாரித்து வலம்பெற்றிருக்கின்றமதயானைகளின்மீ தேறிவந்த வீரர்களும் வாயுவேகத்தினும் மனோவேகத்தினும் மேலிட்டித்தாவவல்ல மல்லகதி மயூரகதி முதலிய சிறந்தநடைகளைவாய்ந்த புரவிக்கூட்டங்களின்மீது வீற்றிருந்து தங்களினத்தானாகக்கொன்ற பழிகளைத்தீர்த்துக்கொள்ள நினைந்து வீரங்களைப்பேசிவந்த சூரர்களும் சகலாயுதபாணிகளாய்த் தயிரியவுச்சாகங்களுடன் கொல்லுவோம் வெட்டுவோம் குத்துவோமென்றுபற்பல

திரங்களைப் பேசிக்கொண்டு விருஷபங்களைப்போலப் பாதுகளைப் பெயர்த்துவைத்து நடக்கின்றசேனைகளும்இடியின்முழக்கத்தைக்கேட்ட சர்ப்பக்கூட்டங்களைப்போலத்திடுக்கிட்டு நடுநடுங்கி மனந்தாபரியாமற் கைகால்களுநரலெலித்துச் சரீரமெங்கும் வியர்க்கப் பிரமைகொண்டவர்களாய்ஒருவனாயொருவர்பார்த்துஇதனைப்பேசுகின்றனர்.

சருவசங்காரகாலத்தில் அண்டரண்ட புலனங்களையும் அடக்கி அதிலுக்கியிருந்த எறும்புமுதல் யானை யீராகச் சொல்லா நின்ற எண்பத்து நான்கு நூறாயிர சீவபேதங்களையும் நாசஞ் செய்து நித்தியானந்த சுகத்திற் சிலகாலம் களித்திருக்கும் படியாய்க் கிருபையுற்றஉருத்திரமுர்த்தியானவர் கர்ச்சிக்கின்ற சத்தமோ அல்லது அக்காலத்தி லெழுந் துலகங்களை யழிக்கும் பெரும்புறக் கடலாதிய சாகரங்களின் ஒலியோ பிரசண்ட மாருதத்தின் முழக்கமோ அண்டங்க ளனைத்தும் இடிந் ததினும் பெருத்தசத்தமோ இப்போதுநாம்கேட்ட தெனத் தத்தளித்து யாதாந் தோற்றமல் மயங்குகின்றபோது போனாவிரும்பி யட்டகாசஞ் செய்த வீரவாகுதேவர் முழக்கமானது பரிமளபுஷ்பமாலே புரளும் புயாசலங்களைப்பெற்ற வச்சிர வாகுவினது இருபதுசெவிகளினும் சோடையடிகளைப்போல வீறிதழைந்த மாத்திரத்தில் மனம் நடுக்குறுத்துத் தியங்கி இதனைஎண்ணுவ தாயினான், ஈரோமூபதின லுலகங்களினும் இதுவரையினும் இத்தகையபேரொலி யுண்டாயதைக் கேட்டதில்லை இப்படிக்கொத்த சத்த முண்டாகிய தற்குக் காரணமென்னமோ தெரிய வில்லையே யென்று சங்கையுற்று பக்கங்களிற் கைகட்டி நிற்கின்ற சில தூதரைப் பார்த்து இப்போது முழங்கிய சத்தமுண்டாகியகாரணத்தைத்தெரிந்து அதிசிக்கிரத்தில் வந்து அறிவிக்கக் கடவீர்களென்று கட்டளையிட்டித் தூண்டிமுன்னிலையில் தந்தேனைச்செலுத்தும் பாகனாகிய விஜயனென்பவன் கடிதினெழுந்து சேவித்துமகராசகுமாரனே! யிதனைக்கேட்டருள்க. அடியேன் சுலபத்தொழிலைச்செய்பவனென்று நினைந்துநான்சொல்லுங் காரணத்தைத்தீர்க்காலோசனை செய்யாமல் இகழ்ந்துவிடவேண்டாம் இதனுண்மைபைச் சற்றுநேரத்தில் தேவரீர் அறியப்போகிறீர் அதென்னவெனில் அளவற்ற சேனாசமுத் திரஞ்சுழத்தக்கதாக நீர்சண்டைகொடுக்கவருவதைப்பார்த்து இந்தச்சிறந்த பட்டணமழிவதாகப் பாலசப்பிரமணியன்விடுத்த தூதனானவன் போனாவிரும்பி அளவிறந்தவெள்ளக்கணக்கில் வருகின்ற வீரர்களைக் கிஞ்சித்தும் மதியாமற் கொக்கரித்த சத்தமாகும் இப்போதெழுந்தலையைானது இதுவேயிப்படிக்கிருக்குமாகில் அந்தவீரவாகுவினது புயவன்மைகளைச்சொல்லவும் வேண்டுமோ? அதைநினைந்து மேல்நடக்கவேண்டிய காரணங்களைத் தேடிவீரென்று மதியூகியாகியதன்சாரதிபேசியநீதியானதுசெவிகளிற்புழுமுன்னம்வடவாமுகாக்கினியைப்போலக்கோபித்து விழிகளில் அக்கினிப்பொறிகள்சிதறவும் வாயிற்புகையும் அனலுமெழ அண்டங்களதிர நகைத்துச்சவாலையெழப் பெருமூச்செறிந்து சிறி ஓ! பாகனே? என்னசொன்னும் என்சவுரியங்களையும் புயவன்மைகளையும் அளவற்றபோர் முன்னிலையிற் கண்டிருந்தும் தெரியாதவர்களைப்போல ஓர்பாலகன் செலுத்தியதூதன் பெருமிதங்களை முயற்சியாகக் காட்டவந்தையிதோபார் நான்போய்க்கணப்போதில் அவன்வீரத்தையும் கர்வத்தையும் என்புய

வன்மையினு லடக்கிக் கைப்பிடியாகப் பற்றி யிருபுயங்க னுஞ்சேரப் பாசத்தினு லிறுக்கக்கிடக்கொண்டுபோய் ஆ யிரத்தெட் டண்டங்களுக்கும் அதுபனுபத் தேவர்களை யடிமையாகப்படைத்த பிதாவின் சந்திதானத்தில்கிட்டு அ வர்களித்து அவனுக்குத்தக்க தண்டனையைச்செய்யப்பா ர்ப்பேன் இதனைச்சித்திரத்தில் காணப்போகியுள்ளதுசத் தியமாகிய வசனமென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறபோ து முன்னணியிற்சென்ற அவுணவீரர்கள் தங்கன்கட்டளை களுக் கடங்கியிருக்கின்ற நால்வகைச்சேனைகளையும்புதா மயுகம் சகடயுகம் காருடயுகம் இவ்வரிசைப்படிக்கு அணி வகுத்து உயுத்தசன்னத்தராய் ஆலகாலவிஷத்ததைப்போ லக் கொதித்துச் சிறித்தங்களுக்கெதிரில்தமநிரண்புபாத ங்களும் புசங்களும் கரங்களும் சேனைகளாகவும் படைக ளாகவுங்கொண்டு வீரசிங்கத்ததைப்போல லகுக்கொண்டு நிற்கின்ற முருகப்பெருமாள் தூதனாகிய வீராவீரனைக் கடலைப்போல இளைச்சலிட்டுக்கொண்டுவந்து நால்வகைச் சேனைகளும்வளைந்து வீராவேசங்களினு் கொக்கரித்து ச்சில அவுணர் தங்கள் கரங்களிற் பற்றியிருக்கின்றவலிய விற்களைவளைத்து நானேற்றித்திக்குகளதிரக் குணத்தொ னிசெய்து குருரமாகிய அர்த்தசந்திரபாணமுதலியகளை களையமோகமாகக் கரவேகமாய்ப் பிரயோகித்தமத்திரத் தில் அப்படைகளினாந்து புகைந்துதிப்பொறிகளையிறை த்துக் குறுகுறென்னும்ஒசையைக்காட்டிப்பலநிசையினு ம் வேகமாய்வரவும்சிலவீரர்கோபித்துத் தங்கள்கரங்களி ற் பற்றியிருக்கும் முசலம்,குந்தம்,கப்பணம் இவற்றினைக் குறிக்கொண்டெசுலுத்தவும், சிலர்பாரித்திராநின்றதண்டா யுதங்களைச் சுழற்றியெறியவும், சிலர்குலாயுதங்களைமாற்பு க்கிலக்காகக்கடாவவும், சிலர்பிண்டிபாலம் மழுவாயுதங்க ளைவிட் டார்ப்பரிக்கவும், சிலர்நிணங்களைப்பூசிவிளங்கும் அலகையுடைய வேல்களைநிவ்வு நிவ்வென்றெறியவும், சி லர் சக்கரங்களைக் கரகொளச் சுழற்றிவிடவும், இவ்விதங் களாக விஷத்தைப்போல உலகங்களுக்குக்கொடுமைகளை ஸ்செய்துவரும் பாதகராகிய விராட்சதசேனைகள் மிகுத் த கோபங்களுடன் செலுத்திய ஆயுதவிதங்களனைத்தும் சிறிக்கொண்டுவந்து பிரமனை நெடுநாள்சிறையிலவைத்த சுப்பிரமணியக்கடவுள் தூதனான வீரவாகுதேவருடைய அனலையொத்த திருமேனியிற்றாக்கிய மாத்நிரத்திற் சரீ ரமுற்றும் உதிரம்பிரிட்டு அந்நிவானத்தைப்போலச்சிவ ந்து காட்டவும், மேலும்உதயகாலத்தில் ஒளிமழுங்கிவட் டமாய்க் கிழக்குத்திசையிலெழுந்த சூரியபிம்பத்தினிடத் திற் கொஞ்சங் கொஞ்சமா யுண்டாகுங் கிரணங்க ளைநிரத்தும் வீளங்கியகாலத்தில்எமதையனாகிய வீரவா குதேவருக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்துமான்சுட்டமத் தியிற் சடுதியிலொரு வேங்கையானது பாய்ந்தகாலத்தில் மதிகெட்டிவதைப்போல இராட்சதச்சேனைகளைவளைத் துக்கொண்டு சின்னபின்னப்படக் கண்டிக்கத் தொடங்கி னார்.

அதெப்படி யென்றால் கோடிகோடிக் கணக்கில் சூரர் களாகிய சத்துருக்களினது சிவந்து விளங்குஞ் சினைகளை ப்பற்றிக் கிறுகிறெனச்சுழற்றிப் பூமியில்மறியும்பருவத ங்களில் மோதியும், திக்குகளில்விசியும்இப்படிக்குடிமை ப்போதிற் கணக்கிறந்த படைகளைக்கொண்டும்வீறிமேல் வருகின்ற சரங்கள் எறியாயுதங்கள் முதலானவைகளை நீ ண்டகரங்களினுற்பற்றி அக்கினியெழும்பும்படிக்குப் பி

சைந்து துகள்படவூதியும்,ஒவென்றலறச்சிலராட்சதநாம ந்தரகிரிபோன்ற பாதங்களினு் பூமியிற்றேய்த்தும்வண் டில்-அச்சு-மச்சு-குத்துக்கால்-கொடுங்கை முதலியவைகளி னு் சோடித்திருக்கின்ற சித்திரத்தேர்களை வாரிவாரி அ ண்டடத்துக் கப்புறத்தெறிந்தும் மும்மதங்களை யாற்றைப் போலொழுகும்பருவதாகிருதியாகிய யானைக்கூட்டங்கள் எவற்றதைச் சேர்த்துத் துங்கைகளைப்பற்றி ஒன்றுட னென்றைமோதிக் கடலினிடத் தெறிந்தும் அலைகளைப் போலத் தத்தித்தாவிப்பாயும் புரவிக்கூட்டங்களை யணி யணியாய்ப் பாதங்களினுலுதைத்துத்தள்ளியும். சிலவர் றைவாரி யிராட்சதவெள்ளங்களின்மீதுகடாவித் துள்ளத் துள்ளக்கொண்டும் நால்வகைச்சேனைகளிற் சிலவற்றைப் பாதங்களினுலெற்றிப் பெரும்புறக்கடலில்விழுந்து மூழ் கச் செய்தும் சிலஅவுணர்களை யிருகால்களையும்பற்றிப்பி ள்ளத்தெறிந்தும் சிலரைப் பாதங்களினுலுதுக்கிக்குயவன் ம ண்ணைமிதிப்பதைப்போல உதிரமாம்சங்களைகமாய்க் கு ழும்பத்துவைத்தும் சிலரைத் துள்ளித்துள்ளிவிழச் சிரங் களைக்கிள்ளிப் பந்தைப்போலவானத்திலெறிந்தும்சிலரை மந்தரம்போன்ற புசங்களினுற்றாக்கிப்பணையப்போலம றிந்து விழும்படிக்குத் தள்ளியும் சிலரைப்பற்றிச் சம்பா த்தாளறைவதைப்போலப் பக்கங்களிலிருக்கின்ற கோபு ரங்களிலடித்துக் குப்பல்குப்பலாகப்போட்டும் சிலரைத் துடிக்கத்துடிக்க மிதித்துங் கோபந்தணியாமற்பக்கத்தில் வானத்தையளாவித் தழைத்திருக்கின்ற மரங்களைப்பிடுங் டிக்கொண்டு கிறுகிறென வலசாரியிடசாரியாகச்சுழற்றிச் சாடும்போது கரங்கள்வேறு சிரங்கள்வேறுதலைகள்வேறு வேறாய் விழுந்துருளக்கொண்டும் சிலரைபூமியிற்குப்புற விழ உதைத்துத்தள்ளியும் கோபமாறமலிரதகஜதுரக பதாதினைக் கோடிகோடியாக ஒன்றின்மேலொன்றுவிழு ந்து சாகும்படிக்குக் கைகளினுக்குத்திக் கிடத்தியும் பரு வதசிகரங்களின்மீது சிக்கம் பாய்வதைப்போலச்சிரமலை களின்றாவி அவ்விடங்களிற் பதுங்கியிருந்தஇராட்சதநா ளுறையினு் பூமியைக்கவ்விக்கொள்ளத் தாக்கியும் சிலர் பற்களுதிரவும் சிலர்விழிகள் தெறிக்கவும்சிலர் வாய்பிளக் கவும் சிலர்மாற்புகிழியவும்சிலர்மண்டைதிறந்து மூளைதெ றிக்கவும் சிலர்கபோலம் நெறியவும் சிலர்வயிறுபிறுண்டு குடல்கள்சரியவும் இவ்விதங்களாகச் சின்னபின்னப்படச் சாடிவரும்போது சூரபதுமன்புத்திரனுக்குப் படைத்து ணையாகச் சூழ்ந்துவந்த இரதங்களனைத்தும்வண்டில்வே று அச்சவேறு மச்சவேறுபிடம்வேறுகுத்துக்கால்வேறு கொடுங்கைவேறு கொடிகள்வேறு குடைகள்வேறுவேறு கவுருளவும் அவற்றிற்பூண்டிருக்கின்றபுரவிகள்சாரதிகள் கண்டதுண்டப்பட்டழிந்துபோகவும் யானைப்பந்திகள்சித றி முகபடாமற்றும் மத்தகம்பிளந்தும் துதிக்கை துணிந் தும் தந்தங்கள் முறிந்தும் பற்கள்கொட்டுண்டும் உரலை யொத்த கால்கள் வெட்டுண்டும் வால்கள்சிதறியும் பாகனு ருண்டும் இவ்வண்ணமாக மாளவும் புரவிக்கூட்டங்கள்சி தைந்தும் இரத்தினமயமாக விருக்கின்றமுகவணிகள்கடி வாளங்கள் துறுங்கியும் பிடரிமயிரலையத் தலைகள்அறுப ட்டும் பட்டினுலுஞ் சரிகையினுலுஞ் சோடித்தணிந்திரு க்கின்ற சீனிகளுடன் முதுகுகள்கிழிந்தும் இருபாரிசங்க ளினுந் தொங்கவிட்டிருக்கின்ற கவரிகள்திசைகளிலீறை ந்தும் பொன்னினு் செய்த வண்டையங்கள்சத்திக்கும் கா ல்கள்தறிந்தும் இவ்விதங்களில்மாண்டும் சிவந்தசிகையை

யுடைய விராட்சதர்கள் சிரங்கன்வெட்டுண்டும் பற்கள்தெ
றித்தும் வாய்பிளந்தும் பருவதங்கள்போன்ற புசங்கள் ச
ரிந்தும் பதக்கங்கள் சரப்பளிகள்புரளும்மாப்பு திறந்தும்
வயிறுசரிந்தும் கடகங்களணிந்த கரங்கனொடிந்தும் வீர
கண்டைகலிக்குங் கால்களற்றும் துடைகள்முறிந்தும் இ
வ்விதமாகக் களமெங்கும் மாண்டுருளவும் இப்படிக்குவீ
ரவாகுதேவர் காட்டழிலப்போலவும் சுழல்காற்றை யொ
த்தும் வளைந்துவளைந்து சாடுகின்ற தருணத்தில்அளவற்
றவெள்ளம் இரதகசுதரகபதாதிகள் சின்னப்பின்னப்பட்டு
மாண்டதுபோக நின்ற சில ராட்சதர்கள் தாபரிக்க மாட்
டாமல் நாலுமுலைகளினு மிறைந்து ஓடியொளித்தனர்.

அக்காலத்திற் சண்டையுமொடுங்கியது. இதனால்ஆயி
ரத்தெட்டண்டங்களைவென்று தேவர்கள்முதலானவர்களை
ஏவல்கொண்ட சூரபதுமன்பெற்றிருந்த கீர்த்திகளும்மங்
கிப்போகும்படிக்குச் சேனசமுத்திரங்கள்முற்றும் பட்ட
பாட்டையுந் தூதன்ஜயவுச்சாகத்துடன் நிற்பதையும்சூர
பதுமன் குமரானுக்குச் சக்கிரரட்சகராகவந்த தோழிக
ள்கண்டு அம்மம்மீ இதென்ன அதிசயமாக விருக்கின்ற
து. ஒரு நிமைப்போதிற் சமுத்திரத்தைப்போல இளைந்
து சூழ்ந்திருந்த நால்வகைச்சேனைகளையும் ஒருவன் யா
தொரு துணையுமில்லாமல்ஆயுதங்களைக்கரத்திலெடாமல்
மராமரமொன்றினற் கொன்றான். வீரனென்றுசொல்லு
வது இவனுக்கேதரும், ஆனால்தான்என்னவாச்சுதரும்மு
டைய விற்சாதுரியங்களினால் இவன் கருவத்தையடக்கிக்
கட்டிக்கொண்டுவந்து இராஜபுத்திரானுகிய நடதுதோழ
னுக்கு வெணமுதியாகக்கொடுப்போமென்றுசபதங்கள்பே
சி ஓங்கின்றசேனைகளையெங்கிப் பயப்படாதீர்கள், இதோ
சற்றுநேரத்தில் நமதுபகைவனைக் கண்டதுண்டப்படக்
கொல்லுவோம் நில்லுங்கோளநில்லுங்கோளென்று தயிரி
யங்களைச் சொல்லிக்கொண்டபோது யிருந்திருக்கின்ற சது
ரங்கசேனைகளும் திரும்பி புசங்களைத் தட்டிக்கொண்டு
சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்து தூதனைவளை
ந்து சாடவேண்டுமென்கிற வயிரத்தினால் மாரிகாலத்தில்
நதியானது பெருகுவதைப்போல ஏகமாகக்கூடிக்கொக்க
ரித்துக்கொண்டு வந்து இராசகுமாரன் தோழனாக்கலந்
து சருவசங்கரகாலத்தில் மகம்மேருகிரியைச் சமுத்திர
வெள்ளமானது சூழ்ந்தொலிப்பதுபோல மதயானையைப்
போல கெம்பிரமாய் நிற்கின்றவீரவாகுதேவனாவளைத்து
க்கொண்டு பாரித்தவிற்களை வட்டாகாரமாகவளைத்து நா
னேற்றி பூமியதிரத்தக்கதாகக் குணத்தொனியெய்துதே
வான்றிரமுதலைய கொடியபாணங்களைக் கார்காலத்திற்சத்
தமேகங்களும் பருவதத்தின்மீதுபெய்வதுக்கொப்பாகஅ
பரிமீதமாகச் சிலர் பிரயோகிக்கவும்,வேல்-சூலம்-கப்பண
ம்-பிண்டி-பாலம்-சக்கரம்- முசலம் முதலாகிய ஆயுதங்க
ளைப் பலவேகமாய்வீசவும், இவ்விதங்களாய்க் கொடிய
போனைச் செய்கின்றதைக்கண்டு வீரவாகுதேவரீதித்த
மது கரத்தில் காலதண்டத்தைப்போலவளைங்கும்மராமா
த்தைக் கரகொளச்சுழற்றி யிடசாரிவலசாரியாகத்திரிந்து
எதிர்த்துவந்து போர்செய்கின்ற இராட்சதகுமாரர்கள்அ
வர்களுடன்வந்த சேனசமுத்திரங்களையும்வளைத்துக்கொ
ண்டு சாடும்போது சித்திரங்க னொழுதியிராநின்ற மத்தக
ங்களிளாற்றும் கந்துளைப்போலப் பாரித்திராநின்றகால்
களற்றும் பனையைப்போ லசைந்திருக்கிற துதிக்கைகள்
வெட்டுண்டும் தத்தங்கள்முறிந்தும் முறத்தைப்போல அ

சைந்திருக்கின்றசெவிகள்பறந்தும் இவ்விதமாகயானைச்சு
ட்டங்கள்மாண்டும் செம்பஞ்சுட்டிச் சாமகளைப்போ
லவீசும் வால்கள்தறிந்தும் நவரத்தினமயமாகிய வண்டய
ங்களணிந்தகால்கள்முறிந்தும் பின்னலீட்டுக்குச்சுக்கள்தொ
ங்கும், பிடரிமயினையுடைய கழுத்துகள்வெட்டுண்டும் இ
வ்விதமாகக் குதினாப்பந்திகள் அதப்பட்டும், தட்டுகுலை
ந்து மொட்டழிந்து அச்சமுறிந்து வண்டிலுருண்டிமச்சு
கள் பறந்துகொடிஞ்சுடைமுதலைய சிங்காரங்கள் மங்கியும்
சாரதிகள் குதிகைகள் சிதைந்தும் இவ்விதமாகத் தேர்கள்
சின்னப்பின்னப்பட்டும் குதையோடுகுதைய சேரவளைந்துச
ரவருஷங்களைப் பெய்யுந் தனுசுகள்முறிந்தும்பிரயோகித்
த ஆயுதங்களதப்பட்டும் சிரங்கன்வெறிந்தும் மாப்பு பிளந்
தும் வயிறுகிழிந்தும் சதைகள்சரிந்தும் கொடுமைபேசி
யவாய்கிழிந்தும் இப்படிக்கு இராட்சதவீரர்கள் மடிந்த
னர்.

இக்கோலமாய் நால்வகைச் சேனைகளும், அதப்பட்
டிப்போனதை வச்சிரவாகுவினது தோழரான பாலகுமா
ரர்கள்கண்டு உருத்திரா காரமாய்க் கோபித்துத்தேர்களை
முடுக்கிக்கொண்டு வந்து முன்பின்பாராமல்பாரித்தவிற்க
ளை வளைத்துக் குணத்தொனிகாட்டிக் குருரமாகியபாண
ங்களைச் சோனைமாரியைப்போலச் செலுத்துகின்ற கால
யில் அப்படைகள் வெளிப்பட்டவுடன் அனலையும்புகை
யையும் வீசிக்கொண்டு கோடையிழிகளைப்போலக்குமுறி
ப்பற்பல கொடுமைகளைக்காட்டி மேலீட்டு வருவதை வீ
ரவாகு தேவர்கண்டு வடவாமுகாக்கினியைப்போலக் கோ
பித்துக்கரத்திற்பற்றியிருந்த மராமரத்தைச்சுழற்றி மோ
தியகாலத்தில் அதிக உக்கிரத்தைக்காட்டிவந்தபாணங்களை
னைத்தும் துகள்பட்டிப் பறக்கவும், அவற்றினைச்செலுத்தி
ய பாலகுமாரர்கள் கரங்க ளற்றும் தேள்கள்சரிந்தும்வீ
ரபட்டமணிந்த நெறிகள் பிளந்தும் சிரங்களற்றும் நாசி
கள்துணிந்தும் புஷ்பமாலைகள் புரளும் மாப்புகிழிந்தும்
வீரகண்டை யணிந்திருந்த கால்க னொடிந்தும் தாங்க
ள் பெற்றிருந்த வரப்பேறுக ளழிந்தும் வலியும் வீரமும
டங்கி மங்கும் படிக்குச் சாடியும் இஃதன்றியிற் சி
லனா வாயுரப்பினற்கொன்றும் சிலனாகைக்குத்தினல்மா
ய்த்தும் வெறித்தபார்வையினற்சிலனாவாட்டியும் சிலர்உ
தைத்துக்கொண்டு சாகும்படிக்குரப்பியும் இவையன்றியு
ம் பலவீரனையும் யானைகுதிகளைக் கரங்களினால்வாரிவா
ரி மேகங்கள் சஞ்சரித்திருக்கின்ற வானவெல்லையினும்ம
கரமச்சங்கள் சஞ்சரிக்கின்ற பெரும்புறக்கடலினும் சரப
சார்த்தாலம்சிக்கம் புலி முதலியமிருக்கங்கள் சஞ்சரிக்கின்
ற பருவதங்களினும் ஆரணயங்களினும் கான்யாறுகளி
னும் வீழ்ந்துமானும்படிக்கு வீசியும் இப்படிக்குக் கோ
லாகலப் போனைச்செய்து வருகின்றபோது இராட்சதர்பி
ரணன்களைப் பிடித்துக்கொண்டு போக வருகின்ற யம
தூதர்களிற் சிலர் சில வீரர்கள் குத்துயிருட னிரு
ப்பவர்கள் சமீபத்திற் போருமுன்னிலையில் அவர்கள்பார்
வையின்கொடுமைக்குப் பயந்து சமீபத்தினும்போகவஞ்
சிவீரவாகுதேவனாவணக்கித்தங்கள்வருத்தங்கள்முறை
யிட்டுக் கொள்ளுபவர்களைபாதரித்துபயப்படாதீர்களென
க் கையமர்த்தி வைவகதப்பட்டனத்தில் நவரத்தினமயமா
கவிளங்குஞ் சபையிற் சித்திரவெகித்திரங்களாகச் சோடி
த்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தின்மீது வீற்றிருந்து சித்திர
குத்தொன்னுஞ் சம்பிரதிகள் பூலோகத்திலிராநின்றபிரா

ணிகள் ஆயுள் முடிவையும் அவைகள் செய்திருக்கின்ற நன்குதிங்குளையும் படித்துப்படித்துச் சொல்லக்கொண்டு வருவதைக்கேட்டு அதற்குத் தகுதியாகிய தண்டனைகளைக் கட்டிவிட்டுக்கொண்டு நீதியைசெலுத்திவரும்படி தருமரான் முன்னம்விழுத்தக்கதாகக் கணக்கிறந்தகொடியமனைதப்பெற்ற இராட்சதவீரலா வாரியெறிந்தும் பலரை அவுணர்பிரானுகிய நிருதிவாசஞ்செய்யும் நகரத்தில்விழவீசினர், அதைப்பார்க்குமிடத்தில் இவர்களோரினமாதலால் பிராணேசமாய்க்கட்டிக் களித்திருக்கவினைந்து சேர்த்ததைப்போற்காட்டவும், சண்டைமுடிந்தில் அடியுண்டுவிழுந்துகிடக்கின்ற இராட்சதவீரர்கள் பிராணந்துடித்திருப்பதைக்கண்டு அவர்களை வீரசொர்க்கத்திற்சேர்க்கும்படிக்குத் தேவர்வருந்தி விமானங்களைக்கொண்டுவராமலும் அண்டயோனியெனின்ற சூரியன்பிளந்துவழிவிடாமலும் ரணரங்கஞ்சுராகவிரூப்பவர் சேரவேண்டியசிறந்தபதங்களிற் கணக்கிறந்தவர்களைச்செல்லவெற்றியும் அஷ்டதிசைகளைப்போற்றியிருப்பதை நீங்கப்படாமற் பசியினவழன்றிருக்கின்ற திசைக்களிறுகளுக்கிடைபோடுவதைப்போலச் சிலரை அத்திசைகளில்விசியும் சமுத்திரசலத்தைபுண்டும் உதராக்கினி தணியாமல் காந்திகொண்டிருக்கும் வடவாமுகாக்கினியானது திருப்தியாகப்படுத்திக் களிக்கும்படிக்கு அதனிடத்துச்சிலவாவிசியும் இவ்விதங்களாகச் சுப்பிரமணியர் தூதனாகிய வீரவாகுதேவர் பகைவர் சின்னபின்னப்படும்படிக்குச் சாடியபோது கொக்கரித்துவந்த சேனாசமுத்திரமும்அவைகளுக்குத்தலைமைபெற்றுப் போற்றியிருந்தவீரர்களும் நிமைப்போதில் அதப்பட்டிருந்த விடந்தெரியாமல்மறைந்தகாலத்தில்தப்பிய சிலராட்சதர்கள்நடுநடுக்கி வலியற்று மானமும் நாணமுமிழந்து பயப்பிராந்தியினால் நாலுழல்களினும் ஒடி அஷ்டதிசைகளினும் தீவுகளினும் வானவெல்லுகளினும் ஆரணயங்களினும் கான்யாறுகளினும் பருவதங்களினும்பதுங்கினர், இப்படிக்குமாண்டும் புறந்தற்தும் தன்சேனைகளைத்தும்மறைந்துவெள்ளிடையாகவிரூப்பதை வச்சிரவாகுகண்டு பிரமித்தவனாய் இதனையெண்ணுகின்றான். நம்முடனினாந்துவந்த சேனைப்பெருக்கும் படைவீரர்களும் பிராணசினேகமாகவிருந்த பாலகுமாரர்களும் அதப்பட்டிக் கூப்பிட்டகுரலுக்கு ஏனென்றுசொல்ல ஒருவரையுங்காணேன் இராஜராஜ பரமேஸ்வரனுக்குப் புத்திரனாகப்பிறந்தநான் தனியனகுங்கலமும் நேர்ந்ததே கர்த்தனையெனக் கிலேசித்துவாடியும் இராட்சதகுலத்தி லுதித்தவனாதலால் மாளமானது தூண்டஉடனே கோபம்பிரவேசித்து பற்களைக் கற்கறெனக்கடித்து விழிகள்கிவந்து அனற்பொறிகளை யிறைத்துப்புருவம் நெற்றியிலேற வடவைபைப்போற்சிறிச் சாரதியைப்பார்த்து அதிசிக்கரத்தில் நமதுதேதைத் துரத்திப்போய் அதோற்றிகின்றதாதன் முன்னம்விடக்கடவையெனக் கட்டியிட்ட வசனமுடிவதன் முன்னம் சூரியன் தேரைடத்தும் அருணனும் நானும்படிக்குமனேவேகத்துக்கு முந்தி குதினாளைத்தான்டி வீரவாகு தேவருக்கெதிரிற் கொண்டுபோய்நி லுத்தினன்.

இப்படிக்குச் சூரபதுமன் குமாரன் வீராவேசத்துடன்ஜயத்தைப்பெற்றுப்போகவினைந்து மேலீட்டுவருவதைப் புசபலபாக்கிரமசாலியாகிய தூதன்கண்டு அதிகசந்தோஷத்தைபடைந்தவனாய்ப் பூமண்டலமுற்றினும் ஓர

டியிலுளந்த மகாவிஷ்ணுவைப்பார்க்கினும் உயர்ந்தவனென்று சொல்லும்படிக்கு அண்டமுகடானது சிரத்திற்றக்க ஓங்கிலுளந்து மண்ணுலகைப் பாதங்கள்முடவும் புயாசலங்கள் ஆகாயத்தைமறைக்கவும் கிரீடமானது அண்டகோளாகையைத் தாவுப்படிக்கு நிரிர்ந்துவின்று பாதங்கலையசைக்குந்தோறும் அச்சுமைபைத் தாங்கமாட்டாமல் ஆதிசேஷன் தன்னுயிரஞ் சிரங்களைக்கொண்டு பூமியைச்சுமந்துவாடி யிதுவென்ன அற்புதமாகவிருக்கின்ற தென்று மயங்கவும் பூமண்டலமானதுநெக்குவிட்டுமயேந்திரபட்டணமெங்கும் இடிபட்டுப் பாதலத்திற்சேரவும் அண்டகடாகக்குலுங்கவும் ஆர்ப்பரித்தாத் திரிபுரங்களை யெரித்த சிவபிரானுக்குப் பாணமாகவும்தன்னையவமதித்த இரணியன் வரமுயற்சிகளையும் புயவன்மைகளையும்ஆணவத்தையும் உதிரத்தையும் பிராணனையும் கிரகித்து உலகஉபாதிபைத்தீர்க்கும்பொருட்டுக் கற்கம்பத்தில் முளைத்தெழுந்த நாரசிங்கமூர்த்தியுந் திடுக்கிடும்படிக்குச்சுவாலையெழுவதைத்துச் சொர்க்கமத்தியபாதலமென்னுந்திரிலோகவாசிகளும் சபாசென்றுமெச்சும் சாமர்த்தியனாகிய வீரவாகுதேவர் ஒருதரம் கர்ச்சித்தமாதிரித்தில் அவ்வொலியையும் நகையினைதிர்ச்சியையும் சூரபதுமன்குமாரனுகியவச்சிரவாகுக்கேட்டவுடன்திடுக்கிட்டு மனஞ்சுழலச் சற்றுநேரம் திகைத்திருந்து பத்துசிரங்களையும் அசைத்து நல்லகாரியம் எப்படிக்கிருந்தபோதினும்இவன் வீரூப்பை யடக்குவேனெனப்பேசி அக்கினிகொட்டும்படியாக விழிகளையுருட்டி விஷநாகம்போற்சிறி வடவாமுகாக்கினியைப்போலக்கொதித்து வீரனைப்பார்த்து இதன்ச்சொல்லுவான்

ஓ! தூதனே! உன்புசபலபாக்கிரமத்துக்குமெச்சினேன் வீரவாகுவென்பது உனக்குத்தரும்இத்தகையசேனைவெள்ளங்களைக்கல்லும் சற்றும்அஞ்சாமல் எதிர்த்தஉந்தயிரியுத்துக்கு யாவரையும் ஒப்புசொல்லக் கூடவில்லை என்ன்கள்காண இக்காலத்தில் நீசெய்தசண்டைக்குவிகராய் முன்னோர்களில் யாவரையுந் குறிக்கமாட்டேன்புவனங்களதிர்க்கர்ச்சித்தது உன்வல்லபத்துக்குத் தகுமெனப்புகழ்ந்தவனாய் ஓ! வீரனே! உன்னுடனெதிர்த்துப்போராடிய ஜயசாலிகளாகிய சேனைத்தலைவரையும் ரதகசுதூரகபதாதிகளின் பெருக்கையும் வென்றோமென்கிற கருவத்தைப்பெற்றிருக்கிறதாகக் காணுகின்றது, அந்தவீரூப்பைவிட்டுவிடக்கடவை யினிசிலநேரத்தில் உன்னுணவத்தையடக்கிக் கைப்பிடியாகப்பற்றி கட்டிக்கொண்டுபோய் அண்டங்களைத்தையும்வென்ற சவுரியவானாகிய என்பிதாவின்முன்னம்விடக்கடவேன், இதைகெட்டியாய்நம்பி அதற்குத்தக்கபடி சாக்கிரதையா யிருப்பாயென்றுபேசிய வாசகங்களை வீரவாகுதேவர் கேட்டுநகைத்து ஓ! அசுரோந்திரகுமாரனே! வீண்வார்த்தையாடுவதிற் பிரயோசனமொன்றுமில்லை உன்னை ஜயித்துப்போகும்படியான முயற்சிகளைப்பார்ப்பேன் நீயும் அவ்வாறே என்னைவெற்றிபெற ஆசைகொண்டிருக்கலாம் அப்படிக்கிருக்கஉன்னைநாங்கண்டிக்கிறேனென்றும்என்னைநீக்கட்டிக்கொண்டுபோவேனென்றும் வீரங்கன்பேசுவதிற் பயனென்னைவீனாவில் சண்டைக்காயுத்தப் படுவையாகில்தோற்புகெலிப்பு உடனே தெரிந்துபோகிறது அக்காலத்தில் கண்டவர்கள் இவன்வீரனென்று புகழவேண்டுமென்றுநீதிமானாகிய வீரவாகுதேவர் சொல்லிமுடிவதற்குமுன்னம்சூர

பதுமன் குமாருகிய வச்சிரவாகுகோபங்கொண்டு தன் கரத்திற் பற்றியிருக்கின்ற பாரித்தவிலலை வட்டாகாரமாகவளைத்துக் குணத்தொனிகாட்டி விஷம்பூசிய கூர்மையாகிய அலகைப்பெற்றுக்கழுதுகொண்டிருக்கும் ஆயிரங்குருரமாகிய பாணங்களைக் கரவேகமாய்ப்பூட்டி வீரவாகுதேவர் கண்டத்துக்கும் புசங்களுக்கும் மார்புக்கும் குறிகொண்டிசெலுத்தித் திசைகளதிரும்படிக்கு ஆர்ப்பரித்தனன்.

அந்தபாணங்கள் வெளிப்பட்டவுடன் இடி-புகை-மின்னல் அனற்பொறிகள்முதலிய கொடுமைகளைக்காட்டி வடவாமுகாக்கினியைப்போலச்சீறி அதிகமடுமைகளுடன் மேலீட்டுத் தன்மேல்வருவதைக்கண்டிண்ணட தமதுகரத்தைக்கொண்டு அவைகளைத்தையுஞ் சேர்த்துச் சுள்ளிகளைப்போல முறித்தெறிந்து சலனமற்றுநிற்கும்போதுதானேவியபாணங்கள்முற்றும் துன்பமற்றுபோனதை வச்சிரவாகுகண்டு மனம்பொறாமல் ஆலகாலத்தைப்போலக்கோபித்தமீளவும் நாரியைச்செவ்வையாகவிறுக்கிப்பதியிரம் அர்த்தசந்திரபாணங்களைஒருமுனையிற் பூட்டிவீரவாகுதேவர் மார்புக்கு லக்குபார்த்துத் தூண்டியபோது அப்படைகள் சர்ப்பங்களைப்போலச்சீறித் குறுகுறுவென்னும் ஓசையுடன் விஷங்களைக்கக்கிக்கொண்டு மேலீட்டுவேகமாய்வருவதைக் குமாரதூதன்கண்டுகைத்து முன்னந் தன்னுடன்போர்செய்தழிந்துபோன இராட்சதவீரர்கரத்தில்கின்று களத்தில்விழுந்துகிடக்கிறபாரித்த இருப்புலக்கை ஒன்றையெடுத்துக்கொண்டு கிறுகிறென சுழற்றிக் கோட்டுப்புள்ளையடிப்பதைப்போலத் திக்குகளெங்கினுமிறைந்து போகும்படிக்குச் சாடியபோது அழிவற்றபாணங்களானவை முசலத்தினுள் சின்னபின்னப்பட்டு வியர்த்தமாய்ப்போகக்கண்ட சூரகுமாரன் முன்னினும்அதிககோபங்கொண்டமீளவும் மிகுத்தகுருரமாகியபதியிரம்பாணங்களைச்சந்தித்துத் துரிதமாகத்தூண்டி வீரன்கரத்திற் பற்றியிருந்த இருப்புலக்கையைத்துக்கண்டு மேலும் அளவிறந்த கரோமாகிய சரங்களை அம்புக்கூட்டிலிருந்தெடுத்துக் கோதண்டம்போன்றவல்யுதனவிலல்பூட்டிச் சுப்பிரமணியர்தூதன்சிரத்துக்கிலக்காகவும் ஆயிரம் அர்த்தசந்திரபாணங்களைக் கண்டத்துக்குக்குறிகொண்டும் ஆயிரங்கூரியகளைகளை பருவதாகிருதியாகவிறுக்கின்ற புசங்களுக்குச்சரியாயும் மற்றஉறுப்புக்களுக்கும் ஆயிரம் இரண்டாயிரங்கணக்கிற் கொடியபாணங்களைச்சந்தித்துக் கரவேகமாய்ஒன்றின்பின்னென்றாகத்தூண்டியமனைப்போலப் பிராணிகளிடத்திற் சுற்றாமிரக்கமற்ற சூரபதுமன் குமாரன் ஆர்ப்பரித்தவுடன் வீரவாகுதேவர் கரத்திற் பற்றியிருந்த யிருப்புலக்கைபொடிபட்டிப்போனபடியால் மேற்குறித்தபாணங்கள் சரீரமுற்றும் தாக்கி உதிரம்பெருக்கெடுத்தோடுவதினும் களைத்துளமதையனுகிய வீரவாகுதேவர் கிமைப்போது மயங்கியிருந்து உடனே தெளிவுண்டாய்ச் சிங்கத்தைப்போலப்பாய்ந்து துன்மார்க்கனுகிய வச்சிரவாகுதேவியிருந்ததேனா உதைத்தமாத்திரத்தில் அதிர்ச்சியுடையிருந்த வேகமுள்ளகுதிரைப்பந்திகள் உடலமெங்கும் துறுஞ்சுண்டுபதைபதைத்துப் பூமியில்விழுந்தமடியவும் தேர்ப்பாகனும் தலைசிறைத்துமாளவும்-வண்டில்-அச்சு-மச்சு-குத்துக்கால்-கொடுக்கை-கொடி-குடை-முதலிய உறுப்புகளதுகள்பட இரதமானது அழிந்தபோனபோது சூரகுமாரன் துரிதமா

ய்ச் சிங்கராசனைப்போல மற்றொரு சேமத்தேரிப்பாய்ந்து மூன்றும்பிறையை இராகுவானது வளைந்திருப்பதைப்போல வட்டமாய் நானேறிட்டிருக்கின்ற தனுசினிடத்தில் அம்புறத் தூணியிலுள்ள பாணங்களில் அதிகதிச்சணியமுள்ள ஆயிரங்களைகளைத் தேடியெடுத்துப் பூட்டித் தேவர்களனைவரும்இவைகளைச் செய்யுமோவென்று வருந்திக்கிலேசுக்கும்படிக்கு வீரவாகுதேவர் நெற்றிக்குக் குறிபார்த்துப் பிரயோகித்தான்.

அவ்வாளிகள் வெளிப்பட்டவுடன் சர்ப்பங்களைப்போலச்சீறித் குமுறிக்கொண்டு அனற்பொறிகளைக்கக்கிவெருவுற்பாதங்களைக்காட்டிவந்துவீரன்நெற்றியிற்றாக்கியபோது அவற்றினைச் சட்டைபண்ணாமல் தட்டிப்போட்டு வேகமாய்ப்பாய்ந்து சூரபதுமன்குமாரன் ஏறியிருந்தபாரித்த இரதத்தைவாரியெடுத்துக் கிறுகிறெனச்சுழற்றிச் செண்டைப்போல ஆகாயத்தில் பறக்கும்படிக்குவீசிச் சிறுங்கநாதஞ்செய்து மேலும் வச்சிரவாகுவுக்கு உதவியாகப்பக்கங்களில்கின்ற-யாளி-சிங்கம்-புலி-குதிரைகளைப்பூட்டி நவரத்தினமயமாய் பாரித்திருக்கும் சேமத்தேர்களனைத்தையும் திசைகளிற் பறந்துபோகும்படிக்கு உதைத்துத்தள்ளியிழக் கரங்களினுலெற்றியும் இப்படிக்கு ஒன்றிலாமல் நாசப்படுத்தி வீரசிங்கத்தைப்போலக் காச்சித்துக்கொண்டு ஒருவரும் எதிரில்லாமல் ரணக்களத்தில்உலாவிக்கொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில் வீரவாகுதேவர்வாரிவீசியதேருடன் இராசகுமாரன் சக்கிரத்தைப்போலச்சுழன்றுகொண்டு தூறுயோசனைப்பிரமணமவானத்திலெழும்பித் தலைகீழாய்மறிந்து விழிகள்குழலமிடவும் வாய்ப்புலரவும் மனந்தத்தளிக்கவும் அறிவுமயங்கிக்களைக்கவும் இப்பாடுகளைப்பட்டுவந்து தேரானது சண்முகப்பெருமாள தூதன்முன்னம் பூமியில்விழுந்தமாதிரத்தில்பொடிப்பொடியாய் துறுங்கியகாலத்தில் தனக்கும்பலகாயங்கள் பட்டபோதினும் சூரகுமாரன் வீரனதலால்தயிரியத்தைவிடாமல் பக்கத்திற் பாய்ந்து திரைபின்று தன்கரத்திற் பற்றியிருக்கின்ற பாரித்தவிலலைவளைத்துச் செண்டைக்கொடுக்கப் பிரயத்தினப்படுவதை நிகரற்றபுசபலபராக்கிரமசாலயாகிய வீரவாகுதேவர்கண்டு கடகமணிர்திராநின்ற தமதுகரத்தைநீட்டிச் சூரன்குமாரன்கரத்திற் பற்றியிருந்த பாரித்தவிலலைபறித்துப் படைலெனமுறித்தெறிந்தபோது வச்சிரவாகுவடவையைப்போற்சீறிக்கொவ்வைக்கனியையும் அரக்கையும்போலச் சிவந்தவிழிகளிலிருந்து தீப்பொறிகளைக்கொட்டம்சைதுடிக்கக் கோபித்தவனாய்க் கைகளைமுறுக்கிக்கொண்டு புசங்களைத்தட்டிஉடைவானைச் சோலெனஉருவி மின்னலைப்போலவிளங்கும்படிக்குக் கரத்திற் பற்றிக்கொண்டு இடசாரிவலசாரியாகத்திரிந்து பாய்ந்து மேல்நோக்கிவருவதைச் சிங்கம்போன்றவல்யுடைய வீரவாகுதேவர்பார்த்தவுடனினியிலனைவைக்கப்போகாதென்றெண்ணித் துரிதமாய்த்தமதையிற்சொருகியிராநின்ற லாளாயுதத்தை உறையிலிருந்துருவிக்கரத்திற்கொண்டு விதிர்த்து லுக்குகொண்டுசூரகுமாரன்யீறிப்பாய்ந்தமாதிரத்தில் வச்சிரவாகுவானவன்சீறிக்கந்துபோட்டு ஒக்கிவீரவாகுதேவர்புசத்தின்பேரில்வெட்டினான், அதைவீரன் தட்டிப்போட்டுத் தமதுவெற்றிவாளாயுதத்தைச்சுழற்றிச் சூரன்கரத்தைவாளுடன் அற்றுவிழும்படிக்குக் கண்டித்துத்தள்ளியகாலத்தில்அப்பாதகன் அதருமல் பதருமல் மனஞ்சஞ்சலப்படாமல்காட்

டழலேப்போலக்கோபித்துப் பருவதத்துக்கொப்பாகப்பா ரித்துத் தன்கரத்திலிருக்கின்றதண்டாயுதத்தைகிறுகிறெ னச்சுழந்தி விசியபோது மணிகள்சத்திக்க அநிவேகமா ய்வருவதை வீரன்கண்டு வாளைக்கொண்டு இருதண்ட மாய்ப் பூயியில்விழக்கண்டித்துத்தள்ளி மறுபடியும் அ வனென்றை எறிவதன்முன்னம் சூரபதுமன் மனதுக்கி னியசுமாரனுகிய வச்சிரவாகுவினது பத்துத்தலைகளையு ம் பெருங்காற்றி லடியுண்ட பனங்காயைப்போலஉருளு ம்படிக்கு வெட்டித்தள்ளியகாலத்திற் கோடையிடியைப் போல இனாந்துகொண்டு நிலத்தில்விழுந்துருண்டி பிரா ணன்நீங்கி வீரசொர்க்கத்தைச்சேர்ந்தனன்.

இவ்விதமாய்க் கொடியமனதையுடைய சூரபதுமன்கு மாரனுகிய வச்சிரவாகுமாண்டு ரணக்களத்தில் விழுந்த தைக்கண்டவுடன் பக்கங்களிற் பதுங்கியிருந்த இராட் சதவீரர்கள் புலம்பி இனிஇவ்விடத்தி லிருப்போமாகில் பிராணசேதம் வருமென்றுநடுநடுங்கிப்பலதிகைகளினும் ஓடிப்போயினர். அக்காலத்தில் போர்க்களமுற் றும் பிண மலைகளாகக்குவிந்து பலகவந்தங்கள் கூத்தாடவும், பூத பைசாசங்கள் ரத்தமாச்சங்களைத் தெவிட்டவுண்டு வெறி கொண்டு நடிக்கவும், நாய்நிகள் பிணங்களைப்பிடிங்கித்தி ன்று ஊளமிட்டுலாவவும்,பருந்து-கழுஞ்சாக்கைகளரிண ங்களைக் கொத்தித்தின் றுகளித்துவானத்தில் வட்டமிட்டு ப்பறக்கவும், உதிரப்பிரவாகமானது பெருக்கெடுத்துஇற ந்துகிடக்கின்ற ராட்சதர் யானைக்குதிரைகள்களேபரங்க ளை வாரிக்கொண்டோடிச் சமுத்திரத்திற் பாயவும், மகர மச்சங்கள் திருப்தியாகப்புகித்து ஒன்றுடனொன்று வா தாடவும், கறுத்திருந்த நீரானது சிவந்துகுழம்பிக்காட்ட வும், இப்படிக்கு இரதகசுதரகபதாதிகளும் பாலகுமா ர்களும் சூரன்புத்திரனும் மாண்டமுன்னிலையில் வீரவா குதேவர் ஜயவுச்சாகத்துடன் எதிர்க்க ஒருவருமில்லாதப டியால் மதயானையைப்போலவீறி நின்றனர். அக்காலத்தி ல் பகற்போதுகழிந்து சூரியபகவான் தனதுஆயிரங் கிர ணங்களைபுஞ் சுருக்கிக்கொண்டு மேற்குக்கடல் ல் முழுகி மறைந்தனன். அஃதெப்படிக்கிருந்ததெனில் வச்சிரவாகு வென்பவன் ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவரால் மடிந்தன ன். இனிசற்றுநேரமிருப்போமாகில் இந்த அபசயத்தை க்கண்டு களித்துலாவுவதாக நின்றதுசூரபதுமன்கோபித் து முன்னமொருக்கால் அசமுகி கரந்திரிந்தபோது நம் மனைவரையுந் தண்டித்ததைப்போலவந்துநேருமென்றெ ண்ணப்பயந்து மனவாட்டத்துடன் ஓடியொளித்தவனைப் போலத்தோன்றியது. அன்றுவீரவாகுதேவர்செய்தசண் டையின்வினோதங்களைமுற்றினும் விரித்துச்சொல்லுவத ந்கென்றைக்கூடுவதோ இப்படிக்குச் சர்வசங்காரமுாத்தி யைப்போலவிற்கிற் றகாலத்தில் நடந்தவிர்த்தாந்தங்களைபு ங்கேட்பிராகவெனச் சூதபுராணிகர்பேசுவதாயினர்.

யா ரி மு க ன் வ தை ப் ப ட ல ம்.

திண்டிவலுணர்கோன்சிறுவன்வீந்தது
மண்டமரியற்றிடவருநின்மையுந்
தண்டமதுடைந்ததுந்தபனன்மாய்த்ததுங்
கண்டனனினையனகருதன்மேயினான்.

வாரீர் ஸைமிசாரணியவாகிகளே? மேற்குறித்தபடிக்கு ச் சூரியன் மேற்குச்சமுத்திரத்தில் மறைந்தவுடனே செ

வ்வானம் பிரகாசித்த காட்சியெப்படிக்கிருந்ததெனிற்கூர பதுமன்குமாரன் சிரங்களைவெட்டியெறிந்தகாலையில்உதி ரமானது தெறித்துப் பரவியதைப்போலக் காட்டவும், உ டனே நட்சத்திரங்கள்விளங்கிபது, வீரவாகுதேவர் செய் ததைக்கண்ட தேவர்கள் களிமிகுதியினால் முத்துகளையி றைத்து இன்னமுஞ் சண்டைகளில் வெற்றிபெறவேண்டு மென வாழ்த்தியதைப்போலக்காட்டவும்,சந்திரனுதித்து விளங்குவது வெண்பட்டுக் குடையைக் கவித்ததுக்கொப் பாகவும், வண்டினங்கள் தேன்களையுண்டலாவியிருந்தது கள், நீங்காரத்தொனிகளைச் செய்துகொண்டுபோய் பக் கங்களிலிருக்கின்ற சோலைகளிலும் தோப்புகளினுஞ்சே ர்ந்து களித்திருக்கவும், வீரவாகுதேவர் ஜயத்தைக்கண்ட அவுணர்கள் முகாரவிர்த்தங்கள் வாட்டமுற் றிருப்பதைப் போலத் தடாகங்களில் விரிந்திருந்த தாமரைப்புப்பங்கள் முடிக்கொள்ளவும், பாதகராகிய இராட்சதர் மாண்டதை யும் வீரன்ஜயத்தையுங்கண்டு பூமிதேவிக்குச் சரீரம்புள கித்ததைப்போல அல்லிகள்அலரவும், அப்பொழுது ம யேந்திரபுரியில்தற்செயலாய் அளவற்றஉற்பாதங்கள்தோ ற்றவும்இத்தகைய சிங்காரங்கள் தோற்றுக்கையில் ஆயிரத் தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனுகிய சூரபதுமன்மனது க்கினிய குமாரனுகியவச்சிரவாகுமாண்டதையும்சண்டை கொடுக்க ஒருவரையுங்காணாததையும் சூரியன்அஸ்தமித் ததையும் வீரவாகுதேவார்தானித்துஇதனைஎண்ணுகின் றனர்.

எமது கர்த்தனுகியகுமாரகுருவின் பெருமைகளைச் சற் றும் மதியாமல் இகழ்ந்தகொடிய பாதகனுகியசூரன்அர ண்மனைமுற்றும் துகள்படக்கண்டும் விசாலமாகவிருக்கி ன்ற இந்தப்பட்டணத்தைச் சின்னப்பின்னப்படவாட்டியு ம், மேலும்எதிர்த்துவந்த வீராதிவீரர்களனைவருங் கண் டதுண்டப்பட அதாஅதம் பண்ணியும்மனதிற்பெருத்தி ருந்த கோபக்கனலிற் கொஞ்சம்ஆறினேன். இதுவல்லாம ற் சண்டைகொடுப்பதற்கு யாவரும்வரக்கானேன்,பூலோ கத்தை விளக்கித்திரிகின்றசூரியபகவானும் மேற்றிசையி ல் மறைந்தனர். இரவும்மேலிடுகின்றது, வேதவிதிப்படி க்கு தருமமார்க்கங்களை எவ்வளவுமெண்ணுமல்பிராணிக ளை யலைத்துத்திரியுங் கொடிய ராட்சதர்கள்வாசஞ்செய்யு ம் இந்தமயேந்திரபுரத்துக்குத்தூதாகவந்தயான்லோகநா யகனுகிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளை யிதவரையினுஞ் சேவித்துப் போற்றாமல்வீண்வாதாடிக்கொண்டிருப்பது என்னையொத்த அடியனுக்கழகன்று ஆகலாற்சகலதேவர் களுந்துதிக்கும் பெருமையினைபுடைய வெற்றிவேலாயுத க்கடவுளினது திருவடிச்சேர்வையை நீங்கவாடுகின்ற நா யினேன் மனக்கோட்டமும்இப்பட்டணத்தில்அரியசிறை யிலகப்பட்டு வாடுகின்ற தேவர்கள்வாட்டமும்துரிதமாய் நிவாரணமாதற்பொருட்டுவினாவிற் றிருச்செந்திற்பதியை ச்சேருவதே காரியமெனமனதில்நிச்சயப்படுத்திக்கொண் டவராய் வீராதிவீரனுகிய தூதன்சத்துருக்க ளிறந்து கிடக்கின்ற ரணக்களத்தைக்கடந்து பிரசண்டவாயுவைப் போன்றும் அக்கினியையொத்தும் இயமனைநிகர்த்தும்கா லனுக்குச் சமதையாகவும் கண்டவர்கள்வெருவிப்பறக்கத் தக்கதாக லட்சுமிகரம்பொருந்திய இராஜவீதியைக்கடந் துபோகின்றகாலையில் வீதிகளிலெதிர்த் த சகலரும் திடு கிட்டு இதோபிராணனைக் கொண்டுபோகும்காலன்வரு கிருன் வருகிருனென்றும்போகின்றவதைத்தடுத்திநிற்க

வம்பயந்துகொல்லுவார்களென்று கூவிக்கொண்டோடும்போது வீரவாகுதேவர் முன்னந்தாமழித்துப் பதங்கோலமாக விளங்குந்தெருக்களைத் தாண்டி மகதயிஸ்வரியச் செல்வப்பெருக்கைக்கொண்டிருக்கும் மயேந்திரபுரியைக்கடந்து விருஷபத்தைப்போலக் கம்பிரநடையையுடைய வீரனானவன்கனமார்க்கமாகப்பற்றதுமுருகப்பெருமானைத் தியானித்துக் கொண்டு அப்பட்டணத்துக்கு வடபாரிசத்திற் காவலாகவிருக்கின்றகெடிஸ்தலமாகிய இலங்கைக்குச் சமீபத்திலவரும்போது அப்பதியிற்பழமையாகக் காவலிருப்பவன் திரிபுராதிகளைப்போன்ற வலியும் வீரமும்பெற்று பட்சிசாதிகள் முதலாகத் தன்னுக்கிளையைக்கடந்து போகவொட்டாமற் கண்ணிமையைப்போல இடைவிடாமலிருந்து காக்கின்ற ஜயசாலியாய் வடவாழகாக்கினியானது பலகொழுந்துவிட் டெரிவதைப்போலச் சிவந்த சிகைவிளங்கும் ஆயிரஞ்சிரங்கிலையும் கற்கம்பங்களைநிகராய்ப்பாரித்திராரின்ற இரண்டாயிரங் கரங்கிலையும்கூரபதமன் வீற்றிருக்கின்ற பட்டணத்தைச்சூழவிருக்கின்ற கோபுரவாயில்களைப்போன்ற பருத்தவாய்களையும்கொண்டு உலகத்துக் கச்சாணியாகவிற்கின்ற மகம்மேரு பலதிரண்டொன்றியிருப்பதையொத்தகாதிரதேகத்தைப்பெற்றவனாய் வில்-வாள்-வேல்-சூலம்-பிண்டிபாலம்-கப்பணம்-தோமரம்-சக்கரமுதலாகிய ஆயுதங்கள் மின்னலையொப்பக் கரங்களில் விளங்கத்தக்கதாகச்சுருவசங்கராகாலத்தில் உலகங்கிலையுழிக்கவெழும்வடவாழகாக்கினிக்கொப்பாகக் காந்திக்கொண்டிருக்கின்ற விழிகளைவாய்ந்துஇரக்கம் பூததயவுபச்சாத்தாபமென்னும் நற்குணங்களைவளவும் பெறுதலையும் உலகங்களிலிழிவாகச் சொல்லும் பாதகங்களுக்கிருப்பிடமாக முடிக்கவல்லவனாய் நிகரற்ற வல்லமைசாலியாய் வீரசிங்கம்போன்ற சூரமும்வேகமும்கொண்டு வாள்வேல் பாணப்பயிற்சிகளிற்ககாண்ட சூரனாய்ச் சகலரும்போற்றி வணங்கும் ஜயசாலியாகவு மிருக்கின்ற யாளிமுகனென்னும் பெயர்பெற்றவன் இவன்சவுரியபராக்கிரமங்களைச் சூரன்தெரிந்து மெச்சிஇலங்கைக்கரசனாகப் பட்டந்தரிக்கப்பெற்றவன்.

ஓ! சவுனகாதிரிஷிகளே! யிர்தப்பாதகன் சவுரியத்தையும் புயவன்மைகளையும் மாயாசாமர்த்தியத்தையுமின்னவிதமென்று என்னொருவாரினம் சொல்லிமுடிவதோ! இத்தகையவல்லப முடையவன்முன்னம்வீரவாகுதேவர் அலங்கிடம்வந்து சின்னபின்னப்படச் சாடிப்போனபோது தானதிறைவனாகிய சூரபதமானைக்காணப்போயிருந்தவன் திரும்பி இலங்கையைச் சேர்ந்தகாலத்தில் அமுதின மனதுக்கினியவனாய் நிகரற்ற சூரனாய்ப் புயவன்மைக்கொப்பற்றவனாயிருந்த குமரானிற்த சேதியும்கட்டணமழிந்தவிதமுந் தெரிந்தவுடன் பதைபதைத்துவாடிக்கிலேசித்துத் துக்கசாகரத்திலமுந்தித் தனக்குநேர்ந்த அபகீர்த்திக்கும் நஷ்டத்துக்கும் வெட்கிச் சோறுகின்றவனை மந்திரிபிரதானிகள் முதலாகத்தேற்றித் தயிரியஞ்சொல்லுமுன்னிலையில் ஒருவகையாகத் துக்கமாரிஇலங்கையில் வீற்றிருந்து அரசசெலுத்தியிருக்கின்ற யாளிமுகனானவன் பிரசண்டமாருதத்தைப்போல அதிவேகமாய்க்கனமார்க்கத்தில்தன்பதிக்கருகில் வீரவாகுதேவர் வருகின்றதைக்கண்டிசேறியவனாச் சோரனைப்போற்காணுகின்றது. கொஞ்சமாவது பயமில்லாமல் நமதுவலியையும் என்னுமல் தீரனுய்வானமார்க்கத்திற் போகின்றனனெனச் சொல்லியபோதுபக்

கத்திலிருக்கின்ற மந்திரிகளிலொருவன் சேவித்து இலங்கைக்கதிபனே? கேட்டருள்க. — தேவரீர் முன்னந்தமதுகுமாரனை யித்தலத்தைக் காவல்கொண்டிருக்கவிட்டு நமதரசனைக்காண மயேந்திர புரிக்குப் போயிருந்தகாலத்தில் இதோவருகின்றவன் இப்பட்டண மார்க்கமாகப் போவதை உமதுசேனைத்தலைவன் சிங்கமுகன்கண்டு ஆலகாலவிஷத்தைப்போலச்சீறி யிரதகஜதுரகபதாதிகளைக் கூட்டிக்கொண்டுபோ யெதிர்த்துப்பிரபல யுத்தஞ்செய்தபோது சட்டைபண்ணுமல் அச்சேனைமுற்றினும் நாசஞ்செய்துகடையில் படைத்தலைவனையும் வாளினாற் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்துப்போட்டுஜயவுச்சாகத்துடன்நவரத்தினமயமாய் வானத்தையளாவிய இவ்விலங்கைவடபாரிசத்திலிற்கின்ற கோபுரத்தின்மீதற் பாய்ந்து நின்றமாதிரத்தில் அச்சமையைத்தாங்கமாட்டாமல் துருவாசமுனிவன் சாபத்தினாற் சகலவளங்நருடனாற் தெய்வலோகமானதுசமுத்திரத்திற்சேர்ந்ததைப்போலஇந்தச்சிறந்தஇலங்கைத்திட்டி கடலிற்படிந்து அளவற்றஜனங்களமகரம்ச்சங்களுக்கிடையாய் மாண்டவர்கள் போகத்தப்பிரின்றவர்களிலுள் வீரனைக்கண்டவுடன் இயமனைப்போல நினைந்துபயிதியினால் திக்குகளினும் மற்றவிடங்களினும் ஓடியொளித்தனர்.

அக்காலத்தில் உமதுபுத்திரன் வடவையைப்போற்சீறிக்கோபித்து வில்லைவளைத்து நாராயணஸ்திரம், பிரமாஸ்திரம், அக்கினியாஸ்திரம், வாயுவாஸ்திரமுதலியதிவ்விபாணங்களைப் பிரயோகித்தும் சக்கரம், பிண்டிபாலம், கப்பணம், தோமரம், தண்டாயுதமுதலிய படைகளையுஞ்செலுத்திப்பெரும்போர்செய்யஅவைகளைத்தையும்பகைவன்நிமைப்போதிற் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்துப்போட்டு மின்னலைப்போல விளங்கும்வாளாயுதத்தைவிசிக்கொண்டு பாய்ந்து பராக்கிரமசாலியாகிய உமதுகுமாரன் சிரம்வேறு கரம்வேறு புசம்வேறுகால்வேறுதுடைவேறுகக்கண்டித்துப்போட்டு எதிர்க்க ஒருவருமில்லாதபடியால் வானமார்க்கமாகக் கடுகிப்போயினான் அதன்பின்புசமுத்திரத்தி லமுந்தியிருந்த இலங்கையானது பழையபடிக்கு மேலெழுந்துநின்றது நாங்களனைவரும் அக்காலத்திற்பட்டவருத்தங்களைச் சொல்லிமுடியாது இப்படிக்கொத்த அலங்கோலஞ்செய்து நடந்த இந்தப்பாதகன்பின்புலகங்களைங்கும் புகழ்ந்துகொண் டோடத்தக்க செல்வவளங்களைப்பெற்ற நமது சக்ரோஸ்வரன் வாசஞ்செய்யும் வீரமாமயேந்திரபுரத்திற் பிரவேசித்துத் திருச்சபையைச்சேர்ந்து சூரபதமானை யவமதித்துப்பேசி நகரத்தையும்சின்னபின்னமாகவழித்து அளவற்றராட்சதவீரர்களையுங்கொன்று கடையில்இராசபுத்திரனாகிய வச்சிரவாகுவையும்வெட்டி யெறிந்துபோட்டுஎதிர்ப்பவரொருவருமில்லாமையால் ஜயசாலியாய்ப் போகின்றான். இவனைச்சுலபமாகவிளைகப் போகாது, இறைவனே? தேவரீர் இவனுக்குத்தக்க தண்டனையைச்செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னசங்கதிகளைக் கேட்டமாதிரத்தி லீடிகளைப்போலக் கச்சித்து அளவும் புகையுமெழப் பெருமூச்செறிந்து உதட்டைக்கடித்துக் கொவ்வைக்கனியிலும் விழிகள்கிவந்துதிப்பொறிசிதறத் தேகமுற்றும் வியர்த்துக் காட்டாக்கினியைப்போல மிகவும் கோபித்துச் சொல்லுகின்றான், மந்திரிபிரதானிகளே பாருங்கோள் நமதுகாவலின் கட்டுப்பாட்டைச் சற்றும்மெண்ணாதவனாய்க் கடந்துபோனதுமன்றியில் அரிதிற்

பெற்ற பிள்ளையையும் பலசேனைவெள்ளங்களையும் அத்
ம்பண்ணித் தீராதபழியும் துக்கத்தையும் எனக்குக்கொடு
த்தது மல்லாமல் அசண்டமண்டலா திஸ்வரனாகிய நமசி
றைவன் பட்டணத்தையும் பிள்ளைமுதல்ய வீரர்களையும்
நாசப்படுத்தித் தீரனாகத்திரும்பிவருகின்றனன், இத்தகை
ய துன்மார்க்கனைக் கண்டவுடன் பிடித்துக் கசகசென்று
மென்றுதின்று உதிரத்தைக்குடித்து என் கோபமும் துய
ரமும் போக்கவேண்டுமெனச் சபதங்கள் பேசித் தாபரித்
து நீர்க்கப்படாமையால் யாளி முகனுவன் சகிதியிற் சிங்
காதனத்தை விட்டிறங்கி உடைவாளி யுருவிக்கொண்டு
வெளிப்பட்டவுடன் முன்னம்மாண்டதுபோக நின்றநால்
வகைச் சேனைவெள்ளங்களும் பெரும்புறக்கடலைப்போல
ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு வந்து பல வீரங்களைப்பேசிச்சு
ழந்த முன்னிலையில் அவர்களுடன்கூடி வேகமாகப்போ
ய் வீரவாகுதேவரை வளைத்துக்கொண்டு இதனைப்பேசுகி
ன்றனன். அடாபாதகனே நாயில்லாதகாலத்திற் பதியைய
ழித்தது மல்லாமல் இந்தவம்சத்தை விளக்கவந்தபுத்திர
சிகாமணியாகிய பிள்ளையைத் தயைதாட்சண்ணியமில்லா
மற் கொன்றனை. மேலும் சக்கிராதிபதியாகிய சூரபதுமன்
நகரையும் டலவளங்களையும் மனதுக்கினிய புதல்வனையும்
பின்னப் படுத்தினை இப்படிக்கொத்த பழிகாரன்மீளவும்
இப்பட்டணத்தைத்தாண்டி உன்னாரைச்சேரப்போகின்
றாயோ அந்த வெண்ணங்களை யினிவிட்டுவிடக் கடவாய்
உன்னரியபிராணனைக்கொண்டுபோகநேரும்மயனைப்போ
லவந்து வளைத்துக்கொண்டேன் இதோபார்உன்னேரிமை
ப்போதில் வாட்டித் தென்னாட்டைச்சேரப்பேன் அதற்கு
முன்னம் உன்னிஷ்டதேவதையை நினைந்துகொள்ளக்கட
வாய் நீமாய வருக்கொண்டு திக்குதிராந்திரங்களில் ஓடி
யொளித்தபோதினும்விடமாட்டேன்புத்தியினேஉன்னா
ற் கூடியமட்டும்பாரென்று பலபலகொடியவார்த்தைகளை
ச் சொல்லக்கேட்டமாதிரத்தில் வீரவாகுதேவருக்கு அ
திகோபம் பிரவேசித்துக் காட்டழலைப்போலச்சிறி நகை
த்துயாளிமுகனைநோக்கியிதனைச்சொல்லுகின்றனர்.

அடா இராட்சதப் பயலே வீண்வார்த்தை யாடுவதி
ற் பிரயோசனமென்ன விருக்கின்றது ஒருசிரத்தைப் ப
டைத்திருக்கின்ற நமது வீரபராக்கிரமங்களையும் பனங்
குலையைப்போல அணிபட ஆயிரஞ் சிரங்களைப் பெற்றி
ருக்கின்ற உனது சவுரியங்களையும் சண்டைமுனையிற் ப
லருங் காணவிருக்கின்றனர், பஞ்சப்பொதியை யொப்
பாகப் பருத்திருக்கின்ற உன்உற்சமையிலாவ தொ
ன்றில்லை அடா அவுண்ப்பாதகனே நாம் பேசியது உண்மை
யாகும் நீண்டது திக்கைகளைப் பெற்றிருக்கின்ற உன்னையி
ரஞ் சிரங்களையும் பெருங்காற்றில் டுயுண்டுகறையுந் தெங்
கின்றெத்தைப்போலப் பூமியிற் புரளும்படிக்கு இந்தவீ
ரவாளினால் வெட்டித்தள்ளி நாய்நரிகள்பிழிங்கித் தின்ன
ச்செய்வேனென்று நந்திதேவர் அம்சையில் அவதரித்தி
ருக்கின்ற வீரவாகுதேவர்பேசியமாதிரத்தில் ஊழிகால
த்திற் சத்தசாகரங்களும் மேருகிரியைச்சூழ்ந் தார்ப்பரி
க்கின்றதைப்போலக் கொதித்து யாளிமுகனுவன் தன்
னைச்சூழ்ந்துவந்த சதுரங்கச்சேனைகளையும் வீரவாகுதே
வர்மீதிலேவியபோது வீராவேசங்களுடன்வளைத்துக்கொ
ண்டு சிலவீரர் தனுசுகளைக்கோவி, நாகாஸ்திரம், கருடா
ஸ்திரம், வருணஸ்திரம், குபேராஸ்திரமுதலிய கொடி
யபாணங்களைக் கரவேகமாகச்செலுத்தவும், கவண்-கப்ப

ணம்-இருப்புலக்கை-முசலம்-பிண்டி-பாலம்- இத்தகைய
ஆயுதங்களைக்குறிக்கொண்டு சிலர் வீசவும், சக்கரம்-தோம
ரம்-கதை-நாஞ்சில் இவற்றைப் பலர்விட்டு ஆர்ப்பரிக்கவு
ம், மற்றையர் பற்பலவிதப்போர்களைச்செய்யவும் இவ்வி
தங்களில் இராட்சதப்படைகளைத்தும் கொக்கரித்துக்
கொண்டேவிய அஸ்திரசஸ்திரங்களானவை ஆலகாலத்
தைப்போலவாரிந்து புகைந்துகொண்டுசிறி மேல்ட்டிவரு
வதை வீரவாகுதேவர்கண்டு சஞ்சலப்படாமல் கோடை
யிடியையொப்பாகக் கர்ச்சித்து வாளாயுதத்தையுருவி மி
ன்னலைப்போலவிதிர்த்து இடசாரிவலசாரியாகப்பாய்ந்து
அதிவேகமா யிறைந்துவருகின்ற படைகளைத்தையும்,
சின்னபின்னப்பட வெட்டியெறிந்து மான்கூட்டங்களிற்
புலிதுழைந்ததைப்போல அந்த வீராட்சதகூட்டமத்தி
யிற் குதித்துத் தலைவேறு தோள்வேறு மார்புவேறு புச
ங்களவேறு கடகமணிந்த கரங்களவேறு வீரகண்டைசத்
திக்குக் கால்கள்வேறு இவ்விதங்களிற் சேனாசமுத்திரங்
களைக்கலக்கி அச்ச-மச்ச-குத்துக்கால்-கொடுங்கை-கொடி
குடைகளினால் அலங்கரித்திருந்த தேரணிகளைத்துகள் ப
டுத்தி யானைக்கூட்டங்களைத் தாறுமாறாகக்கண்டித்தெறி
ந்து தத்தித்தாவிப்பாயும் புரவிப்பந்திகளைக்கண்டதுண்
டமாகக்கண்டித்து இவ்விதங்களிற் கணப்போதிற் சமுத்
திரத்தைப்போல வினாந்துபெருகிவந்தசதுரங்க வெள்ள
ங்களையும் நாசப்படுத்தியதை யாளிமுகன்கண்டமாதிரி
த்திற் கோபதிபிதனும் மண்டியெறிந்து வில்லைவளைத்துப்
பாணங்களைத் தேடிச்செலுத்தப்பொறாமல் தட்சணத்தி
ல் வீரவாகுவைப்பற்றிப்பிசைந்து கொல்லத்துணிந்து க
றுத்து நீண்டிருக்கின்ற வலியகரங்கள் ஆயிரங்களையும்பி
டித்தமாக்கிக்கொண்டு யுகார்த்தத்தில்முழங்கு மிடியைப்
போல வீரன்மார்பிற்குத்தி ஆர்ப்பரித்த முன்னிலையில்
வீரவாகுதேவர் வடவாக்கினியைப்போலச்சிறித் தமதுதி
ருக்கரங்களினொன்றினால் பாதகன் கரங்களைச்சேர்த்துப்
பிடித்துக்கொண்டு மற்றக்கரத்தில் தகத்தகாயமாய்விளங்
கும் வீரவாளையுதறி உதிரம்பெருக்கொடுத்தோடக் கண்
டித்தெறிந்து கொக்கரித்தனர், அவ்வுபத்திரவத்துக்குயா
ளிமுகன் சற்றும்இளைக்காமல் தீரனும் பின்னிடெந்தும்
ற்றஆயிரங் கரங்களினாலும் வானத்தையளாவின்ற பர்
வதங்களைப் பெயர்த்தெடுத்து வீரன்மீதில்வீசிணன்.

ஓ! சவுனகாதிரிவினிகளே? அந்தப்பாதகன் முன்செய்தி
ருக்கின்ற பராக்கிரமங்களிற் சிலவற்றைச்சொல்லக்கேட்
பிராக. பூர்வத்தில் அஷ்டதிசைகளையும் தன்குரமாகி
ய பார்வையில்வென்றடக்கிப் பொன்னுலகத்துக் கதிபனா
கிய இந்திரனைமடக்கிக்கொண்டு கர்ச்சித்தகாலத்தில் அத
ற்குப்பயந்தோடத் துரத்தித்துரத்தியலைத்த சூரத்தைப்
படைத்தவன் அப்படிக்கொத்தபாதகன் மேருவையொக்
த பருவதங்கள் ஆயிரங்களையும் சுழற்சார்பைப்போல நீ
லமேகவண்ணனாகிய வீரனைத் துகளாக்கும்பொருட்டுள
றிந்தபோது அவைகள் கிறுகிறெனச் சுழன்றுகொண்டு
அதிவேகமாய்வந்து வயிரத்தையொத்ததேகத்திற் ருக்கி
யமாதிரத்தில் வலிகுன்றி நெக்குவிட்டுப் பொடிப்பொ
டியாய்த் துகள்பட்டுப்பறந்துபோயது, உடனே வீரவா
குதேவருக்கு அதிகோபம்பிரவேசித்து மலைகளைப்பறி
த்தகரங்கள் ஆயிரங்களையும் பனபளத்துவிளங்கும்வெற்
றி வாளாயுதத்தைக்கொண்டு சங்கரித்துச் சிருங்கநாதஞ்
செய்தனர், அப்போது அந்தக்கொடியபாதகன்மானமும்

நாணமும் உபாதிபும் மனதைவாட்டியலைக்கவருந்திகாட்டுத்தியைப்போலக்கொதித்துக்குமார தூதனைப்பிடித்து முறித்தெரியத் துணிவுகொண்டவனாய் துவாரம்பொருந்திய நீண்டதுதிக்கைகள் ஆயிரங்கனையும், நீட்டித்தாணை, அவன்கருத்தை வீரவாகுதேவாரிந்துகோபித்தவராய் வல்குறைந்தும் உலகஅபவாதங்களுக்குஞ்சி வாதாடுகின்ற யாளிமுகன் ஆயிரந்துதிக்கையுடைய தலைகளைத் தெங்கிக்குலையைப்போல வெட்டித்தள்ளியகாலத்தில் யாளிமுகன் தேகமானது அசைவற்றிருக்கின்றமகம் மேருவானது வேர்பறிந்து மறிந்ததைப்போலவும் வானத்தையளாவிக் திசைகளைமுடித்தழைத்திருந்த ஆலமரமானது பெருங்காற்றிற்பட்டு விழுதுமுதலானவற்றையிழந்து கடையிற்சாய்ந்ததுக்கொப்பாகவும் ஆயிரஞ்சிரங்கனையும் இரண்டாயிரங் கரங்கனையும் பறிகொடுத்து முண்டமாய்க் கோடையிடியைப்போலக் கதறிக்கொண்டு உதிரவெள்ளம் பெருகத்தக்கதாகமானதன், அவன்விழுந்த அதிர்ச்சியினால் பூமியிளந்து பக்கத்திற்குமுற்றிருந்த சமுத்திரசலம்மேலிட்டு இராட்சதர்முதலியபிணக்குப்பல்களைப்புரட்டிக்கொண்டுபோய்ப் பிலத்திற்கேர்த்தது அப்பொழுது பலகவந்தங்கள் நாடகளைப்போலக் கூத்தாடவும், பூதபைசாசடாகினிக்கூட்டங்கள் ரணக்களமெங்கும் திரிந்துதிர்ந்து கொண்டாடித்துத்திரியவும், சமூகபருந்துகாக்கைகள் இரத்தவெள்ளத்தில்முழுகிச் சிறகையுதறிக்கொண்டு வானத்திற் பந்தலட்டிலாவவும், நாய்நரிகள் ஒன்றுடனொன்று வாதுகொடுத்து ஊளமிட்டோடவும், உதிரப்பிரவாகமானது ஆற்றைப்போலப்பெருக்கொடுத்தோடிக் கடலைநிரப்பவும், அப்போர்க்களமானது செவ்வானத்தைப்போலக் காட்டியது, அப்போர்க்களமெங்கும் பிணமலைகளாகக்குவிந்துவிளங்கின, அதன்சிறப்பைச் சொல்லிமுடிவதோ யாளிமுகனிறந்தசேதிதெரிந்தவுடன் இலங்கைப்பதியிலிருக்கின்றசகலரும் அழுகின்றஓசைமேலிட்டுச் சமுத்திர முழக்கங்கனையடக்கியதுமன்றியில் அவர்கள் அழுகின்ற கண்ணீரானது ஆறாகி உதிரப்பசுமையைக் கழுகியோடியது.

வீரவாகுமீட்சிப்படலம்.

இன்னபான்மையால்யாளிமா முகன்
றன்னையட்டபின்றன்னைவாளினைப்
பொன்னுலாவுறைபுகுத்திச்சென்றனன்
மின்னுசெஞ்சுடர்மேனிவீரனே.

வாரிர்! சவுனகாதிரிஷிகளே? இவ்விதமாகயாளிமுகனையும் அவனுடன் ஆரவாரங்களைச்செய்துவந்த சேனாசமுத்திரங்கனையும் அதஞ்செய்தபின்புகருஞ் சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கும் நீலமேகவண்ணனாகிய வீரவாகுதேவர் எதிர்ப்பவரொருவரையும் காணாதபடியால் மின்னலைப்போலவிளங்கும் வீரவானைப் பொன்மயமாகிய உறையிற்சேர்த்துக்கொண்டு இந்திரபோகச்செல்வங்களை யிழந்திருக்கின்ற இலங்கை எல்லையைக்கடந்துகணவழிக்கொண்டு வாயுவேகமும் மனோவேகத்தினுமுந் திமிதிமிங்கலகிலங்கள் மகரமச்சங்கள் உலாவித்திரியும் ஜலப்பிரவாகத்தையுடைய சமுத்திரத்தைத்தாண்டிக் கந்தமாதனப

ர்வதம்நிற்கின்ற வெல்லைக்கருகில் விளங்கும் திருச்செந்தி நப்பதியைச்சேர வருகின்றதைப் பூதவீரர்கள் பார்த்தமாத் திரத்திற் சோடசகலையுடைய பூரணசந்திரோதயத்தைக்கண்ட ஆழந்த கடலானது சத்தித்தோங்குவதுக்கொப்பாக ஆர்ப்பரித்து மகம்மேருபருவத்தைச் சத்தசாகரங்களுமவளைந்து கொண்டதைப்போலச்சூழ்ந்து ஜயவுச்சாகங்களைக்கொண்டாடிக்குதித்துக் குதித்துக் களிகின்ற காலத்தில் அவர்களுக்குத் தலைவராகவிரருக்கின்றவர்கள் ஓடிவந்து தாமரைப்புட்பங்கள் குவிந்ததைப்போலக் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டுநெருங்கி ஆனந்தபரவசராய் மனமுருகித் தேகம்பூரித்து மயிர்சிலர்க்க விழிகளில்நீர்ததும்ப வாய்குழறத் தேகங்க ளொன்றும்படிக்குத் தழுவிக்கொண்டு தேவாமுதத்தையுண்டவர்களைப்போலச் சந்தோஷசாகரத்திலமுந்தினவர்களாய் இதனைப்பேசுகின்றனர், வீராதிவீரனே கடினசித்தமுடைய சூரபதுமன்பட்டணத்துக்குப்போய்க் காரியசாதகஞ் செய்துகொண்டு திரும்பினவர்களுரொருரு மிருக்கமாட்டார்கள் ஆதலால் எமதிறைவனே தேவாரிர் புசபலபராக்கிரமங்களைளங்களார் புகழ்க்கூடுவதோவென்று பலவிதங்களில்துதித்துபசரித்திருக்கின்றகாலையில் வீரவாகுதேவரும் அவர்களிடத்தில் மிகுந்தபரிவுடன் ஆதரித்துத்தோழர்களேகொலைபழிபாதங்களுக் கெவ்வளவும் அஞ்சாத சண்டாளராகிய இராட்சதர்கள் வாசஞ்செய்யும் மயேந்திரபுரிக்குப்போய்ச் சூரபதுமனைக்கண்டு நமதுகுமாரக்கடவுளகுறித்தபடிக்கு வார்த்தையாடிவந்தேன் ஆனால் அவர்களைப்பார்த்தபாதகங்களை நல்லுணர்வைப்பெற்ற உங்களைக்கண்ட மாத் திரத்திற்போக்கி மனக்களிப்படைந்தேனென்றுபிரியவசனங்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றகாலத்தில் சண்முகப்பெருமாள் சன்னிதானத்திற்காத்திருந்த துணைவர்களைமற்றும் இலக்கூரும் வேகமாய்வந்து ஒப்புமையற்ற புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய முன்னவன் திருப்பாதங்களில்வணங்கினார்கள் உடனே அவர்கள்மனவாட்டம் தீர்வதாக வாரியெடுத்ததுவனவாயும் விசாலமாகியமார்பிற்சேர்த்தனைத்துச் சுகமாயிருக்கிறீர்களோவென்றுசேகமங்களை விசாரித்தபின்பு பூதவீரர் தம்பியர்குழந்துவரநடந்துபோய் அமலனாய் சயஞ்சோதிவடிவாய் உலகநாயகனாய் எள்ளிலெண்ணெயைப்போல எங்கும் பரிபூரணமாகிற்றைந்துநடிப்பிக்கும் பெருமையினைப்பெற்றிருக்கின்ற குமாரதேவர்வீற்றிருக்கின்ற திருமாளிகையிற் பிரவேசித்து மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இந்திரன் தேவர்களரிஷிகூட்டங்கள்முதலாகியபெரியோர்கள் சூழ்ந்துபோற்ற நவரத்தினமயமாகிய திருச்சபையில் விளங்குகின்ற சிங்காதனத்தில் தேவதேவோத்தமனாகிய குமாரசுவாமியாரொழுந்தருளியிருக்கின்ற காட்சியை விழிகளாரத்தரிசித்து ஆனந்தபரவசத்தனய் மனமும் எலும்புக்குழந்துருகி அன்புபெருகுவதைப்போல விழிகளில் நீர்பொழியச் சரீரம்புளகித்து அதிகஆவலுடன் ஜயஜயவெனப்போற்றிக்கொண்டு சமீபித்தமாத் திரத்தில் சூரபதுமன்வம்சநாசஞ்செய்ய வெழுந்தருளியிருக்கின்ற பாலசப்பிரமணியதேவர் பாதாநவீர்தங்களில்மும்முறைவலம்வந்து சேவித்தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு வேதவாக்கியங்களினால் துதித்துநிற்கின்ற வீரவாகுவைக் குணரிதியாகிய குழந்தைவேலன்கிருபையாகப்பார்த்தருளியிதனைப்பேசுவதாயினர்.

பலகாலங்களாகத் தேவர்களையலைத்துச் சிறையிலடைத்திருக்கின்ற சூரபதுமன் சபையைச்சேர்ந்து நாம்பணித்திருந்தபடிக்குறித்துக் காட்டியதையும் அதற்கவன் மறுமொழியாடியதையும்மற்றசரித்திரங்களானத்தையும் சலிஸ்தாரமாகச் சொல்லக்கடவாயெனக் கட்டினாயிட்ட போது பத்திவினையங்களுடன் வாய்புதைத்துக்கொண்டு தேவரிருளிச்செய்தபடிக்குச் சூரன்பிழைக்குமார்க்கங்களைப் பற்பலவிதங்களில் தெரிவித்தபோதிலும் அவைகளைத் தான்கடைத்தேறத்தக்கதாக நியாயமர்கோபித்துத் தேவர்கள்சிறையை ஒருபோதும்விடமாட்டேனென்று தீர்க்கமாகச் சொல்லிவிட்டான், ஊழ்வலையைக்கடக்கமாட்டாதவனாதலால் அவன்சம்மதப்படிக்குப் பேசினான், கர்த்தனே யாதொருபிரயோசனங்களில்லாமல் திரும்பினேன், இதுசேதிதேவரீர் சித்தமறிகவெனப் பேசியமாதிரத்தில் எங்கும் பரிபூரணமாக நிறைவெய்திச் சகல முந்தெரிந்த குணசம்பன்னராகிய கந்தசுவாமியார் திருநகைகொண்டு ஓ! சூரனே? நீசெய்துவந்தகாரியங்களில் ஒன்றுஞ்சொன்னவனல்லவெனவையிச்சபையிலிருக்கின்ற சகலருக்கேட்டு களிக்கும்படிக்கு வெளியிடக்கடவையெனத் திருவுளம்பற்றியபோது கர்த்தனே அஞ்ஞானவானாகிய சூரபதுமன் நகரத்திற்பிரவேசிக்கின்றபோதும் திரும்புமுகத்திலும் சிலராட்சதர்களுடத்து வாதாடியதால் தேவரீர்திருவடிகளின் வலிமையினால் அவர்களைவரையும் சின்னபின்னப்படத்தூரத்திவிட்டுவந்தேனென்றுசொல்லியபோது சரவணபவன் அவரிடத்துப்பரிபூரணகடாட்சத்தினால் அப்பனே கொடியபாதகராகிய இராட்சதர்கள் மடக்கிக்கொண்டு வாதாடியபோது மிகவும் வருந்தினையோவென்று முதுகைத்தடவிக்கிருபாநோக்கத்தையும்பாவித்து விஷ்ணு-பிரமதேவன் இந்திரனாகியபாப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுகின்றார், கேட்டீர்களோஅநீதமாய்வருத்திக்கொடியகாவலில் அடைத்துவைத்திருக்கின்ற தேவர்கள் சிறையைநீக்கிவிட்டு இன்னஞ்சிலகாலஞ்சுகசீவியாகவாழ்ந்திருக்கக்கடவாயெனத் தூதின்மூலமாகத் தெரிவித்ததன்பாதகனுனவன் அவைகளைஉறுதியாகநம்பிச் சம்மதிக்காமற் சாவதையே முக்கியமாகவெண்ணி நமதுவாக்கியங்களைத் தடுத்தனனாதலால் இனிசெய்வதென்னை தடைபடாமல் அந்தபாதகனாகியசூரபதுமன் கொண்டிருக்கின்ற மதாங்காரத்தையடக்கித்தேவனாமிட்டுக்கொண்டு வரும்படிக்கு நாளைக்கேபோவது காரியமாகவிருக்கிறதென்று சண்முகப்பெருமாள் அருளிச்செய்த நீதினைக்கேட்ட விஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் நமதுவருத்தங்கள் முதலாகிய குறைபாடுகளைத்தும் பொடிபட்டு வாழ்ந்தோமென்னுங் களிப்பினால்முகமலர்ந்துகர்த்தனே தேவரீர் திருவுளம்பற்றியபடிக்குத் தடைபடாமல்நடத்துவதே முக்கியமாகவிருக்கின்றதெனச்சொல்லிமனச்செருக்குடனிருந்தனர். இப்படிக்குச் சகலரும் ஆனந்தவாரியில்முழுகிச் சந்தோஷித்திருக்கின்றகாலையில் வீரவாகுதேவர் இந்திரனைக்கண்டு சயந்தன்முதலாகிய தேவர்களைப்பார்த்ததையும் அவர்க்கடினமாகிய சிறையிலடைபட்டிருக்கின்ற கொடுமையையும் தாம்அவர்களுக்குதயிரியங்களைச்சொல்லி வந்தகாரணங்கள்முழுமையுஞ்சலிஸ்தாரமாகத் தெரிவித்து இனிதுரிதமாய் விடுதலையாவார்களென்றுஅவன்பட்டிருந்தமனவாட்டங்களைப்போக்கினர் ஓ! சவுனகாதிரிஷிகளே! இதுவரையில்வீரவாகுதேவர்

மயேந்திரபுரிக்குப்போய்ச் சூரனைக்கண்டு வார்த்தையாடித்திரும்பிய சரித்திரங்களைச்சொன்னேம், இனிபுத்திரசோபத்தினும் சூரபதுமன் துக்கசாகரத்திற்பட்டுவாடிய சம்பவங்களையும்,மேல்நடத்திய காரணங்களையுந் தெரிவிப்போமென்றுசூரபுராணிகர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

சீருலாமகேந்திரபுரத்தினும்
வீரவாகுமீண்டதுவிளம்பின
மாரஞர்க்கடலைப்பவாண்டிதுஞ்
சூரனுற்றதும்பிறவுஞ்சொல்லுவாம்.

சூரனகர்புரிபடலம்.

ஊகவான்படையுலப்பவச்சிர
வாகுமாண்டதும்வாகைமொயம்பின
னேசுந்தன்மையுமேவற்றாதுவா
சோகமோடுபோய்ச்சூர்முன்கூறினார்.

வாரீர் நைமிசாரணியவாசிகளே! புசபலபராக்கிரமசாலியாகியவீரவாகுதேவர்மயேந்திரபுரியில்தன்மீதுவந்தெதிர்த்த அளவற்ற சேனாசமுத்திரங்களைச் சின்னபின்னப்படவாட்டி வச்சிரவாகுவையும் வீரவாளினால்வெட்டியெறிந்து வெற்றியுடன் போய்விட்டதை வேகமுள்ளதூதர்கண்டமாத்திரத்திற் பரதவித்தலறிக்கொண்டோடி நவரத்தினமயமாகிய சபாமண்டபத்தில் விளங்குஞ்சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்துஅரசசெலுத்திவரும் சூரபதுமன் பாதங்களில்விழுந்து புலம்பினவர்களாய் இராசபரமேஸ்வரனே! தேவரீர் புத்திரனாகியவச்சிரவாகுவானவன்தூதனைவளைத்துக்கொண்டு செய்தபோரைச் சொல்லிமுடியாதுகடையிற் சதுரங்கசேனைகளையும் மாளக்கொடுத்துத் தானும் பகைவன்வாளினால்வெட்டுண்டுவிழுந்தனனென்னுங்கொடியசேதியைச் சொல்லியபோது என்னசெய்வான், நடுநடுங்கித் துக்கசாகரத்திலுமுந்தி மதிமயங்கிச்சோர்ந்து சிங்காதனத்தைவிட்டுப் பூமியில்பிழிந்துவிழிகளில்நதியைப்போலவூற்றெடுத்துச்சலம்பெருகப் புத்திரனிடத்திருந்த பட்சமானது உயிரையலைந்து வாட்டத்தியும் புகையும் பெருகத்தக்கதாகப் பெருமூச்செறிந்து பத்துத் தலைகளைப்பெற்றமகளே! மோசஞ்செய்தையோ? என்செய்வேன் புத்திரசிகாமணியே யெனப் பலவிதங்களிற் பன்னிப்பன்னிப் புலம்புகின்றபோது சபையிலிருந்த மற்றப்பிள்ளைகள் மந்திரிப்பிரதானிகள் சுற்றத்தினர்சேனைத்தலைவர்கள் முதலாயினர் விழிகளிற்சலத்தைப்பெருக்கிப்புலம்பினர்.

இப்படிக்குச் சகலரும்வருந்துகின்றகாலையில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அநிபனாகியசூரபதுமனுக்குப்பட்டபுதேவியாய் பதிவிரதாசிரோமணியாய் கற்புக்கரசியாய் சவுந்திரியங்களில் ப்ரீமகாலட்சுமிக்குச்சமதையாகவிருக்கின்ற பதுமகோமளை மன்மதனையொத்தஅழகினைப்பெற்ற தன்னாசைக்குமாரன்ரணக்களத்திலுமுந்தசேதியைக் கேள்விப்பட்டவுடன் அனலிப்பட்டபுழுவைப்போலத்துடிதுடித்துவிழுந்து புரண்டெழுந்து பரிமளமிகுத்தபுஷ்பங்களையணிந்திருக்கும் அளகபாரமானதுகலைத்துபூமி யிற்புரள மார்பிலறைந்துகொண்டுகோடுகோடென்கதறிப்புலம்பி ஐயையோ! கர்த்தனே! என்னசெய்வேனென்று

கரங்களைவிடுத்து விழிகளில் நீர்பெருக்கதறி ஐயனே? அப்பனே? பிள்ளைக்கல் திர்க்கவந்த பெருமானே? கொஞ்சிய வார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டு என்முன்னமுலாவி யிருப்பதை மறந்து எங்கொளித்தனை எவ்விடத்திற் போயிருக்கின்றனா நடுங்கித்திரிந்த எமன் உன்பிராணனைப்பதைபதைக்க கயிற்றிறுக்கடிக்கொண்டுபோகத்துணிந்தானே! பாவிதெய்வமே! யிப்படிக்குஞ்செய்வையோ! நானென்ன குறைகளை முடித்தேன், இப்படிக்கும் என் தலையி லீடிவிழலாகுமோ! அப்பனே! உன்னிய திருமேனிவெட்டுண் டி நிலத்திற்கிடப்பதோ! அக்காலத்தில் என்னை நினைந்தனையோ! அகன்றமண்டலதீஸ்வரனாகிய உன்பிதாவானவர் சவுக்கியமாகவிரும்பும்போது உனக்கிந்த அபாயம் நேரலாகுமோ! அவர் எப்படிக்கு மனந்தரித்திருப்பார் புத்திரசி காமனயே! என்னசெய்தாய் துரிதமாகவந்து என் துக்கத் தைத் திர்க்கலாகாதோ! பிணங்கினைபோ? ஓடிவாமகனே! ஓடிவாவென்று இப்படிக்கெல்லாம் பாடிப்பாடிப்புலம்பு முன்னிலையிற் சூரபதுமன் காந்தருவவிவாகத்திற்கேடிய அவுணமங்கையர் தேவகன்னியர் சித்தமங்கையர் வித்தியா தரஸ்திரீகள் முதலாகிய தேவியரும் இந்தச்சாவுசமாச்சாரங் கேட்டமாத் திரத்தில் தங்கள் சேடியார்பாங்கியர் சிலதியர்களுடன் ஓடிவந்து இராஜபத்தினியைக்கட்டிக்கொண்டு புலம்பும்போது மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்மு தலையர் மங்கையர்களுக்கூடப் பேரிழவுகொண்டாடியசா லத்திலெழுந்த ஓசையானது பெருத்துச் சங்கீதமேளவாத் தியங்களையும் யாழிணைசையையும் மற்றமங்களகரமாகிய நாதங்களையும் அடக்கமேலிட்டமயேந்திரபுரியெங்கும் அ முகைக்குரல் பெருத்து அஷ்டதிக்குகளுள் செவிமீடச் சத்தித்தது, இப்படி யிவர்கள் துக்கசாகரத்திலெழுந்தவா டியிருக்கச் சபையில் சூரபதுமனும் மனந்தேறும் கிலே சிக்கின்ற காலையில் துன்மார்க்கனாகிய தருமகோபனென் னும் பெரியமந்திரியானவன் சூரனருகில்வந்து கரங்களைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டு அகன்றமண்டலதீஸ்வரனே! கோபியா மல் அடியென்சொல்லுகின்றதைக் கேட்டருள்க.

அரசனே! உமதுபெருமிதங்களையும் கீர்த்திப்பிரதாபங்களையும் சூரத்தன்மையையும் எவ்வளவும் வினையாமற்கி லேசத்தையே மேலிட்டிருப்பது உம்மையொத்ததிரனுக் குத்தகுதியோ? சிருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிரமபுத்திரன் காசி பருக்குப் பிள்ளையாகப்பிறந்தீர் மேலும் அளவற்றகாலம் சொல்வதற்கரிய தவங்களைமுடித்து லோகநாயகனாகிய பரமசிவத்தின்கடாட்சத்தைப் பூர்த்தியாகப்பெற்றுப்பலவ ரங்களையும் பெற்றீர். ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் வென் னு தேவர் முதலானவர்கள் வணங்கிப்போற்றப்பலகாலம் அரசசெலுத்தி வருகின்றீர் அகன்றசாம்பிராச்சியச்செல் வங்களையும் வயிரத்தேகத்தையும் மாளாதவயதையும் புச பலபராக்கிரமங்களையும் பெற்றுப் பூமியெங்கும் புகழ்த்தக்க கீர்த்தியையும்படைத்தீர். அப்படிக்கொத்த சக்கிரவ ர்த்தியாகிய தேவரீர் இப்படிப்பதினைப்போல வாடிகின் றது உம்மையொத்தவருக் கடுக்குமோ! சத்தசாகரங்களு ம்பெருகிச் சொர்க்கமத்திய பாதலங்களையும் அழித்துமு டிக்கொண்டு அண்டங்களனைத்தையு மிடித்தழித்தகாலத் தினும் சலனமற்ற திர்க்காயசைக்கொண்டவாமும்பெருமி தத்தைப் படைத்திருக்கின்ற தேவரீர்பெற்ற மனவுக்கத் தையும் வீரத்தையும் விடத்தகுமோ சகலரும் திருவடிக ளின்பணிந்து போற்றும்புசபலபராக்கிரமத்தைக்கொண்

டிருக்கின்ற அரசனே ஒருபாலனிந்ததைப்பெரிதாகவெ ண்ணி ஒவென்றலரிப் புலம்புவையாகில் திரிமூர்த்திகளு ம் நகைப்பார்களே அடிமைத்தொழில் செய்திருந்தஇந்தி ராணிய தேவர்களபரியாசஞ்செய்து சுலபமாக வெண்ணு வர்-மேலும், உமதுகீர்த்தியும் வெற்றியும் மழுங்கும் அஃ தேனெனில் இப்போது உமக்குக்கிடத்திருக்கின்றவரு த்தம் லோகநாயகனாகிய சிவபிரானேச்சூழ்ந்தபணிவிடை செய்திருக்கின்ற பூதப்படைகளினாலும் மற்றசிறந்ததேவர்களாலும் நேர்ந்ததன்று திரிபுரதகனராகியபரமன் நேற் றையதினம் பெற்ற பாலசுப்பிரமணியனாலும், அவ னேவலின்படிக்குவந்த ஒருதூதன்செய்த சுலபகாரியத்து க்குச் சகிக்கப்படாமல் விசனப்படுவாரா- ஓப்பற்ற கீர்த்தியைப்பெற்றிருக்கின்ற இராசபரமேஸ்வரனே இத னைக்கேட்பிராக. தன்னைப்பெற்ற பிதாவானவ ரிறப்பினு ம் தமையன் தம்பிபிள்ளைகள் மாளவரினும் மாமன்மைத்து னன் மற்றுமிராவின்ற சிவந்தசிரேகிதர்க்களாசமடையினு ம் அஷ்டதிசைகளினும் வெற்றியை நாட்டியிருக்கும் சூ ரானுவன் அவற்றிற்குட்பட்டித் தான் கொண்டிருக்கின் ற மனவலையைச்சற்றேனும் இளைக்கப்பார்ப்பரோ பிரா த்வவினை நேரிடுமாயின் அதிகவலியும் வெற்றியும் பெற்றவீ ராதிரினும் பேதமைவாய்ந்திருக்கின்ற ஒருபெண்ணினு ல் அபசயப்படுவன். ஆதலால் உன்னாசைக்குமாரனுக்குப் பிரமன்நிச்சயித்திருக்கின்ற ஆயசு முடிந்தபடியால் தூ தனாகொல்லப்பட்டான் பரமசிவகடாட்சத்துக்கு மேற்ப டாடப்பிப்பதற்கு எத்தகையனாலும் முடிவீதோ அந்தத் தூதனால் அனுப்பிராமணமும் அசைக்கப்படாது இது பழியுமல்ல இப்படிக்கிருக்கின்றபடியால் இனிநடத்தவே ண்டியகாரியமேதெனில், கோபித்து மேலிட்டவருகின்ற பகைவன்சூழ்ச்சிகளையும், வலியையும், சேனைத்திறத்தையு ம், உள்ளங்கைநெல்லிக்கனியைப்போலத் தெளிவாகவிசா ரனைசெய்தறிந்துகொண்டு மேலடக்கவேண்டிய பிரயத் தனங்களைத் துரிதமாக மந்திராலோசனைசெய்து நிச்சயித் துச் சிக்கிரத்தில்முடியாமல் மனம்வருந்தித்துக்கிப்பதுசூ ரனுக்கடுப்பதோ அரியதவங்களைமுடித்து பரமனருளைப் பெற்றுச் சகலனாயும்வென்று சூரனென்னும்நாமத்தைப் பெற்ற தேவரீர் கொடியகவலையிற்பட்டுக் கிலேசிப்பது உ மதுபெருமிதத்துக் கடாதாகையால் இனிவிசனமென்ப தைவிட்டுவிட்டுக் கடவாயென்று தருமகோபன் பலவிதங் களில் தேற்றியமாத் திரத்தில் அவுணராசன் புத்திரசோ பத்தைநீக்கியெழுந்து துக்கத்தையடக்கிப் பக்கங்களில்ய மபடாளைப்போலநிகின்ற தூதனாப்பார்த்துச் சொல்லு கின்றான், நமதுதிருக்குமாரனை அஞ்சாமற்கொன்றும் அ கண்டஅயிஸ்வரியங்களைப்பெற்றிருந்த இந்தப்பட்டணத் தையு மிடித்தழித்த பலசாலியாகிய தூதன் இவ்விடம்வி ட்டிப்போனதை யாவராகிலுங்கண்மீர்களுக்கேள்விப்பட் டிருப்பீர்களோ விபரமாகத்தெரிவிக்கக் கடவீரென்றுகே ட்டபோது, சிலதூதர்சேவித்து அரசனே? யிந்தமகா ச பையில் பயமில்லாமல்வந்து தேவரீரையும் மதியாமல்தா ன்வந்ததூதின் காரணங்களைச்சொல்வதன்றியிறந்தாகா ரியங்களை நடத்திச்சபையைக்கடந்துபோனபின்புதன்னை விளைத்தஅளவற்றபடைகளையும் இராசபுத்திரனையுங்கொ ன்றவன் தனக்கெதிரில் யாவனாயுங்காணாதவனுப் மயேந் திரபுரியைக்கடந்து இலங்கையை நோக்கிச்சென்றான்,

அதைநாங்கள் கண்டனமென்றும் மேல்நடந்தகாரணங்கள் தெரியாதென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்தனர்.

இச்சேதிபைத் தெரிந்தமாத்நிரத்திற் சூரபதுமனைவன் தன்னருகிற் கீத்திருக்கின்ற பரிசனாப்பார்த்து அதிவேகமாயோடி உலகங்களைச் சிருஷ்டித்துவருந் திசை முகப் பிரமனைக் கணப்போதில் அழைத்துவரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டமாத்நிரத்தில் அவர்கள் சேவித்து இராசாதிராசனே யிப்புவனங்களைப் படைக்கும்பிரமனின் இந்திரன்-விஷ்ணு- முதலான தேவர்கள் திருக்கயிலையைக் கடந்து வந்திருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியபாசஞ் சூழ்ந்து உம்மை மதியாமல் பயமற்றிருக்கின்றனனெனப் பலர் சொல்லக்கேட்டோமெனத் தெரிவித்தகாலத்தில் நல்லகாரியமெனக் கோபித்து அவர்கள் காவத்தைச் சீக்கிரத்தில் அடக்குகின்றனன், நீங்கள் துரிதமாய் மற்றொரு அண்டத்துக்கோடி அவுடத்திலிருக்கின்ற பிரமனைப்பிடித்துக்கொண்டுவேகமாய் வரக்கடவீர்களெனப் பணித்தமாத்நிரத்தில் மகா பாக்கியமெனப் பணிந்து காற்றினும் வேகமாகப்பறந்து இத்தற்குத்த அண்டத்திற் சிருஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கின்ற முத்தலாகிய பெரியோர்கள் போற்றிச் சூழப்பதுமாசனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமனைக்கண்டு அரசன்பணிவிடையைத் தெரிவித்துக் கரத்தைப்பற்றியிழுத்துவந்து சூரபதுவன் முன்னம் நிறுத்தினர், அக்காலத்தில் சிருஷ்டிகர்த்தனை அருகிலழைத்துப் பிரமனே அழகு குலைந்தழிந்து பின்னப்பட்டிருக்கின்ற இந்தப்பட்டணத்தைப்பழையபடிக்குச் சகலசெல்வங்களும் பெருத்திருக்கும்படியாகிரும்பித்து வரக்கடவையெனக் கட்டளையிட்டமாத்நிரத்தில் ஐயனே, உமதுநீனைவின்படிக்குக் கணப்போதில் முன்னினும் பதின்மடங்குசீர்பெறச் செய்யக்கடவெனச் செலவுபெற்றுப்போய் உலகங்களைப்படைக்கும் விதியைக்கருதி சிருஷ்டித்தவித மேதெனில், பட்டணத்தைச் சூழப்பொன்மயமாகிய மதிலைவானத்தையளாவிற்கும் படிக்கெழுப்பி நவரத்தினமடமாய் அண்டப்பித்திகையையுராயும் உன்னதமும் பலநிலைகளையும் பெற்றிருக்கின்ற கோபுரவாயில்களைப் படைத்துப் பெரும்புறக்கடலையொப்ப ஆழ்ந்து விசாலமாகவிருக்கின்ற அகழியைத்திருத்திப்பொன்னினாலும் மணிகளினாலும் பளிங்கினாலும் சந்திரகார்த்தத்தினாலும் மரகதங்களினாலும் சோடித்துப் பருவதங்களைப் போலத் தோன்றவின்ற மாடமானிகை மண்டபங்கள் அரசன்மனை உப்பரிகை சித்திரக்கூடங்கள் முதலாகிய சிறப்புகளேண்ட தெருக்களில் இருபாரிசங்களினும் படைத்து வீதிகளைத்திருத்திக் காமலுங்காமுறும்படியாகிய புஷ்பவனங்கள் பலகனிகைகள் நிறைந்திருக்கின்ற சோலைகள்தோப்புக்கள் இவற்றினைச் செய்தமைத்து விசாலமாய் மதுரமாகிய ஜலவாயிசூத்த பொய்கைகள் நடாடங்கள் சித்திரக்குளங்களாநியவைகளைப்படைத்து அரசன் வீற்றிருக்கின்ற அரசன்மனை ஆஸ்தானமண்டபத்தை வெகுவினோதங்களாகச் சோடித்துக் கண்டவர்கள் மனதையும் விழிகளையும் கிரகிக்கும் படியாகப் பற்பலவனங்களை நிறைத்துமுற்றியவுடன் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அநிபனாகிய சூரபதுமனைக்கண்டு ஆசீர்வதித்து அரசனே உமதுமனதில் படிக்கு யதாப்பிரகாரம் இப்பட்டணமுமுமையும் நிரும்பித்து அரசன்மனையையும் சீர்படுத்தி யாயிற்றென்று அறிக்கையிட்டமாத்நிரத்திற் சூரன் வெளிவந்து முழுதுக் கண்ணோட்டமிட்டு அவைகளிருக்கின்ற சித்திர

விசித்திரவினோதச் சிறப்புகளுக்கு மெச்சிப்பிரமனைப் புகழ்ந்து மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் முதலாகிய சகலரும் போற்றிச் சூழச் சிரோரத்தினங்களினும் சோடித்து விசாலமாக விளங்குஞ்சபாமண்டபத்திற் சேர்ந்து பூச்சக்கிரக்குடை கவிந்திருக்கும் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து வெண்சாமமாகள் ஆலவட்டங்கள் முதலிய இராஜசின்னங்கள் பெருத்தசையப்பட்டுவர்புகழ வித்துவான்கள்கொண்டாட இவ்வோலக்கத்தி லிருப்பவன் பிரமன்மீது விழிகளைச்செலுத்தி நல்லகாரியம் உன்னுடைய சாமர்த்தியங்களுக்குப் பாவும் நிகரில்லையெனக் கொண்டாடிப்பழையபடிக்கு நீயிருக்கப்பட்ட அண்டத்தைச் சேர்ந்து பணிவிடைகளிற் பிசகில்லாமல் நடத்தி வரக்கடவாயெனச் சொல்லியபோது நல்லதென்று செலவுபெற்றுப்போய்த் தன்பதவியைச் சேர்ந்து பிரமனிருந்தனன்.

சூரனமைச்சியற்படலம்.

அந்த நல்லமையந்தன்னினவனாகோனே வல்போற்றி முந்துசெல்லொற்றராணோர் முரிநீர்க்கடலேவாவிச் செந்தியிற் சென்று கந்தன் சேனையும் பிறவுந்தேர்ந்து வந்தனர் வினாவின் கண் மன்னனை வணங்கிச் சொல்வார்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதி ரிஷிகளே? மேற்குறித்தபடிக்குச் சூரபதுமன் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து அரசு செலுத்தி வருகின்ற காலையில் முன்னம் அரசன் கட்டளையின் படிக்குச் சென்ற தாதர்கள் மனோவேகத்தினுங்கடுகிச் சமுத்திரத்தைக் கடந்து திருச்செந்திற் பதியைச் சேர்ந்து பூதவெள்ளங்களின் பெருமிதங்களையும் படைத்தலைவர் வீரத்தையும் சுப்பிரமணியக் கடவுளினது மகிமைகளையும் கிரமமாகத்தெரிந்து கொண்டவர்களாய்க் கடுகிவந்து மயேந்திர புரியைச் சேர்ந்து விசாலமாகிய சபாமண்டபத்தில் வீற்றிருந்து இராஜ காரியங்களை நடத்திவரும் சூரபதுமனைத் தரிசித்தவுடன் வணங்கியிதனைச் சொல்லுகின்றனர், ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் வென்று சகலையும் எவல்கொண்டு அகண்ட அயில்வரியச் சாம்பிராச்சியங்களை யனுபவித்திருக்கின்ற இராஜாதிராஜனே கேட்டருள்க, தேவரீர்கட்டளையின்படிக்கு வினாவிற்கென்று எதிராளிகளின் காரணக்காரியங்களைத் தெரிந்துவந்ததைச் சவிஸ்தாரமாகச் சொல்லுவோம், ஒன்றுபத்தாறு ஆயிரம் சிரங்களையும் அதற்கிரட்டிவலியகரங்களையும் அதற்கடுத்த காத்திரமுள்ள தேகங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற இரண்டாயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளும் அவர்களுக்குத் தலைவர்களாய்ச் சிங்கத்தைப்போன்ற வலியும் சூரமுமுள்ள சூரர்கள் நூற்றென்றமரும் சொல்லுதற் கரிய புசபல பராக்கிரமசாலிகளாய் வீரத்தன்மை பொருந்திய தம்பியர் இலட்சத்தொன் பதின்மரும் மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன் இந்திரனாநிய தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலானவர்கள் சூழ்ந்துபோற்றத் தேவாதிதேவனாகிய சிவபிரான் நுதல்விழிகளினளித்த பாலசுப்பிரமணியர் திருக்கயிலையைக்கடந்து பூலோகத்துக்கு வருமார்க்கத்தில்தேர்ந்த தேவரீர் தம்பியாகிய தாருகாசரனையும் மாய்கைக்கரசனும் நமதுபகைவர்களை யலைத்திருந்த, கிரவுஞ்சனையும் அளவற்றவெள்ளம் அவுணவீரனையும் வெற்றி

வேலாயுதத்தினுற் பிளந்து தும்சப்படுத்தினவராய் இப் போது கடற்க்கையில் விளங்கும் திருச்செந்திற்பதியிற் சேர்ந்தவுடன் மந்திராலோசனைசெய்து ஒருதூதனைச்செ லுத்தித் தேவரீர்மனக்கருத்தை யறிந்தபின்பு போர்புரி யவருவதாகத் தீர்மானித்துக் கொண்டவராய் வலியோனா கிய ஒருவனைத் தூண்டினர், அவன்கடலைக்கடந்து வரும் போது வழியில்நேர்ந்த இலங்கைப்பதியைச் சின்னபின் னப்பட அதலகுதலஞ்செய்து அதிற்காவல்கொண்டிருந் தயாளிமுகன் பிள்ளையையும் அளவற்ற அவுணவீரர்க ளையுங்கொன்று இங்குவந்துதிரும்பிப்போகும்போது தம துசேனைத்தலைவனைய் இலங்கையைக் காவல்சொண்டிருந் தயாளிமுகனையும் வளைத்துக்கொண்டு வாளினுறக்கண்டி த்தெறிந்து மிகுதியாகவிருந்த சேனையையுங்கொன்றழி த்துத் திருச்செந்திலைச்சேர்ந்தனன், இனிமேல்குழந்தை வேலாயுதன் சகலசேனையுடனும் பிரயாணப்பட்டுக் க டலைக்கடந்து இவ்விடம்வந்து அண்டேஸ்வரனாகிய தே வரீருடன் சண்டைகொடுக்க நினைந்திருக்கின்றனன். இப் போது நாங்கள்சொல்லியசேதிகளனைத்தும் யதார்த்தமா கும் புவனேஸ்வரனே இனிதாமசப்படாமல் இதற்குவே ண்டும் பிரயத்தினங்களை முடிக்கவேண்டும் பகைவரைச் சலபமாகவேண்ணப்போகாது அதிகவல்லமைசாலிகளா கக்காணுகின்றதென்று தூதர்கள்பேசியதைக் கேட்டவுட் ன் சிலதூதரைப் பலதிகையினும் செலுத்தித் தன்மனது க்கினிய தம்பியாகிய சிங்கமுகாசரனையும் திக்குதிபாந்திர ங்களிலிருக்கின்ற சேனைத்தலைவர்களையும் மதியுதிகளாக விருக்கின்ற சுற்றத்தினரையும் முதியோர்களையுந் தருவி த்தகாலத்தல் அவர்களனைவரும் அதிவேகமாகவந்து சே ர்ந்து மண்டலேஸ்வரன் பாதாரவிர்த்தங்களிற்சேவித்துஅ ரசனவிடையைப்பெற்றுப் பக்கங்களிற் குழவிருந்தனர்.

அப்போது சூரபதுமனுக்கு அதிககோபம்பிரவேசித் து வடவாமுகாக்கினியைப்போலப்பொங்கி அனலும் பு கையும் பெருகத்தக்கதாகப் பெருமூச்செறிந்து சபையி லிருக்கின்ற சகலரையும்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான், நம துசுலப்பகைவர்களாகிய தேவர்களனைவரையும்பற்றிவரு வித்து நீங்குதற்கரியகாவல் நான்வைப்பித்திருப்பதை இந்திரன்தெரிந்து திருக்கயிலைக்குப்போய்ச் சிவபிரானே த்தரிசித்துவணங்கித் தனக்கடுத்ததுக்கவருத்தங்களை மு றையிட்டிக்கொண்டதினமேல் பரமனிரங்கி துதல்விழிக ளின் மூலமாக ஒருபிள்ளையைப்படைத்து வேல்முதல்ய படைகளைப்படைத்துக்கொடுத்ததுப் பலவெள்ளம் பூதகா க்குட்டி நம்மைவென்று தேவர்கள் சிறையைநீக்கும்படி க்குக் கட்டளையிட்டமாதிரித்தில் அந்தக்குழந்தையான து கயிலையைக் காவல்கொண்டிருக்கும் நந்திகணத்தலைவ ர் முதலானவர்களுடன் நமக்குப்பயந்தொளித்துத் திரிகி ன்மமகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இந்திரனாகிய தேவர்கள் போற்றிவரப் பூமியில் வருமார்க்கத்திலேநேர்ந்த நமதும னதுக் கினியதுனைவன் தாருகனையும் மாயைக்கரசனாக விருந்தகிரவுஞ்சனையும் சத்திவேஸ்வரன்பிளந்துகொன்று அப்பதியிலிருந்த இராட்சதவெள்ளங்களனைத்தையும்நா சஞ்செய்துவந்து இப்போதுசமுத்திரக்ககையி லிருக்கின் றதிருச்செந்திற்பதியிற்சேர்ந்து அந்தபாலகனானவன்ஒரு தூதனைநம்மிடத்துக் கனுப்பினன், அவன்கடலைக்கடந்து பொன்மயமாகவிளங்கியிருந்தஇலங்கையைபறித்துச்சமு த்திரத்திற்சேர்த்து அதைக்காவல்கொண்டிருந்தயாளிமு

கனையும் பிள்ளையையும் அளவற்ற அவுணவீரர்களையுங் கொன்றுபோட்டு யாவரும் மனதிலும் நினைப்பதற்கரிய கொடியகாவலையுடைய இந்தப்பட்டணத்தில்வந்து சுற்று ம்பயமில்லாமல் நமதுசபையிற்குதித்து மாயை வல்லப த்தினால் ஒருசிறந்த சிங்காதனத்தைத் தருவித்துஎனக்கு மேலாகவுட்காந்து மரியாதையில்லாமற் பேசியகாரணங் களைக்குறித்து நான்கோபித்தேவிய அவுணவீரரைஎன்க ண்முன்னன்கொன்று வெளிப்பட்டுப்போய்நமதுசூர்த்து க்கும் ஆக்கினைக்கும் எவ்வளவும்அஞ்சாமல் சகலபுவன ங்களினும் கொண்டாடத்தக்கவளங்களைப்பெற்றிருக்கின் ற இந்தப்பட்டணமெங்கும் சின்னபின்னப்பட்டுப்போக விடித்தெறிந்து, நமதுதிருச்சபையையும் அதம்பண்ணிந மதுகட்டளையின்படிக்குப்போயெதிர்த்த அவுணவீரர்க ளனைவரையுஞ் சாடியதமல்லாமல் நமதுகுமாரன் வச்சிர வாகுவையும் சற்றுமிரக்கமில்லாமற் கண்டித்தெறிந்து போட்டுப் போய்விட்டான். அப்பொழுது இந்தப்பட்ட ணம் பட்டபாட்டை யென்னசொல்வேன் என்கும்பிணம லைகளாய் உதிரப்பிரவாகமோட நகரவாசிகளனைவரும் ப லதுன்பங்களிற்பட்டு வாடியலைந்தனர். அளவற்றவெள்ள ம் படைகளிறந்தனர், இதனால்வெகுகாலமாய்அரசசெலு த்திவந்த நமதுகீர்த்தியும் பலரையும்வென்றசவுரியங்களு ம் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாய் அகண்ட அயிஸ்வரியங்களை யனுபவித்துவந்த பிரதாபங்களும் ம முங்கிப்போய்விட்டது மேலும்தூதாவந்து இக்கோலங் களைச்செய்த ஒருவனைப்பிடித்து அரியகாவலிப்படுத்தின வ்ஹமன்று பின்னப்படுத்திவிடாமலும்போனேன் அல்ல து என்கோபந்தனியப்பிசைந்துகொல்லாமலுந்துதனெ ன்று தருமத்தையேபாராட்டி மோசம்போனேன் இதன லுண்டாகியவசைமொழியை இவ்விதமெனச்சொல்ல மு டிவதோ.

இவ்வித அனர்த்தங்களையெல்லாஞ்செய்த தூதன் நமது நகரத்தைக்கடந்துபோய் இலங்கையிற்புகுந்து அவ்விட த்திற் காவல்கொண்டிருந்த சேனைத்தலைவன் யாளிமுக னென்பவனை வாளினால்வெட்டியெறிந்துஅவன்பிள்ளைமு தல்யசேனையையும் சின்னபின்னப்படக்கொன்றுகடலைக் கடந்து விஜயத்தோடு திருச்செந்திலேநோக்கிப் போயின னெனக் கேள்விப்பட்டனம் இனிகாளகண்டமூர்த்தியாகி யசிவபிரான்பிள்ளை பாலசுப்பிரமணியன் பிரயாணப்பட் டிப் பூதப்படைகள் துணைவருடன் சமுத்திரத்தைத்தா ண்டி யிவ்விடம்வந்து நம்முடன்சண்டைகொடுக்க யத்த னித்திருப்பதாகக் காணுகின்றது, இச்சேதிகளனைத்தும் நாமனுப்பிய தூதர்கள்தெரிந்துவந்து அறிக்கையிட்டிரு க்கின்றனர், இவைகளில் எவ்வளவும்பிசுகிரதுஉண்மை யாகவே நம்பத்தக்கது இவர்கள்வரவின் காரணங்களைத் தெரிந்தவுடன் மேலிட்டிப்போய்ச் சிவகுமாரனாகிய பால சுப்பிரமணியனையும் அவனுக்குத்துணையாக வந்திருக்கி ன்றசேனைத்தலைவரையும்பூதவெள்ளங்கனையும் விஷ்ணு பிரமன், இந்திரன்முதலாகியதேவர்களையும்மடக்கிக்கொ ண்டி கொடியபோர்செய்து சின்னபின்னப்படவாட்டித்து ரத்திக்கணப்போதில் ஜயத்துடன்மீள நினைத்திருக்கின் றேன், ஆனால் ஆயிரத்தெட்டண்டங்கனையும்வென்றுச லரையும், எவல்கொண்டு ஒருவரும் நிகரில்லாமல் அரசு செலுத்திவந்த சூரனாகிய யான்இக்காலத்தில் பைசாசங் களுடனும் பாலனுடனும் எதிர்த்துவென்றபோதினும்

என்னெத்தவனுக்கு வீரமும் புகழுமல்லவென்கினைந்து இதுவவையினும்பொறுத்தேன், இவைபன்றியும் புசுபல பராக்கிரமங்களையும் தந்திரஉபாயங்களையும் சேனைகளி னுதவிகளையும் மகதயிஸ்வரியச் செல்வங்கள்முதலையவள ங்களையும் பெற்றிருந்தபோதினும் பெரியோர்களுக்கவிரு க்கின்றவர்கள் பகைவர்கள் மேலிட்டி வருவதாகத்தெரிந் தாலும் கோபித்துத் தட்சணத்திற் சண்டைக்குப்போக லாகாது அப்போது தனக்குநன்மைகொருகின்றதுனைவ ர் மந்திரிபிரதானிகள் தன்மரபியிருக்கின்றமுதியோர்கள் தீர்க்கயோசனை பராகிரம சினேகிதர் முதலாகிபவர்களைச் சேர்த்துப் பகைவன்திறங்களை விசாரணைசெய்தபின்பும ந்திராலோசனையில் பலருக்கும் சம்மதமாகியகாரியமொ ன்றைத் தீர்மானித்துக்கொண்டு காலநாமசஞ்செய்யாமல் அவ்வாறேமுடிப்பார், இதுசக்கிரவர்த்திகளாகவிருப்பவ ருக்குத் தகுதியாகும் மேலும் நீதிநூலினும்இப்படிக்கே சொல்லுகின்றத, ஆதலால் உங்களனைவரையும் தருவித் தனன். இவைகளைத்தினையுஞ்சீர்தூக்கிப்பரிசோதித்துத் தீர்க்கமாய் ஆலோசித்து மேல்நடத்தவேண்டியகாரிய மொன்றைச் சொல்லும்படிக்குக் கேட்டிக்கொள்ளுகின் றேன், துரிதமாக ஒருகருமத்தைக் குறிக்கக்கடவீர்களெ ன்று சூரபதுமன்பேசிய முன்னிலையிற் சபையிலிருக்கி ன்றவர்களில்மதியூகிகளாக விருக்கப்பட்டமந்திரிகளில்தீ ர்க்கயோசனைபராகிரம மேதிமாமுகனைன்பவன்காலகாரி யங்களை நிதானித்துத் தனக்குத்தோற்றியபடிக்குச் சொ ல்லுகின்றான்.

எமதரசனே? மனம்பொறுத்துக் கேட்டருள்க பற்ப லமாய வித்தைகளைக்காட்டி முனிவர்கள், தேவர்கள், மு தலானவர்களை மயக்கி யலைத்து வாட்டியிருந்த வலியகிர வுஞ்சனையும் சகலனையும் புறங்கண்டுவிண்ணுவையும்வெ ன்று அவனேவிய ஒப்பற்ற சக்கரத்தையும், கழுத்தணி யாகத் தரித்திருந்த புசுபலபராக்கிரமசாலியாகிய உமதுச கோதரன் தாருகாசரனையும் வீரசிங்கங்களையொத்த ப டைத்தலைவரையும் சேனைவள்ளங்களையும் கணப்போ தில் நாசஞ்செய்த வீராதிவீரனைப் பாலன் பாலனைன்ச் சொல்லுவது பேரறிவுடைமையல்ல, மேலுந்தயிரியத்தி ல் ஒப்பற்றதாருகாசரனையும் மற்றவர்களையுஞ் சட்டைப ண்ணமல் ஜமிக்கவல்ல ஆண்தன்மையையும்சூரத்தையு ம்பெற்றிருக்கின்ற தீரனைச் சற்றும்வலியற்றவனென்றும் அத்தகையவீரனுக்குதவியாக வந்திருக்கின்ற படைத் து லாவதைப் பைசாசங்கொன்றும் இகழ்ந்துபேசுவதுசெ ல்காலம் நிகழ்காலம் வருகாலமெனச் சொல்லாவின்றமுக காலங்கனின் திரங்களைத்தெரிந்தாராய்ந்து பார்க்கத்தக்க பேரறிவினருக்கழகோ, இதுவுமல்லாமல் அந்தப்பகைவ ன்சேனைகளி லொருவனாகிய தூதன் தீரனுப் அலைகளை மோதிப் பரங்கிருக்கின்ற சமுத்திரத்தைச் சுலபமாகக் க டத்து இராஜதானியம் அளவற்ற காவலைக்கொண்டிருந் தும் இத்தப்பட்டணத்தைச் சின்னபின்னப்படுத்தி உரு

த்தோற்றமுலழித்துக் கணக்கிறந்த அவுணவீரர்களைக் கொன்றதாமல்லாமல்உமதாசைக்குமாரனாகியவல்க்கொப் பற்றவச்சிரவாகுவையுங்கண்டித்துத் தேவரீனையும் மதி யாமற் பேசிப்போயினகன்வனை அபலனாகிய தூதனைந் திகழ்வது கல்விமான்களுக்கு நியாயமோ அந்தத் தூதனை அழகியசிறகினைவாய்ந்த கருடன்மீ தாரோகணித்துலாவு ம் மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தேவர்களுக்கரசனா கிய இந்திரனும் ஏகஉருக்கொண்டு போந்ததாகினைப்ப தல்லது அவன்வந்தகாரணத்தையே குறிக்கக்கூடுமோ. இஃதன்றியும் நிதிகர்த்தனாகிய மகாவிஷ்ணுவை வென்ற தல்லாமற் புலனங்கனையுந் தன்வயப்படுத்தியாண்டவீரா திவீரனாகிய தாருகனையும் இந்தமரபுக்குப்பலவிதங்களி லும் உதவியாய் உங்கன்பகைவராகியதேவர்கள்முதலான வர்களைவஞ்சித்து வாட்டியிருந்த கிரவுஞ்சனையும்பலவே ள்ளம் ராட்சதவீரனையுந் திரிபுரதகனாகிய பரமசிவகு மாரன்பாலசுப்பிரமணியன் கொன்றனென்ற சேதிதெரி ந்தமாத்நிரத்தில் தேவரீர் கோபித்துப்போய் அந்தப்பா லனையும் மற்றவர்களையும் கண்டதுண்டப்பட வாட்டியா வது அல்லது அதற்குத்தக்க ஜயசாலிகளாகிய அவுணவீ ரனாவதுசெலுத்தித் தம்பியைக்கொன்ற பழியைத் தீர் த்துக்கொண்டவருமன்று அசாரிசமாய் இப்படிக்குப்பிர மாதம் வினைகின்றவரையில் யாதொருயோசனைகளுஞ்செ ய்யாமற் சம்மாயிருந்துவிட்டார் இதற்கொரு நிஷ்டாந்தத் தைச் சொல்லக்கேளும் அக்கினிப்பரிசஞ் சிறிதாகக்கண் டபோதே அறிஞராக விருப்பவர்கள்சுலபமாகவெண்ணா மற் பெரிதாகமதித்துத் தட்சணத்தில் அதற்குவேண்டி யமுயற்சிகளைச்செய்து வீறவொட்டாமல்அவித்து மனங் களித்திருப்பார், அல்லது சிறிதுபோடதாழ்ப்பராயின்அ ந்தச்சிறுபொறிபே பிரபலமாய்மேலிட்டி வெகுசீக்கிரத்தி ல் சமுத்திரஞ்குழந்த பூலோகத்தையெல்லாம் தகித்துச் சாம்பலாகஅழித்துவிடும் அவ்வாறே விவேகசாலிகளாயி ருப்பவர்கள் தமக்குநேர்ந்திருக்கின்ற சத்துருவானவன் பலவிதங்களினும் பலஹினனாகவிருந்தபோதினும் அவ ற்களைத் தமக்குமேலாகிய வீரராகவும் தமதுசேனைகளுக் கு வீறியிருக்கின்ற படைத்துணையைப்பெற் றிருக்கின்ற வராகவும்பின்பலங்கள் பலவற்றைப் படைத்திருப்பவரா கவும்கருதிச் சாமபேத தானதண்டமென்னுஞ் சதுர்வித தந்திரவுபாயங்களினுந் கூடியவனாயிற் பிரயத்தினஞ்செ ய்து சுப்பட்டமாகக் களைந்தபோட்டு மனச்சஞ்சலமற்றி ருப்பார், இதற்கொருவுதாரணத்தைக் காட்டுவேன் ஒருவ னுக்குத்துன்பம்நேரத்தக்க விடத்தில்முனைத்த சிறுசெ டியைக் கண்டபோதே பரிகரித்துவிடாமலிருந்தால் சில தினத்தில் நகத்தினுந் கிள்ளிப்போடத் தக்கதுவிறிபருத் தவிருட்சமாய் வேர்களைப்பெருக்கி அவன்வாசஞ்செய்தி ருந்த கிரகத்தைப்பேர்த்துத் தள்ளிவிடும் மேற்குறித்த நிஷ்டாந்தங்களைநிதானித்துநடந்துகொள்ள வல்லவர்க ளுக்குத்தங்களால் அசாத்தியமாகியகாரியங்களொன்றும்

நேரவறியாது அரசனே மகதயிஸ்வரியங்களை யனுபவித்
துச் செருக்கியிருக்கின்ற மமதையினால் அந்தந்தகாலங்க
ளிற்செய்யவேண்டிய காரியங்களைமுடிக்காமல்மறந்துதம
க்குப் பலவிதங்களினும் உதவியாகவிருந்த துணைவனைக்
கொன்ற வொருவனை எவ்வளவென்றிகழ்ந்து இவ்விடத்
தில் வாழ்ந்திருப்போமாகில் அந்தநஷ்டம் நம்மைவிடபி
றாச்சேரவறியாது, ஆதலால் மனதுக்கு வித்தியாசங்க
ண்டவுடன் பாலசுப்பிரமணியன் மேலெதிர்த்துப்போய்
ச்சண்டைசெய்துவாட்டித்தூரத்தி யிருப்பையாகில்தேவ
நிர்வாசஞ்செய்கின்ற இரத்தப்பட்டணத்துக்குத் தூதன்வ
ருவானே இத்தகையநஷ்டங்களும் அவமானமும் நேரு
மோஅப்போதே தகுந்தமோசனையைச்செய்து தட்சண
த்தில் நடத்தவேண்டுங் காரியங்களைமுடியாமலிருந்தீர்இ
ந்தஅசாரிசத்தினால் ஜயவீரனாகிய பிள்ளையொளக்கொ
டுத்துச் சலனமற்ற மயேந்திரபுரமும் பார்க்கப் பதங்கு
வையாயுழிந்ததென்று உம்மையொத்தசூரன் மனம்வரு
ந்தலாச்சுது புசுபலபராக்கிரமசாலியாகியதிருக்குமாரனி
றத்ததற்கும் செல்வவளங்களைப்பெற்றிருந்த நகரமதப்ப
ட்டுப்போனதற்கும் காரணத்தையோசித்துப் பார்க்குமி
டத்தில் அந்தந்தகாலங்களில் நடத்தவேண்டுமதைத்தூரி
தமாகத்தேடாமல் மகதயிஸ்வரியச்சம்பத்தில்முழ்கி மய
ங்கியிருந்தபடியால் நேரந்ததல்லது வேறுமுண்டோ ஏ
தோதோற்றமால் முடிந்துபோன காரியங்களை நீனைந்துநி
னைந்து இனிபேசிவருந்துவது தெரிந்தவர்களுக் கழகன்
று ஆதலால் மிஞ்சிடந்ததுபோக இனிசீர்படுவதற்குஅ
டியேனுக்குத் தோற்றியமார்க்கமொன்றைச்சொல்லக் கே
ட்டிராக.

தூரிதமாய்ச் சூரர்களாகியஅவுணவீரர்களுடன் பலவ
கைச்சேனைவெள்ளங்களைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்க் கொ
ன்றைமலை பிறைகங்கையைத்தரித்திருக்கின்றசடாமண்
டலதாரியாகியசிவபிரான்பெற்றபிள்ளையைவனைத்துக்கொ
ண்டி அவனுக்குதவியாகவந்திருக்கின்ற வீரனாயும்பூத
ப்படைகளையும் சின்னபின்னப்பட்டுப் பறக்கும்படிக்குச்
சாடி வெற்றிகொண்டுதிரும்பிசெய்க்கியத்தி ஸ்ருக்கக்கடவீ
ர்நேற்றையதினம் போலவோயினிஅசாரிசமாகவிருக்கலா
காதென்று பலபலவிதங்களைக்காட்டி மேதிமாழகனென்
னும் மந்திரிசொன்னகாரியங்க ளனைத்தையும் பக்கத்திலி
ருந்து கேட்டுவந்த கொடியபாதகனுனதுர்க்குணனென்னு
ம் மந்திரியானவன் இப்போது சொல்லியநீதிகள்வெகுநே
த்திநேத்திபெனக் கரங்களைக் கொட்டிநகைத்துசுராசரே
ந்திரனே என்சொல்லப்போகிற வுபாயத்திற்சித்தம்வைத்
துக்கேட்டருள்க, ஆதியிற்சிவபிரான் திருவருளைப் பெற்
றவுடன் திக்குவிஜயஞ்செய்ய நடந்த காலையில்அவுணருக்
காசனாக விருக்கின்ற குபேரன்மேலும்மகாவீஷ்ணுவின்
மீதும் இந்திரன்முதல்ய தேவர்கள் மீதினும்நீர்சண்டை
கொடுத்ததில்லை ஜயசாகேனாகிய தம்பியனாக் கொண்டு

வென்று ஜயவுச்சாகங்களுடன் திரும்பினீர்அப்படிக்கிரு
க்க இக்காலத்திற் சகலரும் வணங்கஅரசசெலுத்திவருகி
ன்ற தேவரீர் சிறுபிள்ளையாகியகந்தன்மீதிற் சிறிப்போவ
து புசுமூக விருக்கின்றதோ உம்முடைய மகிமைகளைப்
படிக்க கொத்ததெனில் அளவற்றகாலம்அக்கினிமத்தியில்
நின்றுஅரிய தவங்களைச்செய்து பாமசிவகடாட்சத்தைப்
பூரணமாகப்பெற்றுமானாதவயதும் அழியாதவிரத்தே
கத்தையும் சலனமற்ற இந்திரனால்த்தேனாயும் ஆக்கின
சக்கரத்தையும் பாசுபதமுதல்ய சிறந்த படைகளையும்ஆ
யிரத்தெட்டண்டங்களைநூற்றெட்டு யுகங்கள்எதிரின்றியா
ளும் சம்பத்தையும் வலியையும் வீரத்தன்மையையும் ம
கதயிஸ்வரியச் சம்பத்துக்களையுஞ் சம்பாதித்து யாவரும்
நெருங்குதற் கருமையாய்ச் சமுத்திரமத்தியிற் பலவண்
மைகளையும் காவல்களையுங்கொண்டுபுரிமகாலட்சுமிதான்
டவமாடிக்கொண் டிருக்கின்ற வீரமாமயேந்திரபுரிக்குஇ
ராஜராஜ பரமேஸ்வரனாகச் சகலரும் வணங்கிப் போற்ற
அரசசெய்து வருவதுமுலைப்பால் மணமருத வாயையு
டைய சிறுபிள்ளையைப்பெரிதாகநீளந்துபகைத்துப்போ
ய்ப் போர்கொடுப்பதற்கோ மேலும்பசிப்பினியிற் பட்டு
வாடி பலேக்கெதிர்பார்த்துத் திரிந்தலைந்துழலுகின்ற அசு
த்தராகிய பூதகணங்களையும் தூதாகவந்த பதிதனையும்உ
மக்குப்பயந் தொளித்துத்திரிகின்ற விண்ணவனாயும்ஒரு
பிரயோசனமாக வெண்ணிக்கொபித்துப்போகத்துணிவி
ரோ அஷ்டதிக்குப்பாலகர் முதலாகப்புறந்தந்தோடப் ப
வனியரும் பெருமிதத்தைப்படைத்த எமதரசனேஇதுக
ளைத் திர்க்கமாயேசித்து இந்தநீமிஷத்திற் மமது சேனை
த்தலைவர்களிற் சிறந்த வல்பெற்றநிலைநாச் சதுரங்கசே
னைகளுடன் போகக்கட்டளையிட்டு கிரவுஞ்சனையும் தேவ
நீர் தம்பிதாருகாசரனையும் வெற்றிவேலுனாற்பிளந்துகொ
ன்ற பாலசுப்பிரமணியனையும் அவனுக்குதவியாக வந்தி
ருக்கின்ற பூதப்படைகள் முதலானவர்களையுஞ் சின்னபி
ன்னப்பட்டுவென்று ஜயத்துடன் வரக்கண்டுகளித்திருப்பீ
ர், இதுதவிர மேலானயோசனை ஒன்றுமில்லையென்றுயா
வருக்குங் கொடியனாகிய துர்க்குணன்பேசி முடிந்தவுடன்
தருமகோபனென்னும் பெரிய மந்திரியானவன்நல்லகாரி
யம் நீபேசியது வெகுநேத்திநேத்தியெனக் கரங்களை நீட்
டியமர்த்தி அகன்றமண்டலா திஸ்வரனாகிய சக்கிரவர்த்தி
யைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்.

இராஜாதிராஜனே சிலம்புதண்டைகொஞ்சும் பாதங்க
ளையுடையமழலைச்சொல்லருதபாலசுப்பிரமணியனையொ
ருபொருளாகமதித்து உம்மையொத்த சூரன்சண்டைக்கு
மேலிட்டுப்போவதைப் பார்க்குமிடத்தில் எப்படிக்கிருக்
கின்றதெனில், ஒருவன் தங்கத்தினம்செய்து நவரத்தின
ங்களை யிட்டிழைத்த கலப்பையைக்கொண்டு அபலமாகி
ய காய்த்தானியங்களைப்பெற்றவிரும்பிப்பூமியைஉழுக்கின்ற
தையொக்கும், இதுவுமல்லாமல் இப்போது உம்முடைய
பேரிற் பகைத்து வந்திருக்கின்றவன் லோகநாயகனாகிய

பரமசிவமுமன்று உலகையளந்தமகாவிஷ்ணுவும்னுசிருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிரமனுமன்று முடிவிற பிரானிகளைக் கொண்டுபோய் அவைகள் செய்தினைகளுக்குத் தக்கதண்டனைபுச்செய்யும் யமனுமன்று தத்தடியிமும் பாலன்மீதுசிறி ஆயிரத்தெட்டண்டங்கனையும் காவல்கொண்டிருக்கும் பெருமிதத்தைப்படைத்ததும்மையெய்தத்திரன்போய்ச் சண்டைவொடுப்பதினும்பெறும்பயனென்னே, மேலும் தேவரீர்புசபல பராக்கிரமங்கனையும் சேனைப்பெருக்கையும் கண்டமாத்திரத்திற் பாலசுப்பிரமணியன் புறந்தந்தோடாம லெதிர்த்துச் சண்டைகொடுக்கவல்லனோ அதனாலபகீர்த்தியல்லவோ இவையன்றியும் பகைவன்மீறிவருவானாகிய அதனைப்பெரிதாகவெண்ணி மிகுந்தஆலோசனைகளைச் செய்வது அறிவீனருக்கிக்குமல்லது தெரிந்தமேலையோருக்குத் தக்கதன்று, விவேகசால்களாக விருப்பவர்கள் தட்சணத்திலொருவகையாகப்பரிசோதித்துத் தகுந்தபடிக்கு முடித்துப்போவோர் ஆதலாற்பலபலவினைந்துழலாமல் தேவரீர் புத்திரர்களாகிய எரிமுகன்னிரணியனென்னும் இவர்களிலொருவனைச் செலுத்துவீராகிய சிவகுமாரனாகிய பாலசுப்பிரமணியனும் அவன்துணைவரும் சேனைத்தலைவரும் பூதவெள்ளாங்களும்கூட எதிரில் நின்று போசெய்யத் தாளமாட்டார்கள், நகத்தினும்கிள்ளிப்போடுகிற முனையைக் கூர்மையுள்ளவையவாளினால் வெட்டினைக்கலாகுமோ அதைக்கண்டவர்கள் நகையார்களோ? அவ்வாறே வலியவீரனொருவனால் அதப்படுத்திப் போடத் தக்கவர்களைப் பெரிதாகவேடுத்து பரமசிவகடாட்சத்தினுற் பெற்றவரியவில்லைத்தாங்கித் தேவரீர்போ யெதிர்க்கலாகுமோ மேலும், நீர்ச்சீலைசெவ்வையாகத் தரிக்கவறியாத பாலனையும் பல்க்குமுன்று திரியும் பைசாசங்கனையும் எதிரிகளாய் மதித்துத் தேவரீர்சண்டைகொடுக்கப்போகிறொன்னும் விசேஷத்தைநமது சுற்றத்தினர், கேட்பாராய் நானிவசுவார்கள், இவையன்றியும் உமக்கஞ்சி நடுங்கியொளித்துத் திரியும்தேவப்பயல்களுங் கரங்களைக்கொட்டிநகைப்பார்களே! நீர் இப்போது பிரபலமாகயோசிப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் விஷ்ணுவைவென்றதிரனாகியதாருகனையும் மாயையிற்சிறந்தகிரவுஞ்சபருவதத்தையும்வேலினால் நிமைப்போதிப்பிளந்து தள்ளியபடியாற்சிவகுமாரனை ஜயசாலயாகவும் சிங்கத்தைப்போலவல்லயனுச்சகலனையும் வெற்றிகொண்டிருந்த வச்சிரவாகுவைக் கண்டித்தகாரணத்தினுற் றாதனாகவந்த வீரவாகுவைத் திராணியுள்ளவனாகவும் மதித்திருப்பதாகக் காணுகின்றது, அவர்கள் மாண்டதற்குரியகாரணங்களைநினைந்து பாராமற்போவீர், அதனையுஞ் சொல்லக்கேட்பிராக சந்திரசடாதாக் கட்டவாகிய சிவபிரான் சத்திகளைத்தையும் ஒன்றாகச்சேர்த்தனித்த வெற்றிலேலாயுத்தனைப் பாலசுப்பிரமணியன் பிரயோகித்தபடியால் மற்றபாணங்கனிநுற் நடுக்கப்படாமல் உன்சகோதரன் மாண்டதல்லதுதாருகனைவெல்லவல்லவர்களாயர்.

இதற்குக் கிரவுஞ்சனுவன் அகஸ்தியனாமடக்கிக்கொண்டு பலமாயைகளைக்காட்டி வருத்தியதைக்குறித்து அவர்கோபித்து சபித்தசாபசம்பந்தத்தினால் அவன்மடிந்தான். அக்கொடிய வசைமொழிக்குள்ளாகாம லீருந்தால் கிரவுஞ்ச வரையைத் திரிமூர்த்திகளாலும் அசைக்கக்கூடுமோ இவைகளைத்தையும் ஆராய்ந்துபாராமல்பலவினனாகிய குழந்தைபாலசுப்பிரமணியனால் முடிந்ததெனநினைக்கலாகுமோ இதுவல்லாமல் தேவரீர்புத்திரனாகிய வச்சிரவாகுவானவன் அபேத கவசத்தையும் அழிவுபடாதவிலையும் மீளாதபாணங்கனையும் அழியாததேனையும் சிறந்தவரப்பிரசாதங்கனையும் பெற்றவனன்று அவைகளைத் தேவரீர்தெரிந்து தகுந்தஉதவிகளையுஞ்செய்யாமற் செலுத்தியபடியால் அபலனாகிய தூதன்கையில் வச்சிரவாகுமான் டான், ஆதலால் இனிபலபலவாக யோசிக்கவேண்டியவில்தலை துரிதமாய்ப் புசபலபராக்கிரமமுள்ள உமதுசேனைத்தலைவர்களில் வீராதிவீரனாக விருக்கப்பட்ட ஒருவனைநேமித்துத் தகுந்தசேனைகளை உதவியாகக்கூட்டி பிரகாசம்பொருந்திய வேலைத்தாங்கிய காளையின்மீதிற்செலுத்துவீராகிய பூதப்படைகளையும் படைவீரர்களையும் நவவீரர்களையும் அவர்களுக்கிப்புகைவந்த சிவகுமாரனையும் நொடிப்போதிற் சின்னபின்னப்படக்கலக்கித் துரத்திவிட்டு வெற்றியுடன் திரும்பிவருவான் அதைத்தெரிந்து மனச்சஞ்சலத்தைப்போக்கிக் சுகத்திலிருக்கக்கடவீரென்று இத்தகையகுருட்டாலோசனைகளைப்பேசிய மந்திரியாகிய தருமகோபன்சொல்லி முடிந்தவுடன் உதிரத்திற் பழகிவிளங்கும் வேலைத்தாங்கிய ஒப்பற்ற சவுரியபரனாகிய காலசித்தனென்னும் பெயரினையுடைய சேனைத்தலைவனாவன் சரீரங்குலங்கக்குலங்ககைத்து இதனைச்சொல்லுவான் இராசாதிராசனே திருச்செந்தில்மாநகரத்திலிருக்கின்ற சிவகுமாரன் பூதப்படைகளுடன் இவ்விடம்வருவானாகிய தேவரீர்படைவீரரிற் சிலனாயேவி துத்துமுறாக்கித் துரத்திவிடுவதல்லது இந்தச்சலபமாகிய காரியத்தைப் பெரிதாகவெண்ணி மந்திராலோசனையுஞ் செய்யவேண்டுமோ இத்தருடத்தவேண்டிய முயற்சிகளைப் பலகைக்கேட்டறிய நினைந்ததைப் பார்க்குமிடத்தில் வினோதமாக விருக்கின்றது.

ஆதியில்வசந்தகாலத்துக் கரசனுவன் மன்மதன்தந்தையாகிய மகாவிஷ்ணுவையும் பிரமதேவனையும் திரிலோகசக்கிரவர்த்தியாகிய இந்திரனையும் மற்றதிசைக்காவலர் முதலானவர்களையும் வென்றகாலையில் அடியோங்களைச்சேர்த்துக் கொண்டு யாதொருயுத்திகளையும் கேட்டவெனல்லையுட்க்கிருக்க இப்போது ஒருஅறியாத சிறுபிள்ளை நிமித்தியமாக இத்தகையபாரியயோசனைகளைச் செய்ய நினைத்திரோ இந்திரன்முதலாகிய தேவர்களைவரும் தங்கன்பதவிகளையிழுந்து சகலசெவ்வங்கனையும் பறிகொடுத்துவலியற்றுப் பதிதராக ஒடியொளித்தனர், அஷ்டதிக்குப் பாலகர் மற்றவிண்ணவர் உமதேவல்களிற் பிசகாமல்நடத்தி வருகின்றனர், உமது கட்டளையைக் கடந்தவர்களொரு

வளையுங்கண்டதில்லை, அப்படிக்கிருக்கஅகோரஉயுத்தங் களைச் செய்துகொண் டிருந்தால் சூரனென்ப பே களிற் பகைவனாவாட்டி கைகண்டிருக்கின்ற அவுண வீ ரனாப்பார்க்கிலும் பிணங்களைப்பிடித்தித்தின் றுமூலம்பூ தபைசாசங்களை வலியராகவெண்ணி மயங்குவதையி்க்கா லத்திற் கண்டனம் இறையோசிக்குமிடத்தில் மிகவும் அ நியாயமாக விருக்கின்றது. மேலுங்கலகாலம்நெர்த்தாகக் காணுகின்றது, தேவரீனாபொத்த சூரன் இப்படிக்கும்க வலையிற்பட்ட வருந்தலாமோஅரசனே தயையெய்துஅடி யேனுக்குக் கட்டளையிடுவீராகில் இதோநினைப்போதிற் சமுத்திரத்தைக் கடந்து பூலோகத்திற்சேர்ந்து சிவகுமா ரனையும்அவனுக்குதவியாகவந்திருக்கின்ற நவவீரர்களா இ லக்கர் சேனைத்தலைவர்கள் பூதவெள்ளங்கள் மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன், இந்திரன்முதலாகியதேவர்களையும் வளைத் துக்கொண்டொடி டாலபாசத்தினுற் கட்டித்தேவரீர் சந்தி தானத்திற் கொண்டுவந்துசேர்க்கின்றேன், இதைத்தயைய செய்வேண்டெனென்று சேனைத்தலைவன் சொல்லி முடிந் தவுடன் தண்டனென்னும்மந்திரியானவனெழுந்து கரங் களைக் கூப்பினவனுய் இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்கின்றன ன். மிகுத்தப்பிப்பிணியினால் வாடிவருந்தியுமுன்றுதிரிக ன்றபூதர்களும் மழலைச்சொல்லறத பாலனும் அவனுக் கேவலாளிகளாகவிருக்கின்ற நவவீரர் முசலாகியபசுகளு ம் தேவரீனாயொத்தசூரன் சற்றே யோசிக்கத்தக்க வல் லையுடையவர்களோ இப்போதுகூடியிருக்கின்றமந்திரா லோசனை மெத்தவும்அழகா யிருக்கின்றது, அவுணவீரர் வலையும் வெற்றியும் வெகுநேத்தி ஓ! அகன்றமண்டலாதீ ஸ்வரனே தேவரீர் துணைவனைக் கொன்றசேதியைத்தெரி ந்தபோதே மேல்நடந்துபோய் பூதப்படைகளைக் கலக்கிக் கொன்று சிவகுமாரனையும் அடித்துத்தூரத்திமற்றபடை வீரனாயும் உருத்தெரியாமற் கசக்கிச் சாறுபிழிந்தழிக்க வல்லேன் ஆனால் வெற்றிமாலேபுரளும் புசபலபராக்கிர ம சாலையாகிய இராஜராசபரமேஸ்வரனேதேவரீர்உத்தர வைப்பெறாதகாரணத்தினால் இதுபரியந்தற் தாழ்த்திருந் தனன், இக்காலத்திலாவது கிருபைசெய்து அடியேனுக் குக்கட்டளையிட்டனுப்புவிராகில்நீமைப்போதிற்போய்க் திரிமூர்த்திக ளுதவியாகவந்துகாக்கினும்அவர்கள்வலியை யடக்கிவெற்றி வேலாயுதத்தைப் படைத்திருக்கின்றபால சபிரமணியன் முதலானவர்களைஅதாஅதஞ்செய்துவெ ற்றியுட னிவ்விடம் வரக்கடவேனென்று தண்டன் சொல் லிமுடிந்தவுடன் சேனைத்தலைவர்களில்அனாலியென்பவன் அதிக கோபத்துடனெழுந்து சூரபதுமனைவணங்கி இத னைச்சொல்லுகின்றான்.

இராசாதி ராசனே கேட்டருங்க, சந்திரா நிக ளானவர் கள் சிறியராயினும்வலியிற் குறைந்தவர்களாயினும்படைச் செருக்கைப் பெறாதவர்களாயினும் மற்றுமிதரமாகிய கிரமங்களிற் றுழந்தவர்க ளாயினும் கோபித்துமேலிட்டு வருவராயின் தட்சணத்தி லெதிர்த்துப்போய்சண்டைசெ ய்ந்து தூரத்தி விடாமல் எங்களுடன் மந்திரா லோசனை

செய்துகொண் டிருந்தால் சூரனென்ப பே ர்பெற்றிருக்கின்ற தேவரீருக் கழகோ ! ஆண்மை யோ சவுரியத்துக் கடுப்பதோ வென்று அனாலி பேசி முடிந்த வுடன் பக்கத்தில்நுந்த சிங்கனென்பவன் விழிக ளாற் தீப்பொறி சிதறநகைத்துஅக்கினிச்சுவாலையிசப்பெ ருமூச்செறித்து மனம்வேக அரசனைப்பார்த்திதனைப்பே சுகின்றனன், போருக்கஞ்சாத சுத்தவீரனானவன்ஒருகாரி யம்வந்துநேருமாயின் மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலை வர்கள்முதலானவர்களைத்தருவித் துமந்திராலோசனைகளைச் செய்தும் தந்திரவுபாயங்களை ஆராய்ந்தும் இவ்விதங்களி ல் காலதாமசஞ் செய்திருப்பாரோ ஆகிலும் தமக்குப்பய ந்தோடி யொளித்திருந்தஇந்திரனாகிய தேவர்கள் தங்கள் துக்கவருத்தங்களை முறையிட்டுக்கொண்ட காலத்தில் அ வைகளைத்தீர்க்கமாயோசியாமல்பாலசேஷ்டையினால் நல் லது பயப்படாதீர்களைநத் தவிரியங்களைச் சொல்லித்தே ற்றி அவர்களுக்கு ஆளாகவந்திருக்கின்ற சிவகுமாரன் வ லியையும் அவனுடனிருக்கின்ற சேனைகளின்வீரத்தையு ம் அடக்கவோ இவ்விதவெண்ணங்கொண்டிருப்பதுஇனி யாதொருயோசனைகளும்செப்பவேண்டியதில்லை. இந்தபா லசபிரமணியன்முதலானவர்கள்மாத் திரமல்ல.ஆதிகர்த் தனு லுண்டாயிருக்கின்றஅண்டகோடிகளிலிருக்கின்றவி ஷ்ணுபிரமன்முதலாகிய தேவர்களனைவரும்ஏகமாகச்சேர் ந்துகோபித்துவரினும் அடியேனொருவனாகச்சென்றுவளை த்துக்கொண்டு பெருங்காற்றிற்பட்ட பூனைப்புஷ்பத்தைப் போலச்சின்னபின்னப்பட்டப்பறக்கடித்துவெற்றிபெற்றுவ ரக்கடவேன் தேவரீருக்கு அடியேன்காரியங்களும்வீரமு ம்வலியுந்தோற்றவிலையோ, வீரனாகவிருப்பவன் தன்ச வுரியங்களைவிரித்துப் பேசவொண்ணாதாகையால் அடங்கி யிருந்தேன், தருணத்தில் உதவியற்றநாளிருந் தென்னப லன்ஆதலாற் கர்த்தனேசண்டைக்குப்போகச்செலவுகொ டிப்பிராயின் இந்தவிஷத்திற் சேனைகளைக் கூட்டிக்கொ ண்டுபோய்த் தேவரீர்மேற் கோபித்துவந்திருக்கின்றசத் தருக்களை வளைத்துக்கொண்டு கண்டதுண்டப்பட வெட் டியெறிந்து இருந்தவிடந்தோற்றமும் பறக்கடித்துக்கண ப்போதிற் திரும்பிவந்து ஜயசமாச்சாரத்தை விண்ணப்ப ஞ்செய்யக்கடவேன். துரிதமாய் விடைதாருமென்றுவே ண்டவும், இவ்விதங்களில் தூர்ப்புத்தியையும் கொடியம னதையும் தயையதாட்சணியமென்பதைக் கிடையாதகடி னசித்தத்தையும்பெற்ற மந்திரிபிரதானிகள்சேனைத்தலை வர்களனைவரும் ஒருவருக்கு முன்னொருவர்முந்தித் தங்க ளுக்குத் தோற்றியபடிக்கெல்லாம்சொல்லி வருகின்றகா லையில் பிரதமகுமாரனாகிய பாணகோபன் அவர்களனைவ னையுங் கையமர்த்திப் பிதாவாகிய சூரப துமனுக்கு இத னைச்சொல்லுவதாயினன்.

ஐயனே! தேவரீர் இப்படிக்கு மயங்குவதென்னகாரண ம், தன்மூலமாகப்போக வரவிறுந்த இருஷிகள் தேவர்க ளை மயக்கிக்கொன்று வர்த்தியிருந்த கிரவுஞ்சனையும்

திக்குவிஜயஞ்செய்துஜயசாலியாகவும்விளங்கிவந்த உமது தம்பி தாருசாகரனையும் சிவகுமாரனாவனவெற்றிவேலி னாற்பிளந்து கொன்றனென்னுஞ் சேதிதெரிந்தமாத் திரத்தில் எனக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பாமற்போனீர், அழைத்தாவது யோசித்தவருமல்ல, அப்படிக்கிருக்க இப்போது மந்திராலோசனைகளைச்செய்ய வேண்டுவதென் னை, பிதாவே, வஞ்சகனாகிய தூதனொருவன் மாயவித் தையினால் வானவழிக்கொண்டு இவ்விடம்வந்து சிலகொ டுமைகளைச்செய்ய நேர்ந்தகாலத்தில் விற்றயிர்ச்சிகளமுற் றும் பழகித்தேறாத பாலனாகிய வச்சிரவாகுவைச்செலு த்தலாமோ சகலமுந்தெரிந்த தேவரீர் அற்பனாகிய தூத னால் அவமானப்பட்டாயென்னும் பழிப்புளையப்பெற் றதும்ன்றியிற் குமாரனையும் பறிகொடுத்துச் சிறந்தபட் டணத்தையுஞ் சீரழியச்செய்துகொண்டனை இவையனை த்தும் திர்க்கயோசனையைப் பாராதகாரணத்தினால் சம்ப வித்ததல்லது வேறல்ல, அப்பிரயோசனமாகிய காரியத் தைப்பெரிதாகவெண்ணி அச்சப்படுவதும் அதற்குவே ண்டும் பிரயத்தனங்களை ஆராய்ந்து நடந்துக்கொள்ளாம ல் மனம்போனபடிக்கெல்லாம் புத்தியைச்செலுத்தி அ தையனுசரித்து வாழ்ந்திருப்பதும் அறிவீனருக்கடுக்கும ல்லது பேரறிவாளருக்குத் தக்கதோ ஆதலால் உமதுது னைவனையுங் கிரவுஞ்சபருவத்தையும் வாட்டிய பாலசு ப்பிரமணியன் ஜயத்தையும் பூதப்படைகளின்வலியையு ம் சேனைத்தலைவர்கள் வீரத்தையும் தூதாகவந்துபோன வன் செருக்கையும் நான்சென்றுவாட்டிப் பாசத்தினாற்பி ணித்துக்கொண்டுவந்து உமதுமுன்விடக்கடவேன், ஆயி ரத்தெட்டண்டங்களுக் கதிபனய்ச் சகலரும்போற்றிவாழ்ந்தக்க தேவரீர் சிவபிரான்பெற்றபிள்ளையை எதிரியாக நினைந்து போர்செய்யப்போவது உம்மையொத்த சூரனு க்கழகன்று ஆதலால் அடியேனைச்செலுத்திப்பகைவனா ப்புறங்கண்டு சவுக்கியத்திலிருக்கக்கடவாய், இதைவிதானி த்து அவர்கள்மீதென்னையனுப்பியகாலத்தில் எதிர்த்துவ ரும் வீரர்களனைவரையும் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்து பிரமன் விஷ்ணு இந்திரன்முதலிய தேவர்களை அடித்து த்துரத்தி மீள்வனெனப் பானுகோபன்பேசமுடிந்தவுட் ன் வீரகண்டாமணிகலிக்கும் பாதங்களையுடைய இரணியெழுந்து சலனமற்ற பிதாவைவணங்கி இதனைச்சொ ல்லுவான், பலஅண்டங்களுக்கும் அதிபனய்ச் சகலனா யும் ஜயங்கொண்டு வீராதிவீரனென்னும் பேர்பெற்றிருக்கின்ற தேவரீர் மழலைச்சொல்லறாத பாலசுப்பிரமணிய னுக்குக் கலங்கினையென்னும் வார்த்தைவெளிப்படுமாகி ந் கவையிலும்மை நினைந்தபோதினுந் திடுக்கிட்டுவாடும் தேவர்களும் மதிப்பற்றுத் திரிவதற் கேதுவாகும் ஆகையால் இனிமந்திராலோசனையைநீங்கித் தீராக விருக்கு ம்படிக்குத் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றனன், இவையன்றியும் காளகண்டமூர்த்தியாகிய சிவபிரான்பெற்ற பாலசுப்பிர மணியன் நம்மைப்பகைத்துச் சண்டைகொடுக்கும்படிக்

குப் பூலோகத்தில் வந்தனென்னுஞ் சேதியைத்தெரிந் தமாத் திரத்தில் அடியேனைத்தருவித்து அவர்களைஜயித் துவரும்படிக்குக் கட்டளையிட்டவருமல்ல, என்னுடைய வீரபராக் கிரமங்களைச் சுத்தமாய் மறந்துவிட்டீர். சூரிய னைத்தனைசெய்த பெருமையையுடைய எந்தமையனைப் பார்வதிபாகனாகிய சிவபிரான் நேற்றளித்த சிறுபிள்ளையி ன்மேலும் பசியினால்வருந்தி பலிக்குமுன்னுதியியும் பூத ப்படைகளின் மேலும் சண்டைக்கனுப்புவது பழிப்பு லாயாகமுடியும் ஆதலால் சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு நானேபோய் பாலனையும் பூதபைசாசங்கனையும் தூதனை யும் வீளைத்துக்கொண்டு சின்னபின்னப்படசாடி இந்திர ன்முதலாகிய தேவர்களைக்கட்டிவந்து இன்றையபொழு து கழிவதன்முன்னம் தேவரீர்முன்னம்விடக்கடவேன். செலவுகொடுத்தருளுமெனக் கேட்கின்றகாலையில்அவனு க்கினைய காணையாகிய எரிமுகனென்னும் ஜயசாலியானவ ன் இதனைச்சொல்லுகின்றனன்.

பிதாவே தேவரீர்பெருமைக ளெப்படிக்கொத்ததெனி ல், நூற்றெட்டியுகங்களாய் ஆயிரத்தெட்டண்டங்கனையும் ஏகச்சக்கரமாய்ஆளப்பெற்றதீரன் அழிவுபடாதவயிரதே கத்தைப்பெற்றவன். சகலபுவனங்களினும் நொடிப்போ திற்சுற்றிவரும் வேகமுள்ள இந்திரஞாலத்தேரினையும்யா ளிவாகனத்தையும் படைத்தவன் சலனமற்ற தனுசையும் அட்சயதூணியையும் வெற்றிகொண்டல்லது மீளாதபா ணங்களையும் சகலவிதச் செல்வசம்பத்தையும்பரமசிவ கடாட்சத்தினாற்பெற்று வாழப்பட்டவன் தம்மையொத் தவல்லமைசாலியாகிய தம்பியைப்படைத்தவன் ஒருவரி னுமொருவன் அதிகசாமர்த்தியமுள்ள புத்திரசம்பத்து ளளவன் கணக்கிறந்தவெள்ளம் இரதகசதுரகபதாநிகளை யுடையவன், விஷ்ணுவும் மயங்கத்தக்க மாயைத்திறமுள் ளவன் இத்தகைய அளவற்றசெல்வச்சம்பத்தைச் சம்பா தித்து ஒருவரும் நிகரில்லாமல் ஜயசாலியாயிருக்கப்பட்ட தேவரீரைப்போன்ற சக்கிரவர்த்தியானவர்கள் முற்காலத் தினும் இக்காலத்தினும் பிற்காலங்களினுமிருக்கவேமாட் டார்கள், அப்படிக்கிருக்க,இமோற்பருவதாசபுத்திரியா கிய பார்ப்பதிதேவி திருக்குமாரனேவிய தூதன்செய்தசி லவீரங்களை நினைந்துநினைந்து வாடிமயங்கியித்தகையபெ ரிதானயோசனைகளைத் தம்மையொத்தசூரர் நடத்தக்கூ டுவதோ? சந்திரசடாதரமூர்த்தியாகிய சிவகுமாரனையும் குறியபாதங்களையும் பருத்ததொந்தியையுமுடைய பூதப் படைகளையும் அபலனாகிய தூதனையும் சேனாதிபதிகளை யும் இவர்களைநம்பிச் சூழ்ந்துவந்திருக்கின்ற தேவர்களை யும் வெற்றிகொண்டு திரும்பும்படிக்கு எங்களில் உனக் கிஷ்டமானவர்களைச்செலுத்தி விஜயம்பெற்றுக் கனித்தி ருப்பதல்லதுபயந்துவாடிமந்திராலோசனைகளைச் செய்வ தென்னை இதுஉமது பேரறிவுக்கடுப்பதோ, இனிபல பலவெண்ணங்கள் வேண்டுவதில்லை, அடியேனுக்கு வி டைகொடுத்தனுப்பும் இதோகணப்போதிந் சென்று

கொடியபோரைச்செய்து என்னுண் வன்வச்சிரவாகுவின் சிரங்களை வாளினால் வெட்டியெறிந்ததூதன் முதலாகிய சகலனையும் சிவகுமாரனுடன் தும்சப்படச்சாடிவெற்றிகொண்டல்லது இந்தமகதயிஸ்வரியச்சம்பத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற வீரமாமயேந்திரபுரிக்குத்திரும்பமாட்டேனென்று பற்பலசபதங்களைப்பேசினவனாய் மேலும் இராஜாநிராஜனே கடப்பமாலையைத்தரித்திருக்கின்ற கந்தவேளைப்போர்முகத்தில்வாட்டி விஜயஞ்செய்து வரும்படிக்கு இச்சைகொண்டவர்கள் பலரிருந்தபோதினும் இந்தச்சண்டையை அடியேனுக்குத் தேவரீர்தயைசெய்து தத்தஞ்செய்யவேண்டும் ஆதியிற் பாதலத்திலொருவரையும் மதியாமற் கொடுமைசெய்திருந்த அரசுக்கா ஜயிக்கப்போவதைப்போலவே இதோவெளிப்படுகிறேன், மகம்மேருவையொத்த வலியுதனையும் அபேதகவசத்தையும் திவ்வியபாணங்களையும் முற்காலத்திற் பிரமதேவன் கொடுத்திருப்பதை யறியாதவர்கள் யாரிருக்கின்றனர்.

மேலும் பலசாலிகளாகிய அரசர்க்குலத்தையடக்கியே வற்பணிவிடைகளைச் செய்திருக்கும்படிக்கு வெற்றிகொண்டிருக்கின்றேன், இதுசகலருக்குந் தெரிந்திருக்கின்ற விஷயமாகும். ஆதலால் அடியேன் வலியற்றவனன்று இதைதிர்க்கமாயோசித்துக் கடைக்கண்ணவைத்து ஆறுமுகன் மேல் என்னையே அனுப்பவேண்டுமென்று எரிமுகன் வேண்டுமுன்னிலையில் அப்பாசுமாரனே, சற்றுநில்லெனக் கையமர்த்தி மஹாவீரதீரனாகிய ஆயிரஞ்சிரங்களைப்படைத்த சிங்கமுகாசுரன் தமையனைப்பார்த்து இந்தப்பிரகாரங்கூறுகின்றான். ஒ! ராஜராஜபரமேஸ்வரனே? மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் புத்திரர்கள் முதலாகத் தங்களுக்கிருக்கின்ற வீரங்களையும் வலியையும் விஜயங்களையுஞ் சொன்னதல்லது மகதயிஸ்வரியச் சம்பத்தைக்கிடைத்திருக்கின்ற உமக்குத்தகுதியாகிய யோசனைகளையும் இந்த அரசுநிலைபெற்றிருப்பதற்குடத்த காரணங்களையுந் தெரிவித்தவரில்லை, ஆதலால் எனக்குத்தோற்றிய நீதிகளையுஞ் சொல்லுகின்றேன்காதுகொடுத்துக்கேட்டுமே ல்லதத்தவேண்டியதைத் தீர்மானித்துக் கொள்ளக்கடவீர். அஃதென்னையெனில், ஒருவன்தான் பெற்றனுபவித்திருக்கின்ற செல்வப்பெருக்கினுண்டாகும் வெவ்விதாகிய கோபமானது சகலசாஸ்திரங்களையுங்கற்று அவற்றின் விச்சயங்களைத் தெரிந்திருக்கின்றமகத்துக்களையாயினும் அவர்களறிவையும் பேதித்துவீறிக் கெடுத்தியற்றள்ளும் அப்படிக்கு முடிவதற்குமுன்னம் தன்விவேகத்தினால்தனைத்தடுத்த தனக்கிதந்தேடத்தக்க அன்புள்ளவர்களுக்குத் தன்கருத்தை யுங்காரணகாரியங்களையும் தெரிவித்து அவர்களாலோசித்துச்சொல்லுங் கிரமங்களையறிந்து அவைகளிற் சிறந்த ஒருகாரியத்தை யனுசரித்துநடந்து கொள்ளவேண்டும். அரசன் மனம்போனவழியி லறிவை விடாமற் நடத்து வருத்தமின்றி நன்னெறிகளையனுசரித்துக் கீர்த்திபரனுப்த தான் பெற்ற செல்வத்துக்கழிவுநேராமல்

வாழும்படியாகிய நடுவுநிலைமைகளைச் செவிகளிற்சுறுக்கென்றேறச்சொல்லவல்லவர்களைத் தன்னுடைய நன்மையைக்கோரத்தக்க மந்திரிகள் துணைவர்புத்திரராக நினைக்கவேண்டும், அதற்குவிருத்தமாய் அரசனானவன் கோபம்பாபத்திற் சேர்க்குமென்பதைத்தெரியாமற் சிறிச் சொல்வதைத்தடுத்தி நியாயங்களைக்காட்டி நல்லொழுக்கங்களிற் கொண்டவராமல் அரசன் இஷ்டப்படிக்குச் சரிசரியெனப் பேசுகின்றவர்களைக் கொலைசெய்யத்தக்கபதைவரினும் மேலானசத்துருக்களாக நினைக்கவேண்டும், இவ்வாறே ஆதிதூலாகிய வேதங்களினும் முறையிடுகின்றன சகலசாஸ்திரங்களையும் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களாலுங் கேள்விப்பட்டிருக்கின்றேன், செல்காலம் நிகழ்காலம் வருகாலமெனச் சொல்லாநின்ற பூதபவுஷ்யவர்த்தமானங்களைத் தீர்க்கமாய் ஆராய்ந்து தான்பிரயத்தனப்படுங்காரியத்தினுள்ளேரும் பிரயோசனத்தையும் கெடுத்தியையுஞ் சீர்தூக்கிப்பார்த்து ஒருகருமத்தை நன்றெனக்கொண்டு நடத்தவல்ல விவேகசாலிகள் செய்யும் யத்தனங்களில் எவ்வளவும் எந்தவிதங்களிலும் ஒருகுறைவும் நேரவறியாது அதற்குச் சிலதிருஷ்டாந்தத்தைச்சொல்லக்கேட்பீராக.

நீரில்வீறித்திரிகின்ற மச்சங்களானவைபாய்ந்து தூண்டிவிட்கோத்தெறிந்த சிற்றாணினிடத் திச்சைகொண்டு அச்சுதையறியாமல்விழுங்கிச்சலாகையிலகப்பட்டு மாளுவதைப்போல தேவரீரிப்போது காணப்படுகிறதைச் சலபமாகினைந்து பிற்காலத்திற் பிராணனளவும் வருவதையோசியாமல் மயங்குகின்றீர், இவைகளின்வரலாற்றைவிபரமாகச்சொல்லக்கேட்பீராக, திரிலோகசக்கிரோஸ்வரனாகிய இந்திரனையும் பொன்னுலகவாசிகளாகிய தேவர்களையும் வீணில் அலைக்கின்ற கொடியவர்கள் தாங்களறியாதவங்களைச் செய்து பெற்றிருக்கின்ற மகதயிஸ்வரியங்களும் வலியும் வீரமும் வரப்பேறுகளும் மற்றுமிராநின்ற வளங்களனைத்தும் யானையுண்டவிளாங்களியைப்போலப் பறிகொடுத்துக் கடையிற் றுங்களும் மாள்வதல்லது நீடித்துவாழ்ந்தவர்களை யின்னொனக் காட்டவல்லமோ பலகாலம்வருந்தி ஆயிரம் அசுவமேதங்களைச்செய்தபலப்பிராப்தியினால் தெய்வலோகவாழ்வைப்பெற்றனுபவித்திருந்த இந்திரன் முதலிய விண்ணவனா அலைகளைவீசுஞ் சமுத்திரத்தினுலாவித்திரியும் புலால்நாற்றத்தைபுடைய மகரமச்சங்களைப்பிடித்துச் சுமந்துவந்து நீ ஒருவனன்றியிற் பலருக்குந் தினந்தோறுங் கொடுத்துவரும்படிக்குவளிய பணிவிடைகளைச்செய்யவுங் கட்டினாயிட்டீர் அவர்கள் அக்காலங்களில் மனம்வருந்திக் கிலேசித்தபாதகங்கள் வீணிற் போவதோ இச்செய்கைகளைப் பிராணனிடத்திச்சையற்றவர்களன்றியில் இதுரமாகவிருக்கின்றவரையாவருந்து செய்துமாட்டார்கள், மேலும் அப்படிக்குத்துணிந்து நாமிட்ட ஈனத்தொழில்களைநடத்தி ஒடுங்கியிருந்தவீரகண்டையணிந்த பாதங்களையுடைய தேவராசன்மனைவிகற்புக்கரசியாகிய இந்திரானியினிடத் திச்சைகொண்டு

கொடியராட்சதர்பலனையேயிய காரணத்தினற்பதிற்பையு
மிழந்துதன்தேவியுடன்இந்திரனையும் ஓடியொளிக்கச்செ
ய்தனை இவைபன்றியும் அகன்றசாம்பிராச்சியச் செல்வ
வளங்களைக்கொண்டு திரிலோகங்களுக்கும் இராசதானி
யாகவிருந்த பொன்னுலகை அக்ரணிகேவனாக் கினாயா
கக்கொடுத்துச் சீரழிந்ததுமன்றியில்அவன்பின்வெய்த
னையும் தேவர்களையும்பிடித்துவந்து சிறைச்சாலையிற்கொ
டிய காவலில் வைக்கச்செய்தீர் அக்காலத்தில் அந்தத்தே
வர்கள் தாங்கள்படும் வருத்தங்களுக்குச்சுதிக்கக்கூடாமை
யாற் பரமனைக் குறித்து முறையிட்டிக் கொண்ட கார
ணங்கரினால் இராஜதிராஜனை நமக்கெல்லா மிப்படிப்
பட்ட அல்லல் வந்து சம்பவித்தது இத்தகைய தீயகரு
மங்களை நடத்தினால்கெடுதிநேருமென்பதை உண்மையா
கவினைந்து சிலபரிகாரங்களைத் தேடிக்கொள்ளாமல்அயிஸ்
வரியங்களை யனுபவித்திருக்கின்ற செருக்கினால் மயங்கிப்
பித்தனைப்போலத் திகைக்கின்றீர்,தெய்வலோகத்தையழி
த்துக் கட்டிவந்து சிறையிலடைத்திருக்கின்றதீனராகியவி
ண்ணவர்களை யின்னமும்விடச் சம்மதமில்லாமலும் அவ
ர்களபடுந்துன்பங்களைக்கண்டும் ஆதரியாமற் கடின சித்த
ராய் இரக்கமென்பதைமறந்துவிட்டீர், சண்முகதேவர்உ
ன்மீது சேறிவந்துபோர்செய்யவிறுப்பது இந்தக்காரணத்
தைக் குறித்தல்லது வேறுமுண்டோ ஆதியில் நாமனை
வரும் வருந்தித்தவங்களைச் செய்தகாலையிற்பரமசிவம்அ
தற்கிரங்கி வந்து வேண்டியவரப்பேறுகளைக் கடைசித்த
முன்னிலையில் இந்தஅகன்ற சாம்பிராச்சியச் செல்வங்க
ளைநூற்றெட்டியுகங்கள் அனுபவித்திருப்பீர்களெனச்சொ
ல்லியிருக்கின்றனர் அத்தவனை யிதவனாயில்முடிந்தது
இவ்வாக்கியத்தை மகதயிஸ்வரியங்களை யனுபவித்துவரு
ங்களிப்பினால் மறந்தீர் உன்னைவெறுக்கவேண்டியதில்லை
விதிவலியை மதியினால்வென்றவர்களுருவருங்கிடையா
து, இதுவுமல்லாமற் பரமசிவம்வரப்பேறுகளைத் தந்து
போம்போது உங்களையாவரும் வெல்ல மாட்டார்கள் க
டையில் நமதுசத்தியானது கண்டித்துவிடுமெனக் கடை
சித்திருக்கின்றனர். அதற்குத் திருஷ்டாந்தமாகப் பால
சுப்பிரமணியர் செலுத்திய வெற்றிவேலானது ஜயசாலி
யாகிய தாருகனைக்கண்டித்துயினாயுண்டது இதையன்றி
யில் நமக்குவேறுசாட்சியும் வேண்டுமோ கபடுகுதுவஞ்
சுகமென்பதைச் சற்றுந்தெரியாத பேதைமனதையுடைய
தேவர்களை அநியாயமாகவருத்திச்சிறையிலும்வைத்தகொ
டுமையாலன்றோ இவ்வருத்தங்கள் உனக்குவந்துநேர்ந்த
ன, இம்மைமறுமைகளில் யாதொருநல்லபிரயோசனங்க
ளையும் பெறச்செய்யாத அல்பகாரியத்தைமுக்கியமாகவே
ண்ணி நடத்தினீர், இதனால் மனஞ்சஞ்சலப்பட்டுமுன்பி
ன்தோற்றமல் வாடுவது விவேகசாலிகளுக்கழகோ தாய்
தந்தையனாப்பாலனா மங்கைபனா தவவிரதபரராகியமக
த்துக்களை வேதபாராயணராகிய பிராமணனைப் பரத்து
வரிச்சயந்தெரிந்திருக்கின்ற யோகிகளை மற்றும் நற்கரும

ங்களைச் செய்துவரத்தக்க பெரியோர்களை மனம்வருந்தச்
செய்தவர்களல்லரோ கடையில்லதென்புலத்தைச் சேர்ந்து
ரவுரவாதி நரகக்குழிகளில் மாறிமாறிவிழுந்து அளவற்ற
காலம் வருந்தியுழல்கின்றவர்கள் அரசனையிவைக்கையெல்
லார் தீர்க்கமாயோசித்து நன்னெறிகளைக்கருதி யிக்காலத்
திலாவது தீனராகியதேவர்களைச்சிறையையிட்டுநீக்குவை
யாகிற் குமாரதேவர் உன்மீதெதிர்த்துச்சண்டைகொடுக்க
வர வினைக்கமாட்டார், மேலும் நாமிதுவனாயிற்செய்திரு
க்கின்ற கணக்கற்ற குற்றங்கலையும் மனதிலினைபாமல் நா
ளைக்கே பூதப்படைகள் முதலானவர்களுடன் பூலோகத்
தைக்கடந்துதிருக்கயிலைக்கெழுந்தருளுவார் ஓ! அண்ண
வே! இவற்றையெல்லாம் உறுதியாகநம்பித் தெய்வபக்தி
குருவிசுவாசம் சீவகாருண்ணிபமுதலிய நற்கருமங்கலைய
னுசரித்துவருஞ் சிரோஷ்டராகிய தேவர்கள் சிறையை நீக்
காமல் சற்றுத்தாழ்ப்பிராகில் திரிபுராதிகளை நகைத்தெரி
த்த சிவபிரான்பெற்ற குழந்தைவேலர் துரிதமாகவந்தாம
டக்கிக்கொண்டு அவுண்ப்பூண்டில்லாமற் களைந்தெரிந்து
கடையில் நம்மையும் வெற்றிவேலினாற்பிளந்துகொல்வது
ரிச்சயம் இதனைப்பிசகாகவெண்ணவேண்டிவ தில்லைஇவ
ற்றைச் சத்தியமாகக்கருதித்துரிதமாய்நீரிழைக்கவேண்
டும் மார்க்கத்தைத்தேடிக்கொள்ளக் கடவீரென்றுபலபல
விதங்களைக் காட்டிச் செவிகளிற்சுறுக்கிடச்சொல்லி முடி
ந்தவுடன் குலாசகாலனாகிய சூரபதுமன்கோபங்கொண்
டு கோடையிடுகளைப்போலக்கரங்களைத்தட்டிப்பெருமூச்
செறிந்து சிங்ககச்சனைசெய்து கோதைத்தந்தங்கள் பிறை
களைப்போல விளங்கநகைத்துபற்களைக்கடித்துத்தேகமெ
ங்கும் வியர்க்க நவரத்தினகசுதமாய்விளங்குகின்ற கிரீடத்
தைத்தாங்கிய சிரக்தையசைத்துத் தன்னுணைவனாகியசிங்
கமுகாசரனைப் பார்த்து இதனைச் சொல்லத் தொடங்கி
னான்.

அடாதம்பி நல்லமந்திராலோசனைக்குறித்துக்காட்
டினை வெகுநேரத்தியாக விருக்கின்றது பற்கள் முழுமையு
ம் இன்னமும்முனையாத பாலனுக்கும் நமதேவற்றெண்
டுகளைக்கேய்த பயந்தோடிஒளித்திருக்கின்ற இந்திரனுக்
கும் திருக்கயிலையைக் காத்திருக்கின்ற பூதப்படைகளுக்
கும் அபலராகிய தேவர்களுக்கும்பயந்து தம்பி நீ மதி
மயங்கி யிப்படிக்கெல்லாம் சொன்னதாகக்காணுகின்றது
திரிமூர்த்திகளாலும் அசைக்கப்படாத புசுபலபரக்கிரம
முள்ள உனக்குஇந்த ஏழைமதி கிடைத்தகாரணமென்
னமோதெரியவில்லை. ஆதியில்நாம்செய்ததவங்களுக்கிரங்
கிப் பரமசிவமெழுந்தருளி வரங்களைக்கொடுத்த காலத்தி
ல் நமக்குக் கடைசித்திருக்கின்ற சம்பத்துகளுக்கு முடி
வு இன்னகாலமென் றென்றைக்குறித்ததையும்தமதுசத்
திப்படையானது நம்மைவெல்லுமெனச்சொல்லிய வாக்கி
யத்தையும் நான்கேட்டதேயில்லை உனக்குமாத்திரம்தனி
த்துக்காட்டினாரோ தெரியாது அடாதம்பிவஞ்சகஞ்சுது
களைநன்றாகக்கற்றாய் புதிதாகிய ஏற்பாடுகளைஉண்பெண்
ணுகின்றாய் ஒருகாலம்இந்தச் சம்பத்துகளைநூற்றெட்டு

யுட்களனுபவிக்கக்கடவீர்களென்று சொன்னதாகவேயிருக்கட்டும் அக்காலத்தில் கங்காசடாதர மூர்த்தியாகிய சிவ பிரான்கடாட்சித்திருக்கின்ற அழிவற்றவரப்பேறுகனையாவரால் ஜயிக்கப்படும் லோகநாயகனாகியபரமசிவத்தின்வாக்கியம் பொய்படுவதுண்டோ நல்லது அந்தச்சிவன்சத்தியினால்லது மற்றயாவராலும்உங்களை வெல்லப்படாதென்று சொன்னதாகவே யிருக்கட்டும் சத்திக்கும்சிவத்துக்குத் பேதமுண்டோ ஆதலால், நாம்செய்ததவங்களுக்கிரங்கமினதொருமித்துக் கொடுத்தவனே அழிப்பனென்பது தப்பிடும் இப்படிக்குப்பேசுவதுவழக்கமல்லது சத்தியமாவதன்று தாருகனாவன் நம்மைப்போல அழிவுபடாத தவங்களைச் செய்யாத ஏதுவினா சலனமற்ற பேறுகளைப் பெற்றவனல்ல அக்காரணத்தினால் பாலகனேவியவேண்டி மாண்டனன், வச்சிரவாகுஷம்சிறுபிள்ளையாதலால் ந்திர உபாயங்களை யோசித்துப்போர்கொடாமல் மேல்விழுந்து போராடியபடியால் தூதன்கையிலகப்பட்டிக் கொண்டிறந்தான், காரணகாரியங்களினால் சம்பவித்தஇவைகளும் ஒருகுறைபாடுதானே அடாதுணைவனே பரமனருளிய படிக்குஆயிரத்தெட்டண்டங்கனையும் வெகுசாலமாக ஏகசக்கிரத்தை நடாத்திஅரசசெலுத்தித் தேவர்கள் வம்சபரம்பரையாய்த் தொண்டுசெய்யப் பெற்றேன்எத்தகையவல்லமை சாலிகளவந்தெதிர்த்துப் போர்செய்தபோதினும் சலனப்படாமல் வெல்லவல்லேன் மேலும் எனக்கொப்பாகப் பேசத்தக்க சாமர்த்தியம்பெற்றவர்க ளொருவருமில்லை ஒருகாலங்களிலும் நினைக்கவேண்டாம் தவங்களைச்செய் துழுவந் தேவர்களில்அரக்கர்களில் அவுணர்களில் மற்றுமெத்தகையர்களிலும் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை நூற்றெட்டியுக்களாக எதிரின்றி அரசசெலுத்தி வந்தவர்களுமுண்டோமேலும் அழிவற்றவயிரதேகத்தை யுந் தீர்க்காயசையும் பெற்றவர்களயாவர் நான் வெகுசாலமாய்த் தேவர்களைச்சிறையிலடைத்திருப்பதைப் பிரமன், விஷ்ணு, முதலியசிறந்த கடவுளார்கண்டிருந்தும் அதைக்குறித்தொன்றும் பேசலாகாதென் றஞ்சித்தங்கன்பணிவிடைகளைச்செய்து வருவார், அப்படிக்கிருக்கத்தனித்துவந்திருக்கின்ற சிறுபிள்ளையோ அழிவற்ற என்னுயிராவாங்கவல்லவன் சலனமற்ற வச்சிரதேகத்தையும் அசைவற்றவலியையும் இறுதியில்லாத ஆயுளையும் பெற்றிருக்கின்ற என்னைஒருவராலும் பின்னப்படுத்தக்கூடாதென்றி சிவகுமாரனோஎதிர்த்து நம்மைப்பொருதுபித்துக் கொல்லவல்லவன் மழலைச்சொல்லுறாத பாலகனென்னை வெல்வானெனச் சொல்வதைப்பார்க்கு மிடத்தில் உலகைவிளக்கிவானத்திற் சஞ்சரித்திருக்கின்ற குரியனைக்கனிந்த கனியென்று கண்ணில்லாதவன் காட்டக்கையில்லாதவன்மிருத்த ஆவலுடன் பிடித்துண்டதற்குச் சமமாகவிருக்கின்றதென்று பற்பலதயிரியங்களையும்பிரமாதவெண்ணங்கனையும்சூரபதுமன் காட்டிப்பேசிய வீணத்தையுஞ்சிங்கமுகசுரன்கேட்டு நல்லகாரியம்மதமையனையின்னஞ்சிலநீதிகளை

க்காட்டுகிறேன்கோபியாமற்கேட்டருள்கவென்று சொல்லுகிறான்.

பவளமலையையொத்த திருமேனியையும் கங்கையிறை நகுவெண்டலைவிளங்குகின்ற டசடாமண்டலத்தினையும்நிரிநேத்திரங்கனையும் சதுர்ப்புயங்கனையும் காளகண்டம்என்புசர்ப்பாபரணங்களையுந்தரித்து ஆதிபந்தமற்றபரம்பொருளாய்த்தேவதேவோத்தமனாய் சுயஞ்சோதிப்படிவத்தையும்பெற்றிருக்கின்ற சிவபிரான் இக்கோலங்களைப்பெற்றிருப்பதற்குக் காரணங்களைக்கேட்பிராக. சிருஷ்டிதிசுக்காரந் திரோபவம் அனுக்கிரகமெனச்சொல்லாநின்ற பஞ்சகிருத்தியங்களையும்நடத்தி யில்லவகத்தில் ஆதிதொட்டிருக்கின்ற ஏறும்புமுதல் யானையிருகத்தோற்றம்என்பத்து நான்குதாருயிரசிவபேதங்களின்கருமபந்தங்களைமாற்றிமேலாகிய ஞானவீட்டைக் கடாட்சிக்கக் கருணைகூர்ந்ததாகும் இத்தகையமங்கள குணதிசயங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற லோகநாயகனைச் சிந்தித்துப்பூர்வத்தி லரியதவவிரதங்களைச்செய்தீர், அதற்கிரங்கிக்காட்சிதந்து ஒப்பற்ற வரங்களையுந் கடாட்சித்து அதற்கிறுதிகாலத்தையும்ரியமித்துப்போயினர், அந்தமகதயிள்வரியங்களை அனுபவித்துவரும் மமதையினால் சிவபிரான்கிருபைசெய்திருக்கின்றகட்டளைகளைமறந்தீர். ஓ! அண்ணலே! ஒருவரால்பெறுதற்கரிய செல்வத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற தேவரீர்தருமமார்க்கத்தை யனுசரித்து அதற்கடித்த செங்கோலைச்செலுத்திச் சவுக்கியமாயிராமற் செல்வச் செருக்கையே பெரிதாகினைந்து நமக்குத்தாயாதிகளாகவும் சண்மார்க்கங்களைக் சடைப்பிடியாக நம்பிநடந்துகொள்ள வல்லவர்களாயும் சிவகாருண்ணியராயு மிராநின்ற தேவர்களீது விருதாவாய்க் கோபித்துத் தினொன்னுமிரக்கமுயில்லாமல்வெருகாமாய் அரியசிறையிலும் வைத்திருக்கின்றீர், அவ்வருத்தங்களைச் சகிக்கக்கூடாமல் அவர்கள் தினதயாபரணேசருவசிவகாருண்ணியனே எங்கும் பரிபூரணமாகிறைந்திருக்கின்ற பரமோநாங்கன்படுந்துயரத்துக் கிரங்கிப்பாதுகாத் திரட்சிக்கவேண்டுமென்று முறையிட்டிக் கொள்ளுவதைத்திருச்செவிகனி நேற்றுக்கிருபாநிதி யாதலால் அவர்களை வருத்திவருகின்ற உன்வலியையும் மதங்காரத்தையும அழித்து உன்வம்சநாசமுஞ் செய்யப்பரமன் கினைந்திருந்தபோதினும் நீதிமானாதலால் மேற்குறித்தபடிக்குச்சகலவளங்களையும் கடாட்சித்ததாமேஅதைமாற்றுவதுதருமமல்லவென்றும் அதிகவரங்களைப் பெற்றுப்பலஅண்டங்களைப் பரிபாலித்துவரும் உன்னைக்கொல்வது சகலருக்குமிதென்கினைந்து தமதருளுருவமாக விளங்குங்குமாரசுவாமியைக்கொண்டு அதப்படுத்த நிச்சயித்தவராய்ப்பூர்வீகமாகிய தமதுதிருக்கோலத்தைத்தாங்கி நுதல்விழிகளின் மூலமாய்ச்செல்வானத்தை நிகர்த்ததிருமேனியையும் பூரணசந்திரோதபத்தை நிகர்த்த சண்முகரவிந்தங்கனையும் நீண்ட பன்னிருபாசலங்களையும்பெற்றஆதிமூலமாக விருக்கின்ற பாலகப்பிரமணியனைப் படைத்தனர்,

மக்கள்மிருகம் பறவைமுதலிய அழிபடுந்தேகத்தைப்பெற்ற சீவராசிகளைப்போல நீனைக்கவேண்டாம்சயஞ்சோதியாகிய மூலகாரணக்கடவுளினது துதலினிடத்தில்தேவர்களு மறிதற்கரிய தேவன் அவதரித்திருக்கின்றனர், நல்லொழுக்கம் அறிவுஞானமுதலிய சக்கருமங்கள்விளங்காத மனதைப்பெற்றபாமரானுக்கு எக்காலத்தினுந்தோற்றப்படாத சிற்பரமூர்த்தியைப் பாலகன்பாலகனைப்பேசுகின்றீர், அப்பாலகன் பெருமைகளில்சிலவற்றைத்தெரிந்தவனாயிற் சொல்லக்கேட்பீராக.

அஷ்டதிகைகளையும் மூடவல்லகிளைகள்பெருத்த ஆலமரமானது, சிறியவினாயினிடத்தடங்கியிருப்பதைப்போல இவ்வுகைக்களைத்தும் அக்குழந்தை நினைப்பிலுதிக்கும் மேலும்அருவமாயும் உருவமாயும்அருவுருவாகவும் விளைப்போகங்களாகவும் அதற்குக்காரணமாகவும் விளங்கிஅண்டரண்டபுவனங்களையும் அதிற்பட்டசராசரங்களையும் மாயாவிலாசங்களினுநடப்பிப்பார், இத்தகையமகிமைகளையுடைய மூலகாரணக்கடவுளினதுதிருவினையாடல்களை யாவரால்தானித்துத் துதிக்கக்கூடும் ஆதிநூலாகவும் சகலபிராணிகளுக்கும் அறிவைவிளங்கச் செய்யும் ஆதாரசத்தியாகவும் விளங்குகின்ற சதுர்வேதங்களின்நிச்சயங்களைப்பேசும் உபரிடதங்களின் முடிவிற்கொல்லும் ஞானவுணர்ச்சிக்கு மெட்டாமல் புதியரிப்புதியுறப்பேதவாதேவனும் மூலப்பொருளாய் ஆதியந்தமாய்உயிருக்குயிராய் எள்ளிலெண்ணெயைப்போலப் பிரபஞ்சங்களனைத்தினும் பரிபூரணமாகநிலைவெய்திமணியின்பிரகாசத்தைப்போலவும் விளக்கினொளியாகவும் ஒலியினொசையாகவும் விளங்கினானபாதத்தைத் தமதுருவாகப் பெற்றிருக்கின்ற ஆதிபரமேஸ்வரன் குணதீசயங்கள் அறிவினாகவும் அவன்மாயையிற் பட்டுமூலம் பாபிகளாகியநம்மையொத்தவர்கள் துதித்தற்கெளியதோ மெய்வாய் கண்புகுச்செவி யென்னும்பஞ்சேந்திரிய விஷயங்களையடக்கியான் எனதென்னும் பாசபந்தங்களை யறுத்துப்பரதவரிச்சயந்தெரிந்து ஒருமைப்பட்ட மனதுடன் பரமனைக்கருத்திலிருத்தி யோகசாதனைகளைச் செய்யவல்ல தவசிரோஷ்டர்களும் யோகியரும் சித்தர்களும்சிறந்தஞானவான்களாகியமகத்துக்களும் அத்தேவன்பெருமைகளைச்சுற்றுந்தெரிந்தவர்களல்லர் விரித்துவிரித்துசொல்லுவதென்னையோமே தமது மகிமைகளைக் கண்டறியாதவராக விருக்கின்றனர், இவையன்றியும் சைவத்துக்குப் புறம்பாகிய இதரசமயங்களையனுசரித்துவருபவர்கள்அதனையே முக்கியமாகஸ்தாபித்து வாதிக்கும் மூடரீபோதனைகளுக்குட்பட்டு நடந்து கொள்ளும் அறிவில்லாதவர்கள் எக்காலத்திலும் அத்தேவன்செயல்களைக் கண்டறியமாட்டார்கள், பரிசுத்தவான்களாய்ப் பரத்தின்நிச்சயங்களை யுணர்ந்து தத்துவநிலையைச் சாதிக்கும் பேரறிவினைப்படைத்த மகத்துக்கள் அவன் குணதீசயமகிமைகளிற் சிறிதறிவர், சகலத்தையும் விளக்கும்அறிவும் அதனிடத்தில் விளங்கப்பட்டவனும்அதைக்காண்பவனும்அதனுலண்டாகுங்காட்சிப்பொருளும் அதற்குக்காரணமாக விருக்கின்றமனம்புத்திசித்தம்-ஆங்காரமென்னும் நான்குகாரணங்களும் - சத்த-பரிசு-ரூப-ரசுகந்தமென்னும் பஞ்சேந்திரியவிஷயங்களும் நன்கு திங்கென்னு மிருவினைகளும் செல்சாலம் கிழகாலம் வருகாலமென்னும் திரிகாலங்களும் இடம்பொருள் ஏவலென்னும் உபகாரணங்களும் இவற்றிலடங்கிய பயன்களுமாய்

அந்தத்தேவன்விளங்கியிருப்பார்,இதுவுமல்லாமல்ஆதிகாலத்தில் மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன்இவ்விருவரும்சிருஷ்டி திதித்தொழிலைமுடித்துவரும்மமதையினால் முத்தொழில்களையும் நடத்தவல்ல பரம்பொருள்யாம்யாமெனவானுகொடுத்து அந்தத்தேவன் மாயையிற் பட்டுப் பலகாலம் போர்செய்து கடையில் அவனனுக்கிரகத்தினால் மயக்கவாசனைகளை யொழித்துப்போற்றிப் பழையபடிக்குத்தங்களபதவிகளிற்சேர்ந்து தமக்குரிய தொழில்களைநடத்தினர், ஆதியாகவிருக்கின்ற தத்துவங்களைக்கடந்து மேல்சிறக்கப்பெற்ற கடவுள் அவனன்றிவேறில்லை மேலும்சீவகாருண்ணியறய் வேதங்களின் மூலமாகிய குடிலையாய் அதன்பொருளாய்ச் சராசரங்களடங்கிய புவனங்களும்அவற்றினால் நிறைந்திருக்கும் அண்டகோடிகளும்அவைகளினிடத்தில் விளங்குகின்ற பலபொருள்களும்அதற்குமேலாகவுமாக விருப்பார், அவர்மாயைத்திறங்களைக் கடந்தவரொருவருமில்லை இன்னமும் வேதாகமங்கள் அவரது பெருமைகளையறியாமல் மயங்கித்தேடுகின்றன.

இத்தகைய சகலமங்கள் குணதீசயங்களையுடைய மூலகாரணக்கடவுளைப் பாலகனைன் நிகழ்த்துபேசினீர், இர்தமகாபாதகத்தினால் அவுணர்ச்சிகளைகள் முற்றினும் மடியக்கொடுப்பதமல்லாமல் வயிரதேகத்தையும் சலனமற்ற தீர்க்காயசையும் பெற்றிருக்கின்றனமென வீறியிருக்கின்ற உன்னையும் நொடிப்போதிற் கண்டித்துப்போடுவர் அப்படிக்குச்செய்யாமற்சேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டுகலாயுதபாணியாய் வந்தகாரணமென்னவெனில் இக்காரணங்களைத்தெரிந்து நல்லறிவுவிளங்கிப் பிழைப்பீரென்னும் அனுக்கிரகத்தினால் இச்சின்னங்களைப்பெற்றுவந்ததாகவினைக்கக்கடவீர் ஒபிராத்ருவேபரமசிவகடாட்சத்தினால்ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையாளப்பெற்றனமென்று உம்மை மதித்திருக்கின்றீர்,தத்துவபேதாபேதங்கள் முழுமையும் நிந்திரல்லீர், அவர்நனைப்பில்பலகோடி அண்டங்களுதித்தன அவற்றின் பெருமைகளைக்கேட்பீராகில் மதிமயங்கிவாடுவீர் இதுவுமல்லாமற் பிரணவப்பொருளீராகச்சத்தசாகரங்கள்முதலிய பற்பலவஸ்துக்களையுங்கொண்டு விளங்கும்அண்டங்களைக் குறிக்குமிடத்திற்கணக்கிலடங்காததெனப் பெரியோர்களாயிருப்பவர்கள் சொல்லக்கேட்டனம் அவற்றினென்றி லடங்கியிருக்கும் புவனங்களின் நிலைமைகளையும் பெருமைகளையும் யாவராலறியக்கூடும்முடிவற்ற பொருள்களுக்குரியதொல்லப்படுவதோ இத்தகைய சிறப்பையுடைய பலகோடி அண்டங்களையும் தமது அனுக்கிரகத்தினால் நிமைப்போதி லுண்டாக்கவும் மீட்டிமவைகளையழிக்கவும் வல்லவனாகியதேவதேவோத்தமன்அவனென்றறிந்து கொள்ளக்கடவீர் உன்னுடன்சமர்செய்ய வேண்டிமென்னுந் திருவினையாடலைநீண்டு திருக்கயிலையைக் கடந்து பூலோகத்தில்வந்து திருச்செந்திலென்னுந் திருப்பதியிற் சேர்ந்திருக்கின்றனர்,வயிரதேகத்தைப்பெற்றிருக்கின்றனமென மிகவும் மதித்திருக்கின்றீர்இந்தக்கியாபகத்தை மறந்துவிடவேண்டும் இருவினைகளின் காரணங்களின்படிக்கு மன்னுயிரனைத்தும் பிறந்துஅவ்வினைப்போகங்களை யனுபவித்த பின் புமாண்டும் மீளவுமுதித்தும் இவ்விதத்திலைந்துதிரியுமென்றுபேரறிவைப்படைத்த மகத்துக்கள்வசனிப்பார். இவைகளைப்பார்க்குமிடத்தில நீர்முடிவற்றிருப்பீரோபெருமையிற்சிறந்ததெய்வலோகத்தினும்பூமண்டலத்தினும் பிறந்தவர்கள்சிலகாலந்தாங்

கள் செய்திருக்கின்ற வினைப்போகங்களை யனுபவித்த பின்பு அரிதாகப்பெற்ற இவ்வுடலைவிட்டிற்றுபோவது நிச்சயம் அதிகசிலாக்கியமாகச் சொல்லப்பட்ட உமது வச்சிர தேகமும் பிருத்திவு சம்பந்தப்பட்டிருப்பதால் அழியாமல் நீடித்திருக்குமோ பரமசிவசுடட்சத்தினால் சலனமற்ற சிறந்தவரங்களைப் பெற்றிருக்கின்றனம் அவற்றை யாவராவும் அசைக்கவொண்ணாதென்று பேசுகின்றீர், அதற்குச் சிலநூலுடாந்தத்தைச் சொல்லக் கேட்பிராக.

சொர்க்கமத்திய பாதலமென்னுந் திரிலோகங்களினுமிருக்கின்ற சிவராசிகளைப்போல அற்பாயசாக வழிந்துபோகாமல் அளவற்றகாலம் உமது தேகமிருக்கும் கடையிலுமற்ற பிராணிகளைப்போலவே நசித்துப்போகாமல் லது சாஸ்விதமாக விருக்கமாட்டாது மேலும் பிரமன், விஷ்ணு, முதலிய சிறந்த தேவர்களை நிலைபெற்றவர்களாகப்பேசுவது முகஸ்துதியல்லது வேறில்லை அந்தத்தேவதைகளும் சர்வசங்கார காலத்தில் நாசப்படுவார், ஆதலால்நீர்பெற்றிருக்கின்ற வயிரப்படிவமும் அழிவற்ற வரங்களும் திரிலோக வாசிகளும் வணங்கிப்போற்றப்பற்பலயுகங்களிருந்துபின்பு நாசமடைவதற்கையமில்லை அத்தனைப் பொன்னுலக வாசிகளாகிய தேவர்களைநீதிக்கிடையூறுகிய ஹீனத்தொழில்களைச் செய்யப்பணித்தது மன்றியில் வெகுதூரமாக அரியசிறையிலும்வைத்து வருத்துவதைநீனைந்துதிருவுளமிரங்கிச் சர்வசீவ தயாபரமூர்த்தியாக விருக்கின்ற ஆதிதேவன் கோபித்து பூருவத்திலுனக்குத்தாமனுக்கிரகித்திருக்கின்ற வரப்பேறுகளைத்தாமேநீக்கரினைந்தால் இதுதகாதெனச்சொல்லி அவனாத்தடுப்பவர்களையாவிருக்கின்றார்கள், ஆதலாற்சலனமற்ற இந்த அகன்றசாம்பிராச்சியச் செல்வத்தை யனுபவித்துக்கொண்டு நீரும் உம்முடைய புத்திரமித்திர களத்திராநிகன்முதலாக அதப்பட்டுப்போகாமல் இன்னஞ்சிலகாலம் சுகசீவிகளாக விருப்பிர்களென நீனைந்துஇப்போது குறித்தநகருமங்களைத்தேறிவித்தேன் மூத்தோனேயிவைகனஉனக்குச் சம்மதப்படுமாயில் வாடிவருந்திச் சசியம்றுத்துக்கசாகரத்தி லமுந்தியிருக்கின்ற தேவர்கள்சிறையையிந்தநிலத்தில்விட்தலை செய்துபோட்டுச் சிவபிரானருளிய செல்வத்திற் சவுக்கியமாகவிருப்பிளொன்று விவேகசம்பன்னனாகிய சிங்கமுகன் சொல்லிய நீதிகளைச் செவிகளில் நாராசத்தைக் காப்பிச்சிச் சொருகியதைப்போலச் சூரபதுமன் கேட்டமாதிரித்தில நவரத்தினகசிதமா யிராநின்ற கிரீடமணிந்திருக்கும்முடியையசைத்து ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துத்தம்பியைப்பார்த்துச் சிலவாசகங்களைப்பேசுகின்றான். அறிவில்லாதவனேகேள்? காற்றினுற்றள்ளுண்டு அக்கினிச்சுவாலையிற் பட்டுக்கங்காநதியின் அலைகளினால் மொத்துண்டு சரவணப்பொய்கையிற்சேர்ந் தலைச்சம்பட்டு வேற்றுமாதர்கள் ஸ்தன்னியபானத்தையுண்டு பசியினால் வாடிவருந்தியமுது வினையாடிக்கொண்டிருந்த நேற்றையபாலகனையோபரப்பிரம சொரூபமாக நீனைந்திருக்கின்றனை, வஸ்துநிச்சயத்தைச்சொல்லக் கேட்பையாக, பலபாண்டங்களிலிருக்கின்ற ஜலத்தில் வானத்தில்தவள்குஞ் சூரியன்வெவ்வேறு கக்காட்டுமாறுபோலப் பரப்பிரமமென்கிறவொருபொருள் அளவற்ற உயிர்களனைப்பேர்பெற்று பற்பல வருவுகளேத்தாங்கித் தமது மாயையின் வீக்கத்தினால் அளவற்ற பேதாபேதங்களாக நடிப்பார். மேலும்கடமானது உடைந்தகாலத்தில் அதிற்காட்டிய வெளியானது ஆகாயத்திற்கு

லந்து போவதைப்போல உடற்பேதங்களனைத்தும் முடிவெய்தியகாலத்திற்பழைய படிக்குமனோவாக்குக்கெட்டாத சோதியாகிய கத்தனைக்கலந்து அபேதமாகவிளங்கும் கடுக்கன்-மோதிரம் சந்திராரம்- அனாவடமெனச்சொல்லும் பலஆபரணதிகளும் ஒருபொன்னினிடத்தன்னாய் விளங்கி மீட்டும்அவைகளையழித்தகாலத்திற் பழையபடிக்குப் பொன்னையாவதுபோல இவர்பரமென்றும், இவர் ஜீவொன்றும்பேதித்து இருவகையாகநீனைக்கவேண்டாம் தேகமாத்திரமேறல்லது பரப்பிரமசொரூபமாகவிருக்கின்ற ஜீவாத்மாக்களெல்லாம் ஒன்றாகவேயிருக்கும்அடாத ம்பி இப்போதுநான்சொல்லிய இரகசியங்களைநீதானித்துப்பார்ப்பையாகில்உண்மையாகவேவிளங்கும் இதுநிற்கவிரமும்வலியுமில்லாதவர்கள் பலருமிகழத்தக்கதாகத்தாழ்ந்தும் புசபலபராக்கிரமமும் அறிவுமுள்ள குரர்கள்சகலனாயும்வென்று தன்வயப்படுத்தி வாழ்வதும் இவ்வுலகத்தில் சாதாரணமாய்நடந்துவருகின்றது. அவ்வாறே அசைவற்றவயிரதேகத்தையும் தீர்க்காயசையும்பெற்றுசகலனாயும்வென்றுஅரசசெலுத்திவரும்நான்மிகவுஞ்சிறந்தவனாகும் சண்முகனென்பவன் சிறியதுதலால்அவனை நான்வெல்லதுஉண்மையாகும்.

இதுவல்லாமற் பூர்வீகமாகவாழ்ந்திருந்த நம்முடைய பெரியோர்களைக்கொன்று அவர்கள்செல்வங்களைஅபகரித்துக்கொண்டபழம்பகைவராதலால்தேவர்களைவாட்டியழிவற்றசிறையிலடைத்துவைத்திருக்கின்றேன், இதுபுதிதல்லசக்கிரவர்த்தியாகவிருப்பவன் கொடியோர்களைத்தேடிப்பிடித்துத்தண்டிப்பது தகுதியென்று நீநிசாஸ்திரங்களினுஞ்சொல்லுகின்றது. ஆதலாற்பொன்னுலகவாசிகளாகிய தேவர்கள்சிறையை ஒருபோதும் விடமாட்டேன். மேலும்ஒடியொளித்துத் திரிகின்றஇந்திரனையும் மற்றதேவர்களையும்பிடித்துவந்துபாரவிலங்குகளைப்பூட்டிக் காவலிற்படுத்திவிருக்கின்றேன், பலபலசொல்லியாவதென்னஇதைக்குறித்துஎகநாயகனாகியபரமேஸ்வரனேகோபித்தெதிர்த்துவந்தாலும்தடையின்றிச்சண்டைசெய்யக்காத்திருக்கின்றேன், ஆகையாலினியித்தகைய அவலமாகிய சிதுவார்த்தைகளைப்பேசாமல்ருக்கக்கடவாய், தம்பிரானென்னசொல்லப்போகிறேன். ஒருதாய்வயிற்றிலென்னுடன்சுடப்பிறந்துஎன்னைப்போலவேபலனாயும்வென்றுவீரவிஜயனாகவிருந்த நீகடையில் நமதுவம்சபரம்பனையாய் வயிரிகளாக விருக்கின்ற தேவர்களைவாட்டிக் கீர்த்தியைப்பெறாமல்அவர்களுக்குப்பயந்து இப்படிக்கொத்த விதங்களைப்பேசுவ்விடத்துக்கற்றாய் இவ்விததீரனாகியதம்பியிருக்கிறபோது எனக்குவேறொரு பகைவரும் வேண்டுமோ! அடாஇனையோனே பலகொடிமுடிகள் மகம்மேருவினிடத்தில்விளங்குதுபோல ஆயிரஞ்சிரங்களையும், ஆலின்விழுதுகளுக்கொப்பாக விரண்டாயிரம் நீண்டகரங்களையும் அணிபடப் படைத்ததினாற் பிரயோசன மென்னே குலவண்மையையும் சவுரியத்தையும் அழித்துப் பதித்தியக்காரனிலும் அறிவிழந்து மயங்குகின்றனை பூர்வீகமாய் வீறியிருந்த அவுணர்வழிபாடுகளையும் வெற்றிகளையும்மறந்துபதிதர்களாகிய தேவர்களைப்போலப் பிதப்பையானாய்அண்டங்களெங்கும் புகழாநின்ற கீர்த்திப்பிரதாபங்களையும் புசபலபராக்கிரமங்களையும்வீரத்தன்மையையுங்கொன்றாய்ஆதலால் உன்னையொத்த குலவீனனுக்கு மேருகிரியையொத்தவில்லேன்வரமுயற்சிகளினுற்பெற்றிருக்கின்ற சிறந்த

தேவாந்திரங்களேன், அபேதவயிரக்கவசமேன், இவைகள் சுமையாகக் காணுகின்றபடியால் தலைநாடுச் சூழ்ந்றியெறிந்துபோட்டு மவுனதிட்சையை வகித்து அரியதவங்களைச் செய்கற்குக் கானகத்தைநோக்கிப்போய் விடக்கூடவை, அடாபின்னோவே மானமொனத்தையும் வாயிரத்தையும் மறந்து புவனங்கனெங்கும் கொண்டாவல்ல அவுணராசர்கள் பிரபாவங்களையும் விஜயங்களையும் வீரபராக்கிரமங்களையும் நாசப்படுத்துவதாகத் தான்வளர்ந்தகாட்டையழிக்கேற்றந்த கோடாரிக்காம்பைப்போலச் சிறந்த இக்குலத்தை நீயுசெய்யப்பிறந்தாய் இந்தராஜ்யோக்கியமாயிரபிறேற்றியதற்கொருபயனும்பெற்றுக்கொள்ளாமல்வியர்த்தனாய் அடாசுலகாசா நீயிருந்ததினாற்பயனென்னை செத்தவனொடொத்தவனாய், அல்லது உன்னை உயிருடன்திரியும் நடைப்பிணத்துக்குச் சமமாகினைக்கவேண்டும். அடா! அதுஜா? ஏதாகிலும் முக்கியமாயிருக்கின்றகாரியங்களைக்குறித்துமந்திராலோசனைகள்செய்யவேண்டுமாய்க்கிலுதவனாயிலுன்னைச்சீரோஷ்டனாகமதித்திருந்தேன்.

இப்படிக்குப் பயப்பிராந்திகொள்ளுவாயெனத் தெரியாமாகில் உன்னைத்தருவிக்கமாட்டேன். பரமசிவகடாட்சத்தினாற் பெற்ற வீரவாளாயுதத்தைக்களிகளினாந்துடுப்பைப்போல ஏன்வினிற்சமக்கின்றனை, அதைவீசிப்போட்டுப் பிரமணைப்போலப்பஞ்சங்கமொன்றை கரத்திற்கொண்டு பிராதகாலத்தில்வீடுகள் தோறும் துறைந்து அவர்களுக்கிடம்பெறத் தினசரிபைகளைச்சொல்லி அவர்கள்தயை செய்து கொடுக்கப்பெற்ற தியாகத்தைக்கொண்டவயிறுவளர்க்கிறதமிகவும் உத்தமமாகக்காணுகின்றது, தழைத்திருக்கின்றகளரியின் கிளைகளைப்போலவிளங்கும்சிரங்களிற் கிரீடமேன், புயங்களில் வாசுலவயங்கனென்னத்துக்கு அடாசகோதரனே இந்தப்பூமியானது வெகுசூலமாய்ச்சுமந்துலாடத்தக்க பருத்த உடலையெடுத்துக்கெட்டாய், இனியென்னசெய்வாய், ஆதியில் விவேகம்விளங்காதபாலபருவமாதலால் மதிமயங்கி தீரனாகச்சென்று யமனைவளைத்துக்கொண்டு சாடியும்வருணனைப்பொருதுபிடித்துவந்து விலங்குபூட்டிச் சிறைச்சாலையிலவைத்தும் தேவர்களைபெருங்காற்றிப்பட்ட பூளைப்புஷ்பத்தைப்போலச் சின்னபின்னப்பட்டலைபக்கலக்கியும் இவ்விதமாக அளவற்றவெற்றிபெற்று மரபையும் புகழையும்விளக்கினை, இப்போதுபேரறிவுதோற்றியபடியால் அவலமாகிப் பெண்களைப்போலநாணிமயங்குகின்றனை, அடாதம்பி யினியுன்னைப் பேடியாக நினைக்குங்காலம் சம்பவித்தது நம்முடையதாயாகிய மாயையானவள் வருந்தியுன்னைப் பெற்றபின்புபலதலைகளைப்பெற்ற பிள்ளையான உன்புசபலபராக்கிரமத்தையும் பிரதாபத்தையும் இன்னமும்வந்து பார்த்தவனல்ல இப்படிக்கொத்த சூரனைப்பார்க்கப்பெறாமல் அருவமாய்ப்போனது தாய்செய்த குறையோ! அல்லாவிடில் உன்னைக்காணத்தான் சகிப்பாளோ பிடரிமயிரைப்பெற்றிருக்கின்றசிக்கராசன் தனக்குப்பகையாகிய தொன்றைக்கண்டமாதிரத்திற்பதைபதைத்துச்சீறி எழுந்துபாய்ந்து அதனைச்சின்னபின்னப்பட்டக்கண்டித்துக்கொல்லும் அத்தகையசூரத்தை யுடைய சிங்கமுகத்தைப்பெற்ற பலதலைகளைக் கிடைத்திருப்பது வீணைமுடிந்தது இனிபலபல சொல்லியாவதென்ன இதோ எனேபோய்வளைந்துகொண்டு கோரருபமுடைய பூதவெள்ளங்களையும் நவவிரர்முதலிய சேனைத்தலைவரையும் திரிபுரதகனாகிப் சிவபிரான் பாலகனாகியவ

டிவேலனையும் அவனைமீச்சுழ்ந்து வந்திருக்கின்றபிரமன்விஷ்ணு இந்திரனாநிய தேவர்களையும் நிமைப்போதிற் சின்னபின்னப்படச்சாடி வென்று வெற்றிக்கொடியோடு மீள்கின்றேன். ஆதலால் நீபயந்து சாகவேண்டாம்திரிதமாய் உன்பட்டணத்தைச்சேர்ந்து முலைவிட்டிற்பத்திரமாயொளித்துக்கொண்டிரு, அடா அப்பா மோசம்வரப்போகுது சிக்கிரமாய் நடநடவென்றுசுற்றும்விவேகமற்றசூரபதுமனானவன் இவ்விதங்களில் அவமதித்துப்பேசியகாலையிற் சிங்கமுகாசரனுக்கு அநிககோபம்பிரவேசித்து அண்ணா! உன்விவேகமும் நீதியும் வெகுநேந்தியாகவிருக்கின்றதென்று நகைத்துவிழிகளில் அன்பொறிசெறவும் மனங்கொதித்து வேகவும் சுவாசம்விடீந்தோறும்புகையுமனலும் வீசவும்பொறுத்துமுடியாமல்இதனைநினைக்கின்றான்.

அவுணர்குல பெருமானாக விருக்கின்ற தமையனானவன்இக்காலத்தில் நேர்த்திருக்கின்ற இடையூறுகளை நீங்கிப் பிழைத்திருக்கும்பொருட்டுப் பற்பலஉறுதிகளைச்சொன்னேன் விவேகமற்றவனாதலால் அவைகளினாங்கிடைக்கவிருக்கின்ற பிரயோசனங்களைத் தெரிந்துநடந்துகொள்ளவறியாமல் வீணில்என்னெத்து அழிகின்றான், மேல்வருங்குறைபாடுகளை எவ்வளவுமீதானித்துப்பார்க்கவில்லை, சாகிறதே துணிபாகக்கொண்டிருக்கின்றான், ஒருவன் நன்னெதிகளைப்புத்தியினாக விருக்கின்றவனுக்குப்போதித்தால் அவைகளும்வியர்த்தமாய்த் தானும் பயித்தியக்காரனாவானென்று பேரறிவாளர் சொல்லுவார்கள் அதைஉண்மையாகக்கண்டனம்வேம்பு, எட்டி, இந்தமர்களுக்குத் தேனையும் பாலையுங்கலந்து விஸ்தாசமாகவிட்டு வளர்த்தபோதினும்அதன்கசப்புநீங்காததுபோல அறிவீனருக்குப்போதிக்கும்நடுவுநிலைமைகளும்பழிபட்டுப்போகும், மேலும்சிறந்தமகதயிஸ்வரியங்களையனுபவித்து வீறியிருக்கின்றஇந்தச்சூரபதுமனுக்குப்பலஉண்மைகளையும்நல்லொழுக்கங்களையுங்காட்டிப் போதித்தபோதினும்தான்நீடித்திருக்கின்ற வகையற்று நன்னெறியிற் நிரும்பாமற்பழையபடியே துணிந்திருக்கின்றான் இதுபரிஷ்காரமாகத் தெரிந்தும் வியர்த்தமாய்க் கெட்டுப்போகிறானென்கிற பரிவினால் வருந்திச் சீர்படுத்த நினைந்தாலும் ஆவதொன்றையுங்காணென் பிராரத்துவவினையின் முயற்சிகளைஒருவன் தந்திரத்தினால் கடக்கக்கூடுமோ! ஊழ்வினையின்படிக்கு நற்காலம்நேர்தமுன்னிலையிற் சகலமும் இலாபமாகவேமுடியும் அவ்வாறே தூர்க்காலம் சம்பவித்தபோதுத் தானருமையாகத்தேடிப் பத்திரப்படுத்தியிருந்த சிறந்தபதார்த்தங்களைத்துத் தனக்குத்தோற்றாமல் மறைத்துபோகத் தினனாபவாவென், இந்தத்தேவ ரகஸ்யங்கொருவராலுமறியவொண்ணாது, தேவதேவோத்தமனாகிய பரமசிவத்துக்குமாத்திரம் உள்ளங்கைகெல்லிக்கனியைப்போலவிளங்கும் செவ்வானத்தையொத்த சடாமகுடத்தைத்தரித்தசிவபிரான்சூரபதுமனுக்கு இச்செல்வத்தை யனுக்கிரகித்தகாலத்திற்குறித்திருக்கின்றவியதியாகிய தூற்றெட்டியுக்களுக்கழியுள்ளநெருங்கியிருக்கின்றது. ஆதலாற் சூரபதுமனும் இவ்விடத்திலிருக்கின்றசகலரும் தடையின்றிமாள்வர் வெகுசூலம் நாடுகரமிழ்ந்து வாடிமறைந்திருக்கின்ற இந்திரன்முதலியதேவர்கள் செய்துவரும் தவவிரதங்கள் விணைப்போகுமோசகோதரசம்பந்தத்தினால் இன்னமுஞ்சிலகாலம் சுகசியாகவிருக்கின்றது.

நன்னெறிகளைப்போதித்தபோதினும் முடிவுகாலம் நேர்ந்தபடியால் தமயன் எவ்வாக்கியங்களை எவ்வளவுமனையாகும்பி யனுசரியாமல் தடுத்ததுமன்றியிற் பலநீர்தையாகிய வசனங்களையும் பேசினன் ஆதலால் நாம்தப்பித்துக்கொள்ளுமார்க்கம் யாதென்றால் அண்ணா அடியேன் சிறியதாலால் ஏதோதெரியாதபுத்தியினால் சிலகருமங்களைச்சொன்னேன், அக்குற்றங்களைப்பொறுத் திரட்சிக்கவேண்டுமென்று மூத்தோனேவேண்டிக் கொள்வதுதகுதியாகும் இனியாதொரு நன்மையைக்குறித்துத் தகுந்தமாதந்தரம் பேசுவதற்குக் சிலநினைத்தில் தேவதேவோத் தமனாகிய குமாரதேவர்களுள் விளங்குகின்ற வெற்றிவேலினால் நமதுதமையன்மான்வதற் கூடியில்லை அந்தக்கோரத்தைப்பார்ப்பது நம்மால்முடிவதன்று ஆதலால் இவனுக்குமுத்திராம்மாண்டுபோவதே காரியமெனத்தீர்க்காலோசனைசெய்து முடித்துக்கொண்டு மனதைத்தேற்றிக் கோபத்தையாற்றி யானத்தையடக்கிச் சிங்கமுக்காசரணவன் சீக்கிரத்திலெழுந்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்குஞ்சக்கிரவர்த்தியாகவிருக்கின்ற சூரபதுமன்பாதாரவிந்தங்களில்விழுந்து சேவித்தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பிநின்று ஒ! பிராத்தருவே! அடியேன்மீதிற் கோபியாமல் கூழித்தருள்க, பேரறிவுவிளங்காதசொற்பக்கியானத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற அடியேன்பேசிய பிசுருகளைக்குறித்துப் பாராட்டாமற்கிருபைசெய்திரட்சிக்கவேண்டும்சிறியோர்செய்த சிறுபிழைகளைப்பெரியோர்களாக விருப்பவர்கள் கூழித்துப்பழையபடிக்குப் பாதுகாத்துவருவதுகடமையாதலால், தம்பியாகிய நான்செய்த தப்பிதங்களைப் பேரறிவுவிளங்கியிருக்கின்ற தேவரீரல்லது இதரரால்மன்னிக்கப்படுவதோ ஆகையால் என்னறியாமையைப்பொறுத்து ஆதரிப்பதன்றியில் இதைநீனைந்துநீனைந்து கோபித்து அடியேனை யிகழவேண்டாம் தேவரீர் சித்தப்படியேயுத்தசன்னத்தன யிந்தரிமிஷத்திற்போய் எதிர்த்துவருகின்ற பகைஞர்களைவீனாந்துகொண்டு பெருங்காற்றி லகப்பட்ட பூளைப்புஷ்பத்தைப்போலச்சாடுவேன் அஃதத்தேவரீர்கண்டு களிக்கப்போகிறீர், பாலசுப்பிரமணியன் முதலாகிய பகைவரீயில் இந்தரிமிஷத்தில்தவெற்றிபெற்றுவருவதற்குச் செலவுகொடுக்க வேண்டுமென்று சிங்கமுக்காசரணவனங்கிக் கேட்டமாதிரத்தில் மனம்பூரித்துத் தேகபரவசத்தனய்ச் சந்தோஷசாகாதில்முழுகி அக்காலத்திலுண்டாகிய தமையினால் தம்பிவாவாவென்றழைத்து மார்பிலேயுதத்தமுவிக்கொண்டு இதனைச்சொல்லுகின்றான்.

ஆயிரம் பனாமகுடங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற ஆதிசேஷன்வாசஞ்செய்யும் பாதலத்தினுஞ்சமுத்திரஞ் சூழ்ந்திருக்கின்றபூமண்டலத்தினும்தெய்வலோகத்தினும்திசாநிசைகளினும் அளவற்ற அண்டங்களினும்போய்ச் சண்டைகொடுத்தகாலத்தில், ஐயனே உனக்கரியதொன்றிருந்ததோஉன்னுடைய புசுபலபராக்கிரமங்களுக்கு ஒருவனாஷப்புச்சொல்லக்கூடுவதோ குறைவற்ற கேள்விகளையு

டைய தம்பிரீமுன்னம் பேசியகாரணங்களனைத்தையும் பார்க்குமிடத்தில் என்மனத்துணிபையும் உறுதிப்பாட்டையுந் தெரிந்துகொள்ளும்பொருட்டுச் சோதித்ததைப்போற்குணுகின்றது உன்னுடைய புசுபலபராக்கிரமமென்ன எனக்குத்தெரியாததோ சத்துருக்களென்னும் மதயானைக்கூட்டங்களைவாட்டும் வீரசிங்கனல்லையோ பகைவொதிர்த்து வருகின்றனவொன்னும் வசனஞ்செவிகளின்பட்டமாதிரத்தில் வடவாமுகாக்கினியைப்போலச் சிறிப்போய் வீளைந்துகொண்டுசாடிக்கொன்றாவதுசத்துருக்கள் வணங்கிக் கீழ்ப்பணிந்தகாலத்தல்லது நீபெற்றிருந்தகோபந்தணிவாயோ அத்தகைய உன்சூரத்தையும் புயவலிபையும்நான்நன்றாகத்தெரிந்தவனல்லனோ நீமுன்னம்பேசியபோது சம்மயங்கினேன் ஆதலால் அப்பனையிப்போது உன்பட்டணத்துக்குப்போய்த் திக்குகீபாந்திரங்களில் வாசஞ்செய்திருக்கின்ற உன்சுதாங்கச்சேனைப்பெருக்குகையும அழைப்பித்துக்கொண்டு விஜயத்துடன் களித்திருக்கக்கடவாய் ஒருகாலம் சிவகுமாரன் பூதப்படைகளுடன் சண்டையைக்குறித்து இவ்விடம்வருவானாகில் தட்சணத்திற்சொல்லி யனுப்புகிறேன் உடனே உன்சேனாசமுத்திரங்களுடன்வரவேண்டும்ஒருவேளை அந்தமுருகவேளானவன் உன்பட்டணத்தைநோக்கி வருவானாயில் நீயெதிர்த்து போவதற்கு முன்னம் அதிவேகமுள்ள தூதர்களைச்செலுத்துவையாகில் உடனேநமது சதுரங்கசேனைவெள்ளங்க ளனைத்தையும் கூட்டிக்கொண்டு வேகமாய்வந்து சத்துருக்களைஜயித்துத்திரும்பக்கடவேனென்று அவுணருக்கரசனாகியசூரபதுமன்சொல்லியபோது அண்ணாதேவரீர்சூறித்தகாரியங்கள் தகுதியானதெனக் கொண்டாடி நீர்கட்டினையிட்டபடிக்குச்செய்வேனெனச்சொல்லி வணங்கிச் செலவுபெற்றுக்கொண்டுபோய்த் தன்னகரத்தைச்சேர்ந்து பழையபடிக்குச் சிங்கமுக்காசரன் அரசசெய்திருந்தனன், இந்தப்பிரகாரஞ்சம்மதித்து புசுபலபராக்கிரமசாலியாகிய சிங்கமுக்கன்மீண்டபின்பு சூரபதுமனானவன் தன்சபையிற் கூடியிருந்த மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் புதல்வர்முதலானவர்களுக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டுச் சபையைநீங்கி இராஜபரிவட்டங்களுடன்சென்று நவரத்தினமயமய் மேருகிரிபைப்போலவிளங்குந் தன்னரண்மனையைச்சேர்ந்து இந்திரபோகத்தினுமேலானசெல்வங்களை யனுபவித்திருந்தனன்கேட்டார்களோ? சவுனகாதிரிஷிகளே, அகன்றசாம்பிராச்சியச் செல்வவிபவங்களையனுபவித்திருக்கின்ற சூரபதுமன்சகலையுந்தருவித்து மந்திராலோசனைகளைச்செய்ததையும் மற்றகாரணங்களையும்இதுவரையினுஞ்சொன்னோம்இனி இந்திரன்-பிரமன்-விஷ்ணுமுதலாகியதேவர்கள் துணைவர்கள்முதலாகச்சூழ்ந்துபோற்றத் திருச்செந்திற் பதியென்னுந் தெய்வீகஸ்தலத்தில் வீற்றிருந்தசரவணபவன்நடத்தியுத்தனங்கனையும்மற்றகதாப்பிரசங்கங்களையுங்கேளுங்கோனென்று சூதபுராணிகர்சொல்லத்தொடங்கினர்.

௩-வது, மகேந்திரகாண்டம்-முற்றிற்று.

கச்சியப்பசிவாசாரிய ஸ்வாமிகள் திருவடி வாழ்க.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஸ்ரீநாசம்பந்ததீர்த்தசுரணாயநம

கச்சியப்ப சிவாசாரியசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீகந்தபுராணவசனம்.

நான்காவது

உயுத்தகாண்டம்.

ஏமகூடப்படலம்.

நாரணனென்னுந்தேவநான்முகத்தவனுமுக்கட்
பூரணன்றானுமாகிப்புவிபடைத்தளித்துமாற்றி
யாரணமுடிவுந்தேரவநாதியாயுயிர்கட்கெல்லாம்
காரணனாயமேலோன்கழலிணைகருத்துள்ளவைப்பாம்.

திண்ணியவவுணர் தம்மைச்செற்றிடவின்னேசெவ்வேற்
பண்ணவனேகுமெல்லாவமரரும்பாங்கிற்செல்வர்
துண்ணெனயானுமேகாதொழிவதுகுழ்வன்மென்னு
வெண்ணிவந்திவொன்போலவிரவிவந்துதயஞ்செய்தான்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே? பிரமன் விஷ்ணு
உருத்திரனென்னும் திருநாமங்களைப்பெற்ற திரிமூர்த்தி
சொருபமாக விளங்கிச்சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப் படை
த்தும் அவற்றிற்கு யாதொருகுறைவுமின்றிப் பாதுகாத்
திரட்சித்தும் பிரளயமுடிவிற சகலபிராணிகளும் அல்ல
லற்றுச் சுகத்திலிருப்பதாகச் சங்கரித்தும் இவ்விதமுத்
தொழில்களை நடாத்தியும் வேதாசனங்கள் தேடிக்காண்ப
ரிய அனாதிவஸ்துவாகவீன்று சகலபிராணிகளினிடத்து
ம் காரணபூதமாகப்பொருந்தி நடப்பித்துக்களித்திருக்கு
ம் மேலவனாகிய மூலகாரணக்கடவுளினது திருவடிகளை
அடியேன் இருதயகமலத்திற் சிந்தித்துப்போற்றி உயுத்
தகாண்டத்தினது கதாப்பிரசங்கங்களைச்சொல்லத்தொட
டங்கினேனென்று சூதபுராணிகர் முந்திக்கடவுளை வழி
பட்டு மையிசாரணிய வாசிகளைப்பார்த்து மஹரிஷிகளே
முன்னம் வீரவாகுதேவர் மயேந்திரபுரியினிடத்துக்குத்
துதுபோய்ச் சூரபதுமனைக்கண்டு வார்த்தையாடித் திரு
ம்பிவந்து சுயஞ்சோதிசொருபியாகிய பாலசுப்பிரமணி
யக்கடவுளைச்சேவித்து அவுணராசன் கருத்தைத்தெரிவி

த்தவுடன் நல்லகாரியம் நாளையத்தினமே பிரயாணப்பட்
டுப்போய்ச் சூரபதுமன் வம்சநாசஞ்செய்வோமெனச்சிவ
குமாரன் திருவாய்மலர்ந்தருளினானெனச் சொல்லியிருந்
தோம். அத்தினமிராக்காலங்கழிந்து ஆயிரங்கிரணங்க
ளைப் படைத்திருக்கின்ற சூரியபகவான் கிழக்குத்திசை
யிலிங்கின்ற உதயகிரியினிடத்திற் றோற்றியகாட்சியான
து எப்படிக்கிருந்ததெனில் உலகங்களையலைத்துத் தின
வைவாட்டிப் பற்பலகொடுமைகளைச்செய்து வீறியிருக்கி
ன்ற ஜயசாலிகளாகிய அவுணர்பூண்டை வேரறக்களைவ
தாக வெற்றிவேலாயுத்ததைத் திருக்கரத்திற்கொண்டிரு
க்கும் ஒப்பற்ற பாலசுப்பிரமணியதேவர் இத்தினம் பிர
யாணப்பட விருக்கின்றனர். பிரமனாதிய தேவர்களனைவ
ரும் களித்துப்போற்றிச் சூழ்ந்துபோவார்கள், நாமும்வி
வைவிற்சென்று அவர்களுடன் தரிசிக்காமலிருப்பது அ
ழகன்றென நீனைத்தெழுந்தவனைப்போல ஒற்றைவண்டி
லையும் ஏழுபச்சைக்குதிகளையுமுடையஇரதத்தில் அ
ருணன் சாரத்தியஞ்செய்வதாகச் சூரியன்ஆரோகணித்
துக்கீழ்த்திசையிலுதித்தகாலையில் இராட்சதப்பாதகனை
ப்போல உலகங்களிற் பரந்துவருத்தியிருந்த இருளை
த்தும் அதப்பட்டுச் சகலபிராணிகளும் வீறிக்களிப்பது
டன் திருச்செத்திற்பதியில் வாசமாயிருந்தஇந்திரனாதிய
ர் அநிகசந்தோஷத்துடனெழுந்து தங்கநீர்த்தியகருமங்
களை முடித்துக்கொண்டிவந்துசொர்னமயமாகப் பரந்திரு
க்கும் சபாமண்டபத்தைச்சேர்ந்தவுடன் நவரத்தினமய

மாகப் பிரகாசித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்திற் கோடிசூரியர் தோற்றம்போல விளங்கிவீற்றிருந்தகுமாரசுவாமியாரானவர் புசுபலபராக்ரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர்மீதிற் நிருவிழிகளைப்பரப்பி இந்திரன், பிரமன், விஷ்ணு, இருஷிகளாதியர் கேட்கும்படிக்கு இதனைச்சொல்லுவார்.

கொடியபாதகங்களையே முக்கியமாகவிரும்பிச் செய்து வருகின்ற ரூரபதமனாதிய அவுணர்களனைவரும் நாசப்படவும் பலநாட்களாகவருந்தியிருக்கின்ற தேவர்களுக்குக் கவருத்தங்களை யொழிந்துகளிக்கவும் அஷ்டலட்சமிகளுங் குதிகொண்டு செல்வப்பெருக்குக் ளனைத்தையுங்கொண்டு வீறியிருக்கின்ற வீரமாமயேந்திரபுரிக்கு இன்றையதினம் போகவேண்டுமாதலாற் றுரிதமாய் நமதுதேவாத் தருவிப்பையெனக் கட்டினையிட்டமாத்நிரத்தில் இந்தச் சுவராத்நைகளைப் பிரமன்-விஷ்ணு-இந்திரனாதிய தேவர்களனைவருங்கேட்டுக் களிசிறந்துசுந்தோஷசாகரத்தில் மூழ்கித் தேகபரவசராப்ச்சிலபோதில்நமதுதுக்கங்களைத் தூந் தீர்துவாழ்ந்தோம் வாழ்ந்தோமென்று துள்ளித்துள்ளி ஆனந்தக்கூத்தாடிச்சிவசுப்பிரமணியதேவர்குணதிசயங்களைப்போற்றித் தண்டைசுதங்கைகொஞ்சுந் திருவடிக்களிப்பணிந்தெழுந்து ஜயஜயவெனத்துதித்தனர், இப்படிக்குச் சகலரும் களித்திருக்கின்றபோது திருக்கயிலையைக் காவல்கொண்டிருக்கும் நந்திதேவர் கணத்தலைவராகிய வீரவாகுதேவர் சிவகுமாரனை வணங்கிச்சென்றுவாயுதேவனைக்கண்டு பலவித சிறப்புக்களைக் கொண்டிருக்கின்ற இரதத்தை யலங்கரித்துத் தீவரமாகக்கொண்டு வரக்கடவையெனப் பணித்தவுடன் ஆனந்தபரவசனாய்த் துரிதப்பட்டுச் சகலசுபலச்சணங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற யோகப்புரவினைச் சீர்படுத்திக்கொண்டுவந்துவரத்தினமயமாகச் சொலித்திருக்கின்ற இரதத்தித்பூட்டிஅலங்கரித்துத் தன்துணைவர்களுடனேறி அடித்தட்டில்வீற்றிருந்து புரவிகளுடைய வாக்ளைக்கரத்திற்கொண்டுகெற்கரத்தொனிகளுடன் நிமைப்போதிற் றுரத்திவந்துஆசாரவாசல்முகப்பில் நிறுத்தினன், இந்தச்சேதியைச் சண்முகப்பெருமான் தெரிந்தவுடன் உயர்ந்தசிரோரத்தினங்களிற்றே சோடித்திருக்கின்றசிங்காதனத்தைவிட்டிடுங்கித்தேவர்களனைவரும் ஜயஜயவெனப்போற்றப்பொற்பாதுகைகளின்மீதிற் நிருவடிகளைச்சேர்த்து நடந்துபன்னிருசூரியர்களும் பொன்மயமாகியமேருகிரியின்மீது விளங்குவதைப்போல வாகுவலையங்களசொல்க்கும் பன்னிருபுயாசலங்களையும் வயிரமுடிகள் கவித்திருக்கும்சண்முகரவிர்தங்களையும் படைத்திருக்கின்ற குமாரதேவர் சொர்னமயமாகிய அச்சு-மச்சு-குத்துக்கால் கொடுங்கை- டக்கயமுதலிய உறுப்புக்களைக்கொண்டு பாரித்திராசின் இரதத்தினருகில்வந்து வீரசிங்கத்தைப்போலத்தாவியேறிப் பீடத்தில்வீற்றிருந்தவராய்த் தம்மைத்தொடர்ந்து வந்தசகலனாயுங்கிருபையாகப்பார்த்தருளி இதனைச்சொல்லுகின்றனர்.

பூமிதேவிக் காதையாகவளைந்து தெளிந்தாழ்ந்த ஜலப்பெருக்கையுடைய சமுத்திரத்தையேஅகழியாகப்பெற்று மத்தியில்விளங்கும் ஒப்புவமையற்ற செல்வப்பெருக்கைப்பெற்றிருக்கும் வீரமாமயேந்திரமென்னும்சிறந்தபட்டணத்துக்குப்போய்ச் சூரபதமன் முதலாகியஅவுணவீரர்களை நாசஞ்செய்யவேண்டாமையால் நீங்களனைவருந்துரிதமாக உங்களுக்குரிய வாகனங்களிள்வறிக்கொண்டி அப்பட்டணத்தைநோக்கி நடப்பீர்களென்று சிவகுமாரன்கட்

டனையிட்டமாத்நிரத்தில் மகாபாக்கியமென்று மகாவிஷ்ணுவானவர் பட்சிகளுக்கரசாகிய கருடன்மீதினும் பிரமன்அழகியசிறகையுடைய அன்னவாகனத்தினும்இந்திரன் சொர்னவிமானத்தின்கண்ணும் மற்றதேவர்கள் தத்தமதுவாகனங்களின்மீதும் போகவும் மந்தரகிரியையொத்த புசுக்களையும்மதயானையரிகர்த்த கம்பிரநடையையும் வாய்ந்தவீரவாகுதேவரும்என்னமரும் இலக்சுநும் வேகமுள்ள புரவிகளைப்பூண்டு சொர்னமயமாய் விளங்கும்பாரித்ததேர்களின்மீதிலேறி மனோவாக்குக்கெட்டாத சோதிமயமாகிய குமாரதேவரைச்சூழ்ந் திருமுருங்கினும் போற்றி நடக்கவும் இவர்களன்றியிற் சேனைத்தலைவர்களாகியசுப்பிரன், மேகமாஸி, சுவேதசீரிடன், கபாலி, அப்பிரசித்து, சித்திராங்கன், சுவாலதாலு, வச்சிரன், வீமன், உக்கிரன், உக்கிரேசன், பிப்பிலன், நந்திசேனன், பிரமசன், பிரமசேனன், பதமன், காளன், தண்டன், பத்திரன், பரிகநேமி, உதவகன், புட்பதந்தன், உருத்திராகாரன், வீரன், மதிசயன், கேதுமாஸி, வக்கிரன், பிரமகேசன், அதிபதி, கலிங்கன், கோரன், அச்சுதன், அசுலன், சாந்தன், சித்திரசேனன், பூரிசிசிலன், மாசயன், சிங்கன், சுப்பிரதீயன், உபதிட்டன், சயன், சாரசன், மத்தகன், மதங்கன், சண்டி, மகாபலன், சுவேதன், நீலன், பத்திரன், சுவாகு, அண்டர்பாணன், காகபாதன், பிங்கலன், சமானன், மாயன், நிரும்பன், சும்பன், சங்கபாலன், விசாகன், சதநாவன், அயக்கிரீபன், ஆயிரவாகு, செங்கண்ணன், அயுத்தன், அநந்தன், வாமன், மங்கலகேசன், சோமன், வச்சிரமாஸி, சண்டன் அசுமுகன், சரபன் சும்பன், ஆடகன், கபந்தன், மேகன், விஜயன், வித்துருமன், தண்டி, வியாக்கிரன், காலபாசன், தசுமுகன், குமுதன் பானு, தனஞ்சயன், இடபருபன், சசிமுகன், அனலகேசன், சுபத்திரன், கேது, மோகன், மத்தன், உன்மத்தன், நந்தி, மனோபவன், வாயுவேகன், ஆயிரபாதன், பானுகம்பன், பதங்கன், சுத்தன், அனிதன், சீதன், சுனாதன், சுமாஸி, அத்திரி, அவுணர்கூற்றன், அரிகேசன், சுவாலகேசன், என்னும்நாமங்களைப்பெற்ற நூற்றெண்மர்களபுயவலிக்கொப்பற்றவர்களாகவும் எக்காலத்தினுங்கோபமேமேலிட்டு விழிகளசிவந்து அனற்பொறிகளைச் சிதற்த்தக்கதா கவும் சகலபுவனங்களையும் அதப்படுத்தும்படிக்குக்கட்டினையிடின் நொடிப்பொழுதில் நாசஞ்செய்யவல்ல சூரர்களாகவும், சண்டைகளிற்கைகண்டதீரராகவும்புசுபலபராக்ரமத்தில் ஒப்பற்றவர்களாகவும் பலசிரங்கள் கரங்களைப்பெற்று பாரித்ததேகத்தையும்பிலத்தையொத்தவாயையும் அண்டத்தைப்போன்ற வயிற்றினையும்படைத்தவர்களாயிரடியையொத்தசொல்லையுடையவர்கள் இத்தகையவீரசூரத்தன்மைகளைப்பெற்றிருக்கின்றவர்கள் ஜயவுச்சாகங்களுடன் சர்வாயுதபாணிகளாய்ச் சண்முகப்பெருமானைச்சூழ்ந்துகொண்டி நடக்கின்றகாலையிற் சண்டைக் கெடுக வெனச்சொன்ன வார்த்தைமுடிமுன்னந்தங்கள் தங்கள் ஆயுதங்களைக் கரங்களிற்கொண்டு உற்சாகங்களுடன் சருவசங்காரகாலத்திற் பெரும்புறக்கடல் வீறியெழுந்ததைப்போல ஆர்ப்பரித்தவர்களாய் இரண்டாயிரம்வெள்ளம்பூதப்படைகளும் ஒவென்னும்சத்தத்துடன் வெளிப்பட்ட காலத்தில் அவர்கள்செல்லும் அதிர்ச்சியினால் சத்தசாகரங்களுங் கொதிப்பெடுத்தொன்றுபடவும் அஷ்டசூலாசலங்களுங் கிடுகிடுகெனக்குலுங்கவும் திக்குகளைத்தாங்கிநிற்கின்ற அயிராவதமுதலிய கஜங்கள் திகிற்பட்டு வீறிட்டுப்

பதுங்கவும், பூமியானது தத்தளித்துக் குலைகுலைந்துநடங்கவும் இவ்விதவுற்பாதங்கள் பெருத்தது.

சவுனகாதிநிஷிகளே அந்தப்பூதப்படைகளின் செருக்கையுந் தேகஉன்னதங்களையும் வீரபராக்கிரமங்களையும் கோபமிகுதியையும் இன்னவிதமென்று என்னுந் கணித்துச் சொல்லமுடிவதன்று இவ்விதங்களாகத் துணைவர்தேவர்கள் சேனாசமுத்திரமுதலாகச் சூழ்ந்துபோற்றநடுநாயகமாய்க் குமாரதேவர் அவர்களுக்கும்த்தியிற்போஷதைவானத்தில்கெருங்கியிருந்த தேவர்கள் கண்டமாத் திரத்திற் களிமிகுதியினால் ஆடிப்பாடிப் பஞ்சதருகுகளினது பரிமாமிகுத்த புஷ்பங்களை ஏராளமாக வாரிவாரி ஜயஜயவென்னுமோசையெழுச் சோனாமாரியைப்போல இடைவிடாமற் சொரிந்தனர். இவ்விதஆடம்பரங்களுடன் பூதப்படைகள் ஜயவுற்சாகத்துடன் கிருங்கராதங்கள் அட்டகாசங்களைச் செய்துகொண்டு நடக்கின்றகாலையிலுண்டாகிய ஓசையானது தெய்வலோகங்களினும் அஷ்டதிசைகளினும் பூமண்டலமுந் திரிதும் பரவியகாலத்தில் அத்தலங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற சகலரும் இதுவென்ன உற்பாதமாகவிருக்கின்றதென நடுநடுங்கி வாடிவருந்தவும் சத்தசாகரங்களுக்கொதிப்பெடுத்தலைகள்மோதவும்மேகங்கள் கலங்கிக்கருவழிந்து ஏககாலத்தில் ஜலங்களைக்கொட்டவும் அண்டமு கடானது நெக்குவிட்டதிரவும் இவ்விதமானுபாடுகளால் க்கின்றபொழுது பூதவீரர்கள் பேரொலியெழு முழக்குகின்ற ரணபேரிகை-ஜயபேரிகைகளும்- வெற்றிச்சங்கம்- சின்னம்-மத்தளம்-உடுக்கை-சல்லரி-மல்லரி-எக்காளே- குடமுடிமுதலிய பதினெண்மேளவாத் தியங்களுந்தேவமுரசங்களுந் திசைகள்செவிடிபட வதிரவும்தேவர்களைப்பெருக்கிப் பரிமாமித்திருக்கும் வெற்றிமாலேபுரளும்புசங்களை யுடைய பூதவெள்ளங்கள் பூமியுதிர் தத்தக்கதாகப்பாதங்களைப்பெயர்த்துவைக்கும்போ தெழுந்த தூளிபடலமானது மேலிட்டெங்கும்பரவிச்சூரியகாந்தியை மறைத்துச் சமுத்திரங்களிற்பாடித்துசேருக்கித் திசைகள்தோற்றமலடைத்துப் பொன்னுலகையும் மண்ணுலகமாக்கியது, இவ்விதங்களாகக்கல்ல்கல்லென்றெல்லிக்கும்வீரகண்டையணிந்த பாதங்களையுடைய பூதவெள்ளங்களானவைவெற்றிவேலாயுதத்தைத்தாங்கி யிருக்கின்ற குமாரதேவர் பாதங்களைத் துதித்து வாழ்த்திக்கொண்டு பருவதங்கள் கால்கள்முளைத்து நடப்பதைப்போலத் தத்தமதுதலைவர்களுடன்சென்று அலைகளேமோதிச்சுருட்டிப் பெருமைபொருந்தியசமுத்திரக்கரையைச்சேர்ந்து வீரகண்டைகள்கலக்கும்பாதங்களைப்பெயர்த்து மேலிட்டோங்கிவருந்தினாகள் மறிபட்டடங்க நடக்கும்போது அச்சமையைத் தாங்கமாட்டாமல் ஆதிசேஷனவன் ஒருதலைப்பாரமாகத்தாங்கியிருந்தபூமியை ஆயிரம்பணமகுடங்களினுஞ் சுமந்து வருந்தவும் போருமுன்னிலையிலுஜய்சாலிகளாகிய பூதவீரர்களைக்காலளவில் சமுத்திரசலமானது சுவறித்தாழ்ந்துகாட்டியது, அக்காலத்தில்அதிற்றங்கியிருந்த சிவந்தகண்களை யுடைய சுறா சின்னையிதிமிங்கலகிலங்கள் முதலிய பருத்தமச்சங்களனைத்தும் புழுக்களைப்போலப்புரளவும் மேலும்அக்கடலினிடத்தடங்கியிருந்த மலைகளைத்தும் பரல்களைப்போல வெற்றியாளராகிய பூதகால்களிற்பட்டிடமவும்இவ்விதமாக சிவகணங்கள் சமுத்திரமார்க்கமாய் நடக்கின்ற தருணத்திற் பிரமன்-விஷ்ணுஇந்திரன்- வீரபராக்கிரமசாலிகளாகிய தம்பியர்நவவீரர்களும் இலசுநரும்மற்றதே

வரனைவர்களும் போற்றிச்சூழ்ந்து வரத்தக்கதாகப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் வானவழிக்கொண்டு போகின்றகாலையிற் சத்தருக்களைவாட்டித்தினர்களைப் பாதுகாத்திரட்சிக்குங் குணசம்பன்னர்களாகியபூதவெள்ளங்களானவை நெருங்கிப்போவதினாலும் அதிர்ச்சியினாலும்ஆழ்ந்துதெளிவுபெற்றிருந்த சமுத்திரஜலமானது அலைபட்டுக்கலங்கிச் சேராய்ச்சுற்றுநேரத்திற்பசையற்றுப்பூமிதோன்றும்படியாகப் பாதங்களைப் பெயர்த்துவைக்குந்தோற்றுத் துகள்பட்டெழுந்த பூமியானதெங்கும் பரந்தலைக்கவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடனும் வெற்றிவேலாயுதக் கடவுள் பின்வந்தஇரண்டிவெள்ளம் பூதசயின்னியங்களும்பேரொலியைக் காட்டிக்கொண்டு ஜயவுற்சாகங்களுடன் முன்னம் வீரவாகுதேவர்பராக்கிரமத்தினுந் சீரழிந்துவிளங்கும் இலங்கையைக் கடந்துகடனசித்தத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற சூரபதுமன் வாசஞ்செய்யும் மயேந்திரபுரத்துக்கருகில் வருகின்றவேளையிற்சங்கு-சக்கர-கோதண்டம்- கட்கம்-கதை யென்னும் பஞ்சாயுதபாணிபாகிய ப்ரீமகாவிஷ்ணுவும் அன்னவாகனனாகிய பிரமனும் பொன்னுலகத்துக்கதிபனாகிய தேவேந்திரனும் சுப்பிரமணியக்கடவுளைப் போற்றிக் கரங்களைக்கூப்பிக் கொண்டவர்களாய் இதனை விண்ணப்பஞ்செய்கின்றனர்.

கத்தனே இதோஎதிரிற் சொர்னமயமாய் நவரத்தினகாந்தியைவிசி விளங்குகின்றது ஜயசாலியாகியசூரபதுமன் வீற்றிருந்தரசுசெலுத்தும் இராஜதானியாகிய மயேந்திரபுரியாகும் அப்பட்டணத்திற் கடினசித்தமுடைய பாதுகர் வாசஞ்செய்திருப்பதாலும் நாம்விரோதித்துப்போவதாலும் அதற்கருகிற்சேர்வது தகுதியாகக்காணவில்லைஆதலால் இவ்விடம் விசாலமாய் நமதுசேனைகளும் நாமுயிருப்பதற்குயோக்கியமாகவுயிருப்பதால் இவ்விடத்திற்பாசுறையுண்டாக்கிக்கொண்டு அதிற்சேர்ந்தபின்பு மேல்நடக்கவேண்டிய காரியங்களுக்குத் தகுந்தயோசனைகளைச்செய்து நடப்பிக்கிறது நன்மையாகுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தகாலத்திற் கிரவுஞ்சனை வெற்றிவேலினுற் பிளந்தெறிந்த குமாரதேவரீங்கள் சொல்லியகாரணங்கள் மிகவும் உத்தமமாகக்காணுகின்றபடியால்அவ்வாதேநடப்பிப்போமெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பக்கத்திலவருகின்றசிற்பியைப்பார்த்து நாமும் இந்தத்தேவர்கள் சேனைத்தலைவர்கள் துணைவர்கள் பூதவெள்ளங்கள் முதலாகத் தாராளமாக விருக்கத்தக்க விசாலமாகிய பாசறையை வினாவிற்கிருஷ்டிககக்கடவாயெனக் கட்டளையிட்டமாத் திரத்திற்நேவதச்சுணவன் கரங்களைக்கூப்பித்தொழுது அடியேனையொருபொருளாக நினைந்துஇந்தப்பணிவிடையைக் கடைசித் தபடியால் தேவரீர் பரிபூரணகடாட்சத்தின் முயற்சிகொண்டி சகலருங்கண்டு களிக்கஇதோ படைக்கின்றன நெனச்செலவுபெற்று நடந்துவிசாலமாகிய மதிலையெழுப்பி அதைச்சூழ்வரப் பூதசேனைகளிருக்கத்தக்கதாக நீண்ட அறைகளையுடைய மண்டபங்களை அணிபடப் படைத்து அதற்கருகில் படைத்தலைவர்கள் வாசஞ்செய்யத்தக்கஉப்பரிகைகளை நிருமித்து அதற்குட்புறத்தில் இலசுநருக்குத்தக்க மாளிகைகளை வரிசைப்படுத்தி அதைச்சூழ்வரமகாவிஷ்ணு-பிரமதேவன் இந்திரனாகிய தேவர்கள்இருடிகள் முதலானவர்களுக்குவாசயோக்கியமாகியமேடைகள் அரண்மனைகளையுண்டிபண்ணி அதற்குப் பிரதேசத்திற்ஜயசாலியாகியவீரவாகுதேவர்முதலியநவவீரர்களுந்

கனித்திருக்கத்தக்க பாரித்தமெத்தைகள் வினோதங்களா கப் படைத்துமுற்றியவுடன் தேவதேவோத்தமனாய்பா லசுப்பிரமணியதேவர் வீற்றிருக்க யோக்கியமுள்ளசொர் னமயமாகிய திருக்கோயில் சபாமண்டபம்முகவாயிலம்ற் றும்வேண்டு மிடங்களைச் சீர்பெறப்படைத்துப் பலவித கனிலகைகளைக் கொண்டிருக்கும் சோலைகள்தோப்புகள் விதங்களை யிருமித்துக்கற்பகம்பாரிசாதம்மந்தானாகோ ங்கு இருவாட்சி சண்பகம் மல்லிகைமுதலிய திவ்வியபரி மளங்களை விசத்தக்க நந்தனவனங்களைப் படைத்து மது ரமிகுத்த ஜலப்பெருக்கை யுடையஏரிகள் குளங்களமிக் கள் தடாகங்களை வேண்டுமிடங்களிலீயமித்து அங்காடி வீதிகளை விசாலமாகத்திருத்தி இரதங்கள் குதிகாக்கள் விமானங்களாதிய வாகனங்களை நிறுத்தத்தக்கசாலைகள் கூ டங்கள் மண்டபங்களைப்படைத்து இவ்விதங்களில்வேண் டுவன வளைத்தையும் சிறுஷ்டித்துமுடிந்தவுடன் தேவத ச்சுனவன் அதற்கு ஏமகூடமென்னும் பெயருமிட்டுக் குமாரதேவனாக்கண்டு வணங்கிக்கூர்த்தனேதேவரீரகட்ட னையின்படிக்குப் பாசறைசெய்து முடிந்ததெனவிண்ணப் பஞ்செய்தவுடன் பிரமன், விஷ்ணுமுதலானவர்களுக்குப் ப்ருவரப்படைவீட்டைச்சேர்ந்து வாயுதேவன்செலுத்தும் இரதத்தைவிட்டிறங்கி யுள்ளே பிரவேசித்து அதன்வளப் பங்கள் முற்றும்பார்த்துச்சந்தோஷித்தவராய்சிற்றிபின் வல்லபத்துக்கு மெச்சிஅவன்மீது கிருபாநோக்கத்தைப் பரப்பி பூதவெள்ளங்களை அவர்களுக்கு நியமித்திருக்கின்ற சாலைகளிற்போம்படிக்குச் செலவுகொடுத்துத் தமக்கேற் படுத்தியிருக்கின்ற சொர்னத்திருமாளிகையிற்போய்விசா லமாகவிருக்கின்ற சபாமண்டபத்தில் நவரத்தினமயமாய் விளங்கிக் கொண்டிருக்குஞ் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்த காலத்தில் பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரானுதியர் இருபாரிசங்க ளினும் பரப்பியிருக்கின்றபீடங்களி லிருக்கவும் வீரவா குதேவர்எண்மர்-இலகூர். சேனைத்தலைவர்கள்நெருங்கிப் போற்றிப் பணிடைகளைச் செய்திருந்தனர், சவுனகாதிரிஷி களை தேவர்கள்கோரிக்கையை முடிக்கத்திருவுளத்தெண் ணியிருக்கின்றகுமாரதேவர் ஏமகூடத்திலிருந்தபின்பு ந டந்தசெய்திகளையுங் கேட்டிடுவென்று சூதபுராணிகர்சொல் வதாயினர்.

வ ர வு க எ ள் வி ப் ப ட ல ம்.

ஏகநாயகனுமையனிவ்விடையிருந்தவெல்லை நாகர்மேலனிலைத்துள்ளநாரதனவற்றைநாடி மாகநீள்புரிசைசூழ்ந்தமகேந்திரபுரத்திற்சென்று போகமாருலகின்மேலாம்புரவலன்கோயிலுபுக்கான்.

தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான் திருக்குமார் பா லசுப்பிரமணியதேவர், இவ்விதமாகப்படை வீட்டிற்சேர் ன்திருப்பதைத் தேவர்களமீது பூரணகடாட்சம் வைத்தி ருக்கின்ற நாரதமஹாரிஷியறிந்து வானத்தைபளாவலோ கிய பொன்மதில் கோபுரவாயில்கள் நவரத்தினமயமாகி ய மாடமாளிகை அரண்மனைமுதலிய சிறப்புகளைக்கொ ண்டிருக்கின்ற வீரமாமயேந்திரபுரியைச்சேர்ந்து கஜேற் திரசம்பத்தினும் மேலானசெல்வப்பெருக்கையுடையசூ ரபதுமன் வீற்றிருக்கும் அரண்மனையைக்கண்டு முகவா

யிலைப்போற்றியிருக்கின்ற அவுணவீரருக்கிடங்களைச்சொ ல்லிச் செலவுபெற்றுக்கொண்டு நவரத்தினமயமாய் விள க்கியிருக்கின்ற சபாமண்டபத்திற்போய் அகன்றமண் டலாதிஸ்வரானுகிய சூரபதுமனானவன் மந்திரிபிரதானிக ள்சேனைத்தலைவர்கள் சூழ்ந்திருக்கவும் பட்டுவர்புகழவும் கட்டியக்காரர் எச்சரிக்கைகளைச்சொல்லிநிற்கவும் அரம் பை ஊர்வசி திலோத்தமை மேனகைமுதலாகிய தேவக ன்னியர்கள் பரதநாட்டியங்களைச்செய்யவும் கருடகாந்த ருவர்கள் தேவயாழ்களை மீட்டிப்பாடவும் இவ்விட ஆட் ம்பரங்களுடன் சிங்காதனத்திலீற்றிருந்து அரசசெலு த்துவதைப்பார்த்து இந்தக்கொடியபாதகன் துரிதமாய் வம்சநாசப்பட்டு மாளக்கடவனென்று பூர்த்தியாகமனதி ல்நீனைந்து வெளியிற் சகலருங்கேட்கத்தக்கதாக ஓ இரா சாதிராசனே இராசபரமேஸ்வரனே ஆயிரத்தெட்டண் டங்களைவென்று ஒப்பற்ற ஆக்கினுச்சக்கரத்தைச் செலு த்தி அரசைநடத்திவரும் சூரனேஎனப்புகழ்ந்து தீர்க் காயசுடன் சத்துருக்களைஜயித்துவாழ்ந்திருக்கக்கடவீரோ ன்று கரங்களைநீட்டி அளவற்றஆசிகளைச் சொல்லிக்கொ ண்டு தவசிகோஷ்டராகிய நாரதரிஷிவருவதைச் சூரபது மன்கண்டு விருத்தனாகவிருக்கின்றநேயாவன்இருக்குமி டமேது இவ்விடம்வருவதற்குக் காரணமென்னை சீக்கிர த்திற் சொல்லக்கடவையெனக் கேட்டகாலத்தில் ஓராஜ மார்த்தாண்டனே கேட்டருள்க, பார்ப்பதிபாகனாகிய சிவ பிரான்வீற்றிருக்கின்ற வடகயிலைச் சாரலிலிருந்து தேவ ரீர் வம்சபரம்பனாயாக நீடித்துவாழவும் அகன்றசாம்பி ராச்சியச்செல்வங்களை அனுபவித்து ஜயசாலிகளாய் வீ ரிவிளங்கத்தக்கதாகப் பரமசிவத்தைக்குறித்து அரியதவ ங்களைச்செய்து வருபவன் இதைஉண்மையாக நம்பக்கட வீர், மேலும் கொலை-களவு-கள்-காமம்-வஞ்சகமென்னும் பஞ்சமாபாதகங்களைக்கடிந்து மெய்-வாய்-கண் - மூக்குச் செவியென்னும் பஞ்சேந்திரியவிஷயங்களையடக்கி மன விருத்தியை வயப்படுத்திப் பரவஸ்துவைச்சிந்தித்து பல தவங்களை முடித்திருப்பவன், இதுவுமல்லாமல் தீனனா ப்போலக்காட்டி நம்மவர்களுக்குத் துன்பங்களைச்செய்து வரும் தேவர்கூட்டங்களுக்கு எக்காலத்தும் தீமைகளைச் செய்துவருபவன் பரிசுத்தவானாகிய உங்கள் சூலாசாரிய ன் சுக்கிரபகவானுக்கு அந்தரங்கபக்தனைவிருப்பேன்யெ ன்பெயர் நாரதனெனச்சொல்லுவார்கள்.

இப்போது ஒருகாரணத்தைக்கண்டபடியால் அவசிய மாய் அதைத்தேவரீ ருக்குத்தெரிவிக்கத் துரிதப்பட்டுவந் தனன், அஃதென்னையெனில் தேவர்கள்கோரிக்கையின் படிக்கு கங்காசடாதரமூர்த்தியாகிய பரமசிவன் உம்மை க்கொல்வதற்காக நெற்றிவிழிகளின்மூலமாய் கந்தனென் றொரு பிள்ளையைத்தந்தனர், இந்தசமாச்சாரர் தெரிந்த வுடன் தமதேவல்களைச்செய்து கொண்டிருந்த இந்திர னானவன் மற்றதேவர்களுடன் திருக்கயிலைக்குப்போய்ச் சிவபிரானைக்கண்டு சேவித்து பாலசுப்பிரமணியரையும் வணங்கித் தங்களுக்கு உம்மால்நேர்ந்திருக்கின்ற துக்கவ ருத்தங்களைத் தையும் முறையிட்டிடுவெனடிக்கொள்வத ந்கிரங்கிப் பரமன்கடாட்சித்தபடிக்குப் பாலசுப்பிரமணி யுனவன் அத்தேவர்களை யஞ்சுவேண்டாமென்று ஆதரி த்து வீராதிவீரர்களாகிய துணைவர்கள்ஜயசாலிகளாகியபூ தவெள்ளங்கள் சூழ்ந்துபோற்றிவரத்திருக்கயிலையத்தை க்கடந்து பூமண்டலத்திலேறங்கிவருமார்க்கத்தில் நேர்ந்த

ரணரங்குராகுய உன்னசைத்தம்பி தாருகாசுரனையும் அவனுக்குதவியாகவிருந்தகிரவுஞ்சபருவத்தையும் வெற்றிவேல் னால் மாய்த்தபின்பு திருச்செந்திலைச்சேர்ந்து உம்மிடத்துக்கொரு தூதனைத்தூண்டி அவன்திரும்பிவந்து செய்தியைத்தெரிவித்தவுடன் துரிதப்பட்டுத் துணைவர்கள் சேனைத்தலைவர்கள் பூதவெள்ளங்கள் விஷ்ணுபிரமன் இந்திரனுதியருடன் சமுத்திரத்தைக்கடந்து இராசாதிராசனே தேவரீர்பட்டணத்துக்கு வடபாரிசத்தில்வந்துசேர்ந்து அவ்விடத்திற் பாசறைவிடுதி ஒன்றைச்செய்திந்து அதிற்றம்முடன் வந்தவர்களுடனிருக்கின்றனன், இப்போது நான்சொன்ன காரணங்களனைத்தையும் என் விழிகளாரக்கண்டு வந்ததாகும் மேல்நடக்கவேண்டியகாரியங்களைச் சித்தத்தத்துக்குத் தோற்றியபடிக்குத் தீர்மானித்துக்கொண்டு அவர்களை நமதுபட்டணத்துக்கருகிலிருக்கவொட்டாமற் றுரத்தும்படிக்குக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேனென்று நாரதர்சொல்லியதைக்கேட்டவுடன் சூரபதுமனவன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலவும் ஆலகாலவிஷத்துக்கொப்பாகவும் சிறிக்கோபித்துக் கறகறெனப் பற்களைக்கடித்து அனலெழநகைத்து இதனைப்பேசுவதாயினன்.

நல்லகாரியம் அந்தப்பாலகன் இந்தநகரத்தை என்னவென்றுதான் நினைந்தனன், மேகலாகனாகுய இந்திரன் வாழ்ந்த பொன்னுலகத்தைப்போலவும் உந்திகமலவாசியாகிய பிரமன்வீற்றிருக்கின்ற மனோவதியையொப்பாகவும் காளமேகவண்ணாகுய விஷ்ணுகளித்திராரின்றவை குந்தநகரைப்போலவும் சுலபமாக மதித்தனன்போற் காணுகின்றது, பரமசிவகடாட்சத்தினால்ஆயிரத்தெட்டண்டங்கனையும்வென்று சகலரும்போற்றவாமுகின்ற ரணரங்குராகுய நாம்வாசஞ்செய்திருக்கின்ற பலகாவல்களையுடைய இந்தப்பட்டணத்தைநோக்கிஒருபாலகனோபோருக்குவருபவன். அந்தக்குழந்தை திரனாய் பசிப்பிணியினால்வருந்தி பலிக்குமுன்னுதிரியும் பைசாசங்களைத் தனக்குதவியாகக் கூட்டிக்கொண்டெதிர்த்து இவ்விடம்வந்திருக்கின்ற தயிரியத்தை யோசிக்குமிடத்தில் மிருகங்களுக்கரசாகவிருக்கின்ற சிங்கக்கூட்டங்கள் சேர்ந்திருக்கின்ற ஒருவனத்தில் மதயானையானது பலமான்கூட்டங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டுபோய் வெற்றிபெற்றநினைந்ததைப்போலக் காணுகின்றது, இந்நகரத்துக்கரணாகவும், அகழியாகவுமிருக்கின்றஆழ்ந்த கடலைக்கடந்துகொடியகாவலைப்பெற்றிருக்கின்ற இலங்கைத் தீபத்தையும்தாண்டி விஷ்ணு, பிரமன், முதலிய சகலனாயும்வென்று ஜயங்கொண்டிருக்கின்ற சூராகுய என்னுனை ஆக்கினைகளைச்சட்டைபண்ணாமல் அபரிமிதமாகிய பூதப்படைகளுடன் சத்துருக்களாகவிருப்பவர்கள் கனவிலும் நினைக்கப்படாத கட்டுக்காவலைப் பெற்றிருக்கின்ற இந்தவீரமாமயேந்திரபுரத்தின்மீதில் வந்தபடியால் அப்படிக்குத்தயிரியசாலியாகவிருக்கின்ற கந்தன் வீரத்தையும் வலையையும் அதுப்படுத்துவதற் கிதுநல்லதருணம் மேலும் சிவகுமாரனென்றும்காரியாகாரியங்களைப் பகுத்தறியவல்ல கியானமில்லாத பருவமென்றும் நினைந்து விட்டுவிடமாட்டேன்பாலகனைக்கொல்வது பழிப்புனையென் றொருகாலத்தினும் அஞ்சமாட்டேன் முன்னமொரு காலத்தில் எந்தக்கையாகிய அசமுகரங்கனினொன்றை வெட்டியகாலத்தில் நமக்குக்குலவாயிரிகளாக விருக்கின்ற தேவர்களில் யாவொன்றை

னைகளிற் படாதவர்கள் அதைப்போலவே இக்காலத்தில் என்தம்பிதாருகனையும் கிரவுஞ்சனையும் வென்றோமென்னுங் கெல்ப்பினும் நன்னுயிர்போவது தெரியாமற்சிவகுமாரன் இந்தப்பட்டணத்துக்கும் வந்தானோஆகட்டும்வந்தவனைமடக்கிக்கொண்டுசின்னபின்னப்படச்சாடி அவனுக்குதவியாக வந்திருக்கின்ற துணைவர் இலகூர் சேனைத்தலைவர்கள் பூதவெள்ளங்கள் பிரமன் விஷ்ணு இந்திரனுதிய தேவர்களையும், அவர்களுக்குத்தக்கதண்டனைகளைச் செய்து கொடியகாவலிலும்வைப்பேன் நல்லகாரியம்சிறுபிள்ளைகளும் இந்தஇராஜதானியாகிய வீரமாமயேந்திரத்தின்மீதிற் பகைத்துவருவதற் கெளிதாயிற்றோ. திருப்பாற்கடலிலுதித்த அமிர்தத்தை அவுணாவஞ்சித்துத் தேவர்களுக்குப் பகிர்ந்துகொடுத்த வஞ்சகமாயான விஷ்ணுவும், நூறுஅசுவமேதயாகத்தைச்செய்ய முயற்சியினால் தெய்வலோக வாழ்வைப்பெற்ற இந்திரனும் சிருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிரமனும் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை வென்ற ஜயசாலியாகிய நமதுபெயரைச்சொல்லினும் நடுங்கியொளிப்பர் அப்படிக்கிருக்க சாம்பலைவிரும்பி யணியும் சிவகுமாரனோ என்னுடனெதிர்த்துச் சண்டைகொடுப்பவன் பாலப்பருவத்தில் வானத்திற் சஞ்சரித்து உலகைவிளக்குஞ் சூரியனைப்பற்றிவந்து தொட்டிற்காலிற்சேர்த்துக் கட்டிச்சிறைசெய்த வீராவீரனாகிய புத்திரன் பானுகோபனைச் சதரங்கபலத்துடன் அனுப்பிக் கொடியபோரைச்செய்வித்துக் கந்தனைவென்று அவனுக்குத் துணையாக வந்திருக்கின்ற நவவீரர் இலகூர் படைத்தலைவர்பூதவெள்ளங்கையுஞ் சின்னபின்னப்படக் கொல்லுவிப்பேன் அதையுஞ் சிலபோதில் நீயேபார்க்கப்போகிறாயென்று அவுணருக்கரசன் கோபித்துச்சொல்லியவாசகங்களை நாரதர்கேட்டு நீர்நினைந்தகாரியம்தகும் தகும் இனிஅசாரிசஞ்செய்யாமல் ஜயசாலிகளாகிய அவுணப்படைகளைவினாவிறுண்டி உமதுபட்டணத்தைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற கந்தனைவாட்டிச் சவுக்கியத்திலிருக்கும் பிரயத்தனங்களைத்தேடிக்கடவீர் உங்களுக்குவிஜயமுண்டாகும்படிக்குரன்தவஞ்செய்யப் போகின்றனனெனச் செலவுபெற்றுக் கொண்டு இனிசந்தேகமில்லாமல்இவன்வம்சநாசமாய்அழிந்து போவனென்னும் சந்தோஷத்துடன் வானவழிக் கொண்டு போய்விட்டபின்பு மஹாவீரனாகிய சூரபதுமன்பக்கத்திலுந்நின்றகோரன் உற்கோரனென்னும் தூதரைப்பார்த்துச் சமுத்திரராசனை யிந்தவிவிஷத்திற்பிடித்து வாருங்கோளெனக் கட்டையிட்டமாதிரித்திற்சேவித்தோடிக் கடற்கரசனே கடற்கரசனையெனக்கூவக்கேட்டு வெளிவந்தவனைக் கைப்பிடியாகப்பற்றி யிழுத்துவந்து சூரன்முன்னம்விட்டவுடன் வருணன், மனநடுக்குற்றவாய்புலர்ந்து உடலையொடுக்கிக்கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு நிற்கின்றவனைச் சூரபதுமன்கண்டு கண்ணிலிழைந்நொறிசிறை உக்கிரமாகப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவான்.

கடற்கிறைவனே, நீநமதுகட்டளைக்கடங்கி நடந்துவருவது வெகுநேத்தியாக விருக்கின்றது பிரமன் விஷ்ணு தேடிக்கான்பரிய சிவகுமாரன் நம்முடையபேரி லெதிர்த்துவந்தால் பூதப்படைகளுடன் அவனை யிப்பட்டணத்துக்குவரும்படிக்கு வழிவிட்டுநங்கிக் கிடந்தனையோதேவர்கள்மேலிருக்கின்ற பட்சத்தினும் பராமுகமாகவிருந்தையோ மங்கையாகக் கலந்தின்புற்று மயங்கினையோ

வெணச் சிறிக்கேட்டகாலத்திற்சமுத்திரராசன்திகழ்பட்டு
வாயைப்புதைத்து மறுமொழிசொல்லுவதாயினன். இரா
ஜாதிராஜனே அடியேன் விண்ணப்பத்தைக்கோபியாமற்
கேட்டருள்க தேவரீர்குறித்தபாலசப்பிரமணியன்மகாவி
ஷ்ணு, பிரமதேவன், இந்திரன், நவவீரர் இலசகூர்சூழ்ந்
து போற்றிவரக் ககனமார்க்கமாய்வந்தனர், பூதவெள்ளங்
களுஞ் சேனைத்தலைவரும் என்முலமாகத் தான்சென்ற
போதினும்கடல்ரீரானது அவர்களுக்கணக்காலாவையிலி
ருந்தது, அப்படிக்கிருக்க நானெவ்விதத்தில் அவர்களைத்
தடைசெய்யவல்லேன் ஒவ்வொருபூதத்தின் சிரம்வானத்
தையளாவவும் புசங்கள் அஷ்டதிக்குகளைத்தாவவும்இவ்
விதபாரித்த தேகங்களைப் பெற்றிருக்கின்றனர், அவர்க
ள்பெருமைகளையும் வீரத்தையும் என்னொருநாவினாற்
சொல்லமுடியுமோ சருவசங்காரகாலத்தினுஞ் சலனப்ப
டாத திராக்களாகிய பூதவீரர் நடக்கும்போது முழந்தாள
ளவையிலிருந்து ஜலமானது சற்றுநேரத்திற் சேரூய்ச்சு
வறிப் பசையற்றுப் பூமியாக விளங்கிப்பின்பு துகள்பற
ந்துபோயது, உலகங்களிற்சமுத்திரராசனென்று வழங்
கிக்கொள்ளும் பெருமையை மிழந்தேன் பூதங்கள்பாத
ங்களின் வலக்காற்றமும் போனேனென்னும் வசையுநா
மையும்பெற்றேன், அப்படிக்கொத்த அபலனாகிய என்
னல் அவர்களை என்னசெய்யக்கூடும் வல்லவனுடிய பம்
பரமெனச் சொல்வதைப்போல வலியருக்கெதிருண்டோ
இயலிசை நாடகமென்னும் முத்தமிழைப்படைத்தருளி
யதவசிகோஷ்டராகிய அகஸ்தியரானவர் ஒருகாலம் உள்
ளங்கையினேற்று ஆபோசனஞ்செய்ததைப்போலச்சமு
த்திர நீரனைத்தினையும் ஒருபூதனுண்ணிவிடுவன் ஆனால்
அவர்கள் காதற்கொள்ளத்தக்க புனல்உதவாதபடியால்
அவர்கள் உதரவங்கியிற்பட்டு மாளாமல்தப்பிப் பிழைத்
துவந்தேன் அரசனே கோடையிடியைச் சர்ப்பமானது
மாற்றுமாயினும் வீரத்தன்மைபெற்றிருக்கின்ற சிங்கரா
சனே மத்யானே வெல்லுமாயினும் பிராரத்தவகருமவினே
யின் முயற்சியை ஒருவன் மதியினற்கடக்கினும் பலவீ
னனாகிய நான்வீரபராக்கிரமசாலக்களாகிய பூதப்படைக
ளைத் தடைசெய்ய வல்லேனென்று கடற்கிறைவன் பலதி
ருஷ்டார்த்தங்களைக்காட்டி என்னவினையுமோவென்றுதிகி
ற்பட்டிருக்கின்றகாலையிற் சிலவேகமுள்ள தூதர்களோடி
வந்து சூரபதமன் பாதாரவிந்தங்களில்வணங்கி யெழுந்
து கரங்களைக்கூப்பிடுகின்ற இத்தனைவிண்ணப்பஞ் செய்கி
ன்றார்கள், இராஜாதிராஜனே இந்தஅதிசயத்தைக் கேட்
டருள்க ஆயிரம் பணமருடங்களுையுடைய சேஷசயனத்
தற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் விஷ்ணு பிரமதேவன் இந்
திரன் முதலானதேவர்கள் நவவீரர்கள் இலசகூர் சேனை
த்தலைவர்கள் இரண்டாயிரவெள்ளம் பூதப்படைகள்கூழ்
ந்துபோற்றி வரத்தக்கதாகக் கங்காசடாதரக் கடவுளாகிய
சிவகுமாரன் பாலசப்பிரமணியனென்பவன்வானமுலமா
கவும் சமுத்திரமார்க்கமாகவும்வந்து மமதுபட்டணத்துக்
கு வடபாரிசத்திற்சேர்ந்து தெய்வசிற்பியினற் பாசறையு
ண்டு பண்ணிக்கொண்டு அதிலிருக்கின்றனன், இவைகள்
னைத்தையும் நங்கள் திருஷ்டார்த்தமாகக்கண்டுவந்தனமெ
ன்று மம்பிக்கையுள்ள தூதர்கள்சொல்லக்கேட்டவுடன்கு
ரபதமனானவன்வடவையைப்போலக்கோபித்துக் கொள்
வைக்கையினும் விழிகள்சிவக்கச்சிறிச் சபையிலிருக்கின்
த சகலருக்கேட்க இத்தனைச்சொல்லுவதாயினன்.

முதனாட்பாணுகோபன்யுத்தப்படலம்.

கோதைவேலுடைக்குமரனதாற்றலுங்கொற்றப்
பூதராற்றலுமேனையராற்றலும்போர்செய்
துதனற்றலுந்தொலைக்குவன் னுண்ணெனநீவி
ராதவன்நனிப்பகைஞனைக்கொணர்நிதொன்றறைந்தான்.

வாரீர்! நைமிசாரணியவாசிகளே? வெற்றிமாலையைச்சூ
டியிருக்கின்றவேலாயுதத்தைத்தரித்தசரவணபவன்ஜயவு
ச்சாகத்தையும், சேனைத்தலைவர்கள் புயவன்மையையும்
வீறியிருக்கின்ற பூதவெள்ளங்களின் பராக்கிரமங்களையு
ம் இந்தப்பட்டணத்தில்வந்து கொடியபோரைச்செய்து
போனதாதன் வீரப்பையும் இந்தரிமிஷத்திலடக்கிஜய
சாலியாய்க் களித்திருப்பேன் நீங்கள் துரிதமாகப்போய்ப்
பானுகோபனையழைத்து வருவீர்களென்கூட்டினையிட்ட
மாத்திரத்திற்றூதர்கள்காற்றினுங்கடுகியோடிப் பலவீதிக
ளைக்கடந்துபோய் நவரத்தினமயமாய் வானத்தையளாவ
விருக்கின்ற அரண்மனையைச் சேர்ந்துவிசாலமான சபா
மண்டபத்திலிளங்கும் அரியணையில் வீற்றிருந்துஇரா
ஜகாரியங்களைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற பானுகோப
னைக்கண்டு வணங்கிப்போற்றி ஐயனே தேவரீரைஅரண்
மனைக்கு வரும்படிக்கு இராசாதிராசன் கியாபகங்கொண்
டனொன்று விண்ணப்பஞ்செய்த மாத்திரத்திற் சிரோர
த்தினங்களினாற் சோடித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தைவிட்
டிருங்கி மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் சூழ்ந்து
போற்றிவரவும் வெண்சாமரைகள் ஆலவட்டங்கள்அருகா
கப்பலர் அசைத்துப்போகவும் திருச்சின்னம் புள்ளா
ங்குழல் முழக்கவும் அருகுதிவர்த்திகளைப்பலர்காட்டி ந
டக்கவும் பட்டுவர்புகழவும் வித்துவான்கள்கொண்டாடவு
ம் கட்டியக்காரர்கள்எச்சரிக்கை சொல்லவும்தேவமங்கை
யர் நடிக்கவும் சுமங்கலிகள் ஆலங்களைச்சுழற்றவும், இவ்
வித ராஜசின்னங்களுடன் ஆசாரவாயிலினிடத்தில்வந்து
நவரத்தினமயமாகிய தேரிலாரோகணித் துப்பற்பலபடை
வீரர்கள் போற்றிச்செல்லவும் ஜயபேரிவெற்றிச்சங்கம்கு
டமுழாமுதலிய பதினெண்மேளவாத்தியங்களும்மேகமு
ழக்கத்தைப்போல அதிர்ந்துவரவும்விசாலமாய் நீண்டிரு
க்கும் ஆயிரகோடிவீதிகளைக்கடந்து எதிரில்தேர்ந்தஇரா
ட்சதவீரர்கள் சேவித்துப்போகப் பிதாவாசஞ் செய்திரு
க்கின்ற நகரத்தைச்சேர்ந்து மங்கலவாழ்த்தெடுப்பத் தே
வைவிட்டிருங்கித் தன்னைத்தொடர்ந்துவந்த பிரமுகாளுட
ன் அரண்மனைக்குள்ளேபோய் அவுணராசர்சேனைத்தலை
வர் மந்திரி பிரதானிகள் பெரியோர்கள் அணியணிபாகப்
பரப்பியிருக்கின்ற பீடங்களிலிருந்துஇராஜராஜன் கட்ட
ளைகளுக் கெதிர்பார்த்திருக்கவும் மற்ற இராசசின்னங்கள
னைத்தையும்வரிசைப்பட நடத்திவரவும் விசாலமாய்சொ
லித்திருக்கும் சபாமண்டபத்திற் சிரோரத்தினங்களினாற்
சோடித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தின்பேரில்வயிரமலையை
ப்போல வீற்றிருக்கின்ற பிதாவைக்கண்டிதிர்க்கதண்டன்
சமர்ப்பித்து ஐயனே, அடியேனைத்தருவித்தகாரண மெ
ன்னோ திருவுளம் பற்றவேண்டுமெனக் கேட்டமாத்தி
ரத்தில் வீரகண்டாமணி கலிக்கும் பாதாரவிந்தங்களைப்
பெற்றிருக்கின்ற சக்கிரவர்த்தியானவன்பின்னையையருகி
லழைத்துத் தழுவிக்கொண்டு ஆசீர்வதித்து அப்பனே!

சிலதினங்களுக்கு முன்னம் உன்னியோயிதாவாகியதாருக
னையும் கிரவுஞ்சனையும் வேல்வெற்றிபெற்றுக்கொன்றதன்
செய்தியைக் குறித்தும் அவன் செலுத்திய தூதன் கொடி
மைக்காகவும் மந்திராலோசனைகளைச் செய்திருந்த காரண
ங்களினால் துணிந்திருக்கின்றதே அந்தச் சிவகுமாரன்
சற்றும் பயமற்றவனுய்த் தானிருந்த திருச்செந்திற் பதி
யைக்கடந்து துணைவர்பூதவெள்ளங்களுடன் அலைகள் பெ
ருத்தாழ்ந்திருக்கின்ற சமுத்திரத்தைத் தாண்டி இந்தச் சி
வந்தபட்டணத்துக்கு வடபாசிசத்தில் விளங்குகின்ற கோ
புரவாயிலுக்கருகிற் சேர்ந்து பாசறையொன்றைச் செய்வி
த்துக்கொண்டு அதில் ருக்கிறதாகவும் மாமனப்படிவங்கொ
ண்டு உலகையாந்தகன்வகையிஷ்ணுவும் பிரமதேவனு
ம் நமக்குப்பயந்தோடி ஒளித்துத்திரியும் இந்திரனும்தம்
மதேவர்களைவரும் சண்முகனுக் குதவியாச்சேர்ந்திரு
ப்பதாகவும் நமது தூதர்கள்வந்துவிண்ணப்பஞ் செய்தனர்.

நல்லகாரியம் அபலராகியதெய்வப்பயல்களும் பாலசுப்
பிரமணியனும், பிரகாசம் பொருந்திய வாளாயுதத்தைப்
படைத்திருக்கின்ற நவவீரர் இலகூர்சேனைத்தலைவர்களு
ளிடத்திருக்கின்ற பூதங்களும் சற்றும் எண்ணிக்கையில்லாம
ற்பலகாவல்களைக்கொண்டிருக்கின்ற இந்தவீரமாமயேந்தி
ரத்தின்மீது போனாக்குறித்துவருகின்றதோ வெகுநேரத்தி
நேத்திருக்கிறேன் இந்தச் செய்தி தெரிந்தமாதிரித்திரிபிர
யாணப்பட்டுப்போய்த் தம்பியையும் கிரவுஞ்சனையும் எ
ன்னுசைக்குமாரன் வச்சிரவாகுவையும் அளவற்றஜயசாலி
களாகிய அவுணவீரர்களையும் வதைத்த சத்துருக்களைவ
ளைத்துக்கொண்டு ஒருவருவதுதப்பிப்போகாமற் சின்ன
பின்னப்பட்டியிற் சாடலினைந்தேன் ஆனால் பகைவாசிநி
யொன்றும் பைசாசங்களுள் அத்தகைய மீதிலிரா
சாதிராசனாகவருக்கப்பட்ட நானே நேரிப்போவது அழக
ல்லவென்றும் மனதிறேற்றப்பட்டதால் இதுபரியந்தம்
தாழ்த்தேன், இதுவும்ல்லாமல் நமக்கழிந்தோடிப் பதுங்
கியிருந்த மேகவாகனாகிய இந்திரனாகியதேவர்கள் தங்க
ளுக்குநேர்த்திருக்கின்ற குறைபாடுகளைப் பரமசிவனுக்கு
முறையிட்டிக்கொண்டதினமேல் அவர்களிடத்தின்பரிவா
ய்த் தமது துதல்வழியிற் படைத்த பாலசுப்பிரமணியனை
ப் பூதப்படைகளைக்கூட்டி நம்முடன் சண்டைகொடுக்கச்
செலுத்தினராதலால் அவ்வாறே குமாரனே ஜயசாலியாகி
ய உன்னை அனுப்பி அவர்களை வெற்றிகொள்ள நனைந்திருக்
கின்றனன், இதுதகுதியாகையால் நீயுன்சேனைகளைக் கூட்
டிக்கொண்டு துரிதமாகப்போய்ச் சிவகுமாரனையும் நந்திக
ணத்தலைவர்களையும் பூதவெள்ளங்களையும் மடக்கிக்கொண்
டு பெருங்காற்றிற் பட்ட பூளைப்புஷ்பத்தைப்போலச் சின்
னபின்னப்பட்டச்சாடி வெற்றிகொண்டு மனக்களிப்புடன் தி
ரும்பித் துரிதமாய்ச் சந்தோஷச் செய்தியைச் சொல்லக் க
டவாயென்று தன்மனதுக்கினியகுமாரன் பாணுகோபனு
க்குச் சூரபதுமன் கட்டளைபிட்டமாதிரித்தில் நவரத்தி
னமயமாகச் சொல்கின்றிருக்கின்ற வாகுவலையங்கையணிந்
தபுசங்கம்மம்மேருவைப்போலோங்கவுந்தேகம்பூரித்து
ப்புளகாங்கிதனாய் அதிகவுற்சாகத்துடன் கட்டழகனபா
ணுகோபன்பிதாவைப்பார்த்து இதனைச் சொல்லுகின்றான்.

ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் வென்று தேவர்கள் முத
லாகிய சகலருந் தொண்டுசெய்ய இராஜராஜேஸ்வரனுக்
சிறந்தருக்கும் வீராவீரனே இதனைக்கேட்டருள்க, கா
ளகண்டமூர்த்தியாகிய சிவபிரான் செலுத்திய பாலசுப்பிர

மணியனையும் வெற்றிகொண்டு பல்குழன்று திரியும் பூதப்
படைகளையும் நவவீரர்கள் முதலிய படைத்தலைவர்களையு
ம் ரணக்களத்திலெவற்றிகொண்டிருப்புவதைப்பெரிதா
கிய காரியமென்றெண்ணியோ பிதாவே! இப்படிக்குக்கெ
ஞ்சிச் சொல்லுகின்றீர், அந்தச் சிவகுமாரன் இந்தப்பட்ட
ணத்தைநோக்கி வருவதற்குமுன்னமே யெதிர்கொண்டு
போய்க் கொடியபோனாச்செய்து சின்னபின்னப்பட்டச்சா
டித் துரத்திவருவேனென்று தேவரீருக்குநேற்றையதின
மே விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டேன். அதனைச்சற்றும்
யோசித்துச் செலவுகொடாமல் அசட்டையாக விருந்துவி
ட்டீர், இப்போது பகைவர்கள் நமதுபட்டணத்துக்கருகி
ல்லவந்து சேர்ந்தபின்பு இந்தக்கட்டளையையிட்டீர், ஆகிலு
மென்ன முழுக்கிப்போயிற்று. இந்தவிஷத்திற் சதுரங்க
சேனைகளையும் கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப் பரமசிவன்பெற்
றபிள்ளையாகிய கந்தனைவளைத்துத்திகைத்தோடும்படிக்கு
ச்சாடி மேலும் அவனுக்குப் படைத்துணையாகவந்திருக்கி
ன்ற நந்திகணத்தலைவர் பூதவெள்ளங்கள் முதலானவர்களை
யுங் கண்டதுண்டப்பட்டுருளும்படிக்குக்கொன்றுபகைவ
ர் பூண்டில்லாமற்படிக்குச் செய்து மனலுக்கத்துடந்திரு
ம்பக்கடவேன், இந்தவெற்றியைத் தேவரீர்கண்டு களிக்க
ப்போகிறீர். இதுவும்ல்லாமற் பாலசுப்பிரமணியனுக்குச்
சக்கிரரட்சகராகவும் மந்திராலோசனைக் குரியராகவும் வ
ந்திருக்கின்ற ஸ்ரீலட்சுமிகாந்தனாமகாவிஷ்ணுவையும், ச
துர்புகப்பிரமதேவனையும், தேவரீருக்குப் பயந்தொளித்
துத்திரிகின்ற இந்திரக்களவனையும் பற்றிப் பாசத்தினறபி
ணித்துக்கொண்டிவந்து உமதுசந்திரதானத்தில்கிடக்கடவே
ன், அப்பால் அவர்களை உமக்கிஷ்டமான தண்டனைகளை
ச்செய்யுமெனப் பிரதிக்களைகளைப் பேசித் துரிதமாகவி
டைதரவேண்டுமெனச்சேவித்தபுத்திரனை எழுத்து மார்பு
டனனைத்துக்கொண்டு அப்பனை தீவிரமாகப்போய்ச்சத்
திராதிக ளனைவனாயும்வென்று ஜயவுற்சாகத்துடன் தி
ரும்பக்கடவாயென்று வாழ்த்திச்செலவு கொடுத்தவுடன்
பாணுகோபனுனவன் மகாசபையுக்கடந்து வெளிவந்து
நவரத்தினமயமாகிய தேரிலேறிக்கொண்டு பலகோடிஅவு
ணவீரர் சூழ்ந்துபோற்றிவரவும் பலர்பலவிதவாதத்தியங்
களை முழக்கிடக்கவும் மற்றுமிராரின்ற இராஜசின்னங்
களைத் தாங்கிக்கணக்கின்ற அவுணர்சூழ்ந்துதங்கள் பணி
விடைகளைச் செய்துதொடரவும் இவ்விதவேலக்கத்துட
ன்பிதாவாகிய சூரபதுமன் வாசமாயிருக்கின்ற நகனாக்கட
ந்து மாடமாளிகைகள் நெருங்கியிருக்கின்ற விசாலமாகிய
பலகோடி வீதிகளைத்தாண்டித்தன்னரண்மனைக்கருகில்வ
ந்தவுடன் பாரித்ததேனைவிட்டிறங்கிப்பக்கத்திற்காத்திரு
க்கின்ற வேகமுடைபதுதார்களைப்பார்த்துநீங்கள் அதிகது
ரிதமாயோடித் தீவுநீபாந்திரங்கள் முதலிய இடங்களில்ரு
க்கின்ற கணக்கின்ற இரதகஜதுரக பதாகளாகிய நமது
சதுரங்கசேனை வெள்ளங்களையும் இந்தவிஷத்திற் கொ
ண்டிவந்து சேர்க்கக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டவுடன்
அவர்கள் இராஜகுமாரனே இதோபணிவிடையின்படிக்கு
த் தருவிக்கின்றனமென்று சென்றபின்பு தன்னைச்சூழ்
ந்திருக்கின்ற மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் முத
லாகிய வீரர்கள்மீதில் விழிகளைச்செலுத்திப் பிதாவின் க
ட்டளைப் படிக்குப் போகவிருக்கின்றதால் நீங்கள்னைவரு
ம் சர்வாயுதபாணிகளாய் உங்கள்வசத்திலிருக்கின்றசேனா
சமுத்திரங்களையும் கூட்டிக்கொண்டு அதிசீக்கிரத்தில்

வந்துசேருங்கோளென்று அவர்களுக்குச் செலவுகொடுத்த னுப்பிவிட்டுத் தன்பரிசனர்போற்றிவரத்தக்கதாக அரண் மனையில் துழைந்துசந்தனம்சாம்பிராணி கப்பூரதிப மு தலாகிய பரிமளங்கள் கமழ்ந்திருக்கின்ற விசாலமாகிய ஆ யுதச்சாலையில் துழைந்துபரிசுத்தனுப் வணங்கிப்பூசித்து ப் பொன்னுடையபுடுத்து ஆம்பற்புஷ்பநிறமுடைய ப ட்டுக்கச்சையை இடையிலுக்கிக்கூர்மையாய் ஜ்வலித்து க்கொண்டிருக்கும் வயிரவாளாயுதத்தை மடியிற்சொருகி மேகத்தினிடத்தி லுண்டாயதிரும் இடிக்கூட்டத்தைப் போலக் கலிக்கும் வீரக்கழல்களைபாதத்திற்கட்டி விசால மாகிய மாப்பினிடத்தில் வயிரங்களினும் சோடித்திருக்கு ம் அபேதகவசத்தைப்பிடித்து கரகாமி விரல்சாமிவற்றி னை வரிசைப்படத்தரித்து மின்னலையொப்பப் பிரகாசித் திருக்கும் அலகையுடைய சொடியபாணவிதங்கள்விறைந் திருக்கின்ற தூணியை முதுகிலுக்கித் தங்கத்தினுற் செ ய்து பிரகாசிக்கின்ற வீரபட்டத்தை நெற்றியிற்கட்டிமற் றும்போர்க்கோலத்துக்குரிய சின்னங்களையுந்தரித்துதும் பைமாலையை நவரத்தினமயமாகவிளங்குங் கிரீடத்திற் ச ந்றிமந்தரகிரியைப்போல பாரித்த பொற்கட்டுகள்பிடிந்து இருகுதைகளினும் மணிகள் சத்திக்கும் வில்லைவணங்கி யெடுத்து ஜயமுண்டாகக்கடவதென்று தோளில்மாட்டிஎ த்தகையாயும் மயக்கித்தன் வயப்படுத்திவாட்செய்யவ ல்ல மோகனுஸ்திரமுதலிய சிறந்தபடைகளையுஞ்சேகரித் துக்கொண்டு வீரலட்சுமியைத்தொழுதுபோற்றிச்செலவு பெற்றுக்கொண்டு ஆயுதச்சாலையைக்கடந்து மனவுற்சாக த்துடன்வெளிவந்தனன்.

கேட்டார்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! அவன்விவேகத் தை யென்னசொல்வேன் தங்கள்மீதிற் பகைத்துவந்திருக் கின்ற சத்துருக்களினது புசுபலபராக்கிரம வன்மைகளை யும் பெருமைகளையும் எவ்வளவும் மதித்துப்பாராதவனா ய்ப் பாணுகோபன் மிகுத்தகளிப்புடன் ஆசாரவாயிலுக்க ருகிலவரும்போதுமுன்னம்இராஜகுமாரன் கட்டளையின் படிக்கோடிய தூதர்கள் பலதிசைகளினும்நெருங்கியிருக் கின்ற சேனைகளுக்குத் தலைவர்களைக்கண்டு போருக்குப்பி ரயாணப்பட்டுத் துரிதமாய் வரும்படிக்கு உத்தரவாயிற் றென்று தெரிவித்தமாதிரித்தில் மனமகிழ்ந்தவர்களாய் யானைகளின்மேல் பேரிகைகளையேற்றிப் படையெழுச்சி யென்றறைவித்தவுடன் சர்வசங்கரகாலத்திற் சத்தசாகர ங்களும்பெரும்புறக்கடலும் பெருக்கெய்த தெழுவதைப் போல இராட்சத சேனைவெள்ளங்கள் அநிசவுற்சாகங்க ளுடன் பேரொலியைக்காட்டி வீரங்களைப்பேசிச்சிருங்க நாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்து அண்டங்களுங்குலு ங்கத்தக்கதாகஆர்ப்பரித்துவந்து தங்கள்தங்கள் தலைவரை ச்சேர்ந்தகாலத்தில் அந்தச்சேனைவெள்ளங்களைப்போற்றி ப்புறப்பட்டபடைவீரர்கள்பெயரைக்கேட்பிராக. விஜயன் நேமியன், மாயன், முயலி, சண்டகன், மூரன், கரன், மூர்க்க ன், தசமுகன், அலி, சண்டன், விகண்டன், அசமுகன், மயி டன், அக்கிரவாகு, விஜயசேனன், விட்சேனன், விமோகன் சோமுகன், மதுச்சகித்தன், சுசிமுசன், சனி-குனிபகேது அசுரசேனன் முதலிய வீராதிவீரர்கள் இவர்கள்பெருமி தங்களைச்சொல்லி முடிவதன்று விமைப்போதில் அண்ட ங்களைத்தையும் பிசைந்தாதும் வலியையுடையவர்கள்ப கைவரில்லாமையாற் புஜங்கள்தினவுண்டு வாடியிருந்தவ ள்கள் சண்டைகிடைத்ததென்னும் உற்சாகங்களுடன்வயி

ரக்கவசங்களையணிந்துபாரித்தவிற்களைத்தாங்கியாவாலு ந் தடைசெய்வதற்கரிய தேவாஸ்திரங்களைச் சேகரித்துக் கொண்டு விஷத்தொவையலிட்டிக் கூரிய அலகையுடைய பாணங்கள் நிறைந்திருக்கும் தூணிகளைமுதுகிலுக்கிம ற்றப்படைகளையு மெடுத்துக்கொண்டு பருவதாகிருதியா கிய தேர்களிலேறி வெளிவந்தவுடன் பதினாயிரவெள்ளம் இராட்சதச்சேனைகளும் தங்கக்கட்டுகள் பூண்டிருக்கிந் ற விற்களைத்தாங்கி மந்தரகிரியையொத்த கதை-முத்தலை ச்சூலம்-சுக்கரம்-வேல்-தோமரம்- பிண்டிபாலம்- எறியீட் டி- எழுவாயுதம்- மழுவாயுதம்-காலபாசமுதலியஆயுதங் களையும் தேவப்படைகளையுமெடுத்திக்கொண்டுமகரமச்சங் களுலவிக்கொண்டிருக்கின்ற சமுத்திரத்தைப்போல ஆர் ப்பரித்துப் பூமியதிரும்படிக்குப் பாதங்களைப்பெயர்த்து வைத்துத்தங்களிறைவனாக் கூடினர், இவர்களன்றியிற்சு ழிசுத்தங்களுள்ளதாய்த் திசைகளினும் கடல்மீதினும்வா னத்தினிடத்தினுந்தாவும் வேகமுள்ளதாய் இடையையொ ப்பக் களைக்குங்குரலோசையைப்பெற்ற புரவிகூட்டங்க ளும் கர்னமதம் கபோலமதம் பீஜமதமெனச் சொல்லாநி ன்ற மும்மதங்களையும்பெருக்கி பருவதாகிருதியாக வீறி ட்டி இருப்புலக்கைகளைத் துதிக்கைகளின்பற்றி அண்டங் களதிரச் சுழற்றிவரும் யானையணிகளும் பொன்வண்டில் அச்ச-மச்ச-குத்துக்கால்-கொடுங்கை-டக்கயம்- குடைமுத லிய சிங்காரங்களைக்கொண்டு நவரத்தினமயமாகப் பிரகா சித்திருப்பதாய்ப் புரவிகள்-புஷ்ய-யாளி-சிங்கம்- இவைகள் அளவற்றதைப்பூண்டு கற்கரத்தொனிகளைச் செய்தோடு ம் தேரணிகளும் கூடியதொகை பதினாயிரவெள்ளங்களு ம் தமதுதலைவனாக் கலந்தனர். ஆகஇருபதினாயிர வெள் ளம் இரதீஜ துரகபதாதிகளும் நெருங்கிச்சுழ்ந்துபோ கத்தக்கதாக அவுணவீரர்கள்தங்கள் மனதைப்போல அ திவேகமாகவந்து பாணுகோபன் அரண்மனைக்கருகிற் சே ர்ந்தனர். அந்த நால்வகைச்சேனைப் பெருக்கையோசிக்கு மிடத்திற்பிரமகற்பமுடிவீற் சத்தசாகரங்களும்பெரும்பு றக்கடலும் ஒன்றுபட்டுப்பெருகி மகம்மேருவைச் சுழற் தொலிப்பதைப்போலக் காட்டியது.

அக்காலத்திற்சேனைத்தலைவர்கள் இளவரசனைக்கண்டமா த்திரந்தரங்களைக்கூப்பித் தொழுதாரிற்சுழும்சதுரங்க சே னைகளும் புகழ்ந்துபோற்றவுமிராகின்ற தன்சேனைப் பெ ருக்கைப் பாணுகோபன்பார்த்துக் களித்தவனாய் கையமர் த்திப் பக்கத்திற் காத்திருக்கின்ற பரிசனங்களைப்பார்த்து இந்தரிமிஷத்தில் நமதிரதத்தை யலங்கரித்துக் கொண்டு வரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டமாதிரித்தில் வணங் கியோடி யிரதசாலையைச் சேர்ந்து தேர்ப்பாகனுக் கிராச குமாரன் கருத்தைத்தெரிவித்தவுடன் பொன்மலையைப் போலப் பாரித்ததேரை ட்கையங்கள் கலகலெனச்சத்தி ட்கும் மணிகள் பீதாம்பரத்தொங்கல்கள் முத்துமலைகள் முதலியவிதங்களினும் சிங்காரித்துப் பஞ்சகலையாணிக ளாகிய முப்பதினாயிரம் உத்தம அசுவங்களைப்பூட்டிபூமி பிளக்கும்படிக்குக்கறகறென்றோடச் செலுத்திக்கொண்டு வந்து எதிரில் றுத்தியகாலத்தில் உதயகிரியின்மேற்சூரி யபகவான் வெளிப்பட்டதைப்போலவும் மலையினிடத்தி ல் வீரசிங்கந்தாவிப் பாய்வதைக்கீர்த்தும் பாணுகோபன் தாவினேறி மத்தியில் நவரத்தினமயமாகச் சொல்த்திருக் கின்ற அரியணையில்வீற்றிருந்தகாலத்தில் ஜயமுண்டாக க்கடவதென்று சேனைவீரர்களனைவரும் வாழ்த்தெடுக்கு

மோசையானது அஷ்டதிசைகளினும்பரவிச்சகலனாயும் பிரமிக்கச்செய்தது அக்காலத்திற்குமுதலாகப்பாளைகளை விரித்திருப்பதுபோல வெண்சாமனாகளை ஆயிரங்கோடி அவுணவீரர்கள் வீசிப்போகவும் பாணுகோபன்மேனியானது கருமையாதலால் அதிற் பொருந்தாமல் அவன்தேடியிருக்கின்ற கீர்த்திப்பிரதாபங்களைத் துஞ்சேர்ந்து கவிந்திருப்பதைப்போலமுத்துத்தாழ்வடங்களையுமவெண்பட்டுக்குடைகளானந்தம் அவுணராசர்கள் தாங்கிவரவும் பிரகாசம்பொருந்திய வாளாயுதம் தாம்பூலவிதங்கடங்கியிருக்கின்ற பொற்பெட்டிகள்படிக்கம்இவற்றினைப்பலசேனைத்தலைவர்கள் தாங்கிச்செல்லவும்அருகுகள் ஆலவட்டங்களமயிற் பிஞ்சுங்கள் இவைகளைக்கணக்கிறந்தவீரர்களாசைத்துத்தொடரவும்இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன்தேரில்விளங்குகின்ற பாணுகோபனுடன் பக்கத்திலிருக்கின்ற ஏவலரிற்சிலரைப்பார்த்து வலியவிற்கள் கொடியபாணங்கள் டெடியகதைமுதலிய அஸ்திரசஸ்திர விதங்களைக்கொண்டிருக்கும் ஆயிரகோடி சேமத்தேர்களைத் துரிதமாகச் சாக்கிரதையெய்து நம்முடன் வரும்படிக்குத்திட்டஞ்செய்வீரெனக் கட்டளையிட்டமாத் திரத்திற் சேவித்தோடிச் சொர்னமயமாய் நவரத்தினகார்திகளைவீசிப் பாரித்துப்ப் பலபடைகளைக் கொண்டிருக்கும்தேர்நிகைகளைக்கொண்டுவந்து சேர்த்தனர்.

அக்காலத்திற், பாணுகோபன் மதியுக்கியாகியதன்தேர்ப்பாகனைப்பார்த்து இந்தரிமலிஷத்தில் நமதிரதத்தைத் துரிதமாகச் செலுத்திக்கொண்டுபோய்ச்சிவகுமாரனிருக்கின்றவிடத்திற் சேர்க்கக்கடவாயெனக்கட்டளையிட்டமாத் திரத்திற் சவுக்கினற்புரவிகளையதட்டி வாயுவேகத்தினும் மனோவேகத்தினு மேலீட்டுச் செல்லும்படிக்குத் துரத்திக் கொண்டுபோவதைக் கண்டமாத் திரத்திற் கரியரிமுடைய அவுணச்சேனைகள்பாதங்களிற்கட்டியிருக்கின்ற வீரகண்டைகள் கலீல்கலீலெனச்சத்திக்கலவென்னும்ஆரவாரங்களுடன்காற்றினுங்கடிகிப்போகவும்பாரித்தஇரதங்களும் மதயானைகளும் தத்தித்தாவும் குதினைக்கூட்டங்களும் அணியணியாக அதிவேகங்கொண்டு செல்லவும் ரணபேரிஜயபேரி வெற்றிச்சங்கம் சல்லரிமல்லரி குடமுழா திமிலை தக்கைகளும் சின்னம் முதலாகிய தோற்கருவிதுளைக்கருவி மிடற்றுக்கருவி கஞ்சக்கருவி நரம்புக்கருவி யெனச்சொல்லும் ஐவகைத்தாகிய பதினெண்வாத்தியங்களை யும்அண்டங்களாதிர முழக்கிக்கொண்டு பற்பலகோடி அவுணர்கள் போகவும் விருதுக்கொடிகள் மகரதோரணங்கள் துவசபடங்களைப்பலர்தாங்கிடக்கவும்இவ்விதமாகச்ச துரங்கசேனைகளும் போகும்போதுபெருந்ததுளிடலமானது மேலிட்டெழுந்து வானநாடுகளிற் பரவி யிமையாநாட்டத்தினையுடைய தேவர்கள்கண்களிற்படிந்து வருத்திமுடச்செய்யும் அஷ்டதிக்குகளினும் பெருந்து அத்தலங்களிலிருப்பவர்கள் திகைத்து மதிமயங்கிவாடியிதென்னவற்பாதமாக விருக்கின்றதென்று தியங்கவும் சமுத்திரங்களிற்படிந்து அலைகளையடக்கிச்சேருக்கவும் திசையானைகளின் மதத்துவாரங்களைத் தூர்த்தடக்கவும் வானத்தையளாவற்கின்ற தேர்களுடம்போதுண்டாகும் கற்கரத்தொனிகளும் மதயானைகள் வீறிட்டுச்செல்லு மொலியும் புரவிகளின் களைப்பின்சத்தங்களும் இராட்சதசேனைகள் வீராவேசங்களினுச்செருங்காதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்யும்முழக்கமும்மணிகள்கலகலென்றசையும்

சத்தமும்கொடிகள் காற்றிற்பட்டிப் பட்டபென்றசையுந்தொனியும் வீரமாமயேந்திரபட்டணமுமுமையுஞ் செவிபெடப்பெருத்தொலிக்கவும் இவ்விதஆரவாரங்களுடன்ச துரங்கசேனைகளும் வேகமாய்நடக்கும் பாரத்தினும் பூமியானது தத்தளித்துக்கிடுகிடுகென்றாடுங்கவும்அச்சமையைத்தாங்கமாட்டாமையால் ஆதிசேஷனுனவன்ஒருதலைப்பாரமாகச்சமந்திருந்த பூமண்டலத்தை ஆயிரம்பணமகுடங்களைக்கொண்டு தாங்கியும் தாபரிக்கப்படாமையால் பெருமுச்செறிந்து விஷங்களைக்கக்கிச்சோரவும் அக்காலத்திலுண்டாகிய அதிர்ச்சியினால் வானகத்திலிருந்த நட்சத்திரங்கள் நிலைகுலைந்து பலபலென்றெங்குமுதிரவும்இந்தக் கொடுமைகளைக்கண்டதேவர்கள் பயப்பிராந்தியினால் தேகம்நடுக்கமெடுத்துத் தியங்கித் தங்கன்பதங்களைவிட்டு மேல்நாடுகளிலோடி யொளிக்கவும் மேகங்கள் திகைத்துஇடிகளைக்கக்கி மின்னல்களை வீசிப்பறந்துதிசாதிசைகளில் மறையவும் பூமிக்கச்சாணியாகவிருக்கின்ற மகம்மேருகிரியும் நெக்குவிட்டு அஷ்டகுலாசலங்களும்பொடிபட்டிதிரவும் இத்தகையவுற்பாதங்கள் தோற்றத்தக்கதாக தூற்றெட்டியுக்களாக ஆயிரத்தெட்டண்டங்களைப் பரிபாலனஞ்செய்து சகலனாயுமவென்று வீராதிவீரனாகவிருக்கின்ற சூரபுதமன்பிள்ளையாகிய பாணுகோபனேறியிருக்கின்ற இரதமோடும் அதிர்ச்சியைக்கேட்டமாத் திரத்திற்சூரியபகவான்திடுக்கிட்டு இத்தினம் நமக்கென்னகேடுவினையுமோவென்னும் ஏக்கத்தினால் மயங்கியிருக்கின்றபொழுது சேனைப்பெருக்குகள் போகும்வேகத்திலெழுந்துமுடிய துளிபடலத்தைக்கண்டு பிழைத்தோமென்னும் சந்தோஷத்தைக்கொண்டு அவைகளில்மறைந்துபோவதாயினன்.

இதுவல்லாமற் கணக்கிறந்தஇராட்சதர்முதலிய படைகள் கெக்கல் கொட்டிக்கொண்டிவீறிவருகின்றவேகத்தினால்வீரமாமயேந்திரபுரிக்ககழாகவிருக்கின்றசமுத்திரமானது அலைகளைச்சுருக்கிப் பின்னிடைந்ததுமல்லாமல்துகள் பறந்து சேரையப்பின்புலவறண்டு பொடிபட்டெழுந்து முன்னம்பூதப்படைகள் வந்தகாலத்திற் பட்டகேட்டினும்பதினமடங்கு வருந்தியது இவைவிற்க வானத்தை யளாவவோங்கியசையுந் துவசபடங்களைப் பார்க்குமிடத்திலவட்டமாகவிளங்கும் ஆகாயப்பறையை பூமிதேவியானவன்பலகரங்களைக்கொண்டு முழக்குவதைப்போலக் காட்டவும் கொடியமனதையுடைய அவுணவீரர்கள்கரங்களிற்பற்றியிருக்கின்ற ஆயுதவிதங்களொன்றுடனொன்று தாக்கியகாலத்தெழுந்த பொறிகளானவை கொடிகளாசைவிற்பட்டிவிழுவதெப்படிக்கிருக்கின்றதெனில், துவசபடங்களாசையுந்தோறும்வானகங்கையிற்றேரய்ந்துவீசுந்திவலைகளைப்போலக்காட்டவும் சூரியகிரணங்களைப்போலச்சொலித்திருக்கின்ற வான் வேல் முதலியபடைகளைத்தாங்கிச்செல்லும் அவுணவெள்ளங்கள்போகவிடம்பெறுதபடியால் வானவழிக்கொண்டு அளவற்றவெள்ளம் இராட்சதர்நடக்கவும்இவ்விதஆடம்பரங்களுடன்ஆயிரகிரணங்களைவீசி யுலகை விளக்குஞ்சூரியபகவானைப்பாலபருவத்திற் சிறைபடுத்திய திரனாகிய பாணுகோபனுனவன்அளவற்றவெள்ளம்இரதஜதரகபதாதிகள் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாக நடுநாயகமாய் வீராவேசத்துடன் வருகின்றசிறப்புக் களையுடைய வானவெல்லையிலிருந்து பார்த்த நாரதரிஷியானவர் அதிசேகிரத்தில் அத்தலத்தைக்கடந்து பூதவெள்ளங்கள்உற்சாக

த்துடன் வாசமாயிருக்கின்ற பாசறையைச் சேர்ந்து மகா விஷ்ணு பிரமதேவன் இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் சூழ்ந்து போற்றவும் வீரவாகுதேவர் முதலாகிய துணைவர்கள் பக்கங்களில் நெருங்கியிருக்கவும் நவரத்தினமயமாய்ச் சொலித்திருக்கும் சபாமண்டபத்திற் சீரோரத்தினங்களினுஞ்சோடித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்திலுந் திருக்கின்ற ஞானநாயகனாகிய குமாரதேவனா விழிகள்களிக்கத் தரிசித்துச் சமீபத்திற் போய் பத்திவினையங்களுடன் நிருவாகுகளிற் பணிந்தெழுந்து வேதவாக்கியங்களினுற் புகழ்ந்துபோற்றி க் கரங்களைக் குவித்துக்கொண்டிதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர், கர்த்தனே தேவரீர் சவுரியவாண்களாகிய பூதச்சேனைகளுடன் இவ்விடஞ்சேர்ந்து பாசறைசோடித்துக் கொண்டிருக்கும் காரணங்களைத் தையுற் தூதர்கள்தெரிந்தோடிதேவகாதகனாகிய சூரபதுமனுக்கறிக்கையிட்டமாத் திரத்தில் வடவாமுகாக்கினியைப்போலச் சீறிக்கொதித்துத் தன்முத்தப்பிள்ளையாகிய பாணுகோபனைத் தருவித்துத் தேவரீரையும் நவவீரர் முதலிய படைத்தலைவர்களையும் பூதவெள்ளங்களையும் சின்னப்பின்னப்படச்சாடித்தாரத் திவரும்படிக்குக் கட்டளையிட்டு அளவற்றவெள்ளங் கொடியபாதகராகிய அவுணச்சேனைகளைக் கூட்டிச்செலுத்தினன் அவன்பிதாவின் வாக்கியத்தைப்பரிபாலனஞ்செய்யும் பொருட்டு யுத்தசன்னத்தையுச் சதுரங்கசேனைப்பெருக்குடன் தேவரீருடன்போர்செய்யும்படிக்கு அதிவேகமாய் வீறிவருகின்றனன், இந்தவிராசகுமாரன் புசபலபராக்கிரமங்களையும் வெற்றியையும் இன்னவித மென்று சொல்ல முடிவதன்று இந்த துன்மார்க்கனுடன் போர்செய்வதற்குத் தேவரீரும் லோகநாயகனாகிய பிரானுமல்லது மற்றெத்தகைய தேவர்களுக்கும்ரிது மேலும் இவனைச் சலபமாகவெல்லக்கூடாது முன்னொருகாலம்இந்தமகாவிஷ்ணுவைவளைந்துகொண்டு முதுகுகாட்டியோடும்படிக்குப் பொருதழித்து உலகங்களிற் புகழ்விருக்கின்ற இவர்க்க் கரப்படையையும் பிரயோசனப்படாமல் வென்றதீரன் இவையவ்நியில், அளவற்ற சண்டைகளிற்கைகண்ட ஜயம் பெற்றிருப்பவன் சுக்கிராசாரியினிடத்தில் மந்திரபூருவகமாக அளவற்றமாயவித்தைகளைக்கற்றவன் மேலும் தன்பிதாமகளாகிய மாயையினிடத்தில் ஆசிரியனிடத்திற் பெற்றிருக்கின்றவித்தைகளினும் மேலாகிய மாயவஞ்சகங்களை வரையறக்கற்றசூரன் ஆதிசேஷனிலும் வலியுடையவன் சூரியனைத்தனசெய்தகாலத்தில் விடுவிக்கவந்த இரத்தப்பிரமன் தானுய்வேண்டி பிரமாஸ்திரத்தைக் கொடுக்கப்பெற்றவன் அதிகவோசையைப் பெருக்கியிருக்குஞ்சமுத்திரராசன் படைத்திருந்த பாசத்தையும் எமதருமராசன் கரத்திற் பற்றியிருக்கின்ற சூலத்தையும் வலித்திப்பறித்துக்கொண்டு அவர்களைப்புறந்தந்தோடத்துரத்தியவன் இன்னமுயிவன்செய்த சாமர்த்தியங்களளவற்றதுண்டு ஆதலால்யாயாவதனுப்பி இவனைவெல்லவேண்டிப்பது அரிதரிது தேவரீரே சற்றுவருத்தமெயித்துக்கொண்டு நவவீரர்களிலுசூர் படைத்தலைவர் பூதவெள்ளங்களுடனெதிர்ந்துவெற்றிகொண்டு திரும்புவது நன்மையாகுமெனப்பலவிதங்களில் நாரத்பாணுகோபன்பெருமிதங்களைச்சொல்லியதனைத்தையும் பாலசுப்பிரமணியதேவர் கேட்டருளிச்சிறுநகைகொண்டவராய்ப் பக்கத்தில் மின்னலையொப்பச்சொலித்திருக்கும்வாளாயுதத்தைக் கரத்திற் கொண்டு காத்திருக்கும் ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவனைக்கிருபை

யுற்றுப்பார்த்தருளிநாம் பூதச்சேனைகளுடன் இவ்விடம்வந்திருக்கின்ற செய்தியைச் சூரனறிந்து அளவற்ற இராட்சதசேனைகளைக்கூட்டி நம்முடன் சண்டை கொடுக்கும்படிக்குத் தன் குமாரன் பாணுகோபனைச்செலுத்தியதாக நாரதர் சொல்லத் தெரிந்தனம் ஆதலால் புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய உன்சகோதரர் எண்மர் இலகூருடன் ஆயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்மேய்ந்திரபுரியை முற்றுகைபோட்டுக்கொண்டு கோட்டைமநில்துப்புக்கள் கோபுரங்கள் மாடமாளிகைமுதலிய வனைத்தையுந்துகள் படவிடித்து நாசஞ்செய்யக்கடவாய், அக்காலத்திற் சூரன்புத்திரன் பாணுகோபனைத்தித்துபோர்செய்யவருவனயினுந் தீரனுய்வளைத்துக்கொண்டு வீறியிருக்கின்ற அவுணச்சேனைகளைச் சின்னப்பின்னப்படவாட்டி அவனையும் வெற்றிகொண்டு திரும்பக்கடவையென்றுவெற்றிவேலாயுத மூர்த்தியானவர் வீரவாகுதேவருக்குச்செலவுகொடுத்து மற்றதம்பியனாயும் பூதவெள்ளத்தையும் போகக் கட்டளையிட்டபின்பு சிவகுமாரனானவநாரதரிஷியைப்பார்த்து இதனைத்திருவுளம் பற்றுவதாயினர்.

சரப்பபட்சிகள் கூட்டமாகச் சேர்ந்திருக்கின்றவிடத்திற் சிலசிக்கங்களெதிர்ந்துவருமாயிற் சாவதல்லது உயிருடன்ஜயித்து மீளவல்லதோ, இதனைச்சற்றுநேரத்தில் நிருஷ்டாரத்தமாகப் பார்ப்பாயென்று வார்த்தையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது குமாரதேவரால் அனுப்பப்பட்டவீரவாகுதேவர் சபையைக்கடந்து வெளிவந்து தன்விடுதியைச்சேர்ந்து வயிரக்கவசத்தையணிந்து மின்னலையெகித்துவிளங்கும் குருரமாகிய பாணங்கள் ரிறைந்திருக்கின்ற அம்புக்கூண்டை முதுகிலிறுக்கி அங்குலிப்புட்டில்களை மாட்டித் தேவேந்திரன் முதலானவர்கள் வாழ்த்தெடுக்கத்தக்கதாக மகம்மேருவுக்குச் சமமாகிய வில்லையெடுத்து புசத்தில்மாட்டிக் கொண்டவராய்ப் பலபடைகள் ரிறைந்திருக்கின்ற சேமத்தேர்களின்மத்தியில் மேருவையொப்ப நவரத்தினமயமாகவிளங்கும் இரதத்தின்மேலேறிவீற்றிருந்தகாலத்தில் தம்பிபொண்மரும் இலகூரும்படைவீரர்களும் சருவாயுதபானிகளாய்க் தங்கள் தங்களுக்குரிய வாகனங்களிற் பாய்ந்திருந்து வீரவாகுதேவனைச் சூழ்ந்தமாத் திரத்தில் ஆயிரம் பூதகணங்கள் ஆயிரவெள்ளம்பூதப்படைகளைச் சூரபதுமன் அரசசெலுத்தி யிருக்கின்றமேயந்திரபுரியைநோக்கிப் போருக்கு நடக்கும்படியாகப் பறையறைந்தவுடன் எழுதுலக்கைகள்-வளைதடிகள்-கதைகள்-மராமரங்கள் முதலிய ஆயுதங்களைக்கரங்களிற் பற்றிக்கொண்டு மேகங்களும் நடுக்கக்கற்றித்துவீராவேசங்களுடன் ஆழ்ந்திருக்கின்ற சமுத்திரம்புரண்டதைப்போல இரைந்து பிரசண்டமாருதத்தைப்போலவேகமாய்நடந்தனர், மற்றஆயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளும் சேனைத்தலைவரும் சுப்பிரமணியதேவரைப் போற்றியிருந்தனர், வீரவாகுதேவருடன் போகின்ற பூதப்படைகளின் வல்லபமெப்படிக்கொத்ததெனில் ஆதிசேஷன் ஆயிரம்பணமகுடங்களினாலும் தாங்கும் பூமண்டலத்தில்விளங்கும் சகலபுலனங்களையும் ஒருகரத்திலேந்தி அம்மானையாடும்வலியைப் பெற்றவர்கள் சகலபிராணிகளையும் காலாதிகளிற் கொண்டுபோகும் இயமனையுங்கொல்லத்தக்ககோபத்தைப்பெற்றவர்கள் வீரர்களாக விருக்கப்பட்டவர்க ளனைவரினும் முந்திப்பேசும் சூரத்தைக் கிடைத்தவர்கள், அந்திவானத்தைப்போலச் சிவந்தசிகையைப்பெற்றவர்கள், சூல

ம், வேல்முதலய படைகளைப் பரித்திருப்பவர்கள், வீர கண்டைகலத்திருக்கும்பாதங்களைப்பெற்றவர்கள், பாமசி வகடட்சத்தைப்பூர்த்தியாகப்பெற்றிருப்பவர்கள், மாயை களைக்கடந்த பரிசுத்தமனைதப்பெற்றவர்கள், வல்லியுல் அண்டங்களையும் அரைத்துத்தள்ளவல்லவர்கள், பாரித் ததேகத்தைக்கொண்டவர்கள், இவர்கள் சவுரியபராக்கிர மங்களையும் ஜயத்தையும் எத்தவையர்களாலும் புகழ்க்கு மமோ, இவ்விதப்பெருமைகளையாய்த் பூதவெள்ளமான துபோகுமுன்னிலையில் இடம்பெறும் லெவ்விடங்களினு ம் நெருங்கிப் பேரொல்லைபைக்காட்டி நடக்கும்போது சே னைத்தலைவர்கள் நாற்புறங்களினும் பாதுகாத்து முன்ன ணிபெற்றசெல்லவும் துணைவராகிய எண்மர் இலகஷ்மீசுழ்ந்து போற்றிவரத்தக்கதாக வீரவாகுதேவர் புறவணியிற் போவதாயினர்.

இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் நடக்கின்றகாலையில்ரண பேரி-ஜயபேரி-வெற்றிச்சங்கம்-திமிலை-காடி-காகனம்-சல் லரி-மல்லரி-தமுக்கு-கடாரி-உடுக்கை-பம்பைமுதலியவா த்தியங்களையும் பலகோடி பூதவீரர்கள் அஷ்டதிசைகளு ம் செவிடுபட்டத்தக்கதாக முழக்கிப்போகவும் அவர்கள்ந டக்கும் அதிர்ச்சியினால் பூமிபானது தத்தளித்துவாடவு ம், சுமைமிகுதியினால் ஆகிசேஷன்நெளிந்துநெளிந்துவி ஷங்களைக் கக்கிவாடவும், சுமுத்திரஜலமானது அலைந்து மேலீட்டுப்பெருகவும், பூதவெள்ளங்கள் பாதங்களைப்பெ யர்த்துவைக்குந்தோறுமெழுந்த தூளிபடலமானது மே லீட்டுப் பொன்னுடுகளை மண்ணுலகமாக்கவும், பூமிமுற் றும் படர்ந்து சகலபிராணிகளையும் மயக்கித்திசைக்கச் செய்ததுமன்றியில் மேலீட்டுப் பாணுகோபனுடன்வருகி ன்ற அவுணர்ச்சேனைகளிழைத்த தியங்கச்செய்த தெப்படி க்கிருந்ததெனின் சிவகணங்கள்கலந்து சண்டைகொடுப்ப தற்குமுன்னம் தாம்வளைத்துக்கொண்டு பொருதழிக்கவி ருப்பற்றுச்சென்றதையொப்பக்காட்டவும் இவ்விதஆட் ம்பரங்களுடன்சென்ற பூதப்படைகளானவைஅஞ்ஞான வானுய்த் தேவர்களுக்கெக்காலத்திலும் தீங்குகளைச்செய் து கொடுங்கோல்செலுத்தி வருகின்றசூரபதுமன் வீற்றி ருந் தரசசெலுத்துந் கெடிஸ்தலமாகியமயேந்திரபுரியை வளைந்து சக்கிரவாகியிரையப்போல வானத்தையளாவிப் பருத்து விளங்குகின்ற கோட்டைமதிலுக்குச் சமீபத்தி ல் நெருங்கியதைச் சிலதூதர்கள் கண்டோடிச் சத்தசாகர ங்களும் பெருக்கெடுத்தோடுவதைப்போல இளைந்துவே கமாய்வருகின்ற இராட்சதசேனைகளை றிமைப்போதிற் கடந்து இராசகுமாராகிய பாணுகோபனைக்கண்டு சேவி த்து வாய்ப்புடிக்கொண்டு, ஓ! சக்கிரவர்த்தித்திருமக னே? தேவரீர் அளவற்றசேனைப்பெருக்குடன் சண்டை கொடுக்கப் பிரயாணப்பட்டு வருவதைப்பாலசுப்பிரமணி யன்வெறிந்து முன்னமிய்விடந் துதாக்கவந்தலைத்துப்போ னவீரவாகுவதைத் தேவரீருடன் போர்செய்யத்தூண்டின ன் அப்பாதகன் ஆயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளுடனும் தன்னுணைவர் சூழ்ந்துபோற்ற இற்தப்பட்டணத்தை நெ ருங்கிவந்துவிட்டான். இதுவனாயிலென்ன அனர்த்தங்க ளைச்செய்தானேதெரியாது இதுனைப்பார்த்து வந்தனமெ ன்று விண்ணப்பம்பண்ணிக்கொண்டதைக் கேட்டமாத் திரத்திற் பொற்கடகங்களணிந்த நீண்டகரங்களைத்தட்டி க்கோபர்கைக்கொண்டு உதட்டைக்கடித்துப் பெருமூச்செ றிந்து கண்களிற்றியெழு விழித்து இற்தச்சிறந்தப்பட்டண

த்தின்மீது எண்ணிக்கையில்லாமற் சண்டைகொடுக்கவந் த பாலசுப்பிரமணியனையும் தயிரியசர்வியாகிப தூதனை யும் படைவீரரையும் பூதப்படைகளையும்வளைத்துக்கொ ண்டி அதாஅதப்பிடும்படிக்குச் சாடிக்கொன்று வர்னரா டுகளினும் திசைகளினும் சத்தசாகரத்திவுகளினும்மே ருமுதலைய குலதீரிகளினிடத்தினு மோடியொளித்துவா டச்செய்வேன் அப்படிக்குப் பாலசுபையுந் தூதனையும்ம ற்றவீரர்களையும் வலிகுன்றிக்குறைந்துமாண்டோட்செ ய்தபோதினும் இக்காலத்தி லெனக்குண்டாகிய கோபக்க னல்லதணிவதோ! ஒருகாலம் என்னுடைய கொடியபாண ச்சுடுகைக்கஞ்சிச் சத்துருக்களானவர்கள் அண்டங்களினு ம் திசைகளினும் தீவுதிபாந்திரங்களினும் புடனங்கள் வ னங்கள்முதலிய தலங்களினும் ஒடிபொளித்தபோதினும் அநாநாழிகைப்போதில் அவ்விடங்களெங்கும் புகுந்தா ராய்ந்து பிடித்துவந்து தேவர்கள்கண்டு கிலேசித்துவாடி ச் சோரும்படிக்கு என்வீரவாளினுந் கண்ட துண்டமாக வெட்டியெறிவேன் இவையன்றியும்பாலசுப்பிரமணியன் பிரமன் மற்றதேவப்பயல்களைப்பிடித்துவந்து அகன்றம ண்டலாதிஸ்வராகிய பிதாமுன்னம்விட்டு இப்பட்டண த்தி லடைபட்டிருக்கின்ற தேவர்களுடன் கொடியகாவ லின்படுத்திப்பாதபாடுகளைத்தையும் அனுபவிக்கச்செ ய்வேன் இவர்களுக்குச் சகாயமாகத் திரிமூர்த்திகள்வந்து தடுப்பினும் அவர்களையும் பறந்தோட்சாடி றினைந்தகா ரியத்தைமுடிப்பேனென்று இவ்விதசபதங்களைப் பேசிக் கொண்டமனமானதுவடவாமுகாக்கினியைப்போலக்கொ தித்துக்காந்தியலைக்கப்பாணுகோபன்போரும்போது கொ லைக்கஞ்சாத கடினசித்தமுடைய அவுணர்ச்சேனைகள்வீர மாமயேந்திரபுரிக்கு வடபாரிசத்தில் நவரத்தினமயமாய் வானத்தையளாவ நிற்கின்ற கோபுரவாயிலைக்கடந்து வெ ளிவந்தகாலத்தில் கண்பார்வைசெல்லும் இடமெங்கனு ம்அடர்ந்து பருவதங்களுக்குக் கால்முனைத் தசைவதைப் போலக் கோரருபங்களுடன் அளவற்ற பூதப்படைகள் ஆவ்ஆவென்று வாய்களைத் திறந்துகொண்டு கரங்களைத் தட்டிச் சிருங்கநாதங்களைச்செய்து வீற்றியிருப்பதைக்கண் ட இராட்சதவீரர்கள் அவர்கள் பராக்கிரமங்களைரிதானி த்து இதனைப்பேசிக்கொள்ளுகின்றனர்.

முன்னம் பலதிசைகளினும் நம்முடனெதிர்த்துப்போ ர்செய்தகாலையில் புறங்கால் புட்டத்திற்றாக்கப் பறந்தோ டிய் தேவர்களைப்போல இந்தப்பூததாரினைக்கலாகாதுஇ வர்கள் திரத்தையும் வலிமைகளையும் யோசிக்குமிடத்தி ன் சற்றுவலியராகக் காணப்படுகின்றதெனத் தம்மில்லச னித்துக்கொண்டவர்களாய்ஆகிலுமென்ன இவர்கள்நம்மு டனெதிர்த்துச் சண்டைகொமித்து முற்றினும்நிற்கவல்ல திரத்தைப் பெற்றவர்களோ சற்றுநேரம்வாதாடி நமது போருக்குத் தாபரித்துநிற்கமாட்டாமற் பலதிசையினும் பறக்கப்போகின்றனர், உலகங்களெங்கும் பார்திருக்கிந் பலமலைகளானவை பூமண்டலத்துக் கச்சாணியாகவி ருக்கின்றசிறப்புள்ளபொன்மலைக்கு நிகராவதோ, ஒதிபெ ருக்கினும் வல்லயசெம்மரத்தானாகுமோ, மின்மினிகளெ ங்கணும்பரந்து சொலிப்பதாயினும் ஆயிரங்கிரணங்களை ப்பரப்பி உலகங்களைவிளக்கிவரும் சூரியனுக்கிணையாவ தோ, அதைப்போலவே போர்முன்னிலையில் இந்தப்பூத ர்பராக்கிரமங்களைப் பார்க்கப்போகின்றோமென்று பலப லவிதங்களாகப் பேசிக்கொண்டவர்களாய்அவுணர்ச்சேனை

கள் கோபயுக்தியினால் விழிகளில் அனற்பொறிகள் சித
றச் சிறிமனங்கொடுக்கத்தக்கதாகமாண்கூட்டங்களின்வா
வை யெதிர்பார்த்திருக்கின்ற வல்யவேங்கைத்திரையோ
ப்பத் தாவிக்கொண்டிருக்கின்ற பூதவெள்ளத்தினருகில்
வருங்காலத்தில் ரணபேரிலெற்றிமுரசுக்களாகிய பொற்
பறைகளைத்திசைகளிற்முழக்கியதட்டி உறுத்துப்பார்த்
துச் சிறிக்கொக்கரித்துவரும் இராட்சதசேனைகளைப் பூ
தப்படைகண்டமாத்திரத்தில் உலகங்களில் வாசஞ்செய்
திருக்கின்ற பிராணிகள்கண்டவுடன் பிராணனைக்கிரகித்
துப்போகும் இயமன் இயமனென்றச்சங்கொண்டு தியங்
கிவாடச்செய்து அவர்களைக்கொன்று தின்னும் பாதகர்க
ளினவர்களோவென்று ஆலகாலவிஷத்தைப்போலக் கோபி
த்துச் சந்தனப்பாதுகாத்துப்போற்றியும் தூர்ச்சனை
த்தண்டித்தடக்கும் சுருணமுடையபூதவீரர்கள்பூமியிள
க்கப்பாதங்களைப்பெயர்த்துவைத்து மேலேறிவருமுன்னி
லையிற் கொலைக்கஞ்சாத தூர்க்குணங்கள்குழுகொண்டிருக்
கும் கொடியமனதைப்பெற்ற அவுணவெள்ளங்களும் ப
கைத்து நேர்ந்தகாலத்தில் இருநிறத்துப்படைகளுக்கும்
வீராவேசங்கள் பிரவேசித்து ஒருவனாயொருவர் அதட்
டிச்சீரிக் கைகலந்து சண்டைசெய்வதற் காரம்பித்தபோ
து இராட்சதவீரர்களமிஞ்சி காலதண்டங்களைப்போலொ
த்த வல்யஇருப்புலக்கைகளைத் துதிக்கைகளிற்கொண்டு
வீறியிருக்கின்ற மதயானைக்கூட்டங்களை மக்கொலுப்பி
ப் பூதர்கள் பிரமிக்கும்படிக்கு வளைந்துவளைந்துசாடவும்
பலகோடியிராட்சதர்க ளீடியையொப்பக்களைக்கும் வேக
முள்ள குதிநாப்பந்திகளை வையாளிவிட்டுபூதவெள்ளமா
னது இதென்னஉற்பாதமாக விருக்கின்றதெனத் தியங்க
த்தக்கதாக மிதிப்பித்துப் பூமியில்விழுந் துருளச்செய்து
ம் மேகங்கள்வழுவி நிலத்தில்விழுந்து நடப்பதைப்போ
லக் கரியதேகத்தைப்பெற்ற மதயானைகளின்மீதிருந்து ச
ண்டைகளைச்செய்யும் அவுணருக்கும் அலைகளைப்போல
த்தாவும் வேகமுள்ள புரவிகளின்மீதிருந்து சக்கிராகா
மாய் வட்டனைவந்து பகைவரைக்கலக்கித்திரியும்அவுண
ருக்கும் உதவியாகப்பருவதாகிருதியாய் கற்கரத்தொனி
களைச்செய்தோடும் பொன்னுருளைகளைவாய்ந்த தேரணி
களிற் புசுபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய இராட்சதவீரர்கள்
மண்டிபோட்டுக்காந்து மேருவையொத்த விற்களைவளை
த்துக் கொடியபாணங்களைச் சோனைமாரியைப்போலப்பி
ரயோகித்துப் பூதனாவாட்டவும் இவ்விதமாக நேர்ந்தவ
ர்களைக்கொல்லும் கோபமும் வேகமுமுடையயானையணி
களையும் நிமைப்போதிற் திசைகளைத்திணும் வட்டாகா
ரமாகவுலவிவரும் புரவிப்பந்திகளையும் பொன்மயமாகி
ய அச்சு-மச்சு-குத்துக்கால்-கொடுங்கைமுதலிய சிங்காரங்
களைக்கொண்டு மேருவையொப்ப விளங்குந் தேர்ப்பந்தி
களையும் அவுணவீரர்கள் தூண்டிக் கடலைவளைந்திருக்கி
ன்ற கரையைப்போல பூதவெள்ளத்தைச்சூழ்ந்து கணக்
கிறந்த இராட்சதவெள்ளங்களிற்ரையவெள்ளத்தைப்போ
லமுற்றுக்கைபோட்டுக்கொண்டவர்களாய்- சூலம்-கப்பண
ம்-தோமரம்-பிண்டி-பாலம்-முசுண்டி-சத்தி-எழு-மழு-த
ண்டம்-குவிசம்-சக்கரம்-பாசம்-வளைதடி-யெறியீட்டிமுத
லிய ஆயுதவிதங்களையும் தேவாஸ்திரங்களாகிய திவ்விய
பாணங்களையும் சோனாமாரியைப்போலப் பலதிசையினு
ம் நின்றசொரிந்து கரையாகிய போரைச்செய்து அதிக
வீரப்பூடன் சிருங்காதங்களைச்செய்து திரிந்தனர்.

இவ்விதமாக பாணகோபனுடன்வந்த சதுரங்கசேனை
களும் நார்புறங்களினும் சூழ்ந்துகொண்டு சருவாயுதங்
களையும் கரவேகமாகத்தூண்டிக் கெக்கல்கொட்டி யிருக்
கின்றகாலத்திற் பூதவீரர்கள் ஆலகாலவிஷத்தைப்போ
லப்பொங்கிப் பாதகராகிய இராட்சதவெள்ளங்கள் திடுக்
கிட்டுவாடிச் சோரும்படிக்குச் சிலர்மராமரங்களை வேரு
டன்பிடுங்கிக்கொண்டு கிறுகிறெனச்சுழற்றி மோதியும்எ
ழுவாயுதங்களைக் கடாவியும் வானத்தையளையிருக்கின்
ற பருவதங்களைப்பறித்துப் பந்துகளைப்போல வீசியும்ம
ந்தரத்தையொத்த கரங்களினால்மோதியும் வல்யபாதங்க
ளைக்கொண்டுதைத்தும் இப்படிக்குப் பூதர்வீறிச்சாடும்
போது இராட்சதசேனைகள் சின்னபின்னப்பட்டிக் கர
ங்களற்றும் சிரங்களற்றும் மார்புகள்பிளந்தும் வீரக்கழ
லணிந்த கால்களற்றும் தோள்கள்சரிந்தும் மாண்டவிரா
ட்சதனா இவ்வளவெனச் சொல்லக்கூடுமோ, அக்காலத்
திற் பாணகோபன்சேனைகளும் பின்னிடையாமற்கொடி
யபோனைச்செய்யும்போது பூதவீரர்களும் அல்லோலக
ல்லோலப்பட்டிக் தலைவெட்டுண்டும் மண்டைகள்திறந்து
ம், மார்புகழிந்தும், தோள்கள்துடித்தும்,வயிறுபீறுண்
டும், குடல்கள்சரிந்தும், இடுப்புமுறிந்துங் களத்திற்பட்
ட பூதர்களையும் இவ்வளவென்று கணிக்கப்படாது, இவ்
விதமாக இருநிறத்துச்சேனைகளும் ஒருவனாயொருவர்
வெல்லவேண்டுமென்கிற தீரத்தினால் பயங்கரமாகியபோ
ரைச் செய்யுமுன்னிலையிலுமண்ட விராட்சதசேனைகளு
ம்பூதர்களேபரங்களும்சமர்க்களமெங்கும்மலைகளைப்போ
ல அணிபடக்கிடப்பதால் அக்காலத்திற்பெருகிய உதிர
வெள்ளமானது போவதற்கிடம்பெறாமல் நிறைந்து சமு
த்திரத்தைப்போலத்ததும்பி அலைகளைமோதிக்கொண்டி
ருந்தது.

அந்தக்காலத்திற் பூதகணங்கள் மனம்பொறாமல் வட
வாழுகாக்கினியைப்போல மண்டியெறிந்துபாய்ந்துசத்து
ருக்களேறிவந்த கோடானகோடியிரதங்களை யிருகரங்க
ளினாலுமெடுத்து ஒன்றுடனொன்றைத்தாக்கிப், பொடிப்
பொடியாக்கியெறிந்தும் மதயானைகளின் துதிக்கைகளைப்
பற்றிக் கிறுகிறெனச்சுழற்றியானையணிகளின்மேல்மோதி
அருக்கிடையாகச்சாய்த்தும்குதிநாப்பந்திகளைவாரிக்குதி
நாப்பந்திகளின்மேலெறிந்து தும்சப்படக்கொன்றும்சில
பூதவீரர்கள்பிரசண்டமாருதத்தைப்போலச்சுழன்று இ
ராட்சதனாஅமோகமாகவாரிச் சேனைகளின்மேல்மோதிச்
சின்னபின்னப்பட்டச்சாடியும் மலைகளையொத்தபுசுங்களைக்
கொண்டிதாக்கிப்பலவிராட்சதனாஉருட்டியும்வலியகரங்க
ளினாற் கோடையிடுகளையொப்பக்குத்திக்கொன்றும்பாத
ங்களைச்சுலவிவ்வொருஉதையிற் கணக்கிறந்தவிராட்சத
நாத்தரையிற்கிடத்தியும் ஒவ்வொருஅனையினற் கோடா
கோடிக்கணக்கில்மடித்தும்பலவிராட்சதர்கள் தலைகள்பெ
ருங்காற்றிற்பட்டுதிருந் தெங்கின்குலைகளைப்போலரணக்க
ளமெங்கும்புரளும்படிக்குமோதியும் இவ்விதமாகஅமோ
கமாயிராடின் மான்கூட்டங்களிற்சிங்கராசன்பாய்ந்தலைப்
பதைப்போல எதிர்த்துவந்த விராட்சதவெள்ளங்களை அ
தப்படுத்திவீறிவருகின்றபோது இராட்சதர்களமனலுக்க
மற்றூர்லைகலங்கித் தத்தளித்து இறந்தவர்கள்போக மற்
றையர்பயிதியினுல்தளர்ந்து பின்னிடையதைவாதையட
ங்கித்தென்றற்காற்றானதோங்கிவீசியெழுவதைப்போலவ
லியும்வீரமும் பெற்றிருக்கின்ற வீராதிவீரனான அனலி

யென்னும் இராட்சத சேனைத்தலைவன் கண்டமாத்நிரத் தில் மண்டியெறிந்து கோபமானது மனதைப்பாதிக்கத்த வ்தேனா யநிவேகமாகத் தூரத்திக்கொண்டுவந்து இராட்சதசேனைகளைப்பயப்பாதிக்க னென்று ஆதரித்துநிறுத்திக் கெக்கல்கொட்டிக்கொண்டு திரராகவிரூக்கின்றபூதச் சேனைகளுட னெதிர்த்து மந்தரகிரிக்கொப்பாகவிளங்கு ம்பாரித்தவிலையெடுத்து நாட்டிநாணெற்றி மணிகள்சத்திக்கத்தக்கதாகவளைத்து டங்காரத்தொனியைக் காட்டி யபோதுண்டாகிய ஓசையைத் தேவர்கள் கேட்டமாத்நிரத்தில் ஐயையோ, என்செய்வோம் எவ்விடத்தோடியொளிப்போம், இப்பாதகனைன்செய்வதெவென்று தியங்கி வாடுகின்றகாலையில் முன்னம் பூதவிரூக்கஞ்சிப்பின்னி ட்ட விராட்சதசேனைக ளனைத்தும் ஒன்றுபடக்கூடித்தங்கன் படைத்தலைவன் ஜயவுற்சாகத்தைக்கண்டு சமுத்திரத்தைப்போல வினாந்துகொண்டு வந்துகூடினர், அக்காலத்தில் இராட்சதர் கண்கணெனமுழக்குகின்ற ரணபேரி ஜயபேரிமுதலிய வாத்தியங்களினோசையு மிராட்சதர் ஆரவாரங்களினொலியும் மேலீட்டுக்கடலினொலியையடக்கவும்இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன்வந்த, ரதகஜதுரகபதா திகளும்வீரங்களைப்பேசிப்பலதிகையினும்வின்றுபோராடவும்அவர்களுக்குத் தலைவனாகவந்திருக்கின்றஅனலியென்னும்வீரனானவன்வட்டாகாரமாகவளைத்திருக்கின்ற வில்லில்அக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்துப் பூசித்துவணங்கி க்கரவேகமாகப்பிரயோகித்தனன், அத்தேவப்படையானதுவெளிப்பட்டவுடன் வானத்தெழுந்து பலபலஅனற்படைகளைஉண்டுபண்ணிக்கொண்டு தீயையிறைத்துச் சீறி அதிவேகமாகப்போய்ப்புற்றினிடத்திற்சர்ப்பங்கள் துழைவதைப்போலப்புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகியபூதவீரர்கள் மார்பினிடத்திற்றாக்கித்தடாரித்துருவிப்போன காலத்திற்சிவகணங்கள் அக்கொடுமைக்காற்றமாட்டாதவர்களாய்க்கலங்கிவாடிப்பின்னிடவதைஇலக்ஷ்மிகளிலொருவனாகிய சிங்கனைன்னும் வீராதீவிரன்கண்டிதன், தேனாழுமிக்கிக்கொண்டுவந்து எதிரில்நிறுத்திஅடாஇராட்சதப்பயலேஎண்டாதலைகீழாய்விழுதிறாய் மிஞ்சாதேமிஞ்சாதேஇனிஉன்சிலம்பமொன்றும் நடவாது உன்பிராணனைக்கொண்டு போகும்இயமன் வந்தேன்நீபிழைத்து ஊரைப்போலவென்பதை மறந்துவிடக்கடவாய், இதோசற்றுநேரத்தில் உன்னுயிரை யமலோகத்திற் குடியேற்றுகிறேன். பயந்தோடினும் விடமாட்டேனென்றுஅதிககோபங்கொண்டவனாய் வெற்றிமலை யணிந்திருக்கும் தண்டாயுத மொன்றையெடுத்துக் கிறுகிறெனச்சுழற்றிக் கோடையிடியைப்போலமோதியகாலத்தில் தேரிற்பூண்டோடுங் குதிகைகள் சிதைந்து சாரதிதலையுடைந்துமாண்டமுன்னிலையில்அசைவற்றுச் சித்திரத்தைப்போலத் தன்னிரதமானது நின்ற விட்டதை அனலியென்னும் இராட்சதவீரன்கண்டமாத்நிரத்தில் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து வீரலட்சுமிவாசஞ்செய்திருக்கின்ற தன்விலீழ்க்கணக்கிறந்த தில்லியபாணங்களைத் தொடுத்து அடாபைசாசமேஇந்தச்சிறந்தபாணங்களினால் உன்சிரத்தைவெட்டிப் பூமியிற்றள்ளிஜயம்பெருமற் போவேனெயில் இனிஎன்பிராணபரியந்தம் இரத்தவிலைக் கரத்திற்றொடுவதில்லையெனப் பிரதிக்கினை செய்து பிரயோகித்தகாலத்தில் அப்படைகள் அதிகமகிமைகளைக்காட்டி எரிந்து புகைந்துகொண்டுவந்துநாக்கித்தேகமுற்றினுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துருவியோடி

யகாலத்தில் பூதகணத்தலைவனாகிய சிங்கனைன்பவன் சற்றும் அதறாமல் பதறாமல் அக்காயங்களை யெவ்வளவுஞ்சட்டைபண்ணாதவனுப்த் தீர்த்துடன் இராட்சத சேனைத்தலைவன் தேரிற்பாய்ந்து காளமேகத்தைப்போலக் கரிய தேகத்தைப் படைத்திருக்கின்ற பாசகன்கரத்திற்பற்றியிருந்த பாரித்தவிலையுடன் கரத்தைத்திருகிப்பறித்து சர்ப்பம்புரனுவதைப்போல லிலத்திறுதுடித்துருளுவதாகவீசினன்.

அக்காலத்தில்இராட்சதவீரன் சற்றும்வருந்தாமல்வலக்கரத்தினொருபாரித்தகை தையெடுத்துத்தன்கையை முறித்தெறிந்த சிங்கனைன்பவன் தலையின்மேற் கோடையிடியைப்போல மோதியகாலத்தில் அதைக்கண்டவிராட்சத சேனைகளனைத்தும் ஜயவுற்சாகங்களுடன் ஆர்ப்பரித்துச் சந்தோஷங்கொண்டாடினர், இந்தஅபாயத்தைக்கண்ட தேவர்கள் கலங்கி மோசம்வந்ததென்று வாடிச்சோபிக்கின்ற காலையிற் சிங்கனைன்னும்வீரன் சற்றுமினையாமல் அனலிகரத்தைத் தண்டாயுதத்துட னொருகரத்தினுற்பிடித்துக்கொண்டு மற்றக்கரத்தினால் விசாலமாய்வயிரத்தைப்போல உறுதிபெற்றிருக்கின்றமார்பு நெக்குவிட்டு உதிரம்பெருகும் படிக்குழுன்றுதரங் கோடையிடியைப்போலக் குத்தினன், அத்தாக்கலினால் மனங்கலங்கி வருந்தியபோதினும் இராட்சதனாலால் தயிரியத்தைவிடாமல் பருவத்துக்கொப்பாகிய தன்புசத்தினுற் சிங்கன்மார்பிற்றாக்கியபோது பூதசேனாபதிக் கதிககோபம்பிரவேசித்துத் தண்டத்தினைப்பற்றியிருக்கின்ற கரத்தைத்துக்கிக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி அண்டங்கனதிரத் தக்கதாக ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு சுழற்காற்றைப்போல வட்டாகாரமாகத்திருப்புகின்ற காலத்தில் அப்பாதகன்வீரப்பனைத்தும் அடங்கிபித்தனைப்போல மதியமங்கிச்சோர்ந்துகாட்டியபோது சிவகணத்தலைவன் இராட்சத சேனைத்தலைவனை ஓங்கிப்பூமிபி லறைந்தனன், உடனேஅவன்பெருங்கூச்சலிட்டுப் பதைபதைத்துத் துடிதுடித்து மாண்டனன், இவ்விதமாகச் சிங்கனைவன் அனலியென்னும் அவுண்ணைக்கொன்றகாலத்தில் இந்த அபசயத்தைச் சண்டனென்னும் இராட்சதவீரன் கண்டுகிலேசித்துக் கோபாக்கினியானது மேலீட்டு மனதைவருத்தத்தக்கதாகச்சீறிக்கண்களில் அனற்பொறிகள் சிதறத்தக்கதாகத் தன்தேனாத் தூரத்திவந்து சிங்கனைதிரில் நிறுத்திப் பாரித்தவிலையெடுத்துத் திசைகளதிரக் குணத்தொனிகொண்டு யாவராலுந் தடைசெய்வதற்கரிய கொடியபாணங்களைத் தேடியெடுத்துப் பூட்டியிவைகளினால் உன்னரியபிராணனைவாங்குகிறேனென்று பேசிய வார்த்தையைக்கேட்டமாத்நிரத்தில் விழிகளிற்திதறப்பார்த்துநகைத்துஇறந்துகிடக்கின்ற அனலிகரத்திற்பற்றியிருந்த பருத்ததண்டாயுதத்தைப்பிடுங்கிக்கொண்டு கிறுகிறெனச் சுழற்றியிராட்சதவீரன் தேரிற்பாய்ந்து வயிரக்குன்றினைப்போலப் பாரித்திரா நின்றதோளின்மேல் இயமனும் அஞ்சும்படிக்கு மோதியகாலத்தில் அத்தாக்கலைச்சகிக்கமாட்டாமற்பெருமூச்செறிந்து நடுநடுங்கித்தேரிற் சாய்பவன் பக்கத்திலிருந்த தண்டாயுதத்தையெடுத்துத்தன்தேரிற் பாய்ந்தசிங்கன்மார்பில்மோதினன், அத்தாக்கலினுற் சிங்கனும்மதியமங்கி யிருவீரர்களும் மூர்ச்சித்துத் தேரில்விழுந்தனர்.

இச்சம்பவத்தை ஒருபுறத்திலிருந்தஇராட்சத சேனைத்தலைவனாகிய மாயனைன்பவன் பார்த்தவுடன் வாயுவேக

த்தினுமேஸ்ட்டித் தன்தேதொ முமிக்கிவருவதை ஜயசாஸி
கனாகிய பூதச்சேனைகளுக்குத் தலைவனா விருக்கின்றநீல
ன்கண்டவுடன் தன்தேலாத் துரத்திக்கொண்டு போய்த்த
டுத்துச்சிவபிரான் திரிபுராதிகளைத் தகடித்தபாணத்தாக்கொ
ப்பாகவிருக்கின்ற கதையைப்பித்துச் சுழற்றிவிசியகால
த்தில் அப்படையானது அநிலேகமா யிரைந்துகொண்டு
வந்திராட்சதவீரன் மார்பிற்பட்டமாத்நிரத்தில் மனங்கல
ங்கிரமணமுர்ச்சையாகத் தேரில்விழுந்து கிடந்தவன்சற்
றுநேரத்தில் தெளிந்தெழுந்து அதிககோபங்கொண்டவ
னுய்த் தானரியதவங்களைச்செய்து பெற்றுவைத்திருக்கி
ன்றமுத்தலைச்சுலத்தை யெடுத்துப் பூதச்சேனைத்தலைவ
ன்மார்பிக்குக் குறிபார்த்துவீசிய காலத்தில் அச்சிறந்தப
டையானது சிறித்தீயைவீசிக்குகொண்டுவந்து நீலன்மார்பி
ற்பட்டுருவிப்போனபோது உதிரமானது பெருக்கெடுத்
தோட மதிமருண்டுவிழுந்து அசைவற்றிருந்தவன்சற்று
நேரத்திற் களைதெளிந்தெழுந்து ஆசானுபாகுவாய் நீண்
ட இரத்தினக்கடகத்தை யணிந்திருக்குந்தமது கரத்தைப்
பிடித்தமாக்கிக்கொண்டு பாய்ந்து இராட்சதவீரன்வலிய
மார்பிற் கோடை யிடியைப்போலக் குத்திய காலத்தில்வீ
ரண்டைகலிக்கும் பாதத்தையுடையமாயனென்பவன்அ
றிவழிந்து பிரயித்திருக்கின்றகாலையில்நீலன்விஷபற்களை
யுடைய சர்ப்பத்தைப்போலச்சிறி மந்தர கிரியையொத்த
மாயன்புசங்களை வாசகியைப்போன்ற தன்கரத்தினுற்சே
ர்த்துப் பிடித்துக்கொண்டு கூர்மையாகவிருக்கின்றதமது
பற்களினால் அவன் கண்டத்தினைக் கடித்துப்பெருகும்உ
திரத்தை யருந்திக்கோபந்தணிந்தான், உடனேமாயனெ
ன்னும் இராட்சதவீரன் பேரொலியைக்காட்டி மாண்ட
காலத்தில் அவனுயினா யமபடாள் கட்டிக்கொண்டு தெ
ன்னாட்டைச்சேர்ந்தனர், இவ்விதமாய் மாயன்முடிந்தவுட
ன் இதற்குமுன்னம் சண்டைகொடுத்து ஸூர்ச்சித்திருந்த
சண்டனென்னும் இராட்சதவீரனும் சிங்கனென்னும் பூ
தத்தலைவனும் களைதெளிந்தெழுந்தவுடன் இருவீரர்களு
ம் வயிரங்களைப்பேசி நீலத்திருகுதித்து அதிககோபாவே
சங்களுடன் தண்டாயுதங்களைச் சுழற்றிக்கொண்டு வலசா
ரியிடசாரியாகத் திரிந்துஒருவனையொருவர் ஜயிக்கவேண்
டுமென்னு மாசையினுற் குறிகொண்டு மோதியும்அதை
த்தடுத்தும் பின்னிடைந்து மீளத்தாக்கியும் வயிரங்களை
ப்பேசியும் இவ்விதங்களாகத் தண்டாயுதபோர் வரிசைக்
கிரமப்படிக்குச் சிங்கனும்சண்டனும்சுழற்காற்றைப்போ
ல வட்டனைவந்து பிரபலயுத்தங்களைச்செய்துவரும்போ
து பூதத்தலைவன் கைமிஞ்சி மிராட்சதவீரன்கரத்திற்பற்
றியிருந்த மந்தரத்தையொத்த தண்டத்தை ஓரடியினுற்
துகள்பறந் தோடத்தாக்கிய காலத்திற் புயவன்மைக்கொ
ப்பற் றிராட்சதசேனைக் ளனைத்தும் மனம்வருந்தி வா
டிப்பெருமுச்செறிந்துநமதுசேனைத்தலைவன் கதியென்ன
மாய் முடியுமோ வென்று தியங்கிப்பார்த் திருக்கும்போ
து சண்டன் அதிககோபங்கொண்டுசிறிச்சிங்கனைப் பார்த்
து பாரித்தபுசங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற பூதத்தலைவனே
அற்பமாகிய தண்டாயுத மொடிந்ததெனக்கருவமடையா
தே முற்காலத்தில் இயமனைவென்று தேவர்களைச்சின்ன
பின்னப்பட வாட்டிஜயம்பெற்றிருக்கின்ற நானிப்போது
உனக்கஞ்சுவேனென் நெண்ணவேண்டாம் இனிமல்லயு
த்தஞ்செய்வோம் வாவென்று புசங்களைத் தட்டிக்கரங்க
ளை மறுத்தமேஸ்ட்டி வருவதைச் சிங்கனென்னும்பூதத்

தலைவன் விழிகளிற்றியெழ வுருத்துப்பார்த்து அடாராட்சதப்பயலே நீமிகவும் வல்யுடையவன் தான் - அகையுஞ்சற்றுநேரத்தி லறிகின்றனன், இதைத்தடுத்திக்கொள்ளென்று தண்டாயுதத்தைச் சுழற்றிமோதிய காலத்திற் சண்டனென்பவன் தன்மேல் வரவொட்டாமற் கரத்தினுற்றடடிப்போட்டுத் தன்வலிய கரத்தையோங்கிப்பகைவனதுவயிரமலைபோன்ற புசத்திற் குத்திக்கூற்றுவனும்நடுங்கும்படிக்கு ஆர்ப்பரித்தகாலத்தில் அவன்உற்சாகத்துக்கு எனப்பொறும் சிங்கனவன் வடவையைப்போலச்சீறிமேருவையொப்பப் பாரித்திருக்கும், தண்டத்தைக் கரகனெனத்திருப்பி இராட்சதவீரன் புசத்தின்பேரில்மோதிய காலத்திற் கதையானதுதுகள்பட்டுப் பறந்தபோதினும் கற்கம்பத்தையொப்பப் பூரித்து வலிபெற்றிருக்கின்ற புசத்தைச் சங்கரித்துத் தள்ளியது இப்படிக்குத்தோன்றிப்பட்டுவருத்த மிகுதியாக விருந்தபோதினும் வீரரதலாற்சுளியத்தை விடாமல்தீராய்ச் சண்டனென்னும்இராட்சதவீரனவன் முறிந்திருக்கின்ற தன்கரத்தை மற் றகரத்தினுற் பறித்து தண்டாயுதத்தைப்போலப் பற்றிக் கொண்டி வட்டனை யாகச்சுழற்றி யிடசாரிவலசாரியாகத்திரிந்து வருவதைத் தேவர்கள் கண்டு கொண்டாடினவர்களாய் வீராதிவீரனென்பது இந்தச்சூரனுக்கே தகுமென்புக்குறித்தனர்.

இவ்விதமாகக் கரியதேகத்தைப் பெற்ற சண்டன் கரமாகிய தண்டத்தையோங்கி வயிரத்தையொத்த சிங்கன்மாற்பிற றுக்கினபோது அதற்குச்சற்றும் சனையாமற்சர்ப்பத்தைப் போலச் சீறிவலயதமதுபாதத்தைக்கொண்டு சண்டன் மாப்பிலுதைத்துப் பூமியிலுருளும்படிக்குத் தள்ளியதைக்கண்ட தேவர்கள் சந்தோஷமிகுதியினும்கரங்களைத் தூக்கித்தட்டி ஜயம்ஜயமென்றார்ப்பரித்துச்சிவந்தவிழிகளையுடைய பூதர்களுக்குத் தலைவனென்பது உனக்கேகும்மேலும்உமது பராக்கிரமத்துக்குத் தகுதியாகிய சிங்கனென்னுந் திருநாமத்தைக் கொண்டிருக்குந்தீரனேகொடியபாதகனெண்டனையுதைத்துத் தள்ளும் வலையையுடையவர்க ளொத்தலத்தினுங்கிடையாதுஒவிராதிவீரனேகாலதாமசஞ்செய்யாமல் அவன்பிராணனைவாங்கி விடக்கடவையென்று வேண்டுவதைத் தெரிந்தமாதிரத்திற்சண்டனென்பவன் ஆக்கிரமித்து இயமனைவென்ற ஜயசாலியாகிய என்னேஇந்த அபலனேகொல்லவல்லவன்புத்தியினராகிய தேவர்களே இந்தநிலிஷத்திள் இவனைக்கொன்று இவனுக்கு ஜயத்தைக்கோரியிருக்கின்ற உங்களையும்என்பசியுந் கோபமுந்தணியும்படிக்குவாரிவாரிவாயிற்போட்டுமென்று தின்றுஉதிரத்தைக்குடித்து வாட்டவிருக்கின்றேன், அதையுஞ் சற்றுநேரத்திற் றெரிந்துகொள்வீர்இதற்குள்ளேயேன்பொரியைப்போலத் தள்ளுகிறீர்களென்று அதட்டியகாலத்தில் எதிரிலிங்கின்ற சிங்கன்மண்னயெறிந்து அனலையொப்பச் சொலித்திருக்கும்முண்டைக்கண்களையுடைய விராட்சதனே சற்றும்பயமில்லாமல் இவ்வார்த்தைகளை என்முன்னம் பேசியபடியால்உனக்குமுடிவுகாலஞ் சமீபித்தது பத்திரமாகத் தப்பித்துக்கொள்ளக்கடவா யெனச்சொல்லி தமதுதிருக்கரத்தைக்குவித்துக்கொண்டு வசையுடையாடிய வாயானது சிதைத்துபற்களுதிரந்து போம்படிக்குக் கொடிந்நிற் குத்தியகாலத்தில் இராட்சதப்பாதகன் கோடைகால மேகத்தைப்போலக் கதறிக்கொண்டு பூமியில்விழுந்தனன். சவுனகாதிநிலிகளே!

இராட்சதவீரன் வாய்பிளந்து உதிரம்பெருக்கெடுத்தோடப் பற்களுதிந்துகோனாத் தந்தங்கள் விளங்கக்கிடப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் நட்சத்திரங்கள் மத்தியிற்சந்திரபிறையானது பிரகாசிக்கவிருந்த செவ்வானம்நெழுகிவிழுந்திருப் பதைப்போலக் காட்டியது, இப்பிரகாரம் சண்டன் பட்டமாதிரத்தில் யமபடாள் அவனுயினாக் கொண்டுபோவதற்கு நெருங்கினுலென்ன வினையுமோவென்றுதினைத்திருப்பவர்களைச் சிங்கன்பார்த்து ஏன்பயப்படுகின்றிர் இந்தப்பாதகன் பிராணனைக்கொண்டுபோவீர்களெனக் கட்டளையிட்ட மாதிரத்தில் தயிரியசால்களாய்ப்பாசத்தினுள் கட்டியிழுத்துப்போயினர், இந்தச் சம்பவங்களைக்கண்ட அசமுகனென்னும் இராட்சதவீரன் அதிககோபத்துடன் தன்தேனாத் துரத்திவிழிகளிற் நீயெழவுருத்துப்பார்த்து அடாபூதப்பயலேசற்றும்எண்ணிக்கையிலாமல் நம்மவனை யிப்படிக்குக் கொல்லத்துணியைவையோபதருதேவில்லுநிலு உன்பிராணனைக்கொண்டுபோகும் இயமனைப்போல வந்துவிட்டேன் சற்றுநேரத்தி லுன்னையும்தென்னாட்டிற் குடியேற்றுவேன் இதுவரையிலீயெதிர்த்துப் போராடியவர்களைப்போல என்னேரினைக்கவேண்டாமென்று வீரங்களைப்பேசுவாயுவேகத்தினுமேலீட்டுச் சிங்கன்மீதி லுருத்துவருவதைப் புசபலபராக்கிரம சாலியாகிய மதுவென்னும் பூதத்தலைவன் கண்டுதன்தேனாத் துரத்திவந்து எதிரில்மறித்துக்கொண்டு எங்கேபோகின்றாய் நில்லுநிலுஇதுதான் உனக்குமரணபூயியெனக்கோபித்துப் பேசுவதைக்கேட்டவுடன் அசமுகனென்னும்இராட்சதவீரன் ரவுத்திராகாரமாகப்பொங்கி விழிகளிற்றீப்பொறிகள்கிதற மதுவென்னும் பூதத்தலைவன்மீதிற்றிரும்பி அடாபயலே உன்னை முதற்பலியிட்டபின்பு உன்னைவன் பிராணனையும் வாங்குவேனெனச் சீறியெதிர்த்தனன், இவ்விருவீரருஞ் சண்டைகொடுக்க நேர்ந்ததெப்படிக்கிருக்கின்றதெனில், முற்காலத்திலொருகாரணத்தைக்குறித்து இயமதருமராசனுடன் அவன்மந்திரியாகியகாலனென்பவன் பகைத்துப்போர்செய்ய நேர்ந்ததைப்போல விருந்தது.

இவ்விதமாகவிருதிருவரும்நெருங்கியகாலையில்இராட்சதத்தலைவனாகிய அசமுகன் அதிககிரமித்து மேருவைப்போலப்பாரித்ததாய்ததன்கரத்திற் பிடிபட்டிருக்கின்றவிலையிருகுதைகளுமொன்றுபடவளைத்துக்குணத்தொனிகொண்டஅதிர்ச்சியினால்பூயிகிடிகிடென்றதிர்ந்துசமுத்திரமுங்கொதிப்பெடுத்துக்கலங்கியதுஉடனேவேலைப்போலப்பிரகாசியாவின்றபரத்தையர் விழிகளானவைகாமுகரிடத்திற்சுழன்றுகாட்டுமாறுபோலப்பளபளத்துவிளங்கும் கூரியஅலகையுடையகொடியபாணங்களை யபரிமிதமாகப் பூட்டிக் கரவேகமாய்ச் செலுத்திய காலத்தில் அப்படைகளில்லிலிருந்து வெளிப்பட்டவுடன் குறுகுறென்னுஞ்சுத்தத்துடன் அனலையிறைத்துக் கொண்டுஅதிகமகிமைகளைக்காட்டி வருவதை ஜயசாலியாகிய மதுவென்னும் பூதத்தலைவன்கண்டு நகைத்து அவற்றின்கொடிய செய்கைகளைச் சற்றும் சட்டைபண்ணாமல்நெருங்கிய காலத்திலும் சஞ்சலப்படாமல் விழிகளையும் இமையாமற் பக்கத்தில்ருக்கின்ற மராமரத்தைப்பறித்து அந்தப்பாணங்களைத்துகள்பட்டுப்போகச் சாடவும்நீனையாமல்வேடிக்கைபார்த்துக்கொண்டிருந்தனன், அக்காலத்திலீறிவந்தபாணங்கள் சுறுக்குசுறுக்குமெனச் சீரமுற்றுந்தைத்துத்த

டாரித்துருவிப்போகச் சத்தியில்லாமல் உதிரத்தைப்பெருக்கிக் கவசத்தைப்போலவிளங்கியகாலத்தில் எவ்வளவுஞ் சஞ்சலப்படாமல் திரனாய் உருக்குவாயுவைப்போலப்பாய்ந்து இராட்சதவீரனேறியிருக்கின்ற தேரில்லின்றுகாளமேகத்தைநிகர்த்து கர்ச்சித்தமாதிரத்தில்அவ்வோசையானது அசமுகனென்னும் இராட்சதவீரன் செவிகளிற்பட்டபோது திடுக்கிட்டுப்பஞ்சேந்திரியங்களும்கிலைதப்பிக்கலங்கி வாய்புலரமனம் நடுங்கச்சோபித்துக் கரத்திப்பற்றிய வில்லையும் பாணங்களையுந்தேரில்நெழுகிட்டுத் தேகமெங்கும் வியர்க்கக்கிலேசித்து யாதொருசெய்கையுமற்றிருப்பதை மதுவென்னும் பூதத்தலைவன்கண்டுஅடாஇராட்சதப்பதனோடோசிலசவுரியங்களைப்பேசிக்கொண்டிவந்து சண்டைக்குநேர்ந்த நீமதுகர்ச்சனைக்கு தாளமாட்டாமல் உதைத்துக்கொள்ளுவதென்னே, வீரமென்பதைச் சற்றுந்தேரியாதவனாகக்காணுகின்றனை பின்னிடையாமற் சத்துருக்களெவெல்லவல்ல சூரனுமல்ல சமார்க்களத்திலெதிர்த்துக் கொடியபோரைச்செய்வதைக்கண்டுரிறுவகித்து உற்சாகத்துடனிருக்கத்தக்க தீரனுமல்ல, ஆதலால் நீயென்னசண்டைசெய்யவல்ல உன்பிராணனைத்தப்பித்துக்கொண்டுபோய்விடக்கடவாய், உன்னையொன்றுஞ்செய்யவில்லையெனச்சொல்லித் தேனாவிட்டுநிலத்திப்பாய்ந்தமாதிரத்தில் அசமுகனென்னும் இராட்சதசேனைத்தலைவனுக்குப் பஞ்சேந்திரியங்களுந் தத்தமதுநிலைகளிற்சேர்ந்து மனத்தெளிவுண்டானவனுப்பெவ்கிஇதனைரினைப்பதாயினன்.

ஐயையோ சத்துருவானவன்நெருங்கியமாதிரத்திற்சவுரியத்தையொழிந்துபயப்பிராந்தியினால் நடுநடுக்கிச்சோர்ந்தேனென்னும் பழியைப்பெற்றேன் இதையெவ்விதத்திற் தீர்த்துக்கொள்ளவல்லேன். சமார்க்களத்திற் பகைவனுக் கஞ்சினவென்னென்று நம்மையொத்த சூரர்களிகழ்ந்து பேசும்படியான அபவாதத்தை பிராணனுள்ளமட்டிந்தாங்கிப் பலருமேச உயிவைவளர்த்திருப்பதிலும் இவனுடன்சண்டைகொடுத்து வென்றாவது அல்லதுமாண்டாவது இந்தஅபவாதத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளக் கடவேனெனத்தீர்மானித்துக்கொண்டு மானமென்னுங்கனலானது மனதையுந் தேகத்தையுங்கொளுத்தி வாட்டத்திரனாய்ஆலகாலவிஷத்தைப்போலக்கோபித்துசண்டைசெய்யத் துணிவுகொண்டு தன்தேனாத்திரிதமாகத்துரத்திப்போய் அடாபூதப்பயலே யெங்கேபோகிறாய் நில்லுநிலு ஏதோதேகஅசதினற் சற்றுவாட்டங்கொண்டிருந்தேன் இனிநீயெவ்விடத்திலோடியொளிப்பினும் விடாமற்றொடர்ந்துகொன்று பழியைத்தீர்த்துக்கொள்வேனெனப் பேழுவாயைத்திறந்து திசைகளதிர ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்துகொண்டு அசமுகன்வருவதை வீரசிங்கத்தையொத்த புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய மதுவென்னும்பூதத்தலைவன்கண்டு நகைத்து ஓ சுத்தவீரனே செத்தவனைப்போலவிருந்த நீ ஒருநிமைப்போதில் இத்தகையசவுரியங்களைப்பேசும்படிக்கு யாவரிடத்திற்கற்றாய் அடாபேடி கிஞ்சித்துஞ்சவுரியத்தைப்படையாத பதிதென்றெண்ணி பிராணபித்சைதந்துபோகின்ற வீராதிவீரனாகிய என்கீர்த்திக்கொரு பழிப்புணாதரவந்தாயோ, அபலனையென்றிகழ்ந்து பேசும்மதுவென்னும் பூதசேனையையசமுகனென்னும் இராட்சதன் தடுத்தத் தங்கக்கட்டுகள்பூண்டு பார்த்திருக்கின்ற வில்லையெடுத்து வளைத்துநாணென்கொண்டு தீயை

யிறைக்கத்தக்க கரேமாகிய அர்த்தச்சந்திரபாணங்கள் அளவற்றதையெடுத்துக் கரவேகமாகப் பிரயோகித்துச்சிறுக்கராதஞ்செய்தான், இதனைமதுவென்னும் வீரன்கண்டு அதிககோபம் கொண்டு மிகுத்தமகிமைகளைக்காட்டி மேலீட்டுவரும்பாணங்களை வயிரத்தண்டத்தைவொத்த தமதுகரத்தினுக்கோட்டுப்பூர்னைப்போலத்திசாதிசைகளினும்திறைந்துபோகும்படிக்குத் தட்டிப்போட்டு இன்னமும்திறைச்சேவகத்தைப்பார்ப்போமென்று திரைகநிற்கும்போது இராட்சதவீரன் மனம்பொறாமல் மறுபடியும் கூரியகடியபாணங்களைத்துண்டி ஆர்ப்பரித்தகாலத்தில் மதுவென்னும் பூதவீரன் சற்றுமஞ்சாமல் வீறிவருகின்மகரங்களைத் தக்கையைப்போலத் தட்டியகாலத்தில் அசமுகந்திடுக்கிட்டு நாம்அரிதாகத்தேடிவைத்திருந்தபாணங்களைச்செலுத்தினோம் அவைகளைச் சட்டைப்பண்ணாமல் விலக்கிச் சலனமற்றுநிற்கின்றான், இனியென்னசெய்வோமென்று எண்ணாததெல்லாமெண்ணி உடனே ஒருநினைவுகொண்டு சூலம்வேல் இருப்புலக்கை கழுமுந்தண்டம்வளைதடி சக்கரம் கவண்முதலிய படைகளையெடுத்துநின்றின்பின்னொன்றாக ரிவரிவ்வென்று பிரயோகித்தகாலையில் அவைகள் அதிவேகமாகவந்துமதுவென்னும்வீரன் தேகத்திற்குக்கி வருத்தியகாலத்திற் காலாந்தகளைப்போலச்சிறிப்பாய்ந்திராட்சதவீரனேறியிருந்ததேனைச்செண்டைப்போலவெடுத்துச்சுழற்றி வேகமாய்ச் சமுத்திரத்தினிடத்தில் வீசியபோது அப்பாதகன்மத்தியிற் பூயியிற் குதித்தோடிவந்து கரங்களைப்பிசைந்துசுழற்றி மல்லபுத்தத்துக்குப் பூதராயகன்மீதில் வருவதைக்கண்டு கோபித்துப் பாதத்தைநீட்டி அண்டத்துக்கப்புறத்திற்போகும்படிக்கு ஏற்றியகாலத்தில் வானவெல்லேமுற்றும்போய்த்திரும்பிவந்து பூதத்தலைவன்முன்னம்விழுந்து கிளம்பிமதுவின்மார்பிற் கோடையிடியைப்போலவறைந்து அடாபூதப்பயலே நீயோஎன்னை வெல்லவல்லவன் இதோஉன்பிராணனைவாங்கிச் சமனாவதிக்குக் குடியேற்றுகிறேன் பாடுன்று வசைமொழிகளைப் பேசிக்கொண்டு மாயமந்திரத்தினை யுச்சரித்து அதன்முயற்சியினால் வானத்திற்போய்மறைந்திருந்து தான்முன்னமரிய தவங்களைச்செய்துமகாவிஷ்ணுவினிடத்திற் பெற்றுவைத்திருந்த சக்கரத்தையெடுத்த மனப்பூர்வமாகத் தூபதிபரைவேத்தியமுதலிய பூசைகளையிரப்பி வணங்கிப்போற்றி ஓ! படைகளுக்கரசே! அதோநிற்கின்ற பூதத்தலைவன் சிரத்தைக்கண்டித்து அவன்பிராணையுண்டிவரக்கடவையென்றுவேண்டி அதிகவேகமாய்ப் பிரயோகித்துக் களித்துப்பார்த்திருந்தான்.

பகைவனைக்கண்டிக்கச்செலுத்திய பாணத்தினால்தான் மாளப்போகின்றகாரணத்தொரியாமல் அசமுகனென்னும் இராட்சதப்பாதகன் பவுத்திரமனைதப்பெற்றிருக்கின்ற மதுவென்னும் பூதத்தலைவன்மீதிற்செலுத்தியநாராயணஸ்திரமானது வெளிப்பட்டவுடன் தகத்தகாயமாய் பிரகசித்து அனலையிறைத்துப் பலகோடி பிரமாஸ்திரம்அக்கினிவருணன்வாயுகுபேரன் முதலியதேவாஸ்திரங்களைப்படைத்துக்கு முறிஎறிந்து புகைத்துகொண்டுஎங்குந்தன்மமாய்அதிகமகிமைகளைக்காட்டிச்சிறியினாந்தபகைவனைத்தேடிச்சமீபத்தில்வந்த மாத்திரத்தில்தவென்னும்பூதத்தலைவன் வெறுக்கையுடன்நிப்பதைப்பார்த்தவுடன்நம்மைஇப்படிக்குவிராயுதனாகியசிவபத்தன்மேற்செலு

த்துவானேவெனக்கொதித்துத்திரும்பிக் காடாந்தகாரமாகவீறியிருந்தவிருப்பெருக்கைப் பிரகாசம்பொருந்தியகிரணங்களையுடையசூரியன்மாய்த்ததைப்போலமாய்ப்பெருக்கைக்காட்டி அதன்மத்தியிலிருந்து தன்னைவிடுத்தஅசமுகனென்னும் இராட்சதபாதகன் மாயவஞ்சகத்தையும்தவன்சிரத்தையுங் கண்டித்துத்தள்ளிப்போட்டுவானகங்கையில் முழுகிப்பரிசுத்தமாய் சொலித்துக்கொண்டு சக்கரப்படையானதுபோய் மகாவிஷ்ணுவினிடத்திற்சேர்ந்தது, அப்போது அந்தஅசமுகனென்னும் இராட்சதசேனைத்தலைவன் இடிமின்னலுடன் மேகமானது குமுறிக்கொண்டு நழுவிதைப்போலக் கோதாத்தந்தங்கள்விளங்க அலறி ஆவ்ஆவென வாயைத்திறந்துவந்து ரணக்களத்தில்விழுந்துருண்டுமாண்டான், இந்தச்சம்பவத்தைக்கண்ட இராட்சதசேனைகள் திடுக்கிட்டு நடுநடுங்கிச்செருக்கற்றுப் புலம்பிவாடினர். தேவர்கள் மனமகிழ்ந்துஇனிஇப்படிக்கொத்த சண்டைசெய்யவல்ல இராட்சதவீரர்கள் யாவரிருக்கின்றனர், இவனுடன்போர்முற்றியதென்று ஆனந்தக்கூத்தாடிக் கம்பகமலனா மதுவின்மேலிறைத்து வாழ்த்திக்களித்தனர், இப்பிரகாரம் அசமுகன்மாண்டதையும் பூதப்படடைகளின் கெலிப்பையும் தேவர்கள்செருக்கையும் இராட்சதப்படடைகள் சஞ்சலங்கலையும் பாணுகோபன் சேனைத்தலைவர்கள் கண்டமாத்திரத்தில்நல்லகாரியம் நம்மையொத்தவீரர்களிருந்தும் இத்தகையகாரணங்கள் நேருகின்றதோவென்று ஆலகாலவிஷத்தைப்போலக் கோபித்தவர்களாய்த் தங்கள்சேனைகளுக்குத்தயிரியங்களைச்சொல்லிக் கூட்டிக்கொண்டுஇரதங்களைத்துரத்திப்போய்ப் பூதசேனைகளை நாற்புறங்களினும் வளைத்து தக்கக்கட்டுகள்பூண்டு இருகுதைகளினும் மணிகள்சத்திக்கும் பாரித்ததனுக்களை வட்டாகாரமாகவளைத்துத்திசைகளதிரக் குணத்தொனிகொண்டு விஷத்தொலையயலீட்டிருக்கின்ற திவ்விப்பாணங்களை அமோகமாகப்பூட்டிச் சேனைமாரியைப்போலப் பிரயோகித்தும் சக்கரம்பிண்டி-பாலம்-தோமரம்-கப்பணம்-முசலம்-சூலம்-தண்டமுதலாகிய ஆயுதங்களையுங் கணக்கிறந்ததாகச்செலுத்திச் சக்கிராகாரமாய் ரணக்களமெங்கும் உலவும்போது அவர்கள் தாண்டியபடைகள் அனலையிறைத்துப் புகைகளைப்பெருக்கி அதிகஉற்பாதங்களை விளைத்துக்கொண்டு தடைக்கஞ்சாமல்மீறி வேகமாய்ப்பாய்ந்து பூதப்படடைகள்சரிக்களிற் சுருக்குச்சுருக்கெனத்தைத்துச் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துவாட்டும்போது அந்தஉபத்திரவங்களுக்குச் சகிக்கப்படாமையால் தயிரியுத்தைவிட்டுத் தலைவிரிகோலமாய்த்திசைகளெங்கும்பறத் தொளிக்கத்தொடங்கினர்.

இவ்விதமாகச் சிவகணங்கள் வலியிழந்து பின்னிடுவதையும் இராட்சதவீரர்கள் அகோரயுத்தங்களைச்செய்து ஜயசாலிகளாய் வீறித்திரிவதையும் இலகூர்களிலொருவனாகிய தண்டகனென்னும் வீரன்கண்டு மனம்புழுங்கி நம்மவர்களிப்பாடுபடுவதோவெனச்சீறித் தந்தேனாமுடுக்கிக்கொண்டுவந்து இயமனுக்கொப்பாகச்சொல்லும்பாரித்தவிலலைவளைத்துப் பகைவர்களைத்து வாடும்படிக்குடங்காரசத்தத்தைக்காட்டிக் கணக்கிறந்த கரேமாகியபாணவிதங்களைக் கரவேகமாகப் பிரயோகித்தனன், அதெப்படிக்கிருந்ததெனில் தண்டகனென்னும் மேகமானது இந்திரதனுசையொத்த வில்லைக்கொண்டு இடியைநிகர்த்த

குணத்தொனிகாட்டி மின்னலைப்போன்ற அலகையுடைய சரங்களைச் சோனைமழைக்குச் சமமாகச்சொரிந்ததற்கொப்பாக்காட்டியது. இவ்விதமாக புசுபலபராக்கிரம சாலியாகிய தண்ட நென்னும் வீராதிவீரன்விட்ட பாணகோடிகளானவைஎங்கும்பரந்துபுகைந்தெறிந்துகொண்டபுகைவரை வளைந்துவளைந்து சாடும்போது கொடியசெய்கைகளையுடைய இராட்சதசேனைகள் சின்னப்பின்னப்பட்டச்சிதறிச் சரீரமுற்றும் துளைத்தும் பிளந்தும் கண்டதுண்டமாகவெட்டியும் கால்களைத்தறித்தும் புஜங்களைச்சரித்தும் மார்பைப்பிளந்தும் சிரங்களைக்கண்டித்தும் வயிற்றைப்பிழித் குடல்களை யிறைத்தும் இப்படிக்கதம்படவும் மேருவைப்போலப் பாரித்திருந்ததேர்களானவைஅச்சொடிந்து வண்டில்களுருண்டு மச்சுகள்துறுங்கி கொடுங்கைகள் துகள்பட்டுக் குடைகொடிகள்பறந்து நாசப்படவும் நீலகிரியைப்போலக் கறுத்ததேகத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற மதயானைப்பந்திகள் வீறிட்டுக்கலைந்து இரத்தினமுகபடாமணிந்த மத்தகங்கள்பிளந்துபனையையொத்ததுதிக்கைகள்வெட்டுண்டு பிறையையொப்பவிளங்குந் தந்தங்களிறைந்தும் பாரித்தகால்களந்துத்தும்சப்படவும்பஞ்சகல்லியானிகளாகிய புரவியணிகள்அல்லோலகல்லோலப்பட்டுபின்னிவிட்டிருக்கும் பிடரிமயினாயுடையசிரங்களுதுறுங்கிச் சொர்னவண்டயங்கள்கலிக்கும் கால்கள்தறிந்துசாமரங்கையொத்த வால்கள் பறந்துமாளவும்இவ்விதமாக ரதகசதுரக பதாதிசுளாகிய சதுரங்கசேனைகளும் அதாஅதப்பட்டகாலத்திற் பெருகிய உதிரமானது கடலைப்போலவினாந்து அலைகளைவீசிச் சமுத்திரத்திற்பாய்ந்துதேக்கிக் ககைகளையுடைத்துப் பூமண்டலமுற்றினும் பெருகிக் கண்டயுகவெள்ளத்தைப்போல மலைகளைப்புரட்டிக்கொண்டோடவும், பிணமலைகளெங்கும்பெருந்துவானத்தையளாவக்குவியவும், பலகோடிகவந்தங்கள்சுத்தாடவும், இப்பாடுபடுமுன்னிலையில் தப்பிசிறிந்த இராட்சதச்சேனைகள் அதிககாயங்களினால் மனம்வருந்திநிலைபெற்றுநிற்கக் கூடாமையால் திகைத்துத் தங்கள்பிராணனைக்காப்பாற்றிக் கொள்ளும்பொருட்டு மானத்தையும் வீரத்தையும் பறிகொடுத்தோடித் திசாதிசைகளினும் பூவட்டங்களினும் பருவதச்சாரல்களினும் வறந்தரங்களினும் தீவுகளினும் பதுங்கினர்.

எத்தகையராலும் ஜயிக்கவொண்ணாத இராட்சதவெள்ளங்களனைத்தும் இவ்விதமாகவிதைந்து புறந்துபோகவும் அவர்களைக்காத்திருந்த வீரபராக்கிரமசாலிகளாகிய கணக்கிறந்த படைத்தலைவர்கள் சின்னப்பின்னப்பட்டு மாண்டதையும் பூதர்களும் இலகூரும்சேனைத்தலைவர்களும்கூட ஜயவுற்சாகங்களுடன்சுளிக் து ரணக்களமெங்கும்எதிரிவந்தித்திரிவதையும் ஆயிரங்கிரணங்களையுடையசூரியனைத்தனைசெய்த வீராதிவீரனாகிய பாணகோபன் கண்டமாத்திரத்தில் வடவாமுகாக்கினியைப்போலக் கொதித்துத் தியும்புகையுமெழ நகைத்துச்சேறி இதனைச்சொல்லுகின்றான், கற்பகமலர்களையணிந்த புயாசலங்களையுடைய இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் தங்கள்பதங்களையிழந்துசின்னப்பின்னப்பட்டு வாடியோடக் கொடியபோரைச்செய்த ஜயசாலிகளாகிய நம்முடைய சேனைவீரர்கள்இத்தினம்சிவகுமாரனேயிய அபலராகிய பூதங்களினாலும் படைவீரர்களாலும் இப்பாடுபடுவதோ சூரியனைச் சிறைப்படுத்திச்சுலதேவனாயும்வென்று கீர்த்திபெற்ற நான்பார்த்திருக்க

ச் சத்துருக்கள் வலியுள்ளவர்களாய்ப் புசுபலபராக்கிரம சாலிகளாகிய இராட்சதவீரர்களைவாட்டி ஜயம்பெறுவது வெகுநேரத்தியாகவிருக்கின்றது வீரசிங்கமானதுகோபித்துத் தன்சவுரியத்தைக்காட்டாமல் அடங்கியிருக்குமாயில் மதயானைகள்வீறி வெற்றிபெறுவதரிதன்று நான்பட்டணத்தைவிட்டுப் புறப்படும்போது இரதகஜதுரகபதாதிள் இருபதினாயிரவெள்ளங்களுடன்வந்தேன்இப்போதுநம்மைச் சூழ்ந்திருக்கின்றவர்களைப் பார்க்குமிடத்தில்ஆயிரவெள்ளம்சேனைகளிருக்கும்போற் காணுகின்றது கொடியபோரைச்செய்துமாண்டவர்கள் இரண்டாயிரவெள்ளத்துக்குமேற்படுமாயினும்மற்றவெள்ளங்கள் பறந்துபோனவிடந்தெரியவில்லை இந்தப்பூதப்படைகளைஒருபொருளாகமதியாமல் அசட்டையாய்ப் புறவணியிலின்று நம்முடையசேனைகளையுப்படைத்தலைவர்களையும் சண்டைகொடுக்கும்படிக்கனுப்பி வீணில்மாளக்கொடுத்தேன், இதைமுன்னமே தீர்க்காலோசனைசெய்துஒப்பற்ற பாரித்தலில்லைக்கரத்திற்கொண்டுபோயெதிர்த்துச் சத்துருக்களைமிஞ்சவொட்டாமற்படிக்குச்செய்துஜயம்பெற்றினையாமற்போனேன், நடந்துபோனகாரியங்களைநினைந்துநினைந்துமனம் வருந்துவதினாற்பிரயோசனமொன்றுமில்லை,இனிகாலதாமசஞ்செய்யாமல் நானேபோர்முனையிலநடுத்துபுகைவர்களைவளைந்துகொண்டு கொடியபோரைச்செய்து ஒருநாழிகைப்பேர்திற்சின்னப்பின்னப்படவாட்டிக்கொல்வேன் இந் தவெற்றியினைப்பெறாமற் போவேனெயில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கதிபனையிருக்கின்றசூரபதுமன்குமாரனுகமாட்டேனெனச்சபதம்பேசிச் சாரதியைப்பார்த்துநமதிரத்தினைப் பகைவர்முனையில் நிமைப்போதிற் கொண்டுபோய் சேர்க்கக்கடவாயெனக் கட்டளையிட வுடனேஅவன் வாயுவேகமும் மனோவேகமும் பிற்படத்தக்கதாகச்செலுத்தியகாலத்தில் இரதகஜதுரகபதாதிசுளாகிய ஜயவுற்சாகங்களுடன் ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு பலவாத்தியங்களும்முழங்கத்தக்கதாகப் பிரளயவெள்ளத்தைப்போலத் தொடர்ந்து போகவும் போர்முனையைச் சேர்ந்து பாணகோபனுக்குக் கோபமிகுதியினற் புருவம்நெற்றியிலேற மண்டியெறிந்து மகம்மேருவுக்குச் சமதையாய் பாரித்துத் தங்கக்கட்டுகள்பூண்டிருக்கும் வெற்றிவிலையெடுத்து நாணியைப்பிதிந்து குணத்தொனிகாட்டிய வேளையினால் அண்டவடிக்குகள் கலகலத்தும் குலகிரிகள் நெக்குவிட்டும் மேருகிரி தத்தளித்தும் சத்தசாகரங்களுந் கொதிப்பெடுத்தார்ப்பரிக்கவும் பூமியானது நடுநடுங்கிவாடுமுன்னிலையில் அச்சமையைத் தாங்கமாட்டாமல் ஆதிசேஷன்கொண்டவருத்தத்தை இன்னவிதமெனச்சொல்லக்கூடமோ! சூரியன் திசைமாறிக்கலங்கி என்னவினையுமோவென்றேங்கவும் நட்சத்திரங்கள்நிலைதப்பிப்பலபலவென்றுபூவட்டமெங்குமுதிரவும், இவ்வித உற்பாதங்கள் நேரந்தபொழுது 'சருவசங்காரகாலத்தில் தேவாதிதேவனாகிய சிவபிரான்அண்டரண்டபுவன சராசரங்கையொடுக்க நினைந்தபோதுஊழிமேகங்க ளொன்றுபட்டு வருஷிப்பதைப்போலப் பரந்து கெடீப்புடன் வீறியிருக்கின்ற பூதப்படைகளின்மேற் சரவருஷங்களைப் பொழிய கோடையிடுகளைப்பெருக்கி விழிகள்சூச மின்னிதியைவீசிப்புகைந்து பற்பலகொடுமைகளைக்காட்டி அதிகமகிமையுடன் பிரசண்டமாருதத்தைப்போல வேகங்கொண்டு குறுகுறெனச்சேறி வருவதைவிரர்களாகியசிவகணங்கள்கண்டமாத்திரத்தில்வடவையைப்

போலச்சிறிக் குழிபட்டிருக்கின்ற விழிகளில்தீப்பொறிகள் சிதறத்தாவி அஷ்டகுலாசலங்களுக்குச் சமமாகவோக்கிநிற்கின்ற பருவதங்கலையும் மராமரங்களையும்பறித்துக்கிறுகிறெனச்சுழற்றி நிவ்வுநிவ்வெனவீசி லுழிகாலத்திற் பெருகுமிடிகளைப்போல ஆர்ப்பரித்தனர்.

அவைகள் அதிவேகமாகப்போய்த்திக்குதிசைகள்தோற்றமால் நிறைந்து குமுறிக்கொண்டு மேலட்டுவருகின்ற பாணப்பெருக்கைத்தடுத்துப் பிரயோசனப்படாம் லுழித்ததுமன்றியில் மேலட்டு வருவதைப்பானுகோபன்பார்த்து ஒவ்வொருபருவத்துக்குக் கோடிபாணங்களாகக் கரவேகல்கொண்டு செலுத்திப் பொடிப்பொடியாக்கித்துகள் பறக்கச்சாடியபோது மலைகளினத்தும் துறுங்கித் தூளியாயெழுந்து வானநாடுகளிற்பரவித் தேவர்களருட காந்தருவர் சித்தவீத்தியாதரர் முதலிய சகலத்தேவர்களினும் படிந்து அவர்களாற்கூடியவனாயிற் றுடைத்தும் போகாமல் வானகங்கையிற்படிந்துசுத்திசெய்துகொண்டவர்களாய்த் திகைத்திருந்தனர், இவ்விதமாகப்பருவதங்களைத்தும் பறந்துபோனகாலத்திற் பானுகோபன் கோபதிபிதனாய்த் தன்தேவைச் சுழற்காற்றைப்போல ரணக்களமெங்குஞ் சக்கிராகரமாகத் திருப்பித்திருப்பிப் பாரித்தவிலானது இருகதைகளுமொன்றுபட ஒவ்வொருதொடையிற் கோடாகோடிக் கணக்கிற்குநூரமாகிய சரங்களைப்பிரயோகிக்கும்போது மந்திரமுயற்சியின லொன்றனந்த உருக்கொண்டு மின்னலைப்போல அலகுகள் பிரகாசிக்கவும் விஷ்வசனையும் தீயையுமிறைத்துச்சோமசூரியாக்கினியென்னும் முச்சுடனா விழிகளாக்கப்படைத்திருக்கின்றஉருத்திரமூர்த்தியும் மன்னுயிர்களைக்கொண்டுபோகுக்கிண்சித்தமுடைய யமனும்அஞ்சும்படிக்குஅதிகஉற்பாதங்களைக்காட்டிவந்து ஜயசாலிகளாய் விறிஇருந்த பூதச்சேனையின் பேரிற்றாக்கி அல்லோலகல்லோலப் படுத்தும் போது சிரங்களற்றும் மண்டைகள்திறந்தும் மூளைகள்சிதறியும், விழிகளபெயர்ந்தும், பற்களுதிரந்தும், தோள்கள்சரிந்தும், மார்புபிளந்தும், கரங்களவெட்டிண்டிம், வீரகண்டைகளகல்க்கும், கால்கள்முறிந்தும், உடல்கள்சதைந்தும், சவுரியங்கள்பேசிய வாய்பிளந்தும், கரங்களிற்பற்றியிருந்த ஆயுதங்கள் துகள்பட்டிம், இவ்விதமாகஅதப்பட்டிம்போது பூதர்கள் களேபரங்கள் பூமியிற்சாயுமுன்னம், உதிரம்பெருகிப் பரந்ததெப்படிக்க இருக்கின்றதெனிற, கொடியபாதகராகிய இராட்சதர்கள் மிதித்தமண்ணை முந்திச்சுத்திசெய்வதைப்போலக்காட்டவும், பிரகாசம்பொருந்தியஅலகையுடையபகைவன் பாணங்கள் கண்டித்தகாலத்திற் பூதர்சிரங்களானவைமின்னலைவிரித்துமேகங்கள்சஞ்சரிக்கும் வானத்திலெழுந்தபோது அந்தமுண்டங்களி னின்றும்உதிர்மானது பீரிட்டோங்குவதைப் பார்க்குமிடத்தில் ஓ சிரமே நாம்குமராகுருபரன் சேனையாதலாற் பகைவனுக்கஞ்சியோடலாகாது நல்லுநிலல்லெனப் பின்தொடர்ந்து தயிரியங்களைச்சொல்லி இட்டிவரச்சென்றதற் கொக்கும்.

அக்காலத்திற் பானுகோபன் செய்தபோரின்வல்லமைகளை இவ்விதமென்று சொல்லக்கூடாமோ வில்வித்தைக்கும் கரவேகத்துக்கும் சரவேகத்துக்கும் மனவறுதிக்குப் புசுபல பரக்கிரமத்துக்கும், ப்ரம்மகவிஷ்ணுவிலுமுந்தி வீரலேமடக்கவல்ல சூரனுமிந்ததிரிலோகங்களினுமுண்டோ அவன்கற்ற தனுர்வித்தையின் பிரபலத்தைநினைக்க நினைக்கமனதாலுங்கணித்தற்கருமைபாகும்அவன்

செலுத்திய ஒவ்வொரு பாணமானது எங்கனையனுகியசிவசப்பிரமணியதேவர் சேனைகளிற் பாய்ந்து வலிய சிரத்தையுந் தோளையும் மார்பையும் வீரகண்டையணிந்திருக்கின்ற கால்களையும் ஏககாலத்திற் கண்டித்தோடும் ஓரிஷிகளே? இத்தகைய சண்டையை எந்தச்சூரனும்செய்திருக்கமாட்டான் இப்படிக்குத்தேவர்களை யலைத்துச்சிறைவைத்திருக்கின்றபாதகனுகியபானுகோபன்ஒப்பற்ற வில்வன்மையினாலும் புசுபலத்தினாலும் சின்ன பின்னப்படவாட்டி யுழிக்கின்றகாலத்தில் மாண்டவர்கள்போக நின்றவர் திகைத்துப்பஞ்சேந்தியங்களுந் கலங்கிக்கால்கள்நடுநடுங்கி நிற்கமனம்தாபரியாமற் சற்றுநேரந்தாமசப்பட்டு இவ்விடத்தி லிருப்போமாகிற்படாதபாடுகள்பட்டிப் பிராணனையும்போக்கவரும் பகைவனைப் பார்க்குமிடத்திற்காலாந்தகளைப்போலத் திரிகின்றான்இந்தவேளை தப்பித்துக்கொண்டால் பிற்படிக்குப் பார்த்துக்கொள்ளுவோம் மேலும் கோடிசூரியப் பிரகாசமாய் விளங்கியிருக்கின்ற வெற்றிலேலாயுத பாணியாகிய பாலசப்பிரமணியதேவரானவர் பிரமன், விஷ்ணு, முதலியதேவர்கள் போற்றத்தக்கதாக பாசறையிற் சலனமற் றிருக்கின்றார், நம்மைப்பாதுகாத் திரட்சிக்கும் படிக்குக் கட்டளையிட்டனுப்பிய வீரவாகு தேவரும் முதற்பலக்கு நம்மைசெலுத்திவிட்டபுறவணியிற் சவுக்கியமாகவிருக்கின்றனர், இவ்விடத்தில் நாம்பட்டிம்வருத்தங்கொன்றும் அவருக்குத்தெரியாது நம்மைத்தொடர்ந்துவந்த சேனைத்தலைவர்களுந்தினராகியநம்மைமுன்தள்ளிஇந்தபாதகனிடத்திற்காட்டிக்கொடுத்துவிட்டு அங்குமிங்கும் களித்துலாவுகின்றனர், எதிரிலகப்பட்ட ஏழைகளாகிய நம்மையிற்தப்பாதகன்முன்பின்பாராமல் மடக்கிக்கொண்டு கொல்லுகொல்லெனச்சாடி அளவற்றவர்களைச் சங்கரித்தனன், நமக்கோ இவனுடனெதிர்த்துப் போர்செய்யும் வலியுமில்லை உடலும் ஊசலாடுகின்றது அப்படிக்கொத்தநாயிவ்விடத்திலிருப்பதினலாகவேண்டிவ தென்னையென்றுஇவ்விதமாகப் பற்பலவெண்ணிபெண்ணித் துணிவுகொண்டவர்களாய் ரணக்களத்தில்வின்ற பூதப்படைகளைத்தும் பயபிதியினற் றிசைதப்பி யோடிப் பின்னணியில் வெற்றிமாலேபுரளும்புசுபலபராக் கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவரிருக்கின்றதலத்தைநோக்கிப்பதைபதைத்தமனதுடனும்வாடி யமுகங்களுடனும்பலகையங்கள்பட்டி உதிரப்பிரவாகமோடுந் தேகத்துடனும் ஒடோடியும் வருகின்றவர்கள் நிலைகளிரணரங்கசூரனுகிய உக்கிரசேனென்னும் படைத்தலைவன் கண்டவுடன் மனம்வருந்தி நம்மவர்களுக்கிந்த கேடுநேருவதோ வெனப்பொங்கி விழிகளில் அனற்பொறிகள் சிதறவும் புருவம் நெற்றியிலேறவும் முகமண்டலம் வியர்க்கவும் வாய்துடிக்கவும் அறிககோபங்கொண்டு பூதகணங்களைப்பார்த்து பயப்படாதீர்கள் உங்களுக்கிந்த தொந்தரையைக் கொடுத்த பகைவனை நிமைப்போதிற் சின்னபின்னப்படக் கண்டிப்பேன்நிலல்லுங்கொள்ளில்லுங்கொளென்றுதேறுதலைச்சொல்லிக்கொண்டு அதிவேகமாய்த்தக்கக்கட்டிகளினுக்கியிராவின்ற பாரித்ததண்டாயுத மொன்றைக் கரத்திற்கொண்டு தேவர்கள் சபாசென்று கொண்டாடும்படிக்கு ஆர்ப்பாட்டங்களைச்செய்து பகைவனைத்தேடிப்போர்க்களத்தைநோக்கிவருகின்றஉக்கிரசேனன் வீரத்தன்மையைச்சூரியகாதகனுகிய பானுகோபன் கண்டநல்லகாரியம் இவனுணவத்தைபும் சற்றுநேரத்தி லடக்குவேனென்றுவெற்றிமாலே

தரித்து மந்தரத்தையொப்ப விளங்கும்வில்லைவட்டாகார
மாகவிளந்து நாராசங்களைப்போன்ற ஆயிரகோடிதில்வி
ய பாணங்களைச் சந்தித்துத்தாண்டிப் பகைத்து வருகின்
றவன் தேகத்தெரியாமல்மறைத்துச் சிறுங்கநாதஞ்செய்த
னன்.

இவ்விதமாகக் கொடியபாதகங்கையுரபதமன்பிரதம
குமாரன் தூண்டியவாளிகள் அதிகமகிமைகளைக்காட்டியி
னாந்து வந்துகரியதேகத்தைப்பெற்ற உக்கிரசேனன்சரி
த்தில் வேகமாய்த்தாக்கித் துளைத்துப்போகச்சத்தியில்லா
மலும் சிலகாயங்களையுஞ் செய்யாமலும்வலியற்று முனை
மழுங்கி யொழிந்து பலபலென்றுபூமியிலிழைந்துபோயி
ற்று, அதெப்படிக்கிருந்ததெனில், ஒருவன்கீழ்க்கிடையு
றயுத்தேடியபொருளை மெப்பப்பத்தியினாலுந் தருமசிந்
தையைக்கொண்டும் அப்பொருளைத்தேவாலயம் சோலை
கள் தடாகங்கள்அதிகங்களுக்கு வேண்டும்உதவிகள் பெரி
யோர்களுக்கும் தானதருமங்களுக்கும்சுற்றத்தினருக்குப்
போசனமுதலிய உபசாரங்களைச் செய்பாமல்தானுமுண்
ணமல் ஆழப்புதைத்துவைத்திருக்கின்ற பதிகன்பொரு
ளானது கடையில் நற்பிரயோசனங்களுக்கு முதலியாகா
மற்பூதம் திருடர் பகைவர்,மற்றும்வியர்த்தமாகியகாரண
ங்களுக்கு குபயோகமாயுறிந்துபோகமாறுபோலவுமயானை
யுண்ட விளங்கமையையொப்பவும்குன்றிக்குறைந்து போ
யிற்று இவ்விதமாகத்தான்வருந்திச்செலுத்தியபாணகோ
டிகள் பயன்படாமல்மங்கியதைப்பாணுகோபன்கண்டுமெ
ச்சிஇந்தவீரனைச் சலபமாக நினைக்கப்போகாதுமிகவுமவ
லியனாகக்காணுகின்றனன், இவனைக்கொல்லுவ தெவ்வித
மென்றுசுற்றநேரம் யோசித்துத்தானரித்திறேடிவைத்தி
ருக்கின்ற பாரித்த எழுவாயுதத்தை பெடுத்துக்கிறுகிற
னச்சுழற்றிக்குறிகொண்டு பகைவன் மார்புக்கிலக்காக வீ
சிப்போது அந்தமுசலமானது வெளிப்பட்டவுடன் கோ
டையிடியைப்போல முழங்கி யனையிறைத் ததிவேகங்
கொண்டு மீறிவருவதைஉக்கிரசேனன்கண்டுநகைத்துத்த
ன்கரத்திற் பருவதா காரமாக விளங்கியிருக்கின்றவலியக
தையைக் கறகறெனச் சுழற்றிலாடியினம் நுகள்பட்டுப்ப
றக்கத் தாக்கியதுடன் கோபந்தணியாமல் லகுக்கொண்டு
வேகமாய்ப் பாணுகோபனேறி யிருக்கின்ற தேரின்மீதிற்
பாய்ந்து தண்டத்தைச்சுழற்றிமோதியணிபடக்கட்டியிரு
க்கின்ற குதினாப்பந்திகளைகண்ட துண்டப்புடக்கொன்று
நிலத்திறன்றளித் திரும்பினன், இந்தவெற்றியைக்கண்ட
தேவர்கள் கரங்களைக் கொட்டிச் சந்தோஷயிடுதியினால்
உக்கிரசேனனைக் கொண்டாடி ஏ, ஏ, யெனப் பாணுகோ
பனை இகழ்ந்தார்ப்பரித்தனர், அக்காலத்திற்பரிகளப்பட்ட
தையும் விண்ணவர் உற்சாகங்களையும் பார்த்தமாத்நிரத்
திற் பாணுகோபனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்து வட
வையைப்போற்சிறி உன்னணவத்தையடக்குகிறேனென
ச் சபதம்பேசிச் சேக்கிரத்திற் பக்கத்தில்நிற்கின்ற சேமத்
தேரின் பாய்ந்திருந்து மணிகள்கலித்துப் பொற்கட்டிகள்
பிகிற்றிருக்கின்ற வெற்றிவில்லைவளைத்து உக்கிரன் தாங்கி
யிருக்கின்ற வலியுதண்டத்தைக் கண்டிக்கும்படிக்குக்கூர்
மையாகவீருக்கின்ற அர்த்தசந்திரபாணங்கள்நூற்றையெ
டுத்துச் சந்தித்துக் கரவேகமாகத்தூண்டியகாலத்திலினா
ந்து புகைந்து சிறிக்கொண்டு வீறிவந்துதாக்கி உக்கிரன்
கரத்தில்விளங்கும் தண்டாயுதத்தைப் பொடிப்பொடியா
கக் கண்டித்துத்தள்ளியது, அப்போது உக்கிரன்சங்கரா

சனைப்போலச்சிறிப் பாய்ந்து பாணுகோபனேறியிருக்கின்
றவிரதத்தை வாரியெடுத்துப் பந்தைப்போல வானத்தில்
வீசியபோது கிறுகிறெனச் சுழன்றுகொண்டு சூரியமண்
டலவையிற் சென்று இதனைக்கண்ட சூரியன் திடுக்கிட்
டிப் பாலபருவத்திற் பந்தித்ததைப்போலயாதினை நினைந்
துவருகின்றனனேவெனத் தியங்கிப்பறக்கவும்இரதமான
து கொடிக்கையங்கள் முதலிய சிங்காரங்களுடன்நிரும்
பிப் பூமிக்கடுத்து வருவதைப்பார்க்குமிடத்தில் மேகத்து
டன் வானமானது தடறித்தழைத்திருக்கின்ற ஆலரிருட்
சத்தில் விழுந்தகாலத்தில் வேர்பறிந்துசாய்ந்ததைப்போ
லக் காட்டவும்நெருங்கிய காலத்திற் பாணுகோபன்தேரை
விட்டுநிலத்திற்பாய்ந்து புசுபலபராக்கிரம சாலியாகியஉ
க்கிரசேனனை நெருங்கிக் கடகங்கணங்களைநிந்துநீண்டி
ருக்குந் தனதுகரத்தினால் அவனைவாரிமேலே மூலகங்க
ளுக்கு மப்புறத்திற் போகும்படிக்கு வீசிமேலும்மனஞ்
சகியாமல் தனக்குமுன்னம் பிரமதேவன் கொடுத்திருக்கி
ன்ற வேலையெடுத்துப் பூசித்துவணங்கிஅண்டகோளகை
வனையிற் போய்த் திரும்பிவருகின்ற உக்கிரனுக்கு நேரா
கச்செலுத்திய மாத்திரத்தில்அனலைச்சொரிந்துகொண்டு
போய் உக்கிரசேனன் மார்பிறுக்கித்தடாரித்துருவித்து
ளைத்து முதுகின்வழியாக ஓடியது, அக்காயத்தினால்உக்கி
ரன்வருந்திவந்துநிலத்தில் விழுந்து சுற்றநேரங்களைத்தி
ருந்தனன்.

இச்சம்பவத்தைக்கண்ட தண்டியென்னும் பூதசேனாப
தியானவன் ரவுத்திராகாரமாகமண்டி யெரிந்து விழிகளி
ல் தீப்பொறிகள் சிதறப்பாய்ந்து பக்கத்தில்பாரித்துவான
த்தையளாவ நிற்கின்ற பருவதமொன்றைப்பேர்த்தெடுத்
துச்சிறி யெதிர்த்து வேகமாய்ப் பாணுகோபன்மீதிற் கடா
விய காலத்தில்வரும் வேகத்தைக்கண்ட ராசபுத்திரன்
துரிதமாய்த் தன்வில்லிற்கொடிய பாணங்களாயிரத்தைப்பூ
ட்டி அதற்கு நேராகப் பிரயோகிக்க அவைஅதிகமகிமை
களுடன் புகைந்தெரிந்துவந்து மேருவைப்போல வருகி
ன்ற பருவதத்திற் றுக்கிக் கணப்போதிற் கண்டதுண்ட
ப் பட்டுப் போகச்சாடிப்போயது, இதைக்கண்டதண்டி
யென்பவன் சிறிப்பாய்ந்து வானத்தை யளர்வத் தழை
த் திருக்கின்ற மராமரமொன்றை வேருடன் பறித்துச் ச
க்கிராகாரமாகச் சுழற்றிவந்துபாணுகோபனேறியிருந்தஇ
ரதத்தின்மேல் மோதியகாலத்தில் அதிர்ந்நுண்டிருந்த கு
தினாப்பந்திகளைத்தூம்சின்னபின்னப்பட்டிமாண்டும்சா
ரதிதலைபிளந்துருண்டும் இரதமானதுதுறுங்கி நிலத்திற்
சேர்ந்தும் இத்தகையதுன்பம் நேரந்தகாலத்தில் இராசரு
மாரன் சிரக்கம்பஞ்செய்து இவனைச்சலபமாக நினைக்கப்
போகாதுதகுந்தபிரயத்தனத்தினால்கொல்லவேண்டுமென
நிதானித்துமற்றொருதேரிப்பாய்ந்து மண்டிபோட்டிருந்
துபுளபளத்து விளங்கும், அலகைப்பெற்ற கூரியமு
த்தலைப்பாணங்கள் பதினாயிரத்தையெடுத்து வில்லிற்பூ
ட்டித்தண்டிநெற்றிக்குக்குறிகொண்டுசெலுத்தினன், அ
வைகளிடிகளைக் கக்கிக்கொண்டு சீறிவந்து விசாலமாகவி
ருக்கின்ற நாதலிம்பாய்ந்து துளைத்துருவிப் போனகால
த்தில் உதிரம்பிரபலமாகப் பெருகும் படிக்குத் தளர்ச்சி
கொண்டு திகைத்தகைவற்றுநின்றுவிட்டனன், இச்சம்ப
வத்தைக்கண்ட திகையென்னும் பூதநாயகன்வடவையை
ப்போலப்பொங்கி விழிகளிற் தீப்பொறியிதறவுருத்துப்
பக்கத்திற்பாரித்து வானத்தையளாவநிற்கின்ற பருவத

மொன்றைப்பறித்துக் கரத்திற்கொண்டு வீசுவதற்காயுத் தப்பி முன்னிலையிற் பானுகோபன் துரிதப்பட்டு ஆயிரங்குரமாகிய பாணங்களைவிலிற் பூட்டிக் கரவேகமாகச் செலுத்திப் பகைவன்மார்பைச் சல்லடைக்கண்களைப் போலத் துளைத்தபோது இரத்தமானது குமிழியிட்டோடக்களைத்துச் சோர்ந்தனன், இதைக்கண்ட பூதசேனைத் தலைவர்கள் மானமும் வீரமும் மனதைவருத்தக் கோபாவேசங்களுடன் பகைவனை ஜயங்கொள்ளவேண்டுமென்ற வயிரத்தினால் ஒவ்வொருவனாக மாறிமாயெதிர்த்துத் தழைத்தோங்கியிருக்கின்ற மரங்களபாரித்த மலைகளிருப்புலக்கைகள் தண்டாயுதங்கள் கொடியபாணவிதங்க ளாதிமாகிய படைகளை ஒன்றனந்தமாகப் பிரயோகித்துக் கூடியவனாயிற் போராடுகின்ற சமயங்களிற் பானுகோபன் தன்விலலானது எக்காலத்தினும் இருகூதகளும் ஒன்று பட்டிருக்கும்படிக்குக் கரவேகமாய் அர்த்தசந்திர பாணங்கள் அனலைக்கொட்டும் கொடியகளைகள் விஷத்தொலையலிட்டுச்சென்ற விடங்களில் வெற்றியுடன்திரும்பவல்ல திவ்வியசரங்கள்முதலியபடைகளைச் சோனைமாரியைப்போலச்சொரிந்து திக்குமுக்கிடச்சாடும்போது நிருவகிக்கமாட்டாமல் மனங்கலங்கித்திசைகெட்டுப்பின்னிட்டுப்பதுங்கினர்.

இவ்விதமாக ஜயசாலிகளாகிய கணத்தலைவர்கள்பானுகோபன் சேவகத்திறத்துக் காற்றொலழிந்துபோனதைக் கண்டமாத்நிரத்தில் புசுபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய இலக்ஷ்மிகளின் கபாஷி அண்டலோசனன், நிரஞ்சனன், உருத்திரன், கண்டன், தண்டன்முதலிய வீராதீவீரர்கள்ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து ஒருவர்முன் நெருவராகவந்தெதிர்த்துப் பலதிசைகளினுஞ் சூழ்ந்துகொண்டவர்களாய்த் தங்கள்கரத்திறப்பாரித்துவிளங்கும் விற்களைவட்டாகாரமாகவளைத்து நானேறிட்டுக் குணத்தொனிகொண்டகாலத்தில் அவ்வதிர்ச்சியினம் சத்தகுலாசலங்களும் திசைகளும்பட்டபாட்டை இன்னவிதமெனச் சொல்லிமுடியாது பூமிக்கச்சாணியாகவும் விநாயகமூர்த்தியினம் பாரதம் தன்மீதெழுதப்பட்டதாகவுயிராநின்றமகம்மேருவானது கிடுகிடென நடுநடுங்கித் தத்தளிக்கும் திரிலோகங்க ளிலிருக்கின்ற பிராணிகளைத்தும் செவிடுபட்டுப்பஞ்சேந்திரிய நிலைகள்பேதித்துத்தியங்கவும் இப்படிக்குச்சகலமும் வருந்துவதைப்பானுகோபன்பார்த்து நகைத்தவனாய் விற்களில் முதன்மையாகப்புழவல்ல வலியுதந்தனுகைவளைத்து ஆயிரகோடி அண்டங்களும் நிலைகுலைத்துபரிமித்து இதென்ன உற்பாதமாகவிருக்கின்றதெனச் சோரும்படிக்குக் குணத்தொனிகாட்டியபோது கற்கம்பங்களையொத்த வலியுசங்களைப் படைத்திருக்கின்ற இலக்ஷ்மிகள் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துச் சத்தமேகங்களுமொன்றுபட்டு மழைத்தாவலைப்பொழிவதைப்போலத்தங்கள்விற்களின் கொடியபாணசமோகங்களைஏராளமாகப்பூட்டிச் சொரிகின்றகாலத்திற் காசிப்பொளத்திராகைய பானுகோபன்மேல் நரம்புறங்களினும் இரைந்துபுகைந்து சிறிப்போவதெப்படிக்கிருந்ததெனின் ஜலமிகுதியையுடைய பலநதிகளும் பற்பலதிசைகளினின்றும்பெருகிப்பூமிக்காடையாகவளைந்திருக்கின்ற சமுத்திரத்திற்பாய்வதுக்கொப்பாக்காட்டியது இவ்விதமாக இலக்ஷ்மிவித்தசரங்கள் இராட்சதசேனைகள் திடுக்கிட்டு வருந்தும்படிக்குமேலிட்டிப் புகைத்தெறிந்துகொண்டவருவதைப்பா

னுகோபன்கண்டமாத்நிரத்தில் யமனைப்போலத் தன்கரத்திலுள்ளன்கும் தனுசிற்குரமாகிய ஆயிரகோடிதிவ்விய பாணங்களைக் கரவேகமாகச் செலுத்தித்துகளைப்போல நெருங்கிப் பரந்துவருகின்றபடைகளைநடுவது பாதியிற்கண்டித்துத்தள்ளி மேலும் ஆயிரகோடிக்குரமாகிய நாராசங்களை வேகமாகச்செலுத்தினன். அவைகள்வெளிப்பட்டவுடன் ஒன்றனந்தமாகப்பெருகியிடிமின்னல்மற்ற கொடுமைகளைவிளைத்து மீறிவரும்போது சண்முகப்பெருமான் படைத்தலைவர்கள் கோபதிபிதர்களாய்ப் பகைவன்செலுத்தியதொலகைக்குப் பதின்மடங்கதிகமாய் அனலையொத்த கரமாகிய பாணங்களைக்கரவேகமாகப்பிரயோகித்து இராட்சதராசகுமாரன் தூண்டியசரங்களனைத்தையுங் கண்டதுண்டமாகக் கண்டித்தெறிந்தவேகத்தினால்மறிந்து தருமசிந்தையென்ப தெவ்வளவுமில்லாமற்கொடுங்கோல்செலுத்திவரும் ரூரபதுமன் பிள்ளையின்மேற்சத்தித்துக்கொண்டுபோய்விழுந்தது அதைப்பார்க்குமிடத்திற் பெருங்காற்றிற்பட்ட மழைத்தாவலானது தாமபோகும்நிலைப்பிப் பறப்பதற்குச் சமமாகக்காட்டியது.

இச்சம்பவத்தையும் பகைவர்பாணங்கள்மீறிவருவதையும்கண்ட பானுகோபன் வடவையைப்போலச்சீறிவயிரவூசிகளைப்போன்ற முனைகளைப்பெற்று கழுமுகுகள்பூண்டு பளபளத்திருக்கும்அலகைவாய்த்தகரமாகியகளைகளை மென்மேலுஞ்செலுத்திச் சிவந்தவிழிகளையுடைய வீராதீவீரர்கள் தூண்டியகளைகளைக் கண்டித்ததுமன்மீயில் அவர்கள்கரங்களிற் பற்றியிருக்கின்ற வலியசிலைகளையும் இருதுண்டமாகவெட்டியெறித் தார்ப்பரித்தகாலத்தில் இலக்ஷ்மிகள் கோபித்தவர்களாய்த்தமநிரதங்களில்நாட்டியிருக்கின்ற சேமவிற்களைத் துரிதமாகவெடுத்து நானேற்றிக் கொடியபாணவிதங்களைச் சோனைமாரியைப்போலச்செலுத்திப் பானுகோபன் தங்கள்பேரில் மேலும்மேலும்விடுகின்றசரங்களனைத்தையும்கண்டதுண்டமாகக்கண்டித்தெறிந்து மீட்டும் இராட்சதவீரனேறியிருக்கின்ற நவரத்தினமயமாகிய தேரின்மீதில் நூறாயிரக்கூரிய பாணங்களையும் புரவிகளின்மீதில் ஆயிரம்அர்த்தசந்திர பாணங்களையும் மேகமண்டலத்தையளாவிற்கின்ற துவசுபடத்தின்மேல் ஆயிரங்கடியசரங்களையும் தேரைச்செலுத்தும் சாரதியின்மேல் ஆயிரம்திவ்வியபாணங்களையும் கரவேகமாகவிட்டார்ப்பரித்தகாலத்தில் அவைகள்தடைபடாமல் உரப்பிக்கொண்டுவந்துதாக்கியமாத்நிரத்தில்தயைதாட்சணிய மெவ்வளவுங்கிடையாதகடினசித்தமுடையபானுகோபனேறியிருந்த நவரத்தினமயமாகிய தேரானது சின்னபின்னப்பட்டு நுறுங்கியும் பாகன்சிரங்கண்டித்துத் தேகமுற்றுங் கண்டதுண்டப்பட்டிற்றையும் புரவிப்பந்திகள் சின்னபின்னப்பட்டுமானும் உன்னதமாய்படபென்றசைந்திருந்த வெற்றிக்கொடிதறிபட்டுக்காற்றிற்பறக்கவும்இப்பாடுகள்நேர்த்தகாலத்திற்பானுகோபன் மற்றொருதேரிற்பாய்ந்து மனமானது மண்டியெரியக்கொதித்துத் துரிதமாய்த் தன்விலலைவணக்கிப் பளபளத்த அலகையுடைய நூறுநூறாயிரம் பாணப்பெருக்குகளை ஒவ்வொருநொடியிற்செலுத்திச்சுப்பிரமணியதேவர்சேனைத்தலைவர்கள்விடுகின்ற பாணகோடிகளைத் தும்சப்படக்கண்டித்து சரங்களுருத்தோற்றமல் மூடியகாலையில் அந்தக்கொடியசரங்கள் சுருக்குச்சுருக்கெனத்தைத்துச் சல்லடைக்கண்களைப்போலத் துளைத்தோடுமுன்னி

லையில் உதிரம்பிரிட்டோட வலிகுறைந்துநடுங்கிப் பகை வனுடனெதிர்த்துச் சண்டைகொடுக்க நிருவகிக்கமாட்டா மற்பிள்ளிடைந்தனர்.

சவுனகாதிரிஷிகளே, மேற்குறித்தபடிக்கு இலட்சம்பூ தத்தலைவர்கள் ஏககாலத்திற் பலநிகையினும்பின்னு அ ஸ்திரசஸ்திரவிதங்களை ஏராளமாகத்தூண்டி அகோர யுத்தங்களைச்செய்யவும், ஒப்பற்றவில்லாளியாகிய பானு கோபனென்னுஞ் சூரனொருவனுமெதிர்த்து அவர்கள் வ ன்மையையடக்கி ஜபங்கொண்டதால் இச்சாமர்த்தியம்மு ன்னம் செய்திருக்கின்ற தவமுயற்சியினுற் கிடைத்ததெ ன்றும் அல்லது கற்றதனுர்வித்தையின் வல்லபமென்று ம் பிறித்துக் குறிக்கப்படவில்லை, இப்பிரகாரம் இலகூர் அபசயப்பட்டுத் திரும்பியதை நவவீரர்களி லொருவனு கிய வீரகோளரியென்னுஞ் சூரன்கண்டு வடவாமுகாக்கி னியைப்போல மண்டியெறிந்து தன்தேரைத்தரத்திவந் து பானுகோபனுக் செதிரில்லிறுத்திக்கொண்டு பினாகத் துக்கொப்பாகிய தன்வில்லைவளைத்துச் சகலருந்திடுக்கிட் டு வாடும்படிக்குக் குணத்தொனியெடுத்து சோனைமழையு ம் நானும்படிக்குக் கணக்கிறந்தபாணகோடிகளைக்கரவே கமாகச்சொரிந்து வீறிரிந்ததைச் சூரன்குமாரன்கண்டு மணிமுடியையசைத்து இவன்வலியும், வீரமும், விரசா துரியமும், கரவேகமும், வில்வித்தையின்மிகுதியையும், நன்றுநன்றெனப்பேசி மந்தரகிரிக்குச் சமமாகவிளங்கும் தன்வில்லில் நாரியையிறுக்கித்தேவர்கள் முதலானவர்கள் நடுங்கும்படிக்குக்குணத்தொனிகாட்டிநூறுநூறுயிரகோ டி திவ்வியபாணங்களைத்தொடுத்துச்செலுத்தித்தனித்து த் திராகுவந்தவன்விட்ட பாணங்களனைத்தையும்கண்ட துண்டமாகக் கண்டித்தெறிந்து மேலுங்குரூரமாகிய ஆ யிரங்களைகளைத் தோளுக்கிலக்காகத் தூண்டிக்கொக்கரி த்தனன். அவற்றினைத் தன்மீதில்வரவொட்டாமற் பலக ணைகளைக்கொண்டுதிடுத்து மேலுங் கரவேகமாய்ஆயிரங் கூர்மையுள்ள சரங்கையெடுத்து பானுகோபன் மார்புக் கிலக்காகப் பிரயோகித்தகாலத்தில் அப்படைகள் குமுறி யினாந்து சர்ப்பங்களைப்போலச் சிறிக்கொண்டுவந்து வி சாலமாகவிருக்கின்ற மார்பிறைத்துத் தடாரித்துருவிப் போயிற்று, இதனால் பானுகோபன் சற்றுவருந்தித்தேறி ஆலகாலவிஷத்தைப்போலக் கோபித்து இவனைவில்வல் மையினாலும் மற்றபாணங்களின் முயற்சியினாலும்வெல் வதரிதெனநிதானித்து தானரிதிற்செய்த தவத்துக்கிரங் கி மகாவிஷ்ணுகடாட்சித்திருந்த படைகளிற்சிரோஷ்டமா கிய நாராயணஸ்திரத்தையெடுத்துத் தூபதிபனைவேத்தி யமுதல்ய உபசாரங்களை மனப்பூர்வமாகவிரப்பினவனு ய் வில்லிற்பூட்டிப் பகைவன்மார்புக் கிலக்காகச்செலுத்தி னன் அப்படையானது விடுபட்டவுடன் பிரமன்முதலா கிய தேவர்படைகளைப்படைத்து எங்கும்பரந்து இடிமி ன்னல் அக்கினி இத்தகையகொடுமைகளைப் பெருக்கிக் கொண்டு வேகமாய்வந்து வீரகோளரியெனலுத்தியபாணங் களைத்தையும்விழுங்கி விண்மண்ணெங்கும் நடுங்கும்ப டிக்கு ஆர்ப்பாட்டங்களைச்செய்துகொண்டு மேலிட்டிவரு வதை வீரன்பார்த்துத் தன்னிடத்திலிருக்கின்ற நாராய ணஸ்திரத்தையெடுத்து மாறுசெலுத்தித்தடுப்பதற்குமு ன்னம்பகைவன்விடுத்த சரம்மீறிவந்து வண்டுகளொல்த் து மொய்த்திருக்கும் புஷ்பமாலையணிந்த மார்பிறுக்கி ப்பிராணசேதமில்லாமல் மூர்ச்சையாகத் தள்ளிப்போய்

விட்டது, தன்னைக்குறித்துப் போக்கியவர்களைவதைத்து த் திரும்பவல்ல திவ்வியபாணமானது குமாரதேவர்காத் தில்விளங்கும் வேலாயுதத்தின் மகிமைக்கஞ்சி உதிரத் தைப்பாணம்பண்ணித்தன்மகிமையையுஞ் சிறிதுகாட்டி யிண்டு பானுகோபனிடத்திற்சேர்ந்தது அக்காலத்தில்வீ ரகோளரியென்பவன் பஞ்சேந்திரியவிலைகள்பேதிக்க மதி மயங்கி மாண்டவனைப்போலத் தேரில்மறிந்தனன்.

இவ்விதமாகத் தன்துணைவனுக்குநேர்ந்தஅபாயத்தை வீரமார்த்தாண்டனென்பவன் கண்டவுடன் காட்டழலை யொப்பச்சிறித் தேரைத்தரத்திக்கொண்டுவந்து பகைவ ன்முன்நிறுத்தி ஒப்பற்றதன்வில்லைவளைத்துப் பாணங்க ணைச்செலுத்துமுன்னம் பானுகோபன்மிஞ்சி பற்பலகடி னமாகிய சரங்களைத்தூண்டிப் பகைவன்கரத்திற்பற்றியி ருந்தபாரித்தவில்லை நடுவதுபாதியில்வெட்டித்தள்ளி மே லுந்தேவர்களும் நடுங்கும்படிக்கு அனந்தம்பாணங்களை ப்பிரயோகித்து வீரபட்டமணிந்துவிளங்கும் நெற்றியில முத்தினன், அதைச் சட்டைபண்ணுமல் வேறொரு பாரி த்தவில்லையெடுத்து நானேற்றுவதற்குமுன்னம் பானு கோபன் கரவேகமாய் நூறுதிவ்விய கணைகளைத்தூண்டி க் கரத்திலிற்றதனுசைக் கண்டித்து மேலும் ஆயிரம் பாணங்களைக்கொண்டு இரத்தத்தையும் புரவிகளையும் சா ரதியையும் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்தெறிந்து எழு நூறு குரூரமாகியபாணங்களை மார்புக்கிலக்காகவிடுத்த னன். அவைகளும்புகைத் தினைந்துகொண்டுவந்து கோ டையிடுகளைப்போலத்தாக்கியாதொருபிரயோசனப்படா மல் முனைமழுங்கித் தெறித்துப்போயிற்று. சவுனகாதிரி ஷிகளே? இவ்விதமாகத்தேரையும் புரவிகளையும் சாரதி யையுந் தனுசையும்போக்கிலுருவித்தச்சண்டையையுஞ்செ ய்வதற் கேதுவில்லாமற் றனித்துநிற்கின்ற தெப்படிக்கி ருந்ததெனில் மேகபடலங்கள் மூடியகாலத்திற் பிரகாச மானது மழுங்கிக்காட்டுஞ் சூரியனைப்போலத் தோற்றவு ம் உடனே மேகங்கலையச் சொலித்திருப்பதுக்கொப்பாக வீறிஅதிககோபங்கொண்டு பகைவர்கள்திகைத்து நடுங்க த்தக்கதாகக் கொக்கரித்தெழுந்து பூர்வத்திற் சிவபிரான் அனற்றோற்றமாகவிற்காலத்தில் இரட்டைக்கோடுகளை ப்பெற்றுப் பூமியைக்கெல்லித்தேடிச்சென்ற வராகத்தி னு மாயிரம்பங்குயர்ந்த வலிபெற்றிருக்கின்ற பானுகோ பன்மேல் ஆயிரங் கிரணங்கலையுடைய சூரியன் இராகு விண்மீது தாவுமாறுபோலப்பாய்ந்து பகைவன்கரத்திற் பற்றியிருந்த வலியவில்லைப்பறித்து இரண்டுதுண்டமாக ஒடித்தெறிந்தனன், அக்காலத்திற் பானுகோபன்கோபதி பிதனுய்த் தன்னையிற் சொருகியிருந்தவானையுருவி வீ ரமார்த்தாண்டன் மார்பிற்குத்தித்திருகிப்பிடுங்குவதற்கு முன்னதாக உதிரமானது பிரிட்டெழுந்தபானுகோபன் மார்பிற்குக்கியதைப் பார்க்குமிடத்திலீரமார்த்தாண்ட ன் அனாயிலிருந்த கூரியவாளானது மாறாகவெதிர்த்து கு த்தியதைப்போலக்காட்டியது, அத்தருணத்தில் வீரமார் த்தாண்டனுக் கதிககோபம்பிரவேசித்து பிரகாசத்தையு டைய சரிகையைச் சரோலென்றுருவி யிராட்சதர்கள் திய ங்கும்படிக்குப் பானுகோபனணிந்திருக்கின்ற வயிரக்கவ சம் பொடிப்பொடியாகப் போகும்படிக்குத்தாக்கியதைத் தட்டிப்போட்டு பானுகோபன்மீளவுந் தன்வாளினால் வீ ரமார்த்தாண்டன்கண்டத்திற் றடாரித்தருவும்படிக்குச் சொருகிவாங்குமுன்னிலையில்உதிரப்பெருக்கெடுத்தோட

வலேகுறைந்துசெயலற்றுப்பெருங்காற்றிலகப்பட்டச்சாயுங் கற்பகத்தருவைப்போல விழுந்தவனை இறந்தானென்றெ ண்ணரிச்சட்டைபண்ணுமல்விட்டுவிட்டு இச்சம்பவத்தை க்கண்டுதன்மேல் அதிககோபத்துடன்நாற்புறங்களினும் ஆர்ப்பரித்து வீறிவருகின்ற பூதப்படைகளைப்பார்த்துக் கோபித்துவில்லைவளைத்துச் சின்னபின்னப்பட்டுப்போர்செ ய்வதைச்சத்துருக்கள்புகழும்சவுரியபரனாகியவீரராசுதன் ன்கண்டு வாயுவேகத்தினுமுந்தித்தன்மேலாத்துரத்திவந் துதுணைவர்களுக்கு நேர்ந்தஅபாயங்களைத்தெரிந்தவுடன் கோபக்கனவானது மேலிட்டு மனதைவாட்டச்சீறித்துரித மாக நெடியவில்லை வட்டாகாரமாய்வளைத்துக் கரவேகமா ய்ஆயிரங்குரமாகியகணைகளைத்தொடுத்து வீரகண்டைய ணிந்த பாதங்கையுடைய பானுகோபன்மேல் பிரயோ கித்தபோது அவனும் அத்தொகைபாணங்களைத்தாண்டி மேல்வருகின்ற சரங்களைவிலக்கிமீட்டும் நூறுதிவ்வியபா ணங்களைச்செலுத்தி வீரராசுதன்மேலான நடைத்துஞ்சா ரதிரைத்தைக்கண்டித் தெறிந்தான் உடனே வேறொருசா ரதியை யமர்த்திக்கொண்டு காலாந்தகையொப்பப் பொங் கிச் சண்முகதேவர் பாததாமரைகளைச்சிந்தித்துஅதிசீக்கி ரத்தில் ஆயிரங்குரமாகியகணைகளைச்செலுத்திப்பானு கோபனணிந்திருந்த நவரத்தினமயமாய்ச் சொல்கின்ற திவ்வியமகுடத்தைப் பொடிப்பொடியாய்த்திசைகளிற் பறக்கும்படிக்கண்டித்துச் சிருங்கநாதன் செய்தனன்.

சவுனகாதிரிஷிகளே? மகுடங்கப்பட்டு முண்டமாய்க் திருவழிந்து மிகவும்வெட்கி நின்றவனைப்பார்க்குமிடத்தி ன் சிகரத்தைஇழந்தமேருவைப்போன்றும் சிரோரத்தின த்தைப்பறிக்கொடுத்த சர்ப்பத்தைவிகர்த்தும்சுரியனில்லா த வானத்தையொத்தும் கிளைகளைப்போக்கியகற்பகத்தரு வுக்கொப்பாகவும் துணைக்கோடுகளை இழந்தமதயானையை ப்போலவும் அமங்கலியை விகர்த்தும் லட்சுமிகரமில்லாம ன் பின்னப்பட்டவன் அதிககோபங்கொண்டு வேறொருதி வ்விய கிரீடத்தைச்சிரத்தில் தரித்துச் சிறித்தன்வில்லல் அளவற்ற கரோமாகிய பாணங்களைப் பூட்டிப்பிரயோகித் துஜயசாலியாகிய வீரராசுதன் செலுத்தும்பாணகோடி களை விலக்கிமேலும் ஆயிரம்வேகமுள்ள கணைகளைத்தா ண்டிப் பகைவன்கரத்திற் பற்றியிருக்கின்ற பாரித்தவில் லையுங் கண்டித்தெறிந்து மறுபடியும்வேறொருவில்லையெ டுப்பதற்கு முன்னம் ஆயிரம் பாணங்களைக்கொண்டு தே ரிம்பூட்டியிருந்த குதிரைகளைக்கொண்டு அவன்மற்றொ ருதேரிற் பாய்வதன்முன்னம் ஆயிரங்கணைகளைச்செலுத் திக் கரத்திற்பிடித்திருந்த புதியவில்லைவெட்டித்தள்ளிவி றிவரும்போது வீரராசுதனுக்கு அதிககோபமுண்டாய் ப் பிரளயகால ருத்திரனைப்போலக் கொதித்து விழிகள்சி வந்து தீப்பொறிகள்சிதற உருத்துத்தெய்வத்தன்மைபொ ருந்திய வேலொன்றினையெடுத்துச் சுழற்றிக்கரவேகமாய் வீசியபோது பகைவன் நூறுபாணங்களினால் அதனைக்க ண்டித்தனன், உடனே ஜயசாலியாகியவீரராசுதன்காட் டமுலையொப்ப மண்டியெரிந்துதேரைவிட்டுவிலத்திற்குதி த்து மல்லபுத்தத்துக்குக் கூவியப்பாய்ந்து பானுகோபனே த்து மல்லபுத்தத்துக்குச் சென்டைப்போலச் சுலபமா யெடுத்து வானத்திலவீசியபோதுதேருடன் சுழன்றுகொ ண்டி போகின்ற இராட்சதவீரன் யோசித்துமுன்னம்பிர மதேவன் தனக்குக்கொடுத்திருந்தகூரியவேலையெடுத்துப் பகைவன் பிராணனையுண்டு மீளக்கடவாயென வேண்டிக்

கரவேகமாய்க் கடாவிடபோது அப்படையானது அதிகம கிமைகளைக்காட்டி அனலையிறைத்துக் கொண்டிப்போய்க் கோடையிடியையப்போல மாற்பிறற்றாக்கிய மாத்திரத்தில்உ திரங்களைக்கக்கி வீரராக்கதன் நிலத்தில்விழுந்தனன், பா னுகோபனுடி பூமியிற் சேர்ந்த மாத்திரத்தில் வேறொரு தேரிலேறி மண்டிபோட்டுட்காந்து மேருவையொத்தபுதி யவிலல்லொன்றையெடுத்து நானேற்றிக் குணத்தொனிகா ட்டிச் சோனைமாரியையப்போல அபரிமிதமாகிய திவ்விய பாணங்களைச் சொரிந்து மற்றவீரர்களையும்ஜயங்கொள்ள நினைந்தவனுய்ச் சுழற்காற்றைப்போலச் சக்கிராகாரமாக த் திரிந்துதிரிந்து பூதப்படைகளை வாட்டும்போது நவவீ ரர்களிற் சேர்ந்த வீரராந்தகன், வீரமாமயேச்சுரன், வீர தீரன், வீரமாமகேந்திரன், வீரபுரந்தரனைச்சொல்லு ம் ஐந்துவீரர்களும் தங்கள் தேரைத்துரத்திவந்து சூரிய னைச்சிறைசெய்த தீரனாகியபானுகோபனைவீரந்துகொண் டி ஒப்பற்றவீற்களைவளைத்துஅதிகதிட்சணியங்கையுடைய பாணங்களைச் சங்கோபசங்கமாய்மழைத்தாவலைப்போ லச்சொரிந்தும், வேல், சூலம்,சக்கரம்,பிண்டி,பாலம்,மு சலம், கப்பணம், தோமரம், கதைமுதலிய ஆயுதங்களைச் செலுத்தியும் பற்பலவிதங்களாகிய உயுத்தங்களைச் செய் து போராடும்போது பானுகோபனும் இருகுதைகளினு ம் மணிகள்கலகலெனச் சத்திக்கும்படியாய் வில்லிற் கோ டானகோடி குரூரமாகிய பாணவிதங்களைச் செலுத்திப்ப வைவர் துண்டியஅஸ்திர சஸ்திரங்களனைத்தையும் சின் னபின்னப் பட்டுப்போக்கக்கண்டித்ததுமன்றியில்லகோடை வருஷத்தைப்போலக் கணக்கிறந்தகொடிய பாணங்களைச் செலுத்தி எங்குந்தானுபுலாவும்போது அவைகள்அதிகவு ற்பாதங்களைக் காட்டி பிரசண்டமாருதத்தைப்போல ஆர் ப்பரித்துமின்னல் இடிபுகை தீ இத்தகையகொடுமைகளை விளைத்துக்கொண்டு பாய்ந்து சரீரமுற்றுஞ் சல்லடைக்க ண்களாகத் துளைத்து வாட்டும்போதுமிகவும்கொந்துமன ங்கலங்கித் தாபரிக்கமாட்டாமையால் இருவர்கள் யாதொ ருசெயலுமற்றவர்களாய்த் திப்பிரமைகொண்டு நின்றுவி ட்டனர், ஒருவன்மூர்ச்சித்து விழுந்தனன், மற்றொருவரு ம் தேரழிந்து வில்லிழந்துபயப்பிராந்தியினால்ஒடிப்போ யினர்.

இவ்விதமாகப் படைவீரர்இலகூர்எண்மர்பூகப்படை கள் நிலைகுலைந்து சின்னபின்னப்பட்டுப் பறக்கும்படிக்கு வெற்றிகொண்டு வீரகளிபரணிபாடிப்புக்கழ்ந்து கொண் டாடத்தக்கதாகப் பானுகோபனெதிரின்றிவீரபராக்கிரம சாலியாய் உலவுந் தீரத்தைக்கண்டமாத்திரத்தில் முன்ன ம் சிவகணங்களுக் கழிந்தோடி மறைந்திருந்த இராட்சத ர்களனைவரும் ஜயவுற்சாகங்களுடன் சிருங்கநாதங்கள் அ ட்டகாசங்களைச் செய்துகொண்டு நாற்புறங்களினு யிருந் துவெளிப்பட்டுப் பெருங்கூச்சலிட்டுக் கொக்கரித்துவந்து தங்களரசனைச் சூழ்ந்து ஜயமுண்டாகக்கடவதெனவாழ்த் திக் குலாவியிருக்கவும் இவர்கள் மத்தியிற்பானு கோபன் காலாந்தகளைப்போல ரணக்களமெங்கு மெதிரின்றித் திரி வதைப்புறவணியி லிருந்த நந்திகணத்தலைவராகிய வீர வாகுதேவர்தெரிந்து வெகுநேத்தியாகவெருக்கின்றதெனக் கோபநகைகொண்டு பிரமன் விஷ்ணுதேடிக்காண்பரியச யஞ்சோதிப் படிவத்தைப்பெற்ற சிவகுமாரன்திவ்வியசர னுரவிந்தங்களைப் பத்திவினையத்துடன் சிந்தித்து வாழ்த் திப்போர்த்தொழிலுக்கெழுவதாக மனங்கொண்டவராய்க்

கொடியமனதையுடைய பாணுகோபனிருக்கின்ற இடத்திற் றனதுதேவதைத் துரத்திவந்து இந்திரனாகியதேவர்கள் களிக்கவும் தருமதேவதை வேதாசனம்வளவாழ்த்தவும்வீரலட்சுமியுங் காளியுங் கொண்டாடவும் சபகரமாகியசகுனங்கள்தோற்றவும் இத்தியாதிய வைபவங்களின்மத்தியில் தங்கக்கட்டுகள் பூண்டிமணிகள் கல்க ஜயலட்சுமிதாண்டவஞ் செய்திருக்கும் மேருவையொத்ததனுசை இரு குதகைஞ்ஞ்சேரவளைத்துப் பிரசண்டமாருதமும்வடவாமுகாக்கினியும் நியங்கி யொடுங்கவும்சமுத்திரமானது அலைகளைச்சுருக்கி மங்கவும்பார்த்திருக்கின்ற அண்டங்களும் அதிலடங்கிய புவனங்களும் தத்தளிக்கவும் நிசையானைகள் துதிக்கையைத்தாக்கி வீறிட்டோடவும் டங்கராசத்தத்தைக் காட்டிப்பூதபைசாசங்க்காக்கைகழுகு பருந்துகள் குலவியிருக்கின்றபோர்க்களத்தை நோக்கிச் சண்டைகொடுக்கவருகின்ற வீரவாகுதேவர் திரத்தைச்சூரியனைப்பகைத்த ரணரங்குரனாகிய பாணுகோபன்டார்த்த இவனைமற்றவர்களைப்போலச் சலபமாகநீனைக்கக் கூடாதென நிதானித்தவனாய் எப்போதுமெடாமற்சேமத்தில்வைத்திருக்கின்ற ஒப்பற்றவில்லைத்தாங்கி நானேற்றிதேவர் மக்கள்முதலாகநடுங்கி ஏங்கும்படிக்குக் குணத்தொனியெய்து எதிர்ந்துநின்றகாலையில் முன்னம் வீரவாகுதேவர்காட்டியடங்காரசத்தத்தைச் செவிகளுக் கினிமையாகக்கேட்டுச் சந்தோஷித்திருந்ததேவர்கள்கொடியதுன்மார்க்கனாகியபாணுகோபன் குணத்தொனியின் சத்தத்தைத்தொரிந்தமாதிரத்தில் வாடித்தனைகத்தவர்களாய் இன்பதுன்பங்களைக்காலத்திற் கண்டனமென்று பேசியிருந்தனர்.

சவுனகாதிரிஷிகளே? நன்னெறிகளிற் சிறந்தவீரவாகுதேவர் நானொல்குச்சந்தோஷித்த விண்ணவர்கள் துர்க்குணங்களைக்கொண்டிருக்கும் பாணுகோபனைடுத்த குணத்தொனிக்குக் கிலேசித்ததைப் பார்க்குமிடத்திற்சிறந்த அமுதத்தையுண்ணப்பெற்றவர்கள் விஷத்தைக்கிடைத்த காலத்தில் வருந்தமாறுபோலவும் இன்பஞ்சிறிதுஅதைச் சேர்ந்துவருந்துன்பம்பெரிதெனச் சருவசாதாரணமாக வழங்கிக்கொள்வதைஇங்ஙனம்திருஷ்டாந்தமாகக்கண்டீர்கள் ரிஷிகளே மேற்குறித்தபடிக்கு இருசூரர்களும் நெருங்கியகாலத்திற் பிரமன் விஷ்ணு இந்திரன்தேவர்கள் ரிஷிகளாதியர் இந்திரபலச்சண்டையைப்பார்க்கவேண்டுமென்கின்ற விருப்பத்தினால் வானவெல்லேமூற்றும் நெருங்கியிருந்தனர், அக்காலையிற் சூரபதமன் பிரதமகுமாரனாகியபாணுகோபன் நற்குணநம்செய்கைகளையுடையவீரவாகுதேவரைப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுகின்றான், உன்னைப்பார்க்குமிடத்தில் வெற்றிமாலையித்திருக்கின்ற வேலாயுதத்தினால் என்சிறியதகப்பன் தாருகனையும், கிரவுஞ்சனையுங்கொன்ற சரவணபவனாகக் காணவில்லை வராகவருக் கொண்டு ஆதிதேவனடியைத் தேடப்போனவிஷ்ணுவும் லலை சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப் படைத்துவரும் பிரமனுமன்று எங்களுக்குப்பயந்து பூனையைப்போலப்பதுங்கித்திரிகின்றஇந்திரக் கள்வனுமல்லே ஆதலால் நம்முடையநகரத்துக்குத்தா தாகவந்தவனைப்போலக் காணுகின்றது அப்படிக்கொத்த ஈனத்தொழிலைச் செய்யுஞ்சிறியனாகிய ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் அரசாட்சிசெய்துவருகின்றது யவீரனாகிய சூரபதமன் ஜேஷ்டபுத்திரனாய்த் திசைகளனைத்தையும் வென்று ஜயக்கொடிநாட்டிச் சிறந்ததேவர்களையும் வாட்டிக்கட்டிவந்து சிறைபடுத்தி யிருக்கின்ற வீ

ராதீவீரனாகிய என்னுடனெதிர்த்துப் பயமில்லாமற்சண்டைகொடுக்க வந்தனை எத்தகையொனினுங் கண்டவுடன் சிங்கராசனை நேர்ந்த யானைக்கூட்டங்களைப்போலப் புறந்தந்தோடும் வெற்றிபரனாகிய என்னுடனெதிர்த்துவின்று போர்செய்யும் நிருவாகமு முனக்குண்டோமுன்னம்என்னையறியாமற் சிலமாயவித்தையின்முயற்சியினால்இந்தப்பட்டணத்திற் பிரவேசித்து இராசபிரபுடிகளாகிய சூரமகாராசன் வீற்றிருக்கின்ற மகாசபையிற்போய் அகன்றமண்டலாதிபனென்னும் எண்ணமில்லாமல்கழந்துபேசியும் எவ்வுதம்பியை மதியாமற்கொன்றும்சகலபுவனங்களினுங்கொண்டாடுஞ் சிறப்பையுடைய இராஜதானியாகவிருக்கின்ற இந்தவீரமா மயேந்திரபுரியையும் பலவளங்களுஞ் சூழிச்சீரழிந்து போடும்படிக்கிடத்துநகரத்தியும்பலஅவுணவீரர்களையும் கொன்றுபோயினை இச்சம்பவங்களிலேதாவது என்காதிற்படுமாயின் அன்றைக்கே யுன்னைச் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்துப்போடவல்லேனென்காலத்தில் நீ யிவ்விடம் வரவும்பெறுவையோ இப்போதுமென்ன முழுதிப்போச்சுது இந்தநிமிஷத்தில் உன்னைவளைத்துக்கொண்டு திகைக்கும்படிக்குச் சாடிஉன்பிராணனை யமலோகந் குடியேற்றுவேன் இதனைச்சத்திய மாகியவசனமாக நினைக்கக்கடவை.

மேலும் என்சவுரியங்கள் உனக்கெவ்வளவுந்தெரியாது அவைகளிற் சிலவற்றைச் சொல்லக்கேட்பாய்நான்பாலபருவத்திற் றொட்டிலிற் பள்ளிகொண்டிருக்கும்போதுபயமற்றுக்கிரணங்களை வீசியகாரணத்தினற்கூரியனைத்தனோபடுத்தி அவனைவிடுவிக்கவந்த பிரமனிடத்திலும் அவன் படைபையப்பெற்றேன் விஷ்ணுவும்என்போசைச்சொன்னால் திடுக்கிட்வாடுவார் மற்றதேவர்கள்நமக்கிமைபாகவிருப்பர் இத்தகைய ஜயசாலியாக விருக்கப்பட்ட சூரனாகிய நானென்காலத்தில்உன்னை ஜயிப்பதினால் அபலனாகிய துதனைக் கொன்றானென்னும் பழிப்புனையைப் பெறுவதல்லது என்கீர்த்திப் பிரதாபத்துக்குத் தக்கதோஇவையன்றியும் சேனைத்தலைவரைச் சித்திரவதைசெய்து கொன்றும் வீராதீவீரனாகிய உனதுணைவரையும் இலக்ஷணாயும் புறந்தந்தோட வெற்றிகொண்டு வலியிற்சிறந்திருந்தபூதவெள்ளத்தை அதாஅதப்படுத்தி மாய்த்தேன்கடையிற் றனிமையிலகப்பட்ட பழம்பழிகாரனாகியஉன்னையுங்கண்டதுண்டப்பட வெட்டிக்கொன்று உன்னையொரு காரியக்காரனாக நினைந்தனுப்பிய பாலகப்பிரமணியனையும் மடக்கிக்கொண்டு பிரமிக்கும் படிக்குச்சாடிச் சிறியதந்தையைக்கொன்ற பழியைப்போக்கிக் கோபந்தணிவேனெனதுவும் ல்லாமல் உங்களை முக்கியமாகநம்பி யிருக்கின்றதேவேந்திரனைப் பிடித்துவந்துபாரவிலங்குபூட்டிக்கொடியசிறையிலவைத்துப் பிரமன் விஷ்ணுவையும் தக்கதண்டனைகளைச் செய்து துரத்துவேன் இப்போது நான்சொன்னகாரணங்களனைத்தையும் சற்றுநேரத்திற் பார்ப்பாய்உங்களாற்றங்கள் வளங்களைப்பெற்று வாழவிருக்கின்ற தேவப்பயல்கள்இந்தக்கொடுமைகளைக்கண்டு வயிற்றினும் வாயினும்அறைந்துகொண்டு துக்கசாகரத்திலமுந்திவாடவிருக்கின்றனொன்று பயமுறுத்தித் தன்பெருமிதங்களையும் வீரபராக்கிரமங்களையும் பேசியதைக்கேட்டு வீரவாகுதேவரநகைத்து பாணுகோபனுக்குமாறுத்தரஞ் சொல்லுகின்றனர்.

வாய்ப்புல வின் வார்த்தைகளைப் பேசியாவ தென்ன குரலாக விருப்பவன் எவர்கள் வந்தெதிர்ந்தாலும் அவர்க ளுடன் பேராடி வென்று பலருமறியஜயத்தைநாட்டவே ண்டும் புறந்தந்தவர்களை மடக்கிக் கொண்டு தானுமொ ரு வீரனைப்போல அலைத்துக் கொல்வது திராதபழிபாத க மல்லது வேறுமுண்டோ ஜயசாலிகளாகவிருக்கப் பட்டவர்கள்நாளுகுரன்வீரன் அவர்களைக்கொன்றேன்னு வர் களைவாட்டினேனென்றுபேசார்கள் அதனால்தங்களுக்குரிய வீரபராக்கிரமத்தேய்த்துபோகும்போர்முனையிற்றன்ச வுரியத்தைக்காட்டிப் பகைவரைவென்றுபலராலும்இவன் சுத்தவீரனென்று புகழ்விரும்புவர் இப்போதுதீபேசியப டிக்குவீரபராக்கிரம முன்னவனுதிற் றுரிதாய்ப் போர் செய்ய வருவாய்அப்போது உன்குரத்தையும்சலரும்ம தித்துக் கொண்டாடுவொன்று இராசரீதிகளைச் சொன்ன மாத்திரத்திற் கொடியபாதகனாகிய பானுகோபன் ரவுத்தி ராகாரமாகக் கோபித்துநல்லகாரியம்சற்றுமெண்ணிக்கை யில்லாமல் நம்மையொத்தவன் முன்னம் நின்றவழக்குப் பேசுகின்ற வுன்பிரானனை வாட்டுவேனெனச்சீறி அதிக வேகமாகப் பத்துத்திவ்வியபாணங்களை யெடுத்துப்பாரித் திருக்கின்ற வில்லிப்பூட்டிவிட்ட காலத்தில் மின்னலைப் போலப் பிரகாசித்துத் தியையிறைத்துக்கொண்டு வீறிவ ரும்போது வீரவாகுதேவருந் தமதுவில்லிவந்தொகை க்களைகளைப்பூட்டிவிட்டுத்துக்கண்டித்தெறிந்துமேலுட்நா றுபாணங்களைப் பகைவன்மீதிற் றுண்டியகாலத்தின்பானு கோபனும்நாறுகளைகளைக்கொண்டு அவைகளைவிலக்கிப் பிறப் பிறப்பிலியாகியசுவகுமாரன்மீதிற்கொடியசரங்கனா யிரத்தைப்போக்கியபொழுது வீரவாகுதேவரும் அவ்வ ளவுபாணங்களினால் அவைகளைநடுவதுபாதிபிறக்கண்டித் தெறிந்துசர்ப்பங்களைப்போன்ற குருரமாகியபதினாயிரம் பாணங்களைப் பகைவன்மீதுதொடுத்தகாலத்தின்பாதகனாகிய விராட்சதவீரன்அதற்குச்சரியான பாணங்களைக்கொ ண்டவைகளைக்கண்டித்து வடவைக்கொப்பாகியதிட்சண் ணியமுள்ள நூறுயிரம்பாணங்களை வீரவாகுபோரின்பொ ழுந்தான் அத்தொகைக்களைகளைக்கொண்டுவாட்டிப் பத் துநூறுயிரதிவ்வியபாணங்களைப் பகைவன்மேற் பிரயோ கித்தமாத்திரத்திற் பானுகோபனும் அவ்வளவுநாராசங் களைச்செலுத்திவாட்டிக்கரவேகமாய் நூறுநூறுயிரங்கொ டியகளைகளைத்தூண்டியபோது வீரவாகுதேவார்சீறிநொ டிப்போதில் அத்தொகைச்சரங்களைப் பிரயோகித்துச் சி ன்னபின்னப்படக் கண்டித்தவராய் மேலும்கோடையிடி களைப்போன்ற நூறுயிரங்கோடி அஸ்திரங்களைத்தூண் டியகாலத்திற்காசிப்பேரணுவன்அவைகளின்வலியை க்கண்டு துரிதமாய்ச் சங்கோபசங்கம் கொடியசரங்களைச் சர்வசங்காரகாலத்திற் சத்தமேகங்களும் வருஷிப்பதைப் போலச் சொரிந்துதடுக்கவும் இவ்விதமாக இருவீரர்களு ம் தனுர்வித்தைகளின் மகிமைகளைக்காட்டிச் செலுத்து கின்ற பாணகோடிகளானவைபூமியந்தரமெங்கும்பரந்து திசைகள்தோற்றமல்லமுடி ஜலமிசுத்த சத்தசாகரங்களு ம் அடைபட்டிச் சுவறிப்போகவும் அஷ்டகுலாசலங்களு ம் பங்கப்பட்டு மேகமண்டலம் வருணமண்டலம் சூரிய மண்டலமுதலாக விழிகளுக்குத்தோற்றமல்லிறைந்து ச கலபிராணிகளையும்வருத்தியது, இப்படிக்குப் போராடு கின்ற இருதிருவர்களேறிய தேர்கள் இடசாரிலலசாரியா கச் சக்கரங்களைப்போலச் சுழன்றுசுழன்று பூவட்டமெ

ங்கும் அஷ்டதிசைகள்முற்றும் சுழந்திரங்கள்மீதினும் தீவதிபாந்திரங்களினும்சக்கிரவாளகிரியின்மீதினும்விண் ணைகளினும் அண்டவெல்லைப்பரப்பினும்சுழற்காற்றை யொப்பவுலாவியும் ஒப்பற்றவிற்களைக்கோலி குணத்தொ னிகாட்டிச் சோனைமழைக்கொப்பாகதிவ்வியபாணங்களை ஒருவரீதொருவார்சொரிந்தும் அவைகளைவிலக்கியும் வி ழிகளுக்குத்தோற்றமல்லிறைந்தும் மீளத்தோற்றியும் நி மைப்போதிற் பற்பலவித வித்தைகளைக்காட்டியும் வீர ங்களைப்பேசியும் உருத்துப்பார்த்தும் புசங்களைத்தட்டியு ம் இப்படிக்குச் சகலபுவனங்களினுந் தாமாய்ச்சுருவளி க்காற்றைப்போல வளைந்துவளைந்துகொடியபோனைச்செ ய்துவருங்காலையிற் சீறிப்பாயும்பாணங்களானவை மேலி ட்டி ஆயிரங்கிரணங்களைவிரித் துலகங்களைவிளக்கிவரும் சூரியபகவானேறிவரும் ஒற்றைவண்டிலையுடையஇரதத் திற் பூட்டப்பட்டு நிமைப்போதில் அளவற்றயோசனைப்பி ரமானம் பாய்வதாயிராநின்ற எழுபச்சைக்குதினாகள் மேலும்சோடசகலைகளைவிரித்துஇரவைவிளக்குஞ்சந்திர னைத்தாங்கிப் பிரசண்டமாருதத்தினு முந்திச்செல்லும் வேகமுள்ளவிமானத்தினும் திசைக்களிறின்மீதினும் நி னைந்தவிடங்களிற் போகவல்ல கருடகாந்தருவார்சித்தவித் தியாதரர் கின்னர்முதலாயினர்மீதினும்பாய்ந்துலாவும்இ வ்விதச் சித்திரப்போனைச்செய்துவரும் வீராதிவீரர்கள் விழிகள்கொவ்வைக்கனியைப்போலச்சிவக்கவும் ஆலகால விஷமும் வடவாமுகாக்கினியும் தாபாக்கினியும்காட்டழ லும் ஒடுங்கியடங்கத்தக்க கோபாக்கினிசொலிக்கும் மன தையுடையவர்களாய் வாயுவேகத்தினும் மனேவேகத்தி னுமேலிட்ட கதியைப்பெற்றவர்களாய்த் தேராளிகளில் முந்திப்பேசவல்ல வீரபராக்கிரமசாலிகளாகவிருக்கின்ற இந்தவிரண்மிகுரர்களும் போராடுகின்றதிசையின்னதெ ன்று எத்தகையராலும் குறிக்கப்படாது.

அவர்கள்சொரிகின்ற பாணவிதங்களைக்கணிப்பதற்கு ஆதிசேஷனாவ முடிவதன்று இப்படிக்குச் செலுத்துகி ன்ற அஸ்திரசஸ்திரங்கள் பெருத்து மேகசஞ்சாரமாற மலிருக்கின்றவானத்திலும்நிறைந்துமேலிடுகின்ற தருண த்தில் அத்தலத்திலிருந்து சமாக்களவேடிக்கைகளைப்பா ர்த்திருந்த தேவர்கூட்டங்கள்தியங்கிமதிமயங்கி இனியிவ் விடத்திருப்போமாகில் என்னபாடுபட வருமோவெனப் பயந்து மேலுலகங்களிலோடி யொளிக்கவும் இதுவுமல் லாமல் அவர்கள்செலுத்தும்பாணங்கள்பாய்வதினற்கோ டைகாலத்திற் களிப்புள்ளிலம்வெடித்துக் காட்டிவதை ப்போலப் பூமண்டல்முழுதும்பிளந்துபாதலத்தைக்காட் டவும் அண்டகோளகையைத் துளைத்து மேல்வெளியி லோடவும் சத்தசாகரங்களினும் பெரும்புறக்கடல்னும் நிறைந்து ஜலப்பரிசுமறவுறுஞ்சி நிலத்தை வெளியிடமா கக்காட்டவும் சர்வசங்காரகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங் களைத் தகித்தொடிக்கவல்ல வடவாமுகாக்கினியின்நாவை யாரிந்தும் இவ்விதமாக யெங்கும்நிறைந்து அதிகவுற்பாத கங்களைச்செய்தன, சவுனகாதிரிஷிகளே! பகைவர்வயிரியா கிய வீரவாகுதேவரும் தேவகாதகனாகிய பானுகோபனும்அக்காலத்திற்செய்த கொடியபோரின்பெருக்கத்தை எ த்தகையராலும் விரித்துச்சொல்லக்கூடுவதென்று அளவி றத்தகளைகளைஓயாமற் பிரயோகித்து வருகின்றகாரணத் தினால் அவர்கள்கரங்களிற் பற்றியவிற்களானவை சக்கரத் தைப்போல வட்டாகாரமாய் விளங்கியது.

இந்தப்பிரகாரம் சண்டைசெய்து வருகின்றவேளையிற்
சூரியனைத்தனைபடுத்திய வீராவிரதனாகியபானுகோபன்
பவத்திரமனதையுடைய வீரவாகுதேவர்பொழிந்த பா
ணசமோகங்களைக் கொடியகணைகளைக்கொண்டுமாற்றிமே
லுங்கரவேகமா யிருநாறு திவ்வியபாணங்களைக் கடாவிச்
கரத்திற்பற்றியிருந்த பாரித்தவிலையு மிருதுண்டமாக
வெட்டித்தள்ளிச் சிங்கத்தைப்போலக் கர்ச்சித்தவுடனே
வீரவாகுதேவருக்கு அதிககோபம்பிரவேசித்தது துரித
மாய் வேறொருவிலையெடுத்தவனைத்து நாணேற்றிச்சக
லபுனங்களுந் கிடிகெட்டுநடுங்கும்படிக்குக் குணத்
தொனிகாட்டி ஆயிரங்கொடியபாணங்களைப்பூட்டிக் கர
வேகமாகச்செலுத்திக்கொடியபாதகங்கரத்திலேமேருவை
ப்போல விளங்கியிருந்த தனுசைக்கண்டித்துச் சிக்குப்ப
டுத்தியபோதுபானுகோபன் வடவாமுகாக்கினியைப்போ
ல மண்டியெயிரிந்து வேறொருவிலையெடுத்துவளைத்துஅ
ர்த்தசந்திரபாணங்களாயிரத்தைத்தாண்டிச் சிவகுமாரன்
வலியமார்பைப்புண்படத் தாக்கியபோதுசுற்றுவருந்தின
வராய் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்து அதிசீக்கிரத்திற்கு
ர்மையுள்ளஎழுபாணங்களைப்பூட்டிப் பிரயோகித்துப்பா
னுகோபன்சிரத்திற் சூரியனைப்போலப் பிரகாசித்திருந்த
வயிரமுடியைப் பொடிப்பொடியாக்கியபோது இராட்சத
வீரன் மனம்வருந்தி விடசர்ப்பத்தைப்போலச்சீறிப்பொ
ங்கினவனாய் நவரத்தினமயமாகிய கிரீடமொன்றைப்பால
பருவத்திற் சூரியனைப்பற்றியதுபோலவெடுத்துச் சிரத்
திற்றித்துக்கொள்ளுவதற்கு முன்னம்கூறியஅலகைவா
ய்ந்த ஆயிரந்திவ்வியபாணங்களை வேகமாகச்செலுத்திவ
யிரம்போன்ற மார்புக்குக்காவலாகப்பிசிந்திருந்தஅபேத
ரத்தின கவசத்தைப்பிளந்து துகள்படவீசினன், இந்த
ஜயத்தைக்கண்ட தருமதேவதை மனமகிழ்ந்து ஆனந்த
க்கூத்தாடி வீரன்சவுரிபத்தையும் புயவலிமையையும் பு
கழ்ந்துவாழ்த்தவும் சூரியனும் தன்பகைவனுக்கடுத்த ப
ங்கத்தைக்குறித்து நகைமுகையுக்களித்தனன், இவ்வித
மாக இவர்கள்கொண்டிருக்கின்றமகிழ்ச்சியைப்பானுகோ
பன்பார்த்துவெட்கி நல்லகாரியம் றிமைப்போதில் இவர்க
ள்வீரப்பையடக்கிவெற்றிபெறுவேனெனத் துணிவுகொ
ண்டு காலாந்தகளைப்போலக்கோபித்துத்துரிதமாய்க்கொ
டியபாணங்களாயிரத்தைத் தன்விலைநீர்சந்தித்து வீரவா
குதேவர் நெற்றிக்குக்குறிகொண்டு செலுத்தியகாலத்திற்
புகையுமனலையும் வீசிக்கொண்டு வேகமாய்வந்து நுதலி
ற்றாக்கியமாத்திரத்தில் உதிரம்பெருக்கெடுத்தோடியதெ
ப்படிக்கிருந்ததென்றார் பிராதகாலத்தில் உதயகிரியின்
மீது பாலசூரியன்தோற்றியதைப்போலக் காட்டியது சவு
னகாதிரிஷிகளே! அந்தவீரவாகுதேவர் சூரத்தையும்மன
வுறுதியையும் என்னசொல்வேன் நெற்றியிற்பட்டகாயத்
தினாற் சிறிதும்வருந்தி மனந்தளர்ச்சிகொள்ளாமற் தைத்
திருக்கின்றபாணங்களை முட்களைப்போலப்பிடுங்கி பெறி
ந்துபோட்டு வீராவேசங்கொண்டவராய்த் தட்சணத்திற்
றன்விலைநீர் கணக்கிறந்த தீட்சணியமாகிய சரங்களைப்பூ
ட்டிக் கொடியபாதகனாகிய பானுகோபன்முகத்தி லாயிர
ம்மார்பிலாயிரம் பருவதாகிருதியாய் வாசுவலையுக்கள்தரி
த்தோங்கியிருக்கின்ற புசங்கொன்றுக் காயிரமாகக்குறி
கொண்டு பிரயோகித்தவுடனே சர்ப்பங்களைப்போலச்சீ
றியினாந்து தியைப்பெருக்கித் தடைபடாமலோடிவந்து
தங்களைச்செலுத்திய தானங்களிப்பட்டுத்தடாரித்துருவி

ப்போயின, அக்காயங்களில் உதிரமானது ஊற்றெடுத்த
தோடும்போது மதிமயங்கி கரத்திற்பற்றியிருந்த வில்லை
நழுகவிட்டுக் களைத்துச்சோர்ந்து தேரில்விழுந்தனன்.

இப்படிக்குச்சோபித்து கோபக்கனலானதுமனதில்மு
ண்டு பாதிக்க ரத்தமானது தேகமெங்கும்விளங்கக் கிடப்
பதெப்படிக்கிருந்ததென்றால் கோடைகாலத்திலுமங்கில்
களொன்றுடனென் றராய்ந்துண்டாகிய தீயினாற்புதர்க
ள் புற்கள்பற்றி யெயிரந்திருக்கின்ற பருவத்தைப்போல
வும் அந்திக்காலத்தில் மேற்குத்திசையின்றோற் றும்செவ்
வானம்நழுகிவிழ்ந்ததையொத்தது, இவ்விதமாகஇராஜா
திராஜனாகிய சூரபதுமன் குமாரனுக்குச் சம்பவித்தகே
ட்டை இராட்சதவீரர்கள் கண்டவுடன் திகிப்பட்டுமோச
ம்வந்ததுபோற் காணுகின்றதென்று வருந்தினவர்களாய்
மானம்பாதிக்கச்சீறிக்கோபமானது மனதைவாட்டத்தங்
கள்இரதங்களைத் துரத்திக்கொண்டிவந்து வெற்றிமாலைபு
ரளும் வேலைத்தாங்கியிருக்கின்றவீரவாகுதேவரைச்சமு
த்திரத்தைப்போல வளைத்துக்கொண்டு தேரிலிருந்தும்ம
தயானையின் பிடரியிலின்றும் புரவிகளின்மீதினுமிருக்
கப்பட்ட ஜயசாலிகளும் கையிஞ்சி-வாள்-வேல்-சூலம்-ச
க்கரம்-தண்டம்-தோமரம்-பிண்டிபாலம்-கப்பணம் - கழு
முந்முதலிய ஆயுதங்களையும் கோடையிடுகளையொத்த
கொடியபாணவிதங்களையும் சூரியனைவளைத்த விருளைப்
போல அமோகமாய்ச்சொரிந்து ஆர்ப்பாடங்களைச்செய்த
னர், அக்காலத்திற் றிருக்கயிலையைப்போற்றிவரும் நந்தி
கணத்தலைவராகிய வீரவாகுதேவர் காலாந்தகளைப்போல
ச்சங்கோபசங்கமாகிய தீட்சணியமுள்ளசரங்களைத் த
மதுவில்லிப்பூட்டிச் சோனைமழையைப்போலப்பொழிந்
து பகைவர்செலுத்திய படைகளனைத்தையும் சின்னபின்
னப்படக் கண்டித்தெறிந்து மேலும் அனந்தகோடி குரு
ரமாகிய பாணங்களைக் கரவேகமாகச்செலுத்தித் தம்மை
ச்சூழ்ந்து கொடியபோனைச்செய்திருந்த நால்வகைச்சே
னைகளைத் துத்துமுறாகச்சங்கரித்துப் படைத்தலைவரையு
ந் கைகாலாடவொட்டாமற்கலக்கிச் சராசரப்பிரபஞ்சங்க
ளைத்தகிக்கவல்ல வடவாமுகாக்கினியைப்போலச் சாடத்
தொடங்கிய தெப்படியென்றால் சிரங்களைக்கண்டித்தும்
மண்டைகளைத்திறந்தும் மூளைகளைச்சிதறியும்கவசத்தை
ப்பொடித்தும் மார்பைக்கீறியும் தோளைச்சரித்தும் வீர
கண்டையணிந்த கால்களைக்கண்டித்தும் கரத்திற்பற்றிய
விற்களைத்துணித்தும் வீரங்கள்பேசிய வாய்களைப்பிளந்
தும் உருத்தேவிய அஸ்திரசஸ்திரங்களைத் துகள்கண்டு
ம் இவ்விதமாக இராட்சதப்படைகளைமாய்த்தும் சொர்
னமயமாகிய அச்சைமுறித்தும் வண்டில்களையுருட்டியு
ம் மோட்டைச்சிதைத்தும் நவரத்தினமயமாகிய கொடுங்
கைகளைப் பொடிசெய்யும் தேரணிகளை அதப்படுத்தியு
ம் இரத்தினமயமாகியமுகபடாமணிந்தமத்தகம்பனையை
யொத்த துதிக்கைகள் உரையொத்த கால்கள் சின்னபின்
னப்பட்டிழையமதயானைகளைமாய்த்தும்சொர்னச்சிலம்பு
கள்பூண்டு தத்தித்தாவிப்பாயும் கால்கள் தலைகள் வால்க
ள் தறிப்பட்டிழையப் புரவிப்பந்திகளை நாசஞ்செய்தும் இ
வ்விதமாக இரதகஜதரபதாதினையும் சங்கரித்தபோதி
னும் வீரவாகுதேவர்செலுத்தும் பாணகோடிகளின்வே
கமடங்காததாய் வானத்திற்பாயும் திசைகளினோடும்வன
ந்திரங்கள் மலைகள் தீவுதீபாந்திரங்களின்றவியும் அணை
களைச்சிதைத்துச் சமுத்திரத்தைப்பெருக்கியுங்கப்பலைப்

போல நீர்ப்பெருக்கிலோடியும் மேகத்திறுவிஜலத்தைப் பருகியும் விண்ணுகளிற்பறந்தும் பூமண்டலமுற்று ம்ஹைந்தும் சூரியசந்திரர்காந்தியையடக்கியும் சமுத்திரங்களைமுடிப் பூமிபைப்போலக்காட்டியும் இவ்வித உற்பாதங்களைச்செய்துபோகின்ற வீரவாகுதேவாச்செலுத்திய பாணங்களி லொவ்வொன்று ஆயிரகோடி அவுணர்சிரங்களைக் கண்டித்தோடியபோதிலும் அதின்வேகமடங்காமல் அக்கினியைப்போலவும் பிரசண்டமாருதத்தையொத்தும்வீறியோடும், இவையன்றியும் அளவற்றதவங்களைச் செய்து சிறந்தவரப்பிரசாதங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற வீராதிவீரர்களாகிய இராட்சதராஜர்கள் சிரங்களைக்கல்லுமென்றறிந்து வேகமாயோடிச் சூரபதமன் வாசமாயிருக்கின்ற மயேந்திரபுரியிற்சேர்ந்து அவர்களுக்குரியதேவியர்களுகிறப்போட்டுப் போகுமென்றால் கந்தசுவாமிசகோதரனாகியவீரவாகுதேவர் மகிமைகளைநம்போலேகளால்அளவிட்டுச்சொல்லப்படுவதோ.

இத்தன்மையாக உயுத்தபூமியெங்கும் சுழற்காற்றைப்போலத்திரிந்துதிரிந்து சங்கையற்ற பாணவருஷங்களைப்பொழியுமுன்னிலையில் தேரணிகளைத்தும் துகள்பட்டும் யானைவரிசைகள்முற்றும் அதப்பட்டும் வேகமுள்ள குதிப்பாந்திகள் சின்னபின்னப்பட்டும் இராட்சதவீரர்களாலாங்களுடன் கண்டதுண்டமாக வெட்டுண்டுமரணக்களத்திலொருவாயுங் காணக்கிடையாமற் போனபடியால் சர்வசங்காரமூர்த்தியைப்போல வீரவாகுதேவரொருவருந் திரிந்தனர். எவ்விடங்களிலும் பிணமலை எதோற்றவும் உதிரப்பிரவாகமானது அலைகளைமோதியினைந்து பூமியெங்குமுடவும் ரணக்களத்தில் விழுந்துகிடந்ததேர்வண்டிவர்கள் யானைப்பிணங்கள் முதலாகஅவ்வெள்ளத்தில் மகரமச்சங்களைப்போல் அமுந்தியும் மிதத்தும்போகின்றது, மேலும்கருங்கடலைச் செங்கடலாக்கித்திமிதிமிங்கலங்கள்முதல்ய மச்சங்களுக்கு விரந்திட்டது, இதுவுமல்லாமல் அவ்வெல்லையெங்கும்பற்பலகோடிகவந்தவங்களுக்கத்தாடவும் பூதபைசாசங்கள் ஊளிக்கூட்டங்கள் நிணமாம்சங்களைத் தெவிட்டவுண்டு வீரன்புகழைப்பாடித்திரியவும் கழுகு பருந்து காக்கைகள் திருப்தியாகப் புசித்து வானவெல்லையில் பந்தலீட்டுலவையும் நாய்நரிகள் பிணங்களைப் பிடுங்கித்தின்னு வுளமிட்டுலாவும் இப்பிரகாரம் இரதகஜ துரகபதாதிகள் மாண்டிசண்டையு மொழிந்தகையும் காலபமனைப் போன்ற பாணுகோபன் வீரவாகுதேவர் பாணங்களின் காயத்தினால் தேரில் மூர்ச்சித்துக்கிடப்பதையும் முன்னம் இராட்சதவீரர்கள்போருக்காற்றாமலோடிஒளித்திருந்த பூதப்படைகள்கண்டவுடன் சத்துருக்கள்பூண்டற்றதென்றுமனநடுக்கமொழிந்துகளித்துத் தயிரியங்களுடன் இனிநமநிறைவனைச் சேரக்கடவோமென்று ஒருவனா யொருவர் கூடியழைத்து ஒன்றுபடச் சேர்ந்து சமுத்திரத்தைப் போலவினாந்துகொண்டுவரவும் பானுகோபனும் களைத்தருந்தபடைத்தலைவரும்என்மரும்இலகூதும்உணர்ச்சிபெற்று மிகுத்தவீராவேசங்களுடன்வீரவாகுதேவனைச் சேர்ந்துகளித்திருந்தனர். அக்காலையில் வீராதிவீரன்பாணங்களின் காயத்தினுலமதியங்கிப் பிரேதத்தைப்போல விழுந்துகிடந்தபானுகோபனுக்குப் பஞ்சேந்திரியங்களுந் தத்தமதுநிலைகளிற்சேர்ந்து உணர்ச்சியுண்டாய்விழிகளைத்திறந்து சுற்றிலும் பார்த்துத் தன்னைச்சூழ்ந்திருந்

த சதுரங்கசேனைகளின் பெருக்கைக்காணாதவனுய் நாய்நரிகளோடிப் பிடுங்கித்தின்னுலவும்பிணமலைகளைநோக்கி மேலும்திரிநில் வீரசிங்கத்தைப்போலச்சொலித்துக்கொண்டிதிரிகின்றரணரங்கசூரனாகிய வீரவாகுதேவனைப்பார்த்து கடலைப்போல வினாந்துகொண்டு நம்மைச்சூழ்ந்திருந்தநால்வகைச் சேனைகளையும் உருத்தெரியாமற் கொன்றவனிவனென நிதானித்துவலியும்வீரமும் ஒருவன்பங்கல்ல நானேவீரனென்று சொல்லத்தகாதெனத்தீர்மானித்துக் கொண்டவனுய்ச்சூரனென்பதுஇந்த வீரனுக்கமிக்கும் மற்றொருவரைச் சொல்லப்போகாதெனக் கொண்டாடி இதனைநினைக்கின்றனன் இத்தினவனாயில் என்னுடனெதிர்த்துப் போர்செய்தவர்கள் எத்தகைய வீரர்களெனினும் மாண்டும்முதுகுக்காட்டி யோடினவரல்லது வெற்றிகொண்டு திரும்பினவர்கள்கிடையாது இங்காலத்திலென்வீரரூப்பை யடக்கித் தனுர்ப்பாணியாக வீறியிருக்க இவனைக்கண்டேன் சூரியனைச்சிறைபடுத்திய வீரனென்றுசகலருங்கொண்டாடவிருந்த என்வலியும் வீரமும்வெகுநேத்தியாகவிரூக்கின்றதென்று தன்னைவெறுத்துக்கொண்டு மானம்பாதித்து மனதையலைக்கக்கோபமேஸ்ட்டிவடவையைப்போலப்பொங்கி ஒருநாழிகைப்போதிர்சிவகுமாரன் தூதனைச் சின்ன பின்னப்பட்டக் கண்டித்துக் கொல்லாமற் போவேனெனில் இந்தவயினைத் தாங்கிவாழவிரும்பேன்வீரபராக்கிரம சாலிகளாகிய அவுணர் குலத்திற்பிறந்தவனுமல்லேன், ஒப்பற்றஇந்தவிலுடன் அக்கினிப் பிரவேசமாவேனென்று கொடிய பிரதிக்கினையைச்செய்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கு கதிபனாகியசூரபதமன்குமாரனானவன் பூர்வத்திற்பிறப்பாற்கடலிலுதித்தஆலகாலவிஷமானது பரமேஸ்பார் முன்னம்நேர்ந்ததைப்போலத்தன்மேனைத் துரத்திக்கொண்டுமதயானைக்கு வயிரியாகியவீரசிங்கம்போன்ற புசுபலபராக்கிரமசாலியாய் நிற்கின்றவீரவாகுதேவரிருக்கின்ற ரணக்களவெல்லையைச் சேர்ந்து ரவுத்திராகாரமாக மண்டிபெரிந்து மேருவைப்போலத்தன்கரத்தில் விளங்குகின்ற தனுசைவளைத்து நானேற்றிக் குணத்தொனிசெய்து ஆயிரம்முத்தலைப் பாணங்களைப்பூட்டிவீரவாகுதேவர் சிரத்துக்குந் தோளுக்கும் மார்புக்குங்குறிகொண்டு செலுத்தியவேளையிற் சிடசிடத்ததொனிகளுடன் எரிந்துபுகைந்து மேஸ்ட்டிவருவதைவீரன்கண்டுநிதமாய் அத்தொகைப்பாணங்களைக்கொண்டியீர்விரவொட்டாமற் கண்டதுண்டப்பட்டக் கண்டித் தெறிந்துபோட்டு மேலும்ஆயிரத்திலவிய பாணங்களைச்சூரன்குமாரனுக்கிலக்காகத் துண்டியபோது கொடியபாதகனுனவன் துரிதமாய் அத்தொகைப் பாணங்களைப்போக்கிச்சின்னபின்னப்பட்டப் பறக்கடித்ததுமன்றியில் மேலும்ஆயிரம்கேரமாகிய சரங்களைக்கடித்திற் பூட்டிச் செலுத்திவீரவாகுதேவரோறியிருந்த இரதத்தைப் பொடிபடுத்திக்குதினாகளைவெட்டிக் தன்விச்சாரதித்தலையையுங் கண்டித்துச்சிருங்கநர்தஞ்செய்தனன்.

இதைக்கண்டதேவர்கள் மனம்வாடித் திகைத்துப்பார்த்திருக்கும்போது வீரவாகுதேவர்சுற்றும்அதருமல்லபெதருமல் சிங்கராசனைப்போல் மற்றொருஇரதத்திற்பாய்த் து மண்டிபோட்டுக்காந்தவராய் தமது ஒப்பற்றகாண்டிபத்திற்பதினையிரம் தீட்சணியமுள்ள கணைகளைச்சந்தித்துப்போக்கி பானுகோப னரோகணித்திருந்த மேருவையொத்ததேனைப்பொடிப்பித்திஅளவற்றபுரவிகளைக்கால்

மாடி தலையாடாக விழுந்துபுரளச்செய்துசாரதியையும்பி
ன்னப்படுத்தி அவன்கரத்திற் பற்றியிருந்தபாரித்தவிலை
யும், படாலுமெனவெட்டித்தள்ளினர், இவைவானத்தில்
வேடிக்கைபார்த்திருந்த தேவர்கள்கண்டமாத் திரத்தில் மு
கமலச்சிபுடன் மனமகிழ்ந்து தேவதூந்துபியைமுழக்கிப்
பரிமளமிசுத்த கற்பகமலனாத்துவி வாழ்த்தினர், இப்ப
டிக்குக் களியாடலைக்கொண்டாடும் தேவர்களைச் சீறித்து
ரிதமாய்ப் பக்கத்திலிருக்கின்ற சேமத்தேர்களைநென்றிற்
பாய்ந்துவீற்றிருந்தவனாய் வில்லைமண்டலாகாரமாய்வின
த்து அதிகசீக்கிரத்தில்விடநாகங்களைநிகர்த்துச்சீறித்தியை
யிறைத்தோடும் எழுதுறுபாணங்களைத் தொடுத்துக் கா
தளவுமிழுத்துப் பருவதாகிருதியாகப் பூரித்திருக்கும் பு
சங்களையுடைய வீரவாகுதேவர் மாப்பிற்றைக்கும்படிக்கு
ப் பிரயோகித்து அட்டகாசஞ்செய்த காலையில்அந்தச்சர
ங்கள் வெளிப்பட்டவுடன் சரப்பங்களைப்போலச்சீறித் தி
யைப்பெருக்கிச் சிடசிடத்த தொனிகளைக்காட்டிஅதிவே
கமாய்வந்து வயிரத்தையொத்தமார்பிற்சுறுக்குச்சுறுக்கெ
ன்று பாய்ந்தமுன்னிலையில் அதுபரியந்தஞ் சோபமென்
பதுதெரியாத வீரவாகுதேவர் சற்றுவருந்தித்துக்காதுப
வத்தைக்கண்டு அதிககோபங் கொண்டவராய்ச் சூரியனை
ச் சிறைசெய்தஇந்தப்பாதகன்சிரத்தைக்கண்டித்துநாய்-ந
ரி-கழுகு பருந்து -காக்கைக்கு விருந்திடுகின்றேனென்று
யமனைப்போலவும்காலருத்திரனைநிகர்த்தும் உருத்துச்சீ
றித் தமது வீரவில்லிற் குரூரமாகியபகிணஞ் சுவயிரவா
ளிகளைச் சந்தித்து அபிமந்திரித்துத் தூண்டிப்பானுகோ
பன் கரத்திலும்தரகிரிக்கொப்பாகப் பாரித்துவிளங்கி யி
ருந்த வில்லைக்கண்டித்து மேலுங்கரவேகமாய்ஆயிரம்தி
வ்வியபாணங்களைப்போக்கிப் பகைவன்ஆரோகணித்திரு
ந்த நவரத்தினமயமாக அலங்கரித்திருக்கின்ற தேரை வ
ண்டில்-அச்ச-மச்ச-குத்துக்கால்-கொடுக்கைமுதலியஉறு
ப்புகளனைத்தும் சின்னப்பின்னப்பட்ட டிறையும்படிக்குக் க
ண்டித்து அதிர்வூண்டிருந்த புரவிப்பந்திகளைத் தலை-கா
ல்-வால் பின்னப்பட்டத்தறித்துத் தேர்ப்பாகளையும்நிலத்தி
லுருள வெட்டித்தள்ளியுங் கோபந்தணியாதவராய்விஷத்
தொவையலட்டிக் கூர்மையாய் சொலித்திருக்கின்றதூறுக
ளைகளைக்கொண்டு அவுணராசபுத்திரன் தரித்திருந்த வ
யிரக்கவசத்தைப் பொடிப்படுத்தி மார்பையும்பிளந்துவா
யிலைப்போலத் தோற்றச்செய்தனர்.

சவுனகாதிரிஷிகளோ, அந்தவீரன்மனவறுதியை யென்
னசொல்வேன் உதிரப்பிரவாகமாய்ப் புண்பட்டிருக்கின்
றகாயத்தைஎவ்வளவுஞ்சுட்டைபண்ணுதவராய்வருந்தியி
னையாமல் திடசித்தத்துடன் வீரசிங்கத்தைப்போலப்பக்
கத்திலிருக்கின்ற சேமத்தேரிற் பாய்ந்தகாலையில் வீரவா
குதேவர் கரவேகமாய் ஆயிரம்அந்தசந்திரபாணங்களை
ப் பிரயோகித்து பிளந்திருக்கின்ற மார்பின்மூலமாக உரு
விமுதுகிழ்ந்தபுரியிருக்கின்ற அட்சயத்துணிரத்தையறுத்
தெறிந்தபோது பானுகோபன் மனந்தளர்ந்துஇந்தசூரனை
வில்வித்தையின்முயற்சியினால் வெல்வதுமிகவுமரிதுஇனி
பென்னசெய்வோமென்று சற்றையோசித்துஒருதுணியை
க்கொண்டவனாய்த் தனக்குப்பூர்வத்திற் தேவதேவோத்த
மனைய சிவபிரான்கடாட்சித்திருக்கின்ற மோகனஸ்திரத்
தைக்கரத்திற்கொண்டனன், அதன்மகிமைகளைச்சொல்ல
க்கேட்பிராக. எத்தகைய வீரபராக்கிரம சாலிகளின்மீதி
ற் செலுத்தப்படுமாயினும் நெருங்கியவுடன் அவர்கள்

பஞ்சேந்திரியிலைகளைப்பேதித்துஅநியையழித்துப்பிரோ
தத்தைப்போலச் சோபித்துக் கிடக்கச்செய்வல்லதுஇந்
தகையசிறப்புள்ள படைக்குத் தூபதிபனைவேத்திய விதி
களைமானசபூசையில்நிம்பிமந்திரத்தை உச்சரித்துஒதே
வாஸ்திரமே துரிதமாகப்போய் ஜம்மவயிரியாகத்தோன்
றி வருத்துகின்ற தூதனையும் அவனைச் சுழ்ந்திருக்கின்ற
படைத்தலைவர் பூதவெள்ளங்களறிவைப்போக்கி வாட்டித்
திரும்பக்கடவாபென்றுபோற்றிச் செலுத்திய காலத்தில்
அந்தவெற்றிப்படையானது உக்கிராகாரமாகக்கோபித்து
ஒற்றை வண்டிலையுடையதேரில்விளங்கிக் கிரணங்களைப்
பரப்பிஉலகங்களை மகிழ்ச்செய்தலாவும்சூரியனொளியை
யடக்கிக்காடாந்தகாரமாய் இருளைப்பெருக்கி பூமியிலிரு
க்கின்ற பல்லுயிர்களும் நடுங்கிங்கித் தெளிவில்லாமல்அந்
தகரைப்போல மயங்கிவாடித் தத்தளிக்கத்தக்கதாகச்சீறி
நகைத்துக்கொண்டுவரும் மோகனஸ்திரத்தின் மகிமைக
ளையும் வலியையும் பூதப்படைகள் கண்டவுடன் துக்கசா
கரத்தி லமுந்திப் பயப்பிராந்திகொண்டு மனந்திடுக்கிட்டு
வாடிமுழச்சித்தனர், அவர்களுக்குத் தலைவராக விருந்தவீ
ரர்களும் பித்தரைப்போல மதிமயங்கித் தேனாவிட்டிசில
த்தில்விழுந்து சோர்ந்தகாலையில் வீரவாகுதேவருக்கிளை
யவராகிய எண்மரும் தங்கள்மேல் வீறிவருகின்றபகைவ
ன் பாணத்தைத் தடுக்கவகையற்றவர்களாய்க் கரத்திற் பற்
றியிருந்தவிற்களையும் பாணங்களையும் சோரவிட்டிக்கிளை
த்துவிழுந்தனர், இவ்விதமானபைகளைப் பெருக்கிமோகன
ப்படையானது சீறிவருகின்றகாலையில்வீரவாகுதேவர்இ
ந்தப்படையைஎந்தப்பாணத்தினால் வெல்லலாகுமென்று
யோசித்து யாதுந்தோற்றமடையிருக்கின்றபோது பூர்வத்தி
ல் ஆலகாலவிஷம்பரந்து வந்ததைப்போலச் சகலரும்புக
ழத்தக்க மோகனப்படையானது வேகமாய்ப்பாய்ந்துவீர
வாகுதேவர்உணர்வையழித்துத்தள்ளியது.

இவ்விதமாக எண்மரும்இலகூரும் சேனைத்தலைவர்க
ளும் வாடிக்கிடப்பதையும் அவுணவீரர்வாசமாகவிருக்கி
ன்ற வீரமாமயேந்திர புரியைக்கலக்கி ஜயசாலியாகத்திரு
ம்பிய வீரவாகுதேவர் நிலைக்கண்டிடுகின்றாணைப்போல
ச் சோர்ந்திருப்பதையும் சூரியகாதகனுகியவீரன்கண்டும
னக்கவலையொழிந்து மகிழ்ந்தவனாய் என்னுடனெதிர்ப்ப
வர்க ளொருவருமில்லாமற் சகலரையும் வென்றேனென்
னும்வீரப்பினால்மேருவைப்போலப்புசங்கள்வளர்ந்தோ
ங்க மதயானையைப்போலக் கம்பிரமாய் நின்றவரைத்துஜ
யவுற்சாகத்துடன் ரணக்களத்திற் திரிந்துபார்த்துச் சண்
டைமுனையில்வெல்லுதற்கரிய புசபலபராக்கிரம சாலியர்
கிய வீரவாகுதேவரும்மற்றபடைத்தலைவர்கள் பூதசேனை
கள் சோபித்திருக்கின்றனர், காலதாமசஞ் செய்யாமல் இ
னிபென் வில்வன்மையினால்இவர்களைக்கண்டதுண்டப்ப
ட வெட்டிக்கொல்லக்கடவேனெனத்தீர்மானித்துக்கொண்
டுதங்கக்கட்டுகள் பூண்டிமணிகள்சத்தித்திருக்கின்றபாரித்
த வில்லைவளைத்துச் சங்கோப சங்கமாகியதிவ்வியபாணங்
களைச் சோனைமழையைப்போலச்சொரிந்து ரணக்களமெ
ங்கும்நெருங்கி விழுந்துகிடக்கின்றபூதசேனைகள் முதலா
னவர்களைச் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்தும் என்னபி
ன்னமாகக் கண்டித்தும் இத்தகைய கொடுமைகளைச் செ
ய்துவருகின்ற காலையில்நடந்தசெய்திகளைச் சொல்லக்கே
ட்பிராகப் பாசறைவீட்டிற்றிரமன்,விஷ்ணுஇந்திரன்,மு
தலாகிய தேவர்கள் போற்றிச் சூழ்ந்திருக்க நவரத்தின

மயமாகிய சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தசரவணபவந்தன் னை நீங்காமற் காத்திருக்கும் வீரவாகுவும் மற்றதுணைவரும் பூதப்படைகளும் கேடுபடாத மயக்கத்தைப்பெற்றுச் சத்துருவினும் படும பாதைகளைத் திருவுளத்திற் றெரிந்தவராய்ச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தினும் பரிபூரணமாய்நிறைந்து நடிப்பிக்கும் பெருமையையுடைய சிவசுபிரமணியதேவர் அதிசிக்கிரத்திற் சகலவலிமைகளையும் பெற்றிருக்கின்ற மோகனாஸ்திரமொன்றைச் சிருஷ்டித்து அந்தப்படைபைப்பார்த்து இவ்வனுக்கிரகத்தைச்செய்வதாயினர், போர்க்களத்திற் பகைவன்செய்தவஞ்சகத்திற் பட்டுமயங்கிக் கிடக்கின்ற நமதுதுணைவர்படைத்தலைவர் பூதச்சேனைகள் மையலைப்போக்கிப் பழையபடிக்குத்தெளிவுபெறச்செய்து கொடியபாதகனாகிய பாணுகோபன்செலுத்திய பாணத்தின்வலியையழித்து மீளக்கடவாயென்று கட்டளையிட்டுப் போக்கிய தட்சணத்தில்அப்படையானது வானத்தி லெழுந்துகோடி சூரியப்பிரகாசமாக விளங்கிஅதிமகிமைகளேக்காட்டி நடந்துமதிமயங்கிருவாய் தொருவராகவிழுந்துஅசைவற்றுக்கிடக்கின்ற விசாலமாகியரணக்களத்தை நெருங்கியமாத்திரத்திற் கொடியமனதையுடைய பாணுகோபன் தூண்டியமாயப்படையானது திடுக்கிட்டு நடுநடுங்கித் தன்வல்லபத்தினும் சிவசுப்பிரமணியதேவர் சேனைகளுடைய அறிவைக்கலக்கி மயக்கியிருந்த மாயைப்பெருக்களைத்தினையும் கிரகித்துக்கொண்டு இனிசற்றுநேரம் இவ்விடத்தி லிருப்போமாகில் மோசம்கேருமென்று துரிதமாய்ச் சிவகணங்களிருக்கின்றவெல்லையைத்தாண்டிப்பாணுகோபனிடத்திற்போய்ச்சேர்ந்தது.

இவ்விதமாய் மாயப்படையானது தன்வலிகுன்றிக் குறைந்து மீண்டகாலையில் புசுபலபராக்கிரம சாலிகளாகிய வீரவாகுதேவருந் துணைவர் இலக்ஷுர்படைவீரர் பூதசேனைகளுடன் மயக்கத்தை நீங்கித் தெளிவுண்டாய் முன்னினும் பதின்மடங்கு வலிபெற்றெழுந்து கோடிசூரியப்பிரகாசமாய் ரணக்களத்தில்உலாவியிருக்கின்றசண்முகதேவர்செலுத்திய மோகனாஸ்திரத்தைத் தரிசித்தமாத்திரத்திற் சந்தோஷசாகரத்தில் முழுக்கிரகங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு ஜயஜயபோற்றிப்போற்றி யெனத்துதித்து விழிகளில் ஆனந்தவாரி பெருகப்பலவிதங்களில் வாழ்த்தித்துன்மார்க்கனாகிய பாணுகோபன் செலுத்திய மாயப்படையினும் சேர்ந்த கிடந்த நாமெல்லோரும் இந்தப்படைக்கரசின் பெருமையினால் தெளிவுபெற் றெழுந்தனமெனத்தெரிந்தவுடன் சகலவீரப்புகளுமடங்கி யொடுங்கிமெய்ப்பத்தி விளங்க இதனையோசிக்கின்றனர், பகைவனல்லாமெல்லோரும் புத்திமயங்கிச் சேர்ந்தகாரணத்தைப்போதநாயகனாகிய குமாரதேவர் திருவுளத்திற் றெரிந்து கிருபைகூர்ந்தவராய் நமதுமையலையொழித் திரட்சிக்கும் பொருட்டு இந்தத்தெய்வீகப் படையைச் செலுத்தினானறிதானித்துப் பன்னிருபுயாசலங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியதேவர் பாததாமரைகளைச் சிந்தித்துப் போற்றிப்பயபத்தியுடன் திக்குநோக்கித் தீர்க்கதண்டன்சமர்ப்பித்துக்கர்த்தன் குணதிசயங்களை வாழ்த்தி அஷ்டதிசைகளும் செவிபுடத் தக்கதாகத் துதித்து ஆனந்தக்கூத்தாடுகின்றபோது மோகனாஸ்திரமானதுரணக்களத்தைவிட்டுமின்னலைப்போலச் சமீபியின்றிரும்பி குமாரசுவாமியாரிடத்திற்சேர்ந்தது, பாலசுப்பிரமணியர் கிருபாகடாட்சத்தினால் மையலையொழிந்து உணர்ச்சி பெற்றெழுந்த பூதப்படை

களானது சிருங்கநாதம் அட்டகாசங்களைச்செய்துகொண்டவீரங்களைப்பேசிக்கரங்களைப் பிசைந்து மோசக்காரன்வஞ்சகன் இவனைவிடலாகாது அடியுங்கொள் கட்டுங்கொள் கொல்லுங்கொள்ளென்று சிறிக்கோபாவேசங்களுடன் சண்டைகொடுக்க மேலீட்டுடக்கின்ற தருணத்தில் வீரசிங்கத்தையொத்த ஜபசாலியாகிய வீரவாகுதேவர்பகைவன்வஞ்சகத்திலகப்பட்டு மயங்கியிருந்த மானமுங்கோபமும்மனதைவருத்த ரவுத்திராகாரமாகக்கொதித்து இதை யெண்ணுவதாயினர்.

இந்தச்சத்துருவானவன் ஒருவஞ்சகப்படையின்பெருமையினால் நம்மெல்லோரையும் மயக்கிவீறியிருக்கின்ற கருவத்தைஇந்தநிமிஷத்தில்வாட்டிக்கொன்றுகோபந்தணிவேனெனநிதானித்து தமக்குப் பாலசுப்பிரமணியதேவர்கொடுத்திருக்கின்ற பாசுபதாஸ்திரத்தைத்தொடுக்கரினைந்துகரத்திலெடுத்தபோதுபாணுகோபன்அப்படையின்பெருமிதங்களைமதித்து இதனை நினைப்பதாயினன்,தேவதேவோத்தமனாகிய சிவகுமாரன் செலுத்திய மோகனாஸ்திரம் ஜகசோதிமயமாய் வானவழிக்கொண்டு வந்ததையும் அதற்குமுன் வீறியிருந்த தன்படையின் வல்லபமடங்கியொடுங்கித்திரும்பிவிட்டதையும் கோபாவேசத்துடன்வீரவாகுதேவர் யத்தனித்திருப்பதையும் திஷ்டாந்தமாகக்கண்டனம் இனிநம்மாலாகவேண்டிவெதென்ன விருக்கின்றதென்று மனத்தார்ச்சிகொண்டு வீரபராக்கிரமசாலியாகிய கந்தசுவாமியின் துணைவன்மீதிற்கோபித்துச்சண்டைகொடுக்கப்போக மனமில்லாமற்ஜயவுற்சாகத்தையும் வீரத்தையும் புயவலிமையையும்மற்றது துக்கசாகரத்தி லமுந்தி மனவாட்டத்துடன் நினையாதஎண்ணங்களையோசிப்பதாயினன். சிலநேரத்திற்குமுன்னம் என்பாணவலிமையினும் சத்துருக்களைவரையும்மதியைமயக்கிப்பிரோதங்களைப்போல ரணக்களத்திற்கிடத்தினேன் உடனேமுன்னினும் அதிகவீரப்புகளுமுந்து வளைந்துகொண்டு கொடியபோரைச்செய்ய உத்தேசிக்கின்றனர். பரமசிவகடாட்சம் இப்படிக்கிருக்குமாகிற் றனிமையில்நிற்கின்றஎன்னால் இனிமுடிக்கத்தக்க காரியமென்ன விருக்கின்றது அப்படிக்கல்லவென்றுஇன்னமும் சிலதந்திரங்களைக்கொண்டு போராடுவோமென்று நினைந்தபோதினும் நமது பகைவன்கடைப்பிடியாகவிருக்கின்ற பாசுபதாஸ்திரத்தைப் பிரயோகிக்கரினைந்து கரத்திற்கொண்டிருக்கின்றானினிமந்திரபூர்வமாகச் செலுத்துவானாயிற் றடையிலாமென்னனைக்கொன்று பிராணனையுண்டிபோகும் இதைத்தடுத்திப்போராடி ஒருவிதஜயத்துடன் திரும்பலாமெனநினைப்பேனாகில் சிவபிரான் முன்னங்கடாட்சித்திருக்கின்ற பாசுபதத்தைக்கொண்டவராமல் இந்தப்போரைச் சலபமாகவெண்ணி வந்துவிட்டேன் மற்றெந்தத் தந்திரத்தினாலும் இந்தத்துணைவெல்லவதரிது இவன்மிகவும் பலாட்டிகளைகவிருப்பதாம் ஹரியதாய் நகரத்துக்குப்போய்ப் பாசுபதாஸ்திரமுதலிய தெய்வபாணங்களைத்தையுஞ் சேகரித்துக்கொண்டுவந்து இவனைஜயிப்பது உத்தமமாகவிருக்கின்றது சற்றுநேரம் தாழ்ப்போமாகில் மோசம்வரும் இவையன்றியில் வேறொருஉறுதியைக் காணேனெனத் தீர்மானித்துப் பாணுகோபன் தட்சணத்திலொரு மாயமந்திரத்தை உச்சரித்து அதன்முயற்சியினால் அருபியாய் நவரத்தினமயமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற தந்தேனாவிட்டு வானத்திற்பாய்ந்து மேகவடிவாய்அதி

சீக்கிரத்திலுமையேந்திரபுரியைச்சேர்ந்தனன், இதைக்கண்ட மாதத்திரத்திற் றப்பியிருந்த இராட்சதர்களேவருந்தி கைத்து மனவாட்டத்துடனேடிப்போனார்கள், இச்சம்ப வங்களை வானத்திலிருந்த தேவர்கள்பார்த்து உத்தரியங் களை மேலெறிந்து முதல்நாள் ஜயம் நம்மதுநம்மதென்று கூவிக்கூவித்துள்ளிச் சந்தோஷசாகரத்தில்முழுகி இனி மேலும் வீரவாகுதேவருக்கு வெற்றியுண்டாகக்கடவதெ ன்றுவாழ்த்தி ஓ! வீராவீரனே! சூரன்குமாரன்உமது சவுரியபராக்கிரமத்துக்குத் தாபரித்து நிற்கமாட்டாமல் வானவழிக்கொண்டோடி நகரத்திலுமறைந்தனன். அந்தி ப்போதும்நேர்ந்தது நாளையத்தினம் வருவானாகிவிட்டு விடாமல்மடக்கிச் சாடிக்கொண்டு எங்கள்மனவருத்தத் தைப் போக்கவேண்டுமென்பஞ்சகற்பகளைமலர்கவாரிவா ரியிறைத்தார்கள்.

இதுநிற்கப் பானுகோபன் ஜயசாலையைப்போலவில்லை க்கரத்திற்கொண்டு நின்றதையும்பின்பு மாயமாய்வானத் திலுமறைந்துபோனதையும் வீரவாகுதேவர்பார்த்துப்பா தகன் தப்பித்துக்கொண்டுபோய்விட்டனென்கின்றகோ பாவேசத்துடன் கட்டுப்பட்ட மதயானையைப்போலவும் காலாந்தகனுக்கொப்பாகவும் சிறிநிற்கின்றகாலையில் இக் காரணங்களைத்தெரிந்த துணைவரும் இலகூரும் பூதவீ ரர்களும் பாதகன்வஞ்சகன் வலியற்றேரூடினான் நாமெல் லோரும்போய்ச் சண்டாளனைத் தேடிப்பிடித்துக்கட்டிக் கொண்டு வருவோமென் றெத்தனப்படுவதைவீரன்கண் டி தம்பியர்முதலானவர்களை அருகிலழைத்து இதனைச் சொல்லுவார், பேடியைப்போல மாண்புமானமில்லாமல் மரணபீதிகொண்டோடிப்போன சத்துருவைத்தொடர்ந் துகொல்வது வீரருக்கடுக்குமோ, மேலும் ஜயப்பிரதாப மாகவுயிராது ஆதலாற்போலையிரும்பி யின்னமொருத ரம்வருவானாயில் முன்பின்பாராமற் சத்தியமாய்க்கொல் வேன் இனிகோபத்தைத் தணிவீர்களென வீரன்பேசிய நீதிமார்க்கங்களிற்கட்டுப்பட்டு நல்லதுஎங்கேதப்பிப்போ கின்றான், நானேக்கேழுடித்துப்போடுவோமெனச்சம்மதி த்திருந்தனர். இந்தஜயத்தைக்கண்ட பூதப்படைகள் சந் தோஷயுகதியினம் பருவதங்களைப்போலப் பூரித்திருக் கின்ற கரங்களைக்கொட்டிக்கூடத்தாடி அண்டங்களதிரஆ ப்பரித்துக் களித்திருந்தனர், அக்காலத்திற் சூரியபகவா ன் அஸ்தமானகிரியைச்சேர்ந்த தெப்படிக்கிருந்ததென் றால் இன்றையதினம்போர்முடிந்தது இனிசண்டைநடக் கப்போகிறதில்லை ஜன்மப்பகைவனாகிய பானுகோபன்வ லியிழந்தோடினான், வீரவாகுதேவர் சேனைகளுடன்பாச றையைச்சேர்வார், நாமும் இரவுமுற்றஞ் சவுக்கியமாக விருந்து நாளைக்குவந்து சண்டையைப்பார்ப்போமென் றெண்ணி மறைந்ததைப்போலவும் செவ்வானமும் அத னிடையில் நட்சத்திரங்களும் விளங்குவதைப் பார்க்குமி டத்தில் லட்சுமிவாசஞ்செய்யுஞ் செந்தாமரைப்புஷ்பத் தைப்போன்றும் அதனிடத்திருந்திறையும் முத்துகளை நிகர்த்துக்காட்டவும் சந்திரனுதயஞ்செய்ததைப் பார்க்கு மிடத்தில் தாருகாவனரிஷிகள் சிவபிரானிடத்திற் கோபி த்துச்செலுத்திய நகுலெண்டலையைப்போலத் தோற்றிய து, இவ்விதச்சிறப்புக்களைக்காட்டும் அந்திப்பொழுதுநேர் ந்தமாத்நிரத்தில் துணைவர் இலகூர் படைத்தலைவர்கள் பூதச்சேனைகளுமுற்றுபோற்றிவரத்தக்கதாகுபசுபலபரா க்கிரமசாலையாகிய வீரவாகுதேவர் ரணபத்திரகாளி நடி

த்திருக்கின்ற போர்க்களத்தைக்கடந்து ரணபேரி-ஜயபே ரி-வெற்றிச்சக்கமுதலிய வாத்தியங்கள் ஜயம்ஜயமென்று முழங்கிவரப் பாசறையைச்சேர்ந்து தேனாவிட்டிறங்கித் துணைவர்முதலியோர் பிள்தொடர்ந்துவரச் சபாமண்டப த்தைக்கண்டு பிரமன், விஷ்ணு, தேவேந்திரனாதிபிராநி ற்றிச் சூழ்ந்திருக்கச் சிங்காதனத்திலெழுந்தருளி யிராநி ன்ற சிவசுப்பிரமணியதேவனானெருங்கிச் சேவித்துக் கர ங்களைக்கூப்பிநின்று தான்ரணக்களத்தைச்சேர்ந்ததும்பா னுகோபன் கணக்கிறந்தசயின்னியங்களுடன் வந்துகொ டியபோனாச்செய்து உடையிற்புறந்தந்தோடியதையும் ச விஸ்தாரமாக விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டதனைத்தையு ம்பாஸுப்பிரமணியதேவர் விரும்பிக்கேட்டு பரிவாய்ச்ச கோதரனே? யின்றையதினம் பானுகோபனுடனெதிர்த் துஅரிய சண்டைகளைச்செய்தபடியால் மிகவும் வருந்தி னேஉன்துணைவர் முதலானவர்களுடன் இருப்பிடங்களை ச்சேர்ந்து சவுக்கியமாக விருக்கக்கடவாயெனத்திருவாய்ம லாந்தபோது செலவுபெற்றுக்கொண்டு வெளிவந்துபூத சேனைகளை அவர்களுக்குரிய இடங்களிற்செலுத்தித் தா மும்மற்றவீரர்களுடன் விடுதிகளிற்சேர்ந்தனர், சவுனகா திரிஷிகளே! இனிமகதயிஸ்வரியச் செல்வத்தைக்கொண் டிருக்கின்ற வீரமாமையேந்திரபுரியில் நடந்தசெய்திகளை ப்பேசுவோமென்று சூதபுராணிகள் சொல்லத்தொடங்கி னர்.

வீரகாளி பரணிபாடிக் களித்துலாவுகின்ற போர்க்கள த்தில் வீரவாகுதேவருக் கழிந்தோடியபானுகோபன்மன தில்அளவற்ற துக்கமும் பழியும் மாணமும்நிறைந்துபா தித்துவருத்தத்தனக்குரிய இராசசின்னங்க ளனைத்தையு ம்இழந்தவனாய் இராஜாதிராஜன் வீற்றிருக்கின்ற நகரத் திற்போகாமற் றான்வாசஞ்செய்யும் அரண்மனையைச்சே ர்ந்துஊனமடைந்தவனைப்போல வருந்தித் தலையைக்கவி ழ்ந்துமந்திரி பிரதானிகளுடன் கலந்து வார்த்தையாடம னமில்லாமலும் சேனைத்தலைவர்களையழைத்து மேல்நடக் கவேண்டிய காரியங்களுக்குக் கட்டளையிடரினையாமலும் சபாமண்டபத்திற்போய் நவரத்தினமயமாகியசிக்காதன த்திலிருந்து அரசுசெலுத்த வேண்டாமலும் அரம்பை- ஊர்வசி-திலோத்தமை-மேனகை-முதலாகியதேவகன்னி யர் மயிலைப்போல நடித்துங் குயிலையொப்பத் தேவகான ங்களைப்பாடுவதையும் கண்டுகளிக்க விரும்பாமலும் இர திக்குச் சமமாகிய சுந்தரமுள்ள தேவியர் முகாரவிந்தங்க ளைப்பார்த்து இன்சொற்களைப்பேசி ஆலிங்கனஞ்செய்யு ங்கியாபகத்தைக்கொள்ளாமலும்ஊடியிருந்தமங்கையரை த்திருத்தியடைவிக்கக் கருதாமலும் சப்பிரகூடமஞ்சத்தி னிடத்திற்பள்ளிகொள்ள விஷ்டமில்லாமலும் நித்தினா யைவெறுத்து இரவுகழிந்து சூரியனுதயமானவுடன்சு து ரங்கசேனைகளையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப் பிரகாசம் பொருந்திய வேலைத்தாங்கியிருக்கும் பாலசுப்பிரமணிய க்கடவீனையும் வீரவாகுதேவர்முதலிய படைவீரர் பூதக ணங்கலையும் மடக்கிக்கொண்டு கொடியபோனாச்செய்து சின்னபின்னப்படக்கண்டித்துவெல்லுகின்றதற்குவேண் டியதத்திரவுபாயங்களை வேறொருகியாபகங்களுமில்லாம ல் ஆராய்ந்துகொண்டு தாமதமாயிலேயிற்பட்டலையும் நீர்த் துளியைப்போல மனம்நிலைபெறாமல் கவலைகொண்டிருந் தியிருந்தனன், இவ்விதசவுக்கியத்திற்பானுகோபனிருக் கின்றகாலையிற் சமர்க்களத்திலுந்நடந்தியித்திரங்கலையெல்

லாம்பார்த்திருந்த தூதர்களவேகமாயோடிவந்து பட்ட னைத்தைச்சேர்ந்து இராஜாதிராஜனாகிய சூரபதுமன்வீற் றிருக்கின்ற நகரத்தின்போய்ச்சக்கிரவர்த்தியைக்கண்டுசே வித்துகரங்களைக்கூப்பி முகப்பொலிவழிந்து மனவாட்ட ததுடன் இதனை விண்ணப்பஞ்செய்கின்றனர்.

அகன்றமண்டலாதிஸ்வரனே கேட்டருள்க, தேவரீர்தி ருக்குமாரன் பலவெள்ளஞ்சேனைகளுடன்ரணக்களத்தை ச்சேர்ந்து வெற்றிமாலைபுரளும் புசபலபராக்கிரமசால் யாகிய வீரவாகுவுடனெதிர்த்து அகோரயுத்தங்களைச்செ ய்து ஜயசாலியாகிய துணைவர் இலகதீர் படைவீரர் பூத ச்சேனைகளுடன் சின்னபின்னப்படவாட்டிக் கடையிற்ற னியனாய் இவ்விடம்வந்துசேர்ந்தான், அப்படிக்குத் திரு ம்புவதற்குச் சிலவேறுதுவுண்டோவென்னமோ அடியோ ங்களுக்குப் பூர்த்தியாகத்தோற்றவில்லை இதன்காரணங்க ளை விசாரணைசெய்யுமிடத்திற் றேவரீர்சித்தத்தக்குவிசி தமாகும் பாணுகோபன் திரும்பியபின்பு மின்னையோப் பவிளங்குகின்ற வேலாயுதக்கடவுள் தூதனும் சேனைப் பெருக்குடன் துணைவாழ்முதலானவர்கள்போற்றிவர ஜய வற்சாகத்துடன் ஜயபேரி மங்கலவரத்தியங்கள்முழங்கத் தக்கதாகப் பாடிவிட்டைப்போய்ச்சேர்ந்தான், இதுகளை நாங்கள்பார்த்துவந்தோமென்று வேவுக்காரர்குறிப்பாகச் சொன்னதைச் சூரனரிதானித்ததுப்பார்த்துச் சத்துருக்க ளுடன் போர்செய்துவெல்லத் திராணியில்லாமல் தன்கு மாரன் திரும்பிவிட்டதைத் தெரிந்துகொண்டமாதிரத் தில் வடவாமுகாக்கினியும் ஆலகாலவிஷமும் வெப்பமட ங்கிப் பதுங்குவதாகக் கோபங்கொண்டு விழிகளிற்றியெ ழுப்பார்த்துப்புகையும் அனலும்பெருகப்பெருமூச்செறி ந்து நகைத்து இதனைச்சொல்லுவான், துணைவரையும் பி ள்ளானையும் படைத்தலைவரையும் மிகவும்பிராணபதமா கவிருக்கின்ற சுற்றத்தாரையும்நம்பி இப்படிக்கொத்தகடி னசண்டையை வெற்றிபெறக்குறித்தனுப்பலாகாது இ தைமுன்னமே தீர்க்காலோசனைசெய்துதகுந்தபிரயத்தன ங்களைச்செய்யாமற்போனேன் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை யும் நூற்றெட்டியுக்களாக எதிரின்றி அரசசெலுத்திவ ர்தேன் அப்படிக்கொத்த கீர்த்தியுள்ள இந்தஅவுணமா ருக்கு இக்காலத்தி லொருகூற்றம்வந்துநேர்ந்தது இனிஒ ருவரையும்நம்பிப் போருக்கனுப்பமாட்டேன் பாற்பெரு க்கத்திற் பிணாகுத்தியதைப்போல இந்தப்பழிப்புரையை ச்செவிகளிற்சுடும்படிக்குக் கேட்கலாச்சுது ஆதலால்அள வற்ற ரதகஜதுரகபாதிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு நாளைய த்தினம் நாளேபோய்ச் சிவகுமாரனாகிய கந்தனையும்அவ னைச்சூழ்ந்திருக்கின்ற வீரர்களையும் மடக்கிக்கொண்டு சி ன்னபின்னப்படச்சாடி தூரத்திவிட்டு ஜயவற்சாகத்துட ன் திரும்பக்கடவேன் தூதர்களேபதனமாய்காத்திருக்கக் கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டமாதிரத்திற் சேவித்து வெளிவந்திருந்தனர், அதன்பின்பு சத்திராதிக்கைவென் னு கீர்த்தியைநாட்டவேண்டுமென்கின்ற கியாபகத்துடன் அதற்குவேண்டும் முயற்சிகளை நீனைந்துநீன்துமற்றகா ரியங்களை மறந்தெப்போ பொழுதுவிடியப்போகின்றதெ ன்று எதிர்பார்த்து நித்தியையையிழந்து மனந்தாபரியா மல்அலைச்சற்பட்டு என்னுதெல்லாமெண்ணியெண்ணி ச்சூரபதுமன்வருந்தியிருந்தனன், அவ்விரவானதொழிந் துசந்திரன்மறைந்து நட்சத்திரங்கள்மழுங்கிப்போனதெ ப்படிக்கிருந்ததெனில்,எதிர்த்தசத்துருக்களைச்சின்னபின்

னப்படவாட்டி ஜயம்பெற்றினைந்திருக்கின்ற சுத்தவீரர்க ளுக்குரீடித்தும் வீரமற்றவ்விருதயத்தையுடையவர்களுக் குக்குறுகியும் அவ்விரவுதோற்றவும்தம்புதிரசமேதராகவி ருப்பவர்களருகிலும் நீற்கமனயில்லாமற் றங்கள்மனதுக் கினிய மங்கையரைத்தேடித் திரிகின்ற காழகணாப்போ லக்கழிந்தும் தென்திசையைப் பரிபாலனஞ்செய்திருந்த இரவென்னும் அரசனானவன் பகற்கிறைவனாகிய சூரிய ன்கிரணகாந்திகளை விரித்துவர யத்தனித்திருப்பதைக் க ண்டமாதிரத்திற் சந்திரனென்னும் குடையானதுமுன் போக நட்சத்திரக்கூட்டங்களாகிய சேனைகளுடன்ஒடிப் போனதைப்போலமறைந்தும் இருளென்னும்பகையைக் கணவனாகிய சந்திரனானவன் கரத்தினால்நீக்கிப் புணர்ந் தின்பமுற்று நீங்கியகாலத்திற்சூரியன்வருவானெனத்தெ ரிந்து நாணத்தினால் முன்னிகழ்த்தியிருந்த இருப்பாத தையுடுத்திக்கொண்டு இரவென்னுங்கன்னிகை யோடிப் போனதைப்போலவும் இராத்திரிகாலங்கழிந்தது.

இரண்டாநாட்கூரபதுமன்யுத்தப்படலம்.

கங்குல்போந்திடுதலுங்கணபணப்பன்னக
துங்குறாதகலவேநோற்றுமாலேந்திடுந்
சங்கமாய்மதிசெலச்சக்கரப்படையெனத்
துங்கமோடெழுதல்போற்றோன்றினன்பரிதியே.

வாரீர்சவுனகாதிரிஷிகளை இப்பிரகாரம்இராக்காலம்நீ ங்கிச் சூரியனுதயமானதெப்படிக்குக் காட்டியதென்றால் இராசுகேதுவென்னும் பாம்புகள்விழங்கி யலைப்பதை யொழிந்து கனித்திருக்கும்படிக்குநீனந்து அரியதவங்க ளைச்செய்து மகாவிஷ்ணுவின்கடாட்சத்தினுற் சந்திரன்ச ங்கமாய்முன்செல்லவும் சூரியன்சக்கராயுதவடிவுகொண் டுவெளிப்பட்டதைப்போல உதயஞ்செய்தனர், இவ்வித மாகச் சூரியன்கீழ்த்திசையிற்றோற்றுவதற்குமுன்னம்கூ ரபதுமன் நவரத்தினமயமாகிய அம்சதூளிகாசயனத் தைவிட்டெழுந்து ஸ்தானபானமுதல்ய நித்தியகருமங் களை முடித்துக்கொண்டு பரிசனங்கள் குடைகள் வெண் சாமரைகள் ஆலவட்டங்கள் முதலாகிய இராஜஉபசாரங் களைச் செப்துவரத்தக்கதாக அரசன்மனையைக்கடந்துநவ ரத்தினமயமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் சபாமண்டப த்திலெழுந்தருளி மந்திரிபிரதானிகள்சேனைத்தலைவர்கள் முதல்யசகலரும் பணிந்துபோற்றச்சிங்காதனத்தில் வீற் றிருந்தவனாய்த் தன்குமாரன் நேற்றையத்தினம் பெற்று வந்த அபஜயத்தையும் அதனாலுண்டாகும் பழிப்புரையையும் நீனைந்து மனதிற்கோபாக்கினிபெருகப்பெரிமூச் செறிந்து இனிசண்டைசெய்ய யாரையும் செலுத்தமாட் டேன் சேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டு நாளேபோய்ப்பகை வர்கள் வலியையும் வீரத்தையும்வாட்டிவெற்றிகொண்டு திரும்பக்கடவேனென ரிச்சயித்து எக்காலத்தினுமழியாத கீர்த்தியைப்படைத்திருக்கின்ற சூரபதுமனானவன் தன க்கெதிரில் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு நீற்கின்ற தூதர்க ளிற் கோடானகோடி பேரைக்கூவிச் சத்தசாகரங்களின் மத்தியிற்றோற்றும் தீவுதீபாந்திரங்களில் வாசமாயிருக்கி ன்ற நமதுசேனைகளைத்தையும் இந்த நிமிஷத்திற்கூட் டிக்கொண்டு வரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டவுடன்

மகாபாக்கியமென்றுவணங்கிப்போய்இராட்சதவீரர்களிருக்கின்ற விடங்களைச்சேர்ந்துஇராஜபரமேஸ்வரன்பணிவிடையைச் சொன்னமாத்நிரத்திற் போர்க்கிடைத்ததென்னும் மனஉற்சாகங்களுடன் இரதகஜதூரக பதாதிகளாகிய நால்வகைச் சேனைகளுஞ் சேர்ந்துநாறுயிர வெள்ளத்தொகைகொண்ட சயின்னியங்கள் வெளிப்பட்டுகுலம்-கண்சி தண்டம்-தோமரம்-குலிசம்-கப்பணம்-பிண்டி-பாலம்-சக்கரம்-கேடகம்- குந்தமுதலான படைகளையும்பாரித்த வீரர்களையும், கொடியபாணவிதங்களையும் அபரிமிதமாகத் தாங்கிக்கொண்டு நடக்கும்போது அவர்களுக்குத் தலைவர்களாகிய அவுணவீரர்கள் சர்வாயுதபாணிகளாய்ப் பாரித்ததேர்களில் வீற்றிருந்து போற்றிவருகின்ற காலையில் அச்சுமையைத்தாங்க மாட்டாமல் பூமியானதுநெளிந்து நெளிந்து தத்தளிக்கவும் ஆதிசேஷன்ஆயிரஞ் சிரங்களும் வருந்தித்தாங்கி விஷங்களை கக்கிக்கொண்டுபரதவிக்கவும் இவர்கள் ஆரவாரஒசையினும் நிசைகன்செவிபட்டுத் தியங்கவும், அக்காலத்திலெழுந்தநாளிபடலமானது படிந்துசத்தசாகரங்களும் சேரூய்க்கலங்கவும்ரணபேரி-ஜயபேரி-வெற்றிச்சங்கம் சின்னமுதலிய போர்ப்பறைகள் அண்டங்களதிர முழங்கவும்வெண்பட்டுக்குடைகொடி துவசங்களெங்கும் நிறைந்துநிலைச்செய்துவரவும்தேர்களோடுங் கெற்கத் தொனிகளினாலும் மதயானைகள்வீறிடுமுழக்கத்தினாலும் குதிகைகள் களைப்பின்சத்தத்தினாலும் தேவர்கள்திகிற்பட்டு என்னவியையுமோவென்றுநடுநடுங்கிவாடவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன்பெரும்புறக்கடலைப்போல எங்கும்பரந்து வீரமா மயேந்திரபுரியைச்சேர்ந்து சமுத்திரகோஷ்டமும் நாணும்படிக்கு வாத்தியங்களை முழக்கி ஆர்ப்பரித்தனர்.

அக்காலத்திற் நாதர்களோடிச் சபாமண்டபத்திலிருக்கின்ற குரபதுமனைப்பணிந்து இராசாதிராசனே சேனைகளைத்தும்வந்து சேர்ந்ததென விண்ணப்பஞ்செய்தமாத்நிரத்தில் மகாசபையைக்கட்டி வெளிவந்துமகம்மேருவுக்குச் சமமாகப் பலிலைகளைப்பெற்றோங்கியிருக்கின்ற நவரத்தினமயமாகிய கோபுரத்தின் மீதிலேறிச் சக்கிரவர்த்தியானவன் நாலுபக்கங்களினும் விழிகளைப்பரப்பிச்சூரியக்கிரணங்களும் பாயவிடமில்லாமல் நெருங்கிச் சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச் செய்துகொண்டு பட்டணத்தைச் சூழ்ந்திருக்குஞ் சேனாசமுத்திரத்தின் பெருக்கைப்பார்த்து மனதைவாட்டி யிருந்தவருத்தங்களை யொழிந்து வாகுவலையங்கள் தெறித்து நவரத்தினங்களும் பலதிறையிற் சிதறும்படிக்குப் புசங்கள் பூரித்தோங்கவும் சத்துருக்க ளனைவரையும் வெற்றிகொண்டவனைப்போலச் சரீரம்மீடிக் களித்து விழிகளுக்களவுபடாமற் சருவசங்காரகாலத்திற் பெருகும் வெள்ளத்தைப்போல நிற்கின்ற வீரர்கள் பெருக்கத்தைமனத்திருத்தியாகப்பார்த்துபகைவர் மீதிற்றுகிறதமாய்ப்போகும் எண்ணக் கொண்டவனுய் சூரியனையொப்ப சொலித்துக்கொண்டிருக்கும்கோபுரநிலைகளைக் கடந்திருக்கிப் போய்க்கோபம் பிரவேசித்தகாலத்தில் தாய்தந்தையொன்ப பார்க்காமற்கொன்றுதின்னுங் கடினசித்தமுடைய வீராதிவீரர்கள் கோடாகோடி கணக்கிற் கண்ணிமையைப்போலக் காவல்கொண்டு சொர்னமயமாகச் சொலித்திருக்கின்ற விசாலமாகிய ஆயுதச்சாலையைச் சேர்ந்துவணங்கி ஆதியிற்சிவபிரான் கட்டித்திருக்கின்ற தனுசையும்பாசபதமுதலாகியதிவ்வியபாண

ங்களையும் மற்றதேவர்கள் வேண்டிக்கொடுத்த அஸ்திரங்களையும் சேகரித்துக் கொண்டுகூரியகளைவிதங்களடங்கியிருக்கின்ற அட்சயத் தூணிரத்தை முதுகிலிடுக்கிக் கரங்களில் திவ்வியமாகிய கோதைகளையாட்டி விரல்கடோறும் பொன்மயமாகிய புட்டில்களைத் தரித்துச்சுந்தையிலத்தினால் வாரிச்சேர்த்துக் கட்டியிருக்கின்ற சிகைவிளங்கும் சிரத்தினிடத்திற் கோடிசூரியப் பிரகாசமாக சொலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற வயிரமுடியிற் பரிமளித் திராநின்ற தும்பைமாலையைச்சூடி மற்றபோர்க்கோலத்தையும் பூர்த்தியாகச்செய்துகொண்டு வெளிவந்துமகம்மேருவோமந்தரகிரியோவெனச் சங்கிக்கும் உன்னதமுள்ளதாய் நவரத்தின காந்திகளைவீசிப் பரந்திருக்கும் இந்திரஞாலத்தேரில் சூரியனைப்போலத் தாவியேறி வீற்றிருந்து வாயுவேகத்தினுமேலிட்டுப்பாயும் வேகமும் பஞ்சஸட்சணங்களும் அண்டங்களதிரங் களைப்புமுள்ள குதிரைப்பந்திகளும் பருவதங்கள்கால்கள் முனைத்தெழுந்ததைப்போன்ற பாரித்த தேகத்தைப்பெற்ற மதயானையணிகளும்சொர்னமயமாகிய வண்டில்கள் அச்சுமச்சுருத்துக்கால்கொடுங்கை குடைமுதலிய சிங்காரங்களைக் கொண்டு அலைகளைப்போலத்தாவும் வேகமுள்ள புரவிக்கூட்டங்களையும் சிங்கம்-யாளி-புலி-முதலிய மிருகங்களையும் அணியணியாகப் பூட்டிச் செலுத்தும் நவரத்தினமயமாகிய தேரிகைகளானவை சூழ்ந்துபோகவும் மின்னலையொப்ப விளங்குகின்ற வாளாயுதங்களைக் கரத்திற்றாங்கிக் கொண்டுசேனைத் தலைவர்களும் மதியூகி மந்திரிபிரதானிகளும் நெருங்கியிருபாரிச்சங்களினும் நடக்கவும்வானத்தையளாவி நவரத்தினங்களி னொளியை வீசியிருக்கின்ற மாடமாளிகைகள்கோபுரங்கள் சித்திரக்கூடங்கள் இருபாரிச்சங்களினும்நெருங்கிச் சூரியக்கார்தியையும்மறைத்திராநின்றகோடானகோடி இராஜவீதிகளைக்கடந்து ஜயபேரி-வெற்றிச்சங்கம்- சின்னம் புள்ளாங்குழல் முதலாகிய வாத்தியங்கள் முழங்கிவரச் சக்கிரவாளகிரியைப்போலப் பாரித்து வளைந்திருக்கும் பொன்மதிற் புறத்தில் அண்டநிலைகளைநிகர்த்துப்பலிலைகளையுடைய தாய்ச்சித்திரப் பிரதமைகள்பெருத்துரத்தினகாந்தியை வீசிக்கொண்டிருக்கின்ற கோபுரவாயிலைத்தாண்டி வெளியில் வந்தகாலத்தில் அவ்விடத்திலநெருங்கியிருக்கின்ற சேனைகள் இராஜாதிராஜன்வரவைப்பார்த்தவுடன் ஆயிரங்கிரணங்களை வீசியெழுஞ் சூரியனுதயத்தைக்கண்டஉலகங்களைப்போன்றும், சோடசகலைகளைப் பெற்றிருக்கின்ற சந்திர நெழுச்சியைத் தெரிந்த சமுத்திரத்தை நிகர்த்தும் மேருவைவளைந்தலைத்திருக்கின்ற யுகப்பிரளயத்துக் கொப்பாகவும் இரதகஜ தூரகபதாதிகளாகிய ஆயிரநாறுவெள்ளம் சயின்னியங்களும் பேரொலையைக்காட்டி ஜயம்ஜயமென்று ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டு வந்து சக்கிரவர்த்தியைச் சூழ்ந்துபோற்றினர்.

இப்படிக்குச் சந்தித்தபோது முழக்கிய ரணபேரி, காசளம், சல்லரி, மல்லரி, திமிலை, தக்கை, குடமுழா, முதலிய வாத்தியங்களி னோசையை யின்னவிதமென்றுயாவராலுஞ் சொல்லிமுடியாது அத்தருணத்திற்சிங்கமுகாசரன்பிள்ளை அதிகஞரனும் தாருகாசரன்பிள்ளை அசுசோந்திரனும் போர்க்கோலங்களைத் தரித்துக்கொண்டுஅதிசுவுக்கிரத்துடன்வந்து பெரிய தந்தையைக்கண்டு வணங்கிக் கட்டளைக் கெதிர்பார்த்திருக்கின்ற குமாரர்களிடத்தின்பரிவாகப்பார்த்துஇந்தவுத்தரவைச்சொல்லுவதாயினன், குமார

ர்களே இசனைக் கேட்பிராக, அலைகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும் சமுத்திரத்தைப்போல ஜலசமர்த்தியாகவிருக்கின்ற தடாகமானது தகுதியாகிய கனாயில்லாதகாலத்தில் மீறியுடைத்துக்கொண்டோடிப் பலதிசையினும் பாய்ந்து போகும் அதைப்போலவே சத்துருக்களைச்சின்னப்பின்னப்படச் சண்டைகொடுக்க வல்லசேனைப் பெருக்கானதுபிசுதியாக விருந்தபோதினும் அவைகளுக்குத்தக்ககாவலைப்போற்றும் வீரபரக்கிரம சாலிகளாகிய தலைவர்களில்லாதபோது யுத்தமுனைபில் தலைவிரிகோலமாய்ச் சிதறியழிந்தோடிப்போகும் ஆதலால் நீங்களிருவரும் போர்க்களத்தில் இந்தப்பெருத்த சேனைகளுக்குத் தலைவர்களாக விருந்து காலங்களுக்கடுத்த அணிவகுப்புக்களைச்செய்து சத்துருக்களை வெல்லும்படிக்கு முன்னதாய் நடக்கக்கடவீர்களென்று கட்டினையிட்ட மாதிரித்தில் மிகுத்தசந்தோஷத்துடன் பிதாவே தேவரீர்நீனைந்தகாரியம் தகுதியாகவிருக்கின்றது அவ்வாறே போய்ஜயப்பிரதாபத்துடன் திருமபிவந்துசொல்லக்கேட்டு மகிழ்வீராகதேவரீர்வருத்தமின்றிமெத்தென்புறவணியில்வரலாமெனவீரங்களையுடையே சிச் செலவுபெற்றுக்கொண்டு தங்குளிரதங்களைச் செலுத்தித் துரிதமாகப்போய்ப் பற்பல சண்டைகளிற்சத்துருக்களைப் புறக்கண்ட வீராதிரீரர்களாதலாதேனைத்தலைவர்களைக் கூவிச்சக்கிராகாரமாகச் சுழன்றுஅதிகஆரவாரங்களைச் செய்து போகின்ற நால்வகைச்சேனைகளையும்சீர்ப்படுத்திப் பலபல யுகவணிகளாக்கி அதன்மத்திகளில்ஜய சாலிகளாகவிருக்கப்பட்ட அவுணவீரர்களையிருத்திராற்புறங்களினும் வெற்றிபரராக விருக்கின்ற படைத்தலைவர்களைக் காத்துவரச்செய்து தாங்களும் வில்லைவளைத்துக்கரத்திற்கொண்டு யுத்தசன்னத்தராய்க் கண்டவர்கள் கற்பத்திற் பேதப்படும்படிக்குக் காலாந்தகரைப்போல முன்னணியிற் போகின்றனர், இப்பிரகாரம் காவலுடன் இராஜகுமாரர்களிருவரும் தங்களுக்குத்தலைவராகப்போவதைத்தெரிந்த தூறியிரவெள்ளம் இராட்சதசேனைகளும்அதிகசந்தோஷத்தை யடைந்து வீராவேசங்களுடன்ரணக்களமெங்கே பகைவொங்கேயெனத் தேடிக்கொண்டு நடக்கின்றபோது அப்பாரத்தினைத் தாங்கமாட்டாமல்ஆதிசேஷனும் அஷ்டமாநாகங்களும் திசையானைகளும் வீழிகள் பிதுங்கிவாடவும் பூவட்டமானது தத்தளித்துக்கீழ்மேலாகவும்சமுத்திரம் கொதிப்பெடுத்துப் பெருகவும் இவ்வித உற்பாதங்களுடன் மும்மதங்களைப்பெருக்கிவானத்திலோடும், மேகங்களைத் துதிக்கையை நீட்டிப் பற்றியதனிடத்திருக்கின்ற நீரைத் தாகசாந்திசெய்யும் உன்னதமுள்ளயானைப்பெருக்கும் பர்வதங்களைப்போலப் பாரித்திருக்கின்றசொர்னமயமாகிய தேர்ப்பந்திகளும் தத்தித்தாவிப்பாயும் வேகமுள்ள புரவியணிகளும் இறைச்சலிட்டுப் போகின்ற சதுரங்கசேனை வெள்ளங்களின் மத்தியிற்பருத்தவயிரங்களினுற் சோடித்துச் சொல்லுதற்கரிய சிங்காரங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற இந்திரஞாலத்தேரினீழிற் சூரபதுமன் ஆரோகணித்துப்போகின்ற தெப்படிக்கிருந்ததெனில், கடலினிடத் தடங்கியிருந்தவடவாமுகாக்கினியானது மீறிப்பிரளயவெள்ளத்தைப்போலப் பாய்ந்தெழுந்தகாலத்தில் ஆலகாலவிஷமானது தனியுருவினைத்தாங்கிஅதன்மத்தியிற் பிரதிபிம்பித்துக்காட்டுவதைப்போலத்தேற்றியது.

இவ்விதமாகிய சேனைப்பெருக்குடன் இராஜாதிராஜன் புறவணியில்வருகின்ற காலத்திற் கோடானகோடியிராட்சதர்கள்-ரணபேரி, ஜயபேரி, உடுக்கை, பம்பை, தூரியம், பீலி, கோடு, படகம், மொந்தை, திமிலை, தடாரி, தக்கைகண்டை, ஆகுளி, தாளம், காகளம், பதலை, வெற்றிச்சங்கம், குடமுழா, முதலாகிய தோற்கருவி, துளைக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, நரம்புக்கருவி, யெனச் சொல்லாநின்ற ஐவகைத்தாகிய பதினெண்வாத்தியங்களையும்திசைகளதிரமுழக்கிச் செல்லுகின்றகாலத்திற் சொர்னமயமாய்வானத்தையளாவும் உன்னதமுள்ள தேர்ப்பந்திகள் கெற்கரத்தொளிகளைக்காட்டியோடுந்தொனியும் நீலகிரிகளுக்கொப்பாகப் பாரித்து மும்மதங்களையும் ஓழுக்கிக் கொண்டிருக்கும் யானைக்கூட்டங்கள் வீறிட்டுப்போகுஞ்சத்தமும் அலைகளைப்போலத்தாவி இடிகளதிரக் களைக்கும் புரவிகளின் ஆரவாரங்களும், பிதாம்பரங்களினால் சோடித்துப் படபடத்த வோசைகளைக்காட்டி வானத்தையளாவ நிற்கின்ற துவசங்களின் முழக்கமும் அவுணவீரர்கள் பாதங்களிற் கட்டியிருக்கின்ற வீரகண்டைகளின்கலிப்பும்ஒன்றுபடக் கலந்தெழுவதினால்திசைகளினும்புவனங்களினும் திவுதிபாந்திரங்களினும் மிருக்கின்ற சகலபிராணிகளும் திப்பிரமைகொண்டு மதிமயங்கிச் செவிடுபட்டுக்களைக்கவும் வயிரத்தேகத்தினைப் பெற்றிருக்கின்றசூரபதுமன்சதுரங்கசேனைகளும் நடக்கும்போதுண்டாகியதூளிபடலமானதோங்கி ஆயிரங்கிரணங்களைப்பரப்பி உலகங்களைவிளக்கிவருஞ் சூரியனைமூடி மழுக்கிச் சந்திரனைப்போலக்காட்டவும் மேலும் தெய்வலோகத்தில் நெருங்கியதெப்படிக்கிருந்ததெனில் மானிடர் தேவர் பாதலவாசிகளாதியாக என்னிடத்தில் வாசமாயிருந்து தவவிரதங்களைச்செய்து அம்முயற்சியினால் இம்மைப்பிரயோசனங்களை அனுபவித்தும்மறுமையில் இந்திரபோகச்செல்வத்தையும்மோட்ச சாம்பிராச்சிய முதலிய வளங்களையும் பெறச் செய்ய வல்ல பெருமையினை யுடைய என்னைக் கீழலகமென விண்ணவர்கள் வசனிப்பதால் என் பெருமிதங்களைக்காட்டுவேனென்று பூமிகோபித்துச் சண்டைகொடுக்கப்போவதாக நினைந்து முந்தித்துசிப்படையைச்செலுத்தியதற்கொப்பாகப் பொன்னுலகை நிறைத்து மண்ணுலகமாக்கியும் இமையாநாட்டத்தினையுடைய தேவர்களவீழிகளிற் படிந்துவருத்தியும் தெளிந்த நீர்ப்பிரவாகத்தை யுடைய தேவகங்கையில்விழுந்து கலக்கிச்சேருக்கியுந்திசைகளிற் பரந்து மயக்கியும்பெருகிய தூளியின் பெருமிதங்களை யென்னசொல்வேன் இதுவுமல்லாமற்பருவதாகிருதியாயோங்கி யிருக்கின்ற இரதங்களின் மீதினும் சிவந்தவழிகளையுடைய மதயானைகளின் மீதினும்விளங்குகின்ற துவசபடங்களானவை அசையுந்தோறும் வானகங்கையிற் படிந்துபடிந்துவீசந்திவலைகள் பூமியிற் சிதறுவதைப்பார்க்குமிடத்தில் நம்மிடத்தி லிருந்து அரசசெய்துவர்த சூரபதுமன் இத்தினம்வருந்தி அபஜயத்துடன் திரும்புவான், இத்தென்னசெய்வோமென்று வீரமாமயேந்திரபுரியாகிய நாயகிதுக்கித்து விழிகளில்நோயிறைப்பதைப்போன்றும் சந்திரவட்டக்குடைகள் ஆலவட்டங்களெவ்விடத்தும் பெருத்துக்காட்டுவதை நிதானிக்கு மிடத்தில் வெண்டாமரை செந்தாமரைமலர்கள் அலர்ந்து தோற்றுவதையொத்தும் பாரித்தமணிகளினுற்சோடித்திருக்கின்ற காமபுகளினிடத்தில் வெண்பட்டாடைகளினால் வட்ட-

மாக்கி ஆணிமுத்துத் தாழ்வடங்களைச்சுற்றிலுந் தொங்க விட்டு இரத்தினமயமாக விளங்கும் பூச்சக்கிரக்குடைக ளும், மயிற் பிஞ்சுங்களும், வெண்சாமகாளுந்நெருங்கி வானத்தைமறைப்பதால்சூரியகிரணங்களைத் தடுத்தது இரு ள்செய்யவும் சிரோரத்தினக்காந்திகள்பரந்துஅவ்விருளை ப்போக்கி மிகுத்தஒளியைக்காட்டவும் இவ்விதஆடம்பர ங்களுடன் இராட்சதசேனாசமுத்திரஞ்சூழ்ந்துவரஇந்தி ரஞாலத்தேரினிடத்தில் வீற்றிருந்து சூரபதுமன்வருகி ன்ற பெருமிதங்களைத் தேவராசனான இந்திரன்கண்டவு டன் நடுநடுங்கிப் பயப்பிராந்திகொண்டோடி பிரமன், வி ஷ்ணு, முதல்யதேவர்கள்போற்றத் திருச்சபையில்விள ங்குஞ் சிங்காதனத்தில்வீற்றிருக்கின்ற குமாரதேவனைச் சேவித்துக் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு வாய்குழற இத னைவிண்ணப்பஞ்செய்கின்றனன்.

தேவாதிதேவனே வேதங்களின்முடிவே சோதிமயமே லோகநாயகனே அடியவர்களைப் பாதுகாத்தாளவெழுந்த தெய்வமே கேட்டருள்க சச்சிதானந்தமூர்த்தியாய்என்ரு ள்குளெண்ணெயைப்போலச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களினி டத்தினும் பரிபூரணமாக நிறைவெய்தியிருக்கின்றபரம சிவம் பூர்வத்திற்கூரன் துணைவருடன்செய்த அரியதவ ங்களுக்கிரங்கி வேண்டியவரப்பேறுகளைத் தரப்பெற்று கொடுக்கோல்செலுத்திவரும் பாதகனுஞ்சூரன்மதயானை களைப்போன்ற வலையையும் வடவையைநிகர்த்த கோபத் தையும்பெற்ற ஜயசாலிகளாகிய இராட்சதவெள்ளங்கள் யானைகுதிரை தேரணிகளுடன் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாகத் தேவரீருடன் பகைத்துச்சண்டைகொடுக்கச் சீறிவருகின் றனன் இவனைச் சுலபமாகயெண்ணலாகாதுஅடியோங்க ளுக்கனுக்கிரகஞ்செய்திருக்கின்றபடிக்குத் தேவரீரொழு ந்தருளித் தேவர்கள் குலகாதகளைவென்று புராதனமாக விருக்கின்ற எங்கள்அரசரிமைகளையும் பொன்னுலகவா ழ்வையும் கடாட்சிக்கவேண்டுமென்பவலிதங்களிற்போ ற்றி யிரக்குமுன்னிலையில் பாலசுப்பிரமணியதேவர் இந் திரன்படுமவருத்தத்தத்திருவுளத்திற்கொண்டு கிருபை யாகப்பார்த்தருளி தேவராசனே பயப்படவேண்டாம்உ ன்னிஷ்டப்படிக்குச் செய்யக்கடவோமெனக் கையமர்த்தி னவராய் நவரத்தினமயமாகவிளங்குகின்ற சிங்காதனத் தைவிட்டிறங்கி ஆதிசேஷனைவென்ற ஜயசாலியாகிய வா யுதேவன்மீது விழிகளைப்பரப்பித் துரிதமாய் நம்முடையதேகாக்கொண்டு வரக்கடவாயெனக் கட்டளையிட்டமா த்திரத்தில் அதிகசந்தோஷத்துடன் கர்த்தனே யிதோத ந்தனென்றோடி வேகமுள்ளபுரவினைப்பூட்டிச் சொர் னமயமாகவிளங்கிக்கொண்டிருக்கும் தெய்வீகத்தேனைத் திருத்தித்தரத்திக்கொண்டிவந்து எதிரில்நிறுத்திச் சேவி த்தகாலத்திற் பிரமன்-விஷ்ணுமுதலாகியதேவர்கள் பாரி சாதபுஷ்பங்களையிறைத்து வாழ்த்தெடுப்பதாக வெற்றி வேலாயுதக்கடவுளானவர் ஒப்பற்றசிங்காரத்தைக்கொண் டிருக்கும் இரதத்தில் ஆரோகணித்தமாத்நிரத்தில் அக் கினிக்கொழுந்தைப்போன்ற சிவந்தசிகையையுடையபூத ப்படைகள் சமுத்திரமும் அஞ்சும்படிக்கு ஆர்ப்பரித்து க்குத்தாடவும் ரணபேரி ஜயபேரி வெற்றிச்சங்கம் உடுக் கை-சல்லரி-மத்தளம்-குடமுழா-படகம்-வீணை-புள்ளாங் குழல்-எக்காளை-சின்னமுதலாகியவாத்தியங்களைக்கோடா னகோடிசுரநாதர்கள் முழக்கிச்செல்லவும் தவசிரோஷ டர்களாகிய தம்புருநாதர் கின்னரர் கிம்புருட்கருடகா

ந்தருவர்கள் யாழினங்களை மீட்டிச்சிவசுப்பிரமணியதேவ ர்பெருமைகளைப்பாடித்தொடரவும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணிரம்இருஷிகளும்குமாரதே வர்பாததாமகாளைச் சிந்தித்துப்போற்றிக் கூத்தாடவும் இவ்விதஆடம்பரங்களுடன் நடக்கின்றதருணத்திற்பால சுப்பிரமணியதேவர் கட்டளையின்படிக்குப் புசுபலபராக் கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவருந் தம்பியரும்இலகூரு ம் கணதிபதிகளும் தங்களுக்குரிய வாகனங்களி லேறிக் கொண்டு யுத்தசன்னத்தராய்ச் சேனைகளின்மத்தியிற்கா த்துப்போகவும்பெரும்புறக்கடலைப்போல விறைந்துகொ ண்டிவரும் பூதவெள்ளங்களுடன் முந்திச்செல்லுகின்ற போது சிவகுமாரன் தேவேந்திரன்முதலானவர்கள் சூழ் ந்துபோற்றிவரப் புறவணியில்வருவதாயினர், முதலணி யிற்போகின்ற பூதப்படைகளானவை பிரளயவெள்ளத்தி னுமேலிட்டினாந்துகொண்டு அணிவகுத்துச் சண்டைக் காயுத்தப்பட்டிருக்கின்ற ரணக்களத்தைச்சேர்ந்தவுடன் பூமி ஆகாயமெங்குமிடமில்லாமல் நெருங்கிவந்திராகா ரமாகக் கோபித்திருந்த சூரபதுமன் சேனைகளிரிப்பூத ப்படைகளைவளைந்த தெப்படிக்கிருந்த தெனில்,சராசரப் பிரபஞ்சங்களைத் தகிக்கவல்ல வடவாமுகாக்கினியைப் ப கைத்துக் கருங்கடல் அலைகளைவீசியெழுந்துசூழ்ந்ததை ப்போலக்காட்டியது.

இவ்விதமாகப் பாதகர்மேலிட்டெருங்காலத்திற் ஜயசா லிகளாகிய பூதவீரர்கள் வீராவேசங்களுடன்அதட்டிச்ச ண்டைக்கு நேர்ந்தமாத்நிரத்தில் இராட்சதர்அதிககோப ங்கொண்டு பூதனைச்சட்டைபண்ணாமல் நெருங்கி யிருதி ரத்துச் சேனைகளும் கைகலந்து கொடியபோனைச்செய்ய த்தொடங்கியபோ துண்டாகிய அதிர்ச்சியினால்பூமிகிடுகி டெனநடுங்கி அண்டகோளகை நெக்குவிட்டுதிரத் தலைப் பட்டது, இவ்விதவுற்பாதங்கள் காட்டும்படிக்கு ஜயசாலி களாகிய பூதவீரர்களிலோங்கி விழிகளில்திப்பொறிசித ர வடவையைப்போற்சிறிப்பாய்ந்து வானத்தையளாவித் திசைகளிற் கிளைகளைப்பரப்பித் தழைத்திருக்கின்றமரா மரமுதலிய பருத்தவிருட்சங்களை வேருடன்பிடுங்கிச்சுழ ற்றிமோதியும் மேருகிரிக்குச் சமமாகப் பாரித்திருக்கின் ர பருவதங்களைப் பெயர்த்தெடுத்துக் கடாவியும்தீயையி றைக்கும் கழுமுள் சக்கரம் பின்டிபாலம்வேல்தண்டமு தலிய ஆயுதங்களைப் பகைவர்மீதுசெலுத்தியும் போரா டுகின்றதை இராட்சதப்பாதகர்க்கண்ட மாத்நிரத்தில்விஷ ப்பங்களையுடைய சர்ப்பங்களைப்போலச் சீறி நல்லகாரிய ம் உங்கள்ஆணவத்தை யடக்குகிறோமென்று வீரங்களை ப்பேசிப் பாரித்தவிற்களை மண்டலாகாரமாகவளைத்துச்ச கலருந்திடுக்கிடத்தக்கதாகக் குணத்தொனிகொண்டிவிஷ த்தொவையவிட்டிருக்கின்ற கொடிய பாணவருஷங்களை ப்பொழிந்தும்-கணிச்சி-சக்கரம்-வேல்-சூலம்-முசலம் க ப்பணம்-பின்டிபாலம்-இத்தகையவலிய ஆயுதங்களைக்க டாவியும் பின்னிடையாமற்போராடுகின்றதருணத்தில்பூ த வெள்ளமானது ஆக்கிரமித்துக் காலாந்தகாப்போ லமண்டியெறிந்து யானையணிகளினிடத்திற்பாய்ந்து பற் பல துதிக்கைகளைச்சேர்த்துப்பிடித்துக் கிறுகிறெனச்சு ழற்றிக் குதினைப்பந்திகளின்மீதற் சாடிக்கொன்றும் சம் பாத்நானைப்போல நிலத்திலறைந்தெறிந்தும் வால்களைப் பற்றித் திசாதிசைகளிற்போய் விழுந்துருளவீசியும் மே கங்கள் திகைத்தோட வானத்தெறிந்தும் பதைபதைத்து

வீறிட்டுப்புரளக் கழுத்தைமுறித்துச்சாய்த்தும் இப்படிக்குவீறி உலாவுகின்றவர்கள் சிலசிலகணங்கள் கொக்கரித்துக்கொண்டு சொர்னமயமாய் இரத்தினகாந்திகளைவீசிப்பாரித்திருக்கின்ற இரதபந்திகளிற்பாய்ந்து ஆயிரமாயிரமாக விசாலமாகியகரங்களினால்வாரி அளவற்றமதயானைகள் சின்னபின்னப்பட்டுருளச்சாடியும் ஆயிரமாயிரமானைத் தூக்கிப் பதினாயிரம்புரவிகள்துகள்பட மொத்தியும் பருவதம்போன்ற காத்திரதேகத்தைப்படைத்திருக்கின்ற சிலபூதவீரர்கள் கோபாவேசங்களுடன்தாவி வேகமுள்ளபதினாயிரங்குதிகளைச் சேர்த்தெடுத்து ஆயிரகோடி சுத்தவீரராகிய இராட்சதர்கள் பூமியிலடைபட்டிருக்கச்சாடியும் கோடானகோடி அவுணவீரனைக் குத்திக்கொன்றும் மண்டைகளையுடைத்தும் கால்களைமுறித்தும் கரங்களையொடித்தும் மார்புகள் பிளந்துருளத்தாக்கியும் வாய்பிளக்கஅறைந்தும் இவ்விதமாகப்பூதப்படைகள் வீறிக்கொன்று சதுரங்க சேனைகளையும் நாசப்படுத்துவதை வாயுவேகத்தினும் மேலிட்டிப்பாயும் புரவிகளின்மீதேவி வையாளிவிடப்பட்ட இராட்சதகுரர்களும் நீலகிரிகளையொத்த காத்திரமுள்ள மதயானைகளின்மீதுவருகின்ற ஜயசாலிகளும் சக்கிராகாரமாகச்சுழன்று கெற்கரத்தொளிகளைக்காட்டி ஓடுகின்ற தேர்ப்பந்திகளில் மண்டிபோட்டிருக்கின்ற வீராதிவீரர்களும் பாதசாரிகளாகவருகின்ற ஜயசாலிகளும்பார்த்துஅதிககோபங்கொண்டுஅபலராகிய இந்தப்பூதர்கள் குரமுள்ளநம்மவனா இப்படிக்கும்வாட்டிவரோ இவர்கள்வீரப்பையடக்கிக் கொல்லுவோமென்றுத் தீரங்களுடன் வலையைவீசியதைப்போலப்பலதிகையினுஞ் சுற்றிக்கொண்டு ஒருபுறத்தில் ஊசிகளையொத்தகூரிய அலகையுடையகளைகளைப்பிரியோகித்தும் அர்த்தசந்திரபாணங்களைப்போக்கியும்கொடியவிஷத்தொவையலிட்டிருக்கின்ற சரங்களைச்செலுத்தியும்சோனைமழைக்குமேலாக பலகளைகளைத் தூண்டிக்கொல்லவும் சிலஅவுணவீரர்கள் காலாந்தகைப்போலப்பொங்கிவாளாயுதங்களைக்கொண்டு வெட்டியும் சூலங்களினற்குத்தியும் பிண்டிபாலங்களினால்மோதியும் தண்டங்களினற்றாக்கியும் சக்கரங்களைச்செலுத்திச் சங்கரித்தும் பகைவர்வீசுகின்ற பருவதங்களைத் துகள்கண்டும் விருட்சங்களைப்பொடிப்படுத்தியும் பாரித்தகால்களைக்கண்டித்தும் பருத்திருக்கின்ற தோள்களைச்சரித்தும் ஆசானுபாகுவாக நீண்டிருக்குங் கரங்களைத்தறித்தும் சிவந்தமயினாயுடைய சிரங்களைவெட்டியெறிந்தும் விசாலமாகியமாப்பிளந்தும் கண்டதுண்டப்படக்கண்டித்தும்இவ்விதமாக இராட்சதர்மேலிட்டிச்சாடும்போது பூதர்கள்தாபரிக்கப்படாமையால் இளைப்பதை அவர்களுக்குத் தலைவராகவிருக்கின்ற வீராதிவீரர்கள்கண்டு ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்துநீண்டு இருகுதைகளினும் மணிகள்கட்டியிருக்கின்ற விற்களைவளைத்து நானேற்றிக் காளசரப்பங்களை யொத்த திவ்வியபாணவிதங்களைப் பிரியோகித்தும், தண்டாயுதம், பிண்டிபாலம், முசலம், கப்பணமுதலாகியபடைகளைச் சங்கோபசங்கமாகச்சொரிந்தும் திக்குமுக்காடவொட்டாமற் கண்டங்கண்டமாய்த் துண்டந்துண்டமாய்க் கால்மாடு தலைமாடாகச் சின்னபின்னப்பட்டுருள்க் கண்டிக்கும்போது பூமியிடம்பெறாமல்வானவெல்லையினும்நெருங்கியிருந்த பாதகராகிய இராட்சதர்கள் தேரணிகளின் மதயானைக்கூட்டங்கள் புரலிப்பந்திகள் அளவிறந்த

வெள்ளக்கண்களில் நின்றவைமரண்டு ரணக்களமெங்கும் பிணமலைகளாய்க் குவிந்துகிடக்கவும் அப்போதுபெருக்கெடுத்தோடிய உதிரவெள்ளமானது அலைகளைவீசிவினாந்து களைபரங்கன்முதலாகியவற்றைப் புரட்டிக்கொண்டு போய் கருங்கடலிற்பாய்ந்து செங்கடலாக்கி மகரமச்சங்களுக்கு விருந்திட்டு மகிழ்ச்செய்யவும் உயுத்தகளமெங்கும் பலகோடிகவந்தங்கள் கூத்தாடுவதெப்படிக்கிருந்ததெனில், வெற்றிவேலைத்தாங்கியிருக்கின்ற சரவணபவந்திருநோக்கம்பாய்ந்து அவன்படைகளினால் மாண்டபடியால் இருவினைப்பந்தங்களுக்கிடமாகிய கொடியபிறவியிற்படவறியேயும் கிருதார்த்தராய் நந்ததியைச்சேருவோமென்றுகளித்து ஆனந்தக்கூத்தாடுவதைப்போல விருந்தது.

கழுது-பருந்து-காக்கைமுதலிய பறவைகள் நிணமாம் சங்களைத் தெவிட்டவுண்டு சூரியகிரணங்கள் படவொட்டாமல் பந்தலைப்போலவானத்தில் வட்டமிட்டுலாவவும் இவ்விதமாகமானத்தை பூஷணமாகக்கொண்டிருந்த இராட்சதப்படைகளும் யானைக்கூட்டங்களும் புரலிப்பந்திகளும்மாண்டு வெள்ளிளையாகக்காட்டி அகோரயுத்தங்களைச்செய்து ஜயசாலிகளாய் வீறியிருக்கின்றகுறியபூதகணங்களின் ஜயத்தையும் வீரப்பையும் ஆணவத்தையும் அவுணச்சேனைகளுக்குத் தலைமைபெற்றிருக்கின்ற இராசகுமாரர்களி லொருவருகிய அதிசூரனென்னுங்காளையானவன் கண்டமாத்திரத்தில் தந்தேனைமுடிக்கிக் கொண்டு விழிகள்சிவந்து தீயையிறைக்கமீசைதுடிக்கமானம்பாதித்து மனதைவாட்டிக்கொளுத்த ரவுத்திராகாரமாகிய கோபங்கொண்டு அதிவேகமாய்ப்போகும்போது நவரத்தினமயமாய் வானத்தைபளாவவோங்கி பற்பலபுரவிகளைப்பூண்டு மனோவேகத்தினுமேலிட்டோடும் வேகமுள்ள கோடானகோடிதேக்காரநாற்புரங்களினும்போற்றிவரவும் துதிக்கைகளில் வயிரத்தண்டத்தையொத்த இருப்புலக்கைகளைப்பற்றி அண்டமுக டியையும்படிக்குச் சுழற்றிப்பாகன் குறிப்பின்வண்ணம் சத்துருக்களையதஞ்செய்யவல்ல வலையுடைய மதயானைக்கூட்டங்கள்பருவதங்கள் கால்முனைத்தகைவதைப்போலவீறிட்டுக்கொண்டுபோகவும் கடலினும் வானத்தினும் நிகைகளினும் அனாக்கணத்திற்பாய்ந்துமீளும் பாய்ச்சலையுடையபுரவியணிகளிடிகளைப்போலக் களைத்துவரவும் சருவாயுதபாணிகளாய்ப் பகைத்தெறித்தவர்களுட்டியைக்கடித்துதிரபானஞ்செய்யும் கோபாவேசங்களைவாய்ந்த இராட்சதவெள்ளங்கள் பிரசண்டவாயுவினுமேலிட்டி எவ்விடங்களினும் நெருங்கிப் பகைவரைத்தேடிநடக்கவும்இத்தகையசதுரங்கசேனைகளின் மத்தியில் சுழிசுத்தமுள்ள இரண்டாயிரம் புரவிகள்பூண்டோடும் நவரத்தினமயமாகிய தேரினிடத்தில் ஆயிரஞ்சூரியர்கள் ஒருருக்கொண்டிறிற் பதுக்கொப்பாகச் சிரோரத்தினுபரணங்கள் தேகமெங்குஞ் சொல்க்கத்தோன்றியஅதிசூரனென்னும் இராசகுமாரன் வீராவேசத்துடன் சேனைகளுக்குமுந்தி இரதத்தைக்கொண்டுபோய் மகம்மேருவுக்கொப்பாகப் பாரித்திராநின்ற தனுசையெடுத்துநாட்டி வட்டாகாரமாய்விளைத்துநானேற்றித்திசைகளதிரக் குணத்தொளிகொண்டு விஷத்தொவையலிட்ட கொடியசிலீ முகங்களையும் அர்த்தசந்திரபாணங்களையும் வயிரவூசிகளைப்போலக் கூர்மையுள்ள களைகளையும் மந்துமிரளின்றதிவ்வியசரங்களையும்அபரி

மிதமாகச்சந்தித்துக் கரவேகமாய்ச் சோனைமாரியைப் போலச்சொரிந்து எதிரில்வீறியிருந்த பூதவெள்ளங்களைச் சின்னபின்னப்படவாட்டிச் சிரங்களைக்கொய்தும்தோள்களைச்சரித்தும் கரங்களைக்கண்டித்தும் மார்பைப்பிளந்து ம்கால்களைத்தறித்தும் இவ்விதமாக அல்லோலகல்லோலப்படுத்திச்சக்கிராகாரமாகத் தேரைச்சுழற்றிக்கொண்டு ரணக்களமெங்குமுலாவிச்சாடுவதைக்கண்ட சிலபூதர்கள் பிரமித்துஅம்மம் இதுவென்ன அதிசயமாகவிருக்கின்றது ஒருதேர்க்காரன்சிலலோங்கிப்பகைவரைச்சட்டைபண்ணுமல்காலாந்தகளைப்போலவளைந்துகொண்டு சாடுகின்றனன், இவ்வையொத்தவீரர்களையிதுபரியந்தங் கண்டதில் லையாருமிருக்கவுமாட்டார்கள் சூரனென்பது இவனுக்கே தகுமென்று கொண்டாடித்திகைப்பதையும்சத்துருவாகியவிராஜகுமாரன் சேவகத்திறத்தையும் ஊழிகாலத்திற்சத்தசாகரங்களும் மேருகிரியைச்சூழ்ந்தலைப்பதைப்போலப் பகைவரைவளைந்துகொண்டு சக்கிராகாரமாய்ச்சுழன்றுசுழன்றுவாட்டி ஜயங்கொள்ளத்தக்கவீரபராக்கிரமசாலயாகிய உக்கிரனென்னும் பூதகணத்தலைவன்தெரிந்தவுடன்கொல்வகைகளையப்போல விழிகன்சிவந்துதிப்பொறிகள்பறக்க உக்கிராகாரனுக்கோபித்து மன்னுயினைக் கொண்டுபோகும் யமதருமராசன் ஒருகாலம்நேர்ந்தபோதிலும் அவன்பிராணனையும் ரிமைப்போதில்வாங்கவல்லகொடியதண்டாயுதமொன்றை கரத்திற்கொண்டுகிறுகிறெனச்சுழற்றி லகுப்பாய்ந்து பகைவனாகிய அதிசூரன்வயிரம்போன்றமார்பிற் கோடையிடியைப்போல மோதியகூலையில் அவ்வதிர்ச்சியைக்கேட்ட இராட்சதவீரர்கள்ஐயையோ இராசகுமாரனிறந்தானிறந்தானிதற்கென் செய்வோமென்றுபரதவித்துக்கைகால்களுதறவாடிக்கிலேசித்திப்பாத்திருக்குத் தருணத்தில் அதிசூரன்மார்பிலணிந்திருந்த அபேதவயிரக்கைசமானதுபொடிப்பொடியாயுதிர்ந்திறைந்தசுற்றுலருத்தியபோதிராஜகுமாரனுக்கு அதிககோபம்பிரவேசித்துவடவையைப்போற் சீறிஇவ்வையிற் தரணக்களத்திற்பலிகொடுப்பேனெனவீரங்களைப்பேசித்துரிதமாய்நுறுயிரர் திவ்வியபாணங்களையெடுத்துவிலிற் பூட்டிப் பிரயோகித்தமாத்நிரத்தில்அவைகள்வெளிப்பட்டவுடன் இடிமின்னல் அக்கினி முதலியகொடுமைகளை வீசிக்கொண்டு குறுகுறெனச்சீறி வேகமாய்வந்துஉக்கிரன் தேகமுற்றினுந் தாக்கிச் சுறுக்குச்சுறுக்கெனத் தைத்தபோது புண்பட்டு உதிரம்பிரிட்டுப் பாயவும் அந்தவீரன்அத்தரமல் பெதரமல் சஞ்சலப்படாமல் உருத்திரமூர்த்தியைப்போலக் கொதித்துப் பாய்ந்துபக்கத்தில்வானையாவறிக்கின்றபருவதமொன்றைப்பறித்துப்பந்தையொப்பக்கூவி ஆர்ப்பரித்தனன் அந்தமலைச்சக்கிராகாரமாகச்சுழன்று இரான்துவேகமாய் வந்து தாக்கியகாலத்தில் அதிவீரனேறியிருந்த பாரித்ததேரானது துகள்பட்டுக்குதினைகள் அதப்பட்டுத் தேர்ப்பாகனும் பொடிப்பட்டுப்போகுமுன்னிலையில் இராசகுமாரன் நிலத்திலிறங்குவதுவீரமல்லவென நினைந்துபக்கத்தில் நிமின்ற சேமத்தேர்களினென்றிற் பாய்ந்து பிராணிகளுவினைக்கொண்டுபோகும் எமனைப்போலச்சீறி மண்டிபோட்டுக்காந்துவிலிலையெடிப்பதற்கு முன்னம் பூதகணத்தலைவனாகிய உக்கிரன் சிங்கராசனுக்கு சமமாகப் பாய்ந்து மந்தரத்தையொத்தவலியபாதத்தினால் உதைத்தமாத்நிரத்தில் பலரத்தினவகைகளினொற் சோடித்திருந்ததேரானது நுறுங்கிப்புரவிகள்மா

ண்டு சாரதியுஞ் செத்தான்இச்சம்பவம் நேர்தகாலத்தில்திசூரன் மண்டியெரிந்து இறந்த்சிறுவனை வைக்கலாகாதுசிக்கிரமாய்அதப்படுத்தக்கடவேனென்பேசினாறுகரேமாகிய பாணங்களைத் தேடியெடுத்தித் தூண்டிபுதருணத்தில்அப்படைகளானவைசர்ப்பங்களைப்போலச் சீறி எரிந்துபுகைந்து வெகுவினோதங்களைக்காட்டிமேலீட்டுவருவதை உக்கிரன் தெரிந்தவுடன் தன்கரத்திலிருந்தபாரித்ததண்டாயுதத்தைக் கரகொனச்சுழற்றிக் கோட்டிப்புள்ளுகளைப்போல வந்தவழியே திரும்பியோடத்தட்டிச்சிறுங்கநாதஞ் செய்தனன்.

இப்படிக்குத்தன்படைகள் மங்கியதையும் பகைவன்வீரத்தையும் இராஜகுமாரன்கண்டு மானமானது மனதை வாட்ட உடனே மற்றொரு இரதத்திற் பாய்ந்திருந்துஉக்கிரனைக்கோபித்துப் பார்த்து அடாபூதப்பயலேதேவாஸ்திரங்களினால்உன்பிராணனையமலோகத்திற்சேர்ப்பேனெனச் சபதம்பேசிச் சிக்கிரமாய் அக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்து தீபதாபமுதலிய உபசாரங்களை மானசபூசையினால் ரிரப்பிப்போற்றிச் செலுத்திய தருணத்தில்அப்படையானது அஷ்டதிசைகளினும்பரவிக்கொடியகனலையிறைத்துக் கோடையிடுகளைப்போல விரைந்து வடவைக்குச்சமமாகச் சீறிமேலீட்டுவருகின்ற உக்கிரத்தையும் மகிமைகளையும் உக்கிரன்பார்த்துச் சிவகுமாரனாகிய பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளினது உபயசாரணர விர்தங்களையும் மனப்பூர்வமாகச் சிந்தித்துப்போற்றப் பத்தன் கோரிக்கையைத் திருச்செவிகளினேற்று தேவாதிதேவனுக்கிய சரவணபவன் ஜயம்பெறக் கடவதெனக் கடாட்சித்தபடிக்குப் பூதத்தலைவன் தீரனாகப்பாய்ந்து மண்டியெரிந்துவருகின்ற அனற்படையைப் பற்றிவிழிகளிற் சுவாலையீசும்படிக்குவாயிற்போட்டு விழுங்கினன் அவன்மனவுறுதியைச்சிங்கமுகாசரன்பின்னைபார்த்து ஆச்சரியப்பட்டுநல்லகாரியம் உன்பிராணனை யிதேநீரமைப்போதில் வாட்டக்கடவேன்பந்திரமாயிருக்கக் கடவாயென்று எச்சரித்துத்துரிதமாய் வருணஸ்திரத்தை யெடுத்துவிலிற் பூட்டி அபிமந்திரித்து ஆகரணந்த பரியந்தமிழுத்து விட்டான்அதுவானத்திலெழுந்து இடிகள் மின்னலைக்காட்டி அமோகமாகிய நீராப்பெருக்கி எங்கும்ஜலப்பிரவாக மாக்கிக்கொண்டு ஆவ் ஆவெனச் சீறிவருவதை உக்கிரன்கரத்தை நீட்டிப்பிடித்துக்கவளீசரபாக விழுங்கினன், பின்புபகைவன்வாயுவாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தபோது பிரசண்டமாருதத்தைப் பெருக்கி பருவதங்கள் முதலானதைப் புரட்டிக்கொண்டு வரக்கண்டு வீராதிவீரன் கரத்தினேர்தி வாயிற்போட்டுக் கொண்டனன், உடனேஅவுணவீரன் அதிககோபங்கொண்டு பிரமாஸ்திரத்தையெடுத்துப் பூசித்தும்நீரபூர்வமாகச் செலுத்தியபோது அந்தமகிமையுள்ள பாணமானது அளவற்றகொடிய பாணவிதங்களைப்பெருக்கிக் கலகலென்று நகைத்து விஷங்களைக்கக்கிமுழங்கிச்சமீபித்தகாலத்தில் ஆவெனவாயைத்திறந்துவிழுங்கினன்.

பின்பு இராட்சதப்பாதகன்மனம்பொறுமல்லாராயணஸ்திரத்தை யெடுத்துப் பூசித்துப்போற்றிப்பகைவனைஜயங்கொண்டவரக் கடவாயெனச் செலுத்தினன்,அந்தத்தேவப்படையினுடைய மகிமைகளை யின்னவிதமெனச் சொல்லிமுடியாது அதையும் சிவசுப்பிரமணியதேவர்கடாட்சத்தினால் விழுங்கினன், அதைக்கண்ட சிங்கமுகாசரன்பின்னை பிரமித்து இனிநான்செய்யவேண்டிய முயற்சிக

ளென்ன விருக்கின்றதுலுப்பற்றதேவாஸ்திரங்களைச்செலுத்தினேன் அவைகளைத்தினையுங்கனிந்தவாழைக்கனியைப்போல உட்கொண்டனன், இவன்செய்கைகளைப் பார்க்குமிடத்தில் தேவாதிதேவனுடைய பரமசிவ உருவாக்காணுகின்றது அல்லது உலகாட்சகனுகிய விஷ்ணுவோ பிரமனே இந்தத் திரிமூர்த்திகளிலொருவ னல்லாவிடில் இத்தகைய கருமங்கள் யாவரார் செய்யப்படும் சந்தேகமில்லாமல் இவன் மேற்குறித்தவர்களிலொருவனாகவேண்டுமென நிதானித்து இதற்கென்செய்வதென யோசிக்கின்ற காலையிற் பூதகணத்தலைவனுகிய உக்கிரனென்னும்வீராதிவீரன் ஊழிக்காய்ச்சலைப்போல இராட்சத சேனையிற் பிரவேசித்து வலியுதண்டாயுதத்தைச்சக்கிராகாரமாகச்சுழற்றிக் காலாந்தளைப்போலச்சின்னபின்னப்பட்டச்சாடுகின்ற வேளையில் மண்டைதிறந்தும்மூளைசிறியும்விழிகள் பிதுங்கியும் பற்களுநிரந்தும் உடல்சிறைந்தும் இப்படிக்கு அல்லோலக்லலோலப் படுவதையும் உக்கிரன் ஜயவுச்சாகங்களையும் பார்த்த இராட்சதர்கள் திகிலடைந்துள்ள செய்வோம் என்கையொளிப்போமென்று இயமனைக்கண்ட பிராணிகளைப்போலப்பதைத்து தியங்கி ஜயசாலிகளாகிய நம்மவர்க ளிடத்தில்பலிக்குமுன்று திரியும் அபலராகிய பூதகணங்களுக் கெளியராய்ப் போவதோவென்று எண்ணாதவைகளை யெண்ணியெண்ணிவருந்துகின்றகாலையில் வானத்திலின்று வேடிக்கைபார்த்திருந்த இந்திரனாகிய தேவர்களுக்கிரன் சேவகத் திறத்தைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டவர்களாய் நான்முகனைவணங்கிக் கமலாசனனேயி துவென்ன அதிசயமாக விருக்கின்றதுஅதிசூரனேயியநாராயணஸ்திரமுதலிய தேவப்படைகள் வடவையைப்போலச் சீறிவருவதைச்சட்டைபண்ணாமல்இந்தவீரன் பிடித்துப்பிடித்துக்கவளீகரம்பண்ணிவிட்டான். அந்தச்சிறந்த பாணங்களென்ன வெளிதாய்ப்போய் விட்டனவே யிதன் காரணங்களை எங்களுக்குத் தெரிவதாகவிரித்துச்சொல்ல வேண்டுமெனக் கேட்டகாலத்திற் பிரமன்அவர்களைப்பார்த்து இந்திராதிதேவர்களேயிவன் ஆதியிற் செவ்வானத்தையொத்த சடாமண்டலதாரியாகிய பரமசிவத்தை நோக்கி அரியதவவிரதங்களைச் செய்து அதிகவரப்பேறுகளையும் கர்த்தன்பரிபூரணகடாட்சத்தையும் பெற்றவன் மேலும் இக்காலத்திலும் எமதுகர்த்தனுகியகுமாரசுவாமியார்திருவடிகளுக்குப் பாத்திரனாய்த் தொழுதுபோற்றி அவர்அனுக்கிரகத்தையும் பூர்த்தியாகக் கிடைத்திருப்பவன் எத்தகைய ஜயசாலிகளாலும் வெல்லப்பட்டவனன்றுசிறந்த தேவாஸ்திரங்களினாலும் வாட்டமில்லாமல் அவற்றினைநாசஞ்செய்யுந் திராணியைப்படைத்தவன் மேலும் சிவபிரான் துதல்விழியி லவதரித்திருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியதேவனாத் தன்னிஷ்ட தேவதையாகநம்பித்திரிகாலங்களினும் பத்திபூர்வமாகப் பூசித்துவழிபடுங்குணதசயத்தைப் பெற்றவனாதலால், எம்மினுஞ்சிறந்தவனாயும்எக்காலத்தினும் அழிவுபடாமலும் நித்தியத்தைப் பெற்றிருப்பவன் கருங்கடல்வண்ணராகியமகாவிஷ்ணுமுள்ளொருகாலம் சோபித்தேவிய சக்கரத்தைவிழுங்கிய தவசிஷ்டிராகிய ததிசிமகாரிஷ்யினும் அதிகவல்லப முடையவன் இத்தகைய வீரபாக்கிரமங்களையும் மகிமைகளையும் பெற்றிருக்கின்றஉக்கிரன் நமதுபடையையும்மற்றதேவாஸ்திரங்களையும் விழுங்கினென்பதொருஅதிசயமோஅல்லது அவனுக்கொரு புகழோ இந்தவீரன் சற்றாநீபி

பில் அண்டங்களனைத்தினையும் அழித்துமீட்டும் பழைய படிக்கு நிலைபெறச் செய்யும் வல்லபத்தைப் பெற்றவன் இவனிதுபரியந்தம் பெற்றிருக்கின்ற கீர்த்திப் பிரதாபங்களையும் வெற்றியையு மின்னவிதமெனச் சொல்லக் கூடுவதோவென்று பிரமதேவன் திருவுளம் பற்றியதைக்கேட்டதேவர்கள் விம்மிதராய்ச் சிரக்கம்பஞ்செய்து இன்னமு மிர்தவீராதிவீரனுக்குச் சென்றசென்ற விடங்களில் ஜயப்பிரதாபமுண்டாகக்கடவதென்றுவாழ்த்தினர்.

இவைவிரிந்த ரணக்களத்தில்வாடித்திகைத்திருக்கின்றஇராட்சதசேனைக்கு தலைமைபெற்றிருக்கின்ற அதிசூரன் தன்படைகள் பட்டபாட்டையுந் கேட்டையுந்பார்த்து வருந்தி ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்துஉக்கிரனைப்பார்த்துப் பற்களைக்கடித்துஇதனைச்சொல்லுவான்முன்னம்நாம்செலுத்திய தெய்வீகமாகிய பாணங்களைவிழுங்கினமென்று வீறியிருக்கின்றனை, யிதோ ஞானநாயகனுகிய பரமசிவம் கடைச்சித்திருக்கின்ற பாசுபதாஸ்திரத்தை விடுவேன்மற்றப் படைகளைப்போலச் சலபமாயெண்ணவேண்டாம் நிமைப்போதில் உன்னுயிரையுண்டி களத்திற்றள்ளும் பத்திரமாய்த் தப்பித்துக்கொள்ளென்று எச்சரித்து பாசுபதத்தைக் கரத்திலேந்தி மந்திரபூர்வமாகத்தூபதீபமுதலியசோடச உபசாரங்களையும் விதிப்படிக்கு நிரப்பிவில்லிற் பூட்டி மனதிலடங்காத கோபத்துடன் பிரயோகித்தகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களை துதல்விழித்தியினற் சாம்பலாக்கவல்ல மகிமைபையுடைய உருத்திரமூர்த்தியின் உருவைப்பெற்று அனந்தகோடி விஷ்ணுபிரமணியதேவர்கள் படைகளைப்படைத்து ஆலகாலவிஷத்தையும்வீடவைக்கலையும்பெருக்கிக் கோரருபங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற பூதகணங்களைச் சிருஷ்டித்து அக்கினியும் பிரசண்டமாருதமும் போற்றிச்சூழஅண்டரண்டபுவனங்களனைத்தும் நடுங்கிப் பயப்பிராந்தியினால் வாடித்திகைக்க இன்னமுஞ் சொல்லாநின்ற பலகொடுமைகளைக் காட்டிக் கொண்டி பாசுபதாஸ்திரம் வருவதை ரணரங்க சூரனுகியஉக்கிரன்கண்டு கரத்திற் பற்றியிருந்த பாரித்ததண்டாயுதத்தை யெறிந்துபோட்டிப் பஞ்சேந்திரியங்களினு லுண்டாகும், விஷயவாசனைகளை யொழித்து சாயுச்சியபதவியைத்தரவல்ல பஞ்சாட்சரமந்திரத்தைஜபித்துப் பத்திவிசுவாசத்துடன் பரமேஸ்வரன் உபயசாரணுவிரந்தங்களை யிருதயகமலத்தி லிருத்திப்போற்றி நின்றகாலையில் வேகமாய்வந்த பாசுபதமானது நெருங்கிப் பார்த்து இவன்விராயுதனாய்க் கரங்களைக்கூப்பிச் சிவபிரானைச் சித்தத்திலிருத்தி வழிபடும் பவுத்திரமனதைப் பெற்றவனாகவிருக்கின்றனன். இப்படிக்கொத்த பத்தனைநாமொன்றுஞ் செய்யமாட்டோமென்று சரோலெனத்திரும்பி விட்டவன் பக்கமேற்போகாமற் சிவபிராணித்திற் சேர்ந்தது.

சவுனகாதிரிஷிகளே, இந்தஅதிசூரன்ஆதியிற்பிரமனைநோக்கி அளவற்றகாலந் தவங்களைச்செய்து வருவதற்கிரங்கி காட்சிகொடுத்து இந்தத்திவ்விய பாணத்தைக்கடாட்சிக்கும்போது கரத்திற்படைகளொன்று மில்லாதவர்கள் மேற்செலுத்துவையாகில் அவர்களைஒன்றுஞ்செய்யாமல் நம்மிடத்துக்குத் திரும்பி விடுமென்று காளகண்டமூர்த்திதிருவுளம்பற்றி யிருந்ததால் அவ்வாறே சிவநாதனைக்கலந்தது, இந்தமகத்துவத்தைக்கண்ட அதிசூரன்நடுநடுநி யிவன்பரமசிவ வடிவமாமெனத் திகைத்துயாதுந்தோற்றமால் நின்றகாலத்திற் பூதப்படைகள் தங்கள் தலைவன்

விஜயத்தைத்தெரிந்து சோடசகலைவாய்ந்த பூரணச் சந்திரோதயத்தைக்கண்ட சமுத்திரத்தைப்போல ஜயம் ஜயமென்று அதிகவுச்சாகங்களுடன் துள்ளித்துள்ளிக் களிக்கவும் மற்றபடைத்தலைவர்கள் சீரம்பூரித்துவிடிகளி ல் ஆனந்தவாரிபெருகச் சந்தோஷசாகரத்திலுமுந்நி உக் கிரணக்கொண்டாடி யெதிர்கொள்ளவும் வானத்தில்கிற் கின்ற தேவர்கள் முன்னினும் அதிகமகிழ்ச்சிகொண்டு வீ ராதிவிரனென்பது இந்தச் சூரனுக்கே தகுமென்புகழ்ந்து பஞ்சகற்பகமலர்களை வாரிவாரி யேராளமாகச்சொரிந்துவாழ்த்தவும் இந்த அபஜயங்களைக்கண்ட விராட்சத சேனைகளைத்து மனம்பதைப்பதைத்துவாடி இன்னமும் என்னசெய்வானோவெனப் பயந்துநிற்க மனந்தாபிரியாமல் நாலுமூலைகளினும் ஓடத்தொடங்கினர், இப்படிக்குத் தன்படைகள்படும்வருத்தத்தை அநிகூரன்பார்த்து வருந்தி மானம்பாதிக்கத் தன்நேதைத்தூரத்திக்கொண்டுபோய் மடக்கிக்கொண்டு பயப்படாதீர்கள் இதோசற்றுநேரத்திற் பகைவனைவாட்டுகிறேன் நீல்லும்நீல்லுமெனக்கைய மர்த்தி ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துத் தன்னேவைட்டி நீலத்திற்பாய்ந்து பொற்கட்டுகள்பிடிந்து மணிகள்சத்திக் க மந்தரகிரியைப்போலப் பாரித்திருக்கின்ற தண்டாயுதத்தைக் கரத்திற்பற்றிக்கொண்டு இடசாரி வலசாரியாய்க் கிறுகிறெனச் சுழற்றிப்பாய்ந்து பருவதாகிருதியாகவிளங்குகின்ற உக்கிரன்புசங்களின்மீது கோடையிடிபைப்போலமோதியகாலையில் நீண்டகரத்தினுல்தட்டி அப்படையைப் பறித்துக்கொண்டு வடவையைப்போற்சீறி அதிகூரன் வயிரத்தையொத்த மார்புபதைப்பதைக்க ஓங்கிமோதியவிமிஷத்தில்தாழ்ப்புளந்து உதிரங்களைக்கக்கிக்கொண்டுபேரொலியைக்காட்டிப் பூமியில்விழுந்துமாண்டான், உடனே யமதருமராசன் தூதர்கள்பயமற்று அவன்பிராணனைக்கட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

இப்படிக்குஅதிகூரன்களத்திற்பட்டகாரணத்தைக்கா ளமேகத்தைப்போன்ற கரியதேகத்தைப் படைத்திருக்கின்ற அசுரோந்திரன் பார்த்தவுடன் ஆலகால விஷத்தைப் போலச் சேறிக்கொதித்து ஜயவுற்சாகத்துடன் வீறிமேல் வருகின்ற பூதவெள்ளத்தின்மேல் தன்னேதோ வேகமாய் முடுக்கிக்கொண்டு எதிரோறித் தேவேந்திரன் கரத்திற்பற்றியிருக்கின்ற இந்திரதனுசினும் இரண்டாயிரம் பங்கு சிறந்ததாய் பாரித்திராரின்ற கொடியவில்லைவளைத்து நாணேற்றிக் குணத்தொனியெய்த அதிர்ச்சியினால் பூமிக்கிடென நடுங்கவும் அண்டீகோளாக நெக்குவிடவும் கருடனைக்கண்ட சர்ப்பங்களைப்போல மன்னுயிர்களனைத்து ம் திப்பிரமைகொண்டு படாதபாடுகளை யனுபவித்துவாடியது இச்செய்கைகளைக்கண்ட பூதப்படைகள் கோபித்துப் பக்கங்களில் வானத்தைபளாவிற்கின்ற பருவதங்களைப்பிடுகி யெறிந்தும் திசைகளிற் கிளைகளைப்பரப்பித் தழைத்திருக்கும் ஆல்முதலிய விருட்சங்களைக்கரகொனச் சுழற்றிமோதியும்மந்தரத்தையொத்தபாரித்ததண்டாயுதங்களையிடம்வலமாகத்திருப்பிச்சாடியும்மற்றபடைகளை அமோகமாகவீசியும் இவ்விதமாகக்கொடியபோரைச்செய்கின்றதைக்கண்டு தாருகாசான் குமாரனாகிய அசுரோந்திரனென்னுமபாதகன்வடவையைப்போலச்சீறியிறுதிகா லத்திற் பொழியும் மேகங்கையொப்பாகத் தன்வில்லிற் கணக்கிறந்த கொடியபாணங்களைக் கரவேகமாகச்செலுத்திப் பகைவர்கடாவிய மலைகள் முதலானவற்றை நடுவது

பாதிபிற் நுகளாகிப் போகப்பறக்கடித்துமேலும் அகோ கமாகிய பாணங்களைச் செலுத்திப் பூதர்கள்கிரங்களைக் கண்டித்தும்தோள்களை வெட்டியும் மார்பைப்பிளந்தும்கா ல்களைத்தறித்தும் தேகமுற்றுஞ் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்தும் குடல்களிறைந்து சர்ப்பங்களைப்போலத்துள் ளும்படிக்குச் சரிந்தும் கால்களைத்தட்டியும் குப்புறவிழ மோதியும் இவ்விதமாகச் சித்திரவதைகளைச்செய்து பீச் சாங்குமுலைப்போலத் தேகத்தில் உதிரமானது பீரிட்டுப் பாய்ந்து ரணக்களமெங்கும்பெருகும்படிக்குச்சாடிம்போ து பூதப்படைகள் மிகவும்வருந்தி மாண்டவர்கள்போகமற்றவர்களைத்து கிற்பதையும் பகைவன் வீரத்தையும் கனகவென்னுஞ் சேனைத் தலைவன் கண்டு மனம் பொறாமல் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்து விழிகளிற்தீப்பொறிக் களித்த உருத்துத் தன்னேதோ யதிவேகமாகத் தூரத்திக் கொண்டெவந்து அசுரோந்திரனைவளைத்துக்கொண்டு பாரித் தவில்லை வட்டாகாரமாகவளைத்து நாணேற்றி விண்மண் பாதலமுதலிய சகலமும் மயங்கித்தியங்கிச்சோரும்படிக்குடங்காரசத்தத்தைக்காட்டி அதிவேகமும் கொடுமையு முள்ள குரூரமாகியசரங்களைச் சங்கோபசங்கமாகப்பூட்டிப் பகைவன்தேகத்தோற்றாமல் மூடியகாலத்தில் அசுரோந்திரன் நகைத்து தன்வில்லிற் காலசர்ப்பங்கையொத்த களைகளை அமோகமாகப்பிரயோகித்துத் தன்மீதிற்புகைத் தினைந்துவருகின்ற பாணகோடிகளைச் சின்னபின்னப்பட்டுப்போகச்சாடிச் சூரியன்மேற்கோபித்துவந்த கேதுவைப்போல ஒருதிவ்ஷியகணையைத்தூண்டித் தேரைச்செலுத்தும் சாரதிமார்பைப் பத்தலாகப்பிளந்தபோதுஉதிரமானது மிகுதியும்பெருக மரண மூர்ச்சையடைந்து விழுந்தான்.

அப்போது கனகனுக்கு மிகுதியாகியகோபாவேசம் பிறந்து பிருகராசனாகிய சிங்கத்துக்கொப்பாகப் பகைவன் தேரிற்பாய்ந்து சாரதிதேகம் நுறுங்கிச்சாகும்படிக்கு உதைத்துத்தள்ளிப் பிறையைப்போல வளைந்திருக்குக்கோ னாதத்தங்கையுடைய இராஜகுமாரன் கரத்திற்பற்றியிருந்தவில்லிற் பூட்டியநாரியைப்பறித்துக்கொண்டுகொளமே கமானது இந்திரதனுசுடன்பூமியிலிறங்குவதைப்போலப் பாய்ந்து பக்கத்தில் பாரித்தோங்கியிருந்தபருவதமொன் னைப் பெயர்த்தெடுத்து ஜயசாலியாகியஅசுரோந்திரன்மீதி ல்விசிச்சிங்கத்தைப்போலக் கர்ச்சித்தான், அந்தமலைபம் பரத்தையொப்பாகச் சுழன்றுகொண்டினாந்து வேகமாய் த்தன்மீதில்வரும்போது இராசகுமாரன்பின்னப்பட்டவி ல்லையெறிந்துபோட்டு மந்தரத்தையொப்பப் பாரித்திருக்கின்ற வேறொருவில்லையெடுத்துவளைத்து பூதப்படைகள் மதிமருண்டோடக் குணத்தொனிகாட்டிக் காலசர்ப்பங்களைப்போன்ற எட்டுக்கொடிய பாணங்களைத்தொடுத்தேவி மீறிவருகின்ற பருவதத்தைத் துன்பப்பட்டுப் போகச்சாடி மேலும் வட்டமாய் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் ஆயிரம் அர்த்தசந்திரபாணங்களைக் கரவேகமாகப்போக்கிமுன் றும்பிறையானது மேகத்தில் நழைவதைப்போலக்கனக னிருபுஜங்களினும் தைத்துத்துளைக்கஉதிரமிகுதியாயோ டிப் பலவீனப்பட்டுத் திகைத்துவருந்தி நின்றவிட்டனன், கொடியசெய்கைகளைவிரும்பிச் செய்யுங்குடிசுத்தமுடைய அதிகூரனும் வேறொருசாரதியை யமைத்துக்கொ ண்டி காலாந்தனைப்போலச்சீறிப் பூதப்படைகளின்மீதி ந்கவிந்துவருவதைஉண்மத்தென்னுஞ்சேனைத்தலைவன்

கண்டுமண்டியெரிந்து அதிவேகமாய்ப்பாய்ந்து பக்கத் தில்வானையளாவ நிமிஷந்பாரித்தபருவதமொன்றைப்ப றித்துப் பகைவன்மேல்விசி அண்டங்களதிரக் கர்ச்சித்த னன், அந்தபருவதம் பிரசண்டமாருதத்தைப்போல இ னாந்துகொண்டுவேகமாய்வந்து தாக்கியமாதிரத்தில்வ ரத்தினமயமாகவிருந்த தேர்பொடிபட்டுக்குதினாகளின் னபின்னப்பட்டுப் பாகனங்களத்திற்பட்டுப்போன காலக் தில்தாருகன்பிள்ளையானவன்பிரளயகாலருத்திரனைப்போ லக்கோபதிபிதனாய் அதிசுக்கிரத்திற் பக்கத்திலிருக்கின்ற சேமத்தேர்களி னென்றிற் பாய்ந்து மண்டிபோட்டுட்கா ர்த்துதன்வில்லில் தீட்சணியமாகிய பாணசோடிகளை ஒன் றனந்தமாகச்செலுத்திச் சமுத்திரத்திற்பவளக்கொடிகள் படர்ந்துகாட்டுமாறுபோல உன்மத்தன் தேகமெங்கும் உ திரம்பெருகப்பிளக்கும்போதுவலிசூன்றிக்களைத்துஅசை வற்று நின்றவிட்டான்.

இதைமந்தனென்னும் பூதகணத்தலைவன் கண்டமாந் திரத்தில் அதிகஉக்கிரம் பிரவேசித்து விழிகளில் அனற் பொறிகள்கிதற, ஆலகாலத்தைப்போலச்சீறித்தேனைத்து ரத்திவந்து அசுரோந்திரன்முன்னம் நிறுத்தி இதோஉன் னணவத்தையடக்கி யமலேர்க்கு குடியேற்றுவேனென்று சபதம்பேசி வில்லையெடுத்துவளைப்பதற்குமுன்னம்இரா ஜகுமாரன் தன்வில்லிற் பத்துப்பாணங்களைப் பூட்டிப்பி ரயோகித்துத் தேகத்தைப்பிளந்துசெவ்வானத்தைப்போ ல உதிரம்பெருக்கெடுத்தோடச் சாடியகாலத்தில் மந்தன் காட்டழலைப்போலக் கொதித்து உதயகிரியையொப்ப பா ரித்திருக்கின்ற மலையொன்றைப்பிடுங்கி அதிவேகமாய்வி சியபோது அசுரோந்திரன் நகைத்துக்கொண்டிபார்த்திருக் க அவ்வனையானது வயிரம்போன்ற மார்பிறுக்கிசெண் டமறிவதைப்போலத் திரும்பிப் பொடிபட்டதுஉடனேயி ராஜகுமாரன் தன்வில்லிற் கொடியபாணங்கனாயிரத்தை த் தூண்டிக் கொக்கரித்தமுன்னிலையில் அந்தப்படைகள் தீயைவிசிப்புனைந்துகொண்டோடி வந்து சரீரமெங்குந் தைத்துத்துளைத்து உதிரத்தைப் பெருக்கியபோதுமதிம யங்கி மந்தனென்னுஞ்சூரன் திகைத்துவின்றதைமற்றொ ருபுரத்திற் சண்டைகொடுத்திருந்த பூதத்தலைவனாகிய சி ங்கன்விழிகளிற் நியெழப்பார்த்துவந் தெதித்துப்பாரித் தமலையொன்றை அடியுடன் பறித்துவிசி சிறுங்கதாஞ் செய்தகாலத்தில் இராஜகுமாரன்சிலபாணங்களைக்கொண் டி மேலீட்டுவரும் மலையைப் பொடிபடுத்தியவுடன் சிங்க னுக்கு அதிககோபம்பிரவேசித்து ரணக்களத்தி லிறந்து கிடக்கின்றஇராட்சதர்கரங்களிற்பற்றியிருக்கின்றதண்டா யுதமொன்றை வல்திற்பிடுங்கிச் சக்கிராகாரமாகச்சுழற்றி மோதியபோது அதையும் பொடிபடுத்திக் கரவேகமாய் துறுதிவியிய பாணங்களைச்செலுத்தி மார்பைப்பிளந்தகா லத்தில் இரத்தங்களைக்கக்கிக்கொண்டு சிங்கனென்னும்வீ ரன்னைத்துக் களத்தில்விழுந்தான், இரைக்கண்ட மற்ற சேனைத்தலைவர்க ளனைவரும் ஒருவன்பின்னொருவனாகவ ன்றுவந்தெதித்துத் தீட்சணியமாகிய பாணவிதங்களைச் செலுத்தி அகோரமாகிய உயுத்தங்களைச்செய்துபோரா டும்போது அசுரோந்திரன் காலாந்தனைப்போல மண்டி யெரிந்து கரவேகமாகக் கணக்கிறந்த திவ்வியபாணங்களைச் சோனாமாரியைப்போலச் சொரிந்து அவர்களேவியபா ணங்களைபுற கண்டித்தெறிந்தும்தேகத்தைப்பிளந்துத்து னைத்தும் புண்படுத்தியும் இவ்விதங்களாகச்சின்னபின்ன

ப்படச்சாடும்போது உதிரம்பெருக்கெடுத்தோட மதிமரு ண்டும் வாயும் சோர்ந்தும்மரணபூச்சையடைந்தும்ப ங்கப்பட்டும் மானமிழந்தோடியும் இவ்விதமாகத்தாபரித் து எதிரிலின்று போராவகையிலலாமற் பின்னிட்டுச மயத்தில் அசுரோந்திரன் வடவாமுகாக்கினினைப் போலக் கோபித்துத் தன்தேனைச் சக்கிராகாரமாக ரணக்களமெங் குஞ் சுழற்றிக் கார்காலவருஷத்தைப்போலப்பாணங்களைப் பொழிந்து பூதனாஅசையவொட்டாமல்மடக்கிக்கொண் டி சின்னபின்னப்படச் சாடும்போது மனர்களர்ந்து வலி யற்று நடுநடுங்கி அதிககாபங்களபட்டிஉதிரம்பெருகாண க்களத்தில் நிற்கவும் அஞ்சிக்கிலவிரர்கள் பலதிரையினு ம்பறந்தொளித்தனர், மற்றவர்கள் தலையிழுந்து தோளந் து மார்புபிளக்க வயிறுபிறுண்டி குடல்வீரையாணக்க ளத்துக்கினாயாகவிழுந்து எங்கும்பிணமலைகளாகக்குயிற் தன.

இவ்விதமாகச் சிவகணங்கள் அல்லோலகல்லோலப்படு வகையும் பகைவன் விஜயத்தையும் இலகூர்க்களி லொரு வனாகிய தண்டனென்பவன்பார்த்துமனம் வரூந்திக்கோ பாவேசத்துடன் தன்தேனைத்தூரத்திவந்து வில்லைவளைத் து விஷங்களைக் கக்கத்தக்க ஆயிரங்கொடிய பாணங்களைப் பூட்டிப் பிரயோகித்துத் தாருகன்பிள்ளைநெற்றியைபி ளந்தகாலத்தில் உதிரமானது பிரவாகமாகவோடமிகவும் வருந்தியபோதினும் வீராதிவீரனதலால்உக்கிராகாரனா ய் அதிசுக்கிரத்தில் எட்டுப்பாணங்களைக் கழுத்துக்குக்கு றிபார்த்து போக்கியகாலையில் படபடென்னுஞ் சத்தத்து டன் அனலையிசிக்கொண்டிவந்து பாய்ந்துருவி யோடிய போது இரத்தப்பிரவாகமேஸ்டப் பிரக்னாநபிச்சோபி த்துத் தேரில் அசைவற்றுநின்றனன், அவனுக்கிளவலா கிப சோமுகனென்பவன் தன்தமையனுக்கிடத்த அபாயத் தைத் தெரிந்தவுடன் கோபமும் விசனமும்மனதைபாதி க்கத்தன்தேனைத் தூரத்திக்கொண்டிவந்துதாருகன்பிள்ளை யை வளைந்துகொண்டு வில்லைவளைத்துருரமாகிபுதுறு பாணங்களைப்பூட்டிப் பகைவன்மார்புக் கிவக்காகச்செலு த்த அவைகள் தீயையிறைத்துக்கொண்டு வேகமாய்வந்து வயிரமலையைப்போல விசாலமாயிருக்கின்ற மார்பிறுக் கி வலியற்று முனைகள்மடங்கிச் சிதறியனலையில்அசுரோந் திரனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்து சிங்கத்தையொப்ப கர்ச்சித்துத் தன்வில்லிற்பிரகாசிக்கும் அலகையுடைய ஐ ம்பதுகுருரமாகிய பாணங்களைப்பூட்டிப் பிரயோகித்துச் சரீரமுற்றினுந் துளைத்தகாலத்தில் அதிகவருத்தம்நேர்ந் தபோதினும் தயிரியத்தைவிடாமற் சிக்கிரக்கிற்றன்வில் தலையிழுந்து தோளந் து மார்புபிளக்க வயிறுபிறுண்டி குடல்வீரையாணக்க ளத்துக்கினாயாகவிழுந்து எங்கும்பிணமலைகளாகக்குயிற் தன.

யாகிய விஜயனென்பவன்மனவாட்டத்துடன் ரவந்திராகா ரமாகக்கோபித்துத் தன்னேவேகமாகத் திரத்திவந்தெ திரில் நிறுத்திப் பிகைத்துக்குச்சுமமாகிய தன்விலையெ டுத்து நாணேற்றித் திசைகளிற் குணத்தொனியெய்து ஆயிரம் அர்த்தசந்திரபாணங்களைப்பூட்டிக் கரவேகமாகச் செலுத்தி அசுரோந்திர நேறியிருந்ததேனைச் சக்கைசக் கையாகப் பேர்த்தெறிந்து பாகனையும் புரவிகளையுங்கண் டதுண்டமாக வெட்டியெறிந்து மேருவைப்போல் அவன் கரத்தில் விளங்கியிருந்த வில்லைநாரியுடன்கண்டித்துச் சி ருங்கநாதஞ்செய்தான்.

இராஜகுமாரன் உடனே மற்றொருதேரிலேறிவிட நா கத்தைப்போலச்சீறி மந்தரகிரியையொத்த தண்டாயுத மொன்றையெடுத்துக்கிறகொனச்சுழற்றி விஜயன்மேல் ஸீ சியகாலத்திற் சக்கரத்தைப்போலச் சுழன்றுகொண்டுமே லீட்டுவருவதைப்பார்த்துக் குருரமாகிய பாணங்கள் அள வற்றவைகளைச் செலுத்திச் செலுத்தித்தடுக்கவும் அதன் வேகமடங்காமல் குமுறிக்கொண்டிவந்து விசாலமாகியமா ர்பிற் கோடையிடிபைப்போலத்தாக்கியமாதிரத்தில் தே கம்நெக்குவிட்டு உதிரம்பெருக்கெடுத்தோட மன்றலேதள ர்ந்து கரங்களிற்பற்றியிருந்த வில்லையும் அம்பையும்நடு கவிட்டுக்களைத்து இரத்தத்தில்விழ்ந்தான், இதனைக்கண்ட துணைவர்களாகிய இலக்ஷ்மீர் அனைவரும் மாணமும்கோப மும் மனம், தவாட்டியலைக்க விழிகளிற்ப்பொறிசிதற வ டவையைப்போல மண்டியெறிந்து இந்தப்பாதகன் பிரா ணனைநொடிப்போதில்வாங்கிவீரசொற்கத்திற்சேர்ப்போ மெனச் சபதங்களைப்பேசிக்கொண்டு இரதங்களைத்தரத் திவந்து அசுரோந்திரனை நாற்புறங்களினுஞ்சுற்றித்தங்கள் கரத்தில்விளங்கும் பாரித்தவிற்களை வட்டாகாரமாகவளை த்து கூர்மையாய்வடித்து விஷத்தொலையலிட்டிருக்கின் ற கொடியபாணவிதங்களைத்தையும்பூட்டிக்கோடைகா லவருஷத்தைப்போலச் சொரிந்து கடியபோரைச்செய்கி ன்ற தருணத்தில் அசுரோந்திரன் அவர்கள்சேவகங்களைக்க ண்டி நகைத்துத்தூரிதமாய்த்தன்விலில்லிப்புற்றினிடத்திரு ந்திசல் பெருக்கெடுத்தோடுவதைப்போல அனந்தகோடி திவ்வியபாணங்களைத் தொடுத்துக் கரவேகமாகச்செலுத் திப் பகைவர் விட்டவிட்டகண்களைஒன்றொழியாமற்கண் டித்துப்போட்டு இரதங்களையும் பொடிபடச்சாடிக்குதிகா கள் பாகர்களைச் சின்னப்பின்னப்படவாட்டி இலக்ஷ்மீதேக ந்தோற்றமும் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துச் சக்கை ச்சக்கையாகப்பேர்த்தெறிந்தும்காயப்படுத்தியும்அல்லோ லகல்லோலப் படுத்துகின்றபோது ரத்தவெள்ளம்பெருந் தோட மிகவும்வருந்திப் பலனெடுக்கி வில்லையெடுக்ககிரு வாகமில்லாமல் திகைத்தோடினர், சவுன்காதிரிவிசுளே! அசுரோந்திரன்செய்தசண்டையின்பெருக்கத்தையென்னவெ ன்றுசொல்லுவேன், ஒருதேர்க்காரன் கோடிவீரர்களுட னெதிர்த்து சித்திரப்போரைச்செய்துபாதசாரிகளாகப்பற க்கடித்தான்.

இவ்விதமாக இலக்ஷ்மீரும் துணைவரும் படைவீரரும் பூதப்படைகளும் சின்னப்பின்னப்பட்டு மங்கியதையும்ப கைவன்வெற்றியையும் புஜபைபாக்கிரமசாலியாகிய வீர வாகுதேவர் கண்டமாதிரத்தில் மனம்வருந்திச் சருவச க்காரமுர்த்தியைப்போலக்கோபித்து கொவ்வைக்களியி னும் விழிகள்சுவந்து புருவம் நெற்றியிலேறப் பற்களைக் கடித்து நல்லகாரியம் நல்லகாரியம் ஒருஇராட்சதவீரன

ல் ஜயசாலிகளாகிய நமதுசேனைகள் இப்பாடுபடுவதோச ற்றநேரத்தில் இவ்வல்லியையெடுக்குகிறேனென்று சி ரிச் சிவசப்பிரமணியக்கடவுளினது பாதாரவிந்தங்களைத் தியானித்துப்போற்றிப் பருவதாகிருதியாகப் பாரித்திரர் நின்றதேனைத் துரத்திவந்து அசுரோந்திரனெதிரில்நிறுத் தித் தங்கக்கட்டுகள்பூண்டு மணிகள்சத்திக்கும் நீண்டவி ல்லைநாட்டிவளைத்து நாணேற்றிக்குணத்தொனியெய்தன ர். அப்பொழுது அண்டபுவன கோடிக்கப்பட்ட வருத்த ங்களை இன்னவிதமெனச்சொல்லிமுடியாது. உடனேதே வர்களளிக்கவும் இராட்சதப்பாதகர் வாடியினைக்கவும்ச ர்ப்பங்களைபொத்த கொடியபாணகோடிகளை அபரிமித மாகச்செலுத்திஅசுரோந்திரன்தேகந்தோற்றமல்லமுடியவ ளளில் அவைகள்அதிககொடுமைகளைக்காட்டிவந்துசுறுக் குசுறுக்கெனத்தைத்துமிகுத்தகாயங்களைச்செய்து உதிர த்தைப்பெருக்கிவருத்தியபோதினும்அதருமல்பெதரும ல் சஞ்சலப்படாமல்அவற்றினைப்பிடுங்கியெறிந்துவிட்டுச் சீக்கிரமாய்த் தன்விலில்லிற் கணக்கிறந்த பாணங்களைப்பூ ட்டிப்பிரயோகித்துவீரவாகுதேவர்தேகத்தைத் துளைத்த மாதிரத்தில்உதிரம்பிரிட்டோடஇவ்விருவீரர்களும்பா லகுரியர்களைப்போல விளங்கினர், அக்காலத்திற்றருகன் பிள்ளையிற்றிதமாயொரு திவ்வியபாணத்தைச்செலுத் திவீரவாகுதேவர்கரத்திற் பற்றியிருந்த வலியவில்லைக் க ண்டித்தகாலையில்அதிககோபங்கொண்டமற்றொருவில்லை யெடுத்துவளைத்து விஷங்களைக்கக்கும் தீட்சணியமுள்ள கொடியபாணங்களைச்செலுத்த அதுஅதிகவுற்பாதங்களை க்காட்டிவந்து இராஜகுமாரன் கரத்திலிருந்தபருத்தவில் லைத்துண்டித்துத் தேனையும், சக்கைச்சக்கையாகப் பிளந் தெறிந்து பாகனையும்புரவிகளையுந்துண்டத்துஅவ்ளையுந் தண்டித்துவாட்டியதுஅப்போதுஅசுரோந்திரனென்னசெ ய்வான் வெகுநேரமாய்க் கணக்கிறந்த வீரர்களுடன்கொ டியபோரைச்செய்து வருவதினாலும் வீரவாகுதேவர் பா ணங்களின் சுறுக்கினாலும் ஜயவுற்சாகமற்றவனுய்ப் பக்க த்திலிற்றிகின்ற சேமத்தேரிற்பாய்ந்தான் இதைப்பார்த்தி ருந்த தேவர்கள் அவன்வீரத்தன்மைக்கும் போரின்திற த்துக்கும்மெச்சி இந்தவீரனைத் தூரிதமாய் வீரவாகுதே வர் வெற்றிகொள்ளக்கடவொன்று ஆசிக்கைக்கூறினர், இ ந்தஇராட்சதகுமாரனை வீரன்வெல்லவது அரிதோஅவன் யானைமுகன்பிள்ளை இவன் சரப்பப்பட்டசியாகிய சிவருமா ரன் யானையைவாட்டுவது சரப்பப்பட்டிக் கொருபொருளோ உடனே அசுரோந்திரன் மனம்பொறாமல்தன்வில்லைவளை த்து நூறுஅர்த்தசந்திர பாணங்களைத்தாண்டி வீரவாகு தேவர் ஆரோகணித்திருந்த தேனைக்குதிகைகள் சாரதியு டன் சின்னப்பின்னப்பட்டுருளக்கண்டித்தகாலத்தில் வீர வாகுவுக்குத் தேருதவியில்லாமையால் கருடனைப்போல வானத்திலெழும்பிச் சண்முகதேவனாத்தித்து அண் டங்களதிர ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டதமதிடையிலிருக்கின் ற வீரவாளாயுதத்தையுருவிக் கரத்திற்பற்றினவராய்ச் சந்திரனைக்கவ்வும் இராகுவைப்போல இராஜகுமாரனே றியிருக்கின்ற தேரிற்பாய்ந்து பருவதம்போல உருண்டு திரண்டிவிளங்கியிருக்குந் தோள்களினெண்ணெவெட்டித் தள்ளியகாலத்தில் உதிரமினாச்சலிட்டோடிய தெப்படிக் கிருந்ததெனில், நீலகிரியின்மருங்கில் வாசஞ்செய்திருந் த காளமாநாகமானது கிரணகாந்திகளைவிசும்சிரோரத்தி னத்தைக் கக்கியதைப்போலத் தோற்றியது இவ்விதமாய்

வலக்கரமற்றவுடன் அசுரோந்திரன்கோபித்து பருவதாக ரமாகப்பாரித்திருந்த தண்டாயுதத்தையெடுத்துச்சுழற்றி வீரவாகுதேவர்மேல்மோத அவர் அதைத்தட்டிவிட்டுப் பின்னிடைந்து அவன்சிரத்தில் உதைத்தனர்.

அப்போது அசுரோந்திரனுக்கு அதிககோபாவேசமு ண்டாய் வடவாமுகாக்கினியைப்போற்சிறிஉடைவானையு ருவிக்கொண்டு பின்னடியிட்டு முன்னடியாய்ந்து வரும் போது இலியிலைவைக்கலாகாதென்றெண்ணித் துரித மாய்த் தமதுகரத்தில் மின்னலைப்போலச் சொலித்திருந் த வீரவானைச்சுழற்றியோங்கி அசுரோந்திரன் சிரமானது லிலத்தில்விழுந்துருள வெட்டித்தள்ளிய காலத்தில் மை நாகபருவதம்சாய்ந்ததைப்போலஇராஜகுமாரன் கரியதே கம் உதிரத்தைப்பெருக்கிப் பூமிபிளக்கும்படியாய்விழுந் து பேரொலியைக்காட்டிப் பிராணன்நீங்கியது இந்தஜய த்தை வானத்திலிருந்த தேவர்கள்கண்டவுடன் நகைமுக ராய்க் கரங்களைத்தட்டிக்கொண்டு வீரவாகுதேவர் சவுரி யத்தையும் பெருமைகளையும் புகழ்ந்துவாழ்த்தினர், இந் தக்கொடியசம்பவம்மேர்ந்ததைக்கண்டஇராட்சதப்படை கள்மனந்தாபரியாமற் கோடுகோடென்புலம்பி இனிசத் துநேரம் நிற்போமாகிற் பிராணசேதம்வருமென்று நா லுதிக்குகளினு மிறைந்தோடினர், அத்தருணத்தில் புற வணியிலிருந்த சூரபதுமனுவன் குமாரர்களிருவருமி றந்ததையும் சமுத்திரத்தைப்போல ரணக்களமெங்கும் நிறைந்து குமுறிக்கொண்டிருந்த இராட்சதசேனையாண் டும் பயப்பிராந்தியினர் பறந்தோடியதையும் தெரிந்த வுடன் வடவைக்கனலும் ஆலகாலமும் ஒன்றுபட்டுச்சீறி யெழுந்ததைப்போல ரவுத்திராகாரமாய்க்கோபித்து பிர ணபகாலருத்திரனை பொப்பாகச்சீறிநமது சதுரங்கசேனை களையுஞ் சின்னபின்னப்படுத்திய சத்துருக்களை இந்தரி மிஷ்த்திற் கண்டதுண்டப்படக் கொல்லுவேனென்று உ க்கிராகாரனும் மனேவேகத்தினுமேலிட்டெடக்கும்இந்தி ரஞாலத்தையே முடுக்கிக்கொண்டுவந்து யமனுடையபசி யைத் தணிக்கவல்லதாய்த்தங்கக்கட்டுகள்பிளிந்துமணிகள் சத்திக்கும் மகிமையுள்ள தனுசைவளைத்து வீரலட்சுமி வாசஞ்செய்யும் நானேற்றி அழகியவிரலினற்குணத்தொ னியை யெழுப்பியகாலத்தில் அவ்வதிர்ச்சியைக்கேட்டபூ தப்படைகள் கைகால்களுதறலெடுத்து பற்றியிருந்தமரா மங்கள் பருவதங்கள்சோர்ந்துபோகச் சண்டைகொடுக்க விரந்த தயிரியமும் வலியுமிழந்து தேகம்நடுநடுக்கிப் ப ஞ்சேந்திரியநிலைகள்பெதித்துத் தலைகிறுகிறெனச்சுழலப் பிராணபிதியினால் தலைவிரிகோலமாய்த் திசைகெட்டோ டியும் மூர்ச்சையாய்ப் பூமியில்விழுந்தும் காலாடாமல்தி ப்பிரமைகொண்டிருந்தும் உதைத்துக்கொண்டிறந்தும் அறிவழிந்துகோபித்தும் இவ்விதமாகப் படாதபாடுகளை ப்பட்டனர், சூரன்குணத்தொனிக்கஞ்சிப் பூதப்படைக ள்பட்டகோரத்தை யின்னவிதமென்று சொல்லிமுடியா து பிரமதேவனும் நமக்கென்னகேடுநேருமோவென்றுதி கிலடையவும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் இந்தப்பாதகளைந ம்பவொண்ணாது எங்கொளிப்போமென்று யோசிக்கவும் சருவசங்காரபூர்த்தியாகிய சிவபிரான் சபாசென்றுமெச் சி மணிமுடியை யசைக்கவும் பொன்னுலகத்துக்கதிபன ன இந்திரன் திடுக்கிட்டி நமக்கென்ன கேடுண்டாகுமோ இனிஎன்னசெய்கேன் ஒன்றைநீனைக்க மற்றொன்று நேர் ந்தகதையாகமுடியும்போற் காணுகின்றது, ஆயிரத்தெட்

டண்டங்கையும்வென்ற ஜயசாலியாகிய இந்தச்சூரபது மனுடனெதிர்ந்து வீரவாகுதேவர்போர் செய்யவல்லரோ ஆகிலுமென்ன நம்மனைவனாயும் பாதுகாத்திரட்சிக்கவ ல்ல கிருபாநிதியாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர்பின்னணி யிலிருக்கின்றனர், இந்தப்பாதகனைமிஞ்சவிடமாட்டாொ ன்று பலபலனைந்து பார்த்திருக்கவும் மன்னுயிர்களைக் காலாதிகளிற்கொண்டுபோகும் யமதருமராசன் திகிற்பட் டு இதுபரியந்தம் இராட்சதரிருக்கின்ற பிரதேசங்களில் அடிவைத்தவர்கள்நாமல்லஇப்போதுதாருகாசரனுயிநா யும்சிக்கமுகாசரன்பிள்ளையின் பிராணனையுமின்னமும்ப லகோடியிராட்சதர் ஆவியையும்கொண்டுவந்தனம்இதை வஞ்சகன்மனதிற்கறுக்கம்வைத்து என்னபாடுபிடுத்துவா னே இதற்கென்னசெய்வேன் தெய்வமேதுணையென்றுசி வபிரானைத்துதித்திருக்கவும் சுத்தபவத்திரமாகிய தரும தேவதை சத்துருக்களுடைய பாதகத்துக்கிரங்கியஞ்சவு ம் உலகவியாபாரங்களைநடாத்தும்பஞ்சபூதங்களும்திசை த்துவாடவும் ஏறும்புமுதல் யானையீராகச்சொல்லாரின் ன் என்பத்துநான்குலட்சம் சிவபேதங்களும்பொருமித் திகைத்து ஒன்றின்மேலொன்று சோர்ந்துகிடந்தன, கொ டியபாதகனாகிய சூரனெடுத்த நானேசையைச்செவியிற் கேட்டவுடன் வலியும்வீரமும் ஜயப்பிரதாபங்களும் மகி மைகளையும்பெற்று வீறியிருந்த இரண்டாயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளும்திசைத்து நடுநடுக்கிப்பறந்ததென்றால் உருவகமற்ற பஞ்சபூதங்களும் மற்றபிரானிகளும்வாடி யதெனப் பேசுவதொரு அதிசயமோ இதைக்குறித்துவ னைத்துவளைத்துப் பேசவேண்டிவதில்லை, சூரன்காட்டிய நானேசையானது அண்டபுவனகோடிகளனைத்தினும் ப ன்னிர்ணயிதேவவருஷகாலம் முழங்கிக்கொண்டிருந்தது.

இப்படிக்கொத்தநானேசைக்குநடுங்கிக் கருங்கடலைப் போலப்பரந்திருந்த பூதசேனைப்பெருக்கானது இருந்த விடந்தெரியாமற்பறந்துபோனவேடிக்கையைப்பார்த்துப் படைத்தலைவர்களாகிய நூற்றெண்மரும் மனம்பொரும ல் தயிரியசாலிகளாய் மேலிட்டெடுத்து வானையளாவறிங்கி ன்ற பருவதங்கள் திசைகளைமூடத்தழைத்திருக்கின்ற ம ரங்கள்-தண்டாயுதங்கள்-பின்னடியாலம்-கப்பணம் - முசல ம்-நாஞ்சில்-எழு-மழு - முதலியபடைகளைச் சோனைமாரி யைப்போல அமோகமாய்ச் சூரபதுமன்மேற்சொரிந்து அட்டகாசங்களைச்செய்தபோது இராஜாதிராஜன் அவர்க ள்செய்கைக்கு நகைத்துப் பத்துநூறுபிரகோடிசூரமா கிய பாணங்களை வில்லிப்பூட்டிப் பிரயோகித்துத்தன்மே ல் வீறிவருகின்ற பருவதங்கள்முதலானவைகளைத்துகள் பறந்துபோகச்சாடி கெக்கல்கொட்டியிருக்கின்ற பூதசே னைத்தலைவர்கள் தலை-முகம்-கண்டம்-தோள்-கரங்கள்-மா ர்பு-துடை-கால்முதலிய சரீரஉறுப்புகளைப் பலகணிவா யிலைப்போலத்தொனைத்தும் சக்கைச்சக்கையாகப் பேர்த் தெறிந்தும் ஊசிராட்டவிடமில்லாமற் பாணங்களைச்சொ ருகியும் இப்படிக்கு வாட்டும்போது உதிரம் பிரவாகமா யோடிப் பலவீனப்பட்டு அதிபலன் திகைத்துநின்றன ன், வக்கிரன்களைத்து விழுந்தனன், வச்சிரன் காயங்களி ன் உபத்திரவத்தினால்வருந்தி துக்கித்திருந்தனன். கபா லிமனலுக்கமற்று பிரமித்துநின்றுவிட்டனன், உன்மத்த ன்மிகவும்வருந்திஎங்கினன், அச்சுதன்கரத்திலேந்தியபர் வதத்துடன் மதியங்கிகின்றனன், மாபலன் அதிகவருந் தப்பட்டபடியால் ஒடினவனுமன்று சண்டைக்கெதிர்த்

வனுமல்ல சித்திரப்பிரதமையைப்போல விழிகளைத்திறந்துகொண்டிருந்தனன், அதிசயன்வாடினன், மேகன்மருண்டான் அண்டவர்பாணன் துயரத்தோடிருங்கினன், மேகமாலைமனம்நடுங்கினன், சுப்பிரன்மெலிந்தனன், கரகபாதன், சரீரம்பதைப்பதைத்துவின்றனன், உதவகன்மருண்டிருந்தனன், அசலன்சரீரத்திற்பெருகும் உதிரத்திலமுந்தி அசைவற்றிருந்தனன், மாகபந்தன் மிகவும்நொந்திரங்கினன், அத்திரிசோபித்து அடியற்றபனையைப்போல விழுந்தனன், பத்திரன் சற்றேபின்னிட்டுனன், பதுமனினைத்துக்களைத்தான் வியாக்கிரனுந் தனஞ்சயனும் ஒடிப்போயினர், மத்தன், பலவிதமாகவைது பெருமூச்செறிந்தனன், பினுகிமெய்மற்றிருந்தனன், சித்திராங்கதனும் கனகனுந் துக்கசாகரத்திலமுந்தினர், நீலனுமாலியும்மவவலிகுன்றிக்குறைந்தனர், கும்பனும், நிகும்பனும், கண்பஞ்சடைந்து தோற்றமற்றுத் துழாவியிருந்தனர், சண்டியும், தண்டியும், பதைப்பதைத்தஞ்சியெங்கினர், வாமானும், சோமனும், மாண்டனர், உக்கிரன்எழுந்திருக்கச்சத்தியற்றுக்கிடந்தனன், சிங்கன்ஒய்ந்துபோனான், சுவேதகிரீடன் மனத்தெளிவற்றிருந்தான், சங்கபாலன்விழுந்துருண்டான், நந்திசலித்தனன், பிங்கலன், சுவாசமற்றுக்கிடந்தனன். உரோமசன்பறந்தனன். இப்படிக்கிவர்கள் முதலிய சேனைத்தலைவர்கள் நூற்றெண்மரும் சின்னபின்னப்பட்டுவாடி வருந்திக்களைத்து மருண்டு திகைத்துச் சோபித்தும் செத்தும் புறந்தந்தோடியும் ஒளித்தும்பதுங்கியும் சோர்ந்தும் கிலேசித்தும் சண்டைகொடுக்க வலியுந்தயிரியமு மில்லால் மானமற்று நடுநடுங்கிப் போனதை நூறுயிரஞ் சுத்தவீரர்களாகிய அணித்தலைவர்கள்கண்டமனம்பொறாமற் கோபதிபிதர்களாய்ச் சூரியனைமுடிய பனிப்படலத்தைப்போலவயிரதேகத்தைப் படைத்திருக்கின்ற சூரபதுமனைச்சூழ்ந்துகொண்டு தங்கள்கரங்களிற்பற்றியிருந்த விற்களைவளைத்து பலவிதபாணகோடிகளைப்பிரயோகித்துப்பிண்டிபாலந்தோமரம், முசலம், கப்பணம், முசுண்டி, எறிவேல், சக்கரம், இருப்புலக்கை முதலிய படைகளையும் பருவதத்தின்மேல் மேகங்கள் கவிந்து வருஷித்ததைப்போல ஒன்றனந்த கோடிகளாகச் சொரிந்து சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச் செய்து போராடுவதைச் சூரன்பார்த்துச் சற்றுகோபங்கொண்டவனுய்ப்பினுகைத்தையொத்ததன்வில்லில் அதிகதீட்சணியமுள்ள பாணங்களை அபாரியாகப்பூட்டிப் பிரயோகித்து எதிரிகள் செலுத்திய அஸ்திரசஸ்திரங்களைத் துகள் பறந்தோடக்கண்டித்தும் துண்டித்தும் தண்டித்தும்சின்னபின்னப்படவெட்டியும் தட்டியுமிடித்தும் பொடித்தும், இவ்விதமாக நமைப்போதிற்கூரியன் முன்பனியைப்போலவிலக்கி ஆர்ப்பரித்து ஆயிரகோடி நாராசங்களைச் செலுத்தி ஏககாலத்தில் அவர்கள்கரங்களிற்பாரித்திருந்தவிற்களைப் பற்பலதுண்டங்களாக வெட்டியெறிந்து மறுபடியும் அவர்கள்மாறுவிற்களை யெடுப்பதற்குமுன்னம்கூரிய அலகைப்பெற்றிருக்கின்ற பதினாயிரகோடிகொடியபாணங்களைப் பிரயோகித்து அவர்களேறியிருந்தநவரத்தினமயமாய்ப் பாரித்ததேர்களை வண்டில்-அச்சு-மச்சு-குத்துக்கால்-கொடுங்கை-கொடி-குடை- வெவ்வேறாகச் சிதைத்துருளும்படிக்குச்சாடி வேகமுள்ள குதிகைகளைக் கண்டதுண்டப் படுத்திச்சாரதிகளைக் கொன்று மேலும்

ஒவ்வொருவனுக்குஆயிரங்கரோமாகியபாணங்களைச்செலுத்தினன்.

அவ்வாளிகள் வெளிப்பட்டவுடன் புகைந்து தீயையிறைத்துக் குறுகுறென்றும் ஆவ்ஆவென்றும் உதறிக்கொண்டு அதிவேகமாய்வந்துபாய்ந்துமாற்பையும்கண்டத்தையும் முகத்தையும் புசங்கலையும் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்துங் கண்டித்துங் கொன்றும் பிளந்துமோடியதருணத்தில் உதிரப்பிரவாகம் பெருக்கெடுத்தோட அணித்தலைவர்கள்சின்னபின்னப்பட்டுச்சிதறிமங்கிப்போனதை நவவீரர்களி லொருவனாகிய வீரமார்த்தாண்டன் கண்டு மனம்நொந்து மானம்பாதிக்க வடவாமுகாக்கினியைப்போலக்கொதித்து அதிவேகமாகத் தன்தேனாமுடுக்கிக்கொண்டுவந்து சூரபதுமனுக்கெதிரிலிறுத்தி ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துப்பாரித்திராநின்ற தன்வில்லைவளைத்து அண்டங்களதிர குணத்தொளிசெய்துசுத்தசாகரங்களும் ஏங்கிவாடும்படிக்கு ஆர்ப்பரித்து குருரமாகிய பாணவருஷங்களைப் பொழிந்தகாலையிற் சூரபதுமன்கோபித்துப் பற்பலகளைகளினால் மீறிவருகின்ற பாணங்களைப்பொடிபடுத்தி மேலுந் தீயையொத்த கொடியபாணங்கள் ஆயிரத்தைப் பகைவன் நெற்றிக்குக் குறிக்கொண்டு செலுத்தினன், அந்தச்சாங்கள் சிறிக்கொண்டுவந்து நாராசங்களைப்போலச் சுறுக்குச்சுறுக்கெனத் தைத்தமாத்நிரத்திற் சிந்தூரப்பொட்டுகளை யப்பியதைப்போல உதிரமானது பிரிட்டிக்காட்ட அதைத் துடைத்துக் கொண்டு காளகூடத்தைப்போலச்சீறி நாராசங்களுக்குச் சமதையாகிய கணக்கிறந்த பாணங்களைச் சூரபதுமன் மேற்செலுத்த அவற்றினை ஆயிரம் பாணங்களைக்கொண்டு நடுவதுபாதியிற் கண்டித்துப்போட்டுக் கரத்திற் பற்றியிருக்கின்ற வில்லையும் வெட்டியெறிந்து மாற்பைப்பிளந்து முதுகிற்கட்டியிருந்த அம்புறுத்தாணியையும் அறுத்துத்தள்ளினான் அந்தக்காயத்தினால் வீரமார்த்தாண்டன் புழுகைப்போலப் பதைப்பதைத்துவிழுந்து சோர்ந்தனன், இந்தச்சம்பவத்தை வீரராக்கதன்பார்த்து மனம்பதைப்பதைக்கப்பொங்கி சத்திராதியை இந்தநிலிஷத்தில் அடக்கி வாட்டுவேனெனச் சபதம்பேசித் தேனாக்கொண்டுவந்து எதிரிலிறுத்தித் தங்கக்கட்டுகள்பிடிந்து வெற்றிமாலையணிந்து மணிகளச்சத்திக்கும் பாரித்தவில்லைவளைத்து ஆயிரம் அர்த்தசந்திரபாணங்களைப் பிரயோகித்தனன். அவைகளினாந்து புகைந்துகொண்டு வருகிறவேகத்தைச் சூரபதுமன்பார்த்துக் கோபித்தவனுய் அவ்வளவு கொடியபாணங்களை மாறுசெலுத்திக் கண்டித்து மேலுஞ் சிலகளைகளைப்போக்கி வீரராக்கதன் கொண்டவில்லையிருதுண்டமாக்கியபோது அவன்சர்ப்பத்தைப்போலச்சீறிச் சீக்கிரமாய்உடைவாளாயுதத்தையுருவிகரத்திற்பற்றிக்கொண்டுவானத்திலெழும்பித்திசையானைகள்பயந்தோடக் கர்ச்சித்து இராஜாதிராசன்ஏறியிருக்கின்றஇந்திரஞாலத்தேறிற் பாய்ந்து மகம்மேருவைப்போலஇராஜன் கரத்திலிருக்கின்ற வில்லை வெட்டியபோது அதற்குச்சற்றும் காயம்படாமல் வாள் பொடிப்பொடியா யிறைந்தது அப்போது வீரராக்கதனுக்கு அதிககோம்பிரவேசித்து இந்தப்பாதகனை விடமாட்டேனென்று கையைப்பிசைந்து கொண்டோங்கி மார்கிலையை யத்தனப்படுவதைச் சூரன்கண்டு நிராயுதனாக விருப்பவனைக்கொல்வதுபழிபாதகமா மென்றெண்ணிகால்விரலினால்வானத்திற்போக

வெற்றியுபோது சக்கரத்தைப்போலச் சுழன்றுகொண்டு அண்டப்பித்திகை வளையிலேமும்பி முட்டிமுறிந்துஇளைச்சுவிட்டுப் பூமியில் வந்துவிழுந்து பதை பதைத்துச் சோர்ந்தனன். இந்த அபாயத்தைவீரமாமகேந்திரன்கண்டு கோபதிபிதனாய்ச் சூரனவீரன்துகொண்டுவிலலவீரன்துக் குருரமாகிய பாணங்களை அபரிமிதமாகச்செலுத்தி இந்நிரஞாலத் தேரொருவருக்குத் தோற்றமல்லமறைத்த காலத்திற் சில திவ்வியபாணங்களைக்கொண்டு அவற்றினைக் கண்டித்துப்போட்டுமேலும் கணக்கிறந்தகளைகளைச்செலுத்த வீரன் அவற்றினைத் தடுத்ததன்மேலாகியவன் சக்கரத்தைப்போலத்திருப்பிக் கோடானகோடி பாணங்களைப் பிரயோகித்து வாதாடும்போது சூரனும் உக்கிராகாரனாய்த் தன்னேயையும் வட்டாகாரமாகச் சுழற்றிமறுகளைகளைப்போக்கிப்பகைவன் தூண்டியவற்றினைப்பொடிப்பித்தினன்.

இவ்விதமாய் அவ்விருவீரர்களும் சூரவளிக்காற்றைப் போலத் திரிந்து ஒருவர்மீதொருவர் சரமழைகளைப் பொழிந்தும் அவைகளை மாற்றியும் உலாவுகின்றவேகத்தினால் அவர்களுருய் யாவருக்குத் தோற்றமும்போயிற்று அக்காலத்தில்கூரன்சீறி வீரமாமகேந்திரன் விட்டபாணங்களைத் தினைமேலும் கண்டதூண்டப்பட வெட்டிமேலும்பாதங்களுக்கிலக்காய் முப்பது பாணங்களையும் மார்க்கிலக்காய் இருபதுகளைகளையும் பாரித்ததோள்களைக்குறித்துமுப்பது சரங்களையும் போக்கிச் சக்கைசக்கையாகப் போத்தெறிந்தகாலத்தில் ரத்தம்பிரிட்டோடப் பிரக்கை தப்பி விழுந்தான் அத்தருணத்தில் சூரபதமன் கோபதிபிதனாய் ஆட்டிமந்தையிற்கோளாய் புகுந்ததைப்போலப் பக்கங்களிலிருக்கின்ற பூதர்களைவாட்டிக்கொண்டுமேலிட்டவருவதை வீரதீரன் பார்த்து மிதுதியாகக்கோபித்துவிலலவீரன்து அமோகமாகபாணங்களைச்செலுத்திக்கொண்டெதிர்த்து வரும்போது சூரபதமன் கோபித்து ஆயிரம்பாணங்களினு லவைகளைப்பொடி செய்து மேலுஞ்சிலசரங்களைத் தூண்டிப்பகைவனையிரந்த பாரித்ததேனை வண்டில் அச்சு, மச்சு, குத்துக்கால்கொடுங்கைமுதலியவற்றைச் சின்னபின்னப்பட வெட்டியெறிந்துஜயத்தைக்கொண்டாடியபோது அதற்குச் சகிக்கமாட்டாதவனாய் நல்லகாரியம் உன்கெல்ப்பை யடக்குகிறேனெனச்சீறி மந்தரகிரிக் கொப்பாகப் பாரித்திராநின்றதண்டாயுதத்தைக் கரத்திற் கொண்டு கிறுகிறெனச் சுழற்றிப்பாய்ந்துமேலிட்டவருவதைச்சூரன்கண்டு நான்குதிவ்விய பாணங்களினால்வீரதீரன் பற்றியிருக்கின்ற கதையைப் பொடியாக்கி விசாலமாகிய மாப்பிலுங் பருவத்தையொத்த தோள்களினும்பதினான்கு கொடியபாணங்களைச் செலுத்தி அவனைப் பூமியிற் கிடத்தினான், இதைச்சிங்கத்துக்குச்சமானனாகிய வீரமாமகேசன் கண்டிகண்களில் அக்கினிப்பொறிகள் பறக்கக்கோபித்துவேகமாய்வந்துஇவனைத்தனுவீர்த்தையிலவெல்வதரிதென நிதானித்து சவுரியபரக்கிரமங்களையும்ரத்தமாம்சங்களையும் கிரகிக்கவல்லகூரியவேலாயுதத்தையெடுத்துக் குறிக்கொண்டிதிரவரமையெறிந்தான் அதுஇனாந்து வரும் மகிமையைப்பார்த்து சூரபதமன் துரிதமாய்த் தன் வில்லில் ஆயிரம்பாணங்களைப்பூட்டிச்செலுத்தித் தடுக்கவும் அவற்றினை விழுங்கிக்கொண்டு சீறியினாந்துஅனலைக்கொட்டி வடவையைப்போலச்சீறிவந்து மேகத்தினிடத்தில் மின்னல் விளங்கியதைப்போல இராட்சதராசன்மா

பிறருக்கி யாதொரு காயங்கிலையும்படுத்தாமல் வலிகுறைந்து பொடிப்பொடியாய்ப் பறந்துபோயது. அப்போது மானம்பாதிக்கச் சர்ப்பத்தைப் போலச்சீறிமிளவும்ஒருதண்டாயுதத்தை யெடுத்துச் சுழற்றிவீசுவதற்கு முன்னம் சூரனுவன்மகத்துக்களிட்ட சாபத்தினும்வேகமுங்கொடுமையையும் பெற்ற குருரமாகிய பாணங்களைழைப்பிரயோகித்து வீரமாமகேசன் வயிரம்போன்ற மார்க்பப்பிளந்தான் அவ்வழியே உதிரம்பிரிட்டோட அறிவழிந்துவிழுந்தனன்.

இச்சம்பவத்தைச் சிவசுப்பிரமணியதேவருக்கடியாகிய வீரகேசரிதெறித்து உக்கிராகாரனாய்ச்சந்திரன்மேல்தாவும் இராசுவைப்போலத் தன்னேதைத்தூரத்திவந்து சூரனுடனெதிர்த்து வலியவிலலவீரன்து அமோகமாகியபாணங்களைப்பிரயோகித்தகாலையில் இராஜாதிராஜன்சிலபாணங்களைக்கொண்டு கண்டித்துப்போட்டு மேலும்ஏழுதிவ்வியபாணங்களைப் பிரயோகித்து வீரகேசரிகரத்திற் பற்றியிருந்த வில்லைக்கண்டித்து கர்க்கரத்தொளிகளைக் காட்டியோடும் தேனையும் குதிகைகளையும் சாரதியையும்உருத்தெரியாமற் சிதைத்துமறுபடியும் ஆயிரம் வெப்பமுள்ள பாணங்களினால் அவன்நெற்றியைத் துளைத்தகாலத்தில் உதிரம்பெருகவருந்தியும் அதைச்சட்டைமண்ணமற்றவிப் பக்கத்திலிருந்த பருவத்தைப்பறித்துச் சூரன் மேலெறிந்து கர்ச்சித்தகாலத்தில் அவ்வனாயானதுசூரியன்முதலானவர்கள்திடுக்கிட்டஞ்சும்படிக்குச் சக்கரத்தைப்போலச் சுழன்றுகொண்டுவருவதைப்பரிமளமிருத்தபாரிசாதமாலேபுரளும் மார்க்பயுடையசூரன்கண்டுதன்வில்லில்அர்த்தசந்திர பாணமொன்றைப் பூட்டிப்பிரயோகித்துத் துகள்கண்டு மேலும் ஆயிரம் திவ்வியபாணங்களைப் போக்கி வீரகேசரிமார்க்பைத் துளைத்தமுன்னிலையில் மிகவும்வருந்தி வடவையைப்போலச்சீறியிராட்சதராசனையிருக்கின்ற தெய்வீகமாகிய தேரிற்பாய்ந்து முத்துமாலேமோகனமாலேகனையணிந்து விசாலமாய் வயிரத்தையொப்ப விளங்குகின்ற மாப்பிற்கோடையிடையைப்போலக் கரத்தையொங்கிஅறைந்தகாலத்திற் களாரிலம்வெடித்துக்காட்டுவதைப்போலக் கரமானது பத்தல்பத்தலாய்ப்பிளந்து ரத்தப்பிரவாகமோடப் பதைபதைத்து நொந்துதேரில்விழுந்தனன், அவனைக்கொல்லுவதுபாதகமென்றெண்ணிச் சூரன் தன் கையினால் வாரியெடுத்து தேவர்க்குமருண்டு துக்கிக்க ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபள்ளிகொள்ளுந் திருப்பாற் கடலில் விழும்படிக்கெறிந்தான் அவன்கருடனைப்போல் வேகமாய்ப்போய்விழுந்து முழுக்கித் தாவியெழுந்துககனத்திற் பாய்ந்துவந்து ரணக்களத்தைச்சேர்ந்து வாடியொளித்திருக்கின்ற தம்மவருடன் கலந்திருந்தனன், இச்சம்பவங்களைத்தெறிந்த வீரமாபுரந்தரனென்னும்ஜயசாலியானவன் காலாந்தனைப்போலக்கோபித்து தன்னேதைத்தூரத்திவந்து சூரபதமனுக்கெதிரில் நிறுத்தி இந்தப்பாதகன்மேல் எத்தகையபாணங்களைச் செலுத்தியபோதினும் பிரயோகிப்பெல்லக்கடவேனெனநிதானித்துத் துரிதமாய் ஒப்பற்ற தன்விலலவீரன்து குணத்தொளிகொண்டியமதருமராஜன் படைபையெடுத்து மானசபூசையினால்சகலவுபசாரங்களையுஞ்செய்து பூட்டிச் சூரன்மார்க்கிலக்காகக் காதளவுமிழுத்துப்பிரயோகித்தபோது அதிகமகிமைகளைக்காட்டிப் புகைந்தெறிந்துகொண்டு ஆவ்ஆவென வாயைத்

திறந்துகொண்டு வேகமாய்மேலுட்புருவவதைச் சூரன் கண்டும் சட்டைபண்ணுமல் நகைத்துக்கொண்டிருந்தபோது சிறிவந்தபடையானது வச்சிராயுதத்தைப்போலத்தாக்கித் தன்வலிகுன்றிக் குறைந்து வெட்கித்திரும்பிவிட்டது சவுனகாதிரிஷிகளே, இதனஞ்சூரன்பெற்றிருக்கின்ற வரப்பிரசாதமுயர்ச்சியைத்தெரிந்துகொள்ளக்கடவீராக.

இப்படிக்குத்தான் செலுத்தியபடையானது திரும்பிவிட்டதைக்கண்டவுடன் அதிககோபங்கொண்டு பிரமாஸ்திரத்தைத்தொடுக்க யத்தனிக்ருமுன்னிலைபிற சூரன்தன் வில்லில் நூறுயிரங்குனமாகிய பாணங்களைப்பூட்டிவீரமாபுரந்தரன்மாற்புக்குச் சரியாய்ப்பிரயோகித்த காலையில் வடவையைப்போல எரிந்துசிடசிடத்தொனிகளுடன் அதிவேகமாய்வந்து தடாரித்துருவி வாயிலைப்போல வெளியாக்கி யோடியபோது உதிரங்களைக்கக்கிக்கொண்டு கரத்திற்கொண்ட பிரமன் படையுடன் நிலத்தில்விழுந்து மாண்டான், இதைக்கண்ட வீரரார்தகன் நல்லகாரியம் பாதுகாக்கிய இராட்சதர்வீறிப் பூதப்படைகள் மங்கவும் சூரனுக்கஞ்சி நம்மவர்கள் பின்னப்படுவதோ இதுவெகுநேரத்தியெனப்பொங்கித் துரிதமாய்த் தேரைத்தூரத்தி வந்து எதிரில்நிறுத்திச் சூரனைப்பார்த்துச்சொல்லுவான்எனதோசில வெற்றியைப்பெற்றனமென்று வீறியிருக்கின்றன அதைவிட்டுவிடக்கடவாய், உனக்குயமனைப்போலவந்தேன் நிறைம்போதில் உன்பிராணனை வீரசொர்க்கத்திற்கேர்ப்பேன். பத்திரமாயிருக்கக்கடவையென்று எச்சரித்துச்சாரங்கத்தினும் மன்மதன்வில்லினும் மேலிட்டவையுடைய தாய் வரிவரியாய்த் தங்கக்கட்டுகள் பூண்டு வெற்றிமாலேகுடியிருக்கும் பாரித்தவில்லையெடுத்துவனைத்து மன்னுயிரனைத்தும் செவிடுபட்டுத்தியங்கவும் சூரியனிடென்ன உற்பாதமாகவிருக்கின்ற தென்றோடவும் தேவர்கள்தேகமுற்றும்வியர்த்துக்கிட்கிடென நடுங்கவும் விஞ்சையர் சித்தவித்தியாதரர் பயப்பிராந்திகொண்டுபறக்கவும் இணைபிரியாமலிருக்கும் பேடைகள் வருந்தியெங்க அன்றில்பட்சிகள் பறந்தோடவும் சக்கிரவாகப்புட்கள் மதிமருண்டு குஞ்சுகளை வாயிற்கவவிக்கொண்டு தமதுநிலைகளைவிட்டுப்பறந்து போகவும் இப்படிக்குச்சகலமும் தத்தளிக்கக் குணத்தொனிசெய்து உடனேசங்கோபசங்கமாக அதிகமகிமைகளைப்பெற்றிருக்கின்ற திவ்வியபாணங்களைப்பூட்டிச் சூரபதமன் ஆரோகணித்திருக்கின்ற இந்திரஞாலத்தேர்ஒருவருக்குந்தோற்றமல் மூடிக்கர்ச்சித்தகாலத்தில் மாறுகளைகளைக்கொண்டு அவைகளைச்சூரியன்முன்பட்ட பணியைப்போலவாட்டி உதிரமான்சங்களைப் பிராணனுடனுண்டுகளிக்கும்படியான கொடியபாணங்களை மிகுதியாகப்போக்கி வீரரார்தகனை மறைத்தான் அவைகளை அத்தொகைச்சரங்களைச்செலுத்திச் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்தெறிந்து சிருங்கநாதஞ்செய்தகாலையிற் சூரபதமன் அதிககோபங்கொண்டு கூர்மையாய்முத்தலைகளைப்பெற்றிருக்கின்ற ஆயிரம்வீரப்பகழிகளைவேகமாய்வில்லிப்பூட்டி வீரரார்தகனைக் கொல்லும்படிக்குக் கடாவியபோது அவைகள் சர்ப்பங்களைப்போலச்சிறிக்கொண்டு தீயையிறைத்து வாயுவினுங் கங்கிவரக்கண்டு வீரரார்தகன் சீக்கிரமாய்த்தன்வில்லிற் கணக்கிறந்த பாணங்களைப்பூட்டிப் பிரயோகித்துத் தடுத்தபோதினும் அவற்றினைக்கவளீகரமாய் விழுங்கிக்கொண்டிருந்துவந்துவிழுந்து தேனையழித்துக் குதிகாளைக்கொண்டு பாசனைச்சிதைத்துக் கரத்திற்கொண்ட

வில்லைக்கண்டித்துத்தயிரியத்தைக்கலக்கிமார்பிற்பாய்ந்து உயிரையுண்டு இரத்தப்பிரவாகமாக்கியிரந்திரனாகியதேவர்கள்நிமிக்கிட்வாடிச்சோர முதுகின்வழியாயோடிப்போய்விட்டது. இப்படிக்கு வீரரார்தகன் முதலாகியவீரர்கள்மாண்டும் புறந்தந்தும் மறைந்தும் போனகாலத்தில் எதிர்ப்பவனாக்காணுமையால் சூரபதமன் அதிகவுற்சாகத்துடன் ரணக்களமெங்குமுலாவி வருவதைச் சிங்கத்தை யொத்த ஜயசாலிகள்கண்டவுடன் பயந்தோடும் புயவன்மையைப்படைத்திருக்கின்ற வீரவாகுதேவர் பார்த்தவுடன் நல்லகாரியமெனக்கோப நகைகொண்டவராய் மானமுமவீரமும் மனதைவாட்டவடவையுங் குளிர்ந்துபோகும்படிக்குச்சிறி அதிவேகமாய்த்தேனா முடிக்கிக்கொண்டுவந்து சூரபதமனுடனெதிர்த்தவளவில் அவர்சந்தர வடிவைக்கண்டவுடன் இவன் ஆதியில்தம்மிடத்துக்குத்தா காவந்தவனென்றறிந்து ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துஇதனைச்சொல்லுகின்றான்.

அடாபயலே சிறந்தபற்பல அண்டங்களினும்புகழ்ந்து கொண்டாடத்தக்க பெருமையினைபுடைய வீரமாமயோந் திரபுரத்தை நாசம்பண்ணிக்கணக்கிறந்த இராட்சதனைக் கொன்று சற்றும்பயமில்லாமல் என்னரியகுமாரனாய்க்கண்டதுண்டமாகவெட்டிமாய்த்து தப்பிப்பிழைத்துப்போயின நீயோ இக்காலத்தில் உனக்குநான்குறுகியபடியால் என்முன்னம் வந்தனைஇதோ உன்பிராணனையமலோகத்துக்கனுப்புவேன் சண்டையையும் இந்தநியிஷத்திலுமுடித்துவெற்றியுடன் நகரத்துக்குமீளக்கடவேன், என்னைக்கண்டவுடன் தீர்க்காலோசனையைச் செய்து சூரத்தைவிட்டுத் தூதனைப்போல வந்திருப்பையாகிற் பிழைத்துப் போகும் ஹேதுவுண்டு அதைமறந்துநீயுமொருசூரனைப்போல நீண்டதனுசைக் கரத்திற்பற்றி உன்னதமாகியதேரிலேறிக்கொண்டு வந்தபடியார் சந்தேகமில்லாமல்மாவதற்குத்தடையிலலை, ஐயையோ! இன்றைக்குஇந்த ரணக்களத்தில் மாளக்கடவாயென்று உன்தலையிற் பிரமனெழுதினோ! இதுதானுனக்குக் கடைநாளோ! சீக்கிரமாய் உன்னிஷ்டதேவதையை நனைந்துகொண்டுசண்டைக்காயுத்தப்பட்டுக்கடவாயெனச் சொல்லி முடித்தவுடன் வீரவாகுதேவரிசிறுநகைகொண்டு அவுணருக்கரசனேஇதனைக்கேட்பையாக, தூதனுக்குமிருப்பேன் மந்திரியைப்போலவும் விளங்குவேன், சத்துருக்களுக்கு ஜன்மவயிரியாகவிருந்து அவர்கள்வம்சநாசஞ்செய்வேன் எமதிறைவனாகிய பாலசுப் பிரமணியதேவர் கட்டளையிடும் பணிவிடைகளனைத்தையும் சிரசாகவகித்து நடப்பிக்கவல்லேன், அத்தேவ தேவோத்தமன் பரிபூரணகடாட்சவீட்சணிய முயற்சியினால் இந்தஉலகங்களில் எனக்கரிதாகியகாரியமொன்றுமிருக்கமாட்டாது ஆதலால்வீண்வார்த்தையாடுவதிற்பிரயோசனமென்னை நீசூரனெனப்பேர்படைத்தது ரிச்சயமாகவிருக்குமாகில் துரிதமாய்ச் சண்டைக்குவரக்கடவாயெனப்பேசி யதுசெவியிற்பட்டவுடன் அதிககோபம்பிரவேசித்துக்காளாகுடத்தைப்போலமண்டியெறிந்துகொல்வைக்கனியையொப்பவழிகள்சிவந்துதீப்பொறிகள்குழில்குழிலெனக்கொட்டவுருத்துப்பார்த்துப்பறக்களை நெறநெறெனக்கடித்து உதட்டையதுக்கமயிரிக்கால்தோறும் அனல்வீச்ச்சர்ப்பத்தையொப்பாகச்சிறி நல்லகாரியம்சற்றுமெண்ணிக்கையிலாமற்பேசிய உன்னாணவத்தைச் சற்றுநேரத்திலடக்குகிறேனெனக் கொதித்து மேருகிரிக்குச்சமமாக

விருகும் தனுசைவளைத்து நானேற்றிக் குணத்தொனிசெய்தான் அவ்வதிர்ச்சியினால் உலகங்களுக்கச்சாணியாகவிருக்கின்ற மகம்மேரு கிடுகிடென்றசைந்து அஷ்டதிசைகளும்குடும்பம் குலகிரிகளெக்குவிட்டு திசையானைகள்விறிட்டுமங்கி அண்டகோளகைகெக்குவிட்டுப் பூமிபாதலவையில்பத்தல் பத்தலாகப்பிளந்து அதை ஒருதலைப்பாரமாகச் சுமந்திருக்கின்ற ஆதிசேஷனும்தத்தளித்து, ஆயிரம்பணமகுடங்களைக்கொண்டு தாங்கவருந்திவிஷங்களைக்கக்வும் மற்றபிராணிகளும் நிலைகலங்கிவாடின, இவ்விதமாகச்சகலமும்பயப்பிராந்திகொண்டகாலத்தில்தவிரவ! குதேவரும் தமதுகரத்திற் பினைகத்தைப்போலவிளங்கும் தனுசைவட்டாகாரமாய்வளைத்து நாரியைப்புகிந்து ஒருதரம் டங்காரசத்தத்தைக் காட்டியபோது பெருத்தலையை யின்னவிதமெனச் சொல்லி முடியாது.

இவ்விருவீரருங்காட்டிய நானொலியினேசையானது கலந்து திரிலோகங்களும் ஒருமுகூர்த்தகாலம் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு மன்னுயிரனைத்தும் செவிகளைபட்டுக் களைத்துச்சோர்ந்தது அச்சமயத்திற் சூரபதுமன்காட்டமுலுக்கொப்பாகப்பொங்கி ஆயிரங்கோடி கொடியபாணங்களைச்சந்தித்து வீரவாகுதேவர்மேற்செலுத்திச் சிங்கத்தைப்போலக்கர்ச்சித்தான் அவைகளினாந்துபுகைந்து அனலைவீசி பலகொடுமைகளைக் காட்டிவரும்போதுவீரன்அதிவேகமாகக் கோடைகாலமேகத்தைப்போலத் தமதுவில்லிற் கணக்கிறந்த குருரமாகிய சரங்களைப்பூட்டிச் செலுத்தி மீறிவருகின்ற பகைவன்களைகளைக்கண்டித்து வேடிக்கைப்பார்த்திருந்தனர், அப்போது சூரபதுமனுக்கு வீராவேசம்பிரவேசித்து இவன்மனஉறுதியைச் சமநுரேரத்திற்கலக்கிவாட்டுவேனென்றுசர்ப்பங்களைப்போல விஷச்சவாலையை வீசவல்ல கரோமாகிய பாணங்களை அமோகமாக்கப்போக்கினன், அவைகளின் கொடுமையை வீரவாகுதேவர்பார்த்து ஆயிரகோடி தீட்சண்ணியமாகிய சரங்களைக்கொண்டு மேல்வருகின்ற பாணங்களைத்துண்டித்துத்தள்ளியபோது சூரபதுமன் ரவுத்திராகாரனாய்த் துரிதமாக வெற்றிகொள்ளவேண்டுமென்கின்ற கருத்தைக்கொண்டு அதிகமகிமைகளைப்பெற்றிருக்கின்ற கொடியபாணங்களைப்பூட்டி வீரவாகுதேவர்மீதிற் செலுத்தினான். அவைகள் சித்சித்தத்தொனிகளுடன் சீறியினாந்துவருவதைப்பார்த்தவுடன் மாறுசரங்களைச்செலுத்திக்கண்டித்துப்போட்டு மேலும் நூறுகடியகளைகளைச் சூரன்நெற்றிக்குக் குறிபார்த்துவிட்டகாலத்தில்அனலையிறைத்துக்கொண்டு வேகமாய்வந்து அர்த்தசந்திரனைப்போல விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் நுதலிற்றாக்கி வயிரமலையின் உச்சியிப்பட்ட பொன்னாசிகளுக்குக் கிணையாகமுனைகொரடிந்து துகள்பட்டுப் பறந்துபோயது, இதனைவீரவாகுதேவர்தெரிந்தவராய் நமதுபாணங்களிதபரியந்தம் ஒருவன் மீதிற்றாக்கினால் காயப்படுத்தாமற் போனதில்லையா நுகரியபாணங்களுக் குறிப்படிக்குப்பாய்ந்தும் பிரயோசனப்படவில்லை ஆதலால் சண்முகப்பெருமாள் திருக்கரங்களில் விளங்கும் வெற்றிவேலன்றியில் மற்றெவ்விதபாணங்களினாலும், இவன்வயிரத்தேகத்தை பின்னப்படுத்தலாகாதென நிச்சயித்து அப்படிக்கிருந்தபோதினும் என்னுந் கூடியவவையிற் போராடிப் பார்ப்பதல்லது சும்மாத் திரும்பமாட்டேனெனத் தீரனுய்த் தன்வில்லில் அதிகதீட்சணியமுள்ளபலகோடிகளைச்சந்தித்துப்போக்கிச்

சூரபதுமன் தேகத்தைத்தோற்றாமல் மறைத்தகாலத்தில் அமோகமாகிய பாணங்களினால் அவைகளைவிலக்கி மேலும் ஏழுதில்வியபாணங்களை வீரவாகுதேவர் புசங்களுக்குக் குறிபார்த்துத்தூண்டினன், அவைகள்வெளிப்பட்டவுடன் பக்குபக்கெனவெளிந்துசீறி வேகமாய்வந்து பருவதாகிருதியாகப் பாரித்திருந்த புசங்களிற்றைத்துஉதிரங்களைப்பெருக்கித் தேவர்கள் கிலேசித்து வாடிப்படிக்கு உருவிப்போயது அதனால்மிகவும்நொந்து வருந்திய போதினும் வீரனாதுலால் மிகுத்தகோபங்கொண்டு தீட்சண்ணியமுள்ள பலகோடி பாணங்களைச்சோனைமாரியைப்போலச்சொரிந்து சூரபதுமன்தேவைச்செலுத்தும்சாரதிகள் தேகத்தைச் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்தமாதிரத்தில் உதிரம்பெருக்கெடுத்தோடத்திகைத்து வலிசுன்றிக் கைகால்களையின்று மிரளமிரள விழித்துக்கொண்டு தங்கன்தொழிலைமறந்துநின்று விட்டனர், இதைக்கண்டசூரனுக்குக் கோபமிகுதியினால் விழிகள் சிவந்துஅக்கினியைக் கக்கப்பெருமூச்செறிந்து துரிதமாய்த் தன்வில்லில்தீயினும் கொடுமைபெற்றிருக்கின்ற ஐம்பதுபாணங்களைப்பூட்டிச்செலுத்தி வீரவாகுதேவரோடு யிருக்கின்ற தேவைப்பொடிப்படுத்திக் குதிகளைக்கண்டித்துப் பாகக்கொன்று காச்சித்தனன்.

உடனே மற்றொருபாரித்த ரத்ததிலேறி வாயுவாஸ்திரத்தையெடுத்து மானசபூசையினர் சகலஉபசாரங்களை யும்முடித்து வில்லிற்றூட்டிச் செலுத்தியபோது சூரன்கண்டு குஞ்சிரிப்புடன் மற்றொன்றையுந் தூண்டாமல் வில்லையுன்றிக்கொண்டு வேடிக்கைப்பார்த்திருந்தபோதுஅந்தப்பாணமானது சக்கிராகாரமாகச்சுழன்றுபிரசண்டமாருதத்தைப்பெருக்கித் தீயையிறைத்துச் சீறிவந்து வயிரமலைக்குச்சமனாக விசாலமாகவிருக்கின்ற மார்பிற்றாக்கிவலியற்றுப்பொடிபட்டுத் திசைகளிற் பறந்துபோயது, அப்போது வீரவாகு மனம்பொறாமல்உடனேஅக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்துப் பூசித்துச்செலுத்தினர், அதுவெளிப்பட்டவுடன் அனற்பெருக்கையிறைத்துத் திகுதிசென்றெறிந்து புகைப்புடலத்தைவீசித் காந்திக்கொண்டிவந்து வயிரமேனியிற் றுக்கிப்பொரிந்துமங்கியது, அதன்பின் புரவுத்திராகாரனாய் இயமாஸ்திரத்தையெடுத்துவழிபட்டுப்போக்கியகாலையில்வானத்திலெழுந்துபலகோடிபடைகளைப்படைத்து விஷங்களைக்கக்கிச் சர்ப்பத்தைப்போலச்சீறிவந்துமார்பிற்றைத்துவெட்கி முனைமுழங்கிமறிந்து போயது, உடனேசூரியாஸ்திரத்தைப்போற்றிக் கரவேகமாகச் செலுத்தியபோது பலகோடிசூரியந்தோற்றங்களைக்காட்டிதகத்தகாயமாயெரிந்து சகலரும்பிரமிக்கும்படிக்குச் சீறிக்கொண்டுபோய்ச் சூரன்தேகத்திற்றாக்கிப்பயன்பெறாமற் சின்னபின்னப்பட்டுப் போய்விட்டது, அதைக்கண்டவுடன் பார்ப்பதியார் திருவடிகளிற் பிரகாசித்திருந்தபாதச்சிலம்புகளிலுதித்தநவகண்ணியரில்முத்தவன்செய்தவிரதமகிமையினுற் றேற்றியிருக்கின்ற வீரவாகுதேவருக்கு அதிகசமுண்டாய் நல்லகாரியம் இன்னமுயிவன்வலியை யறிவோமெனத்துணிந்து வருணஸ்திரம் இந்திராஸ்திரம், நிருதாஸ்திரம், இந்தமுன்று தேவபாணங்களையும் ஒருமுகத்திலெடுத்து மந்திரமூலமாய்ச் சோடச உபசாரங்களைமுடித்து ஏககாலத்திற் பூட்டிக் காதளவுமிழுத்துப் பிரயோகித்தமாதிரத்திற் பலமேகங்களைப்பெருக்கி இடியின்னல்குமுறல்களைக்காட்டிக்கல்லமழைகளைச்

சிதறி வச்சிராயுதமுதலாகிய படைகளையுண்டு பண்ணிக் கொடியபூதங்களைநீர்மித்து அதிகமகிமைகளுடன் வேக மாய்வந்து மிகுத்தபாதகனாகிய சூரபதுமன் புசங்களினு ம் மார்பிலும்பட்டு படாதபாடுகளைப்பட்டு உருத்தெரியா மல் துகள்பட்டுப்பறந்தது, இதைப்பார்த்த வீரவாகுதே வர் கோபாவேசத்துடன் குபேராஸ்திரம், மாயாஸ்திரம், இவ்விருவாளிகளையும் சந்தித்துத் துரிதமாய்ச்செலுத்தி யபோது மலைகளைப்பெருக்கிக் காடாந்தகாரமாகிய விர னைக்காட்டியும், பலகொடுமைகளை யுண்டுபண்ணிக்கொ ண்டி நாகங்களைப்போலச்சீறி அதிகவேகமாய்வந்துசூரன் மார்பில்மோதித் தங்கள்பெருமைகாழிந்துதிரும்பின, இ ப்படிக்குத்தாமேவிடதேவாஸ்திரங்களைத்தும் பிரயோ சனப்படாமற் குன்றிக்குறைந்து நாசப்பட்டதைக்கண்டு பகைவன் தவமுழப்ப்சியையும் வலியையும்நிதானித்துப்ர மித்தவனாய் இன்னமுழிவன்பெருமிதங்களைப்பார்ப்போ மென்று சிருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிரமன்படையையும் கை கால்முகமுதலிய உறுப்புக்கள் செந்தாமரையைப்போலவி ளங்கும் உலகையுண்ட மாயவனாகிய மகாவிஷ்ணுவின் ப டையையும் எடுத்துப்பூசித்து ஒருதொடையிற் பூட்டிப் போக்கினன், அந்தத்திவ்வியபாணங்கள் வெளிப்பட்டவு டன் சிட்சிடத்ததொனிகளுடன் ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு பலதேவாஸ்திரங்களை உண்டுபண்ணிச் சுழற்காற்றைப் பெருக்கி அக்கினிக்கொழுந்தைவிசி அதிககொடுமைகளை க்காட்டிவந்து பரிமளமிகுத்த புஷ்பமாலேபுரளும்விசால மாகிய மார்பிற் கோடையிடுகளைப்போலவிழுந்துவானத் தையளாவலின் வயிரமலையைச் சுந்தரமுள்ள சிறகைப் பெற்றிருக்கின்ற வண்டினங்கள் துளைத்துப்பயன்பெறு து வாடித்திரும்பியதைப்போல வலிசுறைந்து வானத்தி லிருந்து வேடிக்கை பார்த்திருந்த தேவர்கள் ஏ ஏயென க்கூவியிகழத்தக்கதாகத் தலைகுத்தலிட்டித் திரும்பிவி ட்டது.

இச்சம்பவங்களை மனம்நோக விழிகன்சிலக்கவீரவாகு தேவர்பார்த்து லோகநாயகனாகிய சிவபிரான்கடாட்சித்தி ருக்கின்றவரத்தின் முயற்சியைநினைந்து அதிசயித்தவனா ய் சூரனென்பது இவனுக்கேதரும்புசபலபராக்கிரமத்து க் கிவனுக்கு நேராக ஒருவனாயும் பேசலாகாதென்று ம னதில் நினைந்து இனியென்னசெய்வோமென்று யோசித் திருக்கின்றவேளையில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும்து திபனாய்ச் சகலனாயும்வென்று கொடுங்கோல்செலுத்திவ ரும் சூரபதுமன் நகைத்து அடாதுதனே திரிமூர்த்திக ளிற் காரணக்கடவுளாய் வேதப்பொருளாய் சுயஞ்சோதி மயமாய்மணியினொளியைப்போல எங்கும் பரிபூரணமா ய் தேவதேவோத்தமனாகவுமிருக்கின்ற பரமேஸ்வரன் அ னுக்கிரகித்திருக்கின்ற வரப்பிரசாதமகிமைமிகுந் எத்த கையதேவர்கள் படைகளைச்செலுத்தியபோதினும் என் னைவெல்லமாட்டாது மேலும் சரீரத்திற்சிபிதுகாபத்தை யும் படுத்தவல்லதோ அப்படிக்கொந்த சலனமற்றவயிர த்தேகத்தைப்பெற்றிருக்கின்றேன் மேலும் அந்தத்தேவ ன்பெயரால்விளங்கும் பாசுபதாஸ்திரத்தைச் செலுத்திய போதினும் மற்றொருபாணங்கனையும் பிரயோகியாமல்ப் போதிருந்தபடிக்கருப்பேன் மேற்குறித்த தேவப்படை களாதிய அஸ்திரசஸ்திரங்களை என்மேல்விடுவதை யோ சிக்குமிடத்திற் சமுத்திரஜலமுற்றினுங் கிரகிக்கவல்ல வ டவாமுகாக்கினியை சக்கூட்டங்களானவை மாம்சமென

நினைந்து ஒடிவந்துவிழுந்து மாய்ந்தகதையாகும் அதற் குத்திஷ்டாந்தமாக நீஇக்காலத்திற்செலுத்திய தெய்விக ப்படைகளானவை என்னையொன்றுஞ் செய்யத்தக்கதன் று யாதொருஜயத்தையும்பெறாமற் சின்னப்பட்டுவாடி முனைமுழுங்கிமுறிந்து துகள்பட்டுப்போயது இதுகள்கே ளவியல்ல உன்கண்முன்னமேகண்டாய் இப்படிக்கிருக்க இதுவனாயில் நீதலைகீழாய் விழுவதைப்பார்த்திருந்ததெ ன்னகாரணத்தினாலென்றால் உன்வில் வல்லபத்தையும் தேவாஸ்திரமுதலிய சரங்களின் பிரபாவங்களையும் உன் சேவகத்தையும் வேடிக்கையாகப்பார்த்திருந்தேன்இனிபி ராணனைக்கொண்டுபோகும் யமனையொத்தஒருபாணத்தி னால் உன்னுயினைத் தென்தேசத்திற் சேர்ப்பேன் அதை யுஞ்சற்றுநேரத்தில் நீயேகாண்பையெனச் சூரபதுமன் சொன்ன விசேஷங்களை வீரவாகுதேவர்கேட்டு நல்லகா ரியம் இவன்வலியை ஒருகணையினால் வாட்டுவேனென்று துரிதமாய்த் திரிபுரதகனராகிய சிவபிரான்பெயரால்விள ங்கும் பாசுபதாஸ்திரத்தையெடுத்து தூபதீபமுதலிய வ பூரிபாடுகளை விதிப்படிக்கு ரிரப்பிவில்லிற் பூட்டி ஆகரண ந்தபரியந்தமிழுத்துப் பிரயோகித்தவுடன் அந்தப்படை யானது வடவாமுகாக்கினியையும் காளகூடவிஷத்தை யு ம் இடிமின்னல் காடாந்தகாரமாகிய விருள்சுழல்காற்று சூரியசந்திரர் யமன்கோரூபத்தைப் படைத்திருக்கின்ற பூதகணங்கள் மேகசாலங்களையும் உண்டுபண்ணிச்சிசோ ஷ்டமாகிய பிரமாஸ்திரம், நாராயணஸ்திரம், முத்தலைச் சூலமுதலிய படைகளைப்படைத்துத் தன்னைச்சுழந்து போற்றிவரவும் சருவசங்காரகாலமிதுதானேவென்றுசக லபிராணிகளும்மருண்டு தியங்கவும் அண்டங்களதிர்ந்து தத்தளிக்கவும் கலகலலெனநகைத்து திசைகளதிர் ஆர்ப் பரித்து அதிலேகமாய்வருவதை வச்சிரசரீரியாகியசூரப துமன்பார்த்து இந்தமகிமையுள்ள படையானது மற்ற வைகளைப்போலமார்பிற்றாக்கியவுடன் துகள்பட்டும்பொ டிந்தும், எரிந்தும், பறந்துபோகப் பட்டதன்று தேவா திதேவன் படையாதலால்வேறொருகாரணங்களினால்வெ ல்வதரிது அந்தச் சிறந்தகணையைக்கொண்டே தடைசெ ய்யவேண்டுமென நிதானித்துப் பாசுபதாஸ்திரத்தையெ டுத்துச்சாத்திரப்படிக்குப் பூசாவிதிகளைநடத்தி வில்லிற் பூட்டிப்பிரயோகித்தவாவிடில் அதுவும் பற்பலபடைகளை யுண்டுபண்ணி அளவற்றமகிமைகளைக் காட்டியெழுந்து மேலிட்டிவருகின்ற பரமன்படையுடனெதிர்ந்துச்சராசர ப்பிரபஞ்சங்களனைத்தும் அதலகுதலப்பட்டு வாடியொடி ங்கும்படிக்கு அகோரஉயுத்தங்களைச்செய்துவருமுன்னி லேயிற் பிரமன்முதலியதேவர்கள் மானிடர் பாதலவாசிக ள் கரங்களைக்கூப்பிப் பத்திவிசுவாசங்களுடன் துதித்து ஒபடைகளுக் கரசாகவிருக்கின்ற பாசுபதங்களே ஏறும் புமுதலயானையீராகச் சொல்லாரின்ற சகலபிராணிகளும் வாடி பின்னப்படவொட்டாம லிரட்சிக்கவேண்டும் உங்க ளால்நேர்ந்திருக்கின்றவருத்தங்களுக்குத் தாபரிக்கமாட் டாமற் சோருகின்றது இதைத் திருவுளத்திற்கொண்டிகி ருபையுற்று பாதுகாக்கவேண்டுமென்று பலவிதங்களிற் போற்றுவதைத்தெரிந்து மன்னுயிருக்கிரங்கி உடனேத ங்கள் செய்கைகளை உள்ளடக்கிக்கொண்டு கோபந்தணிந் துவிடுத்தவர்களிடத்திற்போய்ச்சேர்ந்தது அப்போதுசூ ரபதுமன் வீரவாகுதேவரைப்பார்த்து நகைத்துஇவ்வள வோ உனக்கிருக்கின்ற வல்லபங்க ளின்னமுமேதேனு

முண்டோஇனிகணப்போதில் உன்பிராணையொழிப்பதற்கையமில்லைபாறென்று தன்கரத்தில்மேருவைப்போல விளங்கியிருக்கின்ற வில்லைவளைத்து உக்கிரமாகிய பாணகோடிகளை விண்மண்ணெங்கும்நிறையும்படிக்குக்கரவே கமாய்பொழிந்தனன்.

அவைகள் அதிகஉற்பாதங்களைக்காட்டி வடவையைப் போற் சிறிக்கொண்டு மேலிட்டிருவருவதை வெற்றிமாலைபுரளும் பாரித்தபுசங்கையுடைய வீரவாகுதேவர்பார்த்து சீக்கிரத்திற் மறுதலுப்பற்றவில்லை வட்டாகாரமாய்வளைத்து திவ்யமாய்கிணைகளைக் கார்கால வருஷத்தைப்போலச் சொரிந்து மேல்வருவதைக் கண்டதுண்டமாகவெட்டியெறிந்தபோது சூரன்வடவையைப்போலக் கொதித்துப்பதினைந்து முத்தலைப்பாணங்களைப் பிரயோகித்துவீரவாகுதேவர்கரத்திற் பற்றியிருக்கின்ற பாரித்தவில்லைக்கண்டித்தான் அப்போதுவீரனுக்கு அதிககோபம்பிரவேசித்துத் துரிதமாய் அடிபரந்து துனிகுவிந்திருக்கின்ற வேலொன்றையெடுத்துவீசினர், அதுவும் அதிகவுக்கிரத்தைக்காட்டி அனலையிறைத்துச் சிசிசித்ததொனிகளுடன்வந்து அபரிமிதமாகிய வரங்களைப்பெற்று அகன்ற மண்டலாதிஸ்வரகை விருக்கின்ற சூரபதுமன்மார்பிற்றாக்கிப் பொடிபட்டிந்துபோயதுஉடனே சூரன்சிறிப்பிரமன், விஷ்ணு, முதலானவர்கள் வலியைக் கணப்போதிலழிக்கவல்ல பாரித்ததண்டாயுத மொன்றையெடுத்து வெற்றிமாலைபுரளும் புயாசலங்கையுடைய வீரவாகுதேவரீதிற்சுழற்றி யெறிந்தபோது ஆயிரம் பணமகுடங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற சேஷனும் அஷ்டமாநாகங்களும் ஏகஉருக்கொண்டு விஷங்களைக்கக்கிச்சிறி வந்ததைப்போலப் பொன்மணிகள் சத்திக்கிறதைந்து வருவதை வீரவாகுக்கண்டு சீக்கிரத்திற் மன்னிடத்திலிருக்கின்றமந்தரம்போன்ற தண்டாயுதத்தையெடுத்து சக்கிராகாரமாகச் சுழற்றியெறிந்தார் அதுவும் வெகுமகிமைகளைக்காட்டிவேகமாய்ப்போய் இராட்சதராசனேவியவயிரத்தண்டிடன்போராடியிருவாக்கப்பட்டாமற்பொடிபட்டுவிழுந்தது பகைவந்தண்டமானது மேலிட்டி வீரவாகுவின் விசாலமாகியமார்பிற் கோடையிடியைப்போலப்பட்டுச் சரீரமுற்றும் கலக்கப்பிளந்து உதிரமானது ஊற்றெடுத்தோட வருந்தியபோது கோபாக்கினி மனதைவாட்ட விழிகளிற்றியைப்பெருக்கி மானம்பாதிக்கப் பெருமூச்செறிந்துமயங்கிச் சரீரமெங்கும் ரத்தத்தோயப் பெருங்காற்றிற்பட்டு மறிந்தகற்பகத் தருவைப்போலத் தேவர்புலம்பியோடத் தேரில்மெல்லச்சாய்ந்தனர், இவ்விதமாகப்போராடி வீரவாகுவேகுறைந்து செயலற்றிருந்த காலத்தில் விவேகசாலையாகிய விசாலனென்னும்சாரதி சயித்திய உபசாரங்கள் செய்யும்பொருட்டுத் தேனாஓருபாரிசத்திற்றரத்திக்கொண்டு போயினன், சூரபதுமனும் மனக்களிப்புடன் சனியைப்போலமடக்கிக் கொண்டு போராடியிருந்ததாதன் சந்தேகமில்லாமல் மாண்டானென்றெண்ணி களித்திருக்கின்ற பூதப்படைகளை வாட்டினின்று சூராவளிக்காற்றைப்போலத் தன்னிரதத்தைச் சுழற்றிக்கூர்மையுள்ளகொடியபாணங்களை அமோகமாகத்தன்வில்லிற்சந்தித்துப்பொழிந்து சாடுமுன்னிலையிற் சூரியனைச்சூழ்ந்த பனிக்கூட்டத்தைப்போலப் பூதப்படைகள் கலங்கிச்சிரமற்றும், மூலையிறைந்தும், தோள்கள் சரிந்தும், மார்புபிளந்தும், கால்களொடிந்தும், மதிமயங்கிவிழுந்தும், மூர்ச்சித்தும், குப்

புறவிழுந்தும், சின்னபின்னப்பட்டும், செத்தும்இவ்விதங்களாக ரணபூமியிற் பட்டவர்கள் போகமற்றவரனைவரும்பிராணபீதியினுட்பிறைந்து பலநிசையினுமோடியொளித்தனர்.

ஓ! சவுனகாதிரிஷிகளே! மேற்குறித்தபடிக்குஜயசாலிகளாகிய சேனைத்தலைவரும் புசுபலபராக்கிரமத்துக் கொப்பற்ற வீரவாகுதேவரும் சத்தசாகரங்களைப்போலப்பரந்து வீறியிருந்த இரண்டாயிரவெள்ளம்பூதப்படைகளும் சின்னபின்னப்பட்டுக் குன்றிப் பறந்ததைச்சண்முகப்பெருமாள் பார்த்துச் சாரதியாகிய வாயுதேவனைநோக்கி நமதுதேதைத் துரிதமாய்ச் சூரன்முனையிற் கொண்டுபோகக் கடவையென்னும் வாக்கியம்அமுதத்தைப்போலச் செவிகளில் துழைந்தமாத்நிரத்தில் இந்நிரன்முதலாகியதேவர்கள் களித்துத் தேகபரவசராய் ஆனந்தக்கூத்தாடிஜயமுண்டாகக்கடவதென்று வாழ்ந்தினர்கள் அத்தருணத்தில் வாயுதேவன் தன்னுணைவருடன் புரவிகளையதட்டிநவரத்தினமயமாகியதேவை மணிகள்சத்திக்க வாயுவேகத்தினுங்குதித்துரத்திக்கொண்டுபோய் ரணக்களத்தில்இறுமாந்து திரிந்துகொண்டிராநின்ற சூரபதுமனுக்கு நேராக நிறுத்தினன், சவுனகாதிரிஷிகளே! எம்திறைவனாகியபாலசப்பிரமணியதேவைச் சூரன் தரிசித்தகாட்சியைச்சொல்லக்கேட்டிராக, ஆயிரங்கோடிஞானசூரியர்கள்சேர்ந்தொருவடிவைப்பெற்று உலகங்களிற் பரந்திருக்கின்றவிருட்கூட்டங்க ளெல்லாவற்றையும் ஆத்தமகோடிக ளிடத்தில ஜனிக்கின்ற அஞ்ஞானமயக்க வாசனைகளையும்தூரத்தி விசாலமாகிய பரவெளியில் நின்றும் உயுத்தகளத்தி லெழுந்தருளியதைப் போன்று விளங்குங்குமாரதேவர் சோதிமயமாகிய வடிவைச்சூரன் தரிசித்தும்,செந்தாமரைப்புஷ்பங்கள் பூத்திருப்பதற் கொப்பாகச்சொலித்துக்கொண்டிருக்கும் சண்முகங்களின்பொலிவையும்செவ்வரிகளோடி விசாலமாகப் பரந்திருக்கும் பன்னிருவிழிகளின்சிறப்பையும் துவாதச ஆதித்தருக்கொப்பாகத்திருச்செவிகளிற் பிரகாசித்திருக்கும் வயிரங்களினுச்சோடித்தகையும்கரகுண்டலங்களின் விளக்கத்தையும் சிரோரத்தினங்களினுற் படைத்து தகத்தகாயமாக சொலித்திருக்கின்றஆறு வயிரமுடிகளின் சுந்தரத்தையும் அர்த்தசந்திரனைப்போலத் துலங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற ஆறுதிருநெற்றியின் குளிர்த்தோற்றத்தையும்வயிரமலையையொப்பாகப்பரந்து முப்புரிநூல் புரள முத்தமலை மோகனமலைகளையைத் தோற்றுகின்றமார்பின துமங்கனகரத்தையும்பருத்தமணிகளினுற் செய்யப்பட்டுச்சூரியர்களுக் கொப்பாகத்துலங்கிக்கொண்டிருக்கும் வாகுவலையங்களைத் தரித்துப்பருவதாகிருதியாகத் தோற்றவிளங்கும் பன்னிருபுயாசலங்களின் பொலிவையும் வயிரமோதிரங்களை தரித்திருக்கின்றவிரல்களின் சிங்காரத்தையும் கடகங்கணங்கள்பொருந்திஆசானுபாகுவாகக்காட்டும் பன்னிருதிருக்கரங்களின் தாஷ்டிகத்தையும் அவைகளிற் பற்றியிருக்கும்வெற்றி வேலாதிய படைகளின்வீரங்களையும் தண்டைசிலம்பு கொஞ்சம் செந்தாமரைமலரைப்போலத் தோற்றுகின்ற திருவடிகளின் மகத்துவங்களையும் எதிரில் நிஜதரிசனையாகக்காணப்பெற்றபடியால் அவுணருக் கரசனாகவிருக்கின்ற சூரபதுமன்!பூர்வத்தில் அரியதவங்களைச் செய்து சிவநாதன் கட்டாட்சத்தினுற் சிறந்தபேறுகளைப்பெற்று மன்னுயினைப்போல நாசமடையாமல் நீடித்திருக்கும் ஆயுளையும் வயி

ரத்தேகத்தையும்பெற்று விஜயனுப் ஆயிரத்தெட்டண்ட
ங்களினுந் தன்னரசைச்செலுத்தி நூற்றெட்டு யுகங்களாக
நீடித்திருந்ததைப் பார்க்குமிடத்தில் இக்காலத்திலேரு
க்குநேராய் சண்முகப்பெருமானைத் தரிசித்துஅம்முயற்சி
யினால் எளிதின்சாயுச்சியப்பதவியைப்பெற்று வாழ்வதம்
கெனத் தோற்றுகின்றது. இதுவுமல்லாமற் பரிசுத்தமன
தையுடைய ஞானவான்கள் கருத்துக்குமெட்டாததின்மல
க்கடவுளாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவருடையசூரியனொளி
யினு மேலீட்டுக்காட்டும் சுயஞ்சோதிப்படிவத்தையேநிற்
கண்டு அதுபரியந்தஞ் செய்திருக்கின்றகொடிய வினாகள
னைத்தையும் போக்கப்பெற்ற சிறப்பினால் இனிச்சூரபது
மன் சமாக்களத்திற் கொடியபோனைச்செய்துசெத்தாலெ
ன்ன அல்லது கிரமமாகக் காலம்நேர்ந்திறந்தாலென்னஇ
வற்றினு லவனுக்கொருகுறைவுமில்லை அவனைச்சிவன்மு
த்தர்களிற்சேர்த்துப் பேசவேண்டும் இதுவுமல்லாமற்கு
ரன்கொடிய செய்கையை யுடையவனென்று வசனிப்பது
நியாயமன்று அதேனெனின்சோடசகலைகளைப்பெற்றிருக்
கின்ற பூரணச்சந்திரோதயத்தினும் பதின்மடங்குவிளக்க
த்தைக்கிடத்திருக்கும் சண்முகங்களைப்படைத்த குமா
ரதேவர் கிருபைகூர்ந்து தாமேயெழுந்தருள் காட்சித்த
மையால் இந்தச்சூரனைத் தவசிசோஷ்டர்களினு மேலாகக்
கொண்டாவேண்டியதன்றியில் தருமமார்க்கங்களில்மே
ம்பட்டவனாகவும் நீதிமாகவும் மனத்தூய்மையையுடை
யவனாகவும் புகழப்படுவான். இவையன்றியும்தவங்களிற்
சிறந்த இருஷிபுங்கவர்கள் ஞானவான்களசிறந்த தேவர்க
ள் முதலியபெரியோர்கள் தேடித்தேடி யின்னமுங்கண்ட
றியவொண்ணாம லிருக்கின்ற மங்களாகுண சம்பன்னராகி
ய சரவணபவனைச் சூரபதமன் தன்னிருவிழிகளும்கண்
டுகளித்துவாழத் தரிசிக்கப்பெற்றானெனச் சொல்லுவோ
மாகில் அவன்செய்திருக்கின்ற தவங்களின்முயற்சியை
த்தகையராலும் கணித்துப்பேசுவ தன்று இவனிடத்திற்
தமக்கிருக்கின்ற பரிபூரணகடாட்சத்தினால் ரணக்களத்தி
லீவனையொருபொருளாகமதித்துச் சண்டைகொடுக்கவர்
தவனைப்போலச்சும்தியிலெழுந்தருளிச் சூரபதமனுடை
ய இரண்டிவிழிகளினாலும் தரிசிக்கத்தக்கதாகதன்னரியதி
ருமேனியை எளிதிற்காட்டிக் கிருபாரோக்கத்தையும்பா
லீத்தனென்றால் தேவதேவோத்தமனாகிய சரவணபவ
ன் திருவிளையாடல்களை யாவராலறிந்து போற்றக்கூடும்.
மனோவாக்குக்கெட்டாதஇத்தகைய திருக்கோலத்தைக்கா
ட்டித் தனக்கெதிரில் நவரத்தினமயமாகிய பாரித்த தேரி
னிடத்தில் ஆரோகணித் திருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணிய
தேவரைத் தரிசித்தவுடன் சூரபதமன் விதானித்துசருவ
சங்காரமூர்த்தியாகிய பரமேசுவர் குமாரனாகுமிவ னென்
றெண்ணிக்கோபாக்கினிமனைத வருத்தக்கந்தசுவாமியை
ப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவான். ஓ! குமாரனே! உனக்
குதவியாகக் கூட்டிக்கொண்டு வந்த பூதவெள்ளங்களான
வை அக்கினிமுன்பட்ட பஞ்சமலையைப்போலச் சமாக்க
ளத்துக் கிளையாய்ப் பறந்துபோனபுவனங்களின்னதென
த் தோற்றவில்லைபடைத்தலைவர்களுக் கொடியபோனைச்
செய்து வாடினார், வில்லாண்மையிற் சிறந்திருந்தமற்றது
னைவரும் என்னுடன்போர்செய்து சின்னப்பின்னப்பட்டு
நீங்கினர். மேலும் உன்சேனைகள் முழுமைக்குந்தலைவனா
ய் என்னிடத்துக்குத் துதுவந்த தயிரிசாலியாகியவீராதி
வீரனும் தன்னுந்கடியவரையிற் பலவிதபோனைச்செய்

து கடையில் மனம்வருந்திமாண்டான், இவையனைத்தை
யும் உண்மையாகப் பார்த்திருக்கின்றனை இப்படிக்கிருக்
கபுறவணியிற்றப்பி மீந்திருக்கின்ற பாலனாகியநீயொருவ
னே ஆயிரத்தெட் டண்டங்களைவென்று சூரனென்னும்
பெயரைப்படைத்திருக்கின்ற என்னையொத்தவனுடன் ச
ண்டைகொடுத்து ஜயப்பிரதாபத்தைப் பெறவிருக்கின்றா
ய், உன்கருத்தினிடத்திற் கொண்டிருக்குந்தீர்மானத்தை
ப்பார்க்குமிடத்தில் அதுவெகுநேத்தியாகவிருக்கின்றது.
இவையன்றியும் தேவாதிதேவனாய் சருவ சங்காரமூர்த்தி
யாய்ச் சிருஷ்டி திதி சங்காரம்நிரோபவம்அனுக்கிரகமெ
னச் சொல்லாநின்ற பஞ்சகிருத்தியங்களையும்நடாத்திச் ச
ராசரப்பிரபஞ்சங்களை நடிப்பிக்கும்உன்பிதாவாகியபரம
சிவனும் மகாவிஷ்ணுவும்,மண்ணின் பாதலமுதலியதவங்
களிற் றேற்றாரின்ற பிரானிகளைச் சிருஷ்டிக்குந்தொழி
லையுடைய பிரமனும்என்னுடன் போர்செய்யகிளையாமலி
ருக்கும்போது நேற்றையதினம்பிறந்த பாலனாகிய நீயோ
சகலனாயும்வென்ற ஜயசாலியாகிய என்னுடன் சண்டை
கொடுக்கும் திறமுடையவன் சிலதினத்துக்குமுன்னம் வ
லியற்ற கிரவுஞ்சபர்வதத்தையும் நான்கொடுத்தசெல்வங்
களையனுபவித்து மயங்கிக்காரியங்களைத் தீர்க்கமாயோசித்
து நடந்துகொள்ளத் தெரியாமல் வீணிலமாண்ட தாரு
கனும் உதிரமாம்சங்களைப் பொசித்த மதாங்காரத்தைப்
பெற்றுப் புத்தியினராக விருந்தஅவன் படைத்தலைவர்க
ளைப்போலவழிகினைந்து சிறுபிள்ளைகள்விளையாட்டைக்கா
ட்டி என்னவென்று ஜயப்பிரதாபத்துடன் போகலாமெ
ன்று துணிந்துவந்தனைபோற் காணுகின்றது, ஆயிரத்தெ
ட்டண்டங்களினும் கொண்டாடிப்போற்றும் கீர்த்திப்பி
ரதாபத்தைப் படைத்திருக்கின்ற நமது பெருமிதங்களை
யோசித்துப்பார்த்தவனல்லே சலனமற்றவயிரமேனிபடை
த்திருப்பதையும் தீர்க்காயசு பெற்றிருப்பதையும் புசுபல
பராக்கிரம சம்பத்தையும் வீரத்தையும் அஷ்டதிசைகள்
முதலான அண்டங்களையும் வெற்றிகொண்டிருக்கின்ற ஜ
யப்பிரதாபத்தையும் சிங்கமுகாசரனையொத்தசகோதரன்
உதவியையும் பாலபருவத்திற் சூரியனைச்சிறைசெய்தவீ
ராதிவீரனாகிய பானுகோபனையொத்த புத்திரர்கள் சம்ப
த்தையும் படைத்தலைவர்கள் சவுரியங்களையும் கணக்கிற
ந்தவெள்ளம் இராட்சதசேனைகளினது வலியையும் வர
ப்பிரசாதத்தினுற் பெற்றிருக்கின்ற ஆயுதங்களின் வீரத்
தையும் விசாரணைசெய்து தெரிந்துகொண்டு எதிரியையு
ம்தன்னையும் மதித்துப்பார்த்துச் சண்டையின்றிறங்களை
நிதானித்து அதற்குவேண்டும் முயற்சிகளையுங்கிரமமாக
த்தேடிப் புறப்பட்டவனல்லே. குழந்தைப்பருவ மாதலா
ல்முன்னம் சிலகாவென்றதைப்போலச் சலபமாய்நினைந்
துபால்லீயசேஷ்டையினால்இவ்வரியசண்டையைச் செய்
துமுடிக்கலாமெனக்கருதிவந்தனைபோற்காணுகின்றது.

மேலும்தன்வலியையும் எதிரியின்பலத்தையும் சீர்தூ
க்கிப்பார்த்துச் செல்காலம்-நிகழ்காலம்-வருகாலமென்னு
ம் முத்திறங்களையும் பரிசோதித்துத் தகுந்த புத்திமான்
களுடன்கலந்து மந்திராலோசனைகளைச்செய்துதகுதியாகி
ய காரியத்திற்றணிவு கொண்டு வந்தவனாகக்காணவில்லை
போவோம் ஜயித்துவருவோ மென் றென்றமைமாத்நிரம்
உறுதியாகக்கொண்டு வெளிப்பட்டனைபோலும் தான் நி
னைந்துபோகின்ற பகைவனைமதித்துப்பார்க்கத் தேவையி
ல்லையோ ஐயையோ! உன்னைப்பார்த்தால் வெகுசந்தரமா

கவிருக்கின்றது அதைக்குறித்து எனக்கும் பச்சியாத்தாபமாய் மனந்துணிவுபெறவில்லை உன்தாய்தந்தையர் அனுமதியில் வந்தனையோ அல்லது திருட்டுப்பையலாகிய இரத்திரனாகிய தேவர்கள் புகழ்ந்து பேசியதினால் மகிழ்ந்துவந்து விட்டையோ தெரியவில்லை எப்படியாவதிருக்கட்டும் எதிர்த்துவந்தவனைப் பாலகனென்றெண்ணப்போகாதாகையால் உன்னைப்பெரிதாக நம்பியிருக்கின்ற உந்திக்கமலவாசியாசிய பிரமதேவனும் சேஷசயனாகிய மகாவிஷ்ணுவும் பொன்னுலகத்துக்கதிபனாகிய இந்திரனும் மற்றைத் திக்குப்பாலகரும் பரதவித்தலறவும் உனக்குத்தாயாகவிருக்கின்ற பருவதாராஜகன்னிகை பார்ப்பதிவயிறறைப்பிசைந்துகொண்டு கோடுகோடென்றமுதுவாடவும் கண்ணிமைகொட்டித் திறப்பதற்குமுன்னம் ஒப்பற்ற நமதுசிலையில் நின்று வெளிப்படுகின்ற பாணகோடிகளினால் உன்கருவத்தையும் பாலசேஷடைகளையும் வலியையும் அடக்கிவாட்டுகிறேனென்று சூரபதாமன் தன்பிரதாபங்களையும் வீரத்தன்மையையும் விஜயப்பெருக்குகளையும் விரித்துவிரித்துச் சொன்னதை அருவுருவகவிளங்கும் குமாரதேவர்கேட்டுக்குஞ்சிரிப்புடன் இதனைப்பேசுவதாயினர்.

அண்டரண்டபுவனங்க ளனைத்தினையும் வென்றோம் மிகுத்தவலையுடையோம் சகலருங்கொண்டாடுங்கீர்த்தியைப் பெற்றனம் சிறந்த தேவாஸ்திரங்களைச் சம்பாதித்திருக்கின்றனம் அழிவற்றவயிரகாயத்தைப்படைத்திருக்கின்றனம் கணக்கிறந்தவெள்ளஞ்சேனைகளையுடையோம் யாவரும் மிகரில்லாமல் வென்று சகலனாயுமிதுவனாயில் ஏவல்கொண்டிருக்கின்றனமென்கிற மமதையைக்கொள்ளவேண்டாம் இவையனைத்தையும் சிலபோதிலுழித்து விடவல்லோம் தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான்கடாட்சித்திருக்கின்ற வரத்தின் சிறப்புக்களையிந்தச்சிறுவன்சண்டைகொடுத்தவெல்லவல்லனோவென்று அகங்கொள்ளவேண்டவெதிலில் இப்படிக்குறினைப்பதுவிவேகசாலிகளுக்கடிப்பதோ அஞ்ஞானகருவத்தை நீ முக்கியமாகக் கொண்டிருக்கின்றதாற் சிலதிஷ்டாந்தங்கள்க்காட்டுவோம் அதினால் தெரிந்துகொள்ளக்கடவாய்ச் சாரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் எமதிறைவனாகிய சிவபிரான் துதல்வியியிலுதிக்கின்ற ஒருபொறியினுல்தகிக்கப்பட்டழிவதைக் கேட்டதில்லையோ சுத்தவீரர்களாகவிருப்பவர்கள் காரணமாவது விவேகசம்பன்னொன்றும் பெரியோர்களென்றும் இளைஞரென்றும் பருத்தும் சிறுத்துமிருக்கின்றதேகத்தையுடையவர்களென்றும் குலத்திலுயர்ந்தவொன்றும் தாழ்ந்தவொன்றும் மிகுந்தவென்றிபெற்றவொன்றும் தரித்திரரென்றும் யோசியாமல் எத்தகையனாயினும் சண்டையை விரும்பி வருவானாயிற் சகலசேனைகளுடனும் போயெதிர்த்துப் போர்செய்வார் ஆதலால் துற்றெட்டுயுக்கங்களாகச் சகலனையும் அலைத்துக் கொடுக்கோல்செலுத்தித்தயைதாட்சணியமில்லாமல் தகாதபணிவிடைகளைச் செய்யும்படிக்குவருத்திவந்த உன்சவுரியத்தையும் புயவலிமையையும் உன்விழிகளுக்குப் பாலகனாகத்தோற்றுக்கின்ற நாமேவல்லன்மையினுலடக்கிவாசஞ்செய்வோமென்று திருவுளம்பற்றியகாலத்திற் சூரபதாமனுக்கு அதுகோபம்பிரவேசித்துக் கொவ்வைக்கனியைப்போலவிழிகளிலிவந்து அக்கினிப்போதிகள் சிதறத்தேகம்வெம்பிவிடிக்கச்சுவாலையெழுப் பெருமூச்செறிந்து பூர்வத்தில் வாமனத்திருக்கோலங்கொண்டவந்தமகாவிஷ்ணுவிசுவருபங்கொண்ட மண்விண்ணையளந்ததைப்போலப் பாரிந்து

நீண்டிருக்கும் வில்லையெடுத்துவளைத்தான் அதனைத் தேவாதிதேவனாகிய குமாரசுவாமியார்பார்த்துப்பிரமன், விஷ்ணு, முதல்யதேவர்கள் ழிஷிகள் மகத்துக்கள் பற்பலவாத்தியங்களை முழக்கித் துதித்துத்தொழும்படிக்குத் திருவாலவாயில் எமதுகத்தனாகிய சிவநாதன் ஆனந்தநடனஞ்செய்தகாலையில் மூதண்டகோளகையை முட்டத்துக்கியசிலம்பணிந்த அழகிய திருவடியையொத்த ஒப்பற்றதனுசைத்தமதுதிருக்கரத்திற்கொண்டு அதிகவுக்கிரத்தைக்காட்டி பெழுந்த காசியம்மனனவள் தனக்கொருவரும் மிகரில்லையென வீறிவந்தகாலத்தில் அவள்கவப்பிரகாரமாகும்பொருட்டு நீர்த்தனஞ்செய்த பரமேசுவர்தூக்கிய பாதாரவிந்தத்துக்கு அண்டமுகமி இடம்பெறாத காரணத்தினால்திருக்கரத்தை நீட்டித் தடுத்ததைப்போலவளைத்து வாசகியைப்போல நீண்டிருக்கும் நாரியைமாட்டி சருவசங்காரகாலத்திற் பிரசண்டவாயுவினால் மோதப்பட்ட ஆயிரகோடி அண்டங்களும் ஏககாலத்தில் உடைந்தெழும் பேரொலியைப்போலக்குமுறி முழங்கும்படிக்குக்குணத்தொளிசெய்தனர், அதனைச்சூரன்கேட்டு வடவையைப்போலச் சிறிச் சத்தசாகரங்களும் அலைகளைமோதிக் கரையையுடைத்து இளைச்சலிட்டுப்பெருகியதற்கொப்பாகத்தானும் நானோசையைக்காட்டிக் கரவேகமாய்க் கொடியபாணங்களைச்சந்தித்துச் சோனைமாரியைப்போலச்சொரிந்து சிவசுப்பிரமணிய தேவனையும் வாயுதேவன் செலுத்தும் இரத்தையும் உதயகிரியை பணிப்படலமுடியாதைப்போல மறைத்துச் சிக்கத்தையொப்ப எச்சித்தகாலையிற் குமாரதேவர் இவன்தனுர்வித்தை வெருநேத்தியென்று நகைத்துக்கணக்கிறந்த பாணங்களைச்செலுத்தித் தீயையிறைத்து குமுறிக்கொண்டு மேலிட்டவருவதையெல்லாம் சின்னபின்னப்படவாட்டி அதப்படுத்தினர்.

உடனே சூரனுக்கு மிகுதியாகிய கோபாவேசமுண்டாய் விஷங்களைக் கக்கவல்ல தீட்சண்ணியமுள்ள பாணகோடிகளை அபரிமிதமாகப்போக்கிக் கொக்கரித்தகாலத்திற்கு மாரசுவாமியார் சிலமகிமையுள்ள சரங்களைக்கொண்டு பகைவன்பாணங்களின் வீரூப்பையடக்கி மேலும் சங்கையற்ற திவ்வியபாணங்களைத்தூண்டி சூரியசந்திரர்போவதற்கிடம்பெறாமல் மயங்கும்படிக்கு எங்கும் பாணமயமாகச் சூரனை முடிவனுடன் துரிதமாய்விட நாகங்களை யொத்த கொடியசரங்களைச்செலுத்தி மேல்வருகின்றபடைகளைப்பங்கப்படுத்திப் பஞ்சேந்திரியச் சேட்டைகளின்கொடிமையையொழித்து மேம்பட்ட தவசிகோஷ்டர்கள் ஞானநாயகனாகிய பரம்பொருளைத் தரிசித்ததைப்போலத் தேவசேனாபதியாகிய பாலசுப்பிரமணியரைப்பார்த்துப்பங்களைக்கரகொனக்கடித்து கொடியபாதகனாகிய சூரன் துரிதமாய்க்கோடிகொடியபாணங்களைப்பூட்டித் தேவாதிதேவனாகிய சிவகுமாரன் மேற்சொரிந்தான் அவைகளை எண்ணிக் கைப்பட்ட பாணவருஷங்களினால் விலக்கிமுன்னந் தாருகனைப்பினந்த சத்தியையொத்த திவ்வியபாணங்களேழை வில்லிற்சந்தித்து வீரலட்சுமி லாசமாயிருக்கின்ற சூரன்பாரித்த புயாசலங்களுக்குக் குறிகொண்டு தூண்டியபோது அதிகவோசையைப்பெருக்கி அனலைவிசிவந்துதாக்கிச்சலனமற்ற காந்தமலையின்மேற்படும் சூரியகிரணங்கள் பிரயோசனப்படாமற்போவதைப்போலத் துளைத்துருவச்சத்தியற்று மறித்துவிட்டது. இவைலோகநாயகனாகிய

சிவகுமாரன்கண்டு நல்லகாரியமெனநகைத்திருக்கும்போது சூரன்கோபித்துக் கணக்கற்றசரங்களைச் செலுத்திக் கொண்டுமேலீட்டுவருவதைச் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் பார்த்துப்பலகணைகளைச் செலுத்தி அவைகளைத் தையுங்கண்டித்துப்போட்டு ஆயிரம் அர்த்தசந்திரபாணங்களைக் கரவேகமாகப்போக்கிச் சூரன்கரத்திற்பிடிப்பிடிருந்த வலியனில்லைப் பளபளென்று முறிந்துவிழும்படிக்குக் கண்டித்தனர், அப்போது திராஜாதிராஜன் மிகவுங்கோபித்துப் பூர்வத்திற் பிரமதேவன்கொடுத்திருக்கின்ற அயிற்படையையெடுத்துக் கரகொனச்சுழற்றி வல்கொண்டிவிசினன், அதுவெளிப்பட்டவுடன் மிகுந்த தீட்சணியத்தைக்காட்டியெங்கும் அனலையிறைத்து ஆர்ப்பரித்து வரும் போது சரவணபவன்பதினலுகொடியபாணங்களைக்கொண்டு அத்தனைக்கண்டித்துப்போட்டு மேலும் அமோகமாகியசரங்களைக் கோடைகால வருஷத்தைப்போலச்சொரிந்து மூடியபோதிற் சூரபதுமன் துரிதமாய் மற்ருருதனுசையெடுத்துவளைத்து நானேற்றி அதிககொடுமைபெற்றிருக்கின்ற கணக்கற்ற கணைகளைச்செலுத்தி மேலீட்டுவரும் பாணகோடிகளைப் பறக்கடித்துப்போட்டுமேலும் எழுதியவியமாகிய சரங்களைச்சுந்தித்துச் சரவணபவன் வலயபுசுக்களுக்குக் கிலக்காகப்பிரயோகித்துச்சிங்கத்தைப்போலக்கர்ச்சித்தனன், அப்படைகள் வெளிப்பட்டவுடன் பலவுற்பாதங்களைக்காட்டிக்கொண்டுவந்து சுயஞ்சோதிவடிவமாகிய பாலசுப்பிரமணியதேவர் தோள்களிறுக்கித் தாபாக்கினியிற்பட்ட பூனைப்புஷ்பத்தைப்போல எரிந்தம்கரிந்தும் துகள்பட்டுப்போயிற்று.

அத்தருணத்திற் சூரனதுவில்லலிமை வெகுநேத்தியென்று முருகப்பெருமான்கீழிப் பத்துப்பாணங்களினால் அவன்கரத்தில் விளங்குகின்ற மந்தரத்தையொத்த தனுசைக்கண்டித்து மேலும் ஆயிரங்கொடியபாணங்களைப்போக்கி அவனேறியிருக்கின்றதெய்வீகத்தேவைச்சிக்குப்படுத்தி அசையவொட்டாமற்றித்து அரசனுக்குதவியாகச் சூழ்ந்திருந்த பதினெஞ்ஞாறாயிரஞ் சேமத்தேர்களைத்தினையும் பலகோடி கண்களிறுந் சிதைத்தெறிந்ததமனியிற்பலபாணங்களைச்செலுத்துகின்ற கரவேகத்தைச் சூரன்கண்டு அனலைப்போல விழிகள்கிவந்து விழிகள் சுழலச்சர்ப்பத்தைப்போலச்சேறித்தான் அருமைபாகத்தேடிவைத்திருந்த முத்தலைச்சூலப் படையையெடுத்துவங்கி வீசியபோது வீறிவருகின்றபாணங்களைப் பறக்கடித்துப்புகைந்து தீயைவிசி யினாந்துவரக்கண்ட பாலசுப்பிரமணியதேவர் நான்குதிட்சணியபாணங்களைப்போக்கி யிரண்டு துண்டமாகவெட்டித்தள்ளி மேலும் எழுகணைகளைச்செலுத்திச் சூரபதுமன் வீற்றிருக்கின்ற இந்நிரஞ்ஞாலத்தேரிமீதில் விளங்கியிருந்த முத்துக்குடையைக்கண்டித்துக் காற்றிற்பறக்கவிட்டும்மற்ருருதிவ்வியபாணத்தினால் அரசன்வீற்றிருக்கின்ற பீடத்துக்குப் பின்புறத்தில்காட்டிச் சிரத்துக்குநேராகக் கவிந்திருக்கின்ற நவரத்தினமயமாகிய பூச்சக்கிரக்குடையையும் அறுத்தெறிந்தும்மீளவும் கணக்கற்ற குருரமாகியசரங்களைக்கரவேகமாகச்செலுத்திச் சிரோரத்தினங்களிறுந் சோடித்து அலங்கரித்திருந்த வாசுவலையங்களைப் பொடிபடுத்திச்சூரியனைப்போலவிளங்கிக்கொண்டிருந்தமகரகுண்டலத்தைப் பறக்கடித்து மார்பிற்புரண்டிருந்த முத்துமலை மோகனமலை மதாணிப்பதக்கங்களைத் துகள்பட்டுமோதிச் சந்

திரனைப்போலவிளங்குகின்ற நெற்றியிற்கட்டியிருந்த வீரபட்டத்தையும் பொடிபடுத்தினர்.

வேதாகமம் உபரிஷத்துப் பிரமன்முதலிய மகத்துக்கள் இன்னமுந்தேடிக்காண்பரிய பெருமையையுடைய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் இவ்விதமாகிய வினோதப்போனைச்செய்து சூரன்அணிந்திருந்த ஆபரணங்கள் முழுமையும் பொடிப்பொடியாய்ப் பின்னப்பட்டிப் போம்படிக்குச் சாடிவரும்போது ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினும்வணங்கிப்போற்றிப் புகழத்தக்க கீர்த்திப்பிரதாபத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற சூரபதுமன் மதிமயங்கித் தனக்குச்சம்பவித்த மானபங்கத்தை நீனைந்துநீனைந்து தலையிரங்கிவருந்துகின்றதைச் சேனைத்தலைவர்கண்டு மனம்பொறாமல் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அநிபனுகிய இராஜபரமேஸ்வரனைச் சற்றும்எண்ணிக்கையிலல்லாமல் அவமானப்படுத்தியபாலகணைக்கண்டதுண்டப்பட்டுக்கொன்று பழியைத்தீர்த்துக் கொள்ளுவோமென்று கோபித்தவர்களாய் அக்காலத்தில்கீர்த்திரதகஜதுரகபதாநிகளைச்சேர்த்துக்கொண்டு ஏகமுகமாய்ச் சமுத்திரத்தைப்போலவினாச்சலிட்டெனிறோறிப்போய்த் தங்கள்கரத்தில்கிளங்கும்பாரித்தவிற்களைவளைத்து நானேற்றி டங்காரசத்தங்களைக்காட்டி விஷத்தொகையலிட்டிக் கூர்மையாயிருக்கின்றகரேமாகிய பாணவிதங்களை அமோகமாய்ப்பூட்டிச் சோனைமாரியைப்போலச்சொரிந்தும், தண்டாயுதம், பிண்டிபாலம், முசலம், கப்பணம், சூலம், சக்கரம், கழுமுள், இத்தகையபடைகளைச்செலுத்திப் போராடவும் இராட்சதசேனைகள் அஸ்திரசஸ்திரவிதங்களை ஒன்றனந்தமாகச்செலுத்தவும், இவ்விதமாய்ச் சின்மயமூர்த்தியாகிய குமாரதேவனைப் பிரளயவெள்ளம் மேருகிரியைச் சூழ்ந்தலைப்பதைப்போல வளைந்துகொண்டு கொடியபோனைச்செய்துவரும் சதுரங்கசேனைகளின் பெருக்கையும் அவர்கள்கல்வித்திறங்களையும் திரிபுரதகனராகிய சிவகுமாரன்கண்டு அனைவரையும் ஒருமுனையிற் சங்கரித்தொழிக்கத்திருவுளத்தில்கீனைந்தவராய்த் தமதுதிருக்கரங்களினின்றிற் பிரகாசித்திருக்கின்ற சக்கரத்தைச்சுழற்றி உதயகிரியிலிருந்துசூரியனெழுந்ததைப்போலக் கடாவியபோது பேரொலியைக்காட்டித் தகத்தகாயமாய் சொலித்துக் கொண்டு சூரியன்அர்த்தராத்திரியிலுதித்து இருப்பெருக்கத்தைவிழுங்கிவீறியதைப்போலக்கூறுத்ததேகத்தை யுடைய வீராட்சத சேனாசமுத்திரத்திற்பாய்ந்து எங்குந்தானுயலாவி செம்பட்டமயிர்விளங்குஞ் சிரங்களைக்கண்டித்தும் மண்டையைப்பிளந்தும், கற்கம்பத்தையொப்பத்திரண்டு வல்பெற்றிருக்கின்ற புஜங்கையிரிந்தும்விசாலமாயிரத்தினுபரணங்களை யணிந்திருந்தமார்பைச்சேதித்தும் வீரகண்டையணிந்த கால்களைவெட்டித்தள்ளியும் உரத்துப்பேசும் வாயைப்பிளந்தும் உருத்துப்பார்க்கும் விழிகளைக்கல்லியம்கோபித்துப் பெருமூச்செறியும் மூக்குகளைக்கிள்ளியெறிந்தும் வீரக்கள்பேசும் நாவையிரிந்து பலகறையைப்போலப் பறக்குநிறும்படிக்குத்தாக்கியும் வீராவேசங்களிறுந் றுடித்துக்கொண்டிருக்கும்மீசைகளைக்கொளுத்தியும் முகவாயைச்சிதைத்தும் வயிரகுண்டலங்கள் தரித்தசையும் செவிகளையறுத்தும் வீரபட்டங்களைத் துகள்படுத்தியும் இரத்தினகசிதமாகச் சொலித்திருக்கின்ற கிரீடங்களைஅறுக்கியும் படைகளைச்செலுத்த நீட்டுங்கரங்களைவெட்டியும்இராட்சதவீரர்பற்றியிருக்

கின்ற தனுசுகளைவெட்டியும் பாணங்களைமுறித்தும் மற்றையுதங்களைப் பொடிப்பொடியாக நாசப்படுத்தியும், யானை, புலி, கரடி, பன்றி, மானிடர் தேவர்கள், இருஷிகள், முதலாகவாரிவாரிப் பருத்தவாயிற்போட்டுவிழுங்கி நிறைத்துவைத்திருக்கின்ற தொம்பைகூண்டு வயிற்றைப் பீறி குடல்களைச் சர்ப்பங்களைப்போலப் புரளத்தள்ளியும் இவ்விதங்களிலிராட்சதப் படைகளைச் சின்னப்பின்னப்படவாட்டித் தேரணிகளிற்பாய்ந்து சொர்னமயமாகவிருக்கின்றவண்டில், அச்சு, மச்சு, குத்துக்கால், நவாத்தினமயமாகிய கொடுக்கை, கொடி, குடை, கொத்துமணிகள், முதலியவற்றைப் பலதிகையினும் பறக்கச்சாடியும் அவற்றிற்கட்டியிருந்த புரளிக்கூட்டங்களைக்கண்டதுண்டப்பட்டத்தறித்தும் சாரதிகள் கழுத்தையறிந்துதள்ளியும் யானையணிகளிற்புகுந்து இருப்புலக்கைகளைப்பற்றிச்சுழற்றித்திரியும்துதிக்கைகளைப்பனைமறிவதைப்போலக்கண்டித்துத்தள்ளியும் நவரத்தினமுகபடாத்தைச் சிதைத்தும் மத்தகத்தைப்பிளந்து மூலகையிறைத்தும் நீண்டு தொங்கும் உதட்டைச்சரித்தும்இரத்தினமயமாகியபூண்களைத்தறித்திருக்கின்ற பருத்தகோடுகளைப்பிறைக்கொப்பாக்ககண்டித்தெறிந்தும் பாக்கைத்தள்ளியும் தலைவனைக்கொன்றும் உரலையொப்பவிருக்கும் கால்களைத்தறித்தும் கணீல்கணீலென மாறியொலிக்கும் மணிகளைப்பொடியாக்கியும் நீலகிரியைப்போலக் கடறிவிழும்படிக்கு நடுவது பாதியில்வெட்டித்தள்ளியும் குதினாப்பந்திகளிற்றவிப்பொற்குச்சுகளினால் அலங்கரித்திருக்கின்ற பிடரிமயிரையுடைய கண்டத்தைவெட்டியும் செவிகளையறிந்தும் பொன்மயமாகவிளங்கும்சீனிபைப்பொடிபடுத்தியும்வண்ணடையங்க்பூண்டு அலைகளையொப்பத்தாவும் கால்களைக்கண்டித்தும்அவைகளின்மேல்நின்றபேர்செய்யும் வீரராததண்டித்தும் இவையன்றியில் இந்தச்சதாரங்கசேனைகளுக்குக் காவலாய்வந்திருக்கின்ற படைத்தலைவர்களைச்சுழந்துகரங்களிற்கொண்ட பாரித்தவிற்களைமுறித்து அம்புக்கூடுகளை அதப்படுத்திப் போர்செய்யவேண்டுமென்றினைந்த நெஞ்சைப்பிளந்து பாணங்களைத்தொட்ட கரங்களைக்கண்டித்துக் கிரீடங்களைக்காற்றிற்பறக்கடித்து விருதுக்கொடுக்கையறுத்தெறிந்து துரையைப்போலவெளுத்து அலைகளுக்கொப்பாக அசைந்திருந்தவெண்சாமனாகளைச்சிதைத்துப் பளபளத்துவிளங்கும் வீரபட்டமணிந்தநெற்றியைத்துளித்தும் சித்திரமயமாயிருக்கின்ற அருகுகளையும் ஆலவட்டங்களையும் சிதறவடித்தும்அவர்களையிருக்கின்ற வாகனங்களை தும்சப்படுத்தியும் படபடத்ததொளிகளுடன் வானத்தையளவறிக்கின்ற துவசங்களைக்கண்டித்து முத்துகளினாலும் வெண்பட்டினாலும் நவரத்தினங்களினாலும் அலங்கரித்து நிழலைப்பரப்பியிருக்கின்றசந்திரவட்டக்குடைகளைக் கண்டித்து காற்றாடியையப்போல பறக்கச்சாடியும் மகரதோரணங்களை வானத்திற்செல்லமோதியும், ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கம், எக்காளை, சின்னம், குடமுழா, முதலியபோர்ப்பறைகளைப் பீறிப்பிளந்து அதலகுதலம்பண்ணியும்இவ்வித விசித்திரப்போரைச்செய்து சூயவன்சக்கரத்தைப்போலக் கரகொனச்சுழன்றுகொண்டு குமாரதேவர்கெலுத்திய திகிரிப்படையானது ரணக்களமெங்குஞ்ஞரவளிக்காற்றினுங் கடுகித்திரிந்து கொடியபாதகனாகிய சூரபதன் ரதகஜதுரகபதாதிச் சேனைப்பெருக்கைச் சின்ன

ப்படுத்தி வெளியிடமாக்கியது சவுனகாதிரிஷிகளே, அக்காலத்தில் சமர்க்களம்விளங்கிய சிறப்புகளிற சிலவற்றைச் சொல்லக்கேட்பிராக, யானைக்கூட்டங்களிறந்து அணிபடவிழுந்துகிடப்பது கனாயாகவும் அதன்மத்தியில்விளங்கும் பூமியானது மூக்குண்டமாகவும் சிவந்தோடும்உதிரம்அக்கினிக்கொப்பாகவும் அதில்மிதக்கின்ற இராட்சதர்கரியகளைபரங்கள் புகையைப்போலக்காட்டவும் இரதங்கள் குதினிகள் ஆயுதங்கள்முறிந்துகிடப்பதுசமித்துக்களாகவும், நிணங்கள்பெருத்திருப்பது நெய்யாகவும்மூலமோம்சங்கள் அவிர்ப்பாகமாகவும்மொண்டு எமதுகரத்தனாகிய குமாரசுவாமியார்செலுத்திய சக்கரப்படையானது யாகத்தலைவனாகின்று வீரமாமகத்தைமுடித்ததுக்கொப்பாகரணக்களம் விளங்கியது.

இவையன்றியும்கொடியபோரைச்செய்த விராட்சதனாவாட்டி அவர்களமனதிற்கூறுகொண்டிருந்த மாயவஞ்சகங்களாகிய பேரிருளைப்போக்கி வீரசொர்க்கத்திற் குடியேற்றி அவர்களுதிரத்தில்முழுகிச் சிவந்துகாட்டுகின்ற பாலசப்பிரமணியர்சக்கரமானதுஎப்படிக்குவிளங்கியதெனில், பிராதகாலத்தில் உதயகிரியினிடத்தில்எழுபச்சைக்குதினிகளைப்பூண்டு அருணன்செலுத்தும் ஒற்றைவண்டிலையுடைய தேரில்தோற்றியகாலையில் பகைத்தெதிர்ந்த அவுணாவாட்டித்தலைதப்பொட்டைப்போலவட்டாகாரமாய்விளங்கி உலகங்களிற்பரந்திருந்த விருளைவாட்டிப்புறப்படும் ஞானசூரியனைப்போல விளங்கியது இவையன்றியிற் பார்ப்பதியார் கோரியபடிக்கிடப்புறத்தைத் தந்த சிவகுமாரன் விடுத்தசக்கரமானதுசிறியிராட்சதசேனாசமுத்திரத்திற் புகுந்துகலக்கிய வீரபராக்கிரமத்தையும் ஜயத்தையும் மகாவிஷ்ணுகரத்தி லிருந்த படையரசாகிய சக்கராயுதமுங் கண்டு பிரமித்துப் புகழ்ந்துநின்றது இவ்விதவீரபராக்கிரமத்தைப் பெற்றிருக்கின்றசக்கரப்படையானது சமர்க்களத்திற் சத்தசாகரங்களும்பெருகிவந்ததைப்போல ஆர்ப்பரித்திருந்த நூறாயிரவெள்ளஞ் சதுரங்கசேனைகளையும் ஒருமுகுர்த்தகாலத்தில் வாட்டிவாட்டிக்கிடத்திமுடித்தது, அதையோசிக்குமிடத்திற்சணமுகப்பெருமாள்நாசமடையக்கடவீர்கொன்று ஒருவார்த்தையினால் அழித்ததைப்போலக் காட்டியது சவுனகாதிரிஷிகளே, இவ்விதமாக குணாதிதியாகியவெற்றி வேலாயுதக்கடவுள் செலுத்தியசக்கரப் படையானது விநாசகாலம்நேர்ந்த சூரபதமன்சேனைகளனைத்தினையும் ரணக்களத்துக்குப்பல்கொடுத்து ஜபப்பிரதாபத்துடன் உலர்ந்தகாட்டினிடத்திற் பிரவேசித்துச் சாம்பலாக்கியடங்குந்தியைப்போலத்தன்கொடுமையைத்தணித்துத்திரும்பி வானகங்கையிற்படிந்துபவுத்திரமாய்க்குமாரதேவர்கிருக்கத்திற்பழையபடிக்குச் சேர்ந்திருந்தது, இனிப்போர்க்களச் சிங்காரங்களையுஞ் சொல்லுவோம் இராட்சதவீரர்கள் கரங்களிற்பற்றியிருந்த சந்திரவட்டக்குடைகள் காம்புகள்துணிந்து நிணச்சேற்றினிடத்தில் விழுந்துதோற்றுவுதுஎப்படிக்குக்காட்டுவதெனில், பலவிதபுஷ்பசாதிகள்அலர்ந்துபரந்திருக்கின்ற தடாகத்திற் றேற்றும்வெண்டாமணாமலர்களைப்போலக்காட்டவும் பாலசப்பிரமணியர் செலுத்தியசக்கரத்தினுல்மாண்ட ரதகஜதுரகபதாதிகள் அசைவற்றுத்திரட்சியாகக்குவிந்து கிடப்பதைப் பார்க்குமிடத்திற்சமுத்திரஞ்சுழந்த பூமண்டலத்திலிருக்கின்ற பருவதங்கள் குன்றுகள்திட்டைகள் முதலானவை திரண்டெவந்து அமர்க்

களமுற்றினும் பெருத்திருப்பதுக்கொத்தும்வானத்தைய
ளாவக்குவிந்து விளங்கும் பிணமலைகளின்மேற்கொள்ளி
வாய்ப்பேய்க்கூட்டங்கள் நினைமாப்சங்களைத்திருத்தியாக
ப்புசித்து உதிரத்தைக்குடித்து வெறிகொண்டு நகைத்
துக்கச்சலட்டு ஆடிப்பாடித்திரிவதைப் பார்க்குமிடத்தி
ல் மின்னிக்குமுறியிடித்துக் கர்ச்சிக்கு மேகங்களானவை
வானத்தையளாவ நிற்சிற்றமலைகளினிடத்திற் நங்கள்செ
ய்கைகளைக்காட்டி யிருப்பதற் கொப்பாகவும் நீலகிரிகளை
ப்போல மதநீரைப்பெருக்கியிருந்த யானைகளைத்தந்தித் தா
வும் புரவிகள் களேபரங்களைப்புரட்டிக்கொண்டு அலைக
ளேமோதியினாந்து உதிரவெள்ளமோடுவதைப்பார்க்குமி
டத்திற் செந்நாகமொன்று தன்பகைவனாகிய சந்திரனுக்
கிடங்கொடுத்திருப்பதெனச் சீறி விசாலமாகியபடத்தை
விரித்துக்கடலினிடத்திற் றுவியலைக்கவேண்டுமென் மெ
ண்ணிக்கொடிய விஷங்களைக்கக்கி உதறிக்கொண்டியூமியி
வ்கண்ணோடுவதைப் போலக் காட்டவும்வானத்தையளா
வும் கரியதேகத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற சில பைசாசங்கள்
புதியவிருந்துண்ணப் போகுமுன்னிலையில் தேகங்களைச்
சுத்திசெய்து கொள்ளும்பொருட்டுப் பிணமலைகளின்மீ
தேறிஅவைகளின்உச்சிவனையிற்றேக்கிட்டோடும்உதிரப்
பிரவாகத்தில் விழ்ந்து அலைத்து முழுகுகின்றவேலையிற்
பெருத்தெழுந்த திவலைகள் தேவலோகத்திலவாசஞ்செய்
கின்ற அரம்பாஸ்திரீகள் உடுத்திருக்கின்ற வஸ்திரங்களி
ன்மீதிற் நெறித்தமாத்திரத்தில் மாதவிடா யிவர்களுக்கே
தென்று கண்டவர்கள் நகைப்பொன நாணித்தரிதமாய்
மேற்போர்வையினால் மறைத்துப்போகவும் சிவகுமாரன்
விடுத்தசக்கராயுதமானதுசிலராட்சதாசிரங்களைக்கண்டித்
த மாத்திரத்திற்கோனாததந்தங்கள்விளங்கவாயைஆவ்ஆ
வெனத்திறந்து கொண்டு பந்தைப்போலப்பறந்துஆர்ப்ப
ரித்துவருகின்றதைச் சூரியன்கண்டு நம்பிடத்திற் பகை
கொண்டிருப்பன இராகுகேதுக்களென்று இதுவனாயிற்
நெறிந்தவர்களாய் அவற்றின் கொடுமைக்கஞ்சிவாடுகின்ற
னம்அப்படிக்கிருக்க இக்காலத்தில்அளவற்றனவாகத்தோ
ன்றுகின்றன, இவற்றின் வாயிற்பட்டிக் கிலைசிக்கநேர்ந்த
து இதற்கென் செய்வோமெனக்கலங்கித் தேனாழுமிக்கி
கொண்டோடவும்,விண்ணிடத்திற்பரவிப்பறந்திருந்த து
வசபடங்கள் வானத்தையளாவக்குவிந்திருக்கின்றமதயா
னைப்பிணப்போரின் மத்தியிலகப்பட்டித் தலையை அசை
த்திருப்பதைக்கண்ட தேவர்களாடுநடுங்கி யிராட்சதசே
னைகள்முற்றும்மாண்டகாரணத்தினால் சூரபதுமன்கட்ட
ளையின்படிக்கு மேலேஅண்டங்களிலிருக்கின்ற கணக்கிற்
ந்தகாக்காகரர்கள் வெளிப்பட்டனர்.

சிலகாலத்துக்கு முன்னம் ஜயசாலியாய்வீறியிருந்த ஓ
ருகாக்காரனாஸ்திரீயும் அலைச்சம்பட்டு வாடினோம் இவ
ர்களுக் கென்னசெய்வோமென்று திகைத்து யோசிக்கவும்
அக்காலத்தில் ரணக்களமுற்றினும் கணக்கிறந்த பூதபை
சாசங்கள் உதிரத்தைத் திருத்தியாகக்குடித்தவெறியினால்
கரங்களைக்கொட்டிக்கொண்டு பவனிவரவும்சங்கோபசங்க
ம் கவந்தங்கள் சமரபூமியெங்கும் கூத்தாடுவதையோசிக்
குமிடத்தில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாகிய
சூரபதுமன் கட்டளையின்படிக்குச் சமாக்களத்திலுமாண்
டவிராட்சத வெள்ளங்களனைத்தும் உயிர்பெற் நெழுந்து
கெலிப்புடன் சண்டைக்குக் கையறைவதைப்போல விள
ங்கியது சவுனகாதிரிஷிகளே, இவ்விதச்சிங்காரங்களைக்கா

ட்டுகின்ற அமாக்களத்திற் பாலசப்பிரமணியர்விடுத்தபா
ணங்களினால் பங்கப்பட்டுத் திகைத்திருந்த சூரபதுமன்
அத்தருணத்தில் தன்படைத்தலைவர்கள் வீராவேசங்களு
டன் சதுரங்கசேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு மேல்நடந்து
கொடியபோனைச் செய்திருந்தவர்கள்மேல்எமதுகந்தர்செ
லுத்திய சக்கரமானது சொலித்துக்கொண்டுவந்து சூராவ
ளிக்காற்றைப்போலச் சுழன்றுசுழன்றுஎதிரிந்த விராட்ச
தப்படைக ளனைத்தினையும் கண்டித்தவிதத்தை யறியாத
வனுய்ச் சுமுத்திரத்தைப்போலஆர்ப்பரித்திருந்த சயின்
னியங்கள் மாண்டு களேபரக்குப்பல்கள் எங்கும் ஓங்கியி
ருப்பதைக் கண்ணாக்கண்டு பிரமித்துதிகைத்துவாடி ம
திமருண்டு கண்பஞ்சடையச்சோர்ந்து தனியனுய்விற்றவ
ன்சற்றுநேரத்திற் புத்திக்குத்தெளிவுண்டாயிதுதனைநினை
ப்பதாயினன், இதுவென்ன அதிசயம் பெரும்புறக்கடவு
க்கொப்பாக இப்போது நமக்கெதிரிலிருந்த சேனைகளைப்
பாலன் கரத்தில்விளங்கும்வேலாயுதத்தைச் செலுத்திவா
ட்டினோ சருவசங்காரமுர்த்தியாகியசிவபிரான்பெயரா
ல் விளங்கும்திவ்விய பாணத்தினால் மறைத்தானோமாளக்
கடவீர்களென்றுஒருவசைமொழியைச்சொல்லிஅழித்தா
னே இந்தரணக்கள முற்றினும்நிறைந்திருந்தசேனைகளை
யிர்த்தக்குழந்தை வேலன்எவ்விதத்திற் சங்கரித்தான்,எதி
ரில் நின்றபார்த்திருந்த எனக்கொன்றுத் தோற்றவில்லை
இதையோசிக்குமிடத்திற் புதுமையாகவே தோற்றுக்கி
றது, நாங்கள்கற்ற தனுர்வித்தையும்புசுபல பராக்ரமங்
களும் வரப்பிரசாதமுயற்சிகளும் இந்தச் சிறகுழந்தை
யின் முன்னம்அவலமாகப்போயின, இதென்னகுதோவ
ஞ்சகமோ இந்நிரசால் மயேந்திரசாஸப் பெருக்கோஇன்
னதென்று என்மனதில் நிதானிக்கப்படவில்லையே யென்
றுஐம்பொறிகளும் கலங்கி மதிமருண்டிவாடி வருந்தின
ன் அகன்றமண்டலா தீஸ்வரனாகிய சூரபதுமன்அக்கால
த்திற்பட்ட துன்பத்தைச்சொல்லிமுடிவதோ தேரைப் ப
றிகொடுத்துச் சிலையையிழந்து ஜயசாலியென் நெவ்விடங்
களினும்கொண்டாடவிருந்தகீர்த்திப்பிரதாபங்களைப்போ
க்கியது மன்றியிற் சேனைப்பெருக்கையும் மாளக்கொடுத்
துநவரத்தினமயமாக விளங்கும் கிரீடம்,குண்டலம்,வாகு
வலையம், மதாணிப்பதக்கம், கடகமுதலிய ஆபரணங்கள்
பின்னப்பட்டுப் பூச்சக்கிரக்குடையுந் துணிபட்டோடஅ
கன்றசாம்பிராச்சியச் செல்வப்பெருக்கைக் கொண்டிருந்
தபூமண்டலத்தைப் பலகாலம் அனுபவித்து சுகிதியிற் ப
றிகொடுத்துத் தியங்கும் மன்னனைப்போலவும் சிரோரத்
தினத்தை யிழந்தநாகத்தை நிகர்த்தும் மங்கிலியத்தைப்
போக்கிய கன்னிகையையொப்பாகவும் துதிக்கையையிழ
ந்த மதயானையைநிகர்த்தும் ஒளியிழந்து வருந்தும் குரு
டனைப்போன்றும் தெப்பத்தில் நின்றதுவறி ஆழிநீரிலா
ழ்ந்தவனைப்போலவும் உண்ணாமல்உடுக்காமல்பந்துக்கள்
சினேகிதர் யரதேசிகள் சிவாலயகயிங்கரியமந்தவனம் த
டாகமுதலிய சக்கரமங்களிற் செலவிடாமல்ஆழவெட்டி
த்தாழப்புதைத்துப் பணங்காத்திருந்தபூதத்தைப்போல
ப் பத்திரப்படுத்திவைத்திருந்த பதிதனுனவன்தான்போ
ற்றிவந்த செல்வத்தைத் திருடாமலும் பரமன்னராலுமி
ழந்து வாடுவதைப்போலவும் கடன்பட்டவன்செஞ்சுமலை
வதையொப்பவும் பெண்களைப்பெற்றவனை நிகர்த்தும் ம
னதுக் கினியதுணைவரை யிழந்தவனைப்போன்றும் சூர

பதுமனுக்கொன்றுந்தோற்றமல்லாடிப்பூமியாகியதேர்மி திருந்தனன்.

அதன்பின்பு அகன்றமண்டலாதீஸ்வரனாக வாழ்ந்தவ னுதலால் சூரனுக்கு அதிககோபம்பிறந்து அரக்கைப்போ லக் கண்கள் சிவந்துதிப்போறிகளித்தற மிசைதுடிக்கமா ர்பில் வியர்க்கக் கரங்களைப்பிசைந்துகொண்டு நல்லகாரியம் பற்கள்முழுதும்விழுந்தின்னமுழையாதபாலகன் வெற் றியும் என்சூரமும் வெகுநேரத்தியாகவிருக்கின்றதென ந கைத்து வடவைக்கனலைப்போலவந்திந்நிமிஷத்தில்து இ வனுணவந்தையடக்குகின்றே நெனத் துரிதமாய்ப் பாரி த்தவிலலொன்றை யெடுத்துவளைத்துப்பிரமாஸ்திரத்தை யெடுத்து உபசரித்துமந்திரபூர்வமாகச் செலுத்தினன், அப்படையானது வானத்திலெழுந்து பலகோடி நிவ்வி ய சரங்களைப்படைத்து அனலையிறைத்து திசைகளிரா ஆர் ப்பரித்துச்சமீபித்தமாத்திரத்திற் சுயஞ்சோதிவடிவத்தை ப்பெற்றிருக்கின்ற சிவகுமாரன் கரத்திற்சொலித்துக்கொ ண்டிருந்தவெற்றிவேலாயுதமானது சரோலென் றெழுந்து மீறிவருகின்றதேவப்படையைகவளீகரமாக விழுங்கியீண் டி பழையபடிக்குத் தன்னிலையிலின்று அதைச்சூரன் கண்டு மனம்வாடிமானம்பாதிக்கக் கொதித்து மறுபடியு ம் நாராயணஸ்திரத்தையெடுத்துப் பூசனைவழிபாடுகளை முடித்துக்கரவேகமானது அளவற்ற விஷ்ணுகளினுருவத்தைக்கொண்டு பலதேவாஸ்திர விதங்களைப்படைத்துவடவாமுகாக்கினியைப்போலக்கொ தித்து அதிவேகக்கொண்டு வரும்போதுவெற்றிவேலான துபாய்து அதையும்விழுங்கியீண்டுமாரதேவர் கரத்தி ல்கின்றது, இந்தஉற்பாதங்களைக் கண்டசூரன் அதிசயித் து பிரமாஸ்திரம், நாராயணஸ்திரம், இப்படிக்கொத்தசி ரந்தபாலகனைச்செலுத்தினேம்அவற்றினை வேற்படை யுண்டு விளங்குகின்றது இதைப்பார்க்குமிடத்திற்மாயமா கவிருக்கின்றது நல்லகாரியம் இனிகளாகண்ட மூர்த்தியா கிய சிவபிரான்காட்சித்திருக்கின்ற பாசுபதாஸ்திரத்தை ப் பிரயோகிப்பேனையில் அதனையாவர்திக்கவல்லர் இந் தப்பாலகன் முதலானவர்களைவாட்டிப் பகைவரில்லாமல் ஜயப்பிரதாபத்தைத் தருமென்று மனஉறுதிகொண்டு அ ப்படையெடுத்தவிதிப்படிக்கு மாணசபூசையினால்தா பதீபமுதலிய வழிபாடுகளைமுடித்து வில்லம்சந்தித்துஆ கரணத்தபரியத்தமிழுத்துப் பிரயோகித்தனன், அந்தச்சி ரந்தபடையானது வெளிப்பட்டவுடன் அளவற்றபிரமன் நாரணன் உருத்திரன்முதலியோர்படைகளை யுண்டுபண் ணிச்சுலம் சக்கரமுதலிய சிறந்தஆயுதங்களைப்பெருக்கி ஆலகாலவிஷமும் வடவாமுகாக்கினியும்கலந்துவி சுவகை ப்போலச் சுவாலையைக்காட்டி அண்டங்களிராச்சிறி அதி கமகிமைகளைஉண்டுபண்ணிக்கொண்டு வரும்போது அத னுலுண்டாகிய உற்பாதங்களுக்கஞ்சித்திசையானைகள் வீ ரிட்டு உதைத்துக்கொண்டு மரணமூர்ச்சையாகவிழவும்ச த்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் கொதிப்பெடுத்து ச்சுவரி அதிலடங்கியிருந்த வடவைக்கனலும்மேலீட்டுவ ரும் வெப்பத்துக்குச் சகிக்கமாட்டாமையால் எங்கேபோ யொளிப்போமென்று வருந்தவும் பூமண்டலம் தத்தளி த்துச் சேஷனும்நெங்கி விஷங்களைக்கவவும் சத்தமேகங் களும் கற்பங்கலங்கி யிடிமின்னல்களைப்பெருக்கி ஒட வும் சூரியன்துடிதுடித்துக்களைக்கவும் மகம்மேரு முதலி யகுலகிரிகள் நெக்குவிட்டசையவும் அண்டகோளகை

வெடித்துக்காட்டவும் இலகூர்பயப்பிரார்த்திகொண்டுவா டவும்சேனைத்தலைவர்கள் இதென்னஉற்பாதமென்றுகளை க்கவும் பூதப்படைகள் அம்மம்மமோசம்வந்தது வாருங் கோள் வாருங்கோளென்றொருவனொருவர் கூவிக்கொண் டோடவும் வானத்திலேவெடிக்கைபார்த்திருந்த தேவர்கள் இந்தப்பாணத்தைத் தடுப்பது மிகவுமரிதரிதுநமக்கென் னதேடி நேருமோவென்னும் பயத்தினால் மேலுலகங்களி ற்போய்மறையவும் மண்விண்மீனும்பாதலங்களில் வாசஞ்செய் கின்ற பிராணிகள் மிகவும்வருந்தி ஏங்கிக்களைக்கவும்இவ் விதஉற்பாதங்களைக்காட்டிப் பாசுபதம்வருகின்றமகிமை யைச் சிவகுமாரன்கண்டு இதுநமதுபிதாவின் படையாகு மென நிதானித்தவராய்த் தமதுதிருக்கரத்தைநீட்டிக்கொ டித்தவன் எளிதில்வாங்குமாறுபோல எந்திமற்றப்படை களுடன் தரித்திருந்தனர்.

இந்தஅதிசயத்தை மாண்புத்த சூரபதுமன்கண்டு அ திகவிம்மிதையுநான்அருமையாகத்தேடிவைத்திருந்ததெ ய்விக்கப்படையைச் செலுத்தினால் அதற்குமாறுதொடாம ற் சுலபமாய்த் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு அஷ்டமுகூர் த்தமாகவிளங்குபவன் தானுமென்பதைக்காட்டினான்ஆத லால், இந்தப்பாலகனுடன் சண்டைகொடுப்பதற்கு என் னைத்தவிர மற்றயாவராலு முடிவதன்று மேலும்என்னு டன்போராவதற்கு இவனல்லதுவேலில்லை யிதற்குப்பி சகுமில்லை இதனில்வளை எனக்குச் சமமாகச்சொல்லவே ண்டும் வேறொருவரை எவ்விதங்களினும் குறிக்கக்கடா துநல்லகாரியம் இந்தப்பாலகன் கரத்தில்விளங்கும் வெற் றிவேலாயுதத்தின் வலியையும் விற்றிறத்தையும்மற்ற வி ஜயங்களையும் பார்த்தேன் இனிசிவந்தஅதரத்தையுடைய பாலகன் செய்கையைநிவோமெனநினைந்து சூரபதுமன னவன் ஒருகாரியத்தையும் தொடங்காமல் மவுனியாய் அ சைவம்றுநின்றான்,சவுனகாதிரிஷிகளே!என்னசொல்வே ன் அகன்றமண்டலாதீஸ்வரனாகியசூரன்நிலையைச்சண்மு கப்பெருமாள் கண்டவுடன்மனதிலிரக்கமுற்றுகிருபாநி தியாதலால் இதனைச்சொல்வதாயினர், ஓசக்கிரவர்த்திஇந் திரகுமாரன் சயந்தன் முதலாகியதேவர்களை யலைத்துப்பி டித்துவந்து அளவற்றகாலமாய்க்கொடியசிறையில் வைத் து வருத்துகின்றனையெனத்தெரிந்து அதை நிவாரணஞ் செய்யும்பொருட்டு நாமொருதாதனையனுப்பினேம் அவ ன்வந்துபேசியவார்த்தைகளைஉறுதியாகக்கொண்டு நடந்த வனுமல்லஅல்லதுதேவர்கள்சிறையையும்விடுதலைசெய்யா மற்போயினை இந்தகாரணத்தைக்குறித்தேதிருக்கயிலையை க்கடந்துவந்தேமாதலால் ஆதியில்உன்தம்பிதாருகளைப்பி ளாந்துகொன்றபடிக்குஇத்தினமேஉன்னையும்வெற்றிவேலி னால்வாட்டினைந்துவிடம்வந்தோமாயினும்உனக்குதவி யாகச்சூழ்ந்துவந்ததாறுயிரவெள்ளம் இரதகஜதுரகபதா திகளையும்பறிகொடுத்துஜயப்பிரதாபம்பெற்றிருந்த தனு சையுமிழந்த நீஅருமையாகத்தேடி வைத்திருந்ததெய்வ ப்படைகளும் அதப்பட்டுத் தேகமும்வருந்தி வறியனாப் பிற்கின்றனை புசுபலபராக்கிரமசாலியாகிய தாருகளைவெ ன்ற வேல்துதோவிற்கின்றது உன்னைக்கொல்லது நமக் கொருபொருளன்று தருமமார்க்கப்படிக்கு நிராயுதனாக விருக்கின்ற உன்னைவாட்டுவது நீதியல்லவென்று இதுப ரியந்தம் தாழ்த்தோம் இனிபலபலபேசவேண்டுமெனில்லை வெகுதலால்களாக வைத்திருக்கின்ற தேவர்கள்சிறையை விடுதலைசெய்வையாகில் உன்பிராணனைவாங்காமல்இந்தச்

செல்வத்தை அனுபவித்திருக்கவிட்டுப்போவோம்அப் படிக்குச்செய்யச் சம்மதப்படாமற் போவையாகில் இப் போதே உன்னைக்கண்டித்துப்போட்டு தேவர்களைவிடவி த்துக் கொண்டுபோவோம் இனிஉன்னெண்ணத்தைத்து ரிதமாகச்சொல்லக்கடவாயென்று வெவ்வேறுருவமாகவி ளங்கிச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களினைத்தினையும் நடிப்பித்து ப்பாதுகாக்கத் திருவுளங்கொண்டகாரணத்தினுற்சண்மு கங்களும் பன்னிருதிருக்கரங்களும்பெற்றுத் தோற்றியி ருக்கின்ற குமாரதேவரானவர் மேற்குறித்தபடிக்குமனத் துய்மையில்லாத சூரபதுமனைப்பார்த்துச்சொல்லையகால த்தில் மாறுத்தரமொன்றுங் கொடாமல்இதனையெண்ணு வதாயினன்.

இந்தச்சிறுபிள்ளையிப்போதுகுறித்துக்காட்டியகாரண ங்களை யோசிக்குமிடத்திற் சமுத்திரத்தைப்போல நம் மைச்சூழ்ந்துவந்த சேனைகளையும் படைவீரனாயும்பாரி த்த வில்லையும்சிறந்த தேவப்படைகளையுமிழ்ந்துதெய்வீ கமாகியதேரும் உதவியற்றிருக்கின்றேன் இதுதருணமெ ன்றெண்ணி தேவர்கள்கிறையை விடுவித்துப்போட்டுச்சு கசீவியாய் அரசரிமைகளைச்செய்து பிழைப்பாயென்று பேசுத்துணிந்தான், அழிவற்றவயிரத்தேகம் நமக்குண் டாயிருப்பதையும் தீர்க்காயசுபெற்றிருப்பதையும் புசப லசவுரியசம்பத்துகளையும் மாளாதசேனைகளின் பெரு க்கைப் படைத்திருப்பதையும் பாலபருவத்தினுற் சற்ரு ம் யோசியாமற் போயினன் பரிமள மிகுத்த கடப்பமாலே யையணிந்திருக்கின்றபாலசுப்பிரமணியன்கோபித்துரிந் து அளவற்றகாலம் கொடியபோனைச்செய்யவும் நான்வெ றுங்கரத்துடனிருப்பினும் இவ்வன்றதை சிவபிரான் எக் காலத்துமுனக் கழிவில்லையென் றருளியிருக்கின்றவாமு யற்சிபெற்றஎன்னைக்கொல்லமாட்டுவானோமேலும், பிரம ன்விஷ்ணு இராஜராஜாக்கள்பெரியோர்கள் முதலியசகல ரும்ஈறைந்து புகழ்ந்துவாழ்த்தப் பட்டாபிஷேககாலத்தி ற் சூடியிருக்கின்ற வயிரமுடியும் பூச்சக்கிரக்குடையும் துணிபட்டுப்போனதை நீனையாமல் பழிக்குட்பட்டு இப் போதேயெதிர்த்து சண்டைகொடுப்பேனுயினும் எனக்க ழிவில்லை, ஆனபோதிலும் இந்தப்பாலகளைவாட்டி ஜயப் பிரதாபத்தைப்பெறுவது மிகவுமரிது இதனால் உலகவா சிகள் இராசபரமேஸ்வரனாகவருக்கப்பட்டநாம்பங்கப் பட்டுப் போர்செய்யத் துணிந்தானெனப்பேசும் பழிப்பு னாமாத்திரம் பூலோகமுள்ளவும் நீடித்திருக்கும்இந்த அபவாதத்தை முதன்மையாகக்கருதி நீக்கிக்கொள்ளவே ண்டும் மேலும் கிணற்றுநீர்பெருகியுற்றையுடைய கடல் நீனாமுடுக்கிக்கொண்டு போகவல்லதோ அதைப்போவ வே யிர்த்தப்பாலகன் நாம்செலுத்தும் படைகளையும் சே னைப்பெருக்குகளையும் தொலைக்கமாட்டுவனல்லது அழி வற்ற நமதுதேகத்தை அசைக்கமாட்டுவானோ என்னைப் பாலகன்வெல்வதும்அரிது நானும் ஒருபோதும் அவனை வெல்லவுமாட்டேன் இவ்வித சங்கட்டங்க ளிருக்கின்ற படியால் உலகஅபவாதத்துக்கஞ்சித் துரிதமாய் நமதுப ட்டனத்துக்குப்போய்நவரத்தினமயமாகிய கிரீடமுதலா கிய இராஜசிறப்புக்களைப் பெற்று வலியபடைகளையுந்தா ங்கி இரதகஜதரகபதாதினைத் திரட்சியாகக்கூட்டிக்கொ ண்டுவந்து என்னைக்கே இந்தபாலனைமடக்கிக்கொண்டுசண் டைகொடுத்துவென்று ஜயத்தோடு திரும்பக்கடவேண்டு ப்படிக்குச்செய்வதினால் ஒருபோது மிகழ்ச்சியன்று சூர

னாகவிரும்பவன்நெருங்கிச் சண்டைகொடுக்கின்றகாலையி ல் ஒருவேளை யிளைத்தபோதினும் மறுவேளை சகலசவா ட்சனைகளுடனும் வந்தெதிர்த்துப் பகைவரைச் சின்னபி ன்னப்பட்டழியவாட்டி வெற்றிபெறின் இவனிராஜதந்தி ரங்கள் நன்றாகத்தெரிந்தவனென்றுபலரும்புகழ்ந்துகொ ண்டாடவிருப்பான், மேலும் அரசர்களுக்குரிய நீதியா வது ஒருவனெதிர்த்து வந்தகாலத்திற் சாமபேத தானத ண்டமென்னும் சதுர்விதஉபாயத்தினால் வெல்லவேண்டு ம் அவ்வாறே காலமறிந்துதிரும்பி மறுபடியும் போரில் நேர்ந்து பகைவனாவெல்லவேண்டும் அவனை அஷ்டதி சையிலுள்ளோரார்ப்புகழ்ந்து பேசப்பட்டவன் அந்தப்ப டிக்கு நானும்சம்மதித்துச் செய்யக்கடவேன் இதுவிவே கசம்பன்னருக்குத் தகுதியாகியகாரியமல்லது வேறல்ல வென்று சூரபதுமன் பலத்திரங்களைமறித்துத் துணி வுகொண்டவனுய் சக்கிராசாரி தனக்கனுக்கிரகித்திருக் கின்ற மாயமந்திரங்களினொன்றை உச்சரித்துச் சமூதியி ல்மறைந்து வானவழிக்கொண்டுபோய்ச் சொர்னமயமாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் வீரமாமயேந்திரபுரமத்தியில் நவரத்தினகாந்திகளைவிசி வானத்தையளாவ விருக்கின்ற தன்னகரத்தைச்சேர்ந்தான்.

கேட்டார்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே, சராசரப்பிரபஞ் சங்களினைத்தினும் எள்ளிலெண்ணையைப்போலப்பரிபூ ரணமாகவிறைவெய்தி நடிப்பித்துவரும் சரவணப்பெரு மாள் சூரபதுமன் வஞ்சகநீனைவைத் தெரிந்தகாலத்திற் றமதுதிருக்கரத்தில்திவிலங்கும் வெற்றிவேலாயுதத்தை வி டுத்துப்பிளந்துகொல்லாமல் இன்னமுந் தன்குற்றங்களை த்தெரிந்து அதற்கடுத்த பரிகாரங்களைத் தேடிப்பிழைப் பாணென்னுங் கிருபையினால் கூழ்மித்திருநதகாலையிற் சூ ரனுக்கடுத்த சம்பவங்களைத்தெரிந்தபிரமன், விஷ்ணு,இ ற்திரன்முதலிய தேவர்கள் மனவாட்டங்களையொழிந்துக ளித்துத் தேகம்பூரிக்கத் துரிதமாய்ச் சிவகுமாரன்முன் னம்வந்து கரங்களைக்கூப்பித்தொழுது இதனைவிண்ணப் பஞ்செய்வதாயினர் காசிபன்புத்திரனாகிய சூரபதுமன்பி ரமுகனாய் வெளிப்பட்டதுமுதல் இத்தினவனாயிற்சென் றவிடங்கடோறும் வெற்றிபெற்று ஜயசாலியாய்க் களித் திருந்தனன், கர்த்தனே அவ்வாறேநீனைந்து இக்காலத்தி லுந் தேவரீருடன் கொடியபோனைச்செய்து பலவெள்ள ன்சேனைகளையுமிழ்ந்து மானபங்கப்பட்டு மதிக்கெடுப்பு றந்தந்தோடினன், சூரனுடனெதிர்த்துஇவ்விதப்போனை டடாத்துவது தமக்கிதுவுமொரு திருவிளையாடலாகும்அ ல்லது சற்றுக்கோபங்கொண்டு அவனுணியவாங்கத்திரு வுளத்தில் லினைப்பிராயின் உயிர்பெற்று இந்தரணக்களத் தைநீங்கிப்போவானோ வெற்றிவேலினால் சூரனைநிமைப் போதிற்கண்டித்துப்போடவல்ல தேவரீர் அவனுடனெ திர்த்து வில்லைவளைத்துப் பாணங்களைச்செலுத்திப் போ ராவதைப் பார்க்குமிடத்தில் அவனிடத்திலிருக்கின்றப ட்சத்தினுற் பிழைத்துப்போகட்டு மென்றெண்ணி அசா ரிசமாயிருப்பதாகக் காணுகின்றது, ஓ விசாகப்பெருமா னே யிர்த்தப்பாதகனால் மிகவுய்வுருந்தியிருக்கின்றனம்அ டியவரிடத்திற் கிருபானோக்கம்பாலீத்துநாசப்படுத்தவே ண்டுமென்று போற்றுகின்ற தேவர்கள்கோரிக்கைகளைக் கந்தசுவாமியார் திருச்செவிகளினேற்று நல்லகாரியம் சூ ரன் இன்னமொருதரம் நம்முடனெதிர்த்துப் போர்செய் யவிரும்பி வருவானாகில் உங்களிஷ்டப்படிக்குப் புத்திர

மித்திரகளத்திராதிகளுடன் நாசஞ்செய்வோம் இதைக்கடைப்பிடியாக நம்பியிருப்போன்று திருவுளம்பற்றியருளினார்.

இதுநிற்கச் சூரபதுமன் பாணங்களினுள்சின்னபின்னப்பட்டுவருந்தி மரணமூர்ச்சையடைந்தும் களைத்தும் இளைத்தும் ஓய்ந்தும்மறைந்தும் மற்றும் வெகுபாடுகளைப்பட்டிருந்தஎன்னம்-இலகூர்-படைத்தலைவர்களும், திசாதிசைகளில் ஓடியொளந்திருந்த பூதப்படைகளும்தெளிவுண்டாய்ச் சூரன் சுப்பிரமணிய தேவருக்கஞ்சிப்புறந்தந்துமறைந்தது தெரிந்தவுடன் மனமகிழ்ந்துசந்தோஷசாகரத்திலமுந்தி யேகமாய்ச்சேர்ந்து சேனைத்தலைவராகியவீரவாகுதேவருடன் வேகமாய்வந்து குமாரதேவனாச்சூழ்ந்துகொண்டு வணங்கி ஜயஜயபோற்றியென வாழ்த்தினவர்களாய்ச் சூரன்மேகத்தில் மறைந்தோடியதற்குச் சொர்க்கமத்திய பாதலங்கள் திடுக்கிட்டு நடுங்கும்படிக்கு ஜயப்பிரதாபங்களைக்கொண்டாடி நல்லகாரியம் போர்முகத்தில் நம்மைவாட்டி யலைத்தபாதகனை சூரன்நகரத்தை முற்றுகைபோட்டுக்கொண்டு சக்கிரவாளகிரியைப்போல வளைந்திருக்கும் பொன்மதிலையிடுத்துப் பூமியில் நிரவி நவரத்தினமயமாகிய பலநிலைகளைக்கொண்டு வானத்தையளாவிற்கின்ற கோபுரவாயில்களை அடியுடன்பறித்து சமுத்திரத்திறன்றளி மனவாட்டமொழிந்து களித்துத்திரும்புவோம் வாருங்கோள் வாருங்கோளெனக்கூவி வெற்றியாளராகிய பூதப்படைகள் அதிவேகமாய்நடந்து மயேந்திரபுரியிலிருப்பவர்கள் நடுநடுங்கியிரும்படிக்கு ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டுவந்து கோட்டைமதிலைச் சுற்றிவளைந்ததைப் பலவெள்ளம் வீராதிவீரர்களாகிய இராட்சதசேனைகள் சூழ்ந்துபோற்றக் கொத்தளங்களினிடத்திலிருந்து காத்துவரும் ரணரங்கசூரனாகிய அதிகோரனென்னும் படைத்தலைவன் கண்டவுடன்விழிகளிற் நிப்பொறிசிதறவுருத்து அக்கினியைப்போல மனம்வேக வுதட்டைக்கடித்துப் பஸ்க்குமுன்றுதிரியும் பூதர்களும் ஒப்பற்ற இரத்தப்பட்டணத்தைக் கண்கொண்டிபார்க்கவும்எளிதாயிற்றே நல்லகாரியமியவர்கள் கருவத்தையடக்கி வாட்டுகிறேனெனக்கோபித்து மதயானைகையொத்தவலிபெற்றவர்களாயும் ஒன்றனந்தஞ் சிரங்கனையும் கரங்கனையும் பெற்றவர்களாயும்-சிங்கம்-கரடி-புலி-யாளி-யானை- இத்தகையமிருகமுகங்களைப் படைத்தவர்களாயும் வீரபராக்கிரமசால்களாய்-வில-வாள்-தோமரம்-பிண்டி-பாலம்-கப்பணம்-முசுண்டி-கொடியபாணங்கள்முதலிய ஆயுதசவரட்சேனைகளைப் பெற்றவர்களாயு மிராநின்ற நல்லவகைச் சேனாசமுத்திரங்கனையுள் கூட்டிக்கொண்டு ரணபேரிஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கம், தவுண்டி, மல்லரி, சல்லரி, தக்கைமுதலிய பொற்பறைகள் அண்டங்கனதிரமுழங்கிவர துவசபடங்கள் வானத்தையளாவி படபடென்றதிரவும்வெண்சாமனா ஆலவட்டமுதலிய ராஜசின்னங்களைப்பலகோடி அவுணவீர்கள் தாங்கிவரவும் இரதாருடனாய்ச் சிங்கத்தைப்போலகர்சித்து அத்தட்டிக்கொண்டு எதிர்த்தகாலத்திற் பூதப்படைகளும் வீராவேசங்களுடன் கெக்கல்கொட்டி மேலிட்டவந்த தெப்படிக்கிருந்ததெனில், காடாந்தகாரமாகிய விருட்சுட்டமும் அதை நாசப்படுத்தவல்ல சூரியபகவான் கிரணசமோகங்களும், ஒன்றுக்கொன்று பகைகொண்டுபோருக்கெதிர்த்ததைப்போலக்காட்டியது.

உடனே பாதகராகிய இராட்சத சேனைகள்கையிஞ்சி விற்களைவளைத்துக் கொடியுதிட்சணியமுள்ள பாணவருஷங்களைப்பொழிந்தும், தோமரம், பரசு, சூலம், எஃகம், குருந்தடி, கவண்முதலிய ஆயுதங்களைஒன்றனந்தகோடிகளாகவீசி ஆர்ப்பரித்தகாலத்திற் ஜயசால்களாகிய சிவகணங்களபாரித்து வானையளாவிற்கின்ற பருவதங்களைப்பிடுங்கிக் கிருகிறெனச்சுழற்றிப்பந்தைப்போலக்கடாவி யும் திசைகளைமூடக் கிளைகளைவீசித் திருக்கின்றபாரித்தமரங்களை வேருடன்பிடுங்கிச் சுழற்றிமோதியும்தண்டம் இருப்புலக்கை வாளிவற்றைக்கொண்டு மோதியும்சிலபூதர் வீராவேசங்களுடன் மதயானையைப்போல அதிகோரன் சேனைவெள்ளங்களிற்பாய்ந்து ஒவ்வொருகரத்திலு ஆயிரம்பதினாயிரம்மதயானைகளைவாரித்தேரணிகள்துறுங்கி விழமோதியும் பலஇரதங்களைத்துக்கி பற்பலகுதினாப்பந்திகள் நிலத்திலலாபட்டுப்போகச்சாடியும்கணக்கிறந்தகுதினாகளைத்துக்கி அளவற்றசேனைகள் சின்னபின்னப்பட்டு மாளத்தாக்கியும் கழுத்துகளைமுறித்தும்கரங்கனையொடித்தும் விலாக்கொடியுக்குத்தியும் மார்புபிளக்கவரைந்தும் கால்களைத்தட்டியும் விழுந்துருள உதைத்தும்நிலத்தைக் கவலிக்கொண்டிருக்கமோதியும் வானத்திற்பறக்களற்றியும் திசைகளில்வீசியும் சமுத்திரத்திற்குமிழியிடவெறிந்தும், சுள்ளிகளைப்போலஒடித்தும் கோபத்தினால் மேல்வீழ்ந்து ஊட்டியைக்கடித்துதிரத்தைக்குடித்துமிடித்தும், குத்தியும், மோதியும், தட்டியும், முட்டியும், மொத்தியும், பிசைந்தும், கசக்கியும், திட்டியும், மந்தரம்போன்ற புயங்களைஒடித்தும், தலைகளை நெரித்தும், மூளைகளைவாய்வழியாகக் கக்கநறுக்கியும், கண்மணிகளைப்பிடுங்கி நட்சத்திரவீதிகளிலெறிந்தும், வயிற்றைப்பீறித் குடல்களைப்பிடுங்கி மாஸையாகப்போட்டும் வாரிநிலத்திலறைந்தும் வலியசால்களினுற் றுவைத்தும், சதைத்தும், இவ்விதங்களாகப் பூதப்படைகள் சிலவீராவேசங்கொண்டு சாடுமுன்னிலையில் இராட்சதர்களும் பின்னிடையாமல் ரவுத்திராகாரமாக மண்புயெறிந்துமீசைதுடிக்க விழிகள்சிவந்து தீயையிறைக்க புருவம்நெற்றியிலேறப் பறக்கனக்கடித்துச் சரப்பங்களைப்போலச்சீறி பாரித்தவிற்களைவளைத்துச் சாணையிட்டிக்கூர்மையாய் மின்னலைப்போல தகத்தகாயமாய்ப் பிரகாசிக்கும் அலகையுடையதாய்க் கழுகிறகுள்கள்கொருகிரீண்டிருக்கும் காம்புகளையுடைய பாணகோடிகளையும், அர்த்தசந்திரக்களைகளையும், சரப்பங்களைப்போலச்சீறி விஷங்களைக்கக்கும்சரங்களையும் அக்கினிகளை வீசித்தகிக்கவல்லகொடியபாணங்களையும் அமோகமாகத்தொடுத்துச்செலுத்தியும்சுட்டிகளினுற் குத்தியும் பல்லயங்களினுலெற்றியும், வாளினுற்சின்னபின்னப்படத்தறித்தும், சக்கரம், சூலம், பிண்டி, பாலம், கப்பணம், முசலம், வேல், நாஞ்சில், முதலாகிய ஆயுதவிதங்களைவீசிச் சிரங்களைக்கண்டித்தும் கரங்களைத்துண்டித்தும், மார்பைத்திறந்தும் வயிற்றைப்பீறியும், இவ்விதங்களிற் சித்திரவதைகளைச்செய்து சாடும்போது சிவகணங்கள் பின்னிடையதைக்கண்டு அவர்களுக்குத்தலைவராகவிருக்கின்ற வீராதிவீரர்கள் சருவசங்காரமூர்த்திபைப்போலவுக் காலாந்தனைப்போலவும், ஊழிக்காற்றைநிகர்த்தும் சுழன்றுசுழன்று இராட்சதனாமடக்கிக்கொண்டு தங்கள்கரங்களிற்பற்றிய நீண்டதனுசுகளை வட்டாகாரமாகவளைத்துத் திவ்வியபாண சமோகங்களைச்

சொரிந்து கண்டகண்டமாய்த் துண்டந் துண்டமாய்க் கால்-தலை-புயம்-வெவ்வேறாகச் சின்னபின்னப்பட வாட் டும் போது அக்கொடுமைக்குச் சகிக்க மாட்டாமல் ரணக்களத்தில் மாண்டவர்களோடு மற்றவிராட்சதர் பி ரமித்து அம்மம் இவர்களைப் பார்க்குமிடத்திற் பை சாங்களைப் போலத் தோற்று கின்றனர், சந்துபொந்து கனிதும் துழைந்து துழைந்து பிடுங்கிக் கவளீகரமாக த் தின்கிறதாய்க் காணுகின்றது. இனிசற்றுநேரம் இவ் விடத்தி லிருப்போமாகில் நம்மையுங்கொன்று வாயிற் போட்டுக் கொள்ளுவார்கள் யமதருமனே இந்தருபங்களா க வந்ததையொப்பவீருக்கின்றது உயிரிருந்தால் உப்புமா றியாவது சீவனஞ்செய்யலாமென்று ஒருவருக்கு முன்ன ம் ஒருவரோடித்திக்குதிபாந்திரங்களிற்சேர்ந்துமறைந்தி ருந்தனர், அக்காலத்தில் ரணக்களமெங்கும் பலகலந்தங் கன்சுத்தாடவும் உதிரவெள்ளமானது அலைகளைச்சுருட்டி மோதிக்கொண்டோடவும் மூளைகள்சந்திரகாந்தப்பாறை களைப்போலவிறைந்துகாட்டவும்பிணமலைகள்பெருந்தோ ங்கவும், பூதபைசாசங்கள் காளிக்கூட்டங்கள்உதிரமாம்ச ங்களைத்தெவிட்ட வுண்டவெறியினும் சிவகுமாரனைப்புக ழ்ந்து தித்தோமென்றுநடிக்கவும்நாய்நரிகள் இங்குமங்கு ம் ஊளமிட்டோடவும் கழுகுபருந்து காக்கைகள் பசியற் று வானவெல்லையிற் கூச்சலுட்டிலாவவும் இவ்விதச் சிற ப்புகளைக்கொண்டுதோற்றியது.

இவ்விதமாக ராட்சதசேனைகளும் நவரத்தினமயமாய் க் கற்கரத்தொனிகளைச் செய்தோடிவந்த தோணிகளும்நீ லகிரிகளைப்போலமும்மதங்கலையும்பெருக்கியிருந்தயானை ப்பெருக்கும் மல்லகதி மயூரகதிமுதலிய நடைகளைக்கற் று கடலினுந்திசைகளினும் தாவவல்லகுதியாயனிகளும் சின்னபின்னப்பட்டு நாசமடைந்ததைக் கொலைகளவாதிய வஞ்சகங்கள் குடிக்கொண்டிருக்கும் மனதையுடைய அதி கோரனென்னும் வீராதிவீரன்கண்டவுடன்ரவுத்திராகா ரமாகக் கோபித்து வடவாமுகாக்கினிசிறி யெழுந்ததைப் போல எழுவாயுதத்தைக் கரத்திற்கொண்டு சுழல்காற்றி னுங் கடுகிச்சுழன்று பூதப்படைகளிற் புகுந்து கரகொன ச்சுலவி ஒவ்வொருநாக்கலினால் அளவற்றபூதர்கள் தலைக ள் துறுங்கவும்கண்டதெறிக்கவும் மார்புநெக்குவிடவும்கரங் களத்தரிபடவும், கால்கள்முறிபடவும் கைகள்நிப்பற்றியஆயு தங்கள் பொடிபடவும் சாடும்போது வீராவேசங்களுடன் சண்டைகொடுத்து வீறியிருந்த சிவகணங்கள் அல்லோல கல்லோலப்பட்டு பிரமித்துமதிமயங்கியிர்தக்கொடியபாத கள் ஒரு எழுவாயுதத்தினும் காலார்தகனுக்குச் சமமாக நம்மவனாசப்பித்தி யுலவுகின்றனனென்றுபேசிக்கொ ண்டி பயப்பிராந்தியினால் எதிர்த்து நிற்கவும்ஞ்சித்தூசிப் படை முறிந்துபின்னிடுவதைக் குமாரதேவர்பணிவிடை களுக்குப்பாத்திராகவிரைக்கின்றகணதிபதிகளில்அமோ க நென்பவன்கண்டு சருவசங்கார மூர்த்தியைப்போலப் பொங்கி விழிகள்நிப்பொறிகள் குழிக்குழிலெனக்கொட் டவுருத்துப் பிரசண்டமாருதத்துக்குச்சமமாக ரணக்கள மெங்கும்உலாவிக்கொண்டிருக்கின்ற இராட்சதவீரன்மு ன்னம்வந்து தன்கரத்திற்குங்கியிருந்தமேருவுக் கொப்பா கிய பாரித்தமலையை வேகமாய்விசிக்கொக்கரித்தகாலத்தி ல் அதுபேரோசையைக்காட்டிக் கிறுகிறெனச்சுழன்று வ ருவதை அதிகோரன்கண்டு துரிதமாய்த் தன்கரத்திற்பற் றியிருந்த மந்தரத்தையொத்த எழுவாயுதத்தைக்கொண்

டோங்கி அடித்துப் பொடிப்பொடியாயுதிர்ந்துபோகச்சா டிச் சிங்கத்தைப்போலக் கர்ச்சித்தபோது பகைவர்களாகி யகடலை மந்தரகிரியைப்போலக் கலக்கவல்ல ஜயசாலியா கிய பூதகணத்தலைவன் சிங்கத்துக்கொப்பாகச்சீறித்தாவி க்கரத்தையோங்கி கோடையிடியினும் வலிதாய் அதிகோ ரன்மாற்ரி லறைந்தான்அத்தாக்கலினால்மனங்கலங்கிஉளை ப்பெடுத்து மிகவும் வருந்தியபோதிலும் தயிரியத்தைவி டாமற் காட்டழலைப்போலச்சீறி யிர்தகிரிவிஷத்திலிவன் பி ராணையமலோகங் குடியேற்றுவேனென்றுகோபித்தவ னுய்த்தன்கரத்திற்கொண்டிருந்தமுசலத்தையிடம்வலமா கச்சுழற்றி மலைமூர்த்ததைப்போலப் பகைவன்புசத்தின் மேல்மோதினன், சவுனகாதிரிஷிகளே, அந்தப்பூதவீரன் வலியை பென்னசொல்லுவேன்மேல்விழுந்த எழுவாயுத மானதுகுன்றிக்குறைந்து துகள்பட்டுப் பறந்துபோயது. அப்போதுஅமோகனுக்கு அதிககோபம்பிரவேசித்துகை பைப்பிடித்த மாக்கிக்கொண்டு ஒங்கி யிராட்சதப்பாதகன் சிரத்தில் ஒருகுத்துவிட்டான் அதினால்மண்டை திறந்து உதிரமும் மூளையுஞ்சிதற மேகத்தைப்போல இளைந்து கொண்டி பூமியில்விழுந்து தட்சணத்திலுமாண்டனன்,இ வ்விதமாய்க் கோபுரவாயிலைக்காவல் கொண்டிருந்தபடை த்தலைவன் செத்ததைக்கண்டவுடன் பின்னிட்ட பூதப்ப டைகள் அச்சமொழிந்து மனவுச்சாகங்களுடன்பெரும்பு ரக்கடலுடைந்து பெருகியதுபோல ஆர்ப்பரித்துஒருவர் முன்னொருவராக வேகங்கொண்டுபோய்க் கோபுரவாயிலை க்கிட்டி ஆயிரம்யோசனை வானத்திலுயர்ந்து வீசாலமாய் ப்பரந்து மேலேழுலகங்களைப்போல நவரத்தினமயமாகி ய நிலைகளைக்கொண்டு பாதலவனாயி லாழ்ந்திருந்தகோபு ரத்தைவேருடன் பறித்துப் பந்தையொப்பக் கடலில்விட் டெரிந்தகாலத்தில் முன்னம்வாயுதேவன் விசைகொண்டு மகம்மேருவின் சிகரத்தைத் துண்டித்துத் தள்ளியதைப் போன்றும் தேவேந்திரன்மலைகளின்சிறகைவச்சிராயுதத் தினால் அரிந்தமுன்னிலையில் மைநாகபருவதமானது பய ர்தோடி யொளித்ததையொத்தும் கடல்நீரலைந்துசேறாடி வானத்தோங்கவிழுந்த அதிற்சியினும் பூமிகிடுகிடுனாடு ங்கவும் ஆதிசேஷன் தத்தளித்துவாடவும்வீரமாமயேந்தி ரபுரியிலிருந்த சிசுபாலாதிகளும் திடுக்கிட்டு மருண்டிவா டி வருந்தினர், மேலும்அந்தகோபுரம்கடலில்விழுந்ததெ ப்படிக்கிருந்ததெனில் திருப்பாற்கடலைக்கடையும்போது மத்தாகநாட்டிய மந்தரகிரி கவிழ்ந்ததைப்போலக் காட்டி யது, அக்காலத்திற் கடலினிடத்திருந்ததிமிதிமிங்கலகில ங்களாதிய மச்சராசிகள் திகைத்து அத்தலத்தைநீங்கிச்ச ரவணபவன் வில்லினின்றோடும் கணைகளைப்போலவிசை கொண்டு தாவிப்போயது அந்தக்கோபுரம்பாதலவனாயி ல் அமுந்தியதைப்பார்க்குமிடத்திற் பூர்வத்திற்பிரமணைவ ள்சித்து சதுர்வேதங்களையுந் திருடிக்கொண்டுபோய்க்கட லில்மறைந்திருந்த சோமுகாசுரனை விஷ்ணுவானவர் மச் சாவதாரங்கொண்டு அக்கள்ளைப்பிடிக்கப் பாதலத்திற் சென்றதைப்போலவிளங்கியது, அழற்கொழுந்தைப்போ லஅடிபருத்து துனிசிறுத்தோங்கியிருந்தகோபுரவாயிலி ல் பதிந்திருக்கும் நவரத்தினங்களினுடைய கார்தியானது வீசுவதைநிதானிக்குமிடத்திற் கருங்கடலினிடத் தடங்கி யிருக்கின்ற வடவாமுகாக்கினியானது அழல்பரவி நீரிற் உலாவுவதைப்போலக் காட்டவும் கடல்நீர்கொதிப்பெடுத் து மேலோங்கிவிழுந் திவலைகளானவை சமுத்திரம்அன

லாயிற்றென்றெண்ணிதேவர்கள் பரிவாய்வானகங்கையை யிறைத்து ஆற்றமாறுபோலக்காட்டவும் செம்மணிகள் நாகரத்தினங்களின்கிரணங்கள் கடலெங்கும்பரந்திருப்ப தைத்தாமனாக்காடென்றெண்ணி தேனையுண்ணவிருப்ப துறுவண்டினங்கள் பறந்துவந்து பார்த்துவெட்கித்திரும் பவும் அம்மணிகள் சொலித்திருப்பதை மாம்சங்களைன றீனைந்து காக்கைபருந்து கூளிகளாதியபறவைகள் களித் துண்ண விரங்கிப்பார்த்து இதுஅக்கினியென்றஞ்சி வரு ந்தி யிதாச்சலிட்டுச்சிறகுகளை விராவாக வீசியோடவும் கோபுரம்விழுந்த அதிர்ச்சியைக்கேட்ட பாதலவாசிகளா கிய நாகங்கள் திடுக்கிட்டுஎக்காலத்தினு மில்லாதபேரிடிவி முவேண்டுங் காரணமென்றேவென்றேங்கித் தம்மினத்த வணாக்கூட்டிக்கொண்டு அப்புறப்பட்டுப்போகவும்கோபு ரத்திற்பதிர்த்திருந்த நவமணிகளின் காந்தியானதுமேலிட் டி வீசுவதைக்கண்ட பேதமைப்பாலராகிய தேவகன்னி யர்கள் ஐயையோ யிதுவலாயிற்சமுத்திரமானதுநீர்ஒன்றி ருந்தனம் பூதர்களெரிந்த இந்தக்கோபுரம்தாக்கியமாத்தி ரத்தில் மார்க்கிழிந்து உதிரம்பெருகுகின்றதாகக்காணுகி ன்றது இதற்கும்பிராணிகளைப்போல உடலுண்டோவெ ன்று தம்மில்வசனித்து வேடிக்கைபார்க்கவும் இதுவுமல் லாமல் மதாங்காரகரவத்தினால் வேதவொழுக்கங்கனையும் உலகநடையும் நினைந்துநடந்துகொள்ளாமல்தீனாவாட் டியலைத்துத் திரிகின்றவர்களுக்குத் தெய்வீகமாய்க் கேடு காலம்சம்பவித்து மங்கி நாசப்படுவதைப்போல அந்தக் கோபுரநிலைகளிலிருந்து போராடிவந்த இராட்சதவீரர்க ளுத்தாட்கடலிற் படிந்து வெளிவரக்கூடாமையால்மு ர்ச்சத்தினாரி வெகுதூரங்களாகக்கொன்று பண்டிசிறைய த்தின்றுவந்த மச்சராசிகளுக்கு ஆகாரமாய்மாண்டனர்.

இவ்விதமாக மகம்மேருவைப் போல வானத்தையளா வ ஓங்கியிருந்த கோபுரமானது அளவற்ற ராட்சதர்களு டன் வேகமாய் விழுந்தபடியால் மகரமச்சங்கள்திமிங்கில முதலிய சலசரங்கள் மலீந்திருக்கும்சமுத்திரஜலமானது பெருக்கெடுத்தோடி நகரத்துக்கரணகவிருந்தமதிலைவீன ைந்து நெருக்களிற்பிரவேசித்துமாடமாளிகைகளையழித்து மதிலையிடித்து இனாந்துமேகங்கள் அநீநாவிரும்பிக் க வியும்படிக்குப் பெருகிய வெள்ளத்தைப்பார்க்குமிடத்தி ல் வெற்றிவேலாயுதக்கடவுளினது பூதப்படைகளைப்போ லக்காட்டியது, இதுவுமல்லாமற் கருங்கடலெனப் பெயர் கொண்டநாம்வளைந்திருக்கின்றபூமண்டலத்திற்பெரியோ ர்கள் மகத்துக்கள் தெய்வபத்தி பூததயவுமுதலியநல்லொ முக்கங்களைப்பெற்ற புண்ணியசீலர்கள் வாசஞ்செய்யும்ந கரங்கள் பட்டணங்கள் கிராமங்கள் சிற்றார்கள் இப்படிக் குச் சொல்லும்படியாகியபதிகள்பலவுண்டு அவைகளின் வளங்களினும் சிறப்புகளினும் செல்வங்களினும்பதின்ம டங்கு சிறந்ததாய்க்கொடியபாதகர் வாசஞ்செய்யும் இந்த மபேந்திரபுரியானது அகன்றசாம்பிராச்சியவைபலவகளை யும் சொர்னமயமாய்நவரத்தினகாந்திகளை வீசியிருக்கும் மாடமாளிகை மண்டபமாதிய வளங்கனையும் கொண்டிரு ப்பதாகச் சகலரும் புகழ்கின்றனர், அந்த வினேதங்களை நாமும்பார்த்து நீச்சயிக்கவேண்டுமென்கின்ற களிப்பினு ற்கடலானது பெருகிப்பட்டணவீதிகள்முதலான விடங்க ளிற்புகுந்துபுகுந்து சோதித்துத்திரிவதைப்போலவும்மே லும் நம்மிடத்திற் புத்திரபாவகமாக வாசஞ்செய்கின்றம ச்சராசிகளை அகியாயமாக நாள்தோறும் பிடித்துத்தின்று

கொழுத்திருக்கின்ற பாதகராகிய இராட்சதர்கள்இதுபரி யந்தம் எதிரின்றி வீறியிருந்தனர், இக்காலத்திற்பாலசுப் பிரமணியக்கடவுளினால் விராசகாலம் நேர்த்தபடியால்நா மும்ஒருவகைப் பார்ப்போமென்றெண்ணி மேலிட்டலைப் பதைப்போல வீதிகளிற்பாய்ந்து எதிர்த்தவிராட்சதர்புத் திரமித்திரகளத்திராதிகளுடன் அலைத்துச் சின்னபின்ன ப்பட்சாடிவருத்தவும் இவ்விதமாகச் சமுத்திரங் கொதி ப்பெயித்துப் பொங்கியெழுந்தோடத்தக்கதாகவரத்தின மயமாகிய கோபுரமானது கடலினிடத்தில் முழுகிப்போ னகாலத்தில் அதைப்பற்றி வளைந்திருந்த பொன்மதில்ள ப்படிக்குக்காட்டுவதெனின், புசபலபரக்கிரமசாலியாய்ச் சத்துருக்களுக்கு வயிரியாய் செங்கோன்மைமுறையே ந டாத்திவாசஞ்செய்திருந்த அரசனிறந்தகாலத்திற் சகலவ ளங்களுமொடுங்கி அமுகுசுலைந்து பார்க்கப்பயங்கரமாயி ருக்கும் பட்டணத்தைப்போலவும் மங்கிலியமற்ற பெண் களை யொத்தும் மூக்கில்லாத சுந்தரமுள்ளவனைப்போலவு ம்விளங்கியது.

இப்படிக்கழகழிந்து மழுங்கியிருக்கின்ற காலையிற்பூத ப்படைகள் வீராவேசங்களுடன் பொங்கி வானத்தையளா வதெங்கியிருந்த வடபாரிசமதிலைத் தங்கள்வலியகால்களைக் கொண்டு உதைத்தகாலத்தில்ஊழிகாலத்தெழும்பிரசண் டமாருதமோதலிப்பட்டு அதப்படுமச்சக்கிரவாள பருவத த்தைப்போலக் கடைக்காலுடன்சாய்ந்துமுன்னம்விழுந்த கோபுரத்துடன் சமுத்திரத்திற் சேர்ந்ததுஅக்காலத்திற்க ருங்கடல்பட்டவருத்தத்தை யின்னவிதமெனச் சொல்லி முடியாது இப்படிக்குமதிலைப்படைக்கண்ட பூதவீரர்கள் கெக்கல்கொட்டிக்கொண்டு செந்தாமரை வெண்டாமரை அல்லிமுதலிய புஷ்பசாதிகள்பெருத்து மதுரமாகியநீர்நி றைந்த தடாகத்திற் பலமதயானைகள் விழுந்துகலக்கியழி ப்பதைப்போலப் பட்டணத்துக்குள்ளே பிரவேசித்து யு கமுடிவிற் கடல்களைத்தும் பெருகி புலவசராசரங்களி ற் பரவுந்தன்மைபாய் விசாலமாய் நீண்டிருக்குந் தெருக் களிற்சென்று எதிர்த்தவிராட்சதர்முதலானவர்களுக்குத் தியும், இடித்தும், உதைத்தும், தட்டியும், முட்டியும், இ வ்விதத்தில் அல்லோலகல்லோலப்பட்சாடிப் பலநிலைக ளைப்பெற்றதாய்ச் சொர்னத்தினாலும் நவரத்தினங்களின லும் சந்திரகாந்தப்பாறைகளினாலும் பளிங்கினாலும் சித் திரவிசித்திரங்களாகச் சோடித்திருக்கின்ற மேடைகள்உ ப்பரிகைகள் மாளிகைகள்முதலியவைகளை ஒவ்வொரு கர த்தில் ஆயிரம்பதினாயிரக்கணக்கில்வாரியெறிந்தும்உதை த்துநிரவியும் கற்பகம் பாரிசாதம் மல்லிகைமுல்லை இரு வாட்சிசென்பகமாதிய பரிமளயிகுத்தபுஷ்பசாதிகள்நிறை ந்த நந்தவனவினங்கள் காவுகள் சோலைகள்இவற்றைப்பிடுங் கிப்பிசைந்துதியும் தடாகங்கள் குளங்களைத்திறந்துநீரை ப்பெருக்கியும் சந்தனம் அகில் மந்தானாபுன்னேமுதலிய தருக்கள் நிறைந்ததோப்புக்களை முறித்துப் பட்டணமெங் கும் அதலகுதலப்படவீசியும் இப்படிக்குச் சாடுமுன்னி லையிற் பெருத்தெழுந்த துகளானது வானத்தெழுந்துகூ ரியமண்டலத்தை மறைத்திருனைக்காட்டவும்புரஜனங்கள் ஒருவர்தேம லொருவர் விழுந்துபெண்டிபிள்ளைகளைக் கரங் களிற்பற்றியிழுத்துக்கொண்டு அப்புறப்பட்டுடாடி யொ ரிக்கவும் பட்டணமிப்பாடுபட்டதைப்பூதநாயகர்கள்கண் டுமென்குளிர்த்துகோபமாரிநாம்மதகாதாரியங்களைச்செய் திருக்கின்றனம்எமதுகர்த்தனாகியபாலசுப்பிரமணியதேவ

சைச்சூழ்ந்து வணங்கிப்போற்றியிருப்பதை மறந்து இந் தக்கொம்பாதகர் வாசஞ்செய்யும் நகரத்திலவந்திருப்ப து நம்போலிகளுக்கடாதெனத் தீர்மானித்துத் தங்களைப் போலவே கோபாவேசங்களைத்தணிந்துதிரும்பிய பூதப் படைகளைக்கூட்டிக்கொண்டு அந்தவெல்லையைத்தாண்டி ஜயவுற்சாகங்களுடன் கெக்கலிக்கொட்டிக்கொண்டிவந்துசிவ குமாரனைச்சூழ்ந்தனர், அவர்கள்செய்கைகளைத்தெரிந்து குமாரதேவர் கிருபாநோக்கம் பாலத்தவராய்ப் பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரனாநியதேவர்கள் நெருங்கிவரவும் வீர வாகுதேவர் மற்றத்தனைவர் போற்றிப்போகவும் படை வீரர்களளித்தாடக்கவும் ஜயசால்களாகிய இரண்டாயி ரவள்ளம் பூதசயின்னியங்கனும் கடல்பெருகியதைப் போல இனாந்துவரவும் ஜயபேரிவெற்றிச்சங்கம்சின்னம் இத்தகைய மங்கலவாத்தியங்கள் தாம்தாமென்றதிரவும் ரணக்களத்தைக்கடந்துபோய் விசாலமாகச் சோடித்திரு க்கின்ற பாடிவிட்டைச்சேர்ந்து சேனைத்தலைவர் பூதப்ப டைகளுக்குத் தத்தமதிடத்தைச் சேர்ந்து களித்திருக்கு ம்படிக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டு இந்திரனாநிய தேவர்களுந் துணைவருஞ்சூழ்ந்து போற்றிவரத் தமதா லயத்தில் விளங்கும் நவரத்தினமயமாகிய சபாமண்டபத் தைச் சேர்ந்து பிதாவானவர் திருக்கயிலாயச் சபையில்வி ளங்கும் சிங்காதனத்திலெழுந்தருளியதைப்போலக் கு மாரதேவர் நவரத்தினமயமாகிய பீடத்தில்வீற்றிருந்தத ருணத்திற் பகம்போதுகழிந்து ஆயிரங்கிரணங்களையுஞ் சுருக்கிச் சூரியபகவான் மேற்றிசையிற்றேற்றும் அஸ்த மானகிரியிற்சேர்ந்துமறைந்தனர் அதெப்படிக்கருந்ததெ னிற்கொடியசெய்கைகளைப் பெற்றிருந்த மகாபாதகராகி ய ஆயிரவள்ளமிராட்சதரும் கடினசித்தத்தைவாய்ந்த படைத்தலைவரும் மாண்டகாலத்தில் அவர்கள்தேகத்தில் நமதுகிரணங்களாய்ந்த காரணத்தினால்ஆகுசப்பட்டது ஆதலால் ஸ்நானம்பண்ணிஇதனைப்போக்கிக்கொள்ளவே ண்டமெனநீண்டுஏழுபுரவிகளைப்பூண்டுஓற்றைவண்டி லேபுடைய தேனாத்தூர்த்திக் கொண்டுபோய்மேற்றிசைக் கடலில் முழுகியவனைப்போலக்காட்டியது.

இந்திரனாநிய தேவர்களுகறபாடுகளைத் தவிர்த்து ய தாப்பிரகாரம் பொன்னுலக வாழ்வினிருத்தஉத்தேசித்தி ருக்கின்ற குமாரசுவாமியார் சூரனைவென்று பாசறையிற் சேர்ந்தவராயிற் சொன்னோம்இனி வீரமாமயேந்திரத்தி ல் இராஜாதிராஜன் போனபின்பு நடந்தசரித்திரங்களையு ம்கேட்பிராகவென்று சூதபுராணிகர் பேசுவதாயினர்,மே ற்குறித்தபடிக்குச் சூரபதமன் யாவர்விழிகளுக்குந் தோ ற்றாமல் மறைந்துபோய் மயேந்திரபுரிமத்தியில் விளங்கு ம் தன்னகரத்தைச் சேர்ந்தவுடன் கோடிகூரியப் பிரகாச மாய்விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்சபாமண்டபத்துக்குப்போ ய் மந்திரிகளுடன் கலந்துமந்திராலோசனையைச்செய்யாம ல் மனவாட்டத்துடன்பட்டபுதேவியாகியபதமமகோமனை வாசஞ்செய்யும் நவரத்தினமயமாகிய அந்தப்புரத்திற்செ ன்று பொன்மயமாய்ஆணிமுத்துகளினும் சோடித்திருக் கின்ற படுக்கை அறையிற்சிரோரத்தினதிபங்கள் நார்புற ங்களினும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கவும் அளவற்ற பொற் பிரதமைகள் வெண்சாமனாகள் ஆலவட்டங்கள் வீசவும் வெள்ளிலைப்பாக்கு இவற்றை வேண்டும்போது கரங்களி ற்கொடுத்தவரவும் பனிநீர் தெளிக்கவும் பரிமளமிகுத்த புஷ்பமாலைகளைப் பொற்றட்டுகளில் நிறைத்துத்தாங்கி

நகவும் சந்தனக்குழம்புகள் கஸ்தூரியிவற்றைச் சொன்ன வட்டகைகளில் நிரப்பிஎந்தியிருக்கவும்வெண்பட்டினுல ம் முத்துகளினுலம் அலங்கரித்திருக்கின்ற குடையைத் தாங்கி நிற்கவும் வஸ்திரத்தொங்கல்களைக்கொண்டுசிறுகா ற்றெழுவீசவும் பணிதிகள் பொன்னுடைகளைத்தாங்கி யி ருக்கவும் இவ்வித வைபவங்களின் மத்தியில்இரத்தினக சிதமாயிருக்கின்ற பவளக்கால்கள் மரகதச்சட்டம் இவற் றினும் செய்யப்பட்டு பட்டுக்கச்சையைப் பிடித்துஇலவம் பஞ்சு-செம்பஞ்சு-வெண்பஞ்சு-மெல்லியமயிர் அன்னத்தி னிறகு இவற்றைச்சீர்படுத்தி வெவ்வேறாகச்சேர்த்த பஞ் சணைமெத்தையைப் பரப்பி அளிச்சமலர்முதலியமிருது வாகிய புஷ்பசாதிகளைக் காம்புமுதலியகுற்றங்களைப்போ க்கியவிதழ்களைத் தூவிபனியினும்வெருத்தரவசல்லாவை விரித்துஅலங்கரித்து விளங்கும்அம்சதூளிசாயனத்தின் மேல்பொத்தென விழுந்துதன்மனதுக்கினிய பதமமகோ மனையைக்கூலந்து சூலவிவார்த்தையாட மனமில்லாமலும் மற்றதேவியரைப்பார்க்கச் சகியாமலும் யாவருடனும்களி த்துப்பேச விரும்பாமலும்ஸ்நானஞ்செய்துவித்தியநைபி த்தியக்கடனைக்கழிக்க கீனையாமலும் அறுசுவைகளினற்ச மைத்திருக்கின்ற போசனத்தைக்கொள்ள விச்சையற்றவ னாய் உறக்கமற்றுப் பாம்பைப்போலப்புரண்டு சமர்க்கள த்திற் பாலசந்தரரால்தான்மானபங்கப்பட்டதைநீண்டு நீண்டு மனம்வெந்துவாடி மேல்நடக்கவேண்டியபோரு க்குத்தக்க தந்திரங்களை ஆராய்ந்துதாமதையிலையிற்பட்ட நீர்த்துளியைப்போலமனம் நிலைபெறாமல்அலைந்துகவலை கொண்டிருக்கின்ற காலையில் இச்சம்பவங்களைப்பார்த்து க் கொண்டிருந்ததூதர்கள்வேகமாயோடி வானத்தையளா வி நவரத்தினகார்திகளை வீசிச்சொலித்துக் கொண்டிருக் கும் பானுகோபன்அரண்மனையைச்சேர்ந்து இராஜகுமா ரனைக் கண்டுபணிந்து வாய்புதைத்துக் கொண்டு அகன்ற மண்டலாதிஸ்வரனாகிய உன்தத்தை பலவெள்ளஞ்சேனை களுடன்சிங்காரவேலன்மீதிற் சண்டைக்குப்போய்க் கொ டியபோர்செய்து சதுரங்கப்படைகளையும்; மாளக்கொடுத் து கிரீடமுதலிய இராஜசின்னங்களை யிழந்து வலிகுன்றி யாதொருதுணையுமில்லாமல் மறைந்து ரணக்களத்தைவி ட்டிப் பட்டணத்தில்வந்து பள்ளியறையிற் சேர்ந்திருக்கி ன்றனனொன் சவீஸ்தாரமாக விண்ணப்பஞ்செய்யுமுன்னி லையில் தான்முதலான் பட்டபங்கத்தையும் பகைவனாஜயி க்கத்தக்க தீர்மானங்களையும் ஆசாரியன்உபதேசித்த மந் திரத்தைப்போல எண்ணமிட்டிருந்த பானுகோபன் தூ தர்கள்பேசிய வாசகம்விஷத்தைப்போலச் செவிகளிற்பு குந்தவுடன் ஆறியிருக்கின்றதியில்நெய்யைச்சொரிந்ததை ப்போலச் ச்ந்துத்தாபரித்திருக்கு மனமானது துக்கசாக ரத்திலழுந்தி மானமென்னும் தியானதுவளைந்து கொளு த்திவாட்டச் சரீரம்புழுங்கிவெயர்க்கப் பெருமூச்செறிந் து எண்ணாதவை பெல்லாமெண்ணி வருந்திப்பிதாவைக் கண்டு தேறுதலைப்பேசிவரநீண்டு நவரத்தினகசிதமாக விராநீன்ற பீடத்தைவிட்டெழுந்து துரிதமாகப்போய்ச் சூரன்வாசஞ்செய்கின்ற நகரைச்சேர்ந்து இரத்தினக்காந் திகளையடக்கிவிளங்குந் தங்கத்தகிகளினுலம் பளிக்குப் பாதைகளினுலம் சுவர்ப்புறங்களைத்திருத்தித்தளவரிசை களைப்பரப்பிவிசாலமாகவிருக்கின்ற பள்ளியறையைச்சே ர்ந்து பற்பலயோசனைகளைநீண்டுநீண்டு படுக்கைபொ ருந்தாமற்புரண்டிபுரண்டு பள்ளியிலிருக்கின்றபிதாவைக்

கண்டு பணிந்தெழுந்து கரங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு இத் தைச்சொல்லுவதாயினன்.

ஐயனே கேட்டருள்க, தேவரீர் நேற்றையத்தினம் அடியேனைத் தருவித்து நமது பகைவரை போரில் வென்று வரும்படிக்குக் கட்டளையிட்டனுப்பி நீர் அவ்வாறே பலவெள்ளம் இரதகஜதுரகபதாதிக்களுடன் போய் எதிரிகளை வளைத்துக்கொண்டு அலோரமாகிய போர்செய்து பூதப்படைகளையும் சேனைத்தலைவனாயும் சின்னப்பின்னப்பட்டச்சாடும் போது பாலசுப்பிரமணியனைத்தவிர மற்றவீரவாகு அவனதுணைவர் வந்தெதிர்த்துப் போராடி முன்னிலையில் அதிககோபம்பிற்றது மோகனஸ்திரத்தைச் செலுத்தி ஒருவரன்றியிற் சகலரையும் ஈனக்களத்திற்கிடத்தி ஐயசாலயாக இவ்விடத்திற்குவரவிருந்தபோது பாசறையிலிருந்த குமாரன் ஒருநிவ்வியபாணத்தைத் தூண்டினான் அதன்வலக்கென் பாணந்தாபரிக்கமாட்டாமல் நடுநடுங்கித் தன்வீரமழிந்து அப்பிரயோசகமாகத் திரும்பிவிட்டது, உடனே மீதோதங்களைப்போல விழுந்து கிடந்தசகலரும் சீவந்தராய் வீராவேசங்களுடன் கெக்கல்கொட்டிக் கொண்டெழுந்த காலத்திற்றுத் தன் பாசபதத்தைச் செலுத்தயத்தனப் படுவதைக்கண்டு அந்தப்படையை நானெடுத்துப்போகாத குறையினால் மறுதினம் சருவசாக்கிரதையுடனும் போய் வெற்றியடைந்து வரலாமெனக்கருதி இவ்விடம்வந்து விட்டேன் ஆனால் இச்சம்பவங்களைத்தேவரீருடன் சொல்லுவதற்குமனங்கூசி மறுதினம் சிவகுமாரனையும் நவவீரர் இலசுதர் படைத்தலைவர்கள் பூதவெள்ளங்க ளனைவரையும் என்னிடத்திலிருக்கின்ற திவ்விய பாணங்களினாலும் மாயைப்பெருக்கினாலும் அதாஅதப்படுத்திப் பகைவர்பூண்டில்லாமற்களைந்தபின்பு அந்த விஜய வார்த்தையைத் தேவரீருக்குத் தெரிவிக்கும்படிக்கு நீனைந்து அதற்குவேண்டும்யத்தனங்களை ஆராய்ந்துகொண்டு இராக்கல் மொழிந்து எப்போது பொழுதுவிடியப்போகிறதென்று என திர்பார்த்திருந்து சூரியனுதயகாலத்தெழுந்து போர்க்கோலங்கொண்டு சகலாயுதபாணியாய்ப் பகைவரைவெற்றிபெற்று வருவதற்குப் பிரயாணப்பட்டு அரண்மனையைக்கடந்து வெளிவந்தகாலத்தில் அதற்குமுன்னமே தேவரீர் சாக்கிரதைப்பட்டு சதுரங்க சேனைவெள்ளங்கன்புடைபரந்துவர சமர்க்களத்தைநோக்கிப் போனதர்க்கேள்விப்பட்டிச்சிவபிரான் கடாட்ச வீட்சண்ணிபந்தினுற்சலனமற்ற வச்சிரதேகத்தைப்பெற்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்குஞ்சக்கிரவர்த்தியாகிய தேவரீர் நம்மேலெதிர்த்துவந்தவர்களை ஐயம்பெற்றுத் திரும்புவதற்குபாதொருஉதவிகளையும்கேண்டாத சூரனென்பதுஎனக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கின்றபடியால் திரும்பி அரண்மனையைச்சேர்ந்து ஆசோதைகொள்ளயிருந்தேன் தேவரீரிடத்திலேநேற்றையத்தினம் செலவுபெற்றுப்போன பின்பு இதுபரியந்தம் நடந்தவீரத்தாந்த யிதவாகும்அத்தனேஅடியேன் சண்டையைக் குறித்துப்போய்மீண்ட காரணங்களைவிசாரியாமலும் மந்திரிபிரதானிகளுடன் கலந்துயேசி யாமலும் என்னை யாவதுகூட்டிக்கொண்டு போகாமலும் எதையும்பாராட்டிப் பாராமலும் கணக்கற்றத் சேனைகளுடன் ஈனக்களத்தைச்சேர்ந்து இத்தகைய மனவருத்தத்துடன் மீண்டி இக்காரணம் தம்மையொத்த சக்கிரவர்த்தியின் பெருமிதத்துக் கடுப்பதோ அளவற்ற வீரநிவீரர்களிருக்க அவர்களில்பாரையாவது உப்பிப்பகைவரைவென்றுப் புகழோடி

மல்தாமே உயுத்தத்துக்குச்சென்ற படியால் நமக்குப்பயந்திருந்த தேவர்களுக்குக் களிப்பும் அவுணருக்குமனவருத்தமும் இந்திரனுக்குச் சந்தோஷமும் பெறச்செய்தீர் சிவபாலகனையும் பூதகணங்களையும் ஒருபொருளாக மதித்து இராஜாதிராஜனே தேவரீர்சண்டைக்குப்போவதுதம்மையொத்த வீரனுக்கடிப்பதோ ஆயிரத்தெட்டண்டங்களைவென்றபுஜபலபராக்கிரமங்களையும் சகலரும்பணிந்து போற்றுங்கீர்த்திப் பிரதாபங்களைப் படைத்துச் சூரனெனப் பேர்பெற்றிருக்கின்ற நீர் அபலனான சிவனுடனெதிர்த்துப் போர்செய்து வென்றபோதினும் தமதுபுகழ்க்கடாது யாவரும் சூரனாகிறப்பவன் சலபகாரியத்திற்பிரவேசிக்கலாகுமோ வென்றிகழ்ந்துபேசுவார்முடிந்துபோன காரியங்களைக் குறித்துப்பேசுவதிற்பயனில்லைஇனிநடந்துகொள்ள வேண்டுவதைக் குறித்துப்பரிசோதித்து ஒருகாரியத்தை நிதானிக்க வேண்டியிருப்பதால் அடியேன் தேவரீருக்குப் பிள்ளையாக விருந்தபோதினும் எனக்குத் தோற்றியதொன்றைச் சொல்லுகிறேன் அதைத் தயித்து விடாமல் அங்கீகரிக்க வேண்டும்அதாவது இவ் வீரவுநீங்கியவுடன் நானேபோய்ப் பாலசுப்பிரமணியன் முதலாகிய நமது பகைவரை மடக்கிக்கொண்டு சின்னப்பின்னப்பட்ட வாட்டிவெற்றிகொண்டுவந்து தமது கோபதாபங்களை ஆற்று வேன் அதற்குச் செலவுகொடுக்க வேண்டும்.

மேலும் யுத்தகளத்திற் பார்ப்பதிதனையே யலைத்துத் துரத்துவதையும் அவனுக்குத் துணையாகவந்திருக்கின்ற நவவீரர்கள் இலசுதர் படைத்தலைவர்கள் பூதவெள்ளங்கள் தியங்கி அதாஅதப்படுவதையும் துதர்க்கள்கண்டுவந்து தேவரீருக்கு விண்ணப்பஞ் செய்யக்கேட்டு மகிழ்ந்துஇவ்விடத்திலிருக்கும்படிக்கு வேண்டுகிறேன், இப்போதுநான் குறித்தபடிக்குக் கூரியவேலைத்தாங்கிய பாலசுப்பிரமணியன் முதலாகியசகலரையும் வெற்றிபெறும்போவேனாகிய இரந்தப்பட்டனத்திற்குமற்றும்பிரவரவிரும்பேன்மகதயிஸ்வரியச் செல்வங்களையும் வேண்டேன் அரசரிமைகளையும் வெறுத்து மணிகள்சத்திக்கப்பாரித்திருக்கின்றவிலையெறிந்துபோட்டு மரவுரியைத்தரித்துதண்டகமண்டலத்தைக் கரங்களிற்கொண்டு கானகத்தை நோக்கிப்போய்த் தவஞ்செய்யக்கடவேனென்று பற்பலவுறுதிகளைப்பாணுகோபன் சொல்லுவதைச் சகலபுனவங்களுக்கும் இயமனைப்போல விருந்து கொடுமைசெய்துவரும்சூரபதமன்செவிகளுக்குக் கமுதமாகக் கேட்டவுடன்மனமகிழ்ந்து தேகம்பூரித்துப்புஜங்கள் விம்மிவாகுவலையங்கள் தெரித்துப்போக முகமலர்ச்சி கொண்டவனாய்ப் பள்ளியைவிட்டெழுந்து எதிரில்சுரங்களைக் கூப்பிடுங்கின்ற குமாரனைப்பரிவாகப்பார்த்து இத்தனைச்சொல்லுவான், அப்பனே யிதனைகவனித்துக்கேட்பையாக பிரமன், விஷ்ணு, பரமசிவனைப் புகழாநின்ற மும்மூர்த்திகளும், மண்வினாபதலமுதலியதிவங்களில்லாசஞ்செய்கின்ற வீரநிவீரர்களும் அஷ்டதிக்குப் பாலகர்களும் மற்றயிருக்கின்ற அவுணர்இராக்கதர் பகைத்துவந்தெதிர்த்துப் போர்செய்யினும் அவர்களைவெல்லவதைப்பெரிதாக நான்நினைக்கவில்லைபுசுபலபராக்கிரமசாலியாகிய எந்தம்பி தாருகனையும் கிரவுஞ்சனையும் பிளந்துகொன்ற பகைவன் வலியையழித்துஜயங்கொள்வதுமிகவுமரிதரிது பன்னிருபுயாசலங்களைப் படைத்திருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியனுடனெதிர்த்துப் போராட வல்லவர்கள் என்னைத்தவிர ஒருவரையுங்காணேன் அவனைச்சிவ

வென்றெண்ணவேண்டாம், மகர்விஷ்ணு, பிரமதேவன், இந்திரனாதியதேவர்கள் மற்றும் ஜயப்பிரதாபசாஸ்களாக விருக்கப்பட்ட வீராதிவீரர்களையும் அந்தச்சிறுவன்தீர்த்துக்கும் விறசாதிரிய்த்துக்கும் கரவேகத்துக்கும் புயவன்மைக்கும், எவ்விதத்திலும், ஒப்புச்சொல்லக்கூடாது, ஆதலாற் கூரியலேலாயுதம் விரிக்கும் கரதலத்தைப்பெற்றிருக்கின்றதிண்ணியனை நானேயின்னமொருதரம்போய்க் கடினமாகியசண்டைமுன்னிலையிலாவதுமாயவித்தை யினாலாவது கூடியவனாயிற் போராடி ஜயங்கொள்ளக்கடவேண். இவையன்றியில் இன்னமொரு அரிதானகாரியமிருக்கின்றது, அஃதென்னையெனின், முன்னம் இவ்விடம் தூதாகவந்து நமதுபட்டணத்தைச் சின்னபின்னப்படச்சாடி பலவீரணாசஞ்செய்துபோனபகைவன் இரண்டாயிரவெள்ளம் பூதசேனைகளுக்கும் மற்றவீரர்களுக்கும் தலைவனாக விருக்கின்றான், இவனைச்சுலபமாக நினைக்கப்போகாது வீராதிவீரன் ரணரங்கசூரனாகும் புயவன்மைகளுக்கொப்பற்றவன் சிங்கத்தையொத்த வலியுள்ளவன் ஆதலாற் குமாரனே சூரியஉதயமானவுன்சதுரங்க சேனைகளையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய் அவனைத் தனிமையிற் சண்டைக்கழைத்து மடக்கிக்கொண்டு உன்றாக்கூடியவரையிற் படைவன்மையினாலும் வஞ்சகப்போரினாலும் திகைக்கும்படிக்குச் சாடிக்கொல்லவயாகில் அவனுடன் சண்டைமுற்றியதென் றெண்ணுவேன் என்று அவன்தன் முன்காட்டிய சவுரியபராக்கிரமங்களையும் போர்செய்யும் வல்லபங்களையும் விரித்துப்பேசியவன்உள்பங்கு பாலசப்பிரமணியன் வாட்டித்தூரத்துவது என்பங்காகும் ஆதலால் தூதன்மேல் உன்முழுப்பார்வையைவைக்கக்கடவாயென்று சொல்லிக்குமாரனேசாக்கிரதையாய்ப்போய்வெற்றிபெற்று மீளக்கடவையென்று விடை கொடுத்தவுடன் பானுகோபன் பிதாபோதித்தவைகளை உறுதியாகக் கொண்டு தேவரீர் திருவுளப்படிக்கு நிமைப்போதிற் தூதனையும்மற்றவீரையும் பூதப்படைகளையும்முடித்துவருகின்றவனென வணங்கிச்சொல்லல் குமாரனிடத்தின்பரிவாய் ஆசீர்வதித்தனுப்பிவிட்டுப் போருக்குப்போகவேண்டுமென்று அதற்குத்தத்திரஉபாயங்களை ஆராய்ந்துபாதித்திருந்த மனவருத்தங்களைப்போக்கிப் பழையபடிக்குச் சந்தோஷித்தனயிராஜபோகங்களையனுபவித்திருந்தனன்

பிதாவின் வாக்கியங்களைச் சிரசாக வகித்துத் திரும்பிய பானுகோபன் தன்னரண்மனைக்கருகில் வருகின்ற காலையிற் சரீரமெங்கும் வியர்க்கப் பெருமூச்சுகளை விட்டுக் கொண்டு பலதூதர்கள் ஒடோடியும் வந்து சூரகுமாரன் பாதார வித்தங்களில் விழுந்து சேவித்தெழுந்து வாய்புதைத்து நாக்குமுற இச்சேதியைக் கேட்டருள்கவெனச் சொல்லுவதாயினர் அகன்றமண்டலாதீன்வரனாகிய நமதிறைவன் இப்பகல் உய்த்தத்துக்குப்போய்மீண்டபின்பு பகைவனாகிய பாலசப்பிரமணியனைச்சூழ்ந்திருந்த பூதப்படைகள் வீராவேசங்களுடன் கொக்கரித்துக் கொண்டு வந்து நம்முடைய நகரத்தின் வடபாரிசத்தில்வானத்தையனாவ ஒங்கியிருந்த கோபுரவாயிலை முற்றுகைப்போட்டு வெகுஆர்ப்பாடங்களைச் செய்தகாலத்தில் அவ்வாயிற் காவல்கொண்டிருந்தஅதிகாரனென்னுஞ்சேனைத்தலைவன் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்து சதுரங்கப்படைகளைக் கூட்டிப்போய்ப்பகைவனாச் சின்னபின்னப்படச்சாடிமுன்னிலையில் பூதவீரர் மும்மரமாய் இரதகஜதூரகப

தாதிசனையும் அதாஅதம்பண்ணிக்கொண்டு சேனைத்தலைவனையும் கொடியபோலாச்செய்துவாட்டியும் கோபந்தணியாமற் பலவிலைகளைக்கொண்டு நவரத்தினமயமாய்நிற்கின்ற கோபுரத்தைக் கடைக்காலுடன்பறித்து பந்தைப்போலச்சமுத்திரத்தில்வீசியெறியசுழல்காற்றிலகப்பட்டதும்பையொப்பக் கரகொனச்சுழன்றுபோய்த் தலைகிழாய்க் கடலீரில்விழுந்து உருத்தெறியாமல் பாதலத்திலமுந்தியது. அதைக்கண்டவுடன் சிவகணங்கள்கரங்களைக்கொட்டிக்கொண்டு சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச் செய்து வீரசிங்கங்களைப்போலச்சீறிச்சக்கிரவாளகிரிக்குச்சமமாய்மேலோங்கி யிந்நகராவோந்திருந்த பொன்மதிலைக்கொம்மைகளுடன் கால்களைக்கொண்டுதைத்துப்பொடிப்பொடியாகத்தள்ளி நிலத்தில்நிரவினர். மேலும்பட்டணத்திற்பிரவேசித்து வடபாரிசத்திற் சொர்னமயமாகிய மாடமானிகை மண்டபமுதலிய சிங்கரங்களைப்பெற்றிருந்த பலவீரிகளையிடித்து தும்சப்படுத்திஅக்காலத்திலெதிர்ந்த இராட்சதவீரர்களையவனையும் தாலதூதர்களைப்போல வளைந்துகொண்டு சின்னபின்னப்படச்சாடி ஒருவருமெதிர்ப்பவரினமையால் ஜயவுச்சாகங்களைப் படைல்களைப்பாடிக்கெலிப்புடன் திரும்பித்தங்கள்பாடிவிட்டடைப்போய்ச்சேர்ந்தனர்.

இராஜகுமாரனே ஒருபரியாயமாக வீந்தநகரத்தின்பாதிபிடிபட்டிக் குட்டிச்சுவர்களாக நிற்கின்றது. இதுவும்ல்லாமற் கோபுரத்தைப்பெயர்த்தெறிந்த அதிர்ச்சியினற்கடலீர் கொதிப்பெடுத்தெழுந்து இடிபட்டவாழிலீன்முலமாய் உள்ளேபிரவேசித்துப் புரசனங்களையும்நீண்டவீதிகளையும் அலைத்தகொடுமைகளைச் சொல்லிமுடியாது. இச்சம்பவங்களனைத்தையும் ரிசதரிசனையாகக்கண்டு வந்தனம். இதுஉண்மையாகுமென்று நம்பிக்கையுள்ளதூதர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்த காரணங்களைச் செவிகளில்நாராசங்களைக்காய்ச்சிச் சொருகியதைப்போலச் சுறுக்கிடக்கேட்டமத்திரத்தில் மனம்வருந்தி விழிகளிலவந்து திப்பொறிகள்கிதற்குக் கர்லாந்தனைப்பேரலக் கோபித்துப்பூதர்செய்கை வெகுநேத்திரேத்தியென நகைத்துக் கரங்களைக்கட்டிநிற்கின்ற பலதூதர்களமீதில் விழிகளைப்பரப்பி நீங்கள்வினாவிற்போய் நமதுமரபுக்குரியதச்சனையிந்தநியிஷ்த்திற் கொண்டு வரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டமத்திரத்தில் வாயுவேகத்தினும் மனோவேகத்தினும்முடுகியோடி அவுணர்தச்சனைக்கண்டு இராஜப்ரமேஸ்வரனாகிய சூரபதுமன் குமாரன் பானுகோபமகாராஜன் உன்னையழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னார். சிக்கிரத்திற்போகக்கடவாயென்னுஞ் சொல்முடிவதன்முன்னம் வீரமாமயேந்திரபுரியைச்சேர்ந்து இராஜபுத்திரனைக்கண்டுவணங்கிப்போற்றி அடியேனைத்தருவித்தகாரியத்தைப்பணித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தகாலத்தில் நமதுபட்டணத்தைச்சூழ்ந்திருந்த வடபாரிசமதிலையும்கோபுரத்தையும் நகரத்தில் சிற்சிலவீதிகளையும் பாதகராகிய பூதர்கள் அழித்தனனெனக் கேள்விப்பட்டனம் அவற்றினைப்பழையபடிக்கு வினாவிற்கெய்தமைக்கக்கடவையெனக் கட்டளையிட்டமத்திரத்திற் சிற்பியானவன் மகாபாக்கியம் இதோமுடித்தேனெனச் செலவுபெற்று நடந்தபின்பு வேகமுள்ள சிலதூதர்களைப்போக்கி வீரசிங்கத்துக்குச் சமதையாய் ஒருவரும் நிகரற்ற புசுபலபராக்கிரமசாலியாகவிருக்கின்ற மாகாயனென்னுமச்சேனைத்தலைவனை

த்தருவித்து நீபதினயிரவெள்ளம் இரதக்ஜதரகபதாதிக
ளுடன் வடபாரிசத்திலிளங்கும் கோபுரத்தைப்பத்திர
மாகக்காவல்கொண்டிருக்கக் கடவாயென்று ஆக்கியாபித்
து அவனுக்குவேண்டிய சிறப்புக்களையுஞ்செய்தனுப்பின
ன். அதற்குமுன்சென்ற சிற்பியும் தான்கற்றிருக்கின்றசா
ஸ்திரவிதிப்படிக்கு மனதில் நிச்சயித்தவனுப் உத்தரபா
ரிசத்திற் கிண்பட்டிருந்தகோபுரம் மதில்வீதிகள் முத
லியவற்றை முன்னினும் பதின்மடங்கு சிங்காரங்களைக்
கொண்டிருப்பதாகச் சோடித்து முற்றியபின்பு கட்டளை
ப்படிக்குச் சகலமுமாயிற்றென் நிராஜகுமாரனுக்குத்தெ
ரிவித்து விடைபெற்றுத் தன்பதினைச்சேர்ந்தனன். இ
ராஜகுமாரன்பணிவிடையைப் பெற்றுப்போன மாகாய
னென்னும் சேனைத்தலைவன் தன்வசத்திலிருக்கின்ற பதி
னயிரவெள்ளம் இரதக்ஜதரகபதாதிகள் கடல்பெருகிய
தைப்போல இளைச்சலிட்டுக்கொண்டு வரும்படியாக நட
ந்து புதிதாகச்சோடித்து முற்றியவடக்குக் கோபுரவாயி
ல் முதல்நிலையில்வீற்றிருந்து சேனைகளை மதிப்பரப்புக
ளெங்கும் காவல்கொண்டிருக்கச்செய்து கண்ணிமையை
ப்போலத் தானும் இடைவிடாமற் சுற்றிப்பார்த்துபோற்
றியிருந்தனன். சவுனகாதிநிலிகளே, மேற்குறித்த காரிய
ங்களனைத்தும் முடிந்தவுடன் இரவுநீங்கிவழிபச்சைக்கு
திகைகளைப்பூண்டு ஒற்றைவண்டிலையுடையதேனா அரு
ணன்செலுத்திவர அதன்மீது சூரியபகவான் வீற்றிருந்
து உதையகிரியில் முளைத்தகாலத்தில் அவரதுகிரணகா
ந்திகள் பட்டமாத்திரத்திற் கரியைப்பூசி யிருப்பதைப்
போலப் புவனங்கனெங்கும்பார்த்திருந்த இருட்கூட்டமா
னதுகுன்றிக்குறைந்து அகப்பட்டிப்போயது அஃதெப்
படிக்கிருந்ததெனில், ஒருவனுக்குத்தான் முற்பிறப்பிற்
செய்திருந்த நல்வினையுயர்ச்சியினற் பேரறிவு தோற்றி
யவுடன் அஞ்ஞானவிருள் பறந்தோடுவதைப்போலக் கா
ட்டியது சூரியபகவானுதையமான் காட்சியைப்பார்க்குமிட
த்திற் சிறந்தகற்பையுஞ் சுந்தரத்தையும் பெற்றிருக்கின்
ற இரவென்னும் கண்ணிகையிடத்திற் காமுற்று ஆவீங்க
னஞ்செய்து கனிக்கவேண்டுமென்கின்ற மனோஇஷ்டத்
தைக்கொண்டு அதனைத்தொடர்ந்து சேரவெண்ணிப்புற
ப்பட்டவனைப்போல ஆயிரங்கிரணங்களைப்பரப்பி உலக
ங்களைவிளக்கிவெளிப்பட்டனன்.

மூன்றாநாள்பா னுகோபன்யுத்தப்படலம்.

இரவிவந்துற்றுழியெழுந்துசூர்மக்கள்
மரபுளிநரகடன்வழாமலாற்றியே
செருவினிலுடைந்திடுகிறமைசிறந்தியாப்
பொருவருமாயைப்போற்றன்மேயினான்.

இவ்விதமாக இராக்காலமானதுகழிந்து அருணேதய
மானவுடன் பாணுகோபனெழுந்து விதிப்படிக்குக்கலைக்
கடன்களை முடித்துக்கொண்டவனுப் முதலநாள்பகைவ
ரால் தான்பட்டஅவமானத்தைநீனைந்து மனம்வருந்தி
யின்றையதினம் சிலதருந்த உதவிகளைத்தேடிப்போகவே
ண்டுமென நிச்சயித்துப் பிதாமகனாகிய மாயையைவரும்
படிக்குச் சிந்தித்துப்போற்றுமுன்னிலையிற் பாட்டியான
வள் தட்சணத்திலெதிரிற்றோற்றிப் பேரனுக்கு ஆசைகளை

ச்சொல்லி என்னைக்கோரியகாரணமென்ன துரிதமாய்ச்
சொல்லக்கடவாயெனக் கேட்டவுடன் அவன்திருவடிகளி
ற்சேவித்தெழுந்து இதனைப்பேசுவான், அடிஆயா பால
சுப்பிரமணியனுக்கும் நமக்கும்சண்டைநேரந்தகாரணத்
தினால் முந்தையநாள் காலையிற் சதுரங்க சேனைகளைக்
கூட்டிக்கொண்டுபோய் அகோர உயுத்தங்களைச்செய்தே
ன். கடையிற் சண்முகன் தூதனுடன்சண்டைகொடுத்து
அவன்வல்லபத்துக்குச் சகிக்கமாட்டாமல் வலிகுன்றிப்ப
ங்கப்பட்டித் திரும்பியகாரணத்தினால் மானம்பாதிக்க மி
கவும்வருந்துகின்றேன். சத்துருக்களுடன்கலந்து கொடி
யபோர்செய்து வருங்காலத்திற் புறந்தத்தோடி யவர்கள்
பெறும் அபகீர்த்தியைப்படைத்துப் பழிக்குள்ளாய் வா
டுகின்றேன். இதைவிட இனிநான்பெறவேண்டியகிந்தை
வேறென்றுமில்லை. இந்தவிதமுச்சியைச்சமந்திருப்பதை
ப்பார்க்கினும் உயினாவிட்டாலும், நன்றாகவிருக்கின்ற
தென மனவாட்டத்துடன் முறையிட்டுக்கொள்ளுகின்ற
பேரனைப்பார்த்து அப்பாபொத்திரனே, கெடுமதிகண்
னுக்குத்தோற்றதென வழங்கிக்கொள்ளுகின்றனர் அக்
காரணத்தினால் இவ்வகைத்துயரங்கள்வந்து சம்பவித்த
துஅதென்னையெனில், தேவதேவோத்தமனா கியபரமசிவ
மளித்த அகண்டசாம்பிராச்சியச் செல்வங்களை யனுபவி
த்துக்கொண்டு உங்கள்குடைநிலிழிந்தபட்ட பூமியைப்பரி
பாலனஞ்செய்து சுகத்தில்வாழ்ந்திராமல் வேதவொழுக்க
ங்களைமறந்து தீனராகவிருக்கின்ற தேவர்களையலைத்துத்
தகாதஏவல்களைக்கொண்டு பொன்னுலகத்தையுஞ் சாம்
பலாங்கிக் கடையில் கடினமாகியசிறையிலும் வைத்தீர்க
ள் இதுவுமல்லாமல் இந்திரனைக்காடேகதியாகத்துரத்தி
யும் சிவபிரானைக்கருதித் தவஞ்செய்யவல்ல ரிஷிகளையோ
கிகள்செய்துவரும் விரதங்களைப் பங்கப்படுத்திவாட்டித்
தீராதபழிபாதகங்களைத் தேடிக்கொண்டீர்கள் சிருஷ்டிதி
திசுக்காரமென்னும் முத்தொழில்களை நடாத்திவரும்நிரி
மூர்த்திகளையும்பகைத்து விரோதங்களைச்சம்பாதித்தும
கத்துக்களாகவிருப்பவர்கள் மனம்நொந்து வசைமொழி
களையாடவும்பெற்றீர்கள். இப்படிக்குச் சகலரும்உங்களி
டத்தில் விரோதித்திருப்பாராகில் எவ்விதத்தில் நீங்கள்
ஜயமுண்டாய்வாழ்வீர்கள் தருமமார்க்கங்களுக்கு கிழிவாகி
யகொடியசெய்கைகளையே முக்கியமாகவிரும்பி எக்கால
த்திலும் மீறிடத்தவந்தபடியால்பழிபாதகங்களுக்காளா
ய்ச் சகலசெல்வங்களையும் பறிகொடுத்து மங்கும்நாள்நே
ர்ந்துவிட்டது, அதற்குத்திருஷ்டாந்தமாக விதுபரியந்த
ம் எத்தகையொனினுங் கண்ணெடுத்துப்பார்க்கப்படயங்க
ரப்பட்டிருந்த இந்தச்சிறந்தபட்டணத்தைப் பகைவர்மு
ற்றுகைபோட்டுக்கொண்டுவாட்டிக் கடினமாகிய உயுத்த
ங்களைச்செய்ய அவர்களுக்குப்பின்னிடந்து தோற்றப்
பும் பெறலானீர்கள் அப்பாஉங்களைகிந்திக்கவேண்டுமெதி
ல்லை விதியின்முயற்சியை மதியினால்வென்றவர்க னொரு
வருமில்லை புத்திகருமத்தை யனுசரித்திருக்குமென்று
பெரியோர்கள் சொல்லுகின்ற ஊழானது விராசகாலத்து
க்கடுத்த விபரீதபுத்திகளை உங்களுக்குக்கொடுத்து வருகி
ன்றது, வீணாகப்பலபலசொல்லியாகவேண்டுமெனில்லை ஈ
ஸ்வாச்செயலின்படிக்கு நடக்கவேண்டியகாரணங்கள் மு
ற்றுப்பெருவதற்குத் தடையிராது ஆகையால் என்னகா
ரியத்தைவிரும்பி என்னவாவழைத்தாய்,கேட்டதைத்த
ருவேன் வினாவிற்கொல்லக்கடவாயென்று மாயையேசி

முடித்தவுடன் பானுகோபன் அவள்குறித்த நீதிகளை யொன்றையும் யோசித்துப்பாராமல் மனக்களிப்புடனிடனைக்கேட்பதாயினான்.

முதல்நாளைய யுத்தமுனையில் என்னுடன்கொடியபோர் செய்து வெற்றிபெற்றுப்போயிருக்கின்ற வீரவாகுவையும் படைத்தலைவரையும் பூதவெள்ளங்களையும் இத்தினம் சின்னபின்னப்படச்சாடியழிக்க விரும்பியிருப்பதால் அவர்களைவென்று நிரும்புகின்றதற்குத்தக்க திவ்வியபாணமொன்றைத்தயையசெய்யவேண்டிப்பாட்டபெனக்கேட்டவளவில் அதற்கிசைந்து தன்சத்தியினால் ஒருமகிமையுள்ள அஸ்திரத்தையுண்டு பண்ணிக்கொடுத்துச் சொல்லுவாள் பேரப்பிள்ளையுள்ளதப்பாணத்தை மந்திரபூர்வமாகச் செலுத்துவதனால் வீரவாகுதேவர் முதலாகிய பகைவாழ்த்தியைமயக்கி அறிவையழித்து பிரோதங்களைப்போல நீலத்திற்சாய்த்துச் சேர்த்துக்கட்டிக்கொண்டு நீருறித்தவிடத்திற் பிரசண்டமாருதத்தினுங் கடுகிப்போய்ப்பத்திரப்படுத்திக் காத்திருக்கும் இதன்வல்லபமிதுவாகுமெனத்தெரிவித்து அதற்குரிய மந்திரத்தை விதிப்படிக்கு உபதேசித்து மறைந்தனள், இவ்வளவுமகிமையையுடையமோகனுஸ்திரத்தைப் பெற்றவுடன் பானுகோபனுக்கு மனமகிழ்ச்சியுண்டாய்ப் பின்னிட்டானென்னும் பழிப்புதைனக்கு நேர்ந்ததற்காகப் பாதித்துக்கொண்டிருந்த மனவாட்டத்தையொழிந்துசீரம்பூரித்துப்பயங்களுங்கிவாகுவலையங்கள் தெறித்துப்போகத்தக்கதாகச்சந்தோஷசாகரப்பெருக்கில் முழுகினவனாய் அந்தவிடத்தைக்கடந்து பொன்னினாலும் மணிகளினாலும் சோடித்து மிகுத்தபிரகாசங்களைவீசி விசாலமாய்க் கோடானகோடியிராட்சதவீரர் காவல்கொண்டிருக்கும் ஆயுதச்சாலையிற்போய் வீரலட்சுமியைச்சேவித்துப்போற்றிக் கூரியஅலகையுடைய பாணங்கள்நிறைந்திருக்கின்ற புட்டிலைமுதுகிலிதுக்கி முத்தத்தாழ்வடம் வயிரப்பதக்கம் சரப்பளி மோகனமாலைகள்புரளும் அழகியமார்பில் அபேதவயிரக்கவசத்தைத்தரித்து கரகாடு அங்குலப் புட்டில்களைமாட்டித்தங்கக்கட்டுகள்பூண் டிருகுகைகளினும் மணிகள்சத்திக்கும் பாரித்தவிலலைத் தொழுதெடுத்துத்தோளில்மாட்டி பாசுபதாஸ்திரம், நாராயணஸ்திரம், பிரமாஸ்திரம், வாயுவாஸ்திரம், சூரபேராஸ்திரம், வருணஸ்திரம், அக்கினியாஸ்திரம், சூரியாஸ்திரமுதலிய தேவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற திவ்வியப்படைகளையும், வேல், வாள், சக்கரம், தண்டம், பிண்டிபாலம், தோமரம், கப்பணம், இவ்விதஆயுதங்களையும் சேகரித்துக்கொண்டு வெளிவந்துபட்டுவர்புகழ், கட்டியக்காரர் எச்சரிக்கைகள் சொல்லப்போக, வெண்சாமனாகள்வீசத், தவளக்குடைகள்பிடிக்க, ஆலவட்டங்களைசைக்க, விருதுக்கொடிகள் தூக்கப், புள்ளாங்குழல் சின்னங்களுந், அருகுதீவட்டிகள் காட்டிச்செல்ல, தேவகன்னியர்கள் மயிலையொப்ப நடத்துங், சூயிலைநிகர்த்துப்பாடியும்வர, இவ்விதஇராஜவோலக்கங்களுடன் முகவாயிலினிடத்தில் வரும்போது மந்திரபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்க ளெதிர்கொண்டுவணங்கிப் பக்கங்களிலிற்றின்றுவெளியில் கரங்களைக்கட்டிக்கொண்டு காத்திருக்கும் துதர்கள்மீதில் விழிகளைப்பரப்பி நீங்கள் துரிதமாகப் போய் நமதுசேனைகளைச்சேகரித்து வரக்கூடவீசுகளெனக் கட்டினையிட்டனுப்ப அளவற்ற துதர்களோடினர், பின்புகாரியக்காரனாயழைத்து நமதுதேவா அலங்கரித்துக்

கொண்டு வாருங்கொளெனச்சொல்லிச் சபாமண்டபத்திலவார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்தான்

முன்னஞ்சென்றதுதான் அறிக்கையிட்டவுடன் அளவற்றவெள்ளம் இரதகஜதுரகபதாநிகள்திரண்டு தத்தமது தலைவர்களைச்சூழ்ந்து கொண்டு கடல்பெருக்கெடுத்தோடுவதைப்போல விளைச்சலிட்டு அதிகவுற்சாகங்களுடன் வந்துசேர்ந்தகாலத்தில் சாரதியானவன் பஞ்சலட்சணங்களைப்பெற்றிருக்கின்றபுரவிக்கூட்டங்களைப்பூட்டிநவரத்தினமயமாய் விளங்குகின்ற பாரித்ததேவைப், பட்டாடைகளினாலும் குடைகொடிசாமணி முதலியவைகளைக்கொண்டு அலங்கரித்து கற்கரத்தொனிகளுடன் துரத்திவந்து நிறுத்தியவளவிற பானுகோபன் வெளிப்பட்டுவந்துஜயாவிஜயபவாவெனப் பெரியோர்கள் வாழ்த்தெடுப்பப்பட்டு வர்புகழ்ச் சிங்கமானது பருவத்தின்மேல் தாவியதைப்போல உன்னதமுள்ள இரதத்திற்பாய்ந்து மண்டிபோட்டுக்கார்துபாக்களைக்குறித்து நமதிரதத்தை அதிவேகமாய் ரணக்களத்தைநோக்கிச் செலுத்தக்கடவையெனக் கட்டினையிட்டமாதிரத்தில் வார்களையசைத்துச் சவுக்கைக்காட்டி மணிகள்சத்தித்து வண்டில்கள் கரகொன்றோடு இராஜவீதிகளிற் செலுத்துகின்றவேளையிற் புரஜனங்கள் ஆலங்களைச் சுழற்றிச் சுபங்களைப் பாடவும் சிறந்த பெரியோர்கள் அறுகுஅட்சதைகளையிறைத்து ஜயமுண்டாகக்கடவதென்று வாழ்த்தவும் இந்தவேடிக்கைகளைப்பார்த்துக்கொண்டு இராஜகுமாரன்வருவதைக் கண்ட மாதிரத்திற் பருவதாகிருதியாய் உன்னதமுள்ள பதினாயிரவெள்ளம் தேரணிகளும் இருப்புலக்கைகள் எழுச்சுக்கில்களை துதிக்கைகளிற் பற்றிக்கொண்டுமும் மதங்கலையும்பெருக்கி வீறிட்டு நீலகிரிகளைப்போல விளங்கும் பதினாயிரவெள்ளம் யானைக்கூட்டங்களும் சுழிசுத்தங்களைப் பெற்றதாய் நான்குபாதங்களினும் வண்டயங்கள் கலிக்கஅலைகளைப்போலத்தாவும் வேகமுள்ளபதினாயிரவெள்ளம் புரவிப்பந்திகளும் விழிகள்சிவந்து காட்டவு மிடுகளைப்போல உரத்துப்பேசியும்பாரித்துக்கறுத்த தேகத்தைப்பெற்றுப் பரசு-பல்லயம்-எறிவேல்-வாள் கேடகம், தனுசுமுதலியபடைகளைத்தாங்கிப் பூமியதிரப்பாதங்களைப் பெயர்த்துவைக்கும் ஜயசால்களாகியஇருபதினாயிர வெள்ளம் இராட்சதவீரர்களும் பிரளயகாலவெள்ளம்போல விளைச்சலிட்டுப் பரந்து பானுகோபனைச்சூழ்ந்துகொண்டு நடக்கும்போது துண்டாகிய துளிபடலமானது மேகங்கள் ஜலத்தைக் கிரகிக்க வந்ததையொத்துச்சமுத்திரமெங்கும் பரவிச்சேறாக்கியும் சர்வசங்கரகாலத்திற் பிரசண்டவாயுவின் மோதலிற்பட்டுச்சத்தசாகங்களும் பெருகி எங்கும்பரந்ததைப்போல அஷ்டதிசைகளினும்மற்றபுலனங்க ளெங்கும்முடிமாறுபடச்செய்யவும்போகின்ற தருணத்தில் ரணபேரி, ஜயபேரி, எக்காளை, வெற்றிமுரசம், சங்கம், சின்னம், துத்தாரி-முதலியதோற்குவிதுளைக்கருவி கஞ்சக்கருவி நரம்புக்கருவிபிட்டுறுக்கருவிகளெனச் சொல்லாநின்றபதினெண்வாத்தியங்களும்கணகணென முழங்குமோசையானதுஉலகங்களினத்தும்செவிபட்டு மருளும்படிக்கெழுந்தது, அஃதெப்படிச் சிறந்ததென்றால், ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும், இராஜதானியக்கவிருக்கின்ற இந்தவீரமாமயேந்திர புரியானதுவெகுசாலமாக அஷ்டலட்சபிகளும் குதிகொண்டசுகலசெல்வங்களையும் பெற்றுநன்றாகவாழ்ந்தது, அப்படிப்பட்டநக

ரத்திற்கு இக்காலத்தில் அழிந்துபோகும் காலம் சமீபித்தது சமீபித்ததென்னும் மனவருத்தத்தினால் புலம்புகின்றதைப்போலக்காட்டியது.

இவையன்றியும்பாலாக்கள் ஈட்டிகள்தன்குள் வாட்கள் கேட்கமுதலிய ஆயுதங்களைத் தாங்கிக்கொண்டு இருபா ரிசங்க்ளினும் நெருங்கிப்போற்றிவருங் காவலனாய் அங்குசத்தினால் குத்திவருத்தும் பாகன் குறிப்பின்வழியிற் போகாமல் தானிச்சைகொண்டிருக்கின்ற பெண்யானைகள் தாகசாந்திக்கு புனல்வேண்டுவாமெதைக்கண்டமதபா னைகள் வீறிட்டுச்சென்று துதிக்கைகளை நீட்டி வானத்தி ற்பரவியிருக்கின்ற மேகங்களைவாரிப் பிழிந்து மதுரமாகிய நீர்ப்பெருக்கைக் கொடுத்துக்களிக்கவும் தத்தித்தாவீந டக்கும் வேகமுள்ளபுரவிகள் வானத்திற்றுவியும் வேகங் கொண்டிபோகும் சூரியனிரதத்திற்பாய்ந்தும்மலைகளினு ஸ்சியில் மிதித்தும் பூவட்டமுற்றினும் வையாளிவந்தும் சமுத்திரத்தினிடங்களில் வட்டணைதிரிந்தும் பகைவரா கிய பூதப்பெருக்கிற் றுவித்திரும்பிவரவும் தயை தாட்ச னியமற்ற இராட்சதவீரர்கள் அதப்பட்டகாலையில் அவர் களுக்குரிய தேவிமாற்றருண்டு திகைத்து இவ்விதமாகப் புலம்புவானெனக் காட்டுமாறுபோலத் தேரணிகள் கரகொ ன்றிறைச்சலீட்டோடவும் ஆலகாலவிஷம் பலவுருக்கொ ண்டி அழலை வீசித்திரிவதைப்போல மையினுங்குறுத்தி ருக்கின்ற தேகத்தையும் அந்திவானத்தைப்போலவிளங் கும் செம்பட்டமயினாயும்பெற்றவர்களாய்ச்சூரியனையொ ப்பச்சொலீக்கும்இரத்திபாரணங்களைத் தரித்துப்பிறை யைப்போல கோரைத்தத்தங்கள் விளங்க அக்கினிக்கொப் பாகிய விழிகளைப்படைத்து திக்கொழுந்தையொத்தசிகை யைப்பெற்றுப்பருவதங்கள்கால்முனைத்தசைவதைப்போ லப் பருத்ததேகத்தைப் படைத்தவர்களாய்ப் பளபளத்த ஆலகையுடைய வேல்வாளாயுதங்களைத்தாங்கும்கரங்களை ப்பிசைந்துகொண்டு இடிகளைப்போலத்தட்டி முகங்களி ற்கோபக்களல் விளங்கவும்மேககந்தித்தக்குச்சமமாகவ சனித்தும் நேற்றையதினம்இராஜாதி ராஜனுடன் வந்த காலத்திற்புறந்தந்தோடி யவர்களைப்போலச்சண்டைகொ டுக்கின்ற தருணத்தில்கலங்கிப்பின்னிவிவராயின்இந்தவா னுக்கினாயாக வெட்டியெறிவோமென்றுசபதங்களைப்பே சிக்கொண்டு இராட்சதவீரர்கள் நடக்கவும் இவையன்றி யும் வானத்தையளாவிய தேரணிகளினுச்சியினும் யானை களின் மீதினு மிராட்சதர் கரங்களினும் விளங்குகின்ற துவசபடங்களினினுலகத்தைத்தாவயிற்பதையோசிக்கு மிடத்தில் அதுகளைக் கொடியென்று ல்சனிப்பதினற்கற் பகத்தருக்களிற்ப் படரத் தாவுவதைப்போலக் காட்டவும், இஃதன்றியும் விருதுக்கொடிகளும் சந்திரவட்டக்குடை களும் ஆலவட்டங்களும்மகரதோரணங்களும்எங்கும்மு டியிருப்பதினற்குரியப் பிரகாசத்தையடக்கிக் காடாந்த காரமாகிய விருளைச்செய்யமயங்கியும் படைவீரர் கரங்க ளிற்பற்றிய வாள் வேல்களினொளியினாலும் கிரீடங்களி ற்பதிந்திருக்கின்ற சிரோரத்திஷப் பிரகாசத்தினாலும்அ வ்விருளை நீக்கிவரக் களித்துச்சென்றும் இவ்விதச்சிறப் புகளைப்பெற்ற சதுரங்க சேனைகள் வீரவேசங்களுடன் குழ்ந்துவரப் பாணுகோபன் பொன்மயமாயிருக்கின்ற ப ட்டனத்து வீதிகளைக்கடந்துசக்கிரவாளகிரியையொப்பா க மேலோங்கி வளைந்திருக்கின்ற கோட்டை மதிலுக்குறு ப்பாய்நவரத்தினக் காந்தியைவீசிக்கொண்டிருக்கும்கோ

புரவாயிலைத் தாண்டியவுடன் ஆயிரம் குதிரைமுகங்க்கொ ப் பெற்றுத் தூதர்களுக்குத் தலைவனாகவர்களைக்கட்டிற் கொண்டிராஜகுமாரன் கட்டளைக்கெதிர்பார்த்துநடக்கின் ற விவேகசாலையாகிய ஒருவனைப்பார்த்து நீதாரிதமாயோ டிச் சிவகுமாரனிருக்கின்ற டாடிவிட்டைச்சேர்ந்து நம து நகரத்துக்குத் தூதாகவந்த ஜயசாலையாகிய வீரவாகு வைத் தேடிக்கண்டு இராஜபரமேஸ்வரனாக விருக்கின்ற பிதாவின் கட்டளைப்படிக்கு இத்தினம்தொடியுபொர்செய் து உன்னேரணக்களத்திற்கிடத்தி ஜபப்பிரதாபத்துடன் திரும்பும் படிக்கு கங்கணம்கட்டி வந்திருக்கின்றார் முன்ச ண்டைகளைப் போலச்சலபமாக நனைந்துஅசாரிசமாக வி ராமல் சீக்கிரத்திற் போருக்குவரக்கடவாயென்று இராஜ குமாரன் சொல்லியனுப்பினொன்று தெரிவித்துவரக்கட வாயெனக் கட்டளையிட்டவுடன் சேவித்துத்தேவரீர்பணி த்தபடிக்கு முடித்துவரக் கடவேனெனச்செலவுபெற்றுக் கடலைப்போல இளைந்து நடக்கின்றசேனைகளைக் கடந்து போய் ஏமகூடமென்னும் பெயரைப்பெற்றிருக்கின்றபா சறையைச் சேர்ந்து வெற்றிவேலாயுத மூர்த்திக் கிளவலா கிய வீரனைக்கண்டு இத்னைச்சொல்லுகின்றனன்.

பாலபருவத்திற் சூரியனைப் பற்றிவந்து தளைசெய்த வீரர்திவீரனாகிய பாணுகோபமகாராசன் இத்தினம் உன் னுயினா யமலோகங் குடியேற்றும் படிக்குப்பிரதிக்கினை பண்ணிவானாய்ச் சகலசேனைகளுடனுமிதோவந்து விட் டனர், இதனைஉனக்குத் தெரிவித்துத்துரிதமாய்ப்போரு க்கு வரக்கடவாயெனச் சொல்லவரும்படிக்கு அடியேனு க்குப் பணித்துத் தூண்டினர், ஆதலாற்புறவணியில்நில் லாமற் துரிதமாகப்போருக்கு வருவாயென்று சொல்லிய தைக் கேட்ட வீரவாகுதேவர் நகைத்து நல்லகாரியம் மு ற்தியநாளே குரன் பிள்ளைபேர்விளங்காமற் செய்துபோடு வேன் பேடிகளைப்போலப் பயந்தோடிப் போனதால் இ துவனாயில் உயினைத்தரித்திருக்கின்றான், இதோஅவனு யினா வீரசொர்க்கத்திற் சேர்க்கவருகின்றனன்இந்தச்செ ய்தியைஅவனுக்குச்சொல்லக்கடவாயெனக்கூறிப்பேசியதூ தனைஅனுப்பிவிட்டி செயசாலையாகிய துணைவர்இலகூந் ர்குழ்ந்து வரத்தக்கதாக நவரத்தினமயமாகிய சபாமண்ட பத்தில் அரியணையில் வீற்றிருக்கின்ற பாலகப்பிரமணி யுக் கடவுளைத் தரிசித்துச்சர்வசீவபரிபூரணராகியகந்தர்ச நய்தானத்தைச் சேர்ந்து மும்முறைவலம்வந்துதிருவடிக ளிற் சேவித்துப்போற்றி கரங்களைக்கூப்பிவிற்றுகின்றபுசப லபராக்கிரமசாலையாகிய வீரவாகுதேவர்கருத்தையும் நட ந்தசெய்திகளையுந் திருவுளத் தய்ந்துகொண்டு முதற்றின ம் பயப்பிராந்தியினால் புறந்தந்தோடிப்போன பாணுகோ பன் இறுமாப்புடன் உன்னைக்குறித் தேதோசிலசபதங்க ளைப்பேசி வருகின்றான், ஆதலால்அத்தினத்தைப்போல வே என்மர், இலகூந் படைத்தலைவர்களுடன்ஆயிரவெ ளளம் பூத சேனைகளைக் கூட்டிக்கொணம்போய்ப் பகை வனா வென்றுமீளக்கடவாய் பாணுகோபன்செலுத்தும் ப டைகளைநெத்துக்கும் மாறேவித்தடித்துமேல்குடிகின்றகாலே யில் ஒருகாலம் அந்தப்பாதகன் ஏதேனும் மாயவஞ்சகங் களைச் செய்வனாகில் நமது கரத்தில்திளங்கும்வெற்றி வே ல்வந்து அவற்றைஅதப்பித்தி உங்களுக்குயாதொரு து ன்பங்களு மில்லாமற்பாதுகாத்துத் திரும்புமென்றுதிரு வுளம் பற்றியபோது மகாபாக்கியமென்று வீரன்மீட்டிம் வணங்கிப் பரிபூரண கபாட்சமும்விடையும் பெற்றுத்

தரும் ஆயுதசாலைக்குப்போய் சரத்துணியை முதுகிலி னுக்கி வீரவிலலைத் தோளில்மாட்டித் தேவாஸ்திர முத ல்ய படைகளைச் சேகரித்துக்கொண்டுவந்து முகவாயில் லிடத்திலுந்நின்ற உன்னதமுள்ளதேரில் ஆரோகணித் தகாலையில் துணைவர் இலசூர் படைத்தலைவர்கள்சர்வாயு தபானிகளாய்த் தமக்குரிய வாகனங்களில்வீற்றிருந்துத மதினைவனைச் சூழ்ந்தனர், அக்காலத்தில் நாராயீரவெள் ளம் பூதப்படைகளும் மனவுற்சாகங்களுடன்குலகிகளை ப்போல பாரித்திருக்கின்ற பருவதங்கள் தழைத்தோங்கி ய விருட்சங்கள்-தண்டாயுதம்,தோமர்ம்,எழுகுலக்கைமு தலைய ஆயுதங்களைக்கரங்களிலேந்திப்பிரசண்டவாயுவை ப்போல ஆரவாரித்துக்கொண்டு கோடையிழகளுக்குச்ச மமாக வசனித்துப்பெரும்புறக்கடலுக் கொப்பாக வந்து தங்கள்தங்கள் தலைவரைச்சேர்ந்தனர்.

அத்தருணத்தில் வானத்தில் வேடிக்கை பார்க்கவந்த தேவர்களின்றையதினம் ஜயம் நம்மவர்களுக் காகக்கடவ தென்று ஆசிரவதித்து கற்பகப்புஷ்பங்களை வாரிவாரியே ராளமாகச் சொரிந்துகளிக்கவும். ரணபேரி-ஜயபேரி-வெ ற்றிச்சங்கமுதலிய பொற்பறைகள் அண்டகோளகை வெ டித்ததைப்போலக் கணகணென்ன முழங்கவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் தம்பியர் முதலானவர்கள் சூழ்ந்துவ ர வீரவாகுதேவர் துரிதமாகடந்துபாணுகோபன்யிரண் டவிராட்சத சேனைகளுடன் வந்திருக்கின்ற ரணக்களத் தை நெருங்கிய மாத்திரத்திற் பவுத்திரவான்களாகிய சிவ கணங்களும் வஞ்சகமே குடிக்கொண்டிருக்கு மிராட்சதப் பாதகரும் வீராவேசங்களுடன் னெக்கரித்து நெருங்கிஉ ங்கள் பிராணனைவாங்குகிறோம் உங்கனையமலோகங்குடி யெற்றுக்கிறோமென்று சபதங்களைப்பேசிச் சண்டை கொ டிக்க யத்தனித்ததருணத்தி லிருதிருத்துச் சேனைகளினு ம் கோடுகள்பறைகள் கணகணென்ன முழங்கவும்வெற்றிமு ரசங்கள் தாம்தாமென் றதிரவும் பொம்பொம்மென்று ச ங்கங்கள் பூரிக்கவும் இவ்விதவாத்தியங்கள்பெருத்தும்பே ய்பூதம் டாகினிக்குட்டங்கள் புதியவிருந்துகிடைக்கின்ற தென்னுஞ் சந்தோஷத்தினுற் கூத்தாடித்திரியவும்கழுகு பருந்து காக்கை வானமெங்கும் பறந்துமூடவும் யமதூத ர்கள் சமாக்களமுற்றினுங் காத்திருக்கவும்இத்தகையபோ ராட்டத்தில் இராட்சதப்பாதகர் கைமிஞ்சி சிலர் பாரித்த விந்னை வட்டாகாரமாக வளைத்து கொடுமையாகவும் கூ ர்மையுள்ளதாகவும் திச்சணிபத்தைக் கொண்டதாகவு மி ராநின்ற பாணவருஷங்களைப்பொழிந்தும்சிலர்,வாள்,வே ல், பிண்டிபாலம், கப்பணம், தண்டம்,எழும்பு, நாஞ்சி ல், வச்சிராயுதம், சக்கரம்,சூலம்,இவற்றினைக்கரவேகமா கச் செலுத்திச்சிங்கங்களைப் போலக்கூச்சித்தகாலையிற் பூ தப்படைகள்கொதித்து வடவையினும் முடுக்கி கழுமுட் களைச்செலுத்தியும் முசலங்களை யெறிந்தும் இருப்புலக் கைகளைக் கொண்டு மோதியும்சக்கரங்களைச் சுழற்றிவீசி யும் பருவதங்களைக் கடாவியும் மராமரங்களைக்கொண்டு சாடியு மிவ்விதமாகக்கொடிய போரைச்செய்துவரஇராட் சதவீரர்கள் ரவுத்திராகாரமாகமண்டியெயிந்து மின்னலை ப்போலப் பிரகாசித்திருக்கின்ற பட்டாகத்தினை யுதறி வீசி ஒவ்வொரு தாக்கல்ல அளவற்ற சிங்களைக்கண் டித்தும் தோள்களைச் சரித்து மாப்பைப்பிளந்துகால்களை ந்தறித்தும் கரிகை ஈட்டிகளினுற் குடல்கள் வெளிப்பட்ட டிறையக் குத்தியும் வாள்களைக்கொண்டு கணக்கிறந்தபூத

ரைச் சின்னபின்னமாக வெட்டியும் இப்படிக்குச் சாடுமு ன்னிலையில் பூதத்தலைவர்கள் காட்டழலைப் போலச்சிறிப் பாய்ந்து ஒவ்வொருவிசையில் ஆயிரம்பதினாயிரமிராட்ச தர்களைச் சேர்த்தெடுத்துக் கசக்கி உதிரமோடப்பிழிந்து ம் திசாதிசைகளிலெறிந்தும் கடல்களில்வீசியும் வானத் தெற்றியும் கன்னக்கலங்க மோதியும்ஒருகாலையிதித்து ம ற்றக்காலக்கரங்களிற் பற்றிப்பனைநாளைப்போலக் கிழித் தெறிந்தும் கழுத்தைமுறித்தும் கால்களினுச்சேர்த்துக்கு யவன்மண்ணை மிதிப்பதைப்போலத்துவைத்தும் கற்கம் பங்களைப்போல உதைத்துருட்டியும்மராமரங்களைக்கொ ண்டு சின்னபின்னப்படச்சாடியும் தேர்களைவாரி யானைய ணிகளின்மீதுவீசியும்குதிகளைவாரிஇராட்சதர்மேலெ றிந்து மிம்விதங்களாகசத்தசாகரங்களுமுழித்தியும்பகை த்துப் போராடுவதைப்போலப் பூதப்படைகளுமிராட்ச த சேனைகளும் ஒருவரை யொருவர் வெல்லவேண்டுமெ ன்கின்ற வீராவேசங்களுடன் கொடிய சண்டையைச்செ ய்துவருகின்ற தருணத்தில் இரத்தவெள்ளமானதுபெரு க்கெடுத்து அலைகளைமோதி பூமியெங்கும்பரந்த காலத்தி ன் காக்கைகழுகு பருந்துமுதலிய பட்சிக்குட்டங்கள்நினை மாம்சங்களையுண்டு அப்பிரவாகத்தில்முழுகிச்செவ்வான மிட்டதைப்போலச் சிறகுகளைப்புலர்த்திப் பறந்து வட்ட மிட்டிலாவவுமிராட்சதவீரர்கள்செலுத்தியஅஸ்திரசஸ்தி ரங்கள் அமோகமாகப்பெருத்து சாடுவதினும்பூதப்படை கள் சிங்களன்றும் தோள்களன்றும் மார்புகளின்றும் கர ங்களன்றும் சரீரமுற்றும் சல்லடைக்கண்களாகத்துளையு ண்டிம் களைத்துமினைத்தும்பதைத்தும், உளைப்புண்டிம், சோர்ந்தும்செத்தும் இவ்விதமாகப் பூதப்படைகளிற்சில ரழிந்தனர்.

சிவகணங்கள்வீறி மலைகள்விருட்சங்கள் படைகளைக் கொண்டு வாட்டியகாலத்தி லிராட்சதர்கள் அல்லோலக ல்லோலப்பட்டு மண்டைதிறந்தும் மூளைகள் சிதறியும் விழிகள் தெறித்தும் கொடுமைபேசும் வாய்கள்பிளந்து ம்பற்களுநிரந்தும் அந்திவானத்தையொத்த தலைகள்ப ற்றதும் வலியகழுத்துக் னொடிந்தும் புயமலைகள்சரிந்து ம், கரங்கள்முறிந்தும், மார்புநெக்குவிட்டிம் வயிறுகிழிந் து குடல்களிறைந்தும், துடைகள்தகர்ந்தும், கால்கள்த றிந்தும் சரீரமெங்கும் பத்தல்பத்தலாய்வெடித்தும், சக் கைசக்கையாக வெட்டிண்டு ம் சதைத்தும், சிதைத்தும், நிலத்திற் புதைத்தும், அலைந்தும், உலைந்தும், களைத்து மிளைத்தும், துடித்தும், பதைத்தும், சோர்ந்தும், மூர்ச் சித்தும், துள்பட்டு மாண்டிமங்கியும், இவ்விதமாய்ப்ப டாதபாடுகளைப்பட்டு கணக்கிறந்த விராட்சதப்பாதகர் மாண்டனர், இப்படிக்கிருதிருத்துச் சேனைகளும்வருந்தி யினைத்துத் தவிக்கின்ற காலையிற் பாபமேயுருக்கொண் டிருப்பதைப்போலக் கரியதேகத்தைப் பெற்றவஞ்சகரா கிய விராட்சத சேனைத் தலைவர்கள் ரவுத்திராகாரமா கக் கோபித்துத் தங்கள் சேனைக்கு முந்திவரும்போது சிவகாருண்ணியம் பத்திமான்மிய முதலிய நல்லொழுக் கங்களை வாய்ந்த பூதசேனைத் தலைவர்களும் சிவகணங் களைப் பின்தள்ளி முன்னணியில் வந்துகின்றுகீழ்ப் பாரிசத்துடன் மேல்பாரிசம், பகைத்ததைப்போலஅ ரியயுத்தங்களைத்தொடங்கு முன்னிலையிற் கணநாதர்கள் மேலட்டிக் கொலைவஞ்சகங்கள் குழுகொண்டிருக்கும்மன தைப்பெற்ற விராட்சதத்தலைவரை மடக்கிக்கொண்டு கர

ங்களைத்தேய்த்து ஒவ்வொருதாக்களிற் கோடானகோ
டிதலைகள் பெருங்காற்றிற்பட்ட தெங்கின்கணிகளைப்போ
ல உருளும்படிக்குத் தள்ளியும் அந்தக்களேபரங்கள்வி
ழுந்த அதிர்ச்சியிற்ற பிளந்தபூமியிற்காட்டும் வெடிப்பு
களிற் கணக்கிறந்த விராட்சதவீரர்களை யுதைத்துத்தள்
ளிப் பாதலத்திற்போகும்படிக்குப் பாதங்களினற்றேய்
த்தும் சூலபாணியைப்போல அவர்கள் தோலையுரித்து
வீசியும் சிங்கத்தைப்போன்ற வலயமனதுகலங்கும்படி
க்கிடித்தும் அரிதாய்த்தேடிய வரமுயற்சிகளை அப்பிர
போசனப்படுத்தியும் உருத்தோற்றமற்றேய்த்தும் வீர
பத்திரதேவரைப்போல ரணபத்திரகாளிகண்டுகளிக்கவி
ருளையொத்த கரியமேனியைப் படைத்திருக்கின்ற பூதநா
யகர் ஜயசால்களாகிய விராட்சதத்தலைவரைச் சின்னபின்
னப்படவாட்டிச்சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்
து வெற்றிச்சங்கங்களைப் பொம்மொம்மென்று முழக்கிக்
கொண்டு தண்டாயுதங்களை யூன்றிநின்ற சிலபூதவீரர்க
ள் ஸ்ரீகண்ணபிரானைப்போலவிளங்கினர்.

இதுவுமல்லாமல் ஒருகற்பகாலத்தில் வீறியிருந்தஅவு
ணராசனைவாட்டி மமதையிற்பட்டி உலகங்கலையிலேத்து
த் திரிந்தவராகத்தின் கோடுகளைப்பிடுங்கி அதன்கர்வத்
தையடக்கிய வாயிரவக்கடவுளைப்போலச் சிலபூதத்தலைவ
ர்கள் மதயானைகளுதிக்கைகளைப்பற்றிப் பிரமித்து வா
டும்படிக்குச்சுழற்றி அவற்றின்கோடுகளைப்பொடித்துஆயு
தமாகக்கரங்களிறுங்கிச் சத்துருக்களையடக்கிக்கொண்
டுவாட்டியும் குமாரசவாமியாருடன் யுத்தத்துக்கு நேர்ந்
தகாலையிலேத்துப் பின்னிட்டுக் கிரவுஞ்சபருவத்ததில்
மறைந்தும் வெளிப்பட்டும் அரியமாயைகளைக் காட்டிப்
போர்செய்த தாருகளைப்போல யானைமுகங்களைப் படை
த்திருந்தவிராட்சதவீரர்கள் பகைவருக்கஞ்சித் திரும்பி
ப் பூதவீரர்களுக்களிற் பற்றியிருந்த பருத்தமலைகளில்ம
றைந்து தருணம்பார்த்ததெரித்து அகோரவுயுத்தங்களை
ச்செய்யவும் இவையன்றியில் முன்னம் மகாவிஷ்ணுவுட
ன் போராடி வெற்றிகொண்டும்பிரமணைவளைத்துக்கொண்
டு திகைக்கும்படிக்கும் சாடியவீராதிவீரரர்கிய சிலவிரா
ட்சதத்தலைவர்கள் ஆதிகாலத்திற் சிலபிரான்படைத்த நி
கிரியிற்ற சலந்தரனென்பவ னிருசூராய் மாண்டதைப்
போலப் படைத்தலைவர்கள் பிரயோகித்த சக்கரப்படை
யினால் தங்கள்உடல்களிருபிளவாகக் கண்டிக்கப்பட்டிறந்
தும் முன்னம் உலகையிலேத்திருந்த அந்தகாசுரனைச் சி
வபிரான் சூலத்திற்குத்தித் தூக்கியதைப்போல ஒப்பற்ற
வீரர்களாகிய சிலபூதவீரர்கள் பிரகாசம்பொருந்தியமுத்
தலைச்சூலங்களைக்கொண்டிராசுரத்தவீரர்கள் வலயமாற்பி
லுருகப்பாய்ச்சிக் கரங்களிற் பற்றியுலாவவும் இவ்விதங்க
ளிற் சண்டைநடந்து வருகின்றவேளையில் எண்மர் இல
சுநர்களிற்சிலர் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துப் பாணு
கோபன் சேனைத்தலைவர்களிற் பலர்வீராவேசங்களுடன்
செலுத்துகின்ற குரூரமாகிய பாணவருஷங்களானவை
யெரிந்துபுகைந்து மேலிட்டிலருவதைத் திவ்வியபாணங்
களைப்போகிக் கண்டதுண்டமாகவெட்டியெறிந்துமேலு
ம்சுழல்காற்றைப்போலவும் திருப்பாற்கடலைக்கடைந்தம
ந்தரகிரிக்கொப்பாகவும் சுழன்றுசுழன்று அமேகமாகி
யசூரியகிங்களைகளைக் காவேகமாகப்பிரயோகித்துக் க
ணக்கிறந்த விராட்சத சேனைகளைக்கலக்கி மாய்த்தும்மற்
றெருபுறத்திற் பூதப்படைத்தலைவர்கள் வடவனலத்துக்

கொப்பாகச்சிறிப் பட்சிக்கூட்டங்களி ளிராஜாளி புருந்த
தைப்போலச் சத்துருக்களையடக்கிக்கொண்டு அஸ்திரச
ஸ்திரங்களை அபரிமிதமாகப்போக்கிச்சின்னபின்னப்பட்
டி மானும்படிக்குப் போர்செய்யவும் இவ்விதமாகவீரவா
குதேவர் படைத்தலைவர்கள் நாலுபுலைகளினும் புருந்து
அகோர யுத்தங்களைச் செய்யமுன்னிலையில் மாண்டவர்
கள்போக மற்றவிராட்சதவெள்ளமானது திகைத்துவாடி
ப்பலகாயங்களுடன்வருந்தித் தாபரித்துநிற்கமாட்டாமை
யால் நீர்நிறைந்தகுடத்தினடியிற் றுவாரம்பட்டமாதிரி
த்தில் துளிஜலமாவது நிலலாமம் போய்விடுவதுக்குச்ச
மமாய் ஒருவராவது ரணக்களத்தில்நிலலாமலொருவருக்
கொருவர் முந்தித்திரும்பித்திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டு
புறங்கால் புட்டத்திறுக்க அதிவேகமாயோடி மலைச்சா
ரல்களினுங் குகைகளினும் வஞ்ச்தரங்களினும் திக்குதி
பாந்திரங்களினும் ஒளித்தும் மாறுருக்கொண்டு தேசா
ந்திரங்களிற்பறந்தும் போய்விட்டவுடன் எண்மர்இலசுந
ர்முதலையபடைத்தலைவர்களும்பூதவீரரும் பிரசண்டமா
ருத்ததைப்போலக் கண்டவிடமெங்குத் தாமாய்மனமகி
ழ்ச்சியுடன் வீறியிருக்கின்றகாலையில் ஆயிரத்தெட்டண்
டங்களுக்கும் இராஜாதிராஜைகவிருக்கின்ற சூரன்பிள்
ளைவீராதிவீரனாகிய பாணுகோபன் தன்சதுரங்க சேனை
களும் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு மங்கியதையும் படை
த்தலைவர்கள் அபஜயத்தையும் பகைவர்கெலிப்பையுந்தெ
ரிந்து விழிகளிற்றிப்பொறிகள்கிதறவும் புகையும் அன
லும்பெருகப் பெருமூச்செறிந்து திசைகளதிரநகைத்து
ப் புருவம்நெற்றியிலேறக்கோபித்து வடவைக்கனலைப்
போலப்பொங்கிச் சண்டைகொடுத்துப் பகைவரைவாட்ட
நினைந்தவனுய்த் தேனாவேகமாய்க்கொண்டு போகும்படி
க்குச் சாரதியையெச்சரித்துத் தங்கக்கட்டுகள்பூண்டிருகு
தைகளினும் மணிகள்சத்திக்க வெற்றிமாலேதரித்திருக்கு
ம் ஒப்பற்றபாரித்தவிலலையெடுத்து நாட்டிவட்டாகாரமா
ய் வளைத்து நானேற்றி முடிவதன்முன்னம் பாகன்குதி
கைகளைச்சவுக்கைக்காட்டி அதட்டிகற்கரத்தொளிகளெழ
மனேவேகத்தினு மேலிட்டிச் செலுத்திக்கொண்டுபோய்
ப்பூதவெள்ள முதலாகிய வீரர்களிருக்கின்ற யுத்தபூமி
யிலின்றுத்தின், இந்தப்பிரகாரம் ஜயசாலியாகிய பாணு
கோபன் தன்படைகளின்மீதிற் சீறிவந்ததைப்பின்னணி
யிலிருந்த வீரவாகுதேவர் பார்த்தமாதிரித்தில் இனிச
ம்மாவிருக்கலாகாது, பாதகன்மதுசேனசுமுத்திரத்தை
க்கலக்கி வாட்டுவதன்முன்னம்இராஜகுமாரன்கருவத்தை
யடக்கி யழிக்கவேண்டுமெனத்தீர்மானித்தவராய்த்தமது
தேனாத் துரத்திவந்து துணைவர் இலசுநருக்குமுந்திப்பி
னாகத்துக்கொப்பாகிய பாரித்தவிலலைக்கரத்திற்கொண்ட
தைக்கண்ட பாணுகோபன்விடநாகத்தைப்போலச்சீறிநே
ரேவந்தகப்பட்டுக்கொண்டான் இனியிவனைக் கதலமிதல
வொட்டாமற்சாடிச் கொல்லவேண்டுமென்கின்றநினைவை
க்கொண்டு கரத்திலிருந்தவிலலைக் குணத்தொளிகாட்டிய
காலத்தில் அவ்வதிர்ச்சியினால் அண்டப்பித்திகை நெக்
குவிட்டுத்திசைகளாடுநடுங்கித் தேவர்கள்திகைத்துச்சிரக்
கம்பஞ்செய்தனர்.

உடனே வீரவாகுதேவர் கரத்திலேந்திய தனுசையிரு
குதைகளு மொன்றுபடவளைத்து டங்காரசத்தத்தைக்கா
ட்டினர், அவ்வோசைஅளவற்றவிடிக்கூட்டங்கள் ஏகங்
லத்தில் முழங்கியதைப்போலச் சத்திக்கச் சத்துருக்கள்

நடுநடுக்கிவாழ யிருந்தவிடங்களிற்சோர்ந்துவிட்டனர்பா
ணுகோபன் செவிகளினும் விஷத்தைநிகர்த்துப்பாய்ந்த
மாத்திரத்தில் வடவையைப்போற்சீறி அனலையிறைக்கவ
ல்லசரங்கள் ஆர்த்தசந்திரபாணங்கள்முதலான அஸ்திர
ங்களைக் கோடானகோடி யாகத்தொடுத்ததுச்செலுத்த அ
வைமண்விண்ணிக்கு தீபாந்திரங்களைக்கும் நெருங்கி மி
ன்னலைப்பெருக்கி யிடுகளைமுழக்கித் தீயையிறைத்து அ
திகொடுமைகளைக்காட்டி மேலடுவதை வீரவாகுதேவர்
கண்டவுடன் துரிதமாய்த் தமதுவில்லில் தீட்சணியமாகி
ய கண்களைச்சந்தித்துமேகங்களும் நானும்படிக்குச்சொ
ரிந்தமாத்திரத்தில் இருவீரர்கள் படைகளுமொன்றுட
னென்றுமுட்டிச் சர்ப்பங்கள்நீறிச்சண்டைகொடுப்பதை
ப்போலக் குறுகுறென்றும் சடசடென்றும் ஆர்ப்பாட்
டங்களைச் செய்துகொண்டு கறுத்த மேகமண்டலத்தைக்
தாவியும் ஆகாயத்தினை மறைத்தும் தேவர்கள் நகரங்க
ளைமூடியும் பிரமன்வாசஞ்செய்யும் மனோவதிப்பட்டண
த்தினும் மகாவிஷ்ணுவீற்றிருக்கின்ற பாலாழியினும்நி
றைந்து அவற்றுட்பட்ட பிராணிகளைவாட்டிஅனர்த்தப்
படுத்தவும் இப்படிக்கு வீற்பயிற்சியின்முயற்சியினால்பா
ணங்களை யிறைத்துவரு மிருவீரர்கள்தேர்களும் குலா
லன் விசைகொண்டுநெருப்பிய சக்கரத்தைப்போன்றும்சு
ழல்காற்றையொத்தும் இடசாரிவலசாரியாய் கிறுகிறென
ச்சுழன்று கணப்போதிற் சத்தசாகரவெல்லையினிடங்க
ளிலோடியும் பொன்னுலகமுதலாகிய நாடுகளிலுலாவியு
ம் சக்கிரவாளகிரியின்மீது வட்டம்வந்தும் அண்டமுகட்
டைத்தாவியுமிப்படிக்குத்திரிந்து பொருகின்ற தருணத்
தில் வானவெல்லையிலிருந்து வேடிக்கைபார்த்திருந்ததே
வர்கள் அதிசயித்து இவ்வீரத்தோர்கள் மேகமண்டலத்தி
ல்துழைந்து திரிகின்றதோ வாயுமண்டலம் வருணமண்
டலம் சூரியமண்டலம் சந்திரமண்டலம் நட்சத்திரமண்
டலமித்தலங்களிற்சென்று திரிகின்றதோ வைகுந்தத்தி
ற்பாய்ந்ததோபெரும்புறக்கடல்சென்றதோயாதுந்தோ
ற்றவில்லை மேலும் எவ்விடங்களினும் தோற்றப்படுகின்
றன இதற்கென்செய்வோம் ஒருகாலம் நாமிருக்கின்றவி
டத்தில் வருமாயில் என்னபாடுபட்டவருமோ பத்திரமாக
முன்சாக்கிரதைப்பட்டு தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டுமெ
ன்று ஒருவரைஒருவர்பார்த்துத் தியங்கிவசனிக்கவும்அக்
காலத்தில் அவ்விருருரர்களும் மேகங்களைப்போலவிள
ங்கவும் அவர்களேறியிருக்கின்ற விரதங்கள் மின்னலைப்
போலப் பளிச்சுபளிச்சென்று அங்குமிங்குமாய்க் காட்
டிமறையவும் அவர்கள்கரங்களில்லின்றும் வெளிப்படுகி
ன்ற தீவ்வியபாணங்களானவை சோனைத்துளிகளுக்கொ
ப்பாக எங்குமுடவும் இவ்விருவீரர்கள் தேர்களைச்செலு
த்திவருகின்ற சாரதிகள் ஒருவரையொருவர் அடத்தித்து
நூலைகோலைவிசி யிடம்வலமாகச் சக்கிராகாரமாய்ச்சுழ
ற்றவும் தேர்களிற்பூட்டியிருக்கின்ற புரவிப்பந்திகள்ஒன்
றையொன்று பார்த்துச்சீறி யிடுகளுஞ்சக்களைத்து வாயு
வேகத்தினும் மேலெடுப்பாயவும் இப்படிக்குத் தேரோ
டிவருவதினாலும் பாணங்கள் தீயைவிசி உறறிக்கொண்டு
நெருங்குவதினாலும் வானவெல்லையெங்குமிடமில்லாமல்
நெருங்கி வேடிக்கைபார்த்திருந்த முப்பத்துமுக்கோடி
தேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிர மிருவிகளும் கின்ன
ரர் கிம்புருடர் கருடகார்த்தருவரித்தவித்தியாதர்பன்ன
கர் நகர் ஏகாதசருத்திரர் துவாதசாதித்தர்முதலாகிய

சகலரும்மருண்டினியிவ்விடத்திற்சம்மூறிந்போமாகில்
நாம்படப்போகிறதுன்பத்தை யின்னவிதமெனச் சொல்
லீமுடியாது, ஆகையால் சிக்கிரமாய்த் தப்பித்துக்கொண்
டுபோகவேண்டாமென்று ஒருவருடனொருவர் கலந்துபே
சி மேலுலகங்களிலோடி யொளித்தனர்.

இப்படிக்கு அரியயுத்தங்கள் நடந்துவரும்போதுசயந்
தன்முதல்ய தேவரைச்சிறைசாய்த்துவந்து காவல்படுத்தி
ய கடினசித்தமுடைய பாணுகோபன் சிலகொடியபாணங்
களைச்செலுத்தி வீரவாகுதேவர் சரீரம்தோற்றமும் ம
றைத்தகாலையில் அந்தச்சரங்களினாந்து புனைந்து அன
லைவிசிக் கடுகிவந்து சுறுக்குச்சுறுக்கெனத்தைத்த முன்
னிலையில் வீரவாகுவடவானலத்தைப்போலக் கொதித்து
ஆயிரந்திவ்வியபாணங்களைச்செலுத்திப் பாணுகோபனே
றியிருக்கின்ற விரதத்தையும் புரவிளையும் பாகையுங்
கண்டதுண்டமாக்க வுடனே சேமத்தேர்களினென்றிற்சி
ங்கராசனைப்போலப்பாய்ந்து அதிவேகமாய் வில்லைவளை
துநாரியைமாட்டுமுன்னம் வீரவாகுதேவர்ஆயிரங்கூரிய
பாணங்களைக் கரவேகமாகப் பிரயோகித்து வில்லைப்பா
லுமெனக் கண்டித்துமேலும் சிலகுருரமாகிய சரங்களை
க் கொண்டுவல்லிய மார்பையும் சல்லடைக்கண்களைப்போ
லத் துளைத்த வளவில் உதிரமானது பிரவாகமா யோட
வருந்தித் திகைப்பதைப் பூதப்படைகள்பார்த்தி ஏ ஏயெ
ன்றிகழ்ந்து கரங்களைக்கொட்டி நகைத்துள்ளனமாகப்பே
சி ஆர்ப்பரிக்கின்ற ஓசையானது சுடச்சுடச் செவிகளிற்
புகுந்தமாத்திரத்தில் மானம்பாதிக்கரவுத்திராகாரமாகக்
கோபித்துத் தான்வருவதற்கு முன்னம் பிதாவானவன்
துதனைக்குறித்துச் சொல்லியிருந்த வசனங்களைநினைந்
து இவன்எந்தப்பாணங்களினாலும் சனையப்பட்டவன்
து ஆசலால் தேவாஸ்திரங்களைச் செலுத்திவாட்டிஜயப்
பிரதாபத்தைப் பெறக்கடவேனெனத்துணிவுகொண்டவ
னாய் துணியிலிராகின்ற வருணஸ்திரத்தையெடுத்து தூ
பதிபடைவேத்யமுதல்ய உபசாரங்களைமானசபூசையின
ல் நிறைவேற்றி வில்லிற்பூட்டி நீபோய்ச் சத்தசாகரங்க
ளைப்போல ஆரவாரித்திருக்கின்ற பூதப்படைகளையும்,இ
லக்களையும், எண்மனையும், தூதனையும், நாசப்படுத்திச்
சமுத்திரத்திற்சேர்த்து யிளக்கடவாயென்று மந்திரபூர்வ
கமாகப் பிரயோகித்தனன், அந்தப்பாணமானது வெளி
ப்பட்டவுடன் சருவசங்காரகாலத்திற்பரமசிவ கட்டாட்சப்
படிக்கு உலகங்களையழிக்கச் சத்தசாகரங்களையும் உடை
த்துக்கொண்டெழும் பெரும்புறக்கடலைப்போலஜலப்பெ
ருக்கையுண்டிபண்ணி அலைகளைப்பெருக்கிஇடிகளையொ
த்திநின்று புரண்டு வேகமாய்வருவதைத் தேவர்கள்கண்
டு நடுநடுக்கி இதென்ன உற்பாதமாகவிருக்கின்றது பாத
கன்கற்றமாயையின்பெருக்கோ சிறந்தவிஞ்சையின் முய
ற்சியோ யாதோவென்றேங்கித் திகைத்துப் பார்த்திருக்க
வும் பூதப்படைகள் கலங்கிவடவும் இலட்சுருந் துணை
வருங் கரங்களைப் பிசைத்துகொண்டு என்னமாய்விளையு
மோவென்று ஒருவர்முகங்களை யொருவர்பார்த்துப் பிர
மித்தவராய் ஊமைகளைப்போலத் திகைத்துநிற்கவும் இ
ப்படிக்குச் சகலரும்வாடுவதைத் தேவாதிதேவனாகியசிவ
குமாரன் படைத்தலைவன்கண்டு பூயப்படாதிர்களெனக்
கையமைத்துப் பிரளயவெள்ளத்தைச் சுவற்றுத் தீட்சணி
யமுள்ள அக்கினியாஸ்திரத்தையெடுத்துப் பூசித்து வில்
லிற்பூட்டி மந்திரபூர்வமாகக்காதாவியிழுத்துவிட்டமா

த்திரத்தில் அந்தத்திவ்வியபாணமானது வானத்திலெழுந்து பங்குபக்கெனநகத்து கொண்டல்கொண்டலாய்ப்புகையைப்பெருக்கிச் சுவாலையையிசி அன்றப்பொறிகளைக்கக்கிகொள்ளிகளைப்பெருக்கிச் சடசடென்னும்பெரொலியுடன் உலகங்கொங்கும் மூடிக்காட்டிய வெப்பத்தினால் மூதண்டகோளகைவெடித்து ஆகாயகங்கைவறண்டிமச்சராகிகள் துடிதுடித்துப் பதைபதைத்துவாடவும் அஷ்டகுலாசலங்கள்மூதல்யபருவதங்களைத்தும்வெடித்தும்ம்கும்படிக்குவீறியெழுந்துஉலகங்களைமூடியிருந்தவெள்ளத்தை நிமைப்போதில்வறளவுண்டு பூமிபன்சயற்றுக்கோடைகாலத்தில்வெடிப்பதைப்போலப்பத்தல் பத்தலாய்ப்பாதலந்தோன்றப்பிளந்துஅவ்விடத்திலிருக்கின்ற சர்ப்பக்கூட்டங்களனைத்தும்சுவாலைய்காற்றாமல்வாடிச்சுருண்டு பதைபதைத்து அங்குமிங்குமோடியதுஇவ்விதமாய்விருவாகுதேவர்செலுத்தியகனற்படையானதுபகைவன்விடுத்தகணையின்வல்லபங்களைகவளிகரஞ்செய்துகொண்டு மேலட்டிராஜகுமாரனை வளைந்துகொள்ளக்கண்டு ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துத்தூரிதமாய்வாயுவாஸ்திரத்தையெடுத்துப்பூசித்துப்பிரயோசித்தான், அதுவில்லல்லுந்துவெளிப்பட்டவுடன் ஊழிகாலத்தில்மோதும் பிரசண்டவாயுவைப்பெருக்கிச்சுழற்காற்றைப்போல எங்கும்வீசுவரும் வேகத்தினாற்சகலபிரானிகளுந் திமிக்கிட்டுவாடவும்அண்டப்பித்திகை கம்பிதப்படவும் இவ்விதமகிமைகளுடன்சிறிப்போய் அக்கினிப்படையின் வலியையடக்கிப்பூதப்படைகளின்மீது ஊங்காரித்து வருவதைவீரவாகுதேவர்கண்டுசிக்கிரமாய்நாகாஸ்திரத்தைப்பூசித்துவிதிப்படிக்குப்பிரயோகித்தவுடன் தேவர்கள் மயங்க உலகத்தைவிளக்குஞ் சூரியனுந்தியங்கி வாடத்தக்கதாக மேலட்டுவிசாலமாகிய படங்களை விரித்துச் சூரியனைமறைத்துவிஷங்களைக்கக்க வல்லபலகோடி சர்ப்பங்களைஉண்டிபண்ணிஆலகால விஷமுமஞ்சச் சிறிவிண்மண்ணெங்கும் நிறைந்து சிறும் சுவாலையானது வடவைபெருகி உலகங்களை யழிப்பதைப்போலச் சிவராசிகளுக்குவருத்தங்களைக்காட்டிபிலத்தவாரங்களை நிகர்த்து வாய்களைத்திறந்து கருமானுலைக்களத்து விளக்குந் துருத்திக்கொப்பாய் விஷச்சுவாலையெருகப் புல்லுஸ்ஸென்று பெருமூச்சுகளைவிட்டு வாயுவின்பெருக்களைத்தையுங் கிரகித்துப்பகைவன்படையின்வலியையொடுக்கி மேலட்டுவருவதைப் பானுகோபன்கண்டுதூரிதமாய் கருடாஸ்திரத்தையெடுத்து அபிமந்திரித்துகரவேகமாய்ப்பிரயோகித்தான் அந்தத்திவ்வியபாணமானதுவானத்திலெழும்பிச் சங்கோபசங்கம் கருடவுருக்கொண்டுவிசாலமாகிய சிவந்த சிறைவிரித்துஆர்ப்பாட்டங்களைச்செய்து கொண்டபோய்ச் சர்ப்பக்கூட்டங்களைமடக்கிக்கால்களிலிருக்கின்ற கூரிய நகங்களினாற் பிளந்துகொண்டும்மூக்கினாற் கொத்திவாட்டியும்சிறகடியினுல்மாய்த்தும்நிசைகளொங்கு மிறைத்தும்இவ்விதமாகச் சாடுவதினாலும் கிருஷ்ணாகிருஷ்ணவென்னுங் கூந்தலினைசைபைக்கேட்டும் நிறுந்பரிசம் பட்டமாத்நிரத்திற்களைத்தும்உளைத்துமிளைத்தும் மனமுளைத்து விஷங்களைக்கக்கிப்புரண்டுப்புரண்டு மருண்டும்,சுருண்டும்,கருடனைக்கண்டபாம்பென்றும் உலகினர் பேசிக்கொள்ளுவதற்குத்திருஷ்டாந்தரமாய்நாகாஸ்திரம் வலிகுறைந்து பெட்டியிற்பட்ட பாம்பெனவழங்குவது மெய்ப்படும் படிக்குச்சர்ப்பங்களனைத்தையும்தன்

னிடைத்தொடுக்கிச் சுருங்கிவருந்திச்சூரியன்முன்பணிபோலக்குன்றிக்குறைந்து அதப்பட்டுப்போயது.

இவ்விதமாய் நாகாஸ்திரமானது ஒடுங்கக்கருடாஸ்திரம் மேலட்டுவருவதை வீரவாகுதேவர்கண்டமாத்திரத்தில் அதிககோபங்கொண்டவராய் விருஷபாஸ்திரத்தைப்பூசித்துச் செலுத்தியவுடன் வலியகால்களையும்வச்சிரத்தையொத்துக்காட்டும் நீண்டகொம்புகளையும் பெற்றிருக்கின்ற பல்லாயிரகோடிவிருஷபங்களி னுருக்கொண்டுஉலகங்களொங்கும் நிறைந்து பெருமூச்சுகளைவிட்டு அண்டகோளகையும் அதிர்ந்து கிங்கிடாய்க்கும்படிக்குக் கர்ச்சித்துவண்டயங்கள் கலீலகலீலெனச் சத்திக்கப்பாதங்களைப் பெயர்த்துவைத்து கிண்டினிமாலைகள் கழுத்திற் சலசலென்றதிர முசுப்பானதுபருத்தோங்கி அசையபாரித்துத் திரண்டு கூர்மையாய் நீண்டிருக்கும் கொம்புகள்திசைகளைக்குத்திப்பிளந்தும்மலையினிடத்திருந்து அருவிபெருகுமாய்போலச் சத்தமேகங்களின்வயிற்பைப்பிற்றிநோப்பெருக்கியும் கணப்போதில் ஆயிரக்காதவழிசெல்லும்சூரியன் தேவைவாட்டியும் விசாலமானபூமியை பாதங்களினுலெற்றிப்பிளந்து அஷ்டநிசைகளைத்தாங்கி நிற்கும்அயிராவதமுதலிய யானைகளையிடித்துத்தள்ளியும்பூமிக்கச்சாணியாகப் பாதலவாயிற்போய் வானவனாயி லுயர்ந்திராவின்ற மகம்மேருபருவதத்தைக் குலுங்கத்தாக்கியும் அஷ்ட குலாசலங்களை துறுக்கியும் மன்னுயிர்கலங்கிவாடும்படிக்கு எக்காளம் போட்டுக்கொண்டு கால்களினுல்பூமியைப்பெயர்த்துச் சமுத்திரத்தைத் தூர்த்தும் வானத்தைமறைத்துஇமையா நாட்டமுடைய தேவர்கள் விழிகளைமூடியோடத் தூரத்தியும்பெரும்புறக்கடலைக்கலக்கி அலைகளைமோதி ஓசையெழாமல்அடக்கியும் இவையன்றியும்பாதலத்திலிருக்கின்ற சேஷனாகிய சர்ப்பங்களிடிகளின் பெருக்கிற் பட்டு வாடுவதைப்போலத் திகைத்தேதற்கும்படிக்குப்பூமியைக்கால்களினாற் றுக்கியும் அண்டகோளகைகெக்குவிட்டதிரமுட்டியும் சொர்க்கமத்திய பாதலமெங்கும்கிமிதிடென நடுங்கக்கூந்தல்ட்டும் வீறியெழுந்தஅப்படையின்சவுரியபராக்கிரமங்களைச் சவுனகாதிரிஷிகளே விரித்துச்சொல்வதற்கு ஆயிர நாவைப்படைத்த சேடனாலும்மூடவதன்றெனப்பேசுவோமாகில் ஒருவாயைப்பெற்றிருக்கும் என்னாநகடுவதோ அதன்பெருமைகளைத் திருக்கயிலாயத்தைக் காவல்கொண்டிருக்கின்ற நந்திதேவனோதெரிவாறித்தகைய மகிமைகளைப்பெற்ற விருஷபாஸ்திரமானதுவீதிக்கருடாஸ்திரத்தின் வலியையும்,செய்கைகளையும்நிமைப்போதிலடக்கிக் கவளிகரமாய்டுகொண்டகாலனைப்போலச் சிறிச்சுத்துருவைச்சின்னப்பின்னப்படக் கண்டப்பென்னென்று உருத்துவருவதைப் பானுகோபன்கண்டு சீக்கிரமாய் காலாஸ்திரத்தையெடுத்து மந்திரபூர்வமாய்வில்லிற் பூட்டிக் கரவேகமாய்ப் பிரயோகித்தான் அந்தப்படை அதிகமகிமைகளைக் காட்டிஆர்ப்பாட்டங்களைச்செய்துகொண்டுவந்து நந்திப்படையுடனெதிர்த்து வலியற்றமங்கிக் குறைந்து நாசப்பட்டுப்போயது விருஷபாஸ்திரம் முன்னினும் அதிகஉற்பாதங்களைக்காட்டிச் சமீபித்துவரும்போது பானுகோபன் அதன்வலியையும் வேகத்தையும் நிரானித்துக் கறகெனப் பங்களைக்கடித்து உதட்டையதுக்கி விழுகளிற் நீப்பொறி சிதறக்கோபித்துத் தூரிதமாய் பிரமாஸ்திரத்தையெடுத்துப்பூசித்து வில்லிற் பூட்டிஆகாண்டுநதபரியந்த மிழுத்துச்செலுத்திய காலத்தில் வானத்திற்

சென்று வடவையப்போற் சிறிக்கொக்கரித்துக் கலகலென நகைத்து கணக்கிறந்த திவ்வியபாணகோடிகளைப்படைத்து அனலைவீசி பிரசண்டமாருதத்தைப் பெருக்கிலகங்களனைத்துத் திடுக்கிட்டு நடுங்கும்படிக்கு ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்துகொண்டு வேகமாய்வந்துபரமசிவ வாகனமாகிய நந்திப்படையைக்கண்டவுடன் நடுநடுங்கிக் கரங்களைக் கூப்பிப் பாதகனாகிய விராட்சதகுமாரன்வசப்பட்டிருந்தபடியால் அவன்கோரிக்கையின்படிக்கு வந்தேன்தேவரிச்சிறிப்போந்தகாரணந்தெரியமாட்டாதாதலால் அடியேன்மேற் கோபிக்கவேண்டாம் கோபிக்கவேண்டாமென்று பலவிதங்களிற் போற்றித்துதிப்பதற் கிரங்கிக்காட்சித்தமாத்திரத்திற் பிழைத்தோமென்றுபிரமண்படைவிட்டவனிடத்திற் சேர்ந்தது, வானத்திலவேடிக்கைபார்த்திருந்ததேலாக ளிதனைக்கண்டமாத்நிரத்திற் கரங்களைக்கொட்டி அண்டங்களதிரநகைத்து வெற்றிகொண்டாடினர்.

அக்காலத்திற்சூரன்பிள்ளை காலாந்தகளைப்போலக்கொதித்துத்தேவர்களைப்பார்க்கு நல்லகாரியம் நல்லகாரியமெனக் கறுவித் தட்சணத்தில் நாராயணஸ்திரத்தையெடுத்தது சோடசவுபசாரங்களுடன் வழிபட்டுக் கரவேகமாய்ப் பிரயோகித்துச் சிருங்கநாதஞ்செய்தனன், அந்தத்தேவாஸ்திரம் வெளிப்பட்டவுடன் பஞ்சாயுதபாணிகளாக அளவற்ற விண்டுக்களி னுருக்களைக்காட்டி மாயைகளைவிரித்து எங்குமிருளின் பெருக்கத்தைமூடி அதிக உக்கிரத்துடன் சர்ப்பத்தைப்போலச்சிறிவந்து நந்தி மாப்படையுடனெதிர்த்துப் பின்னிடையாமல் அகோரமாகிய உயுத்தங்களைச்செய்வனையும் அவற்றின் கொடுமையினுற்சீவராசிகள் படுத்துன்பக்களையும் வீரவாகுதேவர் கண்டிரங்கிஅதிதீவிரமாய்முற்காலத்தில் விஷ்ணுவானவர்நாரசிங்கவடிவைக்கொண்டுஉலகங்கள் தத்தளிக்கச்சிறியகொடுமையை யடக்கப்பரமசிவகடாட்சத்தினுற்சரபப்பட்டியாகஅவதாரித்த வீரபத்திராஸ்திரத்தைக் கரத்திற்கொண்டு பூசித்து வணங்கிச்செலுத்தினர். அந்தத்திவ்வியாஸ்திரம் வானத்திலெழுந்துசிறிக்கணக்கிறந்தசரபசார்த்தாலுருக்களைக்காட்டி வடவைக்கனலும் ஆலகாலமும் நடுங்கியஞ்சக்கொதித்து வேகமாய்வந்து நந்திப்படையுடன்போராடுகின்றநாராயணஸ்திரத்தைமடக்கிக்கொண்டு ஆயிரங்கிரணங்களை வீசியெழுந்த சூரியனைக் கண்டசந்திரன் பிரகாசமடங்கி மங்கிப்போவதைப்போல தன்வல்லியடங்கியடங்கச்சென்றது இவ்விதங்களாகத்தான்செலுத்தியதேவப்படைகளினையும் பிரயோசனப்படாமற் பின்னிடவதையும்பகைவன் படை வீறியிருப்பதையும் பாணுகோபன்கண்டுதிடுக்கிட்டு இந்தத்திவ்வியபாணமானது மற்றெந்தப் படையாலுழிபட்டுப்போமென்று யோசித்து நமைப்போதிற்சராசரப் பிரபஞ்சங்களைவாட்டிச் சாம்பலாக்கவல்ல பாசபதாஸ்திரத்தையெடுத்துத் திரும்ஞ்சன தூபதிபமுதல்யசோடசவுபசாரங்களையும் மானசபூசையினால் முடித்துபத்தி பூர்வமாகத் துதித்துவாழ்த்தி வில்லம்பூட்டிவட்டாகர்மாகவலைய வலத்துப் பிரயோகித்தான் இப்படிக்குத் தமது பிதாவானவர் கட்டாட்சித்திருந்தசிறந்தபாணத்தைப்பகைவன் செலுத்தியதை வீரவாகுதேவர்தெரிந்தமாத்நிரத்தி ல் இதற்குவீரபத்திரப்படை நிருவகிக்கமாட்டாதென நிதானித்தவராய்த் துரிதமாய்த் தம்பிபுத்திலிருக்கின்றபாசபதத்தையெடுத்துமானசபூசையினால் வேண்டும்உபசாரங்களைக் குறைவற நிரப்பிவணங்கிப்போற்றிப்பகைவன்

விடுத்தபாணத்தினால் உலகங்களுக்குயாதொருதுன்பங்களும்சம்பவித்து வாடாத்தபடிக்குப்பாதுகாத்திராட்சிப்பது மல்லாமல் பகைவன் படைபையும் மாற்றித் திரும்பும்படியாகக் கிருபைசெய்யவேண்டு மென்றிரந்து தனுசிம்பூட்டி மந்திரபூர்வமாகச்செலுத்த அதுபலமகிமைகளுடன் வேகமாய்ப்போயெதிர்த்ததுஅவ்விருதெய்வீகப்படைகளும்சிறி வேகநாயகனாகிய உருத்திர வடிவங்களைக் காட்டி பிரசண்டமாருதத்தை ஒருபுறத்திலெழுப்பியும்உலகங்களை யழிக்கவல்ல வடவாமுகாக்கினியை ஒருபுறத்திற் காட்டியும் ஆலகாலவிஷத்தை ஒருபுறத்திற்பெருக்கியும் தாபாக்கினியையும் புனைப்படலங்களையும்ஒருபுறத்திலுண்டுபண்ணியும் ஞானிவாகனங்களில் பவனிவரும் வயிரவர்களைச் சிருஷ்டித்தும், அளவிறந்தபத்திரகாளிகளைச் சிங்கவாகனங்களில் வரஉண்டுபண்ணியும்சூலங்களை கரத்திற்றாங்கி யிருக்கின்ற வீரபத்திரர்களை வெளியிட்டும் உக்கிரமான விழிகளையுடைய சிங்கவாகனங்களின்மீதுதார்க்காதேவிகளை வரவழைத்தும் யானிவாகனங்களின்மீதிற்சண்டிகளைத்தோற்றக் காட்டியும்பூதபைசாசடாகினிவருக்கங்களைக் கக்கியும் காடாந்தகாரமாகிய விருளைப் பெருக்கியும் சடசடத்த தொனிகளுடன் வீறும்அனலைக்காட்டியும் கொடியவிஷப்பற்களையுடைய சர்ப்பங்களைப் படைத்தும் யமன்,காலன், கிங்கிலயனைச்சிருஷ்டித்தும் சத்தசாகரப்பெருக்குகளைக்காட்டியும்,இடி,யின்னல், சூமுறல்களைப்பெருக்கியும் அக்கினிமழையைப் பொழிந்தும் மேகசாலங்களைப் பெருக்கியும் மேருவாகிய குலகிகளை யொத்தபருவதங்களை உண்டுபண்ணிப்பூயியைமறைத்தும் ஆயிரங்கிரணங்களைப்பரப்பிப் பிரளயவெள்ளத்தை வறளச்செய்யும் சூரியர்களைப்படைத்தும், யானை,புலி, சிங்கம்,கரடி,குதிரைமுகங்களை ஒன்றனந்தமாகப் பெற்றிருக்கின்ற அவணர் இராசுத்தபைப் படைத்தும் கோடானகோடி கரங்களும் ஒருமுகமும் அளந்தமுகங்களும்இருகரங்களும்பருத்த வயீறும்பிலத்தையொத்தவாயும் அக்கினிக்குச் சமானமாகிய சிவந்த விழிகளையும்செவ்வானத்தையொத்த சடைகளையும்பெற்று முத்தலைச்சூலங்களைக் கொண்ட சடாமுனிக்குட்டங்களைப் படைத்தும்சிங்கமாகிய மிருகங்களினும் தேர்விமானங்களினும் ஆரோகணித்து வானவெல்லையெங்கும் பாய்ந்துசிறிஒப்பற்ற தேவாஸ்திரங்கள் அர்த்தசந்திர பாணங்கள் தோமரம், பிண்டி, பாலம், கப்பணம், முசலம்,சக்கரம்,எழு,மழு, தண்டம், ஈட்டி,எறிவேல்,முசுண்டி,கவண்,நாஞ்சில்,இருப்புலக்கை முத்தலைச்சூலம், வச்சிராயுதம்,வேல், வாள், இவ்விதப்படைகளை ஒன்றன்றக்கோடிகளாகச்செலுத்தியிருநிறச்சேனைகளையும் வாட்டும்படிக்கு வெவ்வேறுருக்களைத்தாங்கியிருக்கின்ற உருத்திரகணங்களைப்படைத்தும் பலபிரமாஸ்திரம்நாராயணஸ்திரமுதலிய தேவப்படைகளைப்படைத்தும் சுந்தரமுள்ளஇந்திரதனுசுக்கள் அளவற்றதையுண்டுபண்ணியும் யமதண்டம் காலபாசங்களைப்பெருக்கியும் இவ்விதங்களாகிய பற்பலகாட்சிகளைக்காட்டிஅவ்விருபாசபதங்களும் மண்விண் ணெவ்விடங்களினுமுலவிக்கறுத்த கடலினிடத்தும் பெரும்புற வெள்ளத்தினும் சக்கிரவாளகிரி மீதினும் அண்டப்பித்திகைச் சார்பினும்பாதலத்தினும் திசைகளினும்பரந்து அதிகவிதேதங்களைச்செய்தும் அண்டத்துக் கப்புறங்களினோடிக் கொடியபோர்களை வீளைத்தும் இவ்வுற்பாதங்களினுற் சத்த சாகரங்கள்

பெரும்புறக்கடல் சுவரி வெள்ளிடைக்காக்க காட்டவும் அ வற்றிற் பட்ட திமிதிமிங்கலநிலங்கள் மகரமச்சங்கப்புழு க்களைப்போலப் பதைப்பதைத்தும், துடிதுடித்தும், நொடி த்தும், சுளித்துமினீத்தும், கீளைத்தும், உளைத்தும், படா தபாடுகளைப் பெற்றுவாடவும், ஆகாயக்கனகையைப்பருகிப் பிற்பரிசுமற்று வெளியாகக்காட்டியும் அண்டத்துக் கப்ப றத்திற்பரவியிருந்த பெருவெள்ளஞ் சுவறிக்காட்டக் கிர கித்தும் அப்படைகளின்வெப்பத்தினால்மகம்மேருவும்பி ள்ளும்புந்சத்திராசிகள் நெற்பொரியைப்போலுறையவு ம்சூரியனிரதமும் சந்திரன்விமானமும்பங்கப்பட்டுஅவ ர்களும்வருந்திவாடவும் திசையான்கள் தாபரிக்கப் படா மையால்வீறிட்டுக் கவிழவும் வுடவைவெப்பமடங்கிப் ப துங்கவும் கீழலக வடுக்குகளும்மேலுலகவடுக்குகளும் கு லைந்து மாறுபடவும்சராசரங்கள் திடுக்கிட்டிமங்கவும் வா னத்திலவேடிக்கைபார்க்கிறுந்ததேவர்கள் இருவிளமுத லானவர்கள்திகைத்துப் பதைத்துத்திசைக்கெட்டோடவும் பூமண்டலத்தைத்தாங்கியிருந்தசூர்மமும்சேடனும்வாட வும்சத்தமேகக்களும்பசையற்றுப்பஞ்சையொப்பக் காற் திற்பறக்கவும் இவ்விதவுற்புரதங்கள்நேர்தகாலையில்லை வகுந்தத்திருநாட்டில் கிரோரத்தினங்கள்சொல்த்திருக்கும் ஆயிரம்பணமகுடங்களைக்கவித்து அணையாகவிருக்கின் மசேஷசயனத்திற்பள்ளிகொண்டிருக்கும் ஆதிமூலமாகி யவிலைனுவினதுஉபயசரணாவீந்தங்களை வருடிக்கொண் டிருந்தசெந்தாமரைப்புஷ்பவாசியாகிய ஸ்ரீமகாலட்சுமியு ம்பூமிதேவியும்இதென்னஉற்பாதமாக விருக்கின்றதென் றுலோகநாயகனைக் கட்டியணையவும் மனேவைதிப்பட்டண த்திலநவரத்தினமயமாகியமண்டபத்திலவீற்றிருந்து கல் வித்திறங்களை ஆராய்ந்திருந்தவெண்டாமரைவாசியாகிய ச ரஸ்வதியம்மைகலங்கிமருண்டோடி யிருவிளகாடியாகிய பெரியோர்கள் சூழ்ச்சிக்காதனத்திலவீற்றிருந்துவசனித் துக்கொண்டிருந்த தனதுகணவன்பிரமதேவனைக்கட்டிய ணைத்திருக்கவும்இராதேவியானவள்திகைத்தலைந்து கரு ப்புவில்லையுடைய மன்மதனைத்தழுவிக்கொள்ளவும் இரு விபத்தினிகள்கலங்கித் தமதுகணவன்மேல்விழுந்து தழு வியிருக்கவும்இவையனைத்துமிப்பாடுகள்படு முன்னிலையி ல்பூதப்படைகளும்புலன்களும்நிலைபிறழ்ந்து கைகால்க ள்நடுங்கவிளைத்துச்சேர்ரவும்இலகூர் மதிமருண்டுவாட வும்என்மர் பயப்பிராந்தியினற்றிகைத்து முன்னவனைச் சூழ்ந்திருக்கவும்மாயினர், அத்தருணத்திலீராட்சதப்பாதக ரனைவருங்குலைசூலத்தாண்டிடுங்கிச்சின்னப்பின்னப்பட்டுச் சோர்ந்திருந்தனர், பருவதாகிருதியாக வானத்தையளாவ நின்றதேரணிகள் பொடிப்பொடியாய்க்குவியவும் மதயா னைக்கூட்டங்கள் வெறியடங்கி வீறிட்டுமாளவும் தத்தித் தாவும்புரவிப் பந்திகள் வாயுவைப்போலத் திசைக்கெட் டோடி மாளவும் இப்படிக்குச் சதுரங்க சேனைகளையும், பறிகொடுத்துப் பாணுகோபன் ஏகாங்கியாகவின்மன்.

இதுவும்ல்லாமல் மயேந்திரபுரியிலிருந்த இராட்சதர் கள் பெண்குடிகளைகளுடன் இக்கொடுமைகளுக்கஞ்சித் திகைத்து மூலைகளினும் முடுக்குகளினும்பதங்கிவாடவு ம் பதினாலுலகங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற பிராணிகளைத் தும் பயப்பிராந்திகொண்டு இதுதானே பிரளயகாலமெ வத் துக்கசாகரத்திற்பட்டுச்சோரவும் அக்காலத்திலுண் டாகிய பேரொலியினாலும் அதிர்ச்சியினாலும் தீப்படல

த்தினாலும் அண்டவயக்குகள் குலைந்ததிமாவும் சூரி யன்கதித்தப்பியோடியலையவும் மயேந்திரபுரியென்னும் க ன்னிக்குமங்கியத்தைப் போலவிளங்கும் சூரன்சபாம ண்டபமெங்குமநிர்ந்தும் பிதிர்ந்தும் பொடிந்தும் உதிர்ந் தும்விழுந்தும் இப்படிக்குப் பட்டபாட்டினால் அவ்விட த்திலிருந்துகிழிந்து மந்திரிபிரதானிகள்மன்னர்மண்ட லீகர் படைத்தலைவர்பெரியோர்கள்முதலாகக்கலைந்துங்கு லைந்தும் உலைந்தும் அலைந்தும்ஒடுங்கிஅல்லோலகல்லோ லப்படுவதை இராஜாநிராஜனறிந்துஇதுவென்னபுதுமை யாகவிருக்கின்றது சீக்கிரமாயோடிப் பார்த்து வாருங்கோ ளென்று அளவற்றதுதர்களைத் துரத்தியகாலையில்அவர் கள்வாயுவினுக் கடுகியோடிப்பார்க்குமிடத்தில் விழிகள் தெறித்துக் கால்களொடிந்து கலங்கிவிழுந்தவர்கள்போக த் தப்பினசிலப்பதுங்கித் தப்பித்துக்கொண்டு வாய்புலர ப் பெருமூச்செறிந்துகொண்டு வேகமாகவந்து இராஜபர மேஸ்வரனைவணங்கி நாவெழாமற்குளறி யிதனைவிண்ண ப்பஞ்செய்வதாயினர். சுவாமிகேட்டருளக் தேவரீர்திருக் குமாரன் துதனைமடக்கிக்கொண்டு கொடியபாணங்களைச் செலுத்திப் போராடிமுடியாமல் தேவாஸ்திரங்களைப்ப லவாகச்செலுத்தியும் பிரயோசனப்படாத காரணத்தினால் அதிககோபங்கொண்டு படைகளுக் கரசாகவிருக்கின்ற பாசுபதாஸ்திரத்தை வீரவாகுமுதலிய மாற்றலர்களைவா ட்டிப்படிக்குப் பிரயோகித்தனன், அதைக்கண்டதானு ம் தன்னிடத்திலிருந்த பாசுபதத்தைச் செலுத்தியதால் அவ்விருபாணங்களுஞ் சேறிதேவப்படைகள்உருக்களாயி ம் மற்றகொடுமைகளுள்ளவைகளைத்தையும்பெருக்கிஉ லகங்களைக்கலக்கி வாட்டுகின்றது இவ்விடத்திலேநேர்தச ம்பவங்கள் அதனால்விளைந்தன இவைகளையெல்லாம்திஷ்ட ாந்தமாகக்கண்டு போனவர்களிற் பிராணன்தப்பிச் சில ர்வந்தனமென்று சொல்லியதைச் சூரன்நிரதானித்துப்பா னுகோபன்பசுபதிபடையைச் செலுத்தியும் இன்னமும் பகைவனாவென்றவனல்ல ஐயையோ, துதன்துதனைன் றிகழ்ந்துபேசினோம் உருவத்தினாலும் செய்கையினாலும் பிரயோசனமொன்றையும் காணவில்லை அவனவன் வலி யையும் சூரத்தையும் நிதானித்தறிந்து அதற்கடுகித்த மு யற்சிகளைத்தேடிப்போர்செய்துவெல்லவது வீரனாயிருப்ப வனுக் கழகும் ஆண்மையுமாம் நமதுகுமாரன்செய்கை யென்னமாய்முடியுமோவென்று சூரபதுமன் எண்ணமி ட்டிக்கொண்டிருந்தனன்.

இவ்விதமாய் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தும்திகைத் துவாடிப்படிக்குச் சருவசங்காரக்கடவுளானவ ரிரண்டுரு வைக்கொண்டு திருவிளையாடல்களைச் செய்கின்றதைப் போலப் பாசுபதங்கள்கீறி ஒன்றுக்கொன்று பின்னிடை யாமற் சிலநேரம் வினோதப்போணக்காட்டியவுடன் தங்க ளிடத்துண்டாகிய பாணகோடிகள்முதலியவற்றைத்திரு ப்பிக்கொண்டு தங்கள்கொடுமையினால் மாறுபட்டஅண் டங்களபுவனங்கள் விண்மண் பாதலமாதியாகிய வஸ்துக் களையதாப்பிரகாரம்நிலைபெறச்செய்து இராட்சதப்பாதக ர் தவிரமற்றசீவராசிகளைத்தையும்வாட்டமொழித்துஉ யிர்பெற்று வீறிவிளங்கச்செய்து திரும்பித்தங்களைச் செ லுத்திய வீரர்களிடத்திற் சோர்ந்ததுகள் விருஷபாஸ்திர மும் வீரவாகுதேவனைக் கலந்திருந்தது இதுனைக்கண்ட

தேவர்கள் சந்தோஷப்பெருக்கினார் கரங்களைத்தட்டிநகை
துப் பாசுபத்தினார் பாதகன் ஜயம்பெறாத காரணத்தி
னால் சாகாலம் சமீபித்துவிட்டதென்பதற்கையமில்லை இ
னி நமது துயரங்களைப்போக்கிச் சவுக்கியப்படும் ஹேது
வுண்டெனக் களித்திருக்கின்றகாலையில்பானுகோபன் செ
லுத்தியபாணம் வியர்த்தமாகத்திரும்பிவிட்டவுடன் தி
கைத்துச் சமுத்திரத்தைப்போலச் சூழ்ந்தினாந்திருந்த
இரதகஜதுரகபதாதிகளைக் காணாதவனாய்வுக்கித் தனிய
னாகிப்பவனிதனைச் சிந்திப்பதாயினன் கணப்போதிற்ச
ராசரப் பிரபஞ்சங்களைத்தகித்துச் சாம்பலாக்கவல்ல பா
சுபதாஸ்திரத்தைப்பிரயோகித்தனம் பகைவனாஜயங்கொ
ள்ளாமல் அபலமாகத் திரும்பிவிட்டது, இனிசெலுத்து
வதற்கு அதனிலுஞ்சிறந்த பாணமென்னவிருக்கின்றது,
மேலும்பெருத்துவந்த சேனைவெள்ளக்க ளனைத்தையும்
மாளக்கொடுத்து ஏகாங்கியாய்க் கூப்பிட்டருளக்கேனெ
ன்பவ ரொருவரின்நிலிநேன் பகைவரோ வீதியிருக்கி
ன்றனர், இதற்கென்செய்வதென்றுவாடிவருந்தி இனிமா
யைப்பெருக்கினால்லது இந்தத்தூதனை ஜயிக்கவொண்
னதென நிதானித்துத் துரிதமாய்ச் சுக்கிராசாரியன் தன
க்குபதேசித்திருந்த மோகனமந்திரமொன்றை ஜபித்து
அதன்முயற்சியினால் தன்கேதத்தைமறைத்து புனையுரு
க்கொண்டு வானத்திலெழும்பினன், அதைக்கண்ட பூதப்
படைகள் முதற்றினத்தைப்போலவே இக்காலத்தினும்ப
யந்து பாதகன் மாயமாயோடிப்போயினன் போயினனெ
ன்று கரங்களைக்கொட்டிக் கொக்கரித்துச் சிருங்கநாதங்க
ள் அட்டகாசங்களைச்செய்து ஜயவுற்சாகங்களுட் னிருக்
கின்றபோது பகம்போதகழிந்து சூரியன் மேற்புறக்கட
லில் மறைந்தகாட்சி யெப்படிக்கிருந்ததெனில், பாதகன்
சற்றுநேரத்தில் மோகனஸ்திரத்தைச் செலுத்தவிருக்கி
ன்றான், அதன்மகிமையினால் நம்மவர்களேவரும் மா
ண்டுபோகவரும்அந்தக்கோரத்தை யென்விழிகளைக்கொ
ண்டு பார்க்கமாட்டேன் மேலும் நாமிருப்போமாகில் எ
ன்னசெய்வானோவென்கின்ற ஏக்கத்தினால் பிராணனைத்
தப்பிப் பிழைக்கவினைந்து ஒடியொளித்தவனைப்போலத்
தோற்றியது.

அத்தருணத்தில் வீரவாகுதேவர் தன்னுணைவர் முத
லாகிய பிரமுகானைப்பார்த்து இன்றையதினமும் பாதக
னிறந்தவனல்ல மாயையின்மூலமாய்த்தப்பித்துக்கொண்
டோடினன். இனிநாம்செய்யவேண்டியதென்னென்றுவி
னைய முன்னிலையிற்சேவித்துச் சமுத்திரத்தைப்போல
இரைத்துவந்த நால்வகைச்சேனாசமுத்திரத்தையும் மாள
க்கொடுத்து நிருவகிக்கப்படாமற்பேடியைப்போல முது
கு காட்டிமறைந்தான் எதிர்ப்பவரொருவனாய்க் காண்கி
லோம் மேலும் சூரியபகவானும் அஸ்தமித்தனர், ஆத
லாற் சேனைகளுடன் பாசறையைச்சேர்ந்து தேவாதிதே
வனாகிய கந்தசுவாமியைத் தரிசித்து வணங்கியிருந்திரவு
கழிந்தவுடன் நாளையத்தினம்காலமே உயுத்தகளைத்தைச்
சேர்ந்து மேல்நடக்கவேண்டியதை யோசிப்பதுதகுதியா
கக் காணுகின்றது அப்பால்தேவரீர்சித்தப்படிக்கு நடக்
கக்காத்திருக்கின்றனமென்று சொன்னதைக்கேட்டி நல்ல
காரியம் அவ்வாறே நமதுகர்த்தனைச் சேவித்திருந்துவரு
வது காரியமெனச்சம்மதித்து மீட்சி பேரிகையை யறை
விக்கும்படிக்குக் கட்டினையிட்டனர் இந்தச்செய்திகளை
த்தையும் வானத்திலுமறைந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்த

பானுகோபன் இதனைநினைப்பதாயினன், பரமசிவத்தின்
பரிபூரணகடாசுத்ததைப்பெற்று வீராதிவீரனாய் ஆயிர
த்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனாகத் தன்னுணையைச்
செலுத்தி அகன்ற மண்டலாதிஸ்வரனாக வாழுகின்றசூ
ரபதுமன் பிள்ளையானவன் முதல்நாளைய யுத்தமுனை
யிற் புறந்தந்தோடினென்கின்ற எளனச்சொல்லெங்கு
ம்பரவி யிழிவாய்வசனித்துக்கொண் டிருக்கின்றனர், அ
தனுடன் இன்றையதினமும் பகைவருக்கஞ்சி மறைந்து
போயினென்னும் பழிப்புணையையும் பெறுவேனாகில்
இனியென்னை யாவர்மதிக்கப்போகிறார்கள் பெண்களும்
எளனமாகப் பேசிக்கொள்ளவரும் அகண்டசெல்வச்சம்
பத்தைப்பெற்று ஜயசாலையாகவிருந்தவனெருகாலம் எதி
ர்த்துவந்த பகைவருடன்போராடி வெல்லத்திராணியில்
லாமல் திரும்புவானாகில் அவன்சவுக்கியத்தைக் கோரியி
ருக்கப்பட்ட தாய்தந்தையர் பெண்சாதி புத்திரயித்திரர்
களமதிப்பற்று அசட்டையாகப்பார்ப்பார் சுயஜனங்களே
மாறுபடுவானென் சொல்லுவோமாகில் அன்னியர்கள்அ
வமதித்திகழ்வதைப்பேசவும்வேண்டுமோ மேலுமித்தின
மும் போரிடனைத்துவந்தனென்னும் செய்தியை யிரா
ஜாதிராஜன் கேள்விப்படுவானாயின் ரவுத்திராகரமாகக்
கோபித்து யிப்படிப்பட்டபேதை யிந்தப்பட்டணத்திலிரு
ப்பினும் நமக்குவசைநேருவதன்றியில் வீரராகவிருக்கப்
பட்டவர்களுக் கிதொருகாரியமாக நேற்றுஅதிசூரனாகவி
ருந்த சூரகுமாரன் அபஜயப்பட்டு வந்தகாலத்தில் அர
சன் அவனையென்னசெய்தானென்று மேல்நடக்கவிருக்கி
ன்றபோரில் பிராணனுக்குத்துணிந்து போர்புரியாமல்உ
யினைத்தப்பித்துக்கொண்டு திரியவரும் ஆதலால் பானு
கோபனை யிந்தப்பட்டணத்தைவிட்டுதூரத்திவிடக்கடவீ
ர்களெனக் கட்டினையிடவரும் இதுவும்ல்லாமற் சூரியனை
த்தனைசெய்த வீராதிவீரனென்றி துவனாயிற்சகலரும்நம்
மைமதித்துவந்த கம்பிரத்துக்கும் அழிவுநேருவதல்லாம
ல் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினும் ஆக்கிசுக்கரத்தைச்
செலுத்தி பலபுகங்களாக எதிரின்றிப் பரிபாலனஞ்செய்
துவந்த பிதாவின் வெற்றிக்குமிழிவுநேரும் இவைநிக
வீரனாகவிருப்பவன் எத்தகைய ஜயசாலையாகிய பகைவ
ர்வந்தெதிர்த்தபோதினும் தீரனாய்ச் சேனைகளுக்குமுந்தி
நின்று தன்னாக்கூடியவனாயில் அகோரமாகிய சண்டை
செய்துபகைவனாவென்றுவெற்றியாளனாய்ப் பலரும்போ
ற்றத்தக்க கீர்த்தியைநாட்டவேண்டும் அல்லது சத்துருக்
கள்முனையிற் பின்னடிவையாமற்பொருது வீரசொர்க்க
த்தையாவது சேரவேண்டும் இவ்விரண்டிலொன்றைப்
பெறுவது அரசர்களுக்கடுத்த நீதியாகவும் சாத்திரயுக்த
மாகவு மிருக்கின்றது ஆதலால் முதல்நாளையைப்போல
வே யின்றைக்கும்போர்செய்து வருந்தியிடைந்தானென்
னும் பழிப்புணையப்பெறுவது என்னொத்தவனுக்கடா
து மேலும் வீரத்துக்கும் தகுந்ததன்று சாமபேததானத
ண்டமென்னும் சதுர்விதத்திரங்களினார் பகைவனாவெ
ன்று வெற்றிபெறுவதே அரசர்களுக்கடுத்த நீதியாகக்
காணப்படுவதால் வஞ்சகப்போராச்செய்தாவது தூதன்
முதல்யவர்களை ஜயங்கொண்டு பட்டணத்துக்குப் போவ
துஅழகும் ஆண்மையுமாம் அச்செய்கையை யாவருமிக
ழாமல் அரசர்களுக்கடுத்த நால்வகை உபாயங்களினென்
றினால் விஜயப்பிரதாபத்தைக் கொண்டா னிவனே சூர
னென்று பலரும்புகழ்ந்து பேசிக்கொள்வார் அதனால்

முன்னம்பெற்றிருக்கின்ற அபவாதச்சொல்லுமிவிரித்தி யாகிவிடும் நல்லதிக்கருமத்தை யுறுதியாகவினைந்து எதி ரில்லின்றுமோகனப்படைகளைச்செலுத்திவெல்லத்துணி வேனாகில் தூதன்அவ்வவைகளுக்கடுத்த மறுகண்களை ப்போக்கித் தடுத்தவாட்டுவான் ஆதலாற் சமர்க்களத்திற் சின்னபின்னப்பட்டிற்றந்தான் முதுகுகாட்டியோடினானெ ன்று வீரர்களாகவிருப்பவர் பழிப்புளையாடுவதினும் ம றைவிடத்திருந்து திவ்வியபாணத்தைச் செலுத்தியாவ து பகைவரை அதுப்படுத்தி ஜயப்பிரதாபத்துடன்நிரும் பக்கடவேன்.

ஒருகாலம்மீட்டும் தேவாஸ்திரங்களைப் பிரயோகிப்பெ னுகிலும் பலபலவேடிக்கைப் போனாவினைத்துநிரும்புவ தல்லது அவற்றினாற்பிரயோசனத்தைக்கண்டிலேன்அல் லதின்னமும் நம்மிடத்திலிருக்கின்றதிவ்வியபாணங்களை ச்செலுத்திப் பார்ப்போமென்றால் தூதன்அவற்றிற்குந் தகுந்தபடைகளை மீதுதூண்டித்தடுத்திப் பா நிதற்குச்சர் தேகமில்லை உடனே நாமில்விடத்திலிருப்பது வெளிப்ப டையாகத் தெரிந்துபோம் அக்காலத்திற் சத்துருக்கள்வி ண்ணிடத்திலும்வந்து வளைத்துக்கொண்டு கொடியபோ னைச்செய்யுமுன்னிலையில் முன்னமே எதிரிபாணத்தினு ல்வருந்தி வலியற்றுக் கைகால்களையாற்றிருக்கின்ற என் னால் அவர்களுடனெதிர்த்து வாதாடமுடியாது மறைந் தோடிப்போகவும்விடார்கள் ஆதலாற் பலபலவெண்ணி யாவதென்னை அவர்கள்பாடிவிட்டுக்குத்திரும்புவதன்மு ன்னம் பகைவரை நொடிப்போதில் வளைந்துகொண்டு ம தியைமயக்கி யமகிக்கரபாப்போலப் புயங்களையிறுக்க ட்டி வருத்திக்கொல்லல்ல மகிமைபெய்யுடைய மோகன ப்படையை வினாவிற்கெழுத்தி ஜயப்பிரதாபத்தைப்பெ ற்று மீள்வதே இத்தருணத்துக்கடுத்தஉபாயமாகக்காணு கின்றதெனத் துணிவுகொண்டவனாய்த் தான்வருமுன்னி லையிற் பிதாமகளாகிய மாயை அனுக்கிரகஞ்செய்திருக் கின்ற மோகனப்படையைத் தீவரமாகவெடுத்து அதற்கு ரிய வழிபாடுகளைச்செய்துபோற்றிச் சொல்லுவான் ஒ! மோகனாஸ்திரமே நீபோய்த் தூதன்முதலாகியவீரர்களை யும் பூதவெள்ளத்தையும் மடக்கிக்கொண்டு மதியைமய க்கிப் பிராணையுண்டு சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டுபோய் க் கடல்களினந்தத்திலிருக்கின்ற சுத்தோதகச்சமுத்திரத் திற்சேர்த்து என்மனக்குறையை முடிப்பாபெனவேனை டி வில்லிற்பூட்டி மந்திரபூர்வமாகப்பிரயோகித்தான்அ துவெளிப்பட்டவுடன் ஊழ்வினையாநதுபைய நுழையு மென்பதுபோலத் தன்செய்கைகள் யாவருக்குந்தோற்ற மற்படிக்கு வானத்தைக்கடந்து பூயியைச்சேர்ந்துசோட சகலைகளையுடைய பூரண சந்திரோதயத்தைக்கண்ட கட லைப்போல ஜயவற்சாகங்களுடன் பாசறைபைநோக்கித் திரும்புகின்ற பூதப்படைகள் ஜயசாஸ்களாகிய எண்மர் இலக்சுந் படைத்தலைவர் வெற்றிமாலையுடையிருக்கின்றபு சபலபராக்கிரமசர்வயாகிய வீரவாகுதேவர்முதலானவர் களிருக்கின்றவிடங்களிற் புகையைப்போலப்பரவி விஷ ப்பரிசம்பட்டிச் சோர்பவரைப்போல விழிகள்சொருகல் ட்டி மதிமருண்டுருராமாகியஆலகாலம்வெளிப்பட்டகா லத்திற்சகலபிராணிகளும்மெய்மறந்து வாடினதுக்கொட் பாகஅவர்களுணர்ச்சியைமாற்றியகாலையிற் பிதோதக்களை யொத்துச் சகலரும் அரிக்கிடையாக விழுந்தார்கள் அத் தருணத்தில் மாயைப்படை தன்செயலைக்காட்டிச் சற்ற

மிரக்கமில்லாமல் வீரவாகுதேவர் முதலானவர்கள் உயி னாயுண்டு தன்னைச்செலுத்திய இராஜகுமார னிஷ்டப்ப டிக்குக் கடலிற்கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கக்னைந்து சருவ சங்கரகாலத்திற்பெருகி உலகங்களைச் சிதைத்தழிக்கும் பிரசண்டவாயுவி னுருப்பெற்று அண்டரண்ட புவனச ராசரங்களைத் தகித்தழிக்கவல்ல வடவாமுகாக்கினிக்கொ ப்பாகப்பரவி அலையோய்ந்த சத்தசாகரங்களுக்குச் சம மாகப்பரந்து விழுந்துகிடக்கின்ற வீராவீரர்களாகிய ஆயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளையும் இலக்சுந்படைத்த லைவர்களையும் ஒப்பற்ற பராக்கிரமசாலயாகிய வீரவாகு தேவையுஞ்சேர்த்துப் பட்சிக்குட்டங்களைப்பற்றி வே டன் வலைப்பையி லடைப்பதுக்கொப்பாகப் பலவிதமா க விறுக்கிக்கட்டி பெழுந்துவான வழிக்கொண்டுபா னு கோபன் மனதினுங்கிதி அறிவேகமாகடந்து லவணம்- பால்-தயிர்-நெய்-கறுப்பஞ்சாறு மதுவெனசொல்லாநின் றஆறுசமுத்திரங்களையும்நினைப்போதிற் கடந்துசுத்தோ தக சமுத்திரத்தைச் சேர்ந்து வீரவாகுதேவர் முதலாகி ய படைவீரரையும் பூதவெள்ளத்தையும் அந்நீர்ப்பெரு க்கிற் கொண்டுபோய்ப் பாதலத்திற்சேர்த்து அம்மாயப்ப டையானது நாலுமூலைகளினும்பத்திரமாய்காவல்கொண் டிருந்தது இச்செய்கைகளைத்தையும் வானத்திலிருந்த பாதகனாகிய பாணுகோபன் கண்டவுடன்மனவாட்டமொ ழிந்து களித்தவனாய் நாம்செலுத்தியதிவ்வியப்படையான து வீரவாகுமுதலாகியசகலையும்தன்வயப்படுத்திக்கொ ண்று கட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சுத்தோதகக்கடலிற்சேர்த்த து நாம்நினைந்துசெய்த உபாயம் வெகுநேர்த்தி நேத்தியெ ன்று பதினாறுபற்களுந் தோற்றத்தக்கதாக நகைத்து சந் தோஷசாகரத்திலமுந்திப் புயங்கள்பூரித்தோங்கத் துரித மாய் அத்தலத்தைக்கடந்து வானவழிக்கொண்டுபோய் ந வரத்தினமயமாகியமாடமாளிகைகள் கூட்கோபுரங்கள்அ ணியணியாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் நீண்ட வீதிகளை ப்படைத்து இராஜதானியாக விருக்கின்ற வீரமாமயேந் திரபுரியிற் பிரவேசித்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கு ம் அதிபனாய்க் கொடுங்கொல்லெழுத்திவரும் சூரபதுமன்சி ங்காதனத்தமர்ந்து மந்திரி பிரதானிகளாகியாகப்போற்றி ச்ஞமுக குமாரன் வரவுக்கெதிர்பார்த்துக்கவலையுற்றிருக்கி ன்ற சபாமண்டபத்திற்சேர்ந்து பிதாவைக்கண்டி சேவித் துஅதிகவுற்சாகத்துட னிதனைச்சொல்லுகின்றான்.

ஐயனே, யித்தினம்அடியேன் யுத்தகளத்திற் போனபி ன்பு தேவரீர்கட்டளையின்படிக்குத் தூதனைமடக்கிக்கொ ண்டி தேவாஸ்திரமுதலியபடைகளைக்கொண்டு பலவிதங் களினும் போராடி முடியாமற்கடையில் பிதாமகள் கடா ட்சித்திருந்த மோகனப்படைபைச் செலுத்தியகாலத்திற் பிதாவே அதன்பெருமையை பென்னசொல்லுவேன்தட் சணத்தில் வீரவாகுஅவன் துணைவர்இலக்சுந்படை வீர ர்கள் ஆயிரம்வெள்ளம் பூதப்படைகளையும்மடக்கி அறி வையழித்துக்கொண்டு பலபாசங்களினால் அவர்கள்தேக ங்களைத்தினையுங் கட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சுத்தோதகக் கடலிற்சேர்த்து விட்டதுஅப்பனே தூதன் மாண்டபோ தேபோர்முற்றியதாகினைக்கவேண்டும் இனிதேவரீர்மன க்கோட்டமற்றுச்சவுக்கியமாய் அரசுசெலுத்தியிராஜபோ கங்களை அனுபவித்திருக்கக்கடவீர்இவ்விரவுகழிந்துநாளை யப்பொழுது விடிந்தவுடன் சதுரங்கசேனைகளையுங்கூட் டிக்கொண்டு நானேபோய்ச் சூறாவளியைப்போலப்பாச

றையை வளைத்துக்கொண்டு பாலசுப்பிரமணியனையும் மற் ற்ற 'பூதவீரனாயும் சின்னபின்னப்படவாட்டி ஜயசாலியா ய்ப் பாசறையைபிடித்து நிலத்தில் நிரவிப்போட்டவுடன் அவனைம்பி வந்திருக்கின்ற இந்திரன், பிரமன், விஷ்ணு முதலிய தேவர்களைப்பிடித்துவந்து உமது சந்திரனாத்தி ல் விடக்கடவேன் இதற்பிசகிராதென்று ஜேஷ்டபுத்திர னாகிய பானுகோபன் சொன்னஜயவார்த்தை. அமுதத்தை ப்போலச் செவிகளில் விழுந்த மாத்திரத்தில் வாடித்தி கைத்திருந்த மனக்குளிர்த்து சந்திரனையொப்ப முகாவி ந்தம்விளங்கவும், பருவதங்களுக் கொப்பாகப்புயங்கன் பூ ரித்துவாகுவலையங்கள் தெறித்து நவரத்தினமயமாகியகட கங்கள் வெடித்துதிர்ந்து சரீரம்புளகித்தமயிர்க்குச்செறி ய மூன்றும்பிறையைப்போலக் கோணத்தந்தங்கள்விளங் கங்கைமுகனய்ச் சரோலென்றெழுந்து எதிரிலிற்றி்கின்றபா னுகோபனையிருகரங்களை நீட்டிச் சேர்ந்துமுத்தாரங்கள் மோகனமாலைகள் சிரோரத்தினமயமாகிய மதாணிப்பதக் கங்கள் பொடிப்பொடியாயுதிர்ந்துபோகத் தக்கதாகவிசா லயாகவிளங்கும் வயிரமார்பிலிறுக வணைத்துத் தழுவிக் கொண்டவனய்வெண்பட்டினாலும், முத்தின்சரங்களினாலும், வயிரங்களினாலும், அலங்கரித்திராநின்ற பூச்சக்கி ரக்கோடைகள் கவிந்திருக்கத்தக்கதாகப் பஞ்சனை மெத் தையைப் பரப்பியிருக்கும் சிரோரத்தினமயமாகியசிங்கா தனத்திற்சேர்ந்து பாலபருவத்தில் அன்பாய்வினையாடியி ருந்ததைப்போலப் பக்கத்தி லிருத்தித்தழுவிதலைமயிரை க்கோதி முதுகைத்தடவி முகத்தைப் பீதாம்பரத் தொங் கலினாற்றுடைத்து முத்தமிட்டு உச்சியைமோந்து அப்ப னேனையே பிள்ளைக்கலித்தீர்க்கவந்தவதரித்த பெருமானே உன்ருரத்தை நானென்னென்று கொண்டாடுவேன் பால பருவத்தில்அரம்பை- ஊர்வசி- திலோத்தமை- மேனகை யாதியகன்னியாக்கள்நகர்ப்புறங்களினும் நின்றுசொன்னச்ச ங்கிலிகளைப்பற்றி அகன்றமண்டலாதிஸ்வரன் திருக்குமா ரனேவீராதிரீரர்களை வெல்லவல்ல திரனே மன்மதவடி வைப்பெற்ற காளையே தாய்தந்தையர்செய்த தவப்பெற்றி னால் அவதரித்த கண்மணியே குலோத்தாரகன் செய்யத் தோற்றிய வீரசிங்கமே உறங்குறங்கெனத் தாலாட்டியும் ஜோ! ஜோ! வெணலாலிகளைப்பாடியும் இவ்விதஉபசாரங் களுடன் உறக்குவித்து வருகின்றகாலையில் ஒருதினம்கு ரியின் கிரணகாந்தியின் பெருக்கானதுஉன்னரியதிருமுக மண்டலத்திற் றுக்கிய மாத்திரத்திற்கோபித்துப்பாய்ந்து ஒற்றைவண்டிலும் சத்தாவெண்ணும்பெயராயுடையஎழு பச்சைக் குதிகாகளும் பூண்டுஅருண்ணசெலுத்தாரின்ற இரத்தத்தின்பேரி லாரோகணித்து அகாக்கணத்துக்குள் ளாகஆயிரக்காதல்பிசெல்லும் சூரியனைப்பற்றிவந்துதொ ட்டிற் காலெற்கட்டி உறங்கும்போது பிரமன்வேண்டாவு வன்பாணத்தைப் பெற்றுவிடுதலைசெய்தவீரனல்லவோ அ தற்குரியநாமத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற வீராதிரீரனேஅ ன்றுமுதல் இன்றையவனாயிற் சென்றசென்ற விடங்களி ற் சத்துருக்களைப் புறங்கண்டுவெற்றிகொண்டல்லதுதிரு ம்பினவனல்லவே யென்றுஅடிக்கடி கட்டிக்கொண்டுமுத் தமிட்டுப் புத்திரசிகாமணியேகேட்பையாக.

பிதாவானவன் மனக்கோட்டமற்றுக்களித்துச்சவுக்கிய த்தைப் பெற்றிருப்பதும்பலராலும்பூசிக்கப்பெறுவதும் தான்செய்த தவமுயற்சியினாலுதித்த புத்திரன்திரனய்ம ரபைவிளக்கி வருவதினாலல்லது வேறுமுண்டோ பன்றி

பலகுட்டிகளைப்பெற்றதினும் பயனென்னை குஞ்சரமான துறருகுட்டியை யீனுமாயினும் அதிகபலப்பிராப்தியுண் டு அவ்வாறே நீயெமதுகுடியிற்பிறந்து அவுணமரபைவி ளக்கிய படியால்நானும் மனச்சஞ்சலங்களை யோழிந்து ச லனமற்றுப்பலராலும் பூசிக்கும்படியாகியமேம்பாட்டை ப்பெற்றுப் பற்பலவளங்களையும்புதிதாகஉன்புசபலபரா க்கிரமத்தினும் சம்பாதித்துக்கொண்டேனதுவுமல்லாம ற் பலகாலம் அரியதவங்களைச் செய்ததற்கிரங்கிக் கொண் றை அறுகுக்கைபிறைவிளங்கும்சடாமண்டல தாரியாகி ய சிவபிரான் இச்செல்வத்தைக் கட்டாட்சித்திருந்தனர், அ துபொய்பாரும் அவ்வரசரிமையையும் அகன்றசாம்பிரா ச்சிய விபவங்களையும் அப்பனை யித்தினம் நீகோடுக்கப் பெற்றேனெனப் பலபல நயமொழிகளைப்பேசி அப்போ தணிந்திருந்த போரணிகளைமாற்றிச்சிரோரத்தினமயமா கியகிரீடம் வாகுவலையம் மதாணிப்பதக்கம் முத்துமாலை மோகனமாலை வயிரக்கடகம் பீதாம்பரமுதலியஆடைஆ பரணவிதங்களைப் புதிதாகத் தருவித்துத் தன்கையினால் ணிந்து அப்பனையிப்போதுநீசொல்லியபடிக்குளையத் தினம்சதுரங்கசேனைகளைக்கூட்டிக்கொண்டுபோய்சண்மு களைவென்றுகொடிய பூதகைக்கொன்று அவனைத் துணை ப்புற்றிவந்திருக்கின்றஇந்திரன், பிரமன், விஷ்ணுவாதிய தேவர்களைக் கட்டிக்கொண்டுவந்துஅரியசிறையிலிட்டு எ ன்பகையை முடிப்பா யிப்போது மிகவும் வருந்திவாடி யிருப்பதால் துரிதமாய் உன்னரண்மனையைச்சேர்ந்து ப ரிசுத்தனய்ச்சகலச்சவுக்கியங்களையும் அனுபவித்தினைப்பா ரக் கடவாயென விடைகொடுத்தபோது பிதாவேஉமதிஷ்ட டப்படிக்குச் செய்யக்கடவேனெனப்பணிந்துவெளிவந்து ஜயபேரிமங்கல முரசமுதலியவாத்தியங்கள்தாந்தாமென முழங்கப் பட்டுவர் புகழ கட்டியக்காரர்எச்சரிக்கைசொல் லிப்போக தவளக்குடைகள் பிடித்துவர வெண்சாமராக ள் ஆலவட்டங்க ளைசத்துவர அளவற்றஅருகுதிவட்டிக ள் காட்டிவர இவ்விதராஜவைபவங்களுடன் அரண்மனை யைச்சேர்ந்து கோடானகோடிசந்தரவதிகளாகிய கன்னிய ர்கள் முத்தாலம்மஞ்சள்நீர்ஐவகைச்சோற்றுவிளக்குகளா தியாகப் பொற்றட்டுகளினேந்தித்திருஷ்டபரிகாரமாகச்சு முற்றி நிற்கவும்பெரியோர்கள் அறுகுஅட்சதைகளையிறை த்து ஜயாவிஜயபவாவெனவாழ்த்தவும் அரம்பையர்நடிக் கவும் இவ்விதசம்பிரங்கன் மத்தியில் தன்மாளிகையிற்பி ரவேசித்துப்பணிநீரில் ஸ்நானஞ்செய்து பவுத்திரனய் நி த்திபகடன்களை முடித்துக்கொண்டுதந்தேவிஉபசரித்து ப் படைக்கஅறுவகைச் சுவைகளைவாய்ந்த போசனவிதங் களையும் கச்சாயவகைகளையுந்திருப்தியாக உண்டுபுரீகந்த க்கலவையைப் பூசிப்புனுசுவ்வாது சாத்திப்பரிமளமிகு த்த கற்பகமலர்மாலைகளைச்சூடிக்க கர்ப்பூர தாம்பூலஞ்செ ய்துமுற்றியவுடன் சர்வாபரணபூஷிதைகளாகிய சுந்தரமு ள்ளபலகன்னியர்கள் சயித்தியஉபசாரங்களைச்செய்யப் பு ஷ்பவிதழ்களினும் பாயல் பரப்பியிருக்கின்றஅம்ஸதாலி காமஞ்சத்தின்மீது பள்ளிகொண்டு நித்தினாசெய்ததன்.

இவைநிற்க வீரவாகுதேவர் முதலானவர்களைமோகன ஸ்திரம் வளைத்துக்கொண்டுபோய்ச் சுத்தோதகசமுத்தி ரத்திற் சேர்த்ததெனச்சொல்லி யிருக்கின்றனம், அவர்கள் பழையபடிக்கு பாலசுப்பிரமணியதேவர் கட்டாட்ச விட்ச ணியத்தினால்உயிர்பெற்றெழுந்தவிதத்தையும்அதன்பின் புநடத்துனர்த்தங்களையும் சவிஸ்தரமாகப்பேசுவோம்

ஐயனே யித்தினைச்சண்டையிற் பலவெள்ளமிரட்சத
சயின்னியங்களை மடியக்கொடுத்து பானுகோபனுனவன்
கொடியபோரைச் செய்து வீரவாகுதேவருக்குத் தேற்றம்
வனுய்ஓடிப்போகின்றவனைப்போல மேகத்திலம்மைந்துச
மதியிலொருமோகனப்படையைப்பிரயோகித்துவீரவாகு
முதலில நவவீரர்கள் இலகூர்ப்படைவீரர்ஓடுவெள்ளமா
தியாகக் களைத்து அறிவுநிந்துவிழும்படிக்கு வாட்டிக்கொ
ன்று கட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சுத்தோதக சமுத்திரத்தி
ற் சேர்க்கச்செய்தனனென்று சொல்லிவருகின்ற காலையி
ல் தேவர்கள் ஒருவர்பின்னொருவராக ஓடோடியும் வந்து
சிவகுமாரன் திவ்விய சரணுரவிந்தங்களிற்சேவித்துத்தா
ங்கள் கண்டசவிஸ்தாரங்களை அறிக்கையிட்டுமோசம்வந்
தது இதற்கென்னசெய்வோமென்று மிகவும் பரிபவப் ப
ட்டுத் துக்கிக்கின்றபோது சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளுக்கு
த் திருவுளமிரங்கிப் பயப்படாதீர்கள் இந்தநிமிஷத்திலந்
ம்மவர்களனைவரையும் சுகசீவிகளாகத் தரிவிக்கின்றனமெ
னக் கையமர்த்தித் துரிதமாய்த் தமது திருக்கரத்திலிள
ங்குகின்ற வெற்றிவேலாயுதத்தைப் பார்த்துநீவேகமாய்ப்
போய் வானகங்கையைப்போலத் தெளிந்த நீர்ப்பெருக்கி
னையுடைய சுத்தோதக சமுத்திரத்தைச் சேர்ந்து அவ்வி
டத்திற்காவல்கொண்டிருக்கின்ற மோகனுஸ்திரத்தை அ
தம்பண்ணிக் கடலிற் படிந்திருக்கின்ற நமது வீரவாகுமு
தலிய படைத்தலைவர் ஓடுவெள்ளம்பெற்றிருக்கின்றமயக்
கதையொழிந்து வேகமா யிவ்விடத்திற்கொண்டு வந்து
சேர்க்கக்கடவாயெனக் கட்டளையிட்டமாத்திரத்தில் மகா
பாக்கியமென் றெழுந்து குருரமாகிய கிரணங்களைவீசும்
ஆயிரனோடி சூரியர்கள் ஏககாலத்திலுதித்ததைப்போல
ப் பிரகாசித்துஉலகங்களிற் பரந்துமுடியிருந்த இருப்பெ
ருக்கையொட்டிசொலித்துக்கொண்டுவிஷப்பற்களையுட
ய சர்ப்பங்களையுண்டுபண்ணிச் சுவாலே மிகுத்திராடின்
ந ஆலகாலவிஷத்தைப்பெருக்கிக் கணக்கின்றதகாலாந்தகா
ப்படைத்து இடி-மின்னல்-குமுறல்களைக்காட்டும்மேகசா

லங்களை விதித்து நிமைப்போதிற் சராசரப் பிரபஞ்சக்
ளை யழிக்கவல்ல பாசுபதமுதலிய திவ்விய பாணகோடிக
ளைவெளியிட்டு அனற்சமோகங்களைப் பெருக்கிக்கொண்
டு வரும்போது அந்தவெப்பத்தினால் மேகங்கள் வெந்து
மின்னல்களையும் இடிக் கூட்டங்களையுங்க்கித்தகிக்கப்
பட்டுமங்கவும் திவுதிப்பாதிர்கள் கெவிகள்குைககள் மூலை
முடிக்குகளில்ருத் இருளனைத்தும்அதப்பட்டுமசத்துரு
க்களாகிய அவுணர்கரியதேகங்களினொளிமாறிதேவர்களை
ப்போல விளங்கவும் பெரும்புறக்கலைச் சூழ்ந்திருக்குந்
தலத்தை எக்காலத்தினும் முடியிருக்கின்றஇருப்பிழம்ப
னைத்தும் நாசம்பட்டு மற்றவுலகங்களைப்போல வெள்ளி
டையாத்தோற்றக்காட்டவும் அக்கினிதேவன் வெம்மை
யொழிந்து பரதவிக்கவும் வடவைக்கனல் கொதிப்படங்கி
யொளிக்கவும்அண்டச் சுவனாத்தாங்கி நின்றயானைகள் ம
தப்பெருக்கையடக்கிவிட்டிடுவாடவும் சத்தசாகரங்களுந்
கொதிப்பெடுத்து அலைகளோங்குதுசுவறிக்காட்டவும்பூமி
க்கச்சாணியாககிற்கின்றமகம்மேருபருவதம் கிமிகிடாயத்
ததிரவும்ஆதிசேஷன்முதலிய அஷ்டமாநாகங்களும்திடுக்
கிட்டுப்பதைத்துவிஷங்களைக்கக்கிச்சோரவும்ஒற்றைவண்
டிலையுடையதேரில்வருகின்ற சூரியன்பதைபதைத்து ம
றையவும்விமானத்தி லாரோகணித்துப்போகின்ற சந்திர
ன்தனதுசோடசகலகளின்சுளரிர்ச்சியடங்கித் தீக்கொழுந்
தைப்போலவிசவும்இவ்விதஉற்பாதங்கள்தோன்ற வெந்
றிவேலாயுதமானதுவேகமாய்ப்போகின்றவேளையில்பாசு
பதாஸ்திரம்,நாராயணஸ்திரம்,பிரமாஸ்திரம்,அக்கினியா
ஸ்திரம்,வாயுவாஸ்திரம்,சூபேராஸ்திரம்,வருணஸ்திரம்,
இந்திராஸ்திரம்,காலாஸ்திரம்,கருடாஸ்திரம், நாகாஸ்திர
முதலாகியதேவப்படைகள் தம்மில்லீரோதமினி ஏகமா
ய்ச்சேவித்துச் சூழ்ந்துபோற்றிவரவும்நடக்கின்ற வேற்ப
டையின்பிரகாசத்தைத்தரிசித்தமாத்திரத்தில் தேவர்கள்
மனவெழுச்சிபெற்றுச்சூரியஉதயத்தைக்கண்டதாமமாம
லர்களைப்போல முகாரவிந்தங்கள்பொலிவாகக்காட்டவுயி
ராட்சதர்முகங்கள் அல்லிமலர்களுக்குச்சமமாய் வாடிக்க
ளிப்பற்றுப்போகவும் அத்தினம்சிவகணங்களுடன் சண்
டைகொடுத்துப் புறங்காட்டியோடித்தமதுமனைகளிற்சே
ர்ந்தஅவுணவீரர்கள்நானையத்தினம் அவசியம்பகைவர்கர
த்திலுமாள்வது நிச்சயமெனத் துணிவுகொண்டபடியால்
தம்பினத்தவருடன்கூடி யிஷ்ட்டான்னபோசனங்களைச்
செய்து பஞ்சணமெத்தையிற்றேவியனாக்கலந்து சரசச
ல்லாபங்களுட னின்புற்றிருந்தபின்பு நித்தினைசெய்பவர
கள் வெற்றிவேலின் பிரகாசத்தைக்கண்டவுடன் சூரியஉ
தயமாயிற்று உபுத்தகளத்துக்குப்போக வேண்டுமென்கி
ன்ற ஆத்திரத்தினால் மமதுதேவியரைத் தழுவியிருந்தக
ரங்களைநீக்கிக்கொண்டோடிச்சேனைகளின்ஆரவாரங்களை
க்காணாததால் இதென்னஅதிசயமாகவிருக்கின்றதென்று
ஒன்றுந்தோற்றமால் திகைத்துப்பார்க்கவும் தேவர்களம்
னச்சஞ்சலமற்று தமதுதேவியருடன் களித்துறங்கவும்
இவ்விதவினோதங்களைக் காட்டிப்போகின்றவெற்றிவேலா
னது முற்காலத்திற் பிரபுராதிகளை யழிக்கச்செலுத்திய
நகைக்கனலைப்போல விராந்தோடி அறுகடலையுங்கடந்
துதேவர்கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதாரமுதலாகக் க
ளியிகுதியினால் கற்பகமலர்களை வாரிவாரி யிறைத்துப்
போற்றிவாழ்த்த சத்தோதக்கடலினருகில்வருவதைமோ
கனப்படைகண்டமாத்திரத்திற் றிடுக்கிட்டுப் பதைபதை

த்துவாடிவருந்தி இனிசற்றுநின்போமாகில் மோசம்வரு
மென்றெண்ணிச் சுப்பிரமணியர்சேனைகளைக் காவல்கொ
ண்டிருப்பதைவிட்டுப்பறந்தோடுமுன்னிலையில் தன்செய்
கையுமற்றுச் சின்னபின்னப்பட்டுமங்கியது அத்தருணத்
திற் கடற்சரசன் வெளிவந்து தேகமும் மனமும்நடுநடுங்
க வாய்புலந்துலுங்கிக்காங்களைக் கூப்பிக்கொண்டிருமா
ரதேவர்செலுத்தியவேலாயுதத்துக்கெதிர்தோக்கிவந்து மு
ம்முறைவலம்வந்துசேவித்துநீன்றுஇதனைவிண்ணப்பஞ்
செய்வதாயின.

படைகளுக்கரசே கேட்டருள்கபரமசிவகடாட்சத்தினு
ல் ஆயிரத்தெட்டண்டங்கனையும் அகன்ற சாம்பிராச்சிய
ச் செல்வப்பெருக்கையும் பெற்றுக்கொடுங்கோல் செலு
த்திவாழுகின்ற சூரபதமன் குமாரன்பாணுகோபன் தன்
பாட்டியாகிய மாயைகொடுத்த மோகனஸ்திரத்தைப்பிர
யோகித்து வீரவாகுதேவர். எண்மர்- இலகூர் படைத்த
லைவர் பூதசேனைகளையெய்தி யறிவையழித்துப் பிரோதங்க
ளாக்கிக் கட்டிக்கொண்டுவந்துஎன்னிடத்திற்சேர்க்கச்செ
ய்தான் அந்தக்கொடியபாணமும்நீங்காமல்வ்விடத்திற்கா
த்திருந்தது நம்மவர்களுக்குத் தேவாமுதத்தைப்போலத்
தேவரீர்வரவைக்கண்டவுடன் வெதும்பிக் கிடிகிடாய்த்து
ப் பயப்பிரார்த்திகொண்டோடி மாண்டது, வெற்றிமாலேபு
ரனும் புசங்களைப்படைத்திருக்கின்ற பாணுகோபன் தூ
ண்டிய பாணத்தை வாட்டத்தக்கவலி அடியேனுக்கில்லா
தடியாலும் மேலும் அவுணப்பாதகர்கட்டளைக்குப்பட்
டி வாடுகின்றதாலும் ஒருகாரியங்களையும் நினைக்காமல் ம
னவாட்டத்துடன்மிகவும் வருந்தினவனுய்க்கொடிய பாத
ககாவாட்டி எங்கள்மனக்குறைகளைத் தீர்க்கவந்தஇந்தவீ
ரர்கள் கர்த்தனனுக்கிரகத்தினால் எப்போது சோபத்தை
யொழிந்துஉயிர்பெற்றெழப்போகிறார்களென்றும் சிவகு
மாரன் நினைப்போதிற் சூரன்வம்சநாசமாப்க் கொல்ல
ல்லவராயிருந்தும் யுத்தியஞ்செய்ய ினைந்துசேனைகளைக்
கூட்டிக்கொண்டு வந்ததுஇதுவுமொருதிருவிளையாடலெ
ன்றும் அத்தகைய பெருமையையுடையதேவாதிதேவன்
பாடிவீட்டிவிருந்து நவவீரர்கள்இலகூர் முதலானவர்க
ளைச் சண்டைக்கனுப்பிச் சத்துருக்களினால் மாளக்கொடு
ப்பதும் அவர்திருவுளத்துக்கேற்பதோவென்றும்எண்ண
மிட்டுக்கொண்டு சிவசுப்பிரமணியதேவர்கிருபையுற்றுஅ
சுரப்பெருக்கை அதப்படுத்தினால் மனவாட்டமொழிந்து
சவுக்கியமா யிருக்கலாமெனநினைந்திருக்கின்ற பேதையே
ன் இத்தருணத்திற் செய்தபிழைகளொன்றுமிராது ஆந
லால்அடியேன்மீதற் கோபன்கொள்ளாமற்சூழமிக்வேண்
டுமெனப் பலவாகம்போற்றுகின்ற கடற்கிறைவனை வேற்
படையானதுகிருபையாகப்பார்த்துஉன்னிடத்தில்யாதொ
ரு குறைவுமில்லை யாதலாற் பயப்படவேண்டாமென் று
தரித்ததாய்ச் சொலித்துக்கொண்டு கடலினிடத்திலுடலா
விவந்தபோது மாயப்படையின் முயற்சியினால்வாடிபிரே
தங்களைப்போலப்பாதலத்திற் பட்டிருந்த வீரவாகுதேவ
ர் முதலான சிவகணங்களுக்கு அறிவுதொன்றிச்சீரம்.அ
சைவுற்றுச் சுவாசமுண்டாய்க் கண்களை விழித்துப்பார்த்
து நித்தினாதெளிந்தவர்களைப்போலவும் பலகோடிசூரிய
ர் தோற்றம்போலவும் பாம்புசுடித்து விஷந்தலைக்கேறிம
ரணக்களைபட்டிருந்தவர்கள் மகத்துக்கள்கிருபாரோக்கம்
பட்ட மாத்திரத்தில் அக்கொடுமைநீங்கிக்களித்தெழுபவ
னாயொத்தும் ஜயவுற்சாகங்களுடன் ஜயஜயபோற்றியென

ஆரவாரித்துக்கொண்டு வீரபராக்கிரம முள்ள ஆண்சிங்க
ம்போன்ற வீரவாகுதேவரும் புயவலிக்கொப்பற்ற தம்பி
யரும் ஜயசாலிகளாகிய இலகூரும்மதயானைகளை யொத்
த படைவீரர்களும் வலியிலுயர்ந்தபூதசேனைகளும்மிகு
த்தபத்தி விசுவாசங்களுடன் பாலசுப்பிரமணியக் கடவு
ளினதுபாதார விந்தங்களைச் சிந்தித்துப்போற்றிவீரவே
சங்களுடன் ஊங்காரித்துக்கொண்டு வெளிவந்தனர்.

சவுனகாதிரிஷிகளே, அக்காலத்தில் நேர்ந்தசந்தேஷப்
பெருக்கைச் சொல்லக்கேட்பிராக பாணுகோபன்செய்தவ
ஞ்சகங்களனைத்தும்அதப்பட்டுப்போகவும்பாதகாக்கண்
டபாவங்கள் முற்றும்அனலிற்றப்பட்டபஞ்சைப்போலத்தகி
க்கப்பட்டொடுங்கி மெய்ஞ்ஞானம்விளங்கவும்வேதாகமங்
கள் களித்துச் சிவகுமாரன்புகழைப்பாடித் துதிக்கவும்பூ
மிதேவியானவள் தேகம்பூரித்து ஆனந்தமடையவும் தரு
மதேவதை மனவெழுச்சிபெற்றுக் கூத்தாடவும் புலனங்
களைத்தினுமிராநின்றசீவராசிகள் சந்தோஷப்பெருக்கி
லாழ்ந்துஅண்டங்களிர ஆர்ப்பரித்துஜயங்கொண்டாடவு
ம் இக்காட்சிகளைக்கண்டதேவர்கள் தேகபரவசத்தராய்ப்
பஞ்சதருக்களினது புஷ்பங்களை வாரிவாரிச்சொரிந்துவா
ழிவாழியென்று கொண்டாடவும்இருஷிக்கூட்டங்கள்மன
மகிழ்ந்து அட்சதைகளையிறைத்துஜயவிஜயபவாவென்று
ஆசிகளைச்சொல்லவும் தேவதூதாமி முழங்கவும்தும்புரு
நாரதாதிகள் கந்தாபெருமைகளை யாழினிடத்திற் பாடி
ப்போற்றவும்கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதார் இசைக
ளைச் செவிகளுக்கமுதமாகச் சொரியவும் சூரியர்சந்திரர்
முதலானவர்களுக்கு ஆனந்தமுண்டாய் வாழ்த்தவும்இப்
படிக்குச் சகலமும் சந்தோஷசாகரத்தில் முழுக்கினிக்
கின்ற தருணத்தில்தயாநிதியாய் அன்பருக்கெளியனுய்எ
ள்ளிலெண்ணெயைப்போலச்சருவார்திரியாமியாகவின் னு
எங்கும்விழிகளும் செவிகளையும் படைத்துச் சராசரப்பி
ரபஞ்சங்களைப் பாதுகாத்து நடிப்பிக்கும் குணக்கடலாகி
ய சிவசுப்பிரமணியதேவர் திருக்கரத்தில் விளங்குகின்ற
வெற்றிவேலானது கோடிசூரியப்பிரகாசமாக வானத்திலு
லாவியிருப்பதைவீரவாகுதேவர் முதலானவர்கள்தங்கள்
முகமும்மனமும் சூரியனைக்கண்ட தாமனாமலனைப்போ
ல விளங்கவும் விழிகளில்ஆனந்தவாரிசொரியவும் சரீரம்
புளகித்துமயிர்ச்செறிவெழவும் இவ்விதசந்தோஷப்பெ
ருக்கினுழந்து தரிசித்தமாத்திரத்தில் தேகபரவசராய்ப்ப
லதரம்பணிந்து போற்றிக்கரங்களைச்சிரங்களிற்சூப்பியெ
திர்கொண்டு சூழ்ந்து பாணுகோபன்மாயையிற்பட்டு புத்
தியுயங்கி அத்தலத்திற்சேர்ந்த காரணத்தையும்நமதைய
னாகிய முருகப்பெருமாள் தெரிந்து இரக்கமுற்றுச்செலு
த்திய வேலாயுதத்தின் பெருமையினால்பகைவர்வஞ்சகங்
களைக் கடந்துஉயிர்பெற்றெழுந்தனமென்றும் ஆழ்ந்தக
ருத்தினால் பூகித்தறிந்துகொண்டு ஞானவான்களிற் சிறந்
த பேரறிவைவாய்ந்த வீரவாகுதேவர் இதனைவிண்ணப்
பஞ்செய்வதாயினர்.

விழிகளுக்கெட்டாத சுயஞ்சோதிவடிவைக் காட்டியிரு
க்கின்ற பெருமையினாலும்சண்முகாரவிந்தங்களைப்படை
த்திருக்கின்ற சிறப்பினாலும் எமதுகர்த்தனாகிய சிவகுமா
ரனிடத்திருந் தெழுந்தருளியகாரணத்தினாலும்சத்தியெ
னப்பலரும் பாவினங்களினுற் புகழப்பெற்றமுயற்சியின
லும் பாலசுப்பிரமணியருக் கொப்பாகத்தேவரீனாத் தரி
சித்து இக்காலத்தில்நேர்ந்த மாயைமுதலிய சகலதுன்பங்

கனையும் பேர்க்கினவெழுச்சிபெற்றுக் கிருதார்த்தராய வாழ்ந்தனம் பகைவனாகிய பாணுகோபன்செலுத்திய மர யைப்படையின் வலியினால் யாங்கொல்லோரு மறிவுழிந் து இந்தச்சாகரத்தின் அகட்டிம்போடப்பட்டயாதொருக தியுக் காணதிருந்த அடியோங்களை தேவாஸ்திரங்க்காழு தலிய திவ்வியபாணங்களுக்குச் சக்கிரவர்த்தியாகவிருக்க ப்பட்ட தேவரீரொழுந்தருளிப் பாதுகாத்தமுயற்சியினால் உயிருண்டாய் மெய்ஞ்ஞானஉணர்வைப்பெற்றுக்கிருதா ர்த்தராயினோம் இதுவுமல்லாமல் முன்னம்தாருகன்வஞ் சகத்தினுற் கிரவுஞ்சுகிரியின்மாயையிற் பட்டமெயங்கிச்சோ ர்ந்துகிடந்த அன்றம்தேவரீரொழுந்தருளி உணர்ச்சியைத் தந்தாண்மர் அவ்வாறேயித்தருணத்திலும்வந்து இறந்து கிடந்தவர்களுக்குப் பிராணனளித்திரட்சித்தீர்த்திங்காரண த்தினால் அடியோங்களைத் தானமாய்த் தமதுகடாட்சத்தினால் உற்பவித்தனம் இத்தன்மையாகச்செய்யாமற்செய்தஉ தவிக்கு அடிகளுக்கு எங்களாற் கூடின்னகமாறுவைபகத் தினும் வானகத்தினும்நீனக்கத்தக்கபொருளொண் றுண்டோவென்று பேரறிவாளனாகிய வீரவாகுதேவர் பலபல உபசாரங்களை விண்ணப்பஞ்செய்வதை வெற்றிவேல்கே ட்டி நீங்களைவரும் இராட்சதப்பாதகன் வஞ்சகத்திற் பட்டி மாண்டசெய்தியைத் தேவாதிதேவனாகியசரவணபல ன்தெரிந்து அடியேனிடத்திற் கிருபைகூர்ந்து செலுத்தி யதால் அக்கட்டளையைமுடிக்கவந்தனம், நமது வரவைக் கண்டவுடன் பாணுகோபன் மோகனப்படை அதப்பட்டு நீங்களு முயிர்பெற்றெழுந்தீர்கள் என்னாலு கு முயற்சிக ளொன்றுமில்லை சகலமும் தேவதேவோத்தமனாகியசண் முகப்பெருமாள்கடாட்சமாகும், ஆதலாற் காலதாமசஞ்செ ய்யாமற் பூதப்படைகள் முதலானவர்களுடன் துரிதமாய் முருகப்பெருமாள் சந்நிதானத்தைச்சேர்ந்து அவன் திருவ டிகளில் வணங்கிப் போற்றக்கடவாயெனக்கட்டளையிட்ட வாறே தட்சணத்திற் சேவித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு பூரணச்சந்திரோதயத்தை யொப்ப விளங்குகின்ற முகம ண்டலத்தைப் பெற்ற வீரவாகுதேவர், துணைவர், இலக்சுந் து, படைத்தலைவர், பூதசேனைகளூழ்ந்துவரப் பிரயாணப் பட்டனர், அத்தருணத்தில் வெற்றிவேலாயுதமும்முந்தி ப்போய்க் குமாரதேவருக்கு நடந்தசவிஸ்தாரங்க்கையறிக் கையிட்டிப் பழையபடிக்குத் திருக்கரத்தில் விளங்கியிந் தது.

ந க ர் பு கு ப ட ல ம்.

முன்னுற்செவ்வேலேகமுவிருமுகத்துவள்ள ன்னாடிக்கமலமுன்னித்தரங்கர்ருவரிவைப்பின் மின்னெக்கடிதுபோந்துயிற்ன் மிகுதடந்தோளண்ண ரென்னிலைத்திருவின்மேவுஞ்சூரன்முதுநாக்கண்டான்

வாரீர் சவுனகாதிரிவினோ, இவ்விதமாகவெற்றிவேலா யுதம் முந்திச்சென்றவுடன் வீரவாகுதேவர் முருகப்பெ ருமாள்சரணாவிந்தங்களை மனதிறியானித்துப்போற்றி னவராய்த்துணைவர் இலக்சுந்முதலிய பூதப்படைகளும் பிரளயகாலத்திற் ளுத்தசாகரங்களுமென்றுபட்டிப் பெரு குவதைப்போல ஆரவாரித்துக்கொண்டுசூழ்ந்துவரவான வழிக்கொண்டு வாயுவேகத்தினுங்கிடிச்சத்தசாகரங்களை

யுக்கடந்துரணக்களத்துக்கு நேராகவந்திறங்கி அகன்றசா ம்பிராச்சியச் செல்வப்பெருக்கை யனுபவித்துவரும்சூர பதமன் வாசமாயிருக்கின்ற மயேந்திரபுரியைக்கண்டமா த்திரத்தில் அதிககோபம் பிரவேசித்து கறகமெனப் பற் களைக்கடித்துக் கண்கள் சொல்வைக்களியினுஞ்சிவந்து தீயையிறைக்கச்சு சுவாலையும்புகையும் கொண்டல் கொண் டலாகப் பெருகப்பெருமூச்செறிந்துமார்பில்விசைக்கமண் டியெறிந்து மனம்பொருமல் துணைவர் முதலானவர்களை ப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவதாயினர், வீராதிவீரர்களே கேட்பிராக பாணங்களைபாணங்கள் ஆயுதங்களுடனா யுதங்க ளுடிகொண்டுருவனாயொருவர் வெல்லவேண்டமெ ன்கின்ற வீராவேசங்களுடன் போராடுகின்ற சமர்க்களத் திற் கொடியபோனைச்செய்ய வலியுற்றவனாயோடி வானத் தில்மறைந்து வஞ்சகத்தினால் நம்மனைவரையும் வென்று போட்டோமென்னும் களிப்புடன் திரும்பிப் பட்டணத் தைச்சேர்ந்து சகலசவுக்கியங்களையும் அனுபவித்துறங்கு கின்ற பாணுகோபனென்னும் கள்ளனைமடக்கிக் கொண்டு சாடிக்கொன்று என்கோபந்தணிந்த பின்பல்லது, எமது காத்நனாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவர் பாதகமலங்களைத் த திரிக்கப்போக மனம்விரும்பவில்லை இந்திரிவிஷத்திற் சூ ரன்பட்டணத்தை அதாஅதப்படுத்தி வாட்டுவோம்பகை வனைதீர்த்து வருவானாகில் அவனைச்சின்னபின்னப்படக் கண்டித்து வெற்றிபெருக்கடவேன் இப்போதுபேசிய சப தப்படிக்கு முடிக்காமற்போவேனாகில் இந்தவியினாச்சும ந்துவாழவயியேன் எந்தாய் வயிற்றிற் பிறந்தவனுமல்லலு ப்பற்ற சிலையுடன் அக்கினிப்பிரவேசமாவேனென்று சே னுபதியாகவிருக்கின்ற வீரவாகுதேவர்பேசியபிரதிக்கினை களைத் துணைவர் முதலானவர்களேகட்டவுடன்மனவெழு ச்சிபெற்றவர்களாய்இதனை விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர்.

ஐயனே பாணுகோபன்செலுத்திய மோகனப்படைக்கு ட்பட்டி மாய்த்தெழுந்தனமென்னும் பழிப்புணையைச்சும ந்து அதற்கொருநிவாரணங்க்கையுந்தோடாமற்பாசறையை நேக்கித் திரும்புவது எக்காலத்தும்பலருமிகழ்ச்சியாகப் பேசிக்கொள்ளவரும் ஆதலால்அந்தப் பாதகனைக்கொன் று வெற்றிகொண்ட பின்பல்லது நமதுஇளையபெருமாள் திருவடிகளைத் தரிசிக்கத்தகுமோதேவரீரூபித்தகாரியம் தகும்தகுமென்று சகலரும் மனமொருமித்துலுப்புக்கொ ள்ள வீரவாகுதேவருக்கு அவர்களிடத்திலமிசவும் கிரு பையுண்டாய்உங்கள்மனவறுதிக்குமெச்சினோம்ஆதலால் ந்தட்சணம்புசபலபாக்கிரமசாலிகளாகியபூதப்படை-களு டன்போய்அஷ்டலட்சுமிகளும்குதிகொண்ட லீறியிருக்கி ன்ற மயேந்திரபுரியைச்சேர்ந்து அதனைப்பொடிப்பொடி யாக விடித்துத்தள்ளிஅக்கினிதேவனுக் கியாயாக்கி அக் காலத்திலெதிர்த்துவந்தஅவுணப்பாதகரனைவரையும்அத ம்பண்ணிகடையிற் பாணுகோபனை மடக்கிக்கொண்டுசித்தி ரவதைபண்ணித் திரும்புவோம்வாருங்கோளென்றுவீர ன்சொல்லியபோதுநல்லகாரியம்நல்லகாரியமென்று சகல ருமுடன்பட்டுபூதசேனைகளுடன் ஆர்ப்பரித்துச்சிருங்கநா தங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்துகொண்டு நடந்துநிமைப் போதில்சமுத்திரமத்தியில் விளங்கும்பட்டணத்துக்கோ ட்டைமேற்குக்கோபுரவாயிலைச் சூழ்ந்து பிரசுண்டவாயு வைப்போலக்கொக்கரிக்கரித்தினைசெய்திருக்கின்றஇராட் சதர்மீடுக்கிட்டுக்கலங்கிக் கட்டிச்சுருட்டியெழுந்து யிதெ ன்னஅனர்த்தமாகவிருக்கின்றது இராஜகுமாரன் போரி

ல் பூதவெள்ள முதலாக மாண்டுநாசமாய்ப் போனார்களெனக்கேள்விப்பட்டனம் இத்தோட்டணத்தைவளர்ந்துகொண்டு பிரளயகால விடிகளைப்போலக் கொக்கரிக்கின்றனர், பார்த்து வருவோமென்று வானத்தி லெழும்பிப் பெரும் புறக்கடலைப்போலக்குமுறிக்கொண்டிருக்கும் பூதசேனைகளைக்கண்டவுடன் திகிம்பட்டிச் சிலர்மனம்வருந்தியேங்கவும் சிலர்ஸ்வானஞ்செய்ததைப்பேர்லத் தேகமெங்கும் வியர்வைபெருந்தோடக்கலைத்தும் சிலரித்தொனி சத்துருக்களினுண்டாயதோ வெனக்கோபிக்கவும் சிலர்சண்டைகிடைத்ததென்கின்ற களிப்பினுற் புயங்கள்பூரிக்க நிலத்தில்வந்தும் இப்பாடுகள்படுமுன்னிலையில் பொன்னுருளைகள்முதலிய வளங்களினுற்சோடித்துப் பருவதாகிருதியாகவிருக்கின்ற தேரணிகளும்மும்மதங்களையும்பெருக்கித் துதிக்கைகளிற் பற்றியிருக்கின்ற இருப்புலக்கைகளை மேகங்கள்பறந்தோடச்சுழற்றி வீறிட்டிருக்கும்நீலகிரியையொத்த யானையணிகளும் அலைகளுக்கொப்பாகத் தத்தித்தாவிப்பாயும் வேகமுள்ள புரவிப்பந்திகளும் பாடகங்களே உருக்கொண்டிருப்பதையொத்த கரியதேகத்தையும் கொடியமனதையும்பெற்ற வீராட்சதசேனைகளும் பலவெள்ளக்கணக்கில் மதிப்புறங்களினும் கொம்மைகளினிடத்தும் பக்கங்களினும் நெருங்கிக்கண்ணிமையைப்போலக் காவல்கொண்டிருக்க அவர்களுக்கதிபனயச் சூரனுக்குப்பின்பு மாயைக்கும் காசிபருக்குமுறித்தவனாகவும் பலபுலிமுகங்களைப்பெற்று ஆலகாலத்தினுங் கடினசித்தமுடையவனாகவும் புசபலபராக்கிரமத்திலொப்பற்றவனாகவு மிராநின்ற வியாக்கிரமுகனென்னும் வீராதிவீரனுவன் பலரிலைகளைப்பெற்று நவரத்தினமயமாய்விளங்கி எவ்விடங்களினும் காடைவிளக்குகள் பிரகாசிக்கமயேந்திரபுரத்துக்கு மேற்புறத்தில் ஒங்கியிருக்கும் கோபுரவாயிலின் முதற்பரப்பில் நவரத்தினமயமாகியசிக்காதனத்தில்வீற்றிருந்துஉதிரந்தோய்ந்துவிளங்கும்வேலாயுதத்தைக் கரத்திற்கொண்டு இடைவிடாமற்போற்றி வருவான்.

அவன்வலியெப்படிக்கொத்ததெனில் முன்னொருகாலம் தன்னுணையைக்கடந்த இயமனைவாட்டி அவன்கரத்திலிருந்த சூலப்படையைப் பறித்துக்கொண்டும்வருணனைச்சாடிஅவனிடத்திருந்த பாசத்தைப்பிடிக்கினவனாய் அவ்விருவரையும் பலகாலம் அரியசிறையிலவைத்த கொடியபாதகன் இப்படிப்பட்ட வீராதிவீரன் மேகங்களையுமிகளையுங் கக்கிக்கொண்டோடத் தக்கதாகப் பூதவீரர்கள் கற்சித்துக்கொண்டு வீரவாகுதேவர் முதலாகியபடைத்தலைவர்களுடன் தானிருக்கின்ற வாயிலெருங்குவருவதைக்கண்டமாத்திரத்தில் விழிகளிற்றியெழு வருத்துச்சர்ப்பத்தைப்போலச்சீறிச் சிங்காதனத்தைவிட்டுமுந்து தன்சேனைகளைக்கூவித் துரிதமாகப்போய்ப் பகைவரை வாட்டிப்படிக்குக் கட்டளையிட்டு முந்தியனுப்பினவனுய்ப்பாரித்தவிலிலையும் அம்புறுத்தாணியையும் வயிரத்தண்டம் வேல்-வாள்-முதலானபடைகளையுந்தாங்கித் தங்கமயமாய் நவரத்தினகாந்திகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும்மேரைக்கொண்டு வரச்சொல்லி அதின்மேற்சிங்கத்தைநிகர்த்துத்தாவிடையேறி மண்டிபோட்டு வீற்றிருந்து அதிவேகமாய்ப் புறவணியிற்போகின்றகாலையில் முன்சென்ற இரதக்ஜைதரகபாதிகள் கொக்கரித்துக்கொண்டுவருவதைப்பூதவீரர்கண்டமாத்திரத்தில் ரவத்திராகாரமாகக் கோபித்

துச் சண்டைக்காரம்பித்தனர் அத்தருணத்தில் இராட்சதப்பாதகர்மிஞ்சிப்பாரித்தவிற்களைவளைத்துத் தீட்சணியமாகிய பாணங்களைச் செலுத்தியுங்கதை,தோமரம்,பின்னடிபாலம்,முசலம்,கப்பணமுதலிய படைகளேவீசிய மிவ்விதமாகப் போராடுகின்றபோது பூதப்படைகளும் சீறிவிருட்சங்களைக்கொண்டு மோதியும் மலைகளைவிட்டெறிந்தும், எழுவாயுதம், மழுவாயுதம், சூலம், வளைதடி, இருப்புலக்கைகளை அமோகமாகப் பிரயோகித்தும் இவ்விதமாகவிருதிருத்துச் சேனைகளும் பின்னிடையாமல் வடவையும் ஆலகாலமு மெதிர்த்துப் போராடுவதற்கொப்பாகவீராவேசங்களுடன் கொடியபோரைச்செய்துவரும்போதிராட்சதசேனைகளில் தலைபிளந்தும் மூளைசிதறியும் கழுத்தொடிந்தும், பற்களுதிர்ந்தும் மார்புநெக்குவிட்டும் துடைகள்முறிந்தும் ரணக்களமெங்கும்விழுந்து மாளவும்தேர்களுறுப்புளனைத்தும்சின்னபின்னப்பட்டு துறுங்கவும் மதயானைகள் கண்டதுண்டப்பட்டுக் குவியவும்புரவிக்கூட்டங்கள் அதுப்பட்டுருளவுமான காலத்தில் பூதவெள்ளத்தினும் கழுத்தற்றும் மண்டைதிறந்தும் மார்புபிளந்தும் புயங்கள்சரிந்தும் கால்கொடிந்தும் பலகாயங்கள் பட்டியிறந்தும் களைத்தும்வருந்தினர், அப்போது உதிரமானதுபெருத்துப் பூரணப்பிரவாகமாயோடும்நதியைப்போல வினாச்சலிட்டுக்கொண்டுபெருகியது, இப்பிரகாரம் சிவகணங்கள் வாடுவதை எண்மர், இலகூர்கண்டமாத்திரத்தில் மனம்பொறாமல்ரவத்திராகாரமாய்மண்டியெரிந்து முன்னணியில்வந்து தங்கள்கரங்களில் விளங்கும்வீரவிற்களைவளைத்துநாரிகளைபிடிந்து விஷத்தையொத்த தீட்சணியமுள்ளபாணகோடிகளைச் சோனாமாரிபோலப் பொழிவதின விராட்சதர்கள் சின்னபின்னப்பட்டுமாண்டவர்கள்போக மற்றையர் மரணபீதியினுற்கலைந்து பலதிக்கினுமிறைந்தோடியொளித்தனர்.

இவ்வாறுதங்கள் தலைவர்கள் வெற்றிகொண்டகாலையிலவாடியிருந்த பூதர்கள் மனவுற்சாகங்களுடன் மேலிட்டித் துரத்தித் துரத்திச் சதுரங்கசேனைகளையும் அதுப்படுத்தி அவ்வெல்லையில் நிருத்தனஞ்செய்யாரின்ற ரணபத்திரகாளியுடன் மூளைச்சேற்றினிடத்தில் நடித்தார்கள். மேற்குறித்தபடிக்கு நால்வகைச்சயின்னியங்களும் தும் சப்பட்டுமாண்டதைப் பார்த்தகாலத்தில் வியாக்கிரமமுகன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலப்பொங்கி நல்லகாரியம் நரம்பார்த்திருக்க இப்படிக்கொத்த கொடுமைகளைச் செய்த பூதரையும் மற்றபடைத்தலைவரையும் அதாஅதப்படுத்திக் கோபமாறுவேனெனச் சபதங்களைப் பேசிக்கொண்டு இயமனையொத்த கொடுமைபெற்றிருக்கின்றசூலாயுதமொன்றைக் கரத்திற் பற்றினவனுய் மேலிட்டிவரும்போது பலகோடிபூதர்களிடமிருக்கொண்டுஎங்கேகோகின்றனை நில்லுநிலென்றதட்டித் தங்கள்கரங்களிலிருந்த பாரித்தமலைகளை நிவ்வுநிலவெனக் கடாவியுமிதிகைசாடியும் வாதாடும்போது அவுணவீரன்சீறித் தன்கரத்திற்பற்றியிருந்த சூலத்தினுற்றட்டியும் துறுக்கியும் வெட்டியும்பொடித்தும் இவ்விதமாகமேலிட்டிவந்தவைகளைப் பறக்கடித்து சகலரும் நடுங்கும்படிக்குச் சமுத்திரத்தைப்போல ஆர்ப்பரித்து மீறிவருகின்ற வியாக்கிரமமுகன் வலியையும் சூரத்தையும் பூதத்தலைவனாகிய சிங்கனென்பவன்கண்டு இனிசம்மாவிருக்கலாகாதெனநினைந்து கூரி

யசுலமொன்றைக் கரத்திற்பற்றி மின்னலுக் கொப்பாகப் பாய்ந்து மேகங்கள் திடுக்கிட்டோடக் கற்சித்துவடவையைப்போற்சிபி அவுணப்பாதகனெதிரில் வருந்தருணத்தில் வியாக்கிரமமுகன்கொதித்துத் தன்கரத்திலிவளங்கும் சூலத்தினால் அவன்மாற்பிறந்தாரித் துருவக்குத்தினுன் அதனாலவருந்தியும் தீரணப் மண்டிபெயறிந்து தன்கரத்திலிருந்த முத்தலைப்பையினால் பகைவன்மாற்புள்ளும்படிக்குப் பாய்ச்சியகாலத்தில் அவ்விருவீரர்தேகங்களினின்றும் உதயகிரியினிடத்திற் சூரியகிரணம் பரவியதையொப்ப உதிரப்பிரவாகமானது பிரிட்டோடத்தக்கதாக ஒருவர்பீதொருவர்தீறி வயிரங்களைப்பேசிச் சூலாயுதங்களைச் சுலவிக்கெண்ணி சூராவளியைப்போல இடம்வலமாகத் திரிந்துதிரிந்து உறுப்புக்களைக்குறிகொண்டுபாய்ச்சியும் அதனைத்தட்டியும் அதட்டியும் மீளக்குத்தியும் இவ்விதமாகப் பின்னிையாமல் பிரசண்டசண்டைசெய்து வரும்போது இருவீரர் உரங்களினும் பிடித்திருந்த சூலப்படைகள் முனைகள்மடங்கிப் பின்னப்பட்டபடியால் அவைகளையெறிந்துபோட்டு விழுகளில்அனற்பொறிகள்திறக்கோபித்துக் கரங்களைப்பிசைந்துகொண்டுமல்லயுத்தத்துக் காரம்பித்தவர்களாய்ப் பூமிபிளக்கும்படிக்குப் பாதங்களைப்பெயர்த்து முன்னடிவைத்து பின்னடிவாங்கிப்பாய்ந்தும் புசங்களைத்தட்டியும் விழுகளிறீயெழு ஒருவரையொருவர் உருத்துப்பார்த்தும் வீரங்களைப்பேசியும் கரங்களைப்பிடித்தமாக்கிக்கொண்டு முகத்தினும்புசத்தினும் மார்பினும் மற்றவறுப்புக்களினுங் குறிக்கொண்டு குத்துவார்கள் அதைத்தடுத்தி மீளத்தாக்குவர்க்கம்பத்தையொப்ப வலியுபுசங்களினுவிடிப்பார்கள் கால்களைப்பின்னித்தட்டுவார்கள் உதிரம்பிரிட்டோடென்றியினும் தலையினும் குட்டுவார்கள் கன்னம்பிளக்க அறைவார்கள் இடசாரிவலசாரியாய்த் திரிவார்கள்இவ்விதங்களில் மற்போர்செய்து வருங்காலத்திற் சிங்கன் தீரணய்க் கோடையிடிக்களைப்போலக் கரங்களினாலும் புசங்களினாலும் தாக்குகின்றதால்மயேந்திரபுரியின் மேற்புறக்கோபுரவாயிலைக்காவல்கொண்டிருந்த வியாக்கிரமுகன் வலிகுன்றிக் கைகால்சோர்ந்து இரத்தம்பெருக்கெடுத்தோடச் சோர்ந்துநிலத்தில்விழுந்தான், அத்தருணத்தில் பூதவீரனாகிய சிங்கனென்பவனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்தபடியால்வீரக்கழலணிந்த பாதத்தினால் உதைத்துருட்டினன்உடனே மேகத்தைப்போலக் கதறிக்கொண்டுபிராணனைவிட்டிறந்தான் இந்தவெற்றியை வானத்திலேவிடிக்கைபார்த்திருந்த தேவர்கள்கண்டு பூதப்படைத்தலைவன் சவுரியத்துக்குக்கொண்டாடி கற்புகமலர்களை யிழைத்துச்சென்றவிடங்களி லெல்லாமிவ்விதமாகவேவெற்றிபெறக்கடவாயென வாழ்த்தினார்கள்.

சவுனகாதிரிஷிகளே சிங்கம்புலியைச் சுலபமாகவெல்லவது தருதியாதலால் வியாக்கிரமுகனைவாட்டியது மேலானதன்று சிங்கன் ஜயவுற்சாகத்துடன் திரும்பியதைக்கண்ட பூதவெள்ளமானது மனப்பூரிப்புடன் சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்து களியாடலைக்கொண்டாடி வானமதிர ஆர்ப்பரித்தவர்களாய்ப் பெரும்புறக்கடலைப்போல இளைச்சலிட்டெவந்த இராட்சதப்பாதகரும் அவர்களுக்குத் தலைவனைவனும் களத்திற்பட்டனர், இனிதடையிலலாமற் கோபுரவாயிலை யிடித்துத்தள்ளிப் பட்டனைத்திற்பிரவேசிப்போமென்று சகலரும்பேசிக்கொண்டி

ஒருவருக்குமுன்னொருவராய் மேலிட்டிப்போய்ச் சக்கிரவானகிரியைப்போலப் பாரித்து வளைந்திருக்கும் கோட்டைப்பொன்மதிலை வலியமாதங்களைக்கொண்டிதைத்துத்தள்ளி நிலத்தில்நிரவி அத்தலத்தில் வானத்தையளாவநிற்கின்ற சித்திரக்கோபுரத்தை அடியுடன் பறித்தெடுத்திப் பந்தைப்போலக் கரத்திற்கொண்டு மயேந்திரபுரியின்மத்தியில்விழுந்து அல்லலோலகல்லோலப்படும்படிக்கு விசி ஆர்ப்பரித்தவேளையிற் நடுக்கடலிற் கப்பல்கவிழ்ந்தமுன்னிலையில் அதிலுள்ளவர்கள் முழுக்கிப்போவதைப்போல அளவற்றஇராட்சதவீரர்கள் சின்னபின்னப்பட்டிமாண்டனர், உடனே மகாவிஷ்ணுவையும், வெல்லவல்லபராக்கிரமசாலிகளாகிய பூதவீரர்கள் வீராவேசங்களுடன் மயேந்திரபுரியின் வீதிகளிற்புகுந்து எதிர்த்தசுத்தருக்களனைவரையும் கால்களினால்உதைத்தும்தெய்த்தும்அதாஅதப்படுத்திவதைக்கண்ட தேவர்கள் இச்செய்கையிவர்களுக்குத்தரும் தருமெனக் கரங்களைக்கொட்டிக் கொண்டாடிக்களிக்கப்பூதர்களிலோங்கிச்சாபானுக்கிரகசாமர்த்தியமுள்ள தவச்சிசோஷ்டர்கள் கோபமுண்டாகியகாலத்தில் ஒருசொல்லினால் எவ்வகைப்பட்டதையும் அழித்துப்போய்வார்களோ அதுபோலவானத்தையளாவிப்பல அடுக்குகளைப்பெற்றுச்சொர்னமயமாய் நவரத்தினகாந்திகளைவீசிக்கொண்டிருக்கும் மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்கள்சித்திரமண்டபங்கள்முதலானவைகளைஉதைத்துத்துகள்துகளாயுதிரும்படிக்கு நிலத்திற் றள்ளிவாட்டித்திரிகின்றகாலையில், எண்மர், இலசூர், கோபமிருதியினால் வடவாமுகாக்கினியைப்போலச்சீறிபாரித்தவிற்களைவளைத்து அமோகமாகியதிவ்வியபாணங்களைச்செலுத்திஅணிபடவிறுத்தியிருக்கின்ற இரதபந்திகளையும் மும்மதங்களையும்பெருக்கி வீறிட்டிருக்கின்ற யூனையணிகளையும் மேகங்கள்நடுங்கியோடும்படிக்குக் களைக்கவல்ல புரவிப்பந்திகளையும் சேனைப்பெருக்கையும் உப்பரிகை அரண்மனைமுதலியவற்றையும் தும்சப்படுத்தித் தாமதமலர்நிறைந்த தடாகத்தில் மதயானைகள்விழுந்து கலக்கியதுக் கொப்பாக அலைத்துலவவும் புசபலப்பராக்கிரம சாலியாகிய வீரவாகுதேவர் நாரசிங்கமூர்த்திக்குச் சமமாய்க் கொதித்து பிழைத்துக்கிடாகிய வில்லைவளைத்து நானேற்றிஅண்டங்களதிரக் குணத்தொனிகொண்டு அக்கினியாஸ்திரத்தைப்பூட்டி வழிபட்டுச்செலுத்தி உடனே வாயுவாஸ்கிரத்தைத் தொடுத்திப்பூசித்து இந்தப்பட்டணத்தைக்கொளுத்தி நாசஞ்செய்துவரக்கடவீர்களெனவேண்டித்தூண்டியகாலத்தில்அந்தஇரண்டுதெய்வப்படைகளும் வெளிப்பட்டவுடன் சர்வசங்காரகாலத்தில் உலகங்களனைத்தையும் சாம்பலாக்கவல்லபேருருவைக்கொண்டு பட்டணமுழுமையும் உலாவி யிராட்சதர் பெண்டிபிள்ளைகளுடன் அலைச்சற்பட்டுத்திகைத்துவாடி நாசப்பட்டத்தக்கதாகச்சுட்டிச் சத்துருக்களால் நம்மையென்னசெய்வார்கள் ஜயசாலியாகிய வீரன்பாதுகாத திரட்சிக்கும்படிக்கு இதோவிறுக்கின்றனனெனத் துணிவுகொண்டு எவ்வளவு அச்சமற்றதாய் நட்சத்திரங்கள் பொரியைப்போலஉதிரும்படிக்குக் கனலைவீசிப் பிரசண்டவாயுவைப்பெருக்கி யிராஜதானியாகவிறுக்கின்ற நகரமெங்கும் தகிக்கின்றபோது சிலவிடங்கள் உலர்ந்தகாட்டினிடத்தில் அக்கினிபற்றித் தகிக்கின்றதற்குச் சமமாகச்சுடத்ததொனிக

ஞடன்னரியவும் சிலவிடங்கள் சாம்பலாகப்பறக்கவும்சில விடங்கள் துகள்பட்டுப்பயந்தோடுகின்ற விராட்சதர்மீது அனற் பொறிகளைப்போல விழுந்துசுடவும் சிலவிடங்கள் அண்டங்களதிர பட்டென வெடிக்கவும் சிலவிடங்கள் கருகி உருக்குலைந்து பங்கப்படவும் சிலவிடங்கள் தகிக்கப்பட்டுப்பொரியவும் சிலவிடங்கள்புகைசூழ்ந்துசுத்து ருக்களைவளைந்து மூச்சாடவொட்டாமற் கொல்லவும்இவ் விதமாகப் பூருவத்திற் சிவபிரான் நகையழலினால்முப்பு ரர் தீப்பட்டுநீர்த்தற்கொப்பாக ஆயிரத்தெட்டண்டங் களினுமிருக்கப்பட்டவர்க ளனைவரும் நடுங்கிப்பணிந்து போற்றத் தக்கதாகக் கொடுக்கோல் செலுத்திவரும் சூர பதுமன் வாழுகின்ற விராமாயேந்திரபுரியானது எவ்வி டங்களினும் அக்கினிப்பிரவேசித்துச் சரிந்தும் பொரிந் துமளிரிந்தும்இடிந்தும், பொடிந்தும்,இவ்விதங்களிற்று ம்சப்படத்தக்கதாக அக்கினிதேவனும் வாயுவும்சேர்ந்து வாட்டுகின்ற கொடுமையைக்கண்ட தூதர்கள் நடுநடுங்கிக் கைகால்களுதறலெடுக்க மனோவேகத்தினு மேலிட்டோ டி நவரத்தினமயமாகச் சொலித்துக்கொண்டிருக்கும் சூரன்அரண்மனையைச்சேர்ந்துவிழிகளில்நீராப்பெருக்கிப் புலம்பிக்கொண்டுபோய்ப்பூரபதுமனைக்கண்டு வணங்கிப் போற்றிகுத்தனேஎன்னசொல்லுவோம் சூரியனைச்சிறை படுத்திய வீராதிவீரனாகிய தேவரீர்துமாரன்மோகனப்ப டையைக்கொண்டவாட்டிவீரவாகுதேவரமுதலையபடைத் தலைவனாயும்பூதவெள்ளத்தையும்சத்தோதகக்கடலீற்சே ர்த்தவனாயிற் தேவரீர்சித்தத்துக்குவிசிதமாகவிருக்கின்ற துஅதன்பின் புரடந்தசேதிகளையுக்கேட்டருள்க முற்றி த்தபடிக்குத் தூதன்முதலானவர்கள்அதப்பட்டுப்போன தைக்கண்டநாரதன்வேகமாயேர்டிப் பாசறையிலிருக்கின் ற்பாலசுப்பிரமணியனுக்குத்தெரிவித்தவுடன் தன்கரத்தி லிருந்தவெற்றிவேலைத்தூண்டினன்.

அப்படையானது அதிகமகிமைகளைக் காட்டிக்கொண் டுபோய்ச்சுத்தோதகக்கடல் னருகிலவருவதன்முன்னம்மா யைப்படையானது நடுநடுங்கி வலிசூன்றி நாசப்பட்டதுபி ன்புவேற்படை ஒருதரம் சமுத்திரத்தின்மீதில்உலவிவந் த மாத்திரத்திற் தூதன்முதலானபூதசேனைகளைத்தும் மயக்கக்கொளாழிந்து பிரானனுண்டாய்த்தேவர்கள்களித் துக் கொண்டாடத் தக்கதாய்ச்சகலரும் வெளிவந்துவேற் படையைத் தரிசித்து வணங்கிப்பலவிதங்களிற்போற்றிய காலையில் அவர்களைத்தூரிதமாக வரக்கடவீர்களெனக்கட் டலையிட்டிக் கோடிசூரியப்பிரகாசமாய் ஜொலித்துக்கொ ண்டு திரும்பிப்பழையபடிக்குப்பாலகன்கரத்திலீன்றது உடனேவீரவாகு முதலாகியபடைவீரர்பூதவெள்ளங்களு டன் வானவழிக்கொண்டு வாயுவேகத்தினுங் கடுகிவந்துந மதுபட்டணத்தின் மேற்புறத்தில்கிளங்கும்கோபுரவாயி லுக்கருகில் வீராவேசங்களுடன் கொக்கரித்துக்கொண்டு வருவதை அவ்வாயிலைக் காவல்கொண்டிருந்த-வியாக்கிர மமுகன் கண்டு ரவுத்திராவரமரகக் கோபித்து இராதகஜ தூரகபதாதிகளையும் கூட்டிக்கொண்டுபோயெறித்து அ கோர யுத்தங்களைச் செய்தபோது பனைவரவீறிச் சதுர ங்கசேனைகளையும் கண்டதுண்டப்படக் கொன்று சேனை க்காவலையும்மைப்போ தில்லரணக்களத்துக்குப்பல்கொ டுத்தார்கள். அந்தப்பூதவீரசெய்த கொடுமைகளைச்சொ ல்லெழுடியாது, பின்புஜயசாகிகளாய் கைமிஞ்சிபொன்மய மாகிவந்த மதிலைஉதைத்திடித்துப் பூமிவிலீரவிப்பல

நிலைகளைக்கொண்டு வானத்தையளாவலின்ற் கோபுரத்தை வேருடன்பறித்துஇந்தநகரமத்தியில்வீசினார்கள். அக்கா லத்தில் விளைந்தஅனர்த்தங்களைச் சொல்லக்கூடுமோ! அ ப்போதுங் கோபந்தணியாமற் பூதர்சிலவேங்கிப் பட்டண த்திற் பிரவேசித்துக் கலக்கவும், ஒருபுறத்தில் படைத்த லைவர்கள் சின்னபின்னப்படச்சாடவும் இப்படிக்கு நடந் து வருகின்றவேளையிற் பாதகனாகியதூதன்மனம்பொறு மற் நன்விஷயில்அக்கினியாஸ்திரத்தையும் வாயுவின் ப டையைபும் பூட்டிச்செலுத்தினன். அவ்விரண் டெச்சற்று ம்பயமில்லாததாய்ப் பட்டண மெங்கும்பாரந்து பொன்மய மாகிய மாடமாளிகை கூடகோபுரமுதலானசின்காரங்கள னைத்தையும்கொளுத்திவாட்டுகின்றனநாங்களிருந்தவரை யிற் பட்டணத்துமேற்பாரிசத்தில்ஆயிரயோசனைவனாயி ல் தகிக்கப்பட்டது. இப்போதுஎன்னமாயிருக்கின்றதோ தெரியாது இவையனைத்தையும்கண்களாரக்கண்வெந்தன் ம் சந்தேகம்வேண்டுவதில்லை ராஜாதிராஜனே! சற்று தாழ்ப்பிராகில்நகரமுழுதும்தீப்பட்டுப்போம்போலக் காணு கின்றதென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர்.

அவ்வார்த்தைகளுரபதுமன்செவிகளில் நாராசத்தைக் காய்ச்சிச்சொருகியதைப்போலக் கேட்டமாத்நிரத்திற் கோபக்கனல்முண்டு மனதைவருத்த விழிகள்சிவந்துஅக் கினியைக்கொட்டப் புருவம்நெற்றியிலேறத் தேகம்புழு ங்கிவியர்க்கப் புகையும்அனலும் வீசுவதாகப் பெருமூச் செறிந்து நல்லகாரியம் நல்லகாரியமெனசசிநிப்பக்கத்திற் கரங்களைக்கட்டிக்கொண்டிகாத்திருக்கின்றதூதர்களைப்பா ர்த்து நீங்கள்தூரிதமாய் வானத்திற்சென்றுஊழிகாலத்தி ற் பிரளயவெள்ளத்தைப்பெருக்கி உலகங்களை யழிக்கவல் ல மேகங்கள்உறங்குகின்றதலத்தைச்சேர்ந்துஇந்தநிலிஷ த்தி ல்முத்துவரக்கடவீர்களெனக் கட்டலையிட்ட மாத்தி ரத்தில் தரும்தருமெனச்சேவித்து வானவழிக்கொண்டும னோவேகத்தினு மேலிட்டோடி ஊழிமேகங்கள்பீடித்திரு க்கும் அண்டப்பித்திகைச் சார்பைச்சேர்ந்துகோடையிடி களைப்போலத் தமது கரங்களினுற்றட்டியெழுப்பிச் சூர ன்உங்களைச்சீக்கிரமாக அழைத்துவரப்பணித்தனர். நட க்கக்கடவீர்களெனத் தூரிதப்பட்டுப்போது என்ன தண்ட னைகிடைக்குமோ வென்கின்ற பயத்தினால்சீரங்கள் விய ிர்க்கப் பெருமூச்செறிந்துகொண்டு பறந்துவந்து மயேந்தி ரபுரியைச்சேர்ந்து இராஜப்பிரபுடிகளாகிய சூரபதுமனைக் கண்டு சேவித்துப்போற்றி நிற்கின்றமேகங்களைப்பார்த்து நீங்கள்தீவிரமாய்ச் சமுத்திரநீரை அபாரியாய்வாரிக்கொ ண்டு வந்துஇந்தப்பட்டணத்தைக் கொளுத்திவாட்டும்அ க்கினிப்பெருக்கையவித்துவரக் கடவீர்களென கட்டலையிட்டமாத்நிரத்தில் மகாபாக்கிபம் இதோ அந்தப்படிக் குச் செய்வோமென்று வானத்திற்சென்று மாபலியினிட த்திற் றுளமேற்ற வாமனமூர்த்தியைப்போலப் புகைக்கு நிகராய் வெளுத்து ஆகாயமுற்றினும்பாரந்து சமுத்திரத் திலிரங்கிக் கருநீரைஏராளமாகவுண்டுகாளசுடத்தையொ ப்பக் கறுத்தெழுந்து பிரானிகளைத்தும்தினைத்துவிழி கள்கூசி மயங்கத்தக்கதாக மின்னி அஷ்டகுலாசலங்களு ம் மேருவும்கலகலத்ததிரவும், பூமியைத்தாங்கும்ஆதிசே ஷன் விஷங்களைக்கக்கிவாடவும், கற்சித்திடித்து வானமெ ங்கும்பிரிந்து ஊழிமேகங்களானவை விண்ணையளாவனங் கிவளைந்திருக்கும் மீதில்கூழ்ந்தமயேந்திரபுரியைஅக்கினி தேவன் கொளுத்திவாட்டுகின்றகொடுமையையும்அவுணர்

காப்படுந் துன்பத்தையும் பாலசுப்பிரமணியதேவர்சேனைகளின் கோபாவேசங்களையும் பார்த்துநிதானித்தால்லகாரியம் சூரன் கட்டளையின்படிக்கு மண்டியெரியும்வெப்பத்தைத்தணிப்போமாகிற்சூராதேவர்படைவீரர்கள்கோபித்துக் கொல்வதற்குச் சந்தேகமில்லை. அதற்கஞ்சி யித்தியையவிக்காமற் போவோமாயிற் சூரன்சேரித்தணடித்துப் பாரவிலங்கைப்பூட்டிக் கொடியசிறையிலடைத்து வருத்துவான். இதற்கென்செய்வதெனக் கலங்கியோசித்து. அவுணராஜன் காவலிற்பட்டு அவ்வற்றகாலம் வாடுவதைப்பார்க்கினும் வெற்றிமாலையித்திருக்கின்ற வீரவாகுதேவர்கரத்திலுமாண்டால் இம்மைமறுமைக்குவேண்டுகீர்த்தியும் முத்தியும்பெற்று வாழுவோமெனத்துணிவுகொண்டியானைப்பிரமாணமாகிய துளிகளைச்சொரிந்து அமோகமாகவருவிக்கின்றதறுவாயிற் பட்டணத்தின்மேற்பாரிச விதிகளைத்தகித்து வீதியிருந்த அக்கினியின் வெப்பந்தணிந்து குளிர்த்துக்காட்டியது. இதைக்கண்ட வீரவாகுதேவர்சேரித்தியெழுகைத்து நாமேவிய அக்கினியாஸ்திரத்தின் கொடுமையைமற்றியவை மேகங்களோ! அல்லது பாதகராகிய அவுணர் மாயையோவென்று யோசிக்கின்ற தருணத்தில் நாரதர்வந்து வீராதிவீரனே? யிவை ஊழிமேகங்களாகும்சூரன் ஆக்கினைக்கஞ்சி வருவிக்கின்றது, துரிதமாகவூழிக்கனற்படையைச் செலுத்திவாட்டக்கடவாயெனப்போதித்தமாத்திரத்தில் வீரன்மகிழ்ந்து தனக்கிருக்கின்றஐயங்களையும் கேட்டறிந்துகொண்டு அப்படையையெடுத்துப் பூசித்து மந்திரபூர்வமாகவிலல்பூட்டிப்பினையோகித்தனர்.

அந்தத்திவ்வியபாணம் விடுபட்டவுடன் வடவையைப் போல மண்டியெரிந்து சுவாலையைவிசி வானத்திற் பரவியிடிமின்னலைப்பெருக்கிச் சொரிகின்ற மேகங்களைவளைந்துகொண்டு அவற்றினிடத்திருக்கின்ற நீர்ப்புகைமழற்று வறளத்தக்கதாகக்காய்ந்து வலியையொடுக்கித் திரும்பி வீரன் அம்புறுத்துணியிற் சேர்ந்தது. அத்தருணத்திற் பிரளயகாலத்திலெழுந் தார்ப்பரிக்கும் ஊழிமேகங்கள் சத்தசாகரங்களைப்போலக் கதறிக்கொண்டிருந்தில்திலவிழ்ந்து சிவகடாட்சத்தினால் அறிவுவிளங்கிச் சண்முகப்பெருமாள் திவ்வியநாமங்களை ஜபித்துப்பழையவலியைப்பெற்றுப் பட்டக்கத்திலிருக்கின்ற சமுத்திரத்திற் படிந் தொளித்தன. இக்காட்சியைப்பார்த்த பூதர்கள்சந்தோஷசாகரத்தில் முழுகினவர்களாய்த் துள்ளித்துள்ளி ஜயங்கொண்டாடினர். தேவர்கள்வீரவாகுமேல் கற்பகமலர்களையிறைத்துவாழ்த்தினர். தேவதூதரி முழங்கியது. இந்தச் சம்பவங்களினைத்தையும் கண்டிருந்த தூதர்கள்மனம்பொருமல்வேகமாயோடி அஷ்டலட்சமிகளுந் குதிகொண்டிருக்கின்ற அரண்மனையைச்சேர்ந்து சூரபதாமனைக்கண்மி வணங்கியிராஜாதிராஜனே? தேவரீரகட்டளையின்படிக்குஊழிமேகங்கள் அமோகமாய் மழையைப்பெய்து அக்கினிப் பெருக்கைச் சுத்தமாயவித்துக் குளிரச்செய்தகாலையில் இவ்விடம்வந்து போனதுதான் கண்டவுடன் ஆலகாலத்தைப் போலச்சேறித் துரிதமாய் ஊழிக்கனற்படையைச்செலுத்தி நீனாவறளச்செய்துமன்றியிற் கொளுத்தியபோதுமே கங்கள் குன்றிக்குறைந்து விழுந்துபுரண்டி பயபிதியிறுந்தகலில்மறைந்துபோயின இறைவனே! கனல்தணிந்ததெனக்களிக்கவேண்டிவதில்லை அதற்கெண்மடங்காகப்படைத்தலைவர் பூதவீரர்கள் சிலரோங்கிப்பட்டணத்தைநாசப்ப

டுத்துகின்றனர். இதைமுக்கியமாகநீன்று சிலயத்தனத்தைத் தேடாமற் போனால்மோசம்நேரும்போற்காணுகின்றதென விண்ணப்பஞ்செய்தனர். உடனேசூரபதாமனுக்கு அதிககோபம்பிரவேசித்து விழிகள்சிவந்து அன்றப்பொறிசிதறவும், தேகமெங்கும்வியர்க்கவும், காலாந்தகளைப்போலச்சேரி நல்லகாரியம்பலிக்குமுன் துதியும் அவலமாகியபூதங்களும் நமதுபட்டணத்தில் வருவதோ? சற்றும்பயமற்றுவருத்துகின்ற பகைவரையும் பாலகையும் அதாஅதப்படுத்தி வெற்றிகொண்டு திரும்பக்கடவேந்துரிதமாகநமதுஇந்திரஞாலத்தேரைக்கொண்டுவரக்கடவீர்களெனக்காரியக்காரரைப் பார்த்துக் கட்டளையிட்டனன்.

இரணியன்யுத்தப்படலம்.

ஓற்றநானோக்கியெயுணர்வினின்மன்னவன் சொற்றதுகேட்டலுந்துளங்கியெங்கினுன் மற்றவனளித்திடுமதலைமாரிநாட் புற்றுறையரவெனப்புழுங்குநெஞ்சினுன்.

ஓ! சவுனகாதிரிவிக்கனே? சூரபதாமன் இவ்விதமாகப்பணித்ததை இரணியனென்னும் பிள்ளையறிந்தவுடன்மனம்நடுங்கிவருந்தி மாரிகாலத்திற் பார்ப்புகள் பயந்துபுற்றினிடத் தடங்குமாறுபோலக் களிப்பற்றுக்குன்றினன், அவன்குணாதிசயங்களைச் சொல்லக்கேட்பிராக. சகல புலவங்களுக்கும் ஆதிநூலாக விருக்கின்றபெருமையைப் படைத்தவேதங்கள் ஆகமங்களபுராணங்கள்சாத்திரங்கள் முதல்யநூல்களைப் பூரணமாகவாசித்து அவற்றின் நிச்சயங்களைத்தொறித்தும் பெரியோர்கள் மூலமாய் நீதிசாத்திரப்பிரகாரங்களை ஆதியோடந்தமாகக் கேள்விப்பட்டுநிச்சயவுணர்வைப்பெற்றவனுய்ச் சிறந்த தருமமார்க்கத்தை நித்தியமாகவெண்ணி அதனை அனுசரித்து அதற்கடுத்த நடைநொடி பாவனைகளிற் பிசகின்றநடந்துவருந் குணசம்பன்னன் இவையன்றியும் தன்கள்முன்னோர்கள்நடவடிக்கைப்பிரகாரம் மாயவஞ்சகமுதலாய் வற்றைக் கிரமமாகப்போதிக்கப்பெற்று கொடியபாதகராகிய அவுணருக்கடுத்த விந்ற்பயிற்சிகளாதியான வல்லபங்களையும் பெற்றவனாக் விருந்தபோதினும் தீயகருமங்களைச்செய்யச் சமம்தப்பாதசுருணன் இத்தகைய நன்னெறிகளைப் படைத்தவனுயினும் எதிர்த்த சத்துருக்களைத்தகையவானினும் நீதியாகிய சண்டையைச்செய்து வெல்லவல்ல புசுபலபராக்கிரமசம்பன்னன் இப்படிக்கொத்த சகலமங்களருணங்களையும் படைத்திருக்கின்ற இரணியன் தமக்கடங்காமல்பாதலத்திலவீதியிருந்த அவுணவீரர்களின்மேற் கோபித்தெதிர்த்து அதாஅதப்படுத்தித் தன்வெற்றிக்கொடியையாட்டி அவர்களை தவ்வயப்படுத்திக்கொண்டு விஜயப்பிரதாபத்துடன் திரும்பியவீரன் இவனுக்குமுன் துசிரங்களும் ஆறுகரங்களும் சொர்ணப்படிவமாகிய திருமேனியுமுண்டு அக்காரணத்தினால் இரணியனென்னும்பெயரைப்பெற்றவன் இத்தகைய பெருமைகளைப் படைத்திருக்கின்றவன் ஒருபாரிசத்திலிருந்து இராஜாதிராஜன் மனக்கருத்தைத் தெரிந்தவுடனெழுந்து சமீபத்திற் போய்ப்பிதாவின்பாதாவிந்நங்களிற் சேவித்துக்கரங்களைக் கூப்பிடுவிறவனுய் ஐயனே! ஏதோ அடியேனுக்குத்தோற்றிய மேம்பாட்டைத்

தாவல்ல கிரமங்களைவிண்ணப்பஞ்செய்வேனுமீனும்கோ
பியாமல் அவற்றைக்கேட்டு நிதானித்து நடத்தக்கடவாய்
அதனால்நம்முடைய மரபும் அகன்றசாம்பிராச்சியச் செ
ல்வவளங்களுமீட்டித்து சவுக்கியத்திலிருக்கலாகும் அஃ
தென்னையெனில், அளவற்ற தவங்களைச்செய்துபொன்னு
லகவாழ்வையடைந்துபரமசிவத்தைவழிபட்டுப்பெரியோ
ர்கள் ஆசிர்வாதங்களைப்பெற்றும் நன்னெதிகளையனுசரித்
துச் சீவகாருண்ணியந்தையதாட்சணியங்களையும்பேதை
மைத்தனத்தையுமுண்டாய் மேலும்நமக்கு தாயாதிகளா
கவுமிருக்கின்ற தேவர்களை யலைத்துப்பிடித்துவந்துகொடி
யசிறையில் வைத்திருப்பதினும் பழிபாதகமும்நீராத வ
சையும்நேருவதன்றியில் நாம்பெறும் பலப்பிராப்தியை
ஒன்றுங்காணேன் சகலகாரண காரியங்களையும் உள்ளங்
கை நெல்லிக்கனியைப்போலத் தெரியவல்லஇராஜாதிரா
ஜனே! யின்னமுஞ்சொல்லக்கேளும் நமதுயிரும் செல்வ
ப்பெருக்கும் சத்தியமாப் ஒருகாலம் நாசப்படுமல்லது நீ
டித்திருப்பதன்று மேலும்சரபசார்த்தாலம்சிக்கம்புல்மு
தலிய சஞ்சரிக்கும் வனந்திரத்தில்உழன்றலையும்துன்பங்
களைப்போக்கிச் சிறந்தபட்டணங்கள்நகரங்களாகுகள்மு
தலியவைகளிறைந்திருக்கும் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களு
க்குச் சக்கிரவர்த்தியாய்ச் சகலமுயற்சிகளையும்பெற்று அ
கன்றசாம்பிராச்சியங்களை யனுபவித்து ஜயசாலியாகவிரு
க்கின்ற இந்தசெல்வச்சம்பத்து யாவராம்கிடைத்துவாழு
கின்றனே, அக்காரணங்களையோசித்துப்பார்க்கக்கடவாய்.

இஃதன்றியும் மகாவிஷ்ணுவையொத்தவனா வெற்றி
கொண்டதும் பிரமனாதிய ரிஷிகள்நடுங்கிக்கட்டளைப்ப
டிக்கு ஏவல்கள்செய்யப்பெற்றதும் சிறந்தவான்வளையலை
த்துத் தகாத தொண்டுகளைச்செய்துவரும்படி வருத்துவ
தும் காளக்கண்டமூர்த்தியாகிய சிவபிரான் கடாட்சித்திருக்
கின்ற வரங்களின் முயற்சியினால்லது வேறுமுண்டோ
இதுவல்லாமல் மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இந்திரன் தே
வர்கள் அவுணர் இராக்கதர் முதலாகியவீரர்கள்பகைத்து
மேலேட்டு வருவராகில் அவர்கள்மீது கோபித்துப்போரா
டிவென்றுபுறந்தந்தோடத்துரத்தி ஜயப்பிரதாபத்துடன்
மீள்வது எளிதாகும் ஒருவிதத்தி ல்தனைத் தகுதியாகவே
நினைக்கக்கூடும் தேவரீர் அரியதவங்களைச் செய்ததற்கிர
ங்கி அளவற்றபேறுகளைக் கடாட்சித்திரட்சித்த தயாரிதி
யாகிய பரமேஸ்வரன் நம்மிடத்துள்ள குறைபாடுகளைக்க
ண்டு இச்செல்வத்தை மாற்றிப்போடத் திருவுளங்கொள்
வராயில் வயிரத்தைநீயாமல்வணங்கிப் போற்றி அக்
குற்றங்களை நிவாரணஞ்செய்துகொண்டுஇந்தமகதயில்வ
ரியத்தை நிலைபெறச்செய்துகொள்ளாமல்எதிர்த்துப்போ
ரைச்செய்யவும் யத்தனிக்கக்கூடமோ, யாதொரு சிறிது
உதவியைச் செய்தவர்கள் மிகவும்வருந்த எதனையாவது
மனப்பூர்வமாக முடிப்பராயின் அத்தகைய கோடியபா
தகருக்குளதிரிகள் முன்செய்திருக்கின்றநன்னியமனதை
வருத்திக்கொன்றுவிடும் அத்தியருங்கு வேறொருசுற்று
வனும் வேண்டுமோ கந்தசுவாமியைப்பெற்ற சிவபிரா
ன் கட்டளைகளை மனதில் வேற்றுமையாக நினைக்கத்
தக்க சிற்றுணர்ச்சியைப் பெற்றவர்க ளனைவரும் நாச
ப்பட்டுப் போனதல்லது தங்கள்வல்லபத்தினும் ஜயப்பி
ரதாபத்தை யடைந்து பிறைத்திருக்கின்றனனொரு ஒரு
வனாக் காட்டவல்லோமோ கங்காசடாமண்டல தாரியா
கிய பரமன்கோபித்து மன்மதனைதவல்விழிக் கணவே

லெரித்ததும் திரிபுராதிகளைநகைத்துச்சாம்பலாக்கியதும்
அந்தகாசரனைச் சூலத்திற்குத்தித்துக்கிச் சுழற்றியதும்
மற்றும்மத்தகைய தண்டனைகளளவற்றதுண்டுபிதாவே அ
வற்றைத் தேவரீர் கேள்விப்பட்டதில்லையோ இஃதன்றி
யும் சிவவிரதங்களை செய்திருந்த மார்க்கண்டேயனா மதி
யாமற்சிறி மேலேட்டுவந்த இயமனையிறந்துருளத் திருவ
டிகளினாலுதைத்தகாரணத்தையும்ஊக்கையகந்தைகொண்
டுபெருகிய புலகங்களையழிக்கின்ற தருணத்தில் அவளாண
வத்தை யழிக்கத்திருவுளத்தெண்ணித் தமது திருச்சடை
நூனியிற் சுவற்றியடங்கச்செய்ததையும், பிரமன், விஷ்
ணு, முதலியதேவர்கள் திகைத்துவருந்தியோடச் சீறியெ
ழுந்த ஆலகாலவிஷத்தையுண்டு உலகங்களைக் காத்த சரி
த்திரத்தையும் அறிமோட்டிரோ விஷ்ணுவானவாராசரி
ங்குருக்கொண்டு இரணியனைவாட்டித்தேவர்கள்முதலா
கத்திடுக்கிட்டுவாடக்கோபித்துச் சீறியபோது அடியவர்க
ள்முறைகளைத் திருச்செவிகளி னேற்றுத்தமதுருவகமா
கிய வீரபத்திரக்கடவுளைச் சரப்பப்பட்டியாக வரச்செய்து
அந்தநகரசிங்கத்தின் கர்வத்தையடக்கியதையும் சகலசா
ம்பிராச்சிய விபவங்களைத் தந்தம்மைமதியாமற்செல்வ
ச்செருக்கிற்பட்ட முகமுந்துசெய்த தக்கன்மத்ததை வீரப
த்திரக்கடவுளைக்கொண்டவாட்டி அவனுக்குஆட்டித்தலை
யைத் தந்தகாரணத்தையும்யாவருஞ்சொன்னதில்லையோ
உந்திக்கமலவாசியாகிய பிரமன், மதிப்பற்றிருந்த ஏது
வினும் சிவபிரான் வயிரவளையேவி கூரியகத்தினால்
அவனைந்துசிரங்களி னென்றைக்கின்றனவித்து மீட்டும்அ
வனுக்குணர்வைத்தந்து பாதுகாத்ததையும் அந்தக்கபா
லத்தில் விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களுதிரங்களைக்கொண்டு
அவர்கள்மையலையொழித்த சரித்திரங்களைமறந்திரோ.

முன்னொருகாலத்திலிருந்த தேவேந்திரன் அகந்தை
யைக்கொண்டகாலையில் வயிரவழர்த்தியினால் அவன்பு
யவன்மையைவாட்டி யடக்கியதையும் ஐவகை இராக்கத
ர்கள்வீறினொடுமைசெய்தவேளையில்அவர்களைக்கொன்று
உலகஉபாதிகளைத் தவிர்த்தாண்டதையும்காசரன்மன்
னயினாவருத்துவதற்கிரங்கி உதைத்துத்தள்ளித்தேலே
புரித்துப்போர்த்ததையும் புலியதனை உடையாகத்தரித்தி
ருக்கின்ற காரணத்தையும் ஐயனே ஒருவரும் உமக்குப்
போதித்ததில்லையோ விஷ்ணுவின் அவதாரங்களாகியஏ
னத்தின் கோதைத்தந்தங்களையும் ஆமையினோட்டையும்
பறித்துக் கருவபரிகாரமாகத் தரித்தவிதத்தையும் பிர
மன்முதலாகியதேவர்கள் சிரமாலையையும்எலும்புத்தாழ்
வடங்களையும் பூண்டிருக்கின்றதிறத்தையும்மதித்துப்பா
ர்த்ததில்லையோ தாருகாவனத்தில் வாசமாயிருந்த தபோ
நிதிகளாகிய ரிஷிகள்கண்ணன்மாயையிற்பட்டிச்சிவத்தை
ப்பரமெனநினையாமல்யாகங்கள்தவங்களைச்செய்வதேபே
ரின்பவிடெனச் சிலமோகனசாஸ்திரங்களை உண்டுபண்
ணி அதையனுசரித்துவரும் கருவபரிகாரமாக அவர்கள்
தவமுயற்சிகளையும் இருவிபத்தினிகள் கற்பையும்அறித்
தகாலத்தில் அத்தவத்தர்சீறி மாரகயாகமொன்றைத்தொ
டங்கி அதன்மூலமாய் முயலகையுண்டுபண்ணிச்சிவனை
க்கொல்லும் படிக்கேளியசமயத்தில் ஒல்லெனவரற்றிவா
டத்தள்ளியிதித்து நடித்தகதையையும்மற்றும் அந்தவி
ருஷிகள்செய்த வஞ்சகங்களை யடக்கியாண்டமகிமைகளை
யும் கியாபகங்கொள்ளவேண்டாமோ அன்றியும், தம்மை
வழிபட்டுக்கிடைத்த செல்வத்தை யனுபவித்துவருங்கரு

வத்தினால் விழிகள்மூடி அதைத்தந்தகடவுளேமதியாமற் சத்துருத்துவங்கொண்டபாபிகளை ஒப்புவமையற்ற சிவ பிரான் தண்டஞ்செய்தகாரணங்கள் இன்னமும் அனந்த கோடிகளுண்டு அவைகளைத் தையுந்தெரிவிக்கவேண்டுமாயில் அளவற்றபுகழ்க்கள்களெல்லும் மேலும் என்னுபசம் போதாது ஆதலால் தேவதேவோத்தமனாய்ச் சருவசிவத யாபரமூர்த்தியாக விருக்கின்ற சிவபிரானே எக்காலத்தும் சிந்தித்துப்போற்றி அவன்பாதாரசிந்தங்களைத் தஞ்சமா கச்சிக்கெனப்பற்றிய புண்ணியவான்களும்மைமறுமைச் செல்வங்களை யனுபவித்துக் களித்துவாழ்வார் இதற்குப் புறம்பாகிப்பற்றிவினர்க னொருபோதும்பிழைக்கவகையற்றவராய்ச் சகலதுன்பங்களையும் அனுபவித்துவருந்தி கடையில் நரகவாதனையிப்பட்டு வாடினாவும், பிறந்துமிறந்தும், அலைவார்கள் ஐயனையிப்போதுபேசியுண்மை களைவேதாகமமுதலிய நூல்களிற்சொல்லீவருகின்றதுஇவ்வாக்கியங்களைத் தத்துவப்பொருளாகமதிக்கவேண்டும் ஆதலால் தேவருமியைவகையாராய்ந்து பாதகத்துக்கேது வாகியமார்க்கங்களைவிட்டு மேற்குறித்த நிச்சயப்பொருள்களைக்கவனித்து அவற்றைக்கடைப்பிடியாக நம்பியனுசரிக்கவேண்டும் பிதாவேயின்னமொரு இரகசியத்தைச்சொல்லுவேன் கோபியாமற்கேட்டருள்க ஆதியில்தேவரீரமுடித்ததவ உறுதிக்குமெச்சி இந்தஅரசரிமையையும்சம்பத்தையுங்கடாட்சித்தபரமன் திருவுளத்தில்தினைப்பாராயின் நினைப்போதில்மாற்றவல்லன் அவனருளுருப்பெற்றெழுந்த குமாரசுவாமியுடன்பகைத்துச் சண்டைக்குப் போகிறீன்ப்பது தகுதியோ ஐயனே தன்னினுமுயர்ந்தவர்களுடன் போர்செய்யத்தனித்தால்ஜயமுண்டாகுமென நினைக்கக்கூடாமோ இவையன்றியும்சிலகாலத்துக்குமுன்னம் பூதலமும் வானகமும் திசைகளும் சத்தசாகரங்களும் அதன்மத்தியிலடங்கிய தீவுகளும் மகம்மேருமுதலிய பருவதங்களும்மற்று மிராரின்றசமஸ்தமும்மாறுபட்டுப் பலபலவேடிக்கையார்த்தமாகக் காட்டியசெய்கைகளை யாமெல்லோருங்கண்டு இதென்னஉற்பாதமாயவிக் தைகளாகவிருக்கின்றதென்றெண்ணி யாதுந்தோற்றமாயங்கினேம் அவையனைத்தும் ஆதிகர்த்தனாகிய சிவகுமாரன் திருவிளையாடலெனத் தெரிந்தமேலவர்கள்சொல்லக் கேள்விப்பட்டனம்.

அக்காலத்தில் இந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள் மருண் டேஞ்செய்கைகளையாவர் நடாத்தினொனத் திகைக்கின்ற காலையில் அவர்கள்விழிகளுக்குத்தோற்றவேற்றுருக்கொண்டு மேருகிரியின்மீதில்கின்றபோது முற்காட்டியமாறு பாடுகளைத்தும் இந்தப்பாலகன்ரடித்தலெனக் கோபித் துச்சுமுத்தகொண்டு போர்புரியத் தேவராசன்முதலாகிய சகலவாயும்மாய்த்துப்பின்பு பிரகஸ்பதிவேண்டிதலுக் கிரங்கி உயிர்பெற்றெழக்கடாட்சித்தனொனச் சொல்லுகின்றனர், பின்பு அவர்கள் சந்தேகக்கொழிந்து மனஉறு திகொள்வதாகவெண்ணி ஆயிரங்கோடி அண்டங்களும் அவற்றுளடங்கியிருக்கின்ற புலனங்கள் தேவர்கள் இருஷிக ள் சராசரப்பிரபஞ்சங்கள் புற்பலவளங்கள் அவற்றிற்குக் காரணராக விளங்குகின்ற திரிமூர்த்தி சொருபங்களாகிய சகலமுத்தன்வடிவிற்குற்றந்தக்கந்தன்விசுவரூபங்கொண்டிருள்ளினெனப் பெரியோர்கள்வழங்கிக் கொள்ளுகின்றனர் இஃதன்றியும் குடிமைந்திரத்தின்பொருளை வினாவிவிடைதர மயங்கிய பிரமனைக்குடிச் சிறையிலேட்டி

த்தாமேசராசரங்களைத்தையும் அளவற்றகாலஞ்சிருஷ்டித்துவருகையிற் சிவபிரான் வேண்டியபடிக்கு விடுதலை செய்தனொனச்சொல்லும் பெருமையையுடையசண்முகன்செய்கைகளைக் கேட்குந்தோறும் மனதில்அற்புதம்விளைகின்றது இவையன்றியும் முன்னமெந்ருகற்பத்தில் விஷ்ணு வராகவருக்கொண்டபோது கருவித்து உலகங்களைத்தையுந் தன்கோட்டினுந் கல்லீம்பிராணிகளையலைத்துவருத்தும்போது பரமனருளின்படிக்குஅப்பன்றியின் கோதைத்தந்தங்களைக் கரங்களினுற்பற்றிப் பூமிவானமெங்குமிழுத்துக்கொண்டு திரிந்தகாலையில் வல்குன்றி அகந்தையொழிந்துபோற்றி யிரக்கவிரங்கி அதன்கோடுகளி னென்றைப்பறித்துத் தமதுபிதாவாகியசிவநாதனணியக் கொடுத்தொன்றுந் கேள்விப்பட்டனன், இதுதன்றிரிபுரதகனர் குமாரன் யாவரினும் வலியெனப்பதைச் சொல்லவும்வேண்டுமோ வாமனாவதாரங்கொண்டதாலத்தில் மண்ணினையளந்தருளிய மகாவிஷ்ணு துண்டியசக்கரத்தைக்கழுத்தணியாகத் தரித்திருந்த தாருகாசரனையும்மாயையிற்சிறந்த கிரவுஞ்சனையும் வெற்றிவேலினுற்பிளந்து கொன்றது அதற்குச்சாட்சியல்லவோ சண்முகங்களைக் கொண்டிருக்கின்ற ரிருமலக்கடவுளைச்சிவத்தின்விழிகளி லுதித்த பாலகனென்றிகழவேண்டாம் செய்கையினுற்சகலதேவருக்கும்மேலாக நினைக்கவேண்டும் இத்தஞ்சுச்சிலதிஷ்டாந்தத்தைக்காட்டுவேன் சருவசங்காரகாலத்திற்பிறப்பிற் பிழியியாகிய உருத்திரமூர்த்தியினது நகையினின்றெழுந்தகிறுபொறியன்றோசராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும்தகித்துச் சாம்பலாக்கவல்லது இதுவுமல்லாமல் இந் திரன்பலவளங்களையும்போக்கி வாடுகின்றதுன்பத்தையு ம் சயந்தன்முதலானதேவர்கள் கொடியகாவலிப்பட்டுவாடுகின்றவருத்தங்களையும் சிருஷ்டிகர்த்தனாகியபிரமன்பெற்றுக் கிலேசிக்கின்ற விழிபையும் சக்கரப்படையைப் பறிகொடுத்து வருந்தாநின்ற மகாவிஷ்ணுவினது வாட்டத்தையும்கொக்கிப் பழையபடிக்குச் சலனமற்றுஅவ்வவர் களரசரிமைகளையும் செல்வங்களையும் கடாட்சிக்கத் திருவுளங்கொண்டு திவ்வியமங்களளபுத்தைப்படைத்த பாலகனைப்போல உருக்கொண்டு சிவபிரானே சண்முகங்களைவகித்தவதரித்தனொனப் புகழ்வதல்லது வேறென்றைக்குறிக்கவும்போதுமோ கங்கைபுத்திரனென்றும்கார்த்திகைத்தெரிவையர் மைந்தனென்றும் செங்கண்மால்மருகனென்றும் தேவசேனாபதியென்றும்பிரமனாகியரான வர்களாலறியப்படாத சுயஞ்சோதிவடிவின்னைப்பேசுகினைப்பது பேதைமையாகும்அவன்குணதிசயங்களைஅவனையறியப்படுவதன்றியில் ஒருவர்கருத்தினும் விழிகளினும் அடங்கப்பட்டவனே இவைகளைத்தும் நிற்க இப்பகல் பானுகோபன் வஞ்சித்தேவிய மோகனப்படையின்வல்லபத்தினால் வீரவாகுதேவர்முதலிய படைவீரனாமாய்துக் கடலினிட்டதைப் பன்னிருபுயாசலங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற கர்த்தன்தெரிந்து அவர்களைஎழுப்பிக் கொண் டிவரும்படிக்குச்சுத்தோதகக்கடலின்மீதேவிய வேலாயுதத்தை இந்தபட்டணத்தினிடத்திற் செலுத்துவராகில் இதுபரியந்தம் இப்பிராந்தியத்திலிருக்கின்ற நாமெல்லோரும்நாசமடையாமல் உயிர்பெற்றிருக்கக்கூடாமோ ஆதலால்ஜயசால்யாகிய உமதுதுணைவனையும் வஞ்சத்தினால்தேவரீமுனிவனாவாட்டியிருந்த கிரவுஞ்சவனையையும் பிளந்துமன்றியில் இத்தினம்பானுகோபன்படைமுயற்சியி

ஹஸ்தத்தோதகக்கடலிற் பட்டிச்சேர்ந்த வீரவாகுதேவர் முதல்யசகலனையும் உயிர்பெறச்செய்திட்டுவந்தமகிமை களைக் கண்டபோதே அந்தஸ்பற்ற வேலாயுதத்தைப் போற்றிக் குமாரதேவர் திருவடிகளிற்சேவித்து வாழ்த் திக்குறையிரந்துபிழைப்பதைமறந்து சத்துருவாகவெண்ணி சண்டையெய்யப்போகத் துரிதப்படுவது மூடருக்க ன்றியில் விவேகசாலிகளுக்கடுப்பதோ இதற்குத்திஷ்டாந்தமாகச் சிவகுமாரன் கட்டையின்பிரகாரம்முன்னம்வந்ததாதன் பலவீரனாவென்று என்சகோதரனையுங்கொன்று அஷ்டலட்சுமிகளும் குதிகொண்டிருக்கும் செல்வ வளங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற இப்பட்டணத்தைத் தாறு மாறாகவழித்து யாவனையும் சட்டைபண்ணுமற் செயப்பிரதாபத்தைப்பெற்றுப்போயினன்.

இந்தக்காலத்திலும் முதல்என்பானுகோபன் சதுரங்கசேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய் அமர்செய்யுமுன்னிலையிற் படைகளைத்தையும் சின்னபின்னப்பட்டக்கண் டத்து அவனையும்பறக்கடித்தான் இப்பகல் எந்தமைய ன்கணக்கிறந்த சயின்னியங்களுடன் போராடும்போதுஇரதகஜதுரகபதாதிகளையும் நாசப்படுத்திப்பானுகோபன் மதிமருண்டலையதிவ்விபாணங்களைக்கொண்டு வட்டாடிக் களத்திரில்லின் றுசண்டைகொடுக்கவஞ்சிவிண்ணிடத்தில மறைந்திருந்துமாயப்படையைச்செலுத்தி வீரவாகுதேவர் முதலானவர்களுணர்வை யுறித்துக்கொன்று சத்தோதகக்கடலிற் சேர்த்தகாலத்திற் சண்முகப்பெருமாள்செலுத்திய வேற்படையின் வல்லபத்தினால் உயிர்பெற்றுவந்து இந்தச்சிறந்தகலையுழிப்பானயின் அவனைத்தாதென்னிசுழுவது தகுதியோ மேலும் அந்தச்சூரனைவெல்லவல்லவர்கள் யாவரிருக்கின்றனர் இவையன்றியும் அரியதவங்களைச்செய்துபெற்ற தேவாஸ்திரங்களைத் தூண்டியகாலத்தில் அவைகளுக்கு மாறுசெலுத்தித்தடுத்தும் சத்தசாகரங்களின் கடையிற்கொண்டுபோய்வைத்திருந்தமோகனப்படையின் செயலற்று நாசப்படுமாயின் பேரறிவாளராகவிருப்பவர் அந்தவீரனுடன்சண்டையிலெதிர்ப்பார்களோ டினைக்கவும்போதுமோ இவ்விதமாகத் தூதுவந்தவருவன் புசபலபராக்கிரமத்தினால் இந்தப்பட்டணமுமிதிலிருந்த அவுணவீரர்களும் அதப்பட்டதையுந் திஷ்டாந்தமாகக்கண்டனம், இதையோசிக்குமிடத்தில் ஆதியந்தபில்லாத பாலசுப்பிரமணியர் சற்றுகோபங்கொண்டு போர்செய்யவருவராகில் நிமைப்போதிற் சகலபுவனங்க ளுமழிந்துபோவதற் கையமுமுண்டோ பன்னிருபுயாசலங்களைப்படைத்தகர்த்தன் சண்டைகொடுக்குமுன்னிலையில் நம்பெற்றிருக்கின்ற வரமுயற்சிகளும் தேவாஸ்திரச்செருக்கும் மாயையின்பெருக்கும் புசபலபராக்கிரமங்களும் சதுரங்கசேனைகளின் உதவிகளும் சூரமும்மற்றுமுண்டாகிய வன்மைகளும் இந்தச்சிறந்தபட்டணத்தின்வளங்களும் புத்திரமித்திரர்வலியும் சிவபிரானுதல் விழிக்கனலிப்பட்டழிந்த திரிபுரங்கள் அதில்வாசஞ்செய்திருந்தஅவுணவீரர்கள்நாசமடைந்ததைப்போல யாதொருபிரயோசனத்தையுந் தராமல் மங்கியழியாதோ இவையன்றியும் முன்னம் தூதனைச்செலுத்திப் பற்பலகாரணங்களைத் தெரிவித்து நமதுகருத்தையறிந்து தேவர்கள்சிறையை நீக்கிவிடாதகாரணத்தினால் இவ்விடமெழுந்தருளியும் தாமேசண்டைக்குவராமற் றாதனையும்படைகளை யுஞ்செலுத்திய காரணங்கையோசிக்குமிடத்திற் சரவண

பவன் நமதிடத் தின்னமுங்கிருபையை வைத்திருப்பதற்கக்காணுகின்றது.

இத்தகையதபாநிதியாகிய சுகன்மனதிலதிக கோபங்கொள்ளுவதன்முன்னம் தேவர்கள்சிறையைநீக்கித் துரிதமாய் நமதுசுற்றத்தினருடன்போய் அவன்திருவடிகளிற்சேவித்துக்கொடியவன் இதுபரியந்தம் செய்துவந்த குற்றங்களை மன்னித்தாளவேண்டுமெனப் போற்றுவைபாகில்நாம்முடித்திருக்கின்றபலஅக்கிருத்தியங்களையும்பொறுத்துத் தேவரிருக்குவேண்டும் பலவரங்களையும்தந்து தமதுசேனைகளுடன்றும்பித் திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளுவர் நாமெல்லோருஞ் சிலகாலம் உயிர்பெற்றுச் செல்வங்களை யனுபவித்திருக்கலாம் இவையனைத்தையுமேயோசித்து மேல்நடக்கவிராக்கின்ற காரணங்களைத்துணிந்து சொன்னேன் அவைகளைக்கடைப்பிடியாகவெண்ணியனுசரித்துநடந்து கடைத்தேறுவாயெனக்குமாரனாகியஇரணியன்பரிவாய்ப் பரமசிவத்தின் குணதீசயரிச்சயங்களையும் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது மகிமைகளையும் சூரத்தையும்விரித்துவிரித்துச் செவிகளிற் சுறுக்கிச்சொன்ன பிரகாரணங்களைச் சூரபதுமன் கேட்டவுடன் வாயினிடத்திற்நீயும் புகையுமெழ நகைத்துத் திசைகள்முதலாகக் கனல்பட்டு வேகக்கோபித்துத் தேகமுற்றினும் வியர்த்துப்புழுங்கப் பெருமூச்செரிந்து இதழ்துடிக்கப் பறக்க னைக்கடித்து கொவ்வைக்கனியைப்போல விழிகள்சிலந்து கனலையிறைக்க மனங்கொதித்துச் சரீரம் பதைபதைக்கப்பேரிடிக் கொப்பாகக்கரங்களைத்தட்டி இரணியனை உருத்துப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவான் கூரியவேலாயுதத்தைப்படைத்த சுகனது சவுரியவன்மைகளையும்தூதகவந்த சத்துருவின் புசபலபராக்கிரமங்களையும்யான்நடந்துகொள்ள வேண்டிய காரணங்களையும்போதிக்கத்துணிந்தனை இந்தநீதினை உனக்கார் அனுக்கிரகத்தினர்அவர்களைக்கண்டால் இந்தநிமிஷத்திற் சிரச்சேதம்பண்ணி அவர்கள் குலநாசப்படவாட்டிவிடுவேன் யாரோ பயமுறுத்திச் சொன்னதுர்ப்போதனைகளை உறுதியாகரினைந்துஎன் வீரபராக்கிரமங்களையும் மற்றகாரணங்களையும்நீசற்றும் யோசித்துப் பார்த்தவுனல்லை அவற்றிற் சிலவற்றைத்தெரிவிப்பேன் கேட்பையாக.சராசரப்பிரபஞ்சங்களைசிருஷ்டிக்கும் முதற்றொழிலைப் பெற்றிருக்கின்றபிரமன், தினந்தோறும் பிராதகாலத்தில்நமதரண்மனைக்குவந்துதிதிவாரம், கரணம்,யோகம்,நட்சத்திரம்,இவற்றின்காரியங்களை விளங்குகின்ற பஞ்சாங்கத்தைச் சமையங்கிடைக்கிறபரியந்தம்காத்திருந்து சொல்லப்போவான். கூர்ராப்தியினிடத்தில் வடவாலிலையிற்பள்ளிகொண்டிருக்கும்விஷ்ணுவானவன்என்தம்பி வீரத்துக்காற்றாமல் வல்குறைந்துவாடிச்சகலரும் புகழாநின்ற சக்கரத்தையும், பறிகொடுத்தோடிப்போயினன், இந்திரன்சகலதேவர்களுடனும் சமுத்திரத்தி லீராரின் மச்சவகைகளைப்பிடித்துவந்து நம்மவர்களவைவருக்கும் கொடுத்துக்கொண்டுஎன்பணிவிடைகளைச் சிரசாகவகித்துச்செய்துசெய்து வாடிப்பயந்தோடியொளித்தான்.

இப்படிக்குச் சகலரும்நம்மாணக்குள் எடங்கியிருக்கும்போது வெள்ளியங்கியிலெழுந்தருளிய காளைகண்டமுர்த்தியானவர் நேற்றையதினம்பெற்ற சிறுபிள்ளையோசலனமற்ற நமது வீரத்தன்மையை யறிக்கவல்லவன்கேசவன் பிரமன், வாசவனாகிய தேவர்களும் இவர்களன்றி

யிற் சகலபுனன்களினும் வாசஞ்செய்திருக்கின்ற எத்த
கையவீரர்களும் இவர்களனைவருக்கும் ஆதியாகச்சொல்
ல நின்றதிரிநேத்திர தாரியாகிய பரமசிவனும்ஒன்றுபட
த்திரணமிகைகாலத்திற் சண்டைகொடுக்கவந்துநேருவரா
யினும் சற்றும்நமது முன்னிற்கவஞ்சிப் புறந்தந்தழிந்து
போவதல்லது வெற்றிகொண்டொருகாலமும் மீளவறியா
ர்கள் சற்றும்விவேகமில்லாத பிள்ளாய் நான்மெற்றிருக்கி
ன்ற வரங்களின்முயற்சிகளுனக்குத்தெரியாததோருமார
னே சூரத்தையும்புசபலபராக்கிரமத்தையும் வயிரத்தையு
ம் மேம்பாட்டையும் மறந்து கீர்த்திபெற்ற குலமுறை
யைக்கொன்றாய் இராஜாங்கத்துக்கிடத்தமுயற்சிகளைச்செ
ய்து பெறவல்லபுகழைமறந்து சத்துருக்கள் புயவலிமை
யை நினந்து பயந்தவனாய்த்தகாதகாரணங்களைஎன்முன்
பிதற்றினாய் இனியொருவார்த்தையையாவது மேற்குறித்
த விஷயத்தைக்குறித்துச்சொல்லுவையாகிற் புத்திரனை
ன்றும் இரக்கமில்லாமல் உன்னுயிரை யியமலோகங்கு
யேற்றுவேனென்று வடவாமுகாக்கினிபைப்போற்சிறி
ன், அதைஇரணியுண்கண்டி நம்போதித்த நன்மார்க்கங்க
ளைக் கொடியமனதையுடைய பாதகன் முக்கியமாகநீனை
தவனல்ல ஆதலால் இனியிவனிறப்பது உண்மைமேலும்
சமுத்திரஞ்சூழ்ந்திருக்கின்ற இந்த உலகத்திலிராரத்வ
கருமவினை முயற்சியையாவர்வென்றனர், இவனுக்குவிநா
சகாலம் நேர்த்தபடியால் விபரீதபுத்தி விளங்குகின்றது,
இனிப்பலநன்மார்க்கங்களையும் நீதிகளையும் உறுதிகளை
யும் தெரிவிப்பதினாற் பிரயோசனமொன்றுமில்லை பென்
று யோசித்துத் தந்தையே சர்வக்கியர் திரிகாலங்களுமும
க்குறன்றாகத்தெரியும் ஏதோசிலகாரியங்களைத்தெரிந்தவ
னைப்போலத் தமக்கிவ்விதங்களைச் சொன்னேன் சிறியனா
தலால் அடியேன்பிழைகளைப்பொறுத்தருளவேண்டுமெ
னத் தேற்றிக்கோபத்தையாற்றி நல்லுணர்ச்சியற்ற பிதா
வானவர்இறப்பதற்குமுன்னம் புசபலபராக்கிரமசாலயா
கிய வீரவாகுதேவருடன் சண்டைகொடுத்திறப்பேனாயி
ல்மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தைப் பெற்றுவாழலாகுமென
த்துணிவுகொண்டவனுப்ச்சக்கிரவர்த்தியாகிய சூரபதும
ன் பாதாவிந்தங்களிற் சேவித்துப்போற்றிப்பிதாவே உ
மதுமனதைச் சோதிக்கவேண்டி இக்காரியங்களைவிசித்து
ப்பேசினேன் தேவரீர் திருவுளம்அவ்வண்ணந்திடப்பட்
டிருக்குமாகில் இதோஇந்த நிமிஷத்தின்போய்உமதெண்
ணப்படிக்குப் பாலசுப்பிரமணியனையும் துறன்முதலான
வர்களையும்நிமைப்போதிற்சாடிஜபப்பிரதாபத்துடன் வர
க்கடவேன்செலவுகொடுக்கவேண்டுமென்றுவேண்டுகின்ற
குமாரனைத்தையாகப்பார்த்தப்பனைமுன்னஞ்சத்துருக்
களுக்கஞ்சிச்சமாதானப்படுவதற்குவேண்டும் பலவேறது
க்களைத் தெரிவித்தஉனக்கு இத்தனைசீக்கிரத்தில் அவர்
கள்மீதுகோபம் பிரவேசிப்பதற்குக் காரண மென்னையெ
னக்கேட்கப் பிதாவேசூரனைனப்பெயர்ப்படைத்திருக்கின்
ற உமதுபிள்ளையாகிய நான்சத்துருக்களுக் கஞ்சவேனெ
ன்றெண்ணவேண்டுவதில்லைமுன்சொல்லியதனைத்தும்வே
டிக்கையார்த்தமெனக் குறித்த இரணியனைக்கொண்டாடி
ப்புலிவயிற்றிற்றிமந்து பூனையாகுவையோவெனக்களித்த
மைத்தனைத்துக்கொண்டி நீ சொன்னதனைத்துமுன்னம
யே சீக்கிரமாய் உன்சேனைகளுடன்போய்ச்சத்துருக்களை
அதம்பண்ணிவரக் கடவையெனக் கட்டளையிட்டவுடன்
விடைபெற்று வெளிவந்துவெண்சாமனா ஆலவட்டமுத

லயஇராஜசின்னங்களைப் பீலர் தாங்கிவரத்தாரிதமாய்த்த
ன்னரண்மனையைச்சேர்ந்து ஆயுதச்சாலையில் துழைந்து
பொன்மலைபாகிய மகம்மேருவினமீது சந்திரனது சோட
சகலைகள் பரவிக் காட்டுவதைப்போல வாயிர்க்கவசத்தை
ச்சொர்னவடிவைப்பெற்ற மார்பினிடத்தி லுக்கித்திவிய
பாணங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற அம்புறுத்தானியைமுது
கிற்கட்டி யிரத்தினமயமாகிய புட்டில்களைவிட்கூடோறு
மணிந்து பகைவருயினாயுன்னும் இயமனையொத்த பா
ரித்தவிலலைத் தொழுதெடுத்து இடக்காத்திற் பற்றித்தே
வாஸ்திரங்களைவலக்கரத்திற்றாங்கிச் சிரோரத்தினமயமா
கச் சோடித்திருக்கின்ற கிரீடத்தின்பேரில் தும்பைமலை
யைச்சூடி மந்தரத்துக்குச் சமமாகியதண்டாயுதம்,வேல்,
சக்கரமுதலிய ஆயுதங்களை யெடுத்திக்கொண்டுவெளிவந்
து ஆயிரஞ்சிங்கங்கள் பூண்ட நவரத்தினமயமாயோங்கி
ற்குமிரத்தின்மேல் சிங்கராசனைப்போலத் தாவிபேறிவீ
ற்றிருந்த காலையில்தனக்குத் தோழராய்ப் பிராணபதமா
கவிருக்கின்ற புசபலபராக்கிரம சாஸ்களாகியஆயிரம் இ
ராஜகுமாரர்கள்சர்வயுதபாணிகளாய்த் தங்கள் தங்கள்வா
கனங்களிலேறிவந்து குழவும் வீராதிவீரராக விருக்கின்
றஆயிரஞ் சேனைத்தலைவர்கள்பல புரவிகளைப்பூண்டிருக்
கும் தேர்களிலேறிவில், வான், வேல்,சக்கரம்,பிண்டி,பா
லம், முசலம், கப்பணமாதியாகிய ஆயுதங்களைபுக்கொடி
யபாணவிதங்களைபுந்தாங்கினவர்களாய்ச்சத்தசாகரங்களு
ம்பெருக்கெடுத்ததைப்போலஆரவாரித்துக்கொண்டிபோ
ர்க்கோலத்தைத்தரித்து அஸ்திர சஸ்திரங்களைஏராளமா
கத்தாங்கி வீராவேசங்களுடன் சண்டைகிடைத்ததென்கி
ன்ற உற்சாகங்களைப் பெற்றுவெளிப்பட்ட இரதகஜதூர
கபதாநிகளைக் காவல்கொண்டுவந்துஇராஜகுமாரனைச்சுற்
றிக்கொண்டனர்.

அவர்களின் தொகையைச் சொல்லக்கேட்பிராக எண்
னாவெள்ளம்மேற்கள்ளன் னாவெள்ளம், மதயானை
கள் ஆயிரத்திருநூறுவெள்ளம், பஞ்ச கல்பாணிகளாகிய
புரவிக்கூட்டங்கள் ஆயிரத்திருநூறுவெள்ளம்,ஜயசாலக
ளாகிய இராட்சதப்படைகள்ஆகநாலாயிரவெள்ளம், சது
ரங்கசேனைகளும்சுழல்காற்றைப்போலஅதிவேகமாகஉடக்
கவும், ரணபேரி,ஜயபேரி,துத்துமி,முழவுவலம்புரிச் சக்
கம், எக்காலை, தும்பு,தப்பட்டைமுதலிய பதினெண்வா
த்தியங்களும் அண்டங்களதிர முழங்கிவரவும் துவசபட
ங்கள்வானத்தையளாவி யசையவும் வெண்பட்டிக்குடை
கள் கவித்திருளைச்செய்யவும் கழுது,பருந்து,காக்கை,பந்த
லைப்போல வட்டமிட்டுலாவிவரவும் இத்தியாதியவைபல
ங்களின் மத்தியில் சொர்னச் சாயலையுடைய இராஜகுமா
ரன் அரசவீதிகளில்லரும்போது அவனுடைய மங்கை
ரமாகிய வடிவிற்பெருக்கத்துக்கிச்சித்து மிருதுவாகியவ
ல்லசாதக் கொடிபைப்போலத்துவரும் மெல்லியவிடை
பையும் செம்பஞ்சுட்டி மாந்தளினையொத்த பாதங்களை
யும் முருக்கலவைப்பழித்துச்சிவந்த அதரத்தையும் பொ
ன்னையொத்த தேமல்படர்ந்து பருந்துவிம்மித்தனும்பிப்
பொற்கலசங்களைப்போலச் சுந்தரம்பெற்று ஆடவர்மன
தையயக்கிவாட்செய்யும் கொக்கைகளைப்பெற்று இரதி
தேவியினும் வடிவுள்ள மங்கையர் செவ்வரிபரந்துவேலை
யொப்பக் காதாவுமோடி யிராவின்றவிழிகளாகிய கணை
ள் பாரித்தபுசங்களிற்பாய இமையாமல் பார்த்துக் களிக்
கவும்பலகன்னியர்கள்முத்தாலங்களைச்சுழற்றிப்போகவும்

அக்காலத்தி லுண்டாகிய சுமையினால் பூமிதேவியென்றிந்
து நெளிந்துவாடவும் சேடன்களைத்தேங்கவும் இத்தகை
ய சகலாடம்பார்களுடனும் தருமமாரக்கங்களை யனுசரி
த்துவரும் இரணியன் மனவாட்டத்துடன்நகரைக்கடந்து
சதுரங்கசேனைகள் ஆரவாரித்துவரத்தேவர்கள்திகைத்து
நடுங்கச்சென்று கோபமெல்ட்டிப்பூதவீரர்கள் கொக்கரி
த்திருக்கும் ரணக்களத்தைச்சேர்ந்து விண்ணவர்களமுத
லாகத் திடுக்கிட்டி மனம்வருந்தும்படிக்குச் சகலபுவனங்
களினு மிராவின்ற பூதர்களேவரும்சேர்ந்து நாசஞ்செய்
வதைப்போலச் சிவகணங்கள்மீறி அதா அதப்பிடுத்துவ
தையிராஜகுமாரன் பார்த்துத் தியெழுகைத்துத்தன்பட்
டணம்பட்ட பாட்டைக்குறித்து ரவுத்திராகாரமாகக்கோ
பித்துப் பெருமூச்செறிந்து சரீரம்வெதும்பிவியர்க்கவிழி
களிற்றீப்பொறிசிறத்த தன்னைச்சுழந்திருக்கின்றதோழ
னாயும் சேனைத்தலைவனாயும் பார்த்துலவ்வொரு திகைச்
காயிர வெள்ளமாகச் சதுரங்கசேனைகளையும் பிரித்துநீக்
களும் நாகூராகக் காவல்கொண்டு வலியிற்றிறந்த பூதப்
படைகளையும் சேனைத்தலைவர்களையும்பிசகவொட்டாமல்
மடக்கிக்கொண்டு கொடியபோரைச்செய்தவாட்டக்கடவி
ர்களெனக் கட்டளையிட்டமாதிரத்தில் இதுதகுந்தகுமெ
னப் புகழ்ந்தவர்களாய் இராஜபுத்திரன்குறித்தபடிக்குநா
ல்வகைச் சேனைகளையும் பிரித்து பத்மபூகம், சகடபூகம்,
கருடபூகம், சரபபூகங்களாகவகுத்து அவைகளின் மத்தியி
னும் புறம்பினும்முன்பின்னும் தனுர் பாணிகளாகக்காத்
துபோர்ப்பறைகள்முழங்கப் பிரளய வெள்ளத்தையொப்
பஆரவாரித்துப் போகின்றகாலையில் இராஜபுத்திரனாகிய
இரணியன்இச்சேனைகளுக்குமுன்னணியிற்காலாந்தகண
க்கொப்பாக நடந்துவருகின்றசெய்கைகளைத்தையும்வெ
ற்றிவேலாயுதக்கடவுள் தூதனாகிய வீரவாகுதேவர்க்கு
இவ்விதக் கட்டுக்காவலுடன் சவுரியவாகைப்போந்தவன்
சூரபுதமன் பிள்ளைகளிலொருவனே அல்லதுசேனைத்த
லைவனே இன்னொருவன் தோற்றவில்லையென்றையப்பி
கின்றபோது நாரதமஹாவிஷ்ணுமந்தருளின, வீராதிர
னே இதோமுன்னணியைத் தழுவிக்காத்துவருகின்றவன்
சூரன்பிள்ளையாகும் இவன்பெயர் இரணியனெனச்சொல்
லுவார்கள்தகப்பன் கட்டளையின்படிக்குத்தன்தோழராகி
ய இராஜகுமாரர்கள் சேனைத்தலைவர்களமுத்துவரப்பிர
ளய வெள்ளத்தைப்போல நால்வகைச்சயின்னியங்களுட்
ள் நமதுபடைகளைச்சின்னபின்னப்படவாட்டரினைத்துவீ
ராவேசத்துடன் வருகின்றனன், ஆதலால்வருணஸ்திரம்
இந்திராஸ்திரம், குபேராஸ்திரம், இயமாஸ்திரம், இந்த
த்திவ்வியபாணங்களை நற்புறங்களினும் பரவிவருகின்ற
சேனைப்பெருக்கின்மீதிற் செலுத்திவிட்டு இரணியனைச்சு
லபமாக்னையகப்போகாது புசுபலபராக்கிரம சம்பத்தை
யும் மாயைவல்லபங்களையும் தேவாஸ்திரமுயற்சிகளையும்
பலவிதஜயங்களையும் பெற்றிருப்பவனாதலால் இவனை உ
ம்மையல்லது மற்றொருவரால்வெல்லப்படாதுஇதையோ
சித்துத் தகுந்தசாத்திரதையுடன் நீரோயெதிரிட்டுப்போரா
டிவெற்றிபெற வேண்டுமென்று தெரிவித்துநாரதர்வான
நாட்டைநோக்கிப்போயினர்.

பென்பு வீரவாகுதேவர் இவைகளைவிதானித்துத்துணை
வனாயும், இலக்ஷ்மீ, படைத்தலைவனாயும்பார்த்துசூரன் ந
ம்மை ஜயிக்கத்தக்கதாகப்போக்கிய இராஜகுமாரன்இரா
ட்சதசேனைகளைநாகூரக்கிப்போற்றிவருவதால்நீங்களு

ம் பூதவெள்ளத்தைப் பிரித்துக்காவல்கொண்டுபோய்த்த
னித்தனியே பகைவரைவீரந்துசாடக்கடவீரொனப்பணி
த்தபடிக்குச் சேனைகளைப் பகிர்ந்தணிவகுத்துச்சென்றன
ர், உடனேவீரவாகுதேவரும் உத்தசன்னத்தாரய்இரணி
யனுக்கெதிரிற் போவதாயினர் அத்தருணத்தில்தொழும்
களினும் கடல்பெருகியதுக் கொப்பாக இராட்சதர் மேலி
ட்டுவரும்போது பூதர்களும் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்
து எதிர்த்தமாதிரத்திற் பகைவர் வீரா வேசங்களுடன்
சபதங்களைப்பேசிப் புசங்களைத்தட்டிக்கொண்டு மழுவா
யுதம், எழுவாயுதம், சக்கிராயுதம், நாஞ்சில், தண்டம், வ
ச்சிராயுதம், எழுதுலக்கைஞாலம், வேல்முதலியபடைகளை
ஒன்றனந்தமாகச் செலுத்தவும்சிலர்பாரித்தவிற்களைவளை
த்து அர்த்தசந்திரபாணம் விஷத்தொகையலிட்டிருக்கின்
ற கொடியசரங்களைச் சோனேமழையைப்போலச்சொரிந்
து சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்துலாவும்போ
து சிவகணங்களும் சர்ப்பத்தைப்போலச்சீறி வானத்தை
யளாவித்திசைகளைமுடிநீருக்கின்ற பாரித்தமரங்களைவே
ருடன் பறித்துக் கிறுகிமெனச்சுழற்றிச்சாடியும்வளைதடி
கணிச்சி யிருப்புலக்கைகளை நிவ்வுறிவ்வெனவீசியும்பரு
த்தமலைகளைப் பறித்துச்செலுத்தியும்கொக்கரித்துஅட்ட
டகாசங்களைச்செய்தனர்.

அக்காலத்தில் இராட்சதப் பாதகர் தூண்டிய படைக
ளினால் தலைபற்றும் கழுத்தொடிந்து கால்களொய்ந்தும்,
கணக்கிறந்த பூதர் மாண்டனர், சிவகணங்கள்பின்னிடை
யாமற் கடவிய ஆயுதங்களினால் தலைபிளந்தும் மார்பு கி
ழிந்தும் புசங்கள் தறிந்தும் கால்களொடிந்தும் சிதைந்து
ம் அலைந்தும் கண்டதுண்டப் பட்டும் இவ்விதமாகப்பல
வெள்ளம் ரதகஜதுரகபதாதிகள் மாண்டு உதிரவாரியில்
அகப்பட்டோடியது, இவ்விதமாக விருதிறத்துப்படை
ளும் அகோர யுத்தங்களைச்செய்யவும் என்மர், இலக்ஷ்
மீ படைத்தலைவரும் இராட்சதவீரர்களுமெதிர்த்து ஒருவ
னையொருவரவெல்லவேண்டுமென்கின்ற வைராக்கியத்து
டன் அஸ்திரசஸ்திரங்களையும்பருவதங்கள் விருட்சங்களை
அமோகமாகச்செலுத்திக் கொடியபோரைச்செய்யவும்வீ
ரவாகுதேவர்காலாந்தகளைப்போலச்சீறி, இரணியன் அணி
யை ஒலிந்து தமதொப்பற்றவில்லைத்தரும்தேவதைகளி
த்துநடிக்கவளைத்துநானேற்றிச்சமுத்திரந்தத்தளிக்கவும்
ஆதிசேஷன் பனுமகுடங்கள் மடக்கிறெளிந்து வருந்தவும்
திசையானைகள் மதச்சவ டொழிந்து வீறிட்டுவாடவு
ம் குணத்தொளி கொண்டு பதினாயிரத்திலவியபாணங்க
ளை ஒருமுனையிற் பூட்டிக்காட்டினிட்டுத்திறக்கல்மழைபொ
ழிவதுக்கொப்பாக ரதகஜதுரகபதாதிகளின்பெருக்கின்மீ
துபிரயோகித்ததருணத்தில்அவைகளொன்றுடனென்று
உராய்ந்துதியையினைத்துசர்ப்பங்களைப்போலச் சீறிவேக
மாய்வந்துசாடியவளவில்தேரணிகள்சிதைந்து அச்சம்சு
குத்துக்கால் கொடுங்கை பின்னப்பட்டிமையலும்யானைப்
பந்திகள்கலங்கி மத்தகம்பிளந்தும் துதிக்கைதறிபட்டும்
கோடுகள்முறிந்தும் பாகன்மாண்டு பங்கப்படவும் அலை
களைப்போலத்தாவிப்பாயும் புரவிக்கூட்டங்கள் கழுத்த
ற்றும்வண்டயங்கள்கலிக்கும் கால்களொடிந்தும்முகவணி
கள்பறந்து சின்னபின்னப்பட்டிப்போகவும், இராட்சதப்
படைகள் சிரம்-கரம்-உரம்கால் கண்டதுண்டப்பட்டிமா
ளவும், துவசங்களற்று வானத்திற்பறக்கவும் இவ்விதமா
கத்தழைத்திராவின்ற தோப்பினிடத்திற் சூறைக்காற்று

துழைந்து சாடும்போதுமுறிந்து திசைகளிலிறைந்து சாய்வதைப்போல வீரவாகுதேவர்செலுத்திய பாணகோடிகளிறை பெரும்புறக்கடலுக்கொப்பாகவினாந்து பரந்திருந்த சதுரங்கவெள்ளங்களும்கலைந்து சிதைந்து நாசப்பட்டதருணத்தில் வீரன்தூண்டியகலைகள் தேகமெங்கும் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைக்க உதிரம்பிரிட்டுப் பாய்ம்படிக்கு யானைகள்மாண்டுகிடப்பதைப் பார்க்குமிடத்திற் பிரளயகாலத்தில் உலகங்களையழிக்கவெழும் வடவாழ்காக்கினியானது பிரசண்டவாயுவின மோதலிற்பட்டுப்பலசிகைகளைப்பெருக்கிவருவதைப்போலக்காட்டவும் வீரன்செலுத்திய அர்த்தசந்திரபாணங்கள் மதயானைகளினது துதிக்கைகளைக்கண்டித்துத்தள்ளியதைப் பார்க்குமிடத்திற் பழையவயிரத்தைநினைந்து இராகுகேதுகளாநியசர்ப்பங்களைக்கண்டித்துக் கிடத்தியதுக்கிணையாகத் தோற்றவும் கொடியசரங்கள் வீரியோடிமுத்துகளிறையத்தக்கதாகக் குஞ்சரங்கள் மத்தகங்களைப்பிளப்பது எப்படிக்கிருந்ததெனில் முல்லைநிலத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற கோபியர்கள் தயினைக்கடையும்போது பதலைகளைச் சூழுவிறையாரின்ற வெண்ணெய்ப்பெருக்கை யொப்பக்காட்டவும்கடியபாணங்களோடி விருதுக்கொடிகளையும் துவசபடாங்களையும் தேர்களினிடத்திலநாட்டிய டக்கையங்களையும் வெண்பட்டுக்குடைகள் முதலியவற்றை வெட்டிக்களமெங்குமிறைத்திருப்பதை யோசிக்குமிடத்தில் வானத்தினிடத்துலாவுஞ் சந்திரனமுகிச்சோடசகலைகளைவீசி விழுந்துகிடப்பதைப்போலத் தோற்றவும்கூரியகலைகள் சீறித்தத்தித்தாவிப்பாயும் வேகமுள்ளகுதிரைப் பந்திகளைக்கண்டதுண்டப்படவாட்டிக் கிடத்தியதை நிதானிக்குமிடத்திற்றன் வேகத்துக்கிடைந்துசமுத்திரம் அலைகளைமோதாமலடங்கியதற்கு நிகர்த்துக்காட்டவும் பிறையையொப்பவிளங்கும் அர்த்தசந்திரபாணங்கள் மேலிட்டிப்பகைவரவலியகரங்களைக் கண்டித்துத்தள்ளிய காரணமெப்படிக்கிருந்ததெனில், வெகுசாலமாகவருந்தி மனம்நொந்திருக்கின்ற சந்திரனிதரல்ல தருணமென்றெண்ணித் தன்னினமாகிய பிறைகளைத் தூண்டிக் கேதுவாகிய சர்ப்பங்களை வெட்டிக்கிடத்தியதை யொப்பக் காட்டவும் இவ்விதங்களாகச்சதுரங்க சேனைகளும் சின்னபின்னப் பட்டபிரிந்தகாலையின்பெருத்தெழுந்த உதிரவாரியானது திரைகளைமோதி யினாந்தோடிக் கடலிற்பாய்வதைப் பார்க்குமிடத்திற் புசபலபராக்கிரமசாலிகளாக விருக்கின்ற வீராதிவீரர்கள் சத்துருக்கள்மீதிற்கோபித்துப் போவதற்கொப்பாகக்காட்டவும் இவ்விதச்சிறப்பைவாய்ந்த போர்க்களத்திற் பலகோடிகவந்தங்கள் நாடகொப்போலபடிக்வும் பூதபைசாசங்கள் காளிக்கூட்டங்கள் உதிரபானங்களைச்செய்து வெறிக்கொண்டு வீரன் புகழைப்பாடிக்கூத்தாடவும் நாய்நிகள் நிணமாம்சங்களைப் பிடுங்கித்தின்று களித்துலாவவும் கழுஞ்-பருந்து-காக்கைகள் மூளைகளைவாரிவாரிவிழுக்கி உதிரத்தில்முழுதி வானத்திற்பறந்துசிறகுசுனைப்புலர்த்தி வட்டமிட்டுப்பறக்கவும் பிணமலைகளெவ்விடங்களினுங் குவிந்துவிளங்கியது

எத்தலங்களினும் பரந்துவந்தகரியதேகங்கையுடைய இராட்சதர்கள் நிமைப்போதிற் சின்னபின்னப்பட்டு மாண்டகாட்சி யெப்படிக்கிருந்ததெனில், கருமானுலைக்களத்திற்பட்டமெழுது கனாந்தோடுமாறுபோலத் தோற்றி

யது இவ்விதங்களாகத் தன்னுடன்தொடர்ந்துவந்த வீரர்களனைவரும் நாசப்பட்டுப்போனதை இரணியன்கண்ட மாத்திரத்தில் மனம்பொறாமல் மானம்பாதிக்கச் சருவசங்காரமூர்த்தியைப்போலப்பெருக்கித் தனதுகரத்தில்விளங்கும் பாரித்தவிலையெடுத்துநாட்டி, நாணெற்றித்திசைகளதிரக் குணத்தொணிகொண்டு ஆயிரங்குரூரமாகியபாணங்களைப்பூட்டிக் கரவேகமாகச்செலுத்திநிமைப்போதில் ஆயிரகோடிபூதனைக் கண்டதுண்டப்பட வெட்டித்தள்ளியபோது இக்கொடுமைக் காற்றாமல் மற்றவர்திடீக்கிட்டு மிகுத்தவருத்தங்களுடன் பூருவத்திற் திருப்பாற்கடலேனிடத்துதித்துவீறியெழுந்தஆலகாலவிஷத்தின்கொடுமைக்குப்பயந்தோடிய தேவர்களைப்போல நாலுமூலைகளினுமிறைந்துபோய்ப்பதுங்கினர், இந்தஅபஜயத்தைச் சேனைத்தலைவர்களிலொருவனாகியநீலனென்பவன் கண்டவுடன் வடவாழ்காக்கினியைப்போலக் கோபித்துத்தாவி இரணியனெதிரில்வந்து அண்டகோடிகளதிரக் கொக்கரித்த ஓசையைக்கேட்டவுடன் முன்னம்வாடியிருந்த தேவர்கள் மனவெழுச்சி பெற்றவர்களாய்வீராதிவீரன்வந்தெதிர்த்தனன், இனிமதுபட்சத்தில்ஜயப்பிரதாப முண்டா குமெனக் களித்தவர்களாய் ஜயம்ஜயமெனவாழ்த்தினர்.

இந்தவிதமாக விண்ணவர்உற்சாகப்படுவதையும்பகைவன்செருக்கையும் சூரன்பிள்ளை தெரிந்தவுடன் விடநாகத்தைப்போலச்சிறித் தானருமைமாகத் தேடிவைத்திருக்கின்ற கூரியவேலாயுதமொன்றையெடுத்துக் குறிகொண்டு செலுத்தியகாலத்தில் அனலையிறைத்துக்கொண்டு வேகமாய்வந்து நீலன்மாற்பிற்பாய்ந்து பிளந்து உதிரத்தைப்பெருக்கியபோதினும் அவ்வருத்தத்துக்குச் சற்றும்வாடாமல் மனதயிரியத்துடன் பக்கத்திறழைத்துநிற்கின்ற மராமரமொன்றை வேருடன்பறித்துக் கறுகிறெனச் சுழற்றி ஓடியில் இரணியனேறியிருந்த விரதத்தைக்குதிரைகள் சாரதியுடன் பொடிப்பொடியாய் மங்கும்படிக்குச் சாடியபோது சூரகுமாரன் சிங்கராசனைப்போலப்பக்கத்தில்நிற்கின்றசேமத்தேர்களினென்றிற்பாய்ந்து மண்டிபோட்டுக்காந்து தன்வில்லில்அமோகமாகியபாணகோடிகளைச்சந்தித்து ஊழிகாலமேகத்தைப்போலச் சொரியும்போது அவைகள் அனலையிறைத்துச்சீறிக் காற்றினுங்கடுகிவந்துபாய்ந்து சரீரத்தைச் சல்லடைக்கண்களாகத்துளைக்கச் சிங்கன்அக்காயத்தினுற் சிறிதும் சஞ்சலப்பாமல் தீரனுப்பொன்மலையையொழிய மற்றகுலகிரிகளைப்பறித்து ஒன்றின்பின்னென்றாக இரணியன்மேல்விசப்பிரசண்டமாருதத்தைப்பெருக்கி வருவதைக்கண்டிசேக்கிரமாய்க் கணக்கிறந்த திவ்விபாணங்களைப்போக்கித்துகள்கண்டு சிருங்கநாதஞ்செப்ததைப் பூதத்தலைவன்கண்டு கோபதிபிதனுய் மிருகராசனைப்போலத்தாவி இரணியனேறியிருந்த தேவைச்செண்டைப்போலவெடுத்துச்சுழற்றித் தேவர்கள்மருண்டோடும்படிக்கு வானத்தில் வீசியகாலையிற் சூராவளியிலகப்பட்ட சரகையொத்துக் கறுகிறெனச்சுழன்றுகொண்டு வாயுமண்டலவனாயிற்போய்த்திரும்பிவந்து பூமியில்விழுவதன்முன்னம் நிலத்திற்பாய்ந்து மற்றொருதேரிலேறப் போகின்ற சூரன்குமாரனை நீலன்நிலலென் நதட்டிப்பாய்ந்து வலியதன்கரத்தினுல் பொன்மயமாகியமாற்பிலறைந்தபோது அதற்குச்சிறிதும் பயப்படாமல் சிக்கிரமாய் நீலனைப்பிடித்துவானத்தில்விசப்போய்மறிந்துவந்து பூமியைச்சேர்ந்தவுடன்கற்கம்பத்

தையொத்த தனது வலியகாலினால் இரணியன்மார்பிலு
தைத்து நிலத்திலுருட்டி யிடியையப்போல ஆர்ப்பரித்து
நிணச்சேற்றில் மேகத்தைப்போலக் கதறிக்கொண்டு புர
ளுகின்ற இராஜகுமாரன்மீது இந்திரன் பருவதங்கள் சிற
குக்களைக்கண்டிக்கத் தக்கதாக விசியவச்சிராயுதத்தை நிக
ர்த்துப்பாய்ந்து அவன்சிரத்தினும் மார்பினும் தமதுபா
தங்களினால் மிதித்துக் குயவன் மண்ணைமிதிப்பதையொ
ப்பத்துவைக்கும் உறுத்துதலினால் பூமிபிளந்து அவன்
மார்புமுற்றிலும் நெக்குவிட்டு உதிரமானது ஊற்றெடு
த்தோட நகசகபரியந்தம் துறுங்கி அரியதுக்கசாகரத்தி
லழுந்தித் தப்பித்துக்கொள்ளு மார்த்தகமொன்றுந் தோற்
றாமல் வலிகுறைந்து கோபமடங்கி யம்படாள்வசப்படும்
இறுதிகாலம் நேர்ந்ததுஇதற்கென்னசெய்வதென்றுயோ
சித்து வஞ்சகத்தினு லீவனைத் தப்பித்துக்கொண்டு போ
கவேண்டுமெனத் தீர்மானித்தவனாய்த் தட்சணத்திற்சவு
ரவமென்னும் மாயமந்திரத்தைப் பத்தியாக ஜபித்துமு
டிந்தவுடன் அதற்குரியதேவதை அவன்கருத்தின்படிச்
சு இரணியனைப்போல வருக்கொண்டு வானத்தையளா
வவளாந்துநின்று பிறையையொப்பக் கோதைத்தந்தங்க
ள்விளங்க மேருவினும் பாரித்திராநின்ற தனுசையிடக்க
ரத்திற்பற்றி வலக்கரத்தில் மின்னலையொத்த அலகுகளை
யுடைய துவ்வியபாணகோடிகளைத்தாங்கிக்கொக்கரித்துஎ
ன்னையொத்தவலியும் வீரமும்பெற்றவர்கள் யாவரிருக்கி
ன்றனர்.

எத்தகையசூரர்க ளென்னுடனெதிர்த்தபோதினும் இ
ந்தரிவிஷத்தில் அதாஅதப்பித்துவேனென்று பற்பலச
பதங்களையும் வீரங்களையும் பேசிக்கொண்டு சூராவளிக்
காற்றைப்போலச்சுழன்று சண்டைக்கெதிர்த்து மேலிட்
டுவருவதை நீலன்கண்டு வடவையைப்போற்சீறி இரணி
யனை மிதித்திருந்த கால்களைப்பெயர்த்து எதிரிட்டிப்பா
ய்ந்து ரணக்களத்திற் செத்துக்கிடக்கின்ற இராட்சதவீர
ர் கரங்களிற்பற்றியிருந்த சொர்னமயமாகிய தண்டாயுத
மொன்றைபறித்துச் சுழற்றிக்கொண்டு வானத்திலுந்நிக
ின்ற தேவர்கள் பகைவன்மாண்டான் மாண்டானென்று
நீலனைக்கொண்டாடும்படிக்கு வீறிலந்த மாயப்படிவத்தி
ன் சிரத்தின்மேல் மோதினன் சகலரும் பிரமிக்கும்படி
க்கு அம்மாயவருவானவன் வானத்திறோற்றி நல்லகாரி
யம் உன்பிராணனைச் சற்றுநேரத்திலயமலோகங்குடியே
ற்றுவேனென்று வீரங்கள்பேசுவதை நீலன்கண்மிரவுத்
திராகாரமாகக் கோபித்து கதையைச் சுழற்றிப்பாய்ந்து
அத்தலத்திற்காணாமல்மயங்கி இறுவென்னபுதுமையாக
வருக்கின்றதென் மெண்ணுகின்றதருணத்தில் அத்தோ
ற்றமானது பூமியினிடத்தார்ப்பரித் துலவுவதைப்பார்த்
து இதுமாயயென நிதானித்தவனாய் வயிரங்கொண்டுந
ல்லகாரியம் எவ்விடத்திற்சென்றாலும் உன்னையிடமாட்
டேனென்றுசீறி நிலத்திற்பாய்ந்து நெருங்குவ தன்முன்
னம் சண்டைசெய்வதைப்போற்காட்டியிண்டும் வானத்
தெழுந்து சூரனாயிருப்பையாகில் என்னுடன் சண்டைக்
குவாடாவென் நதட்டிவான் அஷ்டதிக்குகளி னுலவுவா
ன் பாதலத்திற்செல்லுவான் வானவெல்லையிலிற்பான்த
னுப்பாணியாய் எதிரில்வந்து வயிரங்களைப்பேசுவான் கு
தியாயின்மேலேறிநடத்தும் யானையின் பிடரியில்வருவா
ன் தேரிற்றோற்றுவான் மலையினுச்சியிற்றோற்றி யிடி
யைப்போலார்ப்பான் சமுத்திரவெல்லையிலின்று மேக

ங்களுக்குச் சமமாகக் குழறியின்னுவான் எமலோகத்தி
ற்போகும் கணப்போதில் எதிரில்வின்று சண்டைக்கழை
க்கும்முன்னேவந்து இடியிடியென்பான் பக்கத்திற்காட்
டி குத்துகுத்தென்பான் புறம்பிறோற்றித் தள்ளுதன்
னென்பான் இடசாரிவலசாரியாகச்சுழன்று பற்பலபடை
களைச்செலுத்திப் போர்செய்வான் இவ்விதமாகப் பொன்
னிவிடத்திச்சைகொண் டிருக்கின்ற வேசியர்மனதைப்
போல நிலையில்லாமல் விண்மண் பாதலவளைப்புகளென்
கும்உலாவுகின்ற அவன்மாயப்படிவத்தின் செய்கைகளை
யாவரால் விரித்துச்சொல்லக்கூடும்.

அத்தருணத்திற் புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய நீலனு
ம்அதுபோனபோனவிடங்களெங்கனும்தொடர்ந்துதொ
டர்ந்து கொடிய யுத்தங்களைச்செய்து அலைச்சம்பட்டு
கைகால்களாய்ந்து வலிகுறைந்து அவன்மாயைச் சவுரி
யத்துக்குமெச்சிக் கடையில் வடவானலத்தைப்போலக்
கோபித்து இனியென்செய்வோம் எவ்விதங்களினும்இந்
தவிராட்சதப்பாதகளை ஜயிக்கப்படவில்லையென்று சற்று
நேரமயோசித்து நிற்கின்றபோது ஒன்றாகவின்று போரா
டிய அவன்மாய உருவமானது பலரூபங்களைக்கொண்டு
உலகமெங்கும் பரந்து ஆரவாரித்துப்போருக்கழைக்குங்
காரணங்களைக்கண்டு நிதானித்து இதுதடையில்லாமல்
மாயவித்தையாமென நிச்சயித்து வெட்கினவனாய் இதற்
கடுத்த காரியமெதனை முடிப்போமென் றுராய்கின்றத
ருணத்தில் இந்தநீலனால் மார்புதலைநெக்குவிட்டு திரம்
பெருக மிதிபட்டிச் சோர்ந்திருந்த இரணியனுக்குக்களை
தெளிந்து சற்றுவலியுண்டாய் அச்சத்துடன் தலையைத்
துாக்கித் தன்னிஷ்ட தேவதையின் செய்கைகளைப்பார்த்
துக்களித்துத் துரிதமாய் ஒருதேரிலேறி மாயக்கோலத்
துடன்கலந்து வில்லைவளைத்து கணக்கிறந்த பாணங்களை
ச்செலுத்தி நீலன் சரீரத்தைத் துளைக்கின்றபோதுதேக
மெங்கும் புண்பட்டு உதிரம்பெருகி சூரியகிரணங்களைப்
போலப் பாயுங்காலையில் வலிகுறைந்து மானம்பாதிக்கப்
பற்பலபோர்களைச்செய்தும் பிரயோசனத்தைக்காணாமற்
சலித்துத்திகைத்து நிற்கின்றதையும் இரணியன் மாயஉ
ருவுடன் கலந்துநடத்தும்போனாயும் புசபலபராக்கிரமங்
களுக் கொப்பற்ற வீரவாகுதேவர் கண்டவுடன் மனம்ப
தைபதைக்கக் காளகூடத்தைப்போலச்சீறிப் பிரசண்ட
வாயுவேகத்தினுமுந்தி அம்முனையில்வந்து தமதொப்ப
ற்ற வில்லைவட்டாகாரமாகவளைத்து நானேற்றி குணத்
தொனிகொண்ட அதிர்ச்சியினால் பஞ்சேந்திரியங்களின்
நிலைப்பிப் பிரமித்து இராட்சதவயிரிவந்தான் வந்தா
னென்று இளைச்சலிட்டிக்கொண்டு மற்றவிராட்சதர்களு
ம் பலரூபங்களிலும் ஓடியொளித்தனர், அந்தச்சமயத்தி
ற்சோதிமயமாகிய வெற்றிவேலாயுத மூர்த்தியினது பா
தகமலங்களைச் சிந்தித்துப் போற்றித் துரிதமாய் ஞானப்
படைபையெடுத்து உபசரித்து தனுசிம்பூட்டிச் செலுத்
தினர், அதுவெளிப்பட்டவுடன் பேரொளியைவிளக்கிக்
கிரணங்களைப்பரப்பி அதிகமகிமைகளைக்காட்டி மேலிட்
டு வரும்போது சூரியன்தோற்றத்துக் கெதிர்ப்பட்ட இ
ருளமங்கியடங்குமாறுபோலஇரணியனுண்டாயிருந்த
மாயவித்தைகளனைத்தும் பறந்து தனியனாய் மனவாட்
டத்துட னிருந்தபோதினுந் தயிரியத்தைவிடாமல் தன்
வில்லில் ஆயிரக்கோடிபாணங்களைத்தொடுத்துச்செலுத்
திக்கொக்கரித்தனன், அவைகளும்வெளிப்பட்டவுடன்

ஒன்றுடனொன்றுராய்ந்துகனலையிறைத்து அளவற்றவற் பாதங்களைக்காட்டி அதிவேகமாய்வந்து வீரவாகுதேவர் மாற்பிறுக்கியவுடன் முனைகள்மழுங்கிப் பொடிபட்டுத் திரிந்தது அதனைக்கண்ட தேவர்கள் கரங்களைக்கொட்டி இரணியனையிகழ்ந்து வீரனைப்புகழ்ந்து ஆர்ப்பரித்தனர்.

அக்காலையிற் பாலசுப்பிரமணியதேவர் சகோதரன்ம ண்டியெயிரிந்து நூறுதிவ்வியபாணங்களைபெய்து வில்லி ற்பூட்டிப் பிரயோகித்து இராஜகுமாரன்தேரில் நாட்டி யிருந்த துவசத்தைக்கண்டித்து அபேதவயிரக்கவசத்தை யும்பொடிபடுத்தித் தனுசையுமிரண்டுதுண்டமாகவெட் டியெறிந்தகாலையிலிரணியன்மற்றொருதேரிலேறி வில் லையெயித்தான்வீரன் ஆயிரம்பாணங்களைச்செலுத்தி அத னைக்கண்டித்து அம்புறுத்துணியையும் பொடிபடுத்தித் தேரையும்குதிரைகளையும் துகளாக்கியிராட்சதவீரன் சரீ ரத்தையும்சல்லடைக்கண்களைப்போலத் துளைத்தபோது அக்காயங்களுக்குச்சுற்று வருந்தி அத்ருமல்பெதருமல் ச ஞ்சலப்படாமல் மற்றொருதேரிலேறினான் அதையும்சில கூரியநாராசங்களைப்போக்கிப்பொடியாக்கினர், அக்கால த்திலிராஜகுமாரனினேத்துப்பிரமித்தபோதினும்வீரங் களைப்பேசிக்கொண்டு பக்கத்திலிருந்ததேர்களில்மாறிமா றியேறிவர அவைகளைத் தையும்வீரன்கண்டதுண்டப்ப டவாட்டியபோது வேறுதேருதவியும் படைகளின்சகாய மும்காணுமல் இரணியனிதனை யோசிப்பதாயின்ன இ னிசுண்டைகொடுக்க நினைப்பேனாகில் யமனையொத்த தூ தன்கொல்லுவதற் கையமில்லை அத்துடன் போர்முடிவ துமில்லை பிதாமுதலானவர்களும் மாள்வது நிச்சயம் அ வர்களுக்குத் திலதர்ப்பணக்கிரைக்கைமுடிக்கஒருவரை யுங்கண்ணேன் இத்தகைய அபாயங்கள்நேராமல் சவுக்கிய த்திலிருந்து வாழும்படிக்குப் பற்பலவறுதிகளைச்சொன் னேன் கெடுமதிக்கண்ணுக்குத் தோற்றுகென்பதுபோல அவைகளை அக்கிரியாமல்கழ்ந்தனன் ஆதலாற் பிதாவுக் குமுன்னம்சாவது நன்மையாகவிறுக்கின்றது அல்லதுஉ யிர்பெற்றிருப்பேனாகில் இனிவிளையவிறுக்கின்ற விசை ந்தைச்சகித்து முடிவதன்று இவையன்றியும் தேவர்முத லிய சகலனாயும் நிமைப்போதற் புறங்கண்டு அஷ்டதி சைகளையும்வென்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையுந் தன் வயப்படுத்தி யிராஜாதிராசனாக விறுக்கின்ற பிதாவானவ ர்இறந்தகாலத்தில் ஈமவிதிகளை முடிப்பதற்கு ஒருபுத்தி ரனுமில்லாவிடற் சந்திரசூரியருள்ளவரையில் உலகங்க ளிற் றிராதபழிப்புரை நிலைபெற்றிருக்கும் அரியதவங்க ளைச்செய்து புத்திரனைப்பெற்றுச் சகலசிறப்புகளுடனு ம் சேராட்டிவளர்க்கின்றது தந்தையானவன் மாண்டகால த்தில் அவ்வவர்கள் குலமுறைப்படிக்குத் தகனமுதலிய கிரைகளைச் செய்வதற்கன்றோ இவைவிற்கப்பின்னிடை யாமற் சண்டைகொடுத்து இறப்பேனாயிற் பலராலுஞ் சு த்தவீரனைன்கொண்டாடவும்வீரசொர்க்கத்தையும்பெ றுவேன் அல்லது இந்தஉதிரமாம்சச்சுமை கொண்டிரு க்கும் தேகத்தைத்தாங்கிப் பின்னிட்டு உயிதைத்தாங்கிற் ப்வேனாகில் திராதவசைநேருவதன்றியில் என்னுண்திற் துக் கிழிவுநேரும் இதைக்கருதிக் கீர்த்திப்பிரதாபத் தைத்தேட விரும்புவேனாகில் அகண்டமண்டலா திஸ்வ ரனாய்ச் சூரனைப் பலரும்போற்றவிறுக்கின்ற பிதாவு க்குக் காலக்கடன்களை விதிப்படிக்குமுடிக்க ஒருவருமில்

லையென்கின்ற அபகீர்த்திரேரும் நற்கதியுங் கிடையாமல் நரகயாதனையிற்பட்டு வாடவருந் ஆதலால் எனக்குள் விதஅபவாதம் நேர்ந்தபோதினும் பெரிதன்று ஆயிரத் தெட்டண்டங்களைப் பலயுகங்களாகப் பாதுகாத்தாண்ட இராஜபரமேஸ்வரனுக்குப் பழிப்புரை கிடைக்கலாகாது இதைக்குறித்து என்பிராணனைத்தாங்கி மறைந்திருப்ப து கடனாகுமெனத் தீர்மானித்தவனாய்த் துரிதமாகவான க்தெழும்பி மேகத்திலம்மறைந்து மாயமந்திரமொன்றை ஜபித்து அதன் முயற்சியினால் ஒருவருக்குத் தன்னுருத் தோற்றமல் மீனுருப்பெற்றுக் கடல்நீர்பாய்தொளிந்து இனிபட்டணத்துக்குப் போகலாகாதுமேல்நடக்கும் கா ரியங்களைப் பார்த்திருந்து பிதாவானவர்மாண்ட காலத் தில் கருமக்கிரைகளைச் செய்கின்றவரையில் இவ்வி டத்திலிருப்பது தகுதியெனக் குறித்துக் கருநீரில்வாச மாயிருந்தான்.

அத்தருணத்தில் இரணியன்செய்த மாயைப்பெருக் க ழிந்ததைப்போல இரவுநீங்கி வீரவாகுதேவரோவிய ஞா னப்படைக்கொப்பாக ஒற்றைவண்டிலையும் ஏழுபச்சைக் குதிரைகளையும் பூண்டு அருணன்செலுத்தும் இராதத்தி ன்மீது சூரியபகவான் ஆயிரக்கிரைகளைப்பார்ப்பி உதய கிரியி லெழுந்தருளியபோது சந்திரன்சூரபதமன் குமா ரனைப்போலச் சோடசகலைகளையும் சுருக்கிமேல்சமுத்திர முகப்பிலிருக்கும் அஸ்தகிரியில் மறைந்தனன், பின்பு வீ ரவாகுதேவர் இரணியன் சாகாமற்கடலிற்பதுங்கியதைக் கண்டு வெற்றிச்சங்கத்தைபெடுத்து வாயில்லவததுப்பொ ம்பொம்மெனமுழக்கினர். அவ்வோசையைக்கேட்ட பூத ப்படைகள் மனவெழுச்சியுடன்ஜயங்கொண்டாடி அண்ட ங்களதிரத் தக்கதாகஆர்ப்பரித்தனர், வானத்திலின்றதே வர்கள் சந்தோஷசாகரத்திலமுழிக் கற்பகமலர்களை வா ரிவாரி வீரன்மே லிறைத்து ஜயாவிஜயபவா வென்றாசிக ளைச்சொல்லி வாழ்த்தினர் இதன்மத்தியில்எண்மர், இல கூடர், படைவீரர் வீராவேசங்கொண்டொடும்போதுசின் னபின்னப்பட்டி மாண்டவர்கள்போக கின்றவிராட்சதர்க ள் பயப்பிராந்திகொண்டு திசைகெட் டோடிப்போயினர், இக்காரணங்க ளனைத்தையும் பார்த்திருந்ததூதர்கள்மன வாட்டத்துட னதிவேகமாயோடி இராஜாதிராஜனைக்கண் டிபணிந்து சுவாமிதேவரீர் கட்டளையின்படிக்குப் போன இரணியன் கொடியபோரைச் செய்து சகல சேனைகளையு ம் மாளக்கொடுத்தவனாய்ச் சத்துருக்களுக்குப் பயந்தொ ளிக்கவோ அல்லது சிலத்திரங்களைச்செய்து அவர்களை வெல்லவோதெரியாதாழிச் சமுத்திரத்திற்பதுங்கினன்னு துதேவரீர் சித்தமறிகவென்று சொல்லியவிசேஷத்தைவி ஷத்தைப்போலக்கேட்டுமானமுங்கோபமும்மனதை வரு த்தயாதொன்றும்பேசாமற்சரீரம்புழுங்குமனவருத்தத்து டனிருந்தனன்அத்தருணத்தில் அக்கினிமுகனென்னுங்கு மாரன்பிதாவைக்காணும்பொருட்டுதன்னரண்மனையைக்க டந்து சூரனிருப்பிடத்தை நோக்கி வருவதாயினன்.

அக்கினிமுகாசுரன்வதைப்படலம்.

எட்டாசையுளோர்களை யெண்கரியைக்

கட்டாவுறுசில்கதினாப்பரியை

முட்டாவருதேரினை முன்கொணரா

வட்டாடியதோர்வலிபெற்றுடையான்.

ஓ! சவுனகாதிரிஷிகளே? அந்த அக்கினிமுகன்பராக்கி ரமச் செய்ககளைச் சொல்லக்கேட்டிராக,பாலபருவத்தி ல் இராஜ குமார்களுடன் கூடி விளையாடித்திரிகின்ற கா லையில் அஷ்டதிக்குப் பாலகளையும் அதனைத்தாங்கி வரு கின்ற எண்கிரிகள் முதலிய பருவதங்களும்திசையனை களையும் பற்றிவந்து பந்தாகவிளையாடியும் கால்ம்கழல்க ளாகக்கட்டியும் சூரியனேறி நடாத்தும் தேரைப்பிடித்து வந்து இராஜவிதிகளிற் சிறுதேருக்கிளையாகவிழுத்தும் சேஷசயனத்திற் பள்ளிகொண்டிருக்கும் மகாவிஷ்ணுவு க்கு வாகனமாகவிருக்கின்ற கருடனையும் பிரமதேவ னை ரோகணித்துவரும் அன்னப்பட்சியையும் பிடித்துவந்து ஒன்றுடனென்றை சண்டைக்குவிட்டு கண்டிகளித்து வி ளையாடுந்தீரன் தனக்குமுன்னவனாகிய பானுகோபன்சூரி யனைப் பற்றிச் சிறைசெய்ததைக் கேள்விப்பட்டு வானத் திற்பாய்ந்து சோடசகலைகளே வீசி விமானத்திற்செல்லுகி ன்ற சந்திரனைப் பிடித்துவந்து பலகாலம் அரியகாவலில் வைத்தஞரன் வஞ்சகமே உருக்கொண்டிருப்பதையொத் த கொடியமனதைப்பெற்றவன் வீராதிவீரர்களாகவிருக் கப்பட்டவர்க ளனைவரும்புகழ்ந்துகொண்டாட வல்லபுச பலபராக்கிரமங்களைக் கொண்டிருப்பவன் பஞ்சபூகங்க ளுக்கும் மேலானவலியைப்பெற்றவன் அரியதவங்களைச் செய்தும் வலிதினும்தேவர்கள் படைகளனைத்தையும்பெ ற்றிருக்கின்ற சம்பத்தையுடையவன் மாயைவஞ்சகம் சூ து இவைகளுக்கு மாதர்ஸ்தானமாக விருக்கும்கொடியவ ன் திசைகளையும் சிறந்ததேவர்கள்முதலிய பலசாலிகளை ப் போர்முனையில் வெற்றிகொண்டிருக்கும் ஜயசாலியாக விருப்பவன் பகைவர்செலுத்தும் தேவாஸ்திரங்களைமதி யாமல் அதுப்படுத்தியகீர்த்திப் பிரதாபத்தையுடையவன் பிராணிக ளனைத்தையுங் காலாதிகளிற் கொண்டுபோக வல்லயமனுக்கும் ஓரியமனாகவிருக்கின்ற மகாபாதகன்மு கத்தி லெக்காலத்தினும் சுவாலேவீசிக்கொண்டிருக்கும்வ துவினால் அக்கினிமுகனென்னும் பெயரைப்படைத்திரு ப்பவன் மற்றும் இவன் சூரங்களும் வல்லபங்களும்கொ டுமைகளும் அளவற்றதுண்டு அவற்றினைச்சொல்லிமுடி வதன்று இத்தகையமகாபாதகன் பிதாவாகிய சூரபதம ன் வாசஞ்செய்திருக்கின்ற நகரத்தைச்சேர்ந்து பிதாவை க்கண்டு வணங்கிப்போற்றி ஐயனை முகப்பொலி வற்று வாடிமனச் செருக்கொழிந்து துக்காக்கிராந்தனாகவிருக்க வந்தகாரணமென்னை எங்கையொத்த புத்திரசம்பத்தை யுடையதேவரீருக்கு மிப்படிக்கும் நேருவதோ அதனைத் துரிதமாகச் சொல்லவேண்டுமென்று வருந்திக்கேட்கின் ற குமாரனைப்பார்த்து அதிகவிசனத்துடன் இதனைப்பே சுவதாயினன்.

புத்திரசிகாமணியே என் மனக்குறையை யென்னென் று வெளியிடவல்லேன் முன்னமில்விடம் அந்தக்கந்தன்

துதன் துதுபேச வந்தபோது யென்னைமதியாமல்இகழ் ந்துபேசிய தன்றியில்பல வீராதிவீரர்களைக்கொன்று உ ன்தம்பியையும் வெட்டியெறிந்து ஆயிரத்தெட் டண்டங் களுக்கும் இராஜதானியாகவிருக்கும்பெருமையையுடைய இந்த நகரைப்பதங்குறையாக வழித்து புரசனங்களை யலைத்துப்போனவன் மீட்டும் வந்துநமது பட்டணத்தை அலைத்து அக்கினிக் கினாயாக்கவெண்ணக்கொண்டு கொ ளுத்து வித்தான் அதையறிந்து பிரளயமேகங்களைத் தரு வித்து மழைபெய்யக் கட்டினையிட்டு அந்தத்தியை அவி ப்பித்தேன், அதைக் கண்டவுடன் அப்பாதகன்ரவுத்திரா காரமாகக் கோபித்து வடவாக்கினியஸ்திரத்தைப்பிரயோ கித்து மேகங்களை வாட்டியகாலத்தில்தாபரிக்கப்படாமையாற் கடலில் மறைந்தொளித்தான் இதையறிந்தவுடன்அ வனைப் பட்டணத்தைக் கடக்கத்தூரத்தி அதம்பண்ணிவ ருவதாக இரணியன் கேட்டுக்கொண்டபடிக்குப் பலவெ ள்ளம் இரதகஜதூரகபதாதினைக்கூட்டிப் போக்கினேன் தனக்குப்படைத் துணையாகவந்தஇராஜகுமார்கள்படை வீரர்கள் சேனைகளையும் பறிகொடுத்துச் சத்துருக்களுக்குஞ்சிப் புறந்தந்து சமுத்திரத்தி லொளித்தானென்றுதூ தர்கள்தெரிவித்தனர். குமாரனைவெகுசாலமாகத் தேடிய கீர்த்திக் கழிவுவந்தது மேலும்மிருந்தசிறப்பினைப் பெற் றிருக்கின்ற இந்தமரபுக்கும் நமதுமுன்னோர்களுக்கும்ப ழிப்புரை சம்பவித்தது இவனைச் சவுரியபராக்கிரமசாலி யென்று நம்பிச்செலுத்தினேன், இந்த வலகமுள்ளவந் தீராத வசையை நிலைபெறச்செய்தான், இதைநினைந்து கி னைந்து மனந்தாபரியாமல் வருந்துகின்றனனென்று கொ டிங்கோல் செலுத்தி வரும்பாதகன் சொல்லி முடிவதன் முன்னம் அக்கினிமுகனுக்கு கோபக்கனல் மனதில்மூள விழிகள் சிவந்துதிப்பொறிகளை யிறைக்கவும் முகம்வெய ற்க்கவும் புருவம் நெற்றியிலேறவும் தேகமதுடிக்கவும் வ டவாமுகாக்கினியைப் போலக் கொதித்தவனுப்பிதாவே தேவரீர்பல அண்டங்களை வென்றுசகலரும்போற்றிப் ப ணிய அரசசெலுத்தி வாழ்த்திருக்கும் இத்தகைய செல் வப் பெருக்கைப் பெற்றிருக்கின்ற நீர்பதிதனாகியஒருதூ தன் சவுரியங்களையும் புயவன்மைகளையும் நினைந்து நினை ந்து வாடுவதோ தம்மையொத்த சூரன் அதைக்கருத்திற் கொள்ளத்தான்போதுமோஆதலாலிந்த நிமிஷத்தின்போ ய் அந்தத்தூதனையும் அவனுடன் வந்திருக்கின்றவீரர்க ள் பூதப்படைகளையும் மடக்கிக்கொண்டுபெருங்காற்றினி டத் தகப்பட்ட சருகைப்போலச் சின்னபின்னப்பட்சா டிக்கொன்று ஜயப்பிரதாபத்துடன் வரக்கடவேண்டேவரீ ர் மனக்கவலையைப்போக்கிக் களித்திருப்பீர் மேலுமிந்த நிமிஷத்தில் அடியேனுக்குச்செலவுதாருமென்றுவேண்டு கின்ற குமாரனிடத்திற் பரிவாய் மார்பிலிணைத்திறுகத் த முவி ஐயனை நீசொல்லியபடிக்கு முடித்து என்மனதை வாட்டுகின்ற கிலேசத்தையும் வாட்டத்தையும் போக்கக் கடவாயென்று விடைதரச்சேவித்துப்பருவதா கிருதியாகிய புசங்களையும் காளமேகமும் கருங்கடலும்எணத்தக் க கரியதேகத்தையும் படைத்த அக்கினிமுகன் அரசன்ம னையைக்கடந்து வெளிவந்துதன்மாளிகையைச்சேர்ந்துஆ யுதச்சாலையில் துழைந்து பருவதத்தின்பேரில்மேகங்கள் கவிந்திருப்பதைப் போல வயிர கவசத்தை மார்க்கிந்து

க்கிக்கோதைகளை விரல்கள்தோறுமணிந்து நிவ்வியபாணங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற புட்டிலை முதலிறக்கிப் பிதாமகளாகிய மாயை கடாட்சித்திருக்கின்ற ஒப்பற்றவில்லை வணங்கி யிடதுகரத்திலெய்தவலதுகரத்தில்தேவப்பணைகளைத்தாங்கி வேல் வாள்-தண்டம்-சக்கரம்-வச்சிராயுதமாதிய படைகளையும் சேசுரித்துக்கொண்டு வீரபட்டத்தை துதலிலணிந்து வெளிவந்து அஸ்திரசஸ்திரங்கள்கிறைந்து நவரத்தினமயமாய் வானத்தையளாவவோங்கிக் கணக்கிறந்த சிங்கங்களைப் பூட்டியிருக்கின்ற இரத்தத்தைத்தருவித்து மிருகராஜனைப்போலத் தாவியேறி வீற்றிருந்தகாலையில் சூரன்கட்டளைப்படிக்குப் பலதாதர்களோடிப் பகைவாய் தெதிர்த்து யுத்தத்துக்குப் புறப்பட விருக்கின்றதை அறிக்கை யிட்டவுடன் சேனைத்தலைவர்கள்களிடத்தவர்களாய்ப் பிரயாணபேரிகையை அறைவித்த சத்தஞ்செவிகளில் துழைந்தமாத்நிரத்தில்தூயிரவெள்ளம்தேராளிகளும் அத்தொகைமதயானைப்பெருக்குகளும் தத்தித்தாவி அலைகளைப்போலப் பாயவல்ல குதிநாப் பந்திகளிரண்டாயிர வெள்ளங்களும் சகலாயுத பாணிகளாய்ச்சூரர்களாகிய விராட்சதவீரர்கள் தொகையையாவராலும்பெண்ணிமுடிவதன்று.

இவ்விதமாகிய நால்வகைச்சேனைகளும் சத்தசாகரங்களுக்கொப்பாக இளைச்சலிட்டிவந்துகுழ அலங்களுக்குத் தலைவர்களாக விருக்கப்பட்டவர்கள்-வில்-வாள்-கேடகம்-முசலம்-கப்பணம்-பிண்டி-பாலம்-சக்கரம்-கணிச்சி முதலாகிய நிவ்வியபாணவகைகளைத்தாங்கி வயிரகவசத்தைப் பூண்டு தும்பைமாலையைச்சூடி நவரத்தின மயமாகிய தேர்களில் ஆரோகணித்துப் போற்றி வடவாமுகாக்கினிபல உருக்களைப்பெற்றதைப்போல அதிக உக்கிரத்துடன் வந்து இராஜகுமாரனைச்சேவித்து நடக்கும்போது அக்கினிமுகனிலவர்கள் மத்தியில் விளங்கி மானம்பாதிக்க ரவுத்திராகாரமாகக் கொதித்து பகைவரை நிமைப்போதில் நாசஞ்செய்வேனென்று வீரங்களைப்பேசிச் சேனைகளுக்கு முன்னணியில் தேரைத்தூரத்திப்போவதாயினன், சவுனகாதிரிஷிகளே? இப்பிரகாரம் நடக்கின்றசயின்னியங்களின் சிறப்புக்களிற் சிலவற்றைச் சொல்லக் கேட்பிராக, பலவளங்களையும் காமவின்பநலங்களையும் தரவல்லமனதுக் கிளியகணவர் பலகாலம்நீங்கித் தூரதேசங்களிற் போயிருந்து வந்து சேர்ந்தவுடன் மனம்பூரித்து அன்பு விளங்க இரத்தினகடகங்கணங்களைத் தரித்திருக்கும் தேவியர் தமதுதேகம் புளகமெழப்பூரித்துக்காட்டிம் அல்குலைப்போலப் பரந்திராநின்ற நவரத்தினமயமாகிய மொட்டி முதலிய சிங்காரங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற தேரணிகள் கற்குத்தொனிகளைச் செய்தோடவும் இலக்குமிக்கொப்பாகிய வனப்பும் வாலிபநலத்தையும் பெற்று மனவெழுச்சி கொண்டிருக்குந் தருணமங்கையராய் யிருப்பவர்கள் தமதிடத்தில் மிகுந்த கவலைகொண்டு வழிபடும்விருத்தர்கல்விபைவெறுத்து கற்பின்வரப்பைக்கடந்து வாலிபனைத்தேடிப்போவதற்கிணையாக அங்குசத்தினம் கொத்தும்பாகன்குறிப்பின்வழிச்செல்லாமல்தன்மனம்போனவிதமாகப் போகும் மதயானைக்கூட்டங்கள் பருவதங்கள் கால்முனைத்து நடப்பதுக்கொப்பாக வீறிட்டிபிரசண்டவாயுவைக

ர்த்துக்கங்கிச்செல்லவும் நவரத்தினமயமாகிய பூஷணங்கள் பிரதம்பரவகைகள்திரவியமுதலியபொருள்களினிடத்திச்சைகொண்டிருக்கின்ற வேசியர்கள் அவற்றினைப்பெறும்பொருட்டுவாலபணம் ருட்டிவயப்படுத்த வேலையொத்த விழிகளைச்சுழற்றி மறுபுறப்போலபஞ்சஸ்சணங்களை யுடையபுரவிப்பந்திகள் வாயுவேகத்தினுமேலிட்டிப்பாய்ந்துபூவட்டமுற்றினும் பவனிவந்தும் திசைகளிற் சென்றும் விண்ணகத்திற்பறந்தும்வட்டளை யுலவியும் அலைகளைப்போல நடக்கவும்வஞ்சகங்கு கொண்டிருக்கும்மனத்தகராய்ச்சிவகாருண்ணியம் கிருபை யிரக்கமென்பதெவ்வளவுங்கி டையாமல் எத்தகையரும்நருளும்படிக்குருடைநொடிபாவனைகளைக்கற்றுகாட்டுவதொருகுறிப்பாய்ப்பலவிதத்தைகளைச்செய்வல்ல மறுபட்டமனதைப்பெற்று அல்குலைவிறுதுண்ணும் வேசியருடைய வஞ்சகமனதைப்போலக்கறுத்துக் கடினசித்தமுடைய இராட்சதசேனைகளவிரக்கமுலணிந்த பாதங்களைப்பெயர்த்துவைக்குந்தோறும் பூமிநடுநடுங்கி வாடும்படிக்குக் கற்சித்துப்போகவும் விபசாரத்துவந்தை இச்சித்த மனதைப்பெற்றதூர்த்தமங்கையர் கணவனாவஞ்சித்துகளவுப்புணர்ச்சியைச்செய்துமூலம் பழியுடையெங்கும் துரிதமாகப் பரவுவதைப்போலப் பரிமளமிகுத்த புஷ்பமாலைகளைத்தரித்திருக்கின்றபலகோடி யிராட்சதர்கள் முழக்கிவரும், ரணபேரி-ஜயபேரி-வெற்றிச்சங்கமாதிய வாத்தியங்களினொலியானது சக்லபுவனங்களினும் பெருத்திரவும், அக்காலத்திற்பெருகியதுகள் பரந்துபடிந்து நவரத்தினமயமாகிய ஆபரணங்களைத் தரித்திராநின்ற தேககாந்தியின் பொலிவையழித்து இருண்டிமாசடையச்செய்வதால் பரதாரத்தை யிச்சித்துக் களவுப்புணர்ச்சிகளைச் செய்துமூலம் மகாபாதகர்பலராலும் இகழத்தக்கதாகக்கொண்டிருக்கும் ஆசைப்பெருக்கைப்போலக்காட்டவும் மிகுத்தசுமையைச் சுமந்துசெல்லும் ஒட்டகங்களானவை பருத்தகழுத்தைநீட்டிப்பிள்வாங்கி அசைந்துபோவதைப்பார்க்குமிடத்திற் கா முகராயிருப்பவர்கள் நேர்ந்தகாலத்திற் மமதுவயப்படுகம்பொருட்டு சகலஅலங்காரங்களையுஞ் செய்துகொண்டு அன்னங்களைப்போலசைந்தசைந்து கடைவாயிலினிடத்திலவந்துவின்று மெல்லத் தமதுசந்திரனையொத்தமுகார் விந்தத்தை வெளிப்படக்காட்டிக் கூரியவேலையொத்தவிழிகளைச்சுழற்றி மருட்டி உள்வாங்கியுலவும் பரத்தையரைப்போல விளங்கவும் வீறிட்டிச்செல்லும் மதயானைகளின் மீதினும் இரதங்களினிடங்களினும் நாட்டப்பட்டுவானையளாவி மாறிமாறி யசையும்கொடிச்சிலைகளை யோசிக்குமிடத்திற் மன்னிடத்தி ல்ச்சைகொண்டிவந்த ஒருபுருடன் வசப்பட்டிருந்த வேசியானவன் அவனினுமேலிட்ட திரவியத்தைக்கொடுக்க வல்லவனைக் காணப்பெறின் அஞ்சாமல் அவனையும் வரவழைப்பதைப்போல விருக்கவும் சித்திரங்களெழுதி யிருக்கின்ற யானைகள்மத்தகங்கள் மீதிலணிந்திருக்கும் சிறந்த முகபடங்கள் காற்றினசைவிற்பட்டு விலகியும்மீட்டிம் பொருந்தியுயிருப்பதை நிதானிக்கு மிடத்திலமனையொத்த அழகியவிழிகளைவாய்ந்த விலைமாதர் காமுகராக விருக்கின்ற காளையர் தங்களிடத்திச்சைகொண்டு மயங்கிக்கிடக்கும்பொருட்டுதேமல்படர்ந்து சொர்னக்கலசங்களைப்போலத் தோற்ற வின்ற கொக்கைகளின்மீதிற் போர்த்திருக்கின்ற வுத்தரியத்தை

மெல்லவிலகச்செய்து ஆடவர்பார்வைசென்றவுடன் மூடி அவர்கள் பிராணனைத் தங்கள்வலையிலகப்படச் செய்வதையொப்பக்காட்டவும்காயோர் மனமருண்டு வாட்ச்செய்யவல்லவேசியர் சேற்கெண்டையைப்போலப் புரட்டிவரும் விழிகளுக்கொப்பாக ராட்சதர்காங்களிற் பகைவாபிராணனைவருத்தும் வேல்-தோமரம்-வில்-சூலம்-மழுவாயுதம்-கதை-நாஞ்சில் முசலம்-சக்கரம்-இத்தகையபடைகள் சொலித்துக்கொண் டிருக்கவும் இவ்வித வேடிக்கைகளைக்காட்டி நடக்கின்றபோது பலகோடி யிராட்சதர்கள் முழக்கிச்செல்லும் போர்ப்பறைகள் கணகணென்றதிரு ம் ஓசையானது மேலீட்டு வருத்துவதினால் வானத்திற்சஞ்சரிக்கின்ற மேகங்கள் திகைத்துச் சோர்ந்து தமதுநிலைகளிற் பிசுதிப்பருவதாகிருதியாகியதேர்களின்மீது விழுந்துகளைதெளிந்தவுடன் பக்கங்களிலிருக்கின்றமலைகளினிடத்திலோடி யொளிக்கவும், இரதங்கள் கற்கரத்தொனிகளைச்செய்தோடும் வேகத்தினாலும் மதயானைகள் உரலையொத்த பாதங்களைப்பெயர்த்துவைக்கும் உறுதியினாலும் புரவிக்கூட்டங்கள் குளம்புகளைப்பெயர்த்து பாய்ந்தோடுவதினாலும் ஜயசாலிகளாகிய இராட்சதப்படைகள் வீராவேசங்களுடன் போகின்ற நடையினாலும் பூமிதுகள் பட்டெழுந்த தூளிபடலமானது மேலோங்கி வானகங்கையிற்படிந்து சேறாக்கிச் சத்தசாகரங்களைத் தூர்த்துத் திடர்செய்து புவனங்களிற் பாய்ந்து சகலபிராணிகளையும் திக்குமுக்காடவொட்டாமல் சுவாசங்களை யடக்கி வருத்தியிரத்திபரணங்கள் காந்தியையும் ஆயுதங்களின் பிரகாசங்களை யும் சூரியன்கிரணவொளியையும் மழுங்கச்செய்யவும் இராட்சதர் கரங்களிற்றாக்கிச்செல்லும் துவசபடங்களும் மகரதோரணங்களாகியாக மேலோங்கி அடர்ந்திருப்பதின லீருள்முடி அஷ்டதிசைகளையும் மயங்கச் செய்யவுமாயினது.

இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் நடக்கின்ற சேனாசமுத்திரமத்தியிற் சோமகண்டன் சோமன் சூரியகாதகன் மேகன் பிங்கலன் முதலிய படைத்தலைவர்கள் காத்துச்செல்ல அகண்டமண்டலாதிஸ்வரானாகிய சூரபத்ரமன் குமாரன் ளரிமுகனென்னும் வீராதிவீரன் தேரை முடிக்கிக்கொண்டு முன்னணியில்நடந்து வீறியிருக்கின்ற பூதப்பெருக்கினணித்தாகவரும்போது சிவகணங்கள் கோபாக்கிராந்தர்களாய்ப் பாரித்தோங்கி யிராதினற் பருவதங்கள் திசைகளை மூடத்தழைத்திருக்கும் விருட்சங்கள் இருப்புலக்கைவளைதடி தண்டாயுதமுதலியபடைகளைக் கரங்களிற்றாக்கிக் காளகூடத்தைப்பார்க்கினும் கொதித்து எதிரோறிவரும்போது இராட்சத சேனைகளும் கொக்கரித்துக்கொண்டு முடுகிறெருங்கிய தருணத்தில் ரணபேரி-வெற்றிச்சங்கம்-தவண்டி-தக்கை - ஆதியுபோர்ப்பறைகள் தாந்தாமெனமுழங்கும் அதிர்ச்சியினால் நட்சத்திரங்கள் நிலைகுலைந்து முத்துக்களை யொப்பப் பலபலென்றுதிர விருதிற்றத்துப்படைகளும் வீராவேசங்களுடன் ஒருவனொருவர்அதட்டிச் சண்டையைச்செய்யத்துவக்கு முன்னிலையிலேநேர்தபாரத்தைச் சுமக்கப்படாமையால் பூமிநெளித்து நடுநடுக்கிப்பிளந்தும் அண்டப்பித்திகை அதிர்ந்து நெக்குவிடத்தக்கதாகக் கைகலந்தபோது இராட்சதர்கள் கையிஞ்சி-வேல்-சூலம்-தண்டாயுதம்-கணிச்சி-எழுவாயுதமுதலியபடைகளை ஒன்றனந்தமாகக் கடாவியும் வீரக்களைவட்டாகாரமாகவளைத்து டங்காரசத்தங்களைக்காட்டி

விஷத்துவையலீட்டிருக்கின்ற கொடியபாணவிதங்களைச் சந்தித்து அமோகமாகச்சொரிந்தும் இவ்விதங்களிற்சாடுகின்றபோது கணக்கிறந்த பூதவீரர்கள், கால்களொழிந்தும், கரங்கள்முறிந்தும், கழுத்துகளற்றும் பற்பலகாயங்கள்பட்டும் வருந்தியபோதினும் பின்னிடையாமற்கொதித்து மராமரங்களைக் கரகொனச்சுழற்றி மாறியும் பருத்தமலைகளைக்கடாவியும் குன்றங்களையுருட்டியும்சூலம், எறிவேல்-கழுமுள்-வச்சிரம்-முசலம்-கணச்சி-இவைகளைக்கொண்டுவாட்டியும் கற்கம்பங்களுக்குச் சமமாகப் பருத்திராதினற் பாதங்களினாலுதைத்தும்பருவதங்களைப்பொத்த புசங்களினற்றாக்கியும் இப்படிக்குப் போராடுகின்ற காலையிற் பகைவர் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு தேரணிகள்குலைந்து வண்டில்கள் துகள்பட்டும் அச்சமுறிந்தும் குத்துக்கால்கொடுக்கை பொடிப்பொடியாகப் பறக்கவும் மதயானையணிகள் சின்னபின்னப்பட்டு இருப்புலக்கைகளைத் தாங்கியிருந்த துதிக்கைகளற்றும் உரலையொத்தகால்களொழிந்தும் வயிரமுகபடாமணிந்த மத்தகம்பிளந்தும் மாறியொலிக்கும் மணிகள் தெறித்தும் பாகனுருண்டு மங்கவும் தத்தித்தாவிப்பாயும் வேகமுள்ளபுரவிப்பந்திகள் பொன்வண்டையங்களணிந்த கால்களொழிந்தும் பின்னிவிட்டிருக்கும் பிடரியியினாவாய்ந்த கழுத்துகளற்றும் கல்லணை துகள்பட்டும் இருபாரிசங்களினுற் தொங்கவிட்டிருந்தகவுரிகள் காற்றிற்பறந்து மாண்டும் இராட்சதவீரர்கள் சிவந்தமயிரலையும் சிரங்கள் கண்டப்பட்டும் மண்டைதிறந்து மூளைசிதறியும் கண்கள் பிதுங்கியும் மார்புபிளந்தும், வயிறுபிறுண்டு குடல்களிறைந்தும் கால்களொழிந்தும் இவ்வித சித்திரவதைபட்டு மாளவும் அக்காலத்திற்பெருகிய உதிரப்பிரவாகமானது அலைகளை வீசியினாந்து பூவட்டமெங்கணும் பரவிப் பிராணிகளை வருத்தவும் கழுகு காக்கை பருந்து பிணங்களைப் பிடுங்கித்தின்னுகளித்து வானத்தில் வட்டமிட்டிலாவவும் பூதபைசாசங்கள் உதிரபானஞ்செய்தவெறியினால் தித்தோமெனநடிக்கவும் கணக்கிறந்த கவந்தங்கள் ரணக்களவெல்லையெங்கும் நிர்த்தனஞ்செய்யவும் இவ்விதமாகப் பூதப்படைகளும்திராட்சதவெள்ளங்களும் கைகலந்துவீராவேசங்களுடன் அகோர யுத்தங்களைச்செய்துவருகின்றதருணத்தில்தந்தியெம்பெருமான் அம்சையி லவதரித்திருக்கின்ற எண்மரும் இலகூரும் வடவையைப்போலக் கோபித்தவர்களாய்ப் பாரித்தவிற்கள் நாரிகளையிறுக்கி கொடியதிட்சண்ணியமுள்ள அர்த்தசந்திரபாணங்கள் விஷமிட்டகளைகள் முதலானவற்றைச் சோனைமாரியைப்போலச் சொரிந்து சாடுமுன்னிலையில் அலுணப்படைகள் தாபரிக்கப்படாமையார் சண்டைகொடுப்பதைமற்றது ஆயுதங்களைவிட்டெறிந்து திசைகெட்டோடி பலதிசையினும் ஒளித்தனர்.

இப்படிக்குத் தன்சேனைகள் முதுகிட்டுப்போனதை ளரிமுகன்கண்டமாத் திரத்திற் கோபதிபிதனய்த் தன்னருகிலிருக்கின்ற புசபலபராக்கிரம சாலிகளாகிய சேனைத் தலைவர்களிற் சிரோஷ்டரான மேகனென்பவன் கடினசித்தமுடைய சோமகாதகன் சோமனென்பவனாக் கூவி இந்தரிமிஷத்தில் நீங்கள்போய் வீறியிருக்கின்ற பகைவர்கருவத்தையடக்கி வரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டமாத் திரத்தில் மகாபாக்கியமெனத்தொழுது தங்கள் தேர்களை யதிவேகமாய்த் துரத்திவந்து போர்முனையைக்கலந்து

ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்துலுப்பற்ற தங்கள்விற்களைவ
னைத்து நாணேற்றித் திசைகளதிரகுணத்தொனி செய்த
வர்களாய்க்குரமாகிய பாணவருஷங்களைப் பொழிந்து
மேலீட்டுவருவதை வீரகண்டாமணிகலீக்கும் பாதங்க
ளையுடைய வீரமாபுரந்தரன்கண்டு பிரளயகால ருத்திர
னைப்போலச்சீறி இடிகளும்ஞ்சக் கொக்கரித்துத் தன்சே
னைகளைப் பின்தள்ளி முன்னணியில்வந்துநின்றதுணைசை
வளைத்துக்குரமாகிய பாணகோடிகளைத்துவி பிராட்ச
தவீரர்களேறி யிருக்கின்றதேர்களைப் பொடிப்பொடியா
கக்கண்டித்துஇந்தக்கண்டகளை யமலோகம் குடியேற்றிக்
கொக்கரித்தான் அக்காலத்தில் மற்றச்சேனைத்தலைவர்க
ளேகமாய்ச்சேர்ந்து சூரியனை முடியபணிப்பலத்தைப்
போல வளைத்துக்கொண்டு விற்களைவளைத்து அளவற்ற
கொடியபாணங்களைச்செலுத்திச் சரீரமெங்கும் உதிரம்
பிரிட்டோடச் சாடினார்கள் அதனால் மிகவும்நொந்துமா
வுத்திராகாரமாகக்கோபித்துக் கணக்கிறந்த பாணங்களை
ப்பிரயோகித் திராட்சதத் தலைவர்களேறி யிருக்கின்ற வி
ரதங்களைப்பொடிபடுத்தி கரத்திற்பற்றிய தனுசுக்களையு
ம்கண்டித்து அவர்கள் தேகங்களைச் சல்லடைக்கண்களா
கத்துளைத்தும் சக்கைச்சக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்தும் சி
லபாணங்கள் நெற்றியினும்மாற்பினுந்துளைத் துருவியோ
டத் தாக்கியபோது யானையையொத்த வலையுடைய மேக
னென்பவன்சீறி மந்தரகிரியையொத்த தண்டாயுதமொ
ன்றைக் கரத்திற்கொண்டு கிறுகிறெனச்சுழற்றிப்பூதத்த
லைவன் தேரின்மீதுதாக்கிய மாத்திரத்திற்புரவிகளும்பா
கனும் சின்னபின்னப்பட்டுமாண்டனர், அக்காலத்தில்வீ
ரமாபுரந்தரனுக்கு அதிககோபம்பிரவேசித்தபடியால் வ
டவாமுகாக்கினியைப்போற்றித் கூரியவேலையுத மொ
ன்றையெடுத்து இதனால் நாசமடையக்கடவாயென்று கர
வேகமாய்விசியபோது அதிகவேகமாய்வந்து மாற்பிற
டாரித்துருவி முதுகின்மூலமாயோடியது உடனே உதிர
ங்களைக்கக்கிக்கொண்டு மேகத்தைப்போலக்கதறிப் பூயி
யில்விழுந்து நிலங்குழிபடஉதைத்துக்கொண்டு மாண்டா
ன், அதைக்கண்டவிராட்சதவீரர் அஞ்சி யிவன்முன் கா
லாந்தகனும் நிற்கமாட்டானென்றுதிகைத்து பின்னிட்ட
னர், இப்படிக்குத் தன்படைவீரர்கள் பின்னப்பட்டதை
அக்கினிமுகன்தெறிந்து காளகூட விஷத்தைப்போல ம
ண்டியெறிந்து தன்னேரைத் துரத்திவந்து மேருவுக்குச்ச
மமாகிய தனுசைபெடுத்துநாட்டி நாரியைப்பிகிந்துஅண்
டகடாகமும் சத்தாருக்கள்மனமும் திடுக்கிட்டு வாடும்ப
டிக்கு நானொலிகாட்டிப் பிறையைப்போலவளைந்த கூரி
யஅலகுளைப்பெற்ற கொடியபாணங்களை சோனைமழை
யைப்போலச்சொரிந்து கெக்கலிகொட்டியிருக்கும் பூதப்
படைகளைச் சின்னபின்னப்பட்டுப் பறக்கத்தக்கதாகச்சா
டினான், அதனற்றலையற்றும் மார்புபிளந்தும் கரங்களற்
றும் கால்களொடிந்தும் கரங்களிற்பற்றியிருந்த ஆயுதங்
கள்பொடிபட்டும் கண்டங்கண்டமாய் துண்டத்துண்டமா
ய் ரணக்களமெங்கனும் பிணக்காடாய்விழுந்தார்கள், அ
ப்போதும் எரிமுகனுக்குக்கோபந்தணியாமல் அளவற்ற
திவ்வியபாணங்களை அபாரியாய்ச்செலுத்திச் சேனைத்த
லைவர்களேறியிருந்ததேர்கள் உருளைகள் அச்சமச்ச குத்
துக்கால் கொடுங்கைமுதலியவற்றை வெவ்வேறாக வெட்
டிக் குவித்துக் குதிகளையும் சாரதிகளையும் கண்டது
ண்டமாகவாட்டி மேலும் பலபாணங்களைப்போக்கி அவ

ர்கள்தேகத்தில் ஊசிராட்டவிடமில்லாமற் றுளைத்துதி
க்குழக்காடவொட்டாமற்சாடும்போது இக்கொடுமைபை
க்கண்டதேவர்கள் திகைத்து இன்றுடன்சண்டமாண்டு
போம்போற் காணுகின்றதென்று மனச்சலங்கிவாடிவரு
ந்தினர் அத்தருணத்திற்பெருத்த வுதிரப்பிரவாகமானது
மேலீட்டு உலகங்கள் நடுநடுங்கிப்பிரமித்து வாடிவருந்த
த்தக்கதாக அலைகளேமோதினங்கனும்பார்த்து

அக்காலத்திற் கணக்கிறந்தகவந்தங்கள்நாடகனாப்போ
லக் கூத்தாடவும் பூதபைசாச டாகினி காளிக்கூட்டங்க
ள் நிணமாம்சங்களைத் தெவிட்டவுண்டிஉதிரங்களைக்குடி
த்த வெறியினும் பாடியாடவும் நாய்நரிகள் பிணங்களைப்
பிடுங்கித்தின் றுளமிட்டுத்திரியவும் கழுகுபருந்து காக்
கைகள் நிணங்களைத் தேக்கித்தின்னு உதிரப்புளல்
படிந்துகனித்து வானத்தில் வட்டமிட்டு தேர்களின்மீது
நின்று சிறகுகளைப் புலர்த்தவும் இவ்விதமாகப் பூதசயி
ன்னியங்களும் படைத்தலைவரும் பங்கப்பட்டு வருந்தித்
திகைப்பதையும் சூரன்குமாரன் விஜயத்தையும் யமனை
யொத்த புசபல பராக்கிரமசாலியாகிய மகவானென்னு
ஞ்சூரன்கண்டவுடன் தியெழுகைத்து ஒருபாதகன் நம்
மவனாயெல்லாம் இப்பாடு படுத்துவனெவென்னும் மா
னம்பாதிக்கத் தேகம்பழுங்கி மயிர்க்கால்தோறும் அன
ல்வீசக் கொதித்துத் தன்னேரைத் துரத்திவந்து பகைவ
ன்முன்னம் நிறுத்தித் திருப்பார் கடலைக்கடைந்த மத்
தையொப்பத் தன்கரத்தில் விளங்கும் பாரித்த வில்லை
வளைத்து நாணேற்றிப் பகைவர் மனந்திடுக்கிடத் தக்க
தாக டங்காரசத்தத்தைக்காட்டி அதிகதிட்சணியமுள்ள
திவ்விய பாணவகைகளைப் புற்றினிடத் திருந்து ஈசல்
பெருகு மாறுபோலப்பொழிந்து காலாந்தகனைப்போல
த் திரிவதை அக்கினிமுகன்பார்த்து மனம்பொறாமல் ர
வுத்திராகாரமாகச்சீறி தன்வில்லிற் கொடியபாணகோடி
களைக்கரவேகமாகச் செலுத்தினன், அவைவெளிப்பட்டு
ப்புகையையும்அனலையும்விசி சிடசிடத்த தொனிகளு
ன்சீறிவரும்போது பூதத்தலைவன் துரிதமாய்த்தகுந்தமா
றுகளைகளை வில்லிற்சந்தித்துத்தாண்டித் துண்டித்து
மேலும்அளவற்ற திவ்வியபாணங்களை யெரிமுகன்மீதிற்
செலுத்திக் கொக்கரித்தனன் உடனே அக்கினிமுகன் அத
ற்கிரட்டித் தொகைகொண்ட கூரியசரங்களைப்போக்கித்
துகள்கண்டான் இவ்விதமாக ஒருவர்மீதொருவரேவியச
ரவருஷங்களைத் தடுத்தடுத்தித்துப்போராடிவருகின்றகா
லையில்சூரன் குமரன் வீற்சா துரியவன்மையினும் பலக
ளைகளைக்கொண்டுபூதத்தலைவனேறியிருந்ததேரைப்பொ
டிப்பொடியாக்கிக் குதிகைகள் சாரதியை நிலத்திலுருட்டி
க் கரத்திற்பற்றியிருந்த வலியவில்லைக்கண்டித்து மேலு
ம் மகவான் சரங்களைப்போக்கி மகவான்மாற்பைப் பிள
ந்து அடிவனவீர்புகழ்ந்துகொண்டாடவும் வின்மண்ண
திரவும் சிருங்கநாதஞ்செய்தனன், இவ்விதமாகப் பகைவ
ன் விஜயப் பிரதாபத்துடன் வீரப்படைந்திருப்பதையு
ம் மகவான் வலிகுறைந்து மயங்கிநிற்பதையும் அவன்
னைவர்களெழுவருங் கண்டு வடவாமுகாக்கினியைப்போ
ற்சீறி யிரதங்களைத்துரத்திவந்து விற்களைவளைத்து அன
ற்சமோகங்களைவீசக் கொடியபாணங்களைத் துவி பலவ
சைகளைப்பேசி வீரங்களைக் காட்டிச்சூழ்ந்து போராடும்
போதுஅவர்கள் விட்டசரங்களைத்தையும் கொடியபாத
கள் பொடிபடக்கண்டித்து மீட்டும் பலபடைகளைக் கடை

வீரப் பருவதாகிருதியாக வலிபெற்றிருக்கும் எழுவிர் புயங்களைத்துளைத்த தருணத்தில் உதிர்ம்பெருக்கெடுத்தோடவருந்தியும் வீரராதலாற்பின்னிடையாமல் மனவலிகொண்டு உலகமெங்கும் புகழவாழுகின்ற சூரன்குமாரன் முகத்துக்கிலக்காய் ஆயிரம்பாணங்களையும் மலையையொத்த புசங்களைக்குறித்து ஆயிரங்களைகளையும் மாப்புக்குக் குறிக்கொண்டு ஆயிரநாராசங்களையும் அதிலேகமாய்ப் பிரயோகித்துத் துளைத்து அவ்வேறியிருந்த நகரத்தினைய மாகிய தேனையும் சக்கைச்சக்கைடாகப் பேர்ததெறித்துத் திசைகளைத் திரைக்கொத்துச் சிறுங்காத்தஞ்செய்தனர்.

அக்காலத்தில் நேர்ந்தயாகங்களுக்குச் சற்றும் சஞ்சலப்படாமல் திரையுப் பக்கத்தில் நிற்கின்றசேமத்தேறிப் பாய்ந்து மண்டிபோட்டுக்கொண்டு எழுவனாயுந்தியெழப்பார்ந்து ஒருதிவியபாணத்தினால் ஏக்காலத்திற்கண்டித்து ஒருவனா யொருவர்பிரியாமல் யமலோகத்திற் சேர்ந்திருக்கச் செய்த பின்பு உங்கள் தமையனாய்த் தூதாகவந்து இராஜாதிராஜனை யிகழ்ந்துபேசி நகையழித்து எனதுதுணைவனைக்கொன்றுமீண்ட பாதகனையுங் கொன்று வெற்றியுடன் மீளக்கடவேனெனப் பிரதிக்கினைசெய்து முடிவதன் முன்னம் குமாசுதேவர் படைத்தலைவர்கள் தனித்தனியாய்க் குருசமாகிய பாணங்களைப் பிரயோகித் திராட்சதப் பாதகனேறி யிருக்குந்தேனையும், பாகனையும் பூட்டியிருந்த சிக்கங்களையும் பொடியாக்கக்கண்டித்து அவ்வந்தேகத்தையுமிடமில்லாமற் றுளைக்கவும், இராஜகுமாரன்சற்று மினையாமல் மனம்வருந்தாமல் அதறாமல் பெதறாமல் சஞ்சலப்படாமல் திரையுத்துரிதப்பட்டு மற்கொருபாரித்தேறிலேறி பாசுபதாஸ்திரத்தையெடுத்து விதிப்படிக்குச் சோடச வுபசாரங்களுடன் வழிபட்டுச் சத்துருக்களைவனையும் நீறுசெய்து மீளக்கடவாயெனப்போற்றியில்லிற் பூட்டிப்பிரயோகித்தான், அந்தப்படைக்கரசானதுவெளிப்பட்டவுடன் வடவாமுகாக்கினியைப்பெருக்கிக் காளகூடவிஷத்தைவீசி பிரமன், விஷ்ணு, திருநாமங்களைக்கொண்டிருக்கும் பாணங்களையும் மற்றதேவப் படைகளையும் உண்ப்பண்ணி பிரசண்டமாருதத்தைவீசி அதிகமகிமையுடன் வருவதை எழுவருங்கண்டு இதுஅக்கினியாஸ்திரம்போற் காணுகின்றது இதற்குமாறு வருணஸ்திரத்தைச் செலுத்தவேண்டு மென்று வருகிறபாணத்தின் பெருமையையும் மகிமையையும் தெரியாமல் தாங்கள் குறித்தபடிக்கு வருணப்படைபைச் செலுத்தினர், அதுவானத் தெழுந்து இடியின்னலுடன் ஜலப்பிரளயமாகச் சொரிந்து மேட்டிச்சமீபித்தகாலையில் பாசுபதமானதுஅகஸ்தியர்கடலை ஆபோசனஞ்செய்ததைப்போல அதன்பெருக்கனைத்தையும் கவளிகரம்பண்ணிச் சிறிவந்து எழுவாசிரங்களையும் கண்டித்து உயினையுண்டு பிரோதங்களைப் பூமிக்குப் பொறையாகத் தள்ளியீண்டது அவ்விராபிராணன் யாதனசிரம் பெற்றுப்போய்த் திருக்கிலாயத்தைச்சேர்ந்து பரமனைவழிபட்டிருந்தனர், இந்தவிஜயத்தைக்கண்ட அக்கினிமுகன் மனவுற்சாகத்துடன் புசங்கன்பூரித்து வானத்தையளாவக் கொக்கரித்துச் சிறுங்காத்தஞ் செய்தனன், அத்தருணத்தில் நந்திகணத்தலைவர் எழுவரும்லெத்தில் விழுந்துகிடைப்பதையும் பாதகனவீறிநிற்பதையும் பூதப்படைகள் கண்டவுடன் வாயினும்வயிற்றினும்அறைந்துமுக்கத்தல்மோதிக்வேசித்துஇனிச்சற்றுநிப்போ

மாகில் வீணிலிற்செவ்வருமென்று பயந்து ஒருவர்பின்னொருவராகத் தலைவாறுகெட்டோடி யொளித்தனர்

அக்காலத்தில் விழிகளுக்கொப்பாக விருந்த துணைவர்கள் தேற்றாமல்மறைந்ததையும்இலசுநீர்பட்டபாட்டையும் ஜயசால்களாகிய பூதப்படைகள் கலங்கி மங்கியோடியதையும் அவுணராசபுத்திரன் கெலிப்பையும் புசபலபராக்ரமங்களுக்கு ஒருவனாயும் ஒப்புலமைபேசக்கூடாத சூரனாகிய வீரவாகுதேவர் தெரிந்து மனவருத்தத்துடன் விழிகளில் நீரைப்பெருக்கித் துணைவருக்கெடுத்த அபாயத்துக்கு வருந்தினவராய் உடனே அதிககோபம் பிரவேசித்துத்தீப்பொறிகள்கிதறஉருத்துப்பார்த்து ஒடுகின்ற சிவகளைங்களை யதட்டிப் பயப்படவேண்டாம் நிலிலும் நிலிலுமென்று திருக்கரங்களைக்கொண்ட மர்த்திப்பின்னணியி லிருந்தவர் கணப்போதிற் றேறாத்தரத்திவந்துஅக்கினிமுகனுக்கெதிரிலிற்றுத்தியவளவிற்பகைவனாவென்றல்லதுகிரும்பாரொன முறையிலிவதைப்போல வீரகண்ணைகலக்கும் பாதாவிந்தங்கனையுடைய வீரவாகுதேவனா ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கு கதிபுனை சூரபதமன் பிள்ளை அக்கினிமுகன்கண்டவுடன் விழிகளிற்தீப்பொறிசிதறவும் புருவம் நெற்றியிலேறவும் முகம்வியர்க்கவும்இதழ்துடிக்கவும் சவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து இதனைச் சொல்லுவதாயினன், பெரும்புறக்கடலைப்போல இனாந்திருந்தபூதனையும் உந்துணைவர் இலசுநீர்படைத்தலைவர்களையும்நான் ஒருபொருளாக நினைந்தவனல்ல எதிர்த்தவர்களைவாட்டி உன்னைக்கட்டிக் கொண்டுபோகத் தேடித்திரிகின்ற நமதுமுன்னம் தற்செயலாய் உன்விதியானது டிடரியைப் பிடித்துத்தள்ளிவந்து விட்டது அடாபயலே பிரமன், விஷ்ணு, முதலியதேவர் போற்றவாழுகின்ற என்பிதாவின் பெருமிதக்களையும் புயவன்மையையும் வரமுயற்சிகளையும் சற்றும்நீனைந்து பாராமலும் நமதுவல்லபங்களை மதித்தறியாமலும் சக்கிரோஸ்வரனைஅவமதித்து வீராதிவீரராக விருந்த படைத்தலைவர் சேனைகளைக் கொன்றாய் அரிதிந்பெற்ற என்னுணைவனைமதியாமல்வெட்டியெறிந்து பட்டணத்தையும் நாசப்படுத்தி என்னைகண்ணிற்படாமலோடினை கடையில்உன்பிராணனுக்குயமனைப்போல விருக்கின்ற என்னெதிரில்லவர் தகப்பட்டுக் கொண்டனை பிரமன் இன்றையதினம் இன்னுன்கையில் மடிவாயென்று உன் தலையிலெழுதி வைத்திருப்பதைத்தெரியாமற்போயினை முன்னமெதிர்த்து வந்தவர்களுடன்பொருது வென்றனமென்று விரியிருக்கின்றதைப்போலச் சுலபமாக என்னைநனைக்கவேண்டாம் நிமைப்போதில்உன் சிரத்தை யறுத்துச் சிகையைப்பற்றிக்கொண்டுபோய் அகண்ட மண்டலாதீஸ்வரனாகிய என்பிதாவின் பாதாவிந்தங்களின் முன்னம் வைக்கின்றேன் அந்தப்படிக்குன்னை இந்தரணக்களத்துக்குப் பலிகொடாமற்போவேனாயில் முத்துமாலை மோகனமாலைகளைத் தாங்கித் தக்கக்கலசங்களைப்போன்ற தனபாரங்களையுடைய சுந்தரவதிகளாகிய கன்னியர்மையலிற் பட்டலைந்துழலும் பதிதனைன்றெண்ணக்கடவாயெனக் கொடியசபதத்தைப்பேசிய எரிமுகனை எக்காலத்தினும் உலகர்புகழத்தக்க ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர்பார்த்துப் பொற்கடகமணிந்த திருக்கரத்தைத்தட்டி நகைத்து உன்சபதம் வெகுநேரத்தியாகவிருக்கின்றது நீயும் வெகுசூரன் தான்பாலபருவத்திற்குரியனைப்பற்றிவந்து தனாசெய்த வீராதிவீரனாகியபானுகோ

பனம் இவ்வாறே பற்பல வீரங்களைப் பேசித் திரண்ட சேனைகளுடன் இரண்டுதினம் வந்தெதிர்ந்துப்படாதபாடுகள் பட்டிச் சதுரங்கசேனைகளையும்பறிகொடுத்துபிராணபீதியினால் மாயைவித்தைகளைச் செய்து பதுங்கியோடிப் போயினான்.

அவனுக்கிளைய இரணியன் பேடியைப்போலப்பயந்து மீனுருப்பெற்று கடலில்மறைந்தனன், அவனுக்கிளையரீயும் வீண்வீரூப்புக்களைப்பேசி வந்தாயினுனியிர்பெற்று மீண்டு உன்னகளைச்சேர்ந்து தாய் தந்தையனாக் காணப்போகின்றனையோ என்னுடனெதிர்ந்துப் போர்செய்து அருணவீரர்களில் ஒருவன் தப்பிப்பிழைத்துப்போய்ப்பெண்ணி பிள்ளைகள்முகத்தைப் பார்த்தவர்களுமுண்டோபாணுகோபன் மாத்திரம் வஞ்சகத்தினுற் பிழைத்துத்திரும்பியிருக்கின்றனன், அவனுஞ் சற்றுநேரத்தில் என்கரத்தினால் மாள்வன் அதற்குமுன் உன்னரிய பிராணனைப் போக்கத் துரிதப்பட்டு வந்தாய் கிரமமான போரைச்செய்யும் சுத்த வீரனாகவிருக்கின்றனையோ அலியையொப்பப் புறந்தந்தோடிய இரணியனைப்போலச் சுழுத்திரத்திற் பதுங்கி நின்றிருக்கின்றனையோ இவ்விரண்டி லொன்றைத்தீர்க்க மாயோசித்துத்துரிதமாகச்சொல்லக் கடவாய் உன்னைப் பூமண்டலத்திலுள்ள சுத்தவீரர்கள் காக்கினும் அருணர் இராக்கதர் மரபினரனைவரும் போற்றினும் அழிவில்லாத வரமுயற்சிகளைப் பெற்றிருக்கின்ற உன்னப்பனே புத்திரவாஞ்சையினால் தன்படைக ளனைத்தையுஞ் சேர்த்துக்கொண்டுவந்துஅதரிக்கினும் இன்னமும்மேலே அண்டங்களிலிருப்பவர்க ளனைவரும் ஏகமுகமாய் திரண்டுவந்து பலப்படுத்தினும் சகலவாயும்வென்று உன்னையிந்த ரணக்களத்திற் பலனிவரும்பத்திரகாளிக்குப்பலிகொடுப்பேனென்று வீராதிவீரன் சொன்னமாத் திரத்தில் அக்கினிமுகனுக்கு ரவுத்திராகாரமான கோபம்பிரவேசித்துச் சிங்கத்துக் கொப்பாகப் கற்சித்து நல்லகாரியம் உன்குண்டிதயிரியத்தை வாட்டுவேனெனச்சீறி ஒப்பற்ற தன்வீலலை வட்டாகாரமாக வளைத்து நானேற்றிக்குணத்தொனி செய்தகாலத்தெழுந்த அதிர்ச்சியினுற்சூரிய சந்திராதிடுக்கிட்டுத் தங்கள் கதிகள்தப்பி யோடவும் நட்சத்திரராகிகள் நிலைகுலைந்துபூவட்டமெங்கணும்பலபலென்றுதிரவும் உலகங்களடுக்குகள் குலைந்து தத்தளிக்கும்வானத்தில் நின்று வேடிக்கை பார்த்திருந்த தேவர்களிந்த வற்பாதங்களைக்கண்டவுடன் நடுநடுங்கிஇப்படிக்குத்தாறுமாறு படச்செய்த பாதகன் இவ்விடத்திலிருப்போமாகில் நம்மையென்ன செய்வானேவென்னும் பயப்பிராந்தியினுற்பறந்து மேலுலகங்களிற் போயொளித்தனர், அக்காலத்திற் சண்முகதேவருக் கந்தரங்கபத்தகை விருக்கின்ற வீரவாகுதேவர்தமது கரத்திற்பினைத்துக் கொப்பாக விளங்குகின்ற பாரித்தவிலைநாட்டி நானேற்றி மெல்லுருணத்தொனிகொண்ட தருணத்திலெழுந்த பேரொலியானது சருவசங்காரகாலத்தி லொலிக்கும் பேரிடிகளைப்போலச் செவிகளிற்கேட்டமாத் திரத்திற் பிரமன் மதியங்கிவாடவும் தேவர்கள் களைத்துச்சோரவும் மனஉறுதி பெற்ற அருணர் இராக்கதர் இதுதானேமுடிவுகாலமென்றேங்கி யொடுங்கவும் அண்டங்கள்கலகலத்து மாறுபடவும் பூமிதத்தளித்துக் கீழ்மேலாகவும் இப்பாடுபட்ட முன்னிலையில் எரிமுகன் விடநாகத்தை யொப்பச்சிறிபதினே

க்குக் குறிகொண்டு பிரயோகித்துக் கியாவுமெனச் சிறுங்கநாதஞ்செய்தபோது அவைகள் வெளிப்பட்டவுடன் சர்ப்பங்களை யொப்பச் சீறி அனலையிறைத்து பிரசண்டவாயுவினுங் கடுகிவரும் வினோதங்களைமுருகேசர் படைத்தலைவனாகிய வீரவாகுதேவர் பார்த்துத் திருநகைகொண்டு வேலை நிகர்த்த பிரகாசம்பொருந்திய அலகையுடையபதினுக்கு திவ்வியபாணங்களைத் தமது தனுசிற் சந்தித்துப் போக்கி மேலீட்டுவரும் பகைவன்களைகளைக்கண்டதுண்டப்பட வெட்டித்தள்ளி பிரளயமேகங்களைப்போலக் கற்சித்ததை அனல் வீசும் எரிமுகன்கண்டு கோபாக்கிராந்தயை இருபது கூரியகளைகளைத்துண்டியபோதுகீர்த்திப் பிரதாப சாலயாகிய வீரன்வேகமாய் அத்தொகைக் கொடிய பாணங்களைத்துண்டி மேகங்களைத்தூரத்தும் பிரசண்ட வாயுவைப்போலப் பகைவன்படைகளைத் தடுத்தனன் அதைக்கண்ட சூரன்குமாரன் விஷம்பூசியஆயிரம்தீட்சணியமுள்ள களைகளைப்போக்கி நிணப்பசுமை யறாத வெற்றிலையுதக்கடவுள் தூதன்பிறையையொத்த நெற்றியிலெழுத்தி யிராட்சதவீரர்புகழ் வெற்றிச்சங்கை அண்டங்களதிர பொம்பொம்மென் றாதினன்.

அக்காலத்தில் எத்தகையரும் புகழ்த்தக்க ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவருக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்துக்காலாந்தகளைப் போலச்சீறிக்கூர்மையாக வடித்து விஷத்துவைய லிட்டிருக்கின்ற சூரரமாகிய வயிரவாளிக ளாயிரங்களை ஒருதொடையிற் சந்தித்துப்போக்கிச்சூரபதுமன் பிள்ளை ஏறியிருந்த தேரைப்பொடிப்பொடியாகக் கண்டித்து அதிர்ச்சுண்டிருக்கின்ற சிங்கங்களை வெட்டிக் கிடத்திப்பாகனையும் கொன்றுவாட்டி அவன்கரத்திற் பற்றியிருந்த வலியவில்லையும் படாலுமென இருதுண்டமாக்கிச் சிறுங்கநாதஞ்செய்தகாலத்தில் அக்கினிமுகன் நிலத்திற் பாய்ந்து சிங்கராசனைப்போல மற்றொருசேமத்தேரிப்பாய்ந்துமந்தரகிரிக்குச் சமமாகிய தண்டாயுதமொன்றையெடுத்து கிறுகிறெனச் சுழற்றியிதனால்நாசப்படக்கடவாயென்று மோதினான் அதுவிடுபட்டவுடன் மணிகள்சத்திக்கச்சந்திரன் மீதிற்பாயும் கேதுவைப்போல வேகமாய் வருவதை வீரன்கண்டு இரண்டுகொடிய சரங்களைப்போக்கிக் கண்டித்து நிணச்சேறாடியிருக்கும் ரணக்களத்திறுள்ளி அட்டகாசஞ்செய்தனர், அத்தருணத்தில் இராஜகுமாரன் மண்டியெரிந்து மற்றொருவலியில்லையெடுத்து வட்டாகாரமாகவளைத்துநாரியைபிந்துவாயுவாஸ்திரத்தைச் சந்தித்துவிதிப்படிக்குவழிபட்டு மந்திரபூர்வமாகச் செலுத்திவிடஅதுபிரசண்ட மாருதத்தைப்போலஇதாந்து கொண்டுவரும்போது வீரவாகுதேவரும் அந்தத்தெய்வீகபாணத்தைப்பூசித்துப்போக்கிக் கிங்கினிமுகன்கோபித்து இயமாஸ்திரத்தைப்போற்றித்துண்டவீரன் அந்தப்படைமையொருசெலுத்திவென்றார் உடனே அக்கினிமுகன் சூரியாஸ்திரத்தை வணங்கிச்செலுத்த அநிகப்பிரகாசத்தைக்காட்டித் தீயையிறைத்துச் சீறிவரும்போது வீரன் அந்தப்பாணத்தைக்கொண்டெதிருத்த மேலும் விஷச்சவாலையைக்கக்கும் கொடியபாணங்கள் பலவற்றைப் பகைவன்மார்புக் கிலக்காகப் பிரயோகித்தபோது தீயையும் புகையையும்பெருக்கிச்சூருவளியைப்போலச்சுழன்று வேகமாய்வந்துதாக்கி வயிர கவசத்தைப் பொடிபடுத்தி மார்பிறைத்துத் தடாரித்துரு

விப் போயது அதன் மூலமாக வுதிரம் பெருக்கெடுத்தோடவருந்தித் திருப்பாற்கடல்மத்திக்கு முன்னிலையிற் கவிழ்ந்த மந்தாகினிக்குச் சமமரக்க கதறிக்கொண்டு தேரினிடத்திற் குப்புறவிழுந்து பிராணன்போவதும் வருவதுமாக அலைகின்றதைக்கண்ட யமபடாள்நெருங்கி அவன்முகத்தினின்றெழுந் தீப்படலத்துக்குப் பயந்தோடினர், இவ்விதமாக மாணமூர்ச்சைப்பட்டுக் கிடக்கின்றவன் முகத்தில் வாயுவீசுவதினும் சிலநேரத்திற்றேறி உணர்ச்சிபெற்றகாலையில் மலைப்பாம்பைப்போலப் புரண்டுகண்களைவிழித்து மெல்லவெழுவதற்கும் சண்டைகொடுப்பதற்கும் சத்தியில்லாதவனாய் வருந்திக்கிலேசித்து மானம்பாதிக்கவென்று பெருமூச்செறிந்து இதனையோசிப்பதாயினன், வீரத்தையுங் குலவிருத்தியையும் நினைந்துதலையைத்துக்குவெனுகில் இதோஎதிரில் நிற்கின்ற இராட்சதகுலாந்தகன் கோபாக்கினிக்கினாயாய் மாளவரும்இதற்கென்செய்வதென்று பலபல வெண்ணியெண்ணிக் கடைசியில் ஒருகியாபகம்மனத்திற்றேற்றி அதனைமுடிக்கத் துணிவுகொண்டான், அஃதென்னையெனில் தான்பாலபருவத்தில் விளையாடித்திரிகின்றகாலையில் ஒருநினைவீரமாமயேந்திரபுரியைக் காலல்கொண்டிருக்கும் பத்திரகாளி சன்னிதானத்தில் வழக்கப்படிக்குப்போய் வேடிகையார்த்தமாக பலமலர்களைச்சாத்திப் பல்கொடுத்து வழிபட்டுப்போற்றும் முன்னிலையில் அப்பூசனையை முக்கியமாகத் திருவுளத்திற்கொண்டு வெளிவந்து காட்சித்து குமாரனே நீசெய்த ஆராதனைவழிபாடுகளுக்குமிகவுங்களித்தனம் வேண்டியவரங்களைக்கேட்பையாகிற் றருவோமெனத் திருவுளம்பற்றியபோது லோகமாதாவே ஒருகாலம் போர்முனையிற் சத்துருக்களுக்கினைத்து வாடவரும்போது தேவரீரொழந்தருளிப் பாதுகாத் தாளவேண்டிமென விண்ணப்பஞ்செய்தபடிக்குக் கடைசித்துஆசீர்வதித்துப் பழையபடிக்குப் பொன்மயமாய் நவரத்தினகாந்திகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும்திருவாலயத்திற் போயினன்.

அந்தத்தன்னிஷ்டதேவதையாகியபத்திரகாளியம்மையை மனப்பூர்வமாகச் சிந்தித்துப்போற்றி யித்தருணத்திற் காக்கக்கடவையென வேண்டிவதைத்திருச்செவிகளினேற்றுப்பரிந்து துரிதமாய்ச் சிங்காதனத்தைவிட்டிறங்கித் திருமாளிகையைவிட்டு வெளிவந்து சிங்கவாகனத்திலாரோகணித்து அனலைச்சொலீத்திராரின்ற முத்தலைச்சூலம்-பாசம்-வாள்முதலிய ஆயுதங்கள் திருக்கரங்களில் விளங்கவும் சர்ப்பாபரணங்கள் சிரோரத்தினங்கள்சொலிக்க படங்களைத்துக்கிக்காட்டவும் செம்பட்டாடையிடையிலசையவும் செஞ்சந்தனக்கலவை தேகமெங்கணுமணிந்து திசாதிசைகளிற் பரிமளிக்கவும் செக்கரஞ்சடையானது சூரியகிரணங்களுக் கொப்பாகத்துலங்கவும் விழிகள்அரக்கையொப்பச் சிவந்துசுழலவும் பிரமணதீயதேவர்கள் அதப்பட்டகாலத்திற் கிடைத்த சிரமலைகள்கழுத்தினிடத்திற் புரளவும் வயிரக்கடகங்கள் கலிக்கும் சத்துருக்கள் சரங்களைக்கண்டித்துக் கண்டித்து நினப்பிரகாசமறாத வீரவானைக் கரத்திற்கொண்டு யானை-புலி-கரடி-முதலிய மிருகங்களைப்பல்தர உண்டு உதிரச்சுவட்டுடனிருக்கின்ற கோனாத்தந்தங்கள் விளங்குங்கடையாயிற்சோரிபெருகிக் கொண்டிருக்க மகாவிஷ்ணு - பிரமன்முதலிய சிறந்ததேவர்களின் எலும்புமலைகள் கலகலென்ற

சையவும் ஒங்காரித்துப் பூமண்டலவாசிகளும் விண்ணுடரும்புகழ்ந்துபோற்றவும் அவள்வீரக்கோலத்தைக்கண்ட இயமனும் கிடிகிடாய்த் தஞ்சவும் பூமிகிடிகிடெனநடுங்கவும் பலபூதபைசாசங்கள் குடை-ஆலவட்டம்-அருகு-வெண்சாமகாளசைத்துவீசவும்அந்நகர்க்காலெமறந்து இராஜாதிராஜனாய் அகண்டயிஸ்பரிய சம்பன்னனா யிராரின்ற சூரபதுமன் பிள்ளைக்கெத்திரிற்றேற்றி யிராஜகுமாரன்தற்காலத்திற்பட்டிருந்த துன்பத்துக்கிரங்கிக் குமாரனேபயப்படவேண்டாம் உணக்கில்விதக் கிலேசத்தைத்தந்த சத்துருக்களை அதம்பண்ணிமனவருத்தத்தை நீக்குவேனென்று பலஉறுதிகளைச்சொல்லி அபயாஸ்தமளித்துத் துரிதமாய்ச் சிங்கவாகனத்தை வீரவாகுதேவர்கேனைகளின்பேரிற் றிருப்பிப் போர்த்தொழிலைச்செய்ய வுத்தேசித்து ஒருவிசை ஒங்காரித்தவநிர்ச்சியினும் பஞ்சபூதங்கள் நிலைபிசுதித் தத்தளிக்கவும் சத்தசாகரங்களுந் கொதிப்பெடுத்துக் களைக்கடைந்து பெருகவும் பூதப்படைகள் திகைத்துத் தேகமெங்கும் வியர்த்தபோதினும் தயிரியத்தைவிடாமற் காளியுடனெதிர்த்தனர்.

இச்சம்பவங்களைப்பார்த்த தேவர்களம்மதிமருண்டுஇஃதென்னே உற்பாதமாகவிருக்கின்றது பாதகன் மாயவலியோ மெய்மைதானோ என்னமாய்முடியுமோவென்று மனவருத்தத்துடன் மேல்நடப்பதைப் பார்த்திருக்கின்றதருணத்திற் பத்திரகாளியுடன் வந்தபூதபைசாச டாகினிக்கூட்டங்கள் சிலநோங்கிக் கொக்கரித்துக்கொண்டு பாரித்திராரின்ற விருட்சங்களைப் பிடுங்கிச்சாடியும்வானத்தை யளாவின்ற பருவதங்களைப் பறித்துமோதியும் வேல்சூலம் இவற்றைக் கடாவியும் வானைக்கொண்டு தாக்கியும் பாரித்ததண்டாயுதங்களைக் கிறுகிறெனச் சுழற்றிமாரியும் நீண்டவிற்களைவளைத்து கணக்கிறந்த கொடியபாணங்களைச் சோனைமாரியினும் பெருகச்சொரிந்தும் அரிய போரைச்செய்கின்றகாலையிற் பூதப்படைகளும் பின்னிடையாமல் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்து மராமரங்களைப் பறித்தெறிந்தும் குன்றங்களைப் பங்கையொப்பக் கடாவியும் இருப்புலக்கைகளைச் சுவவிச்செலுத்தியும் தோமரம்-பிண்டிபாலம் - இவற்றைப்போக்கி ஆர்ப்பரிக்கின்ற போது தன்சேனைகள் வாடுவதைக்கண்ட பத்திரகாளி வடவையைப்போல்சீறி கரங்களினென்றில் விளங்கும்மழுப்படையைச் சிவகணங்களனைத்தையும் நாசஞ்செய்யும் பொருட்டிப் பிரயோகித்தபோது அதுவெளிப்பட்டவுடன் பக்குபக்குமென்றெரிந்து அனலையிறைத்துப்பலகோடி துரீக்கைகளைப்படைத்து எங்குந் தானாய் பூதப்படைகளை மடக்கிக்கொண்டு தாபரித்துநிற்கக் கூடாமையாய் வாட்டுகின்ற அனர்த்தத்தைதையும் பத்திரகாளியின் செய்கைகளையும் ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர்கண்டுமிதானித்து சற்றுதாழ்ப்போமாகில் இந்தச்சூலப்படை நமது சேனைகளைத்தையும் இந்தநிலிஷத்தில்அதம்பண்ணிப் போடுமெனத் தீர்மானித்தவராய்ப் பதினான்குதில் வியசரங்களையெடுத்து வில்லிற்சந்தித்துக் கரவேகமாய்விட்டபோது அவைகள் விஷங்களைக்கக்கி அதிகவுற்பாதங்களைக்காட்டித் துரிதமாகப்பாய்ந்து முத்தலைப்படையைக் கண்டதுண்டமாகவெட்டி நிலத்திற் றள்ளியோடியது, இதனைக் காளியம்மன் தெரிந்தவுடன் ஆலகாலவிஷத்தைப்போலக் கொதித்து என்னமதியாமலும்நான்செலுத்திய சூலத்தைக் கண்டித்து மனவலிபெற்றுத் திரையுத்

தனுர்ப்பாணியாகவெதிரில்நிற்கின்றனன், இவன்பிராணனை யிந்தமிஷத்திற் பஸ்கொள்வேனென ஒங்காரிந்துச் சிங்கவாகனத்தைத் தன்சேனைகளுச்சுமுன் செலுத்திவீரவாகுதேவனை உருத்துப்பார்த்து நான்கடாவிய சூலத்தைத் துள்கண்டனை அத்தகைய மனவுறுதிபெற்றஉன்னை யிந்தமமுப்படையினால் வாட்டிப்பிராணனைப் பஸ்கொள்வேன் முன்னையதைப்போல இதனைச் சலபமாகத் தடுப்பதரிதென்று காளியம்மை சொன்னபோது வீரவாகுதேவர் நகைத்து நீகுறித்தகாரியம் வெகுநேத்தியாகவிருக்கின்றது ஒன்றல்ல பலசூலங்களாதிய படைகளையெனும் அவைகளைத்திணையும் நிமைப்போதில்வாட்டவல்லேன் என்வலியும் வீரமும் உனக்குத்தோற்றாமல் உன்வல்லபங்களைப் பேசினையென்று வீரன்மறுமொழியாயிப்போது காளிக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்து நல்லகாரியம் அதையுஞ் சற்றுநேரத்திற் காண்பெனெனச்சீறி மற்ருருசூலத்தைச் சுழற்றி யெறிந்து கொக்கரித்தனள், அதுவெளிப்பட்டவுடன் அனலைவீசி சர்ப்பத்தைப்போல உதறிக்கொண்டெவரும் உற்பாதங்களைக்கண்ட பூதப்படைகள் மன நடுக்குறுத் தாபரித்து நிற்கப்படாமையாற்றிசைகெட்டோடினார், வானத்தில்கின்ற தேவர்களும் திகைத்து இதுதானோ ஆலகாலவிஷமென்றேங்கி அத்தலத்தைக்கடந்து மேலுலகங்களிலோடியொளித்தனர், இராசுகேதுவென்றெண்ணிச் சூரியர் சந்திரர் நடுநடுங்கிக் கதிதப்பிப்பறந்தனர், இப்பாடுபடுவதையும் வருகின்றபடையின் செருக்கையும் வீரவாகுதேவர் தெரிந்து துரிதமாய் ஆயிரர் திவ்விபாணங்களைப் பிரயோகித்துச் சூலத்தைத் துள்கட வாட்டியதைப் பத்திரகாளி பார்த்தவுடன் வடவையைப்போலப்பொங்கி யிவன் சிரத்தைவீரவாளினுற் கண்டித்து உதிரபானஞ்செய்து பிராணனைப் பஸ்கொள்வேனென வுருத்து அதிசீக்கிரத்திற்சிங்கவாகனத்தைவிட்டுநிலத்திற்றாவி வீரவாளாயுத்தையுருவிக் கரத்திற்கொண்டு திருப்பாற்கடலினிடத் துதித்தெழுந்த காளகூடவிஷத்தையொப்பக் கொக்கரித்து மின்னலுக்குச் சமமாக இடம்வலமாகச் சுழற்றி வீரவாகுதேவர் வீற்றிருக்கின்ற தேரிப்பாய்ந்துவரும்போது வீரன்யோசித்து இவன் பத்திரகாளியாகும் இவளுயினாவாங்காமல் ஆணவமலத்தைப் போக்குவது தகுதியாமென நிதானித்தவராய் இடியைப்போலக் கர்ச்சித்து எட்டுக்கரங்களும் இற்றுப்போயதெனச் சந்தேகிக்கத் தமதுஒப்பற்றகையினற் சேர்த்துப்பிடித்து மற்றக்கரதலத்தினால் பிரளயவிடியையொப்பாக மார்பினிடத் தறைந்ததருணத்தில் அத்தாக்கலினுற் பொறிகலங்கிப் பிராணனாசலாட வருந்திச்சோபித்து மரணமூர்ச்சை யடைந்து தேரில்விழுந்தனர்.

அக்காலத்தில்மார்புபிளந்து உதிரம்பெருக்கெடுத்தோட பத்திரகாளிபட்டபாட்டை யின்னவிதமெனச் சொல்லமுடிவதோ அவ்வதிர்ச்சியினுற் பூமிநெக்குவிட்டும் குலகிரிகள் துள்கட்டும் அண்டப்பித்திகைவெடித்தும் இப்பாடுபடுமுன்னிலையிற் பத்திரகாளியானவன் சகலரும் புகழும்பெருமையும்மங்கி உதிரச்சேற்றிற் புரண்டுகிடந்தவன் சற்றுநேரத்தில் ஐம்புலங்களும் ஒருவழியிற்சேர்ந்து களைதெளிந்து கண்களைத்திறந்துப்பார்த்து தான்பட்டகேட்டைத்தெரிந்து கண்காணாத துக்கசாகரத்திலமுந்நி வீரத்துக்கொப்பற்ற கந்தசவாமிதுணைவன் தன்மா

ர்பிலறைந்ததையும் அத்தாக்கலுக்குச் சகிக்கக்கூடாமல் தன்வல்லபங்களும் சவுரியபராக்கிரமங்களும் அழிபட்டி உதிரப்பெருக்கில்விழுந்து தேகமெங்கும் சிவந்துகாட்ட நீடித்தறிவழிந்து சோர்ந்திருந்ததையும் எண்ணியெண்ணி நாணமும் மானமும் மனதைவாட்டிப் பாதிக்கவாடி இதனைநனைப்பதாயினள், சுயஞ்சோதிவடிவாய்ச் சராசரப்பிரபஞ்சங்க ளெங்கணும் பரிபூரணமாய்கிறைவெய்தி சதுர்வேதங்களினாலுந் துதித்தற்கரிய மகத்துவங்களைப் படைத்த சிவசுப்பிரமணியதேவர் பரிபூரணகடாட்ச வீட்சணியத்தைப் படைத்திருக்கின்ற மகானுபாவனுடன் விவேகசூன்னியளாய் போர்செய்யத் துணிவேனில்வெற்றிபெற வல்லனோ மதிமயங்கி யிந்தத்தகாத கோரிக்கைக்குட்பட்டேனாயினுந் தயைசெய்து பிராணபிச்சைத்தனர் இவர்தனிவீருக்கின்ற கோபத்தைத்தணியச்செய்ய வேண்டுமென நிதானித்து மெல்லவெழுந்து தன்னையிகழ்ந்தவர் மார்பைக்கூரிய நகத்தினுற்பிளந்து உதிரவாரியுடன் ஆவியைப் பஸ்கொள்ளத்தக்க சூரத்தன்மையைவாய்த்த பத்திரகாளியானவன் தனக்கெதிரில் மண்டிபோட்டுக்கார்ந்து டாரித்தவிலலைக் கரத்திற்பற்றி உருத்திருக்கும்வீரனைக்கிருபையாகப்பார்த்து பலவிதங்களிற் புகழ்ந்து வீராவீரனே கேட்பையாக பாலபருவத்தில் இத்தஅக்கினிமுகன் பற்பலபல்கொடுத்துப் பூசித்ததற்கிரங்கிக் கொடுத்திருந்த வரபாலனத்தைக்குறித்து அவன்கோரிக்கையின்படிக்கிவ்விடவந்தேன் ஆனால் உமதுவலியையும் வீரபராக்கிரமத்தையும் தெரியாதவளாய்ச் சண்டைக்கெதிர்த்து இப்பாடுகளைப்பட்டுநிலையில்கின்றேன் என்கிறப்புகளும் கீர்த்திப்பிரதாபங்களையும் பலரும்பூசிக் கப்பெற்ற பெருமிதங்களையும் பறிகொடுத்தேன் இனிஉமக்குவிஸ்தரித்துச் சொல்லவேண்டிவெதில்லை செலவுகொடுப்பிராகில்என்னிருப்பிடத்தைப்போய்ச்சேருவேன் தாமதஞ்செய்யாமல் அக்கினிமுகனை வெற்றிகொண்டு அவனுடன்வந்திருக்கின்ற வீரனைவனாயுக்கண்டித்துப் பாணுகோபனையும் கொல்லக்கடவாய் மேலும் தேவாதிதேவனுயி சண்முகப்பெருமான் கிருபைக்குப் பாத்நிரலாய்ப் பல்லாழிகாலம் சகசீஷியாய் புயவன்மைகளுக்கொப்பற்றவனாய் வாழிவாழியென்று ஆசீர்வதித்துஇவையனைத்தையும் கைகண்ட பலனுக்கடையிற் காண்பையென்றுபேசி விடைபெற்றுச் சிங்கவாகனத்தி லாரோகணித்துப் பூதபைசாசங்களாதியாகிய தன்சேனைகள் சூழ்ந்து போற்றி வரத்தக்கதாகத் தனதாலயம்போய்ச் சோர்ந்தனள், தன்னிஷ்டதேவதை இவ்விதமாக இளைத்துச்சென்றதை அக்கினிமுகன் கண்டவுடன் இக்களவன் வலிவெகுநேத்திபெனச்சீறி உறங்கியிருந்த ஆழிகாலமேகங்களிடுகள் குமுறலைக்காட்டிக் கிளம்பியதைப்போல ஆர்ப்பரித்துத்துள்ளியெழுந்துமண்டிபோட்டுக்காந்து இதனையோசிப்பதாயினள்.

சீவராசிகளனைத்தையும் உதிரம் கடைவாயின்மூலமாகப்பெருகப் பஸ்கொண்டுண்டு வயிற்றைநிரப்பிப்பசிப்பினியினால் வாடித்திரிகின்ற காளியினது உதவியைக்கொண்டோ இதுபரியந்தம் செய்துவந்தசண்ணைகளில்வெற்றிபெற்றேன் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களை வெற்றிகொண்டு சகலரும் வணங்கிப்போற்ற அரசுசெலுத்திவரும் சூரன் பிள்ளையாகவிருக்கின்ற எனக்கொரு உதவியும் வேண்டுமோ நமக்கித்தசோபந்திருகிறபரியந்தம் சூலம், வான்,

தண்டம், மழுப்படைபைக் கரதலத்திற்பற்றிப் பூதபை
சாசங்களுக்கு விற்றிருக்கும் நீயினதுவலிப்பைத்தெரிவ
தாகச் சிலநேரம்போராம்ப்படிக்கு நினைந்தழைத்ததல்ல
து வேலாயுதன்சேனைகளை யிவ்வெல்லவாளென் நெல்வ
ளவும் மதித்தவனல்ல சூரியகிரணங்களுக் காற்றாடங்
கும் பனியினால் ஏரி, குளம், மதி, நீரைவதுண்டோ அ
தைப்போலத் தேவர்களை யேவல்கொண்டு கீர்த்திபெற்ற
நான் ஊர்களோறும் பஸ்க்குமுன்னுதியும் காளிபைக்
கொண்டோ இனிஜெயப்பிரதாபத்தைப்பெறவிருக்கின்ற
னன், என்னுடையவனைக்கொன்ற தூதனுயினாக்கணப்போ
கில் இயமனுக்குவிருந்திடவேன் இதனை முடியாமுன்ன
ம் பிதாவின்சாணிதானத்திற்போவதில்லையென்று சபத
ம்பேசி திரையுநின்றகாலேயிற் பகைவருக்குப் பதுங்கியி
ருந்த இராட்சத சேனைகளைத்தும் கடலையொப்பவினா
ந்து கொக்கரித்துக்கொண்டிவந்து சூரகுமாரனைச்சூழ்ந்
துகொண்டனர், அந்தருணத்தில் தன்தேனா மேல்நடத்
திவலியவில்லீட்டத்தில் நூறுகொடிய சரங்களைச் சந்தி
த்துவீரவாகுளின்மேல் பிரயோகித்தாச்சிருங்கநாதஞ்செ
ய்ததைக் கண்டவுடன் கோபகைகொண்டு உன்புயவன்
மைவெகுநேத்தி முடிவுக்காலம் நேர்ந்தபடியால் வந்தனை
யெனச்சீறி தமதொப்பற்ற சிலையைவளைத்துபதித்துப்ப
த்துத் திவ்வியபாணங்களைத் தொடுத்து மீறிவருவதை
க்கண்டித்தனர் உடனேசூரகுமாரன் நூறுநாரசங்களை
ப்போக்கி வீரவாகுதேவனோரியிருந்த பாரித்ததேதைப்ப
ங்கப்படுத்திவெற்றிச்சங்கைப்பொம்மொம்மென் நூதின
ன், அப்போதுவீரனுக்குரவுத்திராகாரமாகிய கோபம்பி
ரவேசித்துக் காளத்தைமொத்தபதினன்கொடியசரங்க
ளைச் செலுத்திச் சூரன்பின்னாகரத்தில்விளங்கும் வீரவி
ல்லே யிருதுண்டமாகவெட்டி பெறிந்தனர்.

உடனே அப்பாதகனுக்குஅதிககோபம்பிரவேசித்துத்
தேகம்அனல்பட்டெரிய பெருமூச்செறிந்து வேறொருத
னுசையெடுத்து வளைத்து நெற்றெனப்பற்களைக்கீழ்த்து
இந்த நிமிஷத்திலேவளை அதம்பண்ணுலேனெனப்பொங்
கிப் பரிமளமிருத்த ஆயிரம்தழைவாய்ந்த பொற்றாமணா
ப்பிடத்தமர்ந்த பிரமன் படையையெடுத்துவந்தனை வழி
பாடுகளைச்செய்து பகைவனை நாசஞ்செய்யவேண்டிப் பி
ரயோகித்தான் அந்தத்தெய்வீகப்படை வெளிப்பட்டவு
டன் அளவிறந்த விஷச்சுவாலையெனவீசும் பாணகோடிக
ளையும் தீயின்பெருக்கையும் மற்றுமிராரின்ற கொடுமை
களையும்படைத்து மேலீட்டுவரும்போது பிரமசரோருக
மென்னுஞ் சிறந்தகணையை மாறேவித்ததிப்பதினற்சிறப்
பில்லையெனநின்றது வீரபத்திராஸ்திரத்தை யெடுத்துவ
ழிபாடுகளிரப்பி வில்லிற் றெடுத்திச்செலுத்தினர், அ
துவெளிப்பட்டவுடன் வடவாமுகாக்கினியும் ஆலகாலவி
ஷமும் ஏகமாகப்பெருகியதைப்போலச் சொல்லப்பட்டாத
பலமகிமைகளைக் காட்டி மண்டியொரிந்துகொண்டு சமீபி
த்தமாத்திரத்தில் பிரமாஸ்திரம் நடுநடுங்கிப் பலருமிகழ
நாணித்திரும்பிவிட்டது, உடனேவீரபத்திரப்படைசீறி
வேகமாய்ப் பாய்ந்து அனலைவிக்கொண்டிருக்கும்சிரங்
கன்பத்தையும் கண்டித்துப் பிராணனைக்கொண்டிவானத்
தெழுந்து கங்கையில் முழுகித்திரும்பி வீரவாகுதேவர்
முதுகில்விளங்கும் புட்டிலில் பழையபடிக்குச்சேர்ந்திரு
ந்தது வானவெல்லையில் நின்று வேடிக்கை பார்த்திருந்த
தேவர்கள் இந்தவிஜயத்தைக்கண்டவுடன் சந்தோஷசாக

ரத்திலமுந்திக் கம்பகமலனாயிறைத்து ஐயனைவாழ்த்திப்
போற்றி மகிழ்சிறந்திருந்தனர், இப்படிக்குச்சகலருங்களி
க்கத்தக்கதாக அக்கினிமுகன் போர்க்களத்திற்பட்டத்தை
த் தெரிந்த அவுணவீரர்கள் கடலுடைந்ததைப் போலப்
புலம்பி மானமும் வீரமும்மனைதைவாட்ட ரவுத்திரகார
மாகக் கோபித்து நல்லகாரியம்இந்த இழிவாகியதுசனாக்
கு ஜபசாலிகளாகிய அவுணகுலத்திற் பிறந்தநாம் பின்னி
டைவதோ சகலரு மேகமுகமாய்ச்சேர்ந்து வளைந்துகொ
ண்டு சாடிப்பகையைத்தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று
யோசித்து இருபத்தினாலாயிரம் படைத்தலைவர்களும் இ
ராகஜதுரக பதாதிகளும் கல்லென்னுமோசையெழு ஆர்
ப்பரித்து சூரியனைமூடிய பனிபைப்போல வீரவாகுதே
வனா வளைத்துக்கொண்டுஅவ்வவர்களும்வீரவேசங்களு
டன் பாரித்தவிற்களை வளைத்துக்கொடியபாணவிதங்களை
யும் சக்கரம், பிண்டி, பாலம், தோமரம், கப்பணம், எழு, ம
ழு, தண்டம், வச்சிரம், வேல், சூலமுதலிய படைகளையுஞ்
சோனைப் பெய்யலையொப்பப் பலதிசைகளினும்சூழ்ந்தெ
ரிக்கின்ற காலையில் வீரவாகுதேவர் காலாந்தகளை யொப்ப
ச்சீறி விஷத்தைப்போன்ற நூறுகொடியபாணங்களைக்க
டிதிறுநாண்டி அவர்கள் செலுத்தியஆயுதவகைகளைச் சி
ன்னபின்னமாக்கித் தள்ளி மேலும்கணக்கிறந்த திவ்விய
பாணங்களைச் செலுத்திவாட்டும்போது சிரங்கள் பட்டும்
மண்டைதிறந்தும் மூளைசிதறியும் புசங்களசரிந்தும் மார்
புபிளந்தும் வயிறுபிறுண்டு சர்ப்பங்களைப்போலக்குடல்
களிறைந்தும் வீரகண்டையணிந்த பாதங்கள் கண்டிக்கப்
பட்டும் இராட்சதர்மாண்டும் தேர்நிலைகள் பலஉறுப்புக்
ளும் வெவ்வேறாகக் கண்டிக்கப்பட்டிறையவும் மதயானை
கள்துதிக்கையற்றுக் கபோலம்பிளந்து உடல் கண்டதுண்
டப் பட்டித்தங்க ளிற்றுமாளவும் தத்தித்தாவும்குதினா
ப் பந்திகள்சின்னபின்னப்பட்ட டிறையவும்இவ்விதமாகவீ
ரவாகுதேவர் செலுத்திய பாணகோடிகளின் வல்லபத்தி
னால் படைத்தலைவர் சதுரங்க சேனைகள் மாண்டபோது
தப்பிரின்றவர் தலைவிரிகோலமாய்ப் பறந்தோடுவதாயின
ர், அக்காலத்திறுற்றேற்றியரணக்களச்சிங்காரங்களில் சிலவ
ற்றைச் சொல்லக்கேட்பிராக.

எனக்கிறந்த சயின்னியங்கள் மாண்ட காரணத்தினால்
அளவற்றகலந்தங்கள் குதித்தாடுவது எப்படிக்கிருக்கின்
றதெனில் வீரவாகுதேவர்செய்தபோரின்சாமர்த்தியத்து
க்கு மெச்சிக்களித்துநடிப்பதைப் போலவும், பருந்து, க
ழுஞ், காக்கை, முதலியபட்சிகள்நிணமாம்பங்களைத்தெவி
ட்டவுண்டு வானத்தில் வட்டமிட்டுலவுவதைப் பார்க்குமி
டத்தில் தங்கள் பசிப்பினியைப்போக்கியகாரணத்தைமு
க்கியமாக நினைந்து வீராதிவீரன்முதலிய பால சப்பிரம
ணியதேவர் சேனைகள்மீதிற் சூரியகாந்திடப வொட்டாம
ல் வானத்திற் பச்சைப்பந்தலிட்டதைப் போலக்காட்டவு
ம் இராட்சதர் மாண்டகாலத்திற் சிதறிக்கிடக்கின்ற நிண
மும் மூளைகளும் சேற்றைப்போலப் பிசறித்தோற்றவும்
உதிரமானது அலைகளைவீசி யினாந்தோடுவதுமாரிகால்
த்திற் பெருகும் ஆற்றின்பிரவாகத்தை யொத்தும் உற்பல
சிரங்களைப் படைத்திருந்த இராட்சதர்க ளிறந்தகாலையி
ற் கோபமிகுதியினற் பிறையையொத்த கோதைத்தந்தங்
களைக்கடித்தவறுதியினற் கணற்பொறிகள்பெருந்துஇரா
ட்சதர் தேகங்களைச் சேதித்துக்கிடக்கின்ற நிணமாமசங்
களைச் சுமுவதினால் கழுஞ்காக்கை யாதியபிராணிகள் உரு

சிகரமாய்ப் புதிக்கப் பொரித்துக் கரித்தும் வைத்ததை நிகர்த்தும் நெறித்த வுரோமங்களைப் பெற்றமதயானைகள் வீரன்செலுத்தியவாளிகளினாற்பருத்தலைகள் உரலையொத்த கால்கள் பனைக்கு நிகராயசைந்திருந்த துதிக்கைவால் கண்டிக்கப்பட்டுப்போக முண்டமாய் இரத்தப்பிரவாகத்தி லோடுவதைப் பார்க்குமிடத்தில் ஆமைகளமிதந்துசெல்வதைப்போலக் காட்டவும் கரியதேகத்தைப்பெற்ற இராட்சதர் தேகமுற்றுஞ் சல்லடைக்கண்களாய்த்துளைபட்டு உதிரம்பீரிட்டுப் பெருகி யோடுவதி லகப்பட்டுப்போவதைப் பார்க்குமிடத்திற் சமுத்திரமானது வடவாமுகாக்கினியின் வெப்பத்தை யொடுக்கித் தன்னிடத்திலவைத்திருப்பதைப்போலக் காட்டவும் யானைக்குதிகைகள்தேகமெங்கணும் வீரவாகுபாணங்களதைத்த புண்ணினிடத்தில் உதிரத்தைப்பெருக்குவதை யோசிக்குமிடத்தில் மாறிக்காலத்திற் பருவதங்களினிடத்தாற்றெடுத்துப் பாயும் அருவிகளையொப்பக் காட்டவும் இராட்சதர்களுக்களிற் பற்றியிருந்த வாள், வேல், சாரிகை, பாணமுதலியபடைகள் உதிரப்பெருக்கிலகப்பட்டு அழுந்தியும் மிதந்தும் மீன்களைப்போலப்பிறழ்ந்து கொண்டிபோய்ச் சமுத்திரத்திற் பாய்ந்தபோது அதிலடங்கியிருந்த மச்சங்கள் தம்மினமென்று எதிர்கொண்டுகுலவி அப்படைகள் தாக்கியமாத் திரத்தில் பயந்தோடும் சந்திரவட்டக் குடைகள் காம்புகள் துண்டிக்கப்பட்டு இரத்தவாற்றில்மிதந்து போவதைப்பார்க்குமிடத்தில் அந்திப்போதில்விளங்கும் செவ்வானத்திற் சந்திரன் ரோற்றியதைநிகர்த்தும் இராட்சதர் தலைகள் கரங்கள் கால்கள் துண்டிக்கப்பட்டினைச்சுவிட்டோடும் உதிரப்பெருக்கில் அலைந்துபோவதைக்கண்ட பூதவீரர்கள் பகைவர் வயிறுபிழைந்து இறைந்துகிடக்கின்ற குடல்களை வலைகளாகப் பின்னிவிசி அவைகளைமச்சங்களைப்போல வாரிவாரிக்குவித்துக் களிக்கவும் ரிணமாமச்சங்களைத் தெவிட்டவுண்டு உதிரபானஞ்செய்த வெறியினால் நாய்க்கூட்டங்கள் ஊளமிட்டொரு பாரிசத்திற் றிரியவும் பைசாசங்கள் பூதங்கள் கரங்களைக்கோத்துப் பம்பைசற்றிக்கொண்டொருபுறத்திலிளையாடிநிற்கவும் காளிகள் வீரன்புகழைப்பாடி ஒருபுறத்தில் நிர்த்தனம்செய்யவும் ரணக்களமுற்றினும் இந்தக்காட்சிகள் மலிந்து காட்டவும் நவரத்தினமயமாகிய தேரணிகளின்மீது வந்து சண்டைகொடுத்த அவுணவீரர்கள் வீரன்பாணங்களபட்டு மாண்டகாலத்தில் அவர்களிரங்களினும் சாரதிகள்முண்டங்களினும் அதிற் பூட்டிய புரவிக்கூட்டங்கள் தேகத்தினும் உதிரம்பெருக்கக் கிடப்பதைப் பார்த்தவர்கள் இந்தத்தேர்களுக்குப் பிராண னுண்டோ இரத்தத்தைப் பெருக்கிப் போகின்ற தென்பேசவும் கோப்பபெருக்கையுடைய அவுணவோறிவந்த தேர்களிற் பூட்டியிருந்த வலியசிக்கங்கள் வெட்டுண்டு மாண்டிகால்களைப் பரப்பி உதிரவாரியில்மிதந்துபோய்ச் சமுத்திரத்திற்சேர்ந்தமாத் திரத்தில்அதைக்கண்ட தேனாகள் தம்மினமென்றுவளைந்து அவற்றிற் கிரங்கிழிக்கவுமாயின.

இவ்வித சிங்காரங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற ரணக்களத்தில் தாபரித்து நிற்கப்பயந்தோடுகின்ற இராட்சதப்பாதகர் அவ்வெல்லை முற்றினும்மாண்டு விழுந்துகிடக்கின்ற களேபரமலைகள் சிரக்குன்றங்களிற் கால்களிடறியிடறிப் பலதரம்விழுந்தெழுந்து களைத்துப் பலர்மானவும் அத்தலத்தி லிறைந்து கிடக்கின்ற வாள், வேல், சக்கரம், சூலம், மு

தலியபடைகள் ஓங்கின்ற இராட்சதர் கால்களிற்றைக்கஅதைப்பிடுங்கி யெறிந்தும் மீளப்பாய இவ்விதமாகச்சிலர்வருந்தியலையவும் ரிணச்சேற்றினிடத்தகப்பட்டுக் கால்களைப் பெயர்க்கமாட்டாமல் உதிரம்பெருக்கெடுத்தோடவிழுந்துபலர் மாளவும் சமுத்திரத்தைப்போலப் பெருகும் இரத்தவெள்ளத்திற்சிலவிராட்சதர் நீந்தி அப்புறப்பட்டோடவும் சிலர் கைகால்களோய்ந்து அழுந்திமாளவும் சிலர் அதிலகப்பட்டு அலைந்துதிரியவும் பயப்பிராந்திகொண்டு பிரமித்தோடுகின்ற இராட்சதவீரர்களெதிரில் வீரவாகு தேவர் உருவெளித் தோற்றம் காணப்பட்ட மாத் திரத்தில என்னசெய்வானோவென்னும் ஏக்கத்தினால் மனம் பதைபதைத்துப் பலர்மானவும் ஓங்கின்றவிராட்சதப்பாதசனாத்தொடர்ந்துபூதவீரர்கள் அத்துவிதற்குப்பயந்து அவர்கள் பாதங்களில் விழுந்து பிராணபிச்சை தரவேண்டுமென்றிரந்து தப்பிப்போனவர்களும் கரங்களிற் பற்றியிருந்த படைகள் யெறிந்துபோட்டு வெறுக்கையராய்ச்சிலர்பறக்கவும் அப்படைகள் தாக்கிச்சிலர்மாண்டும் சிலர்மானம்பாதிக்கக் கரத்திற் பற்றிய ஆயுதங்களைச்சுழற்றியெதிர்த்துப் பூதவீரர்களால் மாண்டும் சிலகணங்களுக்குப் பயந்து தங்களிடத்திலிருந்த அஸ்திரசஸ்திரங்களையெறிந்து அத்தலத்தில் விழுந்துகிடக்கின்ற ரணபேரி, மத்தளம், உடுக்கை, முதலியவாத்தியங்களைமுழக்கிப் பல்லெதிரந்துகொண்டு இயமனையும் வாட்டவல்லசிலராட்சதர் வீரமற்றிருக்கவும் யானை-குதிகைமுக்களைப்படைத்த விரக்கமற்ற விராட்சதர்கள் பிராணனிடத்திருக்கின்ற விச்சையினால் வெட்கத்தையும் சூரத்தையும்மறந்து யானைகுதிகைகள் மாண்டுகுவிந்து கிடக்கின்ற பிணக்குவைகளிற் பதுக்கித் தலைகளமாத் திரம் அவைகளுடன் ஒன்றிக்காட்டவிருக்கவும்சிலவிராட்சதர்களிறந்தும் வயிரத்தைவிடாமல் நரிக்கூட்டங்களினுருப் பெற்றுவந்து மாண்டுகிடக்கின்ற சிலகணங்களின் உடல்களின் மீதுபாய்ந்து கோபத்தினும் கூரியபற்களைக்கொண்டு பிடுங்கியிழுக்கின்றதருணத்தில் அவ்வெல்லையிற் பெருத்தலாவுகின்ற நாய்க்கூட்டங்கள்கண்டு குலைத்துக்கொண்டு துடரமனடுங்கியோடவும் சிலர்வடவைக்கனலையும் அவிக்கவல்ல கோபாவேசங்களையுடைய சில பூதர்களைக் கண்டமாத் திரத்தில்தாங்கள் கற்றிருக்கின்ற மாயப்பெருக்கினால் நாயருக்கொண்டி திரிகின்றகாலத்தில் அவ்விடத்தில் ரிணமாமச்சங்களைத் தின்று களித்திருக்கின்ற நாய்க்கூட்டங்கள் கோபித்து மேல்வர நடுங்கிப் பிணக்குப்பைகளிற் பதுங்கவும்கோபாவேசங்களுடன் திரிகின்ற பூதவீரர்களெதிர்த்தகாலத்திற் சிலர் தங்களுருமைமற்ற வகையிலல்லாமல் தம்மவர் பிணக்குவைகளிற் பதுங்கியிருக்கின்றகாலையில்தைசகளைத்தின் றுலவும் நாய்க்கூட்டங்கள் தலைமுக்கு-காதுகளைக்கடித்திழுக்கப் பகைவருக்குப்பயந்து சந்தடி பண்ணுமற் பொறுத்துக்கொண்டு வருந்தியிருக்கவும் சிலர்காயத்தினுற்றேகமுற்றினும் உதிரம்பெருகவருந்தியும் தமது பிராணபதமாகிய தோழனாக்கானுமற் றிரிந்துதிரிந்து வெட்டுண்டு கிடக்கின்ற அவர்களிரத்தைக்கண்டமாத் திரத்தில்பெண்கள் புலம்புமாறுபோலப் பாடிப்பாடிக்கிலேசிக்கவும் கோப்பார்வையுடன் கெக்கலிகொட்டி உலவுகின்ற பூதசாச் சிலராட்சதர் சகிதியிலெதிர்த்தமாத் திரத்தில் திம்க்கிட்டு தேகமுற்றும் வியர்க்கவிழுந்து உதைத்துக்கொண்டு மாளவும் சிலராட்சதர்மாண்டு யாதனாசீரத்தைப்

பெற்று வானத்திலிற்பவர்கள் தம்முடனெதிர்த்துப்போராடிய பூதநிர் சிலநிறந்து எதிரில்வருவதைக் கண்டமாத்திரத்தில் மடியிற்கையைப் போட்டுக்கொண்டு எங்கள் வளைக் கொன்றபழியைத்தந்துபோகக் கடவாயெனவாதாவும் பயப்பிராந்தியினுலோடுகின்ற சிலராட்சதர் தமக்கெதிரில் வருகின்ற பறவைகளைப்பார்த்து நீங்கள்போருமார்க்கத்திற் பூதனானேருவீராகில் மாண்டவரல்லது உயிர்பெற்றிருக்கின்றவ ரொருவரும் இப்பாதையினில்லையெனச் சொல்லித் திருப்பிவிடக்கடவீர்களெனக் கரங்களைக் கூப்பித்தொழவும் இவ்வுலகத்திற்றமது கொழுன நிறந்தகாலத்தில் மேல்விழுந்து முகத்துடன் முகத்தைச் சேர்த்துக் கிலேசிக்கின்ற மங்கையரைப் போல பூதவீரரானெருங்கிய சிலராட்சதரைக் கட்டிப்பிடித்து மூக்கைக்கடித்த தருணத்தில் வெட்கம் மனதைவாட்டிவருத்தவும் சிலராட்சதர்கள் யோசித்து இயமனைப்போலநிற்கின்ற இந்தத் தூதனால் நம்மவர்களைவரும் மாண்டுபோவதற்கையமில்லை ஆதலால் நமக்குக்கெடுதிரோமம் நப்பிப்பிழைக்க வேண்டுமென்கின்ற தீர்மானங்கொண்டு உதிரவாற்றில்விழுந்து நீந்திப்போய்க் கடலைச்சேர்ந்து அதிலிருக்கின்றபருவதங்களிற் பதுங்கியிருக்கவும் சிலபதிநர் பூதநிடத்தகப்பட்டு மாளாமற் பிராணனைத்தப்பித்துக்கொண்டு சண்டைமுடிந்தவுடன் வெளிப்பட்டு நந்தவர்கள் தேகத்திற் பெருகும் உதிரத்தை வாரிவாரி மார்பினும் புசங்களினும் பூசிக்கொண்டு தாங்களும் சுத்தவீரராய்ப் போர்செய்தவரைப்போலப் பட்டணத்தைநோக்கி மீளவு மிவ்விதங்களாக வீரவாளிகளினால் மாண்டவர்கள்போக மற்றவலிபெற்ற விராட்சதவீரரனைவரும் பிராணபீதியினுற் பயந்தோடி வருகின்றகாலையிற் கொடியசெய்கைகளைப்பெற்றிருக்கின்ற வீரமாமயேந்திரபுரியிலிருக்கின்ற ஜனங்கள் தங்கள்தங்களுக்கும் மனவருத்தம்நேர்த்திருப்பதற்கடலுடைந்து பெருகுமாறுபோலத் துக்கசூகரத்தி லுமுந்தி ஓவென்னு மிசைச்சலுடன் புலம்புமோசை திசைகளனைத்தினும் பரவியது, அந்தக்காலத்தில் மேற்குறித்தபடிக்குக் காலாந்தகளைப்போலச் சமார்க்கத்தி னுலவிப்போனா முடித்து நாரியையிறக்கி வில்லையூன்றிக்கொண்டுமனவெழுச்சியுடனிருக்கின்ற வீரவாகுதேவரிடத்துக்கு இராட்சதப்பாதகரால் வருந்தியிறைந்திருந்த இலகஷ்ர படைவீரர்பூதசயின்னியங்களைத்தும் வந்துசேர்ந்த முன்னிலையில் அக்கினிமுகன்செலுத்திய பாணத்தினால்மார்புபிளப்புண்டு உதிரம்பெருக்களைத்திருந்த வீரமாபுரந்தரனென்னுந் துணைவன் களைதெளிந்தெழுந்துதமையனைவந்து கூடினன்.

இவ்விதமாகத் திருநீறுவிளங்கும் நெற்றியைப் படைத்திருக்கின்ற வீரவாகுதேவனைச் சூழ்ந்திருக்கின்றகாலையிற் புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய மற்ற ஏழுசகோதரர்களையும் காணாமையால் என்னவினைந்ததோ வென்கின்ற மனவருத்தத்தினுற் படைவீரர்மீதில் விழிகளைப்பரப்பி இதனைச் சொல்வதாயினர், ஆண்டிறம்பெற்றசூரராகிய நம்பியையவொழுவரும் கொடியபாதகனாகிய சூரகுமாரனுடன் அகோர புத்தங்களைச்செய்துவருமுன்னிலையில் மாளப்பெற்றனரோ அல்லது மாணமுர்ச்சையுற்றுத்தெளிவுபெறாமற் றலைதூரத்திற்கிடக்கின்றனரோ, என்னைசைத் துணைவொவ்விடத்திருக்கின்றனர், சொல்லக்கடவீர்களெனக் கேட்டவுடன் உக்கிரனென்னும்பூதவீரன் சேவி

த்துச்சுவாமி தேவரீர்துணைவர்களெழுவரையும் அக்கினிமுகன் தேவாஸ்திரத்தினுற் கையறுதியாகக்கொன்றனன், இதற்குத்தென்பாரிசத்தில் நூறுயோசனையளவையிலவானத்தையளாவித் திசைகளெங்குங் கிளைகளைப்பரப்பித்தழைத்திருக்கின்ற வடவாலவிருட்சமிருக்கின்றது அதனருகில்விழுந்து கிடக்கக்கண்டனன். இதிலெவ்வளவுமபிசகிராதென்று நிச்சயமாகச் சொன்னதைக்கேட்டவுடன் மனம்நடுக்குற்று சரீரம் பதைபதைக்கக் கிலேசித்துச் சற்றும் அவ்விடத்திலிற்க மனமில்லாமல் அத்தலத்தைக்காட்டென்று அவனைமுன்னடத்திச் சகலருஞ்சூழ்ந்துவரப்போய் ஆலினருகிற்சேர்ந்து களைபரப்பாயலின்மீதில் விழிகளில் அக்கினிசொலிக்கத்தக்கதாக மாண்டுகிடக்கின்ற துணைவரைக்கண்டவுடன் சகோதரசம்பந்தத்தினால் மனம்வெந்து விழிகளில் உதிரப்பிரவாகம்பெருகப் பெருங்காற்றிற்பட்ட கற்பகத்தருவைப்போல அவர்கள்மேல்விழுந்து தனித்தனியே தழுவித்தழுவித் தம்பியர்பெயரைச்சொல்லி யழைத்து வாய்விட்டலறி நடுநடுங்கித்தேகமெங்கணும்வியர்க்கப் பிராணனுண்டோவில்லையோவெனச் சங்கைகொள்ளத்தக்கதாக முர்ச்சையாய்விழுந்தனர் அப்போது இலகஷ்ரமுதலாகிய வீரர்கள் மிகவும்வருந்திச் சிலசயித்திய உபசாரங்களைச்செய்யக் களைதெளிந்தெழுந்து இவ்விதங்களிற் பன்னிப்பன்னிப் புலம்புவதாயினர்

என்னசைக்குரிய துணைவனோ! துணைவனோ! என்றாவலீத்தழைத்தும் மேல்விழுந்துதழுவி முகத்துடன்முகத்தைச்சேர்த்து முத்தமிட்டு புழுதியைத்துடைத்து நமதிறைவனைத் தரிசிக்கப்போவோம் வாருங்கோள் வாருங்கோளெனக்கூவியும்கன்றைப்பறிகொடுத்தபசுவைப்போலக்கதறியும், ஐயையோ? யெங்கொளித்தினொனக் கரக்களைவிரித்துப் பரதவித்தும் உங்கள் திருமுகமண்டலச்சுந்தரத்தைக்காணும் வெம்பிவாடுவேனோவென்றும் பாதகனாகிய என்னைச் சத்துருக்கள் நகரத்திற் றனிமையிற்காட்டிவிட்டு மனந்துணிந்து போகலாமோ? இது உங்களை யொத்த அன்புள்ள தம்பியருக்கழகோவென்றும் வீராகிவீரராகவிருந்த உங்கள்உதவியைக்கொண்டுபகைவனை வெற்றிகொண்டு திரும்பவிருந்தேன் இனியென்னசெய்வேனென்றும் துணைவனோ? நானுங்களுக்கடாதவனோ? அன்னியனோ? என்னிடத்துயாதேனுஞ் சிறிதுருறைகண்டு நீங்கிப்போகத் துணிந்திரோவெனச்சோர்த்தும் ஐயமாரோ! கொடியகன்வனாகிய அக்கினிமுகனே உங்களைக்கொல்லவல்லனென்று கோபித்தும் தம்பிமார்களே? இவ்விதமாக நீங்களென்னிடத் திரக்கமில்லாமல் மனத்துணிவுகொண்டிறப்பிராகில் உங்களைப்பிராணபதமாக நம்பியிருந்த யானினியென்னசெய்யக்கடவேனென்று களைத்தும்சகலாயுதபாணிகளாய்ச் சக்கிரரட்சகளைப்போலப் போற்றியிருந்து ஜயங்களனைத்தையும் கிடைக்கச்செய்த புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய உங்களைப்பறிகொடுத்துகல்நெஞ்சைப்பெற்ற யானுயிர்பெற்று ஆசையைபுடையவரைப்போலப் புலம்புகின்றனனெனமுகத்திலறைந்துகொண்டும் ஐயையோவிதியே! உனக்கென்ன திங்குகளைச்செய்தேன் இப்படிக்குந்துணிந்து செய்வையோவெனத் தூறியும் இத்தகைய அநியாயத்தைமுடிப்பது தகாததகாதெனக் கிலேசித்தும் இரந்தக்காரத்தைக்கண்டவுடன் ஓ! பிராணனே? நீங்கிப்போகாமல்நிடித்திருப்பையோவெனப்

பதைபதைத்தும் நற்குணநற்செய்கைகளைப் பெற்றிருக்கின்ற சிறந்தவருடன் சிலர்பிரக்கவும்போதுமோவெனத்தியங்கியும் நம்மனைவரையும் அடிமைகொண்ட சரவணபவன் நான்மீண்டகாலத்திற் தம்பியொங்கேயெனக்கேட்பராயின் என்னசொல்வேனெனவாடியும் மூலகாரணனாகிய சிவபிரான் கடாட்சத்தினாலுதித்த துணைவரிறக்கக்கண்டும் வீரனைப்போலத் தனுர்ப்பாணியாகத் திரிவேனாயின் அம்மம்! எனக்காரிணையிருக்கின்றார். என்புயவன்மையும் வீரபராக்கிரமமும் வெகுநேத்தி நேத்தியென்று திகைத்தும் சூரன் குலநாசப்படக் கருவறுக்கினல்லது என்கோபக்கனல் தணிவதோவெனச் சீறியும் வில்வன்மைகளுக்கொப்பற்ற வில்வித்தைகளைப் பூர்த்தியாகக்கற்றிருந்த துணைவர் மாணும்படிக்குப் பாசகனாகிய அக்கினிமுகன் எந்தப்பாணத்தைச் செலுத்தினதோவெனவருந்தியும் அத்தகைய சிறந்தபடையை இந்தப்பாதகனுக்குக் கடாட்சித்தவர்கள் யாவரோ தோற்றவில்லையேயெனக் கண்கள்சிவந்தும் கொடியிரிக்கொடியராகிய பாபிகள் வேலாயுதக்கடவுளுக்கு அடியராக வல்லமோவெனவாடியும் அவுணக்கடலை அதாஅதப்படக்கண்டித்து வாட்டுவேனோ! இந்தவீரமாமயேந்திரபுரியை அக்கினிதேவனுக் கிளையாகக்கொடுத்தச் சாம்பலாக்குவதோ! பாசபதாஸ்திரத்தைச் சூரன்மீதுசெலுத்தி வம்சநாசஞ்செய்வதோவெனக் கோபித்தும் வெற்றிவேலாயுதத்துக் கஞ்சித் தாழ்க்கலாயிற்றேயெனச் சோர்ந்தும் இத்துயரத்திற் பட்டு முடியவில்லையேயெனப் பரதவித்தும்கொடியபாதகனாகிய யானினிச்செய்யவேண்டியதென்னை யெனத்திகைத்தும் மனதுக்கினியதுணைவ ரொழுவனாயும் ஏககாலத்தில் மாளக்கொடுத்தமையார் சகலசேனைகளையும்பொக்கி யிறந்தளரிமுகனல்லனோ ஜயப்பிரதாபத்தைப் படைத்தவனெனச் சோபித்தும் அடியேன் பெற்றிருக்கின்ற பேறுகளுக்கழிவுவந்ததேயென நானியும் வலித்திராணனைப் போக்காமல் தம்பியரிடத்திற் நையயுள்ளவனைப்போலப் புலம்புகின்றேன், கடினசித்தம்பெற்ற தமையனெனத்துக்கித்தும் கரத்திற் பற்றியிருக்கின்ற தனுசைப்பார்த்துப் பற்களைக் கறகறெனக்கடித்தும் அபாயகாலங்களில்வந்து தவவல்ல வெற்றிவேலாயுதத்தை யெதிர்பார்த்துவிழிகளில் நீரைப்பெருக்கியும் பாசபதமுதலிய படைகளின்மீது கியாபகக்கொண்டு விழிகளில் அனற்பொறிசிறப்பார்த்தும் உடைவாளாயுதத்தின்மீது கரத்தைவைத்துச்சீறியும் வீரத்தன்மையினால் ஞான்பேசியசபதங்களைபெண்ணியெண்ணிவாடியும் தனக்குநேர்ந்த திராதபழிக்கு நானியும் தீப்பொறிகள்சிறப்பற்களைக்கடித்து உதட்டையதுக்கியும் இவ்விதமாக யாதொரு துணையும்ற்ற வெளியணைப்போலத் துக்கசாகரத்தி லமுந்தியிதற்கடுத்த செய்கைகளை முடிப்பதற்கு ஒருதுணியும் தோற்றமற்ற சூறைக்காற்றிப்பட்ட சரகையொப்பமனம்நிலைபெறாமற்றத்தளித்து தாமனாயிலையிப்பட்ட நீரைநிகராய்க் கவலைகொண்டு திகைத்திருந்த வீரவாகுதேவருக்குக் கடையிற்றுணைவரை யெழுப்புவதாகத் தோற்றியவுடன் நல்லகாரியம்அக்கினிமுகன் பிரமன் விஷ்ணு மற்றதேவப்படைகளினால் என் துணைவரைவாட்டி யிருக்கவேண்டும் இதற்குச் சந்தேகமிராது அக்காலத்தில் அரியபிராணனை யமன்கொண்டுபோயிருப்பனெனக் கொதித்துத் தேகத்தை வளர்க்கும்பொருட்டு அவிக்கையுண்ண விரும்பியுமுதலும் தேவர்

களைப்போலவும் அவுணரைநிகர்த்தும் மற்றபூமண்டலத்தினர் பாதலவாசிகளுக்கொப்பாகவும் சலபமாகினைத்து இயமனுனவன் என்னையொத்தவன் சகோதரப்பிராணனைக் கொண்டுபோகத் துணியவல்லனோ, பகைவனாகிய சூரன்பெற்றிருக்கின்ற வரமுயற்சிகளுக்கஞ்சிய போதினும்களைக்கச்செய்துபோவதல்லது எத்தகையதேவர்படைகளும் நெருங்கவஞ்சும் பெருமையைப்படைத்திருக்கின்ற நம்மவரை எரிமுகன் கொன்றானென்று பேர்வைத்துஜன்மவயிரியைப்போலக் காத்திருந்து மாய்த்தவன் மறலியல்லது வேறுமுண்டோ.

ஞானநாயகனுய் சிவபிரான் துதல்விழிகளிற் சோதிமயமாகத்தோற்றிப் பிரணவவாக்கியத்தி னுண்மைகளே சொல்லவறியாத பிரமனைக் காவற்படுத்திச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைப்படைத்து நிலைபெறச்செய்த தேவதேவோத்தமனாகிய குமாரதேவர் துணைவொன்பதைக் கூற்றுவனறியானோ அறுகாலங்களினும் நிவ்விதமலர்களினாலருச்சித்துப் பஞ்சாட்சரத்தை யிடைவிடாமலோதி ஆகமவிதிப்படிக்குச் சிவபூசனையை முடித்துவரும் மார்க்கண்டேயர்மேற் கோபித்துப்போன காலத்திற் பத்தன்முறைகளைத் திருச்செவிகளினேற்றுப் பரமன்வெளிவந்து தன்னிலைத்துடன் கவ்விக்கொண்டு மாளத்தக்கதாகத் திருவடிகளைக்கொண்டிதைத்த குறிசற்றும் மறைந்ததில்லை அதனைக்காலன்சுத்தமாய் மறந்துபோயினனோ பத்திவயிராக்கியம் ஒழுக்கங்களிற்சிறந்த விபுலனென்னும் பிராமனோத்தமன் சுகந்தபரிமளத்தைவிசித் தேனையிறைத்திருந்த நிவ்விதமலரொன்றுகிடைத்தமையால் அதனைச்சிவபிரான் திருவடிகளில் அருச்சிக்கவிருப்பற்றுவருந்திவானவழிக்கொண்டு திருக்கயிலாயத்துக்குப் போகுமுன்னிலையில் சற்றும்யோசியாமல் அவன்பிராணனுக்குக்கேடுகின்ற தன்மந்திரியாகிய காலதானிடத்தி லதிககோபங்கொண்டு பரமனெழுந்தருளி கூறியசூலத்தினால் அவன்மாற்பிற்றுகுத்தித் தூக்கிச்சுழற்றப் பலகாலம் வாதைப்பட்டிருந்ததைத் தான்கண்டதில்லையோ, ஆலகாலவிஷத்தைப்பார்க்கினுங் கொடியசெய்கையையுடைய பிங்கலனென்னும் வேடுவன் பிராரத்துவநல்லினைத்தொடர்பினால் தான்திரிகின்றவனத்தி லொருபுலி துரத்திவந்தகாலையில் வில்வமரத்திலேறியிருந்த நித்தினாரோமம்பொருட்டு ஒருதினமுற்றும் ஊணுறக்கமற்று அத்தளிர்களைப் பறித்தாப்பறித்து அவ்விருட்சத்தினடியி னெழுந்தருளியபரமசிவக்கோலமாகிய சிவலிங்கத்தின்மீது விழத்தக்கதாகப் போட்டுவந்த புண்ணியசீலனைத் தன்னுதர்கள் கடிந்துபேசிப்பிடித்துக் கதைகளினால் மிகவுமோதி வருத்தும்போது சிவபிரான் காக்கக்கடவனெனப் போற்றியதற்கிரங்கிக் காட்சித்து பயப்படவேண்டாமெனக் கையமர்த்திச்சீறிப் பார்த்தவுடன் கிடுகிடாய்த்து அத்தா தர்பறந்தோடிய காரணத்தைமறந்தானோ பூருவத்தில் இப்பூமண்டலத்தையாண்டு நன்னெறிகளிற்பிச்சி நடந்துவந்த பிங்கலனென்னும் அரசன் முடிவுகாலத்திற் சிவநாமங்களைப்படைத்திருக்கின்ற பிள்ளைகள்பெயரைச் சொல்லிச் சொல்லி யிவர்களைக் காக்கக்கடவைபெனப் பலதரம்வேண்டிப் பிராணனையிழந்தகாலையில் யமபடாள்பற்றிவலிக்க மிகவுங்கோபித்து இந்தகாலைக்கொண்டிதைத்து விடுவித்தது யானல்லனோ இதையும் சண்டன்மறந்தானோ இவையன்றியும் உலகங்கள் புகழ்த்தக்க காரியங்களை முடி

யாமல் கெடுமதயினால் அக்கிரியாய்காரியகரணங்களை மதித்துப்பாராமல் தவசிகேஷ்டனான குச்சகனைவருத்தி ய கொடுமைபினாலும் மற்றும் சிலபுண்ணியசிலை யவ மதித்துக் கிலேசிக்கச்செய்த தன்மையினாலும் முன்னொ ருதாலும் சிவபிரான் கோபத்துக்காளாய்இந்தஜபங்களை த்கினும் தன்னுணைபைச்செலுத்திவரும் முதன்மைபை ப்போக்கிப் பலகாலம்வருத்திப்பயப்பிராத்தி கொண்டிதா ன்பட்டபாடுகள் தருமனுக்குச் சிவபகமில்லையோ.

இதுவுமல்லாமல் பவத்திரமாக்கவல்ல திருநீற்றை நு தலீற்றித்த புண்ணியவாங்கனையும் உருத்திராட்சத்தா ழ்வடங்களைப் பூண்டிருக்கும் பத்தர்களுையும் நிர்மலக்க டவுளாகிய சிவபிரான் பெயரைவிளக்கும் பஞ்சாட்சரத் தையும் சகஸ்திரதிருநாமங்களையும் பத்திவயிராக்கிபத் துடன் ஓதவல்ல ஞானவாங்கனையும் அந்நாமங்களைத் த ரித்திருக்கின்ற அன்பர்களையும் நெருங்குவதற்குக் குலை குலைந்த நயக்கியோமும் நமனானவன் சண்முகப்பெருமா னுக்கு அந்தரங்கபத்தர்களாக விருக்கின்றவர்களிராண னைவாட்டிக்கொண்டுபோகத்துணிந்தான், மும்மதங்களை ப்பொழிகின்ற யானையானது சேற்றினிடத்தழர்துமாயி ன் சிறுபட்சிகளும் அதனைவதைக்கவல்ல தன்றோவென் று இவ்விதங்களாகக் கோபித்த வீரவாகுதேவரெழுந்து தமது முதுகினிடத்திருக்கியிருந்த அம்புராத்தியில் நின்று மருதிவ்விப பாணத்தைப்பிடிக்கி அதனலகி ன்மீதிற் மமதுநகத்தினால் இயமதருமராஜனுக்கு இவ்வி தமாகத் திருமுகமெழுதுவதாயினர், வெற்றிவேலாயுதமு ர்த்திக் கிளவலாகிய வீரவாகு வைவச்சுதப்பட்டணத்துக்க திபனான செங்கோற்கடவுளுக்குத் திதனலறிவிப்ப தென்னை யெனில் மகாவீரதிரகுரசிகாமணிகளாகிய நமதுதுணைவ ரெழுவாரிராணனையும் கிரகித்துக்கொண்டுபோயினுபி துஉன்னையொத்தவனுக்குத் தகுதியோ, ஆகலின்இந்தவி ருபத்தைக்கண்டவுடன் அவர்கள் ஜீவான்மாவைத் துரி தமாக இவ்விடம்சேர்க்கக்கடவையெனமுடித்து கையொ ப்பமுமிட்டுத் தன்வில்லிம்பூட்டிக் குமாரதேவனைவாழ் த்தி யம்புரத்துக்குப்போய் அதிசிக்கிரமாயோடவரும்ப டிக்குக் கட்டளையிட்டிப் பிரயோகித்தகாலத்தில் மனோ வேகத்தினும் மேலிட்டுப்பற்றது சத்தசாகரங்களைக்கடந் துமானசோத்தரகிரிக்குத் தென்பாரிசத்திலிருக்கும்வை வசுதப்பட்டணத்தைச்சேர்ந்து நவரத்தினமயமாகிய சபா மண்டபத்தில் வயிரங்களினும் சோடித்துவிளங்கும் சிங் காதனத்தினிடத்தமர்ந்து பலதிசைகளினு மிருந்துவந்து விண்ணப்பஞ்செய்கின்ற கங்கர வாக்கியங்களைக்கேட்டு சித்திரகுத்தர் எதிரிலிருந்து கணக்குகளைப்பார்த்துச் சொல்லும் ரியதிகளுக்குத்தக்க கட்டளைகளையிட்டிக்கொ ண்டிருக்கும் தருமனெதிரில் குறுகுறுத்ததொனிகளு - ன்போய்நின்றதைக் கண்டவுடன் அற்புதமடைந்தவனு ய்த் துரிதப்பட்டுக் கரங்களினேந்தி வீரவாகுதேவர் மு த்தினைபைப்பார்த்துப் பத்திவினைபத்துடன் அதனிடத் திலெழுதி யிருந்தகாரியத்தை வாசித்தவுடன் மனம்நடுக் குற்றுச் சரீரம்வியர்க்கப்பயந்து சித்திரகுத்தனைக்கூவி விசாரணைசெய்துகொண்டு வீரவாகுதேவர்துணைவ ரிவ் விடம்வராமையால் எவ்வள மிருக்கின்றனரோவென்று போத வுணர்வினாலாராய்ந்து திருக்கயிலாயத்தி லிருப்ப தாகத் தெரிந்தவுடன் சிங்காதனத்தைநீங்கிவெளிவந்தும கிஷ்வாகனத்திலேறிச் சூறைமாருதத்தைப்போலத்தாதர்

தொடர்ந்துவரத்தக்கதாக மனோவேகத் தினுங்கெகிச்செ ன்று வெள்ளியங்கிரியைச்சேர்ந்து பரிசோதித்துக் குளி ர்ந்த நிழலைப்பரப்பிப் பரிமளித்திருக்கும் பூங்காவுகளி னென்றில் இராட்சதவீரரால்மாண்ட பூதத்தலைவர்கள் போற்றிச்சூழ்ந்திருக்கவும் விஞ்ஞையர் யாழ்களைமீட்டித் தேவகாத்திராங்களைப் பாடிவருவதைச் சிரவணனந்தமா கக்கேட்டுக்கொண்டு களித்திருக்கின்ற எழுவனாயுங் க ண்டவுடன் மனமகிழ்ந்தவனுப்ச் சமீபத்திற்போய்ச் சே வித்து ஐயமாமோ உமதொப்பற்ற தமையன்வாடிவருந்தி த்துக்கசாகரத்திப்பட்டு உங்களைத்தேடியலைவதாக நீங்க ளிந்தவைபவங்களை யனுபவித்திருப்பதுதகுதியோ.

மேலும்என்பிராணனுக்குவந்திருக்கின்றது ஆகலாற் றுரிதமாய்பூதவீரருடன் தமையனிடத்துக்குவரவேண்டு மெனப்போற்றநல்லகாரியமென் றெருமித்துச் சேனைத் தலைவருடன்அத்தலத்தைநீங்கி வீரமாமயேந்திரபுரத்து க்கருதிவீருக்கும்சமர்க்களத்தெல்லையைச்சேர்ந்துதங்கள்ச ரீரங்களிற் பொருத்தி நித்தினைதெளிந்தவர்களைப்போல வெழுத்தனர் இந்தச்சபகரத்தைக்கண்டதேவர்கள்களித் துப் பஞ்சகம் பகமலங்களை வாரிவாரிச்சொரிந்துவாழ்த்தி ஜயங்களைக்கொண்டாடினர் தட்சணம்தம்பிய ரெழுவரு மோடி தமையன் திருவடிகளிற்சேவித்தகாலத்தில் நீழி காலம்தன்புகழைஇவ்வுலகங்களில்நாட்டிய வீரவாகுதே வருக்கமித்திருந்தசோபதாபங்களொழிந்து மனவெழுச்சி பெற்றுஆனந்தவாரியில்முழுகினவராய்ஆசானுபாகுவாக விருக்கின்றிருகரங்களினாலும்வாரியெமித்துவிசாலமாக விளங்கும் மார்பிலணைத்திறுக்கதமுவிமுகத்துடன்முகத் தைச்சேர்த்துமுத்தமிட்டுஉச்சியைமோந்துமுதுகைத்தட விக்கொடுத்து இராகுவினால் மறைபட்டுவெளிவந்த பூ ரணச் சந்திரோதயத்தைப் போல முகமண்டலம் பிரகாசி த்துக் காட்ட இனிமேல் திவ்விபாணங்களினால்அவுண னை அதம்பண்ணுவதெனக்கொருபொருளோவென்றுவீ ரங்களைப் பேசிவருமுன்னிலையில்வீரமாயுரத்தரன்இலட் சர் படைத்தலைவர் பூகசயின்னியங்கள்களித்து மேகவர வைக்கண்ட மயிலினங்களைப்போல முகாரவித்தங்கள் வி ளங்க மனக்கவலைபைப்போக்கி அதிகமகிழ்ச்சி கொண்டி ருந்தனர் கேட்டிலர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே? வீரவாகு தேவர் முதலானவர்கள் அக்காலத்திற் பெற்றசந்தோஷப் பெருக்கினை என்போலிகளார் சொல்லிமுடிவதோ இப்ப டிக்குச் சகலரும் உல்லாசமாக விருக்கின்ற தருணத்தில் இதுநல்ல சமயமென்றெண்ணி யியமகருமராசன்இளைய பெருமானுக்குச் சமீபத்தில் நெருங்கிச்சேவித்து மின்ன லையொப்பவிளங்கும் அலகையுடைய வேலைத்தாங்கியவீ ராதிவீரனே அடியேன்மேற் கோபங்கொள்ள வேண்டா ம் உமதுதுணைவர்கள் இக்கப்படைத்தலைவர்களுடன் திருக்கயிலைச் சாரலீற்சேர்ந்திருந்தனர். அதிகமனவாட்டந் தேவரீருக்கு நேர்த்தபடியால்இக்காரணங்களைத்தீர்க்கமா யோசித்தவரல்ல சிவபிரான் கட்டளையின் படிக்கு நாயி னேன் முடித்துவரும் செய்கைகளைச் சொல்லக்கேட்டுரு ள்க.

எத்தகையராயினும் தமதுதிருமெனியிற் பரிசுத்தமா கிய விபூதியைப்பூசி உருத்திராட்சத் தாழ்வடங்களைத் த ரித்துக் காஷாயத்தை உடுத்திருப்பராயில் அவர்களிடத் தில் நெருங்கவும்நீனையேன் கடவுளராகக் கொண்டு ப்யப த்தியுடன்வழிபட்டுப்போவேன் அப்படிக்கிருக்கூப்பற்ற

தேவரீர் தம்பியர் பிராணனையுங் கிரகித்துப்போகத்து
ணிவேனோபசிமிருத்தகாலத்தில் அனலைவிழுங்கநினைப்ப
வருமுண்டோ என்னிடத்தி லீக்குற்றத்தைச் சுமத்திக்
கோபித்தேவிய பாணத்திற்குறித்த கட்டளைையைக் கண்ட
வுடன் திகிப்பட்டு வெள்ளியங்கிரிக்கோடி பூதவீரர்சூழ
க் களித்திருந்த உமதுதுணைவனாக்கொண்டுவந்து சேர்த்
தேன் ஐயனே அடியேனிடத்தில் யாதொருபுழியுமில்லா
மையாற்கோபத்தை சுதமித்தருள்கவென்று வேண்டுகின்
ற நடுவனைப்பயப்படவேண்டாமெனத் தேற்றித் தம்பியர்
எமதையன் பதத்திற் சேர்ந்திருப்பது தெரியாதலால் அ
வர்களிடத்திருந்த பரிவினால் பிரிவென்னும் அனல் மன
தைக்கொளுத்திவாட்ட மயங்கி உனக்கிச்சேதியைத்தெரி
வித்தோம் இதைக்குறித்து வருந்தவேண்டாம், மேலும்
இத்தருணத்திற் செய்யாமற்செய்த உதவியை முடித்தீர்,
இதற்குக் கைமாறுண்டோவெனப் பலவுபசாரவார்த்தை
களாடிச் செலவுகொடுக்கஅந்தகன்வீரனைப்புகழ்ந்து தன்
பரிவாரங்கள் சூழ்ந்துபோற்றத் தென்தேசத்தைச் சேர்ந்
து சிவனடியரிடத்து நெருங்காமல் தன்னுதர்களுக்குப்பு
திய கட்டளைகளைச் செய்து பழையபடிக்குத் தன்தொழி
லை முடித்திருந்தனன், பகைவர்வரவுக் கெதிர்பார்த்திருக்
கும் வீராதிவீரராகிய படைத்தலைவர்-பூதவீரர்-துணைவ
ர்-பெரும்புறக்கலைப்போலக் களித்துச் சூழ்ந்துபோற்ற
ஒப்பற்ற பராக்கிரம சாலியாகிய வீரவாகுதேவர் மதயா
னையைப்போல அவர்களாமத்தியில் ரணபூமியில் தனுர்ப்
பாணியாக விளங்கினர், இச்சம்பவங்களனைத்தையும்பார்
த்திருந்த துதர்கள் அலறிப்புலம்பிவிழுந்து கெட்டோடி
ச் சபாமண்டபத்திற் சகலரும் புடைசூழச் சிங்காதனத்
தில்வீற்றிருந்து அரசசெலுத்திவரும் இராஜாதிராஜனை
க்கண்டவுடன் விழிகளில் நீரைப்பெருக்கிவிழுந்து சேவி
த்துப் புலம்பிச் சுவாமி, தேவரீர் திருக்குமாரன் அக்கினி
முகன் அகோரயுத்தங்களைச் செய்து சதுரங்கசேனைகளை
யும் பறிகொடுத்துக் கடையிற்றாதன்செலுத்திய வீரபத்
திராஸ்திரத்தினால் மடிந்தனன். இந்தக்கொடிய சம்பவத்
தை விழிகளாரக்கண்டு வந்தனமெனப் பேசிய வாசகஞ்
செவிகளிற் புகுவதன்முன்னம் புத்திரசோபம் மேலிட்டு
ப் பெருங்காற்றின் மோதலினால் சாயும்பனையைப் போல
ச் சிங்காதனத்திலிருந்து சோர்ந்து குப்புறவிழுந்து களை
த்து எக்காலங்களினும் பெருத துக்கசாகரத்திலுழந்திப்
புத்திரனை நினைந்துநினைந்து பிரலாபித்துப்புலம்பத்தொ
டங்கினன்.

என்சரித்துக்காதாரசத்தியாகவிருக்கின்றஉயிரோ! சுந்
றமே!கண்ணே!சிரோரத்தினமே!செல்லவமே!ஓ!அக்கினி
முகனே!என்னைப்புத்திரசோபத்திற் படுத்தியிவ்வாழ்வை
வெறுத்து தெய்வபோகங்கனையனுபவிக்க விரும்பிப்பொ
ன்னாட்டைச் சேர்ந்தனையோ? ஒருதரம்உன்னதுகிய திரு
முகமண்டலத்தைக்காட்டிப் பவளத்தையொத்த வாயைத்
திறந்து தேறுதலெனசொல்லி எனக்குதவியாக வரமாட்டா
யோ?புத்திரசிகாமணியே!யினி உயிர்வாழ்க்கையையொரு
போதும் விரும்பேன். இதோஉன்னுடன் வருகின்றேன்
வருகின்றேன் ஐயனே! பாதகனாகியதுதன்முன்னமில்லி
டம் வந்தபோது உன் தம்பியாகிய வச்சிரவாகுவை வதை
த்துக்கொன்ற சேதியைக் கேட்டவுடன் தீயிர்ப்பட்ட புழு
கைப்போல மனம்பதைபதைத்துவாடி வருந்தினே அத்
தயரத்தை யின்றுடன் போக்கினையோ? வானநாட்டிற்

சேர்ந்தவுடன் உன்னுசைத்தம்பியைக்கண்டுகளித்துக்லகு
வியிருக்கின்றனையோ குமாரனே? நம்மவனாக்கண்டமாந்
திரத்திற் கிட்கிடாய்த்துப் பயந்தோடும் பதிராகியதேவ
ப்பயல்களனைவரும் நீபட்டபாட்டைக்கண்டுகளித்து மன
வெழுச்சி பெற்றிருக்கவும் எக்காலத்தினும் மாறாததுக்க
சாகரத்திற் பட்டிஎன்னவாடவிட்டுப்போவதுஉன்னையொ
த்த வீராதிவீரனாகியுள்ளைக்கடுக்குமோ! அல்லதழுகோ
மகனே! நீ அபலனாய் ஈனத்தொழிலைச் செய்துமுலும் து
தன்கையில் மாளக்கடவையென்று சிவபிரான் சபித்தன
ரோ! மகாவிஷ்ணு கொடுமைபேசினரோ? அல்லதுபிரம
னேஉனதலையிலெழுதினனோ? எனக்கொன்றுந்தோற்றநி
ல்லே. ஓ! புத்திரரத்தினமே! நிணப்பசுமையுறும் சொ
லித்திருக்கும் வெற்றிலேலாயுதத்துக் கென்னைக்காட்டிக்
கொடுத்து அக்கொடுமையைப்பார்க்க மனமில்லாமற் றா
தனுல்மாண்டு முந்திப்போய்விடுவது நீதியோ பகைவனு
ல் நீகளத்திற் பட்டனையென்னும் சேதிக்கேட்டவுடன் நீங்
காமலிருக்கின்றனபிராணன் இன்னமென்னதுக்கத்தை
யனுபவிக்க மாட்டாது, என்னுசையே! பஞ்சபூதமே! செ
ல்வமே! உன்னை அரியதவங்களைச் செய்துபெற்றதமியே
ன் ஒவென்றலறவிட்டு இறந்ததைக்கண்டும்மகப்பேற்றை
விரும்பிச்சிலச் தவவிரதங்களைச் செய்யவுந் துணிவரோ!
ஓ, குழந்தாய்! உன்னைமுற்றினும் நம்பியிருந்த என்னைப்
பிரிந்துபோகின்றவன் எனக்கடுத்த புத்திமதிகளைச் சொ
ல்லி நீங்கவொண்ணதோ! குமாரனே! மிகவும்வருந்துகி
ன்றேன், ஒருபோது பருவதாகிருதியாகவிளங்கும் உன்
மார்பைத்தழுவி யென்களைதீர்த்தக்க தாகவந்துபோகமா
ட்டாயோ! மனமில்லையோ? மதிமயங்கினையோ! என்செல்
வமே! கண்ணினொளியே! என்னன்பே! பிரகாசம்பொரு
ந்திய வேலைத்தரித்தகரதலங்களைப்பெற்றகாளையே! என்
னரசே! என்னைப்பெற்றவனே? ஐயனே! உன்னிடத்தன்
புள்ள பிதாவைமறந்தனை, மறந்தனை, என்யாழ்வயிற்றிற்
நீயைக்கொட்டினே யென் நிவ்விதங்களாகப் பன்னிப்பன்
னி புத்திரசோபத்திற் பட்டிப் புலம்புகின்ற தருணத்திற்
சபையிலிருந்த பந்துவர்க்கங்கள் மந்திரிபிரதானிகள் சே
னைத்தலைவர் முதலானவர்கள் தத்தமக்கடுத்த சம்பவங்க
ளைப்போல முகத்தினும் வாயினும்வயிற்றினும் அறைந்
துகொண்டு விழிகளில் நீரைப்பெருக்கிக்கடலுடைந்ததை
நிகர்த்துக் கதறினவிதங்களைச் சொல்லிமுடிவதோ,இப்பி
ரகாரம் அல்லோலகல்லோலப்படுகின்ற காலையில் அக்கி
னிமுகனைப்பெற்ற தாயாகிய பதுமகோமளை தன் குமார
னுக்கடுத்த சம்பவத்தைத் தெரிந்தவுடன் வயிற்றிலறைந்
து துகில்சோரத் தீயிர்ப்பட்ட அம்சத்தைப்போலச்சோர்
ந்து நிலத்தில்விழுந்து மூர்ச்சித்தவளாய் அக்காலத்திற்கு
ழந்திருந்த தோழியர்சிலதியர் பாங்கியர் அழுதுகொண்டு
சயித்தியவுபசாரங்களைச் செய்யத் தேறியெழுந்துகூடந்தல்
விழுந்து புரளப் பாதவிக்கும்போது புரமாதானைவரும்
சேர்ந்து இழவுகொண்டாடினர். அக்காலையில் அந்நகரமெ
ங்கணுஞ் சமுத்திர கோஷத்தினுமேலிடத்தக்கதாகப்புல
ம்புகின்ற சத்தமானது அஷ்டதிசையினும்பரந்து வான
வெல்லையினுமொலித்தது.

மூவாயிரவதைப்படலம்.

ஆயதோர்காலமூவாயிரத்தொகை
மேயினமைந்தர்களினவியீதெலாம்
மாயிருவிசம்பினையனாவுமன்னவன்
கோயிலையடைந்தனர்குழுவொடேகினர்.

வாரீர் சவுனகாதிரிஷிகளே? மேற்குறித்தபடிக்கு சூர
ன்முதலானவர்கள் வருந்துகின்றசேதியை மூவாயிரம்பி
ள்ளைகள் சேள்விப்பட்டவுடன் மானமுங் கோபமும் ம
னதைவாட்டக்கடுகிக் கோடிசூரியப்பிரகாசமாகச் சிரோ
ரத்தின கார்திபைவீசி வானத்தையனாவப் பரந்திருக்
கும் பிதாவினரண்மனையைச்சேர்ந்துதனக்கடுத்தபழியெ
ன்னும் சூராவளிக்காற்றானது விரைந்துவிரைந்துமோதப்
புத்திரசோபமாகிய துக்கசாகராஅலைபெருந்து மனமெ
ன்னுங்களையவாட்ட வீரத்தன்மையைப்போக்கிச்சோ
பித்துக் களைத்திரங்கிவாடி முகப்பொலிவற்று விழிகளி
ல் நீராப்பெருக்கிக்கதறுகின்ற பிதாவைக்கண்டு வணங்
கி ஐயனே, குழந்தைவேலன் தூதனும் அவனுக்கிலைய
எண்மர் இலக்கர் படைவீரர் பூதப்பெருக்கும் ஏகமாய்
நெருங்கிப் போராச்செய்துவிருக்கின்ற சமாக்களத்தில்
ரிமுகளைத் தனித்தனப்பி இப்படிக்குவருந்துவதென்னை
அவன் அவ்வீரருடன் போராடவல்லனே, சகலகலைகளே
யும் பூர்த்தியாகத்தெளிந்திருக்கின்ற சக்கிரோஸ்வரனே,
கேட்டருள்க. ஒருவன் சேனைப்பெருக்கையும், வல்பெற்
றதுணைவரையும் புத்திரரையும் அகண்டசாம்பிராச்சிய
செல்வங்களையும் புசுபலபராக்கிரம சம்பத்தையும் பெ
ற்றிருப்பானாயினும் காலதேசவர்த்தமானங்களை ஆராய்
ந்து தகுதியாகிய முயற்சியைச்செய்துகொண்டு ஒருகாரி
யத்தைமுடிக்க யத்தனப்பட்டாமற் போவானாயினும் அபலனா
கிய ஒருவனுல் பங்கப்பட்டு வலிகுறைந்து பழிக்காளாய்
வாடவருமென்று உலகினர்வழங்கிக்கொள்வார் மேலும்நீ
திதூலின் பிரகரணமுமதுவேயாகும் ஆதலால்இவற்றை
த்தீர்க்கமாயோசியாமற்போனீர். ஜயசாலிகளாகிய சத்து
ருக்கள் பெருக்கைமதித்துப்பாராமல் ஒருகுமாரனைத் த
னிமையிற்றுண்டி லீர்மேல்வரும் நன்குதிக்குகளைக் கவ
னியாமற்போனீர்மேலும் அவன் தேவரீர் கட்டளையின்
படிக்குப்போய்த் தன்னுடையவரையிற் போராடியிற்
ந்து வீரசொர்க்கத்தைச்சேர்ந்தால் அதையொரு பொரு
ளாகவெண்ணிச் சூரனாகவிருக்கின்ற தாம்மெரியாதவர்க
ளைப்போலப் புத்திரசோபத்திலழந்தி வாடுவதழகோ,
உம்மையொத்த தீரனுக்கடுக்குமோ, ஓ! இராஜபரமேஸ்
வரனே? அக்கினிமுகனெருவன்களத்திற்பட்டதைக்குறி
த்துதயிரியத்தையிழந்து கிலேசிக்கவேண்டாம் இதனை
மக்கழிந்தோடிய தேவர்கள் தெரிவராயில் எளிதமாகும்
ஒருகுமாரன்போனதின லொன்றும்முழுதிப் போகவில்
லை பற்பலவெற்றிகளைப்பெற்றிருக்கின்ற மூவாயிரவர் சு
கசிவிகளாக விருக்கின்றபோது உமக்கென்னகுறைநேர்ந்
துவிட்டது இதுவுமல்லாமல் எங்கள்துணைவனான இர
ணியன் தவங்களைச்செய்துகொண்டு பதுங்கித் தருணம்
பார்த்திருக்கவும் சூரியனைத்தனைசெய்த வீராதிவீரனாகி
ய தமையன் சேஷமமாயிருக்கவும் ஒப்பற்ற பராக்கிரம
சாலியாகிய சிறியதந்தை சிங்கமுகாகரன் வலியனாயிருந்

கவும் தின்னியராகிய படைத்தலைவரிருக்கவும் சவுரியப
ரராகிய கணக்கிறந்தவெள்ளம் இராட்சத சேனைகளிருக்
கவும், இவையன்றித் தமதுகாவலிற்பட்ட மந்தையவண்
டங்களில் வீரசூரராகிய சதுரங்கசேனைகள் வீறியிருக்
கவும் உமக்கென்ன குறைபாடாயிற்று பகைவர்கள்வலிய
ராய்ச் சிலபிள்ளைகளையும் சயின்னியங்களையும் வாட்டிக்
கொன்றனவென்கின்ற தளர்ச்சியைக்கொண்டு வருந்தவே
ண்டுமெனில்லை.

மேலும் சத்தசாகரங்களும் ஒருகாலம்வற்றிப்போமா
யினும் உமதுகட்டளையி னடங்கியிருக்கின்ற சதுரங்க
சேனைவெள்ளங்களுக்கழிவுண்டாவதோ, இதைக்குறித்து
ச் சந்தேகிக்கவும் வேண்டுமோ, இஃதன்றியும் தமதுபெ
ருமைகள் தமக்கேதோற்றாமல் மயங்குகின்றீர் ஊழிகா
லத்தினும் அழிவில்லாத வச்சிரதேகத்தைப்படைத்துத்
திர்க்காயசைப்பெற்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் ச
க்கிரோஸ்வரனாய் அகண்டசாம்பிராச்சிய செல்வவளங்க
ளையனுபவித்திருக்கின்ற தேவரீர் ரிப்படிக்குக் கவலைகொ
ண்டு வாடுவது உமதுபுயவன்மைக்கும் பெருமிதங்களுக்
குமடுப்பதோ, இதுவரையிற் பகைவர் தங்களாற்சூடிய
வரையிற் போராடிக்கொன்ற நால்வகைச்சேனைகளைப்பா
ர்க்குமிடத்திற் பாதலவரையினுந்து அண்டமுகட்டை
க்கிட்டிப் பூமிக்கச்சாணியாக விருக்கின்ற மகம்மேருவி
லொருதினைத்துணைகழிந்ததெனமதிக்கவேண்டும் மேலு
ம் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களைவென்று சகலரும் வணங்கி
ப்போற்ற அரசசெலுத்திவரும் தலைமையையும் வீரத்
தையும் புயவன்மையையும் சலபகாரியத்தைப் பெரிதா
கவெண்ணி யிதுவரையிற்றேடிய ஜயங்களுடனமர்ந்து ர
ணக்களத்திற் பட்டவர்களை நினைந்து நினைந்து புறந்தற்
தோடியொளிக்குந் தேவப்பயல்களைப்போலக் கிலேசித்
துவாடுவதழகோ, தேவரீர் நிறுவுளத்திற் சற்றுக்கோப
ம்பிரவேசித்துக் கட்டளையிலீராகிற்றேவராஜனையும்வி
ஷ்ணு பிரமனையும் இயமனையும் அக்கினி வாயுமுதலாகி
ய சகலரையும் கணப்போதில் வல்திற்பற்றிக்கட்டிக்கொ
ண்டிவந்து சன்னிதானத்திலவிடவல்லோம் இவையன்றி
யிற் பொன்னுலகையலைத் ததப்படுத்தவேண்டினும் மே
ருவைத்துகளாக்க நினைப்பினும் பூமண்டலத்தைமெய்தித்
துச் சமுத்திரத்திற் கரைக்கவிரும்பினும் சராசரப்பிரப
ஞ்சங்களைத் தகிக்கவல்ல வடவனலையவிக்கத்திருவுளத்தி
ற்கொள்ளுவீராயினும் தேவரீர்கருத்தின்படிக்குவிமைப்
போதில் முடிக்கக்காத்திருக்கின்றோம் இனிபன்னிப்பன்
னிச் சொல்லவேண்டுமெனில்லை அடியோவர்கள் மேற்கிரு
பையுற்றுச் செலவுகொடுப்பிராகில் சதுரங்கசேனைகளை
யுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய் நிமைப்போதிற் பூதவெள்ள
த்தையும் எண்மர் இலக்கையையும் இவர்களுக்குத் தலை
மைபெற்றிருக்கின்றதூதனையும் பெருங்காற்றிற்பட்ட பூ
ளைப்புஷ்பத்தைப்போலச் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்
து அவர்களைப் படைத்துணையாகக்கொண்டு மேலிட்டி
வந்த கந்தனையும் கைப்பிடியாகப் பற்றிவந்து பிதாவின்
சன்னிதானத்தில் விடவல்லோமென்று இவ்வித தயிரிய
ங்களை வெகுவாகச் சொல்லிவரும் வாசகங்கள் களைபட்
டிருக்கின்ற ஒருவனுக்குத் தேவாமிர்தம் தேக்கிடவுண்
ணக்கிடைத்ததைப்போலச் செவிகளில் துழைந்தவுடன்
மனதைவருத்தி யிருந்தகிலேசமொழிந்து முகமலர்ச்சி
பெறமகிழ்ந்து குமாரர்களேநீங்கள் குறித்தபடிக்குப்பகை

வரையதம்பண்ணி என்மனக்கருத்தின்வண்ண முடிக்க வேண்டுமெனச் சூரபதுமன்கட்டளையிட்டமாத்நிரத்தில் மூவாயிரம்பின்னேகனும்ஜயவுற்சாகத்துடன்புயங்கள் பூரிக்கவும் பிதாவின் பாதாவிந்தங்களிற் பணிந்து செலவு பெற்றுக்கொண்டு காளசூடவிஷத்தைப் போலச் சபையைக்கடந்து வெளிவந்து தங்களரண்மனைகளிற் சேர்ந்து விசாலமாயிருக்கின்ற ஆயுதசாலைகளிற்போய் வீரலட்சுமிபையப்போற்றி வழிபட்டு வயிரக்கவசங்களைபெடுத்து வச்சிரமலைக் கொப்பாகப் பாரித்துமுத்து மாலைமோகனமாலைகள் புரளவிருக்கின்ற மாப்பிற்றரித்துப் பாரித்தவிடலைத்தோளில்மாட்டித் திவ்வியபாணங்க ளடங்கியிருக்கின்ற அம்புறுத்தூணியை முதுகிலிறுக்கி கரசாடுமாட்டிவிற்றுகோதைகளைப் பூட்டி வலக்கரத்திற்றேவாஸ்திரங்களைப் பற்றி வயிரமுகடும் வாகுலையமூதலாகிப் போர்க்கோலத்தைத்தாங்கி துதலில்வீரபட்ட மணிந்து வெற்றிக்குரிய தும்பைமாலையைச் சூரியனைப்போலப் பிரகாசிக்கும்வயிரமுடிகளின்மீது சுற்றியிவ்விதப் போர்க்கோலத்தைச் செய்துகொண்டு வெளிவந்து பலகோடித்துததைப்பார்த்து நமதுசேனைகளை யிர்தரிவிஷத்திற்கொண்டு வரக்கடவீர்களென்று கட்டளையிட்டனாப்பி விட்டுஅஸ்திரசஸ்திரங்கள் நிறைந் திருக்கின்ற கணக்கிறந்த சேமத்தேர்களை சாக்கிரதைசெய்யப் பணித்தவர்களாய்ஆசாரவாயிலுக்கெதிரில் பருவதாகிருதியாய்ப் பலபுரவிகளையாளிசங்கம்புலிகளை அணியணியாகப் பூட்டிச்சொர்னமயமாயிரத்தினகாந்திகளைவிசிக் கொத்துமணிகள் கொடிகள்முதலிய சிங்காரங்களைப்பெற்று நிற்கின்ற சித்திரத்தேர்களிற்சிங்கங்களைப்போலப் பாய்ந்திருந்த காலையிலிராஜபுத்திரர்கள்பணிவிடையின்படிக்கு வாயுவேகத்தினு முந்திப்பறந்ததுதங்கள் அரிக்கையிட்டவுடன் சேனைக்காவலர் அதிகசந்தோஷத்துடன் சர்வாயுதபாணிகளாய் வள்ளுவரைக்கூழிப் படையெழுச்சியென்று பேரிகைகளை யறைவித்த சத்தத்தைக் கேட்டமாத்நிரத்திற் சதுரங்கசேனைகளும் பெரும்புறக்கடலைப்போல ஆர்ப்பரித்துச் சேர்ந்துதத்தமதுதலைவரை வந்துகூடினர்.

அக் காலையில் ரணபேரி,ஜயபேரி,வெற்றிச்சங்கம், தவுண்டை, மல்லரி,சல்லரி ஆகுளி-சின்னம், எக்காளை,தப்பட்டை, முதலியபோர்ப்பறைகள் கோடைகால விடிகளுக்கு கொப்பாகக் கணகணென் நதிரத்தக்கதாகப் புறப்பட்ட சேனைகளின் பெருக்கை யென்னென்று சொல்லுவேன் பொன்மயமாகிய வண்டில் அச்சு, மச்சு, முதலிய சிறப்பு களைப்பெற்ற தோணிகளையும், சித்திரமுகபடாம் பிரகாசிக்கப் பிறையையிகர்த்துக்காட்டி கோடிகளில்வயிரப்பூண்கள் பிரகாசிக்கவிருப்பலக்கைகளைத் துதிக்கைகளினேந்தி நீலகிரியையொத்த பாரித்தவுடல்களுடன்மேகங்களும்ஞ்சியோடவீறிட்டுப் போகும் யானைக்கூட்டங்களையும் இரத்தின வண்டயங்கள் கால்களிற் சத்திக்க அலைகளைப் போலப்பாயும் வேகமுள்ள புரவிப்பந்திகளையும்தனுசதிவ்வியபாண வகைகள் எள்ள,வேல், தண்டாயுதம், சூலம், சக்கரம், தோமரம், பிண்டபாலம், முசலம் கப்பணமுதலிய பற்பல படைகளைத்தாங்கி வீராவேசங்களுடன் வடவையும் ஆலகாலமும்பலவருக்கொண்டெழுவதைப்போலக் கொக்கரித்துச் சீறிவரும் இராட்சதப்படைவெள்ளங்களையும் பிரமனாலும் இவ்வளவெனக் கணிக்கப்படாதுஇத்தகைய சதுரங்கசேனைகளும்வெளிப்பட்டகாலத்திற்பெ

ருத்த பலவாத்தியங்களி னதிர்ச்சியும் இரதங்களோடும் கற்கரத்தொனியும் மதயானைகள் வீறிடுமொலியும் புரவிப் பந்திகளின் கனைப்பினேசையும் இராட்சதவீரர் ஆரவாரங்களும் ஏகமாதோங்கி பிரளயாலத்தைப்போல மண்வின்திசைக ளெங்கணும் செவிடுபடமுழங்கவும் வானத்தையளாவிச் செல்லும்இரதபந்திகளின்மீதுநாட்டியகொடிகளும் யானைகளின்மீது விளங்கும்சண்டாக்களும்இராட்சதவீரர் தாங்கிச்செல்லும் வெற்றித்துவசங்களும் வானவெல்லையை மூடிப் படபடென்றசையவும் அவுணவீரர்கள் சூடியிருக்கும் வெற்றிமாலையிற்பெருகுந் தேனையுண்டு வண்டினங்கள் நீங்காரத்தொனிகளைச் செய்துலவவும் கழுகு,பருந்து, காக்கைமுதலிய பட்சிக்கூட்டங்கள் கூந்தலட்டுக்கொண்டு பந்தலைப்போல வானத்தில் வட்டமிட்டுப்போகவும் பூதபைசாசங்க ளினாகிட்டுமென்கின்ற களிப்பினும் குதித்துத்துள்ளிப் பாடியாடிபோர்க்களத்தைநோக்கி நடக்கவும் இவ்விதவேட்கைகளுடன் சதுரங்கசேனைகளும் போகும் வேகத்தினெழுவந்த தூளிபடலமான தெப்படிக்குக் காட்டியதெனில் யானைகள் கரியைப்போன்றும் செம்பட்ட மயிரலையும்சிரங்கையுடைய இராட்சதத்தோற்றம் அனலையொத்தும் அதனிடத்தெழும் புகையை யொப்பக்காட்டிய துகட்சமோகமானது வானகமெங்கணும்பரந்து திசைகளைமூடிச்சமுத்திரங்களைச்சேருக்கிப் பிராணிகளை மயங்கச்செய்தது.

இவ்விட ஆடம்பரங்களுடன் பூவட்டமெங்கும்பரந்து தத்தளிக்கும்படிக்கும் நடக்கின்ற சயின்னியங்களின் பெருக்கை மூவாயிரம் இராஜகுமாரர்களுங்கண்டிமனவெழுச்சியுடன்போனாக் குறித்து மேலிட்டிவருவதை வானகத்தில் நின்றுவேட்கைகபார்த்திருந்த தேவர்கள்தெரிந்தமாத்நிரத்தில் திமிக்கிட்டு மனம்வருந்தி நடுங்கிவாடவும் சத்தமேகங்களும் தம்மினங்களுடன் பூமியில்நழுவி யோடுவதைப் போலக் கரியதேகங்களைவாய்ந்த இராட்சதப் படைகள் ரணக்களவெல்லக்குச் சமீபத்தில் வருவதைப்பூதவீரர்கண்டவுடன் வடவாமுகாக்கினியைப் போலச்சீறிப்பாதகர் மேலும்மேலும் வருகின்றனர் இவர்கள் கொடிமையைபடக்க வேண்டுமென்று கெக்கலிகொட்டிமராமரங்கள் பருவதங்கள் மற்றப்படைகளைக் கொண்டு தாக்கிய காலையில் அவுணவீரரும் திரராய்க் கொதித்து முட்டிய போது ரணபேரி, ஜயபேரி, தப்பட்டை, வெற்றிச்சங்கம் எக்காளைமுதலிய பறைகளைக் கணகணெனமுழக்கு மொலிபெருத்துச் சமுத்திரகோஷத்தை யடக்கித் தடாகத்தையொப்பச் செய்யவும் அண்டச்சுவர் நெக்குவிடவும்இவ்விதமாக விராட்சதப்பாதகர் மீறிப்பூதப்படைகளின்மீதிற் பாய்ந்து மின்னலைப்போலப் பளபளத்து விளங்கும் வாளாயுதங்களை விதிர்த்துவெட்டியும் கூரியவேல்களினால் குத்தியும் பருத்த தண்டாயுதங்களைக் கரகொனச் சுழற்றிமோதியும் தங்கக்கட்டுகள் பிசித்திருக்கின்ற நீண்டவிந்னைவளைத்து நானேற்றிக் குணத்தொனிகொண்டிவிஷத்தொவைய லீட்டிருக்கின்ற கொடிய பாணவருஷங்களைப் பொழிந்தும், கப்பணம், கழுமுள், பிண்டபாலம்,சக்கரம், சூலமுதலிய படைகளை ஒன்றனந்தமாகக் கடாவிடும் வாட்டும்போது பூதப்படைகள் பயப்படாமல் திடசிக்தராய் வடவையைப்போற்பொங்கி வானத்தையளாவித்திசைகளைமுடத் தழைத்திருக்கின்ற மராமரங்களைச் சக்கிரகாரமாகச் சுழற்றிக் கைகொண்ட மட்டும்மோதியும்

பருத்தமலைகளைச் சென்னை யொப்பக்கடாவியும் இருப்பு
லக்கைகளினால் சாடியும், தண்டாயுதங்களைக்கொண்டுமோ
தியும் வளைதழகனைவிசியும் இவ்விதமாக ஜயசாலிகளாகி
ய சிவகணங்கள் அதாஅதப்படுத்துகின்றவேளையில் அ
வுணப்படைகள் சின்னபின்னப்பட்டு ரணக்களமெங்கும்
விழுந்தபோது பெருகிய உதிரவெள்ளமானது ததும்பிக்
கொண்டோடிக் கடல்நீர்பாய்ந்து கருநீரைச்செந்நீராக்கவு
ம் அப்பிரவாகத்திற் காக்கை-கழுநூ-பருந்துகள் முழுகிக்
களித்து வானத்திலெழுந்து சிறகுகளைப்புலர்த்தி வட்ட
மிடவும் பூதபசாசங்கள் காளிக்கூட்டங்கள் பசுதணிந்து
கரங்களிக்கோத்துக்கொண்டு பம்பைசுற்றியும்வெறியாட
லைச்செய்தும் தித்தோமெனநடித்தும் வீரன் புகழைப்பா
டிக்கொண்டாடவும் பருவதாகிருதியாக நிற்கின்றதேரணி
கள்கிலப்பட்டு கல்லெண்ணும் ஆர்ப்புடன் குவியவும் மத
யானைகள் வீறடங்கிக் கண்டதுண்டப்பட்டுமாளவும் தத்
தித்தாவிப்பகைவர்மீதுபாயும் புரவிப்பந்திகள் உறுப்புக
ளனைத்தும் வெவ்வேறாகச் சிதைப்பட்டுமங்கவும் அக்கால
த்தில் அவுணர்பொங்கிவாட்டப் பூதவீரர்களிற் பலர்து
ம்சப்பட்டு மாண்டனர்.

இதைக்கண்ட மூவாயிர வீராஜகுமாரர்களுக்கு மதிக
கோபம்பிறந்து சர்ப்பங்களைப்போலச்சீறி மந்தரத்துக்கி
ணையாகப் பாரித்திருக்கும் தனுசுகளை வட்டாகாரமாகவ
ளைத்து நாரியைமாட்டி யிதுதானே யுகப்பிரளயத்தொலி
க்குமிடிப்பெருக்கென்று சகலரும் திகைத்துவாடும்படி
குடங்காரசத்தத்தைக்காட்டி விஷத்தொவையலிட்டு நெ
ய்தடவி கூர்மையாய்பின்னலைப்போல விளங்கும் அலகு
களையுடைய கொடியபாணவருஷங்களைச்சொரிந்துசிறுங்
கராதங்களைச் செய்து வாட்டும்போது சின்ன பின்னப்ப
ட்டு மாண்டும் களைத்துமினைத்தும் காயப்பட்டு மங்கினவ
ர்போக மற்றப் பூதப்படைகள் திகைத்து எதிரில்நிற்
கப்பயந்து ஒருவருக்குமுன்னொருவராகத்திசைகெட்டோ
டியதைக்கண்ட தலைவர்கள் மானமுங்கோபமும் மனதை
வாட்டக் காளத்தைப்போலச்சீறித் தங்களிரதங்களைத் து
ரத்திவந்து இராஜகுமாரர்களைவளைந்துகொண்டு பருத்த
விற்களைக்கோலிக் கணக்கிறந்ததிவ்வியபாணங்களைச்சோ
னைப் பெய்யலையொப்பப் பொழிந்து பகைவரேறி யிருக்
கின்ற தேர்களைச் சின்னபின்னப்படத் துள்கண்டு பாக
னாவாட்டி புரவிகளைமாய்த்துக் கொக்கரித்தும் சிலவீரர்
வலியதண்டாயுதங்களைச் சுழற்றிமோதிக் குதினாக்கூட்ட
ங்களைத் தலைமாடி கால்மாடாகச் சிதைத்துக் குவித்தும் சி
லர்க்கம்பத்தை யொத்தகால்களினாலுதைத்துப்பாகன்றி
லத்திலுருளும்படிக்கு மதயானைப் பெருக்கைக் கதறிக்
கொண்டு விழுத்தள்ளியும் சிலர் பகைவரேறி யிருக்கின்ற
வீரதங்களைவாரி யெடுத்த பந்தையொப்ப வானத்தினுள்
திசைகளினும் வீசிக் கர்சிக்கவும் சில ரெழுவாயுதங்களை
விட்டு வலியமாற்பைப்பிளந்தும் சிலர்வாளாயுதங்களைவீ
சிச் சத்துருக்கள் கரத்திலிளங்கும் வீற்களையிரண்டு து
ண்டமாக வெட்டித்தள்ளியும் சிலர்பற்பலபாரித்த மலைக
ளை யெறிந்து இராட்சதசேனைகளைச் சதைத்துக்கொண்டு
ம் சிலர்வீராவேசங்களுடன்பாய்ந்து எதிரிகள் கரங்களி
ற் பிடிபட்டிருக்கின்ற தனுசுகளைப்பிடுங்கிச் சள்ளிகளுக்
கொப்பாக முறித்து அவர்கள்முகத்திலெறிந்தும்இவ்வித
ங்களாக பூதநாயகர்கள் சண்டை கொடுக்கும் உற்பாதங்க
ளைத் தெரிந்த மூவாயிரவரும் அதிககோபங்கொண்டு கு

ரூரமாகிய பாணவருஷங்களைச் சொரிந்தமாத்நிரத்தில்அ
வைகள் வெளிப்பட்டவுடன் தீபையிறைத்துபக்குபக்கெ
ன் மெரிந்து விடநாகங்களைப்போலச்சீறி வேகமாய்வந்து
கோடையிடுகளைப் போலத்தாக்கி வலிய மாற்பைப்பிளந்
தும் புசங்களைத்துளைத்தும் கால்களை யாடவொட்டாமல்
வாட்டியும் இவ்விதமாகச் சாடும்போது தேகமெங்கும் பு
ண்பட்டுதிரம் சீரிட்டோடக்களைத்து மினைத்தும் பிரமை
கொண்டும், மயங்கிவின்றுவிட்ட ஏதுவையும்சூரன்குமா
ர்கள் ஜயவுற்சாகங்கலையும் இலகூந் கண்டமாத்நிரத்
தில் ரவுத்திராகாரமாகக் கொதித்துப் பருவதாக இருதியா
கவிளங்கும் புயாசலங்களைப் பெற்றதமையனாகிய வீரவா
குதேவர் திருவடிகளிற் பணிந்துஇர்தப்போனை அடியோ
ங்களுக்குக் கட்டளையிடவேண்டுமெனப் போற்றப்பரிவா
ய் அவ்வாறே ஜயப்பிரதாபங்களுடன்மீளக்கடவீர்களென
த்திருவாய்மலர்ந்ததைக் கேட்டவுடன் புசங்கள்பூரித்து
வானையளாவக் களித்தவர்களாய்த் தங்களிரதங்களைத்துர
த்திக்கொண்டு விஜயன், ஜயன், இடபவன், கரன், வீரன்,
அதிகோரன், அசலன், அதிகுணன், வாமனன், அனந்த
ன் அகலங்கன், தாருகன், வருணன், கசி, தண்டகன், மு
தலாகிய இலகூந் பகைவர் முனையிலவந்து சேர்ந்துகுமா
ரதேவர் திவ்விய சரணாவிர்தங்களைத் தியானித்துப்போ
ற்றித் தங்கக்கட்டுகள்பூண்டு இருகூதைகளினும்மணிகள்
துக்கிப் பாரித்திராநின்ற தனுசுகளைவளைத்துநானேற்றி
உலகங்கள்திடுக்கிட்டு வாடக்குணத்தொனிகொண்டுஊழி
காலமேகங்களைப் போலத் திவ்விய பாணவருஷங்களைப்
பொழிந்து கர்ச்சித்தமாத்நிரத்தில் அவர்கள் கரவேகசா
வேகங்களை மூவாயிரவர்கண்டு விடநாகங்களைப்போலச்சீ
றி விற்களை யிறுக்கிக்கணக்கிறந்த குரூரமாகியநாராசங்க
ளைச் சொரிந்தகாலத்திலிருநிறவருந் துண்டியகளைகளா
னவை மேகங்களொன்றுடனென் மெதிர்த்துப் பொருவ
துக்கொப்பாகத் தீப்பொறிகளைச் சிதறியெதிர்த்து முட்டி
யும் தட்டியும் சீறியும் உருத்தும் பொடித்துமிடித்தும்க
ட்டிப்புரண்டும் விழுந்தும் இவ்விதங்களாகச் சூரன்பிள்
ளைகள் செலுத்திய அஸ்திரங்களை அவர்கள் கண்டிக்கவும்
இவர்கள்செலுத்தியபடைகளைச்சத்துருக்கள் துண்டித்து
தள்ளியும் இத்தகைய வேடிக்கைப்போரினைச் சிலரோஞ்
செய்து வருங்காலையில் மூவாயிரவர் கையிஞ்சிச் சிலகொ
டியகளைகளைப் பிரயோகித்து இலக்கரேறியிருந்த பருத்
த தேர்களனைத்தையும் பொடிபடுத்திக் கொக்கரித்தனர்.

அக்காலத்தில் இலகூநுக்கு அதிககோபம் பிரவேசித்
து வடவாமுகாக்கினியைப் போலச்சீறி அமோகமாகியதி
வ்விய சரங்களைத் துண்டி மூவாயிரவர்கரங்களிற் பிடிப
ட்டிருந்த தனுசுகளைக் கண்டித்துப்பாகன் புரவிகளுடன்
தேனாயும் துள்படுத்திச் சிருங்கநாதஞ்செய்தனர், அத
னால் மானம்பாதிக்கக் காட்டழலையொப்பக் கனன்றுபக்க
த்தில் வருகின்ற சேமத்தேர்களினிடத்திற்பாய்ந்துபுதிய
விற்களைத் தாங்கி விஷங்களைக் கக்கவல்ல கொடியநாராச
ங்களைப் பிரயோகித்து அட்டகாசஞ்செய்தகாலையில் அப்
படைகள் வெளிப்பட்டவுடன் மின்னியிடித்துக்கல்லமழை
களைப் பொழிந்து அனற்பொறிகளைச்சிதறிக்கொண்டிவே
கமாய் வருவதை இலகூந்கண்டு அதருமல்பெற்றமல்தி
டசித்தராய் அமோகமாகிய களைகளைச்செலுத்திமேலிட்
டுவருகின்ற பகைவர்படைகளைப் பொடிபடுத்தி மேலுஞ்
சோனைமாரியைப்போலக் கணக்கிறந்த சிலீமுகங்களைக்

கடாவி மூவாயிரவருங் கைகாலாடவொட்டாமல்முடித்து
ரிதமாய்த்தங்களுக் குதவியாகநிற்கின்ற தேரணிகளின்றி
யி ருந்தபோது சூரபதுமன் பிள்ளைகள்வல்லியற்களை
ப் பறிகொடுத்துவறியிருந்ததேர்களையுமிழந்து திரத்துவ
மாகப் பொருமவல்லியுன் குன்றித்தங்களுக்குதவியாகவந்த
அளவற்ற சயின்னியங்களுந் ரணக்களத்துக் கிளையாய்ப்
புரளுவதையுங்கண்டு தயிரியமழிந்து மதிமயங்கிக்கோப
க்கனலானது மனதையும் உடலையும் கொளுத்திவாட்டபி
ரமித்துநின்றனர், அவர்களால்லையெக்கண்டு தட்சணஞ் சி
வகுமாரர்கள் கானகத்திற் திரியும் மான்கூட்டங்களை வே
டர்வலைகளைவீசி வளைத்துக்கொள்ளு மாறுபோலச்சூழ்ந்
துகொண்டு கரோமாகிய பாணவிதங்களைச்சொரிந்து வாட்
டுமுன்னிலையில் தியாகிகளாக விருப்பவர் தரித்திரம் நே
ர்ந்தகாலத்திற் கொடுக்கவகையற்றுத் துக்கசாகரத்திற்மு
ழுகி வாடுவதைப் போலத் திகைத்திருந்த மூவாயிரவரு
ம் மானமுங் கோபமும்மனதைவாட்ட நாகங்களைப் போ
லச்சீறிச் சிலர்பக்கங்களில்வானத்தையளாவிற்கின்றபரு
வதங்களையுன் குன்றுகளையும், வேருடன்பறித்து இலகூ
ர் மேல்வீசியும் சிலர்திசைகளைமூடித் தழைத்திருந்த ப
ருத்தவிருட்சங்களை முறித்துச்சாடியும் சிலர் ரணக்கள
த்தில் மாண்டு கிடக்கின்ற யானைப்பிணங்களைவாரி வாரி
யெறிந்தகாலையில் அவ்வெல்லெழுற்றினும்தோற்றமலோ
ங்கி விழுவதைத் தேவர் கண்டு திகைத்துப் பாதகர்இனி
யென்ன அனர்த்தங்களைச்செய்வரோவென்றேங்கினர்.

இந்தப்பிரகாரம் சூரன்பிள்ளைகள் செலுத்தியமலைகள்
முதலியதுகளை இலகூர்பலகளைகளைக்கொண்டு சின்ன
பின்னப்பட்டுப்போகக்கண்டித்துப்போட்டு மேலுங்கண
க்கிறந்த தில்வியபாணங்களைத் தூண்டிப் பகைவர்மார்பு
புஜமுதலாகிய விடங்களைச்சல்லடைக் கண்களாகத்துளை
த்துச் சூரவளிக்காற்றைப்போலச் சுழன்று சுழன்றுசா
டும்போது தேகமெங்கும் சூரியகிரணங்களுக்குச் சம
தையாக வுதிர்மபிரிட்டோடச் சிலர்களைத்தும் சிலர்மான
மழிந்து புறந்தத்தும் சிலரினைத்தும் வருந்துகின்றகாலே
யில் மற்றவீரர்களிற்சிலர் வடவையைப்போலப்பொங்கி
ப் பற்பலபடைகளைச்செலுத்தி பெரும்போர்களைச்செய்
யவும் சிலர்குலகிகளையொத்தமலைகளைப் பறித்தெறிந்து
ம் சிலர்விராவேசங்களுடன் பாய்ந்து இலகூரோறியிருந்
ததேர்களைச் செண்டைப்போலவெடுத்துச் சமுத்திரத்தி
லெறிந்து தேவர்களோவென் மலறியேங்கஆர்ப்பரித்தகா
லையில் அத்தேர்களிலிருந்தவர்கள் சிங்கங்களைப்போல நி
லத்திற்பாய்ந்து ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்துப் பாதக
ளையினிவிடலாகாதென்றெண்ணி விற்கள் நாரியைப்பிடி
ந்து கோடிபாண வருஷங்களைச்சொரிந்து மேலீட்டுவ
ருவதை இராஜகுமாரர்கண்டு வடவையு மஞ்சச்சீறியிடி
க்கொப்பாகக் கர்ச்சித்துத் தழைத்திருக்கின்ற தோப்பி
விடத்திற் பெருங்காற்றுதுழைந்து கிளைகளைமுறிக்குமா
றுபோல வீரவாகுதேவர் தம்பியர் கரங்களிற்பற்றிய வி
ற்களைப்பறித்துத் துரும்புகளைப்போல முறித்து வீசிய
போது சண்முகதேவர் படைத்தலைவச்சீறிப்பகைவர்கே
கம் நகசகபரியாதம் துறுங்கி ஐம்புலன்களுக்கலங்க வ
யேகரங்களினுல்மோதிச் சிருங்கநாதஞ்செய்தபோது ப
கைவர்மிகவும்நொந்தும் வீரத்தைவிடாமல் தாங்களும்வ
யேகரங்களைப்பிடித்தமாக்கிக்கொண்டு இடிகளைப்போல
எண்மர்மார்பினுஞ் சிரங்களினும் குத்தினர் இவ்விதமா

கக் கருங்கடலும் திருப்பாற்கடலும்பகைத்துத் திகை
களைவீசித் குமுறிப் போராடுவதைப்போல இருதிறவரு
ம்கொதித்து இடசாரிவலசாரிதிரிந்து மம்போரைச்செய்
து வரும்போது கொடியபாதகனாகிய சூரன்பிள்ளைகளுக்
கு ஜயசாஸ்களாகிய வீரர்வல்குறைந்து விஜயனையொழி
ய மற்றவர் தாபரித்தெதிர்த்து போராடக் கூடாமையாற்
பின்னிட்டனர், இப்படிக்கு வீரநிவீரர்களாகிய துணை
வர்புறந்தந்ததையும் சத்துருக்கள் வீரூப்பையும் விஜய
ன்தெறிந்து வடவையைப்போலச்சீறி உலகமுள்ளளவும்
பழிப்புளையைப்பெற்றுவிளங்கும் சூரன்பிள்ளைகளை யி
யமபுரத்திற் குடியேற்றுவேனென்று சபதம்பேசிச்சந்தி
ரசடாதரக்கடவுளாகிய சிவபிரான் தனக்கனுக்கிரகித்திரு
ந்த வல்யதனுசையெடுத்து வழிபட்டு வட்டாகாரமாக வ
ளைத்து அண்டங்களதிர குணத்தொனிகாட்டிப் பிரசண்
டமாருதத்தைப்போல அப்பாதககாவளைந்துகொண்டுகு
ரூரமாகிய பாணவருஷங்களைச்சொரிந்து கரங்களையறுத்
தும் புயங்களைமுறித்தும் சிரங்களைக்கண்டித்தும் மார்
பைக்கிழித்தும் வயிற்றைப்பிழியும் துடைகளை துறுக்கி
யும் இவ்விதங்களாக ஒருதிண்ணியன்காட்டிலுதுழைந்து
பலவிருட்சங்கள் கிளைகளைவெட்டிக் குவிப்பதையொப்ப
ச்சாடிக்கொல்லும்போது கண்டிக்கப்பட்டபலதிசையினு
மிறைந்துவீழ்ந்த உறுப்புகளைத்தும் விளைவிற்சேர்ந்
தொன்றுபட்டுப் பிராணனுண்டாயெழுந்து ஜயசாலையா
கிய விஜயன்மேற்பருத்தமலைகளையும் விருட்சங்களையும்
பறித்தெறிந்து கொடியபோரைச்செய்வதாயினர்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே? இந்தவிராஜகு
மாரர் பூருவத்தில் அளவற்றகாலம் அரியதவங்களைச்செ
ய்து வருவதைப் பிரமன் திருவுளத்தில் மதித்துக்காட்சி
தந்து உங்களுக்குவேண்டும் வரங்களைத்தருவோங் கேட்
பினோனத் திருவாய்மலர்ந்தகாலையில் இராஜகுமாரர்வண
ங்கிப்போற்றிக் கர்த்தனே யாங்களோருகாலம் சத்துக்க
ளாற் பின்னப்பட்டிற்றக்கவரினும் பழையபடிக்குத் தேக
மொன்றிலையிப்பெற்றெழுந்து பகைவனைவெற்றிகொள்ள
த்தக்க வரப்பிரசாதங்களைத் தரவேண்டுமென்றிரந்தனர்
அவ்வாறே கட்டாட்சித்துப் பிரமன், தன்னகைச்சேர்ந்தா
ன், அந்தவரப்பேற்றினால் அவயவங்கள் பின்னப்பட்
டபோதினும் தட்சணத்திற்கூடியெழுந்து பொருவதா
யினர், இப்படிக்குக் கண்டிக்கப்பட்ட வுட்களமீட்டுஞ்
சேர்ந்த தெப்படிக்கிருந்ததெனின் பெருங்காற்றினுலறை
யுண்டிசுதறிய ஜலமானது உடனேகூடுமாறுபோலவும்கு
ற்கொண்ட மேகசாலங்களிற்றேன்றும் மின்னலினொளி
யினுல்க்கிய விருள் உடனேபெருத்துக் காட்டுவதுக் கி
ணையாகவும் விளங்கியது மேற்குறித்தபடிக்கு விஜயன்
செலுத்திய பாணங்களினுற் பலதரம் பாதகர்கண்டிக்கப்
பட்டபோதினும் மீளமீளச்சேர்ந் துயிர்பெற்றுச் சண்
டைகொடுப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் இருஷிகளே, தவத்
தினுஞ்சிறந்த பொருளொன்றுமில்லை இப்படிக்குமாண்
ட இராஜகுமாரர்மீட்டு மெழுந்து அஸ்திரசஸ்திரவிதங்
களை அமோகமாகச்செலுத்தி வாட்டுகின்றகாலையில் வி
ஜயனுக்குக் கைகாலோய்ந்து பிரமித்து அற்புதங்கொண்
டவனாய் யாதுந்தோற்றமல்லவருந்திக் கடையில் இதுதவ
த்தினுண்டாகிய முயற்சியென நிதானித்துத் தீயும்பு
கையுமெழுப்பெருமூச்செறிந்து விழிகளினனற்பொறிகள்

சிதறஉருத்துப்பார்த்து இவர்கள்செய்கைவெகுநேத்தியா கவிருக்கின்றதெனக் கோபநகைகொண்டு இதனைநினைப்ப தாயினன்.

பலதரம் கொடியபாணகோடிகளைப் போக்கிப்போக்கி கண்டதுண்டப்பட வாட்டியபோதினும் மீட்டு முருப் பெற்றெழுந்து போராடி வருகின்றனர், இதனைநினைந் தமாகக்கண்டும் மேலு மேலுங் கரங்களவருந்த மனம் வெம்பிக்களைக்கத் தக்கதாகச் சரங்களைச்செலுத்திக் கண் டிப்பதினும் பிரயோசனமென்னை இதனும்சத்திராதிகளை வரையறக் கொல்வதென்றும் கூடாமையாகக்காணுகின்ற து அவ்வாறேயிர்தப் பாதகர் பற்பகல்கணக்கிறந்தசிறந்த பாணிகோடிகளினால் வருந்திச்சண்டை கொடுப்பினும்நம் மையசைக்க வொண்ணது தமையன்சன்னிதானத்திற் ப கைவரை வெற்றிகொண்டு வருவதாகப்பேசிச் செலவுபெ ற்றுவந்த யான் இராஜகுமாரனாக்கொல்லாமல்எந்தமுதக் தைக்கொண்டு தனுர்ப்பாணியாய் அவர்முன்னம்போவே ன் அல்லதுபகைவர் வரமுயற்சியை யுடையொன்றும்மாயையிற் சிறந்தவொன்றும் புசபல பராக்கிரமசாலிக ளென்றும் அவர்கள் மூவாயிரவர் நானொருவனென்செய் வதென்றும் சொல்லுவேனாயினும் தோல்வியுற்றுத்திரு ம்பினவனென்று நம்மவர்க்குமீதுபேசித்தமதுதிருக்கூ ட்த்திற் சேர்க்காமற் றுரத்தவரும்அப்படிக்குத் துணி ந்துசெய்ய நினைப்பினும் இத்தலத்தைக்கடந்துபோகப்ப கைவரும்விடமாட்டார்கள் இக்காரணகாரியங்களை யோசி த்துப் பாராமலொன்றை முடிப்பதற்குப் பித்தனும்பதிம யங்கி யிருக்கவுமில்லை நல்லுணர்ச்சியைப் பெற்றவனாய்இ னைப்பினி வலியுறுகவுந் தனுர்ப்பாணியாகவு மிருக்கின்றனன், இப்பாதகரை வதைத்துக்கீர்த்தியைநாட்டினவனு மல்ல இதனும் நீராதவசைக்காளாயினென் ஆதலால் யா னிறப்பினும்பிராணனு னிருப்பினும் யாதொருபிரயோ சனங்கலையும் கண்டிலன் நினைந்தகருமத்தை முடிக்காத காரணத்தினும் பிராணனுடன் திரிகின்றபிணத்துக் கொ ப்பாக விருக்கின்றேனென்று இவ்விதங்களாக விஜயனெ ன்னும் வீரன்இருதலைக்கொள்ளியினகப்பட்டஎன்றும்பை ப்போலவும் தாமமாயிலையிற்பட்ட நீர்த்திலையை யொ த்தும் நடுக்கடலிற்கப்பல்கழிழ்க் கனாகாணமற் றிகைப்ப வனை நிகர்த்தும் அளவுபடாத துக்கசாகரத்திற்பட்டு வா டித்திகைத் தெண்ணமிடுகின்ற காலையில் நற்குணநம்செ ய்கைகளையுடையவனாதலாற் றுயரவெல்லையைக் கடந்துபி னைப்பதற்கொரு தந்திரமுண்டெனத் துணிவு கொண்ட வனாய் மனமகிழ்ச்சியுடன் சுயஞ்சோதிவடிவாகியசண்மு கதேவர் திருவடிகளையல்லது இரந்தத் தருணபேதகமாகி ய காலத்தில் வேறொரு வுதவியைக் காணேன் இஃதுண் மையெனத் தேறிக் கர்த்தன்பாததாமரைகளைப் பத்தி வி னையங்களுடன் சிந்தித்துத் தேகபரவசனாய்விழிகளில்ஆ னந்த வாரிபெருகத் தன்மனக்குறைகளை முறையிட்டுப் போற்றுவதைப் பத்தர் நினைவின்படிக்குக் கட்டாக்கவ ல்ல கிருபாநிதியாய்த் தீனசரண்ணியாக வெழுந்தருளி ய பாலசப்பிரமணியக்கடவுள் திருவுளத்தறிந்து விஜயன் விழிகளுக்கு மாத்திரந்தோற்றுவதாக வானத்திலெழுந்த ருளியிதனை யருளிச்செய்வதாயினர்.

வீராதிவீரனே சத்துருக்களை வாட்ட நினைந்துபற்பல பின்னப்படக் கண்டித்தும் மீட்டும் அவர்களொன்றுபட் டெழுவுதற்குத்த காரணங்களைத் தெரியாமல்மயங்கி வி

ஜயப்பிரதாபத்தைப் பெருததைக் குறித்துவாடித் திகை க்கின்றனவீரனே இனியுனக்கு யாதொருகுறையுமில்லை தேவாஸ்திரங்கள்முதலிய திவ்வியபாணங்களைக்கொண்டு பற்பகல் போராடினும் இவர்கள் மாள்வதரிது இத்தகை ய சிறந்தவர முயற்சிகளைப்பூர்வத்திற் பிரமணம்பெற்றிரு க்கின்றனனொன அவ்வரலாற்றைப் பூர்த்தியாகத்தெருட்டி ஆதியிற் பரமசிவகடாட்சத்தினால் வெளிவந்து அகந்தை கொண்டிருந்த பிரமன் நடுச்சிரத்தைக்கிள்ளிக் கபாலமா கத்தாங்கிஅவனுதிரத்தைப்பலியேற்றுப்பிராணனைத்தந் துஅவ்வாறே விஷ்ணுதேவர்கள்இருவிகள்கருவபங்கப்ப டுத்திலகைப்பாதுகாத்திருக்கின்ற அகோரவீரபத்திரக் கடவுள்திருநாமத்தைக்கொண்டிருக்கும்சிறந்த படைக்கர சைப்படைத்துவிஜயனுக்குந்தந்து உலகங்களனைத்தினும் வெற்றியைநாட்டி யிருக்கும்பகைவரை யிப்படையினும் கொன்று களிக்கக்கடவையெனத்திருவாய் மலர்ந்துதமதி டத்துக்குப்போயினர், அக்காலத்தில் விஜயன்மனக்கவலை யற்று திடசித்தனாய் முருகப்பெருமாளவடிவைத்தியானி த்துத்திக்குநோக்கி வணங்கிப் போற்றிக் கிருதார்த்தனாய் அதிசீக்கிரத்தில் வீரபத்திராஸ்திரத்தைத் தொழுது வ ழிபட்டுத் தனுசிற்பூட்டிப் பிரயோகிக்க யத்தனப்படுமு ன்னிலையில் இவை யனைத்தையும் மூவாயிரவாரிலொருவ னாய் உன்மத்தனென்னும் பெயரைக் கொண்டிருப்பவன் தெரிந்து இரந்தத் திவ்வியபாணத்தினால் நம்மனைவனாயும் ஏககாலத்தில் வாட்டநினைந்தனன் அதைத்தூண்டுவதன் முன்னம் மாயப்படையைச் செலுத்தி யிவனாவையுண் ணவேண்டுமெனத் தீர்மானித்தவனாய்த் தட்சணத்தில்அ ச்சரத்தை வழிப்பட்டுப்பிரயோகித்தனன், அதுவிறிக்கா டாந்தகாரமாகிய விருளைப்பெருக்கி மேலீட்டு வருவதை விஜயன்கண்டவுடன் பாதகன் வஞ்சகத்தைக்கருதினனெ னக் கோபித்துவீரபத்திரப்படையைக் கரவேகமாகத்தூ ண்டி ஆர்ப்பரித்தனன், அந்தத்திவ்வியாஸ்திரம்வெளிப் பட்டவுடன்கோடிசூரியப் பிரகாசமாகச்சொலித்து விஷ ங்களைக் கக்கிக்கொண்டு வந்தெதிர்த்துப் பகைவன்மோக னப்படையையும்அதனுண்டாகிய மாயைப்பெருக்கை யுங் கவளிகரஞ்செய்து வடவையைப்போலச்சீறி பலவுரு க்கொண்டு மூவாயிரம் இராஜகுமாரர்களையும் மடக்கின தாய்ச் சின்னபின்னப்படவாட்டிக்கொன்று வானகங்கை யில்முழுதி வீரன்புட்டிலிற்சேர்ந்தது, இப்பிரகாரம்கண் ப்போதிற் பகைவரனைவரும் களத்திற்கிடப்பதைவிஜயன் கண்டு குமாரசவாயியை வாழ்த்தி ஜயவுற்சாகத்துடனிரு ந்தனன் இச்சம்பவங்களனைத்தையும்பூகப்படைஉள்தெரி ந்தவுடன் பூரணச் சந்திரோதயத்தை யெதிர்த்த கடலைப் போலக் களியாடலைக் கொண்டோடிச் சந்தோஷசாகரத் திலழுந்தினர், இக்காரணங்களைத் தப்பியிருந்த விராட்ச தப்படைகள் பார்த்தவுடன் மருண்டுகிலேசித்து மோசம் நேர்ந்தது இப்பிராந்தியத்தி லிருப்போமாகில் மாளவரு மென்கின்ற ப்யப்பிராந்தியில் ஒருவருக்குமுன்னொரு வராகத் தொலைதூரங்களினோடி மறைந்தனர், இரந்தச்சந் தோஷச்சேதியை வானத்தில் நின்றதேவர்கள் தெரிந்தும னம்பூரித்துத் தேகபரவசராய்க் கற்பகமலர்களை யிறைத் துவீரன் புகழைக் கொண்டாடிவாழ்த்தினர்.

இக்கொடுமையைத் துதறிந்து புலம்பிக்கொண்டாடி யிராஜபரமேஸ்வரன் நகரத்தைச்சேர்ந்து சகலரும்புடை குழந்துபோற்ற நவரத்தினமயமாகிய சபையில்விளங்கும்

சிங்காதனத்தில் இரத்தினமலையைப்போல வீற்றிருந்தா
சுசெலுத்தும் சூரபதுமனைத் தெரிசித்து பாதாரவிந்தங்
களில் வணங்கி விழிகளில்தாநாதாயாக நீரைப்பெரு
க்கிக் கர்த்தனேதேவரீர்பின்னாகள் மூவாயிரவரும்அகோ
ரயுத்தங்களைச்செய்துபூதனா அதாஅதப்படுத்திப் படை
வீரனைக்கண்டித்து இலகஷ்வரவாட்டித் தாதன் துணைவ
னெவனாயும்சிக்குப்படுத்திவருமுன்னிலையில்அவர்களி
லொருவன் வலியனுய்ச் செலுத்திய ஒருபாணத்தினால்மூ
வாயிரவரும் ரணக்களத்துக்கிடையாயினர், இவையனைத்
தையும், கண்களாரக்கண்மேலந்தனமென்னும்வாசகம்முடி
வதன்முன்னம் புத்திரசோபக்கனல் உதரத்தையொருநத்
தமருண்டு தியங்கி ஏங்கி சிங்காதனத்திலிருந்து நிலத்தி
ற்பொத்தென்று விழுந்துகளைத்து மூர்ச்சித்துக்கிடக்கும்
போது மந்திரிபிரதானிகள் மனவாட்டத்துடன் வேண்டி
ய சமித்தியவுபசாரங்களைச் செய்து வருமுன்னிலையிற் ச
ற்றுநேரத்தில் உணர்ச்சிபெற்றெழுந்து சூரியபிளக்கத்தக்
கதாகக் கரங்களினு லோங்கியறைந்துசபைமுற்றினுங்கட
கடெனப்புரண்டு புரண்டு மலையினிடத் திருந்து அருவி
பெருகுமாறுபோல விழிகளின்றாநாதாயாய் ஜலமொ
ழுக்கப்பழையதயரத்துடன் புதியகிலேசத்திற் பட்டுக்கத
றிப் பலபலவிதங்களிற் பன்னிப்பன்னிப் புலம்பிச் சகிக்
கப்படாத துக்கசாகரத்தி லழுந்திப் பரதவிக்கின்ற காலே
யிற் சூரியபகவான் தன்கிரணகாந்தியை யடக்கி மேற்றி
சையைச்சேர்ந்து கடலில் முழுகிமறைந்தனர், அஃதியா
துபோலுமெனில், பிள்ளைகள் மாண்டசேதியைத் தெரிந்
தமாத்திரத்தில் சூரன் அரசசெலுத்தி வருவதைமறந்து
சிங்காதனத்திலிருந்து தவறித் துக்கசாகரத்தி லழுந்திய
தையொப்பக் காட்டியது இந்தமரணச்சேதியானது அந்
தப்புரத்தி லெட்டிய மாதத்திரத்தில் மூவாயிரர் தாயர்முக
த்தினும் வாயினும் வயிற்றினும் அறைந்துகொண்டுசுந்
தலைவிரித்துக்கோடுகோடெனப் புலம்பிஇழவுகொண்டா
டி மனவாட்டத்துடன் களைக்கப்பட்டனத்திலிருக்கின்ற
வர்கள் தத்தமக்கு நேர்ந்த நஷ்டங்களைநினைந்து நினைந்து
பிரலாபிக்குமோசையுங் கலந்துகிசைகொள்கணும் பரந்
து பிரளயகாலத்தி லெழும் பேரொலியினுமேலிட்டிக் கு
முறியது.

தருமகோபன்வதைப்படலம்.

முடிவுறுபுதல்வனாமுன்னிமுன்னியே
யிடரினையுமுந்திமேிறைவன்றன்முனம்
படையறுநல்லறப்பகைஞன்போந்திடா
வடிமுறைபணிந்துநின்றறைதன்மேயினான்.

சூதபுராணிகர், எஹி சாரண்ணிய வாசிகளுக்கு,
மேல் நடந்த சரித்திரங்களையுஞ் சொல்லுவார், முற்
குறித்த படிக்குச் சூரபதுமன் ரணக்களத்தில் மாண்ட
தன் பிள்ளைகள் சவுரியத்தையும் புயவன்மையையும் தி
ரத்தையும் சுந்தரவடிவையும் கல்விப்பெருக்கையுமெடு
த்துப் பாடிப்பாடி துக்கிக்கின்ற காலையில் இராஜாதிரா
ஜனெதிரிற் தருமகோப னென்னும் பெரியமந்திரிவந்து
திருவடிகளிற் சேவித்துஇதனைப்போதிப்ப தாயினன்,ஆ
பிரத்தெட்டண்டங்களுக்குத்திபனயத்தேவர் முதலானவர்க

ளுக் கிறைவனாய் நூற்றெட்டு யுகவனையி லெதிரின்றிய
ப்பிரதாபத்தைப் பெற்றிருக்கின்றஇராஜபாமேஸ்வரனா
கிய தேவரீர் திருவுளத்தில் இத்தகையசோபத்தைக்கொ
ண்டி வாடுவீராகில் இதனைச்சத்துருக்கள் தெரிந்தபோ
து மனவெழுச்சிபெற்றுக் கரங்களைக்கொட்டி நகைத்தே
சவரும் இவையன்றியும் ஜயசாலிகளாக விருக்கின்ற நம்
மவர்களும் அவமதித்துப் பேசவிடமுண்டாகும் மேலு
ம் புத்திரசோபத்தில் மனதைப் பூர்த்தியாகச் செலுத்தி
விட்டபடியால் அரசருக்குரிய நீதிகளைமுற்றினும் மறந்
தீர் அஃதென்னையெனில், வீரத்தன்மையை பூஷணமா
கக்கொண் டிருக்கின்ற சூரனானவன் பகைவர்மேலிட்டி
ப்போராடுகின்ற ரணக்களத்திற்றன்பிதாவானவன்மாண்
டபோதினும் பிள்ளைகள்நெருங்கிய சுற்றத்தினர் பிராண
சினேகிதராக விருப்பவர் பட்டபோதினும் அதையெவ்
வளவும் நினைந்து வருந்தாமல் மனலுக்கத்திலெவ்வளவுங்
குறைவின்றிப் பகைவனாவெற்றி கொள்ளவேண்டுவதற்
கானமுயற்சிகளைத்தேடிவெல்லவர் இதுவுமல்லாமற் பகை
வரால் ரணக்களத்திலிறந்த நம்மவர்களுநியைச் சற்றும
ஞ்சாமற் கிரகித்துக்கொண்டபோன இயமனெனக்கேபோ
கிறான் பழையபடிக்குச் சிருஷ்டிக்கப் பிரமன்காத்திருக்
கின்றனன்.

இத்தகைய ரணவனையும் ஏவல்கொண்டானும் பெரு
மையைப் பெற்றிருக்கின்ற நாமும் சுகசீனிகளாய்வலிபெ
ற்றிருக்கின்றனம், இக்காரணங்களினால் நமதுவெற்றிக்
கொருபோதும் குறைவுநேர்வதுமுண்டோ இவ்விதச் ச
ம்பத்துகளைப் பெற்றிருக்கின்றநாம் வருந்தவேண்டியகா
ரணமென்னை இவைநிற்கப் பரமசிவ கடாட்சத்தினால் ச
லனமற்ற வயிரத்தேகத்தையும் அழிவற்ற ஆயுளையும்ம
கதயில்வரியச் செல்வப்பெருக்கையும் புசுபலபராக்கிரம
சம்பத்தையும் நிமைப்போதில் அண்டங்கள் முற்றினு
ம் உலவித்திரும்பவல்ல இந்திராஸூலத் தேனாயும் உம
தரசை நீடித்துக்காக்கவல்ல ஆக்கினுசக்கரத்தையும் தே
வரீர் படைத்திருக்கின்றதால் எமதிறைவனேசிறற்றறிவை
யுடைய பதிதனாப்போலப் புலம்பவேண்டியகாரணமெ
ன்றே இது உம்மையொத்த வீரனுக்குத்தகுமோ தேவ
ர்கள்சிறையை எக்காலத்தினும் விதேலைசெய்வதில்லையெ
னக் கொண்டிருக்கின்ற வீரத்தையும் அவுணர்சூலத்து
க்குரிய மேம்பாடாகிய மானத்தையும் சத்துருக்களைக்க
ண்டவிடத்தில் வாட்டரினைந்திருக்கின்ற வறுகியையும்ரி
லைபெறநாட்டாமல் இடைவிடாத துக்கசாகரத்திலழுந்தி
வாடுவது நம்போலிகளுக்குத் தகுவதொளரியராகியதே
வர்கள்விருத்தர், கடகங்கணங்களைத் தரித்திருக்கின்றம
ங்கையர், பாலர், பெறத்தக்கதுயரம் அகண்டமண்டலாதி
ஸ்வரனாகவிருக்கின்ற தேவரீருக்குத் தகாதென்று தரும
கோபன் பலவிதங்களிற் போதித்துத்தயிரியங்களைச்சொ
ல்லித் தேற்றியதருணத்தில் சூரபதுமன் புத்திரசோபத்
தைச்சுற்றுநீங்கி வடவாமுகாக்கினியைப்போலச்சீறிப்பி
ராணிகளுநியைக் கொண்டிபோகும் இயமனைப்போல நா
னேபோய்ப் பகைவர் கூட்டமுற்றினும் தும்சப்படவாட்
டி வீரசொர்க்கத்திற்சேர்ப்பேனென்றுகோபித்துஅவுண
ர்பெருமானெழுந்து பாதசாரியாக நடக்கும்போது பிர
தானமந்திரியாகிய தருமகோபன் துரிதமாக வெதிரிலோ
டி பாதங்களிற்சேவித்து இராஜாதிராஜனே கோபத்தை
த்தணிந்து இவ்விடத்திற்சுற்றுநேரம்தரித்திருப்பிராகில்

இந்தத்தட்சணத்தில் அடியேன் சதுரங்கசேனைகளைக் கூட்டிக் கொண்டிபோய் வீறியிருக்கின்றபகைவனாமடக்கிக்கொண்டு அதை அடிப்பவாட்டி வீரகாளிக்கினாயா கரணக்களத்தின்பலிகொடுத்து ஜயப்பிரதாபத்தைத்தேவரீருக்குத் தரக்காத்திருக்கிறேன் செலவுகொடுக்கவேண்டுமென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தபோது கோபாவேசந்தணிந்துதிருப்பிச் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து தன்மனதுக்கேற்ற மந்திராலோசனைகளைச் சொல்லவல்ல தருமகோபனைப்பார்த்து நீசொல்லியபடிக்குப் பகைவரைக் கண்டதுண்டமாகச்சங்கரித்துக்கொன்று என்மனக்கிலேசத்தை நீக்கக்கடவையென விடைதரப்பெற்றுத் தருமகோபன்சபையைக்கட்டித் தன்மாளிகையைச்சேர்ந்து ஆயுதச்சாலையிற் போய் வயிரக்கவசத்தையெடுத்துவிசாலமாகிப் பரிபலணிந்து திவ்வியபரணங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற அம்புறுத்துணியை முதுகிலிடுக்கி விரல்கடோறுங் கோதைகளை மாட்டிப் பருவதாகிருதியாக விருக்கின்ற தனுசைக் கரத்திற்கொண்டு தும்பைமாலையை கிடீத்தின்மீது சுற்றி வெளிவந்தவுடன் பரிசனாப்பார்த்துத் திசையானைகளி னென்றாகிய புண்டரீகத்தைக்கொண்டு வரும்படிக்குக் கட்டளையிட்டுப் பக்கங்களிற் காத்திருக்கின்றபலகோடி தூதர்மீது விழிகளைப்பரப்பி இந்தநிலைக்குத் தலையிற் காரியப்பெயர்களுமாடி காவல்படுத்தியிருக்கின்ற புண்டரீகமென்கின்ற திசைகளிற்றின்கால்களிற் பூட்டியிருந்த பாரவிலங்குகளைநீக்கி அடித்துத்தரத்தவந்து எதிரிலிந்துத்தினர், தன்மனக்கருத்தின்வண்ணஞ் செல்லவல்ல யானையின்பிடரியில் மேகத்தைப்போலத் தாவி யேறி இந்நிரன் இவனாகுமெனச் சங்கைகொள்ளும்படிக்குக் கம்பிரமாய் வீற்றிருந்தான்.

அத்தருணத்திலவனுக்கிலைய மந்திரிகள் சருவாயுத பாணிகளாய்ப் பாரித்தவர்களைக் கரத்திற்கொண்டு மற்றபடைகளையும் போரணியையுந்தாங்கி நவரத்தினமயமாகிய தேர்களின்மீதிலேறித் தமதுகாவலிலிருக்கின்ற சேனைகளையும் கூட்டிக்கொண்டுவந்துகூழ்ந்தனர் இவர்களுடன் தன்னரண்மனையைத்தாண்டி நடக்கின்றபோது முன்னமோடியதூதர்கள் படையெழுச்சியெனத் தெரிவித்தவுடன் மனவுற்சாகத்துடன் படைத்தலைவர்கள் போரணிகளைத்தரித்துப் பருத்தவிலி, பாணம், சக்கரமுதலிய படைகளைப் பரித்தவர்களாய் வேல், வாள், வீளைதடி, கப்பணம், இருப்புலக்கை, பாசமாதிய ஆயுதங்களைத்தாங்கிச் சட்டைகளையணிந்து வெளிவந்த இராட்சதசேனைகள் பாரித்தரதங்கள் மதயானைகள் அலைகளைப்போலத்தாவும் குதிகைகள் இவ்விதச் சதுரங்கசேனைகள் பலவெள்ளக்கணக்கிற் கடலையொப்பச் சேர்ந்ததைக்கூட்டிக்கொண்டு வேகமாய்வந்து மந்திரித்தலைவனைக்கண்டு வணங்கிப்போற்றி வரத்தக்கதாக நடக்கும்போது ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கம், சின்னம், கோடு, ஆகுளி, காளம், பறை, குடமுழா, சல்லரி, மல்லரிமுதலிய போர்ப்பறைகள் கணகணென்றதிரக் கோடாகோடி தீவர்த்திகள் கடைவிளக்கு மத்தாப்புகள் சூரியபிரகாசத்தினும்மேலிட்ட ஒளியைத்தரவும் துவசபடங்கள் வானத்தைமுடிப் பட்டபென்றசையவும் பூரணச்சந்திரனைப்போலக் கணக்கிறந்த முத்துகளினும்சோடித்த தவளக்குடைகளைக் கவித்துப்போகவும் சயின்னியங்கள் நடையின லுண்டாயெ

ழுந்த தூளிபடலமானது அஷ்டதிசைகளினும்பரத்தலைக்கவும் பருவதாகிருதியாகிபதேர்கள் கற்கரத்தொனிகளைச் செய்தோடவும் மதயானைகள் வீறிட்டுப் பகைவரைச்சீறிப் பிரசண்டமாருதத்தைப்போல வேகமாய் நடக்கவும் புரவிக்கூட்டங்களானவை நான்குபாதங்களினும் பூண்டிருக்கின்ற பொன்வண்டையங்கள்கல்க அலைகளுக்குச் சமமாகத்தாவி வானவெல்லையினும் திசைகளினும்சமுத்திரப்பெருக்கினும் பாய்ந்து இடிமுழக்கத்துக் கொப்பாகக் கனைத்தோடவும் பிறைபைபொத்த கோரைத் தந்தங்கள் விளங்க அரக்கினுஞ்சிவந்த முண்டைக்கண்களை உருட்டித் தீப்பொறிகள் சிதறப்பார்த்து பூமிநடுநடுங்கக்கால்லைப் பெயர்த்துவைத்து ஆலகாலத்தையொப்ப இராட்சதப்படைகள் வீராவேசங்களுடன் சிருங்கநாதம் அட்டகாசங்களைச் செய்துபோகவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் எங்கும்பரவி நடக்கின்ற சதுரங்கசேனைகளின் மத்தியில் நீலகிரியையொத்த புண்டரீகமென்னும் யானைபைச் செலுத்தி மகாபாதகனாகிய தருமகோமன் இராஜ வீதிகளைக் கடந்து ரணக்களத்தைநோக்கி வருவதைத் தேவர்பார்த்தமாத்நிரத்தில்அம்மவோ அறத்தைக்கொன்றகொடியன் திசையானைகளில் முதன்மையாகவிருக்கின்றபுண்டரீகத்தின் பிடரியில் அவளற்றசேனைகள் சூழவருகின்றனன், மாயையிற்சிறந்தவன்வலியினைப்பற்றவன்பலனைவென்று கைதேர்ந்திருப்பவன் இத்தகையவீரனை வெல்லவல்லவர் யாவரிருக்கின்றனர், இதற் கென்செய்வோமென்றேங்கி வாடிக்கரங்களைப் பிசைந்துகொண்டு பிரமித்துப்பார்த்திருந்தனர், அப்பொழுதுசண்முகதேவர் சேனைத்தலைவர்பகைவர் வரவுக்கெதிர்பார்த்து வீரசிங்கத்தைப்போலவீறி மதயானைக்கிணையாக விருக்கின்ற ரணக்களத்தினருகில்வருவதைப் பூதவீரர்கண்டு வடவையைப்போற்சீறி வானத்தையளாவ நிற்கின்ற மலைகளையும் திசைகளையுடத் தழைத்திருக்கின்ற விரூட்சங்களையும்பறித்துக் கொண்டு இருப்புலக்கை-தண்டாயுதம்-வீளைதடி- முதலிய படைகளைத்தாங்கித் தாவியிருக்கும் வீரத்தையும் படைவீரர் செருக்கையும் இலகூர் வீரப்பையும் எண்ணச் சவுரியங்களையும் இவர்களுக்குத் தலைமைபூண்டிருக்கின்ற வீரவாகுதேவர் தனுர்ப்பாணியாய் முன்னணியைப்போற்றி வீரசிங்கத்தையொப்ப நிற்கின்ற உத்தண்டத்தையும் தருமகோபன் கண்டவுடன் மதியங்கி யின்றுடன் நமதுவாணன் முடிவெய்துங்காலம் நேர்ந்ததாகவிருக்கின்றது பார்த்தபோதே மனம்நிலைபெற வில்லையெருங்கிப் போரைத்துடக்குவோமாகில் என்னஅனர்த்தம் விளையுமோதெரியவில்லையென வருந்துகின்ற மனதுக்குச்சிலசமாதானங்களைச்சொல்லித் தேற்றுவதாயினன்.

ஓ! மனமே! பகைவர்வீறிப் பராக்கிரமசாலிகளாயெதிர்த்துச் சண்டைகொடுக்க நேர்ந்தகாலையில் ஊக்கமற்றுவருந்தி யேங்குவது தீராதவசையன்றோ இச்செய்கையைநமக்கஞ்சித் திரிகின்ற தேவர்திரிது தெரிவராயில்கழந்து பேசிக்கைகொட்டி நகைப்பர் ஆதலாலெதிரோறி உருத்துச் சண்டைகொடுத்து வெற்றிகொள்வதே நன்காகக் காணுகின்றது நீயேன் விண்ணெண்ணங்களைக்கொண்டு வருந்துகின்றனை ஜயசாலிகளாகிய படைத்தலைவரும் வீரத்தன்மையைப் பெற்றிருக்கின்ற எண்ணிறந்த சேனைவெள்ளங்களும் நம்மைச்சூழ்ந்து வருகின்றனர் மேலும்நானே தேவர் அவுணர் இராக்கதர் முதலாகியவீராதீவீரர்களை

வென்றுவெற்றிக்கொடியைநாட்டித்தருமத்தைத் தலையெடுக்கவொட்டாமற் கொண்டு இவ்விதவெற்றிகளைப் பெற்றிருக்கின்றனவன் மந்தரத்தையொப்பத் திராண்டோங்கியிருக்கின்ற வில்கரத்திலிருக்கின்றது தேவர்கள் படைகளையும் மற்றவன் ஆயுதங்களையும் பெற்றிருக்கின்றனன். சத்துருக்களை நீமைப்போதில் நாசஞ்செய்யவல்ல புண்டரீகம் நமக்கடிமையாகக் காத்திருக்கின்றது இவ்வளவு உதவிகளைப் பெற்றிருக்கின்ற நீபயங்கொள்ளவேண்டிய காரியமென்ன சிவச்செயற்படிக்கு முடிய விருக்கின்றதுசத்துருக்கள் நெருங்கியிருக்கின்ற போர்க்களத்திலவந்து இனியிரங்கி வாழ்வது தகாது பேடியருக்கடித்தநடத்தை யாகும் சண்டைக்கு நேர்ந்தகாலத்திற்பகைவனாவென்று ஜயப்பிரதாபத்தைப்பெறினும் புறந்தந்தோடினும் அல்லதுமானவரினும் பின்னிடையாமற் சேனைகளுடன் பகைவரீதில் வீறிப்போவதே கடனல்லது நியங்கிவாடுகின்ற தழுகோ சமாக்களத்தில் வீராவேசங்களுடனெதிர்த்திருக்கின்ற எதிரிகள் சவுரியத்தைக்கண்டு பயப்பிராந்திகொண்டு பலபலநீனைந்துவாடுவது சுத்தவீரருக்கடிப்பதோ இரண்டிலொருகாரியம்முடிவிறத்துக்குச் சந்தேகமில்லையாதலால் இனியொருபோதுந் தளர்ச்சிகொள்ளேனென மனதைத் திடப்படுத்திக்கொண்டு சூரபதுமனுக்குப்பிரதானமந்திரியாக விருக்கின்ற தருமகோபன் ஜயவுற்சாகத்துடன் சேனைகளுக்கு மத்தியில்நடந்தவன், உடனேயிரவும்பகலு மெதிர்த்ததைப்போலக் கொடியமனதைப்படைத்த விராட்சதசேனைகளும் நல்லொழுக்கத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற பூதப்படைகளுநெருங்கிக்காட்டழலும்வடவையையு மொப்பச்சீறிக் கடலுமஞ்சக் கொக்கரித்துச்சண்டையெய்த்தொடங்கினர்.

அக்காலத்திற் பூதவீரர்கைமிஞ்சித்தண்டங்களைக்கொண்டுமோதியும் மழுப்படைகளினால் வாட்டியும் பிரகாசம்பொருந்திய சக்கரம் கணிச்சிகளைச்செலுத்திக் கலக்கியும் பருத்தமலைகளை யொன்றனந்தமாக விசியும் தழைத்திருக்கின்ற மராமரங்களைக் கிறுகிறெனச்சுழற்றிக்கொண்டமட்டும் மோதியும் இவ்விதமாக நாலுமுலைகளினும் பரவிப்பகைவரைத் திக்குமுக்காடவொட்டாமல்சாடுகின்றகாலையில் இராட்சதப்பாதகளும் பின்னிடையாமல் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துப் பருத்து நீண்டு தங்கக்கட்டுகள்பிசிந்து மணிகள்சத்தித்துக் கொண்டிருக்கும் விற்களைவளைத்துத் திசைகளதிர டங்காரசத்தைக்காட்டி விஷத்தொவையலிட்டிருக்கின்ற கரோமாகிய பாணகோடிகளைப்பிரயோகித்துக்கண்டித்தும் வேற்படைகளைவீசிஅதப்படுத்தியும் வாள்களைவீசிக்கண்டதுண்டப்பட வெட்டியும் நாஞ்சில்களைக்கடாவித் தும்சப்படுத்தியும் குன்றங்களை எறிந்ததாத்தும் கழுமுட்டாளினருத்தியும் இவ்விதமாக அஸ்திரசஸ்திரங்களைச் சோனைப்பெய்யலைப்போலச்சொரிந்து பூதப்படைகளைச் சின்னபின்னப்படக்கலக்கினர். இவர்களப்பிரகாரம் போராடி வருகின்றகாலையில் மந்திரிக்கூட்டங்களுடன் இலக்ஷர் எண்மருமெதிர்த்து வீரங்களைப்பேசித் தனுசுகளைவணக்கி ஒன்றுபத்துதூறு-ஆயிரம்-கோடி-வெள்ளக்கணக்கிற் கொடியபாணங்களைக்கரவேகமாகப்போக்கி அகோரயுத்தங்களைச் செய்தும் அதிககோபத்தினற்றேவாஸ்திரங்களைஒருவரீதொருவர் மந்திரபூர்வமாகப் பிரயோகித்துக் காச்சிக்கின்ற காலையில் அவ்வாளிகள் வெளிப்பட்டவுடன் அனலைப்

பெருக்கி யிடிமின்னல்குமுறலைக்காட்டிப் பற்பலபாணவிதங்களைப்படைத்து உலகங்களெங்கனும் நிரப்பிச்சீறி ஒன்றையொன்று பகைத்து சொல்லப்படாத கொடியவாதாடுகின்றதாம் பிராணிகளைத்தும் அதிககாயங்களைப்பட்டு வருந்தி எவ்விதத்திற் பிழைக்கப்போகின்றன மென்கனும் மழைத்துவலையொப்பப் பாணமயமாகக்காட்டுகின்றதென வாடித்திகைத்துப் பயந்து சோரவும் இவ்விதமாகஇருதிருத்துச்சேனைகளுந் கைகலந்து போராடுகின்றகாலையில் அளவற்ற பூதப்படைகளும் இராட்சதப்பாதகளும் தலைகளற்றுந் தோள்களிறறும் கரங்கள்துணிந்தும் மார்புகள்திறந்தும் வயிறுகிழிந்தும் துடைகள் முறிந்தும் சின்னபின்னப்பட்டழிந்தும் இவ்விதங்களாக அல்லோலகல்லோலப்படுகின்றகாலத்திற் செறுநர்ப்சத்தில் வந்துபோராடிய மதயானைகள்பாகனுடன் பங்கப்பட்டுச் சிந்தியும் தேரணிகள் பொடிப்பொடியாயிறைந்தும் புரவிக்கூட்டங்கள்-தலை-கால் - உடல்சேதிக்கப்பட்டு உருக்குலைந்த முன்னிலையில் சணக்களவெல்லையெங்கும் பிணமலைகளோங்கியும்இரைந்து திரைகளைமோதிப்பெருகியரத்தப்பிரவாகமானது கடலைநிரப்பிக் கரைகளைக்கடந்துபூமண்டலமெங்கும் பிரளயவெள்ளத்தைப்போலப் பரந்தலைக்கவும்கழுகு,காக்கை,பருந்துகள்ரிணமாம்சங்களைத்திருப்தியாகப்பொசித்தவானத்தில்வட்டமிட்டுவெவ்வுமபூதபைசாசங்கள் வெறிகொண்டுநடிக்கவும்பலகோடிகவந்தங்கள்சுத்தாடவும் இப்பாடுபடுகின்றகாலையிற்சிவகணங்கள் பகைவர்கொடுமையினர் சிக்குப்பட்டுத்தியங்கிவாடுவதை இலக்ஷரிற்சிலர்கண்டுவிட நாகங்களைப்போலச்சீறி யெதிரோறிக் கணக்கிறந்த நாராசங்களைப் பொழிந்துவெவ்வுகின்ற போது மந்திரிகள் சிலகோக்கிக் கொடியபாணவகைகளினால் அவற்றினைக் கண்டித்ததுமல்லாமல் அவர்கள்சரீரங்களைச் சக்கைசக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்து சாடும்போதுஇலக்ஷர் மிகவும்நொந்து வலிகுறைந்து தத்தளிப்பதையும் சத்துருக்கள் ஜயவுற்சாகங்களுடன் மேலிட்டிவருவதையும் புசுபலபார்க்கிரமசாலியாகிய வெய்யவனென்னுஞ்சூரன் கண்டுகென்றுசீறியெதிர்த்து இடிகளையொப்பக்காச்சித்து மகிமையுள்ள வில்லைவளைத்து இராட்சதநடுநடுங்கியேங்கத்தக்கதாகக் குணத் தொனிகொண்டு அளவற்ற சூரமாகிய சரங்களைப் பிரயோகித்துப் பகைவரைத் தலைவேறு; புசும்வேறு, கால்வேறு, இவ்விதங்களிற்கண்டித்தும் மாற்பைப்பிளந்து சல்லடைக்கண்களைப்போலத் துளைத்தும் காலாந்தகளைப் போலவும் சூறைக்காற்றானது தோப்பிணித்திற் பிரவேசித்ததுக்குச் சமதையாக வாட்டும்போது மந்திரிக்கூட்டங்களனைத்தும் சணக்களத்துக்கிளையாகமாண்டும் சமுத்திரத்தை நிகர்த்து யினாந்திருந்த சேனைவெள்ளம் வறண்டு நிலத்திற்புரளவும் இவ்விதமாகத்தேவரை வாட்டிவந்தபாதகர் தாபரித்தெதிர்க்கவஞ்சியிடைவதைப் பூதப்படைகள் கண்டு கெக்கலிகொட்டி மேலிட்டி கணக்கிறந்த பருத்தமலைகளைப் பறித்துவீசியும் மராமரங்களை வேருடன் பறித்துச்சுழற்றிச்சாடியும்அலைக்கின்ற காலையிற் சத்துருக்கள் வெதும்பிவிம்மி வலிகுறைந்து ஊக்கமற்று வடித்திறக்கிய அன்னப்பாண்டத்தில வாய்வைத்து அச்சுட்டினால் வருந்தியோடும்பூனையைப்போலச் சின்னபின்னமாக நாலுமுலைகளினும்பறந்தோடினர்.

இந்தப் பிரகாரம் இராட்சதரனைவரும் பங்கப்பட்டு டைந்த காலையில் கணக்கிறந்த பூதர்கள் அவர்களைத் தொடர்ந்து வைதருப்புறவிழுந்துருளும்படிக்குதைத்தும்பதினு பற்களும் பலகறையைப்போல வுதிரத்தக்கதாகத்தாடையி லறைந்தும் செவிகளைப்பற்றியிழுத்துத் தூக்கியெறிந்தும் கால்களைத்தட்டியலைத்தனர், இப்படிக்குத்தம்மவர்கள் பட்டதுன்பங்களைச் சூரபதமன் பெரியமந்திரியாகிய தருமகோபன் கண்டு மனம்பொறாமல்வடவாமுகாக்கினியைப் போலக் கொதித்துப் புண்ணையொப்பச்சிவந்து தீப்பொறிகளை யிறைக்கும்குழிந்த விழிகளையுடைய பூதர்மேற்சென்று வானத்தையளாவியமந்தரத்தை யொத்த நீண்டவிலை நாட்டி அண்டங்களதிரக் குணத்தொனிகொண்டு பிராணனைப் பலிகொள்ளவல்ல கொடிய பாணகோடிகளை அபரிமிதமாகச் சொரிந்தனன், அவைகள் அடர்ந்துபூதர்மேற் பாய்வதைப்பார்க்குமிடத்தில்இந்திரவாகனமாக விருக்கின்றமேகசாலங்கள்கருநீரையுண்டு கடலினிடத்திற் சொரிந்ததை நிகர்த்துக்காட்டியது, இவ்விதமாக விஷங்களைக் கக்கிக்கொண்டு சீறிவந்து தாக்கியபோது பூதப்படைகள் அதிககாயங்களைப்பட்டு நடுநடுங்கித் தேவராசன் வச்சிராயுதத்தினுற் சிறகுளையரிந்த காலையில் பருவதங்கள் பட்ட துன்பத்தைப்போல மங்கிவாடி வருந்துகின்றபோது இந்திரனேறிநடாத்தும் அயிராவதத்தை யொத்தவலையுடைய புண்டரீகமென்னும் திசைக்களிறானது கோடையிடுகளைப்போலக் குமுறி வடவையையொப்பச்சீறி யியமபாசம்போன்ற துதிக்கையை நீட்டிக் கணக்கிறந்த பூதர்களைவாரிச் சமுத்திரத்திலெறிந்தும் திசைகளில்விசியும் வான்வெல்லையிற் கடாவிடும் ஒவ்வொரு தாக்கலினுற் கோடானகோடி சிவகணங்களைக் கொன்று உரலையொப்பப் பருத்திருக்கின்ற கால்களைக் கொண்டு அளவிறந்த பூதநாரிலத்திறய்த்தும் தங்கக் கட்டுகள் பூண்டுகூர்மையாய் பிறையைப்போல வளைந்திருக்கும்நாற்கோடுகளினுற் பலர்மார்புகள் பிளந்துருளும் படிக்குப் பாய்ந்தும் வால்விசலினுற் பலரைச்சாடியும்வீறிமொலிப்பெருக்கத்துக்கஞ்சிச் சிலரை மூர்ச்சித்துவாட்ச்செய்தும் இவ்விதங்களிற் தருமகோபன் வாகனமாகிய புண்டரீகம் காய்ந்த புதர்களைவாட்டுங் காட்டழலைப் போலத் தும்சம்பண்ணுகின்றவேளையில்பூதப்படைகளும் பின்னிடையாமல் திரத்துடன் காளக்கூடத்தைப்போலச்சீறிப் பருத்தமலைகளைக்கல்லி வீசிடும்மராமாங்களைக் கொண்டோசாடியும் பலபடைகளையெறிந்தும் போராடுகின்றபோது சேனைக்காவலர்ரவுத்திராகாரமாகக் கொதித்துப் பாரித்த வீற்களை வட்டமாகவிறுக்கித் திவ்வியபாணகோடிகளைப் பிரயோகித்துக் கொக்கரித்தனர், அவைகள் வெளிப்பட்டவுடன் ஒன்றனந்தமாகப்பெருகிக் கழனிகளில் நன்றைநடவுசெய்தாற்போலத்தேகமுழுதும்தைத்தபோது வெளுத்த உடல்மாறி உதிரப்பெருக்கினுல்முடப்பட்டிச் சிவந்து திரிவதைப்பார்க்குமிடத்திற் சர்ப்பக்கூட்டங்களினுற் கவ்வப்பட்டுப் பணிப்படலங்கள்முடச் சந்திரன் நடப்பதைப்போலக் காட்டியது.

இவ்விதமாகப் புண்டரீகம் வருந்தியபோதினும் வலி குறையாமல் மணிகள்கலிக்க அண்டகோளகைகெடுக்கு விட்டதைப்போலக் கர்ச்சித்துக் கொண்டு பணையொத்த துதிக்கையினைச் சுலவிச்சாமும்போது அணிவகுப்பாகவெதிர்த்துவந்த பூதப்படைகள் சின்னபின்னப்பட்டுக் கலை

தோடுவதை இந்திரனென்னும்வீரன் கண்டமாத்திரத்தில விழிகளில் அனற்பொறிகள்சிதறப் பிரசண்டவாயுபுவைப்போல வெதிர்த்துப் பாரித்திருக்கின்றதனுசைவளைத்து குரூரமாகிய ஆயிரம்பாணங்களைத் தூண்டிவீறிவருகின்ற யானையின்மத்தகத்தைத் துளைத்துக் கோடையிடுபைப்போலக் கர்ச்சித்தகாலையில் உதிரத்தைப்பெருக்கிக் கதறிக் களைத்து கிலத்தில்விழுந்துருமுசூர்த்தகாலம் சோபித்திருந்ததைத் தருமகோபன்கண்டு ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்துச் சாணையிட்டுக் கூர்மையாயிருக்கின்ற கொடியபாணங்களை மிகுதியாகச் செலுத்திப் பூதத்தலைவன் நெற்றியைப்பிளந்தனன், அந்தக்காயத்தின் மூலமாக வுதிரம்பிரவாகமாகப் பெருகியபடியார்களைத்தினைத்துபிரமித்து நின்றனன், அக்காலையிற் பாதகனாகியதருமகோபன் சற்றுமிரக்கமற்றவனாய் இவனைக்கொல்வதற்கு இதுதருணமென நினைந்து எழுவாயுதமொன்றை யெடுத்திடுகிறு கிறெனச் சுழற்றி மார்புக்கிலக்காக வீசினன், அதுவெளிப்பட்டவுடன் தீபையிறைத்துக்கொண்டு சமீபிப்பதன்முன்னம் இந்திரனென்னும் வீரனுக்குத் தெளிவுண்டாயெழுந்த துரிதமாய்த் திவ்விய பாணமொன்றைத் தூண்டிமேலிட்டிச் சீறிவரும் முசலத்தைத் துகளாக்கித் தள்ளிமேலும் பாதகராகிய விராட்சதர் அலறிக்கொண்டோடக்கரவேகமாய்க் கணக்கிறந்த பாணவருஷங்களைப்பொழிந்து மந்திரித்தலைவனைத் தோற்றவொட்டாமல் மறைத்த காலத்திற் பாதகனும் கோடானகோடிக் கொடியபாண சமோகங்களைப்போக்கி வீறிவருகின்ற சரங்களைக்கண்டித் ததுமன்றியிற் பலகோடி களைகளைப் பிரயோகித்தபோது அவைகள் காட்டழலைப்போல மண்டியெறிந்துவந்துதாக்குமுன்னிலையில் அவைகளைச்சட்டைபண்ணாமல் தட்டிப் போட்டும்பட்டும் பலகொடிய பாணங்களைச்செலுத்தித் தருமகோபன் மார்புக்கரணை விருந்த வயிர்க்கவசத்தைத் துகளாக்கிக் கொக்கரித்தமாத் திரத்தில் வடவையைப்போலச்சீறி மணிகள்சத்திக்கும்பருத்ததண்டாயுதமொன்றையெடுத்துக் கரகொனச்சுழற்றி யிதனால் நாசமடையக்கடவையெனக் கடாவிய தறுவாயிற் சக்கரத்தையொப்பவட்டனைவந்து வேகக்கொண்டுபோய் அசைவற்றமார்பிற்றாக்கியமாத் திரத்திற் பஞ்சேந்திரியரிலைகள்பிசுகிஇந்திரனென்பவன்மரணமூர்ச்சையாயினன்.

இவ்விதமாக இலக்கர் எண்மர்பை'வீரர்'பூதசயின்னியங்கள் மங்கிபடங்கியதையும் பகைவன் வீராவேசத்துடன் ரணக்களமெங்கணு மெதிரின்றித் திரிவதையும் புண்டரீகம்மோங்கிச்சாடுவதையும்புசுபலபராக்கிரமசாலையாகிய வீரவாகுதேவர் கண்டமாத்திரத்தில் மானமுங்கோபமும்தனைத்திற் மந்தேதைத்தூரத்திவந்து பகைவன் முனையிற் சென்று மந்திரித்தலைவனைக்கட்டித் தருவேனெனத்தம்மவர்களுக்கு பலதயிரியங்களைச் சொல்லத்தேற்றி அவர்களுக்குமுன்னணியிற் சேர்ந்து பகைவனைநெருங்கியதைக் கண்டவிராட்சதர் இயமன் வந்துவிட்டான் வந்துவிட்டானென் றோடும்போது கொடியமனதைப் பெற்றபாதகன் வீரகண்டையணிந்தபாதகனையுடைய வீரன்மீதிற்பொங்கி அக்கினிமழைதுளிப்பதுக்கொப்பாகவும் நட்சத்திரங்களுநுமாறுபோலவும் விழிகளிறிற் பொறிகள்சிதறச்சீறிப்பார்த்து அடாபயலே நீயோ வலியனாய் என்னுடனெதிர்க்க வந்தாய் இராஜாதிராசன் கருத்தின் படிக்கு

உன்னேசின்னபின்னப்படவாட்டிப்போகத் தாம்பூலம்வாங்கி வந்திருக்கின்றதுதெரியாதோதப்பித்துக்கொண்டோடினா பிழைப்பை விதிவிலையுமுன்னர் தள்ளிக்கொண்டு வந்துவிட்டது இனிபிசகவொட்டேன் இதோஉன்பிராணனைநிமைப்போதில் வாங்குவேனெனக்கர்ச்சித்துச்சொல்லிய வாசகத்தைச் சுயஞ்சோதிவடிவமாகிய பாஸுப்பிரமணியருக் கிளவல்கேட்டு நகைத்துவிவேகஞ் சூனியனேகேட்டபையாக. உங்களவர்களில் ஜயசாலிகளாய்வீரத்தன்மை பெற்றிருந்த பலனைச்சின்னபின்னப்படவாட்டிஇந்தரணக்களத்திற் பலிகொடுத்து வெற்றிபெற்றிருக்கின்றனன், சலபவலியுடைய வுனக்கிடையே சிறியகூறியானது அளவுபடாத ஜலப்பெருக்கையுடைய கடலையீரக்கடக்கவல்லதோ அவ்வாறே நிமைப்போதில் உன்னேஜயிக்கவல்லேன் நீ பெற்றிருக்கின்ற ஜயப்பிரதாபமும் வீரமும்புயவன்மையும் இன்றுடன் நாசமாகப்போக விருக்கின்றதைத் தெரியாமல் வீண்வார்த்தைகளையேன் பிதற்றுக்கின்றனே அதற்குமுன்னம் நீகற்பிருக்கின்ற வித்தைகளனைத்தையுங் காட்டக்கடவையென்று வீரவாகுதேவர்சொல்லி முடிவதன்முன்னம்தருமகோபன்வடவாமுகாக்கினியைப்போலச்சீறி வெற்றிமாலையினிடத்தில் மொய்த்திருந்தவன்டினங்கள் ரீங்காரத்தொனியைச்செய்து பறக்கத்தூரிதமாய்தன்கரத்திலிருக்கின்ற பருத்தவிலில்லப் புயவல்கொண்டு வளைத்துநானேற்றி அயிராவதம் கர்ச்சித்ததைப்போலத்திசையெங்குமதிரக் குணத்தொனிகாட்டித் திசைக்களிறின் பிடரியில்மந்திரித் தலைவனிருப்பதெப்படிக்கிருந்ததெனில் வெள்ளியங்கிரியினிடத்திற்கும்கொண்டமேகமானது இந்திர தனுசைக்கொண்டு கவிந்ததை யொப்பக்காட்டவும் மந்திரித்தலைவன் வீற்றிருந்த யானையின் தோற்றமானது சோடசகலையுடைய சந்திரன்தேகத்திற்பாதிபிராகுமுடியதை நிகர்த்தும் இவ்விதமாகவிளங்குங்காலையில் தருமகோபன் துரிதமாய்க்கணக்கிறந்தபாணகோடிகளைச் செலுத்தி வீரவாகுதேவர் தேகந்தோற்றமல்லமறைத்தான் அவைகள் வீரன்சரீரத்திற் றுக்கியவுடன் முனையொடித்தும் மழுங்கியும்முறிந்தும் துகள்பட்டிம்திசைகளிற் பறந்ததை யிரவலருக்கு இம்மியளவுங் கொடாமற்புதைத்து வைத்த திரவியத்தை யிழந்து திசைக்கின்றவனைப்போலமருண்டுபார்த்து மானம்பாதிக்கமண்டியெரிந்து கூரியவேலையுத மொன்றையெடுத்து வீரவாகுதேவர்கண்டத்துக்குக் குறிபார்த்துவிசியகாலையில் அப்படைவீறிவருகின்ற உக்கிரத்தைக் கண்டவுடன் துரிதமாய்ச்சிலகொடியகளைகளைப் பிரயோகித்தனர்.

அவைகள் வெளிப்பட்டவுடன் பிரசண்ட மாருதமும் வடவையும் ஒன்றுபட்டுக் கிளம்பியதைப்போலத் தீபையிறைத்து சர்ப்பங்களை யொப்பச்சீறி மேலிட்டவரும்வேற்படையைப் பொடிப்பொடியாகக் கண்டித்துஅத்துடன் போகாமல் வலிகொண்டுபாய்ந்து தருமகோபன்மாப்பிலணிந்திருந்த வயிரக்கவசத்தைப் பேதித்துத்தடாரித்துருஷிப் புறப்பட்டுப்போயதுஅக்காயத்தின்மூலமாய் உதிரம்பெருக்கெடுத்தோட மதிமயங்கிவருந்தி அசைவற்றிருந்ததை அவனுக்கு வாகனமாக விருந்த புண்டரீகமென்னுந்திசைக்களிறானது தெரிந்தவுடன் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்துத் திசைகளதிரக் கர்ச்சித்துப்பாய்ந்துவயிரத்தினையொத்த கூரியநான்கு தந்தங்களினால் வீரவாகுதேவரோறியிருந்ததேதைத்தாக்கியும் ரணக்களத்தில் விழுந்தது

டக்கின்ற பருத்த எழுவாயுதமொன்றைத் துதிக்கையிற் கொண்டு அண்டங்களதிரச்சக்கிராகாரமாகச்சுழற்றிமோதிதேனாநடத்தும்சாரதிதலையையுடைத்துபுரவிகளையுஞ்சின்னபின்னப்பட்டச்சாடி. வீறிட்டிலாவுவதைவீரவாகுதேவர் தமதுவிழிகளிற் நீப்பொறிகள்சிறைப்பார்த்து வடவானலத்தைப்போலப் பொங்கித்தேனாவிட்டு நிலத்திற்பாய்ந்து மேலேறிவந்த யானையின் துதிக்கையினை ஒருகரத்தினாலசையவொட்டாமற் பற்றி மற்றகரத்தை பிடித்தமாக் கிக்கொண்டு மதத்தைப்பெருக்கி யிருக்கின்ற மத்தகத்தினிடத்திற் கோடையிடியைப்போலத் தாக்கிப் பெருங்காற்றிற்பட்ட சருகைப்போலச்சுழற்றி மேலுலகத்திற்செல்லவீசிணர், அத்துடன்போகின்ற தருமகோபன்திசைத்து வெகுதாலமாய்ச் சகல வெற்றிகளையுங்கிடைக்கச்செய்திருந்த களிற்றினை யிழக்குங்கூலம் நேர்ந்ததென்று மனம் வருந்தி யானையுடன் திரும்பிவந்து பூமியில் விழுந்தவுடன்கிரீடம் துகள்பட்டி வாசுவலைபங்கள் துறுந்தித்தேகமும் நகசகபரியந்தம் அதிர்ந்து களைபட்டிருந்தனன், புண்டரீகமும் சரீரமுற்றுஞ் சிதைபட மாணமூர்ச்சையாகக் கிடந்தது அத்தருணத்தில் தருமகோபன் சிலநேரத்தில்மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்துதன்வாகனத்துக்குநேர்ந்தஅபாயத்தைப்பார்த்திரங்கி நல்லகாரியம் இப்படிக்குச் செய்தஇந்தப்பாதகனைச் சம்மாவிடமாட்டேன் பிராணனையுண்டிமனவருத்தமாறுவேனெனக் கோபித்து மந்தரத்தையொத்த தண்டாயுதமொன்றையெடுத்துக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி இதனால் நாசமடையக் கடவையெனவீசினன், அப்படையானது வீறிமணிகள் கலிக்க இரைந்துகொண்டு சமீபித்த மாத்நிரத்தில் வீரன் சீறித்துரும்பைப்போல ஒருகையினாற் றட்டிப்போட்டுச் சிருங்கநாதஞ் செய்தனர், இந்தஜயத்தைப் பெரியமந்திரிகண்டு மானம்பாதிக்க ரவுத்திராகாரமாகக் கொதித்துத் தவமுன்னிலையிற் பெற்றிருக்கின்ற வச்சிராயுதத்தைக் கரத்திற்கொண்டு வீரவாகுதேவர் மாப்புக்குநேராய் வீசிணன் அதுவெளிப்பட்டவுடன்பின்னிப்புனைந்தெரிந்து அதிகமகிமைகளைக்காட்டியினைந்துமேலிட்டவருவதை வீரன்கண்டு நகைத்து தமதுதிருக்கரத்தினாற் பற்றி வலிகொண்டுபிசைவன் மாப்பில் மோதினர், அத்தாக்கலினாற் பெருங்காற்றி லறையுண்டி வேருடன்சாய்ந்த வடவாலவிருட்சத்தைப்போல ஒவென்னுமினாச்சலுடன் நிலத்தில்விழுந்தபோது வீரவாகுதேவர்உருத்துத்தமது வலியகாலினாலுதைத்துருட்டியவேளையில் தலைபிளந்து உதிரங்களைக் கக்கிக்கொண்டு சூரபதுமன்மனதுக்கினிய பிரதமமந்திரியாகிய தருமகோபன் மாண்டனன், இச்சம்பவத்தைக்கண்ட விராட்சதர்கள் புலம்பிவாடி சற்றுதாழ்ப்போமாகில் மோசம் வருமென்னும் பயப்பிராந்தியினாற் பலதிசையினும்பறந்தொளித்தனர்.

அத்தருணத்தில் முனம் சோபித்துக்கிடந்த புண்டரீகமானது களைதெளிந்து கண்களைவிழித்துப்பார்த்துத்தருமகோபன் பட்டதையறிந்து தானதுவனாயில் அவன்காவலிற்பட்டு வருந்தியிருந்த துக்கசாகரத்துக்குக்ககாண்டதைப்போலக் களித்தெழுந்து வீரவாகுதேவனானோக்கிப் பற்பலதுதிகளைப்பேசிக்கொண்டு துரிதமாகச்சமீபத்திற்போய் வணங்கிமதுகர்த்தனே அடியேன்மீது கோபங்கொள்ளவேண்டாம் கிருபையுற்று என்வரலாற்றைக் கேட்டருள்க. இதுபிசகாக விருக்கமாட்டாதுஇதனற்றேவரீர் தீர்க்காயசாய்ச்சலசவுக்கிப்பங்களையும்ஜயப்பிரதாபங்

களையும் பெற்று வாழ்ந்திருப்பீர் அதாவது என் பெயர்பு
ண்டீர் கமென்ச் சொல்லர் பரமசிவகடாட்சத்தின் படிக்கு
அஷ்டதிசைகளிற் தாங்கி யிருக்கின்ற அயிராவதமே மு
தலய யானைகளில் நானுமொருவனாகும் இந்தப்பாதகன
ய தருமகோபன் பிரமுகனாய் எண்டிசைகளையும் ஜயப்
கொள்ள நீனைந்து வெளிப்பட்டகாலத்தில் என்னைப்பலவ
த்காரமாகப் பிடித்துத்தனக்குவாகனமாகவேறிச்சகலனா
யும் வென்றுதிருப்பித் தன்பட்டணஞ் சேர்ந்த தினமுத
ல் கால்களில் விலங்குபூண்டு சிறைச்சாலையி லடைபட்டி
ப் பலபுகக்களாக பெருமைகுன்றி மங்கிவாடியிருந்தேன்
புத்தியினனாகிய மந்திரியிட்டபணிவிடைகளைச்சிரசிற்கொ
ண்டு இதுபரியந்தம் அப்பாதகனுக்குவாகனமாகவுச்சும
ந்துவருந்தியான் ஒருகருமத்திற்றழுப்பேனாகில்தட்சண
த்திற் பிராணனையுண்டு ரத்தமாட்சங்களை என்வலயுடன்
தின்றுவிடுவதற் கையமில்லையிதற்கஞ்சி யாதொரு செய
லுமற்றுவாடி என்னுணவமடங்கி யிருந்தனன்

முன்னொரு காலம் அஷ்டதிசையினும் வாசஞ்செய்தி
ருந்த அரக்காதனை யிகழ்ந்தனொன்று அவர்கள்மீதுகோ
பித்து என்னிடத்திற் சென்று அந்தவீரனைவனாயும் அ
தப்படுத்தி ஜயப்பிரதாபத்துடன் மீண்டனன் இவன்பு
வன்மைகளையும் வெற்றிப்பாட்டையும் ஒருவிதமாகச்சொ
ல்லி முழுவதோ இத்தகையமகாபாதகனைத்தேவரீனாயன்
றியில் ஒருவரால் கொல்லப்படுவதோ உலகங்களுக்கா தா
ரசத்தியாக விருக்கின்ற மேம்பாட்டினையுடையதருமமெ
ன்பதைத் தலைகாட்டவொட்டாமல் நாசஞ்செய்து திரிந்த
கொடியிற் கொடியனை அமுதத்தையொத்த தேவரீரொழு
ந்தருளி வாட்டியதாற் நேவரனைவரும் இனி சுகசீவிகளா
ய் அல்லலற்றிருப்பார்கள் அடியேனும் கடியதுயரத்தை
க்கடந்து பிழைக்கலாயினேன், இதையன்றியில் நீரோனக்
கென்ன சிறந்த உதவிகளைச் செய்யப்போகிறீர் பஞ்சேந்
திரியச் சேட்டைகளையடக்கிச் சிறந்தமுத்தியைப் பெற்ற
மகத்துக்களை யொத்தானந்தவாரியில் முழுகிக்களித்தன
ன், முற்சனனத்திற் சிலபாதகங்களைச் செய்திருந்தபடி
யால் இத்தினவனாயில் இராட்சதர்பட்டணத்திலுமிதிபட்
டிருந்தயான் முன்னமெத்தகையதவங்களைச்செய்தனனோ
தெரியாது தேவரீரானேறிற் றரிசிக்கப்பெற்றுக் காவலும்
வீண்டு கிருதார்த்தனனேன், ஓவீராதீவிரனே கட்டளை
யிலேவீராகிற் சிவபிரான் திருவுளங்கொண்டு அடியேனுக்
குக் கட்டித்திருக்கின்ற திசையைத்தாங்கியிருக்கப்போ
வேனென்று போற்றிநிற்கின்ற புண்டரீகத்தின் முறைக
ளைக்கேட்டு வீரவாகுதேவர் தயைசெய்து உன்னிருப்பிட
த்தைச்சேர்ந்து களித்திருப்பபெனத் திருவாய்மலர்ந்த
காலையில் விடைபெற்று இராட்சதர்பயங்களை யொழிந்து
பழையபடிக்குத் தன்தொழிலைச் செய்திருந்தது இச்செய
ங்களனைத்தினையும் கண்டபூதவீரர்கள் மிகுத்தசந்தோஷ
ப் பெருக்கினால் அண்டங்களதிரக் கொக்கரித்து வீரவா
குதேவர் வெற்றிப்பாடுகளைப் பலவிதமாகப் புகழ்ந்தனர்
இச்சம்பவங்க ளனைத்தையும் திஷ்டாந்தமாகத் தெரிந்த
தூதர்கள் மனவாட்டத்துடன் வாயுவேகத்தினும்மேலிட்
டோடித்திருச்சபையைச்சேர்ந்து இராஜாதிராஜனாகியசூர
பதுமனைத் தரிசித்துத் திருவடிகளிற் பணிந்து அகண்ட
மண்டலாதிஸ்வரனே? கேட்டருள்க. தேவரீர்பெரியமந்தி
ரியாகிய தருமகோபன் கணக்கிறந்தசயின்னியங்களைக்கூ
ட்டிக்கொண்டுபோய்ச் சத்ராடிகளை வளைத்து அகோர

புத்தங்களைச் செய்து கண்டயிற்றாதனால் பலசேனைகளையு
ம் பறிகொடுத்து மாண்டனன், புண்டரீகமும் படாதபா
டுகளைப்பட்டு வீரனைப்போற்றித் தன்பதியைச்சேர்ந்தது
இது நிச்சயமாகிய சேதியெனத் தூதர் விண்ணப்பஞ்செ
ய்ததைக்கேட்டவுடன் தன்மனதுக்கிசைந்த மதியூதியாகி
ய தருமகோபனையிழந்த வருத்தமேலீட்டுவாட்டத் துக்க
சாகரத்தி லுழந்திக்கிலேசித்துயா தந்தோற்றமற் சித்திர
ப்பாவையைப்போல அசைவற்றிருந்தனன்.

பா நுகோபன் வதைப்படலம்.

எள்ளெய்தெனைப்பற்றியேசிறையகத்திட்ட
கள்வளிப்புகன்முடிந்திடுமன்ன துகாண்பான்
பொள்ளெனப்படர்வேனெனப்புந்திகொண்ட வன்போ
லொள்ள முற்கதிர்வீசியேயிரவின் துதித்தான்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதியிருஷிகளே? இப்படிக்குச்
சூரபதுமன் திகைத்திருக்கின்ற காலையில் இரவுகழிந்து கீ
ழ்த்திசையில்விளங்கும் உதையகிரியின் மீதிற் சூரியபக
வான்தோற்றிய தெப்படிக்கிருந்ததெனின் நன்னையியா
மற்சிறைசெய்த கள்ளனாகியபாநுகோபன் இத்தினமிறக்
க விருக்கின்றதால் மனவெழுச்சியுடன் அதைக்கண்டு க
ளிக்க நீனைந்துவெளிவந்தவனாப்போலத் தோற்ற ஆயிர
ங்கிரணங்களைப்பரப்பி யிருநீலவாட்டி உலகங்களை விளக்
கி ஒற்றைவண்டில் பூண்டு ஏழுபச்சைக் குதிகாக்களிமூக்
கும் தேரினிடத்திற் றோற்றினர், அக்காலத்திலேவெதவொ
ழுக்கங்களைக் கொன்ற பாதகனாகிய சூரபதுமன் தனக்கடு
த்த புத்திரசோபத்தினலும் பெரியமந்திரியும் வலிபெற்
றிருந்த சேனைத்தலைரும் மாண்ட விசனத்தினலும்வா
டியிருக்கும் காரணங்களைக் கொவ்வைக்கனிபினும் சிவந்
துகாட்டும் விழிகளைப்படைத்திருக்கின்ற தூதர்களிற்சில
ர்பார்த்துத் துரிதமாயோடிப் பாநுகோபன் வாசமாயிரு
க்கின்ற அரண்மனையைச்சேர்ந்து இராஜபுத்திரர்திருவ
டிகளிற் சேவித்து நேற்றையதினம் தேவரீர்போர்க்களத்
தைச்சேர்ந்து தூதன்முதலானவர்களை மாயப்படையினு
ல் வாட்டிக் கடலிற்சேர்த்து மீண்டபின்பு அதனைக்கண்
டதேவர்கள் பறந்து பாலசுப்பிரமணியனுக்குத் தெரிவித்
தமாத்நிரத்திற் தமதுசாகையிலிருந்தபடியே திருக்கரத்
தில் விளங்கும் வெற்றிவேலாயுதத்தைத் தூதன் முதலா
கியவர்களைத் தருவிப்பதாகச் செலுத்தினன், அந்தச்சிற
ந்த படையானது வெளிப்பட்டவுடன் கோடிசூரியப் பிர
காசமாகச்சொல்த்து வானவழிக்கொண்டுபோய் அறுகட
ல்களையும் தாண்டிச் சுத்தோதக சமுத்திரத்தைச்சேரவ
ருவதைக்கண்ட தமதுமாயப்படை நிருவகிக்கமாட்டாமற்
புறந்தந்தழிந்தது உடனே பிரதேங்களாய்ப் பாதலத்திற்
கிடந்த வீரவாகுமுதலானவர்கள் சீவந்தராய் மயக்கவாச
னையைக்கடந்து களித்து வெளிவந்து வேலாயுதத்தைப்
போற்றிச் சத்தசாகரங்களும் பெருகினுற்போல இனாந்
து கெக்கல்கொட்டிக்கொண்டுவான மூலமாய் இவ்விடம்
வந்துசேர்ந்தனர், வேலாயுதமும் திரும்பியதாப்பிரகாரம்
குமரன்கரத்திற் சேர்ந்தது.

நமதுபட்டணத்துக் கருகில்வந்த பூதவீரர்கள்பிரசண்
டமாருதத்தைப்போலவும் வடவாமுகாக்கினியை நிகர்த்

தாம் வீராவேசங்களுடன்மேலிட்டி. அவ்வாயிலைக் காவல்
கொண்டிருந்த படைத்தலைவனையும் சேனைப்பெருக்கையு
ம் பெருங்காற்றிப்பட்ட சருகைப்போலச்சாடித்தும்சப்ப
டுத்திக் கோபுரத்தையும் பெயர்த்துக்கடலிற்றள்ளிமதிலை
யும் உதைத்திடித்து நிலத்திற்சேர்த்துப் பட்டணத்திற்
பிரவேசித்துப் பிரசண்டமாருதத்தைப்போலவரத்தின
மயமாகச் சொலித்துக்கொண்டிருந்த வீதிகளனைத்தையு
ம் அல்லோலகல்லோலப்பட வாட்டுவதைச்சக்கிரவர்த்தி
யறிந்து தன்னருகிலின்ற யாளிமுகனை அக்கினிமுகனை
மூவாயிரவனா பெரியமந்திரியாகிய தருமகோபனையும்அ
ளவற்ற நார்படைகளுடன் மாறிமாறிச் செலுத்தியகாலே
யில் அவர்கள் வடவையைப்போலச்சீறிப்போய்க் கொடி
யபோலாச் செய்துஒருவரன்றியிற் சகலரும்மாண்டனர்,
இரணியன்மாத்திரம் போருக்கஞ்சியோ மற்றெந்த கார
ணத்தை நனைந்தோதெரியாது மீனமாய்க் கருங்கடலிலட
ங்கி யிருக்கின்றனன், இவையனைத்தையும் இராஜாதி ரா
ஜனறிந்து புத்திரசோபத்தி லமுந்திச்சகிக்கப்படாமையா
ல் வாடித்துக்கசாடரத்தில் முழுகிக்ககாணாமல்வருந்தி
யாதுந்தோற்றாது பித்தனைப்போலத் திகைத்து மதிமயங்
கி யிருக்கின்றனர், இப்பட்டணத்திற் பெரும்புறக்கடலை
ப்போல நிறைந்திருந்த சதுரங்கசேனைப்பெருக்கனைத்து
ம் வறண்டது இன்னமும் சத்துருக்கள்இவ்விடம் விட்டு
ப்போனவர்களமல்ல ஆலகாலவிஷத்தினையொப்ப எதிர்
த்தவர்க ளனைவரையும் வாட்டி யுலவுகின்றனர், இவைய
னைத்தும் உண்மையாகிய சேதியென்றுவிண்ணப்பஞ்செ
ய்க காரணங்களனைத்தையும் மனவாட்டத்துடன் இராஜ
புத்திரன் கேட்டு நமதுவெற்றியும் சூரமும் செல்வப்பெ
ருக்கும் நசித்துப்போகும் காலமும் நேர்ந்ததோ வெண்
றேக்கிக் கோபமும் மானமும் விசனமும் மாறிமாறித்
தோற்றப்பட்டு மனதைவாட்டியலைக்க யாதுந்தோற்றாது
வனாய்ப் பித்தனைப்போலச் சூதியிற் சிங்காதனத்தை வி
ட்டிறங்கிப் பொன்வரைக்குச் சமமாக விளங்குகின்றதன
து மாளிகையைக்கடந்து பிதாவாசமாயிருக்கின்றநகரைச்
சேர்ந்து கிலேசவாரியிற்பட்டலைகின்றமனத்தனாய்ச்சேர்
ந்திருக்கின்ற தந்தையின் பாதங்களிற் பணிந்தெழுந்துக
ரங்களைக்கூப்பி நின்று மனப்பூருவகமாக அடியென்சொ
ல்லப்போகிற காரணங்களைக் காதுகொடுத்துக்கேட்டு தீர்
க்காலோசனைகளைச் செய்து மேல்நடத்தவேண்டிய காரிய
ங்களைக் கிரமமாக முடிப்பிரா கில்நன்மையுண்டாருமென
ப் பேசத்தொடங்கினன்.

பிதாமகளாகிய மாயைபடைத்தளரித்த திவ்வியபாணத்
தின் முயற்சியினுற் றாதனாகிய சத்துருக்களனைவரையும்
மாய்த்துசுத்தோதக சமுத்திரத்திற்கொண்டுபோய்ச்சேர்
க்கச் செய்தேன் அச்சேதியைத் தேவர்கள்மூலமாகத்தெ
ரிந்த பாலசுப்பிரமணியதேவன் தமதுகரத்திலிவளங்கும்
வெற்றிவேலினுற் றருவித்தனர், இத்தகையபெருமையை
ப் படைத்திருக்கின்ற வீரனைக்கவளிலும் வெல்வதரிது
இதனைநிடமாக நம்பவேண்டும் இதுவுமல்லாமல் போரு
க்கெத்தனித்த இரண்டாவதுதினம் தேவரீர்சுதர்விற்பல
வெள்ளஞ் சதுரங்கசேனைகளையும் கூட்டிக்கொண்டுபோ
ய் இரணக்களத்திற் பாலசுப்பிரமணிய தேவருடனெதிர்
த்துக் கொடியபோலாச்செய்து வலியுப்படைகளின் சீரு
யிழந்து வருந்திவறியனாய் தப்பித்துக்கொண்டுவீடம்
வந்தபடியால் இதுவரையிலுயிர்பெற் றிருக்கின்றீர், ஐய

னேயிதைத் திஷ்டாந்தமாகக் கண்டவுமக்கு நான்விசேஷி
த்துச்சொல்லவும் வேண்டுமோஅப்போரில் பரமசிவமனி
த்த சிறந்ததனுசைப் பறிகொடுத்ததுமன்றியில்வரமுயற்
சிகளையிழந்து தோல்வியுற்று மாண்பிமானமில்லாமற் றி
ரும்பினை மேலும்கிருபாநிதியாதலாற் சுப்பிரமணிய தே
வருன்னிடத்திற் கோபங்கொண்டவரல்ல சற்றுமனந்தி
ரிபுகொள்ளுவாராகில் நாமல்லமற்ற அண்டபுவனசராசர
ங்களுற் தாபரித்து நிற்கப்படுவதோ பிரமனுடனுலகங்க
ளனைத்தையுமுண்டு கருப்பத்திலவைத்துக் காத்துமிட்டு
ம் வெளியிட்டருளும் இரட்சகர்த்தனாகிய மகாவிஷ்ணு
செலுத்திய சக்கரப்படையைக் கழுத்தணியாகத்தரித்தஜ
யசாலயாகிய சிறியதகப்பன் தாருகாசரனையும்மாயைக் க
ரசுணை கிரவுஞ்சனையும் வெற்றிவேலினுற்பிளந்துகொன்
ற வீராதிவீரனை வலியினால் வெல்லவல்லவர்களையாரி
ருக்கின்றனர், பலவீனமாகவிருக்கின்ற சிறுமிருகங்களை ய
லைத்துத் திரிகின்றவர்கள் அவ்வாறே நனைந்துபுதையிற்
படுத்திருக்கின்ற வேங்கையைச்சூழ்ந்து அதற்கினாயான
கதையைப்போல அளவற்றகாலமாய்த் தினராகிபதேவர்க
ள் முதலானவர்களைவாட்டி ஜயப்பிரதாபத்தைப் பெற்றி
ருந்த யாங்குமார சுவாமியைப்பகைத்துப் பழமையாகவி
ருந்த வலிகுறைந்து மங்கும்காலம் நேர்ந்ததுகுவளைருரு
க்கத்தி கடப்பம் புஷ்பமாலையைத் தரித்துப் பரிமளித்தி
ருந்த கலவைச்சாந்தங்களைப்பூசி பொற்பாடகந்தன்டை
கொஞ்சும் பாதாவிந்தங்களையுடைய பாலசுப்பிரமணிய
ர் விஜயத்தைக் குறிக்கவேண்டிவதென்னை அவனுக்கிளவ
லாய்ச் சேனைத்தலைவனாய் வீரபராக்கிரமத்தைப் பெற்றி
ருக்கின்ற வீரவாகுவென்பவனை நம்மையொத்த சூரர்க
ளால் வெற்றிகொள்வது மிகவும்அரிதாகவிருக்கின்றதுஇ
தனைப் பலவிதங்களிற் திஷ்டாந்தமாகக் கண்டிருக்கின்ற
னம் ஆகலால், அளவற்றகாலம்கழிவதாயினும் கூடுமா
னகாரியத்திற் பின்னிடையாமல் முயற்சிகொண்டு முடிப்
பது விவேகசாலிகளுக் கழகும்ஆண்மையுமாம் தம்மால்
முடிக்கவரிய ஒருகருமத்தைச்சீரம் வருந்தி மனப்பிர
யாசைகொண்டு எவ்விதத்திலாவதுநிறைவேற்றலாமென
நினைப்பது புத்தியினருக்கடித்ததாகும் இதற்குத்திஷ்டா
ந்தமாகப் பசுபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய பலபிள்ளைகளை
அநியாயமாகப்பறிகொடுத்தனை, சூரபதுமன் படைத்திரு
க்கின்ற சதுரங்கசேனை வெள்ளங்களுக்குக் கணக்கில்லை
யென்று உலகினர் புகழுவிருந்த பெருமைகளைப்போக்கி
மாளக்கொடுத்தது மன்றியில் மதியூகிகளாகிய தருமகோ
பன்முதலிய மந்திரிபிரதானிகள் வீராதிவீரராக விருந்த
சேனைத்தலைவர்கள் மாமன் மைத்துனன் சேர்ந்தசுற்றத்
தினர் சினேகிதர் முதலானவர்களை யு பிழந்துதேவரீ ரும்
நானுமாத்திரம் தப்பியிருக்கின்றனமாயினும் நமது மர
பைவேருடன் களையக்கூற்றுவன் காலங்கருதிப்பயமற்று
த்தொடர்ந்து திரிகின்றனன்.

இக்காரணகாரியங்களை யெவ்வளவும் மதித்துப்பாராம
ல் வலிபெற்றிருக்கின்ற கல்லையொருவன் கடிக்கவினைப்ப
தைப்போலப் பற்பலவெற்றிகளைக்காட்டி யிருக்கின்றஜய
சாலிகளை வெல்வதா யின்னமொருகை பார்ப்போமென்கி
ன்ற கலையைஉறுதியாகக் கொண்டிருக்கின்றனைஐயனே
சவுரியவான்களாய்ப் புயவலிக்கொப்பற்றவீராதிவீரர்கள்
சண்டைகொடுக்க வந்தெதிர்ந்தகாலத்தில் மனப்பூரிப்புட
ன் வீரசிங்கத்தைப் போல மேலிட்டதம்பண்ண வல்ல

குரத்தன்மையைப் பெற்றிருக்கின்ற அடியேன் சத்தருக்களுடன் பொருவதற்குஞ்சி யித்திறங்களைக் காட்டுகின்றனனென்று எவ்வளவும் நினைக்கவேண்டாம் ஒ! இராஜா திராஜனே தேவரீரின்னஞ் சிலகாலம் தீர்க்காயசாயிருந்து தேகமும்மனமும் வருந்தி அரிதிறேடிய இச்செல்வப்பெருக்கினை அனுபவித்து அவுணர்மாபு நீடித்திருக்கவேண்டுமென்கின்ற ஆசைதூண்டத் துணிந்து இவற்றை விரித்துக்காட்டினேன் மேலும் பிதாவே இத்தருணத்துக்கடுத்த உறுதியொன்றைச் சொல்லுவேன், கோபியாமற் கேட்டருளி நடப்பிப்பையாகில் தேவரீரிதுபரியந்தந்தேய் யிருக்கின்ற கீர்த்திக்கும் செல்வத்துக்கும் விருத்தம்வேராமல் நீடித்திருக்கும் அஃகென்னையெனில், நமக்கஞ்சிக் காட்டிய பணிவிடைகளைச்செய்து வாடியிருக்கின்ற திராகிய தேவர்கள் பலரான்களாக அரிய சிறையி லடைபட்டிருக்கின்ற காவலைப்போக்கித் துரத்திவிடக் கடவீர் யிதைச் சரவணபவன் கோவப்படுவானாயில் நம்மிடத்திற் பகைத்துவந்த கோபந்தணிந்து இன்னமும் வேண்டிய வரப்பேறுகளையும் செல்வமுயற்சிகளையும் கடைச்சித்துச் சகலசேனைகளுடனும் திரும்பிதிருக்கயிலையைச் சேருவார், பின்பு ஊழியுழிகாலம் இச்செல்வச் சம்பத்துக் கழிவில்லாமல் அனுபவித்து பழையபடியே வாழ்ந்திருப்பை அப்பாவோ அடியேன் சொல்லிய நீதிகளையிழந்துதள்ளிவிடவேண்டாம் இவைகளைத் திருவுளத்திற்கொண்டுதிர்க்காலோசனை செய்து மோசம்வராமல் நடப்பிக்கக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேனெனப் பற்பலவிதங்களில்விரித்துக்காட்டியகுமாரன் வாசகங்களினைத்தையும் கேட்டவுடன் தும்பைமாலையித்த கிரீடம்பொருந்தியமுடியையசைத்துத் தோட்களுக்கொப்பையுங்குலுங்குகைத்து பெருமூச்செறிந்து அப்பாரீபேசியமந்திராலோசனை வெகுநேத்திரேத்தி யென்று இதனைச் சொல்லுவதாயினன், ஐயனெயென்னகாரியத்தை நினைந்து இவ்விதகாரணங்களை நமது முன்னந்துணிந்துகாட்டினே, நீ குறித்தபடிக்கு இக்காலத்தில் பலஹினைப்போலச் சவுரியத்தைமறந்துபொன்னுலகவாசிகள் வருந்திக்கிடக்கின்ற சிறையை நீக்கிவிட நினைப்பேனாகில் இனிமேல் இராஜாதிராஜனென் றென்னையாவ்மதிப்பார் பேதைமைப்பாலாகிய மங்கையரும் நம்மைச்சட்டைபண்ணை விசேழ்ந்துபேசவரும் மேலும்பகைவருக்கஞ்சித்தன்வசப்பட்டிருந்தவனாவிட்டனனென்றும் வசைமொழி உலகமுள்ளவனும் திராமல்நிலை பெற்றிருக்கும்.

இஃதன்றியும், கூன், குருடு, ஊமை அவையவங்களில் நேர்த்திருக்கின்ற குறைபாடுகள்சரித்தாடன்போம்மா னபங்கப்பட்டுப் பூர்வீகமாகப்பெற்றிருந்த கீர்த்தியும்வெற்றியும் புயவன்மையும் மற்ற சிறப்புகளையும்போக்கி உயிரினிடத்திச்சைவைத்து இந்தப்பாழ்த்த உடலைப்போற்றி உலகத்தின் கண்ணொருவனிருப்பானாயில் அவன்பெறும் வசையானது எழு பிறவிகளினும் திராமல் நிலைபெற்றிருப்பதற்கையமு முண்டோ குமாரனே மும்மூர்த்திகளில் ஒருவராகவிருக்கின்ற மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவனும் மற்றதேவேந்திரன், அவுணவீரர் ஜயசாலிகளாகிய இராக்கதர் முதலாக நமதேவலைக்கடவாமற்போற்றிவர ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அநிபனாய் வெகுதாலம் வாழ்ந்தேன் திரிமூர்த்திகளின் நிலைமைபெற்றிருக்கின்ற பாமேஸ்வர விடத்தரிய வரப்பிரசாதங்களையும் வச்சிரதேகத்

தையும் எத்தகையராலும் ஜயிக்கப்படாத புயவன்மையையும் தீர்க்காயசையும் பெற்றிருக்கின்ற யான் அபலனாய் நமது வம்சப்பகைவராகியதேவர்கள்சிறையைவிடுதலை செய்வதழகோ ஆண்மைக்கடுப்பதோ இவையன்றியும்பேபொழில் இளமை, ஆற்றல், பெறுதற்கரிய செல்வம், வீரம், ஆக்கை, பிரபலசாலிகளாகியசுற்றம்இத்தகையபொருள்கள் நிலைபெற்றிருப்பதோ, சிறப்பாகச்சொல்லாரின்றகீர்த்தியொன்று மாத்திரம் சலனமற்று நீழிகாலம் ஸ்தாபிதமாக விளங்கும்இதைக்கருதிமேலீட்டு வந்திருக்கும்பகைவரைச் சட்டைபண்ணாமலெதிர்த்து அகோரபுத்தங்களைச்செய்து வலிகுறைந் திறப்பேனாயினும் தேவர்கள்சிறையைவிடுவதுண்டோ மேலும் ஜயசாலிகளாய்ப்பேரறிவைப்பெற்றிருக்கின்றவர்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டிய நீதியாவது தமக்குராசகாலம்நேரினும் அளவற்றமனவருத்தங்கள் கிடைக்குமாயினும் தாங்களருமையாகத் தேடியிருக்கின்ற பூஷணமாகியமானத்தையிழந்துபழிக்காளாவரோ இரண்டுநாளைய இவ்வுலகவாழ்வைப்பெரிதாகவெண்ணி சக்கிரோஸ்வராக விருக்கின்ற நான்கொண்ட பிடிவாதத்தை விடமாட்டேன் இதுவனாயிற் சென்றசென்ற விடங்களிற் சகலவிதங்களிலும் ஜயப்பிரதாபங்களைப்பெற்றுச் சூரனென்னும் நாமத்தைப்பெற்று விளங்குகின்ற யான் பலரும்நிந்திக இன்னமொருவழிகாலம் உயிருடனிருப்பினும் அந்தியத்திலிற்ப்பதன்றியில் நீடித்திருக்குந் திறமுண்டோ உலகங்களில் ஜனித்திருக்கின்றவேராசிகள் சிவபிரான் கட்டையின் படிக்கு நன்குநீங்குகளை அனுபவித்து முற்றியபின்பு நசிப்பதுரிச்சயமெனப்பேசுவது பொய்மையோ அப்படிக்கிருக்க மின்னலைப்போலவும் சகடக்காலையொத்தும் மாறிமாறித்தோற்றும் வாழ்வினை நிச்சயமாக நினைந்து தேவர்களுக்குப்பயந்து இந்தப் பிராணனைச் சமந்திருக்கமாட்டேன் விஷ்ணுவாதிபானவர்களைவென்று ஆயிரத்தெட் ண்டங்களினு மென்னுணையாக்கினையைச் செலுத்திபொருவரு மெதிரின்றிச்சக்கிரோஸ்வரனாய் அரசசெலுத்திவந்தேன்குமாரனேபாலனுக்குத் தூதனுக்கும் பூதங்களுக்குமஞ்சிரைபோற்காணுகின்றது ஆதலாற் துரிதமாய் உன்னரண்மனையைச்சேர்த்துசொஸ்தமாகச் சாப்பிட்டு சகலசெல்வங்களையும் அனுபவித்துக்கொண்டு சப்பிரகூடமஞ்சத்திற் நேவியருடன்களித்து நங்கி யிருக்கக்கடவை நித்தியமாகியவரத்தைப்பெற்ற நானென்காலத்தினு மழிவதில்லை எதிரிகள் புசுபலபராக்கிரமங்களையும் பெருபிதங்களையும் எவ்வளவும்மதித்துமனவருத்தப்படமாட்டேன் இச்செல்வத்தையுமொருபொருளாக மதியேன்மனதுக்கினியபிள்ளைகள் மந்திரிமுதலானவர்களைக் கொன்றசத்தருக்களை அதா அதப்படுத்தி வெற்றிகொள்ள இதோபோருக்குப் போவேனென்று அதிக கோபத்துடன் சூரபதுமன்சொல்லக்கேட்ட பானுகோபன் மனம்வருந்திஇனிபிழைக்குந்திறமில்லையாதலாற்பிதாவுக்குப் பலதிஷ்டாந்தங்களைக்குறித்துக்காட்டியபோதினும் அதனை உண்மையாகக் கொண்டவனல்லவிதிவலியை வென்றவர்கள் யாவருமில்லை பிராரதவவினைச் சம்பந்தங்களுக்கடுத்த காரியங்கள்முடிய விருக்கின்றதென்று மனதில் நிச்சயித்துஇதனைச் சொல்லுவான்,

அகண்டமண்டலாதிஸ்வராகிய பிதாவேதேவரீர் மகிமைகளைச் சிறிதமறியுந் திறனில்லாத நாயினென்பேசிய குற்றமாகிய வசனங்களைக் கொஞ்சமாவதுமனதிற்கொள்

ளாமற் பொறுத்தருளவேண்டும் அறிவு விளங்காதபாலர் தியவசனங்கனையாடினும் புத்திரவாஞ்சையினும் பிதாவா னவன் மழலைச்சொற்களாகப் பாவித்து விரும்பிக்கேட்ப தல்லது கோபிப்பேரோ அவ்வாறேநினைந்துஅடியேனிடத் தில் எத்தகையகுற்றங்களிருப்பினும்சூழித்தருளவேண் டும் இந்தநியிஷத்திற்போய் நமதுபதியையலைத்திருக்கிற் ற பூதப்படைகள் தூதன்முதலானவர்களைக் கண்டதுண் டப்பட்சாடிக்கொன்று உமது திருவுளமகிழும்படிக்குச் செய்யக்கடவேன் செலவுகொடுத்தனுப்பவேண்டுமெனக் கொடியபாதகனாகிய சூரபதுமன் பாதாரவிந்தங்களில் வ ணங்கிக்கரங்களைக் கூப்பி ரின்றிரந்தகாலையிற் பதுமகோ மனைகவைவன் கோபந்தணிந்து மனவெழுச்சியுடன் குமா ரனே உன்மனம் சண்டைகொடுக்கப் போகத்துணிந்த தோ நல்லகாரியம் இனிஎன் மணக்கவலைநீங்குங்காலமநே ர்ந்தது சத்தருக்களனைவரையும் ஜயங்கொள்வதாகச் சது ரங்கசேனைகளையும் கூட்டிக்கொண்டு போகக்கடவையெ னக் கட்டளையிட்டவுடன் செலவுபெற்று அளவற்றதுக்க சாக்ரத்திற் பட்டி மனவருத்தத்துடன் தன் திருமாளிகையி ற்போய் ஆயுதச்சாலையிற் பிரவேசித்துத் தேவர்கள்தனக் குக் கட்டாட்சித்திருந்த திவ்வியபாணங்களைச்சேகரித்துவே லையொத்த விழிகளையுடைய மங்கையர் கொங்கைகளழந் தும் விசாலமாகிய மாப்பினிடத்தில்வயிரக்கவசத்தைப்பி கிந்து விரற்கோதைகளைமாட்டி மேருவையொத்தலுப்பற் ற வில்லைக்கரத்திற்கொண்டு திவ்வியபாணங்க ளடங்கியிருக்கின்ற அம்புறுத்துணிபை முதுகிற்சேர்த்து வீரவா ளாயுதத்தை மடியிற்செருகி வீரபட்டத்தினை நெற்றியிற் கட்டி இவ்விதபோர்க்கோலத்தைத்தாங்கினவனுய்க்கடை வாயிலினிடத்தில்வந்து பரிசனர் கொண்டுவந்து நிறுத்திய சொர்னமயமாக விளங்குந்தேரின்மீதில் மேருவினிடத் திற் சூற்கொண்ட மேகம்படிந்திருப்பதைப்போலத் தா வியேறிமண்டிபோட்டுக்கார்தான் இதற்குமுன்னம் தூ தரோடி அறிக்கையிட்டபடிக்குக் கணக்கிறந்ததேர்கள்ம தயானைகள் தத்தித்தாலும் புரவிக்கூட்டங்கள்சவுரியவான் களாகிய இராட்சதர் சர்வாயுதபாணிகளாய்த்தங்களிறைவ னைச்சேர்ந்து வந்து பெரும்புறக்கடல்பெருகி வருவதை ப்போல இனாந்துவந்து கூடினர், அக்காலையில் ரணபே ரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கமுதலிய பல்லியங்கள் திசைக ளதிர முழங்கவும் துவசங்கள் வானவழியை மறைத்துச் சூரியனொளியை மாற்றவும் இவ்விதச் சேனைப்பெருக்கி ன் மத்தியில் பானுகோபன் பிதாவினிடத்திருக்கும்அன் புந்துக்கமும் மனதைவருத்தியலைக்க அரிதிற்பட்டணத் தைக்கடந்து பகைவர் வடவையைப்போற்சிறி யெதிர்பா ர்த்திருக்கும் ரணக்களவெல்லையைச்சேர்ந்துமூவாயிரந்த ம்பியர் மற்றமந்திரிகள் முதலானவர்கள் மாண்டுகிடப்ப தைப்பார்த்து மனம்வருந்திக் கிலேசித்து அவர்கள்வீரப ராக்கிரமங்களை நினைந்து நினைந்துகளைத்துவரும்மனதை த்தேற்றிப்பகைவரீதுஅதிககோபங்கொண்டவனுய்ஜயவு ற்சாகங்களுடன் ஆர்ப்பரித்துநிற்கின்ற பூதப்படைகளையு ம் படைத்தலைவரனைவரையும் தும்சம்பண்ணித் தூதனை யும்கருவமடக்காமற் போவேனாகிற் பீதாம்பரத்தினைத் த ரித்திருக்கின்ற நிதம்பத்தைப்படைத்து மயக்கும்வேசிய ரிடத்திற் காமுற்றுஅவர்கள் பின்பற்றித்தொடர்ந்துதிரி யும் பதிதன்பெறுங்கதியிற் சேருவேனென்று கொடியபி ராதிக்கிணையைச்செய்து நெருங்கிவருவதைப்பூதவீரர்கள்

டி வருகின்றவன் அவுணர் பெருமான் மூத்தபிள்ளையாக வேண்டும் அல்லதுஇவ்விதவீரூப்புடன் இராட்சதப்பா தகர் வரமாட்டார்களெனப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற கா லையிற் சூரன்சேனைகள் பிரசண்ட மாருதத்தைப்போலக் கெக்கல்கொட்டிக்கொண்டுபிறவாத்தியங்களுக்கணை ன்றதிரத் தூளிபடலமானது பெருகித்திசைகளையும் கட ல்களையும் நிறைத்துப் பொன்னாட்டையுமண்ணுலகமா க்க மேலிட்டதைக்கண்ட பூதர்சண்டைகிடைத்ததென்கி ன்ற சந்தோஷத்தினால் பருவதாகிருதியாகிய புசங்களைத் தட்டிப் பாய்ந்து பக்கங்களிலிருக்கின்ற பருத்தமலைகளை ப் பறித்துப் பகைவரீது பற்கையொப்பக்கடாவிடும் த னைத்திருக்கின்ற விருட்சங்களைப் பிடுங்கிக்கிறுகிறெனச் சுழற்றிச் சாடியும் இருப்புலக்கை, வளைதடி, தண்டாயு தமாதிய படைகளை யொன்றன்றாமாகச் செலுத்தியும் சி ருங்கநாதங்களைச் செய்த காலையில் இராட்சதவீரரும்கா ட்டமுலைப்போலக் கொதித்து எழுமாயுதம், மழுவாயுத ம், பிண்டிபாலம், கப்பணம், முசலம், சக்கரம், சூலம், க ணிச்சி தோமாமுதலிய ஆயுதவிதங்களை ஒன்றன்றாமாக ப் பகைவரீதில் வீசியும்நீண்டவிற்களைவளைத்துநானே ந்றி அமோகமாகிய கொடியபாணசமோகங்களைக் கார்கா லமேகங்களுக்கு மேலாகச்சொரிந்தும் வாளாயுதங்களைக் கொண்டு வெட்டியும் ஈட்டிகளினால் குத்தியும் இவ்விதங் களாக விருதிற்றுச் சேனைகளுக்கைகலந்து ஒருவரை யொருவர் வெற்றிகொள்ளவேண்டுமென்கின்ற வீராவேச ங்களுடன் போராடுவதைப்பார்க்குமிடத்தில் காடாந்தகா ரமாகிய விருட்பெருக்கும் பிரகாசம்பொருந்திய பகலும் பகைத்துப் போராடுவதைப்போலக் காட்டியது.

இவ்விதமாகச் சண்டைகொடுக்கின்றபோது பூதர் செ லுத்திய மலைகள்மராமரங்கள் வீறியினாந்து வருவதைஇ ராட்சதர்கண்டு ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்துப்பலகளை களினால் கண்டித்துத் தள்ளி மேலும்கணக்கிறந்தநாரச ங்களையும் ஆயுதங்களையும் கரவேகமாகச் செலுத்திய கா லையில் அவைகள்ஒன்றுடனொன்றுராய்ந்து தியைப்பெரு க்கிப் புகைகளைவீசி மேலிட்டவரும்போது பூதவீரர்கள் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்துச்சீறி பருத்தமலைகளையெ றிந்து துகள்கண்டும் சுள்ளிகளைப்போலப் பற்றிமுறித்து ம் துகளெழுப் பிசைந்துதியும்கரங்களினாற்றட்டியும்மரா மரங்களினாற்சாடியும் இவ்விதமாக வாட்டுமுன்னிலையிற் செவ்வானத்தைப்போல விளங்கும் சிகையையுடையஅவு ணைச்சேனைகள் கலங்கித்தலைகளற்றும் மண்டைதிறந்தும் மார்புபிளந்தும் நெற்றிவெடித்தும் புயங்கள் சரிந்தும்கர ங்கள்முறிந்தும் வீரகண்டைதரித்த கால்களொடிந்தும்ர ணைக்களமுற்றினும் பிணப்போருகளாக விழுந்தபோதுஇ ராட்சதரும் பின்னிடையாமற் சாடியதினால் பூதர்களும் சின்னபின்னப்பட்டுக் கண்டடங்கன்றும் விழிகளபிதுங்கி யும் மூளைகளிறைந்தும் வயிறுபிழைண்டு சர்ப்பங்களைப் போலக் குடல்களிறைந்தும் மலைகளைப்பற்றிய கரங்கள்க ண்டிக்கப்பட்டு விழவும் பருத்தகால்கள் முறிந்தும்இப்ப டிக்குப் பலர் மாண்டனர், பூதவீரர் மோதிய தாக்கலினு ல் பகைவரீதுறிவந்த தேரணிகள் உருளை அச்சு, மச்சு, கு த்துக்கால் கொடுக்கைகள் வெவ்வேறாக நுறுங்கியும் நீல கிரிகளையொத்த காத்திர தேகத்தைப்பெற்றமதயானைகள் துதிக்கைகளற்று மத்தகம்பிளந்துகோடுகளிற்றுப்பாகனு ருண்டுமாளவும் தத்தித்தாவி அலைகளைப்போலப் பாயும்

புரவிப்பந்திகள் பிடரிமயிரலையக் கழுத்தற்றும் கடிவானம் பறந்தும் கல்லணைதுறுங்கியும் வண்டையங்கள் கலீக்கும் கால்கொடிந்து மங்கவும் இவ்விதமாக உபயசயின் னியங்களுந் களத்திற்பட்ட காலையிற்பெருகிப் உதிரப்பிரவாகமானது ததும்பியினாந்து அலைகளை வீசிப்பாய்ந்து கருங்கடலைச் செந்நீராக்கிமெய்ட்டு பூமண்டலமெங்கணுமோடவும் நால்வகைச் சேனைகளும் பூதரும் பட்டபிணங்கள் பருத்தமலைகளைப் போலக் களமெங்கும் குளியவும் ஓரிகளின் கூக்குரலும் நாய்களின் குலைப்பினெய்யும் பெருத்துக் காட்டவும் கழுது, பருந்து, காக்கைகளின்பெருக்கும் மேலீட்டுலாவவும் கணக்கிறந்த கவந்தங்கள் எங்கணுங் கூத்தாடவும் இவ்விதமாக விருபடைகளும் மாணமுன்னிலையில் இராட்சதசயின் னியங்கள் வடவையைப் போல மண்டியெயிந்து மேல்விழுந்து சாவெதற்சாற்றாமல் மிகவும் வருந்திப் பூதப்படைகளில் முன்னணிமுறிந்து வருவதைக்கண்ட புரவணியில் நின்றவீரர்கள் வடவைக்கனலையொப்ப மண்டியெயிந்து பிரளயகாலத்திற்காக வந்தவர்கள் பெருகி உலகங்களை வளைவதைப்போல இராட்சதப்பாதகனைச் சூழ்ந்துகொண்டு பாரித்த பருவதங்களளவற்றதைப்பறித்தெறிந்துசாடியும் திசைகளை முடியிருந்த விருட்சங்களை வேருடன் பிடுங்கிச் சக்கிராகாரமாகச் சுழற்றித் தும்சப்படமோதியும், ஆயுதவிதங்களினற்கண்டித்தும் திருப்பாற்கடலைக் கலக்கியமந்தரத்தைப்போல விராட்சதசேனாசமுத்திரத்தை அலைக்கின்றபோது மிகுதியாகவிரிந்துபருத்த தேரணிகள் துறுங்கியிறைந்தும் மும்மதங்களைப்பெருக்கி வீறிட்டு இருப்புலக்கைகளைத் துதிக்கையிற் பற்றிப் பகலாவாட்டியுலாவிய யானைக்கூட்டங்கள் கண்டதுண்டப்பட்டுமான்மெவானத்தினும் திசைகளினும் கடல்களினும் வாயுவைப்போலப் பாய்ந்துலவியபுரவிப்பந்திகள் சின்னபின்னப்பட்டுச்சிதையவும் ரவுத்திராகாரமாகக்கோபித்து அஸ்திரசஸ்திரங்களைச் சோனைப் பெய்யலையொப்பப் பொழிந்துலவியஅவுணப்படைகள் அதப்பட்டும் அனாயுண்டும் பின்னப்பட்டுநாசமடையவும் இவ்விதமாகத் தன்சேனாசமுத்திரம் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு மான்மெ சிதறியுங்கலைந்தும் மறைவதையும் பூதப்படைகள் அதிகசெருக்குடன் வீறிமேலீட்டு ஆரவாரங்களைச் செய்துலவுவதையும் ஈணரங்கசூரனாகிய பாணுகோபன்கண்டுநீழிகாலமாய்ஜயப்பிரதாபத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற அவுணைக்குறியபாதங்களையுடைய அபலாரனபூதரிப்படிக்குச் சாடும் காலமும் நேர்ந்ததோ ஐயையோ இதற்கென்னசெய்வேனென்றேங்கிமானமுங்கோபமும் மனதைவாட்டியலைக் கரவுத்திராகாரமாகச் சிறிச்சொர்னமயமாய் இரத்தினகார்திகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும் பாரித்ததன்தேனையதிவேகமாகத் துரத்திவந்து முன்னணியைச் சேர்ந்தமந்தரத்தைப் பொத்த பருத்தவில்லைவளைத்து நாணெற்றிபிரசண்டவாயுவின மோதலினாற் சத்தசாகரங்களும் பெருகிக் குமுறுமாறுபோல டங்காரசத்தத்தைக்காட்டி விஷத்தொவையலீட்டிருக்கின்ற கொடிய பாணுகோடிகளைச் சோனைப்பெய்யலைப்போல எவ்விடங்களினுந் தாவிக்காலந்தகையொப்பச் சூரன்பிள்ளை செய்துவரும் சேவகத்திறத்தைப் பூதப்படைகள் தெரிந்தவுடன் வடவைக்கனலைப்போலப் பொங்கிக் கள்ளன்வந்தான்வந்தானென்றே சித் சத்துருக்கள் மனந்திடுக்கிட்டு வாடத்தக்கதாகச் சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்து நாலுதிக்கினும் வீளைத்துக்கொ

ண்டி பருவதங்கள் குன்றங்கள் விருட்சங்கள் தண்டாயுதம். வீளைதடி யிருப்புலக்கைமுதலியபடைகளை அமோகமாகத் தூண்டிப் பகைவன்செலுத்திய பாணவிதங்களைத் துகள்படுத்தி மேலீட்டுவருவதைப் பாணுகோபன்கண்டவுடன் கோபதிபிதனாய் விஷச்சவாலையை வீசித்தடுக்கவல்ல கொடிய சரவருஷங்களைக் கரவேகமாகத் தூண்டிப் பகைவர் செலுத்தியவைகளைத் தனதையும் கண்டதுண்டப்படுவெட்டித்தள்ளி மேலுங் கணக்கிறந்த திவ்வியபாணுகோடிகளைப் பிரயோகித்ததருணத்தில் குறுகுறுத்த தொனிகளுடன் அனலையிறைத்துக் கடுகிவந்து புற்றினிடத்திற் சர்ப்பங்கள் துழைமுமாறுபோலப் பூதாசிரங்களிற்றாக்கித் தடாரித் துருவிப் பாதிக்கும்போது பலகாயங்களினால் வருந்தி மனச்செருக்கற்று வலிகுறைந்து ஆதியில் அகஸ்தியர் தண்டத்தினாற் ரொலைபட்ட கிரவுஞ்ச பருவதத்தைப்போலத் தேசமெங்கணுஞ் சல்லடைக்கண்களாக மோதப்பட்டு உதிரம் பிரிட்டோட நிற்பதைப் பார்த்துமிடத்திற் கன்னுணலையிற் காயப்பட்ட முசையில கப்பட்டுருகியிருந்த செம்பானது பலதிசையினும் ஓடிமாறுபோலக்காட்டியது.

இந்தவிசயத்தை முன்னம் கலைந்தோடிய இராட்சதப் பாதகர் தெரிந்தமாத் திரத்தில் மனக்கவலையற்று வீராவேசங்களுடன் பலதிசையினுமிருந்து ஆரவாரங்களைச்செய்துவந்து தமதிறைவனாகிய பாணுகோபனைச் சூழ்ந்தவர்களாய்த் தண்டாயுதம், கணரிச்சி, தோமரம், பிண்டிபாலம், எறியீட்டி, சக்கரம், வச்சிராயுதம், சூலமுதலியபடைகளையும் கொடிய பாணசமோகங்களையும் ஒன்றனந்தமாகப் பிரயோகித்து வாட்டிம்போது அக்கொடுமைக்கஞ்சித் தாபரித்துநின்று போரட நிருவாகமற்றுச் சுப்பிரமணியதேவர் படைமுறிந்து பின்னிட்டதையும் பாணுகோபன் சவுரியப்பெருக்கையும் இராட்சதப்படைகளின் ஜயவுச்சாகங்களையும் வீரவாகுதேவர்கண்டு விழிகளிற்றிப்பொறிகள் சிதறச்சீறித் துரிதமாகத்தமதுதேரை அந்தமுனையிற்றுரத்திவந்துநிறுத்தித் தேவாதிதேவனாகிய சிவகுமாரன் திருவடிகளைச் சிந்தித்துப்போற்றி மேருவையொத்த பருத்ததனுசைவணங்கி நாரியைப்பிசிந்து இராட்சதப் பெருக்கானது திடுக்கிட்டுச்சோரும்படிக்குக் குணத்தொனிசெய்து மேலீடுவதைச் சூரபதுமன் சயின்னியங்கள் பார்த்தவுடன் காலாந்தகளைப்போலக் கொதித்து வீரகளை வட்டாகாரமாக வீளைத்து விஷத்தையொத்த கொடிய பாணங்களைச் சொரிந்தும், பிண்டிபாலம், முசலம், தோமரம், சக்கரம், கவண்முதலியபடைகளை அமோகமாகப் போக்கி அண்டங்களதிரக் கொக்கரித்தனர், அக்காலத்தில வீரவாகுதேவரும் மேகத்தையொத்த தமதுவிலீற் சரவருஷங்களைப்பெய்து பகைவர்விடுத்த அஸ்திரசஸ்திரவிதங்களை நடுவதிபாதிபிற் கண்டித்து மீட்டிம்காட்டழலைநிகர்த்த சிலீமுகங்களையுஞ் சங்கோபசங்கமாகத்தூண்டியகாலத்தில் அவைவெளிப்பட்டவுடன் தீயையும்புகையையும்பெருக்கி விஷச்சவாலையைவீசி வேகமாயோடியிராட்சதப்படைகளினிமிது தாக்கியகாலத்திற்குமேலும், மாப்பிறும், துடைமுறிந்தும், மறிந்தும், இரைந்துதும் சப்படவும் தேரணிகள் பலதுண்டங்களாகப் பிளந்திறையவும் மதயானைக்கூட்டங்கள் சதைசதையாகக் கண்டிக்குப்பட்டுச்சாகவும் அலைகளைப்போலத்தாவும் வேகமுள்ளபுரவிப்பந்திகள் சின்னபின்னப்படமங்கியும் அக்காலையிற்

பெருகிய உதிரப்பிரவாகத்தை பேசவும் மனம் நடுங் குகின்றது இப்படிக்கு வீரன் சினயிருந்துவாட்டிம்போ துமாண்டவர்க ளன்றியில் மற்றவிராட்சதர் நிகைத்தும் ருண்டபயிதியினால் மானமழிந்துதிசைகெட்டோடினர்.

இவ்விதமாகத் தன்சேனைகள் சிந்தியதைப்பார்த்து பா னுகோடன் மனம்வருந்தி பாசனைக்குறித்து இந்தநிமிஷத் தில் நமதுதேவைப் பகைவனெதிரிற்கொண்டி போவை யெனச் சொல்ல முடிவதன் முன்னம்துரத்திவந்துசேர்ந் து ஆர்ப்பரித்தபோது குதிகைகளும் கனைத்துத் தாளிந் து இதைக்கண்டவீரன் சாரதியைத்தேவை எச்சரிக்கையாய்க் குறிப்பின்வண்ணம் தூண்டக்கடவையெனக்க ட்டனையிட்டிக் கொக்கரித்தமாத்நிரத்திற்குதினாகள் அனு மானித்து வீதியிருந்தது, அப்போது சூரியகாதகன் த ன்வில்லன்றிரையயிறுக்கி யிடக்கரத்திற்கொண்டு வலக்கர த்தில் திவ்வியபாணங்களைப் பற்றினவனாய்க் குமாரதேவ ர்சகோதானைத் தியெழவுருத்துப்பார்த்துஅடாதுதனை? சமுத்திரத்தைப்போல இளைந்து சூழ்ந்திருந்தநமதுசது ரங்கசேனையையும் முன்பின்பாராமற்கொன்றனை இனி நீ பிழைத்துப்போவதரிது உன்பிராணனை பதைப்பதைக் கவாட்டி யமலோகத்துக் கிந்தநிமிஷத்திற்கேப்பேன் ப தனமாயிருந்துசண்டைகொடுப்பையெனக் குறித்தவசன த்தை வீரவாகுதேவர்கேட்டு நகைத்து அடாபதிதனை ஏ ன்வீண்வார்த்தையாடுகின்ற யிறப்பவனாயும் போருக்க ள்சிப் புறந்தத்தோடுபவனாயும் உன்னையொத்தவன் இக் களத்திற் படப்போகிற சின்னங்கனையும் வானத்தில்நி ன்று பார்த்திருக்கின்ற தேவர்கள்கணித்துப் புகழ்விருக்கி ன்றனர், ஆதலாற் துரிதமாக வுன்னாற்கூடிய சண்டை யைச்செய்யக் கடவையெனச்சொல்லியவார்த்தை நாராச ங்களைப்போலச் செவிகளிற்றப்பட்ட மாத்திரத்திலவடவை யைப்போலச்சீறித் தன்விலலில் ஆயிரங்கூரிய சரங்களை ச்சந்தித்து வீரவாகுதேவர்தாழ்க் கிலக்காகத்தாண்டிக் கொக்கரித்தகாலையில் அவைவெளிப்பட்டபோது விஷச் சுவாலையைக்கக்கிக் காற்றினுங்குகிச்சென்றுவிசாலமாகி யமாற்பிறறைத்துத் தடாரித்துருவி முதுகின்மூலமாயோ டியது அக்காயத்தில் உதிரம்பிரிட்டோடவருந்திலலகா ரியமெனத் திருமுடிபையசைத்துக்காளகூடத்தைப்போ லக் கொதித்துத்தேவர்கள் புகழ்த்தக்கதாகக் கற்சித்து க னன்றிருக்கின்ற தீட்சணணியமுள்ள கொடியபாணவித ங்களைத் தேடியெடுத்து ஆயிரத்தையொரு கொடையாக த் தனுசிற்பூட்டி பருவதாகிருதியாகப் பருத்து வலிபெ ற்றிருக்கின்ற பானுகோபன் புயங்களுக்குக் குறிகொண் டு கரவேகமாகப்போக்கிச் சிருங்கநாதஞ்செய்தமாத்நிரத் தில் அப்படைகள் அதிகமகிமைகளைக்காட்டிச் சீறி வே கங்கொண்டுபோய்ச் சல்லடைக்கண்களாகத் துளைத்துரு வி யோடியபோது உதிரமானது பெருக்கெடுத்தோடவா ட்டும் உபத்திரவத்துக்குச் சற்றுமவருந்தாமல் தீரனுப் ப்பொங்கித் தட்சணத்திற் கூர்மையுள்ள நூறு அர்த்தச ந்திரபாணங்களைப்போக்கி வீரவாகுதேவர் கரத்திற்பிடி பட்டிருந்த வலியவிலலைப் படாலுமென இருசூறகக்க ண்டித்துத் தள்ளினன், இந்த அபஜயத்தைத் தெரிந்த தேவர்கள் உற்சாகமடங்கிகியவும்வருந்தினர்.

ததில் வீசியகாலையில் விஷச்சுவாலையை வீசிக்கொண்டு பாய்ந்து சிலதப்பொட்டிட் டிருப்பதைப்போலத் தடாரி த்துருவிச் செவ்வானமில்லந்திலற்கியதுக்குச் சமமாக உதிரம்பெருகிப்பரவ அப்பாதகன் கணப்போது மதிம யங்கியாதொரு செய்கையுமற்று நின்றனன், அத்தருண த்தில் வீரவாகுதேவர் வேறொருவிலையெடுத்து வளைத் து நானேற்றித் துரிதமாய் வாயுவாஸ்திரத்தை யெடுத் துச்சந்தித்து மந்திரபூர்வமாக வ ரிபட்டுச்செலுத்தியவு டன் பானுகோபன் சோபந்தெளிந்து வருகின்றபடையி ன் பெருமிதங்களைமறித்துத் தட்சணத்திற்குணும் வாயு ப்படையைப்போக்கி மறித்தனன், உடனேவீரன்சீறி அ க்கினியாஸ்திரத்தைப் போற்றிவிட்ட காலத்தில் வானக் தெழுந்து பக்குபக்குமென்றெரிந்து கொடியசுவாலையை வீசுவரும்போது பானுகோபனும் தன்னிடத்தி லிருக்கி ன்ற அந்தத்தேவபாணத்தைப் பிரயோகித்துத் தடுத்தன ன், அவைகளிரண்டும்சற்றுநேரம் போராடித்திரும்பிவி ட்டது உடனே பானுகோபன் தெரிந்து சூரியாஸ்திரத் தைப் பூசித்துச் சத்துருவின் பிராணையுண்டுவருகவெ னக் கடாவினன், அதன்வுக்கிரத்தையும்வேகத்தையும்வீ ரவாகுதேவர்கண்டுதுரிதமாய்அந்தப்பாணத்தைக்கொண் டு தடுத்தனர், அப்போது பானுகோபன் வடவையைப் போலச்சீறிப் பிரமசரோருகப் படையெடுத்துவிதிப் படிக்கு மந்திரபூர்வமாகச் செலுத்தியபோது பற்பலதி வ்வியபாணங்களைப் படைத்துத்தியையிறைத்துவானமெ ங்கணும் நிறைந்து குமுறிக்கொண்டுவருவதை வீரன்பா ர்த்து அந்தத்தேவப்படையைச் செலுத்தியபோது இர ண்டு மொன்றுடனென்றுசீறித் கொடியபோனைச்செய்து மீண்டது, அத்தருணத்தில் இராஜகுமாரனுக்குஅதிககோ பம்பிறந்து இதனால் நாசமடையக் கடவையென்றுநாரா யணஸ்திரத்தைத்தொட்டு வழிபாடுகளை நிரப்பிப் போக் கியபோது அதிகமகிமைகளைக்காட்டித்தீயையிறைத்துமி ன்னியிடித்து வடவையைப்போலச்சீறி மேலீட்டுவருவ தைச்சிலகுமாரன்பார்த்துத் துரிதமாய்க் கேசவன்படை யையெடுத்துப் பூசித்துப்போக்கினர், அவ்விரண்டும்செ ய்த போரின்பெருக்கை இன்னவிதமெனச் சொல்லமுடி யாத கடையில் மின்னலைப்போல மறைந்துபோயது அ தனைக் கண்டபானுகோபன் மனம்வருந்தி யாதந்தோற் றுமல் இதனை நினைப்பதாயினன்.

நானருமையாகத்தேடிவைத்திருந்த தேவப்படைகளை விடவிடச் சற்றுமஞ்சாமல் மாறேவித்தடுத்துவிட்டனன் இனியென்ன செய்வேன் ஆதிதேவனுகிய பரமன்படை ஒன்றுமாத்நிர மிருக்கின்றது அந்தத்தெய்வீகபாணத் தைப்பகைவனும்பெற்றுவைத்திருக்கின்றனன், இத்தரு ணத்திற் பாசபதத்தைச்செலுத்துவேனெதிற் பகைவனும் அப்படையைத்துண்டிவன் இதனால் உலகங்கள்வருந்தி யலைவதன்றியிற் பலப்பிராப்தியைக் காணவில்லை, ஆதலா ல் இனிமாயைப்பெருக்கினால் இந்தவீரனைபிரமிக்கச்செ ய்து வெற்றிபெறவேண்டும்ல்லது மற்றொருதந்திரமுங்க ண்டிலேனென்று தீர்மானித்தவனாய்ச் சக்கிராசிரியன் த னக்குப்போதித்திருந்த ஜகன்மோகனமென்னும் மந்திர த்தைத் துரிதமாகஜபித்து அதன்முயற்சியினால் தேருட் ண்மறைந்து யாவருக்குத்தோற்றமற்றச்சக்கிராகாரமாக நா லுமூலையினு முலவிக்கணக்கிறந்த கொடியபாணவகை களைஒன்றின்பின்னென்றாகச் செலுத்தத்தொடங்கினன்,

அக்காலத்தில் வீரன் திடசித்தனாய்க்கூரியவேற்படை யொன்றையெடுத்து வல்கொண்டு பாதகன்நெற்றியினிட

அவைகள் கோடைகாலத்து மழைத்திவலைகளைப்போல வீரவாகுதேவர்மீது பாய்ந்து மயிர்க்கால்கடோறும் பாய்ந்துருவி உதிரத்தைப்பெருக்கி வாட்டுவதைத் தேவர்களண்டு வீரன்படுந்துன்பத்துக் கிரங்கிப் பாதகன்செய்கின்ற வஞ்சகப்போருக்குஞ்சி நாமில்விடத்தி லிருப்போமாகில் நம்மையுமென்ன செய்வானோவென்னும் பயபிதியினால் அத்தலத்தினைக்கடந்து மேலுலகங்களி லோடிப் பதுங்கிப் பார்த்திருந்தனர், பூதப்படைகளும் கைகாலாட்படாமல் சிக்குப்பட்டுப் பாதகன் தூவுகின்றவாள் களிநூற் கண்டதுண்டமாக வெட்டுண்டும் மாண்டும்சோர்ந்தும் பலதிசையிலுமிறைந்தும் இவ்விதமாக ரணக்களத்திலொருவருந்தோர்முல் மறையவும் இலகூர்என்மர்ப்படைத்தலைவர் பலகாயங்களைப்பட்டு வருந்தித்திகைத்துப் பதாபாடுகள்பட்டு நிற்கின்றபோது வீரவாகுதேவருக் கதிகோபம்பிரவேசித்துக் கொடியதுன்மார்க்களுகிய பாணுகோபன் முன்னமூலில்வாறே மாயையினுற் றப்பித்துக்கொண்டோடிப் போயினான், இக்காலத்தினும் அவ்வாறேயெண்ணி நம்மவனாயிகவும் வருத்துகின்றனன் இனிமீவனைவைக்கலாகாது துரிதமாய்க்கொன்று ஜயப்பிரதாபத்துடன் பாலசுப்பிரமணியதேவர் பாதாசுவரீந்தங்களைச் சேவிக்கப்போவேனெனத் தீர்மானித்தவராய்ப் பாதகன்மாயயின் பெருக்கை வாட்டக்கருதி ஞானப்படையையெடுத்துப் பத்தி பூருவகமாகவுழிபாடுகளிரிப்பி லில்லிற் பூட்டிப் பிரயோகித்தகாலையில் இருளைவாட்டிப் பகலைவிளக்கும் சூரியனைப்போல சொல்துச்சீறிப் பாய்ந்து இராஜகுமாரன் செய்திருக்கின்ற மந்திரமுயற் சிகளனைத்தினையும் அதப்படுத்தி வீறியமாத் திரத்தில்கூரியனெதிரிப்பட்ட பனிப்படலத்தைப்போல பகைவன் வஞ்சகங்களனைத்தும் பறந்துபழையபடிக்குவெள்ளிடை யாகத் தோற்றியகாலத்திற் பாணுகோபன் ரதாருடனாய் வானத்திற் காட்டியபோது தான்செய்த மாயையழிந்ததையும் வீரவாகுதேவர் சாமர்த்தியங்களையும்பார்த்து மனமொந்து வருந்துவதைத் தேவர்களறிந்து மனவுற்சாகங்களுடன் வீரன்தந்திரங்களைக் கொண்டாடிப்புகழ்ந்திருந்தனர், அத்தருணத்தில் வீரவாகுதேவர் வானத்தில் நிற்கின்றசூரகுமாரனை உருத்துப்பார்த்து அடிகள்வளே இனியெந்தமூலமாகத் தப்பிப்போவை இதோஉன்னரிய பிராணனைவாங்கி வீரசொர்க்கத்திற் சேர்ப்பேனென்று சீறிச்சாரதியையெச்சரித்தகாலத்திற் குதிகைளையதட்டி விண்ணிடத்திற்பகைவன்முன்னர் தேவைக்கொண்டுபோய்விறுத்தினன், அக்காலத்தில் வில்லையிறுக்கிச் சங்கோப சங்கமாகச் சரவருஷங்களைப் பகைவன்மீதிற் சொரிகின்றபோது பாணுகோபனுந் திரனுப் தன்காண்டபத்திற்கணக்கிறந்த கொடியபாணங்களைசந்தித்துப் பொருகின்ற காலையில் இவ்விருவீரரும் செலுத்துகின்ற பாணகோடிகளின் கொடுமைகளுக்காற்றும்ற் றேவர்முதலானவர்கள் திகைத்து மிகவும் வாடிப்பதுங்கினர்.

இவ்விதமாக வருணனும் அக்கினிதேவனும் பகைத்துப் பொருவதைப்போல இருதிருவரும்போராடிவருகின்றகாலத்தில் அவர்களேறியிருந்த தேர்கள்நொடிப்போதில் ஆயிரதாறுகோடிவிசைச்சக்கிராகாரமாகவட்டணையா யிடசாரிவலசாரி வலசாரியிடசாரியாகத்திரிந்தும் அவ்விருசூரரும் துண்டிகின்ற சரமழைகள்பெருத்து அண்டப்பித்திகைவனாயில் நிறைந்துசூரியசந்திரர்கதிகைமறை

த்து எவ்வுலகங்களி லிருப்பவர்களுக்கும் மிகுத்ததுன்பத்தைச் செய்தும் ரணக்களத்தி லொதுங்கி யிருந்த தேரணிகளைப் பொடிபவாட்டியும் யானைப்பந்திகளைக் கண்டதுண்டப்பட வெட்டிக்குவித்தும் குதிபாப்பெருக்கைச் சிதைத்துக் கிடத்தியும் இராட்சதவீரனாமடக்கிக்கொண்டு சின்னபின்னப்படக் கண்டித்துக் குவித்தும் பூதவெள்ளத்தை யலைத்துச்சிரம், கரம், உரம், பதமுதலிய உறுப்புகளை வெவ்வேறாக வெட்டியெறிந்தும் இப்பாடுகளை செய்யும்போது அவர்கள் தேர்களோடும் வேகத்தினுள்முட்டியும் வானவெல்லே பெங்கணும் பலனிவந்தும் கற்கரத்தொனிகளைச் செய்தோடும் வண்டில்க ளிடினை யொப்பத்தாக்கியும் இடம்வலமாகச் சாரிவந்தும் விண்ணவர்திகைத்து மதிக்கும்படிக்குக் கூணப்போதில் அஷ்டதிசைகளினும் பாய்ந்து மீண்டும்இப்படிக்குலவுகின்றகாலையில் நெருங்கியபோது ஒருவனொருவர் சீறிப்பார்த்து நீயெவ்வளவு உன்சாமர்த்திய மெவ்வளவு உன்னைநொடிப்போதில் வாட்டி நிலத்திற்றள்ளு வேனென்று வீரங்களைப்பேசியும் இகழ்ந்தும் வடவாமுகாக்கினியும் ஆலகாலவிஷமும் சீறியதைப்போலக் கோபித்தும் கொடியசபதங்களைப்பேசியும்வீற்சாதுரியத்தையும் கரவேகசரவேகத்தையும் சாகசங்களையும் நிதானித்துப் புகழ்ந்தும் விடநாகங்களைப்போலச்சீறியும் அண்டங்களதிர நகைத்தும் கற்சித்தும் சிருங்கநாதங்களைச் செய்தும் பருவதாகிருதியாகப் பருத்திருக்கும்புசங்களைத்தட்டியும் மீசைகளைமுறுக்கியும் இச்சண்டைவெகுநேத்தியாக விருக்கின்றதென்று களித்தும் அடிக்கடி ஜயத்தைக் குறித்துவெற்றிச்சங்கங்களை பொம்பொம்மென்றுதியும் இடையிடையிற் சரமாரிகளைத்துவியும்அவற்றுள் துழைந்து வெளிவந்துபோராடுகின்ற காலங்களிற் புரவிகளால்களைப்போலப் பாய்ந்து ஒன்றையொன்று தியெழவுருத்துச் சீறிப்பார்த்தும் செவிடுபடக்களைத்தும் சிரங்களில் மிதித்தும் கடித்தும் கால்களினுலெற்றியும் வாதாடவும் சாரதிகள்சவுக்குகளை படாலுபடாலுமெனத்தாக்கி ஒருவனொருவர் வைதுபேசி அதட்டித்தேர்களைரதிகன்ருறிப்பின் வண்ணந்துண்டிக் கொக்கரித்துவரவும் இவ்விதங்களாகச் சிவகுமாரனும் அவுணர்பெருமான் மனதுக்கினிய புத்திரனும் எவ்விடங்களினுந்தாமாக வுலவிக் கரவேகமாகச் சொரிகின்ற பாணகோடிகளாட்டுவதென்மண்திசைகள் தீபாந்திரங்கள்முதலிய தலங்களெங்கும் நெருங்கிப் பிராணிகளைவருத்தியும் அவைகளோடும் வேகத்தினுலுராயுண்டு ஆயிரங்கிரணங்களும் மழுங்கிச்சூரியன் தன்வெப்பகாந்திக ளடங்கிக்குளிர்த்த சந்திரனைப்போலக் காட்டவும் சந்திரனும் சோடசகலைகளுந் தேய்ப்பட்டு வட்டாகாரமாகத் தோற்றவும் அவ்விருவீரர்விற்களில்லின்று ம், புறப்படுகின்ற தேவாஸ்திரங்களின்கொடுமையும், வேகமும், உக்கிரமும்எப்படிக்குக் காட்டுவதெனில், வாயுவுருத்ததைப்போலவும் கூற்றுவன்உலகங்களின்மீதுபகைத்தெழுவுதுக் கொப்பாகவும் ஊழித்தியானது வீறியெழுமாறுபோலவும் ஆலகாலவிஷமும் வடவாமுகாக்கினியும் சீறியதன்மையாகவும் கொடிய இடிகள்பெருத் ததிரவதைநிகர்த்தும் திரிபுராதிகளைத் தகிக்கவெழுந்த யாணமும் தீரகையையும்போன்றும் கிரவுஞ்சபருவத்தையும் தாருகையும் பிளந்துதள்ளிய வெற்றி வேலாயுதத்தை யொப்பவும்பலகொடுமைகளைக்காட்ட விளங்கியும் பாயும்

வேகத்தினால் பருவதங்களிற் நடாரித்துருவியும் மேகங்களிற்றாக்கி நீர்ப்பசுமையைக்கிரகித்து கருக்கிச்சென்றும் அண்டப்பித்திகையைப் பிளந்தப்புறத்திற் றேறும்பெருவெளியினிடமெங்கு முலவியும் சத்தசாகரங்களில் நிறைந்து நீர்ப்பெருக்கைச்சுவற்றி அலைகளையடக்கியும் திசைகளைக்கடந்து பெரும்புறக்கடலையடைத்தும் சக்கிரவாளியினிடத்துத் தாவியும் இருட்டியுமையத் தீயினால்விளக்கியும் அண்டவாயில்களினுழைந்து மேலுலகங்களிலோடியும் பிலத்துவாரங்களிற் புழுந்து பாதலவெல்லையெங்கணு முலவியும் இவ்விதமாகப்பாய்கின்றதில்வியபாணங்களின் வெப்பத்தினால் மேகங்கள் நீர்ப்பசுமையற்றுப் பஞ்சைப்போலவெளிந்தும் அஷ்டதிசைகளைத்தாங்கிநின்றகரிகள்களாகமங்கியும் பூமிபடபடெனவெடித்துப் பாதலந்தோன்றவுங் கடல்கள் வற்றிநிலமாகியமணந்தூட்டினால் மகரமச்சங்கள்முதலிய சலசரங்கள் புழுசுருகிப்போலப் பதைபதைத்துப் புரண்டுவாடவும் நட்சத்திரங்கள் பொறிப்பட்டிறையவும் உலகங்களைத்தும்புகிற்தும்புகைந்தும் எரிந்தும் சுருண்டும் படாதபாடுகள்படவும் இவ்விதங்களாக வீரவாகு தேவர் விட்ட பாணங்களைப் பாணுகோபன் அவற்றிற் கிரட்டிச் சரங்களைக்கொண்டுதெக்கவும் பகைவன் பிளையோகித்த சிலை முகப்பெருக்கை வீரன் பாணுகோடிகளினால்வாட்டவும் இப்படிக்குவீராதீவீரராகிய அவ்விருவரும் கொடிய சித்திரப்போரைச் செய்தவருகின்றகாலையிற் பூமண்டலவெல்லையிலவாசஞ் செய்பவரும் விண்ணகத்திற் சஞ்சரிப்பவரும்இவ்விருநிறவர் செய்கைகளைப்பார்த்து அம்புதராய்இந்த சூரபாப்போலச் சண்டைகொடுத்தவனாகிதற்குமுன்னம்யாவனாயுங்கண்டிலம் கேட்டதுபிராது இக்காலத்தினுத்தெறிந்ததில்லை இனிபிற்காலத்தினுங் கிடைக்கமாட்டாதுபுசுபலபரக்கிரமசாலிகளாகிய இவர்கள்சுவுரியத்துக்கிணையெடுத்தக்கூட்ட யாவருமில்லையெனக் கொண்டாடினர்.

அக்காலையிற் பாணுகோபன் கையிஞ்சிதாறுயிரங் கொடியபாணங்களைச் செலுத்திப் பால சுப்பிரமணிய தேவர்துதன்கரத்திற் பிடிப்பட்டிருந்த தனுசைக் கண்டதுண்டமாக வெட்டியெறிந்து அண்டரண்டபுவனங்களும் நடுநடுக்க ஆர்ப்பரித்தகாலையில் புசுபலபரக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் ரவுத்திராகாரமாகக் கோபித்து வேறொரு வில்லையெடுத்து வட்டாகாரமாகவளைந்து விஷத்தொவைய லிட்டக்கூர்மையாயிராநின்ற ஆயிரந்தில்வியபாணங்களைப் பிரயோகித்து இராஜகுமாரனேறியிருந்த இரதத்தைச் சக்கைச்சக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்துச் சிறுக்கராதஞ்செய்தனர். அதனால்வடவையைப்போற்றி அந்தரத்தில்கின்றவனாய் இருபத்தைந்து காளகூடத்தை யொத்த சரங்களைத்தாண்டிப் பருவதாகிருதியாகப்பார்த்திருக்கு விரவாகுதேவர் மார்பைத்துளைத்துத் தோளைத்தட்டிக் கொக்கரித்தனர், அக்காலத்தில் மிகவும்வருந்திமனம்புழுங்கக் காலாந்தகளைப்போலச்சீறி விழிகளிறிப்பொறிகள் சிதறவுருத்து வடவைத்தியுமஞ்சங்கரேமாகியபதினான்குபாணங்களைக் கரவேகமாகத்துண்டி வரமுயற்சியிற்றனக்கிணையற்ற சூரபதமன் குமாரன்சிரத்திலணிந்திருந்த நவரத்தினமாகச் சொலித்திருக்கும்கிரீடத்தைப்பொடியாக்கினர், அதனால் சிரோரத்தினத்தையிழந்த நாகத்தையப்போல மானம்பாதிக்கவருந்தி ஆங்காரித்துஅதிவேகமாய்ப் பதினான்கு சிலை முகங்களைக்கொண்டு கற்கம்பத்தையொத்த புயங்களைப்படைத்த வீரவாகுதேவர்மார்புக்கரணைத் தரித்திருந்த அபேதவயிரக்கவசத்தைக் கண்டித்தெறிந்தனன். அக்காலத்தில் விஷப்பற்களைப்பெற்றிருக்கின்ற சர்ப்பாபரணராகிய சிவகுமாரன் இவன்வில்வன்மை வெகுநேத்தியென நகைத்துபிறைவாளிகளேழையெடுத்து வில்லம்சந்தித்து காளமேகத்தையொப்பப் பிரகாசித்திருக்கும்தேகத்தையுடைய பாதகன்கரத்திற்பற்றியிருந்த தனுசை யிரண்டுதுண்டமாக வெட்டித்தள்ளினார் அப்போது காலாந்தகளைப்போலச்சீறி முன்னம்பிரமதேவன் தனக்களித்திருந்த மகிமையுள்ளவேலையுத்தையெடுத்துக் கிறுகிறெனச்சுழற்றித் தூதனைக்கொல்லக்கடவையென வேண்டிக்கடாவினன். அதுவெளிப்பட்டவுடன் அன்பொறிகளை யிறைத்துக்கோடையிடிக்களைப்பெருக்கியின்னலைவிசிஅனேகவுற்பாதங்களைக் காட்டிலவருவகவீரன்கண்டு வில்நாணியையிறுக்கி ஆயிரங்கரேமாகியதில்வியவாளிகளைஒன்றின்பின்னொன்றாகச் செலுத்திவரும்போது அவைகளைத்தினையும் பெருங்காற்றிற்பட்டபூனைப்புஷ்பத்தைப்போல வாட்டிக்கொண்டு மேலிட்டவருவதையும் அதன்மகிமைகளையும் மதித்து இப்படைசுலபமான தன்மென்மெண்ணி சந்திரசடாதரக்கடவுளாகிய சிவபிரான் தமக்கணுக்கிரகித்திருந்தவீரவாளையுத்தைஉறையிலிருந்தெடுத்து குமாரதேவர்திருவடிகளைத் தியானித்துப்போற்றிசெய்து சமீபத்திலவந்தவேலையிரண்டுதுண்டமாகக்கண்டித்துத் தள்ளினர்.

அந்தவிஜயத்தைப் பார்த்திருந்த தேவர்கள் சந்தோஷசாகரத்தில்முழுதி வீரன் மேற்பஞ்சதாருக்கள் புஷ்பங்களை அபாரியாகயிறைத்து வீரனென்பதுஉனக்கேதகுமெனக் கொண்டாடினார்கள், பகைவன் பட்சத்தராகிய இராட்சதபோங்கி வாடித்திகைத்துகின்றனர், பின்பு வீரன் வாளையுத்தை உறையிலிட்ட தனுர்ப்பாணியாகிறிப்பதையுந் தன்வேற்படையற்று விழுந்ததையும் மாயைவல்லபமுடைய சூரபதமன் பின்னாகண்டு மனம்பதைபதைத்துத் தீயெழுவுருத்துப் பெருமூச்செறிந்தவனாய் இவன்சுவுரியம் வெகுநேத்தியெனவியந்து துரிதமாய்வரப்பிரசாதத்தினற்றான் பெற்றிருக்கின்ற வாளையுத்தை உறையிலிறுவிக்கரத்திற்கொண்டு மின்னலைப்போல இடம்வலமாகவிசி வட்டனைவந்து முன்னடிவைத்துப் பின்னடிவாங்கித் தாவி வீரன்கள்பேசி மேலிட்டப்பாய்ந்து வருவதை வீரவாகுதேவர் பார்த்தவுடன் துரிதமாய்த் தன் வில்லில் அளவற்றபாணங்களைப்பூட்டிப் பிரயோகித்துப் பாதகன் மலைபோன்ற மார்பைப் பத்தலாகப் பிளந்தனர் அக்காயமுலமாக உதிரமானது பெருக்கெடுத்தோடுமுன்னிலையில் அந்தப்பாணங்களைச் சட்டைபண்ணுமல்மார்பு பிளந்த வருத்தத்துக்குமஞ்சாமல் மானம்பாதிக்கின்றதால் ஒப்பற்றவாளையுத்தை விதிர்த்துப் பாய்ந்து வேதவிதியிற் பிசகின்றி நடக்கவல்லபவுத்திரஉள்ளத்தைப்படைத்திருக்கின்ற வீரவாகுதேவர் கரத்தில் மேருவைப்போல விளங்கும் பாரித்தவில்லை ஒருவிசலினு வீரனெனதுண்டமாகவெட்டிப் பின்னிடெந்து அடிபெயர்த்துலவுவதைத் தேவர்கண்டு வீரனென்பது இவனுக்கேதகும் இவன் மாண்டபின்பு போரென்பதிருக்க மாட்டாதென்று பேசிக்கொண்டார்கள், அத்தருணத்திற்சர்வசங்கரமுர்த்தியாகிய பிதாவைப்போல வீரன்சீறி வெற்றிபெற்ற தமதுவாளையுத்தைஉருவிக்கொண்டு குறுவளிக்காற்றையொப்ப

வட்டணைவந்து எங்கேபோகிறாய் நல்லுல்லெனப் பாணுகோபனை விளைத்துக் கொண்டு வீரங்களைப்பேசும் போது அவனும் வீராவேசத்துடன் பிரசண்டவாயுவை பொப்பப்பாய்ந்து எதிரில்வந்தான், இவ்விதமாகவிருவீரரும் கோபதிபிரைய் வாட்சணை...பையமனையும் அக்கினிபையும்போலச் செய்யத்தொடங்கி மாறிமாறிப் பாதங்களைப்பெயர்த்துவைத்து உறுப்புக்களைக் குறிகொண்டு வெட்டுவர் அத்தனைவிலக்கி பின்னப்படுத்தும்படிக்கு நாடுவர் சந்துதெரியாமற் கரகொனச்சுற்றுவர்வட்டணைவருவர் இடசாரிவலசாரியாகத்திரிவர் இவ்விதங்களாகவிருநிறவரும் வாட்போனைச்செய்து வருமுன்னிலையிற் சூரன்பிள்ளை தான்கற்றிருக்கின்ற விஞ்சை வல்லபத்தினும் மறக்கொப்பனையற்ற இளையபெருமாள்வீசிய வானைத்தட்டிப் போட்டு ஓங்கிபுடித்தின்மீது வெட்டினன். அதனால்அதிக்காயப்பட்டு உதிரமானது ஆற்றெடுத்துப்பெருக விருந்தபோது பாணுகோபன் களித்துபின்னிடைந்து அடிபெயர்த்துப்பாய்ந்து வருவதைத்தேவர்கண்டுபயந்து வீரவாகுதேவரினைப்பரோ! என்னமோ? இதற்கென்செய்வதென்று சந்தேகித்து வாடுகின்றவேளையில் வீராதிவீரன் சண்முகதேவர் பாததாமரைகளைத் தியானித்துப் போற்றி மின்னலைப்போலப் பனபளத்துவிளங்கும் வெற்றிவாளாயுதத்தை வளையவளையச் சுழற்றிமுன்னடிவைத்துப்பின் பாய்ந்துதாவிப் பகைவனதுபருத்ததோட்களினொன்றை வெட்டி நிலத்திறநள்ளினர், அக்காலத்திற்பாணுகோபன் வடவைக்கலைப் போலச்சிறிப் பின்னிடையாமல் தீராய் வலக்கரத்துடன் விழுகின்ற வாளாயுதத்தை யிடதுகரத்தினும் பிடுங்கிக்கொண்டுமீட்டும் போர்செய்வதாக உருத்து மேலீட்டிப்பாய்ந்து வருவதையும் அவன் தயிரியத்தையும் வீரவாகுபார்த்து மதித்தவராய்த் துரிதமாய்த்தன்வானைவீசி மற்றகரத்தையும் துண்டித்தனர்.

இவ்விதமாக வீரன்கொருங்களு மிழந்தபடியால்வேறு சண்டைகொடுக்கவகையற்றவனதலாற பிதாமகளாகியமாயைகொடுத்திருக்கின்ற படைபையப்பிரயோகிக்கவினைந்தான் அக்கருத்தை வீரவாகுதேவர் தெரிந்தவுடன் அதற்கிடங்கொடாமற் துரிதமாய் வெற்றிவானை ஒருவிசைவீசிவயிரமுடியில்லாமற் சிகையைவிளித்திருக்கும் சிரத்தைக்கண்முத்துத் தள்ளியபோது பூருவத்திற்வாயுமோதலிலுல் மேருபருவதச் சிகரமற்றுச் சமுத்திரத்தினிடத்திலுந்நதைப்போலக் கோதைத்தந்தங்கள்விளங்கும் தலையானது ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு ரணக்களத்திலோடும் உதிரவாரியிற் பேரோசையைக்காட்டிவிழுந்தது, உடனேதேகமும் நீலகிரியையொப்ப நிலம்பிளந்து குறிபடமறிந்தது அத்தருணத்தில் யமதருமராஜன் வீராதிவீரன்சேவகத்திறத்துக்குமெச்சிப் புதழ்ந்தவனாய்பயமற்றுப்பாணுகோபனயினாக்கொண்டு தென்னுட்டைச்சேர்ந்தனன். இந்த ஜபத்தைக்கண்ட மூப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் நார்பத்தெண்ணியிரம் இருபுகளும் கருடகார்தருவாசித்தவித்தியாதரர் பன்னகர் உவணராதியாக மனவெழுச்சியுடன் ஆனந்தவாரியிற்றினைத்து வஸ்திரங்களை மேலெறிந்து கூத்தாடி இவ்விதக்களியாடல்களைச்செய்தவர்களாய்ச்சிவகுமாரனைப்பார்த்து வீராதிவீரனைன்பது உமக்கேதகும் மேலும் இதுபரியந்தம்பெற்றிருந்த எங்கள் மனக்கவலைமுற்றும் நீக்கினர் இனிகளித்திருக்கப்பெற்றனம் ஓ, வீரனே! பின்னமும் இதற்கு மேலாகியஜயப்பிரதாபங்களை

ப்பெற்று நீதிவாழிவாழியென்று அண்டங்களதிர ஆர்ப்பரித்து பஞ்சதருக்களின் புஷ்பங்களை யேராளமாகத்தளிரிலைகளுடன் பறித்துப்பறித்து இளையவரீது சொரிந்து சந்தோஷத்தைப்படைத்திருந்தனர். இவ்விதமாகதேவரினங்களும் மற்ற வலகவாசிகளும் அப்போதடைந்தமகிழ்ச்சியை யின்னவிதமென்று என்போல்களாம் சொல்லமுடிவதோ! இவைவிற்க இராட்சதராஜகுமாரனால்அவநிப் பட்டலைத்துவாடிப் பதுகியிருந்த பூதப்படைகள், எண்மர், இலகூர், சேனைத்தலைவர்கள் தங்கள் பகைவன் தேகம்வெட்டுண்டு நிலத்தில் விழுந்ததைக்கண்டவுடன் ஒரு ஆவேசம்பிறந்து கொக்கரித்துத் தள்ளித்துள்ளிக் கூத்தாடிக் கரங்களைக்கொட்டி நகைத்து பற்பலவீரங்களைப்பேசி அகமுகமலர்ச்சியுடன் தங்கள் தலைவனைவாழ்த்தி ஜயஜயவெனப் போற்றினர், இந்தவெற்றியைக்கண்டசூரியன் தன்மனக்குறையையொழித்துச் சந்தோஷசாகரத்திலுழந்தி நடுக்கமொழிந்து தன்கதியிற்சென்றான்.

ஓ! சவுனகாதிரிஷிகளை நான்விளித்துவிளித்துச்சொல்லவேண்டுவதில்லை இந்தச் சந்தோஷ வார்த்தையைக் கேள்விப்பட்ட மாத்திரத்தில் விண்மன திசுதிசையேழுதலைய தலங்களில் வாசமாயிருக்கின்ற சகலரும் கலக்கமொழிந்து புதியவுயிரொப் பெற்றவனைப்போல வாழ்ந்தோம்வாழ்ந்தோமெனக் களித்திருந்தனர், இவ்விதமாகச்சகலரும் மனவெழுச்சி பெற்றுவினைப்போற்றிதேகபரவசத்தராயிருக்கின்ற காலையில்வீரவாகுதேவரும்மனமகிழ்ச்சியுடன் வானவெல்லையை நீங்கி யுத்தியக்களத்திற் சமுத்திரத்தை யொப்ப ஆரவாரங்களைச் செய்திருக்கின்ற சேனைகளின்மத்தியில் வந்திறங்கியபோது சந்திரனைக்கண்டகடலைப்போலத் தம்பியர் இலகூர் சேனைத்தலைவர் படைவீரர்கூழ்ந்துசேவித்துப்போற்றி நிற்பவனாக்கிருபையாகப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவார் மாயவல்லபத்தினால் நம்மையலைத்த பாதகனை பாணுகோபனைக் கொன்றனம் பிடித்த சபத்தையும் பகையையும்முடித்து மனவெழுச்சிபெற்றனம் ஆதலாலினிசுற்றுந்தாழ்க்காமற் சகலரும் எமதுகர்த்தனாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவர் சன்னிதானத்தைச்சேர்ந்து வணங்கிப்போற்றி யிர்தப்பாதகளுரினெல்லையி லிருபகற்றங்கியிருந்த தீங்குகளைப்போக்கிக்களித்திருப்போம்வாரு மெனச்சொல்லிய சிறந்தவாக்கியத்தைக் கேட்டவுடன் களித்தவர்களாய் திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவபிரான் பெற்றெடுத்த பால சுப்பிரமணியதேவர் திருவடித்தரிசனையை யிருநினம் கிடைக்காமல் வருந்துகின்றனம் தேவிரருளிச்செய்தகாரணம் உத்தமமாகுமெனத்துணைவர்முதலாயினர்களித்துக்கூறியமாத்நிரத்திலுஜய பேரிவெற்றிச்சங்கம் சின்னமுதலிய மங்கலவாத்நியங்கள் கணகணென்று முழங்கப் பெரும்புறக் கடலெழுமாறு போல பூதசயின்னியங்கள் ஜயஉற்சாகங்களுடன் ஆரவாரித்துத்தொடரதம்பியர் இலகூர் படைத்தலைவர்மனவெழுச்சியுடன் சூழ்ந்துபோக புசபல பராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் அவர்கள் மத்தியிற் பூரணசந்திரனைப்போல முகமண்டலந்துலங்க ரதாருடனாய் ரணக்களவெல்லையைக்கடந்துபோய் விசாலமாய் ஜலசமர்த்திபெற்ற அகழ்வனைந்து வானத்தையளாவிய பொன்மதிலின்மத்தியில் நவரத்தினமயமாக விளங்கும் பாசறைபைச்சேர்ந்துதிருச்சபையிற் பிரமன், விஷ்ணு, தேவேந்திரன்முதலானவர்கள் சூழ்ந்துபோற்றச் சிரோரத்தினங்களினும்

சோடித்திருக்கும் சிங்காதனத்திற் கோடிசூரியப்பிரகாசமாகவீற்றிருந்து வார்த்தையாடிக்கொண்டிருக்கும் சண்முகப்பெருமானே நேத்திரோற்சவமாகத் தரிசித்துவாழ்த்தி நெருங்கியவுடன் தேகபரவசத்தராய் மும்முறைவலம்வந்து திவ்விய சரணாவிந்தங்களிற் பலதரம், சேவித்தெழுந்துகரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டுபுத்தி வினையத்துடன்போற்றிநிற்கின்ற தமது மனதுக்கினிய துணைவனைப்பரிவாகப்பார்த்து ஐயனே யிரண்டுதினங்களாக மிகவும்வருந்திச் சூரன்பிள்ளைமுதலாகிய அவுணவீரரைக்கொன்று உலகவுபாதிபைத் தவிர்த்து நிலைபெறச்செய்தனை இதைக்குறித்து மிகவும் களித்தனமாதலால் உனக்குவேண்டிய வரங்களைத்தர விரும்புற்றனம், கேட்கக்கடவையெனத் திருவாய்மலர்ந்தகாலையில் வீரன்மீட்டும்வணங்கி வாயைப் பொத்திக் கர்த்தனே தேவரீர் பரிபூரணகடாட்ச வீட்சணியப்பேற்றிலைல்லது ஒருகாரியமும்முடிவதுண்டோ ஆகிலும் அடியேனுக்கொரு வரபாலனத்தைத் தரவேண்டும், அஃதென்னையென்றி செல்வப்பெருக்கையுடையகுபேரன்வாழவைக்கவிலு மதியேன் திரிலோகசக்கிரோஸ்வரனாகிய தேவேந்திரன் கஜேந்திரச் சம்பந்தையும் அரசரிமையையும் ஒருபொருளாகவினையேன் சிருஷ்டித்திகர்த்தராகிய பிரமன், விஷ்ணு, பதவிகளையுஞ்சுலபமாகக் கருதுவேன் இவையனைத்துக்குங் காரணமாய் மேலாகிய பேரின்பவாரியை புதவவல்ல மகிமையைபுடையதேவரீர் பாதாரசிந்தங்களைப் பத்தியூர்வகமாக எக்காலத்தினும் வழிபட்டுப்போற்றும்சிறந்தவரத்தினேவிரும்பினேன் இஃது மோட்சசாம்பிராச்சிபத்தைவேண்டித் தவங்களைச்செய்துவரும் மாணுக்களுக்குங் கிடைப்பதரிதாதலாற் கிருபையுற்றுத்தயையசெய்ய வேண்டுமென் றிரக்கின்ற துணைவனிடத்திற் பரிவாய்ப்பரிபூரண கடாட்சத்தினைப் பாலித்துத் சிறந்தபத்தனே உன்மனக்கருத்தின்வண்ணம் தந்தனமென்ற வாக்கியத்தைச் செவிகளுக்கமுதமாகக் கேட்டுக்களித்திருக்கின்றகாலையில் மற்றத்தம்பியரும் இலக்சுர்படைத்தலைவர் நெருங்கிப் பிரதட்சணம்வந்து பணிந்தெழுந்து நிற்கின்றவர்களிடத்திற் கிருபையுற்றுப் பற்பலபேறுகளைக்கூட்டிடுத்துத் தத்தமதிரும்பிடத்தைச் சேர்ந்தினைப்பாறிக் களித்திருக்கும்படிக்குக் கட்டளையிட்டமாதிரத்தில் வீரவாகுதேவராதிரயர் கர்த்தனைவாழ்த்திச் செலவுபெற்றுப்போய் தமதிரும்பிடங்களிற் சவுக்கியமாகவிரும்பினர்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! இனிபுத்திரசோபத்தினுற் சூரபதுமன் வருந்தியதையும் மற்றகாரணங்களையுற் தெரிவிப்போமென்று சூதபுராணிகர் சொல்லுகின்றார், பாணுகோபன் களத்திற்பட்டதைப் பார்த்திருந்த தூதர்கள் பிரமித்து இத்தகைய வீரபராக்கிரமசாலையைக்கொன்ற சயசாலிகளநமதிறைவனையும் வாட்டுவதரிதோ இனியென்செய்வோம் நாமனைவரும் நாசப்படுங்காலம்குறுகியது இதற்குச்சந்தேகமில்லையெனப்புலம்பிக்கொண்டு வாயுவேகத்தினு மேலீட்டோடி எக்காலத்தினும்மங்கலவாத்தியங்கள்முழங்கி யிருப்பதொழிந்து கணைவதைத் துணைவரைப்புத்திரரை மாமன்மைத்துனன் சுற்றமாயினர்மாண்டகாரணங்களினால் மங்கையர்சோர்ந்துபாட்டுப்பாடிப் புலம்புகின்ற வோசையானது மேலீட்டுப்பொலிவற்று விழிகளிற்பெருகும் நீரானது பெருத்தோடும் வீ

து சபாமண்டபத்தில் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தின்மீது குமாரன்போயிருக்கின்ற காரியமென்னமாய் முடிந்ததோவென் னாசலாடும் மனதுடன் வருந்தி வீற்றிருக்கின்றசூரனைக்கண்டமாதிரத்திற் கவலைமிகுத்துவிழிகளில்அருவிக்களைப்போல நீரைப்பெருக்கிஅடியுற்றபனைகளைப்போலப்பாதங்களில்விழுந்து விழிகளினும் வாயினும்வயிற்றினும் மோதிக்கொண்டு பேசுவதற்கு வாயெழாமற் சற்றுநேரம் குளறித் தேறியபின்பு இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர், சுவாமிதேவரீர் பிரதமகுமாரனாகிய வீராதிரீரன் பலவெள்ளஞ் சேனைகளுடன்போய்த் தூதனுடனெதிர்த்துப் பெரும்போர்செய்த பிரஸ்தாபத்தைச்சொல்லிமுடிவதன்று ஐயனேகடையிற் றாதன்கரத்தில் விளங்கும் வீரவாளினுற் சிரமற்றுப் புயங்களவெட்டுண்டு ரணங்களத்தில் விழுந்துமானென்து ஒரு சவிஸ்தாரமாகச்சொன்ன விசேஷஞ் செவிகளிற் பட்டவுடன் இந்திரபோகச் செல்வத்திலமுந்தியிருந்த சூரபதுமன் திடுக்கிட்டி ஒவென்றலறிப் புத்திரசோபமென்கின்ற வாயுமோதலிற்பட்டி மதிமருண்டு சிங்காதனத்திலின்றும் தவறி நிலத்தில்விழுந்து கடகடென்புரண்டுபெருமூச்செறிந்து தேகங்காந்தி விழிகளில் நீர்ப்பசுமையற்று உதிரம்பெருகவியர்த்து நடுங்கிப் பிராணன் நிலைபெறாமலலைந்துமரணமூர்சையாய் அசைவற்றுக் கிடந்தனன்.

சவுனகாதிரிஷிகளே! கடந்துளோர்களுங் கடப்பரோமக் கணமேற்காது? வெணச்சொல்லுவதற்குத்திஷ்டாந்தமாக அக்காலத்திற் சூரபதுமன் துக்கசாகரத்திலமுந்தியருந்தியகாரணங்களை இன்னவிதமெனச்சொல்லிமுடிவதோசிவகடாட்சத்தினுற் தீர்க்காயசைப்பெற்றிராவிடில் மாளவும் வருமெனநனைக்கவேண்டும் அத்தருணத்தில் இராஜாதிராஜன்விழுந்துகிடக்கின்ற அலங்கோலத்தைச்சபையிலிருந்தவர்கள் விழிகளில் நீரைப்பெருக்கிப்பார்த்தவுடன் அரசன்மாண்டனனேவென்னும்சந்தேகத்துடன், வேண்டிய சயித்திய உபசாரங்களைச்செய்துவர வெகுநேரத்திற்குப்பின்பு கிப்பாகந்தோற்றி விழிகளைத்திறந்துபார்த்து மெல்லவெழுந்திருந்து இவ்விதங்களிற் பாடிப்பாடிப்புலம்புவதாயினன், ஓ! குமாரனே! மதக்களிற்றினையொத்த திண்ணியனே கொடியபாதகனாகிய என்னவியேஎன் மனதுக்குத் தெவிட்டாத இன்பத்தைத்தரும் அமுதத்தைப்போன்ற புத்திரசிகாமணியே என்னப்பனே பத்துமாதஞ்சுமந்துபெற்றதாயையொப்ப என்னிடத்திற்பரிவாகவிரும்ந்த கண்மணியே என்சவுக்கியங்களைக் கோரியிருக்கின்ற சுற்றத்தினு மன்புள்ளதிரனே எனக்குதவியாக விருக்கின்ற இருபுசங்களை கிகர்த்த சகோதரவாற்சல்லியத்தையுடைய காளையே என்மனதுக்கினிய தோழனாகவிரந்துநீதிகளைப்பேசிய கல்விபரனே காரணகாரியங்களை நிதானித்துச் சொல்லவல்ல மதியுக்கிமத்திரியைப் போன்றவனே மகதயிஸ்வரியச்செல்வத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற என்வாழ்வே என்னரசே புத்திரக்களை தீர்த்தபெருமானே ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கு மதிபனாக விரும்புகின்ற எனக்குபுத்திரனாகவிருந்தஉன்னையொத்தவீராதிரீரனைத்தாய்தந்தையற்ற ஒருவனுக்குப் புத்திரனாகிய தூதன்மனந் துணிந்துகொல்வானே நீஇப்பாடுகள் படுவதற்கோ அரியதவவிரதங்களைச்செய்துபெற்றுஅருமையாகச் சீராட்டிவளர்த்தேன் மன்மதனையொத்த சுந்தரமும்வீரசிங்கத்தினுமேம்பட்ட வல்லபங்களையும் சூரத்தன்மையையும்கல்

வித்திருக்கனும் சாஸ்திரசம்பத்தும்பெற்று வில்வித்தை முதலிய பராக்கிரமங்களில் மேம்பட்டவனுய்திருக்குவிஜயஞ்செய்து அளவற்றகீர்த்திப்பாடுகளை எனக்குண்டாகச் செய்தனை பிள்ளைகளைவையுமிழந்து வருந்தியபான் உன்புசபலபராக்கிரமங்களின் பெருக்கைக்கண்டு மனவாட்டத்தைப்போக்கித் தேறி துணையாக வெண்ணி மனந்தாபரித்திருந்தேன் ஐயனே உன்னைநம்பியிருந்த வெண்ணைத் தனிமையில்விட்டு தயையற்று இந்தச்செல்வங்களை வெறுத்துப் பொன்னுலகவாழ்வை இச்சித்துப்போய்விடுவையாகில் இனிதமியேன் பிழைப்பதற்கொரு ஏதுவுமுண்டோ குமாரனே இனியாதொரு உதவிகளையுங்கண்மூலன் வேடன்விசியவலையினிடத் தகப்பட்டுத்தியங்கும் மாணப்போல மதியங்கி வாடுகின்றனன், துரிதமாக ஓடிவந்து தயிரியங்களைச்சொல்லித் தேற்றலாகாதோ அப்பனே உன்னிடத்தில் எவ்வளவும் வஞ்சனையில்லை சத்துருக்கள் மேலிட்டதைத்தெரிந்து தேவர்களைப்படுத்தியிருக்கின்றசிறையை விட்டுவிட்டால் பிழைக்கலாமென்று பற்பலகாரணங்களை விரித்துவிரித்துக்காட்டினேன்என்றசே அவைகளைஉறுதியாகநீளையாமலெகிழ்ந்து அரியரிதியைப்போன்ற உன்னையநியாயமாகப்பறிகொடுத்தேன் இனிஅதுகளைநினைந்துநினைந்து வாடுவதற் பயனைக்கானேன் பேரறிவாளனே தன்னுல்வராதவினைகள் வேறுமுண்டோ காலதேசவர்த்தமானங்களைத் தீர்க்கமாகத் தெரியவல்ல மதியாளனே என்னைத்தடுத்துச் சத்துருக்களமீதிற்பகைத்துச் சண்டைகொடுப்பதினால் வெற்றிபெறுவதரிது சமாதானப்படுவது உத்தமமென்றும் அதற்குடத்தவல்ல நீதிகளையும் என்னிடத்திருக்கின்றதையினால்வெளிப்படச்சொன்னாய் இதைக்குறித்து உன்மனதிலென்ன நினைந்தனையோவறியேன் இவைகளைக்கொஞ்சம் யோசித்துநின்றுத் தான்பகைவார்மீதுசண்டைகொடுக்கப்போகாமல் உன்னிடத்திற்கோபித்துப் பலவத்காரமாயனுப்பிச் சிரோரத்தினத்தையொத்த உன்னைப்பறிகொடுத்தேன் இக்காரணம் நேருவதற்கு உன்னிடத்தில் யாதொருகுறைவுமில்லை உன்னிரியபிராணனுக்குநான் கூற்றுவனாகவிருந்தேன் பஞ்சதருக்களின்புஷ்பங்களைக்கொண்டுமுப்போதும்வழிபட்டிருந்த தேவர்கள் உன்னிடத்திருந்த பகையை இக்காலத்திற்றணிந்து களித்திருக்கின்றனரோ என்னுசைக்குமாரனே உன்னுனைக்கஞ்சி நிலைபெறாமலுழன்றுதிருந்த மகாவிஷ்ணுவானவர் நீயிறந்தசேதி தெரியுமாயின் மனமகிழ்ந்து சிதேவி, பூதேவி, பாதங்களைவருடசேஷசயனத்திற் கவலையற்றுபழையபடிக்கு நித்தினாசெய்யானே அவுணராசகுலத்துக்கு நாயகமாகவிருந்தவனே உன்னையடுத்தவர்களுக்குச் சங்கரிதி, பதுமரிதி, சிந்தாமணி, கற்பகத்தருக்களைப்போல வெறுக்கக்கொடுத்துஅவர்களிஷ்டங்களை நிறைவேற்றிவந்த தயாரிதியே என்தெள்ளமுதமே என்செல்லவமே கண்மணியே அப்பனேதணிமையிற்சென்றெவ்விடத்தி லிருக்கின்றனை அத்தலத்துக்குநான்வருவேனெயினும் உன்மதுரவசனங்களைக்கேட்கப்பெறுவனேபுசபலபராக்கிரமமும் வீரமும் மந்திராலோசனைகளுக்கொப்பற்ற திறமைசாலிகளாகியபுத்திரரனைவரும் பகைவருடனெதிர்த்துச் சண்டைகொடுத்துமாண்டனர், அவர்களபிரிவென்னுந் துக்கசாகரத்திற்பட்டலைகின்ற எனக்குத்தேறுதலைசொல்லி யாற்றவொருவனையுங்காணேன்.

இத்தருணத்திற் றயிரியம்பெறச்செய்யப் புத்திரசிகாமணியே வரவேண்டும் துரிதமா யென்கண்மணியே ஓடிவாஅப்படிக்கு வரமனதில்லையோ உன்னரியதந்தையாகியபான் இத்தகைய துக்கசாகரத்திலுழந்தி வாடுகின்றதை மறந்துபராமுகமாயிருந்து விடுவது உனக்கழகோ அப்பனே பாலபருவத்திற் கிரணகாந்தியானது உன்நிருமுகத்திற்றுக்கிய காரணத்தினுமீறிச் சூரியனைச்சிறைபடுத்தியகாலத்திற் பிரமனாதிபர்வேண்ட விடுதலைசெய்துகொண்டிபோன வசைபெற்று வாடி உனக்கஞ்சித்திரிந்தவன் இனிசந்தோஷசாகரத்திலுழந்திப் பயமற்றவானத்திற்றிரியானே நமதுபகைவரிட்ட கட்டளைகளைச்செய்து தொண்டனாகவிருந்துமுலுந்துதனே உன்னையொத்த இராஜராஜபுத்திரனைக்கொல்வான் அதைக்கனவிலும் நினைக்கமாட்டேன் உன்னுணவனாப்பார்க்க விருப்புற்று இவ்விதமாயையச்செய்துபோகக் கற்றனையாயினும் உன்னுளையையொத்த பிதாவைப்பிரியும் துணிபையுங் கற்கலாகுமோ புசபலபராக்கிரமசாலியாகிய உன்னையொத்த மைந்தனிற்றந்தனென்னும் கொடியசேதியைக் கேட்டவுடன் இந்தபாழ்த்த உயிரீங்காமல் இன்னமும்வருந்தித் தாபரித்திருக்கின்றதே குமாரனே மனம்சோருகின்றது நிலைபெற்றிருக்கக்கூடவில்லை, முன்னம் பரமசிவத்தினிடத்தில் அரிய வரங்களைப் பெற்றகாலையில் பிள்ளைகளுமிறவாமற் சிரஞ்சீவிகளாக விருக்கக் கேட்டுக் கொள்ளாமற்போனேன் பலவிதத்திலும் வெற்றியையுங்கீர்த்தியையும் தரவல்ல பிள்ளையிறந்தவுடன் மாளாமல் வலியனாக விருக்கின்றனன், பிராணனும் திடசித்தமாயிருக்கின்றது பலவத்காரமாகமாய்க்க நினைப்பேனெயினும்நாசமடையாதவரபாலனத்தைப் பெற்றிருக்கின்றேன், அது இக்காலத்திற் பிசகாய்நோந்தது என்னுளியேதவப்பேறேகுலதெய்வமே குருவேமந்திரியே உன்னைச் சமருக்கனுப்பி மாளக்கொடுத்து இப்படிக்குப் பரதவிக்கவோ நானிவ்விடத்திலுந்நிறுவிட்டேன் வருவேனெயில் உனக்கபாயம்நேரவறியாது காலாதிகளிற் பிராணிகளைத்தையுங் கொண்டு போகுந் தொழிலையுடைய இயமனனவன் தூதனாக அவதரித்துவந்தானே தோற்றவில்லை அல்லது உன்வலியபிராணனைப்பாதகனல் வாங்கப்படுவதோ ஐயனேதென்னுட்டைச்சேர்ந்தனையோ அல்லது மற்றெத்தலத்திலிருக்கின்றனையோ தெரிகிலென் சகலனாயும்போக்கித் தனிமையில் துயரத்திற்பட்டு வாடுகின்றனன், இதைத்தணிந்திருக்க ஒருவகையையுங்காணேன், அரசே ஆருயிரே துரிதமாய் வாராயோ உன்மனதுக்கினிய தேவியர் உன்பிரிவைவறிந்தால் என்னபாடுபடுவார்களோ அவர்களுக்குறித்தாவது திரும்பாயோவென்று சூரன் இவ்விதங்களாகப்பன்னிப்பன்னிப் புலம்புகின்றபோது அரசன்படுந்துயரத்தையாற்ற நினைந்து சபையிலிருந்த அவுணவீரரிற் சிலரோடி ரணக்களத்திற் கண்டதுண்டமாக வெட்டுண்டுகிடக்கின்ற பாணுகோபனுடைய தேகத்தையெடுத்துக் கொண்டு புலம்பிவந்து சூரபதுமன் முன்னம்வைத்தாவலித்தமுதனர்.

தேவவாடாட்டிச் சிறைபடுத்தியிருக்கின்ற இராஜபரமேஸ்வரன் துண்டங்களாகவிருக்கின்ற புத்திரன்தேகத்தைக்கண்டவுடன்கதறி மனங்கலங்கிச்சோபித்து மேல்விழுந்துகளைத்திருந்துசற்றுநேரத்திற்றெளிந்தெழுந்தவனுய்க்கண்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றசிரத்தைக்கரங்களினாலேந்

திப் பீதாம்பரத்தொக்கல் னால் முகத்தைத்துடைத்துச்சி
கையைக்கோதி அதன்பொல்லைக்கண்டுகளிப்பான், முத்
தமிடுவன் விழிகளிலொத்திக்கொள்வான் வலியற்றசர்ப்பத்
தைப்போலப்பெருமூச்செறிவான் நிலத்தில்விழுந்து புர
ளுவான் அப்பனேசத்துருக்களிடத்தில்ருக்கின்றகோபம்
இன்னமும் உன் திருமுகமண்டலத்திலுமா வில்லையே சிற
ந்தமானமும் வீரமும் வலியும் இனியுன்னு னழிந்துபோ
ய்விட்டது உன்னையொத்த சவுரியவாண்களையாவனாயுங் க
ண்டது மில்லையே கெட்டிமோன் மோசன செய்தாயோவெனச்
சோருவான் கரங்களினென்றையெடுத்து விழிகளினிடத்
தூற்றெடுத்துப்பாயும் உதிரப்பெருக்கினு கழுவிவான் த்
திலோடுஞ்சூரியனைப்பிடித்துவந்து தனைசெய்தகரகமலமி
துதானேவென்றாற்றுவான் வீரவாகுசெலுத்தியபாணங்
களினுற்றுளைபட்டிருக்குந்தோட்களையும் மார்பையும் பார்
த்து உலகங்களுள்ளாவும் நீங்காதபுகழைப்பெற்றசூரன்
உன்னையல்லதுமற்றும் யாவரிருக்கின்றனனெனக்கதறுவா
ன், பூதபைசாசங்க கழுகு, காக்கை, பருந்துலாவித்திரியு
ம், போர்க்களத்திலுன்பொன்மேனியைக்கூறுபடவெட்டி
த்தள்ளிய பாதகனாகியது தன்பிராணனை யுண்டாலல்லது
என்மனத்துயர மாறுமோவெனச்சீறுவான் இந்தப்பட்ட
ணத்துக்கு ஒற்றுகவந்தஒருது தனால் அளவற்றஜயங்களை
ப்பெற்றிருந்த என்மகன் மாண்டானென்றுசுகலரும்பேசி
க்கொள்ளுவராயின் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் தூற்றெ
ட்டியுக்களாகப் பரிபாலித்துத்தேவராதியையேவல்கொ
ண்டுவாழ்ந்த என்னரசாட்சி வெகுநேரத்தினேத்தியெனத்த
ன்னையிகழ்ந்து கொள்ளுவான் பின்னப்பட்டிருக்கின்ற கு
மாரன் சிரத்தையும் கரங்களையும் சேர்த்துப்பார்த்து வி
ழிகளில் நீராப்பெருக்கி மேல்விழுந்து புலம்புவான்தியி
ற்பட்ட புழுகைப்போலப் பதைபதைத்துவாடும் பிராண
னைக்குறித்து இன்னமும் என்கண்மணிசென்றவிடத்துக்
குப் போகாமல்ருக்கின்றையோவெனவாடுவான் வலையிற்
பட்டுவாடும் மயிலைப்போலமருண்டுமருண்டுநாலுமூலைய
ளினும்விழிகளைச்சுற்றிப்பார்ப்பான் கரங்களைப்பிசைந்து
கொண்டு இனியென்னசெய்வதென்று தியங்குவான், பரி
வாய்ப்பிள்ளையைப் பார்த்தழுவான், சோர்ந்துகிடப்பான்
கரங்களைவிரித்து இந்தஅனியாய மெங்கோனுமுண்டோ
சொல்லுங்கொளெனக் கேட்பான், என்னுதைச் சுழிவுசெ
ய்திறந்தாயோ மகனேயென்றுவாயிலறைந்துகொள்ளுவா
ன் சீரம்புழுங்கிவியர்க்க வருந்துவான் சமுத்திரத்தி ன
லையினிப்பெருக் கடங்கும்படிக்குப் பெருமூச்செறிவான்
நிலத்தைக்கரங்களினுற்றுழாவிமோதுவான் இவ்விதங்க
ளாக இராஜாதிராஜன் பட்டதுயரத்துக் களவுண்டோ
இச்சேதியை அந்தப்புரத்தி லிருந்தமயிலையொத்தபதும
கோமளையேகேட்டு வேடன் செலுத்திய பாணமபாயவாடும்
மாணப்போலக் கதறிக்கூந்தலவிழ்ந்துநிலத்திற்றுளச் ச
ரீரம் நடுநடுக்கி துக்கவெப்பத்தினால் விழிகளில்உதிரமா
ன தூற்றெடுத்தோடக் கோடுகோடெனப் புலம்பித்தாம
னாயிலையிற் பட்ட புலையொப்ப மனம்நிலைபெறாமற்கல
ங்கினவளாய் வலையிற் பட்ட மஞ்ஞையை நிகர்த்தவாடிப்
பரதவித்துத் திகிற்பட்டிக் கட்டிக்காலையுடையதன்னிரு
க்கையை நிகழிற்றந்த என்னுதைக்குமாரனைப்பார்த்துக்க
ளைதிர்வனெனப் பிரலாபித்துக்கொண்டு சபையைநோக்கி
யோடினான் இந்தத் துக்கவார்த்தையைக்கேட்ட புரஸ்திரி
கள் பட்டணத்தில் வாசமாயிருந்தபெண்கள் அலறிநமதி

றைவன் தேவிக்குச் சசிக்கப்படாததுக்கம் வந்து நேர்ந்த
து வாருங்கோள் வாருங்கோளென்று எதிர்த்தவரனைவரா
யும் கூவிக்கொண்டு கோவென்றமுதுவந்து பதுமகோம
ளையைச்சூழ்ந்து தேமல்பாந்து பொற்குடங்களையொத்த
தனபாரங்களின்மீதடித்து மயினா விரித்துப்பிடுங்கிஇழ
வுகொண்டாடினர், அவர்களுடன் லட்சுமிக்குச்சமதையா
கிய சுந்தரமுள்ளபதுமகோமனை ஆஸ்தானமண்டபத்தை
ச்சேர்ந்து துண்டித்துக்கிடக்கின்றசீமந்தபுத்திரனைக்கண்
டவுடன் மேல்விழுந்து மரணமூர்ச்சையாயினன் உடனே
சேடியர் சிலதியர் பாங்கியர்மற்றகன்னியர்கள் ஆவலீத்து
ஒவென்றலறிப் பற்பலசயித்திய உபசாரங்களைச் செய்து
வருமுன்னிலையிற் பஞ்சேந்திரியங்களுந் தத்தமதுநிலைக
ளிற்சேர மெல்லக்கண்களை விழித்துத்தள்ளாடியெழுந்து
திகைத்து மதிமருண்டு இடியுண்ட சர்ப்பத்தைப்போல
ச்சோர்ந்துவிழுந்து புத்திரசோபத்தினுற் றரிக்கப்படா
மல் கடகடெனப்புரண்டு கரங்களைவிரித்துப் பரதவித்த
காரணங்களைக் கேட்பிராக.

ஓ என்மனதுக்கினியபிள்ளாய் குழந்தைப்பருவத்தில்
உன்முகத்தில் ஆதவந்தாக்கிய காரணத்தினுற் சூரியனை
ப்பற்றிவந்து எனக்குக்காட்டித் தொட்டிலின்கால்ற்கட்டி
வைத்த வீரமெங்கொடுங்கியது என்கண்மணியே பிள்ளை
க்கவலையை யொழித்தகருவூலமேசுழந்தாய் அந்தவிஜயத்
தைக் கண்டிமகிழ்ந்தயான் உன் திருமேனி இவ்விதங்களா
கக் கண்டிக்கப்படுமென்பதை யெவ்வளவுமீனைந்தவளல்
ல கனவிலும் மதித்திலேன் இக்காலத்தில் எமனுக்கினாயா
வையென்று எந்தச்சோதிஷ்ருஞ் சொன்னதுமில்லை என்
னப்பனே முன்னொருகாலம்பொன்னுலகத்துக்குப்போய்
த் திக்கினாயாக்கி நமதுசத்துருக்களாகியதேவனாப்பெண்
டுபிள்ளைகளுடன் சிறைசாய்த்துவந்ததினம் உன் திருமுக
ப்பொலியையும் பருவதாகிருதியாகவிரும்புசுங்களின்சீ
னையும் மற்றத்திருக்கோலத்தையும் மனங்களிக்கக்கண்டு
மகிழ்ந்த பாதகியாகியான் அந்தக்கண்களினால் இப்படி
க்குப் பதக்கோலமாகக் கிடப்பதையும் பார்க்கப்பெறுவே
னோ உடனேபிராணனை விட்டுவிடாமல் துக்கசாகரத்தில
முந்திக் கலங்குகின்றனன், பூருவத்திற் றுமமைமலர்வா
சியாகிய மகாலட்சுமி கரத்திற் பற்றியிருந்த பொற்கிளி
யைச் சம்பாதித்து வளர்க்கினைந்து உன்னுடன்சொன்ன
மாத்திரத்தில் தட்சணத்தில் வைகுந்தகரிற்போய் யாதி
னையும் பேசாமற் பலவத்காரமாய்ப் பறித்துக்கொண்டிவ
ந்து எனக்குக்கொடுத்ததிரனே இன்றைக்கிவ்விதமாகநொ
ந்துவருந்தும் உன்னுதைத்தாய்க்கு ஒரு தேறுதலையான
வாசகத்தைச் சொல்லலாகாதோ மவுனமாயிருப்பது உன்
னையொத்த புத்திரனுக்கழகோ இதுவுமொரு வினையாட்
டோ ஐயையோ இந்தப்பாதகத்துக் கென்னசெய்வேன் ஒ
ன்றுந்தோற்றவில்லையே வயிறுபற்றிக் குடல்கலங்குகின்
றதே அப்பனே நான்செய்த கொடுமையின் காரணத்தினு
லோ வெகுகாலம் உங்களாற் படாதபாடுகளைப்பட்டிமனம்
வருந்தியதேவர்கள் இருவிக்கூட்டங்கள் சபித்தவலியினு
லோ அல்லது தேவதேவோத்தமனாய் ஆதிமூலமாயிராநி
ன்ற சிவபிரான்மற்ற பிரமன், விஷ்ணு, கோபித்தநியித்த
மோ மற்றும் எந்தவிதத்திலோ தெரிகிலேன் உன்னையிழ
ந்து சோபக்களவி லகப்பட்டு வாடுகின்றேன் பொன்னை
யொத்த பிரகாசத்தைப்படைத்த திருமேனியைப்பெற்றி
ருக்கின்ற கந்தசுவாமியை இந்தப்பட்டணத்துக் கணுப்பிக்

கொடியபோனாயுண்டு பண்ணிச்சிறந்த தவங்களைச் செய்து பெற்ற என்னுண்பிப்பினைக் கண்டவனாயும்கொல்லுவித்து மகத்தாகிய விசைத்தலத்தந்த நியுமிந்துபோம் படிக்குக் கலகத்தை முட்டியதேவர்கள் பெண்டுகள் முற்றினும் என்னோப்போலவே பிள்ளைகளைப்பறிக்கொடுத்துப் பாதவிக்கக்கூடவர் என் பிரியமுள்ளமகனே உனக்குமுன் னர் தெய்வலோகத்தின்போயிருந்த தம்மியராகிய வச்சிரவாகுவும் வடவைக்கனலை யொப்பக்காந்தி கொண்டிருக்கும் அக்கினிமுகம்புசபலபராக்கிரமசால்களாகிய மூவாயிர மற்றசுற்றத்தினரும் உன்வரவையறிந்துதமையனென்னும் அன்பினுலெதிர்கொண்டு சூழ்ந் தழைத்துப்போயினரோ அப்பனே மன்மதனிலும் வணப்புள்ள உனது வடிவமானது பின்னப்படவும் என்சரிமும்மனதும் வாடிவதங்கிப் பாதவிக்கத் துணிவுகொண்டு வானநாட்டைச் சேர்ந்தனை உன்னேந்தேடிப்போகாமல் இந்தமனம்வருந்தியிருக்கின்றது குமாரனே உன்னிடத்திருக்கின்ற பட்சமும் தேகசம்பங்கமும் வெகுநேத்தி நேத்தியெனக் கவலையுற்றும் அப்பனேபுஷ்பங்களினிடத்திற் பெருகும்மேனைக்கிரகிக்கும்வண்டிக்கூட்டங்களைப்போல ரூபலாவண்ணியமுள்ள தருண மங்கையருடைய நீலோற் பலத்தை யொத்த விழிகளுக்கு விருந்தாகத்தோற்ற விருந்தானது வடிவின் சீனாயும் முகாசுரவிந்தத்தின்சுத்தரத்தையுங்கண்டுகளித்திருக்கும் பேற்றையற்றேன் குமாரனே தேவாமுதத்தையொத்த உன்னை இழந்தயான் இனியில்விடத்திலிருந்து இவ்வாழ்வை என்ரும்பேன்மேலும்உயிருடன் திரியும் பிணத்தைப்போலாயினென்புத்திரசிகாமணியேஎன்பிரியமே என்னுவியே நமக்கஞ்சித்திரியும் தேவர்களுக்கு மிகுத்த துன்பங்களைச்செய்யவேண்டாம் அதினற்றிங்குவினையும் அரசுக்கு மழிவுநேரும் செல்வவளங்களுக்குக் குறைபாடுண்டு இதுநல்லகாரியமல்ல வென்று பலதரம் சொன்னேன், அதனையெண்ணிப்பாராமல்லையனேஉன்னை யிராஜாதிராஜன் தோற்றனன், இனிபுத்திரசோபத்திற்பட்டிறவாமலுயிர்தரித்திருக்கவறியான் நிமைப்போதும் பிரிவின்றியிருந்தமன்னனுக்குத்துன்பம்நேருவதோ தெய்வமே உனக்கும் எங்களிடத்திற் பகையுண்டோ மகனே நானெப்படிதரித்திருப்பேன் வயிறுகுமுங்கிக்குடல் சுருண்டு வருத்துகின்றதேயென்று இவ்விதங்களாகப்பன்னிப்பன்னி திருத்தேவிபுலம்புகின்ற காலையில் சூரனும் புத்திரசோபமேலிட்டலைப்பதாற் கதறிவாடினன்.

அப்பொழுது பாணுகோபன் துணைவியரும் பந்துவர்க்கங்களும் கன்றைப்பறிகொடுத்துவருந்தும்தலையீற்றுவைப்போலத் திகைத்துமதிமயங்கி விழந்துபுரண்டிசோபித்துப் படாதபாடுகளைப்பட்டுப்பாதவித்தனர், பட்டணமெங்கும் பெருத்திருந்த மங்கலவாதத்தியமுழக்கமும் களியாடலுமற்று ஓ வெணப்புலம்பு மோசைபெருத்துத்திசைகளெங்குஞ் சென்றொலிக்க அத்தருணத்திற் பலருந்துக்கி க்கின்ற முன்னிலையின்பெருகிய கண்ணிரானதுஆற்றைப்போலப் பெருகிச்சமுத்திரவுவர்ப்பைமார்நிமேலிட்டோடியது சவுனகாதிரிஷிகளே, அந்தப்பட்டணம் பட்ட துக்கவருத்தங்களை இன்னவிதமென்று என்னொருவாயினற் சொல்லிமுடியாது வெருகாலமாய் அகண்ட சாம்பிராச்சிய விபவத்திலுமுந்தி கஜேந்திரபோகத்தை அனுபவித்து ஒருவருமெதிரில்லாமற் ஐயசால்களாகவிருந்தவர்களுக்கு மேகப்பரிசு மில்லாமற் சமதியிலிடித்ததைப்போலச்சொ

ல்லப்படாத அபாயம் நேருமாகில் அவர்களுக்குகிடைத்ததுன்பத்தைக்கணித்துக்கூற முடிவதோ பின்பு இராஜாதிராஜனாகிய சூரபதுமன் சந்துத்தேறிப் புலம்புவதை யொழிந்துதங்குக்கரசியாகிய பதுமகோமையை நெருங்கிப் பற்பல காரணங்களைப் போதித்து ஒருமைப்படுத்திப் பெண்கள்கூட்டத்துடன் அந்தப்புரத்துக் கணுப்பிவிட்டு மானமுன்கோபமும்மனதைவாட்டவடவைக்கனலைப்போலச்சீறிக்கண்களில்அனம்பொறிசிதறத் தீயும்புகையுமெழும் பெருமூச்செறிந்து பக்கத்திலிருக்கின்ற சிலதானவரைப் பார்த்துப் பகைவர்பெருக்களைத்தையும் இத்தினம் கண்டதுண்டப்படச் சங்கரித்துப் பெருகியோடும் உதிரத்தையெய்யாகச்சொரிந்து ஆபிராசரவேள்வியை முடித்து இறந்துபோனபிள்ளைகள் முதலானவர்களை எழுப்பக்கடவேன் அதுவனையிக்குமாரனுடைய எண்ணைக்கொப்பனாயிற்சேர்த்துப் பதனப்படுத்தக்கடவீர்கொணக்கட்டனையிட்டனன், அதனைச்சபையிலிருந்தவர்களைவருங்கேட்டு இதுதரும்தகுமெனச் சூரபதுமன் மந்திராலோசனைக்கு மெச்சிக்கொண்டாடி அரசன் பணித்தபடிக்குக் காரியப் போர்கள் அவ்வுடலைசேடமாகவிருக்கின்றவிடத்திற்சேர்த்துக் கண்ணிமைப்பைப்போல இடைவிடாமற்போற்றியிருந்தனர், பின்புசூரனுக்குக்கோபம் மேலிட்டபடியால்இதனைச்சொல்வதாயினன், பகைவர்பூண்டில்லாமல்என்னிளவலாகிய சிங்கமுகனுக்கு உணவாகக்கொடுப்பேன்அவர்கள் சமாதானத்துக்குவரினும் சம்மதப்படமாட்டேனென்பபொங்கிக் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு காத்திருக்கும் பலதூதரைப்பார்த்துப் பூமண்டலவடபாரிசத்தில்திளங்கும் ஆசுரமென்னும் பட்டணத்துக்கதிவேகமாயோடி அரசரிமைகளைச் செலுத்திவருகின்ற என்னுணவன்சிங்கமுகனைக்கண்டு நாம்பணித்ததாகத்தெரிவித்து இந்தநிமித்திற்றருவீனொனக்கட்டனையிட்டித்தூரத்தினன்.

சிங்க முகாசுரன் வதைப்படலம்.

—>—

என்னலுமொற்றர்க்களாவிறைவனையிறைஞ்சியேகியுன்னுறுநினைப்பின்முந்தியுத்தரத்தளக்கர்நண்ணி மன்னகர்புகுந்துளுள்ளகடர் துமந்திரத்துப்புக்குச் சென்னியாயிரங்கொண்டுள்ளசிங்கமாமுகவற்கண்டார்.

வாரீர்சவுனகாதிமுரிவர்களே மேற்குறித்தபடிக்குச்சூரபதுமன் கோபதிபிதனுய்ப்பணித்தவுடன் அரசனைவணங்கிச் சபையைக்கடந்து மனோவேகத்தினுமேலிட்டோடி உத்தரபூமி எல்லையை வளைந்திருக்கும் சமுத்திரக்களையைச் சேர்ந்து சக்கிரவாளிகிரிக்குச் சமணதாயாகவளைந்து பொன்மமாய்க் கொடும்மகளாகிய உறுப்புனைப்பெற்றுப் பகைவனாவாட்டவல்லசித்திரப்பிரதமுகள் மலிந்திராபின் மதிலுக்கணியாக நவரத்தின கார்திகளைவீசி அண்டஅடுக்குகளைப்போலப் பலநிலைகளைப்பெற்று வானத்தையளாவறிக்கின்ற கோபுரவாயிலைக் கடந்து செல்லப்பெருக்கையாய்ந்து பலஅந்தஸ்துகளையுடையதாய்நவரத்தினகார்திகளைவீசிச் சித்திரவிசித்திரங்களாகவிருக்கின்ற மாளிகைகள் உப்பரிகைகள் மேடைகள் மண்டபங்கள் கூடங்களே முதலியவைகளிரும்ருங்கினும் அணிபடப் பெருத்து விசாலமாய் நீண்டிருக்கும் இராஜவீதிகளையும்குபேரனும் இச்சிக்கும்படிக்கு இரத்தினராசிகளையும்

பொற்குவைகளையும் பட்டுப்பட்டாடைகளையும் மற்றசிறந்தவஸ்துக்களையும் இராசிராசியாகக்குவித்து வணிகர்பெருத்துக் கல்லெண்ணும் ஓசையறுதிருக்கும் அங்காடிவீதிகளையும் பிரமித்து மப்புரத்துக்கடந்து அரசன்மாளிகையைச்சேர்ந்து விசாலமாகப் பொற்சுவர்பாரந்திருக்குமத்தியில்வயிரத்தினாலும்மரகதத்தினாலும்சித்திரத்திருக்கின்றபருத்ததூண்களை அணியணியாக நிறுத்திப்பவளப்போதிகைகளும் பளிங்கினுற்பரப்பியுடத்திரங்கனும்பரம்புகளும்கிளங்கப்பற்பலமணிகளினால் விழிகளுக்கலங்காரமாகச்சோடித்திருக்கும் சபாமண்டபத்திற்போய் அவுணராசர்போற்றமந்திரிபிரதானிக்ளபக்கங்களிற்சூழ்ந்திருக்கச்சேனைத்தலைவர்கள் வடவைக்கனலைப்போல வருத்தபார்வையுடன்இராஜராஜன்பணிவிடைகளுக்கெதிர்பார்த்திருக்கப்பெரியோர்கள்பந்துஜனங்கள்நெருங்கியிருக்கப்பட்டுவர்புகழவித்துவாம்ஸர்கள் பரவக்கட்டியக்காரர் எச்சரிக்கைகளைச்சொல்லிவர கங்கையினிடத்தெழும்அலைகளிற்காட்டும்துரைகளையொப்பவிளங்கும்வெண்சாமரைகளைப் பலர் வீசவும் அருகு ஆலவட்டங்களையசைக்கவும் சந்திரர்க்கவிந்திருப்பதுக்குச் சமமாக வெண்பட்டினாலும் ஆணிமுத்துகளினாலும் சோடித்துவிளங்கும்பூச்சக்கிரக்குடைகள்கவிந்திருக்கும் நீழலிற்சிரோரத்தினவகைகளினாற் சிற்பிவல்லபங்களைக்காட்டி யமைத்திருக்கும் சிங்காதனத்தில் வீரசிங்கத்தைப்போல வீற்றிருந்து அரசம்பை ஊர்வசி, திலோத்தமை, மேனகையாதிய தேவகன்னியர்கள்சதிமுறையேநடித்தக் குயிலுநாணப்பாடியும் கருடகாந்தருவர் தெய்வயாழ்களைமீட்டி செவிகளுக்கினிமையாகச்சங்கீதங்களைச்செய்திருக்கவும் இவர்கள்மீது விழிகளைப்பரப்பித் திட்டவட்டங்களைக்கட்டினையிட்டுக்கொண்டு சிங்கமுகங்களாயிரம்விளங்கச் சூரியரைப்போல வயிரமுடிகள்துலங்க அரசசெலுத்திவரும் சிங்கமுகாசுரனைத் தரிசித்தவுடன்போற்றிக்கொண்டு சமீபத்திற்போய்ப்பாதாவிந்தங்களிற் சேவித்தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பிவணங்கி அடக்க வொடுக்கங்களுடன் பக்கங்களில் நிற்கின்ற வேகமுள்ள பூதர்மீது விழிகளைப்பரப்பிச் சரீரமுற்றும்வியர்க்க வருந்திவேகமாயவந்தகாரியமென்னை துரிதமாய்ச்சொல்லக்கடவீர்களெனக்கேட்டவுடன்வாயைப்பொத்திக்கொண்டுசுவாமிஅகண்டமண்டலாதிஸ்வரனாகியதமையன் தேவரீரைவரும்படிக்குக் கியாபகங்கொண்டனர். துரிதமாயெழுந்தருள வேண்டுமென்று சரவேகத்தினு மேலிட்டிச் செல்லவல்ல தூதர்கள் சொன்னதைச் சிங்கமுகாசுரன்கேட்டுநல்லகாரியம் அவ்விடத்திலேதெனும் புதுமைநடந்துண்டோ அதனையும் சவிஸ்தாரமாகத் தெரிவிக்கக்கடவீர்களெனப்பேசியபோது தூதர்வணங்கிக் கர்த்தனே திருக்கயிலையைக்கடந்து பூலோகத்துக்குவந்து ஜயசாலியாகிய தேவரீர் தம்பியையும் மாயைவல்லபங்களைப் பெற்றிருந்த கிரவுஞ்சபருவத்தையும் வெற்றிவேலினாற்பிளந்துகொன்ற பாலசப்பிரமணியன், பிரமன், விஷ்ணுமுதலியர் போற்றிவர இராஜபரமேஸ்வரன்வாசஞ்செய்திருக்கின்ற மயேந்திரபுரியைச்சேர்ந்து பாசறைவிடுதிகளை உண்டுபண்ணிக்கொண்டுஅதிலிருந்தான், இந்தச்சேதியைச் சக்கிரவர்த்திதெரிந்து கோபங்கொண்டு கணக்கிறந்த சதுரங்கசேனை வெள்ளங்களுடன் புத்திரவர்க்கங்களையும் சேனைத்தலைவையும் மந்திரிபிரதானிகளையும் மற்றுமிராரின்ற பிரமுகளையும் ஒருவர்பின்னொருவராகச்செலு

த்தினர், அவர்கள்போய் அகோர யுத்தங்களைச்செய்து செய்து மாண்டதல்லது ஒருவராவதுதிரும்பிப்பட்டணத்தைச்சேர்ந்ததைக்கண்டிலம் இவர்களில்விவேகசாலியாகிய இரணியன்மாதிரம் போரினைச்செய்தினைத்தோ மற்றதைக் கருதியோதெரியாது மச்சவுருக்கொண்டு கடலிற்பாய்ந்து மறைந்தான், இப்பகல்பானுகோபன்கணக்கிறந்தபடைகளைக்கூட்டிக் கொண்டுபோய்க் கொடியபோனைச்செய்து கடையில் தூதனாலவெட்டுண்டுமாண்டனன் பெரிதாகிய இந்தநஷ்டத்தைக்குறித்துச் சக்கிரோஸ்வரன் மிகவும்வருந்தி மனத்தேறி வடவாமுகாக்கினியைப்போலப்பொங்கித் தேவரீரைத்தருவிக்கும்படிக்கு அடியோங்களுக்குக் கட்டினையிட்டனுப்பினர்.

இனிவிரித்துவிரித்துச்சொல்லவேண்டுமெனில்லை எமது சக்கிரவர்த்தியைத்தவிர பிரமுகராயிருப்பவர்கள் வீரமாமயேந்திரத்தி லொருவருங்கிடையாது சேனைப்பெருக்கு மொழிந்தது ஆதலாற் றாமசஞ்செய்யாமற் றுரிதமாயெழுந்தருள வேண்டுமெனப் போற்றுகின்றகாலையில் இக்காரணங்களனைத்தினையும்கேள்விப்பட்டவுடன்கோபமும்தாமமும் மனதைவருத்தியலைக்கத் துயரமேலிட்டித் தேகத்தைக்கொளுத்தப் பெருமூச்செறிந்துகொண்டு சிங்காதனத்தைவிட்டெழுந்து மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் மன்னமண்டலீகர்போற்றிவர ஆஸ்தானமண்டபக்கடையிலினிடத்திலவந்து கரங்களைக்கட்டிக்கொண்டு காத்திருக்கின்ற தூதரைப்பார்த்து நீங்கள் துரிதமாயோடி நமதுசேனைகளைத்தையும் கொண்டுவந்து சேர்க்கக்கடவீரென்று கட்டினையிட்டனன், அவர்களும்வணங்கிப்பறந்து பட்டணத்திலும் திக்குதிராந்திரங்களினும் புயங்கள் தினவுண்ணச்சண்டைகிடையாமல் மனவுற்சாகமற்றிருக்கின்றசேனைகளுக்குப்பிராணனைக் கொண்டுபோகும் யமபடாளைப்போலப் படையெழுச்சியென்று சிங்கமுகாசுரன் பணித்ததைத் தெரிவித்தமாத்நிரத்தில் மனவெழுச்சிபெற்றுப் புயங்கள்பூரித்து விம்மச்சகலாயுதபாணிகளாய்த்தங்கள்தலைவரைத்தழவிபெரும்புறக்கலைப்போலச்சேர்ந்து ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டுவந்து ஆசுரமென்னும் சிறந்தபட்டணத்தைச் சேருமுன்னிலையிற்சாரதியானவன் நவரத்தினமயமாய் அச்சு, மச்சு, முதலியசிங்காரங்களைக்கொண்டுவிளங்கும்தேரை பற்பலகோடி சிங்கங்கள், யானைகள், புலிகள், புரவிக்கூட்டங்கள் முதலியபிருகங்களையணியணியாகப் பூட்டிப் பூமித்ததளிக்கும்படியாகக்கற்கரத்தொனிசெய்தோடத் துரத்திவந்து மாளிகைக்கெதிரிலீறுத்தியகாலையிற் சிங்கமுகாசுரன்ஆயுதச்சாலையிற்போய் வயிரக்கவசத்தைவளையையொத்த மார்பிலீறுக்கிமுன்றும்பிறைகளளவற்றவை ஏககாலத்திற் றேற்றுமாறுபோலவீரபட்டங்களைநெற்றியிற்றிரித்துகரசாடுவிரற்கோதைகளைப்பூண்டு சூரியரைப்போல விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஆயிரகிரீடத்தினும் தும்பைமலைகளைச்சுற்றிஅட்சயத்தூணீரத்தை முதுகிலிருக்கி மந்தரத்தை நிகர்த்தபருத்தவிலலைத் தோளில்மாட்டித் தேவப் படை

கனையும் மாயைக்குரிய கணைகளையும் சேகரித்துக்கொண்டு வீரகண்டைப்பாதத்திற்கட்டி இவ்விதடோர்க்கோலத்தைப் பெற்றவனாய்வெளிவந்துமேருவையொப்பநிற்கின்ற இரதத்தின்மேல் தாவியேறி வீற்றிருந்தகாலையில் மந்திரிபிரதானிகள் மன்னமண்டலீகர் படைத்தலைவர் பந்துவர்க்கங்களிற் சிறந்தவீரர்களாதியாகியபிரமுகாள்போரணிகளேறிக்கொண்டு அரசனைச் சூழ்ந்துநடக்கின்றவாகனங்களிலேறிக்கொண்டு அரசனைச் சூழ்ந்துநடக்கின்றவாகனங்களில் சொர்னமயமாய்ப் பாரித்திருக்கின்ற தேரணிகள்கற்கரத்தொனிகளைச் செய்துகொண்டோடவும் மணிகளிருமருங்கினும் மாரியொலிக்கத்தக்கதாக நீலவிகள்கால்முனைத் தசைவதைப்போல யானைக்கூட்டங்கள்மும் மதக்களையும் பெருக்கிவீறிட்டு இருப்புலக்கைகளைத் துதிக்கைகளில்பற்றி மேகங்களும் நடுங்கிப்பறக்கச்சுழற்றிச் செல்லவும் பஞ்சலட்சணங்களையும் வாய்ந்து அலைகளைப்போலத்தாவும் வேகமுள்ளதாய் வானத்தினும் திசைகளினும் கடல்மீதுநும்பாய்ந்து நிமைப்போதில் மீளவல்ல குதினாப்பந்திகள் நடக்கவும் பாதங்களனைத்துஞ்சேர்ந்து உருவகப்பட்டுப் பரந்ததைப்போலக் கறுத்ததேகத்தையும் பற்பலபடைகளையும்பரித்து வீரங்களைப்பேசித்தத்தமதுதலைவனாவனாந்து வீராவேசக்கருடன் காப்பலங்கள் சாயவும் இத்தகையநாற்படைகளின் பெருக்கை இவ்வளவுவெள்ளமெனக்கணிக்க எத்தகையராலுங் கூடுவதோ இந்தச்சேனாசமுத்திரமத்தியிற் சிங்கமுகாசுரன் கெம்பிரமாகச்செல்கின்றபோது ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கம், குடமுழா, ஆகுளி, சின்னம், தப்பட்டை, துடிமு, எக்காளை, முதலிய, போர்ப்பறைகள் கணகணென்றுதிசைகள்செவிடுபடமுழங்கவும் துவசபடங்கள்வானத்தைமறைத்து இருளைப்பெருக்கிப் படபடத்ததொனிகளைக்காட்டவும் அக்காலத்திலெழுந்த தூளிபடலத்தின் பெருக்கினைச்சொல்லி முடிவதோ, மேகசாலங்க ளெங்க ணுமுடியதைப்போல மண்விண் ணெவ்விடங்களினும்படர்ந்துபிரணிகளை மயக்கவும் பூதபைசாசங்கள் கழுகுகாக்கைகள் புதியஇனாகிடைக்கு மென்னுங்களிப்பின லைச்சலிட்டுக்கொண்டு தொடரவும் இவ்விதஆடம்பரங்களுடன் வானவழிக்கொண்டுபோய் ஒருநாழிகையில் வீரமாமயேந்திரத்தைச் சேர்ந்தவுடன் சிங்கமுகாசுரன் தன் தேரைவிட்டிறங்கி மந்திரி பிரதானிகளாதிய வீரர்கூழ்ந்துவரப் பொலிவற்று ஓசையடங்கியிருக்கின்றமகாசபையிற் பிரவேசித்து அரியணையின்மீது கலையிலமுந்தியமனத்தனாய் முகவாட்டத்துடன் வீற்றிருக்கின்ற தமையனைக்கண்டு பாதாரவிந்தங்களில்வணங்கிய தருவாயில் ஆவலுடன் ஆசானுபாகுவாக விருக்கின்ற நீண்டகரங்களினால் வாரியெடுத்து வயிரக்குன்றுக்குச் சமதைபாக விளக்குகின்ற விசாலமகியமார்பிலிறுக்கச் சேர்த்தனைத்து சேழ்மங்களை விசாரித்தபோதுசிங்கமுகாசுரன் தமைபனைப்பார்த்துத் தேவரீர் முகாசுரன்தம் வாட்டமுற்றுச்சஞ்சலசிறந்தனாயிருக்கவேண்டுங்காரண மென்னையென்பபிரிந்துவிசாரிக்கத் துணைவனைப்பக்கத்திலிருக்கின்ற சிங்காதனத்தி லமந்தி என்மனதுக்கிரிய சகோதரனே கேட்பையாகமுன்னம் நீமந்திராலோசனையைச்செய்வதைக்குறித்து இவ்விடம் வந்திருந்து போனபின்பு நமதுதுணைவர் தாருகாசுரனையும் கிரவுஞ்சபருவத்தையும் வேலாயுதத்தினுற் பின்றுகொன்ற பாலகப்பிரமணியன் மேலி

ட்டுத் துணைவர்படைவீரர் பூதவெள்ளங்களுடன்கடலைக் கடந்து இந்தப்பட்டணத்துக் கருகில்வந்துபாசறைவிடுதியை உண்டெண்ணிக்கொண்டு அதிற்சேர்ந்திருக்கின்ற சேதி தெரிந்தவுடன் நமதுபடைவீரர் பிள்ளைகள் மந்திரிபிரதானிகளைக் கணக்கிறந்தவெள்ளம் இரதகஜதுரகபதாதினைக்கூட்டிச் செலுத்தியபோது அவர்களனைவரையும் சின்னபின்னப்படவாட்டுவதித்தனன், இரணியன்மாத்திரமத்தப்பிசமுத்திரத்திலொளித்திருக்கின்றனன், இந்தமானக்குறைவும் விசனமும்மேலிட்டுவாட்டுவதினால் அக்குறைகளைப்போக்கியப்பிரதாபத்தைப்பெறும்பொருட்டு உன்னைத்தருவித்தனன், இந்தச்சேதிகளையோசித்துத் துரிதமாய்ப் பகைவரைக் கடக்கவேண்டுமெனச் சூரன் பேசிய வாசகங்களைக்கேட்ட சிங்கமுகன் மனவருத்தத்துடன் தமையன் பாதாரவிந்தங்களில்மீட்டும் வணங்கி யிதனைச்சொல்லுவதாயினன்.

இராஜாதிராஜனேபுஜபலபரக்கிரமசாலிகளாகிய பிள்ளைகளையும் பூர்வீகமாகவிருந்த மதியூகிகளாகியமந்திரிபிரதானிகளையும் வலிக்கொப்பற்ற படைத்தலைவர் பந்துவர்க்கங்களையும் ஜபசாலிகளாகிய சேனைப்பெருக்கையும் வளையற மாளக்கொடுத்துத் தனியனாய்த் திகைத்திருக்கின்றனைதமையனே கெடுமதிகண்ணுக்குத் தோற்றாதகாரணத்தினால் இத்தகைய துன்பத்திற்கொண்டு வந்துவிட்டது ஆதியந்தமற்ற சுயஞ்சோதிக்கவுளையுமதியாமற் பாலன் பாலனென்றிகழ்கின்றனை நமதுமுன்னவர்கள் பலரும்மதிக்கவாழ்ந்த இந்தமரபுக்குத் திங்குநேரிடுவதைச் சற்று திக்கவாழ்ந்த இந்தமரபுக்குத் திங்குநேரிடுவதைச் சற்று மதியோசித்தவனல்ல முன்னம்மந்திராலோசனைகளைச்செய்தகாலையில் இத்தகையஅனர்த்தங்கள்விளையுமெனத்தெரிவித்தகாரணங்களை விடத்தைப்போல மதித்து நீக்கிவிட்டனைபிராரத்வவினையின் முயற்சிகளைக்கடந்த புத்திவான்களொருவருக்கிடையாது பரமசிவச்செயலினால்நேரத்தக்கநன்குதிங்குகள் யாவருக்குத் தோற்றுவதரிதுஆதலால் உன்னைவெறுத்தாவதென்னே இதுபரியந்தம் நடந்து போனகாரணங்களை நினைந்துநினைந்து வாடுவதிற்பயனொன்றையுங்காணென் இளைச்சலிட்டோடுகின்ற பெருவெள்ளத்தைச் சிறைபடித்தக்கடிகுவதோ அவ்வாறேலோகநாயகனாகிய சிவபிரான் அருட்டிறந்ததையும் மீறவல்லமோ ஆதலாற்றேவரீர் கோரிக்கையின்படிக்கு இந்தநிமிஷத்திற்சேனைப் பெருக்குடன்போய்ச் சத்துருக்களை மடக்கிக்கொண்டு நான்செய்யப்போகிற சண்டையின் முயற்சிகளைத்தேவரீர் கேள்விப்படுந்தோறும் களிப்பீர் பூதப்பட்டைகளையும் படைவீரனையும் வாரிவாரி வாயிற்போட்டு உதரவங்கிக் கிளையாகப் பதிதனியவல்லென் அவர்களைஒருபொருளாக மதித்தவனன்று சிவசுப்பிரமணியதேவர் கோபித்தேவவிருக்கின்ற வெற்றிவேலாயுதத்துக்குத் தப்பிப்பிழைப்பேனுகில் இவ்விடம்வந்து உம்மைக்காணப்பெறுவேன் அல்லது ரணக்களத்துக்கிளையாவதுன்மையாகும் மேலும் இன்னமுயிருக்கின்ற கொஞ்சசேனைகளும் படைவீரரும் அவ்வாறே சந்தேகமில்லாமல்மாள்வர் இதைச்சந்தேகிக்க வேண்டிவதில்லை பின்புதேவரீர் திருவுளத்தில்தீர்னைந்தபடிக்கு முடிக்கக்கடவீரொன்றுபற்பலநிந்தைவார்த்தைகளைப் பேசிக்காட்டி அவ்விடத்தில் நிற்கமனமில்லாதவனாய்த்தமையனைவணங்கிச் செலவுபெற்றுச் சபையைக்கடந்து வெளிவந்து தன்பரிசனங்களுக்கு நூற்றுதரத்தனக்கேற்படுத்தி யிருக்கின்ற நவரத்தினமய

மாகிய மாளிகையைச் சேர்ந்து இராஜராஜன்கட்டளையின் படிக்குத் தனக்காகக் கமைத்துவைத்திருக்கின்ற அன்னக் குவைகளையும் யானை, புலி, கரடி, கடமை, மான்முதலியவற்றைப் பதனறிந்து காரசாரங்களுடன் செய்து குன்றுகளைப்போலப்பதலைகளிற்சேர்த்திருப்பதையும் மலைகளைப்போலக் குவித்திருக்கின்ற கச்சாயவகைகளையும் பொரியல்கரியல் வறல் சுண்டல் விதங்களையும் தூரிகையிலடைப்பதைப்போல ஏராளமாக ஆயிரங்கரங்களினாலும்வாரிவாரியுண்டு ஆயிரக்கணக்கிற் குடங்களில் நிரப்பிவைத்திருக்கின்ற ஆவின் திரட்டுப்பால் தயிர்தேனிலுமற்றினைப்பிலங்களில் ஜலமோடுவதைப்போல கடங்கடமாகவெடுத்திவிட்டும் உதிரம் நிறைத்திருக்கின்ற பதலைகளையெடுத்து தாகசாரதியாகத் தேக்கிட்டுத் துத்தம் இவ்விதங்களிற்றிருத்தியாகப்பொசித்து முடிந்தவுடன் வாய்ப்புசிக்கைகால்களைச் சுத்திசெய்துகொண்டவனாகக் குன்றையொப்பவிளங்குஞ் சிங்காதனத்தில்வீற்றிருந்து திசைதிசைகளிற்காதவழி மணத்தை விசியிருக்கும் கலவைச்சார்து குடங்களை மார்பிற்சொரிந்து பூசிக்கொண்டு புணுகுசுவாதுக் குழம்பையப்பித் தேன்களையிறைத்துப் பரிமளித்திருக்கின்ற மல்லிகை யிருவாட்சி சண்பகம் பாரிசாத மலர்களினம் சோடித்த பருத்ததண்டைமலைகளை மார்பிலுந்தோளிலும் சூடிக்கொண்டு கம்பூரதாம்பூலவிடையத்தைச்செய்துவிடையுயர்ந்த பீதாம்பரத்தையுமித்துருரிய கிரணங்களைப்போலச் சொல்த்திருக்கும் சிரோரத்தினங்களினம்சோடித்த பாரித்தவயிரமுடிகளை ஆயிரஞ்சிரங்களினும் கவிழ்த்து நவரத்தினமயமாகச் செய்திருக்கும்வாகுலையங்களைமாட்டிப் பருத்தமுத்தாரங்கள் மோகனமலைகள் சரப்பளிபதக்கங்களைப் பரந்தமார்பினிறையச்சாத்திச் செவிகளிற் சூரியனையொத்தமகரகுண்டலங்களைத்துக்கி ஆயிரம்வெள்ளியங்கிரியி னுச்சிக்கோலும்பிறைகளின்சமோகங்கள்தோற்றுமாறுபோலச் சிங்கமுக்கங்களிளங்கும் நெற்றிகள்முற்றினும் முப்பட்டைகொண்ட திருநீறுசாத்தித் திலகப்பொட்டுகளுமிட்டு முற்றியவுடன் பரமசிவனைக்குறித்துத் தான்செய்த தவமுயற்சிக்கிரங்கிக் கட்டித்திருக்கின்ற பருத்ததண்டையுதம் சூலமுதலிய படைகளைப்பரித்துத் தேவாஸ்திரவிதங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு தாயாகியமாயை தன்யசெய்திருக்கின்றபாசத்தையும் கரத்திற்றாங்கி மந்தாகினிகளைப்போல விளங்கும் பருத்ததனுசுகளைத் தோள்களில்மாட்டித் திவ்வியபாணங்களைக் கரங்களிற்கொண்டுஅம்புறுத்துணீரத்தை முதுகிலிறுக்கி அபேதவயிரக் கலசத்தைமார்பிற் கட்டி இத்தகையபோர்க்கோலத்தைத் தரித்துக்கொண்டவுடன் வெளிவந்து பத்துதூறியிரம் பரிகள் யானைகள் பூண்டு நவரத்தினமயமாய் சித்திரவிசித்திரங்களாக அச்சு மச்சு, கொடுங்கைமுதலியசிக்காரங்களைக்கொண்டு வானத்தையளாவ மீற்கின்ற தேரின்மீதுதாவியேறி வீற்றிருந்தனன், அத்தருணத்தில் தன்மனதுக்கினிய மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் தங்கள்வாகனங்களி லேறிக்கொண்டு வந்துகுழுவும் அருகு ஆலவட்டம் வெண்சாமனைசின்னம், சந்திரவட்டக்குடைகளைப் பல்லாயிரம் அவுணவீரந்தாங்கித் தங்கள்பணிவிடைகளைச்செய்துபோகவும் பட்டுவர்புகழவும் கட்டியக்காரர் எச்சரிக்கவும் மங்கலவாத்தியங்கள்முழங்கவும் கொடிசூடைகள் மகரதோரணங்கள்நெருங்கவும் இவ்விதராசபரி வட்டணைகளுடன்

வெளிவந்த காலத்திற் பூரண சந்திரோதயத்தைக்கண்ட கடலையொப்ப ரதகஜ சதுரங்கபதாதிகள் ஜயவுற்சாகக்களுடன் ஆரவாரித்துக்கொண்டுவந்துகுழந்தனார், சவுனகாதிரிஷிகளே, அந்தச்சதுரங்கசேனைகளின் தொகைப்பிரிவுகளைஇவ்வளவென்று ஒருவராலும் கணிக்கப்படுவதன்று அவ்வீரவலிகளிற்சிலசொல்லக்கேட்பீராக பொன்னுலக வாசிகளாகியதேவர்கள் பெருமிதங்களும்வாழ்வும் பூமண்டலத்தில்வாழும் அரசர்கள்கிறப்புகளும் வீரத்தன்மையும்தானவர்கள் துன்பங்களையும்நீக்கித்தம் மினத்தவருக்கு யாதொருகுறைவுமில்லாமல் அகண்டசாம்பிராச்சிய செல்வங்களைபனுபவித்துக்களித்திருக்கவைத்தஜயசாலிகளாயும்கொலைகளவுகட்காமமென்பதை வேதங்களினொழுக்கமாகக்கொண்டுநடத்தவல்லபாதகராகவும் பலவிருட்சங்கள்பெருத்தகானகத்தைத்தகிக்கத்தக்கதாபாக்கினியையொத்த செம்பட்ட மயிர்விளங்கும்காட்சியைப்பெற்றவர்களாகவும் சிவகாருண்ணியம் தயைதாட்சண்ணிய மெவ்வளவுங் கிடையாத கொடியமனதைப் பெற்றவர்களாகவும் தெய்வலோகம் பூமண்டலமுதலிய தலங்களிற் சுந்தரவதிகளாய்க் கற்புத்தன்மைபொருந்திய மங்கையர்மீது காமுற்று அக்காரணத்தினால் மனமதன்செலுத்தும் பஞ்சபுஷ்பபாணங்களும் சுகந்தபரிமளங்கள் வீசும்மலர்மலைகளும்க்காலத்தும் நீங்காதபயாசலங்களைப் பெற்றவர்களாகவும் பற்பல சண்டைகளைச்செய்து பருவதாகிருதியாக விளங்கும் விசர்லமாகிய மார்பினிடத்தல்லது மற்றதேகவுறுப்புகளிற் காயப்படாமல் ஜயப்பிரதாபத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற வீராவீரர்களாகவும் விண்மண்பாதலமெனச் சொல்லாநின்ற திரிலோகங்களில் வாசஞ்செய்கின்ற சிவகோடிகளினதுபிராணனைப் பரமன்கட்டளைப்படிக்குக்காலாதிகளிற் கொண்டிபோகவல்ல யமனையொப்பப் பலவந்தமாக மானிட்பிருக்கங்கள்முதலிய ஜந்துக்களைவாரிவாரிப் பிலத்தையொத்தவாய்களிற்போட்டு இருக்கடையினும் உதிரம்பிரிட்டோடுமென்று உதரவங்கிக்கையாக உண்டுகளிக்கும் பசிப்பிணியைப் படைத்தவர்களாகவும், வடவைக்கலைப்போலக் காந்திகொண்டிருக்கும் சிவந்தவிழிகளைப் படைத்தவர்களாகவும், அஷ்டதிசைகளே முதலிய தலங்களிலிருப்பவரை வாட்டிக்கொண்ட வெற்றிக்குக் குறியாகக்காட்டிய வீரகண்டைகலிக்கும் பாதங்களைப் பெற்றவர்களாயும், அண்டங்களாயினும் விழுங்கத்தக்க விசாலமாகிய பேழ்வாயைப்படைத்தவர்களாகவும், போனைவிரும்பியெதிரந்த வீரமார்பிற் கூரியமுனையைப்பெற்ற வேலினாலுஞ் சூலத்தினாலும் குற்றித்துக்கிப் பெருகும் உதிரங்களையும்நினைங்களையும் தசைகளையும் ஏராளமாககிறைத்தும் கிரம்பாதபிலம்போன்ற வாயையும் கடலையொப்பப் பருத்திருக்கும் வயிற்றையுங்கிடைத்தவர்களாகவும்திசைக்களிறுகளின் துதிக்கைகளைச்சேர்த்துமுடிந்து செவிகளிற் குண்டலமாகவணர்ந்து மகிழும் தீயமனதைப்பெற்றவர்களாகவும் அஷ்டகுலாசலங்களைப் பெயர்த்துப் பந்தாடும்புயவன்மையைப் படைத்தவர்களாயும்சத்தசாகரங்களின் ஜலத்தை ஒருகரத்தினேந்தியுண்டுந் தணியாததாகவிடையைக் கிடைத்தவர்களாகவும் சொர்க்கமத்தியபாதலவிடங்க ளெங்கனும் நொடிப்போதிர்துந்நிலரும் வேகத்தைப்படைத்தவர்களாகவும் செவ்வானத்தை யொத்த மீசைதாடிகளைப் பெற்றவர்களாகவும்குலாசலங்கள்கைகால்முனைத்துநடப்பதைப்போன்ற காத்திரமுள்ள

தேகத்தை யுடையவர்களாகவும் பிறையைப் பழித்துவிளங்குங்கோனாத் தந்ததைப்பெற்றவர்களாகவும் யாவிசிங்கம் புலியானே கரடிமான்முதலிய மிருகங்களையொத்த முகங்களை வாய்த்தவர்களாகவும் சிரமொன்று கரங்களனந்தமும் பலதலைகளிரண்டு புஜங்களைப்பெற்றவர்களாகவும் பார்த்தவர்கள் கர்ப்பங்கலங்கிண்குள்கும் கோரலுபத்தைப் பெற்றவர்களாகவும் தடுத்தாப்பேசுற்றாயையும் வதைத்துண்ணுங் கோபாவேசங்களை யுடையவர்களாகவும் தண்டாயுதம் மழுப்படை தட்டைமுசுண்டிலிவ்வாள்வேல் எழும்பு ராஞ்சில் காலபாசம்சூலம்சட்டி எறிவேல்குந்தம் கப்பணம் முசலமாதிய பர்புலபடைகளைத்தாங்கினவர்களாய் அண்டவடிக்குளழிந்து குலைகுலைந்துவாடிப்படிக்கு ஆர்ப்பரிக்கவல்ல பருத்த குரலோசையை யுடையவர்களாகவும் இத்தகைய கொடியசெய்கைகளைப் படைத்த வீராதிவீரராகிய அவுணவெள்ளங்களும் கோடைகாலமேகக் கர்ச்சித்ததைப்போலவீறிட்டு இருப்புலக்கைகள் பருத்த சங்கிலிகளைத் துதிக்கையிற்பற்றித் திசைகளை ரச்சமுற்றி உலையொத்த பாதங்களைப்பெயர்த்துவைக்குந்தோறும் பூமிசூழிபட நடந்துபோகும் வலியயானைகளினது கன்னத்தினும் கபோலத்தினும் பிசத்தினும்பின்று பெருகும் மும்மதங்களும்பாய்ந்து சுழலமிட்டுக்கொண்டு தூசிப்படைக்கு முன்னோடவும் அலைகளிமுகத்தசமுத்திரத்திற்கேற்றும் வெளுத்தநாப்பெருக்கைப்போல விழிபென்னும் வாய்துணையைப் பெருக்கிப்பாயும் குதிநாப்பந்திகளானவை அனல்வடிவைப் பெற்றசிவந்தகுளப்படிக்களைப் பெயர்த்துவைத்து மிதிக்குந்தோறும்முற்கறித்தமதவெள்ளம் விழாழிப் பெருக்கானது சேராய்ப் பதாதிகள் நடையிலமுந்திப் பருவதாகிருதியாய்ப்பாரித்திருக்கும் ரதங்களிற்றிண்டு கர்க்கரத்தொனியைக் காட்டிச் செல்லும் வண்டில்களோடியோடிப் பசையற்றுப் பொடியாய்த்துக்கள்பட்டெழுந்து திசைகளைமுடிப் பொன்னுலகத்தைமண்ணுலகமாக்கவும்ரதசமோகங்கனிவிடங்கடோறும் நாட்டப்பட்டிருக்கின்ற துவசபடங்களின் முகப்பிற்பதித்திருக்கின்ற வயிரச்சிகரங்களின்முனை உறுத்துவதினற் காளமேகங்களினது கர்ப்பங்களுளைபட்டுஜலத்தைப் பெருக்குகின்றவேளையில் அவற்றிலிடத்தசைகின்ற பட்டுச்சிலைகளினுடைபடவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் சதுரங்கசியின்னியங்களும் நடக்குமுன்னிலையில் தத்தித்தாயிப்பாயும் புரவிக்கூட்டங்களினுடைய களைப்பி னொலியும் தேர்களோடுங் கர்க்கரத்தொனியும்மதயானைகள் பிளிரொலியும் தோற்கருவி, துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, பிடற்றுக்கருவி, கஞ்சக்கருவிகளினதுமுழக்கும் ஏகமாய்ப் பேரொலியைக்காட்டுவ தெப்படிக்குத்தோற்றுவ தெனில் அகண்டமண்டலாதிஸ்வராகிய சூரன்தம்பிசிங்க முககனிறக்கப் போகின்றனன், ஐயையோவென்றிரங்கிய முமொலிக்கிணையாக விருந்தது.

அப்பொழுது பெருத்தெழுந்த தூளிபடலமும்வானத்தையளாவ வோங்கிபசையுத் துறிகொடிகளும் விழிகளை மறைத்து செவிகளைப்பொத்தி நாகிபைத்தூர்த்துழச்சாடவொட்டாமற் நிகைக்கச்செய்வதினற் சூரியபகலான்பயப்பிராந்திகொண்டு பகைவா வானவெல்லையினுஞ் செல்லவொட்டார்களை நடுங்கிப் பாரிசமாய் இரதத்தைத்தாரத்திப்போயினன், இவ்விதவுற்பாதங்களைக் காட்டி நடக்கின்றகாலையில் அவுணச்சேனைவெள்ளங்களுக் கதிபனாகிய

சிங்கனென்னும் பெயரைப்பெற்றவன் வீராதிவீரன்ரணரங்க சூரன் தேவர்முதலாயினனாயும் வென்றதீரன் திக் குவிஜபம்பெற்று எத்தகையரும் புகழ்ந்துபோற்றும்பிரதாபத்தைப் பெற்றவனாய் தன்னரசனைப்போன்ற உருவத்தையும் புயவன்மையையும் படைத்த சவுரியபரனாகிய அவுணவீரன் கணக்கிறந்ததேர்க்காரர்பலகோடியானவீரர் கணிதமற்ற குதிசைச்சேவகர் தொகைபடாத கால்பலங்கள் இவற்றினை அணிபட வகுத்துப் பலதிசையினும் போற்றுதலைக் கிரமப்படிக்குளாட்டி காலாந்தகளைப்போலத் தானுந் தனுர்ப்பாணியாய் நீலகிரியையொத்தகாத்திரமுள்ள மதயானையின்பிடரியி லாரோகணித்துத் தூசிப்படையைக்காவல்கொண்டுபோகுமுன்னிலையில் அவனைச் சூழ பலயானைகளின்மீதிற்பேரிகைகளைமுழக்கவும்புரவிகளின்மேயில் டங்காக்களைக் கொட்டியும் ஒட்டகங்களின்மீது ரணபேரிசத்திக்கவும் சல்லரி மல்லரி-திமிலைக்கை ஆகுளிமுதலிய பல்லியங்கள் கடலைப்போல முழங்கிவரவும் பூதபைசாசங்கள்-கழுகு-பருந்து-காக்கை-நாய்-நரிமுதலிய ஜந்துக்கள் தங்களுக்குப்புதியவிறுந்து கிடைக்கப்போகுதென்னும் ஆவல்லுலுஒன்றுடனென்றுசீறியும்வாதுகொடுத்தும் பிணங்கியும் வானத்தினும் மண்ணிடத்தினும் கூக்குரலிட்டிச்சென்றது இரத்தினமயமாய்வானத்தையளாவப்பாரித்திருக்கும் இரதபந்திகளைப்பருவதங்களைனக்கருதி மேகசாலங்க ளிறங்கி யிடியின்னலைப்பெருக்கி முழங்கியிருப்பது எப்படிக்கிருந்தகெனிற் நேருருளைகள் கிறிச்சிட்டோடுவதைப் பார்த்துஇந்தசயின்னியங்களிறக்கவிருக்கின்ற அபஜயத்தைநீனைந்துநீனைந்து துக்கிக்கின்றனையோ அதற்கென்னசெய்வோமெனத் தாமும் வருந்தி வினவித் தேற்றுவதற்கொப்பாகக்காட்டியதுஇத்தகைய சிறப்புக்குடன் கடையுக்கவெள்ளத்தைப்போலநாற்படைகளும் போகின்றகாலத்திற் பகைவருக்குக்காலாதகளையொத்த சிங்கமுகாசுரன்நடுநாயகமாகப்பலதிக்கினும் விழிகளைப்பரப்பித் திட்டவட்டங்களைச் செய்துகொண்டு வருவதைப் பிரமன்- விஷ்ணு-தேவராசனாதிபயர்க்குண்டி சிங்கராசனையெதிர்த்த யானைக்கூட்டங்களைப்போல நடுநடுங்கித் தேகமுற்றும் வியர்க்கத்திகிற்கொண்டிவஸ்திரங்கள் சோரப்பறந்து திருச்சபைபைச்சேர்ந்து சிங்காதனத்திலவீற்றிருக்கின்ற வெற்றிவேலாயுதக் கடவுளைவணங்கிப்போற்றிக் கர்த்தனே சூரபதுமனுக்கிளைய சிங்கமுகாசுரனென்பவன் மேருமுடிக்களைப்போன்ற ஆயிரஞ்சிரங்கள் விளங்கவும் மந்தரத்துக்கொப்பாகிய இரண்டாயிரங்கரங்களைப்படைத்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் சலபமாக வெற்றிகொண்டு ஆயிரயோசனையுயர்ச்சியும் அதற்குடித்தகாத்திரதேகத்தையும்படைத்து மனதினலளவிடப்பட்ட மாயைப்பெருக்கைக்கற்றுத்திரிலோகங்களுக்குமுழிவுநேரினும் மாளாதவராமுயற்சிகளைப்பெற்றதீரன் இத்தகையபுசபலபராக்கிரமசம்பன்னன் சர்ப்பாபரண பூஷிதராகிய சிவபிரான் இவன்முடித்த அரியதவத்திற்குமெச்சிக்கடாட்சித்ததாய்க் கணக்கற்ற சத்துருக்களுநியாயுண்டு அவர்களுநிரக்கறையும் நினத்தின்பசமையு மருமலிருக்கின்ற முத்தலைச்சூலமொன்றைக் கரத்திற்குங்கி யியம

னுக்குமொரு யமனையொப்பாயிருக்கும் பாதகன் அந்த
திசைகள் பூமண்டலம் சத்தபிலங்கள் பொன்னுலகம் அநி
ன்மேற்பட்ட பதங்கள் முதலியவற்றை ஒருகாத்தினுலவா
ரியுண்டு மிழத்தக்க பெருமிதங்களைப்படைத்தவன் இவன்
உருத்துப் பாதகனைப்பெயர்த்துவைக்குத்தோறும் தரா
சுத்தட்டைப்போலநிற்கின்ற பூவட்டமானது அவ்வெல்
லையாழ்வு பட்டு மற்றையபுறங்களைச் சூழவிருந்த சமுத்திர
ரமானது மேலோங்கி வீண்ணகத்தினும் அலைகளைவீசும்
படிக்கு மிதிக்கவல்ல திண்ணியன் தங்கக்கட்டுகன்பிடிந்து
மணிகள் கலகலென்றெலிக்கும் பருத்ததண்டாயுதத்தை
க்கரத்திற்பற்றிக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி அண்டகடாகத்தி
னிடத்தில் மோதியகாலத்தில் அத்தாக்கலுக்குத் தாளமா
ட்டாமற் பொடிப்பொடியாக வுதிர்க்கண்டு நகைத்து இத்
ற்கு வல்போதாதெனநினைந்து அதற்குமேருகிரியைமுட்
டுக்கொடுத்த புயவன்மையைப்படைத்தவன் சமுத்திரஞ்
சூழ்ந்த பூமண்டலவடபாரிசத்திற் சொர்னமயமாகியபரு
த்த மதில்லனைந்து வானத்தையளாவிற்குங் கோபுரங்க
ள் நவரத்தினமயமாகிய மாடமானிகைகள் நெருங்கியிரு
க்கும் ஆசுரமென்னுஞ் சிறந்தபட்டணத்தில் வாசஞ்செப
பவன் கோபம்பிரவேசித்து வீசுவானுகில் உலகங்கள்வா
னத்தையு மொன்றுபடச் சேர்த்துக் கட்டவல்லமகிமை
யைப் படைத்திருக்கின்ற பாசமொன்றைத்தன் தாயினிட
த்திற் பெற்றிருப்பவன் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அ
திபனாய் புசுபலபராக்கிரமசாலியாகச் சகலரும் உணங்கிப்
போற்ற வாழ்ந்திருக்கின்ற சூரபதமனுக்கு நேரினையவனா
ய் அவனிலும் பதின்மடங்கு வலியையும் வீரத்தையும்
மாயவிஞ்சைகளையும் பெற்றிருக்கின்ற வீரநிவீரன் நம்
மவரை எக்காலத்திலுங்கண்ணிற் காணாமலடித்து துரத்
திவாட்டும் கொடியபாதகன் இத்தகைய சவுரியபரணிக
யிசங்கமுகாசுர நென்பவன் கணக்கிறந்த ரதகஜதுரகபதா
திகள் பெரும்புறக்கடலையொப்பச் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாக
மேலேட்டு தேவரிருடனெதிர்த்துச் சண்டைகொடுத்துவெ
ற்றிபெற்றனென்று வடவையைப்போலச்சிறி யிதோவந்து
விட்டான் இவனைச் சுலபமாக நனைக்கப்போகாது கர்த்த
னே அவனுணவத்தையடக்கிக் கொன்றுஎங்கள் மனக்கவ
லையையொழித் திரட்சிக்கவேண்டுமென் றிரந்துபோற்று
வதைச் சண்முகதேவர் திருச்செவிகளினேற்று அவர்களிட
த்திற்பரிவாய் அவ்வாறே செய்யக்கடவோமெனக் கை
யமர்த்திப்பக்கத்திற்கைகட்டிநிற்கின்றவாயுதேவன் மீதுவி
ழிகளைப்பரப்பித் துரிதமாக நமதுதேவைக்கொண்டுவரக்
கடவை யெனக்கட்டையிட்டகாலையில் வலதுபுஜத்தைப்
போல அருகில் வீரவாளைக்கரத்திற்கொண்டிருக்கும் ஜய
சாலியாகிய வீரவாகுதேவர் பாலசுப்பிரமணியதேவர்பா
தகமலங்கனிற் சேவித்து ஒப்புலமையற்ற புசுபலபராக்கி
ரமசாலிகளாய் வெற்றியைப் பெறவல்லதுணைவர் இலகூ
ர்படைவீரர் பூதசயின்னியங்களுடன் அடியேன்போய்க்
கொடியபாதகனுப் மேலேட்டுவரும்பகைவனை வளைத்துக்
கொண்டோடி அவன்பிராணையுண்டு இராட்சதவெள்ள
ங்களனைத்தையும் ரணபத்திரகாளிக்குப் படைகொடுத்துத்
தேவரிருக்கறிக்கையிட்டகடவேன் இப்போனா அடியேனு
க்குக்கடாட்சித்து இவ்விடத்திற் சவுக்கியமாயிருக்க வே
ண்டுகின்றான் கர்த்தனையென்று பிரார்த்தித்து கேட்டு
மதுணைவன் திரமானவாக்கியங்களைத் திருவுன்மகிழக்கே
ட்டருளி சவுக்குத்துணிந்துவருகின்ற சிங்கமுகன் போ

னாவிரும்பினே நல்லகாரியம் அவ்வாறேபோய் ஜயப்பிர
தாபத்துடன் மீளக்கடவை இவ்விடத்திலிருக்கின்ற பூதப
படைகளிற் பாதியைக்கூட்டிக்கொண்டு முன்னம்நடக்கக்
கடவையெனப் பணித்தவுடன் வீரவாகுதேவருக்கு அநி
கவுற்சாகமுண்டாய் வேலாயுதமூர்த்தியைவணங்கி விடை
பெற்றுத் துணைவர் படைவீரர் நெருங்கிப்போற்றிவரத்தி
ருச்சபையைக்கடந்து தன்னிருக்கையைச்சேர்ந்துபகைவ
ர்மீது ஒவ்வொருதொடையில் கோடானகோடி நிவ்விபா
ணங்களைச் சொரியத்தக்க பெருமையினால் கார்முகமென
ப்பெயர்பெற்ற ஒப்பற்ற தனுசையெடுத்துத் தோளில்மா
ட்டி அட்சயத்தூணீரத்தை முதுகிலி லுக்கித் தேவாஸ்தி
ரங்களைச் சேகரித்துக்கொண்டு வீரற்கோதைகளைமாட்டி
அபேதவயிரக்கவசத்தை மார்புக்கணியாகத் தரித்து வெ
ற்றிக்குரிய தும்பைமாலையை மருடத்திற்சுற்றி வெளிவந்
து பருவதாகிருதியாகநிற்கின்ற பொற்றேரி லேறியகாலே
யில் எண்மர்-இலகூர்-படைவீரர் சருவாயுதபாணிகளா
ய்ப் போர்க்கோலத்தைத் தாங்கி ரதாருடராய்ப் பிரசண்
டவாயுவைப்போல வீரவாகுதேவனாச்சூழ்ந்தனர்.

அக்காலத்தில் ஆயிரவெள்ளம் பூதவெள்ளங்களும் வீ
ராவேசங்களுடன் பருத்துத்தழைத்திருக்கின்ற மராமா
ங்கள் வானத்தை யளாவிய பருவதங்களு்தோமரம்-பின்
டிபாலம்-கப்பணம்- இருப்புலக்கை- தண்டாயுத முதலி
ய படைகளைப்பரித்து இளைச்செட்டு வந்து இராட்சத
குலாந்தகளை வளைத்து ஜயசன்னகங்களுடன் நடக்கின்ற
காலையில் பலகோடிபூதர் வெற்றிமுரசம்-சங்கம்-பேரி-து
டுமு- தப்பட்டையாதிய போர்ப்பறைகளை முழக்கிக்கொ
ண்டு தன்னணியிற்போக இவர்கள் நடுப்பிரதேசத்திற் பி
ரளயகால ருத்திரனைப்போலத் தோற்றும் வீரநிவீரன்
நாற்புரங்களிலும் விழிகளைப்பரப்பிவருவதைச்சிங்கமுகா
சுரனுடைய நாற்படைகளும் கண்டமாத்திரத்திலிரவுத்தி
ரகாரமாகக் கோபித்து நெருங்கினர், இவ்விருசேனாசமு
த்திரங்களும் அடர்ந்து ஒருவனையொருவர் சிறிநின்றதெ
ப்படிக்கிருந்ததெனில், பவுத்திரமாகிய சுத்தோதகப்பெரு
க்கையுடைய கண்கையும்லவணசமுத்திரமும் மேலேட்டுப்
பெருகுவதைப்போலக்காட்டியது அப்போது உபயபாரிச
ங்களினும்-ரணபேரி-ஜயபேரி-குடமுழா-கொக்கரை கோ
டுவலம்புரிச்சங்கமாதியவாத்தியங்கள் திசைகளிற்சுருக்க
ணென்று முழங்கவும்மயிற்சிஞ்சங்கள் ஆலவட்டங்கள்
வெண்சாமரைகள் தேர்க்கொடிகளொன்றுடனென்று ரா
யநெருங்கவும் வீரர் பாதங்களிற்கட்டிய ஜயகண்டாமணி
கள்கல்லெலெனச் சத்திக்கவும் தேர்களினிடங்களில்நா
ட்டியிருக்கின்ற கொடிகளும் வெற்றித்துவசங்களும் வா
னத்தையளவிப் படபடத்த தொனிகளைக்காட்டியசைய
வும் ரதங்கள் கற்கரத்தொனிகளைக்காட்டியோடவும் மத
யானைகள் வீறிட்டு இருப்புலக்கைகளைச் சுழற்றிமேலேட
வும் குதிநாப்பந்திகள் களைத்துப்பாயவும் படைவீரர்க
ள் வீராவேசங்களுடன் சிருங்கராதங்கள் அட்டகாசங்க
ளைச்செய்து மீறவும் இவ்வொலிகள் பெருத்துச் சத்தசா
கரங்களைப்போலவும் மேககர்ச்சித்ததுக்கொப்பாகவும் அ
திர்வதினாற் பிராணிகள் செவிபெட்டுத்தியங்கி மயங்கிவா
டினர், அத்தருணத்திற்கந்தச்சுவாமியார் சேனைகளையி
ஞ்சி போர்த்தொழிலைச்செய்ய யத்தனித்தபோது சிங்கமு
காசுரன்படைகள்சிறி தேராளிகள் யானைச்சேவகர் குதி
னாவீரர் ஜயசாலிகளாகிய கால்பலங்கள்மேலேட்டுச் சிலர்

தண்டாயுதங்களைக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி மோதியும் சில
ர்கணிச்சிகளைவீசியும் சிலர்பிண்டி பாலங்களைச்செலுத்த
வும் சிலர்தோமரங்களைவிட்டார்ப்பரிக்கவும் பலர்பாரித்த
விற்களைவட்டாகாரமாகவளைத்து டங்கார சத்தத்தைக்கா
ட்டி விஷத்தொவையலிட்டிக் கழுதிறகுள் பூண்டகொ
டியபாணகோடிகளைச் சோனைப்பெய்யலைப்போலச்சொரி
ந்தும் இவ்விதமாகப் போராடுகின்றபோது பூதவீரரும்
பின்னிடையாமல் ஆலகாலத்தையொப்பப் பொங்கிப்பரு
த்த கிளைகளையுடைய மராமரங்கள் வடவாலவிருட்சங்க
ளை வேருடன்பறித்து மண்டலமாகச் சுழற்றிமோதியும்,
சிங்கம், புலி, கரடி, வாசஞ்செய்திருக்கின்ற பருவதங்க
ளைச் செண்டைப்போலவெடுத்து வீசியும் தண்டங்களை
க்கொண்டு தாக்கியும் எழுவாயுதங்களைச் செலுத்தியும்ம
ழுக்களைக்கடாவியும் வளைதடிகளைப் பெருக்கியும் இவ்வி
தங்களாகச் சமுத்திரத்திற்பட்ட பலவளங்களையும் அலை
களினால் வீசுவதைப்போலப்பலதிகைகளினுமிருந்துசெ
லுத்தி ஆர்ப்பரித்தனர், அவைகள்மேலிட்டித் தாக்குவதி
னால் இராட்சதர்களிற் பலர்வரமுயற்சிகள் மங்கிவலியற்
றுக் கால்கள்முறிந்தும் தொடைகளொடிந்தும்மாற்புபிள
ந்தும் வாசுவலையங்கள் தரித்திருக்கும் புசங்கள்சரிந்தும்
நவரத்தினமயமாகியகிரீடங்களைத்தாங்கிய சிரங்களுருண்
டும் களத்திற்பட்டனர், பூதப்படைகளிலும் சிலர்சின்ன
பின்னப்பட்டிமொண்டனர்.

அத்தருணத்தில் படைத்தலைவர்கள் ரவுத்திராகாரமா
கக்கோபித்து வீராவேசத்துடன் அஸ்திரசஸ்திரவிதங்க
ளை ஒன்றனந்தமாகச்செலுத்திப்போராடும்போதுஅந்தி
வானத்தைப்போல ரணக்களவெல்லையெங்கணும் உதிரப்
பிரவாக மேலிட்டிப்பாய்ந்தும் பிணமலைகளுவிறந்தும் க
ண்டிக்கப்பட்டிறைந்திருந்த நிணமாம்சங்களைப் பூதபை
சாசங்கள் கழுகுகாக்கைகள் நாய்நிகள் வெறுக்கவுண்டு
உதிரபாணஞ்செய்து வெறுகொண்டு ஒன்றுடனொன்றுப
கைத்துப்பொருதாம்களியாடல்களைச் செய்துங்கொண்டா
னடித்தும் கூந்தலிட்டோடியும் வானத்தில் வட்டமிட்டு
லவியும் இவ்விதமாகச் சமர்க்களம் விளங்குமுன்னிலையி
ல் கற்கம்பத்தைப்பழித்த வலியபுசங்களைப்பெற்ற இரா
ட்சதசேனையும் வலிக்கொப்பற்ற பூதகணங்களும்மா
னமுங்கோபமும்மனதைவருத்தச்சீறிச் சண்டைக்குநே
ர்த்தகாலையில் அவுணப்பாதகர்கள் ரவுத்திராகாரமாக ம
ண்டியெரிந்து விற்களைவளைத்துக் கணக்கிறந்த கொடிய
பாணங்களைச்சொரிந்து ஆயுதங்களினுங்கொண்டகொண்
டமட்டும்சாடும்போதுசுப்பிரமணியருடைய தூசிப்படை
யானது எதிர்த்துநிற்கச்சவுரியமில்லாமல்முறிந்துபின்னி
ட்டது, இந்தஅபஜயத்தைச் சிங்கனென்னும்பூதத்தலைவ
ன்கண்டமாத்திரத்திற்காளகூடத்தைப்போலக்கொதித்து
ப்பாரித்ததண்டாயுதமொன்றைக்கரத்திற்கொண்டுகிறுகி
றெனச்சுழற்றிக் கறுத்ததேகத்தைப்படைத்த இராட்சத
வீரர்கள் தலைகளுருளவும் மண்டைபிளக்கவும் புசங்கள்
சரியவும் தலைகளுறுங்கவும்மோதி குரூவாளியைப்போ
லச்சுழன்றுசுழன்று முன்பின்பாராமற்கொண்டது கொ
ண்டமட்டும் சாடும்போது அக்கொடுமைக்குத்தாபரித்து
நிற்கப்பாமைமால் இராட்சதசேனை தத்தளித்துத்திய
ங்குவதைச் சங்குசக்கரங்களைத்தாங்கியிருக்கும் தசமுக
னென்னும் இராட்சதத்தலைவன்பார்த்துச் சிரத்தையசை
த்த நல்லகாரியம் ஒருதேவப்பயலுக்கு வெற்றிபெற்ற

நமதுசேனைகள்கலங்கி வாடுவதோவென்னுமானம்பாதிக்க
ப்பொங்கி புசங்களைத்தட்டி மீசைதுடிக்கச் சரீரம்வெய
ர்க்கச் சீறிப்பார்த்து எங்கேபோகிறாய் நில்லுநிலென்ற
தட்டித் தங்கக்கட்டுகள்பிடுத்து மணிகள்சத்திக்கும் வில்
லைமண்டலாகாரமாகவளைத்து நாரியைப்பிடுத்து திசைக
ளதிர குணத்தொனிகாட்டிப் பகைவன் முனையிற்பாய்ந்
து கணக்கிறந்த கொடியபாணங்களைச் சோனைமாரியைப்
போலச்சொரிந்து சிருங்கநாதஞ்செய்தனன், அவைகள்வ
ரும்வேகத்தையும் குரூரத்தையும் சிங்கன்மதித்து மந்த
ரத்தையொத்த தண்டாயுதத்தினும் கோட்டிப்புள்ளுகளை
யொப்பத் தட்டிப்போட்டு ஓரடியினால் அவன்மாற்புக்கர
ணாகத் தரித்திருந்த வயிரக்கவசத்தைப் பொடிபடுத்தின
ன் அதனால் மானம்பாதிக்கச் சதமுகன் ரவுத்திராகாரமா
கக்கோபித்துப் பாதகன் பிராணனையியமலோகத்துக்கணு
ப்புகிறேனெனச் சபதம்பேசி வலியகதாயுதத்தைக்கொ
ண்டு கிறுகிறெனச்சுழற்றி வீசினான் அதுவருகின்றவேக
த்தையும் கொடுமையையும் சிங்கன்பார்த்துநகைத்து ம
ற்றொன்றையும் பிரயோகிக்கவினையாமல் அசட்டையாய்
வீரசிங்கம்போல நிற்கின்றகாலையில்வயிரமலைக்கொப்பா
கிய விசாலமான மாற்பிறுக்கியவுடன்அப்படையின்வே
கமாறி வலியற்றுப்பொடியாய்த்துக்கள்பட்டிப்பறந்துபோ
ய்விட்டது.

இச்செய்கையை யிராட்சதப்பாதகன்தெரிந்து இவன்
மிகவும் திண்ணியகைக்காணுகின்றது ஆகிலுமென்னஇ
வன்பிராணனை நிமைப்போதில் வாங்குகிறேனெனக்கொ
தித்துக் கணிச்சியையெடுத்து அடாபயலே உன்றற்கூடு
மாகில் இந்தப்படையைக் காத்துக்கொள்ளக்கடவாயென
ப்பேசி வலிகொண்டெறிந்தான் அதுகரத்தில் நின்றும்
வெளிப்பட்டவுடன் விஷ்ணுமுதலிய பிரமுகாரும் என்
னவினையுமோவென்னும் மனவேக்கத்தினால் நடுநடுங்கித்
திகைத்துப்பார்த்திருக்கஅக்கினிச் சவாலையைவீசி பிரச
ண்டமாருதத்தைக் கலந்துவரும் விஷப்பெருக்கைப்போ
ல ஆரவாரத்துடன் மேலிடும்போது வீராதிவீரச்ந்
ம் பயப்படாமற் பாய்ந்தொடித்ததைக்கண்ட வீராட்சத
ப்படைகள் பிரயித்து அம்மம் இந்தவீரன் வலியையெ
ன்னவென்று சொல்லக்கூடும் மந்தரத்தையொப்பஉரறி
க்கொண்டுவந்த தண்டைநிமைப்போதிற் பொடிகண்டன
ன்மேலும் அதிகமகிமைகளைக்காட்டிவந்த குந்தத்தையு
ம் நிலத்திற்சேர்த்தான் இவையன்றியும் சோனைப்பெய்ய
லைப்போலச் சரவருஷங்களைத் தூண்டிவந்தவிலல்லையும்க
ண்டித்தனன் இந்தச்சூரன்செய்கைகளைப் பார்க்குமிடத்
திற்பைசாசத்தைப்போலக் காணுகின்றது வீராதிவீர
கை விருக்கும் நம்மவ னிப்பாடுபடுவானாகில் இவனால்
நாமெல்லோரு மென்னவருத்தப்படுவோமோதெரியாதென்
றேங்கிவாடித்திகைத்திருந்தனர், அந்தத்தசுணமே பா
தகனாகிய தசமுகன்மனம்பொராமல் வடவைக்கனலைப்
போலக்கோபித்து மற்றொருகணிச்சிப் படையெயெடுக்
துத் தன்வலிகொண்டு இதனால் நாசமடையக்கடவையெ
ன்றுருத்துவீசினான் அதுவும்ஆலத்தையொப்பவெரிந்து
புகைந்து பற்பலமகிமைகளைக்காட்டி அதிவேகமாய்மே
லிட்டி வருவதைச் சிங்கன்கண்டு குறுநகைகொண்டு தன்
னைச்சூழ்ந்திருக்கின்ற பூதப்படைகள் களித்துக்கொண்
டாடும்படிக்குத் துரிதமாய்ச் சக்கரமொன்றையெடுத்துக்
கரகொனச்சுழற்றிக் கரவேகமாகச் செலுத்தியகாலையில்

சூரியமண்டலம்போல வட்டணைகொண்டுதியையிறைத் தெதிர்ந்துகணிச்சியைகண்டதுண்டமாக்கித்தள்ளிவிட்டது, இதைத்தசுமுகப்பாதகன் தெரிந்தமாத்நிரத்தில் ரவுத்திராகாரமாகக்கொதித்து தட்சணத்தில் மற்றொருவலையகையையச் சுழற்றிக்கடாவ அதுவும் வேகமாய்வந்து சிங்கன்விசாலமாகிய மார்பிற்கோடையிடியைப்போலத்தாக்கிய அதிர்ச்சியினால் மார்புபிளந்து உதிரப்பிரவாகமோடுவெதினால் இரக்தமழையைப்பொழியும் மேகத்துக்குச்சுமமாக தேக்கமென்கணும் சிவந்துகாட்டச்சுற்றுநேரங்களை பட்டிருந்து தேறினவனாய் மானம்மனதையிலெத்து வாட்டச்சிறிப் பருவதத்தினிடத்தருவியானது பெருகுமாறு போலத் தன்னுடலில் உதிரமோடும் படிக்குப்பாய்ந்துத் தன்வலிகொண்டு தசமுகன் மார்பிலறைந்தான் அத்தாக்கலுக்குத் தாளமாட்டாமல் எலும்புகளொழிந்து ஒவென்ற ரற்றிக்கொண்டு உதிரம்பெருக்கெடுத்தோடப் பூமியில் விழுந்து புரண்டிதைத்துக்கொண்டுமொண்டான் இவ்விதமாகப் பத்துத்தலைகளைப்படைத்திருந்தபாதகன் களத்திற் பட்டதையிராட்சதவீரர்தெரிந்தவுடன் தாபாக்கினியை யொப்பப்பொங்கிப் போர்ப்பறைகள் கணக்கென்றுசெவிடுபடமுழங்க மேலிட்டவென்று வீரியிருக்கின்ற பூதப்படைகளின்மேற் கவீந்து கொடியபோகாச் செய்யும்போது இலக்ஷங்களில் அருக்கெனன்னும் வீராதிவீரனருத் திராகாரமாகக் கோபித்து உதட்டையதுக்கிமுன்னணியில்வந்து வில்லைவளைத்து அலுணப்பெருக்கைப்பார்த்துச் சீறிபெங்கே போகிறீர்கள் நில்லுநிலென்றதட்டிவந்துமடக்கிக்கொண்டு திருப்பாற்கடலைக்கலக்கிய மந்தரகிரியைப்போல பாணவருஷங்களைப்பொழிந்துபாதகர் சிரங்களைக்கண்டித்துக் குவித்தும் கைகால் மற்றவுழம்புகள்சின்னபின்னப்படவெட்டிப் பருவதங்களுக்கொப்பாகச் சேர்த்தும் சித்திரவதைகளைச்செய்தும் வாட்டுக்கொடுமெனக் காற்றாமல் இராட்சதசேனைகளைத்தும் அல்லோலகல் லோலப்பட்டுப் பிராணபிதியினுற் பலதிகையினுமிறைந்தோடியொளித்தனர்.

இந்தஅபஜயத்தைத் துன்முகெனன்னும் அலுணவீரன்கண்டு தேனாமண்டலாகாரமாகத்திருப்பித் தன்சேனைகளைமடக்கிப் பயப்படவேண்டாம் பகைவருக்கு இயமனையொத்த நான்வந்துவிட்டேன் நில்லுங்கோள் நில்லுங்கோளெனப் பற்பலதயிரியவார்த்தைகளைச்சொல்லித் தடுத்து மின்மினிப்பூச்சிகள் சூரியனைவெல்லுமோ அதைப்போலவே என்முனையில் பூதத்தாபரித்துறிப்பரோஅபலராகிய பூதருக்கஞ்சி ஜயசாலிகளாகவிருக்கும் நீங்கள்பின்னிடையதோ இதோவொடிப்போதிற் பகைவரைநாசஞ்செய்வேன் போகாதீர்கள் போகாதீர்களெனத் தயிரியங்களைக் குறித்துக்காட்டியபோதினும்நீங்க வஞ்சிப்பறந்தனர். இப்படிக்குத்தன்சொல்லையும்மீறிச் சேனைகளோடும்போது துன்முகனுக்கு அதிககோபம்பிரவேசித்துப் பற்றியெரிகின்றதியில் நெய்ப்பயூற்றியதைப்போலச்சீறி நீண்டதன்வில்லை வட்டணையாகவளைத்து நானேற்றி பூதப்படைகள் திடுக்கிட்டுக் கலங்கக்குணத்தொனிகாட்டிக் கொடியபாணசமோகங்களை யொன்றனந்தமாகச் சொரிந்துவலும்போது சிவகணங்களுக்கும் அஞ்சாமற்பருத்தவிருட்சங்களைக்கொண்டு மோதியும் வானத்தையளாவ நிந்திப்பபருவதங்களைபெறிந்தும்மற்றப்படைகளைச்செலுத்தியும்பகைவன்விட்ட பாணசமோகங்களைத்துத்துமுறுக்கி

ச்சங்கையம் துலவும்போதுதுன் முகப்பாதகன்யோசித்து இவர்களை பாணமுயற்சியினால் வெல்லப்படாதாகையால் மாயைவல்லபத்தினுற் சாடிக்கொல்லக்கடவேனென நிச்சயித்தவனுய் ஆசிரியன் தனக்குப்போதித்திருந்த சுந்தரபதங்கமென்னும் மாயமந்திரத்தை விதிப்படிக்கு மனப்பூர்வமாக வச்சரித்து அதன்முயற்சியினால் ஒவ்வொரு பூதருக்கு தாறுதாறுருவாகத்தோற்றிப் பற்பலகொடிய போர்களைச்செய்து தீப்பிரமைகொண்டு படாதபாடுகளைப்பட்டு நாசப்படிப்படிக்கு வாட்டுமுன்னிலையில் இக்கொடுமைகளைத்தையும் கதிரவனென்னும் பூதத்தலைவன்கண்டு மனம்வெந்து பெருமூச்செறிந்து இறக்கொடிய பாதகன் காட்டிவருத்துகின்ற மாயையின் முயற்சியொடுங்குவதெவ்விதமென்றோசித்துத் துரிதமாய்நானப்படைபையெயித்து வழிபட்டு வில்லிப்பூட்டிச் செலுத்திய காலத்திற் கோடிசூரியப்பிரகாசத்தைக்காட்டி மாயைப் பெருக்களைத்தையும் நிமைப்போதிற் கவளீகரஞ்செய்து பழையபடிக்கு வெள்ளினையாக்கித் திரும்பிவிட்டகாலையில் துன்முகன் வஞ்சகமடங்கித் தனியனுய்நின்றவன் நல்லகாரியம் நமதுமுயற்சிகளைக்கெடுத்த பாதகனைக்கொல்லாமல் விடமாட்டேனெனச்சீறிச் சீக்கிரத்தில் வில்லைவளைத்து விஷத்தொவைபலிட்டிருக்கின்ற கொடியபாணங்காராயிரத்தைத் தேடிபெயித்துச் சந்தித்துப்போக்கிக் கியாவுமெனக்கொக்கரித்தனன், அதைக்கண்டகதிரவன்கோபநீபிதனுப் மண்டிபெயிந்து தன்வில்லைபிறுக்கிஅத்தொகைத்திவ்வியபாணங்களைக் கரவேகமாகத் தூண் டுக்கண்டித்து மேலும் ஏழுநாரசங்களைச்செலுத்திக்கொடியபாதகன்கரத்திற்பிடிபட்டிருந்த வலியவில்லை இரண்டினுண்டமாக்கிவிட்டு மொருபாணத்தினுற் பகைவன்மார்புக் கரணாகத்திறிந்திருந்த வயிரக்கவசத்தையும் பொடிபடுத்தியுங் கோபந்தணியாமல் மறுபடியும் கணக்கிறந்தசரங்களைப்பிரயோகித்து அவன்சரிமுற்றஞ் சல்லடைபைப்போலத்துறையடத்தாக்கிய மாத்நிரத்தில் அக்காயமுலமாகஉதிரயிகுதியாகப்பெருகியதா ல்லைத்துக்களைத்துச் சாவுக்குச்சமமாகிய மூர்ச்சையடைந்து கிடந்தவன் சற்றுநேரத்திற்கேறி பிரக்ஞையுண்டாயெழுந்து இனிபியனுடன் சண்டைக்குநேருவோமாகில் பிராணசேதம் வருவதற்கையமில்லை ஆகையால் ஓடிப்பிழைப்பதே யுறுதியென நிச்சயித்தவனுப்த் தட்சணத்திலொரு மந்திரத்தைச்செயித்துத் தன்தேருடன்மறைந்துவானவழிக்கொண்டுபோயினன்.

அதைக்கண்ட பூதநிர்சிலர் அப்பாதகனுப்பட்டவருத் தங்களைநினைந்து கோபநீபிதராய் வஞ்சகன் திருடனைப்போல மாயைசெய்தோடினன் அவனைத்தொடர்ந்து பற்றிக்கொல்லுவோம் வாரும்கோள் வாரும்கோளென்று தம்மினத்தவனைக் கூவுவதை வீராதிவீரனாகியசிக்கன்கேட்டு நகைத்தவனுய் அவர்களைப்பார்த்து போருக்கஞ்சிப் பேடிபைப்போலமறைத்தவனைத் தொடர்ந்துகொல்லயத் தனிப்பது வீரருக்கடாது மேலும் கீர்த்திக்கும் விரோதமாம் ரணக்களத்திலெதிர்ந்துப்போராவதற்கஞ்சிமான மிழந்துமுதுகு காட்டித் திரும்பியவர்களையும் பயபிதியி னுற் றஞ்சமெனப்பாதங்களிற் பணிந்தவர்களையும் சரிமந்திக்குற்று மனவாட்டத்துடன்கரங்களைக்கூப்பிப் பிராணபிசைபிரந்து நிற்பவனாயும்வலையுறுவிழுந்துபிணக்களிற்றதற்கும் பநிதனாயும் புற்களைவாயிற்கவ்விற்றி

வனையும் புற்றின்மீதேறி யிருப்பவனையும் கண்டபோதி
னும் சேவகாருண்ணியம் பூததயவந்துகொன்றவர்கள் எ
க்காலத்துந் தீராதபழியிற்பட்டுப் பலராலுமிகழப்படுவா
ர் ஆதலால் வீரத்துடனெதிர்த்தவனாயன்றியில் மற்றவரு
டன்போர்செய்ய எப்போதும் நினைக்கவேண்டாம் நீதிநா
லுக்குமடாதென்று சொன்னமாதிரத்தில் இதைஞர் த
குமென்றெல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு வீரனைப்புகழ்ந்து
நின்றனர், இவ்விதமாகத் துன்முகன்புறங்கியதை ராட்
சதர்கண்டுநடுநடுக்கித் திகழ்பட்டுப் பிராணபீதியினால்
லுழலுகளினும் கலந்திறைவதை வீரபராக்கிரமசாலி
யாகிய சிங்கமுகாசுரன் தெரிந்தவுடன் வெகுநேரத்தினே
த்தியெனக் கோபநகைகொண்டவனாய் இப்படிக்குறமதுச
யின்னியங்கள் பின்னப்பட்டுப்போகக்கண்டும்நாம்பின்ன
ணியிற் சும்மாவிருப்பதற் பிரயோசனமென்னவென்றாக்
குரோஷத்துடன் பகைவரீதுசிறித் தன்தேரைத்துரத்
திவந்து தூசிமுனையில் நிறுத்திக் காலாந்தகளைப்போல
த் தோற்றுவதைப் பூதப்படைகள்கண்டு நல்லகாரியம்இ
வன் புசபலபராக்கிரமத்திற் சிரந்தவனெனச்சொல்லுகி
ன்றனர் அதையும் ஒருகை சண்டைகொடுத்தறிவோமெ
ன்னும் வீரப்பினர் கெக்கல்கொட்டிக்கொண்டு மேலிட்
டி வானத்தையளாவின்ற பருவதங்களைப்பறித்துச் செ
ண்டையொப்பவீசியும் திசைகளிற் பரந்தோங்கியிருக்கு
ம் மராமரங்களை வேருடன்பிடுங்கிக் கரகரெனச்சுழற்றி
மோதியும் கணிச்சி, சூலம், தண்டாயுதம், எழு, மழு,
இருப்புலக்கை, வளைதடிமுதலிய படைகளை அபரிமித
மாகச்செலுத்தி ஆர்ப்பரிக்கின்ற காலையிற் சிங்கமுகாசுர
ன் பூதர்செய்யுங் கொடுமைகளை விழிகளிற்தீயெழப்பார்
த்து வடவையும் பிரசண்டவாயுவு மொருமித்தெழுவுது
க்கொப்பாகப் பெருமூச்செறிந்தனன் அந்தவேகத்திற் பூ
தர்வீசிய விருட்சங்கன்படைகள் சுழற்காற்றிற்பட்ட சரு
கைப்போல அகப்பட்டுக்கொண்டு இங்குமங்கும்போவ
தும் வருவதுமாய்ப் பொடிந்தும் தீய்ந்தும் கரிந்தும்பல்
மீடலமாகவெழுந்து வானநாடுகளிற் பரந்தும் பூமண்ட
லவெல்லெழுந்துமிறைந்தும் படாதபாடுகள்பட்டன.

இதனைக்கண்டிருந்தபூதர் பிரமித்தவர்களாய் இஃதெ
ன்னபுதுமைபாக்கிருக்கின்றது நாம் ஏகமாய்ச்சேர்ந்து
ஒன்றனந்தமாகச்செலுத்திய கருவிகளைத்தும் வீராதி
வீரன்மீதிற்பாயாமல் அவன்விடும் சுவாசத்திற்பட்டலை
ந்து மங்கிச் சாம்பலாயெழுந்தோடியது, இனிமிகைவிட
நாம் செய்யவேண்டிய சண்டைகளைன்ன விருக்கின்றது
அம்மம்ம இவன்வல்லபத்தை இவ்விதமெனச்சொல்லி
முடிவதோமேலும் இதுபரியந்தம் போர்முனையிலெதிர்
த்துவந்த சத்துருக்களில் இவனையொத்த புசபலபராக்கி
ரமசாலிகளைக் கண்டதில்லை மிகவும் வல்லமைசாலியாகக்
காணப்படுகின்றது அப்படிக்கிருந்தபோதிலும் இவனை
ச்சும்மா டீடலாகாதென நிச்சயித்தவர்களாய்ச் சர்ப்பங்க
ளைப்போலச் சிறிப்பாய்ந்து திசைகளில் நிற்கின்றகுலகி
ரிகளைப்பறித்தும் இருண்டுதழைத்தோங்கியிருக்கும் பா
ரித்த விருட்சங்களைக்கெல்லியும் மற்றசிறந்தபடைகளையு
ம் மேன்மேலும் அதிகவுக்கிரத்துடன் சூரபதுமன்து
ளைவன்மீது கரவேகமாகச்சொரிந்து சிருங்கநாதங்களைச்
செய்தனர், அவையனைத்தும் சிங்கமுகன் சுவாசவீசலில்
கப்பட்டுக்கொண்டு அலைந்து கடையில் துகளாய் அஷ்ட
கோணங்களில்பிறந்து மேலோங்கிச் சூரியசந்திரர்முத

லிய நவக்கிரகங்களின் கதிகளைமாற்றிக் கிரணகாந்தியை
யடக்கி யிருள்முடியுதால் இராக்காலமாயிற்றென்றெண்
ணி பட்சிக்கூட்டங்களினைத்தும் இரைச்சலடங்கித்தங்க
ள் கூடுகளிற்சேர்ந்திருந்தது, இந்தவுற்பாதத்தைக்கண்ட
மகத்துக்கன்பிரமகற்பம் நேர்த்தோவென்று அற்புதம
டைந்தனர், சூரியனானவன் தன்தேர்போவதற்கிடம்பெ
ருமற் கலங்கித்திகைத்து பிரமைகொண்டு நின்றவிட்ட
னன், அக்காலத்தில் வானத்திலின்று வேடிக்கைபார்த்
திருந்தமுப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்களும் நாற்பத்தெண்
ணியிரமரிஷிகளும் மற்றவானநாடாகிய கருடகாந்தரு
வாசித்தவித்தியாதார் பன்னகர்முதலானவர்களுந் திகை
த்து மனவருத்தங்களுட னிதனைச்சொல்லிக் கொள்ளுவ
தாயினர், இத்தினவரையில் இராட்சதப்பாதகரால்வாடி
யிருந்த நாமினிஅதிக வருத்தங்களைப்போக்கிச் சவுக்கிய
த்திலிருப்போமென்றிருந்தனம் இப்போது பூதப்படை
கள் வீசப்பட்டபருவதங்கள் விருட்சங்களைத்தலங்களி
னும் நெருங்கிவருத்துவதால் இவ்விடங்களினும் நிற்பத
ரிதாகவிருக்கின்ற தென்றேங்கிஒருவர் முன்னொருவராக
மேலுலகங்களிலோடிப்பதுங்கினர், மேலும் சிவகணங்க
ள்வீசிப் பலகளாகியவை பறந்துதாக்குவதினார்களாமே
கங்களுடைய கர்ப்பங்கள்பேதிக்கப்பட்டு மின்னலிடுகளு
டன் ஜலத்தை உலகங்களைக்கண்ணும் பெருக்கிக் கொண்
டோடியது, அப்பருவதங்களில் வாசமாயிருந்த சிங்கக்
கூட்டங்கள் திகைத்து வழுவியிரைச்சலிட்டுக் கொண்டு
எங்கும் பரந்ததைப்பார்க்குமிடத்திற் சிங்கமுகாசுரனைத்
தம்மினமென்றெண்ணிவந்து சூழ்ந்ததைப் போலக்காட்
டியது, யானைப்பெருக்கானது வீறிட்டுவிழுமின்றதெப்ப
டிக்கிருந்ததெனின், சூரன்தம்பியானவன் தங்களுக்குவயி
ரியாகிய மிருகராசனென் றெண்ணிப் பயந்தோடுவதை
யொப்பத்தோற்றியது, இவையன்றியும் பூதர்வீசிய பரு
வதங்கள்போம்போ தொன்றுடனென் றுராய்வதினாற்சி
தறும் அனற்பொறிகள் அபுறிமிதமாய்ப் புலனங்களைங்
குமுதிர்வதினால் அதிற்பட்டசேவராசிகள் தகிக்கப்பட்டு
பொரிந்தும் கரிந்தும் மங்கியது சிவகணங்கள்செலுத்திய
விருட்சங்கள் குன்றங்களாகியாகச் சிங்கமுகாசுரன்பேரி
ற்கவிந்ததையோசிக்குமிடத்தில் வெள்ளியங்கிரியினிடத்
தில் மேகசாலங்கள் பரவியதையொத்தது.

இவ்விதங்களாகத் தாமேவியலனைத்தும் பிரயோசன
ப்படாமல் பங்கப்பட்டழிந்துபோனதைக்கண்ட பூதப்ப
டைகள் கலங்கிவாடினார்கள் தேவர்கள்பட்ட வருத்தங்க
ளையின்னவிதமெனச்சொல்லிமுடியுதுஇப்படிக்குச்சகல
ரும் பிரமித்திருக்கின்றகாலையிற் சிங்கமுகாசுரன்பூதரை
ஒருபொருளாக மதியாதவனுப்த் தன்தேரைவிட்டுநிலத்
திற்குதித்தமன்னுயினாவாட்டவெழுந்தஆலத்தைப்போ
லப்பாய்ந்து பல்லாயிரம்பூதரைவாரிச் சின்னபின்னப்ப
டப் பூமியிலறைந்தும் சிலரைச்சுழற்றிக்காற்றிற்பட்ட ச
ருகையொப்பவானத்தில் வட்டமிட்டுச்செல்லவீசியும் ப
லரை விஷ்ணு பிரமனுலகங்களில் அலறிக் கொண்
டுபோய் விழ்ச்செலுத்தியும் கணக்கிறந்தவரைச்சந்தசா
கரங்களினும் பெரும்புறச்சகலினும் தவளைகளைப்போ
லமிதக்கும்படிக்குக் கடாவியும் சிலரைத்தூக்கித்தெங்கி
ன்கனிமையொப்பச் சூரியனிரதத்தில் மோதியும் பல்லா
யிரவரைத் திசைகடோறுமிறைத்தும் சிலரை அலங்கோ
லப்படுத்தி நாவைக்கடித்து விழிகள் தெரித்துப் பற்களு

தீர்ந்து ஸ்ரீமுகங்கள்சிற வலியகரங்களினாலறந்தும் சிலரை அம்மனையநிகராகச் சலவியெற்றியும் சிலரைவாரித்தேகம்றுறுக்கிவிழ அண்டச்சுவரிற்றாக்கியும் பலரைப் பந்தைப்போலெறிந்தும் சிலரை யமதருமராஜன்வாசஞ்செய்யும் வைவசுதப்பட்டணத்திற் செல்லக்கடாவியும்சிலரைப் பொன்னாட்டிம்போக்கியும் பலரைவடவைக்கனலுக்கிரையாகப்போட்டும் சிலரை வாயுமண்டலத்திற் பட்டுச் சக்கிராகாரமாகக் கழலவீசியும் சிலரைத்தீவுதிபாந்திரங்களில்வீசியும் சிலரை உலகக்களெங்கணும் பரப்பியும் இவ்விதமாகச் சிங்கமுகாசுரன்வீசிய பூதப்பெருக்கானது விண்மண்ணெங்கும்நெருங்கிப் பஞ்சபூதங்களபரிபூரணமாய்நிறைந்திருப்பதைப்போலத் தோற்றியது.

சவுனகாதிரிஷிகளே! இக்காரணத்தைக்கருதியோ மேலையோர்சிலகணங்களுக்குப் பூதங்களெனப் பேரிட்டழைக்கின்றனர் இவையன்றியும் அவுணராசன் காலாந்தகனைய வலியபாதங்களைக்கொண்டு கணக்கிறந்தபூதரைத்தேய்த்துக்கொன்றும் பலரைவிரல்களினு லெற்றிமாய்த்தும் சிலரைமண்ணுடன்கலந்து போகமிதித்தும் பல்லோரை உதைத்துருட்டிவைத்தும் சிலரைப்பருத்த கரங்களினுற் பிசைத்துதியும் பல்லாயிரவரைப் பனைநரைப்போலக்கிழித்தெறிந்தும் பலரைக் கற்கட்பத்தை யொத்தபுயாசலங்களினுற்றாக்கிவாட்டியும் சிலரைப்பாயும் வேகத்தினுல்மாய்த்தும் சிலரைஅதட்டிக்கொன்றும் சிலரைக்கோடையிடிக்கையொத்த வார்த்தையுரப்பில் மாய்த்தும் பலரை உறுப்பிக்கொன்றும் சிலரைவெறித்தபார்வைகளினுல் மடித்தும் வலியகரங்களிரண்டாயிரங்களையும் வலையைப்போலநீட்டிச் சேர்த்துவாரிப் பலகோடிபூதரைப் பிலத்தையொத்த வாயிற்போட்டுமெல்லப் போதாமையால் உயிரைப்போல விழுங்கிவிழுங்கிப் பண்டிநிறைந்து பசுதணியாதகாரணத்தினுல் மண்டியெறிந்துளமுவாயுத்தினுற் சிலரைவதைத்தும் மழுப்படையெக்கொண்டு பலரைமாய்த்தும் பலரைக்கொழுவினுலடக்கியும் சிலரை முத்தலைச்சுலத்தினுற்குத்திக் களத்திற் படுத்தியும் பலரைத்தண்டாயுத்தத்தினுல் மோதிக்கொன்றும் சிலரைவிலைனுலடித்துத் துகள்படுத்தியும் சிலரைப்பாணங்களிற்கோத்து அருக்கடையாகத்தள்ளியும் பலரைமேல்வரும் மராமரங்களைப்பற்றிச் சுழற்றிமாரி வதைத்தும்பூமியிற்கிடத்தியும் இவ்விதங்களாகச் சூறைமாருதம்போலச் சுழன்றுசுழன்று சிங்கமுகாசுரன் சாடுவதைக்கண்டதேவர்கள் அவுணப்பாதகன் தோர்மிதிருக்கின்றனனே விண்ணிடங்களி லுலாவுகின்றனனேதிசைகளிற் போயினனே பூவட்டவெல்லெழும்பும் பவனிவருவானே சத்தசாகரமீதில் உலவுகின்றனே தாமரைமலர்வாசியாகிய பிரமன்பதத்திற் போயினனே மகம்மேருப்புறத்திற் நிரிகின்றனே சவுரியபராகிய பூதசுயின்னியங்கள்மேற்சிறிப்போராடியிருக்கின்றனே யாதுந்தோற்றவில்லை எவ்வெவ்விடங்களினுத்தோற்றவுலவீச்சுருவானியைப் போலத்திரிகின்றனன் இவன் வல்லபத்துக்கொருவரையும்ஒப்புச்சொல்லக்கூடாதென பிரமித்துப்புகழ்ந்தனர்

இவ்விதங்களாக வாட்டி வருமுன்னிலையில் பூதப்படைகள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டுச் சிதைத்துசிரங்களற்றும் கரங்களற்றும்மாட்புகிழிந்தும்வயிறுபிதுண்டுதுகுடல்சுரீர்ப்பங்களைப்போல விதைந்தும் பற்களுதிர்ந்தும் துடைகள்முறிந்தும் வீரகண்டைகள் கலிக்கும் கால்கண்டனன்.

ளகண்டித்தும் சிதைத்தும் கண்டங்கண்டமாயிறைந்தும் சக்கைச்சக்கையாகப் பிளப்புண்டும் தவிடுபொடியாகறுறுங்கியும் சாம்பலாகமங்கியும் பூமியிற்கலந்தும்புதைத்தும்நாசிகள் சதைத்தும் செவிகள்தெறித்தும் ஸ்ரீமுகத்தியும் இவ்விதஅலங்கோலப்பட்டுத் துயரமேலிட்டிக்கணக்கிறந்தவர் களத்திற்பட்டனர் சவுனகாதிதவத்தரே, அத்தொகை யிவ்வளவெனச்சொல்லிமுடியாது, போர்க்களமுற்றினுங் கவந்தங்கள் நாடகரைப்போல நடித்துஉதிரப்பிரவாகமானது இரைச்சலிட்டிக்கொண்டோடிச் கருங்கடலைச் செங்கடலாக்கி மகரமச்சங்களுக்கு விருந்திட்டிமேலிட்டிப் பூமியெங்கும்பரந்தது, இப்பிரகாரம்சருவசங்காரகாலத்திற் றேற்றாநின்ற உருத்திரமூர்த்திவிழிகளிலின்றெழும்அன்பொறியொன்றின் தீட்சணியத்தினுற்சராசரப் பிரபஞ்சங்களனைத்தும் ததிக்கப்பட்டிந்நதும் கருவதைப்போல வீராதிவீரனாகிய சிங்கமுகாசுரனெங்கணுந்தானாகவுலவிப் பூதப்படைகளனைத்தையும் சின்னபின்னப்படவாட்டிக் கொல்லுகின்றகாலையில் தேவர்மருண்டு இந்தப்பாதகன் காலாந்தகனைய வீராவேசங்கொண்டு போர்விளையாடலைச்செய்து உதிரவெள்ளத்திற் புரண்டோடக்கிடத்துவதை யோசிக்குமிடத்தில் பூதருக்குக்காலாதிகளிற் பிராணனைக்கொண்டுபோகும் இயமனைநிகராகக்காணுகிறது, ஆதலால் முன்னமே நம்பித்திற் பூரணகடாட்சமுள்ளவனுதலால் இந்த வீராவேசகாலத்தில் இவ்விடத்தில் நிற்போமாகிற் கூற்றுவனைப்போலநம்முயிரையுங் கொள்ளுகொண்டு பண்டி தெவிட்டவுண்டு களிகொண்டு செண்டுமுண்டாடி நம்முலகங்களெங்குமுலாவிமற்றையரையும் வாட்டாம லொழியாந்துரிதமாய் வாருங்கோள் வாருங்கோளெனத் தம்பினத்தவரைக்கூவிக்கொண்டுஒருவனுக்கு முன்னொருவன்முந்தி பலதிசையினும்பறந்துபதுங்கினர் இப்படிக்குச்சகலரும் பயப்பிராந்திகொண்டுபோகும் படிக்கு வடவையைப்போலத்தன்மீதெதிர்த்து மரங்களையும்மலைகளையும் வீசிப்போராடிய பூதசுயின்னியங்களனைத்தையும் சின்னபின்னப்படுத்திஜயசாலியாய்ப் பொன்மலைக்கொப்பாகிற்கின்ற இரத்ததிலேறி மண்டிபோட்டுட்காந்து பாரித்தவிற்களைக்கரங்களிற் பற்றியிருப்பதையும் தன்சேனைகள்பட்ட கொடுமையையும் கடல்வண்ணனாகிய தழற்கண்ணென்னும் பூதத்தலைவன்கண்டு பதைபதைத்து மானமுங்கோபமும்மனதைவாட்ட வடவாமுகாக்கினியைப்போலச்சிறி விழிகளிற்தீப்பொறிகள் சிறு உருத்துத் துரிதமாய்ச்சிங்கமுகாசுரன் முன்னம்வந்துநின்று அடாஅவுணப்பாதகனே இவ்வாறுநம்மவரை மாய்த்தவுன்னுடன் கொடிய போரைச்செய்து நினமாம்சங்களைத் தெவிட்டவுண்டுகண்டனாகவிக்கின்ற உன்னரியபிராணனை யியமலோகங்குடியேற்றவல்லேன் சண்டைக்குவாடா பயலேயெனப்பேசுவதைச் சிங்கமுகன்கேட்டுச் சிறிச்சற்றும்நமதாண்டிறத்தையும் வெற்றிற்பாடுகளையும் அதிகாரச்சிறப்புக்களையும்புயவன்மைமுதலிய பிரபாவங்களையும் எண்ணிப்பாராமல்பயமற்றிப்படிக்குச் சொல்கின்றாய்பேசும் வல்லபத்துக்கொருவரு முனக்கொப்பில்லை உன்திரம் வெகுநேத்தியென்றுதேவர்க ளஞ்சிஒழிம்படிக்குக் கோபநகைகொ

அப்போதுவெற்றிபரண்புயவன்மைக்கொப்பற்றபூதத்தலைவனானதழற்கண்ணனென்னும்பெயரையுடையவீரன்உருத்திராகாரமாகச்சிறிஉன்னணவச்சையிந்தரிமிஷத்தில் வாட்டிப்புத்திவரச்செய்வேன் அதையும்சற்றுநேரத்திற் காண்பையென வீரங்களைப்பேசி மின்னலுக்கொப்பாகச்சொலித்துக்கொண்டிருக்கும் முத்தலைச்சூலமொன்றையெடுத்துப் பகைவன்மார்க்குக் கிலக்காக்கடாவிச்சிருக்கநாதஞ்செய்தனர் அப்படைவெளிப்பட்டவுடன் தீயையும்புகையையும் பெருக்கிக்கொண்டு பலமகிமைகளைக்காட்டிவீறி மேலிட்டு யமாஸ்திரத்தைப்போல வேகமாய்வருவதைச்சூரன் தம்பிபார்த்து அதையொருபொருளாய்மதியாமலும் மற்றொன்றையேவித் தடுக்காமலும் நகைமுகஞ்சுச் சுமாவிருப்பதைக்கண்ட தேவர்கள் அற்பசந்தோஷிக ளாதலால் மேல்நடப்பதைத் தெரியாமுன்னம் பகைவன்தோற்றான் தோற்றான் இப்படையினால் மாள்வானென்று கரங்களைக்கொட்டி ஜயவுற்சாகங்களைக்கொண்டாடினர் அக்காலத்தில் மீறிவந்த சூலப்படையானது வலியுருன்றிறைத்த சிறுமுள்ளையொத்து வயிரத்தைகீகர்த்த விசாலமாகிய மார்பிற்றாக்கியவுடன் முனைமழுங்கித் துகள்பட்டுப்போயது, இதனைப் பூதவீரன்பார்த்துமதித்து தவங்களைச்செய்து பெற்றவரங்களிவனுக்குக்கிடைத்தே மேலானபேற்றென்று விம்பிதஞ்சுச் சூரனாதலால் உருத்திராகாரமாகப்பொங்கித் துரிதமாய்ப்பருத்தநீண்டிருக்கும் வலியதண்டாயுதமொன்றையெடுத்துமணிகளக்கக் கிறுகிறெனச்சுழற்றிக் கரவேகமாகக்கடாவியவேளையில் வாயுவினுங்க்கி யிணைச்சலிட்டுக்கொண்டெவந்து கோடையிடியைப்போலச் சாரதி மார்பிற்றாக்கிய மாத்திரத்திற்குதறி உதிரங்களைக்கக்கி நிலத்திலிழுந்தருண்டான் அப்போது சிங்கமுகாசுரன் உருத்திராகாரமாகக் கோபித்துத் தன்கரத்திற்கொண்டிருந்தமந்தரத்தையொத்த தண்டாயுதத்தைச்சுழற்றி வீசியகாலத்தில் பிரசண்டவாயுவைப்போலிணைந்து நிமைப்போதில் வேகமாய்வந்து பூதத்தலைவன் வலியமார்பிற்றாக்கியகாலத்தில் மனங்கலங்கிக்கதறிவருந்திருவதத்தினிடத்தில்வச்சிராயுதத்தாக்கியதைப்போலப்பிளந்துபிராணவாதையினால் விழிகளிற் சுவலைபெருக நாகியினிடத்தும் வாயின்மூலமாகவும் பிளப்புண்டமார்பின் வழியாகவும் குன்றினின்றொழுகும் அருவியைப்போல உதிரம்பெருக்கெடுத்தோடச் சோபமுற்றபோதினும் வயிரத்தைமறவாமல் விழிகளிற்றிப்பொறிகள் சிதற பிராணன்போவதும் வருவதுமாயுசலாடப் பொறிகலங்கி அக்கினிமுகன் களைத்து செயலற்றுநின்றனன், அக்காலத்திற் சிங்கமுகன் மற்றொருசாரதியை யமர்த்திக்கொண்டு கோபித்து மேலிட்டுவருவதைச் சுமாலியென்னும் வீரன் கண்டி மானமுங் கோபமும் மனதைக் கொளுத்திவாட்டச் சீறிப்பாய்ந்து மேருவையொத்த பருத்தமலைபொன்றை அடியுடன் பறித்துக் கரவேகமாய் பகைவன்மீதில்வீசுமேகங்களுமஞ்சக் கற்சித்தபோது அந்தப்பருவதம் பம்பரத்துக்கொப்பாகக் கிறுகிறெனச்சுழன்று இளைந்து சமீபித்தகாலத்திற் கரங்களினொன்றிற்பற்றி மீளவும்வலிகொண்டு வீசியபோது அதிவேகமாய்த்திரும்பி விசாலமாகியமார்பிற் பேரிடியைப்போல விழுந்த மாத்திரத்திற் சுமாலியென்பவன் மிகவும் வருந்திக் கோபதாபம் மனதைவாட்

ட உதிரத்தைக்கக்கி அசைவற்று நிலத்திலிழுந்துகளைத்தனன்.

இக்காரணத்தைத் தண்டியென்பவன் தெரிந்தவுடன் காலாந்தகனுக் கிணையாக உருத்துத்தன்கரத்திற் கொண்டிருந்த பருத்ததண்டாயுதத்தைக்கரகொனச்சுழற்றிப்பாய்ந்து சிங்கமுகன்மார்பிற் றாக்கியகாலத்தில் வயிரமலையிற் பட்ட இருப்புலக்கையைப்போலப் பொடிப் பொடியாயிறைந்தது இதைக்கண்டவுடன் மானம்பாதிக்க மண்டியெரிந்து தன்கரத்தை பிடித்தமாக்கிக்கொண்டு அவுணர் பெருமான் மார்பிற்றாக்கிய காலையிற் சிங்கமுகன்சிறிக்காலிலெலெடுத்து தேவர்களு மருண்வோடும்படிக்கு வானத்தெறிந்து கர்ச்சித்தனன் தண்டியும் வேகமாய்அண்டகடாகவனையிற்போய்த் திரும்புமுன்னிலையிற் பகைவனை வாட்டவேண்டிமென்னுங் கருத்தனும் அவுணர்பாதகன் விசாலமாகிய தோள்களினிடத்திற் குதித்துத் தன்பருத்தகால்களினால் வலிதின்மிதித்துதைத்துப் பொன்மயமாய்ப் பலசிகரங்களைத்தாங்கி வானத்தையளாவ நிற்கின்ற மேருகிரியினிடத்திற் நழைத்தகளைகளைவாய்ந்த விருட்சங்கள் மலிந்ததோப்புக்கோலும் சூரங்கினங்கள்பாய்ந்து விளையாவதைப்போலப் பகைவன் இரண்டாயிரம்,புயாசலங்களின் மூலமாகத்திரிந்து திரிந்துவலிகொண்டு மிதித்துமிதித்துக் கால்களோய்ந்து அவ்வுறுத்தலின் பரிசஞ்சற்றுந்தோற்றமற் நன்வீரத்தைச் செலுத்திவரும் சிங்கமுகன் புயவலியைமதித்துப் பிரமித்தவனாக் கரங்கள் தோலும் பாய்ந்தும் அவற்றிற்பற்றி யிருக்கின்றஆயுதவிதங்களினிடத்துலவியும் நவரத்தினமயமாகப் பிரகாசித்திருக்கின்ற பருத்தவயிரமுடிகள்தோலும் சஞ்சரித்தும் விசாலமாய்ப் பரந்திருக்கும் செவிகளிடங்களில் துழைந்து துழைந்து வெளிவந்தும் இவ்விதமாகப் பவனிவருவதைப் பார்க்குமிடத்தில் திவ்வியமலர்களைத்தரும்சோலங்களில் அழகிய சிறகுகளைவாய்ந்த வண்டினங்க தேனையுண்ண விருப்புற்று முற்றினும்உலவித்திரிவதைப்போலக் காட்டியது, இவ்விதமாகப் பூதத்தலைவன் வலம்வருங்காலத்தில் இன்னதெனத் தோற்றமல் ஈபெனநினைந்துஒருகரத்தினற் துடைத்துத் தள்ளிய காலையில் தண்டியென்னும் வீரன்சரீரம் மிகவும்நொந்தவனாய் அம்மம் இனியிவ்விடத்தில் சிற்போமாகிற் பாதகன் தேய்த்துக்கொல்லுவன் மேலுமிவனை அசைக்கிறதற்கு நம்மாலாவ தொன்றுமில்லை வெற்றிவேற்படையல்லது மற்றெந்தவிதங்களினாலும் சீளையப்பட்டவனென்றென்றெண்ணிவலியும் சூரமும் கோபமும் மானமுதலாகியதைபிழந்து அப்புறங்குதித்துப் பின்னிட்டனன், இந்தச் சம்பவங்களைக்கண்ட பூதப்படைகள் மனங்கலங்கி நமக்குத் தலைவனாய்ப் புயவன்மைக்கொப்பற்றதண்டியென்னும் வீராதிவீரனையிப்பாடுகள்பட்டு பிரயோசனமற்றுவாடித்திரும்புவனாகில் இனிநம்மாலாகவேண்டிவ தென்னையெனமயங்கி யாது ந்தோற்றமல் நிற்கவும் பயந்து ஒருவரும் ரணக்களத்திற் நங்காமல் பலநிசைகளினு மிறைந்துமறைந்தனர்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! சிங்கமுகாசுரன் வல்லபங்களைக் குறித்துப்பாக்குமிடத்தில் இவ்வுலகத்திற் நவமென்னுமொருசிறந்த பொருளையல்லாமல் வேறு மொருவலி யிருக்கின்றதெனச் சொல்லப்படுவதோமேற் குறித்த படிக்குப் பூதப்படைகளைத்தும் மாண்டும்புறந்தந்தோடியும் ரணக்களத்தி லொருவருமில்லாமற் பாழ

பட்டகாரணங்களை எண்மர், இலசூநர், கண்டமனம்வருந் தினவர்களாய்ப் படைத் தலைவர்களுடன் உருத்திராகார மாகக் கோபித்துத் தங்கள் தேதைத் துரத்திவந்துசிக்கமு காசுரனை வளைந்துகொண்டு விழிகளிற்ப்பொறிகள் சித் தவருத்துத் தங்கள் கரங்களில்ருக்கின்ற விற்களைவளை த்து நானேற்றி குணத்தொணிசெய்து கொடிய தீட்சண் னியமுள்ள பாணகோடிகளைச் சோனைப்பெய்யலைப்போ லப் பொழிந்தகாலத்தில் அவைகள் மண்வின்னென்கும நெருங்கி அனலைவீசித் கோடையிடுகளைப்போலச் சிறித் தொண்டு வேகமாய்வந்து சிக்கமுக்கள் சரீரமுற்றும் தாக் கித்தாக்கிச் சற்றும்காயப்படுத்தாமற் கொடுமையடங்கித் தக்கைகளைப்போல அவனைச் சுற்றினும் பருவதங்களுக்குச் சமமாகக் குவிந்துவருவதைப்பார்த்துத் திப்பிரமை கொண்டவர்களா யிதைவிடநம்மாலாகும் போர்த்தொழி லென்ன விருக்கின்றது இதுபரியந்தம்பெற்றிருந்தமது புயவன்மையும் வீரபராக்கிரமங்களையும் வெற்றிப்பாடு களையு மிழந்தனமென்னும் லஜையுடனிருக்கின்றகாலே யிற்சிக்கமுக்கள் கோடையிடுகளைப்போலக்கந்தித்துப்பல வசைகளைப் பேசிக்கொண்டு தேதாவிட்டு நிலத்திற்குதி த்துப்பாய்ந்து சிலவீரர்கள் தேர்களைச்சேர்த் தெடுத்துப் பந்துகளைப்போல வானத்தெறிந்தும் பலவீரர்களைக் கரங்களிற்பற்றித் தேங்காய்களையொப்பத்தட்டித்துகள்ப டக் குவித்தும் சிலசூரர் ரதங்களையெடுத்து உள்ளங்கை யில் வைத்து நசுக்கிப்பொடித்துநியும் ஒவ்வொருஉதை யினும் பற்பலதேர்களைப் பொடிப்பொடியாக்கியும்பலதே ர்களை நுறுங்கியிறையக் கரங்களினுல்மோதியும் சிலதே ர்களை நிலத்திற் புதைத்தும்சிலதேர்களையெடுத்துஅம்மா னையாடியு மிவ்விதமாகரணரங்கசூரனாகியசிக்கமுக்கள்ஜா டும்போது எண்மர், படாதபாடுகளைப்பட்டுவாகனங்களை யுமிழந்து படைத்துணையாகவந்த வீரர்களையும்புறிகொ டித்து நின்றசிலசேனைகளையும் மாளக்கொடுத்துத்தானீ ரங்களில் ஒருபாணமாவ தில்லாமலிழந்து வில்லைமாத்தி ரம் தாங்கிவலியும் வீரமுமற்று சண்டைமுனையில்தீர்க் ப்பயந்து பின்னிட்டனர்.

அத்தருணத்தில் ஜயவுற்சாகத்துடன் அவுணராசன்ப ஹையபடிக்குத் தேறிப்பாபந்து மண்டிபோட்டிருந்துவிந் தனைக் கரங்களிற்பற்றிக்கொண்டு எதிர்ப்பலவொருவரு மில்லாமையால் வீரசிங்கம்போலப் பார்த்திருக்கின்ற கா லையில் இந்தச் சம்பவங்களனைத்தையும் மற்றொருநிசை யிலிருந்த இராட்சதகுலாந்தகனாகிய வீரவாகுதேவர் பா ர்த்து மனவருத்தத்துடனிடனை நினைக்கின்றனர், இந்தச் சிக்கமுக்காசுரன் செய்கைகளைப் பார்க்குமிடத்தில்கிவகும் அற்புதமாக விருக்கின்றது தமையனைப் பார்க்கினும்பதி ன்மடங்கு ஜயசாலியாகக்காட்டுகின்றனன்சிலபோதிற்கா லாந்தகளைப்போலத் திரிந்து நமதுவெற்றிபெற்றசேனைக ளிற் பாதிவளையிற் சின்னபின்னப்பட்டக்கொன்றன்மற்ற வர்கள் நிருவகிக்கப் படாமையால் பற்பலகாயங்களுடன் சித்திரி யோடிமறைந்தனர், இவையன்றி ஜயசாலிகளாகிய நமதுதுணைவரும் இலசூநரு மிவனுடனெதிர்த்துக் கொ டியபோதைச் செய்து செய்தினைத்துப் பங்கப்பட்டுத் தி கைத்திருக்கின்றனர் இவையனைத்தையும்பார்க்குமிடத்தி லித்தினமே நமதுசேனைக ளனைத்தும் நாசப்பட்டுப்போ ம்போலத்தோற்றுக்கின்றது எமதிறைவனாகிய சிவசுப்பிர மணியதேவனாடுவந்தி வெற்றிபெற்று வரக்கடவேனெ

ன்று விண்ணப்பஞ்செய்துவந்தயான்இப்படிக்கசாரீசமா க விருப்பேனாகில் இதனுல்வரும் அபகீர்த்தி யானைச்சே ரும் ஆதலாற்றாமசஞ்செய்யாமல் வினாவிற்போயெதிர்த் துக் கூடியவனாயிலொருகைபார்ப்பதே காரியமெனத்து ணிவுகொண்டவடவானலைப்போலக்கோபித்துத் துரிதமா ய்த்தந்தேதைத் துரத்திவந்துபகைவன்முன்னம்நிதுத்தி ப்பாரித்திராநின்ற தனுசைவளைத்து நானேற்றி அண்ட புவன சராசரங்கள் கிடுகிடுடன்நிரக்குணத்தொனிகொ ண்டி வடித்துக்கூர்மையாய் விஷத்தொவையலிட்டிருக்கி ன்ற தீட்சணியமாகிய பாணசமோகங்களைச் சோனைமாரி யைப்போல மேன்மேலும் தூண்டுகின்றகாலையில்எவ்வி டங்களினும்பரந்து புகைந் தெரிந்துகொண்டு சர்ப்பங்க ளைப்போலச் சிறிப்பாயுந்தோறும் எதிர்த்துப் போராடு கின்ற இராட்சதவீரர் சிரங்களைக்கண்டித்தும் புயங்களைச் சரித்தும் கரங்களைமுறித்தும் மார்பைத்திறந்தும் வயி ற்பைப்பிரியும் துடைகளையொடித்தும் கால்களைவெட்டி யும் சல்லடையை யொப்பத்துனைத்தும் சின்னபின்னப்ப ட்சாடியும் கண்டதுண்டமாக்கித் தள்ளியும் மேலும்பா னைகளைத் தலைவேறு மத்தகம்வேறு துதிக்கைவேறுகோ டிகள்வேறு உரையொத்தகால்கள்வேறு இவ்வாறு பின் னப்படுத்தி மாய்த்தும் தேரணிகளைச்சக்கைச் சக்கையா கப் பேர்த்தெறிந்தும் உறுப்புக்களைத்தையும் களமுற்றி னு மிறையப்பொடித்தும் புரவிக்கூட்டங்களை அலைகளை ப்போலப் பாயுங்கால்களைத்தட்டியும் சிரங்களை யுருட்டி யும் மார்பைக்கிறியும் சதைசுதையாகச் சேதித்தும்ரணக் களவெல்லையெங்கணு முருட்டியது.

சவுனகாதிரிஷிகளே! அந்தப்பாணகோடிசெய்த கொ டுமையை யின்னவிதமெனச்சொல்லிமுடியாது அத்தரு ணத்தில் பிணமலைகளோங்கிப்பற்பலகவந்தங்கள்கூத்தா டவும் உதிரப்பிரவாகமேலிட்டி அலைகளைப்பெருக்கி மெ ங்கணும் பாய்த்தோடியது பூதபைசாசங்கள் பிணமாம்ச ங்களைப்பண்டி நிறையத் தெவிட்டவுண்டு உதிரத்தைத் தேக்கிட்டுக்குடித்துஐயன்புகழைப்பாடி வெறியாடலைச்செ ய்தது, கழுகு, பருந்த, காக்கைகள்மனமகிழப் பிணங்க ளைக்கொத்தித்தின்று வானத்திற் கூச்சலிட்டிலாவிதநா ய்நரிகள் களேபரங்களையிங்குமங்கு மிழுத்துப் பிடிக்கித் தின்று ஊளமிட்டிக்கொண்டு ஒன்றுடனொன்று வாதாடிச் சமர்பூமியெங்கணுமுலாவியது இவ்வாறு வீராதிவீர ன் வாளிகளினும் கண்டதுண்டப்பட்டு மாண்டதுபோக நின்ற இராட்சதசயின்னியங்களை வீரவாகுதேவருக்குச் சகாயமாக வுதிரப்பெருக்கடித்துக் கொண்டிபோய்க்கடல் ற்சேர்த்து மகரம்ச்சங்களுக்கு விருந்திட்டது இவையன் றியும், ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கமுதலியசத்தங் களும் கொடியபாதகராகிய அவுணவீரர்கரங்களிற்பற்றி ய வில்லினின்றெழும் நானொலியும் பிரளயவெள்ளத்தை ப்போலச் சூழ்ந்திருந்தரதகஜதுரகபாதிகளின் ஆரவா ரங்களும் வரையறவடங்கி ரணபத்திரகாளியினுடையகூ ட்டங்களெங்கணு மலிந்துஆர்ப்பாட்டங்களைச்செய்யுமோ சையும்பூதகணங்கள் பட்சிராலங்களி னாவாரமும் செந் நீர் சுழலமிட்டோடுமினாச்சலும் சமாக்களவெல்லேமுற் றினும் மலிந்திருந்தது, இஃதன்றியும் புசபலபராக்கிர ம சாலியாகிய வீரவாகுதேவர் கரவேகமாகப் பிரயோகி த்துவரும் பாணகோடிகள் சிடசிடத்த தொனிகளுடன் போகும்வேகத்தினுல்அஷ்டகுலாசலங்களைத் துளைத்தோ

டியும் அவுணப்பாதகர் பற்றியிருந்த வாள்-வேல்-தண்ட
மாதிய படைகளை அறுக்கித்தள்ளியும் வட்டாகாரமாகவி
ருந்த விற்களை யிருதுண்டமாக்கியும் நாரிகளைப்படாலு
மென்றறுத்தும் ஒவ்வொரு பாச்சுல்லாயிரம், பதினாயி
ரம், பனைவர் வாய்மார்புகளைத் துளைத்துக் கொண்டோ
டியும் கொடியசிரங்களை ஏககாலத்திற்கண்டித்தும் தாவி
யும் இவ்விதங்களாகச் சத்துருக்களைத் துண்டித்தும் வே
கமடங்காமற் சத்தசாகரங்களையும் நீர்நீர் அஷ்டகுலாசல
ங்களைத் தாவி சக்கிரவாளகிரிபைத்தடாரித்துப்போய் அ
ண்டப்பித்தினைபையு முருவியோடுமாமிகல் வீரன் பாண
ங்களின் பெருமைகளையும் துரிதத்தையும் பேசிமுடிவ
தோ இவையன்றியும் நீர்க்காக்கைகள் உதிரப்பிரவாகத்
தில் முழுகி மாம்சகண்டங்களைக் கல்விபெழுந்து சிரம
லைகளின்மீது வின்று சிறகுகளைப் புலத்தி மண்டைகள்
பிளந்து குவிந்திருக்கின்ற மூளைப்பெருக்கிற் புரண்டோ
டுவதைப் பார்க்குமிடத்திற் கொக்கினங்களென்றையப் ப
டத்தக்கதாக உலாவும் இவ்வாறு அதிருகானகிய வீரவா
குதேவர் காலாந்தகனைய போர்க்களமுற்றினுந் தானுயலா
விச் சின்னபின்னப்பட்டக் கொன்றவே டக்கையைச்சிங்கமு
காசுரன் பிள்ளைகள் வீராதிவீரராகிய நூற்றுவுக்கண்டிம
னம் புழுங்கி யுருத்திராகாரமாகக் கோபித்து விழிகளிற்
நீயெழவுருத்து நெறநெறெனப் பலதரம் பற்களைக்கடித்
து உத்தட்டையதுக்கி மீசைதுடித்துப்பருவம் நெற்றிலே
றக்கொதித்து நல்லகாரியம் கொஞ்சமாவது பயயில்லாம
ல் நாமெல்லோரும் பார்த்திருக்கச் சேனைகள்முற்றும் சி
ன்னபின்னப்பட்டிப்போகக் கொடியபோனைச்செய்து வ
ருந்துதனை வளைந்துகொண்டு கருவத்தையடக்கி அதப்ப
டுத்தவேண்டுமென்று இராஜபுத்திரரனைவரும் ஒருமுனை
யிற்சேர்ந்துதேர்களைத் துரத்திவந்துவீரனைச்சூழ்ந்தவரா
ய்த் தனித்தனியே விற்களைவளைத்து விஷத்தொவையலி
ட்டிருக்கின்ற கொடியபாண வருஷங்களைப் பொழிந்துக
ர்ச்சித்தமுன்னிலையில் அவைகள் வெளிப்பட்டவுடன் தி
சைகளெங்கும் நிறைந்து அனலைப்பெருக்கிக் குறுகுறுத்
த்தொனிகளுடன் பிரசண்ட மாருதத்தைப்போல மேலி
ட்டுவருவதை வீரவாகுதேவர்தெரிந்து துரிதமாய் அனந்
தகோடி கூரியநாராசங்களைச்செலுத்திக்கண்டித்துத்தே
வர்கள் புகழும்படிக் கார்ப்பரித்தனன் அதைக்கேட்டவு
டன் நாசகாலம்நெருங்கியிருக்கின்ற இராஜகுமாரர்கள்வ
டவைக்கனலைப்போலக் கோபித்து விஷத்தொவையலி
ட்டுஅனலைவீசத்தக்க கொடியவாளிகள் கோடானகோடிக
ளைக் கரவேகமாகப் பிரயோகித்துச் சிறுங்கநாதம் அட்ட
காசங்களைச்செய்தனர்.

அக்காலத்தில் வீரவாகுதேவருக்கு அதிககோபம் பி
ரவேசித்து காலாந்தகனைப்போலச்சீறிக் கணக்கிறந்த பா
ணவிதங்களினால் மேலிட்டிருக்கின்றவைகளைத் தடுத்தா
மீட்டும் அமோகமாகிய சரங்களைவிந் போக்கிப் பகைவரோ
றியிருந்ததேர்களைச் சின்னபின்னப்பட்டக்கண்டித்ததுமன்
றியிற் கரங்களிற் பற்றியிருந்த வல்யதனுசுகளையும் பொ
டித்துத்தன்னினர், அக்காலத்திற்சிங்கமுகன் பிள்ளைகள்
தேரில்வின்று இவ்வளைவில்வன்மையினால் வெல்வதரிதாக
க் காணுகின்றதால் வாட்போரின்மூலமாய் மாய்த்து வெ
ற்றிபெறக் கடவோமெனவிச்சயித்தவர்களாய்மேலும் ஒரு
தந்திரத்தைமனதில்வினைந்தினைச்சொல்லுவார்களா வீ
ரனே உன்சாகசங்களைப்பார்க்குமிடத்தில் விற்போரொன்

றைமாத் திரம் பூர்த்தியாகக்கறவனுக்காணுகின்றதுவா
ட்டியிற்சிகளேதேனுந் தெரிந்திருக்குமாயில் எங்களுடன்
அப்போனைச்செய்யலாம்எதோபார்ப்போமென் றுபுசங்க
ளைத்தட்டியியமனுமஞ்சுஅறைகூவிஆர்ப்பரித்துஅடிபெ
யர்த்துமாறிமாறிவைத்துப்பாய்ந்துமேலிட்டி வருவதையு
ம் அவர்கள்பேசிய வாசகங்களையும்வீரன் தெரிந்தவுடன்
கோபநகைகொண்டவராய்லோகநாயகனாகியபிரான் த
மக்கனுக்கிரகித்திருக்கின்றமின்னலையொப்பசொலித்திரு
க்கும் கூரியவாளாயுதத்தைஉருவி கரத்திற்கொண்டு சிங்
கராசனைப்போலத் தேனாவிட்டு நிலத்திற்பாய்ந்து முன்
னடிவைத்துப் பின்னடிவாங்கித்தானி பகைவர்மீதுபோ
வதை தேவர்கள் கண்டு நடுநடுங்கிப்பயந்துவீரன்தனித்து
சசொல்லுகின்றனன், பாதகர் நூற்றுவரும்மடக்கிக்கொ
ண்டென்னசெய்வாரோவென்னும் ஏக்கத்தினுச்சேவாதி
தேவனைத் துதித்து நம்மவனுக்கு ஜயமுண்டாகக் கடவ
தென்று வாழ்த்திக்கவனமாகப் பார்த்திருந்தனர், இவ்வி
தமாக வீரவாகுதேவர் சீறிநெருங்குமுன்னிலையிற் சிங்க
முகன்பிள்ளைகள்கனித்துப் பாதகன்பக்குவமாயகப்பட்டு
க்கொண்டான் நாமெல்லோருமெதிர்த்து வளைந்துகொ
ண்டு யிந்தநிலிஷத்தில் கண்டதுண்டமாகவெட்டித் தள்
ளிபகையைமுடித்துமனவெழுச்சிபெற் திருக்கக்கடவோ
மென்னும் கருத்தராய்த் தீர்த்துடன் கூரியவாட்படைக
ளை யிடம்வலம் வலமிடமாகச்சுழற்றித் தனித்தனியேநா
லுமூலைகளினும் சூரியனைநேர்ந்த விருளைப்போலச்சூழ்
ந்தவராய்ப் பலசபதங்களைப்பேசி வீராதிவீரன் சிரத்து
க்கும் கண்டத்துக்கும்தோட்களுக்கும் மார்புக்கும்துடை
களுக்கும் குறித்துக்குறித்து வானைக்கொண்டுவிசிவிசிவ
ட்டனைவரும்போது வீரவாகுதேவரும் சூராவளிக்கார்
றையொப்ப வினாந்து சக்கிராகாரமாகவுலவிபகைவர்செ
லுத்தும்வாளின் தாக்கலைத்தட்டிக்கொண்டிலவும்போது
பாதகம்னம்பொருமல் கைபிஞ்சுகொருங்கிஉறுப்புக்களை
நாடிநாடி ஒங்கிவெட்டுகின்றதருணத்தில் வயிரம்லையிற்
பட்ட துரும்பைப்போலத் தெறித்துப்போவதல்லதுசற்
பட்ட துரும்பைப்போலத் திருமேனிக்கு வாட்டம்வதக்க
யுங்காயப்படுத்தாமலும் திருமேனிக்கு வாட்டம்வதக்க
யில்லாமலும் மனவெழுச்சியுடன் வாட்போருக்குரியசா
கசங்களைக்காட்டிப் போராடிவருவதை இராஜகுமாரர்க
ண்டு பிரமித்தவர்களாய் இதனாலுமிவனை வெற்றிகொள்
வதரிதாகக் காண்கின்றதால் அனைவரும் தீர்த்துடன்மே
ல்விழுந்து கைகாலாவொட்டாமற்கெட்டியாய்ப்பிடித்து
க்கசக்கிக்கொல்லதே காரியமெனநிதானித்து சமீதியிற்ச
கலரும்பாய்ந்து கரங்களினுந்சேர்த்துக்கட்டினர்.

சவுனகாதிரிஷிகளே அந்தவீரன் சவுரியபராக்கிரமங்
களையென்னசொல்லுவேன் பொரியாதஅண்டங்களைக்கா
த்திருந்த நாகத்தைப்போலப் பொங்கிச்சீறித் துமுறிவெ
ளிப்பட்டவராய்ச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைத்தகிக்கும் வ
டவனலைப்போல மின்னலையொப்பவிளங்கும் வீரவானை
வீசிவீசிச் சிரங்கரம் உரம் இத்தகைய அவையவங்களை
க்குறித்துக்குறித்து வெட்டிவெட்டிக் கண்டங்கண்டமாக
த் துண்டந்துண்டமாக அந்ததாறு இராஜபுத்திரரையும்
வாட்டி வீரபத்திரகாளிக்குப் பல்கொடுத்த வீரசிங்கம்
போலத் திரிவதைத் தேவர்கள் கண்டு விம்மிதராய் அம்ம
ம்ம வீரன்செய்த வாட்பயிர்ச்சியை யென்னசொல்லோம்
வீராதிவீரனென்ப திவனுக்கேதகும் எவ்விதமாக இந்த
ப்பாதகரை நிமைப்போதில் மாய்த்தனன் வாளினாலோ

அல்லது மந்திரவலியினாலோ அல்லது வசைமொழியின் கொடுமையினாலோ யாதந்தோற்றவிலையென் றதெயித் துப் பஞ்சதருக்களினது புஷ்பங்கலையேராளமாகச்சொ ரிந்து வாழியாழியெனப்போற்றினர், இவ்விதமாகதாற்று வரை வானநாட்டுக்கனுப்பி ஜயப்பிரதாபத்துடன் வீரன் திரும்பிச் சொர்னமயமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் தம துதேரிற்பாய்ந்து மண்டிபோட்டுட்காந்து வானையுறையி ற்சேர்த்து பொர்கட்டுகளிப்பிந்து இருகுதைகளினும் ம ணிகள் தூக்கியிருக்கும் பருத்ததனுசைக்கரத்திற்கொண் டிருந்தனன், அக்காலத்திற்றன்மனதுக்கினிய பிள்ளைகள் னைவரும் விழிகளுக்கு முன்னதாகக் களத்திற்பட்டதைச் சிங்கமுகன்பார்த்தவுடன் திகில்கொண்டு தேகம்நடுநடுக் கப் புத்திரசோபமென்னுந் தியானதுமீறித் தேகத்தையு ம்மனதையும்வாட்ட அதன்வயப்பட்டவனுய்ச் சகிக்கப் படாத துக்கசாகரத்திலுமுந்திப் புத்திரநாநினைந்துவாடி வருந்திக் கடையில் மானம்பாதித்துத்தூண்டிய வீரத்த ன்மையினாலொருவகையாகத்தேறிச் சோபத்திலாழ்ந்தம னதைக்குறித்து இதனைச்சொல்லுகின்றான் ஓமனனே! ஏ ன் துக்கிக்கின்றனை எத்தகையசுகமநேரினுந் தாங்குவதற் குப் பலசிரங்களைப்பெற்றிருக்கின்றனன், பருவதாமிருநி யாகத் திரண்டோங்கியிருக்கும் இரண்டாயிரம்பயங்களு முண்டு ஆசானுபாகுவாக நீண்டிருக்கும் கரசமோகங்க ளுமிருக்கின்றன, அபலனாகிய ஒருவன்கரத்திலிவளங்கு ம்வாளினால் பிள்ளைகளைவருந் தென்புலத்தைச்சேர்ந்த னொன் றெண்ணமிட்டுவாடுவதென்னை முன்னமே சாவு க்குத்தனுகிந்துவந்த நீயிக்காலத்திலம்மயங்குவதழகோவெ ன் நிவ்விதங்களாகப் பற்பலசமாதானங்களைப்பேசித் தி டசித்தனாய்க் காளகூடத்தைப்போல மண்டியெயிர்தூறல் லகாரியம் பலருங்காண வென்னருமைப்பிள்ளைகளை யிந் தபாழத்தவழிகள் வருந்திப்பார்க்கச் சற்றும் பயமுபிரக் கமுமில்லாமல் அமர்க்களத்துக்கினாகொடுத்துயாவனாயு ம்மதியாமல் திரனுகிறிப்பானே இந்தஅபஜயத்தைவிடஎ னக்குவேறுமொருவசையும்வேண்டுமோ இவையன்றியு ம் சத்துருக்கள் நகைத்தேச வுடம்பெடுத்தேன் மிஞ்சிமா ண்டவர்களைக்குறித்துப் பாராட்டிச் சும்மாவிருப்பதில்வ ரும்பலன்யாது ஆதலாலினிமேல் சற்றுந்தாழ்க்காமற் ப கைவர்கள் பூண்டென்பதில்லாமற் கணப்போதில் நாசஞ் செய்வேன் மேலும் பூதகூட்டங்களையும் மற்றவீரனா யும்வாரிவாரி வாயிற்போட்டுக் கடைவாயிலுதிர்ம்பெருக் கெடுத்தோடக் கசகசென்று மென்றுதின்று உதிரபான ஞ்செய்து களித்தாலல்லாமல் எனக்கடுத்திருக்கும் கோ பமாறுவதோ பகைவனைச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித் து பிரகாசம்பொருந்திய வேலாயுதத்தைத் தாங்கியிருக் கும் பாலசப்பிரமணியனைச்சாடித் துரத்தித்தேவர்களே னச்சொல்லப்பட்டவர்களைவனாயு மித்தினமே வகைய நநாசப்படுத்தித் திரிலோகங்களையும் அல்லோலகல்லோ லப்பட்டத்தக்கதாக யானேவெற்றிகொண்டிதரும்பவல்லே னெனச் சரீரம்புழுங்கிவியர்க்கக் கோபித்தவனுய்ச்சாரதி யையெச்சரித்து பிள்ளைகளைக்கொன்ற மகாபாதகன்முன் னம் நமதுதேதைத்தூர்த்திக்கொண்டு போகக்கடவையெ னக்கட்டினையிட்டபடிக்குக் குதிகாகளை அத்தடிச்செலுத் திருநெருங்குவருவதை வீரவாகுதேவர்கண்டு கோபதிபித னுய்த் தன்னிரதத்தைமுடுக்கியும் எதிரேறிமதயானையை க்கண்டெவிடுபட்டுவரும்சிங்கராசனைப்போலமேலிடுவதை

விழிகளிற்ப்பொறிசிதறத்தக்கதாகச் சிங்கமுகன்பார்த் து இதனைச்சொல்லுகின்றான் உன்னை நிதானிக்குமிடத் தில் ஆதியந்தமற்ற சிவகுமாரனாகக்காணவில்லை ஆதலா ல் இலகூனொப்பேசுகின்றவர்களி லொருவனே என்ம ரிலொருவனே அல்லது நமதுசக்கிரவர்த்தி வாசஞ்செய் யும் பட்டணத்துக்குவந்து சிலகொடுமைகளைச்செய்துதி ரும்பியதுதனே இவர்களில் நீயாவன் துரிதமாகவெளி யிடக்கடவாயெனப் பேசியகாலையிலவீரவாகுதேவநகை த்து அவுணராசனே கேட்பையாக.

காளகண்டமூர்த்தியின் திருக்குமாரனுக்கடியனுகவிரு ப்பேன்நேற்றையதினம் வீரமாமையேந்திரபுரிக்குத்தா தா கவந்து சூரபதமனுக்குவேண்டிய புத்திகளைத் தெரிவித் துக் கேளாமற்போனபடியால் பல்லோருடன் நகரையும் துள்கள்கண்டு வெற்றியுடையீண்டேன் இக்காலத்தினும்உ ங்கள்பூண்டில்லாமல் வேரறக்களைந்துஜயப்பிரதாபத்தை பெற்றுப்போகக் காத்திருக்கின்றேன் என்பெயர் வீர ரில்வீரனாகிய வீரவாகுதேவனொன்ச் சொல்வனொ மறு மொழிசூற அது விஷத்தினுங் கடுமையாகச்செவிகளில் துறழ்ந்தமாதிரித்திற் காளகூடத்தைப்போலச்சீறியிடி களும்ஞ்ச இதனைச்சொல்லுகின்றான்அபலராகிய சேனை களைக்கொல்லவும் விற்பயிற்சிகளைப் பூர்த்தியாகக் கற்றநி யாத சிறுவனாவெல்லவும் பட்டணத்தையறித்து அதில டங்கியிருந்ததினாப் பெண்டிபிள்ளைகளுடன் வாட்டவு மறிவாய் இவைகள்சூரனுகவிருப்பவனுக்கடுத்தவெற்றிப் பாடோ, ஆண்மைக்கடுக்குமோ, என்விழிகள்காணச் சற் றுமிரக்கமற்று நூறுபிள்ளைகளைக்கொன்ற உன்னவை வத்தைச் சற்றுநேரத்திலடக்கி உன்பிராணனையும் இயம னுக்கு விருந்திட்டு உன்சரீரத்தை நாய்நரிகமுகுபருந்து களுக்கினாகொடுத்து மேலும் உன்னைச்செலுத்தியசிவகு மாரன் வலியையுமடக்கி இப்படிக்கொத்த அனர்த்தங்க ளை விளையும்படிக்குச் சூதகளைச்செய்த தேவப்பயல்கள் பெற்றிருக்கின்ற வீரூப்பையும்வாட்டி மீந்திருக்கின்றபூ தப்படைகளைத்தையும் என்புயவன்மையினால் நிமைப் போதிந்கலக்கி நாசஞ்செய்யும்படிக்குக் கங்கணங்கட்டிக் கொண்டு வந்திருப்பதைத் தெரியாமல் தலைகீழாய்விழு கின்றனை தேவர்சிமையையிடுவித்துப் பழயபடிக்குச்சக லசெல்வங்களையும் அனுபவித்திருப்பதாகப் பொன்னுல கிற் சூடியேற்றநினைந்து சேனைகளைக் கூட்டிக்கொண்டிவ ந்த நீவிதிவசத்தினால் என்னெதிரிலகப்பட்டுப் பிராண னையிழந்துபோகுங்காலம் நெருங்கிவிட்டது இப்பலனைப் பெறத்தான்வந்தனையோ வெகுநேரத்தி யிவை யன்றியும் மற்றபிரபஞ்சங்களிலிராரின்ற சீவராசிகள் காலாதிகளி ல்மான்டனுகள் ஒருகாலம் பரமசிவகூடச்சத்தினால்மீட் டும் உயிர்பெற்றெழுவதுமுண்டு என்கோபக்கனலுக்குட் பட்டவர்கள் ஒருபோதும்பிழைக்கவறியார்கள்.

மேலும் காய்ந்தவிரும்புண்டநீர்மீட்டும் சிலமுயற்சிக ளினாலுதிக்கலாகும் என்னுடன் பகைத்தவர்களுக்குஇய மலோகங் காணியல்லது நிவரணங்கிடையாது அடாபய லே யினிநீபடப்போகிறகேட்டை உன்னுண்டவன் கேள் விப்பட்டுக் கடகடென்றுருண்டு மனம்வாடிப்புலம்பி ய லையச்செய்வேன் இப்போது நான்சொல்லுவந்த காரண ங்களிற் சற்றும் பிசகிராது உன்னையும்என்னையும்வெறு க்கவேண்டியதில்லை பிரமன் உந்தலையிலெழுதி யிருக்கி ன்ற காலமுடிவானல் யானாயும்நொந்துகொள்ளக்காரண

மென்னை பென்று பலபல நிர்தாஸ் துதிகளைச் சிங்கமுக
ன்பேசிவருவதை மனங்கொதிக்க வீரன்கேட்டு கோபந
கைகொண்டு நல்லகாரியம் உஞ்சுரத்தன்மைகளைச்சுற்று
பார்க்கவிருப்பற்றனனென்று உருத்திராகாரமாகமண்டி
யெரிந்து தமதுகரத்தில் மந்தரத்தையொப்ப விளங்குகி
ன்றதனுசை மண்டலாகாரமாக வளைத்துத்திசைகளிர
டங்காரசத்தத்தைக்காட்டிப் பதினெண்வகை திவ்வியபா
ணகோடிகளைச் சிங்கமுகன்மார்க்குக் குறிக்கொண்டு செ
லுத்தியகாலையில் அவைவெளிப்பட்டவுடன் விஷச்சவா
லைகளைவீசிப் புகைந்தெரிந்து சிடசிடத்ததொனிகளுட்
வ் வாயுவேகத்தினுங்கிடைபலமகிமைகளைக்காட்டிவந்து
பாதகன் வயிரத்தையொத்த மாப்பிறர்க்கு முனைமழுங்கி
த்தெறித்தும் துறுங்கியும் பொடிந்தும் பின்னப்பட்டுப்
போயது, அத்ததுவாயிற் சிங்கமுகன் உருத்திராகாரமா
கப்பொங்கித் தன்கரத்திற் பிடிபட்டிருந்த பாரித்ததன்
டாயுத்தத்தைக் கரகொனச்சுழற்றிவீசினன் அதுமணிகள்
கலிக்க இரைச்சலீட்டு வேகமாய்வருவதைப் பாலசப்பிர
மணியர் தூதன்கண்டு துரிதமாய் நான்குதிட்சணியமுள்
ளசிலீமுகங்களைத் தூண்டித் துகள்படக்கண்டித்து மே
லுங் கரவேகமாய் ஆயிரம்கூரியவாளிகளைத் தேவனாவா
ட்டியபாதகன் சிரங்களுக்கிலக்காகப் போக்கியகாலையில்
அதிகவல்லபங்களைக் காட்டியோடிவந்துதாக்கிப்பிரயோ
சனப்படாம லழிந்துபோயது, இதனைக்கண்டஅவுணரா
சன் சர்ப்பத்தையொப்பச்சீறி யின்னமும் என்னெதிரிற்
றாதன்சண்டைகொடுத்திருப்பதோ நல்லகாரியமெனக்க
ர்ச்சித்துத் தன்கரத்திலிருக்கும் காலன்படையையொத்த
சூலப்படையை வல்கொண்டு பின்வாங்கிக்கடாவிப்போ
து சருவசங்காரகாலத்தில் உலகங்களை யழிக்கவெழும்வ
டவைக்கலைப்போல அனலைப்பெருக்கிக் குறுகுறுமெ
ன்னுமொசையுடன் வருவதினவேகத்தையுங் கொடுமை
யையும்பார்த்துத் துரிதமாய்த் தன்விலில்லீ தீட்சணனி
யமுள்ள ஆயிரங்களைகளைப் பிரயோகித்தனர், அவை
ளனைத்தையும் சூலமானது கவளிகரஞ்செய்து மேலீட்டி
ரைந்து வரும்போது மீட்டிம் அத்தொகை சரங்களைப்
போக்கினும் அவற்றினையும் பட்சணைசெய்துவிறித் தே
வர்கள் திகைத்துவாடி பிளபித்துப்பார்த்திருக்க வீரனை
த்தேடிப்பாய்வதை இலசூர் பார்த்தவுடன் மனங்கலங்
கி நடுநடுங்கியுக்கவும் துணைவரும் யென்னசெய்யுமோ
வெனப் பாதவித்துவாடவும் பூதப்படைகள்கலங்கிப்புல
ம்பிச்சோரவும் வானநாடர்வருந்தியிந்தச் சூலாயுதத்தை
வீரனால் விலக்குவதரிதுபோற்காணுகின்றது இனியென்
னசெய்வோமெனப் பெருமூச்செறிந்து கதறவும் இவ்வி
தமாகச் சகலரும்வருந்தவும் மாறேயியபாணங்க ளனைத்
தையும் சாடிக்கொண்டு வேகமாய்ச்சமீபித்த சூலாயுதத்
தை மனவறுதிபெற்று எக்காலத்துந் தன்வலியிற்குறை
படாததிராகிய வீரவாகுதேவர் பாமசிவந் தனக்குக்க
டாட்சித்திருக்கின்ற வீரவானையுருவிக்கொண்டு மின்ன
லைப்போலச் சுழற்றி ஒருவெட்டினு வீரனடிதுண்டமாக்
கித் தன்னியபோது துணைவர்களித்தும் இலக்கர்மனவா
ட்டமொழிந்து சந்தோஷசாகரத்தில் முழுகி வீரன்புக
ழைப்பாடவும் சிவகணங்கள் சரீரம்பூரித்துக் கூத்தாட
வும் பூருவத்திற் நிருப்பாற்கடலிலுதித்த விஷத்தினால்
வருந்தியகாலையில் சிவபிரா னத்தையுண்டி ரட்சித்தபோ
து பிரானிகளைத்தும் சஞ்சலமற்று மனவெழுச்சிபெ

ற்றதைப்போலத் தேவர்களனைவரும் மனவாட்டங்களை
யொழித்து ஆனந்தபரவசராய் ஆடிப்பாடி வீராதீவீர
ன் புசுபலபராக்கிரமங்களை கற்பகமலர்க்களையிறைத்துவா
ழ்த்தவும் இவ்விதமாகச் சகலரும் களியாடல்களைக் கொ
ண்டாடியிருக்கின்றபோது வீரவாகுதேவருக்கு அதி
ககோபம் பிரவேசித்து வடவனலையொப்பச்சீறியிர்தபா
தகனயினா நிமைப்போதில் வாங்குகின்றேனென வருத்
து காலனைஉதைத்த காளகண்டமூர்த்தியினது படையை
யெடுத்து விதிப்படிக்குச் சோடசஉபசாரங்களையும்மான
சபூசையினலிரப்பி மகாவிஷ்ணு பிரமன்முதலியதேவ
ர்களாலும் கொல்லுதற்கரியபாதகன் பிரானனைவாங்கிஉ
லகவுபாதிமையீக்கவேண்டுமெனப் போற்றிவணங்கித் த
னுசிந்நூட்டிச்செலுத்தினர்.

அந்தப்பாசுபதமானது வெளிப்பட்டவுடன் தேவாஸ்
திரசமோகங்களையும் விஷப்பெருக்கையும் தீப்படலங்க
ளையும் மற்றுமிரநின்ற கொடுமைகளைத்தையும்படை
த்துக்கொண்டு உலகங்களைத்தும் நடுநடுங்கித்திகைத்து
வாடும்படிக்கு அதிகஉற்பாதங்களுடன் மேலீட்டு வரும்
போது இந்தச்சிவநாதன் படையோ நம்மைக்கொல்வதெ
ன்று அண்டங்களதிரக் கோபநகைகொண்டுதன்கரங்களி
னென்றில் விளங்குகின்ற பாசுபதத்தை வழிபட்டுவணங்
கி வில்லிந்நூட்டிச்செலுத்தினன், அந்தத்திவ்வியாஸ்திர
மும் அதிகமகிமைகளைக் காட்டிப்போய் வெகுசாலமாக
ப்பிரிந்திருந்த பிராணபதமாகிய சினைதிர்க்கொருகால
ம்சுமதியில் நேருவராயின் மனவெழுச்சியுடன் அவர்கள்
விசாரித்துக் களிக்குமாறுபோல இரண்டுதேவப்படைக
ளும் சிலநேரம்கலந்து வேடிக்கையாற்றத்தக்களக்காட்டி
விட்டவர்களிடத்தில் மீண்டிவிட்டது இவ்விதமாகத் தா
ன்னுண்டிய பாசுபதம் வியர்த்தமாய்த் திரும்பியகாலையி
ல்ஜயசாலியாகியவீரவாகுதேவருக்குமானம்பாதிக்கவருந்
திச்சூரபதமன் துணைவனுக்கிணையாகப்பேசுவதற்கு இந்
கப்பிரபஞ்சத்திலொருவரையுங்காணென் புசுபலபராக்கி
ரமங்களிற்சிறந்தவன்வலிக்கொப்பவன்எத்தகையொதிந்
துபோராடினும் பின்னிடாமல் வெல்லவல்லசவுரியபரன்
இயமனைப்போலத் தன்னுடனெதிர்ந்தவர்கள்பிரானனை
வாங்கத்தக்க வீராதீவீரன் கோடாகோடிகூற்றுவர் ஒரு
ருக்கொண்டுவந்து போர்செய்யினும் புரங்கண்டு விஜய
ப்பிரதாபத்தைப் பெறவல்லவன் இவன் பெற்றிருக்கின்
ற வரமுயற்சிகளைப் புகழ்க்கூடுவதோ இவன்வல்லபங்க
ளைத்தான் நனைந்துமுடிவதோ இவன் படைத்திருக்கின்
றவெற்றிப்பாடுகளி லெதனைப்பெரிதாகப்புகழவல்லேன்
நான்செலுத்திய திவ்வியபாணங்கள் கோடையிடுகளைப்
போலச் சென்று தாக்கியபோதினும் சற்றுவதுதேகத்தி
ந் காயப்படுத்தியதில்லை தேவாஸ்திரங்களினாலும் பழிப
டாத வயிரப்படிவத்தைப் பெற்றவன் இத்தகையபெரு
மிதங்களைப் படைத்திருக்கின்ற கொடியபாதகனை எமது
பாலசப்பிரமணியர் திருக்கரத்திலிவளங்கும் வெற்றிவே
லினுல்லலது கொல்லப்படாது, இவ்விதவலிபெற்ற கொ
டியனைமாய்ப்ப தரிதாயினும் பிரபலமாகிய போரைச்செ
ய்து இவனேறி யிருக்கின்ற உன்னதமுள்ள விரதத்தைய
ழித்து இவன்படைத்திருக்கின்ற பாணங்களைவாட்டி மி
ஞ்நிருக்கின்ற சேனைகளையும் அதப்படுத்தி திகைக்கச்
செய்யக்கடவேனெனத் தீர்மானித்தவராய்த்துரிதமாய்ப்
தினன்குகரமாகிய சரங்களையெடுத்துத் தமதொப்பற்ற

காண்டபத்திழ்ந்திடிச்செலுத்திச் சிங்கமுகன்தேனாநடாத்தும் சாரதிசிரத்தைக்கண்டித்து நிலத்திற்றள்ளிக்கர்ச்சித்தகாலையில் அவுணராசனுக்கு அதிககோபம் பிறந்து வலியதண்டாயுத மொன்றை பெடுத்துக்கரகொனச்சுழற்றி மிதனூலாசமடையக்கடவாயென வீசினன் அதுவெளிப்பட்டவுடன் கோடையிடுகளைப்போலக் குமுறிக்கொண்ட வேகமாய்வந்து இனையபெருமாள் மாப்பிற்றாக்கியபோது வலிசூன்றிச் சாளரவழிகடோறும் பாயும் சூரியகிரணங்களைப்போலப் பொடிப்பொடியாய்ப் புகைப்படலத்துக் கொப்பாகப் பறந்துபோயது, அத்தருணத்திலீரவாகுதேவர் உருத்திராகாரமாக மண்டியெரிந்துவிழிகளிறிப்பொறிகளிறைய வடவையைப்போலச்சீறித் கரவேகமாய் ஆயிரந்திவ்வியபாணங்களைப்போக்கிப்பொன்மலையையொப்பாகச் சிங்கமுகன் வீற்றிருந்ததேனைச் சக்கைசக்கையாகப் பெயர்த்தெறிந்தனர்.

அத்தருணத்தி லிதற்குமுன்னம் சிங்கமுகனால் வருந்தியோடியொளித்திருந்த பூதரணைவரும் இதுதருணமெனச்சேர்ந்து இந்தப்பாதகனைக்கொன்று கோபந்தணிந்து மனக்குறையைப் போக்குவோமென்று எகமுகமாய்ப்பாய்ந்து வானத்தையளாவி நிற்கின்றபருத்தமலைகளை அபரிமிதமாகச்செலுத்தியும் திசைகளை மூடாநின்ற கிளைகளை வாய்ந்த வடவாலவிருட்சங்கள் மராமரங்களை வேருடன் பிடுங்கிக் கரகொனச்சுழற்றிக்கடாவியும், பிண்டிபாலம், முசலம், கப்பணம், தண்டாயுதம், இருப்புலக்கை, வளைதடி, முதலியபடைகளைக் கரவேகமாகத் தூண்டியுமிறந்து கிடக்கின்ற இராட்சதர் பற்றியிருந்த சக்கரப்படைகளைச் சுழற்றிவீசியும் மனம்பொருமல் சீசியெனப்பேசியும் வசைகளைச் சொல்லியும் இவ்விதமாக அவுணராசனைப் பலதிசையினும் சூழ்ந்துகொண்டு கெக்கலிகொட்டிப் போராடுகின்ற காலையிற் சிங்கமுகனுக்கு அதிககோபம் பிறந்து சருவசங்கார மூர்த்தியைப்போல மண்டியெரிந்து பக்கத்தில்நிற்கின்ற சேமத்தேரிப்பாய்ந்துமண்டிபோட்டுட்கார்ந்துகொண்டு ஆயிரங்கரங்களினும்பற்றியிருக்கின்ற விற்களைவலிகொண்டு மண்டலாகாரமாகவளைத்து நானேற்றி அண்டவடுக்குகள்கலைந்து தடுமாறும்படிக்குணத்தொனியெய்தனன், அதனைப்பார்க்குமிடத்தில்பலசிகரங்களைப் படைத்திருக்கின்ற மேருகிரியினிடத்திற்காளமேகங்கள்படிந்து இடியின்னலைப்பெருக்கி ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்வதுபோலக்காட்டியது, அந்தக்குணத்தொனியின் முழக்கமானது செவிகளிற்புருந்தவுடன் பிராணிகளைத்தூந் தியங்கித்தீயிற்பட்டபுழுக்களினையொப்பத் துடிதுடித்து வாடியதன்றியுஞ் சத்தசாகரங்களுந் கொதிப்பெடுத்தோங்கி வாயுமண்டலத்திற்பட்டு வருஷித்தைப்போலப் பூமண்டல மெங்குந் துளித்தது, அவ்வாறேசிங்கமுகன் செலுத்துகின்ற சரமாரியானது விஷத்தையும் தியையு மிறைத்துக் கடுகிவந்து மேலிட்டிருக்கின்ற பூதப்படைகளைச் சூழ்ந்துகொண்டு சிரங்களைக்கண்டித்தும் மாப்பைப்பிளந்தும், வயிற்றைப்பிழியும், துடைகளைமுறித்தும், உடல்களைசின்னபின்னப்பட வாட்டியும் இவ்விதமாகச்சாடும்போது சமர்க்களவெல்லையெங்கணும் பிணமலைகளோங்கிப் பெருங்காற்றி லடிபட்டெழும்பூளைப்புஷ்பத்தைப்போல மூளைகள்சிதறித் தோற்றவும்இரத்தப்பிரவாகமானது இளைச்சலிட்டிக்கொண்டோடியது, சிங்கமுகன் ஆயிரங்கரங்களினின்றும் பெருகுகின்றபாண

கோடிகளின் செய்கைகளைப்படிக்கிறுந்ததெனில், திருப்பாற்கடலினிடத்திருந்து தினைகள்பெருகுந்தோறும் திவலைக ளிறைவதைப்போலக்காட்டியது இப்படிக்கெழுமின்ற படைகளவீறிப் பூவட்டவெல்லையெங்கணும் நிறைந்துவானவழிகளைமூடி அஷ்டதிசைகளைமறைத்துதிசைக்கரிகளைக் கொளுத்திக் கரிகளாக்கிச் சமுத்திரநீரைச்சவற்றியும் வேகமடங்காமல் இவ்வண்டத்தைக்கடந்து மேல்நின்று அண்டகோடிகளினும் பாயும் இவையன்றியும்குலகிரிகளைப் பொடிபடுத்தியும் பொன்மலையையுருக்கிக்குழப்பியும் பிரளயகாலத்துலங்கங்களை தகிக்கவல்ல தீச்சிகையைப் பெற்றிருக்கும் வடவையின் வெப்பத்தைமாற்றியது

சவுனகாதிதவத்தோ! அவன்செலுத்தும் வாளிகளினுற் காயப்படாமலும் வருந்தாமலும் தப்பியபிராணிகளொன்றுங்கிடையாதமண்ணென்க்கும் பாணமயமாய்வெளியிடமற்று அடர்ந்தகாரணத்தினுற் பூமண்டலவாசிகள் வானநாடுகளினும் விண்ணவர் மண்ணுலகத்தினும் போகவர ஒருஏனையையொப்பவும் விளங்கியது, இவையன்றியும் பாணங்கள்போகும் வேகத்தினால் ஒவ்வொன்றுகணக்கிறந்த பூதாசிரங்களைத்துளைத்துத் தடாரித் துருவுகின்றதைப் பார்க்குமிடத்தில் வேடர்மாம்சங்களைச் சுடுவதாகச்சலாகையிற் கோத்திருப்பதைப்போலக்காட்டவும்நன்னெறிகளைத் தெளிந்துநடந்துகொள்ளவறியாதமுடன்பெற்றிருக்கின்ற செல்வத்தினுற் றன்கிளைகளுக்குந் கேடுண்டாயழிவதுக்கொப்பாகச் சிங்கமுகன் செலுத்தியகளைகள் தன்சேனைகளையும் சங்கரித்தோடும் வானவெல்லையை பாணகோடிக ளடைத்ததினும் சூரியன் பின்னுமுன்னும் போகவகையற்று நின்ற விடத்திற்திறைத்திருந்தனன், அத்தருணத்திற் பெருத்தெழுந்த உதிரப்பிரவாகமானது வேகக்கொண்டு போர்க்களவெல்லையுமுற்றினு மிறைந்துகிடக்கின்ற ரணபேரி முதலிய போர்ப்பறைகளையும் வாள்வேல்முதலாகிய படைக்கலங்களையும் களேபரக்குவைகளையும் புரட்டிக்கொண்டோடுவது சமுத்திரராசன்மீது பகைத்துச் செங்கடற்கிறைவன் படைப்பெருக்குகளுநடனெதிர்த்துப் போர்செய்வதையொப்பக்கடுகிக் கடலிற் பாய்ந்து கலக்கிச் செல்வடிவாக்கித் தன்வயப்படுத்தியதைப் போலவிறுந்தது, இவ்விதங்களாக அவுணருக்கரசன்செய்துவரும் போரின்பெருக்கத்தை ஜயசாலியாகி. வீரவாகுதேவார்பர்த்துக் காலாந்தகளைப்போலச்சீறித் தன்கரத்தில் வீளங்குகின்ற ஒப்பற்ற விலலைவளைத்துநானேற்றி அண்டபுவன சராசரங்களுந்நிடுக்கிடக் குணத்தொனிகாட்டியகாலையில் அவ்வோசைக்காற்றமற் பஞ்சேந்திரியநிலைகள்கலக்கும் கைகால்களுநதலெடுத்ததுத் தேரின்மேலிருந்த விராட்சதப்பிரமுகரும் யானையின்மேலிருந்தசூரர்களும் புரவிகளின் மீதுவந்தஜயசாலிகளும் தியையொத்த சிகையைப் படைத்திருக்கின்ற வீராவீரராகிய கால்பலங்களும் விஷத்தொடக்கிற்பட்டுச் சோருகின்றவர்களைப்போலக் கால்மாடு தலைமாடாகவிழுந்து பங்கப்பட்டுத்தியங்குகின்றவேளையில் விஷத்தொவையலிட்டிருக்கின்ற கொடியபாணகோடிகளைத்தொடுத்துச்சோனைமாரியைப்போலக் கரவேகமாய்ப்பொழிந்து சிங்கமுகாசுரனாற்செலுத்தப்பட்டு எவ்விடங்களினுமடர்ந்து வருத்தியிருந்த பாணப்பெருக்களைத்தையும் துத்துமுறுக்கி வெட்டவெளிசெய்தனர், அதெப்படி யிருந்ததெனில் பிரமனும்

அவன் பிள்ளைகளாகிய நவப்பிரமாக்களும் பலகாலங்களாகச் சிருஷ்டித்துவந்த சராசரப்பிரபஞ்சங்களைக் கடையுதத் திற்பரவசிவம் தமது தலவீழித்தியினாச்சாம்பலாகச் செய்ததைப்போலத் தோற்றியது.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிநிஷிகளே! யிவ்விதமாகவொடிப்போதிற் சிங்கமுகன் பரப்பியிருந்த பாணகோடிகளானைத்தையும் சின்னபின்னப்படச்சாடி மன்னுயிருக்கடித்திருந்த வருத்தங்க ளனைத்தையு மொழித்துமனவெழுச்சிபெற்றிருக்கச்செய்தவீரன்வீற்சாதுரியங்களையுங்கரவேகத்தையும் கண்டதேவர்கள் அற்புதத்தை யடைந்தவர்களாய்ப் பிற்காலத்திற்பாலசுப்பிரமணியதேவர் அவுணவர்க்கத்துடன் சூரபதுமனையும் நாசப்படுத்துக் காலையிற்றுகள் பெறவிருக்கின்ற சந்தோஷப்பெருக்கினும் பதின்மடங்குமனமகிழ்ந்து தேகம்பூரித்து வஸ்திரங்கனையெறிந்து அண்டங்களதிர ஆரவாரித்துஜயவுற்சாகத்தைக்கொண்டாடியதுமன்றி யிவ்விதமாகப் புகழ்வதாயினர், நேற்றையத் தினம் வீரமாமயேந்திரபுரியை அலங்கோலப்பட்சாடிய வீராதீவீரன் தூண்டிய படைகளின் வேகத்தையும் கொடுமையையும் என்னசொல்லுவோம்கூரபதுமன் துணைவன்செலுத்திய சரங்களைமாத்திரம் வாட்டியதன்று அவல்பெற்றிருக்கின்ற ஜயப்பிரகாபத்தையும் கீர்த்திப்பாடுகளையும் வரையறச்சுட்டிச் சாம்பலாகியதென ஒருவருடனொருவர் மகிழ்ச்சியாகப் பேசிக்கொண்டு கூத்தாடினவர்களாய்ப் பஞ்ச தருக்களினது புஷ்பங்களனைத்தையும் தழைகளுடன் பறித்துப்பறித்து வீரவாகுதேவர் மீதுகொட்டி ஜயாவிஜயபவாவென வாழ்த்தினர், இவ்விதமாகத்தான் பிரயோகித்த பாணசமோகங்கனையினைய பெருமாள் துகளாக்கியகாரணங்களையும் இந்தவெற்றியைக்குறித்து விண்ணவர் கொண்டிருக்கிற வீரரப்பையும் சிங்கமுகாசுரன் பார்த்தமாத்திரத்தில் விழிகளிற் நீப்பொறிகள்சிதற வடவைக்கனலைப்போலவுருத்து அடபயலே உன்னிமித்தம் விலலெடுத்தேன் அம்முயற்சி வீண்படாமல் இந்தநிமித்தில் வல்பெற்றிருக்கின்ற உன்மார்பைப் பிளந்து சிரத்தைக்கண்டித்துருட்டிச் சங்கையற்றுப் பாணங்களைச்செலுத்துக் கரத்தை வெட்டித்தள்ளிவீரகண்டைகள்கலித்திருக்கும் கால்களைக் கண்டித்தும் பதட்டமாகப்பேசும் வாயைப்பிளந்து மூக்கையரிந்துகுண்டியரித்தையுடைத்துப் பங்கப்படுத்துவேன் ஒ! அபலனே யிதுவுமல்லாம லென்வீரத்தன்மைக றுனக்குத் தெரியாது ஆயிரங்கரங்களினும் அத்தொகை தனுசுகளைப்பற்றி மற்றஆயிரங்கரங்களினும் ஒவ்வொருதொடையில் சங்கோபசங்கக்கணக்கில் கொடியபாணங்களை அண்டரண்டபுவனசராசரங்க ளெங்கனுமுடி வாட்டச்செய்யும் தனுர்வித்தை மந்திரத்தைப்பூர்த்தியாகச் சக்கிராசிரியனிடத்திற்கற்றிருக்கின்றேன் அன்றியும் பலபலதேவாஸ்திரங்களையும் பெற்றிருக்கின்றேன் கதாதண்டத்தை யெடுப்பேனாகில் அண்டவடுக்குகள் குலைந்தும் மோதுங்காலத்திற் பூலட்டமுற்றும் கோடைகால வெடிப்புளைப்போலப் பிளந்து மங்கும்படிக்குச் செய்யவும் வல்லேன் இன்னமும் அளவற்ற வல்லபங்களுண்டு அவற்றைப்பதிதனாகிய உனக்குச்சொல்லுந்தாமன்று அப்படிக்கொத்த வீராதீவீரனாகிய நம்முடனிரண்டு கரங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற அபலனாகிய நீயோஎதிர்த்துச் சண்டைகொடுத்து நிருவகிக்கவிருக்கின்றனை வலியவிலைத் தாங்கிய பதட்டமாகிய உ

ன்கையை முறித்துஉன்விழிகள்காண நாய்-நரி கழுஞ்சாக்கை-பிடிவந்தின்ன விர்தரணக்களத்திறள்ளக்கடவேன் இவையன்றியும் ஜகங்களெங்கனும் புகழுவிருக்கின்ற மயேந்திரபுரியி லிருக்கின்ற பலவளங்களும் தும்சப்பட வழித்து அவுணப்படைகளைக் கலக்கியிராஜபரமேஸ்வரன் பிள்ளையைக்கொன்றது மன்றி மனம்பதைபதைக்க விப்போதென்மனதுக்கினிய புத்திரராயும்களத்திற்படுத்தியதனற் பெற்றிருக்கின்ற வெற்றிப்பாடிக ளனைத்தையும் கக்குவிப்பேன் இப்படிக்கு திடப்பட்டிருக்கின்ற உன்பிராணனையுண்டு புத்திரசோபந்தணிய விருக்கின்றேன்.

ஒருகாலம் பயபிதியினால் திரிலோகங்களினுமொடிமுலைகளி லொளிப்பினும் விடவறியேன் தொடர்ந்துகண்ட துண்டமாக வெட்டியெறிவேனென்று இவ்விதங்களாகிய சபதங்களையும் வீரங்களையுக்குறித்துக் காட்டியதைப் பசுபலபராக்கிரம சாலியாகிய வீரவாகுதேவர்கேட்டுக்கோபநகை கொண்டவராய் ஒ! அவுணராசனே! வீண்வார்த்தைகளைப் பேசவறிற் பிரயோசனமில்லைமேற்குறித்த பற்பல தீரங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற வுன்னால் விடப்பட்ட பாணகோடிக ளெத்தகையதாயினும் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்து உன்சேனைகளையும் போர்க்களத்துக்கினாயாக்கி வீராதீவீரனாகவிருக்கின்ற வுன்னையும் பின்னிடத்தக்கதாகவாட்டித் தீராக வுலவப்போகின்ற என்விற்றிறத்தைக்கண்டு பிரமித்துவாடப்போகின்றனை யெனப்பேசிய வாக்கியங்களைச் சிங்கமுகன் கேட்டவுடன் வடவையைப் போலப்பொங்கி விழிகளிற் நீப்பொறிகள்சிதற வுருத்து ஆயிரம் தனுசுகளையும் ஏககாலத்தில் வீணத்துக்கொடிய சரங்களைப் புற்றினிடத்திலிருந்துசிதலைகள்பெரும்போக் கெடுக்குமாறுபோலச்சொரிந்துவருகின்றகாலையில்அவைகள்வெளிப்பட்டகாலத்துண்டாகியகொடுமைகளையும்வேகத்தையும் உற்பாதங்களையும் ஒருவகையாகப்பேசக்கூடுவதோஇவ்விதமாகமேலிட்டிருவருவதை வீரவாகுதேவர்கண்டு இயமனைப்போலவும்மேகத்துக்கொப்பாகவுந்தமது கரத்தில் விளங்குகின்ற காண்டபத்திற்பத்துநாறாயிரந்திவ்விதபாணங்களைச் சந்தித்துக்கரவேகமாகத்தூண்டியகாலத்தில் விஷங்களைக் கக்கிக்கொண்டோடிப்பகைவன் செலுத்தியபாணங்களைத்தின்னையும்விமைப்போதில் நாசப்படுத்திக்கொண்டுவிவரும்போது சிங்கமுகன்கோபித்துப் பத்துநாறாயிரம் கொடியசரங்களைக்கொண்டு அவைகளை தும்சம்பண்ணிக்காலாந்தனும் திடுக்கிட்டொடும்படிக்குக் கொதித்து ஆயிரகோடிவெவ்விதாகியவாளிகளைப்போக்கிக்கொக்கரித்தனன், அக்காலத்திலெமநிறைவனாகியபாலசுப்பிரமணிய தேவர்சகோதரனும் அத்தொகை பாணங்களைச்செலுத்தி மேலிட்டிவரும் சரங்களைக்கண்டித்துக் களத்திற் படுத்தினர், அதைக்கண்ட சிங்கமுகன்௳ளத்திராகாரமாகக் கோபித்துக்கொடியதிச்சண்ணியமுள்ளஇரண்டாயிரம் சிலீமுகங்களைப்பிரயோகித்து வீராதீவீரன் கரத்திற்பிடிபட்டிருந்தவலியவிலைக்கண்டித்து மற்றொருதனுசையெடுப்பதற்குமுன்னம் மேலும் நூறுதிவ்வித பாணங்களைக்கரவேகமாகத்தூண்டிவிசாலமாகவிளங்கும் மார்பைத்தனைத்தகாலையில் உதிரமானது பெருக்கெடுத்தோடமிகவும்வருந்திவடவைக்கனலைப்போல மண்டியெரிந்து மற்றொருபாரித்தவிலையெடுத்துவளைத்துநானேற்றிச் சூரியகிரணங்கனையொத்ததிச்சணியமுள்ள நூறாயிரம்சரங்களை வேகமாகச் செலுத்தியபோது சிங்கமுகன்

கோபித்து இறுதிகாலத்திற் பெய்யும் மேகங்களைப் போலச் சரவருஷங்களைப் பொழிந்து அவைகளைத் துள்கள்கண்டுமே லும் அத்தொகைப்பட்ட கூரியகளைகளைச் செலுத்திக் கர்ச்சித்தான் அக்காலத்தில் வீரவாகுதேவருக்கு அதிக கோபம்பிறந்து பலகோடி கரோமாகிய பாணங்களினால் அவற்றினைத் தும்சப்படுத்தி மேலும் கரவேகமாய் ஆயி ரந்திவ்விப்பாணங்களைப் போக்கி அவுணராசனேறியிருந் த பாரித்தேனைப் பொடிபடுத்திச் சிருங்கநாதஞ்செய்த னர்.

உடனே சிங்கமுகன் மற்றொரு சேமத்தேரிற் பாய்ந்து ருத்திராகாரமாகக்கோபித்து ஆயிரம்விற்களிலும் கணக் கிறந்த சிவ்முகங்களைத்தொடுத்துச்செலுத்த உத்தேசித் தழுன்னிலையில் வீராதிவீரனேறியி பலகோடிப் புங்கவ ள்களைப்போக்கி ஆயிரமீண்டதனுசுகளையும் வெட்டியெ றிந்து கற்கம்பத்தையொத்த புசங்களைத்தட்டி வெற்றிச் சங்கத்தையெடுத்துப் பொம்பொம்மென்று முழக்கினர், கேட்டீர்களோ, சவுனகாதிரிஷிகளே, ஒருவராலும் அசை க்கவொண்ணாத விற்களைப்பறிகொடுத்து மானபங்கப்பட் டி அஷ்டதிசைகளையும் வெற்றிபெற்றுப் படைத்திருந்த புகழையும்போக்கி யிராஜராஜனைவிருந்த பெருமிதத் தையுமிழந்து பற்களையும் சிரோரத்தினத்தையும் போக் கியநாகத்தையேபோல உள்ளம்வெந்துமானம்மனதைவரு த்திக்கொல்ல யாதுந்தோற்றமும் பசுபசென்று விழித்து க்கொண்டிருப்பதைப் பூதப்படைகள்கண்டமாதிரத்தி ற்கரங்களைக்கொட்டிப் பற்பலவசைமொழிகளைப்பேசி ந கைத்தனர், இஃதன்றியும் வானத்திலீன்று வேடிக்கை ப்பார்த்திருந்த தேவர்கள் மனக்களிப்புடன் அவுணராச னைச் சுலபமாகரினைத்து இகழ்ச்சியாகப்பேசி வீரன்புக ழைக்கொண்டாடினர், தருமதேவதையும் மனவெழுச்சி பெற்று நான்குபாதங்களினும் ஆனந்தக்கூத்தாடியது ம காலீஷ்ணுமுதலானவர்கள் வீரவாகுதேவர் சாமர்த்திய த்துக்குமெச்சிச் சிரக்கம்பஞ்செய்து வாழ்த்தினர். இப்ப டிக்குச் சகலருங்களியாடலைச்செய்து வருகின்றதருணத் திற் சிங்கமுகனென்ன செய்வான் அதிகமனவருத்தப்பட் டித் தன்கரத்திற் பற்றியிருந்த வலியவிற்களிற்றதையும் வீரவாகுதேவர் விற்சாதுரியத்தையும் விஷ்ணுமுதலான வர்கள் களிப்பையும் பூதப்படைகள் கெலிப்பையும்கண் டமாதிரத்தில் வடவாமுகாக்கினியைப்போலக் கொதித் து நமதுகரத்திலிருந்த விற்கள்வெட்டுண்டதைக்குறித்து க்களிக்கின்ற விண்ணவர் சந்தோஷத்தையும் வாசவன் செருக்கையும் பிரமன் திக்குப்பாலகர்கெலிப்பையும்பூத ர்ஆணவத்தையும் துதன்வெற்றிப்பாட்டையும் நிமைப் போதிலடக்கித்துக்கசாகரத்திலமுந்திவாட்ச் செய்வேனெ ன்று சிறித் துரிதமாய் தன்னைப் பெற்ற மாயைகடாக்ஷி த்திருந்த கொடியபாசத்தையெடுத்துப் பூசித்துமேலிட்டி ப்போராடிவருகின்ற பகைவரனைவரையும் ஒருமிக்கக்கட் டிக்கொன்று வாரிக்கொண்டுபோய்ச் சத்தசாகரங்களுக்கு ம் அப்புறத்திலீற்கின்ற உதையகிரியிற்சேர்த்துப்பதல மாய்க் காவல்கொண்டிருக்கக்கடவாயெனவேண்டிவீசி னுன் அதுவெளிப்பட்டவுடன் சருவசங்காரகாலத்திற் பெ ரும்புறக்கடலாதிய சாகரங்கள்பெருகி உலகங்களைமூடிச் கொள்வதைப்போல விண்மண்ணெங்கும் நிறைந்து இரு ப்பிழம்பைப்பெருக்கித் தீயையும் புகைப்படலத்தையும் வீசியிஷ்டங்களைக்கக்கி பலவற்பாதங்களைச்செய்துகொண்

டி மேலிட்டிவருவதைத் தேவர்கள்கண்டு பயப்பிராந்தியி னைச் சீரமுற்றும்வியர்க்கக் கால்கள்தடுமாறிற்கச்சுக்க மாட்டாமல் மேலுலகங்களிலோடவும் போர்க்களத்தில் வீறியிருந்த பூதப்படைகள் இலக்ஷர், எண்மர், படைவீ ரர்நடுநடுங்கி வாடுகின்றகாலையில் வீராதிவீரனாகிபசிவகு மாரன் இதுவுமொருமாயமென்றெண்ணித் துரிதமாய்ப் பலபாணங்களைத் தூண்டி அதன்முயற்சிகளையடக்க உத் தேசிக்கும்போது பாசமானது அதிவேகமாய்வந்து சிவசு ப்பிரமணியதேவர் சேனைகளின் அறிவையெய்க்கி காலபா சத்தைப்போலச்சகலவாயும் சேர்த்துக்கட்டியது.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! அதன்வல்லபத் தை யென்னசொல்லுவேன் கடையுக்கப்பெருக்கையொப் ப வமர்க்களமெங்கும் ஆரவாரித்துக்கொண்டு நிறைந்தி ருந்த பூதவெள்ளத்தையும் இலக்ஷர் எண்மர்களையும்புச பலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவரையும் நிமைப் போதிலடக்கிப் பிதோதங்களாக்கித்திரட்டிக்கொண்டுமே லெழுந்து வானவழிக்கொண்டியின்னலைப்போலவாயுவே கத்தினுங்கடுகிச் சாகரங்களைக்கடந்து மேருகிரியையொ ப்ப வானத்தைகயளாவி விஷ்ணு பள்ளிகொண்டிராநின்ற க்ஷீராப்தியின்மத்தியில் நிற்கின்ற உதயகிரியைச்சேர்ந்து அதன்சாரலில்வைத்துக் காவல்கொண்டிருந்தது, அக்கா லத்தில் ரணக்களவெல்லேமுற்றினும்பரந்து அரியபோர் த்தொழிலைச்செய்திருந்தவர்களி லொருவரையுங்காணு ம்பாழ்பட்டிருப்பதைச்சிங்கமுகாசுரன்விழிகள் குளிரக்க ண்டி தேகங்குலுங்க நகைத்துவடவையைப்போலவீறியி ருந்தபகைவரனைவரையும் கணப்போதில் வாட்டிக்கொ ண்டிபோய்விட்ட பாசத்தின்வல்லபத்தைமதித்து வெகு நேத்தியெனப் புகழ்ந்து தன்சவுரியபராக்கிரமங்களுக்கு ஒருவரும் நிகரில்லையென் றெண்ணினவனாய் சமார்க்கள முற்றினுமுலவியாவரையுக் காணுமலிதனைச் சொல்லிக் கொள்வதாயினான், பாலசுப்பிரமணியன் நமதுவெற்றிப் பாடுகளைத் தெரிந்தவனாய் ஒடிப்போயிருக்கவேண்டும்இ த்தலத்திற் காணவில்லை நான்சுற்றிவந்தவிடங்களிற் றட்டிப்பாததால் எத்தலத்திலிருக்கின்றனோ தோற்றவில் லைநம்மவர்பேரிற் பகைத்து வந்திருக்கின்றனென்பதுமி ரட்டுச்சொல்லோ மேலும் எந்தமையனுடனெதிர்த்துப் போராடி மிகவும் வருத்தினனெனப் பேசிக்கொண்டது மாறுபாடாகக் காணுகின்றது யாரைப்பார்த்தாவது பால சுப்பிரமணியனென்றெண்ணி பிரண்டுசொல்லிக்கொண் டனரோ அல்லது பிள்ளையாண்டான் நாம்செய்த கொடி யபோனைக்கண்டு ரணபீதியினால்உதைத்துக்கொண்டுமா ண்டானோ வென்றிவ்விதங்களாகச் சயவுற்சாகத்தினால்வ சனித்து அண்டங்களதிரந்து தத்தளிக்கத்தக்கதாகஆர்ப் பரித்தனன், அத்தருணத்தில் தூசிப்படையுடன் போயி ருந்த தூதனொருவனோடிவந்துஅவுணர்பெருமானைவண க்கிப் போற்றி வரையப்புதைத்துக்கொண்டு சுவாமியுயி ரவெள்ளம் பூதப்படைகளும் அதற்கடுத்த சேனைத்தலை வரும் பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரன்முதலியதேவர்கள் சூ ழ்ந்துபோற்றப் பாசறைவிடதியில் வெற்றிவேலாயுத னி ருக்கின்றான் இதனைக்கண்டு வந்தனனெனவிண்ணப்பஞ் செய்ததைக்கேட்டு மூன்றாம் பிறையையொப்ப விளங்கு கின்ற கோதைத்தந்தங்கள் வெளிப்படையாகத் தோற்றந கைத்து புற்றினிடத்தடங்கி யிருக்கின்ற சர்ப்பத்தின்குட் டியைப் போல என்னுட னெதிர்த்துப் போராடுவதற்

கஞ்சிப் பாசறையிற்பதுங்கி யிருக்கிறவனைப்போலக் காணுகின்றது ஆகிலும்விடமாட்டேன் இதோநானே அவ் விடம்போய் முற்றுகைபோட்டுக்கொண்டு பாலனுடன் சகலாயும் வளைந்துசாடி யின்றுடன் போனாழுடித்துவிடிகிறேன் இதுளநேரமுந் தலைனோவாயிருக்கின்றது தமையனும் மனவாட்டத்தினையொழிந்து சொஸ்தமாக விருப்பானெனப்பேசிக் காளகூடத்தைப்போலச்சிறிச் சகஸ்திரபொற்சிரங்களைப்பெற் றிருக்கின்ற மகம்மேருவா னதுகால்முனைத்தகைசவதுக்கொப்பாக அத்திசையைநோக்கி நடந்தனன், இவற்றையெல்லாந் திஷ்டாந்தமாகப்பா ர்த்திருந்த முப்புத்துமுக்கோடிதேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணியரம் ரிஷிகளும் முகத்திலறைந்துகொண்டு நிற்கப்பயந்து பலதிசையினு மிறைந்தோடினர்.

அக்காலத்தில் வாயுதேவன் மனவருத்தத்துடன் தன்னடைக்குமேஸ்ட்டிச்சென்று பாசறையைச்சேர்ந்துகிரவுஞ்சனைப்பிளந்த வெற்றிலேலாயுத ஸூர்த்தியினது பாதகமலங்களிற்பணிந்து பெருமூச்சுகளைவிட்டுக்கொண்டிதேவாதிதேவனே என்னுண்டவனேகேட்டருள்க, தேவரீரகட்டளையின்படிக்கு வீரவாகுதேவர் தமதுதுணைவர் இலக்ஷர்படைத்தலைவர் பூதவீரருடன் ரணக்களத்தைச்சேர்ந்து கொடியபோரைச்செய்து இராட்சதசேனைகளையும் படைத்தலைவரையும் கண்டித்துச் சிங்கமுகன்பிள்ளைகள் தூறுபேரையும்வாட்டி அவனையும் பற்பலசண்டைமுன்னிலையிற் றிகைக்கும்படிக்குச் சாடும்போது பிரமித்தவ னுய்வடவையைப்போலக்கோபித்து மாயபாசத்தைப்போக்கினன் அந்தவஞ்சகத்தையறியாமல் நம்மவர்கள் சற்றுத்தாழ்த்தகாலத்தில் அந்தபாசம் வேகமாய்வந்துமதியை மயக்கி வீரவாகுதேவர் முதலான சகலாயும் வாட்டிச் சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டுபோய் உதையகிரியிற்சேர்த்தது சமர்க்களத்தில் நம்மவர்களொருவருமில்லாமையாற் சிங்கமுகன் ஜயசாலியாய் முற்றினுமுலவிப்பார்த்து இவ்விடம் வரும்படிக்கு யத்தனித்திருக்கின்றனெனச்சொல்லியசேதியைத் திருச்செவிகளிற்கேட்டவுடன்சிங்கமுகனெவ்விடத்திலிருக்கின்றனென வினாவியபோது வாயுதேவன்வணங்கிக் கர்த்தனே காலம்நேரந்தபடியால் ரதாருட னாய்ச் சதுரங்கசேனைகளுஞ்சூழ்ந்துவர இத்தலத்தைக் குறித்துப்புறப்பட்டான் இதுவரையிற் சமீபத்தில்வந்திருப்பானெனச் சொல்லக்கேட்டு சண்முகப்பெருமாள் சிறுநகைகொண்டு சிங்காதனத்தைவிட்டிறங்கி யிரத்தினமயமாகிய பாதுகையினிடத்திற் றிருவடிகளைச்சேர்த்து வயிரத்தண்டைசலங்கை அரைக்கின்றகிணரி வீரகண்டாமனிசத்திக்கத்தக்கதாக ஆசாரவாயில் முகப்பில் வருமுன்னிலையில் வாயுதேவன்நடத்திவந்துறி துத்திய தேரின்மேற்சிவருமார் ஆரோகணித்தனர். அதைக்கண்டதேவர்கள் மனமகிழ்ந்து ஜயவிஜயபவாவெனப் போற்றிவாழ்த்தினர்.

இந்தஒலக்கத்தைத் தரிசித்த இந்திரன் அதிகசந்தோஷத்துடன் வெண்சாமாயைவிசவும் தேவர்கள் ஆலவட்டங்கலையசைக்கவும் சந்திரகுரியர் தவளவட்டக் குடைகளை யிருபாரிசுங்களினுங்கவித்து நடக்கவும் இயமதருமராசன் உடைவாளாயுதத்தையெந்திச்செல்லவும் குபேரன் அடைப்பையைச்சுமந்துவரவும்சமுத்திரராசன் பொற்படிக்கத்தை கரத்திற்பற்றிப் பக்கத்தில் காத்திருக்கவும் இத்தகைய சிறப்புகளுடன் சண்முகப்பெருமாள்போ

னாவிரும்பி வெளிப்பட்டகாலையில் இச்சேதியைத்தெரிந்த ஆயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளும் சகலாயுதபானிகளாய்ச் சமுத்திரமுழக்கத்தினு மேலிடத்தக்கதாகச் சிருங்கநாதம் அட்டகாசங்களைச் செய்துகொண்டு தத்தமது தலைவர்களுடன்பாடி வீட்டைவிட்டு வெளிப்பட்டுவீரங்களைப்பேசிப் பாரித்தமலைகளைப்பறித்தும் தழைத்தோங்கியிருக்கும் மராமரங்களை வேருடன்பிடுங்கிக்கரங்களிற்பற்றிப் பெரும்புறக்கலைப்போல ஆரவாரித்துக்கொண்டு கர்த்தனைச்சூழ்ந்துபோகவும் அத்தருணத்தில் கணக்கிறந்த பூதவீரர்கள் ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கம், குடமுழா, தப்பட்டை, சின்னம், காகளமாதிய போர்ப்பறைகளை திசைகள்செவிடுபட கணகணென முழக்கிப் போகவும் சிலபூதகணங்கள் ஐயன்புகழைப்படித்துப் புகழ்ந்துநடக்கவும் பலர்மயிர்ப் பிஞ்சம்கொடிமகரதோரணம் அனந்தம் நந்தித்துவசங்களைத்தாங்கி யிடுகளுமஞ்சவசனித்துப்போகவும் சிலகணநாதர்கள்முன்னணியில்முவர்புதல்வன் வருகின்றனர், முக்கண்ணர்மனதுக்கினியகுமாரதேவரொழுந்தருளுகின்றனர், அலுணகுலாந்தகன்வருகின்றனர், வெற்றிலேலாயுதத்தைத்தாங்கிய வீராவீரர்செல்கின்றனர், தேவர்களாலறிதற்கரிய சுயஞ்சோதிச் சொருபிவருகின்றனர், தேவசேனாபதியெழுந்தருளுகின்றனர், தேவதேவோத்தமர் வருகின்றனர், சருவார்த்தரியா மியாய்த் தினசரண்ணியராக விருக்கும் பாலசுப்பிரமணியதேவர் வருகின்றனென்று திருச்சின்னங்களில் முழக்கிப்போகவும் இவ்வித சம்பிரமங்களுடன் வீரபாக்கிரமசாலிகளாகிய பூதர்கூழ்ந்துநடக்கவிண்ணவர் ஜயம்ஜயமென்று வாழ்த்தெடுப்பக் கந்தசவாமியார் பாசறையெல்லையைக்கடந்து ரணக்களத்தைநோக்கி வாயுவேகத்தினுங்கிடுகிப் போகின்றபோது சிங்கமுகாசுரனும் கணக்கிறந்தவிராட்சதப்படைகள் சேனைத்தலைவர்களுடன் அதிகவுக்கிரத்துடனெதிரில் நேர்ந்தான் அக்காலத்திற் பருவதாகிருதியாகிய பாரித்ததேகத்தைப் பெற்றிருக்கின்றபூதப்படைகள்மனம்பொறாமல் வடவைக் கலைப்போலச்சிறிப் பாரித்த பருவதங்களைவீசியும் தழைத்திருக்கின்ற விருட்சங்களைச்சுழற்றி மோதியும் எழுவாயுதத்தைப்போக்கியும் மழுப்படையைக் கடாவியும், பாசங்களைவீசியும் தண்டாயுதங்களைக் கிறுகிறெனச்சுழற்றிக் கடாவியும், வச்சிராயுதங்களைவிட்டெறிந்தும்வேலாயுதங்களைப்பிரயோகித்தும் சக்கரங்களைக்கடாவியும், இவ்விதமாகப் படைகளை அமோகமாகச்செலுத்தி ஜயசாலிகளாகிய விராட்சதப்படைகளைத் தலைகளைக்கண்டித்தும் மண்டைகளைப்பிளந்தும் தோள்களைச்சரித்தும் தாள்களைவெட்டித்தள்ளியும், மாற்பைப்பிளந்தும், இவ்வாறுவாட்டியும் பருவதாகிருதியாகிவளங்கும் பாரித்ததேர்களை அச்சமச்சுருத்துக்கால்கொடுங்கைமுதலியவருப்புகளைப்பேர்த்தெறிந் தடக்கியும் யானையணிகளைச் சின்னபின்னப்படவாட்டியும்குதிபாப்பந்திகளைக் கண்டதுண்டப்பட ரணக்களத்திற் கிடத்தியும் போராடுமுன்னிலையில் இராட்சதவீரர்களும் பின்னிடையாமல் வடவைக்கனலுக்கொப்பாக மண்டியெரிந்துகுந்தம்-முசலம்-பிண்டிபாலம் - வேல்-எஃகாயுதம்-பாணமுதலிய படைவகைகளை ஒன்றனந்தமாகச்செலுத்திப் பூதப்படைகளை வாட்டும்போது தலைகள்-தோள்கள்-மாற்புகாஸ்கள் மற்றவறுப்புக்கள் சின்னபின்னப்பட்டு மாண்டனர்.

இவ்விதமாக உபயசயினியங்களும் ஒருவனாயொருவ ற்வெல்லவேனுமென்கிற வீராவேசங்களுடன் அகோர மாகியபோனாச்செய்துவருகின்றகாலையில் பூதவீரர்களம் ராமரங்கன்முதலியஆயுதங்களைக்கொண்டுமுன்பின்பாரா மற்சாடிவாட்டும்போது அவுணப்படைகளனைத்தும்ரண க்களவெல்லமுற்றினும் சிதைபட்டிறைந்துபிணமலைகள் பெருத்து உதிரப்பிரவாகம்சமுலமிட்டோடத்தன்சேனை கள்நாசப்படுவதைச் சிங்கமுகாசுரன்கண்டவுடன் மனம் பதைபதைக்கக் கோபாக்கினிமேலிட்டு விழிகள்அரக்கை ப்போலச்சிவந்து அனற்பொறிகளையிறைக்க வடவையை ப்போலச்சீறிப் பகைவரனைவரையும் ஒருமிக்கவாரியுண் ணப்பெறினல்லது எங்கோபமுந் தாபமுந்தணியாதுஅ ப்படிக்குச்செய்து முடித்தபின்பு பாலனை விசாரித்துக் கொள்ளுவோமென் மெண்ணி ஆசாரியன் தனக்குப்போ தித்திருந்த மாயமந்திர மொன்றை யுச்சரித்துப் பூமிவா னம் திசைகளிறையத்தக்க கோரரூபத்தைத்தாங்கி ஆ யிரஞ்சிரங்களிலும் விளங்குகின்ற வயிரமுடிகள் அண் டமுக்கட்டையுராயவும் கரங்கள் அண்டப்பித்திகைவரை யிலோடவும் பாதங்கள் பூமண்டலவெல்லமுற்றினும் நி றைந்துகாட்டவும் இத்தகைய மாயப்படிவத்தைக்கொண் டி புலனங்களைத்தும் நடுநடுக்கி வாடத்தக்கதாக ஆர்ப் பரித்துக் கரங்களேவிரித்து மேலிட்டிச்சீறி வருகின்றசிங் கமுகாசுரன்கோரரூபத்தைப்பார்த்தவுடன்மன் னுயிரனை த்தையும்காலாதிகளில்வாட்டவல்ல இயமதருமராஜனும் திகைத்துகைகாலுதற்பிரமித்தசைவற்றிருக்கவும் சூரிய ன்மயங்கித்திசைகெட்டோடவும்இந்திரன் தேகமுற்றினு ம்வியர்த்து இப்பாதகள்ளென்னஅனர்த்தங்களைச்செய்யஇ க்கோலங்கொண்டானே வென்னும் ஏக்கத்தினால்வாடிவ ருந்தவும் அக்கினிதேவன் பதைபதைத்துத் தன்வெப்ப மடங்கிச் சோரவும் பிரமனாதிப தேவர்கள் மதிமருண்டு தியங்கவும் இவ்விதமாகச் சகலரும் திப்பிரமைகொண்டு பிரமித்துப் பார்த்திருக்கின்ற காலையிற் சிங்கமுகங்களாலா ந்தகளைப்போலச் சீறித் தன்னிரண்டாயிரம் கரங்களையு ம்ரீட்டிச் சத்தசாகரங்களைப்போல முழங்கிக்கொண் டிருக்கும் பூதப்படைகளைச் சேர்த்து வாரிவாரி பிலத்தை யொப்ப விருக்கின்ற பேழ்வாய்க்கரி னிடத்திற் போட்டு மென்றுதின்னப் போதாமையால் கவளீகரமாகவிழுங்கத் தலைப்பட்டான், அஃதெப்படிக்கிருந்ததெனில் சத்தமே கங்களும்சீறிச்சமுத்திரத்ததமாறுகொண்டிண்பதுக்கொ ப்பாகக் காட்டியது இந்தப்பிரகாரம் ஒவ்வொருகரங்களி ல் ஆயிரகோடிகவகணங்களைச் சேர்த்துவாரி ஒவ்வொரு வாயிலிட்டு உட்கொள்வான் பூத்கரங்களிற் பற்றியிருக் கின்ற பலபடைகளையும் மச்சங்களாகவும் மலைகளைத் த சைக்கொப்பாகவும் அவர்கள் சரீரங்களை அன்னத்தைப் போலச் சேர்த்துண்பான் இவ்விதங்களாகக்கரங்களைச்சு லவிச்சலவிப்பிரளயகாலத்தில் மகாவிஷ்ணுவானவர் சக ஸ்திரஉருவைக்கொண்டு ஆயிரகோடி அண்டங்கையுமு ண்டுவையிற்றிலடக்கிபதை யொப்பக்கண்டுகுகியஅவுண ராசன்வாய்க்களில் ஆயிரவள்ளம் பூதப்படைகளும்அட க்கி உதரகடாகத்திற் சேருமுன்னிலையில் யாதொரு சம் பிரமகாலத்திற் பலதிசையினும் நின்று ஜனங்கன்பற்பல மார்க்கங்களின் மூலமாகச் சாதாரணமாய்விசாலமாகியப ட்டணத்திற் சேருமாறுபோல கண்டங்களின் மூலமாக ட்டந்து பண்டுவயிற்றிற் சேர்த்தொடங்கினர், இதுவுமல்

லாமற் சிவகணங்களைச் சிங்கமுகன் கரங்களினால்வாரிவா ரி வாயிற்போட்டு விழுங்குவதைப் பார்க்குமிடத்தில் பூ லோகவாசிகள் பற்பல பிலங்களின்மூலமாகப் பாதலத்தி ற் சேர்வதைப்போலக் காட்டியது.

இப்படிக்குப் பாதகன் சிறியவயிற்றிற்போகின்ற பூதர் கள் சுற்றுமுற்றும்பார்த்து இதுபூவுலகமாகக் காணப்பட வில்லை தெய்வலோகமுமன்று இராட்சதப்பாதகர்வாச ன்செய்யும் புலனத்தைப்போலத் தோற்றப்படுகின்றதெ னச் சங்கையற்றுப்போய்க்கர்ப்பத்திற் சேர்ந்து சவுக்கிய மா யிருந்தனர், சிலபூதர்களைவாரிச் சிங்கமுகன் வாயிற் போட்ட தருணத்தில் விசாலமாகியவிடத்தைப்பெற்றிரு க்கும் நாகியின் மூலத்தையும் செவிகளின் மார்க்கங்களை யும் ஆசனத்தையும் கண்டமாதத்திரத்தில் இவை பிலத்து வரங்களைப்போலக் காணுகின்றதெனமதித்துஅவற்றின் மூலமாகவெளிவந்து தப்பித்துக்கொண்டு சிலபூதரோடி யொளிக்கவும் சிலபூதர் விசாலமாகிய பாதகன்வாய்க்களிற் பிரவேசித்துக் கண்டத்தைக்கடந்து நெஞ்சைத்தாண்டி அடிவயிற்றிற்சேர்ந்து அங்குமிங்கு முலவினர், அதைப் பார்க்குமிடத்தில் மண்ணுலகவாசிகள் வழுவிப் பாதலத் தில் விழுந்ததைப்போல விளங்கியது இவ்வயன்பியும்அ வுணராசன் சுவாசத்தை யுட்கொள்ளும்போது வாய்க்களி ன்மூலமாகப் போகின்றபூதர்கள் அதன்வெப்பப்பட்டு நாகி யினடியிற் போய்விழுந்தும் சுவாசம் வெளிவருந்தருண த்தில் ஆயிரயோசனையுயரமுள்ள கண்டத்தின்சமீபத்தில் வந்தும் இவ்விதமாகப் போவதும்வருவதமாய்க் கணக்கி றந்த பூதர்களலைந்துமூலவும் ஆலத்தையொத்த கொடிய பாதகன் வயிற்றிற்சென்ற சிலகியானுதிகளாகிய பூதர்கள் அத்தலத்தைப்பார்த்தவுடன் களித்தவர்களாய் ஐம்புலச் சேட்டையையடக்கி சிந்தையைச்சிவத்தின் பாதகமலங்க ளிலிருத்தி அசைவற்று யோகசாதனைகளைச்செய்வதற்கு இதுவாசயோக்கியமாகக் காணுகின்றதென மகிழவும்சில வீராதிவீரர்களாகிய பூதர்கள் யாதொருதுன்பமுமில்லா மற் சிங்கமுகன்கர்ப்பத்திற் பிரவேசித்தவுடன்உருத்திரா காரமாகக் கோபித்துத் தாங்கள் வெளிப்படும்பொருட்டு க் கரங்களிற் பற்றியிருக்கின்ற படைகளினுற் பலவிடங் களிற் குத்தியும், வெட்டியும், இடித்தும், அரிந்தும், பா ய்ச்சியும், கீறியும், இவ்விதங்களாகத்தங்களாம் கூடியவ னையில் பின்னப்படமுயற்சி கொண்டிம்அணுப்பிரமான மாவது அசைவுபெறாமல் வயிரபலத்தைப்போலக் காட் ட மனம்வருந்திக் கைகாலோய்ந்து ஆயுதங்களும், முனை கள் முழுக்கிப் பின்னப் பட்டு மேற்செய்வதற்கு யாதொ ருகாரியங்களுந் தோற்றமால் வாடிநிற்கவும் சிலபூதர் அ வுணராசனுற் றுங்கள் ரணக்களத்திற் பட்டதுக்க வருத் தங்களை யொழிந்து பயமற்றுப்படுத்தி யிருந்தும் உறங் கியும் சந்தோஷமாகவார்த்தையாடியும்தாங்கள்செய்தசே வகங்களையும் பகைவர்பட்ட கேட்டையும் பேசிப்பேசிப் பொழுதுபோக்கவும் சிலபூதர் மதியங்கி யிப்பாதகன்உ தரகடாகத்திற்பட்டனம் வெளிவருவதற்கு யாதொரு கா ரணங்களையும் காணும் இதற்கென்ன செய்யக்கடவதெ ன்று தியங்கிப் பிரமைகொண்டு அங்குமிங்குமாய்லையு ம் சிலபூதர் பெருமூச்சுகளைவிட்டு அப்பாக்கொடியபாதக ராகிய இராட்சதவீரர்களால் மானபங்கப்பட்டுப் பற்பல காயங்களைப்பெற்று வருந்துவதினும் இவ்விடத்திற் சம் றநேரம் கவலையற்றிருக்கக்கடவோமெனத் தம்மிற்பேசி

க்கொள்ளவும் சிலபூதர்கள் பகைவர்முன்ன மகப்பட்டுக் கொண்டு பட்டபாட்டையுங் கெட்டகேட்டையும் அக்காலத்திற் றாங்கள்செய்த சாகசங்களையும் தங்கள்மனதுக்கி விய தோழர்களுடன் முறையிட்டு ஆறியும் சிலர்சுட்ட ல் கூட்டமாகச்சேர்ந்து முற்காலங்களில் நடந்தகதைகளைச் சொல்லக்கேட்டுக் களித்திருக்கவும் சிலபூதவிரர்உதர வங்கிக்குச் சமீபித்தகாலத்தில் வருந்தி அம்மம் இந்த அ வுணப்பாதகன் செலுத்திய பாணங்களில் சவாலே யித்த லத்தினும் நேர்ந்துவிட்டது இதற்கென்னசெப்போம் இ னியெய்விடத்தோடி யொளிப்போமென்றேங்கவும் சிலா விலா வெலும்புகளின் சந்துகளிற் சேர்ந்து சொஸ்தமாய் ித்தினாசெய்யவும்சிலபூதர்வங்கணமாகக் கரங்களைக்கோ த்துக்கொண்டு உல்லாசமாய் உலாவியவரும் சிலர்அவுண ராசன் புசபலபராக்கிரமங்களையும் வெற்றிப்பாடுகளையு ம் பேசிக்கொண்டாடவும் இவ்விதங்களாக ஆயிரவெள்ள ம்பூதப்படைகளும் அலைந்துவாடியும் அல்லலறிந்ந்து ம்இத்தகையபாடுகள் படுவதாகச் சிங்கமுகன் தன்நீண்ட கரங்களினுற்சேர்த்து வாரிவாரிவயிற்றி லடைத்தகாரண ங்களை அனந்தம் வாய்களைப்பெற்று பலகாலஞ்சொன்ன போதினும் முடிவதன்று.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதி ரிஷிகளே? ரணக்களவெல் லை முற்றினும் ஆரவாரித்தடர்ந்திருந்தபூதப்படைகளொ ன்றொழியாமற் பூமண்டலத்துக்கொப்பாக விசாலமாகவி ருக்கின்ற சிங்கமுகன் பாழ்வயிற்றிற்சேர்ந்ததைவிண்ண கத்தில் வேடிக்கைபார்த்திருந்த தேவர்கள்தெரிந்தவுடன் நடுநடுங்கி அற்புதசித்தராய் எண்ணிக்கை யற்ற ஜயசாலி களாகிய சிலகணங்களை சிலபோதிற்றட்டாமற் கவளிகர ம்பண்ணினான் இனிபூமண்டல வெல்லையி லடங்கியிருக் கும் பிராணிகளனைத்தையும் தொகையலுக்கொப்பாகநா வுகளிற்டவிச் சப்புலவன்போற் காணுகின்றது, அதன்பி ன்பு விண்ணினிடத்திருக்கின்றநம்மையும்பற்றிக்கொறிப் பதற்கையமில்லை பாதகன்கொண்டிருக்கிற கோலத்தைப் பார்க்கப் பயங்கரமாய் மனந்தத்தளிக்கின்றதெனச் சொ ல்கிக்கொண்டோடி அப்புறத்தண்டல்களிற் பதுங்கியிரு ந்தனர், இந்தஅதிசயத்தைப் பார்த்திருந்த தூதர்கள்மன மகிழ்ச்சியுடன் ஒருவருக்கு முன்னொருவராக மனோவே கத்தினும், கடுகிடுமைப்போதில் வீரமாமயேந்திரபுரியைச் சேர்ந்து நவரத்தினமயமாக விளங்குகின்ற சபாமண்ட பத்தி லெழுந்தருளிய சூரபதுமனைத் தரிசித்து வணங் கிப்போற்றிப் பயமற்று நகைமுகராய் நெருங்கிவந்து இ தனைவிண்ணப்பம்செய்வதாயினர், ஐயனேதேவரீர்துணை வன்ரணக்கீளத்துக்குப் போயினபின்பு அகோரயுத்த ங்களைச்செய்துசெய்து பகைவரை வகையறமடிப்பது கா லதாமச மாவதென்றெண்ணி வடவனலைப்போலக் கோ பித்து மாயபாசத்தைவிசிப் புசபலபராக்கிரமசாலியாகி ய தூதனையும் இலகூர் எண்மர் படைத்தலைவர்களுடன் பாதிபூதப்படைகளையும்வாட்டி ஒன்றொழியாமற்கட்டிஉ தையகிரியிற்சேர்த்தபின்பு பாசறையிலிருந்தபாலகன்மு தலானவர்களையும் மடக்கிக்கொண்டு சொல்லுகொல்லெ னச்சாடரினைந்து நடக்குமுன்னிலையிலுச்சேதியைத்தெ ரிந்த பாலசப்பிரமணியதேவன் வெற்றிவேலாயுதமுதலி ய சர்வாயுதபாணியாய் மற்றப்பாதிபூதச்சேனைகளுடன் வேகமாய்வந்தெறித்துக் கொடியபோர்செய்யுங்காலையில் சிங்கமுகாசுரனுக்கு அதிககோபம்பிறந்து மண்விண்டி

சாதிரைசேனைமூடவல்ல தேகத்தைக்கொண்டுநீண்ட கரங் களை வலைகளைப்போலப் பரப்பிப்பரப்பிச்சேர்த்து வாரி வாரி மற்றபூதப்பெருக்கையும் சற்றுநேரத்தில் வாயிற் போட்டு விழுங்கிவிட்டான் இராஜாதிராஜனே அந்தவே டிக்கைகளைச் சொல்லிமுடியாது ரணக்களத்தினும் பாச றைவிடுதியினும் பூதர்பூணடென்பதொன்றுங் கிடையா து முக்கியமாய்த்து தனும்எண்மரும்இலகூலரும்மாண் டி நாசமடைந்தனர்.

ஐயனே யிவையனைத்தையும் திஷ்டாந்தமாகக் கண்டு தேவரீருக் கறிக்கையிட ஓடிவந்தனம் இவற்றி னென்று ம் பிசகிருக்க மாட்டாது பாலசப்பிரமணியன் மகாவிஷ் ணுமற்ற தேவர்கள் மாத்திரம் ஒருமூலையில் பூனைக்குட் டிகளைப்போல ஒடுங்கிநின்றனர் அவர்களையுமிதுவவாயி ன்சாடித்தூரத்தி விடுவதற்கையிராது அரசனே யினிவி சேஷித்துச் சொல்லவேண்டுமெனில்லை ஒருநாழிகைப்போ து கழிவதன்முன்னம்பகைவர் பூண்டென்ப தில்லாமல் வேரறக்களைந்துபோட்டு ஜபப்பிரதாபத்துடன் இவ்விட ம்வந்து தேவரீரைக்கண்டு வார்த்தையாடுவானென்று ச பையிலிருக்கின்றவர்க ளனைவரும் மனக்கவலையற்றுச்சந் தோஷசாகரத்தில் மூழ்கிக் களித்திருக்கும்படிக்குப் பே சிய சந்தோஷச்சேதியைச் சூரபதுமன் செவிகளும் மன முக்குளிரக்கேட்ட மாத்திரத்தில்மனவெழுச்சியுடன் தே கபரவசனாய்ச் சிங்காதனத்தைவிட்டுக் குதித்து ஜயவார்த் தைகளைக் கொண்டுவந்த தூதர்களைக் கட்டியனைத்து பல தாம் அந்தச்சபசேதிகளைச் சொல்லச்சொல்லி வெறுப் பில்லாமற் கேட்டுக்கேட்டுத்தேகம்பூரித்துப் புயாசலங்க ள் வானத்தையளாவவோங்கி வாகுலையங்கள் தெறித்தி றையவும் கடககங்கணங்கள் வெடித்துவிழவும் அதிகசந் தோஷப்பெருகிற் பட்டவனாய் வேகமாகவந்த தூதர்களு க்கு பற்பலசயித்தியவுபசாரங்களைச் செய்வித்துதமது க ரங்களினால் அவர்கள் அவர்கள் முகத்திற் பெருகுகின்ற வெயர்வையைத்துடைத்துப் பற்பலமுகஸ்துதிகளைப்பே சி யிரந்தச்சிறப்புள்ள அவுணர்குலம் வீறிவிளங்கும்படியா கிய ஜயவார்த்தைகளைக்கொண்டுவந்த ஓ! தூதர்களேஉங் களுக்குத்தக்க வெகுமதிக ளெதைத்தரினும்போதாதுசெ ய்யாமற்செய்த உதவியாக மனதிற்கொண்டனமென மகி ழ்ச்சியாகப்பேசித் துரிதமாய்த் தன் மார்பிலணிந்திருந்த விலையுயர்ந்த பருத்த முத்துத்தாழ்வடங்கள் மோகனமா லைகள் சரப்பளிகளாதியானதைக் கழற்றிக் கழற்றிக்கொ டித்து மேலும் வெகுமதிகள் செய்வதற்குச்சபையிலவை த்திருந்த ஆபரணப்பேழைகளையுங் கொடுத்தாச்சிறந்தப ட்டிப்பீதாம்பலங்களை வீசியதன்றியும் அவர்கள்கேட்ட கேட்டவஸ்துக்களை ஒன்றனந்தமாக வழங்கியித்தினமுத ல் நீங்களயாதொருதொழில்களையுஞ் செய்யவேண்டிய ரி மித்தமில்லை இதுவனையிற்கொடுத்துவந்தசம்பளத்துக்கு நூறுபங்கதிகமாகத்தரக் கட்டினையிட்டனம் அதைக்கொ ண்டி சுகசிஷிகளாக வாழ்ந்திருக்கக்கடவீர்கள், இக்காலத் தில்மிகவும் அலுத்திருப்பதால் உங்கள்மனைக்குத் துரித மாகப்போய் அன்னபானுதிகளைப்பொசித்துக் களித்திரு ப்பீர்களென்று தூதர்களுக்குச் செலவுகொடுத்தாத்திர த்தில் அவர்களும் மனமகிழ்ந்தவர்களாய் இராஜாதிராஜ னைப் பற்பலவிதங்களிற் றுதித்துப்போற்றி விடைபெற் றுப்போய் விட்டபின்பு சபையிற்காத்திருக்கின்ற சிலதூ தரைப் பார்த்துப் பாலசப்பிரமணியனுடன் நமதுதம்பி

சண்டைகொடுக்க விருந்ததால் அவனைப்பாலனென்றெண்ணப்போகாது இராட்சதசயின்னியங்களிற் குறைவுபட்டிருக்கும் அதற்குதவியாகப் பட்டணத்திலிருக்கின்ற இரதகஜதூரகபதாதிக்களைத் துரிதமாகக் கொண்டுபோய் ரணக்களத்திற்சேர்த்துப் பகைவனை அதப்படுத்திவரும்படிக்குச் சேனைத்தலைவருக்குத் தெரிவித்துப்படையெழுச்சியென்று பறைசாற்றுவதிக்கும்படிக்குக் கட்டளையிட்டனன்.

அவர்களும்மனோவேகத்தினுங்கடிசிப்பறந்துசயின்னியங்களிருக்கின்ற விடத்தைச்சேர்ந்து சக்ஷோஸ்வரன்உங்களையிரந்த நிமிஷத்திற் பிரயாணப்பட்டுப் போர்க்களத்துக்குப்போய்ச் சிங்கமுகாகரனுக்குதவியாக விருந்துஜயத்துடன் திரும்பக்கடவீர்களெனப் பணித்தனனென்பேசிமுடிவதன்முன்னம் யானைகளின்மேல் பேரிகைகளையேற்றி முழக்கிய ஓசைசெவிகளில் நுழைந்தமாதிரித்தத்தில் பட்டணத்திலிருந்த ரதகஜதூரக பதாதிகளனைத்தும் பலவெள்ளக்கணக்கில்சர்வாயுதபாணிகளாய்ப்போர்க்கோலத்தைத்தாங்கிப் பெரும்புறக்கடல்பெருகுமாறுபோலநடக்கின்ற காலையிற் சேனைக்காவலரும் வீராவேசங்களுடன் வயிரகவசங்களைத்தரித்து வீரபட்ட மணிந்து அம்புறுத்துணியையமுதுகிலி றுக்கித் தங்கக்கட்டுகள்பூண்டிருக்கும் வலியவிற்களைக்கரங்களிற் கொண்டு வாள்-வேல்-சூலம்- தண்டமுதலான படைகளைப்பரித்து சொர்னமயமாகியதேர்களி லாரோகணித்துச் சதுரங்க சேனைகளையும் காவல் கொண்டு போகுமுன்னிலையிலர்ணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கமாதியாகிய போர்ப்பறைகள் கோடையிடுகளைப்போலக் கணகணெனமுழங்கவும்கொடுகுடைமகரதோரணம் மயிற்பிஞ்சும் ஆலவட்டங்களெவ்விடங்களினும்பரவிப்படபடத்த தொனிகளுட னைசந்துவரவும் இரதங்கள் கற்கரத்தொனிகளைச் செய்தோடும் அதிர்ச்சியும் மதயானைகள் வீறிடுமொலியும்புரவிக்கூட்டங்களினது களைப்பின்முழக்கமும்சூரர்களாகியராட்சதவீரர் சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்துவீரகண்ணைடக் கலிக்கநடக்கும்தூரவார்களுஞ்சேர்ந்து பிரளயகாலத்தெழுஞ் சத்தத்தைப்போல ஒலிக்கவும்இவ்விதஆடம்பரங்களுடன்அதிவேகமாய்நீண்டவீதிகளைக்கடந்துகோபுரவாயிலைத்தாண்டிசிங்கமுகாகரன்ஜயவுற்சாகத்துடனுலவுகின்ற ரணக்களத்தைச்சேர்ந்தனர், இவைநிற்கசேனைகளைப்போகும் படிக்குக்கட்டளையிட்டசூரபதுமன் தன் துணைவன்வெற்றிவேலாயுத மூர்த்தியுடனெதிர்த்துச்செய்யும்போரின் திறங்களையும்வீரத்தன்மைகளையும்கண்டுகளிக்கும்படிக்கு விருப்புற்றவனாய்மனக்களிப்புடன் தட்சணத்திற் சிங்காதனத்தைவிட்டிறங்கிப்பரிசனர்ஆலவட்டங்களையும்வெண்சாமனைகளையும்தவளவட்டக்குடைகளையுந்தாங்கிப் பணிமாறிவரவும்வலம்புரிச்சங்கம்திருச்சின்னம் புள்ளங்குழலாதிப்போகவும் அருகுதிவர்த்திகள்பிடிக்கவும்பட்டிவர் புகழவும்வித்துவஜனங்கள்பாமாலைகளைச்சாற்றவும் கட்டியக்காரர் பொற்பிரம்புகளைக்கரங்களிற் பற்றி யெச்சரிக்கைகளைச்சொல்லி முன்னணியிற் பராபரிசெய்து போகவும் அரம்பை- ஊர்வசி- திலோத்தமை- மேனகையாதிய தேவகன்னியர் சூயிலினங்களைப்போலப்பாடி மயிலினங்களை யொப்ப பரதநாட்டியங்களைநடித்து எதிரில்நடக்கவும்இவ்வித கஜேந்திரவோலக்கத்துடன் அத்ததியிலிருந்த பிரமுகான் பேரியோர்கள் சூழ்ந்துவரத் திருச்சபையைக்கட்டித் துன்னணியில் நவரத்தினமயமாய்ப் பலவிவைகளை

ப்பெற்று மேருகிரியைப்போல நிற்கின்றகோபுரத்தின் மேலேறி சூரியனுதையகிரியில் முளைத்ததையொப்பமேனிலைபைச்சேர்ந்து வெற்றிமாலையிற்றிருக்கின்றசிங்கமுகாகரன் கொண் டிருக்கிற கோரூபத்தையும் தன்னிஷ்டப்படிக்குப் பூதசயின்னியங்கள் முதலாகத் தன்னுணைவன் உர்ப்பத்திலடங்கிச்சந்தடியின்றிருக்குங் காரணங்களையும்கண்களும் மனமுங்குளிரப்பார்த்து சீவராசிகளையலைப்பதினால் வெற்றிமுதலைய சகலநன்மைகளு முண்டென்றெண்ணிநடத்த வடவைக்கலைப்போலத்தோற்றியிருக்கின்ற சூரபதுமன் மனவுற்சாகத்துடன் ஆனந்தவாரியில்மூழ்சி பிறையைநிகர்த்த கோதைத்தந்தங்கள்விளங்க இடியின்முழக்கமு மஞ்சநகைத்துத் தம்பியின்செய்கைகளுக்குமெச்சி அவன்கீர்த்தியையும் சவுரியங்களையும்பக்கத்திலிருக்கின்றவர்களுடன் சொல்லிச்சொல்லி புகழ்ச்சியாகக்கொண்டாடிக் கொண்டிருந்தனன்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே? யிவ்விதங்களாக சூரன் தேகபரவசனக்களித்து மேல்நடக்கும் காரணங்களைக் காணவிரும்புகின்றகாலையிற் சமரவெல்லையிலநடந்தசேதிகளையும் கேட்பிராகவென்று சூதபுராணிகர் சொல்லத்தொடங்கினர், ரணக்களமுற்றினும் ஆரவாரித்திருந்த நூறுவெள்ளம் பூதப்படைகளையும் சிங்கமுகங்களைநீட்டி வாரிவாரி பேழ்வாயினிட்டுண்டகாரணங்களைச்சண்முகப்பெருமாள் கண்டவராய்ச் சூருவசங்காரகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களை நீறுசெய்து ஏகனும் ஆனந்தநடனங்களைச் செய்திருக்கும் உருத்திரமூர்த்தியின்திருக்குமாரன் சத்துருக்களுடன் போர்த்தொழிலைச்செய்யுந்திருவினையாடலைத் திருவுளங்கொண்டு செந்தாமராமலர்களும் துவாதசாதித்தர்களும் அரியதவங்களைச்செய்தமுயற்சியினும் சிவகுமாரன் திருக்கோலத்திற் பட்டு விளங்குவதைப்போலச் சண்முகாரவித்தங்களையும்பன்னிருபயாசலங்களையும் படைத்திருக்கின்ற எமதுகர்த்தன் சாரதியாகிய வாயுதேவன்மீது திருவிழிகளைப் பரப்பி எச்சரித்தகாலத்தில் தசவாயுக்களுடன் துரிதப்பட்டுப் புரவிகளை அதட்டிப் பகைவன் போர்முனையில் இரதத்தைச்செலுத்தி வருகின்றகாலையிற் பூதகாச்சிறுவயிற்றிற் பரித்திருக்கும் சிங்கமுகப்படைவீரரும்நால்வகைச்சேனைகளுங் கண்டமாதிரித்தில் நல்லகாரியம் எமதுசக்கிரவர்த்தியுட னித்தப்பாலகனோபோயெதிர்ப்பவன் இவனைநாமேவாயிற் போட்டுக் கொள்ளுவோமென மதித்தவர்களாய் வடவாமுகாக்கினிபைக் கோபித்தெழுந்த சமுத்திரத்தைப்போலச்சிறிச் சண்முகப்பெருமானை லுளைந்துகொண்டு தாங்களரிதிற் பெற்றிருந்த தேவாஸ்திரங்கள் விஷத்தொவையலிட்டுக் கூர்மையாயிருக்கின்ற பாணங்கள் அனலையினைக்க வல்லகணைகள் யிடுகளைக்கக்கும்திவ்வியபாணங்களாதியவைகளைப்பாரித்தவிற்களிற் பூட்டிப்பிரயோகித்ததும் தண்டாயுதம், சூலம், வேல், தோமரம், பின்டிபாலம், கப்பணம், முசண்டியித்தகைய ஆயுதங்களை யொன்றனந்தமாகக்கடாவிடும், எறியீட்டிகளைவீசியும்இவ்விதமாக நாலுமூலைகளினுமிருந்து வாதாடும்போதுபாதகர்செலுத்திய அஸ்திரசஸ்திரங்கள் சோனைமாரியைப்போலப் பெருத்துவிட நாகங்களுக்கொப்பாகச்சிறி மண்விண்ணெங்கணுமூடி அளவற்ற உற்பாதங்களைக்காட்டி

மேலிட்டெருவதை லோகநாயகன்கண் திருநகைகொண்ட உலகங்களுக்கச்சாணியாகவிற்கின்ற மேருவுக்கொப்பாகிய தமதுகோதண்டத்தைநாட்டி நானேறிட்டுச் சிறுகுணத்தொனிகொண்ட தருணத்திலுண்டாகிய பேரொலியினால் ஆயிரகோடி அண்டநிலைகளும் அல்லோலகல்லோலப்பட்டு நெக்குவிட்டும் அதைச் சூழ்விருக்கின்ற ஜலப்பெருக்குட னென்றியிருக்கும் பித்திகைகள் துறுங்கியும் அதைவளைந்திருக்கும் அனற்படிவவண்டங்கள் பொடிபட்டும் அதைப்போற்றியிருக்கும், வாயுவண்டம் தத்தளித்தும், அவற்றின்மேற்புறத்திலுள்ளதும் பரவெளியாகிய மூதண்டைகோளாக மங்கவும் இப்பிரகாரம் வீறியோங்கிய சத்தமானது சிங்கமுகாசுரனுக்குத் தவியாக வீராவேசங்களுட னெதிர்த்த இராட்சதசேனைகள் அவர்களைப்போற்றியிருந்தபடைத்தலைவர்கள் செவிகளில்துழைந்தமத்திரத்திற் நிமிக்கிட்டுப் பஞ்சேந்திரியநிலைகள்கலக்கிக் கரங்கள் நடுநடுக்கி அவற்றிற் பிடிபட்டிருந்தபுடைகளைநழுவுகிட்டு அதுநிலத்திற் சேருவதன்முன்னம் குப்புறமறிந்தனர், இவர்களிப்பாடுபடுமுன்னிலையில் வீறிட்டிருந்த மதயானைக்கூட்டங்கள் சிங்ககர்ச்சனையைக்கேட்டதைப்போலவும் சொற்பனத்திற் கண்டதையொத்தும் கதறிக்கொண்டோடிவிழுந்தும் புரண்டும் தலைக்குத்தலீட்டு மங்கவும் தத்தித்தாவிப்பாய்ந்து பகைவர் சிரங்களிற் பாதங்களைவைக்கவல்ல வேகமுள்ள புரளிப்பந்திகள் கதறித்திகைத்து ரணக்களமெங்கணும் படுக்கிடையாகவிழுந்து சின்னபின்னப்படவும் கற்காதொனியைக்காட்டியோடும் பொன்னுருளைகள்வாய்ந்த தேரணிகள் கீழ்மேலாய் ஒன்றின்மீதொன்றுதாக்கிப் பொடிப்பொடியாயுதிருவிவ்விதமாகச் சதுரங்கசேனைகளும் அலங்கோலமாய் விழுந்தது இந்தஉற்பாதங்களை ஜயசாலியாகிய சிங்கமுகாசுரன் கேட்டுப்பயந்து உடனே மனந்தேறிச் சிரக்கம்பஞ்செய்து இந்தக்குணத்தொனிக்காற்றமற்பட்ட என்சேனைகளைத்தும்படியிற் படிந்ததை திஷ்டாந்தமாகக் கண்டனன், இவ்விதஒலியையாவராலெழுப்பப்படும் ஆதலாலிந்த வீராதிவீரன் சிவகுமாரனாகவேண்டும் இந்தச்சிறுவன் வலியையோசிக்குமிடத்தில் நமது சகோதரன்தாருகனை வெற்றிவேலினுற் பிளந்தானென்பது உண்மையுண்மையென்று பிரமித்துப் பேசினவனாய் இத்தகைய வீரபராக்கிரமசாலியாகிய இச்சிறுவன் புயவன்மையை நாமே அடக்கவேண்டுமல்லது அபலாகிய விராட்சதப்படைகளினாலும் சேனைத்தலைவர்களினாலும் மாளுவதன்றென்றெண்ணி மனோவேகத்தினு மேலிட்டிச்செல்லவல்ல தந்தேனாமுமிக்கிக்கொண்டுவந்து அடியேனுக்கடிகளாகவிருக்கின்ற வேலையுதபாணியினெதிரில்லிற்றுத்தி உருத்துப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவான்.

திரிநேத்திரதாரியாகிய பரமசிவமருளியபிள்ளாய் நானென்றைக் குறித்துக்காட்டுவேன் கியாபகமாகக்கேட்கக் கடவை துஷ்டநீக்கிரகசிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்வது அகண்டமண்டலாதி பத்தியமாக வுலகங்களை ஆண்டவரும் சக்கிரவர்த்திகளுக்கமித்த நீதியும்முறைபுமாம் சாஸ்திரகளினும் இவ்வாறே முறையிடுகின்றது, ஆதலால்பூர்வீகமாய் அவுணர்சூல பரம்பனாயாகத்தாயாதிகளென்றென்னுமல் அலைத்துக்கொள்ளும் இரக்கமில்லாமல் அவர்கள் செல்வவளங்களைக் கொள்ளுகொண்டு ஜபசாலிகளாய் விழியிருந்த பங்காளிகளாகிய தேவர்களை அவர்கள்மு

ற்பகல் செய்தபடிக்குத்தண்டித்துபயமுண்டாகத்தக்கதகச் சிறையிலவைத்தனம், அவர்களுக்குப் புத்திவந்தான்பு விடுதலைசெய்யக் காத்திருக்கிறோம் மேலும் நாங்க ளெவ்விதங்களிலாவது வழக்கிட்டுவாதாடி ஒருமித்துப் போவோம் அப்படிக்கிருக்க நீயவர்களிலொருவன்ல்லன் மேலும் இதரமாய் நமக்கிருக்கின்ற பகைவர்களிற்சேர்ந்தவனுமன்று நீங்கள் பொதுநிலைமையாக விருக்கப்பட்டவர்களிலகாலம் தேவர்களீறி அவுணர்இராசுதனாவாட்டி ஜயப்பிரதாபத்தைப் பெற்றிருப்பதுமுண்டிசிலகாலம் நாங்கள் அவர்களையடக்கி வெற்றிபரராயுலகையாவது முண்டு இச்செய்கைகள் சாதாரணமாகத் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருகின்றது இக்காரணங்களைச்சற்றும் யோசித்துப்பாராமல் அரியாயமாய் நீங்கள்மீதெதிர்த்துச்சண்டைக்குவரவேண்டிய நிமித்தமென்ன விருக்கின்றதென இவ்விதமாக பற்பலதிஷ்டாந்தங்களைப்பேசி வினாவி யபோது அவன்குறித்தவாக்கியங்களனைத்தையுந் திருச் செவிகளினேற்று அடியருக் கடியராகவிருக்கின்ற நம்போலிகளனைவருக்கும் நாயகத்தலைமைபூண்டபரிவாய் அஞ்ஞான விருளைப்போக்கிப் பேரறிவைத்தந்து பாதுகாத்து மேலும் அரியபதவியில்நிலைபெறச்செய்யவல்ல பெருமைபொருந்திய பிரணவவடிவாகவிளங்கும் பாலசுப்பிரமணியதேவர் திருநகைகொண்டவராய் மறுமொழிகொடுப்பதாயினர், அவுணர்பெருமானே நீயிப்போது பேசியகாரணங்களை யோசிக்குமிடத்தில் வெகுநேத்தியாகவிருக்கின்றது எமதுசெய்கைகளைச்சொல்லக் கேட்பையாகஇந்தப்பிரபஞ்சங்களைத்தினும் வாசஞ்செய்கின்றதினனாத் தருமசாத்திரத்திற்குறித்த நீதிகடாமல் வலுமையினுற்றுன்பஞ்செய்தலைக்கும் அகந்தையைப் பெற்றிருக்கின்ற கொடியபாதகனா ஆராய்ந்து அவர்கள்செய்கைகளுக்கடித்த தண்டனைகளை முடித்தடக்கி மன்னுயினை நிலைபெறாட்டி அண்டங்களைத்தையும் பாதுகாத்துவருமிறைமையைச்செலுத்திவருவோம் அக்காரணத்தினால்நீங்கள் பரமசிவகடாட்சத்தினுற் பெற்றிருக்கின்ற வரமுயற்சிகளையும் செல்வசம்பத்தையும் புயவன்மையையும் நீடித்ததாக நினைந்திருக்கின்ற மதாக்காரத்தினால் முன்பின் யோசித்துப்பாராமல் தாயாதிகளென்றும் எளியொன்றும் சிவபிரானிடத்தில் மெய்ப்பத்தி மான்மியங்களைப் பெற்றவொன்றும் கொலைகளவு கட்காமமாதிய குற்றங்களுக்குப் பயந்தவொன்றும் சற்றுவிரக்கமில்லாமற் செய்யத்தகாத பணிவிடைகளைக்கொண்டு பலதுன்பங்களைச்செய்தலைத்து மானபங்கப்படுத்தவும் நினைந்ததுமல்லாமல் அவர்கள்வாசமாயிருந்தசிறப்புள்ள பொன்னுலகைக்கொருத்தி நாசப்படுத்திப் பெண்பிள்ளைகளுடன் கட்டிவந்து அரியசிறையில் பலகாலம்வைத்தலைக்கின்றபகைவனாவாட்டி விண்ணவர்படுந்துன்பங்களைப்போக்கிப் பழையபடிக்கவர்கள் சுதந்தரமாகிய தெய்வலோகவாழ்விலிலைபெற ஸ்தாபிதஞ்செய்யும்பொருட்டு திருக்கயிலையைக்கடந்து பூலோசத்துக்கு வந்தனமாதலால் அக்கருத்தைவிறைவேற்றும்பொருட்டு உத்தேசித்தபோதினும் தருமத்தைப்பாராட்டித் துதிந்முலமாக இதுதகது தேவர்களை விடுதலைசெய்து சுகசீவியாகவாழ்க்கடவையெனத்தெரிவித்ததை மறுத்தபடியாய் சண்டைகொடுத்து விடுதலைசெய்யரினைந்துவந்ததன்றி உங்களிடத்திற் பகைகொள்வதற்கு மற்றொருகாரணமொன்றுமில்லை இக்காலத்தினு

ந்தேவர்களேவிடு வீராகில் இதுபரியந்தம் நீங்கள்செய்திருந்தகொடுமைகளைப் பாராட்டாமல் திரும்பிவிடக்கடவோமென்று எமதிறைவன் திருவுளம்பற்றியவாக்கியங்களைச்சிங்கமுகன்கேட்டவுடன் கோடையிடினைப்போலக் கரங்களைத்தட்டி அண்டங்கனதிரதேகங்குலுங்ககைத்து வடவைக்கனலுமஞ்சம்படிக்குக் கோபித்து சண்முகப்பெருமானைப்பார்த்து கெலிப்புடனிடனைச்சொல்லுவான்பாலகளை நீபேசியபடிக்கு நம்மனைவனாயும் வென்றனை தேவர்கள்கிறையு மித்தினமேநீங்கி விண்ணுலகைச்சேர்ந்தனர், அவர்களை நீயும்விடுவித்தனை நாமும்வலியற்றவர்களானோம்உன்னெண்ணமும் செய்யுமுயற்சியும்வெகுநேத்திநேத்தி சூரத்துவமென்பது உன்னிடத்திற்குன்னிளங்குகின்றது இக்காரணங்களைச் சகலரும்உண்மையாகவேநம்புவர், இந்திரகுமாரனையும்மற்றவிண்ணவனாயும் துக்கசாகரத்திலமுந்தப் பாரவிலங்குபூட்டிவைத்திருக்கின்றகாவலைநீக்குவதற்குச் சந்திரசடாமண்டல தாரிகிய பரமசிவத்தினு விதுவனாயில்முடியாதிருக்கின்றதெனச் சகலரும்வழங்கிக்கொள்ளுவராயின் பாலனுகியஉன்னொருவனுல் நிறைவேற்றக்கூடுமோ.

மேலும்கண்ணுதற்கடவுள் நிருமித்து உனக்குதவியாகக் கொடுத்திருக்கின்ற வேலாயுதத்தின்வலியை யொரு பிரயோசனமாகமதிக்கமாட்டேன் மன்னுயினைக்கொண்டுபோகவல்ல யமனையொத்ததாருகவீரன் உன்னையெவ்வளவுஞ் சட்டைபண்ணுமற் போர்செய்தவருமுன்னிலையில அவனைவஞ்சனைசெய்துகொன்றனை அல்லது நீயவனைவெல்லுந்திறம் பெற்றனையோ அப்படியே பிராணனைத்தப்பித்துக்கொண்டோடிப்போயிருப்பையாகில் இன்னமுஞ்சிலகாலம் உயிர்பெற்றவாழ்விருப்பை அதைமறந்து இவ்விடத்தில் நீவந்ததையோசிக்குமிடத்தில் உன் செய்கையினுல்முடிந்ததன்று எங்கள்நலவினையும்உன்விதியும் பிடரியைப்பிடித்துத் தள்ளிக்கொண்டுவந்துவிட்டது கடப்பமாலையணிந்திருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியனேயிதனைக்கேட்பையாக சத்திலேவைத்தாங்கியிருக்கின்ற உன்சேவகத்திறங்களனைத்தினையும் பூர்த்தியாகத்தெரிந்து கொண்டனம் பருவதாகிருதியாகிய புஜங்களைப்பெற்றிருந்ததாருகனைப்போலவே யிளைப்பனென் றொருபோதும் நீனைக்கவேண்டாம் இனித்துரிதமாய்ச் சண்டைசெய்ய எத்தனப்படக்கடவை மேலும் உனக்கும்பிராணபதமாய் வலதுபுயத்தைப்போல வுதவியாகவிருந்த வீரபராக்ரமசாலயாகிய தூதனும் படைவீரரும் பாதிபூதவெள்ளங்களும் ஆபிரக்கிரணசமோகங்களைப் படைத்திருக்கின்ற சூரியனொழுந்தருளும் உதயகிரியிற் சேர்ந்திருக்கின்றனர், மற்றப்பாதிபூதப்படைகளும் அவர்களுக்குத்தலைமைபூண்டிருந்தவீரரும் உன்விழிகள்காணநமதுவயிற்றிற்பட்டு உதரவங்கிக்கொய்யாமண்டனர் இக்காலத்திற்சகலனாயும் பறிகொடுத்து நீமாத்நிரம்தனிமையில்லிற் கின்றாய் இக்காரணங்களனைத்தையும் திஷ்டார்த்தமாகப் பார்த்திருந்தும்இன்னமுஞ் சண்டைகொடுக்கவல்லேனென்றெண்ணித் துணிந்திருக்கின்ற உன் தயிரியத்துக்குமாத்நிரம் மெச்சினேன் மகரந்தங்களை யிறைத்துத்தேனைத் துணித்திருக்கின்ற பஞ்சதருக்களினதுரிழலில்வாசஞ்செய்திருந்த இந்திரதனையனுகிய சயந்தனையாகிய தேவர்கள்கிறையைநீக்கியிரட்சிக்கவெண்ணக்கொண்டுவந்தநீயே மனதுக்கினிய துணைவனாயும் வீரபராக்ரம சாலிகளா

கிய சேனைத்தலைவர்களையும் கணக்கிறந்த பூதசயின்னியங்களையும் விருதாவாய்ச் சிலபோதிலீழந்து தனிமையிலிருக்கின்றனைஇவையல்லாமலும் வேறுமென்னபலப்பிராப்தியைப் பெறப்போகிறாய் நீசவுரியபராதலாலித்தகைய அரியபேறுடையனொழிபு இன்னமுஞ்சில சேதிகளைத்தெரிவிப்போம் அதைக்கேட்டு தீர்க்காலோசனைசெய்து பிழைக்கக்கடவாய், அஃதென்னையெனில் இதுபரியந்தம் என்னுடனெதிர்த்துப் போர்செய்தவர்கள் மாண்டதல்லது பிழைத்தவர்களுமுண்டோ அல்லது அவர்களைக்கணிக்கத்தான் முடியுமோ மேலும் பின்னப்பட்டுசகலசெவ்வவளங்களையும் சேனைத்திறங்களையும் பறிகொடுத்துப் புறந்தந் தோடினவர்களையுமெண்ணி யெண்ணியாவதோ நீபாலகதைலா லீத்தகைய சயங்களைப்பெற்ற வீராதீவிரனென்று யாவராவதுசொல்லக் கேள்விப்பட்டது மில்லைபோற் காணுகின்றது வீணில்வருந்திச் சண்டையைக்குறித்து இவ்வளவுதூரம்வந்தனை இனிப்பலபலபேசியாவதென்னே தேவர்கள்கிறையை விடுதலை செய்வோமென்பதைக் கனவிலும் நினைக்கவேண்டாம் இக்காரணகாரியங்களைச் செவ்வையாய் நிதானித்துத் திரும்பிக் தாய்தந்தையருக்குப் பிள்ளையாய்ப் பிழைக்கக்கடவாய் இத்திறங்களையொழிவித்துச் சொல்லவேண்டுவதென்னையெனில் நம்மிடத்தில் அதிகபிரீதியுள்ள சிவபிரானுக்குப்பிள்ளையாதலாலும்சிவபருவத்தைப்பெற்றிருப்பதாலும்தெரியாமை யாயிர்த அரியகாரியத்தை முடிக்கவந்தனைபென்னும்நீதியைப்பார்த்துப் பரிவாய்ச்சொன்னதல்லதுவேறல்லவென்றுசிங்கமுகன்பயமுறுத்திப்பேசிய வசனங்களனைக்கையும்பன்னிரு புயாசலங்களைப்படைத்திருக்கின்ற சரவணபவன் கேட்டவுடன் இவன்கொண்டிருக்கின்ற வுறுதி வெகுநேத்தியென நகைத்து நல்லகாரியம் அவுணராஜனேநமது குழந்தைப் பருவத்தின் திறங்களைச் சந்துநேரத்திற் காட்டுவோமென்று தமதுகரத்திலிளங்கும் பரமசிவமணித்த தெய்வீகமாகிய காண்டபத்தில் ஒருவயிரவானியை யெடுத்திப் பூட்டிப் பிரயோகித்தனர், அச்சிறந்தபாணமானது வெளிப்பட்டவுடன் அதிகமகிமைகளைக் காட்டி வேகமாயோடிவந்துவயிரமலைபை யொத்தபாதகன்மாற்பிற் றுக்கித்தடாரித் தருவித்துனைத்துமுதுகின்மூலமாயோடியது, இவ்விதமாக எமதையன்சரமானது அருவிக்கள் பெருகும் பருவத்தின் பூதபாட்டுமாறுபோலச்சிங்கமுகன் விசாலமானமார்பைப் பெருவாயிலைப்போலத்திறந்து வெளிப்பட்டகாலையில் அம்மூலமாய் அருவியை யொப்பச் செந்நீர்பாய மிகவும்வருந்தித்திகைத்து நின்றனன், அந்தஜபத்தைக் கண்டதேவர்கள், சந்தோஷசாகரத்திலமுந்தினவர்களாய்க் கரங்களைக்கொட்டிக்கொட்டித் தேகங்குலுங்கக் குலுங்ககைத்தனர்.

இவ்விதமாக பிலத்துவாரத்தைப்போல வெளிப்படையாக மாப்புபிளந்த மூலமாய்வெளிச்சந் தோற்றியபோது பாதகன் காப்பத்திற் சஞ்சரித்திருந்த பூதப்படைகளனைத்தும் கார்காலத்திற் புற்றினிடத் தெழும் ஈசெல்களைப்போல அவ்வுழியாக பலபலென வெளிவந்து கடலுமஞ்சவார்த்து ரணக்கள வெல்லேழும்றும் பழையபடிக்குப்பரவிவருவதைச்சிங்கமுகன் பார்த்தமாத்நிரத்தில் மனம்வருந்தி நாகத்தைப்போலச்சிறி வலிய கரங்களைக்கொண்டு அத்துவாரத்தை முடிக்கொண்டவனுய் தட்சணத்திலொருபாரித்த தண்டாயுதத்தைபெடுத்து கிறுகிறெனச்சுழம்

திக் கந்தசுவாமியின்மேல் வீசிப்போது மணிக்ஞ்சத்திக்க அண்டங்கள் வெடித்ததுக்கொப்பாகஇளைச்சலிட்டிக்கொண்டு வாயுவேகத்தினுங்கொடு மேலிட்டிவருவதைத் தமக் கொப்புலமைபற்ற கர்த்தன்கண்டு நான்குசூரிய சிலீமுகங்களைப் பிரயோகித்தனர், அவைகள் தீயைபிரித்ததுப் பிரசண்டவாயுவுக்குமேலான ஆரவாரங்களைக்காட்டிப்போய்த்தண்ணைப் பொடிப்பொடியாக ஹறுக்கியதாமன்றிவேகமாகப் பாய்ந்து சிங்கமுகன் நெற்றிகளிற்றாக்கி யுருவியோடியது அக்காயத்தின்மூலமாக வுதிரம் பெருக்கெடுத்தோட மனச்செருக்கற்று வலிகுன்றி உணர்வைவிளக்கும் அறிவுமயங்கிச் செங்கோலை நடாத்தும்நீதிபராகுதிய மன்னவன் அரசாட்சிபைச் செலுத்துவதற்குச் சிலவினையுறுநீர்ந்தவேளையில் வருந்தும் உலகத்தைப்போல வாடிப் பிரமித்துநின்றான், அக்காலத்திற் கோட்டைவாயிலையொப்ப வெளிப்பட்டு உதிர்ந்ததைப்பெருக்கி யிருந்த மாப்பைமூடிய கரங்களைவைப்பரமசிவகடாட்சம்பெற்ற காலத்திற் றொலையும் மாபைவிகித்துச்சோர்ந்து தாழ்ந்தமூன்றிலையில் பஞ்சரத்திலைபட்டிருந்த பறவைகள் அதைக்கடந்து பறப்பதைப்போல அத்துவாரமாய்க்கமாய்ப் பூதவீரனாவரும் வெளிவந்து அதிக கெலிப்புடன் சுப்பிரமணிய தேவனைச் சூழ்ந்து கொண்டு திசைகள்செவிடுபடத் தக்கதாக ஜபவுற்சாகங்களைக் கொண்டாடி ஆர்ப்பரித்தனர் சிங்கமுகனுதரவங்கியிற் பட்டிமாண்ட பூதரும் திசைகள் தோறுமெறியப்பட்டவர்களும் ரணக்களத்தில் மாய்ந்தவர்களும் மாணமூர்ச்சையடைந்து களைத்திருந்தவர்களும் சண்முகப்பெருமாள் கடாட்சவீட்சணியத்தின் மகிமையினால் உயிர்பெற்று மூர்ச்சைதெளிந்தும் வலியராயுமெழுந்து கெக்கலிக்கொட்டிக்கொண்டிவந்து சரவணபவனைத் தரிசித்துப்போற்றிக் களித்திருக்கு முன்னிலையில் பாலசுப்பிரமணியதேவர் உதயகிரியினித்திருக்கின்ற தமதுதுணைவர் இலகூந் படைவீரர் பூதசேனைகளையும் தருவிப்பதாகத் திருவுளங்கி லெண்ணித் தட்சணத்திற் றெய்வத் தன்மைபொருந்தியஒருசரத்தை பெடுத்து வில்லிநீழ்நீர் நம்மவர்களையெனையுந்துரிதமாகக் கொண்டுவரக்கடவாபெனப் பணித்துச்செலுத்தியகாலத்திற் சூரியகாந்தியினுமேலான கிரணங்களைப்பரப்பி வாயுவேகத்தினுப் மனோவேகத்தினுமேலிட்டிச் சமுத்திரங்களைக்கடந்து சூரியபகவா நெழுந்தருளும்சிறப்பினை வாய்ந்த பொன்னிறம்பெற்ற உதயகிரியைச்சேர்ந்து வீரவாகுதேவர் முதலானவர்களைச் சேர்த்துப் பந்தித்துவைத்திருந்த பாசப்பிணிப்பை நெருப்பிற்பட்ட பஞ்சைப் போலத் துகள்படவாட்டிம்போது கந்தசுவாமியார்கிருபா கடாட்சப் பெருக்கினால் நித்தினா தெளிந்தவர்களைப்போல வீரனுதிமொழுந்து அஞ்ஞானவிருளிப்பட்டலைத்திருந்த பிரானிகள் சிவகடாட்சத்தினும் போதவுணர்வைப் பெற்றவுடன் களித்திருப்பவரைப்போல மனவெழுச்சி பெற்றவர்களாய்ப் பரமசிவன் மனதுக்கினிய திருக்குமாரன் திருநாமங்களைச்சிந்தித்துப்போற்றி அத்திசையைநோக்கி திர்க்கதண்டன்சமர்ப்பித்துச் சுந்தோஷமிகுதியினால் அண்டங்களதிர ஜயஜயவென ஆர்ப்பரித்துக்களித்தனர்.

இவ்விதமாகச் சகலரும் உயிர்பெற்றெழுந்த காலையில் சண்முகதேவர் செலுத்திய மகத்துவ முள்ள படையானது பிரமன்ருமித்து சூரபுதுமனுக்குக் கடாட்சித்திருக்கின்ற புஷ்பகவிமானத்தைப்போல அகல நிகளமுள்ளதா

கவிளங்கி வீரவாகுதேவர் படைவீரர் பூதசேனைகளை வளையுந் தாங்கிபெழுந்து வானவழிக்கொண்டு உதயகிரியைக் கடந்துசமுத்திரங்களைத்தாவி வாயுவேகத்தினுமேலிட்டி வந்து சமரவெல்லையிலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சண்முகப்பெருமாள் சந்திதானத்திலிருக்கிப் பழையபடிக்குத் தன்னுருக்கொண்டு அம்புருத்துணியி லடங்கியது, அப்போது இளையபெருமாள் இலகூந்என்மற்பூதவீரரனைவருங் கர்த்தனைத்தரிசித்தமாத்நிரத்திற் பிறவி முதற்கொடிய வறுமையை அனுபவித்திருந்தவர்கள் பரமசிவகடாட்சத்தினும் நிரண்டசெல்வப்பெருக்கைப்பெற்ற காலத்திற் பெற்ற பேரானந்தத்தைப்போல திருமுகமண்டலங்கள் தாமரை புஷ்பங்களை யொப்பவிளங்க மனங்களித்துத் தேகம்பூரிக்கத் திருவடிகளில் வணங்கி யெழுந்து வாயாரப்போற்றிக் கரங்களைக்கூப்பிநிற்கின்றவீரகண்டாமணிதரித்த வீரவாகுதேவரிடத்தில் எள்ளினெண்ணெயைப்போலவும் மணியினொளிக்கொப்பாகவும் சராசரப் பிரபஞ்சங்களைத்தினும் பரிபூரணமாக விளங்கிநடிப்பிக்கும் பெருமையினையாய்ந்த பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள்கிருபாநோக்கம்பாலித்து இராட்சதப் பாதகன்வீசிய மாயவலைக்குள்ளாயறிவழிந்து மிகவும்வருங்கி உதயகிரியிற் சேர்ந்து வாடினீர்களோ வெனப்பரிவாய்த் திருவுளம்பற்றினார், அவ்வாக்கியங்களைச் செவிகளுக்குக் கமுதாகக்கேட்டுச் சரீரம்பூரித்து விழிகளிலானந்தவாரிபெருக இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர், கர்த்தனேதேவரீர்பரிபூரணகடாட்சம் அடியோங்க ளிடத்திநீழ்த்தியாக விருக்கின்ற காலத்தில் நங்கள் உணர்வழிந்து வாடினும்பிராணனைப்போக்கி நரகவேதனையிற் பட்டுவருத்தினும், வெவ்விததுக்கசாகரத்தின்பட்டு நிலைபெறுதலையினும்பற்பலபிறவிகளி லுதித்துச்சோரினும் பாசபந்தங்களிற் கட்டுண்டு கிலேசிக்கினும் அவைபனைத்தும் சூரியன்முன் பணியப்போல நாசப்பட்டுப் பவுத்திரராய்த் தமக்கடித்தொண்டி களைச் செய்திருப்பதற்குத் தாழ்வுண்டோவெனப்பலவாகத்துதிக்கின்ற காலையில்நான்குவேதங்களினும் மேலுக்காணவொண்ணாக ஓங்காரப்பொருளாய்ப் பரவெளியில்லின் று ஆனந்தநடனங்களைச் செய்பவல்ல பகவான் அவர்களிடத்தன்பாய்ப் பேரருளைக்கடாட்சித்தனர்.

அத்தருணத்தில்அவ்விடத்திலிருந்த மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன், இந்திரன்முதலிய தேவர்களும்வீரவாகுதேவர்முதலானவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டு பற்பலமுகமன்களைச்சொல்லிப் புகழ்ந்து கர்த்தன் கடாட்ச வீட்சணியப்பெருமைகளுக் கதிசயித்துவாழ்த்தினர் இவ்விதமாகச் சகலரும் பேரானந்தவாரியில் மூழ்கியிருக்கின்ற காலையில் முன்னன் குமாரதேவர்காட்டிய நானொளியின் சுத்தத்துக்காற்றாமல் மாணமூர்ச்சையடைந்திருந்த இராட்சதப்பாதகரனைவரும் கர்த்தன் தமதன்பரிடத்திற் பாலித்த கிருபாநோக்கம் தங்கள்மீதினுந் தாக்கியமுபற்சியினுந் களைதெளிந்து உணர்ச்சிபெற்றெழுந்து பெரும்புறக்கலைப்போல ஆர்ப்பரித்தெழுந்தவர்களாய் உருத்திராகாமாகப்பொங்கி யிர்தப்பாலகன் குணத்தொளியினால் வீராதிவீரர்களாகிய வெங்களை யிவ்வாறலைப்பதோவென்று மானம்மாதிக்க இராட்சதசேனைகளும் படைத்தலைவர்களும் வேகமாய் வடவைக்கலைப்போலப்பொங்கி விழிகளிற் நீப்பொறிகள் சிதறக்கோபித்துப் புருவம்நெற்றியிலேறவும் தேகமுற்றும் வியர்த்து மீசைதுடிக்கவும்

விஷ்ணுநாகங்களுக்கொப்பாகச்சிறிச்சத்தசாகரங்களும்பெருக்கெடுத்ததைப்போலப் பரந்து அண்டங்களைத்தும்வெடித்ததற்கொப்பாக ஆர்ப்பரித்துச் சருவசங்கரகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் தமது துதல்விழிக் களவினாலெடுக்கி ஏகனாய்ப் பாவெளியில் நடித்துலவும் ஆதிதேவன் திருக்குமாரனை வளைந்துகொண்டு சூரியனை முடியபணிப்படலத்தைப்போலக் கவிந்து பாரித்ததனுசு களை வட்டாகாரமாக விதுக்கிச் சகலருந்நிடுக்கிடத்தக்க தாக நானொலிகொண்டு அர்த்தசந்திரபாணங்கள் விஷத் தொவையலிட்டிருக்கின்ற சிலிமுகங்கள் கொடியநாராச ங்கள் அனலைவீசும் சரங்களைச் சோனைப்பெய்யலையொப் பப்பொழிந்தும் தண்டாயுதங்களைக்கொண்டுமோதியும்ச க்கரங்களைக் கரகனெனச் சழற்றிவிசியும் சூலங்களைக்கடா வியும் தோமரங்களையெறிந்தும் இவ்விதமாகக் கொடிய போராட்டங்களைச் செய்துவருவதைச் சிவபிரான்நெற்றி விழிகளிறீறெற்றிய குமாரதேவர்கண்டு திருநகைகொண் டு தமது வில்லிநகணக்கிறந்த திவ்வியபாணங்களைச்சந்தி த்துப் பிரயோகித்தனர், அவற்றிற் சிலசரங்கள் அனற்ப டிவமாய்த் தீயையிறைத்தோடவும் சிலபாணங்கள் ஆலகா லவிஷத்தையொப்ப மண்டியெறிந்து தகித்தும்சிலசிலி மு கங்கள் காடாந்தகாரமாகமுடிப்பகைவரைத்திசைதெரியா மலலைத்தும் சிலவம்புகள்காலாந்தகரை நிகர்த்துச் சிறிப் பாய்ந்தும் சில நாராசங்கள் அனலைக்கக்கி கொடியசர்ப் பத்தைப்போல உறிக்கொண்டுதாவவும் சிலபகழிகள்சூ ரியகிரணங்களுக்குச் சமமாக ஜ்வலித்து மேலிடவும் சில கணைகள் மின்னலைப்பரப்பிக் கொண்டோடவும்சிலவாளி கள் கோடையிடினைப்பெருக்கி யுலவவும் சிலபுகங்கள் பொன்னிறம்பெற்ற சக்கிரத்துக்குச் சமமாகச்சுழன்றுசு ழன்று பலகொடுமைகளைக்காட்டவும் சிலஅஸ்திரங்கள்வ ச்சிராயுதங்களைப் போலத்தாக்கவும் சிலகோல்கள் இந்தி ரதனுசுக்கொப்பாக பற்பலபாணசமோகங்களைப் பெருக் கி அதாஅதஞ்செய்யவும் சிலவிசிகங்கள் சூலங்களுக்கொ ப்பாகத் தடாரித்துப் பாய்ந்தும் சில பிரசண்ட வாயு வைப் போல வேகக் கொண்டு பாயவும் சில சூராவ ளிக்காற்றுக்கொப்பாக வெதிரந்தவைகளைத்தையும்புர ட்டிக்கொண்டோடவும் சிலவாளாயுதங்களைப்போலச்சங் கரித்துத் திரியவும் சில பாரித்த தண்டாயுதங்களாய் வாட்டவும் சில வேலை நிகர்த்துத் தும்சஞ் செய்பவும் சில சிங்கம் புலியாதிப கொடிய மிருகங்களுக்கொப் பாகக் கர்ஜித்துக்கொண்டும் இப்படிக்குப் பரந்து அல் லோல கல்லோலப் படுத்தும்திவ்விய பாணகோடிகளிற் சில பாதகரை வாட்டி நன்னெறிகளைப் பெற்றிருக்கின் ற சிவகணங்களுக் கிடையூறுகளைச் செய்யாமற் றருமப ரிபாலனஞ் செய்வதற் சிருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிரமனுக் கொப்பாகத் தோற்றவும் சில அண்ட புலன சராசரங் களுக்கு உபத்திரவமில்லாமற் பாதகாத்துத்திரியுந் தன் மையினும் நிதிசுத்தனாகிய மகாவிஷ்ணுவைப்போலக் கா ட்டவும் சில மன்னுயினாவாட்டி வருகின்ற கொடிய மகா பாதகராகிய அவுணரீராக்கதராதிவாவனாயுந் நாசஞ் செய்புந் தன்மையினால் சருவசங்கர கிரத்தியத்துக்குக்க ர்த்தனாகிய உருத்திரமூர்த்திக்குச் சமமாக எத்தலங்களி னுந் காட்டித்திரியவும் வாயுவேகத்தினுந் கடுகி உலகங்க ளெவ்விடங்களினுந் திரிந்து கொடியபார்வையைச்செலு த்தி மன்னுயினாக்கொண்டு போகும் யமதருமராசனுக்

கொப்பாக அவுணரீரபாதகரை வாட்டியும் மனோவேகத்தி னும்முந்நிப்பாய்ந்தும் இவ்விதங்களாகக் கொடியவெப்ப த்தினைவாய்ந்த வடவாமுகாக்கினியானது பற்பலவடிவு கொண்டெதிர்த்த போதினும் சிறி அவற்றின்கடுமைபை மாற்றவல்ல மகிமைபைப்படைத்த பாணகோடிகளின் ச வுரியபராக்கிரமங்களைச் சொல்லி முடிவதோ.

சவுனகாதிரிவிடிகளே குமாரதேவர்தமதொப்பற்றகான் டபத்தில் ஒருபாணத்தைப்பூட்டிப் பிரயோகித்த காலத் தில் வெளிப்பட்டவுடன்கோடியாகப்பெருத்தும்உடனே கோடாகோடியாகப் பரந்து பகைவரைவாட்டிமாயின் அ வற்றின் கணிதம் யாவாரற் பேசப்பதும், இவையன்றியும் அப்படைகளோடும் வேகத்திற்பட்ட சத்தமேகங்களு டல் முற்றும்பிறுண்டு நீரைப்பெருக்கி யிடிமின்னல்களை க்கொட்டிப் பறக்கவும் ஏழுக்கடல்நீரைச்சுவற்றிக் கொதிப் படக்கியும் சூரியபகவானேறிப்போகும் இரதமானதுகரி ந்துநடக்கக் கூடாமையால் கதிதப்பிமுருளவும்வடவானல வெப்பமடங்கித் தத்தளிக்கவும் தேவர் நகரங்கள்பொடிப ட்டும் பொன்னிறம்பெற்ற மேருகிரியானது நீரைப்போ லவருகிப்பாயவும் விசாலமாகியபூமண்டலமுற்றும் வெ டித்துக்காட்டவும் சூலாசலங்கள் துறுங்கியிறைந்தும் இ ிதன்றி ஞானநாயகனாகிய முருகப்பெருமாள்கரவேகமா கத் தூண்டும் சரவருஷங்கள் ஆயிரகோடிஅண்டநிகை டோறு முருவியோடியும் வேகமடங்காமற் பாயுமெனச் சொல்லுவோமாகில் மேற்குறித்தபடிக்கு மகம்மேரு மு தலியவற்றைநாசஞ்செய்ததெனப்பேசியதுஅவ்வாளிகளு க்கொருசிறப்போஇவ்விதமாகப்பாணவகைகளெங்கு மட ர்ந்து அதாஅதப்படுத்திவருகின்றகாலையிற்சிங்கமுகாசர னுக்குதலியாகவந்தஇராசுஷத்தப்படைகள்வீரப்பட்டங்கித் தியங்கிக்கைகாலாடாமற்சிரங்களற்றும்தோள்கள்சரிந்தும் மார்புகிழிந்தும்துடைகள்முறிந்தும், கண்டதுண்டப்பட் டும், சல்லடைக்கண்களாகத் தொனையுண்டுமாளவும்,பரு வதங்கள் கால்முனைத்தசைவதைப்போன்ற பருத்ததேக த்தைப்படைத்திருக்கின்ற மதயானைக்கூட்டங்கள்சின்ன பின்னப்பட்டிக்களமெங்கணு மிறைந்தும்அலைகளைப்போ லத்தாவியாயுவினுங்கடுகிச்செல்லும்புரவிப்பந்திகள் பல துண்டங்களாக வெட்டுண்டுமாளவும் வானத்தையளாவரி ன்றசொர்னமயமாகியதேர்நிகைகள்-வண்டில்-அச்சுமச்சு- குத்துக்கால்கொடுங்கைமுதலியஉறுப்புகள்சிதைபட்டு ம ங்கவும்இவ்விதமாகச்சதுரங்கசேனைப்பெருக்கானது அத ப்பட்டு ஒன்றின் மீதொன்று விழுந்து கலந்து ரணபூமி யெல்லையில் விழுந்து கிடப்ப தெப்படிக்கிருப்பதெனில், சருவசங்கர காலத்தில் ஜலப்பிரளய மோங்கி அண்டவ ணிகளைவாட்டி ஒன்றுபடுத்துவதற்கொப்பாக விருந்தது எமது கர்த்தன் செலுத்தும் வாளிகள் பாயுமிடங்கள் தோற்றமும் நேவரும் மயங்கி அற்புதசித்தராய் பிரமித் துப் பார்த்துக் களைத்திருந்தனர், சவுனகாதிதவத்தோ! யிஃதொருவியப்போ ஒவ்வொருவாளிகள் அளவற்றசிர ங்களைக்கண்டித்துக்கொண்டு அண்டநிகைகளைத்தையுந் தாண்டிப் பெருவெளியிலிறைத்தும் பகைவர்களேபரங் களைவாரியோடி அண்டங்களில் நிரப்பி அவற்றினின்று ஞாயும் ரத்தப்பெருக்கினால் உதிராண்டங்க ளாக்குவதல் லாமல் சரவணபவன்விடம் சிலிமுகங்கள் பாயுந்தோறு ம் அவுணரீரபாதகரைச் சின்னபின்னமாகக்கண்டித்தும் யானைகளைத்துதிக்கைகால்களை வெட்டியெறிந்து முண்ட

மாக்கியும் குதிக்களைப் பின்னப்படுத்தியும் தேர்களைச் சக்கை சக்கையாகப் பேர்த்துக்குவித்தும் அவற்றினைப் புவனங்க ளெங்கனும் நிறைத்ததன்மைபைப் பார்க்குமி த்தில் மடைப்பள்ளியைப்போலக்காட்டவும் இவ்விதங்க ளாகக்களைகளிற் சமுத்திரத்துக்கொப்பாக இரைச்ச லீட்டு ரணக்களமெங்கும் பரந்திருந்த நால்வகைச்சேனை களை அதப்படுத்தியகாரணங்களைப் பெரிதாகினைக்கவே ண்டுவதில்லை ஆயிரகோடி அண்டங்களினும் மன்னுயி ரையலைத்து வாட்டியிருந்த கொடியபாதகரணவனாயும் வேரறக்களைந்தது இருவிக்கோ? லோகநாயகன்படைகளி ன்மகத்துவங்களை என்னென்றுசொல்லுவேன் தம்மை மெய்ப்படுத்தியினால் வழிபடுகின்றவர்களையும் வணங்கப் பெற்றவர்களையும் தமதுபெருமைகளைப் புகழ்த்தக்கமக த்துக்களையும் தமதுதிருவடிகளைத் தஞ்சமடைந்திருக்கி ன்ற அடியவனாயும் தமது சேஷமங்களைக்கோரி யிருக்கி ன்ற தேவரினங்களையும் யாதொருதிங்குளையுஞ்செய்யா மற் குளிர்த்ததடாகத்தில் நிற்பதைப்போலத் தண்மை யைக்காட்டிப் பாதுகாத்துவதுகின்ற காரணத்தினால் தா மமாமலையொப்ப அகமுகமலர்ச்சிகொண்டு கர்த்தன் குணதிசயங்களை யெண்ணியெண்ணி அண்டங்களதிரப் போற்றிக்களித்தனர்.

அக்காலத்திற் சமரபூமிவிளங்கிய அலங்கோலத்தினை யென்னசொல்வேன் பிணமலைகளெங்கு மேலோங்கிக்கு வியவும் குறைத்தலைமுண்டங்கள் அனங்ககோடி கூத்தா டவும் உதிரப்பெருக்கானது சமுத்திரத்தைப்போலத் தேக்கிட்டுச் சுழித்துக்கொண்டோடவும் நிணங்கள் வெ ண்ணெயைப்போலக்குவிந்துகாட்டவும் மூளைகள்சேற்று க்கொப்பாகவழுக்கவும் அவற்றினைவெறுக்கவுண்டு உதி ரபானஞ்செய்த வெறியினால் பூதபைசாசங்கொருபுறத் தில் களியாடல்களைச்செய்யவும் ரணபத்திரகாளி தன்சு ட்டத்துடன் பவனிவரவும் நாய்நிகள் ஊளமிட்டுக்கொ ண்டி அங்குமிங்கு முலவிவாதாடி நிற்கவுங் கழுஞ்பருந் து-காக்கையினங்களினாந்து வானத்தில் வட்டமிட்டுலவ வும் இவ்விதமாக ரதஜதரகபதாதிகளைத்தும் ரணபூ மிக்கியாயப் மாண்டகாலத்தில் மண்விண்ணெங்கும்தே கத்தைப்பரப்பி வாதாடிப்பாலசுப்பிரமணியதேவர் தூண் டிய திவ்வியபாணகோடிகளினால் களைத்துநின்ற சிங்கமு காசுரனுக்கு உணர்வுதோன்றி விழிகளைப்பரப்பிப்பார்த் துத் தனக்குதலியாகவந்த நார்படைகளும் நாசப்பட்டு ஒ ன்றேனுங் காணக்கிடையாமற்றிகைத்துப் பாலகன்சேவ கத்திறத்தினால் வாட்டினென்றறிந்து மானமுங்கோப மும் மனதைவாட்டத் தேகமெங்கும்வியர்க்க வடவைக்க னலைப்போலக்கொதித்து மந்தரத்துக்கொப்பாகிய ஆயிர ந்தனுசுகளைப் பிசிந்து அகண்டமண்டலா தீஸ்வரனாகிய ரூரபதமனுக்கன்றிச் சிங்களைவீனயாத புசுபலபராக்கி ரமசாலயாகிய சிங்கமுகன் துரிதமாய்ப் பந்துதாறுயிரம் சுநீசரங்களைபெடுத்துப்பூட்டிக் கரவேகமாய்க் குமாரதே வர்மீதியும் பூதவெள்ளங்களைக்குறித்தும் பிரயோகித்துச் சிங்கத்துக்கொப்பாக கர்ஜனைசெய்தவுடன் அப்படை கள் தீயையிறைத்து விஷங்களைக்கக்கிப்பற்பலகொடுமை களைக்காட்டிவரும் வேகத்தை எமதுகர்த்தன்கண்டு திரு நடைகொண்டு எத்தகையவாளிகளினாலுமசைக்கவொண் னாத திவ்வியசரங்கள் ஆயிரத்தைச்செலுத்திச்சீறிக்கொ ண்டி மேலிட்டெவருகின்ற பகைவன் பானகோடிகளைக் க

ண்டித்துத்தள்ளி மேலும் அத்தொகை வயிரவாளிகளை ப்பிரயோகித்தனர், அவைவரும் மகிமைகளைச் சிங்கமு கன்கண்டு சர்ப்பத்தைப்போலச்சிறி ஓரிலசூங்கடுமைபு ள்ள பாணங்களைப்போக்கியகாலையிற் புகைந்தினாந்து க னலைப்பெருக்கிவருவதைச் சிவகுமாரன் அத்தொகைச்ச ரங்களைக்கொண்டு கண்டித்துமீட்டும் ஆயிரம்அர்த்தசந் திரவாளிகளைப்போக்கினர் சிங்கமுகனும்பலபாணங்களி னால் அவற்றினைமாற்றி அதிககோபங்கொண்டு தீட்சணிய முள்ள சகஸ்நிரகளைகளைக் கரவேகமாகத் தூண்டிக் குமாரதேவர் தேனாநடாத்தும் வாயுதேவன் வர்ணமார் பைப்பிளந்து கர்ஜித்தனன், அக்காயத்தின்மூலமாய்உதி ரம்பெருக்கெடுத்தோட வலிகுறைந்து மிகவும்வருந்திக் கைகால்களுதறலெடுக்க மனம்வருந்தியிருப்பதை எமது கர்த்தன்கண்டு துரிதமாய்த் தமதொப்பற்றவில்லீல்தாறு பகழிகளைப்பூட்டிப் பிரயோகித்துச்சிங்கமுகன்தேரில்நா ட்டி யானையுருக்கொண்டிருக்கும் வெற்றிக்கொடியைக்க ராலுமெனவெட்டி நிலத்திறள்ளிப் பாகளைவாட்டித்தே னாயும் சக்கைசக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்தகாலையிற் சிங் கமுகனென்னசெய்வான் தன்மனதுக்கிசைந்த வாகனத் தைப்போக்கிச் சோடசகலைகளையிறுந்த சந்திரனைப்போ லபெருமிதங்களினைத்துங் குறைந்துமானம்பாதிப்பதின ல்நிலத்திற்குதித்துத் திசைகள்முதலாக நடுங்கத்தக்கதா கக்கொக்கரித்துத்துரிதமாய்த் தன்விந்களையிறுக்கிக்கண க்கிறந்தபாணவிதங்களை ஒன்றனந்தமாகவருவிக்கும்போ து அவைகள்வெளிப்பட்டி மின்னல் இடிதீமுதலியகொ டுமைகளைப்பெருக்கி அதிகமகிமைகளைக்காட்டி வீறிவரு வதைவிழிகளுக்கமையாத சுயஞ்சோதிவடிவனைப்படை த்திருக்கின்ற குமாரதேவர்பார்த்துச் சிலகளைகளைச்செ லுத்தி அவற்றினைமாற்றிச் சலனப்படாத திவ்வியபாண க்ளையிரத்தைத்தூண்டி பாதகனாகிய சிங்கமுகன்கரங் களிப்பற்றியிருக்கின்ற தனுசுகளையும் பொடிசெய்தமாத் திரத்தில் பகைவன் வெறுங்கரத்தனாய்த் திகைத்திருப்ப தைமகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் தேவர்கள்கண்டுஜயவுற்சா கங்களுடன் கரங்களைத் தூக்கியிகழ்ச்சிக் குறிப்புவிளங்க ஆர்ப்பரித்தவர்களாய்க் கர்த்தன்பெருமைகளைக் கொண் டாடிப்போற்றினர்.

இவ்விதமாகச் சரமழைகளைப் பொழியவல்ல விற்களா ழிந்தபோது ஊழித்தியினுமேலிட்டிப்பொங்கி வரப்பிர சாதத்தினம்பெற்றிருந்த முத்தலைச்சூலமொன்றையெடு த்துச் சிவகுமாரன் மார்புக்குகுறிக்கொண்டு ஆலகாலவிஷ த்தினைத் திருப்பாற்கடல்வெளியிட்டதைப்போலப் பின் வாங்கி யோங்கிவிசி கர்ஜித்தனன், அதுவருங்கொடுமை யைத்தெரிந்து எமதிறைவன் பதினான்கு தீட்சணியமுள் ளசரங்களைப்போக்கித் துகள்படக்கண்டித்து மேலும் ஆ யிரங்கூரிய நாராசங்களைச் சூரன்துணைவன்மீதிற் பிர யோகித்தனர், அவைகளின் உற்பாதங்களைக்கண்டு துரி தமாய் மந்தரத்தையொத்ததண்டாயுதத்தைக்கரத்திற்கொ ண்டி மணிகளசையக்கிறுகிறெனச் சுழற்றிச் சமீபித்தமா த்திரத்தில்மோதிதுறுங்கி நிலத்தில்விழத்தள்ளி அண்ட ங்கள்கிடிகிடாய்த்துநெங்க ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டுமேலே றிவருவதை பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள்கண்டு ஏழுகொ டியபாணங்களைப் பிரயோகித்துத் தண்டத்தைப்பற்றியி ருந்தகரத்தைக்கண்டித்து பூமியிறள்ளினர், கேட்டீர்க ளோ, சவுனகாதிதவத்தோ, சிங்கமுகன் ஆதியிற்பாம

சிவத்தினுற்பெற்றிருக்கின்றவரப்பிரசாதமுயற்சியினால் தட்சணத்திலுமீட்டிமக்கரம் பழையபடிக்குக்களைத்து நிலத்திற்கிடக்கின்றதண்டத்தினையெடுத்துச் சூராவரணியைப் போலச்சுழற்றிக்கொக்கரித்துக்கொண்டு சிவகுமாரன்மேற்றுவியீசினுள், அதனைத்தன்மேல்வந்தகேதுவைவாட்டுஞ் சூரியனுக் கொப்பாக ஆயிரஞ்சுடுசிரங்களைக்கொண்டு பொடிப்பொடியாகவாட்டிப் போக்கியபோது பாதகன்மண்டியெரிந்து தான்முன்னம் இயமனுடன்போராடிப் புறங்கண்டுபறித்து வைத்திருந்த காலபாசத்தை யெடுத்து இதனாலுன் வலியொடுக்கி மங்கக்கடவாயெனப்பேசிவீசியகாலத்திற் நிசைகளெங்கும்பரந்து பிரசண்ட மாருதத்தைப்போல ஆரவாரங்களைக்காட்டிவரும் மகிமைகளைக்குமாரதேவர் தெரிந்து ஆயிரங்கொடியகணைகளை வில்லிற்சந்தித்துப்போக்கித்தீயிற்பட்ட சருகைப்போலநீரூக்கினர், தன்பாசம்வலியற்று நாசப்பட்டதைக்குறித்துமிகவும்மனம்வருந்தி மானமுங்கோபமும்மனதைவாட்டச்சர்ப்பத்தைப்போலச்சீறி யிப்பாலகளைஎன்வலியகரங்களினுற் பற்றிப்பிசைந்துகொன்றுகாற்றிற்பறக்கவூதுவேதிசைனத்திர்மானித்தவனாய் இரண்டாயிரங்கரங்கையுந்திசைகளைமூடப் பரப்பிக்கொண்டு பாய்ந்து மேல்வரும்போது அப்பாதகன்கருத்தை எமதையன்தெரிந்து சர்ப்பங்களுக்கொப்பாக விஷங்களைக்கக்கவல்ல வேகமுள்ளசரங்களிரண்டாயிரத்தைத் தனுசிற்றூட்டிக் கரவேகமாகப் பிரயோகித்து அவன்கரங்கள்முற்றினுமிலத்தில்தீயிழந்து துடிக்கும்படிக்கு வெட்டியெறிந்தகாலையிற் நவமகிமையினுற்செப்பிவித்தையைப்போல தட்சணத்திற்காங்கள்ளுமூத்துச்சீரிக் கண்டிக்கப்பட்ட டிசைந்திருக்கின்ற தன்கைகளையெடுத்துக் கிறுகிறுனச்சுழற்றிக்கொண்டு அனற்படிவமாகவிருக்கின்ற சிவகுமாரன்மீதற்றவிப்போம்போது லோகநாயகனுர் துரிதமாய் ஆயிரஞ்சுடுசிரங்களைப் பிரயோகித்துப் பாதகன்பெற்றிருக்கின்ற சிங்கமுகங்களினுங்கும் சிரசமோகங்களைக் கண்டித்துத் திசைகளெங்கு மிறையச்செய்தவராய் மேலுயிரண்டாயிரம்அர்த்தசந்திரபாணங்களைப்போக்கி அவுணராஜன் கரங்களனைத்தையும்வெட்டி நிலத்திற்சேர்த்தனர் இவ்விதமாகச் சிங்கங்களுக் கரங்களும்அற்று முண்டமாகச் சிங்கமுகன்நிற்கின்றகோலத்தைத்தேவர்கள் கண்டவுடன்ஆனந்தவாரியில்முழக்கி களிரிமுகதியினால் வடிவேலனைப்புழந்துகற்பகமலர்களையிறைத்துக்கொண்டாடினர், உடனேவிரத பலத்தினால் யதாப்பிரகாரங்குறைந்த வுறுப்புகளைத்துக்களைத்து முன்னினும் அதிகவுக்கிரத்துடன் ஊங்காரித்துவீறிநிற்பதைத் தேவர்கள்முதலானவர்கள்கண்டு மனந்திடுக்கிட்டுத் தேகம்வியர்த்து நடுநடுங்கி யில்விடத்தில்தீய்போமாகிற் பாதகனென்செய்வானோவென்னும் ஏக்கத்தினுற் பலதிசையினுமோடத்தொடங்கினர்.

இக்காரணங்களைத் தேவதேவோத்தமனாய் சுயஞ்சோதிவடிவாகவிளங்கும் சரவணபவன்கண்டு பூர்வத்திலீவர்கள் யாகங்களைச்செய்யமுன்னிலையிற் சிங்கங்களைக்கண்டித்து அயிகொடுத்த முயற்சியினால் நீக்கிய வுறுப்புகளமீளத்தோற்றுகின்றதென நிதானித்து அதற்கடுத்தகாரியத்தினையோசித்திற்றகாலையில் விண்ணவரமனவருத்தத்துடன் இப்பாதகனெவ்விதத்தில் மாள்வான் சிறந்ததவப்பேறுகளைப்பெற்றிருப்பவதென இவனைக்கொல்வது கடினமாகக் காணுகின்றதென்றுவாடிப் பார்த்திருக்கும்

போது சிங்கமுகாசுரன்விட நாகத்தைப்போலச்சீறிச்சிவ சுப்பிரமணியதேவரைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்றனனாகுமுந்தாய் இவ்விதங்களாக அவ்வற்றகாலம் உன்சுடுசிரங்களைக்கொண்டு கண்டிப்பையாயினும் மீளமீளப்பெற்றுயதாப்பிரகாரம் சண்டைகொடுக்குந் திறத்தைப்படைத்திருக்கின்ற சூரனாகவிருக்கும் என்னுடன்போராடியிரண்டிகரங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற நீபற்பலபாணங்களைச்செலுத்திச் செலுத்திக் கைகால்களையென்று இளைப்பதல்லாமல் யாதொருபிரயோசனங்களையும் பெறவறியாய் அத்தகைய அபலனானபிள்ளாய் நீயொயெதிர்த்துச் சண்டைகொடுக்கவல்ல நாகன் பூர்வத்தில் சிவபிரானைக்குறித்துக் கடினதவங்களைச்செய்து பெற்றிருக்கின்ற சிறந்தபேறுகளைக் கேட்டதில்லையோ உன்னப்பினையொத்தவன்நமதுமனவுறுதிக்குமெச்சிப் புகழ்ந்துபோன காரணங்களை எவ்வளவுமெண்ணிப் பார்த்தவனல்ல சற்றும் காரணகாரியங்களைப் பகுத்தறியும் விவேகமின்னமும் விளங்காதபாலகனதலாற் போராடியறித்துப்போகலாமெனநினைந்து சிலபூதகாக்கூட்டிக்கொண்டு துரிதமாகவந்துவிட்டனை பிள்ளைப்பருவத்தினால் நீகொண்டிருக்கிற துணிவுஉன்பிராணபரியந்தம்வந்து நேர்ந்துவிட்டது நீபலபுகங்களவருந்தித் தலைகீழாய்நின்று பொருத்தபோதினும்யான் பின்னிடையப் பட்டவனன்று ஆதலால் நீஉத்தேசித்துவந்திருக்கிறபடிக்குத் தேவர்கிறையை விடுவிப்பதுஉன்னுலொருபோது முடியாது உன்னைப்பெற்றவனுமாவதன்று இந்தியிஷத்தி லுன்னைப்பற்றிக்கச்சுக்கியாயின்போட்டுக்கொள்ள வல்லேனாபினும் பிள்ளைகளைப்பெற்றவனதலாற் குழந்தைப்பருவத்தினால்முன்பின்யோசித்துப்பாராமல் வந்துவிட்டனையென்றும் உன்பிதாவானவர் நம்மிடத்திற் பரிபூரணகடாட்சம் வைத்திருப்பதாலும்மனம் பொறுத்தேன் இதைக்கருதி யிந்தியிஷத்திற் பிராணனைத் தப்பித்துக்கொண்டோடிப் போவையானால் அரிதின்பெற்ற உன்தாய்தந்தையருக்குப் பிள்ளையாயின்னஞ் சிலபோது பிழைத்திருப்பாய் தெரியாமையினால் நீசெய்திருக்கின்றகுறைபாடுகளைமன்னித்து விட்டுவிடுவேனென்று விவேகசூனியனாகிய சிங்கமுகாசுரன்பேசிய வாசகங்களைத்தையும் எமதிறைவன் திருச்செவிகளினேற்றுக்குறுகைகொண்டு அவுணராஜனே நீயென்னசெய்வாய் நீஜனித்தகாலையில் விதித்தகாலங்கழிந்து உன்னரியபிராணனைக்கொண்டுபோகப் பின்புறத்தில் இயமனுங்காத்துத்திரிகின்றனன், விவேகமற்றவனே வீண்வார்த்தைகளை யாவெதற் பயனென்னை யினியொருகணப்போதில் உன்னுயினைவாங்குகின்றேன் அதைநீயே காணவிருக்கின்றனையெனப் பிரமனைக்குட்டிச்சிறைபடுத்தி வேதப்பொருளைவிளக்கிக் குருமுகூர்த்தமாகத்தோற்றிய குமரகுருபரன்பேசிமுடித்தவவுடன் சிங்கமுகனுக்கு அதிககோபம்பிறந்து விழிகளிறிப்பொறிகள்கிதற வடவானலத்தைப்போலச்சீரிக் கோடையிடுகளைப்போலக் கொக்கரித்துப் பாய்ந்து பாரிசங்களிற்பாரித்தோங்கி நிற்கின்ற இரண்டாயிரம்பருவதங்களை அடியுடன்பெயர்த்துப் பந்துக்கொப்பாகப் பாலசுப்பிரமணியதேவர்மேல்வீசினுன், அவைகள்செய்துவந்த உற்பாதங்களைச்சொல்லிமுடியாது தட்சணத்திலெமதிறைவன் நூறுதில்வியபாணங்களைச் செலுத்திப் பொடிப்பொடியாகக்கண்டித்தெறிந்து மேலும் ஆயிரங்கடுங்களைகளைப்போக்கியிரத்தையொத்தபகை

வன்மாற்பைப்பினந்தனர், அந்தக்காயத்தையெவ்வளவுஞ் சட்டைபண்ணுமற்பாய்ந்துகணக்கிறந்தபருவதங்களைப்பறிக்கத்தொடங்கினன், அதனைக் குமாரசுவாமியார்தெரிந்து துரிதமாய் ஆயிரக்கெங்களைகளை வில்லிற்சந்தித்துப் போக்கி ஆயிரஞ்சிரங்களையுங்கண்டித்து நிலத்திலுருட்டினர், தட்சணத்திற்பழையபடிக்குத் தலைகளினைத்துத் தாந்தொட்டபருவதங்களைத்தையும்எடுத்து எமதுகர்த்தன்மீதுவீசிப் பருத்தபுயாசலங்களைத்தட்டித் தேவர்களஞ்ரியனதுயர்குலேகூலெந்து நடுநடுங்கி வாடத்தக்கதாக ஆர்ப்பரித்தனன், அவற்றினை யிரண்டாயிரம் சுபிசரங்களினும்பொடிப்படுத்தி அவன்வலியதோள்களையும் அறுத்துத்தள்ளினர், அவைகள் எலத்தில்விழுவதன்முன்னம்பழையபடிக்குப்புசங்களினைத்தும்தோற்றியது.

கேட்டீர்களே! சவுனகாதிமுவிவர்களே? யிவர்கள்செய்ததவங்களைப்போலமுடித்தவர்களயாவருமிரார்கள்மேலும் தவங்களினுஞ்சிறந்தபொருள்உலகங்களிலொன்று மிராதாகையாலயாவரும் சிறந்தபெற்றினையே பெற்றவேண்டும் இக்காட்சியைக்கண்டபாலசுப்பிரமணியதேவரொருதிருவினையாடலைச் செய்யத்திருவுளத்திற் கொண்டவராய்த் தமதுகாண்டபத்திற் திவ்வியபாணகோடிகளைத்தூண்டிச் சிரங்களைக் கண்டித்துத்தள்ளியும், தோள்களை வெட்டியெறிந்தும், தாள்களைத்தறிந்தும், இவ்வாறுசிக்கமுக்களைக் கண்டதுண்டமாகச் சேதிக்குங் காலையிற் சிவபிரான்வரபாலனத்தினால் அவைகள்மீளமீளமுனைத்துவரவும்சிவகுமாரன் அவற்றினையும் ரணக்களத்தி லுருட்டவும் இவ்விதமாகப் போராடும்போது சிரசமோகங்கள் பெருத்தெழுந்து திசைகளிறைத்தும் தெய்வலோகத்தைத் தூர்த்தும் பூமியெங்கும்சூழிந்துச் சத்தசாகரவெல்லெ முற்றினும் அடர்ந்தும் பிறைகளையொத்த கோணத்தத்தங்களினிங்கக் கர்ஜித்துக்கொண்டும் உதட்டையதுக்கியும் பற்களைக் கடித்தும் இப்பிரகாரம் பலவிதங்களாகப்போய்ப் பனங்காய்களைப் போல விழுவதைத் தேவர்கள்கண்டுதிடுக்கிட்மேதிமயங்கிப் பிராணபீதியினற் கைகால்களுதறத்தங்க ள் பதங்களில் நின்றும்வழுவிழுவட்டமுற்றினும் விழவும் அச்சிரங்கள் ஒன்றின்மீதொன்றுசேரக்குவிவதைப்பார்க்குமிடத்தில் விஞ்சையர்களை விரையாட விருக்கின்ற செய்குன்றங்களை பொப்பக்காட்டவும் சிலதலைகள் சமரவெல்லெமுற்றினுமுருண்டி பிலங்களைப்போல வாய்களைத்திறந்திருப்பதைக்கண்ட பூதர்கள் வேடிக்கையாக அவுணப்பாதகர் மாண்கிடக்கின்ற கனோபரங்களைக்கோடாகோடிக் கணக்கில் வரிவாரி அதிற்போட்டுப்போட்டுபிரம்பாமற் கைகாலையிந்துவாடிப் பிரமித்துப் பார்த்திருக்கவும் சிலசிரங்கள் வாய்விண்ணிகாட்டுவதை நினமாம்சங்கையுண்டு வெறிகொண்டலாவுகின்ற பைசாசங்கள்பார்த்து இவ்வாறவாசஞ்செய்வதற்குத்தகுந்த விதிதியென்றெண்ணிக் கொழுத்தபிணவகைகளை யிழுத்துப்போய்ச்சேர்த்துக்கொண்டு உள்ளேபிரவேசித்தகாலையிற் கொடிதுகள் அசைகொண்டு பற்கள்கிட்டிமுடிக்கொண்டபோதுதக்கன்செய்த யாகவெல்லையில் வந்திருந்தவர்கள் வீரபத்திரக்டவுள் முற்றுக்கைப்போட்டுச் சூழ்ந்தகாலத்திற்போகட்டில்லாமல் அங்குமிங்குமாய் அலைந்ததைப்போல அதனுட்பட்டித் திரிந்து திரிந்துவாடிக் கடையிலம்பைப் பூழைகளுக் கொப்பாகத் தோற்றுக்கின்ற செவிகள்நாசிகள் மூலமாக முந்தலத்திற் கௌதம்பத்தினியினிடத்தி

ன்புற்றுச் சேரத்துவமாய்ப் பன்னகசாலையிற்பிரவேசித்துச் சிற்றின்பத்தை அனுபவிக்கின்ற வேளையில் முனிபங்கவன் வரவைத்தெரிந்து திடுக்கிட்டப்பயத்தினும் சலதாவழியாக வோடிப்போனதேவேந்திரனையொப்பஅத்தலத்தைக்கடந்துவெளிவந்து தப்பினோமென்னுங் களிப்புடன் சமீபத்தினும் நிற்கப்பயந்தோடவும், இவ்விதங்களாக வீரக்கழலணிந்திருக்கின்ற பாதாவிந்தங்களைப்படைத்த பாலசுப்பிரமணியதேவர் தூண்டும்பாணகோடிகளானவைகண்டித்துக் கண்டித்துத் தள்ளுகின்ற சிரங்கள் தோள்கள் தாள்கள் மீளமீளமாறமலுண்டாய் வீறிக் காட்டுவதைத்தெரிந்து திருநகைகொண்டவராய் மற்றொருதிருவினையாடலைக்கருதிப் பலதிவ்வியபாணங்களைஒருதொடையிற் பிரயோகித்து ஒருசிரமும்இரண்டுகரங்களும்கீங்கலாய் மற்றவைகளைத்தையுங்கண்டித்துத்தள்ளியகாலையிற் பழையபடிக்கவைகள் அந்நிமிஷத்திற் றேற்றுவதைப் பார்த்துப் பார்த்துக்களித்து இவ்விதமாகச்சிலபோது வினோகப்போனாச்செய்து கடையிற்பிரமதேவன்முதலிய தேவர்கள் கலங்கத்தக்கதாகச் சற்றுக்கோபித்து உம்மென்று உக்கிரமாய் அதட்டியகாலையில்அவ்விதிச்சிக்கஞ்சி வரப்பெற்றின்முயற்சியினால் முனைத்துவந்தவை மனிதர் அரவங்கண்டகாலத்தில் ஆமையானதுதனதுஉறுப்புக்களைஉள்ளடக்கிக்கொள்ளுமாறுபோலப் பழையபடிக்குத் தோற்றமல் ஒருசிரமும் இரண்டுகரங்களுடனும் சிக்கமுகாசுரனிருந்தனன்.

கேட்டீர்களே! சவுனகாதிரிஷிகளே? யிவ்விதமாகக் கிரவுஞ்சனை வாட்டிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் ஊங்காரித்த வலிக்கஞ்சிக் கண்டிக்கப்பட்ட அவையவங்கள்தோற்றமல் அடங்கியகாரணத்தை அவுணராசன்கண்டி திடுக்கிட்டபிகவும் வருத்திச் சிறந்தமந்திரங்களைப்பெற்றுஅதனற்பெறும்பேறுகளை அனுபவித்திருந்த ஒருவன் தெய்வவல்லபத்தினால் அதனையிகழ்த்து சோருகின்றவனைப் போலத் திகைத்துமனம்வருந்தி மானமுங்கோபமுத் தேகத்தைவாட்டியலைக்கத் துக்கசாகரத்தில் முழுகி யாதுத் தோற்றமல் பிரமித்திருந்தனன், அவன்சேர்வைச்சண்முகப்பெருமாள்கண்டிரங்கியிதனைச் சொல்லுவதாயினர், ஓ! அவுணர்பெருமானே? யிதனைக்கேட்பையாகஅரியயாகங்களைச்செய்து சிவபிரான் கடாட்ச வீட்சனியுத்தினால் நீ! பெற்றிருந்த வரமுயற்சியில் நாம்ப்பலகாலம்கண்டித்துத்தள்ளிய சிரங்கரம்முனைத்து வந்ததைப்போல இக்காலத்தி லெழாமலடங்கிய காரணமென்னோவருவிக்கயத்தனப் பதிகின்றனையோ அல்லது நீயிறந்தபின்பு தோற்றவிருக்கின்றதோ சொல்லக்கடவாயென்று எமதினைவன் திருவாய்மலர்ந்த வாக்கியங்கள்சிக்கமுக்கன் செவிகளில்நாரசத்தைக்காச்சி துழைத்ததைப்போலச் சுறுக்கிடக் கேட்டமாதிரித்திலவ உவையைப்போலச்சீறி ஓ! பாலகனே கரங்களையும் சிரங்களையுங்கண்டித்தனமென்று அகந்தை கொள்ளவேண்டாம் எனவலியின்றிநங்கனும் வீரபராக் கிரமமுயற்சிகளும் உனக்கெவ்வளவுத் தெரியாது மகாவிஷ்ணுமுதலிய தேவர்களறிவர் ஒருதலையையும் இரண்டுகரங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற நாம் அண்டபுவனசாரசங்களனைத்தையும் நிமைப்போதி லழிக்கவல்லோம் அதையும் நீயேகண்டு பிரமிக்கப் போகின்றனை அதற்குள்ளே கர்விக்கவேண்டாமெனக் கொக்கரித்துப்பாய்ந்து மேருவையொத்த பருத்தமலையொன்றைப் பறித்துக் குமா

சுவாமியின்மேற் றுரிதமாய்வினென், அதுவரும் வேகத்
தை பிரமனுக்குப் பிரணவப்பொருளை விளக்கியகுமரகு
ருபரன் கண்டுதிருக்கைகொண்டு அதிகதிட்சணியமுள்ள
பாணமொன்றையெடுத்து வில்லிற் சந்தித்துப் போக்கித்
துகன்படக்கண்டித்த காலையிற்சிக்கமுகனுக்கு அதிககோ
பம்பிறந்து தட்சணத்தில் நிலத்திற்கிடக்கின்றதன்கரத்தி
ற் பற்றியிருந்தபாரித்ததண்டாயுதத்தைப் பறித்துக்கொ
ண்டு ஓ! சிறுபிள்ளாய் வில்லைவளைத்துப்பாணங்களைத்தூ
ண்டுவதும் வேலாயுதத்தைப் பிரயோகிப்பதும் கற்றதல்
லாமல் வேறொருசண்டைகளைச் செய்யத் தெரிந்தவனல்
லைபோற்காணுகின்றதென் நிகழ்ச்சியாகப்பேசி மூலகார
ணராகிப் வேலாயுதமீது சுழற்றிவினென், அவன்மதியா
மற்பேசிய வாக்கியத்தைக்கேட்ட மாத்திரத்தில் சரவண
பவனுக்குச்சுற்றுக் கோபமுண்டாய்த்தமது திருக்கரத்தி
ற் கோடிசூரியப்பிரகாசமாக ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கி
ன்ற வெற்றிவேலாயுதத்தின்மீது விழிகளைப்பரப்பி வஞ்
சகனியினாயுண்டியிளக் கடவாயெனக் கட்டினையிட்டுச்செ
லுத்தியபோது அதிகவுக்கிரத்துடன்வெளிப்பட்டவுடன்
வடவையும் ஆலகாலமு மஞ்சத்தக்கதாகச் சேறிப்பாய்ந்து
பிரசண்ட மாருதத்தைப்போல இனாந்து மணிகள்கலிக்
கவேகமாய் மேலிட்டவரும் தண்டாயுதத்தைச் சாம்பலா
க்கிப் பறக்கடித்துருத்து வயிரமலையினிடத்திற் பிரளய
காலத்தெழும் இடியானது விழுமாறுபோலச் சூரபதம
ன் தம்பியாகிய சிக்கமுகாசுரன் வலிபெற்றமார்பிற்றாக்கி
த் தடாரித்துருவிப் பிராணனை கிரகித்துக்கொண்டு உதி
ரமானதுபிரிட்டோட முதுகின்மூலமாக வெளிப்பட்டுப்
போயது, உடனே அவுணராசன்பிரளயமேகத்தைப்போ
ல ஓவென்னும் இரைச்சலுக்காட்டிக் கதறி உதிர்ம்பிரவா
கமாயோடப் பெருங்காற்றிப்பட்டுவேரற்றுவிழும்வடவா
லவிருட்சத்தைப்போல நிலம்பிளக்கத்தக்கதாகத்திடிலெ
ன்று விழுந்துபதைபதைத்து வலியும்வீரமு மொடுங்கி
ஆவியையிழந்து மாண்டனன்.

இவ்விதமாகச் சிக்கமுகாசுரனைப் பிளந்துதள்ளிய வெ
ற்றிவேலாயுதமானது துரிதமாய் வானத்தெழுந்துஆகாய
கங்கையின்படிந்து பரிசுத்தமாய் தேவர்களிறைக்கின்றப
ஞ்சதருக்களினது புஷ்பமாரியில் முழுகிமகரந்தங்கள் ப
டிந்து கமமெனத் திசைத்திசைகளினும் பரிமளிக்கத்தக்
கதாக மீண்டுசெங்கத்திற் றலைமையெய்தியுலகிசை நாடக
மென்னும் முத்தமிழைப்பரிபாலனஞ்செய்தருளியகுமா
ரதேவர் திருக்கரத்தில்ஜ்வலித்துக்கொண்டிருந்தது, இந்
தவெற்றியை மகாவிஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன்முதலாகிய
தேவர்கள் கண்டவுடன் கனிசிறந்து தேகபரவசராய்ஜயஜ
யவெனப் போற்றி ஆனந்தரடவங்களைச்செய்துகுன்பெ
ருமிதங்களைக் கொண்டாடி நகைமுகராய்ப் பஞ்சகற்பக
ப்புதியமலர்களே ஏராளமாகச்சேகரித்துத் திருவடிகளிற்
சொரிந்து அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்க ஏகாங்கமாக
ப் பணிந்தெழுந்து பாலகந்தரன் திருக்கோலத்தை விழி
கள் களிக்கத்தரிசித்துக் கரங்களைக்கூப்பி விம்மித்தராய்வி
ற்கின்ற தேவர்கூட்டங்களின்மீது கிருபாநோக்கம் பாலி
த்து ஓ விண்ணவர்களே அவுணராஜனும் மற்ற சேனைய
ரும் மாண்டுபோய் விட்டார்கள் எதிர்ப்பவரொருவருமி
ல்லை மேலும் அந்திக்காலமும் நெருங்குகின்றதினாற்பாச
றைக்குப் போகவேண்டுமெனத் திருவாய் மலர்ந்தவுடன்
வீரவாகு தேவர் கட்டினையிப்படிக்கு ஜயபேரி வெற்றிச்

சங்கம், எக்காளே, திருச்சின்னமாதியமங்களை வாத்தியங்க
ளைப்பலகோடி பூதவீரர்கள் முழக்கிவரச் சேனைகளைத்தி
ருப்பி இலகூர், என்மர், படைத்தலைவர்கள் நார்புறங்க
ளினுங் காத்துச்செல்லுகின்ற காலையில் பிரமனதையதே
வர்கள் சூழ்ந்துபோற்றிவரக் குமாரதேவர் தமது திருந்
தேரினிடத்திலுள்ளசூரியனைப்போலநடுநாயகமாக விள
ங்கிச் சமர்க்களவெல்லையைக்கடந்து பொன்னுலகமும்நா
ணும்படிக்குச் சோடித்திருக்கின்ற பாசறையைச்சேர்ந்து
இரதத்தை விட்டிறங்கித் தமதாலபத்திற்போய் நவரத்தி
னாயமாகப் பரத்திருக்கும் சபாமண்டபமுகப்பிற் சிரோ
ரத்தின விதங்களினுற் சோடித்துவிளங்கும் சிக்காதனத்
திற் சிவபிரானைப்போல வீற்றிருந்தனர், மகாவிஷ்ணு,
பிரமன், இந்திரன், ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர்என்
ம்இலகூர்முதலாகிய பிரமுகாரும் தத்தமக்குரிய பீட
ங்களிற் சபைமுற்றினும் நெருங்கிக் களித்திருந்தார்கள்

அத்தருணத்தில் இந்திரன் மற்றதேவர்கள் கொண்ட
மகிழ்ச்சியின் பெருக்கை யின்னவிதமெனச்சொல்லிமுடி
யாது இவ்வித ஜயப்பிரதாபத்துடன் வெற்றிவேலாயுதக்
கடவுளானவர் தேவர்களைவருடனும் பாசறையைச்சே
ர்ந்தபின்பு சிவகுமாரனுடன் வாதாடிக் கண்டதுண்டமா
கவெட்டுண்டு உதிர்ச்சேற்றில் விழுந்து நாய்நரி-கழுஞ்
சுக்கை முதலிய பறவைகள் பிடுங்கித்தின்னச் சிக்கமுக
ன்பட்டிறந்தகோலத்தைத் தெரிந்த விராட்சதத் தூதர்க
ள் வாயினும் வயிற்றினும் விழிகளினும் அறைந்துகொ
ண்டு கண்களில் நீராப்பெருக்கிக் கோடுகோடுஎனப்பூல
ம்பி வாயுவேகத்தினு மேலிட்டோடி வீரமாமயேந்திரபு
ரத்தைச் சேர்வதன்முன்னம் நவரத்தினமயமாகியகோபு
ரத்தின்மேல் நிலையில் வீற்றிருந்து தன்னுணைவன்செய்கி
ன்ற போர்த்தொழிலைக் கண்டிருந்தவன் திடுக்கிட்டு வெ
ருநேரமாகப் பகைவருடன் போராடிவந்த காரணத்தினு
ற் களைத்துவிழுந்தானே அல்லது மாண்டானே யாதாற்
தோற்றவில்லையேயென்று மதிமபங்கித்திகைத்து விழிக
ளைமுடாமல் பார்த்திருக்கின்ற வேளையில் தூதர்கள்அத்
தலத்தைச்சேர்ந்து சூரனைக்கண்டமாத்திரத்தில் அருவி
யைப்போல விழிகளில் நீராப்பெருக்கி ஓவெனப் புலம்
பி அடியற்ற பனைபைப்போலச் சக்கிரவர்த்தியினதுபாத
ங்களில் விழுந்துவாயெழாமற் சற்றுநேரங் குளறிக்கடை
யிலிதனை விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர், இராஜராஜப் பி
ரபுடிகளே பென்ன சொல்லப்போகிறோம்தேவரீதுணை
வன் ஜயசாலியாகிய சிக்கமுகாசுரன் பலவென்னம்இராட்
சதப்படைகளுடனும்போய்ச் சமர்க்களத்திலெதிர்த்த வீ
ரவாகுமுதலானவர்களைச் சின்னபின்னப்பட வாட்டிக் க
டையில் பாசத்தினுற்பிணித்துஉதையகிரியிற்சேர்த்தசே
தியைத்தெரிந்து பாலசுப்பிரமணியன்சிலபூதப்படைகளு
டன் வந்து போராடுகின்ற காலத்தில் உமதுசகோதரனால்
அப்பாலகன் பட்டகேட்டைச்சொல்லி முடியாதுமற்றபூ
தர்களனைவரையும் வாரிவாரிவாயிற்போட்டு வயிற்றை கி
ரப்பியகாலையிற் சிவகுமாரன் பகைத்துத் தன்சேனைகளை
வெளிப்படுத்தி உதையகிரியிற் பட்டிருந்தவர்களுடும் ஒரு
கணையைச் செலுத்தித் தருவித்துக்கொண்டு ஜயசாலியா
ய்ச் சிக்கமுகனை வீளைத்துக்கொண்டு கொடியபோனைச்

செய்து கிரவுஞ்சவரையப்பிளந்தவெற்றிலேவினாக்கண்
டதுண்டப்படவெட்டிக்கொன்று இராட்சதசேனையு
ம் தும்சப்படுத்திப்போட்டவனுப் வெற்றியுடன் துணைவ
ன் முதலானவர்கள் சூழ்ந்துபோற்றப் பாசுறையைச்சேர்
ந்து களித்திருக்கின்றனனெனச்சொல்லியசேதி செவிக
ளில் விஷத்தைப்போலதுழைந்தமாத்நிரத்தில் மனந்தி
டுக்கிட்டுத் துயரவெப்பமானது தேகத்தைக்கொளுத்தப்
புழுங்கி மயிர்க்கால்கள்தோறும் சுவாலேவிசித்ததிக்க வி
ழிகளில் நீர்ப்பெருக்கற்றுஉதிரம்பாயவாய்புலந்துசுவா
சமெழுந்தோறும் புகைப்படலமும் வெப்பமுந்தோற்ற
ச்சோர்ந்து பதைபதைத்துவருந்தி நோயிற்பட்டு வாடுகி
ன்றவன் அதனைத்தணித்துக்கொள்ளும்பொருட்டு அக்கி
னியையுண்டதைப்போலக் களைத்துவிழுந்து கடகடென
ப்புரண்டு நிலைதெரியாமல்வழுவிக்க குண்டாகரணம்போ
ட்டுருண்டுவந்து விழிகளில்நின்றும் பெருகியோடும்புன
ற்பெருக்கிற் புலனங்களைத்தினும் கொண்டாடவல்லம
கத்துவங்களைவாய்ந்த திருக்காஞ்சிப்பதியிலெழுந்தருளி
யிருக்கின்ற காமாட்சியம்மை ஆலயத்திலுந் துங் குளத்
தினிடத்திற் கருமாறப்பாய்ச்சல் பாய்பவர்களைப்போல
விழுந்து துக்கசாகரத்திலாழ்ந்து சத்தமேகங்களுமொரு
மைப்பட்டக்காஜிப்பதுக் கொப்பாகக்கதறிக் கரங்களைத்த
ட்டி நிலத்திலறைந்து திகைத்துமதிமயங்கிப் பழைமை
யாகப்பெற்றிருந்த வலியும் வீரமும் மானமும் மற்றுமு
ள்ள சிறப்புக்களையு விழந்து விசனமென்னும் நீர்ச்சுழியி
ற்பட்டுத்தியங்கி யில்விதமாகப்பன்னிப்பன்னிப் புலம்பு
வதாயினன்.

ஓ! என்னையனே? என்னப்பனே என்னுசைத்துணைவ
னே தாருகாசுரனுக்குமுத்தகாளாய் ஓ! சிங்கமுகனே? தா
னவர் குலத்தைவிளக்கவந்தஅன்னையையும்பிதாவையையு
மொத்தவனே தயையாயித்தினவனாயில் என்னேப்பா
துகாத் திரட்சித்தகுமாரனேஉன்னையொத்த வீராதீவீர
னையோதாதரோடிவந்துமாண்டனெனச்சொல்லுகின்ற
னர்ஆதியில்இந்திரனாதியதேவரணைவனாயும்புறந்தந்தோ
டப்போர்முனையில்வென்றுதமியேனுக்கு வெற்றியைத்த
ந்தனைஅத்தகையஜயசாலையாகியநீயித்தினம்சமாக்களத்தி
ற்பாலகனுன்னைக்கொல்லவுமாயிற்றோ நமக்கஞ்சிப்பணி
யும்இயமனும் உன்னரியிராணனை பயமற்றுக்கொண்டு
போகவு நேரிட்டதோ ஓதுணைவனே சண்டைகிடைத்த
தெனக்கேட்பையாகில் தட்சணத்தில்கிழந்துபுயசலங்க
ள்வானத்தையளாவப்பரித்துமேல்நடந்துவாட்டும் வீரப
ராக்கிரமசம்பன்னனேஉன்பிராணனையிழந்துரணக்களத்
திற்பட்டனையென்னும்சேதியைப்பிரமன்-விஷ்ணு-இந்திர
னாதியதேவர்கள்கேள்விப்படுவாராயின்பழையபடிக்கும
னவெழுச்சிபெற்றுப்பயப்பிராந்தியற்றுச்சலனயின்றித்த
மதுபதவிகளிற்சேர்ந்து சவுக்கியத்தைப்பெற்றவாழ்ந்து
தலைவைத்துப் படார்களோஎன்னுசைத்துணைவனேபொ
ன்னையுபுனைய மங்கையரைப் புத்திரர்முதலிய சிறந்த
பொருள்களை யிழந்தவன்ஒருகாலம்வேண்டினால்அவைக
ளைச் சலயமாகச் சம்பாதித்து மகிழலாகும்அப்பாதம்பி
உன்னையொத்த தீரனை யிப்பிறப்பில் இன்னமொருதரம்
கிடைத்து மகிழலாகலமும் நேரப்பெறவல்லதே அய்ய
னேஅதற்கேதேனும் ஏதுவிருக்குமாகில்விரைவில்வந்து
சொல்லிப்போகக்கடவை மேலும் சத்துருக்க னென்னும்
மதயானைக்கூட்டங்களுக்கு வீரபராக்கிரமத்தைப் படை

த்திருக்கின்ற வலியசிக்கத்தையொத்த திண்ணியனேஓசி
ங்கமுகனே நீ வீரசொர்க்கத்திற்சேர்ந்தனையெனச்சொல்
லுகின்றனர் அத்தலத்திற் போயிருக்கின்ற வெற்றிமாலே
புரனும் விசாலமாகிய மார்பைப்பெற்ற தாருகனையும்பா
னுக்கோபன் முதலிய புத்திரவருக்கங்களையும் மந்திரிபிர
தானிகள் சேனைத்தலைவர் மன்ன மண்டலீகர் பந்துக்கள்
சினேகிதர்முதலானவர்க ளெதிர்கொள்ளக்கண்டு அவர்க
ள்போற்றிச் சூழக்களித்திருக்கின்றனையோ அந்தவாழ்வி
லமுந்தி யிருக்கின்ற நீயினியொருகாலில்விட்டமவந்து எ
ன்துயரத்தை யாற்றுவது அரிதரிது ஓ துணைவனேஉன்
னைப்பறிகொடுத்து யாதொருதுணையு மின்றிப் பரதவிக்
கின்ற துன்பத்தைநீக்கித் தயிரியங்களைச்சொல்லித் தேற்
றமனமிரங்கையோ உன்னேப்பிதாவைப்போலவும் பிள்ளை
யையொப்பவும் நம்பியிருக்கின்ற என்னைச்சுத்தமாய் மற்
ந்து விடலாகுமோ ஓ தம்பிசிங்கமுகனேநிரிலோகங்களி
னும் புகழ்ந்து கொண்டாடத்தக்கதாக இதுபரியந்தம் எ
ன்னுடன் கலந்துவாழ்ந்திருந்த செஞ்சோற்றுக் கடனைக்
கழித்துக் கீர்த்திராணய்மேலும் ஒருகாப்பத்தில் உற்பவி
த்தவர்கள் செய்யவல்ல கடனையும்முடித்துவிண்ணுடை
ச் சேர்ந்தனையோ பலஅண்டங்களினும் அடங்கியிருந்த
பிராணிகளையலைத்து வெற்றிபரணய்த் திரும்பிவரும் உ
ன்சேவகத்திறங்களைக்கண்டு மகிழ்த்தக்க செல்வச்சம்பத்
தனை யிப்பாதகன்பெருமலடங்கும்காலமும்நேருருவதோ
அப்பாசிக்கமுகனே உன்னையென்னவிதமாய்நின்றது வ
ந்தனெனெனக் கேட்பையாகில்என்மனதுக்கிசைந்ததுணை
வனாகவும் ஆருயிராகவும் உணர்வாகவும் நெருங்கிய சுற்
றமாகவும் அம்மையப்பனாகவும், எனக்குப்பிற்காலம்அரி
தாகத்தேடியிருக்கின்ற ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் ப
ரிபாலனஞ்செய்யவல்ல சக்கிரவர்த்தியாகவும் சிவபிரானி
ரங்கிவந்து சகலசெல்வங்களையுந் தந்துபோகத் தக்கதாக
யான்அருமையாக முடித்த தவங்களுகவும் மற்றுயிராநி
ன்ற சகலவளங்களுக்குங்காரணம் உன்னையன்றி வேறில்
லையெனநம்பி உன்னையேபிராணபதமாக வெண்ணியிருந்
தேன் ஐயனே யிந்த உறுதிகளைச்ச் மற்றும்நினையாமல் உ
ன்னுசைத் தமையனைநீக்கியிந்த மகதயிஸ்வரியச் செல்வ
த்தை வெறுத்துத் தெய்வலோக போகத்தினிடத் திச்
சைக்கொண்டு தனித்துப்போய் அவ்வாழ்வைத்தனிமையி
லனுபவிக்கவுங் கற்றனையோ ஓதுணைவனே நமது சகோ
தரன் தாருகனிறந்தசேதியைத் தெரிந்தமாத்நிரத்தில் ஓ
ருபுயத்தைப் போக்கினவனைப்போல வலிகுன்றி வாடிய
யான் உன்வீரபராக்கிரமங்களைக்கண்டுதேரிக் களித்திரு
ந்தனன், அத்தகைய நான் இவ்வித ஜயப்பிரதாபசாலையா
கிய ஓ சிங்கமுகனே நீமாண்டனையென்னுஞ் சேதிதெரி
ந்த வுடன்மற்றையபுயமும் வலியும்வீரமும்மானமும்பி
ராணன்முதலிய சர்வவளங்களையும் போக்கினவனுப்பிரோ
தத்தினும் கடைப்பட்டுத் திகைக்கின்றேன், ஓ துணைவ
னே உனது திருமுகமண்டலப் பொலிவை இனிஎக்கால
த்திற் காணப்பெறுவேன் என்னன்பே தோழனே தம்பி
யின்னமுமொருகாலம் நீவந்துஎன்னுடன் கலந்துபோசும்
பாக்கியத்தையும் பெறவல்லதே உன்னையொத்ததீரனாகி
யருமாரன் மாண்டனென்னுஞ்சேதியைநம்மை அரிதி
ற் பெற்றதாயாகிய மாயைதெரிவனாயின் என்னபாடி படு
வாளோ தமியேனேஎவ்விதங்களில் நிர்த்திப்பாளோயாதுந்
தோற்றயில்லையே யென்று இவ்விதங்களாகத் தான்பெற்

நிருக்கின்ற அண்டங்களனைத்தும் செவிபுடத்தக்கதாகக் கோவென்றாற்று மோசையைப் பலகாலம் வாடியிருந்த மகாவிஷ்ணுவும், பிரமனும், இந்திரனும் மற்றவண்ணவரும் செவிக்கமுதமாக மனங்குளிரக்கேட்டு இத்தினம் நமதுகுறைபாடுகளனைத்தும் நீக்கினமெனக் களித்துச்சந்தோஷமிகுதியினுற்கரங்களைக்கொட்டி அண்டங்கள்நடுங்க ஆர்ப்பரித்துத் தேகங்குலங்க நகைத்தனர்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிதவத்தரோ! இவ்விதமாக அரியதுக்கசாகரத்தி லமுந்திக்கோடுகோடெனப்புலம்புகின்ற இராஜாதிராஜனைத் தேற்றவல்லவ ரொருவரு மில்லாமையால் வெகுநேரம் வாடிவருந்தியசூரபதுமன்தானே ஒருவகையாக அச்சோபத்தையொழித்துச் சற்றுதெளிவுண்டா யெழுந்த மெல்லமெல்ல நடந்து சபாமண்டபத்தைச்சேர்ந்து சொர்னமயமாய்ச் சிரோரத்தினகாந்திகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து மாளமுங் கோபமும் மனதைவாட்ட நல்காரியம் என்பிராணையொத்த துணைவனைக்கொன்ற சிவகுமாரனுடன் நானேயொத்த துணைவனைக்கொன்ற கொடுக்கின்றேன் என்று சோபமுற்றினும் நீக்கித் தேகம்புழுங்கி வடவைக்கனலையொப்பச் சிறிதன், சவுனகாதிரிஷிகளே! அத்தருணத்தில் சூரனுக்குண்டான அகங்காரத்தை இன்னவிதமெனச் சொல்லிமுடிவதோ பின்பு சூரன்நடத்தியகாரணங்களைக் கேட்பீவென்று சூதபுராணிகர் பேசத்தொடங்கினர்.

சூரபதுமன்வதைப்படலம்.

—000000000—

கொற்றவேற்படைபரித்திடுமாயிரகோடி
யொற்றந்தங்களைளேக்கியேசூரனமுரவோன்
மற்றொட்சியாமண்டங்களைக்கணும்வைசிச்
சுற்றுநாணையைத்தம்பிவேகடிதெனச்சொன்னான்.

இவ்விதமாக ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும்அதிபலகிய சூரன்கோபங்கொண்டபோது கொவ்வைக்கனியைப் போல விழிகள்சிவந்து அனற்பொறிகள் சிதற ஆழித்தியைப்போலச்சிறி விழிகளைப்பரப்பிப்பக்கத்திற்கரங்களைக்கூப்பிச் சருவாயுதபாணிகளாக நிற்கின்றவேகமுள்ள ஆயிரகோடி தூதரைப்பார்த்து நமதுகுடைநிழலிற்பட்டிருக்கின்ற அண்டங்கடோறும் வாசமாயிருக்கும்இரதகஜதுரக பதாதிசனையும் துரிதமாய் அழைத்துவரக் கடவீர்களென்று கட்டியெயிட்ட மாதிரித்திலஇராஜபரமேஸ்வரன் பாதாவித்தங்களிற் பணிந்துவெளிவந்து வாயுவேகத்தினுங் கமிடியோடிப் பொன்னையொப்பப் பிரகாசித்திருக்கும் அண்டங்களில் துழைந்து அத்தலங்களில் வாசஞ்செய்திருக்கின்ற சேனாதிபதிகளைக்கண்டு அரசன் பணித்தகாரணங்களைத் தெரிவித்தவுடன் சண்டை கிடைத்ததென்கிற மனமகிழ்ச்சியினுற் பருவதாகிருதியாகிய புஜங்கள் பூரித்துவானையாவத் தட்சணத்தில் யானைகளின் மேல் பிரயாணபேரிகைகளை யெற்றிமுழக்கிவைத்ததொசையானது செவிகளில் துழைந்தவுடன் மனவெழுச்சிபெற்றுவிராதிவீரராகிய கால்பலங்கள் சருவாயுதபாணிகளாய்ப் போர்க்கோலத்தைத் தாங்கியும்சொர்னமயமாகியதேர்க்காரரும் நீலகிரியையொத்த யானைச்சேவகரும்த்தத்தித்தாவும் குதினாவீரரும்சுடிக் கணக்கிறந்த வெள்ளக்கண

க்கில் வெளிப்பட்டகாலையில் அவர்களுக்குத்தலைவராகவிருக்கின்ற அவுணராஜர்கள் நீண்டவிற்களைத்தாங்கித் தவங்களைச்செய்து பெற்றிருக்கின்ற பற்பலதேவப்படைகள் நிறைந்திருக்கும் புட்டில்களை முதுகிலி றுக்கி தோமரம், பிண்டிபாலம், சூலம், வச்சிரம், சக்கரமுதலியபடைகளைப்பரித்துவயிரக்கவசங்களைத்தரித்துவீரப்பட்டங்கையணிந்து வெற்றிமாலையை நவரத்தினமயமாக விளங்கும் கிரீடங்களிற் சூட்டிவீரகண்டைகளை வலியகால்களிலி றுக்கிச் சொர்னமயமாயொங்கி யிருக்கும் தேர்களில் ஆரோகணித்துத் தமது சேனைகளைப்போற்றி நடக்கின்ற காலையில் ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கம், எக்காளே சின்னம், தப்பட்டை, சல்லரிதிமிலை தக்கைமுதலிய போர்ப்பறைகள் கணகணெனமுழங்கவும் சந்திரவட்டக்குடைகள் வானத்தை மூடவும் துவசபடங்கள் மேலோங்கிப்படபடென் நசைந்து காட்டவும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் சென்று ஆதியி லேற்படுத்தி யிருக்கின்ற அண்டப் பித்திகை வாயில்களின் மூலமாக வெளிப்பட்டு வருவதைப் பார்க்குமிடத்தில் எப்படிக்கிருந்ததெனில் முன்னொருகாலம் பிரமனுறங்கி விழித்தகிணப் பிரளயமுடிவிற்குச்சாரப்பிரபஞ்சங்களைப் படைத்து அகந்தையுற்ற காரணத்தினுற் சாமளமேக வண்ணகராகிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபகைத்துப் பிரமன் கருவபரிகாரமாகும் பொருட்டுச் சீவராசிகளனைத்தையும் உண்டுமீட்டும் உந்திக்கமல மூலமாக வெளியிட்டதைப் போன்றும் சருவசங்காரகாலங் கழிந்தவுடன் தானேதானாக நின்ற தம்பரக்கவுளாகியசிவபிரான் தம்மிடத்தடங்கிய அண்டரண்டபுவன சராசரங்க ளனைத்தையும் மீளவெளியிட்டதிருவுளத் தெண்ணித்தமதுதிருவடிகளி னிடமாகப் பிருதீப அப்பு-தேயு-வாயு- ஆகாயமென்னும் பஞ்சபூதங்களைப்படைத்து அவற்றின்சம்பந்தப்பட்ட ஏறும்புமுதல் யானையிருக்கச்செல்லாநின்ற எண்பத்து நான்குலட்சம் சீவபேதங்களையும் அண்ட புவனங்கள் விகங்களையும் சிருஷ்டித்து வேதாகமதருமசாத்திரமாதிய கலைகளையும் வெளியிட்டதற் கொப்பாகவுந்தோற்றத் தக்கதாகச் சகல அண்டநிகைகளி னிடத்திருந்தும் ஜயசாலிகளாகிய இராட்சசவீரர்களும்மலைபோலத்தோற்றம் தேரணிகளும் நீலகிரியையொத்த மதயானைக்கூட்டங்களும் பகைவர் மீதுபாயும்வேகமும் சூரமுள்ள குதினாப்பெருக்குகளும் கணக்கிறந்தசகாயாற்றிசையினும் நின்று வீரமாமயேந்திர புரியை நெருங்கவருமுன்னிலையில் எழுந்த தூளிபடலப்பெருக்கினலும் கொடுமையினாலும் ஆயிரகிரண சமோகங்களை விரித்துலகங்களை விளக்கிவரும் சூரியபகவான் தன்வெப்பமடங்கிக் காந்திமுழங்கியோடவும் அக்கினிதேவன்நடுநடுங்கிச்சுவாலையெழும்புதுங்கவும் சதுரங்கபலன்களும் மண்விண்ணெங்கும் அடர்ந்துவரும் நெருக்கத்தினால் சருவசாகாரணமாயெங்குமுலாவிவரும் வாயுதேவன் சஞ்சரிக்கவிடங்கிடை யாமற் சரிமவெம்பிப் புழுங்கி வியர்த்தலைபவும் இதுவுமல்லாமல் அவுணப்பதாதிகள் ஆரவாரங்களும்தேர்கள் நகரத்தொனியைச் செய்தோடும் அதிர்ச்சியும் மதயானைகள் வீறிடுமொடியும் புரடிப்பதிர்கள் களைப்பிடுகோசையும் ஏகமாய்ப்பெருத்த உற்பாதங்களுக்குத் தாளமாட்டாமல் அகிலங்கள் கிடுகிடுடன் நசைந்து அதிற்பட்டவையனைத்தும் பட்டகேட்டைச் சொல்லிமுடிவதோ மேலும் இராட்சதர் கரியதேகத்தி னொளியின் பெருக்கினால்

வானக முதலிய அஷ்டதிசைகளினும் காடாந்தகாரமாகிய விருள்முடிச் சிவராசிகளைத்துப் விழிகள்மயங்கிக் குருடனாயெப்ப அலையவும் மண்மாரி பெய்வதற்குச் சமமாகப்பரவிய துகளானது சந்தசாகாங்கனையும் தூர்த்ததால் அலைகளோய்த்து பெருக்கடங்கவும் அக்காலத்திலுண்டாகிய ஆரவாரங்களினால் அண்டப்பித்திகை நெக்குவிட்டிதிரவும் இவ்விதவற்பாதங்கள் பெருகநாற்சேனைகளும் பிரளயப் பெருக்கினுமேலிட்டிவந்து கூடுகின்றதைத் தேவர்கள் கண்டமாத்திரத்திற் நேகங்கள்நடுநடுங்கி மனம் பதைத்து நிற்கவும்பயந்து ஒடியொளிக்கவும் இடங்கிடையாமற் நிகைத்துவாடினர்.

அக்காலத்தில் அவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரன் இறந்தவர்களுக்கொப்பாக மதிமயங்கி ஸ்மரணையற்றுக்களைத்து என்னவற்பாதம் விளைய விருக்கின்றதோ வென்னும் ஏக்கத்தினால் பிரமித்துப் பார்த்திருந்தனன், உபேந்திரனும் பிரமதேவனும் மருண்டு அம்மம்ம இதென்ன புதுமை நமதுப்படைப்பினு மேலிட்டிக்காட்டிகின்றதால் நமக்கென்னகேடு முடியவிருக்கின்றதோ வென்று சங்கையுற்றிருக்கவும் மண்விண் திசாதிசைகள் சாகரவெல்லைகள் அஷ்டகுலாசலங்கள்முதலிய பருவதப்பரப்புகள் வனங்கள் வனந்தரங்கள் பாதலவிரிவுகள் மற்றுமிராரின்றதலங்கனெங்கணும் இராட்சதவெள்ளங்களும் ரதகஜதுரகங்களும் எள்ளிடவிடமில்லாமல் அடர்ந்து வெள்ளிடை யின்றி வருகின்றபடைகள் மகாவிஷ்ணு வாசஞ்செய்யும் ஸ்ரீவைகுந்தநகரத்தினும் பிரமன்பதியாகிய மனுவதிமுற்றும் நார்பத்தெண்ணாயிரம் இருவிகள் வீற்றிருக்கின்ற பதங்களினும் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களிருக்கும் நகரங்கள் இந்திரனுக்கு இராஜதானியாகவிளங்கும் பொன்னுலகமுற்றும் மற்றகின்னரர் கிம்புருடர்- கருடகாந்தருவர்- சித்தவித்தியாதார்- பன்னகர்- உவணர்- னாகர்- ஏகாதசவுருத்திரர் துவாதசாதித்தர்கள் முதலானவர்கள் அமர்ந்திருக்கின்றபதங்களினும் குரியர்சந்திரர்முதலிய நவக்கிரகங்களோடுங் கதிகளினும் சத்திலங்களினும் மற்றுமிராரின்ற விடங்கனெங்கணும் அடர்ந்துபோவதற்கிடமின்றி நெக்கரித்துயின்றது, கேட்டீர்களோ, சவுகனாதிரிஷிகளோ, மேற்குறித்த அண்டகோடிகளினின்றும் பெருகுவரும் சதுரங்கசேனைகளின் தூசிப்படைகள் தூறுகோடியோசனைப்பரப்பில் அடர்ந்துவருகின்றதெனச் சொல்லுவோமாயிற் றுடையனிகளின் பெருக்கத்தையும் அவற்றின்பெருமிதங்களையும் எத்தனையராலுங் கணித்துப்பேசப்படுவதென்று மேலும் குறுகிய உயிர்வாழ்க்கையைப் பெற்றிருக்கின்ற சக்கிரவர்த்திகள் ராஜராஜர்கள் குறுமன்னர்களாதிபர் படைத்தசேனைகளின் பெருக்கத்தைப் போலச் சூரபதுமன் பெற்றிருக்கின்ற சதுரங்கவெள்ளங்களின் விரிவைக்கணித்துப் பேசுவதற்குச் சிற்றறிவையுடையரால் மதிக்கப்படுவதோ அல்லது கணிதசாத்திரப் பிரகாரணங்களிற்றூய்த்திருக்கின்ற தொகைகளின்படாதெளவெனச் சொல்லுவோமாயின் அச்சேனைகளின் பெருக்கத்தை விதானிக்கவும் போதுமோ உவமானக்குறிப்பினாலாவது பேசமுடியாதென்று முந்திப்பெருகிய தூசிப்படையானது வீரமாமயேந்திரபுரிபெய்லை முற்றினும்நெருங்கி மிடமில்லாமல்மேலிட்டி இத்தவண்டத்தின் பரப்பெங்கும் கிடைப்போதில் கிடைக்காரணத்தினால் அக்

காலத்திலெழுந்த நால்வகைச்சயின்னியங்களின் பெருக்கை எப்போலிகளாற்கணித்துக்காட்டமுடியவதோ.

இவ்வித உற்பாதங்களைக்காட்டிச்சேர்ந்து வருகின்றகாலையில் தூதர்கள் வாயுவேகத்தினுங் கமிகியோடித் திருச்சபையைச்சேர்ந்து சூரபதுமன் பாதாவிந்தங்களிற் பணிந்து இராஜாதிராஜனே தேவரீர் கட்டளையின்படிக்கு மேலண்டங்களிலிருந்து வருகின்ற சேனைகளின்பெருக்கானது இப்பட்டண நார்பாங்கினும் இடமின்றித் தேங்குகின்றது மேலும் முன்னணிமுழுமையுஞ் சேர்வதற்கிடம்பெறாமல் வானவெல்லெழும்பும் அடர்ந்துநிற்கின்றதென விண்ணப்பஞ்செய்தகாலையிற் சூரபதுமன்களித்து நல்லகாரியம் இனிதாமசப்பட லாகாதென்றெண்ணிச் சொன்னமயமாய் இரத்தினகாந்தியை வீசிக்கொண்டிருக்கும் சிங்காதனத்தை விட்டிறங்கி வெளிவந்து தன்னரண்மனையைச்சேர்ந்து நீராடிப் பரிசுத்தனுப்க்காலுக்கடன்களைமுடித்துக்கொண்டிரகாசம்பொருந்தியதுதவிர்த்திருநீரணிந்தவனுப்போசனைச்சாலுக்குப்போய்ப் பரிசுநீரிரண்டிபரப்பியவரத்தினமயமாகியபிடத்தில் வீற்றிருந்துவிசாலமாயிருக்கின்ற சொர்னக்கலத்தினுங் கிண்ணங்களினும் கைப்பு-தித்திப்பு-புளிப்பு-உவர்ப்பு-துவர்ப்பு காற்பு-இவ்வித அறுவகைச்சகவைகளினும்செய்யப்பட்டமெல்லல் தின்னல்-விழுங்கல்-நக்கல் பருகல் - என்னும் ஐவகையுண்டிபைப்பாகமிகவும்சுவைமிகுதிபெறவும்போக்கியமுள்ளதாகவும் செய்திருக்கின்ற அன்னமுதலியபதார்த்தங்களைப்படைத்து உபசரித்தாட்டத் திருப்தியாகப்பொசித்தனன், இவ்விதமாகத் தின்றெழுந்துகைகள் சுத்தி செய்துகொண்டவனுப் மற்றொருமண்டபத்திற் பார்ப்பிரந்தசிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து ஸ்ரீகந்தத்தேய்வையை தேகமெங்கும்பூசி புனுகுசுவாதுமுதலிய கலவைச்சாந்துகளையணிந்து திவ்வியசுகந்தங்களைவீசும் பாரிசாதமலர்களினும் சோடித்திருக்கின்ற சரங்களைச்சிகையினும்மாற்பினும்சாத்தி முன்னந்தரித்திருந்த வஸ்திராபரணங்களைமாற்றி விழையுயர்ந்த பொன்னுடைபையுடித்துச்சீரோரத்தினவகைகளினும் சோடித்திராவின்ற வயிரமுடிபைச்சூரியன் உதையவிரியிற் காட்டிமாறுபோலச் சிரத்திலணிந்து வாருவிலையங்களைப் புயங்களிற்சேர்த்து மற்றைய ஆபரணங்களை மனதுக்கிசைத்தபடிக்குத் தரித்துக்கொண்டி வெளிவந்து ஆபுதச்சாலையைச்சேர்ந்து வீரபட்டத்தை நெற்றியிற்றரித்து வெற்றிமாலையை மகுடத்திற்சுற்றி வயிரக்கவசத்தை அழகிய திருமார்பிற்சேர்த்து மந்தரத்தையொப்ப விளங்கும்வில்லைத் தொழுவெடுத்துத் தோளில்மாட்டி அட்சயத்துணியை முதுகிலிருக்கி வீரவாளாயுதத்தை யிடை யிற்செருவிப் பரமசிவமணிந்த பாசுபதாஸ்திரம் மற்றதேவர்கள் தத்ததெய்வப்படைகளைப்பரித்து வெளிவந்தவனுப் பக்கங்களிற் காத்திருக்கின்ற காரியப்பேரைக்குயித்துச் சகலாயுதங்களும்விறைந்து உறுதிபெற்றிருக்கின்ற ஆயிரகோடிசேமத்தேர்களை முஸ்திப்புசெய்யும்படிக்குக் கட்டளையிட்டபின்பு பரமன்படைத்துக் கொடுத்திருக்கின்ற கேடுபாத இந்திரனால் தேனாயும் சிங்கவாகனத்தையும் முந்திக்கொண்டிபோகும்படிக்குப்பணிந்து எதிரில்நிற்கின்றதோப்பாகணாப்பாந்துப் பலவிதமுற்புகளைக் கொண்டிருக்கும் தாமதுதேனைக்கொண்டி வரும்படிக்குத் திட்டஞ்செய்தமாதிரித்

னையளாவும் உன்னதமுள்ளதாய்ப் பொன்வண்டில்- அச்சு-மச்சு-குத்துக்கால்-கொடுங்கை குடைமுதலிய சிறப்புக்களைப்பெற்றிருக்கின்ற பாரித்ததேனா அலங்கரித்துயானைகளுக்குவயிரியாய் மிருகங்களுக்கரசாகவிருக்கின்றவீரசிங்கங்களெழுபதினாயிரத்தையும் வெகமுள்ள எழுபதினாயிரம் புரவிக்கூட்டங்களையும் எழுபதினாயிரம் பூதவினங்களையும் எழுபதினாயிரம் புல்கூட்டங்களையும் சீர்படுத்தி அணியணியாகப்பூட்டி மற்ற அலங்காரங்களையும் சோடித்தனர்.

சவுனகாதிதவத்தோ அந்தமகத்துவமுள்ள இரதத்தின்பெருமையையும் வரலாற்றையும் சொல்லக்கேட்பிராக, பூமண்டலத்தெல்லையினும் பரந்தவிடத்தைப்பெற்றதாய் ஊழிகாலத்தெழும் சத்தசாகரங்களினும்மேலிட்டுக்கற்கரத்தொனிகளைச்செய்தோட வல்லதாய்ப் பற்பலபுவனங்களைக்கொண்டிருக்கும் ஆயிரகோடி அண்டங்களையுந்தன்னிடத்திற்பரிக்கவல்ல வலியினைப்பெற்றதாய்ச் சிங்கத்துவசத்தைத் தாங்கியதாய்ச் சருவசங்காரகாலத்தெழும்பிரசண்டமாருதத்தினும் கடுகியோடும் வேகத்தைப்பெற்றதாய்த் தன்னிடத்திருக்கின்ற உருளைகள் கற்கரத்தொனியைச்செய்தோடு முன்னிலையில் எதிர்பட்டபாரித்தபருவதங்களையும் பொடிபடுத்தித் திராணியுள்ளதாய்ச் சூரியன்வெப்பத்தையடக்கும் கொடிசுடைகளைப்பெற்றதாய்ச் சத்தசாகரங்களும் அதின்மத்தியிலிராநின்றதிவகனும் அதைவளைந்திருக்கும் பெரும்புறக்கடலும் அதைச்சூழநிற்கும் சக்கிரவாளகிரியும் அணிபடவிளங்குவதைப்போலப் பொன்னினாலும் நவரத்தினவகைகளினாலும் சோடித்திராநின்ற சித்திரப்பாவைகள் டக்கையங்கள் மகரதோரணங்கள் மணிகள் விதங்களைப்படைத்துச் சொன்னப்பித்திகையைக் கொண்டுவிளங்கும் அண்டத்துக்கொப்பாகப் புடைபரந்திருக்கும் பெருமிதத்தைப்பெற்றதுதேவமுதலிய சகலராலும்புகழ்ந்துபோற்றித்தொழும் சிறப்பினைப்படைத்துவாழும் சூரபதுமன் ஆதியிற்செய்தயாகத்தில் விழுந்திறந்து பரமசிவகடாட்சத்தினுலெழுந்தகாலத்தில் அவனுடன்வெளிவந்த மகிமையைபுடையது மேலும் சமர்க்களத்திஷ் எதிர்த்தசத்துருக்களடமதுபடைப்பெருக்குடன் சின்னபின்னப்பட்டுப்புறந்தந்தோடச்சாடும் வெற்றிப்பாட்டைப் படைத்ததுபிரமனழியுங் கற்பாரத்தினும் நாசமடையாத நித்தியத்தைப்பெற்றது கணக்கிற்ற திவ்வியபாணங்களையும் ஆயுதவிதங்களையும்பரித்துத் தேவர்களுக்குள்ள சத்தியையுமுடையது முற்காலத்திற் சகலபேறுகளையும் கடாட்சித்தசியவிராநீருமித்துக்கொடுத்த இந்திரனால்த்தேனாயொத்தமகிமையைப்பெற்றதுமனத்தினுல்அளந்துபுகழ்வொண்ணை சுந்தரமிகுத்தது, இவ்விதமகிமைகளைப்படைத்திருக்கின்ற இரதத்தை அலங்கரித்துத் தூரத்திவந்துஇராஜராஜேஸ்வரனாகிய சூரபதுமன்முன்னம்ரிறுத்தியகாலத்திற் சிக்கராசனைப்போலப்பாய்ந்து நடுப்பிரதேசத்திலிளங்கும் உன்னதமுள்ள பீடத்தில் வீற்றிருந்தனன், அத்தருணத்தில் அவுணமுதியோர்கள் பலர்திரண்டு சக்ரோஸ்வரனே ஜயப்பிரதாபத்தைப்பெற்று வரக்கடவாயென்று பலவாழ்த்துகளைப்பேசி புஷ்பங்களை யிறைக்கவும் சமங்கிலிமங்கைபர்கள் பற்பல ஆலங்களைச்சுழற்றி நிற்கவும்பட்டுவர்புகழவும் வித்வஜனங்கள் பாமாலையைத்துதிக்கவும் புள்ளாக்குழல் திருச்சின்னம் வலம்புரிச்சங்கக்க

னைமுழக்கவும் இவ்விதசம்பிரமங்களை நடத்திவருகின்ற காலையில் சூரபதுமன்கட்டளையின்படிக்குப் பலசாரதிகள் கடிவாளக்கயிறுகளைக் கரங்களிற்பற்றிக்கொண்டு சவுக்கினைக்காட்டித் தேனாழுக்குகின்றகாலத்தில் ரணபேரி, ஜயபேரி, தப்பட்டை, துழை, சல்லரி, மல்லரி, எக்காளை, குடமுழவுமுதலிய பதினெண்வாத்தியங்களையும் கடையுக்கத்தெழும் சமுத்திரத்தினும் அதிகவோசையெழுத்தாந்தாமென முழக்கிப்போகவும் பலஅவுணவீரர்கள்வெண்சாமனா ஆலவட்டங்கள் அருகு பூச்சக்கிரக்குடைகள் துவசபடங்கள்முதலிய சின்னங்களைத்தாங்கி அசைத்துநடந்தனர், அஃதெப்படிக்கிருந்ததெனில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் வெகுகாலமாய் அரசசெலுத்திவரும் சூரன் ஆணையாக்கினைகளைத்தும் மங்களகரமாகிய உருக்கொண்டு சூழ்ந்திருப்பதைப்பொத்தது, தேர்வீரர்கள்குதினாச்சேவகர் யானைச்சூரர்கள் பலநிக்கவசங்களைத்தரித்துச் சருவாயுதபாணிகளாயிராநின்ற இராட்சதப்பிரமுகா ளிருமருங்கினும்போற்றித்தொடரவும் இவ்விதஆடம்பரங்களுடன் நவரத்தினமயமாகிய மாடமாளிகைகள் உப்பரிகைகள் மண்டபங்கள் சித்திரக்கூட்டங்களாயாக இருமருங்கினும் நெருங்கி விசாலமாய்நீண்டிருக்கின்ற இராஜவீதிகளைக்கடந்து மேருகிரிக்குச்சமமாகவானத்தையளாவிப் பலநிலைகளைப்பெற்றுச் சொர்னமயமாய் நவரத்தினக்கார்திகளைவிசியிருக்கும் வடபாரிசக்கோட்டை மதிலுக்கணியாக விளங்கும் கோபுரவாயிலைத்தாண்டி வெளிவந்த இராஜாதிராஜனைக் கண்டமாத்திரத்திற் பெரும்புறக்கடலைப்போல நெருங்கியிருந்தசயின்னியங்கள் சத்தசாகரங்களுக் கொதிப்பெடுத்ததங்கவும் அஷ்டதிசைகளும் செவிபிட்டுச் சோரவும் வானநாடுகள் திடுக்கிட்டஞ்சவும் நட்சத்திரங்கள் பலபலென்றுதிரவும் ஜயம்ஜயமென்றார்ப்பரித்துக் கடையுக்கத்திலெழும்வடவாமுகாக்கினிக்கொப்பாகவந்து சூழ்ந்துகொண்டனர்.

அப்பாதகர் சமையைப்பரிக்கப்படாமையாற் பூமிதேவியானவள் தத்தளித்தேங்கவும் அதைத்தாங்கியிருக்கும் ஆதிசேஷன் விழிகன்பிதுங்கி ஆயிரம்பணமகுடங்களினாலும் வலிகொண்டுதாங்கி நெளிந்து நெளிந்து வாடவுமாயிற்று, அத்தருணத்தில் பல்லாயிரகோடி யிராட்சதர்களையானைகளின்மீதினும் ஓட்டக்களினிடத்தினும்புரவிகளின்மேலும்சகடங்களிலும் ரணபேரி, ஜயபேரி, பறை, குடமுழா, தட்டை, காகளம், சின்னம், எக்காளம், தூந்துமி, துத்தாரி, முதலியபோர்ப்பறைகளை அண்டங்கள் திடுக்கிட்டிவாடும்படிக்கு முழக்கிப்போகவும் வீராதிவீரர்கள் கால்களிலணிந்திருக்கும் கண்டைகள் கலீன்கலீலெனச் சத்திக்குமோசையானது புலனங்களெங்கும் கடையுக்கலீலிக்கொப்பாக அதிரவும்இவ்விதஆடம்பரங்களுடன்நடக்கின்றசதுரங்கசேனைப் பெருக்கினிடத்திருந்தெழுந்ததுளிபடலமானது எப்படிக்குக்காட்டுவதெனில் கடையுக்கமுடிவீற் சத்தசாகரங்களையும்பருகிமேலெழும் வடவைக்களலின்புகைப்படலத்தைப்போலத் தோற்றவும்இவையன்றியும்விண்ணகத்தும்மண்ணிடங்களினும் திசாதிசைகளினும் விசாலமாகப் பரந்திருக்கும் கடல்கடோறும்அடர்ந்துவவதைப்பார்க்குமிடத்திற் சோனைப்பருவத்திற் பின்பனித்துவலுக்குச் சமமாகவிருந்தது, இவையன்றியும் இராஜமார்த்தாண்டனாகியசூரபதுமன் வாசஞ்செய்யும்

கெடிஸ்தலமாகிய வீரமாமயேந்திரபுரத்தின் வீதிகளில் அடர்ந்திருக்கும் நவரத்தினமயமாகிய மாடமாளிகைகள் கூடகோபுரங்கள்முதலிய தலங்களின்பெருத்தெழும் அகிர்ந்தனது தூபங்கள் சண்ணப்பொடிகளுடன் கலந்து போவ தெப்படிக்கிருக்கின்றதெனில் மேகசாலக்கள்சமு த்திரஜலத்தையுண்டு மின்னியெழுவதுக்கொப்பாக விள ங்கவும் இவைநிற்கப் பருவதாகிருதியாக பாரித்ததேகத் தைப்படைத்து மும்மதங்களையும் அருவினைப்போலப் பெருக்கிச்செல்லும் யானைகளின்மீதினும் தேர்களின்சிக ரங்களினும் இராட்சதவீரர்களினும் விளங்குகின்ற துவசபடாங்களைசைவதையோசிக்குமிடத்தில் மார்க்கால த்திலிடைவிடாமற்சொரியும் திவலைகளினால் வருந்திப்ப ரந்தோடும் கொக்கினங்களைப்போலக்காட்டவும் அச்சே னைப்பெருக்கின்றமத்தியில் கணக்கிறந்தசெம்பட்டுவெண் பட்டுக்குடைகள் காணப்படுவதைப் பார்க்கும்போது ம ண்ணிடம்போதாமல் விண்ணகத்தின் மார்க்கமாகச்செல் லும்பதாதிகளின் அடர்ப்பினாலும் துவசபடங்களின் பெ ருக்கினாலும் காடாந்தகாரமாகிய இருள்பெருந்து மூடி யிருப்பதைச் சூரன்கண்டு தன்னையாக்கினையிலடக்கி யிருக்கும் அண்டங்கடோறு மிராநின்ற சூரியசந்திரனா த்தருவித்து இருளைப்போக்கி வருவதாகிற்றுத்தி யதை ப்போலக்காட்டவும் இவ்வித அற்புதச்சிறப்புகளை விளை த்துச் சதுரங்க சேனைகளும் நெருங்கிப்பார்த்து நடக்கு ம்போது புசுபலபராக்கிரமசாலியாய் ஆயிரத்தெட்டண் டங்களுக்கும் அதிபதியாய் வயிரதேகத்தைப் படைத் திருக்கின்ற சூரமகாராசன் சொர்னமயமா யிரத்தினகாந் திகளை வீசியிருக்கும் பாரித்ததெய்வீகத் தேரின்மீது நீ வகிரியானது மேருவிற்புறத்திற் றேற்றுமாறுபோலக் காட்ட நடுப்பிரதேசத்தில் நட்சத்திரக் கூட்டமத்தியிற் சோடசகலைகளையாய்த்தபூரணச்சந்திரோதயத்தைப்போ லப் பலதிசையினும் விழிகளைப்பரப்பிச் சேனைகளின்வ ரிசைக்கிரமங்களைப் பார்வையிட்டிக்கொண்டு ரணக்களத் தைநோக்கிப்போகின்றகாலையில் தூசிப்படையானது சி வசுப்பிரமணியதேவர் வாசமாயிருக்கின்ற பாசறைவிடு தியைக் கீழ்மேலெங்கணும் வளைந்து கொண்ட போது கோடைகாலத்தில் மேகங்களானவை வானமெங்கணுமூ டிப் பருத்ததிவலைகளை யிறைக்குமாறுபோலச் சூரன்மு ன்ணணியில்வந்த நால்வகைச்சேனைகளும் சூழ்ந்தகாரண ங்களைத் தேவர்கள் கண்டமாத்திரத்திற் றிடுக்கிட்டுஐயை யோவிராட்சதப்பாதகர் நம்மவரனாவையும் இவ்விதமா க மடக்கிக்கொண்டதைப் பார்க்குமிடத்தில் ஏதோசில கெடுதிக் கேதுவாகக் காணுகின்றதென்னும் பரிவினலம் எனிரங்கி விழிகளில் நீராப்பெருக்கிப் புலம்புற்றவாடி த்திகைத்துப் பார்த்திருக்கவும் இச்சம்பவத்தைத்தெரிந் தஇந்திரன் பிரமித்துப்பாதக றென்னசெய்வாரோவென் னும் ஏக்கத்தினல்புதுங்க விடந்தேடவும் யுகாந்தமுடிவி ற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைத் தகித்தொடுக்கவல்ல கொடு மையைப்படைத்திருக்கின்ற அக்கினிதேவனும் பிரசண் டவேகத்தைக்கொண்டிருக்கும் வாயுதேவனும் தங்கள்ஆ ற்றலடங்கிப் பதைபதைத்துத் தேகம்வெந்துவியர்த்தொ டுக்கவும் சேனைத்தலைவர்கள் முற்பகல் சிங்கமுகனாற்பட் ட வருத்தங்களை நினைந்து நினைந்து இத்தருணத்திலென் னகெடுதிகள்நேரவிருக்கின்றதோவென்னும் பயப்பிராந் தியினால் தேகம் நடுக்குற்றுப் புழுங்கிவாடவும் பூதப்ப

டைகள் ஆலகாலத்தைநேர்ந்த மன்னுயிரைப்போலப் ப தைபதைத்து ஒருவாழ்கங்களை யொருவாழ்பார்த்துக் கவ லையிப்பட்டு மருண்டனர்.

சவுனகாதிரிஷிகளே? அத்தருணத்தில் சிவகணங்க ள்பட்ட துக்கவருத்தங்களை யென்னென்றுசொல்லுவே ன் தாபாக்கினியிப்பட்ட மிருகாசிகளைப்போல வழன் றலைந்தனர், இவ்விதங்களாகச் சகலரும் தியங்கிமயங்கிம திமருண்டு வாடுவதையும் புசுபலபராக்கிரமசாலியாகிய சூரபதுமன் வரவையும் அவனுடன்செல்கின்ற சதுரங்க சேனைகளின் பெருக்கையும் மற்றகாரணங்க ள்ளேத்தை யும், மகாவிஷ்ணு, பிரமன், திசைக்காவலர்முதலாயினர் தெரிந்து அதிகதுக்கசாகரத்திப்பட்டு வருந்தினவர்களா ய் இனி தாழ்க்கலாகாதென்றெண்ணி அதிசீக்கிரத்திற்ச ண்முகப்பெருமாள் வீற்றிருக்கின்ற திருச்சபையைச்சே ர்த்து பெருமூச்சுகளைவிசித் தேகமுற்றும்வியர்க்கக் கர்த் தன்பாதாரவிந்தங்களிற் பணிந்தெழுந்தவர்களாய்க் கரங் களைக்கூப்பிக்கொண்டு இதுவேவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயி னர், ஐடனே தேவரீர் சிங்கமுகனைவாட்டிய சேதியைக் கேட்டமாத்திரத்திற் சூரபதுமன் அதிகவீராவேசத்து டன் தன்குடை நிழலிப்பட்ட ஆயிரத்தெட்டண்டங்களி னும் நெருங்கியிருந்த சதுரங்க சேனைப் பெருக்குகளை னும் நெருங்கியிருந்த சதுரங்க சேனைப் பெருக்குகளை யுற் தருவித்துக்கொண்டு அவர்களுடன்கலந்து தம்முட னெதிர்த்துப் போராடி வெற்றிபெற்றுப்போக நினைந்த வனும் அதிகவுற்பாதங்கள் விளைப்பதாகப்பட்டணத்தை க்கடந்து வருகின்றனன், அதற்குமுன்னம் தூசிப்படை யானது, நமதுபாசறைவிடுதியைச்சூழுவளைந்து கொண்டென விண்ணப்பஞ்செய்த காரணங்களைத் திருச்செ விகளினேற்று சிறுநகைகொண்டு பன்னிருபுயாசலங்க ளைப்படைத்திருக்கின்ற எமதிறைவரானவர் தமதுபக்க த்திற் காத்திருக்கின்ற வாயுதேவனிடில் விழிகளைப்பர ப்பியமாத்திரத்திற் கர்த்தன்திருவுளக்கருத்தைத் தெரிந் துக்கொண்டு துரிதமாகப்போய்த் தெய்வீகம்பொருந்தி யதிருத்தேனா யலங்கரித்துப் புரவிகளையணிபடப்பூட்டி த்தன்வருக்கத்தவருடன் உருவுகோல்களைக் கரங்களிற் பற்றி வார்களைத்தாங்கி முன்னணியில் விளங்குகின்ற கீ ழ்த்தட்டில் வீற்றிருந்து கற்கரத்தொளிகளுடன் இரத த்தைத்தரத்திவந்துமுகவாயிலிடைத்தில்நிறுத்தி அறிக் கையிட்டமாத்திரத்திற்கடப்பமலர்மாலையையணிந்தகந்த சுவாமியார்சிரோரத்தினகாந்தியைவீசியிருக்கும் சிங்காத னத்தைவிட்டிறங்கிளமுவாயுதம், வெற்றிவேலாயுதம், சூ லம், வச்சிராயுதம்மின்னலையொத்துவிளங்கும் வாளாயுத ம்கேடயம், சக்கரம், தண்டாயுதம், தங்கக்கட்டுகள்பூண்டி ருக்கும் வில், சரம், எறிவேல், இவ்விதச்சிறந்த படைக ளைப்பன்னிருகரங்களிற் பரித்தனர், சவுனகாதிரிஷிகளே! தேவதேவோத்தமனாகிய சரவணபவன் திருக்குறிப்பின் வண்ணம் பணிவிடைகளைச் செய்யப்பெற்றதால் அவை கள் செய்தபாக்கியத்தை யின்னவிதமெனச் சொல்லிமுடி வதோ பின்பு பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரன், முதலானவ ர்கள் சூழ்ந்துபோற்றச் சபாமண்டபத்தைக்கடந்து கோ புரவாயிலின்புறத்தில் வந்து சொர்னமயமாய் நிற்கின்ற தேரின்விடத்திற் பாய்ந்து அரியணையில்வீற்றிருந்தகாட்சி எப்படிக்கிருந்ததெனில் பூருவத்தில் துவாதசாதித்தர் ம த்தியிற் சிவபிரான் தோற்றூர்ந் கோலத்துக்கொப்பாக க்காட்டியது.

அத்தருணத்தில் பராக்கிரம சாலியாகிய வீரவாகுதேவர் மற்றதுணைவர் இலகூதர் படைத்தலைவர்களும்சருவாயுதபணிகளாய்த் தத்தமது வானங்களிற் சேர்ந்து கர்த்தனைப் புடைசூழ்ந்துப் போற்றி நிற்குந்தருணத்தில் இவ்வுலகுச்சீரையத்தெரிந்த இரண்டாயிரவெள்ளம் சூதப்படைகளும் பிரளயகாலப் பெருக்கைப்போல இளைச்சலிட்டுக்கொண்டு வெளிவந்து நிசைகளைத்தாவி யிருக்கின்ற கிளைகளையுடைய மராமரங்கள் குலகிரிகளை யொத்தமலைகள் இருப்புலக்கை வளைதடி, தண்டாயுதமுதலிய படைகளைத்தாங்கிக் குமாரதேவனாதொழுது பெரும்புறக்கடலையொப்ப வளைந்து நடக்கின்ற காலையிலமகாவிஷ்ணு-பிரமன்-இந்திரன்முதலானவர்கள் மனமகிச்சியுடன் தமக்குரிய வாகனங்களிலேறி யிருமருங்கினுஞ்சூழ்ந்துபரிமளமிசூர்த பாரிசாதமலர்களைப் பாலசுப்பிரமணியர்மீ திறைத்து ஜயஜயவெனவாழ்த்தித் தொடர்ந்தனர், இவ்வித ஆடம்பரங்களுடன் சருவசங்காரகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் தமது துதல்விழிக்கனலில் மாற்றவல்ல தமது தாதையைப்போலச்சத்தசாகரங்களும்பெரும்புறக்கடலும் ஒன்றுபட்டுத் தேங்கிவிட்பதுக்கொப்பாக எங்கணும் அடர்ந்து வீறியிருக்கும் இராட்சத சயின்னியங்களின் மீதில் சண்முகதேவர் செல்லுகின்றகாலையிற் பூமண்டலம் வானவெல்லை திசாதிசைகளெங்கும்நெருங்கி வீராவேசங்களுடன் ஆர்ப்பாட்டங்களைச்செய்துநிற்கின்ற அவுணப்பாதகர் நிலைகளையும் வீரத்தன்மைகளையும் கோரநுபங்களையும் மற்றகொடுமைகளையும் சூதப்படைகள் கண்டமாத்திரத்தில்மனங்கலங்கி ஏங்கினவர்களாய்க் கூட்டடங்கூட்டமாகச் சேர்ந்து இதனைப்பேசிக்கொள்வதாயினர், உலகங்களைவாட்டிக்கொடுக்கோலனைச்செலுத்திவரும் ஜயசாலியாகிய சூரபதுமன் சூருவத்திற் செய்திருக்கின்ற தவங்களின் முயற்சியினும் பெற்றிருக்கின்ற ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினு மிருந்த இராட்சதப்பாதகரனைவரும் திரண்டெவந்ததாகக் காண்கின்றதுஒரண்டத்திலிருப்பவர் இவ்விதமாக வானகம் வையகம் திசாதிசைகளெங்கணு நெருங்குவதரிதரிது மேலும் அவர்களிற்கணக்கிறந்த வெள்ளம் மாண்டுபோயினர்.

மேலுமிந்த அவுணனைப் பார்க்குமிடத்தில் வரமுயற்சிகொறி சிறந்தவர்களாகவும் மாயவித்தைகளில்முக்கியராகவும் புசபல பராக்கிரம சம்பத்தைப் பெற்றவர்களாகவும் பற்பலபோர்களைக் கடந்து கைகண்டவர்களாகவும்வலிக்கொப்பற்றவராகவும் காண்கின்றனர், இதுவுமல்லாமற் செம்பட்டமயிர் விளங்கும் அளவற்ற சிரங்களையும் பலகரங்களையும் வலியகாலங்களையும் பெற்றுக் கோபமேகுடி கொண்டிருக்கும் மனதையுடையவர்களாகவு மிருக்கின்றனர் இவர்கள்திறங்கனையோசிக்குமிடத்தில் தெய்வலோக வாசிகளாகிய விண்ணவர் புயவன்மையை யடக்கிச் சகல செல்வங்களையும் பறித்துக்கொண்டு துக்கசாகரத்தி லுருந்திவாடப் பொருதுவென்ற சூரராகும்உலகங்களிற்சொல்லாநின்ற கொடுமைகளைத்தாக்கும் வரம்பாகத்தோற்றி மேகசாலங்கள் கடலிற்படிந்து நீரைப்பருகுமாறுபோலச் சீவராசிகளைக் கொன்றுதின்று உதிரபானஞ்செய்து களிக்கும் கொடியசெய்கையை பெற்றவர்கள்சிறுஷ்டிகர்த்தராகிய பிரமதேவரொருகாலமெதிர்த்து வாதாடினும் பின்னிடையாமற் பொருதுவெல்லுந் திறமுடையவர்கள் யமதருமராசன் அரசாட்சியைமாற்றி ஆயிரமிதழ்களை யு

டையபொற்றாமனைப் பீடத்தினராகிய பிரமதேவர்படைப்பையும் மாற்றும்வலி பெற்றவர்கள் பூமண்டலவெல்லையி லடக்கியிருக்கின்றமன்னுயிரனைத்தையும்வளீகரமாக விழுங்கியபோதினும் பசியரூத பருத்தபண்டியைப்படைத்தவர்கள் அண்டவணிகளை அல்லோலகல்லோலப்படுத்தும் வலியகரங்களைப் பெற்றவர்கள் உதிரத்தை யொப்பச்சிவந்து எக்காலத்துந் தீப்பொறிகளையிறைத்துவரும் சரிந்தகண்களைப் பெற்றவர்கள் மேலும் கடலைப்போல விரிந்திருக்கும் பேழ்வாயையும் பெற்றவர்கள்சலனமற்ற ஜயப்பிரதாபங்களைக்கொண்டிருப்பவர்கள் கொலைகளவுட்காமம்வஞ்சகமெனச் சொல்லும் பஞ்சமாபாதகங்களுக்கு மாதுர்ஸ்தானமாக விருப்பவர் சூரியசந்திரர் தங்கள் கதியிற்போகுமுன்னிலையில் நடுங்கி மெல்ல வராய்ந்துராய்ந்து போகத்தக்கதாய் வானத்தையளாவி நிற்குஞ் சிரங்களைப்படைத்தவர்கள் சத்துருக்களெத்தகையொனினும் எதிர்த்தகாலத்தில் முன்வைத்தகாலப் பின்வாங்காமற் சாடிக்கொல்லும் கொடுமையைப் படைத்தவர்கள் சூரன்குமாரன் அக்கினிமுகனைப்போலஎக்காலத்தினும் சுவாலேவீசிக்கொண்டிருக்கும் பலமுகங்களைப் பெற்றவர்கள் இவ்வித பலகெடுதிகளை வாய்ந்திருக்கின்ற வீரபராக்கிரம சாலிகளாகிய அவுணர்களில் அளவற்றவர்தாருகாசரனைப்போல யானைமுகங்களைப் படைத்தவராகவும்பற்பலர் வீரத்தன்மையைப்படைத்த புலிமுகங்களை வாய்த்தவர்களாகவும் பலர் சிங்கமுககாசரனைப்போலசிரங்களைப் படைத்தவர்களாகவும் விளங்குகின்றனர், இவர்கள் புசபலபராக்கிரமங்களை மதித்துப்பார்க்குமிடத்தில் மஹா பலசாலிகளாகிய மதுகயிடவனையொப்பவும் சகலராலும் புகழுங் கீர்த்திப்பிரதாபங்களைப் பெற்றிருந்த சுந்தோப சுந்தரர்களுக்கொப்பாகவும் சிவபிரான்கோப வருப்பெற்றிருந்த வீரரில்வீரனாகியசலந்தரனைநிகர்த்தும்வலிக்கொப்பற்ற மகிஷாசுரனுக்கிணையாகவும் விளங்குகின்றனர்.

அன்றியும் பாசபதாஸ்திரத்தைப் படைத்திருக்கின்ற வரனைகர் பிரமசரோருகத்தைப் பெற்றிருப்பவரனைகர் பஞ்சாயுதபாணியாகியமகாவிஷ்ணுவினது திருநாமத்தைக் கொண்டிவிளங்கும் தெய்வீகப்படையைப்பரித்தபாதகர் பலர் வாயுவாஸ்திரம் வருணாஸ்திரம் அக்கினியாஸ்திரம் மற்றைய திசைக்காவலர்முதலிய தேவர்கள் படைகளைப் படைத்திருப்பவர் பலர்இத்தகைய சிறந்தபாணங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற அவுணவீரனைக் கணக்கிறந்தவெள்ளக் கணக்கிறப்பட்டதாகச் சொல்லவேண்டிமெல்லது மற்றுமயாதொரு கணிதத்தினும்தொகைபடக்குறிப்பதரிதாக்கும் இத்தகைய சூரர்களாகிய அவுணவீரரும் இரதபந்திகளும் யானைக்கூட்டங்களும்- புரவியணிகளும் சேர்ந்து மண்விண்திசைதிவுக ளெத்தவங்களினும் நெருங்கியிடமில்லாமல் அந்தரத்தினும் அடர்ந்திருக்குமாயில் இவர்களை நம்மாற்செய்யுந்தர மேதேனுமுண்டோஇத்தினவனாயில் இவ்வண்டத்திலிருந்த விராட்சதவீரர்களுடனெதிர்த்துப் போராடிப்போராடிப் பலதரம் அடிபட்டு வாடிவருந்தியிருக்கின்ற நாம் இக்காலத்தில்மேலண்டங்களினின்றும் பெருகிவருகின்ற பாதகரனைவரும் சேர்ந்து ஒருமுகமாய்ச் சாடுவராயில்நம்மால்அவர்களுடனெதிர்த்துருந்தரமுண்டோமேலும் நாம்பிழைத்துப் போகும்எதுவாவதுண்டோ ஒருகாலம்அப்படிக்கு நினைப்போமாயின் அஃதெப்படிக்கிருந்த தெனில் ஊழிகாலத்திற் பெருகு

கின்றசத்தசாகரங்களையும் அல்லோலக்லோலப்படச்சா
டிக்ககளைக்கொத்தொன்றுபடச்செய்யும் வேகமுள்ள
ஆழிக்காற்றானது ஆமணக்கினது கொல்லையிற் புகுந்தகா
லத்தில் அவையெதிர்த்து நின்றாற்போலும், இவர்களில்
ஒருசூரன் உரத்துப்பேசவானாயின் நாமெல்லோரு மதி
மருண்டுகைகாலோடிய வோடிப்பதுங்குவதற்கையமுமு
ண்டோ இருவீரர் சற்றேஉருத்துத் தாக்குவாரானல்நம்
மவர்களிற் பிழைத்திருப்பவராயாவிர்த்தகைய புசபலபரா
க்கிரமசாலிகளாகிய இவர்களைவரும் ஏதமுதமாயெதிர்
த்துச் சண்டைகொடுக்க நேர்வராயின் எதிரோதித்ததிக்கு
ந்தயிரியம்பெற்றவர்கள் நம்மிலொருவரையுங்கண்டிலம்
இக்காரணத்தினால் வலியினுக்கொப்பற்ற நமதுதலைவர்க
ளும் மற்றவீரர்களும் ஒருகாலம் தீரத்துவத்தைக்கொண்
டு எதிர்த்தபோதிலும் கார்காலத்துமாரியைப்போல நெ
ருங்கியிருக்கின்ற இராட்சதப்பாதகருடன் நிருவகித்துப்
போராடுவது அரிதரிது அப்படிக்கிருப்பதால் அற்பமா
கியமரங்களையும் மலைகளையும்கொண்டோ நாமில்வீரரை
வெல்ல விருக்கின்றனம் மானத்தையெண்ணி நெருங்கு
வோமாயின் தட்சணத்தில் நமதுபிராணனை யிழக்கவரு
ம் சதுரங்கசேனைகளும் உருத்துப் போராடுவராயின்யா
மெல்லோரும் படாதபாடுகன்பட்டுச் சாம்பலாய் மங்குவ
தற்கையமுமுண்டோ சேனைத்தலைவர்கள் என்மர், இல
க்ஷர், பெருங்காற்றிப்பட்ட யூனைப்புட்பத்தைப்போலச்
சின்னபின்னப் பட்டுப் பறக்கவரும் புசபலபராக்கிரமசா
லியாகிய நமதிறைவன் வீரவாகுதேவர் மானம்பாதிக்கப்
பின்னிடையாமற் சண்டைகொடுக்க நினைந்து போராடுவ
ராயில் இது பரியந்தம் பெற்றிருக்கின்ற வெற்றிப்பாடுக
ளனைத்தையும் பறிகொடுத்துப் பங்கப்பட்டு மனம்வருந்
துவார், இப்போது நாம்குறித்த வற்றில் எவ்வளவும் பிச
காது ஆதலால் வீராதீவீரராக விருக்கின்ற இவ்வசுரரு
டன் வெற்றிவேலாயுத மூர்த்தியல்லது எத்தகைய சூரர்
களாலும் போராடக்கூடுமோ இவற்றை யோசித்துத் து
ரிதமாயோடியொளித்து இன்னமுஞ் சிலகாலம் பிழைத்
திருக்க யத்தனப்படுவோமாயினும் பாதகர்விண்மண் தி
சைகளெங்கணும் எள்ளிடவிடமில்லாமல் அடர்ந்திருக்கி
ன்றனர்.

மேலும் எக்காலத்துத் திராதபழிச்சொற்களையும்பெற
வீருப்போம் ஒதுணைவரோ யினிபாதொரு எண்ணங்க
ளையுங் கொள்ளாமல் தயிரியசாலிகளாய்க் கூடியவனாயிற்
சண்டைகொடுத்தொருகை பார்ப்பதே காரியமெனச்சக
லரு மொருமித்தவர்களாய் மலைகள் விருட்சங்கள் மற்றப்
படைகளைத் தாங்கித் தாங்களுமொரு வீரரைப்போலக்
கெக்கல்கொட்டிக்கொண்டு சத்துருக்கள்மீதேறிநடந்தனர்,
அத்தருணத்தில் இவர்களுக்குத் தலைவராகவிருக்கின்
ர், வீரர்களும் இலக்ஷர், என்மரும், வீரபராக்கிரம சா
லியாகிய வீரவாகுதேவரும் தங்கள் இரதங்களைத்தூரத்தி
வந்து சமீபித்தகாலையிற் கடையுதப் பெருக்கைப்போலச்
சிருங்கநாதம் அட்டகாசங்களைச்செய்து கொண்டிவீறியி
ருக்கின்ற சூரபதுமன் சயின்னியங்களின்பரப்பையும்வீ
ரத்தன்மைகளையும் மதித்து இகனைப்பேசிக் கொள்வதா
யினர், இதுவனாயினும் வந்தவந்தஇராட்சதப்பாதகரை
ப் பாலசுப்பிரமணியர் கடாட்சவீட்சணியத்தினால் வாட்
டிப் பெற்றிருக்கின்ற ஜயப்பிரதாபங்களையும்புலவலிமை
களையும் தயிரியத்தையுமிழந்து மனம்வருந்துகாலமும்

நேர்த்தோ இவர்கள் உக்கிரத்தைப் பார்க்குமிடத்திற் ச
ற்றுப்பிதப்பைத் தனமுடையவராக விருப்பவரானால்உ
தைத்துக்கொண்டு மாண்டுபோவதற்குத் தடையிராதுஉ
ருத்துப்போராடுமுன்னிலையில் உலகங்களென்ன பாடுப
டுமோ வென்றுபிரமித்து நின்றனர், இவர்கள் செய்கைக
ளிப்படிக்கிருக்க இத்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் அகில
வெல்லை முற்றினும் பெருத்தடர்ந்திருக்கின்ற இராட்சத
ப்படைகளின் மிகுதியையும் உத்தண்டங்களையும் பார்த்
தவுடன் மனமுந்தேகமுந்திடுக்கிட்டு நடுநடுக்கப்பயத்துவ
ண்டினங்கள் மொய்த்துப் பரிமளியாரின்ற திருத்துழாய்
மலைபுரளும் திருமுடியினையுடைய ப்ரீமகாவிஷ்ணுவை
வணங்கி எமதிறைவனாகிய முருகப்பிரான்மீதுபகைத்து
ஆயிரத்தெட்டண்டங்களினு மிராநின்ற இரதகஜதுரகப
நாதிகளைத்துத் போராட யத்தனித்திருக்கின்றதால்இ
வர்கள் பெருக்கைச் சண்டைமுனையில் வாதாடி செல்வத
ற்குப் பலபுகங்கள் செல்லும்போற் காண்கின்றது அப்ப
டிக்கிருப்பதால் அவுணர்பெருமானாகியசூரபதுமனைவெ
ற்றிக்கொள்ளுங் காலமெப்போது நேரும் இராட்சதப்பா
தகென்னும் இராப்பொழுது கழிந்துதேவர்கள் சிறைநீ
ங்கிமனவெழுச்சியும் முகமலர்ச்சியும் பெற்றுவரவும் மு
காதரமு முண்டோ பொன்னுலகவாழ்வையும்கஜேந்திர
சம்பத்தையும் பறிகொடுத்து நிலபெறாமல் வாடிவருந்
தும் மனவேக்கமும் தீருங்காலமும் நேராதோவெனப் ப
ற்பலதுக்கவார்த்தைகளைச் சொல்லிச்சொல்லி முறையிட்
டவர்களாய் ஒகர்த்தனை யிதற்கொருமுடிவைத் திருவுள
ம்பற்றவேண்டுமென்று பலவிதங்களில் முறையிட்டிப்
போற்றுகின்ற காலையிற் சமுத்திர மத்தியில் விளங்கியி
ருந்த இலங்கைக்கதிபனுய்க் கொடிங்கோல்செலுத்தி வந்
த இராவணனைக் குலநாசமடையக் கருவறுத்த இலட்ச
மி மணவாளராகிய ப்ரீபரந்தாமன் விண்ணவர்பபிற் துக்
கவருத்தங்களுக் கிரங்கி இத்திரனைக் கிருபையாகப்பார்த்
து ஒதேவராசனே பயங்கொள்ள வேண்டிவதில்லை தேவ
தேவோத்தமனுப் சுயஞ்சோதிவடிவாய் சருவஜீவதயாப
ரனாய் லோககாரணனையெழுந்தருளியிருக்கின்ற அறுமு
கவனாகிய குமாரசுதேவர்பெருமைகளையும் வீரபராக்கிரம
வுத்தண்டங்களையும் எவ்வளவுந் தெரியாதவனைப் போல
வாடுவதென்னை உனக்கு நேர்ந்திருக்கின்ற கிலேசத்தின
ல் அவற்றினைச்சுத்தமாய் மறந்தனையாயினும்சிலவற்றை
த் தெரிவிப்பேன் கேட்பையாக.

அக்குழத்தை வடிவேலன் காலமாகவும் விளங்குவான்
அதைக்கடந்த பொருளாகவும் நிற்பான்சராசரப்பிரபஞ்
சங்களைப் படைத்தும் அவற்றின் வினைகளுக்கடுத்த நன்
குதிக்குகளை யூட்டி யாட்டியுறக்குங் காரண பூகமாகவுந்
தோற்றுவான் அவற்றுட்படாமற் புறம்பிலு முலாவுவா
ன் ஸுபநாமக்கிரிகையாய் அண்டபுவனங்களையும்படைப்
பான் அவற்றுட்படாமல் புளியினோட்டையொப்பவு மு
லவுவான் இராசத்தாமச சாத்துவிகமென்னும் முக்குண
ங்களாம் சிருஷ்டி திதிசங்காரர் திரோபவம் அனுக்கிரக
மென்னும்பஞ்ச கிருத்தியங்களை நடாத்துங்காரணத்தின
ல்உலகங்களையும் அவற்றுட்பட்டபிராணிகளையும்சிருஷ்
டித்தும் ரட்சித்தும், சங்கரித்தும், மயக்கியும், பேராண
ந்தசுகத்திலிருத்தியும் இவ்வித்திருவினையாடல்களைநடத்
தியும் வறுவான் தோற்றமொடுக்க மற்றவனுய்ச் சச்சிதா
னந்தச் சொரூபியாய்ப் பரவெளியிலும் நடித்திருப்பான்

மேலும் ஆயிரகோடி அண்டங்களின் தொகைப்படவும் விளங்குவான் அவற்றினைக்கடந்ததற்பரமபூர்த்தியாகவுக்காட்டுவான் இவ்வித திருநடனங்களைச்செய்தும் அனாதியாக விருந்து பிரமாதியனைவருக்கும் மூலகாரணக் கடவுளாகத் தோற்றும் பரவஸ்துவானது சண்முகங்கனையும் பன்னிரு புயசலங்கனையும் கொண்டெழுந்தருளியது, ஓதேவராஜனே யிதற்குத் திஷ்டாந்தரமாகக்குன்றுகடோறும் திருவினையாட்களைச் செய்தவருங் குமாரதேவர்முன்னம் மகம்மேரு பருவத்தின்மீது உங்களுக்கெதிரிற் பாலகனக்காட்டி நீங்கள் கொண்டிருந்த மருட்சியைப்போக்கியிரட்சிக்கத் திருவுளத்தெண்ணிக் கிருபாநிதியாதலால் அண்டரண்டபுவனங்களும் அவற்றுட்பொருந்தியிருக்குமாயினமுதல் என்றும்பீரூகச்செல்லுமென்பதுநான்குலட்சம் சீவபேதங்களும் அசைவற்றபொருள்க ளனைத்துமாய்த் திரிமூர்த்திகள்முதலாகிய தேவர்களனைவரையுந்தமதகத்திற்காட்டி விசுவரூபங்கொண்டிருந் கிருபாநிதியின் பெருமைகளைநிசதரிசனையாகக்கண்டும் விழிகளாரத்தரிசித்துப்பேரின்பவாரியிப்பட்டுக்களித்தஉன்னையொத்தவன் அவன்மாய்கைக்குள்ளாய் அந்தத்திவ்வியமங்கள்குணதீசயங்களை மறந்தனையோ ஒ இந்திரனே யின்னமும்தத்தேவாதிதேவன் பெருமைகளைக் கேட்பையாகஆயிரமிதழ்களையுடைய பொற்றாமரைப் பீடத்தினனான பி ரமனாய் அண்டபுவன சராசரங்களைச் சிருஷ்டிப்பான் உலகாட்சகனாகிய என்னுருவைத்தாங்கி அவற்றினைப்போஷித்துப் பாதுகாப்பான் பரமசிவமாய்நின்று அவைகளைத்தையும்ஒடுக்கிச் சிலபகல்சுகாதீத இன்பங்களைப்பெற்றுக்களிக்க விருத்தவான் சகலர்க்கும் சண்முகப்பெருமாளாகிய ஒருருவினைப்பெற்றுத் தோற்றக்காட்டுவதெப்படிக்கிருக்கின்ற தெனின்வெளிப்பட்டிமறையும் மின்னற்கொடிக்கொப்பாபாகும் இத்தகைய குணதீசயங்களைப்படைத்துச் சருவமுந்தாமாகவிளங்குந் தேவனை நாம்முற்பகல்செய்த தவப்பேற்றின் முயற்சியினுற் றேற்றமாகத்தரிசித்துப்போற்றி வருகின்றனம், இந்தத்தேவன் சொருபத்தினை யிப்படித்தென ஆதிதாலாகிய வேதாகமங்களினாலும் துதிக்கப்படாது ஆதலால் நாம்பிரமிக்கும்படிக்குச் சத்தசாகரங்களைப்போலப் பரந்தினாந்தடர்ந்து மண்விண்ணெங்கணும் சூழ்ந்திருக்கின்றபகைவன் சதூரங்கவெள்ளங்களின் தொகையனைத்தையும் ஏயென்றெல்லிக்கு மேசைமுழுவதன்முன்னம் சருவசங்காரகிருத்தியத்தைப்போல நாசஞ்செய்யவல்லர் தேவராசனே யிவனாப்பாலகனென்றொரு போதுமெண்ணலாகாது சிவபிரான் நினைப்பிற்றேற்றிய அண்டங்களெவற்றினும் பொருந்தியிருக்கின்ற ஜீவராசிகளைத்திற்கும் காரணபூதமாக விளங்கி நடிப்பிக்கும் பெருமையைப்படைத்தவராகும் நமதுமுன்னவர்களுடன் செய்ததவப்பேற்றிற்றற்றிருக்கயிலையெக்கடந்து இவ்விடமெழுந்தருளி யிவ்விதத் திருவினையாடலைக் காட்டுகின்றன ரல்லது நூற்றெட்டு யுகங்களாகச் சகலனாயும்வென்று கொடுங்கோல்செலுத்திவரும் சூரபதமன்முதலாகிய பகைவரை நாசஞ்செய்யத் திருவுளத்திற் பூர்த்தியாகக் கொள்ளுவாராயின் நிமைப்போதிற் சிறுகையினால் வாட்டவல்லான் கோபக்கனலினால் அழிக்கமாட்டுவான் சொல்வன்மையினால் அடப்படுத்தும்சாமர்த்தியத்தையும்பெற்றவன் மேலும் பாலபருவத்துக்குரியசிறுவனையாடலினுற் சாம்பலாக்குந்திறமுடையவன்.

இத்தகைய மகிமைகளைப்படைத்த குருபரனை யிவ்விதச்சிறப்பைப்பெற்றிருக்கின்றவனெனச் சொல்லவொண்ணா ஒப்பற்ற நிர்மலமூர்த்தியினது மங்களகரமாகிய குணதீசயங்களை யாவராலின்னவிதமென்றறிந்து துதிக்கப்படும் இவ்விதப்பெருமிதங்களைப் படைத்திருக்கின்றதேவாதிதேவன் மகத்துவங்களைத் துதிக்கவும்போதுமோஇவையன்றியும் வீரவாகுதேவர் முதலாகிய நவவீரர் இலக்ஷர் ஜயசாலிகளாகிய பூதவீரரைப் படைத்துணையாகக் கூட்டிக்கொண்டு வெற்றிவேலாயுதமாகிய ஆயுதங்களைத் தாங்கிச் சூரபதமனுடன்போராடி அவுணர்வம்சநாசப்படக் கொல்லவெழுந்தருளியதை யோசிக்குமிடத்தில்இதுவுமொருதிருவினையாடலாகும் ஓதேவராசனே யினிப்பற்பலவாக விசேஷித்துச் சொல்லவேண்டிவதில்லை பாலசப்பிரமணியதேவர் சற்றுநேரத்தில் அண்டங்கள்முற்றினுமிருந்துவந்து நெருங்கியிருக்கின்ற ஜயசாலிகளாகிய அவுணவீரர்முதலிய நால்வகைச்சேனைகளையும் அதம்பண்ணி திருக்கரத்தில் விளங்கும் வெற்றிவேலாயுதத்தினால் அகண்டமண்டலாதிஸ்வராகுகவிருக்கின்ற சூரபதமனையும்வாட்டி உங்களனைவரையும் பாதுகாத்திரட்சிப்பார்த்திக்காரணங்களைக்குறித்து நீள்வளவாய்சந்தேகிக்கவேண்டிவதில்லை இப்போது நான்சொல்லிய வுண்மைகளைச் சிலபோதில் திஷ்டாந்தமாகக்கண்டுகளிப்பாயென்று சேஷசயனத்தி லறிதுயிலமர்ந்த மகாவிஷ்ணுவானவர்இவ்விதங்களின்பலஉறுதிகளைக்காட்டி இந்திரனுக்கு உற்சாகமுண்டாகும்படிக்குச் செய்தவராய் யுகப்பிரளயத்தைப்போல ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டு பூமண்டலம் வானவெல்லைமுற்றினும் அடர்ந்திருக்கின்ற சூரன்சதூரன்க சேனைப்பெருக்கைக் குமாரதேவர் தும்சப்படுத்தும் வினோதங்களைக் காணவேண்டுமென்று நினைந்தவராய் இந்திரனாதி யதேவர்களுடன்வந்து சரவணபலினைச்சூழ்ந்தனர், இவர்கள்கருத்தை எமதிறைவன்தெரிந்து சிறுகைகொண்டவராய்ச் சண்டைக்காயுத்தப்பட்டு வருகின்றகாலையிலவானகமும் வையகமுமொன்றுபட இராட்சதப்படைகள்வீராவேசங்களுடன் கொக்கரித்துக்கொண்டு மேலிட்டிச் சண்டைசெய்யத் தொடங்குமுன்னிலையில் முன்னமோடிப்பதுங்கியிருந்த பூதப்படைகள் சிவகுமாரன்வரவைத்தெரிந்தமாத்திரத்திற் பலதீசையினுமிருந்துவந்துசேர்ந்து அதிகெகலிப்புடன் பகைவருடன்சற்றுநேரம்போராடித் தாபரித்துவிற்கக்கூடாமையால் முறிந்து பழையபடிக்குப் பறந்துமறைந்தனர், அதைச்சேனைத்தலைவர்கள் கண்டவுடன் மானமும்கோபமும் மனதைவாட்ட வருத்திராகாரமாகச் சீறியிராட்சதவீரருடனெதிர்த்துச் சோனைமாரியைப்போல பாணவிதங்களைப் பிரயோகித்தும் வேல்-சூலம்-கப்பணம்-எழு-மழு - நாஞ்சில்-பிண்டிபாலம்-தண்டாயுதமுதலிய ஆயுதவிதங்களை ஒன்றனந்தமாகச்செலுத்தியும் அகோர யுத்தங்களைச்செய்து செய்துயாதொருபிரயோசனத்தையும் பெருமல் சத்துருக்கள்போருக்கஞ்சி மானமழிந்து மறிகெட்டு வீரபராக்கிரமங்களனைத்தையும் பறிகொடுத்துப்பின்னிட்டனர்.

இதைக்கண்டமாத்திரத்தில் வீரர்களாகிய இலக்ஷரும் எண்மரும், அதிகவுக்கிரத்துடன் வடவைக்கலைப்போலமண்டியெயிந்து சகலரும் ஒருமுகமாய்க்கவிந்து பாரித்தவிற்களை வட்டாகாரமாய் வளைத்து விஷத்தொவைய லிட்டிருக்கின்ற பாணங்கள் கொடியசிலை முகங்கள் அதிக

திட்சணியமுள்ள படைகள் தீபையிறைக்கவல்ல நாராச
ங்கள் மற்றுமிராரின்ற பாணவிதங்களைக் கரவேகமாகச்
சோனைப்பெய்யலைப்போலப் பொழிந்தும் வச்சிராயுதம்,
சூலம், வேல், சக்கரம், இருப்புலக்கைகள் வீணதடியித்
தகைய திவ்விய ஆயுதவகைகளைக் கணக்கிறந்ததாகக்கொ
ட்டியும் சொல்லுதற்கரிய கொடியசண்டைகளைக்கொடுத்
து மனமுந் தேகமும் வருந்திப்பகைவரைச் சற்றும் அ
சைக்கக்கூடாமல் அவர்களாற்படாத பரிகளைப்பட்டுத்
தியங்கியவங்கி மானபங்கப்பட்டு மதிக்கெட்டு வசைமொழி
க்கஞ்சாமல் மடங்கிப்போயினர், கேட்டீர்களோ? சவுன
காதிரிஷிகளே, யிவ்விதமாகத் தமதுதம்பியரும் இலகூ
ர்முதலிய பூதப்படைகளும்போராடிப் புறந்தந்துபோ
ன அபஜயங்களனைத்தினையும்வீரவாகுதேவர்தெரிந்தமா
த்திரத்தில் தம்மவர்கள்பட்டவருத்தங்களுக்கிரங்கிக்கோ
பமேலிட்டு வடவாமுராகக்கிளியைப்போலப்பொங்கிப்பகை
வாழுமையிற்கலந்து தங்கக்கட்டுகள்பூண்டு இருகுதைக
ளினும் மணிகள் தொங்கவிட்டுக் கலித்திருக்கின்ற பாரி
த்த காண்மடத்தைநாட்டி வீணத்தநாரியைப்பிடுகிந்து ப
கைவர் பிரமிக்கத்தக்கதாக டங்காரசத்தத்தக்காட்டி வ
யிரவூசிகளைப்போலக் கூர்மையாய்ப் பிரகாசிக்கும் அல
கையுடைய திவ்விய பாணகோடிகளைச் சந்தித்துக் கோ
டைகாலவருஷத்தினும் மேலிடத்தக்கதாகச் சரமாரியை
ச்சொரிந்துசொரிந்து அளவற்ற இராட்சதரைச் சிர்க்க
ளைக்கண்டித்துத் தள்ளியும் புசங்களை வெட்டியெறிந்து
ம் கரங்களைத்துண்டித்தும் வயிரகவசமணிந்திருக்கின்ற
விசர்மமாகிய மார்புகளைப்பிளந்தும் துடைகளைமுறித்து
ம் தேகங்களைச்சக்கைசக்கையாகப் பேர்த்தெறிந்தும் சல்
லடைக்கண்களாகத் தொனைத்தும் சின்னபின்னப்பட வா
ட்டியும் சதைசதையாக அரிந்திறைத்தும் இவ்விதங்களா
க அளவுபடாத விசாலமும் ஆழமுமுடைய ஆயிரகோ
டி சமுத்திரவெள்ளத்திலொரு மலைவிழுந்து கலக்குமா
றுபோலச் சற்றுநேரம்சத்துருக்களுடனெதிர்த்துக்கூடி
யமட்டுஞ்சண்டைகொடுத்துக் கொடுத்துக் கைகால்களோ
ய்ந்துவில்லுந்தளர்ந்தும் சேனைப்பெருக்கானது கிஞ்சித்
தும் வற்றாதகாரணத்தைக்கண்டு பிரமித்தவராய்ப் பாத
ககாவெல்ல நம்மால்முழுவதன்ரென்றெண்ணி மனவா
ட்டத்துடன் திரும்பிப் பாலசுப்பிரமணியதேவ ரருகில்வ
ந்து நின்றுவிட்டனர், அத்தருணத்திற் சூரபதுமன் சே
னைத்தலைவர்கள் ஆலகாலவிஷத்தைப்போலச்சீறி நமக்கா
ற்றமம் பூதப்படைகளனைவரும் திசைகெட்டோடினர், ப
டைத்தலைவனும்பங்கப்பட்டுப்போனவிடமும் தெரியவி
ல்லை மற்றவீரரும் பயப்பிதியினுற் பின்னிடைந்துபோ
யினர் இவ்விதமாக வீராவீரர்களாய் ஜயசாலிகளுமாக
க்காண்கின்ற சகலரும் சின்னபின்னப்பட்டழிந்து போ
வாராயின் தண்டைசிலம்பு சத்திக்கும்சிறுகால்களைப்பெ
ற்றிருக்கின்ற இந்தப்பாலகனே நம்முடனெதிர்க்க வல்ல
வனென்று எளனமாகப் பேசிக்கொண்டு மதச்செருக்கி
னற் கணக்கிறந்த அலுனப்பாதகர் மேலிட்டிவந்து தண்
டாயுதங்களைக் கிறுகிறெனச்சுழற்றிமோதியும் சக்கரங்க
ளைக்கரகொனச்சலவிவிட்டும் சூலப்படைகளைக்குறித்து
க்கடாவிடும் பிண்டிபாலங்களைச் செலுத்தியும் இருப்பு
லக்கைகளை விட்டெறிந்தும் குந்தங்களைப்போக்கியும் நா
ஞ்சில்களையிறைத்தும் கப்பணங்களைப் பிரபோகித்தும்
கவன்களில் பருத்தபருவதங்களைநிறுத்தி மண்டலாகார

மாகச் சுழற்றிவீசியும் இவ்வாறுபடைகள் விதங்களை அ
மோகமாகவீசியும் பருத்தவிற்களைவீணத்துநாணெலிகா
ட்டிக் கொடியசுடுசரங்களைச் சோனமாரியைப்போல இ
டைவிடாமலிறைத்தும் தேவாஸ்திரவிதங்களை மந்திரபூ
ருவகமாகத் தூண்டியும் பாசங்களைவீசியும் மாயப்படை
களைச்செலுத்தியும் வீராவேசங்களினால் உலகக்களெங்
கணுஞ் செவிடுபட ஆர்ப்பரித்துஞ் சிருங்கநாதங்கள் அ
ட்டகாசங்களைச்செய்தும் இன்னமுமிராரின்ற பலகொடு
மைகளையுக்காட்டி வாதாடிமுன்னிலையிற் நேவாதிகேவ
னாகிய குமாரதேவர் தமதுசயின்னியங்களுமுறிந்தோடிய
தையும் ஜயசாலியாகிய வீரவாகுதேவர் முதலாகியபடை
த்தலைவர்கள் பகைவருடனெதிர்த்துப் போராடித்திறம்
றுத்திரும்பித் தம்மைச்சுழ்ந்துவாடி நிற்பதையும் சூர
பதுமன் நால்வகைச்சேனைகளும் ஆலகாலவிஷமானது
பெருகி உலகக்களனைத்தையும் லீனந்து கொண்டதைப்
போல இளைச்சலிட்டுமேலேறிக் கொடியபோர்த்தொழி
லை வெகுவெகு வேடிக்கையாகச்செய்து வீறிவரும் அதி
சயங்களும்கண்டுதிருந்திரதாரியாகிய தமதுபிதாவை
யொப்பச் சற்றுநகைத்து மகம்மேருவுக்குச் சமமாகவின
ங்குகின்ற தமது பருத்தவில்லையெடுத்து நாட்டிலுனைத்து
நாணேற்றி நரம்பைத் தடவிக்கொடுத்து குணத்தொனி
செய்தனர்.

அக்காலத்தெழுந்த பேரொலிக் காற்றாமல் வானத்தி
ல்லின்று போர்வேடிக்கைகளைப் பார்த்திருந்த தேவரின
ங்கன்கின்னனர், கிம்புருடர், கருடகாந்தருவர், மற்ற அந்த
ரவாசிகளனைவரும் இடிமுழக்கத்தைக்கேட்ட நாகங்களை
ப்போலத்திடுக்கிட்டுத் தேகங்கம்பிதப்பட்டு ஜலப்பிரவா
கமாய் வியர்த்து மனவெழுச்சியற்றுத் தியங்கவும் புவன
ங்கனிலிருக்கின்ற மன்னுயிரனைத்தும்பஞ்சேந்திரியநிலை
கள்பிசகி விடமுண்டவர்களைப்போலச் சோர்ந்துகிடக்க
வும் ஜயசாலிகளாய் வீறியிருந்த வீராட்சதர்கள் செவிக
ளிற்றப்பட்டமாத்திரத்திற் நிடுக்கிட்டு மனங்கலங்கி கரங்க
ளிற்றப்பற்றியிருந்த படைகளை நமுகவிட்டுக்களைத்துத் திப்
பிரமைகொண்டவர்களாய் நிலைக்கண்பட்டுவெறித்து நிற்க
வும் யானையணிகள் குலைகுலைந்து வீறிட்டு முற்காலத்தி
ல் இந்திரன் வச்சிராயுதத்தினுற் சிறகரியுண்டுமிறிந்தபரு
வதங்களைப்போல நிலத்திலிழந்துபுரளவும் தத்தித்தா
வியிருந்த புரவிப்பந்திக ளிடுகளையொப்பக்களைத்துலன்
றினமீதொன்று விழுந்துஉதைத்துக்கொண்டுருளவும்வா
னத்தையளாவறின்ற ரதசமோகங்கள் வட்டணையாகச்சுழ
ன்றுசுழன்று ஒன்றுடனென்றுதாக்கிச் சிதைபட்டுமங்க
வும் இவ்விதமாக நால்வகைச்சேனைகளும் அல்லோலகல்
லோலப்படுகின்றகாலையில் வேதங்களுக்காதியாகவிருக்கி
ன்றசிறந்தகுழலையின் நிச்சயங்களை அகஸ்தியருக்குக் கு
ருமுஞ்சுர்த்தமாகவின்றுபோதித்த குமாரதேவர்உடனேசு
ர்மையாய்விஷங்களைக்கக்கி அதிகதிட்சணியமுள்ளபாண
கோடிகளை ஊழிகாலத்தெழும் மேகங்கள்வருஷிப்பதை
ப்போல அமோகமாய்ப்பொழிகின்றபோது தீபையும் பு
கைப்படலங்களையும்வீசிச் சிடசிடென்றும் குறுகுறென்
றும் இளைச்சலிட்டுக்கொண்டு மேலிட்டிச் சர்ப்பங்களைப்
போலச்சீறி உருத்துப்பாய்ந்து பூமண்டலம் வானவெல்
லை அஷ்டதிசைகள் மற்றபுவனங்களெங்கணும் நெருங்கி
ஆரவாரித்திருந்த கணக்கிறந்த இராட்சதவெள்ளங்களை
யும் தேரணிகளையும் யானைக்கூட்டங்களையும்புரவிப்பெ

ருக்கையும் வளைந்துகொண்டு சத்தசாகரவெல்லையினும் அவைகளினிடையிற்பட்டதிவுகளெங்கும் அடர்ந்திருக்கின்றசேனைப்பெருக்கையும் சுற்றிச்சுற்றி வட்டணைவந்து அதிவேகக்கொண்டு தாக்குகின்றகாலையில் படைத்தலைவரீதியினும் ஜயசாலையாகிய அவுணப்பிரமுகாளமீதியினும் தேரணிகள் சிகரத்தினும் கவிந்திருக்கின்ற முத்தினங்கள் வெண்பட்டுசெம்பட்டு விதங்களினும் சோடித்துக்கவித்திருந்த பலவிறக்குடைகளாவற்றைக் கறாலுமெனக்கண்டித்து மகம்மேருகிரியை வலம்வரும் சூரியசந்திரர்களுக்கொப்பாகக் காற்றிற்பறக்கவிசியும் மதயானைகளமீதியினும் இராட்சதவீரர் கரங்களினும் தேர்ப்பரப்பி னிடங்களினும் தேற்றுகின்ற வெற்றித்துவசங்கள்கொடிச்சிலைகளாவெட்டிச் சுழற்காற்றிற்பட்ட சரகுகளுக்கொப்பாக இளைத்தும் வீராதிவீரர்களாய் பற்பலபோர்களிற் கைகண்டதிராகவிறுக்கின்ற கால்பலப்பெருக்கிற்புகுந்து சிவந்தசிகையைவாய்ந்த சிரங்களைக்கண்டித்துப் பனங்காய்களைப்போ லுருட்டியும் தோள்களைத் தறித்துத்தள்ளியும் பெருவாயிலுக் கொப்பாக மார்க்பப்பிளந்தும் வயிற்றைச் சரித்தும் வீரகண்டைகள்கலிக்கும் வலியகால்களைமுறித்துத்தள்ளியும் கண்டதுண்டமாகக் களத்திற்கிடத்தித் தழைத்தோங்கிற்குந் தோப்பினிடத்திற் சூறாவளிபுகுந்ததைப்போலச் சின்னபின்னப்பட சாடியும் தேரணிகளிற்பாய்ந்து கற்கரத்தொனிகளைச் செய்தோடும் பொன்வண்டியுருட்டி அச்சுகளைமுறித்து மச்சுகளைத்துகள் பமித்திக் குத்துக்கால்களைதுறுக்கிப் பலகொத்துமணிகள் கலகலென்றசைய கொடுங்கைகளைச்சிதைத்துச் சொர்னகலசத்தை நீலத்தி லுருட்டிச் சிறகற்பருவதங்களுக்குக் கொப்பாகக்குவித்துச் சாரதியைமாய்த்துப்பூட்டியிருந்த புரவிப்பந்திகள் சிங்கலினாகள் புலிக்கூட்டங்களைக் களத்திற்கிடத்தி தேர்வீரனாவாட்டியும் மதயானைப்பெருக்கிறூவியிருபுறங்களினும் மாறியொலிக்கும்பருத்தமணிகளைக்கலகலென்றசைந்தோடத்தாக்கியும் நவரத்தினமயமாகியசித்திரமுகபடாம் போர்த்திருக்கும் மத்தகத்தைச்சதைத்துமதவெள்ளத்திற்சேர்த்தும் இருப்புலக்கைகளைப் பற்றிப்பிளையொத்தசையும்பருத்ததுகிக்கைகளைசர்ப்பங்களைப்போலச்சமாக்களமெங்கும்புரளத்தறித்துத்தள்ளியும் நட்சத்திரராகிகளுக்கொப்பாகமுத்துகள்திசையெங்குமிறையும்படிக்குத் தவளநிறம்பெற்ற வலியதந்தங்களைப்பிளந்தும் சிறியவிழிகளைக் கல்லியெறிந்தும் மேகங்களுமஞ்ச வீறியிந்தொனியைப் பெற்ற பருத்தகழுத்தை வெட்டியும் உரலைப்போன்ற பாரித்த கால்களைத்தறித்து அசைவுபெற்றிருக்கும் வால்களைத்தண்டித்தும் நீலகிரிக்கொப்பாக விளங்கும் கரியவுடலை யிருகூறுக்கிக் காளமேகங்கள் வழுதியுக்கொப்பாக வீறிட்டு விழத்தள்ளியும் சாத்திரவிலக்கணப் படிக்குப் பஞ்சலங்சணங்களுக்குரிய சுழிசத்தங்களிற் குறைவுபடாமல் அலைகளைப்போலத் தத்தித்தாவிப் பகைவர்மீதுபாயும் வேகமும் கோபமுமுடைய புரவிப்பந்திகளிற்கூடிப் பிடரிமயிரலையச் சத்துருக்கள் திடுக்கிடும் படிக்குக் களைக்குங் குரலோசையை வாய்ந்த கழுத்தைத்தறித்துக் கடிவாளத்தைதுறுக்கி நவரத்தின கசிதமாகவிறுக்கின்ற சினிகளைச் சிதைத்துச் சாமனையொத்தசையும் நீண்டவால்கள் காற்றிற்பறக் கவெட்டியெறிந்து வண்டையங்கள் கல்கல்லுமெனக் கவிக்கப்பாயும் கால்களை ஒருமுனையில் வெட்டிக் கவீனிட

த்தெழும் அலைகள் மறிவதைப்போலக் கிடத்தியும் அவற்றின்மீதுருத்துநின்ற சேவகனாத் தேய்த்தவாட்டியும்இப்படிக்குச் சதுரங்கசேனைகளைநாசஞ்செய்ததன்றியும்வீராதிவீரர்களாய் புசுபலபராக்கிரம சாலிகளாய் இயமனையும்பூசைகொள்ள வல்ல ஜயசாலிகளாகவிறுக்கின்றபடைத்தலைவர் சமோகங்களிற் பிரசண்டமாருதத்தைப்போலதுழைந்து சிரத்திற் கவித்திருக்கின்ற வயிரமுடிகளைச்சிதைத்து நவரத்தினங்களும் நட்சத்திர வினங்களைப்போல எங்குமிறைந்து விளங்கக்காட்டி வீரப்பட்டத்தைத் துகள்செய்து முத்தாரங்களைத்தாங்கிக் கல்லென்னுமோசையெழ வசனிக்கும் கழுத்தைக் கறாலுமென்றறிந்துகொடுமைகளைப்பேசும் வாயைப்பிளந்து பற்களைபுறித்துத் தியெழவுருத்துப்பார்க்கும்கண்களைக்கல்லியெறிந்தும்மணிகளிட்டிழைத்திருக்கும் வாகுவலையங்களைப் பொடித்துப் பருவதாகிருதியாக ஒங்கித்திரண்டிருண்டிருக்கும்தோள்களைச்சரித்து வயிரக்கவசங்களைத்துகள்செய்துவிசாலமாகிய மார்க்பப்பிளந்து வில்லையும் பாணத்தைபுறக் கொண்டிருக்கும் கரங்களையும் ஒருதாக்கலிந்நண்டித்துவீரகண்டைகளையிறுக்கி விறுஷபத்தைப்போலக் கம்பிரமகாடக்கும் கால்களைக்கண்டித்து முதுகிலிறுக்கியிருக்கும்அம்புறுத்துணிபை அறுத்துத்தள்ளி பருத்திருக்கின்றசிறந்தபடைகளைத் துகள்கண்டு வாட்டியகன்றி அவர்களேறியிருந்த வாகனங்களையும் பொடித்துப் புரவினைவெட்டிப் பாளைக்கொன்று தும்சஞ்செய்யும் வேகமுள்ள குமாரதேவர்செலுத்தும் வாளிகளானவை ஒவ்வொன்று காற்றினுங்கடுகிச்செல்லும் வேகத்தினால் அஷ்டகுலாசலங்களைபுருவித் திசையானைகளைத்தடாரித்துக்கொன்றும் வேகமறாமல் அண்டகடாகவெளியினும் பாயுமெனச் சொல்லுவோமாகில் சவுனகாதிரிஷிகளே! உதிரமாம்சச்சமையினும் பருத்திருக்கும் பகைதப்பிப்பிழைக்குத்தரமுமுண்டோ.

இவையன்றியும் பாலசப்பிரமணிய தேவர் துண்டிங்கொடியவாளிகளானவை அதிகவுயரத்தில் விளங்குகின்ற தேவரினங்கள் வாசஞ்செய்திருக்கும் பொன்னுலகமேழதலிய பதங்களிற் சஞ்சரித்தும் பிரமன்பதியாகிய மனோவதிப் பட்டணத்தி லுலாவியும் விஷ்ணு வெழுந்தருளியிருக்கும் வைகுந்தக்கரமெங்கும் மின்னலுக்கொப்பாகச் சென்றும் அண்டவெல்லையிற்றிந்து தடாரித்துருவிமேல்நின்ற பரவெளியினுமோடிய தல்லாமல் திசைகளினும் சத்தசாகரப்பரப்பினும் பெரும்புற வெல்லையினும் நிறைந்து அனைச்சூழ்ந்திருக்கும் காடாந்தகாரமாகியஇருட்டியியில் அனலைவீசிப்பாய்ந்து கோடி சூரியப்பிரகாசத்தைப்போல அதிகப்பிரகாசத்தினைக் காட்டியுலாவிப்பூமண்டலத்தை பிலவாயில்களுக் கொப்பாகப்பிளந்துஅதன்மூலமாய்ச் சத்தபாதல முற்றினுந் துருவிப்பாய்ந்துஆதிசேடனாதிய நாகர்கள் வாசஞ்செய்யுந் தலங்களினும்எள்ளிடவிடமின்றி நெருங்கி யோடியது கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிதவத்தோ, அவற்றின் திறங்களையும் மகிமைகளையும் வீரூப்பையும் வெற்றிப்பாட்டினையும் என்னவென்றுசொல்லிப் புகழப்போகின்றேன், இவ்விதங்களாகளத் தலங்களினுங் குமாரதேவர்செலுத்திய தீட்சணியமுள்ள பாணகோடிகள் அடர்ந்து பரந்தபோதியினும் உலகங்களிற்பட்ட சகலபிராணிகளையும் அலைத்துக்கொன்றுவாட்டியவரும்அவுணர்இராக்கதர்முதலிய கொடியசண்டாளரைச்

சின்னபின்னப்படக் கண்டித்து நாசப்படுத்துவ தன்றி யும் மற்றினராய் மெய்ப்பத்தியைநடத்தி வேதவொழுக்கங்களை யணுகித்துவரும் முப்பத்தமுகோடிதேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணிரும் இருஷிகள் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரமுதலிய வானநாட்டினையும் பூமண்டலப்பரப்பிற்றங்கிய தருமசீலனாயும் திக்குதிபாந்தர முற்றினு மிருப்பவனாயும் நெருங்காமலும் யாதொரு துன்பங்களையும் செய்யாமலும் அவர்கள்வாழும் பதங்களைவருத்தாமலும் உலாவித்திரிந்தது இவையன்றியிற் சண்முகப்பெருமாள் வாளிகளபாய்ந்து கண்டித்தெறிந்தஇராட்சதப்பாதகர் சிரசமோகங்கள் கோணத்தந்தங்கள்விளங்கப்பந்துகளைப்போலவானத்திலெழுவதைப்பார்க்குபிட்டத்தில் அந்தரவித்தியிலுலவீவரும் சூரியசந்திரனா இராகுகேது காலாதிகளிற் கவ்வெழுவதுக்கொக்கும், இவையன்றியும் குமாரசுவாமியார் பிரயோகித்த சுமிசரங்கள் வேகங்கொண்டு பாயும்போ தெதிர்ப்பட்ட இராட்சதவீரர்களுக்கெண்டித் தெறியுமுன்னிலையில் அவற்றுட் பிடிபட்டிருந்த வாள் வேலாதிபடைகளினும் சேவகாருண்ணியமற்ற மனதைப் பெற்றிருக்கின்ற பாத்தகராகிய தம்மைப் போலவே தம்மினத்தவனா வெட்டித் தள்ளும் கேட்டிற்கோ சவுனகாதிரிஷிகளே சர்வமங்களை குணநிதியாகிய பாலசுப்பிரமணிய தேவர் செலுத்துகின்ற பாணங்கள் செய்த வேடிக்கைப்போரின்பெருக்கத்தையின்னவிதமென்று என்போலிகளார் பேசப்படுவதோ.

இவ்விதமாகச் சரவருஷங்களைப் பொழிந்து பூமண்டலம் வானவெல்லு மற்றவிடங்களெங்கும் நெருங்கிவியிருந்த இராட்சதவெள்ளப் பெருக்கையும் மற்றதகஜதுரகபதாதிகளின் சமோகங்கனையும் ஒன்றொழியாமற்சங்கரித்து ரணக்களமெங்கும் பிணராகிகளாகக் குவித்து உதிரப்பிரவாகம் பெருத்துக் கருங்கடலைநீர்ச் செங்கடலைப் போல மண்ணுலகப் பரப்பெங்கும் அலைகளைவிசித் தேக்குவதாகச் சூரப்படைகளின் தோற்றங்காணமல்லவெள்ளிடமாக்கிய அதிசயத்தை விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரனாதி யர்கண்டு அற்புதசித்தராய் அவுணவெள்ளப்பரப்பினத்தும் நாசமடைந்தது, இதுவரையினும் பாத்தர்கொடுமையிற்பட்டி வருந்திவாடிப் பதுங்கித்திரிந்தநாம் இனிப்பயமற்று வருத்தங்களைப்போக்கிப் பழையபடிக்கு நமது பதவிகளிற் நங்கியிருக்கும் காலம் நேர்த்தென்னும் மனப்பூரிப்புடன் ஒருவனாயொருவர்பார்த்துச் சந்தோஷவார்த்தைகளைப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்ற காலையில் வின்னையிடங்களெங்கும் நீரைந்து சமரபூமியில் நடக்கின்ற வினோதங்களைப் பார்த்திருந்த தேவர்கள் இருஷிகள்சித்தவித்தியாதரர் கருடகாந்தருவர் முதலாயினர்பகைவாசேனைப்பெருக்கானது இருளைப்போலமுடிவாதவிவதைக் கண்டு வாடிநின்றவர்கள் வேலாயுதக் கடவுளானவர் பாணகோடிகளைப் பரப்பிக்கொன்ற விதமொன்றுத் தோற்றமல்ல பிணமலைகள் வானத்தையளாவப் பெருத்திருப்பதை நோக்கி விம்மிதமடைந்து இக்காரணங்களைப் பார்க்குமிடத்தில் மிகவும் அற்புதமாகக் காணுகின்றதென்றுணியப் பெருமைகளைக் கொண்டாடிச் சந்தோஷசாகரத்தில்முழுகினவர்களாய்க் கத்தன் பாத்தரிசனைக் கிடையூறுமுடியிருந்த இராட்சதப்பாதக ரொழிந்தபோதுவிழிகள்கண்டுகளிக்கப் பெற்றனமென்று மகிழ்ந்துபரிசாதமலர்களை யிறைத்துத் துதித்திருந்தனர். சூரபதுமன் படைகளின்

போருக்கஞ்சித் திகைத்தொடுங்கியிருந்த பூதவெள்ளங்களானவை பகைவர் சேனாசமுத்திரம் வறண்டு போர்த்தொழி லற்றதைக்கண்ட மாத்திரத்திற் புஜங்களைத்தட்டிக்கொண்டு மனவருத்தங்களைப் போக்கிக் களிசிறந்தவர்களாய்ப் பலதிசையினும்நின்று பெருகிவரும்போதுநவவீரர்கள், இலகூர் முதலாகிய படைத்தலைவர்களும் அதிகமகிழ்ச்சியுடன் தேகம்பூரிக்கத் தங்கள்சேனைகளைக் கலந்து வந்து குமாரசுவாமியைத் தரிசித்துப் போற்றிச் சூழ்ந்தனர்

கேட்டிற்கோ சவுனகாதிரிஷிகளே! சூரபதுமன் கட்டையின்படிக்கு மேலையண்டங்களிலிருந்துவந்து நெருங்கிய சதுரங்கசேனைகள் மண்விண்ணெங்கும் அடர்ந்திருந்த காரணத்தினால் அண்டவாயில்கள் முட்டப்பட்டு வெளிவரப்பெறாமற் தேங்கிநின்றநின்றவிடங்களிற் காலம்பார்த்திருந்த மற்றசதுரங்கசேனை வெள்ளங்களானவை முற்சென்ற சயின்னியங்கள்மாண்டுவாயில்வெளிப்படையாகக்காட்டக் களித்து வீராவேசங்களுடன் அண்டகோளகையின் மேற்புறத்திற் பெருகிக்கொண்டிருந்தமகாகங்கையானது கீழ்நோக்கி ஓடிமாறுபோலப் பிரசண்டவாயினு மேலிட்டொலித்துக் கொண்டு பலவண்டங்களினுமிருந்து புறப்பட்ட நால்வகைச்சேனைகளைத்தும் பூமண்டலவரைப்பிற்சேர்ந்து முன்னினும் பதினமடங்கதிக நெருக்கமாக எத்தலங்களினும் கொக்கரித்து சிருங்கநாதம் அட்டகாசங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கின்ற விடமில்லாமற் பரந்த சேனைப்பெருக்கும் அவர்களுக்குத் தலைவர்களாக விருக்கின்ற வீரர்களும் அகண்டமண்டலாதிஸ்வராகிய சூரபதுமன்போர்க்கோலத்தைத்தாங்கியுத் தசன்னத்தையச் சொர்னமயமாகிய தெய்வீகத்தேரிநீரோற்றுகின்றதைக்கண்ட மாத்திரத்திற் கரங்களைக்கூப்பி சத்தசாகரங்களும் ஏககாலத்தில் ஒலிப்பதைப்போலத் துதித்துப் போற்றினவர்களாய்த் தங்களுக்குமுன்வந்த சதுரங்கசேனைப் பெருக்களைத்தும் மாண்டபிணமலைகளாகக் குவிந்து உதிரப்பிரவாகத்திற் கலந்தினாந்துபுரண்டு அலைகளைவிசிப் பாயுங்கொடுமைகளைக்கண்டு தம்மவர்கள்பட்டதைக்குறித்து பரிபலப்பட்டவர்களாய் ஜபசாலிகளாகவிருக்கின்ற அவுணவீர்பெருக்கைவாட்டிய பகைவன் ஜயத்தையும் வீரர்ப்பையும் நிமைப்போதி லடக்கிப்பற்றிப் பிசைந்து துகள்படக்காற்றிலுதி பிக்காலத்தி லுண்டாகிய கோபத்தைத்தணிவ வல்லோம் மேலும்வீதியிருக்கின்ற பூதவெள்ளங்களை வாரிவாரி வாயிற்போட்டு மென்றுநின்று உதிரபானஞ்செய்து தேகத்தைக்கொளுத்தும் வெம்மையையாற்றிஎம்திறைவன் மனக்கோட்டத்தைப்போக்கிக் களிக்கச்செய்வோம் ஜபசாலிகளாக விருக்கின்ற பூதகணத்தலைவரைப் பெருங்காற்றிப்பட்டபூனைப் புஷ்பத்தைப்போலத் திசாதிசைகளெங்குத் தூற்றுவோம் அரணுணையைப் போற்றுவோமெனப் பற்பலசபதங்களைப்பேசி உருத்திராகாரமாகமண்டியெரிந்து திராய்மேல் நடந்து விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரனாதி தேவர்கள் போற்றிநிற்கவும் புசுபலபராக்கிரமசாலியாகிய வீரவாகு தேவர் மற்றவீரர்களுக்குமுந்து காக்கவும் வெற்றிபராகிய பூதசயின்னியங்கள் கெக்கலிகொட்டிக்கொண்டு அண்டங்களைநிர ஆர்ப்பரித்துக் கடலைப்போலக்கத்தன் பெருமைகளைப்புகழ்ந்திருப்பதன்மத்தியிற் பிறப்பிப்பிலியாய் சுயஞ்சோதி மயமாய்ச் சகலசீவதயாகிதியா யிருக்கின்ற சிவ

குமாரன் கோடிசூரியர்தோற்றம்போல விளங்கியிருப்பதைக்கண்டு கரங்களைக்கொட்டி நகைத்தவர்களாய்இதனைப்பேசிக்கொள்ளுவதாயினர், நமதுசக்ரோஸ்வரன்மீதுபகைத்துவந்திருக்கின்ற சத்துருவைப் பார்க்குமிடத்தில் அதிபாலகளை விருக்கின்றனன் மேலும் இரதசமோகங்களை யும் மதயானைப் பெருக்கையும் தத்தித்தாவுப் புரவிப்பந்திகளையும் உடைத்தானவனல்ல சேனைப்பெருக்கோ பசிப்பிணியிற்பட்டுப் பலிக்குழன்றுவாடும் பைசாசுக்களினுத்தகைய அபலமாகிய சயின்னியங்களைப் படைத்திருக்கின்ற சிறுவனே நமதரசனுக்குப்பகைவனுப்திவ்வண்டத்திலிருந்த பலவீராதீவிரனாவாட்டி ஜயசாலியாகவிருப்பவன் மேலும் மேலையண்டங்களினிருந்துவந்துநாம்வெளிப்படவிடமில்லாமல் இத்தலமெங்கும் நெருங்கி ஆண்டிறம்பெற்று முடியிருந்த சதுரங்கசேனைப் பெருக்களைத்தையும் சற்றுநேரத்தில் அதாஅதப்பட மாய்க்குந்திறமைபெற்றவன் இக்காரணங்களை யோசிக்குமிடத்திலுமிகவுமதிசயமாகவும் அரியாயமாகவுக்காட்டுகின்றது, ஆதலால் இந்தச்சிறுவன்மீதில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் சக்கிரோஸ்வரனை விருக்கின்ற சூரபதுமமகாராஜனெதிர்ந்துச் சண்டைகொடுப்பதற் கிடங்கொடாமல் நாம்முந்திச்சென்று சிவகுமாரன் முதலியசகலனாயும்சின்னபின்னப்படச்சாடிக் களத்திற்கிடத்திப் போனாவனாயற முடித்தபின்பு ஜயப்பிரதாபத்துடன் நமதிறைவனைக்கண்டுகொள்ளவேண்டுமெனத் தீர்மானித்துக்கொண்டவர்களாய் முன்னணியில்கின்ற சேனைத்தலைவர்கள் புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய நால்வகைச் சேனைப்பெருக்குடன்வடவாழுகாக்கினி வீறியெழுவதைப் போலக் கோபாவேசங்களுடன் மேலிட்டிக் குமாரதேவனைச் சூரியனைமுடிய பனிப்பலத்துக்கொப்பாக வளைந்துகொண்டு உருத்திராகாரமாக மண்டியெயிரிந்து போர்த்தொழிலைச் செய்ய யத்தனித்ததை வானவெல்லையில் வேடிக்கைபார்த்திருந்த தேவர்கள் கண்டமாத்திரத்தில் திடுக்கிட்டமனச்சோர்வுடன் இப்பாதகர்செய்கைகளைப் பார்க்குமிடத்திற் கொடியரின்கொடியராகக் காணுகின்றது என்னமாய்முடியவிருக்கின்றதோவெனத் திகைத்துக் குமாரகுருபரனுக்கு ஜயமுண்டாகக் கடவதென்று வாழ்த்தியிருந்தனர் வீரப்படைந்திருந்தபூதசயின்னியங்களும் மனச்செருக்கற்று கைகால்க ளோய்ந்து இக்கொடியரா லென்னபடுவமோவென்னும் பயப்பீதியினால் வருந்தியிருக்கின்றகாலையில்-நவவீரர்கள் இலகூர்படைத்தலைவர்கள்-பகைவர்வெற்றிப்பாடுகளைமதித்துமேலிட்டிப்போவதற்கு முன்பின்யோசித்திருந்தனர், இந்திரன் மனச்செருக்கற்றுப் பகைவர் அபஜயங்களைப் பெறும்படிக்குக் கோரிக்கொண்டிருந்தனன்.

இவ்விதங்களாகச் சகலரும் கலங்கியிருக்கும் காரணங்களை எமதுகர்த்தன் தெரிந்து திருநகைகொண்டவராய்ச் சாரதியாகியவாயுதேவன் மீதில் விழிகளைப்பரப்பிச் சூரன்படைகளமிகுத்துக்காட்டித்தலங்கடோறும்நமதுதேனைவட்டாகாரமாகச் சுழற்றிவரக்கடவையெனத்திருவாய்மலர்ந்தனர், அவன்சாமர்த்தியத்தை யென்ன சொல்லுவேன் அவ்வாக்கியமுடிவதன்முன்னம் சிவகுமாரனைச்சேவித்துப் புரவிகளையெச்சரித்துச் சக்கிராகாரமாக இரதத்தைத் திருப்பித்திருப்பிப் பாதகர் அடர்ந்து வீறியிருக்கின்றவிடங்கள் முற்றினும்மின்னலைப்போலச் செலுத்துவதாயினன், சவுனகாதிரிவிருஷிகளே, அந்தத்தெய்வீகம்பொருந்

தியஇரதத்தின் வேகத்தையும் மகிமைகளையும்புகழவும் போதுமோ கண்ணிமைகொட்டுவதன்முன்னம்பனிச்சுப்பனிச்செனத்தோற்றப் பூமண்டலமுற்றும் வட்டளை வந்தும் திசாதிசைகளுக்கப்புறமோடியும்வானவெல்லையை வலம்வந்துசத்தசாகரப்பரப்பினும் அவற்றினிடையிற்பட்டிவுகனிதும் மற்றதலங்களுக்கும் கரகொனச்சமுன் றுசமுன்று திரிவதாகவாயுதேவன்செலுத்தும் இரதத்தின்வேகத்தையிமையாராட்டத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற தேவர்களாலும்மதிக்கப்பட்டதன்று இவ்வாறுசுழற்காற்றைப்போலவட்டளைவருகின்றகாலையிற் குமாரதேவர் தமது சிறந்தவில்லிற்சர்ப்பங்களுக்கொப்பாக விஷங்களைக்கக்கிச்சீறவல்லதாய் அக்கினிச் சவாலையைவீசத்தக்கதாய் வடவைக்கனலுக்கொப்பாக மண்டியெயிரியத்தக்கதாய்க்கள கூடத்தினும் அதிககொடுமையைப் படைத்திருக்கின்ற திவ்வியபாணகோடிகளை ஒவ்வொருதொடையில் ஆயிர கோடிகோடாகோடிக் கணக்கிற்சொரிகிறகாலையில் அவ்வாளிகள்வெளிப்படு முன்னிலையில்எரிந்து புகைந்து அதிக வற்பாதங்களைக்காட்டிப் பிரசண்டவாயுவினுங்கடுகிழிகளைப்போலமுழங்கிச் சூரபதுமன் நால்வகைச்சேனைப்பெருக்கிற்பாய்ந்து பாய்ந்து சாடுகின்றபோதுதலைகளற்று பந்துகளுக்கொப்பாகவும்பெருங்காற்றிற்பட்டதெங்கின் நெற்றுக்களுக்குச்சமமாகவும் இவ்வண்டப்பரப்பெங்குஞ்சிதறி மற்றையஅண்டங்களினும் உருண்டும்மண்டைகளிளந்து வெண்சதைக்கொப்பாக மூலைகன்தெறித்துக்குவிர்த்தும்மந்தரத்தையொத்த தோள்களற்றுப்புரண்டும் உதிரம் பிரிட்டிப்பாய விசாலமாகிய மார்புகள்பிளந்தும் வீரகண்டாமணிகலிக்கும் கால்கள்கண்டிக்கப்பட்டிம் கண்டங்கண்டமாய்த் துண்டந்துண்டமாய் வெட்டுண்டிவிழுந்தும் இவ்விதமாகமாண்ட இராட்சதப்படைகள் களேபரங்கன்பருத்தமலைகளைப்போலக் குவிர்த்தசமை மிகுதியைபொறுக்கமாட்டாமற்பூயிதேவியானவன் தத்தளித்துச்சோருமுன்னிலையில் அகனைத்தாங்கியிருந்த ஆதிசேஷன் ஆயிரம்பண மகுடங்களும் நெக்குவிட்டிக் கழுத்துகள்முறிந்து விழிகளிப்பிதுங்கி விஷங்களைக்கக்கிப்படாதபாடுகளைப்பட்டனன், அக்காலத்திற் பெருத்தெழுந்தவுதிரப்பிரவாகமானது பிரளயவெள்ளத்தினு மேலிட்டிச்சுழித்து வானவனாயில் அலைகளைமோதிக்கடலைமீறி மண்ணகமெங்கும் ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டோடிப் யருத்தவனாகளினுச்சிவனாயிற் நேக்கிட்டி இஃதொருசெங்கடலோவெனச் சங்கிக்கவிளங்கியது.

சவுனகாதிரிவிருஷிகளே ஒருஅதிகசயக்காட்சியைச் சொல்லக்கேட்பீராக, கொலைகளவுக்காமம் பொய்முதலியதுஷ்கிருத்தியங்களையே முக்கியமாகவினைந்து தினந்தோறும் நடாத்திவரும் மகாபாதகருக்கு உலகங்களுக்குச்சாட்சிபூதமாகவிருக்கின்றவேதாகமபுராண தருமசாத்திரங்களில்விதித்தபடிக்கு அவ்வவர்க்குச்செய்கைக்கடுத்த விபத்துகள் நேருமாயிற் நமதிடத்திற் பலநாட்களாகவாசமாயிருந்து உண்டுமீத்துச் சகலசெல்லங்களையும் ஒருமைப்படஅனு

பவித்துக்களித்திருந்த சினேகிதர் பந்துக்கள்முதலாகப்
தொருஉதவிகளையுஞ் செய்யாமற் றும்பகைவருடன் சே
ர்ந்துவருத்தவும்வரும் அவ்வாறே கரியநிறம்பெற்றிருந்த
இராட்சதவீரர் பலநாட்களாகப் போஷித்துப் பிரியமன
மில்லாமல்உடன்கொண்டுவந்த நாய்க்கூட்டங்களானவை
குமாரதேவர் வாளிகளினால் வெட்டுண்டு ரணக்களத்தி
ல்வீழ்ந்துகிடக்கின்ற தமதுதலைவர் தேகங்களைச்சுற்றுமி
ரக்கமில்லாமற் குலைத்துக்கொண்டுபோய் மேல்விழ்ந்து
தலைமுதலைய உறுப்புக்களைக்கவ்விக் கவ்விப்பிடுங்கித்தின்
று பெருகுமுதிர்ந்தைநக்கித்திரிகின்றது, இவையன்றியு
மின்னமுமொரு அற்புதத்தைத்தெரிந்து களிப்பிராக,
அஃதென்னையெனின் சராசரப்பிரபஞ்சங்களுக்கும்பொ
ருந்தி உயிருக்குயிராக நின்றாடிப்பித்து சாட்சிபூதமாக
வுமின்று அவைகள்செய்யும் நன்குதிங்குகளைக்கண்டு க
ளித்துவரும் பெருமையையுடையபாலசுப்பிரமணியதே
வர் தமதுகாண்டபத்திற் சந்தித்துப்பகைவர்மீதிற்கரவே
கமாகத்தாண்டுகின்ற பாணகோடிகள் பிற்படமுற்பட்டு
க்காட்டி வருகின்றனனொளச் சொல்லுவோமாகில் அவர்
வீற்றிருந்துசெலுத்தும் தெய்வீகம்பொருந்திய விரதத்
தின்கிமையை யிப்படித்தென்றுஎத்தகையராலுங்கணி
க்கப்படுவதோ மேலும் பரம்பொருளாகவிளங்குஞ் சிவ
குமாரன்கரத்திற் பிடிபட்டிருக்கின்ற பருத்தவில்லின்ம
கிமையையும் கரவேகத்தின்சுறுக்கையும் சரங்கன்பாயும்
உற்பாதங்களையும் அவைகள் அனலையிறைத்தோடிப் ப
கைவன் சதுரங்கவெள்ளங்களைக் கண்டிக்கும் கொடுமை
களையும் உக்கிரத்தையும் கற்கரத்தொனிகளைச்செய்தோ
டு பிரதத்தின்வினாவையும் சாரதியாக முற்றட்டில்லின்
றுசெலுத்தும் வாயுதேவன் கரங்களின்பற்றியசைக்கும்பு
ரவிகளின் வார்களினசைவி னோசையும்படால்படாலெ
னத்தாக்கும் சவுக்கினதுமுழக்கத்தையும் அவன்மனவெ
ழுச்சியுடன் பகைவர் பாகைச்சீறி உரப்பும் ஆரவாரங்
களையும்மற்ற வேடிக்கைப்போரின் திறங்களையும் வீர
வாகுதேவர் முதலிய துணைவர்களாதியாக்கக்கண்டு அற்பு
தசித்தராய் அக்காட்சிகளைக்கொண்டாடி மனவெழுச்சியு
டன்கர்த்தன்குணதிரியங்களைப் புகழ்ந்துபோற்றினர், வா
னவெல்லையிலின்று சமர்க்களத்தில் நடந்துவரும் சண்
டைவேடிக்கைகளைப் பார்த்திருந்ததேவர் கூட்டமானது
பிரமித்து அம்மம்ம இஃதென்ன அற்புதமாக விருக்கி
ன்றது எமதிறைவனாகிய சிவகுமாரன் காண்டபத்தில் நி
ன்று வெளிப்படும் சரங்களின்வினாவைப் பார்க்குமிடத்
திற் கரவேகத்தையோ சரவேகத்தையோ வாயுவேகத்
தையோ மனோவேகத்தையோ எதனைமுந்திப் பேசலாகு
மென்று அற்புதத்தைக்கொண்டு புகழ்ந்தனர்.

இவையன்றியும் சிலசோத்தியங்களைத்தெரிந்து களிப்
பிராக சண்முகப்பெருமாள் கங்கியிறைக்கின்ற திவ்விய
சரங்களானவை விஷச்சுவாலைகளைவீசி உருத்துப்பாயுந்
தோறும் நேர்ந்தநேர்ந்த இராட்சதப்பாதகர் கரங்களைப்
படைகளுடன் கண்டித்துக்கொண்டு விண்ணகத்திற்பா
ய்வதைப் பார்க்குமிடத்திற் தமதுபகைவராகிய பலராகு
கன்தொடரச் சூரியர்கள்போவதையொப்பக் காட்டியது,
இவ்விதமாக அவுணப்படைகள் களத்திற்படு முன்னிலை
யிற் சரவணபவன் பாணகோடிகள்சீறி யானைக்கூட்டங்க
ளிற்புகுந்து சாடும்போது வலியுறுப்புலக்கைகள் சங்கி
லைகளைப்பற்றிப் பகைவனாவாட்டில் பனைப்போலவி

ளங்கும் துதிக்கைகளைக்கண்டித்துச் சர்ப்பங்களைப்போல
ப்புரட்டியும் தொய்யலெழுதிச் சித்திரமுகபடம்போர்த்
து மதனைப்பெருக்கியிருக்கும் மத்தகங்கள்பிளந்து மூ
ளைகள்கொட்டுண்டு சேரூடவும் நட்சத்திரங்களுக்கொப்
பாக முத்துகள்பலபலென் றுதிரத்தக்கதாக நவரத்தின
மயமாகிய பூண்கள்பிகிந்து வலிபெற்றிருக்கும் தந்தங்க
ள்சிதைந்தும் வெட்டுண்டு பிறைகளைப்போலவிழவும்பே
ழ்வாயானது நீண்டவுதட்டிட னிருகூறுயிறையவும் நீல
கிரிக்கொப்பாகியதேகம்கண்டித்துக்குவியவும்உரலையொ
ப்பக்காட்டும் பருத்தகால்களான்கும் ஒருகணையிற் நறி
பட்டுவிழவும் அசைவுகொண்டிருக்கும் வால்காற்றிற்பற
க்கவும் இதுவும்ல்லாமற் கடலைப்போலத் தாவிப்பரந்தி
ருங்க புரவிப்பெருக்கில் துழைந்துவாட்டும்போது கடி
வாளம் துகள்பட்டும், வலியுருரலோசையைப் பெற்றிரு
க்கின்ற கழுத்தற்றும் பற்களுதிர்த்தும் அலைகளைப்போ
லத்தாவும் சால்கள்வண்டையங்கள்கலிக்கக்கண்டித்திறை
யவும் கவரிக் கொப்பாக அசைவுகொண்டிருக்கும் வால்க
ள்தறிபட்டிச் சுழன்றுமாளவும் இச்சயின்னியங்களைச் சூ
ழநின்ற தேரணிகளிற்பாய்ந்து பூட்டியிருக்கின்ற புரவி
க்கூட்டங்களைவெட்டிச் சாரதியை நிலத்திற்கிடத்திரதிக
ளை தும்சம்பண்ணிப் பொன்னுருளைகள் அச்சமச்சுவர
த்தினமயமாகக் கவிர்த்திருக்கின்ற மேலுறுப்புகள் குடை
கொடிசுகரங்களனைத்தும் பலபின்னங்களாகக் குவிந்தகா
லத்திற் சொர்னவண்டில்லை சக்கரங்களுக்கொப்பாகத்
தேக்கித் தோய்ந்திருக்கின்ற உதிரப்பெருக்கிற்படிந்துவி
ளங்குவது எப்படிக்கிருந்ததெனில் பொன்மயமாகியமே
ருகிரியை வலம்வரும்துவாதசாதித்தர்களுந் தமதுரதங்க
ளினின்றும்வழுவி பூமண்டலத்திற் சஞ்சரிப்பதுக்கொ
ப்பாக்காட்டியது.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! மேற்குறித்த வி
தங்களாகச் சொர்னமயமாய் பாரித்திருக்கின்ற ரதபந்தி
களும் மும்மதங்களையும்பெருக்கி வீறிட்டு நீலகிரிக்கொ
ப்பாகின்ற யானைப்பெருக்கும்அலைகளைப்போலத்தாவி
க்கடலையொப்பப் பரந்திருந்தபுரவிக்கூட்டங்களும்குமா
ரதேவர் வாளிகளினுற் கண்டதுண்டமாகக் கண்டிக்கப்ப
ட்டு வீரூப்படங்கித் குத்துயிருடன் ரணக்களத்திலிழ
ந்துகிடக்கின்ற அவுணவீரர்மீதிற் சாய்ந்துகிடப்ப தெப்
படிக்கிருக்கின்றதெனில் தாங்கள்செய்துவந்த துஷ்கிரு
த்தியங்களுக்கடுத்த தண்டனைகளை முடிவுகாலத்திற்பெற்
று வருந்துவதற்கொக்கும் இவையன்றியிற் பாலசுப்பிர
மணியர் சிறிதுகோபங்கொண்டு கடையுக்வெள்ளத்தினு
ம் அடர்ந்திருந்த ரதகஜதுரகபதாதிகளைச் சிலபோதிற்சி
ன்னபின்னப்படுத்திக்களத்திற் கிடத்தியதைக்கண்டவர்க
ள் பிரமித்தவர்களாய்ப் பெரும்புறக்கடலுக் கொப்பாகப்
பரந்திருந்த சத்துருக்களனைவரையும் அலைத்துவந்த சிங்
கமுகாசரன்மாண்டனெனென் றிருந்தோம் அவனுக்குமா
றுகக் காலாதிகளில் மன்னுயிரைக் கொண்டுபோகும் கா
லனைப்போல இராட்சதர் பங்குக்குச் சிவகுமாரன்தோற்
றினெனென்று அற்புதமாக வசனித்துக்கொள்ளும் புகழ்
ச்சிமையப்பெற்றனர், சவுனகாதி தவத்ததோ எமதிறைவனா
கிய குமாரசுவாமியார் கரவேகமாகச்செலுத்துகின்ற வா
ளிகள் தியையிறைத்துக்கொண்டோடிச் சாடுமுன்னிலை
யிற் சருவாயுதபாணிகளாய் வீராவேசங்களுட நெருங்கி
யிருந்தபகைவர் கண்டதுண்டப்பட்டிப் புரளுவதைப்

பார்க்குமிடத்தில் கோடிகருடப்பட்டிகள்கோபமீறிகூரிய நகங்களையுடைய பாதத்தினுலறைகின்றகாலையிற்சம்பங்க ளானவை பலபின்னப்பட்டுருளுவதுக் கொப்பாகவிளங்கி யது, இவ்விதமாக அதாஅதப்பித்துகின்ற பாணகோடி களானவை முன்னணியிலவந்து கடற்களையிற்சேர்ந்திரு க்கின்ற நுண்மணலினுமேலிட்டர்ந்திருந்த நில்வகைச் சேனைகளையும் தடாரித்துருவிவாட்டி அவர்களடர்பினில் வரவிடமில்லாமற் பின்னணியிற் நேக்கியிருந்த சேனைப் பெருக்கினும் மின்னம்பலத்தைப்போல நுழைந்து நு ழைந்து சிரம் கரம் உரம் கால் மற்றஉறுப்புகளைத்து ம் சேதிக்கப்பட்டு மாளுவராயில் அவ்வாளிகள்லோகநா யகனாகிய சிவபிரானேந்தி யிருக்கின்ற சூலாயுதமோ ய மதருமராசன் கரத்திலிவளங்கும் கணிச்சியோமகாவிஷ் ணுசெலுத்தும் சக்கரப்படையோ தேவேந்திரன்பரித்தி ருக்கின்ற வச்சிராயுதமோ பிரளயகாலத்திற்பெருகும் பி ரசண்டவாயுவின் மோதலிற்பட்டெழும் வடவாமுகாக்கி னியோ அல்லது சத்திவடிவாக விளங்குகின்றவெற்றிவே லாயுதமோ மேலும் இவற்றிற்குக்கடுமையுண்டோவென ப்பலரும் பிரமித்துப்பேசிக்கொள்ளவும் அற்புதங்களைக் காட்டிப்பாயும் குமாரதேவர் படைகளானவைகாருண்ட மேகங்களைப்போலக் கரியதேகத்தைப் படைத்திருந்தஇ ராட்சதப்பாதகர்செய்துவரும் மாயைத்திறங்களையும் ஜய ப்பிரதாபத்தைப் பெறவேண்டுமென்கின்ற மனக்கருத்தி னைச் சோனாமாரியைப்போலச் சொரிகின்றகொடியபடை களின் வகைகளையும் ஒன்றினையும் மிகுதியாகவிடாமல் வாட்டி அவர்களையும் நெருப்பிப்பட்ட பஞ்சின்பெருக் கைப்போலச்சாம்பலாக்கியது.

இவையன்றியும் திரிநேத்திரதாரியாகிய சிவகுமாரன் துண்குகின்ற திவ்வியபாணகோடிகளானவைமீறி எங்கு ம்அடர்ந்துவாதாடி யிருந்தபாதகர்மீது பாய்ந்து சிரங்க ளைக்கண்டித்துக் கரங்களைத் துண்டித்துக் கால்களைக்கண் டதுண்டமாக வெட்டியெறியுந்தோறும் அவர்கள்தேகமு ற்றினுந் தரித்திருந்த பலவகை யிரத்தினங்களினுற்சோ டித்திருந்த அணிகள் மின்னல்லையொப்பத் திசாதிசைகள் பூமண்டலப்பரப்பிடங்களுக்கும் சொலித்துக்கொண்டு விழுந்தது, இவையன்றியும் அப்பாணகோடிகள் பகைவ ர்பெருக்கிற்பாய்ந்து கண்டிக்குமுன்னிலையில் சிதைபடுந் தேகங்கள்முன்னம் விஷ்ணுவானவர் வாமன வுருவங்கொ ண்டிபோய் பஸ்சக்கிரவர்த்தியினிடத்தில் மூன்றடிம ண்ணிரந்து தமதிரண்டு பாதங்களினுற் பூமண்டலம்வா னவெல்லைய யளப்பதாகக்கொண்ட விசுவருபத்தைப் போலப்பிணமலைகள் விண்ணகவரையிலுயர்ந்து சூரியச ந்திரர் சஞ்சரிக்கும் மார்க்கத்தையும் மறைத்தன, மேலு ம்சிவகுமாரன் உருத்துச்செலுத்துகின்ற, சரவருஷமான து அவுணர்மீதுதாக்கிப் பிராணனைக் கொள்ளுகொண்டு தேகங்களைவாரி விசுவதினாற் சத்தசாகரங்களும் நிறைந் து பெரும்புறங்கடலைத் தூர்த்துத் திடர்செய்ததுமன்றியு ந்தேவரினங்கள் வாசஞ்செய்யும் வானநாடுகளெங்கனும் பரந்துபோக வரவிடமில்லாமல் வாடவருத்தியது, இவ் வாறுசரவணபவன் கடுங்கணைகள் ஒன்றனந்தமாகவளை ந்துசாடும்போது ரணக்களத்திற் பல்லாயிரகோடி கவர் தங்கள் நாடகாப்போலடித்ததெனச் சொல்லுவோமா கில் அக்காலத்தில்தான் நால்வகைச்சேனைகளின் விரி வைக்கணித்து இவ்வளவென்று எத்தகையாலும் குறிக்க

கப்படாது அத்தருணத்திற்பெருகிய ரத்தவெள்ளமான து பூவட்டமெங்கனும் பரந்துதேங்கிப் பிலத்துவாரங்க ளின் மூலமாயோடிச் சத்தபாதலவெல்லேழும்மும் நிறை ந்து அத்தலங்களில் வாசஞ்செய்திருக்கின்றநாகர்களைஅ லைத்துப்பெருகிய வெள்ளமானதுமேலிட்டி மண்ணுலக ன்களைமூடிப் பிரளயகாலத்தெழும் சத்தசாகரப்பெருக் கைப்போலப்பொங்கிக் கடலினிடங்களிற் பரவித்திவுக ளைமூடித்திசைகளையும்மறைத்து மேலோங்கிநட்சத்திர க்கூட்டங்கள் மச்சங்களாகவும்சூரியசந்திரர்செந்தாமரை வெண்டமரை மலர்களைப்போன்றும் மின்னலிசுருமுற லைப்பெருக்கிச் சோனைமாரியைவிசும் மேகவினங்கள்ப பங்களைப்போலத் தோற்றவும் வானவெல்லையையளாவி அலைகளேமோதும் உதிரவாரியானது செங்கடலைப்போ லவிளங்கியது, இவையன்றியும் எறும்புமுதல் யானையீ ருக்கச்சொல்லும் எண்பத்து நான்குலட்சம் சிவபேதங்க ளைக்காலாதிகளிற் கொண்டுபோகும் தொழிலைப்படைத் திருக்கின்ற யமதருமராசனும் அவன்மனதுக் கிசைந் தமந்திரியாகியப கனும் இவர்கள்கட்டளைகளைச் செலுத் தித்திரியும் கிங்கரக்கூட்டங்களும் ஓய்வின்றியிடைவிடா மல் ரணக்களத்திற் குடியாகவிருந்து செம்படவன்வலை யைவிசிம்ச்சராசிகளைவாரிச்செல்லுமாறுபோல அளவற் றபாசங்களைக்கொண்டு சங்கையற்ற விராட்சதர்பிராண ன்களைச்சேர்த்துக்கட்டி யிழுத்துப்போய்த்தென்புலத்தி ற்சேர்த்துச்சேர்த்துக் கைகால்களையெடுத்து மனவூக்கமுந் தளர்ந்து அலசியிப்பாதகர் பெருக்கெக்காலத்திலுறு மெ ன்றுவாடினர், இதுவுமல்லாமற்சமுலமிட்டித்தேக்கிக்கொ தித்துக் குமிழியைப்பெருக்கிப் பரவுகின்ற உதிரப்பிர வாகத்தின்மீது மிதக்குகின்ற நிறைச்சேற்றினிடத்தில் இ ராட்சதர் கரியகளேபரங்கள் நவரத்தினமயமாகிய பதக் கமுதலியவாபரணங்கள்விளங்கித் தெப்பமிட்டிரிப்பதை ப்பார்க்குமிடத்தில் திருப்பாற்கடலின்மத்தியிற் சேஷச யனத்தில் ஸ்ரீமஹாலட்சுமிதேவியைத் திருமாற்பிற்சேர் துத்தக்கொண்டு அறிதுயிலமர்ந்திருக்கின்ற மகாவிஷ்ணு வைப்போலத்தோற்றியது.

அக்காலத்திற் பகம்போதைவிளக்கி வானவெல்லையில் ஒற்றைவண்டிலும்ஏழுபச்சைப் புரவிகளையும்பூண்டிரு க்கின்றதேரில்சூரியன் ஆரோகணித்து அருணன்அனைக் கணத்துக்காயிரங்காதவழியாகத்தாரத்திப் போகுமுன்னி லையில்விண்ணகவரையிற்பெருகி அலைகளை மோதிக்கொ ண்டிருக்கின்றஉதிரவாரியைநீர்திச்சண்முகப்பெருமாள் செலுத்தும்சக்கரப்படையானதுபகைவர்கூட்டத்திற் பா ய்ந்துதடாரித்தோடுவதைப்போலஇராட்சதவீரர்களத்தி ற்பட்டோங்கிநிற்கின்றபிணமலைகளைத்தேருருளையானது அறுத்தறுத்தோடஅரிதில்அவ்வெல்லையைக்கடந்தான், இதுவுமல்லாமற்பருவதாகிருதியாகக்கரியமேனியைப்பெ ற்றிருந்த இராட்சதவீரர்கள்வலியகண்டத்தைச்சிவகுமா ரன்படைகள் கருவுமெனக்கண்டித் தோடுகின்றகாலையி ற்பிரிட்டெழுந்த வுதிரத்திவலைகளானவை வானவெல்லே யில் நீன்றுவேடிக்கை பார்த்திருக்கும் தேவர்கள்தேக மெங்குந் தெறித்துப் பவுத்திரமாகிய கார்திமாறிச் சிவந் துகாட்டிவது எப்படிக்கிருந்ததெனில் மனுவிக்கியானசா த்திரத்திற் சொல்லுகின்ற நீதிப்படிக்குச் செங்கோலைச் செலுத்தி மன்னுயிரைத் தன்னுயிருக்கொப்பாகப் பாது காத்துப் பூமண்டலத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்துவந்தசிபி

ச்சக்கிரவர்த்தியானவர் தன்மனவுறுதியைச் சோதிக்கவந்தடைக்கலமடைந்த புருஷின்ரிமித்தம் தேகமெங்கும் உதிரம்பெருக்கெடுத்தோட வுடைவானைக்கொண்டசலனமற்று மாம்சத்தையரிந்தரிந்து துலைத்தட்டில் வைத்தபோது அவ்வரசன் மேனிவிளங்கியதைப்போல விருந்தது சவுனகாதி ரிஷிகளே மேற்குறித்தப் படிக்குச் சரவணபவன் செலுத்தும் வாளிகளின் கொடுமையினால் அண்டமெங்கணும் பெரும்புறக்கடல்போல ஆரவாரங்களைச் செய்து கொண்டு அடர்ந்திருந்த ரதகஜதரகபதாதிகளனைத்தும் சடுதியில்மாண்டதெப்படிக்குக் காட்டுவதெனில், ஊனாய் உயிராய் பஞ்சபூதவியாபாரத்துக் கதிபனாய்ச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களி னிடத்திற் பரிபூரணமாகநின்ற அவைகளைநடப்பிக்கும் பெருமையினையுடைய பரமசிவத்தின் திருநகையினின்றெழுந்த அனல்வீன் வீக்கத்தினால் சருவசங்கரகாலத்தில் அண்டபுவனசராசரங்கள்தகிக்கப்பட்டு நீரூழிந்ததைப்போலத் தோற்றியது.

இத்தன்மையாக மண்விண்ணெங்கும் நெருங்கியிருந்தகணக்கிறந்த இராட்சத வெள்ளங்கள் பெருங்காற்றின் மோதலிற்பட்ட பூனைப்புஷ்பத்துக்கொப்பாக மாண்டகாலத்தில் மற்றையவண்டங்களில் அடைபட்டிருந்த சயின்னியங்கள் பிரளயவெள்ளத்தினு மேலிட்டி இளைந்து வந்தெதிர்த்துப் பலவகை கொடிய அஸ்திர சஸ்திரங்களைச் சோனைமழையைப்போலச் சொரிந்து சொரிந்துவாதாடி வருகின்றதைச் சிவசுப்பிரமணியதேவர் கண்டுஅதிககோபங்கொண்டவராய்த் தீட்சண்ணியமுள்ள கொடியபாணகோடிகளை அமோகமாகப் பிரயோகித்துக் கண்டதுண்டமாகக் கண்டித்துவாட்டியபோதினும் மீட்டும்மீட்டும்மாரிகாலத்திற் புற்றினிடத்திருந்து பெரும்போக்கெழும் ஈசெலினது பெருக்கினுமதிகரித்துப் பெருந்து வந்து வந்து போராடுவதை எமதுகர்த்தன்ரிதானித்துஅதனைரிதுத்துவதாகத் திருவுளத்தி னெண்ணினவராய்த் தமது திருக்கரத்தில் விளங்கும் ஒப்பற்ற காண்டபத்தில் நின்றெழும் சரமாரிப் பெருக்கினால் அண்டவாயில்களை அடைத்ததுமல்லாமல் தமதுவாளிகளினுற்கண்டிக்கப்பட்டரதகஜதரகபதாதிகள்சின்னபின்னமாய் நிணமாம்சாதிகள்உதிரப்பிரவாகத்திற் கலந்துபோக விடமில்லாமல் அலைந்துதேக்குவதையும் பிணமலைகளாதியானவை யோங்கி விண்ணைவளையில் மூடலிற்பதையுந் தெரிந்து அவற்றினை மாற்றிச் சூரியசந்திரமுதலிய நவக்கிரகங்கள் வானமூலமாகச்சென்று தமது பணிவிடைகளிற் குறைவுபடாமல் நடாத்திவரவும் பிராணிகளுக்குண்டாயிருக்கிற மனவருத்தங்களைப்போக்கிக் களித்திருக்கவும் நினைந்து கடையுடமுடிவில் துதல்விழிக்கனலினால் சமஸ்தத்தையும் சாம்பலாக்கவல்ல தமதுதாதையைப்போலச் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர் செந்தாமரைமலர்களுக் கொப்பாகவிளங்கும் திருவிழிகளினுற் சற்றுக்கோபங்கொண்டி பார்த்தகாலையில் வடவாமுகாக்கினியினும் மீறியெழுந்த தீப்படலமானது தாக்குவதினும் சடசடத்த தொனிகளுடன்பிணமலைகள்முதலானவை தகிக்கப்பட்டுநீரூய் பூமியிலடங்கவும் உதிரவாரியானதுசுவறி மறைந்த காலையிற் சொர்க்கமத்திய பாதலமென்னும் திரிலோகங்களிற் பெருத்திருந்த புலால்நாற்றம்நீங்கிப் பழையபடிக்குச் சீவராசிகளைத்தும் தாங்களப்பட்டிருந்த மனச்சஞ்சலங்களைப் போக்கிலுலுக்கின்றான்.

க் களித்துச் சிவகுமாரன் பெருமைகளைப்புகழ்ந்து வாழ்த்தின.

இத்தகைய அற்புதக்காட்சியைக் கண்ட மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன், இந்திரனாதியகடவுளர் விம்மிதராய் அதிகவுற்சாகத்துடன் குமாரதேவனைப் போற்றி அண்டங்களதிர ஜயவுற்சாகங்களைக் கொண்டாடினவர்களாய் நம்பார்த்திருக்கக் கழுகாக்கை பருந்துமுதலிய பட்சிசாலங்கள் உலவும்படிக்குப் பெருத்திருந்த பிணமலைகளையும் பூவட்டமெங்கணும் அலைகளைமோதித் ததும்பிக் காட்டியவுதிரப்பெருக்கையும் நிமைப்போதிற் கொளுத்திநீரூக்கி மறைத்த வடிவேலர் இதன்மத்தியில் நின்றசூரபதுமனை மாத்திரம் வாட்டாமல்விட்டதை யோசிக்குமிடத்தில் இதுவுமொரு திருவிளையாடலாகத் தோற்றுக்கின்றதென அதிசயமாகப்பேசிக்கொண்டு வாழ்த்தினார், அத்தருணத்தில்த் தன்மனச்சஞ்சலமென்பதில்லாமல் சிவகுமாரன் முதலானவர்களை அதப்படுத்தி ஜயப்பிரதாபத்தைப் பெற்றுப்போக வந்திருக்கின்ற அவுணர்பெருமான் இந்தஅனர்த்தங்க ளனைத்தையுங்கண்டு மண்விண் ணெங்கும் அடர்ந்திருந்தநமது சேனாசமுத்திரங்களனைத்தையும்சற்று நேரத்தில் நாசஞ்செய்து வெளிப்படையாக்கிய நமது பகைவனையும் அவனுக்குதவியாகச் சூழ்ந்திருக்கின்றதூதனாதியவீரர்களையும் அதாஅதப்படுத்தி இவர்கள் வெற்றியைக்கொண்டாடி வீறிக்களித்திருக்கின்ற இந்திரக்கள்வன்முதலிய தேவப்பயல்களையலைத்துச் சிறையிற் சேர்க்கும்படிக்கு இக்கருமத்தைத்தனியினாய் நானேமுடித்துமனவருத்தத்தைப் போக்குகின்றேனெனநினைந்துநீர்க்கக்கோபாக்கினியானது மேலிட்டித்தேகத்தைபுமனதையும்வாட்டுவதினும் கொவ்வைக்கனியினும் விழிகள் சிவந்து தீப்பொறிகளை யிறைக்கத் தக்கதாக வடவைக்கலைப்போலச் சீறித் தன்தேதைத் தூரத்திக்கொண்டு பூதவீரர்முதலானவர்கள்மேற் கவிந்துவரும்போது வாயுதேவனும் எச்சரிக்கையாய்த் தன்துணைவருடன் தெய்வீகம்பொருந்திய திருத்தேனாமுடிக்கி யெதிர்த்துபோதுசொர்ன மயமாகவிளங்கியிருக்கின்ற இரதத்தின்மத்தியிற்சரவணபவன்ருனசூரியன் தோற்றத்தைப்போல விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் திருமேனியினது வனப்பையும்சிரோரத்தினமயமாய் சொல்த்திருக்கும் வயிரமுடிகள்கவிந்த சண்முகாரவிந்தங்களின் பொலிவையும் துவாதசாதித்தர்களுக் கொப்பாகவிளங்கியசைகின்ற பன்னிருமகரகுண்டலங்கள் துலங்கும் செவிகளின்கோலத்தையும் கிருபைக்கிருப்பிடமாகிய குளிர்த்பார்வையைப் பரப்பும் விழிகளின் குணாதிசயங்களையும் நவரத்தின மயமாகச் சோடித்திராநின்றவாகுலபங்களிற்சூழிப் பருவதாநிருதியாகத் திரண்டிகாட்டிம் புசங்களின் காட்சியையும் ஆசானுபாகுவாய் நீண்டிருக்கும் திருக்கரங்களின் பொலிவையும்அவற்றினிடத்தில் வெற்றிவேலாயுதமுதலிய படைகளின் விளக்கத்தையும் வீரபரக்கிரமவுத்தண்டத்தையும் மற்றுமிராநின்ற சிறப்புக்களையும் இராஜாதிராஜன் திரில் நேராகத்தரிசித்தபோதினும் பிராரத்துவ வினையின் சம்பந்தப்பட்டவனாய் பூர்வத்திற் மக்கப்பிரஜாபாலகன் தனக்குச் சகலசெவ்வளவான்களையும் கட்டாட்சித்தபரமனை மதியாமலிகழ்ந்து சிவதண்டனைக்காளாய் மங்கியதைப்போலச்சூரபதுமன் பாலசுப்பிரமணியதேவனைப் பார்த்து இதனைச்சொல்லுகின்றான்.

நாம்பலநாட்கள் தேகமும் மனமும்வருந்தியுரியதவங்
களைச் செய்ததைக்குறித்துச் சந்திரசடாமண்டலதாரியா
கிய சிவபிரான்கொடுத்திருக்கின்ற வரங்களின் முயற்சி
யினால் சலனமற்று இக்காயத்துடனெக்காலத்துமிருக்கவ
ல்லேன் மகாவிஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள் கனவிலும் என்
னுடன் பகைக்கநினைவார்கள், இஃதன்றியும் இதுவனாயி
ல் நம்முடன்கூண்டுகொடுத்தவர்கள் இறந்ததல்லது பி
ழைத்துத் திரும்பினவர்கள்வாருமில்லை, அப்படிக்குமா
ண்டவர்களைக் கணித்துச் சொல்லவும்போதுமோ இவ்வி
தஜபப்பிரதாபங்களைப் பெற்றிருப்பது உனக்குத்தெரி
யாதோ கேள்விப்பட்டது மில்லையோ நாம்கட்டினையிட்டு
வந்த பணிவிடைகளைச் சிரசாகவகித்துச்செய்து வருந்தி
யோடியொளித்துக் கள்ளனைப்போலத்திரியும் இந்திரா
நியதேவர்களேதோ சிலகாரணங்களைச்சொல்லியதைச் சி
றுபிள்ளையாதலால்மெய்மையெனக்கருதி முன்பின்யோ
சித்துப்பாராமல் மேலிட்டிவந்து சேற்றினிடத்தகப்பட்டு
க்கொண்டு வெளிவரவகையறியாமல் விழிக்கும் யானைக்
கண்ணைப்போலத் திகைக்கின்றனை மேலும் பெரும்புறக்
கடலினுமேலிட்டார்ந்திருந்த நல்லவகைச்சேனைப்பெருக்
களைத்தையும் சற்றுமிரக்கமற்றுக் கொன்றதமன்றி யிர
ண்டுபுஜங்களைப்போல விருந்ததுணைவனாயும் என்சவுரி
யபராக்கிரமங்களையும் மதித்துப்பாராமல் வேலினாலெறி
ந்தாய், இஃதன்றியும் நமதுமனம்வருந்தி வாடும்படிக்கு
ஜயசாலிகளாகியபிள்ளைகளையும் சேனைத்தலைவர்கள் மந்தி
ரிபிரதானிகள் வருக்கங்களைக்கொல்லுவித்தனை இக்கா
ணங்களை நினைக்கநினைக்கச் சோபமேலிடுகின்றபடியால்
என்கோபதாபங்கள் தணியும்பொருட்டு அதப்படுத்துவ
தன்றியில் அதிபாலகனென் னுன்னெவிரேவெனென் றெவ்
வளவும் நினைக்கவேண்டாம் புறந்தந்தோடியபோதிலும்
பழிபாதகத்துக்கஞ்சாமற்றொடர்ந்து திகைக்கும்படிக்கு
ச்சாடுவதன்றியும் உனக்குப்படைத்துணையாகவந்து சூழ்
ந்திருக்கின்ற தூதன்முதலாகியவீரனா அதாஅதப்படுத்
திப் பூதகொன்னும் பேரில்லாமல் உன்சயின்னியங்களைச்
சாம்பலாக்கி உனக்குமந்திரலோசனைக்கு வேண்டும்உத
விகளைச் செய்யத்தொடர்ந்திருக்கின்ற மகாவிஷ்ணுபிரம
ன்முதலாகிய தேவர்களைச் சின்னபின்னப்படவாட்டி யிக்
காலத்தில்தான்ரு நேர்ந்திருக்கின்ற கோபக்கலைத்தணி
ப்பெனென்று தன்கிளைகளுடன் நாசப்படவிருக்கின்றசூ
ரபதமன் பேசியவாசகங்களைத்தையும் குமாரசுவாமி
யார் திருச்செனிகளிலேற்று நகைத்தவராய்க் கொடியசெ
ய்கைகளை நடாத்திவரும் கயவனே நீவியர்த்தமாகியவாக்
கியங்களை யாடினைஉன்கருத்தின்வண்ணம் முடிவதொன்
றேனுமில்லை யாதலால் வயிரமலைக்கொப்பாகிய உன்மா
ர்பைத்துளைக்கும் படிக்குளாம்செலுத்தவிருக்கின்ற கூரி
ய அலகைப்படைத்த பாணகோடிகளானவை உன் அகந்
தையையடக்கி மறுமொழி சொல்லுமென்று நிர்மலக்கட
வுளாகிய சிவகுமாரன் பாலசுப்பிரமணியதேவாதிருவாய்
மலர்ந்தகாரணங்களைக் கேட்டமாதிரத்தில்அவுணர்பெ
ருமானுக் கதிகோபம் பிரவேசித்து வடவாக்கினியைப்
போலச்சிறி நல்லகாரியம் உன்வீரப்பையிந்ததிரிவிஷத்தி
லடக்கிப் புத்திபண்ணிவைக்கின்றேனென்றுருத்துத் தங்
கக்கட்டுகளுபூண்டு மேருவைப்போலவிளங்கும் பாரித்த
விலையெடுத்து நிறுத்திப் பகீரதன்பொருட்டுத் தெய்வ
லோகத்தி லிருந்திறங்கிய கங்கையைப்போலத் துலங்கும்

நாரியைமாட்டிக் குழுகுமென்னும் ஓசைவிளங்கவளைக்கி
ன்ற தருணத்தில் அச்செய்கையை வீரர்களாகியபூதவீர
ர்கண்டு பூருவத்திற் றிருப்பாற்கடலினின்றெழுந்த காள
கூடவிஷத்தை யதன்காரணமின்னதெனத் தெரியாமல்வ
ளைந்துகொண்ட தேவர்களைப்போல வீரபராக்கிரமசாலி
யாகிய சூரபதமனைச்சூழ்ந்தது, அது யெப்படிக்கிருந்த
தெனின், மும்மதங்களைப் பெருக்கி வீறியிருக்கின்றமத
யானையை வலியற்றவேடர் பலர்திரண்டுஅடலமாகிவவ்லை
யை வீசிப்பிடிக்கநினைந்து வளைந்ததை யொப்பக்காட்டி
யது.

இவ்விதமாகக் கடலைப்போலச்சிவகணங்களும் அவர்க
ளுக்குத் தலைவரும் மேலிட்டி வீராவேசங்களுடன் வில்
லைவளைத்துக் கரேமாகிய பாணகோடிகளைச் சோனைமா
ரியைப்போலச் சொரிந்தும் தண்டாயுதங்களைக்கி றுகிறென
ச்சுழற்றிமோதியும் வேலாயுதங்களைக் கடாவியும் சக்கர
ப்படைகளைச் செலுத்தியும் தோமரங்களைபெறிந்தும் தி
சைகளைமூடத் தழைத்திருக்கின்ற மராமரங்களைப்பிடுங்
கி மண்விண்ணதிரச்சாடியும் பருத்தமலைகளைப்பறித்தெ
றிந்தும் இன்னமும் அவர்களார் கூடியவனாயில் அகோ
ர யுத்தங்களைச் செய்துவருவதைச் சூரமகாராஜன்கண்டு
நகைத்தவனாய் மந்தரகிரியையொப்பத் தன்கரத்திலிளி
ங்கும் பருத்தகாண்டபத்திற் சங்கோப சங்கக்கணக்கிலு
மேலிட்ட சரவருஷங்களைப் பெருக்கித் தன்னையூடவரு
கின்ற பகைவாப்படைகளை நிமைப்போதிற் றுத்துமுறாக
க்கண்டித்தழித்து மேலும்அமோகமாகியகடுங்களைகளை
ச் சந்தித்துப்போக்கி வானத்தையளாவிற்கின்ற அரக்கு
மலையை ஊழிக்காலத்தெழுந்தியானது பற்றித்தகித்தழித்
தைப்போலப் பூதப்படைகள் தலையற்றும் மண்ணைத்
திறந்தும், கண்கள்பிதுங்கியும், பற்களுதிர்த்தும் மார்புபத்த
லாய்ப்பிளந்தும், வயிறுபிழைந்து, குடல்களிறைந்துசர்ப்
பங்களைப்போலப்புரண்டும் வீரகண்டைகலிக்கும் கால்க
ளதறிப்பட்டு விழுந்தும் துறுங்கியும் சிதைத்துதுண்டத்
துண்டமாய்க் கண்டங்கண்டமாயிறைந்தும்நிலத்துடனரை
பட்டும் துகளாய்மண்ணுடன்கலந்தும் இவ்விதங்களாகச்
சொல்லப்படாத சித்திரவதையில் மாண்டவர்கள்போகம
ற்றையர் திகைத்து யாதுந்தோற்றமற்ற பித்தனைப்போல
ப் பலதிகையினும் சிதறியோடியும் பயபிதியினால் வேற்
றுருக்கொண்டு பறந்தும் சந்தபொந்துகளில்மறைந்தும்
இவ்விதங்களிற் பூதசயின்னியங்கள் அல்லோல கல்லோ
லப்பட்டு ரணக்களத்திலொருவருங்காணுமற்போய்விட்ட
அனர்த்தத்தைவீரவாகுதேவர், என்மர், இலகூர் கண்டு
மிகவும் மனம்வருந்தி மானமுக்கோபமும்தேகத்தைச்சு
ட்டிக்கொளுத்தவூழிகாலத்தெழும் வடவைக்கனலினுமே
லிட்டி ஒருமுனையில் நர்புறங்களினும் வளைந்துகொண்
டுவெற்றிமாலேசூடியிருக்கின்ற வலியவிற்களை யிருகுகை
களும் ஒன்றுபடவளைத்து மின்னலையொப்பப் பிரகாசித்
தும் கூரிய அலகுகளைப் படைத்து அதிகதிட்சண்ணிய
முள்ள கொடியபாணவிதங்களைச் சந்தித்துக் கரவேகமா
ய்சொரிந்தும் முசலங்கையிறைத்தும் பிண்டிபாலங்களை
வீசியும் மற்றுமிரவின்றபடைகளைத்தையும் அமோக
மாகத்தூண்டிச் சூரபதமன் தோற்றங்காணுமல்லமறைத்
தகாலையில் அலைவெளிப்பட்டவுடன் அக்கினிமழையை
ப்பெருக்கியும் விஷங்களைக்கக்கியும் கோடை யிடிக்களைக்
கொட்டியும் குறுகுறெனச்சத்தித்தும் சடசடத்ததொனி

த்திங்கிழ்வனையிலாழ்ந்து மேற்புறத்தை யுருவனுகிலோ கநாயகனைப்பரித்து எங்குந் தனதொளியைப்பரப்பிவிளங்குகின்ற பெருமிதத்தைப்படைத்த திருக்கயிலாய பருவத்தைப்போன்ற வலியவிலலைச் சிவகுமாரன் கரத்திற் கொண்டனர். அதன்மகத்துவத்தையும் சொல்லக்கேட்பீராக, சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் ஏகமாய்ப் பெருக்கெடுத்தெழுந்த பிரளயவெள்ளத்தினுள் சராசரப் பிரபஞ்சங்க ளழிகின்ற காலையில் மேருமுதலியகுலகிரிகளும் மற்றைய பருவதங்களும் வானவெல்லையிற் பரவியிருந்த மேகசாலங்களும் அந்தமண்டலத்துக்குமேற்பட்ட பொன்னுலக முதலாகிய வுலகங்களும் அவற்றினிடையில வாசஞ்செய்கின்ற முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களாற்பத்தெண்ணியிர மிருஷிகள் கருடகாந்தருவர் சித்தவீத்தியாதரராதியாகத் தத்தமது வாசஸ்தலங்களை நீங்கி அரசரவென்னும் பேரொலியைக்காட்டித் திருக்கயிலாயவனாச் சாரலிற்சேர்ந்து சூழவிருந்து மனவுற்சாகங்களுடன் தேவதேவோத்தமனைப் போற்றிவரும் சிறந்த ஒலியைப் போல குழுமுமென்ன முழங்குந் தன்மையுடையது இவ்விதமகத்துவங்களையும் உன்னதத்தையும் பெற்றதெய்வீகம்பொருந்திய வில்லை எமதிறைவனுகியசிவசப்பிரமணியக் கடவுள் மின்னலையொத்த நாரியைமாட்டித்தோள் வலீகொண்டு மணிகள் கலகலெனச்சத்திக்கத்தக்கதாகவளைத்து மாட்டி யிடக்கரத்திற் பற்றிக்கொண்டு வலதுதிருக்கரத்தினுற் றடவி தேவர் மக்கள் முதலிய எழுவரைப்பிறவி பேதங்களிற் றேற்றியிருக்கின்றனாற்பு முதல்யானையீராகச் சொல்லும்பலவகை ஜீவராசிகளும்இடியேற்றின் கூட்டமாய் ஆர்ப்பரித்ததைப்போலக் குணத்தொனிகொண்டனர்.

அவ்வதிர்ச்சியானது செவிகளின்பட்டமாத்திரத்திற் கலைவாகனத்திலேறி டொத்தும் வீரகளியானவன் துடுக்கிட்டுமெனம்வருந்தி வாடினொளெனப் பேசுவோமாகில் மற்றப்பிராணிகளுக்குண்டாகிய இன்னலை யில்வித மென்று யாவரார் குறிக்கக்கூடும் இப்படிக்குச் சமஸ்தமும் நிலைகுலைந்து தத்தளிக்கின்றகாலையிற் காலாந்தகனையொத்த கொடியசூரபதுமன் மனம்பொருமல் கோபதீபிதனாய்க் கைமிஞ்சி யிருபத்துநாறியிரம் தீட்சணியமுள்ளகளைகளைத் தேடியெடுத்து வில்லிம்பூட்டி ஆகரணந்தபரியந்த மிழுத்துப்பிரயோகித்தனன் உடனே அவைஒன்றனந்த மாகப்பெருகி மண்விண்ணெங்குமடர்ந்துசூரியசந்திரர்காந்தியையடக்கிச் சத்தசாகரங்களையடைத்துப் பூமண்டலமுற்றும் தொளைத்துப் பாதலவனையிலோடிப் பஞ்சகம்பகச்சோலை தழைத்துக்குளிரந்த நிலைப்பரப்பியிருக்கும் பொன்னுலக மாதிய விண்ணுகளை மறைத்து அதிக கொடுமைகளைக்காட்டி வாயுவேகத்தினு மேலிட்டிப்பாய்ந்தும் தாபாக்கினிக்கொப்பாகத் தீயைவிசிப்பாரந்தும்கூர்த்தபார்வையையுடைய கூற்றுவினை நிகர்த்துப்பாய்ந்தும் திருப்பாற்கடலினுதித்த விஷத்தினும் அதிகசுவாலையை விசியும் சரப்பட்சியைப்போலப் பறந்துசாடியும் பற்பலசிரங்களைக் கொண்டுருத்தும் தசதிசைகளிலுள்ள புவனச்சுளிற் புகழ்ந்துவணங்க விருக்கின்ற சூரபதுமன்ஆக்கிசைக்கரத்துக் கொப்பாக உலவியும் கடியவேகத்தையு ம ஊக்கத்தையும் பெற்றுலவியும்உலகத்துக்கச்சாணியாக நிற்கின்ற மகம்மேருவைத் தொளைத்தோடியும் பாரிசுங்களிற் சூழவிருக்கின்ற மலைகளைப் பிளந்துதள்ளியும்அ

ண்டவெல்லையைத் தூர்த்தும் இடியேற்றையொப்ப முழங்கிக் கொண்டோடியும் விஷப்பெருக்கைக் கக்கியும்பற்பலசிரங்களுடன் பாய்ந்தும் சருப்பங்களைப்போலச் சீறியும் மற்றுமிரவின்ற கொடுமைக ளனைத்தையும் பெருக்கியும் இவ்விதங்களாகப் பிறையையொத்த கோரைத் தந்தங்களைப்படைத் திருக்கின்ற சூரபதுமன் செலுத்துகின்ற பாணகோடிசுளானவை எத்தலங்களினும்நெருங்கிஅதிகவுற்பாதங்களைச் செய்துசாடும் அனர்த்தங்களைத் தேவர்கள்கண்டு பிரமித்தவர்களாய்க் கரங்களைப் பிசைந்துகொண்டோடி சூமகாவிஷ்ணுவைக் கண்டு வணங்கிப் போற்றியுயே இக்காலத்திற்குரனால் நேர்ந்திருக்கின்ற அபாயத்தை நீங்கி நாங்கள்ஒளித்துப் பிழைக்கவோரிடமுமுண்டோ வினாவிற்காட்டியிரட்சிக்க வேண்டுமென்றுமுறையிடுகின்ற விண்ணவர் நடுக்கங்களையும் மனக்கோட்டத்தையு மறிந்து அவர்களுக்கு கேசவன்சிவதேவதுலைகளைச் சொல்லி யாற்றுவதன்முன்னம் பிரகாசம் பொருந்திய வேலாயுதத்தைப் படைத்த பாலசப்பிரமணியக்கடவுளானவர் தேவர்கள் முதலானோர்படும் வருத்தங்களைத் திருவுளத்திற் றெரிந்து பிரளயகாலத்தெழுந் தலைக்கும் வடவைக்கனலை யவிக்கவல்ல பிரசண்டவாயுவையொத்ததனு சினிடத்தில் அதிகதீட்சணியமுள்ள வாளிகளைச்சந்தித்துச் சோனைமாரியைப்போல அமோகமாகத் தூண்டிக் கொடியபாதகன் முயற்சியினுள்ளுக்கும்நிறைந்திருக்கின்ற சரப்பெருக்களைத்தையும் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்தும் துகள்படச்சாடியும் துறுக்கியும் துண்டித்துண்டமாகவெட்டிக்குவித்தும் இவ்விதங்களிலுண்ணொழியாமல் மாற்றினர், இந்தவெற்றியைத் தெரிந்த தேவர்கள் சோபதாபங்கனையொழித்து நீடித்திருந்த இரவொடுங்கிவிடிந்தகாலையில் சூரியபகவான் உதயகிரியினிடத்தெழுந்த தோற்றத்தைக்கண்ட வுலகத்தைப்போல முகமலர்ச்சி கொண்டுஆனந்தவாரியில் முழுகிக்களித்தனர்.

இவைக ளனைத்தையும் பார்த்த சூரபதுமன் வடவையைப்போலச் சீறிநல்லகாரியம்தேவப்பயல்களும் நமதெ தெநிரில் நிற்கவும் தயிரியம்பெற்றனரோ இந்தவிஷத்திற் பாலகளைஅடக்கி இவர்கள் மனச்செருக்கைமாற்றிதுக்கசாகரத்திலழுந்தச் செய்வெனென வயிரங்களைப் பேசி எமதிறைவனுக்குச் சமீபத்தில்நெருங்கிவெற்றிபெற்றிருக்கின்ற தீட்சணியமுள்ள சரவருஷங்களைத் தூண்டிக்காச்சித்தபோது குமாரதேவர் அவற்றின்கொடுமைகளை மதித்து நொடிப்பொழுதிற் பலகோடிதிவ்ஷியபாணங்களைத்தமது காண்டபூமலமாகப்போக்கி அவுணர்பெருமான் தூண்டியபடைவிதங்களனைத்தையும் அக்கினிப்பொறிகளையிறைத்துக்கொண்டுநிலத்தில்விழுவதாகச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்தனர். அக்காரணத்தைத்தருமமார்க்கத்துக்குக்கடைப்பட்டபாதகன்கண்டவுடன்மண்டியெறிந்து மீட்டும் கணக்கிறந்தகொடியசரங்களைக்கோடை வருஷத்துக்குமேலாகச்சிவபிராந்திருக்குமாரன்மீதிற் செலுத்தினன், அவற்றின்கடுமையைக்கந்தசவாமியாற்றாமகிமையுள்ள அர்த்தச்சந்திரபாணங்களினால்அதப்படுத்திமேலும் எழுநூறுசிறந்த சிலீமுகங்களைத் தனுசிப்பூட்டியாய்புத்திரன் மேற்செலுத்தினர், அவைகளின்வேகத்தையும் வீரூப்பையும் அவுணராசன் தெரிந்து அதற்கடுத்த தொகைச்சரங்களைப்போக்கிவாட்டித்தட்சணத்தில் இரண்டாயிரம் தீட்சணியமுள்ளசிலீமுகங்களைக்குமாரதேவர் திரு

மேனிக்குக்குறிக்கொண்டு துண்டிக்கியாவுமெனச் சிருங்க நாதுஞ்செய்தபொழுதுதட்சணம்எரிந்துபுகைந்து அதிக வுக்கிரத்தைக்காட்டிமேலிட்டெவரும்போது அவ்வளவுசிறந்தபடைகளினுல்மாற்றிமேலும் இரண்டாயிரம்பாணங்களைச்சூரபதுமனைக்குறித்துப்பிரமணைவேதப்பொருளை வினாவிச்சிறைசெய்துசிருஷ்டித்தொழிலைநடாத்தியகுமரன் வீசியகாலையில்அவைகள் வெளிப்பட்டவுடன்தீயையும்புகைப்பா. லங்களையும் விஷச்சுவாலையையும்வீசிக்கொண்டு வாயுவினுங்கடிகிமேலிட்டெவருவதைச்சூரன்கண்டுஇரண்டாயிரத்தொகை விஷத்தொவையலிட்டிருக்கின்ற சரங்களைத்தூரிதமாகத்தனுசிழ்ப்புட்டிப்பிரயோகித்துச்சிவகுமாரன்படைகளைப்பங்கப்படுத்திஆதிசேஷன் வாசஞ்செய்திருக்கும்பாதலப்பரப்பனைத்தும்கிடுகிடுஎனத்தத்தளிக்கத்தக்கதாகஆர்ப்பரித்தவனாய்த் தட்சணத்தில் கணக்கிறந்தகொடியகணைவிதங்களைமாறிமாரியிடைவிடாமற் சொரியத்தொடங்கினான், அதுகளைத்தீனையும்பாலசுப்பிரமணியதேவர் தமதொப்பற்ற தனுசில்தீட்சணியமுள்ள கடுங்கணைகளைப்போக்கி அதிகச்சுவாலையை வீசியெறிந்துவருங்காட்டழலானது தன்னிடத்திற்றிட்ட பொருளைச்சாம் பலாக்கி வாட்டுவதைப்போலக்கண்டதுண்டமாகவெட்டித்தள்ளிமேலுங் கரவேகமாக அமோகமானசுடிரங்களைப்பிரயோகித்தனர்.

இவ்விதமாக எமதையனேவிய பாணகோடிகளைச்சூரன்தன்படைகளினுல்மாற்றவும் அவுணராசன் தொடுத்துவரும் சுமீசரங்களை லோகநாயகன்கண்டதும் இவ்விருவீரர்களும் பிரயோகிக்கின்றவாளிக ளொன்றுடனென்றெதிர்த்து குறுகுறென்றும் சுருசொன்றும் சிடசிடென்றும் உரறிக்கொண்டு சீறி உலகமெங்கணும் பார்த்தும் முட்டியும் தட்டியும் புகைந்தும் எரிந்தும் வெட்டியும்துறுக்கியும் இவ்விதங்களிற்றறிப்பட்டு வானத்தையளாவக்கு விந்ததுமன்றியும் அவைகள்கண்டிக்கப்பட்டபோது பெருத்ததீப்படலமானதுமீறிபாணராசிகளின்றூலிப் பார்து எரிந்தோங்கிய சுவாலையானது தாவிவாட்டுவதினால் பருவதங்கள் படபடெனவெடித்துப் பொடியவும் சத்தசாகரங்களின் சலப்பெருக்கானது கொதிப்பெடுத்துச்சுவறி அவற்றுட்பட்ட நிமிதிமிங்கில கிலங்களாதிய மச்சராசிக ளுச்சுடுகைக்காற்றாடல்வானவரையிலெழுந்தெழுந்துவிழுந்தலையவும்விண்ணிடத்திற்பெருகும் கண்கைவெள்ளம் குளகுளவெனப்பொங்கிமங்கவும்நட்சத்திரராசிகள்பொரிந்திறையவும் மேகசாலங்களீர்ப்பசையற்றுச் சுருண்டுருளவும் மற்றவிண்மண் ணிடங்களிற்றங்கிய சமஸ்தமும்அல்லோல கல்லோலப்பட்டுவருந்தியகொடுமைகளையின்னவிதமெனச்சொல்லக்கூடுவதோ இப்பிரகாரம்வெற்றிமாலேபுரளும் புயாசலங்களைப்படைத்த வேலாயுதமுர்த்தியும் ஜயசாலியாகிய சூரபதுமனும் வண்டில்களுடன்வண்டில்கள்தாக்கநெருங்கிக் கொடியபோர்த்தொழிலை நடாத்திவரும், உத்தண்டங்களைக்கண்ட வீரலட்சுமி சந்தோஷித்தவளாய் யாவரிடத்திற் சேருவோமெனச்சங்கையுற்றுவிடவும் வீரகாளியானவள் களித்து ஐயன்விலவன்மையையும்கரவேகசரவேகத்தின் முயற்சிகளையுங்கொண்டாடிப் பரணிபாடிநடிக்கவும் இவ்விதஆடம்பரங்கள் நடந்துவருகின்றவேலையிற் குமாரசவாமியைச்சூழவிருந்த ப்ரீமகாவிஷ்ணுபிரமன் இந்திரன் வீரவாகுதேவர் முதலானவர்களும் விண்ணகத்திலின்று சமரவெல்லையில்

நடக்கின்ற அம்புதப்போர்த்தொழிலைப்பார்த்திருந்த தேவர்கூட்டங்களும் இருஷிகளும் பாணகோடிகளெங்கணும்பார்த்து அதிககொடுமைகளைக்காட்டி உலாவவதைக்கண்டனரல்லது அவற்றைத்தூண்டும் வீரபராக்கிரமசால்களுடைய தேர்கள்போகுமிடங்கலையறியாமல் திகைத்து அம்மம்ம இதுவென்ன அம்புதக்காட்சியாக விருக்கின்றதென்று புகழ்ந்திருந்தனர் இவ்விதங்களிற் பாணவருஷங்களைப் பொறித்தகொண்டிலாவிவருமுன்னிலையில் முன்னம் நாரதருடைய யாககுண்டத்தெழுந்த வெள்ளாட்டிக்கடாவினைவாகனமாகக்கொண்டிருடாத்தும்பெருமை பொருந்திய சரவணபவன்விடுத்த வாளிகளைத்தையும் சூரபதுமன் பலகோடிகடுங்களை களைச்செலுத்திச்சின்ன பின்னப்பட்டுப்போகக் கண்டித்ததுமன்றியும்மேலும் சிலசூரியவாளிகளைக் கரவேகமாகப்போக்கி முருகன்வீற்றிருக்குஞ் சூரவளியையெய்ப்ப வட்டனைவருகின்ற திருத்தேரில்நாட்டியிருந்த வெற்றித்துவசத்தை வெட்டித்தள்ளிக் கோடையிடியுமுஞ்சக் கொக்கரித்து வெற்றிச்சங்கத்தையெடுத்துப் பவளத்தையெய்ப்பவிளக்கும் வாயினிடத்தில்வைத்துத் தன்கீர்த்திப்பிரதாபங்கள் எத்தலங்களினும்பார்த்து விளங்குவதைப்போல ஓசையெழுந்துலகங்களில்நிறைந்தலைப்புதாகப் பொம்பொம்மெனமுழக்கினான், சவுனகாதிரிஷிகளே பென்னசொல்வேன் அவ்வதிர்ச்சியானது ஒருமுகுர்த்தகாலம் உலகங்களெங்குஞ் செவிடுபடச்ச்சத்தித்தது இதுவுமல்லாமல் தட்சணத்திற் சங்கோபசங்கமாகக் கொடியபாணங்களை வில்லிழ்ப்புட்டிச்சேர்னைமழையைப்போலச்சொரிந்து முருகப்பெருமாள் தோற்றங்காணுமற் சகலரும்பிரமிக்கும்படிக்குமுடிச் சிருங்கநாதமுஞ்செய்தனன், அத்தருணத்திற் பாலசப்பிரமணியக்கடவுளுக்குச் சந்தேகோபம்பிரவேசித்துப்பகைவனல்விடப்பட்டு மண்டியெறிந்து மூடியகளைகளைத்தையும் அமோகமாகிய பாணவருஷங்களினால் நிமைப்போதில்மாற்றிமீட்டும் ஏழுகோடிதீட்சணியமுள்ள சிலீ முகங்களையெடுத்து தனுசிழ்ப்புட்டி ஆகரணந்தபரியந்தமிழுத்துக் கரவேகமாகப்பொழிய அவைஅதிகவுற்பாதங்களைக்காட்டித் தீயையிறைத்துக்கொண்டு வாயுவினுங்கடிகியோடிவிழுந்து சூரபதுமனையிறுந்த தெய்வீகத்தேவைச்சக்கைசக்கையாகப் போர்த்தெறிந்து அதிழ்ப்புட்டியிருந்த பலகோடிவேகமுள்ள புரவிக்கூட்டங்களைச்சின்ன பின்னப்படக்கண்டித்து ரதிகன்மனக்கருத்தையறிந்து செலுத்தவல்ல மதியுகியாகியபாகன் சிரத்தைக்கண்டித்து நிலத்திலுருட்டி முகப்பில்நாட்டியிருந்த சிங்கக்கொடியையும்தறித்துக் கடலிற்சேர்த்தனர்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிமுனிவர்களே! இவ்விதமாகச்சூரபதுமன் பங்கப்பட்டகுறைபாடுகளைத்தெரிந்தபூதசேனாதிபதியாகியபானுகம்பன் அதிகமனவுற்சாகத்துடன் புயங்கள்பூரித்து வானத்தையளாவ ஆனந்தபரவசனுய்க்கர்த்தன்குணாதிசயங்களையும் வெற்றிப்பாட்டினையுங்கொண்டாடிப்போற்றித்தேவர்கள்கரங்களைக்கொட்டி வாழ்த்தெடுப்பத் தமதுசந்தரமுள்ள ஆயிரத்திருவாய்கள்தோறும் தவளநிரம்பெற்றிருக்கின்ற வுன்னதமுள்ள சுரிமுகச்சங்கங்களைச்சேர்த்து உலகங்களனைத்தும் செவிடுபட்டுத்திகைத்து மதிமருண்டுவாடிச்சோரும்படிக்குப்பேரொலியெழப் பொம்பொம்மெனதுதினன் அவ்வதிர்ச்சியானது அண்டங்களெங்கும்பார்த்து அளவற்றயுகங்கள் சுத்

தித்துக்கொண்டிருந்தது, இந்தவெற்றியைக்குறித்துசெந்
தாமரைக்கண்ணராகிய மகாவிஷ்ணுமனமகிழ்ந்தவராய்
பவளத்தைப்பழித்துவிளங்கும் சிவந்தஅகரத்திற் பாஞ்
சசன்னியமென்னும் திருச்சங்கத்தைவைத்துப் பகைவர்
மனமருண்டொடும்படிக்கு முழக்கினார் அப்பொழுதுஇ
ந்திரனுக்குண்டாகிய சந்தோஷப்பெருக்கை யிவ்வண்ண
மென்று எண்போலிகளாற்சொல்லத்தரமோ மற்றதேவ
ர்கள் நகைமுகராய் ஆனந்தக்கூத்தாடி ஐயன்பெருமைக
ளேக்கொண்டாடிப்போற்றி ஆதிதேவனுடைய பாலசுப்பிர
மணியார் வீற்றிருக்கும் தெய்வீகம்பொருந்திய தேரின்மீ
து துவசபடயில்லாத சாரணத்தினால் மிகவுமனம்வருந்
திப்பக்கத்தில்நிற்கின்ற அக்கினிதேவனைப்பார்த்து ஓவீ
ராதிவீரனே துரிதமாய் எமதிறைவன் இரதத்தினுச்சியி
ல்வெற்றிக் கொடியாகவின்றையவேண்டுமெனக் கேட்டு
க்கொண்டகாலையில் தேகம்பூரித்தானந்தபரவசனம் இப்
பணிவிடையைச் சிரசாகவகித்துச் செய்யக்கடவேனென்
று சம்மதித்துத் தட்சணத்தில் அழகியசிறகையும் சிவந்
தகொண்டையையும் படைத்திருக்கின்ற கோழிக்கொடி
யுருக்கொண்டு தேவதேவோத்தமன் திருத்தேரினிடை
யில்நின்று அண்டக்களத்தின்று அவற்றுட்பட்டிராணி
களனைத்தும் இடியுண்ட சர்ப்பங்களைப்போலத் தத்தளி
த்துவாடிச்சோரும்படிக்கு நீண்டகண்டத்தைத் தூக்கிச்
சொக்கநாதாவென்னும் பேரோசையெழக்கூ வினன், சவு
னகாதிரிஷிகளோ, அக்காட்சியெப்படிக்குத்தோற்றுவதெ
னில், உலகங்களைவருத்தியிருந்த அவுணொன்னு மிராக்
காலங்கழிந்து மன்னுயிரனைத்தும் மனமகிழ்ச்சிபெற்று
க்களிக்கவல்ல விடியற்காலம்வரவிருக்கின்றதென்றுசகல
ருக்குத்தெரியக்காட்டுங்குறிப்பையொப்பத்தோற்றியது.

முன்னம்பானுகம்பன் முழக்கிய சங்கநாதத்துடன் அ
க்கினிதேவன் கூக்குரலிட்டதைக்கேட்ட சந்தோஷப்பெ
ருக்கினால் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் தேகபரவசராய்ச் சக
லருந்திடுக்கிடும்படிக்குக் கியாவமென்றார்ப்பரிக்கவும்பிர
மதேவன் கெக்கல்கொட்டவும் இந்திரன் துள்ளித்தள்ளி
க்கவலையற்றுவாழ்ந்தோம் வாழ்ந்தோமென்னும் களிப்பி
னல்மகிழவும் சந்திரன் முகமலர்ச்சியுடன் குகன்புகழை
ப்போற்றவும் சூரியன்பயமற்றுவெற்றி நம்மதாயிற்றெ
ன்றேத்தவும் யமதருமராசன் தன்சேனைகளுடன்வீறி
ப்பேரொலையைக்காட்டவும் வாயுதேவன் திருத்தேரில்நி
ன்றுபகைவரையிகழ்த்துபேசவும்கடற்கிறைவன் மேலோ
ங்கியோங்கி யேளனம்பேசவும் செல்வப்பெருக்கையுடை
ய சிவபிரான்தோழனாகிய குபேரன்கரங்களைக்கொட்டிக்
களிக்கவும் மற்றதேவர்கள் இருஷிகள்கருடகாந்தருவர் சி
த்தவித்தியாதரர் பன்னகர் நாகர் உவணர்முதலிய மேலு
லகவாகுகள சந்தோஷசாகரத்தில் முழுகிமெய்மறந்து வ
ஸ்திரங்கள்சோரக்கிளம்பி விஜயப்பிரதாபங்களைக்கொண்
டாடவும் இப்பிரகாரம் சகலரும்களியாடலைச்செய்து வ
ருகின்றகாலையிற் பெருத்தோங்கிய பேரொலியானது அ
ண்டகோளகபரியந்தம்மழைத்துச் சூரபதுமன்செவிக
ளிற் புகுந்தமாதிரத்தில் விஷத்துடக்கிற் பட்டவனைப்
போலச் சஞ்சலசித்தனும் மானம்பாதிக்கச்சிங்கராஜனுக்
கொப்பாய்க்கர்ச்சித்து நல்லகாரியம் இந்தத்தேவப்பயல்க
ள்நமதுகட்டளைகளைச்செய்தினைத்து எதிரினும் நிற்கப்
பயந்து பறவைகள் மிருகங்கையொப்பத் தமதுபதவினை
யிழந்து சரபசார்த்தாலங்கள் வாசஞ்செய்யும் ஆரணிய

ங்கள்பருவதங்கனிவிடத்தோடியொளித்துத்திரிபவர் இக்
காலத்திற் சற்றும்பயமற்று நெரிவீருந்து இப்படிக்கு ம
னவுறுநிபெற்று ஜயவுச்சாகங்களைக்கொண்டாடி கெலிப்
புடனிருப்பாரோ இது அந்தக்குழந்தைவேலன் வல்கொ
ண்டு நடத்துகின்றார்களெனச்சீறிச் சிரத்தையசைத்துமு
க்கினிடத்தில் விரலைவைத்து இக்காலத்தில் நம்மக்கிடத்
திலஅபஜயத்தைக்குறித்து மனச்செருக்குடனிருக்கின்ற
விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன்முதலாகிய தேவர்கள்கெலி
ப்பை முன்னமழித்துச் சின்னபின்னப்பட வாட்டியபின்
பு இவர்களுக்குவியாகவந்திருக்கும் பாலகனையும்மடக்கிக்
கொண்டு திகைக்கும்படிக்குச்சாடித் தூரத்தக்கடவேனெ
னத்தீர்மானித்தவனும் ஆயிரத்தெட்டண்டங்கனையும்வெ
று தன்வயப்படுத்தி அரசசெலுத்திவரும் சூரானவன்
வடவாமுகாக்கினியைப்போலப்பொங்கி தட்சணத்தில்ப
க்கத்தில்நிற்கின்ற சேமத்தோர்காரினென்றிற் சிங்கத்தைப்
போலப்பாய்ந்து மண்டிபோட்டிருந்து இதனையோசிப்ப
தாயினன்.

இச்சிறுவனுதவி இத்தலத்தினல்லது விண்ணிடத்தி
ற்கிடையாதாகையால் வானவெல்லையில் வீறியிருக்கின்ற
தேவர்கள் கருவத்தை இந்தவிபிஷத்தில் மட்டக்குவே
ன் ஓசாரதி, துரிதமாய்ச் சூரியன்செல்லும்வீதியில்நமது
தேனாக்கொண்டுபோய் நிறுத்தக்கடவையெனக்கட்டளை
யிட்டகாலத்தின்பணிந்துகர்த்தனே யிதோடத்துவேனெ
ன்று சவுக்கைக்காட்டிக் குதிரைகளையுதட்டிப் பொன்ம
யமாய் நவரத்தினகார்த்திகளைவீசி மேருவைப்பொப்ப விரு
க்கின்ற தேவாமணிகள் கலகலெனச் சத்திக்கத்தக்கதாக
வெழுப்பி வாயுமண்டலம் மேகமண்டலமுதலியவற்றை
க்காற்றினுங்கடி கித்தாண்டி தேவர்களிருக்கின்ற விடத்தி
ற்கொண்டுபோய்நிறுத்தினன், அத்தருணத்தில் மன்னு
யினாவாட்டும் இயமனையொத்த கொடியதனுசைவளைத்
து நானேற்றித் திசைகள்நடுக்கக் குணத்தொனிகாட்டிக்
கூர்மையுள்ளதாய் விஷத்தொவையலிட்டிருக்கின்ற கடி
யகளை அமோகமாகச்சந்தித்துச் சோனாமாரியைப்
போலச் சொரிகின்றகாலையில் தீபையும் புகையையும் வி
ஷச்சவாலையையும் வீசிக்கொண்டு வானவெல்லேழ்மற்று
ம் பட்டந்தடர்ந்து முகமலர்ச்சிபெற்றிருந்த விண்ணவர்ச
மோகத்திற் பாய்ந்துபாய்ந்து தேகமெங்குந்தொனாத்துச்
சாடும்போது பலர்பங்கப்பட்டுப் பாணங்கள்சூழவளைந்தி
ருப்பதினால் ஓடியொளிக்கவும்கூடாமற்றிகைத்து ஒருவ
ர்மேலொருவர்விழுந்து வாடுகின்ற கொடுமைகளையும் சூ
ரபதுமன் சூட்சியையும் சிவகுமாரன்தெரிந்தவராய்நண
க்களத்திலிருந்தபடிக்குத் துரிதமாய்த் தமதுசிறந்தகாண்
டபத்திற் கணக்கிறந்த நாராசங்களைச்சந்தித்துக் கரவேக
மாகப்போக்கிப் பாதகனும் விடுபட்டலைத்திருந்த பாண
ப்பெருக்களைத்தையும் சிமைப்போதிற் கண்டதுண்டமா
கவெட்டி நிலத்திற்றள்ளியவுடன் பாதகனும் முன்தட்டிவி
ருக்கின்ற வாயுதேவன்மீது விழிகளைப்பரப்பி யிந்தவிபி
ஷத்தில் நமதிரதத்தை வானவெல்லையிற்றிரிகின்ற சூரப
துமன்முன்னங்கொண்டுபோகக்கடவையெனக் கட்டளையி
ட்டமாதிரத்தில்வணங்கிப் புரவிகளைப்பெச்சரித்து மண்
னுலகம் விண்ணுலகத்தைக்கண்டு வார்த்தையாடப்போ
வதென நினைக்கும்படிக்குத்தரத்தி மின்னலையொப்பச்
சூரன்முன்னம் நிறுத்தினன், அத்தருணத்தில் தேவரி
னங்கள் படாதபாடுகளைப்பட்டுநிற்கவும்பயந்துபோகவும்

இடமில்லாமல் அங்குமிங்கும் அலைந்து மனவாட்டத் துடன் சிதறி அலைகின்றதைக் குமாரதேவர்கண்டிரங்கித் திருக்கரத்தைநீட்டி ஒதேவர்களே யினியங்கொள்ளவே ண்டுவதில்லை மனச்சஞ்சலமற்றிருக்கக்கடவீர்கள் பாதக னையிதோவாட்டுகின்றனனெனத் தேறுதல்சொல்லி யமர் த்திக்கிருபாநோக்கம்பாலித்தகாலத்தில் தினசரண்ணியர் வந்துவிட்டனர்உயிர்பெற்றுப்பிழைத்தோம்பிழைத்தோ மென்று களித்தவர்களாய் ஓடுவதையொழிந்து தயிரியங் கொண்டுநின்றனர், இக்காரணங்களினைத்தையும் சூரபது மன்தெரிந்தவுடன் உருத்திராகாரமாய் மண்டியுயிரிந்தும ளாவிஷ்ணு பிரமதேவன்முதலிய பிரதமதேவதைகள்நம துசவுரியத்துக்கஞ்சியிட்டபணிவிடைகளைச் செய்துவரு கின்றனர் அப்படிக்கிருக்க ஒருபாலகனோ நமதெண்ண ங்களைத் தடைசெய்து வெல்லவல்லவனென்று அவயங் காத்திராநின்ற சர்ப்பத்தைப்போலச்சிறித் தன்கரத்திற் பருவதாகிருதியாகவிளங்கும் வலியவிலலேற் கடுங்களைக ள் அளவற்றதைச் சந்தித்துப்போக்கிச் சரவணபவணை மூடிக் கிபாவுமெனச் சிருங்கநாதஞ்செய்தனன்.

அவைவெளிப்பட்டவுடன் ஒன்றனந்தமாய் ஆலகால விஷத்தூக்கொப்பாக எரிந்து புகைந்துகொண்டு கவிந்து வரும்போது எமதிறைவன் துரிதமாய்த் திவ்வியபாண கோடிகளைக்கொண்டு துத்துமுறாக்கிச் சாடினதைச்சூர னறிந்து அதிககோபங்கொண்டு மீட்டும் கணக்கிறந்தசா மழைகளைத் தூண்டத்தூண்ட பாலசுப்பிரமணியக்கட வுளும் அவற்றிற்குத்தக்க சிலீமுகங்களைச்செலுத்திச்செ லுத்திச் சின்னபின்னப்படக்கண்டித்து இவ்விதமாகவி ருசூரர்களும்பின்னிடையாமல்திவ்வியபாணங்களைச்சோ னைப்பெய்யலினுமேலீட்டிழைத்தும் ஒருவர்பிரயோகிக்கி ன்றசரங்களை யொருவர்மாற்றி வீரர்களைப்பேசியும் வெ ற்றிபெறவேண்டிமென்கிற வீராவேசத்தினால் கரேமான யுத்தங்களைச் செய்துவருமுன்னிலையிற் பெருத்தெழுந் த அனற்பொறிகள்வீறித் திசாதிசைகளைக்கொருத்திவா ட்டவும் விண்ணுகள் கரிந்துபொலிவற்றுத்தோற்றவும் அச்சுடுகைக்காற்றாமல் சேவர்கள் இருஷிகளாதியானவர் நெளிந்துநெளிந்தேக்கவும் மற்றவைபட்ட துன்பத்தைச் சொல்லிமுடிவதோ இப்படிக்கு வாதாடுகின்றவர்கள்தே ர்கள் மின்னலையொப்பப் பளிச்சுப்பளிச்செனக்காட்டிக் குலாலன் சக்கரத்தைப்போலத் திரிந்துக்காற்றாடிக்கொ ப்பாகக் கரகொனச்சுழன்றும் சூராவளிக்காற்றினுங்கடுகி வட்டணைவந்தும் இப்படிக்கு இடம்வலம் வலமிடமாக த்திரியும்போது வண்டியுடன் வண்டில்கள்தாக்கியும் புசவிகளொன்றையொன்றுசீறித் கால்களினுலெற்றித் தி சைகளதிரக்களைக்கவும் பாகர்கள்சவுக்கைப் படாற்படா லுமெனச்சாடி யிசுழ்ந்துபேசி ஒருவர்மீதொருவர் தேர்க ளையோட்டி கெக்கல்கொட்டவும் இத்தருணங்களில்தமத் திமத்தியில் ரதிகர்கள் கரவேகமாகத் திவ்வியசரமாரிக னைப்பொழிந்தும் அவற்றைவிலக்கியும் வாதாடிவருகின் றபோது அவ்விதங்கள் கர்க்கரத்தொனிகளைச்செய்தும் கரகொன்றோடியும் சத்தசாகரங்களின் பரப்பிற்காட்டி யும்பூவட்டமெங்கணுமுலாவியும் திசாதிசைகளிற்பாய்ந் தும்பெரும்புறக்கடல்குனித்திற்றுவியும் சக்கிரவாளகிரி யின்மீதுவட்டணைவந்தும்புவனங்களிற்பவனிவந்தும்பிர மதேவன்வாசமாகவிருக்கின்ற மனோவதிப்பட்டணத்திற் றோற்றியும் தருவமண்டலத்திற் சஞ்சரித்தும் நிமைப்

போதிற்றாயிருந்ததலத்திற் காட்டியும் மீட்டும் மின்னற் கொடியைப்போலத்தாவி அண்டப்பித்திகைச் சாரலில்வி ளங்கும்காடாந்தகாரமாகிய விருட்டியுமியிர்த்தோற்றும் அ ண்டகடாகத்தினெல்லையினுலாவும்வானாடுகளிற்பறந்து ம்இவ்விதமாய்ஓடுகின்றகாலங்களிற்கரகொனப்பாயுத்தே ருருளைகளின்சத்தமாதிரிஅமித்தித்துக் காட்டுவதன் றிமற்றொருகாரணங்களுந்தெரியாதவதுவினாற்பிரமன்இ ற்திரன்முதலானவர்கள்மனமருண்டெயங்கிச்சோர்ந்துகு மாரதேவர்தோற்றங்காணுமல்லவருந்தவும்சூரியசத்திராதி யநவக்கிரகங்கள்தாங்கள்போகுமார்க்கங்காணுது மயங்கவு ம்மேலுலகவாசிகள்பிரமித்துச்சித்திரங்களைப்போ லசை வற்றுபார்த்திருக்கவும்பூமண்டலத்திலிருக்கும்பிராணிக ள்தத்தளித்துவாடவும்இவ்வுற்பாதங்கள் பெருத்தகாலத் தில்நாகலோகவாசிகளிடயுண்டவர்களைப் போலக் கலங்கி வாடவும் இப்படிக்குசமஸ்தமும்அல்லோலகல்லோலப்ப டும் படிக்குஅகோரயுத்தங்களைச்செய்துல வும்ஜயவீரர்க ளேறியிருக்கின்றதெய்வீகத்தோர்கள்மணிகள்கலகலெனச் சத்திக்கத்தக்கதாகக் கடகடென்றோடும் வேகத்தினுலும் அதிர்ச்சியின் கொடுமைக்காற்றாமலும்பூமண்டலமானது கீழ்மேலாகத்தத்தளித்துக்கிடுகிடென்றதிரவும்சத்தசாகர ங்களும் குமுறிமுழங்கி அலைகளைப் பெருக்கியலையவும் மேருவாதிய குலகிரிகள் நடுநடுக்கிப்பிளந்தும் பிதிர்ந்து மங்கவும் அண்டப்பித்திகை நெக்குவிட்டுக் கலகலத்துத் தோற்றவும் நட்சத்திரராசிகள் பொரிந்தெங்கணுமிறைய வும் சத்தமேகங்களானவை நீர்ப்பசுமையற்றுத் தங்கள்நி லைகளிற்பிசக பூவட்டமெங்கு மோடவும் இவ்விதமாகப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் வீற்றிருக்கின்ற ரதமும்அவு ணர்பெருமா னேறியதேரும் அதிவேகக்கொண்டெக்கிரா காரமாய் மூதண்டகோளகை முதலியதலங்களிற்சாரிகை திரிந்து வருகின்றகாலையில் மஹாதீரானுகிய சூரமகாராஜ ன் தன்கைவல்லபத்தினாற் சருவசக்காரகாலத்தில் ஊழி மேகம்பரவிஅக்கினி மழையைப்பொழிந் துலகங்களைவா ட்டுமாறுபோலச் சுயஞ்சோதிமயமாகிய குமாரதேவர் மீ திற் கொடியசரவருஷங்களைப் பொழிந்து மேலும் மத்தி மத்தியில் அனந்தகோடிமழுப்படைவயிரவுகிகளைப்போ ல விளங்கும் முத்தலைச்சூலம் கப்பணம், பிண்டி பாலம், கவண், கொழுப்படை வச்சிராயுதம், வேற்படைஎழுவா யுத முதலிய ஆயுதங்களைக் கரவேகமாகத்தூண்டினன்.

சவுனகாதிரிஷிகளே! அவுணராஜன் கற்றிருக்கின்ற வி ஞ்சைகளின் முயற்சியையும் வீற்சா துரியங்களையும் கர வேக சரவேகங்களையும் மற்றதிறங்களையும் சொல்லி மு டிவதன்று, இவ்விதமாக ஆயிரத்தெட் டண்டங்கனையும் வென்று தன்குடைநிழலிற்படுத்தி அகண்ட சக்கிராதிப தியாக அரசசெலுத்திவரும் சூரபதுமன் கூற்றுவனாயி னையும் வாட்டவல்ல வேகமும் கொடுமையையும்படைத் திருக்கின்ற அஸ்திரசஸ்திர வகைகளை சக்கிராகாரமாகச் சுழன்றுசுழன்று செலுத்துத்தோறும்எமது கர்த்தனாகி ய சிவசுப்பிரமணியதேவரும்அத்தலங்கொங்கணுந்தொ டர்ந்து தொடர்ந்து ஆலகாலவிஷத்தினுங்கடுமையுள்ள ச ரமாரிகளைச் செலுத்திச் செலுத்திப் பகைவன் படைகள னைத்தையும் கண்டதூண்டப்பட வாட்டித் துத்து முறாக் கியதன்றித் தமது மகிமையினால் வயிரவுகளினும் கூரி யஅலகையுடைய தீட்சணியமாகிய பதினாஞ் அர்த்தசந் திரபாணங்களைக் காற்றினுக் கடுகத்துண்டி அண்டரண்

டபுவனங்களெங்கும் புகழவல்ல சாஸ்விதமாகிய கீர்த்தியைப் படைத்திருக்கின்ற சூரன் ஆரோகணித்திருக்கும் சொர்னமயமாயிரத்தினகாந்திகளைவிசி மேருவுக்குச் சமதையாகக் கலகலெனமணிகள் சத்திக்கவும் பூச்சக்கிரக்குடைகொடி முதலிய சிங்கராங்களைப் பெற்றிருக்கின்றதாய் மனோவேகத்தினுங்கடுகி ரதிகனுக்குவேண்டும்படைகளின் விதங்களைப் பரித்திருக்கும் மகிழையுள்ள விரதத்தைப் பொடிப்பொடியாக துணித்துத்தள்ளியூட்டியிருந்த புரவிப்பந்திகளைக் கண்டித்து சாரதிரத்தைத் தறித்தெறிந்தமாதிரத்திற் சிரோரத்தினத்தைப் பறிகொடுத்த நாகத்தைப்போலவாடி அழகுசூலந்து கரத்திற்பற்றிய வில்லுடன் வெளிவந்து நிலத்திற்பாய்ந்துதிரையை நின்ற நாரியையிறுக்கி விஷங்களைக்கக்கவல்ல கொடியவானிகளாவற்றதைச் சந்தித்துச் சோனைப்பெய்யலைப்போலப்புங்கோப்புக்கங்களாகத் தூண்டிக் காலாந்தகனையொப்பநேர்ந்து சாடும்போது அவைமந்திரவல்லபங்களினால் ஒன்றனந்தமாகப் பெருகித் தீயையிறைத்துப் புகைப்படலங்களை விசிச்சுறுக்குகறுக்கென்று தைக்குமுன்னிலையில் ஏழைகளாகிய பூதப்படைகளென்னசெய்வார் பலபின்னங்களைப்பட்டு வேறுகதிகாணைமற்சிதறி அல்லோலகல்லோலப்படும்கொடுமைகளைவானத்திலின்றுசிவகுமாரன்கண்டுமனம்பிரங்கிறம்முன்னின்ற பாதகநரிமைப்போதில் மண்ணிடத்திற்சென்று சிவகணங்களை யலைக்கின்றனன், நல்லகாரியம் வாயுதேவனே நமதுதேவையினாவிற்குமாவெல்லையிற் சேர்க்கக்கடவாயென்னும் வாக்கியமுடிவதன்முன்னம் நிலத்திற்குரனுக்கு நேராகக்கொண்டுபோய் நிறுத்தினன், அவன்சாரத்தியத்திறங்களை என்போலிகளாற்புகழத்தக்கதோ அத்தருணத்திற் நமதொப்புலமையற்ற தனுசிப்பலகோடித் திவ்வியபாணவருஷங்களைச் சொரிந்து பகைவன் தூண்டியலைக்கின்ற சரங்கனின் கொடுமைகளை மாற்றியவுடன் சூரபதமனுக்கு அதிககோபம்பிரவேசித்து வடவானலத்துக்கொப்பாகச் சிறித் தட்சணத்தில் அனந்தகோடி சுமீசரங்கனையெடுத்துத்தனுசிப்பூட்டிக் கரவேகமாய்ச் சிவகுமாரன்மீதிற் செலுத்திக் கொக்கரித்தனன்.

அவைகள்வரும்வேகத்தையும்திட்சணியத்தையும் எமதையன் மதித்துத் துரிதமாகப் பல குரூரமாகிய கணைகளைப்போக்கிக் கண்டித்ததுமன்றி மேலும் துறுவடவைக்கனலையொத்த கொடியசரங்களைக் காசிபன் மூத்தபிள்ளையாகிய சூரன் பூஜங்களுக் கிலக்காகக்கடாவியபோதுபுகைந்தெரிந்து குறுகுறுத்ததொனிகளுடன் காற்றினுங்கடுகிவந்து குறியிற்பிசுவின்றி கோடையிடுகனையொப்பத் தாக்கிபமாத்திரத்தில் நவமணிகளுக்கு நாயகமாகிய சிரோஷ்டம் பெற்றவயிரக்குன்றினிடத்தில் கல்மழை பெய்யுமாயின் பலதிசையினு மிறைவதைப்போலத் துகளாய் நாம்றிசையினும்பறந்தது. அச்செய்க்கையைப் புசுபல பராக்கிரமங்களுக் கொப்பற்றவனாகிய அஷுணர்பெருமான் தெரிந்தமாதிரத்தில் திசைகளதிரக் கோபாவேசத்தினால்நகைத்துதியும் புகையும்விசுவதாகப் பெருமூச்செறிந்து அரக்கைப்போல விழிகள்சிவந்து அனற்பொறிகள் குழில் குழிலென்றிறையச சர்ப்பத்தையொப்பச்சீறி நல்லகாரியம் இதுபரியந்தம் எத்தகையதேவர்களும் விழிகளைச்செலுத்திப்பார்க்கவும் பயங்கரப்படவல்ல நமதுதோட்களில்இந்தப்பாலகனே கணைகளைச்செலுத்துவான் இந்தநிமிஷத்

திலிவனாவதை யடக்கித் துரத்தாவிடில் நான்சூரன்ல்லனெனச்சபதங்களைப்பேசி யிரண்டாயிரம்வயிரவானிகளைத் தேடியெடுத்திக் கரவேகமாக எமதையன்புயாசலங்களைக்குறித்துப் பிரசண்டவாயுவினும் வேகமாய்ச் செலுத்திதேவர்களும் திடுக்கிட்டொடும்படிக்குச் சிருங்கநாதஞ்செய்தனன், அக்கொடியசிலீ முகங்கள் விடநாகங்களுக்கொப்பாகக் கணன்றுருத்துநெருங்கி ஞானவான்களாற்றரிசித்துப் போற்றும் மகத்துவத்தை யுடைய பகவன்றோளிற்றப்பட்டவுடன் லோகநாயகனாகிய சிவபிரான் துதல்விழிக்கனலின் வெப்பத்தினால் சாம்பலாகத் தகிக்கப்பட்டபிற்த மன்மதனைப்போலக் கருகிவெந்து துளிதமாய்த் திசாதிசைகளிற் பறந்தது தட்சணத்திலுளமதையன் சிலகடுங்கணைகளை இராஜராஜன் மீதிற்செலுத்தும்போதுசூரன் அவற்றினைக் கண்டித்து அமோகமாகிய திவ்வியவானிகளை மழைத்துளிகளினு மதிகமாகப்பொழிந்து பூதப்படைகளையும் படைத்தலைவரையும் மற்றவீரரையும் அல்லோலகல்லோலப்படும்படிக்குக்கலக்கத்தொடங்கினன்.

இவ்விதமாக தேவகாதகன்மீறி வாட்டும் திறத்தைப்பரவஸ்துவாக விளங்கும் சிவகுமாரன்கண்டு ஆயிரத்திட்சணியமுள்ள சரங்களைத் துரிதமாகத்தூண்டியபோதுவெளிப்பட்டவுடன் ஒன்றனந்த கோடிகளாகப்பெருகிப்பாதகன் கணைகளைக்கண்டதுண்டமாகத் தறித்துத் தள்ளியும் வேகமடங்காமற் சிறிக்கொண்டோடிச் சூரன்சரத்திற் பிடிப்பட்டிருந்த வலியவில்லைப் படாலுமென வெட்டிக்கள்ளியோடியது, அதுநிலத்திலிழுவதன்முன்னம்வேறொரு நீண்டகாண்டபத்தைத்தாங்கி நானேற்றி அண்டங்களதிரக் குணத்தொனிகொண்டு ஊழிமேகங்களும்உறக்கநீங்கித்திடுக்கிட்டுக் கலங்கியோடக் கர்ச்சித்தவனாப் பலகோடி அதிகதிட்சணியமுள்ள சரங்களை மண்விண்ணெங்கு மூடச்சொரிந்து மாயவித்தையின்முயற்சியினால் சமீதியில் மின்னலுக்கொப்பாகவானத்திற்காட்டிப்பற்பலவித்தைகளைச்செய்து பூதநாவருத்துகின்றவன் சூதைச்சிவகுமாரன் தெரிந்து துரிதமாய்த்தமது திருத்தேனா விண்ணகத்திற் செலுத்தி வைத்துக்கொண்டுபோய்ப் பகைவனை மிஞ்சுவொட்டாமல் அவன்செய்யும் மாயப்போனாவாட்டி ஒருநாழிபரியந்தம் அகோரயுத்தங்களைநடத்தும் போது சூரன் தன்மாயைவல்லபத்தினால் அத்தலத்திலுமறைந்து செப்பிவி வித்தையாளாப்போலப் போர்க்களத்திற்குறன்றி தன்விலலை மண்டலாகாரமாக வளைத்துவிஷச்சுவாலையைவிசும் கடுங்கணைகளைத் தூவிப்பூதசயின்னியங்களை வளைத்து வளைத்துச் சின்னபின்னப் படச்சாடும் போது சிவகுமாரன் தட்சணத்திறநமது தேனா நிலத்திலிறக்கி அஷுணராசன்முன்னம் நின்றசுரமாரிகளைப்பொழிந்து தன்சேனைகளின்மீதுகவிந்து வருத்தும்அஸ்திரங்களனைத்தையும் கண்டதுண்டப்படுத்தி வாதுகொடுக்கும் போது பகைவன் தன்னுருவை மறைத்துஅலைகளையுடைய கடலினெல்லையிற் றோற்றிச் சரவருடங்களைத்துவிச்சிவகணங்கள் முதலானவர்களைத் திகைக்கும்படிக்கு அலைப்பதைக் கந்தகவாமிதெரிந்து அத்தலத்தைச்சேர்ந்து அவனேவுகின்ற படைகளை வாட்டிமீறிப் போராடிவருகின்ற வேளையிற் சூரபதமன் ஒருமந்திரத்தையுச்சரித்து மறைந்து சமீதியில் அண்டகடாக வெல்லையில் நின்றகொடிய திட்சணியமுள்ளபாணங்களை அமோகமாக விதைத்துப் பூதப்பெருக்கைக் கண்டதுண்டப்படுத்தி வீறியிரு

ப்பதை எமதையன்கண்டு தாமும் அத்தலத்திற் போயத் திவ்வியபாணகோடிகளை யொன்றனந்தமாகப்போக்கிச்சி வகணங்களுக்கு வருத்தமில்லாமற் போற்றினவராய் மே லும் கணக்கிறந்த சிலீ முகங்களைக் கொண்டு தேவகாதக னைத் திக்குமுகக் காடவொட்டாமற் பொருகின்ற சமயத்தி ல் அக்கினியைப்போல விளங்கும் வேலைத்தாங்கிய சூரம காராசனருவை மறைத்துச் செஷ்னதிய நாகர்கள்வாசஞ் செய்யும் பாதலத்திற் பிரவேசித்து அத்தலங்களிலிருக்கி ன்ற தினையலைக்க நோந்தமுன்னிலையில் பன்னிருபுயா சலங்கையுடைய சரவணபவன் அவனைத்தொடர்ந்துபோ ய் அத்தலங்களில் நிறைந்தலைத்திருந்த பாணகோடிகளை யடக்கிப் பகைவனைவிரைந்து கடினமாகிய சண்டையைச் செய்து வரும்போது பாதகன்மறைந்து உலகங்களுக் கச் சாணியாய்ச் சொர்னப்படிவங்கொண்டு ஆயிரக்கோடிமு டிகளைப் பெற்றிருக்கின்றமகம்மேருவினுச்சியிற்றோற்றி அத்தலத்தினுலவியிருந்த தேவர், கின்னரர், கிம்புருடர், முதலானவர்களையும் அதன்சாரலிற் நவங்களைச் செய்து வருட ரிஷிகூட்டங்களையும் பலசரங்களினால் திகைக் கும் படிக்குச்சாடிகின்ற காலத்திற் சிவகுமாரனும் பொ ன்மலையைச்சேர்ந்து அத்தலத்திலிருப்பவரைப்பாதுகாத் து இராஜாஜனை மடக்கிக்கொண்டு திவ்வியபாணங்களை த்துண்டியலைக்கின்ற முன்னிலையிற் சூரனருக்கரந்துமி ன்னலையொப்பச்சுடிகியில் மகாவிஷ்ணுவக் கிருப்பிட மா கியவைகுந்தககாச்சேர்ந்து சிறந்தபரமஞானிகளாகியவி த்தமுத்தர்களைச் சிக்குப்படுத்தி வருத்துகின்ற காலையில் எமதையனும் சலியாமல் அத்தலத்தினும்போய்மாயபு த்திரனுடனெதிர்த்து அவன்கொடுமெகளை யடக்கித் தி கைக்கச்செய்தபோது சற்றுநேரம் தானும் பெரும்போர் செய்துசெய்து நிருவகிக்க மாட்டாமையால்மறைந்து அ ண்டகோளகைமேற்புறத்தி லிருக்கின்றவாயிலுக் கருகிற் போகுமுன்னிலையிற் சுயஞ்சோதி வடிவினனாகியபாலசுப் பிரமணியதேவரும் தொடர்ந்துகொடியபோரைச்செய்து சூரனேறியிருந்த நவரத்தினமயமாகிய இரதத்தைச் சக் கைச்சக்கையாகப் போர்த்தெறிந்துகுதிரைகளையும்பாகளை யும் அதம்பண்ணி விஜயலட்சுமியை மணந்து வீறியிரு க்கின்றபோது அவுணர்பெருமான் தன்வாகனத்தை யிழ ந்த காரணத்தினால் காட்டழலைப் போலச்சிறி முன்னம்ப ரமசிவம்கடாட்சித்திருக்கின்ற இந்திரனாலத்தேவை வரு ம்படிக்குச்சிந்தித்தனன் தட்சணத்தில நவரத்தினமயமா ய்ப் பலமணிகள் கலகலெனச் சத்திக்க வுத்தம அசுவப்ப ந்திகளைப்பூண்டு அண்டங்களதிரக் கற்கரத்தொனியைக் காட்டி கோடிசூரியர் தோற்றம்போலவிளங்கிப்பரந்தோ ங்கியிருக்கும் தெய்வத்தன்மை பொருந்தியவிரதமானது எதிரில்வந்து நின்றவுடன்சிக்கராசனைப்போலத்தாவியே நிப் பீடத்திலவீற்றிருந்தவனுய்த் தன்கரத்திற் பிடிபட்டி ருந்ததனுசானது வட்டாகாரமாகவிளைந்துமணிகள் கலிக் கத்தக்கதாகப் பலவித கொடியபாணசமோகங்களைச் சிவ குமாரன் மீதிற்போக்கிச் சொல்லப்படாதபோர்வினை யா டல்களைச்செய்து வருபவன் முன்னம் சரவணபவன்போ ராடும்போது அக்காலத்திற் புற்றினிடத்தில் நின்றும் ஈ செல் கூட்டங்கள் பெரும்போக்கெழுவதைப்போலவந்து போராடுகின்ற அவுணர்ச்சயின்னியங்களை தும்சம்பண்ணி ப்பண்ணி அவைகள்பெருகும் காரணத்தைத் தெரிந்து மேலும் மேலும்வரவொட்டாமல்பாணகோடிகளினால்அ

ண்டவாயிலே அடைத்த தனுர்வித்தையின் வல்லபத்தை ச்கண்டவுடன் கோபங்கொண்டவனுய்நமதரசாட்சிவெ குநேத்திரேத்தி யெனச்சிறிச் சிவகுமாரன் அக்காலத்திற் றுண்டிவரும் சரமழைகளையும் பலபடையினால் வாட்டி அவர் தோற்றம் காணாமல் முடிவருபவன் கரவேகசா மத்தியத்தினால் வயிரவூசிகளினும் முனையுள்ள தீட்ச ணியமாகியநாராசங்களளவற்றதைத்தானடி அண்டவாயி லே யடைத்திருந்த சரக்கூட்டைத்துகள்கண்டு வானத்தி ற்பறக்கச்சாடி பழையபடிக்கு வெள்ளீடையாக்கி அதன் மேற்புறத்திலிருந்துகித்தேக்கிக் கருங்கடலைப்போலஆர வாரித்திருக்கும் ரதகஜதுரகபதாதிகளாகிய தன்சேனைப் பெருக்கைப்பார்த்துக் கரங்களைநீட்டியசைத்து வாரும் கோளவாரும்கோளென்று புவனங்கள் கிடிகிடாய்த் தகி ரும்படிக்குக் கூக்குரலிட்டழைத்துப் பருவதாகிருதியா கவிளங்கும் தன்புசங்களைத்தட்டி அண்டங்களதிரகர்ச்சி த்தனன்.

இவ்விதமாகத் தமதிறைவன் துரிதப்படுவதைக்கண்டு இவ்வண்ட மேற்புறத்திற்றேக்கிட்டிருந்ததோத்தொகை யும் யானைக்கூட்டமும் குதிரைப்பந்திகளும் கொடியபா ர்வையையுடைய அவுணர்ப்படைகளும் எண்ணிக்கைப்ப டாத வெள்ளக்கணக்கிற்பெரும்புறக்கடலானது பெருகு மாறுபோல அத்தலத்திற்றோற்றாரின்ற பெருவாயிலைக் கடந்து ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கம், குடமுழவு தப்பட்டை, எக்காளே முதலியவாத்தியங்களை முழக்கிக் கொண்டு அஸ்திரசஸ்திர விதங்களையும் தேவப்படை களையும் பரித்தவர்களாய் விழிகள் அரக்கையொப்பச்சிவ ந்து தீர்ப்பாறிகளைக் குழிக்குழிலெனக்கொட்டத்தக்கதா க அதிககோபாவேசங்களுடன் பருவதக்கங்கால்முனைத் தசைவதைப்போல அதிக ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்து கொண்டு போர்சேர்ந்ததென்னுங் களிப்பினால் புயங்கள் பூரித்து வானத்தோங்கி வாகுவலையங்கள் தெறிக்க வி ண்ணிட மெங்குமுடிச் சிவகுமாரனைக் கண்டமாத்நிரத் தில்வ வைக்கனலினு மேலிடச்சிறி நல்லகாரியம்இப்படி க்குருமதவரவுக்குத்தடைசெய்துஇராஜாதிராசனைத் தனி மையிலம்மடக்கிக்கொண்டுவாதாடுகின்ற இச்சிறுவன்கருவ த்தையும்ஆணவத்தையும்இந்திரமிஷத்திலடக்கிஜயப்பிர தாபத்துடன் மீளக்கடவோமென்று பற்பலசபதங்களைப் பேசிமேலிட்டு ஆயிரங்கிரணங்களைவீசியுலகங்களைவிளக் கிவரும் சூரியபகவானேமுடியபணிப்படலத்தைப்போலக் குமாரதேவனை விரைந்துகொண்டு அகோரமாகிய யுத் தயங்களைசெய்யத்தொடங்கிய காரணங்களை வானவெல் லையில்நின்று வேடிக்கைப்பார்த்திருந்த தேவர்கள் பிரம ன், இந்திரனாகியாக்கண்டு மனங்கலங்கி அம்மம்ம இக்கா லத்தில்முடிய சதுரங்கசேனைப்பெருக்கைப் பார்க்குமி டத்தில் சருவசங்காரகாலத்திற் சிவபிரான்கட்டையின்ப டிக்குச் சராசரப்பிரபஞ்சங்க ளனைத்தையும் தகித்துவா ட்டவெழின்று வடவாமுகாக்கினியின் பெருக்கோ மே லையண்டங்களிற் பரந்திருக்கின்ற கங்கைகள்முற்றும்எக மாய்ப்பாயுத்தோற்றமோ திருப்பாற்கடலிலுதித்துப் பி ராணிகளையலைத்த ஆலகாலவிஷமானது மீட்டுமெழுந்த தோபிரளயகாலத்திலுலகங்களைநாசஞ்செய்யவல்ல ஆழி மேகங்களானவை பல்லாயிர வருக்களைத்தாங்கி வந்தகா ரணமோ இன்னதெனக்கணிக்கப்படவில்லை இதற்கென் னசெய்வோமென்று மிகவும் வாடிப்பார்க்கவும் பயந்து

நிற்கவுந்தாபரியாமல்கைகால்களுதறலெடுக்க நடுநடுங்கித் தமதுநிலைகளைவிட்டு திசைகெட்டுப் பலதிசையினும், ஓடியும், பதுங்கியும், ஏங்கியும், என்னவிலைய விருக்கின் றதோவென்னும் சஞ்சலசித்தராய் அல்லோலகல்லோல ப்படுகின்றகாலையிற் பாதகனைய சூரன்படைத்திருந்த சேனைப்பெருக்கானது வீராவேசங்களுடன் வடவைக்க னலைப்போலச்சிறிக் கொக்கரித்து நீண்டவிற்களையிருகு தைகளு மொன்றுபடவளைத்து தேவாஸ்திரவிதங்கள் வி ஷத்தொவையலிட்டிருக்கின்ற கொடியசேனைகள் விஷங்க னையிறைக்கும் சரங்கள் அனலைக்கொட்டும் சிலிமுகங்கள் சர்ப்பங்களைப்போல வெற்றியுடன்மீளவல்ல பகழிகள்வி தங்களனைத்தையும் சந்தித்துக் காரகாலத்திற் சத்தமேகங் களும் ஒன்றுபடக்கவிந்துபொழியுந் திவலைகளையொப்ப க்கொட்டியும் மந்தரகிரிக்கொப்பாகவிளங்கும், தண்டாயு தம், முசலம், கப்பணம், பிண்டபாலம், எறியீட்டி, சூல ம், சக்கரம், எழு, மழு, கவண், வளைதடி யித்தகைய ஆ யுதவிதங்களை ஒன்றனந்தமாகச்செலுத்தியும் மற்றும் ப ற்பலகொடிய போர்த்திறங்களைச்செய்து அண்டங்களதி ர ஆர்ப்பரித்து வாதாடுவதையும் சேனைத்தலைவர்கள் வீ ராதிவீரராகவிருக்கின்ற அவுணராஜர்கள் மன்னமண்ட லீகர் பலபோர்முன்னிலையிற் கைகண்டசூரர்கள் தங்கம யமாதிய தேவர்களைக் கற்கரத்தொனிகளைச்செய்துபோக த்துரத்தித் தமதுநெடியவிற்களை மணிகள் கலீக்கவளைத் து அதிகதீட்சணியமுள்ள ஏவுகளை அமோகமாகச்செலு த்திச் சண்டைகொடுப்பதையும் அனற்படிவமாக விளங் குகின்ற சரவணபவந்தெரிந்து சகலனாயும்ஒருமுனையி லொடுக்கத் திருவுளத்தெண்ணிக் கோப்பார்வையைச்சி றிது பகைவர்கள் சேனைக்கூட்டங்களின்மீது நாட்டியமா த்திரத்திற்பெருகிய சுவாலையின் வெம்மையினுற் பஞ்சா க்கரமகத்துவங்களை மறந்து திருநீற்றின்பெருமையை யி கழ்ந்து பரமசிவகடாட்சத்தினுற் கிடைத்திருக்கின்ற அரி யசெல்வப் பெருக்கனைத்தையும் பறிகொடுப்பவனாய் பா னெனதென்னும் ஆணவத்தொடக்கிப்பட்டு நல்லுணர் வைப்போக்கி மயங்கியிருக்கின்ற சூரபதுமன்சுதாரங்க சேனைப்பெருக்களைத்தும் பக்கென்றெறிந்து மங்கிச்சாம் பலாயெழுந்ததுகள் படிந்தகாரணத்தினுற்சொர்னமயமா சுவிலங்கிக்கொண்டிருந்த அண்டச்சுவரானது தன்பிரகா சமழிந்து தூளிதப்படிவமாகக்காட்டியது.

இவ்விதமாக முன்னணியிற்பெருகிவந்த ரதகஜதுரக பதாதிகள்முற்றும் நாசமடைந்தகாலத்திலுமற்றையவண் டங்களிலிருந்து வெளிவந்த சயின்னியங்களிற் சிலவ டவைக்கனலைப்போல ஆரவாரங்களைச்செய்துகொண்டவ ன்து விண்மண் திசாதிசைகள் சாகரப்பரப்பெங்கும்நெரு ங்கிச் சிற்பரமூர்த்தியாகிய பாலசப்சுரமணியக்கடவுளைச் சூழ்ந்துகொண்டு கொடியபாணவிதங்களையும் வலியஆயு தவகைகளையும் கோடைக்காலத் திவலைகளினும் கடுகிச் செலுத்தியும் மாயைப்பெருக்கைக்காட்டியமயக்கியும் இத் தகைய கடுப்போர்செய்து அதிகஉற்சாகங்களுடன் சிரு ங்கநாதம் அட்டகாசங்களை முழக்கிவீறி யுலாவுவதைச்ச யஞ்சோதியாகிய சிவகுமாரன்கண்டு அக்கினிச்சுவாலையெ ழுப் பெருமூச்செறிந்து சற்றுநின்று ஊங்காரித்தனர், அ க்காலத்திற்குற்றாய் சுவாலையின்கொடுமையினால் வான த்தையளாவக் குவிந்திருந்த பூனைப்புஷ்பப்பெருக்கிற் நீ ச்சிகைதாக்குமாயின் வாடிச்சுருண்டிமங்கி நிலத்திற்சேரு

மாறுபோலத் தகிக்கப்பட்டு நீரூய்ப்பெருந்து உலகங்க ளனைத்தினும்நிறைந்து சிவகுமாரனையும்வளைந்துகொண் டகாட்சி பெப்படிக்கிருந்ததெனில் அதிகவீராவேசங்க ளுடன் ஆரவாரங்களைச்செய்துவந்த நால்வகைச்சேனை வெள்ளங்களானவைபோராடி வெற்றிகொள்ள நிருவகிக் கக்கூடாமையால் ஆரூயிர்க்கோலங்கொண்டுமாயைப்பெ ருக்கினால்வெல்லக்கடவோமென நிதானித்துக் கவிந்தது க்கொப்பாகக் காட்டியது, ஒழுனிவர்களையெவ்விதமாகமு ந்திவந்த கணக்கிறந்தவெள்ளஞ்சேனைப் பெருக்கனைத்து ம்பலவகைப்போர்த்திறங்களைச்செய்து ஐயன்கோபித்து ரப்பி ஓங்காரித்த ஓசையின் உற்பாதத்தினால் நீரூய்மா ண்டகாலத்தில் வழிபெருமல் மேலையண்டங்களில் அ டைபட்டிருந்த ரதகஜதுரகபதாதிப்பெருக்கானது கடை யுகவெள்ளத்தினுமேலிட்டு கியாவுமென்னும் ஓசையெழு வீறிவந்துநெருங்கி நெடியவிற்களைவளைத்துக்கடியபாண விதங்களைச் சோனாமாரியைப்போலச்சொரிந்தும் அமோ கமாகிய கொடியஆயுதவகைகளை ஒன்றனந்தமாகக் கடா வியும் ஆக்கிரயித்துமேலிட்டுப் போராடுகின்றவுத்தண் டங்களையும் செருக்கையும் நீர்வளம் நிலவளம்குடிவளம் இத்தகைய செல்வச்சம்பத்தைப்பெற்ற தென்னாட்டிற் ப லரும்புகழும்பெருமையினையுடைய மதுரைப்பதிக்கரச னாகவிருந்த மலையத்துவசபாண்டியன் அரிதிற்செய்துவ ந்ததவவிரதமுயற்சியினுற் பராசத்தியானவன் புத்திரியா ய் மும்முலைத்தடாதகையென்னும் திருநாமத்தைக்கொ ண்டி ஜகமனைத்தையும் பரிபாலித்துத் திக்குவிஜயஞ்செ ய்து வருமுன்னிலையிற் நிருக்கயிலையைச் சேர்ந்தபோது சிவபிரான் திருநோக்கம்பட்டவுடன்ஒருஸ்தனமறையநா ணினவளாய்ப் பரமன் கட்டளையின்படிக்குத்தன்புதியை ச்சேர்ந்தகாலையிற் பரமேஸ்வரனெழுந்தருளித் திருக்க லையாணஞ்செய்து கொண்டவராய்ச் சோமசுந்தரபாண்டி யனென்னும் பெயரைத்தாங்கி அரசுசெலுத்தி வருகின்ற காலத்தில் அவர்களுக்குப்புத்திரனா யவதரித்து உக்கிர பாண்டியனென்னும் பெயர்விளங்க இராஜதிராசனுபு உ லகங்களைப்போலித்துவருமுன்னிலையிற்பிதாவினாற் கடா ட்சிக்கப்பெற்றிருந்த வேலாயுதத்தினுற் றம்மையவமதி த்துக்கடையுக் வெள்ளத்தினுமேலிட்டுத் தென்மதுரைப் பதிபையழிக்கவந்த கடற்கிறைவன்கருவத்தையடக்கியும் க்ஷாமகாலம்சேர்ந்து மன்னுயிர்வருந்துவதற்கிரங்கிரிதித் குவைபைப்பெற்று வரும்பொருட்டுச் சென்றகாலத்தில் அகந்தைகொண்டிருந்த மகம்மேருபருவதத்தைச்சென் டினால்வாட்டியும் தமது திருநாட்டினெல்லை முற்றினும் வருஷியாதரித்தம் மேகங்களைப் பற்றிவந்தபோது சீறி யெதிர்த்ததேவேந்திரனை வீரேதடியைவீசிப் புத்திபண் ணியும் இஃதென்றியும் இயலிசைநாடகமெனச் சொல்லா ரின்ற முத்தமிழின் திறங்களை வளர்த்துவரும் சங்கத்து க்குத் தலைமையாகவிளங்கிச் சிவமகத்துவத்தை நிலைபெ ருநாட்டிச் சிறப்புடன்சைவசமையத்தை ஸ்தாபித்தும்இ த்தகைய திருவிளையாடல்களை நடாத்திவரும் சிவசுப்பிர மணியதேவர் மேற்குறித்திருக்கின்ற அவுணப்படைகளி ன் காரணங்களைக்கண்டு இப்பெருக்குடன் போவதன்று ஆதலால் ஒருமுனையிற் சகலனாயும்வாட்டி யொழிப்பதா கத் திருவுளத்தெண்ணினவராய்த் தமதுதிருக்கரங்களி ன்விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றவெற்றிப்படைகளாகிய கை வேல், கணிச்சி, சூலம், சக்கரம், தண்டம், இத்தகைய

சிறந்தஆயுதங்களின்மீது விழிகளைப்பரப்பிஜயப்பிரதாபத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற நீங்கள்நாற்றிசையினும் வினாவிற்போய்ச் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் ஒன்றுபட்டுப்பெருகுமாறுபோலப்பரந்து சூழ்ந்துவாதாடிவரும்சூரன்சுதரங்கசேனை விரிவனத்தையும் தும்சப்படவாட்டிவருவதற்கிடம்பெருமல் மேலை அண்டங்களிற் றேக்கிட்டிருக்கின்ற நால்வகைச்சயின்னிய வெள்ளங்களையும் பற்பலவுருக்கொண்டுவளைந்து சின்னபின்னப்படச்சாடியபின்பு நம்மிடத்துக்கு வரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்டுச் செலுத்தினர்.

நைமிசாரண்யவாசிகளே அந்தத்தெய்வீகம்பொருந்திய ஆயுதங்கள் வெளிப்பட்டவுடன் அனந்தகோடி படிவங்களைத்தாங்கி விஷச்சவாலையைப்பெருக்கி தாபாக்கினியைவீசி யிடிக்களைக்கக்கி அனற்பொறிகளை யிறைத்துக் கல்லெருப்பு மழைகளைப்பொழிந்து மற்றுமுள்ள கொடிமைக ளெவற்றையும் காட்டிக்கொண்டு காளகூடத்தைப் போல மேலிட்டு எதிரிர்கொக்கரித்துப் பொருதிருந்த ரதஜதுரகபதாதிகளின் விரிவனைத்தையும்ரிமைப்போதிற் கண்டதுண்டப்படச் சங்கரித்துத் துகளாக்கிமேலிட்டு அவுணர்பெருமான் குடைநிலிழிப்பட்ட ஆயிரத்தெட்டண்டங்களிலும் மின்னற்கொடியைப்போலச் சடுதியில்துழைந்துதுழைந்து அத்தலங்களில்நெருங்கி யிருக்கின்றரதஜதுரகபதாதி வெள்ளங்களைத்தையும் அதாஅதப்படவாட்டிக்கொன்று சேனைத்தலைவர்களையும்மாய்த்துவிஜயப்பிரதாபத்துடன் திரும்பி வானகங்கையிற்படிந்து பவுத்திரமாய்க் குமாரதேவர் திருக்கரங்களிற் பழையபடிக்கு விளங்கியது, அக்காலத்திற்பெருகிய ரத்தப்பிரவாகத்தையும் பிணமலைகளையும் கவந்தப்பரப்பையும் மற்றும் ரணக்களத்தில் நேர்ந்தகொடிமைகளையும் ஆயிரநாவைப்படைத்திருக்கின்ற ஆகிசேஷனாலும் கணித்துஒருவகையாகச்சொல்லிமுடிவதோ அல்லது சிருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிரமனாலும் நினைந்தாவதன்று இவ்விதமாகச் சாவணபவன் தூண்டியபடைகள் வீறிப்போய்த் தன்சேனைகள்முற்றும் நாசப்படச்சாடிய வேடிக்கைகளைச் சூரபதுமன்கண்டமாத்திரத்தில் வடவைக்கனலும் ஆலகாலவிஷமும் பயந்தொளிக்கத்தக்கதாக மண்டியெயிரிந்து நல்லகாரியம் இப்பாடுபடுத்திகின்ற பாலகளை யினிச்சம்மாவிடமாட்டேன் கணப்போதிற்பெற்றவளுக்குப் பிள்ளையாகவொட்டாமல் சின்னபின்னப்படக் கொல்லக்கடவேனென்று ஆங்காரித்து முன்னந்தன்தவத்துக்கிரங்கிச் சிவநாதன்கடாட்சித்திருந்த தெய்வீகம்பொருந்தியசக்கரப்படையெடுத்த விதிப்படிக்குச் சோடசவுபசாரங்களுடன் பூசித்துப்போற்றி கரகனொன்சுமுற்றிச் சிவகுமாரனைக்கண்டித்து வருவதாகவேண்டி வேசமாய்ச்செலுத்தினன்.

அப்படை வெளிப்பட்டமாத்திரத்தில் தேவர்கள்முதலியசகலரும் விழிகள்கூசி மதிமருண்டு விஷமுண்டவனைப்போலக் களைக்கும்படிக்குச் சொலித்துக்கொண்டுகிறுகிறென்சுமுன்று தீப்பொறிகளையிறைத்துப் பற்பலகொடிய ஆயுதவிதங்களைப்படைத்துச் சொல்லப்படாத லுப்பாதங்களையும்காட்டி பிரசண்டமாருதமும் பயந்தொளிக்கவேகக்கொண்டுகிற் றெருங்குமுன்னிலையிற் குமாரசுவாமியார்தமதுதிருக்கரங்களினென்றைநீட்டிவட்டாகாரமாய்ச் சூரியனுக்கொப்பாகச் சொலித்திருக்கும் சக்கரத்தைவாவாவென்றழைத்துப்பற்றிச் சலனமற்றுநகைமு

கராயிருந்தனர், இப்படிக்குத்தான் அருமையாகக்கிடத்திருந்த சக்கரம்முருகேசன் வசப்பட்டுப்போன அபஜயத்தைக்கண்ட சூரனென்னசெய்வான் செருக்கற்றுப்பெருமூச்செறிந்து மானமுங்கோபமும்மனதைப்பாதிக்கநாகம்போலச்சீறியிரந்தப்பாலகளை மாயையின்முயற்சியினால் வெல்லக்கடவேனென நிதானித்தவனாய்ச்சிவபிரான்கடாட்சித்த இந்திரஞாலத்தேரிவீருந்தவன் சுக்கிராகிரியன் போதிக்கப்பெற்ற பிங்கலையென்னும் மந்திரத்தைச்செபித்து அதன்முயற்சியினால் பற்பலவுருக்களைத்தாங்கி எங்குத்தானுக்காட்டிவிற்களைவளைத்துக் கடியபாணங்கள்கொடிய ஆயுதங்களைச் சோனைவருஷங்களுக்கும்பைச்சொரிந்து வீரங்களைப்பேசி சிங்கத்தைப்போலக் கற்சித்துச் சூராவளிக்காற்றைப்போலச் சுழன்றுசுழன்று பிரபலசண்டைசெய்துலாவுகின்றதைப் பாலசப்பிரமணியதேவர்தேரிந்து பகைவன் மிரட்டிவருகின்றமாயை வெகுநேரத்தியாகவிருக்கின்றதென நகைத்தவராய்த்துரிதமாய் ஞானப்படையைபெடுத்துத் தமதுதனுசிற்சந்தித்துப் பாதகன்வஞ்சகங்களை ரிமைப்போதிற் அதப்படுத்திவரக் கடவையெனப்பணித்துச் செலுத்தியவுடன் கடுகிச்சென்று வேதவொழுக்கக் களுக்குமாராய் கொடுக்கோலைநடாத்திவரும் சூரமகாராசன் மாயைப்பெருக்களைத்தையும் கவளீகரம்பண்ணிப் பகைவனையதாப்பிரகாரர் தனியனாகவிட்டுமிண்டு கர்த்தன் அம்புக்கூண்டிலடங்கியது, சவுனகாதிரிஷிகளே மேற்குறித்தபடிக்குத் தன்முயற்சிபின்னப்பட்டுப்போனகாலையில் மலர்ந்தளர்ந்து வானத்தையளாவரிக்கின்ற தேரிவீருந்தபடியே மேல்நடத்தவேண்டியதைக்குறித்துச்சுற்றுநேரம் யோசித்திருந்தனன்.

இதனைக்கண்டதேவர்கள் அகமுகமலர்ச்சியுடன் சத்தசாகரங்களுயினார் தெழுந்ததைப்போல இளையோன்வீரப்புகழைப் பாடிக்கொண்டாடித்தேன்களைப்பெருக்கிப்பரிமளித்திருக்கும் பஞ்சகற்பக மலர்களைவாரிவாரிச்சிவகுமாரன்மீதிவிறைத்து ஜயம்ஜயமெனப்போற்றினர், இப்படிக்குத் தன்பகைவர்வீறியிருப்பதையுந் தனக்கடுத்தகுறைபாடுகளையும்நினைந்துநினைந்துவெட்டிச்சுடுதியிலொரு நினைவைக்கொண்டவனாய் மின்னலைப்போலத் தேருடன் மறைந்து அண்டகோளாகமேல் வாயிலினருகிறேற்றிக்கொக்கரித்துப் பயந்தோடாமற் சூரனனால் சண்டைக்குவரக்கடவையென அறைகூவிக் கோடையிடுகளுமஞ்சப் புசங்களைதட்டிக்கொண்டு மேலைஅண்டத்திற்பிரவேசித்து ஆர்ப்பாடங்களைச்செய்திருப்பதை எமதிறைவன் தெரிந்து துரிதமாய்த் தமதுதேவை அத்தலத்திற்கொண்டிப்போய்கொடியபோனைச்செய்து சிக்குப்படுத்த முன்னிலையிற் சடுதியிலமறைந்து மற்றொருஅண்டத்திற்பாய்ந்தகாலையிற்சண்முகப்பெருமானும் சலீயாமற் சூரன்முன்னம்நேர்ந்து படைகளைக்கொண்டு திகைக்கும்படிக்குச்சாடும்போது பாதகன் அதனைக்கடந்து தன்காவலிற்பட்டமற்றையஅண்டங்கடோறும் பாயுந்தோறும் சரவணபவனும் பின்பற்றிப்போய் அகோரயுத்தங்களைச் செய்து செய்து வருமுன்னிலையிற் சிவகுமாரன்தோற்றங்காணாத காரணத்தினால் பிரமன்இந்திரனாதியதேவர்கள்மனச்சோர்வுடன் பரிவாய்வளர்த்துவரும் நற்றயுதந்தையனைப்பிரிந்துவாடும் பிள்ளைகளைப்போலவருந்திப்பெருமூச்செறிந்து ஏங்கினவர்களாய் ஸ்ரீமகாலட்சுமி யெழுந்தருளாகின்றமார்பையுடைய ஸ்ரீவிஷ்ணுவைச்சேவித்துப் போற்றிக்

கர்த்தனே வீரவாளாயுதத்தைத்தாங்கியிருக்கும் மாயை புத்திரனுடன் தொடர்ந்து இவ்வண்டவெல்லையோடும் வாதாடியிருந்த வேலாயுதமூர்த்தியினைக்கடந்து மேலே யவண்டங்களினும் பாதகனைவிடாமல் பின்பற்றிப்போ யினர், பரமசிவகடாட்சத்தினுள் பெற்றிருக்கின்றவரமுயற்சிகொண்டுசூரன் சற்றும்இளைத்தவனாகக் காணவில்லை மேலும்சலனமற்றவயிரப்படிவத்தையும் மாளாதவயதை யும்படைத்திருப்பவனாதலாலும் மாயைவஞ்சகமுதலிய பாதகங்கள் சேர்ந்திருப்பதற்கொட்பாகியகொடியமனதை யுடைய தீயன் இத்தலத்தைக்கடந்து மறைவிடங்களிற் போகற்காரணத்தை யோசிக்குமிடத்தில் ஏதோசில சூதுகளேநினைந்திருப்பவனைப்போலக் காட்டுகின்றது. பாலசந்தரத்துக்கு அவுணர்பெற்றிருக்கின்ற மாயைப்பெருக் குகளொன்றுச் தெரியாது சூரன் இளைத்தவனைப்போலக் காட்டி யோடியதைக்கண்டு இவனைவெல்லவதற்கிது தருணமெனநினைந்து எமதையனும் போர்த்தொழிலைச்செய்துகொண்டே தொடர்ந்துபோனவர் அவுணராசனைக்கண் டிவாதாடுகின்றனரோ அல்லது அவனைக்காணாமல் தேடுகின்றனரோ மற்றுமென்னகொடுமைகள் விளைகின்ற தோ யாதாந்தோற்றவில்லை ஆகலின்அடியோங்கள் மனம் ஒருமைப்படாமல் சஞ்சலத்திற் பட்டு வாடிவருந்துகின்ற னம் கண்காணாதவிடங்களிற் சற்றும்பிரக்கமற்ற பாதகன் கொண்டுபோயினன், அத்தலங்களில்நடக்கும் விளைவின் னதெனத்தெரியாமல் ஏழைகளாகிய யாங்கள் பயப்பிராந்திகொண்டு திகைக்கின்றன மாதலால் ஒருவகைதேறுதலைகளைச்சொல்லிக் கிலேசத்தைப்போக்கி யாளவேண்டுமென்று போற்றுகின்ற பிரமனாதிபதி முகவாட்டத்தையு ம்சோர்வையும் கேசவன்தெரிந்து நகைத்தவராய் மனதி லீரக்கமுற்று ஒதேவர்களே பயப்படவேண்டாமயாதொருளண்ணத்தையும் நினைந்துவருந்தவேண்டிவதில்லையென்று அபயாஸ்தமளித்துஇதனைத்திருவுளம் பற்றுவதாயினர்.

கொடியசெய்கைகளையுடைய சூரனும் பலகாலம்பட்ட வருத்தங்களினால் அவன்சுபுரியங்களையும் புயவன்மைகளையும் பெரிதாகமதித்துக் கலங்குகின்றீர்கள் அதனையி னிவிட்டுவிடக் கடவீர்கள் இளையோனாகியசண்முகப்பெருமாள் புசுபலபராக்கிரமத்திறங்களைத் திஷ்டாந்தரமாகப் பலவிசைகண்டிருந்தும் இப்படிக்குச்சங்கையுற்றவாடுவதுஉங்களையோத்தவர்களுக்குக் கடிப்பதோ வேதாசனங்க ளையோதிப்பரத்துவவிச்சயங்களைத் தெளிந்திருக்கும் மகத்துக்களாலும் அறியப்படாத பரவஸ்துவாய் சச்சிதானந்தசொருபியாய் ஆதிமூலமாய் அண்டரண்டபுவன சராசங்களுக்குக் காரணபூதமாய்ச் சுயஞ்சோதிவடிவைப் பெற்று தம்மைத்தொழும் பரமநானிகளுக்கெல்லாம் காரணத்ததனாகவிருப்பவன் சரவணபவனென்றறியக் க டவீர்கள் பிறப்பிறப்பில்லாத தேவாதிதேவனாகிய சிவபிரானே பிள்ளைப்பருவத்தையுச் சண்முகாரவிந்தங்கள் விளங்கக்காட்டுகின்றனானெனச் சொல்வதல்லது வேறுமுண்டோ வேலாயுதமூர்த்தியினது குணதிசயங்களையும் மகிமைகளையும் கண்டறிந்தும் அவன்மாயைப்பெருக்கினுழந்து உங்கள்மனத்தெளிவுபெறாமல் மயங்குகின்றீர் ஒதேவர்களே யினிசற்றும் ஐயப்படவேண்டிவதில்லைசூரபது மனுவன் தன்வல்லபத்தினால் ஆயிரகோடி அண்டங்க ளெங்கும்போனபோதினும்மதுகர்த்தன்தொடர்ந்துபோ

ர்செய்துசெய்துவாட்டிச் சற்றுநேரத்தில் இவ்விடத்தில் அப்பாதகனைக்கலந்து வரவிருக்கின்றனர், இதனைள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போலக் காட்டுவோம் அக்காட்சியைக்கண்டு களிப்பீர்வோன்று மகாவிஷ்ணுவானவர் சிவகுமாரன் மகிமைகளேவிரித்துப் போதித்தமாதிரத்திற் பிரமனாதிபதேவர்கள் மனச்சஞ்சலங்களை யொழிந்துஒகர்த்தனே பேரின்பஉணர்ச்சியைப் பெறுதகாரணத்தினால் மயங்கினோம் தேவரீர்வாக்கியங்களைச் செவிகளுக்கமுதமாகக்கேட்டு உண்மையைத்தெளிந்து கிருதார்த்தராயினோமென்று போற்றிக்களித்துப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினதுவரவுக்கெதிர்பார்த்திருந்தனர், இதுவிற்க சூரபது மனுவன் மேற்குறித்தபடிக்கு ஆயிரகோடி அண்டங்க டோறும் மின்னலையொப்ப இந்திரஞாலத்தேவைச்செலுத்தி உலவுகின்றகாலங்களிற் குமாரனும்பின்பற்றிப்போய்வளைந்துகொண்டு பலமகிமையுள்ள பாணங்களைச்சோனைமழையினு மேலிடச்சொரிந்து போராடுமுன்னிலையிற் பாதகனும் பின்னிடையாமல் அதிகதீட்சணியமுள்ள சரவருடங்களைப்பெருக்கித் தன்மேல்வரும்படைகளைக் கண்டத்து மேலுமேலும் அமோகமாகிய கொடியகளைகளைப்போக்கிக் கொக்கரிக்கவும் அவற்றினை முருகப்பெருமாள்மாற்றவும் இவ்விதமாகச் சூறைக்காற்றையொப்பத் தங்கள் தேர்களைத்திருப்பித்திருப்பி ஒருவரைஒருவர்வெல்லவேண்டுமென்கிற வயிரங்களுடன்நெருங்கிச்சண்டை கொடுத்த வேடிக்கையையும் அவ்விருசூரர்கள் திரத்தையும்கரவேகசரவேகத்தின் பெருக்கையும் தேர்களோடும் வேகத்தையும் ஒருநாவைப்படைத்திருக்கின்ற என்னுற் சொல்லிமுடிவதன்று அவர்கள்விடுத்த பாணகோடிகள் வெட்டுண்டு மகம்மேருவினுமேலிட்டிக் குவிந்ததெனப் பேசுவோமாகில் மற்றபோர்த்திறங்களையாவரால் கணிக்கக்கூடும் இவ்விதமாக அண்டநிலைக் ளெங்கணுந்திரிந்து வாதாடியசூரன் கடையிலிந்தப் பூமண்டலத்தைச்சூழ்ந்தசமுத்திரமத்தியிற் சொர்னமயமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் வீரமாமயேந்திரபுரியினெல்லையிற் றேற்றியகாலத்திற் சரீரத்தைப்பிரிவின்றிலவும் நிழலைப்போலக் கந்தசுவாமியும் அதிகஉக்கிரத்துடன் தொடர்ந்துபோதுஅத்தலத்திற்சூடியிருந்த ரதகஜதுரகபதானிகளைத்தும்விராவேசங்களுடன் பெரும்புறக்கடல் பெருகுமாறுபோலமேலிட்டி நமதுசக்கிரவர்த்தியைவிடாமல் வாதாடிவருகின்ற இந்தப்பாலகன் ஆணவத்தையடக்குவோமென வடவைக்கனலைப்போலப்பொங்கித் தங்கள்கரங்களிற் பிடிபட்டிருந்த வீர்களை யிருகுதைகளு மொன்றுபடவளைத்துத்தாங்களரித்தேறடிவைத்திருக்கின்ற தேவப்படைகள் காளகூடவிஷத்ததுக்குச் சமமாகியசிலீ முகங்கள் வயிரவாளிகள்முதலிய அஸ்திரங்களைக் கோடைகாலமழைத்துளிகளைப்போல அதிகவேகமாகமேலிடச்சொரிந்தும்மந்தரகிரியையொப்பக்காட்டும் வலியதண்டாயுதம் சக்கரம்சூலம்பிண்டிபாலம் வச்சிராயுதம் கழுமுள் வேல்முதலிய ஆயுதங்களை ஒன்றனந்தமாகக் கரவேகக்கொண்டிகடாவியும் மாயவித்தைகளினால் பல கொடுமைகளேக்காட்டியும் இன்னமுஞ்சொல்லாரின்ற சித்திரப்போர்களைச் செய்துகொண்டிமனோவாக்குக்கெட்டாத மூலகாரணக்கடவுளாய் சுயஞ்சோதி மயமாயிராரின்ற சிவசுப்பிரமணியதேவாவளைந்துகொண்ட காலையில் அப்பாதகர் மனவலியையும் புசுபலபராக்கிரமத்திறங்களையும் எமதிறைவன் மதித்து

அவர்களைவரையும் ஒருமுனையிலும்மடிக்கவெண்ணிச்சுற்
றுகோபநகைகொண்டனர், அதனிடையிற்றேற்றிய தீப்
படலமானது மேல்கீட்டுக்கொளுத்தமுப்புராதிகளைப்போ
லவெந்து நால்வகைச்சேனைவெள்ளங்களனைத்தும் சாம்ப
ல்மலைகளாகக்குவித்தது.

சவுனகாதிரிஷிகளே பிதாவானவர் செய்ததொழிலைப்பி
ள்ளைமுடிப்பது தகுதியாகவே காணப்படுகின்றது, இவ்
விதமாக திசாதிசைகளெங்கணும் நெருங்கி ஆர்ப்பாடங்
களைச்செய்துகொண்டு போராடியிருந்த நால்வகைச்சே
னைகளுஞ் சூரியன் முன்பட்ட பணிப்படலத்தைப்போல
நாசமடைந்து பெருத்தோங்கியிருக்கும் தூளிதமலைகளை
க்கண்ட தேவர்கள்மனவெழுச்சி பெற்றவர்களாய் அம்ம
ம்ம இத்தகைய பெருவெள்ளத்தை யாவரால்முடிக்கக்கூ
டுமென்று ஐயப்பெருமைகளைக்கொண்டாடிப் பஞ்சகற்
பகமலர்களை ஏராளமாக வாரிவாரிமுருகேசன்மீதிலிறை
த்து ஜயாவிஜய பலாவென வாழ்த்திப்போற்றிக் களித்தி
ருந்தனர், சவுனகாதிரிஷிகளே, யிந்தவண்டப்பரப்பெங்க
ணும்நெருங்கி ஆர்ப்பாட்டங்களைச்செய்திருந்த சதுரங்க
சேனைகளனைத்தும் குமாரதேவர் சீற்றவழலினுற் றகிக்க
ப்பட்டொழிந்தகாலத்திற் மானமுங்கோபமும் சொலிக்க
த்தக்கதாகச் சூரபதுமன்நின்றகாட்சி யெப்படிக்கிருந்த
தெனில் ஆதிகாலத்தில் ஒருகாரணரிமித்தியமாக அகஸ்
தியர் கருங்கடற்பெருக்கை உள்ளங்கையினேற்றுஆபோ
சனஞ்செய்தகாலையில் வடவையானது கொழுந்துவிட்டு
ச்சொலித்துக் காட்டியதையொத்தது, அக்காலத்திற் சிவ
குமாரன் நகையழலின் கொடுமையினுற் பிரளயவெள்ள
த்தைப்போலப் பெருத்தடர்ந்து வீறிநின்ற கணக்கிறந்த
வெள்ளம் மங்கியதையும் ஏவலுக்கு மொருவருமில்லாம
ல் தான்தனிமையிலிற்பதையும் தனக்கடுத்தமானக் கு
றைச்சலையும் ஜயசாலிகளாகிய நவவீரர் இலகூர்படைத்
தலைவர் பூதவெள்ளங்களுடன் தூதன்மனவெழுச்சிபெற்
றுக் கெலிப்புடன் கொக்கரித்திருக்கின்ற ஆரவார்களை
யும்தெரிந்து அதிகமனஸ்தாபத்துடன் அவுணர்பெருமா
ன் இதனைரினைப்பதாயினன், வீராதிவீரர்களாய் இருபு
சங்கனையொப்பக்காத்திருந்ததுணைவர் சூரியனைத்தனைசெ
ய்யவல்ல சவுரியபரனாகிய பாணுகோபன்முதலிய பிள்ளை
கள் மந்திராலோசனைகளுக்கு யோக்கியமாகிய மந்திரபிர
தானிகள் பிராணபதமாகவிருந்த சினேகிதர்நெருங்கியசு
ற்றத்தினர், சென்றவிடங்களில் வெற்றியுடன் திரும்பத்
தக்க புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய சேனைத்தலைவர்கள்
மற்றுமிரவின்ற அவுணர்பிரபுடிகள் இந்தவீரமாம
யேந்திரபுரிமுதலிய விடங்களில் வாசமாயிருந்த சயின்
னியங்கள்முற்றும் மாண்டதுமல்லாமல் என்னையிற்ப
ட்டிருக்கின்ற மற்றையவண்டங்களிலேருந்த பெருகியப
ல்லாபிரகோடிவெள்ளச் சேனைப்பெருக்கும் பன்னிருபு
யாசலங்களைப் படைத்திருக்கின்ற பாலகன்மகத்துவத்தி
னால் நாசப்பட்டுப்போயது நானும் ஒன்றியாய்த் திகைத்
திருக்கின்றனன், இனியென்னால் முடிக்கவேண்டியகார
ணங்களொன்றையுங்காணேன் இதுபரியந்தம் நடத்திவர்
ததந்திரஉபாயங்களைவிட இனியென்னவிருக்கின்றதென்
று பற்பல எண்ணமிட்டவனாய் பெருமூச்செறிந்து யா
தூத்தோற்றமற் சிலநேரம் மயங்கியிருந்தவனுக்கு ஒரு
கியாபக முதித்தவுடன் சற்றுமனச்சஞ்சலத்தையொழித்

து தட்சணத்தில்மிசுத்த அன்புடன்தன்னை அரிநிற்பெ
ற்றநற்றயாகியமாயையமனப்பூருவகமாகநின்றனன்.

இப்படிக்குத் தன்ஜேஷ்டபுத்திரன் மனவருத்தத்துட
ன் கியாபகக்கொண்ட காரணத்தைச் சுமாலினியென்னு
ம்சிறந்த பருவதச்சாரலிலிருந்து பாமனைநோக்கி அரிய
தவங்களைச்செய்துவருபவன் தெரிந்தவுடன் அத்தலத்தை
க்கடந்து மனோவேகத்திலுங் கமிகிவந்து மின்னலைப்போ
லச் சூரன்முன்னந்தோற்றிச் சிவபிரான்கடாட்சித்த ஆ
யிரத்தெட்டண்டங்களுக் கதிபனும்மகதயிஸ்வரியக்களை
யனுபவித்தவந்த புசபலபராக்கிரமசாலிகிய குமார
னே சதுரங்கசேனைப்பெருக்கையும் படைவீரனாயும்
துணைவர்புத்திரமித்திர களத்திராதிசன்மதியுகிமந்திரிக
ள் மற்றபரிசனர் இராஜசின்னங்களெவற்றையும்நீங்கி அ
திகமனக்கிலேசத்துடன் தனியனுய்நிற்கச் சம்பவித்தகா
ரணமென்னை யிக்காலத்தில் என்னைவரவழைத்தநிமித்த
ம்யாது அதுனைவினாவிற் சொல்லக்கடவாயெனக் கேட்ட
காலத்தில் துக்கவருத்தங்களுடனும் பட்சத்தினாலும் அ
ன்னைபைப்பிரதட்சணம்வந்து சேவித்துக்கொண்டவனாய்
க் கரங்களைக்கூப்பின்று இதனைமுறையிடத்தொடங்கி
னன், ஓதாயே நூற்றெட்டியுக்களாகச் சகலரும்போற்ற
வாழ்ந்திருந்த எனக்குஇக்காலத்திற் சம்பவித்தவருத்தங்
களை யென்னவென்றுசொல்லுவதென் சிவபிரான்துதல்வி
ழியில் நேற்றையத்தினந்தோற்றிய பாலசப்பிரமணியன்
நிர்நிமித்தியமாய் நம்மேற்பகைத்துத் திருக்கயிலையைக்க
டந்து சிலபூதவெள்ளங்களுடனும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த
பூமண்டலத்திலிறங்கி வருபவன் வழியில்நேர்ந்த உன்ன
சைக் குமாரனாகிய தாருகாசுரனையும் மாயைக்காசனாகவி
ருந்த கிரவுஞ்சனையும் வெற்றிவேலினுற்பிளந்துகொன்று
அவனைப்போற்றியிருந்த மந்திரபிரதானிகள் படைத்த
லைவர்கள்முதலிய சேனைப்பெருக்கையும் நாசப்படுத்தின
துமல்லாமல் தொலைதூரங்கடந்துவந்து சமுத்திரத்தை
த்தாண்டி யாவராலும் நோக்குதற்கரிய கட்டுக்காவலையு
டைய இந்தவீரமாமயேந்திரபுரிக்கருகில் பாசறைவிடுதி
உண்டுபண்ணிக்கொண்டு நமக்குப்பயந்தொளித்திருந்த
இந்திரனாகிய தேவர்களைசேர்த்துக்கொண்டு விஷ்ணுபிர
மன்போற்ற விருப்பதைத்தெரிந்து இத்தலத்தைக்கடந்
து போவதாகப் பயமுறுத்தும்படிக்கு ஜயசாலியாகிய உ
ன்பேரன் பாணுகோபனைச் சிலசேனைகளுடன் செலுத்தி
னால் சற்றுமிரக்கமில்லாமல் அவனையும் மற்றபிள்ளைகள்
மந்திரபிரதானிகள் மன்னமண்டலீகர் சேனைத்தலைவர்க
ள்கணக்கிறந்தவெள்ளம் ரதகஜதூரகபதாதிகளையும் கொ
ன்று என்பிராணபதமாகவிருந்த சிங்கமுகாசுரனையும்
அவன்பிள்ளைகளாகியயையும் அதம்பண்ணியும்விடாமல்
என்னையும்மடக்கிக்கொண்டு அண்டலிகைகள்முற்றினுமி
ருந்த நமதுசயின்னியப் பெருக்கனைத்தையும் வாட்டித்
தொடர்ந்துபோராடி வருகின்றனன் தாயேசகலவாயும்ப
றிகொடுத்த இராஜாதிராஜனாகவிருந்தயான் ஒன்றியாகரி
ற்கின்றனன், எனக்கடித்திருக்கின்ற துக்கவருத்தங்களைச்
சொல்லி முடிவதன்று மேலும் எங்களுக்குக்கேதெனும் கு
றைவுநேர்ந்து நின்றதவுடன்வந்து அவற்றைப்போக்கிப்
பாதுகாப்பதாகமுன்னம்வாக்குத்தத்தஞ்செய்திருப்பதாலு
ம் புத்திரருக்கடித்த இன்னலைத்தாய்தந்தையர்விலக்கியிர
ட்சிப்பதுகடமையாகவிருக்கின்றதினாலும்இவைகளனைத்
தையும் யோசித்துத் தாமனாயிலியிற்பட்டநீர்த்துளியை

ப்போல மனந்தாபரியாமலேகின்ற சஞ்சலங்களைப்போக்கியாவதாகத் திருவுளத்திலீரக்கமூற்று அநியாயமாக மாண்டதம்பி பிள்ளைகள்மந்திரிபிரதானிகள் படைவீரர் மற்றசேனப்பெருக்களைத்தும் ஒருமுனையி லெழுவதற்கொருசூட்சியைத் தையசெய்யவேண்டும் இதையன்றியில் மற்றொருவருத்தங்களைக் கொடுக்கவில்லை வினாவில்லுக்கோரிக்கையைக் கடைச்சிக்கக்கடவாயென மிகவும்வருந்திக்கேட்டுக்கொள்ளும் ஜேஷ்டபுத்திரன் கோரிக்கைகளைத்தையும் கவனித்துக்கேட்டு நகைத்தவளாய்இதனைப்போதிப்பதாயினர்.

ஐயனே-புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகிய துணைவர்பிள்ளைகள் மாமன்மைத்துனன் சினேகிதர், பெரியோர்கள் மற்றுமுள்ளசுற்றத்தினர் வீராதிவீரராக விருந்தபடைத்தலைவர்கள் அவுணராஜர்கள் மனதினாலும் அளவிடப்படாதரசகஜதுரகபதாதிகள்முதலியராஜ சின்னங்களையுந்தோற்று ஏவற்பணிவிடைகளுக் கொருவருமில்லாமல்ராசராசப் பிரபுடிகளைவிருந்த உன்னையொத்தவன் இக்காலத்திற் நனித்திருக்கவும் பெறுவையோ இப்படிக்குச்சகலவளங்களையும் பறிகொடுத்தும் இன்னமும் தீனராய்த்தாயாதிகளாகவு மிருக்கின்றதேவர்கள் சிறையைவிடுதலைசெய்துபோட்டு மகதயிஸ்வரிய வைபவங்களை யனுபவித்துச் சவுக்கியமாகவிருக்க நினையாமல் இப்பாடுகள்பட்டும் சண்முகப்பெருமானுடன் பகைத்துச்சண்டையெய்வினைந்திருப்பதாகக் காண்கின்றது அப்படிக்குத்துணிவு கொள்ளுவையாயின் தற்காலத்திலிருக்கின்ற சம்பத்துகளையும்போக்கிச் சிவபிரான் கடைச்சித்திருக்கின்ற வரப்பேறுகளையும் அரியவயிரதேகத்தைதயும் வலியபிராணையு மிழக்கவரும் பன்னிருபுயாசலங்களைப்படைத்திருக்கும்புகனது குணதீசயங்களைமதித்துப்பாராமல்பாலகன் பாலகனைப்பேசுகின்றனைஇத்தகையதண்டனைகளைப்பெற்றும்இன்னமும்அவன்பெருமைகளுனக்குத் தோற்றவில்லையோ சுயஞ்சோதியாய் எள்ளினெண்ணெயைப்போல நிரஞ்சனமாய்விளங்கிச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களைநடிப்பித்துவரும்ஆதிதேவனேயித்தோற்றங்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்றனர்,சருவசீவதயாபரமூர்த்தியாதலால் உன்னிடத் திரக்கமூற்று இத்தகையதிருவினையாடல்களைச் செய்துவருவதல்லது சற்றுக்கோபங்கொண்டு தமதுதிருக்கரத்தில் விளங்கும் வெற்றிவேலாயுதத்தைச் செலுத்துவராயில் நிமைப்போதில் இந்தவயிரதேகம்பிளப்புண்டு மாண்டு போவாய் வாழ்நாளை வியர்த்தமாகப்போக வறுதிகொண்டு என்மொழியை மறுப்பையாயிற் றுரிதமாய்க் கெடுதிநேரும் மேலும் தலையிலெழுதியிருக்கின்ற லீபியின்காரணங்களை மாற்றினவர்க ளொருவரும் கிடையாதுஆதலால் இக்கருமங்களைத்தீர்க்காலோசனையைச் செய்து நடந்துகொள்ளக்கடவா யிவைநிற்க உன்கருத்தின் படிக்கு இதுபரியந்தம் இறந்தவர்க ளனைவரையும் எழுப்பவேண்டுவையாயில் சத்தசாகரங்களுக்குக்கடையிற் சொர்னமயமாய் வானத்தையளாவவோங்கி வளைந்திருக்கும்சக்கிரவாளகிரியைப் சூழ்ந்த பெரும்புறக்கடலினருகிற்றுகுளிர்ந்த கிரணங்களை வீசஞ்சஞ்சிவி விளங்கும் மந்தரகூடமென்றொரு பருவதமிருக்கின்றது அதனைத்தருவிப்பையாயின் உன்னெண்ணக்கைகூடுமெனச் சொல்லிக்குமாரனே பிரமன் நிர்னயப்படிக்குச் சகலமுமுடியவிருக்கின்றது நான்விருதாவாயெண்ணியாவதொரு கருமமு மில்லை

யென்று பற்பல வறுதிகளையெடுத்துக்காட்டியும் சூரன் கருத்து பேதியாத காரணத்தினால் அவனை வெறுத்துக் கொண்டு மறைந்துதன்னிருப்பிடத்தைச் சேர்ந்தனன்.அதன்பின்பு நீலகிரியைப்போலப் பருத்த தேகத்தைக்கொண்டிருக்கிற அவுணர் பெருமான் மனச்சஞ்சலங்களைப்போக்கிப் புசங்கன்பூரித்து வானையளாவமகிழ்சிறந்தவனாய் நற்றாய்வந்து போதித்துப்போனது நல்லவுபாயமாகவிருக்கின்றதெனமதித்து ரணங்களத்திற் பட்டவரனைவரையும் எழுப்புவதற்கு இதைபன்றி வேறொருமார்க்க மில்லையாதலாற் சஞ்சிவிமலைபைக்கொண்டு வருவதற்கு யாவனாத் தூண்டுவோ மெனச் சற்றுநேரம் யோசித்தகாலத்தி லொருவருமில்லாமையால் மாயையிற்சிறந்ததாய் மனே வேகத்தினும் வாயுவேகத்தினுங்கடுகிப்போய் வரவல்ல இந்திரஞாலத்தேனாப் போக்குவதாகத் துணிவுகொண்டவனாய் தட்சணத்தில் இரதத்தை விட்டிறங்கி வீரத்தன்மையும் வலியும்வேகமும்பலமகத்துவங்களையும் கொண்டிருக்கும் சிங்கவாகனத்தை நினைந்தனன்.

சூரன் கருத்தின்வண்ணம் அதிகஉக்கிரபார்வையுடன் பிடரிமயிரலைப்ப பருவாயைத்திறந்து கொண்டு வயிரத்தையொத்த கூரிய நகங்களையுடைய மிருகராசன் நிமைப்போதில் முன்னம்வந்து நின்றமாதிரதத்தில் அதன்பிடரியில் ஆரோகணித்துப் பரமசிவகடாட்சத்தினும்பெற்ற தெய்வீகம்பொருந்திய இரதத்தின்மீதில் விழிகளைப் பரப்பி மனேவேகத்தினும் விரைந்துசென்று பெரும்புறக்கடலைச்சேர்ந்து அதனருகில் கண்டதுண்டப் பட்டிறந்தவர்கள் தேகத்தைப் பொருந்தச்செய்து உயினைத்தந்தெழுப்பவல்ல மகத்துவமுள்ள சஞ்சிவியைப் படைத்திருக்கின்ற மந்தரகூடமென்றொரு பருவதமிருக்கின்றது அதனையிந்த நிமிஷத்திற் பெயர்த்தெடுத்துக் கொண்டு வந்து சேர்க்கக்கடவையெனக்கட்டளையிட்டமாதிரதத்தில் இராஜபரமேஸ்வரன் கருத்தின்படிக்கு மின்னலைப்போல வெழுந்து சடுதியிற் சத்தசாகரங்களைக்கடந்துஅவற்றினிடையிற் பட்டதிவுகளைத்தாண்டிச் சக்கிரவாளத்தை நீங்கிப்புறம்பில் அகண்டாகாரமாய்ப் பார்த்திருக்கின்ற பெரும்புறக்கடலினருகிற் சேர்ந்து வெகுசாலமாய்ச் சலனமற்று வானத்தையளாவ நிற்கின்ற மந்தரகூடபருவதத்தை வேருடன் கெல்லேதன்னிடத்திற்பரித்ததாய் மனேவேகத்தினுமுந்தித்திரும்பி வீரமாமயேந்திர புரிக்கருகில்வருகின்ற காலையில் இந்திரஞாலத்தேர் கடுகும்வேகத்திற்பெருகும் வாயுவானது சஞ்சிவிப்பரிசைப்பட்டு முந்திரணக்களவெல்லை முற்றும் பரந்தமுயற்சியினால் அத்தினவனாயிற் சிவசுப்பிரமண்ணியராலும் படைகளாலும் கண்டதுண்டப்பட்டு மாண்டிவிழுந்துகிடக்கின்ற சூரசதுரங்கசேனைகளும் மற்றபிரமுகானும் கடையுதத்தில் வடவைக்கனல் கருங்கடலை நீக்கிவீறியெழுந்துமன்னுயிரைவருத்தப்பெருகிபதைப்போலக் கொக்கரித்துக்கொண்டு சிருங்கநாதங்கள் அட்டகாசங்களைச்செய்து பற்பல சபதங்களைப்பேசி ஒருமுனையில் குடிலென்றெழுந்த காலையில் மதயானைகள் பனையையொத்த துதிக்கைகளில் இருப்புலக்கைகளைப்பற்றி அண்டங்களதிர வீறிட்டுப்பகைவர் குலைநடுங்கிகுலை குலைந்தோட மும்மதங்களைப்பெருக்கிமேல்டவும்சாமனைளைப்போலப் பிடரிமயிருடன் வாலசைய நாலுகால்களிலும் வயிரவண்டயங்கள் கலிக்கவானத்தினும் பூவட்டமுற்றினும் திசைகளினும் கடலினிடங்களினும்பாய்ந்துசத்

துருக்கள் சிங்களில் மிதிக்கவல்ல புரவிப்பந்திகள் வீறியுலவவும் இரதங்களிற் பூட்டிவந்த சிங்கம், குஞ்சரம், புலி, கரடி, கண்டபேரண்டங்கள் பரிகளாதிய மிருகங்கள் பேரொலியைக்காட்டிப் பாயவும் இப்படிக்குச் சமஸ்தமு மெழுந்தகாலையில் அவுணப்படைகள் வீராவேசங்களுடன் முண்டைக்கண்கள் சிவந்து புகையையும் அனற்பொறிகளையு மிறைக்கக் காட்டழைப்போலச்சீறித் தண்டாயுதம், வேல், சக்கரம், பிண்டிபாலம், இருப்புலக்கை, எழுமழு, கப்பணம், கவண், முசலம், கொழுப்படை முதலிய ஆயுதங்களைப்பற்றியும் இருகுதைகளினும் மணிகள் தூக்கித் தங்கக்கட்டுகள் பூண்டு பருத்து நீண்டிருக்கும்விற்களை வட்டாகாரமாகவளைத்து இடதுகரத்திற்கொண்டுகொடியதிட்சணிய முள்ள தெய்வப்படைகள் திட்சணியமுள்ள நாராசங்களை வலக்கரங்களிற் பற்றிச் சந்தித்துக்கொண்டு பூதவெள்ளங்களின்மீது பாயவும், இவ்விதமாக அயவங்கள் கண்டிக்கப்பட்டவர்களும் கையற்றவர்களும் கால்களொடிந்தவர்களும் மாப்புளிந்தவர்களும் வயிறு பீறுண்டவர்களும் சிவகுமாரன் நகையழலினும் விழிச்சுவாலையினும் தகிக்கப்பட்டிச் சாம்பல் மலைகளாகக் குவிந்து கிடந்தவர்களும் பழையபடிக்குத் தேகம் பூரித்து மிகவும் வலியராயெழுந்து அதிககெலிப்புடன் பூவட்டமுற்றினும் வானப்பரப்பெங்கணும் திசாதிசைகள் திபாந்திரங்கள் சத்தசாகரப்பரப்புகள் பெரும்புறக்கடல் அதைச்சூழவிருக்கும் சக்கிரவாளவெல்லை அதனருகில் விளங்கும் காடாந்தகாரமாகிய இருட்டியி அண்டப்பித்திகையோர் முதலிய தலங்கள் முற்றினும் அடர்ந்துமேலீட்டு அதலவிதல, சுதல, ரிதல, தராதல, மகாதல, பாதல மென்னும் சத்தபிலங்களின் விரிவினும் பூலோக, புலலோக, சவலோக, சனலோக, தபலோக, சத்தியலோக, மகாலோக மென்னும் எழுவகைப்பட்ட மேலுலகங்களின்பரப்பினும் நிறைந்து அண்டகோளகை மேற்புறத்திற் றேற்றும் வெள்ளிடைமுதலிய விடங்களில் எள்ளிட விடமில்லாமல் நெருங்கிப்போதுபெருத்தவோசையைக் கடையுதத்தெழும் ஒலியெனச் சொல்லவுமுடியாது பிரசண்டமாருதவதிர்ச்சியைச் சலபமாக மதிக்கவேண்டும் அதன் திறத்தை யின்னவித மென்று என்னாற்பேசப்படுவதென்று இப்படிக்குப் பெருத்திருக்கின்ற ரதகஜதுரகபதாதிக்களின்சமோகத்திற் சிலர்கையிஞ்சி மந்தரத்தை யொத்தகதை எழுப்படை, தோமரம், வச்சிரம், முத்தலைச்சூலம், பரசு, பல்லயம், திகிரி, கழுமுள், பிண்டிபாலம், முசலம், கணிச்சி மழுப்படை, வேல், வாளாதியபடைகளைக் கரவேகமாகச் செலுத்தியும் பலர்பருத்தவிற்களை வளைத்துத்திவ்வியபாணங்கள் கொடியகளைகள் தீயை யிறைக்கும் சிலீ முகங்கள் விஷத்தெ வையலிட்ட சரங்கள் முதலிய அஸ்திரங்களை அமோகமாகச் சோனைப்பெய்யலினு மேலீட்டு தூண்டிக் கொக்கரித்தனர்.

நீலகிரியையொத்தவுடல்களைப் பெற்றமதயானைகளின் மீதிலிருந்த வீரர்கள் கொடியபோர்விளையாடல்களைச்செய்து வரும்போது துதிக்கையிற்றயிரிருந்த இருப்புலக்கைகள் சங்கிலிகளைச் சுழற்றிச்சாடவும் குதிசைச்சேவகர் அகோர யுத்தங்களைச் செய்து போராடவும் இவ்விதங்களாக இவ்வண்டத்தினும் மற்ற அண்டங்களினிடங்களினும் சூரன் கட்டளைக்குட்பட்டிருந்த சேனா சமுத்திரங்கள் செய்துவரும் போர்த்தொழிலின் பெருக்கையும் உத்தன்

டங்களையும் இவ்வகைத்தென்று ஆதிசேஷனாலும் அளவிடப்படாது இவைவிற்கச் சஞ்சிவிக்காற்றும் மெல்லவந்து தாக்கியமாத்திரத்தில் சின்னபின்னப்படப்பிளப்புண்டிலத்தில் விழுந்துகிடந்த சிங்கமுகாசரன் அவையவங்க ளொன்றிப்பிராணனுண்டாய் வடவைக்கனலுந்திடுக்கிட்டஞ்சவும் மூதண்டகோளகை வெடித்ததோவென் றையுறவும் கொக்கரித்துக்கொண் டெழுந்து முன்றும் பிறையைப் போல கோணத்தந்தங்கள் விளங்க ஆயிரம் சிங்கமுகங்களுமசைய விழிகளிற் நீப்பொறிகள் சிதறிற்கவும் ஆலகாலவிஷத்துக் கொப்பாகச்சீறிவீராதீவிரனாகிய பாணகோபனெழுந்து கொடியபாதகனாகிய தூதனெங்கே யெங்கே யென்று பலவீரங்களைப்பேசவும் காட்டழையொப்பாரி முகனென்னும் சூரனெழுந்து சண்டையில் முயற்சிகொள்ளவும் வச்சிரவாகுவென்னுந் தீரன்குதித்தெழுந்து பகைவனைப் பார்க்கவும் மற்றமுவாயிரம்பிள்ளைகளும் விடநாகங்களுக் கொப்பாகத்துள்ளிரிற்கவும் பெரிய மந்திரியாகிய தருமகோபனெழுந்து தூதன்பட்டதூன்பத்தையெண்ணி மனங்கொதித் திருக்கவும் இவர்களன்றி மற்றமந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்களாதிய பிரமுகாளும் உயிர்பெற்றெழுந்தனர் இவர்களின்பலர் அதிகஉக்கிரமாகச்சிவகணங்களையும் அவர்களுக்குத்தலைவராகவிருக்கின்றவீரராயும் பார்த்துப் பேழுவாய்களைத் திறந்து இடிக்கூட்டங்களுமஞ்ச ஆர்ப்பறித்துப் புசங்களைத்தட்டி வயிரங்களைப்பேசி முந்தங்களைமடக்கிக்கொண்டு சாடிக்கொன்ற பகைவனைத்தேடியும் இக்காலத்தில் நம்முடன்சண்டைகொடுக்க வருமவனைக் கசக்கிப்பிழிந்து உதிரத்தைக்குடித்துத்தாபர்த்தணிவோமென்று சவுரியங்களைப் பேசியும் சபதங்களை நாட்டியும் வெற்றிமால்களைச்சூடியும் இவ்வித ஆடம்பரங்களுடனுந் தமதிறைவனாக சூரபதுமனைச் சூழ்ந்து கொண்டு போர்த்தொழிலில் முயற்சிகொள்ளு முன்னிலையில் மாயைத்திறங்களினும் மற்றவல்லபங்களினும் சிறந்ததாகிச் சிவபிரான்படைத் தனித்த தெய்வீகம்பொருந்திய இத்திரஞாலத்தேரானது சஞ்சிவியிருக்கின்ற பருவத்ததைத்தாங்கி அவுணர்பெருமான் முன்னம் வந்துமின்னலையொப்பரின்றது

சவுனகாதி யிருஷிகளே சூரபதுமன் தந்தேனைக்கண்ட மாத்திரத்தில் அதனிடையிலிருக்கின்ற மருந்தின் மகிமையினுந் தன்சேனைகள் தம்பி பிள்ளைமுதலாகச் சேவந்தராயெழுந்தனானெத்தெளிந்து மனமகிழ்ந்தவனுய்த்தேகம் பூரித்துப் புசங்களோங்கி வானத்தையளாவவும்மயிரிசிலார்க்கவும்விழிகளில் ஆனந்தவாரிபெருகவும் மனதைவாட்டியிருந்த கிலேசத்தையும் வாட்டத்தையு மொழித்துத் திசைகளதிரக் கோபநகை கொண்டு தேவர்களைச்சீறிப்பார்த்து நல்லதுகெலிப்புடன் வீறியிருக்கின்ற உக்களானவத்தைச் சற்றுநேரத்தி லடக்குகின்றனெனெனச் சபதம்பேசி மனவெழுச்சியுடன் தாயைப் புகழ்ந்து சந்திரோதயத்தைப்போல முகாரவிந்தம்விளங்க இன்னமுயிராவின்றசந்தோஷப்பெருக்களைத்தையும் ஏககாலத்தின்பெற்றவனுய் உண்பதற்கும் உடிப்பதற்கும் வகையற்று இரந்துவயிற்றைவளர்த்துத் திரிந்தகொடியவறுமை யாளனெருவனுக்குச்சிவபிரான் கடட்சவீட்சணியமுயற்சியினால் கஜேந்திரச்சம்பத்துக் ளெவற்றையும் திரிலோகஅரசரிமையையும் ஒருகணத்திற் பெறுவானாயின் அக்காலத்தவனடையும் பேரின்பத்தினும் பதினமடங்கு மனவெழுச்சிபெற்

றுச் சிரோரத்தினங்களினும் சோடித்திருக்கின்ற கிரீடத்
தைத் தாங்கிய சிரம்வானத்தையளாவப் புயங்கள் விம்மி
வாகுவலையங்கள் தெறித்து மணிகளிறைய மனங்குளிரி
து தன்னையும்மறந்தகளிப்பைப்பெற்றனன், அத்தருண
த்தில் அவன்கொண்ட உற்சாகத்தையிவ்வகைத்தென்று
எத்தகையராலுஞ் சொல்லிமுடிவதன்று மேற்குறித்தப
டிக்கு வீரஞ்ரபார்க்கிரமசாலியாகிய சூரமகராசன் சர்
தோஷசாகரத்தில் முழுகிஉழைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற
காலையில் இக்காரணங்களைத்தையும் நிஷ்டார்தமாகக்க
ண்டிருந்த தேவர்கள் திகைத்துமதிமயங்கிப் பிரமைகொ
ண்டு இமையாநாட்டங்கள் கூசிச்சொருகலிட யாதுந்தோ
ற்றாமல் இதனைப்பேசிக் கொள்ளுவதாயினர், இதென்ன
அற்புதக்காட்சியாக விருக்கின்றது வெள்ளிபடையாகவிள
ங்கியஅண்டகோளமுற்றினும் சமீபியிற்சிறிதிடமுயில்லா
மல் முடிக்கொண்டது சதுரங்கசேனைப் பெருக்கோ திரு
ப்பாற்கடலினுதித்த காளகூடவிஷம் பெருகிய தோற்ற
மோசருவசங்கார காலத்தேழும் பெரும்பிரளயவெள்ளப்
பெருக்கோ அல்லது கனவினவீக்கமோயாதுந்தோற்றவி
ல்லை இப்படிக்கும் முடிக்கவல்லவாய்வார் செப்பிடு வித்
தைபாகவும் இந்திரசாலமகேந்திரசால நடிப்பாகவும் கா
ணுகின்றது இதற்கென்னசெய்வோம் என்னவினைய விரு
க்கின்றதோ வென்றேங்கி கிடிகிடெனத்தேகம் நடுக்குந்து
வியர்த்துத் தளர்ச்சிகொள்ளக் கைகால்களோய்ந்துசஞ்சல
சித்தராய்ப் பொன்னுலகமாதிய விண்ணுடிகளின் வாழ்வு
ம் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்திற் பட்ட பதிகளின்
செல்வமும் பாதலவாசிகள் சம்பத்தும் இவை யன்றியும்
எவ்வெவ் வுலகங்களின் வளங்களும் இத்தினமுதற்சத்து
ருக்கள் பெற்று சாஸ்விதமாக அனுபவித்திருக்கத் தாரா
தத்தஞ்செய்து விட்டனமென நினைக்கவேண்டிய தல்லது
வேறென்னவிருக்கின்றது இதுபரியந்தம் நமது துக்கவரு
த்தங்களைப் போக்கிச் சவுக்கியப்படுவோமென்னுமிச்சை
கொஞ்சமிருந்தது அதையும் வாயறமறந்து விடுங்கால
ம் நேர்ந்ததுமன்றி அதிக வீராவேசங்களுடன் தோற்றிய
இந்த அவுணர்ப்பாதகர் நம்மைப் பற்றிப்பாதபாடுகள்
படுத்திச் சித்திர வதை செய்வதற்கு முன்னம் தப்பித்துக்
கொண்டோடிப் பிழைப்பது உத்தமமெனத்தீர்மானித்த
வர்களாய்த் தாங்களேறிவந்த விமானங்களைமறந்துதுணை
வர் சுற்றத்தினையிழந்து பெண்பிள்ளைகளையும் நினை
யாமல் கரங்களிற்பற்றியிருந்த படைகளையும் நமுகவிட்
டு பிள்திரும்பிப் பாராமற் மனித்தனியே புறங்கால்புட்ட
த்திற்றாக்க அதிவேகமாய் மேலுலகங்களை நோக்கியோட
வும் சிலதேவர்கள்பயமிகுதியினும் கிளி, மயில், புறவு, அ
ன்னம், நாகணவாய்ப்பட்டி, குயில், கோழி, ஆந்தை, கா
கை, கழுகு, வண்டினங்கள்முதலிய பறவைகளி னுருக்
கொண்டு திசாதிசைகளிற் பறந்துபருவதங்கள் விருட்சங்
கள் வனங்கள் இத்தகையவிடங்களிலொளித்தனர்; விண்
னவர்பட்ட வருத்தங்களையும் சஞ்சலங்களையும் சொல்லி
முடிவதன்று.

இவ்விதமாகத்தேவரினங்கள்ஒருவராவது நில்லாமற் ப
லதிகையினும்மறைந்துபோனதைக்கண்ட பூதத்தலைவர்க
ள் தியங்கிமதிமயங்கிப்பாலசுப்பிரமணியதேவர் உக்கிரப்
பார்வையினுற்சாம்பலாகமங்கியசயின்னியங்களும் இதற்
குமுன்னம்ரணக்களத்திற் கண்டதுண்டமாகவெட்டுண்டு
விழுந்துகிடந்தஇரதஜதராகபதாதிகளும்ஏதோஒருகார

ணத்தினுல்மின்னலைப்போலசமீபியிற்றேற்றி வடவைக்க
னலினும் கோபாவேசங்களுடன்வீறிவருகின்றனர், இவ்வ
ற்புதங்களையோசிக்குமிடத்தில் இனிநாமிறப்பதற்குச்சு
தேகமில்லை யிதற்கென்னவோமெனச்சோரவும்புசுபல ப
ராக்கிரமசாலியாலியாகியவீரவாகுதேவரும் துணைவரும்
இலக்கரும்இத்திறங்களைக்கண்டமாதிரத்தில் அற்புதம
டைந்துமனம்வருந்திக்கலங்கிமானம்பாதிப்பதினால்அதிக
கோபமுங்கொண்டவர்களாய்க் கருமானுலையைப்போலத்
தியும்புகைப் படலமும் பெருகப்பெருமூச்சுகளை விட்டுக்
கொண்டியாதுந்தோற்றமுற்றிகைத்துநிற்கவும் பிரமன்வி
ஷ்ணுஇந்திரன்மனச்செருக்கற்று எமதிறைவன்பக்கத்தி
ல்நெருங்கினொனப் பேசுவோமாகில் தீனராகிய பூதப்ப
டைகள்பட்டதுக்கவருத்தங்களையும்வாட்டத்தையும் சொ
ல்லவும்வேண்டுமோ உயிருடனிருக்கின்ற பிரேதங்களைப்
போலவும்கித்திரப்பிரதமைகளையொத்துமயாதொருசெய
லுமற்றுநிலைக்கண்டிடுதேவமருள்கொண்டவரை யொப்
பதின்மரின்விடங்களில்அசைவற்றிருந்தனர், இவ்விதங்க
ளாகச்சுக்கலரும்பரிபவப்பட்டுச்சோரு முன்னிலையில் இவ்
வுற்பாதவினைவைபாலசுப்பிரமணியர்திருவுளத்தில் மதித்
துநல்லகாரியம் சத்துருவாகியசூரன்அத்திரவுபாயவஞ்சு
ங்களும் இவனைப்பெற்றமைபேரிதத்துப்போன சூட்சி
யும்சஞ்சிவியினதுவல்லபமும்இதன்முயற்சியினுற்பிழை
த்தெழுந்து ஆரவாரித்திருக்கும் நார்படைகளின்செருக்
கும் வெகுநேத்திநேத்தியெனக் கரங்களைத்தட்டி அன
ற்சுவாலை வீசநகைத்து இன்னமுமிவர்கள்செய்கையை
றிவோமெனப்பார்த்திருந்தனர்.

சவுனகாதி யிருவிகளே யிச்சரித்திரம்நிற்க சஞ்சீவியி
ன் மகிமையினால் உயிர்பெற்றுக் களித்திருந்த சிங்கமு
காசுரன் பானுகோபனாதிய பிள்ளைகள் தருமகோபன்மு
தலியமந்திரி பிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள் தமதிறை
வனாகிய சூரபதுமனைக்கண்டு வணங்கி மானமுங்கோப
மும் மனதைவாட்ட இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயின
ர், அவுணர்ருலோத்தாரகளை ஆயிரத்தெட்டண்டங்களு
க்கதிபனே ஜயலட்சுமியை மணந்திருக்கின்ற திரனேயித
னைக்கேட்டருள்க சற்றுநேரம் தேவரீர் இவ்விடத்திலமர்
ந்து வேடிக்கைபார்த்திருந்து அடியேங்களுக்குச் செலவு
கொடுப்பிராகில் நம்மவரனைவரையும்மானமுழிந்துமதிக்கெ
ட்டுச் சின்னபின்னப்படக் கண்டித்துக்கொன்ற பாலகளை
த்திசைதப்பியோடப் பறக்கடித்து நவவீரர்இலசுஷர்முத
லையசூரனைக் கண்டதுண்டப்பட்ட வெற்றிகொண்டுகளத்தி
ற்கிடத்திற் தொந்தியையுக்குறிய தாள்களையும் படைத்தி
ருக்கின்ற பூதவெள்ளங்களை அல்லோலகல்லோலப்படவ
தைத்தடக்கிவந்து தேவரீர்பாதாநவீர்த்தங்களிற் சேவிக்க
க்கடவோம் யாமெல்லோரும் ஒருமுனையிற்சென்றுசெய்ய
யும் போர்த்திறங்களைப்பார்த்து மதித்துக்கொண்டாடப்
போகிறீர் இந்தவரத்தைத் தயையெய்ய வேண்டுமென்றி
ரக்கின்ற வீரபராக்கிரமசாலிகளாகிய துணைவன்பிள்ளை
களாகியர் வாக்கியங்களை அவுணர்பெருமான் செவிகளி
னேற்று மனவெழுச்சி பெற்றவனாய் ஜயசாலிகளே நீங்க
ள்குறித்தகாரியம் நன்றாக விருக்கின்றதினால் அவ்வாறே
நடத்தி ஜன்மவயிரிகளாய்ப் பிடித்தலைத்திருக்கின்ற சிவ
குமாரனாகியபகைவரைத் தம்சப்படவாட்டி எனக்குவெ
ற்றியைத்தரக் கடவீர்களெனவிடைத்ததமாதிரத்தில்சூ
ரனைப்பணிந்து பிரளயகாலத் தூழிமேகங்கள் பேரிடிக

ளைப்பெருக்கி யெழுமாறுபோல ஆர்ப்பரித்துத்தேவாஸ் திரவிதங்கனையும் கொடியதிட்சணியமுள்ள பாணவகைகளையும் சோனைப்பெய்யலும் பதின்மடங் கதிகமாகக்கர வேகங்கொண்டுசெலுத்தியும் வாள்பட்டாசுரிகையிவற்றி னுல்வெட்டியும் வேல்-சூலம்-கழுமுள்-ஈட்டிகளினும்குத் தியும் தண்டாயுதம், இருப்புலக்கை, தோமரவகைகளி னுல்மோதியும்வளைதடி, சக்கரமாதியபடைகளை அமோக மாகவீசியும்மாயைத்திறக்களினும்போரடியும் மேலுஞ் சொல்லாநின்ற பலகொடுமைகளைக்காட்டி வெற்றிவேலா யுதத்தைத்தாங்கி யிருக்கின்ற முருகப்பெருமானைவளைந் துகொண்டுஆயிரங்கிரணங்களைவீசியுலகைவிளக்கிவரும் சூரியனைமுடிய இருப்பெருக்கைப்போலவும் பளிப்பட லத்தையொத்தும் அடர்ந்துபோர்த்தொழிலைச்செய்து வ ருங்காலையில் இக்கொடுமையினால் பூதவெள்ளங்களனைத் தும்பல அவதிகளப்பட்டுச் சோரவும்வீரவாகுதேவர்முத லையுஜபலபாக்கிரமசாலிகள் திகைத்து இத்தகைய சே னைப்பெருக்குடனெதிர்த்துப் போராடுவது நம்மாலாவத ன்றுஅதிக வுத்தண்டத்துடன் வருகின்றசிங்கமுகனெதி ரில்நிற்கவும்போதுமோ மற்றவீராதிவீரர்களுடன் வாதா டுவது நம்மையொத்தவர்களாற் கூடாதுகூடாதென்றம னச்சோர்வுடன் திகைத்திருந்தனர்.

அத்தருணத்தில்எமதிறைவனுகிய சரவணபவன்இரா ட்சதசேனைகள் வீராவேசங்களுடன் போராடுவதையும் சிங்கமுகன் பானுகோபன் முதலாகிய ஜயசாலிகள் கொ டுமைகளையும் தமதுதுணைவர் படைவீரர் தியக்கத்தையு ம் பூதவெள்ளங்களின் சோர்வையும் விஷ்ணுவாதிய தே வர்மனவாட்டத்தையும் திருவுளத்தில்துதித்து இரக்கமு ம் கோபமும் மனதைவருத்த நல்லகாரியம் இப்பாதகர் பெருக்கை நிமைப்போதிடல்க்கி நம்மவரைப் பாதுகாப் பேனெனத் தீர்மானித்தவுடன்சருவசங்காரகாலத்தில்ஆ யிரங்கோடி அண்டவடுக்குகளையும் அவற்றிப்பட்ட புவ னங்களையும் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் நகைய முலின்பெருக்கினுற்றகித்துச் சாம்பலாக்கித்தானேதானு ய் ஆனந்தகிருத்தஞ்செய்யாநின்ற பெருமையினையுடை ய சதாசிவமூர்த்தியின் அம்சையிற்றேற்றுவீரின் பாசப தாஸ்திரத்தை யெடுத்துத் தூபதிப ணவேத்தியமுதலிய சோடசவுபசாரங்களையும் மாணசபூசையினால்விரப்பிவிதி ப்படிக்கு வழிபாடுகளைமுடித்தபின்பு தமதொப்பற்ற த னுசிற்சந்தித்து சிங்கமுகன் பானுகோபனாதிய பிரமுகா னையும் வீராதிவீரராகிய சேனைத்தலைவர்களையும்சங்கை யில்லாமற் பிரளயவெள்ளத்தினு மேலிட்டொலித்துவீரி யிருக்கின்ற ரதகஜதுரகபாதிவெள்ளப்பெருக்கையும்இ ந்தவியிஷத்திலு தும்சம்பண்ணியழித்துத் திரும்பக்கட வைவெனவேண்டி தோள்புரள ஆகரணத்தபரியந்தமிழு த்துக் கரவேகமாய்ப் பிரயோகித்தகாலையில்அந்தப்படை களுக்கரசானது வெளிப்பட்டவுடன்கோடிகு ரியப்பிரகா சமாய்ப் பக்குபக்கென்றெரிந்து நாராயணஸ்திரம்பிரமா ஸ்திரம் மற்றதேவாஸ்திரங்கள் கொடியகணைகளின்வித ங்கள் உருத்திரகோடிகள் விஷச்சுவாலையுள்பேரிடித்தொ கை வடவைக்கனலின்கொடுமைகள் காளிகராளியென்னு ம் பறகளையுடைய சர்ப்பசமோகங்கள் சரபசார்த்தாலவி னங்கள் மற்றுஞ்சொல்லாநின்ற வற்பாதங்களையும்படை த்துத் தாபாக்கினியைவீசி எவ்விடங்களினுந் தனதுமய மாய்ப்பேரொலியைக்காட்டிச் சிறிமேலிட்டதாய் மண்ணி

ன்சாகரப்பரப்புகள் தீவதிபாந்திரங்களில்நிறைந்து முத ண்டகோளகைவனாயிலடர்ந்து ஊழித்தீயும் பிரசண்ட மாருதமும் கலந்தெழுந்ததைப்போல ஆரவாரித்து வீர ங்களையும் கொடுமைகளைப் பேசிக்கொண்டு அதிகதிட்ச ணியமுள்ள அஸ்திரசஸ்திரவிதங்களை ஒன்றனந்தமாக மேகவருஷங்களினு மேலிடப்பொழிந்து கொடும்போர் களைச்செய்து பின்னிடையாமல் வீராவேசங்களுடன் கா ளகூடவிஷத்தைப்போல வாதாடிநிற்கின்ற சதுரங்கசே னைமுத்திரத்தை யிமைக்காட்டுவதற்குமுன்னே மடக்கி க்கொண்டு அதாஅதப்படச் சாடிக்கொன்றதாய்ச்சிங்கமு காசுரன் சூரியபாதகனாதிய அவுணவீரரைத்தகித்துச் சா ம்பலாக்கி இவ்விதமாக ஒருவரொழியாமல் வாட்டியதும் ன்றி இந்திரனால்தேரினமீதில் விளங்கியிருக்கசஞ்சீவி மலைபையும்பிளந்து இவ்விதமாய்ப் பகைத்தெறித்திருந் தவர்களில் யாவனையும் மிகுதியாகவிடாமல் அடக்கியபி ன்பு வானவெல்லையிற்றாவி ஆகாயக்கையிற் படுத்து பரி சுத்தமாய்த்திரும்பிய பாசபதாஸ்திரமானது பாஸுப்பிர மணிய தேவரிடத்தில் யதாப்பிரகாரம்சேர்ந்திருந்தது.

சவுனகாதிகளே அந்தத்தெய்வீகப் படையினது மகத் துவங்களையும் வேகத்தையும் சாகசங்களையும்ஆயிரம்வா யைப்படைத்திருக்கின்றஆதிசேஷனாலும்பேசப்படாதெ னின் ஒருநாவைக்கொண்ட என்னால் புகழப்போதுமோ அக்காலத்திற் சிவபிரான் திருநாமத்தைப்படைத் திருக் கின்ற ஒப்பற்றபடை ஆக்கிரமித்து மேற்குறித்தபடிக்கு கெக்கல்கொட்டி அவுணர்பெருமான்மகிழ்ந்துநோக்கப்ப ரமசிவகுமாரனுடன் உருத்திராகாரமாகிய போனைச்செ ய்து வீறிநின்ற சிங்கமுகன் பானுகோபன், எரிமுகன் வ ச்சிரவாகு, மூவாயிரர்முதலிய பிள்ளைகள் தருமகோபனா திய மதியுதிமந்திரிகள் பிரதானிகள் மன்னமண்டலீகர் சேனைத்தலைவர்களுடன் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக் கடலும் உலகமுடிவிற கலந்தெழுமாறுபோல அடர்ந்து பரந்திருந்த நால்வகைச்சேனைப்பெருக்கும் அருமையாக த்தருவித்த மந்தரகூடபருவதமும் நாசப்பட்டு எங்கும் வெள்ளிடையாகச் சகலஆடம்பரங்களும் அடங்கி நிர்ச்ச ந்தடியாக ரணக்களந்தோற்றுவதை ஆயிரத்தெட்டண்ட ங்களுக்கும் அநிபனுகிய சூரமகராசன்கண்டமாத்திரத் திலென்னசெய்வான் திடுக்கிட்டிவாடிவலிகுன்றிமனச்செ ருக்கற்று மெய்மறந்து கிலேசித்தவனுய்ப் பெருமூச்செ றிந்து மானமும் கோபமும் மனதைக்கொளுத்திவாட்டய தாப்பிரகாரம் யாதொருதுணையு மற்றவனுய்த்தனிமையி ல்லின்றனன், இப்பிரகாரம் சகலவாங்களையும்பறிகொடு த்துக் கொடியபாதகனெண்ணிடட்டிருப்பதையும் சதுர ங்கவெள்ளங்கள்முதலியவனைத்துந் கர்த்தன்களைமுயற் சியினால் ஏககாலத்தில்அதப்பட்டு மங்கியதையும்வீரவா குதேவர், எண்மர், இலகூர், படைவீரர், பூதவெள்ளங் கள், மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன், இந்திரனுகிய தேவர்க ள்மனமும் விழிகளுங் குளிரப்பார்த்தவுடன் தாங்கள்கொ ண்டிருந்த மிகுத்தவருத்தங்களையும் என்னமாய்முடியு மோவென்னும் சந்தேகத்தையும் போக்கினவர்களாய் இ றந்துபிறந்தவர்களைப்போல மனமகிழ்ச்சியுடன்ஆடிப்பா டி ஐயன்குணாதிசயங்களின் காரணங்களைப்புகழ்ந்துகொ ண்டாடிநிற்கவும் அந்தரவாசிகள் ஆனந்தவாரியில்முழுதி உரோமங்கள்சிலிர்க்கத் தேகம்பூரித்துக் கற்பகமலர்களை வாரிவாரிச் சிவசுப்பிரமணியதேவர்மீதியிறைத்து அவ

ணகுலாந்தகனே வாழிவாழியெனப்போற்றிச் சந்தோஷங்களைக்கொண்டாடினர், இப்படிக்குச் சிவகணங்களாதியர்மனவெழுச்சிபெற்றிருக்கின்றகாலையில் மெய்வாய்கண், மூக்குச்செவியென்னும் பஞ்சேந்திரியவிஷயங்களின்வயப்பட்டுச் சந்தபரிசுரபாசகந்தமெனச் சொல்லாநின்றவிஷயாதிகளிலுமுந்தி வாட்செய்யவல்ல அஞ்ஞானவிருளைக்கடந்து மேலாகியமோட்சசாம்பிராச்சியச் செல்வத்தைப்பெறவிருந்தவர் ஊழ்வினைத்தொடர்பினுலமீட்டும் பழயதசையிற் றள்ளுண்டவாடுபவரைப்போலச் சூரமகாராசனுவவன்சஞ்சீவிமகிமைபிறும்கலரும் சீவந்தராகவெழுந்தகாலத்திற்களித்தும் மீட்டும்மாண்டமுன்னிலையில் மனாவருந்திவாடிநின்ற அவுணர்பெருமான் அதிகதூக்கசாகரத்தில்முழுதி நிலைபெருமல் அலைந்திருந்தவர் ஒரு எண்ணம் சடுதியில் மனதிறுமுற்றியமாத்திரத்தில் வடவாமுகாக்கியும் ஆலகாலவிஷமங்கலத்தெழுவதுக்கொப்பாக வருத்திராசாரமாகக்கோபித்து நல்லகாரியம் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனுத் தேவர்முதலிய சகலரும்வணங்கிப்போற்ற சக்கோஸ்வரனாய் வாழ்ந்திருந்த நம்மைமொத்தசூரனைத் தனியனுக்கிப் பெரும்புறக்கலையொப்பச் சூழ்ந்தினாந்திருந்த சதுரங்கசேனைப்பெருக்கையும் துணைவர்புத்திரமித்திரர்முதலானவர்களையும்நிமைப்போதில்வாட்டி வெற்றிகொண்டிருக்கின்றஇந்தப்பாலகனைவளைந்து அதிககெலிப்புடனிருக்கும் பூதப்படைகளாதிய வீரரைஅதாஅதம்பண்ணி நம்மைப்போலவே ஒன்றியாக்கியபின்பு இவனுணவத்துக்குத் தக்கபுத்தியைப்பண்ணக்கடவேனெனத் தீர்மானித்தவனுப் பூருவத்தில் தான்பலகாலம்வருந்திச்செய்த வீரமாமகத்துக்கிரங்கிச்சிவபிரான்காட்சிதந்து சகலபேறுகளையுங்கடாட்சித்தபோது படைத்தளித்தமகிமையுள்ள இந்திரஞாலத்தேரின்மீது விழிகளைப்பரப்பி யிதனைச்சொல்லுவதாயினன்.

குதலைச்சொல் மாறாதகிறவனைச்சூழ்ந்து வயிரத்தையொப்பவிளங்கும் கோரைத்தந்தங்களைவாய்ந்து கொக்கரித்திருக்கும் பூதவெள்ளங்களையும் அவர்களுக்குத்தலைவரையும் இலகூர், என்மனையும் தனுர்ப்பாணியாககிற்கின்றதுதனையும் இந்தநிலையில் உன்மாயைப்பெருக்கினல்மயக்கிச்சேர்த்து வகையறவாரிக்கொண்டுபோய், அண்டவெல்லையினுச்சிபில்வைத்துநாம்மறு கட்டளையிடும் பரியந்தமகாத்திருக்கக்கடவாயெனப்போதித்து விடைதந்த மாத்திரத்தில் பூமண்டலப்பரப்பு முற்றும்விரிந்துகாடாந்தகாரமாகிய இருளைமூடிப்பகைவர் மதியைமயக்கிப் பிரோதங்களாகத்தள்ளி வீரவாகுதேவராதிய வீரரையும் சிவகணங்களையும் தன்னிடத்திற்சேர்த்துக்கொண்டுமின்னலைப்போலச் சோலென வானத் தெழுந்து அண்டத்தினுச்சியிற் கொண்டுபோய் பாதகன் தனக்கு கட்டளையிட்டிருக்கின்ற படிக்கு வைத்திருந்தது சவுனகாதி யிருவிகளே அந்தத்தேரின் வல்லபத்தையும் பெருமைகளையும் மாயைத்திறங்களையும் மற்றகாரணங்களையும்ஒருவகையாகவும் சொல்லிமுடிவதன்று இவ்விதமாக நிமைப்போதில் முடித்தவுடன் கடலைப்போலப் பரந்திருந்த சேனைப்பெருக்கானது வற்றிப் பாலசுப்பிரமணிய தேவர் ஏகாங்கியாக நிற்பதைஅவுணர் பெருமான்கண்டு மனவாட்டத்தைப்போக்கி நகைமுகனாய்த் தேகங்குலங்க நகைத்துத் தனதிரத்தின் வல்லபம்வெகு நேத்தியென்று கொண்டாடி

நிற்பதைப்பார்த்த தேவர்கள் திடுக்கிட்டு மனங்கலங்கி மறுபடியும் கொடியதுன்பப்பெருக்கிற்பட்டி யாதுந்தோற்றமல் வாடித்திகைத்துப் பார்த்திருந்தனர், இந்திரன் பதைத்துத் துடிதுடித்து மதிமருண்டபட்டதுக்கவருத்தங்களைப்பேசி முடிவதோ இப்படிக்குச்சகலரும் மதிமயங்குகின்ற காரணங்களையும் சூரன்நடாத்திய மாறுபாடுகளையும் துணைவர்பூதப்படைகளினைவயழித்து வாரிக்கொண்டுபோன இந்திரஞாலத்தேரின் வல்லபத்தையும் தமக்கொப்புலமையற்று ஏகனுவிளங்குகின்ற பாலசுப்பிரமணியதேவர் தெரிந்தமாதிரித்திற் சந்துகோபங்கொண்டவராய் ஒருதிவ்விதமானத்தை யெடுத்ததுத் தமதுதனுசிற்பூட்டி யிர்திரிவிஷத்தில் அண்டகோளாக முகப்பிற்போய் நமது சயின்னியங்கள்முதலானவனை வஞ்சித்துக்கொண்டுபோய் வைத்திருக்கின்ற இந்திரஞாலத்தேரைத்திருப்பி வரக்கடவையெனக் கட்டளையிட்டிமந்திர பூர்வகமாய்த் துண்டினர், அப்படை வெளிப்பட்டவுடன் வெற்றிவேலாயுதத்தையொப்பச் சொலித்து மின்னலைப்போலத் தாவிப் பிரசண்டமாருதத்தினும் வேகங்கொண்டு பலமகிமைகளைக் காட்டியோடிப் பூலோக புவலோக, சுவலோக, சனலோக, தபலோக, சத்தியலோக, மகாலோகமென்னுப் மேலுலகங்க ளேழையுங்கடந்து மற்றப்பதங்களையும் நிமைப்போதிற்றாண்டி மூகண்டகோளாக முகட்டைச்சேர்ந்து மாயைத்திறங்களிற் சிரோஷ்டமாக விருக்கின்ற இந்திரஞாலத்தின் வலியையடக்கி மேகசாலங்களைப் பெருங்காற்றலைத்துப் பறக்கடிப்பதைப்போலத் தள்ளிவந்து வானவெல்லையைக் கடந்து வெற்றிமாலேபுரனும் பன்னிருபுயாசலங்களைப் படைத்திருக்கின்ற சரவணபவன் சன்னிதானத்தில் இந்திரனாதிய தேவர்களித்துத் துள்ளும்படிக்குச்சேர்த்துத் தன்னிருப்பிடத்தைக்கலந்தது. எமதிறைவன்கிருபாரோக்கம்பட்ட மாத்திரத்தில் மையலொழிந்து உணர்ச்சிபெற்றவர்களாய் வீரவாகுதேவர் துணைவர், இலகூர், படைத்தலைவர், பூதவெள்ளங்கள் சிங்கங்களைப்போலத் தேரைவிட்டுநிலத்திற் பாய்ந்துதெவிட்டாதபேரின்பவாரிக்கிறைவனைத்தேவதேவோத்தமனைச் சுயஞ்சோதி வடிவினை மனமும் விழிகளும் திருப்தியடையும்படிக்குத் தரிசித்துக் களித்தவர்களாய்த் திவ்வியசரணாவிந்தங்களிற் பன்முறை பணிந்து போற்றிப் பழையபடிக்கு வற்சாகங்களுடன் சூழ்ந்திருந்தனர், அக்காலத்தில் அண்டரண்டபுவன சராசரவுருவகமாய் அவற்றுட்படாமற் புறம்பில்லின்று சூத்திரதாரியை யொப்ப நடிப்பித்து அவ்வவற்றிற்குரிய போகங்களையுட்டி யாட்டியில்வித நாடகங்களைச் செய்துவரும் பெருமையினையுடைய முருகக்கடவுள் தமதெதிரில் வலியடங்குகிற்கின்ற அதிகசந்தரமும் மோகனவித்தை முதலியவல்லபங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற இந்திரஞாலத் தேரைப்பார்த்துத் தேவராசனாதியர் மனமகிழ்ச்சிபெற்றுக் கொண்டாடும் படிக்குத் திருவுளப்பற்றுவதாயினர்.

பூருவத்திற் சூரனியமகத்தை முடித்த நிமித்தம் தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான் கிருபையுற்றுப் பலவரங்களுடன் உன்னைப்படைத்தளித்தபோது இந்தச் செல்வச்சம்பத்தை நூற்றெட்டியுலகங்கள் சலனமற்றபவித்திருப்பையெனரியமித்ததவண்காலம் முடிவெய்தியபடியால் இத்தினம்மாளவிருக்கின்றனன், இனிநீ அவன்கட்டளைக்குட் பட்டிருக்கவேண்டுவதில்லை ஒ! சுந்தரபிருத்தமாய்

விரதமே நம்மிடத்திற்சேர்ந்திருக்கக் கடவாயெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர், சவுனகாதியிருவிசுளே, அண்டரண்டிய வனசராசரங்களினும் பரிபூரணமாக நிறைவெய்தித் தம தானையை செலுத்தி துஷ்டநிக்கிரக சிஷ்டயிர்பாலனஞ் செய்து பாதுகாத்தானும் குணசம்பன்னராகிய வடிவேலன் பணித்தவாக்கியங்களைக் கேட்டமாத்நிரத்தில் அவுணர்பெருமா னிடத்துக்குப் போவதற்கஞ்சித் தன்வல்ல பங்க ளனைத்தையுமொடுக்கிப் டயபத்தியுடன் பிறப்பிறப் பற்றபரமன் திருக்குமாரன் ஆக்கியபனப்படிக்குறின்று விட்டது இப்பிரகாரம் அண்டமுகட்டைச் சேர்ந்திருந்த இந்திரனால் தேனாச் சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளானவ ற்ஒரு திவ்விய பாணத்தைக்கொண்டு நிமைப்போதிற்றரு வித்தகாரணங்களையும் அருமையாகத்தேடித்தன்மனோபி ஷ்டப்படிக்குச் செல்லவல்லஇரதம் தன்னிடத்துக்குயதா ப்பிரகாரம் வராமல் பகைவன் பட்சத்தில் நின்று விட்ட தையும் வீராதிரீராகிய வீரவாகுதேவரும், எண்மர், இலகூர், படைத்தலைவர்பூதசயின்னியங்களில்யாதொரு துன்பமுமில்லாமல் பழையபடிக்கு முருகப்பெருமானைச் சூழ்ந்துகொண்டு மனவெழுச்சியுடன் கெக்கலிகொட்டி ஜயவுற்சாகக்க ஞடன் வீறியிருப்பதையும் திஷ்டாந்தர மாகத் தெரிந்த சூரபதுமனுக்கு அதிககோபம் பிரவேசி த்ததால் வடவைக் கணலைப்போலச்சீறி மானமானதுமன தைப்பிடித்துவாட்டத் தட்சணத்திற் பருத்து நீண்டதங் கக்கட்டுகள் பூண்டு இருகுதைகளினும் மணிகள் கலிக்கு ம் ஒப்பற்ற வில்லொன்றையெடுத்துமின்னலையொத்தநா ரியைப்பிடிந்து செய்த டங்காரவோசையினால் உலகங்கள் பட்டபாட்டை யின்னவிதமெனச் சொல்லமுடிவதோ வு டனே தகத்தகாயமாகச் சொலித்துக்கொண் டிருக்கும் அ லகை யுடைய அதிக தீட்சணியமுள்ள கடுங்கணைகளையும் விஷங்களைக்கவல்ல கொடிய பாணகோடிகளையும் சென்றவிடங்களில் வெற்றியுடன் மீளுந்திறம்பெற்ற சுடு சரங்களையும் கோடாகோடிக்கணக்கில் ஒன்றின்பின் னெ ன்றாகக் கரவேகமாய்ச் சோனைப்பெய்யலினுமேலீடத்து ன்டி எமதையன் தோற்றங்காணுமல் மறைத்து அதிகவு க்கிரத்துடன் கியாவுமெனச் சிருங்கநாதஞ் செய்தனன்அ ந்தபடைகளின்வல்லபத்திறங்களையென்ன சொல்லுவேன் மண்விண்ணெவ்விடங்களினும் அடர்ந்து புகையை வீசி த்தியைப்பெருக்கிக்குறுகுறென்றும்சிட்சிடென்றும்குமு றிக்கொண்டு மின்னற்கொடியைப்போலத்தாவி பேரிடிக ளைப்பெருக்கி மேலீட்டு ஆலகாலத்தை யொப்பவரும்உற் பாதங்களைக் கண்டவர்கள் பாசுபதமோ நாராயணஸ்திர மோபிரமசாபமோஅல்லது மாயவித்தையின்வல்லபமோ இவ்விபரீதம் விளைவதற்குக் காரணம்யாதோவென்று ச ங்கையுற்று நடுநடுங்கி வாடும்போது இக்காரணங்களைத் தையும் பாலசுப்பிரமணியதேவர் தெரிந்தவராய் தட்ச ணத்தில் தமதொப்பற்ற தனுசில்அதிக மகிமைகளைப் ப டைத்திருக்கின்ற வெவ்விதப்பாணவிதங்களைஅமோகமாக மாறேவிப் பகைவன் வருந்தச் செலுத்திய படைகளின் பெருக்களைத்தையும் சுழற்காற்றிற்பட்ட சரகளைப்போ லச் சின்னபின்னப்பட்டுப் பறக்கடித்தனர்.

அக்காலத்திற் பாதகன் காளசூடத்தைப் போலச்சீறிக் கணக்கிறந்த சுடுசரங்களைக் கரவேகமாகப் பிரயோகித்துச் சிவகுமாரன் தேனாடாத்தும் வாயுதேவன் சரீரத்தில் ணசிராட்ட விடமில்லாமற் றுளைத்துவாட்டிய காலையில்

உதிரமானது பெருக்கெடுத்தோட மிகவும் நொந்து பஞ் சேந்திரிய நிலைகள் பிசகித் தேகந் தளர்ச்சி கொண்டு கை கால்க ளோய்ந்தமையார் புரவிகளின் வார்க்களையசைத்துத் தேரைச்செலுத்த நிருவகிக்கமாட்டாதவனாய்ச் சித்திர ப் பிரதமையைப்போல அசைவற் றிருந்தனன் இவ்வித மாகத் தன்சாரதிக்குநேர்ந்த அபாயத்தைச் சிங்காரவேல ர் திருவுளத்தில் மதித்துப்பரிவாய் அவ்விடத்திற் கிரு பாநோக்கத்தைப் பாலித்தவராய் உடனே அதிககோபங் கொண்டு தட்சணத்தில் திவ்யபாணங்களாயிரத்தை ஒப் புலமையற்ற காண்மடத்திற் பூட்டிச்செலுத்திக் கொடிய மனதைப்பெற்ற சூரபதுமன்கரத்திற் றிருப்பாற்கடலைக் கடைந்த மந்தரத்தையொப்பவிளங்கியிருந்த நீண்டதனு சைத் தேவர்கள் துள்ளிக்கூத்தாடும்படிக்கு இருதுண்ட மாகக்கண்டித்தனர் தன்கரத்திலிருந்த பருத்தவில் தறிப ட்டபோது அவுணர்பெருமானுக் கதிகவுக்கிரம் பிரவேசி த்தகாரணத்தினால் நாகம்போலச்சீறிக் கொடிய கினைவை க்கொண்டவனுய்த் தான்செய்த தவத்துக்கிரங்கிச்சிவநாத ன் கடைச்சித்திருந்த முத்தலைச்சூலாயுதத்தையெடுத்துக ரத்திற்கொண்டு வீரபராக்கிரமமுள்ள சிங்கவாகனத்தைப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் ஆரோகணித்திருக்கின்றசி ரந்தவிரதத்தினருகிற் றாண்டுவருமுன்னிலையில் அப்பா தகன்மனதினும் கடுகிப்பாய்ந்து வாயிரத்தினும் வலிபெற் றுக் கூர்மையாயிராநின்ற நகங்களினால் சரவணபவன்வீ ற்றிருக்கின் இரதத்திற் பூட்டிய வேகமுள்ளகுதினாகன் பதைபதைத்துத் தேகமுற்றும்உதிரப்பிரவாகமாயோட அறைந்தும் கர்த்தனைச்சூழுவிருந்த பூதராதியர்நடுநடுங் கி வாடத்தக்கதாகக் கர்ச்சித்தும் பலகொடுமைகளைச்செய் தும்உலவுகின்றகாலையில் அதன்பிடரியில்விளங்கும் சூர ன் தனதுவலக்கரத்தில் நின்ற நீண்டசூலப்படையைப் பி ன்வாங்கித் தன்வலிகொண்டு சிவகுமாரனைப் பின்னப்படு த்துவதாகக்கடாவித் கோடையிடிசுற மஞ்சக் கர்ச்சித்த போது மின்னலை யொப்பப் பளபளெனப் பிரகாசித்துக் கொண்டு வான வெல்லையிற்றவிக்குபீல்குபீலெனத் தீப் பொறிகளையிறைத்து இடிக்கூட்டங்களைப்பெருக்கிப்பற் பல தேவாஸ்திரங்களைப் படைத்துக் கலகலென்னு மார வாரங்களுடன் வீறிப் பூதகணப்பெருக்கை சிருஷ்டித்து விஷச்சுவாலையைப் பெருக்கிக் காற்றினுங்கடுகிவரும்சூல த்தின் கொடுமையைத் தெரிந்த தேவரினங்கள்திடுக்கிட்டு மதிமருண்டு செயலற்றுப் பலதிகையினுமறையவும் உல கங்களில் வாசமாயிருந்த பிராணிகளனைத்தும் திகில்கொ ண்டி அல்லோலகல்லோலப்படவும் சுவாலையைவிசிக்கொ ண்டி மேலீட்டுவரும் தெய்விகப்படையின்மகிமைகளை எ மதிறைவன் மதித்து ஆயிரகோடி சிறந்த பாணங்களைத் தேடி யெடுத்து ஒருதொடையிற் பூட்டிக் கரவேகமாய்ப் பிரயோகித்த முன்னிலையில் வடவையும்ஆலகாலமும்கல ந்தெழுமாறுபோலத் தியைவிசிறாறிக்கொண்டுவந்துநெ ருங்கியமாத்நிரத்திற் சூலமானது அதிக்கிரமித்து அவற் றினைக் கவளீகரமாகவிழுங்கிச் சூரபதுமன் கோபக்கன லினுமேலிடச்சீறிச் சமீபித்துவரும்போது ஞானநாயகனா கிய பரமசிவமளித்த படையின்வீரத்தையும் வேகத்தையும் நிதானித்தவராய்த் தமதுகரத்திற் பிரகாசித்திருக்கு ம் வெற்றிவேலாயுதத்தின்மீது விழுகளைப்பரப்பி யிந்தவி ஷித்திதற்போய்ப் பகைவனேவியசூலத்தைப் பிடித்துவ ரக்கடவையெனத் திருவாய்மலர்ந்தமாத்நிரத்திற்சோலே

ன்றெழுந்து கோடிசூரியப்பிரகாசத்தைப் பரப்பினதாய் வடவைக்கனலினுள் கொடுமைகொண்டவருகின்ற சூலத்தைக் கிட்டியமாத் திரத்திற் சொலித்துக்கொண்டிருக்கும் முத்தலைகளையும் சேர்த்துப் பற்றியிழுத்துக்கொண்டு பகைவன்றியங்கி வாடத்தக்கதாகத் தட்சணத்திலீண்டு ஆதிசேஷன் ஆயிரம்பணமகுடங்களினும் கவித்துப்போற்றியகாலையில் மகம்மேருவினது சொர்னமபமாகிய சுகரங்கள் மூன்றினைப்பறித்துக் கருங்கடலிற்சேர்த்தவாயுதேவனைப்போலவந்து குமாரசுவாமியார் திருக்கரத்திற் சூலப்படைபைச் சேர்த்து யதாப்பிரகாரம் தன்னிலையில் நின்றது.

சவுனகாதி தவத்தோ பலதிவ்வியபாணங்களையும் சட்டைபண்ணாமல் மீறிவந்தசூலத்தை வெற்றி வேலைக்கொண்டு தருவித்துக்கரத்திற்கொண்ட மகிமையைக் கண்ட தேவர்கள் கரங்களேசிரங்களிற்சூப்பி ஒ தேவாதிதேவாபத்தவற்சலா அடியோங்களபட்டுத் துக்கவருத்தங்களைத்திருவுளத்திற்கொண்டிரங்கி யிப்பாதகளைத் துரிதமாகக் கொன்று தினாப்பாதுகாத் திரட்சிக்கவேண்டுமென்றுபோற்றுகின்றபத்தர்கள் முறைகளைத்திருச்செவிகளினேற்று இரக்கமுற்றவராய்த் தட்சணத்தில் இரண்டாயிரம்சுசிரங்களைத்தனுசிற்சந்தித்துப்போக்கிச்சூரபதுமனைத்தாங்கிக் கந்துபோட்டு அனர்த்தங்களைச்செய்துலவுகின்றசிக்கவாகனத்தின் சிரத்தைப் பத்தலாகப்பிளந்தகாலத்தில்உதிரமும் மூளையும்சலந்திறைய வானத்தெழுந்து அரற்றிக்கொண்டு நிலத்தில்விழுந்து பதைபதைத்துப் பிராணனைப்போக்கி மாண்டது, அத்தருணத்திற்கூரபதுமன் பூமியிற்பாய்ந்து வெருகாலமாய்த் தன்மனோபிஷ்டப் படிக்குடத்திலுந்த வாகனம் பட்டகேட்டைப்பார்த்து மனம் வருந்தினவனுய்த் தான்அருமையாக வைத்திருந்தசூலாயுதமானது பாலசுப்பிரமணியதேவர் வசப்பட்டுப்போனதையும் தனக்குவேறொருவதவியுமில்லாமல்லிலத்தேரில் நிற்கும் மானக்குறைச்சலையும் நினைந்துநினைந்து வருந்தி ஊழிகாலத்தெழும் வடவைக்கனலினு மேலிடக் கொதித்து இதனை யெண்ணுவதாயினன், சிவபிரான்கடாட்சித் திருந்த பெருமைபொருந்திய இத்திரஞ்லத்தேனாயும்வலியிற்சிறந்த சூலத்தையும் தன்வயப்படுத்திக்கொண்டவீரத்தன்மையைக்கொண்டிருந்த சிக்கத்தையும்வதைத்துஇந்தப்பாலகன்ஜயப்பிரதாபத்தைக்கிடைத்தவனைப் போலநினைந்துவீரப்பை யடைந்திருக்கின்றனன், இவனுணவத்தையடக்கி அதிககெலிப்புடன் கெக்கல்கொட்டிமதிப்பற்றிருக்கின்ற பூதவெள்ளங்களையும் நவவீரர் இலகூர்முதலிய படைத்தலைவர்களையும் நிமைப்போதில் மாயவருக்கொண்டுவிழுங்கிக் கோபதாபங்களைத் தணிந்துஜயப்பிரதாபத்துடன் மீளக்கடவனைத் தீர்மானித்தவனுய்த் தனதாசிரியனாகிய சுக்கிரபகவான் போதித்திருந்த மேகனமந்திர மொன்றைவிதிப்படிக்குச்சரித்து அதன் முயற்சியினால் வலிக்கொப்பற்ற சக்கிரவாகப் புள்ளருக்கொண்டு அலைகளைவீசித் கல்லென்றெலிக்கும் கடலுனு மேலிடமுழங்க வார்ப்பரித்து மகம்மேருபருவதமானதுசிறகுமுளைத்தெழுமாறுபோலப் பரந்திருக்கும் செட்டைகளைக்கொட்டியுலாவின்ன, அதெப்படிக்குக்காட்டியதெனில்உரலையொப்பத்திரண்டுகாட்டும் பாதங்களையுடைய மதயானைகளின்மத்தக்கங்களைக்கொத்தி உதிரத்துடன்மூளையைவெண்ணெயைகொத்து வாரியுன்னும் வீரபராக்கிரமமுள்ள

ள சிக்கவாகனத்திலாரோகணித்துச் செம்பஞ்சுக்குழம்பின்காட்சியும் பத்தர்கள்அருச்சிக்கும் திவ்வியபரிமளமிகுத்த புஷ்பங்களின்மணமும் பெருத்திருக்கின்ற திருவடிகளையசைத்துலாவும் ரணபத்திரகாளியானவள் போர்க்களத்திற் கணக்கிறந்தவெள்ளம் சேனைப்பெருக்கானது கண்டதுண்டப்பட்டு உதிரம்பெருக்கெடுத்தோடக் கண்களித்து நிர்த்தம்செய்கின்றபோது பம்பலபூதகணங்கள் பறைகளை யறைந்துலாவுமாறுபோல விளங்கியது.

இத்தகைய காத்திரதேகத்தையும் பரந்தசிறகையும்வயிரத்தையொத்த மூக்கையும் கூரியநகப்பந்திகளையும் வேகத்தையுன்கொண்ட சக்கிரவாகமானது தழைத்தஇறகையசைக்குந்தோறும் பெருகியவாயுவினீமோதலினுற் பூமண்டலமுற்றும் தத்தளித்துப் பிளக்கத்தக்கதாகவும் வானத்திற்சஞ்சரிக்குமுன்னிலையிற் சிறகின்பரப்பினுஞ்சூரியன்காந்தியையடக்கி உலகங்களெங்கும் காடாந்தகாரமாகிய இருள்பரந்து பிராணிகள் அல்லோலகல்லோலப்படைவட்டமிட்டுத் திரிகின்றவன் சமுத்திரமுதலிய ஜலப்பெருக்கில் வாசஞ்செய்யும் மீனினங்களைப் பரவைக்கூட்டங்கள்பாய்ந்து கவ்வுமாறுபோல பூதசயின்னியங்கள் மத்தியிற்றாழிக் கூரியநகங்களினால் அளவற்றவனைச்சாடியும் பிளந்தும் விழிகளைப்பெயர்த்துச் சிரங்களைக்கிள்ளியும் வயிற்றைப்பிழியும் மார்புபத்தலாகப் பிளக்கத்தாக்கியும் திசாதிசைகளிலவீசியும் வயிரத்தையொத்தமூக்கினால் மண்டைகள்திறக்கக்குத்தியும்நாசிகளைக்கிள்ளியெறிந்து செவிகளைத்தறித்தும் சிறகின்மோதலினுற் பலனாப் பெருங்காற்றிற்பட்ட பெரியசோலைகளைப்போல நிலத்திற்படியத்தள்ளியும் உருட்டியும் நகசெகபரியந்தம் சின்னபின்னப்படச்சாடியும் வெற்றிவேலாயுதக் கடவுள் ஆரோகணித்திருக்கின்ற கொடிகுடைமுதலிய சிக்காரங்களைக்கொண்டிருக்கும்தேவைச்சூழவட்டனைவந்தும் புரவிகளைத்தாக்கியும் சாரதியாகவிருக்கின்ற வாயுதேவனைக்குப்புறவிழுந்து களைக்கமாறியும் குத்துக்கால்கொடுக்கைகள் கலகலென்றசையும்படிக்கு எற்றியும் திகைத்தப்பார்த்திருக்கின்ற சேனைவீரரை வாரிவாரிவிழுங்கியும்அவர்கள் கரங்களிற்பற்றியிருந்த பருத்தவிற்களைக்கறித்தெறிந்தும் ஆயுதவிதங்களைமுறித்தும் அம்புறுத்தூணிகளை அறுத்து நிலத்திறள்ளியும் தண்டாயுதம் சூலமாதியவற்றைமுறித்தும் துகள்செய்து பங்கப்படுத்தியும்ஒன்றுடனென்றுதாக்கித் தியெழச்சாடியும் அவர்களேறியிருக்கின்ற இரதங்களைப்பறக்கடித்தும் புரவிகளைக்கால்களறமொத்தியும் சாரதிகள் தலைகளறக்கிள்ளிக் கடல்களிலவீசியும் பூவட்டமெங்கணுமுருளவிறைத்தும் தேவர்களைக் கலக்கியும் பறக்கடித்தும் திகைக்கச்சாடியும் இவ்விதமாகச் சகலரும் பிரமித்துவாடத்தக்கதாகச் சூரபதுமன் சக்கிரவாகப் படிவன்கொண்டு காற்றாழையைப்போல வானவெல்லையிற் சுழன்று சுழன்று சாடும்போது மெய்ப்பத்தியினுற்றமது திருவடிகளுக் கன்புசெய்து துதிக்கவல்ல பத்தர்கள் ஜனன மரணதுக்கவருத்தங்களைப் போக்கிச் சகலசெல்வங்களையும் கடாட்சித்துக் கடையில் மோட்சசாம்பிராச்சிய வாழ்வையும் தந்தாளுந் கிருபைக்கடலாகிய பாலசுப்பிர மணியதேவர் பிராணிகள்படும் உபத்திரவத்துக் கிரங்கி கோபநகைகொண்டு கரங்களைக் கொட்டி யிந்த அவுனராசன் கற்றிருக்கின்ற விஞ்சைவெரு நேத்தியெனச்சீறிப் பூயிக்கச் சாணியாக விருக்கி

ன்ற மகம்மேருவைப்போலப் பருத்து நிமிர்ந்திருக்கும் கனுசை வட்டாகாரமாக வளைத்துப் பலகோடிச் சூச ரங்களையும் விஷங்களைக் கக்கவல்ல சிலிமுகங்களையும் பூட்டி விசாலமாகிய சிறகைவிரித்துப் பேரோசையெழ க்கூந்தலிட்டு வருந்தித்திரிகின்ற அவுணராஜன்மீதிற்செ லுத்தினர். அவைகள்விடுபட்டவுடன் அனலைப்பெருக்கிப் புகையைவிசிக் குமிறிக்கொண்டு மேல்வரும்போதுசிற கடிமோதலினாலும் கூரியநகங்களினாலும் உறுதிபெற் றுவளின்கும் மூக்கினாலும் தட்டியும் முறித்தும் துகள்க ண்டு வீராவேசத்துடன் வானமெங்கணு முலாவிபும்ச த்தசாகரப்பரப்பிற்குநிறியும் பெரும்புறக்கடளிற்றுவியு ம் இருட்டியுமிடம்பறந்தும் வானநாடுகளிற்குநிறியும் நாக ர்கள் வாசஞ்செய்யும் பாதலவிடங்கடோறும் சஞ்சரித் தும் மின்னலையொப்பச் சூதிசூதிநிறம்போர்க்களத்தில் வளைந்துவளைந்து தீனராகிய பூதப்படைகளைச் சின்னபி ன்னப்பட்டழிய மோதுமுன்னிலையிற் சருவாந்தரியாமி யாகவிளங்கி அண்டரண்டபுவனசராசரங்களை நடிப்பிக் தாரும் பெருமையினையுடைய சிவகுமாரன் சூரன்செ ய்கையை நிதானித்தவராய்ச் சகலவளங்களையும்போக்கி ப்பட்டியருக்கொண்டு திரிந்துபோராடுகின்றவனைநம்மை யொத்தவன்தேரில்நின்றுவாட்டுவது நீதிக்கடாது மேலு ம்பழிக்கிட மாகுமென்றெண்ணி தேவர்களமத்தியில்நி னின்ற வெள்ளையானை வாகவானுகிய இந்திரன்மீது விழிக ளைப்பரப்பியகாலையில் கர்த்தன் தன்னிடத்திற் பரிபூர ணகடாட்சத்தினால் திருவுளத்தெண்ணியகுறிப்பைத்தெ ரிந்து தட்சணத்தில் அழகியகண்கள்விளங்கும்பசியதோ கையைவாய்ந்த பருத்தமயிலினுருவைக்கொண்டு மாகத மலையானது சிறகுமுளைத் துலவுவதைப்போலப் பரந்தி ருக்கின்ற செட்டைகளைக்கொட்டி உலகுக்கச்சாணியாக றிற்கும் மேருகிரியும் சத்தகுலாசலங்களும்சூலைசூலைத் து திசைகள் தத்தளிக்கச் சத்தசாகரங்களும் அலைகளைமோ திக்கலங்கிப்பெருக்கெடுத்தோடவும் விஷப்பற்களையுடை யசர்ப்பகூட்டங்கள் பதைபதைத்து நாசமடையத்தக்க தாகப்பறந்து வட்டணைதிரிந்து சரவணபவன் சன்னிதா னத்தில்வந்துநின்று வணங்கிப்போற்றி அண்டங்கள்திர இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினன்.

தேவாதிகேவனே கேட்டருளும் மகாவிஷ்ணு, பிரம னாகியகடவுள் தமதுகட்டளைகளுக்கெதிர்பார்த்துத்தொ ண்டுசெய்யக் காத்திருக்கும்போது அடிமையினிடத்திற் பரிபூரணகடாட்சம் பாலித்துப் பணிவிடையினைத் தந்த ருளியதாம் சகலசிறுமைகளையும்போக்கிப் பெறுதற்கரி யமோட்சசாம்பிராச்சியப் பதவிக்குப்பாதிரினானேன்உ மதுசெந்தாமரைகளையொத்த திருவடிகளைத்தாங்கும்பே ற்றைக்கிடைத்ததுமன்றியில் பாசபந்தங்களுக்குக்காரண மாகிய இவ்வாழ்க்கையினு லுண்டாகும்பாதகங்களையொ ழித்துபலத்திரனியினேன், ஓ! கர்த்தனே? வெகுகாலமா ய்த் தீனராகிய தேவர்கள்வருக்கங்க்களையலைத்துத் தகாத பணிவிடைகளைக்கொண்டிருவதுமன்றி அரியசிறைச்சா லையினுமடைத்துப் பாரவிலங்குகளைப்பூட்டிவருத்திச்சக லபுவனங்களினும் கொடுக்கோலைநடாத்திவருகின்ற சூர பதமன் வஞ்சகனைவைக்கொண்டு பறவையினுருத்தா ங்கிப் பறக்குமிடங்கடோறும் தேவரீரையேந்தி பவனிவ ன்று கொடியபோனைச்செய்துவென்று ஜயப்பிரதாபத்தை ப்பெறும்படிக்குச் செய்யவல்லேன் ஆதலாற் கிருபையு

ற்று வினாவில் திருத்தேனாவிட்டிறங்கி அடியேனைவாக னமாக ஆரோகணிக்கத் தபைசெய்யவேண்டுமென்று ப லவிதங்களிற்றுதித்து வேண்டுமுன்னிலையிற் சண்முகப் பெருமாள் அவன்பத்திவிசுவாசங்களுக்கிரங்கிக் கிருபா நோக்கம்பாலித்துத் துரிதமாய் நவரத்தினகாந்திகளை வீ சிக்கொண்டிருக்குந் திருத்தேனாவிட்டிறங்கி விரிந்தகலா பத்தைப்பரப்பி வீறிநிற்கின்ற மஞ்சைவாகனத்தின்மீதி ற் நேவர்போற்ற கம்பிரமாகவீற்றிருந்து சூரபதமன் ச க்கிரவாகப்புள்ளுருக்கொண்டு விண்ணுலகத்தினுலாவுமி டங்களிற்செலுத்தி யிறுதிக்காலத்தில் உலகங்க்களையழிக்க வெழும் வடவைக்கனலின்பெருக்கை நசிக்கமோதும்பிர சண்டமாருதத்தைப்போல அவுணர்பெருமானைவளைந்து கொண்டு போர்த்தொழிலைச்செய்ய யத்தனித்தமுன்னி லையில் இக்காரியங்களைத்தெரிந்த சூரன் உருத்திராகார மாகக்கோபித்து இந்தப்பாலகன் சூட்சிவெகுநேகதியாக விருக்கின்றதெனச்சீறி அலைகளைமோதும் கடலைப்போல ஆர்ப்பாடங்களைச் செய்துகொண்டுகாவிப் பசியதோகை யைவாய்ந்த இந்திரனைப்பகைத்துத்தன்சூரியநகங்களினு ற்றையைப்பிடுங்கி யெறிந்தும் பிச்சங்களைப்பறித்து வீ சியும் வயிரத்தையொத்த மூக்கினுற் சிரமெங்கணும்உதி ரம்பெருக்கெடுத்தோடக்கொத்தியும் உடல்முற்றும்பீறு ண்டு செவ்வானத்தைப்போலத் தோற்றச்சாடியும் இவ் விதமாகப் பலபின்னங்களைச்செய்து சுழற்காற்றினுமேலி ட்டுத்திரிகின்றகாலையில் மயிலுருப்பெற்றிருக்கின்ற இந் திரனும் அக்கொடுமைகளை யெவ்வளவுஞ் சட்டைபண் னாமற் பசியசிறகைக்கொண்டு சூரன்திகைத்து வாடும்ப டிக்குச்சாடியும் அவன்போகுங்கதிமாரித் திகைக்கும்ப டிக்கறைந்தும் பசியகழுத்தைநீட்டி நீண்டமூக்கினுல்மு னைவெளிப்படும்படிக்குப் பாதகன்சிரத்திற் கொத்தியும் வலியிறகுக்களை வாரிவாரித் திசைகளில்வீசியும் வளைந் து கூர்மையாயிருக்கின்ற நகங்களினுலறைந்து உடலமு ற்றும் புண்படவாட்டியும் பிரமிக்கும்படிக்கு உரப்பியு ம் இவ்விதமாகத் தேவராஜன் மீறிவரும்போது சூரன் அதிககோபங்கொண்டுநமக்கஞ்சியோடித்திருடனைப்போ லப்பதுங்கித் திரிந்த இவன்கருவத்தைச் சற்றுநேரத்தி லடக்கவேண்டுமென்றுருத்து உக்கிராகாரனாய் மயில்வா கனத்தைவிடாமற் சுழன்றுசுழன்று உடலிற் பொலிவாக த்ததைத்திருக்கும் பசியபீலிகளைப்பறித்தும் கீறியும் ச தைசதையாகப் பேர்த்தெறிந்தும் தலையைப்பிளந்துவிழி களைப் பின்னப்படுத்தியும் கால்களையெற்றியும் சிறகடிகா ற்றினாற் பின்னிடையும்படிக்கு மோதியும் இன்னமுஞ் சொல்லப்படாத கொடுமைகளைச்செய்துகொண்டு சூர வளிக்காற்றினுங்கடுகி அனர்த்தங்களைச்செய்துவரும்உத் தண்டங்களை எமதைபன்தெரிந்து தன்வாகனத்துக்குநே ர்ந்த துன்பத்துக்கிரங்கி ஆலகாலம் பெருகுமாறுதீயெழ நகைத்து இந்தப்பாதகன்வலியை நிமைப்போதில் அடக் குவனெனச்சீறித் தமதுகரத்திற் பினாகத்தைப்போல வி ளங்கும் பருத்தவிலலைவளைத்து நாரியையிறுக்கவயிரவூ சிகளையொத்த பாணகோடிகளை அபரிமிதமாகச் செலுத் தித் தலையைப்புண்படுத்தியும் விழிகளைமயக்கியும் சிறகு களைச் சின்னபின்னப்படத் தறித்தெரிந்து தேகத்திலுண் ணிரட்டவிடமில்லாமற் றுளைத்தும்சக்கைசக்கையாகப் பே ர்த்தெறிந்தும் உதிரத்தைப்பெருக்கியும்சிறகுகளுக்குமா ருகசரங்களையழுத்தியும் கால்களைமுறித்து இறகுகளை

யொடித்தும் இவ்விதமாக விஷத்தையொத்த கணைகளைப் பெருக்கிச் சாடும்போது சக்கிரவாகப்புள்ளினுருப்பெற்றனர்த்தங்களைச்செய்துலவிய சூரன்பதைபதைத்து நடுநடுங்கி மிகவும்வருந்தியபோதினும் வீராதிவீரனாதலாற் சற்றுமினையாமல்விட நாகத்தைப்போலச்சீறிவட்டமிட்டுத்தோறும் விழிகளிற் குழில்குழிலெனப் பெருத்துதிருக்கும்திப்பொறிகளானவைசிதறி வானநாடுகளைக்கொளுத்தியும் திசாதிசைகளைச்சுட்டுக் கரியாக்கியும் புலனங்களைத்தகடித்தும் பூமண்டலமெங்கணும் நெருப்புமழையைப் போலப்பரந்து மன்னுயிர்களை அல்லோலகல்லோலப்பட்டுவருத்தியும் இத்தசகைய அனர்த்தங்களைச் செய்துகொண்டு காற்றாடிபைப்போல நிலைபெறாமற் நிரிந்துதிநிர்துவாட்டும்போது எமதையனும் தேவராஜனுருவமாகிய மஞ்ஞைவாகனத்தை வாயுவேகத்தினுங் கடுகிநடாத்தி அவ்வவ்விடங்களிற்றொடர்ந்து அரத்தினால் ராவப்பட்டுவிஷத்தொவையலட்டிக் கூர்மையாகவிளங்கும் அலகையுடைய சுடுசூரங்களைச் சோனைப்பெய்யலினு மேலிட்சொரிந்துசொரிந்து தேவர்கள் துதித்துவாழ்த்த அகோரயுத்தங்களைச்செய்து திகைக்கும்படிக்குச் சாடித்திரிகின்றகாலையில் அவுணர்சூலதிலகனாகிய சூரமஹாராசன் தான் கொண்டகோலம்தோற்றமற் சரங்கனாழ்ந்தி உதிர்மானது மிகுத்துப்பாய்வதினால் வலிகுறைந்து தேகம்நடுங்கவருந்தியபோதினும் மானமுங்கோபமும் மனதைப்பிடித்தலைக்கக் காளகூடத்தைப்போலச்சீறி வெற்றிலேலாயுதப்பெருமாள் திருக்கரத்தில்விளங்கும் நெடியவிலை நொடிப்போதிற் கடித்தொடிக்கநீண்டுசூரிய அலகைப்பெற்றவாயைத்திறந்துகொண்டு அண்டங்களதிரச் சிறகைக்கொட்டி அதிவேகமாய் மேலிட்டிவருகின்ற பாதகன்தீர்மானத்தைச் சிவகுமாரன்தெரிந்து சமீபித்தமாத்திரத்திரத்திற் செந்தாமராமலரைப் பழிக்கும் அழகிய திருக்கரங்களினென்றில் தகத்தகாயமாகவிளங்கும் வீரவாளாயுதத்தினை மின்னலைப்போல ஒருவிசை விதிர்த்தோங்கிப் பகைவன்கொண்டிருக்கும் பறவையுருவானது இரு கூறாய்விழுத்தக்கதாகவிசினார்.

சவுனகாதிரிஷிகளே அழிவற்ற வயிரத்தேகம் பிளக்கப்பட்ட ஜயத்தைக்கண்டவிஷ்ணு பிரமனாதிதேவர்கள் களியிகுதியினுற் நேகபரவசராய் விழிகளில் ஆனந்தநீர் பெருகவும் மயிர்ச்செறிவெழவும் துள்ளித்துள்ளிக் கூத்தாடிப் பாலசுப்பிரமணியதேவர் வீரத்தன்மையைக்கொண்டாடிப் பரிமளமிகுத்த கற்பகமலர்களைச்சொரிந்து ஜயம் ஜயமெனவாழ்த்தினார், அக்காலத்தில் அவர்களடைந்தமகிழ்ச்சியின் பெருக்கை இவ்விதமென்று யாவராலுஞ்சொல்லமுடிவதன்று இவ்விதமாகத் தேவர்களளியாடலைச்செய்து வீறியிருப்பதைச் சூரன்தெரிந்தமாத்நிரத்தில் நல்லகாரியம் இவர்களாணவத்தை நிமைப்போதில் அழித்தபின்பு பாலகனையும் வாட்டவல்லேனெனத் துணிவுகொண்டவனுய்ப் பட்சியுருவைமாற்றித் தட்சணத்தில் பூமண்டலமெங்கும் பரந்துவானவனாயி லுயர்ந்து காட்டும் மணல்மேட்டின்வடிவைக்காட்டி தேவாரினங்கள் திடுக்கிட்டி நடுநடுங்கும்படிக்குத் தூளியைப்பெருக்கிச்சத்தசாகரங்களையுற் தூர்த்து வானவழியையடைத்துச் சூரியன்கதியைமாற்றி வாயுவின் பரிசுந்தோற்றமல் அம்மண்டலத்தைநிறைத்துத் திசைகளைமுடித் திக்கஜங்களமகத்தனையடைபட்டு வெறியடங்கிச் சோரவும் மண்ணுலக

வாசிகள் இஃதென்னபுதுமையாக விருக்கின்றதென்றுதிகைத்து வாடவும் இப்படிக்கு மண்விண்ணெங்கும் அடர்ந்துநிற்கின்ற பாதகன் மாயவஞ்சகங்களைச் சிவகுமாரன் மதித்து இஃதுசூரனால் வீளைந்ததெனத் தீர்மானித்தவராய் அதிககோபங்கொண்டு தமதுதிருக்கரத்திற்பற்றியிருக்கின்ற வில்லையிறுக்கித் தெய்வீகம்பொருந்திய ஏழுபாணங்களைச்சந்தித்து அவற்றிற்குரிய மந்திரங்களை யுச்சரித்து இதனைக்கட்டினையிடுவதாயினர்.

ஒபடைகளே சாங்காலம்நேர்ந்தகாரணத்தினுற் நிருவிளக்கணையும்போது மிகுத்தபிரகாசத்தைக் காட்டுமாறு போலப் பாதகன் அதிகவல்லமையைப் பெற்றவனுய்ப் பூமண்டலம் வானகமுற்றும் நிறைந்த மணநிட்டையுருக்கொண்டு பிரமிக்கும்படிக்கு நமதுமுன்னம் காட்டுகின்றனாதலால் நீங்கள் சத்தசாகரப்படிவத்தைத்தாங்கிப் பெருகி அலைகளின்வலியினால் நிமைப்போதி லதனைக்கடைத்து உருத்தோற்றமலழித்துத்திரும்பக்கடவீர்களெனப்போதித்து எத்தகையருக்குத் தமதுபெருமைகளைக்கணித்ததறியவொண்ணாத மூலகாரணக்கடவுளாகிய சரவணபவன் தூண்டியபோது அச்சிறந்தபாணங்கள் வெளிப்பட்டவுடன் பிரளயவெள்ளத்தினும் பதின்மடங்கதிகரித்துப்பாய்ந்து வானத்தையளாவத் தினைகளைமோதி அண்டங்களதிரமுழங்கி வேகங்கொண்டுபாய்ந்து மண்விண்ணெங்குமுடநின்ற மண்மேட்டைக்கல்லிக் கணத்ததப்படுத்தி அதன்சுவமிகாணமல் மாற்றியவுடன்சாகரவுருவைமறைத்துப் பழையகோலங்கொண்டு திரும்பிச் செருக்களத்திற் நிருவினையாடல்களை நடாத்திநிற்கின்ற எமதிறைவனைச்சேர்ந்து தமதிடத்தில்நின்றது அத்தருணத்திற் கொடியமனதைப்பெற்ற சூரன்வடவையைப்போலப் பொங்கித் தட்சணத்திற் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் பகைத்துப் பூமியையழிக்க நினைந்தெழுமாறு போலப் பெருவெள்ளத் தோற்றங்கொண்டு மேருகிரியுச்சிவனாயிற் நிரைகளைவீசிப்பரந்து சமஸ்தமும் திப்பிரமைகொண்டு வாடியேங்கப் பேரொலியைச்செய்து தன் விழிகள்காணப்பெருகிற்பதைச் சண்முகன்பார்த்துபாதகன்மாயப்பெருக்கு வெருநேத்தி நேத்தியெனத் திருநகைகொண்டு பளபளத்துக் கூரியஅலகைப்பெற்ற திவ்ஷியபாணங்கள் நூற்றையெடுத்து தனுசிற்பூட்டிமந்திரத்தையுச்சரித்து ஒபடைகளே நீங்கள் ஊழித்தீயின் தோற்றமாகப்பரந்து பாதகனாலுண்டாய் உலகங்களைவருத்திவரும் ஜலத்தின் வீரூப்பையடக்கிச் சிறுதுளியுமில்லாமற் பருகியுழித்துத்திரும்பக்கடவீர்களெனத் தூண்டியமாத்நிரத்திற்சிவகுமாரன்திருவுளப்படிக்கவ்வாளிகளாவடவைக்கனவினுருக்களைத்தாங்கிச் சிடசிடென்றும் பட்டென்றும் மிகுத்தலுசையெழு மண்டியெரிந்து பாய்ந்து சூரன்கொண்டிருக்கின்ற ஜலப்பரப்பனைத்தையும்நிமைப்போதிற் கிரகித்துமிண்டது இதனைப்பாதகன் தெரிந்தமாத்நிரத்திற் கோபதிபிதனும் ஊழித்தீயினுருக்கொண்டு பூமிமுதல் அண்டகோளகைபரியந்தம் கொழுந்துவிட்டெரியச் சவாலையைவீசிச் சராசரப்பிரபஞ்சங்க ளனைத்தையும் கொளுத்தியும் சுட்டும் சாம்பலாக்கியும் கரித்தும் எரித்தும் இப்பாடுகளைப்படுத்தும்போது பாலசுப்பிரமணியதேவர் சூரன்வஞ்சகம் நன்றாகவிருக்கின்றதென்றுருத்து அதிகமகிமைகளைப்பெற்றிருக்கும் திட்சணியமுள்ள சரங்களாயிரத்தைத் தனுசிறொடுத்து நீங்கள்

பிரசண்டமாருதப் படிவத்தைத்தாங்கி யேகமாய்ப்பாய்ந்து கண்பெருக்களைத்தையும் இந்தியிஷத்தில் வாட்டிவருவீனெனப் போக்கியகாலத்தில் வேகங்கொண்டு கடையுக்காற்றினுமேலீட்டு அண்டகடாக மதிர்ந்து குலகிரிகளுருண்டு மக்கவும் மற்றபுவனகோடிகள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டுத் தியங்கும்படிக்கு ஆர்ப்பரித்துத்தாவி விண்மணிசாதிசைகள் முதலியவிடங்களில் நிறைந்துசட்டுக்கொளுத்திவந்த தீயின்காரண மெவ்வளவுங்காணாமல் நிமைப்போதில் நாசஞ்செய்து பழையபடிக்குஉலகங்கள் களித்திருக்க நிறுத்தி ஒன்றாய்ப்பலவாய்ப் பெருவெளியாய்உருவ நாமக்கிரியைகளற்றுப் பரவஸ்துவாகவிளங்கும் பெருமையினைபுடைய சண்முகப்பெருமாள் சன்னிதானத்திற் றிரும்பிவந்திருந்ததுஇவ்விதங்களாகத்தான்கொள்ளும்படிவங்களைத்தையும் வீறவொட்டாமலடக்கி வருவதை நினைந்துநினைந்து மானமும்வயிரமும் மனதைச்சுட்டலைக்க மண்டியெயிரிந்து உருத்திராகாரமாகக் கொதித்துத் தீயும் புகைப்படலமும் வீசத்தக்கதாகப் பெருமூச்செறிந்துநல்லகாரியம் இச்சிறுவன் சாமர்த்தியங்களை யறிகின்றனனென்றுருத்து ஊழிகாலத்தெழுந்து சராசரப் பிரபஞ்சங்களை வாட்டவல்ல பிரசண்டமாருதப் படிவத்தைத்தாங்கி ஒவென்னுமிறைச்சலைக்காட்டி வீறிமேலீட்டு அண்டபுவனங்களினடுக்குகள்சூலைந்துதத்தளிக்கமோதியும் திகைத்துநிற்கின்றபூதவெள்ளங்கள் சூலசூலைந்து பதைபதைத்துக் கைகால்கொடிந்தலையத்தக்கதாகமாறியும்பேரொலியைச்செய்துதிசைகளனைத்தும்செவிடுபடக்கலக்கியும் குலகிரிகள்சிறுதேர்களைப்போலுருளத்தள்ளியும் கடல்களைக்கலக்கியும் தேவர்கள்சின்னபின்னப்பட்டிறையப்பார்த்தும்இவ்விதவுற்பாதங்களைக்காட்டிப் பாதகன்செய்துவருகின்ற அனர்த்தங்களை லோகநாயகன்கண்டு கோபங்கொண்டு மன்னுயிர்ப்படும் துக்கவருத்தங்களை யொழிப்பதாகத்திருவுளத்தில்துத்தவராய்தட்சணத்திற் குரூரமாகிய பதினாயிரத்திலவியபாணங்களைஆய்ந்தெடுத்தும் தமதொப்பற்ற தனுசிம்பூட்டிஅவற்றிற்குரியமந்திரங்களைப்பேசி யிதனைக் கட்டினையிடுவதாயினர், ஒப்படைகளே நீங்கள் விசாலமாகிய படங்களை வாய்ந்த பல்லாயிரகோடி நாகவினங்களி னுருவகங்களைக்கொண்டுதாவிப்பாதகள் மாயவல்லபங்களனைத்தையும் நிமைப்போதி லழித்து மீளக்கடவீர்களென் றேவியமாத்நிரத்தில் அவைகள் வீறிவானத்தெழுந்து பற்பலசிரங்களைக் கொண்டிருக்கும் படங்களைவிரித்து விஷச்சவாலெபெருக புஸ்புள்ளன்ச் சீறிமேலீட்டு எங்கணும்பாந்துஇயமனுக்குமொருயமனைப்போலச் சகலபிராணிகளையும் அலைத்துத்திரிகின்றசூரபதுமன் கொண்டுதிரிகின்ற வாயுவின்பெருக்கத்தைபுண்டி பரிசுமறச்செய்ததாய் வெற்றியுடன்பழையபடிக்குவேலாயுத மூர்த்தியினதுசன்னிதானத்தைச்சேர்ந்திருந்தது.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிமுனிவர்களே? மகாவீரதிரைய இரத்தச்சூரன் முடித்துலாவிய மாயவிக்ந்தைகளின் பெருக்கத்தையும் கொடுமைகளையும் இன்னவிதமென்று விரித்துச்சொல்லவும் போதுமோ அம்மம் அவன்சாமர்த்தியங்களுக்கு இவ்வுலகங்களில் ஒருவனாயும் ஒப்புச் சொல்லக் கூடாது இவ்விதமாகப் பற்பலவுருவங்களைத்தாங்கி நான்குதினவனாயில்லாணுறக்கமற்றுஇரவுபகலாகச்சொல்லப்படாத கொடுமைகளையும் அனர்த்தங்களைபுஞ்செய்துகொண்டு சராசரப்பிரபஞ்சங்கள் தத்தளிக்கத்த

க்கதாக வருந்தித்தினராகிய பூதப்பெருக்கைஅல்லோலகல்லோலப்படச்சிதறவடித்தும் படைத்தலைவராதியர்கலங்கி ஏக்கச்சாடியும் விஷ்ணு பிரமன் முதலாயினரும் மதிமருண்டு திகைக்கத்தக்கதாக அகோரயுத்தங்களைச் செய்துசெய்து ஆயிரத்தெட் டண்டங்களினும் உலவியுலகிபலமாயைகளைக்காட்டி வருபவன் நாதனமாகியகோரூபங்களைக்கொண்டு சிவகுமாரனையலைத்து வெல்லக்கருதிதன் குலகுருவாகிய சுக்கிராசிரியன் முன்னம் போதித்திருந்த சம்மோகனசித்தியென்னும் சிறந்தமந்திரத்தைவிதிப்படிக்குச்சரித்து அதன்முயற்சியினுற்சிருஷ்டிதிசைக்காரமென்னும் முத்தொழிலை நடாத்திவரும் பிரமனாகவும், விஷ்ணுவாகவும், உருத்திர மூர்த்தியாகவும், ஒருபரிசுத்திற் றோற்றப்பட்டுத் தண்டாயுதத்தை வீசியும் சக்கரத்தைக்கிதுகிறெனச் சுழற்றிப்போக்கியும்பாசபதாஸ்திரத்தைச் செலுத்தியும் மற்றுமிராரின்ற தீட்சணியமாகியஅஸ்திரசஸ்திரவிதங்களைச் சோனைப்பெய்யலினுமேலீட்ச் சொரிந்து அண்டங்களதிர வார்த்தும் தேவேந்திரனைபொப்ப விளங்கி அயிராவதத்தின் பிடரியிலீற்றிிருந்து வச்சிராயுதமாதிய படைகளைவீசி ஒருபுறத்திற் கொக்கரித்தும்முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களைப்போல விமானங்களிற் காட்டிப் பாலசப்பிரமணியக் கடவுளைத்தீயெழுப்பார்த்துஅவுணர்நமது தாயாதிகளாதலாள்எங்களிற் சண்டைகொடுத்து வாதாடியபோதினும் பிரத்தியாருக் கிடங்கொடுப்போமோ வருத்தவும் பார்ப்போமோ உனக்கிவ்விடத்தென்னகாரியம் ஒடினாலுயிர்பெற்றுப் பிழைப்பையெனப்பலவசைமொழிகளைப்பேசிச் சுடுசரங்களாதிய படைகளைச் சோனைமாரியைப்போலச் சொரிந்தார்த்தும் மற்றொருபுறத்தில் இராசூதர் உருவைப்பெற்று பிரளய வெள்ளத்தைப்போலவளைந்து கொண்டு நம்மவனா அதாஅதப்பித்திய உன்னைச்சலபமாக விடமாட்டோம் பாலனுகவிருந்தபோதினும் இரங்கோம் எத்தலங்களி லோடியொளிப்பினுற் தொடர்ந்துவாட்டுவோம் சிறைச்சாலையிலடைத்து வருத்துவோமென வயிரங்களைப்பேசிச் சத்தி, சூலம், பிண்டிபாலம், கப்பணம், கணிச்சி சக்கரம், தண்டாயுதம் சூலம், குந்தம், வளைதடிமுதலியதிலவியபாணவிதங்களை அமோகமாகச் செலுத்திப் போராடியும் ஒருபரிசுத்திற் பலகோடி பூதங்களாக வந்து பருத்தபருவதங்களை வீசிக் கர்ச்சித்தும் மற்றொருபுறத்தில் இயமனைப்போல நின்று ஆவாவென வாயைத்திறந்து மேலீட்டும் ஒருபரிசுத்திற் போய்க் கூட்டங்களாககின்னுவிழிகளானவைஅனலையொப்பக்காந்தி வாய்களிற்பீப்பொறியை யிறைத்துச் சீறிவந்தும் ஒருபுறத்திற் புகைப்படலமேலிடப்பிரளயத்தீக்கோலங்கொண்டு அதிகவோசையெழு மண்டியெயிரிந்துபூதனாவாட்டியும் ஒருபுறத்திற் பிரசண்டமாருதமாகஒவென்னுமிசைச்சலைக் காட்டிச்சகலரும் திடுக்கிட்டு வாடமோதியும் சருவசங்காரகாலத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களையுழிக்க வெழும் பெருவெள்ளத்தைப்போலத்தாவிஅலைகளைமோதிப் பூதப்படைகளை வாரியலைத்தும்ஒருபுறத்தில் ஆலகால விஷத்தையொப்பக் கனன்று எதிர்ப்பட்ட வளைத்தையுக் கொளுத்தித்திரிந்தும் ஒருபரிசுத்தில் வடவைக்கன்லைப்போலப் பூதகாச்சுற்றித் தகித்து வீறியும்ஒருபுறத்தில்காளமநாகங்களினுருக்கொண்டு விஷச்சவால்களைக்கக்கிமேலீட்டிக் கடிந்துவருத்தியும்மற்றொருதிசையில்மேகசாலங்களாய் மின்னலிடினைப்பெருக்கி அக்கினிமழை

கல்பழைகளைப்பொழிந்து சாடியும் ஒருபுறத்தில் காடாந்தகாரமாகிய இருள்வடிவுகொண்டு பூதராதியதைத் திகைக்கும்படிக்கு மூடியும்மற்றொருபாரிசத்தில் இடியேற்றைப்போல அண்டங்களதிரக்குமுறிக் கலக்கியும்ஒருபுறத்தில் வகைகளாய் விழுந்துகொள்ளும் ஒருபக்கத்தில்தன்னுருக்கொண்டுருத்துக் கொடியதிட்சணியமுள்ள பாணவிதங்களை ஒன்றனந்தமாகச் செலுத்தியும் மற்றொருதிக்கில் துவாதசாதித்தர் படிவங்கொண்டு அதிகவெப்பமெழக் காய்ந்துவதைத்தும் ஒருபாரிசத்திற் சதுரங்கசேனைகளி னுருக்கொண்டெதிர்த்து நம்மவரைக்கொன்ற பழியை வாங்குவோம், குத்துவோம், வெட்டுவோம், கொல்லுவோம், உதிரத்தைக் குடிப்போமென்று பலகொடுமைகளைப் பேசித்திரிந்தும் ஒருதிக்கில் அஷ்ட கஜங்களாய் மதங்களைப் பெருக்கி வீறிட்டுத் துதிக்கைகளில் இருப்புலக்கைகளைக் கொண்டு சுழற்றிச் சாடியும் ஒருபாரிசத்திற் சிங்கராசனைப்போலக் கர்ச்சித்தலைத்தும் ஒருபுறத்திற் சக்கிரவாகப்புள்ளினுருப்பெற்றுப் பெருங்காற்றெழச் சிறகைவீசிப் பூதரைச்சரகைப்போலப் பறக்கடித்தும்ஒருபாரிசத்தில யானைமுகத்தைப்படைத்த துணைவனாகிய தாருகாசரனைப்போல வடிவுகொண்டு அதிக வுக்கிரத்துடன் பாலகனெங்கே யெங்கேயெனக்கொதித்துக்கொடியபாணசமோகங்களையும் கடியபடைவகைகளையும் கரவேகமாகத்தூண்டி அகோர யுத்தங்களைச்செய்தும் மிருகராசனையொத்த சிரசமோகங்களாயிரங்களையுடையசிங்கமுகாசரனைப்போல மற்றொருபுறத்திற் காணப்பட்டு விழிகளிற்றிப்பொறிகள்கிதறப் பகுவாய்த் களைத்திறந்துபூதப்படைகளை வாரிவாரிவாயிற்போட்டு விழுங்கியும் நெடியவிற்களையிறுக்கிக் கடியசரவருஷங்களைத் தூவிக் கொடியபோனாமுடித்து ம்ஆலம்விழுதுக்கிணையாகப் பரந்திருக்கும்நீண்டஇரண்டாயிரம் கரங்களை வலைகளைப் போல வளைத்துப் பகைவரைச் சேர்த்துமோதியும் வானத்தெறிந்தும் சின்னபின்னப்பட்ச்சாடித் திரிந்தும் மற்றையபுறங்களில் தன்பிள்ளைகளாகிய பாணுகோபனைப்போலக் காட்டித் தூதனைத்தேடித்திரிந்தும் சிவகணங்களையும் படைவீரனையும் சின்னபின்னப்படப் பொருதும் எரிமுகனையுருக்கொண்டு வடவைக்கனலினுமேஷிட்ட உக்கிரத்துடன் அனர்த்தங்களைச் செய்து தினரைச்சிதைத்தும் இரணியன்வச்சிரவாகு மற்றமூவாயிரர் தோற்றமாகத் தோன்றிப் பலதிசையினும் சூழ்ந்து சொல்லப்படாத சமர்த்தொழிலைச்செய்து சிவகுமாரன் சேனைகளை அல்லலோலகல்லோலப்பட அதாஹதம்யுண்ணிக் காட்டுதிக் கொப்பாகத்திரிந்தும் தன்மனதுக்கிரிய பிரதமமந்திரி தருமகோபனை யொப்ப ஒருபக்கத்தில் வாதாடியுலாவியும் திசாதிசைகள் முற்றினும் ஜயசாலிகளாக விருந்தபடைத்தலைவர்கள்கோலமாகவின்றுநீண்டதனுசைக் கோலீச்சரமாரியை யிறைத்தும்பருத்ததண்டாயுதம், பிண்டி, பாலம், முசலம், கப்பணம், தோமரம், சக்கரம், சூலம், வளைதடி, ஈட்டி இத்தகையபடைகளை அமோகமாக வீசியும் மின்னலையொத்த வாளாயுதங்களையும் பட்டாக்களையும் சுழற்றிப் பகைவரைக் கண்டதுண்டமாக வெட்டியும் சிதைத்தும் பலபின்னங்கள் படச்சாடியும் கோபமாறமற் சூராவளிக் காற்றைப்போலத்திரிந்தும், சவுனகாதியிருஷிகளே, மேற்குறித்தபடிக்குப் பற்பல தோற்றங்களாகக் காட்டிச் சூரபதுமன் எங்குத் தானைச் சிவசுப்பிரமணியதேவரை வளைந்து நெடுநேரம்போராடி

யும் பூதனையும் படைத்தலைவரையும் திகைக்கும் படிக்கு வாட்டியும் உக்கிராகாரனுப்த் தன்னுந் கூடிய வஞ்சக்களையும் மாயைப் பெருக்கையும் காட்டிப்போராடி வருகின்ற வேளையில் இவ்வுற்பாதங்களைக் கண்டஇந்திரனாதிய தேவர்கள் மனநொந்துமயங்கித் திகைத்துத் தேகமுற்று ம் வியர்க்க வாடிச்சேர்ந்துஇனிபிழைக்கும்ஏதுவைக்காளே மெனப்புலம்பி ஊழிகாலத்திற் பிராணிகளைத்து ம் ஜலப்பெருக்கிலாழ்ந்து தத்தளித்து வருந்துமாறுபோலப் படாதபாடுகளைப் பட்டிநிற்கவும் ஓடவுங்காலெழாமல் தளர்ச்சிகொண்டனர், அவர்கள்பட்டவருத்தங்களை யாவராலுஞ் சொல்லிமுடிவதன்று.

இவ்விதங்களாகச் சூரபதுமன் மாயமந்திரத்தின் முயற்சியினுற் செய்து வருங்கொடுமைகளுக்கஞ்சித் தேவர்கள் படுமின்னல்களையும் பூதப்படைகள் துணைவராதியவீரர்கள் தியக்கத்தையும் எமதுகர்த்தன் திருவுளத்தில்துதித்திரங்கினவராய்த் தமது திருக்கரத்திற்கொண்டிருக்கும் பிழைக்கையொத்த தனுசையிறுக்கித் துரிதமாய் அதிகதிட்சணியமுள்ள ஆயிரம் திவ்வியபாணங்களை யெடுத்திற்சுசந்தித்து வேதத்தின்மூலத்தை யறியாதபிரமனைத் தலை செய்து தேவர்கள் பந்தபாசங்களைநீக்கியளவதற்குக்குரு முகுர்த்தமா யெழுந்தருளிய பாலசுப்பிரமணியதேவாஇதனைக் கட்டளையிடுவதாயினர், சத்துருக்களைத் தும்சப்படுத்தவல்ல கணைகளிற் சிறந்தபடைகளே நீவீர்துரிதமாகப் போய்க் கொடியபாதகனாகிய சூரபதுமன் தன்மந்திரவல்லபத்தினுற் பலவாகத்தோற்றி முடித்துவருகின்ற கொடுமைகளை நிமைப்போதிலடக்கி மாயைப்பெருக்கைவாட்டித்திரும்பக்கடவீர்களெனப் போதித்து மந்திர பூருவகமாகச் செலுத்தியகாலையிற் சவுனகாதியுனிவர்களே, அவற்றின் மகத்துவங்களையும் வீரத்தையும் மென்ன சொல்வேன் ஒன்றனந்தகோடிகளாகப் பெருகி விஷச்சுவாலையையும் தீயையும்வீசிப் பிரசண்டமாருதத்தினுங்கடுகி விடநாகங்களைப்போலச்சிறிப்பாதகன்கொண்டிருக்கின்றமாயாருபங்க ளொவ்வொன்றுக்கும் எவ்வேழாகச் சூழ்ந்து கொண்டு சின்னபின்னப்படக்கண்ட துதிவிண்மண்பாதலம் திசாதிசைக ளெங்கணும்பரந்திருந்தமாயப்பெருக்களைத்தையும் கவளீகரஞ்செய்து யதாப்பிரகாரம் சகலனையும் நிலைபெறவிருத்திச் சூரபதுமன் திடுக்கிட்டித்தியங்கிமனம்வருந்தி வாடத்தக்கதாகத் தனிமையில்விட்டுத் தங்களிடத்துண்டாய் வீறிவாட்டியபடைகளைத்தையும் சுருக்கிக் கொண்டு சோலெனத்திரும்பிப்பழையபடிக்குமுருகப் பெருமாள் அட்சயத்தூணியிற் சேர்த்திருந்தது, இச்செய்கையைத் தெரிந்தவிண்ணவர் கர்த்தன்வீரபராக்கிரமங்களையும் பெருமைகளையும் துதித்துவேதவாக்கியங்களினுற் போற்ற இப்படிக்குச்சகல முயற்சிகளுமங்கி எண்ணமிட்டுக்கொண்டு நிற்கின்றசூரமகாராசனைச் சிவகுமாரன் பார்த்துப்பரிவாய்த் திருவுளம் பற்றுவதாயினர், அவுணர்பெருமானே கேட்பையாக காருண்டகரியமேக சமோகங்களினிடத்தெழுந்து சொலித்தடங்கும் மின்னற்கொடிகளைப்போல நமது முன்னம் பற்பல வருவங்களைக் கொண்டுவாதாடி வந்தவுன்முயற்சிகளைத்தையும் நாமேவிய பாணங்கள் நிமைப்போதிலநாசஞ்செய்ததைக்கண்டாய் நிலைபெறாத வஞ்சகப்போரைச் செய்துவெல்லநினைந்த பேதாய் எக்காலத்துஞ் சலனமற்று நித்தியமாக விளங்கும்மனபேருருவைக் காட்டுவோம் தரிசிக்கக்கடவாய்யெனத்

திருவாய்மலர்ந்தருளிச் சத்தசாகரங்கள் பெரும்புறக்கடல் சூழ்ந்த பூமண்டலம் அதிப்பட்டிசைகள்திவுகள் விண்ணுகள் ஏறும்புமுதல் யானையீராகச் சொல்லாநின்ற எண்பத்துநான்கு லட்சம்சிவபேதங்கள் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் நரப்பத்தெண்ணியிரம் இருஷிகள் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதார் பன்னகர் உவுணர்கின்ற ரர் கிம்புருடர் ஏகாதசவுருத்திரர் துவாதசாதித்தர்தூரிய சந்திரர் முதலிய நவக்கிரகங்கள் ருதுக்கள் காலங்கள்முதலிய சமஸ்தமும் ஆதிதேவனுத்ய சண்முகப்பெருமான்திருமேனியி லமைத்ததல்லது வேறென்றில்லையெனச்சகலரும் திஷ்டாந்தமாகத்தரிசித்துக் கிருதார்த்தராதம்பொருட்டுவிசுவரூபத்தைக் கொண்டருளினர்.

சவுனகாதி யிருஷிகளே, அவனருளின் முயற்சியினால் என்னும் கூடியவனாயில் அத்தோற்றத்தின் பெருமிதங்களைச் சொல்லக்கேட்டுக் கிருதார்த்தராகக்கடவீர், அஃதென்னையெனில் திருவடிகளி னுட்புறத்திற் சத்தகுலாசலங்களாதிய பருவதங்கள் தோற்றவும் புறவடியிற் சாகர விதங்கள் காட்டவும்கூரியநகங்கள் வாய்த்தவிரல்கள் முற்றினும் திதி வாரயோககரணங்கள் நட்சத்திரங்கள் கிரகங்கள் இடிக்கூட்டங்கள் தோற்றவும் பறட்டினிடத்தில் வருணராசன் சந்திரன் கரியமேனியைப்படைத்த நிருதிஅரக்கர் நிற்கவும் பாதங்களுக்குமேல்உருண்டுகாட்டிம்கணைக்காலில் ஆரிடத்தோற்றவும் முழந்தாளில் விஞ்சையம் றற்கடவுளர் காட்டவும் துடைகளி னிடத்தில் இந்திரன் அவன்பிள்ளை சயந்தநிற்கவும் இடையிற்காலன்தோற்றவும் அனாஸ்தானத்தில் அவுணகூட்டம் விளங்கவும் விலாவெலும்புகடோறும் சிறந்தகடவுளர் நிற்கவும் கோசத்தலத்தில் அசுவனி தேவதைகள் காட்டவும் வயிற்றினிடத்தில் நாகரினங்கள் விளங்கவும் நாபிமூலத்தில் மன்னுயிர்க ளடர்ந்திருக்கவும் மார்க்கத்திற் கலைக்கியானங்க ளொலிக்கவும் முப்புரிநூலிற் சலனமற்றஞானம் சொலிக்கவும் உரோமங்களில் அளவற்ற அண்டகோடிகள் புல்முனையில் விளங்கும்பனித்திவலைகளைப்போல அணிபடத் தோற்றவும்திருக்கரங்களில்அகிலபோகங்கள் தோற்றவும் அழகிபுயாசலங்களிற் பிரமன்விஷ்ணுநிற்கவும்மிருது வாகியதனிர்களைப் பழித்துக்காட்டிமவிரல்களில் இலக்குமி சரஸ்வதி முதலிய தேவமங்கையர் பிரதிபிம்பித்திருக்கவும் திருக்கமுத்தினிடத்தில் அக்கினிதேவன்தோற்றவும் வயிரத்தினும் சிறந்த சுந்தர முள்ள திருவாய்களிற் சதுர்வேதங்கள் ஆகமசாத்திரங்கள் அத்தேவன் மங்களகுணதிசயங்களைத் துதித்து நிற்கவும் தந்தங்களினிடங்களில் அகரமுதலியஐம் பத்தோராட்சரங்களும்விளங்கவும் நாவினிடத்திற் சிவாகமபேதங்கள் பிரபலத்துத் தோற்றவும் சுந்தரமுள்ள அதரத்தில் மணுவிக்கிபான சாஸ்திரம் முறையிடவும் நாசியினிடத்தில் வாயுதேவன் சஞ்சரித்திருக்கவும் சூரியசந்திரர்கள் விழிகளாகப்பிரகாசித்திருக்கவும் செவிகளிற்பிசைகள் விளங்கவும் நெற்றியிற் குழலைப்பொருள் தோற்றவும் சிரத்தினிடத்திற் பரவெளி காட்டவும் இத்தகைய சிறப்புக்ளவாய்ந்த தமது பழமையாக விருக்கின்ற திருக்கோலத்தைக்காட்டிநின்றகாலத்தில ஆயிரக்கிரணகாந்திகளைப் பரப்பியுலாவுகின்ற கோடி சூரியருதித்துஒரிடத்திற்குலவுநாறுபோலமிகுந்தபிரகாசத்தையெறிந்து விளங்கும் திருமேனியின்பொலிவைச்சிறந்ததவங்களைச் செய்ததேவர்கள் தரிசித்தமாத்நிரத்திற்

நிடுக்கிட்டு மனம்நடுங்கி பிரமைகொண்டவர்களாய்ச் சித்திரப்பிரதமைகளைப்போலப் பார்த்திருக்கின்ற காலேயிற் பத்தவற்சலனாகிய சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் விண்ணவர்சோர்வைத் திருவுளத்திற்கொண்டிரங்கிப் பேரொலியெழுப்பப்பட்டாதீர்கள் பயப்பட்டாதீர்களெனத் திருக்கரத்தையமைத்துக் கிருபாநோக்கம் பாலித்தவுடன் களைபட்டிருந்தவர்களுக்குத் தேவாமுதங்கிடைத்ததைப்போல அவ்வருள்மொழியானது செவிகளிற்பட்டுத் தேகபரவசராய் மகிழ்ச்சியையடைந்து மனங்குளிர்த்து போதவாரிவிழிகளிற்பெருக கரங்களைச் சிரங்களிற்சூப்பிஜயஜயவெனப் போற்றிப்பணிந்தவர்களாய்க் குளிர்ச்சிபெறச்சிறுதிவலைகளை வீசியெழும் மெகவரவைக்கண்மிகளிக்கும் மயிலினங்களைப்போல ஆனந்தக்களியாடல்களைச் செய்துகொண்டிருந்தனர்.

அத்தருணத்தில் ஆதிமத்தியாந்த ரகிதராகிபிவகுமாரன் சொரூபக்காட்சிபைக் காளகூடவிஷத்தைபொத்த மனதைப்பெற்ற சூரபதுமன் கண்டவுடன் விம்மிதனுபத்திகைத்து யாதொருசெய்கையுமற்றுத் தேவமருள் கொண்டவனைப்போலபின்றனன் அக்காலத்திற் பேரறிவாளராலுமறிந்து போற்றுதற்கரிய பெருமையையுடையசண்முகப்பெருமாள் அவனிடத்திரக்கமுற்றுச் சிறிதுநானவுணர்ச்சியை அனுக்கிரகஞ்செய்தமாத்நிரத்தில் நல்லறிவுதோற்றிய மகிமைபினால் இவ்விதங்களில்நினைப்பதாயினன் பிரளயகாலவெள்ளத்தினு மேலிட்டி ஓவென்னு மினைச்சலுடன் கொடியபோனைச் செய்திருந்த இரதகஜதுரகபதாதிகளின் பெருக்கை நிமைப்போதிலுழித்துத் தேவர்கள் அவுணர் இராக்கதர்முதலிய சகலசீரனாயும் வென்று திக்குவிஜயபெய்கொண்டி இராஜாதிராஜனுபச்சூரனெனப்பேர்பெற்றிருக்கின்ற என்னுடன் அகோர யுத்தங்களைச் செய்துசெய்துவிடாமல் அண்டகோடிகள்முற்றுமுலவி வாதாடியும் அத்தலங்களில்நெருங்கியிருந்த நமதுசயின்னியங்களை நகையழலினாலும் உரப்பினாலும் உக்கிரப்பார்வையினாலும் ஏஎன்னும் முன்னம்தகித்துச் சாம்பலாக்கியதமன்றி இதுபரியத்தம் போராடி வருகின்றதல்லாமல் எண்குமேலிட்ட புசுபலபரக்கிரமசாலியாகியதம்பி சிங்கமுகாசரனையும் புத்திரமித்திரர் மத்திரிபிரதானிகள்முதலிய அவுணப்பூண்டில்லாமல்வேறறக்களைந்து நாசப்படுத்திப் பரமசிவம் கிருபையுற்றுத்தந்தசுந்தரமுள்ள இந்திரஞாலத்தேனாயும் நம்பிடத்துக்குவராமற்றதித்து நான்கொண்ட மாயப்படிவங்கள்முற்றினும் கொடிய சரங்களினால்மாற்றி அரிதிற்றேடிவைத்திருந்த தேவாஸ்திரங்களொன்றேனும் பிரயோசனப்படாமல் வாட்டியதுமன்றிச் சராசரப்பிரபஞ்சங்க ளடங்கியிருக்கின்றஅண்டநினைகள் மயிர்க்கால்தோறும் அளவற்றுவிளங்கவும் தேவர்கள்மக்கள் நாகர்முதலியசமஸ்தமும் தமதுதிருமேனியிற் காணும்படிக்கு இத்தகையபேருருவைக்கொண்டென்முன்னம் நிற்கின்றனர் அழகியகலாபத்தை விரித்துலவும் மஞ்சைவாகனத்தின்மீது விளங்குகின்றகுமாரதேவனைப் பாலகன்பாலகனென்று இதுபரியத்தம்பேசியும் அவமதித்து மிருத்தேன் இத்தேவன்பெருமைகளை நிதானித்துத்தெரிந்து தகுதியாகியகாரியங்களில் முயற்சிகொள்ளாமற்போனேன் மகாவிஷ்ணு பிரமனுத்யதேவர்களனைவருக்கும் மூலகாரணமாக விருக்கவல்லதேவன் இவனல்லதுவேறில்லை இதிலெல்லவளவும் பிசுகிராதுஇதன்காரண

ங்களைப் பலவிசை நன்றாகத்தெரிந்திருக்கின்றேன் இவை யன்றியும் முன்னந்துதாகவந்த விராதிவிரன்ஒப்புவமை யற்ற இந்தச்சரவணபவன் குணதீசயங்களை விரித்துக்கா ட்டியது மன்றிப்பற்றுக்களற்ற பரம்பொருளே இக்கோல ங்கொண்டெழுந்தருளினனொன்ப பலவிதங்களிற் சுடச்சு டச்சொல்லினான், ஊழ்வினை முயற்சியினற் செல்வச்செ ருக்கிற்பட்டு அவ்வாக்கியங்களை நிச்சயப்பொருளாக வெ ண்ணி நடந்துகொள்ள வகையற்றுச் சவுரியத்தையும்மா னத்தையும் பெரிதாகமதித்து இப்படிக்குக்கெட்டேன் அ வனருளின்திறத்தினாலும் சருவமங்களை குணதீசயங்களி ன் காட்சியினாலும் இக்காலத்தில் தேவதேவோத்தம னி வனெனக் கண்டுகொண்டேன் வீரவாகுசொன்னகாரண ங்களைத்தும் உண்மையாகும் அதற்கு திஷ்டாந்தமாக ப் பூருவத்தில் சிவபிரான் கடாட்சவீட்சண்ணிபத்தினால் நான்படைத்தாண்டுவந்த ஆபிரத்தெட்டண்டங்களுடன் மற்றகாரணங்களையும் முத்திக்குரிய சண்முகப்பெருமா ள் பாதாரவிந்தங்களிற் பெருத்திருக்கின்ற உரோமங்களி ல்லுமிங்கி நிற்கக்கண்டேன்.

மேலும் தேவர்கள் முனிசிசோஷ்டர்கள் மற்றவையாவு ம் தமதகத்தில் விளங்கக்காட்டிய பகவன் விசுவரூபமுற் றும் செவ்வையாகக்காண்பதற்கு யாவரால்முடியும் சரீர முற்றும் விழிகளைப்படைத்தவர்களுக்காயினும் இத்தரி சனையைப் பூர்த்தியாகத்தெரிந்து புகழ்வதற்கு அனந்த கோடி கற்பகாலம்செல்லும் தேசோமயமாகவிளங்குகின் ற இக்கர்த்தன் வகித்திருக்கின்றவடிவத்திற் நேற்றூரின் றபேரொலியின் சிறப்புக்களையும் இளமைநலங்களையும் வ டிவத்தின்சீரையும்மற்றமங்களகரமாகிய படிவத்தின்தோ ற்றமுதலிய காட்சிகளைத்தையும் பெற்றவர்கள் வானநா ளெனந் சிறந்திருக்கின்ற பிரதமதேவர்களினும் பூமண்ட லவாசிகளிற் சக்கிரவர்த்திகளாக விருக்கப்பட்டவர்களிலு ம் மற்றுமெத்தகையர்களினு மிருக்கமாட்டார்கள் இவ்வ ற்புத்தரிசனையை விழிகளையிமையாமல் பலதரம்பார்த்த போதினும் மனதுக்கும் அமையாதனவாகவும் தெவிட் டாததெள்ளமுதின் பெருக்காகவுமிருக்கின்றதுதமக்கொ ப்புவமையற்ற மூலகாரணக்கடவுளாகிய இத்தேவன் இக் காலத்திற்றேற்றக்காட்டிய சிறந்தவுருவத்தின்காட்சியை த் தரிசிக்குமிடத்தில் மிகவும்அச்சங்கொள்வதல்லது இச் சோதியின்விக்கத்தை தயிரியங்கொண்டுகின்று காணவ ல்ல தேவர்களொருவ ரிருக்கின்றனரோ தவங்களிற்சிறந் த விண்ணவர்களால் முடியாதெனில் மற்றயாவராகுமி ப் பலகாலம் அரியதவங்களைச்செய்து பரமசிவகடாட்சத் தினுற் பற்பலவரப்பேறுகளையும் அழிவற்ற வயிரப்படி வத்தையும் படைத்திருப்பவனதலாற் சற்றுநிதானித்து த் தரிசிக்கப்பெற்றேன் மேலும் அதிகசுந்தரமுள்ளவனப் பெனச் சொல்லாவின்றொருபொருளானது ஆயிரங்கோடி யுருக்கொண்டு ஏககாலத்திற் நிரண்டொன்றி விளங்குவ தாயினும் வெற்றிவேலாயுதமுர்த்தியினது பவுத்திரமாகி ய பாதாரவிந்தங்களினழகுக் கெவ்வளவும்எவ்விதத்தினு மொப்புவமை சொல்லக்கூடேவதோ அப்படிக்கிருக்க இந் தஆதிசுந்தன் சிறந்தவுருவங்க ளனைத்துக்கும் யாவரால் உவமானங்களை எடுத்துக்காட்டக்கூடும் எனக்குப் பிரா ணபதமாகவும் மனதுக்கினியாகவும் ஞானபாதத்துக்கு ரியாகவும் கல்விகளவிகளிற்சிறந்தபேரறிவாளனாகவும் புசுபலபராக்கிரமங்களுக் கொப்பற்றவனாகவு மிருத்ததம்

பிசிக்கமுகாசரனும் புத்திரசிசிரோமணிகளாகவிருந்த பா னுகோபனும் சாதிரசம்பன்னனாகிய இரணியனும்என் னிடத்திற் பரிவாய் வெற்றிவேலாயுதத்தைத் திருக்கரத் திற்கொண்டிருக்கும் குமாரசுவாமியைப் பாலகன் பாலக னென்றிகழவேண்டாம் அவன் திறங்களுக்கும் மகத்துவங்க ளும் நம்போலிகளுக்குத் தெரிவதன்றுபிரமன், விஷ்ணு முதலாகிய சிறந்ததேவர்களாலும் காணவொண்ணாதபர ம்பொருளே யிக்கோலங்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கின் றனர், இதற்கியாதொருசந்தேகமுமில்லையென்று பற்பல விதங்களில் விரித்துக்காட்டி மனப்பூர்வமாகப் போதித் தனர்.

அவர்கள்தெருட்டிய உண்மைகளையும் வேதநிச்சயமா கிய வாக்கியங்களையும் ஊழின்பாலையப் பரமசிவமனுக் கிரகித்திருந்தவரப்பேறுகளையும்சலனமற்ற வயிரப்படி வத்தையும் மற்றதம்பியர் பிள்ளைகள் சம்பத்தையும் பெ ரிதாகமதித்து இகழ்ச்சியாகப்பேசி மறுதலைசெய்தேன் அ வையனைத்தும்இக்காலத்தில்உண்மையாகத் தெரிந்துகொ ண்டேன் ஆதிமூலத்தோற்றமாகியபாலசுப்பிரமணியதே வர் காட்டியிருக்கின்றதிருமேனியின் வனப்பனைத்தையு ம் பாதாதிசேசபரியந்தம் பற்பலவழிகாலவனாயில்வருந் திப் பார்த்தபோதினும் விழிகளுக்கமையாதனவாகவிருக் கின்றது மனதினால் நிச்சயம்படுத்திவோ மெனினும் கரு த்துக்கெட்டாததாகவே முடியும் இத்தகைய குணதீசயச் சம்பத்தைப்பெற்ற குமரன் என்னையொருபொருளாக ம தித்துச் சண்டைகொடுக்க நேர்ந்ததை யோசிக்குமிடத்தி ல் இதுவுமொரு திருவினையாடலாகவும்அருட்டிறமாசேவ ம் லீனைக்கவேண்டுவதல்லது வேறுமுண்டோ இஃதன்றி யும் இத்தரிசனையைக்கண்டபின்புமுன்னமெனக்குண்டா யிருந்த வருத்திராகாரமாகிய கோபாவேசங்கள்முற்றினு மடங்கி வீரத்தன்மையுமொழிந்து போரினிடத்தினு மூ க்கமற்றதுமன்றியுந் தேகம்குதுகுவித்துப் பரவசப்பட்டு உரோமங்கள்சிலிர்த்துவிழிகளினும் பேரானந்தவாரிபெ ருக்க இத்தேவனிடத்தில் மெய்ப்பத்திவிளைந்து நாயினே னுக்குத் தேகமுமென்புக்குறைந்து உலையிப்பட்டமெழு கையொப்பக் கனாந்து அகந்தையனைத்தும்நாசப்பட்டுஅ வனருளின் திறத்தினால் ஞானவுணர்ச்சிதோற்றியகாரண த்தினால் வலதுபாரிசத்திலிருக்கின்ற நேத்திரமும்புசமு ம் துடிக்கின்றது மேலும் அண்டாரண்டபுவனகோடிகளி ற் பட்டபொருள்களைத்தும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி யைப்போல வெள்ளிநையாகக்காணப்பெற்றேன் ஆதியி ற்சிவபிரானைக்குறித்து அடியேன்செய்திருக்கிற சிறந்தத வமுயற்சியினால் தேவாதிதேவன் மங்களகரமாகிய தோற் றத்தை யெதிர்க்காட்சியாகத் தரிசிக்கப்பெற்றேனதலால் இச்சிறந்த வயிரயாக்கையைப்படைத்திருக்கின்றதற்குத் தக்க பேற்றினைக்கிடைப்பதாக இத்தேவனைப் பாதங்கள் வருந்தபலதரம் பிரதட்சணம்வந்தும் சிரமானது பூமியி ற்படியச்சேவித்தும் ஆசானுபாகுவாக நீண்டிருக்கும்கர ங்கள் பவுத்திரமாதற்பொருட்டுக் கூப்பித்தொழுதும் ஜ னனதுக்கத்தை யொழிக்கவேண்டும் இதுபரியந்தம்செல் வச்செருக்கிற்பட்டுப் பழிபாதகங்களுக்குக் கெவ்வளவுமஞ் சாமம் செய்துவந்த துஷ்கிருத்தியங்களினுற் சம்பவித்தி ருக்கின்ற மகாபாதகங்கள்நசித்துக்கிருதார்த்தனதற்பொ ருட்டு இக்கடவுளினது குணதீசயங்களை மனோவாக்குக் கிய மொருமைப்படத்தக்கதாக வாயாரவாழ்த்தி நாவார

த்துதித்துப்பேரானந்தவாழ்வைப்பெற்றுத்தியபுத்தியை யொழித்து இக்கடவுளுக்குக் கடிமைப்பட்டு நித்தியத்தை யடைந்து இவனருளுக்குப் பாத்திரனாக என்மனம்விரும்புகின்றதாயினும் மேற்குறித்த காரணங்களை வினாவில் முடிப்பதற்கு அகந்தைக்குரிய மானுபிமானமென்னும் பாசபந்தமானது என்மனதைத்தடுத்துக் கெடுத்ததுஅப் படிக்கிருந்தபோதினும் வம்சபரம்பரையாய்ப் பகைவராக விருக்கின்ற தேவர்கள் சிறையைநீக்க யத்தனித்துப்பல பூதர்படைவீரரைக் கூட்டிக்கொண்டிவ்விடம்வந்துகொடியபோரைச்செய்து என்வம்சநாசப்படவாட்டியஇத்தேவனுருவைக்கண்டமாத்திரத்திற் கோபமுண்டாவது தகுதியாகும் அப்படிக்கிருக்கத் தீரமாகவிருந்த என்மனம் தியிற்பட்ட வெண்ணெயைப்போலச் சகலஉற்சாகங்களுமற்று உருகியுருகிக் கரைந்துகாட்டிமாயின் உணர்ச்சியும் யாக்கையும்மற்றகருமங்களுமென்வசப்பட்டதெனச் சொல்லக்கூடவில்லை தேன்களைதுளித்துத் மகரந்தங்களை யிறைத்துப் பொன்னையொத்த விதழ்களைப்பரப்பிவண்டி னங்கள் நீங்காரத்தொனிகளைச் செய்து இடைவிடாமல் மொய்த்திருக்கும் குளிர்த் தடப்பமலர்மலை புரளும்விசாலமாகிய திருமாற்பைப் படைத்திருக்கின்ற குமாரதேவர் இக்காலவாயில் நீடித்த புற்பலபோரை நடாத்திப் பிரியாதவராய்க் காட்சிதந்திருப்பதை யோசிக்குமிடத்தி ல் இதுவுமொரு திருவிளையாடலாக நம்பவேண்டிவதல் லதுவாட்டக்கருதவாராயில் நிமைப்போதில் நாசஞ்செய்யவல்லர் அதனைத்தடைசெய்வதற்கு யாவராலுமுடவ தன்று குற்றமற்றதேவர்களைநான் அறியாயமாகஅலைத்துச் சிறையிலும் வைத்திருப்பதாகவும் இதுதகாதகாரியம் மிகவும் பொல்லாக்கெனப்பலருமிறுந்தனர்.

அக்காரணத்தின் முற்ப்சியினம் சதுர்வேதங்களும்பிரமனாகிய தேவர்களும் தேடிக்காண்பரிய தேவதேவோத் தமன் இவ்விடம்வரவும் நிஜதரிசனையாகக்கண்டு மனமா னந்தமடைந்து களிக்கப்பெற்றேன், ஆதலால் நான்முன் செய்தகல்வினையின் மகத்துவத்தினால் தீயகருமங்களை வையும் நன்காகவேமுடிந்தது மேலும் மூலகாரணமாக விருக்கின்ற இக்கடவுளுக்குப் பின்னிடையாமல் இத்தி னவனாயில் எதிர்த்துநின்ற அரியபோர்களைச்செய்து வ ருக்கின்ற யான்இனித் தினரைப்போல மனந்தளர்த்தவா டேவதழகோ ஆண்மைக்கடப்பதோ சூரியசந்திரர் பஞ்ச பூதங்களுள்ள பரியந்தம் நிலைபெற்றுவிளங்கும் சிறக்கி ர்த்திப்பிரதாபங்களைப்பெறவும் வீராதிவீரன் ரணரங்க சூரனெனப் பலரும்புகழுவிருக்கின்றேன், ஆதலால் இப் புகழ்ப்புறவம் மன்னுள்ளபரியந்தம் நீடித்திருக்கு மல் லது அரித்தியமாகிய இவ்வுடலம் அழிவின்றிறிப்பதுண் டோ இனிதேவர்கள் சிறையைநீக்கி யித்தேவனைவணங் கி உதிரமாம்சச்சம்பந்தத்தினம் ஞாபித்திருக்கின்ற இவ் வுடலையும் வீரனாகவிரும்பவன் அனுப்பிரமானமாக ம திக்கத்தக்க உயிரையும் பெரிதாக நினைந்துபோற்றி எளி யரைப்போலவணங்கி யிருப்பது என்னையொத்த சூரனு க்கடிப்பதோ இத்தினவனாயில் விஷ்ணு பிரமனாகிய தே வர்களுக்கும் வீரபாக்கிரமசாலிகளாகிய அஷ்டர் இராக் கதர்முதலிய ஜபசாலிகளையும் வெற்றிகொண்டு சகலரும் வணங்கிப்போற்ற அகண்டசாம்பிராச்சியச் செல்வவளங் களையனுபவித்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் சக்கி ரோஸ்வரனும் தூதரெட்டியுகவனாயில் எதிரின்றிஅரசாட்

சியைச்செய்து ஆயிரகோடி அண்டங்களினும் புகழும்ப டிக்குப்பரந்துவிளங்கும் கிர்த்திப்பிரதாபத்தையும்வீரத் தன்மைபையும் அற்பவாழ்வை யிச்சிப்பேனாகில் வியர்த் தமாகப்போக்கவரும் மிகவும்வருந்தித்தேடிய சூரத்துவ மானது நிமைப்போதிவருந்துபோகாதோவென் றிவ்வித் தங்களிற் பன்னிப்பன்னிச் சூரபதுமன் பேசிக்கொண் டிருக்கிறகாலையிற்சராசரப்பிரபஞ்சங்கள் அண்டநிலாகளா திய சமஸ்தத்துக்கும் மூலகாரணமாக விருக்கின்ற குமா ரசவாமியாரானவர் மனதினலும் விழிகளினாலும் கவனி த்து நிதானிக்கப்படாமல் பேருருவைக்காட்டிநின்ற விச வருபக்காட்சியைச்சித்தியில்மறைத்துப்ப்சியகலாபத்தை வாய்ந்த மஞ்ஞைவாகனத்தில் முன்னமெழுந்தருளியிரு ந்த சுந்தரமுள்ள வடிவைக்கொண்டவராய்ச் சூரபதும னுக்குக் கடைச்சித்திருந்தபோதவுணர்வைமாற்றிப்பழை யகியாபகத்தைத்தோற்றச்செய்தனர்.

சவுனகாதிரிவிக்களே பிருதிவு-அப்பு-தேயு-வாயு- ஆகா யமெனச்சொல்லாநின்ற பஞ்சபூதச்செயற்கையிற்பட்டச ராசரப்பிரபஞ்சங்களாய் அவைகள்கொண்டிருக்கின்ற ப லவண்டநிலாகளின் றோற்றமாய் அவற்றுட்பட்ட பிரா ணிகள்செய்துவரும்வினைப்போகங்களுக்கிடத்தநன்குதிங் குகளை அனுபவிக்கச்செய்து இத்தகையதிருவிளையாடல்க ளைநடத்தியும் அவற்றுட்படாமற்சிதாசாவெனியில் நட னஞ்செய்துவன்றினும்பரிபூரணமாகசிறைவெய்தித் தம துமாயாவிலாசங்களைக் கண்டுகளிக்கும் பெருமையினை யுடையசிவபிரான்மனதுக்கினியகுமாரதேவர்கூரபதுமனுக் குஞானவுணர்ச்சியைத்தந்தநீக்கியவுடன் பழையபடிக்கு மானமுங்கோபமும்வீரமும்பெருத்தெழுந்தமனதைவா ட்டு வருந்து நின்றதைப்பார்க்குமிடத்தில் சோடசகலைக ளையுடைய சந்திரபகவான் கிழத்திசையில் விளங்கும் உ தபகிரியிற்றோற்றிய காலத்திற் பறந்தோடிய விருளின் வீக்கமானது அத்தேவன் அஸ்தமித்தவுடன் மீட்டும் மு ன்னினுமதிக கருமையைக் கொண்டு உலகங்களிற் பரத் ததையொக்கும் இவ்விதமாக மனச்செருக்கைப்பெற்றசூ ரன் அழகியசிரகினைவாய்ந்த மயில்வாகனத்தின்மீதில் வி ளங்கும் டாலசப்பிரமணியதேவர் தோற்றமானது விழிக ளிற்பட்ட மாத்திரத்தில் உருத்திராகாரமாய்மண்டியெரி ந்து போரைச்செய்ய விரும்பினவனாய் நமது வல்லபமும் வீரபராக்கிரமமும் வெகுநேத்திரேத்தியெனத் தீயெழக் கரங்களைப் பிசைந்து ஒன்றுடனென்றைக் கோடையிடி களைப் போலத்தட்டி ஆதிசேஷன் பூமண்டலத்தைத் தா ங்கமாட்டாமல் தத்தளித்தத்தக்கதாகத் தேகஞ்ஞவங்க ந கைத்து இதனைப்பேசுவதாயினன், பாலவடிவைக்கொண் டிருக்கின்ற இந்தக்கள்வன் நம்முடனெதிர்த்துச்சண்டை கொடுக்க நிருவாகமில்லாதவனாய் மாயப்பெருக்கொன்றை க்காட்டிச் சற்றுநேரம் திராத்துவத்தைக்கொண்டிருக்கும் நமதுமனதைப்பிரயிக்கும்படிக்குச்செய்தபோதினும்முற் றினும் அதன்வசப்பட்டிப்போகாமல் நமக்கடித்திருக்கின் ற பேரறிவைக்கொண்டுவாட்டிப்பழையபடிக்குஅசைவற் ற திரத்தைப்பெற்றிருக்கின்றான், ஆதலால் நமக்கெவர்க ளு மொப்பிரார்கள் எக்காலத்தினும் சலனமற்றவயிரப்ப டிவத்தைப் பெற்ற வரப்பிரசாதத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற நாம் இப்பாலகன் மாயவஞ்சுகத்துக்குட்பட்டிக் கருத்தழி வதுண்டோ கிரவுஞ்சபருவத்தைச் சூதினம் பிளந்தழி த்த வேலைத்தாங்கிய கசதலத்தைப் படைத்திருக்கின்ற

குமாரனுடன் கொடியபோனைச் செய்துசுற்றுநேரத்திலு
யப்பிரதாபத்தைப் பெற்று மீளக்கடவேன் அக்கருத்தை
முடிப்பது பின்பாகட்டும் இல்லாதது பொல்லாததுகளை
ச்சொல்லிமுறையிட்டிக்கொண்டு இத்தகையகலகத்தைமு
ட்டி வேடிக்கைபார்த்திருக்கின்ற பாதகராகிய தேவப்பய
ல்களனைவரையும் மடக்கிக்கொண்டு வாட்டிக் கொன்றுதி
ன்று உதிரப்பெருக்குடன் உயினாயும்குடித்துக் காலத்தி
ல் நமக்குண்டாயிருக்கின்ற கோபதாபங்களிற் சீறித்துநி
யபின்பு மறையகாரியங்கலையும் நிமைப்போதில் முடி
த்துக் களிக்கவல்லேனெனத் துணிவுகொண்டவனுபச் சூர
பதுமனுவைப் பழையபடிக்குக் கொடியமாயமந்திரமொ
ன்றையுச்சரித்து அதன்முயற்சியினும் சூரியனொளிமழு
ங்கி மன்னுயிரனைத்தும் திகைத்துவாடும்படிக்கு விண்ம
ண் திசாதிசைகளெங்கும் காடாந்தகாரமாய்முடவல்ல இ
ருள்வடிவைத்தாங்கி அப்பெருக்கில்மறைந்து அண்டகோ
டிகள் கிடிகிடென்றதிரக் கொக்கரித்த முன்னிலையில்அக்
கொடுமைக்காற்றாமல் பூருவத்திற் நிருப்பார் கடலினிட
த்திறேற்றிய களகூடவிஷமெழுந் தலைத்ததைப் போ
லப் பூமண்டலமுற்றும் கிடிகிடாய்த்து அஷ்டதிக்குகள
னைத்தும் தத்தளித்துவாட வீங்கிய இருப்பெருக்கானது
அண்டப்பித்திகை வரையில்மிர்ந்தார்ந்துதிகைக்கச்செ
ய்த கரியலோகத்தின் பொலிவைக்கண்டதேவர்கள்திடுக்கி
ட்டிப் போதவுணர்விலுளும் விவேகத்தினுளும்இப்படிவ
ம் சூரன் மாயப்பெருக்கினு லுண்டாயதெனத் தெரிந்து
கொண்டு பாதகனென்ன செய்வானேவெனவருந்திமனச்
செருக்கற்றுத் திகைத்து மேல்நடப்பதைஉன்னிப்பார்த்
துக் கொண்டிருக்கும்போது அவுணர்பெருமான் அவ்வி
ருளின் வீக்கத்திறேன்றிக்கலந்து ஆபிரங்கொடி முடி
களை அணிபடப்படைத்திருக்கின்ற மகம்மேருபருவதத்
தின்னையொப்பப் பருத்தகாத்திரமுள்ளதேகத்தைக்கொண்
டி பலசிரங்கள் விளங்க அவைக்கிரட்டி கரசமோகங்கள்
பெருத்துக் காட்டத்தக்கதாகிய ஒருபேருருவைத் தாங்கி
வானத்திலுந்நிற்கின்ற விண்ணவர்கூட்டத்தைவாரிவாரிவா
யிற்போட்டித் தின்னக்கருதினவனுய் வானவெல்லையிலி
மிர்ந்து விழிகளிற்றிப்பொறிகள் சிதறவாய்களைத்திறந்து
கரங்களைப்பரப்பி மறைவிடமாய்வருவதைப் பேருணர்ச்
சியினும் நெறிந்தவுடன் தீனராகிய தேவர்களென்னசெய்
வார் காலாதிகளிற் பிராணனைக்கொண்டுபோகும் கூற்று
வனை எதிர்த்தமன்னுயிரிப்போல நடுநடுங்கிக் குலைகுலை
ந்து மதிமயங்கிப் பிரமித்தவர்களாய் நிற்கவும்பயந்துதலை
த்தலைச் சிதறியோடி ஞானநாயகனைக்குறித்துப்புலம்பிமு
றையிடுவ தாயினர்.

தீனராகிய தொண்டர்களுக்கடுத்த வினைகளைப்போக்கி
ப் பாதுகாத்தருளும் பொருட்டி விருதுக்கொடியை நாட்
டியிருக்கும் பத்தவற்சலனே ஓலம், பாசபந்தங்களைக் க
ளைந்து நன்னெறிகளை யனுஷ்டித்துவரும் மகத்துக்கருக்
கிருப்பிடமாகிய ஞானநாயகனே ஓலம், விண்ணுடிகளிற்
சிந்திருக்கும் வானவருக்குத் தலைமை பெற்றிருக்கின்ற
தேவதேவோத்தமனே ஓலம், அஞ்ஞானவிருளைப் போக்
கிப் பேராணந்தத்தைப் பெறச்செய்யவல்ல பாஞ்சுடரின்
மூலமேஓலம், வேதாகமங்கள் முதலியவற்றினுலெண்ணி
யளவிடிற கரியகர்த்தனே ஓலம், சராசரப் பிரபஞ்சங்க
ளெவற்றையும் படைத்து அவைகளுக்கூரியவினைப்போக
ங்களை யூட்டியாட்டும் பரவஸ்துவே ஓலம், தேவர்களிற்சி

ரேஷ்டமாக விளங்கும் திரிமூர்த்திகளில் முதன்மைபெற்
நிருக்கின்ற துதல்விழியினைப்பெற்ற சிவபிரான்பெற்றரு
ளிய கடவுளே ஓலம், விண்ணவர்களுக்கதிபனும்த் தேவ
சேனாபதியென்னுந் திருநாமத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற வீ
ராதீவீரனே ஓலம், சத்துச்சித்தானந்தனே ஓலம், முப்
பத்தாறுதத்துவ பேதாபேதங்களாக விளங்கும் காண்பா
ன் காணப்படுபொருள்காட்சியின் உருவமாகக்காட்டாதி
ன்ற விராட்சொருபத்தை வகித்தாட்டுங்கடவுளே ஓலம்,
தமது வழியடிமைகளாக விருக்கின்ற தீனனாவாட்டியலை
க்கும் சத்துருக்களுக்கு இடியேற்றினையொப்பக்காட்டிஅ
தஞ்செய்யும் தீனசரண்ணியனே ஓலம், சத்திப்படிவமா
ய்அமைந்திருக்கும் வெற்றிவேலாயுதத்தைத் திருக்கரத்
திறுங்கியிருக்கின்ற ரிர்மலக்கடவுளே ஓலம், தேவரீர்ம
கத்துவங்கலையும் பெருமிதங்கலையும் பாமலைகளினுப்பு
கழுவல்ல தொண்டருக்கெளிதில்காட்சிதரும்கர்த்தனே ஓ
லம், நவரத்தினமயமாகிய வாசுலையங்கள் பிரகாசிக்கும்
பன்னிருபுயாசலங்களைப் படைத்த தேவனேஓலம், சிரு
ஷ்டி திதி சங்காரத்தொழிலை நடாத்திவரும் திரிமூர்த்தி
சொருபக் கருண்ணியக்கடவுளே ஓலம்ஓலம். இத்தகைய
யகோலங்களைத்தாங்கி உலகவியாபாரங்களை நடிப்பித்துவ
ரும் ஆதிமூலக்கடவுளே அடியோங்கள் துக்கவருத்தங்க
ளைத் திருச்செவிகளினேற்றுப் பாதுகாத்திரட்சிக்கவேண்
டும் காலதாமசஞ்செய்வீராகிற் சருவசங்காரகாலத்தைப்
போல நாசமடைவோம் ஓ! கர்த்தனே? கொடியசூரன்இ
தோகார்கால விருளைப்போல பரந்துமூடும் காளமேக
சமோகக் காட்சியைப் போல மாயையின் முயற்சியினும்
காடாந்தகாரமாகிய விருளைப்பரப்பி கோரருபத்தைத்தா
ங்கி அதனிடையில் மறைந்தோங்கித் தமது தொண்டரா
கிய அடியோங்களைப்பற்றி விழங்கக்கருதிப் போந்தேன்
தப்பித்துக்கொண்டோடி யொளிக்கவும் வலியற்ற நாயி
னெங்கள் ஐயனே இனி யெவ்வாறு பிழைக்கப் போகின்
றோம் ஓ! கர்த்தனே? சிறிதுந்தாழ்க்காமற் பாதகன் பிரா
ணனைவாட்டி பத்தரிடத்திற் கிருபானோக்கம்பாலித் தாள
க்கடவீர் வேறொருகதியையுந் காணெமென்றுஇவ்விதங்
களாகத் தேவர்கள் முறையிட்டிக்கொள்ளு முன்னிலையில்
அழகியகலாபத்தை வாய்த்த மயிலினுருக்கொண்டுமுருக
ப்பெருமானைத்தாங்கியிருக்கின்ற இங்கிரனும் கடவுளர்ப
டுந் துன்பத்துக்கிரங்கி ஓ! கர்த்தனே? கொடியரிற் கொடி
யனாகிய இந்தச்சூரபதுமன் செய்கைகள் திருவிழிகளிற்
காணப்படவில்லையோ இன்னமுஞ் சற்றுநேரம்பராமுக
மாக விருப்பிராகிற் கரவடமாகின்றங்கள்வன் எளியராகி
ய நம்மவரை வாயிற்போட்டிக் கொள்ளுவதல்லாமற்பிரப
ஞ்சங்களனைத்தையும் நிமைப்போதிற் கவளிகாஞ்செய்து
போகிவதற்கையமில்லை மேலும் என்னென்ன அனர்த்த
ங்களைச்செய்வானே தோற்றவில்லை எமதுகுலதெய்வமே
கிருபையுற்று வினாசில் தேவகாதகனாகிய சூரபதுமனை
க்கொன்று மன்னுயிர்வருத்தங்களைநீக்கியாளவேண்டுமெ
ன்று பலவாகத்துதித்துவேண்டிவதைதயும்விண்ணவர்கோ
ரிக்கையையும் பாலசப்பிரமணியக்கடவுள் திருச்செவிக
ளினேற்றுச் சூரன்கொண்ட மருட்படிவத்தையும் கொ
டியரினைவையும் மதித்துத் தீனசரண்ணியனதலால் உல
கவுபத்திரவங்களைத்தவிர்த்து நிலைபெறச்செய்யச்சித்தமி
ரங்கினவராய்த் தட்சணத்திற் மமதுதிருக்கரங்களினுள்
நில் தேசோமயமாகவிளங்கிக்கர்த்தன்கட்டளைகளுக் கெ

தீர்பார்த்திருக்கும் சத்திவேலாயுதத்தின்மீது விழிகளைப் பரப்பி மாயவிறத்தைகளைச் செய்து தேவனாவருத்துகின்ற இரத்தக்கொடிய பாதகனைவிடாமற் சரீரத்தை யிருகூறாக ப்பினந்தக்கி நிமைப்போதில் மீளக்கடவாயெனப்பணித் து அளவற்றஅண்டகோடிகளைவென்றஜயப்பிரதாபத்தையும் பலராலும் புகழத்தக்க கீர்த்திப்பாடுகளையும் பெற்றிருக்கின்ற சூரமகாராஜன்மீதின் செலுத்தியவுடன் கோடி சூரியப்பிரகாசத்தைப்பரப்பிப் பிரசண்டமாருதமுமஞ்சப்பாய்ந்து தாபாக்கினியைவிசி விஷங்களைப்பெருக்கிப் பலதேவாஸ்திரமுதலிய வுற்பாதங்களைப்படைத்துவிடநாகத்தையொப்பச்சிறிச் சமீபித்தகாலையில் அவுணர்பெருமன்கொண்டிருந்த இருட்டடிவப்பரப்பனைத்தும் சூரியன் முன்புனியைப்போலவிடியது.

இவ்விதமாகத் தானுண்டாக்கியமாயைமுற்றும் நாசப்பட்டதையும் பாலகப்பிரமணியக்கடவுள் விடுத்த கூரிய வேற்படை அதிகவீரப்பட்டன் நெருங்கிவருவதையும்சூரன்பார்த்து நல்லகாரியம் சலனமற்ற வரப்பேறுகளைப் பெற்றிருக்கின்ற நம்மை யிப்படையினு லென்னசெய்யக் கூடுமென்றெண்ணிக் கோபநகை கொண்டு வடவைக்கன லுந் திடுக்கிட்டோடப் பொங்கியித்துணிபைக்கொண்டான், சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தையும்அஷ்டதிசைகளையும் சத்தபாதலங்களையும் விண்ணுடுகளையும்பிரமன் முதலிய கடவுளானாயும் மற்றசீவராசிகளைத்தையும்முந் திவையறக் கலக்கிக்கொன்ற பின்பு இரத்தக்குமரனைவாட்டுவேனெனத் தீர்மானித்தவனாய் விசாலமாய் ஆழ்ந்திருக்கும் சமுத்திரமத்தியிற்பாய்ந்துமண்ணிசாதிசைகளை மூடத்தக்கபருத்தமா விருட்சவுருக்கொண்டிருந்தன.

சவுனகாதிதவத்தோஅத்தருவின்காட்சியிற் சிலவற்றைத் தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லக் கேட்பிராக வானவெல்லவையிலோங்கி அஷ்டதிசைகள் முற்றினும்பரந்து இருள் மூடத்தழைத்ததாய் அக்கினிக் கொழுந்தையொப்பச்சிவந்து மிருதுவாய் அசையுந் தளிர்களைப்பரப்பித் தீயினிடத்துண்டாய்ப் பரந்துகாட்டும் புகைப்படலத்துக்குச் சமமாகத் தழைக்கையிடுத்து தங்கத்தினுஞ்செய்தமைத்ததுக் கொப்பாகக் காட்டும் புஷ்பக்கொத்துகளைத்தாங்கி மரகதத்தினும் பசுமைதங்கிய பருத்தகாய்கள்தொங்கச் செம்மணிகளுக்குச் சமமாகத்தோன்றும்கணிகளைப்பெருக்கிமேகசாலங்களை பொப்பப்பருத்து நெருங்கியிருக்கின்றகிளைகளைத் திசாதிசைகளில்நீட்டிஅண்டகோளகைபரியந்தமுயர்ந்துபூமண்டல வெல்லுமுற்றினுமடர்ந்துமண்ணுலகைத்தாங்கிிற்கும் ஆதிசூர்மம் வாசஞ்செய்திருக்கும்பாதலவாயில் வேர்களையோட்டிப் பச்செனத் தோற்றுவதாய் பதினாயிரயோசனை விவப்பினைப்பெற்றுக் கோடாகோடிச் சினைகள் கொம்புகள் நெருங்கிப்பரந்திருப்பதால்சத்தசாகரங்கள் அவற்றுட்பட்டதிவுகள் பெரும்புறக்கடல் இருபூயி வானவெல்லுமுற்றினும் பூமண்டலப்பரப்பனைத்தினும் குளிர்ந்த நிலைப்பெருக்கி யித்தகையசிறப்புக்களைக் கொண்டிருந்த மாவிருட்சத்தின் கொடுமையினுஞ்சோடசகலைகளைப் படைத்திருக்கின்ற சந்திரபிறையையும்கங்காபவானியையும் மழுவையும் நகுவெண்டலையையும்சர்ப்பம் கொன்ற வெள்ளெருக்கு சிரமாலிகைமுதலிய வளங்களைத்தரித்திருக்கும் சிவபிரான்அதிசயிக்கவும்அஷ்ட அயிஸ்வரியசெல்வவளங்களைப்பெற்றிருக்கின்றஅனகாபுரிக்கிறவனாகிய குபேரனும்மும்மதங்களைப்பெருக்கிநிலக

ரிகளுக்குக் கொப்பாகாதிர தேகத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற திசைக்களிறுகளும் கடாவாகனத்தி லாரோகணித்துச்சகலபிராணிகளையும் கொண்டோய் அவற்றின் வினைகளுக்கடுத்த தண்டனைகளைச் செய்துவரும் இயமதருமராஜனும் திடுக்கிட்டோடத் தக்கதாக மாவாய்நின்ற சூரபதுமன் மற்றொரு சூட்சியைநீனைத்து கருடவாகனனாகியமகாவிஷ்ணுவும் அம்சத்தினேறிநடாத்தும்பிரமதேவனும்அவுணர்ப்பாதகருக்கஞ்சிக் கரியசூயிலினுருப்பெற்றும கவுதம்பத்தினியின் நிமித்தம்கோழியாகவும் நித்தியப்பதவியைப்பெறும்பொருட்டு இக்காலத்தில் அழகியகலாபத்தைவாய்ந்த மயிலினுருப்பெற்று எமதிதைவனைத் தாங்கிவரும் பெருமையினைப்படைத்த தேவராசனும் போர்க்களத்தில் ரிர்த்தனஞ்செய்திருக்கும் ரணபத்திரகாளியும்பாலகப்பிரமணியதேவர் திருத்தேரி னுச்சியிற் கோழிக்கொடியாக அசைந்திருக்கின்ற அக்கினி தேவனும் திடுக்கிட்டஞ்சி நடுநடுங்கிச் சோரும்படிக்கு வளைந்தகழுத்தும் நீண்டமூக்கும் வெண்மையாய்த்தழைத்த சிறகுகளினுல்மூடப்பட்ட காத்திர தேகத்தையும் நீண்டகால்களையும் படைத்த கொக்கினுருவைத்தாங்கி அவ்விருட்சத்தின்மத்தியிலோங்கியிருக்கும் கிளையிலின்று வாயுதேவன்பிரமித்துவாடவும் ஆதிசேஷன்ஆயிரம்பணமகுடங்களையும்கவிழ்த்துச் சோரவும்பேரறிவாளராகிய வசக்களேங்கித்தாமரை மலர்களைப்பழித்துவிளங்கும் கரங்களைமறித்துத்தேம்பவும்சூரியன்திசைதப்பியோடவும் திக்குப்பாலகச்சரீர முற்றும் வியர்த்துமனம்புழுங்கித்தத்தளிக்கவும்சொர்னகலசங்களை யொப்பப்பூரித்துத்தங்கத்தைப்போலதேமல்பரந்து விம்மித்ததும்பிரீலமணிபையொத்தகாம்புகள் நிமிர்ந்துகாட்டுந்தனங்களைத்தாங்கி மெல்லியவிடையையாய்ந்தஅரம்பையர்முதலியர்அப்பட்சியின் கோர்நுபத்தைப்பார்க்கப்பயந்து சேம்கண்டைகளைப்போலப்பிழும்விழிகளைத்திருக்கரங்களினுல்மூடிக் கவிழவும்இவ்விதக்கொடுமைகளேரும்படிக்குக்கொக்கினுருப்பெற்றிருக்கின்றபாதகன் அத்திஅரசமரங்கள் வேருடன்பெயர்ந்துசூர்யவும் ஆல்வன்னிமராமரங்களாதிப விருட்சங்கள் தத்தமதிடங்களைநீங்கித்திசைகளிற்பறக்கவும் இறகைஅசைத்துஅதிகவீரப்பட்டன்தேன்களைத்துளித்து மகரந்தங்களையிறைத்துப்பரிமளிக்கும் கடப்பமலர் மாலையைத் தரித்திருக்கின்றமுருகப்பெருமாள் செலுத்திய வெற்றிவேலாயுதத்துக் கெதிர்ப் பருத்தோங்கியமாவிருட்சமாகவும் நின்றபருத்துநீண்டிருக்கும் கிளைகளையசைத்துவானாடுகளைச்சிதைத்துத்திக்குப்பாலகர்வாசஞ்செய்யும் பதங்களை நுறுக்கியும் மேலும் தொண்ணூற்றொன்பது வயதினனுய்த் தேகத்தளர்ச்சியினுற் பாதமுதல் சிரசுபரியத்தம்நடுங்கத்தள்ளாடிநடக்கவும்விருத்தனைப்போலச்சலனமற்றமனதையும்வீரபராக்கிரமத்தை யும்பெற்றிருக்கின்ற சூரபதுமன் தற்செயலாய் அசைவுகொண்டிவிசாலமாகப்பரந்திருக்கும்பூமண்டலத்தைத் தமது பணமகுடங்களாயிரத்தினுன் தின்சமையாகத்தாங்கிவரும்பெருமையினைபுடையஆதிசேஷன்அப்பாரத்தைத்தாங்கமாட்டாமையால் நாக்களைநீட்டி விழிகள் பிதுங்கி மணிகளிறைய வாய்கள்தோறும் விஷங்களைக்கக்கி வாடவும் பூமண்டலமுற்றினும் பரந்திருக்கின்ற விருட்பெருக்களைத்துமொன்றுபட்டு சூராவளிக்கோலக்கொண்டு குலவித்திரிவதைப்போலக் காடாந்தகாரமாகத்தழைவுகொண்டு பிரசண்டமாருதத்தைப்பெருக்கி வட்டமிட்டசை

ந்து ஆயிரஞ்சொன்னகலசங்களைக்கொண் டிருக்கும்மகம் மேருபருவதமானது ஊசலாமோறுபோலத் தான்துரித மாகப் பாவிருக்கின்றதைத் தெரியாததூரன் மாவிருட்ச த்தினடிமரத்தைச்சுழல அசைத்துவருங்காலத்தில் பரு த்துநீண்டோடியிருக்கும் வேர்கள் கிளம்புவதினால் மண் ணுலகமெங்கும் கிடுகிடெனநடுங்கிப் படபடெனவெடித் துஇடித்து பிலத்திற்சரிந்தும் அவ்வதிர்ச்சியினுற்சத்தபா தலங்களும் அடுக்குகள்சூலெந்து தாறுமாறாகப் பொடிப ட்டுதிருவும் பூமியைத்தாக்கிவிட்டு கூர்மமானது உறுப்பு களைவெளியிட்டித்தியங்கவும் அஷ்டமாநாகங்கள் சகிக்க ப்படாமையாற்புரண்டும் நெளிந்தும் படாதபாடுகளைப் படவும் திசைகளைத்தாங்கும் யானைகள் மதங்களைப்பெரு க்கி வீறிட்டுக்களைக்கவும் சத்தசாகரங்களும் அலைகளைபி குதியாகப்பெருக்கி ஓவெனக்குழறித் தீவுகளைக்கரைத் தொன்றுபடச்செய்யவும் சக்கிரவாளகிரியானது நெக்குவிட் டிப்பங்கப்படவும் அண்டப்பித்திகைபாரிசங்கள் பிளந்து மங்கவும் எறும்புமுதல் யானையீறாகச்சொல்லாநின்றசிவ கோடிகள் அல்லோலகல்லோலப்பட்டுத் தியங்கி மதிமய ன்கி யிடியுண்டாசர்ப்பங்களைப்போல நாசமடையவும் நட சத்திராசிகள் நிலைசூலெந்து பூயிப்பரப்பெங்கும் பலப லென்றுதிரவும் நலக்கிரகங்கள் பயயிகுதியினுற் றலைகவி ழ்த்தமறியவும் சூரியபகவானுரோகணித்துச்செல்லும்இ ரத்தத்திற்சூட்டியபுரவிகள் மிரண்டு அருணசாரத்தியத்து க்குட்படாமல் வேகமாய்மாறிப்பாயவும் சந்திரன்தானிரு ந்தவிமானத்தினின்றும் தவறியிழுந்துதிகைத்துப் பார்க் கவும் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள் நார்பத்தெண்ணுயி ரம்நிலிகள் கின்னரர் கிம்புருடர் சித்தவித்தியாதரர் பன் னகர் உவனர்முதலிய வானநாடர்சொல்லப்படாக அன ர்த்தங்கனிப்பட்டுத்துக்கசாகரத்திலாழ்ந்து தத்தமதுநி லைகளைப்பிரிந்து திருக்கயிலாயவானமேருகிரிச்சாரல்கள் குகைகள்முதலிய மறைவிடங்களிற்சேர்ந் தொளிக்கவும் திரிநிலைகங்களுக்கு இராஜதானியாய்ச் சலனமற்று நிற் கின்ற சொர்க்கலோகமானது பொடிபட்டும் அதன்மேற் புறத்தில் ரிஷிகள்வாசமாகிய சத்தியலோக மிடியுண்டும் விஷ்ணுவாசஞ்செய்யும் வைகுந்தநகரும் பிரமணுலகும் பார்க்கப்படங்குறையாய் அழிந்துபோகவும், சவுனகாதி தவத்தோ விரித்துவிறித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லை பு வனசராசரங்கள் மூடாநின்ற அண்டகோளமானது நெக் குவிட்டுப் பற்பலபிளவாய்ச் சரியுமாயின் அதற்குட்பட் டிருக்கின்ற பொருள்களின்கேட்டைப்பேசி முடிவதோ.

இவ்விதமாக அண்டபுவனகோடிகளும் பிரதிப்பட்டுச்ச கலபிராணிகளும் திடுக்கிட்டு அதப்பட்டுமங்கும்படிக்கு த் தினைகள்பெருத்த சாகரமத்தியில்மரமாகவின்றகொடி யபாதனுசூரன்செய்துவரும் அனர்த்தங்கலையும் சம ஸ்த்தத்தையும் வாட்டவிருக்கின்ற அவன்மனக்கருத்தையு ம் தேவதேவோத்தமனாகிய சரவணபவன் செலுத்திய வெற்றிவேலாயுதமானது தெரிந்தவுடன் அதிககோபங் கொண்டதாய் ஆயிரகோடி அண்டநிலைகளிற் பொருந்தி யிருக்கும் அக்கினியும் அவற்றினைச்சூழவிருக்கும் பித் திகையைக்கலந்து தோற்றந்தியும் ஒன்றுபட்டோங்கி வீ ரிந்தெழுமாறுபோல அனற்சவாலையைவீசிவானத்தெழு ந்துமகத்துக்களாகவிருப்பவர்களும் திடுக்கிடவாடத்தக் கவெம்மையைக்காட்டி வடவையும் ஆலகாலமும் கலந்து

தாவுவதுக்கொப்பாகச்சீறிப்பாய்ந்து அசைவற்றவயிரதே கத்தையுடையசூரபதமனுயினா வாட்டக்கோபித்தவெற் றிலேலானது சரூவசங்காரகாலத்தில் ஆயிரகோடி அண் டங்களையும் அதிப்பட்டபுவன சராசரங்களைத்தையும் நாசமடையச்செய்யவல்ல ருத்திரமூர்த்தியைப்போலவும் பூருவத்தில் பிரமவிஷ்ணுக்கள் யாய்மாம் மூலகாரணமா கவிளங்கும் பரப்பிரமமென்றும் நம்மைத்தவிர வேறில் லையென்றும் அகத்தைகொண்டு பிராணிகள் துக்கசாகர த்திலுமுந்தி வாடத்தக்கதாக வெகுதூரம் அகோரயுத் தங்களைச்செய்து வரும்போது உலகவுபாதியையும் அவ் விருதிருவரும் பயந்துவாடவும் அவர்கள்மையலைப்பொழி த்தாளவுத் திருவுளத்திற்கொண்டு சிவபிரான் அவர்களம த்தியில் ஆதியந்தந்தோற்றப்படாத அனற்படிவமாய் அ ண்டகடாகத்தையும் உருவவெழுந்தஅக்கினிமலையின்கா ட்சியாகவும் அதிகவுக்கிரத்தைக்காட்டி மேலிட்ட அந்த வெற்றிவேலாயுதத்துக்குச் சபலசித்தராகிய தேவர்கள்ப டைகளிலெதனை நோக்கச்சொல்லக்கூடும் சவுனகாதிரிஷி களே பூதகிஸ்தன்னிய பானத்தை அவளுயிருடனுண்ட மாயவனும் தாமரைப்பீடத்தினனை பிரமதேவனும் பர த்துவநிச்சயத்தைக் குறித்துக்கொண்டிருந்த செருக்கை ச்சோதனைசெய்தடக்கிப சிவபிரான் திருக்கரத்திற்றாங்கி யிருக்கும் தெய்வீகம்பொருந்திய முத்தலைச்சூலத்தினை க்குறிப்பதல்லது வேறுமுண்டோ இத்தகைய மகத்துவ முள்ள வேலானது பூமண்டலவெல்லையுமுற்றினும் சத்த சாகரபரப்பினும் பெரும்புறக்கடலினெல்லையினும் விண் ணைகளினும் வானத்தையளாவ நிமிக்கின்ற மேருவேமுத லிய சூலகிரிகளினும் அஷ்டதிசைகளினும் அண்டமுக டுபரியந்தமும் அனற்கொழுந்துகளைக்கற்றைக்கற்றையா கவீசிக்கொண்டு அதனிடத்துண்டாகும் சவாலையானது மண்ணுலகமுற்றினும் பரந்து அல்லோலகல்லோலப்படு த்தியும் சமுத்திரமுற்றினுந்தாக்கி நீர்ப்பசுமையறவுண் டிம்கிசாதிசைகள் முற்றுமடர்ந்து கொளுத்தியும் விண் ணைகளிற் பாய்ந்துகிரித்தும் வீறியவெப்பமானது ரிஷிக ளேவிரித்துவிறித்துச் சொல்லவேண்டுவதில்லைசயஞ்சோ கிமயமாகிய பரமேஸ்வரன் வீற்றிருக்கின்ற திருக்கயிலை யங்கிரியைத்தவிர மற்றசூலகிரிகளாகியதலங்களிற் பொரி ந்துங்கிரிந்தும் எரிந்தும் புகைத்து பஸ்மீபடலமாகவும் கொளுத்தப்பட்டதன்றியிலில்லைபெற்றிருந்த பொருளொ ன்றுண்டோ இவையன்றியும் அனலண்டத்தின்மீதினும் சவாலையைவீசி அதன்கொடுமையை அடக்கியும் திருப் பாத்கடலினிடத்துதித்துப்பிராணிகளையலைத்தெழுந்தஆ லகாலவிஷத்தையுண்டு கண்டத்தடக்கி பிரட்சித்தசிவநா தன்னுதல்விழித்தியானது அவர்கரத்திலிவளங்கும் மழு வினைக்கலந்து வீறியதையொத்தும் பிரளயகாலத்தோங் கி எத்தகையபொருள்களாகியவற்றைத்தகிக்கவல்ல அக் கினிதேவன் தன்பிரபாவங்களினைத்தையும் எகமுக்கதிற் சேர்த்தப் பூரணகலையுட னுருப்பெற்றுச்சீறித்தாவுவது க்கொப்பாகவும் மண்டியெரிந்துவந்த வேற்படையானது ஆணவமலத்தொடக்கிற்பட்டுத் தன்னையும்பகைத்து வந் திருக்கின்றபடையின் சிறப்பையும்யோசியாமல் அஞ்ஞா னத்தமுந்தி உலகங்களினைத்தையும் இர்த்துதுறுக்கி அ தாஹதப்படுத்தித் தும்சஞ்செய்ய யத்தனித்துச் சூரப தமனுனவன் விண்மண்டிசாதிசைகளொங்கு மூடத்தக்

கதாகத் தழைத்தோங்கிவீர்தும் மாவிருட்சத்தினடியிற்
பாய்ந்து தடாரித்துருவி அண்டங்கள்திருமோசையெழ
ப்பிளந்திரு கூறாகத்தள்ளியது.

சவுனகாதிரிஷிகளே அந்தஅவுணராஜன் பெருமைக
ளையும் வீரத்தன்மையையும் மற்றகாரணங்களையும் என்
னென்று சொல்லவல்லேன் பிகவும் அற்புதக்காட்சியாகு
ம் மேற்குறித்தபடிக்கு வெற்றிவேலானதுதாக்கிப்பிளந்த
மாத்திரத்தில் அண்டகூடபரியந்தந்தாவிச் சகலமுங்கல
ங்கியழிய அரியாயங்களைச்செய்துருத்து மாவுருக்கொண்
டு நின்றவஞ்சுகன் பேரொலியெழு அரற்றிக்கொண்டு பி
ன்னப்பட்டு விழுந்தபோதிலும் மாண்டவனல்லன் தான்
முற்காலத்திற் காளகண்டமூர்த்தியைக்குறித்துச்செய்து
முடித்தவீரமாமகத்தினருமைக்குமெச்சிக் கொடுத்திருக்
கின்றவரத்தின் பெருமிதத்தினும் பிராணனைப் போக்கா
மல் மேலுஞ் சிலபோகைச்செய்யக் கருதினனெனில் அதி
கமாட்சிமையினைப் பெற்றிருக்கின்ற தவத்தினையல்லது
நீடித்தவஸ்துவேறென்றிருக்கின்றதோ ரிஷிகளே பசிய
விறகைவாய்ந்திருக்கின்ற கிளியின் மூக்கினையிரக்துப்ப
ருத்துவளைந்த முனையுடன் காட்டுகின்றஅழகியகாய்களை
தொங்கவிட்டோங்குகின்ற மாவுருவானது நிலைகுலைந்து
வெட்டுண்டு சாய்ந்தமாத்திரத்தில் மனதில்லின்று காந்தி
யிருக்கும் கோபாக்கினியானது மேலிட்டிச் சொலிப்பதா
கவிழுகின்ற நீப்பொறிகள்சிறற் சிறிப்பழையதன் வயி
ரப்படிவத்தைக்கொண்டு சூரனானவன் வடவைக்கலை
யொப்பமண்டியெயிரிந்து ஒருநீனைவைக்கொண்டுதுரிதமா
கவிடையிற் செருகியிருந்த உடைவாளாயுதத்தையுருவி
வலக்கரத்திற் பற்றினவனுய்க்கொதித்துச் சண்டைசெய்
வதையே முக்கியமாகவினைந்து அண்டபுவனசராசரங்கள
னைத்தும் திகைத்துமயங்கிப் படாதபாடுகொண்டிக்கொடி
யதுன்பங்களையனுபவித்துத் தத்தளிக்கும்படிக்கு ஆர்ப்
பரித்து முன்னடிவைத்துப் பின்னடிவாங்கி மின்னலை
யொப்ப வாளாயுதத்தையிடம்வலம் வலமிடமாகச் சுழற்
றிப்பாய்ந்துகெக்கலிகொட்டிக்கொண்டுகோடையிடிப்பெ
ருக்கையொப்பச் சுச்சித்து அதிகதிராத்துடன் மேலிட்டி
ச்சுர்ப்பத்தையொப்பச் சிறிவரும்போது வெற்றிவேலாயு
தமானது உருத்திராகரமாகக்கொதித்து வயிரப்படிவத்
தைக் கொண்டிருக்கின்ற சூரபதுமன்வலியமார்பிற்பாய்
ந்து தேகத்தை யிருகூறாகப்பிளந்து அலைகள் பெருத்தி
ருக்கின்ற கடற்களையிற்றள்ளி ஜயப்பிரதாபத்தைப்பெற்
றதாய் வேதங்கள் திசாநிசைகளெங்கும் செவிபெடத்தக்
கதாகத் துதித்துக்கொண்டாடும்படிக்கு வேற்படையான
து கோடிகுரியப்பிரகாசமாய் சொலித்துக்கொண்டுவான
வெல்லையிலெழுந்து இந்தப்பிரபலஜயத்தைக்கண்ட தே
வர்கள் தேகம்பூரித்து ஆனந்தபரவசராய் வஸ்திரங்களை
வானத்தெறிந்து கூத்தாடி ஜயஜயவெனப்போற்றிச் சொ
ரிகின்ற தேன்களாறுதஞ்சதாருக்களின் மலர்மழைப்பெ
ருக்கினிடையிற் தினைத்துப்போய் அனற்படிவமாகக்கன
ன்றிருந்த வெம்மையைபடக்கிப் பழையபடிக்குத் தனத
ருளுருவத்தைக்கொண்டு மதுரமிகுத்து அலைகளைவீசிப்
பெருகிக்கொண்டிருக்கும் ஆகாயகங்கையிற் படிந்து பவு
த்திரமாய்த்திரும்பித் தேவர்களின்னலைப்போக்கிப் பாது
காத்தாளவெழுந்தருளியிருக்கின்றஎமதுகர்த்தன்செந்தா
மாமாலவைப்பறித்து விளங்குந்திருக்கரத்தில் யதாப்பிர
காரம்சொலித்துக்கொண்டிருந்தது.

சவுனகாதிரிஷிகளே மேற்குறித்தபடிக்கு ஒப்பு
மைபற்ற கூரியவேலாயுதமானது வெற்றிகொண்டமீண்
டகாலையில் தற்பரமூர்த்தியாகிய பரமேஸ்வரன் அரிதிற்
செய்துமுடித்த வீரமாமகத்துக்கிரங்கிக் காட்சிதந்து அ
னுக்கிரகித்துப்போன வரபாலனத்தின்முயற்சியினும் சா
வில்லாப்பேற்றினைப் பெற்றிருக்கும் சூரபதுமனானவன்
இரண்டுகூறகவெட்டுண்டு விழுந்த தன்னுடையமீட்டி
அழகிய சூட்டினையும், சிவந்த இறகுதழைத்தபருத்த உ
டலினையும்கூரிய மூக்கினையும் வயிரவசிகளையொத்த ஆ
ரல்களினையும் சிவந்த விழிகளையும்பெற்ற சேவலாகவும்
பசுமைதங்கி நீண்டகழுத்தினையும் வளைந்தமூக்கினையும்
சிவந்தவிரத்திரங்களுக் கொப்பாகவிளங்கிக்கொண்டிருக்
கும் வட்டமாகியகண்களையும் அழகிய சூட்டினையும் மர
கதமலையையிகர்த்த பருத்ததேகத்தையும் பிலிகளவிளங்
கும் தழைத்தகலாபத்தினையும் நீண்டகால்களையும் கம்பி
ரானையினையும்படைத்த மயிலாகவும் உருக்கொண்டுவீ
றி நவமணிகளினு லீயற்றிய பருவதமொன்றும்பச்சைவ
னையொன்றும் இரண்டுகால்களையும் சிறகினையும்பெற்று
வந்தாற்போலக் காளமேகங்களுந் திகைத்தோடும்படிக்கு
பேரோசையைக்காட்டி ஆர்ப்பரித்துக் கூவிக்கொண்டுபூ
மியினிடத்தினும் வானவெல்லையினும்பாய்ந்து மயிலுஞ்
சேவலுமாய் அதிகவுக்கிரத்துடன் சண்டைகொடுக்கக்க
ருகி தேவசேனாபதியாகியபாலசுப்பிரமணியதேவனையெ
திர்ந்துவந்தனன், கேட்டீர்களோ ரிஷிகளே, பூருவத்திற்
செய்திருந்த நல்வினைப்பிரயோசனமானது கர்த்தன்திரு
வடிகளுக் கடிமைப்படத் தக்கதாகப் பிடரியைப்பிடித்து
த்தள்ளிக்கொண்டு வருவதைப்போல எக்காலத்தும்தனக்
கொப்புலமையில்லாத வீரபாக்கிரம செல்வச்சம்பத்
தைப்பெற்று மஞ்ஞையுருப்பெற்றிருக்கின்ற அவுணர்
பெருமான் அதிகவயிரத்தைப்பெற்றிருக்கும் மனத்தன
ய்த் தேவர்கள்மருண்டு பலதிகையினுமோடி யொளிக்கத்
தக்கதாக வீராவேசத்துடன் அதிகஉற்பாதங்களைக்காட்
டி ஞானநாயகுகிய சிவகுமாரனெதிரில் வலியபாதங்க
ளினால் பூமிதத்தளிக்கமிதித்துக் கூக்குரலிட்டிவந்தனன்
இப்பிரகாரம் அறிவுவிளங்காதபட்சியின் வடிவுகொண்டு
தமதுசன்னிதானத்தில்வந்த சக்கிரோஸ்வரானுகியசூரபது
மன் காரணங்களையும் அவனிருக்கின்ற கோலத்தையும்
எமதிறைவன் கண்டமாத்திரத்தில் அதிகபிரியமு மிரக்
கமுமுண்டாய்க் கிருபாரோக்கத்தைப் பூர்த்தியாகப்பாலி
த்தனர், அதன்முயற்சியினால் தட்சணத்திற் சத்துருத்து
வத்தையும் கோபதாபங்களையும்நீங்கிச் சிவபிரானருட்டி
றத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற சிறந்தமேலையோர் திருநேக்க
ம்பட்டமாத்திரத்தில் அபலமாகிய கரியவிரும்பானது சி
றந்ததங்கமாவதையொத்தும் எத்தகையொனினும் பாப
ரகிதராய் நன்னெறிகளுக்குப் பாத்திரராமாறுபோலவு
ம் சூரனல்லுணர்ச்சியைக்கிடைத்த மனத்தனப்ப் பத்தி
விசுவாசத்துடன் ஆடங்கி ஒடுங்கிச் சகலவீரப்புகளையு
மொழித்துக் குளிர்த பாாவைபைக்காட்டினிற்றன்.

சவுனகாதிரிஷிகளே சொல்லப்படாதபிரமஹந்தியாதி
மஹாபாதகங்களையும் மற்றுமிராவின் திக்குகளைத்
தையுஞ் செய்துவரும் மகாகாமிகளேஆயினும் பிராரத்வ
நல்வினையின் சம்பந்தத்தினால் சுயஞ்சோதிப்படிவந்தன
ய்ப் பேரின்பவாரிக் கொருதெப்பமாய்தினசரண்ணிபன
ய்சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தினும் எள்ளினெண்ணெ

யைப்போலப் பரிபூரணமாக நிறைவெய்தி அவற்றின்வினைப்போகங்களுக் கடுத்தகருமங்களையுட்டி யாட்டியுருக்குத் திருவினையாடல்களை நடாத்திவரும் தேவதேவோக்தமனாகவும் விளங்குகின்ற குமாரதேவர் திருமுன்பு நேரப் பெறுவராயிற் பரிசுத்தவான்களாய் மெய்ஞ்ஞானசம்பத்தைக்கிடைத்து மேலாகிய சாயுச்சிய பதவியைப்பெற்றுச் சாஸ்விதமாக வாழ்ந்திருப்பாரென்பதைச் சொல்லவும்வேண்டுமோ ஒழுமிவர்களே? நூற்றெட்டுயுகம்வரையிற் கொடுங்கோலேச்செலுத்திச் சேவகாருண்ணியத்தையும்தரமசிவனிடத்தில் மெய்ப்பத்தியையும் சிறந்த தவவிரதங்களையும் பெற்றிருந்த தேவர்களையும் பஞ்சேந்திரிய வாஞ்சையையொடுக்கி யானெனதென்னும் செருக்கற்றுப் பரத்துவ ரிச்சயங்களைத்தெரிந்த மகத்துக்களையும் தவங்களிற்சிறந்த முனிபுங்கவர்களையும் தினராகிய மானிடர்முதலிய சேவகோடிகளையும் அலைத்து வருத்தியும் மேலும் சற்றும் மதிப்பற்றுப் பாலசுப்பிரமணியரைப் பகைத்து ஆறுதினவளையில் மகாயுத்தங்களைச் செய்திருந்த மாயையுத்திரனை சூரபதமனுமல்லவோ அளவற்ற கிருபைப்பெருக்கைப்பெற்றுச் சாஸ்விதப்பேற்றையடைந்து வாழ்விருக்கின்றான், ஆகையால் அந்தப்பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளின் துமகத்துவங்களையும் சர்வமங்களகுணசம்பத்துகளையும் என்போலிகளாற்கண்டறிந்துசொல்லக் கூடுவதோ இத்தகைய மகத்துவங்களைவாய்ந்த முருகன்பெருமிதங்களைக் கேட்கவிருப்புற்ற வுக்களையொத்த புண்ணியசீலர் இப்பிரபஞ்சங்களி லொருவரு மிருக்க மாட்டார்கள் அத்தேவன்சரித்திரங்களிற்மெரிந்தவவாயிற் பேசிவந்த சிறந்தபலப்பிராப்தியினால் அடியேனும் கிருதார்த்தனானேன், இதற்குக்காரணம் நீங்களதலால் உம்மினும் நமக்கு நன்கினைச் செய்தவர்கள் யாவனென்பற்ற பல ஆனந்தபரவசமாகிய வார்த்தைகளையாடி, அதிகமனவுற்சாகத்துடன் மற்றையசரித்திரங்களையுஞ்சொல்லுவார் மேற்குறித்தபடிக்கு மயிலானது மனவெழுச்சியுடன் பவுத்திரப் பட்டிருந்ததட்சணத்திற்கார்க்கினையென்திருநோக்கம்பாய்ந்த விசேஷத்தினால் வீரப்பனைத்துமடங்கிப்பெருணர்வைப்பெற்றுப் பணிந்திருக்கும் கோழியின்மீது விழிகளைப் பரப்பித்திரிதமாய் நீநமது திருத்தேரின்மீது துவசமாகநின்ற கூவக்கடவையெனத் திருவாய்மலர்ந்த முன்னிலையில் இப்பணிவிடையைச்செய்வதற் கெத்தகைய நோன்பினைச் செய்தேனோ வெனக்களித்த அடியேனுக்கிது நகுந்தகுமெனச் சம்மதித்து விசாலமாகிய சிறகினைக் கொட்டிக்கொண்டு விண்ணிற் பறந்து அறுப்பறுப்பாக அரக்கினையும் முருக்கின் புஷ்பத்தினையும் பழித்துச்சிவந்த நிறத்தினைப்பெற்று விளங்கும் கொண்டை யினையுடைய சேவலானது பருத்தோங்கிப் படபடத்த தொனியைக்காட்டியசையும் வெற்றிக்கொடியினுருக்கொண்டு மனோவேகத்தினும் வாயுவேகத்தினுமேயிட்டுப் பாயவல்லதாய்வலையினும் சகலசிறப்புக்களினுஞ் சிறந்ததாய் நவரத்தின மயமாய் வானத்தையளாவப் பரந்தோங்கியிருக்கும் திருத்தேரினுச்சியிற் போய்ப் பூமண்டலமும் அண்டகடாகமுமிடிபட்டிமங்கவும் பேரிடியானது கிடுகிடாய்த்துப் பறக்கவும் அக்கினிதேவனுந் திகைத்துவாடவும் அதிக வேகையெழுக்கூவிக்கொண்டு அத்தலத்தில் அசைவுகொண்டு பகைவர் வெருவத்தக்கதாக நின்றது. உடனே சுயஞ்சோதிமயமாகப் பிரகாசித்திருக்கும் அழகியதிருமேனியினைவாய்ந்த

த குமாரசுவாமியாரும் அனலையொப்பச்சொல்திருக்கும் விழிகளைப்படைத்துத் தமதுகருத்தின் வண்ணம் செல்லும்படிக்கு வாகனமாகநின்ற தேவராஜனுருவகமாகிய மயிலின்பிடியில் நின்றும்பாய்ந்து பேருணர்வைப்பெற்றுப் பரபத்தியுடன் ஒடுங்கிமிற்கின்ற சூரனுருவத்திருக்கும் கலாபமயில்வாகனத்தின்மீது வீற்றிருந்தநம்மைச் சுமந்துலவக்கடவா யெனத் திருவாய்மலர்ந்துபூவட்டமெங்கனும் வானவெல்லேமுற்றும் செலுத்துவதாயினர்.

சவுனகாதிதவத்தோ அதன் பெருமிதங்களையும்வல்ல பத்தையும் என்னசொல்வேன் மேற்குறித்தபடிக்குமுருகப்பெருமான் ஆரோகணித்தவுடன் பசுமையாகத்தழைத்திருக்கும் செட்டையை அசைக்கஅதினலுண்டாகும்பிரசண்டவாயுவின் மோதலினால் விசாலமாய் ஆழ்ந்திருக்கும் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் அல்லோலகல்லோலப் படப்பெருந்த அலைகளோமோதிக் கணாகளாக விளங்கும் தீவுகளைக்காத்து ஒன்றுபட்டிப்பெருகவும்பூமிக்கச்சாணியாக நிற்கும் மகம்மேருமுதலிய குலகிரிகளிடபட்டு மங்கவும் பூமண்டலமுற்றும்பாதலத் தோற்றத்தக்கதாகப் பாளம் பாளமாக வெடித்துக்காட்டவும்அதிகஅழலினைக் கொண்டிருக்கும் வடவைக்கண்டலானது சகிக்கப்படாமையால் பதைபதைத்தொடுங்கவும்சூறையாருதமுற்றும் துடிதுடித்துத் தன்வேகமாறிப்பதுங்கவும் அண்டப்பித்திகை கிடுகிடென்றசையவும் மற்றையபொருள்களனைத்தும் படாதபாடுகள் பட்டுச்சோரவும்அழகியகலாபத்தையசைத்து இடிக்கூட்டங்கள்சிறைத்து புரளும்படிக்குக்கியாவுமெனக் கூந்தலிட்டுக்கொண்டு மயில்வாகனமானது பறந்தும் கருங்கடலை உடையாகக்கொண்டிருக்கும் பூமண்டலத்தைச் சுமந்து வரும் ஆயிரம்பணமகுடங்களையுடைய ஆதிசேஷனும் இக்கொடுமைக் காற்றமல் பதைபதைத்துப் புரளவும் மற்றையஅஷ்டமாநாகங்கள்முதலிய நாகராஜர்கள் பேரிடியின் முழக்கத்தைக்கேட்டதை பொப்பத் திடுக்கிட்டுத் தத்தளிச்சவும் ஸ்ரீதேவியூதேவிக்குக்கணவராக விருக்கின்ற ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவைத் தாங்கியிருக்கும் அரந்தனும் ஏங்கித்திகைத்து வாடவும்வானத்திற் சஞ்சரித்த சூரியசந்திரனைக் காலாடிகளில்மறைத்து உடற்குறையுண்டிருக்கும் ராகுகேதுவென்னும் பாந்தர்களும்திரமித்து கதிதப்பியோடவும் அம்மஞ்ஞை யூர்தியானது கம்பிரநடையைக்காட்டிச் சஞ்சரித்தும் இப்பிரகாரம் ஆதிகாலத்தில் மகாவிஷ்ணு வெளிப்பட்டவுடன் தமக்குரியமித்திருக்கின்ற திதித்தொழிலை நிறை வேற்றும்பொருட்டு யத்தனப்படுமுன்னிலையில் அக்கருமம் முற்றுப்பெறாமல் வருந்திச்சிருஷ்டியைநடாத்தும்படிக்குப் பிரமனையும் மற்ற சராசரப்பிரஞ்சங்களையும் படைக்கும் கருத்து முற்றுப்பெறும் பொருட்டு ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் பற்பலயுகங்கள்மேக வடிவுகொண்டு திரிநேத்திரதாரியை வருந்திச்சுமந்து பத்திமான்மியத்தைசெலுத்தி வந்தனர், அதனைமேகவாகனக் கல்பமெனச் சொல்லப்படும் அதைப்போலவும் வீராதிவீரர்களில் முதன்மையாகவசனிக்கும் சூரத்தைப்பெற்ற வெற்றிவேலாயுத்தத்தினைத் திருக்கரத்திற்றாங்கியிருக்கும் குமாரசுவாமியைச்சூருருவாகவிளங்கும் பசியமயிலானது தன்முதுகிற்றாக்கியும் பறக்குமுன்னிலையில் ஆயிரங்கிரணங்களைப்பரப்பி உலகங்களை விளக்கவரும் அனந்தகோடி சூரியர்கள்திரண்டோ ருருக்கொண்டு மேகசஞ்சாரமருதவிசாலமாகிய ஆகாயத்தினி

டத்திற் திரிகின்றதைப்போல சருவமங்கள்குண நிதியாக விருக்கின்ற வெற்றிவேலாயுதமூர்த்தியானவர்மரகதமணி க்கொப்பாகப் பிரகாசித்திருக்கும் பசியமேனிபயபுடைய மஞ்ஞைவாகனத்திடத்தமர்ந்து வானவெல்லேழ்மும் ப வலிவந்தும் திசாதிசைகளெங்கணும் உல்லாசமாக வுலா ளினர்.

சவுனகாதிரிவிக்களே சத்தசாகரங்களும் ஏகோபித்துப் பெருகியகாலையில் வடவைக்கலனைத்துந் திரண்டொரு வடிவுகொண்டு அவ்வெள்ளத்தின் மத்தியிற் குலவிக்காட் டுமாறுபோல அண்டபுவன நிகைகளெங்கணும் மயிலின் மீதுலாவிவந்த சத்திகரதலத்தனைய குமாரசுவாமியார்தி ரும்பிக் கொடுக்கோலைச் செலுத்தி யிருந்த சூரபதமன் கெழுஸ்தலமாகிய வீரமாமயேந்திரபுரிக்கெடுத்திருக்கின்ற சமர்க்களத்தினெல்லையிற் சேர்ந்தவுடன் எமதுசுவாமியா கிய சரவணபவன் அழகிய பீலிதழைத்தசையமஞ்ஞை வாகனமாகவும் சேவற்கொடியாகவும் முன்னமிருந்த தே வராஜன் அக்கினிதேவன்மீது விழிகளைப்பரப்பித் துரித மாய் உங்கள் பழையகோலத்தைக் கொண்டு வரக்கடவீர் களைனத் திருவாய்மலர்ந்தவுடன் தட்சணத்தில் அவர்க ளும் தங்களுருவைத்தாங்கி அநிகமகிழ்ச்சியுடனேடிவந் து முருகன் திவ்வியசரணாரவிந்தங்களிற் பலதரம் தீர்க்க தண்டன் சமர்ப்பித்துக் கரங்களைக்கூப்பி நின் னுவேதவா க்கியங்களினால் அனேகவிதங்களிற் சிவகுமாரன்குணைச யங்களை யெடுத்துப்போற்றி உள்ளமுமென்பும் குழைந்து குழைந்து மெய்ப்பத்தி விளங்கிய காரணத்தினால் தேகப ரவசராய் விழிகளில் ஆனந்த பாஷ்பங்களைப்பெருக்கிவா ர்த்தையாடுவ தனைத்துந் குளறிமயிர்ச்செறிவெழஅதிகச ர்தோஷப் பெருக்கினுந்து தேனைக்கிரகிக்கவரும் வண் டுனங்களைப் போலக் களித்திருந்தனர்.

இவ்விதமாக இந்நிரனும் அக்கினியும் களியாடலைக் கொண்டாடி முன்னிலையிற் சோதிமயமாகப்பிரகாசித்திரு க்கும் வெற்றிவேலாயுதக் கடவுளானவர் புசுபலபராக்கிர மசாலியாய் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்குந்தலைமைபூண் டி சகலனையும்வென்று ஏவல்கொண்டு உலகங்களனைத்தி னும் சூரன்சூரனென்று கொண்டாடிப்போற்றிவரும்செ ல்வச்சம்பத்தைப் பெற்று அகண்டசாம்பிராச்சியவளங்க ளை யனுபவித்திருந்த அவணர் பெருமான் குலசாமற வாட்டி அழகினுக்கிருப்பிடமாக விருக்கின்ற பசிய தோ கையினைவாய்ந்த மயில்வாகனத் தாரோகணித்து மண்வி ண்ணெங்குந் திரிந்துதிரிந்து களித்தவராய் முன்போலப் போர்க்களத்திற் றேற்றியதைக் கண்டமாத்நிரத்திற்சண் டையினிடத் தூக்கக்கொண்டு மானமுங்கோபமும் மன தைவாட்ட வடவைத்தியை யொப்பப்பூவட்ட மெங்கணு ம்பரந் தெதிர்பார்த்திருந்த பூதகணவெள்ளங்களும்வீரா திவீரராக விருக்கின்றஎண்மரும், இலகூநும்,படைத்த லைவர் முதலானவர்களும் சலனமற்ற கீர்த்தியைஉலகங்க ளுள்ளவனாயில் நிலைபெறநாட்டிம் சவுரியபரனுகியவீரரி ல்வீரன் வீரவாகுதேவரும் தாயைப்பிரிந்த கன்றுகளை ப்போல அதிகஆவலுடன் கடிதின்வந்துமும்முறைவலம் வந்து பலதரம் பணிந்து பேரோசையெழு ஜயஜயவென த்துதித்துப் பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளைச்சூழ்ந்து சோ டசகலைகளையுடைய பூரணச்சந்திரோதயத்தைக்கண்ட க டலையொப்பவும் உதயகிரியில் முளைத்தசூரியபகவானைப் பார்த்தமாத்நிரத்திற் சராசரப்பிரபஞ்சங்கள் அகமுகம

லர்ச்சிபெற்று மகிழ்வதை நிகர்த்தும் ஆனந்தபரவசராயி ருந்தனர், கேட்டீர்களே! சவுனகாதிரிவிக்களே? அக்காலத் தில் விண்ணவர் மண்ணவர் சிவகணங்க ளாதியர் கொண் டமகிழ்ச்சியின் பெருக்கத்தைப்பல நாக்களைப் படைத்த போதினும் வீவரித்துச் சொல்லமுடிவதோ ஆதலால் அ டியேனுக்கிருக்கின்ற அவாவினார்கூடிய வநாயிற் பேசி னேனாக.

தேவர்கள் போற்றுபடலம்.

நேரொருசிறிதுமில்லாநின்மலன்றனதுவேலார் குருடல்பிளந்தியாணர்மஞ்ஞையிற்றேன்றுகாலைப் பாருலகயின்றகண்ணன்பங்கயனமரர்கட்கோ ராரமயித்தெய்திற்றென்னவன்னதுகண்டேயார்ந்தார்.

வாரீர் நைமிசாணியவாசிகளே! முற்கூறித்தபடிக்கு யா தொரு ஒப்புலமைகளுமின்றி விளங்கும்நீர்மலக்கடவுளா கிய சரவணபவன் தமதுதிருக்கரத்திற்கோடிசூரியப் பிர காசமாகச் சொலித்துக்கொண்டிருந்த வெற்றி வேலாயுத த்தினால் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களைவென்ற ஜயசாலியாகி ய சூரபதமன் வயிரதேகத்தைப் பிளந்துள்ளியவுடன் பகைத்தெழுந்த அவன் கூறுகியஅழகியகலாபத்தைப்பர ப்பியெழும் மரகதமலையை பொப்பக்காட்டிம் மஞ்ஞையி னிடத்திற் கிருபானோக்கம்பாலித்து ஊர்தியாகக்கொண்டு லாவிவந்து ஞானசூரியனைப் போலச்சமாவெல்லையிற் கு மாரதேவர் தோற்றப்பட்டவுடன் அக்கோலத்தினைத் தரி சித்தமாத்நிரத்தில் மண்ணையுண்ட கண்ணனுக்கும்சகல ராலும் மதித்தெண்ணிக்கைப் படவிருக்கின்றவிண்ணாடி களினும் பூமண்டலப்பரப்பினும் பாதலவெல்லையேமுத லீய தலங்களைக்குமிராரின்ற சீவராசிகளைப்படைத்து வ ரும் சிறந்தசிருஷ்டத் தொழிலைப்பெற்றிருக்கின்ற பிரம தேவனுக்கும் மன்றைய தேவருக்கும் புதிய அமுதத்தை ப்பெற்றுத் தெவிட்டவுண்டவர்களைப்போல மனமகிழ்ச் சிபெற்றவர்களாய்த் தேகபரவசப்பட்டுச்சத்தசாகரங்களு மொலித்தெழுமாறுபோல ஆனந்தக்கூந்தாடி விழிகளிற் போத நீரைப்பெருக்கி மயிர்ச்செறிவெழவிம்மிதராய்வே தவாக்கியங்களினாற் பாலசுப்பிரமணியதேவர் திருநாமங் களைத்துதித்து வீரபராக்கிரம ஜயப்பிரதாபத்தைக் கொ ண்டாடி ஐயன்கிருபைப் பெருக்கின் காரணங்களையும் ம னங்களிக்கச் சிந்தித்துப் பேரானந்தக் களியாடல்களைக் கொண்டாடி மகரத்தங்களையினைத்துத் தேனைப்பெருக்கி த் திசாதிசைகளிற் பரிமளித்திருக்கும்புஞ்சுகம்பக மலர் களை வாரிவாரிச் சோனைப்பெய்யலையொப்பசுவாமியின்மீ திற்சொரிந்து ஜயஜயவெனப்போற்றிச் சரவணபவன் தம திடத்திற் கடாட்சித்திருக்கின்ற அனுக்கிரகத்தின்பெருக் கை நினைந்துநினைந்து களியிகுதியினும் பேரானந்தவாரி யிற் நினைத்துத் தேகம் கம்பிதப்பட்டு மயிர்ச்செறிவெழ ச் சிரங்களிற் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு கோடிசூரியப் பிரகாசமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் வெற்றிவேலாயுத த்தினைத் திருக்கரத்திற்படைத்தருளிய பாலசுப்பிரமணி யக்கடவுளைச் சூழ்ந்துகொண்டு அதிக உற்சாகங்களுடன் இவ்விதங்களில் போற்றுவதாயினர் அம்மையப்பனைபொ

ப்பப் பாதுகாத்தாள வெழுந்த குலதெய்வமே ஓ தினசர
ண்ணியக்கடவுளே மேகங்களானவை மின்னியிடித்துக் க
விந்து விசாலமாயாழ்ந்து ஜலசமர்த்திகொண்டிருக்கும் க
ருங்கடலினிராநின்ற நீரைக் கிரகித்தெழுமாறுபோலப்பி
ரளயவெள்ளத்தினு மேலீட்டு வீதிவந்தபகைவன் இரதக
ஜதரக பதாதிகளின் வெள்ளப்பெருக்கை அதாஹதப்ப
டித்தி அவுணராசன் படைத்திருந்த சேனைக ளனைத்தை
யும் நிமைப்போதில் வாட்டவல்ல சத்திப்படைபைச் செ
லுத்தித் தினராகிய நாயினேங்கள்முதலிய சகலனையும் த
ன்வயப்படுத்திக் கொடுக்கோல்செலுத்தவந்தசூரபதுமன்
வம்சநாசமறக் கொன்றதன்று தேவரீருக்கு வழியடிமை
யாகவிறுக்கின்ற யாங்கள் தொண்டிசெய்து வருவதற்குபா
தொருகுறையும் நேராமற்சலனமற்ற மனதைக்கொண்டு
முடிக்கும்படிக்கு ஊழ்வினையின் கொடுமைகளைவேரறக்
களைந்து கவலைமுற்றினும்போக்கியதாகினும் ஓபரம்பொ
ருளே யித்தினமுதல்யாதொரு குறைவுமில்லாமல் வாழக்
கடவோம் மேலும் உலகங்களிற் பிரமசிருஷ்டியிற்பட்டு
ச் சாதாரணமாக விருப்பதற்கு விருத்துவமாகியமாறுமு
கங்களையுங்கோரூபங்களையுங்கொண்டுதினராகியதேவர்க
ள்மக்களைமடக்கிக்கொண்டுதலைகாட்டவொட்டாமற்சின்ன
பின்னப்படச்சாடியலைத்து நூற்றெட்டியுகவனையில் ஏகச
க்கிராதிபத்தியத்தைப் பெற்றுஆயிரத்தெட்டண்டங்களை
யாண்டுவந்தஅவுணப்பாதகர்தாங்கள்பெற்றிருந்த செல்வ
ப்பெருக்கினுல்முன்பின்யோசித்துப்பாராமல் இரக்கம் பூ
தயவுபச்சாதாபமுதலியசேவகாருண்ணிய மென்பதெ
வ்வளவுமில்லாமல் தகாதபணி விடைகளைக்கொண்டு மிக
வும்வருத்திய காரணங்களினுல்மனச்செருக்கற்றுநன்னெ
றிகளை மார்த்துபாதபாடுகளைப்பட்டு வாடித்திகைத்தும்
அச்சஞ்சலங்களுக் கொருதேறுதலைக்காணாமல் மதிம
யங்கி பயிதியினு லொளித்துத்திரிந்துநாட்களைக் கழிக்
திருந்த தொண்டர்களிடத்திற் கிருபையுற்றருந்தயாச
சத்தைக்குறித்துத்தேவரீர் சண்முகாரவிந்தங்களைப்பெற்
றவதரித்த தல்லதுவேறுமுண்டோ அப்பெற்றினுல் வேத
வொழுக்கங்களுக்கு விருத்துவமாய் நடாத்திவந்தஅவுண
ராசரார்பெற்றிருந்ததுன்பங்களனைத்தையுமொழிந்து தீ
ராதபழிப்புனையையும்போக்கிக்கிருதார்த்தராயினேம் இ
துவுமல்லாமல் ஆதிதூலாகவிளங்கும் வேதாகம வொழுக்
கங்களையும் சிவபிரான் பூர்வீகமாகக் கட்டலாயிட் டிருக்
கின்ற செல்வவளங்களையும் நமக்கு உரியபதிகளில் நிலை
பெற்றுவாழும் சம்பத்தையும் மற்றுமிரநின்றபாக்கியங்
க ளனைத்தையும் இத்தினந்தேவரீர் புதிதாகக்கடாட்சிக்
ப்பெற்ற தல்லது வேறுமுண்டோ எந்தாய் இனி யெமக்
கொரு குறைவுமின்றி வாழக்கடவோம் மேலும் கொடிய
நிற் கொடியராகவிறுந்துமன்னுயிரைப் பங்கப்படுத்திவந்
த அவுணவீரர்உபத்திரவத்துக்கஞ்சிப் பழிபாதகங்களு
க்குடன்பட்டு பணித்தவையனைத்தையும் சிரசாகவகித்து
ச்செய்துகொண்டுஉயிருடன் திரிகின்றபிதோதங்களைப்போ
ல மனவாட்டத்துடன் சோர்ந்திருக்கச்செய்துவந்த எங்க
ள் பகைவனா வகையறக் கொன்றடக்கிக் கடாட்சித் த
மையால் ஐயனே போனபிராணன் மீட்டும் வரப்பெற்று
எக்காலத்தினும் பெறவறியாத மகிழ்ச்சியை ஒருங்கெ
ய்தக்கிடைத்தனம். ஓ! கர்த்தனே? ஆக்குவோனும் ஆக்கி
வைப்பவனும் அவற்றிற்குரிய வினைப்போகங்களைபூட்டி
பாட்டியடக்குந் திருவினையாடல்களைமுடித்துஅவ்வினே

தங்களைக்கண்டு களித்திருப்பவனும் நன்னெறிகளைவிறு
ம்பி யனுஷ்டத்துவரும் ஒருவன்பெறவேண்டும் சீவரனு
பவச்செல்வத்தைத் தரவல்ல சாயுச்சியபதவியும் மற்
றுமிரநின்ற நன்னெறிகளைத்தும் தேவரீர் கிருபைபெ
ருக்கினுலும் குணதீசயங்களின் காரணத்தினுலும் தம்
மையல்லதொன்றில்லையெனத் தெரிந்துகொண்டனம். அ
த்தகையபேற்றினை இக்காலத்திற்பெற்றவராதலால் இது
பரியந்தம் செய்துவந்த கொடியமகாபாதகங்கள் முற்றும்
நீராய் மங்கிப்போகப் பேரருளுக்குப்பாத்திராய் மோ
ட்சவீட்டை எளிதிற்பெறவல்லோம் லோகநாயகனே யி
துவனாயினும் நம்மவருக்கடாத விடர்களைச்செய்துவந்த
அவுணப்பாதகரனைவனையும் பொருதழிக்கும் ஏதுக்களை
த்தேடி அடியோங்களைப் பாதுகாத்தாண்டபடியால்இனி
யெத்தகைய போகபாக்கியவளங்களையும் வேண்டோம் சி
றந்தமோட்ச சாம்பிராச்சியச் செல்வத்தைத்தரவல்ல அ
டிகள் திருவடிகளுக்குத்தொண்டு பூண்டு வழிபடக்கட
வோம் மேலும் இந்நாவினாலினி யாதொருதேவதைகளை
யும்புகழவறியோம் ஓசண்முகசுந்தரனே யிக்காலத்திலிர
ங்கி ஆண்டவானே நாயினேங்களை வழியடிமைகொண்டு
பின்னருந் கடைத்தேற்றவேண்டுமென்று தேவர்களனை
வரும் ஒருமுகத்திற்றுதித்துப் பற்பலவிதங்களில் வேண்
டுகின்றகாலையில் பத்தர்விண்ணப்பங்க ளனைத்தினையும்
வெற்றிவேலாயுதமுர்த்தியானவர் திருச்செவிகளிற்கேட்
டருளிப் பிரமன், விஷ்ணு, இந்திரனாதிர்யம் திருபா
நோக்கத்தைப்பரப்பி யினியாதுக்கும் அஞ்சாதீர்களென்
ருதரித்தனர்.

இரணியன்புலம்புறுபடலம்.

அதுவிகழ்ந்துழிகன்பதியவுணர்களொருசில்லோர்
கதுமெனச்சென்றுகாவலன்கந்தவேளுப்புகிட்ட
துதிகொள்வேலினுன்மாய்ந்தனனென்பகதாவலுற்றார்
பதுமையம்மொழிகேட்டனடுணைவியர்பலரோடும்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிநிஷிகளே? மேற்குறித்தபடி
க்கு மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன், இந்திரனாதிபர், சண்முக
கப்பெருமான் மகத்துவங்களையும் வீரபராக்கிரமமுதலி
யகாரணங்களையும் கினைந்துகினைந்துமனப்பூர்வமாகவா
ழ்த்தியகாலையிற் புசுபலபராக்கிரமத்துக் கொப்பற்றவீர
வாகுதேவர் என்மர், இலகூநர், படைத்தலைவர் வீராதி
வீராகிய பூதவெள்ளங்கள் மனவுற்சாகங்களுடன் கந்த
னைப் பலதரம்பணிந்து வாயாரப்போற்றி விழிகள்களிக்
கத் தரிசித்துப் பூர்னசந்திரோதயத்தைக் கண்டகடலை
யொப்பக் கல்லென்னும் ஓசைபெழு ஜயங்களைக்கொண்
டாடியிருக்கவும் வானத்தில் வேடிக்கைபார்த்திருந்த மு
ப்பத்துமுகக்கோடி தேவர்கள் நார்பத்தெண்ணுயிரம்மிஷி
கள் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதாரமுதலாகியவான
நாடர் சூரன்களத்திற்பட்டொடுங்கியசெய்திதெரிந்தமாத்
திரத்தில் ஆனந்தக்கூத்தாடித் துள்ளித்துள்ளிக் காங்கே
யன்பெருமிதங்களைக்கொண்டாடி அவர்கள் அக்காலத்தி
ற்கொண்ட சந்தோஷப்பெருக்கை யின்னவிதமென்றுயா
வராலும்சொல்லிமுடிவதன்று மன்றையபுவனங்களிலிரா
நின்றஆத்துமகோடிகளைத்தும் தற்செயலாப்பேரின்ப

மனதிலுதித்து மங்களகரமாகிய காரியங்களை முடித்துச் சொல்லப்படாத மகிழ்ச்சியிற்றினைத்திருந்தனர், சூரியசந்திரர் திசைக்காவலர் தங்களைவாட்டியிருந்த துக்கவருத் தங்களைப்பொழித்துச் சிவகுமாரனைத் துதித்திருந்தனர், மேலும் அண்டபுவனசராசரங்களினையும் பேரானந்தக்கனிப்பின்பட்டு மெய்மறந்து வீறியிருந்ததெனில் மற்றவர்களி மிகுதியைப்பேசவும் வேண்டுமோ இப்பிரகாரம் சமஸ்தமும் மனம்பூரித்து விம்மிதப்பட்டுருக்கும்போது ரணக்களத்தில் அவுணர்பெருமான்பட்டதையும் மற்றகாரணங்களையுந் தெரிந்ததாதர்கள் விழிகளில் நீரைப் பெருக்கிக் கடறிக்கொண்டோடிப் பொலிவற்று மங்கலவாத்தியங்களுக்கு மாறாகப் பேரொலியெழ அழகைக்குரல் மேலிட்டிருக்கும் வீரமாமயேந்திரபுரியின் நீண்டவீதிகளைக்கடந்து இராஜபரமேஸ்வரன் வாழ்ந்திருந்தகரத்தைச்சேர்ந்து நவரத்தினமயமாய் வானையளாவிற்கும் அந்தப்புரத்தில் ஒவென்றமுதுகொண்டிபோய்ப் பட்டபுதேவியாகிய பதுமகோமளையின்பாதங்களில் அடியற்ற பனைகளைப்போலவிழுந்து வாயினும் வயிற்றினுமறைந்துகொண்டு கைகால்நடுங்கவாய்குழறச் சொல்லுவதாயினர், ஓமாதாவே மோசம்நேர்ந்தது குறிப்பதற்கு நாவெழுவில்லை ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதுபனுப்பவியிரத்தேகத்தையும் தீர்க்காயசையும் மகதயிஸ்வரியச் செல்வத்தையும்பெற்று எங்களைப்பொத்தவர்களுக்குக் கற்பகத்தருவைப்போலப் போஷித்துவந்த அவுணர்பெருமான் சூரமகாராஜன் பாலசுப்பிரமணியன்செலுத்திய வேலினுற்பிளப்புண்டு ரணக்களத்தில்விழுந்தனன், இனியிதற்கென்செய்வோமெனப் புலம்பும் சத்தமானது செவிகளில்விஷத்தைப்போலக் கேட்டமாதிரத்தில்இணையிரியாதஅன்றிற் பட்சியைப்போலப் பலகாலம் வங்கணமாகக் கூடிக்களித்திருந்தவளாதலால் இடியேற்றின் முழக்கத்தைக்கேட்ட நாகசர்ப்பத்தைப்போல பதைபதைத்துத் துடிதுடித்து மனஞ்சுழல விழிகள்சேர்ந்து கைகால்களோய்ந்து யாதொருசெயலுமற்று இலக்குமிக் கொப்பாகிய சுந்தரமுள்ள ராஜபத்தினி பதுமகோமளை பிராணனையிழந்து விண்ணுட்டைச்சேர்ந்தனர்

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிதவந்தகோ? மனப்பூர்வமாகிய பட்சமுண்டாயிருக்குமாயின் இப்படிக்கல்லேநேரவேண்டும் மேலும் கற்புத்தன்மையென்பதை யிப்பதிவிரதையின் பட்சத்திற் பூர்த்தியாகக்கண்டனம், இதுநிற்க ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக் கதுபனுப் சகலரும்போற்றிவணங்கத்தக்கதாக அாசசெலுத்திவந்த சூரபதுமன்மணமுன்னிலையினும் காந்தருவவிவாகமூலமாகவும் சிறைசாய்த்துவந்தும் புஷ்பங்களினிடத்திற் நேனையுண்டுகளிக்கும் வண்டினங்களைப்போலச் சரசசல்லபாலிலைகளை யனுபவித்துக் களித்திருந்த மற்றையதேவியரும் இந்தக் கொடியசம்பவத்தைத் தெரிந்தமாதிரத்திற் ரீயிற்பட்டபுழுகையொப்பவும் பூனைப்புஷ்பத்தைநிகர்த்தும் திடுக்கிட்டித் தாபரித்துநிற்கப்படாமையால் தேகமூசலடக்கைகால்களுதறலெடுக்க வாய்புலரவிழந்து முகப்பொலிவற்றுத் தாங்கல்வாழ்ந்த ஏதுக்களைத்தையும் பன்னிப்பன்னிப்புலம்பி வாயினும் வயிற்றினும் மோதிக்கொண்டு பரிமளித்து விசாலமாய்க்ண்டிருக்கும் கூந்தலவிழ்ந்துநிலத்திற் புரளத்தக்கதாகத் துக்கசாகரத்திலமுந்திக் கனாகானது சிலநேரம் சோதித்திருந்தவர்களாய்க் கடையில்

இராஜாதிராஜனைப் பிரித்திருக்க மனமில்லாமல் துணிவுகொண்டு சந்தனம் அகிலதேவதாரமுதலியசிறந்தகட்டைகனிநுலுண்டாகிய அக்கினிகுண்டத்தில் விசுவகர்மன் குமாரத்தியாய்த் தங்களுக்கு முத்தவளாய்ப் பூமிதேவியையொத்த பொறுமையும் குணசம்பத்தையுந் கற்புத்தன்மையையுமுடையபதுமகோமளையினது திருமேனியை முந்தித் தீயிலிட்டித் தாங்கலும்பாய்ந்து மேலாகியபதவிபைச்சேர்ந்தனர், உடனேபாணுகோபன் எரிமுகனாகியபுத்திரர்தேவியரும் மற்றையவீரர் பத்தினிமார்களுந் தாமதைத்தடாகத்தினிடத்திற்சேர்ந்த தமதினமாகிய சுரும்பினங்களைத்தேடிப் பெண்வண்டுகள்கலந்து களிக்குமாறுபோல வானத்தையளாவ எரிந்திருக்கின்ற தீயினிடத்தில்விழுந்து பரகதியைப்பெற்றுக் களித்தனர், மேற்குறித்தபடிக்குப் பதிவிரதாசிரோமணிகளாகவிருந்த அவுணராசபத்தினியரனைவரும் அகண்டயிஸ்வரியச்செல்வவளங்களைவெறுத்துத் தங்களமனதுக்கினியகணவரைப்பிரிந்திருக்க மனமில்லாமல் அவர்களை நினைந்து நினைந்து புலம்பினவர்களாய் அக்கினிக்கிரையாய்ப் போனமுன்னிலையில் அப்பட்டணமெப்படிக்குக் காட்டியதெனின் செக்கர்நிறம்பெற்றுப் பரந்திருந்தமலைப்போது நேர்ந்தபோது பெருத்துமூடிய காடாந்தகாரமாகிய விருளானது சந்திரன்நேற்றங்கண்டமாதிரத்தில் மங்கியடங்குவதைப் போல ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் இராஜதானியாய்ப் பலவளங்களையும் மேன்மேலும் நிறைவெய்திக்கண்டவர் மனதையும் விழிகளையுந் கிரகிக்கவல்லமங்களகரமாய்க் கரியதேகத்தைப்பெற்ற அவுணர்ப்பாதகருக் கிருப்பிடமாகவிருந்த வீரமாமயேந்திரபுரியிற் சூரபதுமன் ஆணைஆக்கினைக்குட்பட்டிக் குலவியிருந்த தயிரியலட்சுமி, தனலட்சுமி, மணிலட்சுமி, தானிபலட்சுமி, புத்திரலட்சுமி, பந்துலட்சுமி, வாகனலட்சுமி, அடிமைலட்சுமியெனச் சொல்லாநின்ற அஷ்டலட்சுமி விலாசங்கள்முற்றினும் அப்பட்டணத்தைக்கடந்துதமது கருத்தின்படிக்குப்போயிற்று, இவ்விதமாக சூரன்முதலிய சமஸ்தரும் மங்கியகாலையில் முன்னம் பூககணத்தலைவருக்கஞ்சியோடி னுருக்கொண்டு கடலினிடத்தில் மறைந்திருந்த சூரபதுமன் கடைப்பிள்ளை இரணியனென்பவன் அவுணர்பெருமானாகவிருந்த தன்பிதாவானவன் வெற்றிவேலினு லிருகூறுகப்பிளப்புண்டிமஞ்ஞனுவாகனமாகவும்கொழித்தொடியாவும்நின்ற காரணங்களைப் பிரத்யக்ஷமாகத் தெரிந்தவுடன் திடுக்கிட்டிமதிமயங்கி மிகவும்வருந்திச்சேர்ந்து விழிகளில் நீரைப்பெருக்கிப் பெருமூச்செறிந்து அவன்பட்ட துக்கவருத்தங்களைச்சொல்லி முடிவதோ அதன்பின்பு மனந்தாபரியாதவனுய்வானமூலமாகவந்து பிதாவைக்குறித்து இவ்விதங்களிற் புலம்புவதாயினன்.

அரியதவவிரதங்களைச்செய்த முபற்சியினால் அடியேனைப்பெற்றுச் சகலவைபவங்களுடனும்சேராட்டித்தமது விசாலமாகிய மார்பினுந் தோள்களினுஞ்சேர்த்துப் பரிவாய்வளர்ந்து வந்தபிதாவே ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கு மதிபனுப் சகலையும் ஏவல்கொண்டுஇராஜபரமேஸ்வரனாக வாழ்ந்திருந்த சூரனே புயவன்மைக்கொப்பற்றிரசனே பேரறிவைக் கிடையாதவனாகவிருந்தபோதினும்காரியாகாரியங்களை நிகரணித்து இதுநங்காருமென்று மேலநடக்க விருக்கின்ற சிலகருமங்களையோடெனின் விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டவைகளைச்சந்தும் ஆலோசித்து

ப்பார்த்து இதுநல்லகாரியமெனத் திருவுளத்தில் மதியா
மலிகழ்ந்தீர் ஐயனே வலியபிராணனைப்பறிக்கொடுத்துமா
ள்வதற்கோ சிவகுமாரனுடன் பகைத்துச் சண்டைகொ
டுக்கத் துணிவுகொண்டீர் ஒன்மனதுக்கினிய பிதாவே
நவரத்தினமயமாய்ப் பரந்திருக்கும் சபாமண்டபத்திலும்
ன்னமண்டலீகர் சேனைத்தலைவர்கள் மந்திரிபிரதானிகள்
புத்திரவார்க்கமுதலிய பெரியோர்கள் போற்றிச்சூழச் சி
ரோரத்தினமயமாகிய சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து அரசு
செலுத்திவரும் தேவரீர் திருக்கோலத்தைநாயினேன் இ
னியெக்காலத்தி லீர்தப்பாழ்த்தகண்களினுற் றரிசித்தும்
கிழ்வேன் தேகத்தைப் பிரிவின்றித்தொடரும் சாயை
போலப் பிதாவைக்கலந்திருந்து கூடியமட்டும் போரை
ச்செய்து வழியையும் செஞ்சோற்றுக் கடனையுந்தீர்த்துக்
கொள்ளாமல் என்னுயிரைப் பெரிதாக நினைந்தோடியொ
ளித்தேன், குலவன்மையைப்பிழைத்தேன் சவுரியத்தை
யுமற்றதேன் இவன்பிதாவினிடத் தன்புள்ளவனென்றுந
ம்மவர்களிகழ்ந்து வசைபேசிக்கொள்ளத் தக்கதாககொடி
யபாதகனும் அதிகஆன்புள்ளவனைப்போல மனவருத்த
த்துடன் கிலேசிக்கின்றேன், மண்டலேஸ்வரனே நமதுச
த்துருக்கள் வல்லபங்களையும் வீரத்தன்மைகளையும் பல
விதங்களிற்றெரிந்திருந்தும் போர்க்களத்தில் யாதொருஉ
தவியையுஞ் செய்யாமற் நேவரீரைத் தனிமையிற்கொடி
யசண்டைமுனையிற் காட்டிக்கொடுத்துவிட்டு மானபிமா
னமற்றவனொளிகத்த பதிதனென் றிகழ்ந்தென்முனம்
வரச்சகியாம லெவ்விடத்திற்போ யிருக்கின்றீர் திருவா
யைத்திறந் தோருத்தரவு சொல்லலாகாதோ ஓ! பிதா
வே! புத்திரனாகவும் சவுரியபரனாகவுமிருந்தயான்தருண
த்திற் கூற்றுலையொப்பக் கடினசித்தனய்நீங்கியபாதக
னைக்கலந்தருவாடிக் குலவமனம்விரும்புவீரோ தேவரீர்
வருந்தினோற்ற வீரமாமகத்துக்கிரங்கிக் திரிநேத்திரதா
ரியாய் மழுக்கரதலத்தனாகிய சிவபிரான் கடைச்சித்திருந்
த வரபாலனத்தின் நிச்சயத்தை ஒருபோதும் மறக்கவநி
யீர் அத்தகைய சிறந்தவாக்கியம் பொய்பட்டுப் போம்ப
டிக்கு அடியென் புத்திரனாகத் தேவரீர் திருவயிற்றிற்பி
றந்தேன் மேலும் தமக்கொரு யமனாகவுந்தோன்றினே
ன் நீரினமேற் குமிழியைப்போலவும் மின்னலைகிடுத்து
ம் சமீதியிலழிந்துபோகும் இந்தநாற்றவுடலை நிலைப்பட்
டதாக மதித்துக்கண்டவுடன் பலரும் வசைமொழிகளை
யாடிக் கரங்களைக்கொட்டி நகைக்கத்தக்கதாக உம்முடன்
சொல்லாமற்போய்விட்ட நான்தேவரீர் மாண்டமுன்னி
லையில் அதிகஆவலுடன்வந்து உனக்கடுத்த சம்பவங்க
ளைநினைந்து நினைந்துருகுகின்றேன், இதனால்மெய்ப்பத்
தியையும் ஜயப்பிரதாபங்களையும் எடுத்துப் பேசும்போ
து நாயினேனை உலகர்முந்திப் பேசப்படுவனே பிராண
னைத்தினைத்துணையாக மதித்துப் பகைவனாவாட்டவல்ல
புசபலபராக்கிரமசாலிகளாகப்புகழ்வின்ற அவுணர்மரபி
ற்றோற்றிய வஞ்சகசிகொண்டனாகிய தீயென் பிதாவான
வர் மாண்டபின்பு மித்திரனைப்போலக் கிலேசித்துக்கொ
ண்டு வரப்பெற்றேன் முன்வைத்தகாலப் பின்னிடாமற்
பகைவனா ஜயிக்கத்தக்க சாமர்த்திய பராகிய தமக்குத
வியற்ற கொடியனைப் பிள்ளையென வழங்கிக்கொள்வதை
ப்பார்க்குமிடத்திற் குலஅதமனாகவும் சூயிக்குச்சுமையா
கவுந் தோற்றுக்கின்றதல்லது யாதொருபிரயோசனத்தை
யுக்காணேன் அவுணர்குலவாழ்வே என்னையனே புயவ

ன்மைக் கொப்பற்றருளே சிருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிரம
தேவனும் இரட்சகர்த்தனாகிய மகாவிஷ்ணுவும்நிரிலோ
கசக்கிரோஸ்வரனாகவிருக்கின்ற இந்திரனும் மற்றையதே
வர்களினங்களும் அவுணரரசர் இராக்கதமன்னர் மற்ற
மிராதின் ராசராசாக்களும் மகாசபையில் விளங்குகின்
ற சிங்காதனத்திற் நேவரீரைத் தரிசித்தமாத்நிரத்தில்ஆ
யிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனே எமதிறைவனே
எவ்வெவர்களும் போற்றிவணங்கும் ஜயப்பிரதாபங்களை
ப்பெற்றிருக்கின்ற வீரநிவீரனேயென்று பலவாகப்புக
ழ்ந்தேற்றத்தக்கதாக அரசினைச்செலுத்தி அகண்டசாம்
பிராஜ்ய செல்வவளங்களனைத்தினையும் அனுபவித்துவா
ழ்ந்திருந்த தம்மையொத்த பிரபுடிகரானவர் திரிபுரதச
னராய்த் திருநீற்றினொளியராய்ச் சுபஞ்சோதிமயமாக வி
ருக்கின்ற சிவபிரான் திருக்குமாரன் பாலசுப்பிரமணியக்
கடவுளினது திருத்தேரில் வெற்றித்துவசமாகின்று நா
ப்புலந்து சரீரம்வருந்தி விலாவொடியக் கூவுகின்றனே
யோ தமது குடைநீழலிற் பட்டிருந்த மன்னமண்டலீக
ர் புசபல பராக்கிரம சாலிகளாகிய பிரமுகளனைவரும்
தினந்தோறும் காலையில் வந்துவணங்கிப் போற்றி எழு
முன்னிலையில் நவரத்தின மயமாகிய கிரீடங்க ளுறுத்தி
யுறுத்திச் செந்தாமரை மலனையொப்பச் சிவந்து விள
ங்கும் பெருமிதங்களை வாய்ந்த திருவடிகளைப் படை
த்திருந்த தேவரீர் அனற்படிவமாகத் தோற்றியிருக்கின்
ற சரவணபவனை மயிலி னுருக்கொண்டு மிகவும் வ
ருந்திக் கீழ்ப்படிந்து சுமந்திருக்கின்றனையோ இதுவு
மொருநாளோ விதிவலியை மதியின் முயற்சியினால்வெ
ன்றவர்க ளுலகங்களி லிருப்பரோ என்னையனே பின்
னரிவ்வாறுநெருமென்று பற்பல திஷ்டாந்தங்களையும்அ
னுபவங்களையும்காட்டி மனம்வருந்தி விண்ணப்பஞ்செய்
துகொண்டபோதினும்அவ்வாக்கியங்களைக்கிஞ்சித்தும்கா
துகொடுத்துக்கேளாமற்போனீர் ஓராஜசக்கிரவர்த்தி மாற்
ருனைப்போலவந்த பாலசுப்பிரமணிய தேவருடன்பகைத்
துமஹாபுத்தங்களைச்செய்து கடையிற்றோற்ற காரணத்
தினால்மயில்வாக்னமாகச்சுமந்திருக்கின்றனையோ என்னே
யனே சலனமற்றபெருவாழ்வையிழந்து வயிரதேகத்தை
மாற்றி வேற்றுருவாகியபட்சியின் கோலத்தைப்பெற்றிரு
க்கின்றமையால் நீயிறந்தவனுமல்ல யாதலால் பழிபாதக
ங்களுக்கு உட்பட்டிமறைந்திருந்த அடியென்கருத்தின்வ
ண்ணம் வேதவிதியிற்சொல்லும் திவநர்ப்பணமுதலியபி
திர்கருமத்தையும் நடத்தும்பாக்கியத்தைப்பெறும்போ
னேன் அநியாயமாக விவ்வுடலைச்சுமந்து வசைமொழிக்கா
ளானதன்றி யாதொரு பலப்பிராப்தியையும்பெறாமல் வி
யர்த்தனானேன் ஐயனே பிள்ளைமதிசூடிய சடாமண்டல
தாரியாகிய சிவகுமாரன் கந்தசுவாமியைப் புள்ளிபட்டிரு
க்கும் தோகையைவாய்ந்த மயிலினுருப்பெற்றுப் பரித்தி
ருக்கின்ற இக்காலத்தில் தேவரீர் கருத்துக்கு விருந்துவ
மாகிய நன்னெறிகளை அடியென் பலவிதங்களிற்குறித்து
க் காட்டியதையும் அதைத் தடுத்துதாம் பேசியவாசகங்க
ளையும் பிதாவே மனதில் நினைந்துநினைந்து வருகின்றனே
யோ அல்லது வேற்றுருப் பெற்றமையால் மறந்துவிட்ட
ரோ அவுணர்பெருவாழ்வே சருவசங்காரகாலத்தில்அண்
டபுவன சராசரங்களைத்தையும் வாட்டவல்ல வடவாழ
காக்கினியும் பயந்தடங்கத்தக்கதாகப் பொங்கியெழும்னோ
பாவேசமும் எத்தகையனையும் சட்டைபண்ணாமல் வாட்

டனேந்திருக்கும் சுவரியபராக் கிரமங்களும் மனதிற்கூறு கொண்டிருந்த மானமென்னும் பூஷணமும் ஜயப்பிரதாபங்களும் அகமும் புசபலபராக் கிரம ம்பத்தும் யாதொரு பிரயோசனங்களையும் தராமற்பற்றாது விட்டதென்றிப் பகைவர் கைவசப்பட்டிருக்கின்ற தேவரீரிடத்திற் சிறிதுங் கண்டிலேன் அவற்றின்கொடுமைகளானதாம் எவ்விடத் திலடங்கியது யாதுந்தோற்றமால் மயங்குகின்ற அடியே னுக் கொருகாரணங்களையும் சொல்லலாகாதோ ஆதரிக்க னீனையாயோ தேறுதலையாவது பேசாயோ என்மனதுக்கி னியபிதாவேயென்று இவ்விதங்களில் இரணியன்பலபல துயரமொழிகளைப் பேசிப் பிரலாபித்துமனந்தளர்ச்சிகொ ண்டு பெருமூச் செறிந்து அருவிகளைப்போல விழிகளில் நீளப்பெருக்கிக் கிலேசிக்கவனுக்குச் சமீபியில்பயமுண்டாய் இவ்விடத்தில்தானிருப்பது பூகவீரருக்குச் சமூகச் சாடை தெரியுமாயின் தட்சணத்திற் பாய்ந்தாப் பற்றிப்பி சைந்து கொன்றுதின்று கோபத்தணிவார் இதற்குப் பிச கிராதென நீனேந்து பிதாவைநீக்கிப்போக மனமில்லாமல ருமையில் அத்தலத்தைக்கடந்து பழையபடிக்குச் சமுத் திரத்திற் பாட்தொளித்தவன் மேல்நடத்தவேண்டிய கா ரியங்களை முடிக்கக்கருதித் துரிதமாய் மாயமந்திரமொன் றையுச்சரித்து அதன்முயற்சியினால் உருக்கார்து மறை விடமாய்ச்சென்று குலக்குருவாகிய சக்கிராசாரிய னிடத் துக்குப்போய் அதிககிலேசத்துடன் வணங்கி விழிகளில் நீர்பெருகுவதாக ரணக்களத்தில் நடந்தகாரணங்களனைத் தையும் சவிஸ்தாரமாக விண்ணப்பஞ்செய்தவனாய் ஆசிரி யனைக்கொண்டு சத்தருக்களுட னெதிர்த்தாப் போர்மு னையிற்பட்டபிதாக்களுக்கும் துணைவருக்கும் தியிற்பாய்ந்த தாயார்முதலான தம்மினத்தவ ரனைவருக்கும் நடத்தவே ண்டிய திலதர்ப்பணமாதியகடன்களை சாஸ்திரோத்தமமாக முடித்துச் சகலகாரியங்களு முற்றியவுடன் குரவனிடத்தி ற்செலவுபெற்றுக்கொண்டுபோய்ச் செல்வமானதுமமதை யிற்றள்ளித் துக்கத்துக் குவித்தாகவிருந்து அல்லலிற்றள் ளுவதால் அதைவிடப் பகைவேறென்றில்லையெனத் து ணிவுகொண்டு அதனிடத் திச்சையிலல்லாமல் வெறுத்துத் தவவேடத்தைத்தாங்கி தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரா னைச்சித்தத்திருத்தி அரியவிரதங்களைமுடித்து நம்கதியை ப்பெற்று வாழ்வதாகத் தவங்களைச்செய்துகொண் டொரு பாரிசத்திலிருந்தான்.

மீட்சிப்படலம்.

மற்றதுகாலத்துமணி தூங்கியபசும்பொற் பொற்றையுமும்பொறிமஞ்ஞையீதுவையும் வெற்றிநெடுவேற்கைவிமலன்விறலோனைப் பற்றிநெடுநோக்கியினையபகர்கின்றான்.

கேட்டீர்களோ! கைபிசாரண்யவாசிகளே! யிவ்வண்ண மாக சூரபதுமன்முதலானவீரனாவாட்டி வெற்றியானா ய்ப் பிரமன்முதலிய தேவர்கள்போற்றிச் சூழத்தக்கதாக மாகதமலைக்கொப்பாகப் பாரித்ததேகத்தையும் பசிபதோ கையையும் வாய்ந்த மஞ்ஞைவாகனத்தின்மீது ஆரோக ணித்திருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியதேவர் தமதருகில் உ

டைவாளாயுதத்தைக் கரத்திற் பற்றிக்கொண்டு நிற்கின்ற வீரவாகுதேவனாக் கிருபையாகப்பார்த்தருளி வீராதிவீ ரனே கொடுக்கோலைச்செலுத்திவந்த அகந்தையிலுழிந் த பாதகனைசூரபதுமன் அருமையாகத் தேடிய செல்வ த்தைப்போல நெடுநாட்களாகத் தளையிட்டு கடியசிறையி ல்வைத்து வருத்திவந் ததிலுலவாடி மனந் தளர்ந்திருக்கி ன்ற சயந்தன்முதலிய தேவர்களைத் தருவிக்கக் கடவை யெனத் திருவாய்மலர்ந்த மாத்திரத்தில் அதிக வுற்சாகத் துடன் கிரவுஞ்சவனையைப்பிளந்த வேற்றிவேலாயுத மூர் த்தியினது திவ்விபசாரணா விர்தங்கனிற்பணிந்து சன்மு கனே தேவரீர்கட்டளையின்படிக்கிந்தமிஷத்தி லழைத் துவரக் கடவனெனச் செலவுபெற்றுக்கொண்டு துணைவர் இலசுராதியபிரமுகள் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாகச்சூரபது மன் அரசுசெலுத்திவந்த கெடிஸ்தலமாகிய வீரமாமயே ந்திராபுரிக்குள்ளே பிரவேசித்துப் பதனழிந்திருக்கின்ற ப ந்பலவீதிகளைக்கடந்து சயந்தனாதியவிண்ணவர் மனவரு த்தத்துடனிருக்கின்ற சிறைச்சாலையைச்சேர்ந்து நெருங்கி வருமுன்னிலையில் வீரவாகுதேவர் நகைமுகராய்மனவெ முச்சியுடன் கம்பீரமாய் நடந்துவரும் காரணத்தையோ சித்து நமக்குநல்லகாலம் நேர்ந்ததாகக் காணுகின்றதென் னு சகலவருத்தங்களையுமொழித்து சந்தோஷசாகரத்தில் முழுகினவர்களாய்ப் பிரிந்ததாயைக்கண்ட கன்றுகளைப் போல ஆவலுடன்வினார்தோடி பாதாரவிந்தங்களிற்பன் முறைபணிந்து சந்தோஷமிகுதியினும் நேகம்பூரித்து விலங்குகள்தெறித்துப் போகத்தக்கதாக மகிழ்சிறந்தவர் களாய்க் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு ஓவீராதிவீரனே எ ங்கன்குலதெய்வமே பிராணன் நீங்கவிருக்கின்ற காலையிற் கிடைத்த அமுதத்தையொத்த தயாரிதியே பலபுகங்களா கப் பகைவர்கொடுமைக்கஞ்சிப் பூனைவாயிற்பட்ட கிள்ளை களைப்போல அலைச்சம்பட்டிருந்த அடியோங்கன் துக்கவ ருத்தங்களையொழித்துக் கொண்டுபோக வெழுந்தருளிற் றோ இனியாதொரு துன்பங்களினிற்றிப் பிழைத்தோம் பிழைத்தோமென்று பலவிதங்களாகக் கடலினோசையு ம டங்கத்தக்கதாகப் போற்றிவருகின்றகாலையில் தேவதே வோத்தமனாகிய சரவணபவன் தம்பியானவர் அவர்களை ப்பரிவாகப்பார்த்த அரியதவங்களைச்செய்து பொன்னுல கவாழ்வைப்பெற்றிருந்த தேவர்களே மனவருத்தங்களை யொழித்து சந்தோஷமாகவிருக்கக்கடவீர்கள் நெடுங்கால மாய் உங்கலையும் மற்றவிண்ணவர் மண்ணவராதியயா யமனையொப்ப அலைத்திருந்த சூரபதுமனைத் துணைவர் புத்திரமித்திரராதிய வீரனையும் கணக்கிறந்தவெள்ளம்இ ரதகஜதரகபதாதிகளையும் வகையறப் பாலசுப்பிரமணிய க்கடவுள் அதாஅதப்படுத்தியடக்கினர்.

இனிநீங்கள் யாதுக்கும் அஞ்சவேண்டுவதில்லை பிரயா ணப்பட்டு வாருங்கோள் வாருங்கோனெனச்சொல்லியசந் தோஷவார்த்தையானது செவிகளுக்கு கமுதமாகக்கேட்டவு டன் பொந்தியுடன்சாயுச்சியபதவியைச் சேர்ந்தவர்களை ப்போலப் பேரானந்தவாரியில்முழுதிக் கர்த்தனையும்வீர னையும் பலவிதங்களிற்றுதித்து விழிகளிற்போததீர்த்ததும் ப மயிர்சிலிர்த்து உடனே கால்களில்மாட்டியிருந்த பர விலங்குகளைக்கழற்றியெறிந்துபோட்டுத்தேவர்கள் அரம் பையர் சூழ்ந்துவரச் சயந்தராசன் வீரவாகுதேவருடன் அவுணராசன் பதியைக்கடந்து வெளிவந்து பெரும்புறக் கடலைப்போல ஆர்ப்பரித்திருக்கின்ற பூதப்படைகளாதிய

வீரர்கள் நெருங்கியிருக்கின்ற சமரவெல்லையிற் சேர்ந்து அவர்கள் மத்தியிற் சுயஞ்சோதிமயமாய் மஞ்ஞவாகனத்தின்பிடரியில் விளங்கும் குமாரதேவனாவிழிகள்களிக்கத் தரிசித்தமாத்நிரத்தில் அகமுகமலர்ச்சியுடன் திருவடிகளில் மும்முறைவலம்வந்து சேவித்துக்கொண்டவர்களாய் வேதவாக்கியங்களினம் சிவகுமாரன் திருநாமங்களைப் பெடுத்தேற்றி வாழ்த்துகின்றகரலையில் சரவணபவன் அவர்களிடத்திற் கிருபாரோக்கத்தைப்பரப்பிப் பேரருளைக் கட்டாட்சித்துத் தேவர்களே நன்னெறிகளிற்பிசகிச் சகலரையும் அலைத்திருந்தபாதகன் நகரத்தில் பலகாலம் அரியசிற்ையிற்பட்டு வருந்தியிருந்தீர்க ளினியாதொரு துன்பங்களுமில்லாமற்பழையபடிக்குப்பொன்னுலகைச்சேர்ந்துமகதயிஸ்வரியச் செல்வவளங்களை யனுபவித்துக்களித்திருக்கக் கடவீர்களெனத் திருவுளம்பற்றிய மாத்நிரத்தில் விண்ணவர்கொண்ட மகிழ்ச்சியை யிவ்விதமெனச்சொல்லி முடிவதோ தட்சணத்திற்சகலரும் பாலசுப்பிரமணியதேவர் திருவடிகளில் மீட்டும்பணிந்து இருமருங்கினும்துதித்திருக்கின்ற காலையில் சயந்தனுனவன் நீருண்டகாளமேகவரவை யெதிர்பார்த்திருக்கின்ற மயிலையொப்பப் புத்திரவாஞ்சையுடன்றிங்கின்ற பிதாவாகியதேவேந்திரன் பாதங்களிற்பணிந்தபோது அதிக ஆவலுடன் வாரியெடுத்து மார்பிலிணைத்துத் துடையின்மேல் வைத்துக்கொண்டு உச்சியைமோந்து முத்தமிட்டி முதுகைத் தடவிக்கொடுத்துக் கிருபையாகப்பார்த்துப் பிள்ளையானவன் தன்னீங்கிப் பகைவன் பட்டணத்தி லரிபசிறையிலிருந்தகாரணத்தினால்வாடிப் பொலிவற்றிருந்த முகமண்டலமானதுசூரியனுதயத்தைக்கண்ட தாமரை மலரைப்போல விளங்கத்தக்கதாக மனம்பூரித்துக் களித்தவனுய்ச் சொர்க்கலோகவாழ்வைப் பெறவிருக்கின்ற சந்தோஷத்தினும்தின்பின்பு மனவெழுச்சிபெற்றுப் பிதாம்பரத்தொங்கலினால் முகத்தைத்துடைத்துக் கொஞ்சிய வார்த்தைகளுடனிடனைப்பேசுவதாயினன். என்மனதுக்கியிய புத்திரரத்தினமே கண்மணியே பொன்னுலகுக்கரசே நாம் முனஞ்செய்த வல்வினையின் கொடுமையினம் பலபுகங்களாய்க் கொடியபாதகனாகிய சூரன்பட்டணத்தி லடைபட்டிப் பாரவிவங்கைப்பூட்டி யிட்டதகாத பணிவிடைகளைத்தையும் செய்துசெய்து மிகவும்வருந்தினையோ தேகமெய்ந்தினைத்தனையோ அக்காலத்தில் எண்ணுதெல்லா மெண்ணியெண்ணிக் கிலேசித்தனையோ அரிதிந் பெற்றெடுத்த பிரியமுள்ள உந்தாயைநினையோ களைத்தனையோவென்று அன்பின் பெருக்கத்தினம் பலவாகப்பேசினன்.

சவுகாநதியிருவிகளே? அக்காலத்தில் இந்திரன் கொண்ட சந்தோஷமிகுதியை யொருவராலும் சொல்லமுடிவதன்று இவ்விதமாகப் பிள்ளையுடன் குலவிக்கொண்டிருக்கின்றகாலையிற் சிறைவிடுபட்டுவந்த தேவர்கள் தமதிறைவன் திருவடிகளில்வணங்கியகாலையிற் தனித்தனித் தழுவி அவர்கள்பட்டிருந்த துக்கவருத்தங்களுக்கிரங்கிப்பரிவுடன் விசாரணைசெய்து இனிமக்கொரு துன்பங்களுமில்லாமற் பதியைச்சேர்ந்து பழையபடிக்கு வாழ்வோமென்று சிலதேறுதலைச்சொல்லி அவர்களுடன் இந்திரன்களித்திருந்தான், இவ்விதங்களாகச் சகலரும் ஆனந்தவாரியிலுமுந்து அகமுகமலர்ச்சியுடன் இருக்குமுன்னிலையிற் சமர்க்களத்தில் அடிணைப்பாதகரால் மாண்டிபோனபூதப்படைகள் முதலானவர்க ளுயிர்பெற்றுவருவதாகச் சிவகு

மாரன் திருவுளத்திற் சிந்தித்தமாத்நிரத்தில் நித்தினைதெளித் தெழுபவரைப்போலச் சகலரும்வெளிவந்து பெரும்புறக்கடல் பெருகியதைப்போல ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டு வந்து குமாரதேவர் பாதாரவிந்தங்களில்விழுந்து சேவித்துக்களித்தவர்களாய்த் தங்களினத்துடன் கலந்திருந்தனர் அக்காட்சி யெப்படிக்கிருந்ததெனில் விசாலமாய் ஆழ்ந்திருக்கின்ற ஜலப்பெருக்கினவாய்ந்த கடலினிடத்தில்மேகசாலங்கள் மின்னியிடித்துப் படிந்ததைப்போலக்காட்டியது அதன்பின்புகிருபாரியாகிய சரவணபவன் தமதருகிலிற்சின்ற வருணராசன்மீது விழிகளைப் பரப்பிச் சூரபதுமனுக்கு வாசன் கலமாகவிருந்த வீரமாமேயந்திரபுரத்தை வானத்தை யளாவறிக்கின்ற மதில் மாடமாளிகைகள் சித்திரக்கூடங்கள் உப்பரிகைகள் மற்றவளங்களினத்துடனும் அழித்துப் பழையபடிக்குரீற்ககாத்து ஏகசமுத்திரமாகக்க் கடவையெனத் திருவாய்மலர்ந்தவுடன் மகாபாக்கியமென்று வணங்கி விடைபெற்றுப்போய் அலைகளை மேன்மேலும்பெருக்கி மயேந்திரபுரியைச் சூழ்ந்திருந்தமதில் கொம்மைகள்-கோபுரவாயில்கள்-உப்பரிகைகள்-மாளிகைகள் - சித்திரக்கூடங்கள் - அங்காடிவீதிகள் ரதகஜதரகபகாதிசுருக் கேற்படுத்தியிருந்த விநிதிகள் அவுணராஜன் வாசமாகவிருந்த நகரத்திலிருந்த மாடங்கள்அரண்மனை ஆஸ்தானமண்டபமுதலிய வளங்க ளனைத்தையும் அலைத்துச்சாடித் தும்சம்பண்ணி மகாவிஷ்ணு பூமிபையுண்டதைப்போலப் பாதவவனாயிற் கெல்லித் தரைப்படுத்தி யாதொன் றுந்தோற்றமல் அழித்தபின்பு அநிலிருந்த அவணர் பெண்ணி பிள்ளைகளுடன் கடலிற்சேர்த்துவிட்டவனுப்க் கத்தன் சன்னிதனத்துக்குவந்து தேவரிக்கட்டளையின்படிக்கு நகரத்தைச்சிதைத்து ஜலத்திற் கலந்து பழையபடிக்குச் சமமாக்கினனென விண்ணப்பஞ்செய்தான், இச்சம்பவம் நேர்ந்ததைத்தெரிந்த பிரமன்-விஷ்ணு-இந்திரனாகிய மனமகிழ்ச்சியுடன் பாலசுப்பிரமணியபாழாழ்த்திக் கடற்கிறைவன் வல்லபத்துக்குச் கொண்டாடியிருந்தனர்.

இப்படிக்குச் சகலமுமுற்றியவுடன் குமாரதேவர் மஞ்ஞவாகனருடாய்த் தேவர்கள்சூழ்ந்துவர ரணக்களவெல்லையைக்கடந்து வானவழிக்கொண்டி துணைவர் இலக்கருடன் போகுமுன்னிலையில் இரண்டாயிரம் பூதவெள்ளங்களும் படைத்தலைவர்களும் ஜபஉற்சாகங்களுடன்ஜபபேரி ரணபேரிமுதலிய மங்கலவாத்தியங்களை அண்டங்கள்திர முழக்கிக்கொண்டு நடந்தகாலையில் அவ்வெல்லையை யும் சமுத்திரராஜன் உருத்தெரியாமல் மாற்றிவிட்டதும்ன்றி அம்மார்க்கத்திற்சொர்னமயமாய் விளங்கிக்கொண்டிருந்த இலங்கையையும் மற்றப்பழங்களிற் போற்றுவதாக நின்றவை யனைத்தையும் கதைத்துச் சமமாக்கினன் இந்த வேடிக்கைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு கடலைக்கடந்து கந்தமாதவனாயைத்தாண்டித் தாம் முன்னமெழுந்தருளியிருந்த மகத்துவமுள்ள திருச்செந்திப்பதியைச் சேர்ந்தவுடன் மாகதமலையைப்போலக்காட்டிம் அழகியகலாபத்தை வாய்ந்த மயில்வாகனத்திலின்று குமாரசுவாமியாரிற்ங்கி விஷ்ணு பிரமனாகிய ஜபஜபவெனப்போற்றி யிருபாரிசங்களினும் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாக நவரத்தினமயமாய்ப் பார்த்திருக்கும் சபாமண்டபத்திற்போய்ப் பொன்மலையை யொப்ப விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் சிங்காதனத்திலெழுந்தருளிச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் அல்லலின்

றிப் பாதுகாத்திரட்சிக்கும் அருட்பார்வையுடன் கொலு
விருந்தனர், மற்றையரும் தத்தமதுஸ்தானங்களில் கர்த்
தன்மீதுவிழிகளைச்செலுத்தி அகமுகமலர்ச்சியுடன் களித்
துச்சந்தோஷவார்த்தைகளையாடிக்கொண் டிருக்கிறகாலே
யில்அத்தினப்போதுகழிந்து சூரியபகவான்மேற்றிசைக்க
டலில்பூழ்கினன், அதெப்படிக்கிருந்ததெனில் ஒருகுடி
யிற்பிறந்த நமதுதாயாதிகளாகிய அவுணரணைவரும்மாண்
டனர், மேலும் நமதுகிரணங்கள் அவர்கள்களேபரங்கரி
னும் ரக்தமாம்சப்பெருக்கினுந் தாக்கியது ஆதலால்அச்
சூதகத்தையும் ஆசூசத்தையும் ஏககாலத்தில் நீக்கிக்கொ
ள்ளும்பொருட்டு ஒற்றைவண்டிலையும் ஏழுபச்சைக்குதி
ரைகளையும் பூண்டு அருணன்சாரத்தியஞ்செய்யத் தே
ரைத்தூர்த்திக்கொண்டுபோய் நீரில் முழுகுகின்றவனைப்
போலக்காட்டியது, இப்பிரகாரம் ஆதித்தன் அஸ்தமித்த
வுடன் செவ்வானந்தோற்றியதைப் பார்க்குமிடத்திற் க
டையுக்கத்தில் உலகங்களனைத்தையும் வாட்டாரின்றவட
வாமுகாக்கினியானது அவுணவீரணைவரும் வகையறமா
ண்டசேதியைத்தெரிந்தவுடன் மனமகிழ்ந்து இப்பாதகரு
க்கஞ்சிப் பலநாட்களாக நமதுவிருப்பனைத்துமடங்கி யி
ருந்தனம் இனி அல்லலற்றுத் தினத்தைக்கழிக்கலாகுமெ
ன்னும்மனவெழுச்சியினால் தேகம்பூரித்து நிவந்தகாலத்
தில் அதன்சுவாலையோக்கியதை யொப்பச்சிவந்து விளங்
கியது.

அக்காலத்திற் பிரமன்-விஷ்ணு-இந்திரனையிர் ஒருரி
ணைவைக்கொண்டெழுந்து பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளைவ
ணங்கிக் கர்த்தனே கொடியபாதகராகிய அவுணர்உபத்தி
ரவங்களிற் பலநாட்கள் மிகவும்வருந்தி நன்னெறிகளைம
றந்து பலதிக்குகளைத் தேடிக்கொண்டனம், இக்காலத்தி
ல் மனவருத்தங்களைப்போக்கி யிரட்சித்தகடவுளுக்கு எங்
களாற்செய்யும் கைம்மாறுண்டோ ஆதிலும் சகலபாபங்க
ளையும்போக்கிக் கிருதார்த்தராதற்பொருட்டுத் தேவரீர்தி
ருவடிகளைப்பூசித்து வாழவிருப்புற்றதா லிந்தவரபாலன
த்தைத் தரவேண்டிமென் றிரக்கின்றதேவர்களிடத்திற் ப
ரிவாய் உங்கள்கருத்தின்வண்ணம் முடிக்கக்கடவீர்களெ
னத் திருவாய்மலர்ந்தமாதிரத்திற் சந்தோஷசாகரத்தில்
முழுகினவர்களாய்ப் பலரைத்தூர்த்தித் திருமஞ்சனத்
துபதிபரைவேத்திய புஷ்பமாதிய பூசாதிரவியங்களனை
த்தையுந் தரிவித்துக்கொண்டு ஆதியில் எமதிறைவனுகி
ய சிவபிரான் பராசுத்திக்குப்போதித்திருக்கின்ற ஆநம
சாதிரப்பிரகாரணப்படிக்குச் சரவணபவனைப் பரிசுத்த
மாகிய வானகங்கையின் தீர்த்தத்தினால் முழுக்காட்டிப்ப
னியை யொப்பவிளங்கிக்கொண்டிருக்கும் மிருதுவாகியவ
ஸ்திரத்தினுலீரத்தைப்புலர்த்தி விலையுயர்ந்த பீதாம்பரத்
தையுமித்தித் திருநீற்றுக்காப்பிட்டுத் திலதப்பொட்டுமிட்
டி திவ்வியசுகந்தங்களைவிசும் கலவைச்சாந்து புனுகு
ஸ்தாரியைத்தியிர்ந்து சிரோரத்தினமயமாய்ச் சொலித்து
க்கொண்டிருக்கும் அழகிபவிரமுடியைச் சிரங்களிற்றரி

த்து வாகுவலயங்களைப் பருவதாகிருதியாக வோங்கியிரு
க்கும் புயங்களில்மாட்டி அர்த்தசந்திரனை யொப்பக்காட்
டும் திருதுதல்கடோறும் வீரபட்டங்களையிருக்கிப் பன்
னிருசூரியர் தோற்றம்போல மகரகுண்டலங்களைச் செவி
களிற்றொக்கவிட்டு முத்துமலை-மோகனமலை-சரப்பளி
பதக்கம்-முப்புரிநூல்விதங்களை விசாலமாகத்தோற்றும்
மார்பினிடத்திலணிந்து வயிரக்கங்கணங்களைக் கரங்களிற்
சேர்த்து விரல்கடோறும் மோதிரங்களைத்தரித்துப் பொ
ன்னரைநான் அரைச்சலங்கைகளை யிடையிற்றரித்துபா
டகம்-சிலம்பு-தண்டையிவற்றினைத் திருவடிகளிற்சூடியி
வ்விதங்களாகச் சகலபணிகளையும் அலங்கரித்தவுடன்தே
ன்களராமல்பரிமளித்திருக்கின்ற பஞ்சகம்பகப்புதியமலர்
களினுற்றொடுத்திருக்கின்ற கொண்டைமால்தண்டைமா
லையாதிய சிங்காரங்களைச் சிரசமுதல்பாதவரையிற் சாற்
றிமுற்றியவுடன் திரட்டுப்பால்-வடை-அதிரசம்-தோசை-
அப்பம்-சுண்டல்முதலிய பலகாரவகைகளையும், மா-வர
ழை-பலாவாதியகனிவகைகளையும்திரட்சியாகப்பொற்பன்
ளயங்களிற்சேர்த்துத்திருமுன்புவைத்து நிவேதித்தவுட
ன்சாம்பிராணிதுபம் கற்பூரநீராஞ்சனமுதலியசுடர்களை
க்காட்டி அருகுஆலவட்டம் மயிற்பிஞ்சுமுதலிய சோடச
வுபசாரங்களையும் விதிப்படிக்கு முடித்தானபின்பு மன
மும் விழிகளுக்களிக்கத்தரிசித்துத் தேகபரவசராய் மெ
ய்ப்பத்தி விசுவாசத்துடன் விழிகளில் ஆனந்தவாரிபெ
ருக்கெடுத்தோட மும்முறைவலம்வந்து அஷ்டாங்க பஞ்
சாங்க-திரியாங்க-ஏகாங்கவிதங்களிற் திருவடிகளிற்பணி
ந்து கிருதார்த்தராயெழுந்து கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு
சன்னிதானத்துக் கெதிரில்லின்று சிவகுமாரன் திருநாம
ங்களை வேதவாக்கிபங்களினுலெடுத்தேத்தி அவன்பெரு
மைகளையுந் குணதீசயங்களையும் பலவிதங்களிற்போற்
றிவருபவரிடத்தில் எமதிறைவன் அதிகபிரியத்துடன் கி
ருபாரோக்கத்தைப்பாலித்து ஒதேவர்களே யின்னமுமு
ங்களுக்கேதேனுங் குறைபாடுகளிருப்பினும் எத்தகைய
பேறுகள் வேண்டினும் உங்கள்மனோபீஷ்டங்களைச் சந்
தேகமில்லாமற்கேட்டுக் கொள்ளக்கடவீர்களெனத்திருவு
ளம்பற்றியபோது மனவெழுச்சியுடன் இதனைவிண்ணப்
பஞ்செய்வதாயினர்.

தேவதேவோத்தமனே கேட்டருள்க நூற்றெட்டியுகவ
னையில் ஆபிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அநிபணுப் சக
லனையும் தன்னுணையாக்கினைக் குட்படுத்தித்தகாத எவ
ல்களைக்கொண்டிவருத்திக் கொடுங்கோலைச் செலுத்திவந்
த சூரபதுமனை வம்சநாசமறக்களைந்து அளவற்றகாலமா
ய்க் கொடியதுன்பங்களை யனுபவித்து மனம்வருந்தியிரு
ந்த எங்கள் குறைபாடுகளைப்பொழித்து அல்லலற்று மனக்
களிப்புடனிருக்கத்தக்க பெருவாழ்வைத்தந்தீர் இத்தகை
யதேவரீர் திருவருளைப் பூர்த்தியாகக் கிடைத்திருக்கின்
ற அடிபோங்களுக்கினிலும் வேறுமொரு பேறுமிரு
க்கின்றதோ ஆயினும் கர்த்தனேநாயினேங்கள் மனவிரு

ப்பத்தைச் சன்னிதானத்தில் விண்ணப்பஞ் செய்வதாவது இத்தேகம் நிற்கின்ற பரியந்தம்மெய்ப்பத்தியுடன்தேவரீர்திருவடிஞக்கன்புசெலுத்தத்தக்கவரத்தினே வேண்டுகின்றனம் இப்பேற்றினைத்தந்தாள்கவென் நிரக்கின்ற தேவர்களிடத்தின்பரிவாய் உங்கன்மனே பிஷ்டப்படிக்குக்கடாட்சித்தனமெனத் திருவாய்மலர்ந்தமாத்நிரத்திற் நிரோகம்பூரித்து விழிகளில் ஆனந்தவாரிபெருகக் களித்தவர்களாய் மதாவிஷ்ணு-பிரமன்-இந்திரனாகிய தேவர்கள் மனப்பூர்வகமாய்க் கல்லென்னுமோசையெழ மண்ணவர் விண்ணவர்முதலிய சகலரும் புகழும் பெருமையினையுடைய கந்தசுவாமியைத் துதித்திருந்தனர், சவுனகாசியிருஷிகளே யிவ்விதமாகக் கடவுளர் இதுவரையினும் பெருத்திருவருளைப்பெற்று மனவெழுச்சியுடன் பொழுதுபோக்குமுன்னிலையில் உலகங்களில் வாசமாயிருக்கின்ற பிராணிகளைக் கொடியயமனைப்போல அலைத்துவருத்திவந்த கரியதேகத்தைப்பெற்ற அவுணப்பெருக்கைப்போலக் காடாந்தகாரமாகிய விருள்பரந்திருந்த அவ்விரவானது அவர்கள் நாசப்பட்டதைப்போலக் கழிந்து வானவெல்லெழும்பினும் முத்துக்களையொப்பப் பரந்திருந்தநட்சத்திரராசிகள் மறைந்து மன்னுயிரனைத்தும் களித்தெழும்படிக்குக் கடையுக்கத்தில் அண்டபுவன சராசரங்களனைத்தினையு மெரித்தழிக்கவல்லஉருத்திரமூர்த்திக்கொப்பாக ஒற்றைவண்டிலையும் ஏழுபச்சைக் குதிகளையும் பூண்டு அருணன்நடாத்தந் தேரினிடத்தில் ஆரோகணித்துச் சூரியபகவான் கீழ்ப்பாரிசத்தில் விளங்கும் உதைய கிரியிற் றோற்றிவராய்த் தமதுதிருத்தேனாடக்கவொட்டாமல் மறித்துப் போராடிவரும் அவுணர் இராக்கதவைவாட்டித் துரத்தச்செலுத்தும் பிரகாசம்பொருந்திய

களைகளைப்போலக் கிரணங்களைவிரித்துச் சத்துருக்களைப் பொப்பவீறி உலகங்களிலடர்ந்து மயக்கியிருந்த விருட்பெருக்களைத்தையும் வாட்டி அவர்கள் சரீரங்களிலிருந்தொழுகித்தோய்ந்த உதிரத்தைப்போலச் சிவந்துமெல்லமெல்ல வான்வழிக்கொண்டு ஆயிரங்கிரணசமோகங்களைப்பூர்த்தியாகப் பரப்பிப்பிரபஞ்சங்களைவிளக்கிப்பிராணிகளைத்தும் அகமுகமலர்ச்சி பெற்றோங்கத்தக்கதாகத் தன்கதியிற்சென்றனன், இவ்விதமாகப் பொழுதுவிடிந்தவுடன் திருச்செந்திப்பதியி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற குமாரதேவர் தமதுபிதாவாகிய சிவபிரானைவழிபடுங்கருத்தினராய்த் தேவசிற்பியினால் பிராகார கோபுரமண்டப முதலிய சிறப்புகளைக்கொண்டிருக்கும் ஆலயமொன்றைப்படைப்பித்துச் சுயஞ்சோதிமயமாக விளங்கும் இலிங்கத்தைச் சாஸ்திரோத்தமாகத் தாபித்துப் பஞ்சகவ்விய முதலாகிய பூசாதிரவியங்களைத் தேவர்களைக்கொண்டு தருவித்துக் கங்காசலத்தினும் நிருமஞ்சனமாட்டியீரத்தைப் புலர்த்தித் திருநீரணிந்து விலையுயர்ந்தபீதாம்பரத்தை யுடுத்து நவரத்தினுபரணங்களைச்சூழிக் கற்பகமலர்மலைகளைத்தரித்துச் சந்தனத்தேய்வை புனுகுசவ்வாதுமுதலியபரிமாண திரவியங்களைப்பூசித் திரட்டுப்பால் பலகாரவகைகள் கனிவிதங்களைப் பொற்பள்ளயங்களிற் படைத்து நிவேதித்தபின்பு தூபதிபமுதலியசோடசஉபசாரங்களைச் செய்து மும்முறைவலம்வந்துபணிந்து வேதவாக்கியங்களினும் பரமன்சகத்திரத் திருநாமங்களையெடுக்கேதி மனமும்விழிகளுக்களிக்கத் தரிசித்து வாழ்த்தினர், அக்காட்சியைத் தேவர்கள்மனமும் என்புங்குழைபத்தக்கதாகக்கண்டுஆனந்தபரவசராய்ப் பரமனைப்போற்றிக்கிருதார்த்தராயிருந்தனர்.

ச-வது, உயுத்தகாண்டம்முற்றிற்று.

கச்சியப்பசிவாசாரிய சுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஸ்ரீஞானசம்பந்தித்தசரணாயநம.

கச்சியப்ப சிவாசாரியசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீ கந்தபுராணவசனம்.

ஐந்தாவது

தேவகாண்டம்.

திருப்பரங்குன்றுசேர்படலம்

திருப்பரங்குறைத்திடுமெஃகவேலுடைப்
பொருப்பரங்குணர்வுறப்புதல்விதன்மிசை
விருப்பரங்கமரிடைவிளக்கக்காட்டிய
திருப்பரங்குன்றமர்சேயைப்போற்றுவாம்.

இன்னபண்பினும்சிவனடிவழிபடவியற்றி
யநிலைக்களநீங்கியேயமரர்கண்முனிவர்
தன்னதானையந்தலைவர்கள்புடைதழீஇச்சாரப் [தன்
பொன்னின்மஞ்ஞையினெருத்தமேல் கொண்டனன்புனி

வாரீர் சவுனகாதிரிஷிகளே மேற்குறித்தபடிக்கு ஆகம
சாத்திரப்பிரகரணமாகச் சிவகுமாரன் பரமனைப் பூசித்
துவழிபட்டவுடன் திருப்பரங்குன்றென்னும் ஸ்தலத்து
க்குப் போவதாக நினேந்தவராய்த் தங்கமயமாய் நவரத்தி
னகாந்திகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும் ஆலயத்தைக்கட்டி
வெளிவந்து சொர்னமரகதமொருமித்தமைந்ததைப்போ
லப் புள்ளிபட்டிருக்கும் பசியகலாபத்தைவாய்ந்த மஞ்
ஞைவாகனத்தி லெழுந்தருளிக் கர்த்தன்கட்டினையின்படி
க்குத் தத்தமது வாகனங்களில்வீற்றிருந்து மகாவிஷ்ணு,
பிரமன், இந்திரனாதிய தேவர்கள் ரிஷிக்கட்டங்கள் வீர
வாகுதேவராதிய துணைவர்கள் இலகூர் படைத்தலைவர்
மனவெழுச்சியுடன் புடைபார்த்து நெருங்கிவரத்தக்கதாக
ச்சரவணபவன் திருச்செந்திற்பதியைக்கடக்கு முன்னிலை

யில்குரியனைப்போலப் பிரகாசித்திருந்தசிகரங்களாதியவ
ளங்களைக்கொண்டிருந்த ஆலயமருங்கெங்கும் நெருங்கி
யிருந்த விரண்டாயிரம் பூதவெள்ளங்களும் ஜயஉற்சாக
ங்களுடன், ஜயபேரி, ரணபேரி, குடமுழா, சல்லரி, மல்
லரி, திமிலை, தக்கை, மொந்தை, தவுண்டி, மத்தளம், தா
ளம், உடுக்கை, எக்காளம், சின்னமுதலிய, தோற்கருவி,
துளைக்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கரு
வி விதங்களாகியபதினெண்மேளவாத்தியங்களையுந்திசை
களதிரத்தக்கதாக முழக்கிக்கொண்டுபெரும்புறக்கடலைப்
போல ஆரவாரங்களைக்காட்டித்தமதுதலைவரைச்சேர்ந்து
நடக்கும்போதெழுந்த தூளிபடலமானதுபெருந்துத் தி
சாதிகைகளைத் தூர்த்துச்சமுத்திரத்தைச்சேருக்கியதன்
றியிற் நெய்வலோகத்தினும்பரந்தது, இதையோசிக்குமி
டத்தில்விவேககுணியராகவிருக்கின்ற கீழமக்களாயினும்
பேரறிவைப்பெற்றிருக்கின்றமகத்துக்களைச் சேரப்பெறு
வராயின்பாபரகிராய்நற்கதியைச்சேர்ந்து வாழ்வொன்ப
துஉண்மையாதலாம் பத்திமான்மியங்களிற்சிறிஷ்டராக
விருக்கின்ற சிவகணங்கள்பாதப்பரிசும் பட்டமாத்நிரத்தி
ற்பூமியும்பலத்திரப்பட்டுப் பொன்னகரவாழ்வைப்பெற
லாயிற்று, அக்காலத்தில்பலபூதங்கள்பலநிறப்பட்டுகளின

ம்செய்திருக்கின்ற கொடிகளைத்தாங்கிச் செல்வதைப்பார்
க்குமிடத்திற் சூரியசந்திரராகிய நவக்கிரகங்கள்மற்றைய
ராசிகளமுதலாகக்கூர்ந்தன் தரிசனத்துக்குவந்து காத்துப்
போவதையொத்தும் வெண்பட்டிக் கொடிகள் வானத்தை
யளாவப் படபட்டத் தொனிகளுடன் அசைவதெப்படிக்
குக் காட்டியதெனில் வானதேவதை சிவகுமாரன்மீதுதூ
சிபடியாமலசைப்பதையொத்தும் ரணபேரி, ஜயபேரி, மு
தலிய மங்கலவாத்தியங்களின் முழக்கத்தின் பேரொலியா
னது கோடையிடுகளைப்போல மண்விண்ணெங்கணும்சூ
முறிக்காட்டவும் வெண்பட்டாடைகளினால் வட்டமாக்கி
முத்துச்சரங்கள் சுற்றினுமசைய நீண்ட பொற்காம்புகளி
னுச்சியி லசைந்துகொண்டுபோகும் கவிகைகளின் காட்சி
யானது விண்ணவர் தேவமுரசங்களைத்தாங்கிச் செல்வத
ற்கொத்தும் வானத்தைமுட்டி வந்ததைத்திருக்கின்ற து
வசபடங்களைப் பார்க்குமிடத்திற் சூரியன் வெப்பத்தினு
ற் கொதிப்பெடுத்து அலைகளைப்பெருக்கிச் சூடுகொண்டி
ருக்கும் வானகங்கையினது தீட்சணியத்தை விசிறியார்
சேனைப்பெருக்கத்தின் மத்திமத்தியிற் பலவாத்தியங்கள்
முழங்குவதைப் பார்க்குமிடத்திற் பாலசுப்பிரமணியதே
வர் அவுண்ப்பாதகருக் கிடங்கொடுத்தனையெனக் கோபித்
துக் கடற்கிறைவனைத் தண்டித்தகாலத்திற் பயப்பிராந்தி
யினால் அலைகளைச்சுருக்கிக் குமுறிவருந்தியதைப்போன்
றும் இவ்விதசம்பிரமங்கள் மத்தியிற் சரவணபவனேறிந
டாத்தும் மயிலானது அண்டங்களதிரக் கூவுமொலியைப்
பாதலத்தில்வாசமாயிருந்து இப்பூமியைத்தாங்கிவரும்ஆ
யிரம்பணமகுடத்தை யுடையசேடனாகிய நாகராஜன்கே
ட்டமாத்திரத்தில் திடுக்கிட்டிக் குலைகுலைந்து புரளும்அ
சைவை மயில்தெரிந்து துரிதமாய்க்கூரிய தன்மூக்கினால்
நிலத்தைக் குற்றிக்குறிச் சோதித்து நடக்கவும் சிவகுமா
ரன் திருத்தேரினுச்சியிற் துவசமாக நிற்கின்றசிவந்தகொ
ண்டையையுடைய சேவலானது கொடியபட்சியாதலால்
வானத்திற்செல்லும் மேகசாலங்களை வயிரத்தையொத்த
மூக்கினாக்கி ஜலத்தையுண்டு அவற்றினிடத்திற் றேறும்
றுமிடிகளைப் பரல்களென்றெண்ணிக் கொத்திக்கொத்தி
யெறிந்தும் நடத்திரங்களைப் பொரிகளாக மதித்திறைத்
தும் இவ்விதச்சிறப்புகளுடன் போகுமுன்னிலையில்பூத
வெள்ளங்கள் அதிகஉற்சாகங்களுடன் நாற்புறங்களினும்
வடிவேலனைச் சூழ்ந்துவர மஞ்ஞைவாகனத்தைக் குமார
தேவர் நடத்திக்கொண்டு திருச்செந்திற்பதியி னெல்லை
யைக்கடந்து சரபசார்த்துலங்கள் சஞ்சரிக்கத்தக்ககானக
வழிக்கொண்டு போகுமார்க்கத்திற் காட்டியவினோதங்க
ளைக்கேட்பிராக.

பூதவீரர்கள் கெலிப்புடன் அண்டங்களதிரவசனிக்கு
ம் பேரொலியைக் கேட்டமதயானைகள் தாங்களுண்டவி
ளங்களினது பயனைக்கிரகித்துக்கொண்டு வெறுங்குடு
க்கையைத் தள்ளுமாறுபோலத் திடுக்கிட்டிப் பயந்துணர்
வற்று உதைத்துக்கொண்டு விழுந்துருளவும் உலகத்தில்
வாழும்பிரானிகள் தாங்கள்செய்த தீவினைகள் தங்களை
யேதொடர்ந்து வாட்டுமென வழங்குவதைப்போல வலியி
றை பசுக்களைக்கொன்றுதின்று சஞ்சரித்திருந்த புலிச்சு
ட்டங்கள் விருஷபங்களின் தோல்னாற் செய்யப்பட்டபி
ரிகைகளைப்பூதர் முழக்கும் சத்தத்துக்கஞ்சியோடி விழுந்
துருளவும் மதயானைகளின் மீதுபாய்ந்து மத்தகத்தைப்பி
ளந்து மூளையைத்தின்னும் வீரபராக்கிரமத்தைப்பெற்றி

ருக்கின்ற சிங்கங்களானவை யானைமுகத்தைப்படைத்தி
ருக்கின்ற ஜயசாலிகளாகிய பூதவீரர்கள் உலகங்கள்தத்த
ளித்துச் சோரும்படிக்குக் கர்ஜிக்கும் ஒலியானது செவிக
ளிற்பட்ட மாத்திரத்திற் நிருப்பாற்கடலிலுதித்துப் பிரா
ணிகளை யலைத்தெழுந்த ஆலகாலவிஷத்தையெதிர்த்த தே
வர்கள் கிடுகிடாய்த்து நடுங்கியதைப்போலப் பயப்பிராந்
திகொண்டு உடலமுற்றும் வியர்க்கக்களைத்து விழவும்வீ
ராதவீரராய்ச் செல்வச்சுப்பத்து கிடைத்திருந்த ஜயசா
லிகளாகவிரந்தபோதினும் இடம்பொருளேவல் முதலிய
வுதவியற்று வலியுங்குறைவராகிற் காலதேச வர்த்தமான
த்தைப்பாராட்டிச் சூரத்துவத்தையும் பாராட்டாமல்மற
ந்துதங்களுக்கடாத தீயமார்க்கங்களை முக்கியமாகவெண்
ணித்தொடர்ந்து காலத்தைக்கழிப்பார் அதைப்போலப்ப
ருத்ததேகத்தையும் வலியுதுதிக்கைகளையும் விழிகள்அர
க்கையொப்பச் சிவந்து கோபாவேசத்துடன் வீறியுலவும்
யாளிக்கூட்டங்களானவை மான்முகங்களைப் பெற்றிருக்கி
ன்ற பலசாலிகளாகிய பூதர்கள் ஆரவாரங்களின் பேரொ
லியைக் கேட்டமாத்திரத்தில் தேகமுற்றும் உதறலெடுத்
து மனங்கலங்கித் தாபரித்து நிற்கவும்அஞ்சி அபலமாகி
ய சூரங்கினங்கள் வாசஞ்செய்திருக்கும் தோப்பினிடங்க
ளைச்சேர்ந்து பதுங்கவும் இவையன்றியும் வலிக்கொப்பற்
றஜயசாலிகளாகிய பூதப்படைகள் பாரித்தஅடிகளைநிலங்
குழிபடப் பெயர்த்துவைத்து நடக்கின்றகாலையில் அவ்வ
திர்ச்சியினால் மகாவிஷ்ணுவானவர் வாமனாவதாரங்கொ
ண்டகாலத்தில் அவர் பாதங்களினால் அளக்கப்பட்டுப்பிர
மகப்பத்திற் பிரானிகளைத்தையும் பாதுகாக்குமிதித்த
ம்உண்ணப்பெற்றும் இத்தகையவசைகளைப் படைத்திரு
க்கின்ற பூமண்டலத்துக்காதரசத்தியாகத் தாபித்திருக்கி
ன்ற அஷ்டகுலாசலங்களும் மற்றையபருவதங்களும் த
த்தளித்து நிலைகுலைந்தசையவும் சிவகணங்கள் சிருங்கநா
தம் அட்டகாசங்களைச்செய்து நடக்கும்போதெழுந்தசந்த
டிக்காற்றாமல் கொடியவிஷப்பற்களைப் படைத்திருக்கின்ற
நாகங்களும் வீரத்தன்மைபொருந்திய சிங்கக்குட்டிக
ளும் திகிற்பட்டுமயங்கித்தங்களிடங்களிற் போகப்பயந்து
குன்றுகளிடத்திற் றேறற்றும் சிறுபூழைகளில் வருந்திது
ழைந்தொடுங்கவும் சிங்கமுகங்களைப் பெற்றிருக்கின்றபூத
ர்கள்களைப்பி னோசைக்கஞ்சிய மேகங்கள்நடுநடுங்கியின்
னலைப்பெருக்கி யிடுகளைக்கக்கிக்கொண்டோடித் தவறிவி
ழுந்து பயிதியினால் என்னநேருமோ வென்றஞ்சிஎழூர்
திருக்கவும் கூடாமையார் புரண்புரண்டு படாதபாடுக
ளைப்படவும் மலைச்சாரலை யடுத்திருக்கின்ற காட்டினிடங்
களிற்சஞ்சரித்திருக்கும் வேடர்கள் வட்டமாயிருக்கின்ற
பறைகளைப் பேரொலியெழுவறைந்தும் கலகலென்னும்ஒ
சையெழ ஆர்ப்பரிக்கும் சத்தங்களைக் கேட்டமாத்திரத்தி
ற் காலிகளிற்படுத்திருந்த பறவைக்கூட்டங்களானவைதி
டுக்கிட்டிக் குலைகுலைந்து தங்கள்குட்டிகளைக் கவலிக்கொ
ண்டு திசைகளிற்பறந்துபோகுமாறுபோலச் சிவந்தகொ
ண்டையையும் கூரியமூக்கையும் பருத்தவுடலையும்பெற்
றுத்துவசமாகநிற்கின்ற சேவலன் கூக்குரலினோசையும்பு
ள்ளிப்பட்ட தோகையையும் அழகியகழுத்தினையும் நீண்
டகால்களையும் மரகதமலையையொத்த பாரித்ததேகத்தை
யும் படைத்துச்சிவகுமாரனுக்கு வாகனமாகவிருக்கின்ற
மயிலின்முழக்கமும் சேர்ந்தெழுந்த சத்தப்பெருக்கினைக்
கேட்டமாத்திரத்திற்பிரானிகளைத்தும் திகைத்துச்சோ

ர்து அல்லோலகல்லோலப்படவும் வேடமங்கையராதிப
ர் மனவெழுச்சியுடன் வினையாடித்திரியும் சோலைகளிற்
றெங்கவிட்டிருக்கும் ஊஞ்சல்களில் மரங்களையடித்தக்க
தாக வுசலாடுவதைப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது தி
ருத்தேரினுச்சியில் கின்றொலிக்கும் சேவலினது ஆரவா
ரத்தைச்சோலைகளிற்றங்கி யலைத்திருந்த குாங்கினங்கள்
கேள்விப்பட்டமாத் திரத்தில் நடுநடுங்கித் திகைத்துக்கைக
ளேவிரித்துப் பற்களைத்திறந்து கீச்சுக்கீச்செனக் கூவி மிரள
மிரளவிழித்து ஒன்றில்லின்று மற்றொருகிளைகளிற்றாவிச்
சோலைகடோறு முலவியலையவும் அவ்வனங்களிற்றவங்க
ளைச்செய்துவரும் முனிபுங்கவர் பாராயணஞ்செய்யும்வே
தாகமங்களினொலியும் தேவரின்னங்கள் மனப்பூரிப்புடன்
முருகனைக்குறித்து ஜயாவிஜயபவாவென வாழ்த்திப்போ
ற்றும்சத்தமும்பூதர்கள் முழக்கிப்போகும் பல்லியங்களி
ன் அதிர்ச்சியும் சேனைகள்ஜயவுற்சாகங்களுடன் கெக்கலி
கொட்டிக்கொண்டு போகும்பேரொலியும் காரணகாரியங்
களிற்படாமற் புறம்பினுலாவிச் சராசரப்பிரபஞ்சங்களை
நடிப்பித்துவரும் சுயஞ்சோதிப்படிவத்தனுகிய சரவணப
வன்கொடியாகிய சேவலின்சத்தத்துக்கும் வாகனமாகவி
ருக்கின்ற பசியதோகையைவாய்ந்த மயிலின்முழக்கத்துக்
கும்பிற்பட்டடங்கியொடுங்கும்.

சவுனகாதிரிஷிகளே இவ்விதச்சிறப்புகள் மலிந்துகாட்
டும்படிக்கு ஜயசாலிகளாகிய பூதவெள்ளங்களும் நவவீர
ர் இலகூர் சேனைத்தலைவர் விஷ்ணு பிரமனாதியர் சூழ்ந்
துவரத்தக்கதாகப் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளானவர்குறி
ஞ்சித் திணையைக்கடந்து தெய்வீகம்பொருந்திய மதுரை
ஸ்தலத்துக்கு மேம்பாரிசத்தில்விளங்கும் சிறந்ததிருப்ப
ரங்குன்றமென்னும் திவ்வியநகரத்தைச்சேர்ந்தகாலையில்
அத்தலத்திற்றவஞ்செய்திருந்த பராசாரிஷிபிள்ளைகள் அ
றுவரும் எதிர்கொண்டு சிவகுமாரனைச்சேவித்துப் பிரம
னாதியதேவர்களுட னிதனைவிண்ணப்பஞ் செய்வதாயின
ர், சண்முகனே யில்வனர் வாசயோக்கியமாயும் பலவளங்
களையும் மகத்துவங்களையும் கொண்டிருப்பதால்கிருபை
யுற்று இவ்விடத்திலெழுந்தருளினால் உத்தமமாக விருக்
கின்றதெனப் போற்றுகின்றசமயத்தில் அவர்களிடத்தி
ல் மிகுந்தபிரியத்துடன் கிருபாரோக்கத்தைப் பாலித்து
இதனைத்திருவுளம் பற்றுவதாயினர், நாம்இவ்வனாயினி
டத்தில் வாசஞ்செய்ய நினைந்தபடிக்கு நீங்கலும்வேண்டு
கின்றதால் நம்மெல்லோர்கருத்து மொருமித்தபடிக்குஉ
ங்கள் மனோபீஷ்டத்தை முடிக்கக்கடவோமெனச்சம்மதி
த்தவராய் மைபைபொப்பக்கறுத்துப் பாரித்ததேகத்தை
யும் பிராணிகள் மையலிற்பட்டு வாடத்தக்க பிளிறொலி
யையும் உமிநீரைப்பெருக்கிப் பிளையைப்போல நீண்ட
சையும் துதிக்கையையும் படைத்துக் கன்னமதம்கபோல
மதம் பீஜமதமென்னும் மும்மதங்களையும்பெருக்கி யிடி
கள்கன்றுகள்சூழ்ந்துவர யானைக்கூட்டங்கள் உலவிவரு
ம் சாரலையுடைய அவ்வனாயின்மீதிற் பார்ப்பதிருக்கு
மாரனாகிய சிற்பரமூர்த்தியாகவிளங்கும் சரவணபவன்
மெல்லமெல்ல வேறியவேளையில் யுகமுடிவு நேர்ந்தபோ
து சத்தசாகரங்களும் ஏகமாய்ப்பெருகி வடபாரிசத்திற்
றேற்றுகின்ற மகம்மேருகியைவனைத் தொலிப்பதைப்
போலப் பூதசிவகுமாரனெழுந்தருளப்பெற்ற மகத்துவ
முள்ள அந்தத்திருப்பரங்குன்றத்தினடிவாரமென்கனும்
பேரொலியைக்காட்டி நெருங்கித் தங்கியு மிடம்போதா

மல் அவ்வனாயின் மேற்புறங்களினும்அடர்ந்திருக்கின்ற
காலத்திற் பாலசுப்பிரமணியதேவர் பக்கத்தில்நிற்கின்ற
தேவதச்சன்மீது விழிகளைப்பரப்பி ஓமயனே துரிதமாயி
தனுச்சியில் நமக்கும் மற்றதேவர்கள் முதலானவர்களுக்
கும் தகுந்தவிடுதிகள்முதலிய சிறப்புகளைக்கொண்டிருக்
கும் நகரமொன்றை நிர்மிக்கக்கடவைபெனத் திருவாய்ம
லர்ந்தவுடன் மனம்பூரித்துக் கந்தனைவணங்கிச் செலவு
பெற்றுப்போய் அவ்வெல்லையைத்திருத்திச் சிற்பநூலின்
பிரகரணப்படிக்கு நிதானித்துப்பருத்து உன்னதமுள்ள
மதினையெழுப்பி பலவிடைகளையும் சிகரங்களையும் சித்திர
ப்பிரகமகளையும்கொண்டிருக்கின்ற கோபுரவாயில்களை
நாற்புறங்களினுத்துக்கி அம்மதினைச்சூழவரச் சேனைத்
தலைவர்முதலிய வீரர்களுக்குத்தக்க மாளிகைகளை மன
ரஞ்சிதமாகப்படைத்து அதனுட்புறத்தில் மகாவிஷ்ணு
பிரமன் நவவீரர் இலகூர்முதலானவர்கள் தங்கயோக்கி
யமாகிப் அரண்மனைகள் மாடமாளிகைகள் மேடைகள்வி
தங்களைச்செப்தமைத்தபின்பு நடுப்பிரதேசத்தில் தேவா
திதேவனாகிய குமாரசுவாமியாடொழுந்தருளுவதற்குப்பா
த்திரமாகிய ஆலயமொன்றை நவரத்தினமயமாய் விளங்
கும்படிக்குத் தன்வல்லபத்தைக்கொண்டிருமுடித்து விசா
லமாய்நீண்டிருக்கும் வீதிகளைபிப்பித்து அதன்மத்திமத்
தியில் தடாகங்கள் குளங்கள் சுனைகள் தழைத்தோங்கிக்
குளிர்த் நிறுலைப்பரப்பும் சோலைகள்தோப்புகள்திவ்விய
பரிமாணத்தைவிசும் மலர்கள்நிறைந்த பூங்காவுகள் நந்தவ
னங்களாதிப வளங்களைக்குறைவின்றிச் செய்துமுடித்தவ
னுப் வேண்டிம்பண்டங்களையும் ஏராளமாகத் தகுந்தவி
டங்களிற் பண்டாரங்கள்தோறும் நிறைத்து இவ்விதமா
கச் சமஸ்தமும் முற்றியவுடன் சிற்பியானவன் மனமகிழ்
ச்சியுடன் செங்கல்வராயனைப்பணிந்து தேவரீர்கட்டளை
யின்படிக்கு நகரமாயிற்றென்று விண்ணப்பஞ்செய்தமா
ததிரத்தில் அவன்மீது கிருபாரோக்கத்தைப் பாலித்தவ
ராய் மகாவிஷ்ணு பிரமன்இந்திரன்முதலானவர்கள்தொ
டர்ந்துவர பட்டணத்திற்பிரவேசித்து அதன்சிறப்புகளை
மதித்து தேவசிற்பியின் வல்லபத்துக்கு மெச்சிக்கொண்
டாடிச் சித்திரவீதிகடோறும் சேனைத்தலைவனாயிருக்கச்
செய்து தமக்கேற்ப்படுத்தியிருக்கின்ற ஆலயத்தினருகிற்
சேர்ந்தவுடன் பசியகலாபத்தைவாய்ந்த மஞ்ஞைவாகன
த்தைவிட்டிறங்கிப் பிரமனாதியதேவர்கள் ஜயஜயவெனப்
போற்றிச் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாக அவனுள்ளே பிரவேசி
த்துச் சொர்னமயமாய் சொலித்துக்கொண்டிருக்கும்விசா
லமாகிய திருச்சுபையைச்சேர்ந்து அதன்முகப்பிற்பிரோ
ரத்தினங்களினுற் சோடித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்திற் கு
மாரதேவொழுந்தருளியகாலையில் அவர்கட்டளையின்படி
க்குப் பிரமன் மகாவிஷ்ணு இந்திரனாதியதேவர்கள் தத்
தமக்குத் தகுதியாகிய பீடங்களிலிருந்தனர் புஜபலபரா
க்கிரமசாலியாகிய வீரவாகுதேவரும் என்னமரும்இலகூ
ரும் குலகிரிகளையொத்த காத்திரதேகத்தைப்பெற்ற பூ
தத்தலைவர்களும் சிவகுமாரனைவணங்கித் தமதுபணியி
டைகளைச்செய்துகொண்டு இருபாரிசங்களினும்போற்றி
வருமுன்னிலையிற் பராசாரிஷிபுத்திரர் அறுவரும்ஆகம
விதிப்படிக்குப் பத்திவயிராக்கிபங்களுடன்பாலசுப்பிரம
ணியக்கடவுளினது திவ்வியசரணா வித்தங்களிற் பரிம
ளமிகுத்த திவ்வியமலர்களினால் அர்ச்சனை வழிபாடுகளை
க்குறைவறமுடித்துச் சேவலன்கொடியோனதுதிருக்கோ

லத்தை விழிகள்களிக்கத்தரிசித்து போதநீர்பெருக்கெடுத் தோடத் தேகம்பூரித்து மயிர்ச்செறிவெழுத் தக்கதாகச் சிவகுமாரன் சகஸ்திரதிருநாமமந்திரங்களை வேதவாக் கியங்களினாற்றித்துத் தக்களைக்கூப்பி யெதிரிலிற் கின்ற இருஷிபுத்திரர் மெய்ப்பத்திக்கிரங்கிக் கிருபானோக் கம்பாலித்தவராய்த் தாம்முனம்சரவணப்பொய்கையினி டத்திற் திருவினையாட்களைச்செய் திருந்தபோது சந்தி ரசடாமண்டலதாரியாகிய பரமனெழுந்தருளித் திருக்க யிலைக்கழைத்துப் போம்போது அவ்வறுதவத்தருக்குக் கடைச்சித்துச்சென்ற அருட்டிறங்களைச் சருவபரிபூரண னாய் முற்றுமுணர்ந்த குமாரசுவாமியார்நினைந்து பராச குலோத்தாராகஞ்செய்யத்தோற்றிய நிஷ்டாநுபராய்த் த வங்களை உருவகித்திருப்பதையொப்பத்தோற்றும் இரு ஷிபுத்திரருக்கு ஞானயோகத்தைப்போதித் திரட்சிக்கு ம்படிக்குக் கிருபையுற்றுச் சின்மயமுத்தினாமுதலிய பி ரகரணங்களைப் பஞ்சவுறுப்புகளினால் விளக்கி அசைவ ற்றுச் சித்தத்தைச் சிவத்தின்ன்கண்ணிற்றுத்திக் காட்டினர் இவ்விதமாகச் சண்முகப்பெருமாள்போதித்தற்கரியயோ கசாதனையைத் தெருட்டி வருமுன்னிலையில் முழிபுத்திர ர்அறுவரும் பேராணந்தவாரியில் முழுகினவராய் அந்நி லையிற்றாங்கனும் திடசித்தம்பெற்றுப்பஞ்சேந்திரியவிஷ யங்களை நிக்கிரகித்து ஐம்புலச்சேட்டைகளையடக்கி மவு னிகளாயிருந்து ஞானயோகத்திறங்களைப் பூர்த்தியாகத் தெரிந்துகொண்டு சிவகுமாரனைவணங்கிப்போற்றி விசா கப்பெருமானேதேவரீர் கிருபையின்முயற்சியினாற்கிடை த்தற்கரிய பதத்தைப்பெற்றீடேறினோம் இனிஜீவன்முத் தராய் வாழக்கடவோமெனவாழ்த்தித் தவத்தார்களிற்சிரோ ஷ்டராயினர்.

சவுனகாதிரிஷிகளே யிதுபரியந்தம் ஒப்புலமையற்று மகதயில்வரியச் செல்வச்சம்பத்தைப்பெற்றிருந்த வீர மாமயேந்திரபுரியைப் பாலசுப்பிரமணியதேவர் சேர்ந்து ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக் கதிபனுய்க் கொடுக்கோல்செ லுத்தவந்த சூரபதுமனைத் துணைவர்புத்திரமித்திரர் சே னைத்தலைவர் கணக்கிறந்தவெள்ளம் ரதகஜதுரகபதாகிக ளுடன் அழித்து அப்பதியைக்கடலுக் கினாயாக்கி ஜயவு ற்சாகத்துடன் திரும்பிப் பூரண்டலத்தில்விளங்கும் தல ங்களிற் சிரோஷ்டமாகவிருக்கும் திருப்பரங்குன்றமென் னும் தெய்வீகப்பதியைச் சேர்ந்தவனாயிற்சொன்னோம் இனியாமெல்லோரும் கிருதார்த்ததாதற்பொருட்டுக் கு றைவற்றவவிரதங்களைச்செய்த முயற்சியினால் இந்திர னுனவன் புத்திரியாகப் பெற்றிருக்கும் தெய்வானையம்ம னைச் சண்முகப்பெருமாளுக்குப் பாணிக்கிரகணஞ்செய் துக்கொடுத்த மகோந்சவச்சிறப்புகளின்சரித்திரங்களைப் பேசுவோமென்று சூதபுராணிகர் ஆரம்பித்தனர்.

தெய்வயானையம்மை திருமணப்படலம்.

காய்ந்திடெம்பகைகடந்துபொன்னகர்
வேந்தியன்முறையருள்வேற்கைவீரற்குக்
கூந்தலஞ்சிறுபுறக்குஞ்சரந்தனை
யீந்திடமகபதியிதயத்தெண்ணினான்.

வாரீர் நைமிசாரணிய வாசிகளே, மேற்குறித்தபடிக்கு தாற்றெட்டு யுகவரையிற் கொடுக்கோல்செலுத்திஜீவான்

மாக்களை ஓரிடத்திற்றாபரித்து நிற்கவொட்டாமல் அலைத் துவந்த கொடியசெய்கையையுடைய சூரபதுமன் வம்ச நாசமறக் கொன்று பொன்னுலகவாழ்வும் திரிலோகாதிப த்தியமும் பழையபடிக்குக் கிடைக்கச் செய்தருளும்தின சரணியாகிய வெற்றிலையாடிக் கடவுளுக்கு மேகத்தை யொப்பக் கறுத்திருக்கும் அளகபாரத்தையும் இலகூ ௦ மிக்குமேலாகிய சந்தரத்தையும் படைத்திருக்கின்ற தன் புத்திரி தெய்வயானையம்மையைத் திருக்கலியாணஞ்செய் துதர இந்திரன் விருப்புற்றவனாய் இந்தச் சுபவார்க்கை யை மகாவிஷ்ணு பிரமன்முகலானவர்களுக்குத் தெரிவி த்தமாத்நிரத்தில் சந்தோஷசாகரத்தில் முழுகினவர்களா ய்த் தேவராஜனே நீ நினைந்தகாரியம் மிகவும் நன்றாக வி ருக்கின்றது குமாரதேவர் நம்மிடத்திற் பரிவாய்ச் செய் யாமம் செய்தவுதவிக்கு கைம்மாறு இதைத்தவிரவேறொ ன்றையுங்கண்டிலேம் மேலும்கருமணலை யொப்பள்ளக் கும் கூந்தலைச்சீர்படுத்திப்பின்னலிட்டுச்சடைப்பில்லைமு தலிய அலங்காரங்களைப் பெற்று வளப்புக்கரசியாகவிரு க்கும் அக்கன்னிகையும் சிவகுமாரனை வங்கணமாகக் கூ டிப்பிரியாக் கிடையாய்க் களித்திருக்க வெண்ணி மு ன்னமே சரவணப் பொய்கைக் களாயினி-த்தில்அ ரிய தவவிரதங்களைச் செய்து பாலசுப்பிரமணியதேவரிட த்தில் வரபாலனத்தையும் பெற்றிருக்கின்றனள் அதன்பி ரயோசனம் இக்காலத்தில் முடியவிருக்கின்ற தெனமகிழ் சிறந்தவர்களாய்த் தேவேந்திரனைப்பார்த்துச் சேற்கெண் டையைப் போலப் பிறழ்ந்து காதளவமோடிக் கறுத்திரு க்கும் விழிகளைப்பெற்ற வுனது பெண்கொடியைக் கிரவு ஞ்சுபருவத்தைப் பிளந்த வெற்றிலையாடிகபாணிக்குக் துரிதமாய் வேதவிதிப்படிக்குத் திருமண முன்னிலையிற் றுராதத்தஞ் செய்யவேண்டும் முயற்சிகளை முடிக்கக் கட வையெனச்சொன்னவுடன் இந்திரனுனவன்அதிகசந்தோ ஷத்துடன் பக்கத்தில் நிற்கின்றவேகமுள்ள தன்னுதனை ப்பார்த்து மனோவேகத்தினால் கடுகிப்போய் மகம்மேருப ருவதத்தின் சாரலில் வாசஞ்செய்திருக்கின்ற நமதுபத்தி னி இந்திராணியையும் சுபுத்திரியையும் இந்த நிமிஷத்தி ல் அழைத்துவரக் கடவையெனக் கட்டளையிட்டமாத்நிர த்திற் றாதனும் மனப்பூரிப்புடன் இறைவனே யிடோ கொண்டு வந்தனனெனப்பணிந் தோடி பொன்வரையைச் சேர்ந்து திரிலோகசக்கிரோஸ்வரன் மனைவியைக்கண்டிசே வித்தவனாய்த் தாயேதமது மனவிஷ்டப்ப டுக்குச் சகலகா ரியங்களுந் கைகூட்டினஅவையாவையெனில்நமதுஜன்மவ யிரிகளாய்த் தலைகாட்டவொட்டாமல் அலைச்சம்படுத்தி வ ந்தகொடியபாதகஞ்சூரன் புத்திரமித்திரகளத்திராதிருந டன் நாசப்பட்டான், உமதுமனதுக்கினிய திருக்குமாரன் சயந்தனும் தேவர்களும் குமாரதேவர்கடாட்சனாய்த்தினு ல் வீரமாமயேந்திரபுரியிற் சிறைப்பட்டிருந்த காவல்நீங்கி ப் பிதாவைச்சேர்ந்து களித்திருக்கின்றனன்.

இப்போது உபேந்திரர் பிரமன் முதலாகிய தேவர்களு டன் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள்பூலோகத்திற் சிரோஷ்டமா கப் புகழும் பெருமைபொருந்திய திருப்பரங்குன்ற மெ ன்னுந் தெய்வீகத்தலத்தி லெழுந்தருளி மனவெழுச்சியு டன் வாசமாயிருக்கின்றனர் உமதுகணவனின்ற நிமிஷத் திற் நம்மையும் புத்திரியையும்தருவிக்கும்படிக்கிட்ட க ட்டனையின்படிக்கு வந்தேன்,தீவிரமாய்ப் புறப்படுங்கோ ள் போவதற்கென்னும் சந்தோஷவார்த்தை செவிகளுக்க

முதமாகக் கேட்டமாத் திரத்திற்குப் புகரசியாகிய இத்திராணிபானவன் அதுபரியத்தம்பிடித்து வாட்டியிருந்தமனக் கிலேசங்க ளனைத்துமொழிந்து கிடைத்தற்கரிய சந்தோஷப்பெருக்கி லுழந்தினவளாய்த் தங்களுக்குக் காவலாகப் போற்றியிருந்த அயிராவதத்தின்மீதும் குமாரத்தியுடன் ஆரோகணித்து அக்காலத்திலிருந்த தேவரினங்களுடன் மகம்மேருச் சாரலைக் கடந்துவானவழிக்கொண்டுபோய்ப் பருவதங்களிற் சிறந்தகாய் மகத்துக்கள் தவசிரோஷ்டருக்கு வாசயோக்கிய மாகவுமிருக்கின்ற திருப்பரங்குன்றையடைந்து வெள்ளையானையை விட்டிறங்கி யானைக்கோடுகளைப்போல நிமிர்ந்து தங்கக்கலசங்களுக்கொப்பாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் தனபாரங்களையுடைய குமாரத்தியுடன் தேவராஜன்வாசமாகவிருக்கின்ற வுப்பரிசைபிற்போனகாலத்தில் மயேந்திரபுரியிலடைபட்டிப் பலநாட்களாக வருந்திவிடுபட்டு வந்திருக்கின்ற அரம்பையர் அதிகஆவலுடன் கொண்டு நமதிறைவிபைக் கூடப்பெற்றதால் இனிசகல சவுக்கியங்களையும் குறைவின்றிப் பழையபடிக்குப் பெற்றுவாழ்வோ மென்னுங்களிப்புடன் இந்திராணியினது பாதங்களில் தனித்தனிவணங்கி யெழுந்து காங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு பலவிதங்களிற் போற்றி வாழ்த்தி வானத்திற்பெருகும் மேகங்களின் வாய்களைக் திறந்து வெளியிடும் மின்னலைப் பெருக்கைக்கானவெதிர்நோக்கியிருக்கும் மயிலினங்களைப்போலத் தங்க ளிறைவியின்மீதில் விழிகளைச் செலுத்திப் பேரானந்தத்தையடைந்து குழந்தகாலையில் இந்திராணியும் அவர்களிடத்தில் அதிகபிரியத்துடன் ஓ தேவகன்னியர்களே வெகுதூரம் கொடிய பாதகங் பட்டணத்தில் அலைச்சற்பட்டிருந்தீர்களோ இக்காலத்தில் பலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது கடாட்சத்தினால் நாமெல்லோரும் சகலதுக்கவருத்தங்களையும் போக்கி அல்லலற்றிருக்கும் பருவமும்நேர்த்ததோ சிவபிரான் கட்டளையின்படிக்குச் சகல தண்டனைகளையும் அனுபவித்தோம் இனியதாப்பிரகாரம்நமதுபதவிபைச்சேர்ந்துவாழ்வதற்கைய மில்லை பயப்படாதீர்களென்றுபலஆதரணைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு மாளிகைக்குள்ளேபோய் ஓரிடத்திற்சேர்ந்து கேசுமலாபங்களை விசாரணைசெய்து கொண்டிருக்கு முன்னிலையில் ஒருவன் தரித்திரவானுபுண்ண உடுக்கக்கிடையாமல் அல்லலிப்பட்டு வாடுகின்ற தருணத்தில் பரமன் கடாட்சத்தினால் முன்முனந்தேடிவைத்திருந்த பொருள் தற்செயலாய்க் கிடைத்துக்களிப்பவனையொப்பச் சயந்தனுவன் மாதாவின் வரவைத் தெரிந்து தாயைப்பிரிந்து கூடும்கன்றினும் அதிகஆவலுடன் நகை முகனாய் ஒடோடியும் வருகின்றதிருக்குமாரனைப்பார்த்தவுடன் தேவாமுதங்கிடைத்தவனைப்போல மனம்பூரித்து வயிறுசுளிர்ந்து அதிகவுற்சாகத்துடன்மூன்று எதிரோடிஅழகிய கரங்களினால் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு உச்சியைமோந்து தேகத்தைத் தடவிக் கொடுத்துத் தனது பட்டித் தொங்கலினால் முகத்தைத் துடைத்துக் கொங்கைகளிற் பால்பிரிப்போடத்தக்கதாகத்தேகபரவசத்தளாய் என்னுசைக்குமாரனே கண்மணியே என்னன்பேசெல்வமே யெங்களைப்பிரிந்து தியங்கிப் பலநாட்கள் பாதகன்வசப்பட்டுக் கிலேசித்து என்னபாடுபட்டனையோஉன்னை யொத்த ராஜபுத்திரனுக் கித்திற்குகளும் நேருவதோசிவன் செயலிப்படிக்கு மிருந்ததோ அப்பனே ஐயனே எனப்பரிந்து பேசிக்கொண்டுவருந்தருணத்திற்றாதனோடி

ந்திரனுக்குப் புலோமிசை வரவைத் தெரிவித்த மாத் திரத்தில் ஆனந்தபாரசனாய்த் துரிதப்பட்டுவந்துகன்மனதுக்கினிய திருத்தேவியைக் கண்டவுடன் பசிப்பிணியினால் யாதுங்கிடையாமற் சோபித்துவாடுகின்றவனுக்குத் தேறிதற்கரிய அமுகமானது எளிதிலுண்ணப்பெற்றுக் களைதெளிந்து மகிழ்பவனைப்போலவும் இன்பநலங்களை யனுபவித்துக் களித்தவனை நிகர்த்தும் தன்னையறியாதசந்தோஷப் பெருக்கினுழந்து நெருங்கியவுடன் ஆயின்களஞ்செய்து விழிகள்களிக்கப் பார்த்துப் பெண்களரசே பொன்னுலகத்துக் கிறைவியே என்வாழ்வே நமதையன்கடாட்சவீட்சணிபத்தினால் பகைவனையொழிந்து சவுக்கியத்திலிருக்குளாள் நேர்த்தது, இனிமனச்சஞ்சலங்களைப்போக்கி மகிழ்ந்திருக்கக்கடவையெனப் பலபலசந்தோஷ வார்த்தைகளை யாடினன்.

சவுனகாதிரிஷிகளே அக்காலத்தில்இந்திராணியும், தேவராஜனும் சயந்தனும். மற்றதேவர்கள் அரம்பையர்கொண்ட சந்தோஷப் பெருக்கையிவ்விதமென்று ஒருவராலும் பேசமுடிவதன்று சுகாதீதப் பேரின்பவாழ்வை யொருங்கெய்தப் பெற்றுக் களிப்பவரைப்போலத் தனித்தனியே கேசுமங்களைவிசாரணைசெய்து ஒருவகையாய்ச்சந்தோஷவெறியைத் தெளிந்தகாலத்தில் தேவேந்திரன் மனவெழுச்சியுடன் அரியதவமுயற்சியினால் பெண்ணைக்கிடைத்திருக்கின்ற தெய்வயானையம்மனிடத்தில்மிகுந்தபட்சத்துடன் சிலபோது கொஞ்சிக்கொஞ்சிச் சுபகரமாய்வார்த்தையாடி யிருந்தபின்பு குமாரத்தியைச் சிவகுமாரனுக்குத்திருக்கலியானஞ்செய்து கொடுக்க நினைந்திருப்பதைத் தந்தேவிக்குத் தெரிவித்தனன், அந்தச் சந்தோஷவார்த்தையைக் கேட்டவுடன் மனமகிழ்ந்து எள்பிராண நாயகனையிதுமிகவும் சுபகரமாக விருக்கின்ற படிபால் காலதாமசஞ்செய்யாமல் வினாவில் முடிப்பதுஉத்தமமென வேண்டினன், உடனேதேவராஜன் அவர்களை அத்தலத்தில்நிறுத்திப்போய்ப் பிரமனாகியதேவர்களைக் கலந்து தன்புத்திரியின் வரவைத்தெரிவித்தவனுப்த் தங்கக்கலசங்களையொப்பப் பூரித்துத் தேமல்பரந்திருக்கின்ற கொங்கைகளைப்படைத்திருக்கின்ற கன்னிகையைத் திருமண முன்னிலையிற் நத்தஞ்செய்ய விருக்கின்ற கருத்தைச்சரவணபவனுக்குத் தெரிவிக்க நினைந்தவனுப்த் சகலருடனும் திருச்சபையைச்சேர்ந்து சிரோரத்தினங்களினால் சோடித்திருக்கும் அரியனையிலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற அறுமுகவனை விழிகள்களிக்கத் தரிசித்து அகமுகமலர்ச்சியுடன்சமீபித்தவனுப்த் பரிமளமிகுத்த பாரிசாதமலர்களைக்கொண்டிருவடிகளில் அருச்சித்து மும்முறைவலம்வந்து தீர்க்கதண்டன்சமர்ப்பித் தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பி விழிகளில் ஆனந்தவாரி பெருக்கெடுத்தோட மனப்பூரிப்புடன் இத்த விண்ணப்பத்தைச் செய்து கொள்ளுவதாயினன்.

அப்பனே ஊற்றெட்டு யுகவனையில்கொடுக்கோலைச்செலுத்தித் தேவர்முசிவராதிய ரனைவர்களையும்அலைத்துஉலக்களுக்ககிக உற்பாதங்களைச் செய்து கொண்டு ஒருவனாயும் சட்டை பண்ணாமல் மகதயிஸ்வரிய செல்வவளங்களை யனுபவித்திருந்த குரபதமனைத்துணைவர்புத்திரமித்திரர்களுடன் வாட்டியதமன்றியிற் கற்கம்பங்களை யொத்தபுஜங்களைப் பெற்று மன்னுயினாவாட்டிவந்த அவுணப்பாதகர் பூண்டில்லாமல் வம்சநாசஞ்செய்து பலயுகங்களாக வீரமாமயேந்திரபுரியிலடைபட்டி வருந்தி யாதொ

ருகதியுங் காணாதவர்களாய் வாடியிருந்த அடியேன்குமா
ரனையும் தேவர்பெண்டு பிள்ளைகளுடனும் விடுதலைசெய்
து சகலனாயும் மனமகிழ்ச்சியுடனிருக்கக் கட்டாட்சித்தீர்
மேலும் முழுமையு மிழந்துபோன பொன்னுலகசாம்பி
ராச்சியத்தை நாயினேனுக்குத் தந்திர்ப்பனே யித்தகைய
பேருதவிக்களைச் செய்தாண்டகடவுளுக்கு அடியோங்கனா
ல் முடிக்கவல்ல கைம்மாறுஇந்தவுலகங்களி லேதேனுமு
ண்டோ தமது திருவடிகளைப்பூசிக்க வசையறியாதயாகங்
ள் இப்படிக்கு நினைப்பது மிகவும் அபசாரமாக விருந்த
போதினும் புத்திரபாவகமாகத் திருவுளத்திற்கொண்டு அ
டியோங்கன் கோரிக்கைகளைத் திருச்செவிகளினேற்று அ
வ்வரத்தைத் தாவேண்டும் அஃதென்னையெனில், எங்க
ள்முன்னவர்கள் செய்திருக்கின்ற தவங்களின்முயற்சியினு
லும்அடியேன் விரதபலத்தினலும் புத்திரியாகப்படைத்
திருக்கின்ற கற்புக்கரசியாகிய தெய்வகுஞ்சரியைத் தேவ
ரீருக்குத் தந்தஞ்செய்து கொடுக்க விருப்பமுற்றேன் கிரு
பை யுற்று அக்கன்னிகையைத் திருக்கலியாணஞ் செய்
து வயிரஸ்தம்பத்தைப்பொப்ப விளங்கும்மதமதுதிருத்தோ
ள்கள் பூரிக்கத்தக்கதாக ஆலிங்கனஞ் செய்து நாயினேங்
கள் கிருதார்த்தரா யில்வரிய பிறவியிற்பெறவேண்டும் ப
லப்பிராப்தியைப்பெற்று வாழ்ந்து களிக்கும்படிக்குக் க
ட்டாட்சிக்கக் கிருபைவைத்தானும் கர்த்தனெயென்று பல
விதவுபசார வார்த்தைகளைப்பேசி யிரக்குமுன்னிலையில்
தேவராஜன் பத்திக்கிரங்கிக்குமாரசவாமியார் அவன்மீது
கட்டாட்சவீட்சணியத்தைப்பரப்பி ஒத்திரினே முன்ன
மே அப்பெண்கொடியானவன் திருக்கலியாணஞ் செய்யு
ம்பொருட்டு நம்மைக்குறித்துப் பலநாட்களரிய தவவிர
தங்களைச்செய்தனள், அதற்கிரங்கி அப்பேற்றினைக் கட்டா
ட்சித்திருக்கின்றனம் மேலும் இப்பொழுதும் நீயும்வரு
ந்திக்கேட்டுக் கொள்ளுகின்றனை ஆகலால் உங்களிருவர்
மனக்கருத்தின்படிக்கு நானேக்கே திருமணவினையை மு
டிக்கவிருப்பற்றனம், அதற்குவேண்டும் முயற்சிகளை வி
னாவில்முடிக்கக் கடவையெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர்.

அவ்வாக்கிபத்தை யிந்திரன்கேட்டமாதிரத்தில் மன
ம்பூரித்துத் தேகபரவசனுப் தன்னிபனுனேன் மோட்ச
சாம்பிராச்சியத்தை யெளிதிந்பெற்றேனென்று மீட்டும்
ஐயந்திருவடிகளில் வணங்கிச் செலவுபெற்றுக் கொண்
டோடிப் பூதவீரர் காவல்கொண்டிருக்கும் கடைவாய்த
லிடைத்தில் நிற்கின்ற வேகமுள்ள தேவதுதனாப்பார்த்
து ஒ! சாரணர்களே நமது திருக்குமாரத்தியைத் தேவ
தேவோத்தமனுகிய பரலசப்பிரமணிய சுவாமியாருக்கு
நானையத்தினம் பாணிக்கிரகனஞ் செய்து கொடுக்கவிரு
ப்பதால் நீங்கள் தீவிரமாகப்போய் திரிமூர்த்திகளில்முத
ன்மைபெற்றிருக்கின்ற சிவபிரான்வீற்றிருக்குந் திருக்க
லிலையபருவதச்சாரலில் வாசஞ்செய்யும் பாக்கியத்தைப்
பெற்று இக்காலத்தில் பூமண்டலத்தை ஒருகுடைமீழலி
லாண்வேறும் முசுருத்தச்சக்கிரவர்த்திக்கும் மற்றவரசர்
கள் குறுகிலமன்னர் பிரமணசிகோஷ்டர் தவத்தர் பெரி
யோர்களாதிபானவர்களுக்கும் விண்ணுடிகளில்வாசஞ்செ
ய்யாநின்ற தேவரினங்கள் திக்குப்பாலகர் சத்தரிஷிகள்மு
தலாகச் சொர்க்கமத்திய பாதலவெல்லையில் வாசமாயிரு
க்கின்ற சகலருக்கும் நமதிறைவனுக்கு நானையதனம் நட
க்கவிருக்கின்ற திருக்கலியாணச்சம்பிரமந்ததைத் தெரிவி
த்து அவர்களனைவரையும் பெண்டிபிள்ளைகள்முதலானவ

ர்களுடன் இக்குன்றினிடத்துக்குத் தீவிரமாய்வந்து சே
ரும்படிக்கு நாம்வேண்டிக்கொண்டதாகவும் சொல்லிப்
போட்டுக் துரிதமாய் வரக்கடவீர்களெனக் கட்டளையிட்
டமாதிரத்திற் நமதிறைவனைச் சேவித்துப் பணிவிடை
யின்படிக்கு முடித்துவரக்கடவோமென விண்ணப்பஞ்
செய்தவர்களாய்த் தட்சணத்தில் மனோவேகமும் வாயு
தியும் பிற்பட்டத்தக்கதாக வோடினர் இவர்கள்சென்றபின்
பு இந்திரன் தன்மரபுக்குரிய சிற்பியாகியமயனைத்தருவி
த்துப் பரிமளமிகுத்தகடப்பமலர்மலைபுரளும் புயாசல
ங்கலையுடைய பாலசப்பிரமணியபதேவருக்கு நடக்கவிருக்
கின்ற மணத்துக்குத்தக்ககலியாணமண்டபம்இந்தமகோ
ர்சுவத்தைத்தரிசிக்கவரும் விண்ணுட்டினர் பூமண்டலவா
சிகள் பாதலத்தினர்முதலானவர்கள் வீற்றிருக்கையாக்கிய
மாகியவிடங்கள் விடுதிகளாதிபவற்றைச் சாத்திரவிதிப்ப
டிக்குப் பொன்னுலகமும் நானும்படிக்குத் தீவிரமாய்
முடிக்கக்கடவாயெனப் பேசியகாலத்தில் அதிகமகிழ்ச்சி
யையடைந்தவனுப் இந்தபணிவிடைபைச்செய்தற்குஅடி
பேன்என்னதவஞ்செய்தேனோவென்றேத்தி யிந்தரிமிஷ
த்தில் தமதிஷ்டப்படிக்குச் செய்யக்கடவோனெனச் செல
வுபெற்றுப்போய் அவ்வனாயின்பக்கத்தி லோரிடத்தைக்
குறித்து அவ்வெல்லையைச்சூழுவரப் பருத்தோங்கி யிரா
நின்றமதிவையெழுப்பி நார்புறங்களினும்விசித்திரமாகவி
ளங்கும் கோபுரவாயில்களைத் தூக்கி அதனுட்புறத்திற்கலி
யாணமகோர்சுவத்தைத் தரிசிக்கவரத்தக்கவர்கள்மனவெ
ழுச்சியுடன் வாசஞ்செய்யும்படிக்கு மாடமாளிகைஉப்ப
ரிகைமேடைசாலைகள்முதலியவற்றை வரிசைப்படச்செய்
து விசாலமாய் நீண்டிருக்கும் வீதிகளைப்பிரித்து மத்தி
மத்தியிற் சித்திரகூடங்கள் பளிங்குமண்டபங்கள் சந்தி
ரகார்த்தத்திண்ணைகளாதி சிறப்புகளைப்படைத்துக் கலி
யாணத்துக்குவேண்டும் பதார்த்தங்களை வைக்கத்தக்க ப
ண்டாரங்கள் அறைகள்விதங்களை முடித்துத் தாமதாஅ
ல்லிமுதலிய புஷ்பங்கள் மலீந்திருக்கும் தடாகங்கள் சித்
திரக்குளங்கள் ஓடைகள் கேணிகளையும் வானத்தையளா
வத் தழைத்தோங்கிக் குளிர்ந்தநிழலைப்பரப்பிக் கனிவ
கைகளைக்கொண்டிருக்கும் சோலைகள் தோப்புகள்திவ்வி
யபரிமாமிகுத்த பற்பலவிதபுஷ்பசாதிகள் மலீந்திருக்கு
ம் நந்தவனங்கள் பூங்காவுகள்முதலியவைகளைச்சிருஷ்டித்
துமுடிந்தவுடன் இவற்றிற்கு நடுப்பிரதேசத்தில் மணச்
சடங்கு முடித்தற்குக் கலியாணமண்டபத்தை விசாலமா
கப்படைத்து அதன்மத்தியில் நவரத்தினமயமாகிய சிங்
காதனமொன்றைச் சித்திரவிசித்திரங்களாகச்செய்து அ
தைச்சூழ மகாவிஷ்ணு, பிரமன், உருத்திரன், இந்திரனா
தியதேவர்கள், முரிபுங்கவராதியர் களித்திருக்கத்தக்க பீ
டங்களை வரிசையாகப்பரப்பி முத்துமலைகள் புஷ்பச்
சரங்கள் மயிற் பிஞ்சங்கள் வஸ்திரத்தொங்கல்கள் விதங்க
ளைப் பலிற்ப்பட்டினும் சோடித்திருக்கின்ற விதானங்க
ளினும் சொர்னமயமாகத்தோற்றும் மண்டபமேற்பரப்
புகள்முதலிய விடங்களிற்றொங்கவிட்டுப் பொற்பாவை
கள்சித்திரப்பிரதமகள் நிலைக்கண்ணாடி களிவற்றைச்சுவ
ற்புறங்களினும் பருத்தோங்கிற்ரும் பலவிதத் தூண்க
டோறும் பதித்துஓமகுண்டம் அதைச்சூழுவரவேதிகை
முதலிய கிரமங்கள் மற்றும் வேண்டவெனவனத்தையும்சீ
ர்ப்பெறப்படைத்து இவ்விதமாகச் சகலமும் முடிந்தவுட
ன் மனச்செருக்குடன்மனமுனவன்வந்துதேவேந்திரனைக்

கண்டு ஆக்கியபனப்படிக்குச் சகலவளங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற கலியாணமண்டபம் மற்றவுபகரணங்கள் யாவும் குறைவாச்செய்தாயிற்றென்று அறிக்கையிட்டமாத்திரத்தில் தீவரப்பட்டுவந்து அதின் சிறப்புகளைக்கண்டு அதிகசந்தோஷத்தைப்பெற்றவனுய்த் தேவதச்சன்கைத் தொழிலுக்கு மெச்சிக்கொண்டாடி தட்சணத்திற் சிலகாரியப்பேரைத் துரத்தி வானகங்கையைத் தருவித்தும் தருப்பை-மாவிலை-சமித்துமுதலிய ஓமதிரவியங்களை சேகரித்துக்கொண்டு வாழை-கமுரு-தெங்கின்னகுலேமுதலிய சிறப்புகளை வேண்டுமிடங்களில் அணிபடநாட்டுவித்துவிடிகள்தோறும் பனிநீனாயிறைத்துப் புழுதியையடக்கியும் கலியாணமுற்றமெங்கணும் சந்தனக்குழம்பினால் மெழுகிட்டு அழகியகோலங்களையுமிடுவித்துப் பாலிகைகரமாதியதினுசுகளைத் தேடிவைத்துத் திருவிளக்குப்பலவிளக்குக் குடதீபமாதிய சோதிகளையேற்றிவைத்து இவ்விதமாகக்கலியாணச்சடங்குகளை முடிப்பித்துக்கொண்டு தேவேந்திரன் சருவசாக்கிரதையுடனுந் திரிந்துதிரிந்து பார்த்துவருகின்றபோது மேல்நடந்தசேதிகளையும் சொல்லக்கேட்பிராக முன்னம்துண்டிய தேவதாதர் வினாந்தோடிச் சிவசுப்பிரமணியதேவருக்கும் கற்புக்கரசியாகிய தெய்வயானையம்மைக்கும் திருக்கலியாணம் நனைப்பொழுதில்நடக்கின்றதென்று வானநாடருக்கும் பூமண்டலவாசிகளுக்கும் பாதலத்தில் வாசமாயிருக்கும் நாகராசாக்களுக்கும் மற்றுமுண்டான சகலருக்கும் தெரிவித்தவர்களாய்ச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தை ஒருகுடைமீழலிற்படுத்தி மன்னுயிரைத் தன்பிராணனைப்போலப்பாதுகாத்துச் செங்கோலநடாத்தும் நீதிபரனாய் அந்தவிவாகமகோற்சுவத்தைத் தரிசித்து வாழவேண்டுமென்னுமெண்ணக்கொண்டு பிரயாணப்பட்டுவருகின்ற முசுருத்தச்சக்கிரவர்த்தியின் வரலாற்றைத்தெரிந்தவனாயிற்சொல்லக்கேட்பிராகவென்று சூதபுராணிகர் மனவெழுச்சியுடன் நைமிசாரணியவாசிகளுக்கு வெளியிடுவதாயினர்.

அஃதென்னவெனில் 'கல்லென்னுமோசையைக்காட்டிப் பளிங்கையொப்பவெனத்து மணிகளைவாரிக்கொண்டழியும் அருவிகள்பெருத்துத் தாவள்ளியமாகப் பிரகாசத்தினைவீசி மகத்துக்களுக்கிருப்பிடமாக விருக்கின்றசிறப்பினைவாய்ந்த திருக்கயிலையங்கிரியின் சாரல்களிற்றழைத்தோங்கிக் குளிர்த்தரிமுலைப்பரப்பிப் புஷ்பக்கொத்துகளையுந் கனிவகைகளையும் பெருக்கித் தேன்களையும் பொன்னையொத்த மகரத்தந்தையுமிறைத்துப் பரிமளத்தை வீசியிராவின்ற கொன்றை-வில்வம்-குருக்கத்தி - புன்னை-பாதிரி-பாரிசாதம்-அரிச்சந்தனமாதிய சிறந்ததருக்களம் லீந்ததாயிருக்கின்ற நந்தவனங்கள் சோலைகள் காவுகளினென்றில் காளகண்டமூர்த்தியாகிய பரமசிவம் மனவெழுச்சியுடன் பார்ப்பதியாகக் கைலாகுகொண்ட டழைத்துப்போய் அதன்வளங்களைச் சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டு வருமுன்னிலையில் எதிரில்நேர்ந்த திவ்வியபரிமள புஷ்பவகைகளைப்பறித்து மாலைதொடுத்துத் தமதுதிருத்தேவியினது கொண்டையிற்சூடியும்தண்டைமாலைகளைக்கட்டி மார்பிலணிந்து கரங்களிறறித்தும் புன்னையாதியமலர்களைப்பறித் தொருவர்மீதொருவர் றிறைத்துக்களித்தும் அச்சோலையிற்றோற்றும் சிங்காரங்களைப் பராசத்திக்குக்காட்டிநகைமுகராய்ச்சென்றும்கனிவிதங்களைக்கொய்துகொடுத்தும் பளிங்குப்பாறைகளினூற் செய்தமைத்தபடிக்கு

ள்ள சித்திரக்குளத்திலாடியும் அதிற் பிரகாசித்திருக்கும் பொற்றாமையாதிய புஷ்பங்களின் வனப்பைக்காட்டியும் அன்னங்கள்முதலிய பட்சிசாதிகளின் மிருதுவாகிய தொனிகளைக்கேட்டுமகிழ்ந்தும் இவ்விதமாகக் கரங்களைக்கோத்துக்கொண்டு வங்கணமாக வுலவிவருந்தருணத்தில்தங்களுக்கெதிரில் தளிர்களைவிரித்துக் கவிந்து பரிமளித்ததாய்க் குளிர்த்தரிமுலைப்பரப்பி நிற்கின்ற வில்வமரத்தினடியிற்சேர்ந்து சந்தோஷவார்த்தைகளையாடிக்கொண்டிருக்கின்றபோது பருத்துநீண்டிருக்கின்ற அதன்கிளைகளிற் பலமுசுக்கூட்டங்கள்களித்துக் குலவியிருக்கின்றவைகளினென்று முற்பவத்திற்செய்த நல்லினையின் பிரயோசனத்தினால் வில்வப்பத்திரங்களைப்பறித்துப்பறித்துக் கீழ்ப்புறத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற அம்மையப்பர் சிரங்களிலிடைவிடாமற்போட்டுக் கீச்சுக்கீச்செனக் கூவிப்பற்கள்விளங்கநகைத்துக் களித்துக்குதித்துப்பத்திரங்களை மேன்மேலுஞ்சொரிந்து வருகின்றகாலையில் தங்கள்களியாடலுக்கு விருத்துவமாகச்செய்துவரும் அதன்உபத்திரவத்துக்குப் பரமேஸ்வரிசுக்கமாட்டாதவளாய் உருத்துப்பார்த்துக் கோபித்தகாலத்திற் தமதுதேவியின்கருத்தைச் சிவபிரான்தெரிந்து ஓராயகி சினங்கொள்ளவேண்டாம் நம்மிடத்திற் பிரீதிபத்தியுடன் அருச்சுனைவழிபாடுகளை நடாத்திவரும் முசுக்களுக்கரசின்மீது சீறுவார்களோ கூழித்தருள்கவெனத் திருவாய்மலர்ந்தவுடன் கிருபைமேலிட்டு அருள்நோக்கைக்காட்டினான் உடனே ஞானநாயகனாகிய சிவக்கொழுந்துக்கு அதிகபட்சமுண்டாய் தங்கனிர்வார்மீது மனவெழுச்சியுடன் வில்வார்ச்சனைசெய்துவரும் முசுவின்மையலையொழித்துப் பேரறிவைவிளக்கிக்கிருபநோக்கத்தையும்பாலீத்தமாத்திரத்தில் அஞ்ஞானவிருள்கன்று ஞானமுண்டாய்நேடுங்கித் துரிதமாய் விருட்சத்தைவிட்டிறங்கி அதிகமனவருத்தத்துடன் தேகத்தையொடுக்கி அன்னையப்பரை வலம்வந்து மும்முறைவணங்கிவின்று கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டுஇதனைவிண்ணப்பஞ்செய்கின்றது.

ஒலோகநாயகனே, தீனசரண்ணியனே அடியவருக்கெளிவரும் பரமேஸ்வரன்சரியென்பது சற்றுமில்லாத மிருகசாதியிலுதித்துச் சத்கருமங்களைச்செய்ய வறியாத பாமரனாகிய அடியேன்முடித்த இக்குற்றங்களைத் திருவுளத்திற்கொள்ளாமல் தீனனிடத்தி ல்ரக்கமுற் றிரட்சிக்கவேண்டும் அல்லது மகாபாதகங்களுக்காளாய் ரவுரவாதி நரக்கும்பியிற்பட்டு இதனிலு மிழிபிறப்பெய்தி வாடவரும் ஓதயாநிதியே சரணம் சரணமென்று மனக்கலக்கத்துடன் பற்பலவிதங்களிற்போர்றி வாடுகின்றமுன்னிலையிற் சிவபிரான் அதன்பத்திவினையங்களுக்குமெச்சி அதிகதயவுடையவராய் அந்தமுசுவைப் பிரியமாகப்பார்த்துநீ மனம்வருந்தவேண்டாம் கொடுமைசெய்யினன்றோ பொறுமைகேட்டுக்கொள்ளவேண்டியது நமக்குவப்பாகவிருக்கின்ற பரிமளமிகுத்த வில்வதளங்களினால் நம்மிருவரையும்சிறந்த அருச்சுனைவழிபாடுகளைச்செய்தாய் இப்பேற்றினூற் பிராரத்வவினை முற்றினுமொழிந்து பரிசுத்தவானாய்ச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்திருக்கின்ற பூமண்டலமுழுமையும் ஏகச்சக்கிரத்தைச்செலுத்திச் செங்கோன்மைமுறையினால் மன்னுயிரைக்காத்துவந்த மனச்சக்கிரவர்த்திமரபில் அவதரித்துச் சக்ஷோஸ்வரனாய்ச் சகலரும் வணங்கிப் போற்ற அகண்டயிஸ்வரியச் செல்வங்களை யனுபவித்து

தேவதேவோத்தமனே தேவரீர் சுட்டனாயின் படிக்கு
ப்போய் வரக்கடவே னாயினும் ஒருவரபாலனத்தைத்
தந்தருளவேண்டும் அஃதென்னை யெனில் நீரினிடத்திற்
ரோற்றும் குமிழியைப்போலவும் மின்னலையொத்தும் நி
லைபெருமல் நுக்கும் புலால்நாறுமுடலை மெய்மைப் பட்
டதாகக் கருதிப்போற்றிச் செல்வச்சம்பத்திலாழ்ந்து தா
யத்தந்தைய னென்றும் புத்திரமித்திர களத்திராதிக ளென்
றும் பாசத்தமுந்தியானென தென்னும் மமதையிற்பட்டு
மதிமயங்கி அஞ்ஞானியாகாமற் படிக்கு இந்த முகத்துட
னுதித்துப் பழையஅறிவுடன் நன்னெறிகளை யணுஷ்டித்
து தேவரீரிடத்தில் மெய்ப்பத்தி விளங்கிக்கிருதார்த்தன
கத்தக்கப் பேற்றினைத் தந்தாளவேண்டுமென்று போற்று

கிணற் முசுவீனிடத்தில் அன்பால் உன்கோரிக்கையின் படிக்குத் தந்தனமென்று திருவாய்மலரக்கேட்டவுடன் தேகம்பூரித்துமனவெழுச்சியுடன்சங்கரனைப்பணிந்து விடைபெற்றுத் திருக்கயிலாயச் சாரலில்விளங்குஞ்சோலையைக் கடந்து சமுத்திரங்குழந்த பூமண்டலத்தில்வந்து சத்தியசந்தனய் அரசசெலுத்தி வந்தமனுச்சக்கிரவர்த்திமாபில் ஜயசாலியாய் நன்னெறிகளை யனுசரித்துப்பூபாரத்தைத் தவிர்த்தாண்முவந்த நிலீபனென்னும்சக்கிரவர்த்திக்கும் சத்தரிஷிகனி லொருவராகிய விசுவாமித்திரர்வஞ்சகத்தினால் அரசுரிமையை யிழந்துசகலசெல்வங்களையும் பறிகொடுத்து வறியனாய் பதியையும் நீங்கி நிறையொழுக்கங்களோமறந்து பதாதபாடுகளைப் பட்டுப் பெண்டு பிள்ளையைத் தறந்து தகாத வீனத்தொழிலைச் செய்யவரினும் சொன்னசொல்லை மறாமல்பாதுகாத்துச் சத்தியவாசக அரிச்சந்திர னென்னும்திருநாமத்தை உலகமுள்ளளவும் நிலைபெறநாட்டிய சக்கிரவர்த்தியினது சகோதரியாகியமங்கலவதியென்னும் பட்டபூதேவிக்கு நல்ல சுபமுகூர்த்தகத்தில் முசுமுகத்துடன் சுந்திரமுள்ளமாளிடதேகத்தைப்பெற்றுத் தோற்றிச்சகலசீர்சிறப்புகளுடனும் வளர்க்கப் பெற்றுச் சாத்திரங்களெவற்றினும் சம்பன்னையை தனுர்வித்தைமுதலிய ராசயோக்கியங்களைப் பூரணமாகக் கற்றுச்சத்துருக்களைவாட்டிச் சர்ஜனாப்பரிந்துபோற்றித் தன்குடைநீழலிற்பட்ட பிராணிகளைத் தன்னுயிரினும்மேலாகப்போஷித்துப் பூமண்டலமுற்றினுக்கும் சக்கிரவர்த்தியாய்ஐம்பத்தாறுதேசத்து இராஜாக்களும்கப்பங்களைச் செலுத்திப் போற்றிவரத்தக்கதாக அரசசெலுத்தித் தன்மாதலனாகிய அரிச்சந்திரன் புத்திரியாய்க் கம்புக் கருத்தியைப் போலவும் சுந்தரத்தில் இலட்சுமிக்குமேலாகவும் சகலசுபகூணங்களையும் பெற்றிருக்கும் விசித்திரவதியென்னும் இராஜபுத்திரியைத் தேவப்பிராமணர் சாட்சியாய்ச் சகலாடம்பரங்க ளுடனும் திருக்கல்யாணஞ் செய்துகொண்டு முசுகூர்த்தச்சக்கிரவர்த்தியென்னும் திருநாமத்தைப் பெற்றுநீர்வளம் நிலவளம் குடிவளமுதலிய சிறப்புகளையும் அஷ்டலட்சுமிகள் குதிகொண்டிருக்கும் செல்வங்க ளையும் பெற்றுச் சிவாலயங்கள்மலர்ந்து தென்பிரதேசத்திற் சகலரும் புகழ்விளங்கும் கருவூனென்னும் சிறத்தபட்டணத்தை யிராஜதானியாகக் கொண்டிவீற்றிருந்து பிராமணரைப் பூசித்தும் அகிதிகளைப் போஷித்தும் சோடசமகாதானங்களை மேகங்களைப் போலவும் கற்பகத்தருக்களை யொப்பவும் வழங்கி ஆலயங்கடோறும் திருவிழா முதலிய சத்தகருமங்களை நடாத்திவரும் சக்கிகோஸ்வரானவன்பரமசிவத்தின் கடாட்சத்தினும் கிடைத்தற்கரிய செல்வப் பெருக்கைப்பெற்று ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும்அதிபனாய்த் தினராகிய தேவர்களோவாட்டித் தகாதஏவல்களைக் கொண்டு மன்னுயிரினாயிலைத்துக் கொடுக்கோல் செலுத்திவரும் சூரபதுமன்ஆணை ஆக்கினைக்கடங்கி வாழ்ந்துவருகின்றகாலையில் பரமசிவத்தின் துதல்விழியிற் திருவவதாரஞ்செய்த பாலசப்பிரமணியதேவர் கொடியபாதகனாகியசூரபதுமனை வம்சநாசப்படுத்திய சேனைகளைத் தெரிந்துமுன்னம் இந்திரனாற்கண்டிக்கப்பட்ட சிறகைப் பெறுமாயின் மேருகிரிக் கெத்தகையசந்தோஷமுண்டாகுமோ அதனிலும் பதினமடங்குமனமகிழ்ந்துசகலதுன்பங்களை யும் போக்கி ஜயசாலியாய் நவரத்தினமயமாகிய சபாமண்டபத்தில் விளங்கும் அரியணையில் வீற்றிருந்து ஐம்பத்

தாறு தேசத்தராஜாக்களும் போற்றிவாழ்த்தவும்மந்திரி பிரதானிகள் களித்துச் சூழவும் புடைவீரர் வீரசிங்கக்க னைப்போலப் பார்த்திருக்கும் பட்டிவாழ்கழவும் கட்டியக் காரர் எச்சரிக்கைபைச் சொல்லிவரவும் கவிவாணர்பாவி ணங்களைச் சாற்றிநிற்கவும் வெண்பட்டினாலும் முத்துச்ச ரங்களினாலும் அலங்கரித்திருக்கின்ற பூச்சக்கிரக் குடை யானது நவரத்தின கசிதமாகிய கிரீடத்தின்மீதும் சந்திர னையொப்பக் கவிந்திருக்கவும் வெண்சாமகையையசைக்க வும் அருகுகள் ஆலவட்டங்களைத்தாங்கிப் பணிமாறவும் தேவகன்னியனா யொத்த சுந்தரவதிகளாகிய நாடகப்பெ ண்கள் பாதநாட்டியங்களைச் செய்துவரவும் மற்றுமிராநி ன்ற இராஜசின்னங்கள் பெருத்திருக்க இத்தகைய வைப வங்களின் மத்தியில் இராஜவிசாரணைகளைச்செய்து செங் கோன்முறையே நீதிகளைநடாத்தவருகின்றகாலையில்தேவ ராஜன் தூண்டியதுதாக்கள் ஆஸ்தானமண்டபத்தைச் சே ர்த்து செந்தாமராமலர்களுக்குச் சமமாகிய திருவடிக ளிற் பணிந்துபோற்றிச் சுவாமி தேவரீருக்குப் பிராணப தமாகிய சிநேகிதன் இந்திரன்செலுத்திவந்த தூதராகும் உமதுசுற்றத்தினருடன் மனமகிழ்ந்து செல்வம் நீடித்து வாழ்விவருத்தும் சுபகரமாகிய திருக்கலியாணமகோற்ச வச்சேதியை அறிக்கையிடவந்தனம்.

அஃதென்னே யெனில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கதி பனையச் சகலரும்வணங்கியேத்தக் கொடுக்கோலைச் செலு த்திக் தேவனாச்சிறை படுத்தி யிருந்த சூரபதுமனையும் துணைவர் புத்திரமித்திர களத்திராதிக்களையும் கணக்கிற் ற வெள்ளம் ரதகஜதூரகபதாதிக்களுடன் வகையறமானும் படிக்குப் பாலசுப்பிரமணியதேவர் சமர்செய்துவிஜயத்து டன் தென்பூமியில் விளங்கும்திருப்பரங் குன்றமென்னு ன் திவ்வியஸ்தலத்திற் பிரமன் விஷ்ணுஇந்திரன் முதலா கிய தேவர்களுடன் வந்திருக்கின்றனர், இத்தகைய பேரு தவியைச் செய்த சிவகுமாரன் சுந்திரவடிவுக்கும் மக்கள குணதீசயங்களுக்கும் இந்திரன் காமுற்றவனுய்த்தான்மு டித்த அரியதவமுயற்சியினுற் பெற்றிருக்கின்ற புத்திரி தெய்வயானை யம்மையைச் சரவணபவனுக்கு நாவையத்தி னம் திருக்கலியாணஞ் செய்து கொடுக்கும்படிக்குருபியித் துச் சகலசாக்கிரதையையும் நடந்துவருகின்றது, இந்தச்ச பவார்த்தையைத் தேவரீருக்குத் தெரிவித்து வரும்படிக் கெங்களைச் செலுத்தினர், கற்பனையற்ற கடவுளுக்குநடக் கவிருக்கின்ற இந்த விவாகச்சம்பிரமத்தைத் தமதுபந்து வர்க்கங்கள் சதுரங்க சேனைகளுடனும் வந்து தரிசித்துப் போகவேண்டும் காலதாமசஞ்செய்யாமல் பிரயாணப்பட் டு செல்வவளங்களில்மிகுத்து இயலிசை நாடகமென்னும் முத்தமிழை வளர்த்துவரும் மதுமாநாடகருக்கடுத்து வி ளங்கும் தெய்விகம்பொருந்தியதிருப்பரங்குன்றத்துக்கெ முத்தருள வேண்டுமெனத் தூதர்கள் மனவெழுச்சியுடன் சொன்னகாலத்தில் முசுருத்தச் சக்கிரவர்த்தியானவர் அச் சுபமொழியைக் கேட்டமாதிரத்தில் மனம்பூரித்துச் சந் தோஷம்பெருத்து மீறுவதைப்போலத் தேகம் குதுகுலி த்து மயிர்செலிக்க விழிகளில்ஆனந்தவாரியைப்பெருக்கி மனமகிழ்ச்சியுடன் சிங்காதனத்தை விட்டிரங்கி வாருங் கோள் வாருங்கோளென்று தூதருக்கருகில்வந்துஆசானு பாகுவாகத் தாழ்ந்திருக்கும் கரங்களை நீட்டிமாப்பிற் சேர் த்தனைத்துக் கொண்டவராய்ச் செவிக்களுக் கமுதமாகச் சொரிந்த தேவாதிதேவன் திருக்கலியாணத் துடக்கத்தை

கட்டிக் கிருதார்த்தனாகிய நான்உங்களுக்குத் தரவல்ல பொருளென்னிடத் தென்ன விருக்கின்றது நமது சுற்றத் தினு மினியதுதாக்களேஎங்கள்முன்னோர்கள் பலகாலமாக த்தேடிப் பண்டாரங்களிற்சேர்த்து வைத்திருக்கும்திருவி யங்கள் மணிகள் முதலானதைக் கொண்டுபோகச் சம்மத மோ பூச்சக்கிரக்குடையைப்பெற்றுப்போகச்சம்மதமோ வெண்சாமனா ஆலவட்டம்இவ்வித ராஜசின்னங்களைத்த ருதுமோ பூர்வாபூர்வீகமாய் அரசசெலுத்திவந்த பூமண் டலமுற்றும் பெற்றுப் போகவிஷ்டமோவுங்கள் மனதில் விரும்பியதைப் பயமற்றுத் தடையின்றி கேட்கக்கடவீர் கள் இதோதரக் காத்திருக்கின்றேனென மனப்பூரிப்புட ன் இன்னதைச் சொல்லுகின்றோமென்று யாதூர் தோற் றுமற் பேசிய காலத்திற் றூதர்கள் அதிசயித்துச் சக்கிர வர்த்தியினது உதாரத்துவத்தையும் செருக்கையும் தயா ரசத்தையும் மதித்துக்கொண்டாடி யிராஜாதிராஜனே த ம்மையொத்த பிரபுக்கள் சொல்லியசேதிகளை யறிக்கையி ட்டித்திரியும் ஈனத்தொழிலைப் பெற்றிருக்கின்றஅடியோ ன்களுக்குத் தேவரீரிக்காலத்திற் கொடுக்க யத்தனித்திரு க்கின்ற செல்வங்க ளுட்ப்பதோ தமது பந்துவர்க்கங்களு டன் பிரயாணப்பட்டுப்போய்த் தேவேந்திரனைக்கண்டவொ ர்த்தையாடுவீராகில் இப்போது குறித்தவளங்களிற் பதி ன்மடங்கு தயைசெய்ததாகும் சக்கிரவர்த்தியென்பதுஉம க்கே தகும் நாங்கள்திரியாத விடமொன்றுமிராது இதுப ரியந்தம் தம்மை யொத்த உதாரகாம்பிரியப் பிரபுட்களா க் கண்டதில்லை. இராஜபரமேஸ்வரனே அஷ்டலட்சுமிக ள் விலாசங்களை அனுபவித்துச் சகல சவுக்கியங்களையும் பெற்று வாழும்படிக்கு எங்களிஷ்ட தேவதையைவேண் டுகின்றன மெனப்பவனாகத் துதித்துக் கொண்டாடிச்செ லவுபெற்றுக்கொண்டு அப்பதியைக்கடந்துசமுத்திரஞ்சூ ழ்ந்த பூமண்டல முற்றினுந்திரிந்து குமாரசவரியியார் ம ணச்சேதியை யிராஜர்கள் குறுநிலமன்னர்,பிரமணசிதோ ஷ்டர், ஞான யோகியர் பெரியோர்களுக்குத் தெரிவித்து அஷ்டதிக்குப் பாலகருக்குத் தெருட்டி வானத்திற் சஞ்ச ரித்துத் தினத்தை விளக்கவரும் சூரியசந்திரராதியநவக் கிரகங்கள் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நார்பத்தெண் ணுயிரம் ரிஷிகள்கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதார், ப ன்னகர், உவணராதிய விண்ணுட்டினருக்குச் சொல்லின வர்களாய்ப் பாதலத்தில் வாசமாயிருக்கின்ற ஆதிசேஷன் முதலிய நாகராசாக்கள்உருத்திரகோடிகள் கூர்மண்டே யர் முதலாகியருக்கும் தெரிவித்துத் திருப்பரங் குன்றத் தைச்சேர்ந்து இந்திரனுக் கறிக்கையிட்டிருந்தனர்.

சவுனகாதிருஷிகளே தூதர்கள் பாலசுப்பிரமணியதே வர் திருக்கலியாண மகோற்சவத்தை ஒருவ்ரொழியாமற் றேடித்தெரிவித்து மீண்டபின்பு அச்சம்பிரமங்களைத்தரி சிக்கப்போகின்றவர்களில் முசுருத்தச் சக்கிரவர்த்தியின்வ ரவின் காரணங்களைச் சொல்லக்கேட்பிராக தேவதூதர்க ளை யனுப்பிவிட்ட பின்பு தன்னகரத்தில் வாசமாயிருக்கி ன்றவர்களையும் பந்துவர்க்கங்களையும் இரதகஜதூரகபதா திகளாகிய சதுரங்ககேனைகளையும் சரவணப்பெருமாள்தி ருக்கலியாணத்தைத் தரிசித்திடேறும்படிக்கு முந்திரடப் பதாகப் பிரயாண பேரியையறைவிக்கும் படிக்குக் கட்ட னையிட்டமாதிரத்திற் பூர்வத்தில் மதுரைப் பட்டணத்தி ல் அரசசெலுத்தியிருந்த மீனாட்சியம்மையைப் பாமசிவ மெழுந்தருளிப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்தகாலையில் அச்ச

ம்பிரமத்தைக் கண்டுகளிக்கும்படிக்குச்சகலரும்போவதாகத் திரிலோகசக்கிளோஸ்வரனாகிய தேவேந்திரன் தன்வெள்ளையானையின்மீது தேவமுரசை யேற்றித் திரிந்துதிரிந்து பறைசாற்றியதைப்போல வள்ளுவன்பட்டபுயானையின்பிடரியில் மங்கல முரசுத்தைவைத்துச் சகலசெல்வவளங்களுந் குதிகொண்டிருக்கும் கருவூர் வீதிகடோறு முலவி அரசன் கட்டளையின்படிக்கு முழங்கியவோசைசெவிகளிற் பட்ட மாத்திரத்திற் புரஜனங்கள் அதிகவுற்சாகங்களுடன்பெண்பிள்ளைகள் சுற்றத்தினருடன் வெளிப்படவும்நவரத்தின மயமாகச் சொலித்துக் கொண்டு சொர்னப்படிவமாய்ப் பருத்தோங்கி யிருக்கும் தேர்ப்பந்திகளும் சித்திர முகப்படத்தைக்கவித்து மும்மதங்களையும் பெருக்கி நீலகிரிகளைப் போன்ற காத்திர தேகத்தைக்கிடைத்த யானைக்கூட்டங்களும் மல்லகதிமயூரகதிகளையுடையதாய் அலைகளையொப்பப் பாயவல்ல புரவிப்பந்திகளும் சிவபத்தி மான்மியங்களையும் வீரத்தன்மையையும் பற்பலபடைகளையும் பெற்றிருக்கின்ற சேனைப்பெருக்கும் தத்தமதுதலைவர்களுடன் பிரயாணப்பட்டு மனவெழுச்சியுடன் சத்த சாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலை நோக்கிப் பெருகுவதைப்போலப் பேரொலியெழு ஆர்ப்பரித்து இரண்டாயிரவெள்ளம் பூதப் படைகள் இலகூர், நவவீரர்கள், படைத்தலைவர், பிரமன், விஷ்ணுவுடன் குமாரசுவாமியா மொழந்தருளி யிருக்கின்ற திருப்பரங்குன்றை நோக்கி நடக்கின்ற போது நேர்ந்த அதிசயக்காட்சியையும் உவமானங்களையும் பத்தியினதுகாரணங்களையும் சொல்லக்கேட்பிராக நீலகிரிகளைப்போலப் பருத்துயர்ந்தகாத்திர தேகத்தைப்படைத்த மதயானைகள் துதிக்கைகளைநீட்டி வானத்திற் செல்லும் மேகங்களைப்பற்றி நீளைக்கிரகித்துத் தாம்விருப்புற்றிருக்கின்ற பிடிகள் வாயிற்சொரிந்து இடிகளைப்போல வீறிட்டு நடப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் உலகமுண்டாகிய காலத்திற் நிசைகளைத்தாங்கும்படிக்கு அஷ்டகஜங்களை யுண்டு பண்ணியிருப்பதால் அண்டப்பரப்பைப்பரிக்கவெண்ணிப் பலகுஞ்சரங்களைப் பிரமன்பை-த்ததை யொப்பக் காட்டவும் சாமனையைநிகர்த்தசையும் வாலையும்மதர்த்தபார்வையையும்பாலையொப்ப வெளுத்துவிளங்கும்செவிகளையும் சுழிசுத்தமுதலிய வளங்களையிலட்சணப்படிக்குத் தேகவுறுப்புனைப் பெற்றிருக்கும்புரவிகள்பொன்வண்டையங்கள் கலிக்கத்தக்கதாகத் திகைகளினுமேலீட்டுக் கடல்களின் மீதிற்பாய்ந்து பூவட்டமெங்கணும் வையாளிவந்தும் இவ்விதமாக நடித்துப்போகவும்உத்தமஅசுவங்களை அணிபடப் பூண்டு பொன்னுருளைகள் அச்சுமச்சு குத்துக்கால்நவரத்தினமயமாகிய கொடுங்கை டக்கையங்கள் கொத்துமணிகள் சந்திரவட்டக்குடை பொற்சிகரம்இவற்றினம் சிங்காரித்து மகம்மேருவை யொப்பக்காட்டும் இரதபந்திகள் கற்கரத்தொனியைக் காட்டி நிலம்சூழிபடப் பிளந்தோடவும் சிங்கத்தையொத்த வீரமும் மதயானையைப்போன்ற வலையும் விரஷ்பத்தை நிகர்த்தரடையையும் காத்திர தேகத்தையும்பெற்றுத் திவ்வியமானவிதங்களையும் வலியபடைகளையும் கிடைத்தவர்களாய்ப் பகைவர்நேர்ந்தகாலத்தில் முன்னிட்டகாலப்பின்வாங்காமலெதிர்த்துப்போராடி வெற்றிபெறவல்ல ஜயசாலிகளாகி கால்பலமானது வீறிப்போகவும் இவ்விதச்சிறப்புக்களை வாய்ந்த சதுரங்கசேனைகளுக்குத் தலைவராகவிருக்கின்ற வீராதிவீரர்கள் நவரத்தினமயமாகிய கிரீடங்களைத்தாங்

கி வீரபட்டங்களை யணிந்து ஜயகண்டைகள் பாதங்களில் கலீல்கலீலெனச் சத்திக்கப் பருத்தவிற்களைக் கரங்களிற் பற்றிக் கொடியபாணங்கள்நிறைந்த அம்பருத்தாணிபைமுதுகிலீறுக்கிப் புலியுமஞ்சக் கர்ஜித்துச் சொர்னமயமாகிய வீரதங்களிலேறிப் பலநிசையினும்பார்வையைச் செலுத்திக்கொண்டு சேனைகளைப்போற்றிவரவும்வெண்பட்டினுலும் முத்துச்சரங்களினுலும் அலங்கரித்திருக்கின்ற தவளச்சத்திரக்குடைகளும் மேகங்களைப்போலப் பார்துபடபட்ட தொனிகளைக்காட்டி வானத்தையளாவியசைந்திருக்கின்ற கொடிகள் சித்திரங்களாகவமைந்திராநின்றமகரதோரணங்கள்பெருத்து முடியிருப்பதினிலிருள்முடிக்காட்டவும்வீரபரக்கிரமசாலிகளாகியசூரர்கள் கரங்களிற் பற்றியிருக்கின்ற வாள், வேல், பளபளத்து விளங்கும் ஒளியும் நவரத்தினமயமாகச் சோடித்திருக்கும்பலவகைப் பணிகளில்நின்றும் சொலித்தெழும் பிரகாசமும்பெருத்து இருளையொட்டி வரவும் ஜயபேரி, மங்கல முரசும், வலம்புரிச்சங்கம், மத்தளம், குடமுழா, சின்னம், எக்காளி, துத்தாரிமுதலிய பதினெண்வாத்தியங்களும் திசைகளிரமுழங்கிக் காட்டவும் இத்தசைய ஆடம்பரங்களுடன் நடக்கின்றகாலையில் இராஜகுமாரர்களும்மற்றஜயசாலிகளும் தத்தமது தேவியருடன் போவதைக்குறித்தும் மற்றஅதிசயங்களையும்சொல்லக்கேட்பிராககணீலெனக்கண்டைகள் கலிக்கப்பாதங்களைப் பெயர்த்துவைத்து முதுகிற்படைகளநிறைந்த புட்டிலையிறுக்கி இந்திரசாபத்தையொத்த காண்டபத்தைப் பருவதாகிருதியாகத்தோற்றும் தோள்களில்மாட்டிச் சிறந்தபூஷணங்களைத் தேகமுற்றமணிந்து திவ்வியபரிமளங்களைவீசித் தேன்களைத்துளித்திருக்கும் மல்லிகைமுல்லையிருவாட்சிசண்பகம் பாரிசாதமுதலிய திவ்வியமலர்களினம் நெறுமித்திருக்கின்றபுஷ்பமாலைகளைக் கிரீடத்தினும் விசாலமாகியமார்பினும்தரித்து முப்பத்திரண்டு விலட்சணங்களினுள் குறைவற்ற வடிவைத்தாங்கியகாளையரும் இலக்குமிக்குமேலானசந்தரமும் கறுத்து நீண்டிருக்கும்அளகபாரத்தை யும் சந்திரனையொத்தமுகமண்டலத்தையும்வேலைப்போலவிளங்கிச் சேற்கண்டைக்குச் சமமாகப்பிறழ்ந்து காதளவுமோடிய விழிகளையும் தாமனாமலர்களைப்பழித்த கரங்களையும் தங்கக்கலசங்களைப்போலப் பூரித்துத் தேமல் பார்த்துதும்பி விளங்கியிருக்கும் கொங்கைகளைப்பெற்றுச் சிலம்புதண்டைகொஞ்சம் பாதங்களைப்பெயர்த்து அன்னங்களையொப்ப நடைபையுடைய மனதுக்கினியதேவியருடன் வங்கணமாகக் கைகோத்துக்கலந்துமன்மதனையும் இரதியையும்போலக் கம்பிரமாகப்போகவும் சிலராஜகுமாரர் பொற்குமிழிகள் தோற்றக் கவீந்திருக்கும் கேட்கங்களை யிடதுகரத்திற்பற்றி வலக்கரத்தில் மின்னலையொத்தவாளைக்கொண்டு விதிர்த்து வயிரக்கவசங்கள்மார்பிற்பிரகாசிக்கத்தக்கதாக அஷ்டதிசைகளினும் விழிகளைப்பரப்பி மதயானைகளைப்போல நடப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் மறுவற்ற பூரணச்சந்திரனையொப்ப விளங்குகின்ற முகமண்டலத்தைப்பெற்ற மங்கையரது செவ்வரிபரந்த விழிகளென்னும் வேல்பாய்ந்து கொல்லாமல்வருத்துமென நீனைந்து படைகளைத்தாங்கி எச்சரிக்கையாகப் போவதையொப்பக்காட்டவும் அதிருபலாவணியமுள்ள சிலதருணமங்கையர்கள் சர்வாபரணபூஷிதையாய்ச் சேடியர் பாங்கியர் சூழ்ந்துவர புஷ்பக்கொம்பைப்போல

அன்னங்களு மிடிசனும்வெட்கி நானும்படிக்குடக்கும் போது பூமிதேவியானவள்தான்முன்னஞ்செய்தல்வினையின் பிரயோசனத்தினால் அப்பெண்கொடிகள் மெல்லிய பாதங்கள் தன்மீதுபொருந்துவதினால் தேகம்பூரித்துக் களிக்கவும் பலசந்தரவதிகளாகிய மன்கையர்கள் நட்சத்திர ராசிகளைப்போலத் தங்கள் மனதுக்கிஷ்டமாகிய பாங்கியர் சேடியர் சிலதியர் அடர்ந்து சுற்றிவரத்தக்கதாகப் பிதாம்பரங்களினால் செய்திருக்கின்ற கச்சுகளின் கட்டுண்டியானைக்கோடுகளைப்போல நிமிர்ந்து பூரணகும்பத்தை யொப்ப விம்மி முத்துமலைகள் மோகனமலைகளைத் தாங்கிப் பொன்போன்ற தேமல்பாந்தசையும் கொங்கைகளின்பாரத்தைச் சுமக்கமாட்டாமையினால் உடுக்கையைநிகர்த்துச் சுருங்கி துண்மையாகவிருக்கும் இடைமிகவும் வருந்தும் படிக்கும் பூமிதேவியினது உடலானது புளகித்துக் களிக்கத்தக்கதாகக் குமாரசுவாமியார் திருக்கலியாண மகோற்சவத்தை விழிகளும் மனமுங்கனிக்கத்தரிசிக்கவேண்டுமென்னும் ஆவலுடன் மயிலைப்போலசைந்து குயிலையொப்பக்கொஞ்சிப்பேசி அன்னத்தைப்போல மெல்ல மெல்லநடந்து காழுகர்மனதையும் விழிகளையும் கலக்கிச்செல்லவும் இத்தகைய சம்பிரமங்களுடன் போகு மார்க்கங்களில் அமித்தடித்து மதுரமாகத் தெளிந்தோடும் நீர்ப்பெருக்கையுடைய கால்வாய்களும் மடுக்களும் நீரோடைகளும் குறுக்கில் நேர்தமுன்னிலையிற் பொன்காய்த்த மரத்தைப்போலத் தேகமுற்றினும் நவரத்தினமயமாகியபணிகளையலங்கரித்துக்கொண்டு வேடிக்கைகளைப் பார்த்துப்போகின்ற இரதிக்குச்சமமாகியவன்புள்ளநாயகிகள்மாயொப்ப மிரளமிரளவிழித்துக்கொண்டு அப்புறப்படுவதற்குக் கூடாமையால் திகைத்திருக்கின்ற காலையில் விருஷபங்கள் நானும்படிக்கு நடந்துவரும் மன்மதனையொத்த வடிவுள்ள காளையரோடிவந்து மேகத்தினிடத்திற்காட்டும் மின்னலைப்போலத் தழுவிக்கொண்டு நீர்ப்பெருக்கைக்கடக்கக்கொண்டு போயினர்.

ஆதலாம் சவுனகாதியிருஷிகளே, பேரறிவைமார்நிறன் னெறிகளுக்கு விலக்காகவிருக்கின்ற சிற்றின்பத்தி லமுந்திய வால்பருக்குத் தாங்கள்கொண்டகாதல்கடலுன்னும்பெரிதன்றோ, இஃதன்றியும் நவரத்தின மயமாகிய கிரீடகளைச்சூடி வாசுவிலையங்களையணிந்து மகரகுண்டலங்கள் செவிகளிற்பிரகாசிக்கமற்றப்பணிகளையும் விலையுயர்ந்தவஸ்திரங்களையுந் தரித்திருக்கின்ற இராஜகுமாரர்கள்இலக் குமியை யொத்த சுந்தரவதிகளாகிய தமது தேவியருடன் பருவதாகிருதியாகக் காட்டும் யானையின் பிடரியின்போவதைப் பார்க்குமிடத்தில் திரிலோகசக்கிரோஸ்வரகையதே வேந்தரன் தன்பத்தினியாகவிருக்கின்ற இந்திரானிசமேதனை அயிராவதத்தின்பிடரியில் ஆரோகணித்துப் பொன்னுலகத்திற் பவனிவருவதைப் போலக்காட்டவும் சொர்ணமயமா யிராநின்ற வண்டில்கள் அச்சமச்சுகளாதியசிக் காரங்களைப் பெற்றதாய் கற்கரத்தொனிகளைச்செய்தோடும் பாரித்த இரதங்களின்மீதில் வீரசிங்கத்தையொத்த புஜபலபாக்கிரம சாலிகளாகிய காளையரும் கற்புக்கரசினாகவிருக்கின்ற தருணமங்கையரும் வீற்றிருந்துபோவதை யோசிக்குமிடத்திற் சூரியபகவான் சந்திரனைத்தழுவினா றைவண்டிலும் எழுபச்சைக் குதிரைகளையுமுடைய தேரினிடத்தி லமர்ந்துஉதையெரியிற்காட்டிச்செல்வதுக்கொ

ப்பாக விளங்கவும் உலகங்களில் ஜனித்திருக்கும் பிராணிகளனைத்தையும் காலாதிகளிற் கொண்டுபோகவல்லஇயம தருமராஜன்மீதுசெல்லுமாயிலும் பிராணனையிலைத்துவாட்டத்தக்கதாய் மைதிமிர்ந்து செல்வரிபரந்துவேலைப்போலக் காதளவும்பாய்ந்து சேற்கெண்டையையொப்பப்பிழந்திருக்கும் அழகிய விழிகளையுடைய வாலிப்பெண்ணரசிகள் பெண்யானைகளின்மீதிற்போதைக் குறிக்குமிடத்தில் பெண்கள்நடைக்குத் தோற்றபடியால் மிகவும்நாணி அவர்களைச் சுமந்துதிரிவதைநிகர்க்கவும் சொர்ணக்கச்சின லுக்கித் தங்கக்கலசத்தைப் பழித்து முத்துமலைகளைத் தாங்கி யானைக்கோடுகளைவென் றோங்கியிருக்கும்கனதனங்களைவாய்ந்த சுந்தரப்பெண்கள் போகுமார்க்கத்தில்நேர்ந்த மதயானைகள்முகத்தில் வீறியிருக்கும் தந்தங்களைக் கண்டமாத்திரத்திற் நிகைத்துத் தமது கணவரைத் தேடியோடுவதைபும்பார்க்குமிடத்தில்தாம்முற்பகல்செய்த வினை பிற்பகல்வந்து வருத்துமாறுபோலக்காட்டவும்சரிகையினாலும் பட்டுவகைகளினாலும் நவமணிகளினாலும்சோடித்திருக்கின்ற சீனிகள் முதுகில்விளங்கவும் சொர்ணமயமாகிய கடிவாளத்தைவாயிற்கவ்வீர்பிடரிமயினைப்பின்னிக்குச்சுகள்தொங்க முகவணிகள் பிரகாசிக்கநான்குபாதங்களினும் வண்டையங்கள் கலகலெனச் சத்திக்கத் தக்கதாகவானத்தினும் திசைகளினும் பாய்ந்து சூதாமரங்களைப்போல வால்சுழல இருபாரிசங்களினும் சவுரிகள்தொங்கிட்டு அலைகளையொப்பப் பாதங்களைப் பெயர்த்து வைத்துப்போகும் புரவிகளின்மீதிற்பிலமாத நேறிப்போவதைப் பார்க்குமிடத்தில் திருப்பாற்கடலைக் கடையுமுன்னிலையில வெளுத்த துளையெருத்து அலைகளோங்கியகாலையிற் அதன்மத்தியிற் பலலட்சமிகளெழுவதை நிகர்க்கவும்சிலராஜபுத்திரிகள் முத்துச்சிவிகைகளிற்போவதைப் பார்க்குமிடத்தில் மேகங்கள் மின்னலைப்பார்ப்பிஇந்திரதனுசைப்பரித்து விளங்குவதையொத்தும் சிலராஜபட்டபு தேவியர் பிதாம்பரங்களினாலும் முத்துகளினாலும் அலங்கரித்திருக்கின்ற மூடுபல்லக்குகளினிடத்திற் போவதை நிதானிக்குமிடத்திற் சோடசகலைகளையுடைய சந்திரன்நட்சத்திரங்கள் சூழ்ந்துவர மேகங்களில் மறைந்து நடப்பதையொத்தும் இவ்விதச்சிறப்புக்களுடன் புரஜனங்கள்நெருங்கிச் செல்லுகின்ற காலத்தில் வேலையொத்துக்காட்டும் விழிகளைச்சுழற்றி மயக்கியும் பூரணச்சந்திரோதயம்போன்ற முகாரவிர்த்தத்தைக்காட்டிப் பிரமிக்கச் செய்தும் இயமனையொப்பவிளங்கும் கொங்கைகளைமுடித்திறந்துவெருட்டியும் இவ்விதங்களிற் காழுகராகவிருக்கின்ற ஆடவரைத் தங்கள் மையல்வலையிற்படுத்திப் பொருளைக்கிரகிக்கவல்ல விதம்பத்தைப் பெற்றுச் சுந்தரவதிகளாகவிருக்கும் கணிகையரைக் கணவிலும் நினையாமற் பரமனையிருதயகமலத்திலிருத்தித் தவங்களைச் செய்துவரும் இருஷிக்கூட்டங்களும் சதுர்வேதபாராயணராகிய பிராமணசிஷ்டரும்குமாரதேவர் கலியாணச் சம்பிரமத்தைத் தரிசிக்கும்அவாவினால் நெருங்கிப்போகின்றமார்க்கத்திற்காமவின்பத்தைத் தந்துமயக்கவல்லபரந்தையருங்கலந்துபோகுமுன்னிலையிற் செம்பஞ்சுட்டிய பாதங்களினால் மிதியுண்டும் மூங்கிலைப்பழித்து விளங்கித் திரண்டுகச்சியினால் மூடப்பட்டிருக்கும் தோள்களினாற்றுக்குண்டும்முத்தாரங்கள்சரப்பளிகளைத் தாங்கிச்சொர்ணக் கலசங்களிநிகர்த்தகொங்கை

யினுலியுண்டிம் மனம் பதைபதைத்துவருந்தி நாணின வர்களாய்ப் போகவிடம் பெருமல் பக்கங்களி லொதுங்கி யொதுங்கிடக்கவும் ஏதோசிலகுற்றங்களைப் பாராட்டிய லுடலினால் தங்கள் தங்கள் மனதுக்கினிய கணவன்பேசும் இங்கித வார்த்தைகளைக் காதுகொடுத்துக்கேட்க மனமில் லாமற் கோபித்துப்போகின்ற தேவியினெதிரில் பாரித்த யானைமதநீரைப் பெருக்கிப் பாகனைச்சட்டைபண்ணாமல் வெறிகொண்டு வீறிட்டு வருவதைக் கண்டமாத்நிரத்திற் றிடுக்கிட்டஞ்சித் தான்பெற்றிருந்த பிணக்கைமறந்தோடி வந்து கொழுனனைத்தழுவிய காலத்திற் புஷ்பமாலையுரூ ம் புயாசலங்கையுடைய குமாரன் அக்கன்னிகையினிடத் திற் பெற்றிருக்கின்ற காமவெறியினால் கரங்களைக் கூப்பி எதிரேவருகின்ற யானையை விலகிப் போம்படியாக வே ண்டுத்தொழுது நிற்கவும் மின்னலைப்போலக் காட்டியும் காட்டாமையாகவும் தோற்றநின்ற மெல்லிய விடையையு டைய தருண மங்கையர் மஞ்ஞையப்போ லசைந்து நட டக்கும்போது விம்மித்ததும்பி பாரித்தோங்கி யிருக்கும் கொங்கைகளைச் சுமக்க மாட்டாமையால் அசைந்தசைந்து வருந்துவதைப் பார்த்துத்தியங்கியிற்றுப்போம்போற் கா ணுகின்றது.

அப்படிக்கு நேருமாயின்மன்மதனரசுழிந்துபோகுமெ ன வெண்ணித் துரிதமாய்த் தேவியையாணைத்துச்சிலரா ஜகுமாரர் மெல்லமெல்லப்போகவும் மற்றொரு தருணம ங்கையானவள் தன்கணவன்செய்த குறைபாடுகளையெண் ணியெண்ணி மனமெரிவாள், மனதுக்கினியகணவன்றோ னைத் தேகபரவசமாகத்தழவி யணையாமற் பிரிந்துபோவ தினும் காமக்கனலிப்பட்டுத் தியங்கித்திருமேனிமுற்றும் வெதும்பி மெழுகைப்போல உருகுவாள், குமாரதேவருக் கும் தெய்வயானையம்மைக்கும் நடக்கவிருக்கின்ற திருக்க ஸ்யாணச் சம்பிரமத்தை நினைந்துமகிழ்வாள், இவ்விதமா க மனம் நிலைபெறாமல் ஊசலையொப்பவளைந்து நடந்தா ள், கேட்டீர்களோ சவுனகாதியிருஷிகளே மேற்குறித்தப டிக்குக் குமாரதேவனை எக்காலமும்மனதிற் சிந்தித்துப் போகின்ற ஜனங்களில் அம்முயற்சியினால் கரங்கள்குறை பட்டிருந்தவர்களுக்கு ஆசானுபாகுவாக முனைத்தும் சப் பாணிகளாக விருந்தவர்களுக்கு வலயகால்களுண்டாய்வி ருஷபங்களைப்போல நடந்தும் பிறவிக்குருடருக்குச்செந் தாமமைமலர்வளைப் போலக் கண்டன்தோற்றிச் சமஸ்தத் தையும் பார்த்துப் பிரமித்துத் துணையுதவியில்லாமல் ம தயானைகளைப் போலச் சுற்றுமுற்றும்பார்த்துப் போகவு ம் நடக்கச்சத்தியில்லாமற் கைலாகுகொடுப்பவந்தவர்களு க்கு மிகுத்தவலிபெற்றுச் செல்லவும் ஊமர் கிள்ளைகளை பெப்பங்கொஞ்சி வசனித்துத் தொடரவும் இத்தகைய ம கத்துவங்கள் தோற்றியபடியால் எமதையனூயி பாலசப் பிரமணிய தேவரிடத்தில் மெப்ப்பத்தியுடன்எத்தேச கா லமும் மனதைச்செலுத்துவல்ல புண்ணியசீலருக்கு இக் தகையபேறுகள் கிடைப்பதரியனவோ பிறவிக்கடலையொ ழித்துப் பெறுதற்கரிய மேலானமோட்சசாம்பிராசியத் தைப் பெற்றுச் சுகாதீதச்செல்லங்களை யனுபவித்துஅவ ன்பாதநீழலீற்றங்கி வாழ்வதற்கையமுமுண்டோ அவர்க ளைச் சிவன் முத்தொனப் புகழவேண்டும் இவையன்றியு ம் விஷத்தொவையலிட்டிருக்கின்ற வேலையொப்பப்பாய் ந்து காதளவுமோடிச் செவ்வரிபரந்து சேற்கண்டையைப் போலப் பிறழ்த்திருக்கும்விழிகையுடைய தருணமங்கை

யொருத்தி நடக்கின்ற வேகத்தினும் பையட்டை நழுவிப் பூரணகும்பத்தை யொத்த கொங்கைகள்தோற்ற வெட்கி த்துரிதமாய் மேற்போர்வையெழுமிறைத்தகாலையில்அ வளழகைப் பார்த்துப் பக்கத்தில்வருகின்ற விடைபுருஷ னொருவன் அவற்றினைத்தரிசித்தவுடன் மயங்கித்தொடர் ந்தனன்.

அதைப்பார்க்குமிடத்திற்பருத்தமுலைநெருக்கினும்போ ர்வைதொங்கலினும் அகப்பட்டுத் திரும்பவகையறிபாம லலைகின்ற அறிவை மீட்கவெண்ணி வருங்கிப் போகின்ற வனையொப்பக்காட்டவும் அம்மார்க்கச்சத்திரகாணப்பட்டத டாகங்கள் ஏரிகள் மடுக்களிற் புஷ்பித்திருக்கின்றதாமனை மலர்களையும் அல்லி நீலோம்பலமுதலிய புஷ்பவகைகளே யும் பறித்துக்கறுத்த அளகபாரத்தையுடைய தேவியருக் குக்கொடுத்தும் கொண்டைகளிற்சூடியும் கரங்களைக்கோ த்தும் உல்லாசமாய் நடப்ப தெப்படிக்கிருந்ததெனில்மங் கையர் விழிகளுக்கும் மற்ற வுறுப்புக்களுக்குத்தோற்ற தி வைகளெனக் காட்டிமாறுபோலத் தோற்றவும்மயிலையொ த்தசாயிலையு அன்னத்தினு மெல்லியநடையையு முடை யுட்பற்ற சுந்தரமுள்ளொருபெண்கொடியினதுமேற்போ ர்வையானது விலகி யானைக்கோடுகளையொத்தகொங்கைக் ள் வெளிப்படக்கண்ட காளையொருவன் மனச் செருக்கந் துச் சோர்ந்தவனுய் இக்கனதனங்களைத் தரிசித்தமாத்நிர த்தில் வலிபெற்றிருக்கின்ற என்சின்தைய மாறுபடுத்தி த்தவ்வயப்படுத்திக் கொண்டதால்அதன்பரிசம்பட்டகா லத்தி லென்னபாடுபட வருமோவென்று உயிர்பகைத்து நிற்கவும் தெய்வலோகத்திலிருக்கின்ற கற்பகத்தருவின்மீ துபடர்ந்தசையும் வல்லிசாதந்கொடியைப் பொத்த சுந்தா வதியாகிய ஒருபெண் கொடியினிடத்திற் றுன்பெற்றிருக் கின்ற ஆசைப்பெருக்கிலாழ்ந்து இராப்பகலாய் வேண்டி ய பணிவிடைகளைச்செய்தும் மனதுக்கினிய பண்டங்களை த்தத்தும் அலைத்துவாடித்திரிந்த ஒருகாளையானவன் அவ ளிடத்தில் யாதொரு பலப்பிராப்தியையும் பெறாதவனுப் த்தியங்கி அவன்பின்றொடர்ந்துபோகுமார்க்கத்திற்பீதாம் பரத்தினால் முடியிருந்த மேற்போர்வையானது காற்றின் வீசலினால் விலகி முத்தாரங்கனைய னரிந்துபோன்போன்ற தேமல்படர்ந்து பூரணகலசத்தினும் பூரித்தோங்கியிராநி ன்ற கொங்கைகள் சிறிதுதோற்றிய மாத்நிரத்திற் நேவர முத்தையுண்ணப் பெற்றவளைப் போலவும் அரியதனத் தைக்கண்டவனை யொப்பவும் பலகாலம் வருத்தினேற்றந வவிரதங்களுக் கடுத்த பேற்றை யடைந்தவனை நிகர்த்தும் மனமகிழ்ந்து பேரானந்த வாரியில் முழுகி மனவெழுச்சி யுடன் பின்பற்றிப்போகவும் ஒப்பற்ற வணப்புள்ளதருண மங்கையொருத்தி மன்மதனையொத்தவடிவைப்பெற்றிருக் கின்ற தன்கணவனைக்கலந்து சுரதலிலைகளைச்செய்து கனி த்திருந்த காலத்தில் அதரபானங்கொடுத்துக்குலவும்போ து பட்டபற்குறியானதை யாவருக்குக் காட்டவொண்ணா தென்கிற மானம்பாதித்த காரணத்தினும் பவளத்தையும் முருக்கின் மலையுமபுறித்துச் சிவந்து விளங்கும்உதட் டைத் திறவாமலும் யாவருடனும்வார்த்தை யாடாமலும் மவுனியைப்போல நடக்கின்ற காலையிற் பக்கத்திறொட ர்ந்துவருகின்றகொழுனன்அக்குறிப்பைத்தெரிந்துஒ! பெ ண்கள்கொமணியே! மன்மதராஜன் கட்டளையினும்பெரு கும் மதுரமாகிய அமுதவூண் நிறைந்திருக்கின்ற செப்பி னிடத்திற் குறியேதேனு முண்டோ அக்காரணத்தினால்

சற்றாவது திருவாயைத்திறந்துமனங்களிக்கொருவார்த்தை யையும் ஆடாமற்போகிறோவெனச் சக்கட்டம் பேசிய காலத்தில் மனதிலடக்கப்படாத மகிழ்ச்சியினால் சக்கட்ட க்கட நகைத்துக் காந்தனிடத்திற் பிணங்கி முந்திடக்கவு ம் புணர்ப்பினிடத் தின்புற்று வேகமாய் நடக்கின்ற பெ ண்யானையின் பிடரியில் ஆரோகணித்துப்போகின்ற சுந் தரவதிகளாகிய பெண்கொடி பொருத்தி மதயானையொன் று அப்படியின்குறிப்பைத் தெரிந்துமேலிட்டெவரக் கண் டஞ்சித் திகைப்பதைப் பக்கத்தின்போகின்ற விராஜதமா ரன்கண்டு ஓ! பெண்கள்காமாணியே! ஏன்பயந்துவாடிவ ருந்துகின்றீர் பரந்துகட்டும் நிதம்பமாகியகேகையும் தா ல்களாகிய புரவிசுளையும் கொண்களாகிய யானைகளையும் விழிகளாகிய படைகளையும்கொண்டு ஆடவர்பஞ்சப்பிரா ணையையும் வாட்டவல்ல நீர் ஒருமதயானைக் கஞ்சவேண்டு ங்காரணமென்றே வெணப் பரியாசங்களைச்செய்து களித் துச் செல்லவும் இவையென்றியும் யானைகளின் பிடரியினு ம் தேர்களின்மீதினும் போகின்ற பாடகமகளிரும் நாட உப்பெண்களும் மனவெழுச்சியுடன் திருப்பாற்கடலி னு தித்த அமுதமானது அலைகளேவீசி யெழுவதைப்போல எழினைச் சந்திகள் பிசிந்திருக்கின்ற மகாயாழினைச் சுரு திகூட்டிக் கேட்பவர்க்கெனக் கானந்தமடையுங் படித் துக் குயிலையொத்த சீரம்பெற்ற கண்டத்தொனியையெ முப்பிப்பார்தும் நிழலுமொப்ப வொன்றுமபடிக்குப் பா டியும் அடியங்களைக் காட்டிக் கல்லென்னுஞ் சத்தமெழ அன்னங்களைப்போல நடத்தும் மேற்குறித்தசம்பிரமங்க ள் மத்திமத்தியில் நேத்திரோம்சவமாகக்காட்டிப்போகவு ம் இஃதன்றியு மின்னமுஞ்சிலஅதிசயக்காட்சியைச் சொ ல்க்கேட்பிராக.

அணிபடச்செல்லுகின்ற மதயானைகள் பிழிகள் மத்தக ங்களினும் முகத்தினிடத்தினுமெழுதியிரா நின்ற சிந்து ரத்தொய்யலும் போர்த்திருக்கின்ற பலவிறப்பாங்களும் தருணமங்கையரும் மன்மதனையொத்த வடிவுள்ளஆடவ ரும் அணிந்திருக்கின்ற நவரத்தினமயமாகிய ஆபரணவி தங்களும் வெண் பட்டினாலும் முத்துக்கோவையினாலும் அலங்கரித்திருக்கின்ற சந்திரவட்டக் குடைகள் பம்பலரி தம்பெற்ற துவசபாங்களுமெங்கணும் நிழலைப்பரப்பிக் கவிந்து எள்ளுருவதினும் கடலைப்போல ஆரவாரித்துப் போகும் சேனைப்பெருக்கில் இரவுமபகலும் மாலைப்போ தும் ஒன்றுபட்டிக் கலந்துபோவதையொத்துக்காட்டவும் யானைகுதினா சகடங்களினிடத்தில் ஜயபேரிமங்கலமுரச ம் டங்கா மத்தளம் திருச்சின்னம்துத்தாரி எக்காவலம் புரிச்சங்கம் புள்ளாங்குழல் ஜயகண்டை உடுக்கைதுரியம் கொக்கரை குடமுழா தக்கை சல்லரிமல்லரி பிரமதாளம் சங்கிதவாத்திய மெனச்சொல்லாரின்றதோற்கருவி, துளை க்கருவி, நரம்புக்கருவி, கஞ்சக்கருவி, மிடற்றுக்கருவி வி தங்களாகிய பதினெண் வாத்தியங்களையும் சத்தசாகரங்க ளும் பெருகியதைப்போல பலதிசைகளெங்கணுஞ் செவி டுபடத்தக்கதாகத் தாம்காமெனமுழக்கிவரவும் இத்தகை யவோலக்கத்தின் மத்தியில் வேதாகமங்களைப் பூரணமா கவோதி யுணர்ந்தபண்டிதர் பிராமணசிரோஷ்டர்தவங்களி ற் சிறந்தவிறுஷிகள் மகத்துக்கள்பெரியோர்கள் தேவலோ கவாசிகளாகிய கடவுளர் மனவெழுச்சியுடன் செங்கோலை நாத்தி மன்னுயினைத்தன்னுயினைப்போலப் போற்றிவ

ரும் முசுக்குத்தச் சக்கிரவர்த்தியானவர் சுகசீவியாய்ச் சகல செல்வங்களையும் அனுபவித்து வாழும்படிக்குப் பலஆசி களைச் சொல்லி அறுகு அட்சதைகளைத் தூவியும்கம்பகம ல்களை யிறைப்பதைப் பார்க்குமிடத்திற் காரியகாரணங் களுக்குப் புறம்பிலுலவியும் எள்ளினெண்ணெயைப்போ ல எங்கும் பரிபூரணமாக நிறைவெய்திச் சராசரப் பிரப ஞ்சங்களை ஆட்டியூட்டி யுறக்கிவரும் சிவகுமாரன் திரும ணச்சம்பிரமத்தைத் தாழும் தரிசித்துப் பேரின்ப சுகத் தைப்பெற்றுவாழ மிச்சைகொண்டு வானத்திற் சஞ்சரிக் கின்ற நட்சத்திர ராசிக ளிறங்குவதைப் போலக் காட்டி யது.

சவுனகாதியிருபுகளே, மேற்குறித்த சம்பிரமங்கள்பெ ருத்தோங்கும் படிக்கு இராஜகாணிபாகவிருக்கின்றகருஷ் டில் வாசஞ்செய்யும் ஜனங்களும் அங்கைச்சூழ்ந்த நாடு களிலிருப்பவரும் இரகஜதரகபதாதிப் பெருக்கும் ஜப வற்சாகங்களுடன் மங்கலவாத்தியங்கள் சமுத்திரத்தைப் போலக் கோலித்துவரப் பூமியெங்கும்பரந்து நெருங்கிப் போகு முன்னிலையில் முசுக்குத்தச்சக்கிரவர்த்தியானவர் ந வரத்தின் மயமாய் வானத்தைபளவாவிருக்கின்ற பாரித்த தேரினிடத்தில் ஆரோகணித்துப் பந்துவர்க்கங்கள் மத்தி ரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர் மன்னமண்டலீகர் தத்தம து வாகனங்களிலேறிச் சூழ்ந்துவரவும்பட்டெவர் புகழ்ந்து வித்துவான்கள் பாமாலைகளைச் சாற்றிப்போற்றிவரத்தக்க தாக இராஜவோலக்கங்களுடன் நாடுநகரங்களவனங்கள்வ னுந்திரங்கள் நதிகள் பருவதங்களாதியாகத்தான்டிச்சூரி யன் உச்சியிலேநின்ற மத்தியானகாலத்திற் பாலசப்பிரம ணிய தேவரெழுந்தருளியிருக்கும்திருப்பரங்குன்றத்தைச் சக்கிரவர்த்தியானவர் தன்சயின்னியங்களுடன் சேர்ந்த னர், இந்தக்கலியாணச் சம்பிரமத்தைத் தரிசித்துக் கிரு தார்த்தராதம் பொருட்டுத் தேவரினங்களும் முனிவர் கூ ட்டங்களும் மற்றவிண்ணுடரும் ஐம்பத்தாறுதேசத்தம ன்னரும் இராஜவோலக்கத்துடன் தத்தமது புத்திரயித்திர களத்திராதிக்கள் நால்வகைச்சேனைகளுடன் வந்துசேர்ந் தனர்.

இவ்விதமாகப் பூமண்டலத்திலிராநின்ற நால்வகைச்ச யின்னியங்கள்மற்றபிராணிகளனைத்தும் ஒருமுகத்திற் கூ டியவேளையில் மலைச்சாரலினும் அதன்மேனிலையினும்ம ற்றவிடங்களினும் எள்ளிடவிடமில்லாமல் நெருங்கி மன வெழுச்சியுடன் கலியாண மகோம்சவத்தை எதிர்பார்த்தி ருந்த காலத்தில் நேர்ந்தசில அதிசயக்காட்சியையும்சொல் லக்கேட்பிராக அந்தமலையைச்சூழ்விருக்கின்ற பருத்தம ராமரங்களினும் தேவதாரத்தினும்சத்தனத்தருக்களினும் இருப்புச்சங்கிலிகளினும் பந்தித்திருக்கின்ற மதயானை களினொன்று காமக்கவலையிற்பட்டித் தன்பக்கத்தி லிருக்கி ன்ற பெண்யானைக்குப் பசியைத்தரணிக்கவினைந்து நீண்டி ருக்கின்றதுதிக்கையை நீட்டித் தெய்வலோகத்திற்றழைத் திருக்கின்ற பஞ்சகற்பகத்தருக்களினது கிளைகளை முறிச் துக் கொடுத்தும் கூரியதந்தங்களினால் வானத்திற்சஞ்சரி த்திருக்கின்ற மேகங்கள் வயிற்றைப்பீறி அதனிடத்திருக் கின்ற தண்ணீனாக் கிரகித்து வாயிற்சொரிந்து மகிழவும் சிலவலியயானைகள் அவ்வவையைச் சூழ்ந்திருக்கும்காட்டி ற் சஞ்சரிக்கும் குஞ்சரங்கள் வீறிடுமொலியைக் கேட்டவு டன் சீறிக் கட்டித்தறியைமுறித்துக் காலிற் பூட்டியிருக்கி ன்ற சங்கிலிகளுடன் உலவுவதைப் பார்க்கு மிடத்திற்

பூருவத்தில் தேவராஜன்வச்சிராயுத்ததினற்சிறுகுளையெட்டிய காலத்தில் தத்தமது நிலைகளில்விழுந்துகிடக்கின்ற பருவதங்கள் கால்கள்முனைத்தசையப் பெற்றதைப்போலக்காட்டவும் மற்றொருபாரிசத்திற்கட்டியிருந்த வெறிகொண்ட யானையொன்று தனக்கெதிரில் மேகங்கள்வந்துஇடித்து மின்னுகின்ற பருவதத்தைப்பார்த்து இது திசைக்களிறுகளினொன்றாகக் காணுகின்றதென் மெண்ணி மதங்களைப்பெருக்கிச் சீறி வீறிட்டோடவும் மற்றொரு பாரிசத்தில் இளமைதங்கிய பெண்யானையொன்றுகலவிக்குறிப்பைக் காட்டித் துதிக்கையையசைத்து இரைச்சலிட்டு நடப்பதைக்கண்ட மதயானைக்கூட்டங்கள் வெறி கொண்டு சங்கிலிகளை யறுத்தெறிந்தும் விருட்சங்களை வேறுடன்பறித்து வீசியுந் துதிக்கைகளைத் தூக்கிச் சுலவிப்பின்பற்றித் தொடர்ந்துபோவதைப் பார்க்குமிடத்தில் ஆதியிற்றிருப்பார்களினுதித்த அமுதகலசத்தை ஜகன்மோகினியாகிய ஆதிமாடன்திருக்கரத்திலேந்தி மெல்லமெல்ல பாதங்களிறற்றித்த சிலம்புதண்டைகள் சத்திக்கத்தக்கதாக நடக்கும்போது அவள்ளுபலர்வணியங்களைக் கண்டு காமுற்று மதவெறிகொண்டு கரியதேகத்தைவாய்ந்த அவுணர் இராக்கதர் சூழ்ந்து பற்களைத்திறந்து இங்கிகவார்த்தைகளைப்பேசியின்பலத்தைப் பெற்றுப்பிழைக்கவெண்ணிச் சூழ்ந்துபோனதைப்போலத் தோற்றவும் அம்மலைபைச் சூழப் பெருகுகின்ற அருவிகளிற்பாயும் மதுரமுள்ளஜலப் பெருக்கினிடத்திற் போய்த் தாகசாந்தி செய்துகொள்ளவும் முழுக்கிக்களிக்கவும் விருப்புற்று விடுபட்டோடிவிழுந்து வானவனாயில் நீமூன்று விழும்படிக்கலைத்து வயிரத்தையொத்த வல்பெற்றவெண்கோடுகளின்மீனலைப்போலக் காட்டவும் கபோலத்தினுள் கன்னத்தினும்பிஜத்தினும் மதநீரைப் பெருக்கி ஊழிகாலத்தெழும் பேரிடிக்கொப்பாக வீறிட்டு இத்திரதனுசுக்கணையாகப் பலிறம் பெற்றிருக்கின்ற முகபடாத்தைப் போர்த்துத்திரியும் யானைக்கூட்டங்கள் எப்படிக்குக் காட்டுவதெனில் மேகசாலங்கள் மின்னிக்குமுறி நீர்த்தானிகளை யிறைத்துப் போவதைப்போல விளங்கவும் ஒரு மதயானையானது பாகனைச் சீறி அதிகவீறுப்புடன் நடக்குமுன்னிலையி லீடித்துமின்னிக்கவிந்திருந்த மேகத்தைப் பகைத்துக்கூரிய தந்தங்களினுற் பாய்ந்தகாலையிற் லீரிட்டோடும் ஜலப்பெருக்கைத்துதிக்கையின லுறுஞ்சித் திசைகளிற்செல்ல வீசுவதைப்பார்க்குமிடத்தில் முன்னொருகாலம்சிவபிரான்களிராகத் தோற்றிய திருவீனையாடல்ன்போது சத்தசாகரங்களின் நீர்ப் பெருக்கைக் கிரகித்துவீசி யுலவியதுக்கொத்தும்தேவதாரத் தருக்களிற் பிணித்திருக்கின்ற பாரித்த ஒருயானையானது பிடிக்கன்குள்கள் சுற்றினும்நீர்க மத்தியில்விளங்குவதைப் பார்க்குமிடத்திற்குள்ளுள்மத்தியில்நீலகிரியொன்று காட்டுமாறுபோல விதிக்கவும் அதிகவீறுப்புடைய ஒருமதயானை யானது தன்பிடரியிலிருந்து பாகனானவன் அங்குசத்தினால் வல்கொண்டு கொத்தியபோதினும் அவன்சூறிப்பின் வண்ணம்போகாமல் காட்டானையின் அரவத்தைத்தெறிந்து மீறி வாயுவினுக் கடுகியோடுவ தெப்படிக்கிருந்ததெனில் வஞ்சக வார்த்தைகளினால் காழகர் மதியையமயக்கிப் பொருளைக் கவருமெண்ணங்கொண்டிருக்கின்ற தாய்க்கீழவியானவன் சீறிச்சொல்லும் வசனத்தைக்காதுகொடுத்துக் கோளாமல் அதிகவாடிவுள்ளொருசகசக்காரனிடத்தில் மையல் கொண்டு போகும்வேசி மனதைப்

போலத் தோற்றவும் இத்தகைய சிறப்புக்களைப் பொருந்திய யானைகளின் கூட்டங்களைக் கணித்துமுடிவதோ.

இதுநிற்கச் சிவபிரான்கூடச்சத்தினற் பெற்ற வரமுயற்சியினால் ஆயிரத்தெட் டண்டங்களுக்கும் அதிபனும் கொடுங்கோலேச்செலுத்திச்சகலசெல்வங்களையும் அனுபவித்து எத்தகையரும் வணங்கிப்போற்றவீறியிருந்தசூரபதுமன் ஒருகாலம்கோபித்துத் தசவாயுக்களையும்பிடித்துவந்து தலைபூட்டிக் காவலில்வைத்திருந்ததைப் போலச் சுழிசுத்தங்களையும் வேகத்தையமுடைய புரவிக்கூட்டங்களை அணியணியாகத் தோப்புகள்தோறும் பந்தித்தும் வெற்றிவேலாயுதக் கடவுளினது திருக்கலியாணமகோற்சுவத்தைக் கண்டுகளிக்க விருப்புற்று வானகத்திலிருக்கின்ற தேவர்களுக்கும் அஷ்டதிக்குப்பாலகற்பதங்களும்பூமண்டலத்தி லீராவின் பதிகளும்சேர்த்துவந்திருப்பதைப்போல மேககர்ச்சனையினும் பெருத்துக்காட்டும் களைப்பையுடைய அசுவப்பந்திகளைப் பூண்டுகர்க்காத் தொனிகளைக் காட்டியோடும் பொன்மயமாகிய தேர்க ளனந்தகோடி எம்மருங்கினும் அடர்ந்திருக்கவும் விஷத்தையொப்பக்கறுத்துப் பால்னும்வெளுத்து வேலுக்கொப்பாய்க்காத ளவுமோடியிராவின் அழகியவிழிகளைப்படைத்த மாதரும்மன்மதனையொத்தவடிவும் புஜபலபாக்கிரமங்களுக்கும் பெற்றிருக்கின்ற காலையரும் படைத்தலைவரும்வீராதிவீரர்களாய்ப் பலிறைச்சட்டைகளை உணிந்து சருவாயுத பாணிகளாயிராவின் சேவகர்களும் புரஜனங்களாதியாக மனவெழுச்சியுடன் பலிறப்பீதாம்பரவகைகளினுற்சோடித்து வரிசையாக நாட்டியிருக்கின்றகூடாரங்கள்தோறும் கிரமப்படிக்கு வாசஞ்செய்யவும்ஒருகாலம்தேவோத்திரன் தனக்கிடும் பொங்கல்பூசனையமாற்றியகாரணத்தினற் கோவலர்மீது பகைத்து வருந்தி வாடும்படிக்குச் சத்த மேகங்களைக்கொண்டு கல்மாரிபெய்வித்தகாலையில் அவர்களபடுந் துன்பங்களுக்கிரங்கி ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் கோவர்த்தனகிரியை யெடுத்திச் சுண்டிவிரலினுற்குடையாகத்தாங்கி யாதவர் பெண்பிள்ளைகள் பசுக்கூட்டங்கள் கன்றுகளையும் யாதொருதுன்பங்களில்லாமற் போற்றிக்காத்ததைப்போலப் பொன்னையொத்த தளிர்களைவிரித்துப் பலிறக்காய்களிகளைக்கொண்டிதழைத்துக்கவிந்திருக்கும் மா-பலா-தேவதாரமுதலியதருக்கள் அடர்ந்தோங்கி யிருக்கும் சோலைகளினிடங்கடோறும் சொர்னமயமாகியவிழிகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு இராஜகுமாரர்கள்தங்கள் பத்தினிமாருடன் களித்திருக்கவும் இவையன்றியும் சக்கிரவர்த்தியினதுநகரவாசிகளாய்அச்சேனைப்பெருக்குடன்வந்திருக்கின்ற வணிகர்முதலிய வியாபாரிகளும் சிவகுமாரன்வீற்றிருக்கின்ற தலத்திலிருக்கும் வர்த்தகரும் மனவெழுச்சியுடன் முத்து-பவளம்- வயிரம்-கோடுதகம்- புஷ்பராகம்-மரகதமணிவகைகளையும் பொன்-வெள்ளி-திரவியங்களையும் நவரத்தினங்களினுற் செய்யப்பட்டிருக்கின்றகிரீடம்-வாகுலையம்- மகரகுண்டலம்-மதாணிப்பதக்கமுதலிய ஆபரணதிகளையும் பீதாம்பரம் சித்திரவிசித்திரமாகச் செய்திருக்கின்ற பட்டாடைகளையும் புனுகு சவ்வாது முதலியபரிமாண மிகுத்த கலவைச்சாந்துகளையும் சுகந்தங்களவீசும் திவ்வியபுஷ்பமாலைகளையும் மற்றுமிரா லின்ற விலையுயர்ந்த புதியபண்டங்களனைத்தையும் மேடைகளிமீதினும் கூடாரங்களினும் திரள்திரளாகக்குவித்தும் பொன்பள்ளயங்களில் நிரப்பிவைத்தும் பரப்பியும்சிப்பம் சிப்

பக்கனாக வந்தபுயம் இரவல் விருத்திவர், மனவெண்ணைத் தைந்தாணித்த தருத்தபடிக்கு வழங்கிவரும் தியாகி களைப்போலவிற்திருந்து துலாக்கோல்களைக் காங்களிற் றற்றி வேண்டியவருபவ ரிஷ்டப்படிக்குக் குறைவறப்பகர்ந்து குபோர்ப்பட்டணமும் நானும்படிக்குவிதிபிரிந்தெ த்தலங்களினு மிருக்கவும் இவ்வித சம்பிரமங்கள் மலிந் திருக்கின்ற திருப்பாங்குறைச்சாரல்கடோறும் அடர்ந் துநெருங்கிவருகின்ற ப்ரியுமான்களும் மன்றையரும்வா னத்திற்சஞ்சரிக்கும் மேகராசிகளினிடத்திருந்து மின்ன ந்கொடிகள் மெல்லநெழுப்பியுயிற் சஞ்சரிப்பதைப்போ லத் தாமேறிவந்த பிடிக்கள் அப்பாரிகள் சொர்னமயமாகிய தேர்கள் விமானங்கள் முத்துச்சிவிகைகள் மூடுபல்லக்கு க ஸ்புரலிகளாநிய வாகனங்களைவிட்டிறங்கியுள்ளனவ்களை யும் மதயானைகளையும் விருஷபங்களையும்போல இரதி யையும் மன்மதனையும்கொடுத்து தம்பதிசமேதாய்க் கா ங்களைக்கோத்துக்கொண்டு கேளிலிசாமாய்ப்போய் அ த்தலங்களிலிருக்கின்ற வினோதங்களைக்கண்டு மகிழ்ந்து ம் குயில்கள் காணவசனித்தும் மயில்கள்வெட்கிப்புறநி டச் சாயலாகவட்டும் வானத்தையளாவவோங்கித் தழை த்துக்குள்ளிந்ந் நீழலிப்பாப்பியிருக்கின்றதோப்புகளினி டங்களிற்சென்று கனிவகைகளைப் பறித்தருத்தியும் மன ரஞ்சிதமாகத்தோம்முட்கின்றசோலைகள் நந்தவனங்கள்உத் தியானவனங்களின்புருந்து திவ்வியபரிமாணங்களை வீசிப் பொன்னையொத்த மகரத்தங்களையுதிர்ந்துத் தேன்களைச் சொரியும் திவ்வியசுகந்தமலர்களைப்பறித்துஒருவர்மீதொ ருவரிதைத்தும் மாலையுச்சேத்துக் கொண்டைகளிற்சூ டியும் மார்பிலணிந்தும் காங்களிற்றரித்து வினையாடியும் மதரமிருத்த குளிர்ச்சியாகிய புனையுடைய களைகளி னும் களையாறுகளினும் மடுக்களினுமிறங்கி நீனாயினா த்தும் ஜலக்கிரீடைகளைச்செய்தும் மனவெழுச்சியுடன் வெளிவந்து கல்லென்னுமோசையெழ மாந்தர்களுவசனி ப்பதினும் பெருத்துக்காட்டும்அப்பருவத்தினைதிரொ ல்யாகிய ஆரவாரங்களைக்கேட்டு விம்மிதராய் இதற்குப் பிராணானிருக்கின்றதோவென மகிழ்ந்து தாமும்மாறிமா றிக் கூவிக்களித்தும் தோகையைவிரித்து மயிலினங்கள் நிருத்தஞ்செய்வதைப் பார்த்து மகிழ்ந்தும் மற்றவேடி க்கைவினோதங்களைநோக்கி மனவெழுச்சிபெற்றும், சவு னகாதிரிஷிகளே யிவ்விதங்களாக இலக்குமியைப்பாத்தச ந்தரவதிகளாகிய இராஜபத்தினியர் சேடியர் பாங்கியர் சி லதியர் குழந்தைவரத்தக்கதாக அன்னங்களைப்பொப்ப மெ ல்லமெல்லச் செம்பஞ்சுட்டிய பாதகமலங்களைப்பெயர் த்துப் பூமிதேவி தேகம்பூரித்துக்களிக்க வலவையும் மன் மதனிலும்வடிவும் புஜபலபராங்கிரமங்களையும் கல்விச்ச ம்பத்தையும் நல்லெழுத்துக்களையும் பெற்றிருக்கின்ற வ ரசகுமாரர்கள் வரிவரியாகத் தங்கக்கட்டுகள்பிட்டு இரு குதைகளினும் மணிகள்சத்திக்க இந்நிரதனுசைப்போ லப்பாரித்து நீண்டிருக்கும் விற்களை மலையுபோன்ற தோவிலமாட்டி மின்னலையொத்த அலகுகளையுடைய தி வ்வியபாணவகைகளைச் சேர்த்திருக்கும்அம்புறத்துணி யைமுதுகிட்டுக்கி வாள்-வேல்-கேடகம்-சக்கரம்-தண்டா யுதமாதிய படைகளைப்பரித்து வீரகண்டாமணி கலிலக் கிலெனச் சத்திக்கத்தக்கதாகவும் முத்தாரங்கன்மோகன மாலையு விசாலமாயி மார்பிற் புரளவும்பிறையைப்போ ல வீரபட்டம் துதலிலினங்களும் தமதுமனதுக்கினியகாரணம் உக்களுக்கேதேனுந் தெரியுமோசொல்லிவன

தோழர்சனாடன்காடி உத்தியானவனங்களிற்சென்றுமகி ழ்ந்தும் மலையருவிபெருகுதவதைப்பார்த்து அதிசயித்து ம்மதரமிருத்த நீர்நிறைந்திருக்கும் களைகளைக்கண்டு க ணித்தும் மதயானைகளிற்சென்றுத் துதிக்கைகளைச்சுழற்சிச் சாடி ஒன்றுடனென்றுபோராமும் திரத்தகைநோக்கியும் வீரசிங்கத்தைப்போன்றும் விருஷபத்துக்கொப்பாகவும் கம்பிரமாகத்திரிந்தும் இவ்விதமாகச் சகலரும் ஆனந்த வாரியிலமுத்தி வருகின்றபோது ஸ்திரீ பூமணிகள் தரித் திருக்கின்ற புஷ்பமாலையுள்ளிப்பெருகும் தேனையுண்டி க ணித்திருந்த வண்டுக்கூட்டங்கள்பறந்து களைகளில்விசுசி த்திருக்கும் தாமரை மலர்கள் அல்லிகளிலிறங்கிப் புதி யமழையைமுன் அநனிடத்திருந்த தமதினங்களுடன் க லந்துகுலாவவும் சொர்னமயமாகிய ரங்கிகையினும் கட்டு ண்டி தேமல்பாந்து விம்மிபிருக்கின்ற தனபாரக்களையு டைய தருணமங்கையரும் மதனையுப்போன்ற சவுந்தரி யம்பெற்ற காளையரும் மலைச்சாரலினிடங்களினெங்கணு ம்வேடிக்கைபார்த்துக் கொண்டு திரியும்போது தாக்குப் பருகியபனது கிரணவெப்பந்தனியும்பொருட்டிச் சுத்தோ தகப்பெருக்கில்முழுதித் தாபங்களைத்தனிய ரினைந்தவர் களாய்ப் பலவிதமலர்களலர்ந்து நேத்திரோற்சவமாகவா ட்டும் தடாகங்களின் கணாகளினிடங்களிற்சேர்ந்து மேக சாலங்கள் சஞ்சரிக்கும் வானநாடுகளில் வாசஞ்செய்திரு ந்த விஞ்சையர் இயக்கர் கின்னார்முதலியரும் பூரணச ந்திரோதயத்தைப்போலத் துலங்கிக்கொண்டிருக்கும் தி ருமுகமண்டலங்களைப்பெற்றிருக்கின்ற அவர்கள்தேவி மார்களும் திரண்டிறங்கியதற்கொப்பாக விசாலமாய்ப்ப ணிக்கையொப்பத்தெளிந்து மதரமிருத்த நீர்நிறைந்ததா ய்ப் புஷ்பவகைகள் பெருத்து அன்னங்களாநிய பட்சிசா திகள் சிரவணனந்தமாக வொலித்திராவின்ற தடாகங்கள் குளங்கள் மடுக்களிலிறங்கி மனவெழுச்சியுடன் முழுநி வினையாடுகின்றகாளையர் தத்தமதுதேவியருடன் செய்நு வரும் நீராடலன் வேடிக்கைகளிற் சிலவற்றைச்சொல்ல ககேட்பிராக.

வயல்முதலைய வனங்களிற் குறைவின்றிச் செழித்திருக் கும் மருதநிலங்களில் வாசமாகிறுக்கின்ற சுந்தரவதிக ளாகிய கடைச்சிபர் செவ்வரிபாந்து விசாலமாய் காதுநா வுமோடியிருக்கும் விழிகளுக்கு உவமானமாகக் குறைவி ண்லவெட்கிப் பறிக்குள்ளாய் வாடிவந்து அப்பேற்றைக் கிடைக்கவெண்ணித் தவங்களைச்செய்து மறைந்திருப்ப துபோலவிளங்குகின்ற குவணாமலர்களைக்கண்ட பேதை மைப்பாலாகிய சிலகன்னியர் அதிசயித்து இவ்வேதென்னை அலைகளைப்பெருக்கி யினாந்திருக்கின்ற தடாகங்களுக்கு ம்நமைப்போல கண்களுண்டோவெனத் தங்கள்கொ முனனாவினையும சிலகன்னியர் தங்கள்பக்கங்களிற்றோ ற்று கின்ற தாமரை மலர்களை முகமண்டலங்களாகவும் பரவிருக்கின்ற பாசியைக்கூந்தலாகவும் செங்காந்தன்ம லனா அதரங்களாகவும் உலாவுகின்ற சங்கினங்கள் கழுத் துகளாகவும் அலைகளை வெண்பட்டாடைகளாகவும் அத னிடத்திற்றங்கிய பட்சிகளொலியை வார்த்தையாவேதாக னிடத்திற்றங்கித் தம்மைச்சுழந்திருக்கின்ற பெண்கள்முக வும் மதித்துத் தம்மைச்சுழந்திருக்கின்ற பெண்கள்முக த்தைப்பார்த்து அடிதோழி பாங்கி யிதுவென்னபுதுமை யாகவிறுக்கின்றது இத்தடாகமொருபெண்பாலாகக்காண விவிலை பற்பலவுருவங்களாகத் தோற்றுகின்றது, இதன்

க்கேட்டும் மற்றொருபுறத்தில் மன்மதனையொத்த சுந்தர முள்ள கணவனுடன் கூடிச் சந்தோஷமாய் மலர்களைப் பறித்துக் கிளிகளையொப்ப வசனித்து வங்கணமாய் விளையாடிக்கொண்டிருந்த ஒருநாயகியானவள் மங்களகரமாகிய தந்திருமேனி ஜலத்திற்கேற்றற்க்கண்டவுடன் திகைத்துச் சர்ப்பத்தைப்போலச்சிறி என்னவெஞ்சித்து இவ்விடத்திலொரு சோரநாயகியைக்கொண்டு வந்தொலித்துக் களிக்கின்றொன்று மனவருத்தத்துடன் கணவன்கரத்தை விட்டுத்துக் கோபத்துடன் துரிதமாய்க் களையைச்சேர்ந்து பிணங்கிநிற்கவும் மற்றொருகாளையானவன் அதிகசந்தோஷத்தைபுண்ட மனத்தையுப் பளிங்கையொப்பத்துல்ல யமாகவிருக்கின்ற நீராவாயிறையக்கொண்டு கொப்பளித்துக் கொப்பளித்து எதிரில்நிற்கின்ற காதலியினது முகாரவிந்தத்தி லுயிழ்கின்றகாலத்திற் சகிக்கமாட்டாமை யார் காதலனிடத்திற் பிணங்கி மனச்சோர்வுடன் புனலி ன்முழுதித் தாமரைமலர்க்காட்டில் முகாரவிந்தத்தைமா த்நிரங்காட்டி யிருக்கின்றகாலையில் அவளிடத்திற் றுள் கொண்டிருக்கின்ற மையல்குண்டமயங்கி அவள்முகத்தை யுமொருகமலமாகவே நினைந்து ஐயையோ பென்மனதுக் கினிய தேவியைக் காணென் என்ன செய்வே னெனப் பதைபதைத்து மனவருத்தத்துடன் தேடித்தேடித்திரிந் தலைவதற்கிரங்கி நகைத்தமாத்திரத்தில் மனம்மூரித்துத் தழுவினயெடுத்துக் குலாவிநுக்கவும் பசியமுங்கிலைப்பழி த்த வனப்புடன் திரண்டி கச்சினல் மூடப்பட்டிருக்கின்ற தோள்களையுடைய ஒருபெண்கொடியானவள் காமனையொ த்த வடிவுள்ள தன்காந்தன்மீதிற் பரிவாய்த் திருக்கரங்க ளைக்கொண்டு ஜலத்தைவாரிவாரி யிறைத்துப் பரிகாசங் களைச் செய்திருப்பதைப் பார்க்குமிடத்தில் வேதாசுமபு ராணவிரதிகாசங்களில் தமக்குரிய கணவனாதொழுவத ன்றி மங்கையருக்கு வேறுதெய்வமில்லையென முறையி லேவதற் கிலக்கணமாகத் திருமஞ்சனமாட்டித் துதித்துவ ழிப்பிவதற்கொப்பாகக்காட்டவும், இத்தகையவேடிக்கை களின் மத்தியில் தேவாமுத்தினை வினிமையாகவசனிக் கும் சுந்தரவதிகளாகிய இராஜகன்னியர்முதலிய மங்கை யார்களிழைத்த எத்தலங்களினுள் திரிந்துதிரிந்து முழுதிக்க ளத்து விளையாடிவரும்போது அப்பொய்கையிற்சஞ்சரி த்திருத்தலங்களின்வரலினங்களர் சேற்கெண்ணைகள் வட் டமாயிருக்கின்ற ஆமைகள் தவளப்படிவம்பெற் றிருக்கி ன்ற சந்தினங்கள் வெருவித் தாமரை மலர்கள் மலர்ந்தி ருக்கும் நீரலைவதினற் களாகளைச்சேர வொதுங்குவ தெ ப்படிக்கிருக்கின்றதெனில் அம்மங்கையர் உறுப்புக்களுக் கிலோபொவ்வாத காரணத்தினால் நாணிப்புறத்திற் பது க்கப்போவதைப்போலத் தோற்றவும் ஸ்ரீமகாலட்சுமிக் குச் சமமாயி வடிவைப்பெற்றுச் சருவாபரணபூஷிதை க்கா விருக்கின்றதருணமங்கையரும் கருப்புவில்லெத்தா ன்வி வீற்றிருக்கும் மன்மதனையொப்பக்காட்டும் வனப் பையுடைய காளையரும் கூட்டிறவாய் மனப்பூரிப்புடன் ஒருவர்மீதொருவர் நீரையிறைத்தும் விழுந்துகலக்கியும் முழுதியும் பாய்த்தும் இவ்விதங்களில் உல்லாசமாய்வி னையாடி வருமுன்னிலையில் அப்பொய்கையானது அல் லோலகல்லோலப்பட்டு அலைகள் மீறிச்சிதறுந்நிலைகளா னவை தாமரையினது பசியவிலைகடோறும் பரந்திருப்ப தைப்பார்க்குமிடத்தில் வனப்புக்கொப்பற்ற ஸ்திரீபூமா ன்னைவரும் எக்காலத்தும் தன்னிடத்திற்சேர்ந்து களி

யாடலைச்செய்துவரும் பூரிப்பினால் பூந்தடாகமென்னும் கன்னிகைக்குத் தேகபரவசமாய் மயிரிசுசித்திருப்பதை ப்போல விளங்கவும் விழிகளுக்குத் தோற்றமுதற்கரியமெ ல்லையரவைசல்லாக்களையுடுத்துப்புனலிற் பாய்த் தவினையா டிக் திரியுமுன்னிலையில் வஸ்திரம்களைந்து நிதம்பல்லா னம் வெளப்படையாகத் தோற்றக்கண்டவுடன் சகிக்கக் கூடாதநாணத்தைக் கொண்டவளாயெதிரில் நிற்கவெட்கி க்கொழுனைச்சேர்த்தனைத்துத் தவாபரங்கள் விசாலமா கிய மார்பிலி றுகத்தழவி ஸ்ரீமஹாலட்சுமியானவள் விஷ் ணுவிச திருமார்பில் விளங்குவதுக்கொப்பாக விருக்கவு ம் பேதைமைப் பாலளாகிய ஒருபெண்கொடியானவள் த ன்னுடன் கலந்து தடாகத்தில் விளையாடி யிருக்கின்றகட் டமுள்ள கணவனுடைய அதரம்பெருத்திருப்பதைக்க ண்ட மாத்திரத்திற்கீட நானருகிலிருக்கும்போது பவள த்தையொத்த வனப்புள்ள உமது அதரத்திலெச்சிலிட்ட சோரநாயகி யாவனெனக் கொதித்துப் பிணங்கிப் போயி னா.

சவுனகாதிரிபுறிகளை, யிவ்விதச்சரசரீர் விளைபாடல் களைச் செய்துவருகின்ற காலையில் கொல்லைக்கனி அரக் கு முருக்கமலர், இவற்றைப்பார்க்கினும் சிவந்து காட்டி ம் அதரமானது வெருத்துக் காட்ட மையையொப்பக் க றுத்துப் பாலைகித்தவெருத்து செவ்வார்பாந்துநீலோ ந்பலத்தைப்போலப் பிரகாசிக்கின்ற விழிகள் அரக்கினு மதிகமாகச் சிவக்கவும் கறுத்துநீண்டிருக்கும் அளகபா ர் கட்டவிழ்த்து பாந்துபுரளவும் அறிந்செருகியிருந்த பு தியமலர்களினிடத் தொழுத தேனையுன்ம்களித்திருந்த வண்டினங்கள் நீங்காத் தொனிகளைச்செய்து பலதிசை யினும் பறக்கவும் இவ்விதக்காட்சியைப்பெறச்செய்தமை யால் வல்லச்சாதகக் கொடியைப் போன்ற சாயலையுடைய அம்மங்கையருக்குத் தாங்கள் குளித்திருந்த தடாகமான து சரசுல்லாபங்களினால் களிப்பைத்தர வல்லகணவனா ப் போன்றும் கன்னையொப்பவுக் காட்டியது, இஃதன்றி யும் சர்ப்பத்தினது படத்தைத் திகர்த்துத் தோற்றுகின்ற அல்குலையாய்க் தெரிவையிற்சென்றி ஜலக்கிரிையாகி ன்ற முன்னிலையில் அலைத்து தாவல்யமாசப் பெருத்த கு மிழிகளைப் பார்க்குமிடத்திற் பொய்கையாகிய கன்னிகை தன்னிடத்திற் குளிக்கின்ற மங்கையர்வனப்பின்பெருமித ங்களை யிரண்டுவிழிகளினற் பார்த்துக் கணிக்கப்படாதெ ன்றெண்ணித் தேகமுற்றினும் பற்பலவிழிகளைப்பெற்று இமைமாற்கண்டு களிப்பதைபொத்தும் வீராதிவீரர்களா க் விருக்கின்ற சுந்தரமுள்ள பாலகுமார்களும்சவுந்தரிய வதிகளாகிய மங்கையர்களும் புனல்விளையாடலைச்செய்து பரிமளித்திருக்கின்ற ஜலத்தில் அவர்கள் பூசியிருந்தபா ந்பிரகாசம்பொருந்திய குங்குமக் குழம்புமபுணுகுசுவா து கண் துரிமுதலிய கலவைச்சாத்துகளும் கணந்து படிந் து காட்டுவதைப் பார்க்குமிடத்தில் மின்னலுடன் கலந்த மேகசாலங்களும் ஸ்ரீதேவியுடன் கூடியிருக்கின்றவிஷ்ணு வைப்போலக் காட்டவும் அவர்களுதேகங்களிற் பூசியிருந் த சந்தனத் தேய்வையும் நானச்சேறும் பொய்கையிற் ப டிந்து அலைகள் பெருத்தோங்குவதினால் திசைகளெங்கணும் பரிமளங்களை விசிப்பொன்னுலகவாசிகளாகிய தேவர்க ள் நாசிகளினும் துறைந்து சுகத்தங்களைக்காட்டிக் களிக்க ஸ்செய்யவும் இவ்விதமாக மாணையொத்த வடிவுள்ளஇரா ஜகுமாரமுதலிய ஆடவரும் இலக்குமிக் கொப்பாகிய

சுந்தரமுள்ள இராஜபத்தினிகளாகியமங்கையரும்வெறுக்கத் தடாகத்தில் முழுமனதுக்கினிய விளையாடல்களைச் செய்து முடிந்தவுடன், கரங்களைக்கோத்து மாரணம் இரத்யும்போல வங்கணமாய் அன்னங்களைப்பொப்படந்துவிசால்மாய்ப் பரந்திருக்கும் கனாயின்மீதுவந்து பனியினும் வெறுத்தவன்திரங்குவினோர்த்தைப் புலர்ச்சிச் சொன்னகந்தையப்பரப்பி யிருக்கும்விலையுயர்ந்த பீதம்பரமுதலிய பட்டாடைகளை யுடுத்த நவரத்தினமயமாக விளங்கியிருக்கும் ஆபரணங்களைத் தரித்துக் கூந்தலையாற்றிமுடித்துக்கொண்ட வர்களாய்த் தங்கக்கலசத்தில் முத்தாரத்தைப் பதித்திருப்பதையொத்த தந்தபத்திகளைப்பெற்றதருணமங்கையரும் பொன்னையொப்ப விளங்கும் திருமேனியைப்படைத்த காளையரும் ஏகமாகத்திரண்டு மக்யானையைப்போலக் கம்பிரமாய்ப்போகின்ற தத்தமதுகணவருடன் காழாற்றத்தொடரும்பீடிகளுக்கொப்பாகத் துணையில்கலந்துவங்கணமாய்க் குலவிப் பலபரிகாசங்களையும் வினோதமாகிய வார்த்தைகளையும் பேசிடந் துவானந்தையனாவ வோங்கித் திசைகளைமுடக் கிளைகளைப் பரப்பிப் பொன்போன்ற தளிர்களைப்பரப்பிக் குளிர்த்த நிழல்க்காட்டிக் காய்கனிகளமிசுத்து அழகியபுஷ்பங்களைப்பெற்றெதிரிற் றோற்றுகின்ற சோலைகளும் தோப்புக்களிடங்களினும் காலுக்களோடும் சேர்த்தகாலையில் அத்தலம் விளங்கிய காட்சியாவது அடர்ந்திருக்கின்ற தருக்களின் மீதில் மேகங்களானவை மின்னலைப்பெருக்கிக் கவித்திருப்பதைப்பார்க்கு மிடத்திற் சொன்னகந்தியை விசியிருக்கும் விண்ணுடைப் போலவும் ஸ்திரீபுருடர் களித்துலாவுகின்றதுபோக பூமியிலிருக்கின்ற கற்பகச்சோலைகளில் தேவர்கள் தம்பதிச் சமேதராய்ச்சேர்ந்த துல்லாசமாக வுலாவுவதற்கொக்கும் அக்காலத்திலேந்த அநிசயக்காட்சிகளிற் சிலவற்றைச் சொல்லக்கேட்போக அச்சோலையினிடத்திருக்கின்ற பலவகைத்தருக்கள் குலங்கப் பூத்திருக்கின்ற சாயையானது அதனடியிற் பொருந்தியபளிக்குத்திண்ணைகளினிடத்திற் காட்டியிருப்பதை ஒரு பெண்கொடியானவள் கண்டமாதிரத்தில் அதனை உண்மையாக நினைந்து தொடர்ந்து வருகின்ற தன்கணவனைக் கரங்களைக்கூப்பித்தொழுது இத்தடாகத்தி லுலர்ந்திருக்கின்ற மலர்களைப் பறித்துத் தரவேண்டுமெனக் செஞ்சிக்கெஞ்சி வேண்டிக் கட்டையில் அதனுண்மையைத்தெரிந்து நகைத்துப்போகவும் விருஷபத்தைப்போலப் பாதுகவி லீறுக்கியிருக்கும் வீரகண்டாமணி கலேக்கலெனச் ச்சத்திக்க விதுமார்துபோகின்ற இராஜகுமாரனொருவன் பரிமளமிசுத்தகோங்குமலரைக் கரத்திற்கொண்டு மயிலைப்போலசைந்து அன்னத்தை யொப்பபடந்து போகின்ற நாயகியைப்பார்த்துப் பெண்களரசே பொன்னலசத்தைதிகர்த்த வுமதுகொங்கைகளுக் கொவ்வாத இம்மலனாவாங்கிக் கொள்ளக் கடவீனொன்ப பேசியமாதிரத்தில் அரக்கையொப்ப விழிகளிலாவது உமதுமனதிற் குடிக்கொண்டிருக்கும் சோரநாயகிமுலைகளுக் கொப்பென்றெண்ணியோ கரங்குவினும்பறித்துபற்றி யிருக்கின்றோனச் சேரிநோக்கி மனச்சோர்வுடன் பிணங்கிவேகக்கொண்டு முத்திப்போகின்றனள்.

இருவிகளே, யின்னமொரு அநிசயத்தைக் கேட்போக சோடசலையையாய்ந்த முழுமதியின் றோற்றம்போல விளங்கிக் கொண் டிருக்கும் முகமண்டலத்தைப் பெற்றிருக்கின்ற மாதர்கள்திருநோக்கந்தாக்கிய மாதிரத்திலியா

தொரு உபயோகமுமில்லாமல்வறிகாயுலர்ந்து விறகாய் ின்ற தருக்கள் தளிர்ந்துப் பசியவிலைகளிலிரிந்துப் பரிமளமிசுத்த மலர்களைப்பரப்பிக் குளிர்த்தநிழல்க்காட்டிமையின் இஷ்டலாபமாய் ஆடவரைக்கலந் தின்பத்தைத் தருமுன்னிலையிற் பெறுங்களிமிகுதியையாவாரம்சொல்லி முடியும் அச்சோலையில் மாரணப் போல வுலாவிவருகின்ற ஒருகோக்குமாரன் தனக்கெதிரில் நிறைய புஷ்பிக் திருக்கும் முல்லைச்செடியைப் பார்த்து அநிசயித்தவனுபவானத்தில் விளங்கிக்காட்டும் தாரகாசனங்கள் பூமண்டலத்திலிறங்கினொருமுகமாய் இவ்விடத்திற் சேர்ந்திருப்பதொவெனக்களித்துப் பேசிப் பக்கத்திலவருகின்ற வேலைப்பரிக் துக்காதளவு மோடிய விழிகளையுடைய பெண்கள் சிவாமணியின்மீது குளிர்த்த பார்வைபைச்செலுத்தி ஒ அன்னமேதேவரீர் தந்தபத்திகளுக்குத்தோற்றமுனைக்கின்றையாகுமெனச் சொல்லக்கேட்டிப் பங்கள் வெளிப்படைபாகத்தோற்ற நகைத்துப்போகவும்சேற்கெண்டைபைப்போலப் பிறழ்ந்து செவ்விர்பாந்து விளங்கும் விழிகளைப்படைந்த நாயகியானவள் திவ்விய பரிமளமிசுத்த புதியமலர்ளைப் பறித்து தரும்படிக்குத்தன்கணவனைக்கேட்டுமுன்னிலையில் பக்கத்திலவரும் மற்றொருசுந்தராவநினைது கேட்கல் பரந்தகொங்கைகளினிடத்தில் விழிகளைச்செலுத்தி மயங்கிவளனுப்த் தளிர் அருப்பு இலைகளுடன் கொய்கை கொடுக்கதமாதிரத்தில் உமக்கு மையலைத் தந்தவன் கொண்டையிலிவற்றினைச் சூடிக்களியு மென்று சற்றும் மனம் பொருத்திச் சகிக்கப்படாதவனாபெறிந்து போட்டிமனம்வாடித்திகைத்திருக்கவும் மிசுத்த காமத்தைத் தந்திருக்கின்ற மற்றொரு பெண்ணரசியி னிடத்தில் மனதைப் பூத்தியாகச் செலுத்தித் திகைத்திருக்கின்ற குமாரனொருவன்கள் விழலைப்போலத் தொடர்ந்துவரும் சேரி விருந்திக்கேட்ட அலரிப்பஷ்பத்துக்குமாராய் அகநிலைகளைக்கொய்க்கைந்த காலத்தில் மனவெறுப்புடன் தபையற்றவ னிடத்திற் சேர்ந்திருப்பதைப் பார்க்கினும் இவ்விளையத்தின் றசாதலேமுக்கியமாக விருக்கின்றதெனக் கொதித்துப் பின்னிடவும் மற்றொரு சுந்தரமுள்ளபருஷன் அநிசயிற்றுப்பிடன் திரிந்துவருகின்றகாலையில் பக்கத்தில் சேர்ந்த ஒப்புமையற்ற வனப்புள்ள பெண்ணரசியைப்பார்த்து நகைமுகனுப் ஓ? கண்ணே இதேபடியில் நிற்கின்றதென்ன மரத்தைக்கண்ணையோ அநிகாய்த்திருக்கின்ற குருமபையானது உமதுமுகிய கொங்கைகளைக் கொப்பாக விளங்குகின்றது, பக்கத்திலிருக்கின்ற விளிரானது உமது காயினது குயங்களுக்குச் சமமாக விருக்கின்றது அவற்றில்கிழப்புறத்திற் றொங்கியிருக்கின்ற பாளைபைப் பார்க்குமிடத்தில் அவன்தாயினுடைய தொங்குமுலைக்குச் சமமாகவிருக்கின்றதெனக் காட்டிப் பரிகாசத் செய்ததைக்கேட்டதே வியானவன் தேகங்குலங்ககுலங்க நகைத்த முன்னிலையில் கணவனும் மனதிலடங்காத சந்தோஷத்துடன் கூடிப்போகவும் மற்றொரு வாலீபன் தழைத்திருக்கின்ற செங்கினிடத்தில் விரிந்திருக்கின்றவிளம்பானையொன்றைத்தாழிப்பறித்து வந்து கையலுக்குக் காட்டி ல் பாவாய் தமியேனுயிரோ உமதுபிணைத்தமுலையினிடத்திற் சேர்க்கவொண்ணாத முத்தாரபிதுவாகும் தயையெய்துகொள்ளுமெனத் தந்துஇருவரும் களித்துப்போகவும்மற்றொருகனையாவன் இரத்யையொத்தவனப்புள்ள தேவியைமிகுத்தசெய்ய நினைந்து பெண்கள் சிவாமணியே பரிமளமிசுத்தவே

ங்கைமலரும் புன்னுதப் புஷ்பமும் தேடிக்கொண்டு வந்தேன் அணிந்துகொள்ளக் கடவையெனச் சொன்னமாத்நிரத்தில் முகம்புலர்ந்து மன்னா உமக்குப்பலன்ஓர் கருணைமலர்விதங்களைக்குறிக்குங்காரணமென்னோவென்று தன்னுளியை யொத்த கொழுநனைச்சிறிக் கிலேசிக்துநடக்கவும் இலக்குமி இரதிக்குச்சமையாகச் சொல்லத்தக்க பேரழகையாய்க் கிருதேவியைப் பெற்றிருக்கின்றவிலட்கமிவிலாசம் பொருந்திய ஒருவிலை அவர்கள் மத்தியிற் குலவிக் கொண்டு போகுமுன்னிலையில்திரிந் நேர்ந்த தீவ்விப மரிபளமிருத்த மலர்களைப்பறித்துக்கூரியவேலை யொத்த விழிகளைபுடைய அவ்விருவருக்கும்சமமாகக்கொடுத்த காலத்திற் பிற்பெற்றவன் இதுபழுதுபழுதென்றெறிந்தனன், அனைக்கண்ட முன்பெற்றுக் கொண்டவனும் அவ்வாறே விசிப்போட்டு இருவரும் பிணங்கிப் போயினர்.

சவுனாதி யிருவிகளே, யிருபெண்மனைப்படைத்தவனுக்கு வேறுகூற்றுவுளவும் வேண்டிமோ இருதலைக் கொள்ளியிலகப்பட்ட ஏறும்பைப் போல அவளிடத்தா மிவளிடத்தாம் இரிந்துதிரிந்து பலசமாதானங்களைப்பேசி அலைந்து திரியவும் அம்பையொப்பக் காதலாமோடி யிருக்கின்ற விழிகளைப்படைத்த பெண்கொடியொருத்தி மூவகைமலர்களைக் கறுத்துவிளங்கும் கொண்டையிற் செருநுட்க்களித்திருப்பதை கிருஷ்ணபகைசொத்த ஒருசெம்மல்கண்டு பூவையையொப்பக் கொஞ்சிய மொழிகளைபாடும் பாலாய் மெல்லையும்தலை அசைந்தசைந்து வருந்தும்படிக்கு கருமணலையொப்பப் பிரகாசிக்கும் அளகபரத்தில் முப்பூவிலாந்த வாறென்னோ தயைசெய்து சொல்லக்கடவையென வேண்டிப் பின்பற்றிப்போயினான் இவ்விதங்களை மதயானையையும் கிருஷ்ணபகையையும் போன்ற நடைபையுடைய இராஜகுமாரமுதல்ய ஆடவர்களும் கோகிலங்கள் நாளும்படிக்கு வசனித்து மயிலையொப்பவசைந்து அன்னத்தின்று மெல்லைய நடைபையுடைய பருவமங்கையரும் ஏகமாய்த் திரண்டி தழைத்துக் குளிர்த் திருக்கின்ற சேலைகளி னுலாவி வேடிக்கைகளைப் பார்த்து வினோதக்களையாடியும் பரிசாகவளைப் பேசியும் தீவ்விப சுகந்தமலர்களைப் பறித்துச் சரங்கன்சேர்த்துச்சூடியும் கொண்டைகளிலணிந்தும் செண்டிகள்செய்து ஒருவாய்தொருவாய் வீசியும் பிணங்கியும் மீட்டுமொருமித்துக்களித்தும் உலாவினவர்கள் திருமயிற் தத்தமது விமீதிகளிற்சேர்ந்துமனமகிழ்த்திருந்தகாலையில் ஒற்றையுருளையும் ஏழுபச்சைக்குதிக்கையையும் பூண்டி அருணன்செலுத்தும் இரத்திலாரோகணித்துப் பகற்பொழுதாதினங்கிவந்த சூரியபகவான் ஆசிரங்கிரணங்களைச்சுருக்கி மேற்றிசையில் விளங்கும் அஸ்தமான கிரிபிற்சேர்ந்து மறைந்தனன், அக்காட்சியெப்படிக்கிருந்ததெனில் மலர்பொதுவிய பூங்காவுகளிற் சஞ்சரித்த இராஜகுமார முதலாயினர்தத்தமதுதேவியருடன் வினோதவிளையாடல்களைச் செய்துவந்ததேவலத்தைக் கண்டிருந்தவன் தானும் தன்பத்தியுடன்வங்கனமாய்க் குலவிக் களிக்கும் விருப்பத்தைக் கொண்டவனாய்த் துரிதப்பட்டு மேகபரிசுத்திற் காட்டியசெவ்வானமாயி பூஞ்சோலையிற் சேர்ந்தவனைப் போலத்தோற்றியது.

அத்தருணத்தில் பரத்தமாலையிருளையும் நட்சத்திராசிகளையும் பார்க்குமிடத்தில் அத்திவண்ணானுபிசுவரோன் பையாசுரன் தோலையுரித்து உதிரம்பெருந்ததோளிற் போர்

த்தகதப்போலயிருளும் செவ்வானமு ள்விளங்கவும் தேவர்கள் மகிழ்ந்து பரமனைப்போற்றிச் சொரித்த கற்பகமலர்களைப்போப் தாரகாணங்கள் தோற்றவும் உடனேசோடசலைகளைப் பெருக்கிச்சந்திரனொழுக்தவகத் குறிக்குமிடத்திற் சக்கரதானுபி யஸ்ரீமகாவித்தனு முன்னொருகாலந் திருப்பாற்கடலைக்கடையுமுன்னிலையில் ஆவமயாய்க் கசிழந்தாமந்தரகிரிபைந்தாங்கியும் மந்தரம்பல முயற்சிகளைச் செய்து அமுதத்தைத்தந்தவர், மீட்டும் அவருக்குச் சிறுமைகொடுக்க லாகாதென வெண்ணிக் தேவர்கள் திரண்டிருபிரிந்த நிலநினைக்கமாடிப தயிர்க் கடலைத்திக்குமுன்னிலையில்வெண்ணெய்திரண்டி மேலெழுந்ததைப்போல விளங்கினான், மேற்குறித்தபடிக்குப் பிரகாசிக்கும் சந்திரன் தோற்றத்தைக்கண்டமாத்நிரதிற் சரசசல்லாபங்களுடன் காம வின்பத்தைபயனுபவித்தவர்களினும்பி துத்த சந்தோஷ சித்தராய் இராஜகுமாரர்களும் இரணியர்களும் தேகம்குளிரத் தேறலையுண்டிவிடாய்தலையி நினைத்தவர்களாய் ஆடவர்களும் பருவமங்கையர்களும் கூட்டங் கூட்டமாகச் சேர்ந்து குளங்குடமாய் மதுரமிருத்தகள்ளைத்தருவித்துக்கொண்டு சொர்னப்பாத்திரங்களிற் மேறலை நிரப்பிக் கமலங்களைப்போத்த காங்களிற் பொற்கிண்ணங்களிற் கள்ளைப்பூரித்துக் கொண்டி பலரள் சலத்தைகயிறைத்து வளர்த்தபிதங்கிள் பலனை அவற்றினிடத்துண்டாகும் இளகீர்க் கயர்களின் மூலமாகப் பெறுமாறுபோல தத்தமது தேவியருண்ணக் கொடுத்துக் களிப்பையுண்டாக்கி அவர்கள் சிவந்த அகரத்திலுறுகின்ற தேறலையருந்த விருப்புற்று ஆலங்கனஞ்செய்து சரசசல்லாபங்களினுல் மனத்திருப்பிபெற்றும் திருப்பாற்கடலினுதித்த தெளிந்த அமுதத்தினுயினிய வசனங்களைப்பேசும் சில இராஜகன்னியர்களினே நிரப்பிக் காங்களிற் றுக்கியிருக்கின்ற வெள்ளிக் கிண்ணங்களின் கோற்ற மெப்படிக்கிருக்கின்றதெனின்சோடசலை களைவிடுத்து இரவையினாக்கி வானத்திற்சஞ்சரித்து வரும் சந்திரனைப் பார்த்துப் பொருமைபாஸ்பூமியினிடத்திற் கணக்கிறந்த அம்புலிகளானவையாறுகொண்டிதித்து விளங்குவதை யொப்பக்காட்டிபது.

அக்காலத்திலவன்டுக்குப் பாத்திரமாகவிருக்கின்றதேறலையிருதியாகக் குடித்த வொருமடமங்கை மயக்கமிருத்த காரணத்தினுல் விழிகன்சொருகலிட மதிமயங்கி பங்கள் வெளிப்படநகைத்து வானத்திலிவிழிகளைச்செலுத்திது சந்திரனே பரிமளித்துச் சுவையிசுத்த இத்த மதுவிலொரு துளியையுண்ணப் பெறுவையாயின் பலரட்களாக உவ்விடத்திற் பிழிவின்றி விளங்கும் களங்கமனைத்தையும் போக்கி அதிகாந்திபைப் பெற்றுத்தேயில்லாமலுனி யெக்காலமும் இவ்வொளிபைப்பெற்றிருப்பையாதலால் உவ்விடத்திற் பரிவாய்இத்த வுறுதியைச்சொன்னேன் தாமசஞ்செய்யாமல் துரிதமாயிறங்கிவா இறங்கிவாவெனக்காங்களை நீட்டி யழைத்தும் மற்றொரு பெண்கொடியானவள் கள்ளினையுண்ட வெறியினுல் வானத்தைப்பார்த்துஞ்சந்திரபகவானே நான் தினந்தோறும் மனத்திருப்தியாகதுகர்ந்து வரும் நறயின்பெருமிதங்களைப் பார்த்துஅதிக விச்சைகொண்டவனுப் நாடோறும்வருத்தித்திரிகின்றனை ஒருகாலம் யாவராயினுங்காண்பாடுவா நானுற்றிருக்கின்றயோ தனியமையிலென்னுடன் வாயைத்திறந்து வெளிப்படையாகச் சொல்லலாகாதோயான் அநக்கடித்தந்திரங்

களைத் தேடேனே இதன் மகத்துவமும் பெருமையும் உனக்கெவ்வளவுந்தெரியாது அதனைச் சொல்லக் கேட்பையாக இத்தேறலிற் நிலைப்பிரமாணங் கிடைத்துண்ணப் பெறுவையாகில் அதன்சம்பத்தினால் ஆயிரங்கிரணங்களைப் படைத்திருக்கின்ற சூரியனைப்பார்க்கினும் பிரகாசத்தைப்பெற்றுத் தேய்தலும் வளர்தலுமின்றி குறைவற்றபெருமையைப்பெற்றுவாழ்வை தினந்தோறுங்கண்டேங்குகின்றனையாதலால் உன்னிடத்தில்குத்தபிரியமுண்டாகியது தருவேன் துரிதமாயிவ்விடத்தில்வரக்கடவை பென்றழைத்தும் மற்றொருமடந்தையானவன் வெறியிகுதியினால் விழிகள்சோர்ந்து மதிமருண்டு அம்மதுவில் தன்னிழைப்பார்த்து என்னுடனுதித்தனை எனக்கடித்த நன்மையை வேண்டாமலிருப்ப தென்னகாரணம் முன்பின்னிடவிடாமற் றொடர்ந்து நானோறுந் திரிகின்றாய் தேகபவத்திரமாக்கி மனவெழுச்சியைத் தரவல்ல சிறந்த நறவைவலிதற் கொடுப்பினும் உட்கொள்ள விரும்பாய் உன்வறுமைக்கென்னசெய்வேன் கொடியபாதகியென்றிகழ்ந்துபேசி மனம்வருந்தவும் மற்றொரு அரிவையானவன் தங்கவள்ளத்தில் மதுவைமுகந்துமுகந்து உண்டசோர்வினால் மயக்குந்துத் தன்விழிகள் சிவந்திருப்பதையும் இதுபெருவருத்துக் காட்டுவதையும்தெரிந்துகொண்டவுடன் திகைத்து மதிமருண்டு என்னையறியாமற் கணவன்வஞ்சகப்புணர்ச்சியைச்செய்து போயினானேவெனச்சீறி நாலு மூலைகளினு மோடியோடித்தேடியலைந்தும் இவையன்றியும் சர்வாங்க பூஷிதைகளாய் இரதிக்குமேலாகிய வனப்பைப்பெற்றிருக்கின்ற சிலபேதையர்கள் உல்லாசமாய் வார்த்தையாடிக்கொண்டு திருப்தியாய் மதுபானஞ்செய்து வாயைச்சப்பிக்கொண்டு இத்தேறலுக்குமுன் மேன்மையாகச்சொல்லும் தேவாமுதம் அப்பிரயோசனமாகக் காணுகின்றது, இதன்காரணங்களைத் தெரியாதவனொன் பெறுவாரெனவெறுத்து அவ்வெறியினால் காமலாகிரிமேலிட்டிக்கணவனாத் தழுவிப் புணர்ந்தின் புறவேண்டுமென்கிற ஆசைப்பெருக்கினால் வருந்திச்சோர்ந்து சந்திரனதுகாந்தியைத்தழலாகப்பாவித்து வாடினார் இவ்விதக்களிப்பைத்தரும் கள்ளையுண்டதருணமங்கையர் வெளியிற் போயிருந்த கணவரை நினைந்து வாடியும் அவர்கள்வரவைக்கண்டவுடன் இதுபரியந்தம் எத்தலத்துக்குப்போயிருந்தோன்று பிணங்கியும் கட்டியிணந்து சுரதலிலைகளைச்செய் தின்பமுற்றுக்களித்தும் கேட்பவர்கள் செவிகளுக்கமுததானாயைப்போலப் பாடி மகிழ்ந்தும் சிலர்பிணங்கியிருக்கின்றகார்தனைச் சேவித்துப் பஞ்சனைமெக்தையிலின் புற்றிருக்கவேண்டியும் சிலகன்னியர் தங்கள் காதலன்விழிகளை மூடியோடிப் பக்கங்களிலொளித்தும் சிலமடந்தையர் தங்களருந்துகின்ற மதுவைக்கிள்ளைகளுக்கருத்தியும் பூவைகளுக்குக் குடிப்பாட்டியும் வெறியிகுதியினால் வண்டுகளிறங்கி யுண்பதையறியாமல்தாமுங்குடிக்கும் தம்மையடித்த பாங்கியர்களுடன் கலந்துண்டுமகிழ்ந்தும் சிலமடமாதர்கள் மயக்கமிகுதியினால் நாணத்தைப்போக்கிப் பற்றிரங்கமாகத் தள்ளாடித்திரிந்தும் இடையிலணிந்த பூந்துகிலானது நடுகிச்சோர்வதையறியாமற் சஞ்சரித்தும் தமக்குத் தாமேபேசி வாதுகொடுத்தும் நினைப்பதொன்று வசனிப்பதொன்றாய்ப் புத்தியமங்கிக் குதலைச்சொற்களால் வசனிப்பதால் குடியொன வழங்கிக் கொள்ளவதற்குத் திஷ்டாந்தரமாய்க் கால்களிட்டு

விழுந்தும் தள்ளாடிநடந்தும் உணர்வுழிந்துறங்கி வாய்களில் ஈக்கள்மொய்க்கப் பிரேதங்களைப்போல அசைவற்றிருந்தும் இவ்வாறு மானத்தையுமினத்தையும்மறக்கச்செய்யுங்காரணத்தினால் இருஷிகளே கள்ளைவிடக் கருத்தையழிக்கவல்ல பொருளவேறென்று நங்கானேன் இப்படிக்குத் தம்பதிரிசமேதராய் மதுபானங்களைச்செய்து மத்தனைப்போல மயங்கி யிருந்தவர்கள் தெளிந்தவர்களாய்க் காமலாகிரிமேலிட்டி விரகாக்கினியானது தேகத்தைவருத்தப் புருஷர்களும் பூவையர்களும் புஷ்பசயனங்களிற் சேர்ந்துசரசசல்லாப லிலைகளைச்செய்து விளையாடியிருந்தனர்.

இதுநீர்க முசுருந்தச் சக்கிரவர்த்தி முதலிய வரசர்கள் செய்கைகளையும் பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளினது திருக்கலியாணச் சிறப்புகளையும் இனிகேட்டோன்று சூதபுராணிகர் நைமிசாரணிய வாசிகளுக்குச்சொல்லத்தொடங்கினார், கூரியவேலைத்தாங்கிய முசுருந்தச்சக்கிரவர்த்தி முதலாகிய அரசர்கள் திருப்பரங்குன்றத்தைச் சேர்ந்தவுடன் தமதுவாகனங்களை விட்டிழைக்கிப் பொன்மயமாகியகொடிமுடிகள் பெருத்திருக்கின்ற அம்மலையின்மீதேறி அதன் மேற்புறத்திற் நெய்வத்தச்சுனற் செய்யப்பட்டு நவரத்தினகாந்திகளை வீசிக் கொண்டிருக்கும் நகரத்தின்வீதிகளிற் பிரவேசித்துப் பலசிறப்புக்களையும் பார்த்து மனமகிழ்ந்தவர்களாய்த் திருக்கலியாணத்துக்கு வேண்டும்உபகரணங்களைச் சேகரித்தும் மற்ற காரியங்களையும் சருவசாக்கிரதை செய்துகொண்டு தேவேந்திர னிருக்கின்றமண்டபத்தைச்சேர்ந்துசக்கிரவர்த்திமுதலிய பிரமுகாள் விண்ணவர் தலைவன், பாதாரவிந்தங்களிற் சேவித்துக் கரங்களைக் கூப்பிக் கொண்டு நிற்கின்றவர்களிடத்திற் பரிவாய் சேஷமலாபங்களை விசாரணைசெய்து உங்களையொத்த புண்ணியவான்கள் மிகவும் வருந்தி வரத்தக்க பாக்கியத்தைப்பெற்றேனென்று பல வுபசாரவார்த்தைகளைப் பேசியவுடன் செலவுபெற்றுப் போய்ச் சிவகுமாரன்வீற்றிருக்கின்றமாளிகையைச் சேர்ந்துபணிந்து போற்றியிருக்கின்றகாலையிற் அனாக்கணத்தில் ஆயிரக்காதவழியாகச் சென்று தினத்தைவிளக்கிவரும் சூரியன் சந்திரன்முதலிய நவக்கிரகங்கள் திக்குப்பாலகர் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்நாற்பத்தெண்ணாயிர பிருஷிகள் கருடகாந்தருவர், சித்த வித்தியாதரர், பன்னகர், ஏகாதசருத்திரர், துவாதசாதித்தர், இராசிகள் காலங்கள் வேதங்கள், கலைகள், பாதலவாசிகளாகிய யேடனாதிப நாகராசாக்கள் மற்ற தீவுதீபாந்திரங்களிலிருப்பவர்க ளனைவரும் ஏகமாகத்திரண்மசுத்தசாகரங்களும் கடையுக்கத்தில் மேருவைச் சூழ்வதைப்போலச் சிவகுமாரன் திருக்கலியாணச் சம்பிரமத்தைத்தெரிசித்தேறும் களிப்பினராய் ஜயவுற்சாகங்களுடன் சமுத்திரம் போலக் கோஷித்து நாற்புறங்களினு யிருந்துவந்து திருப்பரங்குன்றத்தைச் சேர்ந்து மனப்பூரிப்புடனிருக்கின்றஇந்திரனைக்கண்ட மாதிரித்தில் தேவர்களனைவரும் ஆவலுடன் திருவடிகளிற் பணிந்துபோற்றவும் இருஷிசீலேஷ்டர்கள் மனவெழுச்சியுடன் வேதவாக்கியங்களினற் சகலதுன்பங்களையுமொழித்து கஜேந்திரச் சம்பத்தைப் பெற்று வாழ்க்கடவாயென்று பற்பல ஆசீர்வாதங்களைக்கூறவும் மற்ற ஆதிசேஷன் முதலாகிய பிரமுகானைத்தழுவிடும்முகமன் களைப்பேசியும்சுகசீவிகளாகவருக்கக்கடவீரக் கொளவாழ்த்தியும் இவ்விதங்களாக அவரவர்களுக்குத் தக்க

விசாரணைகளைச் செய்துவருமுன்னிலையில் ஸ்ரீமகாலட்சுமி சரஸ்வதி தேவியுடன் அவ்விடம் சேர்ந்து களித்திருக்கும்போது சந்தோஷப்பெருக்கினுழந்துவந்த அரம்பையரினங்கள் இராஜபத்தினிகள் வானரமகளிர் விஞ்சையமாதர்கள், நீராமகளிர், திசையாளர் தேவியர், நாககன்னியர் இந்நாதிபத்தினியர் முதலியோர் அமோகமாகத் திரண்டுவந்து திரிலோக சக்கிரோஸ்வரன் தேவியாகிய இந்திராணிவாசஞ் செய்யும் தலத்தைச் சேர்ந்து வழிபட்டவர்க ளாய்த் தெய்வயானை யம்மைபை விழிகளாகளிக்கத்தக்கதாகக்கண்டு பதிவிருநா சிரோமணியே கேட்டருள்க ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கும் அதிபனுப் சகலரும் வணங்கிப்போற்றக் கொடுங்கோல் செலுத்தி மன்னுயிரையலைத்துவந்த பாதகனாகிய சூரபதுமனை நிமைப்போதில் வாட்டிய வெற்றிலேவாயுதக் கடவுளுக்குத் தேவியாக விருக்கின்றதால் எவ்வுலகங்களுக்கு பிறைவியாவாடெனச்சகலருங்கொண்டாடித் திருவடிகளில் வணங்கிப் போற்றினவர்களாய்மிகுத்தபத்தி விசுவாசங்களுடன் தெய்வயானை யம்மைபைச் சூழ்ந்து கொண்டு இயற்கையாக விருக்கின்ற அழகுக்குச் செயற்கையினம் சிலகோலங்களை அலங்கரிக்கவிருப்பற்றுச் சூழ்ந்து சுபசோபனங்களைப்பாடி ஒப்பற்றவடிவுள்ளமன்மதனை துதல்விழிக்கனலினால் தகித்தசிவபிரான்மனதுக்கினிய திருக்குமாரனைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்யுங் கருத்தளாய்ப் பலகாலம் அரியதவவிரதங்களைச் செய்துவந்த முன்னிலையிற் பரிமளமிகுத்து நீண்டிருக்கும் கூந்தல் சடைபெற்றிருப்பதைச் சுகந்தத்தயிலங்களைத்தடவி நகங்க ளினால் மெல்லமெல்லநீக்கிச்சீர்படுத்தியிருக்கையாகப்பரிமளித்திருக்கும் குழலில் நானச்சேறுசம்பங்கியெண்ணெய்ப் பச்சைகர்ப்பூரம், புதியசாந்தமாதிய பரிமளதிரவியங்களைத் திமிர்ந்து வானகங்கையினாலும் பனிநீனக் கொண்டும் திருமஞ்சனமாட்டி வைத்துவெளுத்திருக்கின்றபனிப்படலங்கள் சேர்ந்து சிறிவரும் சர்ப்பத்தைக்கவ்வுமாறு போல வெள்ளைவஸ்திரத்தைக்கொண்டு துடைத்து ஈரத்தைப்போக்கிக் கோதிச்சிக்கறுத்தபின்புமிருதுவும் வனப்பும்காந்தியும்பெற்று மாந்தளிர்நாயாப்பக் கூட்டுறவின்றிச் சிவந்திருக்கும் தெய்வீகம்பொருந்திய பீதாம்பர ஆடையை மெல்லய இடையினிடத்துடுத்தி ஆயிரங்கிரகணங்களைப் பரப்பி மாதந்தோறு மொவ்வொருவராய் உலகங்களை விளக்கிவரும் துவாதசாதித்தர்களும் ஏகமாய் வானத்தைக்கடந்து பூமண்டல வெல்லையினிடத்தில் வரக்கண்டஞ்சி யினிருள் பெருக்கனைத்தும் திரண்டொரு மித்து வேறுசரணாகதியாகிய தலத்தைக்காணுமைபால் இனையபெருமாள் பத்தினியாக விருக்கின்ற தேவ குஞ்சரியினது கூந்தலினிடத் தபயமடைந்ததைப்போலக் கறுத்துக் காட்டும் கூந்தலினிடத்திருக்கின்றவீரத்தை பரிமளமிகுத்த அகிற் டட்டைகளை மேன்மையாகச்சீவிச் சொன்னக்கும்மட்டியினிடத்திட் டெழுப்பிய நறும்பிகையைபூட்டியுலர்த்திய பின்பு தேவர்கள்முன்னோர்களுடன் செய்திருக்கின்ற தெய்வநாயகியார் அளகபாரத்தைத் தந்தச்சீப்பினுற் சிக்கறுத்து வாரிச்சீர்ப்படுத்தியவுடன் தங்கத்தினு லமைந்திருக்கின்ற சிதேவிக் கோலத்தையும், சிவகுமாரன்மீதுசிறிவந்த காலத்தில் அவனனுக்காகத்தினுற் பேருணர்ச்சியைப்பெற்று வாகனமாகவிருக்கின்ற அழகியகலாபத்தை யுடைய மஞ்ஞைக்கோலத்தையும் வலம்புரிச்செங்கின் படிவத்தையும் மகரமச்சத்தின் உருவத்தையும் தகுதியாகிய

விடங்களில் தேவகன்னியர் மங்கலவாழ்த்துகளைச் சொல்லி அணிந்த வுடனிடழகனை யுடைய கோங்குமலரினையும் வெட்சிப் புஷ்பத்தைபும் மயினானோகை யெயித்துச்சொருகிப் பருத்த மல்லிகை வகைகளினிதழகனை அவற்றின்மத்தியிலுறைத்துத்திவ்லியசுகந்தங்களை வீசும் புஷ்பவிதங்கலினுற் சீர்பெறச் செய்திருக்கின்ற சாங்களைச்சூழ்வரவமைத்துத் தண்டைமாலையை அவற்றைவளையச் சாத்திய பின்பு பொற்சுமரினைப்போல வட்டமாய்க் காட்டும் கொண்டைபோட்டு மலர்களைக் கிளளியணிந்து சோடசகலையுடைய பூணச்சந்திர பிம்பத்தி னிடத்திற் களங்கத் தோற்றுவதை யொப்பக் கருமைதோற்றும் படிக்குவிழிகளின் றுமைகளினும் புருவங்களிடக்களினும்மைமையிட்டு அர்த்த சந்திரனை நிகர்த்துதலினிடத்திற் சாந்துப் பொட்டுமிட்டு நறும் புகையை பூட்டிக் கமழ்ந்திருக்கும் மயிர்செறிந்த சிரத்தின் முடிபுறத்தி லீருந்து அழகிபெற்றியிலிட்டிருக்கின்ற திலகத்துக்குச் சமீபத்திற் றொங்குவதாகத் தங்கத்தினாலும் வயிரங்களினாலும் முடித்திருக்கின்ற சுட்டிபைத் கொங்கவிட்டனர், அதுஎப்படி விளங்கியதெனின் கேதுவானதுமேகத்தினிடத்தினென்றிச்சந்திரனைக் கவ்வருமுன்னிலையில் நானைநீட்டிக் கக்கிபரிஷெத்துளியை யொப்பத் தோற்றவும், இவையன்றியும் அழகிய சொர்ன வளையல்களைத் தரித்திருக்கின்ற தேவப்பெண்கள் பூரிப்போடு பொற்பேழைகளைத்திறந்து சிரோரத்தினங்களினும் செய்யப்பட்டிருக்கின்ற சடைப் பில்லைசந்திரபிறை சூரியபிறை அரசிலைத் தொங்கல் ஈடையணிந்தங்களை அளகபாரத்தைச் சூழ்வரத்தரித்து வயிரக்குழைகளைத் தொங்கட்டங்களுடன் செவிகளின்பூட்டிச் சூற்சங்கத்தை நிகர்த்த திருக்கழுத்தினிடத்தில் முத்தாரம், சரப்பளி, மோகனமலை, மதாணிப்பதக்கம், நவரத்தினமயமாகச் சொலித்திருக்கும் காறைவிதங்களைத் தரித்துப் பசிய மூங்கிலைப்பழித்துத் திரண்டு விளங்கும் தோள்களிற்புயவணிகளைச் சேர்த்து தாமனாமலரினு மெல்லிய கரங்களில் வயிரவளையல் கங்களை விதங்களைச்சாற்றி பவளத்துண்டுகளுக் கொப்பாக விளங்கும் விரல்கடோறும் மோதிரங்களைத் தரித்துப் பொற்சன்னங்களைப் பரப்பியிருப்பதைப்போலத் தேமல்பரந்து தங்கக்கலசத்தைப்பழித்து வட்டமாய்ப் பூரித்துத் ததும்பி யிருக்கும் கொக்கைகளின்மீது பரிமளமிகுத்த கலவைச்சாந்துகளைப்பிச்சிந்துரத்தினுற் றெய்யலெழுதிச் சொர்னப் பட்டாடையினுற் செய்தமைத்திருக்கின்ற கச்சணிந்து பஞ்சகற்பக மலர்களினாலும் மருமருக்கொழுந்த இவற்றினுற் சோடித்திருக்கின்ற தண்டைமாலையைப் பலவணிகளுடன்சாத்தி விலையுயர்ந்த பீதாம்பர வுத்தரியத்தினால் மறைத்து உடுக்கையைப் போலச் சிறுத்த விடையினிடத்திற் சற்று மிரக்கமற்றவர்களாய் இவ்விதப்பூணூரச்சுமைகளைச் சேர்த்தபின்புயழிநோசையைப் பழித்துக் குயிலும் நானும்படிக்குக்கொஞ்சிய மழலைவார்த்தைகளைப் பேசவல்ல தெய்வயானையம்மையினுடைய பாதார விர்தங்களிற் செம்பஞ்சக் குழம்பைச் சாத்திச் சித்திரங்களை யெழுதிப் பொற்பாடகம், சதங்கை, தண்டை, யிவற்றைச்சூழுவிரல்கள்தோறும்மோதிரம் பீலிமுதலிய அலங்காரங்களைப்பூட்டியிவ்விதங்களிற் ரெய்வகன்னியர் திரண்டொழுகுக் கரசியாக விருக்கின்ற தெய்வநாயகியாருக்குச் சிங்காரக் கிரமங்களைத்தேடித் தேடி மனப்பூர்வமாகச்செய்துமுற்றியவுடன் நவரத்தின

மயமாகச் சோடித் திருக்கின்ற பீடத்தி லெழுந்தருள் செய்து திருஷ்டபரிகாரமாகும் பொருட் டிக் கறுப்பு-சிவ ப்பு-மஞ்சள்-பச்சை-வெள்ளைநிறம்பெற்ற அன்னத்தினும் செய்யப்பட்ட ஐயலிவைச்சுற்றி நாற்புறங்களினு மிறைத் து மஞ்சளநீரைப் பொற்றட்டி லேந்தி ஆலஞ்சுழற் றியித் தகைப சடங்குகளை முடித்தவர்களாய்ப்பூரணச் சந்திரனைச் சூழவிரும்புகின்ற நட்சத்திரங்களைப்போலக் கலயாணப் பெண்ணை வளைந்துகொண்டு சுபசோபனங்களைப்பாடி மனவெழுச்சியுட னிருந்தனர்.

இவைவிற்கக் குவளைக்காட்டையொப்ப ஆரிரம் விழிக ளைப் படைத்திருக்கின்ற தேவேந்திரன்செய்கைகளையினி சொல்லக் கேட்பிராக மேற்குறித்தபடிக்கு மணப்பந்தல் ல் வேண்டும் உபகரணங்கள்முதலாகச் சாக்கிரதைப் பதி த்திவைத்தவுடன் தேவராஜன் பிரமணிருக்கின்றவிடத்து க்குப்போய் வணங்கிச் சுவாமி கலியாணமண்டபம்மற்று ம்வேண்டிபவையனைத்தும் சோடித்துமுடிந்ததுதேவாக ள் இருவிகள் இராஜாக்கள் பாதலவாசிகளனைவரும் வந் துசேர்த்திருக்கின்றனர், இனியெதிர் பார்க்கவேண்டும்தொ ன்று மில்லை ஆகலாற்கடப்பமலர்மலைபுரளும் பன்னிரு புயாசலங்களையுடைய குமாரசுவாமியாருக்கு நமதுபுத்தி ரியை தாராதத்தஞ் செய்துகொடுக்க யோக்கியமாகியகால த்தைஆராய்ந்து முகுர்த்தம் நடக்கவேண்டியநாழிகையை யேற்படுத்த வேண்மென்று வின்னப்படுத்துசெய்தகால த்திற்பிரமணநகைத்துச்சுபஞ்சோதிப்படிவத்தனாகியபால சுப்பிரமணியக் கடவுளுக்குத் திருக்கலியாணத்தை நட ப்பிப்பதற்கு ஒருவேளைபைக் குறிக்கவும் வேண்டுமோள க்காலமும் நன்மையாகவே யிருக்குமாயினும் வேதவிதிப் படிக்கு ஆராயுமிடத்திற்பொருத்தநிமித்தங்களும்திதிவா ரயோககரணமுதலிய சமஸ்தமும் இத்தினம்மிகவும் சுப கரமாகவிருக்கின்றது, துரிதமாய்நடப்பிக்கலாமெனச்சொ ல்லையபோது இந்திரன் மன மகிழ்ச்சியுடன் மகாவிஷ்ணு பிரமணைவணங்கி நாமெல்லோரும் திருச்சபைக்குப்போய் அரிதிற்பெற்ற பெண்கொடியைபாணிக்கிரகணஞ்செய்து கொடுப்பதற்கு இன்றைக்கே முகூர்த்தகாலம் நேமித்தப டியாற் கிருபையுற்றுக் கலியாணமண்டபத்துக் கெழுந்த ருளவேண்டு மெனப் பாலசுப்பிரமணியதேவருக்கு விண் ணப்பஞ் செய்தழைத்துவரவேண்டுமா தலால்கலஅரண ன்செய்யாமற் புறப்படச் சித்தமிரங்கக்கடவீர்களென்றிர ப்பதற்குச் சம்மதித்தவர்களாய் மற்றதேவர்களுடன் இந் திரனைகலந்து சென்று நவரத்தினமயமாகச்சோடித்திரு க்கும் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து முசுருந்தச் சக்கிரவர் த்தி முதலிய சகலரும்சூழ்ந்துபோற்ற அவர்கள்மீது கிரு பானோக்கத்தைப் பால்த்திருக்கின்ற சரவணபவனைத்தரி சித்து ஆனந்த பரவசராய் மும்முறைவலம்வந்து பணிந் து கரங்களைக்கூப்பி நிம்பவர்களிற் பிரமணிதனைவிண்ண ப்பஞ் செய்கின்றனர்.

கர்த்தனே தெய்வநாயகியைத் திருமண முன்னிலையில் தேவரீருக்குக் கொடுப்பதற்கு இப்பகல் சுபகரமாகவிருக் கின்றது மேலும் வரத்தக்கவர் சேர்த்திருக்கின்றதமல்லா மல் திருமணச்சடங்குக்கு வேண்டும் உபகரணங்கள்முத லாகச்சேகரித்து சாக்கிரதையாக விருக்கின்றமையால் த யைசெய்து மணப்பந்தலுக் கெழுந்தருளவேண்டுமெனப் போற்றுகின்றகாலையிற் சிவகுமாரன்நகைமுகராய்நல்லகா ரியம் உங்கள்எண்ணப்படிக்கு நடத்தக்கடவீர்கள்இதோ

நாடும் வருவோமெனத் திருவாய்மலர்ந்து துரிதமாய் அ ரியணையைவிட டிறங்கி வீரவாகுதேவர் உடைவாளாயுத த்தைக் கரத்திற்கொண்டு எதிரில்நடக்கவும்எண்மர்- இல க்ஷர்-படைவீரர் இருபாரிசங்கனிணம்போற்றிவரவும் வி ஷ்ணுபிரமணதையர் களித்துசூழயும்முகவாயிலினிடத்தெ ழுந்தருளி அத்தலத்திற்காத்திருக்கின்றஅழகியகலாப ம ன்ருளுவாகனத்தின்மீதி லாரோகணித்தகாலையிலிண்ண வரனைவரும் ஆனந்தபரவசராய்ப்பஞ்சதாருக்களினது பு தியமலர்களைச்சொரிந்து பாதாவிந்தக்களிற்பணிந்துவா ழ்த்தத்தக்காத விசாலமாய்நீண்டிருக்கின்ற விதியில்நடக்கி ன்றகாலையில் ஆயிரங்கிரணங்களையுடைய சூரியனும்சோ டசகலைகளைவாய்ந்த சந்திரதவளக்குடைகளைத் தாங்கவுய் வாயுதேவன் வருணராசன் வெண்சாமரைகளிவீசவும் இபமதருமராசன் திசைக்காவலர் அருகுசந்திரவட்டம் சூரியவட்டப்பிறை புள்ளாக்முழுவாழிய பதினெண்வாத் திபங்களையும் திசைகள்முற்றும் செலிடுபட்டு மயங்கத்த க்கதாகக் கணகணென்றறைந்துபோகவும் ஒப்பற்றவனப் புந் பெருமையும்படைத்துச் சர்வாபரண பூஷிதகளாக கவிருக்கின்ற அரம்பை-ஊர்வசி நிலோத்தமை-மேனகை யாதிய தெய்வப்பெண்கள் சொன்னவிமானங்களிலிருந்து செவ்விர்பரந்து வேலையொப்பக் காதளவமோடியிராநின் றவிழிகளைக் காழகருக்குவிஷத்தைப்போல மதியைமய க்கிக்கொல்லாமற்கொல்லும்படிக்கு சேற்கெண்டைபிறழ் வதற்கொப்பச்சுழற் றிவினைகளின் தந்திகளைமுடிக்கி மிட ற்றினோசையும் தந்தியிதினலியும்ஒன்றுபட்டுக்கேட்பவர் செவிகளுக்க முததானையைப்போல தேவகார்தாரங்களை வாசித்துப்போகவும் வீஞ்சையர்- கருடகாந்தருவர்- மகர யாழ்ச்னைமீட்டிச்சிரவணுனந்தமாகவும் அன்னங்கனையொ ப்பப்பரதநாட்டியங்களைநடித்துவருவதற் கிசைவாகவும் பாடிப்போகவும் இவ்விதஆடம்பரங்களுடன் பெரும்புற க்கடல்பெருகுமாறுபோல எள்ளிடவிடமில்லாமல் அடர் ன்று பூதவெள்ளங்கள் நவவீரர்கள் இலக்ஷர்-தேவர்கள்- பிராமணர்-இருஷிகன்மன் எமண்டலீகர்-பாதலவாசிகளா தியாக நடக்குமுன்னிலையிற்கிரீடங்களுடன் கிரீடங்கள் புஜங்களுடன் புஜங்களுநிதாக்க தெருக்களெங்கனும் நி றைந்து முத்தங்கள் வானவெல்லெழுந்து மடர்ந்துபோவ தாயினர்.

சவுனகாதிரிஷிகளே, மேற்குறித்தவை பவங்களுடன் விசாலமாகிய பலதெருக்களைக்கடந்து புராஜனங்கள்மன வெழுச்சியுடன் விழிகள்களிக்கத்தரிசித்து ஆனந்தவாரி யில்மூழ்கத்தக்கதாக மெல்லமெல்லப்போய் தேவதச்ச னைக்கொண்டுஇந்திரன் சீர்பெறச்செய்திருக்கின்ற கலியா ணச்சாலை முகவாயிலுக்கருகில் வரும்போது ஆகமவிதி ப்படிக்குப் பொற்குடங்களில் வானகங்கையைவிரப்பித்த ருப்பையினிடத்திலிருத்திச் சடங்குகளைமுடித்துவைத்தி ருந்தபூரணகும்பங்களைத் தவத்தர் பிராமணசினோஷ்டர் கரங்களினேந்திச் சண்முகப்பெருமாள் முன்னம் வேத ங்களை ஒதிவந்து மந்திரங்களைஜபித்துப் பவுத்திரமாகிய தீர்த்தத்தைக் கர்த்தன்மீதிற் புரோஷ்டித்து வாழிவாழி யென்று ஆசிகளைப்பேசியிருக்கவும் அரம்பையர் இருஷிப த்தினிகள் திரண்டு சாமரை நிறைகுடம் கண்ணாடிமுத லிய எண்வகை ஆலங்களையும் மங்களகரமாகவேந்தி அ ணிபடரின்று சோபனங்களைப்பாடிச் சுழற்றித் தேவாதி தேவனைப்போற்றிச்சூழவும் நாககன்னியர் நீராமகளிர்

கற்பூரதிபமுதலியசோதிகளைப் பொற்றட்டுகளி லேத்திச் சுயஞ்சோதிப் படிவத்தனன பாலசுப்பிரமணியர் திரு முன்சேர்ந்து சுபங்களைப்பாடிக்காட்டவும் வெண்பட்டா டைத்தொங்கலை அசைத்துவரவும் தேவப்பிராமணர்வே தங்கனையோதவும் இவ்விதச்சுபங்கள் பெருத்திருக்கின்ற காலையிற் கடலினிடத்திற் படிந்திருந்த மேகங்களொழுமா றுபோலத் திருமணக்கோல மமைந்திருக்கின்ற நமதுகர் த்தனனவர் மரகதமலையையொப்பப் பாரித்துப் புள்ளிப ட்டிருக்கும் அழகியகலாபத்தைவாய்ந்த மயில்வாகனத் தைவிட்டிறங்கித் திருமணக்கோயிலினது முகவாயிலினி டத்தில்வந்தமாத்திரத்தில் தேவகன்னியர் மத்தியில் அ முகுக்கரசியாகிய இந்திராணியானவள் கரங்களைக்கூப்பிக் கொண்டுமெல்ல நடந்துவந்து தன்கணவன் கட்டளையின் படிக்குப் பொற்பள்ளையத்திற் சரவணபவன் திருவடிக ளைச்சேர்த்து ஆவின்புதியபாலினும் கழுவி முற்றினையா ல் ஈரத்தைப்போக்கிச் சந்தனக்காப்பிட்டுத் திவ்வியசுகந் தங்களைவீசும் கற்பகமலர்களைச்சொரிந்து தூபதிபங்களை க்காட்டித் தேகபரவசத்தளாய் மகிழ்ந்துவணங்கிப் பல அரம்பாஸ்திரீகளுடன் அடுக்காலங்களையேந்தி எமநிறை வன் முன்னின்று மும்முறைசுழற்றி நாணத்துடன் மின் னற்கொடியைப்போலசைந்து தேவகன்னியருடன் தன்னி ருப்பிடத்தைச்சேர்ந்தனர்.

இந்திராணி மெய்ப்பத்தியுடன் நடத்திப்போன வழி பாடிகளுக்குச் சிவகுமாரன்களித்துக் கிருபானோக்கம்பா லித்தவராய்மகாவிஷ்ணு, பிரமன், கரங்களைப்பற்றிக்கொ ண்டு தேவர்முனிவர் சூழ்ந்துவர அவ்வாயிலைக்கடந்து ந வரத்தினமயமாகிய பொன்னரிமாலையை அணிபடத்து க்கித் தண்டைமாலையைத் தொங்கவிட்டுச் சித்திரவிசித் திரங்களாக வமைந்திருக்கும் பொற்பட்டாடைகளினால் மேற்பரப்புக்கள் சுவர்ப்புறங்களை அலங்கரித்து வாழைக ளைநாட்டிப் பொற்பாவைகள் மற்றசிக்காரங்கள் மிகுத்துச் சிரோரத்தினதிபங்கள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் கலியாணமண்டபத்தினிடத்திற் சிவகுமாரன் சேர்ந்தவுட் ன் அதன்மத்தியிற் பருத்தமணிகளினும் சோடித்திருக்கி ன்ற சிக்காதனத்தின்மீது பிரமன் விஷ்ணுமுதலாயினர், ஜயஜயவெனப்போற்றிக் களிக்கத்தக்கதாகவீற்றிருந்தகா லத்தில் சண்முகப்பெருமாள் கட்டளையின்படிக்குப் பக் கங்களிலிருக்கின்ற பீடங்களில் விஷ்ணு பிரமன்உட்கா ரவும் மற்றவீடங்களிற் கிரமப்படிக்கு தேவர் ரிஷிகள் வீ ரவாகுதேவர், எண்மர், இலசூர், பூதவீரர்கள் மனவெ முச்சியுடனிருந்தனர், அத்தருணத்தில் பூமண்டலமுற் றினும் ஒருகுடைநிழலின்படித்திச் செங்கோலைநடத்தி யாண்டுவரும் குணசம்பன்னகைய முசுருந்தச்சக்கிரவர் த்தியும் ஐம்பத்தாறுதேசங்களைப் பரிபாலனஞ்செய்துவ ரும் அரசர்களும் மந்திரிபிரதானிகள் சூழ்ந்துவரக் கல் யாணமண்டபத்தைச்சேர்ந்து அதிகவிசுவாசத்துடன் பா லசுப்பிரமணியக்கடவுளினது திருவடிகளிற் ரணித்தனி வணங்கித் துதிப்பவர்க ளிடத்திற் பரிபூரண கடைச்சத் தைப் பாடித்துப்பணித்தபடிக்குத் தமக்கேற்படுத்தியபீ டங்களில் மனமகிழ்ந்திருந்தனர், அப்பொழுது விசால மாசச்செய்திருக்கின்ற மணச்சாலையினிடத் தெள்ளிடவி டமின்றி நெருங்கிச் சகலரும்சேர்ந்து சந்தோஷசாகரத் திம்படிந்து விழிகள்களிக்க ஆனந்தவாரியைப்பெருக்கிக் குமாரதேவர்மீதில் மனத்தையும் நாட்டங்களையும் வை

த்திருக்கின்ற இத்தகைய மகோற்சவகாலத்திலநடந்த அ ந்புதக்காட்சிகளையும் சொல்லக்கேட்பிராக.

அன்பருள்ளத்தைப்போலத்தல்லியமாகவிளங்கிக்கொ ண்டிருக்கும் பெருமையினையுடைய திருக்கயிலாயத்திலி ருக்கின்ற சிறந்தநகரத்திற் சிரோரத்தினமயமாக வமைந் து விசாலமாக விராரின்ற திருச்சபையின் முகப்பிலோங் கியிருக்கும் சிக்காதனத்திற் பராசத்தியுடன் வீற்றிருந் து சனகாதிகள்முதல் மகத்துக்களுக்கு வேதவிச்சயங்க ளைப்போதித்துக்கொண்டு வருகின்ற ஞானநாயகன் தமது திருக்குமாரனுக்கு நடக்கவிருக்கின்ற திருக்கலியாணவை பவங்களைத் திருவுளத்திலறிந்து தாமும் அத்தலத்துக் கெழுந்தருளிப்பார்த்துப்போக விருப்புற்றவராய்இச்சே தியைப் பார்ப்பதியாருக்குத் தெரிவித்தமாத்திரத்தில் ம னப்பூரிப்புடன் கண்ணுதலைவணங்கி நாமபோயிருந்துந டப்பிப்பது உத்தமமாகவிருப்பதால் கிருபையும்றுத் து ரிதமாய்ப் பிரயாணப்பட வேண்டு மெனப் போற்றுவத ற்குச் சம்மதித்தவராய்ச் சிக்காதனத்தைவிட்டிறங்கிவெ ளிவந்து சொர்னமயமாகிய விமானத்திலேறி யோகியர் த வத்தர் கணநாதராதியாக ஜயஜயபோற்றியென்று வாழ்த் தித்துதிக்கவும் சிவகணங்கள் முத்துக்குடைகள் ஆலவட் டம், வெண்சாமனா, அருகுசார்தாற்றிமுதல் சின்னங்க ளைக்கவித்துவரவும் தேவதாந்தமி, வலம்புரிச்சங்கம், தி ருச்சின்னமாதிய மங்கலவாத்தியங்கள் திசைகளெங்கும் அதிரமுழங்கவும் இத்தகைய திருவோலக்கத்துடன் வெ ளளியங்கிரியைக்கடந்து வானவழிக்கொண்டு திருப்பரங் குன்றத்துக்கு நேராகவருகின்றகாலையிலெழுந்த மங்கல வொலையைக்கேட்டுப் பாலசுப்பிரமணியர் மனப்பூரிப்பு டன் பத்திபரவசராய்த் தட்சணத்திற் சிக்காதனத்தைவி ட்டெழுந்தெதிர்கொண்டனர், மற்றமகாவிஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன், மற்றதேவர்கள், இருஷிகள், நவவீரர், இலசூ ர், கணநாதர், இராஜராஜாக்களாதியாக ஆனந்தபரவசரா ய்த் தேகக்குதுகுலித்து மயிர்ச்செறிவெழவும் விழிகளி ல்போதநீரைப் பெருக்கிக்கடித்திப்போய் எமதுகர்த்தனவ ற்தனர் தேவதேவோத்தமன்வந்தனர், ஜகதீஸ்வரன்வந்த னனொனக்கோஷித்துக் கூத்தாடினவர்களா யினியாமெல் லோரும் பரிசுத்தவான்களாய்ச் சிறந்தனமெனக்கரங்களைச் சிரங்களிற் கூப்பிக்கொண்டு வேதவாக்கியங்களினும்பல விதங்களிற் றுதித்தெதிர்நோக்கியிருக்கின்றகாலையிற்சிவ பிரான்சமீபத்தில்வந்து பராசத்தியுடன் விமானத்தைவி ட்டிறங்கியகாலத்தில் சண்முகப்பெருமாள் அதிகஆவலு டன் தாய்தந்தையர் திருவடிகளிற் சூரியன் தாமமாமலர் களைக் கூடுமாறுபோல வயிரமுடிகள் பொருந்தும்படிக் குவிமுந்து திர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்தெழுந்து அழகிய பன்னிருகரங்களையும் கூப்பிக்கொண்டு துதித்துநிற்கி ன்ற திருக்குமாரனிடத்திற் பரிபூரணகடைச்சத்தைச்செலு த்திக் கரங்களினும் றழுவித் தனித்தனியே மார்பிற்சேர் த்தணைத்து முத்தமிட்டு உச்சியையமோந்து பெற்றபொ முதினும் பெருமகிழ்ச்சியையடைந்திருக்கின்ற தருணத் தில் மகாவிஷ்ணு, பிரமதேவன், இந்திரன், முப்பத்துமு க்கோடிதேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகள் நவவீ ரர்கள் இலசூர் பூதகணத்தலைவர்முதலாக அதிகசந்தோ ஷங்களுடன் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையு மீன்றரு ளிய உமாபரமேஸ்வரர் திருவடிகளில் மும்முறைவலம்

வந்து சேவித்துக் கரங்களைக் கூப்பினவர்களாய்த் கீர்த்தனே திரோகச்சாயைபோலச் சூழ்ந்தலைக்கும் வினைப்போகங்களை யனுபவித்துமுறுவகின்ற அடியோங்கன் அஞ்ஞானமபக்கத்தைப்போக்கி வாழ்வித்தீர் இதைப்பார்க்கணும் வேறுபேறுவேண்டி மோவென்று பலவிகங்கனிப்பாமன் குணசெயப்பெருக்கை பெய்த்துப் புகழ்வின்றபோது வடிவோலர் உயிருக்குயிராய் மனோவாக்குக்கெட்டாமல்திருநடனங்களைச் செய்துவரும் பிதாவை அன்னையுடன்நவரத்னமையமாகச் சோடித்திருக்கும் கலயாணபண்டபத்திலைமுத்துக்கொண்கபோயினர்.

அத்தருணத்திற் பாமன் திருவுளப்படிக்குவானத்திலிருந்து சூரியவர்க்கியதைப்போலத் தேஜோமயமா யொருசிறந்த உமானம்வந்து மத்தியிலிருந்தகாலையில் மயிலையோத்தசாயலையுடைய உமையவருடன் வீற்றிருந்து குமாரதேவனாவாவழைத்துப் பரிந்தெடுத்து இருவர்மத்தியிலிருத்தித் தழுவியிருக்கும் கோலத்தைக்கண்ட பிரமன்வணங்கி யிதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினன், பாமனே பலபுகைகளாக அடியோங்களை மானபக்கப்படுத்தி வருத்திய கொடுமைக்கிரங்கி பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளைப்படைத்துப் பகைவனாவாட்டி யிரட்சிக்கும்படிக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பியவானே வீரமாமாயெந்திரபுரியைச்சேர்ந்து சூரபதுமன் வம்சநாசமாகக் கொன்றொழித்து நேற்றைத்தினம் சயந்தனமுதலியர்சிறைபையிட்டி இத்தலத்திலவந் திருக்கின்றவர், செய்யாமத் செய்தநன்றியைக்குறித்து அதற்குத்தக்க கைமாறுமுடிப்பதற்கொன்றுமில்லாமற் போனபோதிலும் இக்காலத்தில் நாங்களாவடந்திருக்கின்ற சந்தோஷத்தினால் அவுணர்சூலகாலாகிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளுக்கு தேவோத்திரன் அரிதிற்பெற்றிருக்கின்ற தெய்வயானையம்மனையித்தினம் திருமணமுன்னிலையில் தரயத்தனித்து அதற்குத்தக்க சாவசாக்ஷிகைகளையுமுடித்து இதோநிறைவேற்றியிருக்கின்ற சுபகாலத்திற் சருவசேவகாருணியாகிய பராசத்திசமேதராய்த் தேவாரொழுந்தருளியதாற்சிறந்திலையுடைய எங்கள்செய்கைகள் சிறந்ததாயின, ஐயனே செலவுகொடுப்பிராகில் மற்றசடங்குகளையும் திருமுன்புமுடிக்கக்கடவோமென வேண்டிமுன்னிலையிற் சிவபிரான் நகை முகராய்ப் பிரமனைப்பார்த்து இதனைத்திருவுளம்பற்றுவதாயினர்.

நீங்களயத்தனித்து நடத்தவிருக்கின்ற தபகாரியம்நன்மையாக விருக்கின்றதால் இச்சம்பிரமத்தைப் பார்த்துப் போகப் பரிமளயிக்குத்த புஷ்பங்களைத் தரித்திருக்கும் அளகபாரத்தையுடைய பருவதராசபுத்திரியுடன் இவ்விடம்வந்தனமாதலார் காலதாமசஞ்செய்யாமல் முகுர்த்தத்தைச்செய்ய யத்தனப்படுமென்று திருவுளம்பற்றியமாத் திரத்திற் சந்தோஷத்தாழ்ந்து பிரமனும் விஷ்ணுவும் தேவோத்திரனைப்பார்த்துத் தேவராஜனே நீசெய்ததவமுயற்சிகளை யிப்பனவதமெனச்சொல்லி முடிவதோ ஒன்றாகவிருக்கின்ற சங்கரன் உமாதேவியுடன்வந்துவிட்டனர், உன்பெண்ணைச்சரவணபவனுக்குத் தாராதத்தஞ்செய்துகொடுக்க நிச்சயித்தகாலமும் சமீபித்தது துரிதமாகப்போய்த் தெய்வயானையம்மையை அழைத்துவரக்கடவையெனக்கட்டினையிட்டவுடன் சந்தோஷாகரத்தி லுமுந்தினவனாய் இதோதருவித்தவனென இரேடித் தன்வித்தியைச்சேர்ந்துமுமகாலட்சுமி-சரஸ்வதி-இந்திரானி - தேவகன்னியர்

முதலான சுந்தரவதிகள் சோபனங்களைப்பாடவும் மத்தியில்நடுநாயகமாக வீற்றிருக்கின்ற தன்பெண்ணைச் சிறுபையாகப்பார்த்து என்னைப்பெற்றதாயே குலக்கொழுந்தே யாங்கனிடேறலந்த தவமுதேவருக வருகவென்ற கழகதகாலையில் தெய்வகுந்தசிரியார் அதிகசுந்தோஷத்துடன் நவரத்தினமயமாகிய பீடத்தைவிட்டெழுந்து பரல்கள்பார்த்திருக்கும் மலையினிடத்திற் செந்தாமரைப் படிப்பத்தினுமொல்லதாய்ச் செம்பஞ்சுட்டிப் பிரகாசிடா வென்றிருவடிகளப்பொருத்தி நடக்கப்பொருது பொறுதென்றநற்றுவதைப்போலத் திருவடிகளிற் தரித்திருக்கும்சிலம்பு புலம்பவும் தண்டாசதங்கை சத்திக்கவும் முத்தாரங்கள் மோகனமாலேசன் வயிரப்பதக்கங்களைத் தாங்கிப்பருந்து விடையோங்கியிருக்கின்ற சொக்கைச்சமைக்கு உய்க்கையையொத்த மெல்லயசிடையானது சகிக்கமாட்டாது சகிக்கமாட்டாதென்று முறையிடுவதற்கொப்பாக அனையிற்றரித்திருக்கும் நவரத்தினமயமாகிய மேகலாபரணத்திற்செருக்கவிட்டிருக்கும் பொற்கின்றினிகள்கல்க்கவும் அத்தருணத்திலிருந்த பெண்கொடிகளனைவரும் பின்பற்றிப்போற்றிவரவும் மெல்லமெல்லப் பாதங்களைப்பெயர்த்துவைத்து மிருதுவாகவிருக்கின்ற இலவம்பஞ்சையுய்ந்து சீர்படுத்திப்பரப்பியிருக்கும் அணையிற் பொருந்துமாயினும்வருந்துத் திருவடிகளுக்கு நடந்தசெய்கை அருமைமாகப்பேசுவது புதுமையன்று கோடிசூரியம் பிரகாசமாகச் சொலித்திருக்கும்வெற்றி வேலாயுசுழாத்தியினது உபயசரணவீந்தங்களும் கொடியரித்கொடியகைவிருக்கின்றநாயினேன் அஞ்ஞானவீரன்முடிக்கவிலையுற்றிருக்கின்ற மனமாகிய வச்யபாறையினிடத்திற் பொருந்திநடிக்குமாயின் சருவசேவதயாபரியாகவிருக்கின்ற எமகன்னை மலைப்புறத்தில் நடப்பதைச் சகசமாகவேண்டிக்கவேண்டும் இல்லிதமாக ஸ்ரீமஹாலட்சுமி சரஸ்வதிகள்களை கைலாகுகொண்டு தேவகன்னியராதிபாய்ச் சபைப்பைப்பாட அயிராவதம்போற்றிவளர்த்த பெண்ணைப்பாவனன் மெல்லிய மாந்தளிர் நானும்படிக்கு விளக்கியிருக்கும்சீரேடினைப்பெயர்த்து மனமகிழ்ச்சியுடன்எதிரில்விற்றின்ற பிதாவினருகில்வந்தமாத் திரத்தில் முகத்துடன் முகத்தைச்சேர்த்து முத்தமிட்டி உச்சிபையமோந்தவனாய் அதிககளிப்புடன் மணச்சாலையினிடத்துக் கழைத்துவந்தகாலையில் தேவர்கள் கம்பகமலர்களைச் சொரிந்துபோற்றிப்பணியவும் தவசிரோஷ்டர்கள் அட்சதைகளையிறைத்துத் தாயேவாழிவாழியென்று ஆசிகளைச்சொல்லிவணங்கவும் சபையிலிருக்கின்ற மற்றவர்களைவரும் ஜபஜயவென்றேத்திக்கொழுவும் இவ்விதக்களியாடல் நடந்துவரும் போது எதிரிலிருந்த அணையிலீற்றிருக்கின்ற உலகபாதாவையும் ஆகிதேவனையும் தரிசித்தவுடன் தெய்வநாயகியானவன் அதிகபிரிய்த்துடன் அருகிற் போய்ப் பாதகமலங்களிற் பணிந்து மத்தியிற் சுயஞ்சோதிப்படிவத்தனப்பிளங்குவின்றவெற்றிவேலாயுதபாணியைப்பார்த்தவுடன் ஆபரணங்களைத் தாங்கிப் பொன்னையொத்ததேமல் பரங்கிருக்கும் தனபாரங்கனையுடைய பெண்ணரசியானவன் நானந்தலைக்கொண்டு வெட்டி அன்னத்தையொப்பப்பக்கத்திலொதுங்கினான்.

அத்தருணத்திற் சிவபிரான் தம்மைவணங்கியமருகியினிடத்திற் பரிபூரணகூடச்சத்தைவைத்துக் கிருபாரோக்கத்தைப்பாலத்தவுடன் பரமசிவத்தையனைத்தக்குறை

வித்துக் கொண்கைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பும்விளங்கச் செய்தபார்வதியாருந்தமதுதிருக்கூரத்தைகீட்டி மருமகளைச் சேர்த்துமுதுகைத்தடவிக்கொடுத்தவளாய்ப் பக்கத்திலிருக்கின்ற தேவர்சேனாபதியாகிய திருக்குமாரனையும்தேவராஜபத்திரியையும் இருகாங்களினாலும் அணைத்துச் சென்று பொன்மயமாய் நவரத்தின காந்திகளை வீசிவிட்டான். எதிரிலிருக்கும்பீடத்தில் இருவரையும்உட்காரவைத்து ஆசீர்வதித்துத் தமதிருப்பிடத்தைச் சேர்ந்தனர், சவுனகாதியிருளிகளே கலியாணப்பெண்ணும் மாப்பிள்ளையும் ஒருமைப்பட விற்றிருந்த காட்சி பெப்படிக்கிறந்ததெனில் வீரக்கழலையணிந்த பாதாரசிந்தங்களைபுடையசிவபிராம்பாசத்திசமேதனையெழுந்தருளியதோற்றத்தை யொப்பக் காட்டியது இவ்விதமாகப் பதிவிறுதா கிரோமணியாகிய தெய்வநாயகியுடன் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் அரியணையிற்காட்டிய கோலத்தைபுலமகாவிஷ்ணுபிரமணமுதலிய சகலரும் தரிசித்தமாத்திரத்தில் ஆனந்தபரவசராய்வணங்கிப் பலவிதங்களிற் போற்றினார், அம்மைப்பரும் மனப்பூரிப்புடன் மங்கல ஆசிகளைக்கூறினர், இந்திரன் ஆவர்கள் மனவணிக்கோலத்தை மனமும்விழிகளுங்களிக்கக்கண்டு புழிந்துகரங்களைசிரத்திற்கூப்பித்தொழுது மதுரமாகிய தேனைவெறுக்க வுண்டிகளிகளும் வண்டுகளைப்பார்க்கினும் அதிகமனவெழுச்சிபெற்று அவ்வாறேகளித்துப் பக்கத்தில்நின்ற தேவியைபெச்சரித்தவுடன் துரிதமாகப்போய்ப் பலதேவப்பெண்களுடன் திருமஞ்சனம் கற்பகமலர் தூபதிமுதலாகிய வஸ்துக்களைப் பொற்பனையங்களினேந்தி நஞ்சுமஞ்சுந்தோற்றங்களைபுடைய இரத்திராணியானவள் கலியாணப்பந்தலைச் சேர்ந்து கணவன் பக்கத்தில் நின்றனர்.

அக்காலத்திற் பிரமண்பணித்தபடிக்குத் தேவராசன் ன்நேளியுடன் பன்னிரு புயாசலங்களைபுடைய குமாரதேவர் சந்திரதானத்திற்போய்வேதவிதிப்படிக்குப் பாதபூசையைசெய்ய யத்தனப்பட்டவனாய்ப் பொற்றட்டினிடத்தில் ஐயந்திருவடிகளைச் சேர்த்துத் தந்தேவியானவள் நாணமிருந்தினால் தலைபைக்கவிழ்த்து தங்கக்கலசத்தில்நிரப்பியிருக்கும்மதுரமிசுத்தகங்காதிர்ந்தத்தைமெல்லமெல்லச் சொரிந்துவரச் சுத்திசெய்து தன்மீதிருக்கின்ற உத்தரீயத்தினால் ஈரத்தைப்புலந்திகளபகஸ்துரிக்குழம்பையப்பி பஞ்சதாராருக்களினது புதியமலர்களைக்கொண்டர்ச்சித்த சாம்பிராணிதூபத்தைக்காட்டிக் கர்ப்பூர நீராஞ்சனம் கொடுத்துச் சோடசவுபசாரங்களுடன் பூசைபெரிப்பியவுடன் இந்திராணியானவள் பயபத்தியோடு திருப்பாதங்களில்அருச்சித் திருக்கின்ற நின்மலப் பொருள்களனைத்தையும் பலமாகவெடுத்ததங்கப்பாத்திரத்திற்சேகரித்துக்கொண்டுபோய் சேஷமாயிருக்கின்றவிடத்திற் பதனப்படுத்திவந்து கணவன்பக்கலிற்சேர்ந்தவுடன் திரிலோக சக்கிரோஸ்வராய்ப் பலரும்போற்றி வணங்கும் பெருமையினைபுடைய தேவராஜன் மனப்பூரிப்புடன் பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது திருக்கரங்களில் தெய்வநாயகியார்கடக்கங்களைக்கூறியணிந்திருக்கும் அஸ்தங்களைச் சேர்த்து அருமையாகப் பெற்றிருக்கின்ற இந்தப்பெண்ணரசியைத் தமது திருத்தேவியாகக்கொடுத்தனன் அங்கிரித் தன் பாயாண்டிரட்சிப்பது உமதுகடவெனவேண்டி இந்திராணிவிட்ட வானநதிப்புனலினால் தாராதத்தஞ்செய்து வணங்கினான்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிதவத்தோ! இவ்வதிசயத்தை யென்னசொல்லுவேன் மெய்ப்பத்தியுடன் தமதிருவடிக் கண்புசெப்பவராகவிரூக்கின்ற புண்ணியசிலருக்கு இம்மைமறுமைச் செல்வங்களனைத்தையும் மேன்மேலும் கட்டிச்சித்துக் கடையிற் சாரூபத்தவியையுந் தந்தாளவல்ல சரவணபவன் தேவராஜனவன் வேதமந்திரங்களை யோதித் தன்குமாரத்தியை தானாவர்த்துக் கொடுக்க மனமகிழ்ச்சியுடனேற்றனொன்னில் அவன் திருவிளையாட்டின் பெருமிதங்களை யாவாரங்களித்துப் புகழ்ச்சுடும் உடனே பிரமதேவனெழுந்து மானசத்தினால் நியமித்த மங்கலியத்தைதேவப்பிரமணன் ஆரிகளைச்சொல்லி வேதங்களை யோத்தக்கதாகச் சிவசுப்பிரமணியக் கடவுளினது திருக்கரத்திற்கொடுத்தவுடன் அதன் சூத்திரங்களை யிருகரங்களினுற் பற்றிக்கணக்கென தேவதுந்துமிகள் முழங்கவும் வேதாசுமங்கன் அதித்தவாழ்த்தவும் மங்கலியதாரணத்தை எமதன்னை திருக்கூழ்த்திறந்தித்தாழ்மமுடிபோட்டுத் திவ்விய மலர்மலை பொன்றைத் திருத்தேவியின் சிரத்துக் கணிபாகத்தரித்தனர், அச்சபகாலத்தில் தேவேந்திரன் தன்னிஷ்டசித்தியைப் பெற்றுக் களித்தவனுய்க் காரியப்போனைக்கூறி வாழைபலா-மா வெனச் சொல்லும் முக்களிகளையும் மற்றபழவிதங்களையும் மதுரமிசுத்த கருப்பஞ்சாறு-ஆளின்பால்-தேன்- கற்கண்டு இத்தகைய சிறந்தவஸ்துக்களை எதெஷ்டமாகத் தருவித்துத் தங்கப்பனையங்களுக்கும் கிண்ணங்களினும் நிரப்பிக்கொண்டுவந்து சண்முகப்பெருமாள் முன்னம்பரப்பியிவற்றினைப்புசித் தடிபேன யிரட்சிக்க வேண்டி மென விவேதித்தனன்.

இத்தகைய மகோற்சவமலத்தில் வர்களினு லிறுக்கியிருக்கின்ற மங்கலபேரி-முரசம்-மந்தளம்-சூ-முழி-சங்கை-வலம்புரிச்சங்கர்புள்ளாக்குழல்-திருச்சின்னம்-பூரி எக்களை-துத்தாரி-ஜயகண்டை-முகலிய மங்களவாத்தியங்களைப் பல்லாபிரக் கணநாதர் அண்டங்களிற்றித்திசைகளசெவிடுபடத்தக்கதாகத் தாமதமென்றுமுழக்கவும்நீரவாகுதேவர் எண்மர்-இலகூநர்-மனவெழுச்சியுடன் தங்கள் முன்னவன் திருவடிகளிற்பணிந்து கரங்களைக்கொட்டி ஜயஜயவெனப் போற்றவும் கணுதிபதிகள் மனமும் விழிகளும்பூரித்துக் களிக்கத்தக்கதாக மணக்கோலத்தைத் தரிசித்து வணங்கிவாழ்த்தவும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபிரமண இந்திரனாகிய திசைக்காவலர் சூரியசந்திரமுதலிய நவக்கிரகங்கள முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்நாற்பத்தெண்ணிரமிருளிகள் கருடகர்த்துவர் சித்தரித்தியாதர்-பன்னகர்-நாகர்-ஏகாதசருத்திரர்-தவாதசாதித்தர்-மருத்தவார் முதலிய வானநாடரும் சதுர்வேத பாராயணாகிய பிராமணர் முசுருத்தச் சக்கிரவர்த்தி ஐம்பத்தாறு தேசராஜாக்கள்குறுநிலமன்னர் மற்றையுமண்டல வாசிகளும் ஆசிரசேஷனுதிய அஷ்டமாநகர்முதலிய பாதலவாசிகளும் மற்றுமிதிவிதபாந்திரங்களிலிருந்து வந்திருக்கின்றசகலரும் தம்பதிசமேதராக வெழுந்தருளியிருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியர் மணக்கோலத்தை விழிகள்களிக்கத்தக்கதாகத் தரிசித்துச் சந்தோஷசாகரத்தில் முழுகினவர்களாய்இத்தினம் ஜன்மசாபல்லயராய் முத்திக்காளானோமென்று பலவிதங்களிற் றுதித்துச் சமுத்திரகோஷம மஞ்சம்படிக்குடங்களத்தைக் கொண்டாடி வருமுன்னிலையிற் பிரமதேவன் தன்குமார வர்க்கங்களுடன் ஓமருண்டத்தைச்சுற்றிவ

மிருந்து தருப்பைகளைப்பரப்பி அட்சதைகளைபிறைத்துப் புதியமலர்களினால் விராயகர்முதலிய பிரதம தேவதைகளை வழிபட்டுப்பூரணகும்பம் குடவினக்கு மன்றையவிக் களையும் விதிப்படிக்குத் தாபித்துமுற்றியவுடன் மந்திர பூர்வகமாக ஓமகுண்டத்திலெழுப்பிச் சரவணபவனையும் தெய்வநாயகியம்மையையும் அதனருகிலெழுந்தருள் செ ய்துசுத்தவிருஷிகளா டியமகத்துக்கள்வேதப்பிராமணர்வே தசாகைகளை யோதிச் சமித்துகளைக்கிரமப்படிக்குப் போ ட்பி ஆவின்னெய்யையூற்றி மத்திமத்தியிற்பொரிக்கூரத்தை யிறைத்து நவக்கிரகவோமம் மற்றுமிராநின்றகருமங்களை வேதவிதிப்படிக்குச் சரவணபவனைக்கொண்டு முடிப்பித் து பூர்னாகுதியுக்கொடுத்தவுடன் அத்தியினிடத்திருந்தெ தெத்த பவுத்திரமாயமையை மாப்பிள்ளையைக் கொண்டு கலியாணப்பெண்ணின் திருவதிலிலிவித்து அக்காலத் தில்நடத்தவேண்டிய சடங்குகளைத்தையும்வரன்முறை யாய்ச் செய்காபின்பு கலியாணமாப்பிள்ளைக்கு மகா விஷ்ணு தோழனாகின்று கைலாகுகொடுத்தபிடித்திலி ருந்தெழுப்பிய காலையில் ஸ்ரீமகாலட்சுமி-சரஸ்வதி- தூர்க் கை-காளி-பித்தகைய சிறந்ததாய்மார்கள் தோழிப்பெண் களாகவிருந்து கலியாணப்பெண்ணைத்தழுவி யெடுத்தகா லத்தில் உலகநடவடிக்கைப்படிக்கு அறுமுகவன்கமலக்க ண்ணன் கரத்தைப்பற்றி முன்னம்போகின்றபோதுதெய் வயானை நாயகியாரும் கணவன்கண்டுவிசலைத் தனது விர லிற் கோத்துக்கொண்டுஸ்ரீமகாலட்சுமிமுதலானவர்கள்சூ ழ்ந்துபோற்றி வரத்தக்கதாகப் பின்பற்றிநடந்து திக்குண்ட த்தை மும்முறைவலம்வந்து வடபாரிசுத்திச்சேர்ந்தன் ற், பிரமன்சிரத்திற் மமதுதிருவடிகளைச்சூடி வேதப்பொ ருனை யனுக்கிரகித்த பாலசுப்பிரமணிபர் தமதுமனைவிதி ருப்பாதத்தைக் கரத்தினர் பற்றியெடுத்து அம்மியின்மீ தில்வைத்தவுடன் வெந்தவேலினுற் சூரபதுமன்தோற்ற மாகிய மாவிருட்சத்தை யிருகூறுகப்பிளந்துவாட்டிய மு ருகப்பெருமானுக்கும் அம்மைக்கும் வானத்தில் விளங்கு ம் வதிஷ்டர்பத்தினி பதிவிறுதாசிரோமணிபாகிய அருந் ததியைக் காட்டி இவ்விதமாகத் திரிமூர்த்திகள் அக்கினி தேவன் தவத்தர் தேவர்கள் வேதப்பிராமணர் மற்றும் ச பையிலிருந்தவர்கள் சாட்சியாகத் திருக்கலியாணச்சம்பிர மண்களைத்தம் கிரமமாக முடிந்தவுடன்பாலசுப்பிரமணி யக்கடவுள் திருத்தேவியுடன் அம்மையப்பராகிய உமாப ரமேஸ்வரனா மும்முறைவலம்வந்து பத்திவினையத்துடன் சேவித்தகாலையில் பரமனும் பரபவனையும் மனமகிழ் ந்து பற்பலஆசிகளைச்சொல்லி ஆவலுடன் வாரியெடுத்துத் தத்தமதுபக்கலிலிருத்திப் பரிபூரணகடாட்சத்தைபுந் கிருபாநோக்கத்தையும் பாலித்தவர்களாய்த் தழுவி உச்சி யைமோந்து முத்தமிட்டுமுதுகைத்தடவி அதிகபிரியத்து டன் இப்பேற்றினைக் கடைசிப்ப தாயினர், தம்பதிகளை யின்றுமுதல் நமக்கிருக்கின்ற முதன்மைகள் லீக்களிருவ ரும் பெற்றுச் சகலராலுரிசூசித்து வணங்கும்வரத்தைத் தந்தனம் லீக்களிருவரும்மக்களகரமாய்வாழ்த்திருப்பீர்க ளென்று வாழ்த்தினர்.

கேட்பீர்களோ சவுனகாதிமஹருஷிகளே, மேற்குறித் தபடிக்குப் பருவதராஜபுத்திரியும் பரமேஸ்வரரும் மன ப்பூருவமாய் பிள்ளைக்கும்மருகிக்கும் தலைமைப்பேற்றை யனுக்கிரகித்த மேம்பாட்டைத் திருக்கலியாணப் பந்தலி னிடத்திருந்த பிரமன் இந்திரனாதி தேவர்கள் இருஷிக

ளும் தெரிந்தவுடன் அவர்கள் தேவியருடன் மனவுற்சாக மாய்க் கடப்பமலர்மலைபைத் தரிக்கும் கந்தசுவாமியைபத் திருத்தேவியுடன் மும்முறைவலம்வந்து பாதாரலிந்தங் களிப்பணிந்து போற்றுமுன்னிலையிற் சபையினிடத்திரு ந்த மன்றையானவரும் சந்தோஷசாகரத்தில் முழுகிவ ர்களாய்ச் சண்முகப்பெருமானையும் தெய்வநாயகியாயு ம் தங்கனிஷ்டதேவதைகளாகக் கொண்டு முன்னினும் அ திகபிரிதிபத்தியுடன் கிரமப்படிக்குவந்தனைவுறிபாடுகளை ஸ்சேய்து வருபவர்களிடத்திற் பிரியம் ய்ச் சிவகுமாரன் த மதுபூரண கடாட்ச விட்சணியங்களைப் பாலித்தனர், இவ் விதமாகத் தமதுதிருக்குமாரனுக்கு நடந்துவரும் சிறப்பு களைக்கண்டு மனமகிழ்ச்சியுடன் உமாபரமேஸ்வரர் அத்தி ருச்சடையினிடத்திருக்கின்ற சகலரிடத்தும் பரிபூரணக டாட்சத்தைப் பாலித்துத் தவிசைவிட்டெழுந்து உருத்தி ரகணங்கள் பூகவிரர்முதலாகச் சூழ்ந்து தத்தமது பணி விடைகளைச் செந்து போற்றிவாக் தக்கதாக விமானத்தி லெழுந்தருளி அச்சலத்தைக்கடந்து யதாப் பிரகாரத் திரு க்கயிலாயத்தைச் சேர்ந்திருந்தனர் உமாபரமேஸ்வரர்செ ன்றதைத் திருமணச்சாலையிலிருந்தவர்களைவரும்மெ ரிந்தமாதிரித்தில் அப்புத்திசுத்தராய் உயிருக்குவிராக வி ளங்கும் ஆகிதேவன் குணசபைக்களை நினைத்துநினைந்து பலவிதங்களிற் பரமன் பெருமைகளை வாயாப் போற்றிச் சிந்தவர்களாய் உலக மாதாபிதானப் பிரிந்த காரண த்தினால் நடுக்கடலில் விழத்தவர்களைப்பிபால மனம்வரு ந்தி யவன்கடாட்சத்தினுற் கணைபைக்கண் பிசேர்ந்து களி ப்பவனாபெப்ப நவரத்தினமய ராகிப் சிங்காதனத்தில்வி ற்றிருக்கின்ற குமாரகேவனாகத் தெய்வயானைப்பிராட்டியா ருடன் தரிசித்தமாத்நிரத்தில் உமாபரமேஸ்வரர் கோல மாகத்தோற்ற ஆனங்கபரவசராய் மனக்கவலைப்போக் கிச் சிவபிரான் அமர்ந்த பீடத்திற்காட்டும் சரவணபவன் சுயஞ்சோதிப்படிவத்தைக் காணுந்தோறும் மனதில் பே ரானந்த வெள்ள மூர்றெடுத்திப்பெருகி விழிகளின்றானா தானாயாக நீர்சொரியத் தேக்கஞ்ஞாதுபித்து மயிர் சிவீர்த் துக் கிடையாதவின்ப நலத்தை யனுபவித்துச் சிவகுமா ரன் திருவடிகளிற் பன்முறைபணிந்துதேகபரவசராய்க்கு ந்தாடி வாயில் வந்தவந்தவித்தக்களாக அவன் பெருமைக ளைவழுத்தினர்.

சவுனகாதியிருஷிகளே அச்சருணத்திற் சபையிலிருந் தவரனைவருங்கொண்ட சந்தோஷப்பெருக்கை யின்னவி தமென்று ஆகிசேஷனாவும் செல்லெழுபவன் னு உட னை சண்முகப்பெருமாள் தேவியுடன் அரியணையை விட் டிறங்கி மகாவிஷ்ணு பிரமதேவன் இந்திரன்முதலானவர் கள் சூழ்ந்துபோற்றிவரவும் திருச்சின்னம் புள்ளங்குழ லாகிய மங்கலவாத்தியங்கள் கன்னுமிர்தமாக முழங்கவுந் கலியாணமண்டபத்தைக்கடந்து தமதுதிருக்கோயிலிற் பிர வேசித்துத் தம்மைநோக்கும் பிரமனாதிபரிடத்திற்கிருபா நோக்கத்தைப் பாலித்துத் தத்தமது பதவிகளுக்குப்போ வதாகச் செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டுத்தன்பரிசனாவா யில்கடோறுமிருந்து போற்றிவாக் கட்டளை விட்டவராய் அடியேனையின்றெடுத்த அன்னையுடன் அந்தப்புரத்தைச் சேர்ந்து சராசரப்பிரபஞ்சங்கள் தழைத்தோங்கும் படிக் குப் பள்ளியறையிற் பஞ்சணைமெத்தைகளைப்பாப்பிமல ர்ப்பாயலெவிரித்து மற்ற வைபவங்களுடனும் சோடித்தி ருக்கின்ற பொன்மஞ்சத்தி லெழுந்தருள் தேவியுடனா

முமாய்ச் சரசுசல்லாபங்களைச் செய்து சுரதலிலேகனிநூல்
அவளின் பரலங்களை யனுபவித்துக்களித்தவராய் வானநா
ட்டிற் சஞ்சரித்திருக்கும் வெள்ளையனை மேருச்சாரல்ந்
போற்றி வளர்த்த தெய்வயானையைவெற்றி வேலாயுத மு
த்தியாளவர் நாணமென்னுந் தனையினும்கட்டிப் பள்ளிய
றைபிற்சேர்த்துச் சிரோரத்தினங்கனிநூல் செய்யப்பட்ட
ஆபரணங்களைத் தாங்கியிருக்கும் கொங்கைகளாகிய அம்
குசத்தை நிருக்கரங்கனிநூல் புறநியமுத்தி யருளென்னு
ம் சங்கிலியைக் கொண்டு புயசலங்களைக் கிப தறியிற்பிணி
த்ததைப்போலக் கட்டியனைத்து முதநமிட்டும் அதரபான
ஞ்செய்தும் குலவியும் தேவமுதம் போன்ற மதுரமொ
ழியையுடைய குமரியும் குமாரதேவரும் இவ்விதமாகக்கா
மவிடப்பதையனுபவித்து அந்தப்புரத்திற் பிரியாவிடை
யா யிருக்கின்ற காலையில் முன்னம் பாலசுப்பிரமணியக்
கடவுள் பணித்த படிக்கு ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமணிய
தேவர்கள் திருப்பரங்குன்றமென் னுந் தலத்தைக்கித்தம
து தேவியருடன் வைகுந்தம் மனோவதிமுதலிய நகரங்க
ளைச் சேர்ந்து கலையெற்றுப் பழையபடிக்கு மனவெழுச்
சிபுடனிருந்தனர் தேவேந்திரன் அதிகசந்தோஷத்துடன்
முசுக்குத்தச் சக்கிரவர்த்தமுதலியோர்களை யுபசரித்துத் த
ன்மாளிகைக் கழைத்துப்போய் அவர்களுக்குத் தக்கவிடு
திகளைக்கொடுத்துக் காமதேனுவைத் தருவித்து அநுச
வையுண்டி பலகாரவகைகள் கனிவருக்கங்கள் திரட்டிப்
பால் இத்தகைய இஷ்டானனபோசனங்களை நிருப்தியா
க இட்டிச் சந்தனக்குழம்பு புனுகுசுவாது முதலிய கல
கைச்சாந்துகளைப் பூசிப் பரிமாமிருத்த பஞ்சதாருக்கள்
மலர்மலைகளைச்சாத்தித்தாம்பூலத்தைக்கொய்த்து முற்றி
யவுடய்நவரத்தினமயமாக விராடின்ருகீடம், வாசுலைய
ம் மகரகுண்டலம், மதாணிப்பதக்கம், முத்துமாலை, மோச
னமடையா நியபணிகளையும் விஷயயார்ந்த பீதாம்பரங்களை
யும்முத்துப்பல்லக்குசார்னமயமாகவிளங்கும் அம்பாரிக
ளைத் தூக்கியிருக்கும் யானைகள் தேர்கள் பஞ்சகல்யாணி
களாகவிருக்கின்ற புரவிப்பந்திகள் தேவகணிகையர்கள்
ராளமாகப்பொழியும் பசுக்கூட்டங்கள் முதலாகிய உலுப்
பைகளை அபாரியாக வெகுமதிசெய்து உங்களுக்கு அதிக
சிசுமையைக் கொடுத்தேனென்று பலவிதவுபசாரவார்த்
தையனைச்சொல்லி அவ்வவர்கள் பட்டனத்துக்குப்போய்
வரும்படி செலவுகொடுத்தமாத்நிரத்தில் தேவராஜனைவ
ணங்கிடம்மால் மோட்சவீட்டையெளிதிருக்கிடக்கப்பெ
ற்றனமென வுத்தரவுகொடுத்து அதிகசந்தோஷத்துடன்
நால்வகைச்சேனைகளும் கடல்பெருகுமாறுபோல வினா
ச்சுட்டுப்போகவும் ரணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்க
மாதியபதிகளை மோவாத்தியங்களும் திசைகள்செனி
பேட்டத்தக்கதாக முழங்கவும் தங்களுக்குரிய வாகனத்தி
லாரோகணித்து மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர் கு
ழந்தவரத் திருப்பரங்குன்றத்தைக்கட்டி நாடுநகரங்க
ள், வணங்கள், வனத்திரங்கள், மலைகள், நதிகள் முதலாக
த்தாண்டி தத்தமது கிரகங்களிற்சேர்ந்து மனவெழுச்சியு
டன் சவுக்கியமாயிருந்தனர், மேற்குறித்தபடிக்கு வான
நாடர் பூலோகவாசிகள் பாதலத்தினர் மற்றுத்திருக்கலி
யானா துக்குவந்திருந்த சகலரும் போயினபின்பு இங்
ரன் தன்மனதுக்கினியதேவியாகிய நுத்திராணியுடன்போ
க போக்கியங்களையனுபவித்துத் திருக்குமாறுகிய சயத்
தனுடன் சவுக்கியமாய்ச் செல்தினம் அத்தலத்திற் பலதே

வர்கள் பணியிடைக்களைச்செய்துவர வாசமாகவிருந்தன
ர், ஓமநறியிளிகளோ யித்திருமணச் சரித்திரத்தைப்பத்
தி பூர்வகமாய் மனதொருமித்துக்கேட்ட புண்ணியசீலர்
பெறும்பேற்றை யாவராக்கணித்துக் கூறப்படும் இனி
தேவராஜன் பொன்னுலகத்தைச்சேர்ந்து பழையபடிக்கு
த்திரிலோகசக்கிரோஸ்வரனுபவாழ்ந்தசரித்திரங்களைக் கே
ட்டினான் அருதபுராணிகர் ஆரம்பித்தனர்.

விண் குடியேற்றுபடலம்.

ஆனந்திற்சிலவைகல்சென்றிடுதலுமணங்கு
தானுமுற்றிநிமுதையுளையொருபகற்றணந்து
வானவர்க்கிறைனைக்குரைநிரப்புதல்வலித்துக்
கோனகர்ப்பெரும்புதலினில்வந்தனன்ருமான்.

நாடுபிராணணியவாசிகளே, பாலசுப்பிரமணியக்கடவு
ள் தெய்வயானையம்மை யினைமலத்தை யனுபவித்து
வருகின்ற நாள்களில் ஒருதினம் வெகுசுலமாய்ப்பதிபை
யிழந்த யாதொருசவுக்கியங்களு மில்லாமல் வாடியிருக்
கின்ற தேவேந்திரனைச் சீர்படுத்தவும் பழையபடிக்குப்
பொன்னுலகத்துக்கதிபதியாகப் பட்டாபிஷேகத்தைச்செ
ய்யவுந் திருவுளத்திலெண்ணி அக்கருத்தைத் தேவிக்குக்
தெரிவித்துத் தம்பதிசமேதராய் அந்தப்புரத்தைக்கடந்
து நவரத்தினமயமாய்ப் பரந்திருக்கும் சபாமண்டபத்தி
ல்வருவதை வீரவாகுசேவர், என்மர், இலசுநர், பூதத்
தலைவர்களுடவுடன் அருணேயத்தைக்கண்ட வுலகை
ப்போலக் களித்துத் தாமதாமலர்களுக்கொப்பாக முகா
ரவிந்தங்கள் துலங்கத் துரிதமர்கவெதிர்கொண்டு திருவடி
களிற்பணிந்து அண்டங்கள்திரப் போற்றுகின்றபோது
இந்திரன் மனவுமசாகத்துடன் வினாவில்வந்து கர்த்தன்
திருவடிகளிற்சேவித்துக் கரங்களைக்கூப்பிரிந்திவ்வின
டத்திற் கிருபைகூர்ந்து தேவராஜனை யித்தினம் தெய்
வலோகவாழவைப் பழையபடிக்குத்தருவோமெனச்சொ
ல்லியவாக்கியம் செவிகளுக்கமுததானாயாக துழைந்தமா
த்திரத்திற் பேரானந்தத்தைப்பெற்று யாதும்பேசாமல்
நகைமுகையிருந்தனன், அக்காலத்திலுண்டாகியபேரொ
லியானது எங்கணும்பரந்ததைக்கேட்ட பிரமேந்திராதி
தேவர்கள் ரிஷிகள் வெற்றிவேலாயுதமூத்தி வெளிவந்த
னர், வந்தனொன்று ஆனந்தபரவசராய்த் தங்களுக்குரிய
வழிபாடுகளைச்செய்து கிருதார்த்தாதற்பொருட்டித்திரி
தமாய்த் தமதுபணியிடைக்காரீங்கித் திருப்பரங்குன்ற
த்தினிடத்துக்குவந்து கிருபாவிதியாகிய செலுமாரன்பா
தகமலங்களில் வணக்கிவழுத்தியகாலையில் அவர்கள்மீது
விழிகளைப்பரப்பி யிந்ததேவராஜனுக்கு விண்ணுட்டைத்
தரவிருக்கின்றதால் நீங்களனைவரும் வரக்கடவீர்களென
ப்பேசிப் பக்கத்திலிவ்வின்ற வாயுவையெச்சரித்து நமது
தேதைத் தீவரமாய்க்கொண்டு வருவாயென்னும்வாக்கிய
முழுவதன்முன்னம் மகாபாக்கியமென்றோடி வாகனச்சா
லையைச்சேர்ந்து தங்கமயமாகிய தேனாவெளிப்படுத்தி ப
லவுத்தமஅக்ஷவங்களைப்பூட்டி மற்றசெங்காரங்களைப் பூர்த்
தியாகச் சோடித்தவுடன் தன்னனைவருடன் முதற்றட்டி
யிருந்து வரவீணப்பற்றிச் சவுக்கையசைத்து மனோவேக
த்தினுங் கடுகித் துரத்திவந்து முகவாடினேரிடத்திலிறு
த்தினன்.

உடனே பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் திருச்சபையைக் கடந்து வெளிவந்து உமாபரமேஸ்வரரைப்போலத்தெய்வநாயகியுடன் திருத்தேரிலாரோகணித்த காட்சியைவிழி அள்களிக்கத்தரிசித்த தேவர்களமனப்பூரிப்புடன் கற்பக மலர்களை வாரிவாரிச் சோனைமழையைப்போலச் சொரிந்து அஷ்டதிசைகளும் திங்கிட்டிரும்படிக்குக் கரங்களைக்கொட்டி ஜயஜயவென்றாக்கவும் வீரவாகுதேவர் துணைவர் இலகூர், படைத்தலைவர், பராசர்பிள்ளைகள் அறுவருடன் முத்துக்குடைகள் வெண்சாமமாகள் ஆலவட்டங்கள் அருகுகள் மயிற்சிச்சங்களாகிய பரிவட்டணைகளைத்தாங்கிச் சூழ்ந்தனர், இப்படிக்குச் சகலரும்நெருங்கியிருக்கின்றகாலையிற் சரவணபவன் கிருபாகடாட்சமும் அருளநோக்கமும்பெற்று வாகனமாகவு மிருக்கின்ற சிறப்பையுடைய மஞ்ஞையானது தனதுபாதத்தையெடுத்துத் தேவாசிரங்களிலவைத்து நடந்துவந்து கர்த்தன்திருமுன்னம்வின்றது, சவுனகாதிரிஷிகளே சூரபதுமன் ஆதியிற் செய்திருக்கின்ற அரியதவம் வீண்பட்டுப்போவதோ அதிகமேம்பாட்டையுடைய தேவர்களைச் சட்டைபண்ணுமல்வீற்றியிருக்கின்ற இதையவ்றியுஞ் சிறந்தபொருளொன்றுமிராது பின்பு சண்முகதேவர் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு, பிரமன், முதலானவர்களைப்பார்த்து நீக்களனைவரும் வாகனங்களினையிற் நம்முடன் பொன்னகரத்துக்கு வரக்கடவீர்களைத்திருவாய்மலர்ந்தவுடன் மனமகிழ்ந்தவர்களாய்ப்பிரமன் அன்னவாகனத்தினும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுகருடன் மீதுமாரோகணித்துச் சிவசுப்பிரமணியருக்குச்சக்கரட்சகராகஇருமருங்கினும் வரவும் வெள்ளியங்கிரியினிடத்திற்பெருகும் அருவியைப்போல மும்மதங்கனையுமொழுக்கும் வெள்ளையானையின்மீது இந்திரன்வீற்றிருந்து நடக்கவும் மற்றதேவர்கள் முனிவர்கள் விமானங்களினும் இதரமாதிய வாகனங்களினும்போயினர், சயந்தன் இந்திராணிமுதலிய அரம்பையர் ரிஷிபத்தினிகள் பல்லக்கு அவுதாக்கள் புரவிகளினிடத்திற்சென்றனர். இவ்விதமாகச்சகலருந்தொடர்ந்துவரும்படிக்கு தெய்வலோகத்தைநோக்கி யறுமுகவன் பிரயாணப்பட்ட சேதியையிரண்டாயிர வெள்ளம் பூதப்படைகளும் தெரிந்தவுடன் அதிகசந்தோஷசித்தராய் வேலாயுதம் தண்டம், சூலம், கணிச்சி தோமரம், பிண்டிபாலம், சக்கரம், இருப்புலக்கைமுதலிய படைகளைப்பரித்துச் சருவசங்காரகாலத்திற் சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் பெருகுமாறுபோலவீராவே சங்களுடன் ஆரவாரங்களைச்செய்துகொண்டு போம்போது பல்லாயிரம் பூதவீரர்கள் ஜயபேரி, மத்தளம், திருச்சின்னம், புள்ளாங்குழல், காகளம், வலம்புரிச்சங்கமாதியபதினெண்வாத்தியங்களையும் சகலபுலனங்களும் திங்கிடம்படிக்குக் கணகணைமுழுக்கிப்போகவும் பலர்வெற்றிக்கொடிகளைத்தாங்கிவரவும் இவ்விதஆடம்பரங்களுடன் திருப்பரங்குன்றவெல்லையைக்கடந்துவானவழிக்கொண்டு ஒருநாழிசைப்போதில் மாதவன்பதியாகிய பொன்னுலகைச்சேர்க்கு ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமனுடன்வீதிகளிற்போகும்போது சூரபதுமன் திருக்குமாரன் பாணுகோபன்முன்னம் அக்கினிதேவனுக்கினாகொடுத்தகாலத்தில் சகலசிறப்புகளையும்போக்கிச் சீரழிந்து பார்க்கப்படற்குறையாய்க்கருகிக் குட்டிக்கவராகிற்கின்ற கோலத்தையும்தைக்கண்டவுடன் முகப்பொலிவற்ற இந்திரன் மனவாட்டத்தையும் தாமெழுந்தருளிய காரணத்தினால்அவதனன்.

ற்றைவிலக்கியிருக்கின்ற கெளிப்பையும் நிதானித்திரக்கமுற்றவராய்ப் பழையபடிக்குத் தேவலோகத்தைச் சீர்படுத்தத்திருவுளத்திற்சொண்டி சிறப்பதூலின் பிரகாரணங்களைமுற்றமுணர்ந்த மதியூகியாகிய மயனைப்பார்த்து வெகுசாலமாய்ப்பதியையிழந்து வாடியிருந்த துக்கவருத்தங்களைப்போக்கி மனச்சோவுடனிருக்கின்ற இந்தவீந்திரன் அதிகசந்தோஷத்துடன் கஜேந்திரபோகங்கனையனுபவித்து மனவெழுச்சியுடன் அரசாட்சிசெய்திருக்கும்படியான சகலவளங்களையும் பெற்றிருக்கத் தக்கதாக விந்தப்பொன்னுட்டை முன்னினும் பதின்மடங்கதிக சிறப்புடன்விளங்க வினாவிற்செய்தமைக்கடவாயெனக் கட்டினையிட்டவுடன் ஐயனே பணிவிடையின்படிக்கு இதோநடத்திவருவேனென்று திருவடிகளிற் சேவித்துப்போய் நாற்புறங்களினும் சுற்றிப்பார்த்துச் சாத்திரவிதிப்படிக்கு அண்டமுகட்டைத் தாவப்பருத்து வளைந்திருக்கும் சத்தப்பிரகாரப் பொன்மதிலையெழுப்பி பலவறுப்புகளைச் சீர்பெறப்படைத்துச் சத்தசாகரங்களினும் ஆழ்ந்து பரந்திருக்கும் அகழிகளைக்கல்லி அவற்றின் நாற்புறங்களினுந்தேவர்களுந்திகைத்துப் பார்க்கவல்ல பிரதமைகள்சித்திரங்கள்முதலான அழகைப்பெற்று ஏழுநிலைகளையாய்ந்து நவரத்தினமயமாகி கோபுரங்களைத்தாக்கி அதனுட்புறத்திற்சக்கிரவாளகிரியும் பெரும்புறக்கடலும் நானும்படிக்குப்பரந்து நீண்டு இருமருங்கினும் பலநிலைகளைப்பெற்றமேடைகள் சந்திரகாந்தமானிகைகள் நவரத்தினமயமாகிய உப்பரிகைகள் நிலாமுற்றங்கள் சித்திரக்கூடங்கள் பளிங்குத்தெற்றிகள் விசித்திரங்களாக விருக்கின்ற மண்டபங்கள் சதுக்கங்கள் பலவோடைகள் தடாகங்கள் குளங்கள் பூங்காவுகள் உத்தியானவனங்கள் சோலைகள்தோப்புக்கள்முதலாகிய வளங்களைத் தகுதியாகப்படடைத்தபின்பு சிருஷ்டகர்த்தனாகிய பிரமனும் நானும்படிக்குத் தான்கற்றிருக்கின்ற வீஞ்சையின் வல்லபத்தினலும் பேரறிவின் விசாலத்தினலும் கட்டுக்காவலையுடைய அப்பட்டணத்தின்மத்தியில் நவரத்தினமயமாய்ப் பலஅடுக்குகளையுடையதாய் அதிகசிறப்புகளைக்கொண்டு விசாலமாயோங்கியிருக்கும் அரண்மனை பொன்றைப்படைத்து ஸ்ரீமகாலட்சுமியும் காமுறும் ஜயகுன்றங்கள் செங்கழுநீர்ப்புஷ்பங்களார்ந்திருக்கும் ஓடைகள்சித்திரக்குளங்கள் செந்தாமனாவெண்டாமனா அல்லிமுதலிய நிவ்ளியமலர்களைவிகசித்திருக்கும் தடாகங்களாதிவற்றையுண்டுபண்ணி வீஸ்திரணமாகியவிடத்தைப்பெற்றிருக்கும் சபாமண்டபம் அரங்குதளமுகவாயில்கள் சந்திரகாந்தத்திண்ணைகள் நாடகசாலைகள் விதங்கனையமைத்தவுடன் தேவேந்திரன் அயிராணியுடன் வாசஞ்செய்யத்தக்க அந்தப்புரம் சண்முகதேவர் வீற்றிருக்க யோக்கியமாகியகோயில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமன் வாசஞ்செய்வதற்கு உப்பரிகைகள் தேவர்களிருக்கத்தக்க விடுதிகள் ஸ்ரீமகாலட்சுமி சரஸ்வதிதேவிமுதலிய தேவகன்னியருக்கு வாசயோக்கியமாகிய மானிகைவகைகள் கற்பக்காவுகள் நீராடும்பொய்கைகளாறுபவளங்களனைத்தையும் நான்முறைதெரிந்து நித்தர்கள்முத்தர்கள்வாசஞ்செய்யும் வைகுந்தத்தினும் மனோவதிப்பட்டணத்தினும் அளகையினும் சிறந்திருக்கின்றதெனக் கண்டவர்கள் புகழும்படிக்குப் பொன்னுட்டை யலங்கரித்

சுவனகாதிரிஷிகளே, அஷ்டலட்சுமிகளுக்கிருப்பிடமாய்த் திரிலோகசக்கிரோஸ்வரனுக்கு இராஜகாணியாக விருத்திற்ற அப்பட்டணத்தின்சிறப்புக்களை என்போலிகளால் விரித்துச் சொல்லக்கூடுவதோஇவ்விதச்சிறப்புக்களைக் கையும்கனிவினாவிச்சயித்துஅநாநாழிகைக்குள்ளாகச்சிருஷ்டித்த தீவரத்தைத்திருத்தமுழாய்மலையைத் தரித்திருக்கும் ஸ்ரீமநாராயணமூர்த்தியும் நான்முகனும்கண்டவுடன் வீம்மிதராய் உனக்குக்கிரகப்படைக்கத்தக்கவர்களை நொருவருமில்லையென தேவதச்சனைப் புகழுமுன்னிலையில் இந்திரன் அந்தப்பட்டணத்தின் வளங்களைமதித்து பிரமித்தவனாய் சிற்பிபைக்கட்டிக்கொண்டு சகலசிறப்புகளையும் மிகுதியாகக் கொடுத்தனன், பின்புசிறப்பியானவன் துரிதமாய்ச் சண்முகப்பெருமானிருக்கின்ற விடத்தைச் சேர்ந்து திருவடிகளில்வணங்கி நாதனே கட்டையின்படிக்கு நகரமாயிற்றென்று விண்ணப்பஞ்செய்தனன், அவன்மீதுகிருபாநோக்கத்தைப் பாலித்தவராய்த் தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற நவவீரர் இலசுஷர் கணத்திபுகளுடன் குமாரதேவர்போய் தேவராஜனுக்கமைந்திருக்கின்ற அரண்மனைமுகவாயிலினருகிற் சேர்ந்தகாலத்தில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமனாதிபர் வாகனங்களைவிட்டிறங்கி ஜயஜயவென மங்களவாழ்த்தெடுக்கத்தக்கதாகத் தெய்வநாயகியாருடன் சொர்னமயமாகிய திருத்தேவாவிட்டிறங்கிச்சகலரும்போற்றிச் சூழ்ந்துவரத்தக்கதாகப் பாலசுப்பிரமணிய தேவர் பிராட்டியாருடன் கோடிசூரியப்பிரகாசமாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் சபாமண்டபத்திற் பிரவேசித்து முன்னவனாகிய சூரபதுமன் மயில்வாகனமாய்ச்சமந்திருக்கும்பேற்றை யடைந்திருப்பதாய் சிங்கமுகாசரனும்அச்சிறப்பைக்கொண்டு வாழவெண்ணிவந்து குமாரசுவாயியைத் தன்சிரத்திற்றாங்கவிருப்பதையொப்ப நாற்புறங்களினும் சிங்கமுகங்கையுடைய கால்கள்விளங்கும்படிக்குச்சிரோரத்தினமயமாகச் சொலித்துக்கொண்டிருக்கும்அரியணையிற் சிவகுமாரன் தெய்வநாயகியார் சமேதராய்விற்றிருந்தகாலத்தில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு-பிரமன்-தேவர்கள்-ரிஷிகள்முதலானவர்களைவரும் சபைமுற்றும்வெருங்கிப் பாலசுப்பிரமணியனைப்புகழ்ந்திருந்தனர், இந்திராணியானவன் ஸ்ரீமகாலட்சுமி சுரஸ்வதிமுதலாகிய பெருந்தேவியரை உபசரித்து அந்தப்புரத்துக்கழைத்துப்போய் அநிகமரியாதையுடன் அவர்களுக்குத்தக்க பீடங்களைவிட்டித்து எழுந்தருளச்செய்து சபகரமாகியவார்த்தைகளையாடிக்கொண்டிருந்தனர்.

திருச்சபையினிடத்துவிளங்கும் சிங்காதனத்திலமர்ந்த பாலசுப்பிரமணியதேவர் பிரமவிஷ்ணுக்களைபார்த்து இந்திரனாவன் திரிலோக சக்கிரோஸ்வரனுப் இப்பட்டணத்தி லிருந்து அரசரிழைக்களைச் செலுத்திச் சகலசவுக்கியங்களையும் அனுபவித்திருக்கும்படிக்கு இத்தினமேமகுடாபிஷேகத்தைச்செய்விக்கக் கடவீர்களெனத் திருவாய்மலர்ந்தனர், அந்தவிசேஷம்செவிகளிற்பட்ட மாத்திரத்தில்காபாக்கியமென்றுபிரமன் பலதேவர்களைத் துரத்திக்காசலம் ஆடைஆபரணங்கள் கற்பகமலர்மலைசந்தனக்குழம்பு வெண்சாமனாவளமகுடம் தவளசத்திரமுதலாகிய ராஜசின்னங்களைத்தையுந் தருவித்துக் கொண்டவனுப்ச்சத்தமுனிவர்களும்வேதங்களையோதவும்தேவனுத்துமிமுழங்கவும்விண்ணவர்வாழ்த்தெடுக்கவும் அரம்பையர்பணிவிடைகளைச்செய்யவும்இத்தகையசிறப்

புகள்நடந்துவருகின்றகாலையில் பொற்குடங்களில்பிரப்பியிருக்கின்ற வானகங்கைபைக்கொண்டுமந்திர பூர்வமாக ஸ்தானஞ்செய்வித்து பீதாம்பரத்தையுமித்திச் சந்தனத்தேய்வை புணுகுசுவனாது கஸ்தூரிமுதல்ய கலவைச்சாந்தைப்பூசி நவரத்தினமயமாகியஆபரணங்களைப்பூட்டிக்கற்பகப் புஷ்பமாலையுணையணிந்துமற்றகோலங்களையும் சீர்பெறச்செய்வித்தவுடன்பிரமன் இந்திரன்கரத்தைப்பற்றி அழைத்துவந்துபருத்தமணிகளினுஞ்செய்தமைத்திருக்கின்றசிங்காதனத்திலேற்றித்தேவமுரசங்கனாதியமங்கலவாத்தியங்கள் தாந்தாமென்று முழங்கவும்தேவரிஷிகள்வேதங்களையோதிஅட்சதைகளையும்புஷ்பங்களையுமிறைக்கவும் கண்ணன்கண்டிகளிக்கவும்மற்றையர்மனவெழுச்சிபெறவும்பிரமதேவன்வயிரமுடியைக் காத்திலெடுத்திச்சிவசுப்பிரமணியதேவர் பரிபூரணகடாட்ச வீட்சணிபத்தினால் திரிலோகங்களுக்கும் சக்கிரோஸ்வரனுப் சகலையுப்போஷித்துஅரசரிமைகளைச் செலுத்திச் சுகத்தில் வாழ்ந்திருக்கக்கடவாயென்று ஆசீர்வதித்துச் சிரத்திற்றறித்தனர், அக்காலத்தில் இந்திரன் பழையபடிக்கு அரியணையிலீற்றிருந்தகோலத்தைக் கண்டமாத்திரத்தில் மனமகிழ்ச்சியுடன்தேவர்களைவருமெழுந்து தங்களாசன் திருவடிகளிற்பணிந்து போற்றி நிற்கவும் சத்தவிருஷிகளாதிப தவத்தர் கற்பகமலர்களை யிறைத்து அகண்ட மண்டலாதிஸ்வரனே வாழிவாழியென வாழ்த்தவும்அரம்பை ஊர்வசி-திரிலோத்தமை மேனகைமுதலிய தெய்வப்பெண்கள்பரதநாட்டியங்களைச் செய்யவும் விஞ்சையர் கருடகாந்தருவர்மகரயாழ்களை மீட்டிச் சிவவணைந்தமாகத் தேவகானங்களைப்பாடவும் சங்கீதி-பதுமரீதி-சிந்தாமணி-காமதேனு-உசயிச்சிரவ முதலாகியவளங்கள் பக்கங்களிற் பணிவிடைக்கெதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கவும்யித்தகைய வைபவங்கள் நடந்துவருமுன்னிலையில் தேவேந்திரன் சிங்காதனத்தை விட்டிறங்கித் தேவதேவோத்தமனாகிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் சந்திதானத்தின்போய் மும்முறைவலம் வந்து திர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்து கரங்களைக்கூப்பிப் போற்றிவனனுப் இதனை விண்ணப்பஞ் செய்வதாயினன்.

திருமருகோனே பலயுகங்களாகப் பதியையிறுந்து பெண்டிபிள்ளைகளைத்தோற்றுக் காடேகதியாகத்திரிந்தலைந்திருந்த அடியேனிடத்திற் பரிபூரணகடாட்சம்வைத்துத்திருமேனிவருந்த கொடியபோனைச் செய்து பகைவனாவாட்டிச்செல்வவளங்களிற்சிறந்ததுறக்கநாட்டைப்படைத்துக் கொடுத்துப் பழையபடிக்கரசாட்சியையுக்கடாட்சித்துச்சகலரும் புகழ்த்தக்க ஏற்றமும் மேப்பாட்டையும்பெறச்செய்தீர்மேலும் நாயினேனைத் தொண்டனுமாக்கிக்கொண்டீர் ஆகலாற் கிருதார்த்தனுனை இத்தனினும் பெறவேண்டியபேறுக ளொன்றுமில்லை பெனப் பலபலவிதங்களிற்றுதிக்கின்ற தேவேந்திரனிடத்திற் பரிவாய்க் கிருபாநோக்கத்தைப் பாலித்து இனிஎக்காலமும் மனமகிழ்ச்சியுடன் சகலரும்போற்றிவணங்கத் திரிலோகாதிபத்தியத்தைப் பெற்று கஜேந்திராச்சம்பத்தையனுபவித்துபெண்சாதிபிள்ளையுடன் சுகசீவியாயிருக்கக்கடவாயெனத் திருவுளம் பற்றினவராய்ச் சபையிலிருக்கின்ற பிரமன் விஷ்ணுமுதலானவர்களீது விநிகளைப்பரப்பித் தங்கள்பதவிகளுக்குப்போய்ச் சலனமற்று வாழக்கடவீனெனச்சொல்லச் செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டபின்பு தமதுமாணிகையைச்சேர்ந்து குறியபாதங்களையுடையபூதவீரனாவாயில்

கடோறும் காவலருகதித் தெய்வநாயகியாருடன் லீலா வினோதங்களைச் செய்திருந்தனர் உடனே விஷ்ணு, பிரம னுதியர் பொன்னுலகைக்கடந்துபோய்தங்கள்பதவிகளிற் சேர்ந்து தேவீமாருடன் அல்லலற்றுக் களித்திருக்கவும் தேவேந்திரனும் இந்திராணிசமேதனாய்ச் சுகலீலைகளைச் செய்தும் திரிலோகாதிபதியாய்ச் சகலசெல்வங்களையும் அனுபவித்து சஞ்சலமற்றிருக்குமுன்னிலையில் விண்ண வர்பொன்னுலகவாழ்வையல்லாமல் மற்றபுலனங்களினு ள்ள வளங்களையுட்பெற்றவர்களைப்போல மனவெழுச்சி யுடன் தங்கள்தேவியருடன் தத்தமக்குரியதலங்களிற் ச லுக்கியமாயிருந்தனர்.

கந்தவெற்புறுபடலம்.

இப்படிசிலநாளேகவிதன்மிசைவைகலொன்றி லொப்பருங்கந்தவெற்பிலுறைவதுகருதிச்செவ்வோர் செப்புறழ்கொங்கையோடுஞ்சினகாரத்தனந்துசெல்ல வப்பரிசுணர்ந்துவேதாவாதிபர்யாரும்போந்தார்.

வாசீர் சவுனகாதிரிஷிகளை, மேற்குறித்தபடிக்குச் சக லரும் அதிகமகிழ்ச்சியுடன் தமக்குரியஅரசுகளைச்செலு த்திச்சவுக்கியத்தி லிருக்கின்றகாலையில் ஒருநாள்வெற்றி வேலாயுதமுர்த்தியானவர் கந்தவெற்பைச்சேர்ந்திருக்கவ தைத்திருவுளத்தில்நீண்டு அந்தப்புரத்தைவிட்டுவெளி வந்து திருச்சபையில்வீற்றிருந்தசேதியை ப்ரீமகாவிஷ் ணுபிரமனுதியர் போதவுணர்வீற் தெரிந்தமாத்நிரத்தில் பூவினிடத்திருக்கும் தேனையுண்டுகளிக்க வண்டினங்கள் பலதிசையினுயிருந்து பூஞ்சோலையைநோக்கிவரு மாறு போல அதிகஆவலுடன் தத்தமபதவிகளைநீங்கி தெய்வ லோகத்தைச்சேர்ந்து குமாரதேவரைக்கண்டு வணங்கிப் போற்றுகின்றவரிடத்திற் பரிவாய் விசாரணைகளைச்செய் தபின்புஇதனைத்திருவுளம்பற்றுவதாயினர், நாம்சிலபோ து கத்தமாதனத்தைச் சேர்ந்திருக்க நீண்டுநிறுப்பதால்இ ன்றையதினம் பிரயாணப்படுவோம் நீங்களனைவரும் உ ங்கள்பதவிகளின்போய்ச் சகலசெல்வவளங்களையும் அனு பவித்து சவுக்கியமாயிருப்பீர்களென்று அவர்களுக்குச் செலவுகொடுத்தனுப்பிவிட்டுத் தேவேந்திரனுக்கும் தன் கருத்தைத்தெரிவித்து நீயித்தலத்தில் வாசமாயிருந்து ச கலனாபும்போற்றி வாழ்க்கடவாடெனப்பணிந்துவாயுவை ப்பார்த்து வினாவில் நமதுதேவைக்கொண்டுவரக்கடவை யெனக் கட்டினையிட்டமாத்நிரத்தில்அதிவேகமாய்ப்போ ய் அலங்கரித்துப் புரவிகளைப்பூட்டிக் கற்கரத்தொனிக ளொழத்துரத்திவந்து எதிரில்இறுத்தினன், உடனேகுமா ரதேவர் தெய்வநாயகியுடன் மாதவாணிடத்தில் அனுப்பி வித்துக்கொண்டு திருத்தேரிலேறிப்போது சாரதியானவ ன் குதிகாகலையதட்டிச் செலுத்துகின்றகாலையில்வீரவா குதேவர், துணைவர், இலகூர், படைத்தலைவர், தங்கள் தங்கள் வாகனங்களின்மீதுசூழ்ந்துவரத்தக்கதாகவும் இர ண்டாயிரவெள்ளம் பூதப்படைகளும் ஜயசன்னகங்களு டன் ரணபேரி, ஜயபேரிமுதல்ய வாதியங்களைமுழக்கி க்கொண்டு கல்லென்னுஞ் சத்தமெழிச்சண்முகனைப்புகழ் ந்துவரவும் பொன்னாட்டைக்கடந்துதிருக்கிலையகியை ச்சேர்ந்து அரசன்மனைமுகவாயிலிற் நேனைவிட்டிறங்கித்

திருத்தேவியாருடன் ஆலபத்துக்குள்ளேபோய்ப் பிதா வையும் தாயையுஞ்சேவித்துப்போற்றித் தாம்கத்தபருவ தத்துக்குப்போக விருக்கின்ற சேதியைவிண்ணப்பஞ்செ ய்து உமாபரமேஸ்வார் ஆசீர்வாதங்க்ளையும் விடையையு ம்பெற்றுமீட்டுந் திருத்தேரிலாரோகணித்துத் தம்பியர் முதலானவர்கள் சூழ்ந்துவரச் சகலதிருவோலக்கங்களு டனும் வெள்ளரிடங்கிரியைக்கடந்து அதற்கடுத்திருக்கி ன்ற கந்தவெற்பினிடத்திற்சேர்ந்துவாகனத்தைவிட்டிறங்கி நவரத்தினமயமாக விளங்கியிருக்கும் ஆலயத்திற்பிரவே சித்துச் சபாமண்டபமுகப்பிற் சிராரத்தினங்களினு ல மைந்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தில் தம்பதிசமேதராய்வீற் திருந்தகாலையில் வீரவாகுதேவர்முதலான பிரமுகாங்கு ழந்தைவடிவேலன் திருமுன்னம் பரப்பியிருக்கின்ற டீட் ங்களிலமர்ந்து பணிவிடைகளுக் கெதிர்பார்த்திருந்தனர், பூதகணங்களும் திசாதிசையிலும்பரந்து காவல்கொண் டமர்ந்தனர்.

துப்பதாமறைகளாலுத்துதித்திடற்கரியதான செய்யவேளடிகள்வாழ்கசேலுமயிலும்வாழ்க வெய்யசூர்மார்புகீண்டவேற்படைவாழ்கவன்னுன் பொய்யில்சீரடியார்வாழ்கவாழ்கவிப்புவனமெல்லாம்.

இந்திரபரிப்படலம்.

காசினியத்தருகந்தவெற்பிடைத் தேசுடைமுருகவேள்சேர்ந்தசெய்கையைப் பேசினனிக்கனிப்பிறங்குபொன்னகர் வாசவனியற்கையுமற்றுங்கூறுகேன்.

சூதபுராணிகர் சவுனகாதிமுனிவர்களைப்பார்த்துஇது வனாயினும் பாலசுப்பிரமணியர் சகலபுலனங்களினும் பு கழும் சிறப்பினைப்பெற்றிருக்கும் கந்தவெற்பைச்சேர்ந்தி ருந்தகாலையிற் கேட்டீர்கள்இனிபொன்னகரத்திலமர்ந்து திரிலோகசக்கிராதிபதியாய் அரசுசெலுத்திவரும்தேவே ந்திரன்செய்கைகளையும் மற்றசரித்திரங்களையுஞ் சொல் லுவோமென்று சூதபுராணிகர் ஆரம்பித்தனர், அவுணர் பூண்டறக் களைகளைந்தெரிந்த வெற்றிவேலாயுதத்தைப் பரித்திருக்கும் பாலசுப்பிரமணியதேவர் பரிபூரணகடாட் சவீட்சனியத்தினால் அரசுரிமைபைப்பெற்று முப்பத் துமுக்கோடி தேவர்கள் சகலபணிவிடைகளையும்செய்து போற்றிவரவும் நரப்பத்தெண்ணுயிரம் ரிஷிகள் மங்கள ஆசிகளைச்சொல்லித்துதித்து நெருங்கியிருக்கவும் கின்ன ரர் கிம்புருடர் சித்தர், வித்தியாதரர் மங்களங்களைப்பாடி யேத்தவும் சகலசாத்திரபண்டிதனுய்த் திரிகாலவர்த்தமா னங்களை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போல தெரியவ ல்ல குணசம்பத்தைப்பெற்று குலகுருவாகவிருக்கின்ற பிரகஸ்பதிபகவான் அருகியிருக்கின்ற ஆசனத்தில் வீற் திருந்து மந்திராலோசனைகளைச் சொல்லிவரவும் அரசம் பையூர்வசி, திலோத்தமை மேனகைமுதலாகிய சுந்தரவ

திகளாகியதேவகணிகையர் அபிரயங்களைக்காட்டிச்சதிமு
றையிற் பாதங்களிந்தடியிருக்கின்ற சிலங்கைகள் கலக
லெனச் சத்திக்கத்தக்கதாகப் பெயர்த்துப்பெயர்த்து வை
த்து மயிலையொப்பப் பரதநாட்டியவியல்புப்படிக்குந்
தும் குயில்கள்நாணும்படிக்குச் சிரவணனந்தமாகப்பாட
வும் கருடகாந்தருவர் தேவயாழ்களைமீட்டி மதரமாகிய
கீர்த்தனக்களைவாசிக்கவும் பலதேவர்கள் பயபத்தியுடன்
அருகிலிருந்து வெண்சாமகாளை யசைக்கவும் அருகுக
ளைப்பிடிக்கவும் ஆலவட்டங்கள்வீசவும் கட்டியக்காரர் எ
ச்சரிக்கைசொல்லவும் பட்டுவர்புகழவும் மற்றவிராஜ சி
றப்புகளனைத்தும் குறைவறநடந்து வருகின்றவேளையில்
தேவதுந்துமிமுதல்ய வாத்தியங்கள் தாம்தாமெனமுழ
ங்க நவரத்தினகசிதமாகவிளங்கும் காம்புகுனிசியில்
வெண்பட்டினாலும் ஆணிமுத்துகளினாலும்சோடித்திரு
க்கின்ற பூச்சக்கிர தவளக்குடைகளை யிருபாசிசங்களினு
ம் சந்திரசூரியையொப்பக் கவிக்கவும் அவற்றின்கீழ்ப்
புறத்தில் நவரத்தினமயமாகச்சோடித்து விளங்குகின்ற
சிங்காதனத்திலெழுந்தருளி திரிலோகங்களினுந் தனது
ஆணைஆக்கினைகளைச்செலுத்திப் பாதகாத் தரசெலுத்
திவருகின்ற தேவேந்திரன் ஒருதினம் சந்தியில் மனதுக்
கதிகசஞ்சலங்காட்டியபடியால் இதனைச்சிந்திப்பதாயின
ன், திரிபுவனசக்கிரோஸ்வராகு வாழ்ந்திருக்கின்ற யான்
சத்திராதிகளாய்த் தாயாதிகளாகவு யிருக்கின்ற சூரபது
மனுக் கடிமைப்பட்டு அவன்கட்டளைகளுக்கடங்கித் தகா
தபலவீனத்தொழில்களை வெகுதூரஞ்செய்து அளவற்
றயுகங்களைக்கழித்தேன் இதன்மத்தியிற் பாதகாகிய அ
வுணரால் நேர்த்துத்தகவருத்தங்களையும் இடைபூறுகளை
யுஞ்சொல்லி முடிவதோ பிள்ளையொருபக்கம் தேவியொ
ருபக்கம் நானொருபக்கமாயிறைந்து பதுங்கிப்பாத து
ன்பங்களையனுபவித்தனம் அவற்றினையிக்காலத்தில்கிளை
ப்பினும் மனம்நடுங்குகின்றது ஐயையோ இவ்விததுன்ப
ங்களின்பட்டவர்க ளொருவருமிருக்கமாட்டார்களெனப்ப
லபலவெண்ணியெண்ணி சஞ்சலசித்தனாய்த் தன்செல்வ
த்தைவெறுத்துக்கொண்டு இந்திராணியினதுபொற்கலச
ங்கையொத்த கொங்கைகளை யிறுகப்புல்லியணையும் சுக
த்தைமறந்துகஜேந்திரச்செல்வவளங்களைச்சற்றுமமதியா
மல் அரசுசெலுத்துவதையு மிகழ்ந்து எக்காலத்தும் சல
னமில்லாமல் நன்னெறிகளை யடைவிக்கும் சிறத்தவங்க
ளைச்செய்து சிவபிரான் பரிபூரணகடாட்சத்தைப்பெற்று
நீந்தியமாகிய மோட்சசாமபிராச்சியத்தையடைந்து பே
ரானந்தத்தை யனுபவித்திருப்பதேதவிர வேறுநன்மை
டொன்றுமில்லையெனமதித்து அவ்வாறே துறவாசீர்மத்
தையனுஷ்டித்து வனத்திற்போய்த் தவங்களைச்செய்யத்
துணிவுகொண்டனன் இப்படிக்கு இந்திரன் உத்தேசித்
திருக்கின்றதுணியை ஆசிரியனாகவும் மந்திரியாகவும் பு
ரோகிதனாகவும் தலைவனாகவுயிருந்து தேவர்கள் சவுக்கிய
ங்களுக்குவேண்டி உதவிகளைத்தேடி யிரட்சித்துவரும்
பிரகஸ்பதி தெரிந்தமாத்நிரத்திற் றிடுக்கிடும்மோசம் நே
ர்த்தது இவன்கொண்டருத்தின்படிக்கு வெளிப்படுவா
னாகித் தெய்வலோகத்துக் கரசனில்லாமல் தலைவிரிகோல
மய அலைந்து பகைவருக்கிடமுண்டாகும் ஆகலால் இ
னிதாமசப்படாமல் இதற்கொரு நிவாரணத்தைத்தேட
வேண்டுமெனக்கருதி ஒருத்திரத்தை மனத்திற்நீர்மானி

த்துக்கொண்டவராய்த் தேவேந்திரனுக்கருகில் நெருங்கி
யிதனைபேசுவதாயினர்.

பருவதங்கள் சிறகைக்கண்டித்து உலகங்களை வருத்த
மின்றிக் காத்துவரும் வச்சிரதானாகிய இந்திரனேகேட்
பையாக சிவகாருண்ணியம் நடிவுநிலைமைசக்கருமங்களா
திய நன்னெறிகளைவ்வளவுமற்ற கொடியபாதகனாகவிருந்
து கொடுங்கோல்செலுத்திவந்த சூரபதுமனுடைந்தது
க்கவருத்தங்களையும் அபகீர்த்திபையும் பெரிதாகநினைந்
து தூறுஅசுவமேதயாகங்களைக் குறைவறச்செய்து முடி
த்த பலப்பிராப்தியினர் சிவபிரான் கடாட்சித்திருக்கின்
ற சிறப்பையுடைய இவ்வரசரிமையையும்திரிலோகச் சா
ம்பிராச்சியச் செல்வவளங்களையும்வெறுத்து ஏதோசில
வெண்ணங்களைக்கொண் டிருக்கின்றனைபோற் காணுகின்
றது ஐயையோ உன்விவேகத்தை யென்னசொல்லுவேன்
இத்தகைய பெருவாழ்வைநீங்கி யினிமேற்படமுக்கியமா
கிய தவவீரதங்களைச்செய்து நீபெறவிருக்கின்ற பலப்பி
ராப்தியானது இன்னதெனத் தோற்றவில்லை வெய்யில்கு
ளிர்-பனி-யிவற்றினாலும் பலபல இடைபூறுகளினாலும்
அலைச்சம்பட்டுத் தேகமும் மனமும்வருந்திச்சிறந்த நோ
ன்புகளைச்செய்தவரன்றோ மேம்பாடாகப் புகழவல்ல இ
ந்தமகதயிஸ்வரியங்களையும் கஜேந்திரவாழ்வின் சம்பத்
தையும் பெற்றுக்களிப்பவர்கள் ஒழார்தரனே யிஃதுஉ
ன்மட்டல்ல மதித்துப் பார்க்குமிடத்தில் இந்தத்திரிலோ
கங்களினும் சாதாரணமாக நடந்துவரும் இயற்கையாகு
ம்பற்பலதுன்பங்களைச் சகித்து இடைவிடாது அரியதவ
ங்களைச்செய்துவரும் பேற்றினைவாய்ந்த ரிஷிபுங்கவர்களி
னும் சிவபூசனைமுதல்ய நற்கருமங்களை மனதொருமைப்
படநடாத்திவந்த மகிமையினுற் பொன்னுலகவாழ்வைப்
பெற்றுத் தேவொனப் புழக்குகிறதிருக்கின்ற சொர்க்க
வாசிகளினும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்திலிருக்கி
ன்ற புண்ணியசீலர்களினும் பாதலவெல்லையில்வாழும்
ஆதிசேஷன்முதல்யநாகராசாக்களினும் சிருஷ்டி நிதிச
ங்காரமென்னும் முக்தொழில்களைநடாத்திவரும்மகிமை
யையுடையதிரிமூர்த்திகளினும் பொற்பிதிர்வைப்போல
அழகிய தேமல்பரந்து தங்கக்கலசத்தையொப்பப் பூரித்
து விம்மித் ததும்பி நீலரத்தினத்துண்டத்தினும் சுந்தர
முள்ள மணிக்காம்புகளைப் பெற்றிருக்கின்ற கொங்கைக
ளைப்படைத்து அதிகரூபலாவண்ணியங்களைப் பெற்றுக்
கலாபமயிலையொத்த சாயலையும் அன்னக்கையொத்தமெ
ல்லியநடையினையும் கிள்ளையையும் குயிலையும்பாழினே
சையும்பழித்துத் தேவாமுத்தைப்பார்க்கினும்மதரமா
க்கொஞ்சி வார்த்தையாடும் தருணமங்கையனைக்கலந்து
பேரானந்தத்தைப்பெறச்செய்யவல்ல போகபோக்கிய வி
ன்பரசத்தைக்கைத்து நீங்கியிருப்பவர்க ளொருவருண்
டோ முற்பகல் மனமொருமித்துச்செய்த தியகருமங்களு
க்குத்தக்கத் தண்டனைகளைச் சிவபிரான் கட்டளையின்படி
க்கனுபவித்துச் சூரியன்முன்பட்ட பனிப்படலத்தைப்
போலக் கழித்துவிட்ட சம்பவங்களை யிகழ்ச்சியாகநினைந்
து கவலைப்பட்டிருந் மனத்தையு அரிதிற் கிடைத்திரு
க்கின்ற இந்தச்சிறந்த மகதயிஸ்வரியத்தை பூனமென்மெ
ண்ணித்துறந்து வறியனாய்த் தனிமைமீற் றவங்களைச்செ
ய்துமறுவங்காலத்தில் நீபெறவிருக்கின்ற துக்கவருத்தங்க
ளுக்கொரு அளவையுமுண்டோ கோடைகாலத்திற் றோ
ற்றுங்காவல்நீகைக்கடக்கவறியாது பயப்பிராந்திகொண்டு

வாடுகின்றவன் ஆழந்தகடலினிடத்தில் விழுந்து நிலைபெறுதலென்று வாடகனைக்கக்கூடுமோ ஊனுறுக்கமற்றுபனிவெய்யில்-குளிர்மழைமுதலிய கொடுமைகளிற் பட்சசீரம்வாடவருந்திச் சத்த-பரிசு-ரூப-ரசு-கந்தமெனச்சொல்லாரின்ற பஞ்சேந்திரியவிஷயங்களில் ஐப்பலன்கள்மீறிச் செல்லவொட்டாமலடக்கி காம-குரோத-லோப-மோக-மத-மாற்சரியமென்னும் அறுவகைப்பகையினைப்போக்கிச் சித்தத்தைச் சிவத்திற்கலந்து அரியயோகசாதனைகளைச்செய்யவல்ல மகத்துக்கள் பெறும்பயனைத் திரிலோகாகிபத்தியத்தைபெற்றிருக்கும் சதமகனேரினைக்குமிடத்தில் போகமல்லதுவேறுமுண்டோ இவ்வாக்கியத்தைக்கடைப்பிடியாகநம்பக்கடவாய் இஃதன்றியும் பொறிபுலன்களையடக்கி அவாவைப்போக்கிச் செய்கைகளிழந்து வினைக்கூடாகிய தேகவாசனையை நீக்கி நித்தியத்தைத் தரவல்ல பேரின் பவிடொன்றிருக்கின்ற தென்றுஞ்சிலசபல சித்தர் சொல்லுவதுமுண்டு அதனைக்கண்டவர்களைக் காட்டவல்லமோ இம்மையில் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போலத் திஷ்டாந்தமாய் அனுபவித்துக்களிக்கும் போகபோக்கியங்கையே உண்மையாக உலகங்களிற் சாதாரணமாய்வசனித்துக்கொள்ளவருக்கின்றது ஆதலாற்பொய்மையாகிய காலமதுரமிருத்ததெளிவுள்ள நீரெனக்கருதி அதனிடத்திச்சைகொண்டு கரத்திலகப்பட்டிருக்கின்றசிறந்த தேவா முதத்தைக்கமரிற் கவிழ்த்துவிட்டு மோசம்போனவர்களை யொத்துச்சிலர் நித்தியமெனச் சொல்லும் மோட்சவீட்டைப்பெற்றினைந்து இம்மையிற்கண்டபலனாகக் கிடைத்திருக்கின்ற பிரயோசனத்தைப் பலவத்காரமாயிழந்துபோகும்படிக்குச் சம்மதித்திருக்கின்ற வுன்னெண்ணம்வெகு நேத்தியாக விருக்கின்றது ஓ தேவராஜனே தன்மனதுக்கினியசுந்தரமுள்ளமங்கையரை அம்சதுளிகாசயனத்திற் சரசசல்லாபங்களினாற் சுரதலீலைகளைச்செய்துபெறும் பேரின்பமே மோட்சகாருண்ணியமாம் அவர்களுடன்கலந்து வாழ்வதேயிலவாழ்க்கையாம் நடைநொடிபாவனைகளிற் குறைவின்றிக் கற்புத்தன்மையைப் பெற்றிருக்கின்ற கன்னிகையொருத்தி கிடைத்தலே செல்வங்களிற்சிறந்ததாம் அத்தகைய தருண மங்கையர் தங்கக்கலசத்தை யொத்த வனப்புள்ளகொங்கைகள் மார்பிலி றுக்கக்கடியனைந்து இன்பநலத்தைப்பொருதவறுமையைவிடக் கொடிய தரித்திரமேவறுமுண்டோ மறுவற்றசோட்சகலைகளை வாய்ந்தபூரணச் சந்திரோதயத்தைப் பழித்துவிளங்கும் அழகியமுகாரவிந்தங்களைப் படைத்தமங்கையர் புணர்ச்சியைச்சிலர் சிற்றின்பமெனப்பேசியிகழ்கின்றனர், அதி ன்கிறப்புத்தெரிந்தால் அதனைப் பேரின்பமாகவேயெண்ணி நிமைப்போதும் பிரியாவிடராய்க் கூடியிருப்பார்மேற்குறித்த மேம்பட்டவின்பமானது பூருவத்திற்செய்ததவப்பேற்றிறன்கிடக்கவல்லதல்லது நினைந்தகாலத்திற்சுலபமாகப்பெறவும் போகுமோ ஓ மேகவாகனனே அதன் பெருமிதங்களை சவிஸ்தாரமாகக்கேட்க மனமிருக்குமாகில் சொல்லக்கடவோமென்று தனக்கரணகவிருக்கின்றஆசிரியன்குறித்தவாக்கியங்களைச் செவிகளுக் கமுததாரையைப்போலக் கேட்டவுடன் வச்சிராயுதபாணியாகியஇந்திரனுக்குச்சீரம்பூரித்து நகைமுகனாப் ஓமக்கனலிற் பட்ட வெண்ணையைப்போல மனங்கரைந்துகாமக்கவலையில்முயற்சிகொண்டவனுப் குலக்குரவினைச் சேவித்துமனக்கவலையைப்போக்கி நங்காட்சியைப்பெறச்செய்ய தேவாமுத

த்தைப்போல அருகிலிடவிடாமலிருக்கின்ற குருநாதனேதேவரீர் கிருபையும் இப்பொழுது போதித்தமங்கையர் சிறப்புக்களையும் குணதீசயங்களையும் பேரானந்தத்தைத்தரும் காமவின்பநலத்தையும் அடியேனுக்கிதபரியந்தம் தெருட்டாமலிருந்தகாரணமென்னே வெனத்தேகமுற்றினும் விழிகளைப்படைத்திருக்கின்ற சிற்றறவையுடைய மகவான் வினாவியகாலத்தில் இவன்மனதிற்கொண்டிருந்தருத்தழிந்து மருண்டுமோகவாசனையி லகப்பட்டுக்கொண்டானெனத் தெரிந்துகொண்டவனுப் வேதாகமபுராணசாத்திரவிதங்களைப் பூரணமாகவாசித்து அவற்றி னிச்சயங்களைத் தெரிந்திருக்கின்ற பண்டிதனாகியபிரகஸ்பதிபகவான் திரிலோகசக்கிரேஸ்பரணைப்பார்த்து அரசனேமோட்சவீட்டை எளிதிற்கரும் சிறப்பையுடையமங்கையர் மகத்துவங்களையும் அவர்களாற்பெற்றிருக்கின்ற இன்பநலத்தையும் விளக்கும் மதனசாத்திரத்தின் நிச்சயப்பொருள்களை மேம்பட்டதாகச் சித்தித்தறியும்ஆசைப்பெருக்கில்லாதபருவத்தில் மேலையோராகவிருப்பவர்போதிக்கமாட்டார்கள் அவ்வாறேஐயுனே உமக்கித்தினவரையில் அனுக்கிரகஞ்செய்யாமற் றுழ்த்தனம்இதுதருணமாகத்தெரிந்தபடியால் சந்திரனைக்குடையாகப் படைத்திருக்கின்ற மன்மதராஜனது சரித்திரமாகிய கடலைவிசாலமாகியகூர்த்தபுத்தியினால் அளந்துபரிசோதித்து நிச்சயித்திருக்கின்ற உண்மைகளின் பிரகாரணங்களனைத்தையும் சொல்லுவோம்பராமுகமில்லாமல் மனதையும் செவிகளையுமொருமித்துக்கேட்பையாக ஆதியில் இந்நூலைத்திருக்கியலையபருவத்தைக்காவல்கொண்டிருக்கும் பெருமையினைபுடைய நந்தியெம்பெருமான் கணக்கிறந்தவிரிவாயுண்ணுபண்ணியிருந்தனர், சிலகாலத்திற்குப் பின்புமேலையோரால் நூற்றெட்டு சாகைகளாகக் குறுக்கினர், இக்காலத்தில்தசபிரகாரணங்களாக ஏற்படுத்தி யிருக்கின்றது பூர்வாசிரியர்கள் இதற்குரிய சமையங்கள் அறுவகைத்தாகப்பிரித்தனர், அவைகளில் அமுதத்தினு மினியஇன்பத்தையனுபவிக்க விருக்கின்ற ஜீவான்மாக்களுக்கு இம்மையில் அளவுபடாத போகத்தைப்பெற்றுக் களித்தலேமுத்தியெனப்பேசுகின்ற வுலோகாயுதமெனச் சொல்லாரின்ற சமையத்துக்குரிய சரித்திரங்களை விசாரணைசெய்து அம்மார்க்கத்தை யனுசரித்துச்சுகாதீதப் பேற்றையடைந்து வாழ்பவரே புருஷராவார் அத்தகைய சிறந்தமுத்தியின் இன்பநலங்களைத் தரவல்லவர் வேலையொத்த கூரியவிழிகளைப் படைத்திருக்கின்ற மங்கையாரும் அவர்களாற்பெறுமின்ப சாதகங்களுக்கிடத்த கிரிகைகளையும்அவைகளைக்கருவியாகக்கொண்டு கிரீடிப்பதற்கிடத்த தன்மைகளையும் பெறவல்லஆடவர் செய்கைமுதலியவற்றைச் சாத்திரோக்தமாக இனி உமக்குப்போதிக்கின்றேன், அஃதென்னையெனில் மக்களுக்கிடத்தசாதி இயற்கைஅங்கம், குணம், சத்துவம், தேசவியல்பு, புணர்ச்சிப்பருவம், இத்தன்மைகளைப் பாந்தமாகத்தேர்ந்து கருத்தினிடத்தில்அமையச்செய்துகொண்டு நடப்பதாம் மேற்குறித்தகாரணங்கள மன்மதவேதத்திற்சொல்லும் சிறந்தபொருள்களின் தொகையாகவிருக்கும்ஓ ஆயிரக்கண்ணனேஇவைகளின் வரன்முறையைவினி விரித்துக்காட்டுவோம் பராமுகமில்லாமற்கேட்டறிந்துகொள்ளக்கடவாய் மாந்தர்சாதியிலட்சணமாவன பத்யினி-சித்தினி-சங்கினி-அத்தினியென்னும், காற்கூறியவளங்கும் அவற்றுள்ஆடவர் கணப்பிரிவுக

ளாவன முயல், விருஷபம், குதிரை, யெனப்படும், இவற்றின்முதற்குறித்திருக்கின்ற கணத்தின்குறியினளவையைக் குறிக்குமிடத்தில் நான்குமுதல் ஆறங்குலமாம், இரண்டாவது கணத்தக்குவமுமுதல் ஒன்பதங்குலம், மூன்றாவது கணத்துக்கு பத்துமுதல் பன்னிரண்டங்குலமெனச் சொல்லுகின்றது இனிமங்கையர்களுக்குரிய கணப்பிரிவுகளைக் கேட்பையாக மான், பெண்குதிரை, பெண்யானையெனப்படும் இம்மூன்று மரபுக்குரிய குறியினுமுப்பிரமாணமும் மேற்படி ஆடவருக்குச் சொல்லியிருக்கின்ற கணிகளைக்கொண்டிருக்கும் இவற்றுள் ஆண்பெண்குறியினளவைப் பிரமாணம் சரிப்படச்சேர்ந்தின்பத்தைப் பெறுவது இயற்கைபுணர்ச்சியெனப்படும் பேதித்திருப்பவை மாறுபட்டகலவியாகமுடியும் கன்னியர் அங்கமாவனதேவர், மக்கள், நாகர், இயக்கர், காந்தருவர், பைசாசம், அசுரர், கார்த்தபம், எனப்படும், மேற்குறித்திருக்கின்ற இனப்பிரிவுகளை விதானித்தறிந்து வாத-பித்த-சிலேத்துமெனச் சொல்லாநின்ற மும்மைத்திறங்களுக்குரிய குணம், குறி, பருவங்களையுட்கித்தறிந்துகொண்டபின்பு கன்னியரைப்புணர்வது இசைக்கலவியாம் இஃதன்றியும், உருவம், வண்ணம், செயற்கை, நாள்முதலியவற்றைச்சீர்தூக்கிப் பார்த்துக்கன்னியர்மரபுமுதல் குணவகையில் கவனித்துத் தெரிந்தனைவது சிறப்புக்கடலெனப்படும்வானத்தில்லின்று மேகங்கள்வகாலத்திற் பெய்யுமாயினும்மீலங்களின் குணத்தின்படிக்குமதாரம், உவர்ப்பாகநீந்திருந்துமாறுபோலவே தேசச்சந்தோறுமுள்ளமங்கையாதூதி, உள்ளம், செய்கையாதிய குணக்கிரமங்களைப்பகுத்தறிந்தனைவதுதேசவியற்கைப்புணர்ச்சியெனப்படும்இவையன்றியும்பாலை, தருணை, இரவுநாவிருத்தை யென்னும் பருவங்களுக்கிடத்த காலவியதிகளையும் சித்தவியல்பையும் மகிழ்ச்சிக்கிரமங்களையும் பிரிந்தறிந்துகலத்தலேஅங்கமெனப்படும் மேற்குறித்திருக்கின்ற முக்குணங்களையும் மும்மரபையும் நான்குசாதிகள்மற்ற எண்வகைச்சத்துவங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற கன்னியர்பருவங்களைவிதானித்துக் காலத்தைத்தெரிந்து சேர்தலே கீர்லபருவமெனப்படும் பட்சங்கள்தோறும் தினவாரியாய் மங்கையர்க்கைத்திற் பொருந்தியிருக்கின்ற அமுதநிலை யிழிந்தும்ஏறியும்வரும் அதுவின்றிலையைப் பிசகறநாடி யிருவர்உடலும் மனமுமொன்றுபட்டு மகிழ்க்கலத்தலே புணர்ச்சியிற்றலைமையாகப் பேசப்படும் அன்புள்ளவர் இல்லாதவர்குறியளவையொத்தவர் ஒவ்வாதவர்கடாவொழுக்கமுடையவர்குறித்தகையகாரணங்களைப் பெற்றிருப்பவரைக் குணக்குறிகளினுற்பகுத்தறிந்து கொண்டபின்பு மங்கையரைத்தமுவி யின்பலத்தைப்பெற்றனுபவித்தல் இந்துலைப்பூரணமாகக் கற்றறிந்த மேலையோருக்கமுது மாண்மையுமாம் ஓ சகிராயகனே யிதுபரியந்தம் ஆடவர்பெண்களியற்கைகுணதீசயங்களைப் பகுத்ததாகும் இனிசுரதலிலைகளினால் அவ்விருதிறவரும் கலந்தின்புறுதலும் அதற்குருடத்தவேண்டும் முயற்சிகளாதியாகச் சொல்லுவோம் அவையாவன ஆலிங்கனம், சும்பனம், நகக்குறி, பற்குறி, குட்டல், தட்டல், புள்ளொலி, கரணபேதமுதலிய செய்கைகளாம் அவைகளைவிரித்துக்காட்டுவோம் இருவகைக்குறிகளில் ஒன்றுக்கொன்று உயர்ந்தும், சமமாகவும், தாழ்ந்துமிருப்பது, உச்சம், சமம், நீச்சமெனப்படும், அவற்றினைக்குறித்தறிந்து ஐவகைக்கரணங்கள் அவற்றினுட்பேதமாகியசத

ப்பிரகாரணங்களினாலும் அவைகளுக்குரியபுறத்தொழில் களினாலும் களிப்பித்தமங்கையரைப் புணரக்கலந்தின்புறுதலே மதனசாத்திரோத்தப்புணர்ச்சியாம் இஃதன்றியும் பெண்கள் புருடரை மேலிட்டிக் கலத்தல் உபரிசுரதமெனப்படும் இதுவுமல்லாமல் எண்வகைஆலிங்கனபேதமுண்டு அஃதாவன கம்பகத்தருவைச்சுற்றிப்பட்டுமல்லலிசாதக்கொடிவைப்போலவும் விருட்சத்தினிடத்திலேறுமாறுபோன்றும் எள்ளும் அரிசியுங்கலந்து காட்டுவதுக்கொப்பாகவும் பாலும்நீரும்பொருந்தியிருப்பதைகிகர்த்தும்துடைகளுடன் துடைகள்நெருக்குதலும் இருகுறிகள்சேர்த்தொன்றவும் கொங்கைகள் மார்பிலமுந்தவும் நெற்றியுடன் நெற்றிபொருந்தவும் கரங்களினுல்தேகங்களைக்கட்டித் தழுவிக்களித்தலாம் மேலும்எண்வகைச்சும்பனங்களுண்டு அவற்றினைச்செய்யுந் தானங்களைத்தெனில் நேத்திரஸ்தானம் கபோலஸ்தானம் கொங்கையினிடம்கரங்களின்மூலம் நிரம்பஸ்தானம், அதரஸ்தானம், உந்தியினிடம், எனப்படும்இவையன்றியும் நகக்குறியிடுமிடம்பதினென்றுண்டுஅதுகளைத்தெனில், கைமூலம், மார்பு, தோள், பிடர், கழுத்து, விலாப்புறம், கபோலம், கொங்கை, அல்குல், வாய், துடை, யித்தலங்களாம், மேலுந்தத்தக்குறி, ஐந்துண்டு, அவையாவன, மூலகம், அனுச்சுனகம், பிரவாளமணிபந்து மணிவிந்தம், மலை, கோரசாவிதம், என்பனவாம் இக்குறிகள் சும்பனத்துக்குரிய ஸ்தானங்களில்மேல் அதரம்-நா-விழியிம்மூன்றிடங்கள் நீக்கலாகமற்றையதலங்களில் அழுத்தவேண்டும் தாடனவகைகாட்டுண்டு அவையாவையெனில் கரங்களில்விளங்கும் விரலினைக்குவித்துத் தட்டல்குட்டல் அகங்கையினுறட்டல்கரத்தினைப் பிடித்தமாக்கிக்கொண்டு மெல்லமெல்லக்குத்தல் ஆள்காட்டிவிரலினாலுன்றல் அவ்விரலினாலும் நடுவிரலினாலும் நெருக்கல் அவ்விரு விரல்களையு மடக்கிப்பற்றுக் குறம்போலப் பிடித்தல் ஆள்காட்டி விரலைக்கொண்டு தழுவலாம் இத்தொழில்களைச்செய்யுந் தானங்களாவன கொங்கைகளின்மத்தி-உச்சி-நெற்றி-கன்னம்-சுகனம்-முதுகு-பிடர்-துடை-எனப்படும், இஃதன்றியும்மர்த்தனம் அறுவகைத்தாகும் அவையாவனகாரிகரம்-காமாயுதம், காமொளஷதம்மதனுக்குசம், மண்மதபதாகை, தோத்திரம், என்பனவாம்இதுவுமல்லாமல் புள்ளொலிஏழுண்டு அவைகளாவனமயில், புறா, அன்னம், காடை, வண்டி, குயில், கோழி, செம்போத்து, என்பனவாம் இவற்றுள் தலைவன்சுரதலிலையின் பிரகாரணப்படிக்கு இருதேகங்களுமொன்றுபடக் கட்டியணையுங்காலத்திற் புணர்ச்சிக்களிப்பிற்றறலையினது கண்டத்தினின்றெழும்ஒலியினைச்சீர்க்காரமெனச்சொல்லப்படும்மேற்குறித்த காரணங்களனைத்துக்கும் ஆதாரசத்தியாக வின்று நடிப்பிக்கவல்ல பஞ்சகரணங்களுண்டு அவையாவனஉத்தானிகம் திரியக்குஆசேகம், ஸ்திகம், ஆன்மியமெனப்படும் இவைகளின்பேதங்களாவனகிராமியம், பவுத்திகம், நாகபாசம், நாகீகம், இந்திராணிகம், கூனம், இதமாயதம், ஊர்த்தம், சங்கிராணிகம், மாண்கேம், பாரிசம், பீடிதம், சூலம், சுரும்பிதம், பதுமபீடம், பாற்சம்புடம், வெட்டிதம், விசம்பிதம், உற்புல்லம்பிண்டிதம், கடிபீடிதம், பிடுதுகை, அனுபாதம், பண்டதம், கடகம், அத்தம், பதுமாசனம், சமுர்த்தம், நண்டகம், அளிதம், வேணுசாரிதம், சமவேசனம், ஆடவம், உத்தானசம்புடம், பரிவத்தம், சங்கடகம், தேனு, மற்கடம், ஐம்

பதம், சானுசுப்பாந்துகிலம், பீனமாத்திரம், கூர்ப்ப
ன்னம், பீடிதொருகம், பீதம், பீடிகை, விக்கிரமம், என்கோ
பூக்ம், இங்காற்பத்தெட்டி மன்றியு மிராமின்ற பலகார
ணங்களினாலும் பரிமளமிசுத்த கூந்தலையுடைய மங்கை
யர் புளிகுக்கு மாறுசுரததால் வல்லோர்கள் கிரீடக்கு மு
றைக ளனைத்தும் சித்திரகரண மெனப்படும் மங்கை
யருடைய பர்வமும் லீலையும் அவைகளின் திறங்களும்கே
ரும்பதக்கிரம மேம்பாட்டையும் சீர் தூங்கிப்பார்க்குவிடுகி
த்தறியவல்ல ஆடவராயினும் கற்புடைய மங்கைபரன்றி
காமுகராவிருக்கின்ற பாஸ்பனாமபக்கும் வேலையொத்த
கூரியவழிகளையுடைய பரத்தைவர் காமக்கன்னிப் இத்
தகையர்களைப் புணர்தலும் கலயித்திறங்களைத் தேர்ந்தி
ன்புற்றுமகிழ்தலும் மதனசாஸ்திரத்தை வளையறக்கற்ற
றிந்த மேலையார்கள் கடனாகும் இத்தவொப்பற்றநூலைவ
ரன்முறைப்படிக்க காராய்ந்து சோதனைகளினும் சங்கைய
றச்செவரிந்து தருணமங்கையரைத் தழுவவல்ல குணசம்
பன்னர்பெறவின்ற வின்பமுத்திபை ஒருவரால்கணித்து
ச்சொல்லவும்போது மோவென்று மேற்குறித்ததொகை
வகைகளிலாக மதனசாத்திரமுறைக் கிரமங்களைக்கை
யும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியைப்போல மனதிலுணர்ந்
துகொள்ளும்படிக்கு பிரகல்பதிபகவான் போதித்தவுட
ன் தேவராஜன் அக்காரணகாரியங்களை நன்றாகத்தெரிந்
தவனுப் மங்கையரைச் சுரதலீலைகளினுற்றமுவி யின்பந்
லத்தைப்பெற்றுக்களிக்கும் காமக்கவலையில் மனதைச்
செலுத்தியவுடன் சிங்காதனத்தைவிட்டு திடுக்கென்றெழு
ந்து ஆசிரியன் பாதாவித்தங்களிப்பணிந்துளமதைபனே
குருசுவாமியாரோ அடியேனிடத்திற் கிருபையுற்றுத் தெ
ருட்டிய மதனசாத்திரப்பிரகரணங்களைக்கையும் வே
தமொழிகளாகச்சித்தித்துக்கொண்டனன். இனிமற்றொரு
பொருளினிடத்தினு மிச்சைவைத்துவிடும்பேன் அளவு
படாத வின்பநலத்தைப்பெற்றுக் கிருதார்த்தனவேனெ
ன்று மனவெழுச்சியுடன் குரவனைமீட்டும்வணங்கிச் செ
லவுபெற்றுக் கொண்டவனுப் பொன்னுலகாதிபத்தியத்
தைச் செங்கோன்மைமுறைப்படிக்க கரசுசெலுத்திவருவ
தாகத் தந்திருக்குமாராகிய சயந்தமகாராஜனிடத்தொ
ப்பித்துப்போட்டிக் குளிர்ந்தசோடசகலைவாய்த் சந்
திரபிம்பத்தையொப்பவிளங்கும் முகார வித்தத்தையுடைய
இந்திராணிவாசஞ்செய்யும் அந்தப்புரத்தைச்சேர்ந்து
நினைத்தற்கரியபோகங்களை அவனிடத்தின்பெற்று மனங்
களித்து திருப்பாற்கடலினிடத்துதித்தஅமுதத்தையிது
பரியத்த மினிதென்றிருந்தேன், அதுஇக்காலத்திலுயிர்
த்தமாகக் காணுகின்றதெனவெறுத்துச் சர்வாபரணபூஷி
தையாகிய தேவியினது சிவந்தவிதமுறலாகிய அமுதமா
னது மிகவும் மதுரமாகவிருக்கின்றதெனக்களித்துண்பே
ன் வெள்ளியங்கிரியைப்போலத் தாவள்ளியமாகப்பருத்த
தேகத்தைப்பெற்று நவரத்தினமயமாகிய பூண்களணிந்
து கூர்மையாகவிருக்கின்ற நரங்கோடுகளினும் சத்துருக்

களை யதம்பண்ணவல்ல வலிபெற்ற அயிராவதத்தைமற
ந்து முத்தாரங்கள்மோகனமாலையுடையரனும் இந்திராணி
யினது பருத்தோங்கியிருக்கும் கொங்கைகளாகிய களிந்
றினீமீது இடைவிடாதபட்சத்துடன் ஆலிங்கனஞ்செய்
து தேகபரவசனுப்க்களித்தும் தேவர்கள்முதலிய சகல
னையும் வெல்லத்தக்க வலிபெற்றிருந்த விருத்திராசான்
மீது சண்டைக்குச்சென்றகாலையில் ஆரோகணித்திருந்த
இந்திராபட்டத்துக்குரிய ரதத்தைகத்தறந்து அதனினுஞ்
சிறந்ததாய் மின்னன்கொடிபைப்போலத்தோற்றி மறைந்
தசையும் மெல்லியவிடைபையுடைய இந்திராணியினது
அல்குற்றேரின்னிடத்தின்பமுற்றுப் பிரிபாமல் வாசஞ்செ
ய்தின்புற்றும கருங்கடல்சூழ்ந்த பூமண்டலமானது நடு
நடுங்கித் தத்தளிக்கத்தக்கதாகமுழங்கும்இடிபைவெறுத்
துச் சத்துருக்கள் பிராணனைவாட்டியலைக்கும் கணைபை
ப்போல ஆகரணத்தபரியத்தமோடிச் சேற்கண்டைக்கொ
ப்பாகப் பிறழ்த்திருக்கும் விழிகளைப்படைக்கதேவியின
து வல்லிசாதக்கொடியினும் சிறுத்தவிடையாகியமின்ன
ன்கொடியினி டத்தின்புற்றுக்கொண்டாடுவன் தவங்களிற்
சிறந்தததிசெமகாரிஷியினது முதுகுத் தண்டெலும்பினுற்
செய்யப்பட்டிப் பருவதங்கள் சிறகையரிந்து சத்துருக்க
ளுக்கு வயிரியாக விருக்கின்ற வச்சிராயுதத்தைக் கரத்தி
ற்கொள்ளவெட்கி யெறிந்துபோட்டிக் கலாபமஞ்ஞைய
ப்பழித்த சாயலைவாய்த் புலோமிசையினது விழிகளாகி
ய வேற்படைக்காற்றாமற் சோர்ந்து பிராணனைப்பரித்து
க்குலவியும் காளமேகத்தினி டத்திற்காட்டும் இந்திரதனு
சைமறந்து இலக்ஷ்மியைப் போன்ற சுந்தரவதியாகிய
தேவியினது புருவமாகிய சிலைகளைமறித்துச்சகலவெற்றி
களையுற் தரவல்லவென் றெண்ணிப் புகழ்வான் தனக்குரி
யவாகனமாகிய மேகங்களைப்பழிசூறி யியற்கையாகப் பரி
மளித்துக் கம்பகமலங்களைச்சூழ யிருக்கும் இந்திராணி
யினது கரிய கூந்தலென்னும் புயல்கலவிப் போரிற்சோ
ர்ந்தலவதைச் சேர்த்துக் கோதிவாரிமுடித்துப் பூச்சொ
ருகிக்களிப்பான் பஞ்சதாருக்களினிடத்திற் படர்ந்து து
வண்டசையும் வல்லிசாதநக்கொடிபைக்கோபித்துக் கன
தைபொருந்திப் கனதனங்களைத்தாங்கப் பொருமல்வாடி
வருத்தும் இடையின் வருத்தத்துக்குச் சகிக்கமாட்டதவ
னுப்க் கிலேசித்துத்தகமுவி மனச்செருக்கைப்பெற்றுப் ப
ஞ்சனைமெத்தையினும் புஷ்பப்பாயலினும் அன்னத்தா
விகளினும் சோடித்த மெத்தைவிரித்திருக்கும் பொன்ம
ஞ்சத்தின்மீதினும் மகனதால் விதிப்படிக்குச் சும்பன
ம்-தாடனம்-புட்ஞாலொலி-நகக்குறி ஆலிங்கனமுதலியலீ
லைகளைச் செய்து களித்துவருங்காலத்திற் கலைந்திறையும்
ஆபரணதிகளைத் திருத்தியும் பூத்துகிலையுமித்தும் அள
கத்தைமுடித்தும் புதியகம்பகமலங்களைச் சாத்தியும்அடி
க்கடி யிதமுறலமுதையருந்தி யிளைப்பாரியும் கறுத்தோ
டியிருக்கும் விழிகளுக்கஞ்சனமெழுதியும் அனிச்சமலரி
னு மெல்லியபாதங்களுக்குச் செம்பஞ்சுக்குழம்பினும் சி

த்திரங்களெழுதியும் புதியபட்டாடைகளையுடுத்தும் மாற்றியும் மலர்களினுச்சோடித்த போர்வையைச் சாத்தியும் இவ்விதங்களாகத் தேவராஜன் சுந்தரவதியாகிய இந்திராணியினிடத்தில் முழுமனதைச் செலுத்தினவனாகலாங்கிடைத்தற்கரிய பரமபதம் சுலபமாகப்பெறவரினும்கைப்பாகவெண்ணத்தக்க கருத்தைக்கொண்டு மதனநூலிலக்கணங்களைநாடிக்காமவின்பலங்களை யே சிறந்ததாக மதித்துப் பலநாட்கள் இடைவிடாது இந்திராணியைக் கலந்தனுபவித்திருந்தனன் அத்தருணத்தில் மாறிமாறிமோதும் அலைகள்பெருத்த கடலினைப் போல ஆசைப்பெருக்கி னாழ்ந்திணைந்துகளிக்கும் இன்பநூலைஇந்திரனுக்குப்போதித்து அவன்கொண்டிருந்த மனவுறுதியைக் கலக்கி மாறுபடச் செய்து மங்கையர்புணர்ச்சியிற் கவலைபெற நாட்டியனுப்பிவிட்டு மனவெழுச்சியுடனிருக்கின்ற பிரகஸ்பதிபகவான் அருகிலிருந்துபோதித்துவரும் நீதிகளின் உதவியைக்கொண்டு சயந்தன் இந்திரபட்டத்துக்குரிய வயிரமுடியைச்சுமந்து செங்கோலைத்தாங்கி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் நாற்பத்தெண்ணூயிர மிருஷிகள் கருடகாந்தருவர் சித்தவித்தியாதரர்முதலிய விண்ணாடர்இந்திரசபையில் நெருங்கிப்போற்றி வாழ்த்தத்தக்கதாகக் கோடிசூரியரொருமுனையிற்றோற்றுவதையொப்ப விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் அரியணையில்வீற்றிருந்ததிரிலோகாதிபதியத்துக்குரிய அரசாட்சியைச் செலுத்திவந்த இந்திரன்ருமாருகிய சயந்தனென்பவன் தன்னைச்சூழ்ந்திருக்கின்ற அகஸ்தியராதிமுனீஸ்வரர்களுக்கும் கின்னரகிம்புருடகருடகாந்தருவ சித்தவித்தியாதர்களாகியமுப்பத்து முக்கோடி தேவர்கூட்டங்களுக்கும் முன்னே எழுந்தருளியிருக்கின்ற தன்னுடைய ஆசாரியனாகிய பிரகஸ்பதிபகவானைப்பார்த்து நமஸ்காரஞ் செய்து எம்பெருமானே, விஷ்ணுப்பிரமேந்திராதி தேவர்களும்அளவில்லாததவசி

ரேஷ்டர்களும் மற்றையமுனிவர்களும் மிகுத்தவவலிமை பொருந்தியுள்ளருரபதுமனால் கொடியதுன்பத்தை யனுபவித்து, தங்களுக்குத் தொன்று தொட்டு நீடித்து வந்துள்ள பெருமையுமிழந்துவருந்த வேண்டிய காரணமென்ன, அதனையடியேனுக்கு நன்றாகத்தெரியச்சொல்ல வேண்டும். எங்கள்குலகுருவாகிய பிரகஸ்பதி பகவானே பென்றுசொல்ல அதனைக்கேட்டபிரகஸ்பதிபகவான்சொல்லுகின்றார். ஏ! சயந்தமகாராஜனே? தேவர்களுக்கும் மேன்மையாகிய தவத்தையுடைய முனிவர்களுக்கும்கொடியவனாகிய ரூரபதுமனால் நேரிட்ட துன்பங்க ளெல்லாம் திரிபுரதகனராகிய பரமேஸ்வரனையொழித்துத் தகூப்பிரஜாபதியானவன் செய்த யாகத்திற்போய் அவனுக்குச் சகாயஞ்செய்திருந்த தீமையினுலாக்கும் என்றுசொல்ல அதனைக்கேட்ட சயந்தனானவன் இப்படிக்குப் பரமேஸ்வரனையன்றிச் செய்தயாகத்திற் சேர்ந்திருந்த தீமையினால் இவ்விததுன்பங்களை யனுபவித்திருந்தார்க ளானால் அந்தக்கொடிய செய்கையையுடையவனாகிய தகூனாவன்புராந்தகனாகிய பரமசிவனையொழித்துச்செய்தயாகத்தின் வரலாறும் அங்குநடந்த மற்றைய சமாச்சாரங்களையு ம் ஒன்றேனும் விடாமல் அடியேனுக்குத்திருவாய்மலர்ந்தருளவேண்டுமென்று சொல்ல, பிரகஸ்பதிபகவான்மிகுந்த சந்தோஷத்தையடைந்து சயந்தனையிசுகுதியாக வாழ்த்தி அப்பாஇந்திரருமாருனே மிகுந்த அகங்காரத்தினால் பிரமபுத்திரனாகியதகூனாவன் செய்தயாகத்தின்வரலாறனைத்தும் எம்மாற்சொல்லக்கேட்கக் கடவையாக வென்று இனிய வசனங்களினால் சயந்தமகாராஜனுக்குப் பிரகஸ்பதிபகவான் சொல்லத்தொடங்கினொன்று சூதபுராணிகர் நைமிசாரணிய வாசிகளுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்.

ரு-வது, தேவகாண்டம்முற்றிற்று.

கச்சியப்பசிவாசாரிய சுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

சி வ ம ய ம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஸ்ரீஞானசம்பந்தர்த்தசரணாயநமஃ.

கச்சியப்ப சிவாசாரியசுவாமிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸ்ரீ கந்தபுராணவசனம்.

ஆ ரு வ து

த ட் ச க ண ட ம்.

உ ப தே ச ப் ப ட ல ம்.

மாயையின்வலியோனாகிமான்முதலோனாவென்றே
யாயிரத்தோடொட்டண்டமரசெய்துகநாற்றெட்டுக்
காயமதழிவின்ருகிக்கடவுளர்க்கலக்கண்ணசெய்த
தியசூர்முதலேச்செற்றகுமரன்னுள்சென்னிவைப்பாம்.

உலகினுண்மேலதாகியோங்குபேரொளியாய்வான்மேற்
றலைமையுதாகிவகுஞ்சத்தியவுலகத்தன்னிற்
புலனுணர்முனிவர்தேவர்புதல்வர்கள்புடையிற்போற்ற
மலரயன்றனதுகோயின்மன்றில்வீற்றிருந்தானன்றே

சவுனகாதிரிஷிகளே கேட்பிராக, உலகங்களிற்சிறந்து
கோடிசூரியப்பிரகாசமாக விளங்குஞ் சத்தியலோகத்தில்
தவத்தர் தேவர்குமாரவருக்கங்கள்குழப் பொன்மயமாக
விளங்குஞ் சபாமண்டபத்தின்முகப்பி லீரத்தினமயமா
யோங்கிய சிங்காதனத்தின்கண் பிரமன்வீற்றிருக்கின்றத
றுவாயில் அவன்பிள்ளைகளி னொருவனை தக்கன்பிதா
வைநோக்கித் திரிமூர்த்திகளினுயர்ந்து தேவாதிதேவனா
ய்ச் சகலமக்கள குணங்களுமுள்ளவனாய்வந்தனை யோக்
கியனுய்விளங்கிப்பிறப்பிறப்பில்லானாய்ச் சராசரங்களனை
த்தினும்பொருந்தி நடப்பிக்கவல்ல மூலகாரணக்கடவுளை
த்தெளிவிக்க வேண்டுமென்றுவினாவ பிரமன் நகைத்து
குமாரனே, விண்ணிலும், யானும் பூர்வத்தில் அஞ்ஞான
வலையிற்பட்டு ஈமநாம் பிரமமென்றகைத்தையும் வா
தித்ததுஅதனைத்தாபிக்கும்பொருட்டு அளவற்றகாலம்பொ

ருகின்ற காலத்தில் உலகவுபாதியினைநீக்கத் திருவுளங்
கொண்டு அக்கினிவடிவாய் எமதுமத்தியிற் றேன்றிப்ப
ரத்துவ நிச்சயத்தைத்தெளிவித்து அடியோங்கள் மைய
லையகற்றி இரட்சித்த பிதாவாகிய பரமசிவன் சகலருக்கு
ம் ஆதியாயும், மூலகாரணனாயும், விளங்கப்பட்டவன்.
இதைத் திடமாகக்கொள்வாயென் றருளக்கேட்டதக்கன்
மீட்டும் பிதாவைக்குறித்து நீர்போதித்த துண்மையேயா
யினும், முதன்மையாகிய சிருஷ்டி-திதி-கிர்த்தியங்களை ந
டாத்திவருகின்ற நீங்கள் தாழக்கடைப்பட்ட தாமதகுண
த்தினும் சராசரப்பிரபஞ்சங்களனைத்தையும் அந்தியத்தி
ற் சங்கரிக்குஞ் சிவன் உங்களுக்குக் கர்த்தனாகும் காரண
மென்னை இதையடியேனுக்குத் தெளிவிக்க வேண்டுமெ
ன்றுவினாவ பிரமன் புன்முறுவல்பூத்து குமாரனேநீவே
தசாஸ்திரங்களைப் பூர்ணமாகவாசித்தும் பரத்துவநிச்சய
த்தையறியாமல்மயங்கினை அழித்தற்குரியதொழிலை நடா
த்தும் பரமன்முதன்மையாகுந் தன்மையாதெனின், எ
ன்னையும் கேசவன்றன்னையும் மற்றத்தேவருடன் எண்ப
த்துநான்குலட்சஞ் சீவபேதங்களையும் ஊழிகாலத்தினொ
டுக்குகின்றவன் அவனாயின் முதற்சிருஷ்டிப்பவனும் அ
வனேயல்லவோ, சர்வசங்காரகாலத்தி னொருவனாய்விளங்
கிஅண்டரண்ட பிரபஞ்சங்களையு மழித்துப்பின்புபிதா

வாய்க்கின் றெண்ணைப்படைத்த பரமசிவத்தின் குணதி
சயங்களை இவ்விதமென் றளவிடப்படுமோ. மேலும்வி
ண்ணெவையும் என்னையுந் தமதுபுயங்களிவண்டாக்கி உல
கங்களையளித்துக்காக்குந்தொழிலை அடியோங்களுக்குக்க
ட்டளையிட்டதன்றியும் உலகளிடத்துப் பிரிபாவிடையாய்
வாசஞ்செய்வோமென்றருளி அவ்வாறே எங்கள்மூலமா
களும்புமுதல்யானையீராகவிளங்கும் பிராணிகளைத்தோ
ற்றுவித்துப் போஷிப்பன். அவ்வான்மாக்களிடத்தமர்ந்
து ஆட்டுவதைப்போலவே எங்கள் மனதிலும் அந்தரா
ன்மவாயிருந்து முறைவழுவின்றிப் பாதுகாத்துக்கண்
ணினொளியாய் விளங்குவன். ஒருகாலம்யாம் அகந்தையு
றுவோமாயினுந் தயைசெய்தருளி அவ்வாணவமலத்தை
நீக்கிரட்சிக்குந் தயாரிதியாகிய சிவன் தாமுமொருகித்தி
யத்தைச் செய்பவனையொத்து எங்களுடன்கலந்து திரி
மூர்த்திகளினொருவனையும் விளங்குவன், அவ்வாறே எள்
ளினெண்ணெயைப் போன்றும் மணியினொளியை யொ
த்தும் புட்பத்தின் மணத்தையெய்துஞ் சலாகையின்
காந்தியை நிகர்த்தும் உலகங்க ளனைத்தி னுள்ளினும்
புறம்பினு முலவுவன். இதன்றியும், ஆதியின் வேதா
கமங்களை உண்டிபண்ணி எங்களுக்குப் போதித்தவன
வனே, இஃது வேதவிச்சயமாம். இவ்விதமங்களுகணந்தி
யை அடியோங்களுடன் சமமாகப்பேசுவது அறிவின்மை
யாகும். எங்களினாலொரு அணுவமைசயவறியாது இதனை
ச் சுருதிகளின் துணிபாக்கருதி யீடுமறக்கடவாயென் ற
ருளிய தந்தையைச் சேவித்துப் பரமசிவத்தினால் நிர்மித்
கப்பட்ட வேதங்கள் பூதபேதப் பிராணிக ளனைத்தையும்
பிரமமெனப் பேசுவதென்னை? இதனையுந்தெளிவித்துஅ
டியேன் மனக்கவலையை நீக்கவேண்டுமென்று தக்கன்கே
ட்க பிதாமக னருளிச்செய்வார். யாவராலும் அறியவொ
ண்ணாத அக்கடவுளினது பெருமையினைக் கேட்பாயாக.
பரமன் வெளியிட்ட வேதங்களின் துணிபாவன அழிவி
ன்றி விளங்கும் மூலகாரணனுக் குறைத்த வுண்மையினை
மற்றவருக்கும் உரியனவாகப் பேசுவது முகமனாகும். அ
வ்வாறே மற்றச்சீவராசிகளையும் அவற்றிற்குக் காரணமா
கிய பஞ்சபூதங்களையுந் துதிக்கும். அதற்குச் சில திஷ்டா
ந்திரங்காட்டிவோம். பிராமணனை யாமெனத் துதிப்பாரு
முள். இதனால் தெளியக்கடவாய். இதன்றியும்யாவராயி
னும் எவ்வெவ்வா எவ்விடையங்களில் துதிக்கினும் மூல
காரணனை சிவனையேசேரும், அவ்வாறே வேதங்கள் து
திப்பதனைத்துஞ் சிவபிரானுக் கேற்கும் அதெப்படி யெ
னில் நதிகளெவ்விடங்களி னுதிக்கினும் கடையிற்சமுத்தி
ரத்திற் சேருந்தன்மையனவாம். இனிப்பலபலவேண்டிவ
தில்லை. வேதங்களின் நிச்சயமாவது சிவன்சகலபுவனசரா
சரங்களையும் படைத்தும் இரட்சித்துஞ்சங்கரித்தும் மீள
வுஞ் சிருட்டித்து அவைகளுக்குரிய வினைப்போகங்களை
யூட்டி நடிப்பிக்கவல்ல கடவுளாயும் ஆதியந்த மில்லாதவ
னாயும், அம்மையப்பனாயும், லோகநாயகனாயும், ஞாயியாயு
ம், அருபியாயும், நின்மலனாயும், நிராமயனாயும், சுயம்பிர
காசனாயும், சகலாந்தரியாமியாயும். நித்தியத்தைப்பெற்ற
வனாயுந், சித்தனாயுந், சகலசிவ பரிபூரணனாயும், இராச
த தாமத சாத்துவிதமென்னு முக்குணங்களைவகித்தவனா
யும், விராட்சொருபியாயும், ஏகனாயுந், சகலமங்களானு
தசயனாயும், இருவர்தேடிக்காண்பரியவனாயும், பெண்ணு
ணியென்றறியப் படாதவனாயுந், சீவராசிகளினெண்ண

ப் படிக்கு அருள்பவனாயு மிருப்பதன்றியும் எவ்வெவ்
றிற்குங் காரணவஸ்துவாய் விளங்குவதைச் சகலருந்தேற
ச் சர்வசங்கார காலத்தில் தமதக்கினிவிழியினுன் யானுதி
யானவர் தகிக்கப்பட்டுமுந்ததுளிதத்தினையும் என்பினை
யும் அணிந்து தாலதிகோராயிருக்கின்றவனாயுந் தமதுச
த்தியினுலட்சிப் புறம்பினின்ற யாவர்செய்கையினுமுட்
படாமல்ருப்பவனாயும், தமதுமகிமைகளிவ்விதமென் றெ
ன்போஷிகளினுலங் காணவரிய கடவுளாயுந் சர்வகாரண
கர்த்தனாயுமிருப்பவன் சிவனெனவேதாமங்கன்முறை
யிடுகின்றன.

இஃதன்றியும், அச்சுதனையும், மற்றப் பிரபஞ்சங்களை
யுந் சாம்பலாக்கித் தானேதானாய்வின்ற தற்பரபூர்த்தியா
கிய அப்பரம சிவத்தின் பாதகமலங்களைக் தொழப்பெற்
றவருக்கே முத்தியுண்டென்று சுருதிகள் கூறுமாயிற் பர
த்துவமாவாரியாவர்? அப்பரமனருளில்லாமற் சிவகோடி
கள் சன்ன மாண துக்கசாகரத்தைக் கடந்து மோட்சமெ
ய்தப் பெறுமென்பது ஞபயில்லாத வானத்தின் றோலையு
ரித்து உடுத்தற்கொக்குமென்று வேதங்களை சொல்லுமா
யின், வேறுசாட்சியும் வேண்டுமோ அவ்வேதங்கள் பரம
சிவத்தைக் குறித்துப் புகழ்ந்தது அளவற்றதுண்டு அதை
விறித்துச் சொல்ல என்னுல்முடிவதமன்று நானும் போ
தாது. குமாரனே இவைகளை நீ முன்னமே தெளிந்தும் அவ்
வன்மாயையிற் பட்டி உழலுகின்றனை அதனை யொழிப்ப
தாக இன்னமுமோருறுதிசொல்லுவோம். சகலபுவனங்க
ளுக்கும் ஆதிதூலாய் விளங்கும் வேதங்கள் சிவனைப்புகழ்
ந்ததைப்போல ஒரு வாய்மையாவது என்னையும் விண்டு
வையும் மற்றவனாயுந் துதித்ததுண்டோ? அப்படிக்கு எ
ங்களைக் குறித்துச் சொல்லியது முகமனாகுமென்று ஆதிய
ந்தங்களில் விளக்குகின்றன. மேலும் அவ்வேதங்களில் ஒ
ருபாகம் பரமசிவன் பெருமைகளையே ஓதும் மற்றப்பாக
ம் என்னையும் விண்டிவையும் மற்றதேவனாயும் பலபொ
ருள்களையும் பேசும். இதனைச் சோதிப்பையாயின்தெளி
வுபெறக்காட்டும் சிவனைப்போலவே எங்களையும் பரத்து
வமாகக் கருதிப்பூசிக்கின்ற தூரத்துமாக்கள் எக்காலத்து
மீளாதநரக யாதனையில் அமுத்திக் கடைத்தேற வறிபாது
முல்வர். அக்கர்த்தனையும் எங்களையுந் சமமாகப் போற்று
வதினால் நம்மையுந் துக்கசாகரத்திற் பறித்துவர் புலியத
ளுடையினனை சிவனுக்குத்தொண்டு செய்யும் பத்தனா
எங்களைப் பூசித்ததாகக் கருதிவேண்டும் வரங்களைத் தற்
து மற்றையனாச் சத்துருக்களாகப் பாவிப்போம் எங்க
ளைப்பரமசிவனுடைய மாயையிற் பட்டி அலையும்பிராணி
க ளென்று அவ்வேதங்களின் மத்திகளிற் சொல்லும். இ
தற்குக் காட்சியாவன யாங்களிற் தொழிலினைப்பெறுவதாக
க் காளகண்ட மூர்த்தியினுடைய பாதகமலங்களை யருச்சி
த்த சிவாலயங்கள் அளவற்றவைபுண்டி. இதனால் கண்டு
கொள்ளக்கடவாயாக. அவன் அனுக்கிரகம் பெறாமல்முக்
திபெற்றவ ரொருவருமில்லை. அவன் கிருபையினைப் பெ
றாமல் வாழ்ந்த தேவனாக்காட்டவல்லமோ. அவன் அரு
ட்டிறத்தினைப் பெறுவானாயிற் கிடையாதபொருளுமில்லை
குமாரனே சத்தியமாகச் சொல்லுவேன். அவனையன்றி
வேறொரு கர்த்தனில்லை. ஆதலால் அவன்பாதகமலங்களி
ற் சரணமடைந்து வாழக்கடவாயென்று பிதாமகன் போ
தித்தான் அதனால் தக்கன் ஐயம் நீங்கி முதன்மையாகிய
மோட்சத்தினைப்பெற விரும்பாமல் ஊழின்பாலாய்த்தவ

த்தைச் செய்து சிவத்தி னனுக்கிரகத்தினால் விஷ்ணுவா தியான தேவரணைவருக்கு முதன்மைபெய்தக் கருதிப் பி தாவைவணங்கி, தேவரீர் குறித்த பரமசிவத்தை மூலகா ரண னென்றறிந்தான். இனி அவனைநோக்கித்தவங்களைச் செய்து இஷ்டகாமியங்களைப் பெறுவேன். அதற்குத்த குதியாகிப் இடமொன்றைக்காட்டிச் செலவுதர வேண்டு மெனக்கேட்கு தாம் ஆதியில் மனநினுற் சிறுஷ்டத்த மா னதவாவிடின் பெருமைகளைத் தெருட்டி அவ்விடஞ்சேர்ந் து தவத்தைச் செய்பென்றேதிய பிதாவைச் சேவித்துப் போய்ப் பரமசிவத்தின் கிருபைக்கடலைப்போலக் குளிர்த் த சலப்பெருக்கையும் பொற்றாமனைகளாலர்த்துவிசாலமா ய் விளங்கும் மானதமநிவைக் கண்டு, அதன்களையில் அ மர்ந்து காற்றுமழை வெப்பில்பனி இவைகட்குவருந்தாம ல் திரேக வாஞ்சையை நீக்கிப் பரமன் பாதகமலங்களைஇ தைப கமலத்தி னி னுக்கிச் சுவாசத்தையடக்கிச்சுழிமுனை யிற் செலுத்தி மூகாக்கினியை எழுப்பிப் பஞ்சேந்திரிய லீடையங்களை வாட்டிப் பத்தியென்னும் அபிஷேகமாட் டி, வயிராக்கிய மென்னும் மலசாச்சூட்டி, அறிவென்னு ந் துபத்தைக்காட்டி, இவ்விதமானசபூசையினைச்செய்து பரிசுத்தனாப்த் தன்மனதை யொருவழிப்பித்தி வேதாந் தத்திற்கும் அறிதற்கரிய கத்தன் திருளமங்களைவிதிப்ப டிக்குத் துதித்துப் பதினாயிரம் ஆண்டுகள அகோரதவத் தினைச் செய்வதைப் பரமசிவன் திருவுளங்கொண்டு, பொ ன்மலை வெள்ளிக் குன்றின்மீது விளங்குவதுபோலரிஷப வாகனத்தில் உமையவள் சமேதனாப் எழுந்தருளக் கண் டவுடன் ஆனந்தக்கூத்தாடி விழிகளிற்போதநீர்பெருகஇ ருவர் தேடற்கரிய கத்தன் பாதாரவிந்தங்களிற்சேவித்து வேத வாக்கியங்களினுற் றுதித்துக் கரங்களைச்சிரத்தின்க ண் கூப்பிரிந்திற்ற தக்கனிட்டுத்துக் கிருபாநோக்கம் பாலி த்து, உன் தவத்தைமெச்சினேம். வேண்டிமவரங்களைக்கே னென்றருளப் பிறவித்துன்பத்தினை நீக்கும் மோட்சசாம் பிராச்சியத்தை நினையாமல் ஊழ்வசத்தனைப் சுவாமி! திரி லோகங்களினும் என் னுணைசெல்லவுந், தேவரீர்வைந்திப் ப்பவர் ஆனைவரும் என்னைப் பணிந்து போற்றவும், உம் மையல்லது மற்றத்தேவதைகளை மனநினுந் கருதாமலு ம், விண்மொதியானவர் அடியேன் கட்டளையில் அடங்கிந டக்கவும். மன துக்கினியபுத்திரனைப்பெறவுந், அகண்டசா ம்பிராச்சியச் செல்வங்களையடைவாயும், அழிவில்லாததித் திபத்தைக்கிடைத்து எக்காலமுந் களித்திருக்கவுந் கடா ட்சிக்கவேண்டும், இஃதன்றியுந் சகலபுவனங்களையும் ஈ ன்று உமதிடப்பாகத் தமர்ந்த பராசத்தி என்பெண்ணாக வும் நீர்பிராமண வடிவாபெழுந்தருளிக் திருக்கலியாண ன் செய்யவும் வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்யமகி ழ்ந்து உன்கருத்தின்படிக்குத்தந்தோம் ஆனால், உன்மன ம் நமது மெய்ப்பத்தியில் திரியுமாயின் நமதுவரமுந் திரி யுமென்றருளிச் சிதாசாகக் கனகசபையின்கண் நடிக்குந் கத்தன் திருக்கடிலைக் கெழுந்தருளினார்.

பின்புதக்கன்மகிழ் சிறந்தவனாய்ப்பிதாவை நினைக்க, அ தனைப் பிரமனறிந்து தக்கன்வருந்திரோற்றுப்பெற்றபே ரு வெகுநேத்தியெனப் பெருமூச்செறிந்து, நமதுகுமார ன் திரிபுராதிசை நகைத்தெரித்த பரமனைக் கருதிப் பூசி த்துச் சென்னாசாகரத்தைக்கடந்து முத்தியினைப் பெறத்த க்கதாகப் போதித்தனுப்பினேம், அதைமறந்து அகந்தை யிடுவ லாணவமலத்துக் கேதுவான செல்வத்தைப்பெற்ற

ன், ஐயோ? இனிச்செய்யவேண்டிவதென்னே? வேம்புக்கு அமுதத்தை வார்க்கினும் அதன் கைப்பரறுது போலாயி ற்று. காளகண்டன் ஆதிதேவனென்றுணர்ந்தும் வருந்தி நோற்றும், இவ்வுலகி னெக்காலமுந்திராதபழிபாதகத்து க் கேதுவான பேற்றைவேண்டினான். ஆகையார் பிராரத் தவினைக்கிடாகத் தொடர்ந்துவருந்துன்பத்தை மகத்துக்க ளாலும் நீக்கவொண்ணாதென்பதை இதனளவிலுறுதியாக் கண்டேமென்று தழுவீர்ப்பட்ட மெழுகைப்போலமன முருகிவருந்தி, குமாரன் பெற்றவரத்துக்குஞ்சித் துரிதமாக் அன்னவாகளுடனாப் வீரூப்படைந்து நிற்கின்றதக்க னெதிரில் எழுந்தருளி ஆசீர்வதித்தான். அதையங்கீகரி யாது பிதாமகனை நோக்கி, நாமிருக்க இவ்விடத்தில் யோ க்கியமான நகரமொன்றை விதிப்பா பென்றவுடன். தன் னகருக்கு மேலான சிறப்பினை வாய்ந்து பொன்னுலகமு நாணுபடிக்கு வானத்தையளாவிய மதியும்மேருவையொ த்தகோபுரங்களும் பெரும்புறக்கடலை நிகர்த்துச் சூழ்ந்த அகழியுந் சொன்மயமா யிரத்தின கார்த்தியைவீசும் மா டமாளிகை மண்டபமுதலிய சிறப்புக்கள் வாய்ந்தபட்டி னத்தை நிரூமித்துத் தக்கமாபுரியென்றுபெயரிட்டுக்குமா ரனுக்கறிக்கையிட்டவுடன், தக்கன் அந்நிரவேசித்து அ தின் சிறப்புக்களை நோக்கிக்களித்துப் பிதாவினது செய் கைக்கு மெச்சின்வனாப், உடனேதேவர்முதலானவரனைவ ரும் வருவதாக நினைக்க, அவ்வாறேசத்தசாகரங்களும் பெ ருநினும்போலச் சொர்க்க மத்திய பாதலத்தின்க ணிராநி ன்ற சகலரும் வந்துவந்து நெருங்கிப் போற்றத்தவனாக்கு டை வெண்சாமனா முதலான ராசசின்னங்களைப் பல்தா ங்கிச் சூழ்ந்துவரச்சென்று, நவரத்தினமயமாய்ச்சொலித் திருக்குந் சபாமண்டப முகப்பிற் சிரோரத்தினங்களினு ல் அமைத்துவிளங்குந் சிங்காதனத்தி னமர்ந்து தோற்க ருவி துளைக்கருவி நரம்புக்கருவி கஞ்சக்கருவி மிடற்றுக் கருவியின் வகையாகிப் பஞ்சவாத்தியங்களு முழங்கத்தே வர் கற்பகமலர்களை யிறைத்துத் துதிக்கத் தபோதனர்வா ழ்த்தத் தும்புருநாரதியாழிசைக்க கருடகாந்தருவர் வீ ணைகள்வாசிக்க அரம்பைமேனைகையூர்வசிமுதலான தேவ கன்னியர் சதிமுறையேபபிரயங்காட்டி நடிக்கக் கொலுவி ருந்தான். அக்காலத்தில் இரத்தச்சந்தோஷசெய்திபைச்ச க்கிராசாரிராட்சதராசனுக்கறிவித்து இன்றுடனுண்கவலை நீங்கி நன்கினைப்பெருவை, அதென்னவென்றால் தக்கனி ர்திரனுக் கரசனுான், அவனைக்கண்டு உறவாடிக் கலந்தி ருப்பைபாயின் உன்காரியங்கள் சிறப்பாகநடக்குமென்றா ன் அவ்வசனங்களை அவன்செவிக்கமுதமாகக்கேட்டுக்களி த்துப் புயங்கள் பூரித்து வானையளாவச் சந்தோஷமேலிட் டிப் பொங்குவதைப்போல நகைத்துச் சரீரம்புளகித்தும யிர்ச்செறிவெய்த அவன்கொண்ட களிப்பை யின்னவகை த்கென் றெருவராலுந் சொல்லிமுடியாது. உடனேமே ருகிரிக் கருகினிருக்குந் தன்பதிபைவிட்டு ரதாருடனாப்ம தயானையொத்த வல்புடைய ராட்சத சேனைகள் பந்துவ ருக்கங்கள் சூழித் தக்கமாபுரிக்குவந்து தக்கனைக்கண்டு ந ண்புகொண்டு துயரற்றிருந்தான், அத்தறுவாயில் இந்நிர ன் முதலாகிப் திசைக்காலவருந் சூரியனாகிய நவக்கிரக ங்களும்வந்து நெருங்கிச் சேவித்துப்புகழ்ந்து புனையினி ருந்தனர். அத்தினமுதற் சகலருந் துதிக்கப் பூச்சக்கிரக் குடை நீழலினிருந்து தன்செங்கோலெங்குந் செல்லத்தி ரிபுவன சக்கிரோஸ்பரானாக அரசுசெய்திருந்தான்.

கேட்டில்களோ சவுனகாதிதவத்தரோ, சிலநாளிக்குப்பி
ன்பு கற்புக்கருந்ததியையொத்தும் வனப்பினிலக்குயிரி
தியைநிகர்த்தும் உடுக்கையைப் போன்ற யிடையினையும்
அன்னம்போன்ற நடையினையும் மயிலையொத்த சாயலினையு
யும் குயிலைப்பழித்த வசனத்தினையும் பெற்று நற்குணந
தெய்வத்தை வாய்ந்தவளாய்ப் பிரமன்பாதத்தினுதித்த
தேவதவல்லி யென்னுங் கன்னிகையை மணந்து புலவன்க
ளனைத்தினுக்கும் நாயகியாக இந்திராணி முதலிய தேவக
ன்னியர் வாழ்த்தி வணங்கி யிட்டஏவல்களைச்செய்ய வா
ழுகின்ற தறுவாயில், தக்கவளவிடத்திற் சேடன் சிரோர
த்தினங்களை வெளியிட்டதை உடைய ஆயிரம்பிள்ளைகளை
ப்பெற்று, அவர்களுக்கு உபநயனமுதலான சடங்குகளை
முடித்து, வேதசாஸ்திரங்களைப் போதித்துப் பருவகால
த்தில் மக்களைப்பாத்து, நீங்குமானத மடுக்களையிற் செ
ன்று பரமசிவனைக்கருதிச் சிறந்தவங்களைச்செய்து சீவ
கோடிகளைப்படைக்கும் பேற்றையடைந்து வாக்கட வீரோ
ன்றருள், அவர்பிதாவைவணங்கி விடை பெற்றுப் போய்
மானததீர்த்தக்களையிற் சிவத்தைத் தியானித் தரிய தவங்
களைச்செய்தவரு முன்னிலையில், இதனைநாரதரறிந்து அ
வ்விடத்தினெழுந்தருளி அக்குமாரனாரோக்கி, நீவீர்துக்
கசாகரத்தழந்தி யித்தன்மைய அரியதவத்தை என்ன
பேற்றைவிரும்பி செய்கின்றீர்களென்றுகேட்க, சுவாமி,
பிரபஞ்சங்களைச் சிருட்டிக்கவேண்டிப் பிதாவினனுக்கிர
கப்படிக்குப் பரமசிவத்தைக்கருதித் தவஞ்செய்கிறோமெ
ன்றார்கள். அதைக்கேட்ட நாரதர் கரங்களைப்புடைத்து
நகைத்து, பிள்ளைகள் இச்சிறந்த நோன்பைச் செய்கி
ந நீங்குப்பெறவிரும்பிய பேறிதாதானே, வெகுநேத்தி ஓ
ப்புலமையில்லாத கர்த்தனை வழிபட்டு மூவகைப்பாசத்
தை நீக்கி மோட்சத்தைப்பெற விரும்பாது அஞ்ஞான
த்துக்குக் காரணமாகிய படைப்பினிடத்து மனம்வைத்
தீர், அரியதவங்களை முடிக்கின்றவன்பெற வேண்டிவ
தைக் கேட்பீராக. பிறப்புண்டானபோதே துக்கமுமுண்
டு, அதனு லீறப்புண்டாகும், அதுவுங்களுக்கு நன்கினை
த்தருமோ, நீங்கள் விருப்புற்ற படைப்பினை நடாத்தும்
பிரமன் ஐந்திரசுரங்களி னென்றைப் பரமன் கட்டளைப்
படிக்கரிந்ததையும் அதுகாரணத்தினால் நிலைபெற்றிருக்
கின்ற பழிபையும் நீங்கள் கேள்விப்பட்ட தில்லையோ,
மேலுஞ் சராசரப் பிரபஞ்சங்களைச் சிருட்டிப்பதினற்ற
னேபரமென் நகந்தையும் அளவற்றகாலம்விண்ணிவுட
னெதிர்த்துச் சண்டைகொடுக்க, உலகங்களுக் குண்டாகி
ய வுபாதிபைக்கப் பரமன் நிருவுளங்கொண்டு அக்கினி
வடிவாகி அவ்விருவரமத்தியில்நிற்கவுந் தெளிவுபெறாம
ல்அன்னமுமேனமுமாய்த் தேடிக்காணாது அவனைவழிப
ட்டுக் கிருதார்த்தரான கதையினையும் கேட்டதில்லையோ
சிருட்டியிற்ற பெறுவதுவீன்பெருமையல்லதுவேறொ
ன்றுமில்லை. இதுநல்லதெனத்தாமே பொன்னிலங்கைப்
பூட்டிக்கொள்ளத்தணிவார்களோ, இன்பமெவ்வளவோ,
அதற்கிரட்டித் துன்பமுடனே நேருமென்று சாஸ்திரங்
களிற் சொல்லுவதை வாசித்ததில்லையோ, ஆதலாற் நந்
துவருள மெய்தற்றிய நீங்கள்படைக்கத்தொடங்குவீ
ராயிற் கொடியதுக்கசாகரத்தில் விச்சயமாகவழுந்தி வரு
ந்துவதன்றியும் ஆதியாகிய பரமனைமறந்து நாமேகர்த்த
னைன்றக்கொண்டு தீவினைகளைச்செய்யவரும்.

இஃதன்றியும், மாயையிற்பட்டுப் பேருணர்வையிறு
பீர்கள், அரியவிரதங்களைச்செய்து மேலானமோட்சசாம்
பிராச்சியத்தைப்பெற்றுக் கர்த்தனது பாதசேவையினை
க்கிடைத்திருப்பவர் அனைகருண்டு, அதன்றியும்அப்பே
ற்றைவிரும்பியுமுன்னுகிடையாமல் வாடுகின்றவருமுண்
டு, உலகவியல்புக ளின்னஞ்சிலவற்றை பறிவிப்பேன் அ
தென்னவென்றால், மாதா - பிதா குரு-தெய்வம்-பந்து-சி
னேகிதராதியர்களாகச் சிவனடியானாநினைந்து அவர்பாத
ங்களையன்றிப் பற்றில்லாதவர்களாய்ச் சாத்திதருணத்தை
ப்பெற்றவராய் நல்லொழுக்கங்களைவாய்ந்தவராய் யாதொ
ருதுன்பநேர்த்தகாலத்துந் தம்மைச்சரணடைந்தவரிடத்
துப் பரிவாய் அவர்கிலேசத்தைநீக்கிப் பாதுகாக்கும் பே
ரறிவைப்பெற்றவராய் பரமசிவனைப்பூசித்து எக்கால
முஞ் சுகத்திலிருப்பவராய் மகதயிஸ்வரியச் சிறப்பைக்கி
டைத்தவராய்ச் சிலிரிப்பார், அவர்களே பரமனைக்காண்
பவர். ஆதலான் நீங்கரும் அவர்களைப்போலவே அவா
வைநீக்கி நன்னெறிகளைப்போற்றி முத்தியைப்பெறக்கட
வீர். அளவற்றசெல்வங்களைப்பெற்ற மதாங்காரத்தினால்
நல்லொழுக்கத்தைநீத்த தக்கன்பணித்ததை மறந்தினை
க்கடைப்பிடியாகக்கொண் டேறுவீரென்று நாரதர்போ
தித்த நிலைமைகளைச் சாஸ்வதமோட்சத்தைப்பெறும் பா
க்கிபத்தைவாய்ந்த பிள்ளைகள் ஆலோசித்து, முனிபுங்க
வர்அருளியமார்க்கம் பேரின்பத்துக்குரியதென்றுவிதானி
த்து அவர்திருவடிகளிற் சேவித்துப்போற்றித் தேவரீர்
திருவுளப்படிக்குச் செய்யக்கூடவோம், அதற்கடுத்த கிரி
கைகளையும்போதித்து இரட்சிக்கவேண்டுமென்றுஇரக்கி
ன்றதக்கன்பிள்ளைகளிடத்து இரக்கமுற்று ஆசீர்வதித்து
ச் சிவபிரான் குணதீசயங்களைப் பகுத்துக்காட்டிப் பத
வியினைத்தருந் தவவிலைகளைத்தெருட்டி அவற்றிற்குரியந
டைநொடி பாவனைகளை மந்திரபூர்வமாகப் போதித்துப்
பழையவெண்ணங்களைப்போக்கித் தேவாதிதேவனைச்சிந்
தித்து அரியவிரதங்களைச்செய்து அவன்பாதகமலமீழலை
ச்சேருமினென்றருளி நாரதர் அந்தரகமனமாகச்சென்ற
தன்பின், அக்குமாரர் அவர்குறித்தவாறே பஞ்சேந்திரிய
விடையங்களைக்கிரகித்துக் கேட்டல்சிறந்தித்தல் தெளிந
ல்லிட்டைகூடியபின் மொளிகளாய் அரியதவங்களைச்செ
ய்து பரமசிவகடட்சத்தினால் நித்தியபதவியினைப் பெற்
றுர்கள். இப்பால். தக்கன் தன்பிள்ளைகள்செய்ததெரியா
மல் வருந்தி ஞானவுணர்ச்சியில் நாரதர்போதித்ததையு
ம் அதனையுறுதியாகக்கொண்டு யோகசாதனைகளைச்செய்
துமுத்திபெற்றதையும் அறிந்துவாடினவனுப்பீட்டும்ஆ
யிரம்பிள்ளைகளைப்படைத்து அவர்களுக்குரிய கிரிகைக
ளைமுடித்து, வேதாகமங்களையுணர்த்தி, குமாரர்களே, நீ
ங்குளமானதவாவிபைச்சேர்ந்து பரமசிவத்தைக்கருதித்
தவங்களைச்செய்து சிருஷ்டிக்க வரங்களைப்பெற்று வருவீ
ரென்றனுப்ப, அவர்கள்விடைபெற்றுப்போய் மானதக்க
ளையிற் பரமசிவத்தைநினைந்து அரியதவங்களைச்செய்வ
தானார்கள். இச்செயல்களை நாரதர்அறிந்துவந்துதக்கன்பு
த்திரனாரோக்கி, நீங்களாயர் எப்பேற்றைவிரும்பி இத்த
ன்மைபதவங்களைச்செய்கின்றீர்களென்றுவினாவ, முனிவ
ரைச்சேவித்துச் சுவாமி நாங்கள் தக்கன்பிள்ளைகள். அவ
ரனுமதியின்பேரிற் பரமனைநோக்கித் தவங்களைச்செய்து
சிருஷ்டிக்க வரம்பெற்றுப்போக வந்தனமென்றனர்.

அதனை நாரதர் கேட்டுக்கொண்டு, பிள்ளைகள் தேவாதி தேவனைச் சிந்தித்து இவ்வரியதவங்களைச் செய்யத் தக்கவர்களாகிய நீங்கள் அவற்றிற்குத்தகுந்த பிரயோசனங்களை நினைந்திரிவில்லை. நல்லொழுக்கத்துக்கு இழிவானபேற்றையாவருமிச்சியார்கள், சிறந்ததவங்களைச் செய்து மக்களைப் பூர்வ சம்பந்தையுமடைகின்றீர். அதனால் ஈஸ்வரமாய்பயினைபுஞ் சனனதுக்கசாகரத்தையுங் கடக்கப் பெறுவீர்களோ, படைப்பிற்பெறும் பயனித்தியத்தைத் தரவறியாது: நீங்கள்கொண்டிரிவே எத்தன்மையதெனின், மெய்ம்மாசுகழியத் திரிகின்றவன் தற்செயலாயொரு சுத்தோதகத்தடாகத்தைச் சேர்ந்தும் அதிற் படிந்து சுத்திசெய்துகொள்ளாமற் கடைப்பட்டசேற்றை வாரிப்பூசிக்கொண்டதன்மையாயிற்று. மேலும் நீங்கள் பெறவிருப்பற்றைப் படைப்பு நிலைபெறுவதோ, பிறப்பிறப்புச் சுகதுக்கம் பிராணிகளுக்கிடையிடாது தொடர்ந்திருக்கும். இதனை நீங்கள் தீர்க்கமாயோசித்தீர்களில்லை. இதனால் கொடியபிறவித்துன்பம் நீங்கவறியாது. ஞானமில்லாநினைத்தையுங் கன்னியரிடத்துக் காழாறுத புருடர்மனதுங் கல்வித்திறனில்லாதபாடலும் இவைபெறும் பிரயோசனத்தினும் நீங்கவறியாது இயைபுபோகிறீர். ஆதலாலுங்களுக்குப் போதித்தனப் பியதக்கன் மூலகாரணான பரமசிவனை வழிபட்டு எவர்களுக்குங் கிடையாத மகதயிஸ்வரியத்தைப்பெற்றும் இக்காலத்தில் அதைத்தந்த கடவுளினது பாததாமரைகளை நினையாது செல்வப்பெருக்கினுழந்து மயங்கி யிறமாந்து மேல்வருந் தண்டனைகளை எவ்வளவுங் கருதாதிருக்கின்றான். அவன்பிள்ளைகளாதலால் நீங்களும் அதனையே சிச்சுமமாகக்கொண்டீர். விடையவாதனைகளைப்போக்கி மனதைத்தேற்றிச் சிவகதியிற்சேர்க்குஞ் சன்மார்க்கங்களைப்பிரித்துக்காட்டித் குணாதிசயங்களைப்பெற்றவனையே ஞான தேசிகனை நனப்படுத்தும்.

இஃதன்றியும் முன்னமூங்கல் தமையன்மார் பிதாவாக்கியப்படிக்குப் பாட்டனை பிரமனைப்போலப் படைப்பைப்பெற்றவிரும்பி யித்தலத்தில் தவஞ்செய்திருந்தார்கள். அத்தவவாயில் நாமில்விடம்வந்து அவர்களஞ்ஞானவறிவைப்போக்கி மேலாகிய நெறிகளைத்தெருட்டிச் சாயுச்சியபதவியைப்பெறச்செய்தோம். இவைகளை நன்றாயோசித்துப் பிழைக்கு மார்க்கத்தைத் தேடிக்கொள்ளக்கூடாது எனச் சொல்லியநாரதர் பாதங்களில் அப்பிள்ளைகள்சேவித்துப்போற்றி, சுவாமி, விவேகமில்லாத நாங்களிடேறக் கிருபையுற்று ஞானசாரியன யெழுந்தருளினீர். ஆதலால், அடியோங்கள் முன்னவர்களுக்குப் போதித்தவாறே மேலானமோட்சம்பெறும் மார்க்கத்தையுணர்ந்தி நாங்களுங் கிருதார்த்தராகத் தயைசெய்யவேண்டுமென் றிரக்குந் தக்கன்பிள்ளைகளைப்பார்த்திரங்கி, நற்குணங்களைப்பெற்ற புண்ணியவான்களை, உங்களிஷ்டப்படிக்கு அக்காட்சிகளைத்தெருட்டும் வகையினைப்போதித்துப்பஞ்சேந்திரியவிடையங்களிற்சிக்கி மதிமயங்கி யின்பதன்பங்க ளிள்முங்கி யுழன்றுபாதகங்களிற் பட்டலையாது நீக்குவேன். தேவதேவனான சிவபிரானது திருவடிகளைக் கருதிப் பூசிப்பவர்கள் நிலைமையாவன சரிதை கிரியையோகம் ஞானமெனப்படும் இவற்றுண் ஞானபாதத்தினுக்குரியவர்பெறுவதுமுத்தியெனப்படும் அதன்மகிமைகள் தேவருக்கு ந்தோற்ற சிவகூட்சத்தினால் இருவினையொப்புமலபரிபாகநேர்ந்த மகத்துக்களுக்குக்கிடக்கும். அதைப்பெற்ற

புண்ணியவான்கள் கர்த்தனது நடனபாதத்தின்பசுக் கதைக்கிடத்துப் பிறவிக்கடலைக்கடந்து பேசுதற்கரியமுத்தியையும்பெற மெக்காலத்தும் ஆனந்தத்தினிருப்பார்கள். ஆதலால், நீங்களும் அம்மார்க்கத்தை அனுஷ்டித்து யோகசாதனையினால் வீட்டைவீட்டுன்றருளி, வேதாமரிச்சயங்களை உபதேசித்து அவர்களையும் அந்நிலையிற் பொருத்தி நாரதர் தெய்வலோகமேபோனார். பின்பு அக்குமாரர்கள் ஏகமனதாய்ச் சித்தத்தையச் சிவத்தின்பாதகமலங்காலிற்றுத்தி அரியதவங்களைச்செய்து அவனருளினார் சாயுச்சியபதவியைப்பெற்றுப் பாததாமரைமீழலின் வீற்றிருந்தார்கள்.

இக்காரியங்களைத் தக்கணுணர்ந்து வடவனலைப்போலக் கோபித்து, எழில்களில் அனற்பொறிகள்கிதற மனம்வேகச் சீரம்வியர்க்கப் பெருமூச்செறியுந்தோறும் புகைப்படலமெழு இக்கொடுமையினார் சூரியசந்திரர்முதலான நவக்கிரகங்கள் நிலைபுரண்டோட்ச் சராசரப்பிரபஞ்சங்கள் மிகவும்வருந்தினபின்பு என்பிள்ளைகளை இவ்வாறுமோசஞ்செய்த நாரதனோட்த்தி நிலையின்றிக் கலகங்களைவிளைத்துமுன்று அலையக்கடவனெனச்சபித்து, இனிப்பென்களைப்பெற்றுச் சிருஷ்ட மலகச்செய்வது தருதியென்றண்ணி, இருபத்தாறு குமாரத்திகளைப்படைத்துப் பிருகுமரிசி-புலத்தியன்-ஆங்கிரசு-புலகன்-வசிஷ்டன்-அத்திரிமுதலான தவத்தருக்களித்தான். இவர்களிற்சுபத்தி-புத்தி-சுரகச-திருதி-துட்டை-காயை-கீர்த்தி-சிரத்தை-இலச்சை-மேதா-கத்தி - சாந்தை-வபுவை இக்கன்னியயைத் தருமன் கல்யாணஞ்செய்து பதினேழுபிள்ளைகளைப்பெற்றான். பிருகு கியாதியமணந்து விதாதா தாதாவென்னுமையெனத்தாயும் இலக்குமியையுந்தந்து, அக்கன்னிகையைவிண்ணிலுக்களித்து அதன்பின் தவத்தினின்றான். மரிசுநம்பூதியைக்கூடி நான்குபெண்களைப்பெற்றான், அவர்கள் மரபின்பலருதித்தார்கள். புலத்தியன் நாரிசன்னதியைக்கலந்து அளவற்ற புத்திரரையின்றான். ஆங்கிரசு-ஸ்மருதியைப்புணர்ந்து அங்கிரன் பரதனைன்னும் பிள்ளைகளையும் நான்குபெண்களையும்பெற்றான். இவர்களால் அளவற்ற வீருடியருண்டானார்கள். புலகன் பரிதியைத்தழுவித்தேத்தாத்திரையேனைத்தந்தான். அவனிடத்திற் கும்பனுதித்தான். வசிஷ்டன் ஊற்சியமணந்து ஏழுபிள்ளைகளையும் ஒருபெண்ணையுந்தந்தான். அத்திரி அனருயையையப் பொருந்திச் சத்திரேத்திரன் திங்கன்சனி சங்கதாவளனென்னும் பிள்ளைகளைப்பெற்று, மேலும் இச்சுவாவென்பவனைமணந்து மூன்றுகுமாரரையும்பெற்றான். கிருதுகமையைத்தோய்ந்து மூன்றுபிள்ளைகளைப்பெற்றான். பிதாதா சுவதையைக்கூடி மேனைதரணியென்னும்பெண்களைப்பெற்றான். அவர்களின்மேனையை இமவான் திருக்கலியாணஞ்செய்தான். தரணியை மேருமணந்து மந்தரகிரியைப்பெற அவன் அரியதவங்களைச்செய்து திரிநேத்திரதாரியான கர்த்தனனுக்கிரகத்தினால் திருக்கயிலாயம்போலப் பரமசிவன் வதியப்பெற்றான். மேருபின்னும் வேலையென்பவனைப்பெற்றுச் சமுத்திரராசனுக்களிக்க, அவனிடத்துச் சுவணியென்பவனைத்தந்து பிரானேருக்குத்தந்தான். அக்கன்னிக்குப் பத்துப்பிள்ளைகள்பிறந்தார்கள். இவ்விதமாகப் புத்திரபவுத்திரர்களுக்கி, அவர்களாற்சிருட்டிவித்தித்துவருங்காலத்தில், தக்கன்மீளவும் இருபத்தேழு பெண்களைப்பெற்று, அவர்கள்வனப்புக்குத்

தகுதியாயிருக்குஞ் சோடசகலைகளையுடைய சந்திரனுக்கு வதுவைசெய்துகொடுத்து மருமகனைநோக்கி, உன்றேவியர் அனைவரையும் அபேதமாகத் தழுவிக்களித் திருப்பா பெனச்சொல்லி அனுப்ப, அவ்வாறேதினமொரு கன்னி பைக்கலந்து சஞ்சரிக்கின்ற தறுவாயில், கார்த்திகைரோ கணி மற்றவர்களினும் ரூபவதிகளாதலான், அவரிடத்து அதிகமைபல்கொண்டு இடைவிடாதுதழுவினும் மற்றையவாநினையாமலும் பாராமலுந்திரிய, அதைக்கண்ட அக்கன்னியர் மனம்பொறும் கோபித்துவந்து பிதாவைக்கண்டு விழிகளில் நீர்பெருகத்துக்கிடுத்துத் தங்களுக்கொழுனன்செய்கையைச்சொல்லி முறையிட்டார்கள்.

அச்சொற்கள் செவிகளின்விடத்தையொத்துப் புழுத்த மாத்நிரத்தில், தக்கனுக்கு அதிககோபம்பிரவேசித்து விழிகள்சிவக்க மீசைதுடிக்கப் புருவவெற்றியிலேறச்சீறிநாங்கட்டையிட்டதை யிகழ்ந்தகாரணத்தினால் சந்திரன் தினமொருகலையாகக் குறைந்து மங்கிப்பலரும்இஃழ வநுந் தக்கடவ தென்று சபித்தவுடன் அக்கொடுமைமேலிட்டொருவருக்குகவியற்ற செல்வத்தைப்பெற்றவன் புகழைப் போலச் சந்திரனது கலைகள் தினமொன்றாகப்பதினைந்து வரையிற்றேய்ந்து இவன்தான் திங்களாகவேண்டிமென்றையுற்று அனைவருங்காணக் காந்திமழுங்கி ஒருகலைமாத்திரமிருக்கச் சந்திரன்வருந்தி வாடித்திகைத்துவெட்கி, இனியிதற்கென்னசெய்வோமென்றுஎண்ணுதமெண்ணி ஏங்கினவனுப்பக்கடையில் தேவராசனிடத்துக்கோடி, ஓய்சினேகிதனே, என்னுயரத்தையென்னென்று முறையிடப்போகிறேன், ஊரினொருவனேதோழனென்று உலகோர்சொல்லிக்கொள்வதைக்கருதி உன்னையடைந்தேன், என்னகுறைகளைக்கேட்டு இவைகளுக்கொரு நிவாரணந்தேடிஎன்னுயரத்தைத் தீர்க்கவேண்டும், அதாவது எதோ தன்பெண்கள்சொல்லியதை முக்கியமாகநீனென்று சமும் இரக்கமில்லாமல் தக்கன்சொல்லிய சாபசம்பந்தத்தினால்என்கலைகள் அனைத்துமாறி ஒன்றுமாத்திரம் நிற்கின்றது அதுவும் இத்தினமீங்கும், அப்படிக்குநேருமாகில்,என்பேரும் பெருமையுங்குறைந்து சகலராலும்புகழும் கீர்த்தியும்நசிக்க வசைபேசப்படும். அப்பால், நானிருந்து என்னபிரயோசனம். ஆதலால் இதற்கொரு மார்க்கத்தைக் காட்டி என்னைப்பாதுகாத்தல் உன்கடனென்றுவாடித்துக்கசாகரத்தில் அழுந்திச்சோருகின்ற சந்திரனைத்தேவேந்திரன்தழுவி, என்மனதுக்கினிய நண்பனே, பயப்படவேண்டாமென்று சிலதயிரியங்களைச்சொல்லித்தேற்றிஅருகினிருத்திக்கொண்டு, சந்திரனே, கேட்பாயாக. முன்னொருகாலத்தில் எமதுகத்தனெழுந்தருளிய திருக்கயிலாயத்துக்கு நாமிருவருஞ்சென்றதறுவாயில் பயற்றுண்டைவாழைக்கனி மாங்கனி பலாக்கனி கரும்புமுதலியவற்றை விநாயக மூர்த்தி திருத்தியாகப் புசித்து வயிறுபருத்து ஊர்த்தசவாசம்விட்டிருப்பதை நீகண்டிருகைத்தாய். அதைக்குறித்து அக்கடவுள்சீறி யுன்னையாவரும்பாராமலிகழ்ந்து நிந்திக்கும்படி சண்டாளத்துவம்அடையக்கடவதெனச்சபித்தார் அத்தினமுதலுன்சாயைதாக்குமாயிற் பாதகம்நேருமென்று சகலரும்வசைசூறி யுனைப்பாராம லிருப்பதைக்கண்டுவெட்கி நீமறைந்ததைப்பிரமனாதிபர்அறிந்து கயிலைக்குச்சென்றுவிக்கினகர்த்தாவைப் பலதரம்வணங்கிப்போற்றி, ஒருவராலும் அறியப்படாத தேவரீர்பெருமைகளைச்சந்திரன்தேறாத காரணத்தினால்

நீச்சத்துவம்பெற்றுப் பங்கப்பட்டுஒடுங்கி வருந்துகின்றான். அவனுதவி இவ்வலகத்துக்குவேண்டும் ஆதலால், அடிகளிட்டசாபத்தின்றித்ததை வழுவின்றி வருடமொரு தினம்பெறவும் மற்றைநாட்களில் கிரமப்படிக்கு அவன் கொழிலேடாத்திவரவுக் கட்டளையிடவேண்டிமெனத்து திப்பகற்கு இரக்கமுற்று பிரமனே உன்கோரிக்கையின் படிக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தனமென்று திருவாய்மலர்ந்து பின்னும் அச்சாபத்தைப் பெறுங்காலமுரியமித்தார்.

அவ்வாறே ஆண்டிகடோறும் அவனிமாத பூர்வபக்ஷத் தமாவாசைசென்ற நான்காந்தியில் உலகத்தார் உன்னைத்தெரிசித்தகால்சண்டாளத்துவமும் மகாபாதகமு நேருமெனப்பயந்து பாராமலிகழ்ந்து, உன்சாயல் பூவுலகத்திற் படுவதினால் உண்டாகுங்கூற்றம் நிவாரணமாதற்பொருட்டு, விநாயகமூர்த்தியினைப் பூசித்து வருகின்றனர். அத்தினம்விநாயகர்சவுத்தியெனப்பிரசித்தப்பட்டிருக்கின்றது. அப்பழி நீடித்திருக்க, மேலும் ஒருகுறைபைத் தக்கனூற்பெற்று உனது பெயரும்பிரகாசமும் மேம்பாடும் அடங்கினுப் ஆதலால் துரிதமாகப் பிரமன்சன்னிதானத்துக்குப்போய் அவருடன் இக்காரணங்களை முறையிட்டிக் கொள்ளுவையாயின் குமாரனுக்குணர்க்கி யல்லது தாமாவது இக்கொடுமையை விலக்கி இராட்சிப்பொன்று இத்திரன்சொல்ல சந்திரன் மகிழ்சிறந்து, தோழனே! நல்லமார்க்கத்தைக் காட்டினுப். அவ்வாறேசெய்யக்கடவனென்று அனுப்பிவித்துக் கொண்டு மனோவதிக்குப்போய்த் தேவர் தபோதனர் சூழ்ந்துபோற்ற ஆபிர மிதழ்விரிந்த பொற்றாமரைப் பீடத்தெழுந்தருளிய பிதாமகனைச்சேவித்து மாமனல் தனக்குநேர்ந்த இன்னலைவிண்ணப்பஞ்செய்து, தேவரீர் அடியேன் கிலேசத்தையும் இச்சாபசம்பந்தத்தினையும் நீக்கத் திருவுளங்கொண்டு உமது புத்திரனுக்குத் தெரியப்படச் சொல்லவேண்டிமென்றுஇரக்க, இக்கருமத்தைப் பிரமன் ஆலோசித்துச் சந்திரனைநோக்கிதக்கன் தன்மனப்படிக்கல்லது ஒருவர் சொல்லும் நற்காரியங்களை அங்கீகரிப்பவனல்லன், இஃதன்றியும் நமக்கடங்கிவார்த்தை யாடவுமாட்டான், தன்னையே பரத்துவமாக நினென்று வீரூப்படைந்து, ஆதியில் நான்போதித்தபரமசிவத்தின் பெருமைகளைக் கருதித் தவஞ்செய்தித்த மகதைஸ்வரியத்தைப்பெற்று, அக்கடவுளையு மதியாமலுந் தனக்கு நேரும் இன்னலையுங்குறியாமலுந்தான்வணங்குக்கேவர் முதல் தன்னைப்பணியத் தன்னுணையை எங்குநடாத்தி வருபவன் நான் சொல்லினுங் கேளான். அக்கனி சொருபியாகிய பரமசிவத்தினது சன்னிதானத்திற்சென்று பலவிதத்திற்போற்றி யாவோனுந் தமக்குற்ற துன்பங்களை விண்ணப்பஞ்செய்து நிவாரணம்பெறலாம். தக்கன்முன்னின்றொருமொழியாவதுபேசப்படுமோ! இவன்துரிதமாக நாசமடைதற்பொருட்டு இக்கடினகுணம் நேர்ந்தது. இவனால் யாங்களபெற்ற பதவிகளையும் பெருமைகளையும் இழக்கும் ஏதுவு முண்டாம், இக்காரணத்தைக் கருதியோ பரமசிவம் இவனுக்கு இச்சிறந்த பேற்றைத்தந்தார், இவன்கொண்ட உறுதிஎத்தன்மைத்தெனின், பிறவிக்குருடனானவன் அறிவும் ஊன்றுகோலுந் துணையுமில்லாத உலகைவலம் வரத்துணிந்ததற் கொக்கும். மேலும்நானவனுக் கினிமைசூறினுங் கோபித்திகழ்வதன்றியும் உன்சாபமுந்திரான். ஆதலால்வேறொரு எண்ணமும்வேண்டிவதில்லை. வேதமுடிவாய் என்போலிகளுக்கும் இறைவனுப்

ப் பத்தவற்சலனாய் எங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைவெய்தி
நிற்கும் பரமேஸ்வரனைச் சரணடைந்து உன்மனக்கவலை
யினை முறையிடுவையாயின் பாதுகாத்து இரட்சிப்பார்து
துவனக்குத் தோற்ற வில்லையோ? கலைகள் தேய்த்ததைப்
போலவே உன்விவேகமு மழுங்கியதோ? சிவபெருமான்
குணசியங்களை அறிந்திருந்தும் மயங்குகின்றனை. இரு
ண்டவிடத்திற் சூரியப்பிரகாசத்தைச் செலுத்தச் சந்தே
கிப்பார்களோ? நம்மையெல்லாம் பிள்ளைகளாகப்படைத்த
கத்தனரி -த்து அன்பில் லவனாயும் அப்பெற்றைக்கிடை
த்தும் நற்கருமங்களைமுடித்து அவன்கிருப்பாத நீழலிச்
சேராதவர்களையும் நம்போலிகள்கனளிலும் நினைக்கப்படு
மோ? அதனாலுண்டாகும் நாகயாதனைகளைப் பேசவும்ப
டுமோ? பத்திவயிராக்கியங்களைப் பெற்றுத்தம்மைத் துதி
க்குத் தொண்டர்களைப்பிரிந்து ரட்சிக்குங் காரணத்தினால்
ல்லவோ வெள்ளியங்கிரியிற் பரமசிவம் அருளுருப்பெற்
றெழுந்தருளுவது இஃதன்றியுந் தமது திருவடிகளை நம்
பினைவர்களுக்கடுத்த துன்பங்களைக் கனலிற்பட்ட பஞ்சை
ப்போலஃக்கிச் செனனசாபல்லியமாக்கும் பொருட்டல்ல
வோ? நந்தித்துவசத்தினை நாட்டி யிருக்கின்றது. சந்திர
னே? இதற்கொரு திஷ்டார்திரங்காட்டுவோம்.

ஆதியில் தமது பாதகமலங்களைப் பத்தியுடன் அருஞ்சி
த்துச் சிக்கெனப்பற்றிய மார்க்கண்டன்மீது எதிர்த்த எம
னையுதைத்து அவ்விருமக்கு நித்தியத்தைக் கட்டித்தச
ரித்திரத்தை அறியாமோ திருப்பாங்கடலைக் கட்டியும்
போது உண்டாகிய விடத்தைக்கண்டுநடுங்கிநாமெல்லோ
ருஞ் சரண்புகப் பயப்படாதிர்களென்று ஆதரித்து அத
னைக் கண்டத்தில் தரித்துக் காத்த தபாரிதியை மறக்கலா
மோ. பராசத்தியினது அங்குலியினிடத்துதித்து உலகமெ
ங்கும் அழித்துப் பெருகிய கங்கைக் கரற்றாது யாமெல்
லோரு முறையிட இரங்கிச் சடையிற்காந்து நம்முடன்பு
வனங்களைக் காத்ததை நீயறியாயோ? சர்வமங்கள குணநி
தியாகிய நமது கர்த்தன் நமதடியார்க் எரிடத்திற் பெருகு
ங் கட்டச்சத்தினைப் பேசப்படுமோ. அல்லது கணிக்கக்கூ
டுமோ. கருத்தினாலாவது அறியலாமோ. ஓய் சந்திரனே?
பரமன் திருவினையாடல்களைக் கற்பகாலத் துதிக்காலும்
முடியாது. ஆகலால் துரிதமாகத் திருக்கயிலைக்குச்சென்
று தேவதேவன் பாதகமலங்களிற்சரணடைந்துஇக்கிலே
சத்தினை நீக்கிக்கொள்ளக் கடவாயென்று பிரமனருளிய
தை உபதேசமாகக் கொண்டு அவன்பாதங்களிற் றொழு
து அடியேன் ஈடேறு மார்க்கத்தினைப் போதித்திர். அவ்
வாறேமுடித்து இப்பாதகத்தை நீக்குவனென விடைபெ
ற்றுப் போய் ஞானநாயக நெழந்தருளியகயிலைவனையை
ச்சேர்ந்து நந்திதேவாருள்பெற்று ஆலயத்திற்சென்று ப
ரமனைக் கண்டிவிழிகளி லானந்தவாரி பெருக அட்டாங்க
பஞ்சாங்கதிரியாங்க ஏகாங்கமாக வலம்வந்துசேவித்து உ
பரிடதவாக்கியங்களினும் பலவாகப்போற்றிக் கரங்களைக்
கூப்பிழிற்குஞ் சந்திரனைக் கிருபையாகப்பார்த்து, நீயிகவு
ம் வருந்திவருங் காரணமென்னையென்று திருவாய்மலர்,
சத்துருவாகிய இருள்வினாந்தகொண்டதைப்போலக்கறு
த்துருமாரிய சந்திரன் பரமசிவத்தைவணங்கிசுவாமி? கடி
னசித்தம்பெற்ற தக்கனிட்டசாப சம்பந்தத்தினர்கலைகள
னைத்துந் தேய்த்து ஒன்றிருக்கின்றது. அதுவும் இன்றுட
னிற்கும். ஆதலால் தினதயாபரனே? கிருபையுற்றிவ்வொ
ரு கலைகிற்கவும் மந்தையவைகளுஞ் சேர்ந்துவிர்த்திக்கவு

ங் கட்டாக்கவேண்டும் தேவரீரையல்லதுவேறுகதிகாண
து திருவடிகளில் தஞ்சமடைந்தேன் சுவாமியென முறை
யிட்டிக்கொள்ளுஞ் சந்திரனுக்கிரங்கியங்கொள்ளவேண்
டாமென்று தேற்றினவராய் அவ்வொருகலையினையுந் தம
து திருமுடியில் தரித்தவுடன் தக்கன்சாபம் நெருங்கப்ப
யத்தோடியது.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதியிருடிகளே? தேவர்களுக்கு
ற்ற பல இன்னல்களையும் நீக்கிப் பாதுகாக்க வல்ல தேவ
தேவனுக்கு இதுவுமொரு கீர்த்திப்பாலதோ? தம்மைபடு
த்தவருக்கு உதவு முண்மையினைச் சகலருக்கும் அறிவி
ப்பதைப்பொத்து அக்கலை சடைமுடியின் விளங்கியது. பி
ன்பு சந்திரனே? இஃது நமது சிரத்தின்கண் வதியப்பெ
ற்ற மகிமையினால் அழிவுபடாது இலிமற்றையவைகளு
மாரியவாறே தினமொன்றாக உன்னைக்கூடுவதன்றியும்இ
வ்வாறே பட்சங்கடோறுந் தேய்த்தும் நிறைவெய்தியும்வி
ளங்குமென் றறாந், சந்திரன் மனக்குறையினையகற்றி மகி
ழ்சிறந்து கர்த்தனைப்பலவாகத் துதித்துப்பன்முறைவண
ங்கி விடைபெற்றுப் போய் எதாப்பிரகாரம் தன்செய்கை
யினை நடாத்தினான் இச்செயலை விண்டுவாதிய தேவர்க
ண்டு தொண்ட னின்னலைத்திருவுளங்கொண்டு தக்கன்சா
பமும் வருவாமல் தமதுமகிமையினையுந் தெருட்டிய கர்
த்தன் குணசியங்களை யாவராலறியப்படு மென் றேத்தி
னர்கள். பின்பு இக்காரணத்தைத் தக்கனறிந்து கோபித்
து, நானிட்டசாபத்தைச் சிவனே தடுக்கவல்லவனென்று
நகைத்து பிரமன், விண்டு, முதலானவர் என் கட்டையி
னைக் கட்டக்வும் முன்னின்றொருகாரியத்தைக் குறிக்கவும்
நடுங்குவார்கள் அப்படிக்கிருக்க தாய்தற்கையற்ற ஒருவ
னே நீக்குவான், நல்லகாரியம் தான் பரம்பொருளென்று
ம் பிரமனாதிபனா அளித்துப் பஞ்சகிர்த்தியங்களை நடாத்
திச் சர்வபரிபூரணமா யிருப்போ மென்றுங் கெருவித்தா
னே? அல்லது நான் தன்னிடத்திச் செல்வத்தைப்பெற்று
த் தன்னைத்தொழ வில்லையென் றிக்கருமத்தை முடிந்தகா
னேவென்று பலநிகைகளைப்பேசுவதைத்தபோரிதியான
புலகர்கேட்டு மனம்பொறாமல் ஒப்புவமையற்ற பரமேஸ்
வரனை யிகழாதோ. இதனாச்சகலரும் உன்னைப் புகழார்க
ள். இஃகன்றியும்உன்செல்வமும் அழிவுபடுமென்று சொ
ல்ல, தக்கன்நகைத்துத் தவமுயற்சியின லுண்டாகிய இவ்
வயிஸ்வரிய மொருபோது நீங்காது. இஃகொருதொழிலை
முயன்றவனுக்கீர்த பரிசாகும் விண்டுவாதிய னென்சொல்
லை மறுக்க அஞ்சுவார்கள் என்சம்மதமில்லாம விதனைச்
செய்யத்தகுமோ? உன்விவேகத்திற்குமெச்சினெனென்று
பழிப்புரைகூறிய பாதகனைப் புலகர்பாத்து உன்னைச் சக
லருமதிக்கினும் இவ்வகண்டசாம்பிராச்சியம் நிலைபெற்றி
ருக்கினும் அவற்றையருளிய பரமனை அவமதிப்பது தகு
தியோ? ஒருநன்றிசெய்தவனா உயிருள்ளவனாயினும் மற
க்கலாகாதென்றதைத் தக்கன்கேட்டு நல்லகாரியம். அந்த
வரத்தை அனுபவிப்பதற்குமுன்மாற்றவும் முடிவின்ல்ல
து ஒருகாரணத்தை நடாத்தவும் அவனாக்கடுமோ? ஆத
லால், என்னை என்னசெய்யப்படுமெனம்பேசத் தக்கனுக்
குப் புலகர்சொல்லுவார். நீகூறியதனைத்தும் உண்மையா
யினுஞ் சிவனையிகழ்ந்தவர்க ளொருபோதும்ஈடேறு அறி
யார்கள், இதுவேதவாக்கியமாம். இதனைக்கடைப்படியாக
ப்பற்றி அவனைத்தாராமல் இதுமுதற் பத்தியாக வழிபட
க்கடவாய். தம்மைச்சரணடைந்தவனா ஆதரித்து அவர்க

என்னலேமாற்றி வேண்டும்வரங்களைத் தருவது பரமசிவனுக்கு கிபந்தையாதலான், அதையறிந்து சந்திரனடித்தான் அவனுக்கு நேர்த்தசாபத்தைப் பக்குவமாகவிலக்கி, உன்வார்த்தையும் பொய்க்காமல் தேயவும் வளரவும் அளித்தான். அதற்குச் சந்தோஷப் படாமற் கோபிக்கலாகுமோ? மேலும் அச்சந்திரன்-ஆர்? உன்மருகனல்லவோ? இனிப் பரமசிவனும் உனக்குமருமகனாக இருக்கின்றனர். இதனைத் தீர்க்கமாயோசித்து நடந்து கொள்ளுவையாயின், உன்கீர்த்தி நிலைபெற்றிருக்குமெனப் பலவாகக் கர்த்தன் பெருமைகளைத்தையும் எடுத்துக்காட்ட தக்கன் கோபந்தணிந்து, தேவேந்திரனாகியர் போற்ற அரசசெய்து வந்தான். கேட்டார்களோ, நைமிசாரணியவாசிகளே! இனிப்பராசத்தி அவன்பெண்ணை வரும் காரணத்தையுஞ் சொல்லுவோமென்று சூதபுராணிகர் ஆரம்பித்தனர்.

என்னவித்திறமொழிதலுஞ்சினமகன்றிமையோ
ரன்னமூர்தியோனியாவரும்புகழ்தரவனையான்
பன்னெடும்பகலரசின்வீற்றிருந்தனன்பனாயாங்
கன்னிமற்றவன்மகன்மையாய்வருதல்கட்டுகாப்பாம்.

உமைகயிலைநீங்குபடலம்.

கமலமூர்த்தியுங்கண்ணனுக்காண்கிலா
வமலமேனியையன்பினர்காணுற
நிமலமாகியநீங்கயிலாயமேல்
விமலநாயகன்வீற்றிருந்தானரோ.

இருவர் தேடற்கரிய சோதிமயமாகியபரமேஸ்வரன் அடியவர்தரிசித்து ஈடேறத்தக்கதால் நிர்மலமானதிருக்கயிலாயத்தின்கண் பிரமன்முதலானதேவர்கள் போற்றவீற்றிருந்ததறுவாயில், இடப்பாகத்தமர்ந்தபராசத்தியானவன் ஒருநினைவு கொண்டெழுந்து தேவாதிகேவன் திருவடிகளிற் சேவித்து எனதுகர்த்தனே? உமதொப்பற்ற நிச்சய ஞானத்தைப்போதிக்க வேண்டுமென்று வினாவ, பரமனருளிச் செய்வதாயினர். பெண்ணே! கேட்பாயாக? உருவஞ் சூனஞ் செய்கை முதலியவை யொன்றுமின்றி நிர்மலமாய்எங்கு நிறைவெய்திய பரப்பிரமமாகிய சிவமானதுபை முட்டைநிலம்-வியர்வையென்னும் நால்வகைத்தோற்றம் தேவர்-மக்கள்-பைசாசு-நாகர்-விலங்கு-பறவை-செந்து என்னும் எழுவகைப்பிறப்பின் பிரிவாகிய எறும்புதலையான யீறெனச்சொல்லும் எண்பத்து நான்கு தூறியிர சேவபேத்தினது விடையான மறைப்பைமாயையறிவினாலும், சொருபஞானமறைப்பைக் கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நீஷ்டையாகிய பொருளினாலும், சத்திமூலமாக நீத்தற்பொருட்டு, தமது கருணையினின்றும்வகுத்ததும், அவனருளாற் கலைமகள்இலக்குமிஇச்சாசத்திகிரியா சத்தி ஞானசத்திகளை வகுத்ததும், இதற்குக்காரணமாகிய பரமசிவமானது அருவுருவினைத்தாங்கியதும், அவரருளிச்செய்த வேதாகமம்-தருமசாஸ்திரம்-புராணம்-உபபுராணம்-சங்கிதை-ஸமிருதிகளாதிகளால் சரிதை-கிரிகையோக-ஞான-பாதங்கண்மூலமாக அதிகாரிகள் பிரயோசனங்களைபெற சூபாருபமாகிய சதாசிவவுருவாய் நின்றது

ம், ஞானேந்திரிய கண்மேந்திரியங்கள் பத்து, ஞானேந்திரிய கண்மேந்திரிய விடையங்கள் பத்து. இவைஇருபதும் அசுத்தமென்றும் அந்தக்கரண சதுட்டயநான்காகிய மனம்-புத்தி-அகங்காரம்-சித்தம் சுத்தாசுத்தமென்றும், அவைகளுக்கு மேலாய்க் கேவலவுருவம்பெற்ற ஈஸ்வர தத்துவத்தைச் சுத்த மென்றும், ஆக இருபத்தைத்து தத்துவரூபமாக அவர்நிறைவெய்திய பெருமையையும் அவரருளாற் பிரணவமுதித்ததும், அதினின்றும் முத்தொழில்களை நடாத்துந் திரிமூர்த்திச் சொரூபமாய் அவதரித்த பேதங்களையும் இதுவல்லாமல் மாயா காரண மூலமாக முற்கூறிய முறையன்றி அசுத்தத்தத்துவ மிருபத்து நான்கு, காலம் - நியதி - கலைமுதலாகிய சுத்தாசுத்த தத்துவங்களேமும், சுத்தவித்தை, ஈஸ்வரம், சாதாக்கியம், சத்தி சிவம், ஐந்துந்கூடிய முப்பத்தாறு தத்துவங்களை வகுத்ததும் அவைகட்குக் காரணமாகிய சிருஷ்டி-திநி சங்காரம்-திரோபவம் - அணுக்கிரக மென்னும் பஞ்சகிர்த்தியங்களையுந் தமது கருணையினுற் படைத்ததும், திரிலோகங்களிற் சஞ்சரியாநின்ற மூவகை உயிர்த்தொகைகளைத் தொண்ணூற்றாறு தத்துவரூபமாக விரித்தும் இரட்சித்தும் மீட்டுந் தம்முளொடுக்கிய காரணன் தாமாயிருந்தும் மாயையாம்படாம் அறிவை மயக்கயாவரும் அக்காரணன் பரமசிவமென்றறியாமல் திரிமூர்த்திகளினொருவனாக மயங்கச் செய்தும் தாம் நிலைபெற நின்ற தமதியற்கைகளைத் தேவியுணரும் மார்க்கமாக வேதாகமவாய்மைகளினுன்மேற் சொல்லியவற்றைப்பரசிவப்பிரமமானது இருபத்தைத்துதத்துவரூபமாய்நின்றதெனவேதொகையும், அவனருளால் ஆதிசத்தியாயும் அவளாற்பஞ்சசத்திகளைத் தரும்பொருட்டு அருவுருவமாகிய சதாசிவமாய் முப்பத்தாறு தத்துவங்களாக நிறைவெய்தியதெனவேவகையும், அவனருளான ஈஸ்வரன் குடிலை திரிமூர்த்திகளான் வகுக்காநின்ற தொண்ணூற்றாறுவகைத் தத்துவங்களாகிய திரிபுவன ஆன்மாக்கள் தோன்றியவழியே அடங்குதலெனவே விரியுமாக அருளிச்செய்தனர்

அதைக்கேட்ட சுந்தரியானவன் சுவாமி, தேவரீருக்கு உருவமில்லையென் றருளினீர். பின்பு பஞ்சமூர்த்திகளாகிய தோற்றங்களைக்காட்டிய காரணம்யாதென்றுவினாவு, கந்தனைப்பெற்ற கர்த்தன் சொல்லுவார். எமக்கு எக்காலத்தும் உருவமில்லை. ஆயினும் முற்கூறிய பஞ்சமூர்த்தத்தக்களும் நமதருளாற் பரசிவத்தில்தோன்றின அல்லது வேறில்லையென்று ஆதிதேவன் குறித்தவுடன் புவனங்களையின்ற கன்னிகையானவள் அதனை பொருபிரயோசனமாக நினைந்து களித்தவளாய் அவ்வகையுருவனைத்தும் அருளினால் உதிக்கின்றதால் தேவரீர் அருள்எனதுருவென்பதை உண்மையாகக் கண்டனன். அவையனைத்தும் என்னிடத்தில் தோன்றினவென்று மகிழ்ந்த தறுவாயில், யானையுரியினைப் போர்த்த கர்த்தன்பெண்ணே, உன்புகழைநமதுசன்னிதானத்திற் பெருமையாகவியந்து கூறினாய் மாசுற்றவுயிர்கடோறும் உலவி அவைகள் தெளிவுபெறச்செய்வதைநீங்குவோமாயின் அசைவற்றுச்சடமாயிருக்கும், ஆதலால் மற்றவைகள் அடையும் நிலைகளைப்பேசவும் வேண்டுமோ, மேலும் உன்னிடத்தும் யாம் பொருந்தாதகாலத்து உனதுயிரும் உணர்ச்சிபெறுது அதனைக்காட்டுவோம், குறிப்பாயறிந்து கொள்வாயென்றுபிரமனாடியான உயிர்களைப்படைக்குந் தொழிலைநீங்கினர்,

தேவாதிதேவனுன பரமசிவச் செயல்ல்லாமையால் ஆவிகளைத்துஞ் சடமாய் ஒளியம்போல உணர்வற்றுச் சூத்திரதாரியாக நின்றாட்டுவோன் அத்தொழிலைத் தவிர்த்தகாலத்து அவயவாதிகளினுற் சோடித்த பாவைகள்கு லைந்துவிழுமாறுபோலக் கர்த்தன் தமதருட்டிற்றத்தினையடத்த லீனமையால், அளவற்றவுயிர்த்தொகையனைத்து ம்மாய்ந்துபோயின, இச்செய்கையைப் பார்ப்பதியார்கண் டிடுநெடுங்கி யிரக்கமுற்றுப் பரமனைச்சேவித்து சகலாதிரியாமியாய்த் தேவரீரிருப்பதையறியாதபேசிய என் பொருட்டு உமது கிர்த்தியங்களைச் சர்வசங்கரகாலத்தை ப்போலச் சராசரங்கள் அனைத்தும் இருட்பட்டபிறி நீங்கினீர் அஃது தேவரீருக்கு நிமைப்போதாயினும் பிராணிகளுக்கு அளவற்ற யுகங்களாயின ஆதலால், அடியேன் பிழையினைப்பொறுத்தருளிப் பழையபடியே ஆக்து மகோடிகளை அளிக்கவேண்டுமென்று பலதாளுச்சேவித் துப்போற்றிநிற்க, கர்த்தன்திருவுளமிரங்கிச் சிருஷ்டித் தியாதற்பொருட்டுத் தமதருளைப்பெற்ற உருத்திரகோடி வருக்கத்தவர்களுக்கு முந்தி யுணர்வுண்டாக்க அவர்க ள்படைப்பு மல்குவதாகப் பரமசிவத்தை அருச்சிக்கின்ற தறுவாயிற் கர்த்தன் தோற்றங்காணுதுவருந்திப் பூமியி ன்கண் அருச்சனவட்டமாகிய திருவிடைமருதூரிற்சென் று வானத்திற்ககிரவனும் பூமியின்கண் சமுத்திரமுயின் றி யெங்குமிருந்த இருள்மூடி விளங்குகின்றதால் இத்தி னம் பரமசிவத்தைப் பூசிக்கக்கடவோமென்று எத்தனி த்து திரிநேத்திரதாரியை இருபத்தைத்தெழுத் துருவமா கிய காயத்திரியினை யுச்சரித்து வேதாகமப்பிரகாரம் பூ சைக்குரிய உபகரணங்களை அமைத்து பிரமனும் விண்டு வும், இரவில் ஆராதித்தவாறே வழிபடக்கருதி, விபூதி உருத்திராக்ஷ வகைகளையணிந்து முத்திக்குரிய பஞ்சா க்கரமாதியான மந்திரங்களைச்செபித்து கர்த்தனை ஆவாக னித்து, திருமஞ்சனதுபதீப வகைகளாகிய சோடசவுப சாரங்களை ஆகமவிதிப்படிக்குடாத்தி, வில்வங், கொன் றை, அறுகு முதலியபூப்பவகைகளினால் அருச்சித்து, நான்குசாமங்களினும் பரமந்திருமந்திரங்களை உச்சரித் துப்பூசித்து திரட்டிப்பால் பாற்சோறு சுண்டல்முக்கனி இவைகளைச் சாமங்கடோறும் நிவேதித்துப்போற்றிவரு கின்றகாலத்தில், அப்பூசையைவிரும்பி உருத்திரகோடி களுக்குப் பிரசன்னமாய் அவர்கள்கோரிக்கையை ஈடேற் றத்திருவுளங்கொண்டு, சகலசீவராசிகளையுஞ் சிருஷ்டித் தக்கருதியவுடன், பிரமன்விண்டு தேவேந்திரன்மற்ற வி ண்ணவர் தபோதனர் நாகர் மானிடர் விலங்குகள்பறவை கள் ஆதியான சராசரங்கள் மையல்லீங்கி நித்தினாதெளி ந்தவர்களைப்போலவே எழுந்தார்கள். சூரியசந்திராமுக லான நவக்கிரகங்கள் அஷ்டதிக்குப்பாலகர் சேடனாதியர் தங்கள்தொழில்களில் முயற்சிகொண்டு நடத்தினர். இ வ்விதமாகப் பரமன் கட்டளைப்படிக்குச் சகலப்பிரபஞ்ச ங்களும் ஏதாப்பிரகாரம் நிலைபெற்றுவிளங்கின.

இக்காரணங்களைத்தேவர்கண்டவுடன் இவையனைத்து ம் பரமனாடலாகுமென்று அவன்திறங்களைப்போற்றி வாழ்த்தினார்கள். அத்தறுவாயில் உருத்திரகணங்கள் கர்த்தன்பெருமைகளைக்கொண்டாடி மேத்தப்பரமசிவன் அவர்களுக்கு அருளிச்செய்வார் நீங்கள்பத்திபூர்வமாகப்பூசித்ததாம் சகலசீவராசிகளும் உயிர்பெற்றெழுந்தன. அப்

பத்திமை நமக்கேற்றதால், உங்களுக்கு வேண்டியவரங்க ளைத்தர விருப்புற்றனமென்றருள, உருத்திரர்சேவித்து அடியோங்களை இஷ்டப்படிக்குச் சராசரங்களைப்படைத் தீர்யங்கள் பூசித்தவாறே இரவில் தினந்தோறும் யாவ ராயினும் அருச்சிப்பாராயின், மாசிமாதபூர்வபட்ச சதுர்த்தசியில்விளங்குஞ் சிவராதிரிப் புண்ணியகாலப்பல னைத் தந்தருளவேண்டுமெனத்துதிக்க சிவபிரான்கிருபை கூர்ந்து, உங்களைப்போலவே நோற்றவர்களுக்கு அவ்வா றேதருவோமெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளிக் கயிலையங்கிரி க்கெழுந்தருளினர். பின்பு உருத்திரகணங்கள் சிவத்தை வாழ்த்தி, அவர்கள்பதவிகளிற் சேர்ந்து, தங்கள்தொழிலைச் செலுத்தியிருந்தனர். இவ்விதமாகச் சகலமும்நிறைவெ ய்தியகாலத்தில் பிரமன்முதலான தேவர் வெள்ளியங்கிரி க்குப்போய்ப் பரமனைச்சேவித்து தேவரீர் அனுக்கிரகமி ல்லாது அறிவழிந்து நெடுங்காலஞ் சடமாய்ப்பவத்தினுழ்ந்தோம். அதற்கு நிவாரணங் கட்டளையிடவேண்டுமென ப்போற்ற சிவபிரானிரங்கி, நீங்கள் உணர்வழிந்து வேத வொழுக்கமாறி இருந்ததினால் அடைந்தபாதகம் உமைய வளைச்சேரும். இதுமுதல்உங்கள்நெறிகளின் வழுவின்றி நடந்துகொள்ளக்கடவீனென்றருள, மகிழ்ந்து பரமனைவ் ணங்கிவிண்டு பிரமனாதியர் தங்கள்பதவிகளிற்சேர்ந்தன ர். அத்தறுவாயில் பராசத்தி சிவபிரானைத்தொழுது, சீ வராசிகளுக்கடித்தவினைகள் என்னைச்சேருங்காரணத்தை அருளவேண்டுமெனக்கேட்க, நீயுன்னைப்புகழ்ந்த ஏது வினால் யாம்விகற்பித்து உயிர்களிடத்துலவாது நீங்கின ம். ஆதலால் அவையுணர்வற்றுப் பின்பு நமதனுக்கிரக த்தினெழுந்ததால், அப்பாதகம் உன்னையனுகியது, மே லும் உன்னையல்லது அதனைப் பிராணிகள் தாங்கவறியு மோவென்று ஆதியில் தக்கனுக்களித்த வரபாலனத்தை நிறைவேற்றக்கருதிச் சொல்லியதைக்கேட்டு நடுங்கி அறி வில்லாதவள் பிழையினை மன்னித்து அப்பாதகம் நீங்கு மாறுபோதிக்க வேண்டுமெனப்போற்ற, இரக்கமுற்றரு ளுவாரீ காளத்தையொப்பக்கருத்து அமுதத்தினும்மது ரமாகிய சலசமர்த்திபெற்ற காளிந்திமடுவில்பிரணவவ டுவாகிப வலம்புரிச்சங்கின் படிவமாய்த் தவஞ்செய்யக்க டவை. சிலநாளையில் தக்கன் அவ்விடம்வந்துஉன்னையெ டிக்கக் குழந்தையாகுவை அதைக்கண்டு அவன்மகிழ்ந்து தன்னேதேயிடத்திற்கொடுக்க, அவன்மகன்மைகொண்டுவ ளர்த்துவருகையில் ஐந்தாண்டு கழியுனக்கறிவுதோன்றி நம்மைக்கருதித் தவஞ்செய்ய, காட்சித்து மணந்து இவ் விடமழைத்து வருவோமென்றருள, சம்மதித்து விடை பெற்று மனவாட்டத்துடன் உலகஞ்செய்த தவத்தினுற் கடலைப்போலவிளங்குங் காளிந்திமடுக்கையின்வந்துவே தமூலமான வலம்புரிவடிவுகொண்டு தாமரைப்பிடத்தம ர்ந்து பஞ்சாக்கரத்தைச்செபித்து அளவற்றகாலத் தவஞ் செய்திருந்தான். கேட்டீர்களோ சவுனகாதிதவத்தோ, இ னிப்பராசத்தி தக்கனிடத்திற்சேருஞ்சரித்திரங்களைத்தெ ரிவிப்போமென்றுகுதபுராணிகர்சொல்லவாயினுர்.

தெளிதருஞ்சிவமந்திரஞ்சிந்தனைசெய்தே
யளவிலப்பகலன்னைநோற்றிருத்தனளவட்கண்
டுளமகிழ்ந்தெடுத்தேகுவானோங்குகாளிந்தி
நளிகொள்சிந்துவிறக்கனுற்றனவினிநவிலவாம்.

காளிந்திப்படலம்.

நீளுந்தகைசேர்லமாமகடன்
கோளுந்தியபூங்குழல்வார்ந்தெனலாய்
நாளுந்தியவீரனுக்கிக்கரிதாம்
காளிந்தியெனுக்கடிமாநதியே.

அளவற்ற வளமைகளைப்பெற்ற பூமிதேவியினதுமலர்
பொதுளிய அளகபாரத்தினையொத்துக் கமலமாதிய புஷ்
பங்களலர்ந்துவிளங்குங் காளிந்தியென்றொரு மடுவுண்டு
அதன்பொலிவாவன, தியாகிகளைப்போலஇரத்தினவகை
களையுஞ்சந்து அகில்பொற்சன்னங்களை அலைகளினான் வ
ழங்குஞ் சலப்பெருக்கையுடையதாய் ஒப்பற்றுத்தோன்
றும் அதைச்சமுத்திரமென்று ஐயுற்று மேகங்களிற்றிக்
வுஞ் சங்கினங்கள் பால்பெருகியதைவிகர்த்து ஊர்ந்திருக்
கரீர்கறுத்துக்காட்டுவதுகூடாத்தியில்விண்டு பள்ளிகொ
ண்டதைப்போலவிளங்கும் முதலைமச்சங்கள் பொரவோ
ங்கியசலம்பொன்னுலகத்திற்பாய்ந்து சிதறிச் சோனைமா
ரியையொத்துச் சலசலவென்று உதிர்ந்தும், மதுக்குடங்
களுடைந்ததைப்போலத் தாமரைமுகைகள்அலர்ந்து பெ
ருகுந்தேன் அம்மடுவைக் குறைவறவிரப்பியுஞ் செங்கா
லன்னமுதலானபட்சிகள் தொனித்தும் பராசத்திதன்னி
டத்தின்வதியும் பேற்றையும்உடைய காளிந்திமடுவிற்பு
ரசனங்கள் அனைவரும் மாசமக ஸ்தானத்துக்குப்போவ
தைத்தக்கன்அறிந்து, நல்வினைப்பாலனாய்த் தானுஞ்செல்
வதைக்கருதி முந்தித்தந்தேவியைப் பலகன்னியர் குழுவ
னுப்பி, தேவர்போற்றத் தவத்தர்வாழ்த்த யமுனைக்கு அ
ருகிலிருக்கும் காளிந்திமடுவைச்சேர்ந்து அதில்முழுகிவ
ரும் போது, பராபனா தாமரைமலரில் சங்குருப்பெ
ற்று இருப்பதைக்கண்டு களித்துக் கரத்தினேந்தியவுட
ன் கோடிசூரியப்பிரகாசம்வாய்ந்த குழவியாய்த்தோற்ற
த்திகோபரவசனம் பிறைக்கை கொன்றைசூடிய சிவபி
ரான் அனுக்கிரகப்படி பார்ப்பதியாரோ நமக்குப்புத்திரி
யானுனெனத்தெளிந்து, அமரர்கூட்டத்தை நீங்கித் தே
வகன்னியர்வாழ்த்தக் கங்கையாடிவந்து, தருமசாஸ்திரங்
களைக் கேட்டிருக்குந்தேவி கரங்களில் உலகமாதாவைக்
கொடுக்க அவள்பரிந்துவாங்கிக் குழந்தையின்வடிவைக்க
ண்டவுடன் திகோகம்பூரித்துத்தழுவி முத்தமிட்டுக்கொங்
கைகளிற்சுரந்த பாலையூட்டித் தேவகன்னியருடன் வினா
ந்துதன்மானிகையைச்சேர்ந்தாள், தக்கனும் பலருஞ்சுழ்
ந்துபோற்ற அரமனையைக்கலந்து ஏதாப்பிரகாரஞ் சபா
மண்டபத்தில்விற்புந்து அரசசெலுத்துவதானான்.

உமைதவம்புரிபடலம்.

கொண்டுதனதில்லிற்குறுகியபின்வேதவல்லி
மண்டுபெருங்காதலொடுமகண்மையாவளர்த்தனளா
லண்டமளவிலலனவுமலகிலாவுயிர்த்தொகையும்
பண்டுதனதுந்தியினற்படைத்தருளும்பராபனையை

கேட்டிரோ சவுனகாதிரிஷிகளே, சந்தோஷசாகரத்தி
ல்தினைத்து அந்தப்புரத்திற் பிரவேசித்த வேதவல்லி அ
ளவற்ற அண்டங்களுடன் உயிர்த்தொகைகளை ஆதியில்த
மதுஉந்தியின்பூலமாகப்பெற்ற பராபனையைத் தன்பெ
ண்ணுக்கப்பாவித்துச் சகலசீருடனும் போஷித்துவருங்கா
லத்தில் சந்திரனைப்போலத் தினமொரு மேனியாய்வளர்
ந்துதவழிந்துதளர்நடைப்பருவந்தாண்டி ஞானம் அரும்
பியதையொத்துப் பல்வரிசைகள்தோன்றி ஐந்தாண்டுநி
றைவெய்தியபின், தமக்கொருபாகமான சிவனைச்சேர்த்த
வஞ்செய்யக்கருதி, தாய்தந்தையனாரோக்கி, நான்கங்கை
யையணிந்த கர்த்தனுக்கு உரியவளாகும் பேற்றையுடை
யவள். ஆகலால் அக்கடவுள் என்னைத்திருமணமுடிக்கத்
தவஞ்செய்யவேண்டும். அதற்குத் தகுதியான இடமொ
ன்றைஅமைத்துத் தரக்கடவுள்களென்றுகொஞ்சிச்சொல்
லக்கேட்டதாய்தந்தையர்மகிழ்ந்து, தங்கள்அரண்மனைக்க
ருகில் இரத்தினமயமாகிய கன்னிகாமாடமொன்றைச்செ
ய்வித்து திரிலோகங்களையுமின்ற தாயானபார்ப்பதியைத்
தங்கள் புத்திரியென்னும் பரிவினார் பலதரம்உச்சியை
மோந்துமுத்தமிட்டுத் தழுவிப் பெருமூச்செறிந்து அம்
மா, உன்கருத்தின்படிக்குத் தவஞ்செய்யப் போகலாமெ
ன்று அளவற்ற பாங்கியர்தோழியர் சிலநினைபைக்கூட்டி
யனுப்ப, ஈஸ்வரியும் அவர்களிடத்தில் விடைபெற்றுச்
சென்ற தறுவாயில், வேதவல்லி தன்கணவனைத்தொழு
து, நமதுபுத்திரி அதிபாலையிருந்துஞ் சிவபிரானைக்க
ருதித் தவஞ்செய்யநினைந்த காரணமென்னென்றுவினா
களாய்பெண்ணே, ஆதியில்லயன் மானதமங்க்கையிற்
செய்ததவத்துக்கிரங்கி பரமசிவமெழுந்தருளி வேண்டிய
வரங்களைக்கொடுக்கப் பெற்றகாலத்தில்கர்த்தனே, தேவ
ரீர் இடப்பாகத்தமர்ந்த உமைபவள் அடியேன்பெண்ணை
கவும், நீர்மருமகனைப் பிராமணக்கோலமாய் எழுந்தரு
ளித்திருக்கலியானஞ்செய்து கொண்டிபோகவும் வேண்
டுமென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்தேன். அவ்வாறே கடாட்சி
த்துத்திருக்கயிலைக்கெழுந்தருளினார். சிலநாள்கழித்தபி
ன்பு, தாம்அனுக்கிரகஞ்செய்தபடிக்கு ரிஷபவாகன மூர்
த்தியான பரமன் உலகமாதாவை நமக்குப்புத்திரியாகும்
பொருட்டுக்காளிந்திமடுவிற்புந்து யாஞ்செய்ததவமு
யற்சியினர்கிடையாதபாக்கியத்தைப்பெற்றோம். ஆகலா
ல்அவள் எக்காலத்தும் அறிவுடன்விளங்குகின்றனள். இ
ஃதன்றியுஞ் சிலநாள்தவஞ்செய்து பரமசிவனுக்குப்பாரி
யாவள். இக்காரணத்தினால் அவளைநமது பெண்ணெனச்
சுலபமாக நினைக்கவேண்டாமென்றுசொல்ல, வேதவல்லி
அற்புத்ததையடைந்து களித்திருக்காள். இப்பால், ஈஸ்
வரியாகியபகன்னிகை தனக்கேற்படுத்திய சாலையிற்சேர்ந்
துதோழிகள்குழ்ந்து பணிவிடைகளைச் செய்துபோற்ற
வேதவிதிப்படிக்குப் பஞ்சாக்கரத்தை இடைவிடாதசெ
பித்து பரமேஸ்வரனைக்கருதி அரியதவங்களைச்செய்துவ

ருகின்றதறுவாயில் பேதைபெதும்பைக்கு மேலானமங்கைப்பருவமேநீந்து பன்னிரண்டுவயதுபெற்றதருணத்தில் அடியார்கள் கோரிக்கைகளை ஈடேறச்செய்யும் வண்மையையுடையவிரான்பார்ப்பதியினது தவறுறுதியைச் சோதிக்கக் கிருபையுற்று, திருக்கயிலையைநீங்கி விருத்தப்பிராமணராய்த் தருப்பைமுடிந்து விளங்குந்திரிதண்டத்தினைக் கரத்திற்பற்றி வேதங்கள் கிண்கிரியாகச் சூழ்ந்திருக்கும் பாதகமலங்கள் கன்றப்பூலோகத்தார் ஈடேறத்தள்ளாடிச்சென்று தக்கமாபுரத்தைச்சேர்ந்து லோகநாயகிதவஞ்செய்யும்அரண்மனைமுகவாயில்லவரஅவ்விடத்திற் காவல்கொண்டு நிற்கின்றபெண்கள் எதிர்கொண்டேவணங்கிப்போற்று முன்னிலையில் அவர்களைக் கிருபையாகப்பார்த்தருளி ஓகன்னியரோ என்வரவை உங்கவிறைவிக்கு அறிக்கையிடக்கவீர்களென்று திருவாய்மலந்தவுடன் அவர்களிற் சிலரோடிப் பார்ப்பதி பாதங்களில்தொழுதுதாயே, ஒருவிருத்தப்பிராமணர்முகவாயிலில் எழுந்தருளி தமதுவரவை உமக்கு அறிவிக்கச்சொல்லினொன்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, மகிழ்ந்து வினாவில் அம்மாதவரை அழைத்து வருவீர்களென்று ஆக்கியாபித்தவுடன் தீவரமாகயிண்டு சுவாமீ, எமதிறைவிதேவரீனாப்பார்க்கவிருப்பற்றிருக்கின்றான். வாரும்வாரமெனச்சொல்லியவுடன் உள்ளேபிரவேசித்துத் தமதுதேவிவீற்றிருக்குஞ் சாலையைச்சேருமுன்னிலையில் சிவபிரான்திவ்வியமங்களவடிவுள்ளபிராமணனாகிவருவதைக் கண்டவுடன், மனங்களித்தவளாய்எதிர்கொண்டுஎமதிறைவருக்குஅன்பரிவொன்றுபத்திவிசுவாசத்துடன்சேவித்து தமதுஇருப்பிடத்துக்குஅழைத்துப்போய்ப்பொற்பிடத்திலவீற்றிருக்கச்செய்து,விதிப்படிக்குஅர்க்கிபாத்திய முதலான உபசாரங்களை முடித்துக் கரங்களைக் கூப்பி நிற்கின்றகன்னிகையைக் கிருபையாகப்பார்த்தருளிபசியருளியிரோத்தவடிவினையுங்களக்கரகிதமாய் விளங்கும் பூர்ணசந்திரனைப்பழித்த திருமுகமண்டலக்கையும் பெற்றபெண்ணரசே? நாமொரு பிரயோ சனத்தை இச்சித்து இவ்விடம்வந்தோம், அதனைமறுதுதருவையாயிற்சொல்லுவோமென்று திருவாய் மலரக்கேட்ட பராபரை,என்னால்முடியுங்கருமத்துக்குத் தடையிராது, அருளிச்செய்கவென்றலும் புன்முறுவலுடன் உம்மைத்திருமணஞ்செய்ய விருப்பற்றுவந்தோம். அதைத்தடைசெய்யாமல்இசையவேண்டுமென்று நயமொழிகளாற்சொன்னமாத்திரத்தில், செவிகளைப் பொத்திப்பஞ்சாக் கரத்தைச்செபித்துச்சிந்தையும்,உடலுந்,திடுக்கிட்டு நடுங்கப்பெருமூச்செறிந்துகோபித்து. லோகநாயகனைக் கடிமணஞ் செய்யக் கருதித் தவஞ்செய்யும்என்னை இச்சித்து இவ் வார்த்தைகளைப் பேசப் படுமோ வென்று சீறிச் சொன்ன மாத்திரத்தில், கபடப்பிராமணர்நகைத்து, குறி குணஞ்செய்கையற்றவனாய் மகத்துக்களுக்குக் காணப்படாத பரமசிவன் உன்னைமணஞ்செய்வது அரிது அரிது. ஏன்வீணைத் தவத்தைச்செய்துவருந்தித் தோகமெவ்வ வயதை அவத்திற்கழிக்கின்றாய். நான்கேட்டுக் கொண்டபடிக்குச் சம்மதிப்பையாயின் இம்மையிற் பெறும்பயன் சித்திக்கும். ஏன்வீணைண்ணங்கொண்டு வாடுகிறாய்என்று சொன்னதைக்கேட்டு மனம்பதைக்க எமதிறைவி பிராமணனைப்பார்த்து, பரமன் எழுந்தருளிப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்வதற்கான அரியவிரதங்களைச் செய்வேன் அதற்குக் கர்த்தனிரங்கிக்காட்

சிகொடுக்காமற் போவாராயின், வலிதிற்பிராணனைஇழக்க ரிச்சயித்திருக்கின்றேன். இது சத்தியமாகும். நீர்பித்தனதலால். இவ்விதபாதகத்திற்கு ஏதுவானவாக்கியங்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கின்றீர். உம்மைப்பார்க்கச்சிக்கப்படவில்லை. புறம்பிற்போம்போமென்று கோபித்துச்சொல்லி, வினாந்துசென்று பக்கத்திலோரிடத்தி லிருந்தான். அடமன்குறி குணங்களையும் புத்தியையுங்கண்ட பரமசிவன்மகிழ்ந்து, அவ்விடத்திற் சூழ்ந்திருக்குந் தோழிகளுக்குத் தோற்றாது தமது ரிசுதெரிசனத்தைக்காட்ட, அச்சேவையைக்கண்ட பார்ப்பதியானவன் நடுநடுங்கி, விழிகளில் ஆனந்தவாரிபெருகத் தோகம்பூரித்து, நமதிறைவொன்று அறியாது பிராமணனென்றெண்ணி இகழ்ந்துஇழிவாக வசனிக்தோ மென்னும் பயத்துடன் வலம்வந்து, பாதார விந்தங்களிற் சேவித்து, அறிவின்மையால்தேவரீர் மாயையைத் தெரியாமல் தூறினான். உழதுஅனுக்கிரக மிருக்குமாயின், சகலஉணர்ச்சிகளையும் பெற்றிருப்பேன். ஆதலால், அடியேன்செய்த பிழைகளைப்பொறுத்தூர்ச்சிக்க வேண்டுமென்று போற்றுந் தேவியைக்கிருபையாகப் பார்த்தருளி, உனதுமனவற்றிக்கும் அன்புக்கும்மெச்சினோம், பயப்படவேண்டாமென்று ஆகரித்தகர்த்தனைமீளவுஞ் சேவித்து, பத்தியுடன் சிவநாதன்பெருமைகளைப்போற்றி, விழிகள்இமையாதுஆனந்தவாரியில்தினைத்து மனங்குழைந்து நிற்பதைத் தோழிகள்பார்த்து, இதுஎன்ன அதிசயமாயிருக்கின்றது, ராசபுத்திரி நம்மைநோக்காள். வசனத்தவளுமல்ல வந்தபிராமணன் மாயாவாதியைப்போற் காணுகின்றது. மேலும்பூர்வத்தில்தேசங்கொண்டிருந்தவர்களை யொத்துத்தோன்று கின்றது. இனிஇதன் காரணங்களை வெளிப்படையாகத் தெரிய இருக்கின்றோமெனச் சிலர்சங்கையுற்று நிற்கவும், அரசனாஇச்செய்திகளை அறிவானாயின், என்ன தெண்டனை கிடைக்குமோவென்று சிலரோக்கவும், இவ்விதமாகக் கலங்குகின்ற தறுவாயில், சிலசேடியர் அரண்மனையைநோக்கியோடித்தக்கனைக் கண்டு சேவித்து சுவாமீ? உமதுபெண் தவஞ்செய்கின்ற இடத்தில் ஒரு பிராமணன் வந்தான், அவனைக்கண்டவுடன் முன்னம்பழகினவளைப்போல அவன்மையலில்அகப்பட்டு எங்களைப்பாராள். தவஞ்செய்வதையும் மறந்து திப்பிரமைகொண்டிருக்கின்றான். இதுசெய்தி தேவரீர் சித்தம் அறிகவென்று விண்ணப்பஞ் செய்ததைக்கேட்டதட்சப் பிரசாபாலகன்போதவுணர்வினாற் பரமேஸ்வரன் எழுந்தருளினொன் றறிந்து களித்துத்தள்ளிக்கூத்தாடி என்புத்திரியை லோகநாயகனுக்குத் திருக்கயிலாணஞ்செய்து கொடுப்பேனென்று ரிச்சயங்கொண்டான்.

திருமணப்படலம்.

தொல்லையில்வதுவையந்தொழினடத்திடா
வொல்லுவதெற்றையென்றுஎங்கொண்டாய்வுழி
நல்லனயாவுமநாளினண்ணலு
மெல்லையிலுவகைமிக்கேம்பலெய்தினான்.

அதன் பின்பு திருமணஞ்செய்யக் காலம்பார்க்குமிடத்தில் தன்பெண்ணுக்கும் பரமசிவத்துக்கும்பொருத்தமுதலானவைகள் அனைத்தும் அத்தினமே சுபகரமாகக்கண்டபடியாற் களித்து, அவ்வாதேமுடிக்க லினைந்தவனாய்,அ

ம்மகோச்சுவத்துக்குத் தேவர் ரிஷிகள் ஆதியானவர்கள் அதி சீக்கிரத்தில்வந்து சேரும்படிக்குச் சொல்லி வருவதாகப் பலதாதனாத்திரத்தி தன்பட்டினத்தை அலங்கரிக்கக் கட்டினையிட்டான். அவ்வாறே மாடமாளிகைகளைத் திருத்தி, பனிரீரின்னல் தெருக்களில்துகளை யடக்கி, சந்தனக்குழம்பினால் முற்றங்களை மெழுதிக்கோலமிட்டி, பூர்ணகும்பங்கள் அமைத்து, மகரதோரணங்கள் கட்டி, கொடிகளை நாட்டி, கழுக்குதல்களை எங்கும்விதுத்தி, மற்றச் சிறப்புக்களையும் அலங்கரித்து, மேலும்அரசன் வாசஞ்செய்யும்அரண்மனையெழுன்னினும்பதினமணங்கு அதிகசிறப்புள்ளதாய்த் தெய்வலோகமும் நாணும்படிக்கு நவரத்தின மயமாகச் சோடித்து விதானங்களைத் தூக்கி, மணப்பந்தலுஞ்செய்து முடித்து அறிக்கையிட, தக்கன்மகிழ்சிறந்து மின்னலையொத்த டையையுடைய பார்ப்பதிகவஞ்செய்யுங்குனிமாடத்திற்போய், பரமசிவத்தைத்தெரிசித்துப் போற்றிவணங்கி, கரங்களைக்கூப்பி, தேவாதிதேவா? தேவரீரைத்திருக்கலியாணஞ்செய்ய அடியேன்புத்திரி அரியதாய்க்களைச் செய்நாள். ஆதலால், கிருபையுற்றுக்கிரகத்துக்கு எழுந்தருளி, என்னுளிகையைத் தத்தஞ்செய்து கொடுக்கப் பெற்றுப்போக வேண்டுமென்று துதிக்குந் தக்கனிடத்து அன்பாய்ச்சம்மதித்து, ஈஸ்வரியுடன் தவச்சாலையுடனடந்து, வீரவெண்டையமணிந்தபாதாவிந்தங்கள் சிவக்கடந்து, தக்கன்மாளிகை முகவாயிலுக் கருகில் வந்தவுடன், சுமங்கலிகள் எண்வகை மங்கலஆலங்களையேந்தி எதிர்கொண்டு சுழற்றி மீண்டபின்பு, உள்ளேபிரவேசித்து, கலியாண மண்டபத்தில் ரத்தினமயமாய் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தின் மீது எழுந்தருளினார்.

அக்காலத்திற் பார்ப்பதியை வேதவல்லிகண்டு, பரிவாய்வரவழைத்துத் தழுவி, முத்தமிட்டி, தன்னரண்மனைக்கு அழைத்துப் போய், பரிமளமிருத்த தயிலத்தைத்திமிர்ந்து, பின்னல்களை மெல்லெனச்சிக்கறுத்து, மங்கலவாழ்த்துகளைச் சொல்லி, பலகன்னியர்கள் நலங்கிட்டு கங்காசலங்களினால் ஸ்தானஞ்செய்வித்து, பனில பப்போன்ற வஸ்திரத்தினால் ஈரத்தைப்புலர்த்தி, அகிற்சந்தனப்புகையைபூட்டி, விலையுயர்ந்தபீதாம்பரத்தையுடுத்திசிரோரத்தினுபாணங்களைப் பூட்டி, தனங்களினிடத்தில் தொய்யல்கொட்டி, பிறையைபொத்து விளங்கும் துதலில்திலத்தீட்டி, திவ்வியபரிமளக் கலவைச்சாந்துகையூட்டி, மணமிருந்தபுஷ்பமாலைகளைச் சூட்டி, திருவழகை ஆடியிற்காட்டி, தீட்டிவீட்டி, சேடியர்களைக்கூட்டி போற்றுகொட்டி, பெண்கள் கிரீட்டியான அம்மனைப் பரமேட்டி யிடப்பாகத்திற்கூட்டினார்கள். அந்தச்சுப ஓனாயிற் பலமங்கலவாத்தியங்கள்மும், சமுத்திர கோஷ்டத்தினு மேலிட்டித் தொனிக்கமும், வேதவாக்கியங்களினால், ரிஷிபுங்கவர்கள் வாழ்த்தவுங் கற்பகம் மந்தாரர் தேவதாரம் பாரிசாதமலர்களைத்தேவரவாரி இறைத்துத்துதிக்கவும், இம்மகோச்சவநடந்துவருந்தருணத்தில், முன்னந்துதர்கனோடிச்சோபனஞ்சொல்லக்கேட்ட விஷ்ணு பிரமனாதித்யானவர்கள், புஷ்பத்தினிடத்தில் தேனைக்கிரகிக்க வண்டு கூட்டங்கள் பலதிக்கினுமிருந்து வந்து இசைகளாற் றொளித்து மொய்ப்பதைப்போல, லோகநாயகிக்குழந்து சேவித்துப்போற்றி நின்றனர். அச்சமையத்தில் தும்புருநாரதர் யாழிநீட்டத்துப்பரமன் கீர்த்திகளைப்பாடவும், கருடகாந்தருவாசித்தவித்தியாதார கிள்ளார் வினைகளைமீட்டித் தேவாதிதேவன்பெ

ருமைகளைக் காதுகளுக்கின்பமாகத் துதிக்கவும், இலக்குமிசரஸ்வதி தேவகன்னியர் லோகநாயகியைக்குழந்து கற்பகமலர்களை னைத்து மங்கலவாழ்த்துக்களைப் பாடிக்களித்திருக்கவும், இவ்விதமாகச் சகலரும் சந்தோஷசாகரத்தில் மூழ்கிக்களித்திருக்கின்ற தறுவாயில், முகூர்த்தகாலம் நேர்த்தபடியால், பிரமன் முதலானவர்களுக்குமுவேதங்கள்முழங்க, தக்கனானவன் பரமேஸ்வரன் சன்னிதானத்தில் வந்து, தேவியான வேதவல்லி பொற்கரத்திற் கங்காசலமேந்திவிட, சிவத்தின்பாதகமலங்களை விளக்கி, கற்பகமலர்களினால் அருச்சித்து, தூபதிபங்கள் கொடுத்து, தேவர் ரிஷிகளாதித்யானவர்கள் போற்ற கன்னிகா தானஞ்செய்ய உத்தேசித்து, பரமேஸ்வரன் திருக்கரத்திற் பார்ப்பதி கரகமலங்ளைச் சேர்த்து தேவாதி தேவனே? அருமையாகவளர்த்த விக்கன்னிகையைத் தேவரீருக்குப் பாரியாகக் கொடுத்தோம். செல்வமாக வாழ்ந்திருப்பீர்களென்று, தன்பத்தினி சலம்வார்க்க கண்ணன் பிரமன் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்க்கள் நாற்பத் றெண்ணாயிரம் ரிஷிகள் முதலானவர் துதிக்க, இலக்குமி கலைகளாதிமங்கையர் மங்கலவாழ்த்தெடுப்ப, கன்னிகா தானஞ் செய்தான். அக்கலியாண மகோச்சவ, நை நேத்திரோச்சவமாகத்தெரிசித்த விண்ணவர் மண்ணவர் நாகர், பூர்ண சந்திரோதயம்கண்ட சமுத்திரத்தைப்போல, திசைகளெங்கும் செவிடுபட உத்தரியங்களை வீசி, சுபங்களைக் கொண்டாடிப் போற்றும் தறுவாயில், ருபநாமக்கிரகையற்று, என்னருக்கு ளெண்ணையப்போல, சராசரப்பிரபஞ்சங்க ளனைத்தினும் பொருந்தி, அவைகளின் வினைப்போகங்களை பூட்டி நடிப்பிக்குங் காரணகர்த்தன், இவ்விதத் திருவினையாடல்களை முடித்தவுடன், சமீதியில் மின்னலையொத்து மறைந்தார்.

அக்காலத்தில் உமையவள், தன்பக்கலின் வீற்றிருந்த நாயகனைக் காணமையால், அரியதவத்திற்பெற்ற செல்வத்தை இழந்தவர்களை நிகர்த்து, உற்சாகத்தை நீக்கிவருந்தி, மணப்பீடத்தி னின்று மெழுந்து, லட்சுமிசரஸ்வதிஇந்திராணி யாதித்யான கன்னியர் இருக்குமிடத்திற்சென்று அக்கினியிற் பட்டு உருகிய தங்கத்தைப்போல, கணாந்து கணாந்து ஏக்கமுற்று, பெருமூச்செறிந்து, மருண்டு, சோபித்து வாடிதிரேகமெங்கும் முத்துக்களைப்போல வியர்க்கவெதும்பி கணவன் திருக்கோலத்தை நினைந்து, விண்மொதியானவர் நெருங்கிய இந்தமகாசபையில் வீற்றிருந்த கர்த்தன் மறைந்ததாற்களவனே? அல்ல, திருக்கயிலையைக்கடந்து பாதகமலங்களோவ இவ்விடமெழுந்தருளி, அடியேனை ஒரு பொருளாக நினைந்துமணஞ்செய்த நாதனைக் கள்ளனென் றெண்ணப்படுமோ! கொடியளாகிய யான்சாரம் வருந்திச் செய்ததவும் சிறிதென நினையாமற் பிதற்று வதடாதென்றும் பலபலவிதங்களாகப் பன்னிவருந்தும் பார்ப்பதியைப் பரிமளபுஷ்பமணிந்த அளகத்தைபுடைய வேதவல்லி தழுவியனைத்து, தாயேவருந்தாகே. உன்கணவனைச்சேருகிறவரையில் தவத்தைச் செய்திருப்பாயென்று தேற்றும்போது, பக்கத்தில் நின்றபூமகள் நாமகளாதியர் அம்மனைப்பார்த்து, லோகநாயகியேவாழி. சகலபுலன சராசரங்களையும் உண்டுபண்ணுவீர். சமஸ்தமும்உமதுசொருபமாகும் கபடநாக சூத்திராவதாரியாகிய உமதுகணவனெங்கும் போகார். அவருக்கொருமறைவுமுண்டோ? தவத்தைத் தொடங்கக் கருதியேயோ? உங்கள்திரு

வினையாடல்களை ஆளவிடப்படுமோ? முழுதினும்யாவரா
ந் கண்டறியலாகும். மனதினால்தேடற்கரிய உமதுகணவ
னையும் உம்மையுந் தெரிவிக்கப்பெற்று, சகலவினையு
ம் போக்கினோம். சனனவாதையை ஒழிந்தோம். ஞானவா
ரியானது மனதிற்பெருகித் தேக்கக்கண்டோம். கிருதா
த்தரானோம். நாங்கள்செய்ததவம் கொஞ்சமல்ல வென்று
கொண்டாடித் தேற்றினார்கள். அப்போதுபரமேஸ்வரிஅ
வர்களைக் கிருபையாகப்பார்த்து, மனக்கோட்டம்நீங்கி, த
வஞ்செய்வதாக முன்னர் தாயிருந்த இடத்தைச் சேர்ந்தா
ள். இவைகள்அனைத்தையும் மகாவிஷ்ணு முதலானவர்க
ள்கண்டு, அற்புதமடைந்து, கர்த்தனெனக்கேசன் றார்? இ
துவுமொரு மாயாவிஸாசமாகும் தமது நாயகிக்கொளித்த
காரணமின்ன தென்று தோற்றவில்லை, சகலமும் பின்ன
ர் காணுவோமென்று இவ்விதமாக ஊகித்துமயங்கிமேக
த்தில் மறைந்த சந்திரனையொத்து, மதிமருண்டு வருந்தி
னார்கள். இவைகளையெல்லாம் தக்கன்கண்டு, வடவானல
தைப்போற் கோபித்துகண்களில் அக்கினிப்பொறிபறக்க
பெருமூச்செறிந்து, பொற்கடகங்கள் தரித்தகரங்களைத்
தட்டி, மூக்கின் மீது விரலைவைத்து நல்லகாரியம்நல்ல
காரிய மென்று திரோகமெங்கும், அனலெழ நகைத்துநவ
ரத்தினமயமான கிரீடந்தாங்கிய சிரத்தையசைத்து, மன
வெழுச்சிபெற நாம்செய்தவிவாகம் வெகுநேரத்தியென்று
சபையாபார்த்துச் சொல்லுவான் வேண்டியவரங்க
ளைச் சகலருக்கும்கொடுக்குந் திறம்பெற்றதான் என்பெ
ண்ணைக்குறித்துவர் தவளைப்பாணிக்கிரகணஞ் செய்து
கொள்ளவேண்டுமென்று இரந்தான், அதைநானறிந்து,
வேதவிதிப்படிக்குத் தேவர்கள்சூழ அக்கினிசாட்சியாக,
கன்னிகாதானஞ் செய்யப்பெற்றவன் சகலரும்நகைக்க நி
தோதுவாக மறையக்காரணமென்ன நான்அருமையாகவள
ர்த்தபெண்ணைத் தேடிவருவானேன், பின்பு இப்பேர்க்
கொத்தகாத காரியத்தைமுடிக்க, என்னிடத்தேதேனு
ம் குற்றங்கண்டானோ, இப்படிக்கு அனைவரையும் கலங்
கச்செய்து, சகலபுலனங்களும் போற்றிவணங்கும் என்
னையும் திராதபழியில் மூழ்கச்செய்து முன்பின் கொஞ்ச
மாவது யோசியாமல் திருடனைப்போல மறைந்தான். தா
ய்தந்தைசுற்ற மொருவருமில்லாமற் சுடலையே இடமாக
க்கொண்டுநடிக்கும்பித்தன், பிராமணனாகிவந்ததனால்,அ
ம்மைய லொழிகின்றதோ, அவன்நடக்கைக் காண்குதும்
பொல்லாங்கென்பதை இத்தினந்திஷ்டாந்திரமாகக் கண்
டோமென்று அக்கினிடைப்போற் பொங்கி விண்டுமுத
லானவர்களை அனுப்பிவிட்டு, பரமன்செய்த ஏளிதத்தை
எண்ணிஎண்ணி, மனதில் வன்மத்தைப்பெற்று, தன்அ
ரசாட்சியைச்செலுத்திச் சகலரும்போற்றிருந்தான்.

இப்பால் கலியாணமண்டபத்தைநீங்கிச்சென்ற பராப
னாமுற்படிக்கு அரியதவங்களைச்செய்து வருகின்ற தறு
வாயில், ஒருசுபதினத்திற் சிவபிரான் தவவேடம்பூண்டு,
சிரமாலையணிந்து, பவுத்திரமாகிய தூளிதந்திரோகமெங்
கும்விளங்க, மாப்பில்உருத்திராட்சதாழ்வடங்களும் முப்
புரிநாலும் அசையபாதரவிர்த்தங்களின் வேதநாபுரம் ச
த்திக்க, சிவந்தசடைகள் விரிந்துதோற்ற, வலக்கரத்திற்
சூலந்தாங்கி, உமையவள் தவஞ்செய்யுமிடத்திற்கு வரு
வதை எமதிறைவிகண்டவுடன் திடுக்கிட்டெழுந்து, நமது
கர்த்தனுக்கு அன்பொழுந்தருளினொண்ணும் பத்திவிச
வாசத்துடன் எதிர்கொண்டு, சேவித்து உபசரித்தான்,அ

ப்போது கர்த்தன் அவளன்புக்கிரங்கி, மான் மழுகுல
ம் அபயவரதம்விளங்கிய சதுர்புசங்கனும் விளங்க, பரா
சத்திரீங்கிய பாகராய் நிஷ்பவாகனத்தில்தோற்ற, லோக
நாயகிதெரிசித்து, மனக்கோட்டம்நீங்கி, ஆனந்தவாரியி
ல்தினைத்து அடியேனிடத்துக் கிருபையுற்றுக் கர்த்தனெ
ழுந்தருளினொண்ணும் மனச்செருக்குடன் பலதரஞ்சே
வித்துப்போற்றி, பத்தவற்சலா, அடியருக்கெளிய தயாநி
தியே, சிறியவளிடத்திருக்குந் குற்றங்களை மன்னித்துப்
பாதுகாத்து ரட்சிப்பினொத்துதிக்குந் தேவியினிடத்துப்
பரிவாய்த் தாமமாமலரைப் பழித்து விளங்குந் கிருக்
கரத்தைநீட்டி எடுத்து, சத்துருக்களைச்சாடும் வெற்றி
பெற்றவிடையின்மீது தமதுவாமபாகத்தில்இருந்தி,கண
நாதாஞ்ஜீழ்ந்துபோற்றதிருக்கயிலாயத்தையடைந்து,எதா
ப்பிரகாரம் தமதுஆலயத்தில் உமாமகேஸ்பர முகூர்த்த
மாய்வீற்றிருந்தார். இக்காரணத்தைக்கண்ட தோழியர்ந
டுமெங்கி திடுக்கிட்டோடி, சபாமண்டபத்தில் வீற்றிருக்
குந் தக்களைச்சேவித்து, சுவாமி, செக்கரஞ்சடையினன
னபரமசிவன் தவக்கோலங்கொண்டெழுந் கருள,தேவரீர்
புத்திரியானவள் கண்டவுடன் அவர்குதை அறியாமல்
தொண்டொன் ரெண்ணிச் சமீபத்திலவந்து சேவித்தவு
டன், தமதுதிருக்கோலத்தைக் காட்டி, உமது கன்னிகை
பை நிஷ்பவாகனத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு, திருக்கயிலைக்கு
ப்போய்விட்டார். இதுசெய்கி யென்று விண்ணப்பஞ்செ
ய்த மாத்திரத்தில், ஆறிய அக்கினியி னிடத்து நெய்யை
ஊற்றியதுபோலக் கோபித்துவிழிகளில்அனற்பொறிசித
றப் பெருமூச்செறிந்து ஒன்றும்பேசாமலிருந்தான்.அத்
தறுவாயில் நித்தியப்படிக்குத் தேவர்கள்வந்து சேவித்தி
ருந்தபின்பு அவர்களைப்பார்த்து, கேளும் விண்ணவரோ!
காளகண்டன் ஆதியில் வந்து நமதுபெண்ணை விவாகஞ்
செய்துமறைந்தது உங்களுக்குத் தெரியுமே அந்தநிந்தை
யை எண்ணிஎண்ணி நான் வருந்தியிருக்க, அந்தக்கள்ள
ன் இத்தினங் கபாலவேடந் தாங்கிவந்து, என்முத்திரியை
மயக்கிக்கொண்டு போய்விட்டானும் இது எவர்களுக்கா
வது அடுக்குமோ? தாய்தந்தை சுற்றத்தாரமகிழ்ந்து,சகல
சீர் சிறப்புக்களுடனும் அனுப்பக் கொண்டுபோகாமல் உ
லகவிரோதமான காரியத்தினை முடிக்கத்தகுமோ? இப்ப
டிக்கும் ஆர்செய்வார்கள்? தான் சர்வபரிபூரணனா யிருந்
தாலும், அடாதகருமத்தைச் செய்யத் தகுமோ?புகழ்பெ
ற்ற நமது மரபுக்கொரு அழிவை உண்டாக்கினான் மேலு
ம் என்ஆக்கினையைக் கடந்தான், சிவன் இரந்தானென்று
சகலரும் பேசுவார்கள்.அதனுடன் இம்மணத்திற்குரந்தா
னென்பது உலகமெங்கும் பார்த்ததன்றியும் பழியும்பூண்
டான் பித்தனுக்கொருகுணமும் வான்முறைகளும்உண்
டோவென்று இவ்விதமாகப் பலபலதாஷ்ணைகளைச் சொ
ல்லிச் செய்ந்நன்றிமறந்த சிறுவிதியானவன் சபையிலிரு
ந்த தேவதைத்தங்கள் தங்கள் எதாஸ்தானத்துக்குப் போ
கச் செலவுகொடுத்து அனுப்பிவிட்டு, மனம்புழுங்க அத்
தினமுதற் சிவனைநினையாமலும் மதியாமலும் ஐஸ்வரி
யகெருவத்தின்பட்டு, இறுமாந்திருந்தான் இவ்விதமாகச்
சிவரன் கழிந்துவர, இதனை மகாவிஷ்ணுவாதியானவர்க
ளறிந்து கலங்கி, நடக்க வேண்டுமதை யோசிக் கின்றார்
கள்.

தக்கன் றிருக்கயிலைசெல்படலம்.

மெம்மாதவத்தாற்றிருத்தக்குவிளங்குதக்க
னெம்மான்றையெண்ணலனவியிழப்பன்வல்லே
யம்மாவிபாழமவனேவலைபாற்றுக்கின்ற
நம்மாருயிர்க்குமிறுவாய்நனுகுற்றபோலும்.

தக்கன் அரியதவத்தைச் செய்துபெற்ற மகதாஸ்வரிய
த்தைக் கிராமமாக அனுபவியாமலும் அச்செல்வத்தைக்க
டாட்சித்த பரமசிவத்தை மதியாமலும் நிந்திப்பதால், து
ரிதமாக நாசமடைவான். இதுவல்லாமல், நமக்குஅதிபன
க வரங்களைப்பெற்ற இவன் ஏவலை மறுத்து, வேதவொ
ழுக்கப்படிக்கு நடந்துகொள்ள யோசிப்போமாயின், நம
து பதவினை மாற்றிப்போடுவான். அதற்குப்பயந்து அ
வனிஷ்டப்படிக்கு நடந்தால், பரமனாற் பதிகளை யிழப்ப
தன்றியும் பிராணனுக்கிதழியும் நேருமென்றேங்கி, இனி
யென்செய்வோம். அதற்கொரு உபாயத் தேடவேண்டும்
அதென்னவென்றால், தாமசப்படாமல், நாமெல்லவரும்
தக்கமாபுரத்திற்குப்போய், அகந்தையின்பெரியவனைதக்
கன்மனதைத் தெருட்டி, திருக்கயிலையைச்சேர்ந்து, கர்த்த
னைத் தெரிசித்து வருவதாகச் செய்தனமாயின் நிலைபெற்
றிருப்பன். நமக்கொருதுன்பமும் நேரிடவரியாது. ஆத
லால், துரிதமாக இதனைச்செய்து முடிக்கவேண்டு மென்
று நிச்சயப்படுத்திக்கொண்டு, பிரமனாதிபானதேவர் தக்க
ன்சபைக்குப் போய்க்கண்டு. அவரவாசெய்யும்வந்தனாகி
நேடாத்தி வீற்றிருந்தபின்பு, பிதாமகன் குமாரனைப்பா
ர்த்துச் சொல்லுவான் அரிதாகப் பெற்ற உன்புத்திரியை
யும் மருகனான பரமசிவனையும் நினையாமலும் பாரமலும்
இருக்கலாமோ? குற்றம்பார்க்கிற் சுற்றமில்லையென்பதன
ல் வயிரத்தைவிட்டு, கோபமுள்ளஇடத்தில்தையுமுண்
டென்பதை யோசித்து நடந்துகொள்ளாவிட்டால், உன்னி
டத்து மிகுந்த நிந்தைசேரும். அதனைத்தீர்க்கமாயோசித்
து வழிபடுவையாயின் மேலான கீர்த்தியைப் பெறுவாயெ
ன்று சொன்னதை ஆராய்ந்தநல்லகாரியம்நாம்செய்யவே
ண்டிவ தென்னவென்று கேட்டுத் தக்கனைப்பிரமன்பார்த்
து, நீவெள்ளியக் கிரிக்குப்போய், உன்மகனையும் மருமக
னையும் கண்டு விசாரித்து வருவது உத்தம மென்று சொ
ல்ல, அதற்குச்சம்மதித்து. பிதாவாதி யானவரை அவ்வி
டத்திலிருத்தி பரிசனங்கள்குழி ரதாருடனய்த் திருக்கயி
லையைச்சேர்ந்து, ஆலயத்திற்போகவரு முன்னிலையில், அ
வ்விடத்தில் நந்திதேவர் ஆக்கினைப்படிக்குக் காவல் கொ
ண்டிருக்கும் பூதகணங்கள் தடுத்தார்கள். அவர்களைக்கோ
பித்து, என்புத்திரியையும் மாப்பிள்ளையையும் கண்டு வி
சாரித்து, வார்த்தையாடிப் போகவந்தால் தடைசெய்ய
வேண்டுமென்னவென்று சீரிய பாதகனைப் பூதகணங்
கள் உக்கிரமாகப்பார்த்து, ஆதியிற் பரமசிவத்தைத் தே
வசமுகத்தில் இகழ்ந்துபேசிய நீஅதைமறந்தும் அதற்
கொருபரிகாரமும் செய்துகொள்ளாமலும், இவ்விடத்து
க்கு எவ்விதமாகவருவாய் அடாடா, ஆதியிற் பரமசி
வத்தினால் தகிக்கப்பட்ட திரிபுராதிகள் இராக்கதராய்த்
திரிலோகங்களுக்கும் அழிவுசெய்தனராயினும், கர்த்தனி
டத்து அன்புள்ளவராயிருந்தார்கள். அவர்கள் பத்திவிச

வாசங்களில் அனுப்பிரமாணமும் உன்னிடத்திற் கண்ட
தில்லை. இனிஎவ்விதமாக வாழ்ந்து ஈடேறுவாய். தேவர்
களைக் கொல்ல எழுந்த விஷத்தைஉண்டு கறுத்த கண்ட
த்தைப் பெற்ற லோகநாயகன் அனுக்கிரகஞ் செய்யக் கி
டைத்த செல்வப் பெருக்கை அனுபவித்தும் தேவதேவ
னென்று அறிந்தும், அஞ்ஞானத்தினால் அவனைமறந்தா
ய். அவன் மாயையைக் கடந்தவரு முண்டோ? ஆதலால்
நீயும்அதிலுழந்தியை அவன் பாதகமலங்களைக் கருதிப்
பணியாத பாதகனைப் பார்க்கவும் படாது, சிவத்துரோக
த்துக்கு ஏதுவாகிய நடத்தையுடைய உன்னை நெருங்கிப்
பேசவும்போமோ? இதனால் நேரும் பாதகங்களைத் தான்
கணிக்கப்படுமோ? ஆதலால் பரமேஸ்வரன் சன்னிதான
த்திற்சென்று, பத்தியுடன் போற்றிச் சேவிக்கவிருப்பது
வையாயின் இவ்விடத்திலிருக்கலாம். அல்லதுஉன்ஊரை
நோக்கி நடந்துவிடலா மென்று சொன்ன வ சகம் செவி
யில் துழைந்தவுடன். ஆரிய தணலினிடத்து நெய்யைஊ
ற்றியதைப்போன்று தக்கன்பொங்கி, அளவற்ற பூதப்ப
டைகள் காவல்கொண்டிருக்கும்வாயிலைக்கடக்க அஞ்சி, நி
ற்கவும் வெட்கித் திரும்புகின்றவன், பரிபைத்தேடி. உழ
ன்றுதிரியும் பூதங்களை? கேட்பிராக. உங்களிறைவனைஒ
ருகாலத்தும் வணங்கேன். அவன் என் மருகனென்பதை
மறந்தீர்களோ! விஷ்ணு பிரமனாதிபானவர்கள் என்னேவ
ல்ல அடங்கி நடக்கின்றார்கள். சகலபுவனங்களினும் தக்க
ப்பிரசா பாலகனென்று புகழங்கீர்த்தி பெற்றேன். இன்
றைக்குப் பித்தனான ஒருவனை வணங்குவேனோ? இதன்றி
யுமென்ன தத்தடைசெய்யஉங்களுக்குத்தயிரியமுண்டோ?
என் பெண்ணும் மருகனும்இட்ட ஏவலைப்போற்றும் உ
ங்களை நோவவேண்டியதில்லை. எவ்வளவும் எண்ணிக்கை
யில்லாமல் இவ்வவமானத்தைச்செய்வித்த உங்கள்இறை
வனை யாரும் தொழுது துதியாம லீகமும்படிக்குச் செய்
விப்பேன். அதையுஞ் சிலகாலத்தில் அறியப் போகிறீர்க
ளென்று பழவினைக்குட்பட்டவனாய், தன்பதிக்குவந்துபி
ரமனாதிபானவரைப் பார்த்துச் சொல்லுவான் உங்கள் இ
ஷ்டப்படிக்குக் கயிலைக்குப்போனேன். என்பெண் பித்த
ன் மையலிற் பட்டிதகப்பனென் றெண்ணிக்கை யில்லாம
ல் பாஷாண்டியுடன் கூடி வாய்தல் காக்கும் அவைதிகரா
ன பூதர்களால் என்னைத்தடைசெய்வித்த தல்லாமலும்ப
ங்கப்படுத்தி, மானக்குறைச்சலாகவும் பேசுவித்த தின்ன
மும் பலவுண்டு. ஐயோ. அவைகளைச்சொல்லவும் நாஎழ
வில்லை. நினைத்தாலும் நடுங்குகின்றது, இனிப்பலபலபே
சியாவதென்ன? உங்கள் வார்த்தையைக்கேட்டு அவர்களி
டத்துக்குப் போன என்னை நோவவேண்டுமென்று பெரு
மூச்செறிந்து ஒய்தேவோ! என்னை மதியாத பித்தனையும்
அவன் பாகத்தமர்ந்த கன்னிகையையும் இத்தினமுதல்நீ
ங்கள் துதிக்கவுஞ் சேவிக்கவும் வேண்டிவகில்லை, இக்கட்ட
ளையை மறுப்பிராயின், அந்நிமிஷத்தில் உங்கள் பிராண
னைவாங்கிப்போடுவே நென்று வடவையைப்போற் கோ
பித்துச்சொன்ன தக்கனைத் தேவர்வணங்கி, உமதுஉத்திர
வுக்குப் பிசுருண்டோ? அவ்வாறே செய்யக் கடவோ மெ
ன்று விடை பெற்று தங்கள் பதவிகளிற் போய்ச்சேர்ந்தா
ர்கள்.

பிரமயாகப்படலம்.

இப்படிப்பன் னாய்ருமிவன்றையாணைக்கஞ்சி
யப்பணியியற்றலோடுமும்புயமலர்மேலண்ணன்
முப்புரமுளிந்தசெங்கண்முதல்வன்தருளாலாங்கோர்
செப்பரும்வேள்வியாற்றமுயன்றன்னசிந்தைசெய்தான்

அதன்பின்பு அளவற்றகாலம் தேவர் தக்கன் ஆனெக்கி
க்கு அஞ்சி, அவன் கட்டளையிட்டபடி நடந்து வருகையி
ல் திரிபுரதகனரான சிவத்தின் அணுக்கிரகப்படிக்குப்பிர
மன் அரியாகமொன்றை முடிக்க விருப்பமுற்று, தக்கன்
கட்டளையை நினைந்து நான்இறப்பதாயினும் பரமேஸ்வ
ரனை அழைத்துவந்து, வேதவிதியின்படிக்கு அக்கிர க்
சையினையும் அவிப்பாகத்தையும் அளிப்பதே காரியமெ
ன்று உறுதிபெற்றது. யாகத்திற்குவேண்டிய உபகரணங்
கள் அனைத்தையும் சேகரித்து பிள்ளைகளை அழைப்பித்து
நாம் செய்யும் யாகச்செய்தியை விண்ணவாதி யானவர்களு
க்கு அறிவித்து வரக்கடவீர்களென்று ஆக்கியபித்து த்
ருக்கியில் யத்துக்குப் போய், நந்திதேவர் அனுமதியிற்
க்தன் சன்னிதானத்திற்சென்று சேவித்துப்போற்றிநிற்கி
ன்ற பிதாமகனைக் கிருபைபாகப் பார்த்தருளி, வந்தகாரிய
மென்னென்று கேட்க. சுவாமி? அடியேன்ஒருயாகத்தை
நடாத்தநினைந்தேன். தேவரீர் எழுந்தருளி. அதைப் பா
துகாத்து ரட்சிக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய,
நகைத்து நல்லகாரியம், நமதுஉருவாகிய நந்திவருவான்.
போய்யாகத்தை நடத்தக்கடவாயென்று அணுக்கிரகஞ்செ
ய்ய சேவித்து விடைபெற்றுக் கயிலையைநீங்கி தக்கமாபுர
த்துக்குவந்து, பிள்ளையைக்கண்டு, நானொருவேள்வி செய்
ய எத்தனப்படுவதால் உன்பந்து வர்க்கங்களுடன்வந்துந
டப்பிக்க வேண்டுமென்று சொல்ல, நல்லகாரியம், நீர்முந்
திப்போய் எத்தனியும். நாமுமரிஷிகள் கூட்டங்களுடனு
ம் வருவோமென்று அனுப்ப, பிரமன் மனோவதியைச்
சேர்ந்து இஷ்டசித்திகளைத் தரவல்ல சூத்திரயாகத்தை
த் தொடங்கினான். இச்செய்தி விஷ்ணு ஆதியானவர் அறி
ந்து தக்கனிடத்துக்குவந்து சேர்த்தார்கள் பின்புபரமசிவ
த்துக்கு அவிப்பாகம் கொடாமல் யாகத்தை நிறைவேற்ற
எண்ணங்கொண்ட சிறுவிதி யானவன் அவர்களுடன்கல
ந்து பிரமன் உலகத்திற் சேருமுன்னிலையில், இவர்கள்வ
ரவை அறிந்த பிதாமகன் எதிர்கொண்டு மரியாதைகளை
ச்செய்து, யாகசாலைக்கு அழைத்துப்போய், தன்னருகிலி
ருக்கின்ற ஆசனத்தில் தக்கனை வீற்றிருக்கச்செய்து கேச
வ னுதியானவர்களுக்குத் தகுதியான இடங்களைக் காட்டி
யபின்பு வேதமுழங்கத் தானும்பீடத்திலிருந்து யாகச்ச
டங்குளை ஆரம்பித்து நடத்திவருகின்ற தறுவாயில், தி
ருக்கியிலையில் அமர்ந்தபரமேஸ்வரன் நந்திதேவனைப்பா
த்தருளி, பிரமன்நடத்தும் வேள்விக்குப்போய், நமக்குரி
ய அவிப்பாகத்தைப் பெற்று வரக்கடவாயென்று அணுக்
கிரகஞ்செய்ய, சேவித்து விடைபெற்று தமதுகாவலைநீங்
கி, அளவற்றகணங்கள் சூழ்ந்துபோற்றித்தொடர, யாகசா
லைக்கருகில் வருவதைப் பிரமன் அறிந்து, திக்கென்றெழு
ந்து எதிர்கொண்டு சேவித்து, அழைத்து வந்துஒருநிவ்
விய பீடத்தி லிருக்கச் செய்து, மற்றக் கணநிபதிகளையும்
உபசரித்திருத்தி, யாகத்தைத் தொடர்ந்து நடத்தசெய்த
ன்றிகொன்ற தக்கன்விழிகளிற் கணற்பொறி சிதறப்பார்த்

து, பித்தனுக்காளாய் வந்தவனேஇவனென்று நெருப்பெ
ழநகைத்து, வீண்டுவாதியானதேவர் ரிஷிகள்முதலாகக்கூ
டி நெருங்கியிருக்கின்ற இந்தமகாசபைமத்தியின் விடத்
தையுண்டு சுடலையில் நிருத்தஞ்செய்யுங்கூ. ததனுக்குஅடி
மைப்பட்டபூதங்கள் வந்திருப்பதோ! வெகுநேரத்தி. திரி
புரங்களைத்தகித்த அக்கினிவிழியைப்படைத்த சிவன்வா
சஞ்செய்யுங்கயிலை வாயிலைக்காவலகொண்டிருக்கும் நந்தி
யும் மற்றக்கணங்களும் வரும்படிக்குச்சொன்னவர்களையா
ரென்று போதவுணர்விலறிந்தாபிதாவாகியபிரமனைச்சீறி,
நான் அன்பாய்தளர்த்தபெண்ணை என்சம்மதமில்லாமலு
ம் வேதவொழுக்கத்துக்கு இழிவாகவும் திருடனைப்போ
லக்கொண்டு போனபித்தனுக்கும் நமதுகட்டளையையீறிச்
சொன்னாப், அவனோகன்கடைவாயிலைப்போற்றும் ஒரு
வனை அனுப்பினான், ஆதலால் என்னெண்ண த்தையறிந்
தும், எதிர்கொண்டுசேவித்து, உபசரித்துஅழைத்துவந்
து, சபைக்குநாயகமாகவும்வைத்தாய், இதனைநீசெய்யத்த
குமோ! பிதாவானதாற்பிழைத்தாய், அல்லதுஉன்தலையை
வெட்டிநிலத்தில் உருளச்செய்து போடுவேன் மேலும்இ
ன்னமொன்று உனக்குச்சொல்லுவதாவது, சுகிகாடேஇட
மாகப்பூதபாசங்கள் சூழப்பிணங்களைச் சூலத்திற்றாங்
கி நடிக்குஞ்சிவனுக்குப் பழையபடிக்கு அவிப்பாகங்கொ
டுக்கவேண்டுமெனவதில்லை.

அதேனென்றால். எலும்பு சிரம் சர்ப்பமிவைகளை
அணிந்து சுடலைச் சாம்பலைப் பூசிச் சுகிகாடே யிட
மாகத் திரியும் பித்தன் வேத விதிப்படிக்குப் பலத்திர
மாக நடத்தும் யாகத்தில் அவிபெறத் தகுமோ, இ
துவனாயில் வேதவிதி யென்றுத் தகுதியை யோசித்துப்
பாராமலும் சிறந்த அவிப்பாகத்தைஅவனுக்குத்தந்தார்
கள். அகையேபழமைபாராட்டத்தகுமோ? இன்றுமுதல்நா
ரணனைப் பரமாகக்கொண்டு, அக்கிரபூசைசெய்து, முத
ல்அவிப்பாகத்தையுன்கொடுத்து, மற்றவர்களுக்கும் வர
ன்முறைப்படிக்கு நடத்தக்கடவாய். தாமதகுணம்பெற்ற
சிவன்மூலமென்றுசொல்லும் வேதவாக்கியங்களைப்பரி
கரிப்பாய். இனிஇப்பிரகாரஞ் சகலரும்நடந்துகொள்ளப்
படுமென்று பிரமனையும் சபையானாயும்நோக்கிச் சொல்
லிய விசேஷத்தைநந்திகேஸ்வரர் கேட்டவுடன் இருசெ
விகளையும்பொத்தி, பஞ்சாட்சரத்தைச்செபித்து, சிவநா
மங்களைத்துதித்து, கர்த்தனே, இப்பாதகன்பிதற்றுந் தூ
ஷணைகளையுங்கேட்கவோ! அடியேனேஏவினீர்ஒன்று வ
ருநதி, உடனே வடவானலத்தைப்போலச் சீறியதறுவா
யில், அக்கொடுமைக்கஞ்சினவர்களாய்த் தேவரொடுங்கி
வாடவும், அக்கினி மனம்வருந்தி ஓடவும், அண்டங்கள்
னைத்தும் நடுநடுங்கிஆடவும், சீவராசிகள்தத்தனித்துச்
சோரவும் புவனஅடுக்குகள் குலைந்துமாறவும், இந்தஉற்
பாதத்தினைக்கண்ட விஷ்ணு பிரமன் திகிற்பட்டி, தக்கனு
க்குப்பயந்து, இவன்பேசியதைத்தகாதென்று சொல்லாம
ல்ருந்தநடக்கென்ன தெண்டனை வருகின்றதோவென்ற
முங்கினார்கள். அத்தறுவாயில் நந்திதேவர் கண்களில் அ
க்கினிப்பொறிசிதறத் தக்கனைப்பார்த்து, உமாபரமேஸ்வ
ரனை இகழ்ந்த உவ்வாயைத்துளைத்து நாவையரிந்து விடு
வேன். ஆனால்கர்த்தன் அனுமதியில்லாதபடியால், மன்
னித்தேன். இக்காரணத்தினால் நீபிழைத்திருக்கப்பெற்
றாய். இனிஒருகாலம்இகழ்வையாயின், உன்தலையைவெட்
டித்தள்ளுவேனெனச்சொல்லி, இம்மகத்தில்முதல்அவிஎ

மதுகர்த்தனுக்கு இல்லையாயின், அவருக்குமேலானவர்க ள்யாரிருக்கின்றார்கள்,பரமசிவத்தின்கட்டளையில்துடங்கி நடக்கின்ற விஷ்ணுவை ஆதியாகநீனைக்கின்றாய் ஆதலால் லோகநாயகனான பரமேஸ்வரனை நீக்கி யாகஞ்செய்கின்ற வன்சிரமறக்கடவது. மேலும், எமது கர்த்தனைஇச்சபை யில் நின்றதென்றியபடியால், அவரருளினாற்பெற்ற செ ல்வப்பெருக்களைந்தம் சிலதினத்தில் அழிந்துபோகக்கட வது, உன்மனோபிஷ்டப்படிக்குத்தந்தையாநிதியை வசை பேசியுன்தலையற்று, ஆட்டுத்தலையைப் பெறக்கடவாய். தேவாதேவனை நீபழித்து உதாசனப்பதை மராமல் வி ரும்பிக்கேட்கும் மனவறுதியைப் பெற்ற இத்தேவர்கள்ஒ ருவிசை இறந்தும் பிறந்தும், பின்பு அளவற்ற காலம் சூ ரனென்னும் ராட்சதனால் வாதைப்பட்டுத் துக்கசாகரத் தி லமுந்தக்கடவதென்று கொடியசாபமிட்டு,சபையானா ச் சட்டைபண்ணாமல்எழுந்து, கணக்கள்குழக் கயிலைக் குப்போய். இச்செய்திகளைக் கர்த்தனுக்கு விண்ணப்பஞ் செய்து, கிழக்குக்கோபுரவாயிலில் தமதிறைமையைச்செ லுத்தியிருந்தார், எமதுகர்த்தனான நந்திதேவர் போனபி ன்பு, சபையிலிருந்த விஷ்ணுமுதலானவர்கள் பயந்து,வி பரிதம்வினைந்ததென்று வருந்தினார்கள். பிரமன்இச்சாப ங்களைஎண்ணிஎண்ணி, ஏக்கமுற்று, பிள்ளையின்உத்தர வைக்கடக்கப்பயந்து வருந்தி, யாகத்தைமுடிக்கவும்அஞ் சி, நிறுத்திவிட்டான். இவைஅனைத்தையுங் கண்டதக்க னென்றும் பேசாமற்கறுவி, உள்ளே பயம்வருத்தவெளி க்குச் சந்தோஷித்தவனாய்ச் சபையைவிட்டு எழுந்து,தே வர்குழிந்துபோற்றிவரத் தன்னகரத்தைஅடைந்தான். ம ற்றவிண்மொதியானவர்கள் நந்திதேவரிட்டசாபத்தை நினைந்து நினைந்து மனவாட்டத்துடன் தங்கள் பதவிகளிற் சேர்ந்திருந்தார்கள்.

தக்கன்சாலைசெய்படலம்.

அன்றுமுன்கைவேயளப்பில்காலமா
வொன்றுமவ்வேள்வியிலோம்புகின்றவர்
துன்றியமுனிவருஞ்சாரும்பார்தனின்
முன்றிகழந்தணர்முதலினோர்களும்.

மேற்கூறிய பிரமயாகம் சிதைந்த நாள்முதல் தேவர் ரிஷிகள் பிராமணர் யாதொருவேள்வி விரதங்களைச் செய யப்பயந்திருப்பதை ஊழ்வழிப்பட்ட தக்கன்அறிந்து, ஒ ருதினம் சபையில்வந்திருக்கும் விண்ணவராதியாரோ க்கி, வேதாகமங்களை வரையறக்கற்ற நீங்கள்வெருகாலமா கயாகாதிருதுக்களை நடத்தாமலிருப்பதற்குக்காரணமெ ன்னஎன்றுகேட்க, ஆதியிற் பிரமன்தொடங்கியமகத்திற் சிவனுக்கு அளிப்பாகக்கொடுத்து நிறைவேற்றுகதினலு ம், நந்திதேவரிட்டசாபத்தினலும்பயந்துஒருகருமத்தை யும்செய்யாமல் ருக்கின்றேமென்றுசொல்லக்கேட்டுநகை த்து, ஒருகாவலனான நந்தியிட்டசாபத்துக்குப்பயந்தோ? வேள்விகளைமறந்தீர்கள். நல்லகாரியம். முந்திராம் ஒரும கத்தைச்செய்து முடிக்கின்றேம். அதன்பின்புநமதுகட் டளைப்படிக்குநீங்களும்நடத்துவீனெனக்கோபித்துச்சொ ன்னமாத்நிரத்தில்ஐயனே, அப்படிக்கேசெய்தவருவோ மென்று நடுங்கிச்சம்மதிக்க, அவர்களனைவரையும் போக

ச்செலவுகொடுத்தனுப்பிய சிலநாளேக்குப் பின்புபிராரத் தகர்மந்தூண்ட யாகத்தைச்செய்யநினைந்து, பிரமனுக்கு ச்சமதையாகச் சிருட்டிக்கவல்ல மயனைஅழைப்பித்து,நா ம்ஒருயாகம்செய்யநினைந்ததால், அதற்குவரத்தக்கதேவர் ரிஷிகள் மண்ணவர் பாதலவாசிக ளனைவரும்இருக்கச் சா லைகளும், அதற்குரியபண்டங்கள் வைக்குமிடங்களாதியா கவிசாலமாக வேதவிதிப்படிக்கு நிருமிக்கக்கட்டளையிட, அவன்சேவித்துப்போய், கண்கைக்களையிற் கனகலமென் னும் பவுத்திரமாகிய இடத்தில் யாகசாலைசெய்ய உத்தே சித்து, ஆயிரயோசனை அகலவிகளமுள்ளதாக மதிலெழு ப்பி, நான்குதிக்கினும்மகம்மேருவுக்குச்சமதையானகோ புரங்களை நிருமித்து அண்டச்சுவரைப்போன்றமதில்களி னிடங்கடோறுங் கொத்தளங்கள்அமைத்து, மிகுந்தகாவ லையுடைய ஒருகோட்டையாக்கி, அதனுட்புறங்களில்தே வகன்னியர் ரிஷிபத்தினியர் இருக்குமிடங்களும் அவர்க ள்உல்லாசமாயுலாவுஞ் சோலைகளும் நந்தவனங்களும் நீ ராடயோக்கியமான தடாகங்களும் உண்டாக்கி, தபசிகள் பிராமணராதியர் இருக்குமிடங்களும் யாகத்துக்குவந்தவ ர்கள் இஷ்டமாகப் புசிப்பதற்கு வேண்டிய பதார்த்தங் களவைக்கும் அறைகளும் அளவற்றவர் பந்திரீந்து பு சிக்குஞ்சாலைகளும் தெய்வலோகமும் நானும்படிக்கு உ ண்டிபண்ணி,விருந்தினருக்குகவியான தாம்பூலம்கலவை ச்சார்துகள் புஷ்பவகைகள் பனிரீர்முதலானவைவைக்கு ம்அறைகளும் பீதாம்பரவஸ்திராபரணங்கள்நிரவியக்கு வைகள் நவரத்தினராசிகள் ஆதியாகத்தானத்துக்குயோக் கியமானவைகளைச் சேர்க்குமிடங்களும் அமைத்து பிரம னுலகமோ என்றையுறத்தக்க வேள்விச்சாலைகள் விஸ்திர ணமாகச்செய்து, மத்தியில் நூறுயோசனைப்பிரமாணத்தி லீடந்திருத்தி, ஓமமுடிக்கத்தக்க மூன்றுவித குண்டங் கள்வேதிகைகள்விதித்து, பலவகைச்சித்திரங்கள்நிறுவி, இ வ்விதமாகச் சகலகருமங்களைபுஞ்செய்து முடித்தவுடன் தக்கனைக்கண்டு, தேவரீர்ஆக்கியாபனப்படிக்கு யாகசாலை முடிந்ததென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, தக்கன்போய், அ வைகளைக்கண்டு மகிழ்ந்து, சிற்பியைக்கொண்டாடி வே தவிதிப்படிக்கு வேள்வியைநடத்தநினைந்து அருகிலிருந் த ரிஷிகளைநோக்கி, யாகத்துக்குவேண்டிஞ் சமித்துத்தரு ப்பை மாவிலை புஷ்பபத்திரங்கள்பசுக்கள்முதலாகவேண் டும் உபகரணங்களைச் சேகரிக்கும்படிக்கு அனுப்பிகாம தேனு பஞ்சதருக்கள் சிந்தாமணி சக்கரிதிபதமவிதிகளை வரவழைத்து, தான்நடத்தும் யாகத்துக்குவருகின்றவர்க ளுக்குவேண்டியதையுடவக் கட்டளையிட்டு, யாசகர்களுக் குவெறுக்கக்கொடுக்கச் சிலநாளேமித்து, சகலபண்டங் களையும் வரன்முறையாகத் தகுந்தஇடங்களிற்சேர்க்கச் சி லனாயேவி, தனதுபந்துவார்க்கங்கள் முப்பதினாயிரவரும் அவர்களுடன்வரத்தக்கவர்களும் தன்னுடன்பந்திபோச னமுதலானவைகளைக் கிரமமாகஉபசரிக்கப் பலருக்குங் கட்டளையிட்டு, மற்றவர்களுக்கும்வேண்டும் பண்டுபலாதி களைக்குறைவறக்கொடுக்கச் சிலநாளும்படுத்தி, இவைக ளனைத்தும்நடந்துவருங்காலத்தில், சிவன் தவிரமற்றமகா விஷ்ணுபிரமனாதியானவிண்ணவர்மண்ணவர் பாதலவாசி கள் அனைவரும் இந்தவேள்விக்குவரக்கடவதென்றுஅறி வித்து வருவீனெனப் பலகோடிதூதரைத் தூண்டியபின்பு வந்தபண்டங்களை அவ்வவ்விடங்களிற் சேர்த்துக்கொ ண்டு, பசுக்களை யூபஸ்தம்பங்களிற் பந்தித்து, அதற்குரி

யபூசைவிதிகளை வரன்முறைப்படிக்குத் தொடங்கி, வியமீ த்தமுசூர்த்தகாலத்திற்குண்டமண்டலவேதிகைகளையும் யாகோபகரணங்களையும் வேதவிதிப்படிக்குச் சுத்திசெய்து, துவாரபாலகராதியான தேவாங்கங்களைத் தத்தஸ்தானங்களில் ஆவாகனஞ்செய்து, அதற்குவேண்டிய தருப்பைமாவிலை வகைகளைக்கொண்டு தத்தாயித்தப்படுத்தி வருங்காலையில், முன்னந்தக்கன் அனுமதியிற்சென்றது தர்வினாந்தோடி, சத்தரிஷிகளாதியான தவத்தர் ரூரியசந்திரர் திக்குப்பாலகர் முதலானவர்களுக்கு அறிவித்து, மனோவதிப்பட்டினத்துக்குப்போய், பிரமணச்சேனித்து சுவாமி, உமதுபுத்திரரான தட்சப்பிரசாபதிரபாகஞ்செய்ய எத்தனித்திருக்கின்றார். அவர்செய்கின்ற யாகமாகிய அதற்குத் தேவரீரை வரச்சொன்னொன்று விண்ணப்பஞ்செய்து, வைகுந்தத்தைச்சேர்ந்து, விஷ்ணுவைப்பணிந்து வேள்விக்குவரும்படிக்குத் தெரிவித்து தேவேந்திரன்முதலான விண்ணவர்களுக்கும் அறிவித்துமிண்டார்கள். அக்காலத்தில்விஷ்ணு சீதேவிபூதேவியுடன்சுருடன் மீதாரோகணித்துப் பாகவதர்கூழ்ந்துபோற்றப்படுறப்பட்டதைப்பிரமன்அறிந்து கலைமகள் சமேதனாப் அன்னத்திலேறிப் பெரியோர்கள் புகழ்ந்துவரத்தன்னலகத்தைக்கடந்துபோக, இந்திரன் அயிராணியுடன் அயிராவதத்திற்செல்ல, ஆசிரியனாகியபிரகஸ்பதிதேவர்களித்துவிமானத்திலேறித்தொடர்ந்துவர, அரம்பாஸ்திரிகள் தங்கள் இறைவியைக்கூடிநடக்க, சந்திரரூரியர்முதலிய நலக்கிரகங்கள் நெருங்கிப் பிரயாணப்பட்டுச்செல்ல, அவர்கள்தேவியராகிய தக்கன்பெண்கள் பிதாசெய்யும்யாகத்தைப்பார்க்க அதிகமகிழ்ச்சியுடன் தொடர்ந்துவர, அளகைக்கரசனானகுபேரன் தன்சுற்றத்தாருடன் விமானத்தில்வர. இவ்விதமாகச் சகலருஞ் சேருமுன்னிலையில், தக்கன்தன்மருகராகிய ரிஷிகளுடன் எதிர்கொண்டிதழவி, சேஷமங்களைவினாவி, அழைத்துவந்து, விஷ்ணு பிரமன் இந்திரன் முதலானவர்களைத் தகுதியாகிய பீடங்களில்இருக்கச்செய்தான். இவர்களுடன் போந்தலட்சுமிசரஸ்வதி இந்திராணிஅரம்பையர் தன்பெண்கள்முதலானவர்களை வேதவல்லிஆதரித்துப் பீடங்களில்வீற்றிருக்கச்செய்தான். இஃதன்றியும் பூமியின்கணிருக்கின்ற பிராமணர் தபசிகளாதியர் தக்கன் யாகத்தில்திருந்தியாகப் புசிக்கலாமென்னுங்கனிப்புடன் சமுத்திரம்புரண்டதையொத்துஅடைந்தார்கள். ஆதிசேஷன் அஷ்டமாநாகங்கள் முதலானவர்கள் தங்களதேவியருடன் வந்துசேர்ந்தார்கள். இப்பிரகாரம் பொன்னுலகவாசிகள் பூமண்டலத்தார் பாதலவாசிகள்நெருங்கியிருக்க, தக்கன்மத்தியில்வீற்றிருந்தான். அக்காலத்தில் வாயுப்பெருக்கினலோங்கிய சமுத்திரவொலியைப்போல வேதகோஷ்டமொலிக்க இவ்விதமகோச்சவகாலத்தில், அறிக்கப்போன துதர்வந்து, தக்கன்பாதலங்களிற்சேவித்து, தேவரீர் கட்டளைப்படிக்கு எங்குஞ்சொல்லிவந்தோமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தவர்களைக் கிருபையாகப்பார்த்து, நீங்கள் அறிக்கையிட்ட இடங்களிலியாவராயினும் தடுத்துப்பேசியதுண்டோ, என்றுவினாவி, சுவாமி அக்ஸ்தியன்-சனகன்-அத்திரி-வசிஷ்டன்-பிரகு-ததிசு-துருவாசன்-பராசரன்-இவர்கள் உம்முடையயாகத்தைஇகழ்ந்து, காங்கன்வரச் சம்மதமில்லாமற் சொன்னார்கள். இவர்களைறி மற்றவரனைவரும் சந்தோஷமாக ஒப்புக்கொண்டார்களென்று விண்ணப்பஞ்செய்யக்கேட்டு

நகைத்து, ரிஷிகளில் இவர்கள் திரிநேத்திரதாரிக்கு உகந்தபத்தர்களோ என்று கோபித்து, இவர்கள்வாராதினால் ஆவேண்டிய தென்னவென்றுஇகழ்ந்தான். அதைக்கேட்டதேவர் வாட்டமுற்றிருந்தார்கள்.

த தீ சி ப் ப ட ல ம்.

அன்னவேலையிலாரிடர்தம்மொடுங்
துன்னினொருநொதொல்லிறைக்காகவே
முன்னமாலமர்முண்டெழும்மற்றவன்
றன்னவென்றததீசியென்பானரோ.

இவ்விதமாகச் சகலரும் நெருங்கியிருக்கின்ற தறுவாயில் பரமேஸ்வரன்மீது சமர்க்கெழுந்த விஷ்ணுவைவென்றததீசி மகாரிஷி மனம்பொருமல் அளவற்ற சீஷர்கூழ யாகசாலையிற் பிரவேசித்து வருவதைத் தக்கன்கண்டு, இவன்சிவன் பட்சத்தானல்ல. நம்மாணைக்குப்பயந்துவந்தானென்று அவன்மீதுருந்த கோபந்தணிந்து, வாரும்வாருமென்று அருகிலிருந்த ஆசனத்திலிருக்கச்செய்தவுடன், ததீசிரிஷி தக்கனைப்பார்த்து, என்னேவரவழைத்தகாரியமென்ன, இவ்விடத்தில் நீநடத்துங் கிரிகையாது, உன்னெண்ணமென்னென்று வினாவி, கேளும் ரிஷியே, சிவன்தானேவந்து, என்பெண்ணைத் திருக்கலியாணஞ்செய்து, என்மனம்வருந்த, பெண்தியங்க, மறைந்துபோனது தெரியுமே, பின்பு மற்றொருநினம் என்னேஅறியாமலும் எனதுஅனுமதிபெறாமலும் அக்கன்னிகையைக்கூட்டிக் கொண்டு போய்விட்டான். அதையும் நீனையாமல் அவர்களைப்பார்த்து வரலாமென்று கயிலைக்குப்போனேன். அப்போது மரியாதையில்லாமல் தபைதாட்சணியமற்று என்பெண்ணைத் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு, வாயில்காக்கும் பூதரால் தடைசெய்வித்து, அவமானப்படுத்தினான். என்பெண்ணைப்பற்றி அதையும் பொறுத்துக்கொண்டு, என்பதிபைச் சேர்த்தேன். அதன்பின்பாவது என்மனக்குறையைநீக்கினவனல்ல. பெண்ணுவதுவந்து விசாரித்தாளில்லை. அதென்னசெய்யும், போதனைக்குப்பட்டுதாய்தந்தையை நீனையாமல் மறந்துவிட்டது. இப்பாற் சிலகாலத்திற்குப்பின்பு என்பிதாஒருயாகஞ்செய்யத்தொடங்கினார். அதிற்சிவனுக்கவிசைக்காமல் தடுத்தேன். அப்போது அவ்விடத்தில் வந்திருந்தநந்திகோபித்துச் சபித்துப்போயினான். அதற்குப்பயந்து யாகத்தைப்பூர்த்திசெய்யாமல் நிறுத்திவிட்டார் அதுமுதல் எனதாக்கினைக்கும் நந்திசாபத்துக்கும் அஞ்சிவேள்வியென்பதை யாரும்வினைந்தவர்களல்ல. ஆதலால் சிவனுக்கு அவியில்லாமல்ஒருபாகத்தைமுடித்து அவ்வாறே இனிமேல்நடப்பிக்க எத்தனித்துச்செய்கின்றேன். விஷ்ணுபிரமணத்யானவர்கள்வந்திருக்கின்றார்கள் அதேகாரணமாக உங்களுக்குஞ்சொல்லி அனுப்பினேன் இதுசங்கதியென்று முடித்தவுடன் ததீசிரிஷி, இனிப்புண்ணியமடங்கப் பாபமேலிடங்காலம்நேர்ந்தது. இக்கொடியவன் செய்கையும் கர்த்தன்செயலும் ஒத்திருக்கின்றதென்றெண்ணி நகைத்தார். அக்காலத்தில் ஊழிக்காற்றின்மீது சிறிபெழுந்த வடவையைப்போலத் தக்கன் ததீசி ரிஷியைப்பார்த்துக் கோபித்து, என்மொழிகளைக்கேட்டிழைத்து நகைத்த நீசிவனுக்கன்பனொருவென்றுகேட்க, ததீசிசொல்லுவார்.

பிரமன் விஷ்ணுமுதலான அளவற்றசிவராசிகளை ஆதி
யிஷ்ணுடாக்கிய பிதாவாய்ப் பின்பு ரட்சித்து மாற்றி எங்
குந்தானும், ஏகனும், உயிர்க்குயிராய்ப், பரப்பிரமமாய்,
விளங்கிய லோகநாயகனை நீக்கி யாகத்தைச் செய்ததொட
ங்கினும் சகலவேள்விகளினும் தேவர்களுக்குக் கொடுக்கு
ம் அவினயக்கொள்ளப்பட்டவனும், அதற்குக்காரணனா
ன அக்கினிதேவனுக்கும் காரணகர்த்தனும் அவன்முதலி
யபாப் பாதுகாப்பவனும் சங்கரனென்று வேதாகமங்கள்
முறையிடுகின்றன வேறுகடவுளருளராயின், காட்டக்க
டவாய். பிரமன்விஷ்ணு அக்கினியாதியர் இச்செல்வத்தி
லிருக்கப் பூர்வத்தி லனுக்கிரகஞ்செய்தவனாய்ச் சகலருக்
கும் மூலகாரணனாய்த் தனக்குமேலொருவருமில்லாதவ
னும் இருப்பவன் எமதுகாளகண்டனல்லது, விண்ணவ
ர்களில் யாவரிருக்கின்றார்கள் தேவாதிதேவனுப் மகாதே
வனுய்ச் சர்வக்கியனுய்த் திரிமூர்த்திராயகனுய்ச் சோதி
யாய் ஆதிக்காதியாய் அந்தத்துக்கந்தமாய்ச் சர்வபரிபூர
ணனும் இருப்பவன் சிவனென்று அவ்வேதங்களிற்சொ
ல்லும், பிரமனாதியானவர்களுக்குப் பதியாகப்பட்டவன்
சிவன், அவன் அசைவில்லாமலொன்றுமில்லையென்பது
சுருதிகளின் துணிபாம் இவையனைத்தையும் கற்றுணர்ந்
த நீமறக்கலாமோ, அரித்தியத்தை நித்தியமாகவேண்
ணி, விறுதாவாக புத்தியமயங்கி, தீராதமாய்பயிற் பட்டுக்க
வலையுற்றாய். வேதவிதிக்கும்பிசுகிரடப்பது பிதாவைநீக்
கி மற்றொருவனைத் தேடுவதற்கொக்கும். ஆதலால். சக
லதேவர்களுக்கும் ஆதியான கர்த்தனை இகழ்வது பேத
மையல்லது பெருமிதத்துக்கடாது, தான்கெட ஒருவனு
ம் இச்சிக்கமாட்டான். வேதாகமவொழுக்கத்துக்குப் புற
ம்பாய் யாகஞ்செய்பவன் உன்னையொருவனைக்கண்டோம்
நீநீனைந்தது தகுதியானதல்ல, ஆதலால், பூர்வப்படிக்கு
ஆதிதேவனை பரமசிவத்துக்குமுதல் அவிப்பாகத்தைக்
கொடுத்துவேள்வியைமுடிப்பையாயின், இச்செல்வத்தை
அனுபவித்து நீடித்திருப்பாயென்று தபையாய்த் ததிசி
ரிஷ்சொன்னதைக்கேட்டு, நல்லகாரியம், சிவனுக்குரியபா
கத்தை விஷ்ணுவுக்குத்தந்து யாகத்தை முடிக்கின்றே
னென்றுதக்கன்மாறுத்தரங் கொடுத்தான். இவன்தகாத
காரியத்தைக்குறித்தானென்று ஆலோசித்துச்சகலராலும்
பூசிடப் படுததிப் புகழவல்ல சீரியனா நிந்தித்துப் பூரிய
னாவந்திப்பது உன்போலிகளுக்கு அடுக்குமோ? வீணாக
உன்சற்றத்தா ரனைவருக்கும் முடிவை விளைக்கின்றாய்.
இதனைத்தீர்க்கமா யோசித்து நடந்துகொள்ளென்று சொ
ல்ல, தக்கன் நகைத்துஉன்னுடைய உருத்திரனைப்போன்
றவர் ஏகாதச ருண்டு, இவர்களல்லாமல் ஈசானமூர்த்தியு
முண்டு. அவர்களுக்காவது முதலவினயத்தந்து வேள்வி
யை நடத்துவேன். சிவனுக்குத் தரமாட்டேனென்றுசொ
ல்ல, ததிசி நகைத்து புவனங்கள் அனைத்தையும் நாசப்
படுத்தித் தம்மீலொடுக்கி மீளவும்பிதாவாய் உண்டுபண்ணி
ச் சகலருந் துதித்து வணங்க நிற்கின்ற உருத்திரமூர்த்தி
க்கு அவன் வடிவையும் பெயரையும் அவனனுக்கிரகத்தி
னாற் பெற்றவர்கள் சமமாவார்களோ, உருத்திரமூர்த்தி ச
ர்வாந்தரியாமியா யிருந்து நடிப்பிப்பான். அவன் பாதபூ
சையைச் செய்தவர்கள் அவனுருவம்பெயரும் பெறுவார்
கள். அத்தொகையை இவ்வளவென்று கணிக்கப்படுமோ
அவர்களைக் கர்த்தவியமாகப்பேசவும்படுமோ? ஆனால் பி
ரமனாதியானவர் துதிக்கவிரும்பார்கள், சகல செல்வப்பெ

ருக்கையும் அனுக்கிரகஞ் செய்த கர்த்தனிடத்திலேநேசமி
ல்லாத காரணம் திரோபவ மென்பதைநீநீனைந்தாய் இல்
லையென்று தெளிவித்த ததிசியைத் தக்கன்பார்த்து, சிரு
ஷ்டிதித செய்யும் பிரமன்விஷ்ணுவிருக்க கடைத்தொழி
லாகிய சங்கார கிர்த்தியத்தை நடாத்தும் உருத்திரன் ஆ
தியாக விருக்கவேண்டுங் காரணமென்ன, என்றுகேட்கபி
ரமசிரத்தாழ்வமணிந்தகர்த்தன்பாதகமலங்களைச்சிந்திக்
கும் ஞானவானான ததிசி மாறுத்தரஞ் சொல்லுவார். இரு
வரோ டொருவனாக நீனைந்த உருத்திரமூர்த்தியை ஆதி
யென் றறிபாதவனை! அவர் பெருமைகளைச் சொல்லக்கே
ட்பாயாக. ஆசியத்தமில்லாத எமதுகடவுளுக்கு ரூபநாம
க்கிரிகைகளில்லை. இதனை வேதங்கள்சொல்லும். அஞ்ஞா
ன இருளில்பூழ்கிய சீவராசிகள்வினையை நீக்கக் கிருபை
யுற்று, மேற்கூறிய முக்குணங்களையும் வகித்துஆத்த
மாக்களுக்குப் பழைய உணர்வை விளக்கிபிரமனாதியா
னவரைச் சிருஷ்டித்து, அவர்களுக்குரியபணிவிடைகளை
க்கட்டினையிட்டு சங்கார கிர்த்தியத்தைத் தாமேவகித்தார்.
அதேனென்றால், கணக்கின்றந்த சீவராசிகளை உண்டிப
ண்ண வல்ல பிதாவாகிய தமக்கல்லதமற்றவர்களுக்குமு
டியாது. ஆகையால் சர்வசங்கார கிர்த்தியத்தைத் தாமே
வகித்தார். முன்னொருகாலம் தேவர்க்கத்தன்பாதகமலங்க
ளிற் சேவித்து, இப்பணிவிடைகளை எங்களுக்குக் கட்ட
னையிட்டீர், இதற்கு நிவாரணம் எப்போதென்று கேட்க,
உங்கள் ஆபுச பரியந்தம் இக்கருமங்களை நடத்திப் பவுத்
திரமான தூளிதமணிந்து பஞ்சாக்ஷரத்தைச்செபித்திரு
ப்பிராயின் நன்மைபை யடைந்து நம்மைச்சேருவீர்களெ
ன்று அனுக்கிரகஞ் செய்து, அதுகாரணமாகச் சங்காரத்
தொழிலைத் தாமேசெய்துவருவார். அவனா ஐந்தொழில்
முதல்வனென்று வேதங்கள் சொல்வதுஉனக்குத்தெரியா
தோ? இதுவல்லாமல், உருத்திரனைன்னுந் திருநாமம் ஒ
ப்பற்றபரமசிவனுக்கும் அவர்பிள்ளைகளுக்கும்அவர்பாத
ங்களைக் கருதும் உருத்திரகணங்களுக்கும்அவருருவத்
திரித்தவர்களுக்கும் அக்கினிக்கும், சொல்லப்படும. துக்க
சாகரத்தில் அழுந்தின சீவராசிகளைப் பாதுகாக்குத் தன்
மையினால், பராபரவஸ்துஉருத்திரமூர்த்தியென்னும் நா
மம்பெற்றார். இதற்கொருதிஷ்டாந்திரம் சொல்லுவோம்.

பூர்வத்திற்சிலரிஷிகள் கர்த்தவ்விதம் இவனவனென்று
வாதாடிப் பிரமனைவினவினார்கள். அவர் கிருபைசுடர்ந்து
ரிஷிகளை? கேட்பீராக. எங்களைத் தேவனா வேதாகமங்க
ளை விதித்துதகுந்தொழில்களையுங்காட்டி. சங்காரத்தொ
ழில்தம்மதாகி, அனுக்கிரகத்தினால்ஐந்தொழிலையும்நடா
த்தி, பிறப்பிறப் புருவநாமச்செய்கைகள் இல்லாமல்அரு
வாய் உருவாய்ப் பூரணமாயிருப்பவன் சிவனென்று அறி
யக்கடவீர். இக்கனைவேதங்கள்சொல்லும்அவரது நிலையை
நானும் விஷ்ணுவும் இன்னமுங்கண்டு அறியமாட்டாமல்
உழலுகின்றோம். இக்காரணங்களினால் சிவனை பரத்துவ
மாகக் கொள்வீனென்று பிரமன் போதித்த மாத்திரத்தில்
ரிஷிகள் மயக்கமீங்கி, நான்முகனைச் சேவித்துபிதாவாய்
எங்களைப் படைத்தாய். இன்று குரவனுப் வஸ்து நிச்சய
த்தைத் தெருட்டினாய். இதனால், ஈடேறிக் கதிசேரப் பெ
ற்றோமென்று கொண்டாடும் ரிஷிகளைப்பார்த்து, இன்று
முதல் பரமசிவன் பாதங்களைச் சிக்கெனப்பற்றிச் சிந்தித்
துப் பூசித்து அருச்சித்து ஈடேறக் கடவீர்கள். விபூதிக
ண்டிகை பஞ்சாக்ஷரத்தைக் கனவிலும் மறக்க வேண்டா

ம். இச்செய்கையினால் சனன துக்கத்தைக்கடந்து கர்த்தன் பாதநீழலில் வாசமாயிருக்கப் பெறுவீர்களென்றுதெருட்டிச் செலவுகொடுத்தனுப்பினார். ஆகலால், எங்கள் ஈசனே பிரமம், மற்றத்தேவர் உயிர்த்தொகையாகும். இந்ரிச்சயத்தை உன்னிடத்து அன்பாய் நீபிழைக்கும்படிக்குச் சொன்னோம். இவைபன்றியும், ஆகியில் உனதுபிதாவாகிய பிரமன் சிவபிரான் பெருமைகள விரித்து உனக்குப்போதிக்க அறிந்தும், அரியதவங்களைச் செய்தும் அவர்கடாட்சத்தினால் இச்செல்வத்தைப் பெற்றும் சகலராலும் பூசிக்கவாழ்த்தும் இருக்கின்ற உனக்கு நாசமடையக்காலம் நெருங்கிய படியால் அதனை மறந்தாய். இதுவல்லாமல் உன்பிதாவாகிய பிரமனும் விஷ்ணுவாதிபயர் உன்னிடப்போலவே அவர் மாயையில் அழுந்தி மடிதற் கேதுவான உன்சபையில்வந்திருக்கின்றார்கள் நீயும் உன்வருக்கத்தாரும் மற்றவர்களும் பிழைக்க வேண்டிதிராயின் பரமேஸ்வரனுக்கு முதலவியைத் தந்துயாகத்தைமுடித்து கீர்த்தியை அடையக்கடவாயென்று பலவாகச்சொன்னார்.

த தீ சி யு த் த ர ப் ப ட ல ம்.

இந்தவண்ணமத்ததீசிமாமுனிவரணிபம்பக்கந்தமாமலர்க்கடவுள்சேயர்கைசெய்துகானிற்சிந்துமென்பொடுசிரத்தொகைபணியுமோதேவர்வெந்தசாம்பரும்பூசுமோபரனெனுமேலோன்.

இவ்விதமாகத் ததீசிரிஷி பரமசிவத்தினது ஒப்பற்றகுணதீசயங்களையும் பரத்துவநீருபணங்களிற் சிலவற்றையும் விவரித்து உரைத்தவைகளைக்கேட்டதக்கன்நகைத்துநீசொல்லிய மேலானபரம் ஊர்ப்புறம்புகளிலிருக்கும் மயானத்திற் கிடக்கின்ற எலும்பையும் சிரங்கையும் சாம்பலையும் அணியுமோ, புலாந்நாடும் பிதோதத்தைவந்தித்திரியுமோ, கழிந்தகேசத்தைமுப்புரிநூலாக அணிபுரிநூலாகத்தின்கோடும் ஆமையோடும் தரிக்குமோ, உலகமழிய உயிர்களைச்சங்கரிக்குமோ புலியதனாடுக்குமோ, யானைத்தோலைப்போர்க்குமோ, கொடியஅனல்மான் குலமுமேந்திப் பிச்சைக்கெங்கும் உழலுமோ, பேயினப்போல நிருத்தமும்செய்யுமோ, பூதங்களைப்படையாக்கக்கொண்டு உலவுமோ, காளமானாகங்களைப் பூஷணமாகச்சூடுமோ, நகுலெண்டலையைச் சிரத்திலே தாங்குமோ, வேற்றுருக்கொள்ளுமோ, மாட்டின்மீதேறுமோ ஆலக்கையுண்ணுமோ, பேய்கள்குழிச் சூடிலையிடமோ, ஒருத்தியைச் சடையிலும் மற்றொருத்தியை இடையிலும் இருத்துமோ பிள்ளைகளையும் பெறுமோ, தாமதகுணத்தைப்படைக்குமோ, இன்னம் அளவற்றதூக்குணங்களைப்பெறுமோ, இவ்விதச் செய்கையினால் உங்கள்ஈசனெருவகைப்பட்டகுணமுள்ளவன் அல்லன். பரமாயிருப்பவன் பரிசுத்தனுப்ததயாதிதயாச் சகலமங்களானங்கையும் பெற்றிருக்கவேண்டும். இதனால் மூலமென்னும் பெயர்பெறலாம். இத்தற்குப்புறம்புபட்டவ தைலால், அவனுக்கிட்ச் சிறந்தயாகத்தில் அலிப்பாகம் தரமாட்டேன். மேலும், இனிளக்காலமும் கடக்கவறியாது, இதனை உறுதியாகக்கொள்ளக்கடவாயென்று அஞ்சாதுசொல்லியதக்கன்மனத்துணியை

அறிந்து, தபோவிதியாகிய ததீசிரிஷி எமதிறைவனை இவன்பழி கூறலாமோவென்று சீற்ற நகைகொண்டு, ஆலகாலத்தைப்போலச் சிறி கர்த்தன் உண்மைகளிற்சிறிதும்இவன் உணர்ந்தவன் அல்லன். இப்பாமரனுடன்வார்த்தையாடல் யோக்கிபமல்ல, ஆயினும் பிரமன் விண்வாதிபான தேவர் ரிஷிகள் முதலானவர்களுக்கியிருக்கும் இச்சபையில் லோகநாபகனான சிவபிரானைப் பழித்திகழ்த்தபடியால் அவைகளின்காரணங்களைச் சகலரும் அறியத்தெருட்டுவது நமது கடனென்றெண்ணி, அடாதக்கா! இந்தமகாசபையில் எமதிறைவனுப்த் தேவாதிதேவனுப் லோகநாயகனுப் விளங்கும் பரமசிவத்தினிடத்திற் சிலகுற்றங்களைக் காட்டிப்பேசினோம். அவைகள்வந்தவிபரம்பாதுமறியாதவனைப்போல அயில்வரிய கெருவத்தினால் மயங்கியமுடனே கேளென்றுசொல்லுவார்.

சர்வார்த்தியாயியாய் அருளுருக்கொண் டிமலன் பஞ்சகிர்த்தியங்களில் ஒன்றாகிய அனுக்கிரகத்தினால் தேவர்களில் முதன்மைபாகிய பிரமன் விஷ்ணுவைப் படைத்து, பிரமனிடத்திருந்து சராசரப் பிரபஞ்சத்தைஉண்டிபண்ணி விண்ணிவினித்திற் பொருத்தி அவைகளைப்போஷித்து அவைகளுக்கு உரிய வினைப்போகங்களை யூட்டிஉருப்பித்து அவைகள் பெறும் பகவிகளிற் சேர்த்து இவ்விதமாகச் செனனமாண சாகரத்திற்பட்டு அலைபுஞ் சீவகோடிகள் சிலகாலம் அல்லலற்றுச் சுகாதீத எல்லையைச் சேர்ந்து களித்திருக்கத் திருவுளங்கொண்டு உருத்திரஅம்சையைத்தாங்கி, அண்டரண்டபுவனசராசரங்களை அழித்தொடுக்கிப்பின்புசிறுஷ்டி திதி கர்த்தனாபொடுக்கி. ஏகனுப் பின்று, மீளவும் இப்பிரகாரமே உலகங்களையுண்டிபண்ணி தமதொப்பற்ற திருவினையாடல்களை நடத்திவருவார். இர்தச் சர்வசங்காரங்கடோறும் மரித்துப் பிறக்குஞ்சிறுஷ்டி திதித் தலைவரைப் பரமமென் றெண்ணிக் திரோபவத்தினுற்ற பவத்திற்பட்டு உழலுமுடர்கள் சுருதி குருசுவானுபவங்களினுலே கெளிதற்குக் காரணமாக மாயனென்புக்களையும் பிரமன்சிரங்களையும்மாலையாகவும்கேசங்களை உபவீதமாகவும் அணிவார். இவ்விருவர் செய்த தவமுயற்சியினால் சர்வசங்காரகாலத்தில் அவர்கள் களேபரங்களைச் சூலத்திலேந்தி நெற்றிவிழியினுலேதகித்து, அந்நீற்றைப் பூதியாகவணித்தார். கிருபாநிதி யாதவால் தம்மையமித்த பிராணிகள் பாபரகிதராய் முத்திபெற்றுஉபயும் பொருட்டு இவைபனைத்தையும் அணித்தேயல்லது இவைகளாலே தம்மைப் புகழும்படிக்கல்ல, அகந்தையிற்சிரிஷ்டனே, மற்றவையும் விபரமாக அறிவிப்போம்கேட்பாயாக. ஆகியில் இரணியாக்கனென்னும் அசுரன் பூமியைப்பாயாகச்சுருட்டி சீவராசிகள் வருந்தப்பாதலத்தில் மறைந்திருந்தான். அதைக்கண்ட தேவர்க்கிவிஷ்ணுவைத்துதித்தார்கள் அவர்கள் கோரிக்கையின்படிக்கு மாதவன்வராகவுருவங்கொண்டு. பாதலத்திற்சென்று தனதுகூரிய தந்தங்களினுற்பாய்த்து அவ்வசுரனைக் கொன்று, பூமிபைதாப்பிரகாரம் ஸ்தாபித்து, அச்செய்கையைப் பெரிதாகவினைத்தவனுப் தானே பரமெனமதித் தோங்காரித்து பூமியைத் தன்கூரியகோட்டினுறக்கெல்லி உபத்திரவப்படுத்துகையினுலே பிராணிகள்வாடிப்பரமசிவத்தைக்குறித்துமுறையிட்டார்கள். அத்தறுவாயிற் சிவபிரான் எழுந்தருளி வராகத்தின் கோடுகளைப்பறித்தார். அதனால்விஷ்ணுதன் கெருவமடங்கிக் கர்த்தனைச் சரணடைந்து போற்றிசெய்ய

பொறுத்துத் திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளி, அக்கோடுகளைச் சின்னமாக வணிக்தார். அவைபிறைபைப்போல இப்போதுத் திருமார்பிற் பிரகாசித்திருக்கின்றன. இதுநிற்க, மற்றச் செய்கைகளையும் வேதபூர்வமாகச் சொல்லுவோம். கவலிப்பாய்க் கேட்பாயாக. முன்னொருகாலத்திலேதேவராகசர் திரண்டு திருப்பாற்கடலைக்கடையும்போது மத்தாகநாட்டிய மந்தாகிரி தாழ்வதைக்கண்டு விஷ்ணுசூர்மமாய்த் தாங்கிநிற்க, மீளவுங்கடையுமுன்னிலையில் அமுதம் உதித்தது. அதனைத்தேவர்களும் இராக்கதரும் கண்டு எமதெமதெனப் பொருவதையும்பாராமல், தான்மந்தாததைத்தாங்கிய வலையைப் பெரிதாகஎண்ணி அகந்தையுற்றுசிரம் வானத்தைமுட்ட ஒங்கிப்பாய்ந்து பூமி கத்தளிக்கக் கடலைக்கலக்குமுன்னிலையில் சகலரும் இவ்வுபாதிக்கஞ்சி எமதுகர்த்தனைத் துதித்தார்கள். அத்தறுவாயிற் பரமன் அவ்விடத்துக் கெழுந்தருளி. ஆமையினோட்டையும் பெருமிதத்தையும் ஏககாலத்திற் பறித்தபோது, விஷ்ணுசோர்ந்துடுக்குற்றுப்போற்ற இரக்கிக்கிருபானோக்கமளித்து அமுதத்தினைத்தேவருக்குப் பகிரக்கட்டளை யிட்டு வெள்ளியங்கிரியைச் சேர்ந்தார். கர்த்தன் அனுக்கிரகப்படிக்கு மாயன் மோகினிவடிவெடுத்து, அரக்கவைஞ்சித்து அடக்கி விண்ணவர்க்கு அமுதமீந்தான். அக்கமடத்தினோட்டையும் எமதுகர்த்தன்பன்றிக்கோடுகளுடன் தரித்தார். ஆமையோடு அணிந்த திருவிளையாடல்துவாகும்.

இனிச்சிவபிரான் ஐயமேற்ற சரித்திரத்தைச் சொல்லுவோம். ஆதியிலே தாருகாவனத்து ரிஷிகள் கர்த்தன் மாயையிற் பட்டமயங்கி பரமசிவத்தினிடத்து அன்பு செலுத்துவதிற் பிரயோசன மில்லையென்றும் யாகங்கள் செய்தலே மோட்சம் அடைதற்குக் காரணமென்றும் நினைந்து, அவ்வாறே நடத்திவருகின்ற தறுவாயில், இவர்கள் செய்கைகளைக் கயிலாயபதி யறிந்து விஷ்ணுவைத்திருவுளத்திற் கருதினர். விஷ்ணு அந்ரிமிஷத்திற் சேஷசயனத்தை நீங்கி, வெள்ளியங்கிரியை அடைந்து, நந்திதேவர் அனுமதி பெற்று, கர்த்தன் சன்னிதானத்தைச்சேர்ந்து மும்முறை வணங்கிப்போற்றி நிற்க, சிவபிரான் தமது எண்ணத்தைக் குறித்துக் காட்டி, சிங்காதனத்தை, நீங்கினவராய்விஷ்ணு கரத்தைப் பற்றிக்கொண்டு, வெள்ளியங் கிரியைக் கடந்து போய், கண்ணனைப் பார்த்து, பஞ்சசத்திகளில் ஒன்றாகிய உனதுருவைக் கொள் ளென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி னார். அவ்வாறே மாயன் கோகுலரியப்பிரகாசமாக இலக்கணத்துக்குமேற்பட்ட வடிவுடன் மோகினி உருவெடுத்த மாயைக்கரசியான பார்வதிகண்டாலும் மயங்கத் தக்க நடைகொடி பாவனையைப் பெற்றுநிற்க, தாமுஞ்சிறந்தபிச்சாடன வேடங்கொண்டார். அவ்வடிவின்சீனாமோகினி கண்டு காமவிகாரத்தினுற் சோர்ந்துகர்த்தன் அனுக்கிரகத்தினால் உணர்வு பெற்றதனால், அன்றமுதல்வைஞ்சுந்தவாசிக்கு மாலென்னுற் திருநாமமுண்டாயது. ஆதலாற்பரமன் திருவடிவின் சுந்தரத்தையாவராலும் ஒப்பிட்டுப்புகழப்படுமோ, பின்பு பரமன் திருமால் தம்முடன்வர ரிஷிகளுக்குத் திருப்பிடமாய்த் தராதலம் புகழுஞ்சிறப்பையுடைய தாருகாவனத்தருகிற் பிரவேசித்து அவனானோக்கி நம்மைமதியாமல் தவமே பெரிதென் றெண்ணி நோக்கின்ற ரிஷிகள்வாசஞ் செய்யுஞ்சேலைகடோறும் சென்று, மையலுண்டாக்கி, அவர்கள்மொண்ட விரதங்களை அறித்து, நம்

பிடத்துக்கு வருகஎன் நனுக்கிரகஞ் செய்ய, அவ்வாறே மாயன் விடை பெற்றுப் போய், வேள்வியுற் தவமுமே மோட்சத்தைத் தருமென்றெண்ணி நடாத்தும் ரிஷிகள் வாசமாகிய இடங்களிற்சென்று, அளவற்றமன்மதர் ஏக காலத்திற் கரவேகமாய்ப் பிரயோகிக்கும் புஷ்பபாணங்களைப்போல, விழிமலர்களைச் சுழற்றிப்பார்த்து, புன்முறுவல் வீளைத்து, செம்பஞ் சூட்டிய பாதங்களி லணிந்தசிலம்புகளும் கரங்களிலமைந்தவளையல்களும் கலிக்க, அன்னத்தைப்போல மெல்லெனநடந்து, கிளியை நிகர்த்துக் கொஞ்சி வசனித்துத் திரிவதை ரிஷிகள் கண்டவுடன்காம விகாரந்தலைக்கொண்டு மதிமயங்கினவராய், வீரதவுறுதிகளைமறந்து, வேள்விரீலைகள்கலைந்து, உடைசோர்ந்து, காமவெள்ளம் பெருகவருந்தி, யானையுண்டவிளாங்கினியைப்போல உள்ளுடைந்து சிவகடாட்சக்கினுல்வந்தமோகினியின் இலக்கணவடிவைப் பாதாதிசேசபரியந்தம் நோக்கினோக்கி தவவொழுக்கத்தைமறந்து, சுடரைக்கண்டவிட்டிலைப்போலப் பலதிசையினின்றும் வினாந்துவந்துசூழ்ந்துகொண்டவராய், ஒபெண்கள்நாயகமே, பெண்கள்சிகாமணியே, உமதுதிருநாமம்யாது, நீர்இருக்கும்இடமேது, திருவாய்மலர்ந்தோதும். ஒபெண்ணரசே, நீர்வாசஞ் செய்வது பூலோகமோ, பொன்னகரோ பிரமணுலகோம்ன்மதன்பதியோ, வைஞ்சந்தரடோ, அல்லது அசுரவைஞ்சித்தறித்துத்தேவர்களுக்கமுதம்பகிர்ந்தமோகினியோ, பெண்ணே, கண்ணே, உமதுபெருமைகளை யாவராற்புகழப்பிடும், எங்கள் தவப்பேற்றினுல் இவ்விடமெழுந்தருளினீர். அடியோங்கள் பேரிந்திருபைசெய்து உமதிணக்கத்தைக் கட்டாட்சிக்கவேண்டும், நீரிட்டபணிவிடைகளைச்செய்யக்காத்திருக்கின்றோம் நீர்விரும்பியஅனைத்தையும் இந்ரிமிஷத்திலே தரவல்லோம்பாங்கள்காமமோயினுற்பிராணையிழப்பதற்குமுன்னம், நீர்தயைசெய்து, அதற்குரிய இன்பரசத்தைக் கட்டாட்சித்துப் பாதுகாப்பதன்றியும், மன்மதபாணத்துக் கிளையாகாமலும் உமதுகடகங்கணங்காணிக் திருக்கரத்தினுலே சற்றனைத்து ஆதரிக்கத்தயையில்லையோ, என்று வெளுத்தபற்களைத்திறந்து, கரங்களைநீட்டி பலபலவிதங்களாகக்கெஞ்சிக்கெஞ்சி இரந்துதொடர்ந்து அக்கினியிற்பட்ட கார்த்தன்மலரைபொத்துமெய்கருகி, விரகாக்கினியினுல் இறந்தவர்களைப்போலவுஞ்சித்திரத்தையொக்தும் பொற்பாவையை நிகர்த்தும்அறிவுறித்து, பின்பற்றித்தொடர்ந்தும், நின்றும் விழுந்தும் இவ்விதங்களாக. அலைந்து உழன்றார்கள், இவ்விருடியர் இப்பாடுபட்டிருக்குற் தறுவாயில், இவர்கள்பக்கினிமார்வாசஞ்செய்யுமிடத்திற் பரமசிவன்செய்த திருவிளையாடல்களிற் சிலசொல்லுவோம்.

மோகினிவடிவுகொண்ட விண்ணவைத் தவக்தர் பக்கலுக்கேவியபின்பு எமதுகர்த்தன், சிவந்தசடைகள் அசைய, சர்வாங்கதாளிதராய், திருக்கரங்களிற் சூலமும் பாத திரமுமேந்தி, வேதப்பாதுகைகளைக் கால்களிற்றொடுத்தி, ரிஷிபத்தினிகள் வாசஞ்செய்யும் பன்னசாலைகளில் அவர்மனதுக்கினியசுந்தரமிசுந்தரபுருடனுக்கிப்போய், பண்களுடன்சுருதிகளைப்பாடிக்கொண்டிஐயமேற்பவனைப்போலத்திரிகின்ற தறுவாயில், உயிருக்குபிராயங்கும்பரிபுரணமாய்கிறைந்தாட்டும் பரமசிவத்திண்கிதங்களினுசையைத்தவந்தர்த்தேவிமார்கேட்டவுடன்மனமுருகி, ஆரம்மா

நம்முடைய வீதிகளில் இப்படிக்கு அற்புதமாகப்பாடி வருகின்றவர். அந்தப்புண்ணியவானேக்காண மனம்விரும்புகின்றது வாரும்வாருமென்று ஒருவனாயொருவர்கூட விக்கூட்டக்கூட்டமாய் வீதிகளில்நெருங்கி, எமதுகர்த்தனைத்தெரிசித்தவுடன் காழும்பு மன்மதபாணங்கள்சாடப்பொறிகலங்கி, நாணமடம்ச்சுவரம்புகளைக்கடந்து, மனமருண்டு, காமலாகிரிகொண்டு சோர்ந்து கர்த்தனிடத்து ஆசையென்னும் வலையிற்சிக்கிய அக்கன்னியர்செய்கைகளிற் சிலதுபேசுவோம், இத்தபசியினது கீதங்கள் செவிகளுக்கு அமுதமாகப் புருத்தவுடன் திரோகபரவசமாய்க் கொக்கைகள் விம்மிச் சரீரம்பூரித்து, அவயவங்களில் அணிந்திருக்கும் ஆபரணதிகள் சிதறிப்போன இடந்தெரியவில்லை, காமக்கவலையிற் பட்டு உழலுகின்றோம், இதனால் இக்கோலம் அற்புதவடிவாய்க் காணுகின்றதென்று சிலர்வசனித்துத் தொடரவும், இவ்வையருடைய செய்கைகளை யோசிக்குமிடத்துப் பிச்சைவேண்டி இவ்விடம் வந்தானாக் காணவில்லை. கன்னியரை மையல்பூட்டவந்தவரைப்போலத் தோன்றுகின்றதென்று சிலபெண்கள் பேசவும், இவருக்காணவுண்டியையும் உடையையும் தந்துபஞ்சணைமெத்தையிற் சரசுசல்லாபமா யிருந்துகளிக்க இம்மங்கையர்களில் யாரும்வினைக்கவிலையெனப் பலர்வருந்தவும், இத்தாருகாவனத்துக் கெழுந்தருளிய இவர் மற்றொருபதிகளிற் சென்றவரல்லவரைப்போலத் தோன்றுகின்றது, ஆகையால்நாம்முன்செய்ததவப்பயனாகும், இதற்கையமில்லையென்று அளவற்றவர்புகழ்ந்துசெல்லவும் இந்தியோகிக்குஆரிடத்தினும்விருப்பமில்லைபோலத்தோற்றுவதாலால், தொழுகின்றவரைப்போலக்கிடீ அணைத்து இன்புறுவோமென்பார் சிலர்சிலர்தங்கவளையல்களுடன் ஆடைசோரக் கரங்களைநெரித்து அஞ்சிராணும்பு, நடுத்தெருவிலிருப்பவரைவிட்டுநீங்க மனமெழாமற்றிகைத்துவின்றார். சிலர்சொன்னத்தையொத்த சாயலையுடையதிரோகமெங்கும் காமன்கணைகள்பாய்ந்துஉயிரைவாட்டமயிர்க்கால்தோறும் காமநீர்பாய்ந்துவருந்துவார், சிலர்பசுபாசம்நீங்கிய தவத்தர்பெறும் பரமபதமிதுவென்று ஐயர்கோசத்தினிடத்து விருப்புற்றுப்பார்த்துகளியிருந்து கரங்களிலணிந்த வளைகள்சோரப் பரிவாய்க்கும்பிடுவார். சிலர் கர்த்தனிடத்தற்ற ஆசையினால்வருந்தி, இல்லங்களிற்சென்று பாஸேபிடன் அன்னமும் கொண்டுவிந்து. கரங்களினின்று கழலும் வளையல்களுடன் பாத்திரத்திலிடுவார். சிலர்பரமசிவத்தைப்போலக் கோலங்கொண்டஇவர் இவ்வீதிகன்புத்திரமாக வரக்கண்டும், இடையிலணிந்தவஸ்திரம் சோர்வதினால் நமக்கென்னகுறை, கண்கள்குளிரத்தெரிசித்தலே மேன்மையென்றுகளிப்பார். சிலர்நாணமே முதலானவைகளை ஒழிந்தோம் தேவரீரிடத்துற்றமையல் மனதைவாட்டுகின்றதால், நிறைவரம்பற்றோம், காமக்கனல் தகிக்கின்றது, தேவரீர்சம்றுத் தபைசெய்து பிராணபிச்சை தரவேண்டுமென்று இரப்பார். சிலர்ஐயருக் கையம்பகிரக் கரங்களிலேந்திவந்த அமுதபடிவிரகத்தீக்கொளுத்தவெந்து சாம்பலாகக்கண்டு, அவர்திருமேனியிற் பூசிக்களிப்பார். சிலர், எங்கள்இச்சையைத்தீர்த்து ஆளுமென்று அழகியப தகமலங்களிலே தொழினும், சம்றுமிரங்கிக் கிருபைசெய்யாது வினாந்துசெல்வதுஇவர்களுத்தாக்காணுகின்றதால், ஐயமிடவேண்டாமென்பார்சிலர், சூலமும் சடையும் நுதல்விழியும் செக்

கர்வடிவும் சர்வாங்கதூளிதமும் அணிந்திருப்பதினால், இவர் ஆலமுண்டு அடியவனாயாண்ட சிவபிரானே யாமென்பார். சிலர், இவ்வையர்குறியினின்று சிந்தந்திலைகளினென்றல்லவோ, உலகங்களைப்படைக்கும் பிரமனானதென்றுபேசுவார். சிலர்அன்பாகச்சமைத்த அன்னத்தைக்கரங்களிலேந்தி, காமவிகாரம் மதியையமயக்கத் தள்ளாடிநடந்து ஒளிக்கொளியாக விளங்கும் கர்த்தன் உருவெளித்தோற்றத்துக்குப் பகிர்ந்துவாடுவார், சிலர்பரமன்திருவழகைக்கண்டவுடன் ஆசைகொண்டு, உடைசோரக்கண்டு, பெண்குறியை ஒருகரத்தினால்மூடி, மற்றொன்றினால் விழிகளைப்புதைக்க அடக்காமையால் வெட்ககிர்பார். சிலர்வலவிறுந்தாக வெழுந்தருளினீர், அமுதொத்தபோசனமிடுவோம், அதையுண்டு கிருபையுற்று நிமைப்போதேனும் எங்களைத் தழுவிக்கலந்தகல்வது உம்மைப்போன்றவர்களுக்கு அழகென்பார். சிலர், சூலத்தையும்பாத்திரத்தையும்ஏந்தி என்வருந்திப் பாதங்களைவத்திரிகின்றீர். நம்முடையமாளிகையில்வந்திருந்து, பால்நெய்முதலான அறுவகைச்சுவையுண்டியைப் புசித்து, எங்களைக்கலந்தின்புற்று, சவுக்கியமாயிருக்கலாம் வாருமென்றுவேண்டித் தொடர்வார். சிலர், தெரிசித்தகன்னியர் ஆடவர்காழுறுஞ் சுந்தரமுள்ள வடிவைப்பெற்ற நீர் அற்பமானஒட்டையேந்தி, பிச்சைக்கு எங்குமுழல்வதென்ன அரியாயமென்பார். சிலர், தெய்வகடாட்சத்தினால் இன்றும்மைக்கண்டவுடன் மனமுருகிக் கலையிழந்துவருந்துகின்றோம் இனியாவது தயவுசெய்து எங்களைத்தழுவிமுத்தமிட்டுப்போமென்று பெருமூச்செறிவார். சிலர் ஓ! பெண்களே! தாமே இவ்விடத்தேடிவந்த இத்தவத்தர்நமதுவிரகநோயை யொழித்தல்லதுபோகார் என்மேல் விழுகிறீரென்பார். சிலர், எங்களை ராட்சதக்கன்னியரென்மெண்ணியோ, நாங்கள்நிறையழிந்து தொடர்ந்து வேண்டினாலும் இணங்கிர், இப்பாதகம் உம்மைவிடமாட்டாது, வன்மத்தைவிட்டு மனையிலவந்துபோமென்பார் சிலர், எங்கள்கலையைத்தாரும், அல்லது கொண்டவிரகத்தைத்தீரும், ஒன்றும்பேசாமற் கூடவாரும், உமதுகுறிப்பின்வழியே சேருமென்று நெருங்கிக்கேட்பார், சிலர், இனியவசனங்களைப்பேசி எங்களைச்சேர்ந்து போமென்று கெஞ்சிக்கெஞ்சி இரந்தாலும், ஆசைதீர அணையாதுசெல்கின்றதாம் சங்கரனென்பது இவருக்கு அடுக்குமென்று தூறுவார். இத்தன்மையாய்ப் பலவாக ரிஷிபத்தினியர் வசனித்து நெருங்கி, கலைகளும் சங்கங்களும் பூண்களும் நாணமும் அரியகற்புத் தன்மைகளும் நீங்கி, ஆசைவலையிற் சிக்கிவருந்தும். பிராணனைத்தாங்கி, விகாரத்தினாலேக்கிதொடர்ந்து வருந்தறுவாயில், எமதுகர்த்தன் அழகியபாதங்கள் சிவக்க அவ்வீதிகளிற் சிலதூரம் வீணைவாசித்தும், சிலஇடங்களில் வேதங்களைப்பாடியும், சிலஇடங்களில் ஆகமத்தைவிரித்தும், சிலநேரத் தமதுமகிமைகளைக்காட்டியும், சிலஇடைஐயமேற்றும், சிலஇடைத்தொண்டனையொத்துத் தமதுபெருமைகளைத்துதித்தும் நடக்குமுன்னிலையில், இலக்குமிக்குச் சமதையான ரூபலாவண்ணியங்களைப்பெற்ற ரிஷிபத்தினிகள் பரமசிவன்பாதங்களிற்சொரிந்தமலர்களும் கழன்றிறைந்தவளைகளும் பல்பூண்களும் மன்மதனேவிய பஞ்சபுஷ்ப பாணங்களும் அவ்வீதிகளெங்கும் நிறைந்துவிளங்கின.

கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே, பரமசிவம் கொண்டகோலத்தை விண்ணொளியை மோகினிகண்டு, மையல் கொண்டுசோருவளாயின், தவத்தியர்செய்கைகளை இவ்விதமெனச்சொல்லமுடியுமோ, அக்காலையிற் சிதேவிக்குஇனையானவடிவுடைய தவப்பெண்களினது கம்பென்னுஞ்சமுத்திரமானது ஐயன் திருக்கோலமென்னும் மந்தரத்தினுக்கலக்கப்பட்டு நிறையழிந்தனராயினும் விகம்பயின் நியொருமைப்பட இச்சித்தகன்னியர் காமியத்தைவிரும்பிப் போற்றியதால், அவர்கள் இஷ்டப்படிக்கு இந்திரசாலமென்னப் பற்பலவுருவம் அவர்கள்மனதில் திரோபவத்தினுல்தோற்ற அவைகளைக்காட்சியாக ஆசைதீர்த்தமுவித்த கங்களின்பம் நிறைவெய்தியதாக ஆனந்தத்தழுந்தியகாலையில்பிரசவவருத்தமின்றி தண்டிகமண்டலஞ்சடைமுடிமரவுரியுடன் நாதப்பத்தெண்ணுயிரம் ரிஷிகளைப்பெற்றார்கள். சிவத்தின் திருவருளினால் உதித்தவராதலாற் பரமன்பா தகமலங்களிலே தொழுதுபோற்றுந்தவராயில், கர்த்தன் கிருபையுற்று, நம்மைக்கருதி இவ்விடத்திலே தவங்களைச்செய்யக் கடவோர்களென்று அருளியவரே விருந்தார்கள். அதன்பின்பு அக்கன்னியர்களிப்பறமற் சமுத்திரத்தைப்போலத் தொடர்ந்துவர, கண்மலருடன் ஆபிரங்கமலங்களை அருச்சித்த விண்ணிவுக்குத் திகிரியளித்த பரமநரிஷிகள் வாசஞ்செய்யுஞ் சாலைகளினிடத்தில் வருங்காலையில் மோகினியானவள், தவத்தர்கூட்டம் பின்பற்றிக்கொஞ்சி நடக்க, கர்த்தனைச்சந்தித்தாள். அதெப்படிக்கிருந்ததென்றால், கங்கையையமுனைகலந்தகாட்சியைப்போன்றது. அக்காலையிற் கர்த்தன் தமதுஉருவைப்பாதகராகிய முனிவருக்குத் தோற்றாது வேற்றுருக்கொண்டு நிற்கின்றதவராயில், சிவகடாட்சத்தினால் ரிஷிகளமையல்தெளிந்து, தங்களதேவிமார் தமதுவடிவமாறி அலங்கோலமாய்ப் பரந்திருப்பதைக்கண்டு, இவர்களும்நம்மைப்போலவே இவ்விடத்தின் மால்கொண்டு உடைவளைநாணமுதலானவைகளை நீத்தார்களென்றெண்ணி, மோகினியிடத்தூற்ற கவலையிற்சிறி துநீங்கி, தங்கள்பத்தினியருடைய ஈனநிலையைக்கருதி வருந்தி, நிகைத்தேங்கி, மானம்பாதிக்கப் பெருமூச்செறிந்து, பிதோதங்களைப்போலவின்று, எண்ணுவார்கள். அழகிய நிறம்பத்தையுடைய இம்மோகினி நமதுதவத்தை அழித்தாள். அந்தப்பிச்சாண்டி நம்முடையதேவியர் கம்பைக்கெடுத்தாள். ஐயையோ, காமம்இன்னல்லே தன்னுமென்பதைத் திஷ்டாந்திரமாகக்கண்டோம். இதென்னமாயமென்று ஆலோசித்துச் சொல்லுவார்கள்.

நமதுபத்தினியர் நிறையைக்கெடுத்தவன் கயிலைக்கிறையாகிய சிவனாகும். மோகினியாகவந்து நமது விரதவுறுதிகளைப் பங்கஞ்செய்தவன் உலகையுண்டகண்ணனாகும் இவன்பரமசிவன் புணர்ப்பினால் இவ்விடம்வந்து, இதுவரையில் அரிதாகச்செய்தபெற்ற தவங்களைக் கொன்றாழியினும், அதனைமீளவும் நோற்றுப்பெறலாகும் கபாலத்தையேந்தி ஐயமேற்பவனைப்போலச் சிவன்வந்து, தராதலமெங்கும் புகழ்பெற்ற இத்தாருகாவனத்திலிருக்கும் நமதுபத்தினியர் கம்பையழித்த வசைமொழி சூரியசந்திரரிருக்கின்றபரியந்தம் அழியாமல் நிலைபெற்றிருக்குமே ஓ, ஓ! இதக்கெனச்செய்வோம், இச்செய்கைக்குக்காரணம் சிவனல்லது வேறில்லையென்று வடவையைப்போற் கோபித்து, எதிரில்நிற்கின்ற தேவியனைச்சிறிப்பார்த்து, ஆர்யன் அனுக்கிரகத்தினால் இறவாமல் இடியுண்ட சம்பங்க

பின்போகின்றீர், கற்பழிந்து உயிர்சுமப்பதிலும் இறத்தல்நன்காகும். இனியாவது உங்கள்இல்லங்களைச் சேருவீரென்றுஅதட்ட, அவர்கள்பயந்து கர்த்தன்வடிவைநீனைத் துநீனந்துவாடி, அக்கிராரத்தைச்சேர்ந்தார்கள், அத்தவராயிற் பரமசிவனும் விஷ்ணுவும் கொண்டகோலத்தைத் தெரிசிசிக்கவிருப்பற்றுப் பிரமனாதியதேவரின்னணிடத்திலிருக்கித்துதித்து வணங்கியிருக்கின்றகாலத்தில்கிற்றநிலையுடைய ரிஷிகள் கோபத்தணியாதவராய் நம்மைவஞ்சித்து மோசஞ்செய்த பாஷண்டியைக்கொன்று இரத்தஅபவாதத்தைநீக்கிக்கொள்வது காரியமென்று ஆலோசித்தவராய், அதற்குமித்த அபிசாரவேள்வியினைத்தொடங்கி வேம்புமுதலிய விஷச்சமித்துக்களாலும் அவ்வெண்ணெயாதியநெய்களாலும் அதர்வணமந்திரபூர்வகமாகுடத்திவருகின்றபோது, பார்க்கப்பயங்கரமானகோரூபத்துடன் இடியஞ்சமுழங்கிப் பிறையைப்போலக் கூரியதாய் வளைந்தகங்கள் பொருந்திய கைகளைவீசி அக்கினியை யொத்து விழிகள் சுழலக்கோபித்து ஒருபுலியானது அத்தியின்மத்தியி லெழுந்தவுடன், அதனையுபசரித்து, ஈசனைக்கொன்று வரக்கடவாயென்றேவினார்கள். அவ்வேங்கையானது உதும்பிப்பாய்ந்து உலகம்நடுங்க, மேலீட்டுவர, அதைப்பரமன் பற்றியுரித்து அவ்வதனையிடையிலுமித்தார். இச்செய்கையைத் தெரிந்து, ரிஷிகள்பொங்கி மீளவுஞ் சூலமொன்றை யுண்டுபண்ணித் தூண்டினார்கள். அப்படையானது அக்கினியைக்கக்கி உலகமெங்கும் நடுங்கச் சழன்றுவர, அதை எமதுகர்த்தன் பற்றி, நமக்காயுதமாக விளங்கக்கடவாயென்று கரத்திலேந்தினார். பின்புமொன்றைச் சிருஷ்டித்தனுப்ப, அக்கலையானது ஆகாயத்திற்பாய்ந்து அண்டங்களதிரக்கூவிச் கூரியகொம்புகளை யசைத்துத் தாண்டிவருவதை லோகநாயகன்கண்டு, கிருபாரோக்கம் பாலித்தழைத்து இடைவிடாமல் கமது சிரவணைந்தமாகக்கூவி யிருப்பாபென்று இடக்கரத்திலே தாங்கினார். பின்பு அளவற்ற காளமாநாகங்களையுண்டுபண்ணியனுப்ப, அவைகள்உலகமெங்கும்பரந்துவிஷங்களைக்கக்கிக்கொண்டு சீறிவருவதைப் பரமன்கண்டு முன்கருடனுக்கஞ்சி வந்தடைந்தசற்பங்கருடன், ஆபரணமாக அணிந்தார், அதைமுனிவர்அறிந்துகோபித்து அளவற்ற பூதவெள்ளங்களைச் சிருஷ்டித்து சிவனைக் கொன்று வரும்படிக்குத் தூண்டினார்கள். அக்கணங்கள் புலனங்களதிர ஆர்ப்பரித்து மேலீட்டு செல்வத்தைக்கண்டு, தம்மையடுத்தவர் தீங்குகளை யகற்றிரட்சிக்கவல்ல கர்த்தன் அவைகளைக் கிருபையாகவரவழைத்துதமதுசேனைகளாக்கிக் கொண்டார், அதன்பின்பு வேள்வியைமுடுக்கி, நருவெண்டிலே யொன்றை நிருமித்து பரமனை யுண்டு வரக்கடவாயென்று செலுத்தினார்கள் அது வெளிப்பட்டவுடன் பகிரண்டங்களும் நடுநடுங்க நகைத்துப் புறப்பட்டு வருவதை நோக்கித்தமது திருக்கரத்தி நேந்திச் சிரத்தினின்று உனது பணிவிடையைச் செய்திருப்பாயென்றணிந்தார். இதையறிந்து ரிஷிகள் வடவையைப்போற்பொங்கி தாங்கள்கற்ற அகர்வணமந்திரங்கள் அனைத்தையும் ஒருவகைப்பட நிருமித்து எமதையனை நாசஞ் செய்யப் போக்கினார்கள், அவையொரு தடியுருப்பெற்று, திசைகளெங்குஞ் செவிடு பட வொலித்து வருங்காலத்தில் அவ்வதிர்ச்சியினாலே தெய்வலோகத்தார் பூமண்டலவாசிகள் ஐ

ளை யொத்தொழுகி வருந்தினார்கள். அப்படி மேலிட்டவருவதைப் பரமன் பற்றி, நமது செவிக்கின்பமாகக்கறங்கியிசைகளைப்பாடி யிருப்பாயென்று திருக்கரத்திற்பற்றி நின்று, பின்னும் அக்குண்டத்தில் முயலகனென்னும் அரக்கனை யுண்டிபண்ணி, வேள்வித்தீயையுங் கூட்டி, ஈசனை நாசஞ்செய்து வரக்கடவீயென் தேத்திவிடுப்ப வெளிப்பட்டவுடன் திரிலோகங்களும் கலங்கவினாந்து ஆர்ப்பரித்து வரும்போது, திருக்கரத்தை கீட்டி அவ்வோவித்தீயை மழுவாக எந்தியும் முயலகனைத்தள்ளிப்பாதங்கனி மிதித்தும் வின்றார். இவைகளனைக்கையுத் தெரிசித்த தேவர் ஆனந்த பரவசராய்க் கர்த்தன் குணதீசயங்களைத் துதித்து வாழ்த்தினார்கள் இச்செய்கைகளை ரிஷிகளறிந்து ஐயையோ, எத்தனைபொருள்களைவித்ததெவினாலும், அவைகள் சிவனைக்கொல்லாமல் அவனுக்கடங்கினவேயென்று மிகவும்வருந்திப்பொருமையினால், சங்கரா! நீராசமடையக்கடவைவென்று அளவற்ற சாபங்களை யிட்டார்கள் அவை பரமனிடத்து நெருங்காமற் பிரசண்டவாயுவை நேர்ந்த திபைப்போலவும் அனலிற்பட்ட சூளைப் புஷ்பத்தை திகர்த்தும் அழித்துபோயின. அதனைக்கண்டு தாங்கள் செய்த முயற்சிகளொன்றேனும் பிரயோசனப் படாததினால் வேறுசெயலற்று சோபமுற்று, நங்கம் பெற்று, நீங்காத பாபமும் பழியும்பூண்டி பிணங்களைப் போலப் பூமிக்குச் சுகமயாக வின்றார்கள்.

கேட்டில்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே, அரியதவங்களைச் செய்தும் இருவினைகளைக் கூட்டிமுடிக்கும் இறைவனொருவனுண்டென் துணராத விவேகஞ்ஞரியர்களான இந்திரிஷிகள் அஞ்ஞானத்தை யென்னென்று சொல்லுவேன். இறுதியில்லாத பரம்பொருளை முடிக்க நினைந்து வேள்வியில் அளவற்ற கொடுமைகளை யுண்டிபண்ணி யேவினார்கள். சபித்தார்கள் இவைகளால் அலுனா யுழிக்கப்படுமோ கெடுவான் கேடுநீனைப்பானென்னும் வாக்கியத்துக் கிசைவாகத் தங்கள் பெருமிதங்கள் அனைத்தையும் இழந்து வசைபெற்றுத் தினராணர்கள். அக்காலத்திற் கங்காசடாத ரான பரமந்தமது பாதத்தி லுன்றிய முயலகன் மெல்லமெல்ல எழும்பியசைய, அவன் அகங்காரத்தை யடக்கத் திருவுளங்கொண்டு, தமதானந்தநடனத்தைச்செய்வதாயினர் அவ்வதிர்ச்சியினற் சுகமனைத்தும் நடுக்குற அதிலடங்கிய சீவராசிகள்பயந்து திடுக்குற்றேங்குந் தறுவாயில், தாருகாவனரிஷிகளும் மடிந்தவளைப்போலத் தினைத்துநிலத்தில் மறிந்தகாலத்தில் அவ்வானந்த நடனத்தை விஷ்ணுபிரமன் தெரிசித்துக் களித்துச்செயசெயவெனப்போற்றிக் கரங்களைக் கூப்பித் தொழுதிருக்கா தேவேந்திரனா தியான தேவர் பணிகின்றவனாயொத்து அடியற்ற பனையப்போலச் சாய்ந்தார்கள். இவ்விதமாகச் சகலரும்மறிந்த செயலைக் கர்த்தன் திருவுளத் தறிந்து, நடனத்தைநீங்கிக் கிருபாரோக்கம் பார்க்க இந்நிரனாதியர் எதர்பிரகாரமெழுந்து வாழ்த்தி நிற்கின்றதறுவாயில் தம்மைமதியாமல் அகந்தையுற்று அயர்ந்த ரிஷிகளிடத்து அன்பாய் அவர் மயக்கத்தைத் தவிர்த்தகாலத்தில் அவர்கள் நல்லுணர்வுதித்து மனக்குழைந்தவராய்க் கரங்களைக் கூப்பி கர்த்தனே அறிவிலலாமற் செய்தகொடுமைகளைப்பொறுத்து ஆட்கொள்ள வேண்டு மென்று பாதகமலங்களிற் சேவித்துப்போற்ற அவர்களிடத்து அன்பாய் இன்றுமுதல் நமது பஞ்சாக்கரத்தைச் சேபித்துத் தவத்தைச்செய்வீரென்று

அவ்விடத்தி லிருத்தி விஷ்ணு பிரமனாதியானவர்களுக்கு விடையளித்து திருக்கயிலைக்கெழுந்தருளினர் செய்ந்நன்றிகொன்ற தக்கனை சிவன் புலியதள் ஆதியாயவைதரித்த விதமும் நிருத்தஞ் செய்த காரணமும் சொன்னோம், இனிமற்ற விபரமும் விரிப்போம், கேட்பாயாக.

பூர்வத்திற் கயாசரனென்னும் ஓரவுணன் பிரமனைநோக்கி அரியதவங்களை முடித்ததறுவாயில் அவர் காசுநிகொடுத்து, நீவேண்டிய தியாதென்ன, சுவாமி? வலியும்மாளாத செல்வமும் தரவேண்டுமென்று இரந்தான். அதற்குப் பிதாமகன் நகைத்து, நல்லகாரியம், உன்னிஷ்டப்படிக்குத் தந்தோம், ஆனால் திரிநேத்திரதாரியுடன் எதிர்ப்பையாயின் இவ்வரமழியுமென்று தமதுலகமே சேர்ந்தார், பின்பு கயாசரன் சிவனையொழிய மற்றவனாவென்று அரசுசெய்யக்கருதி, சதுரங்க சேனைகளுடனெழுந்து, திக்குவிசையஞ் செய்து, தேவனாவென்று, பொன்னுலகத்தைமுற்றுக்கைபோட்டுக் கொண்டு இந்திரனுடனெதிர்த்து, அகோரயுத்தஞ் செய்து தரத்தி அயிராவதத்தின் வாலிப்பற்றிச் சுழற்றியெறித்து, தேவர்நாட்டையழித்துராட்சதனைக்கெருவமடக்கி கடையில் தினரான மானிடர் முனிவனாவனைந்து சாடியலைக்குங்காலத்தில், அவர்கள் அவனுபத்திரவத்தைச் சகிக்கமாட்டாமற்பரமசிவமெழுந்தருளியகாசியைபடைந்தொளித்தார்கள், அப்போது ஆலகாலத்தைப்போலக் கயாசரன் தங்களைத் தொடர்ந்துவருவதை யறிந்து, அந்நகர வாசிகளுடன் நடுங்கி விசுவநாதர் ஆலயத்தடைந்து அடித்தவளைப் பாதுகாத்து இரட்சிக்குத் தயாவிதியான கர்த்தன் பாதங்களில் விழுந்து, தேவாதி தேவா! யானையுருப்பெற்ற ராட்சதனொருவன் உலகங்களை யழித்து எங்கையுங் கொல்லவருகின்றான். தேவரீர் பாதாரவிந்தங்களிற் சரணடைந்தோம், ரட்சியும், ரட்சியும், வேறுகதியில்லை யென்று போற்றினார்கள். அத்ததறுவாயில் கயாசரன் மேகத்துக்கொப்பாகக் கெம்சித்துத் திருமணிகர்னிகைவாயிலின்முன் வருவதைக்கண்டிசகலரும்பிராணபீதியினற்சன்னிதியிலோடிக் கர்த்தனைத்தழுவிமுறையிட்டார்கள். கயாசரன் அதையும் எண்ணமல் இடியைப்போல ஆர்ப்பரித்துள்ளே வருமுன்னிலையில், விஷத்தையுண்டு தேவனாயாண்ட கவுள் கோபித்து சிரம்அண்டத்தை யளாவத் திரோகம் திசைக்கனெறைக்கப் பிரளயகால வருத்திர வுக்கிரவடிவுகொண்டு, கோடி சூரியர் உதித்ததைப் போலத் திரோககாந்திவிச வெளிவந்தொருதரம்நகைத்தார். அவ்வதிர்ச்சியானது அண்டாண்டபுவன சராசரங்கள் அடுக்கழிந்து அலைந்தொடங்கச்செய்து இப்புலனங்களில் அளவற்ற யுகங்கள் மாறாமலிருக்க, அதனைக்கேட்ட பிரமனாதிய தேவர் திடுக்கிட்டு இதுயுகமுடிவோவென்று அயிர்த்தார்கள், பின்பு கர்த்தன் அவ்வுருவுடன் கயாசரனெதிரில் வர, அதைஅப்பாதகன் கண்டு, சிவனென்று அறிந்து அகங்காரத்தினும் பிரமன்வாக்கியத்தையும் மறந்து சண்டைக்காயுத்தப்பட, அவனைவடவைக்கனலும்அஞ்சவிழிகளிற் பொறிசித்தநோக்கி ஒருபாதத்தினு லுதைத்துகுப்புறவிழ்த்து அவன்சிரத்தை மற்றொருபாதத்தினால் மிதித்துக்கொண்டு கூரிய நகத்தினும் பிடரியைக்கிழி அதனையுரித்து பார்ப்பதையும் வெருவப் போர்த்துக் கொண்டார். அவ்விரத்தவாடையி னொளியைக்கண்டவர் நடுக்குற்றவிழிகள்கூசி ஒளியிழந்து வருந்துதலைக் கர்த்தன் அறிந்து கையமைத்து பழயபடியே பார்வையுண்டாகக் கட்டாட்சித்

து, அவர்கள் அச்சமொழியக் கயாசுரன் தோலைத் தோளிற் சேர்த்துக்கொண்டு எதாப்பிரகாரம் ஆலயத்தில் எழுந்தருளினார். பின்புமயங்கி விழுந்த பரிசுரகர்முதலாயினார் தெளிந்தெழுந்து, கயாசுரனெனும்பும் மாமிசமும்மலை போலக் குவிந்திருப்பதைக் கண்டு, நமது கர்த்தன் அழித்தானெனக் களித்துசமுத்திரத்தைவொக்கச்செயசெயவென்றார். ஆனந்தக்கூத்தாடி, தேவாதிதேவன், குணதிசயங்களைத்துதித்தார்கள். தேவரும் ரிஷிகளும்போற்றிவாழ்த்தினார்கள், இவ்விதமாகச் சகலரும் பயமொழிந்து தங்கள் பதியையடைந்து இன்புற்றனர் அகந்தையிற் சிறந்த தக்கனே! எமது கர்த்தன் யானையுரிபோர்த்த காரணம் இதுவாகும் இனிப்பிரமகபாலமேந்தியசரித்திரத்தைச்சொல்லுவாம்.

முன்னொரு காலத்தில் மகமேருச் சிகரத்தினமீதுஎழுந்தருளி யிருக்கின்ற பிரமன் விஷ்ணுவைத் தேவராஜனாகியான விண்ணவ ரடைந்து சேவித்து திரிமூர்த்திகளில் முதன்மையாய் ஆதியந்தமீயில்லாதபரம்பொருளாய்த்தேவராதியைப் படைத்த கர்த்தனால் உயிர்களுக்குயிராயிருக்கப்பட்ட பிரமமாவதியாது எங்கள் மயக்கத்தீர்ப்போதிக் கவேண்டுமென்று வினாவும்போது, சிவத்தின் மாயையில் அகப்பட்டவனாகிய பிரமனானவன் தேவரைப்பார்த்து, நான்தான் பிரமமெனச் சொல்ல பக்கத்திலிருந்ததிருமால் நகைத்து உன்னைப்படைத்தநானே முதற்காரணனென்றான். இவ்வாறிருவருக்கும் கலகம் நேர, அவர்கள் அளவற்ற யுகங்கள் தார்க்கித்து வயிரமுற்றச்சண்டைக்காயுத்தப்படுகையில்சுதர்வேதங்களுந் குழலையும்வெவ்வேறுருத்தாங்கி அவர்கள் முந்தோன்றி ஏன்வீண்வாது கொடுக்கின்றீர்கள். சகலருக்கும் தாய்தந்தையாய் எங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருப்பவன்சிவன், அவனே பரமென்று சொல்லின அவ்வாக்கியத்தை யுங் கேளாமற் பொருகின்றவர்களுவபங்கம் பண்ணத் திருவுளம் கொண்டு, சிவபிரான் அளவுபடாத சோதிவடிவாய். இருவருக்கும் மத்தியில் நின்று, இதுசிவச்செயலென்றுணராமல் அவன் மாயையிற் பட்டுத் திரத்துவமாயிருக்கும்போது கர்த்தன் அச்சோதி மத்தியில் உமாபரமேஸ்வர முகூர்த்தமாய்த் தோற்ற விஷ்ணு தெரிசித்துத் தெளிவுண்டாய்ப் பரமனைப்போற்றித் தொழுதான், பிரமன் திரோபவத்தினுழந்து உணர்ந்திலனதலால் அவன் அகந்தையையும் தேவர்களுக்குக்கையும் வாட்டத் திருவுளங்கொண்டசிவன்வயிரவழர்த்தியையுண்டுபண்ண, சிவந்து நீண்டசடைகளும் அக்கினியைப் போலக் கனலும் விழிகளும் சிரமாக்கையும் தமருகமும் சற்பாபரணமும் திரோகமெங்குந் தூளிதமும் விளங்கக் கைகூப்பி சிந்திவ்வரைப் பார்த்து இப்பிரமன் நடுச்சிரம் நம்மையிகழ்வதற்குக் காரணமாதலால் அதனைக்கிள்ளிக் கரத்திற்கொண்டு அவனுயிரைப் பாதுகாப்ப தன்றியுந் தேவர் ரிஷிகளாதி யானவ ரிடக்கோறுஞ் சென்று அவர்க ளுதிரத்தையும்பல்யேந்தி உயினைக்காத்து அகந்தையைவொழித்த பின்பு அண்டமுகட்டில்அமர்ந்துபிராணிகளுக்குத் துன்பமின்றிக் காத்திருக்கக்கடவாயென்று அருளி, அச்சோதியில் மறைந்தார். இக்காட்சிகளைத்தெரிசித்த கண்ணன் பரமசிவத்தின் பெருமைகளைக் கொண்டாடித் தனதுலகத்தைச் சேர்ந்த காலத்தில்வயிரவர் பரமன் கட்டளைப்படிக்குப் பிரமன் நடுத்தலையை அரிந்தமாத் திரத்தில் பிரமன் இரத்த முலகெங்கும் பெருத்தோடப் பி

ராணனிழந்து பூமியில்விழுந்தான். அத்தறுவாயில் வயிரவர் தமதுநெற்றிவிழியினு வுதிரவாரியை மாற்றிப் புலனங்களை ரட்சித்துப் பிதாமகனுக்கும் பிராணனைக் கடைசித்தவுடன் அவன்எழுந்து வயிரவர் பாதங்களிற் சேவித்துப்போற்றி, பரமசிவத்துக் கிழைத்த பலத்துக்கிடாக இத் தெண்டனையையும் திராத பழியையும் பெற்றேன், தேவரீர் அனுக்கிரகத்தினால் ஆணவ மடங்கி நல்லுணர்வையும் கிடைத்தேன். அடியேன் காணுந்தோறும் அகந்தைக் குள்ளாகாமல் தெளியும் பொருட்டு இச்சிரத்தைச் சூலமேந்தியதைப் போலவே திருக்கரத்திற் கொண்டு ரட்சிக்க வேண்டு மெனப் போற்றியதை அங்கீகரித்து, மகமேருவை நீங்கிப் பரமசிவ கடைச்சப் படிக்குத் தமக்குப் படைத் துணையாக வந்த காலவேகன் - கனன்முகன் - சோமுகன் - ஆலகால்ன் - அதிபெலன் - முதலான பூதர் குழிந்துவர ரிஷிகள் தேவர் வாசந்தோறுஞ் சென்று, அவர்கள் உதிரப் பவி கொண்டு பிராணனையும் காத்துப் பவத்திரமாக்கிய பின்பு கர்த்தன்மாயைக்கடக்க அறியாமல் மயங்கிய விண்டிவாழும் வைகுந்தத்தைநோக்கி நடக்கின்ற தறுவாயிற் பூதப்படைகளினது முன்னணியானது அப்பதியில் நுழையவருவதைச் சங்குசக்கரத் தரித்து அளவற்ற சேனைகள்போற்ற முதல்வாயிலைக் காத்திருக்கின்ற படைத்தலைவன் கண்டு தடுத்தான், அப்போதுஇரு திறத்தவருக்கும் அகோரயுத்தம் மூண்டதருணத்தில்வயிரவர்வந்துசேர்ந்து, அக்காலவனைச் சூலத்திற்குற்றியேந்தி ஆலயத்திற் பிரவேசிக்குமுன்னிலையில்சேஷசயனத்திற் பள்ளிகொண்டு ஸ்ரீதேவி பூதேவி யிருமருங்கினு யிருந்து பாதங்களைவருடக் களித்திருந்த விஷ்ணுவானவர் கண்டு திக்கென்றெழுந்துஎதிர்கொண்டு சேவித்துப் போற்றி தேவரீர் வந்தகாரிய மென்னெனக் கேட்க, பவிக்குப் போந்தோம் உமது உதிரத்தை நெற்றியின் மூலமாகத்தாருமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, திருமால்மகாபாக்கியமென்றிசைந்து, தமதுதுதலில் நகத்தினும்குற்றி உதிரத்தைப் பெருக்க வயிரவர்கோடிவருஷகாலமேந்தியுந் கபாலம்பாதியும்கிறைந்ததில்லை. அத்தறுவாயில்மேகவண்ணன்கோபமுற்றுவழிமுத்தார். இதனைத்தேவியர்கண்டுநடுங்கி, சோபித்து, வயிரவக்கடவுள் பாதகமலங்களிலேதாழ்ந்து புருஷசிச்சைதரவேண்டுமென்று முறையிட அவர்பயப்படாதீர்கொன்றுகையமைத்துவிண்டுவிக்கு உயினாயளித்துநடக்கும்போது கண்ணன்பின்தொடர்ந்து, சுவாமி, தேவரீர்குலத்தேற்ற துவாரபாலகனைத் தயையெய்து விட்டுப் போகவேண்டுமென்றுவேண்ட, கிருபையுற்றுப் படைத்தலைவனையிறக்கி பிராணனையுங்கடாட்சித்து, வைகுந்தத்தைக்கடந்து லோகநாயகனுை பரமசிவத்தின் கட்டளைப் படிக்கு அண்டப்பித்திகைமுகட்டைச்சேர்ந்துபூதப்படைகள்சேவிக்க வீற்றிருந்து, புலனங்களைத்தையும்அதிலடங்கிய சிவகோடிகளுடன் பாதுகாத்து, அரசசெலுத்தியிருந்து சர்வசங்காரகாலத்திற் பரமசிவத்தின் அனுக்கிரகப்படிக்கு வேதஞாளியின்மீதாரோகணித்து பிரமன்விஷ்ணுதேவேந்திரனாதி யான விண்ணவரையும் மற்றச்சராசரங்களையும் துதல்விழித்தீயினிலே தகித்துலவ்வார், மேற்கூறியபடிக்குக் கபாலமேந்தியகாரணம் முகுந்தன் வேதமுதலானவர் அகந்தையைக்கி யீடேறக்கடாட்சித்ததல்லது வேறுகரினைக்கவேண்டாம் இதுநீர்க இனிவேந்

ஹருவெழுத்தகாரணத்தைக்கேளென் றுததீசிரிஷிதக்கணை
ப்பார்த்துச்சொல்வதாயினர்.

முன்னொருகாலத்திலே தேவராஜன்தான் திரிலோகங்
களுக்கும் சக்கிரவர்த்தியென்றும் கொடியதயித்தியனா
வென்றோமென்றும் தனக்கொருவரும் நிகரில்லையென்று
ம் மமதையிற்பட்டவனாய் அரசுசெலுத்தி வருகையில், ஒரு
நாளைப் பரமசிவனைக்கண்டு வரவேண்டுமென்கின்றகோ
ரிக்கையுடன் அயிராவதத்தின்மீதேறி, விண்ணவாசுர
நதுபோற்றிச்செல்லத் திருக்கயிலாயத்தைச் சேரவந்தா
ன். அதைக்கர்த்தனறிந்து இந்திரன்கெருவந்தையடக்கிர
ட்சிக்கத் திருவுளங்கொண்டவராய்ப் பாரிடவேடந்தாங்கி
ஆலயமுக வாயிலினிடத்திலவந்து நின்றார். அப்போது
பாகசாதனன் அவரைப்பார்த்து, இன்றைக்குத்தான் உ
ம்மைஇவ்விடத்திற்கண்டோம், தாஷ்டகமாய் நிற்கின்றீ
ர், நீர்யார், கர்த்தனைச்சேவிக்கின்றதற்கு இதுகருணமோ
சொல்லென்றுகேட்டான், அதற்குத்தேவாதிதேவன் மா
றுவாயாடாமல் உக்கிரமாய்ப்பார்த்துநிற்க, நம்மைச்சட்
டைபண்ணுமலும் கேள்விக்கெதிருத்தரங் கொடாமலும்
பராமுகமாயிருக்கின்ற இவனுணவத்தை அறிகிறேனெ
ன்று மேல்வினாவதைத் தெரியாதவனாய், இந்திரன் அதி
ககோபங்கொண்டு, யினாந்து தன்கரத்திலவிளங்கும் வச்
சிராயுதத்தைக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி வீசினை, அந்தப்
படைஅதிவேகமாகவந்து, அனலுருவமாகிய பரமசிவத்
தின் திரோகத்திலேதாக்கிச் சாம்பலாய்ப் பறந்துபோயது,
பின்புகர்த்தன் அவ்வடிவைமாற்றி, கணத்தரசாகி, விழி
களில் அக்கினிப்பொறிசிதற நாகியில் சுவாலையுடைய
மெழப்பெருமூச்செறிந்து திரிபுராதிகளையெரித்தநகை
விளங்கத்தோற்றினார் அதைஇந்திரன்கண்டு, நடுநடுங்கி,
திரோகமெங்கும் வியர்க்கக் கைகாலுதற வாய்புலர்ந்து கு
ளறக் கரங்களைச்சிரத்திற்கூப்பி, தேவாதிதேவா, லோக
நாயகா, இருவாதேடற்கரிய சோதிமயமே, தேவரீர்பெரு
மைகளையும் குணதீசயங்கனையும் திருவினையாடல்களையு
ம் என்போன்ற மூடராலறியப்படுமோ, அஞ்ஞானசம்ப
வத்தினால் அடியேன்செய்த அபராதத்தைப்பொறுத்தூ
ட்சிக்கவேண்டுமென்று பலவிதங்களாகப் போற்றிப்பணி
ய, பரமன் தேவராசனைப்பரிந்துநோக்கி, பயப்படவேண்
டாமென்று கையமைத்துஆயிரங்கிரணங்களையுடையசூரி
யன்நருவியதைப்போலத் தமதுசீற்றத்தைச் சமுத்திரத்
தினிடத்தில்வீசி, தேவேந்திரனுக்குப் படையும்விடையு
ம்கொடுத்தனுப்பித்தமதாலயத்தெழுந்தருளி, பார்வதிக
ளிக்க வீற்றிருந்தார். இந்திரனும்கெருவமடங்கிப் பிழை
த்தோம் பிழைத்தோமென் றதிகபயங்கரத்துடன்பொன்
னுலகையடைந்தான்.

இப்பாற் சமுத்திரத்திலெறிந்த கோபக்கனலானதுசிவ
காட்சவீட்சண்ணியத்தினால் ஒருபுத்திரனுப்பினையாடி
வதைக் கடற்கிறைவன் அறிந்துமகிழ்ந்து, தானவேசனே
நமக்கும்பிள்ளையாகக்கிடைத்தான், என்னைப்போலயாவர்
தவஞ்செய்தார்கள், ஊழழிகாலம் தீர்க்காயசாயிருக்கக்
டவதென்றுவாழ்த்தி, அலைகளினுலே தாலாட்டி, சகலசெ
ல்வவுபசாரங்களுடன் போஷித்துவருங்காலங்களில், ஒரு
நாளை அக்குழந்தைபசியினால் வீரிட்டழ, அவ்வொலியி
னதிர்ச்சியினுலே திசைகளெங்குஞ் செவிமட்டுப் பிரா
ணிகள்வருந்தினார்கள் அம்முழக்கினைப்பிரமன்கேட்டுஅ
திசயமடைந்து, சமுத்திரராசனிடத்துக்குவர, அதைஅ

வன்அறிந்து எதிர்கொண்டு, சேவித்துடன்கொண்டுபோ
ய், சிங்காதனத்திலெழுந்தருள்செய்து பூசித்தபின்பு, ச
வாமி, இதுஎன்னுமுந்நை, ஆசீர்வதியுமென்றுகொடுக்க,
ஆசையாகக்கரத்திலேந்தி, மடியிலிருத்தி முத்தாடுமுன்
னிலையில், அப்பாலன்கரத்தைநீட்டி பிரமன்நான்குதாடி
களையுஞ்சேர்த்துப்பற்றிவலிக்க, அவ்வுபாதியினால் எட்டி
விழிகளினும் முத்துக்களைப்போல் நீர்துளித்துச்சிவக்க
வருந்தினவனாய், குழந்தையினையிலைத்தப்படுத்தி, மெல்லெ
னநீக்கிக்கொண்டு, சீக்கிரமாகக் கடற்கிறைவ னிடத்திற்
கொடுத்து, போதவுணர்வைப்பெருக்கியறிந்து, ஓ சமுத்திர
ராசனே, இந்தச்சிசைவைச் சகலமாகவினைக்கவேண்டாம்
எமதிறைவனாகியபரமசிவத்தின் சீற்றவுருவாகு, இக்
குமரன்பலவானாய், ஒருவரையும்மதியாமல் தேவர்முத
லானவனாவென்று, ராசராசனுக் சகலரும்போற்றத் த
னக்கெதிரிக ளொருவருமில்லாமல் அரசுசெலுத்துவான்,
இவனுக்குத்தேவர்வரமுயற்சிகள் வேண்டுமெனில்லை, சிவ
னல்லது, மற்றொருவராலும் இவனைக்கொல்லப்படாது,
இக்குழந்தைக்குத் திருநாமஞ்சலந்தரனென் றிடக்கடவா
யென்றுசொல்லி, பிள்ளையைஆசீர்வதித்துச் செலவுபெற்
றுக்கொண்டு, தன்பதியைச்சேர்ந்தான். பின்புஅந்தப்பி
ள்ளைதினமொருமேனியாகவளர்ந்து, காளைப்பருவத்திலவி
ல்வித்தைமுதலானவைகளைப் பூர்ணமாகக்கற்றுத்திரனா
ய், பிதாவினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு, பூமியின்
கண்வந்து, ராட்சதனாக்கலந்து, தேவேந்திரனுதியனைக்
கெருவமடக்கி, திசைகளெவென்று, சகலலோகத்தாருந்த
ன்னேவலைச்சிரசாகவகித்துப்போற்றக் கொடுக்கோல்செ
லுத்தி, புசுபெலபரக்கிரமத்தினால் அசுரர்களுக் கரசனா
ய், தன்னுலக்கம்மியனைத்தருவித்து, பொன்னுலகமும்அ
ளகையும் வைகுந்தமும் நாணும்படிக் கொருநகரை நிரு
மிக்கக்கட்டளையிட்டான். சிற்பியானவன் மகாபாக்கியமெ
ன்று வணங்கிப்போய், விசாலமாகிய ஓரிடத்தைக்குறித்
து சத்தப்பிராகார மதிலையெழுப்பி, அண்டவடிக்குகளை
ப்போல நிலைகள்பொருந்திய கோபுரங்களைரிறுத்தி, மத்
திகளிற் கடலென்னத்தக்கதாகப்பரந்தஅகழிகளைப்படை
த்து, மாடமாளிகைகள் மண்டபங்கள் சித்திரகூடங்கள்
இருமருங்கினும் நவரத்தினமயமாகப் பொன்னினற்சோ
டித்துப் பிரகாசிக்க விசாலமாக நீண்டவீதிகள் அரசனரி
ருக்கும் உப்பரிகை ஆஸ்தானமண்டபமுதலானவைகளை
ச்சாஸ்திரவிதிப்படிக்கு நிருமித்து, அப்பதிக்குச் சலந்த
ரபுரமென்று பெயருமிட்டு, அரசனுக்குஅறிக்கையிட்ட
மாத்திரத்தில், அவ்வரசன் மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்
தலைவர் மன்னமண்டலீகர்குழக் கோட்டையின்சீனாயும்
பட்டினத்தின் வருப்பையுங்கண்டு களித்துததச்சனைக்கொ
ண்டாடி, சபாமண்டபத்தில்வீற்றிருந்து, சகலரும்போ
ற்ற அரசுசெய்து வருங்காலத்திற், காலநேமியென்னும்
அவுணன் அரிதிற்பெற்றவளாய் இலக்குமியையொத்தவ
டிவும் வேலைப்போன்ற விழிகளுந் தங்கக்கலசத்தை நிகர்
த்தகொங்கைகளும் மயிலைப்பழித்த சாயலும் அன்னத்தி
னு மெல்லியநடையுக் குயிலைத்தரத்துங்குரலுங் கிள்ளை
யையோட்டும் மதரவசனமும்பெற்றுப் பிரவிடைநாயகி
யாயிருக்கின்ற பிருந்தையென்னுங் கன்னிகையின் செய்
தியைஅறிந்து, தன்மனவிருப்பத்தைச்சொல்லியனுப்பி, பி
தாவினிசைவின்பேரில் அக்கன்னியைத் திருக்கயிலாண
ஞ்செய்துகொண்டு, காமனும் இரதியும்போலச் சரசுல்

லாபசகலிலைகையனுபவித்துவரு முன்னிலையில். இந்திரனாகிய தேவர்மகமேருச் சாரல்கூடியிருப்பதாகச் சிலதூதர்வந்து சொல்லக்கேட்டு, கோபதிபிதனாகச் சதுரங்கசேனைகளுடன்வர, அதைத்தேவர்கள் அறிந்து, இவ்விடத்திலும்பாதகன்வந்துவிட்டான், இனியென்னசெய்வோம், என்கொளிப்போமெனச் சிங்கத்தைக்கண்ட மிருகங்களைப்போலநடுங்கி, வருந்தித்திகைத்து, ஒன்றுந்தோற்றமும்கடையிலுத்தருணத்திற்பாதுகாக்கவேண்டுமென்று விண்டிவைப்போற்றித் தியானித்தார்கள்.

அவரீவர்கள்முறையைத் திருச்செவியிலேற்றுக் கருடவாகனாருடராய், அவ்விடத்திலவந்துசலந்தரனுடனெதிர்த்து, இருபதினாயிரதேவருடம்அகோரயுத்தங்களைச்செய்துஞ்செயிக்கச் சக்தியில்லாமல், உன்னைப்போன்றவீரன் திரிலோகங்களினுமில்லையென்று கொண்டாடி, சிநேகம்பண்ணிக்கொண்டு, தமதுலகத்தைச்சேர்ந்தார், அத்தறுவாயில் தேவேந்திரனாகியான விண்ணவரோடி, திருக்கயிலாயத்தையடைந்தொளித்தார்கள் சலந்தரன்இவர்களை அவ்விடங்களில்தேடிக்காணும் கோபித்தவனாய், வெள்ளியங்கிரியிற்சேர்ந்திருப்பார்கள், அதையறிந்துகொண்டுபோய்ச் சாடுவேமென்று நிச்சயித்துதன்பதிக்குவந்து, சிலதூதரைத் துண்டினான், அவர்களைதிவேகமாயோடி, இருக்கப்பார்த்துத் திரும்பிவந்து, ராசனைச்சேவித்து தேவரனைவருமிருக்கின்ற செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்தமாத்திரத்தில் சலந்தரன் வடவையைப்போற் சிற்றங்கொண்டு, தன்சேனைகள்அனைத்துமெழும்படிக்குக் கட்டையிட்டு, தானுஞ்சர்வாயுதபாணியாய்ச்செல்ல, அதைத் தேவியாகியவிருந்தைஅறிந்துஒடிவந்துகணவனைமறித்துக்கொண்டு, பிராணநாயகாதிருக்கயிலைக்குப்போகவேண்டாம், பரமசிவனுடனெதிர்த்தவர்களில்யாவர்பிழைத்தார்கள், பிராணஆவிவருமென்றுபலவிதங்களாலேதெருட்டவுக்கேளாமல் தூறிக்கொண்டு, ஊழ்வினை தூண்டாதாருடனாகி, சமுத்திரம் புரண்டதற்கினையாகநடக்குஞ்சேனையைக்கலந்து, கயிலையைக்கிட்டினான். அதைத்தேவர்கண்டு, பாதகனுதோவந்துவிட்டானே, இனியென்னசெய்வோம், நாஸ்தோறும்இவனுபத்திரவம்பட்டுமுடிவிலலை, ஆதலாற்சலந்தரன்மாளும் ஏதுவைத் தேடவேண்டுமென்று ஆலோசித்து, கர்த்தனெழுந்தருளியகோயில்முகவாசலில் வீற்றிருந்துபோற்றும் நந்திதேவனாவணங்கித்துதித்து, தங்களுக்கடுத்ததுன்பத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து, அவரனுமதியினற் சிவபிரான்சன்னிதானத்திற்சென்று, மும்முறைவணங்கிப்போற்றி, தேவாதிதேவா, பத்தவற்சலா, தயாந்தி, வருணராசன்குமாரன் சலந்தரனென்னும் பெயருடைய ராட்சதனொருவன் உலகங்களை யலைத்து எங்கனையும் சின்னப்பின்னப்படுத்தியகாரணத்தினால் பொன்னுலகவாழ்வைவெறுத்து, மேருவனையிலொளித்திருந்தோம், அச்செய்தியைத்துதராலறிந்துதொடர்ந்தான், அவன்கொடுமைக்கஞ்சிக் கேசவனைத் தியானித்தோம், அவ்வொழுந்தருளிப்பொருது, செயிக்கக்கூடாமையாற்புகழ்ந்துபோயினார், அச்சமையத்திலே தப்பித்துக் கொண்டுஇவ்விடஞ்சேர்ந்தொளித்தோம், அதையும்விசாரித்துச்சேனைகளுடன் இதோவந்துவிட்டான், ஆகையால் கிருபையுற்றுஎங்களைக்கமும் அவனாக்கமுந் தவிர்த்தாண்டிரட்சிக்கவேண்டுமென்று முறையிட்டார்கள். அதைக்கர்த்தன்திருச்செவியிலேற்று, இனிப்பயப்படவேண்டா

மெனக்கையமைத்து, தமதுதிருவிளையாடலைநீண்டு, விருத்தசந்தியாசியாகி, குண்டுகையுந் குடையுந்தாங்கி, கோலான்றித்தள்ளாடிக்கொண்டு, சலந்தரனெதிரில்வந்து, ஓராட்சதராசனே, நீயா? எவ்விடமிருப்பது, யானைத்தேடிஇத்தலத்திலவந்தாய், சொல்லுமென்றுகேட்க, ஒபெரியவளோ, சமுத்திரராசபுத்திரன், என்பெயர்சலந்தரன், பகைவராகிப் தேவையும்அவர்களுக்கிடந்தந்தாதரிக்குஞ்சிவனையும்செயங்கொள்ளவந்தேனென் றுமறுமொழிகொடுக்க, அவனைப்பார்த்து, இகழ்ச்சிக்குறிப்பாகநகைத்து, நாம்கர்த்தன்சன்னிதானத்திருந்து, அவர்வல்லபங்களைத்தினையும் அறிந்திருப்போம் பரமசிவத்துடன் போர்செய்வையாயின், இறந்துபோவாய், இன்னஞ்சிலகாலம்உயிருடனிருக்கமனதிரந்தால், திரும்பிப்போவதுநேத்தியென்றுசொன்னார். உடனேசலந்தரன்வடவாமுகாக்கினியைப்போலக்கோபித்து, திரேகமெங்கும் வியர்வையரும்பப்புருவம்நெற்றியிலே மீசைதுடிக்க அக்கினியும் புகையும்பெருகப் பெருமூச்செறிந்து, நீர்என்னைச்சிறியவனாகினைந்தீர்என்செயங்கனையும் வன்மையைபுஞ்சால்லியாவதென்ன, சிலநேரம்நின்றெனது புசுபலபராக் கிரமத்தைப்பாருமென்றுநாயாட, அதைச்சிவபிரான்கேட்டு, நல்லகாரியம் உன்சவுரியத்தையும் வலியையும் அறிபத்தான்வந்தோமென்று, தமதுபாதப்பெருவிரலினாலே பூமியில்வட்டமாகக்கீறி, ஓசலந்தரனே உன்வல்லபத்தினால்தோகோடிசூரியப்பிரகாசமாய்விளங்குஞ் சக்கிராயுதத்தையெடுத்துச் சிரத்திலேதாங்கமாட்டுவையோ, என்றுகேட்க, அவன்நகைத்து, விருத்தோ இந்திரன்முதலானதேவனாமுதுகிடத்தூர்த்தினென், உங்கையைக்குளமாகவடைத்தேன், வடவைக்கனலைக்குளிரச்செய்தேன், விஷ்ணுவைச்செயித்து அஃரால்புகழப்பெற்றேன். அப்படிக்கொத்தவலிபெற்றஎனக்கினைத் தாங்குவதரிதோஇதோபாருமென்று ஊங்காரித்து, அச்சக்கரத்தைஒருகரத்தினாலேந்தி மற்றக்கரத்தையுந்தாங்கித் தூக்கப்படாமையால் மார்பிலனைத்து, அரிதினெடுத்துச் சிரத்திலவைத்தான் இதைக்கண்டதேவராதியானவர்கள், இவன்வலியேவலி, சூரனென்பது இவனுக்கேதகுமெனக்கொண்டாடினார்கள். அத்தறுவாயில் அத்திகிரிசலந்தரனுடலை இருகருகப்பிளந்துதள்ளியது.

அத்திரேகத்தினின்றும் உதிரமானதுஊற்றெடுத்தோடியெங்குமுட அதனையும் அவன்பின்வந்த சேனைகளையும் தமதுதுதல்விழித்தியினாலேமாற்றி பரமசிவன் பழையகோலங்கொண்டார், அப்போது அச்சக்கரம்சோதிமயமாயெழுந்து, கர்த்தனிடத்திற்சேர்ந்தது. இக்காட்சிகளையெல்லாந்தெரிசித்ததேவேந்திரனாகியான விண்ணவர்பலதாந்தொழுதுபோற்றிச்ச்சிதானந்தமூர்த்தி பலகாலம்வருந்தியஎமதுகுறைகளைக்கணப்போதிலொழித் தாண்டி இனிப்பிழைத்தோமென்று ஆனந்தக்கூத்தாட அவர்களைக்கிருபையாகப்பார்த்து விடைகொடுத்தனுப்பிவிட்டு, பரமன் தமதாலயத்தைச்சேர்ந்தார். இப்பால்சலந்தரன் தேவியாகிய விருந்தையின் சவுந்தரியத்தைக்கண்டு ஆகியில்மையல்கொண்டிருந்தவிஷ்ணு, இதுதருணமென் மெண்ணி, கபட்சந்தியாசிவேடந்தாங்கி, சலந்தரன்அரண்மனையிலவானத்தையளவித்தழைத்திருண்டிருக்கின்ற நந்தவனத்திலேஒருருக்கத்திரீழலில் தவத்தைச் செய்கின்றவனைப்போலவிருக்க, அக்கன்னிகையானவள், நமதுகணவ

னைக் க்பிலைக்குப்போக வேண்டாமென்று தடுக்கும். நிலம்மற்றோயினோ, செய்தியொன்றும், தெரியவில்லையே என்னசெய்வென என்று வெதும்பி, வாடி, நிலப்பெருமலிங்குமங்குமாய் இருக்கலைக்கொள்ளியில் அகப்பட்டதும்பைப்போக்கஅலைந்து, ஒன்றுந்தோற்றமலும். அரண்மனையிலிருக்க மனம்தாபரியாமலும் பரிமளமிகுந்த பூஞ்சோலையினிடத்து வந்தாள். அத்தவாயில்கேசவனைக்கிணைப்படிக்கு வைகுந்தவாயிலைப் போற்றும் தவாரபாலகர் இருவர் புலிவடிவுகொண்டு சீறி அவனெதிரிற் பாய அவன் அதைக்கண்டு, இடியுண்ட சம்பத்தைப்போல, ஏக்கியோடி கபடசந்தியாசிரபைக்கண்டு அபயமென்று நெருக்கினான், அச்சந்தியாசிரபப்பபடாதேயென்று கைபமைத்து புல்களையதட்டித்தரத்திலிட்டார். அப்போது அவ்விருந்தை அவரைப்பார்த்து இவர்மகத்துவாகக்காணுகின்றார். இவரால்மக்குவேண்டுஞ் செய்தியைத்தெரிந்துகொள்ளலாமென்றெண்ணி. என்னிஷ்டதேவதையைப்போலவும், பிதாவைப்போலவும் இத்தருணத்திலெழுந்தருளிய தபோநிதியே என்கணவன் பரமசிவத்தின் பேரிற் சண்டைக்குப்போயினார், இதுபரியந்தம் அவர்வரக்கானேன் செய்தியொன்றுந்தெரியவில்லை, தேவரீருக்குச்சகலமும் தோற்றுமாதலால் அவர் இறந்ததும் உயிருடனிருப்பதும் அதுக்கிரகஞ்செய்யவேண்டுமென்றிரந்தான். அக்கபடசந்தியாசி நல்லகாரியம், சற்றிலிவிட்டத்திரும்; திஷ்டாந்திரமாகக் காட்டுவோமென்று, தமதெண்ணப்படிக்கு ஆதியிற் புலியாகவந்ததுவாரபாலகர்குரங்காகிற்கக்குறித்து அவனாரோக்க, அவரோடிப் பிளந்துகிடந்தசலந்தானுடலைக் கொண்டு வந்து சோத்தார்கள், அப்போது அவன் இருகூறியிருக்கின்ற கொழுனனைக் கண்டவுடன் பதைபதைத்துவிழுந்து புரண்டார். மரணமூர்ச்சை யாயினான். அக்காலத்தில் முன்னம் அவனிடத்தாசைபெற்றிருந்த சந்தியாசி அவனைவாரி யெடுத்தது, மார்பிலனைத்துக்கொண்டு சயித்திய வுபசாரங்களைச்செய்து தேற்ற அவன் தெளிந்தெழுந்து தபசியைச் சேவித்து உம்மை யொத்த மகத்துவமுடையவர்களைக்குமிரார், அடியேன்பிராணனைக் காத்தாற்போலவே என்கணவன் திரோகத்தையும் பொருத்தி உயிருண்டாக்கிப் புருஷபிச்சை தரவேண்டுமென்று போற்றினான்.

அத்தபசி நல்லகென்று, சலந்தானுடலைச்சேர்த்து, அதில் தான்பிரவேசித்தெழ, அதைவிருந்தை கண்டமாத் திரத்தில் ஆனந்தவாரியில்முழங்கி கொழுனனைச் சேவித்து ஓ? பிராணநாயகனே, வந்திரோ, உம்மைக்கானது இதுவனாயில் வருந்தினேனென்று தழுவி இருவருமாய் மாளிகையைச் சேர்ந்து, அறுசுவையுண்டியைப்புசித்தும் கலவைச்சார் தணிந்தும் பரிமளமிகுந்த புஷ்பமாலைகளைச் சூடியும், டஞ்சணைமெத்தையிற் சரசசல்லாபங்களைச்செய்து இன்பமுற்றும், இவ்விதமாக அன்றுமுதல் அளவற்றகாலம் இடைவிடாமல் வாகணமாகக் களித்திருந்தார்கள் அத்தவாயில் ஒருதினம் அம்ச துளிகாசயனத்தில் மெய்ம்மறந்து முகுந்தன் நித்தினாசெய்ய பரமசிவன்கட்டிணைப்படிக்கு விஷ்ணுகோலத் தோற்றியது. அதைக்கண்ட விருந்தை நெடுக்கி, இவன்மாயனாகுமென்று நிதானித்து. நடந்தவிருந்தாந்தங்களைத்தன்னறிவினாலறிந்துகொபித்து, புலியாகவந்த உள்வாயில்காப்போர் உனக்குவயிரிகளாக அரக்கர்குலத் துதிக்கக்கடவர், நீயும்பூமியில் அரசர்குலத்தவதரித்து என்னை வஞ்சித்தபடியே யுன்பத்

தினியை அவ்வசுரர் மாயையெய்துகொண்டுபோகருக்கிணங்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு, வனங்கள்முதலிய இடங்கள்தோறும் அலைந்துமுன்றுலகர் இகழ்ந்துபழி கூற இருக்கக் கடவையென்று கொடிய வசைசொல்லி, எரியைவளர்ப்பித்து அதில்விழுந்திருந்தான். இவைகளனைத்தையுக்கண்டவிஷ்ணு அவனிடத்தற்றிச்சையினாலேங்கி, வாடி வருந்தி விருந்தையிறந்த சுடலைப்புழுதியில் விழுந்து புரண்டி பிரலாபித்திருந்தார் அதைப்பிரமனாகியாகியேவர் அறிந்து, திருக்கயிலைக்கு வினாந்து சென்று கர்த்தன் பாகமலங்களிற் சேவித்தாப்போற்றி. விண்டுவுக் கடுத்த இன்னலை விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள் அதைக்கேட்டு. பரமன் திருநகைகொண்டு, உமையவளைப் பார்க்க பரபரபா கிருபையுற்று, ஒரு வித்தை யுண்டாக்கித்தந்து இதனைக்கண்ணன் முன் நாட்டக்கடவீனென்று கொடுக்க, பிரமன்வணங்கி வாங்கிப்போய், விருந்தையிறந்த மசானத்திற்சாம் பலைப்பூசி மயங்கியிருக்கின்ற கேசவனெதிரில் நாட்ட, அது துளியாக முளைத்து உடனே திவ்வியவடிவையெண்ணுருப்பெற்று நிற்க அவனைத்தாமோதரன்கண்டு, விருந்தையினிடத்திற் பெற்ற ன்மயலையொருத்து அவன்மீது மோகமாயினார் அதைக்கண்டதேவர் களித்து அவனை விண்டுவுக்கு மணஞ்செய்தார்கள். பின்புமாயன் அப்பெண்ணைக்கூடி வைகுந்தமேபோய்ப் பிரியாவிடையாய் அனுபவித்திருந்த தன்றியும் சிரத்தினும் அணிந்தார். அதுமுதல் திருத்துழாய் விஷ்ணுவுக்கு உவப்பாயிற்று. அப்பால் விண்டுவானவர் சலந்தானைப்பிளந்த சக்கரத்தைப்பெறக்கருதிப் பரமசிவத்தை யளவற்றகாலம் பூசித்துவருகையில, ஒருதினஞ்சகஸ்திரநாமார்ச்சனைக் கொருகமலம்குறைவுபடக்கண்டு, பணிவிடையிற் நவறுவாராமல் தன்கண்மலாஇடந்து சாத்திப் பூசிக்க, கர்த்தனிரங்கிக்காட்சிகொடித்துகண்ணன்விரும்பியசக்கரத்தையுக்காட்சித்தார். அன்றுமுதல் விண்டுவுக்குநேமியானென்னுமொருநாமம்விளங்கியது.

ஓ! தக்கனே? சங்கரன் வேற்றுருக்கொண்டவிபரமிதுவாகும் இனி அவர் ரிஷபவாகனமேறிய காரணத்தையும் சொல்லுவோம் சதுர் யுகங்களும் இரண்டாயிரவிசை திரும்புமாயின் ஒருதினம், அதுமுப்பது கூடியதுமாதம், இவைபன்னிரண்டு சேர்ந்தது வருடம், இதுதுறுவிறைந்தால், பிரமன் தனக்குப்பூராணபாகி இறப்பான். அக்காலம் விண்டுவுக் கொருநாள், முன்குறித்தவாறே நூறுவருஷஞ்சென்றால், அவரும் இறப்பார், அண்டங்களிடையும், சத்தசாகரங்களும் பெரும்புறக்கடலும் பிரசண்டவாயு மோதுதலினாலேங்கி யெங்கும்மூடிக்கொள்ளும், அக்காலத்திற் பரமசிவன் ஏகனாய் தமது அக்கினிவிழியினற் சகலத்தையும் நீராக்கி விளக்குகின்ற அவ்விமத்திலே சத்திகண்டுகளிக்க ஆனந்த நிருத்தஞ்செய்வார். அத்தவாயில்தரும தேவதை, நாம் இறவாமலிருக்கும் உபாயம் யாதென்றாலோசித்து, கண்கையைச் சடாமகுடத்தணிந்த பரமேஸ்வரனையடைவோ மேல் அப்பேற்றினைப் பெறலாமெனத்துணிபுகொண்டு ஏற்றினுருவாகி கர்த்தனெதிரில்வின்று, சுவாமி அடியேனைப் பாதுகாத்து வாகனமாகவந்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று பலவிதங்களாகப் போற்ற, பரமன் கிருபையுற்று அவ்வரத்தைத்தந்து, இனி யுதிக்கின்றசதுர்புகங்களிலே கிரோதாயுகத்திலநான்குபாதங்களினும்திரோதாயுகத்தில் மூன்றுபாதங்களினும் துவாரபாயுகத்தில் இ

ரண்டுபாதங்களினும் கல்புகத்தில் ஒருபாதத்தினும் பதக்கிரமமாகத் தருமத்தை நடத்தக்கடவாய். நம்மைத்தாங்கும் முயற்சியினர் சகல சிறப்புக்களும் வல்லபமும் பெற்று, அடியார்களிற் சிறந்தவர்கள் பாதகங்களைநீக்கி, எக்காலத்தும் நமது வாகனமாக விளங்குவாய். நாமுமுன்னேப் பிரியாவிடையாகக் கலந்திருப்போமென்று அளவற்ற பேறுகளை அளித்தார் இக்காரணத்தைக் கருதியல்லவோ திரிபுரதகனஞ் செய்தகாலத்து விண்டு விடபுரமாகப்பரமசிவத்தைத் தாங்கினார். இது எருதேறிய சவிஸ்தாரமாகும். இதனால் கர்த்தனுக்குக் குறைவுண்டோ, பேதாய்? இனி விஷமுண்ட கதையைக்கேள். ஆதியிலொருகாலத்தே வரும் அசுரரும் பகைத்தெறித்து, அளவற்றபுகங்கள் அகோர யுத்தங்களைச் செய்து, இருதிரத்தவரினுமிருதியாகமாண்டினைத்த காரணத்தையோசித்து, இனி ஆயசவிருத்திசெய்து கொண்டு நீடித்துச் சண்டைகொடுத்து, செயாபசெயத்தை அறியவேண்டுமென நிச்சயித்து பிரமனிடத்துக்குச் சென்று தங்கள் கருத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து, சுவாமி! திருப்பாற்கடலைக்கடைந்து அமிர்தமுண்டாக்கித் தரவேண்டுமென்று போற்ற, நான்முகன் கேட்டு, நீங்கள் விரும்பியகாரியம் நம்மால் முடிவதன்று, விஷ்ணுவினால் குமெனச் சொல்லி, அவர்களைக்கூட்டிக்கொண்டுபோய், திருப்பாற்கடல் மத்தியிற் சேஷசயனத்தமர்ந்துயோக நித்திராசெய்யும் விண்டிவைத் தெரிசித்து, அனந்தலெழுப்பிப்போற்ற, அதைத்திருமால் செவிகளிலேற்று திருக்கண்களை விழித்துப்பார்த்து, நீங்கள் வந்தகாரியம் யாதென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

அப்போது பிரமன் அஞ்சலிசெய்து தேவேந்திரனாகியானவர்கள் கோரிக்கைகளை விண்ணப்பஞ்செய்து, அது முடியு முபாயம் தேடவேண்டுமென்று கோருவதைவிண்டு யோசித்து, அவர்களுடன்கலந்து, மந்தரகிரியைத் தருவித்து மத்தாகநாட்டி, வாசுகியைத் தாம்பாகப் பூட்டி, தேவரொருபுறமும் அசுரரொருபுறமுமாகத் திருப்பாற்கடலைக் குமுறக் கடைவித்தார். அத்தறுவாயில் அவ்வருத்தத்தைவாசுகி சகிக்கமாட்டாமல்விழிகள் பிதுங்க நாவை நீட்டி, இளைந்து, ஆயிரம் வாய்களினும் விஷங்களைக்கக்க அது அக்கடலிற் பரவி இரட்டித்து அபரிமிதமாயோங்கி சடசடத்த தொனிகளுடன் சுவாலையைவிசி, எதிர்த்தவர் முதலான சமஸ்தத்தையும் சாம்பலாகத் தகித்து வருவதை விண்ணவர் தானவர் ரிஷிச்சூட்டமுதலானவர் கண்டு நடுநடுங்கி நிற்கச் சக்தியில்லாமற் பலதிக்கினும் புறங்கால் புட்டத்திற்குக்க வோடினார்கள். அதை ஆமையுருக்கொண்டு மந்தரத்தை முதுகிலேதாங்கியின்ற கண்ணன் அறிந்து, அபாயம் விளைந்தது. இனித் தாமசப்படலாகாதென்றெண்ணி, அதிதீவரமாகத் தமதுருவெடுத்துசங்கு சக்கரம் கதை கோதண்ட மாதியான படைகளைத்தாங்கி, மண்டி யெரிந்துபாயும் விடத்துக்குநேராக அத்தட்டிச்செல்ல, ஆலம்வெகுண்டுதாக்கியமாத் திரத்திற் பழையவயிரிற் றமறி, திரோகம் கரிகரிந்து, எதிரில் நிற்கப்பயந்து, பரமசிவ மெழுந்தருளிய திருக்கயிலையைநோக்கி, சசலருடனுமோடினார்.

கேட்டவர்களோ சவுனகாதி ரிஷிகளே! இவர்களையாரும் தேடிச்சென்றதரிதோ? பிள்ளைகள் தங்களுக்கு டுற்றுற்காலத்திற் பிதாவையடைந்து முறையிட்டிக் கொள்ளாமல் யாவரிடத்திற் போவார்கள்? இவ்விதமாக அவ்

லோலகல்லோலப் பட்டு நெருங்கிய தேவராதியர் கர்த்தனெழுந்தருளி யிருக்கும் ஆலய முதல்வாயிலில் வீற்றிருந்து அரசசெலுத்தும் எமது கர்த்தனான நந்திதேவனைக் கண்டு வணங்கி, கரங்களைக்கூப்பி. தேவரினாத் தெரிசித்த மாத் திரத்தில் எங்கள் மனத்துயர மொழிந்தோ மெனத் துதித்து. தாங்கள் வந்தகாரணத்தைவிண்ணப்பஞ்செய்ய அதை நந்திதேவர் கேட்டு, அவர்களை யாதரித்து அவ்விடத்தில் நிறுத்தி, சிவபிரான் சன்னிதானத்திற் சேர்ந்து கேசவன் முதலானவர், வரவை விண்ணப்பஞ்செய்து. கர்த்தன் கட்டளை பெற்று வெளிவந்து, பிரமன் விஷ்ணுவை விட, அவர்கள் சபையிற் போய் லோகநாயகனைத் தெரிசித்துப் பலதரம்பணிந்து, ஆனந்தக் கூத்தாடிப்போற்ற, அதைப்பரமன் பார்த்தருளி, ஓ! மாலை! உனது திரோகம் வேற்றுருவாய் வாட்டமுற்று வந்தகாரணமென்னென்று வினாவினார். அப்போது கேசவன் நடந்த சவிஸ்தாரங்களைத் தெருட்டி சுவாமி! தேவரினாக்கிரகம் பெற்றமல்க்காரியத்தைத் துவக்கியபடியால் இக்கெடுதி நேர்ந்தது, அடைக்கலமடைந்தோம், கர்த்தனே! இதோ ஆலகாலவிஷம்மே லீட்டுத்துரத்திவருகின்றது! ஆதியிற் பலவிசை அடியோங்களைப் பாதுகாத்தாற்போலவே இக்கொடுமையையும் நீக்கி ரட்சிக்கவேண்டுமென்று போற்றினார். அத்தருணத்தில் திருமலைப்புறத்திற் சூழ்ந்து நின்ற சராசராகிய அரகாவெனத் துதிக்கு மொவ் சர்வந்தரியாமியாகிய பரமசிவத்தின் திருச்செவியிற் புக, அதைத்தாம் அறியாதவர்போல இதென்னகோஷ்டயென்று வினாவி, சுவாமிவிஷத்துக்கஞ்சி எங்களைத் தொடர்ந்துவந்தவர்களது முழக்கமென்று மாயன் விண்ணப்பஞ் செய்யக் கேட்டருளி பரிவாய் நந்திதேவனைப்பார்த்து, அவர்களையெவனாயும் அழைத்துவரக் கடவாயெனக் கட்டளையிட்டார்.

அவ்வாறே நந்திதேவர் சகலையும் உள்ளே விட்டமாத் திரத்தில் அவர்கள் யாவரும் பரமன் திருவடிகளைத் தெரிசித்து, ஆடிப்பாடிச் சேவித்து பலபலவிதங்களாகத் துதித்து தங்கள் இன்னலைத்தீர்த்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று முறையிட்டார்கள் அப்போது பயப்படாதீர்களென்று கையமைத்துக் கிருபாநிதியாகிய கர்த்தன் இடப்பாகத்தில் வீற்றிருக்கும் மகேசுவரியைநோக்கி, இவர்கோரிக்கையை நடைநிறுவது உனக்குச்சம்மதமோ எனக்கேட்க, சுந்தரி அஞ்சலித்து சுவாமி, சரணடைந்தவரைத் தற்காத்தல் கடனாலால் திருவுளப்படிக்குக் கட்டாட்சிப்பது உத்தமமாகக் காணுகின்றதென்று சொல்ல, அவ்வாக்கியத்தைக்கேட்டு, புன்முறுவல் பூத்து, ஏவற் பணிவிடைகளைநடாத்திப் பக்கத்திற் காத்திருக்கின்ற ஆலாலசந்தரனை யழைத்து, தேவர் நடுங்குவருகின்ற காளத்தைத்திரட்டி வரக்கடவா யென்று கட்டளையிட்டார். உடனே அவர் வணங்கிப்போய், உலகமெங்கும் பரந்தெரிக்கின்ற நஞ்சை உண்காரித்தழைத்து சேர்த்துவந்துகர்த்தன் திருமுன்காட்டினார் அப்போது கர்த்தன் அதனைத் திவலைப்பிரமாணமாக உள்ளங்கையிலேநிதி, விண்வொதியை நோக்கி, இவ்வாலத்தைப்புகி க்கவோ, அல்லது தொலைதூரத்திற் போகவெறியவோ? உங்கள் சம்மதமென் னென்று வினாவி, சகலரும் தொழுது தேவாதிதேவா, இக்கொடிய விஷம் தேவரினாருக்கரத்திலுணுமாத்திரமா யடங்கியிருக்கின்றது, இதனைவிடுவீரயின் அண்டாண்ட புவன சராசரங்களை நிமைப்போதில் அழித்து விடும், இதுவல்லாமல் யாவராயினும் எக்கரு

மங்களைச் செய்தபோதிலும் பிரதமத்திலுதிக்கின்ற பொருள்கள் அனைத்தும் தேவரீருக்குப் பிரீதியாதலால், அடியோங்கள் பிழைக்கும்பொருட்டு இதனையுண்டருளவேண்டுமென்றிருக்க, பயப்பாதிர்களைன்று கையமைத்துக்கரத்தில் விளங்கும் விஷத்தை யுட்கொண்டருள, விண்டுபிரமனையிர் தொழுது, எங்களைப் பாதுகாத்ததற்கு இலக்கணமாக இக்கடுவைக்கண்டத்தில் நிறுத்த வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவ்வாறே நிலைபெறச்செய்தார் அவ்விடமானது நிலமணியைப்போலப் பிரகாசித்திருப்பதால், அன்றுமுதற்சிவபிரானுக்குக் காளகண்டமுர்த்தியென்னுந் திருநாமம் விளங்கியது இதைக்கண்டகடவுளார் முதலாயினோர். இறந்துஉதித்தவர்களைப்போத்து, ஆனந்தக்கூத்தாடி ஐயன்பெருமையினைப்பாடித் துதித்தார்கள். பின்பு சிவபிரான் கண்ணன் முதலானவர்கள் மீதுதிருக்கண்சாத்தி, நீங்கள்போய் மறுபடியும் திருப்பாற்கடலைக்கடைவீராயின், உங்களிஷ்டப் படிக்கு அமுதமாதியானவை உண்டாகுமென்று அனுக்கிரகஞ்செய்தனுப்ப, அவர்கள் சேவித்துவிடைபெற்றுச் சென்று பழயபடிக்கும்திக்க, அமுதமும் மற்றவஸ்துக்களு முண்டாயின, அவைகளைக் கிரமப்படிக்குச் சகலரும் பெற்றுக்கொண்டமெகிழ்ந்தார்கள். விடமுண்டசரித்திரம் இதுவாகும், இனிக்கங்கையைத் தாங்கிய விபரத்தைக்கேளென்று ததீசிரிஷிசொல்லுவார்.

முன்னொருகாலத்திலே திருக்கயிலாயத்தில் விளங்கிய பூங்காவிற்கு பரமசிவமும் உமையவளும் வேடிக்கையார்த்தமாக எழுந்தருளியிருக்குந் தறுவாயிற் பார்ப்பதி திருவிளையாடலைக்கருதி, கர்த்தன் விழிகளைத்தனது திருக்கரங்களினாலே புதைத்தான். அக்காலத்தில் உலகங்களைவிளக்குகின்ற சூரிய சந்திரர் அக்கினி இவைகள் பரமன்கண்களினொளியாதலால் பிரகாசியாமலடங்கின இத்திருநாடையாடல் நிமைப்போதாயினும் புலனங்களுக்களவற்றபுகங்களாக உயிர்களுக்காந்தகாரமான இருளிற்பட்டு குருடாகி தடுமாறி அலைச்சம்பட்டன. அதை எமநிறைவன்திருவுளத்தறிந்து அவைகளின் இடரை யொழித்தனிக்கத் திருவுளங் கொண்டிருநெற்றிக்கண்ணைத் திறந்தார் அவ்வொளியினால் அண்டாண்டபுலனங்களில் முடியிருந்த இருளும் சிவராசிகள் மயக்கமும் நீங்க பழையபடியே ஆதித்தனும் சோமனும் அக்கினியும் விளங்கினார்கள் இச்செய்கைகளை லோகநாயகி கண்டிப்பந்து முடியகைகளை வாங்கும்போது, விரல்களினிடத்துப்பெருகும் விவரவையுதற, அவைகங்கைகளாகி சமுத்திரம்போலப் பெருகி, ஆயிரநாறுகோடி முகங்களாய் எங்கும் பரந்தொலித்து, உலகங்களை யழித்தோடின. அதைப்பிரமனையார்கண்டு, பயப்பிராந்திகொண்டு திருக்கயிலாயத்துக்கோடி நந்திதேவரணுமதியில் ஆலயத்திற்போய் கர்த்தனைக்கண்டு, சேவித்துப்போற்றி, தினையாபர மூர்த்தி, தேவாதி தேவா, சுவா

மி, இதோ மிகுந்த வெள்ள மானது கடையுத சமுத்திரத்தினுமே ட்டி கல்லென்னுமொலியுடன் பெருகி புலனசராசரங்களை யழிக்கத்தொடங்கியது. தேவரீர் சற்றுத்தாழ்க்கின் அனைத்தும் முடிவெய்தும், ஆதலால் கிருபையுற்று ஆதியில் அமுன்றெழுந்தவிடத்தை யுண்டிபாதுகாத்தாந் போலவே இதை யும் பரித்து, சகலனையும் ரட்சிக்கவேண்டுமென்று வேண்ட பரமன் இரங்கி அவ்வெள்ளத்தைச் சடைகளில் விளங்கும் ஒருரோமத்திற் சுவற்செய்தடக்கினார். இப்பெருமையைக்கண்ட விஷ்ணு பிரமன் இந்திரனாகியான தேவர்கர்த்தன் மகிமைகளைக் கொண்டாடித் தொழுது, சுவாமி! பார்ப்பதியார் திருக்கரத்திலுதித்துத் தேவரீர் முடியிலே தாங்கப்பெற்ற முயற்சியினால், அதுபலத்திரமாகும், ஆதலால் அக்கங்கையிற் சில எங்களுலகங்களிற், பெருக்கடாட்சிக்கவேண்டுமென் றிரந்தார்கள், அப்போது பரமசிவன் அன்பாய், அத்தீர்த்தத்திற் சிலநிலைகளை அம்மூவர்களுக்களிலே தெளிக்க, அவர்கள் வணங்கியெந்தி, செலவுபெற்று, தங்களுலகமே சேர்ந்து, அத்தீர்த்தங்களை விட்டார்கள். உடனே அவைகள் பரமபதத்தில் விசாநதியென்றும் சத்தியலோகமாகிய மனோவதியில் மானததீர்த்தமென்றும் இந்திரலோகத்தில் தேவகங்கையென்றும் ஆரூகிப்பெருகின. இவைகளில் பிரமலோகத்திலிருந்த கங்கையைப் பகீரதன் அரியதவத்தைச் செய்து பெற்று, பரமசிவத்தின் சடையின் மூலமாகப் பூமியிற்கொண்டுபோய், இறந்தசகரான் அஸ்தியின் மீது பெருக்கினுன்கங்கையினது பரிசம் பட்டமாத்திரத்தில் அறுபதினாயிரம் இராசபுத்திரர்களும் நரகவாதனையொழிந்து, மோட்சவீட்டில் நித்தியமாயிருக்கப்பெற்றார்கள். மற்ற இரண்டும் பொன்னுலகத்தினும், வைகுந்தத்தினும் விளங்குகின்றன. உலகவுபாதியை நீக்கும் பொருட்டுக் கர்த்தன்கங்கையை முடியிலே தரித்தசரித்திரம் இதுவாகும், இனித்தமது கூறுகிய பராசத்தியை வாழமாகத்தில் இருத்தியவரலாற்றைத் தக்கனே சொல்லக்கேட்பாயாக.

முன்னொருசர்வசங்கார முடிந்தபின்பு சிவத்தினுக்கிரகத்தினால் உதித்த பிரமன் சிவராசிகளைப்படைக்க நினைந்து, சனகன் சனம்குமாரன் சனந்தரன் சனாதரனென்னும் நான்கு குமாரர்களை நிரூபித்தான். அவர்கள் பரமனைக் காணும் பேரறிவைப்பெற்று, யோகிகளாயினர், இதனைக்கண்டு தன்படைப்புமல்காதகாரணத்தினால் பிதாமகன்வருந்திபிள்ளைகளைக் கூட்டிக்கொண்டு வைகுந்தத்திற்போய், விஷ்ணுவைக்கண்டு சேவித்து, தன்மனக்குறையை விண்ணப்பஞ்செய்து, இதற்கொருமார்க்கத்தைப் போதிக்கவேண்டுமென்று போற்ற விஷ்ணுவானவர் இக்கருமம் நம்மால் முடிவதன்று சிவகடாட்சத்தினாலாக வேண்டுமெனக்கருதி, அவர்களுடன் திருக்கயிலாயத்திற்கென்று நந்தி தேவரணுமதியிற் பரமனைத்தெரிசித்து, வணங்கிப்போற்றி, தேவாதிதேவா, பிரமசிருஷ்டி ஓங்காமையால், அதை

த்தேவரீரகடாட்சிக்கவேண்டிமென்று துதித்தார்கள் அப் போது சிவபிரான் அவர்களைமாய்த்து நீறுசெய்து, ஏகனு யிருக்கின்ற தமதுஇடதுபுஜத்தைநோக்க, உதித்தஉமை யவனைக்கலந்து, விஷ்ணுபிரமன்சனகாதிபர்களை உண்டா க்கினார், அவர்கள்காத்தனைப்பணிந்து துதிக்குமுன்னிலை யிற்காத்தன்கண்ணன்மீது திருக்கண்சாத்தி, நமதனுக்கி ரகமாகியசத்தியைக்கலந்த முறைமையினால் இனிபிரமசி ருஷ்டி மல்குமென்றருளிச்செய்ய அவர்கள்களித்து, ஈ டேறினோமென்று ஆனந்தக்கூத்தாடி, அம்மையப்பனை வலம்வந்து, செலவுபெற்று, தங்கன்பதவிகளிற் சேர்ந்தார் கள், பின்புசிவகடாட்சத்தினும் பிரமன்சராசரப் பிரபஞ் சங்களைப்படைத்தான், சத்திசிவங்கலந்தமுயற்சியினால், உ லகத்தில் ஆண்பெண்ணினங்களைச்சேர்ந்து இன்பமுற்றுப் பரவின. தோற்றமனைத்தும் சத்திமயமாகும், சிவமதனி ற்பொருந்திநடிப்பிக்கும் அகந்தையிற்சிறந்ததக்கனே, பி ரமசிருஷ்டிரீடத் தற்பான் தமதருளாகியசத்தியைக்கலந் தகாரணம் இதுவாகும், பேதாய், பின்புகாத்தன்பிள்ளைக ளைப்பெற்றகாரணத்தைச்சொல்லக்கேட்பாயாக.

முன்னொருகாலத்திலே தேவராசன் விண்ணவனாக்க ட்டிக்கொண்டுபோய், ராட்சதர்களுடனெதிர்த்து, அகோ ரயுத்தங்களைச்செய்து சின்னபின்னப்படக்கொண்டு, தூர த்திவென்றுவிஞ்சையர்முதலானவர்வாழ்த்தெடுப்பச்செ யசன்குததுடன்மீண்டு, பொன்னுலகத்தைச்சேர்ந்து, க ளித்திருந்தான். இப்பால்ஔடிப்போனராட்சதராசன்வரு ந்தி, இனியென்னசெய்வோமென் றெண்ணதெல்லா மெ ண்ணியெண்ணி, வாடி, பின்புசக்கிராசாரியன் ஆசீர்மத் திற்சென்று; இந்திரனுக்குத்தான்தோற்றதையும் தன்ம ரபிலேதேவனாவெல்லவல்ல சவுரியவான்களொருவருமி ல்லாமையையும் தனக்குநேர்ந்தவசையையும் முறையிட் டி, சுவாமி. இனிராட்சதமரபு நசித்துப்போகுமோ, வீறு மோ, தேவரீருக்குத்தெரியுமாதலால் திருவுளம்பற்றவே ண்டும் இதுவல்லாமல் எங்களுலத்துக்காசிரியனு யிருக் கின்றநீர் இம்மரபுமல்கத் தக்கவுதவிசெய்வது உமதுகட மையாதலின் அடியெனுக்கொருதேறுதலைபோதிக்க வே ண்டுமென்றிரக்க பார்க்கவன்சிலபோது ஆலோசித்து, ஓ ராசனே கிலேசிக்கவேண்டாம், இனிஉங்களுக்குச்சபகா முண்டாகவிருக்கின்றது, அதற்குமித்த சிலமுயற்சிகளைச் செய்யவேண்டும், அவைகள் என்னவென்றால், பிரமகு மாரனான வசிட்டன் மரபிலுத்துவேதவிதிப்படிக்கு அரி யதவங்களைச்செய்த முடித்து மோட்சவீட்டை விரும்பி யோகத்திருக்கின்ற மாகதரிஷியினிடத்துக்கு உமதுகுல த்துதித்த சவுந்தரியமுள்ளகண்ணிகையொருத்தியைத்தெ ருட்டியனுப்பி அவனாமயக்கிக்கலங்கச்செய்தால். அவனி டத்திற்கயமுகாசரன்உதித்து, சிவத்தைக்கருதித் தவங்க ளைமுடித்து, வேண்டியவரங்களைப்பெற்று, தேவனாவெ ன்று, உங்களுலத்துக்குச் சக்கிரவர்த்தியாயிருப்பானெ ன்றுசொல்லினார், உடனேஅவ்விராட்சதராசன் அவனா வணங்கிவிடைபெற்று தன்னகரத்தைச்சேர்ந்து, இலக்க ணவடிவையும் விவேகத்தையும்வாய்த்தவிபுதையென்னு ட்கண்ணிகையைப்பார்த்து, ஒபெண்ணே! எங்களுக்குற்ற இடர்உன்னாலே தீரவேண்டுமென்று வருந்திச்சொல்ல அதைக்கேட்டராட்சதகண்ணிகை அரசனைச்சேவித்து, சு வாயி தேவரீர்எங்களுக்குஇறைவனாயிருக்க, உம்முடைய

வசனத்தைமறுப்பதுண்டோ, கட்டளைப்படிக்கு நடந்து கொள்ளுவேன் நினைந்தகாரியத்தைதிருவுளம்பற்றவேண் டுமென்று இசைந்தாள் அவ்வரசன் மனக்கிலேசமொழி ந்தவனுப், நேற்றையதினம் தேவர்கள்மீறிநம்முடையவரு க்கத்தவனாயெல்லாம்மடித்துத்தூர்த்திச் செய்ததுடன்மீ ண்டுது உனக்கும்தெரிந்திருக்குமே, அவர்களைச்செயித் துப்பகையைத்தீர்த்துக்கொள்ளத்தக்கவர்களும்மீலொரு வனாயுங்கானேன், இக்கருமம் உன்னால்முடியவேண்டும் அதற்கேதுவேதென்றால், மகமேருத்தென்பரிசத்திலே தவஞ்செய்திருக்கும் மாகதரிஷியிடத்துக்கு நீபோய்அவ னாமோகிக்கச்செய்து கூடுவையாயின், வல்யுடைய பிள் ளையுண்டாய், தேவரணைவனாயுஞ்செயித்து, நமதுகுலத் தையும் விர்த்தியடையச்செய்வானென்றுசொல்லவிபுதை சம்மதித்து, தேவரீரிஷ்டப்படிக்குப் பிள்ளையைப்பெறு வேன், கிலேசிக்கவேண்டாமென்று உறுதிபேசி, விடை பெற்றுச்சென்றாள். ராட்சதராசனும் அன்றேதேவர் அ தப்பட்டுப்போனதாக உகிழ்ந்திருந்தான்.

இப்பால்விபுதையென்னும் கண்ணிகமாகதரிஷிதவஞ் செய்யுமிடத்தைச்சேர்ந்து, அவர்தவநிலையுறுதியைக்கண் டி, இவனாமையல்லுட்டிக் கலத்தலெவ்விதம், சமுத்திர த்தைச் சுவற்செய்யும்வடவைத்தியைமேகங்களுவித் து அவிக்குமாயின், மன்மதபாணம் இவர்தவத்தையழித் து விரகமுண்டாக்கும். இதுவல்லாமல் வனப்பிலுயர்ந்த மேனகையேவந்து மயக்குவளாயினும், தவநிலையிற்பிசு க மாட்டார். இந்தமகிமையைச்சற்றும்யோசியாமல்லமதுஅ ரசன்வேண்டியதுக்கிசைந்து, அப்பிரகாரஞ்செய்வேனெ னத் துணிவுசொல்லி நாம்வந்தது வெகுநேத்தியென்று வெறுத்துக்கொண்டு, இதைக்கருதி ஊருக்குத்திரும்பு வோமாயினும் மீளவும் அரசன்அனுப்புவான், ஆதலால் இவனைச்சேருங்காலம் நேருகின்றபரியந்தம் தவத்தைச் செய்திருப்போமென்று நிச்சயித்து தம்மைச்சராணடை ந்தவனா ரட்சிக்கும்பெருமையினையுடையபரமசிவத்தை த்தியானித்து மாகதரிஷிக்கெதிரித்தவஞ்செய்திருந்தாள் இப்படிக்குஅளவற்றகாலங் கழிந்ததறுவாயில், இக்கண் னிகைசெய்த தவமுயற்சியினாலும் தேவர்ஊழ்வினைச்சம் பந்தத்தினாலும் ஒருகுஞ்சரம்பிடிபைக்கூடிக்களிப்பதை அந்தரிஷிகண்களை விழிக்கப்பார்த்தவுடன் வேதவொழு க்கத்தையும் நீதியையுந் தவமுயற்சியையும்மறந்து, இவ் விதப்புணர்ச்சியைக்கூடப் பெறுவேவாயின் நமது பிரா ணைநிற்குமெனவருந்தி, சிற்றின்பத்தினாலே தவமகிமை யழிந்து பழிக்குள்ளாகவேண்டுமென்று யோசிப்பேமாயி ன், காமநோய்பிராணனைவாட்டுகின்றது, ஆகலால்உயிரி ருந்தால்மீளவும் யோகசாதனையைப்பெற்றுக் கொள்ளலா மென்றுநிச்சயித்து, புணர்ச்சியைவிரும்பிவாடினார். அக் குறிப்பினைத்தவத்தில்சிறந்த ராட்சதகண்ணிகைஅறிந்து, ந மதெண்ணம் ஈடேறுங்காலம்நேர்ந்ததென்று அளவற்ற சந்தோஷமடைந்து, இதுநல்லதருமைமென்றெழுந்துபோ ய், மாகதர்பாதங்களிற்சேவித்து, கரங்களைக்கூப்பிகின்றா ன். அந்தரிஷிஅவள்வடிவைவரும் பாலபருவத்தையும் பார் த்து, மிகவும்மையல்கொண்டு, இவள்காந்தருவவிவாகத் திற்கூடுவாளாயின், நமதுபிராணன் நிலைபெற்றிருக்குமெ ன்றெண்ணி, அவளைப்பார்த்து, நீகண்ணிகையோவென்று கேட்க, அவள்முல்லையரும்பினையும் முத்துக்கோவையை யும்போன்ற தந்தபந்திகள்விளங்கப் புன்முறுவல்பூத்து,

சுவாமி! ஆமென்றுகோகிலமும்நாணக்கொஞ்சிச்சொல்ல அதைவினவி, நல்லகாரியம், என்னிடத்தில என்னகோ ரிக்கையை விரும்பிவந்தீர், அதனைவினாவிற்கேட்டுக்கொ ளளக்கடவீரென்றார். உடனே அவன் தவத்தோ! உம்மை க்கலந்துஇன்புறவேண்டிவெகுசாலமாகத் தவஞ்செய்தே ன், அப்பலன் இன்றைக்குக் கைகூடியது, இப்போது உ ம்மைஅணைந்தின்பமுற்றுக் களிக்கவந்தனெனச்சொல் ல, அதைஅந்தமுனிவர்கேட்டு, அரியவமுதம்பெற்றவ னாப்போலமகிழ்ந்து, என் தவமும் உன்விரதபலனும்இ த்தருணத்தில் இருவரையுங்கூட்டின, ஆதலால்நீகாலகா மசஞ்செய்யாமற்பெண்யானையாக வரக்கடவாயென்றுவே ண்டினார். அதற்கு அவன்சம்மதித்து, அவ்வாறே உருக் கொண்டு, காமவிளைவைக்காட்டஅவரும்களிராகவடிவெ டித்து, துதிக்கையைவானத்திலீட்டி, வீறிட்டுவந்து, பு ணர்ந்தார், அவர்களின்பமுற்றியகடையிற்றிழையைப்போ ன்றநாத்கோடுகளிளங்க நீண்டதுதிக்கையும் பர்வதாகி ருதியாகிய தீரோகத்துடன் கரங்களில்லாளுந் கேடயமுங் கொண்டு கயமுகாசரன் உதையாமாய்த்திசைகளிற் பாய்ந் து, அஷ்டகுலாசலங்கள் துகள்படப்பாதங்களைப் பெயர் த்து, அண்டங்கள் குலுங்கக்கொக்கரித்தான். அத்தறுவா யில் அக்கன்னிகை உரோமங்கடோறும் பெருகியவியர்வை யில் அளவற்றராட்சதர் ஆயுதபாணிகளாய்ப்பிறந்தார்கள். அவர்களுடன் கயமுகன் கூடி வடவாமுகாக்கினி பிரச ண்டவாயுவுடன் கலந் தெழுந்தாற்போலச் சஞ்சரிப்பதை த்தாய்தந்தையர்கண்டுபயந்து பழையவருப்பெற்றேடினா ர்கள். அப்போது மாகதரிஷி தமதுகாமவிகாரந் தெளிந் ததனால், அப்பெண்ணைக்கோபித்துப் பார்த்து, நீயார்வந் தகாரணமென்ன? ஒளியாமல் வெளியிடக்கடவாயென்று உருத்துவினவா அவன் தன்வரலாற்றை விவரித்துச்சொல் லேனார்.

உடனே அந்தரிஷி திகழ்பட்டு, ஐயையோ! தேவர்முத லானவர்களுக்கு மிகுந்ததுன்பத்தைவிளைத்தேனெனக்கி லேசித்துவாடி, ஒருவகையாகத்தேறி, ராட்சதராசனேக்க மும் உன்னெண்ணமும் ஏககாலத்தில்முடிந்தன, என் த வமும் தேவர்வாழ்வும்வகையறமுடிந்தன, ஆதலால் நீ இ வ்விடத்தில்கில்லாமற்போய்விடென்று சொல்ல, அவளரி ஷியைச்சேவித்து, தன்பதிக்குவந்து, அரசனுக்குஇச்செ ய்திகளை விண்ணப்பஞ்செய்தாள். அந்தராசன் சூரியவுதை யங்கண்ட கமலத்தைப்போல முகமலர்ந்து, மனவெழுச் சிபெற்றவனுய் அவனைக்கொண்டாடி விடைகொடுத்தான் இப்பால்மாதரிஷி ஏதாப்பிரகாரத்தவரிலையை அனுஷ்டி த்திருந்தார். இவர்களுக்கு உதித்த கயமுகாசரனுதியான பிள்ளைகள், பர்வதங்கள் கால்முனைத்து நடப்பதைப்போ லவும் அஷ்டமாநாகங்களுக்கொப்பாகவும், பிராணிகளை வாட்டுங் கூற்றுவன் பலவருக்கொண் டெழுந்ததைவிகர க்கவும் ஊழித்தியைப்போலவும், ஆலகாலவிஷத்துக்கிணையாகவும், எங்குமுலவி குலதிகிலனை உதைத்து, துகள்படச் செய்வார்கள், பூமிபிளக்கநடப்பார்கள், சிவராசிகளைக் கொல்லுணலைபோன்ற வாய்களில் வாரிவாரியிட்டு, இரு கடைவாயினும் உதிரம் ஊற்றெடுத்தோட மென்றுதின் பார்கள், சமுத்திரங்களைப் பானஞ்செய்வார்கள், சூரியச ந்திரர்க்கினைத் தடுப்பார்கள், ஆதிசேஷன் நெளிந்து வ ருந்தத்தாண்டிவார்கள். இவ்விதமாகக் கெசமுகாசரன் துணைவருடன் எங்குமுலவி, பிராணிகளை அலைத்துத்

தின்று, உதிரபானஞ்செய்து, ரிஷிகளைவாட்டி, வேத வொழுக்கங்களைக்கொன்று உலவுவதை ராட்சதராசன் அ திந்து, சுக்கிராசாரியனிடத்துக்குப்போய், இச்செய்திகளை விண்ணப்பஞ்செய்து, சுவாமி! இவர்களை யொருவழிப்படி த்திச் சத்துருக்களைச் செயற்கொள்வதாகக்கடாட்சிக்கவே ண்டமென்று போற்றினான். அதற்குப்பார்க்கவன்சம்மதி த்து, அவனுக்குச் செலவுகொடுத் தனுப்பிவிட்டு, கெசமு கனிருக்குமிடத்தைச் சேர்ந்து, அவனைக்கண்டு ஆசீர்வதி த்து, நான் உன் குலக்குரவனாகும். என்பெயர்சுக்கிராசாரிய னென்பார்கள், உன்பாட்டனாகிய ராட்சதராசன் அனுப்ப நீஇனி நடந்துகொள்ளவேண்டிய உறுதிகளைப் போதிக்க வந்தேனென்று சொல்ல அதைக்கேட்டு, கெசமுகன்சேவி த்து, ஆசிரியனே, எங்களிஷ்டத்திருக்கின்ற பிரீதியினால் நன்மார்க்கங்களைத் தெருட்ட வெழுந்தருளினீர், இதைவி ட நான் பெறவேண்டிய தென்னவிருக்கின்றதென்று உப சாரவார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்குந் தறுவாயி ல், ராட்சதசேனைகள் நமநிறைவனுசிரியர் வந்தார் வந்தா ரென்று இனாந்துதிரண்டெவந்துகூடிச் சேவித்துக்கொண் டார்கள்.

அவர்களையும் சுக்கிராசாரியன் வாழ்த்தி கெசமுகனை ப்பார்த்து, நீ மேலான தவங்களைச் செய்தாயில்லை, லோகநாயகனுன பரமசிவத்தைப் பூசித்து வேண் டும் வரங்களைப்பெற்றாயில்லை, சத்துருக்கள் மாயங்களை யும் வஞ்சனைகளையும் மேம்பாடுகளையும் செருக்குக்களையு ம் விசாரித்தறிந்தாயில்லை, இவ்வுடலம் அரித்தியமென்ப தையும் நினைந்தாயில்லை, அரியாயமாக உயிர்களைக்கொண் டுதின்று பலநாட்களை அவத்திற் கழித்தாய் பஞ்சேந்தி ரியங்களை நிக்கிரகித்துத் தவஞ் செய்துதிவ்விய பாணமு தலானவைகளைப்பெற்றுச் சத்துருக்களைச்செயிக்கவெண் ணினாயில்லை, இம்மையிற்கசேந்திரபோகங்களை அனுபவி த்துராசராசனாய் வாழ்ந்திருந்து மறுமைக்கு உறுதிகளைப் பெறநீனையாவிடின், நீ இருந்தென்னபலனுண்டு, செல்வமு ம்வலியும்சீரும் ஆயுளும் வீழ்ம்தவத்தினாலுண்டாகுமென் பதை இதுவரையில் நினையாமலிருந்த தென்ன! இவைய னைத்தும், வாணனின்காலமுடிவில் இயமன் வந்தழைக்கு ம்போது, கூடுமோ இக்கிரோகமெடுப்பது அரிது, இதுநீ டித்திருக்கவகை தேடிக்கொள்ளாமல் நாளை வியர்த்தமாக க்கழிப்பதிலென்னபலன் பெறுவாய். மந்திரதந்திரங்கள் தேவாஸ்திரங்களொன்றும்பெற்றாயில்லை, இச்செய்திகளை இந்திரன் அறிவானாயின், விண்ணவர்களைக் கூட்டிக்கொ ண்டி வந்து, உன்னுடனெதிர்த்து, அகோர யுத்தங்களைச் செய்துசாடுவன். அக்காலத்தில் மிருகங்கடாட்சிகள்வலையில் அகப்பட்டுத்திகைப்பதைப்போல நீவாடவேண்டிவ ரும், ஆதலால் தேவாதிதேவனுனபரமனைநோக்கித்தவங் களைச் செய்வையாயின் வேண்டியவரங்களையும் திவ்வியபா ணங்களையும் பெறலாம், அவைகளினால் சத்ராதினைவெ ன்றுசுக்கிரோஸ்வரனாகவாழ்ந்திருக்கப் பெறுவையெனச் சு க்கிராசிரியன் பலவாகப்போதித்தார். அதைக்கேட்டகெச முகன் குரவனைவணங்கி, சுவாமி! இதுவரையில் இக்கரும ங்களை யாவரும் சொல்லவு மில்லை, எனக்கும் இவைகள் தோற்றமும்போயின ஆதலால் தேவரீர்கிறுபைகூர்ந்து அடியேன் தவஞ்செய்யும் மார்க்கத்தை யனுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யவொள்ளிசந்தோ ஷித்துத் தவத்திற்குரியநடைபொடிபாவனைகளைத்தெருட்

டி அதற்குரியமந்திரங்களையும் உபதேசித்து மேருச்சமு
லிற் போயிருந்து தவஞ்செய்யென்றனுப்பினார், தந்திரகா
ன்சேவித்து, விடைசுபெற்றுச்சேனைகளுடன்சிலகாதவழி
நடந்தான். அதைச்சுக்கிரன்கண்டு இனிநினைந்தகாரியத்தை
முடித்துக்கொண்டு வருவானெனத் தயிரியமாகித்திரும்பி
ராட்சதராசனுக்கு இச்செய்திகளைவிவரிக்க, அவன் ஆன
ந்தபரவசனாகி, சுவாமி இப்போது தானெங்களைக் காத்தீ
ரென்று துதித்துப் பலதராஞ்சேவிக்க, இனிஉங்கள்சூலம்
அபிவிந்தியாகுங் காலம்நேரந்த தன்றியும் சகலசவுக்கிய
ங்களையும் பெற்றுப்பகைவரை வென்று வாழக்கடவாயெ
ன்று ஆசீர்வதித்து, தமது ஆசீர்மத்தைச் சேர்ந்தார். இ
ப்பாற்கயமுகன் குரவன் சொற்படிக்கு மகமேருவுக் கொ
ரு பாரிசத்திற்போய், பரிசத்தனுப்பரமசிவத்தின்பாதா
ரவிந்தங்களைக் கருதி, ஆயிரவருஷஞ் சருகுபுகித்தும் ஆ
யிரம்வருஷஞ் சலமருந்தியும் ஆயிரம்வருஷம் அனலை வி
ழுங்கியும் வெய்யில்மழைகுளிருக்குச் சீளையாமலிருந்து,
பின்புபிராணவாயுவை யெழுப்பி, மூலாக்கினியைமுமிக்கி
மேல்விளங்குந் தத்துவஅமுதினைப் பருகி, இவ்விதமாக
அகோரமான தவத்தைச் செய்துவந்தான். அதைத்தேவ
ர்கண்டு, இத்தவமுடியுமாயின் நமக்குக் கெடுதிவருமென்
று திகிற்பட்டோடி, இந்திரனைச் சேவித்து அறிக்கையிட்
டார்கள். அதைக்கேட்டவுடன் மகவான் மனநடுங்கி, நமது
வெற்றியும் செல்வமும் அடங்குங்காலம் நேரந்ததாகக்கா
ணுகின்றது இதற்கென் செய்வோமென்று வாடிவருந்தி,
பெருமூச்செறிந்து திகைத்தான்.

ஓ, சவுனகாதி ரிஷிகளே, அவன்பட்டபாட்டை யொரு
வகையாகச் சொல்லிமுடியாது. இப்பாற் கெசமுகாசரனா
னவன், அதுவரையிற் பரமசிவமெழுந்தருளாத காரணத்
தினால், வேள்விக்குண்டத்தி னுற்பாங்கினும் அனலையெழு
ப்பி, மத்தியிலின்று, கர்த்தனை நினைந்து, பதினாயிரவரு
டம் அரியதவத்தைச் செய்கின்றகாலத்தில், அவ்வனலோ
ங்கிப் பொன்னுலகம் அளகாபுரி முகலான பதிகளைத்தகி
க்க, அவ்விடங்களில் வாசஞ்செய்பவருக் கடுத்த துன்பத்
தைப் பேசிமுடியாது. அப்போது அந்தராட்சதகுமாரன்
மனவுறுதிக்கிரங்கி, அக்கினிதேவன் வருந்தாமற்குளிர்த்
துகாட்டி, அவன் திரோகத்தையும் வச்சிரகாயமாக்கினான்,
அதைக்கண்ட ராட்சதசேனைகள் களித்துத்தேவரை யிக
ழ்ந்தார்கள். பிரமனும் இத்தவத்தைமெச்சி, சிரக்கம்பஞ்
செய்தான், அக்காலத்திற் பரமசிவம் இரங்கி, ரிஷபவாக
னாருடாய், கணங்கள்போற்ற வானத்திலேதோற்றியதை
க் கயமுகன் தெரிசித் தெழுந்து ஆனந்தக்கூத்தாடி, துதி
த்துப் பணிந்து, கரங்களைக்கூப்பி நின்றான். அப்போது
அவன்மீது பரமசிவம் கிருபானோக்கம் பாலித்து, இதுவ
ரையில் அளவற்ற காலமாகத் தவிலையினின்று வருந்தி
னாய், வேண்டியவரங்களைக் கேளென் நருளியவுடன் அவ
ன்மீளவுஞ் சேவித்து, சுவாமி, விண்டு பிரமன் இந்திரன்
போருக் கென்னுட னெதிர்த்தாலும் அவர்கள் அபசெய
ப்படவும் தேவப்படைகளினால் அழிவில்லாமலும் விண்
னவர் மண்ணவர் பாதலவாசிகள் விலங்குபறவைமுதலா
வவைகளினால் அழிவற்றுஎக்காலத்தும் இறுதியில்லாம
லும் என்னைப்போல வொருவன் அவதரித்துப்பொருகா
லும் அவனையுத்திலே மாளாமலும்சகலரும் என்னுளை
ஆக்கினையிலடங்கி வழிபடவும் என்னரசெங்குஞ் செல்ல
வும் திவ்யியபாணங்களையும் அனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்

டும், இதுவல்லாமல் எவ்விதத்திர வுபாயக்கிண லாவது
யானிறக்குங் காலம் நேருமாயினும் பிறவியில்லாமல்உம
து பாதாரவிந்த நீழலிற்சேர்ந்திருக்கவும் தயைசெய்யவே
ண்டுமென்று கேட்க, அந்தப்படிக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்
து பரமன் திருக்கயிலைக் கெழுந்தருளினார், பின்புகயமு
கன் பிரபலவரங்களைப்பெற்ற களிப்பினும்பரமனைப்போ
ற்றி, சேனைக்குழ நடக்கும் வேகத்தையும் செயவுச்சாக
த்தையும் இந்திரன் அறிந்து, கிலேசமுற்று, வருந்தினான்
இச்செய்திகளைத் தெளிந்த சுக்கிராசிரியனானவன் ராட்ச
தராசனைக் கூட்டிக்கொண்டெதிர் சென்று, சுகசீவியாய்ச்
செயசாலியா யிருப்பாயென் றாசீர்வதித்து, தங்கப்பதிகளி
ற் சேர்ந்தார்கள். பின்புகயமுகன் திக்குவினையஞ்செய்யரி
னைந்து, தேவேந்திரனாதிபானவர்களை வென்று தன்வயப்
படுத்திக் கொண்டு, பூமியின்கண் வந்து ராட்சதசிற்பிபை
அழைப்பித்து, இந்தநாவலந் தீவின தென்பிர தேசத்தில்
தானிருக்க ஒருநகரமுண்டாக்கச் கட்டளையிட, அச்சிற்பி
சேவித்துப்போய், விசாலமான இடத்திற் சொர்னமயமா
ன மதிலும் பாதலவரையி லாழ்ந்து சலசமர்த்தியா யிருக்
கும் அகமும்வானத்தை யளாவிப் பலிலைகளைப் பெற்ற
கோபுரங்களும் நவரத்தினமயமான மாடமாளிகைமண்ட
பமுதலானவைகளையும் சாஸ்திரப் படிக்குப் பொன்னுல
கமும் நாணத்தக்கதாக நிருமித்துஅதற்கு மதங்கபுரமெ
ன்று பெயரிட்டி, அறிக்கையிட்டான்.

கயமுகன் சுபமுகூர்த்தத்திலே அதிற் பிரவேசித்து, ச
பாமண்டபத்திற் சென்று. நவரத்தினமயமாகிய சிங்காத
னத்தில் வீற்றிருந்து, தினமும் பிராதக்காலத்திற்பிரமன்
பஞ்சாங்கம் சொல்லிப் போகவும் இந்திரனாதிபான தேவ
ரும் காமதேனுவும் கற்பகத்தருக்களும் சங்கரிதி பதுமரி
தி சிந்தாமணியும் அரம்பாஸ்திரீகளும் எவல்களைச்செய்
து வணங்கவும் கொடுங்கோல் செலுத்தி, சுக்கிராசாரியும்
ராட்சதராசனும் மந்திரிகளாகச் சூழ அரசுநடத்திவரு
கின்ற காலங்களில் ஒருதினந் தன்னைப்பணிந்த தேவேந்
திரன்முதலானவரை நோக்கி, இன்றுமுதல்நீங்கள் நம்மு
டையசபைக்குவரும்போதெல்லாம்சிரத்தில்மூன்று தரம்
குட்டிக்கொண்டு கரங்களைமாறி இருசெவிகளையும் பற்றி
மூவிசை இறங்கி பெழக்கடவீரானக் கட்டளை யிட்டான்
அவ்வாறே அவனுளைக்கஞ்சி நித்தியமும் நடந்துகொண்
டு பழியுந்துயரமு மென்னுஞ்சமுத்திரத்தி லுழந்திவருந்
திய தேவேந்திரனாதிபர் இதனைப் பிரமன் விஷ்ணுவுக்கு
முறையிட, அவர் இவரைத்தோற்றித். திருக்கயிலைக்குஅ
ழைத்துப்போய், நந்திதேவரனுமதிபெற்று, ஆலயத்திற்
சென்று, பரமசிவத்தை வணங்கிப்போற்றினார். அப்போ
து பரமசிவம்விஷ்ணுவைநோக்கி, விண்ணவர்வருந்திவந்த
காரணமென்னவென்றுவினாவ, அவர்சுவாமி! கயமுகனை
ன்னும்அவுணரரசன் தவமுயற்சியினால்இவர்களையிகவும்
வருத்தித் தகாத கருமங்களையுஞ் செய்யக் கட்டளையிட்டி
அலைக்கின்றான், அவனையழிக்க எங்களுக்குச் சக்தியில்
லை, இறைவனே! தேவரீர் கிருபைசெய்து அப்பாதகனைக்
கொன்று எங்கள் துன்பத்தைநீக்கி ரட்சிக்கவேண்டுமென்
று போற்றினார். பரமன் இறங்கி, நாம் ஒருபிள்ளையைப்
படைத்தனுப்பி உங்களிஷ்டப்படிக்குச் செய்விப்போமெ
ன்று திருவுளம்பற்ற, அதைவிஷ்ணுமுதலானவர் கேட்டு
அப்போதே சகலஇன்னல்களையும்போக்கினவர்களையொ
க்க ஆடிப்பாடி, பணிந்துவிடைபெற்று, தங்கள் பதவிகற்

சேர்ந்தார்கள், சிலகாலத்திற்குப்பின்பு கர்த்தன் தமதுவா
மபாகத் தமர்ந்தபராசத்தியின் மீது திருக்கண்சாத்தி,
நமதுநந்தவனத்தின் சிறப்புக்களைப்பார்த்து வருவோமெ
ன்றழைத்துச்சென்றார். அச்சோலையானது தழைத்தோ
ங்கி, கீழிலைப்பரப்பிப்பரிமளமிருந்தபுஷ்பவருக்கங்களைச்
சொரிந்து, கனிவகைகளையும் தாங்கிவிற்பது எப்படிக்கி
ருந்ததென்றால் கர்த்தனிடத்து அன்புவிளங்கிய அடியா
ர்கள் அருச்சனைசெய்வதுபோலவும் தேன்துளிப்பது ஆ
னந்தக்கண்ணீர் பெருகுவதுக்கினையாகவும் இருந்தது.
இச்சிறப்புக்களையெல்லாம் பரமசிவன் தேவியுடன்பார்த்
துக்கொண்டுபோய், அச்சோலைமத்தியிற் சொர்னமயமா
ய்ச்சித்திரங்களைமந்திராநின்ற மண்டபத்திற் பிரவேசி
த்தார். அக்காலத்தில் பார்ப்பதியார் அதினிடத்தடங்கிய
வோவியங்களைநோக்குமுன்னிலையிற் பரமனருளின்படி
க்கு முதலெழுத்தாகிய ஓங்காரமானது குஞ்சரமும் பிடியு
மாகவுருக்கொண்டு புணரக்கண்டு, பரமசிவத்தைத்தொ
ழுது, இதென்னகாரணமென்றுவினாவு, பரமசிவம், பெ
ண்ணே! உனதுநோக்கம்பட்ட முயற்சியினால் பீசாட்சர
ம்இவ்வுருவைப் பெற்றுப்புல்லியது. உன்பெருமைகள்ந
ம்மால்லலது வேதங்களினாலும் உணர்தற்கரியவாமென்
றருளுமுன்னிலையில் அவ்விரண்டும் இன்பமுற்றிஎதாப்
பிரகாரஞ் சிறந்தகுடிவிலடங்கின. உடனே நான்கோடுக
ளும் நீண்டதுதிக்கையும் பருத்தவயிறும் குறியதாள்க
ளும்பெற்று ஒருமைப்படச் சிந்திப்பவருணர்வாய்ப் பரி
பூரணமாய் எங்கும்விறைந்து சகலருந்தொழுது போற்று
முயற்சிபெற்றுப்பரமசிவமேயென்னவிளங்கிவேதப்பொ
ருளாய்த் தம்மைத்தொழும் அடியார்கள்வினைகளைப்போ
க்கிரட்சிக்குங் குணதீசயங்களைப்பெற்ற பிள்ளையார் அவ
தரித்து, சிவசத்தியினது பாதகமலங்களிற்சேவித்து, கர
ங்களைக்கூப்பிவிற்க, அன்னையும்அத்தனும்ஆகரித்துத் த
முவி, முத்தமிட்டி, ஐயனே! யாவராயினும்முந்திஉன்னே
நனைந்தொருகருமத்தைச்செய்வராயின் அவர்கள் மனோ
பிஷ்டங்கள் முற்றுப்பெறக் கடாட்சித்தும் மற்றையர்க
ள் முயற்சிகளைவிக்கின்றசெய்தும் பிரமன்விண்டு தேவ
ராதியானவர்களும் உன்னைத்தொழுதுபோற்ற நாயகமா
ய்விளங்கக்கடவாயென்றுவாழ்த்தி, குமாரனே! உலகங்க
ளைஅலைத்துக் கொடுங்கோல்செலுத்துங் கயமுகாசுரனை
ச்சங்கரித்து முகுந்தன்முதலானவர் இடுக்கண்களைத்தவி
ர்த்துவருவாயெனப்பலவெள்ளம் பூதப்படைகளை உண்
டாக்கித்தந்து, விக்கினகர்த்தனை ஆலயத்தில் அழைத்து
வந்து, முதற்கோபுரவாய்தலில்வீற்றிநுந்து இறைமைசெ
ய்வாயென் நவ்விடத்திலிருத்தி, அந்தப்புரத்திற்சென்றார்.
பின்புவிநாயகமூர்த்தியானவர் நந்திதேவர் பிரமன்விஷ்
ணுமுதலிய தேவர்வந்து சேவிக்கவும், பூதப்பிரமுகாள்
சூழ்ந்து ஏவல்கேட்கவும், அமர்ந்தருளினார்.

இவ்விதமாகஉடந்து வருகின்றதறுவாயில் ஒருதினங்
கேசவன்பரமசிவத்தைத்தொழுதுபோகவிருப்பற்று, வெ
ள்ளியங்கிரியையடைந்து, நந்திதேவரருள்பெற்று, உள்
ளேபோய், கர்த்தனைச்சேவித்து, துதித்துறிக அவனா
ப்பரமசிவம் அருகிலிருத்தி, சேஷமங்களைவினாவிப்பின்பு
ஒருதிருவிளையாடலைநேந்து, பரமேஸ்வரியை நோக்கி
பெண்ணே! நாமிருவேழம்பகடைசாலையாடுவேம் இத
ற்குப்பந்தயம் நீதோற்பையாயின் உனதுபணிகளையெல்
லாம்எம்க்குத்தருக, நீவேன்றால் எமதணிகளாகிய சற்பம்

பிறையாதியானவைகளைப்பெற்றுக்கொள்க, வென்று சொ
ல்லி, தோற்புக்கெலிப்புக்கு விஷ்ணுவைச்சாட்சியாகவை
த்துக்கொண்டு ஆடினார். அப்போது விண்டுபிரமனுக்கரி
யசிவம் ஏதுகாரணத்தினாலோ பராசத்திக்குத்தோற்றும்
உமையவளைநோக்கி நகைத்து நீநமக்குத்தோல்வியுற்ற
படியால் உனதுஆபரணங்களைத்தருகவென்றுகேட்க, அ
ம்மன்கர்த்தனுடன் வாதுகொடுக்க அஞ்சி, கரியவளைப்
பார்த்து, நீர்இதற்குக்கரியாக இருந்தபடியால், யார்செயி
த்ததுசொல்லுமென்று கேட்கும்போது, மாயன்மேல்வரு
வதையோசியாமற்பரமசிவனெவென்றொனக்குறித்தார்.
உடனேபராசத்திகோபம்அடைந்து, நல்லசியாயம்சொன்
னீர். கர்த்தன் தான்அப்படிக்குப் பேசியபோதிலும்நீர்நி
ஷ்டாந்திரமாகப் பார்த்திருந்தும் அஞ்சாமல் அபத்தமா
டத்தகுமோ? உமதுதேகம்கறுத்ததாயினும் மனமுங்க
ரியாகலாமோ? இக்காரணத்தினுற்பாம்பாக்கடவாயென
ச்சபித்தான். அவ்வுனாமாறுமுன், விஷ்ணு அவ்வடிவம்
நேரக்கண்டுபயந்து, பரமனைச்சேவித்து, சுவாமி! தேவரீ
ர்பட்சமாகப்பேசப்போய் இச்சம்பவம் நேர்ந்தது. இதற்
குவிவாரணகாலம் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்றுபோ
ற்ற, பரமன் அவனானோக்கி, நம்மிடத்தன்பிலுல்லாமாறுகூ
றி இவ்வடிவுபெற்றனையாயினும் பயப்படவேண்டாம்,
தென்பிரதேசத்திற் பாலேவனமென் றென்றுண்டு, அவ்
விடத்திலொருவடவால் விருசூழ்ந்திருக்கின்றது, அதின்
கண்தோற்றும் பொந்திற்சேர்ந்து தவஞ்செய்திருப்பை
யாயின், சிலதினத்தில் நமதுகுமாரனாகிய விநாயகன் கய
முகனைவென்று அம்மார்க்கத்தில்வரும்போது அவனைக்
கண்டு தொழுவையாயின் இவ்வுருவமாறுமென்றருளிச்
செய்தார். உடனேவிஷ்ணுசேவித்து, விடைபெற்றுஅவ்
வனத்திற்போய், ஆதியில் நால்வருக்கு யோகாப்பியாசத்
தைப்போதித்த சிவபிரானெழுந்தருளிய வடவிருட்சத்
தைப்போலத்தழைத்து கீழிலைப்பரப்பி ஏழுகாதவிஸ்தா
ரம் நார்புறத்தினுங்கிளைகள்நீண்டு விஷ்ணுவைப்போல
உயர்ந்து அளவற்றவிழுதுகன்தொங்கிற்கும் ஒருவடவா
ல விருட்சத்தில் விளங்கும் பொந்தில்தங்கித்தவஞ்செய்
திருந்தார்.

இப்பாற்கயமுகாசுரனா லிடைவிடாதுதுன்பமனுபவிக்க
ின்ற தேவேந்திரனாகிய விண்ணவர்கள் விநாயகமூர்த்தி
அவதரித்தசெய்தியையறிந்து, களித்து, திருக்கயிலாயத்
தைச்சேர்ந்து, முதல்வாய்தலின்மீ தெழுந்தருளியவிக்கி
னகர்த்தாவைத்தேரிசித்து வணங்கிப் பலவாகப்போற்ற,
அவனாவிநாயகமூர்த்தி கிருபையாகப்பார்த்தருளி, ஓதே
வர்களே! உங்கள்முகங்கள்வாடியிருக்கவந்தகாரணமென்
னையென்றுவினாவு, அவர்கள் சுவாமி! கயமுகனென்னும்
அவுணராசன் பரமசிவத்தினிடத்தில் அளவற்றவரங்க
ளைப்பெற்று அடியோங்களை அலைத்துக் கொடுங்கோல்
செலுத்தி இட்டஎவல்களைச்செய்து வருகையில் மேலும்
பிரதிதினமுந்தன்னைக்காணவருமுன்னிலையிற்கன்னங்
களிற்குட்டி இருசெவிகளையும்பற்றி மும்முறைவணங்கி
யெழும்படிக்கும்புதியகட்டையொன்றையிட்டான், இப்
புல்லியதொழிலைச்செலுத்திவருந்துகின்றநாங்களொருகா
லம்இக்குறைகளைப்பரமசிவத்தின்சந்ரிதானத்தில் முறை
யிட்டதற்குப் பரமசிவம் இரங்கித்தேவரீனாத்தத்ததுஅடி
போங்கள்இன்னலைப்போக்குவதாக்ககடாட்சித் திருப்பதி
னல்எங்கள்வாட்டத்தையும்அவனோட்டத்தையுமொழித்

துப்பாதுகாத்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று பன்முறைபணித்தேத்தி, மோதகம்சுண்டல் பழவருக்கங்கனாதியானரிவேதனங்களைப்படைத்து வேண்டினார்கள. விநாயகர்பரிவாய், நீங்கள்பயப்படாதீர்களென்று ஆதரித்து, உடனேசின்காதனத்தைவிட்டிறங்கி வெளிலிவந்து, அசலன்னென்னும் பூதன்மீதாரோகணித்து, சிவகணங்கன்போற்றவும் பூதவெள்ளங்கள் நெருங்கிவரவும், பலபூதர்பம்பலவாத்தியங்களை மேகங்களைப்போலமுழங்கிப்போகவும் சிலபூதர்வெண்சாமரைகளை வீசிப்பக்கங்களிற் சூழ்ந்துவரவும்சிலர்குடைகளைத்தாங்கிச் செல்லவும் இந்திரனாதியானதேவர்கம்பகமலரைஇறைத்து இருமருங்கினும் புழங்குவரவும், கயமுகாசரான் அரசசெய்திருக்கும் மதங்கபுரத்திற்கருகில்லந்தார். அதைத்துதாரிந்தோடி ராட்சதராசனுக்குஅறிக்கையிட்டமாதிரித்தில் அவன்வடவானலத்தைப்போற்கோபித்துச் சர்வாயுதபாணியாய் இரத்தினமயமானதேரிலேறி, ராட்சதவெள்ளங்கள் செயவுச்சாகத்துடன்பலபடைகளைத்தாங்கிக் கடல்பெருகியதைப்போல வந்துசூழ்ரணபேரி செயபேரிமுதலிய வாத்தியங்கள் அண்டமும்திராமுழங்கச்சென்று, கணபதிக்கெதிரில் நெருங்கினான். அப்போதுபூதப்படைகளும் அவுணவெள்ளங்களும்கோபதிபிராய், வெயிலும்இருளும் நேர்த்ததைப்பே லச்சீறி, பாணங்கள்ஆயுதவகைகள் பர்வதங்கள்முதலானவைகளை யொன்றனந்தமாக ஒருவர்மீதொருவர் பிரயோகித்துசண்டைகொடுக்குமுன்னிலையில் ராட்சதரிப்பலர்மாளக்கண்டு மற்றவர்திரித்துநிற்க நிருவாகமில்லாமற்பலநிசையினுமோடி ஒளித்தார்கள். அத்தறுவாயில் பூதப்படைகள் செயவுச்சாகத்துடன் பயமற்றுமேலிட்டிருவதையும் தன்சேனைகள்முரிந்து இறைந்ததையும் கயமுகன்கண்டு, காளத்தைப்போற்சீறி, தந்தேரைநடாத்தி மீறிவரும்பூதப்படைகளின்மீது சரமாரிபொழிந்து, சல்லடைக்கண்களாகத்துளைத்து அதஞ்செய்யபூதப்படைகள் எதிரில்நிற்கச்சக்தியில்லாமற் பெருங்காற்றிற் பட்ட பூனைப்புஷ்பத்தைப்போலப்பறந்தார்கள். அதைக்கண்டதேவர்வாடி? கர்த்தன்பாதங்களில்விழுந்து முறையிட விநாயகையமைத்து அசலன்மீதாரோகணித்து முன்னணியில்வரும்போது அவரைக்கண்ட கெசமுகன்தன்னருகிலிருந்த தூதரைப்பார்த்து, நம்முடன் போருக்கெதிர்த்த இவனுவென்றுவினவ, அவர்கள்தொழுது, இவன்சிவகுமாரன், கணபதியென்னும் நாமமுடையவனெனச்சொல்லி முடிவதன்முன்னம் கண்களசிவக்கக்கோபித்து கர்த்தனுக்கெதிரிற் போய், விழிகளிற்றியெழநோக்கி, பற்களைக்கடித்து, உதட்டையதுக்கி, உந்தந்தைஎன்தவத்துக்கு இரங்கிக்கொடுத்த வரமுயற்சிகளைநீனையாமல் வீணாய்மடியவந்தாய், உன்னப்பனைப்பற்றி இப்போது தபையாகச்சொல்லுகிறேன், உயிரினிடத்திச்சையிருந்தா லோடிப்பிழைக்கலாம், என்னுடனெதிர்க்க உனக்குவஸ்போதாது, மேலும்மீசிறுபிள்ளையாயிருக்கின்றாய், என்னுடன்பொருதவர் இறந்தாரல்லது இன்னாப்பிழைத்தாரென்று சொல்லமாட்டிவைபோ! விண்ணவர்மண்ணவர் வலியினாலும் தேவர்படைகளினாலும் அழிவில்லாதவரம்பெற்றிருக்கின்றேன், இதுவல்லாமலும் பரமசிவம்அளித்தவை அளவற்றனஉண்டு. இவைவையோசியாமற் பாலனாதலால் தேவர்துன்பத்தை நீக்குதற்குவந்தாய், ஆதலால்உன்னவென்று அவர்வீணையும் வென்று பசிக்குணவாகத்தின்பேன். இனிவல்ல

பமுடையவனான பாணங்களைத்தொடுப்பாயென்றுசொல்லினான்.

அதைக்கேட்ட விநாயகர்நகைத்து, உனக்குஇச்செல்லங்களை அருளியநமதுபிதாவானவர் உன்னைச்சங்கரித்துப் பிராணிகளுக்கருக்கித்த இடரைநீக்கி இந்திரனுக்குத்திரிலோகவாழ்வை அளித்துவரக்கட்டளையிட்டார், ஆதலால்இன்னஞ்சிலகாலம் பிழைக்கஉனக்கு மனதிறுந்தால், பொன்னுலகை இந்திரனாக்கொடுத்துப் பூவுலகைஅரசுசெய்திருப்பாய், அல்லதுஉன்பிராணனை எமலோகங்குடையேற்றுவேன். இதனையோசித்து உன்னெண்ணத்தவிரைவிற்கொல்லென்று திருவுளம்பற்றினார். உடனேகயமுகன் அக்கினியைப்போற்சீறி, மேருவுக்கொப்பாய்த்தங்க்கட்டுகள் பூண்டுமணிகளையையும் பாரித்தவிலில்லைவளைத்து, அண்டங்காதிரக் குணத்தொனிசெய்து, அவ்வற்ற கொடியபாணங்களைப் பிரயோகிக்க, அவைகளொரிந்து புகைத்துவருவதை விநாயகர்கண்டு, தமதுகரத்தில் விளங்கும் எழுவாயுதத்தினால் பொடிசெய்து, மேலும்அவன்கரத்திற் பற்றிய தனுசையுங்கண்டித்தார். அதனாற்பாதகன் வெருண்டு, மற்றொருசிலையையெடுத்து வளைப்பதற்கு முன்னம்கணபதி தேவர்கள்காங்களைப்புடைத்து நகைக்கஅதனையுந்துண்டிக்க, அவன் வலியதண்டமொன்றை எறித்துச்சுழற்றிவீச, அதையுமுறித்து அவன்மாப்புளிக்கமோதினார். அதனாற்கயமுகன் சோபமுற்றுத் திகைத்துநிற்பதைக்கண்ட ராட்சதசேனைகளும் படைத்தலைவரும் திரண்டு, திவ்வியபாணங்கள்தண்டம் பிண்டிபாலம்எழுமழுமுதலிய ஆயுதங்களைச் சோனைமாரியைப்போலச்செலுத்தி, சிங்கநாதங்கள்செய்தார்கள். அப்போதுகணபதிமது திருக்கரத்திலிருந்தபாசத்தைவீசி, மேலிட்டிரும்படைகளையும் ரதகெசதுரகபதாதிகளையும்கட்டி, உடனேகணிச்சியைச்செலுத்தி சின்னபின்னப் படக்கண்டித்தார். அதைக்கயமுகன்கண்டு நடுங்கிவருந்தினான். அச்செய்ததைப்பார்த்ததேவர் கர்த்தனைப்புகழ்ந்துசுத்தாடினார்கள். அப்போதுஅங்க ராட்சதன் சிற்றமுற்று, பாசபதமுதலியதேவப்படைகளை ஒன்றின்பின்னென்றாகப் பிரயோகிக்க, அவைநெருங்கியுபனது பாதகமலங்களிற் பணிந்திருப்பதையறிந்து, கோபமும்மானமும் மனதைவாட்டிஒன்றுந்தோற்றுகலங்கியிருந்தான். அத்தறுவாயில் ஐங்கரக்கடவுள், நாம்ஏவியபாணங்கள் அவனைக்கொல்லாதகாரணமென்னென்று சற்றையோசித்து தமதுகோட்டினென்றைமுறித்துச்செலுத்தினார். அதுவிரைந்துவந்து, கயமுகனையிருகூறுகப்பிளந்துதள்ளி, வானத்தெழுந்து, கங்கையின்புழகிவந்து, சிவகுமாரன்கரத்தில்நின்றது. அப்போதுமேகங்கள் நழுவிவிழுந்ததைப்போலவும் சமுத்திரம்கரைகடந்து பெருகியதற்கிணையாகவும் உதிர்வெள்ளமிரைந்துபெருக்கயமுகன் தேரில்விழுந்தான்.

கேட்டிருக்கோ சவுனகாதிரிஷிகளே! அவனுதிரம்பரந்துதோய்ந்தஇடம்இக்காலத்தினுள் செங்காடெனப்பெயர்பெற்று விளங்குகின்றது, பின்புகயமுகன் சிவபிரானிடத்திற் பெற்ற வரமுயற்சியினால் மண்விண்மூடத்தக்கபருத்தவடிவியையும் அக்கினிைப்போலச் சிவந்தகண்களையும்கொண்டு பெருச்சாளியாகிச்சீறிப்பாய்ந்து வரும்போது அசலன்தோளிலிருந்த கணபதியானவர்தாவி, அதன்முதுகிலாரோகணித்து, நம்மைச்சுமந்து திரிவாபென்றுகடத்தினார். அக்காலத்தில்இந்திரனாதியானதேவர், கயமுகப்

பாதகன் இறந்தான். இன்றுடன் நமது இடர்நீங்கிப்பிழைத்தோமெனக்களித்து, ஐயம்புகழைப்பாடிக்குதித்துப் பஞ்சதாருக்கள் மலரைப்பொழிந்து, சிறுஷ்டிதிசுங்காரந்திரோபவமனுக்கிரகமென்னும் பஞ்சகிருத்தியங்களை நடத்தவல்ல கர்த்தனே! அடியோங்கள் துன்பங்களை நீக்கி ரட்சிக்க இக்கோலங்கொண்டெழுந்தருளினீர். உம்மால் விதிக்கப்பட்ட வேதங்கள் இன்னமுந்தேவரீர் பெருமைகளை அறிந்தனவல்லவாயின், எளியோங்களாற்புகழ்தற்கெளரியனவோ? தாயுத்தையாகிய கர்த்தனே! பிள்ளைகளுக்கிழைப்பரிவுடன் கேட்டருள்கவென்றேத்த, அதைவிநாயகர் இன்புறக்கேட்டு, அவர்களிடத்துக் கிருபாநோக்கம்பலித்து, ராட்சதரால் இறந்தபூதப்படைகளை எழுப்பினார். அவர்களுடம்பகவானைச் சேவித்துச் சூழ்ந்தார்கள். இச்செய்திகளை மந்திரியாகவிருந்த ராட்சதராசன் அறிந்து, சக்கிராசாரியனை வணங்கிப் புலம்பி, பறவையுருக்கொண்டு போய், மகமேருச்சாரலினொளித்திருந்தான். சக்கிரனும் அவ்வாறே சென்று தன்பதியைச் சேர்ந்தான். அத்தறுவாயில் பூதப்படைகள் செலிப்புடன் மதங்கபுரத்திற் போய், படையெடுத்த ராட்சதரைக்கொன்று, பட்டினத்தையும் அழித்துத்திரும்பிவந்து சூழ்ந்தகாலத்திற் செயபேரிவெற்றிச்சங்கங்கள் முழங்கி விநாயகமூர்த்தி அவ்விடத்தைக் கடந்து, பிரமன் முத்தவானதேவரூழ்ந்துபோற்றிவரச்சேங்காட்டுக்கொரு பாரிசத்திலே தாண்டவேஸ்வராகிய தமதுதானையை ஸ்தாபித்துப்பூசித்தார். அத்தலம்கணபதிச்சுரமென் றிக்காலத்தினும் விளங்குகின்றது. பின்பு செந்தாமரைக்கண்ணன் பாம்பாய்த் தவஞ்செய்திருக்கின்ற பாலேவனத்தின் மார்க்கமாகவிநாயகர்வந்தார். அதையறிந்து விஷ்ணுவானவர் அவரைஎதிர்கொண்டு கொழுதவுடன் பராசத்திசாபம்நீங்கித் தமதுவடிவைப்பெற்று, மீளவுஞ்சேவித்துப்போற்றி, ஒங்காரப்பொருளே! தேவரீரைத்தெரிசித்தவுடன் பழியுடலை நீக்கி ஈடேறினேன். ஆதலால் அடியேன் தேவரீரைப்பூசித்து வழிபடவேண்டுமென்றிரப்ப. அவர்இரங்கி அவ்வாறே முடிக்கக்கடவாயென்றருளினார். உடனே திருமால் அருச்சுனைக்குவேண்டித் திரவியங்களைச் சேகரித்து, கங்கையினால் அபிஷேகஞ்செய்தித்து, கம்பகமலர்களினால் நுஞ்சித்து, மோதகம்பயறுதிரட்டிப்பால் கனிவர்க்கங்களை நிவேதித்தபின்பு துபதிபங்களமுதலான சோடசவுபசாரங்களைச் செய்து, கருங்களைக்கூப்பிற்று, சுவாமி! இந்த பாத்திரபதசுத்தசுவத்தியில் யான்பூசித்தபடிக்குச்சகலரும் ஆராதிக்கவும் அவர்வினைகளைநீக்கிச் சகலசம்பத்துக்களையும் கடைசித்து மோட்சவீட்டையும் தருவதாக வரமருளவேண்டுமென்றுபோற்றினார். அவ்வாறே விநாயகமூர்த்தி தந்தருளியபின்பு ஆகுவாகனத்தில் ஆரோகணித்து, பிரமனாதிபானதேவர் துதித்துவரப்பூதப்படைகள் களித்துச்சூழ்ந்திருக்கயிலையைச் சேர்ந்து, பிதாவைச் சேவித்து, பழையபடியே தமதிறுக்கையிலெழுந்தருளினார். அக்காலத்தில் விஷ்ணுமுதலானவர் பரமசிவத்தை வணங்கிப்போற்றி, மீண்டு விநாயகரைத்தொழுது, எங்களிடையுறைத்திற்றுப்பாதுகாத்திர். இதற்குக்கைம்மாறுசெய்ய அடியோங்களாற் கூடாமையால் நேற்றைபவரையிற் கயமுகாசரனுக்குச்செய்தபணிவிடைகளைத் தேவரீருக்குடாத்த விருப்புற்றனம். அவைகளை அங்கீகரித்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் மஹிந்தருளினார். அக்

காலத்தில் தேவர் மும்முறைகுட்டிக்கொண்டு, செவிகளைப்பற்றி பாதங்களைச் சேர்த்துதாழ்த்தெழுந்து, போற்றிசெய்து, கர்த்தனே! இவ்வாறு உலகத்தார்பூசித்து நடந்து கொள்ளவும் அருளிச்செய்வாயென்று கேட்டுக்கொண்டபடிக்குத் தந்தருளியிடைதரப்பெற்று, தங்கள்பதவிகளிற் சேர்ந்து, சுகத்தில் ருந்தார்கள் மதாங்காரச்சம்பத்தை யுடையதக்கனே! பரமசிவம் புத்திரனைத் தந்தகாரனம் இதுவாகும். இலிக்கர்த்தனக்கடுத்த குணத்தைக்கேட்பாயாக.

நற்குணங்களையுடைய யோகிகளாலும் அறிதற்கறிய சிற் குணனாய் சின்னமயனாய் நிராமயமாய்ப் பராபரமாய்விளங்கும் பரமசிவத்தின் காரணங்களைச் சொல்லமுடியுமோ! ஆயினும் சிலவற்றைத் தெரிவிப்போம். பரமேஸ்வரன் தாய் இவ்வுலகத்தைப் படைத்தகாலத்திற் சீவராசிகளினது பாசபந்தங்களை நீக்கி ரட்சிக்கக் கிருபையுற்று. பிரமன் விஷ்ணுவைக்குச்சிருஷ்டி நிதியென்னுந் தொழில்களைக்காட்டி, அவைகளுக்குரிய குணங்களை யுட்காட்சித்து, சங்காரகிருத்தியததைமுடிக்க உக்கிரமில்லாது கூடாதாகையால் தாமதகுணத்தைவகித்து, அத்தொழிலினைத் தாம் நடத்திவருவார், இதன்பிரிவுகளைப்பாந்தமாக வேதங்கள் விளக்குகின்றன கர்த்தன் தமோகுணத்தையின், சனாதியருக்குச் சரிதை-கிரியை-யோகம்-ஞானமென்னும் அருவெறிகளின் பயன்களைப்போதிக்கவல்ல சாந்தகுணசத்துவமெப்படிக்குக்கூடும்! சுருதிகள் ஆகிமுலமெனத்துதிக்குமோ! அஞ்ஞானவான்களுக்குத் தரகசியங்களைப்போதிக்கமுடியுமோ? பரமசிவம் முடிவில்லாதுதிசெய்தபண்பினால் தமோகுணனென்று குறிக்கப்பட்டதல்லது வேறல்ல இதைப்போலவே சிருஷ்டித்திருத்தியங்களை நடத்துகின்றவர்களுக்குள்ள ராசதசாத்திதகுணங்களுஞ் செயற்கையல்லது இயற்கையாகச்சொல்லப்படுமோ? முக்குணங்களையும் உண்டாக்கியவன் பரமசிவனென்றுவேதங்கள் முறையிடுகின்றன. யோகிகளானும் அவன்செயல்அறியப்படாது. பிரமன்விஷ்ணுவாதிபானவரிடத் தமர்ந்துதமதுமகிமைகளொன்றும் அவர்களுக்குத்தோற்றமல் அந்தரான்மாவாய் விளங்கிச்சகலகருமங்கையும் நடப்பிக்குங்கர்த்தன் ஒருகுணச்சார்பினிற்பவனோ? சிவன்கடையிற் பிராணிகள் இளைப்பாற லப்பபித்துத் தன்மைபைக்கருதி அஞ்ஞானவான்கள் தாமதமெனச் சொல்வதல்லதுவேறல்லவென்று ததிசிரிஷிபலதிஷ்டாந்திரங்களைக்காட்டி, மேற்கூறியபிரங்களைச் சொல்லவும் தக்கனாவன் பின்னலையொத்த வாழ்வின்மயங்கி, அவைகள் உண்மையென்மெண்ணாமல் ஆணவத்தமுத்தி, ஓய்முனியே! கேளும் பலவாகச்சொல்வதிற் பயனில்லை, கயிலைவாசியாகியவுமது கடவுள் ஆகியேயாயினும், அவனுக்கு அவிக்கொடுக்கமாட்டேன். ஏன்வின்னவார்த்தையாகுகின்றாய். நானெண்ணியபடியே முடிப்பேன், போமென்று சொல்ல, அவ்விருட்கு அதிககோபமுண்டாயது, அக்கொடுமையினால் வடவைகுளிர்த்தும் மேருமுதலான குலகிரிகள் கம்பிதப்பட்டிஞ்சுத்தசாகரங்களுஞ் சுவறியும் அண்டங்கள் குவங்கியுந் தேவர்நடுநடுங்கியும் உலகங்கள் தத்தளித்தலைத்துவருந்துவதைத்ததிசிகண்டு, இப்பாதகன்பொருட்டு இப்படிக்கு உலகங்கள் வாதைப்படலாமோவென்று சிற்றற்றைத்தணித்தெழுந்து, தக்கனைப்பாத்தது, லோகநாயகன்வேதநாயகன் போதநாயகன் நீதநாயகனை பரமசிவத்தையி

கழ்ந்துசெய்யும் உன் வேள்வியழிவதோடு அபவா தத்துக்கஞ்சாமலும் உண்மையைக்கண்டித்துப்பேசாம லும் மிரளவிழித்துக்கொண்டு இவ்விடத்திலிருக்கின்ற தேவர் சின்னபின்னப்பட்டுமாளக்கடவரென்றுசுபித்துயா கத்தைவளர்க்கின்ற பிராமணனானோக்கி, உங்கள் குலவ ண்மையையும் வேதவொழுக்கத்தையும்மறந்துஇக்கரும த்துக்குடன்பட்டதால் பூமியில்ருபிறப்பாள ராகப் பிறந் து அலைந்துசுருதிகள் துதிக்கும் பரமசிவத்தையும் அவ னடியானாயும் விபூதி ருத்திராட்ச பஞ்சாட்சரத்தையும் நிந்தித்துப் பாசத்தழந்தி வேதவிதிப்படிக்குப்பிசுகிளவ ராய்க் கதிபெறுதழலக்கடவீனொன்ப பலவகைகளைப் பே சி, அளவற்றதவத்தர் இருமருங்கினுஞ்சூழ்ந்துவரத்தம தாசீர்மத்தைச் சேர்ந்தார். அக்காலத்தில்அவருடன் தக் கண்மகிமைகளும் தவமுயற்சியும் இலக்குமியிலாசமும்வ ண்மையும் மனச்செருக்கும் போய்விட்டன.

கேட்டீர்களோ நைமிசாரணியவாசிகளே, இவ்வித மாகக் கொடுமைபேசிக் ததீசிகுசன்றதறுவாயில்தக்கன் துவசமற்றது. வானத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற கழுகு கா க்கைகள் யாகத்தம்பத்தி னிடத்தி லீறங்கிக்கூவின அத்தலத்திலிருந்தவர் மனந்திடுக்கிட்டன. அவன் தேவியாகிய வேதவல்லி மங்கிலியம் அற்றது. இ வ்வாறு அளவற்ற தூர்மிமித்தியங்கள் விளைந்தன. இவை களைத்தக்கன்கண்டுஞ்சற்றும்யோசியாமலும்மனஞ்சலியா மலும் எச்சுகிய யாககுருவுந் தானுமாக வேள்வித்தொ டக்கத்திற்செய்யுந் தானுதி கிரிகைகளைநடாத்தி, விஷ்ணு வாதியதேவாங்கிசங்களை வேதவிதிப்படிக்குத் தத்தஸ்தா னங்களில் ஆவாகனஞ்செய்து பூசித்து, சோடசவுபசார ங்களையுந் தானங்களையும் வரன்முறையாகநடத்தி, அமு தத்துக்கொப்பான அன்னமும் பதார்த்தவகைகளும், ம தூரமிருந்த பருப்பும், புத்துருக்குறையும், பால்-தயிர்- சிற்றுண்டி, கனிவருக்கங்களும், பனிரீர்- மான்மதச்சாந் தம், கற்பூரக்கலவை, திவ்வியபரிமளமிருந்த புட்பமாலி கைகளும், வாசந்திமிர்ந்த அடைக்காய்முதலியவைகளைக் காமதேனுபற்பலகுவைகளாக நிரப்பியிருப்பதை ஆகுதி களுக்கு ஆராதனைசெய்யத்துவக்கி, பிராமணனை யொரு புறத்தினும் மற்றவரை யொருபாரசித்தினும் போசனச் சாலைகளில்விட்டு பரிமாறுகின்ற உண்டிகளின்சிறப்புக்க ண்டு ஆராமமேலிட்டித் தன்னைப்புகழ்ந்து சமுத்திரம் போல ஆர்ப்பரித்து வந்தவர்களை முகமலர்ந்து உபசரித் து, வரவழைத்துப் பந்திதிருத்தி, பொற்பள்ளயங்களைப் பரப்பி, போசனங்களைப்படைத்து,பந்துக்களைப்போலப் பரிவாய்வேண்டியதைப்பரிமாறச்செய்தான். அப்போது பசுதிசுவுண்டும் மதூரமாயிருப்பதால் இன்னம்படையெ ன்பார்சிலர், இந்தத்திவ்வியபோசனத்தை மிகுதியாகப் புகிச்சுப் பிரமணோக்கித் தவஞ்செய்து பசியுண்டாக் கிக் கொள்ளாமற்போனோமென்பார்சிலர், இப்புசிப்பை க்கொள்வதற்கு ஆயிரம்பதினாயிரம்வாயும்வயிறு முள்ள வர்களுக்கும் அமையாதென்பார் சிலர், அதுவும்போதா தென்று வாதாவோர்சிலர், இவ்வன்ன முதலானவைகளைக் காமதேனு அளித்ததென்பார்சிலர், இனியெக்காலத்தி ல்இக்கச்சாயவைகள் அகப்படப்போகிறது, திருத்தியா கச்சாப்பிடுமென்பார்சிலர், தக்கன் யாகம்சிதையுமென்பா ர்கள், அப்படிக்கு நேருமாயினும் இதுசீர்த்துக்கு உறு தியாயிருக்கும் குறைவில்லாமல் உண்பிடுமென்பார்சிலர்,இ

ந்தப் புசிப்பைவிடவும் போகவில்லை, வயிறுங்கொள்ள வில்லை, இப்படிக்கெங்கும் பார்த்ததாயில்லை, இதன்பிர யோசனத்தினால் இனியிறப்பில்லையென்பார்சிலர், இத்தி வ்விய போசனத்தைப்படைத்த காமதேனுவைப்பிடித்து க்கட்டி நம்முடைய தேசத்துக்குக் கொண்டுபோவோமா யின்வேண்டும்போதெல்லாம் திருத்திசெய்து வருமென் பார்சிலர், பெண்பிள்ளைகள் சுற்றம்பெருக இவ்விதமக தயிஸ்பரியத்தைப்பெற்ற தக்கனைப்போலத் தவஞ்செய்த வர்கள் யாவரிருக்கிறான்று சொல்வார்சிலர், திருத்தியா கப்புசித்துவிட்டோம், எழுந்திருக்கப்படவில்லை, என் னசெய்வோமென்பார்சிலர், அமுதமொத்த இப்புசிப் பையுண்ணப் பிள்ளைகள் அண்ணன்தம்பி சுற்றத்தானா அழைத்துவராமற்போனோமென்பார்சிலர் ஆனலென்ன! விரைந்துசென்று கூட்டிவரலாமென்பார்சிலர் இப்பிரகா ரஞ்சமுத்திரம் இவைவைத்தப்போலப் பேசிக்கொண்டிசா ப்பிடுகின்ற பிராமணர்முதலானவர் தாம்போதும்போது மென்னுமட்டும் தக்கன் மருகராகிய விருடியர்இருந்துப ரிமாறத் திருத்தியாகஉண்டு தள்ளாடிக் கைலாகுகொடுக் களமுந்து, பற்பலர் கங்காசலம்விடச் சுத்திசெய்துகொ ண்டு உடனே மற்றொருமண்டபத்திற்சேர்ந்து பொன்ஆ சனங்களிலிருந்து சந்தனக்கலவை பனிரீர் புட்பமாலேதா ம்பூலங்கொடுக்கப்பெற்று, பின்பு பொன்னுலகமேயிறங் கினற்போலச் சிறந்துவிளங்குந் தானமண்டபத்தின்புருந் தார்கள். அத்தறுவாயில் தக்கன் அனுமதியில்அவ்விடத் திலிருந்த இருடியர் ஆடை-ஆபரணம்- பொன்-நவரத்தி னம்-கறவல்-குடை-பாதுகை-குண்டிகை-முதலான சோ டசமகாதானங்களைக் கரங்களிவக்க வேண்டியமட்டும்இ டைவிடாமற்கொடுத்தார்கள். அவைகளைச் சிலர் பதனப் படுத்தித்திரும்பிதுழைவார் சிலர்எடுப்பித்துக்கொண்டுந டப்பார்.சிலர்சுமக்கமாட்டாமல் அங்குமிங்கு மலைவார்.இ ப்படி இவர்களாலுண்டாகிய இளைச்சலும் அரம்பையர் நடிக்கும் ஓசையும் வேதவல்லிப்பெண்கள் இந்திராணிதெ ய்வகன்னியர் முதலானசுமங்கலியர் மங்கலங்களைப்பாடும் ஒலையும் இவைபோலும் பிறசத்தமும் ஒன்றுசேர்தலால் சத்தசாகரங்களும் அவ்விடத்தின்பெருகியலைவதைப்போ லப்பேரொலியுண்டாயது.

வேள்விப்படலம்.

இகந்தசீர்பெறுமிப்பெருஞ்சாலையி லகந்தைமிக்கவயன்பெருங்காதலன் மகம்புரிந்ததுமற்றதுசிற்திடப் புகுந்தவாறும்பொருக்கெனக்கூறுகேன்.

இவ்விதமாகக் காலங்களை அனுசரித்துத் தானுதிக்கிரி யைகளைக் காரியப்பேரொருபுறத்தில் நடத்திவர தக்கன் முற்கூறிய ஆசிரியனைக்கொண்டு வேதவிதியிற்சிவத்தின் பாகமான பிரதானமந்திரங்களைநீக்கி, விஷ்ணுவக் குரிய வாக்கியங்களை அவைகளுக்குப்பிரதியாகவோதிமகத்தை வளர்க்கக் கட்டையிட்டான். அப்பிரகாரம் அவ்வாசிரிய ன் திக்கடைக்கோலினால் அக்கினியை யுண்டிபண்ணி யா குண்டத்தில் அமைத்து, தருப்பைசமித்துமுதலான

ஓமத்திரவியங்களினால் அக்கினிதேவனை அருச்சித்து, அதில் தேவருக்குரிய கூறான மந்திராகுதிகளையும் வெவ்வேறாகக்கொடுத்து, விஷ்ணுவாதியனை மந்திரபூர்வமாகக் கூவி, அவிக்கைக்கொள்வீனென்று உபசரித்தான், அது தேவாமுதத்தினுஞ் சிறந்ததாயினும், பிரதமதேவனைக் கீய அருவருப்பானது அவரவர் மனத்தின்கண்பொருந்தி அலைப்பதினால், நஞ்சாகக்காட்டியது.

இப்பிரகாரம் யாகத்தை நடத்துந்தக்கன் செல்வச்செருக்கினையும் வீரூப்பையும் நாரதர் அறிந்து திருக்கயிலைக்குப்போய், நந்திதேவவாவணங்கிச் செலவுபெற்று, ஆலயத்திற் பிரவேசித்து, கர்த்தனைத்தொழுது போற்றி விக். அவரைக்கர்த்தன் கிருபையாகப் பார்த்தருளி, உலகத்தின்கண் ஏதேனும் புதுமைகளுண்டோ, வந்தகாரியம்யாதென்றுவினாவ, அவர்சுவாமி, கங்கைக்களையில் விஷ்ணுபிரமனாதியனை வரவழைத்துக்கொண்டு லோகநாயகனை தேவரீரை இகழ்ந்து புத்தியில்லாத தக்கன்வேள்வியை நடத்துகின்றான். இதுதான் அதிசயமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். அதைக்கேட்டவுடன் இடப்பாகத்தமர்ந்தபராபனை மனம்பூரித்து, அதனைக்கண்டுவர விருப்புற்று எழுந்து, பகவனைவணங்கி, என்பிதாசெய்கின்ற யாகத்தைப்பார்த்தவர விடைதந்தருளுமென்றுகேட்க, பரமன் நல்லகாரியம் உன்னையெவ்வளவும் நினையாமல்மற்றத்தேவாரீஷிகளுக்குக்கொடுத்தபெண்களை அழைப்பித்துக்கொண்டு மாயாபாசத்தினமூத்தி அகந்தைகொண்டு அவன்செய்யும் வேள்வியினிடத்திற்கும் நீபோகலாகாதென்றுதிருவுளம்பற்ற பார்ப்பதி கரங்களைக்கூப்பி சுவாமி? தெரியாமையினால் அவன்செய்தபிழையனைத்தையும் அடியேனைக்குறித்துப் பொறுத்தருளி விடைதரவேண்டுமெனக்கெஞ்ச, பகவன்பரிவாய்ப்போய்வருகவென்று செலவுகொடுத்தருளினார். கௌரி அதைப்பெற்று, சிரோரகத்தின்களினாலும் தங்கத்தினாலும் அமைத்த விமானத்தினெழுந்தருளி, சுமாலி மாலினியென்னுந் தோழிப்பெண்கள் குடைகளைத் தாங்கிவரவும் பிங்கலை சுமையாதியர் கவரி ஆலவட்டம், அடப்பை, மயிற்பிஞ்சமுதலானபரிவட்டனைகளையேந்திச்செல்லவும், கமலினி, அனிந்திதையென்னும் பாங்கியர் புட்பமலைகளைக்கொண்டு செல்லவும் சிலகன்னியர் நடித்துப்போகவும், சிலர்பார்ப்பதிபுகழைப்பாடித்தொடரவும், சிலர்-குயில்-கிளி-பூவை-அன்னமாதிய பறவைகளைக்கரங்களிலேந்திநடக்கவும், அமச்சரிமைசெலுத்துஞ் சோமந்தியிடத்திலேறிக் கரத்தின்வானைக்கொண்டுபோற்றிவரவும் பலபூதர்ப்பதினெண் மேளவாத்தியங்களைமுழக்கவும், பராபனை அனுக்கிரகம்பெற்றபன்னிருகோடிமுதப்படைஞர் வான்பலகை கேடையம் பிண்டி, பாலம்முசலம் கப்பணம் தோமாமுதலிய ஆயுதங்களைத்தாங்கி இரும்புருக்கினும் அணிவாகுப்பாகச் சமுத்திரம்போலப்புரண்டுபோகவும், இவ்விதஆடம்பரங்களுடன் சென்று, பிதாவான தக்கன்வேள்விச்சாலை முகவாயிலைக்கிட்டி, விமானத்தினின்று மிறங்கி உள்ளேபிரவேசித்தான். அதைப்பாதகனவன்கண்டு கோபித்து தாய்தந்தையிலாதபித்தனுக்குரிய நீமற்றப்பெண்களைப்போல இவ்ஈயாகத்துக்குவரவேண்டியதென்னே! இக்காரியத்தனக்குறித்து உனக்குச்சொல்லியனுப்பியதுண்டோ! நான்வெள்ளிமலைக்கு வந்தகாலத்தில் மாமனென்றெண்ணாமல் அவமானஞ்செய்தவித்தவன் தேவியென்று உன்னை அன்றே மறந்துவிட்டேன் அப்படியிருக்க நீவருவதற்குங்காரணமுண்டோ இவ்விடத்தில்கில்லாமல் சீக்கிரமாகத்திரும்பி உன்னிடத்திற்குப்போய்விடென்று சீறிச்சொல்லினான். அதைக்கேட்டு, பராபனைமனம்வாடினவளாய் தந்தையைநோக்கி, என்னுணையிய நுக்கும் அவர்கள் துணைவருக்கும் நாடோறும் அளவற்ற சிறப்புகளைச்செய்து வருகின்றாய், எங்களை மாத்நிரம் எவ்வளவும் நினைந்தாயில்லை, நீசெய்யும்வேள்வியைக்கேள்விப்பட்டு, பேதமில்லாமல்நானேவந்தாலும் சிறித்தடுக்கின்றாய், இதுநன்மையாமோ, இதுதான் தீங்கு விளையுமென்பதையெண்ணினாயில்லை, ஆதலால் உன்கருத்தினைத் தீர்க்கமாகச்சொல்லிவிவாயென்ன, உடனே தக்கன்நகைத்து, முக்குணத்திற்குட்பட்டபட்சங்காரத்தொழிலைவகித்துப் பேய்களுடன் கூடிச் சுடலையில்நடிக்கும்பித்தனுடன் நீயும்பேயாகிஎன்னேமதியாமல் அகந்தைகொண்டபடியால் உன்னைத்தள்ளிவைத்தேன். உன்பின்பிறந்தபெண்களும் மருகரும் என்னிடத்தில் அன்புள்ளவர்களாதலால் அவர்களுக்குவேண்டிய சிறப்புகளை நடத்துகின்றனன், அவிக்கருந்தருவேன், விஷ்ணுபிரமனாதியதேவர் என்னைப்புகழ்ந்துவரச் சிவனும் நீயும் இகழுந்தன்மையினால் உன்களிடத்தெனக்கு அன்பில்லை, இம்மகத்தில் உன்கணவனுக்கு அளிப்பாகமுங்கொடேன், போபோவென்றுசொன்னமாத்நிரத்தில்பராசத்திக்குக்கோபம்பிரவேசிக்க, உடனே அக்கினிசம்பந்தப்பட்ட வாயுவைப்போலப் பெருமூச்சுண்டாகியது

அப்போது அண்டங்கள் குலுங்கின. அவைகளிலடங்கிய சராசரங்கள் திடுக்கிட்டுச்சோர்ந்தன, பூமிகம்பிதப்பட்டது, சத்தசாகரங்களும் கொதிப்பெடுத்துக் குறைந்தன, அக்கினியும் வடவைத்தியும் அவற்றின்வெப்பந்தணிந்தன, விஷ்ணுவும் பிரமனும் தேவரும் திசைக்கரிகளாதியரும்நடுங்கி வாடித்திகைத்து எங்கிலுர்கள் ஆதலால், அம்மன்கோபத்தி னுக்கிரம் இத்தன்மையதென்று யாவரார்சொல்லப்படும். உலகமிப்பாடுபடுவதை உணர்ந்த விமலையென்னுந் தோழியானவள் பார்ப்பதி பாதாரவிந்தங்களிற் பணிந்து, உலகங்களையின்ற தாயாகிய நீரோ இவ்விதமாகக்கோபங்கொள்வீராயின் அவைகளி லடங்கியிராநின்ற சீவராசிகளென்படாது, அஞ்ஞானவானான தக்கனெருவன்செய்யும் அபராதத்தின்பொருட்டு உமக்குவிளேந்த சிற்றமின்னுஞ் சற்றுவீறுமாயின் நிமைப்போதிற் சகலமும் நாசமடைவதற் கையமில்லாதபடியாற் சீவகோடிகள்படுந்துயரத்துக் கிரக்கமுற்றுச் சாந்தமடைகவென்றுவேண்டினான். உடனே கௌரிகொதித்தாறியசலம்போலச் சகித்தவளாய் தக்கனைப்பார்த்து, நீயென்னையிகழ்ந்ததை யொருபொருட்டாகநான்மனங்கொள்ளவில்லை சர்வாந்தரியாயியாய்வினங்கும் எமதுகர்த்தனைக்குறித்துப்பேசிய கொடியசொற்கள் என்செவிகளில் விஷத்தை யொப்பப்புகுந்தன. நீஇப்போது பழுதுபேசிய பரமசிவன் நீர்க்குணத்தையகித்ததன்மையினற் சராசரப்பிரபஞ்சங்களினிடத்துலவி நடிப்பன ஒருவகைச்சார்புள்ளவனையென்றெண்ணப்படுமோ, சர்வசங்காரத்தொழிலை நடாத்தவகித்த தருமகுணத்தையினைந்தாய், அதுவும் நீடித்திருக்குமோ! சீவராசிகள்பிறந்தும் இறந்தும் எப்போதும் வருந்துவதைக்கருதிக் கிருபையுற்றுப் பலபலகற்பகாலஞ் சுகத்திலிருத்தியகாரணமல்லவோ! சிருஷ்டித்தியைப்போல அத்தொழிலை மறந்ததேவரால் நடத்தப்படு

மோ! இப்பிரகாரம் பிராணிகளையொடுக்கிமீளவும் படைத்துத் தமதுதிருவினையாடலை நடத்திவருவார், இதுவல்லாமல் வேதாகமங்களைத் திருவாய்மலர்ந்து அவைகளாற்றித் துஞ்சு காரணகர்த்தவ்யத் தம்மை உணரவல்ல பரிசுத்தவான்களுக்கு ஞானம்போதித்தாளுங்கிருபாரிதியைத் தமகுணனென்னப்படுமோ, ஆதலால் அவர் அனைவருக்கும் இறைவராகும் அக்கடவுளுக்குமுதல் அளிப்பாகத்தைக் கொடாமல் இச்சிந்தாய், பஞ்சாக்கரத்தை யோதப்பட்டவர்களுக்கு முத்தியை யெளிதின அருளும்பரனைச் சிந்தித்தாய் இவ்வபராதம் யாவராலேதுடைக்கப்படும், பேதாய்! இனிஎவ்விதமாகக் கடத்தேறவாய். பிரமனும் விஷ்ணுவும் தேவக்கண்பரிய நாதனைக் கர்த்தவ்யியமாகக்கொள்ளாமல் திரோபவத்தினுழந்து, நீக்கினவர்க ளனைவருக்கும் தண்டமுண்டென்று வேதங்கள்முறையிடுகின்றன. அம்முறையே பரமசிவனைவிடக்கி யாகத்தைநடாத்தும் உனக்கும் தகுதியாகியதண்டம் வினாவிலுண்டாகக் கடவதென்று கொடியசாபத்தையிட்டு, உடனேவிமானத்தில் ஆரோகணித்து பாங்கியர் சேடியர் சிலதியர் பூதப்படைகளாதியர்குழந்து போற்றிவரத் தக்கன் பரமனைநிந்தித்துப்பேசிய வசனங்களை யெண்ணியெண்ணிமனம்பேகவினாவிலே திருக்கயிலையைடைந்து கர்த்தனைச்சேவித்து, சுவாமி! தக்கன் அடியேனை வெறுத்ததல்லாமலும் தேவரீனாப்பலவாக நிந்தித்துப்பேசினான். ஆதலால் அவன்செய்யும் வேள்விடையழிக்கத் திருவுளங்கொள்ளவேண்டுமென்றுவேண்டினான். அதைக்கிருபைக்கடலாகியபரமன்கேட்டு நகைத்திருந்தார். அதைக்கண்டு பார்ப்பதிசேவித்து, அடிகளுக்கு வெறுப்பும்விருப்பும் இல்லையாயினும் அடியேன்விண்ணப்பத்தை அங்கீகரித்து அம்மகம்சதைவுபடக் கட்டாக்கெவென்றுபோற்றினான்.

வீ ர ப் த் திர ப் ப ட ல ம்.

அந்தவெல்லையெமையாளுடையவண்ணலகிலத் தத்தமங்கைதனதன்பினைவியந்துதளருஞ் சிந்தைகொண்டசெயன்முற்றியிடுமாறுசிறிதே புத்தியுள்ளுறவினைந்தனனினைந்தபொழுதே.

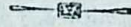
அப்பொழுது எமதுகர்த்தன் பரமேஸ்வரியின் அன்புத்திரங்கி அவனெண்ணப்படி முடிக்கத் திருவுளங்கொண்டமாத் திரத்தில், நுதல்விழியில் அகோரவீரபத்திர தேவர் உதையமாய், மகமேருவின் கொடுமுடிகள் மின்னங்கொடியைத்தாங்கி விளங்குவதுபோலப் பிறைகளிலங்கிய கீட்டங்கள் அமைந்த ஆயிரஞ்சிரங்கள் அண்டத்தைமுட்டவும் சூரியன் அனந்தவுருக்கொண்டு ஏக்காலத்தில் எழுந்ததற்கொப்பாகச் சிரோரத்தினமயமாகிய மகரகுண்டலங்கள் இரண்டாயிரஞ் செவிகளிலும் வில்விசித்தொங்கவும் வடவைகுளிரத்தக்கஅனலையிறைக்கும்நெற்றிவிழிகள் ஆயிரஞ்சொலிக்கவும் அவைகளில்விசும் அக்கினிக்கொழுந்தினால் அண்டங்கள் கரியவும் பிரசண்டவாயுவும்அக்கினியும்திடுக்கிட எழுஞ்சுவாசத்தினிடந்துண்டாகிய கனல் அண்டகோளகைக்கு அப்புறத்திலேதாவவும் பிள்ளைப்பிறையைப் பதித்ததற் கொப்பாக்கூடிய

கோளத்தந்தங்கள் தோற்றவும், வார்த்தையுரப்பினால்பிராணிகள் வெருக்கொள்ளவும், சாகரங்கள்கலங்கிக் கங்கெனச் சுழலவும், பணமுகுடம் பொருந்திய சற்பகங்கணங்கள் விளங்கிய இரண்டாயிரங் கரங்களிலே சூத்தம்வாள் பலகைவேல்-தோமரம்-பிண்டி-பாலம் - எழு - குலிசம் - சூலம் - வில் - சரம் - தண்டம் - வச்சிர முதலான படைகள் மின்னலைப்போலப் பிரகாசிக்கவும் பிரமன் விஷ்ணுவினது சிரமாலையும் என்புத்தாழ்வடங்கனும் ஆமையோடும்பன்றிக்கோடும்விசாலமாகியமார்பினிடத்தில் விளங்கும் முப்புரிநூலுடன் அசைந்து சாட்டவும் ரத்திபுரணங்கள் சர்ப்பக்கலன்களுடன் தேகமெங்குஞ் சொல்க்கவும்பாதாரவிர்த்தங்களிலே தன்னை வீரகண்டைகள் சப்திக்கவும்பாதுகைதரித்து இவ்விதக்கோலத்துடன் பரமனைத்தொழுதுநின்றார். அந்த நவாயில் உமையவளது கோபக்கனலில்கண் பத்திரகாளிவெளிவந்து திவ்வியபரிமளமலர்சூடிய அளகங்களைஒங்கிவிளங்கும் ஆயிரஞ்சிரங்களும் கடக்கோதண்ட வீரவாளாதியான படைகள் தரித்த இரண்டாயிரங்கைகளும் நவரத்தினமயமாகிய பணிகளும் அரவபூஷணங்களும் அசையவீரபத்திரர் மருங்கினின்றான்.

அவ்விருவர் காட்சிபைச் சிவபிரான் உமையவளுடன் கண்டிருபாநோக்கம் பாலித்தகாலத்தில், அவர்கள்கர்த்தனையும் பிராட்டியாரையும் மும்முறைவலம்வந்து, வணங்கிக்கரங்களைக்கூப்பிநின்று, சுவாமி! தேவர்கெருவபங்கம் பண்ணவோ! அவுணரைக்கொல்லவோ! எமனைவாட்டவோ! விஷ்ணுபிரமரைக்கட்டிவரவோ! சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகைவிழுங்கவோ! ஏதுகாரியத்துக்காக அடியேன் உளைப்படைத்தீர், அதனைக்கட்டளை யிடவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அப்போதுபரமன் அவர்களைநோக்கி, நம்மையன்றித் தக்கனென்பவன் வேள்விநடாத்துஞ் சாலை யையடைந்து அவிப்பாகத்தைக்கொடுத்தால் வாங்கிவருவீர், தடுப்பானாயின் அவன்சிரத்தைக்கண்டித்து அவனுக்கு உதவியாய்ச்சூழ்ந்த தேவராதியானவரை அதப்படுத்தியாகத்தையும் அழித்து மீளக்கூடவீர், அத்தறுவாயில் நாமும் அவ்விடத்தில் எழுந்தருளுவோ மென்றருளிச் செய்து, உடனேவியர்வையினும் மயிரிக்கால்களினும்அளவற்றபூதங்களையும் காளிகளையும் படைத்தார் அவர்கள் யாளிசங்கம் கரடியானபுதியாதிய கொடியமிருகங்களின் முகம்ஒன்றுபத்து ஐம்பது நூறு ஆயிரம்-பதினாயிரம் விளங்க அதற்கிரட்டி கரங்கள் பலவாயுகங்களைக்கொண்டு அக்குமலை சற்பாபரணங்களுடன் பிரகாசிக்கப்பாதங்களில் வீரவெண்டையம் சிலம்புகலிக்கப் பசியினால்வருந்தி ஒருநொடியில் உலகங்கள்அனைத்தையும் அழிக்கும் வலிபெற்றுச்சூழ்ந்த பூதவெள்ளங்கள் காளிக்கூட்டங்களின் சவுரியவன்மைகளை யொருவகையாகச் சொல்லமுடியாது, அத்தறுவாயில் பாணுகம்பனாதியான பூதர்கள்ரணபேரி செய்பேரிருடமுழாமுதலான வாத்தியங்களைமுழக்கவும் குடைகள் ஆலவட்டங்கள் வெண்சாமகாளாதிய வகைகளைத்தாங்கவும்நவரத்தினமயமாகியரத்தத்திற்காளியுடன் வீரபத்திரதேவர் ஆரோகணித்து நடந்து, சத்தசாகரங்களும் பெருகியதைப்போலப்பரவிச்செல்கின்ற சேனைகளின் ஆரவாரத்தினால் எவ்வண்டமுடைந்ததோவென்று தேவராதியர் ஏங்கவும் அக்காலத்திலெழுந்த பூமிகளினும் சமுத்திரங்கள் திடீராகவும் இவ்விதவுற்பாதங்க

ள் விளையாதிசெக்கிரமாகவந்து தக்கன்யாகசாலையைச் சூழ்ந்துகொண்டு, பூதத்தலைவரைநோக்கி, இகன்வாய்தலி னிடங்களினும் புறத்தினும் வானவெல்லையினும் நீவிர் காவல்கொண்டு ஒருவரையும் விடாது போற்றக்கடவீரெ ன்று ஏவினர். அவ்வாறேபூதத்தலைவர் அவ்விடங்களைச் சேர்ந்து, அத்தலங்களிலின்ற காவலரைக்கொன்றுதின் று ஆர்ப்பரித்தி, வீரனென்றிருந்தனர்.

யாகசங்காரப்படலம்.

ஆர்த்தலுமிறைவிதன்னை டாண்டகைவீரன்வாசத், தார்த்தலகை ஆங்கும்பாகசாலையோடுகேட்கி, தீர்த்தனை த்தலைவிதன்னைத்திசைமுகன்முதலோர்பாரும், பார்த்தனை ருளந்துண்ணென்றுபதைபதைத்தச்சக்கொண்டார்.

இவ்வாறு காவற்படுத்தினிப்பி பத்திரகாளியுடன் வீரபத்திரக்கடவுள் ஆர்ப்பரித்து, யாகசாலையிற்சென்று தேரணங்கன்கட்டி யூபஸ்தம்பம் நாட்டியிருக்கும்ஓமகு ண்டத்தக்கு அருகில் வருவதைப்பிரமன் முகுத்தனதிய ர்கண்டு, திடுக்கிட்டிருங்கி, சிங்கத்தைநேர்ந்தமான் கூட்டம் போலவும் இடியுண்டசற்பங்களையொக்கவும், வய்யொடு ங்கி, நகைமுகங்கள் புலர்ந்தவர்களாய் ஒருவரையொருவ ர்பார்த்து, பரமசிவனும் உமையவளுமாகவந்தாற்பேற் காணுகின்றதென்பார் அவர்கோபக் கணவீனிடத்துஉண் டானவரென்பார்களார், இவர்கள் உக்கிரம் அளவிடப்பா தென்பார்களார், நமதுபிராணனுக்கு இறுதிக்காலம் நேர்ந்த தென்பார்களார், தக்கனுக்கு இன்றுடன் முடிவுகாலஞ்சம் பவித்த தென்பார்களார், விதியாவரால் வெல்லப்படுமென் பார்களார், கர்த்தனைமதியாமல் இந்தயாகத்தைக்கயேன்துடங் கினுனென்பார்களார், நம்மைமயி யிதனைத்தெடங்கினு ன்பேயனென்பார்களார், தேவரனைவருக்கும் ஒரு மாலத்தி ற் சாவுண்டாயதென்பார்களார், பார்வதிவயிதின்வந்தகால த்தும் வெறுத்தபடியால். இப்படிக்கு நேர்ந்ததென்பா ர்களார், பூதகணங்கள் காளிக்கூட்டங்களெங்கும் விரைந்து கொண்டார்கள். ஓடவும்ஒளிக்கவும் இடமில்லைபென்பா ர்களார், இனியென்னசெய்வோமென்று அக்கினியிற் பட்ட தளிரைப்போலவாடுவார்களார். இப்பிரகாரம் வேள்விக்க ளம் அல்லோலகல்லோலப்படுத்திவாயில் வீரபத்திர தேவர் சிறிச்சங்கராதஞ்செய்தார், அவ்வொலியினால் அண் டகடகங்கள் கம்பிதப்படமேருவாநியான குலவிரிகள்ச லிக்கப்பிரமன் முதலானவர்களேங்கிவாடினார்கள், அக்கா லத்தில் வீரன்திக்குண்டத்துக்கணித்தாக நெருங்கியகை ச்சீலமற்ற தக்கன்கண்டு, துளங்கிவருந்திபூதாகாளிக்கூட் டங்கள் சுற்றிக்கொண்டு யாகசாலையிளையழிப்பதையும்கே வர்களாதியர் படுந்துன்பத்தினையும் அறிந்து, மிகவும்நடு க்குற்று, பின்புதயிரியங்கொண்டு, தானுமொருரூபனைப் போல வீரபத்திரரைப்பார்த்து, நீயாவன்! இவ்விடம்வ ருங்காரணம் யாதென்றுவினவ, வீரன்நகைத்து, யான்ச ங்கரன் குமாரனாகும், அவர்கட்டளையின்படிக்கு நீசெய்யும்வேள்வியில் அவிப்பாகத்தினை வாங்கிப்போகவந்தே ன் தாமதஞ்செய்யாமல், தாக்கடவாயென்றுகேட்க, சிவ னுக்கு இவ்விடத்தில் அவிப்பாகம் கிடைக்கமாட்டாதெ

ன்று தக்கன்மறுத்தான். அத்தறுவாயில்நான்குவேதங்க ளும்கூடலையும்மேதோன்றி, தக்கனை! கேட்பாயாக, எம்மை ப்படைத்தவனையும் இதுபரியத்தம் நான்கள்துதித்தறியாத வனையும் உயிர்குக்கு முதல்வனையும் எங்கும்பரிபூரணனா யும் விளங்கும் பரமசிவன் அல்லது இந்தயாகத்துக்குக் த்தனுகின்றவர்பார்! வீண்வார்த்தையாடாமற் பரமனுக் குரிய முதற்பாகத்தைக் கொடுத்து ஈடேறக்கடவாயென் று அளவற்ற நீதிகளைப்போதித்தும் அவன்சம்மகப்ப டாத காரணத்தைகயறித்து, உன்விதிப்படிக்கு, அனுபவி ப்பாயென்று வெறுத்து, தங்கள் நிலைகளிற்சேர்ந்தன. அ தைக்கண்டவீரபத்திரர் மீளவுஞ்சிறுவிதிபைநோக்கி, சு ருதிகளும் அவைகளுக்குக்காரணமாகிய குடிலையும்சூறி பவாக்கியங்களைத் தெளிந்தாயல்லவோ? இனிபாவதுளம துகர்த்தன் பாகத்தைத்தரவல்லையோவென்றுகேட்க, தக் கன் கூடலையினிடத்திற் சத்தியுடன் கூத்தாடித்திரியுஞ்ச ங்கரனுக்கு ஒரு போதுத்தேரென்று மறுத்தான்.

அப்போது வீரபத்திரதேவர் பக்தத்திலிருந்தவிஷ்ணு பிரமனைக்குறித்து, இவன்பரமனுக்கு அவிக்கொடாமல்இ டக்குப்பேசுவது தகுதியோ! உங்களுக்கும் சம்மகமோ வென்றுவினவ, அவ்விருவரும்ஊழின்பாலராய்க்கேளாத வரைப்போல ஒன்றுஞ்சொல்லாமல் ஊமைகளையொத்தி ருந்தனர் இதனைக்கண்டு, வீரன்கோபித்து, கண்களிலே திடுமெழச்சீறி, இவர்கள்மனவயி வெகுநேத்தியென்று தீ பெழுகைத்து, பற்களைக்கடித்து, கரத்திலிராவின்றகதை பைக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி, கேசவன்மார்பினிடத்துமோ துதலினால் அவன்மூச்சையாகி விழச்செய்து, பிதாமகன் சிரங்களிற்கு டி, அவன் இரத்தம்பெருகச்சேவிக்கின்ற வனைப்போலக் குப்புறவிழப்புரிந்து, பின்புகலைமகள்நா சியினையும் குபங்கனையும்செய்து, பக்கங்களிற்குழவிரு ந்த தேவரைச்சாடிம்போது கரங்களிழந்தும் பாதங்கள்ந றும் சிரங்களுடைந்தும் மார்பங்கள் பிளந்தும் இவ்வா று அலைத்துமாண்டவர்போக மற்றவரோடிப்பலதிசையி னுமொளிக்கச் சந்திரனையுதைத்துத்தள்ளி, பாதத்தினு லேதேய்த்து, சூரியனைப்பல்லுதிரத்தாடையிலறைந்து, ச னியைக்கண்ணைப்பிடிக்கி, அதைக்கண்டோடுகின்ற எம னைச்சிரமன்றுவிழ வாளினுலேதறித்து குயிலாகிப்பறந்த இத்திரனைத்தெண்டித்து, அக்கினிதேவன் கரங்களைமுறி த்து நாக்களைக்கொய்து, அவன்மேலே மூக்களைக்கிள்ளிபெ றித்து, நிருதிபைத் தண்டிதல்மாய்த்து, உருத்திரகணங் கள்பயந்து பாதகமலங்களின்விழுந்துதுதிக்கக் கருணை செய்து, ஓடிப்போகும்படிக்கு விழியினுக்குறித்து, வரு ணனை எழுவாயுத்தின்மாய்த்து, வாயுவைவாளிற்கண் டித்து குபேரனைச்சூலத்தினுக்கொன்று, நடுநடுங்கிப்போ ற்றுகின்ற ஈசானமூர்த்திபைவைதுஇகழ்ந்து, உருத்திர ரைக்கலத்திருக்கக்கட்டளையிட்டி, யாகதேவதை மான்வடி வுகொண்டு பறக்கக்கண்டு, ஒருபாணத்தினால் வாட்டி, ப யத்தோடுகிற எச்சனாகிய யாகருருவைக்கண்டித்து, அதி கவுக்கிரத்துடன் மேலிட்டிவந்தார். அதைத்தக்கன்கண்டு வாடி, இவ்வேள்வியிப்படிக்கழிப நான்காண்பதோ! ஆதி யில்பிதாவாகிய பிரமன்சொற்படிக்கு அரியதவங்களைச் செய்து இத்திருவைப்பெற்றேன், இதனைக்கடாட்சித்தகர் த்தனைநினையாமலும்போற்றாமலும் மகதயில்வரியத்தினு ழ்ந்து மயங்கிமருகனென்றும் மற்றையரினொருவனென் றும் கருதிமதியாதுமிகவும்இகழ்ந்தேன், முற்காலத்திலே

தந்தைநடாத்தியமகத்தில் அவிக்கொடாமற்றமித்தேன், இவ்வெளியினைத் தொடங்குமுன்னிலையில் தந்தையைப் போலப்பரிவாய்ப்படித்துப்படித்து பலவிதத்திற் போதித்த தத்சிவாக்கியங்களை யோசித்தறியாமல் தடுத்ததல்லாமல் அவரையுந்தாறினேன்! வலியவந்த பராசத்தியைப் பெண்ணென் றெண்ணிச்சீறி மனநோவப்பேசித்தரத்தியதன்றியும் பாமசிவத்தைப் பலபலவிதத்தைப்பேசியிகழ்ந்தேன். இப்படிக்கு நேருமென்பதைச் சற்றுமெண்ணினேனில்லை, அவையனைத்தும்நிற்க, இவ்வீரன்வந்து அவிபினைத்தாருமென்று கேட்டபோதாவது சம்மதித்துக்கொடுத்து அனுப்பாமற்போனேன் வேதங்களும்குடிவையும் எதிரில்நின்று பரத்துவ நிச்சயங்களைத் தெருட்டிய வாக்கியங்களைச்சற்றும் நினைத்துப்பாராமல் மறுத்தேன், நாசகாலம் நேர்த்தபடியால் இவ்விபீதபுத்திவினைந்தது, அரசனாயிருப்பவன் உலகவிடுக்கண்களைக்கீழ்ப்பாதுகாப்பது தகுதியாகும், அதற்குவிருத்தமாக இக்காலத்தில்விண்ணவர்தபோதனர் பிராமணர்முதலானவருக்கு உயிரினாக்கொண்டுபோகும் எமனானேன்! பாழ்மனம் ஊழின்பாலாயிற்றென்று எண்ணியெண்ணிவாடினவனும், மடிகின்ற காலம்நேர்த்ததறுவாயில் இவைகளைநினைத்தாவதென்ன! இனிநடந்துகொள்ளவேண்டிவதை முயற்சிசெய்வது உறுதியெனக்கருதி, வீரபத்திரர்கோபித்து நிற்பதையும் காளிசிறித்திரிவதையும், பூதப்படைகள் காளிக்கூட்டங்களைவீட்டத்தினும், அதப்படுத்திப் பரந்திரும்பதையும் பார்க்குமிடத்தில் ஒடிப்பிழைக்கிறதும் அரிதாகக்காணுகின்றது, பழிக்கஞ்சாது தேவரைப்போல மாறுருக்கொண்டு போய்விடநினைத்தாலும் பிழைப்பதைக்கானேன், ஆதலால் தயிரியம்விடாதிருப்பதே காரியமெனத்துணியுலகொண்டவனும். கேடயமும் வாளையும் கரத்திற்பற்றி, கொக்கரித்து எதிரில்வந்தான், அதைவீரன்கண்டு, வடவையைப்போற்கொதித்து, பரமசிவத்தை யிகழ்ந்துஅவியைக்கொடாததற்கிது தண்டமெனவுருத்து, மின்னலையொத்துவிளங்கும் வானினால் அப்பாதகன் சிரத்தைக்கண்டித்துத்தள்ளினார். அதனை யொருபூதமெடுத்துவிழுங்கியது.

இக்காரணத்தைக்கண்ட தேவியாகிய வேதவல்லியும் பெண்களும் மாப்பினறைந்துகொண்டு பிரலாபித்து இரங்கிக்கூந்தல் நிலத்திற் புரளவருகின்றதைப் பத்திரகாளி பார்த்து, தக்கம்மனையினது சிகையையறிந்து, மற்றவர்களைக்கண்டித்து. வீரபத்திரதேவருடன் கலந்து, ஊழிக்கூற்றும் வடவையும் பெருகியதற்கிணையாகக்கொக்கரித்து, இருடியார்விண்ணவர்முதலானவரைச் சின்னபின்னப்படுத்தி, யுலவினாள். அப்போது புறம்பிற்குழந்திருந்த பூதப்படைகள் மதிலையுழித்து ஆர்ப்பரித்துக்கொண்டுள்ளனேபிரவேசித்துக் காளிக்கூட்டங்களுடன் கலந்துவருவதைத்தப்பியிருக்கின்ற வானவராதியர் கண்டோட அவர்களைத் தொடர்ந்து கண்டதுண்டமாக வெட்டினார்கள் அதைக்கண்ட புரோகிதர் பிராமணர்நடுங்கியும்வாடியும் தியங்கியும் மயங்கியும் மூர்ச்சித்தும் கோவணமவிழ்ந்து புரளவோடியும் பிணமலைகளிலொத்தும் இவ்விதபாடுபட்டார்கள் அப்போது அவர்கள் தவிர மற்றையரைப்பூதப்பற்றித் தோளேழுமித்தும் கால்களைவெட்டியும் மாப்பைப்பிளந்தும் தலையையுடைத்தும் பங்கிளையுதித்தும் நாவையறிந்தும் கண்களைப்பெயர்த்தும் மூக்கைக்கிள்ளியும் கரங்களைக்கண்டித்தும் வயிற்றைப்பீறியும் இவ்வித

ங்களாகச் சின்னபின்னப்படுத்திப் புசித்து, உதிரபானஞ்செய்து, சிலரைப்பிளந்தும் சிலரைத்திசைகளினும்வானத்துமெறிந்தும் சிலரையுதைத்து உருட்டியும்சிலரைச் சிதையத்துவைத்தும் வாட்டினர், இதுவல்லாமற்பலரைப்பிடித்துப் பாத்திரங்களினொடிக்கி. நெய்யையூற்றிமகத்தீயிற்பொரித்து இனிமையாகத்தின்பார்கள், பலர்கூடர்களையும்பிடுக்கிஅவர்மாப்பிறற்றித்தாருகைத்துமகிழ்வார்கள், பரமசிவத்தைப் புகழ்வார்கள் பலரைப் பாறையினிட்டரைப்பார்கள், பலரைச்சின்னபின்னமாகவரிந்து கழுக்குக்கும் காக்கைக்கும் பருந்துக்கும் நாய்நரிக்கும்எறிவார்கள், யாக்குண்டத்தைச்சுற்றினும் நிரைத்துவைத்திருக்கும்நெய்க்குடங்களை யெடுத்துத்தேக்கிக்குடிப்பார்கள். தயிர்ப்பதலைகளைவிழுங்கி யேப்பமிடுவார்கள், பால்மிடாக்களை ருசிபார்ப்பார்கள், தேவருக்குவைத்திருக்கின்ற அவினைப்புசிப்பார்கள். வேள்வித்தீயைக் கரங்களினும் பிசைந்து அவிப்பார்கள் சாலையறைகளின் கதவங்களைமுத்திரித்து நெருப்பையிடுவார்கள், அவைகளிலிருக்கும்பண்டங்கள் மனிதர்சாம்பலாகக்கண்டு மகிழ்வார்கள், கலசமும் பங்களையெடுத்து அம்மானையாடிச் செண்டைப்போலவெறிவார்கள், யாகத்தம்பத்திற்பிணித்திருக்கின்ற பசுக்களைய விழ்த்துக்கங்கையிற்செல்லவீசுவார்கள், தேவர்முதலானவரேறிவந்தவிமானங்களையும், இரதங்களையும், கொளுத்துவார்கள் அவர்களேந்தியபடைகளை முறிப்பார்கள், கலன்களைக்கரித்துத் துகள்செய்வார்கள். வேதிகைகையுதைத்துக் குண்டத்திலேதள்ளுவார்கள் தோரணங்களை யறுத்துக் காற்றிற்செல்ல ஆதுவார்கள், துவசங்களையொடித்துத் தள்ளுவார்கள் தக்கன் மருகரைப் பற்றிச் சொல்லப்படாத செய்கைகளை முடிப்பார்கள், இடியைப்போல மாப்பிலுஅறைந்தும் குத்தியும் வருத்துவார்கள். உண்ட அவினைக் கக்கும்படிக்கு முதுகினிடிப்பார்கள். சிலதேவரைவாளினும் சேதித்தும் சிலத்தலைகள் மொட்டையாக மயிரைப்பிடுக்கியும் சிலரைப்பந்தலுக்கு நிறுத்திய கால்களிற்கட்டியும் சிலரை வறுத்துக் கொறித்தும் இவ்விதமாகத் தாமரைத்தடாகத்தில் மதயானைபுகுந்தாமற்போல வேள்விச்சாலையைக் கலக்குவார்கள் அப்போது வெட்டென்றும் பிளவென்றுக் குட்டென்றுக் கொல்லென்றும் குத்தென்றும் உரியென்றும் கட்டென்றும் பிடியென்றும் உதையென்றும், இவ்விதஒலிதிசையெங்கும்பரவ யாகவெல்லை பட்டபாட்டை மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்தவின்கண்டு, நான்தலைவனாகவிருந்துஇம்மகத்தைக்காத்ததுவெகுநேத்தியென்று மானம்பாதிக்கக் கருடனைநினைந்துவரவழைப்பது தாமதப்படுமென்று தன்கோபத்தை யவ்வுருப்படுத்தி அதன்மீதாரோகணித்துபஞ்சாயுதபாணியாய்ப் பூதப்படைகளின்மீதெதிர்த்து, கடலுடைந்ததுபோல பாஞ்சசன்னியத்தைமுழக்கி சாரங்கமென்னும்வில்லைவளைத்து, அளவற்ற திவ்வியசரமாரிகளைத் தூவியவந்தான்.

அதைச் சிவகணங்களும் காளிக்கூட்டங்களும்கண்டு, முன்னெமது கர்த்தன் தண்டத்தின்மேதலிஹம்பட்டவன் வெட்கமில்லாமல் மீளவும் போர்செய்ய வந்தானென்றிகழ்ந்து, கரங்களைப்புடைத்து நகைத்துசிறி, மேலிட்டிவருகின்ற பாணங்களைப்பற்றி, முறித்தும்பொடித்தும்பட்டியும் அழித்தும் சண்டைகொடுத்தார்கள் அதைவீரபத்திரமூர்த்திகண்டு புன்முறுவல்கொண்டு வருகையிற் பரமசிவகடாட்சத்தினால் நவரத்தினமயமான தேரொன்று

எதிரில்வந்துநின்றது அத்தறுவாயில் அவசமாறிபெழுந்த பிரமன் இதுநல்ல தருணமெனக்கருதி, அத்தேரிற்பாய்ந்து, சாரதியிருக்குமிடத்தில் அமர்ந்து, குதிகைகளின் வாய்களையும் உளுவுகோலையும் கரங்களிற்கொண்டு நடத்தி, சிவகுமாரனெதிரில் நிறுத்தி வீராதிவீரா, கர்த்தன்-இதோரதமனுப்பினார். சத்ராதிக்களைச்செயிக்கத் தேவியுடன் இதன்மீ தெழுந்தருள வேண்டு மெனப் போற்றினான். அப்போது வீரபத்திரர் அவனிடத்திருந்த கோபஞ் சற்றுத் தணிந்து, திருத்தேவியுடன் அத்தேரிலேறியருள, பிரமன் சுவாமி, அடியேன் வல்லவத்தைப் பாருமென்று வாயுவேகத்தினுமேலாக அதைச் செலுத்தி கேசவனுக்கெதிரில் நிறுத்தினான். அத்தறுவாயிற் கண்ணன்வீரனேநோக்கி, சிவனேநிந்தித்த தக்கனைத்தெண்டிப்பதல்லது வேள்விச் சம்பிரமத்தைப்பார்க்க வந்ததேவராதிபனாநீதியில்லாமம் கொல்லத்தகுமோ வென்று வினாவுவீரன் நீகுறித்த துண்மையாயினும் பரமனையன்றி மகத்தைமுடிக்கின்றவ ரிடத்திருந்தவர்களுக்கு வேதங்களிற் சொல்லுகின்ற சிஷ்டையின் படிக்குச் செய்தோம். இதன்றியும் நமதெதிரில் நிற்கின்ற உன்னையும் வாட்டுவோமென்றார். உடனே மாயவன்கோபித்து, தன்விலலை வளைத்து, பாணவருஷத்தைப் பெய்து, வீரபத்திரனையும் பூதப் படைகளையுமறைக்க, வீரன்காளியைநோக்கி நகைத்து தமதுசிலையைக்கோலி சத்தசாகரங்களும் கொதித்தடங்கவும் அண்டங்கள்நெக்குவிடவும் அவைகளிலடங்கிய சிவராசிகள் செவிடுபட்டு இத்தினந்தானே யுகமுடிவென்று மயங்கவும் குணத்தொனி செய்து குரூரமான கோல்களைத் தொட்டு தம்மீதெழுந்த சிலீமுக்களைக்கண்டித்து தாமோதரனேமுடினார். அவையனைத்தையும் மாயவன் கொடியபாணங்களினால் விலக்கிமேலும் ஆயிரக் கணைகளைத் தமது தோள்களைக்குறித்தேவ, அவைகளைவீரன் துள்கண்டு ஒருதிவ்வியபாணத்தைத் துண்டி விண்டுநெற்றியைப்பிளந்து அவன் நடுநடுங்கி உதிரததைக் கக்கிக்கொண்டுமூர்ச்சித்துக்கிடக்கிறவனாயில் விலலை யூன்றிப் பார்த்திருந்தார். அவன்சற்றுநேரத்திலேதெளிந்துமீளவும் அளவற்றகணைகளைச் செலுத்த வீரபத்திரர் அவைகளைத்துள்கண்டுமாயுசரங்களைப் பிரயோகித்தார்.

இவ்விதமாக மாறிமாறி அவ்வீரர் செய்த போரின்பெருக்கம் யாவரார் றுதிக்கப்படும் பின்பு சிவகுமாரன்சீறி, பாசுபதத்தைத் துண்டி கரியவன் மார்பைப்பிளக்க அவன்மயங்கி யிருந்து தெளிந்தான். உடனே விலலைஎடு சண்டைகொடுவென்று வீரன் அதட்ட, கரியவன் கொதித்து, தேவபாணங்களை யொன்றின்பின் னெண்ணை விட்டான். வீரபத்திரர் அவைகளுக்கு மாறேவித்தமித்து பின்பு மற்றொருசரத்தினும் கண்ணன்கரத்தின் மேருவைப்போல விளங்குஞ் சாரங்கத்தைவெட்டிக் தள்ளி மேலுமிரண்டி நாராசங்களினால் அவனேறியிருந்த கருடன் சிறகுனை யரிய அவன் மாயனாதலால் அளவற்றவிண்டுக்கோலங்கொண்டு தாக்கினான். அதைவீரன்கண்டு, துதல் விழியினால் அத்தோற்றங்களைப் பொடிபடுத்த விஷ்ணுவானவன் இனி யென்ன செய்வோமென் மெண்ணுதமெண்ணிகடையிற் பரமனை யரிச்சித்துப் பெற்றசக்கரத்தைப் பிரயோகித்தான். அதைவீரன்பற்றிவிழுந்தி, பின்பு அவன் சுழற்

பெறிந்த தண்டையும் தமதுகெதையினும்பொடிபடித்

தினார். அதைக்கண்ட கண்ணன் தன்னிடத்தில் வேறுபடைகளில்லாமையால் வாளினையுங் கேடையத்தையுமெடுத்தப்பாய்ந்து வரும்போது வீரபத்திரர்ஓங்காரிக்க, அவ்வதிர்ச்சியினால் மயங்கிஅசைவற்றவானைப்பிடித்தபடியே நின்றான். அத்தறுவாயில் யாதினேரினைந்தோவீரபத்திரதேவர் அதிகவுக்கிரத்தை அடையும் முன்னிலையிற்சிவகடாட்சத்தினும் கோபிக்க வேண்டாம்கோபிக்கவேண்டாமென்று வானத்தினின்றொரு வாக்கியம் உண்டாயது, அதைவீரன் கேட்டுச்சிற்றந்தணிந்து, இதென்னகாரணமென்று பார்த்திருக்கையில், இதுதருணமென் மெண்ணிப்பாகனுகவிறுந்த பிரமன் சேவித்து, வேதவாக்கியத்துக்குப் பிசகாக யாகஞ்செய்தபாதகன் தந்தஅவியினைப்பிசித்த அடியேன் பிழையினைப் பொறுத்தருள்கவென்று திருவடிகளில்விழ, அவனிடத்திற் கிருபையும் பயப்படவேண்டாமென் றுதரித்தார்.

அத்தறுவாயில்இது சமையமெனக்கருதி மகாவிஷ்ணுவீரபத்திரக் கடவுளைப்புகழ்ந்து, பாரித்து நிகரற்றிருக்கும் என் வில்லைக்கண்டித்ததல்லாமலும் செலுத்தியதிவ்விய சரங்களைப் பொடிபடுத்தி எதிர்த்தவனைச் சங்கரிக்குஞ்சக்கரத்தினையும் விழுங்கி மூவாரினொருதலைமையுண்டளவையும் செய்ததால், ஓய் வீரனே, உமது பெருமைகள் யாவரார் புகழப்படும், அழக்காறுடைய தக்கன் வேள்வியின் அலியையிச்சித்து விவேககுணியனுய்த் தேவரீருடனும் எதிர்க்கவந்தேன். அதற்குரியதண்டனையும்பெற்றேன். ஞானவான்கள் பரமசிவனைமதியாதவ ரிடத்தினும்நிற்பரோ, மேலும் ஆதிகர்த்தனைத் தொழாதவருக்குரிம தண்டம்என்களுக்கும் நடத்தியதனால் உமக்குக் குறைவில்லை, இச்சம்பவத்தினை நாங்களை தேடிக்கொண்டோம். ஓ? வீராதிவீரனே, வார்த்தையுரப்பினால்உலகையழிக்கவல்ல தேவரீர் பாணங்களைச் செலுத்திய இதுவுமொரு திருவிளையாடலாமெனப் பலவாகத்துதித்து, அடியேன் பிழைக்கடித்த சிஷ்டைமுன்னமே பெற்றுக் கொண்டதால் இனிப்பாதுகர்த்தருள்கவென்று வேண்ட, வீரபத்திரதேவர் மகிழ்ந்தருளினார். அத்தறுவாயிற் சிவபிரான் பராசத்தி சமேதராய் ரிஷபவாகனத்தில் ஆரோகணித்து, நந்திதேவர் போற்றிவரச் சிவகணங்கள்கொடிருடை ஆலவட்டம்வெண்சாமனையினைத்தாங்கியும் தேவதூத்துமியை முழக்கியும் கர்த்தன் பெருமைகளைப் பாடியும்குழ்ந்து நடக்க வேள்விச்சாலையினிடத் தெழுந்தருள அதைக்கண்டவீரபத்திரர் பத்திவினையங்களுடன் தொழுதுநின்றார். அத்தறுவாயில் விஷ்ணு பிரமன் பிரிந்த பிதாவைஎதிர்த்தவனையொக்கப் பரிவுடன் போற்றுமுன்னிலையிற் கர்த்தனிடப்பாகத்தின் வீற்றிருக்கும் பிராட்டியானவள் வேள்விக்களத்திலே தக்கனுகியர் சின்னபின்னப்படக் கண்டிகப் பட்டு உருளுவதையும் மகமழிந்தபாட்டையும்கண்டு உலகமாதா வாதலாம் கோபந்தணிந்து, பரிவாய்க் கர்த்தனேநோக்கி, சுவாமியிவ்வென்வியும் இதனிடத்திலவந்திருந்த தேவராதியரும் அடியேன் பொருட்டுஅழிந்தானெவலகத்தோர் வசனிப்பர், என்கோரிக்கையின்படி வீரனைக்கொண்டு தக்கனுகியனைச் சங்கரிப்பித்ததனால்தேவரீனாமதியாதகாரணத்திற்குரிய தண்டனையைப் பெற்றார்கள். இப்போதும் அடியேன் பொருட்டு இவனையெழுப்பத்திருவுளங்கொள்ள வேண்டுமெனத்துதிக்கஉன்னிரக்கம்பெ

குறேத்தியென்று பரமன் நகைத்து பக்கத்தில் நிமிர்ந்து வீரபத்திரரைப்பார்த்து உன்னால் மந்தவரையினவும் எழுப்பக்கடவாயென் றனுக்கிரகஞ்செய்தார். அவ்வாறே வீரன் பரமன் பாதகனைச் சிந்தித்து, இவ்விடத்தின்மடிந்தவர்களனைவரும் உயிர்பெற்றெழுந்தொன்றவடல் உறங்கினவர் விழித்ததைப்போலத் தேவர் தபோதனர் பிராமணர் முதலாயினோர் எழுந்து பரமனைக் கண்டு, தங்களுக்குக் கிடைத்த பழிபாதகங்களை முறையிட்டு, வாடி, கர்த்தனே ரட்சிக்கவென்றுபோற்ற, பரமன் அவர்களுையுமாதரித்தருளினார். அக்காலத்திற் கேசவனுதியர் சேவித்து, சுவாமி! தேவரீரை வஞ்சித்துத் தக்கன்செய்தவேள்வியில்வந்து அடையுண்டபாதகர் எதிர்நொழுந்தருளத் திருவுளங்கொண்டார். பிதாவல்லது பிள்ளைகளைப் பாதுகாக்க வல்லவாயாவர்' மேலும் தக்கனுக்கினைக்கஞ்சி நன்னெறியைக்கடந்த அடியோங்களை ரட்சித்த கடவுளுக்கு யாங்கள்செய்யுங் கைம்மாறுமுண்டோ, இவ்வீரனுலேதண்டித்தகாரணத்தினால் எங்கள்தேகம் பவுத்திரமாயிற்று, இதுவல்லாமல் ஆதியில் உலகங்கையழிக்க வெழுந்த விஷத்தை உண்டதும், கங்கையைத்தரித்ததும் அடியோங்கள் பொருட்டல்லவோ? தொண்டர்செய்தபிழைகள் பல வுண்டாயினும் அவைகளைப் பொறுத்தல் அடிகள் கடமையாகுமென்றுபல பலவிதங்களிற் றுதிக்க அவரைப்பகவான் கையமைத்து, கோபந்தணிந்தோம். இனிப்பயம்வேண்டுமெனில்லை யென்றருள ஆனந்தவாரியிலே துளைத்துக் களித்துக்கூத்தாடியேத்தினார்கள்.

அப்போது அக்கூட்டத்திலே தக்கனைக் காணாததாற் பிரமன் பரமனைச்சேவித்து கர்த்தனே, யாங்கள்நரகவாதனையிற்படாமல் அருளியதைப் போலவே என்குமாரனையும் வரவழைத்து ரட்சிக்க வேண்டுமென்று பாதாரவிந்தங்களில் விழுந்திரக்க, உமாபதி கிருபை கூர்ந்தவராய், வீரன்மீது திருக்கண்சாத்தினார். அக்குறிப்பினைவீரன் உணர்ந்து பானுகம்பனால் அவ்வுடலைத்தருவித்து, அவிக்குக் கண்டித்திருந்த ஆட்டின்தலையை அதிற் பொருத்தி எழக்கடவாயென்றவடல் பரமசிவத்தையிசுழந்தவர் இப்படிக்காவொனச் சகலருக்கும் உணர்ந்துவதுபோலத் தக்கன் தலையையசைத்துக்கொண்டெழுந்து, அருகில்நிமிர்ந்து வீரபத்திர தேவரைக்கண்டு ஒடுங்கி, நாணித்தலையிடுங்கி வணங்கி, வானத்தினிற்கும் பரமனையும்நோக்கி, நடுநடுங்கி வாடினான். அதைப்பார்த்தருளி, பத்தவம்சலரான கடவுள், தக்கா, பயங்கொள்ளவேண்டா மெனக் கிருபாநோக்கம் பரவிக்க, தக்கன்கவலை நீங்கி, மும்முறைவலம்வந்து பலதரம்வணங்கி, ஓ! தினையாரிதியே! லோகநாயகனே! அடியவர்க்கெளிய பரமே! தேவரீரனுக்கிரகஞ்செய்த செல்வப் பெருக்கிழந்து மதிமயங்கியான்செய்தபிழைகள் அளவற்றன உண்டு, நீனைந்தாலும்மனம் நடுக்குகின்றது, அவைகளைப் பொறுத்தருளியதாற் கிருதார்த்த னானேன். அஞ்ஞானவானாகிய அடியேன்விஷ்ணு பிரமனைத் துணையாகக்கொண்டு தமதுமாயை வயத்தனாய் இச்சம்பவத்தினைப் பெற்றேனென வழத்தினான். தம்மைவணங்கியவரனை உமையவள்வாழ்த்தி, காளிமுதுகைத்தடவி ஆதரித்து, அவர்களுக்குவேண்டிய பேறுகளையளித்தாள் அக்காலத்திற் கர்த்தன் தமதுகுணதீசயங்களைப் புகழ்ந்து போற்றி, கின்ற கேசவன்நான்முகன். மற்றதேவராதியரிடத்து

க் கிருபாநோக்கம்பாலித்து, நம்மையன்றி இந்த வேள்வியினை நடாத்திய காரணத்தினால் வேதவிதிப்படிக்கு இத்தண்டம் நேர்ந்தது. இதனால் நாணிவருந்த வேண்டாமென்று அவர்களைத் தங்கள் பதிகளுக்குப்போக அருளிச்செய்து, வீரபத்திரர்களிசேனைவெள்ளங்கள் கலநாதர்கூழ்ந்துபோற்றிச் செய்பேரி வெற்றிச்சுக்கங்களைமுழக்கிநடக்க விடையின்மீது திருத்தேவியுடன் வெள்ளியங்கிரிக் கெழுந்தருளி, வீரபத்திரை அண்டத்தினெல்லையிலிருந்துசகலபுவனங்களையும் பாதுகாத்து அரசரிமையினைச்செலுத்திவரக் கட்டளையிட்டார் அப்போது வீரன்காளியுடன் தாய்தந்தையரைச் சேவித்து, விடைபெற்று, தமகிடத்தைச் சேர்ந்து, பூதகணங்கள்போற்றவிரும்பார். பானுகர்பன் முதலான பூதகணத்தலைவர் கர்த்தனைவணங்கி, தத்தமிடங்களையடைந்தார்கள்.

அடிமுடிதேடுபடலம்.

இங்கிருநிற்கமுன்னிறைவன்வந்துழி யங்குறவின்றதோரமரத்தங்களுட் செங்கமலத்துறைதேவன்நக்கஞர் துங்கமின்மைந்தனைநோக்கிச்சொல்லுவான்.

கேட்டீர்களோ சவுனகாதி ரிஷிகளே! சிவபிரான் மறைந்தபின்பு விஷ்ணுவாதியானதேவர் தவத்தர் முதலானவர்கள் தங்கள் பதவிகளிற் சேர்ந்தார்கள். இவ்வாறு சகலரும் நீங்கிய தறுவாயிற் பிரமன் மனம்பொருமற்குமாரனான தக்கனைநோக்கி, நீவருந்திநோற்றுப் பெற்ற செல்வத்தை அகந்தையினும் பறிகொடுத்ததன்றியும் உலகமுள்ளளவும் தீராதபழியினையும் வேற்றுருவினையும் அடைந்தாய், மேலும் இறத்தல்லாததேவர் ரிஷிகளாதியருக்கு யமனாய் அப்பெருமையினை மாற்றினாய், தக்கனென் றெவ்வுலகங்களினும் போற்றும் ஏற்றத்தையும் இழந்தாய், உன்குறிப்பின்வண்ணமல்லது பெரியோர்கள் சொல்லிய நீதிகளைமறந்து அவர்மனநோகவும் பேசினாய், வேதாகம முதலிய சாஸ்திரங்களைப் பூர்த்தியாகவாசித்தறிந்தும் அவற்றிற்குக்காரண ராகியசிவத்தின்பெருமைகளைபுணர்ந்து அவர்மாயையின்பட்டு அவரைபிழந்து இப்பேற்றையடைந்தாய் அவர்செயலைக்கடந்தவ ரிவ்வுலகின்க னொருவரும் கிடையாது, முன்னொருகாலத்திலே கண்ணனும் யானும் அஞ்ஞானத்தழுந்தினவர்களாய், நாம்நாம் பரமென்றகந்தைகொண்டு, அளவற்றகாலம்வாதுகொடுக்கின்றதறுவாயில் இத்தினத்தைப்போலவே பரமசிவமெழுந்தருளி விலக்கி எங்கள் மையலைநீக்கிரட்சித்தார் ஆதலாற் பிதாவைபொத்த பரிவையுடையகர்த்தனை வழிபட்டித் தவங்களைச்செய்வையாயின், பாபத்தைப்போக்கி பரிசுத்தனாக்கி இம்மைமறுமையின்பங்களையுங்கடாட்சிப்பார், இதனைக்கடைப்பிடியாக நம்பி ஈடேறக்கடவாயென்றுபலதிறங்களைக்காட்டிப்போதிக்க தக்கன்பிதாவின் வாக்கியங்களைக்கேட்டு ஒருமைப்பட்டவனாய்; உங்களிருவருக்கும் ஆதியிலுண்டாகிய மயக்கத்தினையும் கர்த்தனெழுந்தருளித் தமிக்தாண்ட சரித்திரங்களுக்கும் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்டான் அப்போதுபிரமன் குமாரனே! நீவினாவி யதற்குமகிழ்ந்தோமென்று அக்கடவுளினதுபாததாமனை

களைக்கருதிச்சொல்வதாயினர். கிரேதாயுகமுதற்சதுர்யுகங்களும் ஆயிரப் விசைதிரும்புமாகில் எனக்கொருபகலாம் அவ்விரவியல் யான் தஞ்சும்போது சத்தசாகரங்களும் பெருகி உலகங்களைமுடித்தேவர் மனிதர் சூரியன்சந்திரன்முதலான சராசரப்பிரபஞ்சங்களை அழிக்கும். அப்போதுவிஷ்ணுவானவர் பாலனும், வடபத்திரசாயியாய், பரமசிவத்தின்பாதகமலங்களைச்சிந்தித்து, யோசரித்தினாகொண்டிருந்து, அவ்விரவுகழிந்து விடிந்தபின்பு மார்க்கண்டர் ஜனகராதியமகத்துக்கள் தம்மைநீண்டுதுதிக்க அறிதுயிலுணர்ந்தெழுந்து, சூரியைநிலைபெறச்செய்ப்பாடி, பாதலத்திற்கிடப்பதைத்தெரிந்து, வராகவுருவெடுத்துப்பாய்ந்து, வைரம்போன்றகோட்டிற் சூரியைத்தாங்கிவந்துபழையபடிக்குநிலைபெறச்செய்தார். அப்போதுநான்விழித்து, சிருஷ்டியினைச்சிந்திக்க துவாதசஆகித்தருதிக்க, அவரதுகாந்தி திட்சண்யத்தினுற் பிரளயநீர்வற்ற சூமிவெள்கண்டு எதாப்பிரகாரம் தோற்றியது. அதைக்கண்டதாமோதரன், இஃதுதம்மாலாயதென அகந்தைகொண்டு, திருப்பாங்குடல் சயனித்திருந்தார்.

அத்தறுவாயில் நான்சகலபுவனங்களையும் பூர்வப்படிநிருமித்து, தேவரினங்கள்மானிடமிருகங்கள்பறவைமுதலிய சராசரங்களையும் உண்டிபண்ணி, பூவுலகம்பொன்னுலகமாகிய பதங்களினை நிருமித்து இந்திரனைத்தெய்வலோகத்துக் கரசனாக்கி திசைக்காவலனாகிலைபெறச்செய்து, சந்திரசூரியராதியநலங்கிரகங்களை எதாப்பிரகாரம் அமைத்து, இவைகளைத்தாம் நம்மாலாயது, நாம் உறங்கும்போது சகலமுழியும், விழித்துநினைத்த காலத்திற் பழையபடிக்குண்டாகும், ஆதலால்நம்மையன்றிக்கத்தன்வேறில்லையெனத் துணிபுகொண்டிற்றுமாந்து, என்னாலாயவைகளைத்தினையும் பார்வையிட்டிவருகின்றதறுவாயில், என்னைப்போலவே அகந்தையுற்றுத் திருப்பாற்கடல் பள்ளிகொண்டிருக்கும் விஷ்ணுவைக்கண்டு இலக்குமிக்கிடமாகியமார்பினிடத்தறைந்தெழுப்பி, நீயாவனென்றுகேட்டேன். அவர்கதைத்து, உன்பிதாவல்லவோ? இதனைமறந்தையோவென்றனர். அதைநான்கேட்டு, புன்சிரிப்புக்கொண்டு, இன்னமும்வித்தினாமயக்கந்தெளியவில்லையோ! உன்னுந் திக்கமலத்தில்வந்ததனும் பிதாவெனக்கருதினையோ! திக்கைக்கோலினிடத்து அக்கினியுதித்ததனால் அப்பசையற்ற விருகுஅச்சிறந்ததேவதைக்குத்தாயெனப்படுமோ? அல்லது தந்தையெனவும் நீனைக்கலாகுமோ இதன்றியும் முன்னம் பிருகுரிஷிசாபசம்பந்தத்தினாலே தூணில் நாசிக்கமாகத் தோன்றினை அது உனக்குப்பிதாவாகுமோ! மேலும் நீபத்துச்சன்னமெடுத்தபோது அவைகளைப்படைத்து என்கரங்கள் கறுத்ததைப்பொன்றுகாட்ட, கண்ணன்கோபித்து, கரங்களைத்தட்டி, பிரமனே! முன்னம்பரமசிவம் உன்சிரங்கினினைன்றைக்கிள்ளி யதைஇன்னமும் உண்டாக்கிக்கொள்ளவசையறியாத நீநம்மைச் சிருஷ்டித்தேனென்பதறன்றியிருக்கின்றது, உனக்குத் தாய்தந்தை குருதெய்வம் நாமாகும், நமதுமாயைவயத்தனும் இதனைப்பேசுகின்றனைநாமல்லது சராசரப்பிரபஞ்சங்களில்லை, எண்ணுவிப்போனும் எண்ணுவோனும் நான், கண்ணுதற்கடவுளும் நான், அவனிடத்தமர்ந்த சத்தியும்நான், பஞ்சபூதிகளும்நான், புலன்களும்நான், நாராயணனும்நான், ஆதியும்நான், உ

ருவும்நான், அருவும்நான், சோதியும் இருளும்நான், பரப்பிரமமும்நான், ஆதலாலென்னையல்லதொருபொருளுயிராதென்றுசொல்லினார். அதைக்கேட்டு, நாமிருவருபிவ்வாறுவாதுகொடுப்பதிற் பிரயோசனமின்மையாற் சமர்த்தலையினெதிர்த்துப் பொருதுவென்றவர் பரமென்றுநான்சொல்லினேன். விஷ்ணுவும்சம்மதப்பட்டு, சார்ங்கமென்னும் வில்லையேந்தி, அளவற்றதிவ்வியபாணங்களைப் பிரபோகிக்க, நான்தருப்பைகளை மந்திரித்து, மாறுபடைகளையுண்டுபண்ணிவிட்டுத்தடைசெய்யக்கண்டு, சிறிச்சக்கரத்தையேவினார் அப்போதுநான்பிரமாஸ்திரத்தைப்பிரயோகிக்க, அவையிரண்டும் சிலகாலம்போர்செய்து திரும்பின, பின்புவிஷ்ணுவானவர் தாம் முன்னம்பரமசிவத்தினிடத்திற்பெற்ற பாசுபதத்தினைப் பூசித்துவிட, நான்கர்த்தனிடத்திற்கிடைத்திருந்த அப்பாணத்தினையெடுத்துப் பூசித்து, வணங்கியுபசரித்தெய்தேன். அவையிரண்டும் அக்கினிபைக்கக்கிப் புகையைவிசிப் பலதிவ்வியபாணாவகைகளை யுண்டுபண்ணிப்பொருது எங்குமுலவுகின்றதறுவாயில் அவைகளிலுண்டாகியசவாலையினால் உலகங்கள் அழிவடையவும் தேவர்களிற் பலரிநக்கவும் சிலர்திருக்கைலாயவாயிலினிடத்தில் முறையிட்டிக்கொள்ளவோடவும் மேகங்கள் கரிந்துருளவும் சமுத்திரசலஞ்சுவறவும் இவ்விதமாகச் சகலமும்வாடைப்பட்டன.

அப்பொழுது பரமசிவகடாட்சத்தினால் நாராதர்வந்து என்னையும் விஷ்ணுவையும்பார்த்து, உங்களிற் பரத்துவத்தைவகித்து வீண்வாதுகொடுக்கின்றீர். அவ்வாக்கியம் உங்களுக்கடாது மேலும் தகுதியாகிய பாணங்களைச் செலுத்தாமல் மேலானபாசுபதத்தையெய்தீர்கள், அதனாற் சராசரப்பிரபஞ்சங்கள் அலைகின்றன, அப்படைபினையளித்தஆதிதேவனை. மறக்கலாமோ! ஆதலால்இனிசண்டையினைநிறுத்தக்கடவீர், அல்லதுயின்னமும் சிலகாலஞ்சண்டைகொடுத்திருப்பிராயின் ஆதியபந்தமில்லாத கர்த்தன்சோதிவடிவாய் இருவார்மத்தியிற்றேன் றுவர். அதனால் துன்பம்நேருமெனச்சொல்லிப்போயினார். அவ்வாக்கியங்களை நாங்கள்நீண்டு பாராமற் பின்னுக்கோபமேலிட்டி வெருகாலங்கொடியபோரினைச்செய்துவருகையிற் சிவராசிகள்வருந்திச்சிவபிரானைக்குறித்துமுறையோமுறையோவென்றலற. கர்த்தனிரங்கி, சிறியவகையொப்பபாங்கள் உலகங்களையப் பொருவதைவிலக்கி, ஆணவமலக்கைநீக்கிர்ச்சிக்கத் திருவுளங்கொண்டவராய், எங்க்ளமத்தியில் அக்கினிமலையாகத்தோற்றி, நாங்கள் ஏவியபடைகளையுட்கொண்டு அளவுபட்டமலவினார். அதைக்கண்டு விஷ்ணுவும்நானும் பிரமித்துத்தியங்குத்தறுவாயில், வானத்தினின்றொருவாக்கானது, ஓ! விவேகமில்லாதவனே! உன்கள்வலியினைத் திரிபுரதகனகோகண்பார், ஆதலால்இச்சோதியின் அடியினையும் முடியினையும்கண்டவோபெரியொன்றுஎழுந்தது. அதையாங்கள்கேட்டு, கோபந்தணிந்நம்மயாதென்றாலோசித்து, நாராதர்வாக்கியத்தைநீண்டு நம்மின்மேலானவரைக் காட்டவித்தோற்றமுண்டாயது. ஆதலால் இதன் ஆதியத்தத்தினைக்கண்டவோ பரமெனரிச்சயித்தனம், அஃதெத்தன்மைத்தெனின், தவமுங்குமுந்தை வானத்திற்செல்லுஞ் சூரியனைப்பற்றச் சிந்தித்தற்கொக்கும் பின்புவிஷ்ணுவிரத்தினையொத்த குளம்புகள்

பொருந்திய குறியகால்களையும் பிறையினைநிகர்த்தகோடுகளையும் ஆயிரயோசனைபரப்புள்ள பாரித்ததேகத்தினையும் வாய்த்தவராகவருக்கொண்டு, புலியினைக்கல்லி, அச்சோதியினைடியைக்காணச்சென்றார். யானும்பொற்றிரகாசம்பொருந்திய சிறகுகளையுடைய அன்னவடிவெடுத்து, அதன்முடியினைக்காண வானத்திற்பற்றந்து, அளவற்ற புலவனங்களைக்கடந்தும் அதுமுற்படியே தோற்றக்கண்டேன். பன்றியாய்ப் பாதலத்தைக்குருவிச்சென்ற கேசவனும் அவ்வாறேகண்டு, கோடுகள்தேய்ந்துவாழியினைத்தபின்பு அகந்தைநீங்கி, பழைய அறிவுதித்து, தேடும் ஆசையையொழித்து, புலியின்மீது வருவதற்குச் சத்தியில்லாமையாற் பரமசிவத்தின் பெருமைகளைப்போற்றியாவரும்துறிகரியதேவரீர் பாதாரவிந்தங்களிற் சரணடைந்து அவைகளையருச்சிக்க விருப்புற்றதால் உமதுமகிமைகளையறியாமற்செய்த பிழைகளைப்பொறுத்து இக்காலத்திற்காத்தருளவேண்டுமென்று பலவாகத்துதித்துகூர்த்தனனுக்கிரகத்தினுலே வலிபெற்றெழுந்து, புலியிலேங்கி நிற்குஞ்சோதிக்கருகில் வந்துவணங்கி வழிபட்டிருந்தார். யானும் நெடுங்காலம்பறந்துதேடி அதன்முடிசுணாமல்வருந்தி முற்குறித்தசபத்தினையினைந்து விண்டுஇதனடியைக்கண்டு வருவானுயின் நமக்குத்தோல்விநேருமேயென்னும் மானத்தினுல்வருந்தி எவ்வளவுகாலமாயினும் இதைக்கண்டல்லது மீளேனென்று பறந்துபறந்து இளைத்து வலியொடுங்கி, சிறகுகளுதிர்ந்தகைவற்றுக் கால்களோய்ந்து. கண்கள்குழன்று, பிராணன் தத்தளித்து வாடினேன்.

அப்போது தெய்வச்செயலால் அச்சுடரின்னின்றஞ்சிலசித்தர்வெளிவந்து, பிரமாணத்தடங்காதபரஞ்சோதியினது முடியைக்காண்பேனென்று அகந்தையுற்றெழுந்த இப்பறவை தன்சிறகுகளும் வலியும்ஒழிந்து அறிவில்லாமற்றேடிவருகின்றது இதுஇன்னஞ்சிலகாலம்பறக்குமாயின், உயிரிழந்துபோம். இச்சோதி சிவச்செயலென்றறியாமற் பாதலத்தைப்பிளந்து போனளிண்டெவும் இதனடியினைக்காணுது இளைத்து, சிவனைத்துதித்து, வலிபெற்று பூமியின்வந்து, போற்றிநிற்கின்றான், இவ்வன்னத்துக்கு மஅவர்அனுக்கிரகமுண்டாயிற் கடத்தேறுமென்று மீளவும் அச்சோதியின்மறைந்தனர். இவ்வாக்கியங்களைக்கேட்டவுடன் நான் என்மையலொழிந்து, கர்த்தனைத்துதித்து, புலியினிறங்கி, விண்டுவைக்கலந்து, நாமிருவரும்அகந்தையினால் நாரதர்சொன்னதைக்கேளாமலும் இச்சோதிவடிவானது பரமன்செயலென்றறியாமலும் அளவற்ற காலத்தேடிவருந்திக் கடையிற் சிவகடாட்சத்தினுலுணர்ச்சிபெற்றுக் கிருதார்த்தராயிவ்விட்டுச்சேர்ந்தோம், ஆமலாற் பரமனைவழிபட்டுத்தெரிசித்து ஈடேறக்கடவோதென்றுகூறி, அவர்சம்மதத்தைக்கொண்டு, ஒருலிங்கத்தை பவ்விடத்திலேதாபித்து, சோடசவுபசாரங்களுடன் அருச்சனையினை வேதவிதிப்படிக்குச்செய்து, போற்றினேன். அத்தறுவாயிற் பரமசிவம் அச்சோதியினின்றும் வெளிவந்து, உமாபரமேஸ்வர முகூர்த்தமாய்க்காட்சிகொடுக்க நான்கள்கர்த்தன் பாதகமலங்களிலேதொழுது. சுருதிகள் துதித்தறியாத தேவரீர்பெருமைகள் எங்களாலளக்கப்படுமோ? உமதுமாயையிற்பட்டுமயங்கிப்பொருதளங்கன்மத்தையிச்சோதிமயமாய் எழுந்தருளிப் பேரறிவைத்தந்தா

ண்டீர், உமதுஅனுக்கிரகத்தினால் உம்மையறியவல்லபேதையேம் இழைத்தபிழையினைப் பொறுத்தருளவேண்டும், பிள்ளைகள்செய்ததின்கினைப்பெற்றவர்கள் இஷ்டமாகப்பார்த்திருப்பது முறைமைபல்லவோவென்றுபலவிதங்களாகத்துதித்தோம் பரமனிரங்கி நீங்கள்செய்தகுற்றத்தையெண்ணிவருந்தவேண்டாம், உங்கள்பூசைக்குமகிழ்ந்து உங்கள்பதவிகளையும்தந்தோம், இன்னமும்விரும்பியவரங்களைத் தருவோமென்றருளியபோது நான்களமீளவும்வணங்கி அடிகள்நிறுவடிகளைமறவாதபேற்றைத்தருகவென்றிரக்கக்கடாட்சித்து, மீளவும்அச்சோதிப்பிழம்பில்மறைந்தார், பின்புஅவ்வன்னல்வடிவமாறி, ஒருமலையருக்கொண்டு, சகலருங்கண்டுகொழிந்தது. நான்கள்தாபித்த சிவக்குறியினை அவ்விரவிலவழிபட்டு எங்களுலகங்களைச்சேர்ந்தோம் அதுசிவன்ராதிரியெனச் சொல்லப்படும். அவ்விரகத்தினை அளவற்றவாசெய்து இம்மைமறுமைப்போகங்களைப் பெற்றவருகின்றனர். ஆதலால்அவர்களுடையங்களைப்போற்றிப் பூசியாதவரல்லது பேதையர் உலகின்கண்யாவாரிருக்கின்றார்கள், அவரருளிரந்ததால்மையல்நீங்கி அறிவுள்ளிக்கப்பெற்றாய். தாய்தந்தைகுருதெய்வமுதலாயினோர் அவராகவினைந்து தவஞ்செய்து பேரின்பத்தைப் பெறக்கடவா யென்று தட்சனுக்குப் போதித்துப் பிரமன் தன்பதியைச்சேர்ந்தான்.

தக்கன் சிவபூசைசெய்ய்படலம்.

மருமலரயனிலைவகுப்பநாடியே
புரிகுவனஃதெனப்புகன்றுதாதைதான்
பரிவொடுசிறுவிதிபணிந்துகாசியார்
திருநகரதனிடைச்சேறன்மேயினான்.

அதன்பின்பு தக்கன்பிதாவானவர் அருளிச்செய்தபடியேதவஞ்செய்யக்கருதி, காசித்தலத்தைச்சேர்ந்து கங்கைக்கரையில் ஆலயமொன்றுண்டாக்கி, உருவாய்அருவாய் அருவருவாய் அமலமாய்ப்பரப்பிரமசொருபியாகிய சிவலிங்கத்தைத்தாபித்து, வேதாசுவிரித்திப்படிக்கு ஆயிரவருடம் அருச்சித்து, பின்புகர்த்தனிரங்கி வெள்ளவிடையின்மீது பார்வதிசமேதராயெழுந்தருளக்கண்டு, மும்முறைவணங்கித்துதித்து, சுவாமி; பேதையேன் செல்வப் பெருங்கிழந்து தேவரீராவெறுத்து அளவற்றபாதகங்களைத்தேடிக்கொண்டேன் அவைகளைநீக்கி உமதுஅடியிரிற்சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றுபோற்றஅவ்வாறே சிவபிரான் கணத்தலைமையளித்த மறைந்தார். கர்த்தனனுக்கிரகத்தினுலே தக்கன்புனிதனாகியும் நந்திதேவரீசாபத்துக் கழிவில்லாமல் ஆட்டுத்தலையினையும் பெற்றான். அந்தத்தக்கனயாகத்திற்சேர்ந்திருந்த விஷ்ணுப்பிரமேந்திராதியருக்கு நல்லறிவுபிறந்து தங்களுக்கு வசதியாயுள்ள இடங்களில் பரமேஸ்வரனைப் பிரதிஷ்டைபண்ணி, பூசித்து வீரபத்திரராலும் சிவகணங்களாலும் உண்டாகிய தன்பங்கையொழித்து வேண்டியபேறுகளைப்பெற்றுத் தங்களுலகத்திற்குப்போனார்கள். மற்றவர்களும் சிவபெருமானுடைய திருவருளினால் உயிர்பெற்றெழுந்து தங்களதங்கனிடத்திற்குப்போனார்கள். அப்பா இத்திரன்குமாராகிய சயத்தமகாராஜனே கொடியவனாகிய தட்சனுடை

யயாகத்திற்சேர்ந்திருந்ததனாலேதான் இவர்களெல்லாரும் சூரபதுமனாதிபதரால் துன்பமனுபவிக்கவேண்டிவந்ததென்று தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதிபகவான்சொல்ல அதனைக்கேட்டசயந்தன் தான் கொண்டிருந்த சந்தேகத்தை யொழித்து அவ்வண்ணுலகத்தையரசியற்றிவரும்போது ஆசிரியன்போதனைக்குட்பட்டு அந்தப்புரத்தைச்சேர்ந்து சுரதலிலேகளைச்செய்து களித்திருந்த தேவேந்திரன் ஒரு பரியாயமாகப் போகத்தினிடத்திற் திருத்திபெற்றவனாய் அரிதில் அந்தப்புரத்தைக்கடந்து வெளிவந்து திரிலோக சாம்பிராச்சிபச் சின்னங்களைப் பல்லாயிரதேவர்கள் சூழ்ந்துசெய்துவரத்தக்கதாக வீரசிங்கத்தைப்போலக் கம்பிரமாய்ச் சித்திரவிசித்திரங்களாகச் சோடித்திருக்கின்ற மகாசபையினிடத்திலவந்து குலகுருவை மும்முறைவலம்வந்து சேவித்துக் கரங்களைக்கூப்பிரின்றவனாய் இது விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினன், ஆசிரியனே அடியேனிடத்திற்கிருபையுற்றுப்போதித்த பேரின்பத்துக்குரிய காரணங்களைத் திஷ்டாந்தமாக அனுபவித்துமனமுந்தே கமுமொன்றுபடப் பேரின்பவாரியிற்றினைத்து மகிழ்ந்திருந்தேன், இதைத்தவிர வேறொருமோட்சசாதக முண்டென்பேசுவது பேதைமைப்பாலதன்றி விவேகசம்பன் னாருக்கடாதென மன்மதசாத்திரத்தின்பெருமைகளையும் அதிநுற்கிடைத்தசுரதவின்பநலங்களையுமேமுக்கியமாகப் பேசிக்கொண்டு பழையபடிக்கு இந்திரசபையில்லாங்கு ம் சிங்காதனத்தில்வீற்றிருந்து இருவுகளாதியர் மங்களா சர்வாதங்களைச்செய்துபோற்றிவரவுந் தேவர்கள்வணக்கவும் அரசுசெலுத்திக்கொண்டிருந்தனன்.

முசுருந்தன் கந்தவிரதப்படலம்.

உணர்செறிமகவான்செம்மலும்பரிவிரூப்பவிம்பர்
முரசெறிதானேவேந்தன் முசுருந்தனென்னும்வள்ளல்
வினாசெறிநீபத்தண்டார்வேலவன்விரதம்போற்றி
தினாசெறிகடற்பாராண்டசெயன்முறைவிளம்பலுற்றும்.

வாரீர் நைமிசாரணிபவாசிகளே யிவ்விதமாகப்பாலசுப் பிரமணியக்கடவுளினது கடைச்சவிட்சணியத்தினுல்திரிலோகாதிபத்தியத்துக்குரிய பட்டாபிஷேகத்தைப்பெற்றுக்கொண்ட இந்திரன் தெய்வலோகத்திலுள்ளன்கும் மகாசபையிற் சிரோரத்தினமயமாகிய சிங்காதனத்தின்வண் வீற்றிருந்து அரசரிமைகளைநடாத்திவருகின்ற காலத்திற் கடல்குழந்த பூவட்டத்தை ஒற்றைக்குடை நிழலின்படித்திரனபேரி ஜயபேரி வெற்றிச்சங்கமுழக்கமறாத பராக்கிரமசாலிகளாகிய ரதகஜதரகபதாதியென்னும் நால்வகைச்சேனைப்பெருக்கைப்படைத்துச் சத்துருக்களுக்குப்பேரிடிபோல விருக்கின்ற முசுருந்தச்சக்கிரவர்த்தியானவன் பரிமளமிகுத்த கடப்பமலர்மலைபுரனும் பன்னிருபுயசலங்களையுடைய பாலசுப்பிரமணியதேவருக்குரிய சிறந்தவிரதங்களை யனுஷ்டித்து மிகுத்தபத்தி வயிராக்கியங்களுடன் அதற்கமித்த பூசனைவழிபாடுகளிற் குறைவின்றி, சகலசம்பிரமங்களுடன் நடாத்திவரு முன்னிலையில் தன்னரசாட்சிக்குட்பட்ட நாடுகரங்களில் வாசமாயிருக்கின்ற சகலனையும் அவ்விரதங்களைச்செய்துவரக்கட்டினே

யிட்டி அவர்களுக்குவேண்டும் செல்வங்களையுந்தத்துலைகளைமோதிச்சுருட்டிம்சமுத்திரத்தைஆடயாகத்தரித்திருக்கும் பூமண்டலமுற்றினும் செங்கோல் முறையே ஆக்கினைகளைச்செலுத்தி ஆண்டிவரும் பதக்கிரமங்களை யும் நீதியையும் மற்றுமுள்ள சத்கருமங்களையும்எம்மால் விரித்துச்சொல்லக்கேளுங்களென்று சூதபுராணிகர்சொல்லுவதாயினர், ஏமஹரிஷிகளே, முசுருந்தச்சக்கிரவர்த்தியானவன் தன்னதிகாரத்திலடங்கியிருக்கின்ற பிராணிகளுக்கு யாதோரிடையுறுகளும் நேராமல் தன்பிராணனைப்போலப் பாதுகாத்திரட்சித்துவரும் நீதியினாலும்வேதப்பிராமணர் ஆகமவிதிப்படிக்கு யாகாதிகளை நடாத்திவரும் மேம்பாட்டினாலும் தன்கணவனைத்தெய்வமாகப் பாவித்துப் பூசித்துவரும் மங்கையர் கம்புத்தன்மையினாலும் மாதந்தோறும் மும்மாரிகுறைவறப் பெய்கின்றதால் குடிவளம்வயல்வளம் நீர்வளமிகுத்துச் சகலசம்பத்துகளும் பெருத்துப் பயிர்தழைத்தோங்கிக் குவிக்கின்ற பண்டங்களில் ஆறிலொருகடமையைக்கொண்டு அவற்றினால் நந்தவனங்கள் - சோலைகள்-குளங்கள்-தடாகங்கள்-தண்ணீர்ப்பந்தல் அன்னசாலைகள் - ஆதலருக்கிருப்பிடமுதலிய வுபசாரங்களைச்செய்வித்துப் பலதேவாலயங்களைக்கட்டிவைத்து லோகநாயகனாகிய சிவக்கொழுந்தைத்தாபித்து அவற்றிற்குவேண்டும் உபகரணங்களைவரன்முறையேவிரப்பி நித்தியக்கட்டளைப்பஞ்சபருவம் பிரமோச்சவகாலங்களில் தேவர்களும் நானும்படிக்குச் சகலவுபசாரங்களுடன் முடிப்பித்துத் துஷ்டநிர்க்கிரக சிஷ்டபரிபாலனங்களைச்செய்துதருமமானது நான்குபாதங்களினும் நடக்கத்தக்கதாகச்செங்கோன்மைப்படிக்குஅரசரிமைகளைநடாத்திமனவெழுச்சியுட னிருக்கின்ற நாட்களிலொருதினம் மாடமாளிகைகூடகோபுரங்களாதியசிறப்புக்களைக்கொண்டு குபேரன்பதத்தினும் சிறந்திருக்கும்பட்டணத்தைக்கடந்து ரதாருடாப் மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர் முதலானவர்கள் சூழ்ந்துபோற்ற வெற்றிபரராகிய சேனைவெள்ளமானது ஆரவாரித்துத்தொடரவும் பதினெண்வாத்தியங்களும் திசைகளதிரத்தக்கதாகத்தாம்தாமெனமுழங்கவும் மற்றவிராஜவோலக்கத்துடன் வனத்திற்சென்று தவசிஷ்டோடாகிய வசிஷ்டர்வாசஞ்செய்திருக்கும் பர்னகசாலையைச்சேர்ந்து தேவைவிட்டிடுங்கி மிகுந்தபயபத்தி விசுவாசங்களுடன் மும்முறைவலம்வந்துபணிந்தெழுந்து கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டுபோற்றி விதனை விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினன், ஓதபோகிதியேகேட்டருள்க. தேவதேவோத்தமனாகியகந்தசுவாமியாருக்குரிய விரதமான்மியங்களனைத்தையும் முறைப்படிக்குஅடியேனிடத்திற்கிருபையுற்றுப் போதிக்கவேண்டுமென்றுபலவிதங்களில் வேண்டுகின்ற முசுருந்தச்சக்கிரவர்த்தியினது கோரிக்கையைக்கேட்டமாதிரித்தில் உளமுந்தேகமும்பூரித்து மயிர்சிலிரக்கவழிகளில் ஆனந்தவாரியைப்பெருக்கி அரசனைத் தர்ப்பாசனத்திலிருக்கச்செய்துமங்களா சர்வாதங்களைச்செய்து மன்னர்மன்னனை உன்மனோபிஷ்டப்படிக்குச் சரவணபவனைப்பூசித்து வழிபடும்விரதங்களனைத்தையும் சாங்கோபாங்கமாகப்போதிக்கின்றனம், ஒருமைப்பட்டமனதுடன்பத்தியாய்க் கேட்கக்கடவையென்றருளிச் செய்வதாயினர், அதிகமேம்பாட்டையுடைய வாரங்களைபூதினுஞ் சிறந்தோங்கியிருக்கும் சக்கிரவரத்திற் பொன்னுலகத்தைத்திருத்தி இந்திரனுக்குப் பட்டா

பிஷேகஞ்செய்தருளியபாலசுப்பிரமணியதேவருக்குச்செய்யவல்லவிரதமொன்றுண்டு அதனை ஆகமமுறைப்படிக்குவமுவின்றிமுடித்த புண்ணியவான்கள் மனோபிஷ்டங்களைக் கந்தசுவாமியார்தந்தருளி இம்மையில் அனுபவிக்கத்தக்க போகபோக்கியங்களைப்பெறச்செய்து கற்புக்கரசியாகிய பத்தினியையும் சுபுத்திரமுதலிய வளங்களனைத்தினையும் கடைசித்து மறுமையில் மோட்சசாம்பிராச்சியத்தையும்பெற்று வாழச்செய்வார், அதற்குத்திஷ்டாந்தமாக முன்னோர்கள்செய்திருக்கின்ற சரித்திரங்களைச்சொல்லக்கேட்பையாக, க்ருவத்திற்குரியன்மரபிற்கேற்றி வந்தபூமண்டலத்தை ஒருகுடைநிழலிற் பரிபாலனஞ்செய்துவந்த பகிரதமகாராஜனைப்பகைத்து நிகரற்ற புஜபலபராக்கிரமசால்யாகியகோரனென்னும்அவுணராஜன்பலவத்காரமாய்அவன்ராஜ்ஜியமுற்றினும்அபகரித்துக்கொண்டமுன்னிலையிற்பதியையும்செல்வவளங்களையுமிழந்து தினனாய்மனைவியையும்பிள்ளைகளையும் அழைத்துக்கொண்டுகொனகத்திலோடி அன்னபானாதிக்கிடையாமல் அலைத்து திரிந்து கடையில் புகொன்னுந் தவசிரோஷ்டனாத்தகரிசித்துப்பயபத்திவிசுவாசத்துடன்பாதாவிந்தங்களிற்றீர்க்கதண்டன்செய்து கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு பலவாகப்புகழ்ந்துபோற்றித்தனக்குச்சம்பவித்திருக்கின்றகுறைபாடுகளைமுற்றும் விண்ணப்பஞ்செய்துசுவாமிகள் இத்தற்கொருமார்க்கத்தைக்காட்டியானக்கடலீனொன்பரிபலப்பட்டுவேண்டுமுன்னிலையில் பார்க்கவென்னும் ஆசிரியனுனவன் அரசன்முறைகளைத்திருச்செவிகளினேற்று மனபிரங்கியிதனைப்போதிப்பதாயினர்மன்னவனோறே பயப்படவேண்டாம்வெற்றிவேலாயுதபாணியாகிய கந்தசுவாமியாருக்குப்பிரியமாகவிருக்கின்றசக்கிரவார விரதத்தைச்சாத்திரோத்தமாய் பத்திவயிராக்கியத்துடன் மூன்றுவருஷகாலம்செய்துமுடிப்பையாகில் உன்வளங்களைப்பறித்துக்கொண்டுஅலைத்துத்தரத்தியமூர்க்கனாகியஅவுணராசன்மாண்டுபோவதற்கையமில்லை.பின்புபழையபடிக்குப்பூமண்டலமுழுமையும்பரிபாலனஞ் செய்துசகலசெல்வங்களையும் மேன்மேலும் அனுபவித்துச் சவுக்கியத்திலிருப்பையென்று அனுக்கிரகஞ் செய்தவாக்கியங்களைச் செவிகளுக்கமுத தானாயைப்போலக் கேட்டு மனமுந் தேகமுந் குளிர்தவனாய் அடியேனில்த தெய்வத்தைப் போல வெழுந்தருளியிருக்கின்ற தவசிரோஷ்டனோ நல்ல மார்க்கத்தைக் காட்டினீர் கட்டளையின் படிக்குச் செய்யக்கடவேனெனச் சம்மதித்து அவனாவேண்டிப் புரோகிதனாகவைத்துக்கொண்டு அடுத்த வியாழத்தினம் பிராதகாலத் தெழுந்து சுத்தோதகத்தில் முழுக்கி காலைக்கடன்களைமுடித்துக்கொண்டு தானுந்தேவியுமாய் ஒருபோது பகற்காலத்திற் கிடைத்த உண்டியையுண்டு சத்தகாலத் சேபங்களைச் செய்து போதுபோன பின்பு உறக்கத்தை நீக்கிப் பாலசுப்பிரமணிய தேவனைத் தியானித்து அவருக்குரியசகஸ்திரநாமங்களை யோதியோதி யிரவைக் கழித்து மறுதினம் சக்கிரவாரம் விடியற்காலத்தெழுந்து முற்படிக்குறித்தியகருமங்களை முடித்துக் கொண்டவனாய்த் தருப்பைகளைத் தேடிக்கொய்து வந்துசேர்த்த பாயலினிடத்திற் சுப்பிரமணியக் கடவுளினது கோலத்தைத் தாபித்து ஆகமவிதிப்படிக்குத் திருமஞ்சனமாட்டி மலராடைபைச்சாத்திப் புனுகுவவாது கஸ்தூரியினற் செய்த கலவைச்சாந்தைப் பூசிக் கனிவகைகளைப் படைத்துதுபதிப்பங்களைச் சந்திர

மி மந்த சோடசவுபசாரங்களையும் கிரமமாகச் செய்துமுடித்தபின்பு உபவாசமாயிருந்து கந்தமூர்த்தியினது சரித்திரங்களைக் கேட்டுஇரவுமுற்றும் துயிலொழிந்து மறுநாள் உதையகாலத்தில் நீரிப்படிந்து முருகனைப்போற்றி வணக்கியபின்பு பாரணசெய்து அப்பசலவிழிகளைமுட்டாமல் குகனை வழிபட்டும் இவ்விதமாக ஆசிரியன் பணித்தபடிக்கு மூன்றுவருஷவகையில் விரதபங்கமில்லாமல் நடாத்தி முற்றியகாலத்தில்சண்முகப்பெருமாள்அவன்பூசனைக்கிரமங்களுக் கிரங்கிக் கிருபானோக்கத்தைப் பாவித்தமாதிரத்தில் திருக்கரத்திற்கோடிசூரியப்பிரகாசமாகச்சொலித்துக் கொண்டிருந்த வெற்றிவேலாயுதமானதுசுரோலென்றெழுந்து அதிகவொளியைக்காட்டிச் சூரியப்பிரகாசத்தைமற்றி மனோவேகத்தினுங்கடுகிவந்து கொடிய பாதகனாகிய பகைவன் மார்பைப்பிளந்து உயிரையுண்டு சிலத்திற்கிடத்திக் கந்தமூர்த்தியிடத்திற் சேர்ந்தது இதனைப்பகிரதன்தெரிந்தவுடன் வேலாயுதத்தைப் போற்றிச் சரவணபவனைத்தியானித்துப் பலதரம் நிலத்தில்விழுந்து சேவித்து அவன்குணாதிசயங்களைக் கொண்டாடினவனுய்ப் புரோகிதனாக விருந்த பார்க்கவன் திருவடிகளில்வணங்கிசுவாமிகளை தேவரீர்கருணாகாட்சத்தினால் சகல அன்பங்களுக்கும்போக்கிப் பழைய வாழ்வைக் கிடைக்கப்பெற்றேனென்று பற்பல வுபசாரங்களைப்பேசி அவர் ஆசிகளையும் விடைபெய்யும்பெற்றுத் தன்பட்டணத்தைச் சேர்ந்து யதாப்பிரகாரம் அரசரிமைகளைச்செய்துசெழித்திருந்து பின்பு அந்தியத்திற் கிடைத்தற்கரியசாயுச்சியப் பதவிக்குப் பாத்திரனாய்ச்சகாதீதச்செல்வத்தையனுபவித்திருந்தான்.

அதுபோல கந்த சுவாமிக்கு கந்த விரத மின்னமொன்றுண்டு அதனையும் சொல்லக்கேட்பையாக ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின்னது உந்திக்கமலத்தி லுதித்திருக்கின்ற பிரமபுத்திரனாகிய நாரதமஹாரிஷியானவர் சிறந்தவிரதங்களைச்செய்து சத்தரிஷிகளில் முதன்மையாகப் புகழ்ந்தக்கேபேற்றையும் மேம்பாட்டையுந் கிடைக்கவெண்ணி வேதாசாத்திரங்களை சம்பூரணமாக ஓதியுணர்ந்தஅவ்விருடியானவர் பார்ப்பதியார்மூத்த பிள்ளையாகிய விநாயகமூர்த்தியைத் திருமஞ்சனமுதலிய சோடசவுபசாரங்களினால் ஆரதித்துஅத்தேவனைத் தரிசிக்கப் பெற்றவனுய்ப் பாதாவிந்தங்களிற்கொழுதேத்திக்காரனானேசகலராலும்புகழ் விருக்கின்ற சப்தமுனிவர்களில் முதன்மைப்பேற்றைக்கிடைத்து வாழத்தக்க சிறப்பைத் தவல்ல விரதமொன்றினை அடியேனுக்குப் போதிக்க வேண்டுமென்று பலவாகப்போற்றுதல் செய்வதைக் கமலக்கண்ணன் மருகன்கேட்டருளிக் கிருபையாகப் பார்த்து உன் மனோபிஷ்டப்படிக்குக் கிடைக்கச்செய்யத்தக்க நோன்பிருக்கின்றது அஃதென்னையெனில் எனதினையோனாகிய சண்முகப்பெருமானுக்கு விருப்பமாகிய கார்த்திகைமாதத்திலவரும்கார்த்திகை விரதத்தை யனுசரித்து ஆகமவிதிப்படிக்குப் பன்னிருவருடம் திடசித்தனாய் முடிப்பாயாகில்உன்னெண்ணக் கைகூடுமென் றனுக்கிரகித்தகாலையில் கர்த்தனை கட்டளையின்படிக்குச் செய்யக்கடவே எனப்பணிந்து விடைபெற்று நாரதமுனிவர் பூமண்டலவெல்லையில் வந்து ஒரு சிறந்ததலத்தைச்சேர்ந்து பரணியினன்று பிராதகாலத்தெழுந்து நித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு பரிசுத்தனாய் ஒருபோதுண்டு சிவகுமாரன் கதைகளைப்பாராயணஞ்செய்து அத்தினம்கழிந்து விடிந்த கார்த்திகைநா

ஞானையத்தில் பவுத்திரமாயிபகங்கையில்முழுதி வெள்ளா
டையையுதித்துச் சித்தசங்கற்பத்தைக் கவனித்து வெற்றி
வேலாயுத மூர்த்தியினது பூசனைவழிபாடுகளைச் செய்யத்
தொடங்கி ஐம்புல விஷயங்களுடக்கி ஆசிரியன்திருவடி
களை மனப்பூருவகமாகச் சிந்தித்து வந்தனாகையோமுடித்த
பின்பு தருப்பாசனத்தில் பாலசுப்பிரமணியதேவ்வடிவி
னைஸ்தாபித்துக் கங்காசலத்தினால் திருமஞ்சன மாட்டிப்
பட்டாடைபையுதித்துப் பரிமா மிகுத்த திவ்விய புஷ்ப
மாலையோடு சூடிச் சந்தனக் கலவைவைப்பூசிக் தூபதிப
வைவேத்திய முதலிய சோடச வபசாரங்களையும்கிரமப்ப
டிக்கு முடித்தவராய்க் குமாரசுவரர் திருவிளையாடல்கள
டக்கி யிருக்கும் புராண காலட்சேபஞ் செய்து மனமுரு
கி உள்ளங்கை தீர்த்தத்தைப் புசித்து இவ்விதமாகப்பகம்
போதைக் கழித்து இரவுநேரத்தகாலத்தில் தருப்பைபை
ப்பாப்பி அதனிடத்திருந்து புஷ்பக்கொம்பையொத்தசா
யலையுடைய மங்கையனாக் கனவிலும் விளையாமல் இயம்
னைப்போமமதித்துச் சிவகுமாரன்பாதாவிந்தங்களை இரு
தபகமலத்திருத்திக் தியானித்து உறக்கமின்றிக் கழித்து
அமித்தவரோகணித் தினங்காலப் புனலாடி நியதிகளைச்
செய்து கொண்டு கருத்தனைப்பூசித்தந்தகண்டைசதங்கை
யணித்திருக்கும் திருவடிகளில் வணங்கிப்போற்றி அக்கா
லத்திற் சேர்ந்திருக்கின்ற தவ சிவோஷ்டர்களைக் கடவுளாக
ப்பாவித்துச் சமபந்தியிலிருந்திப் பாரணசெய்துஅப்ப
கலமங்கினால் ஒருகாரணமு மில்லாமல் வேதபாராயண
ராகிய பிரமணோத்தமர் நூறு பேரைக் கொன்
றமகாபாதகம் நேருமாதலால் மிகுத்தபயத்துடன் சகல
லைகளினும் வல்லவனாகிய நாரதமுனிபானவர் நிமையைக்
கொட்டாமல் சாக்கிரதையாய் விழித்திருந்து புராணங்க
ளை வாசித்துப் புண்ணியபதமாகிய கேள்விகளை வினாவியு
ம் இவ்விதமாகச்சூரியன் மேற்பாசிசத்தில் மறைகின்றப
ரியத்தம் காலத்தைக் கழித்துச் சந்தியா னுஷ்டானங்களை
முடித்துப் பாலசுப்பிரமணிய தேவருக்கு மற்ற பூசைக்
ளையும் கிரப்பினர், இவ்வாறுநாரதர் நடாத்திய பூசாவிதி
களின் கிரமங்களைச் சண்முகப்பெருமானே யறிவரல்லது
ஒருவரால் புகழ்ந்து முடிவதன்று மேற்குறித்த படிக்கு
யாதொருகுறையாடு மில்லாமல் பன்னிரண்டுவருவரை
யில் பத்தி வயிராக்கியத்துடன் செய்து வருமுன்னிலையி
ல் சரவணபவன் காட்சிதந்து பரிபூரண கடைச்சத்தைப்
பாலித்தவாறே சந்தமுனிவர்களினும்முந்திப்பேசிக்கொ
ண்டாடத் தக்க மேலானபதத்தைப்பெற்று இதுபரியந்த
ம் சகலராலும் பூசிக்க வாழுகின்றனன், இவை யன்றியும்
அந்தமகத்துவமுள்ள விரதத்தைச் சதுர்வேதபண்டிதனா
கவிருக்கின்ற பிராமணனொருவன் ஆகமவிதிப்படிக்குப்
பூசனைவழிபாடுகளிற் சற்றுத் தாழ்வுநேரமால் வயிராக்கி
யங்கொண்டு பலநாட்கள்முடித்தவருகின்ற காலையில் பா
லசுப்பிரமணியர் கிருபாகடாட்சவீட்சண்ணியத்தினால்அ
ப்பிறிதையை பொழித்துச் சூரியன் மரபில் மனுச்சக்கிரவ
ர்த்தியாய் அவதரித்துக் கடல்குழந்த பூமண்டலமுழுது
ம்ஒருகுடை நிழல்லான்பெற்றுச் சகல சவுக்கியங்களையு
ம் அனுபவித்துத் துஷ்ட ரிக்கிரக சிஷ்டபரிபாலனஞ்செ
ய்து அரசருக்குரிய நீதிகளையும் மற்ற கிரமங்களையும் ஏ
ற்பாடுபண்ணித் தன்பெயரால்மனுவிக்கியானசாத்திரமெ
னப் புகழ்ந்து சகல மதத்தினரும் அபேதமாயனுசரித்து
நடந்துகொள்ள நாட்டி அளவற்றகாலம்செங்கோன்முறை

யை நடாத்தியிருந்து கடையிற் கயிலையங்கிரியைக் காணி
யாகப்பெற்றுச் சகாதீதச்செல்வங்களை யனுபவித்து வரு
கின்றனன், மற்றொருபிராமணோத்தமன் அந்தச் சிறந்த
நோன்பை சாத்திரோத்தமாகப் பலகாலஞ்செய்து சிவகு
மாரன்திருவருளின்படிக்குத் தன்மனத்திற் சிந்தித்தவாறே
திரிசங்குமகாராஜனாகத் தோற்றிச் சகலகலையல்லவனாய்ப்
பகைவருக்கு வயிரியாக விருந்துபுஷ்யம் பசுவும்ஒருதடா
கத்தில் நீரருந்துமபடிக்குச் செங்கோன்மை முறைப்படி
க்கு அரசாட்சியைச்செலுத்திசொல்லுதற்கரியபோகபோ
க்கியங்களை யனுபவித்துச் சந்திய வாசக அரிச்சந்திரனெ
னளக்காலத்தினுந் கொண்டாடவல்ல கீர்த்திபரனுய்ஒப்ப
ற்ற பராக்கிரமசாலியாய்ஜீவகாருண்ணியத்தைமுக்கியமா
க வகித்துவரும் மேம்பாட்டையுடைய பிள்ளையைப் பெ
ற்றுப்பூமண்டலத்துக்குச்சக்கிரவர்த்தியாக மகுடாபிஷே
கத்தைச் செய்துவிட்டு மோட்சவீட்டைப்பெற்றுச் சவுக்
கியமாக விருக்கின்றனன், இதுவுமல்லாமல் மற்றொரு ம
ன்னனும் வேடனும் இவ்விரதத்தைமுறையே பலகாலம்
செய்துவந்த சிறப்பினால் சரவணபவன் அனுக்கிரகப்படி
க்கு அவ்வுடல்களையொழித்துபுசுபலபராக்கிரமசாலிகளா
கிப் அந்திமான் சந்திமானென்னு மிராஜகுமாரர்களாக ஜ
னித்துப் பிரமுகராய்க் கடல்குழந்த பூமண்டலமுற்றினு
ம்ஆக்கினசக்கிரத்தைச் செலுத்திக் துஷ்டரிக்கிரக சிஷ்ட
பரிபாலனஞ் செய்து தருமசீலனாப்பலராலும் புகழ
வாழ்ந்திருந்தனர், அவர்களுக்குமோட்ச சாம்பிராச்சியங்
கிடைத்த தென்பதைச் சொல்லவும்வேண்டுமோ மன்னர்
பெருமானே முற்குறித்தபடிக்குக் கார்த்திகைத்திருநட்ச
த்திரத்தில் இந்தமகிமையுள்ள நோன்பை பயபத்தி வயி
ராக்கியங்களுடன்கிரமமாய்நடாத்தி யிம்மைமறுமைச்செ
ல்வவளங்களையும் திரிலோகங்களினுமிராநின்றபொருள்க
ளை மனோபிஷ்டப்படிக்குப்பெற்றுச்சவுக்கியப்பட்டபுண்
ணியசீலனாக்கணக்கிட்டுப்பிரமனாலும்சொல்லிமுடிவதோ

இஃதன்றியும் ஒப்பற்ற மற்றொரு விரதமிருக்கின்
றதுஅதனையும் வரன்முறைப்படிக்குக்கேட்பையாக பூரு
வத்தில் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும் நாரபத்தெண்
னாயிர மிருஷிகளும் மற்றவிண்ணுடரும் பகைவராலும்
இன்னமுமிருக்கின்ற விடையூறுகளினாலும் தங்களுக்கு
ச்சம்பவித்திருக்கின்ற துக்கவருத்தங்களைவிவாரணஞ்செ
ய்துகொண்டு சலனமற்றிருக்கும்படியாக வினைவுகொண்ட
வர்களாய்ச் சகலரும்சேர்ந்து மனோவதிப்பட்டணத்துக்கு
ப்போய்த் தவசிவோஷ்டர் கூடியிருக்கும் சபையில் நவரத்
தினமயமாகிப் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து வார்த்தையா
டிக்கொண்டிருந்த பிரமதேவனாகத் தரிசித்துத் திருவடிக
ளில் வணங்கிக்கரங்களைக் கூப்பிதின்று பலவிதங்களிற்
போற்றியபின்பு தங்கள் மனக்குறைகளைமுறையிட்டவர்க
ளாய்க் கர்த்தனையிதற்கொருவிவாரணத்தைப்போதித்தா
ளவேண்டிமென்றிரந்த காலையில் தாமமாமல்வாரியாகி
ய பிரமன் அவர்களிடத்திற் பரிவாய்ப்பயப்பபாதிர்களெ
னக் கையமர்த்தி ஆதரித்துச் சற்றுநேரம் யோசித்து ஓ!
தேவர்களே உங்கள் சஞ்சலங்களைப்போக்கிச் சவுக்கியப்ப
டச் செய்யவல்ல கந்தசஷ்டி விரதமொன்றுண்டுஅதனைநீ
ங்களனைவரும் பத்திபூருவகமாகத் தொடங்கி முடிப்பிரா
கில் வினைந்த சித்திகளைத்தையும் பெற்றுவாழ்வீர்களெ
னப்பேசி அதற்குரிய விதிகளையும் தெருட்டிச்செலவுகொ
டுக்கப் பெற்றவர்களாய் வெளிவந்து ஒரு பவுத்திரமாயி

தலத்தைச்சேர்ந்து பூசாவிதிகளுக்குவேண்டும் வஸ்துக்களை ஏராளமாகச் சேகரித்துக் கொண்டவுடன் அற்பசிபாத சுக்கிலபட்சத்திற் பிரதமைதொடங்கிச் சஷ்டிவரையில் கணிதப்பட்ட அறுதினங்களினும் கொடிய பாதகனாகிய தாருகாசுரனையும் மாயையிற் சிறந்தகிரவுஞ்ச பருவத்தையும் ஒருமுனையில் வெற்றிவேல்வனும் பிளந்துவாட்டிய பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளை ஆரதிக்க யத்தனப்பட்டவர்களாய் முதற்றினந்தொட்டுப் பிராதகாலத்தெழுந்துகங்காஸ்ரணஞ்செய்துபலத்திரமாகியபட்டாடைகளையுடுத்து மேற்போர்வைசாத்திச் சந்தியானுஷ்டானஜபதபங்களமுதலிய சித்தியகருமங்களை முடித்துக்கொண்டபின்பு பூரண கலசத்தைச் சுத்திசெய்து கங்காசலத்தை நிரப்பிக் கந்த அட்சதைகளைச் சேர்த்து மாலைக்கொத்ததை அதனிடத்திற் பொருத்தித் தருப்பையை வரன்முறைப்படிக்குமுடிந்து சாத்தி வேதங்களை யோதித் தருப்பாசனத்திற் வைத்து மந்திரபூருவகமாகக் குமாரதேவனை அதனிடத்தாவாக ணஞ்செய்து ஆகமவிதிப்படிக்குத் திருமஞ்சன தூபதிப முதலிய சோடசவுபசாரங்களினும் பூசனை வழிபாடுகளைப் பகற்போதிற்சேர்வும் இரவில்வித்தினையையும்போக்கி அறுகாலக் களினும் குறைவற நிரப்பிக் கற்கண்டு சேர்த்துத் தேன் தினைமாவிலும் சமைத்த வுருண்டை பாற்சோறு அதிரசம் சுண்டல்முதலிய பலகாரவகைகளையும் மா-பலா-வாழையாநிய கணிவிதங்களையும் கருப்பஞ்சாறு மற்றுமிராவின்ற சிறந்த வஸ்துக்களைக் காலங்கள் தோறும் நிவேதித்துக் கற்பூரதாம்பூலம் சந்தனத்தேய்வை புஷ்பாரங்களியகுதியாகச் சமர்ப்பித்து இவ்விதங்களிற்றிருப்திசெய்தபின்பு தேவதேவோத்தமனாகிய சரவணபவந்திருச்சரித்திரங்களைக் கேள்விப்பட்டமனமகிழ்ந்து ஒருகை தீர்த்தமருந்தி உபவாசமாகவிரந்து இவ்வாறுசஷ்டித்தினங்களைக்கழித்து ஏழாநாள் காலையிலெழுந்து பரிசுத்தராய் முருகப்பெருமானுக்கு மனமகிழும்படிக்குப்பூசைக்கிரமங்களிற் சற்றும் பிசகில்லாமற் செய்து முற்றியவுடன் நேர்ந்த அதிதிகளைப்பூசித்து அவர்களுடன் கலந்த பாரணையுண்டும் இவ்விதங்களாக வருஷந்தோறும்நடாத்திவருகின்ற காலத்திற் கந்த சுவாமியாருக்கு மிகவும் உவப்பாய்க் கட்டாட்சித்தபடிக்கு அவுணர் வல்திற்பற்றிக்கொண்டதங்கள் பதவினையும் மற்றசிறப்புகளனைத்தையும் பெற்று மனவெழுச்சியுடன் இதுபரியந்தம் அனுபவித்துவருகின்றனர் இதுவும்ல்லாமல்நோன்புகளில் விசேஷமாகவிருக்கின்ற இந்தவிரதத்தை மனப்பூருவகமாகவிதிப்படிக்குநிரப்பிக்கத்தன் கிருபாநோக்கத்தைப்பெற்று இம்மைமறுமைச் செல்வவளங்களை யனுபவித்துக்கடையில்மோட்சசாம்பிராச்சியத்தைப் பெற்றவர்களை பெண்ணிமுடிவதன்று இவ்விரதத்தைச் செய்யவேண்டி புண்ணியவான்களும் மனோ பிஷ்டங்களைக் குறை வின்றி யனுபவித்தற்கைய மில்லை பென்று கந்த விரத மான்மியங்களைச் சாங்கோ பாங்கமாக வசஷ்டர் போதித்த சரித்திரங்களை மனமொருமித்துக் கேட்ட முசுருந்தச் சக்கிரவர்த்தியானவர் தேசமும் மனமும்பூரித்து விழிகளில் ஆனந்தவாரி பெருக்கெடுத்தோட இதனை விண்ணப்பஞ்செய்வதாயினர் எமதுகுலக்குரவனே தேவரி அடியேனிடத்திற் பரிபூரணகடாட்சத்தினால் நன்னெறிகளைத்தர வல்ல சிறந்தவிரதங்களை யனுக்கிரகித்திர் இவற்றினைக்கேட்டுக் கிருதார்த்தனுனை சுவாமிகள் ந்யமப் படிக்கு

மேற்குறித்தநோன்புகளைப் பக்குவமாகச் செய்யக்கடவேனென்று ஆசிரியனை வணங்கிப்போற்றி பலஆசிகளும் விடையும்பெற்று ரதாருடனுப் மந்திரிபிரதானிகள்சதுரங்க சேனைகளுக்குழந்துவர வனத்தைக்கூடந்து ஒப்புவமையற்ற தன்பட்டணத்தைச்சேர்ந்து செங்கோன்மைமுறையேமன்னுயிர்ப்பாதுகாத்து விரதகாலம்நேர்ந்தபோது பாலசுப்பிரமணியர்நோன்புகளைத்தொடங்கிஆகமவிதிப்படிக்குத் தருந்தபுரோகிதரை யேற்படுத்திக் கொண்டுஅறுதினங்களினும் பத்திரவசத்தையுப் பூசாவிதிகளிற் குறைவில்லாமல்முடித்து வேதப்பிராமணர் ஆதலர்முதலானவர்களுக்குத் திரவியம் வஸ்திராபரணங்கள்கறவற்பசுக்கள் விளைபுலங்கள் கன்னிகாதானமுதலியசோடசமகாதானங்களையும் வெறுக்கக்கொடுத்துச் சுற்றத்தினர்விருந்தாளிகளுடனுண்மமகிழ்ந்துவருபவன் தன்குடைநிழலிப்பட்ட தேசாதேசங்களிலிருப்பவர்களைவரும்இந்தவிரதத்தை அன்புடன்செய்து வருவதாகக்கட்டலாயிட்டி விருத்திசெய்வித்து வருகின்றநாள்களிற்றமக்குவிருத்துவமாககூடந்து கொள்பவரைத் தெரிந்தமாத்நிரத்திற்சதுரங்க சேனைகளுடன் போனபோனவிடங்களெங்கும் அவர்களையடக்கி வெற்றிக்கொடியைநாட்டிதன்னுணையாக்கினைகளைச் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலமுற்றினும்நடாத்தி அரசசெய்துவருகின்றகாலத்தில் சூரனென்னும் அவுணராஜன்கணக்கிறந்த ரதகஜதுரகபதாதிகளைக்கூட்டிக்கொண்டுபோய்ப் பொன்னுலகத்தைவளைந்து முற்றுக்கைபோட்டு அனர்த்தங்களைச்செய்வதை இந்திரன் தெரிந்துஅதிகவுக்கிரத்துடன்வடவானலத்தைப்போலச்சீறியுத்தசன்னத்தனய்வச்சிராயுதம் இந்திரதனுசுதேவப்படைகள்முதலிய ஆயுதங்களைப்பரித்து அயிராவதத்தின்பேரில் ஆரோணித்து தேவசேனைகளைச் சேர்த்துக்கொண்டு போயெதிர்த்துச் சிலபோது கொடியயுத்தங்களைச்செய்துவருகையில் அவுணவீரர் அதிக்கிரமித்துக்கொடியபாணங்களினாலும் தண்டாயுதம்பிண்டிபாலம், கப்பணம், சக்கரம், எறிவேல், சூலம், கழுமுள்முதலிய ஆயுதங்களைக் கொண்டும் அதாஅதப்படுத்துமுன்னிலையில் விண்ணவர்தாபரித்துவின்று போராடக்கூடாமையால் பலபங்கப்பட்டித் திசைகெட்டோடி யொளித்தனர், அத்தருணத்தில் தேவராஜன்மானமுங்கோபமும் மனதைவாட்டச் சர்ப்பத்தைப்போலச்சீறித் தனுசைவளைத்து அதிகநீட்சணியமுள்ளபாணங்கள் தேவாஸ்திரங்களைக்கொண்டு சாடியும் வச்சிராயுதத்தினால் சின்னபின்னப்படவாட்டியும் காலாந்தகளைப்போலத்திரிகின்றகாலையில் வெள்ளையானையும்அதிகதீரத்துடன்பருத்ததுதிகக்கையினாலும் கால்களினாலும் கூரியகோடுகளினாலும்மாய்க்கின்றமுன்னிலையில் பகைவன்சேனாசமுத்திரம் அல்லோலகல்லோலப்பட்டிப் பொன்மயமாகிய தேர்கள்சிறைத்தும் நீலகிரிகளையொப்பப்பாரித்ததேகங்கையுடையமதயானைகளுருண்டும் தத்தித்தாவும் வெகமுள்ள புரவிப்பந்திகள்பறந்தும் வீராவேசங்களுடன் சனியனைப்போலப்போராடியிருந்த அவுணப்பெருக்குவறண்டும் இப்பாடுபெழுன்னிலையில் வலாசுரன் மிகுந்தகோபங்கொண்டு மண்டியெரிந்து தேரைத்தூர்திவந்து திரிலோகச்சக்கிரோஸ்வரனைவளைந்து தனுசைவளைத்துத் திசைகாதிரக் குணத்தொனிகாட்டிக் கொடியநீட்சணியமுள்ள பாணவிதங்களைச் சோனைமறையைப்போலப்பொழிந்துதிகக்கும்படிக்குப் பொருகின்றதால்

அயிராவதம் தேகமுற்றும் துளையுண்டு உதிரும்பெருக்கெ
டுத்தோட மதியங்கியெங்கவும் அதன்மீதுருந்த இந்திர
ன் அதிககாயப்பட்டுப் படைகளனைத்தையுமிழந்து தனி
யனுப்பிற்பவன் இனியென்னசெய்வோம் நம்முடன் வந்த
வர்களொருவரும் நிலலாமல் மறைந்தனர் எனக்கும் கைகா
ல்களோய்ந்து களைமேல்கிழிந்தென்று பலபலவிதமாக
வெண்ணி வேறுகதிகாணாதவனுய்த் திகைப்பவனுக்குத்
தெய்வகடாட்சத்தினு லொருநினைவுதோன்றிச் சற்றுத்த
யிரியங்கொண்டு பக்கத்திலிருக்கின்ற தூதனொருவனைப்
பார்த்து நீவாயுவேகத்தினுங் கடுகியோடிப் பூமண்டலத்
தைப் பரிபாலனஞ்செய்துவரும் முசுகுந்த சக்கிரவர்த்தி
யைக்கண்டு நான் பகைவன்கையிலகப்பட்டுக்கொண்டு வா
டுகின்றசேஷமங்களைத்தொழிவித்து இத்தருணத்திற் மறைய
செய்து சேனைகளுடன் இவ்விடம்வந்து உதவிசெய்யவே
ண்டுமென்றும் சற்றுதாழ்ப்பிராகில் தெய்வலோகமும்நா
னும் சத்துருக்கள்வசப்பட்டு வருந்தவரும் இதனைச்செய்
யாமற்செய்த வுதவியாகயோசித்துத் துரிதமாய்வரும்படி
க் குடன்படுத்திச் சீக்கிரமாய் அழைத்துவார்க்கட்டளையி
ட்டவுடன்வணங்கி, காற்றினும்வினாந்துபறந்து மண்ணு
லகத்தைச்சேர்ந்து சக்கிரவர்த்தியைத் தரிசித்துப்பணிந்
துபோற்றி விண்ணாட்டிற்சம்பவித்த காரணங்களைச் சவி
ஸ்தாரமாகவிண்ணப்பஞ்செய்தவனுய்ச்சக்கிரவர்த்தி! தே
வராஜன் உமதுவரவுக் கெதிர்பார்த்திருக்கின்றனன், கால
ஹரணஞ்செய்யாமல்இந்தநிலிஷத்திற் பிரயாணப்பட்டுவே
ண்டுமென்பேசிய தூதன்வார்த்தைகளைக் கேட்டமாத்தி
ல் நல்லகாரியம் இதோவந்துவிட்டேன் இச்சேதியைமுந்
திப்போய் உன்னிறைவனுக் கறிக்கையிடக்கடவாயென்று
அனுப்பிவிட்டுப் பட்டத்தானையின்பேரில் பிரயாணபே
ரிகையையேற்றிப் பறைசாற்றுவித்தவோசை செவிகளிற்
பட்டவுடன் நால்வகைச் சயின்னியங்கனும் சர்வாயுதபா
ணிகளாய் ஆலகாலவிஷப் பெருக்கைப்போல வீராவேச
ங்களுடன் தங்கள்தலைவரைக்கலந்துகூடியவுடன்மு
சுகுத்தன்சொர்னமமமாகிய வீரதத்தில் ஆரோகணித்தார
ணபேரி, ஜயபேரி, வெற்றிச்சங்கம், ஆகுளி, துத்தாரி, எ
க்கானை, வீரகண்டைமுதலிய பொற்பறைகள் கணகணை
ன்று முழங்குவரத்தக்கதாக நடுநாயகமாய்விளங்கி அதி
வேகக்கொண்டு விண்ணாட்டை நோக்கிப்போய் ஜயசாவி
யாய்ச் சூரியசந்திர ரிந்தப்பூமண்டலமுள்ளபரியந்தம் கீ
ர்த்திப்பிரதாபத்தை நாட்டியிருக்கின்ற முசுகுத்தச்சக்கி
ரவர்த்தியானவர் கலைப்பட்டமனத்தனுய்ச் சத்துருகை
யிலகப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்ற இந்திரனைக்கண்டுசேவி
த்து அவன்குறைபாடுகளைவினாவிப் பயப்படவேண்டா
மென்று பற்பலதயிரியங்களைச்சொல்லித்தேற்றினவனுய்
அத்தருணத்திலேநேர்ந்த தேவசேனைக்கதிபனுய் தன்னுட
ன்வந்த ரதகஜதுரகபதாதிகளையுங்கூட்டிக்கொண்டுமான்
கூட்டங்கள்மேல் சிங்கராஜன் தாவுமாறுபோலக் கொடிய
அவுணப்படைகளின்மீது கவிந்து சேனைகள்வீராவேசங்
களுடன் அஸ்திரசஸ்திரங்களை அமோகமாகப் பொழிந்
து பலதிகையினுஞ் சூழ்ந்து போராடவும் தாழும்மந்தர
த்தையொப்பப் பாரித்திருக்கும் தனுசைவளைத்து அண்
டமுமதிரும்படிக்குக் குடைத்தொனியெய்து சங்கோபசங்
கமாகிய கொடியபாணவருஷங்களைப் பெருக்கி அதாஹ
தப்படுத்துமுன்னிலையில் ஜயசாலிகளாய் போராடியிரு
ந்த அவுணப்பாதகர்முனையழிந்து சிரங்களற்றம்மகுடம்

பரந்தும் கழுத்திற்று வாகுவலையங்கள் கவிந்திருக்கும்
புயங்கன்சரிந்தும் வலியகவசங்கள்முடிய விசாலமாகியமா
ர்புகளபிளந்தும் வயிறுபிதுண்டு சர்ப்பங்களைப்போலக்கு
டல்களிறையவும் வீரகண்டாமணிகலிக்கும் கால்க ளொ
டிந்தும் தேகமுற்றினும் சல்லடைக்கண்களாகத் துளையு
ண்டும் சின்னபின்னப்படவெட்டுண்டும் களைத்தும் இளை
த்தும் இவ்விதங்களாக அவுணப்படைகள் மாளவும் பரு
வதாசிருதியாகக் கொடிமுடைகள்கொடுங்கை முதலிய அ
லங்காரங்களைக்கொண்டிருந்த தேரணிகள் பொடிப்பொ
டியாயுதிர்ந்தும் மதயானைகள், துநிக்கை, மத்தகம், கோடுக
ள், பருத்தபாதங்கள் வெட்டுண்டு களமெங்கனும் குவிய
வும் அலைகளைப்போலத்தாவும் கதியைவாய்ந்த புரவிப்
பாதிகள் பலபங்கப்பட்டுமாளவும் இவ்விதமாக நால்வகை
ச்சேனைகளும் அதப்பட்டகாலையில் அலைகளைப்பெருக்கி
யெழுந்த உதிரப்பிரவாகமானது பொன்னுலக மெங்கும்
பரந்து செல்வானத்தைப்போலக்காட்டச்செய்து மேலிட்
டுயிர்த்தமழையைப்போல பூமண்டலமுற்றினும் பொழி
யத்தலைப்பட்டது.

அக்காலத்தில் முசுகுத்தச்சக்கிரவர்த்திசெய்த போரா
ட்டத்தை ஒருவாயினும்சொல்லிமுடிவதோ இவ்விதமாக
ச்சிதைத்து அவுணக்கடலைவறளச் செய்தகாலத்தில் தே
வேந்திரனுக்கு மனவுற்சாகத்துடன் வீராவேசம்பிறந்து
சக்கிரவர்த்தி யுதவியைக் கொண்டு வெள்ளியங்கிரியைப்
போலக்காட்டும்பாரித்ததேகத்தையுடைய ஐராவதத்தை
த்துண்டி வலாசாரனைச் சட்டைபண்ணுமலெதிர்த்துச்சி
லபகல் அகோரமாகியசண்டைகளைச்செய்து பகைவனுல்
மிகவும் வருந்தியபோதினும் அதிக்கிரமித்துத் தன்கரத்
திற் பிடிபட்டிருக்கும் ஒப்பற்றவச்சிராயுதத்தைஒங்கிப்
பைவன்மாப்புக்குக்குறிகொண்டு வலிதிருக்கடவினன், அப்
படையானது ஆலகாலத்தை யொப்பச்சீறி பலமகிமைக
ளைக்காட்டி அதிவேகமாய்ப்போய்ச் சத்துருக்கள்வயிரம
லைக்கொப்பாகிய மார்பிற்பாய்ந்து தடாரித்துருவி உதிரத்
தைப்பெருக்கி உயினையுமுண்டு வெளிப்பட்டு வானகங்
கையில்முழுக்கித் தேவராஜன்கரத்தில்கின்றது, ஓ தவத்த
ரோ வலாசாரனை மிகவும்வருந்திக்கொன்றகாரணத்தினால்
அன்றுமுதல்இந்திரனுக்கு வலாரியென்னும்சிறப்புப்பெ
யர் பலராலும்கொண்டாடும்படிக்கு விளங்குகின்றதுஇத்
தகைய ஜயப்பிரதாபத்தைப்பெற்று மனமகிழ்ச்சியுடனி
ருக்கின்றதேவேந்திரன் கடிதில்வந்து முசுகுத்தச்சக்கிரவ
ர்த்தியை விசாலமாகியமார்பிற் சேர்த்தனைத்துச் சிலமுக்
ஸ்துதிகளைப்பேசிக் கரத்தைப்பற்றி அழைத்துக்கொண்டு
இந்திரபுரிபட்டணவீதிகளைக்கட்டுதுசிரோரத்தினமமமா
ய் ஜவலித்துக்கொண்டிருக்கும் தன்னரண்மனையைச் சே
ர்ந்து பொன்மயமாகப் பார்த்திருக்கும் சபாமண்டபத்தில்
முழுமணிகளினால் சோடித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தில்
வீற்றிருந்துசக்கிரவர்த்தியைத்தன்னருகில்வைத்துக்கொ
ண்டவனுய் மனவெழுச்சியுட னிதனைச் சொல்லுவதாயி
னன்.

ஒவேந்தர்பெருமானே, பலகாளாக எனக்கு ஜன்மவயி
ரிகளாய் இடைவிடாதலைத்திருந்த அவுணர்முண்டைவே
ரறக்களைந்து மனச்சஞ்சலங்களைமாற்றித் திரிலோகாதிப
த்தியமாகிய இந்தஅரசாட்சியைப் புதிதாகத் தந்ததாமன்
ரிச் சிறந்தபுகழும்வெற்றியும்பலராலும்திக்கல்லல் மே
ம்பாட்டையும்பெறச்செய்த என்பிராணபதமான தோழ

னே, உன்னையன்றி நெருங்கியசுற்றமும் உதவியும்சம்பத்
துகளும் வேறென்றுண்டோவென்று பம்பலவுபசாரவா
ர்த்தைகளைப் பேசியமுன்னிலையில் சபையில் நெருங்கியி
ருத்தேவர்கள் கம்பகமலர்களையிறைத்து அகண்டமண்
டலாதிஸ்வரனே வாழிவாழியென்றேத்தெடுக்கவும் முனி
வர்கள் அட்சதைகளையிறைத்து மங்களாசீர்வாதங்களைச்
செய்யவும் அரம்பையூர்வசி நிலோத்தமையாதியதேவக
ணிகையர் பரதநாட்டியங்களைச்செய்யவும் இத்தகையவே
டிக்கைகளைச் சிலநேரம்பார்த்திருந்து சிங்காதனத்தைவி
ட்டிறங்கித் தோழனைக்கலாலாகுண்டுமேருவோவென்
றையப்படத்தக்க பொன்மாளிகையினிடத்திற் சேர்ந்து
தேவகங்கையைத்தருவித்துத்தானஞ்செய்வித்துப் புதிய
பீதாம்பரத்தை யுடுக்கச்செய்து சிரோரத்தினங்க ளிட்டி
ழைத்திருக்கும் கிரீடம் வாகுவலயம் மஃரகுண்டலம், மு
த்துமாலே, மோக்ஷமாலே, மதாணிப்பதக்கம், வீரகண்டை
முதலிய பூஷணங்களையணியச்செய்து திவ்வியசுகந்தங்க
ளைவீசும் கலவைச்சாந்தும் பஞ்சதாருக்களின்புகியமலர்
மாலேகளைத் தன்கரத்தினும்காத்திமுடிந்தவுடன் பொற்பீ
டத்திலிருக்கச்செய்து துரிதமாய்த்தானும் நீரில் முழுதி
ப் பரிசுத்தஞய்ச் சக்கிரவர்த்தியைக் கூட்டிக்கொண்டு பூ
சையறைக்குப்போய் ஒருபுறத்திலிருக்கச்செய்தபின்பு ஆ
தியில்உபேந்திரர் ஆராதித்துவைத்திருந்து தனக்கனுக்கி
ரகித்த உமாபரமேஸ்வரனாததேவகங்கையினுற்றிருமஞ்
சனமாட்டிப் பீதாம்பரத்தையுடுத்துச் சிரோரத்தினமய
மாகிய ஆபரணங்களைப் பூட்டி ஸ்ரீகந்தக்கலவை புனுகு
சவ்வாது கம்பகமலர்மாலேகளினால் அலங்கரித்துத்தூபதி
பரைவேத்தியமுதலிய சோடசவுபசாரங்களைச்செய்துகர
ங்களைக்கூப்பி யெதிரில்வின்று வேதவாக்கியங்களினால்
தித்து வருகின்றகாலையில் திருக்கயிலாயத்தில் திருத்தே
வியுடன் குமாரதேவர் நடுப்பிரதேசத்திலுள்ளங்க வீற்றி
ருக்குங்கோலமாய் முசுகுத்தச்சக்கிரவர்த்தியினது விழிக
ளுக்குக்காட்டத் தரிசித்தவுடன் பழையஅன்புபெருத்து
த் தேகங்குதுகுவித்து விழிகளிற்போதநீர்பெருகமனமு
ருகி ஆனந்தபரவசனம் யாதுந்தோற்றமலிருந்து சற்று
நேரத்திற்றெளிந்தவனாய்ச் சந்தோஷப்பெருக்கிலாழ்ந்து
கூத்தாடியும் பன்முறைபணிந்தும் ஐயன்பெருமைகளை
யெடுத்தேத்தியும் வயிரமுடி திருப்பாதங்களிற்படத் தீர்
க்கதண்டஞ்சமர்ப்பித்தும் என்பு முள்ளமுங் குழைந்து
குழைந்து துள்ளியும் பரமன்புகழ்த்திறங்களைப்பாடியும்
சகஸ்திரத்திருநாமங்களை ஸ்மரித்தும் ஜயஜயபோற்றியெ
னக் கரங்களைக்கொட்டியும் சொல்லுநற்கரிய பேரானந்த
வெள்ளத்திலழுந்தியும் சிந்திப்பதொன்று வார்த்தையாடு
வதொன்றாய் மொழிகுழறியும் உடல்முற்றினும் உரோம
ங்கள் சிலிர்த்தும் முன்வெள்ளியங்கிரியி னிடத்திற் றிரு
நேத்திரதாரியினது திருக்கோலத்தைச்சலியாமற்கண்டிக
ண்டு மனத்தின்கண்களி மிகுதியைக்கொண்டிருந்தயான்
மானிடப்பிறவியில் ஜனித்தகாரணத்தினால் மயங்கிமற்
றானேவென்றும் இடைவிடாமற் சிறந்த பொருளொன்
றை முக்கியமாகப்போற்றிக்களிக்க விருந்தவன் சோபித்
து நித்தினாயிற் பட்டுமங்கியதைப்போலப் பூருவக்கியா
னந்தோற்றமாறுமுசுமுகத்தைப்பெற்றிருந்த போதினு
ம் சக்கிரவர்த்தியானவன் மயக்குற்று தேவாதிதேவனைப்
பார்த்து இவ்விதங்களிற்றுதிப்பதாயினன்.

பரப்பிரமசொருபராகவிளங்கும் கர்த்தனேபோற்றி தி
ரிமூர்த்திகளே முதலிய சகலருக்கும் மூலகாரணக்கடவு
ளாகவிருக்கின்ற பரமேபோற்றி லோகநாயகியாகியபராச
த்தியை வாமபாகத்திற் படைத்து அச்சந்திற் மகிமை
யினும் சராசரப்பிரபஞ்சங்களை விருத்திபடையச்செய்து
வரும் தயாரிதிபேபோற்றிச் சுயஞ்சோதிமயமாகக்காட்டு
மிறைவனேபோற்றி காளகண்டமூர்த்தியேபோற்றி ஸ்ரீம
காவிஷ்ணுவின்னது கோலமாகிய விருஷபவாகனத்திலேறி
நடாத்தும் முதற்காரணக்கடவுளேபோற்றி யானெனதெ
ன்னும் மதாங்காரச்செருக்கிற்பட்டித் தம்மைமதியாமற்
றொடங்கிய தக்கன்மகத்தைபங்கப்படுத்திவைத்த கேவா
திதேவனே போற்றி ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபிரமன்உருத்திரனா
கிய மூலஜோதியேபோற்றி அடியருக்கெளிவரும் தினச
ரண்ணியனேபோற்றி எம்மையொத்தவழித்தொண்டர்க
ளுக்கு நாதனாகவிருந்து தடுத்தாண்டிடிச்சிக்கும் பத்த
வற்சலனே போற்றி களங்கரகிதமாகிய தங்கமேபோற்
றி மணிகளிற் சிறந்த சிரோரத்தினமே போற்றி சிவ
பெருமானே போற்றி அடியேனை பொருபொருளாய்
ஆளவிருக்கின்ற ஆண்டவனே போற்றி சோமசூரியா
க்கினியைத் திரிநேத்திரங்களாகக் கொண்டிருக்கும்
நாதனேபோற்றி காளிகரானி மாதங்கியென்னும் வீஷ்ணு
பங்களைப்படைத்திருக்கின்ற நாகபரணனேபோற்றிஜன்
மசாபல்லிய மாக்கும் பெருமையைபுடைய திருநீற்றைத்
திருமேனிமுற்றினுமணித்திருக்கின்றஆதிதேவனேபோற்
றி கன்னமதம் கபோலமதம்பீஜமதமெனச் சொல்லாநின்
ற மும்மதங்களைப் பெருக்கிஅண்டங்களதிர வீறிட்டுவந்
த யானையைத்தள்ளியதளையுரித்துப்போர்த்துப்பிராணிக
ளைக் கலங்காமலாண்ட கிருபாரிதியேபோற்றி மகாபிரள
யகாலத்திற் காலருத்திரமூர்த்தியாகத் தோன்றிச் சுருவச
ங்காரஞ்செய்து சவுக்கியத்திலிருத்திய தயாரிதியேபோற்
றி பரம்பொருளே போற்றி பிறப்பிறப் பிலியாய்ச் சலன
மற்று எக்காலத்தும் விளங்கும்பெருமையினையுடையதா
ணுவேபோற்றி முதன்மையாகப் புகழாநின்றபொருள்கள
னைத்திற்கும் மூலமாகக்காட்டு மதீதப் பொருளேபோற்றி
எழும்புமுதல் யானையீருகச்சொல்லும் எண்பத்து நான்
கு லட்சம் சீவபேதங்களினிடத்தும் அந்தரான்மாவாகப்
பொருத்தி ஆட்டியூட்டி யுறக்கிவரும் காரணகாரணனே
போற்றிவேதாகமமுதலிய சாத்திரங்களின் முடிவில்லின்
றுவிருததஞ்செய்யும் அண்ணலேபோற்றி அடியேனை பொ
ருபொருளாக மதித்தாண்டிபூலோகத்திற்சக்கிரவர்த்தியா
க நிறுத்திச் சகலசெல்வவளங்களையும்அனுபவிக்கத்தகுந்
த பலராலும் புகழ்த்தக்க மேம்பாட்டை கிடைக்கச் செப்த
தயாரிதியே போற்றி தேவரீர் திருவடிவைத் தரிசிக்கக்கா
ட்டிப் பழையஉணர்ச்சியைத்தந்து பாதுகாத்த நித்தனே
போற்றி யிவ்வுலகங்களில் வாசஞ்செய்யும் பிராணிகளில்
எத்தகையராயினும் அவ்வவர்கள் வழிபடும் அந்தந்தத்
தேவதைகளாக விளங்கி அவர்கள்மனோபீஷ்டங்களைக் கடா
ட்சித்தானும் பரமேஸ்வரனே போற்றி மெப்பப்பத்தியின
ல் தேவரீரை ஆரதித்துத்தரிசிக்கப்பெற்ற புண்ணியவா
ன்களுக்குத் தேவபோக போக்கியங்களை யனுபவிக்கச்செ
ய்து கடையில் மோட்சசாம்பிராச்சியத்தைகயுந் தயைசெய்
தானும் அடிக்களேபோற்றி சிருஷ்டிகர்த்தனாக விருக்கின்
ற பிரமதேவர் திதித்தொழிலைடாத்தவரும்மகாவிஷ்ணு
ஸம்ஹாரத்தொழில் செய்யும் உருத்திரமூர்த்தி முதலிய

தேவர்கள் தத்தமக்குக் கட்டித் திருக்கின்ற பதங்களை நீழிகாலம் நிலைபெற்றுநாத் தந்தாண்டருளும் தற்பரம ர்த்தியே என்று மனவுறுதியுடன் போற்றிவழிபடும்பொ ருட்டு வேதாக்கமங்களை யுண்டுபண்ணி அவற்றினே அன்பு டன்பதக்கிரமமாய்ப் பாராயணஞ்செய்துவரும்மேன்மை பெற்றவர்களுக்கு தேவப்பதங்களைத் தகுதியாக அனுக்கி ரகஞ்செய்துவரும் சர்வக்கியனேபோற்றி தேவரினங்களை வறூஞ் சூழ்ந்து துதிக்கக்கூலாவின்நீழலிற்றருமுசு ர்த்தமாக வெழுந்தருளி வேகம் களைக் கணாகண்டசனகா திகள் நால்வருக்கும் ஞானயோக சாதனங்களைக்காட்டாம ற் கட்டித்த சோதியேபோற்றி முப்பத்தாறு தத்துவங் களுக்கு மேலாகவிளங்கி நடிக்கும்சிற்பரமூர்த்தியே போ ற்றிபோற்றி அடியேன் பிழைகளைப் பொறுத்தாளவேண் டி மென்று இவ்வாறு ஒருமைப்பட்ட மனதுடன் முசுருந் தச்சக்கிரவர்த்தி எத்தெங்கே தோத்திரங்களை எமதும ஹாதேவன் திருச்செவிகளினேற்று மனமகிழ்ந்து பரிபூ ரணகட்டச்சத்தைப் பாலித்தவராய் சக்கிரவர்த்தியின் மீ து திருநோக்கத்தைச் செலுத்தித் தேவராஜனுக்குத்தோ ற்றமலீதனை அனுக்கிரகஞ்செய்வதாயினர்.

ஓ, சக்கிரவர்த்தி உன் மெய்ப்பத்தி மாணியுங்களுக்கு மகிழ்ந்தனமாதலாற் சக்கிரதாராகிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் திருவவதாரமாகிய உபேந்திரர் பலகாலம் அரிய தவவிர தங்களைச் செய்துவந்த முயற்சியினுற் பெற்றுப்பத்திவயி ராக்கியங்களுடன் ஆகமவிதியிற் சற்றுந் தாழ்வில்லாமல் மனவெழுச்சியுடன் நம்மைவெகுதூரம் ஆராதித்திருந்த வர் ஒருபோது சிலகாரணத்தினால் தேவேந்திரனிடத்தில் ஒப்பித்துப் போயினர், இவனும் நமது மனதுக்குவப்பா கிய பூசனைவழிபாடுகளைச் செய்து பலநாட்களாக வைத் திருக்கின்றனன், உன்னிடத்திலநமக்கு இரக்கமுண்டான தால் நீ நம்மைப் பூலோகத்துக்குக் கொண்டுபோய்ஸ்தா பித்துப் பூசிக்கக் கடவாயென்றனுக்கிரகஞ் செய்யக் கேட் டமுசுருந்தனுக்கு மனம்பூரித்து அதிக சந்தோஷத்தை ப்பெற்றவனாய் தேவரீருக்குத் திருவுளமில்வண்ணமாகில் அடியேன்சகல வினைகளையும் போக்கிக் கிருதார்த்தனய் ப் பிழைத்தேன் பிழைத்தேனென்று கரங்களைக்கூப்பிக் கொண்டு பரமனைத் துதித்திருந்தனன், இதன்மத்தியி லி ன்திரன் சாத்திரோத்தமாய்ப் பூசனைவழிபாடுகளைப் பூர்த் தியாகச்செய்தவனாய் முத்தியையு மெழுப்பி ஓமவிதிகளை யும் வரன்முறைப்படிக்கு முடித்துக் கர்த்தனைப் புகழ்ந் துகொண்டு அத்தலத்தைக்கடந்து மற்றொரு சொர்னமய மாகிய சாலையைச்சேர்ந்து காமதேனுவைக்கொண்டு ஐய சாலையாகிய முசுருந்தச் சக்கிரவர்த்திக்கு அருகவையுண் டி விதங்களைத் தேவாமுத்தத்துக்குமேலான திருப்திபெற ச் சமபத்தியில் வைத்துக்கொண்டசாப்பிடச்செய்து அவ ருடன்வந்திருக்கின்ற மந்திரி பிரதானிகளேசேனைத்தலைவர் நால்வகைச் சயின்னியங்களுக்கும் அவ்வவர்கள் மனக்க ருத்தின்படிக்குக் கச்சாயவகைகள் முதலாகியதுடன் விரு ந்திட்டானவுடன் அவர்களுக்குத்தக்க வெகுமதிகளையும் கொடுத்துச் சந்தனதாம்பூலவகைகளினுற்றிருப்பிசெய்து சக்கிரவர்த்தியையும் மற்றொரு சபாமண்டபத்தினிடத்தி னுழைத்துப்போய் பொற்றிட்டத்தி லிருந்தித் திருத்தித் திவ் விய பரிமளமிடித்த கலவைச் சாந்துகளைப்பூசிக் கற்பகம லர்மலீகளைச் சாத்திக்கற்பூர தாம்பூலத்தையும் சிரோர த்தினமயமாகிய கீரிடம் வாசுவஸ்யமுதலிய பணிகளையும்

பிதாம்பரவகைகளே முதலிய விலையுயர்ந்த வஸ்துக்களைத் தன்கருத்தின்படித் தந்து தான் அருமையாகத் தேடி வைத்திருந்த தேவர்படைகளையும் மந்திரபூர்வமாகத் தத் தஞ்செய்து இவ்விதமாகச் சகலவுபசாரங்களையும் முடித் த காலத்தில் தேவேந்திரனுக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற சந் தோஷப்பெருக்கினால் சக்கிரவர்த்தியைத் தனையாகப்பா ர்த்து என்மனதுக்கினிடதோழனே நமக்குச் சம்பவித்த அபாயகாலத்திற் செய்த வுதவிக்குக்கைம்மாறுண்டோ ஆ கிலும் உமக்குள்ளுலாகவேண்டியபிரயோசன மிருக்கு மாகில் சங்கைப் படாமற் கேட்கக்கடவாய் இதோதரக்கா த்திருக்கிறேனென்று இரந்திரன்பேசிமுடித்தமாத்நிரத்தி ல் நாம்நினைந்திருக்கின்றபடிக்குப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இது நல்லதருணமாகவிருக்கின்றதெனநினைந்துதேவராஜ னைக்குறித்த முசுருந்தச் சக்கிரவர்த்தி யிதனைக் கேட்டுக் கொள்வதாயினன்.

பிரமன்விஷ்ணு முதலியசகலராலுங்கண்டறியவொண் னாத சுயஞ்சோதிப் படிவத்தனய்ச் சோமசூரியாக்கினைக ளைத் திரிநேத்திரங்களாகப் படைத்தவராய் ஜகமனைத்து க்கும் மூலகாரணத் தலையெபற்று மன்னுயிரைத் தந்த பராசத்தியை எமபாகத்தில் வைத்துபலநாட்கங்களைக்கா ட்டிச் சுகாதீதவெல்லையில் நடிக்கும் நீர்மலக்கடவுளாகவி ருக்கின்ற நமதினைவனை தேவர்கள் பூசித்துவரும் சிவபி ரானைத் தயைசெய்து மெய்யன்புடன் கொடுப்பிராகில் ம னவெழுச்சியுடன் பூலோகத்துக்குக் கொண்டுபோய் என் பட்டணத்திற் ருபித்துச் சகலசிறப்புக்குடன் பூசனை வ ழிபாடுகளைச் செய்து கிருதார்த்தனய் இம்மைமறுமைச் செல்வங்களை ஒருங்கெய்கப்பெற்று வாழக்கடவேன் இப் பேற்றையன்றி வேறொன்றைவிரும்பே நென்றுவிண்ண ப்பஞ் செய்தகாரணங்களை தேவேந்திரன்கேட்டவுடன் தி டிக்கிட்டு மனம்வருந்தி ஒருவகையாகத் தேற்றிக்கொண்டு என்னன்புள்ள சினேகிதனை யித்தேவன் வரலாற்றைச் சொல்லக்கேட்பையாக பிரமனை உந்திக்கமலத்திற்படைத் துஉலகங்களை பரிபாலனஞ்செய்து வரும்மகாவிஷ்ணுவா னவர் சிலதினங்களுக்கு முன்னம்தமக்கு புத்திரசம்பத்தி ல்லாத காரணத்தினால் அண்டரண்ட புலனசராசரங்களு க்கும் ஆம்மையப்புகை விருந்து நடிப்பிக்கும்சிவபிரான் பாதகமலங்களுடைய தஞ்சமாக நினைந்துமிகவும் வருந்தி அ ளவற்றகாலம் தவங்களைச்செய்து வருகின்றகாலையில் அவ ர்பத்திமை வழிபாட்டுக்கிரங்கி பரமேஸ்வரரானவர் கவுரி யுடன் விருஷபவாகனத்தி லாரோகணித்துக் கணதிபதிக ள் குடை,கொடி, வெண்சாமனா,அருகு, ஆலவட்டம்,கி ருச்சின்னம், புள்ளாக்குழல்முதலியபணிவிடைகளைச்செ ய்துவரத் தக்கதாகத் திருக்கயிலையைக்கடந்து, சகலாடம் பரங்களுடன் கண்ணனுக்குக்காட்சித்தகாலத்தில்பல்லா யிரபூமியையுண்டகேசவன் திடுக்கிட்டெழுந்து பயபத்தி விசுவாசங்களுடனெதிர் கொண்டு போற்றிநிலத்தில் விழு ந்து திர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்துக் கரங்களைக்கூப்பித் து தித்து நிமிசின் விஷ்ணுவினிடத்தின்பரிவாய்உமாபரமே ஸ்வரர் கிருபாநோக்கத்தைப் பாலித்து நெடுமபகல்வருந் தி விரதங்களைச்செய்து மிகவும்வாடினை அவற்றினையங்கீ கரித்தனம் ஆதலால் உனக்குவேண்டும் வரங்களைப்பெற் றுக் கொண்டு பதியைச்சேர்ந்து சவுக்கியமாயிருக்கக் கட வாயெனத் திருவுளம்பற்றியகாலையில் மகாவிஷ்ணு வந்தி த்து சங்கரனே திரிமூர்த்திகளி லொருவனாக விருக்கின்ற

சிறப்பையும் அந்தமில்லாத ஆயுளையும் சலனமற்ற பிராணனையும் செல்வங்களுக் கரசியாக ஸ்ரீமகாலட்சுமியுடன் கலந்து சகலபோக போக்கியங்களையும் அனுபவித்துக்களித்துவாழுஞ் செல்வசம்பந்தையுந் தந்தாண்மர் எமதிறைவனே யித்தகைய வளங்களைப் பெற்றிருந்தபோதிலும் தன்மரபை விளக்குஞ் சுபுத்திரரில்லாத குறைபாட்டினால் மனம்வருந்திக் கிலேசத்திற் பட்டுவாடுகின்றனாதலாற் செல்வங்களுக்கு முதன்மையாகவிருக்கின்ற அப்பேற்றைக் கடாட்சித்து முற்றினும் மனவெழுச்சி பெற்றிருக்கத் தக்கவரத்தைத் தந்தாளவேண்டுமென்று கோவர்த்தன கிரியைக்குடையாகத்தாங்கிக் கோவலர் பெண்டிபிள்ளைகளுடன் பசுக்கூட்டங்களைத் தேவராஜன் கட்டளையின் படிக்கு மேகங்கள் வருஷிக்கும் கன்மாரியிற்பட்டு வருந்தாமற்பாதுகாத்த கண்ணபிரான் முறையிட்டிக் கொண்டமனுவைத் திருச்செவிகளினேற்று இரக்கமுண்டாய் உன்கோரிகையின் படிக்குத் தருவோமென்று ஆதரணைசொல்லி வனப்பில் மிகுத்த சுந்தரவடிவும் தீர்க்காயசையும் பொருந்திய ஒருகுமாரனைப் பெற்றுக் களித்துவாழும்படிக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தனமெனச் சகலதேவர்களுக்கும்மூலகாரணாக விருக்கின்ற சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தவாக்கியங்களைக் கேட்டமாதிரித்தில் லட்சுமி காந்தருக்குத் திருமேனிபூரித்து மயிர்சிலிர்த்து விழிகளில் ஆனந்தவாரிபெருக்கெடுத்தோடத்தக்கதாக ஆனந்தபரவசராய்மதிமயங்கிப் பிராரத்வவினையின் முயற்சியினால்சிவராதனைமாத்திரம் பலவிதங்களிற் றுதித்துவணங்கிவாழ்த்துகின்றகாலையில் நேர்ந்த அபாயத்தை மஹருஷிகளே கேட்பீராக.

ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின் தவிவேகத்தையென்னசொல்லுவேன்வாமபாகத்தில்மரகததிறம்பெற்று பிரியாமற்பொருந்தி விளங்குகின்ற ஜகன்மாதாவாகிய பராபரையை கிணையாமலும் திருவடிகளிற் சேவியாமலும் தோத்திரங்களைச் சொல்லாமலும் பத்திமைவழிபாடுகளின் திறங்களை யெவ்வளவுந் காட்டாமல் சுத்தமாய் மறந்து விட்டனன். முறையினால் தனக்கிளையவளென் நெண்ணிப் பராமுகமாயிருந்தனனே மூலமும் நடுவும் ஈறுமில்லாதபரமனுக்கு நம்மைப்போலவே யிவளுமொருசத்தியாகவிருப்பவளென்று அசட்டைசெய்தனனே மலையிறைவன் புத்திரிபென்று மதிப்பற்றனனேமாயன்கருத்தின்னதெனத்தோற்றவில்லை முற்பவத்திற் செய்த வினைக்கீடாய் உமையவளிடத்திற்சற்றும் அன்பைச்செலுத்தாமல்உன்மத்தனாய் பரமனைவழிபட்டு நின்றனன், பராசத்தியையன்றிப்பரமனைத் தொழுது அவனொருவனுக் கடிமைப்படிம் இத்தகைய சிறந்தபேற்றினை ஐம்புலன்களைவென்று அவாவையடக்கிப் பரிசுத்தமனாகைக கிடைத்து உடலழிய வரினும்திரசித்தனாய் மூலாதாரத்தில் விழிகளைச் செலுத்திச் சிவத்தைக் கண்டுகளித்து எமதிறைவனையன்றியிதரதெய்வங்களைக் கருத்தினும் கிணையாமல் அவனுக்கே வழிபாடுகளைச் செய்துவரும் குணசம்பன்னனுந் அக்காரணத்தைக் குறித்துப் பரமனருளிய மூன்றும்பாதத்தைப்பெற்றிருக்கின்ற பிருங்கிமஹரிஷிக்கல்லது அண்டரண்டபுவனசராசரங்களையு மீன்றுக் கன்னிகையாக விளங்கும் எம்பெருமாட்டியை நீக்கிக்கத்தனைக்கண்டுகளக்குந்திறம்மற்றொருவருக்குக் கிடைக்க வல்லதோ அக்காலத்தில் இந்தவிகழ்ச்சியைத் தெரிந்த லோகநாயகிக்குச்சற்றமனங்கொடுத்துச் சக்கிரதானகிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவை உருத்துப்பார்த்து

இக்காலத்தில் நம்மை அவமதித்தகாரணத்தினால் எமதிறைவனிடத்தன்புள்ளவனுயினும் அரியதவவிரதங்களைச் செய்த முயற்சியினால் நீ பெறவிருக்கின்ற புத்திரரான் பிராணநாயகன் அனல் விழித்தியிற்பட்டுச் சாம்பலாய்ப் பறந்துபோகக் கடவனென்று நினைத்தற்கரியகடினசாபத்தையிட்டு ஆதிதேவனைப்பார்த்து இதனை விண்ணப்பஞ் செய்வதாயினன்.

ஒகர்த்தனே ஆதிமூலமாக விளங்கும் பரப்பிரமம் யானன்றிவேறில்லை யென்றகங்கொண்டிறுமார் திருக்கின்ற பேதையாயும் உலகங்களிலிருக்கின்ற தீனாகிய பிராணிகளை மாயவிலையிற்படுத்தி யலைத்துத்திரியும் வஞ்சகனுக்கெதிரில் ஞானவான்களாய் நல்லுணர்ச்சியையும்சீவகாருண்ணியங்களையும் மெய்ப்பத்தி மான்மியங்களையும் பெற்றிருக்கின்ற புண்ணியசீலருக்கன்றிக் காட்சிதராத தேவ? ரொழுந்தருளுவ தழகோ உடலினிடத்திற் பொருந்தி யிருக்கின்ற வுயிரில் அந்தரான்மாவாகக் காட்டி நடிப்பிக்கும் பரம்பொருளே வாரும்வாருமென்றுகர்த்தனைப்பார்ப்பதியம்மன் பலவத்காரமாய் அழைத்துப்போவதைமகாவிஷ்ணுகண்டவுடன் திடுக்கிட்டுப் பராபரையாடிய வாக்கியங்களை யெண்ணி யெண்ணி மனம்நடுங்கித் திகைத்துயாதுந்தோற்றமற்ற நடுமாறிச் சரீரமுற்றினும் வியர்த்துதொலைதூரத்தி லிருந்து விலையுயர்ந்த பலசரக்குகளை யேற்றிக் கொண்டுவந்த கப்பலானது கடற்கரைபைச்சேருகின்றகாலையில் தற்செயலாய்க் கவிழ்ந்துஅதிப்பட்டளங்களனைத்தையு மிழந்துமதிமயங்கிச் சோரும் வணிகளைப் போல மிகவும் வருந்தி அம்மையை வழிபடாத காரணத்தினால் இத்தகைய விடையுறு நேர்ந்ததெனத் தெளிந்தவனுய்த் தட்சணத்தில் நம்மையனுகிய சிவபிரானையும் லோகநாயகியையும் குமாரசுவாமியையும் பாவனை உருப்படச் செய்துசொன்னபிடித்தி லிருத்திரீராடிப் பரிசுத்தனாய்ஆக ம விதிப்படிக்குத் திருமஞ்சனதூபதி பைவேத்திய முதலிய பூசாதிரவியங்களைக்கொண்டு அருச்சுனை ஆராதனைகளைப் பத்திவயிராக்கியபத்துடன் முடித்துச்சோடசவுபசாரங்களையும் வான்முறையே நடாத்தி வேதவாக்கியங்களினால் அந்தமுத்தேவதைகளினது பெருமைகளை வாயார வாழ்த்தித் தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்தவனுய்அன்றுதொட்டு மெய்ப்பத்தியுடன் மனவறுதிக்கொண்டு வருந்தி யில்விதமாகப் பல்லாயிரகோடிவருஷகாலம் பணிவிடைகளிற் குறைபாடில்லாமல் விரதத்தைச்செய்துவருகின்றகாலையில்விஷ்ணுகொண்டிருக்கின்றதிடசித்தத்தையும்பத்திவயிராக்கியத்திறங்கலையும்மனவாட்டத்தையும்பலகாலம்அரியவிரதத்தை யனுஷ்டித்துவரும்வருத்த ஏக்கங்களையும் தெரிந்தறிவிப்புக்கவர்கள் தேகம்புழுங்கியிதனைப் பேசிக் கொள்வதாயினர், மூவரிலொருவராகவிருக்கின்றஇந்தகேசவமூர்த்திசெய்துவரும் முக்கியமாகியதபவறுதிக்கிரங்கியின்னமும்பரமசிவம்வெளிப்படாதகாரணத்தினால்இனி மேற்படயாவர்விரதங்களைச்செய்யவேண்டிப்பார்களு இதுமிகவும்புதுமையாகவிருக்கின்றதென்று மனவாட்டத்துடனிருக்கவும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர்தான் உத்தேசித்துமுடித்துவரும்பூசனைகளிற்சற்றம்பிசுக்கில்லாமல் நடாத்திவருகின்றகாலத்தில்தேவதேவோத்தமனுய்லோகநாயகமாகவிருக்கின்ற சிவபிரான்மனமிரங்கி யிச்சம்பவங்களைத் திருத்தேவிக்கறிவித்து ஒருமைப்படுத்திப்பராசத்திசமேதனுய் விருஷபவ கனத்தில் ஆரோகணித்துப் பல்லாயிரங்

கோடி கணநாதர்களுக்கு முந்து பணிவிடைகளைச் செய்து ஜயஜயவெனப்போற்றிவரத்தக்கதாக வெள்ளியங்கிரியைக்கட்டுவானவழிக்கொண்டு வருந்திருக்கோலத்தைக்கரியவன் தரிசித்தபாத்திரத்தில் மனக்கவலையைநீங்கிக் களிசி மந்து விழிகளால் ஆனந்தவாரிபெருக்கெடுத்தோடத்தக்கதாகத் தேகபரவசராய் எதிர்கொண்டோடி முந்திப் பார்ப்பதியார் திருவடிகளில் மும்முறைவலம்வந்து பணிந்த பின்பு எமதிறைவன் துவ்வியசரணாவிர்தங்களினும்கிரமப்படிக்குத் தீர்க்கதண்டன்சமர்ப்பித்து உமாபாமேஸ்வரர் கீர்த்திப்பிரதாபங்களை வேதவாக்கியங்களினால் பலவாகவழுத்திக் கரங்களைக்கூப்பிநிற்கின்ற விஷ்ணுவினிடத்திற் கிருபாநோக்கத்தைப் பாலித்து ஆதரித்தவராய்த் தேவியின்மீது விழிகளைச்செலுத்திப் பெண்ணரசியே உன்சகோதரனிடத்திற் நயையசெய்து அனுக்கிரகஞ்செய்யக்கடவையெனத் திருவுளம்பற்றியபோது பார்ப்பதிதேவியும் மனமிரங்கி விஷ்ணுவைப்பார்த்துஇகனைச்சொல்லுவதாயினன்.

நமதிறைவன் கடைச்சித்திருக்கின்றபேற்றிற்கும் நாம் கோபித்துப்பேசிய வசைமொழிக்கும் எவ்வளவும் பிசுருவரவறியாது இதனையெத்தகையராலுந் தடுப்பதரிதுஆதலால் அவ்வாறே எமதுநாயகன் கடைச்சவீட்சண்ணியப்படிக்குப் பெறவிருக்கின்ற உமது பிள்ளையானவன் ஒரு தினம் நாதன்னுதல் விழித்தியிற்பட்டு சாம்பலாயிறந்தஜயசாலியாயிருந்தமேம்பாடுகளைத் தையுமிழ்ந்தபோதினும் பரமன் திருவுளமுயற்சியினுற் பழையபடிக்குத் தோற்றித் தீர்க்காயசாய் எக்காலத்தினும் சலனமற்றுச்சகலலோகங்களையும் தன்வல்லபத்தினால் வெற்றிகொண்டு ஜயசாலியாயிருக்கக்கடவெனன்று பராசத்தி சாபவிமோசனஞ்செய்தவுடன் பரமசிவமும் அவ்வாறேமுற்றுப்பெறக்கடவதென்று ஆசீர்வதித்துத் திருத்தேவியுடன்மறைந்து வெள்ளியங்கிரியிற்சேர்ந்தனர், அம்மையப்பர்இவ்வாறருளிச்செய்துபோனவுடன் மகாவிஷ்ணுவும் மனவெழுச்சிபெற்று அத்திசையைநோக்கித் தொழுதேத்தித்தவலிலையைநீங்கித் தான்பூசித்துவந்த முத்தேவதைகளையுமெடுத்துக்கொண்டு வைகுந்தநகராச்சேர்ந்து தன்பட்டணத்தில்வாசமாயிருக்கின்றகாலையில் நல்லசுபமுஞர்த்தத்தில பரமனருளுருப்பெற் றெழுந்தைப்போலக் காருண்டநீலமேகத்தையொப்பப் பிரகாசிக்கும் சுந்தரமுள்ளதேகத்தைப்பெற்று ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவினது மனத்தின்மூலமாய் மன்மதகுமாரனுதித்துக் களைப்பருவத்தனய்வனப்பு களைத்துநீரண்டோ ருருப்பெற்றெழுந்தைப்போன்ற மங்களகரமாகியவடிவைக்கொண்டு குலவுகின்றகாலையில் பிதாவானவர் பிள்ளையின்தேககாந்தியையும் குணதீசயங்களையுங்கண்டுகளித்து மடியில்வைத்துக்கொண்டு முத்தமிட்டுச் சீராடியவுடன் அவன்வல்லமைக்குத்தக்கபல சிறப்புகளைப் படைத்தளித்தனர், உடனே தீரணய்ச்சரும்பினங்களை நாரியாகக்கொண்டிருக்கும் கருப்புவிவிலையுள் அரவிர்தம்-அசோகம்-சூதம்-முல்லை-சூவனையென்னும் பஞ்சபுஷ்பபாணங்களையும் கரங்களிற்கொண்டுகுளிரந்த சோடசகலையையுடைய சந்திரனைக்குடையாகவும் கிளிகள்மூண்ட தென்றற்றேனையும் அலைகளை ஆரவாரித்து மோதும் சமுத்திரத்தைப்பேரியாகவும் அதிருபலாவன் வியமுள்ள பெண்படைகளையும் சிரவணாந்தமாகக்கூவும் குயிலாகியகாகனத்தையும் மேகத்தினிடத்திற் றேருந்

நிமறையும் மின்னற்கொடியையும்தாழைமடல்உடைவானையும்பெற்றுத் திரிலோகங்களினுஞ் சஞ்சரித்துத் தருணமங்கையையும் காளையையும்மயக்கிக் காமக்கவலையிற்பட்டுக் களித்துமூலம்படிக்குத் தன்வயப்படுத்திச் சகலனாயும்வென்று எத்தலங்களினும்வெற்றிக்கொடியையநாட்டிச் சகலரும் பூசிடையாகக்கொண்டாடும்படிக்குசுந்தரவதியாகிய இரதியென்னுங் கன்னிகையை மணந்து அவளை எக்காலத்தி னும்பிரியாமல் வங்கணமாகக்குலவி காமவின்பங்களை உபவசித்து ஒருவருமெதிரில்லாமல் வீறியிருக்கின்றகாலையிற் பராசத்தியைப்பிரிந்து வடவால விருட்சிவிலைமர்ந்து சனகாதியருக்கு ஞானயோகசாதனையைத் தெருட்டியிருக்கின்ற சிவபிரான் மனவுறுதியையழித்துப் பராபரையைச்சேர்ந்து திருக்குமாரனைத் தந்து சூரபதமன்முதலாகிய அவுணாவாட்டித் தாங்கள்சவுக்கியமடையும்பொருட்டு பிரமனாதியதேவர்கள் போதனைக்குட்பட்டவனுய்ச் சற்றுமெண்ணிக்கையில்லாமற் சுயஞ்சோதிப்படிவத்தனான சிவபிரான் தேகத்தினிடத்திற்பஞ்சபுஷ்பபாணங்களையும் ஒருதொடையிற்சந்தித்தேவியகாலத்திற் சங்கரன்கோபித்துப்பார்த்த துதல்விழிக்களலினற்றிக்கப்பட்டுச் சாம்பலாய்மங்கியபின்புஇரதிதேவிகோரிக்கையின்படிக்குப் பரமனனுக்கிரகத்தினால் அருவுருப்பெற்றெழுந்து பழையபடிக்குச் சகலவளங்களையும்பெற்றுத் திரிலோகாதிபத்தியத்தைப் பரிபாலனஞ்செய்திருந்தனன், ஜகன்மாதாவாகவிருக்கின்ற பருவதராஜபுத்திரியினது வாக்கியம் பொய்படுவதோ அல்லது எத்தகையராலும் விலக்கவும்போதுமோ இச்சரித்திரம்நிற்க மகாவிஷ்ணுவானவர் அதிகபிரியத்தாடன் வழிபாடுகளைச்செய்துவரும் பரமனையும் பார்ப்பதியானையும் குமரனையும்உடன் கொண்டு திருப்பாற்கடலைச்சேர்ந்து அத்தேவதைகளைவிசாலமாகிய தமதுமாற்பகமே பீடமாக வெழுந்தருளச்செய்து சேஷசயனத்திற் பள்ளிகொண்டு அளவற்றகாலம்அறிதுயிலைமர்ந்தபோற்றிவருங்காலையில் மாறிமாரியெழும் சுவாசத்தினசைவினாலும் ஆதிசேஷனிடத் துண்டாகும் பெருமூச்சினசைவினாலும் மதூரமாகிய திருப்பாற்கடலினிடத்துண்டாகும் அலைகளின்மோதலின் அசைவினாலும் அளவற்றதிருவிளையாடல்களைச் செய்யவல்ல மூவரும் உஞ்சலாடிக்களித்திருந்தனர்.

அத்தருணத்தில் தேவர்கள் பங்குக்கு இயமனைப்போல அவுணர்மரபில் வாற்கல்லியென்னுஞ் சூரனொருவன் அவதரித்துப் பிரமுகனாய்ச் சிவபிரானைநோக்கிப் பலகாலம் சொல்லுதற்கரிய கடினமாகியதவங்களைச்செய்து அவரனுக்கிரகத்தினால் வில் வாள் தேர்பாணங்களாதிபசெல்லவளங்களைப்பெற்றுவந்து தன்வம்சத்துக்குரியசிறப்பினால் சொர்னமயமா யிரத்தினகாந்திகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும் கோட்டை-கொம்மை-அகழ்-கோபுரவாயில்கள்-மாடமாளிகை-மண்டபமாகிய சிங்காரங்களைக் கொண்டு பொன்னுலகமும் நானும்படிக்குப் பட்டணமொன்றைச் செய்வித்து அதனிடத்தமர்ந்துஅவுணருக்குச்சக்கிரவரித்தியாய்ப் பலவெள்ளம் ரதகஜதுரகபதாதினைச்சேர்த்துக்கொண்டு திக்குவிஜயஞ்செய்ய நினைந்து பிரயாணபேரிகையையறைவித்து ரதாருடனாய் நால்வகைச்சேனாசமுத்திரங்களுடன்போய் அஷ்டதிசையிலிருப்பவர்களைவனாயும் நமைப்போதில்வென்று தன்வயப்படுத்தி ஒருவரு மெதிரில்லாமற் கொடுங்கோல்செய்து வருபவன்விண்

ஹைகனிலிருப்பவனாயும் வெற்றிகொள்ளக்கருதிச் சதுரங்கவெள்ளங்களுடன் வானத்திற்சென்று பொன்னுலகத்தை வளைந்துகொண்டகாலையில் நானும் வீராவேசத்துடன் தேவப்படைகளைச்சேர்த்துப்போய்ப் பலபகல் கொடும்போனைச் செய்துவருமுன்னிலையிற் பாதகன்மேலிட்டி நமதுசேனைகளைச் சின்னப்பின்னப்பட்டவாட்டி என்னையும் பிரமிக்கும்படிக்குச்சாடித் தூரத்தினிட்டு ஜயசாலியாய்த் தெய்வலோகத்தைத் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டுகிரிலோகாதிபத்திபத்தை ஒருங்கெய்த அனுபவித்துவருங்காலத்தில் பதியையும் செல்வவளங்களைப் பறிக்கொடுத்துத் கரிமுல்லலாமலிலைந்து வேறொருவருவியையுங்காணாததால்வாடிவருந்துகின்ற தேவர்களைக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்த் திருப்பாற்கடலைச்சேர்ந்து சுகத்திரப் பணமகுடங்களையுடைய பாம்பணையிற் றுயிலமர்ந்திருக்கும் ஆகிகேசவமூர்த்தியை வணங்கிப்போற்றி யெனக்குச் சம்பவித்த அபாயத்தையும் மானக்குறைச்சலையும் சாங்கோபாங்கமாக விண்ணப்பஞ்செய்து கர்த்தனே அவுணப்பாதகனில் மிகவும்கொந்து துக்கசாகரத்திலமுத்திக் கனாகாணதலைகின்றமாதலால் தேவரீர் அடியோங்களமேல் கிருபையுற்று அப்பாதகரை அதாஹதப்படுத்தி விண்ணட்டின் அரசரிமையைத் தயைசெய்பவேண்டுமென்றுமிகவும் வருத்திப்போற்றுமுன்னிலையில் தேவர்களும் பரிபலத்துடன் லோகரட்சகனே யிக்காலத்திற் பராமுகமாயிராமல் சீக்கிரத்தில் பகைவனாவாட்டிப் பாதுகாத்தானவது தமதுகடனென்றுபலவிதங்களில் முறையிடுவதனைத்தையுந் திருச்செவிகளினேற்று மனமிரங்கிச் சேஷசயனத்தைவிட்டெழுந்து செந்தாமராமலனாப்பழித்துவிளங்குந் திருக்கரத்தைநீட்டி பயப்பாதிர்கள் உங்களுக்குத்தகையமனவருத்தங்களையும் தீங்குகளையுஞ்செய்த கொடியபாதகனையினாயுண்டி சஞ்சலமற்று சவுக்கியத்திலிருக்கச்செய்வோமென்று பற்பலதயிரியங்களைச்சொல்லி ஆதரித்தவுடன் கற்பமுடிவில் சகலாண்டங்களனைத்தையுந் தன்திருவயிற்றினிடத்திருத்தி வடபத்திரசாயியா யுறங்கியபின்பு வெளியிட்டாண்ட- திருத்துழாய்மலை பரிமளித்துப்புரளுந் திருமார்பையுடைய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் அடியேனிடத்திற் பரிபூரணகடாட்சத்தையும் நம்பிக்கையையும்வைத்து ஒதேவராஜனே நமதுமார்பகத்தில் மனோரஞ்சிதமாக வெழுந்தருளிய சங்கரனையும்பராசத்தியையும் திருக்குமாரனையும் பாரும் இந்தமூவனாயும் ஆதிமுதலேதுபரியந்தம் பத்திபூர்வகமாக வழிபட்டுளன்குறைகளனைத்துமொழிந்து கிருதார்த்தனானேன் ஆகிலும் நீபலவிதங்களினும் பகைவராகிய அவுணர்இராக்கதரால் துன்பங்களையனுபவித்து வாடுவதற்காக நமக்குமிகவு மிரக்கமுண்டாகியதால் தாய்தந்தையனாயொத்ததும் மூவனாயும்தருகிறேன் பயபத்திவிசுவாசங்களுடன் ஆகமவிதிப்படிக்குப் பூசனைவழிபாடுகளிற் குறைவறச்செய்து வருவையாவிற் சகல துன்பங்களுமொழிந்து ஜயசாலியாய்ச் சலனமற்ற செல்வப்பெருக்கை யனுபவித்து சவுக்கியத்திலிருப்பபெயனத் திருவாய்மலர்ந்து உடனேஅதிகபிரியத்துடன் ஸ்ரீமகாலட்சுமிக் கிருப்பிடமாகிய மார்பினிடத்திற் பொற்பிடத்தமர்ந்தகைந்திருக்கும் தேவதைகளே மெல்லவெடுத்து நீட்டியகாலையில் மனப்பூரிப்புடனிருக்கக்கனிவாமென்றி என்முன்னோர்களும் நானும்முடித்திருக்கின்ற தவப்பேற்றினால் சிரத்திற்றாங்கி ஆனந்

தபரவசத்தனாக விரூக்கின்றகாலையில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் கருடனைநனைந்து தருவித்துக்கொண்டு அதன்பிடரியில் ஆரோகணித்து வில்-வாள்-சக்கரமுதலிய பஞ்சாயுதபாணியாய் நம்மவர்களுடன் திருப்பாற்கடலைக்கடந்து கடல்குழந்திருக்கும் பூமண்டலத்தைச் சேர்ந்து பவுத்திரமாகிப் நாவலத்தின்போய் தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான் ஆனந்தன்னைச்செய்துவரும் தில்லைப்பலத்தைத்தரிசித்துக் கனகசபைக்குமுன்னம்மீழ்ந்துதிர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்துத் தேகபரஸ்கனப் மனமொருமித்துவிழிகளில் ஆனந்தவாரி பெருக்கெய்தோட்சிந்தையானது உயிருக்குபிராய்விளங்கும் சிவபூரண வெல்லையிலமுந்தி யிவ்விதமாகச்சேர்ந்து நான்குமாதம் அசைவற்று ஆகிமத்தியாந்தமற்ற ஹரன்பாதகமுல்லலங்கிச்சிவானந்தசல்வத்தை யனுபவித்திருந்து சிவபிரான் கட்டையின் படிக்குத் துரியாதிதத்தைக்கடந்து பரவெளியிற் களித்திருந்த உயிரானதுமீண்டு சாக்கிரத்திசையிற் சேர்ந்தகாலையில் கருவிகரணிகளுக்குக் காரணமாகவிரூக்கின்ற உணர்ச்சிமுதலாகிய தத்துவங்கள் தத்தமதுஸ்தானங்களிற்சேர்த்தமுன்னிலையில் நித்திரை தெளிந்தவர்களைப்போல ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் உணர்ச்சிபெற்றெழுந்து செந்தாமராமலரினும் சுந்தரமாகவிளங்கும் சிவராதன்திருவடிகளிற் பன்முறைபணிந்து வேதவாக்கியங்களினும்போற்றினவராய் ஆலயத்தைவிட்டுவெளிவந்துதேவசேனைகளுடன்போய்ப் பூமண்டலமுற்றினும்வானராகிகளினும் ஏகசக்கிரத்தைச் செலுத்திக் கொடுக்கோன்முறையே அரசுநடத்திவரும் கொடியபாதகனாகிய வாம்கலியென்னும் அவுணராஜனைவளைந்துகொண்டு கொடியபுத்தங்களைச்செய்து சதுரங்கசேனைகளுடன் அவனையுந் கொன்று தென்னாட்டைச்சேர்ந்து விஜயப்பிரதாபத்துடன் திரும்பும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர் அடியேனையுந் தேவர்களையுந் கிருபையாகப்பார்த்து இனி யாதொருகுறைவுமில்லாமல் உங்கன்பதங்களிற்சேர்ந்து சகலசவுக்கியங்களையும் அனுபவித்து மனவெழுச்சியுட னிருக்கக்கடவீர்களெனத் திருவாய்மலர்ந்து விடைகொடுத்துமறைந்து பழையபடிக்குத் திருப்பாற்கடலைச் சேர்ந்து சேஷசயனத்திலுதிதுயிலமர்ந்திருந்தனர்.

பின்பு நான்தேவர்கள்கூட்டங்களுடன் னிர்தபொன்னாட்டையடைந்தவுடன் கேசவன்மார்பகமே தொட்டிலாகவாசஞ்செய்திருந்த வீர்தமூவனாயும் அதிகபிரியத்துடன்சாத்திரோத்தமாய் ஆராதனைவழிபாடுகளைச்செய்துவருகின்றனன், இந்தமுத்தேவரு மெனக்குக்கிடத்தகாரணமிதுவாகும் எனமனதுக்கினியதோழனே ஒப்புமைபுற்ற இவர்களைப் பூசிக்கும்படிக்குக் கொண்டுபோக விரும்பினையாதலால் துணிந்துகேட்டனே மெத்தநல்லகாரியம் உன்னெண்ணப்படிக்குத் தருவது என்னிச்செய்யென்று ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின்து அனுக்கிரகத்தைப்பெற்று வருவையாகில் தடையிலலாமற் கொண்டுபோகலாமென்று பிரியமனமில்லாமல் முகப்போதரவாய் ஒருமார்க்கத்தைக் காட்டியபோது முசுருந்தச்சக்கிரவர்த்தியானவர் தேவராஜன்கருத்தைத்தெரிந்துகொண்டு நல்லகாரியம் அவ்வாறேபெற்றுவருவேனென்று தேவேந்திரனிடத்திற் செலவுபெற்றுப்போய்த் திருப்பாற்கடலைப்பள்ளிகொண்டிருக்கும் விஷ்ணுவைத்தரிசித்துத் திருவடிகளில் வணங்கிப்போற்றி க்கரங்களைக்கூப்பினவனாய் உமாபரமேஸ்வரகுமார மு

கூர்த்தமாக வெழுந்தருளியிருக்கும் தெய்வங்களைக் கொண்டுபோய்ப் பூசிக்கும்படிக்குத் தான் இத்திரணைக்கேட்டதையும் அவர்சொன்ன மறுதலையும் சலிந்தாரமாக கண்ணப்பஞ்செய்து கர்த்தனை சேவரிக்கிருபையும் இவ்வரபாலனக்கைத் தந்தாளாக்கடவீரென்றிரந்தகாலையில் அரசன்பத்திமைக்குஇரங்கி நீபரிவாய்க் கேட்டுக்கொள்ளுகிறபடியால் நமதுபிராணபதமாகவிருக்கின்ற கடவுளாகக்கொடுத்தனம் இப்பிரகாரம்நம்கட்டினையிட்டதை இத்திரணுக்குத்தெரிவித்தப் பூமண்டலத்திற் கொண்டு போய்ப் பூசிக்கக்கடவாயெனத் திருவுளம்பற்றியவுடன் மனமகிழ்ச்சியாய்ப் பகவானைக் கொழுதேத்தி விடைபெற்றுத்திரும்பிபொன்னுலகைச்சேர்ந்துஇத்திரணுக்குக் கண்ணபிரான் சம்மதத்தைத்தெரிவித்தவுடன் மனத்தளர்ந்து மிகவும் வருந்திவாடிக்கிலேசுத்தவனுப் அத்தினந்தன்னை யின்றருளிய தாடைநீங்கும் இளங்கன்றைப்போல மிகவும் பரிபவப்பட்டு இனிதடைசெய்வது தகாதனவென்று மாறுபாடுசெய்து கொடுத்துஇராஜாதிராஜனை யனுப்பிட வேண்டுமெனத் தந்திரயுத்திகளைநிகாணித்தவனுப் உடனே தோழனைப்பார்த்து ஸல்லகாரியம் அவ்வாறேகருகின் மேனென்று உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லியிருத்தித் தேவதாசனைத் தருவித்துஅந்தரங்கமான விடத்துக்கழைத்துப்போய் முத்தேவர் உருவங்களைச் சரியாகச்செய்வித்துச் சகலஅலங்காரங்களையுஞ் சோடித்துப்பொற்பிடத்திலிருத்தி மெல்லவேந்திச் சக்கிரவர்த்தியிருக்குபிடத்திற் சென்று துணைவனை பத்தியுடனிலங்களை யேந்திக்கொள்ளக்கடவாயெனக் கள்ளஉபசாரங்களைச் செய்யும்போதுவஞ்சகமாகக் காண்கிறதெனச் சந்தேகித்து இருகாங்கனையு மநீட்டியெந்திக்குமாரன் திருத்தேவியுடன்விதிவிடங்கப் பெருமானொழுந்தருளிறோவென்னும் ஆவலுடன் போற்றுமுன்னிலையில் ஆகியிறனக் கருளியவாதேயாதொருகடாட்சவாக்கியத்தையும் கொடாதகாரணத்தினால்சங்கையுற்றுத் திரிலோகச்சக்கிரேஸ்வரனே யித்தோற்றங்கள் தேவரீர்பூசிக்கக்கண்ட தேவதைகளன்று மனதொருமித்து அவர்களைக்கடாட்சித்தனுப்ப வேண்டுமென்றுகேட்டவுடன் மீட்டும்அவ்வாறேஅஞ்சுதரம் மாறிமாறிச்செய்தமைத்துத் தந்தபோதினும் முசுருந்தச்சக்கிரவர்த்தி மறுத்தமையால் இனிதாமதப்படுத்தலாகாதென்றெண்ணி ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு மார்பகமென்னும் பொன்னாசலாடலைமனதுக்கின்பமாகக்கொண்டு தேவியுங்குமாரனுத் தாழ்மமாகக் களித்திருந்த எமதிமைவனை மனவருத்தத்துடனேநிவந்து சக்கிரவர்த்திக்குக் காட்டியிவர்தானோ வென்றுவினாவி யபோது சிவபிரான்கிருபையும் இத்திரணுக்குத்தோற்றமல் முசுருந்தன்மீதுகிருபாளோக்கத்தைப் பாலித்து உன்னிடத்துக்குவந்து வந்தோம்இனிவிமைப்போதுத் தாழ்க்காமல் நம்மைபூமண்டலத்துக்குக்கொண்டுபோய் மனமகிழ்ச்சியுடன் பூசிக்கக்கடவாயெனச் சருவசங்காரமூர்த்தியாகிய சிவநாதன்கட்டினையிட்டமாதிரித்திற் போரானந்தவின்பசாகரத்தில் முழுகிவைனுப்ப பணிந்துபோற்றித் தேவராஜனைப்பார்த்து ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு மார்பிடங்கொண்டிருந்தவரிவர்தான் பிரிலோகச்சக்கிரேஸ்வரனே தயையசெய்து இத்தேவனைத்தரவேண்டுமெனத் திருவடிகளிற்பணித்தகாலையில் முசுருந்தன்அன்புக்கிரங்கி ஒதுணைவனே நான்முன்னங்கொடுத்த ஆறுதேவதைகளுடனிலவரையும்சகலவனங்களையுங் கொண்டிருக்கும் பூமண்டலத்திற்கொ

ண்டுபோய் மகத்துவமுள்ளகமலாலய முதல்யதலங்களிற் றுபித்துப் பத்தியூர்வகமாகப்பூசனைவழிபாடுகளிற் குறைவின்றி நடப்பித்துவரக்கடவாயெனப்பேசி முசுருந்தன் கரத்திற் கொடுத்துப்பலவுபசாரவார்த்தைகளைப்பேசிச் செலவுத்தனன்.

அத்தருணத்திற் நேவதேவோத்தமனைச் சிரத்திலேந்தி மனப்பூரிப்புடன் அனுப்பிவைத்துக்கொண்டு தன்பரிவாரங்களுடன் ஜபசாலியாய்பொன்னகரைக்கடந்து மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கப்பூமண்டலத்திலிறங்கிச் செல்வ வளங்கள் மிகுத்துத்தென்பிரதேசத்தில் லோகப்பிரசுத்தமாகப்புழும் மகத்துவமும்சிவபிரான் மனமகிழ்ந்துவீற்றிருக்கும் பெருமையையுமுடைய திருவாரூரென்னும் சிறந்தபதியில் வானத்தையளரவியமதில் கோபுரவாயில்கள் மண்டபமுதல்யஅலங்காரங்கள் பெருத்திருக்கும்ஆலயத்திற் பிரவேசித்து ஆசமவிதிப்படிக்குத் தேசிகரால்சகலசடங்குகளையும் முடிப்பித்து மங்கலவாத்தியங்கள்முழங்கப்பிராமணர் வேதங்களையோத இவ்விதமகோற்சவங்களை நடப்பித்தின்புபரிமளமிருத்த திருத்தூழாய்மாலையின் மணமருததிருத்தோள்களையுடைய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு மார்பகத்திலெழுந்தருளியிருந்த சிவபிரானைச் சொன்னமயமாகவிளங்குகின்ற சிங்காதனத்தினிடத்திற் றுபித்துத் திருமஞ்சனதுபதிப வைவேத்தியமுதலிய சோடசவுபசாரங்களினும் பூசனைவழிபாடுகளைக் குறைவறநடப்பித்துச் சோடசமகாதானங்களைவழங்கி தேவர்களும் பிரமித்துப்புழும்படிக்கு அதிகசிறப்புடன் திருந்ழாவைச்செய்வித்து மனமகிழ்ச்சியுடன் பாமனைப்பன்முறைபணிந்து போற்றி விழிகள்களிக்கத்தரிசித்து இவ்விதமாகவேண்டும சிறப்புகளனைத்தையும் முடித்தின்பு தேவராஜன்படைத்துக் கொடுத்தமற்றதேவர்அறுவரையும் நாகபட்டணம் திருள்ளாறு, திருக்காரையல், திருக்கோளரியூர், திருவான்மியூர், வேதாரணியம், இரத்தச்சிறந்ததலங்களில் வேதவிதிப்படிக்குச் சசலவுபசாரங்களையுஞ் செய்வித்து எழுந்தருளச்செய்து அருச்சுனைவழிபாடுகளிற் குறைவற நடத்திவைத்து ஆனந்தபரவசத்தனுய்த் தீர்க்கதண்டன்சமர்ப்பித்த விழிகள்களிக்கத்தரிசித்து வாயாரவாழ்த்தி மனம்பூரித்தவனுப் ஆகமசாத்திரோத்தமாய்த் திருவிழாமுதல்ய சிறப்புகளனைத்தையும் நடாத்தி அவ்வாறேவருஷத்தோறுங் குறைவறமுற்றுப்பெறும்பொருட்டு மானியங்கள் கொக்கங்கள்முதலியவற்றை திட்டவாட்டிகள்செய்து மேற்குறித்தபடிக்கு தாம்தெய்வலோகத்திலேருந்து கொண்டுவந்த கேவதைகளைஸ்தாபித்தின்பு மனவெழுச்சியுடன் மந்திரிபிரதானிகள் சேனைத்தலைவர்கள்நால்வகைச்சயின்னியங்கள்சூழ்ந்து மங்கலவாத்தியங்கள் திசைகளதிர முழங்கிவரப்போய்த்தனக்கு இராஜதானியாகவிருக்கின்ற கருவூரென்னும் வளமிருத்த பட்டணத்தைச் சேர்ந்து சகலசம்பிரமங்களுடனும் அரண்மனையிற் பிரவேசித்து நவரத்தினமயமாகிய சபாமண்டபத்தில் விளங்கும் அரியணையில்வீற்றிருந்து செங்கோன்முறையே அரசரிமைகளைச்செலுத்தி அளவற்றகாலம் துஷ்டிக்கிரகசிஷ்டபரிபாலனங்களைச்செய்து வாழ்ந்திருந்து மன்னுயிரைத் தன்பிராணனைப்போலவெண்ணியதொருகுறைபாடில்லாமற் களித்திருக்கத்தக்கதாகப் பாதுகாத்துவருகின்றதருணத்திற் பரமசிவகடாட்சத்தைகளைந்து பறையபடிக்குத் திருக்கையிலையைச் சேரவிருப்பற்றவனுத்

தன் குமாரனுக்குப் பட்டாபிஷேகத்தைச் சுகலாடம்பரங்க ளுடனும் தரிசித்து மந்திரிபிரதானிகளைப் புத்திரனருகி லிருந்து நீதினைத்தெருட்டி உலகபாலனத்தைச் செய்வி த்து வருவதாகப் பலன்மொழிகளைப்பேசி யாவரிடத்தி னும் செலவுபெற்றுக்கொண்டு இவ்வுலகத்தைத்துறந்து த வவேடம்பூண்டு கானகத்திற்போய் அரியதவங்களைச் செ ய்தவனாய் பெறுதற்கரியசிவபதவிடைச்சேர்ந்து யாதாபி ரகாரம் ஞானநாயகனாகியசிவபிரானை எத்தேசகாலமும் த ரிசித்து வணங்கிப்போற்றிச் சுகாதீதசெல்வத்தை யனு பவித்திருந்தனன், ஆதலாற்சவுனகாதிமுனிவர்களே சிரு ஷ்டிகூர்த்தனாகவிருக்கின்ற பிரமதேவனுலறியப்படாதவே தங்களின் மூலத்தைத்தெரிந்த பாலசுப்பிரமணியதேவரு ட்குரிய விரதங்களை எத்தகையராயினும் பத்திவயிராக்கிய ங்களுடன் பூசித்துவழிபடப்பெறுவராயின் அவனருளி ன்முயற்சியினால் இம்மையிற்பெறத்தக்கசுகல செல்வவள ங்களையும்பெற்று உலகமெங்கும் போற்றவாழ்ந்து மறு மையினும் தெய்வவிமானத்தேறி விண்ணவார்போற்றிப் பேரின்ப வீட்டையடைத்து கண்ணுதலின்திருவடி நிழ லிலிருப்பார்.

வள்ளிநாயகியார்திருமணப்படலம்.

வெள்ளியங்கிரியினோர்சார்விளங்கியகந்தவெற்பி னள்ளுறுநகரத்தன்னினங்கையோடினிதுமேவு மள்ளிலேவேற்கைமப்பியம்புலியெயினர்போற்றும் வள்ளியைவதுவைசெய்தமரபினைவழாதுசொல்வாம்.

சூதபுராணிகர் மற்றசரித்திரங்களையுஞ் சொல்லுவதா யினர், ஓ! வைமீசாரணியவாசிகளே முற்குறித்திருக்கிறப டிக்கு வெள்ளியங்கிரிக்கொரு பாரிசமாய்ப்பலவுன்னதமா னமுடிகளுட னோக்கியிருக்கின்ற கந்தமாதபருவத்ததி னிடத்திற் பொன்மயமாகிய மாடமாள்கைகள்முதலிய சி றப்புகளைப் பெற்றிருக்கும்நகரத்திற் நெய்வநாயகியாருட ன்கலந்து இன்பநலங்களையனுபவித்திருந்த குமாரதேவர் கருங்கடல்வழிந்நிருக்கும் பூமியின்கண் வேடர்போற்றவ ளாரும் வள்ளியம்மையைத்திருக்கலையாணஞ்செய்து உபய நாச்சியாருடனும் வங்கணமாகக்குலவியிருந்த கதாபிரச ங்கங்களையுக்கேட்பிராக. பிரமன்படைத்தஇவ்வண்டத்து ட்கு ஆவியைப்போலவளமைகளைத் ததையும்பெற்றுச் சி வபிரான்மனதுக்கினிமையாக வெழுந்தருளவல்ல சிறப்பி னையுடைய தேவாலயங்கள்தம்மிடத்து மூழ்கினவர்களை முத்தியிற்சேர்க்கும் மகத்துவங்களைப்பெற்றிருக்கும் நதி கன்மற்றுமிரங்கிற் செல்வச்சம்பத்துகளையுங் குறைவற ப்படைத்திருக்கின்றதொண்டைநாட்டினிடத்திற்களைகள் காலுகன் சேரலைகந்தினைப்புனங்களாதிவயனங்கள் மிகுத் துச்செழித்திருக்கும் மேற்பாடியென்னும் பதியொன்று ண்டி அதற்கருகில்வானத்தையளாவப்பருத்தோங்கிய ப

ருவதமொன்றிருக்கின்றது அதன்பெருமிதங்களிற் சிலவ ற்றைச் சொல்லக்கேட்பிராக பூருவத்திலேஜயம்பொருந் திக் கீர்த்திக்கொப்பற்றிருந்த மாபல்ச்சக்கிரவர்த்தியினி டத்தில் மூன்றடிமண்ணிரந்துமண்ணையும் விண்ணையும் ளந்தருளிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுகொண்டவிசுவருபத்துக்கொ ப்பாக மேலோங்கியும்இஃதன்றியும் கிரோரத்தினங்கள் வாய்ந்தநாகங்கள் படங்களைவிரித்தாடியுலவுவதினாலும்இ ளஞ்சந்திரன் நெருங்கிப்போவதினாலும் தவளநிறம்பெற் ற அருவிகள்பிரபலமாய்ப்பெருகுவதினாலும் ஆத்தி, கு ராவு, கொன்றை, கூவிளம், இத்தருக்களிறையப்பூத்தும லர்களையிறைத்து வருத்தன்மையினாலும் மாணின்கள் பெருத்து கூரியகோடுகளையுடைய மதயானைகளவீறிட்டி லவுங்காரணத்தினாலும் அவ்வரையைப் பார்க்குமிடத்தி ல் முப்பத்துமூக்கோடிதேவர்களும் நார்பத்தெண்ணியி ரமிருஷிகளும் மிகுந்தபயபத்தியுடன் தொழுதுபோற்று ம்பெருமையையுடைய உமாமகேஸ்வரராகிய சிவபிரா னை நிகர்த்துக்காட்டவும் பவுத்திரமாகியவானகங்கையில்நி ன்றுபெருகும் அருவிரீர்த்தாரைகளும் காருண்டிலேமே கங்கன் கவிந்தார்து மிருப்பதைப்புர்க்குமிடத்தில் மா ன்தோலினையும் முப்புரிதூலினையுங்கொண்டிருக்கும் மா ர்பையுடைய சதர்முகப்பிரமனைப்போலக்காட்டவும் கு மாரசுவாமியார் குறமங்கையினிடத்திச்சைகொண்டு சில திருவிளையாடல்களைச்செய் தமரவிருக்கின்றதைத் தெரிந் து தரிசித்திதேறுயாசைதூண்ட அலைகள்பெருத்தவான கங்கையிறேய்ந்து பரிசுத்தமாயிருக்கவண்ணிச் செல் வதையொப்பவந்தும் தேன்களைச் சொரிந்தும்மகரத்தங்க ளையிறைத்துப் பரிமளித்திருக்கும் குளிரந்தமலர்மலை யையணியும்புயாசலங்களையுடைய சிவசுப்பிரமணியதே வர் சிலகாலங்களைப்பருவத்தைமேற்கொண்டு நடவங் களைக்காட்டி மனவெழுச்சியுடனுலவும்படிக்குக் கற்புக்கர சியாகிய வள்ளிநாயகியாரைத் தன்னிடத்திற்படைத்திருக் கும் மகத்துவத்தைப்பெற்றுஅப்பேற்றினால் வள்ளிமலை பெனப்பலரும் புகழ்த்தக்க சிறப்புப்பெயரைக்கொண்டி ருக்கும் அப்பருவத்தின்மேன்மைகளை எத்தகையராலு ங் கணித்துப்பேசுவதன்று.

இவையன்றியும் சிலசிறப்புகளைத் தெரிவிப்போம்சிவ ன்துகாட்டும் குன்றிமணிகளும் அச்சராலன்னிடத்து முனை த்து மேலோங்கிஅதிகவோசையைக்காட்டி. அசைந்திருக் கும் முங்கில்களொன்றுடனொன்று தாக்கியும்உராய்ந்து வெடித்துநின்றதுபுரளும் பருத்தமுத்துகளும் காளிகரா ளியென்னும் விஷப்பற்களையுடைய சர்ப்பக்கூட்டங்களு மிழந்துவரும் கிரோரத்தினங்களும் வரைமுற்றினுமடர் ந்து கிரணங்களைப்பரப்பிவிளக்குவதெப்படிக்கிருக்கின்ற தெனில் நட்சத்திரக்கூட்டங்களானவை ஆயிரங்கிரணங் களைப்பரப்பியெழுந்த சூரியனதுவெம்மைக்காற்றாது நி லைகுலைந்துவிழுந்து கிடக்குமாறுபோலப் பிரகாசித்துக் காட்டவும் செழிப்பாகப்படிந்திருக்கின்ற முல்லிக்கொ டிகளினிடத்தில் மலர்களமேந்திருப்பதினாலும் பருத்த

முங்கில் தீப்பட்டிறைக்கும் முத்தகனிநிலும் தழைத்
தோங்கிக்குளிர்த்தமிழலைப்பரப்பியிருக்கும் சோலைகளினி
டத்திற் தேன்களைச்சொரியும் பூங்கொத்துக் ளணிபடத்
தொங்கும் சிறப்பினிலும் சோடசகலையுடைய சந்திர
னும் தாரகாணங்களும ஓன்றுபட்டுத் தந்தை யொப்ப
விளங்கவும் வண்டினங்கள் ரீங்காரத்தொனிகளைச் செய்
துவந்திங்கி யுண்ணும்படிக்கு மதாரமிருத்ததேன்களைச்
சொரியும் நீலோற்பலம், செந்தாமரை, வெண்டாமரை,
அல்லியாதிய புஷ்பவகைகளைவிரித்துப் பரிமாங்களை வீ
சிஆழ்ந்த மதாரஜலப்பெருக்கையுடைய சனைகள் அச்சா
ரலுனெல்லே முற்றுந் தோற்றுவதைப் பார்க்குமிடத்தில்
யாவராலுங் கண்டறியவொண்ணாத மகிமையையுடையத
ந்தசுவாமியார் வேடமங்கையைக் குறித்து அத்தலத்தில்
மாயவுருக்கொண்டு பற்பல திருவிளையாடல்களைக்காட்ட
விருக்கின்றமையால் அக்காட்சிகளைத்தரிசித்துக் களிக்கு
ம்பொருட்டு அப்பருவதமானது பலவிழிகளைக்கொண்டு
முன்னெச்சரிக்கைப்பட்டிருப்பதற் கொத்தும்வானத்தை
யளாவ வோங்கி யிருக்கும் வள்ளிமலையின்மேற்புறத்திற்
பரந்தசனைகள் ஜலநிறைவு பெற்றிருப்பதைக் குறிக்குமி
டத்தில் சூரியசந்திரர்முதலிய தேவர்கள் சரவணபவன்
டாத்தவிருக்கின்ற வேடிக்கையார்த்தங்களையும் திருக்கோ
லப்பொலியையும் கண்டுகளிப்பதாக மண்மடந்தையான
வள் பற்பல கண்ணடிகளைப் பரப்பிவைத்ததைப்போல
விளங்கவும் பிரகாசம்பொருந்திய தளிர்களையுடைய வே
ங்கைமரத்திற் கிளைத்திருக்கின்ற கிளைகளினிடத் துலவி
அசோகு விருட்சத்திற்றவி விளாமரங்களின்பாய்ந்து வி
ளையாடித்திரியும் குரங்கினங்களை வலிபெற்றமந்திரிகளா
னவைசிறிஉருத்தகாலத்தின்பயந்துமீள்வதையோசிக்குமி
டத்தில் பதிதகைவிருப்பவனைச் சிறந்த தியாகிகளாகவெ
ண்ணித் தரித்திராக விருப்பவர்கள் சேர்ந்து அகமுகப்
பொலிவற்றுப் பதங்களைக்காட்டி யிருகரங்களைநீட்டித்த
னைக்கடுத்திருக்கின்ற வறுமைகளையுந் துக்கவருத்தங்களை
யும் மனக்கலக்கத்துடன் சொல்லி யிரந்தகாலத்தில் அன்
பாய்வரவழையாமல் மனம்வருந்தித் தேகங்குன்றி வாடி
ம்படிக்கிழந்துவசையடப்பேசி வேட்டைநாயைப்போல
மேல்விழுந்து துரத்துமுன்னிலையில் அந்தயாசகர்மனவா
ட்டத்துடன் திரும்புமாறுகாட்டவும் செங்காந்தள் மிகு
தியாய்ப் புஷ்பங்களைவிரித்துப் பிரகாசித்திருக்கும் குளி
ர்ந்தசோலைகளில் மனவெழுச்சியுடன் புள்ளிபட்டிருக்கு
ம் கலாபத்தைவிரித்து மயிலினங்கள்நடித்துத்திரிவதை
ப்பார்க்குமிடத்தில் அச்சாரலிற் பருத்தோங்கியிருக்கும்
முங்கில்கள் காற்றினுலகைவுகொண்டு ஒன்றுடனென்று
ராய்த்திறைக்கும் அனற்பொறிகள் சிதறிவிழுந்து சருருக
ளிம்பற்றிப் புகைத்திருப்பதுக்கொத்தும் காமத்திற்பட்ட
லையும் மனத்தராகிய கானையாத்கள் குலமகளைநாயெறி
த்தவுடன் பகற்போதென்றும் பாராமல் அவர்கள்கரங்க
ளைப்பற்றியனைத்து இன்னொன்றைப்பேசி யில்லங்குகளி
ற் கொண்டுபோகும் கருத்தையறிந்து பிறர் துறுதலுக்க
ஞ்சிச் சிலபாகங்குகளைக் காட்டி விலக்கு மாறுபோலப்ப
ருவதத்தின்மேற் பரப்பித்தழைத்தோங்கியிருக்கும் குளி
ர்ந்த சோலைகளிலிராவின்ற வேங்கைமரங்கள் பசியவிலை
கள் தழைந்து நீண்டிருக்கும் கிளைகளைப் பரப்பி வா
னத்திற் செல்லும் சூரியனது கிரணங்களானவை த
டாங்குகளிற் புஷ்பித்திருக்கும் தாமரை மலர்களிற்

பாய்ந்து களிக்க விரும்பதைத் தடைசெய்து கவிநதி
ருக்கவும் காமவெறிகொண்டு மும்மதங்களையும்பெருக்கி
வரையின்மீதில் இடிகளைப்போல வீறிட்டுலவும்யானையி
ன்முழக்கத்தை அதனடிவாரங்களிலிருக்கும் கெவிகளிற்
படுத்திருந்த வீரசிங்கங்கள் கேட்டமாத் திரத்திற்சிறிப்பா
ய்ந்து உதும்பிராற்றிசையினும்விழிகளைப்பரப்பி நாவெ
தைப்பார்க்குமிடத்திற் பிரகலாதாழ்வான் எங்கும்பரிபூ
ரணமாக நிறைவெய்தியிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணனே பர
மெனப்பேசிய வாசகத்தைச் செவிகளிற் கேட்டமாத் திரத்
தில் வடவைபைப்போலக்கொதித்து இரணிபன்கரத்தை
யோங்கி யெங்குமிருப்பவன் இநிலுமிருப்பானேவென்று
தனக்கெதிரில் நிற்கின்ற தூணினிடத்தறைந்தகாலையில்
அதுவெடித்து அதனிடத்தெழுந்துருத்து அவுணராஜ
னைப்பிளந்துகொன்ற நாரசிங்கமூர்த்தியின் கற்சிதத்தை
யொப்பக்காட்டவும் வள்ளிமலைச்சாரலில் வாசஞ்செய்தி
ருக்கின்றவேடர்கள் காலங்கருதிக்குருஞ்சித்தினைப்பறை
யைமுழக்கி அக்குறிப்பினால் வானத்திலேமேகங்கள் பரவி
மழைபெய்யவிருக்கின்ற பிரயோசனத்தைப் பலருக்குந்
தெரிவிப்பவர்களைப்போலச் சந்திரன் சோடசகலையினி
ரித்து அமுததாரையைப்பெருக்கி வருவதைக்கண்ட எ
ண்காற்புள்ளானது தழைத்திருக்கின்ற சிறகையசைத்துச்
சந்தோஷமாய்க் கூவுங்குரலோசையினுற் றெரியக்காட்டி
யவுடன் மலைப்பாம்புகளிடையிடாமற் சத்தித்திரைதேடி
த்திரியவும் விசாலமாகியவிண்ணகத்தில் அதிர்ச்சிகாட்ட
வும் மதயானைகள்வீறிட்டிக்காமமிகுதியினுற் பிடிக்களைத்த
ழுவித்திரியவும் வீரசிங்கங்கள்கற்சித்து உதும்பியுலவவு
ம் இத்தகையபற்பலவளங்கள் பெருத்திருக்கின்றவள்ளிம
லைக்கருகில் வேட்கிரட்கியாய்வாசஞ்செய்யு மொருசிறு
ரானது சண்முகப்பெருமாள் பிற்காலத்திற் றன்னிடத்தி
ந்சேர்ந்து திருவிளையாடலைச்செய்வதற்கு விருப்புற்றுப்
பொன்னகரமானது அரியதவங்களைமுடித்து இறங்கிவந்
திருப்பதையொப்பச்சிறந்ததாய் யாதொருகுறையுமில்லா
மல் கண்டவர்கள் விழிகளுக்கணியாகச்செழித்திருக்கும்
அந்தக்குறிச்சியில் வாசஞ்செய்யும் கிராதர்களையருக்கு
ம் இராஜனாய் அவர்களைப்போற்றிச் சிவகுமாரன்திருநா
மங்களிலொன்றாகிய குமரனென்னும் பெயரைப்படைத்
திருப்பவனொருவனுண்டு அவன் தன்னுணையுடன் சுப்
பிரமணியக்கடவுளைக்குறித்து அளவற்றகாலம் செய்துவ
ந்த வீரதபலத்தினுற் சிலபிள்ளைகளைப்பெற்றுப்புத்திரியி
ல்லாமையால் அந்தப்பாக்கிபத்தையும் கிடைத்துக்களிக்க
விருப்புற்றவனுய்த் தங்கள் குலதேவதையாயிருக்கின்ற சு
ப்பிரமணியக்கடவுளுக்குப் பூசனைவிழிபாடுகளைச்செய்து
ம் திருவிழாவைச்சம்பிரமாகநடத்தியும் வெறியாடல்க
ளைமுடித்தும் இவ்விதங்களாகப் பத்திவயிராக்கியத்துட
ன் தேன்-தினாமா-கனிவகைகள்-பாற்சோறுமுதலிய நை
வேத்தியங்களைத் திருப்தியாகப்படைத்துத் தன்பந்துவர்
க்கங்களுக்கு விருந்திட்டிச்சகலசிறப்புக்களுடன்கொடித்து
வருகின்றகாலங்களில் நேர்த்தம்பவங்கையுஞ் சொல்லக்
கேட்பிராக.

மேற்குறித்திருக்கின்ற மலைச்சாரலினருகிற் தழைத்
தோங்கியிருக்கும் சோலையின் கண் சிவமுனியென்னுந்
வகிரேஷ்டர் பர்னசாலையெய்துகொண்டு அதில்வீற்றிரு
ந்து பஞ்சேந்திரியச் சேட்டைகளைவென்று விஷயவாஞ்
சைகளையடக்கிச் சித்தத்தைச்செவத்தின் பாதாரவிந்தங்க

ளிலிருத்தி மனதை ஒருவழிப்பட்டுத் துதி அரியதவங்களைச் செய்து பிரமன் விஷ்ணு தேவர்களைப் பரிய சிவநாதனுக்குரிய சைவவிரதத்தைக்குறைவறப்போற்றி வருகின்றகாலையில் பருத்துச்சுழன்றுநோக்கும் விழிகளையும் மெய்யுடையதாய்க்குறியிருக்கும் கால்களையும் புள்ளிப்பட்டுப் பொன்னையொப்பச் சுந்தரமாகவிளங்கும் தேகத்தையும் மயிர்ச்செறிவையும் சிறுகுளம்புகளையும் பெற்றிருக்கின்றபெண்மனோன்று கண்டவர்கள் பிரமித்துநோக்கும்படிக்குவந்து தவச்சாலைக்கெதிரிப்பாய்தும் புற்களைமேய்த்து உலவியிருக்கின்றகாலையில் சிவமுனியானவர் வெற்றிவேலாயுதக்கடவுளினது திருவருளினற்றோற்றிய பொன்மயமாகிய பெட்டைமானைப்பார்த்தவுடன் ரூபலாவண்ணியங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற தருணமங்கையைநேர்த்தகாமுகனைப்போல மதிமயங்கிபிரமித்துக் காமக்கவலையிற்பட்டுவாடும் மனத்தையுச்சொர்னச்சாயையுடைய பிணையினிடத்தில் மையலுற்று அதிகபிரமைகொண்டு தவத்தினிடத்திற் பொருந்தியிருந்த மனவுறுதியுழிந்து ஊமத்தங்காயைத்தின்ற மனைப்போல உன்மத்தனையுச்சர்ப்படத்தைப்பழித்ததிதம்பத்தைக் கொண்டிருக்கின்ற அரம்பாஸ்திரீகளிடத்திற்றேவர்கள் புணர்ச்சிப்பயனைப் பெறுமாறுபோலக் காட்சியினால் இன்பவலத்தையடைநதுநீனைத்தற்கரிதாய்த் தன்னைவருத்தியிருந்த விகாரத்தையொழித்து மெய்ப்புணர்ச்சியை அனுபவித்ததாகக்களித்து உடனேபுனலிற்படிந்து பரிசுத்தனய்ப்பழையபடிக்குச் சிவபிரானைக்குறித்துத் தவஞ்செய்திருந்தனன், அந்தச்சிவயோகியினது திருஷ்டிசம்பந்தத்தினற் பெண்மானுடையவுதரத்தில் ஞானவான்களுக்கன்றி வெளிப்படாத ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபெற்றகன்னிகை அத்தலத்துக்கருகிற் நவஞ்செய்திருந்தவள்கிரவுஞ்சுவரையைப்பிளந்த வெற்றிவேலைத்தாங்கிய சிவசுப்பிரமணியதேவர் கட்டளையின்படிக்கு மால்மருகனிடத்திற் காமுற்றிருக்கும்மாலுக்கினியமகளானவள் அத்தருணத்தைத்தெரிந்து சொர்னச்சாயலையுடைய பெண்மான்வயிற்றிற் பிரவேசித்திருந்தனன்பின்பு அந்தமானானது அத்தலத்தைக்கடந்து புனமெங்கணுமுலவியும் பசியபுற்களைமேய்த்து சுனைநீரையுண்டு வெய்யிலுக்குத்தோப்பினிடங்குறிற்றங்கியும் வள்ளிமலையின்மேலேறி அவ்விடத்திலவளர்ந்திருக்கும் தினைப்புனங்களைத்தாண்டி வேடமங்கையர் செவ்வரிபார்த்த விழிகளைப்போலப்பாய்ந்து வள்ளிக்கொடிகள் நாட்டியிருக்கும் கொல்லையிற்போய்ச் சுப்பிரமணியதேவர் மனதுக்கினிய லோகநாயகியைச்சுமந்திருக்கும் பெண்மானுக்குப் பூரணகருப்பமாய்த் தள்ளாடித்திரிந்து பிரசவகாலம்நேர்த்தால் வயிறுனைப்பெடுத்துவருந்தி கதறி வேட்பெண்கள் சில்லாக்கோலினால் வள்ளிக்கிழங்கைக்கல்லி யெடுத்திருக்கும் குழிகளினோன்றில்வள்ளிநாயகியையின்றது.

சவுனகாதிமுனிவர்களை யிப்பு துமையென்னசொல்லுவேன் தலையணி, காதணி, முத்தாரம், மோகனமலை, கடகங்கள், பாதசரம், சிலம்பு, இத்தகைய பூஷணங்களைத்திறந்து வள்ளித்தழைப்பாய்வுல் அவ்விலைகள்தேகமெங்கணு மூட்டத்தக்கதாக வுணர்ச்சியற்றுலுப்புவமையில்லாதளமதிறைவியானவன்மானினிடமாகத்திருவவதாரஞ்செய்தனன், இதுவுமொருதிருவினையாலாகவேண்ப்பதன்றி வேறுமுண்டோ அந்தப்பெண்மான் சற்றுநேரத்திலினை

ப்பாறி மெல்லவெழுந்து இரத்தினவளையங்களைத்தரிக்குங் கரகமலங்கையுடைய பெண்குழந்தைபைப்பார்த்துஇதும்மினமன்று வேற்றுருவாகக் காணுகின்றதென்றெண்ணி மருண்டி பயந்தோடிப் போயினது இப்படிக்குத் தாயாகச்சுமந்துபெற்ற மான் தனித்துவிட்டு நீங்கியகாலையில் ஒப்பற்ற தலைவியானவள் ஏகாங்கியாய்ப் பசியினால்வருந்திக் கைகால்களையுதறிக் கின்னரிப்பட்சியினோசையோ மகரயாழினோலையோ பிரமன்நாவினெழுந்தருளியிருக்கும் சரஸ்வதிதேவியினது இன்னிசையின் பெருக்கோவெனக் கேட்டவர்கள் சந்தேகிக்கும்படிக்கு காவுகாவென்றழத்தொடக்கினள், அத்தருணத்தில் பாலசுப்பிரமணியதேவர் அருட்டிறத்தின்முற்ப்சியினால் வேட்களுக்கரசன் தந்தேளியுடன் தம்பினத்தவர்பலர்கூழ்ந்துவரத்தக்கதாக தினைப்புனங்களைப்பார்த்துப்போக நினைந்து அத்தலத்திலவரும்போது அம்மையெழுந்தருளியிருக்கின்ற கொல்லையிலுழைந்து குழந்தையழுகையினோசையைச் செவிகளுக்கினிமையாகக்கேட்டவுடன்தேவியுந்தானுமாய் அதிசயித்து இத்தகையமதுரமாகியகுரலோசையில்துதித்துலுண்டாகுக காரணமேதோவென்று திகைத்துத் துரிதமாய்நடந்து அழிபட்டிருக்கும் வள்ளிக்குழிகளினோன்றிலிருக்கின்ற தூண்டாவிளக்கம்போன்ற கரிய கூந்தலையுடையபெண்ணரசியைப் பார்த்தமாத்நிரத்தில் வேடராஜனுக்குத் தேகபரவசமாய்ப்பிரமித்துகரங்களைக் கொண்டு மெல்லவெடுத்துப் பின்பற்றிவருகின்ற துணைவியைக்கூவி பெண்கள்கிரகமணிகிடைத்தனன், என்தாய் எளிதிலகப்பட்டனள், வாவாவென்றழைத்து நெருங்கியவுடன் தேவிகரத்திற்கொடுத்துச் சந்தேஷ்சிக்கனூப் பூஜத்திலமாட்டியிருந்த வில்லையெறிந்துபோட்டிக் துள்ளித்துள்ளிப்பாய்ந்தும் பிழைத்தோம்பிழைத்தோமென்று அங்குமிங்குமாயோடியும் கூக்குரலிட்டும்ஆனந்தவொள்ளத்திலமுந்திக் களித்தும் பற்கள்வெளிப்படநகைத்தும் இனி எனக்கினையாவிரருக்கின்றனனொன்ப பருத்திருக்கின்றபூஜக்களைத்தட்டியும் முற்பிறப்பிற் பெரியோர்களுடன் நானென்னதவங்களை முடித்தேனோ யாதூர் தோற்றவில்லையென்று பலவிசைபேசியும் விழிகளில்ஆனந்தவாரியைப்பெருக்கித் தேகம்பூரித்து மயிர்சில்லாக்க தனக்குக்கிடைத்தபேற்றை யெண்ணி யெண்ணிப்பொங்கியும் இவ்விதங்களாக வேட்பெருமான்கொண்ட மகிழ்ச்சியின் பெருமை யாவராற்சொல்லமுடியும்.

இத்தகையகளியாடல் நடந்துவருகின்றகாலையிலவேடர்களுக்கரசியானவள் தன்கணவனிடத்திலிருந்தபெண்ணமுதைத் தன்கரங்களி லேந்தியவுடன் பிரசவகாலத்திலுண்டாகும் வருத்தமுமினைப்பும்மற்றகுறிகுணங்களுக்காட்டப் பிள்ளையைப்பெற்றகாலத்தினும் அதிகமனமகிழ்ச்சியைப்பெற்றுத் தேகம்பசித்துக் கொங்கைகள் பூரித்துச் சொரிகின்ற பாலமுதத்தை தெவிட்டக் கொடுத்து முதுகைத்தடவி முத்தமிட்டு உச்சியையமோந்துதழுவி யில்விதங்களிற் சிராட்டும் கொடிச்சிக்கு அக்காலத்திற்கிடைத்த மகிழ்ச்சிக்கோ ரளவுண்டோ உடனேவேடராஜன்விசிப்போட்டவில்லையெடுத்துக் கரத்திறப்பற்க்கொண்டு தினைப்புனங்களையும் வள்ளிக்கொல்லைகளையும் தேவிபுத்திரியுடன் நிமைப்போதிற்கடந்து தன்பதியாகிய சீரூரைச்சேர்ந்து விடுதியிற்போனவுடன் தேவாமுதத்துக் கொப்பாகிய மகளைப்பெற்றபடியால் அதிகமனவெழுச்சியை

க்கொண்டு களித்தவனுய்வலையகால்களையும் வெள்ளியங்
கிரிக்குச் சமதையாகவிளங்கும் தேகத்தையும்தைத்தி
ருக்கும் நந்திவாகனத்திலேறிநடத்தும் சிவபிரான்வருக்
கமா நுதல்விழியிலவதரிக்குங் குமாரதேவர்திருவடிகளை
வழிபட்டு வேட்கள்திரணியி குறிஞ்சிப்பறையாகிய தொ
ண்டகத்தைத் திசைகளநிர முழக்கிவரச் சந்தோஷமிரு
தியினால் ஆண்பெண்ணேவற் றமையின்றிக் கரங்களைக்கோ
த்துக்கொண்டு குலாசாரப்படிக்குக் கூத்தாடும் சம்பிரம
ங்களைச்செய்வித்தும் பின்பு தேவராட்டியமுதலிய வன
தேவதைகளுக்கு பல்கொடுக்கயத்தனித்துபூசனைவழிபா
டுகளை முடிப்பித்து ஆட்டுகளின்முகத்தைக்கமுளிப் பச்
சரிசிமஞ்சளையரைத்துப்பூசி ல்லைந்தகொம்புகளில் புஷ்
பமலைசூடிச் சந்திமுண்டித்தி வாணிநற்கண்டித்த
ம் கோழிகளைச்சுறறிவிட்டும் இவ்விதபூசனைகள் முற்றிய
வுடன் வெற்றிலேவையுதபாணிக்குரிய சிறப்புக்களைக்கோடி
த்துத் தேவமருள்கொண் டிருக்கிறவன் வேலைக்கரத்திற்
றுங்கி முன்செல்லவும் மன்றையர் ஆவேசங்களுடன் குறி
கன்சொல்லிக்கூத்தாடும் உற்சவங்களைமுடித்து இவ்வித
ங்களிற் சகலசிறப்புகளையும்செய்வித்து வேடருடன் அரச
சங்களித்துத் தம்மினத்தவருக்கு விருந்திட்டு சுபங்களை
க்கொண்டாடிவருகையில் அருந்ததியையொத்த கற்புத்
தன்மைபொருந்திய வேடராஜன் தேவியானவள் அரிதிற்
கிடைத்த பெண்குழந்தையை முழுக்காட்டி நெற்றியில்
திருநீரணிந்து நீலப்பொட்டுமிட்டு எந்தாய்அலசினனெ
ன்ப பரிவாய்யானைத்தந்தங்களி னுற்கால்கள் சட்டங்களை
ச்செய்து புலிகரடிநகங்களை அதனிடையினில் வரிசைப்ப
டப்பதித்து முத்துக்கோவைகள் பலகறைத் தாழ்வடங்க
ள் சிரோரத்தினமாலையை நரம்புறங்களினுந்தொங்கவிட்
டி பொன்னையொப்பவிளங்கும் கண்களையுடைய மயிலின
து தோகைகளினால் அலங்காரமாகச்சோடித்திருக்கும்தி
னையைமுற்றினும் சூழ்வர்க்காட்டிப் புலித்தோலைப்பாய
லாகவிறித்திருக்கும் பூத்தொட்டிலினிடத்திற்சேர்த்துமெ
ல்லவசைத்து என்னகண்மணியே பெண்கலிதிர்க்கவந்தபெ
ருமாட்டியே குலதெய்வமே என்னைப்பெற்றதாயேஉறங்
குறங்கெனத்தாலாட்டியும் வேடர்மரப்புக்குரிய பாட்டுக்
ளைச் சொல்லியும் லோகநாயகியை வித்தினாசெய்வித்தன
ள், சவுனாகாதியிருஷிகளை அந்தவேடர் பெருமான் தேவி
யினது பாக்கியத்தை என்னவெனச்சொல்லுவேன் தேவ
தேவோத்தமனுகிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளுக்கு மன
துக்கினிய தேவியாருக்கின்ற லோகநாயகியைப் புத்தி
ரிபாவமாகக்கொண்டு அன்புடன்சுரங்களினேந்தியும் மா
ர்பிலினைத்தும் அமுதத்தைக்கொடுத்தும் தேவாளிலேந்தி
யும் அவள்பெருமைகளைக்கொண்டோடலாடிகளைப்பாடி
யும் இவ்விதங்களிற்சகலசீருடனும் போற்றப்பெற்றமை
யால் அந்தவேடர்சிக்குக்கிடக்கவிருக்கின்றபேற்றையா
வராற்கணித்துப் பேசுக்கூடும் அத்தருணத்தில் தங்களி
றைவனுக்குப் பெண்ணரசிகிடத்தன என்னுஞ்சேதி
முற்றினும்பரவக்கேட்டவுடன் பற்களுதிர்ந்து உதவிதொ
ங்கி நடத்தளர்ந்து தலைநிக் குற்றமயிர் துனையைப்போ
லவெனத்து புருவஞ்சரிந்து முகந்தினாந்து சதைகரைந்
து தோல்தொங்கியாட முதுகுலிளந்து கோலையுன்றித்த
ள்ளாடிநடக்கும்பருவமுடையநூற்றெட்டுவயதுசென்றகி
ழிமேலேவச்சிகள் கூட்டக்கூட்டமாய்வந்துசூழ்ந்துபெண்

குழந்தையைப்பார்த்து மனமகிழ்ச்சியுடன் தளர்ந்தவசன
ங்களினு லீதனைச்சொல்லவாயினர்,

இப்புத்திரியினது லட்சணங்களைப் பார்க்குமிடத்தில்
அற்புதமாகவிருக்கின்றது தேவஅம்சையைக் காட்டுகின்
றதால் நம்மனைவருக்குமின்றவியாவாள் சகலசுகங்கியங்க
ளையும் அனுபவித்து மனவெழுச்சியுட னிருப்பாள் இத
ற்கையிலலை யெனப்பேசிக் குழந்தைதடைகளை யிருக
ரங்களினுலுந்தவிக்கொடுத்திருஷ் டபரிகாரமாகத்தங்
கள் கன்னங்களில் விரல்களை நெட்டமிட்டுத் திர்க்காயசாய்
எத்தேசகாலமும் சுமங்கிலியாய் கைகாலகளுக்கு நோ
யில்லாமற் குறைவற்றசெல்வியாய் வாழக்கடவனெனப்ப
லஆசீர்வாதங்களைச்சொல்லித் தொட்டிலிற் கிடத்தி வேட
ராஜன் மனைவியைப்போற்றித்தாயேயிந்தக்குழந்தையை
வள்ளிப்பாத்திரிந்கண்டெடுத்து வந்தபடியா லீவளைவள்
ளியென்றதைபுங்கோளென்று காரணப்பெயரையிட்டுஅ
க்காலத்திலேநீந்தவேடமங்கைய ரனைவரும்சேர்த்து வா
ழ்த்தெடுத்துச் சுபங்களைக்கொண்டாடினர். அத்திருநா
மத்தைக் கேட்டவுடன் வேடராஜனும்அரசியும்மனச்செ
ருக்குடன்அதிகசந்தோஷத்தைப்பெற்றவர்களாய் வந்தவ
ர்களுக்குத் தேன்-தினைமாவு-பண்டு-பலாதிக்கமுதலியஉ
ணவைத்தந்து பலவுபசாரங்களைச்செய்துகளியாடல்களை
க்கொண்டாடினவர்களாய்உலகமாதாவேவேருக்கதிபன்
தன்பெண்ணாகவெண்ணி மிருந்தபிரியத்துடன் எத்தேச
காலத்தினும் அருகிலிருந்துபாராட்டி வருகின்றமுன்னி
லையில்குறிஞ்சிநிலத்துக்குஅதிதேவதையாகவிருக்கும்சுப்
பிரமணியதேவருக்குத்தேவியாகவிருக்கின்றவன்மலைகள்
சூழ்ந்தகுறிஞ்சிநிலத்துக்கதிபனாகவிருக்கின்ற வேடராஜ
ன்மகளாய்த்தன்பிதாவானவர்முன்னம்ஆயர்பாடியில்லாச
மாயிருந்ததைப்போலப்புற்களினும்செய்திருக்கும் சிறுசூ
டிசையிற்சேர்த்துவளர்வதாயினள். இவ்விதமாகத்திரிமூர்
த்திகளுமொருமூர்த்தியாகவிளங்கும்ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபெற்
றருளிய தவவமுதத்தைத் தேவதேவோத்தமன்திருத்தே
வியை மிருகங்கள் வாசஞ்செய்யும் கானகத்திலிருக்கின்ற
வேடர் தமதுரிமைமகளாகக்கொண்டு போற்றிவருகின்ற
தால் அவர்கள் முன்னேருடன் செய்திருக்கின்ற தவவி
தங்களை யாவரா லளந்துசொல்லக்கூடும் பின்பு ஏமதன்
னையானவள் பருவக்கிரமமாய் சப்பாணிகொட்டியும் தவ
ழ்ந்தும் தளர்நடைகொண்டும் தோழிகளுடன் கலந்துவே
ங்கைமரங்கள் தழைத்துக்குளிர்த நிற்பைப்பரப்பியிருக்
கும் முத்தங்களினுலவிவினையாடியும் முச்சிலில் மணிக
ளைவாரிக்கொழித்தும் முத்தங்களினுற் சிற்றில்செய்தும்பி
லாச்சோறுசமைத்தும் மணிகளைக்கொண்டு அம்மானை
யாடியும் சிறுதேருருட்டியும் அம்புலியைக்கூவியும்புஷ்
பங்களைப்பறித்துச் செண்குகள்கொடுத்துப் பந்தாடியும்
மாலையெடுத்துசூடியும் இவ்விதவினோதத் திருவினையா
டல்களைநடத்திப் பூர்வக்கியானஞ் சற்றுமில்லாத வளாய்
த் தாய்ப்பலவிதவுபசாரங்களைச்செய்துவரும்படிக்கு வள
ர்கலைச்சந்திரனைப்போலத் தினமொருமேனியாய்வளர்ந்து
குமரன் புயாசலங்களைத்தழுவுவதற்கு இத்தப்பருவந்தகு
ம்தகுமெனக் கொண்டாடும்படிக்குத் தேமல்பார்த்துதென்
னங்குரும்பைப்போலக்காட்டுங் கொங்கைகள் வெளிப்ப
டையாகக்காட்ட இராஜபுத்திரிக்குப் பன்னிரண்டுவயதுநி
றைந்து பாலகுமாரத்தியாகக்காணும் தருணத்தைத்தாய்

தந்தையர்தெரிந்து களித்தவர்களாய்த் தங்கள் குலமுறையைப் பாராட்டி மான்வயிற்றுதித்த வள்ளிநாயகியாரை நீண்டகதிர்களைவிரித்துப் பசுமையாகவிருக்கும் தினைப்புனத்திற்கினிகளாதிய பறவைகளிற்கங்கி கதிர்களைக்கவரவொட்டாமற் போற்றியிருக்கும்படிவைக்கினைந்து நீண்டவில்லையும் மின்னலையொப்பவிளங்கும் கூரிய அலகையுடைய பாணங்க்ளையும் இடைவிடாமற் கரங்களிற்கொண்டிருக்கும் வேடராஜன்கோடிசூரியப்பிரகாசம் பொருந்திய வெற்றிவேலாயுதமூர்த்தி மனதுக்கினியதிருத்தேவியாகிய தெள்ளமுதைக்கூட்டிக்கொண்டுபோய்க் கொல்லுக்கு மத்தியிற் பருத்தமரங்களைநாட்டித் தழைகளையும் கொம்புகளையும்பரப்பிப் போட்டிருக்கின்ற பரணினிடத்திலேற்றித்தாயே பக்கங்களிலிருக்கின்ற புனங்களில் வேடகன்னியர் பாதுகாத்துவருவதைப்போல விர்த்தக்கலனைக்கரத்திற்கொண்டு மணிகளைவைத்தெறிந்து பட்சிகளைத்தரத்திக்காவல்செய்து வரக்கூடவாயெனச் சொல்லுவைத்தனன் அதைப்பார்க்கு மிடத்திற் கிடைத்தற்கரிய சிரோரத்தினத்தைக் காட்டிற்சஞ்சரிக்கும் பறவைகள்எளிதிற்கண்டெடுத்துவந்துக் குஞ்சுகள்அதன்பிரகாசத்தைக்கண்டு களித்திருக்கும்படிக்குப் புல்லியகூடுகளிற் பொருத்திவைப்பதைப்போலவிரந்தது.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதியிருஷிகளோ? பிதாவின் கட்டளையின்படிக்கு வள்ளிநாயகியாரும் அதிகசந்தோஷத்துடன் மற்றவேடர்பாவையாருடன் நீண்டிருக்கும் யானைத்தந்தக்களைக் கால்களாகச்சேர்த்து வயிரப்பழுதுகள் மாட்டியிருக்கின்ற ஏணியின்மூலமாகத் திருவடிகளை மெல்லமெல்லவைத்தேறி வீற்றிருந்து பெண்கள்கிராமணியானவள் கணவனைக்கரத்திற்கொண்டு நீலோற்பலத்தைப்பழித்து சேற்கண்டையைப்போலப்பிறமும் விழிகளைத் தினைப்புனமுற்றினுஞ்சுழற்றிப்பார்த்துக் காவல்கொண்டிருக்குமுன்னிலையில் நேர்த்தசம்பவங்களையுஞ் சொல்லக்கேட்பீராக கதிர்கள்முற்றும் பருவமாதலாற்பலதிகையினுமிருந்து பசியசிறகையுடையகிள்ளைகள்-அன்றிற்பட்சிகள்-மாடப்புறாக்கள்முதல்யப்பட்சிசாலங்களும், மான்-பன்றி-கடமையாதியமிருகங்களும் வள்ளிமலையைச் சூழ்வரத்தழைத்தோங்கி விளைந்திருக்கும் தினைப்புனங்களில் உணவைவிரும்பிப் புறநிலங்களிலிருப்பவையனைத்தும் திரட்சியாகவந்து சேர்த்துஅவற்றின்பெருக்கத்தை யாவவராலும் கணித்துப்பேசக்கூடுவதோ அக்காலத்திற்கட்டுகள்பூண்டு நீண்டிருக்கும்விற்களைக்கரங்களிற் பற்றியிருக்கும் வேடர்களிட்ட பரணிடத்தில் எம்பெருமாட்டியாடிய வள்ளியம்மையானவள் கவணிற்சுட்டியிருக்கும் கயிற்றினொன்றை விரலில்முடிந்துகொண்டு கதிர்கள்மலிந்து ஜோவென்னும்இரைச்சலைக்காட்டி அசைந்திருக்கும் தினைப்புனத்தினருகில் மான்மரைமுதலிய மிருகங்கள் நெருங்கவொட்டாமலும் கிள்ளைகளாதிய பரவைக்கூட்டங்களிற்கவ்வொட்டாமலும் கூகாவெனக் கூவிக்ஈறுத்து வேலையொப்பக்காதளவுமோடிமைதியின்று விளங்கும்நேத்திரங்களைவாய்ந்த வள்ளியம்மையானவள் நவமணியினங்களைக் கற்களுக்குமாறாகச்சேர்த்துக்கொண்டு கவணிடத்திட்டுக் கிறுகிறெனச்சுழற்றி வீசியோட்டியவிதங்களை அடியேன் கிருதாரத்தனாத்தொபொருட்டு விரித்துச்சொல்லக்கேட்பீராக.

செந்தாமரைமலரைப்பழித்துவிளங்கும் அழகிபதிருக்கரங்களிற் பற்றியகவளை ஒவ்வொருதரம்சுழற்றிப் பூவைகளை மாடப்புறாக்கள் ஆலோலமெனக்கூவி மணிகளைக்கடாவிடையோட்டியும் அழகியகலாபத்தையுடைய மயில்கள் மதுரமாகிய வார்த்தைகளைக்கொஞ்சும்பசியகினிகளாள், ஆலோலமென்றதட்டியும் செவிகளுக்கினிமைபெறக்கூவும் கரியகுயில்களாள், ஆலோலமெனத்தரத்தியும் சிவந்தகொண்டையைப்பெற்றிருக்கின்ற சேவல்களாள், ஆலோலமெனப்பேசியும் நீண்டகொம்புகளையுடைய மான்களாள், பருத்ததேகத்தைப்பெற்ற கடமைகளாள், கூரியதந்தங்களைப்படைத்தபன்றிகளாள் ஆலோலமென்றுருத்துக் கற்களைக்கடாவித்துரத்தியும் இவ்விதங்களாகப் பட்சிக்கூட்டங்களையும் மிருகப்பெருக்கையும் அடிக்கடிக்கவளைச்சுழற்றிப்படாஸ்படாலுமென மணிகளைவீசித்திசைக்கெட்டோடப் பறக்கடித்து வள்ளிநாயகியார் தினைப்புனத்தை ஏமாறாமற் காவல்புரிந்து பிதாவானவன் வேளைவேளைக்குக்கொண்டு வந்து கொடுக்கும்தேன்தினைமா கச்சாயவகைகள் பண்டு பலாதிகளைத் திருப்தியாகவுண்டு மனவெழுச்சியுடனிருக்கின்றகாலையில்பாலசப்பிரமணியதேவர்முன்னம்அவளுக்கணுக்கிரகத்திருக்கின்றபடிக்குக் காட்சிதந்து ஆண்டிரட்சிக்கும்படிக்குத் திருவுளத்திற்கொண்டவராய்க் கந்தமாதனவரையில் தெய்வயானையம்மையுடன் சூலவியிருந்தவர் அத்தலத்தினும் முன்போலவேகாட்டி வெளிப்படுத்தினியனுய்வந்து மூங்கிலடவிரெருங்கி யொலித்திருக்கும்சாரலையுடைய திருத்தனிகைவரை யைச்சேர்ந்து காலம்பார்த்திருக்கும்போது இசைநூலைப்பூரணமாகத்தேர்ந்து அதன்மதுரத்தைத் துணிப்பாகக்கிரகித்துமனவெழுச்சியுடன் சரிகமபதரிசெவன்னு மிசைக்கிரமப்படிக்குயாழினைமிட்டிச் சிவபிரான்புகழ்த்திற்களைப்பாடிப் பேரானந்தத்தையனுபவித்து உலர்மெங்கணுமூலவிவரும் தவசிரேஷ்டராகிய நாரதரிஷி தெய்வலோகத்தைக்கடந்து கருங்கடல்சூழ்ந்த பூமண்டலத்திலவந்து மகத்துவமுள்ளசிறந்த நதிகளிருக்குமிடமெங்கணுப் தேடிப்போய்நானம்பண்ணிப் பரமேஸ்வரர் பார்ப்பதியாருடன்களித்தெழுந்தருளியிருக்கின்ற தெய்வீகத்தலங்களிற் போய்ப்பாடியாடிப் புகழ்ந்துபோற்றித்தரிசித்து ஆனந்தபரவசனயப்பூவலம்வருமுன்னிலையில் வளங்களனைத்தும் பெருத்தோங்கிச்சோலைகள் சீனைகள்மலிந்து மங்களாகரமாகவிருக்கும் வள்ளிமலைக்கருகில் வருகின்றசமயத்தில் நீண்டகதிர்களைவிரித்து இரைச்சல்ட்டுஎங்கணும்பரந்திருக்கும் தினைப்புனங்களினொன்றில் பரணினிடத்திருந்து கவனைக்கரத்திற்குங்கி ஆயாலோட்டிக்காத்திருக்கின்ற வேடராஜபுத்திரியைத் தரிசிக்கமாதிரித்தலில் உள்ளமூமென்புமுருகத்தக்கதாகப் பத்திவிளங்கி மனப்பூரிப்புடன்கரங்களைக் கூப்பித்தொழுது அற்புதத்தையடைந்தவனாய் எமதன்னையினது மங்களகரமாகிய சூபலாவண்ணியத்தின் பெருமையையும் குணதீசயங்க்ளையும் மனதினுலளகிட்டும்புகழ்நீப்பினுமுடிவதோ இத்தகைய எம்பிராட்டியானவள்முற்பிறப்பில் எமதிறைவனாகிய பாலசப்பிரமணியதேவருக்குபாரியாதற்பொருட்டு அரியதவங்களைச்செய்து அவனுஞ்ளையும் பெற்றிருப்பதால் இந்தமாதாவினது பெருமிதங்களைச் சிவகுமாரனுக்குத் தெரிவித்துக் கவலையிற் படுத்திக் கூட்டுறவாக்குவது என்போல்களுக்கும்புகழ்தவமுமாமெனநீனந்து வள்ளிநாயகியாரை மெய்ப்படுத்தியு

டன் போற்றிவாழ்த்தி அத்தலத்தைக்கடந்து வினாந்து போய் ஒருமு ிரத்தகாலத்திற்றினந்தோறும் முன்றுசெ ன்கமுரீர்மலர்களைத்தரும் பெருமையினையுடைய சரவண ப்பொய்கைகளிங்கும் திருத்தணிகாசலத்தின்மீதிற்சேர்ந் து அத்தலத்திலிருக்கும் திருவாலயத்தினெழுந்தருளியி ருக்கின்ற பன்னிருபுயாசலங்களைப்படைத்த கந்தசுவாமி யைவிழிகள்களிக்கக்கண்டு சன்னிதானத்தைச்சேர்ந்துமு ம்முறைவலம்வந்து தீர்க்கதண்டன் சமர்ப்பித்தெழுந்து வேதவாங்கியங்களினாற்றுதித்துப் பேரானந்தவாரியில்மு ழிக்களித்தவராய்இதனைவிண்ணப்பஞ் செய்வதாயினர்.

குமாரக்கடவுளே யிதற்குச்சமீபத்தி லொருமலையிருக் கின்றது அதன்சாரலில்விளங்கும் வனத்திற்சிவமுனிபெ ன்னுந் தவசிகோஷ்டர் மவுனவிரதத்தைப்பூண்டு யோக சாதனையைச் செய்திருக்கின்றபோது பெட்டைமாதொன் று அதிகவடிவுட னெதிரினுலவக்கண்டு காமாந்தகாரனா ய்க்களித்துப்பார்க்க அவர்நோக்கம்பட்டமாத்நிரத்தில் க ருக்கொண்டு சிலநினைக்களுக்குப்பின்பு பெண்குழந்தை யைப்பெற்றுத் தன்னினமில்லாதபடியால் மாணுதுகிசை வைத்தனிமையிலிவீட்டோடிப்போயினது உடனேவேட ராஜனெடுத்து வளர்த்துப்போற்ற வள்ளியம்மையென்னு ம் திருநாமத்தைக்கொண்டுபன்னிரண்டுவயது பாலகுமா ரத்தியாய் வள்ளிமலைப்பக்கங்களிலிருக்கும் தினைப்புனத் தைக் காவல்கொண்டு பரணிலிருக்கக்கண்டுவந்தேன், கா ங்கேயனே அந்தமாதாவின சுந்தரவடிவிலின்பெருக்கையும் குணதீயங்கனையும் மற்றசிறப்புகளையும் பார்க்குமிடத் திற்செந்தாமமாமலர்வாசியாகிய ஸ்ரீமகாலட்சுமிக்குமேற் பட்டவனப்பைப் பெற்றிருப்பதாகக் காணுகின்றது இப் போது நான்விண்ணப்பஞ்செய்தகாரணத்திற்சற்றும்பிச கிராது யதார்த்தமாகநம்பத்தக்கது, தேவரீரொழுக்தருளி திஷ்டாந்திரமாகக்கண்டு களிக்கலாகும் மேலும் உலோக நாயகியாகிய அப்பண்ணமுதானவள்முதல்ஸ்ரீபகவானு கியமகாவிஷ்ணுவினிடத்தற்புத்தியாய்தேவரீராதேசோ மயமாகிய கோலத்தினிடத்திற்காமுற்றுப் பன்னிருபுயா சலங்களையும் சொன்னக்கலசத்தை யொப்பவிளங்கும்தன பாரங்கொன்றுபடத்தமுவி யின்புறம்படிக்குநீனந்து அளவற்றகாலம் கடினமாகிய தவவிரதங்களிச்செய்திரு ந்தகாலையில் அப்பொழுது தாமெழுந்தருளிக்கடாட்சித் தவாரே யிக்காலத்தினுந் திருவுளத்திரங்கித் தடுத்தாண் டுரட்சிக்கவேண்டுமென்று நாரதரிஷியானவர்பரிவாய்வே ண்டுகின்றதைப் பாலசுப்பிரமணியதேவர் நகைமுகமாகக் கேட்டருளித் தவசிகோஷ்டனே நம்மிடத்திற் பிரிதிபத் தியுடன்தெரிவித்த சந்தோஷவார்த்தைகளுக்கு மகிழ்ந்த னம்மேலும்நன்மையாகவும் நடத்தவேண்டிய காரணமா கவுயிருப்பதால் உன்மனவிருப்பத்தின்படி அத்தலத்தைச் சேர்ந்து வள்ளியைவசப்படுத்திக்கொண்டேவரக் கடலோ மனத்திருவாய்மலர்ந்தவராய்நாரதரிஷிக்குச்செலவுகொ டுத்தனுப்பிவிட்டு அக்கன்னிகையினிடத்திலுமையல்கொ ண்டி காமக்கவலையிற்ப்பட்டு மனமுருகிச்சற்றந்தாழ்க்கச் சம்மதமில்லாமல் ஏல்லையும்அம்பையும் இடைவிடாமற் கரங்களிற் கொண்டு வேட்டையாடித்திரியும் வேடராஜபு த்திரியானவன் பிழைத்தற்பொருட்டுத் திருவுளமிரங்கிச் சுயஞ்சோதிமயமாகிய தமதற்புத்தகோலத்தைமறைத்துக் காமக்குரோதலோபமத மாற்சரியமென்னும் கவலையிற் பட்டுப் பஞ்சேந்திரியச்சேட்டையின் வயத்தராய்மயங்கிய

முலும் மானிடவேடத்தைத்தாங்கிவேதங்கள்பூசித்துக்கா ண்பரியதிருவடிகளிற் கலீல்கலீலெனச் சத்திக்கும் வீரக ண்டாமணியைக்கட்டிச் சல்லடத்தைத்தரித்துக் கச்சை யைச்சுந்தரமுள்ளவிடையினிடத்திறுக்கிப் பரிமளமிகுத் தபுஷ்பமாலையைத் தோள்களினிடத்திற் புரளுப்படிக்கு ச்சுமு நீண்டதனுசையும் கணைகளையும் கரங்களிற் கொ ண்டி காளமேகத்தையொப்பக் கறுத்திருக்கும் சிகையைச் சேர்த்துக் கொண்டையாகமுடிந்து அதனைச்சுழ்வரப் பலகறைத்தாழ்வடத்தைச்சுற்றித் திருப்பாதங்களிற் செ ருப்பணிந்து இவ்விதமாக வேட்கோலத்தைப்பெற்றவ ராய்க் கிளியையொப்ப ஹிங்கிதவார்த்தைகளையாடும் வே டமங்கையினிடத்துண்டாயிருக்கின்றமோகமானதுநிறை யையழித்து மனதைப்பிடித்துத்தள்ள அதன்வயப்பட்டு எமகிறைவனாகிய சிவசுப்பிரமணியதேவர்திருத்தணிகை வெற்பைக்கடந்து செந்தாமமாமலரைப்பழித்து விளங்கு ம்அழகியதிருவடிகள் பரல்கள்பரந்த பூமியிற்பதிந்து க ன்றிச்சிவந்து காட்டும்படிக்கு வழியைத்தாண்டி வள்ளிம லைக்குச் சமீபத்தில்வந்து மண்டலமெங்கணும்புகழும்பெ ருமையினையுடைய அப்பருவத்தின்மேல் மெல்லமெல் லவேறிக்கதிர்கள்மலீந்து கண்டலர்கள் விழிகளுக்கலங்கா ரமாக ஓசையைக்காட்டி அசைந்திருக்கும் தினைப்புனத் திற்காட்டும் பரணின்மீதிலின்று கவணினிடத்திலுமணி களைவைத்து கரத்திற்கொண்டு வேலைபொப்பக்காதளவு மோடி செவ்வரிபரந்து சேற்கண்டையைப்போலப் பிற ழ்ந்திருக்கும் விழிகளை நாலுமுலைகளினும்பரப்பிக் கிள னையாதியபட்சிக்கூட்டங்களையும் மான்மனாமுதலியமிரு கங்களையும் நெருங்கவொட்டாமல் அதட்டிவிசிப்பாதுகா த்கிருக்கும் செல்வத்தைஎம்பெருமாட்டியைத்தெள்ளமு தைலோககாரணியைத்தன்மன துக்கினிய திருத்தேவியை ஒருவன் வறுமையுற்றகாலத்திற் றான்முன்னம்வைத்துக் காணதிருந்த பழம்பொருள்கிடைத்துக் களிப்பவரைப் போல விழிகள்களிக்கும்படிக்கெதிர்த் குடத்தில்விண் றொழுதுவதைகிள்துத் தேனைப்பெருக்கிப்பொற்சன் ன ங்களுக்குச் சமமாய் மகாரத்தங்களைப் பொருந்திச் சகத் திரவிதழகைவிரித்தலரும் பொற்றாமரைப் பிடத்தளாகி ய ஸ்ரீமகாலட்சுமியைப்போலத்தழைத்தோங்கிக் குளிரீந் தழ்ழலைப்பரப்பியிருக்கும் சோலைகள் காவுகள்தோப்புக ள்பலவகைப்புட்பங்களையிரித்து மதுரமிகுத்தரீர்நிறைந் திருக்கும் சுனைகளமடிகள்ஓடைகளமிகுதியாய்வளங்கள் பெருத்திருக்கும்வள்ளிவரைமேற்புறத்திருந்து பிதாவின வாக்கியப்படிக்கு வேறொருநாபகமில்லாமல்நோக்கிச் சி த்தத்தைப்புறம்பிற் செலுத்தாமல் ஏகமனதாய்ப்பயினை ப்போற்றிவரும் மேகத்தையொத்தகறுத்தகூந்தலையும்மி ன்னலைப்பழித்துவிளங்கும் அழகியதிருமேனியையும் ம ற்றகுணசம்பத்துகளையும் பெற்றிருக்கின்ற வேட்பெரு மான் தவக்கொழுந்தைக் கடப்பமலர்மலை மணம்மீங்கா தபன்னிருபுயாசலங்களையுடைய பாலசுப்பிரமணியக்கட வுந்நெருங்கி எதிர்க்காட்சியாகக் கண்டவுடன் அனலீற்ப ட்ட மெழுகைப்போல மனங்கரைந்து விரகாக்கினிமேலி ட்டி உள்ளத்தையும் உடலையும் தகித்துவாட்டச் சோர்ந் து வெம்பித் தாபரித்திருக்கக் கூடாமையால் தினைப்புன த்தின் மத்தியிலிருக்கும் பரணுக்கருகில் மெல்லமெல்ல நெருங்கி அம்மையில்திவிழிகளைச்செலுத்திப்பற்கள்விள க்கநகைமுகராய்க் கூரியவேலைப்போலவிளங்கிக்காதளவு

மோடிச்செல்வரிபரந்துமைதிமிர்ந்துபாலையொப்பவென
த்து விஷத்தினுக்கதத்துமாரன் பார்வையைப்பறித்தநே
த்திரங்களைப் படைத்திருக்கும் பெண்கள்காமணியேம
னமிரங்கிரான்சொல்லவிருக்கின்றநீதிகளைக்கேட்பையாக.
உமது சுந்தரவடிவையும் நிலையயுகண்ட மாத்திரத்
தில் நமக்கு மனந்தாளவல்ல செல்வப் பெருக்கையுடை
ய பொன்னகரத்தினும் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலப்
பரப்பினும் ஆதிசேஷனை பொத்தவன் வாழும்பாதலத்தி
னும் அதிக சுந்தரவடிவாகிய பெண்களனைவருக்கும் நா
யகமாகப் புகழவல்ல சர்வமங்களரூபலாவண்ணியமுள்ள
உம்மையொத்தவரைக் கண்டபேரண்டம்சரபசார்த்தூல
ம், சிங்கம், புலி, யானைமுதலிய, கொடியமிருக்கன்சஞ்ச
ரிக்கின்ற இந்தமலையின்மீதிற நழைத்துக்கிடக்களை விரித்
திருக்கும் தினைப்பனத்தைக்காக்கும் படிக்கு யாதொருஉ
தவியு மில்லாமல் தனிமையில் வைத்துப்போன வேடரு
க்குச் சிருஷ்டிகர்த்தனாகிய பிரமன் உமது நாணயத்தையு
ம் பெருமைகளையும் புகுத்தறிந்து அதற் கடுத்த காரண
ங்களை நடத்தத்தக்க விவேகத்தையும் பரிவையுங் கிடைக்
கச்செய்தவனல்லன் ஐயையோ விதைப்பார்க்குமிடத்தில்
நீதியுமன்று அவலமாகவு மிருக்கின்றது அதுநிற்ககறுத்
து நீண்டிருக்கும் கூந்தலவாய்ந்தபெண்ணரசியேதொலை
தூரத்தி லிருந்து வந்தபான் உமதுமங்களகரமாகிய தோ
ற்றத்தைஎதிர்ப்பட்ட மாத்திரத்தில் இத்தலத்தைக் கடந்
தப்புறம்போகச் சம்மதமில்லாமல் மதிமயங்கி வருந்துகி
ன்ற நமது மனங்களிக்கத் தக்கதாகப் பவளத்தையொத்த
வாயைத்திறந்து அருள் நோக்கத்தைச் செலுத்திஉமதும
ங்களகரமாகிய பெயரைச்சொல்லும் அதற்குச் சம்மதமி
ல்லாவிடில் நீர்வாசஞ்செய்யும் சிறந்தபதி யின்னதெனப்
பேசும் அதுவும்சம்மதமில்லாமற் போமாயின்னொப்பற்றத
மது சிறுருக்குப் போகும் மார்க்கத்தை யாவதுதயையசெ
ய்து கோவையைப்பறித்து விளங்கும் திருவாயை விண்டு
செவிகளுக்கமுததாயாகப் பூரிக்கவேண்டும் ஒபெண்க
ள்நாயகமே என்கெள்வீகளைக் காதுகொடுத்து வினவிமறு
மொழி யாடமனமிரங்கிராயின் யானென்னசெய்வேன் இ
வைநீற்க என்மனமும் தேகமும் பூரித்துகளிக்கும் படிக்
கு நகைமுகத்தை யாயினுங் காட்டவொண்ணதோ அல்
லது சேற்கெண்டைபைப் போலப் பிறழும் திருநோக்கத்
தைக் குளிர்ச்சியாகச் செலுத்தவேண்டும் உமது தரிசனை
யைப்பெற்ற மாத்திரத்தில் மனநிலைகலக் கிப்பொறிகள்ம
யங்கிக் காமக்கவலையிற் பட்டுமுலும் தமியேன்களித்துப்பி
ழைக்கும் மார்க்கமொன்றைக் காட்டாமற் சற்றும்என்னி
டத் தன்பைச் செலுத்தாமலும் இரக்கமற்று இவ்வாறே
யிருப்பையாகில் சத்தியமாகச்சொல்வேன் எக்காலத்தினு
ந்தீராத பழிபாதகம் உம்மைச் சேருவதற்கையமில்லை ப
ராமுகமாயிராமற் துரிதமாயிதற்கொரு வகைதேட வே
ண்டுமென்று உலையிற்பட்டமெழுகைப்போல மனங்களை
ந்து வேடப்பாவையின் மேற்கொண்ட மையல் வலையிலக
ப்பட்டுக்கொண்டு திகைப்பவனையொப்பப் பற்களைக்காட்
டி முகமலர்ச்சியுடன் வருந்திக் கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கரங்க
ளைநீட்டிநீட்டிக் குறைபிரந்து நின்றனன்.

கேட்டார்களோ சவுனகாதிதவத்தோ, அக்காலத்திற் பா
லசுப்பிரமணியக் கடவுள் நடித்த திருவிளையாடல்களைப்
பார்க்குமிடத்தில் சோடசகலையையுடைய சுந்திரன்விளக்
கமானது அலைகள் மிகுத்த நீர்ப்பெருக்குதோற்றம்போ

து கலங்கிக்காட்டுமாறுபோலவிளங்குகின்றதுஇவ்விதமா
கக் குமாரதேவர் ஆதிகேசவன் திருக்குமரி யெநிரில்லின்
து இங்கித வார்த்தைகளைப் பேசி மையற் பெருக்கைக்கா
ட்டிப் பலபலவழக்குகளைக்குறித்து வாதாடிக்கொண்டிரு
க்கின்ற காலையில் வள்ளியம்மைக்குத் தினந்தோறுங்கால
ங்களில் உணவுகொண்டுவந்து கொடுத்துப்போகும்வழக்
கப்படிக்கு வேடராஜன் தன்பரிசனர் பன்றி மான்- கரடி-
யானைமுதலிய மிருகங்கள்பட்சிசாலங்கள்பயந்தோடியொ
ளிப்பதாகக் கொம்புகளைபூதியும் பறைகளைகணகணென்
றறைந்து கூக்குரலிட்டும் தொடர்ந்து வரத்தக்கதாகத்த
ன் சிறுநாக்கடந்து தினைப்புனத்தை நோக்கிவருவதைக்
குமாரசுவாமியார் தெரிந்தவுடன் அவர்களுக்குத்தமது நி
ஜத்தரிசனையக்காட்டாமல் மறைத்து வேதங்கள்வேராக
வும் சிவாகமங்கள் அடித்துண்டமாகவும் தருமசாத்திரம்
கலைக்கியானங்களாதியாகக் கிளைகள்-இலைகள்-தளிர்-மலர்-
பிஞ்சு-காய்-கனியாகவும் இத்தகையசிறப்புக்களைப் பெற்றி
ருக்கும் வேங்கைமரக்கோலங்கொண்டு குளிர்ந்த நிழலைப்
பரப்பிக் கந்தழாந்தி நின்றபோது வேடராஜனும் அதிக
சந்தேதாஷ்த்துடன் தீவரமாய்தன்புத்திரி காவல்கொண்டி
ருக்கும் கொல்லையைச் சேர்ந்து தன்குலம் நீழீழ்காலம்பு
கழிபெற்றோற்கும் படிக்கு எழுந்தருளியிருக்கும் பதிவி
ருதாசிரோமணியைக்கண்டி தாயேமிகவும்பசித்திருக்கி
றனையோ வெனப் பாராட்டித் தான்பதம்படுத்திக்கொண்
டுவந்த வள்ளிக்கிழங்கு தினைமாதேன்திரட்டுப்பால் மதுர
மிகுத்த பழவகைகளாதியான தின்பண்டங்களைக்கொடுத்
துத் தினைப்புனத்தைப் பதலமாகப் போற்றி யிருக்கும்ப
டிக்குச் சொல்லித்திரும்புமுன்னிலையில் பக்கத்திற்றழை
த்தோங்கி நிற்கும் வேங்கையைக்கண்டவுடன் அதிசயித்
திருக்கின்ற காலையில் அவனுடன்வந்தகொலைத்தொழிலை
யுடைய கடினசித்தராகிய வேடரும் பார்த்துப் பிரமித்த
வர்களாய் இதுபரியத்தம் நாம்வரப்போக விருக்கின்றனம்
இந்தமரத்தைக் கண்டதுகிடையாது நூதனமாகக் காட்டு
கின்றதால் இதனும் சிலதிங்குகள் நேரும்போலக்காணுகி
ன்றது ஆதலாற் குரியகிரணங்களை யடக்கித் தழைத்தி
ருக்கும் வேங்கைமரத்தையிந்த நிமிஷத்தில் முறித்தெறி
வோம் வேருடன் பறித்துத்தள்ளுவோம் கோடாலியினற்
காணையாடுவோம் துரிதமாய் எதைக்கொண்டாவதுஅதப்
படுத்திப்போவது உத்தம மென்று பலபலவிதங்களாகப்
பேசி மேலும் தியாவிலக்கிஅரசன்தன்குமாரத்தியின
து முகத்தைப்பார்த்து அம்மனை பரிமளமிகுத்தபுஷ்பங்
களை விரித்து வேங்கைமரமொன்றுபுதிதாய்இதோகாணு
கின்றது இதுவருங் காரணமென்னோஉண்மையாகச்சொ
ல்லக்கடவாபெனக்கேட்ட மாத்திரத்தில் அம்மைபயந்து
அப்பனை யிந்தமரம்வந்த ஹேது எனக்கொன்றுந்தெ
ரியாது மாயமாக விருக்கின்றதுநேற்றைத்தினமில்லாதது
அதிசயமாகத்தோற்ற விருக்கின்றதெனத் திருமேனியும்
மனமும் நடுங்கும்படிக்கு இதுதவிர எனக்குயாதுந்தெரி
யாதெனப் பேசியதைக்கேட்டுப்பிதாவானவன்பரிவாய்தா
யே அச்சப்படவேண்டாம் நீதனிமையாக இவ்விடத்திலி
ருக்கிற படியால் அழகாய்ப் பூத்திருக்கும் வேங்கைமா
மானது உனக்குமலர்களைப் பறித்துக் களித்துக்காலங்கழி
க்க வுபயோகமாகவிருக்கும் ஆதலால் பயமில்லை கிளிகள்
முதலான ஜந்துக்களைக் கிட்டவொட்டாமல் கியாபகமாய்

ப் பார்த்திருமெனக் கட்டினையிட்டுவேட்களுடன் திரும்பித் தன் குறிச்சியைச் சேர்ந்திருந்தான்.

இவ்விதமாக அவர்கள் மறைந்தவுடன் கொல்லக்கருகில் வேங்கையுருக்கொண்டு நின்றசுப்பிரமணிய தேவர் அக்கோலத்தைமாற்றிப் பழையபடிக்குமன்மதனிலும் அதிசுந்தரமுள்ள மாலிடவடிவைத்தாக்கி வேடராஜபுத்திரி க்கெதிரில்லின்று காமக்கவலையிலகப்பட்டுவாடுகின்றவனைப் போலப் பலநடனங்களைக்காட்டி நகைமுகராய்க்கரிய அளகபாரத்தைபுடைய வள்ளிநாயகியாருக்குச் சமீபத்திற் போய் அவளிடத்திருக்கும் கிருபைப் பெருக்கினால்தனைச் சொல்வதாயினர்; கோங்குமபையொப்பக்குவித்துப்பொற்குடத்தைப்பழித்து விம்மித்ததும்பித் தேமல் பரந்திருக்கும் ஸ்தனபாசங்களைப் பெற்றிருக்கின்ற குறப்பாவாய்தயைசெய்து கேட்பையாக, உன்மங்களகரமாகிய வடிவின்பொலியையும் குணதீசயங்கனையுள் கேள்விப்பட்டவெகுதூரத்திலிருந்து மிகவுமவருந்தி உன்னைநாடி யிவ்விடம்வந்தேன் இனித்தேவரீர் செந்தாமரைமலையொத்ததிருவடிகளல்லதுவேறுகதியில்லை எக்காலத்தினும்உம்மைப் பிரியவறியேன்சற்றுமிடைகிடாமற் கலந்து குலவியிருக்கவிரும்பினேன் மாலமிவைப்போலப் பரந்தோடி யிருக்கும் விழிகளையுடைய பெண்ணமுதமேதினனுகியயான்தம்மைவிட்டுப்போகவுந் துணிவேனோ அப்படிக்குச் செய்ய யத்தனப்படினும் மனமொருபித்துநிற்குமோ உடலைப் பிரிந்து உயிர்தாபரித்திருக்கவல்லதோ இக்காரணங்களை விரித்துவிரித்துப்பேசவும்வேண்டுமோ மின்னலையொப்பக் காட்டிமறையும் மெல்லிய விடையையுடைய பேதாய்மைதிரிந்து வேலைப்போலக்காட்டும் தேவரீர் கூரியகண்களின் சுழல்வலையிற் பட்டு வாடித்திகைக்கின்ற அடியேனுக்கு கிருபாநோக்கக்கடையயாவது காட்டாமல்தாழ்க்கலாமோஇதையன்றிப்பிழைக்கும்மார்க்கம்பேறுண்டோ இந்த அபாயகாலத்திற் சற்றுத்தயைசெய்து தமதுநிருக்கரத்திலுணைந்து ஊசலாடுமிவ்வுயிரைக் காக்கக்கடவாய் தருக்களடர்ந்திருக்கும்மலைச்சாரலில்வாழும் வேடமின்னே நீர்களித்து நீராடயோக்கியமாகிய சுனையாய் மனவெழுச்சிபெறக் கொங்கைகளினிடத்திற் பூசும் பரிமளமிகுத்தசாந்தமாய்க்கறுத்து நீண்டிருக்கும் கொண்டையி னிடத்திற் சொருகவல்லசுகந்தங்களை விசும்புதியமலராயுருப்பெற்று தம்மைச்சேர்ந்து மகிழ்ச்சி பெற்றிருக்கும் பாக்கியத்தைப் பெருமற்போனென்விரகாக்கினிமேலிட்டித்தேகத்தையும் மனதையும் சுட்டுக்கொளுத்துவதினால் மிகவும் வாடுகின்றேன், தமதுகிருபைக்குப்பாத்திரமாதற்பொருட்டு இனிசெய்யவேண்டிக் கருமமென்னோயாத் தோற்றவில்லை அதைக்காட்டுவீராகில் மனோபிஷ்டப்படிக்கு கடத்தக்காத் திருக்கின்றனன், ஒ பெண்கள்கிசாமணியேயினவென்ன வடியாயம் சிங்கசார்த்தாலங்களாகிய கொடியஜந்துக்கள் சஞ்சரிக்குயிந்த ஆரண்ணியத்தில் அபலமாகியதினைப்புனத்தைப் போற்றிவருவது தம்மையொத்தபெண்கள்கிசாமணிக்கடாது அடாது, மிகவும்ஹீனமாக்காணுகின்றதுளன்கண்ணே, ஆவியே, கிருபையுற்றுப்பின்பற்றிவருவீராகில் கஜேந்திராச்சம்பந்தையுடைய பொன்னுலகவாழ்வைப்பெற்றிருக்கும் அரம்பாஸ்டிக ளனைவரும்வணங்கி வேண்டியதொகைகளைச்செய்து போற்றிவரவும்தெய்வபோகமுற்றினும் தாமே அனுபவித்துக் களித்திருக்க வைப்பேன் இஃதன்றியும்தேவரீர்மனதில்விருப்புற்றவைகளை

த் திருவாயைத்திறந்து சொல்லு வீராகில் எத்தகைய தாபினும் அவற்றையிந்தநீமித்திற் நேடித்தரவல்லேனென்று இவ்விதங்களிற் பற்பலஇனியசொற்களைப்பேசிக் காமலாகிரியினாலுண்டாகும் வருத்தங்களைக்காட்டிக்காங்களை நீட்டிப் பற்களைத்திறந்து நகைமுகனாய்க்கெஞ்சிநிற்கின்ற காலையில் வேடராஜபுத்திரியானவள் அவ்வாக்கியங்களனைத்தையுக்கேட்டுக் குறிப்பாய் குமாரசுவாமியார் மனக்கருத்தை நிதானித்தறிந்துகொண்டு இவர்வடிவின் பெருக்குங் குணதீசயங்கனும் கொஞ்சிப்பேசும்வார்த்தைகளின்குளிரச்சியம் வெகுநத்தியாக விருக்கின்ற தென்று மனதிலெண்ணி நானமிகுதியினற்றலையையிறங்கியிவ்விதமறுமொழிகளைப்பேசுவாமினன்.

நானிழிகுலமாகிய வேட்பாவையாகும் உம்மிடவடிவின்சினையும் நடைநொடிபாவனைகளையும்பார்க்குமிடத்திலு இராஜகுமாரனாகவும் புலனங்களனைத்தையும்பாதுகாத்திரட்சிக்கும் முதல்வனுசவுங் காணுகின்றது, அத்தகைய சிறப்பினைப் பெற்றிருக்கின்றதேவரீர்ஹீனளாகியளன்னைத் தழுவுகின்றதுதகாதனவாகியவார்த்தைகளைத்தயிரியமாய்ப் பயமற்றுப்பேசுவது பழியல்லது நன்மார்க்கத்துக் கடுப்பதோ கதிர்களைவிரித்துச் செழித்திருக்கின்ற தினைப்புனத்தைப் போற்றி மிகவும்அருகியாயிருக்கின்றகுறப்பெண்ணினிடத்தில் உலகங்களைப் பரிபாலனஞ்செய்யவல்ல தம்மையொத்தஇறைவன் உளமயங்கிக் கருத்தழிந்துபித்தனையொப்பப்பேசிக் கலவியைச்சித்தவழக்காடுவதுரியாயமல்ல வீரத்தன்மைபொருந்திய புலியானதுபசிப்பிணியினால் வாடுமாயினும்அற்பமாகியபுல்லத்தின்னரீனைப்பதுதனடோவெனவள்ளிநாயகியார் இவ்விதங்களாகப்பற்பலநீதிமார்க்கங்களை விரித்துக்காட்டிமறுத்தபேசியகாலத்தில் எமதன்னைமனம் திடுக்கிட்டுப்பயங்கொள்ளும்படிக்குவேடர்திரண்டுசூறிஞ்சிப்பறைகளையும் பம்பையாகிய வாத்தியங்களையும்முழக்கிக்கொண்டு சூழ்ந்துவரும்படிக்குஅரசன் தன்பதியைக்கடந்து வருகின்றஆடம்பரங்களைத் தெரிந்தமாத் திரத்தில் வள்ளியம்மைதேகமூற்றும்வியர்க்க நடுநடுக்கிமனம் நிலைபெருமல் வருந்திக்கரங்களைப்பிசைந்து கொண்டு எமதுநாயகன் திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்து ஜயனேகொலைத்தொழிலையே முக்கியமாகவெண்ணி நடாத்தும் தீயசெய்கைகளை யுடைய வேடர் மிகவும் கொடியர் முன்பினியோசிக்கும் தாட்சணியமென்பது அவர்களிடத்திற்கிடையாது ஆதலாற்சற்றும்தாழ்க்காமற்றுரிதமாய் இத்தவத்தைநீக்கியோடித் தப்பிப்பிழையும் இது தருணபேதம் போம்போமென்று பரிவாய்ப்பேசிய அன்பின்காரணங்களைத்தெரிந்தவுடன்முருகனுக்குமனம் பூரித்து பெண்ணரசியே பயப்படவேண்டாம் உமதெண்ணப்படிக்குச் செய்வோமெனச் சொல்லித்தேசாதேசங்களெங்கணும் புகழ்ந்துபோற்றத்தக்க சைவசமயத்தை யனுசரித்துநடந்துகொள்ளவல்லவிறுத்தவசன்னியாசிவேடங்கொண்டு அதிகஆரவாரங்களைக்காட்டி அத்தட்டிஉருட்டி கெக்கல்கொட்டி யிருக்களை துரத்திக்கொண்டுவருகின்றவேடர்களெதிரிற் போய் ராஜனைக்கண்டு பரிபூரணகடாட்சத்தைப்பாலித்துக்கரத்திற் பற்றியிருந்தபையிலிருக்கும்திருநீற்றையிருவிரல்களினாலெடுத்துச் சிவநாதனையிரட்சிக் கக்கடவனெனக்கொடுத்துவேடர்பெருமானேசென்றசென்றவிடங்களில் சகலவெற்றிகளையும்பெற்று ஜயசாலியாய்ச்செல்வச்சம்பந்தையனுபவித்து நீழிகாலம்வாழ்க்கட

வாயெனப்பலவாழ்த்துகளைச்சொல்ல ஆசிரித்ததபோது வேடர்பெருமான் தன்கரத்திற்கொடுத்தவிபூதியை நெற்றியிற்சாத்தித் துரிதமாய்த் தன்முடிசுந்தமுர்த்தி பாதகமலங்களிற் படும்படிக்குத் தீர்க்கதண்டன்சமர்ப்பித்துச் சுவாமிகள் வயதுமுதிர்ந்த விருத்தராய் காடுகுழந்த இர்தபருவத்ததைத்தேடிவந்தது நானும் எங்கள்முன்னவர்களும் செய்ததவமாகும். ஆகலால்தேவரீருக்குவிருப்பமாகியவஸ்துக்க ளேதேனுமிருக்குமாயின் தயைசெய்துசொல்லவேண்டும் இந்தரிமிஷத்திற் நருவித்துக்கொடுப்பேனெனப் போற்றுமுன்னிலையிற் சரவணபவன் அவனிடத்திற் பரிவாய் வேடர்மரபிற்சிறந்த மஹாராஜனேகேட்பிராக வயதுமுதிர்ந்துசரீரம் தளர்ந்து வந்தவிடத்தைத்தேடியிருக்கும் பருவமுடைய எனக்கு நீயென்னகொடுக்கப்போகிறாய் நமக்கொன்றுந்தேவையிலலை அப்பா நமதுவரவின் காரணத்தைக்கேட்பையாக.

இந்தவள்ளிவகையிலுதித்து உங்களனைவருக்கும் பிரியமாக விருக்கின்ற குமரியைக்கலந்து இக்காலத்தில் நேர்ந்திருக்கின்ற மனமருட்சி நீங்கத்தக்கதாகக்காலமும்அதிற்படித்துஇன்பக்களிப்பை யனுபவித்துச் சவுக்கியமாக விருக்கவிருப்பமும்அநெடுந்தூரத்தினின் றுவருந்திவேகமாய்வந்தனம்அப்பேறுநமக்குக்கிடகுமாயின் அதுவே நீஎமக்குச்செய்யவேண்டும்உபகாரம்உன்னையொத்தவனுக்குவேறுமொருபொருளைத்தரவேண்டுமோவென்று தவத்திற்சிறந்த முதியராகவந்தமுருகன் சிலேடையாகச்சொன்னவிசேஷத்தைவேடராஜன் உண்மையாகக்கேட்டவுடன் நல்லகாரியம்தேவரீர்கோரிக்கையின்படிக்குஅந்தக்குமரிதீர்த்தத்தில் முழுதி உம்முடையவிஷ்டசித்தியைமுடித்துக்கொண்டு என்பெண்தனித்திருக்கின்றனள், பெரியவளோ அவளுக்குத்துணையாகவும் அடிக்கடிக்குவந்துவிசாரணைசெய்து போகவேண்டுமென்போற்றுவதற்கிரக்கியிதமிகவும் அழகாயிருக்கின்றது அவ்வாறேசெய்யக்கூத்திருக்கின்றனனெனச் சம்மதித்துக்கொண்டனர், அரசனும் அநிகசந்தோஷத்துடன் குமாரத்தியிருக்கின்றகொல்லையைச்சேர்ந்து தினைமாகிழங்கு தேன்கனிவகைகளாதி யாகவேண்டுமெனவையனைத்தையும்வழக்கப்படிக்குக்கொடுத்துத் தாயே யிர்தப்பெரியவர்குமரிதீர்த்தமடவந்திருக்கின்றனர் உனக்கும்சகாயமாகவிருப்பபொனத் தெரிவித்து அவர்களிருவரையும்அத்தலத்தில்நிறுத்திப்போட்டு வீரகண்டாமணிக்லிக்கும்பாதங்கையுடைய மறவர்பெருமான் தன்பரிசனருடன்நிறும்பிப் பதியைச்சேர்ந்தனன், அவர்கள்மறைந்தவுடன்முதியர் வள்ளியம்மையைப்பார்த்துப்பெண்களசிகாமணியே என்னசெய்வேன்பசிப்பிணிபாதிக்கின்றது தாபரித்தூற்றக்கூடவில்லை களைத்துவருகின்றது எதனையாவதுகிஞ்சித்து சாப்பிடாவிடில் மோசம்வரும்போற்காணுகின்றதெனப் பரிபலப்படுவதைக் கண்டவுடன் எமதன்னைக்குமிகவுமிரக்கமுண்டாய் பெரியவளோபயப்படவேண்டாமென் றுதரித்துத் தினைமாதேன்கனிகளைநீட்டியபோது கபடசன்னியாசியானவர் ஆவலுடன் கரங்கையேற்றுவாங்கிக்கொண்டு துரிதமாயுண்டுஅப்பாபசிதணிந்ததாயினும் வெய்யிலில்நடந்துவந்த வேஷடையினாலும் உதரவங்கிப்பெருக்கினால் நெஞ்சலர்ந்திருந்தபோதுமாவையிசுதியாகத்தின்றதினாலும் கண்டத்திலடைத்துக்கொண்டு வருந்துகின்றனன், நீர்விடாய்ப்பட்டு மூச்சிச்சுவருகின்றது இதற்கென்னசெய்வேனெனமிரள

மிரளவிழிப்பதை வேடர்பாவையறிந்தவுடன் ஓதவசிகோஷ்டோ காலதாமசஞ்செய்யாமல் இந்தமலையைத்தாண்டியிதற்கடுத்துக்காட்டும் ஏழுகுன்றுகளைக்கடந்து போவிராகில் மதாரமிகுத்தநீர்ப்பெருக்கையுடைய ஒருசனையிருக்கின்றது திருப்தியாய்வேண்டியமட்டுஞ் சாப்பிட்டுவருவோனச் சொல்லியபோது தனுர்ப்பாணிகளாகிய வேடர்பெருமான்மனதுக்கினியபெண்ணே தாகத்தினற்சோபிக்கின்றதுமல்லாமற் நள்ளாதகிழவனாகவிருக்கின்றநான் பருவதங்களின்மத்தியிலுள்ளவழியை எப்படிக்கண்டுபிடிக்கப்போகின்றேன் மேலும் முன்பின்இவ்விடம் வந்திருந்துபழகினவனுமல்லஆதலால்பாதங்கள் வருந்துமென்று தாழ்க்காமற் துரிதமாய் என்னுடன்வந்து சனேகோக்காட்டித் திரும்பிவிடுமென்று சண்முகங்களைமறைத்து விருத்த வேடத்தைத்தாங்கி எதிரில்பாசாங்குகளைக்காட்டி நீற்கின்றகன்வன்சொல்வதை வள்ளியம்மையதார்த்தமாக நம்பியிரக்கினவளாய்ப் பரணைவிட்டிறங்கிச்சுவாமிவாரும் வாருமென்றுதான்முன்னதாகவழிகாட்டியழைத்துப்போய்க் குன்றுகளைத்தையுங்கடந்துகுளிர்த்தஜலப்பெருக்கையுடைய சனையைக்காட்டியபோது விடாய்த்தவனைப்போல விருகரங்களினாலும் புனலேவாரிவாரிக்குடித்துஅகமுகமலர்ச்சியுடன் தேவியைக்கிருபையாகப்பார்த்து இதனைச்சொல்லுவதாயினர்.

ஒபெண்களசிகாமணியேஉதரத்தைக்கொளுத்திப்பிராணனைவருத்திச் சரீரத்தைச்சோரச்செய்து பாதித்திருந்தபசிப்பிணியைத்தவிர்த்துத் தாகசார்திக்குச் சுத்தோதகத்தையுங்காட்டி நீர்விடாயைத்தணித்தீர் இத்தகையபேருதவிகளைச்செய்தபோதினும் இன்னமும் நமதுமனத்தளர்ச்சிநீங்கவில்லை மேகத்தைநிகர்த்த கரியகூந்தலையுடையயின்னேஎன்னாவியேஅடியேன்கொண்டிருக்கும் மோகக்கலையையும் தணியச்செய்து ஆதரிப்பிராகில் நமக்குச்சம்பவீத்திருக்கும் குறைபாடுகளைத்தும் முற்றுப்பெற்றதாகக்களிப்போமென்று சலனமற்றவிருத்தசன்னியாசிமிகவும்வருந்தி மதிமயங்கியிருகரங்கையுஞ்சேரக் கும்பிட்டுக் குறையிரந்து எதிரில்நிற்கின்றகாலையில் சுகந்தபரிமாங்களைவிசும்பிறந்தமலர்களையணிந்திருக்கும் அளகபாரத்தையுடைய நங்கைகைத்துப் பெருமூச்செறிந்தாநெடுங்கிச்சீறி மாறுத்தரங்கொடுப்பதாயினள் நங்கதியிற்சேர்க்கவல்ல சிறந்ததவவேடத்தைப்பூண்டிருக்கின்ற முதியோ மதிமருண்டு தகாதவார்த்தைகளைப்பேசினீர் ஐயோ உமதுகுணதீசயங்களையோசிக்குமிடத்தில் எப்படிக்கிருக்கின்றதெனில் சகலருக்கும் மதாரமிகுத்த பாலைப்போலக்காட்டிச் சாப்பிட்டகாலத்தில் அவர்களுயிவாவாட்டும்விஷத்தினும்கொடுமையாகத் தோற்றுக்கின்றது பட்சிகள்மிருகங்கள்சேரவொட்டாமல் தினைப்புனத்தைக் காவல்கொண்டிருந்தஎன்னைக் குற்றமற்றதவங்களைப்பெற்ற முதியனாப்போலவந்து ஏதோசிறிசிலவிரக்கமொழிகளைக் கூறிவஞ்சித்து நெடுந்தூரக்கொண்டிவந்து நம்மைஆலேககஞ்செய்ய விருப்புற்றுவினைத்தற்கரிய தகாதகாரணங்களைக்குறித்துக்கொஞ்சிக் கரங்களைக்கூப்பிஎதிரில்மறித்து நிற்பது உம்மைமொத்ததவத்தருக்கு நீதியோஉம்முடையமாறுபட்டசெய்கைகளிற் சிறிதேனும் நம்மவராகிய

வேடருக்குத் தெரியுமாயின் நம்மிருவருக்கும் துரிதமா ய்க் கொடியதிக்குள்ளேருவதற் கையமில்லையென்கைப்போ ல வெனாத்கைகையுடையமுதியோ யில்வனாயில் நன் னெறிகளையனுசரித்துவந்த உம்மிடத்திற்சற்றும் நல்லு ணர்ச்சியைக்காணென் நீர்விருத்தகைக் காலத்தைக்கழித் தீர் இதைப்பிரையோசனமொன்றுமில்லை இழிசுவத்தி ற்பிறந்த என்னிடத்திச்சைகொண்டு பயித்தியங்கொண் டவரைப்போலவாயில்வந்தவைகளைப் பிதற்றுக்கின்றீர் இ தைப்பார்க்குமிடத்தில் வில்வேடர்மரபுக்குத் திராதபழி மொன்றைநாட்ட யத்தனித்திருப்பதாகக் காணுகின்றது நான்காவல்கொண்டிருந்த தினைப்புனத்தினிடத்தி லொ ருவருமில்லாமையால் மிருகங்கள் பட்சிக்கூட்டங்களனை த்தும்சேர்ந்து முதிர்ந்தகதிர்களனைத்தையும் கறித்துக் கொண்டுபோவதன்றிப் பயிரையும் சின்னபின்னப்படஅ ழித்துப்போடும் என்பதாஅதைப்பார்ப்பராகில் கோபித் துக்கொள்ளுவர் ஆதலால்பேச்சுக்கற்றகிழத்தவத்ததோரீர் சற்றும் இவ்விடத்திலில்லாமல் நடந்துவிடும் நடந்துவி டும் அல்லது வந்தகதியைப்பட்டுக்கொள்ளும் சற்றுந்தா ழுக்காமல் நான்வினாவிற்போய்க் கொல்லையைச்சேருவே னென்று தூறிக்கொண்டு வள்ளிநாயகியார் வேகமாய்நட க்கும்போது பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் இலக்குமியை யொத்தபெண்கொடியின் மனவுறுதிக்குமெச்சித் திகைத் தவராய் இனியென்னசெய்வோமெனச் சற்றுயோசித்து ஒருநீனைவுகொண்டு ஒப்புவமையற்றமுன்னவகையிநா யகமூர்த்தியைக்குறித்து மீறிப்போகின்றஇக்கன்னிகையி னெதிரிலெழுந்தருளித் தடைசெய்யவேண்டுமெனப்போ ற்றுகின்றகாலையில் தம்பியினிடத்தின்பரிவாய் அவர்கோ ரிக்கையின்படிக்கு பருத்ததேகத்தைப்பெற்ற மதயானை யின்கோலக்கொண்டு கடலைப்போலினாந்து திசைகளதிர வீறிட்டுப்பருத்தநீண்டிருக்கும் துதிக்கையைநீட்டிமரங் களை வேருடன்பறித்து வழியையடைத்து அதிகவுற்பாத த்தைக்காட்டி வள்ளிநாயகியாருக் கெதிரில்வருவதைக்க ண்டவுடன் என்னசெய்வேன் மனம்கலங்கி நடுநடுங்கித் தேகமுற்றும்வியர்க்க மதிமருண்டு யாதொருவதவியையு ங்காணாதபடியால் சோலெனத்திரும்பி கைகாலுதறலெடு க்கத்தக்கதாக வேகமாயோடிவந்து தவவேடத்தைக்கொ ண்டிருக்கும் குமாரதேவர்பக்கலிற்சேர்ந்துசுவாமியிதோ மதயானை துரத்திவருகின்றது அதன்வசப்பட்டு மாண்டு போகாதபடிக்கு இத்தருணத்தில் அடியாளிடத்திரக்கமு ற்று அதைத்துரத்திக்காக்கக்கடவீர்நீர்குறித்தபடிக்கெல் லாம் சம்மதப்படுவேன்படுவேனென்று பின்புறத்தில்வந் துமுதுகைத்தழுவிக்கட்டியினைத்திருந்தனள்.

கேட்டீர்களே! சவுனகாதிரிஷிகளே? இந்தத்திருவினை யாடல்களை என்னசொல்வேன் முன்னந்தெய்வயானையை மணந்து மருப்பையொத்த ஸ்தனபாரங்கள் அழகியதி ருமார்பிற நினைக்கும்படிக்குத்தழுவி யின்புற்றிருந்தவர் இப்பொழுது பிடிநடைபைவாய்ந்த குறப்பாவையினது சொன்னகலசங்களைப்போன்ற கொண்கைகள் முதுகினிடத் திற்றாக்கியபோது வயிரத்தம்பத்துக்கொப்பாகின்ற பா லசப்பிரமணியதேவருக்குத்தேகம்பூரித்து உள்ளங்குனி ிந்து திருமுகமண்டலத்தைச்சென்றுத்திருப்பிப்பெண்கள் சிகாமணியே பயப்படவேண்டாம் யானையைத்துரத்திவி டுவோம் மனச்சஞ்சலமற்றிருக்கக்கடவாயென்று பற்பல வார்த்தைகளைச்சொல்லி ஆதரித்துத் தந்திருக்கத்தேவதை

யைத்தியானித்து வந்தனைகளைச்செய்துவழுத்தித் தேவரீ ர்தயைசெய்தெழுந்தருளிய காரணத்தினால்மனதைப்பிடி த்தலைத்திருந்தகவலையைப்போக்கினென் மங்கையுள்ள னிஷ்டப்படிக்குச் சம்மதப்பட்டுச்சேர்ந்தனள், எமதிறை வனை யதாஸ்தானத்துக்குத் திரும்பக்கடவீரென் நிரந்த காலையில் வீராயகமூர்த்தியுந் தம்பியினிடத்திற் தயைசெ ய்துமறைந்தனர், பின்புசரவணபவன் வள்ளியம்மையை த்தழுவிக்கொண்டுபோய் ஒருபூங்காவைச்சேர்ந்து உள முந்தேகமும்பூரித்துக் களிக்கத்தக்கதாகக் கலந்தின்புற் றுமனமகிழ்ந்தவராய் அவளிடத்திற் கிருபையுற்றுச்சுடி தியிலம்மறைந்து வயிரமுடிகள் கவித்திருக்கும் சண்முக வ்கள் பூர்னச்சந்திரோதயங்களைப்போலப் பிரகாசிக்கவும் துவாதசாதித்தனாயொப்பப் பன்னிருமகரகுண்டலங்கள் செவிகளினிலங்கவும் நவரத்தினமயமாகிய வாகுலையைங் களைப்பூட்டியிருக்கும் பன்னிருபுயாசலங்கள் கம்பிரமாக க்காட்டவும் முப்புரிநூல்புரளும் விசாலமாகியமாற்பையு ம்தன்டைசிலம்புதரித்துக்கொஞ்சும்திருவடிகள் தாமரை மலர்களையொப்பக்காட்டவும் வெற்றிலைவ-தனுசு- சக்கர ம்-கதைமுதலிய படைகள்விளங்கும் கரதலங்களைக்கொ ண்டி பொன்னையொத்த கண்களையுடைய கலாபத்தைவி ரித்தாநடிக்கும் மயில்வாகனத்தின்மீதி லெழுந்தருளிக்கு ரமகள் நேத்திரோற்சவமாகத் தரிசித்துக்களிக்கும்படிக் குப் பாலசுப்பிரமணியதேவர் காட்சித்தந்தனர், இத்தகை யமங்களகரமாகிய திருக்கோலத்துடன் வேலாயுதமூர்த்தி யானவள்ளியிலிநிற்குங் காட்சியைவள்ளியம்மை தரிசித்த வுடன் விழிகளில் ஆனந்தவாரிபெருகத் தேகம்பூரித்தும னமகிழ்ச்சியுடன் மும்முறைவலம்வந்துபலதரந்திருவடி களிற்பணிந்து கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு மெய்ப்பத்தி விசுவாசத்துடன் விசாகப்பெருமானினுடைய பெருமை களையுஞ்ஞானதிசயங்களையுமெடுத்துப்போற்றிப்போதவா ரியிலமுந்தி உடல்முற்றும் கம்பிதப்படக்கூத்தாடிப்பெ றுதற்கரிய சுகத்தைப்பெற்றவளாய் இந்தப்பிரகாரம் வி ண்ணப்பஞ்செய்யத்தொடங்கினள்.

சுயஞ்சோதிமயமாய்ச் சர்வந்தரியாமியாய்க் கோடிசூ ரியப்பிரகாசம்பொருந்திய வெற்றிலைத்தாங்கியிருக்கும் எமதிறைவனை யிக்காட்சியைமுன்னமேகாட்டி நாயினே னைத்தொண்டுகொண்டு உமதிஷ்டப்படிக்கு போகபோக் கியங்களை யனுபவித்துக் களியாமல் இதுபரியந்தம் பல நடனங்களைக்காட்டிவின்காலத்தைக்கழிக்குங் காரணமெ ன்னோ பேதமைப்பாலளாகிய யான்பெண்மதியினால் தம துபெருமைகளைக்கண்டறியாமல் பலகுறைபாடுகளைச்செ ய்தேன், அவைகளைனைத்தையும் திருவுளத்தின்பாராட்டா மல் சுஷ்மித்திரட்சிப்பது தமதுபாரமாகும் இன்றுமுத ல்நாயினேனைவழியடிமையிற்சேர்த்துஆட்கொள்ளவேண் மென்று திருமேனிநடுநடுங்க பலவிதங்களிற்போற்றுமு ன்னிவையில் குமாரதேவர்பரிவாய் அவளிடத்திற்கடாட்ச விட்சணியத்தைச்செலுத்திப் பெண்ணரசியே நீமுன்ன ம்என்னன்னைசகோதரரும் எனதுமாதலருமாகிய ஸ்ரீம காவிஷ்ணுவுக்குமகளாய் நம்மைச்சேர்ந்துகளிக்கும் விரு ப்பத்தைக்கொண்டு அளவற்றகாலம் கடினமாகியதவங்க னைச்செய்தபோது நாமெழுந்தருளிக் கட்டாட்சித்தபடிக்கு இத்திருவவதாரத்தில் உமக்குஅனுக்கிரகஞ்செய்யவந்த னம் மேலும்நம்மைக்குறித்துப்பேசிய வாசகங்களைத் தையும் தோத்திரங்களாகக்கொண்டனம் மனம்வருந்தா

மற்சந்தோஷித்திருக்கக்கடவாயென் றுதரித்துத்தமுவிப் பரிபூரணகடாட்சத்தைப்பாலித்து வேட்பாவாய் நீயிவ் விடம்வந்து பொழுதாயிற்று தினைப்புனத்தைக் காக்கும் படிக்கு முன்னேபோக்கக்கடவாய் நாமும்பின்பற்றி வரு வோமெனத் திருவாய்மலர்ந்தமாத்நிரத்தில் வள்ளிநாயகி யாருக்கு அதிகமகிழ்ச்சியுண்டாய் மீட்டும் திருவடிகளிற் சேவித்து விடைபெற்று மணமும்விழிகளும் கணவனிட த்திற்கிடக்கஅரிநிற்போய்த் தினைப்புனத்தைச்சேர்ந்துப மையபடிக்குப்பரணிலேயிக் கவணைத்திருக்காததின்கொ ண்டிபட்சிகள்மிருகங்கள்மாறியோடத்தக்கதாக ஆயாலோ ட்டியிருந்தனள், அத்தருணத்தில் அடுத்தகொல்லையிற் போற்றியிருந்த பாங்கியானவள் சிலசந்தேகப்பட்டுத்தலை வியிடத்துக்கு மெல்லவந்துசேவித்துச் சிலபோது வார்த் தையாடிக்கொண்டிருந்தமணமும்தோற்றமும் நடைநொ ட்பாவணைகளும்பேச்சும்கருத்தும்மற்றகாரணங்களனைத் தும் வேறுபட்டுக்காட்டுவதைக் குறிப்பாய்த்தெரிந்து அ தற்கடித்த விளைவையும் விதானித்து பாங்கியானவள்தலை வியைப்பார்த்து இதனைவினவுவதாயினள், தாயேயித்தி னைப்புளப்பட்சிகளினாலும் மிருகங்களினாலும் அழிந்து போகும்படிக்குவிட்டுத்தனிமையில்நீடுவ்விடத்திற்போ யினீர் சொல்லுமெனக்கேட்டபோதுதலைவிமிகவும்ராணி னவளாய் அடிதோழி வெப்பத்தினற் சகிக்கப்படாமற்ச னையிற்படிந்து நீராடிவரப்போயிருந்தனனென மாறுத்த ரந்தந்தபோது தோழிநகைத்து நல்லகாரியம் நீர்பேசிய து வெகுநேரத்தியாகவிருக்கின்றது மையிட்டிக்கறுத்துக் காதளவுமோடியிருக்கும் விழிகள்சிலக்கவும் கொவ்வைக் கனியினும் பிரகாசித்திருந்த அதரம் வெளுத்துக்காட்ட வும் சரீரம்வாட்டமுற்றுவியர்க்கவும் சொர்னக்கலசத்தை பொத்தகொக்கைகள் பசுலேமூடி விம்மவும் கரங்களிற்ப தியப்பூட்டியிருந்தவனையல்கள் தளர்ந்துகலிக்கவும் இத்த கையமாறுபாடுகளைத் தரவல்லசனை எத்தலத்திலிருக்கி ன்றது காட்டக்கடவாயென வினவியபோது பாங்கியைக் கோபித்துப்பார்த்துஎன்பிரணபதமாகியதோழியென்று ன்னைநினைத்துநம்பி நானிவ்விடத்திலிருக்கும்போது மெ ல்லவந்து என்னிடத்திலேதோசிலுருற்றங்களைக்கற்பிக்க வெண்ணினை யிதைப்பார்க்குமிடத்தில் மிகவுக்கடினசித் தமுடையவளாகக்காணுகின்றது சற்றுமிரக்கம்ற்றுஇப்ப டிக்குப்பேசுவையோவெனப்பிணங்கி இவ்விதங்களாகத்த லையிப்பாங்கியும் வாதாடிக்கொண்டிருப்பதைமுன்னம் வேங்கைமரமாகின்றசிலசுப்பிரமணியதேவர்கண்டு இது நல்லதருணமென் மெண்ணி ஒருநிருவினையாடலைச்செய் யுத்தேசித்துத் துரிதமாய்ச் சல்லடத்தைபுடித்துத்தட் டியைக்கட்டிச் சிகையைக்கோதிமுடிந்து அதைச்சூழ்வர மயிற்சிலையைச்செருகிப் பலகறைத்தாழுவடத்தைச்சுற்றி அடிகளில் மிதியடிகளைச்சேர்த்து வில்லவளைத்து நாரி யைமாட்டியிடக்கரத்திற்கொண்டு வலக்கரத்தில் பாணத் தைப்பற்றிக் குறியாகப்பூட்டி அனாயிற்சூரியவானொன் றைச் சொருகினவராய் வேட்டையாடி வருகின்றவனைப் போலப் பலதிசையினும் விழிகளைச்செலுத்திப்பார்த்து அதட்டிக்கொண்டுபாதங்கள்சிலக்க வேகமாய்வந்துகார் தன்புட்பத்தினுஞ்சிலந்து யிருதுவாக்காட்டும் கரகமல ங்களைப்படைத்திருக்கும்பெண்களே நான்செலுத்தியபா ணத்தில் தேகமுற்றுங்காயப்பட்டு உதிரம்பெருகப்பேழ் வாயைத்திறந்து இடியைப்போலவீறிட்டு ஓய்ந்தநடையு

டனொருயானையானது இப்பிராந்தியத்தில் வரக்கண்டிர்க ளோசாடைதான்தெரியுமோ ஒளித்துவைத்திருக்கோ துர த்திவிட்டிருக்கோவென்று பற்பலகேள்விகளைவினவிப்பா லசுப்பிரமணிபக்கடவுள்நிற்பதைப் பாங்கிகண்டிமொறுநா யாவெதாயினள்.

உம்மையொத்த புஜபலபரக்கிரமச்சம்பந்தையுடைய வீரர்களுக்கு உமதுரூர்த்தம்மைகளையும் ஜயப்பிரதாப ங்களையுஞ்சொல்லுவீராகில் அவர்களால்மதித்துப் புகழ் த்ததும் புல்லியதினைப்புனத்தைக்காத்துவரும் பேதைய ராகிபமங்கையரிடத்திற் சவுரியவார்த்தைகளையாடி யாவ தென்னையென்றுமறுமொழிசூறினவளாய் மேலும் ஐயா வேட்டையாடிவரும் நிலைமைகளையும் தினைப்புனத்தைக் காத்திருக்கும்தலைவியின்நாட்டத்தையும் குறிகுணங்களை யும்மதித்துஇப்போதுபேசியதனைத்தும்உண்மையே மா றுபட்டுக்காட்டுகின்றதுஇவ்விருவர்தடத்தைபையும் யோ சித்துப்பார்க்குமிடத்திற்பதைக்காத்தேகமுற்றினும் மூ டிவஞ்சுக்கஞ்சுரலைக்காட்டிப்பறவைகளைப்பிடிக்கும் வேடர் நிலைமையாகக்காணுகின்றதுஇவர்கள்கொண் டிருக்கும்மை யலின்றுநிப்பைச்சிழிகளே காட்டுகின்றதெனத் தீர்மானித் தவளாய் இனியிவ்விடத்திலிருக்கலாகாதென் ரெண்ணிப் பாங்கியானவளதுரிதமாய்அடித்தகொல்லையைச்சேர்ந்திரு ந்தனள்,யானையையெய்தேனென்று வீரம்பேசுவந்தசேவ கந்தானும் பின்பற்றிப்போய்மேகத்தைப்போலக்கிரியசூ ந்தலையுடையபெண்ணேஎன்கோரிக்கையைக் கேட்டருள் கவெனச்சொல்லவதாயினர், தமியேனுக்குறுதியாகியசுற்ற மும்நீங்களே,பிரணபதமானசிகேகிதரும்நீங்களே, என் னுடலும்உயிருமாகவிருக்கின்ற உங்களிருவருக்கும் வே ண்டியபொருள்க ளெத்தகையதாயினும்இந்தநிலைத்திற் மருவித்துக்கொடுக்கக்காத்திருக்கின்றனநீங்கள்எட்டிய பணிவிடைகளிற்குறைபாடில்லாமற்செய்யவல்லேன் கோ பக்கொள்ளாமற்சற்றுநீ அணுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டிமெ ன்றுஅழகியமயில்வாகனன்மொழிந்தவசனங்களின்குறிப் பைத் தோழிதெரிந்துகொண்டவளாய் ஐயனேஉமதெண் ணமிதுவோசிறந்த எங்கள்சுலத்துக்குப் பூமியுள்ளபரியத் தம் தீராதபழிப்புணாயைநாட்டவந்தீராயினும்இழிவாகிய மரபிலவதரித்திருக்கின்ற மறவர்பாவையைஉம்மையொ த்த கண்ணியவான் விரும்புவதழுகோ இதுககாதனவாத லால் மறந்துவிட்டென்று மறுமொழியாடிய தோழியைப் பார்த்து எனதுநெடியமாமனாகிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபெற் ற அமுதத்தை வேடர்வருத்திப்பெற்ற தவக்கொழுந்தை பெண்கள்நாயகத்தை எனக்குக் காதலைத்தந்து நல்லருள் செய்த காரிகையைக் குறப்பேதைபெனப் பேசுவதே பே தமையாமெனக்குறித்த இனியவாசகங்களைக்கேட்ட பாங் கியானவள் யாதுந்தோற்றமால் மயங்கி ஐயோ சற்றுநேர த்தில் வேடர்கிராட்சியா யிவ்விடம்வருவர் அவர்கள் மிகவு ங்கொடியர் சிலசந்தேகங்களைக்காண்பராயின்புன்பின்பா ராமல் பழிபாதகங்களுக்கும் அஞ்சாமற்கொலைசெய்வதற் கைபயில்லை நீரிவ்விடத்திலிருப்பதைத் திஷ்டாந்தமாகப் பார்ப்பராயின் எங்கள்பிரணனுக்கானிவரும் உம்மையு மென்னசெய்வரோதெரியாது மேலும் நீரிவ்விடத்திலிரு ப்பதினா லாவதொன்றுமில்லை ஆதலால்வீண்வாதே னாடி கின்றீரெனப் பற்பலநீதிகளைச்சொல்லித் துரிதமாயித்தல க்தைக் கடந்துபோய்வாருமென்று பயமுறுத்தியகாலத்தி ற் சரவணபவன்னைத்து நல்லகாரியம் செவ்விர்பார்து

விசாலமாகக் காதலாடிமோடியிருக்கும் விழிகளை யுடைய பெண்ணே உமதிறைவியுடன் என்னைக்கூட்டுறவுசெய்யாமற் போவையாகில் எட்டிவிட்டுத் தவள்வடிவைபெழுதி மடலேறி உங்களுள்விதிக்களிலேட்டத் துணிந்திருக்கின்றனன், அக்காலத்திற் சகலரும்பவிரங்கமாய்த் தெரிந்துகொள்வர் இதைப்போசித்து என்மணக்கருத்தை முடியாமற் றடைசெய்வையாகில் நான்குறித்தபடிக்கு நாளைக்கேமுடிக்கக்கடவேன் இதைச்சந்தியமாகநம்பக்கடவையென்றுதேவதேவோத்தமனாக விருக்கின்ற பாலசுப்பிரமணியக்கடவுள் பேசியதைப் பாங்கிக்கேட்டவுடன் இதுவென்ன அரியாயமாகவிருக்கின்றதென்று பயப்பிராந்திகொண்டவளாய்ச் சுவாமி நீர்ப்பனைமடலேறுவதுதீதென்றுமேலும் தீராதவசையாகும் ஆதலாற்கோடியாய்மற் சற்றுமனமிரங்கிஅதோகாணுகின்ற மாதவிச்சோலையிற் போய் மறைந்திருப்பிராகில் எங்கள் காதலமங்கையை அத்தலத்துக்கறைத்துவருவேனென்று உடன்படிக்கைசொல்லி அனுப்பிவிட்டு அடுத்தபுனத்தைக் காவல்கொண்டிருக்கின்ற தலைவியினிடத்துக்குப்போகுமுன்னிலையில் எமதிதைவனும் மனமகிழ்ச்சியுடன் நடந்து மேகங்கள் சஞ்சரிக்கும் உன்னதமுள்ள மாதவிச்சுழலைச்சேர்ந்து மனவெழுச்சியுடனினிவர்கள்வரவுக் கெதிர்பார்த்திருந்தனர், பாங்கியும் தலைவியைக்கலந்து திருவடிகளிற்பணிந்து வேலைத்தாங்கிய குமரனுக்கமித்திருக்கின்ற காதலமிகுதியையும் அதற்கிசையாமற்போனால் வரும் அவதூறுகளையும் விவரித்துச்சொல்லி மனதைத் தேற்றி ஒருமைப்படுத்தினவளாய்த் தலைவியைத் தினைப்புனத்தைக்கடக்க மெல்லக்கொண்டுபோய் மயிலினங்கள் களித்தாடும் குளிர்த்தமாதவிப்பொங்கலில் துழைந்து களிமிகுதியையுடையபாவாய் இவ்வகையைச் சூழ்வாரிருக்கும் பரிமளமிகுத்த மலர்களைப்பறித்துவந்து மால்தொடுத்து உமதுகொண்டையிலணிவேன் அதைத்தேடிவருகின்ற பரியந்தம் இவ்விடத்தில் வேடிக்கைபார்த்துக்கொண்டிருமென்று தோழியானவள் குறிப்பாய்த்தெரிவித்துப்போனவுடன் வள்ளிநாயகியுள் கந்தனைநினைத்து மனமுருகிச் சுற்றிலும் விழிகளைப் பரப்பிப் பார்த்திருக்கின்றதாலையிற் அளவிறந்தமகிழ்ச்சியுடன் சண்முகப்பெருமாள் பழையகோலங்கொண்டு எதிரில்வந்துநின்றபோது வேலைப்போன்ற விழிகளையுடைய வள்ளிநாயகியார் எமதிதைவன்பாதசமலங்களிற் சேவித்தமாத் திரத்திற் கேசவன்மருகந்திருக்கரங்களைநீட்டி வாரியெடுத்தினைத்து ஒருவிருட்சத்தினடியிற்சேர்ந்து அவளின் பரலங்களை யனுபவித்து இருவரும் தேசபரவசராய்க் களித்திருக்கின்றதாலையில் தேவியைப்பார்த்து உன் பிதாவாகிய அரசன்வேடருடன் வரும் போது உன்னைக்காணாதவர்களாய்த் தேடவரும் ஆதலாற் பாங்கியுடன் வினாவிற்போய்த் தினைப்புனத்தைக் காவல்கொண்டிருக்கக்கடவாய் நாமும் நாளையத்தினம் இவ்விடம்வருவோமென் மறுக்கிரகஞ்செய்து மறைந்தனர்.

அக்காலத்தில் வள்ளியம்மை பெயரிதைவன் றோற்றங் காணமையால் மிகவும்வருந்தி மாதவிப் பொதும்பனைக்கடந்துவரும்போது பாங்கியுமெதிர்த்தென்று இருவருங்கலந்து தான்பறித்துவந்த காதலப்புட்பங்களைக் காட்டிக்கொண்டையிற்சூடிச் சூலவிப் பேசிக்கொண்டழைத்துப்போம்போது வள்ளியம்மையும் தன்மனதுக்கிசைந்தவாறே நடந்துகொள்ளவல்ல தோழியுடன் தினைப்புனத்தைச்சேர்ந்து கிளிகள்முதலாகிய பட்சிகளை யோட்டிக்காத்திருந்த

வேளையில் எமதன்னையானவள் கணவனைப்பிரிந்தகாரணத்தினால் மனவாட்டத்துடன் தன்தொழிலைச் செய்துவருமுன்னிலையில் தினைக்கதிர்முற்றிவிளைந்ததை அத்தருணத்திலவந்த வேடராஜன்முதலானவர்கள் தெரிந்து குறிச்சியிலிருப்பவ ரனைவரும் திரண்டிவரும்படிக்குப் பணிந்து தன்பெண்ணாகிய குறிஞ்சிசிலக் திதைவினைப் பார்த்துத் தினைக்கதிர்களை அறுத்தொப்படிசெய்யுங் காலமநேர்ந்தது வேற்கைப்புஷ்பங்கள் மலர்ந்ததினால் அக்குறியையுங்காட்டுகின்றதால் தாயே யிதுபரியந்தம் பணி வெய்யில் குளிர் முகலைய சிறுமைபிற்பட்டு அடவியிலிருக்கின்ற விப்புனத்திலவீற்றிருந்து மிகவும்வருந்தினை யினியுள் சிறுசூலைச்சேர்ந்து சகலசவுக்கியங்களையும் அனுபவித்துமனவெழுச்சியுடனிருக்கக்கடவாபெனப் பிதாமுதலானவர்கள் பரிவாய்ச்சொன்ன வாசகங்களைக்கேட்டவுடன் வேலாயுதமானது பாய்ந்து புண்பட்டிருப்பதில் எரி துழைத்தாம்போலத்திமிக்கிட்டு மனம்வருந்தித் திகைத்துக் கணவனைக்காணப் பெருதகாரணத்தினால் ஊசலாடியமனத்தளாய்த்தினைப் புனத்தைக்கடந்து தோழியுத்தானுமாய்ப் போகுமார்க்கத்தி லெதிர்த்தமான்-மனா-மயில்-சூயில்-வேங்கையாதி யவற்றைக் கரங்களைக்கூப்பித்தொழுது இதுபரியந்தம் எங்களுக்குத் துணையாகவிருந்தபறவைகள் மிருகங்கள் எமதிதைவன்வந்து எங்களைத்தேடுவராயின் நங்கள் பதிக் குப்போனசேதியைப் தயைசெய்து மறவாமற் றெரிவிக்கக்கடவீர்களெனவேண்டிக் காலெழாமல் மனத்தளர்ச்சியுடன் கொழுனனைநீங்கித் தனிபளாய்த் தன்மனைபைச்சேர்ந்தபோது குறிகுணங்கள் வேறுபட்டுப் பழையபடிக்குச் சேடியருடன்கலந்து கொஞ்சிப்பேச மனமில்லாமலும் அவர்களைப்பிரியமாய்ப்பார்த்து சேஷமங்களை வினவாமலும் அம்மானை சிறுவீடுமுதலான வினையாடல்களைச் செய்யச் சகியாமலும் அதிகவாட்டித்துடன் மனவருத்தப்பட்டிருக்குங்காலையில் சூலக்கொழுந்தாகிய வள்ளிநாயகியார்வந்த சேதியைத்தெரிந்த அன்னையும் வளர்த்ததாயும் ஓடிவந்து ஆவலுடன் கட்டியனைத்து மடியில்வைத்துக்கொண்டுமூத்தமிட்டு உச்சினையமோத்துதலைபைக்கோதி எங்களைப்பெற்றதாயே பலநாட்களாகக் கொல்லையிற்பட்சிகளைக்காத்து மிகவும்வருந்தினை வெய்யில் பணிபிக்கொடுமைபினால் தேகத்தின் காந்திமாறித் தளர்ச்சிக்கொண்டிரோவெனப் பல விதங்களிற் பாராட்டி வினவுவதைக் காதலொடுத்துக்கேட்டி அகமுகமலர்ச்சியுடன் பழையபடிக்குக்குலவிக் கோசிலத்தைப்போலக் கொஞ்சிப்பேசாமல் தலைபைக் கவிழ்த்து துக்கசாகரத்திலழுந்தி யிருப்பதைக்கண்டவுடன்திகைத்துத் தாயே உன்னுடையதிருமெனி வேறுபட்டுக்காட்டவும் யாதொருவார்த்தையையும் களித்துப்பேசாமலும் மதிமயக்கங்கொண்டிருக்கின்றனை யித்தகையகூற்றம்நேரிடுவதற்குக்காரணமென்னோ அதைமறையாமற்சொல்லாதாயேயெனப் பயமுறுத்திக் கேட்டும்கோபித்தும் தங்களார் கூடியவரையிற்பார்த்து எதனையும் வெளியிடாத காரணத்தினால் பயப்பிராந்திகொண்டு இதுவென்னவியாயமாகவிருக்கின்றது மகள் அதிகவலையிற் பட்டிருக்கின்றவளைப் போலக் காட்டுகின்றதெனத் தரிதமாய் ஒருஅனாயிற்சேர்த்துக் காவற்படுத்திப் போற்றிவரும்போது சித்திரப்பிரதமையைப்போன்ற வடிவையும் சாயையுமுடைய வள்ளியம்மன் வெற்றிவேலாயுதமூர்த்தியைக்கலத் தின்புற்றிருந்தவள் அவனைக்கண்டு வார்த்தையாடிச் செலவுபெற்று

வாராமற்செதியில்பிரியவந்தகாரணத்தினால்மனம்வெந்து சரீரம்கன்றித் தீயிற்பட்ட தளினைப் போலப் பிராணனு ண்டோ வில்லையோவெனச் சங்கைகளோளும்படிக்குச்சே ர்த்து பிரக்ஞைதப்பிவிழுந்தனள், இச்சம்பவத்தைக்கண் ட செவிலித்தாய் முதலாகிய வேட்பெண்க ளோடிவந்து அதிககிலேசத்துடன் வாரியெடுத்து மார்புடனணைத்தும் டியிற்சேர்த்துச் சகலருஞ் சூழ்ந்துகொண்டு துக்கசாகரத் திலமுந்தினவர்களாய் வள்ளியம்மன் திருமேனியுறுப்புக் ளைக் குறிப்பாகப்பார்த்து அழுகியதிருமேனிதுவண்டு கா ந்தி மங்கிக்காட்டுவதையும் கரங்கள்மெலந்து அழுத்தமா கவிருந்த தங்கவனையல்கள் தளர்ந்துகழல்வதையும் வேலை டொப்பக்காதளவுமோடி செவ்வரி பரந்திருக்கும்விழிகளி ல் நீர்பெருகுவதையும் குறிகுணங்கள்முதலிய காரணங் கள் வேறுபட்டுக்காட்டுவதையும் நரம்புகள் பசிலேகொண் டு பூரித்திருப்பதையும் கொக்கைகளில் நகக்குறிப்பிட்டுப் பூரித்துவிம்மித் ததும்பியிருப்பதையும் நிதானித்துப்பா ர்த்தவுடன் சூர்ப்பகையாகிய வேலாயுதன்வொட்டையைநி யாமல்தனைச்சொல்வதாயினர்,

மலையின்மீதிருக்கும் தினைப்புனத்தைத்தனிமையிற்கு வல்கொண்டிருந்தகாலையில் இந்தப் பெண்ணரசியை வள் ளிமலைச்சாரலிலிருக்கும் தேவதை சோங்கிறே யாதுந் தோற்றவில்லை இப்படிக்கொத்தகளைபட்டுக் கண்களைத்தி ரவாமற்கிடப்பதென்னையெனப்பலரும் பற்பலவிதங்களை ப்பேசித் திகைத்திருக்கின்ற காலையில் தந்தையாகிய வேட ர்பெருமானும் மற்றசுற்றத்தாரும் இதைக்கேள்விப்பட்ட வுடன் ஏகமாய்த் திரண்டிவந்து சூழ்ந்துகொண்டு வள்ளி நாயகியார் ஸ்திதியைப்பார்த்துக் கிலேசித்தவர்களாய்த் த ட்சனைத்திற் றங்கள் குலதேவதையாகிய குறமூதாட்டியை யும் முருகனையும் வரன்முறைப்படிக்குக் கோடித்துப் பூ சனைவழிபாடுகளைச் செய்து பணிந்து போற்றியவுடன் வ டுவேலனை ஸ்தாபித்துப் பத்திரபூஷ்பங்களைச்சாத்தித்து பதிபங்களைக்கொடுத்தப் பாற்சோறு தினைமாவளைக்குப்ப ண்டுபலாதிகளைத் திரட்சியாகப்படைத்து வேடரனைவரு ம் தீர்க்கதண்டன்செய்தவுடன் ஆவேசங்களுண்டாய் வெ றியாடல்களைச் செய்துவரும்போது முருகன் மருள் பிடி த்திருக்கின்ற ஒருவன்மேல் சுப்பிரமணியர்வந்தகாலையில் அவன் முருகமுருகாவெனக் கூவிக் கூத்தாடுமுன்னிலை யில் வேடரிற்சில முதியர் சமீபத்திற் போய்த் தூபங்களை க்காட்டிக் கரங்களைக்கூப்பிக்கொண்டு எங்கள் குலதெய்வ மேமுருகப்பிரானே வெற்றிவேலனைபோற்றிபோற்றிதே வரீர் திருவுளமிரங்கி இந்தக் கன்னிகைக்குச் சம்பவித்தி ருக்குங் குற்றத்தை யின்னதெனத்திருவாய்மலர்ந்து அத ற்குநிவாரணத்தையும் கட்டாக்கவேண்டுமென்ப போற் றுகின்றகாலத்தில் முருகன்மருள்பிடித்தவன் அதட்டிஅ டாபயலே உண்மையாகிய சம்பவத்தைத் தெரியாமல்மய க்குகின்றீர் இதுமற்றொன்றுமல்ல வேடராஜபுத்திரியான வள் தினைப்புனத்திற் றனிமையிற்காவல்கொண்டிருந்தகா லத்தில் அவனுடையசந்தரவடிவத்திற் கிச்சித்து நாமேவ ளத்திரொட்டனம் எமதுள்ளமகிழும்படிக்குச் சகல ஆட ம்பரங்களுடனும் பூசையைச்செய்து அவனையும்நமதுவெ றியாடலுக்குள்ளாக்குவீராகில் இப்போது கண்டிருக்கும் மயக்கமும் மற்றகுறைபாடுகளும் நிவர்த்தியாய்முன்னினு ம் பதின்மடங்கு சவுக்கியப்பட்டு மனவெழுச்சியுடனிரு ப்பனெனக் குறிப்புவினையாகச்சொல்லி முடித்தவுடன் கு

மாதேவருடையவாக்கியம் வள்ளிநாயகியார் செவிகளில் அமுததானையைப்போல துழைந்தமாத் திரத்தில் களைதெ ளிந்து கண்களைவிழித்து மெல்லவெழுந்து யதாப்பிரகா ர ம் தாய்தந்தையருடன்வார்த்தையாடிச் சந்தோஷசாகரத் தி லமுந்திக்களித்திருந்தனள்.

இந்தச் சுருணத்தைக்கண்டமாத் திரத்தில் செவிலித்தா யானவள் மனமகிழ்ச்சியுடன் முருகனை நினைந்து ஐயனே தேவரீர்திருவுளமகிழும்படிக்குத் திருவிழாமுதலிய சிற ப்புகளைச்செய்வோம் இவளைப் பாதுகாத்திரட்சிப்பது உ மது பாரமெனப்போற்றி பிரார்த்தனைசெய்து மஞ்சள்வ ள்திரத்துண்டில் செந்நெல்லைச் சேர்த்துமுடிந்து வள்ளி யம்மை திருக்கரத்திற்கட்டினாள் இவ்விதமாய்மதன்னை வேடர் சிற்றில்லத்திலிருக்க வேடராஜனும் முருகனுக்கு உற்சவாதிகளை நடப்பிக்கவேண்டிய யத்தனங்களிற்சுருவ சாக்கிரதையாய் முடித்துக் கதிர்கள்முற்றிச் சாய்ந்தபடி யால் வேடரனைவரும் தங்கள் தேவியருடன்கலந்துபோய் அரிந்து ஒப்படிசெய்து அரசனுக்குரிய கடமையைக்கொ டித்து யாசகருக்குவெறுக்கத்தந்து மிகுதியையிலல்களரி ந்சேர்த்துக்கொண்டு பந்துவர்க்கங்கள் சினேகிதர் அநிதிக ளுடன் சாப்பிட்டுச் சவுக்கியமாகவிருந்தனர், இதன்மத்தி யில் வள்ளிவரையினிடத்தில் வள்ளிநாயகியாரைத் தழுவி க் களவுப்புணர்ச்சியைச் செய்திருந்த குமாரசுவாமியார்ம றுதினம் வழக்கப்படிக்கு மாறுவேடத்தைத் தாங்கிக் கம் பிரமாய்வந்து திருத்தேவியைக்காணாமல்தினைப்புனத்தை யரிந்திருப்பதைத் தெரிந்தவுடன் மனங்கலங்கிமதியங்கி பிரமைகொண்டவரைப்போலப் புலம்பி வரைமுற்றினுந் திரிந்தலைந்து யாதுந்தோற்றமால் திகைத்துவானத்திற்செ ல்லும் மேகங்களைப்பார்த்து இந்தத்தினைப்புனத்திற்காவ ல்கொண்டிருந்த என்மனதுக்கினிய பெண்கொடியானவ ள் போனவிடத் தெரியுமோவென்று வினவியும் தாங்கள் உல்லாசமாய்க் காம்போகங்களையனுபவித்துக் களித்திரு ந்தசோலைகள் மாதவிப்பொங்கரி னிடங்களிற் போய் அத் தலங்களில் மனவெழுச்சியுடன் கலாபத்தை விரித்தாடு ம் மயிலினங்களைக் கூவி நான் பிராணனைக் கிரகித் துக்கொண்டு மறைந்தநாயகியினது செய்தி தெரியுமாயி ன்மறையாமல் வெளியிடக்கடவீடுவென்று கெஞ்சியும்ஓ தி னைப்புனமே உன்னிடத்திற் பலநாட்களாக வாசமாய்இப் பரணிடத்திலிருந்த வேடமங்கை எத்தலத்தைநோக்கி ட்சென்றனள், சந்தேகமில்லாமல் உனக்குத்தெரியுமே ம றையாமற்பேசவாயென்றிரந்தும் அழுகியசிறகைவாய்ந்த பூவைகாள்என்னுன்மாவையொத்த வள்ளியின்காரணம் ஏதேனும்தெரியுமாகில் சொல்லக்கடவையெனக் கரங்க ளைக்கூப்பியும் பசியுகின்றோள்பெண்ணரசியைக் கண்ட ிர்களோவென்று வினவியும்வீறிட்டுச்செல்லும்மதயானை யைப்பார்த்துப் பொற்பாவையையொத்த மின்னைப்பார்த் ததுண்டோவெனக்கேட்டும் மான்கூட்டங்களின்மீது வி ழிகளைப்பரப்பி உங்களினத்தினுதித்த மங்கைஏதேனும் இக்கூட்டத்திற்சேர்ந்திருக்கின்றனளோ உரைப்பீர்களே னவினவியும் தோப்புகளினிடங்களினுலவித் தென்றற் காற்றுத்தாக்குவதினால் மிகவும்வாடியித்தலத்தி லிருக்கி ன்றளளோவெனவுரையாடியும் மலைகளினிடங்களினுலவி அருவிப்பெருக்கைக்கேட்டு ஏதோசிலஅரவங்காட்டுகின் றதால் அப்பெண்கொடியைக்குறித்துச்சந்தேகிக்கவேண் டிக்காட்டுவது அதன்காரணத்தைச்சொல்லென அவ்வொ

லியைக்கேட்டும் தாமதகசாந்திசெய்தசுனையைப்பார்த்து முன்னம் இவ்விடம் நம்முடன்வந்தநாயகியைப்பார்த்திருப்பீரோ பின்பேதேனும் இவ்விடத்தில்வந்து இதன்மூலமாய்ப்போகக் கண்டதுண்டோவெனப்பேசியும் இவ்விதங்களில்வனாகள் குன்றுகள் காடுகள் மற்றுமிராரின்ற விடங்களெங்குஞ்சுற்றிச்சுற்றி வினவிவினவிக்கூவிக்கூவி அலைச்சம்பட்டி இளைத்துவாடி மனவூக்கமற்று நெஞ்சலர்த்து காமக்கவலையுற்று பெருமூச்செறிந்து நடுநடுக்கித்தியங்கி வள்ளியம்மை அடிச்சவட்டை நாடித்திரிந்துருமகளைஎங்குந்தேடியும் அலைந்தனர்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே, யிக்காரணங்களை யோசிக்குமிடத்தில் தேவதேவோத்தமனாகிய குமாரதேவருக்கு இதுவுமொரு திருவிளையாடலாகக்காணுகின்றதல்லது வேறுமுண்டோ மேற்குறித்தபடிக்குத் தனக்கின்பத்தைத் தந்தவள்ளியம்மையைத்தேடுகின்றவனைப்போலப் பகற்போதைக்கழித்து முன்னிரவிலும்கொல்லைத்தினைப்புனமெங்கணுஞ் சுழன்றுசுழன்று கடையில்துரத்த ராத திரிவேளையில் மெல்லமெல்லவேடர்சீதூரிப்புருந்து குலஹீனராகிய குறவர்பெருமான் வாசஞ்செய்யும் குடிசைக்கருகிற்போய்ப் பதுங்கிவின்று கரத்தைத்தட்டிச்சிலசைகைசெய்தனர், இச்சம்பவம்நேருமென்று முன்னமே தெரிந்து மனக்கவலையினால் நித்திராகொள்ளாமற்படுத்துப் புரண்டுகொண்டிருந்த பாங்கியானவள் இந்தஅரவம்தெரிந்தவுடன் மெல்லவெழுந்து வெளிவந்து சுப்பிரமணியதேவனாத் தரிசித்தவளாய்த் திருவடிகளில்வணங்கி தேவரீர்இராக்காலத்தில் இவ்விடம்வருவதுதகாத நீங்க ளிருவருங்கலந்தின்புறுவதற்குத் தகுந்தவிடமுமில்லை அப்படிக்குநேரினும்பின்பு எங்கள்பெண்கொடியானவள் பிரிந்திருக்கத்தரியாள் இவ்விதசங்கடங்க ளிருக்கிறபடியால் வள்ளிநாயகியை உமதிடத்துக்குக்கொண்டிபோய் உமதிஷ்டப்படிக்குக் குலவியிருப்பது தகுதியாகக்காணுகின்றதெனச் சம்மதப்படுத்திச் சிவகுமாரனை அவ்விடத்தில் நிறுத்தித்திரும்பி குடிசையில்லுறழ்ந்து வள்ளிநாயகியார்பள்ளிகொண்டிருக்கும் இடத்தைச்சேர்ந்துசெவிகளுடன்வாயைப்புதைத்துத்தாயே உமதுமனதுக்கினியகொழுனன்பிரிவினுல்மிகவும்வருந்திமனந்தாபரியாமல் உம்மைக்கரவடமாய்த்தன்சாகைக்குக்கொண்டிபோம்படிக்குத் துணிவுகொண்டு கடைவாயிலின்புறத்தில்வந்திருக்கின்றனர், துரிதமாய்ப்புறப்படக்கடவாயென்றுமெதுவாய்ச்சொல்லிய வாசகங்களைக்கேட்டமாத் திரத்தில்தன்மனக்குளிர்த்து தேகம்பூரிக்கக் களித்தவளாய் இதுமிகவும் நன்மையாக விருக்கின்றது அவ்வாறேசெய்யவேனென ஒருமித்துத் தாய்தந்தையர்மெய்மறந்து தூங்குவதையும் மற்றசுற்றத்தாரைகால்போனதுதெரியாமல்சேர்ந்தறங்குவதையும் சாடைகளினாலறிந்துகிடத்தளாய் விழிகளைமூடாமற் காத்திருக்கும் வேட்டைநாய்கள் அப்போதுதான்சுற்றுக்கண்களைமூடியதையும் தெரிந்துகொண்டு அண்டைஅயலார்

சந்தடியில்லாமையையுங்கண்டு ஊடுங்கணும் ஓய்ந்திருப்பதையும் மதித்துக்கொடியபேய்களுறங்கும்நடுச்சாமத்திற்பாங்கியானவள் கரத்தைப்பற்றி அரவந்தோற்றாமல் மெல்லக்கூட்டிவந்து நடைபைச்சேர்ந்தவுடன் தாழ்ப்பாளசத்தந்தெரியாமல்விலக்கிக் கதவைஒருக்களிப்பாய்த்திறந்து வள்ளியம்மையை வெளியிற்கொண்டுவந்து சேர்த்தகாலையில் வேடராஜபுத்திரியானவள் ஆவலுடன் எமதிறைவனைஎதிர்கொண்டு வணங்கிச் சிறுதொழில்களைச்செய்துவரும் குறவர்குறிச்சியில்நாயினென்பொருட்டுச்செந்தாமலாமலர்களையொப்ப மெத்தெனவிளங்கும் பாதங்க ள்கன்றிவருந்தும்படிக்குஇராத் திரிக்காலத்தில் யாதொரு துணையுமில்லாமல் தேவரீர்வருவதோடுக்குற்றத்தைக்கூமிக்கவேண்டுமெனப்பரிபவப்பட்டுகரங்களை கூப்பித்தொழுது தவக்கொழுந்தாகிய தேவிரிற்கும்போது தோழியானவள் சுப்பிரமணியக்கடவுளைப்பார்த்து வில்லையும்கணைகளையும் இடைவிடாமற் கரங்களிற்பற்றிக்கொண்டு கொலைக்கஞ்சாமற் நீயதொழில்களையே முக்கியமாகக்கருதிச் செய்துவரும் கடினசித்தராகியவேடர் இக்காரணங்களைக்காண்பராயிற் கெடுதிநேருவதற்கையமில்லை யிதைக்குறித்துக் காலதாமதஞ்செய்யாமல் இந்தவிஷத்திற்றமது சிறந்தபதிக்குக்கொண்டிபோய் இவனைப்பாதுகாத்திரட்சிப்பது தேவரீருக்குப்பாரம்பிப்பெண்கொடியைஅருமையாய்ச்சீராட்டி வளர்த்தனம் இக்காலத்தில் உமதடைக்கலமாகத்தந்தனென முத்துக்கோவையையொத்ததந்தபந்திகளையுடைய தலைவிகரங்களை முருகப்பெருமாள்கையிலவைத்துக் கரங்களைக்கூப்பித்தொழுது போற்றியகாலையில் கடப்பமலர்மலைபுரளும் பன்னிருபுயாசலங்கையுடையகந்தர் அவளிடத்திற் பரிபூரணகடாட்சத்தைவைத்துக் கிருபையாகப்பார்த்து ஒபெண்ணே நீநம்மிடத்திற் பரிவாய்ச்செய்தகருணையை ஒருபோதும் மறக்கமாட்டோமெனத்திருவாய்மலர்ந்தபோது மைதியிரந்த விழிகளைபுடையபாங்கியானவள் வள்ளிநாயகியானாச்சேவித்துத் தழுவித்தாயே தேவதேவோத்தமனைக் கணவனாகப்பெற்றவும்குறவாதொருகுறைவுமில்லை அவர்மனக்கருத்தின்படிக்குடந்துகொள்ளக்கடவை துரிதமாய்த் தலைவனைப் பிரியாமல் கூடப்போய் வாருமென்று ஐயனுடன்கூட்டித்தலைவிசெலவுகொடுக்கப்பெற்றுத்திரும்பி விழிவினாற் சோடித்திருக்கும் சிறுகுடிலில்லுறழ்ந்து சந்தடியில்லாமல் மெதுவாய்க்கபாடபந்தனம்செய்துகொண்டு தன்படுக்கையைச்சேர்ந்துநித்திராசெய்திருந்தனர்.

அவளமீண்டபின்பு அன்னநடையைவாய்ந்த தேவியுடன் வெற்றிவேலாயுதமூர்த்தியானவர் பாதிராத்திரியிற் காவலனைத்தையுங்கடந்து வேடர்சேரியைத்தாண்டி காமன்பாணங்களாகியமுல்லை, அசோகு, நீலம், அல்லி, மாபுன்னை, குருக்கத்தி, கோங்கு சண்பகமுதலாகிய தருக்கன் தழைத்துப்புஷ்பங்களைவிசித்துப் பரிமளித்துத் தேன்க

ளைத்துளித்துச் சுனைகள்மிகுத்து இருண்டிருக்கும் சோலையிற்சேர்ந்து திருத்தேவியுடன் கந்தர்குலவிக்களித்து வருமுன்னிலையில் இராத்திரிரீங்கி விடியற்காலமானதால் வேடராஜன்மனைவியானவன் திடுக்கிட்டவனாப்போலவெழுந்தபோது பக்கத்திற் படுத்திருந்தகடகங்கணங்கனையணிந்திருக்கும் புத்திரியைக்காணாமையால் வீட்டிலிருக்கின்ற அறைகள் முத்தம் தாழ்வாரமெங்கணுந்தேடிப்பார்த்துக் காணாமல் தோழியைக்கண்டு வள்ளியம்மைமெய்க்கேரண்கிலனென்று வினவியகாலத்தில் தாயேழுமச்சாமத்தில் அவளும்நானுமாய்த் தேவரீர்பக்கத்திற் படுத்து நித்தினைசெய்ததுண்டு அதன்பின்பு எனக்கொன்றுந்தெரியாதெனமாறுத்தரம்பொடுத்தவுடன் தாயானவன் அனலிற் பட்டமயிலைப்போலப் பதைபதைத்துக்கிலேசித்தோடிக்கணவனைக்கண்டு என் பிராணநாயகாளன்னசொல்வேன் நமதுபெண்ணரசியைக் காணோம் இதற்கென்னசெய்வேனென்று புலம்புலதைக்கண்டு மறவர்பெருமான்மதியங்கி உடனேகோபம்பிரவேசித்து வடவாமுகாக்கினியைப்போலச்சீறி யிரந்தச்சேரியில் நாட்டியிருக்கும் காவலைக் கடந்துநம்மனைக்காவலைச் சட்டைபண்ணாமல் மிகுந்ததயிரியமாய்ப்பெண்கொடியைக்கொண்டு போனகள்வன்யாவன் அவனையிரந்தரிவிஷத்திற் பற்றிவந்து தகுந்ததண்டனையைச்செய்வேனெனச்சீறி உடனேசல்லடத்தைமாட்டித்தட்டியையிடையிலிடுக்கி வாளாயுதத்தைஅனையிற்செருசுவிலிலையும் பாணங்கனையுங் கரங்களிற் பற்றிக்கொண்டுஅதிதிவரமாய்க்குமரியைத்திருடிப்போனதிருடன்அடிச்சுவட்டைநாடி அந்தமார்க்கத்தைக்கண்டுஅதிகவீராவேசத்துடன் வில்லியர்பெருமான்நடக்கும் சேதியைத்தெரிந்தவுடன் கட்டுக்காவலையுடைய இந்தவூரில் அர்த்தராத்திரியில்வந்துவள்ளியம்மையைக்கொள்ளுகொண்டு மாயமாய்ப்போன சோரனைச்சும்மாவிலாகாதுதொடர்ந்துபிடித்துக்கட்டுவோம் குத்துவோம் சிறையிலடைப்போமென்று பற்பலவீரங்களைப்பேசித்தட்டி சல்லடத்தைக்கட்டிவில், பாணம், வான், வளைதடி, சில்லாக்கோல் முதலாகிய படைகளைப்பரித்து புத்தசன்னத்தராய்ச் சேரியிலிருக்கின்ற வீரரனைவரும் ஏகமுகமாய்த்திரண்டு பிரசண்டவாயுவினுங் கடுகிப்போய்த் தமதிறைவனைக்கலந்து பறைகளைமுழக்கியும் கொம்புகளையூதியும் நடக்கின்றவரையும்மார்க்கத்திற் பாதச்சுவடுகளைக் குறித்துப்பார்த்துப் பலதிசையினுமோடியும் சிலர்தோப்புகளிற் புருந்தாராய்ந்தும் பலர்தினைப்புனங்கள் பரந்திருந்த எல்லையெங்கணும்பார்த்தும் மற்றவிடங்களிற் பற்பலவேடர்புருந்துசந்துபொந்து மூலைமுடிக்குகளைக்கணும்துழைந்துதுழைந்து தேடிவரும் ஆரவாரங்களை அதற்கெடுத்தசோலையினிடத்திற் பாலகப்பிரமணியதேவருடன்கொஞ்சிவார்த்தையாடிக்கொண்டிருந்த வள்ளிராயகியார்தெரிந்தமாத்திரத்தில் திடுக்கிட்டித் திருமேனி நடுநடுக்கி வியர்க்க மிகவும்

பயந்தவளாய்ச்சண்முகதேவர்பாதாரவிந்தங்களில் விழுந்து சேவித்து மனவருத்தத்துடன் இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்வதாயினள்.

ஒளன்பிராணநாயகா கேட்டிரோ அதோவொலிக்கின்ற ஆரவாரங்களை மோசம்வந்தது அடியேனைக்காணாத காரணத்தினால் என்பிதாவும் மற்றவேடருங் கோபதிபிதர்களாய் வில்-வான்-குந்தம்-எழு-மழு-பிண்டிபாலம், கப்பணம்முதலாகிய பாணவிதங்களைத்தாங்கித் திசாதிசைகளைக்கணுந்தேடிக்கொண்டுவந்து இதோவிந்தச்சோலையின்பக்கத்தில்நெருங்கிவிட்டனர், அவர்கள்கொடுமையையும்கடினசித்தத்தையும் பலநாள்கண்டுபழகினவளாதலால் அடியேன்மனம்பதைபதைத்து நடுங்கி வாடுகின்றது இனிமேல்நாம்செய்வதொன்றும் தோற்றவில்லை வேடர்மிகவும்பொல்லாதபாபிகள் என்னசெய்வரோஇதற்கெடுத்தமுயற்சிகளைவினாவில்லினைந்துவேண்டிய சாக்கிரதையுடனிருக்கவேண்டும் கர்த்தனையென்று பரிபலப்பட்டுப்போற்றுக்கின்ற திருத்தேவியிடத்திற் கருணைகூர்ந்து உண்பத்திமைக்குக்களித்தனம் நீயொன்றுக்கும் அஞ்சிப்பயப்படவேண்டுவதில்லை வருத்தமின்றி மனவெழுச்சியுடனிருக்கக்கடவாய் நீடுழிகாலம் வாழிவாழியென் றுதறித்துப்பெண்கள்கிசாமணியே யிதனைக்கேட்பையாக மாயையில் வல்ல கிரவுஞ்சபருவதத்தையும் ஜயசாலையாக வாழ்ந்திருந்ததாருகாசரனையும் ஒருமுனையிற் பிளந்து கொன்ற வெற்றிவேலாயுதமுதலிய சிறந்தபடைகளிருக்கின்றனதும்மவர்கள் பகைத்துப்போர்செய்ய வருவராயின்றிமைப்போதில் வாட்டவல்லோம் இந்தவேடிக்கைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு நமதுபின்புறத்தி லிருக்கக்கடவாயென்றருளிய வாக்கியங்களைக் குறமகள்கேட்டவுடன் மனமகிழ்ச்சியாய்ச்சுப்பிரமணியதேவருக்குப் பின்போயிருந்தனர்.

அத்தருணத்தில் வேடர் ஆர்ப்பாட்டங்களைச்செய்து கொண்டு அதட்டியுருட்டிப்பற்பலவசைமொழிகளைப்பேசிக் கந்தர்திருத்தேவியுடன் இருக்கின்றசோலையிற் சிலர்ஹைந்து உற்றுப்பார்த்துக் கள்வன் அகப்பட்டான் வாருங்கோள் வாருங்கோளென்றுகூவிக் கிராதகத்தொழிலையுடைய குறவரனைவரும் ஏகமாய்க்கூடிச் சோலையைவளைந்து முற்றுகைபோட்டுக்கொண்டு உருத்திராகரமாகக்கொதித்திருக்குமுன்னிலையிற் பின்னணியில்வந்த எயினர்பெருமான் இச்சேதியைத்தெரிந்தவுடன் காளகூடத்தினும் கோபித்தவனுபத்தன்சேனைகளுக்கு முன்னணியில்முந்தி நமதுபெண்ணை அபகரித்துக் கொண்டுவந்தகள்வன் இத்தகையபெருஞ்சேனையின் வரவைக்கண்டும் சற்றும் அச்சமில்லாமல் மனவெழுச்சியுடன் அசைவற்றிருக்கின்றதன்றி நமதுவலியையும் வீரத்தன்மையும் ஜயப்பிரதாபங்களையும் அசட்டைசெய்திருக்கின்றனன், இவன் புயவன்னையைத் தீப்பட்டுரிந்து சாம்பலாகும்காட்டைப்போல இந்தரிவிஷத்தில்வாட்டுவோமெனப்பொங்கி குறிஞ்சிக்கிறைவனும் மற்றப்பாதகரும் சமுத்திரப்பெருக்

கைப்போல ஆர்ப்பரித்து வில்லைவளைத்து ஆயிரங்கிரண சமோகங்கனையுடைய சூரியனைமேகங்களகவியுமாறுபோல நாலுதிசையினுள் சூழ்ந்து சரவருஷங்களைப்பொழிந்துவாதாமுன்னிலையில் அவ்வாளிகள்மேலேட்டுச் சிட்சிடென்றும் குறுகுறென்றும் சடசடென்றும் இனாந்துகொண்டு அதிவேகமாய்வந்து பத்தர் அருச்சுனைசெய்யு ம்மலர்களைப்போலக் கிருபைக்கடலாகிய குமாரதேவர் திருமேனியெங்கும்தைத்துதைத்துப் பலபலவென்றுசுற்றிலுமிறைந்தன இக்கொடுமையைத் தேய்யார் கண்டமாத்நிரத்திற் பதைபதைத்து விழிகளில்லீனாப்பெருக்கிக்கலேசித்தவளாய் இதனைவிண்ணப்பஞ்செய்கின்றனள்.

கடினசித்தமுடைய சத்துருக்கள் கூரியபாணகோடிகளையுமோகமாகச் செலுத்துகின்றனர், அவைவீறிவந்து தமதுமங்களகரமாகிய வடிவற்றாக்கியாதொருதிக்குகளைச் செய்யாமற் போனபோதிலும்அதனைப்பார்க்கமனந்தபரிக்கவில்லை யாதலால் உமதடியாளிடத்திற் கிருபையும் வெற்றிவேலாயுதத்தை யிந்தியிஷ்த்திற்செலுத்திக் கொடியபாதகரணவளையும் ஏககாலத்திற்கொன்று என்மனக்கவலையைத் திர்க்கவேண்டும் வீரபராக்கிரமசம்பத்தையுடைய சிங்கராஜன்பாய்ந்து கொல்லாமற் சம்மாப்படுத்திருக்குமாயின்மான், மனா, யானை, பன்றி, கரடியித்தகைய மிருகங்களெருங்கிக் காதைப்பற்றி யாட்டிப்பரியாசஞ்செய்யாதோ ஆதலாற் சற்றுந்தாழ்க்காமல்எம்மவர்களென்னும் இரக்கத்தையொழிந்து கண்டதுண்டமாக்கி நிலத்திற்றள்ளுமென்று வள்ளிநாயகியார், அதிகபிரியத்துடன் பேசியபோது நல்லகாரியம் உம்முடையவிஷ்டப்படிக்கு நடக்கப்போகின்றது அதையும் சற்றேரத்திற்பார்ப்பையெனத் திருவுளம்பற்றினவராய்த்தமதுவெற்றிக்கொடியைவினைந்தனர், அக்காலத்திற் சிவந்தகொண்டையையுடையசேவலானது கந்தர்குறிப்பின்படிக்கு விசாலமாய்த் தழைத்திருக்கும் சிறகைவிரித்தகைத்து வானவழிக்கொண்டு பறந்துவந்து சிவகுமாரன் சன்னிதானத்திலேன்று கழுத்தைகீட்டிப்பேரொலியெழ ஒருவிசைகூவிற்று அந்தமுழக்கமானது பிரளயகாலத்தெழும் பேரிடியினும்மேலேட்டுப் பகைவர்செவிகளிற் கேட்டமாத்நிரத்தில் விஷப்பரிசம்பட்டவர்களைப்போல வேடராஜன் தன்பிள்ளைகள் பந்துவர்க்கங்கள் கொடியமனதையுடைய சேனைகளுடன் பிரசண்டமாருதமோதலேகப்பட்டெருட்சங்களைப்போலப் பொறிகள்கலங்கிப் புலன்களொடுங்கிக் கைகால்கள் தளர்ந்து ஒருவர்மீதொருவர் விழுந்துமாண்டனர், இவர்கள்போராமுன்னிலையிற் செங்கல்வராய் னிடத்திற்பரிவாய்அதம்பண்ணிப்போடும்படிக்குவேண்டியளன்தாய் அவர்களிடத்தில்வளர்ந்து சகலவுபசாரங்க ளையும்பெற்று மனவெழுச்சியுடன் குலவியிருந்தவளாத லால் இவ்விதமாகப் பிதாவும் சகோதரர்எழுவரும் மாமன்மைத்துனன் உறவாகவிருந்தவர் முற்றும்ஒருமுனையி

ற்செத்த கொடுமையைக் கண்ணார்க்கண்டமாத்நிரத்தில் திடுக்கிட்டு மனம்பதைபதைத்துத் திருமேனிரடுக்கமெடுக்க விழிகளில்லீனாத்தானாதானாகப் பெருக்கிக்கதறி எண்ணாதெல்லாமெண்ணியெண்ணிச் சோருகின்ற போது இக்காரணங்களையாதுந்தெரியாதவனைப்போலத்தமதுதிருத்தேவி யன்பைச்சோதிக்கும்பொருட்டுமனக்கலக்கமற்று முருகப்பெருமாள் அச்சோலையைக்கடந்து சிந்தையில் அருள்வெள்ளமானது பெருக்கெடுத்தலைக்கக்கம் பிரமாய்நடந்துபோம்போது தேவியும் சிழலைப்பொப்பின்பற்றிச்சென்றனள் இச்சம்பவங்களைத்தையும்போதவுணர்விற்பெரிந்த நாரதபகவான் மிகவும்சிந்தாக்கிராராய் மனோவேகத்தினுழந்தி யெதிரில்வந்து சுப்பிரமணியர் திருக்கோலத்தைத் தரிசித்து மனமகிழ்ச்சியுடன் அம்மையப்பர் திருவடிகளில்வணங்கி ஜபஜபபோற்றியென்று வாழ்த்தினவராய்க் கார்த்திகேயனேஅடியென்தம்மைக்கண்டு நீங்கியபின்பு நடந்தசேதிகளைத் திருவுளம் பற்றக்கடவீரொனவேண்டுவதற்கிரங்கி நாரதனைப் பரிவாகப் பார்த்துத் தாமிருத்தணிகை வளையைக்கடந்து வள்ளியம்மையைக்கண்டு தன்வயப்படுத்திய காரணத்தினு லெதிர்த்துவந்த வேடராஜன் வம்சநாசமறக் களப்படுத்திய வளையிற் சவிஸ்தாரமாகத் திருவாய்மலர்ந்த சம்பவங்களைக்கேட்ட நாரதர் மனவிரக்கத்துடன் கண்ணபிரான் திருமருகனை வந்தித்துச் சுவாபிகள்சொல்லிய காரணங்கள் வெகுநேத்தியாக விருக்கின்றன. தேவரீர் திருவிளையாடலுக்கொரு எல்லையிடையாதாயினும் இந்த அகியாய மெக்கேனுமுண்டோ தம்மைக் குறித்துப் பற்பல தவவிரதங்களைச்செய்து வருந்தி நோற்ற சிறப்பினுற் கிடைத்தற்கரியவிஷ்ணுவின் திருக்குமாரத்தியை பெண்ணைப் படைத்துச் சீராட்டிப் பாராட்டிப்போற்றி அரிதில்வளர்த்துப் பரிபக்குவப்படுத்திப்போற்றிவந்த பிதாவையையுத் துணைவளையும் மற்றசுற்றத்தினராதியனைக் கோபித்துக் கொன்றபோதிலும் சற்றும் தயைதாட்சண்ணியமில்லாமலும் அதற்கொரு ரிவாரணத்தைக்காட்டாமலும்இதுபரியத்தம் அவர்கள்கிரகத்தில் உண்மித்து வளார்த்தபி ரதாசிரோமணியானவன் மனக்கலங்கி வாடிவருந்தும்படிக்கு இட்டுக்கொண்டுபோவது அழகோ உலகநடைக்கடிப் பதோ மூடராகவிருக்கும் வேடருக்குத் தேவரீர்மகிமைகள் தெரியுமாயின் இப்பெண்கொடியைத் தத்தஞ்செய்துஅ திகமரியாதையுடன் பூசித்தனுப்புவதற்குத் தடையுண்டோகள்ளவேடத்தைத்தாங்கிப்பரிந்து வளர்த்தபெண்ணையுந் திருடிக்கொண்டுபோனால் சம்மாவிட்டுவிடுவார்களோ காக்கேயனே, தேவியின்மனவருத்தத்தீர்த்து களித்திருக்கத்தக்கதாக அவர்களிடத்திற்கிஞ்சித்துத் தயைசெய்துகிருபானோக்கம் பாலிக்கவேண்டுமென்று பலவாகப்போற்றுகின்ற மஹரிஷியைப் பரிவாகப்பார்த்தருளி நல்லகாரியம் உமதிஷ்டப்படிக்காகட்டுமெனத் திருவாய்மலர்ந்துதிரும்பித் தேவியும் இருஷியும் பின்பற்றிவரச்சோலை

யினிடத்திற்சென்று தமதிடத்தில் மெய்ப்பத்தியும் அன்
பும் மற்றகளிப்பையும் பூரணமாகப்பெற்றிருக்கின்ற வ
ள்ளியம்மை முகாரவிர்த்ததைப்பார்த்து நம்பிடத்தில் அ
பலமாகியபோசைச்செய்து மாண்டு லிலத்தில்விழுந்துகிட
க்கும் உன்சுற்றத்தின ரணைவனாயும் எழுப்பக்கடவாயெ
ன அம்மையார் பெருமைகள் பலருக்குத்தெரிவதாகத் தி
ருவுளப்பற்றியமாத்திரத்தில் ஆனந்தபரவசத்தளாய் மகா
பாக்கியமென்று காமாக்கியின்சுபுத்திரனைச்சேவித்து அ
வர்திருவடினை மனதிறியானித்துப் பத்திரவசத்தளா
ய் அரியபிராணையிழந்து தேகம்புழுதியிற்பட லிலப்பா
யலில் அலங்கோலமாய் விழுந்துகிடக்கின்ற என்னாசைப்
பி தாவே சீராட்டிவளர்த்ததுணைவனோ அருமையாகப்போ
ற்றிவந்த சுற்றத்தானோ நீக்களனைவருங் கமலக்கண்ணன்ம
ருகன் கட்டளையின்படிக்கு எழுந்திருந்துகுலவி என்மன
க்கவலையைத் தீர்க்கக்கடவீரென்று பவளவாய்திறந்துஒரு
திருவாய்மொழியைப் பேசியமாத்திரத்தில்உறங்கியிருந்த
வர்உணர்ச்சிபெற் றெழுமாறுபோலப் பழையபடிபிராண
னையடைந்து துள்ளிக் கொக்கரித்து வேடராஜனாதிபர் எ
ழுந்ததருணத்தில் சிவகுமாரன் அக்காலத்திற்கொண்டிரு
ந்த கோலத்தைமறைத்துக் கிருபாசமுத்திரம்பெருகும் ச
ண்முகாரவிர்த்தங்களையும் பொன்வளையைப்பழித்தோங்கு
யிருக்கும் பன்னிருபுயாசலங்கனையும் வெற்றிலேல்சக்கர
ம் தனுசமுதலியபடைகள் கரங்கள்தோறும் துவாதசாதி
த்தபாப்போல விளங்கவும் இத்தகையதமதுதிருவடிவை
த்தாங்கி எதிரில்வின்றகாலத்தில் அந்தஅற்புதக்காட்சியை
அனைவருந் தரிசித்தமாத்நிரத்திற் றிடுக்கிட்டுத்தேகம்நடு
க்கமெய்திப் பயப்பிராந்திகொண்டு அடியற்ற பனைகளைப்
போல லிலத்தில்விழுந்து பன்முறைவணங்கிவாயில்வந்த
வந்தவிதங்களிற் போற்றிசெய்து விழிகளில் ஆனந்தவாரி
யைப்பெருக்கித் தேகம்குதுகுவித்து மயிர்ச்செறிவெழஅ
ளவுபடாத பேரானந்தத்தையடைந்தவர்களாய்க் கரங்களை
க் கூப்பிக்கொண்டு இதனை விண்ணப்பஞ் செய்வதாயி
னர்.

ஓ எமதுகுலதெய்வமே கொலைத் தொழிலையே முக்கிய
யமாகவிரும்பி நடாத்திவரும் இழிகுலராகிய அடியோங்க
ள் வம்சபரம்பரையாக அடிமைகொண்டு யாதொருதிக்கு
களும் நேராமல் எங்கள் சேரியைப்பாதுகாத்து அந்நிலத்
துக்கு ஆதிதேவதைபாகவுயிருக்கின்ற தேவரீரோநாயினே
ங்கள் முன்னவருடன்செய்ததவமுயற்சியினற் பெற்றுப்
போற்றிவளர்த்திருந்த பெண்கொடியை அனாயிருளில் கு
றிச்சிவிற்புருந்துசோரத்துவமாய்க் கவர்ந்துகொண்டுபோ
ய்ப் பலரும்புகழ்விருந்த இந்தக்குலவரம்பையழித்து உ
லகமுள்ளளவுந் தீராதபழிப்புனாயொன்றைப்பிரசித்தமா
க ஸ்தாபித்திற் பத்துமாடுகளுமந்து வருந்திப்பெற்றுஅரு
மையாகவளர்த்ததேத்த நற்றயானவன் பாதுகாப்பதற்கு
ப்பதிலாய் வயிரக்கொண்டு விஷத்தைபூட்டுவனாயின் அ
தைக்கண்டு தடைசெய்யவல்லவர்களொருவருண்டோ இக்

காரணந் தேவரீர் திருவுளத்துக்குப் பளிக்குபோலத்தோ
ற்றமாயின் தமதுவழியடியர் செய்யவேண்டுவதென்னை
இதுவிற்க எங்கள்குலக்கொடியினிடத்தில் மையல்கொண்
டி நாயினேங்களுக்குத்தெரியாமற் சேரியிலிருக்கும்பெரு
ங்காலலைக்கடந்து பலவத்காரமாய்த் தனிமையிலவ்விடங்
கொண்டிவந்து விட்டிராதலால் எமதிறைவனேகிருபையு
ற்று கண்ணிகையுடன் எங்களுரைச்சேர்ந்து அக்கினி, ஆ
தித்தன், கடவுள், பந்துக்கள்சாட்சியாய்த் திருக்கலியாண
ஞ்செய்து கொண்டு எங்கள் மரபுக்கடித்தசீர்சிறப்புக்கு
டன் நாக்களனைவரும் சந்தோஷத்துடன் அனுப்பிவைக்
கும்படிக்குத் தாராளமாய்த் திருத்தேவியை உம்முடைய
ஆருக்கழைத்துப் போகலாமென்று விண்ணப்பஞ்செய்த
மாத்நிரத்தில் மாதலன் அவன்வர்க்கத்தவர் கோரிக்கையி
ன்படிக்கிசைந்து அவ்வாறே நடப்பிக்கின்றனமெனத் தி
ருவாய்மலர்ந்தவராய் வள்ளிராயகியார் தொடர்ந்துவர நா
ரதபகவானுந் தழைத்தோங்கிக் குளிர்ந்த நிழலைப் பரப்
பியிருக்கும் மலர்க்காவலநீக்கிப் பாதகமலங்கள்கன்றிவ
ருந்தும்படிக்கு நடந்துவள்ளிவரைக்கருகி லிருக்கின்றசி
ற்றூரிற் பிரவேசித்தனர், வேடராஜன் மற்றவருடன்மன
மகிழ்ந்து ஆனந்தபரவசத்தராய்ச் சூழ்ந்துவந்துதங்கள்
சேரியைச்சேர்ந்தவுடன் தம்மினத்தவரைப்பார்த்துச் சங்
கரன்குமாரராயும் நமதுகுலதெய்வமாயு மிந்தநிலத்தைப்
பாதுகாத்துவரும் சுப்பிரமணியக்கடவுளே வல்லியவந்தந
மதுமாதைத்திருடிப்போயினன், இப்போது அடியேன்
கோரிக்கையின்படிக்குத் திருமணமுன்னிலையில் வள்ளி
யாரைப்பெற்றுப்போகச் சம்மதித்துவந்தானென்றுபலரு
மறியத்தெரிவித்தனர்.

அக்காலத்தில் முன்னம்பொங்கிக் கொண்டிருந்தகோப
மும். நாணமுமடக்கிமகிழ்ச்சியிகுதியினுல்தேகம் சிலிர்த்
துமயிர்ப்பொடிப்பச் சந்தோஷசாகரத்திலுமுந்தி யிப்படிக்க
கோவிருந்தது நமதையன் திருவினையாடலென்று கூத்தா
டுகின்றபோது வேடராஜன் குறிச்சியிற் றலைமைபெற்றி
ருக்கின்ற விசாலமாகியதன்னிலலத்திற் சரவணபவனையு
ம் பரிமளியுருந்த புஷ்பங்களைச்சூடியிருக்கும் அளகபா
த்தைபுடைய வள்ளியம்மையைபுட்பணைகள்முழங்க பம்
பையதிர இத்தகையவைபவங்களுடன் அழைத்துப்போ
ய்க் குலமுறைமுறைப்படிக்கு மஞ்சளநீர் ஆலம் மற்றசட
ங்குளைத் தந்தேவிரடத்தி வணங்கிப்போகப் பொற்பிர
காசமாகவிளங்கும் வேங்கைத்தளிர்களினற் சோடித்தபா
யலின்பேரி லெழுந்தருளச்செய்து நாரதருக்கும் தர்ப்பா
சனத்தைக்கொடுத்து முற்றியபின்பு கலியாணகாரியங்களி
ற் சருவசாக்கிரதைசெய்தும் இந்த மங்களவார்த்தையைப்
பக்கங்களிலிருக்கின்றதன்ப் துக்களுக்குத் தூதின்மூலமா
கச் சொல்லியனுப்பியும் திரிகின்றதருணத்தில்வேலாயுத
மூர்த்தியானவர் தமதருகில் வீற்றிருக்கின்ற தேவியின்மீ
து கிருபாநோக்கத்தைப் பாலித்தமாத்நிரத்திற் பழையவ
டிவும் குறமகளீர் அலங்கரித்திருந்தசிக்காரங்களுமாறிஆ
திமகாவிஷ்ணு புத்திரியாகவிருந்த தெய்வப்படிவத்துடன்
நவரத்தினமயமாகிய சர்வபரணபூஷிதையாய்க்கண்ட
வர்கள் விழிகளுக்குக் களிப்பைத்தரும் சிறந்தகோலத்து
டனிருப்பதைக் கவலைமுற்றுமொழிந்து மனவெழுச்சியு
டனிருக்குந்தந்தையும் தாயும் செவிலியும் தோழிமுதலா
வபந்துவர்க்கங்கள் தெரிந்தமாத்நிரத்தில் புஷ்பத்திற்

பெருகும் தேனைக்கிரகிக்கவரும் வண்டினங்களைப்போலப் பலதிசையினு மிருந்துவந்து பெண்ணரசியினது காட்சி யைத்தரிசித்து அற்புகமடைந்து இந்தத் தேவியானவள் குலஹினராகிய நம்மனையிற்சேர்ந்து குலவியிருந்ததை யோசிக்குமிடத்தில் நமதுமுன்னவருடன் செய்திருக்கின்ற தவப்பேற்றாகும் மற்றொன்றையுங் குறிக்கப்படவில்லை யென்று தமதிறைவன் பாக்கியத்துக்குக்கொண்டாடியிருந்தனர், வேடராஜனும் அதிகசந்தோஷத்துடன் தங்களினத்திற் கலியாணமுடிக்கும்போது செய்தவரும் கிரமப்படிக்கு முருகனுக்குப் பூசைகளைநடத்தித் தழைகளினும் பந்தலிட்டுப் புஷ்பக்கொத்துகளையும் தளிர்களையும்மத்தி மத்தியிற்றூக்கி முடிந்தவுடன் பாணத்தைநாட்டி அந்நிழல் அடிபைக்காக்கும் மத்தியானகாலம் நேர்ந்தபோது வேடர்குரவைகளைப்பாடி மலர்க்ளையிறைத்துக் கூத்தாடத்தக்கதாகத் தானரிதிற்பெற்ற பெண்ணரசியின் திருக்கரத்தைக் குமாரதேவர் அஸ்தத்தில்வைத்து எங்குந்தவக்கொழுந்தைச் சூரியநாராயணன்சாட்சியாய் மனப்பூர்வமாகத்தத்தஞ்செய்துவிட்டேன் கமலாசனியின் திருமருகனே, தேவாரீர்பணிவிடைக்கு ஒப்புக்கொள்ளுமென்று தந்தேவிவிடும் கரகீரைவிட்டுப்போற்றினன் பின்புநாரதபகவானுனவர் சிவகுமாரன்கட்டளையைப்பெற்றுக்கொண்டு ஓமக்கனலைவளர்த்திச் சமித்துக்களையும் ஆவினெய்பால்பொரிமுதலிய திரவியங்களினால் நலக்கிரகவோமத்தைநடத்திப் பூரணுகுகொடுத்துப் பெண்ணையும் பிள்ளையையும் தீவலஞ்செய்வித்து அருந்ததியைக்காட்டிவே தவிதிப்படிக்குச் சகலசடங்குகளுமுடித்தகாலத்தில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணு பிரமன் உருத்திரன் முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள் நார்பத்தெண்ணிரம்ரிஷிகள்கருடகாரந்தருவரிசித்தவித்தியாதரர் ஏகாதசருத்திரர் துவாதசாகித்தர்முதலியானவரும் சூழ்ந்து ஜயஜயவெனப்போற்றிவரவும் பூதகணங்கள் மங்கலவாத்தியங்களை முழக்கித்தொடரவும் இத்தையையுலக்கத்தின்மத்தியில் பருவதராஜபுத்திரி சமேதராய் விருஷபவாகனத்திலாரோகணித்துத் தேவதேவோத்தமனாகிய சிவபிரான் வானவெல்லையி லெழுந்தருளித் தமதுதிருக்குமாரன் குமரகளைப் பாணிக்கிரகணஞ்செய்யும் சம்பிரமங்களைப்பார்த்துத் தம்பதிரசமேதராய்க்கனித்துப்பலஆசீர்வாதங்களைச்செய்துவருமுன்னிலையி ல்ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபிரமருத்திரோத்திராதியான விண்ணவர் கற்பகமலர்களை வாரிவாரிச்சொரிந்து பாலசுப்பிரமணியக் கடவுளைவாழ்த்தி அஞ்சலியஸ்தராய்ஜயஜயவெனப்போற்றினர் இக்காட்சியைச் சரவணபவன் தரிசித்தமாத்திரத்தில் சந்தோஷசாகரத்தில் முழுதினவராய்த் தாய்தந்தையர் மாமன்மாமியைவந்தித்துவாழ்த்தி மன்றையரிடத்திற்கிருபாளோக்கம்பாடித்தனர். அதன்பின்பு சிவபெருமான் தம்முடன்வந்த திருக்கூட்டத்துடன் திரும்பி வெள்ளியங்கிரியைச்சேர்ந்து களித்திருந்தனர், நாரதபகவானும் மணப்பந்தலில் நடத்தவேண்டிய சடங்குகளைத்

தையும் நிறைவேற்றியபின்பு வெற்றிவேலாயுத ஸூர்த்திபைவள்ளிநாயகியாருடன் வணங்கித்துதித்து வரும்போது திருமால்மருகன் திருத்தேவியுடனிருக்கின்ற மணக்கோலத்தை வேடராஜன்கண்டுகளித்து இந்தவிழிகளைப் பெற்றதற்குக் கிடைக்கவேண்டும் பலப்பிராப்திபையித் தினமடைந்தேனென்று கரங்களைக்கொட்டிக்கொண்டு ஆனந்தக்கூத்தாடினன், மற்றசுற்றத்தினரும் தேகபரவசராய் முருகன்வெறியாடல்களைக்கொண்டாடித் திக்கதண்டன்சமர்ப்பித்துக் களித்தனர்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே! அக்காலத்திலவே டர்பெருமானுக்கடித்த சந்தோஷப்பெருக்கை யாவரால் சொல்லிமுடியும் பின்பு சுகந்தமலர்களையும்மெல்லியதளிர்களையும் கொண்டேறியைச்சூடி உடுக்கையையொத்த சிறுத்தவிடைபைப்பெற்றுப்புஷ்பக்கொம்பைப்போலவுலவிக்கலியாணவாசலில் வந்திருக்கும்வேடமாதர்களித்துக் குலதெய்வமாகிய மருகனும் பெண்ணரசியுமித்தினத்தைப்போல நாடோறும் மணக்கோலமாகவே யிணைபிரியாமல் மங்களமாக வாழ்ந்திருக்கக்கடவதென்று மனப்பூர்வமாகவந்தி வாசமிருத்தவேங்கைமலர்கதம்பப்பொடியையிறைத்துக் களியாடலைக்கொண்டாடினர், மேற்குறித்தபடிக்குச் சிசுபாலாதிகள்முதலிய வேடர்மனமகிழ்ச்சியுடனிருக்கின்றகாலையில் பாலசுப்பிரமணியதேவர்ஆசனத்தைவிட்டெழுந்து வேடராஜனைக்கிருபையாகப்பார்த்து இந்தப்பெண்ணரசியுடன் திருத்தணிகைவளையிற்சேர்ந்திருப்போமென்று திருவுளம்பற்றியபோது கந்தனே தேவாரீர்மனதுக்கினிப்படிக்குச் செய்யலாமெனச்சம்மதித்தனன், தாயானவன் பாங்கிசெவிலியுடன் வள்ளிநாயகியாளைப்பார்த்து எமதன்னையே பலநாள்பழகியிருந்த நீயிக்காலத்தில்நீங்கிக் கணவனுடன்போகத் துணிந்தனையோவென்று அதிகஆவலுடன் தனித்தனித்தமுவிச் சுகசீனியாய் வாழிவாழிபென்று ஆசீர்வதித்தகாலத்தில் வள்ளியம்மையும் அவர்களைப்பரிவாகவுபசரித்து வெற்றிவேலாயுதக்கடவுளுடன்போகப்பிரயாணப்பட்டபோது பிதாவானவன் தன்னிடத்திலிருக்கின்ற சிறந்தபொருள்களை பெண்ணுக்குச் சீதனமாகக்கொடுத்துத்தொடர பாலசுப்பிரமணியதேவர் கலியாணவாயிலேநீங்கி வெளிவந்து மாமனையழைத்துத் தேவர்களுக்கொண்டாடத்தக்கதாககூற்தச்சேரிக் கதிபனாகவிருந்து சகலசம்பத்தையும் அனுபவித்துப் புத்திரமித்திரகனத்திர பரம்பரையாய் வாழ்ந்திருக்கக்கடவாயென்றனுக்கிரகஞ்செய்து அவனையும் மற்றவேடனையும்பிறுத்தி வளமையிற்சிறந்த வள்ளிவனையைக்கடந்து மகத்துக்களுக்கு வாசயோக்கியமாகியதிருத்தணிகைவளையைச்சேர்ந்து தெய்வதச்சுனற் சோடித்திருக்கின்ற நகரிற்போய்ச் சபாமண்டபத்திலினிளங்கும் சிங்காதனத்தில் பொன்னையொப்பவிளங்கும் தேமல்பரந்தன பாரங்கையுடையதேவியுடன் உலகங்களனைத்தும் பிழை

த்தற்பொருட்டுக் கிருபாநோக்கத்தைப்பரப்பி வீற்றிருந்தவர்.

அக்காலத்தில் வள்ளிநாயகியார் காதல்னைச்சேவித்துப் பிராணவல்லபா இந்தமலைபைப்பார்க்குமிடத்தில் அதிகமேம்பாட்டைக்கொண்டிருக்கின்றது ஆதலால்இதன்மகத்துவங்களைத் தமதடியாளீடேறும்பொருட்டு வெளிப்படையாகத் திருவுளம்பற்றவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தவளிடத்திற் பரிவாய் ஒப்பெண்ணே யிந்தவனையென்னவென்று மதித்திருக்கின்றும் பரமசிவகடாட்சத்தினால் உலகங்களுண்டாகியபோது நிரீயிக்கப்பட்டது இஃதன்றியும் இப்பருவத்தின் மகத்துவங்களைக் கேட்பையாக ஆயிரத்தெட்டண்டங்களுக்கு மதிபயன்நூற்றெட்டியுக்கள் தேவர்முதலாகிய சகலனையும் அலைத்துக் கொடுக்கொல்செலுத்திப் பிராணிகளுக் கெமனைப்போலவீதியிருந்த சூரபதுமனாதிய அவுணப்பாதகருடன் கொடியுத்தஞ் செய்துகொன்ற சோபதாபங்களை இதன் பெருமைகளை நிதானித்து இவ்விடத்தெழுந்தருளித் தணிந்து மனவெழுச்சியுட னிருந்தனம் மேலும் இக்காலத்தினும் கொடியதொழிலைச் செய்துமுலம் வேடருடன் போராடிவருந்தியகலையையும் இந்தத்தெய்வீகம்பொருந்தியவனையெருங்கிய வுடனெழித்து சவுக்கியமாக விருக்கின்றனம்; அக்காரணங்களினால் செருத்தனியென்னுமொருசிறப்புப் பெயராயுங்கிடைத்திருக்கின்றது இதுவுமல்லாமல்இன்னமும் சிலமகத்துவங்களுண்டு அவற்றின்சம்பவங்களையுந்தெரிவிப்போம்முல்லையரும்புகளைப் பழித்துவிளங்கும்தந்தப்பந்திகளையுடையஉமையவள்வளைத்தமும்பையும்முலைத்தமும்பையும்பெற்றுக்களித்திருக்கும்முலகாரணக்கடவுளாகியசிவபிரான்மனவெழுச்சியுட வ்சதாகாலமும்வீற்றிருக்கத்தக்கநிவளங்களையும்சேஷக்கிரவிசேஷங்களாகியசிறப்புக்களையுங்கொண்டிருக்கும்திருக்காஞ்சிமாநகரவெல்லையிலிளங்கும்பெருமையினால்இப்பருவத்தின்பவத்திரகதையும்மகத்துவங்களையும்சிருஷ்டிகர்த்தனாய்சதுர்வேதபண்டிதனாகவிருக்கின்றபிரமதேவராலுங்கணித்துச்சொல்லக்கூடுவதோசுகந்தபரிமாள்களை வீசித்தேனைச்சொரிந்திருக்கும்புஷ்பவகைகளின்றாமமாலாச்சிறப்பாகப் புகழுமாறுபோலவும் தன்னிடத்தில் முழுகளைப் பாபரகிதராக்கி முத்தியிற்சேர்க்கவல்லபலசிறந்தநிகளினும் காசியிற்பெருகும் கங்கையவிசேஷமாகக் கொண்டாடுவதை யொப்பவும் சமுத்திரஞ் சூழ்ந்திருக்கின்ற பூமண்டலத்திற் சிறந்திருக்கும்தலங்களில்முதன்மை பெற்று விளங்கும் திருக்காஞ்சிப்பதிக்கு நிகராகவும்இருக்கிகள் ஞானவான்கள் வாசயோக்கியமாக விருக்கின்ற தெய்வீகம் பொருந்திய பருவதங்களில் இந்தத்திருத்தணிகை வளையானது அதிகமேம்பாட்டைப் பெற்றிருப்பது இவ்விதசகுணங்களை மிகுதியாகப் படைத்திருக்கின்ற பருவத்தினிடத்தில் நமக்கிருக்கின்ற பிரீதியினால்

பிரியாமல் இவ்விடத்தில் வீற்றிருந்து கோடுகளைமுழக்கியும் புள்ளாக்குமுலாடியும் தந்திரியை வாசித்தும் ஏழிசைபையுடைய மகரயாழைமீட்டியும் மனவெழுச்சியுடன்பாடியும் சிறுபல்லியங்களைக் கொட்டியும் பற்பல திருவிளையாடல்களைச் செய்தும் நம்பிடத்தில் மெய்ப்பத்தியுடைய அன்பர்கள் தரிசித்துக்களிக்கும்படியாக ஆனந்தநடனங்களைச்செய்தும் வருகின்றனம், பெண்ணரசியையிதற்குச் சிலதிருஷ்டாரந்தத்தைச் சொல்லுவோம் கேட்பையாக்.

காளகண்டமூர்த்தியாகியபரமேஸ்வரருக்குமந்தராகியபுமேருபருவதமும் வாசஞ்செய்ய யோக்கியமாக விருந்தபோதினும் அன்பருள்ளத்தைப்போலப் பவத்திரமாகவிருக்கின்ற திருக்கயிலாயத்தில் மனவிருப்பமாய்ப்பருவதராஜ புத்திரியுடன் எத்தேசகாலமும்வீற்றிருப்பதையொப்ப இந்தப்பூவட்டத்திற் பற்பலமலை விருந்தபோதினும் இந்தப்பருவத்தினிடத்தில்நமக்கு அதிகப்பிரிபமுண்டி அதற்குச்சாட்சி உனக்கு வேறொன்றைச் சொல்லுவதில்லை நமக்கிருப்பிடமாகிய குன்றுகளானந்தமுண்டி அவற்றின் மேலான இத்தலத்தில் மனவிருப்பத்துடன்மதுபூரணகலையைக்கொண்டி வாசஞ் செய்வோம் இம்முலமாய் இதன் மகத்துவங்களைத் தெரிந்துகொள்ளக்கடவாய் இதுவுமல்லாமல் திரிலோகசக்கிரோஸ்வராகிய தேவேந்திரன் இதன்மகத்துவத்தைத் தெரிந்து மனோபிஷ்டத்தைப்பெற்றுப்போகவிருப்புற்றுப்பொன்னுலகத்தி லிருக்கின்றகுலனைச்செடிகளில்மூன்றினை யிர்த்தப்பவத்திரமாகிய சரவணப்பொய்கையில் ஸ்தாபிதஞ்செய்து அதனிடத்திம்புஷ்பிக்கும் மலர்களைக்கொண்டி பலநினம்நம்மை அருச்சித்து இஷ்டசித்தியைப்பெற்றுப் போயினன், மூழ்கினர் பிரிணிகள் பாதகங்களைத்தையும் தீயிற்பட்டபஞ்சைப்போலப் போக்கிப்பரிசுத்தவான்களாகச்செய்யவல்லசிறப்பினை வாய்ந்த இந்தச்சரவணப் பொய்கையினிடத்தில் இந்திரனால் ஸ்தாபித்திருக்கின்ற குலனைச்செடிகள் இக்காலத்தினும்அருணோதயப் போதினும் மத்தியான காலத்தினும் செவ்வானமு யிருளுங்கலந்துவிளங்கும்அந்திப்போதினும் நமதுதிருவடிகளிற் சாத்தும்படக்கு மூன்றுமலர்களைக் கொடுத்துக்கொண்டி வருகின்றது பிரளயகாலத்திற் சத்தசாகரங்களும்பெருகி உலகங்களை மூடிப்போதினும் சிருஷ்ட குலத்துபிரசண்டவாயுவின மோதலினும் ஊழிவெள்ளப் பெருக்கினாலும் குலகிரிகள் அண்டரண்டபுலனசராசரங்களைத்தும் அதப்பட்டழியும்சருவசக்காரகாலத்தினும் தெய்வீகம்பொருந்திய இந்தப் பருவதத்துக்கு யாதொருதுன்பமுமில்லாமல் விளங்கும்அவ்வாறேயிர்த்தச் சரவணப்பொய்கையும் புனல்நிறைந்ததாய்ப் பரிமளமிருத்தகுலமலர்களைமுக்காலங்களினும்உதவிக்கொண்டிருக்கும் மாவடிவைப்போல விசாலமாய் செவ்வாரிபரந்து காதாவுமோடி யிருக்கின்ற விழிகளையுடைய வள்ளிநாயகியே யிவ்வளையின் மகத்துவங்களை நாமல்லதுசிருஷ்ட

முகர்த்தனனும் கண்டறியவொண்ணாது இஃதன்றியும் பூ
மண்டலத்தி லிருக்கின்றவர்களில் எத்தகையராயினும் இ
ந்தத்தெய்வீகம் பொருத்திப் பருவதந்தைத் தூதர்க்கிருந்
து தரிசித்து வணங்கப்பெறுவராயில் அறிந்தும் அறிபாம
லும் எழுபிறவிகளினும் செய்திருக்கின்ற பாதகங்களை
த்தும் நெருப்பிற் பட்ட பஞ்சைப்போல நசிக்கப்பட்டுச் ச
கல துன்பங்களையும் போக்கிப் பரிசுத்தராய்ச் சவுக்கிப்
திலிருப்பார் இவ்வனையினிடத்தில் ஒருகினமாவது வந்தி
ருந்த சரவணப்பொய்கையிற் படுத்து பவுத்திரராய் துதி
த்துக்கொண்டு நமதாலபந்தைச் சேர்ந்துவிதிப்படிக்குமு
ம்முறைவலம்வந்து சன்னிதானத்திற் போய் அருச்சுன
வழிபாடுகளைச் செய்வித்து நமதுதிருவடிகளில் வணங்கிப்
போற்றி செவ்விளக்குகளிட்டுக் கூடியவனாயில் யாசகருக்
குக் கொடுத்தித் தன்விதிதியைச்சேர்ந்து அதிதிகளுடனு
ண்டுகளிக்கின்ற புண்ணிபசிலர் தங்கள் கோரிக்கையின்ப
டிக்குச் சகலவளங்களையும் பெற்றுக்கற்புக்கரசியாகியபெ
ண்சாதிபுடன் இல்லறத்தை யோம்பிச் சபுத்திரரைப்பெ
ற்றுச் சாதுசங்கமாதிரி நன்னெறிகளைக் கடைப்பிடியாக
வெண்ணி நடாத்தி யிவ்விதங்களிலும்மைப்போகக்களை
யனுபவித்தபின்பு மறுமையினும் தேவபோகங்களிற் றி
ருப்பிபெற்றவர்களாய்க் கடையில் ஸ்வரூப சாக்ஷாத்கா
த்தைக் காணியாகப் பெற்றுவாழ்வர், ஐந்துதினவனையில்
இதன்கண்வாசமாய்ப்பொய்கையில்முழுக்கிப் புகியவஸ்தி
ரங்களை யுதித்துநமது திருவடிகளையே தஞ்சமாக வெண்
ணித் தியானித்து ஆலயத்தைச்சேர்ந்து அவ்விடத்தில் ந
டத்தவேண்டிய முறைகளைக் கிரமப்படிக்குமுடித்து நம்
மைத்தரிசித்து வழிபட்டுவரும் சிறந்த தவத்தினர், இஷ்
ட்சித்திகளைப்பெற்று அஷ்டஅயிஸ்வரியங்கள் பெண்டுபி
ள்ளைகள் பந்துக்கள் சினேகிதருடன்மனவெழுச்சிபெறஅ
னுபவித்துச்சகலராலும் புகழ்வாழ்த்திப்பின்புராஸ்விதமா
கிய பரமபதியிலிருப்பர்.

ஓ பெண்ணே தவங்களிற் சிறந்த தேவர்களாயினும்மு
னிபுங்கவராயினும் மற்றும் நன்னெறிகளையனுசரித்துவ
ரும் யாவராயினும் இந்தமகிமைபுள்ள மலைபைத் தரிசித்
கப்பெறாமற்போவராயின் கல்விருகூழுகலிய தாபரங்க
ளினும் கடைப்பட்ட தசையை யனுபவிப்பதற்குச்சந்தே
கமில்லை தாங்கள்முடித்திருக்கின்றபிராரத்வ வினைப்போ
கங்களை நீக்கிக்கொள்ளத்தக்க ரூகூ நமத்தைத் தெரியா
மல் தேகம்வருத்தியிலேந்து அன்னபானுதிகளுக்குச் சிறு
மைப்பட்டுவாடிப் பூவலம் வந்தபோதினும் அப்பாபத்
தொடக்கைப்போக்கவல்லரோ பிரமகத்தியாதி மகாபாதக
ங்களைச்செய்தவராயினும் கொலைகளவாதிய குற்றங்களை
யேழுக்கியமாவெண்ணித்தினந்தோறும் முடித்தவராயி
னும் பவுத்திரமாகிய திருத்தணிகை வெற்பைச் சேர்ந்து
மெய்ப்பத்தியுடன் நம்மைப் பூசனைவழிபாடுகளைச் செய்
வராயின்காட்டமுதிர்ப்பட்ட சருகையொப்பவல்லினைகளை

ப்போககிச் சிசோஷ்டராய் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுபிரமதேவர்கள்
பதங்களில் மேலானவராக விருப்பர் தவங்களிற்சிறந்தவ
ராகவும் புகழவேண்டும் இப்படிக்கிருக்கச் சதாகாலமும்
ஒப்பற்ற திருத்தணிகைப் பதிபில்வாசமாயிருந்து பத்தி
வயிராக்கிபங்களுடன் நம்மைவழிபட்டுச் சோடசமகாதா
னங்களி னென்றினும் மனப்பூர்வமாகப் பாத்திரமறிந்
து அகமுகமலர்ச்சியுடன் களித்துக்கொடுப்பராயின் ஒன்
றனந்தமாகப் பசித்துப் பிற்காலங்களிற் குபேரசம்பத்
தையனுபவித்து வாழ்வர், பற்பல மகாபாதகங்களைச் செ
ய்தவராயினும்அவைகளின் கொடுமைகளைத்தும் தினே
தினே குறைபட்டி அமரபட்சத்துச் சந்திரன் கலைகளைப்
போலத்தேப்து பரிசுத்தவான்களாய் உலக்புகழ்வாழ்வ
ர், வள்ளிநாயகியே மேற்குறித்ததன்றியும் இந்தத்திருத்த
ணிகைவனையின் மகத்துவங்களாவற்றதுண்டிஅவைகளை
விவரித்துச் சொல்ல வேண்டியாயின் பலகாலஞ் செல்லு
மென்று குமாரதேவர் போதித்தமகிமைகளைப் பத்தியுட
ன் கேட்டதேவிபானவா திருவடிகளிற் பணிந்து மகிழ்ந்
தே பூமண்டலத்தில் தாமெழுந்தருளியிருக்கின்றஅனந்
தபருவதங்களில் முக்கியமாக விருக்கின்ற திருத்தணிகை
வனையின் வரலாற்றையும் மகத்துவங்களையும்உள்ளங்கை
நெல்லிக்கனியைப் போலத்தெளிவுண்டாகும்படிக்குஅடி
யாளிடத்திற் கிருபையுற்று அனுக்கிரகஞ் செய்தமையா
ல் அவற்றினைக்கேட்ட மகத்துவத்தினால் நாயினேன் கிரு
தார்த்தளாயினேனென்று போற்றினள்.

வெற்றிவேலாயுதக்கடவுளும்மைதியிடுத்துகாதளவுமோ
டிய விழிகளையுடைய திருத்தேவியும் பின்பு அந்தமலையி
னொருபரிசுத்திற் பிரமன் விஷ்ணுமுதலாகியவருவநான்
கும் விந்துமுதலாகிய அருவநான்கும் உருவருவமாகிய
வொன்றும் ஆகவருவங்களுமொன்றாகிய சதாசிவப்பி
ரமவிஷிக்கத்தை ஸ்தாபித்து ஆகமவிதிப்படிக்குச்சோட
சவுபசாரங்களுடன் பூசனைவழிபாடுகளை நிரப்பிக்களித்து
இஷ்டசித்திகளைப் பெற்றவர்களாய் அன்றுமுதல்மனவா
க்குக் காயமொருமித்துக் கண்ணுதற்பிரானைத் திரிகாலங்
களினும் மெய்ப்பத்தியுடன் வழிபட்டிருக்கின்றகாலையில்
ஒருதினம் தெய்வ விமானத்தைத் தருவித்து வள்ளிநாய
கியுடன் சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் அதனிடத்தி லெழுந்
தருளித்திருத்தணிகை வளைபைக்கடந்துபோய்த் திருக்க
யிலாயத்துக் கொருபுறத்திலிருக்கின்ற கந்த மாதனத்தை
ச்சேர்ந்து நவரத்தினக் காந்திகளை வீசிக்கொண்டிருக்கும்
விமானத்தைவிட்டிறங்கிக் கணக்கிறந்த பூகவீரர் காவல்
கொண்டிருக்கும் திருமானிகையிற் பிரவேசித்துத் தேவ
ராஜ புத்திரியாகிய தெய்வபாணையம்மை பெழுந்தருளிய
சொர்னமபமாகிய அந்தப்புரத்தில் வள்ளிமணானாக வ
ரும்போது வேதங்கள் தேடிக்காண்பரிய மகத்துவங்களை
யுடைய கணவன் வரவைக் கேள்விப்பட்ட மாதிரித்தில்
தேவராஜ புத்திரிக்குஅதிசுந்தோஷமுண்டாய் ஆவலுடன்

னெதிர்கொண்டோடிக் கணவன் திருவடிகளிற் பணிந்தகாலத்திற் கந்தர்பரிபூரணகடாட்சத்துடன் திருக்கரங்களை நீட்டி யெடுத்துப் பூரண கலசங்களை யொத்த கொங்கைகள் மாற்பிலிறுக்கத்தழுவிக் தாம் சிலபகல் பிரிந்து பூயியிற் நிர்வடனங்களைச் செய்து திரும்பியவ்வாயிலிருந்ததளர்ச்சிகளைத் தையும் போக்கினர்.

அத்தருணத்தில் வள்ளியம்மையும் தன்முன்னவள்பாதகமலங்களிற் பணிந்த காலையில்பிரிந்தகண்மைக்கண்ட ஆவைப்போலப் பரிவாயெடுத்து ஆசையுடனணைத்து இவ்விடத்திற் றனிமையிலிருப்பவளுக்கு ஒருபாங்கினைத் தது மிகவும் அழகாயிருக்கின்றதென வாழ்த்தினள் பின்பு சூரன்வம்சமென்னுங் கருங்கடலைக்குடத்துத் தேவர்களைக் காத்தவெற்றிவேலாயுத மூர்த்தியானவர் உபபநாட்சியார்களையும் அணைத்து அந்தப்புரத்துக்குக் கொண்டிபோய்ப் பொன்மயமாகவிளங்கும் பரந்த கூடத்தில் நவரத்தினங்களினுற் சோடித்திருக்கின்ற சிங்காதனத்தில் திருப்பாற்கடலில் சிதேவியூதேவி யிருமருங்கினும் வீற்றிருக்கும் த்தியில் சேஷசயனத்தி லமந்தருளும் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவைப்போலக் களித்திருந்து அவர்களுடன் வார்த்தையாடிக்கொண் டிருக்கின்றகாலையில் இடப்புறத்திலமர்ந்திருக்கும் தெய்வநாயகியானவள் வெற்றிவேலாயுதக்கடவுள்திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்து எமதிறைவனேதேவரீர்வலப்புறத்தி லிருக்கும் கன்னிகையின் வரலாற்றைத் திருவுளம்பற்ற வேண்டிமெனப் போற்றுமுன்னிலையில்சுப்பிரமணியர் கிருபையுற்றுக்கிள்ளையொப்பவசனிக்கும்சிவந்தவாயையுடைய குறப்பாவையினதுசரித்திரத்தை அயிராவதம்போற்றி வளர்த்த தெய்வயானைக்குச்சொல்லுவதாயினர்.

பெண்கள்கிசாமணியே உங்களிருவர்காரணங்களைக்கேட்பையாகவாமனுவதாரமெடுத்துஉலகையளந்தருளியஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின்விடத்தில் நீங்களவகரித்துநமதுதிருப்புயங்களைத் தழுவிக்களிக்க விச்சித்துப் பன்னிரண்டுவயதளவும் சரவணப்பொய்கைக்கருகிலிருந்து அரியதவங்களைச் செய்து வருமுன்னிலையில்உங்கள்பத்திவயிராக்கியங்களுக்கிரங்கிக்காட்சிதந்துஉங்கள்கருத்தின்வண்ண மாகின்றது அதுபரியந்தம் பொன்னுலகத்தினும் பூமண்டலத்தினும் அவதரித்திருப்பீர்களெனயாம்பணித்தவாமே மூத்தவளாகியதேவேந்திரனுக்குப்புத்திரியாகவளர்ந்திருந்தனை நாமஞ்சரசங்காரஞ்செய்து திரும்பியகாலையில்உன்பிதாவானவன்அதிகபிரிபுத்துடன் பாணிக்கிரகணஞ்செய்துகொடுக்கப்பெற்று மனவெழுச்சியுடனிருந்தனம் அர்த்தச்சந்திரனையொத்ததுதலைபுடையஉன் தங்கையாகியஇப்பெண்கொடியானவள் நமதுகட்டளையின்படிக்கு அக்கினிப்பிரவேசமாய்ச் சுந்தரயிருத்தபழையஉடலைப்போக்கியாதனாதேகத்தைக்கொண்டு கருங்கடல்வளைந்திருக்கும்பூமண்டல வநாயிற்சிசோஷ்டமாக விளங்கும் தொண்டைமண்டலத்தி

னெல்லையிலிருக்கும் வள்ளிமலைக் கருகிற் றழைத்தோங்கிக் குளிர்த்த நீழலைப் பரப்பிவன்ற வானத்திற் சேர்ந்து காலங்கருகிற் தவவிரதங்களைச் செய்திருக்கின்றகாலையில் அப்பருவதச்சாரலிலமர்ந்து பஞ்சேந்திரியச் சேட்டைகளைவென்று சித்தத்தைச் சிவத்திற்சேர்த்து யோகசாதனையை முடித்துவரும் மகத்துவாகிய சிவமுனிவனுக்கெதிரில்தெய்வகடாட்சத்தினால் பொன்னையொப்பவிளங்கும் அழகியதேகத்தைவாய்ந்த மான்பிணையொன்று சித்தியிற்றேற்றப்பட்டிக் கந்துபோட்டுலவிவருவதைத் தவத்தர்கண்டவுடன் காமவிகாரமேவிட்டு அதிகஆவலுடன் பார்த்த காரணத்தினால் பெண்மான்கருக்கொண்டது அந்தச்சம்பவத்தைப் பக்கத்திற்றவஞ்செய்திருந்த இவள்தெரிந்துமனமகிழ்ச்சியுடன் அதன்கருப்பையிற் பிரவேசித்து வளர்த்துவருகின்றகாலையில் பிரசவகாலம்சம்பவித்தபோது வேடர்கல்லிய வள்ளிக்குழியில் ஈன்றதாய் உற்றுப்பார்த்துத் தன்னினமாகத்தோற்றமையால்பயந்தோடிப்போயினது, பின்புகுழந்தையானது பசியினால்வருந்திக் காவுகாவுமென்றமுதிருக்கும்போது அதனருகில்விளங்கும் குறிச்சியில்வாசஞ்செய்யும் வேடர்களுக்கரசனும் அவன்பத்தினியும் அக்கொல்லைக்குவந்தபோது கேட்டவர்களாய் அற்புதமடைந்தோடிவந்து பெண் குழந்தையைக்கண்டவுடன் வேடுவச்சிஅதிகஆவலுடன் வாரியெடுத்து முத்தமிட்டு மார்புடன்சேர்த்தகாலத்திற் சிவபிரான்கடாட்சத்தினுற் கொங்கைகளிற்சுரந்தொழுகும் அமுதத்தைக்கொடுத்துத் தன்சிறுகுடிசையிற்சேர்ந்து பெற்றதினும் பதின்மடங்குபிரியத்துடன்வளர்த்து அக்குலத்தில்முதியவராகவிருப்பவர்கள் குறித்தபடிக்குவள்ளியென்னும் பெயரையிட்டுச் சகலசிற்றப்புடன் புத்திரியாகப்போற்றிவருங்காலத்தில் இவளுக்குப் பதினேராண்டிம்பத்துமாதமும்நிறைந்து மங்கைப்பருவமானபோதுகுலமுறைப்படிக்குக் தினைப்புனத்தைக்காக்கவைத்தனர். அத்தருணத்தில் நாம்அத்தலத்தைச்சேர்ந்துகாமவேட்கையைச்சொல்லியும் அகன்றும் இவளமையலின்பட்டுவருந்தியும் அக்குறைமுற்றுப்பெறவாழ்த்தியும் இத்தகைய பற்பலமாயவிற்தைகளைக்காட்டிக் களவுப்புணர்ச்சியை யனுபவித்துக் கடையிலிவளிடத்தில் நல்லருளைச்செய்து பிதாவின்சம்மதத்தின்மேல் திருக்கலியாணமுடித்துக்கொண்டு சிலபகல் திருத்தணிகைமலையில் வாசமாகவிருந்து இப்பொழுதிவ்விடத்துக் கழைத்துவந்தனமென்று வள்ளிநாயகியார்திருவவதாரவிர்த்தார்தங்களைத்தெய்வநாயகிகேட்டவுடன் மனமகிழ்ச்சிகொண்டிராயகனே பூர்வத்திலஸ்ரீவிஷ்ணுபகவானிடத்தில் அவதரித்தவிவரும் நானும்நெடுநாளாய்ப்பிரிந்தகையிக்காலத்திற்கிருபையுற்றுப்பழையபடிக்குக் கூட்டிவைத்த தேவரீர்கடாட்சத்துக்கு அடியோங்குளர்செய்யுங் கைம்மாறுண்டோ தமதுதிருவிளையாடல்கள் யாவரால்கண்டு புகழப்படுமென்றுபுகழ்ந்தனள் இவ்விதமாகச் சிவகுமாரன் அருளியவாக்கியங்களையும் தேவராஜபுத்திரிவசனத்தைபுகேட்ட வள்ளியம்மை மனமகிழ்த்தவளாய்த் தாயேமுன்னம் தேவரீருக்குத் தங்கையாகும் அவ்வாறே இக்காலத்தினு யிளையவளானேன் இம்முயற்சியினால் சகலசிற்றபுகளையும் பெறவிருக்கின்றேன் இனிதமதடியிற்சூட்டி யிரட்சிக்கவேண்டுமென்ப்போற்றித் தமக்கை திருவடிகளில் வணங்கினள், தெய்வநாயகியாரும் அதிகபிரியத்துடன் வாரியெடுத்தனைத்து

முதுகைத்தடவிக்கொடுத்து நமதுகாதலன் கட்டாட்சவீட்சணியத்தினால்மீண்டும் உன்னைத் தன்நையாகப்பெற்றனம்ன்றி எம்திறைவன் அருளையுங்கிடைக்கப்பெற்றேன் இனியரிதில் வேண்டும்பொருளொன்றுமில்லை மனோபிஷ்டகளைத்தையும் ஒருங்கெய்தப்பெற்றுக் கிருதார்த்தியாபினைனென்று இவ்விதங்களிற் றன்பேற்றைக்குறித்துப்பலவிதங்களிற்கொண்டாடினான்.

ஓ சவுனகாதியிருஷிகளே, மேற்குறித்தபடிக்குப்பலாட்களாகப்பிரிந்திருந்த தங்கைதமக்கைகளிருவரும் சரவணபவன் திருவுளப்படிக்குச்சேர்ந்தமுன்னிலையில் அன்றுதொட்டு தெய்வபானையும் வள்ளிநாயகியும் அபேதமாயிணைபிரியாமல் கொண்டாணவழிபட்டுக்கொண்டு மனவெழுச்சியுடன் சிந்தையும்செய்கையும்போலவும் உயிரும்தலவமொப்பவும் மலரும்மணமும் நிகர்த்தும்பீரும் பாலும்போன்றும் மணியும் ஒளியுமொத்தும் ஒருமைப்பட்ட மனத்தினராய்க்கக்கையும் யமுனையும்கடல்தேசீர்த்து குலவுமாறுபோலவும் சோடசகலையையுடையசந்திரன் ஆயிரங்கிரணசமோகங்கையுடைய சூரியனைக்கூடியதுக்கொப்பாகவும் பரமந்துதல்விழிகளினுதித்துச் சரவணப்பொய்கையிற் றிருவினையாடல்களைச் செய்திருந்த பாலசுப்பிரமணியதேவரைப் பிரிவின்றிப் போகபோக்கியங்கையனுபவித்துக் களித்திருக்கவும் வெற்றிவேலாயுதமூர்த்தியும் உபயநாச்சியாரிடத்தினும் ஏகபட்சமாய்அவர்களிடத்தில் இன்பவலங்களை யனுபவித்துக்கொண்டுசிரேஷ்டமாகச்சொல்லும் கந்தமாதனத்தினிடத்திற் சொன்னமயமாய்ச்சிரோரத்தினன்காந்திகளைவீசிவானவரையிலுயர்ந்து பூவட்டப்பரப்பைப்போல விசாலமாயிருக்கும் திருமாளிகையிலமர்ந்து மன்னுயிர்களினிடத்தில் பரிபூரணகடாட்ச வீட்சணியத்தைப்பரப்பித் தம்மைவழிபடும் அடியர் இஷ்டசித்திகளைக்கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றனர் இவ்விதமாகச்சரவணபவனும் திருத்தேவிமாருமிருக்குங்காட்சி பெப்படிக்கிருந்ததெனில், கிரவுஞ்சபருவத்ததைச் சத்தியினுற்பிளந்துவாட்டிய குமாரதேவர்ஓப்பற்ற கற்பகத்தருவாகவும் அதனிடத்தோன்றியிருக்கும் வல்லசாதனக்கொடியினும்சிறந்து தெய்வநாயகியாரும்வள்ளியம்மையும் ஞானம்யோகமென்னுமிருகொடிகளும் தாவமாறுதிருமருங்கினும் விளங்கவும் இவையன்றி உமையவனையிடப்பாகத்திற் கொண்டிருக்கும் சிவபிரான்திருதுதலிலிருக்கின்ற திரிநேத்திரங்களைப்போலத் தேவராஜபுத்திரியும் வேட்பாவையும் உபயபாசிசங்களினும்பொருந்தியிருக்கும் சன்னிதிமகிமையினால் உலகவாசிகளனைவரும் பாபாகிராய்நன்னெறிகளைபனுசரித்து இம்மைப்போகங்களைப்பெற்றுவாழ்ந்து கடையிற் கிடைத்தற்கரிய மோட்சவீட்டையும்பெற்றுப் பேரானந்தசுகத்தை யனுபவித்திருக்கவும் இத்தகையகாட்சிகளைக்காட்டி ஒப்பற்ற பாலசுப்பிரமணிய தேவரானவர் தேவியருக்கருள்புரிந்திருந்தவர், அத்தருணத்தில் சேவற்கொடியசையும்திருத்தேரும் நவரத்தினங்களின் காந்திகளை ஏககாலத்தில்வீசுவதைப்போலப் புள்ளிபட்ட பசிமதோகைபவாய்ப்த மஞ்ஞவாகனமும் பூருவத்தில்தாரதமுனிவர்செய்த யாகத்திற்றோற்றித் தமக்குவாகனமாகவிருக்கின்றதகரும் வெற்றிவேலாதியாகிய படைகளும்திருவாயில்முதலிய தலங்களிலமர்ந்து சண்முகப்பெருமாள் கட்டையின்படிக்குப் பணியிடைகளைச் செய்திருந்தனவென முடித்த குதபுரா

ணிகர் கைமிசாரணியவாசிகளைப்பார்த்து ஓ மஹருஷிகளே, சிவபிரான்நெற்றிவிழிகளின்றோற்றிய பாலசுப்பிரமணியக்கடவுளினது திருவினையாடல்களிற் சிவவற்றைநம்மாத்கூடியவரையிற் சொல்லினம் ஸ்காந்தபுராணவரலாற்றைப் போதிக்கவேண்டிமென்று மனதொருமித்துக்கேட்டவுங்ளால் மேற்குறித்திருக்கின்ற ஆறுகாண்டங்களின் சரித்திரங்களையும் வான்முறையாகவோதும் புண்ணிய பலப்பிராபத்தியைப்பெற்றுக் கிருதார்த்தனுமாயினேன் மெப்பத்தியுடன் ஏகமனதாய்ச்சிவசுப்பிரமணியக்கடவுளினது உபயசாரணுவந்தங்களையும் கிந்தித்துக் கொண்டு அவன்பெருமைகளை விளக்கும் கதாப்பிரசங்கத்தைச் சம்பூரணமாகக்கேள்யப்பட்டவுங்கள் பெருமைகளையும்பேறுகளையும் நல்லொழுக்கங்களையும் நீதிகளையும் ஒருவாயினும்சொல்லிமுடிவதோ இந்தப்பூமண்டலத்தை ஒருதலைச்சமைபாகத்தாங்கியிருக்கும் ஆதிசேஷனும் அரிதற்கரிதென்று மனப்பூரிப்புடன் பேசுகின்றகுதபுராணிகரைச் சவுனகாதியர்கள் வணங்கிவாழ்த்தினவர்களாய்ச் சுவாமிதேவரீர் அடியோங்கன்செய்த தவமுயற்சினால் இவ்விடத்திலெழுந்தருளி அஞ்ஞானவான்களாகிய அடியோங்களிடத்திற் கிருபையுற்றுச்சைவபுராணங்களப்பத்தினும் முதன்மைபாகவிளங்கும் ஸ்காந்தமென்னுங்கடலை எளிரில்ஞானமுண்டாகும்படிக்குத் தெருட்டினீர், சரவணபவன்திருவினையாடலின் சரித்திரமுதலாகிய சிவகதைகளைக்கேட்டுக்களித்ததமன்றி மோட்சவீட்டுக்குப்பாத்திரமாயினேன் மேலும் இந்தஅரியமானிடதேகமெடுத்தற்குப் பெறவேண்டும் பலப்பிராபத்திகளனைத்தையும் ஒருங்கெய்தக்கிடைத்து வாழ்த்தோம் பலமுனிவர்களினும் சிரேஷ்டராய்ச்சிவநாதன் பாதநீழலில்வீற்றிருந்து மனக்கவலைகளைப்போக்கிச் சுகாதீத்செல்வத்தை யனுபவிப்பதற்கையமில்லை யித்தகைய மேம்பாட்டைக் கிடைக்கச்செய்த தேவரீருக்கு நாயினென்களால்முடிக்குங் கைம்மாறேதேனுமுண்டோவென்று பலபலவிதங்களிற் போற்றினர்.

இவைநிற்க இனிக்குமரகோட்டத்தடிகள் கட்டையின்படிக்கு இந்தக்கந்தபுராணத்தைப்பாடி முற்றுப்பெற்றகாலத்திற் கச்சிப்பபருருக்கள் வாழ்த்தெடுத்ததையும் சொல்லுவோம் சிவசுப்பிரமணியதேவர் அழகியபுராசலங்கள்வாழ்க, சோடசகலையையுடைய பூரணச்சந்திரோதயத்தையொப்பத் துலங்குகின்ற சண்முகாரவிந்தங்கள்வாழ்க, பொற்சிலம்புதண்டை சதங்கைகொஞ்சுந்திருவடிகள்வாழ்க, மாய்கையிலவல்லகிரவுஞ்சனையும் வீராதீவிரனான தாருகாசுரனையும் ஏககாலத்தின்பிளந்துகொன்றவெற்றிவேலாயுதம்வாழ்க, மற்றப்படைகளும்வாழ்க, சிவந்தகொண்டைபையுடைய சேவற்கொடிவாழ்க, சரவணபவனேரிடாத்தும் பசியகலாபத்தைகயுடைய மஞ்ஞவாகனம்வாழ்க, தேவராஜபுத்திரியாகிய தெய்வநாயகியார்வாழ்க, ஒப்புலமையற்றவள்ளியம்மைவாழ்க, சிவகுமாரனிடத்திற் பரிவாய்த்தொண்டிசெய்துவரும் அடியானைவரும்வாழ்கவென்றேத்தினவராய் அடியேனிடத்திற் கிருபையுற்று பிறந்துமிற்றுமலைகின்ற ஜனனதுக்கசாகரத்திற் பட்டலையாமலும் தீயநடைகளினின்றும் விலக்கிஞானமார்க்கத்திற்குப் பாத்திரமாக்கவல்ல தேஜோன்மயமாகியபுரிசனையைக்கடாட்சித்துக் கடைப்பட்டநாயினேனையும் தமதடியாக்கட்டத்திற்சேர்த்துப்பிராரத்வகர்மவினைகளையொ

ழித்து தடுத்தாட்கொண்ட பன்னிருபுயாசலங்களை யுடைய சிவசுப்பிரமணியதேவர் திருவடிகளில் பத்தியுடன்வணங்கி வாழ்த்தியமுயற்சி கொண்டு வெற்றிவேலாயுதபாணியாகிய சரவணபவன்சரித்திரங்களை அடியேனாசைப்பெருக்கினர் கூடியவனாயிற்சொன்னதாகும் இதிலடங்கிய தமிழ்ப்பாவினவசனங்களில் வழுவியிருக்குமாயினும் கலைகளைத்தினையும் பூரணமாகக்கற்றுணர்ந்த புலவோர்களாகவிருப்பவர்கள் அவற்றில்லிளங்கும் கடவுளினது மேம்பாட்டைக்கருதிப் பாலிர்கலந்தஜலமும் பயன்பெறுவதைப்போல அங்கீகரித்துக்கொள்வர் சராசரப்பிரபஞ்சங்களையின்று முப்பத்திரண்டறங்களை வளர்த்துப் பாதுகாத்துவரும் ஜகன்மாதாவாகிய உமையவள் மனமுருகி அன்பாகச்செய்த பூசனையை மகிழ்த்தாட்கொண்ட தேவதேவோத்தமனாகிய பரமசிவன் பூலோகத்திலிராநின்ற பிரானிகள் இல்லறவாழ்க்கையை முக்கியமாகக்கொண்டபோதினும் யானெனதென்னும் செருக்கிப்பட்டு இறுமாந்திருப்பவர் தங்களார்கூடியமட்டும் செய்துவரும் வழிபாடுகளைச்சிறந்ததாகத் திருவுளத்திலேற்றிரட்சிக்குங்காரணத்தினால் இயலிசைநாடகமென்னும் முத்தமிழை வளர்த்து மெய்யறிவையுட்பெற்றிருந்த நற்கீரதேவர்முதலிய சிறந்தபுலவோர்களார் புகழ்ந்துசாற்றியபாமலைகளைத் திருச்செவிகளுக்கமுதமாகக்கேட்டுக் களிக்கும்சுமாரதேவருக்கு அடியேன் புன்சொற்றொடையலினிடத்தினும் அன்பாய் ஒப்புக்கொள்வர், அடியேனைத்தடுத்தாட்கொள்ளும் நாயகமாய் சூரபதமன்முதலாகிய அவுணப்பாதகர்கொடுமைகளைநீக்கித் தேவர்களைப்பாதுகாத்து விண்குடியேற்றிய நாயகமாய் உலகையளந்தருளிய செமொல்புத்திரியாகிய தெய்வநாயகிக்கும் பற்பலதிருவிளையாடல்களைக்காட்டி வேடகன்னிகையாகிய வள்ளியம்மைக்கு நாயகமாய் வெற்றிவேலாயுதத்துக்குநாயகமாயிராநின்ற சிவசுப்பிரமணியதேவர்களைகளைவிரிக்கும் இப்புராணத்தைப்பூமண்டலவாசிகளைவரும் காவியங்களைத்தினும் நாயகமாகக்கொள்ளக்கடவர், குறைவற்ற கிருபாகிதியாகியசுமாரசுவாமியார் மகத்துவங்களைத்தெருட்டிச் சரித்திரங்களைச்சகலருங்கேட்டு மனமகிழ்ந்து இம்மைமறுமைப்போகங்களை எளிதிற்பெற்றுவாழும்படிக்குப் பிரசங்கிக்கபுண்ணியசீலரும் இப்புராணவரலாற்றையாராய்ந்து ஆனந்தபரவசராய்க்கனித்த குணசம்பன்னரும் வழுவின்றிவாசித்து அதன்பயன்களைத்தெரிந்து மனப்பூரிப்புடனிருக்கின்ற மகத்துக்களும் இக்காதையை வரன்முறையாகக்கற்று முத்திபெற்றினைந்த ஞானவான்களும் பத்திராவசாரட்டிமவழிபட்டுப்போற்றினம். சுபம். சுபம்.

ய்மனமுருகிக் கேட்கப்பெற்ற மேன்மக்களும் பூமியின்கணிருக்கின்றபரியந்தம் இலக்குமியையொத்தவனப்பும் அருந்ததியைக்கீர்த்த கற்பும்மண்மகளைப்போன்ற பொறுமையும் மற்றமேம்பாடுகளைத்தையும் பெற்றிருக்கின்ற நற்குணநர்செய்கைகளை யுடைய கன்னிகையைமணந்தின்புற்று நன்னெறிகளையனுசரித்துவரும் குணசம்பன்னராகிய புத்திராரைப்பெற்றுத் தனதான்னியமுகலிய அஷ்ட-அபிஷேகரியங்களை யும் மனவெழுச்சிபெற அனுபவித்திருந்தபின்பு அந்தியகாலத்தில் பரமபதசாம் பிராச்சியத்தைப்பெற்றுள்ளாரும் பகவான்பாதீழ்நீர் குடியாய்வாழ்ந்திருப்பார். அண்டாண்டபுலனங்களாய் மற்றப்பொருள்களனைத்துமாய் உயிருக்குயிராய்க் காரணபூதாரப்பிறவுள்ளனவும், அவற்றிற்குக்காட்சியாய் அளவுபடாமல் விளங்கும் தேவதேவோத்தமன் பாதகமலங்களிலிடைவிடாது பத்தியுடன் போற்றி அடைக்கலம்புகக்கடவேன், சராசரப்பிரபங்களும் நாசப்பட்டிமங்கும் பிரளயகாலத்தினும் சலனமற்றுச்சகலவளங்களை யுட்கொண்டிவிளங்கும் சிறப்பையுடைய திருக்காஞ்சிப்பதியில் நநாயகமாய்பரந்தோங்கிய பிராகாரத்தையும் பலவிலைகளைப்பெற்றிருக்கின்ற கோபுரவாயில்களையும் மண்டபங்களாகிய சிறப்புக்களைக்கொண்டு முத்தழல்சொலித்திருக்கும் யாகசாலைகள் கற்பகிராகம் மற்றும் வேண்டுவனவனைத்தும் பெருகத்துத்தெய்வீகமாய் உண்டாயிருக்கின்ற திருக்குமரகோட்டத்தில் தெய்வநாயகி வள்ளியம்மையிருமருங்கினும் வீற்றிருக்கத்தக்கதாகப் புலனங்கள்செழித்து விருத்தியடையும்பொருட்டு எழுந்தருளியசுப்பிரமணியதேவர்திருவடிகளில்வணங்கிப்போற்றினம், ஆபிரத்தெட்டண்டங்களை நூற்றெட்டியகவரையிற் கொடுக்கோல்செலுத்தி யாண்டதேவர்முதலிய சகலரையும்வென்று பிரானிகளையலைத்திருந்தசூரபதமனாகிய அவுணக்கடலைவற்றச்செய்து வெற்றிகொண்டிருக்கும் வேலாயுதத்தைத்தாங்கியிருக்கும் சரவணபவன்புராணத்தைப் பத்தியுடன் தினந்தோறும் வாசித்துவரும் புண்ணியவான்கள் இம்மையில் கஜேந்திரபோகங்களையனுபவித்து மறுமையில் சிவசாரூபப்பதவிற்சேர்ந்து மனமகிழ்ச்சியுடன்வாழ்வார், இந்தப்புராணத்தைத்துவக்குமுன்னிலையிற் போற்றியபடிக்குக் குறைவற்றமற்றுப்பெற்றகாலத்திலும் ஐங்கரங்களையும் யானைமுகத்தையும் பருத்தவயிற்றையும் தண்டைசதங்கை கொஞ்சும்பாகாரவிர்தங்களை யுமுடைய விகடசக்கிரவிராயகமூர்த்தியை மீ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சு-வது, தட்சகாண்டம்முற்றிற்று.

கச்சியப்பசிவாசாரிய சுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

சிவமயம்.

வேலுமயிலுந்துணை.

ஸ்ரீநாசம்பந்ததிருத்தசரணபரமம்.

காஞ்சீபுரம்

கோனேரியப்பமுதலியார் அருளிச்செய்த

ஸ்ரீகந்தபுராணம்.

ஏழாவது

உபதேசகாண்டவசனம்.

சூராதிகளாடுக்கப்படலம்.

விநாயகர்துதி.

குழுவெண்பிறைமலைச்சியோற்குணித்தமாதவத்தி
னிழைதடம்புனலருவிதாழிமையமீன்றெடுத்த
மழைமதர்த்தகண்மரகதப்பசங்கொடிபயந்த
தழைமடற்செவித்தந்திபொற்சரணமேசரணம்.

உள்ளமோர்தனர்கேட்டுளியெம்முழை
யொருங்குணர்ந்தொருங்காகப்
பள்ளவார்மடைப்புனலெனத்தொகுத்தனை
யாமதன்பயன்றுய்த்தேம்
வெள்ளெயிற்று வெஞ்சூரனைமுதலியோர்
விளிந்தபின்னவராவி
கொள்ளவேற்படையாடுக்கியதன்மையைக்
சூறுதியெமக்கென்றார்.

பரமபதியாகிய பரமேஸ்வரனைத்திரிகாலங்களிலும்இ
டைவிடாமல்பூசிக்கும் தவப்பேற்றினைவாய்ந்த நைமிசா
ரணியமுனிவர்கள் தபோநிதியாகிய சூதபுராணிகளைப்
பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்கின்றார்கள் தவப்பெருங்கட
லாகிய சூதபுராணிகளோ? சிவகுமாரராகிய குமாரக்கடவு
ளின் திவ்யசரித்திரங்களைபெல்லாம் பள்ளத்தைநாடிச்செ
ல்லும்ஜலத்தைப்போல எங்களுக்குத்தெளிவுபெறச்சொ
ல்லையருளினீர் அதனுடையவேண்டுவதாகிய சாம்பிரா
ஜ்யத்தை மிகுதியாகப்பெற்றோம் இனிவெள்ளியதந்தப

ந்திகளையுடைய கொடியவர்களாகிய சூரபதுமன், சிங்கமு
னசுரன், தாருகாசுரன்முதலானவர்கள் சுப்பிரமணியக்க
டவுளா லேவப்பட்ட வெற்றிலேலாயுதத்தினால் மடிந்தபி
ன்பு அவர்களுயினா அவ்வேலாயுதமானது ஒடுக்கிக்கொ
ண்ட திவ்வியசரித்திரங்களையும் அடியேங்களுக்குத் திரு
வுளம்பற்ற வேண்டுமென்றுசொல்ல, அதனைப்பழவினை
யாகியபகைக்குறும்பைப்பற்றறவென்றவராகிய சூதபுரா
ணிகர்கேட்டி, தம்முடையபின்னலாகிய அழகியசடைமு
டிபையசைத்து மிகுந்தபேரானந்தத்தையடைந்து நைமி
சாரணியவாசிகளைப்பார்த்து, ஒ! சவுனகாதிரிஷிகளே? அ
ந்தச்சரித்திரத்தினையும் வரன்முறையாகச்சொல்லுகிறோ
ம்கவனித்துக்கேட்போகளாகவென்றுசூதமுனிவர் சொல்ல
த்தொடங்கினார்.

முன்னமொருகாலத்தில் பொன்னைப்போலும்பிரகாசி
க்கின்ற கடப்பமலர்மாலையைத்தரித்தஎம்பெருமானாகிய
குமாரக்கடவுள் கீதங்களைப்பாடுகின்றவண்டிகள் நீங்காத
கற்பகச்சோலைகளால் சூழப்பட்ட கந்தமாதனபருவத்த
தினின்றும் புறப்பட்டு மரகதரத்தினத்தைப்போலும்ப
சியகலாபத்தைபுடைய மயிலின்மீது ஆரோகணித்துந்

கொண்டு சர்வலோகங்களிலும் திருவிளையாடலுசெய்யும் படி எழுந்தருளியகாலத்தில் பர்வதராஜபுத்திரி யாராகிய உமாதேவியாருடன் பரமேஸ்வரன் மிகுந்தகிருப்பத் தோடும் எழுந்தருளியிருக்கும் ப்ரிகயிலைபங்கிரிபைச்சேர்ந்து மயில்வாகனத்தினின்றும் கீழேயிறங்கி சிறியதண்டைகளணியப்பட்ட இரண்டிருவடிகளும் வருந்தமெல்லெனநடந்த பொழுதுவெற்றிபொருந்திய கோழிக்கொடியும் மயில்வாகனமும் கைலையங்கிரியின் சாரலிலிருக்க, குமாரக்கடவுளானவர் கூட்டமாகிய பேரொளியைவீசுகின்ற கையையகிரியிற்சென்று பன்னிரண்டிருக்கரங்களை யும் அஞ்சலியஸ்தராகக் கூப்பித்தொழுது, சமுத்திரத்திற்குள்ளுந்நிறியவிஷத்தைப் பிரமவிஷ்ணுவாதி தேவர்களுக்கு ஓர் துன்பமுண்டாகாவண்ணம் தம்முடையகண்டத்திற்குரித்தருளிய காளகண்டராகியும், நெற்றிக்கண்ணையுடைய பரமேஸ்வரராகியும், தம்மையடைந்த சிவஞானிகளின் பிறவியாகிய தீமையைபொழித்து மெய்ஞ்ஞானந்தமாகிய வழுக்கையுடைய நாதராகியும், வெண்மைநிறம்பொருந்திய இளஞ்சந்திரனைச்சடைமுடியின்மீது தரித்தருளிய ஜகதீஸ்வரராகியும் தாருகாசுதன், கமலாசுதன், வித்வன்மால்பென்னும் பெயராவாய்ந்த இராசுதர்களின் திரிபுரங்களையும் நகைத்தெரித்தருளிய புண்ணியமூர்த்தியாகியுமுள்ள பரமேஸ்வரனைத்தரிசித்துப் பேராந்தமுற்றவராய்ப் பின்னும் மாகதக்கொம்பைப்போலவிளங்கும் உமாதேவியாரையும் சேவித்துப் பெருமகிழ்ச்சியடைந்துநிற்க. வீரகண்டையும் தண்டையுமிருந்த அழகியதிருவடிகளையுடைய குமாரராகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளைப்பார்த்துத் திருவுள்ளமுல்து தேவநாயகனாகியும் முதற்பெருங்கடவுளாகியுமுள்ள சிவபெருமான் ஆந்தர்திருத்தஞ்செய்தருள அந்நடனதரிசனத்தைக் குமாரக்கடவுள் தங்கண்களாக்கண்டு புளகாங்கிதங்கொண்டு பரவசமடைந்திருந்தனர் அப்போது வெள்ளியதினாக்கரங்களினால் கலாயினைமோதுகின்ற திருப்பாங்கடலின்மத்தியில் படப்பொறியினையுடைய சேஷசயனத்திலு அறிதுயிலைமந்த பசியுதளபமாலையுங் கவுத்துவமணிமாலையுந்தரித்து விளங்காநின்ற ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர், மகம்மேருவினிடத்தில் கருமைநிறம்பொருந்தியமேகமானது செந்தாமராமலங்களைப் பூத்துக்கொண்டு வருவதுபோல, நீண்டசிறையினையுடைய கருடவாகனத்தின்மேலாரோகணித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியவர அவ்வாறுவிஷ்ணுவானவர்க்கென்ற திசையைநோக்கி அன்னவாகனத்தினின்று பிரமதேவனும், பஞ்சகம்பகவிருகூத்தின் நீழல்வாசஞ்செய்யும் தேவேந்திரன்முதலிய தேவர்களைல்லாரும் தம்மைச்சூழ்ந்துவர, திரிபுரதகனராகிய சிவபெருமான்எழுந்தருளியிருக்கும் கைலையங்கிரியைச்சேர்ந்து அதன்சாரலினொருபுறத்தில் தங்கள்வாகனமாகிய கருடனையும், அன்னத்தையும் விட்டிறங்கிமகாபிரளயகாலத்திலும் அழியாதமேன்மைபொருந்திய பொற்சிகரங்களை யுடைய ஸ்ரீமகாகயிலாசத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்பரமேசுவரன்செய்தருளுகின்ற திருநடனத்தைத் தரிசிக்கச்சென்றவர்கள் அஞ்சலியாகக்கூப்பிய கையைபுடையவர்களும்கூங்கிய சரீரமுள்ளவர்களும் அருவியாற்றைப்போலக்கசிந்தொழுதும் ஆந்தக்கண்ணீருடையவர்களும் மிகுந்தபேரன்பினையுடையவர்களுமாகச் சென்றபோது, உயர்வாகிய நவரத்தினங்களைப் பதிக்கப்பட்ட முதற்கோபுர

வாயிலினிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஞானமூர்த்தியாகிய திருந்திதேவர் தமதுதிருக்கரத்திலுள்ள பிரம்பினால் உக்கப்பட்ட சுவடானது தங்கள்முடிகளில் படுப்படிக்குநெருங்கிய நெருக்கத்தினால் ஒருவாறு உள்ளேசென்று நம்பெருமான்செய்தருளுகின்ற திருநடனத்தைத்தரிசித்துத்தொழுது ஒருபுறமாகநின்ற, வேதங்கள்கோஷிக்கும் ஒலியானது எட்டுத்திசைகளையுங்கடந்து அப்பாற்செல்லவும், விஷ்ணு, பிரமன், இந்திரன்முதலிய தேவர்களெய்யும் தோத்திரவொலியானது, பிரமாண்டகோளகைக்கப்பறத்திற்கெல்லவும், ஆந்தத்தாண்டவஞ்செய்தருளுகின்ற தமதுதிருவடிகளிலணிந்த வேகமாகியசிலம்பினொலியானது, பாசபந்தங்களிலுழந்திக்கிடக்கும் ஆன்மகோடிகளுக்கு இனியதிருவருள்பாலித்து அவர்கள்கொண்டிருந்த அஞ்ஞானமாகிய துன்பங்களைப்பொழிக்கவும், ஞானபூணர்களாயுள்ள சிவகணங்கள் தோத்திரஞ்செய்யும், அசுரா, என்னும்பேரோசையானது பூலோகமெங்கும்சிறையவும், தேவதுந்துமிகளும், சிறுபேரிகைகளும், பல துவாரங்களோடு பருக்காங்கங்கள் பொருந்தியதுமாகிய பாண்டிலென்னும் வாத்தியத்தை யடிப்பதனுலுண்டாகும் பேரொலியுடன் திமிலைமுதலாகியவாத்தியங்களொலிக்கவும், தம்முடையஜடாமகுடத்தில் தரித்திருக்கும் கங்காநதியானதுததும்பவும், தேவர்கூட்டங்கள் பக்கங்களிற்கூழவும், திருந்திதேவர் தமதுதிருக்கரத்திலுள்ள பொற்பிரம்பினால் மோதுகின்றஅடியினால் தேவர்களுடைய முடியிலணிந்திருக்கும் நவரத்தினங்களும் தெறித்தோடவும், பனியாகிய மேற்போர்வையைத்தரித்துள்ள இமயபர்வதராஜன்செய்த தவத்தினால் புத்திரியாகப்பெற்றெடுத்த பசுமையாகிய திருமேனியையுடைய பர்வதிதேவியார்களின்ற திருவுள்ளத்துடன் ஒத்துகின்றதாமரைமலர்போன்ற திருக்கரத்திலிருக்கும் தாளத்தினின்றும்முண்டாகும் தாளவொத்தின்படியே சீர்கனதோறுமுண்டாகும்பாட்டினொசையானது தம்முடையதிருச்செவியில்பொருந்தவும், திருநடனஞ்செய்தருளுகின்ற சிவபெருமானது திருக்கூத்தினைத் தேவர்களுடன்தொழுது, குழைந்தவுள்ளத்தைபுடையவர்களும், குமிழிவிட்டிப்பாயும் ஆந்தக்கண்ணீருடையவர்களும், மனங்குழைக்கபேரன்பினையுடையவர்களுமாய்த் தங்கள்தங்கள்சிரத்தில் குவித்துவைத்த கைகளைவாங்காமற் படிக்குமிருந்த விருப்பத்துடனெதிரிநின்ற பரவசமடைந்து தேகம்புளகாங்கிதங்கொண்டு மனங்கசிந்து, மின்னலைப்போலும்விளங்காநின்ற சிவந்தசடைமுடியினையுடைய பரமசிவன்செய்தருளுகின்ற திருநடனத்தை மிகுந்தசந்தோஷத்துடன் தரிசித்துநின்றார்கள்.

கேட்டிர்களோ சவுனகாதிமுனிவர்களே? இவ்விதமாகப் பிரமவிஷ்ணுக்கள் பரமசிவன்செய்தருளுகின்ற திருநடனத்தைத்தரிசித்து, சந்தோஷித்திருக்குங்காலத்தில், பேரொளியைவீசுகின்ற ஸ்ரீகைலையங்கிரிச்சாரலில் நம்பெருமானாகிய குமாரக்கடவுளின், தவஜமாகிய சேவலும், வாகனமாகியமயிலும், மிகுந்தகளிப்புடன் வசித்திருந்தன. அப்போது, சூரன், பதுமன், சிங்கமுகன், வெள்ளியபற்களையுடைய கொடியவனாகிய தாருகன், என்றுசொல்லப்பட்ட நான்குபூதகணத்தலைவர்களும் அழகியபுள்ளிகளையுடைய மயிலுக்குச்சமீபத்தில்வந்து அம்மயிலைப்பார்த்து, ஓ! மயிலே? சிவகுமாரனாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுள்

ன் கிண்கிணியணிந்த திருவடித்தாமரைகளைத்தாங்கும் பெருஞ்செல்வத்தைப்பெற்ற உன்னுடையவல்லமையின் றிறத்தை ஒருவரால்எடுத்துச்சொல்லுந் தகுதியையுடையதோ! இதுபோலவே ஜயப்பிரதாபத்தையுடைய கொடியாகிய சேவலன்பராக்கிரமத்தைஎடுத்துச்சொல்லத்தக்கவர்கள் உலகத்தில்யாரிருக்கின்றார்கள் பதுமாசனாகிய பிரமதேவனாலும் உம்முடையதிருவடிகளைப் போற்றுவதற்கு எளிதல்லவே அப்படிக்கிருக்க இவைகளையறிந்தும் நியாதவர்கள்போல மிகுந்தபலத்துக்குத்தாங்களே சொந்தமானவர்களென்று வலியுசிறையினையுடைய கருடராஜனும் அன்னமும் தங்கள்கருத்தில்கினைத்து உங்களைக்கொஞ்சமேனும் மதியாது அவமதித்திருக்கின்றன. அதனைநீங்களின்னமு மறியவில்லையோ, அவ்வாறவமதித்திருப்பதுமல்லாமல் உங்களுடன் சண்டைசெய்யவருமானால் நாங்கள்நால்வரும் கோபாவேசங்கொண்டு யுத்தசன்னுத்தராய் உங்களுக்குத்தனையாகநிற்போமென்று பூதகணத்தலைவர்கள் சொன்னவார்த்தைகள் தங்கள்காதுகளில்புருந்தவுடன் மயிலானது கண்களில்நெருப்புப்பொறி பறக்கும்படி சிறையையடித்துக்கொண்டெழுந்தது. உடனேசேவலும்பெருங்கோபத்துடன்சீறிச்சிறையானது தன்னடிதொடப்போர்க்கப் போர்செய்யத்துணிந்தெழுந்தது அதனைக்கண்டபூதகணங்களும்கண்களில்வடவாமுகாக்கினியானதுதோன்றும்படிக்குக்கோபித்தெழுந்தன. இவ்வாறு மிகுந்தகோபாவேசத்தையுடையவைகளாய்த்தமக்கெதிரில் போர்செய்யவருவதைக் கருடன்பார்த்து உலகத்தின்மேலோங்கி மோதுகின்ற அலைகளையுடைய ஜலப்பிரளயத்தை வற்றச்செய்கின்ற வலியுசிறையினையடித்துக் கொண்டுஆரவாரித்தது. உடனேபிரமதேவன் வாகனமாகிய அன்னமும்எதிரீநோக்கிச்சென்று மிகுந்தகோபாவேசத்துடன் தனக்குள்போர்விளையும்படியான பேரோசையைக்காட்டி யுக்கிரத்துடன்எதிர்பெய்தது.

இவ்விதமாக மயிலும், சேவலும், கருடனும், அன்னமுமாகிய விவைகள் போர்க்கோலங்கொண்டு எதிர்த்து ஒன்றுடனொன்று அதட்டியும் அந்த அதட்டிடலையொத்த கோபத்தினையுடையனவாய்க்கண்களில்நெருப்புப்பொறிசிந்தும்படிக்கெதிரொதிராகவிழித்தும், ஒன்றை மற்றொன்றுகடித்தும் கீழேதள்ளியிதித்தும், அலைகளையுடையசமுத்திரஜலமானது மேலெழும்படிக்குச் சிறைகளால்சுழலச்செய்தும், மகம்மேருமுதலாகிய பெரிய பருவதங்களின் சிகரங்கள்நடுங்கி யதிர்ந்துதிரும்படிக்குக்கொழித்தும், அப்போர்க்களத்திலுண்டாகிய துகளெழுந்தபாவி அஷ்டதிசைகளையு முடிக்கொண்டு அங்கிருக்கின்ற திக்குப்பாலகர்களின் மனங்கள் கலங்கவுமாயின. இவ்வாறு இவைகள் ஒன்றுடனொன்றுபோர்க்கோலங்கொண்டு செய்கின்ற யுத்தத்தைக்கண்டு, பெரும்பயங்கொண்டு சூரியனொளித்தனன். பொன்னுலகவாசிகளாயுள்ள முப்பத்துமுகக்கோடிதேவர்களும் துன்பக்கடலின்முழுகினவர்களாய்த் தங்களுலகத்தைவிட்டு அப்புறங்குடியோடிப்போரும்படிக்குநனைத்தார்கள். இடிக்குலங்களபெருங்குமுறலுடனதிர்ந்து பொடிப்பொடியாகச்சிந்தின. அண்டமுகட்டையளாவிய அநேகமாயிரங் கொடிமுடிக்கையுடையமகம்பேருவானது அஷ்டதிசைகளும் அதிரும்படியாக வராகின்ற பிரசண்டமாருதமோ வென்றுமயங்கினது.

கேட்டீர்களோ! நைமிசாரணிய வாசிகளே! இவ்விதமாகப்பெரும்போர்நடக்குங்காலத்தில் பூதகணத்தலைவர்களாகியநால்வரும்தங்கள்தங்கள் பற்களையுதுக்கிக்கொண்டுகோபமுடையவர்களாய்ப் பலம்பொருந்திய சிறையினையுடைய கருடராஜனுடனெதிர்த்துப் போர்செய்தார்கள். மயிலானது கருடனுடைய கால்களையுந்தலைநையுந் துண்டு துண்டாக்கடித்துப் பெருமுழக்க முண்டாகும்படிக்குத் தன்சிறையினு லதன்பிடரியில் மோதியடித்தது. நம்பெருமானாகிய குமாரக் கடவுளின் துவசமாகிய கோழியானது பிரமதேவனேறிநடத்துகின்ற விசாலமாகிய சிறையினையுடைய அன்னத்தினுடனெதிர்த்துப்போர்செய்ததிறத்தை ஆயிரம்பாவைப்படைத்த ஆதிசேஷனாலும் இன்னதன்மையதென் றெடுத்திச்சொல்லக்கூடுமோ? கூர்மையாகிய தன்காலடிச்சுவட்டினால் அன்னத்தினுடைய மார்பானது பிளந்தபிளப்பினிடத்தில் உதிரக்கொப்பளித் தெழக்கண்பிசுவர்க்கலோகத்திலுள்ளவர்களும் நடுநடுக்கும்படிவெற்றிபொருந்தியதன் சிறைறையடித்துக் கொண்டது. இவ்விதமாகப் பெரும்போர்நடந்துகொண்டிருக்கையில், மயிலினிடத்தில் சண்டைசெய்துகொண்டிருந்த கருடனானதுசண்டையையிழந்து தன்சிறையை யுதறிக்கொண்டுஆகாயத்தில் பறந்துவிட அன்னப்பட்சியமந்தக்கருடனுக்குப்பின்னே பறந்தோடினது. அதனைக்கண்டகணத்தலைவர்களாயுதமெடுத்தது துரத்திக்கொண்டிசெல்ல, அழகியகலாபத்தையுடைய மயிலும்சேவலும் அவைகள்போனவழியே தொடர்ந்தன. அவ்வாறு அவைகள்செல்லுகின்ற பெருந்திசைகளும்அண்டங்களும்திர்ந்து அவ்விடங்களிலிருக்கும் உயிர்களெல்லாஞ் சிதைந்துகலங்க அன்னமானது பிரமதேவனுலகிற்சென்று ஒளித்துக்கொண்டது. அதுபோலவே வெற்றிபொருந்திய கருடனும் மிகவும்வருந்தி நடுக்கத்துடனே ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவின்னுடைய வைகுந்தத்திலொளித்துக்கொண்டது. இவ்விரண்டிமவ்வாறொடியொளித்துக்கொண்டதைக்கண்டமயிலானது அந்தமட்டில்விட்டுவிடாமல்மிகுந்தகோபாவேசத்துடன் அதனடியைப்பிடித்துத்தொடர்ந்துஆயிரமிதழ்களையுடையபதுமபீடத்திலுள்ளமுந்தருளியிருக்கும்பிரமதேவனுலகத்திற்போய் ஒருகணப்போதி லங்கிருக்குமுயிர்களையெல்லாங்கொன்று மகாவிஷ்ணுவின்னுலகத்திற்சென்று ஓடியொளித்துக்கொண்டிருந்தகருடனுயினாக் கொன்றதும்மல்லாமல் அவ்வைகுந்தநாட்டையும் பொடிப்பொடியாகச்சிதைத்துத் தும்சம்பண்ணி யவ்விடத்தினின்றும் நீங்கிப் பிரமதேவனுலகிற்சென்று அவ்வுலகத்தையுமுழிக்கக் கோழிக்கொடியானதுகோபித்து அவ்விடத்திலிருக்கும் உடல்களையெல்லாங்கொறித்துவிட்டது. இப்படியிருக்க நெருப்புப்பொறிகளைக்கக்குகின்றகண்களையும், வெண்மைநிறம்பொருந்திய பற்களையுமுடைய நான்குபூதகணத்தலைவர்களும் கோபித்து அவ்விடங்களெங்கும் தங்கள்கோபாவேசத்தைக்காட்டிக் கொடியபோரைச்செய்கின்ற ஆரவாரத்தினுல்தேவர்கள்பெரும்பயங்கொண்டு மனங்கலங்கி யினியெப்படிக்குடியிருப்பதென்று துயரத்துடனிரங்கிப்பயந்து ஸ்ரீகாளண்டராகிய பரமேசுவரன் திருநடனஞ்செய்தருளுகின்ற கைலையங்கிரியைச்சேர்ந்தார்கள். இவ்வாறுதேவர்கள் திருக்கயிலையைச்சேர்ந்தபொழுது கொடியயுத்தத்தை விளைத்தமயிலும், நான்குபூதகணத்தலைவர்களும் சேவலும் அவ்விடத்திற்சேர்ந்து ஒருபுறத்திலிருக்க, இங்கிரு

ந்துபோன தேவர்கள் பொற்சிகரங்களையுடையகோபுரவாயிலைச்சேர்ந்து தங்களுக்குநேரிட்ட துன்பங்களை யாருடன்கொல்லிக் கொள்ளுவோமெனவருந்தித் தங்களுக்கு எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, நான்குவேதங்களிலும் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட வண்மைப்பொருளாகிய பாமசிவனுடைய திருநடனத்தைத் துதிசெய்து அழகிபதாமமாமலர்போன்ற திருவடிகளோவனாகித்திரும்பிவருகின்றபொழுது அங்குவருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருந்த தேவர்கள் விஷ்ணுவைக்கண்டுவணங்கித் தங்களுக்குநேரிட்ட துன்பங்களை யிரந்துசொல்லத் தொடங்கினார்கள்.

ஒர்காலத்துங் கொடாமுதல்வனே, திருநாபிக்கமலத்திற்கேன்றிய பிரமனைக்கொண்டு சர்வலோகங்களையும்சிருஷ்டித்தபுண்ணியமூர்த்தியே, தேவரீர் தினராகிய எங்களுயினாக்காவாவிட்டால் மற்றியாவர்காக்கத்தக்கவர்கள், சுடராப்தியின்மத்தியில் அறிதுயிலமர்ந்தருளும் துன்பமாலையைத்தரித்த திருமுடியினையுடைய பெருமானே, பூர்வத்தில் கஜேந்திரனென்னு மொருயானையானது ஆதிமூலமெயன்றோலமிட்டழைக்கச்சென்றோடி நீங்காதவதன்றுன்பத்தையொழித்துக் காத்தருளியவீரனே, கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகக்கொண்டு பசுக்கூட்டமுதலானவைகளைக்காத்தருளிய இறைவனே, உலகத்தையோரடியாகவளர்த்துநின்ற கருணாநிதியே, நெருப்புப்பொறியைக்கக்கும் சக்கராயுதத்தைத் தரித்ததிருக்கரங்களையுடையகடவுளே, ஐயோ, தேவருலகம் அழிந்துவிட்டது, தினர்களாகிய எங்களைக்காப்பவர்கள் தேவரீரையன்றிலே ரெருவருங்கிடையாது. பசியகலாபத்தினையுடைய மயிலின்சிறையினால் அஷ்டலட்சமிகளும்வசிக்கப்பெற்றதேவரீருடைய பதவியாகிய வைகுந்தமும் அழிந்துவிட்டது பிரமதேவன் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் சத்தியலோகமும் தூளிப்படலமாய்ப்போய்விட்டது. இனித்தேவர்களகதியோவெனில், சக்ரவாளகிரிக்கப்புறத்திலோ, அல்லது பிரமாண்டகோளகைக் கப்புறத்திலோ, எங்குவருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்களோ வொன்றுந்தெரியவில்லை. பார்த்திதழினையுடைய தாமமாமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனுக்குரிய வாகனமாகிய அன்னப்பட்சியுஞ்சிதைத்தொழிந்தது ஓதாமாமாமலர்போலுந் திருக்கண்களையுடைய பெருமானே சமுத்திரத்தையொத்த கருத்த திருமேனியையுடைய கண்ணாளனே, தேவரீர் ஏறிச் செலுத்தும் வாகனமாகிய கருடனும் ஒழிந்து விட்டது. கொடியவர்களாகிய பூதகணத்தலைவர்கள் நால்வரும் உண்ணத்தொடங்குவாராகில் இந்தவுலகமெல்லாமவர்களிலொருவர் வயிற்றிற்குப் போதுமோ? அவர்கள் செய்யுங் கொடியசெய்கைகள் ஈனைப்பினிடத்திலடங்குமோ? அடியேங்கள் வசிக்குமிடத்தையெல்லாம் தேவரீருடைய கிருபாநோக்கஞ் சிறிதுண்டாயிருக்குமானால் இப்போதே யதனைத்தடையில்லாமற் பெறுவோமென்றுஇவ்விதமாகத் தேவர்கள் முறையிட்டு நிற்பதைக்கண்டுமேகம்போலுங்கறுத்ததிருமேனியையுடைய விஷ்ணுவும், தாமாமாமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனுஞ்சென்று ஒளிபொருந்திய வெற்றிலையையுதமேந்திய பன்னிரண்டு திருக்கரங்களையுடைய குமாரக்கடவுள் எழுந்தருளியிருக்குமிடத்திற்கேர்ந்துதரிசித்துக்கண் களிப்படைந்து கடல்வண்ணனாகிய திருமாலானவர் ஒருபுறத்தில் நிற்கப்பதுமாசனஞ

கிய பிரமதேவன் தேவருலகங்களிலுள்ளவர்கள் பட்டபெருக்கேட்டைபெல்லாம், அஞ்சலையுள்ளதனும் இரண்டுகரங்களையும்சிரத்தின்மீதுகுவித்து ஓ, இமயபர்வதராஜபுத்திரியாராகிய உமாதேவியார்க்குரிய புத்திரரத்தனமே, பகைவர்களாகிய யானைக்கூட்டங்களைவேரறத்தொலைத்துவாட்டி இராஜசிங்கமே, தேவர்களடைந்திருந்த பெருந்துன்பங்களையொழித்து அவர்களுலகங்களைக் காத்திரட்சித்தருளிய புண்ணியமூர்த்தியே மணம்பொருந்திய கடப்பமலர்மாலையைத்தரித்த கருணையங்கடலே அவுணர்போரினைக்கடந்தவிரமுள்ளவரே கலாபத்தையுடைய மயில்வாகனத்தின்மீதெழுந்தருளுகின்றகிருபாநிதியே அழகியவேலாயுதத்தைத்தரித்த கடவுளே எம்பெருந்தெய்வமே, தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இத்திரனுக்கு அருமைமாகக்கிடத்த வருட்செல்லமே, ஒன்றுக்கும்பற்றாதவனாகிய அடியேனையு மோர்பொருட்படுத்திப் பிரணவமந்திரத்தினுண்மைப்பொருளை யெடுத்தபுத்தேசித்தருளிய புண்ணிய சொருபியே, இருக்கு-எசர்-சாமம் - அக்ஷணமென்னும் நான்குவேதங்களின்முடியினின்று மோர்காலத்துங்விட்டு நீங்காத வெம்பெருமானே, சர்வலோகநாயகனே, ஒருவரும் தனக்கொப்பில்லாதவகனே, சதுர்வேதசொருபியே, நாவைப் புரட்டியுச்சரிக்கப்படாத வேதாந்தமே, பிரணவமந்திரத்தினுண்மைப்பொருளை, பூதமுதல் நாதமீருகச்சொல்லப் பட்ட முப்பத்தாறுதத்துவங்களையுங்கடந்தித்தப்பட்ட முதல்வனே, வேதசிவாகமங்களின் உண்மைப்பொருளை யுணர்ந்த சைவசித்தாந்திகள் தாங்களடைய வேண்டுவதாகிய சிவசாயுச்சியத்திற்குத் துறையாயுள்ளவரே, கிருபாசமுத்திரமே, மிகுந்த அலைகள்பொருந்திய கங்காநதியில் மெய்ஞ்ஞானமே திருவுருவமாகப் படைத்த சரவணமென்னு மோர்வகைத்தருப்பையின்மீதுகிருபையோடுமெழுந்தருளிய தெய்வசிகாமணியே, தன்டையையணிந்த திருவடிகளையுடையபெருமானே, ஆறுதிருமுகங்களையுடைய வருட்குன்றமே, யமன லேவப்பட்ட பாசத்தையறுக்கும்படியான சடாசூதாமந்திரத்தைக்கொண்டு அடியேங்கள் போற்றுதற் கெளியகடவுளே, அம்மந்திரத்தைப் போற்றாதவர்களாகிய வன்னெஞ்சர்களுக் கருமையானவரே, புராதனப் பொருளே ஐம்புலன்களையும் வென்ற முனிசிசோஷ்டர்களை லீழைக்கப்பட்ட முப்புரிநூலை யணிந்த அழகிய மார்பகத்தை யுடைய பெருமானே யென்றுபலவிதமாத்கோத்திரஞ்செய்து இதனைவிண்ணப்பஞ் செய்யத்தொடங்கினான்.

ஓ குமாரக்கடவுளே? நெருப்புப்பொறிபறக்கும்கோபக்கண்களையுடைய நான்குபூதகணத்தலைவர்களும், தேவரீருடைய கொடியாகியகோழியும், வாகனமாகியமயிலுஞ்சென்று அன்னத்துடனும் கருடனுடனும் பெரும்போர்செய்ய அவ்வன்னமுங் கருடனும், போர்செய்வதற்குச் சக்தியில்லாமல் புறங்கொடுத்து ஆகாயத்திற்பறந்தோடிப்போ யொளிக்கவும்விடாமற் பின்றொடர்ந்து அடியேனுலகமாகிய சத்தியலோகத்தை யழித்து வாகனமாகிய அன்னத்தையுக்கொன்று அங்குநின்றும் வைகுந்தத்தை யடைந்து அவ்வுலகத்தையுமழித்துக் கருடராஜனையும்எலும்புகளுடையும்படிக்கு நன்றாகப்படைத்து தேவலோகத்திற்கென்றுஅங்குமவ்வாறெயதம்பண்ணிப்போயின. எம்பெருமானே அவ்வனர்த்தத்தினு லநேகத்தேவர்களுயிரிழந்தார்கள், தப்பிப்பிழைத்தவர்களோவென்றால், மக

மேருவினிடத்தில்போய்ப் பதங்கி யிருக்கின்றார்கள். அக்கொடியபீரீதத்தை அடியேனே வகுத்துச்சொல்ல தக்கவன் ஒ! கடப்பமலர்மலைபைத்தரித்த கருணை யீ யே! அப்படிப்பிழைத்தோடிப்போன தேவர்களிற்சிலரி தோஇங்குவந்தபயபிட்டிருக்கின்றார்களென்று பிரமதே வன் சொல்லியவார்த்தைகளையெல்லாம் நம்பெருமானாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுள் செவிகொடுத்துக்கேட்டருளிபந்த ப்பூகணத்தலைவர் நால்வரையுமிங்குழைத்துக் கொண்டு வாரூங்கோளென்று கட்டளையிட்டருள், அவ்வாரேபங்கி ருத்தகணத்தவர்க ளைச்சிக்கிரத்திலேயே யுழைத்தமாத்தி ரத்தில் கொடியசெய்கையைச்செய்த சூரன்முதலானவர் கள் சுப்பிரமணியக்கடவுளினிடத்தில் வந்துசேர்ந்துநாவு ம்வாயும்வறளவும், குறுகியகால்கள் நடுங்கவும், நீங்கி தவல்லபொழிந்து உயிர்நடுங்கிப் பெரும்பயங்கொண்டு கோபாக்கினியானது பொருத்தபகண்களானது பால்பே ல்வெளுக்கவும்வந்ததம்முடைய இரண்டிருவடிகளிலு ம் அடியற்றமாரம்போலவிழுந்து பணிந்தார்கள் அவர்க ளையொப்பநா வேலாயுதமேந்திய நம்பெருமானார்ந்த ருளி. ஒ! பூகணங்களே! நீங்கள்பிரமணுலகையும் விஷ ணுவினுலகையுமுறித்தீர்கள் அல்லாமலும் நீங்காதபெரு ஞ்செல்வத்தையுடைய தேவலோகத்தையு முறித்தீர்களா கையா லினிநீங்கள் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூவுலகத்திலே போய்க் கொடியபாவமுள்ள அசுரகுலத்திற்றிந்து இந் தத்தேவர்களுக்குப் பலவிதமாகத்தன்பஞ்செய்யக்கடவி ற்கள் அக்காரணத்தினால் முடிவில்நம்முடையவெற்றியே லினலிற்று கதியடையக்கடவீர்களென்று குமாரக்கடவு ள் றிய கொடியசாபத்தை யந்தநான்குபூகணத்தவர்க ளுக்கேட்டித் திருவடிகளில் சாஷ்டாங்கமாகவிழுந்துசே வித்தெழுந்து எம்பெருமானே கொடியபாவிகளாகிய நா ங்கள் அசுரகுலத்திற்றிற்றிருந்தாலும் தேவரீரிடத்திலீ ங்காத அன்புபொருத்தியமனத்தை யெங்களுக்குக்கிர கஞ்செய்யவேண்டும் இதுவுமல்லாமல் வேறொருவரமு மிருக்கின்றது அதாவது நாங்கள்பிறக்குங்குலத்தில்செய் யுத்தவத்தால், வேலாயுதத்தினுலிற்றக்கும்போதுமயிலுரு வங்கொண்டிருவடிகையத்தாங்கவும், கொடியாகவமிருக் கவேண்டிய இரண்டிரவாங்கையும் எங்களுக்குக் கிருபை செய்ய வேண்டுமென்று, சூரனும், பதுமனென்பவனு ம், சந்தோஷத்துடன் பெற்றுக்கொண்டு மிகுத்தவத்தி னால் நால்வரும், மாயையின்வயிற்றில்வந்துபொருந்தினு ள்நீங்காதவல்லமையொழிந்துவருந்தியகருடனும், அன் னமும் துளையுறித்தொழிந்த தேவருலகமும், பன்னிர ண்டி திருப்புயங்கையுடைய நம்பெருமான் திருவாக்கி ன்விசேஷத்தினால் பழையபடியே நிலைபெற்றிருந்தன. மேலும் தம்மைச் சாணாதியாகச்சேர்ந்த பிரம்ம விஷ ணுக்களுக்கு நம்பெருமானாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுள் விடைகொடுத்தருளி மயில்வாகனத்தின் மேலாரோகணி த்துக்கொண்டுகேத்தமா தனபர்வதத்திற்கெழுந்தருளிஞர். எக்காலத்திலும் இனையவன்சொல்லக்கடவாத சூரனான வன் தன்னுடைய தம்பியாகிய பதுமனுடன் மாயையின் வயிற்றில் ஒருஉருவமாகச் சூரபதுமனென்னும் பெய ரோடுபிறந்தான். மற்றிருவர்களில் சிங்கமுகனென்றொ ருவனும், தாருகனென்றொருவனுமாக அவ்வசுரர்குலத் தில் சூரபதுமனுக்குப்பின்பு அம்மாயையின் வயிற்றிற் பிறந்தார்கள். பின்பு இவர்கள் சுப்பிரமணியக் கட

வுளினுடைய வெற்றியேவல்லால் சுவாமிகளின் சந்திதா னத்தில் காவலாகவிருக்குங் கணநாதர்களுடன் இருவர்க ளத்துபோனார்கள். சூரபதுமனேவெனில் உயிரிழந்து, கோழிக்கொடியும், மயில்வாகனமுமாகிய பேற்றைப்பெ ற்றான். ஓசவுனகாதிரிஷிகளே! இதுதானுக்கும்சூரன்வ ந்தவரலாறு இதுபூர்வத்திலேயே நடந்ததென்று சூதபு ராணிக்சொல்ல அதனை நம்பிசாரணிய வாகிகள்கேட்டு த்துதிசெய்து மிகுத்தசந்தோஷ சித்தர்களாய்விண்ணப் பஞ்செய்யத்தொடங்கினார்கள்.

ஒ! எங்கள் குலத்தெய்வம்போல எழுந்தருளியசூதபுர ணிகளே! சூரன்முதலானவர்கள் பிறந்தவரலா றின்னவித மென்று தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருள் நாங்கள் நன்றாக க்கேட்டிணர்ந்தோம். இனிபவர்கள் மடிந்தொழிந்த கால த்தில் கொடியவளாகிய அசமுதியும் அவளைப்பெற்ற தா யாகிய மாயையுமாகிய இவர்கள்போனகதியைப்படியெங்க ளுக் குணத்தருளவேண்டுமென்று சொல்ல அதனைக்கே ட்ட தவசிகொஷ்டராகிய சூதமுனிவர், ஐம்புலன்களையும றவேயொழித்த சவுனகாதிரிஷிகளே! அதனையும் சொல் லுகிறோம் நன்றாய்கவனித்துக் கேளுங்களென்று சொல் லுகின்றார். கிண்கிணியுற் தன்நையுமணிந்த திருவடத் தாமரைகளையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுளுடன் முன்ன ள் போர்செய்தயுத்தகளத்தில் மணம்வீசுகின்ற அளகபா ரத்தையுடைய மாயையானவள் தன்பொளத்திரானாகிய பா னுகோபனுக்கு ஒருரகசியஞ்சொல்லி மறைந்துபோயித் தன்மகளாகிய அசமுதியினிடத்திற்சேர்ந்து அவளைநோ க்கிஅம்மாமகளே! உன்னுடன்பிறந்த புத்திரர்களுக்கெ ல்லாம் இதுவகையில்கிடத்ததுபோல இனிவென்றி கி டையாது, ஒப்பில்லாத சுப்பிரமணியக்கடவுளுடையவே லாயுதத்தினால் இறந்துபோவார்கள் அந்தக்காரியம்சம்ப விக்கிறவகையிலும்நீயிங்கேயிரு நாளுமந்தரகிரியினிட த்தின்போய்ச் சேருகிறேன், நீ யிங்கேயிருந்தால் தியநெ றியை யுடையவர்களிறக்கின்ற வகையெல்லாமறிவை. நா ள்மந்தரகிரியைச் சேர்ந்திருந்தபின்பு ஸ்ரீசயிலத்துக்குவ ருகிறேன், இந்தப்போரி லீவர்களிறப்பகையயிற்று பின் பு இங்கேயிராமல்வந்துவிடு வருத்தப்படவேண்டாம். நீயிவ்விடம்விட்டிவரும்போது மற்றெங்கும் போகாம ல் ஸ்ரீசயிலத்தைக் குறித்துவந்து சேர்ந்துசொல்லி அந்தரவாகிகளாகிய தேவர்களெல்லாம் நகைசெய்யும் படி மாயையானவள் அவ்விடம் விட்டு நீங்கிப் போய்விட்டாள்.

பின்புசுண்ணை செய்தற்கேதுவான அவுணர்குலமுழு வதும்கொடியபோர்க்களத்திலவேலாயுதத்தினால்போர்செ ய்தலொழியும்படியுயிரிழந்தார்களின்புமாயை பென்பவ னைப் பெற்ற அசுரோந்திரனும், பொன்னுலகத்துத்தேவர்க ளைச்சிதையிட்டிவைத்தசூரன்பிள்ளையாகிய இரணியனும், பாதாளத்தின்போய்ச் சேர்ந்தார்கள். உருகிய செம்மைப் போலத் தெளிந்தகண்களையுடைய அசமுதியானவளொ டுகொண்டு ஓடி மலையினிடத்தி லீடிவிழுவதுபோலத் த ன்முலையினிடத்தில் மோதியடித்துக் கொள்ளுவான், மப் பிக்கிவிழுவான். எங்குவான். பிலம்போன்ற பெரியவாயை த் திறந்து அண்டமுகடு மதிரும்படி சூரன்முதலானவர் களின் பெயனையெடுத்துச் சொல்லியழுது கூவுவான்பின் புறத்தில் யார்வந்துதன்னைக்கொல்லுகிறார்களோவென்று பார்த்துக் கொண்டோடுவான். சூலபாணியாகியபரமசிவன்

கொடுத்தவரம் இன்றளவுதானேவென்று சொல்லுவாள் உலைக்களத்திற் பொருந்தியருகுமெழுகைப்போல வருகித்தன் தாயாகிய மாயையிருக்கும் ஸ்ரீசயிலத்தைநோக்கி யழுதுசெல்லுகின்றவனைக்கண்டு அழியாதம்முடையபெரியகுலமெல்லாம் முடிந்ததென்று அறிந்துளதிர்சென்று மாயையானவள் பூமியில் விழவும் சோகமேலிட்டலைப் ப அசமுகியுமவளடியில்விழுந்தாள். இவ்வாறுசோகத்துக்கு இருவரும் ஒருதன்மையர்களா யுலகமெல்லா மதிரும்படி யொருவரையொருவர் கட்டிக்கொண்டமுதுஐயோ? விண்ணுலகத்திலிருக்குந் தேவர்கள் சூரனேவிய ஏவலைச் சிரத்திலேற்றிக் கொண்டு செய்யும்உடல்னைப்பு நீக்கினார்களே, கந்தருவர்-யக்ஷர்- சித்தர்- வித்தியாதாரென்னு மிவர்கள் திராததுக்கந்திரந்தார்களே, இந்திராணியானவன் தன்மார்பினைத்தொட்டு மாங்கிலியத்தைத்தடவிப்பார்த்துநகைத்து முன்னிருந்ததுயரம் நீக்கினே, இந்திரன்முதலாகியதேவர்கள் நாள்தோறு மீன்சுமந்து நடந்துவந்ததினாலுண்டாயிருந்த கால்தழும்பும், சூரன் முதலானவர்களின் பாதக்களைவருடினதாலுண்டா யிருந்த கைத்தழும்புமின்று தீர்த்தார்களே, பரமசிவனிடத்திலவரம்பெற்றுக்கொண்டு ஒப்பில்லாதவெண்குடை நீழல்எங்கும்பரவச் செய்து பொதுநீக்கிப் பலவண்டுகளையும் புவனங்களையும் இனிதாக ஆண்டுக்கொண்டிருந்த அரசர் குலம்போர்க்களத்தில் மாண்டுபோனதின லீனிக்கற்பகவிருகூத்தையிழிந்துவிட்ட இந்திரனுக்காக யுத்தகளத்தி லுன்னுடன் போர்செய்து புறந்தந்து போரையிழந்துபோன அரசர்க ளினிமுகமலர்ந்து தங்கள் தக்களாசினைச் செய்வார்களே, சிங்கமுகாசுர னெடுத்துச்சொல்லியஆலோசனையைக்கேளாமல், ஆயிரத்தெட்டண்டங்களில்செலுத்தியசெங்கோலைத்தியிற்போட்டுவிட்டனையே, பாமேசுவரன் அருளிச் செய்தபெரியவரங்களையும், மிகுந்தபராக்கிரமத்தையுமிழந்து விட்டாயே, உங்களைப்போலச் சகோதரர்களிரண்டுலுக்கு ஒருயிராய்ப்பிறப்பவர்களுண்டு, ஆ?கெட்டேன், பரந்தகற்பகவிருகூத்தி னிழல்வீருக்குந்தேவேந்திரனுடைய அரசினையபகரித்துக் கொண்ட வுக்கிரமாகிய வேலாயுத்தையுடைய சூரனே, எக்காலத்துமொழியாதபெருஞ் செல்வங்களும், திரிமூர்த்திகளுக்குஞ் சலியாதபராக்கிரமமும், எந்நாளும்ழியாவண்ணம் பெற்றவரங்களும், அழிந்தனையே. இதுவுமல்லாமலுன்னுடையச்சுவந்தரியமுமழிந்துபோய்விட்டதே, சுழிகளையுடையகங்காநதியைச்சடையிலொளிக்கதருளிய பரமசிவனுடையபுத்திரன் இந்தச்சுப்பிரமணியனைன்று சொன்னசொல்லைக்கேளாமற்போயினையே, நீயிறந்தபின்பும்பழியுள்ள இந்தவயினைச் சுமந்து கொண்டிருக்கின்றேன் உன்னுடன்பிறந்த தன்மையில்கவும் நன்றாயிருக்கின்றதென்று இவ்வாறுமுகின்ற அசமுகியினுடைய இரண்டுகண்களிலு மிருந்து குமிழியிட்டிக் கொண்டொழுதுகின்ற நீரைத்தன்னிரண்டு கைகளாலுந்துடைத்து நீமனமயக்கத்தைபொழியென்று மாயையானவள் தன்மகளருகிருந்து சோபத்தைத்திர்ப்பவளாய், மகனே? உன்பெரியதமையன், சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குவாகனமாகிய மயிலும், கொடியாகிய சேவலுமான பெறுதற்கரிய பெரும்பேற்றை யினிது பெற்றுவிளங்கினான். அன்னவாகனத்தி லேறிச்செலுத்தும் பிரமதேவனும், மகாபிஷ்ணுவும், இவனடிபைத்தொழும்படியானபேற்றைமுன்செய்த தவத்தினால் பெற்றுக்கொண்டான், இனியிதற்கு

மேலான பதவியுண்டோ? சுப்பிரமணியருடைய அழகிய திருவடிகளில் பொருந்துந்துகள் பம்படியாகப்பெற்றான். அஃதெந்தத்தவமோ வென்றுவண்டுகளிரைபாடிக்கொண்டிருக்கின்ற பூங்கொத்துகளையணிந்த அளகபாரத்தையுடைய தாயாகிய மாயையானவள் அவள்முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லினள். இவ்வாறுதன் தாய் சொன்னதினமேல் சேற்கண்டைபோலுக் கண்களையுடைய அசமுகியானவன் தான் கொண்டிருந்த மனத்துயரம்சிறிது நீங்கிச் சொல்லத் தொடங்கினான்

ஓ! என்னையருமையாகப்பெற்றெடுத்ததாயாகியமாயையே? என் தமையனாகிய சூரபத்மனானவன் பகைவருதிரந்தோயும்படியான புக்ரமுகத்தையுடைய வேலாயுத்தினால் தன்பலமிழந்து ஜயம்பொருந்திய மயிலுஞ்சேவலுமாயினென்று சொல்லினை பின்புதாருகாசுரனும், சிங்கமுகாசுரனும் போனதினைசெதிரிந்திலேன் அவர்கள். சூலாயுதமேந்திய நமனுடையபாசத்திலகப்பட்டிக்கொண்டார்களோ அதனையும் எனக்குத்தெரியச்சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, மாயையானவள், அந்தச்சரித்திரமுழுவதுமென்னறிவினாலுணர்ந்து சொல்லுகிறேன் தெரிந்துகொள்ளென்று சொல்லி, அவர்கள் ஸ்ரீகைலாயத்திலிருக்கும் கணக்களோடும் வாழ்கின்றார்களென்ன அதைக்கேட்ட அசமுகியானவன் தீமைகளையேசெய்துகொண்டிருந்தவர்கள்பெறுதற்கரிய பேறுபெற்ற தென்னகாரணமோ, அதனையுஞ்சொல்லவேண்டுமென்ன இவனைப்பெற்றதாயாகிய மாயையானவள் தன்மகளாகிய அசமுகிக்குத்தானறிந்தமுறைகளைச்சொல்லுகின்றாள். சென்றநெடுங்காலத்துக்குமுன்னே ஒலிக்கின்ற சமுத்திரங்களின் மத்திகளிலீராரின்ற நவதிவுகளில் சாகத்திவென்றொரு தீவுண்டு. அதிலுண்டாகியழியாத செங்கோல்செலுத்தி யொருகுடைநிழலிலுயிர்களைக்காத்த அரசர்க்காசன், பொன்னால்செய்யப்பட்டுவிளங்குகின்ற வீரகண்டையைத்தரித்த பாதங்கையுடைய பிரபாகரனென்றொரு மன்னவனிருந்தான் அவ்வரசனுக்கு உயிரையொத்தவளாகிய மனைவியொருத்தியிருந்தாள் அவள்இவ்வாழ்க்கைக்குப் பழுதுவராமல் பாதுகாப்பவள், மணிவடமாகிய மேகலாபரணத்தரித்துக்கொண்டிருக்கும், சுருமாரியென்னும் பெயர்பூண்டவள் மிகுந்தசுவந்தரியமுடையவள். சப்திக்கின்றவீரகண்டையைத்தரித்த காலனையுடைய அரசனாகிய தன்கணவன் சொல்லுமுறைக்கு மாறுபடாதவள். மேலும் அருந்ததியைப்போலும் பதிவிரதைத்தன்மையிலிருக்கும்படி சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் அறிவினையுடையவள். இத்தன்மையினையுடைய அரசனும்மனைவியுமாகிய இவர்கள் அளவிறந்தநெடுங்கால மரச்செய்துகொண்டிருக்க இவ்விருவர்களுஞ்செய்ததபோலவற்றின லீனிதாசுச் சந்தோஷித்தெடுக்கவும், உச்சிமோந்து முத்தமிடவும் மதுரமான குதலைச்சொல்லையுடைய நான்குபுத்திரர்கள்பிறந்தார்கள். இந்தப்புத்திரர்களுக்குச் செங்கோல்செலுத்து மவ்வரசனுனவன், சூரனென்றும், பதுமனென்றுமிருவர்க்குப்பெயர்சூ. நி மத்திருவருக்கும், வீரகண்டையைத்தரித்தசிக் கனென்றும், தாருகனென்றும், தன் குலத்திலவந்த முன்னோர்களெபயவாதததான்பெற்றெடுத்தபிள்ளைகளுக்குவந்துப்பின்புபொன்னாலாகிய வீரகண்டையைணிந்த இவர்களுக்குமுன் பிறந்தசூரனுக்குத் தன்னரசாட்சியைக்கொடுத்துச் சிங்காதனத்திலிருத்தித் தான் அரியதவஞ்

செய்யவனத்திற்குச்சென்றான். அதன்பின்பு சூரானவ ன்லருகுடைநிழலிலுலகத்தைக்காத்து உலகங்களுக்கெல் லாம் நன்மையைத்தந்து தருமம்வழுவாமல் செங்கோல் செலுத்தி யிவ்வுலகத்தையினிதாக்காக்குநாளில், தென் னாட்டிலிருக்கும் அகஸ்தியமுனிவர், கமண்டலமேந்திய கையினையுடையவரும் விரும்புகின்ற சிறியகுடையினையு டையவருமாய், சதூர்வேதங்களு மோர்தவசிவடிவங் கொ ண்டுவந்ததைப்போலத் தன்னிடத்திலவருவதை இராஜ நீதியுடையிருக்கோப்பாதுதாக்குஞ் சூரனறிந்து எதிர்செ ன்றுபணிந்து அரியதவமே, அருந்தவத்தோர்க்குங்கிடை ப்பதற்கரிய அமுதமே, வேதமே, தங்கள்கிருபைக்குரிய வர்களாகிய நாங்கள்பெற்றசெல்வமே, பூரணஞானமுள்ள சாஸ்திரக்கடலே தேவரீரொழந்தருளப்பெற்றேன், தேவரீ ர்திருவடிகளைச்சமுத்திரத்தின்மத்தியிலிருக்குமிந்தந்தீவு ந்திண்மம்படிக்குப் பூர்வத்திலென்னதவஞ்செய்ததோ, எ ன்றில்விதவுபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லித் தமிழ்வளம் பொருந்திய பொதியமலையிலெழுந்தருளியிருக்கும், அக ஸ்தியமுனிவரைத்தன்கோயிலுக்கழைத்துக்கொண்டுபோ ய், நவரத்தினகசிதமாகிய சிங்காதனத்திலெழுந்தருளப் பண்ணித்துதித்துச் செய்யவேண்டிய வுபசாரங்களைபெல் லாம் தந்தம்மியருடன்செய்யத் தமிழுக்கிறைவராகிய அகஸ்தியமுனிவர் தம்முடையதிருவுள்ளத்தி லதிகசந்தோ ஷவெள்ளமதிகரிக்க அவர்களைமகிழ்ந்துநோக்கி நமக்குச் சமீபத்திலிருக்கோளென்றுசொல்ல, அவர்களுமல்வாறே தொழுதிருந்தபோது அவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங் கினார்.

பரிசுத்தம்பொருந்திய வெண்கொற்றக் குடையினீழ லி லீவ்வுலகத்தைநல்லவுள்ளத்தோடுபிரபாலித்துவரும் குற்றமற்ற சத்துவகுணமுடையவர்களே? உங்களைக்கா ணவேண்டுமென்கிறவருப்பத்துடனிற்குவந்தோமாகிலு ம்நாமுங்களுக்குச்சொல்லவேண்டுமதாகியபொருளொன் றிருக்கின்றது. அதனைச்சொல்லுகிறோம் கேளுங்கள். அ ந்தப்பொருளை அறிவினால்கித்தசுத்தமுடையவர்களுக்கறி விக்கலாமேயன்றி யறிவில்சிறியவர்களாயிருப்பவர்களுள் ளத்தி லெழுதிவைக்கத்தக்கதல்ல. இன்னுமதன் பெரு மையைச் சொல்லுமிடத்தில் மாட்சிமைபொருந்திய மந் திரங்களிலு முபரிடதத்துச்சியிலுமிருப்பது. மேலும் அந்தப்பொருளை யாவராலுமறிவிக்கப்படாது. கண்களா ல்காணப்படுகின்றவை யாவும் கண்பார்வைக் கெட்டாமல் மனதினாற் காண்பதும், எண்ணுகின்றபுலன்களும், ஆகா யவெளிபோற்காண்பதும், மேலென்று சொல்லப்பட்ட மேலானபொருள்க ளெவைக்கு மேலானதாகக்காணப்படு வது மந்தப்பொருளேயன்றி வேறொரு பொருளிருக்கின் றதென்றியாவர்சொல்வார்கள். அப்பொருளைசுப்பிரமணிய க்கடவுள். அவர் ஆறுதிருமுக்களுள்ளவர். தீயினைக் ளையெல்லாம் பொருதுவென்றுள்ள பன்னிரண்டுபுசுக்க ளையுடையவர். விடியற்காலத்துதிக்கும் ஆயிரஞ்சூரியர்க ளைப்போல விளங்குவதாய்ப் பகைவருதிரர் தோயும்படி யான வெற்றிலேவாயுதமொன்றினைத் தமது திருக்கரத்தி ல்வைத்துக்கொண்டிருப்பவர். தெய்வத்தன்மை பொருந் திய வொருமயிலானது அவருடையதிருவடிபைத்தான்கு ம். அந்தமயிலின்பெருமையை யாவராளவிட்டுணைக்கத்தக் கவர்கள். இதுவுமல்லாமல் உலகத்தைமெல்லான் கொறித் துவிடத்தக்க கோழிக்கொடியுமொன்றுடையவர். அந்தக்

காழியின்வல்லபத்தை யாவர்சொல்லத்தக்கவர்கள். அப் படிப்பட்ட சுப்பிரமணியக்கடவுளுடைய திருவடித்தாம ரையிற்படிந்த துகளை யொப்பில்லாத பரமசிவனுடைய புஜங்களுமும், பார்வதிதேவியாருடைய திருத்தனபாரமு ம் சிறிதுகாலம்பொருந்திவாழ்ந்தன. பெருமைபொருந்தி யமயில்வாகனமும், அந்தத்திருவடியை யிடைவிடாமல் தாங்கிக்கொண்டிருந்ததென்றால் அதன்பெருமையை யா தென்றுசொல்வோம் இன்னமும், சிருஷ்டி, திதி, சங்கா ரமென்னு முத்தொழில்களையுமுறையே நடத்துகின்றவர் களாகிய பிரமன், வஷ்ணு, உருத்திரனென்னுமவர்களு க்கும், மற்றத்தேவர்களுக்கும், ஐம்புலதாகச்ச்சியை யொ ழித்த முனிவர்களுக்கும், நீங்காதவெண்குணமுடைய அ ருட்கடலாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளைத் தங்கள்தங்களுள் ளத்தி லமைத்தாலல்லதுஒருகாரியமுமுடியாது. இப்போ து நாம்சொல்லியவைகளை யுங்களுள்ளத்தில் வைத்துக் கொண்டு நம்மிறைவனுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுளுடைய திருவடித்தாமமாமலர்களை நாள்தோறும் துதிசெய்யுங்க ளென்று மிகுந்ததவசிரோஷ்டராகிய அகஸ்தியமுனிவர் ச ந்தோஷத்துடன்சொல்லி யாசீர்வதித்துஅந்தச்சாகத்தீவி னைவிட்டுப் புறப்பட்டு அப்பால்போய்விட்டார்.

இவ்வாறு அகஸ்தியமுனிவர்தங்களைவிட்டுநீங்கிப்போ னபின்பு சூரன், பதுமன்என்னு மல்விருவரும், நம்பெரு மானுக்கு மயில்வாகனமும், சேவற்கொடியும் ஆகவே ண்டுமென்று தங்கள்மனத்தி லெண்ணக்கொண்டார்கள். இதுநிக் திரணவிந்துவென்னுமொருமுனிவர் சமுத்திர ன்குழந்தசாகத்தீவிலிருக்குமவர்களுக்கெதிரிற்செல்ல அ தையறிந்தசிங்கமுகன், தாருகனென்னுமிருவர்களு மெதிர் கொண்டுவெண்கியுருகியசிந்தையுடையவர்களாய்த்தங்கள் கண்களினின்று மாந்தபாஷ்பம்பொழியும்படியாகச் சே வித்துகிறைந்தமகிழ்ச்சியானதுமேலுமேலும்பெருகத்தங் களரண்மனைக் கழைத்துக்கொண்டுபோய் நவரத்தினங்க ள்பதித்த சிங்காசனத்திலெழுந்தருளச்செய்து. செய்யவே ண்டிய வுபசாரங்களைபெல்லாஞ்செய்துஐயோ? தேவரீரு டைய திருவடிகளை யின்றுவணங்கும்படிநாங்கள்முன்செ ய்ததவம்யாதோ. உலகங்களைபெல்லாம் காத்திருந்தோமா னாலும், மறுபிறப்பைத்தருவதாகிய தீவினையை யின்று தானொழித்தோமென்றுசொல்லிச் சந்தோஷித்தார்கள் அ வர்களவ்வாறுசொன்னபோது திரணவிந்துமுனிவர் அந்த வரசரிருவர்களுக்கு மாசீர்வாதஞ்செய்துகையமைத்து ஒ ருகுடைநிழலினு லுலகத்துயிர்களுக்கெல்லா மின்பஞ்செ ய்ததன்றி மனுவிக்கியானேஸ்வர சாஸ்திரமுறைமைப்ப டித் தருமநெறிபையும் விருத்திசெய்தீர்கள் உங்களுக்கு நாம்சொல்லுவதொன்றிருக்கின்றது. அதனையுங்கள்சுருத் தில் நன்றாகத்தெரிந்துகொள்ளுங்கள். அதாவது இவ்வுல கத்துயிர்களை யிரட்சிக்கும்படி அரியரர்களுக்கு ஒருபுத் திரன் தோன்றினன். அவனேசுந்திரனைத்தரித்த ஜடாம குடத்தையுடைய பரமசிவனையும் மணம்பொருந்திய து ளபுமாலையைத்தரித்த மகாவிஷ்ணுவையும்நீக்கியுயிர்களை ரட்சிக்கத்தக்கவன். அக்கடவுளேறிச்செலுத்துகின்ற மத ம்பொருந்திய பெரியயானையானது உலகமுமுமையு ம ழிந்துபோம்படி யொல்த்து அண்டத்தைபு மேல்கி ழாகப் புரட்டிச் சப்தசமுத்திரங்களு மொன்றாக ஆழிவெள்ளம் பெருகிவரும்போ தெதிர்சென்று தன் றுதிக்கையினு ல்நீளையெல்லா முறிந் துயிர்களைக்கா

க்கும். இதுவல்லாமல் என்னமுமோரிருக்கியப் பொருளிருக்கின்றது. அஃதென்னவெனில், மரகதமலையைப்போலு முருவத்தையுடையவன், சூலாயுதத்தைத்தாங்கிக்கொண்டு, மகமேருவையு முலகத்தையுங்காப்பவன். கேடயமும், வாளும்கையிலேந்திக்கொண்டு உயிர்களைத் தோறும் பைந்திருந்தொருமுறைகாப்பவன். கங்காநதியைத்தரித்த திருமுடியினையுடைய பரமசிவத்துடன் நிரந்தஞ்செய்தவன். மேன்மையைக்குறிக்குமிடத்துப் பெரியோர்களாயிருப்பவர்களவையன்றி வேறொருவரையுஞ்சொல்லார்கள். அத்தன்மையுள்ள காளிகாதேவியின் திருவடித்தாமரைகளைத்தாங்கும் வாகனமாகியசிங்கத்துக்கு நான்குபாதங்களாயிருக்கும்படி நான்குவேதங்களுந் தவஞ்செய்து பெற்றுக்கொண்டன. அந்தநான்குபாதங்களிடத்துங் கூர்மையுள்ள நகங்களாயிருக்கும்படி சந்திரன் தவஞ்செய்து பெற்றது. அச்சிக்கமோ, ஊழிக்காலத்திலவ்வாறுமுகாக்கினிகொடுத்துவந்தாலு மெதிர்சென்றதனையும் வாயில் போட்டுக்கொள்ளும். ஒ! அரசர்களே! உங்களுக்குவேண்டியகதியாவது இந்தவாகனத்தேவர்களுக்கு முறைமைப்படிபூசனைசெய்து போர்முகத்தில் பகையைவென்றுபின்புஇந்தப்புன்பிறவியைத்தீர்த்துக் கொள்வதாகும் இவ்வாறுபோதிக்குங்கடமையெமக்கு வேண்டியதென்றுசொல்லித் திரணவிற்துமுனிவொழுந்தருளிப்போயினர். பின்புஅந்தநால்வரும்யோசித்துப் புத்திரர்களிடத்தில் பூமிபாரத்தைக்கொடுத்துவிட்டுத் தவஞ்செய்யக்கருதி மனைவாழ்க்கையைநீக்கிப்போய்-மயில்-சேவல்-சிங்கம் - யானையிவைகளைத் தனித்தனி யொவ்வொருவரும் தியானித்துக்கொண்டு அவைகளின்பதவியைப் பெற்றுக்கொள்ள நினைந்து, மேகங்கள் தவமுக்கின்ற ஸ்ரீசயிலைவனத்தில் பஞ்சாக்கினிமத்தியில்கின்று சூரியகிரணம்-மழை-பனித்துளி-நஞ்சுஇவைகளெதிர்த்தாலு மநிலையினிற்பதல்லது கொஞ்சமுமஞ்சாதவர்களாய்த் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்கள்.

இவ்விதமாகத் தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கும்போது பிரமவிஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களொன்றாகக்கூடிச் சென்றதுமல்லாமல் சுப்பிரமணியக்கடவுள், மகாகாளி, அரிகரபுத்திரன், இவர்களும்ஸ்ரீகயிலாசத்தில் பரமசிவன்செய்தருளுகின்ற திருநடனத்தைத்தரிசிக்கும்படிக்குத்தங்கள்தங்களவாகனங்களை யந்தக்கயிலையங்கிரிச்சாரல்லவிட்டு நீங்கிச்சென்றார்கள். அப்போது அச்சாரல்லிருந்தருடனும், அன்னமும் எதிரிற்கண்ட கலாபத்தையுடையமயில்கிடத்திற்போய்ச் சொல்லுகின்றன. சாகத்திலிலிருக்குமரசர்கள் நால்வருங்கூடி மயிலுஞ்சேவலும், காளிவாகனமாகியசிங்கமும், சாதத்தன்வாகனமாகிய யானையுமாகவேண்டுமென்று பஞ்சாக்கினிமத்தியினின்று நார்பதினையிரம் வருடமாகத் தவஞ்செய்துகின்றார்கள். அருமையாகப்பெற்றிருக்கு முங்கன்பதவிகளை யிழக்குங்காலம் நேரிட்டன. இன்றோரையோ உங்களபதத்திற்குவருவார்கள. அஞ்சத்தக்கதாகியவெள்ளம் வருவகற்குமுன்னமேயன்றோ அணைகட்டவேண்டும், ஆகையினால் நீங்கள்சாக்கிரதையா யிருக்கின்றென்றுசொல்லக்கருடனு மன்னமும் போய்விட்டது. உடனே, மயில்முதலாகியவாகனங்களொன்றாகச்சேர்ந்து பெருங்கோபங்கொண்டு ஒருநாழிகைக்குள்ளாக அவர்கள் தவஞ்செய்யுமிடத்திற்கென்று நெருப்புப்பொறித்தும்படியாக அவ்வனத்தைபெல்லாமழித்து

தவஞ்செய்கின்றவர்களைக்கண்டு நீங்கள் பஞ்சாக்கினிமத்தியில் தவஞ்செய்யுங்காரண மென்னவென் ததட்ட அச்சொற்கள் தவஞ்செய்கின்றவர்களாகித் துழையவும் மிகுந்தவக்கொண்டமெனம்நடுங்கித்தாங்கள் தியானித்துக்கொண்டிருக்குமுறைமைபைச்சொல்ல. அதைக்கேட்டமயில் முதலாகியநான்கும், மிகுந்ததவஞ்செய்கின்ற அரசர்களை நோக்கிக்கொபித்து நீங்கள் நால்வருமெங்கள் பதவிகளைவிரும்பினீர்களாகையால், பெரியபூதகணங்களுடன் சேர்ந்திருக்கக் கடவீர்களென்று சாபங்கூறி மயில்முதலாகிய நான்குத்திரும்பிவந்து கையிலிட்டுத்திருக்கப்பூதகணங்களாயிருக்கிற அரசர்கள்நால்வரும் அக்கயிலையிலிருக்கு மயில்முதலானவைகளைக்கண்டு வணங்கி அடிபெங்கள்ளிரும்பியதவம்எங்களுக்குக்கிடக்குமாவென்றிரக்கவதனைக்கேட்ட மயில்முதலாகிய நான்கும்மனமிரங்கி நீங்களிந்தக்கயிலையிலிருக்குங் கணங்களுட னேநேகராளிருந்தால் நீங்கள் கருதியதவப்பயனை யடைவீர்களென்றுசொல்ல உடனே, யந்தக்கணங்கள் கையிலெங்கிரியிற் சேர்ந்திருந்து பின்புகருடனும், அன்னமும், நம்முடையதவத்தை யிழக்கும்படி செய்தனவென்னும் பகையைத் தங்கள் சிந்தையிலவைத்துக்கொண்டு மிகுந்தகோபாலேசராய் மயிலுங்கருடனும் போர்செய்யமுட்டிவிட்டார்கள்.

இதற்கு பரமசிவன் செய்தருளுகின்றதிருநடனதரிசுனஞ்செய்யப்போயிருந்த விஷ்ணுமுதலானவர்களப்பொழுது தங்கள் தங்கள் பதவிகளிற்போய்ச்சேர்ந்தார்கள். அதன்பின்பு அந்தநான்குக்கணத்தவர்களும், ஊழ்வினைத்தொடர்பினால் சுப்பிரமணியக்கடவுள் கட்டளையின்படி சமுத்திரஞ்சூழ்ந்தவலகத்தில் அசுரர்குலத்திற்பிறந்தார்களென்று மாயையானவன் தன்மகளாகிய அசமுக்கிக்குச்சொல்ல, அதனைக்கேட்ட அசமுக்கியானவன். அந்தக்காரணத்தினால் சாரர்களாகப்பிறந்தார்களானால் தேவர்களுக்குத் தீங்குசெய்தவருத்தியகாரணம் யாதோ அதையுஞ்சொல்லென்ன மாயையானவன்மீட்டுஞ்சொல்லத்தொடங்கினான்.

கேளாய்! மகளே அசமுக்கி! பூர்வத்தில் ஸ்ரீகயிலாயத்திலிருக்கும் பூதகணங்களுடன் இந்நால்வரும் கணங்களாயிருந்தபோது கரோமாகிய கொடியகோபத்தையுடைய அசுரரும், தேவரும், போர்க்களத்தில் யுத்தஞ்செய்தபோது அந்தயுத்தத்தில் அசுரர்களுக்குத் தேவர்கள் தோற்றோடிப்போனார்கள் அவ்வாறுதோற்றோடிய தேவர்கள் எங்களைக்காக்கவேண்டுமென்று இவர்களைச்சரணாகதியாகவந்ததைய அந்நாளில்தேவர்களுக்கு உதவியெய்யவேண்டி யிந்திலவலகத்திலவந்து இங்கிருக்கும்பூதர்களுடன்சேர்ந்து பெருமபோர்செய்யச்சென்று கோபித்தெழுமின்ற அசுரர் சேனையைக்கொண்டு தேவர்களுக்குப்பேருதவிசெய்து இந்திரனைத் தேவலோகத்தில் குடியிருத்தினவர்களாய்ப் பின்பு சிறப்புப்பொருந்திய திருக்கயிலைக்குச்சென்றார்கள். அதற்குமேல் கலவைச்சாந்தணிந்த வலயபுசங்கையுடைய அசுரோந்திரனானவன் மனவருத்தத்துடன் தனித்து வந்து வேண்டியவர்களுக்கு வேண்டியபடியே கிருபைசெய்தருளும் சர்வலோகநாயகனாகியபரமசிவனை துதித்துளம்மையனே! எங்கள் குறையொன்றிருக்கின்றது அதனைக் கேட்டருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யத் தொடங்கினான். ஒ! கிருபைக்கடலே! சுவாமிகளுடைய ஆக்கினையினால் விளங்குகின்ற நாலுபூதர்களும், அடியேனுடைய அசுரசேனைகளைக்கொண்டுபின்பு இங்குவந்துசேர்ந்தார்களென்று

றுசொல்ல அதனைக்கேட்டருளிய பரமசிவன் அந்தக்கும் மத்தைத் திருவுள்ளத்திற்கொண்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டவராயவர்களைப்பார்த்து ஓ! பூதகணங்களே! இங்குவாருங்கள். நீங்கள்நாலவரும் நம்முடையஆக்கினைபை மதிக்காமலீங்கித்தேவர்களுக்கு உதவிசெய்து அசுரர்களைக்கொன்றீர்களாதலால் வானாயுதத்தைப்போலும் கொடியதந்தபந்திகளையுடைய அசுரர்குலத்திற்குபிற்று கற்பகவிருட்சங்களையுடைய பொன்னாடிலிருந்து நீதவர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்து விசாலமாகிய பூலோகத்தில்சஞ்சரிக்கக்கடவீர்களென்று சாபமிட்டருள. இவர்கள்பரமசிவனுடையசாபத்தினால் தேவர்களுக்குக் கொடியகோபத்துடன் மிகுந்ததுன்பத்தைச்செய்தார்கள். அவ்வாறவர்கள்நாள்முதல் செய்ததுன்ப மிப்போதுநீங்கிவிட்டன. இத்தன்மையனவாக விக்வேடந்தன.

இதற்குமுன்னால்த் தவஞ்செய்தசாகத்தீவு அசுரர்களைத் தவத்தினின்றுமறித்ததையொளிபொருந்திய வீரக்கழலையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுள்பார்த்து மிகுந்தகோபங்கொண்டுமதுகொடியாகியசேவலையும்,மேகம்போலும் நீண்டகலாபத்தையுடையமயிலையும்பார்த்துநீங்கள் போய்க்கோபித்துமுடிவிலலாத தவமுயற்சியையொழித்தீர்கள். அதனால்கொடியபாவத்தை யடைந்தீர்களென்று திருவுளத்திற்கோபங்கொண்டருளித்தமது மயில்வாகனத்தைப்பார்த்து இன்று முதல்இனிநம்மைத்தாங்கவேண்டுமெனவிலையென்றுசொல்லிச்சேவலைநோக்கிக் கொடியாயிருப்பதும் வேண்டியதில்லையென்று இவ்விரண்டினையுங்குறித்துச்சொன்னவா ர்த்தையைக் கேட்டவளளில், சேவலும்,மயிலும்வெற்றிபொருந்தியவேலாயுதத்தையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுளைப்பணிந்து இந்தவிதமாகவிண்ணப்பஞ்செய்கின்றன எம்பெருமானே? இன்றுவரையிலும் சுவாமிகளுடைய திருவடிகளுக்குத் திருத்தொண்டுசெய்துகொண்டிருந்தோம் இனிஎந்நாள்தேவரீருடைய திருவடிகளைச் சேருவதென்று மனதிலறியோம் வெற்றிபொருந்திய வேலாயுதத்தைத்தாங்கிய குமாரக்கடவுளே? தீனர்களாகிய அடியேங்களினிச் செய்யவேண்டிவது யாதோ அதனைத்திருவுளம்பற்ற வேண்டுமென்று வணங்கிநீர்க, சுப்பிரமணியக்கடவுளவர்களைப்பார்த்துநீங்கள் ஸ்ரீகாஞ்சிபுரத்திற்குச் சென்று அங்கிருக்குமலையின்மீதிருந்து நம்மைத்தியானித்துக்கொண்டு தவஞ்செய்யுங்கள் அவ்வாறுசெய்தால் தஞ்சமாகநம்முடைய திருவடிகளைத்தருகின்றோமென்று அருள்செய்ய அவ்வாறே யவ்விண்ணொஞ்சென்று சுப்பிரமணியக்கடவுளுடைய அழகிய சிலம்பணிந்த திருவடிகளைத்தியானித்துக்கொண்டிருந்து அவர்திருவடிகளைச்சேர்ந்தன.இதற்கு, சூரனுமபதுமனுஞ்செய்ததவத்தினால்மயிலுஞ்சேவலுமாயினார்கள். கொலைத்தொழிலையுடைய சிங்கமுடிம, அவனுக்குத்தம்பியாகிய தாருகனும் தாங்கள்ளினைத்தகாரியத்தை முடிப்பதற்கெண்ணினவர்களாய், ஸ்ரீகயிலையங்கிரியிலிருக்கும் திருநந்திதேவரிடத்திற்கேர்ந்து எம்பெருமானே தேவரீருடைய திருவடிக்ந்தாமமாக லையடைந்த நாங்கள், தானிகாதேவியின் வாகனமாகியசிங்கமாகவும், சாத்தாவின் வாகனமாகிய வெள்ளையானையாகவுமிருக்கவேண்டுமென்று அநேககாலம் அருமையாகிய தவத்தைச்செய்துகொண்டிருந்தோம். தீனர்களாகியநாங்

கள்செய்ததவமானது அப்பிரயோசனமாகாவண்ணம் கிருபைசெய்து அந்தவரத்தையடியேங்களுக்கு அருள்செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதனைக்கேட்ட அருளாளராகிய திருநந்திதேவர் மிகுந்தசந்தோஷசித்தராய் அவ்விருவரின்முகங்களைப்பார்த்து ஓ! தவசிகளே! அந்தக்காளிகாதேவிக்கும், சாத்தாவுக்கு மிப்போதிருக்கின்ற வாகனங்களுக்கு மோகூதங்கொடுக்குமளவும் நீங்கள் நம்மிடத்திலேயே யிருக்கென்றுசொல்ல அந்தவார்த்தையைக்கேட்ட அவ்விருவரும் மனதொருமித்து மகிழ்ந்திருந்தார்களென்று மாயையானவன்சொல்ல, அதைக்கேட்டஅசுமுகியானவன் தன்தாயைப்பார்த்து அந்தவாகனங்கள் திருநந்திதேவரால் மோகூதமடைந்தவகையைச் சொல்லவேண்டுமென்னதாயாகிய மாயையானவன்சொல்லத்தொடங்கினான்.

ஸ்ரீகயிலையங்கிரியினுச்சியில் எழுந்தருளியிருக்கும்பரமசிவன் முன்னொருகாலத்தில் தமதுதேவியாராகிய உமாதேவியரிடத்திலிருக்கும் தூக்கையையும், துளபமாலையைத்தரித்த மகாவிஷ்ணுவினிடத்திலிருக்கும் சாத்தனையும்வரவழைக்கவந்த அவ்விருவர்களும்சிவபெருமான்திருவடிகளைத்துதித்து எம்பெருமானே அடியேங்களுக்குச் சிறந்தவாகனங்களைத்தந்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, பரமசிவன் திருநந்திதேவனாயழைப்பித்து நீயிவர்களுக்கு வாகனங்களைக் கொடுப்பாயாகவென் மருளிச்செய்ய, உடனே திருநந்திதேவர் அக்கயிலையகிரிச்சாரலில் இடைவிடாமல் சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்த ஒருசிக்கத்தையும், மதம்பொருந்திய ஒருபானையையும்,இவர்களுக்கு வாகனமாகக்கொடுத்தவளவில் அவ்விண்ணொமிருந்ததுன்பங்கொண்டுஎம்பெருமானே? நாங்களிந்தக்கயிலையிலிருந்துதேவரீருடையதிருவடிகையுடைய அருமையாகியதவத்தைச்செய்தோம்அப்படியிருக்கமத்தியிலிவ்வாறுநேரிட்டகாரணம்யாதென்றுகேட்க, அதற்குத்திருநந்திதேவர் அவைகளைப்பார்த்துநெடுங்காலம் நீங்களிவர்களுக்குவாகனமாய்ச்சஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்தால்காலஞ் சென்றபின் உங்களுக்குக்கதிகொடுக்கிறோம் நீங்கள் போங்கென்று சொன்னபின்பு தூக்கைக்கும்,சாத்தாவுக்குமவைகள்வாகனங்களாயிருந்துஅதன்பின்புதிருநந்திதேவரால் மோகூதமடைந்தன.அப்பால் தூக்கையஞ்சாத்தாவும்திருநந்திதேவரிடத்திலவந்துநாங்க ளிப்போதுவாகனமில்லாதவர்களாயிருக்கிறோமென்றுசொல்ல,அதனைக்கேட்டதிருநந்திதேவர் தம்முடையதிருவுள்ளத்தி லாலோசித்து இந்ததிருவனையு மவர்களுக்கு வாகனமாகக் கொடுத்தருளினான் மாயையானவன் தன்மகளாகியஅசுமுகிக்குச்சொன்னதாக, சூதபுராணிகர் நைமிசாரணியமுனிவர்களுக்குச்சொல்லியருளினார்.

அசமுகிவரலாற்றுப்படலம்.

ஈதகேட்டுமின் றசமுகிபின்னருமினீ
தாதுவார்குழலன்னையென்னிலைசொலத்தகுமென்
றேதவாதுவன்கேண்மதியென்றனனாபாள்
சீதவார்பெருங்கடலகத்துளதொருதிவு.

பதினெண்புராணங்களையும் குற்றமறத் தெளிந்துணர்ந்தவராகிய சூதபுராணிகர் மிகுந்தவிசுவாசத்தோடும் சூராதிகளொடுக்கவரலாற்றைச்சொல்ல அதைக்கேட்ட ரை மிசாரணியவாசிகள்சேவித்தெழுந்தறின்றுபின்னர்நடந்த சரித்திரங்களையும்எங்களுக்குச்சொல்லியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கத்தவச்சிவோஷ்டராகியசூதமுனிவார்களால்லத்தொடங்கினார்.

கேட்டீர்களோ சவுனகாதிரிஷிகளே? இவ்விதமாக மாயைசொன்னவதக்கேட்ட அசமுகியானவன் பின்னும் மாயையைப்பார்த்து, என்னன்னையே? என் தமையன்மார்களாகிய சூராதிகளின் பூர்வவிருத்தாந்தத்தைச் சொல்லத் தெளிந்தகொண்டேன். இனிஎன்னுடைய பூர்வவிலையையும் சொல்லவேண்டுமென்ன அதனைக்கேட்ட மாயையானவன் அசமுகியைப்பார்த்து அம்மாமகளே? உன்பூர்வரலாற்றையும் சொல்லுகிறேன் கவனித்துக்கேட்பாயாகவென்றுசொல்லத்தொடங்கினான். சப்தசமுத்திரங்களின்மத்தியிலிருக்கும் தீவுகளில் கோமேதகத்திவென்றொரு தீவுண்டு. அந்தத்தீவில் நான்குவேதங்களையுமுணர்ந்த வசிட்டனென்றொரு பிராமணனிருந்தான் அவன் ஒப்பில்லாத பெருங்கற்பினையுடைய சுவேதையென்பவளைக் கடியாணஞ்செய்து இல்லறதருமத்தில் வழுவாது வாழ்ந்துகொண்டிருந்தருளாளில் அவ்விருவருஞ்செய்த பெருந்தவத்தினால் சித்திரரோகையென்றொரு பெண்பிறந்தான் அப்பெண்ணைவன் சொந்தரியமெல்லாந்திரண்டு ஒருவடிவங்கொண்டதையொத்தவள் அவளுடையவாய்மொழியாகியகுதலைச்சொல்லக்கேட்டாலும் உலர்ந்தமரங்களுந்ததைத்துஅரும்புவிலும் பொன்னினுற்செய்யப்பட்ட அழகியசிலம்பானது தழைத்தஓசையாக மெல்லெனலெக்கும் தளர்நடைபயின்று தன்னைத் தவஞ்செய்துபெற்றதாயானவள்கண்களித்திருக்கும்படிவளர்ந்து ஏழுவாயதடைந்தகாலத்தில்அக்கோமேதகத்திலிருந்துச் சமீபத்தில் பூச்சக்கிரமென்று சொல்லப்பட்ட ஒருநகரமுண்டு அந்நகரத்தினிடத்தில்பிராமணகுலசினோஷ்டனாகியஅரிசன்மனென்பவனுக்குப் புண்டரீகசன்மனென்றொரு புத்திரன் பிறந்து நல்லொழுக்கமுள்ளவனாய் வளர்ந்து அந்தந்தக் காலங்களிற் செய்யவேண்டுமெனவாகிய உபநயனாதி கர்மங்களைச் செய்யப்பெற்று நான்கு வேதங்களையும் குற்றமறக் கற்று வளர்ந்து அந்தச் சித்திரரோகை யென்பவளை விவாசஞ்செய்து அதைத்துக் கொண்டுபோய்த்தன் வீட்டைச்சேர்ந்தான், அதுமுதல் அச்சித்திரரோகையானவன் அழகெல்லாம் ஒருங்குசேரும்படி வளர்கின்றவளாயினான் ஓ! சவுனகாதிரிஷிகளே? எப்படிவளர்கின்றாளென்றால்அவளுடையகண்ணளவை கொடுமைபொருந்திய விஷத்தையும், அமுதத்தையுமெடுத்துக்குழைத்து ஒன்றுபட

ச்சேர்த்து இருக்கவைத்ததென்று சொல்லும்படி மருட்சியையுடையவளாயும், அரிபரந்தவைகளாயும், குழையளவுஞ் செல்வனவளாகியும், கருமைநிறமுள்ளவைகளாகியும், வெண்மைநிறமுள்ளவைகளாகியுமிருக்கும் அவளுடைய கூந்தலோவென்றால், நிறைந்தஇருட்கூட்டமானது ஒழுகுபட்டிரின்றதோ, கருப்பம்நிறைந்தமேகத்தின் கருங்கொழுந்து ஒளியிடத்தில் தளிர்ந்ததோ, அஞ்சனமானது மயிராகவிழுவதிடுமின்றதோ, இன்னவிதமென்றெவ்வாறுமதிக்கக்கூடும். சிந்தாரப்பொட்டணிந்த நெற்றியானது ஒருகலையுடன்முளைத்த பிறையானது முத்துடன்முற்றியபின்பு இருளையிரண்டிவடிம்பாகக் கீழேவைத்து அதற்கடுக்கத் மேற்புறத்தில் அப்பிறையைவைத்திருப்பதுபோலக் கருமைநிறம்பொருந்திய புருவத்தோடு விளங்கும். காட்டிற்சஞ்சரிக்கும் பசுமைநிறம்பொருந்திய மயிற்கூட்டங்கள்கூடி, அவளுடைய சாயலைக்கண்டமயங்கிக்கொண்டிருக்கும். அவளுடைய குதலைச்சொல்லோவெனில், தழைகள்பொருந்திய மாங்களைகளிடத்திலிருந்துகூவுகின்ற குயிலினதுசூரலோசையைத் தேவாமிர்தத்துடன்சேர்த்ததற்கொப்பாகும். அந்தப்பெண்ணின் தந்தவரிசைகள் வெண்மைநிறம்பொருந்திய பூரணசந்திரனைப்பிதிர்ந்துமுறைமுறையாகத்திருத்தியழுத்திவைத்தவைகளோ, தேவாமிர்தத்தை முல்லையரும்புவடிவாகச்செய்து அதனிடத்துமுதிர்ந்த வெண்ணிலாவைப்பொருத்திவைத்தவைகளோ வொன்றுந்தெரியவில்லை. வட்டமாகிய பொற்சுருளோலை விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் வண்ணைத்தண்டையொத்த காதுகள் முன்னாளிந்துபோன மன்மதனுக்கு உயிர்கொடுத்தனவாகும். தோள்களோவெனில், சகரர்களால் தோண்டப்பட்ட சமுத்திரஞ்சுழிந்த பூலோகத்திலிருக்கும் உயிர்களைச்சுருகொண்டுண்ணும்படியியமன்கையினால் திருத்தஞ்செய்தவைத்த குறியேயாகும். இலவம்பூவில் பவளக்கொத்தைவைத்து முருக்கமலரிலிருக்குஞ் செம்மைநிறத்தைவழித்துக்கலந்து வீழிப்பழத்தில்லக்கொடுத்ததென்று சொல்லலாய் பாற்கடல்வண்டாகியவமுதமுறும்படியான சிவந்தவிதழையுடையவள். மங்கைப்பருவத்தி லுண்டாவதாய்க் கண்கறுத்துக்கிடைத்தற்கரிய வமுதத்தை யுள்ளேநிறையக்கொண்டு, தென்னங்குரும்பையினையொத்து மேற்புறத்தில் தேரல்பரந்து மிகவுஞ்சருங்கிய விடையானது தாங்கமாட்டாதென் றிரங்காமல் இருபுறத்துமொளிரிறைந்து காழுகாவருத்துந்தன்மையினையுடைய விரண்டுதனங்களையுடையவள். அவளுடையஇடையானது மெல்லியகலையானது சுருங்கஅந்தக்கலையுட்கூடிப் பார்வைக்குத்தெரியுமியல்பில்லாமையையப்பெற்று உலகங்களையெல்லாமயங்கிய மன்மதனிறத்தபின்னெடுத்தஅருவமென்று சொல்லலாகியும், அவனுயிராமென்று சொல்லும்படியும் விளங்கும். அரும்பையொத்ததனத்தினிடத்திலிருப்பம்வைத்துள்ள ஆடவர்களின்விருப்பமானது எவ்வளவுவிசாலத்திருக்குமோ அவ்வளவுவிரிவையுடையதாயும், அவர்களுள்ளத்தைப்போலவு மகன்றிருக்கின்ற நிதம்பத்தையுடையவள். குளிர்ச்சிபொருந்தியஇவளுடையபாதமாகியசெந்தாமராமலரானதுசிலம்பாகியசூரியகிரணத்தால்கருகித்தன்னொளிகெடாமல் அந்தச்சூரியனுக்குத் தன்னொளியாகியசென்றிந்ததைத்தந்ததென்று சொன்னால் அப்பாதத்தின்பிறப்பைச்சொல்லக்கூடுமோ. சந்தனத்தையுடைய பொதியமென்னும்

பெண்ணுனவர் கருவுயிர்த்தினத்தவழந்துசென்ற தென்
றலாகியகுழந்தையின் தளர்நடையேயாகும். அல்லாமலு
ம் காமுகனாமயங்கச்செய்கின்ற அவளுடையநடைக்குவ
மையானது பெட்டையானையின்றையேயல்லது வேறே
யெதைத்தானாவமைசொல்லக்கூடும்.

கேட்டீர்களோ! சவுனகாதிரிஷிகளே? இத்தன்மையா
ன அமுகுபொருந்திய சித்திரரேகையென்பவளைப் புண்
டரீகசன்மனென்னும் பிராமணன் விவாகஞ்செய்துகொ
ண்டபின்பு தன்னுயிர்க்குயிர்போலத் தழுவிவாழ்ந்திருந்
தான். அப்பிராமணனே எப்படிப்பட்டவனென்றால் இ
வ்வுலகக்களையுண்டிமிட்டும் உயிழந்தும் அளந்தவருமா
கிய நாராயணமூர்த்தியின் திருவடிகளைத்துதிசெய்து தவ
முயற்சியினடப்பவனும் தருமநெறியில்வழுவாதவனும்,
உலகநடைக்கு விரோதமில்லாமல்லுத்துநடப்பவனும் து
ளபமணிந்தமார்பினையுடையவனும், சுருங்கியவுத்தரீயத்
தையுடையவனும், தாமதாமணியையணிந்தவனும், அத்
தாமதாமலரில்வீற்றிருக்கும் இலக்சுமியின் கேள்வனா
கிய நாராயணமூர்த்தியைத் தன்னுள்ளத்தில் தியானித்
துத்துதிக்கும் வைணவசமயத்தில் தலைமைபெற்றவனு
மாயிருப்பவன். இப்படிப்பட்டபெருந்தன்மையையுடைய
புண்டரீகசன்மனென்னும்பிராமணன், சித்திரரேகையை
புணர்ந்துநீங்காத காமக்கடலில் மூழ்கினவனுயிருந்தான்.
மாறாகிய மனத்தையுடைய அந்தச்சித்திரரேகையானவ
ள் சிலநாளிவனுடனின்பங்கொண்டிருந்தான். இவ்வாறு
வாழ்ந்துகொண்டிருக்கு நாளிலிர்த்தப்பிராமணனுக்கு வ
றுமைக்காலம்வர, அவ்வறுமையைக்கண் டிரக்கக்கொ
ண்டு துளபமாலிகாபரணராகிய ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவானவர்
சிந்தாமணியைக்கொடுக்க வச்சிந்தாமணியானது மிகுந்த
திரவியத்தைத்தரப்பெற்றுத் தன்னிடத்தில் கல்விசுற்று
க்கொண்டிருந்த பலசீஷர்களுக்குக்கொடுத்துச் சிறப்பாக
விருக்குநாளில் இவன்மனைவியாகிய சித்திரரேகையான
வள் தன்வீட்டிலிருந்து இவ்வாழ்க்கைக்குரிய கற்புநிலை
யையிழந்து அவனுடையசீஷர்களைவிரும்பிப் புணர்ந்து
குறிப்புவேறுகியொருவழிப்பட்ட மனமில்லாமல் காமம
திகரிக்கத்துன்பமுறுவாள் வானாயுதம்போன்றகண்களா
ல் காமுகருவிர்க்கடிம்படி மயக்குவாள். அவ்வாறுமயக்கி
த்தனக்குள்ளதிகரிக்கின்ற காமநோய்நீங்கும்படி அவர்க
ளுடன்சேர்வாள். ஒருநாளில் ஒருநாழிகைப்பொழுதாகி
லும் ஆடவரைப்புணராதிராள். மன்மதலீலாவினோதங்க
ளைவிரும்புவதொன்றேயல்லாமல் மற்றொன்றையும் வே
ண்டிமிடத்தும்விரும்பாள். சமுத்திராஞ்சுழிந்த வுலகத்தி
லுள்ள பலஆடவர்களும் ஓரிமைப்போதும்விடாது புண
ருவாராகி லப்போதத்தச்சித்திரரேகையானவள் தனக்கு
ப்பொருந்திய கலவியினால் மனமகிழ்ந்து தேகமருவருந்
துக் காமவெள்ளத்தைப் பெருகச்செய்வாள். கனையால்க
ட்டப்பட்டிருந்த நீர்வெள்ளமானது அக்கனையிடியும்படி

யிடித்துப் பலகால்களாகச் செல்லுதல்போல இவளுடை
யவாள்போன்றகண்களும், மனமும், ஆடவரிடத்துப்பல
வழியாகத்தொடரும் இப்படிப்பட்ட காமவிசாரத்தையு
டைய சித்திரரேகையை அந்தப்பூச்சக்கிரமென்னும் நக
ரத்தில் வாசஞ்செய்யும் ஆடவர்களில் விரும்பிப் புணர்
ந்தவர்கள் வீடுகளிழந்தார்கள் மிகுந்ததிரவியங்களை யிழ
ந்தார்கள். மயங்கிவினைவிழந்தார்கள் மனமிழந்தார்கள். த
ங்கள்தங்கள் நிலைமையினையிழந்தார்கள். இவ்வாழிழந்
ததன்றியிவர்களையாவரு மெலும்புமேலெழுந்துதோன்று
ம்படியானசரீரத்தையுடையவர்களாயினே தந்தார்கள்.

கேட்டீர்களோசவுனகாதிரிஷிகளே? அவளின்வாறுபல
னையும் புணர்ந்துகொண்டிருக்கும்போது அந்தப்புண்ட
ரீகசன்மனென்னும்வைஷ்ணவப்பிராமணனிடத்தில், மன
த்தில்மிகுந்தநேசமும்மதம்முடைய சீஷவர்க்கங்களுந்
கொடர்ந்துவரப் பரிசுத்தம் பொருந்திய துருவாசமுனிவர்
மூர்த்தருளிவர, அதைக்கண்ட அந்த வைஷ்ணவப்பிராம
ணசிவோஷ்டனெதிர்கொண்டு மனங்கசிந்து, ஐம்புலன்களை
யும்வென்ற மகாதபோதனரோ? தேவரீரிக்நெழுந்தருளுந்
தற்கு அடியேன்பூர்வத்தி லென்னதவஞ்செய்தேனோ, வெ
ன்று உண்மைபாகிய தவசிவோஷ்டனாத்தொழுது சுவாமி
களே? தேவரீர்திருவடிகளைச்சாத்தியதால் ஏழையேன் சி
றுகுடிவெத்தவஞ் செய்ததோ! அடியேன்செய்ததவமான
து இப்போதுதான்சிறப்பையடைந்ததென் றிவ்வாறு அ
ம்முனிவருடைய புகழை யன்புடனெடுத்தேத்தித்தன்மா
ளிகைக்குள்ளழைத்துக்கொண்டிபோய் அவருடனொரு ம
ண்டபத்தைச்சேர்ந்து அவருக்குஆசனங்கொடுத்தெழுந்த
ருளப்பண்ணிப் பின்பருச்சனை செய்து சேவித்துவின்றுச
வாமிகளின்றைக்கிங்கே திருவமுது செய்தருள வேண்டு
மென்று பிரார்த்தித்துத் தன்மனைக்குட்போய்மனைவியை
ப்பார்த்து அடிபெண்ணே? இம்முனிவருக்குத் திருவமு
து சமைக்கவேண்டிமென்று சொல்ல, அவருமவ்வாறே
சமைத்துத்தெரிவிக்க, அவளைப்பார்த்துஇச்சமையலை அ
ம்முனிவருக்குக் கொண்டுபோய்ப் படைக்கக் கடவாயாக
வென்று கட்டளையிட, அக்கட்டளைபைப்பெற்றுத் திருவ
முதெடுத்துக் கொண்டு போய் மறப்பில்லாதயோக நித்தி
னாசெய்தருளுகின்ற அம்முனிவரைப்பார்த்து விரும்பிய
காமக்கலவிசெய்துத் தன்மனதிலெண்ணங்கொண்டு மேல்
விழுந்து அம்முனிவருடைய தோளைத்தழுவினாள். உட
னேதேவர்களுந் துதிசெய்யத்தக்கதவத்தினையுடைய அம்
முனிவர் வித்திகைகொளிந்து பார்த்தவளவில பயத்தோடி
னவளாய் நாலுதெருவுள் கூடுமிடத்திலிருக்கும் ஓராலம
ரத்தின் சமீபத்திலிருக்குந் செம்மறியாட்டிக் கூட்டத்து
ளொளித்துக்கொள்ள, உடனே. துருவாசமுனிவர் பெரு
ங்கோபங்கொண்டு தம்முடையசீஷனைப்பார்த்து அவளை
த்தேடென்றுசொல்ல, அந்தச்சீஷன் அதிகவினாவாக
சென்றுதேடியும் அவனையவ்விடத்திற் காணுமல்திரும்பிச்

வந்து துருவாசமுனிவருடன்சொல்லுததைக்கேட்டமுனி
சிசோஷ்டர் தம்முள்ளத்தில் இல்லறக்கிரமம் வழங்கும்பு
நிலையுழிந்தபாவியானவன் நாலு சதுக்கங்கூடியதெருவிச்
ருக்கும் ஆலமரத்தடியில் நித்தினைசெய்யும்ஆட்டிமந்தை
யிலொளித்துக்கொண்டிருக்கிறான் மறிந்துகொண்டிப
முதில்லாத இல்லறவியல்பினின்றும் வழுவிலேசையனை
ப்போலத்திருந்து பலனாயும்புணர்ந்திருந்தஅவனைக்கொ
ண்டிபோ யுயர்ந்தஅந்த ஆலமரத்தினுச்சியிலேநிற்புந்த
வப்பெருமைபயாவரு மறியும்படிசெய்வாயாகவென்று
துருவாசமுனிவர் கட்டளையிட, சீஷனுனவனக்கட்டளை
யைச்சிரசாக வகித்துக்கொண்டிபோய்வேறுபட்டசிக்கை
பையுடைய அவனைப்பிடித்துஉயர்ந்தஆலமரத்தினுச்சியி
லேநிறினான். அவனோ வடகாற்றடிப்பதனால்மெல்லியகி
ளையுடையவனாகிவந்துசுழன்று அலறுவான். அந்தக்கொம்
பைப் பிடித்துக்கொண்டு குலங்குவான். இறங்கவேண்டு
மென்று தன்மனதில்நினைப்பான். இவ்வாறு தன்பப்பட்ட
கிக்கொண்டிருக்கு மந்தச்சித்திரகோகையை யந்தகரத்திலி
ருக்கும் ஆடவர்களும், மாதர்களும்பார்த்துஆகாயவகை
குமளையிய விந்தமரத்தினுச்சியிலேவெளவா நேறினான்.
தவசிசோஷ்டராகியதுருவாசமுனிவருடையசாபமொழியா
னது மிகவுங்கொடிய தென்றார்கள். அப்போது அவனாக்
குயிர்போன்றவனாகியஅந்தப்பிராமண னவனுக்குச்சம்ப
வித்ததையறிந்து அவனைவிட்டுப்பிரிந்திருக்கமாட்டாதவ
னாய் மிகுந்தகிருபைபொருந்திய துருவாசமுனிவனைக் க
ண்டிதுதித்து அடியற்று விழுந்த மரம்போலவீழ்ந்து ப
ணிந்து, எம்மையனே? தேவரீருடைய திருவருளில்லா
மையா லென்மனைவியானவன் உலகத்தாலொல்லாரும் பழி
சொல்லும்படி யிருக்கிறான். ஆகையாலந்த ஆலமரத்தை
விட்டிறங்குவதற்குத் தேவரீர்கட்டளையிட்டருளவேண்டு
மென்று பிரார்த்தித்த பிராமணனைநோக்கி யில்லறதரும
த்தை யிறுத்தவனாகைய புல்லியவொழுக்கத்திற்குச் சம்
மதித்திருக்கும் நீசனே? அவன் தனத்தை யிவ்வுலகத்தி
லெல்லார்க்குக் கொடுத்தான். இப்படிப்பட்டவனை யக்கி
னிதேவன் முன்பாக உனக்கென்றுகொடுத்தார்கள் அப்ப
டியிருக்க அவன் தன்னுடைய இன்பம்பிறருக்குப்பயன்ப
டச்சமைந்திருக்கிறானறி யுன்னையொருபொழுதும் நி
னைப்பவளல்லவென்று சொல்ல, சுவாமிகளே? அவளைப்
படிப்பட்ட குற்றஞ்செய்திருந்தாலுந் தேவரீர் திருவுள்ள
த்திற்கொள்ளாமல் ஆலமரத்தைவிட்டி அவளிறங்கக்கட
வதென்றெருவார்த்தைசொல்லவேண்டுமென்றுவேண்டி
ககொண்டான் அதைக்கண்டதுருவாசமுனிவர்புண்டரீக
சன்மனைப் பார்த்து உன்மனைவியானவன் பதிவிரதாதரு
மத்தில் வழுவதல்லாதவளாயிருந்தானால்நீசொல்லு
ஞ்சொற்படி யுயர்ந்தஅந்தஆலமரத்தினின்றும் மிறங்குவா
ன் ஆதலால்நீபோய்ச் சூரியமண்டலத்தை யளையியஅந்
தமரக்கிளையிலிருந்து இறங்கும்படி சொல்லென்று சொ

ல்ல, அவனுமவர்கொன்னபடியே சென்று ஆலமரத்தின
ருகிலின்றுகொண்டு என்மனைவியே வரக்கடவை பென்
றுசொல்ல அவன்நாலடியிறங்கி யிவ்விடத்திலிருந்திறங்க
க்கூடாமையா யிருக்கின்றதென்றான். அந்தவார்த்தையை
க்கேட்டவுடனினிப்பினால் குந்திக்குந்தித் துருவாசரிடச்
டற்கோடி, சுவாமி? என்மனைவியானவன் நாலடிக்கிளையி
றங்கி யாசைபைமுதலாக்கொண்ட மயக்கத்தினு லதன்கீ
ழிறங்கமாட்டாமலிருக்கின்றான் இனிபாதுசெய்வதோ, அ
னுக்கிரகஞ்செய்ய வேண்டுமென்று சொல்ல, அதைக்கே
ட்டதுருவாசமுனிவர், அப்படியானாலவனைப்புணர்ந்த ஆ
டவர்களெல்லாரும் அந்த ஆலமரத்தடியில் வந்து இறங்
கென்று சொல்வார்களாகியிறங்குவானென்று சொல்ல, உ
டனே யவனிடத்து மைபல்கொண்டிருந்து மயங்கிப்புண
ர்ந்தவர்களைபெல்லா மறைத்துக்கொண்டிவர. அவர்கள்வ
ந்து பெண்ணையிறங்கென்றார்கள். அப்போதுபாதிமரத்
திலிறங்கி யவ்விடம்விட்டிப்புறமிறங்கக் டாம லங்கிரு
க்குங்கிளையைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கக்கண்டு மீட்டும் து
ருவாசரிடத்துக் கோடிநின்றநாணத்தினால் சொல்லுகின்
றான். சுவாமிகளே? தேவரீர் இவ்வாறு வேடிக்கைசெய்வ
துயாதுகாரணமோதெரியவில்லை, இனிபவனிடத்தில்கடா
கூழ்மைத்தருளவேண்டு மென்று பிரார்த்திக்க, அதைக்
கேட்டமுனிவர்உன்னுடைய சீஷர்களெல்லா மறைத்தா
லிறங்குவான் போவென்றுசொல்ல, உடனேயந்தச்சீஷரு
ந்தானமாக அந்தமரத்தின்கீழ்ப் போயிருந்து சீஷர்களை
நோக்கித்தன்மனைவியை யழைக்கச் சொன்னுன்பின்பு அ
வர்கள்நின்ற அழைத்தவளவில் அந்தஆலமரத்தினடிக்க
வட்டில்வந்திருந்தான். அதைப்பார்த்த அவன்புருஷன்
தன்சூரியயிலையவும் தரித்திருக்குந்தாமரைப் பூமாலை புர
ண்டிபரண்டலைபவும் பெருந்துன்பத்தோடி மிகாக்க வி
னாக்கவோடிமீட்டுந்துருவாசமுனிவரிடத்திற்சேர்ந்து ஐய
னோ? என்மனை வியானவன் இருபிரிவாயிருக்கிறகப்புவனை
க்குமிரங்கினான் இவனைமுழுது மிறங்கும்படிக்கட்டளையிட்
டருளவேண்டு மென்று அந்தப்பிராமணன்வேண்ட, அ
தைக்கேட்டுத்துருவாசமுனிவர்கொல்லுகின்றான்.

ஓ! பிராமண? உன்மனைவியைப்புணர்ந்தவர்களின்பெ
யபெல்லாஞ் சொல்லிச்சொல்லிக் தெரிவித்தாலுந்
வானென்று துருவாசமுனிவர்கொல்ல மீட்டும்படிப் பிரா
மணன் ஆலமரத்தின்கீழ்ப்போய், அடிபெண்ணே? உன்
னைப்புணர்ந்தவர்கள் பெயர்களையெல்லா ஞ்சொன்னால் இ
ந்தக்கிளையைவிட்டி அடிமுட்டிலிறங்குவையென்று சொ
ல்ல அவளிறந்தவார்த்தையைக் கேட்டவுடனே அந்தந்த
சோரபுருஷனையெல்லாந் தன்மனத்திலெண்ணித் தனி
த்தனிபவர்கள்பெயனாக்கூறினான் அவ்வாறுகூறியபின்பு
அந்தக்கிளையைவிட்டிறங்கிபதிற் சேர்ந்தகீழ்க்கவட்டில்வ
ந்திருந்தான். அதையவன் கணவன்கண்டு துருவாசரிடத்
திற்போய், அருந்தவக்கடலே சரணஞ்சரணம் என்மனை

வியானவ னெவ்விதத்திலு மிறங்கமாட்டா தவளாயிருக்கி
 ன்ருளாதலால் இனித்தத்துவாதீதமாகிப் சிவத்தினுண்
 மைமலையையாராய்ந்தறிந்த தேவரீரவ்விடத்திற்குவந்தா
 லத்தக்கினையவிட்டிற்றங்குவானென்று சொல்ல, அந்தவை
 ணவப்பிராமணன்வார்த்தைபைக்கேட்ட துருவாசமுனிவ
 ர்புன்னகைகொண்டவராய் அவனாசையைநோக்கிமனமிள
 கித் தம்முடைய சீஷர்களோடு மந்தவாலமரத்தருகிற்சே
 ர்ந்து அவனைவேதவிதிப்படி விவாகஞ்செய்துகொண்டபு
 ருஷனாகிய புண்டரீகசன்மன் முகத்தைப்பார்த்து ஓ! பி
 ராமனா? உன்செய்கையானது தாழ்த்தவொழுக்கத்திற் சி
 றந்தது. வாள்போன்றகண்ணையுடைய இவள்வேசையெ
 ன்பதையுணர்ந்தும் மிகுந்த ஆசையினால்வளைப்புணர்ந்
 திருந்தாய். அதுகுலுன்னுடைய குற்றமில்லாத தவத்தின்
 பெருமைகுறைந்தனை, இவளித்தன்மைமயளா யிருப்பதை
 க்கண்டும் வேறொருபெண்ணைவிவாகஞ்செய்துகொள்ளா
 மலிருந்தாய். இவளினுவளையில்செய்த பாதகங்களில் பா
 திபுன்னைச்சேர்ந்தன ஆகையால் நீயும்திரிபுரதகனராயு
 ள்ளபரமேசுவரன் திருவடிகளைச்சேரமாட்டாயென்றுது
 ருவாசமுனிவர்கொல்லியவார்த்தையைப்புண்டரீகனென்
 பவன் தன்னறியில்யோசித்துவேறொருவார்த்தையுஞ்சொ
 ல்லாமல் ஓ முனிவரோ? நீர்சமயவிரோதத்தையுட்கொண்
 டினெனக்கிந்தசாபங்கூறினீரென்றுசொல்ல. அதைக்கேட்
 டதுருவாசமுனிவருக்குக் கோபமுண்டி மனதிலதிகதய
 ரமுண்டாக அவனைப் பார்த்து அடாநியானபங்கனே?
 உன்பெயர் யோனிமனத்தினெனவ் வழங்கக் கடவதெ
 ன்றுபின்னுஞ் சபித்தாநீ புன்மைத்தன்மையுள்ள புறச்ச
 மயத்திலிருந்து; எலும்புமலையும் எருக்கம்பூ மாலையும்
 ணிந்தஎம்பெருமான் திருவடபை யன்பு கொண்டபெரு
 கின்றவனல்லே. ஆன்மாக்களுடைய பாசபந்தங்களை யற
 வேயொழிக்கத் தக்கதாகிய விபூதியினையும் விரும்பு கின்
 றனையல்லே. அந்தப்புன்புறச் சமயத்தனாகியே போகக்க
 டவை போகக்கடவையென்று சபித்து அவனருகிலிருக்
 குஞ் சீஷைப்பார்த்துப் பெருங்கோபங்கொண்டி ஓ! சீ
 ஷர்களே? மயங்குகின்றவுங்கள் மனவேறுபாட்டைநீக்கி
 வேதமோதுஞ்சிந்தையராக்கியகுருவின்பத்தினியைவிரு
 ம்பினீர்களாகையால் உங்கள்பத்தினிமார்களும் வேசைய
 ராவார்களென்று சொல்லிக் கண்களில் நெருப்புப்பொ
 றிபறக்கத்தக்க கோபமுடைபவராய் வளர்களுக்கநேகசாப
 வசனங்கூறி, அப்போதுமனம்வருந்திக்கொண் டிருக்கிற
 வன் தொத்திக்கொண்டிருக்கு மாலமரத்தைப்பார்க்க அ
 வள்நீண்டகூந்தலானது மேனிமுழுதுக்கவியவும், அந்த
 ப்பெரியமரத்தைச் சார்ந்திருக்கிற மார்பினிடத்திலுதிர்
 ம்பொங்கவும், சேர்ந்து ஆலமரத்தைத் தொத்திக்கொ
 ண்டிருக்க அவனைப்பார்த்து துருவாசமுனிவர் சொல்லு
 கின்றார். பலரும்விரும்பத்தக்க குவிந்தமுலையினையுடைய
 சித்திரரேகையே? நீயிங்கேநம்மேல்விழுந்து நமதுமே

னியைத்தீண்டினமையால் கொடிய அசுரர்குலத்திற் பிறந்
 து நீங்காதகாமவிகாரம்பெற்றிருப்பை ஆட்டின்சுட்டத்
 துனொளித்திருந்தனையாதலால், உன்முகமத்திரம்ஆட்டி
 ன்முகமாகும். அந்தஅசுரகுலத்திற் பிறந்தும்பலபேபாப்பு
 ணருங்காமம் ஒருக்காலுமொழியாதிருப்பைபென்றுசொ
 ல்லியினிமரத்தைவிட்டிற் கிப்போவென்று சொல்லவும்
 பழிநேரிடச்செய்தஅந்தப்பாதகியானவன்மரத்தைவிட்டி
 றங்கித் துருவாசமுனிவர் திருவடபையடைந்து என்னை
 யனே? தேவரீர் இப்போதுஎன்னையும், என் கணவனையும்
 ம், அவருடைய சீஷர்களையுஞ்சபித்து நின்றதெய்தீரா
 னாலும் உம்பிடத்தில் சிந்தையைவைத்த நான்இனிஎந்த
 ஆதரவைக்கொண்டுதேறுவேன். இத்தனைபாடுபட்டிம்ள
 ளியவளாகியநான்தேவரீர் திருவடிகளைப் பரிசிக்கும்படி
 த்திருவருள்செய்ய வில்லையென்று ஆசையுடன் அவளி
 ரந்ததனால். துருவாசமுனிவர் அவனைப்பார்த்துச் சொல்
 லுகின்றார்

துண்ணிய இடையினையுடைய சித்திரரேகையே? ஒரு
 வர்செய்த பாதகமெல்லா மவர்களேபகுத்துச் சொன்னால்
 தொலைந்துபோமென்று ஆயிரம்பணமுடிகளையுடையஆ
 திசேடனால் சுமக்கப்பட்ட இந்நிலவுலகத்தில் சொல்லப்ப
 முகிபழமொழியை நீயறிவையே, ஆதலாலன்பாவமெல்
 லாம்நீங்கிப் போய்விட்டது. இனிநீ பெண்ணுருவங்கொ
 ண்டி அசுரர்குலத்தி லிருக்குநாளில் காமவிரும்பத்தினு
 லுன்கண்ணினுக்கின்பமாயிருப்பவர்களைக்கைக்கொண்டு,
 உன்னழகியதனங்களால் தழுவிப்புணர்குவை அப்படி
 யிருக்குங்காலத்தில் நாமங்குவருவோம். நீ அங்கேநம்மை
 க்கண்டதொடர்ந்து புணர்ந்து உன்காமவிரும்ப மொழிந்
 து அந்தக்குலத்திற்குப் பொருந்திய இரண்டு புத்திரர்க
 ளைப்பெறுவாய். அன்றிபும் பெருமைபொருந்திய சிவக
 ணங்களுடன் சேர்ந்த அரசரபுத்திரனைக்காக்கும் மாகா
 ளர்சையினால், மூக்கும், முலையும், கையுமிழந்துவிழுந்து
 துன்பப்பட்டமுழைவென்றுஞ்சபித்து, அம்மாகாள்தொ
 மிவதினால் அன்றுவளையில்செய்த பாவமெல்லாம் நீங்கிந்
 ல்லுணர்ச்சியைபடைந்து நீர்வளம்பொருந்திய சுனைகளே
 யுடைய ஸ்ரீசைலத்தைச்சேர்ந்து நீக்குதற்கரிதான தவஞ்
 செய்துகொண்டிருப்பாயாக வென்று கட்டளையிட்ட ருளி
 னார். அடிமகளே, அசமுகி? அத்துருவாசமுனிவராலு
 ப்பப்பட்டவன் நீதானாகும். அப்படிப்பட்ட தன்மையை
 யுடைய நீஎன்னருந்தவப்புத்திரியாகப் பிறந்தனை. அந்த
 த்துருவாசமுனிவர் கூறியசாபமும் விமோசன மாயின
 து ஆகலாதிமுதல்பாவத்தினின்றும் நீங்கித்தவஞ்செ
 ய்யவிரும்புவாயாக வென்றுமாயையானவன் தன்மகளாகி
 ய அசமுகிக்குச்சொன்னதாகச் சூதபுராணிகள், நைமிசா
 ரணியமுனிவர்களுக்குச்சொல்லியருளினார்.

மாயைவரலாற்றுப்படலம்.

என்றுகாத்துணர்த்துமாயைதன்முகமினிதுநோக்கி வன்புறமுருட்டுக்கொங்கையசமுகமிறித்துக்கேட்டு நின்றவென்னியற்கையெல்லாங்கிழத்தினை நிகழ்த்தாரின்ற உன்றனதியற்கையெல்லாம்புலப்படவுகாத்தியென்றான்.

இவ்விதமாகச்சூதபுராணிகர், நைமிசாரணியவாசிக னைப்பார்த்து, அசமுகியின்பூர்வவரலாற்றைச் சொல்லக் கேட்டுச்சேவித்தெழுந்துவிடவப்பெருங்கடலே? அசமுகி யானவள் அசுரர்குலத்தில்வந்த சரித்திரத்தைத் தேவரீர் சொல்லக்கேட்டு நன்றாகத்தெளிந்தோம் பின்னர்நடந்தச ரித்திரங்களையும் சொல்லவேண்டுமென்றுசொல்ல சூதபு ராணிகர்சொல்லத்தொடங்கினார். இவ்வாறுஅசமுகியான வள்தன்வரலாற்றைச் சொல்லித்தெரிவித்ததாயாகிய மா யையின்முகத்தைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறான். அன்னையே? என்னுடைய முற்பிறப்பின்செய்கையை யெல்லாம் நன்றாகச்சொல்லீனே. இனி உன்னுடைய பூர்வஜனனத்தி ன்செயற்கைகளையும் தெரியச் சொல்லவேண்டு மென்று சொல்லமாயையானவள் சொல்லுகிறாள்.

பூர்வகாலத்தில், காசிபரிஷிக்கு நானொருபத்தினியாகி இல்லற நடத்திக்கொண்டிருந்து அவருக்குப் பலகோடி புத்திரர்களைப்பெற்றேன். அந்தப் புத்திரர்களெல்லாம் தேவர்களோடு போர் செய்து அவர்கள் கையிலுள்ள ஆயுதங்களா லுயிர்விட்டிற்றந்தார்கள், அந்தப் போர் முகத்தில் இறந்துபோன புத்திரர்களிடத்தில்கித்த த்தைச் செலுத்தித் துன்பத்திற் கிடனாகிப் பலநாளி ரங்கியமுது, கற்பகவிருசுஷத்தின்கீழிருக்கும் இந்திரன் முதலாகிய சத்துருக்களையெல்லம்படியாகவினைத்து, இ ம்மலையிலவந்து உயர்ந்திருக்கின்ற இதனுச்சியிலேறிவி முத்து உயிர்விட்டேன். பின்பு அசுரோந்திரனுக்குப் புத் திரியாகப்பிறந்துமாயையென்னும் பெயருள்ளவளாய், கா சிபரிஷிக்குப்பத்தினியாகி உங்களையெல்லாம்பெற்றுப் ப கைகொண்டிருந்த தேவர்களுடைய பொன்னுலகத்தை யெல்லாம்மீளாத சிறையிலிருக்கவைத்து என்மனத்திற் கொண்டிருந்த துயரந்தீர்த்தேன். என்பிள்ளைகள்நல்ல ரும்பாவார்க்கும்பெறுதற்கரிய பேறுபெற்றார்கள்.வள்ளை த்தண்டையொத்த நீண்டகாதியுடைய அசமுகியே?

நானுயிர்த்தப்பெரியமலையினிடத்தில் வந்தேன். இங்கிருந் துநல்லதவஞ்செய்து கைலையங்கிரியைச்சேர்ந்து மேல்வ ருநாளில் உமாதேவியார் திருவடிகளைச்சேர்வேன்னுனிர் பெறுங்கதியுமின்னதென்றுஇப்போதேசொல்லுகிறேன்.

அஃதென்னவென்றால், நீயும் அந்தப்பெரியகைலைய கங்கிரியைச்சேர்வாயென்றுசொல்ல, அதைக்கோபாக்கினி யுடன்தோன்றிய அசமுகியானவள்கேட்டு பெருமகிழ்ச் சியடைந்து, மாயையைப்பார்க்கு அன்னையே? உன்னைப் பிரிந்தபின்பு காசிபரிஷியானவர் எவ்வாறுதனித்திருந்த னரோ, அதனையுஞ்சொல்லவேண்டுமென்றுசொல்ல மா யையானவள் சொல்லுகின்றாள், வளைத்தவில்லிம்பூட்டிய பாணவருஷக்களை மன்மதன்பொழிவதனால் தனியாயி ருந்துவருந்தி வாடைவீசுவதினால் வெதுப்புக்கின்றவனும் சந்திரன் வடவாமுகாக்கினியைப்போலத் திபைவீசதலா ல் பதைப்பவனும், தென்றிசையிலிருந்துவருந் தென்ற லேநோக்கி மெழுகுபோல மனமுருகுக்கின்றவனுமாய்க்கா சிபரிஷிவருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்க அந்தநிலையைப் பிரமதேவனறிந்துவந்து காசிபரிஷியைப்பார்த்துத் தபசி கருக்குள் மேலானதவமுள்ளவனே? கரும்புநிலிலிலிரு ந்து வருகின்ற பஞ்சபாணங்களுக்குக் குறியாயிருந்து து ன்பத்துளமுந்தினப் இதுஉனக்குத் தகுதியல்லவென்று பலஇனியவசனங்களைச்சொல்லி யிடனாகிக்கிமனத்துன் பக்கையாற்றினான். பின்புகாசிபரிஷிபுந் துயரநீங்கிப்புல த்தியரிஷியின்புத்திரியை விவாகஞ்செய்துகொண்டு மிகு ந்ததுயரத்துக் கேதுவாயிருந்த விரகாக்கினியை யொழி க்திருந்தாொன்று தாயாகிய மாயைசொன்னகை அச முகிகேட்டுஅதிசயமடைந்தவளாய்மாயைபைப்பார்த்துக் தாயே, இவைகளையெல்லாம் நீயறியப்பெற்றதற்குக் கார ணமென்னமோ அதைச்சொல்லவேண்டுமென்று வேண் ட, மாயையானவள், பொருந்துதற்கரிய தவத்துடன்தோ ன்றிய சக்கிரபகவான்சொல்ல இந்தநிலைமைகளையெல்லா மறிந்தேன். இதுவுமல்லாடல் திரிகாலங்களாயு மறிவே னென்றுசொல்ல, இவையனைத்தும் நன்றாகக்கேட்டுணர் ந்த அசமுகியானவள் பின்பு மாயையினுடைய பாதங்க ளைவணங்கித் துதித்துக் குற்றங்களெல்லா மொழியப்பெ ற்ற நல்லதவமுற்பசியைப் பெற்றவளாய் மாயையுடனிரு ந்து தவஞ்செய்து தேவர்கூட்டங்களெல்லாஞ் சூழ்ந்து சேவித்திருக்கும் ஸ்ரீகையத்தைச் சேர்ந்தாளென்றுஇ ன்ருந்ந்த சரித்திரங்களின் தன்மைகளையெல்லா மெடுத் துக்காட்டி மலர்ச்சோலைகள்சூழ்ந்த நைமிசாரணியமுனி வர்களுக்குச் சூதபுராணிகர்சொல்ல அவர்கள் பெருமகி ழ்வடைந்து சடைமுடியசைத்து மிகுந்த பேராநந்தங் கொண்டார்கள்.

சிவமுனிமுதலாயினோர்வரலாற்றுப்படலம்

செய்யநான்மலர்த்தாமரைச்செங்குணன்
வையமேழ்தொழுவாமனானுகியே
யுய்திறந்தந்துபேந்திரனென்னவே
பொய்யில்கேள்வியனோடும்பொருந்தினான்.

இவ்விதமாகச்சொல்லிய சூதபுராணிகர் சவுனகாதி
ரிஷிகளைப் பார்த்துப் பின்னுஞ் சொல்லுகின்றார்.
கேளுங்கள் முனிவர்களே! செல்வியதாமரைக் கண்களை
யுடையவராகிய விஷ்ணுவானவர் உலகமெல்லாம் போற்
றத்தக்க மகிமையுடன் வாமனாவதாரங்கொண்டருளிய
காலத்தில் அவருக்கு உபேந்திரர்என்னும் பெயருண்டா
யிற்று. அதாவது இந்திரனுக்குத்தம்பிஎன்பதேயாம். அ
ப்படி உபேந்திராவதாரஞ்செய்தபோது பொய்தீர்ந்தகே
ள்விகளையுடைய ஆசாரியனிடஞ்சார்ந்து நல்லகேள்விக
ளைக்கேட்டு, அக்கேள்வியின்பயனையடைந்து வருவாரா
யினர். இப்படிநடைபெற்றுவருங்காலத்தில் ஓர்நாள் து
ளவமாலையணிந்த அவ்வுபேந்திரமூர்த்தியானவர் தனது
அவதாரத்துக்கு அதிஷ்டானப் பொருளாகிய கௌத்து
வாபரணமணிந்த நாராயணமூர்த்தியை வணங்குதற்குத்
திருவைகுந்தம்என்னும்அவருடையலோகத்துக்குப்போ
யினர். அந்தசமயத்தில் கண்ணுவர்என்னுஞ்சிவயோகியா
னவர்அவ்விடம்விஷ்ணுவை ஆசீர்வதித் தருளும்பொரு
ட்டு வந்தனர். அப்போது மூலமூர்த்தியாகிய விஷ்ணுபக
வானும், அவருடைய சக்தியாகிய ச்ரீமஹாலட்சுமியும்,
அவருடைய அவதாரமூர்த்தியாகிய உபேந்திரரும் அம்
முனிவரைக்கண்டு எழுந்து வணங்காமலும், வந்தவரைஉ
பசரியாமலும், அவரோடொன்றும்பேசாமலும்தங்கள்செ
ல்லங்கையேபெரிதாகமதித்து இறுமாந்திருந்தார்கள். இ
வ்வதிசயத்தைக்கண்ட முனிவர் கோபத்தியெழச் சிரித்து
அவர்களைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றார். ஒபேதைகளே!
நெற்றியிலே கண்ணையுடையவரும், உமாஸஹாயருமாகி
ய சிவபெருமானுக்கு நான்வழித்தொண்ட என்னு நீக்
கள்அறிவீர்கள் அப்படியறிந்திருந்தும், என்னை அவமதி
த்தீர்களாகையால், நீங்கள் சிவனையேப நித்தவரானீர்கள்.
ஆகையால் உங்களுக்குத்தக்க தண்டம் விதிக்கவேண்டி
யிருக்கின்றது. உங்களுக்குண்டாயிருக்கிற செல்வங்களெ
ல்லாம் எப்படியுண்டாயின சிவபூசையின்பலத்தால் யா
வுங்கடைத்திருப்பதைச் செல்வச்செருக்கால்மறந்தீர்களா
கையால், இதோ சாபங்கொடுக்கின்றேன் பிடியுங்களை
யு முதல்விஷ்ணுவைப்பார்த்து நீயுமியில் பலஜன்மங்க
டையிடுத்துழன்று ஊமரைப்போற் பேதையாய்த் திரியக்க
டவாயென்றும், ச்ரீமஹாலட்சுமியைப் பார்த்து நீயும் எ
ன்னை அவமதித்தாயாகையால் உன்னுடைய தேககாந்தியு
ம், சுபங்கருமொழிந்து கொடியபாலேலத்தில் பெண்மா
னாகப்பிறந்து அலையக்கடவாயென்றும், உபேந்திரனைப்
பார்த்து நீயாவரும்பழிக்கத்தக்க வேடுவனாகப்பிறந்து கா
ட்டிவிழன்று நீர்முடராய்த் திரியக்கடவா யென்றும் மு
றையேபுவருக்குஞ்சாபமிட்டருளித்திரும்பித்தம்முடைய
ஆசீர்மம்போய்ச்சேர்த்தனர்.

இவ்வாறு சாபத்தால்கட்டிண்ட மூவரும்முனிவர்களோ
டப்படியேயுத்தப் பெற்று வருந்தினார்கள், இவர்களில், வி

ஷ்ணுவானவர் கமலையென்னும் பேருடைய தன்னுடைய
மனையியானவள் முன்னோர்காலத்தில் தானிறக்கக் கண்டு
தன்னைப்பிழைப் பூட்டவேண்டிச் சிவனைஅர்ச்சித்து அ
வரிடம்பதிபிசைக்கூடியடைந்த காரணத்தால் கமலாலயம் எ
ன்னும்பேராவகித்திருக்கும் உத்தம சேஷத்திரத்தை ய
டைந்து திரிகரணங்களாலும் வழிபட்டுச்சிவசிந்தனை நீக்
காமல்தவமியற்றினார். அப்போதுசிவபெருமான் அவரு
டைய அன்புக்கு எளியராகி வெளிப்பட்டித் தரிசனந்தந்
தனர். அவ்வற்புத்ததரிசனத்தைக்கண்டும்கிழந்து சங்கமே
ந்தியகையையுடைய விஷ்ணுவானவர்அவரைக்கண்டமாத்
திரத்தில் அடியற்றபனைபோலப் பூமியில்வீழ்ந்துவணங்
கிகொஞ்சுகொஞ்சுகருக்கங்களில் நீர்ததும்பரின்று இரண்
டிகரங்களையுஞ் சிரமேற்குவித்துக்கொண்டு தோத்திரஞ்
செய்தனர். அதனால்ஸத்துஷ்டயடைந்து சந்திரசூடராய்
யிளங்குஞ் சிவபெருமான் அவருக்கு இன்பத்தைவிளைத்
து, உன்மனத்திற் கொண்டகவலையாது? நீநமக்குமகிழ்ச்சி
யுண்டாக எம்மைப்பூசித்தாயாகையால், நீவேட்டனவெல்
லாந்தருவோம், கேள்என்று திருவுளம்பற்றினார். கன்னி
பாகனாகிய சிவனுடைய குளிர்தவசனத்தைக்கேட்டு மகி
ழ்ந்துபிதாம்பரதாரியாகியவிஷ்ணுவானவர் சொல்லுகின்
றார்.

ஓபரமதயானுவே! கண்ணுவமுனிவரைநானும், என்னு
டையதேவியும், என்னுடைய அமிசமாகிய உபேந்திரனு
மாகியமூவரும் அவர்ஓர்நாள் என்னுடையபதியையடை
ந்தபோது சம்காரஞ்செய்யாமல் எங்கனியாமையால்வா
ளாவிருந்துவிட்டோம், அதற்காக அவர்கோபித்து எங்க
ளுக்குக் கொடியசாபங்களைத் தந்துபோயினார். கொஞ்ச
மேனும் இரக்கமின்றி அந்தமுனிவர்கோபித்து இந்தப்
பூமியில் எண்ணிறந்தபிறவியெடுத்து நீயுழலக்கடவாயெ
ன்று என்னைப்பார்த்துச்சபித்தனர். என்னுடையதேவி
யைப்பார்த்து வெப்பத்தைத்தரும் பாலேலத்தில் மானா
கப்பிறந்துமுல்வாயென்று சபித்தனர். உபேந்திரனைப்பார்
த்துநனத்தொழிலையுடையவேடுவனாகப்பிறந்துமுல்வாயெ
ன்றுசபித்தனர். இக்கொடியசாபங்கள் எங்களைத்தொட
ராதவழி அருள்புரியவேண்டும் எம்மடிகளேயென்றுபல
வாறுதுதித்துவிண்ணப்பஞ்செய்து நின்றகாலையில் ஆ
திநாதனாகிய சிவபெருமான் அவைகளைக்கேட்டறிந்து உ
ள்ளங்கரைந்து அவர்களுக்கு அருள்செய்வாராயினர். எங்
றனமெனின் உடனே கண்ணுவமுனிவரைஅங்கழைத்து
இந்தவிஷ்ணுவுக்குநீகொடுத்த ஜன்மங்கள் பலவற்றைமா
ற்றி ஒருஜன்மமாக்கி விடுவாயென்றனர். அந்தச்சிவாஜ்
னையைச் சிரசாகவகித்து அம்முனிவ ரப்படியேயாகுக
வென்றுசெப்பலும், சங்கபாணிபாகிய விஷ்ணுவானவர்
ஓர்காட்டில் சிவமுனிவர்என்னும் பேர்தாங்கி ஊமராய்
ப்பிறந்தனர். அந்தக்காட்டிலேதானே உபேந்திரரானவர்
வேடுவனாகப்பிறந்து அலேந்தார். தாமரைப்பூவிவிறை
யுந்க்கையானவள் அவ்வனத்திற்குளே பெண்மானாகப்
பிறந்து மருண்டு திரிந்தனள். இப்படிமூவருஞ்சாபத்தா
ன் மொத்தமுண்டு எண்ணிறந்தகால முழன்றுகொண்
டிருக்கையில் மிகுந்த சீலத்தையுடைய சிவமுனிவருக்
கெதிராக ஓர்நாள் அங்கு சஞ்சரித் திருந்த பெண்
மானானது நேர்பட அந்தமானைச் சிவமுனிவர் ஆசை
யோடுபார்த்தனர். அப்படியேஅந்தமானும் அம்முனிவ
ரைஆசையுடன்பார்த்தது இரண்டுபார்வையுமொத்தம

யால் மாணுக்கு அப்போதே கர்ப்பமுண்டாயிற்று இவ்வாறு கர்ப்பத்தையடைந்த மாணுனது யதேச்சையாய்க் திரிந்து சூன்முதிர்ந்துவருகையில் ஓர்நாள் வேடர்கள்கிழங்குகளைத்தோண்டியெடுக்கு மோர்பள்ளத்தில் பிரஸவிக் தவிட்டது. பிரஸவிக் தவிட்டு கிழேவீழ்ந்த கண்ணைப்பார்த்தது அதுதன்னினமாகக் காணப்படாமையால், இது யாதோவென்று மருண்டு அதை அல்லிட்டுத்திலேதானே விட்டுத் தான்போய்விட்டது. பின்பு உபேந்திரனாகிய வேடனில்லெடுத்து வேட்டையாடி மலைச்சாரல்லுள்ள தன்னுடைய குழிசையையடைந்து அதற்குள்மீபத்தில் வள்ளிக்கிழங்குகளைத் தோண்டி யெடுத்துக்கொண்டதனாலுண்டாகிய வோர்பள்ளத்தில் ஓர்தெய்வப் பெண்குழந்தை யிருக்கக்கண்டு அதிசயித்து, அதையெடுத்துக் கொண்டிதுயாருடைய குழந்தையோ? எந்தக்கெய்வமகனார் இக்கே இதைப் பெற்றுவிட்டுப் போனார்களோ? ஸ்ரீமஹாலட்சுமியே இங்குதிருக்கின்றாளோ? என்று பலவாறு சிந்தித்துத் தன்னுடைய இருக்கையிற் கொண்டுபோய் மயிலைப்போலுஞ் சாயலும், சூயிலைப்போலும் இனியகுதலைமொழியும்பெற்று வளர்ந்துவரும்அக்குழந்தைக்கு வள்ளியென்னும் பேரிட்டுத் தன்னினத்தவர் கொண்டாடிக் களிகூரமகிழ்ந்திருந்தன.

இவ்வாறு அந்தவள்ளியென்னும்பெயரையுடையகுழந்தையை வேடுவர்களெல்லாம் தங்கள் கண்ணாகக் கொண்டிபசரித்து வளர்த்துக்கொண்டுவருகையில், மேல்நடந்த விருத்தாந்தத்தைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்களென்றுரை மிசவனமுனிவர்களைப்பார்த்துச் சூதர்சொல்லுகின்றார்.

ஓ முனிவர்களே! எமதன்னையாகிய வள்ளியம்மையார் ஓராண்டு, ஈராண்டு, மூவாண்டாக வளர்ந்து பன்னிரண்டுவயசுஅடைந்தபோது வேடுவர்கள் அவளைத்தினைப்புனங்காக்கும்படி வைத்திருந்தார்கள். அப்போது நாரதப

கவானால் ஸ்ரீகுமாரக்கடவுள் அம்மையினது நிலையபறிந்து அவர்பால்வேடுவக்கோலத்துடன் றேன்றித்தரம்மைக்கூடி இன்புறக் கேட்டனர். அதற்கவரிசையாமையால், அவர்பால்கெஞ்சி இரந்து நின்றனர். அப்போதுவேடுவர் கள்வரக்கண்டு வேங்கைமரமாயினர். பின்னொரு தடவையும் அவர்கள்வரவையறிந்து ஓர்தவவேதியர் கோலங்கொண்டனாகினர். இவ்வாறுதிருநிலையாடல் புரிந்து, அம்மையார்தம்பால்க்கியருளக்கேட்டும்அவரிசையாமையால்தமது முன்னவராகியவிநாயகக்கடவுளைத்தமக்கு உதவி செய்யும்படி வேண்டினர் அப்படியேஅவர் அப்போதுஓர்மதயானையாகத் தோன்றி அம்மைபார்முன்வந்து பயமுறுத்தினர். அதனால் அம்மையார்பயந்து, ஸ்வாமியை அடைக்கலம்புகுத்துஅவரவேண்டுகோளுக்கிசைந்து அணுகலும் அம்மையைக்கூடி எமது பெருமான்இன்புற்றனர் இதனை அம்மையினதுதாய்தந்தைகளறிந்து எங்கள் குலக்கொடியை நாங்கள் தத்தஞ் செய்யப்பெற்று எழுந்தருளவேண்டும் என்று ஸ்வாமியைவணங்கிக் கேட்டார்கள். அதற்கிசைந்துஅப்படியேஎங்கள் தாயைஸ்வாமிதிருமணஞ்செய்து கொண்டனர் இத்திருக்கல்யாண மகிமையை முன்னொருதடவையில் உங்களுக்குயாம் விரிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றேன் மாகையால், இனிஇத்திருமணத்தின் பிரயோசனத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். உலகமாதாபாகிய வள்ளிநாயகியானாச் சிவமுனியாகிய வடிஷ்ணுபகவானும், பெண்மானாகிய ஸ்ரீமஹாலட்சுமியும் பெற்றதனாலும், வேடுவனாகிய உபேந்திரர்எடுத்து வளர்த்ததனாலும், அவ்வெம்பிராட்டியை எமதுகந்தவேள் மணந்ததனாலும், மேலேசொன்ன மூவர்களுக்குஞ் சாபங்களைக்கிப்பழமையாகிய தத்தந்தெய்வ வடிவங்களையடைந்து இன்புற்றார்களென்று சூதமுனிவர் சொளநகாதி கள்மகிழும்படிச் சொல்ல முடித்தனர். சுபம்!சுபம்!!

திருச்சிற்றம்பலம்.

எ-வது, உபதேசகாண்டத்தில்

சிவமுனிவர் முதலியோர்வரலாற்றுப்படலம்-முற்றிற்று.

ஸ்ரீ கந்தபுராண வசனம் முற்றுப்பெற்றது.

சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள் திருவடிகளேசரணம்.

கச்சியப்பசிவாசாரியசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

